



Näköisjulkaisu: Nykysuomen sanakirja. Osa 3: L–N, 1954.

Kotimaisten kielten keskuksen verkkojulkaisuja 67/3.
URN:ISBN 978-952-7359-06-8. ISSN 2323-3370.

Kotimaisten kielten keskus 2021.

<https://www.kotus.fi/nykysuomensanakirja>



NYKYSUOMEN SANAKIRJA

VALTION TOIMEKSIANNOSTA TEETTÄNYT
SUOMALAISEN KIRJALLISUUDEN SEURA

KOLMAS OSA

L — N

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

PORVOO · HELSINKI *a/*

TOIMITUS

Päätoimittaja: fil. tri MATTI SADENIEMI.

Toimitussihteeri: fil. maist. JOUKO VESIKANSA.

Toimittajat: fil. maist. SIMO HÄMÄLÄINEN, fil. maist.

ARVO KEINONEN, fil. maist. TAITO PIIROINEN,

fil. maist. HANNES TEPPO †, fil. maist.

JOUKO VAHE, fil. maist.

JORMA VUORINIEMI.

NEUVOTTELUKUNTA

Puheenjohtaja: prof. E. A. SAARIMAA.

Jäsenet: prof. LAURI HAKULINEN,

dos. AIMO TURUNEN.

Tämän osan alkuperäinen käsikirjoitus, joka on vuosilta 1945—47, on seuraavien toimittajien työtä: Hilikka Heikinheimo, Simo Hämälinen, A. J. Joki, Arvo Keinonen, T. O. Koilo, Pekka Mattila, Reino Peltola, Jussi Rainio, Jaakko Simojoki, Paavo Siro, Viljo Tervonen ja Jouko Vesikansa. Ennen painatusta sen ovat tarkistanet Arvo Keinonen, Matti Sadeniemi ja Jouko Vesikansa. Asia-artikkelien tarkistuksessa on käytetty erikoisalojen tuntijoita. Korjauslukua on toimituksen puolesta hoitanut pääasiallisesti Jorma Vuoriniemi. Hakusanojen lukumäärä on noin 34.000.

Printed in Finland

Werner Söderström Osakeyhtiön kirjapainossa Porvoossa 1954

L

1 [äl t. el, vartalo ällä-, ellä-]. 1. kirjain, l-ään-
teen merkki. 2. eräs kielen äänne: hammas-
äänteisiin kuuluva konsonantti. | Ääntymäta-
valtaan l on laideäänne eli lateraali. Heleä,
tumma l. Hämäläinen l. 3. lyhennyksissä. a.
litra. | 5 l maitoa. b. luokka. c. eli. | Äes l. kar-
hi. d. laudatur. | Sai kokeesta l:n. 4. rooma-
laisena lukumerkkinä (L) = 50.

1. la *interj.* (myös: lal) (vars. leikki) lauluissa
(säkeen lopussa) t. ilman sanoja laulettaessa
tav. useasti peräkkäin toistettava rallatus-
sana. | "Lalalaa", lauleli Liisa. Metsän puita
tuuli tuudittaa / ja linnut laulevat la la la
la laa kl.

2. la²⁸ [lä] s. mus. a. ranskalaisilla ym. = a.
b. sävelentapailussa käytetty duuriasteikon 6.
asteen nimitys.

-la (etuvok. sanoissa -lä) denominaalinen joh-
din, jolla muodostetaan: 1. paikkaa merkitse-
viä s:aja: appela, huvila, kahvila, kanala,
kylpylä, manala, miehelä, pappila, ravintola;
käymälä, myymälä, uimala. 2. muunlaisia s:aja:
kukkula, pykälä, pyörölä, räpylä, rakkula. 3.
a:aja: hankala, kamala, matala, nokkela, ve-
telä.

laa *interj.* (vars. leikki) laulujen säkeen lopuk-
keena käytetty täytesana; vrt. 1. la. | Hoi laari
laari laa! Hoi laari laari laa! / kaikuu mun
suloinen Suomeni maa! YRJÖ KOSKINEN.

laa[della]^{28*} *deskr.v.* liidellä-sanan yhteydessä. |
[Sotka] liitelevi, l:televi *KAL.* Sillä aikaa liite-
livät ja l:telivat hänen ajatuksensa LENO.

laadin[ta]^{28*} *teonn.* < laatia. | Suunnitelman,
tehtävän, lain l. Teoksen l:nassa noudatettavat
ohjeet. — Työkalun l. — *Yhd.* lainl.

laadit[taa]^{28*} *fakt.v.* < laatia. | Yhdistykselle on
l:ettu uudet säännöt. Ensinnä l:ettiin työsuun-
nitelma.

laaduittain *adv.* laatujen mukaan, laatujen pe-
rusteella. | Tavara luokitellaan l.

laaduittainen²⁸ a. laatujen mukainen. | Lasku-
toimituksen l. suorittaminen.

laadukas^{28*} a. *harv.* = seur. 2. | L:ta tavaraa.

laadullinen²⁸ a. -sesti *adv.* -suus²⁸ *omin.* 1. laa-
tua koskeva, laatuun kuuluva, kvalitatiivinen;
us. par. laatu-, laadun. | L. tekijä, ominai-
suus, muutos, Työn l. puoli. Koneen l:seen
paremmuuteen perustuva työteho. — L:sesti
[= laadultaan] erilaista, arvokas. Näyttely on
l:sesti edustava. 2. laatuista, hyvä(laatuinen),
kunnollinen, kelpo, kylvollinen, mukiinmene-
vä, laatuunkäypä, tyydyttävä. | Leppoisa ja
l. mies. L. työkalu, tavara. Kaikki kävi varsin

l:sesti. Kun on minää mielellinen, niin on
lanko l. sl.

laadun[selvitys] s. *liik.* -tarkkailu 3. *liik.*

laaduton²⁷ *kar.a.* < laatu. | L. luku. — *Harv.*
-- vailla sointujen suloa / l:ta [= kelvotonta,
huonoa] lauleluni K. HEMMO.

laaduttaa^{28*} *v. mat.* L. yhtälö 'kirjoittaa yhtälö
muotoon, jossa suureet ovat jtk laatuja'.

laa[eta]^{34*} *v. harv.* tulla laakea (mma)ksi. | -- sa-
vun nousu ohenee ja l:kenee *SLL.*

laahaaja¹⁶ *tek.* < laahata. — *Maal.* par. laa-
huri.

laahaantu[a]^{1*} *v.* = laahautua. | Ankkuri l:i lai-
van perässä.

laahahissi s. *tekn.* nostolaite, jossa esine noste-
taan laahaamalla sitä viistoa pintaa ylös-
päin.

laahail[la]²⁹ *frekv.v.* < laahata. | -- edestakai-
sin puistokäytäviä l:tuahan hän retkahti mä-
rälle penkille *KARHUM.*

laahain²⁶ *väl.* < laahata. — *Kansat.* maata
pitkin laahattava, tav. oksista tehty alkeelli-
nen (kuljetus)väline; vrt. purilaat. | L:mia voi-
daan käyttää esim. koottaessa luokoa upotta-
vilta neva- ja rantaniityiltä.

laaha[ta]²⁵ *v. -us²⁴ teonn.* 1. a. (us. vaivalloisesti)
vetää jtk pintaa pitkin. | L. rekeä, kuormaa.
Maata pitkin l:ttavat purilaat. Vene l:ttiin ve-
sille. Tukit l:taan ajotien varteen toisesta
päästään rekeen sidottuina. L. köyttä jäljes-
sään. Alus l:a ankkuria. L. jalkojaan. Rampa
l:si sairasta jalkaansa perässään. Hän -- ki-
peää edelläni ylös rappusia, l:ten helmojaan
aho. b. yl. kuljettaa vaivalloisesti (vetäen),
us., vars. *leik.* raahata, retuuttaa, riepottaa. |
L. matkalaukkua. Miestä l:ttiin vankilasta toi-
seen. Eräs tuttavani l:si minut asuntoonsa.

Kalle l:ttiin -- reellä auton tykö *SLL.* 2. viis-
tää (jtk), hangata. | Maata l:ava köysi. Ha-
meen helmat l:avat lattiaa. Kyyhkysset tepas-
telivat siivillään maata l:ten. Jarru l:a 'han-
kaa'. Kello, jossa on l:ava eli myötäampainen
hakakäynti. Pojat l:sivat mäessä housunta-
kamuksensa riekaleiksi. Kyllä maailman tahko
l:a [= kyllä maailma hioo, opettaa, nöyryyt-
tää] *SL.* Harmaat pilvet repalehtavat yli kor-
kean avaruuden l:ten ylhäisimpiä tuntureita
PAULAH. 3. ed:iin liittyen: edetä vaivalloisesti
t. hitaasti, viivyttellä, laahustaa. | Kulkea l:ten.
L:ava käynti, laukka. Armeijan vasen siipi l:si
oikean jäljessä. Miten monta päivää lie Raita
l:nnut Napolin katuja HEFOR. Keskustelu alkoi
1. Laulu, jossa on l:ava tempo. -- urkujen

l:avan, uikuttavan äänen vaimensi vähän väliä jyrinä LEHT.

laahaus/ankkuri s. mer. = ajoankkuri. -kauha s. tekn. laahattava kaivinkauha. -kelkka s. tekn. alusta, jolla jtk painavaa työvälinettä tms. siirretään laahaamalla toiseen paikkaan. | Pieni alus voidaan l:alla siirtää telakalle. -köysi s. Ilmapallon, ankkurin l. -pinta s.

laahauttaa* fakt.v. < laahata. | Tukit l:ettiin tien varteen.

laahautua* pass. ja refl.v. (rinn. laahaantua) < laahata. | Köysi l:tuu jäljessä. Auto l:tui junan mukana 200 metriä. — Us. edetä vaivalloisesti, raahautua. | Salras l:tui ikkunan ääreen. Divisioona l:tui eteenpäin vielä pari tuntia. -- hän oli näiden vuosien aikana l:tunut eteenpäin sen ajatuksen varassa, että -- PEKKANEN. -- hetket l:tuiivat ilottomina ja ilman vaihtelua aamusta iltaan KOSKENN.

laahoa* v. harv. laahata; kahnustaa. | -- maata l:vat pilvet LEINO. [Korppi] l:o hoippuvin siivin loitommalle rantaa HAARLA.

laahuksellinen* poss.a. < laahus. | L. juhlapuku.

laahuri* s. maal. ohut, pitkäkarvainen t. -harjaksinen viivaussivellin.

laahu* s. naisten (vars. juhlapuvun) hameessa käyttämä, takana laahaava pidennys, laahusta, laahustin. | Hameen, puvun l. Maata viistävä l. Tanssiessaan nainen nostaa pitkän l:ksen käsivarrelleen.

laahus/ankkuri s. mer. = ajoankkuri. -hame s. Juhlapuvun l. -harava s. maat. hevosen vetäjä pyörätön harava. -luoti s. mer. määrämittaisen köyden päässä oleva luoti, jolla aluksen kulkussa tarkataan, että väylä on tarpeeksi syvä. -nuoti s. kal. aluksen mukana vaakasuorasti, tav. pitkin meren pohjaa laahattava laajasuinen nuotta, trooli. | Troolarihöyryt pyydystävät kalaa syvässä kulkevalla l:illa. -puku s.

laahusta* s. = laahus.

laahustaa* v. l. intr. edetä t. kulkea (jalkojaan) laahaten, vaivalloisesti t. hitaasti, raahustaa, kahnustaa. | Vanhus, rampa l:aa tietä pitkin. Astua, kävellä l. l. jalan. Väsynyt joukko l:i matkaansa. Hevonen l:aa raskaan kuorman edessä. Varis lentää l:aa. Harmaat, poimukaat pilvet l:ivat matalalla metsänlatvojen ja kyläaukeitten ylitse HAANPÄÄ. — Kuv. -- hyvä kun saan omankin elämäni tässä l:etuksi loppuun asti TALVIO. Kun ei pääse, niin puhuu; puhuu l:aan ja välillä kiihtyen SLL. Hetket l:avat eteenpäin. Kymmenen hitaasti l:avaa päivää ja yötä HEFOR. 2. tr. tav:mmen laahata. | Maata l:ava hame. -- pieksun kannat alkoivat maata l. ALKIO.

laahustella* refl.v. < ed. | -- l:eva elämä sittenkin oli saanut potkun takapuoleensa ja paransi vauhtiaan! R. RAUANHEIMO.

laahustin* s. = laahus. | Morsiupuvun pitkä l. Neljä hovipoikaa oli kantamassa kuningattaren l:ta.

laaja* a. -asti adv. -uus* omin. mitoiltaan, ulottuvuudeltaan suuri, mittava, avara; lavea. 1. kahden (ääri)pisteen, vilvan t. kappaleen

välistä: leveä, leveällä oleva, leveälle ulottuva;) (kapea, kaita. | L. kulma. L:at länget, pihdit. L:at hartiat. Rintaman l:uus. Virta kävi l:emmaksi. Seisoa jalat l:alla. Lintu levitti siipensä l:alle. L. asteikko. L. ääni. Aallon, heilahduksen, värähdysten l:uus (fys. fon.) 'huippu- ja lepoaiheen välinen etäisyys, amplitudi'. Sävelalueen l:uus (mus.) 'korkeimman ja matalimman sävelen väli'. — Kuv. L:asta näkökulmasta. Cervantes on edelläkävijänä avannut l:oja väyliä espanjalaiselle novellitaiteelle TARK. — Absol. 35° 1. kulma. 2. ulottuvuudesta tasossa kahteen suuntaan: a. pitkä ja leveä, lakea. | L. ala, pinta, taso. L. tori, suo, metsä, ulappa. L. näköala, maisema. L. pitäjä. L. lattia, seinä, pöytä. L. vati. L. suu. Puun l. latva. Kasvilla on l:at lehdet. L:alle haaraantuva vesistö. L:alle levinnyt kasvi, tapa. Valtakunnan alue oli l:immillaan. Joka taajaan kylvää, se l:aan leikkaa SL. — Kuv. L:alla pohjalla toimiva järjestö. Tutkija, joka liikkuu liian l:oilla vesillä. Hakeutua l:emmille laiturille etsiä parempia ansiomahdollisuuksia*. — Absol. 2 ha l. niitty. Kilometrin l:uudelta. b. liikkeistä: lavealle t. kauas ulottuva. | L. matka, kiertue. Liikkuu l:oisia rajoissa. Tie kulkee l:assa kaaressa. Hän säesti puhetta l:oin kädenliikkein. Jokaisella meistä lienee joku tuttava, joka kooltaan on suuri ja liikkeiltään l. AHO. 3. tilavuudesta: tilava, väljä;) (ahdas. | L. tila. L. huone, astia. L:at keuhkot. L. viitta, huntu, hiha. L:at housut. L. [= suuriläpimittainen] putki. — Absol. Kappaleiden l:uus vaihtelee lämpötilan mukaan. 4. yl. paljon, runsaasti jtk käsittävä t. sisältävä, suuressa määrässä t. suurella alalla esiintyvä t. vaikuttava;) (suppea, vähäinen. | L. teos, kirja. L. sävellys. Teatterilla on l. ohjelmisto. Aineiston l:uus. L. lapsiparvi, suku. Kansan l:at kerrokset. L:at piirit. Suorittaa jtk l:assa mitassa. L:at tiedot. L. oppineisuus, sivistys. L. omaisuus, valta, talous. Harjoittaa l:aa teollisuutta. Tavaralla on l. käyttö. Sanomalehdellä on l. levikki. L. vapaus, suvaitsevaisuus. L. itsehallinto. Hallituksella on l. ohjelma. Henkiseltä panokseltaan l. teos. L. ja monimutkainen riitajuttu. Asiasta saat- ta olla l:at seuraukset. Sanan l:immassa merkityksessä. Asia otettiin esille koko l:uudessaan. Siinä l:uudessa kuin -- 'siinä määrin kuin --'. Kysymystä on käsitelty l:asti. Termi on tässä käsitelty erittäin l:asti. Yksityiskohtien luetteleminen veisi liian l:alle. — Absol. 40 sivua l. runokokooma. Vokaalin, tavun l:uus 'kesto(aste)'.

laaja/alainen a. -alaisesti adv. -alaisuus omin. L. maatali, vesistö. L. asteikko. L. talous. Ilmion, murteen l:alaisuus. --**alucinen** a. L. pitäjä. L. ilmiö. --**hihainen** a. L. pusero.

laajahko* mod.a. -sti adv. L. alue, pinta, suo. L. pitäjä, valtakunta. L. otsa. L. suku. L. teos, tutkielma. L. omaisuus, oppineisuus, ohjelma, levikki. Metsiä on paikoitellen l:sti. Toimenpidettä perusteltiin l:sti.

laaja/kangas s. leveä, kovera elokuvateatterin valkokangas. -kantoi*nen a. -sesti adv. -suus

omin. laaja, laajalle vaikuttava, (vaikutukseltaan) suuri(suuntainen). | L. asia, ohjelma, kysymys. L. johtopäätös, merkitys, seuraus, vaikutus. L. yritys, toiminta. Aatteen poliittinen l: suus. -*katseinen a. kuv.* -sesti *adv.* -suus *omin.* = avarakatseinen. | L. tiedemies, liikemies. L. teos. L. politiikka, humanismi. Tutkimustyö on l:sesti suunniteltu. -*levikki-*nen *a. L.* sanomalehti.

laajalta adv. tav: mmin seur.

laajalti adv. laajalla alalla, laajalta alalta; laajasti, suurella määrällä. | L. mäntyä kasvava kangas. L. levinnyt tapa. Maapallolla on vettä paljon l:emmalti kuin maata. Sellin asiaa l. Vihtori pyyhki hänen suutaan vuoteen lakanan, joka jo muutenkin oli l. veressä sll.

laaja|merkityksinen a. L. sana, käsite. -*mieli-*nen *a.* -sesti *adv.* -syys *omin.* = avaramielinen. | L. suvaitsevaisuus. Liiallinen l: syys. -*mittainen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* L. teos, ooppera. L. käyttö. Teollisuutta harjoitetaan l:sesti. -*muotoinen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* L. sävellys.

laajan|lainen a. -laisesti *adv.* laajahko. | L. alue, peltö, suo. L. pitäjä. L. matka. L. teos, näytelmä. L. tehtävä, aineisto. Kysymystä on käsitelty l:laisesti. -*puoleinen a.* -sesti *adv.* = ed.

laaja|näköinen a., tav. kuv. -näköisesti *adv.* -näköisyys *omin.* = laaja-, avarakatseinen. | L. kunnallismies. L. katse, ymmärrys. Hänen lahjakkuutensa yhtyi kauas tähtäävä l: näköisyys. -*oppinen a. L.* tutkija. -*peräinen a.* -sesti *adv.* -syys *omin.* 1. poss. L. vene, nuotta. 2. laaja, suurusuuntainen. | L. yritys, tutkimus, uudistus. L. kokemus. Esitystä haittaa sen liiallinen l: syys. — *Maat.* pinta-alayksikköä kohti vähän työvoimaa t. pääomaa käytävä, ekstensiivinen;) (voimaperäinen, intensiivinen. | L. maatalous, viljelytapa. L. laiduntaminen. Metsätalous on yleensä l. elinkeino. -*piirteinen a.* -sesti *adv.* -syys *omin.* L. kuvaus. Työ on suunniteltu l:sesti. -- meren hengessä kaikki on l:stä, suorasukaista, yksinkertaista, jyrkävää ja pysyvää aho. -*pin-*tainen *a. L.* eristin. -*pohjainen a. L.* astia. — L. työ, hallitus. -*puheinen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* = seur. | L. mies. -*sanainen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* moni-, runsassanainen. | L. puhuja. L. esitys, esipuhe, keskustelu. Esittää l:sesti. Liikaa l: suutta on kartettava. -*sui-*nen *a. L.* pullo, nuotta. — *Kuv.* -- olet liiaksi l. [= avosuinen, kielevä, löppä], haastaisit kaikelle maailmalle tietosi aho. -*suuntainen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* laaja, suurusuuntainen. | L. työ. L. ohjelma, teos, tutkimus. -*sy-*däminen *a. kuv.* -sesti *adv.* -syys *omin.* avarasydäminen, suvaitsevainen, hyväntahtoinen, aulis tms. | Avarakatseinen ja l. persoonallisuus. L. suvaitsevaisuus. Uskonnonlinen l: syys. -*tietoinen a.* -suus *omin.* Kaukonäköinen ja l. poliittikko.

laajenema¹³ s. = laajentuma. | Virran, laakson l. Putken l.

laajenematon¹⁷ kielt. a. < laajeta. | Lämmössä miltei l. metalli.

laajenemis|ilmiö s. Lämmön aiheuttama l. -*ker-*roin *s. fys.* luku, joka ilmaisee, kuinka paljon pituus- t. tilavuusyksikön suuruinen määrä jtkak ainetta laajenee lämpötilan kohotessa 1°:n verran, laajenemiskoeffisientti. | Jähmeän kapaleen, nesteen, kaasun l. Kuparin l. 18°:ssa on 0,000016. — *Yhd. lämpö-, pituus-, tilavuus-* -*koeffisientti s. fys.* = ed. -*kyky s.* Metallin, kumin l. Liikkeen l. -*mahdollisuus s.* Kaupungin, liikenteen l. -*pyrkimys s.* Kaasun l. Valtakunnan l.

laajennella²² frekv. v. < laajentaa. | Pienet olivat vielä talon tiluksetkin, joita vasta toinen miespolvi koki l. pärvär.

laajennu⁶⁴ s. l. laajentaminen, laajentuminen (tämä us. par.). | Äänioikeuden l. Lämmön aiheuttama metallin l. Sydämen l. Käsitteen l. 2. laajentunut t. laajennettu kohta t. osa, laajentuma (tämä us. par.). | Virran suvantomainen l. Putken, rungon, pillarin l. Laskimon, valtimon l. Lintujen kupu on ruokatorven l. Kirkon kyliäiset sisustettiin kirkkokuoneen l:ksiksi. 3. (teoksen, sävellyksen tms.) laajemmaksi muodostettu laitos t. muunnos. | Tutun aiheen runomuotoinen l. Sinfonia on usein muodoltaan sonaatin l.

laajennus|sauma s. rak. betonirakenteisiin lämmön aiheuttaman laajenemisen ja kutistumisen varalta tehtävä sauma. | Tiessä on poikittaiset l:saumat. -*suunnitelma s.* Maatilan l. Teollisuuden l. -*työ s.* Ratapihan, teollisuuslaitoksen l. Sairaalan l:t.

laajentaa⁶ v. -tavasti *adv.* tehdä laajemmaksi. | L. aluetta, piiriä, tilaa. Rakennusta l:nettiin. Kauppias l:si liikettään. Saunanlöyly vaikuttaa verisuoniin l:tavasti. Pelon l:tamat silmät. L:nettu painos. — Tehdas l:si toimintaansa. Tiedot l:tavat näköpiiristämme. L. valtaa, oikeutta. Lain l:tava tulkinta.

laajentamis- = laajennus-

laajentu^{1} pass. v.* (< laajentaa) laajeta. | Valtakunta l:ni itään. Sydämen l:minen. Kauhusta l:neet silmäterät. -- hänen l:nut, toinen katseensa oli aina suuntautunut jonnekin kauemmas sll. — Sanan l:nut merkitys.

laajentuma¹³ s. laajentunut kohta t. osa, laajenema. | Virran järvimäinen l. Keuhkojen, valtimon l. Suonikohjut ovat verisuonten l:ia. *laajentumis-* = laajenemis-

laaje¹⁴ v. tulla laajemmaksi, laajentua. | Sydämen l:neminen. Kappaleet l:nevat lämmössä. Joukko l:ni nopeasti. -- yhä avarammaksi l:ni korvessa uusi niittu krvi. Ja rinta l:ni ja silmät säteilivät sitä ajatellessa jorun. — Näköpiiri l:nee. Toiminta, teollisuus l:nee. Sota oli l:nnut yleismaailmalliseksi. — Muutumatomasta tilasta. | Putki l:nee suuhun päin.

laajuinen⁶⁵ a. gen:ssä olevan nominin määrittämänä: niin laaja kuin (määrittävä sana ilmaisee). | 2 m²:n l. ala. 300 sivun l. teos. Järvi on peninkulmien l. Sopivan l. levy. Juuri tämän l. huone. — *Yhd. eri-, samanl.*

laajuudelli⁶⁵nen⁶⁵ a. laajuutta koskeva; tav. par. laajuus-, laajuuden. | Tavujen l:set suhteet.

laajuus *omin.* ks. laaja. -**suhde** *s.*, vars. *kiel. mus.* Tavujen l:teet.

laa/ka^{10*} **1. a.** -**kuus**⁶⁵ *omin.* vaakasuoraan tasainen t. vaakasuorasta tasosta vain vähän poikkeava, laakea; litteä. | L. pinta, laatta. L. katto, kukkula. Portaana on l. kivi. Vadalla on kalastettu l:oilta rannoilta. L. [= litteä, matala] kartio. Palloa ei pidä heittää toiselle liian l:kaa rataa. -- vankuu [yössä] merenselkä l. **LEINO**. **2. s. a.** isohko (vars. kivi)laatta, -levy; *harv.* yl. vaakasuora, tasainen pinta. | L:oilta katettu käytävä. Unin arina on tasaisista l:ista. -- silenemistään silenee mustan kiiluva järven l. **KIANTO**. -- **Yhd.** kivil. **b. urh.** pesäpallopelissä lyönti, josta pallo lentää vaakasuoraan suuntaan; täten lyöty pallo. Pesäpallon peruslyönti on l. Iski lujan l:an. Pallo lentää matalana l:kana.

laaka/-ammunta *s.* = laakatuli. -**filmi** *s.* *valok.* levyfilmi. -**juuri** *s.* vrt. seur. -**juuristo** *s.* *metsät.* lähellä maanpintaa vaakasuoraan levittäytyvä juuristo. -**jäkälä** *s.* *kasv.* Parmelia, lehtijäkälä. | Yleinen l. (Parmelia physodes) on runsain männyn jäkälästä. -**kantinen** *a.* *mer.* L. alus 'jonka ylimmällä kannella ei ole laidasta laitaaan ulottuvia kansirakenteita'. -**katto** *s.* vaakasuora tasakatto. -**kattoinen** *a.* L. talo. -**kierre** *s.* kierre pystytasossa siten, että lentokone pysyy melkein vaakalentoasennossa; vrt. syöksykierre. -**kivi** *s.* (tav. isohko) litteä, tasapintainen kivi. | L:illä päällystetty puistotie. L:istä tehty liesi. Aukko on suljettu l:ellä. -**kiiven** *a.* L. permanto. -**kuusi** *s.* *metsät.* kuusi, jonka oksat ovat vaakasuorassa tasossa ja muodostavat litteähkön laatan. -**laukau** *s.* *sot.* vrt. laakatuli;)(kaarilaukaus. | Suorasuuntausaseet ampuivat l:ksia. -**lyönti** *s.* *urh.* = laaka 2.b. -**mainen**⁶⁵ *kalt.a.* -**sesti** *adv.* < laaka 2.a. | L. kivi. Puun juuret ovat haaroittuneet l:sesti. -**ma/ta** *s.* L:dot 'Plathelminthes, alhainen matojen luokka, joiden ruumis on litteä, nivelettömä t. moninivelinen'. Heisimadot ovat loisia eläviä l:toja. -**mäntä** *s.* *tekn.* mäntä, jonka halkaisija on suuri korkeuteen verraten; vrt. uppomäntä. -**oksa** *s.* **1. puut.** sellainen sahatavarassa esiintyvä oksa, jonka leikkauspinnan suurimman ja pienimmän läpimitan suhde on vähintään 2^{1/2}. **2. kasv.** par. laakaverso. -**ompelu** *s.* *käs.* laakapistoin tehty kirjonta. -**ovi** *s.* *puut.* tasapintainen (vaneri)-ovi. -**painanta** *s.* *kirj.* laakapainoa käyttäen suoritettu painanta. -**paino** *s.* *kirj.* **1.** painomenetelmä, jossa painokehilön painavat osat ovat samassa t. miltei samassa tasossa kuin väriä antamattomat osat. | L:a käytettäessä väriä antamattomat osat kostutetaan vedellä, jolloin väri tarttuu vain kuiviin kohtiin. **2.** laakapainomenetelmää käyttävä laitos. -**painolaatta** *s.* -**painomenetelmä** *s.* Kivipaino on l., jossa kuva siirtyy painolevyltä suoraan papeeriin. -**pallo** *s.* *urh.* = laaka 2.b.; vrt. kaari-pallo. -**pihdit** *s.* *mon. tekn.* pihdit, joissa on (tav. nivelestä alkaen) toisinsa pitkittäissuunnassa yhtyvät tasapintaiset leuat; *syn.* latta-pihdit. -**pisto** *s.* *käs.* tiheästi vierekkäin omeltuja pistoja, jotka muodostavat kirjonta-

kuvion täyttävän laakean pinnan. | Suora, vino **1. -pohjainen** *a.* laakea-, tasapohjainen. | L. allas, laiva. -**puristin** *s.* *tekn.* laakeapintainen puristin. -**ruoti** *s.* *kasv.* leveä, ohut lehtiruoti, joka täyttää lehden tehtävän, fylloidi. -**sauma** *s.* *käs.* katesauma, jossa ei ole sisävarjoja. -**sivelin** *s.* = lattasivellin.

laakatuli *s.* *sot.* tuli, jossa ammusten rata on laaka;)(kaarituli. | Laakatulta ampuva kenttäkannuuna. -**ase** *s.* *sot.* Kivääri ja konekivääri ovat l:ita.

laaka/tykki *s.* *sot.* *harv.* laakatulta ampuva tykki, kannuuna. -**verso** *s.* *kasv.* litteä, lehtivihreällinen, us. lehtilapaa muistuttava ja lehden tehtävän suorittava verso. | Parsan l:t.

laake/a²¹ **a.** -**asti** *adv.* -**us**⁶⁵ *omin.* vrt. lakea. **1.** pinnasta: leveä, laaja, avara ja samalla (vaakasuoraan) tasainen t. (vaakasuorasta) tasosta suhteellisen vähän poikkeava; kappaleista, edellisen lisäksi: korkeus- t. syvyysulottuvuudeltaan matala, litteä. | L. maisema, aho, niitty, järvi. Pohjanmaan l. rannikko. Laakat kasvavat l:illa soilla. L. sammalpeite. L. pöytä, lattia. L. tai lieriöksi kierretty levy. Kaiken yllä lepäsi tumman harmaa taivas l:ana ja raskaana **LINN**. Lyyli hyräili yksin l:assa pirtissä **SLL**. -- L. kivi, paasi. L. kallio, mäki, vaara. L:asti kaartuva holvi. L. katto. Sienen l. lakki. Mongolien l:at kasvoit. Kuva-patsaan seinää vasten oleva l. sivu. L. koriste-ompelu. L. rakennus(tapa). Ammuksen l. [= laaka] rata. L. käyrä. -- L. kuoppa, syväne. L. suppilo. L. astia, lautanen, malja. L. allas. L. vene, laatikko. Kitaran l. kaikupohja. **2. harv.** luonteeltaan tasainen, lakea, lauhkea. | -- lammas on l. eläin, ei hän puske eikä potki kivi.

laakeahko¹ *mod.a.* -**sti** *adv.* L. pinta, kallio. L. malja.

laakea/kattoinen *a.* L. vaja. -**lakinen** *a.* L. holvi. -**pintainen** *a.* L. kallio. -**pohjainen** *a.* L. allas. **1. laaker/i**¹ *s.* *tekn.* kone-elin, jonka tehtävänä on tappien sekä niihin kuuluvien akselien, vipujen tm. kannattaminen t. tukeminen, niin että tapit voivat kiertyä aiheuttaen mahdollisimman pienen kitkan. | Kampiakselin, koneen, kellon, pyörän rummun l. L:in runko, pesä, kuori. L:in tappi. L:it kuumenevat, palaavat. -- *Kuv.* Tuomas pyörähti kuin l:ella **KARHUM**. -- *Yhd.* ala-, alus-, perus-, pää-, ylä-, akseli-, jalka-, kampi-, kannatus-, katto-, kaula-, liuku-, ohjaus-, riippu-, rumpu-, seinä-, silmä-, tuki-, vierintäli; kuula-, pallo-, rengas-, rullat.; messinki-, pronssi-, puul.

2. laaker/i² *s.* **1.** Laurus, Välimeren maissa viljeltyjä, muualla koristekasveina käytettyjä ainehantia, kiiltävää ja nahkealehtisiä puukasveja. | L:in ryydinhajuisia lehtiä käytetään mausteena. Juhlasali oli l:ein koristettu. Voittajalle annettiin l:in oksista tehty seppel. **2.** tav. *mon.* laakeripensaan oksat t. lehdet, vars. niistä tehty seppel. | Voittajan, voiton l:it (myös kuv.). Vihittävät maisterit ovat saaneet l:insa. Seppelöidä l:ella. -- *Kuv.* maineesta, kiitoksesta, kunniaa. | Maineen, kunnian, menestyksen, voiton l:(it). Runoilijan l:it. N. haaveili näyttelijän l:ista. Saavuttaa, niit-

tää, leikata, korjata l:eita. Tieteellisessä työssä saavutetut l:it. -- te toiset käynte leikkaamaan kunnian l:ia kivi. Ensimmäisen julkisen l:ini saavutin kuudesluokkalaisena koskenn. — *levätä laakereilla(an)* nauttia työllään ansaitsemastaan levosta, saavutuksistaan, työnsä tuloksista, voitoistaan; us.: olla joutilaana. | Voittaja lepäsi l:eillaan. Emme saa jäädä joutilaina lepäämään l:eilamme. Ja itse sielunpaimenen -- saa lempeä lauantaiehtoo heittäytymään l:eilleen Kianto.

laakeri|holkki s. *tekn.* laakerien ympärillä oleva holkki; laakerina toimiva holkki. — **hyls** s. *tekn.* = ed. — **häviö** s. *tekn.* laakerioktan aiheuttama energianhäviö. — **kitka** s. *tekn.* laakerien ja niihin liittyvän akselintapin pyörimisestä aiheutuva kitka. — **kivi** s. *tekn.* laakerina toimiva t. laakeria kannattava kivi. | Sillan l.

laakerilehto s. Kreikan l:dot.

laakerimetalli s. *tekn.* akselilaakerien kuorissa kitkan vähentämiseksi käytetty metalli(seos). — **laakerinen**⁶⁸ *poss.a.* < 1. laakeri. | Nelil.

laakerinkuori s. *tekn.*, *tav. mon.* ne laakerin osat, joissa akselintappi pyörii.

laakerin|lehti s. L:lehtiä käytetään mausteena. L:lehdistä sidottu seppel. — **lehvä** s. — **marja** s. laakeripuun marja. — **marjaöljy** s. *farm.* laakeripuun hedelmistä puristettu rasvan ja haihtuvien öljyjen seos.

laakerinrunko s. *tekn.*

laakeripesä(ke) s. *tekn.* = akselipesä. — **pinta** s. *tekn.* akselilaakerin liukuvan osan pinta. — **pukki** s. *tekn.* pukin muotoinen laakerin jalusta. | Valssi pyörii kiinteiden l:en varassa.

laakeripuu s. *kasv.* = 2. laakeri l. | Kirkon kuori oli koristettu l:puilla. — **seppel(e)** s. laakerin oksista sidottu seppel. | Sotapäällikön, voittajan, runoilijan l. L. päässä, ohimoilla. Kuoro sai konsertissaan useita l:eita. Akateeminen l. 'promootiossa saatava seppel; (kuv.) akateeminen oppiarvo'. Franzén saavutti akateemisen l:een 17-vuotiaana.

laakeritappi s. *tekn.* = akselintappi.

1. **laakeroida**¹⁵ v. *tekn.* -nti¹⁶ *teonn.* varustaa t. kiinnittää jhk laakereilla. | Pyörät on l:tu akseliin.

2. **laakeroida**¹⁵ v. -nti¹⁶ *teonn.* seppelöidä laakereilla. | L:tu runoilija, poeta laureatus.

laaki¹ s. *ark.* 1. isku, lyönti; kerta. | Ampui kaksi suttu yhdellä l:lla, -- täytyy ensi l:n oitis luonata sll. 2. halvaus. | Saada l. L:n lyömä.

laakio³ s. *maant.* 1. tasainen alue, jonka tasaisuus johtuu vaakasuorassa t. heikosti kaltevassa asennossa olevista kerroskivilajeista, kerroslaakio, taffeli. | Venäjän, Donetsin l. — *Yhd.* aavikko-, kerros. 2. maisematieteessä: maanpinnan kohoama, jonka vaakasuora t. kalteva laki erottuu rinteistä selvässä kulmassa.

laakio|maa s. *maant.* laaja laakio, taffelimaa. | Itä-Euroopan, Brasilian l. — **mainen**⁶⁸ *kalt.a.* L. ylätasanko. — **vuori** s. *maant.* tasalakinen, jyrkkäseinäinen vuori, pöytävuori, taffelivuori. | Kapmaan l:et.

laaki|ompelu s. *käs. par.* laakaompelu. — **pisto** s. *käs. par.* laakapisto.

laakso¹ s.; *murt. lakso.* 1. suurehko, *tav.* pitkänomainen maanpinnan laskeuma, jota joko kaikilta tai ainakin kahdelta vastakkaiselta puolelta rajoittaa korkeammalla oleva maa; *vrt.* alanko, alanne, alho, allas, kanjoni, kuilu, kuru, noro, notko, painanne, rotko, syväne. | Vuorten välinen l. Joen (uurtama) l. Kokemäenjoen, Jordanin, Reinin l. Syvä, matala, pitkä, kapea, jyrkkäseinäinen l. Umpinainen l. Vehmas, vihreä, metsäinen, valoisa, synkkä l. L:n seinämä, rinne, suu. L:n pohjalla virtaava puro. L:n rinteillä leviävät niityt. — *Yhd.* alku-, eroosio-, hauta-, kanjoni-, kattila-, pitkittäis-, poikittais-, poimu-, porras-, pyörö-, pää-, rotko-, ruuhi-, satula-, sortuma-, umpi-, vakol.; joki-, järvi-, kallio-, puro-, tunturi-, vuono-, vuoristol.; ruusul. 2. laajentunutta käyttöä: yl. muuta alempana oleva t. alin kohta. | Aaltojen välinen l. 'aallon pohja'. Käyrän huiput ja l:t. Matalapaineen l. 'matalapaineen alue'. 3. *Kuv.* 1. ryhmään liittyen. a. vars. *heng.* Murheen, surun, synnin, kyynelten, kurjuuden l. 'maailma, ajallinen elämä'. Päästä pois täältä murheen l:sta 'kuolla'. Ja vaikka vaeltaisin kuoleman varjon l:ssa, en minä pelkää mitään pahaa *vrt.* Hän orjan tuotoon tullut on, / ilosta itkun l:hon *hlv.* — *Yhd.* kyynell. b. Kehityksen huiput ja l:t. Arkipäivän l:ista suurten tapahtumien huipuille. Urheilu oli painunut l:n pohjaan. -- hän [Aleksis Kivi] oli syntynyt l:ssa ja oli luotu l:ssa pysymään *LEINO.*

laaksohalla s. *metrl.* kylmän ilman kasautumisen laaksossa aiheuttama halla.

laaksoinen⁶⁸ *poss.a.* L. maisema, seutu. — *Yhd.* jyrkkä-, kapea-, matala-, syvä.

laakso|jako s. — **jono** s. Järvien täyttämä l. — **järvi** s. Moreenin salpaama l. — **jäätikko** s. *geol.* -**kohta** s. — *Kuv.* Edistymisen, toiminnan l.

laakso|lainen⁶⁸ s. laakson asukas. | Isäni oli rikas l. L. ONERVA.

laakso|maa s. Vehmaat l:maat. — **mainen**⁶⁸ *kalt.a.* L. painanne. — **maisema** s.

laaksonen⁶⁸ *dem.s.*

laaksonpohja s. — *Kuv.* Kehityksen l. Pula on jo sivuuttanut l:n.

laakso|paikka s. Järvet ovat usein syntyneet l:paikkoihin. — **painanne** s. *geol.* Selänteiden väliset l:teet. — **pato** s. laakson salpaava pato. — **penger** s. jokilaakson rinteessä esiintyvä pengermuodostuma. — **seutu** s. Viljava l.

laaksosto² *koll.s. geol.*

laakso|suo s. — **systeemi** s. *geol.* laaksosto. — **syväne** s. — **tasanko** s. Kauhaajoen l. — **tavu** s. *fon.* äännös, joka ulottuu huippuäänteen alusta seuraavan huippuäänteen alkuun. — **tuuli** s. *maant. metrl.* laaksosta päivisin auringon lämmön johdosta kohoavan ilman aiheuttama tuuli; *vrt.* vuorituuli. — **uoma** s. Mannerjään uurtama l.

laaksoutu¹⁴ v. muodostua laaksoksi t. laaksoiseksi. | L:nut ylänkö.

1. **laama**¹⁰ s. 1. Lama glama, kotieläimenä, kantojuhtana ja villan tuottajana käytetty laamaeläin. 2. ohut, nukitettu 4-niitinen villakangas, jota käytetään mm. vuoriksi ja nais-

ten takkeihin; (Suomessa) myös joustava, löyhä neulekudos.

2. laama¹⁰ s. → 2. lama.

laamaeläin s. Lama, Etelä-Amerikan vuoris-
toissa eläviä kamelieläimiä.

laamalainen⁶³ a. ja s. -suus⁶⁵ s. → lamalainen.

laamanni⁴ s. hist. nimitys, jota on käytetty Pohjoismaissa oikeudenkäyttöä valvoneista, virka-
asemaltaan erasteisista (tav. laamannioikeuden puheenjohtajina toimineista) virkamiehistä; *nyk.* ansioituneille tuomareille annettu arvonimi; sen saanut henkilö. | 1300-luvulla asetettiin maahamme oikeudenkäyttöä valvomaan erityinen luottamusmies, l. Venäläisten ison vihan aikana valtaamilleen alueille asettamia maaherroja nimitettiin laamanneiksi. -kunta s. hist. laamannin virkapiiri, lakikunta. | V. 1435 Suomi jaettiin kahteen l:an.

laamanninkäräjät s. mon. hist. laamannioikeuden istunnot. -oikeus s. hist. Ruotsissa ja Suomessa ennen yleinen hovioikeuden ja kihlakunnanoikeuden välinen oikeusaste maalla. | L:det lakkautettiin Suomessa v. 1868. -vero s. hist. Ruotsissa ja Suomessa vanha henkilökohtainen vero, joka johtui velvollisuudesta ylläpitää laamannia. -virka s. hist.

laamannitar⁵⁴ s. laamannin rouva.

laamapaita s. (puuvilla)trikoinen aluspaita.

laannuttaa²⁸ kaus.v. < seur. | Herastuomari koettaa l. silmittömän kiivastuksensa kuohupäitä LEINONEN.

laantu¹⁴ v. v. tyyntyä, vaimentua, hientyä, heiketä, hiljetä. | Tuuli, myrsky l:u. L:vat mainingit. Taistelu, melske, hälinä l:u. Kiista, keskustelu l:u. Taudin raivo l:u. Kiihko, tuska, itku l:u. Kiihtymys l:u rauhaksi. -- ei hänen vastenmielisyytensä ottanut l:akseen sml. -- ummehdukseksi l:nut puhtaiden vaatteiden tuoksua SEPPÄNEN.

laapis⁶⁴ s. farm. syövyttävänä ja antiseptisena iholääkkeenä ym. käytetty hopeanitraatti, helvetinkivi. -kivi s. farm. = ed., seur. -kynä s. lääkk. hopeanitraattipuikko, laapispuikko. | Polttaa, syövyttää känsiä l:llä. -huos s. farm. hopeanitraattiliuos. | Silmätippoina käytetään 2-prosenttista l:ta. -puikko s. lääkk. = laapis-kynä.

laapost¹⁴ aa² desk.v. laahustaa, laapustaa, laapottaa, kahnustaa. | -- alus l:i outoa ulappaa HASUNTA. -ella²⁸ frekv.v. Sinkko l:i laita-
kaupunkiaan kohti R.RAVANHEIMO.

laapot¹⁴ ella²⁸ frekv.v. < seur. | Kävellä l. edestakaisin. -[taa²⁸ desk.v. = laapostaa. | Kulkea, kävellä l. [Varikset] lentää l:tivat pesilleen SILL.

laapot¹⁴ ti⁶ s. kans. matala paulaton tuohi- t. niivirsu. | Laahustaa l:it jalassa.

laappa¹⁰⁶ s. harv. eläimen kypälä. | Karhun, oravan l.

laappi¹⁸ s. kut. puuvillaa koneellisesti puhdistettaessa saatu leveä, vuotamainen puuvillavanu.

laappi¹⁴ a¹⁷ desk.v. kävellä pitkin askelin, harppoa. | -- tuolla asti se vasta tulla l:i sml.

laappikone s. kut. kone, joka valmistaa puuvillan laapiksi, lyöntikone. -rulla s. kut. rul-

lalle kierretty laappi; rulla, jolle laappi kierretään.

laapust¹⁴ aa² desk.v. = laapostaa. | Kävellä l. Metkunen ja Karttunen l:avat ulos allapäin ALKIO. -ella²⁸ frekv.v. Patnof mennä l:i pehmein vanhuksen askelin sisään omalle puolelle E.ELENIUS.

laardi⁴ s. ruok. sulatettu ja puhdistettu, vedetön, suolaton sian ihra. | Amerikkalaista l:a.

1. laari⁴ s. (aitassa, kellarissa yms.) seinämällä erotettu säilytyspaikka, hinkalo, purnu. | Aitan, kellarin, varaston l. L:t ovat täynnä, tyhjinä. Vähän perunoita l:n pohjalla. Syksy täyttää l:t. Mitä ennen juhannusta sataa, sataa l:in sp. — Yhd. jauho-, jyvä-, kaura-, ohra-, peruna-, ruis-, viljal.

2. laarit⁴ s. mon. hist. roomalaisilla: (perheen) suojelushenget.

1. laasta¹⁰ s. harv. = lasta.

2. laas¹⁴ ta²⁴ v. (vok.-vartaloiset muodot harv., yl. vain murteissa tavattavia) lakaista. | L. luudalla lattiaa. Pihamaa on puhtaaksi l:tu. — Kuv. Varas on l:sut jälkensä 'toiminut jättämättä jälkiä, hävittänyt jälkensä'.

laastari⁴ s. farm. kiinteä, lämmössä pehmiävä, ihoon tarttuva lääke- t. kiinnitysvalmiste. | Parantava, suojaava l. Haava peitetään l:lla. — Yhd. hartsi-, kumi-, lyijy-, pikil.; kiinnesidel. -lappu s.

laastaroija¹⁸ v. -nti⁴ teonn. varustaa laastarilla. | Haava l:daa. — Kuv. Sillä te l:tte valheella, olette puoskareita kaikki tynnyri vr.

laasti⁴ s. rak. hiekasta, jstak sideaineesta ja vedestä valmistettu seos, jota käytetään muuraukseen ja rappaukseen, ruukki. | Hitaasti, nopeasti sitoutuva l. Vedessä kovettuva hydraulinen l. Sotkea l:a. L:n sideaineena käytetään tavallisimmin sementtiä. — Yhd. kalkki-, kipsi-, savi-, sementti-, muuri-, rappausl. -aine s. -hiekkia s. Hyvä l. ei saa sisältää savea eikä muita laastia vahingoittavia aineita. -kauha s. muuraukauha, -lasta. -kaukalo s. -kerros s. Seinä on peitetty l:ksella. -mylly s. laastinsekoituskone. -pinta s. laastittu pinta.

laastit¹⁴ a¹⁷ v. rak. maal. -us⁶⁴ teonn. peittää t. tasoittaa laastilla, rapata. | L. seinä. Pinta l:aan ennen maalaamista. L:us rapisee.

laa¹⁴ ta²⁴ v., vars. yltä. (käyt. vain kons.-vartaloisia muotoja) = l. lakata. | L:taan laulamasta. Sade, tuuli on l:nnyt. Tuska on l:nnyt. Taistelu oli l:nnyt. On aika l. Työn l:ttua käytiin levolle. -- aika jo olis tämän tähden torelemasta l. kivi. Korvalla sillan / l:nnyt on ratasten rämy MANN. — Harv. -- itku ei Laukosta laka'a, / valitus Vesilahesta KANT.

laata¹⁴ a²⁸ desk.v. maalailevasti liittää-verbin yhteydessä. | Lintu lentää, / liittää, l:a, / kiittää, kaataa kr.

laa¹⁴ tia²⁸ v. tehdä, valmistaa, rakentaa, saada aikaan; sommitella, järjestää; yleisk. harvemmin varsin. konkr. toiminnasta. | L. suunnitelma, ohjelma. L. laki, pöytäkirja, runo, tutkielma. L. asemakaava. Kuitit l:ditaan lomakeisin. Mietintö on l:dittu uuteen muotoon. — L. tupa, asumus, vene. Lintu l:tti pesän. Lehmille l:dittiin savu. Raudasta l:dittu vanne.

— *Harv.* Mieli l:iti [= tekee] tekemään jtk. Suru Suomen on suureksi l:tinut kerran *LEINO*. Te l:ditte [= asetatte] kauniisti sananne *J. FINNE*.

laatija¹⁴ *tek.* < ed. | Pöytäkirjan, teoksen, vastauksen l. — *Yhd. lainl.*

laatik^{ko} *s.* 1. a. kooltaan ja muodoltaan määrittämätön (tav. suorakulmainen), kannellinen t. kanneton, jnk säilyttämiseen t. lähettämiseen käytettävä puu-, pahvi- tm. säiliö t. suojus; vrt. astia, lipas, rasia, kotelo, koppa, arkku, kirstu. | Puinen, pahvinen, metallinen l. Laudoista naulattu l. Paperista taitettu l. Pie-ni, matala, leveä, kapea l. Pyöreä, metallipäällysteinen l. L:ön pohja, laita, seinä. Tavarat pakataan l:koihin. Säilyttää, pitää jtk l:ossa. Siemenien idättäminen l:ossa. — Kirjoitus-pöydän, lipaston vedettävä l. Sängyn l. Tiilet lyödään l:koihin. b. laatikon täysi, laatikollinen. | L. tupakkaa, sikareja. 3 kg:n l. makeisia. Pari l:koa nastoja. c. *yhd.* Metall-, pahvi-, pelti-, puu-, rautal.; ammus-, halko-, harppi-, hattu-, hedelmä-, hiekkä-, kassa-, kenkä-, kirja-, kortisto-, kukka-, kynä-, lääke-, makeis-, marja-, nau-la-, patruuna-, posti-, raha-, roska-, siemen-, sikari-, tuhka-, tulitiku-, tupakka-, työkalu-, viulu-, väril.; heinä-, idätys-, istuin-, kanto-, keitto-, kuljetus-, ompelu-, pakkaus-, pakki-, säilytysl.; pöytä-, salal. 2. *tekn.* jtk konetta, laitetta t. sen osaa ympäröivä laatikon tapainen suojus, kotelo, kammio, koppa. | Konekiväärin l. yhdistää varsinaisen konekiväärin kiinteät osat ja sulkee sisäänsä luistin ja lukon. Radiovastaanottimen l. Kutomakoneen syöstävää ympäröivä l. — *Yhd.* ilma-, kytkin-, muuntaja-, resonanssi-, vaihde-, vaihtol. 3. *ruok.* (tav. peltinen t. alumiininen) paistoastia, vuoka; sellaisessa valmistettu ruokalaji, paistos. | Vanukas kypsytetään l:ossa. L. saa ruskeutua. Maalaispidoissa tarjottavat monet l:ot. — *Yhd.* juusto-, kaali-, kala-, kurkku-, lanttu-, lohi-, makaroni-, maksa-, peruna-, porkkana-, riisi-, sieni-, silakka-, sipullil.

laatikko^{hinta} *s.* laatikolta maksettava hinta. | Tullitikkujen l. -hyilly *s.* laatikoita sisältävä hyilly.

-laatikkoinen⁶⁸ *poss.a.* Yksi-, kaksi-, kolmi-, monil.

laatikkojärjestelmä *s.* Myymälän, konttoripöydän l. Urkujen l. -kamera *s.* valok. laatikon muotoinen kamera, jossa objektiivin ja kuvaksen välimatka on kiinteä; vrt. paljekamera. -lau^{ta} *s.* puut. laatikkojen valmistamiseen soveltuva lauta(laji). | L:dat sahataan tarkoituksensa mukaan eripuituisia. -main^{nen} *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁸ *omin.* L. säiliö, astia. L. rakennus. Suojus ympäröi akselia l:sesti. --oja *s.* tekn. maat. salaoja, jonka putki on laatikkomainen, lautaputkioja. -pakkaus *s.* liik. Hedelmien, tupakan l. -puolukat *s.* mon. liik. vientiä varten laatikkoihin pakatut puolukat. -rivi *s.* Varaston l:t. -ruoka *s.* ruok. laatikossa kypsytetty ruoka. -sänky *s.* laatikkomainen (us. kannellinen) sänky, sohväsänky. -tavara *s.* -tehdas *s.* -teollisuus *s.*

laatikoida⁹⁰ *v.* -nti⁶⁸ *teonn.* panna laatikkoihin. | L. tavaraa, arkistoa.

laatikoittain *adv.* laatikko kerrallaan; useita laatikoita, laatikkomäärin. | Tavarat, joita myydään l. Hänellä on kirjoja l.

laatikollinen⁶⁸ *s.* laatikon täysi. | L. nauvoja, kyniä. Suuri l. omenia. Osti neljä l:sta tupakkaa. 2. *poss.a.* < laatikko. | L. kaappi, pöytä. L. reki.

laatoit^{taa} *v.* -us⁶⁸ *teonn.* 1. varustaa laatala t. laatoilla. | L:ettu käytävä. 2. *kirj.* kuvalaattojen valmistamisesta: klišeoida. | Kuva, piirros l:etaan.

laati^{ta}¹⁰⁶ *s.* (tav. paksuhko) määräsuuruinen levy. | Metallinen, puinen, kivinen l. Savesta poltettu l. Neliömäinen, suorakaiteen muotoinen, pyöreä l. Sementtikaton l:at. Dominopelin nappulat eli l:at. Vauun puskurien päässä on l:at. L:oilta peitetty lattia. L:oilta kivetty katu. Jää on halkeillut l:oiksi. Kiille saattaa esiintyä sälpäjuonteissa suurina l:toina. Asetakin kauluksessa olevat l:at. Kuvien painaminen tapahtuu metallisilla l:oilta eli klišeillä. — *Yhd.* asfaltti-, betoni-, graniitti-, kivi-, korkki-, kumi-, lasi-, marmori-, metalli-, puu-, rauta-, sementti-, teräs-, tiili-, alus-, kate-, perus-, pohja-, sivu-, tuki-, ylä-, kaulus-, kuva-, lattia-, nimi-, numero-, paino-, seinä-, mutterinl.

-laattainen⁶⁸ *poss.a.* Kivi-, metalli-, puul.; ka-pea-, leveä-, paksul.; yksi-, kaksi-, monil.

laatta^{kiveys} *s.* -kivi *s.* laakakivi. -lattia *s.* laatoilla päällystetty lattia. | WC:n ruudullinen l. -mai^{nen} *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁸ *omin.* L. kivi, lohkare. L:sesti sijaitseva maakerros. -palkki *s.* tekn. rak. betonirakenteissa käytetty palkin ja sen puristuspuolella olevan laatan yhdistelmä. -rauta *s.* = lattarauta. -seinä *s.* laatoilla päällystetty seinä. -sylinteri *s.* kirj. = kehilösyylinteri.

laattia¹⁴ *s.* vars. *murt.* lattia. | Pirtin l. on pesty SILL. Ja morsianta viedään ensimmäisenä l:lle CANTH.

laatu¹⁴ *s.* 1. ne (olennaiset t. tilapäiset) ominaisuudet, jotka tekevät jnk siksi, mikä se on, t. jotka olennaisesti kuuluvat jhk; se, mikä antaa illek sen olennaisen leiman t. on ominaista illek (yleensä t. jssak tiettyssä suhteessa); us. kvaliteetti, olemus, kokoomus, luonne. | Esineen, aineen, asian, ilmiön, tapahtuman l. Ihmisen ulkonainen eli ruumiillinen ja sisäinen eli henkinen l. Kirjailijan persoonallinen l. Osa on [näyttelijän] l:dulle vieras. Tavarat merkki takaa sen l:dun. L:dultaan hyvä, huono, kelvoton. L:dultaan alarvoista tavaraa. Hoitotapa riippuu taudin l:dusta. Novelli on l:dultaan draamallisempi kuin romaani. Palkka vaihtelee työn l:dun mukaan. Erilaisista merkeistä ennustetaan tulevan kesän l:tua. Sodassa l. on yhtä tärkeä tekijä kuin lukumäärä. — *Fil.* Arvostelma on l:dultaan eli kvaliteettiltaan myönteinen, jos predikaatti omistetaan subjektille. — *Yhd.* hengen-, luonnon-, maan-, mielenl.; erikois-, kokonais-, yleisl.; kirjailija-, puhuja-, runoilija-, tutkijal.

2. (ala)laji, luokka, kategoria, ryhmä. | Ainoa, ensimmäinen l:tuun. Teos edustaa omassa l: dussaan huomattavaa edistysaskelta. Olla jtk t. jnklaista l:tua 'olla jonkinlainen'. Asia on kiireellistä l:tua. Perustavaa l:tua oleva tutkimus. Kalleinta saatavissa olevaa l:tua. Tavaraa on useaa eri l:tua. Kaupaksi käymättömät l:duit. Kirjallisuuden eri l:duit. Laina on maksettava samana l:tuna, jona se on saatu. Retiisiä viljellään useita l:tuja. Aikainen (esim. vilja)l. — Vars. *maat*. on laatu tässä merk:ssä korvattu lajike-sanalla. — *Mat*. (tavarat, aineen tms.) mittayksikkö, esim. kilo, metri, vuosi, watti. | Muunna pienimmäksi l:duksi 2 v. 7 kk. 24 vrk. Sisällyssaassa on jaettavan ja jakajan oltava samaa l:tua. — *Yhd.* hiiva-, kala-, kangas-, kasvi-, kenkä-, lanka-, liha-, marja-, niitty-, olut-, pahvi-, paperi-, puu-, puuteri-, ruoka-, sukka-, tavara-, tee-, teräs-, tupakka-, voi-, öljyl.; erikois-, kauppa-, keski-, priima-, puutarha-, seka-, sekunda-, vakio-, valiol.; kevät-, syys-, talvil.

3. *harv.* tapa. | Alussa hän puhui hiukan entiseen l:tuun *ALKIO*.

4. *käydä laatuun* kelvata, sopia, olla mahdollinen t. mahdollista, käydä päinsä, menevellä, mennä mukiin. | L:tuun käypä mies. Väline, joka saa paremman puutteesta käydä l:tuun. Laiskottelemisen ei täällä käy l:tuun. Ei käy l:tuun, että saan odottaa. Suoritus käy l:tuun vanhalla tavalla. Hän käy l:tuun sun miehessä *kyrv.* — *Harv.* -- kaikki oli käynyt l:dullensa [= kohdalleen, kunnollisesti] *HEFOR*.

laatu- vars. uudehkojen yhdyss:ien alkuosana us. nimenomaan hyvää laatua ilmaisevana. -*arvo* s. arvo, joka jllak on sen laadun kannalta. | Tavarat, tuotteen l. Teoksen runolliset l:t. -*arvostelu* s. arvostelu laadun kannalta. | Voin l. -*ero*, -*eroav* (ais)uus s. laatu, laadussa ilmenevä ero (avuuus). | Havainnon ja mielikuvan ero näyttää olevan vain aste- eikä laatuero. -*huonekalu* s. ks. laatu-. | L:ja päivän hintoihin.

laatuinen^{as} a. -sesti *adv.* -suus^{as} *omin.* 1. gen:n t. poss.-suff:n ohessa: tapainen, lainen. | Hänen l:sensa mies. Pekka on aina l:sensa. Puheena olevan l. tapaus. Halutun l:sta tavaraa. — Kirjoitetaan us. a:sen pron:n, lukus:n ja a:n kanssa: erään-, kaiken-, monen-, saman-, sen-, toisen-, tämän-, useanl.; kahden-, yhdenl.; hyvän-, pahan-, perustavan-, ratkaisevan-, uuden-, vakavan-, vastaavanl. 2. nom:n ohessa u. | Ainoa-, ainut-, heikko-, huono-, hyvä-, kestävä-, paha-, perustava-, puhdas-, valkea-, vakaval.; keski-, seka-, tasa-, vakio-, valiol.; eri-, omal.; yksi-, kaksi-, monil.; erikois-, harvinais-, pysyväis-, tilapäis-, yksityis-voisil.

laatuista^{as} a. -asti *adv.* -uus^{as} *omin.* 1. sovelias, sopiva, mukava, mukiinmenevä, laatuunkäypä. | L. mies, elämä. L:at puheet. Varsin l. teko. -- ojentautui jo alussa vakavista varoituksista l:aksi vaimoksi *TOPPILA*. 2. sävyisä, lupsakka, hauska. | Kohtelias, l. ja avulias isäntä. Puhella l:asti. Näinpä vanhus [= Hurt-

ti ukko] leirivalkealla / laski l:asti juttuun **MANN*.

laatu/kahvi s. ks. laatu-. -*kangas* s. ks. laatu-. -*kasvu* s. *metsät.* arvonn lisääntyminen mittayksiköltä (koon suurenemisesta aiheutuvan) laadun paranemisen johdosta. -*kello* s. laadultaan hyvä kello, tarkkuuskello. -*kilpailu* s. kilpailu, jossa paremmuusjärjestyksen ratkaisee (tavarat) laatu. | Kultamitali Suomen Messujen l:ssa. -*koe* s. koe, jolla tutkitaan (aineen, tavarat tms.) laatua. | Kauran, maidon l. -*kone* s. ks. laatu-.

*laatu*kuvaa s., vars. *kuvat.* taideteos (vars. maalaus), jonka aiheena on jokapäiväisen elämän kohtaus ja joka useimmiten kuvaa henkilöitä milloin eri maiden t. aikojen, milloin eri kansojen t. kansanluokkien tyyppinä. | Historiallinen, hollantilainen l. Perhettä esittävä l. L:a muistuttava näytelmä. Hänen [Pakkalan] parhaat teoksensa -- liittyvät toisiinsa laajaksi sarjaksi laatuksia *TARK.* -*maalari* s. -*maalaus* s.; *syn.* laatumaalauk. -*mainen* *kalt.* -sesti *adv.* -suus *omin.* L. maalaus. L:sesti käsitelty muotokuva.

*laatu*kysymys s. laatua koskeva kysymys. | Tavarat hinta- ja l. -*luku* s. *mat.* luku, joka ilmaisee tavarat, aineen, energian tms. määrän laadun osoittamina yksikköinä.) (paljas luku. | 8 kg, 220 voltia on l. -*luokittelu*, -*luokitus* s. laadun perusteella tapahtuva luokittelu, luokitus. | Puiden, nahkojen, tavarat l. -*luokika* s. laadun perusteella erotettava luokka. | Hedelmät on lajiteltu l:kien mukaan. Tuotteemme ovat omaa l:kaansa. -*maalaus* s. = laatuksivamaalaus. | Kansanelämää esittävä l. -*maksutapa* s. *liik.* *maat.* maksutapa, jossa hinta suoritetaan tavarat laadun mukaan. -*merkintä* s. *liik.* vrt. seur. -*merkki* s. *liik.* tavarat laatua osoittava merkki; vars. merkki, jonka valtion tarkastuslaitos leimaa erinäisiin vientitavaroihin osoitukseksi siitä, että ne ovat vientikelpoisia; myös: hyvä tavaralaatu. | L. takaa tuotteen laadun. Fyffes-banaanin sininen l. L:in oikeutetun voion on täytettävä eräitä ehtoja laadun, pakkauksen ym. suhteen. — Kello, tunnettua l:ää. -*mies* s. mukava, laatuunkäypä, lupsakka mies. | Se oli tämän nykyisen [kuninkaan] isä, kaikin puolin l. *LENO*. -*mitta* s. tavarat laadun ilmaiseva mita. | Viljan l:na käytetään sen painoa hl:aa kohti. -*muna* s. ks. laatu-. | Vientiin kelpaavat l:t. -*määräys* s. Tavarat on vastattava sen luokan l:ksiä, johon se kuuluu. -*nimitys* s. -*numero* s. -*ominaisuus* s. Tavarat arvosteltaessa kysymyksen tulevat l:det. -*paino* s. tavarat suhteellinen paino. | Jonkin langan l. osoittaa, montako metriä siitä menee kiloon. -*puhdas* a. → puhdaslaatuinen, laadultaan puhdas. -*puu* s. ks. laatu-. -*sana* s. *kiel.* = adjektiivi. -*tapa* s. *kiel.* = partisiippi. -*tarkastus* s. laadun tarkastus. -*taso* s. Tavarat, tuotteen l. Korkea l. Kotimaisten vuotien l. on noussut. Vientijuuston l:a on parannettu. Armeijan l. -*tavara* s. ks. laatu-. | Myymme vain ensiluokasta l:a. Merkki takaa l:n. -*teräs* s. *met.* laadultaan erittäin hyvä teräs (seos), ja-

loteräs. -**tuotanto** s. ks. laatu-. | **Kotimainen** teollisuus pyrki 1:ön. -**tuote** s. ks. laatu-. | **Kotimainen, englantilainen** 1. **Tehtamme** hyväksi tunnetut 1:teet. -**työ** s. ks. laatu-. | **Tuotteemme** ovat huolellista ja taattua 1:tä.

laatuunkäypä a. -västi adv. (myös ~) mukiinmenevä, tyydyttävä, kohtalainen, laatuista. | L. mies. Tarkoitukseensa varsin 1. kone. N. soitti kappaleen erittäin 1:västi. Sillä Venla, vaikka 1. emäntä, oli hieman suulas ja riitaisa nainen kivi.

laatuvaatimus s. Suuret 1:vaatimukset täyttävä kangas. Vientitavaralle asetetut ankarat 1:vaatimukset. Asuntopulan aikana on asuntojen 1:vaatimuksista tingittävä. -**valikoima** s. laatuja valikoima. | **Monipuolinen** 1. tavaroita. -**valmiste** s. ks. laatu-. | **Paras kotimainen** 1. -**vaunu** s. ks. laatu-. -**vik**a s. Virheelliset kuivausmenetelmät voivat aiheuttaa puutavaraan 1:oja. -**virhe** s.

laava¹⁰ s. tulivuoren purkauksessa sulana ilmoille tuleva ja purkauksen jälkeen jähmettyvä kiviaine. | **Hehkuva** 1. valuu pitkin tulivuoren rinnettä. Jähmettynyt 1. — *Kuv.* Teissä on -- kohmettunut tunteen 1. **LARINK.** — *Yhd.* levy-, lohkar.

laavainen⁶³ poss. ja ain. a. L. kerrostuma.

laavajärvi s. **maant.** sulan laavan (tulivuoren kraatterin pohjalle) aiheuttama järven tapainen muodostuma. | **Havaijin** Kilauean kraatterin 1. -**kenttä** s. **maant.** jähmettyneen laavan muodostama kenttä. -**kerros** s. Vesuviuksen purkaus hautasi Pompeijin 1:ksen alle. -**kivi** s. laavasta jähmettynyt kivi. | **Hohkakivi**, huokoinen 1. Basaltti on tummaa ja jokseenkin tiivistä 1:enä. L:elle on ominaista porfyryrinen rakenne. -**kivilaji** s. **geol.** -**lasi** s. **geol.** kokonaan lasiksi jähmettynyt, kiiltävä ja kupuraisesti lohkeava laavakivi, obsidiaani. -**patja** s. **geol.** laavakerros. -**virta** s. L. valuu vuoren rinnettä.

laavu¹ s. (tav. nuotion ääreen) havuista tms. jähkkyt yksilapainen tilapäinen viistokatos tuulta ja sadetta vastaan, lakka. | **Havui**sta seipäiden varaan rakennettu 1. — *Yhd.* havu.

laberdaani¹ s. astioihin suolattu turska.

labiaali¹ s. **fon.** äänne, jonka aikaansaamiseksi huulet tekevät jonkin tunnusomaisen ääntöliikkeen (esim. p, b, f, v, o, ö, u, y); *syn.* huuliläänne. -**klusiili** s. **fon.** klusiili, jota äännettäessä huulet katkaisevat ilmapinnan (b, p).

labiaalinen⁶⁰ a. **fon.** L. äänne, vokaali.

labialistua¹ v. **fon.** tulla labiaaliseksi. | e on läheisen huuliläänteen vaikutuksesta 1:nut ö:ksi. Konsonantin 1:minen.

laabialivokaali s. **fon.** vokaali, jolle on ominaista pyöreä huulilaukeama (o, ö, u, y); *syn.* huulivokaali, -ääntiö, pyöreäaukkoaine ääntiö.

labialisatio⁶ s. **fon.** labiaalistuminen.

labialisoitua^{1*} v. **fon.** = labiaalistua.

labiili⁶ a. -us⁶⁰ omin. horjuva, epävakaa, epävarma, muuttuva;) (stabiili. | Jos painopiste on tukipisteen yläpuolella, on kappaleen tasapainoasema 1. Kun kappale tasapainoasemasta poikettuaan pyrki yhä enemmän siitä poik-

keamaan, sen tasapainoasemaa sanotaan epävakaaaksi eli 1:ksi. — Kieli on äänneainekseltaan jossakin määrin 1. L:ä on aine, joka kemialliselta kokoomukseltaan tai atomiryhmitykseltään helposti muuttuu.

labiliteetti^{1*} s. labiilius.

labiodentaali s. **fon.** = dentilabiaali. -**logia**¹⁰ s. huulitaluku, näkökuulo.

laboraattori⁶ s. henkilö, joka suorittaa t. vars. johtaa laboratoriotöitä. | Yliopiston kemian laitoksen 1. Laboratorion johtaja, 1. ja assistentti.

laborantti^{1*} s. henkilö, joka suorittaa laboratoriotöitä; us. vain käytännöllisten kemiallisten töiden suorittaja. | **Tehtaan** 1. Valokuvausliikkeen 1.

laboratorio⁶ s. laitos, jossa tehdään kokeellisia tutkimuksia ja joka on varustettu tällaiseen työskentelyyn tarvittavilla kojeilla ja laitteilla. | **Kemian, fysiikan** 1. Eläintieteellinen, lääketieteellinen 1. **Tehtaan** 1. — *Yhd.* tutkimus-, kenttäl. -**apulainen** s. -**huone** s. -**koe** s. -**koje** s. -**rakennus** s. -**tutkimus** s. -**työ** s.

laboroida¹⁸ v. -nti^{1*} *teonn.* suorittaa käytännöllisiä luonnontieteellisiä (esim. kemian ja fysiikan) töitä.

labradori¹ s. **geol.** eräs plagioklaasimaasälpä.

labyrintti^{1*} s. 1. vars. antiikin mytologiassa: sokkeloinen rakennus t. rakennusten yhdistelmä, jonka risteileviin käytäviin ja huoneisiin helposti eksyy ja jossa tav. on vain yksi sisään- ja uloskäytävä; edellisen tapainen käytävästö t. kuvio, sokkelo(rakennus, -käytävä, -kuvio). | **Moiris-järven** 1. Katakombien 1:it. Suurkaupungin katujen harhaannuttava 1. Paperille piirretty 1. — *Kuv.* Epäilysten, lakipykälien 1. Asiaan perehtymätön liikkuu kielihistorian alalla kuin pimeässä 1:ssä. 2. *anat.* sisäkorva, korvasokkelo.

labyrinttitiiviste s. **tekn.** = sokkelotiiviste.

1. **ladata**^{35*} v. 1. täyttää, alittaa, panostaa. a. L. ase (panoksilla, ruudilla). Mies lataa panokset ruudilla, haulleilla. Edestä, suusta, takaa 1:tava ase. L:tu pistooli 'pistooli, jonka piipussa on patruuna'. b. L. piippu (tupakalla). Siinä istuu, nysän toisen lataa kivi. Pöytä oli 1:tu herkkuja täyteen. L. filmi valokuvauskoneeseen. -- vapisevin hyppysin latasi [nuuskalla] mahtavan nenänsä Kianto. He latasivat [= sekoittivat] vahvan sekauksen ja lähitivat SEPPÄNEN. 2. *sähkö.* a. kerätä sähköä jhk, tehdä sähköiseksi, varata (sähköllä). | L. akkumulaattori. Sähköllä 1:tu kappale. Negatiivisesti 1:tu [→ latautunut] elektroni. b. *kuv.* us. par. latautua. | **Mieliala** on jännityksen lataama. L. [= kerätä] voimaansa. Kiihkolla, vihalla 1:tu mieli. -- sydän tulee 1:uksi pahimmilla tunteillaan AHO. -- vihainen mies, joka on aina 1:tuna katkeruudella ALKIO. -- siveellisillä neuvoilla täyteen 1:tuna Kianto. [Isä] menee ja siinä mennessään ikään kuin lataa itseään SILL. -- aikaan, joka on 1:tu täyteen suurta vihaa ja suurta rakkautta iris VURTO. 2. **ladata**^{35*} v. ajaa ladalla (pelto). | L. maa, pelto. Maa tasoitetaan lataamalla kylvää var-ten. Sileäksi ladattu pelto.

lade^{75a} s. *harv.* (hirsi- tms.) kerros, "varvi". | [Tervahaudan] ympärille kierrokselle, kolmeen suureen lateeseen ajettiin kolopuut PAULAH.

ladella^{75a} *frekv.v.* < latoa. 1. L. kirjoja pöydälle. Hän latelee noita somia valkeita paperikääröjä lasiselle lautaselle AHO. 2. vars. puheesta: puhella, sanella, lasketella. | L. sanoja, kohdellaisuuksia, ilkeyksiä, sukkeluksia, hävyttömyyksiä, viisauksia. L. läksyjä, kertomusta, tietoja. Omiasi latelet! L. joutavia, hölyn-pölyä. -- teidän kielenne latelee petosta vt. Elä tule minulle sellaisia höpsötyksiä latelemaan JOTUNI. Vuorenmäen latelee sanat perästyksen niin kuin voitollinen pelaaaja loppukorttinsa SILL.

ladelma¹³ s. *kirj.* painamista varten valmiiksi ladottu kirjakkaiden, rivien t. näiden molempien ja täytevälineistön yhdistelmä, lados, latomus; vrt. kehiliö. | Kirjan, lehden 1. Tiheä, harva, selvä, kaunis 1. Purkaa 1. -- Yhd. härkä-, kone-, käsil.

ladollinen⁶³ 1. *poss.a.* < lato. 2. s. ladon täysi. | L. heiniä.

ladonjala s. ladollisen heiniä tuottava niityn ala. -**katto** s. -- kohentaisin samalla niitä peräniitun 1:ja SILL. -**ovi** s.

ladonta^{15a} *teonn.* < latoa. | Puutavaran, halkojen 1. Tekstin virheellinen 1. Tiivis, keskinkertainen, harva 1. -- Yhd. antiikva-, fraktuura-, kursivil. -**tapa** s. Miilun, tekstin 1. -**tekniikka** s. -**virhe** s. -**väline** s.

lados⁶⁴ s. *kirj.* = ladelma.

ladottaa^{2*} *fakt.v.* < latoa. | Kirjoitus piti 1. uudelleen.

ladut/on⁶⁷ *kar.a.* < latu. | L. taival, lumi. Panu miehineen pysyi poissa, lumeen peittyneiden, 1:tomien korpiensa takana AHO.

lady¹ [leidi] s. englantilainen aatelisnainen; yl. hieno, sivistynyt nainen; käytetään tittelinä eräiden päärien ja muiden aatelismiesten puolisojen ja tytärten nimien yhteydessä. | Käytettyä 1:n tavoin. Hän on todellinen 1. -- L. Hamilton. L. Lydia.

1. **lae**^{75a} s. *harv.* = 2. lakeinen.

2. **lae**^{75a} s. *harv.* = 1. laki 2. | Ah, olisi hänen päänsä lakeelta parin kolmen kymmenen talven lumi poissa KIVI.

laellinen⁶³ *poss.a.* < 1. laki.

laes^{77a} s. = 2. lakeinen. | Akselikin jo näyttää kampailee toisten jäljessä lakeensa niin kuin muutkin KATAJA. -**puoli** s. = ed. | Niittää, viedä 1:ta. Erkki niitti edellä lyöden leveätä 1:ta ALKO.

laestadiolainen⁶³ [les-] a. ja s. -suus⁶³ s. = lestadialainen.

laeta^{34*} v. tulla t. muodostua lakea(mma)ksi. | Vaara lakenee leveäksi selänteeksi.

laeton⁶⁷ *kar.a.* < 1. laki. | L. eteinen.

lafka¹⁰ s. *ark.* 1. pieni myymälä, myyntikoju. | Torille on pystytetty 1:oja. 2. us. *leik.* toiminiimi, liike, yhtiö, firma; yl. yhtymä, laitos, virasto, yhdistys tms.; putiikki. | Hoitaa 1:aan-sa. Huono 1. Lyödä 1. kiinni 'lopettaa toiminta'. Olen ollut tässä 1:assa jo kuusi vuotta.

laguuni⁶ s. *maant.* hiekkasärkän t. koralliriutan sulkema matala merenlahti; koralliriutan

sisään jäänyt lampi. | Matala, tyyni 1. Rannikko on täynnä laguuneja. L:en kaupunki 'Venetsia'. -**järvi** s. -**kaupunki** s. Venetsia, kaunis 1. -**mainen**⁶³ *kalt.a.* L. lahti, vuono. -**rannikko** s. -**saari** s.

lahdat/a^{35*} v. *kans.* teurastaa. | L. sika, lehmä. Viedä elukoita 1:tavaksi. -- *Alat.* surmata, tappaa aseilla. | L. vihollisia, toisin ajattelevia. Hän lahtasi kymmenittäin jäniksiä.

lahdek/as⁶³ *poss.a.* < lahti. | L. meri, vesiväylä. L:kaat rannat.

lahdeke^{75a} s. 1. pienenkö t. leveäsuinen lahti, lahdelma, poukama. | Meren, järven 1. Pieni, pitkä, hiekkarantainen, tyyni 1. L:keen kalinlo, pohja, suu. 2. *kuv.* Metsän, suon 1. Raja tekee 1:keen etelään. Valkoinen väri pistää mustaan suurina 1:keina. Syvät 1:keet hius-ten rajassa. Ontelo haarautuu kapeiksi 1:keiksi.

lahdekkeinen⁶³ *poss.a.* < ed. | L. rannikko.

lahdelma¹³ s. = lahdeke. 1. Järven 1. Kaunis, välkkyvä 1. Ranta kaartuu 1:ksi. 2. *kuv.* Leikkaaja oli aukaissut syvän 1:n viljavainioon. Tehtyä peltoa pisti jo parin tynnörin alainen 1. korven sisään AHO. L:t hiusrajassa.

lahden/perukka s. Matala 1. -**perä** s. -**pohja** s. lahdenperukka, -pohjukka. | Hiljainen 1, jonne keskisellä mainingit eivät tunnu. -**pohjukka** s. -**poukama** s. Ruokoinen, suojainen 1. Lai-va ankkuroi 1:an. -**suu** s. Soukka 1. -**takai/nen** a. vars. Pohjan- t. Suomenlahden takainen: ruotsalainen t. virolainen. | L. naapuri. L:siä vieraita. L. jalkapallojoukkue.

lahdeton⁶⁷ *kar.a.* < lahti. | L. rannikko.

lahe^{75a} s. *murt.* lahje.

lahe/a²¹ a. -us⁶³ *omin.* pehmeäpintainen, hieno, sileä, lenteä. | L. villa, vesi, haravanvarsi. Tukka 1. kuin silkki. L. iho, poski. -- kas-vot 1:at ja kuultavaiset niin kuin lumpeen-kukka KALLAS. -- 1. heinäkuinen aamuyö HAARLA. -- L. ilma. -- *Kuv.* -- äsken niin 1. [= lauh-kea] Mattilan isäntä HJARTTI.

lahistu/a¹ v. *harv.* lahota. | [Omenapuun] toi-nen runko on 1:nut SILL.

lahja¹⁰ s. 1. esine, omaisuuserä tms., jonka jku t. jk (us. huomion t. kiintymyksen osoi-tuksena) vapaaehtoisesti ja korvausta t. vas-tiketta pyytämättä t. ottamatta luovuttaa jklle t. jllek, antä, annin. | Kaunis, pieni, suuri, runsas, tarpeellinen 1. Antaa, pyytää, saada, tarjota 1, jtk 1:aksi, Tehdä, valmistaa, ostaa 1, jtk 1:aksi. Joulupukki jakaa 1:oja. Ystä-vien 1:ana juhlijalle annettiin kahvikalusto. Morsian antoi 1:oja sulhasen omaisille. Joka syyttä suuttuu, se 1:atta leppy sl. -- *Kuv.* Jumalan, Pyhän Hengen 1:at. Rakkaus on taivaan 1. Katso, lapset ovat Herran 1. vt. -- Elämän 1:at. Tasan ei käy onnen 1:at sl. Maa antaa 1:ojaan. Luonto tuhlaa 1:oja. -- Yhd. kiinteistö-, kirja-, kukkas-, rahal.; testamen-tti.; joulu-, syntymäpäivä-, uuden vuodenl.; erojais-, huomen-, hää-, kihlajais-, morsius-, ristiais-, vihkil.; kummil.; herran-, juma-lan-, onnenl.; armo-, muistol.; uhril. 2. *harv.* lahjus. | Virkamiehet alkoivat ottaa 1:oja. -- enkä myöskään 1:ain ja antimien tahi muun

syyn tähden toimi vastoin palvelusvelvollisuksiani ja valaani **ak. 3. lak.** myös: lahjoittaminen, lahjoitus. | Luovutussopimuksia on kolme: kauppa, vaihto ja 1. Irtaimen 1. 4. a. ihmisen synnynnäinen kykyisyys jllak alalla, kyky, taito, talangi. | Ajattelun, kuvittelun, laulun, ennustamisen 1. Hyvä muistin 1. Omata kaukonäkiän 1. Hänelle on annettu huumorin 1. Hänellä on erikoinen 1. johtava nuorisosa. — **Yhd.** hengen-, järjenl.; huumorin-, juoksu(n)-, laulu(n)-, puhe(en)-, unenl.; kertojan-, näyttelijän-, opettajan-, puhujanl.; luonnonl. **b. tav. mon.** edeen liittyen: lahjakkuus. | Huomattavat luontaiset 1:at. Henkiset, kirjalliset, älylliset 1:at. Luonnon 1:at (myös). L:oltaan heikko, keskinkertainen. Kehittää 1:ojaan. Tyttäreillä ei ollut äitinsä 1:oja.

lahja- yhd:ojen alkuosana vars.: 1. lahjaksi annettu, saatu, tehty, tarkoitettu t. sopiva, esim. 1:hevonen, -kirja, -tulo. 2. lahjan sisältävä, esim. 1:kori, -käärö, -paketti. 3. lahjaa koskeva, esim. 1:kirja, -kortti, -vero.

lahja|-asu s. Kirja on sidottu kauniiseen 1:asuun. -**eläke** s. **lak.** Nauttia 1:tä. -**erä** s. Rahasto on koottu pienistä 1:istä. -**esine** s. Palkinto- ja 1:itä. Ryijy on arvokas 1. -**hevon** s. Ei 1:sen suuhun katsota sr.

-**lahja|nen**⁶⁵ *poss.a.* < lahja 4. | Heikko-, hidas-, huono-, hyvä-, loistava-, rikas-, suuri-, vähäl.

lahja|kakku s. Herkullinen 1. -**kapine** s. -**kapale** s. Lehteä on levitetty ylimääräisinä 1:inakin.

lahjakas⁶⁶ *a.* -kaasti *adv.* (-kuus *omin.* ks. erikseen) huomattavat luonnonlahjat t. taipumukset omaava, etevä, kyvykäs, pystyvä, taitava. | L. lapsi, puhuja. L. juoksija. Musiikillisesti 1. Oppikouluun valittiin yleensä älyllisesti 1:kaimmat. — **Ark. leik.** avarammin. | Hän on aika 1. [= kova] ryyppymies. Mies kuorsasi 1:kaasti.

lahja|kauppa s. muinainen kaupankäyntitapa, jolloin tavarat vaihdettiin lahjoina. -**kello** s. -**kirja** s. 1. **lak.** asiakirja, jolla jku luovuttaa toiselle lahjaksi jtk ja joka sisältää lahjaan ehkä liittyvät ehdot, lahjoituskirja. 2. lahjaksi annettu t. sopiva kirja. | Erinomainen 1. pojille.

lahjakkaisuus⁶⁵ s. par. seur.

lahjakkuus⁶⁵ *omin.* < lahjakas. 1. Jkn käytännöllinen, monipuolinen, musiikillinen, tieteellinen 1. Syntyperäinen runollinen 1. Kansan luontainen 1. Hän on tarmollaan ja 1:dellaan luonut nykyisen asemansa. — **Yhd.** erikois-, yleisl.; luonnonl. 2. lahjakas ihminen. | A. on ilmeinen 1. josta voimme vielä odottaa paljon. — **Yhd.** luonnonl.

lahja|kontti s. Joulupukin 1. — **Kuv.** lahjuksia ottava henkilö. | -- lienee antanut sille, 1:kontille, jotakin, että minulle niin sanoisi **AHO.** -**kor** s. Juhlissa jaettiin 1:reja, joissa oli monenlaista hyvää. -**kortti** s. lahjan sijasta annettava ostokortti, joka oikeuttaa määrällisestä saamaan siihen merkityn summan arvosta tavaraa; myös kortti, jolla ilmoitetaan, että sen saajalle on lahjaksi ostettu t. tilattu

jk teos, aikakauslehti tms. | 200 mk:n 1. Kuvalahden 1. -**koru** s. Kaunis 1. -**kupon** s. Kaikki 1:git osallistuvat arvontaan. Lehden 1. numeron 1. -**käärö** s. Salaperäisen näköinen 1. Sitoa joulupukin 1:ja. -**miekka** s. Kuninkaan antama 1.

lahja|antaja s. lahjoittaja. -**ottaja** s. *vanh.* -- tuli syö 1:n [= lahjusten ottajan] majat *vr.* -**saaja** s. Toimittaa lahjakirja 1:lle.

lahja|näytöntö s. (teatteri)näytöntö, jonka tulot luovutetaan jkn esiintyjän hyväksi, resetti. | Nuoren näyttelijättären 1. -**paketti** s. Jokaiselle lapselle annettiin 1. -**pakkau** s. Aistikas 1. Paitoja 1:ksina. -**palkinto** s. Jokaiselle asiamiehelle annetaan 1:na 200 mk:n kirjat. -**palkkio** s. palkanlisä, joka erikoisissa tilaisuuksissa (jouluna, tilinpäätöksen yhteydessä tms.) annetaan tunnustukseksi hyvin suoritusta työstä. — **Erik.** virkamiehen leskelle ja lapsille valtion varoista suoritettu kertakaikkainen rahamäärä, gratifikaatio. -**pöytä** s. pöytä, jolle jkille annetut lahjat on asetettu; lahjaksi annettu pöytä. | Salissa oli 1. kukilla ja seppeleillä koristettuna ***TARK.** -**raha** s. Johtokunta käytti 1:ojen korot taideteosten ostamiseen. -**rahasto** s. Seuran hallussa olevat 1:t. -**säästökirja** s. Säästöpankki antaa jokaiselle vastasyntyneelle 1:n. -**talletus** s. Säästökirjaan oli merkitty 100 mk:n 1. -**tavara** s. -**teos** s. Kaunis 1. -**tila** s. Aatelin 1:t.

lahjat|on⁶⁷ *kar.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* < lahja 4. | L. lapsi, hevonen. Matemaattisesti 1. Hän ei ole 1., vaan laiska.

lahja|tulo s. Lähetyssseuran 1:tulot ovat kasvanneet. -**var** s. *mon.* Kirkko on rakennettu 1:oilta. -**vero** s. **lak.** omaisuuden lahjana henkilöltä toiselle siirtyessä saajan maksettavaksi määrätty vero. 2. *hist.* vars. keskiajalla alk. vapaaehtoisena lahjana t. kestyksenä valtiolle t. kirkolle suoritettu vero. -**verolaki** s. **lak.**

lah|je⁶⁸ s., *us. mon.* jalkaa ympäröivä housujen alaosa. | Leveät, kapeat 1:keet. L:keet laaisevat maata. Housut ovat 1:keista rikki. — Ensimmäinen housujen 1. kapenee. — **Yhd.** housun-, irtol.

lahjeke⁶⁸ s. lahkeen suussa oleva reunake.

lahjoa¹ *v.* -onta¹⁵ *teonn.* 1. antaa lahjuksia, koettaa lahjalla vaikuttaa jkn mielpiteeseen. | Syytetty yritti 1. todistajia. Kekrijuhlassa 1:otettiin ennen haltijoita. — **Lak.** Aktiivinen 1:ominen 'lahjusten antaminen t. tarjoaminen'. Passiivinen 1:ominen 'lahjusten vastaanottaminen t. vaatiminen'. — **Kuv.** [Runoelma] ei 1:omillään aatteella eikä syvillä tunnoilla **TARK.** 2. *harv.* yl. antaa lahjoja, lahjoittaa. | -- purkkikasveja, joilla me -- ystäviämme jouluna 1:omme **AK.** -- luonto ei ollut 1:onut häntä kuitenkaan läheskään niin monipuolisilla lahjoilla **ALKIO.**

lahjoit|ella⁶⁸ *frekv.v.* < seur. | Kuningas 1:teli kruunun tiloja aatelistolle. — **Harv.** Ei ennen minun isoni / -- / 1:ellut [= lahjoilla hyvitellyt] lappalaista **KAL.**

lahjoit|taa⁶⁸ *v.* antaa lahjaksi. | L. omaisuutensa, maatila, taideteos jkille. Kokoelmat 1:et-

tiin yliopistolle. — Vars. *ylät.* antaa, suoda. | Heidän avioliittonsa aikana vaimo l:ti [= synnytti] hänelle viisi lasta. Luonto l:taa ihmiselle antimiaan. Ainoastaan katumus ja parannus -- [voi] l. sielulleni rauhan kivri. — L. sydämensä jklle [rakkaudesta]. Kirsti tiesi, että jos Mauno olisi halunnut hänet, hän ei olisi voinut olla itseään hänelle l:tamatta [= hänelle antautumatta] HELVI HÄMÄ-LÄINEN.

lahjoittaja¹⁰ *tek.* Tunnettu l. — *Yhd.* suurl. -jäsen s. Liittoon kuuluu 20 l:tä.

lahjoitus⁶⁴ *teonn.* 1. lahjoittaminen. | Tehdä l. Panna l. täytäntöön. — Tav. 2. lahjoitettu omaisuuserä, lahja(esine); vrt. *donaatio*. | Arvokas, huomattava l. Vastaanottaa l. Kuninkas palkitsi sotureita antamalla heille l:ksina maatiloja. — *Yhd.* esine-, kirja-, maa-, taidel.; miljoona-, suurl.; palkinto-, testamenttil.

lahjoitusalue s. = lahjoitusmaa. -järjestelmä s. 1600-luvun läänitys- ja l. -kantatila s. -kirja s. lahjakirja. | Kuningatar Kristiinan l. Järvikylän tilaan. -kirjelmä s. Lahjoittaja esittää l:ssä toivomuksensa varojen käytöstä.

lahjoitusmaa s. *hist.* vars. Ruotsin ja Venäjän vallan aikana aatelisille ja kaupungeille lahjoitettu maa, *donaatio*; erik. Viipurin läänissä Venäjän vallan aikana syntyneistä lahjoitusmaista. | Helsingin l:t. Vanhan Suomen, Karjalan kannaksen l:t. -alue s. Kannaksen entinen l. -hovi s. Lintulan l. -järjestelmä s. L. rappeutti Kannaksen yhteiskuntaelämää. -kartano s. -olot s. *mon.* Karjalan kannaksen l. -talonpoika s. Viipurin läänin l:jat. -tila s.

lahjoitusmääräys s. Korkovaroja jaetaan l:määräyksen mukaisesti. -oikeus s. lak. Rajoittaa l:ta. -raha s., tav. *mon.* -rahasto s. lahjoitusvaroilla perustettu t. koottu rahasto. | Perustaa l. Yliopiston l:t. Maamme tunnetuimpia l:ja on Kordelinin säätiö. -talonpoika s. lahjoitusmaatalonpoika. -tila s. lahjoitusmaatila. | Suojärven l:t. Viipurin läänissä l:t olivat räissin luontoisia. -varat s. *mon.* L:osta annettiin useita apurahoja. L:oilla rakennettu sairaala.

lahjoma¹⁸ s. lak. = lahjus. | L:n ottamisesta ilmiannettu virkamies.

lahjomat/on⁶⁷ *kieltä.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* jota ei voi lahjoa. | L. tuomari. Virkamiesten l:tomuus. — Tav. *kuv.* jonka toimintaan, arvosteluun, mielipiteeseen yms. ei voi vaikuttaa, päätöksessään, vakaumuksessaan yms. pysyvä; järkähtämätön, ehdoton, tinkimätön, objektiivinen, rehellinen. | L. arvostelija, esitaistelijä, totuuden puoltaja. L. omatunto, oikeudentunto. L. kohtalo, kuolema. Antaa jstak l. arvostelu, todistus. Luonnon l. laki. Korkeimman l. tuomio. Kuvat, teot puhuvat l:onta kieltään. Tieteen päämäärä on l:toman totuuden selville saaminen. L:toman oikeudenmukainen. L:tomasti totuudessa pysyvä. [Lienkö koskaan] nähnyt kaikki niin l:tomasti AHO. Omantunnon l:tomuus.

lahjomisjärjestelmä s. vrt. korruptio. | Häpeällinen l. -yritys s. Turha l.

lahjottavuus⁶⁵ *omin.* Virkakoneiston l. L. rehotti hallitusmiesten keskuudessa.

lahju⁶⁴ s. 1. *vanh.* lahja. | Morsiamen tekemät l:sket. [Aapiskukko] l:ksilla muistaa ak. 2. vars. *lak.* oikeudeton taloudellinen etu, joka annetaan t. tarjotaan virkamiehelle tms. jstak virkatoimesta, lahjoma. | Jakaa, ottaa, saada l:ksia. Salainen lahja lepyttää vihan ja poveen kätkeyty l. kiivaan kiukun vt.

lahkeenpidin s. 1. urheilu-, ratsastus- tms. housujen lahkeensuita kohoamasta estävä jalkapohjan alitse kulkeva kangas-, kumi- tm. nauha. 2. lahkeen suuhun sitä kokoamaan asetettava pihtien t. renkaan muotoinen irrallinen pidin, esim. metallijousi. | Pyöräilijän l:timet.

-**lahkeinen**⁶⁸ *poss.a.* < lahje. | Ahdas-, kapea-, leveä-, lyhyt-, pitkä; (myös s:sesti:) kaksi-, yksil.

lahko¹ s. kokonaisuudesta t. järjestelmästä erottuva suhteellisen itsenäinen ryhmä, alaosasto. 1. a. vallitsevasta kirkkokunnasta opitaan ja käsityksiltään eroava ryhmä. | Heluntailaisten l. Ahdas l:n henki. -- uskontomme ankarimman l:n mukaan olen elänyt fariseuksena vt. — *Yhd.* uskonl. b. *harv.* yl. mielipiteiltään tm. muista eroava ryhmä(kunta). | Se on sitä Jorman l:a AHO. "Riimuurarien" l. 2. *vanh.* omistajaryhmä, työkunta, osuuskunta, yhtymä, (maata omistavia talollisia). | L:n sonni, kaski, mylly. — *Yhd.* mylly-, sauna-, tie(nteko)-, venel.; kinkeri-, luku-, pitol. 3. *el. kasv.* heimoa laajempi ja luokkaa suurempi ryhmä eläin- ja kasvijärjestelmissä; vrt. heimo, luokka, laji, suku, rotu yms. | Kovakuoriaisten, petoeläinten l. Koteloesienten, liljakukkaisten l. — *Yhd.* hyönteis-, lintu-, nilviäisil.; alal.

lahkoihenki s. usk. Kirkon piirissä ilmenevä l. Taistella l:henkeä ja vääriä saarnaajia vastaan. -henkinen a. -syys *omin.* L. kirja. -kirkko s. Amerikkalainen mormonien l. Itämaiset l:ot. -kunta s. 1. = lahko l. | Kristillinen, uskonnollinen l. Fariseusten l. Protestanttiset l:nat. Valtio Kirkosta eronnut l. -- hän kuului vastoin kaikkia järjen lakeja isättömiksi nimitettyjen lasten laajaan l:taan HJ. NORTAMO. 2. lahko 2. | L:nan mylly.

lahkolainen⁶⁵ s. 1. jnk uskonlahkon jäsen, eriusko(la)inen, kerettiläinen, separatisti tms. 2. *harv.* työ-, osuus- tms. kunnan jäsen; vrt. lahko 2. | L:sten yhteinen mylly.

lahkolaishenki s. Lapsia kasvatettiin ankaraa l:hengessä. -julistus s. -kirkko s. -liike s. Keskiajan l:keet. -mielinen a. -syys *omin.* -oppi s. lahkolaisuus. | Monenlaiset harhaja l:it. -pappi s. -ryhmä s. -saarnaaja s. -suunta s.

lahkolaisuus⁶⁵ s. lahko-oppi, eriusko(la)isuus, kerettiläisyys, separatismi, heresia. | Leimata jk l:deksi. Uskonnollinen l. ja fanatismi valtaa -- kansoja AHO.

lahkolaitos s. vanha kansanomaisen osuustoiminnan muoto veneiden, myllyjen yms. yhteisten laitosten ylläpitämiseksi. -liike s. Pietistinen l. Venäjän hurmahenkit l:keet.

lahkolli^{en} *a.* lahkolle ominainen, lahkolais-, lahko-;) (kirkollinen, | L. seurakuntakäsitys. Kristillisyyss sai l:sen luonteen.

lahko^{mainen} *kalt.a.* -mieli *s.* -mielinen *a.* -syys *omin.* -mylly *s. hist.* tiettyjen talojen muodostaman lahkon rakentama ja ylläpitämä mylly, osuus-, seuramyly. | Sukevankosken l. --oppi *s.* lahkolaisuus, heresia. -suun^{ta} *s.* Italian ja Ranskan erilaiset l:nat. -usko^{nen} *a.* ja *s.*

lahmaan^{tua} ^{1*} *pass.v.* (rinn. lahmautua) < seur. | Kulkekaa varovasti, ettei vilja l:nu.

lahma^{ta} ⁵ *v.* kulkiessaan polkea, sotkea, talata jalkoihinsa, maahan jtk, vars. kasvavaa viljaa t. heinää. | L. heinää, viljaa. Karja l:si oraan jalkoihinsa. Lehmät ovat l:nneet ja tallanneet apilapelttoa. — *Kuv.* Monta kertaa on vihollinen l:nnut maan yli HAANPÄÄ. -- taaskin vähän l:amme amerikkalaisessa lehdistössä TITUS.

lahmautua ¹⁴ *v.* = lahmaantua.

lahmu¹ *s.* kulunut, käyttökelvoton esine, kulu, hylky. | Arvoton, iänikuinen l. Hevosl.

lahna¹⁰ *s.* Abramis brama, korkea- ja litteämuotoinen suolattoman ja vähäsuolaisen veden kala. | Leveä, mustaeväinen l. Iso l:n vonkale. Paistettua, suolattua l:a. — *Yhd.* kesä-, kirsi-, lehti-, toukol.; ukkol.; suola-, uunil. -hyytelö *s. ruok.* -kanta *s.* Vesistön l. on pienentynyt. -katiska *s. kal.* -kyli *s. eläinlääk.* hevonen, jonka rintakehä on litteä, sivuilta kokoon painunut. -mainen^{en} *kalt.a.* Luppakorvasian runko on l.

lahnan^{kukka} *s. kans.* rentukka t. leskenlehti, jotka kukkivat lahnan kudun aikaan. -ku^{tu} *s.* L. alkaa, kun kataja savuaa. Olla l:dussa, l:dulla. -parkki *s.* = pasuri. -pyynti *s. -ruoho* *s.* Isoetes, sanikkaisiin kuuluvia matalia makean veden pohjakasveja, joilla on lyhyt maanalainen varsi ja liereät lehdet tiheässä kimpussa. -viljely *s.*

lahna^{onki} *s. -ruoho* *s.* = lahnanruoho. -rysä *s.*

lahnaton⁷ *kar.a.* L. järvi.

lahna^{verkko} *s.* isosilmäinen, lahnan pyyntiin käytetty riimuverkko. -ve^{si} *s.* Hyvä l. Etelä-Hämeen l:det.

laho¹ *l. a.* -us^{en} *omin.* vars. suhteellisen lujasta elimellisestä aineesta (puusta, luusta, langasta ym.), joka on pieneliöiden vaikutuksesta tapahtuneen hitaan hajoamisen vuoksi tullut hauraaksi, pehmeäksi; mätä, mädännyt, perstaantunut, pilaantunut; maantunut, ränsistynyt, rappeutunut. | L. puu, oksa, kanto, pötkelö. L. reki, vene, veräjä. L:t portaat, räystäät. Lattia on hataraa ja l. Vanha l. huone, tuulimylly. L. köysi, nuora. Nuotassa oli jo l:ja kohtia. L. maali, väri. L. hammas. -- kohta l:t luuni / he kirkon alta vievät koirilleen HASUNTA. — *Kuv.* L. äijän kääpä. Moni hyveellinen meistä on l. [= siveellisesti turmeltunut] sisältä JOTUNI. Yhteiskunta, valtio on l. Aika on todellakin mädäntyneempi ja l:mpi kuin -- olisi uskaltanut luulla AHO. 2. *s. a.* laho puu. | Tien poikki kaatunut l. Juurikoita ja l:ja metsä täynnä. — *Kuv.* Kauan on l. kallellaan ennen kuin kaatuu [raihnai-

sesta, vanhasta ihmisestä] sl. — *Yhd.* kuusenl. **b.** laho kohta *t.* osa puussa, lahovika, lahouma; puun lahoamisilmiö. | Kova, pehmeä l. Tavallisimpia koivun l:a aiheuttavia sieniiä on taulakääpä. L. leviää juuresta pitkin runkoa. Suojella puuta l:lta. — *Yhd.* juuri-, pinta-, sydänl.; tyvil.; puna-, sini-, valkol.; kiva-, märkäl.

laho^a ¹ *v. harv.* = lahota. | -- sisäinen visa estää sitä [Suomen kansaa] turmeltumasta ja l:masta AHO.

lahoamaton⁷ *kielt.a.* < lahota. | Seinä on vielä kova ja l. L. rahkasuo.

lahoamis^{aste} *s.* Rakkaturpeen mutautumis- eli l. -ilmiö *s.* -prosessi *s.* Maanpinnassa tapahtuva mätänemis- ja l. -tila *s.* L:ssa oleva aita. -vaara *s.* Puisten eläinsuojien l. on suuri.

lahoi^{nen}^{en} *poss.a.* -suus^{en} *omin.* Kestäähän miehen minkä l:iset seinähirret sl. Ilta-auringon säteet värähtelivät ikkunan l:sella vuorilaudalla JOTUNI.

lahokaⁿ^{to} *s.* Toukat elävät l:noissa. Käkkyräpetäjä ja ontokylkisiä l:toja.

lahoka^{en}^{en} *s.* = hilleri.

laho^{koivu} *s. -kolo* *s.* Vanhoissa puissa on paljon l:ja. -kuoriainen *s.* Xylita buprestoides, havupuiden lahoamista aiheuttava kovakuoriainen.

lahon^{arka} *a.* -arkuus *omin.* laholle arka. | Kuusen l:arkuus. -kestävä *a.* -yys *omin.* lahoamaton. | L:yyttä parantava aine.

laho^{oks}^a *s.* Puissa, laudoissa on paljon l:ia.

lahoontua^{1*} *v.* = lahoutua.

laho^{paikka} *s.* Seinässä, puussa on mutama l. -puu *s.* Sinistä l:ta. Sammalpeitteinen l. Hän hajoaa kuin l., kuin koinsoymä vaate vt. -- saa nenäänsä tutun ummehtuneen l:n lemun sl. -pötkelö *s.* Kaatumaisillaan oleva l. -ras^{ta} *s.* = laulurastas. | -- näkymätön l. sirauteli lehdettyvän koivikon sisässä AHO. -- öisin soitti huilu l:an HASUNTA. -sienⁱ *s. kasv.* lahoutumista aiheuttava tuhosiini. | Kääpä, lattiasieni ym. l:et. -suojaus *s.* puurakenteiden suojaaminen lahoamista vastaan.

laho^{ta}^{en} *v.; harv.* lahoa. 1. puusta, langasta, kankaasta, luusta yms.: muuttua sienten ja bakteerien vaikutuksesta lahoksi, hauraaksi, pehmeäksi, perstaantua, haurastua; maatua, mädätä. | Puu, oksa, aita, seinä, rakennus, silta, laiva, vene l:aa. Portaat l:avat. Kosteassa lattia l:si nopeasti. Navetta on l:amiselle altis. L:ava hökkeli. Pitkäaikainen vedessäolo jouduttaa nuotan l:amista. Kankaat l:sivat käsiin. Hampaat alkavat l. Ruumis l:aa haudassa. Miss' ihminen l:o, hieron on leikkimäpaikka LENO. — Jää l:si sohjuksi. Takka täynnä punaisia tuhkaksi l:avia hiiliä. — *Kuv.* -- ei sun lempesi l:nne, / vaikka luut l:avatki ak. Yli l:avien puolueitausten. Valtakunta oli sisäisesti l:amassa. — Laajentunutta kuv. käyttöä: mennä myttyyn, kuivua kokoon. | Juttu l:si tähän. Koko matka l:si siihen. Sääntöjen määräämä kokous l:si pian. 2. luonnossa tapahtuvasta vähävalkuaisisten elimellisten aineiden, kasvi- ja eläinjäännösten yms. hitaasta (pääasiassa hapettumisen aiheuttamasta)

hajoamisesta: hajautua, maatua, mutautua, palaa. | Kasvien jäännökset l:avat turpeeksi. Hyvin l:nnut suo. Olki l:aa lannaksi.

lahot/on⁷⁷ *kar.a.* -tomuus⁶⁶ *omin.* Valita l:tomia puita.

lahot/taa⁷⁸ *kaus.v.* -tavasti *adv.* (< lahota) tehdä lahoksi, aiheuttaa lahoa, perstaannuttaa, mädättää. | Kääpä l:taa puiden rungot ontoiksi. Bakteerit l:tavat pyydysten lankoja. Terva suojelee puuta veden ja ilman l:tavaa vaikutusta vastaan. Tuhka vaikuttaa kompostiin l:tavasti. — Kirkko on jo ajan l:tama. — Rukkioljet l:etaan lannaksi.

lahottaja¹⁶ *tek.* Tuhosienet ovat puiden pahimpia l:ia.

lahottajasiemi *s.* = lahosiemi.

lahottamiskyky *s.* Sienten l.

lahotuttaa⁷⁸ *v. par.* lahottaa.

lahouma¹³ *s.* = lahoutuma.

lahous⁶⁵ *omin.* ks. laho.

lahoutu⁴⁴ *pass.v. (rinn. lahoontua)* vars. puusta: lahota. | Puu, seinä l:u. Hirret l:vat. Nopeasti l:vaa puuta. Pihkan ansiosta havupuu kestää kauan l:matta. L:neet ikkunan kehukset. Puun sydämen l:minen.

lahoutuma¹³ *s.* lahoutumisen tulos, lahonnut kohta t. osa, lahovika.

laho/vika *s.* lahon aiheuttama vika, lahonnut kohta, laho, lahouma. | Koivu saa helposti l:vian. Oksien karsiminen aiheuttaa l:vikaa. L. tunkeutuu haavasta kasvavaan puuhun. Seissä olevat l:viat on poistettava. -**vikainen** *a.* -suus *omin.* Sinistynyt l. puu. L:sta lauttaa. Koivussa ja haavassa on l:suus yleistä.

lahtaa¹⁶ *tek. kans.* (< lahdata) teurastaja.

lahtari⁷ *amm. kans. teurastaja.* | Lihan kauppa harjoittava l. -- turvaa puukkoon kuin l. sikoläissä **KARHUM.** — Erik. *halv.* vapaussodan aikana punaisten vastustajistaan [= valkoisista, "porvareista"] käyttämä haukkumanimi; myös yl. suojeluskuntalaisista. | L:en kätyri. -- kunnialliselle punasotilaille ei kelpaa l:n tähteit **SILL.** -**armeija** *s. halv.* Valkoinen l. -**kaarti** *s. halv.* valkokaarti; yl. suojeluskunta. | Kuulua l:in. Me tulemme näyttämään porvaristolle ja sen l:lle **AMO.** -- kirkolla riisui punakaarti tuon isäntien kaartin, jota se nimitti l:ksi **SILL.** -**kaartilainen** *s. halv.* valkokaartilainen; yl. suojeluskuntalainen.

lahtarinliike *s. kans.* -**puukko** *s. kans.* Suuri l.

1. **lahti**⁷⁸ *s. l.* merestä t. järvestä rannikon sisään pistävä vesikieleke; vrt. lahdeke, lahdelma, poukama, kaartama, vuono, laguuni, haffi;)((niemi. | Järven, meren l. Avara, leveäsuinen, kapea, pitkä, matala, syvä l. Biskaijan, Meksikon, Riian l. Syvälle sisämaahan pistävä l. Tyyni, välkehtivä l. Lahden kainalo, perä, pohja, poukama, suu. Soudella lahdella. Laiva ankkuroi lahdelle. — *Kuv.* En lahten työntä soutamaan mä ainiaaksi luotu **KLEINO.** — Erik. Pohjan- t. Suomenlahdesta. | Lahden takaiset heimolaisemme. Vieraita lahten takaa. Tuolla puolen l:ea ei ilmeisesti ymmärretä maamme nykyistä asemaa. — *Yhd.* koti-, satamä, merenl.; Suomen-, Pohjanl.; umpil.; ruohikkol. 2. *kuv.* Ilmanpainemaksimin

alueelle pistävä minimin l. Laiskat lahten pohjassa, visut niemien nenässä [elopellolla] **SL.**

2. **lahti**⁷⁸ *s. kans.* teurastus; teuras(eläin). | Tehdä l:a. Panna lehmä, sika l:in. Mikä nyt lahdiksi pannaan, kun sonni katosi ks. -- lahdiksemme olimme viime syksynä ruokkineet lehmän pärvär. — *Yhd.* sika-, syysl.

lahti/aika *s. kans.* teurastusaika. -**hevonen** *s. kans.* -**härkä** *s. kans.*

lahtimainen⁷⁸ *kalt.a.* -sesti *adv.* < 1. lahti. | Järven l. pohjoisosa. Joki laajenee suustaan l:sesti.

lahti/maisema *s. maant.* -**muodostuma** *s. maant.*

lahtinen⁷⁸ *poss.a.* < 1. lahti. | L. rannikko. — *Yhd.* moni-, runsasl.

lahtipäivä *s. kans.* teurastuspäivä.

lahti/rannikko *s. maant.* -**rikas** *a.* → lahdekas, runsaslahtinen. -**veisi** *s.* Matalat l:det. Talvisin hauki elää l:ssä.

lahto⁷⁸ *s. mets. kansat.* teerien ja vars. pyiden pyytämistä varten puuhun vaakasuooraan selkosinorteen asetettu, oksista taivutettu vanne, jonka sisään on viritetty ansasilmukka syötteenä.

lahto/nen⁷⁸ *dem.s. runok.* < lahti. | -- l:sen tyynehen kaarteeseen **KLEINO.**

lahvi⁴ *s. kans.* = klahvi. | Pöydän l:t. Piirongin l. Vääntää l:n taas lukkoon **SILL.** -**kaappi** *s.* -**piironki** *s.* -**pöytä** *s.*

lai⁴ *s. murt. laji;* vain yks.-vartalo; lailla ks. erikseen. | -- kun [miehet] olivat itse mielestään "sopivassa l:ssä" [= sopivasti humalassa] **ALKIO.**

laicus⁴⁴ *s.* = laikus.

laidalli/nen⁷⁸ *l. poss.a.* < laita. *a.* vrt. laita I. 1—2. | L. reki, paistinpannu. L:iset rattaat. *b. harv.* vars. kielt. yhteyksissä: hyväksyttävä, järjellinen, kunnon, laita; vrt. laita I.7. | Tuo ei enää ole l:sta menettelyä. 2. *s. sot.* laidan täysi. | Laiva ampuu täyden l:sen 'kaikilla yhden laidan tykeillään'; vrt. laita I.2.b.

laida⁷⁸ *s., us. mon.* astian tms. laitapuoksi otettu t. lohkaistu puutavara, laita-aines; myös: laitatala, kimpi. | Lohkoa l:ksia. Ruuhien l. — *Yhd.* astianl:ket.

laidat/on⁷⁷ *kar.a.* < laita. | L. puoli, sivu. L:tomat rattaat. — L. erämaa, meri, ulappa. L:tomat korvet, suot. — *Kuv.* Riisto kasvoi lopulta l:tomaksi. Pohjaton ja l. saamattomuus. **laidatusten** *adv. harv.* laidat kiinni toisissaan, rinnakkain, vierekkäin, vieretysten. | Venet ovat l. Harvoin veiot vieretysten, emon lapset l. **SL.**

lai/de⁷⁸ *s. l.* laita(puoli), laitama, kylki, reuna(puoli), sivu, syrjä. | Aluksen, pilttuun l. Veneen l:teet. Astia on l:teita myöten täynnä. Laakson, notkon, kentän, pellon, suon, järven l. Kaupungin, kylän, torin l. Salin l:teilla oli väljempää **PAKK.** Vepsän alueen läntisillä l:teilla. Kauas näköpiiriin l:teille. Harjun, kummun, tunturin l. Istuutua uunin l:teelle. — *lai/teillaan*, -teilleen (*adv.*) laidan tasalle täynnä. | -- vesiallas on l:teillaan mitä kirkkainta lähdevettä **KARHUM.** — *Yhd.* kankaant. kangas-, metsän-, mäen-, suonl.; ala-, poh-

joisl. 2. kasv. terä- t. verholehtien lapojen muodostama osa yhdislehtisessä teriössä t. verhiössä. | Huullomainen, kielimäinen l. Verhiön l. on 5-hampainen.

laide | **aukeama**, -**aukko** s. *fon.* = lateraaliaukeama, -aukko.

laidemalla, -ta, -le *komp.adv.* ja *prep.* = seur. | Tänne l:le [kaupunkia] ... ne köyhät pannaan LEHT.

laidempana, -paa, -maksi t. -ma(s) *komp.adv.* ja *prep.* (partiti:n kera) lähempänä laitaa, reunempaa. | Olla l. L. näyttävät talot uinuvan talviuntaan. Siirtä l: maksi kylää.

laidempi²² *komp.a.* lähempänä laitaa oleva. | [Alkoi] pirttien rakentaminen kylän l: melle liepeille AK.

laideänne s. *fon.* = lateraali 2.

laidoitaa^{2*} v. kiinnittää laita, varustaa laidalla. | L. korvo. — Erik. mer. tehdä laudoista, lankuista t. metallilevyistä kaariin kiinnittämällä aluksen ulkokuori. | Jaala l: ettiin keväällä. Aluksen kaarittaminen ja l: taminen.

laidoitus²⁴ s. 1. laidoittaminen. — Vars. 2. mer. lankuista, laudoista t. metallilevyistä tehty aluksen ulkokuori. — Yhd. puu-, teräsl.; ulkol.

laidun^{26*} s. luonnonvarainen t. erityisesti kunnostettu ja hoidettu maa-ala, jonka kasvillisuudesta karja itse ottaa ravintonsa, karjamaa, -haka, syöttömaa. | Hyvä, heikko, tyhjäsi syöty l. Luonnon, hoidettu, viljelty, pyssyvä, yhteinen l. Karjan, lampaiden, porojen l. Laskea, viedä l: tumelle. Karja käy l: tumella. Siat kuljeksivat lähimetsissä l: tumella. Ottaa niitty l: tumeksi. Syöttää l: dunta. — Kuv. Siirtä, hakeutua laajemmille, lihavamille, väljemmille l: tumille 'parempiin oloihin'. Koululaiset palaavat kesäsieltä l: tumiltaan 'omalta'. Vanha tamma lähti paremmille l: tumille 'kuoli'. Tiedäthän vain, etet mene minun l: tumilleni --. Se kauniimpi [tyttö] on minun TALVIO. — Yhd. haka(maa)-, metsä-, niitty-, nurmi-, pelto-, rantal.; luonnon-, teko-, viljelysl.; apila-, jäkälä-, odemal.; tarkkailu-, yhteisl.; kesä-, kevät-, syysl.; hevos-, karja(n)-, lammas-, lampaan-, lehmä(n)-, poro(n)-, sikal.

laidun | **aika** s. Pitkä l. -ala, -alue s. Kylän yhteinen l. -eläin s. Lammas on hyvä l. -haka s. -karhi s. laitumien, kaskimaiden ym. muokkaukseen käytetty karhi. -kasvi s. Parhaita l: eja ovat timotei, puna- ja valkoapila. -kausi s. L. on meillä lyhyt. -konsulentti s. -lihotus s. Karjan l. -lohko s. laitumen lohko. -maa s. Varsojen l. Viljelys-, laidun- ja metsämaata. Hyväkasvuista l: ta. -neuvonta s. laitumien hoidon neuvonta. -nurmi s. Tiheä, matalakasvuinen l. -oikeus s. laiduntamisoikeus. | Mäkitupalaisen l. Vuokrasopimukseen ei sisälly l: ta. -päivä s. päivä, jona karja voi olla laitumella. | Viime vuonna oli 245 sisäruokinta-ja 120 l: ä. -rehu s. -ruoho s. -ruokinta s.)(navetta-, sisäruokinta. | Lypsykarjan l. Siirtä l: an.

laidun | **taa**² v. 1. tr. a. pitää eläintä t. eläimiä laitumella. | L. karjaa, hevosia, lampaita, vasi-

koita, kylä l: ta. hevosiaan saareissa. Yleistä on karjan l: taminen hakamailla. b. käyttää jtk aluetta laitumena. | L. nurmikoita, pientareita, pihoja, tienvarsia, äpärikköjä. Heinän odelma usein l: netaan. Metsämaan l: taminen. Niitty on jo keväällä l: nettu. 2. intr. käydä t. olla laitumella. | L: tava lammaslau-ma. Tunturin rinteellä l: si porotokka.

laiduntalous s. Nykyaikainen l.

laiduntamisaika s. -alue s. -kausi s. Lampaiden l. on meillä n. 6 kk. -kelpoinen a. L: sta ruohoa. -kielto s. -koje s. Rahkasuon l: keita. -oikeus s. oikeus laiduntamiseen, laidunoikeus. | Pysyvä l. L: den rajoittaminen. -vapaus s. Supistaa l: tta.

laidun | **tie** s. -tila s. maatila, jonka karjan ruokinta on järjestetty mahdollisimman paljon laitumen varaan. -viljely(s) s. L: n kannattavuus. -yhdistys s. Suomen l: ket.

laih | **a**¹⁰ a. -uus²⁶ omin. yl.)(lihava. 1. a. elävästä olennosta, jonka ruumissa on (ravinnon niukkuuden vuoksi) vähän rasvaa (ja jolla on ohuet, pienet lihakset), luiseva. | L. ihminen, lapsi. Pitkä, l. mies. Luisevan l. L. kuivettu-ut äijä. Rypyinen l. ämmä sill. L: an salskea ylioppilas. Kovasti l., pelkkää luuta ja nahkaa. L: at kasvot, kädet, sääret. L. selkä, vartalo. L: at lihakset, lanteet. Epänormaali l: uus. L. hevonen, porsas. L. kaakki. Ja ne rumat ja l: at lehmät söivät ne seitsemän kaudenista ja lihavaa lehmää vt. — L. kuin luuranko. L. kuin seiväs, tikku. On niin l., ettei päivä varjoansa ota sr. b. muusta muodoltaan hoikasta, kaidasta, kapeasta, ohuesta. | L. kuusen latva. [Rukin] terä tyhjänä l: a. l: ana KATAJA. Piipuista kohosi l: oja savupatsaita ilmaan. — Kirj. kapeasta kirjasinlajista ja sillä painetusta tekstistä;)(lihava. | L: aa kursivia. Latoa l: alla. — Kuv. L. kukkaro [rahan vähydestä].

2. vähän rasvaa sisältävä, niukka-, vähä-rasvainen t. rasvaton;)(lihava, rasvainen. a. teurastetun eläimen lihasta. | L: aa nautan, vasikanlihaa. Viipale l: aa kinkkua. L. kylkipala. Kilo l: aa, luutonta sianlihaa. Rasvainen liha on maukkaampaa kuin l. b. karjan-tuotteista t. niiden jalosteista, ruoasta yms. | L. juusto, kerma, maito. L. liharuoka, liemi, keitto. c. laajentunutta käyttöä: niukka; vrt. 3. d. | L. ateria, illallinen. L. muona, ravinto, elanto. Sota-ajan l: at annokset. Joutua l: emmille leiville. L. ruokapöytä.

3. (myös -asti *adv.*) jssak olennaisessa, tärkeässä suhteessa t. jtk olennaiselta, tärkeältä ominaisuudeltaan puutteellinen, köyhä, niukka, vähäinen;)(vahva, väkevä. a. maaperän laadusta: vähän ravintoa, ruokamultaa sisältävä, ohutmultainen, hiekkainen, huonokasvuinen, lannoittamaton. | L. pelto, hiekkamaa, kangasmaa, kivikkokangas, räme. L. ja vähämultainen. Kivinen ja l. Maan, pellon l: uus. L. ja hedelmää kantamaton peltosarka HAANPÄÄ. L. laidun. b. aineista t. ainekokoomuksista, jotka sisältävät niukalti t. joista puuttuu jtk olennaista, tärkeää ainetta. | L. betoni, laasti. L: at kaasut, öljyt. L. lakka, maali, öljyväri. L. seos, neste. Arkoja vaat-

teita voi liottaa l:assa lipeässä. Keittää l:aa kahvia, teetä. c. lukumääräisesti köyhä, niukka, tyhjä, harva, vähäinen. | L. irtaimisto. L. matkakassa, kokoelma. Haluuteko ruikuttaa itsellenne l:oja almuja *SILJO. L. saalis. Kantaa, tuottaa l. hedelmää. Kasvaa l:aa heinää, pensasta. L. kasvillisuus. L:at kilpailut. Osanotto oli l:aa. L. yleisömenestys. Joulun kirjemarkkinat näyttivät l:oilta. d. oloista, elämästä: köyhä, puutteellinen. | L:at vuodet. -- hän [ei] ollut l:oja päiviä nähnyt päivär. Elon l:an se sois *MANN. e. kielestä, taidetuotteesta tms.: kuiva, vähän sanova, köyhä, puiseva, mehuton, väritön. | Käyttää l:oja sanoja. L., puiseva, ruotsinvoittoinen vanha kirjakieli. Kirjoittaa l:asti. L. kuvaus, kirjallinen kuva. Hänen [Holbergin] komediansa ovat l:oja TARK. Teos tekee l:an vaikutuksen, sen ajatussisällisyys on l. Sävellyksen sointi tuntuu l:alta. f. muusta abstr:sta: köyhä, mitätön, vähäarvoinen, tyhjä. | L. lohdutus, tulos. L. ilo. L:aa leikinlaskua. L. yksimielisyys. -- se oli sellaista hentoa l:aa itkua SILL. -- olen aina ollut l. uutisten saattaja KIVI. Ajatus on kovin l. Tuloks osoittaa l:aa mielikuvitusta. L. henki. L. mieli lapsen päässä, vähän varsalla väkeä SL. Parempi l. sopu kuin lihava riita SL.

laihahko^a mod.a. L. mies. L:a lihaa. L:a metsämaata. Aineisto näytti l:ita.

laiha/kasvoinen a. Pitkä, l. mies. -kasvoinen a. Kuiva, l. seutu. -kaulainen a. L., suurisilmäinen poikanen SILL.

laihalti adv. harv. niukalti, niukasti, vähän. | -- nälkäruoalla elätettynä [karja] antoi l. antimia G.SUOLAHTI.

laiha/luinen a. Kans. laiha, luiseva. | L. tyttö, käsi. -maitoinen a. L. lehmärotu.

laihan/kalpea a. myös . | Tuo pienehkö teräväsilmainen, l. mies ALKIO. -**lainen**^a a. -sesti adv. laihahko. | Vartaloitaan l. ja solakka. L:sta lihaa. Pelot ovat l:isia. L. lohdutus, kunnia, menestys. Tulokset olivat l:set. Näytelmän sisällisyys on l. -**näköinen** a. -sesti adv. tav. . | Kovin l. lehmä. -**puoleinen** a. -sesti adv. laihahko. | Pitkä, l. nuorukainen. L:set kasvot. Keväthirven liha on l:sta. L:set hiekkamaat. L. lupaas.

laiha/poskinen a. L. poika. -**ruumiinen** a. L. lehmä. -**selkäinen** a. L. hevonen.

laihdu(t)taa^a kaus.v. -tavasti adv. -us^a teonn. < laihtua. 1. L:taa itseään voimistelemalla. Sairaus oli l:tanut vanhusta. Puutteen ja nälän l:tamia ihmisiä. Käyttää l:tavia lääkkeitä. 2. Maata l:tava viljelystapa. Vanha, l:ettu aho. Pensaat raivataan pientareilta peltoa l:tamasta. Saven l:taminen, l:us hiekalla.

laihdu(t)aine s. Tehokas, vaaraton, varma l. Hiekka saven l:aineena. -**hieronta** s. -**hoito** s. -**järjestelmä** s. -**keino** s. Vaarattomin l. on paastoaminen. Erilaisia l:ja. -**kuuri** s. ark. Ottaa l. Järjetön, äkillinen l. Neljän kilon l. -**lääke** s. -**menetelmä** s. -**pilleri** s.

laiheliini^a s. leik. laihaista ihmisestä. | Pitkähköinen l. WILKUNA.

laihen(taa)^a v. tehdä lai(hemm)aksi, laihtuttaa. |

Sisäruokinnan l:tama lehmä. Savea l:netaan hiekalla.

laiho^a s. vars. kasvava t. tulentuva vilja (joskus heinä), halme; (rukiin) oras. | Rukiin, vehnän l. Vihanta, vihreä, kaunis, kultainen, tuuhaa, tulentuva l. Hallan panema l. L. nousee, heilimöi, tekee terää, on tähkällä, lakoutui, on laossa, lainehtii. L:t ovat talveh-tineet hyvin. Niittää l:a. -- koska huhdas-samme seisoo valmiina teräinen l. KIVI. -- Kuv. Toiveiden l. Kasvattaa l:a sivistyksen vainioilla. Et [vihamies] helppoa l:a niitä, / jos karkkynet tänne yhä HELLAAKOSKI. -- Yhd. rukiin-, ruis-, ohra(n)l.; viljal.; suvi-, syysl. **laihojen**^a poss.a. L:set pelot AHO.

laihoisa^a poss.a. -- l:t torpan pelot karjal-laan syöttää TOPPILA.

laihokas^a poss.a. -- uhkeat vainiot eessä, / viljavat, l:kaat *MANN.

laihollinen^a poss.a. -- ahot korkeet näet, l:set halmeet KIVI.

laiho/maa s. -**pelto** s. Lainehtiva, kellastuva l. Istahtaa l:lon pientarelle. -**vainio** s. Viljava l.

laihtu(a)^a v. tulla lai(hemm)aksi. 1. elävistä olennoista. | L. ja kuitua. Hän l:i useita kiloja. Lapsi on kovasti l:nut. Surusta, sairau-den tähden l:nut. Nopea l:minen on epäter-veellistä. Hevoset l:ivat aivan luurangoksi. Hautova kana l:u. 2. maaperästä. | Maat, pel-lot ovat l:neet. Kaskeamisesta l:nut maa. 3. Puhelu l:i l:mistaan ja kävi kovin jokapäiväi-seksi ALKIO. -- Liikkeen tulot l:vat.

laihuus^a omin. ks. laiha.

laikah(della)^a frekv.v. -telu^a teonn. < laikah-taa. | Laineet l:televat. -- laulu jo l:teli pit-kien pöytien ääressä Kianto.

laikahduttaa^a v. = laikauttaa.

laikah(taa)^a v. -**du(s)**^a teonn. 1. nesteestä: läi-kähtää. | Maitoa l:ti lattialle. Laineen l:du(s). 2. mielestä, tunteesta tms.: allahtaa, liikahtaa, häilähtää, hulvahtaa, tulvahtaa. | Samassa tunti hän hehkuvan laavavirran l:tavan läpi sisälmyksiensä LEINO. Usein l:taa mieleni -- ihan erikoisella tavalla *TARK. Minussa l:ti riemukas tunne. Runot l:tavat aurinkoisiksi laulelmiksi. 3. yltät. äänestä, laulusta: kajah-taa. | -- halki laaksoin l:taa / niin kuin lau-lun säveleitä *MANN. -- joutsenten haikeat l:dukset Kianto. 4. yltät. -- joskus l:tavi [= rupeaa, puhkeaa] laulamaan LEINO. -- viulu laulamaan l:taa *MANN.

laikahutt(a)^a v. = laikauttaa. | [Tuuli] meren kuohuille kohotti, / lainehille l:i KAL.

laikallinen^a poss.a. < laikka. | L. kangas. Kas-vot ovat l:set.

laikauttaa^a kaus.v. (rinn. laikah(d)uttaa) < laikhtaa.

laikka^a s. 1. = laikku. | Käsivarsiin ilmestyi ruskeita l:koja. L. sulamatonta lunta laakson pohjassa. Sinivalvattia kasvaa pienellä l:alla. Suot esiintyvät meillä l:koina. Ukko sylkäisi lattialle ruskean l:an. -- Yhd. lumi-, peltö-, valol. 2. kans. harv. lasta, säle, lastu, laikkare. | Koivuinen, leppäinen l. Veistää hirrestä iso l. Kaarnan l. Keräällä lastuja ja l:koja. Peru-noita kaivettiin l:alla. Pakkaamisessa käyte-

tään koivuista suoraa l:kaa. — *Yhd.* sekoitusl.; päre-, teräsl. 3. *tekn.* kiekkomainen esine, kiekko. | Tahkon, sorvin, jyrsinkoneen l. Puinen, rautainen, kova, pehmeä l. — *Yhd.* hioma-, kiillotus-, kiinnitys-, tahkoamis-, teroitustl.; sorvinl.; klerukka-, leuka-, lovi-, tasol.; kivi-, rauta-, smirgelil.

laikkainen⁶³ *poss.a.* 1. < laikka 1. | Iho on l. — *Yhd.* iso-, musta-, punal. 2. < laikka 3. — Moni-, yksil.

laikkaistukka *s. tekn.* Sorvin l. -**kytkin** *s. tekn.* -levy *s. tekn.*

laikkare⁶³ *s. kans.* = laikka 2. | Halkaistu l. Katto on tehty laudoista ja l:ista.

laikka^{1*} *s. kans.* = laikku. -**kylkinen** *a. l.* leh-mä.

laikku^{6*} *s.* ympäristöstään värin puolesta erot-tuva pinnan kohta, laikka, läikkä, läiskä, pilkku, täplä, lautuma, päivi. | Epämääräi-nen, hopeinen, valkoinen l. Kasvoissa punai-sia l:kuja. Ihotautien oireita ovat kutina, näp-pylät, l:ut ym. Västäräkin päälle on musta l. Perhosen siipien kirjavat l:ut. Saastuneen mukulan pintaan ilmaantuu tummia l:kuja. Laudassa on sinervä l. Täplät sulautuvat isoksi mustaksi l:uksi. Sammalta kasvaa erilaisina l:kuina. Pohjois-Suomen lehdot ovat pieninä l:kuina siellä täällä. — *Yhd.* heinä-, jäkälä-, kanerva-, lumi-, maa-, mätä-, niitty-, rasva-, rutto-, sammal-, sorat; kangas-, metsäl.; istutus-, viljelysl.; purppura-, väril.

laikkuja^{1*} *v. harv.* l. roiskua laidan yli, maa-han, läikkyä. | Juoskohon joki metinen, / sima-lampi l:kohon *KAL.* 2. äänestä: kaikua, kajah-della. | -- laaja l:i Väinön laulu *LEINO.*

laikkui⁶³ *poss.a.* -suus⁶⁵ *omin.* L:iset kädet. L. iho. Koko kasvi, puun runko on l. Pinnan l:suus. — *Yhd.* kelta-, musta-, puna-, sini-, valkol.

laikkuipintainen *a. l.* lehti. -**tauti** *s. maat.* lehtiin t. varteen laikkuja synnyttävä kasvi-tauti. | Herneen, kurkun, mansikan, ohran l.

laikuittain *adv.* laikkuja siellä täällä, laikkuina, läiskittäin, täplittäin. | Karvat, hiukset lähte-vät l. L. esiintyvä sammallaji. Tuhosieni le-viää peltoon l. L. kuorittuja puita.

laikuittainen⁶³ *a.* laikuittain esiintyvä. | L. kas-vipeite. L. hiusten lähtö. Piirtoheinän l. esiin-tyminen.

laikukas⁶³ *poss.a.* < laikku. | L. kissa. Kasvot nukkumisesta l:kaina. L:asta krokotiilinnah-kaa.

laikkuli⁶³ *poss.a.* < laikku. | L. koira. L. silkki. Mustan, valkoisen l. Lintujen munat ovat usein l:isia.

laikus⁶³ *s.* (myös: laicus) maallikko.

laikut⁶³ *v.* -us⁶⁴ *teonn.* tehdä laikkuseksi. — *Metsät.* L. maan pinta poistamalla kuo-kalla tai muulla välineellä pintakasvillisuus paikka paikoin.

lailat⁶³ *deskr.v.* läikkyä, liplatella. | [Ääni] ei nyt jokena juokse, / -- / lammikkona l:tele *KANT.* Kultalaivalla l:telee / tyyneen, tum-maan lahteen *EINARI VUORELA.*

lailla *adv.* (alk. yks. adess.) eräissä adverbiaali-ilmauksissa: tavalla, tavoin. 1. gen:n ohessa. |

Teki työtä miehen l. Hosua hullun l. Lentää linnun l. Koeta olla ihmisten l. 'kunnollisesti'. — Millä kumman l.? Jollakin lemmen l. 2. a.-attr:n yhteydessä. | Mitä moninaisimmalla l. Isäntä hyvitteli kaikella l. Tehdä samalla, yhdellä, yhtä l. — *eri lailla* eri tavoin; (ark.) aika tavalla, kovasti. | Laivan rautaosat ovat eri l. magneettiset. Näytelmä vaikuttaa eri l. eri ihmisin. — -- vinnillä oli kanuunan kuu-la eri l. möykännyt JÄRVENT. — *jolla(k)in lailla* jllak tavalla, jotenkuten. | -- hänen kanssaan voisi aina jollain l. tulla toimeen *LINN.* — *millä lailla* millä tavalla, miten, kuinka. | Millä l. olet ajatellut sen tehdä? — (ei) *millään lailla* (ei) mitenkään, millään tavalla; (ei) missään suhteessa, (ei) suinkaan, lainkaan, ollenkaan. | -- jollei tästä millään l. suoriudu, muuttaa sitten *TALVO.* Päättös ei ollut millään l. maail-maa mullistava. Hän ei millään l. halua sot-keutua toisten asioihin. — *sillä lailla* siten, sillä tavalla, niin. | Sillä l. hämäläinen an-taa! *LINN.* Sillä l. sitä pitää! Sillä l., että --. — *tuolla lailla* tuolla tavalla, noin. | Ne ihmet-telivät meidän menettelyämme: että nyt il-keää tuolla l. *SILL.* — *tällä lailla* täten, näin, tällä tavalla. | Tee tällä l! — *aika, koko, melko* ym. *lailla* paljon, suuresti, jokseenkin, melko(isen), verraten, suhteellisen paljon. | Aika l. väsynyt. Hän on koko l. häilyvä. Sarvikaar-jeilla on koko l. Kurssin ohjelmaa piti supis-taa melko l. Matti oli ryypännyt kelpo l. *KATAJA.* Siellä on hyvällä l. sääskää *PÄLSI.* 3. *lailla(an)* omalla tavallaan; tavallaan. | Hän seurasi sota-asioita omalla l:an. Kutakin l:nsa hulluttaa *SL.* L:an arvokas. Inkerin hääräno-eto on l:nsa paljoa rikkaampi kuin Itä-Karja-lan. -- toivomme voivamme yksissä elää, jos ei lihavasti niin kumminkin l:mme pärvär.

lailli⁶³ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.*) (*lail-ton.* 1. (voimassa olevan) lain vaatimukset täyttävä, lakiin perustuva, lakimääräinen, -säätäinen, lainmukainen, -voimainen, legaa-linen, luvallinen, sallittu, oikea. | L. kauppakirja, testamentti, L. maksuväline, L:set mit-tat. L. toimenpide, vaatimus, päätös, määräys, tuomio. L:set perusteet, todisteet. L. oikeus jhk. L:sen vastuun uhalla, L:sella tavalla, l:sin keinoin. Kaikki tapahtui l:ssessa järjestyk-sessä. Haastettu l:sesti oikeuteen, L:sesti suo-jattu tavaramerkki. L. elämä, yhteiskunta-järjestys. L. eli yksinkertainen takaus 'sitou-mus maksaa velka siinä tapauksessa, ettei velallinen itse sitä voi'; vrt. omavelkainen ta-kaus. — L. aika 'lailla noudatettavaksi mää-rätty, tav. ko. maan läpi kulkevaa 15:llä tasan jaollista pituusastetta vastaava keskiaurinko-aika'. Suomen l. aika on Greenwichistä 30° itään olevan meridiaanin keskiaurinkoaika. — *Erik.* a. henkilöistä ja viranomaisista, joilla on lain mukainen asema, toimi t. käs-kyvalta. | L. aviopuoliso, lapsi [= aviolapsi], perillinen. Omaisuuden l. haltija. L:set vir-nomaiset. L. tuomioistuim. L. hallitsija, val-tiovalta. Hallituksen l:suus. Nousta l:sta esi-valtaa vastaan. b. lain mukaisesta, tiettyjä oikeuksia tuottavasta iästä. | Tulla l:seen ikään

'täysi-ikäiseksi'. Kummien tuli olla l:ssä iässä ja katkismuksentaitoisia. c. lieventyneesti käytettynä: sääntöjen mukainen. | Kokouksen l:uus ja päätösvaltaisuus. L:sesti kokoon kutsuttu. L. lyönti [pesäpallopelissä]. L:set soinnut taideronoudessa. d. luonnonlakien mukainen. | L. maailmanjärjestys. 2. laajentuneessa merkissä: yleensä oikea, sallittu, luullinen, säälinen, kunnollinen; tavallinen, normaali(nen). | Liikkua jssak täysin l:silla asioilla. Mennä l:seen aikaan nukkumaan. Lapsi syntyi ennen l:sta aikaa. Veistää viitsi aina l:sella paikalla. Joulu, jolloin ei päästy edes l:seen aattosaunaan. Onko tämä nyt enää l. talvi! Eihän se mikään l. laiva ole talvio.

laillist/aa² v. tehdä t. julistaa lailliseksi, antaa t. hankkia jllek lainvoima t. -suoja, kelpuuttaa, kelvoittaa, legalisoida, legitimoida. | L:ettu lääkäri. Aviottoman lapsen l:aminen 'saattaminen avioliiton oikeuksiin t. asemaan'. L:ettu kirkko, uskontokunta. L. laivauspaperit. L. kiinteistökauppa lainhuudatuksella. L. avioliitto, -ero. Valtiopäivät saivat l:etut toimintamuotonsa.

laillistamat/on²⁷ kielt.a. L. saanto. L. yhdyselämä. Osakunta heräsi henkiin l:tomassa muodossa.

laillistamismaksu s. liik. Konossementtikappaleiden l.

laillistua¹ pass.v. < laillistaa. | Kauppa, jako, saanto, pantti l:u. Slovakian evankelinen kirkko l:i vasta v. 1922.

laillistus²⁴ teonn. < laillistaa. | Kaupan l. Lääkäri, joka on saanut laillistuksen. -maksu s. -todistus s.

laillistuttaa²² kaus.v. (< laillistua) = laillistaa.

laillisuus²⁶ omin. ks. laillinen. -kanta s. [Puolueen] tinkimätön l. -mies s. Horjumaton, jyrkkä l. -näkökoh/ta s. L:dat on asetettava kaiken muun yläpuolelle. -periaate s. Noudattaa l:ta. -puolue s. -rintama s. Kiukkuinen artikkeli, jossa hyökätään l:n kimppuun. -taistelu s. Vuosikymmeniä kestänyt l. muukalaista sortovaltaa vastaan.

laime²¹ a. -asti adv. -us²⁶ omin. jltak olennaiselta ominaisuudeltaan niukka, voimakkuudeltaan, teholtaan, vaikutukseltaan jssak suhteessa heikko;)(voimakas, vahva, väkevä. 1. a. nesteestä: jltak olennaista ainetta niukasti sisältävä, runsaasti vettä sisältävä, mieto, laiha, laimennettu, ohennettu. | L. liuos, rikkihappo, etikka, suolavesi, spril. L:aa kahvia, teetä, lihalientä. b. mausta, hajusta: heikko, mieto, | L:asti tuoksuva hajuvertä. -- makea on Matin tupakka, ei liioin l. eikä liioin väkevä AHO. c. väristä, valosta: haalea, haljakka, valju, kelmeä. | Hopeapajujen l. vihreys. L:an taivaansininen seinä. L:an väristä keittoa. -- kasvat kellastuneet ja silmät l:an värittömät AHO. -- hän jäi tuijottamaan luonnottoman l:aan iltopäivän valaistukseen SILL. 2. yl. intensiteetiltään heikko. a. tuulesta, tuulesta yms. ilmiöistä: heikko, lievä, hiljainen. | L. tuuli, virta. Liemi keitetään l:alla tulella. b. toiminnasta, työstä: vähäinen, hiljainen,

ponneton, veltto, raukea;)(voimakas, voimaperäinen, vilkas. | Työskentely oli l:aa. Kaupankäynti pysyi l:ana. Kysyntä on edelleen ollut l:aa. Osanotto kilpailuihin oli l:aa. -- Veltto, l. käynti. e. tunteista, harrastuneisuudesta, mielenkiinnosta: haluton, innoton, penseä, välinpitämätön, yhtäkaikkinen;)(innokas, kiivas, kiihkeä. | L. kristitty. Olla l. jnk asian suhteen. Herätysliikkeen l:ampi suunta. L:us on pahuuden reservi KOSKENN. L. harrastus, mielenkiinto. Tunnereaktiot jäävät l:iksi. L. katse. Seisoa l:an näköisenä. Kieltää, sanoa jltak l:asti. -- l:asti torailevia ihmisiä SILL. d. kiinnostavuudesta, tunnelmasta, vaikuttavuudesta: tehoton, väritön, puiseva, lattea. | L. ja mitään sanomaton esitys. Mielenkiinnoton ja l. otettu. Liian l. sanonta kauhistuttavasta asiasta. Kilpailut jättivät l:an yleisvaikutelman. Romaanin henkilöt ovat jääneet omituisen l:iksi. Jokapäiväiseltä ja l:alta vaikuttava sävelmä.

laimeahko¹ mod.a. -sti adv. L. liuos, väri. Silmien laaja, l. sini SILL. Esitys oli l:a. Vakuutella jltak l:sti.

laimean/lainen²⁵ a. laimeahko. | Pell, kysyntä oli l:laista. -makuinen a. myös A. | L. marja. Ottelujen puolesta päivä oli l. -puoleinen a. laimeahko. | Vakuutella jää l:seksi. -värinen a. myös A.

laimea/silmäinen a. L., kalvakka nuorimies. -värinen a. L. maalaus.

laimennella²⁸ frekv.v. < laimentaa. | L. juomaansa. -- älköön sanat suun | totuutta l:ko S.KORPILA.

laimennos²⁴ s. laimennettu neste t. seos. | Vahva l. Liuoksen l.

laimennus²⁴ s. 1. laimentaminen. | Nesteen, seoksen l. 2. = laimennos. | Hapon 50-kertainen l. -aine s. Tärpätti on tavallinen maalin l. -aste s. -vesi s. Hiokkeen, paperimassan l.

laimen/taa² v. -tavasti adv. tehdä laimea(mma)ksi, laimistaa, miedontaa. | L. liuosta, seosta, mehua. Vedellä l:nettu etikka, suolahappo. Ikkunaverhoilla voi l. liian räikeää päivänvaloa. -- Kuv. Vuosikymmenet eivät ole l:aneet teoksen tehoa. Penseys l:taa suuremmin innostuksen. Se vaikutti häneen itseensäkin l:tavasti SILL.

laimentamat²⁷ kielt.a. L. mehu, spril, rikkihappo.

laimentu/a¹ pass.v. (< laimentaa) = seur. | Hiusten väri on l:nut. -- auringon yhä l:essa SILL. -- Virta, pakkaneen l:u. -- Kuv. Sotatoimet, markkinat alkoivat l. Usko l:i vuosien kuluessa. -- silloin Lauri ikään kuin hiukan l:i AHO.

laime/ta²⁴ v. tulla laimea(mma)ksi, laimentua, laimistua. 1. varsin. merk.: miedota, miedontua. | Liuos l:nee. Auringonpaisteessa l:nnut väri. Väsähtäneet, l:nneet silmät. 2. yl. heiketä, laantua, vaimeta. | Myrsky tuntuu l:nevan. Salmi suurenee, virta l:nee AHO. Junan l:neva kohina. Itku l:ni vähitellen hiljaiseksi nyyhkytykseksi. Pakkasen valta alkoi l. TOPPILA. -- Into, harrastus on l:nemassa. Teoksen lopussa tunnelma l:nee.

laimiin *adv.* *murt.* = seur. | Mutta ei-pä lyönyt hän sentähden l. maansakaan viljellystä krvi. Jos jotain tästä l. lyödään lk.

laimin *adv.*: **lyödä laimin** (myös: laiminlyödä) olla pitämättä huolta t. välittämättä jstak, jättää velvollisuutensa jnk suhteen täyttämättä, jättää tekemättä jtk (velvollisuuksiin kuuluvaa); jättää käyttämättä jtk hyväkseen. | **Lyödä l.** lapsensa, vaimoan. **Lyödä l.** asuaan, ulkomuotoaan. **Lyödä kotinsa l.** **Lyödä l.** tehtävänsä, työnsä, velvollisuutensa. Älä lyö l. hyvää tilaisuutta!

laimin lyödä v. **lyödä laimin**; ks. ed. | **L:lyöty** nuoris. **L:lyötnä** ja sorrettuna kodissaan. **L.** vaimoansa. **L.** nukkuminen, viljan korjaaminen. -- **L:löin** yhden aterian päksi. **Kunnianteon l:lyöminen.** **L:lyöty** etsikkoaike. -**lyöjä tek.** < ed. | **Verollmuituksen l:t.** **Velvollisuuden l.** -**lyönti** s. laimin lyöminen. | **Velvollisuuksien**, tehtävien l. Maaseudun asunto-olojen parantamisessa on tapahtunut paljon l:ejä. Korjata omia l:ejään. -**lyöntirikos** s. lak. velvollisuuden laiminlyönti, josta on säädetty rangaistus.

laimiska¹⁵ s. = seur.

laimisko² s. **1.** lätkä, lammikko. | **Lumi suli** l:ksi. **2.** suurehko lätkä, läiskä. | **Vaatteissa** on l:ja. [Aurinko] läikyttelee tuvan lattialle l:ita **H.VÄLISALMI.**

laimista³ v. = laimentaa. | **Lientä** voi tuntuvasti l. — *Kuv.* Vuosien viipyminen saman lukukirjan parissa l:a oppilaat.

laimistua⁴ *pass.v.* (< ed.) **laimeta.** | **L:nut** viini. Jotta kahvi ei l:isi, se on paras säilyttää jauhamatta. — **Tuuli l:u.** — **Katse oli l:nut** nöyremmäksi. Puheentapa, joka ei ole l:nut. **L.** uskonnollisesti.

laimistuttaa⁵ *kaus.v.* (< ed.) = laimistaa. | **L.** mehua, seosta. — **Teoksen sisällystä l:a** se, että --.

laimu¹ s. laikka, läikky, täplä, viiru, juomu, juova. | **Nahassa** olevat l:t.

lain *adv.* *runok.* **lainkaan.** | -- ei sillä kotoa, ei kansaa l. **KOSKENN.** Äänt' armaista kuunneltu ei l. ***KAILAS.**

lain¹⁰ s. **I.** esine tms., joka (korvauksetta) on luovutettu jkn (jnk) käytettäväksi ja joka saajan on käyttöoikeuden päätyttyä palautettava antajalle, lainattu esine; vrt. **velka.**

1. yleisessä merk:ssä. | **Antaa, saada l.** **Palauttaa l.** Tässä on l:asi takaisin. **L.** on säilytettävä vahingoittumattomana. **L.** ei ole lahja sp. — **lainana, lainaksi** (*adv:n* tavoin). **Kirja, vene** on jklla, jssak l:ana. **Pidän** sitä vain vähän aikaa l:ana. **Pyytää jkltä, antaa jklle** rahaa l:aksi. **Saanko** kynääsi vähän l:aksi? -- saaisikohan tästä vaimoväkeä siksi l:aksi, että pappiloissa pistäytyisi **JOTUNI.** -- **muonamies** asui hovin mökissä ja sai l:aksi [= viljeltäväkseen] palasen peltoa mts vuorok.

2. vars. rahalainasta, joka tav. annetaan taakasta, panttia tms. vastaan ja josta useimmiten on suoritettava korvaukseksi korkoa, (velkakirja)velka, luotto; nimenomaan tässä merk:ssä I ja II ryhmän välinen raja horjuva. | **L.** viljelysmaan raivaamiseen, opintoja varten.

Koroton l. **Säästöpankkien l:at.** **Antaa, myöntää, ottaa, saada l.** **Arvopapereita** vastaan annettu l. **Asutusvaroista** annetaan l:oja mm. maan hankkimiseksi. **Venäjä** sai Ranskasta suuria l:oja. **L., josta** on maksettava korkoa 7½ %. **Maksaa l. takaisin.** **Lyhentää l:ansa.** **Ennen** pulavuosia meillä elettiin leveästi, otettiin l:aa ja rakennettiin komeita rakennuksia. — **Yhd. kiinne-, kuoletus-, obligaatio-, pakko-, palkinto-, pantti-, takausl.; kassa-, pankkil.; dollari-, frangi-, puntal.; asutus-, avustus-, kato-, kodinperustamis-, kuoletus-, omakoti-, opinto-, puolustus-, rakennus-, viljelys.**

3. kuv. a. tyylikeino, ilmaustapa tms., jonka taiteilija, taidesuunta tms. on omaksunut toiselta; myös = sitaatti, lainaus. | **Kansanrunoon** jostakin toisesta runosta tullut l. **Vergiliuksella** on runsaasti l:oja kreikkalaisilta, varsinkin Homerokselta. **Kohtia, jotka** ovat selvästi l:aa **Kiveltä.** **Vieraat l:at** 1800-luvun rakennustaiteesta. — **Pitkä l.** "Hirvenhihtäjistä". — **Yhd. tyyli.** **b. kielilaines** (sana, sufiksi, äänne, taivutusmuoto, merkitys tms.), joka jhk kieleen t. murteeseen on omaksuttu vieraasta kielestä t. murteesta. | **Suulliset ja kirjalliset** [= suoraan puheesta ja kirjallisuuden välityksellä omaksutut] l:at. **Tavallisimpia l:oja** ovat toisista kielistä saadut yksityiset sanat eli lainasanat. **Lause-, merkityso pillinen l.** **Itämerensuomalaisen kielten balttilaiset l:at.** — **Yhd. erikois-, käännös-, merkitys-, sitaatti-, yleis. c.** pikakirjoituksessa käytetty ei-pikakirjoituksellinen t. jstak toisesta pikakirjoitusjärjestelmästä lainattu merkki t. merkintätapa (esim. =, +, %, C 'Celsius'). **d. esine, tapa tms., jonka jk kansa tms. on omaksunut vieraalta taholta, vieraasta kulttuuripiiristä.** | **Kulttuurihistorialliset l:at.** **L:at** esineellisen kansatieteen alalla. **Kierrepynnin suomalaiset** ehkä saivat l:ana ruotsalaisilta. **Selvitellä, mikä** kulttuurissa on omapohjaista, mikä l:aa. **e. heng.** lahja, anti, vars. siten ajateltuna, että saaja on sen hoidosta, käytöstä vastuussa Jumalalle. | **Lapset** ovat l. **Jumalta.** **Rikkaus** on taivaan l:aa. -- sydämesi, taivaan l., / oi, se olkoon puhdas aina **IMMT HELLÉN.**

II. (ei erotu selvästi ed. pääryhmästä) **lainaus, lainaaminen; otella** joka syntyy, kun jtk lainataan t. on lainattuna; **lainan antajan ja ottajan välinen sopimussuhde.** | **L:an** esine, kohde. **Määrä-, lyhytaikainen l.** **Kuukauden l.** **Uudistaa l.** **Kiitoksia l:asta!** Tässä on sinulle vähän tupakkaa l:an maksuksi. — **lain/assa, -asta, -aan** (*adv.*) **Kirja, vene, rahaa** on l:assa jklla, jssak. **Pitivät** hevosta l:assa koko päivän. **Ei housut l:assa** parane sl. **Sitä** ei ole vielä saatu l:asta takaisin. **Lehtoska** pyysi pyykkinarua l:aan. **Annoin** kelkan **Pekalle l:aan.** **Luvata jkille jtk l:aan.** **Minulta** saat l:aan puuttuvan erän. — **Yhd. kirja-, kuva-, työkalul.**

laina- us. *liik.* **lainaus-, lainattu.**

laina-aika s. **Viiden vuoden l.** **L:ajan** pituus saattaa vaihdella. -- **aines** s. **Tarinoissa** on paljon kansainvälistä l:ta.

lainaaja¹⁰ *tek.* < *lainata*. | Ei l:n rahat ole ikänä loppuneet sr. Samalle l:lle annetaan enintään kolme teosta kerrallaan. — *Yhd.* panttil.

lainaamis- = *lainaus-*.

lainaamo² s. *lainasto*.

laina-anomus s. Kirjallinen l. Tehdä, jättää jhk l. --**asiakirja** s. = *lainakirja* 2. -**eh/to** s., *tav. mon.* Lievät, ankarat l:dot. Hyväksyä l:dot. Huojentaa l:toja. -**erä** s. Suurehko l. -**esine** s. -**hakemus** s. Ratkaista l. -**hevo/nen** s. Maan muokkaus l:sella. L. ja oma piiska sp. -**höyhen/et** s. *mon.* Koreilla l:illä, loistaa l:issä, kulkea l:issä 'korneilla jllak, mikä ei ole omaa; vars. toisten ajatuksilla, aatteilla tms.'

lainailija²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < *lainata*. | He l:evat toisiltaan mitä tarvitsevat. Kirjastosta l:tiin ahkerasti. Toisten ajatusten siteeraaminen ja l:u.

lainajyvästö s. kunnan, mantaalikunnan tms. yhteisön viljavarasto, josta *lainataan* (siemen)viljaa, *laina-*, *pitäjänmakasiini*, siemenjyvästö. -**kalu** s. L:a älköön laskettako pahe-nemaan lk. -**kassa** s. pienten tuottajain luotolaitos, osuuskassa. -**kausi** s. -**kerro/s(tuma)** s. *Lainasanoissa* voi erottaa useita eri l:ksia. Vanhempi balttilainen l. -**kirja** s. 1. *lainaksi* annettu kirja. | Poika ahmii l:oja. 2. (raha)-*lainasta* tehty asiakirja, *laina-asiakirja*. -**kirjasto** s. kirjasto, josta *lainataan* kirjoja. | Kunnan, kaupungin l. Lapset käyvät ahkerasti l:ssa. -**konttori** s. *vanh.* Suomen Pankki perustettiin v. 1811 nimenä vaihto-, *laina-* ja talletuskonttori. -**kor/ko** s. *lainan korko*. | Maksamattomat l:ot. -**koru** s. L:t yllä. *Sivistys* on usein pelkkä l.

lainaksijanto s. -**otto** s.

lainakulttuuri s.

lainalainen a. -*sesti adv.* -*suus omin.* *lain säännösten sitoma t. rajoittama, niistä riippuva, niiden suojaama, laillinen, lainmukainen.* | L. valtio, yhteiskunta, järjestys. L. vapaus. L. irtitys, työ. Myydä l:sta tavaraa. Järjestys ja l:isuus. — L. säännönmukaisuus. Ilmiöiden l:isuus. Luonnossa vallitseva l:isuus. Olla l:sesti jstak riippuvainen.

lainalause s. Käyttää l:lauseita. -**makasiini** s. = *lainajyvästö*. -**maksu** s. Korot ja muut l:t. -**markkinat** s. *mon.* rahanlainaussuhdanteet, rahalainojen kysyntä ja tarjonta. | Vapaat l. Valtio turvautui kotimaan l:oihin. -**muoto** s. Obligaatiot valtion l:na. — L:jen käyttö taitteissa. -**määrä** s. Koko l:stä on vielä jäljellä 50.000 mk.

lainan- *vars. liik.*; myös a. -**antaja** s. Velallinen sitoutuu suorittamaan l:lle vuosikorkoa sopimuksen mukaan. Suomen kieli on ollut myös l:na. -**anto** s. Pankkien kotimainen l. -**antokorko** s. *lainauskorko*. -**hakija** s. Valtio l:na. -**kor/ko** s. Korkea, alhainen l. Maksamattomat l:ot. -**lyhenny/s** s. L:kseksi varattiin tarpeellinen summa. -**ottaja** s. *lainansaaja*. -**ot/o** s. L:lon tarve on kasvanut. -**saaja** s. *lainanottaja*. | L:lta vaadittava vakuus. Tavallisesti on sivistyneemmän kansan kieli *lainan-antajana*, sivistymättömämmän -*saajana* m.

RAPOLA. -**saanti** s. L. on vaikeutunut. -**tarve** s. Yksityinen, valtion l.

lainaobligaatio s. Valtion liikkeeseen laskemat l:obligaatiot. -**paperi** s. *lainasta* tehty asiakirja, esim. *velkakirja*. -**peräinen** a. *lainattu*. | L. kulttuurisana. -**politiikka** s. *lainauspolitiikka*. -**puku** s. *Esintyä l:vussa*. -**pääoma** s. L:lla ostettu maatala. Pankkien l:n kasvu. -**pääte** s. *kiel.* -**raha** s., *tav. mon.* L:oilla hankittu auto. -**rahasto** s. Osakunnan l. myöntää opintolainoja. -**saatava** s. Valtion l:t. -**san/a** s. *kiel.* jhk kieleen t. murteeseen vieraasta kielestä t. murteesta omaksuttu eli *lainattu* sana; vrt. *laina* 3.b. | Katsoon siihen, missä määrin vierasperäiset sanat ovat mukautuneet -- kielen omaan perinnällissanavarastoon, erotetaan tavallisesti seuraavat l:aryh-mät: 1) sitaattilainat, sitaattit, 2) vieraat sanat ja 3) varsinaiset l:at rr. Vanhoja germaanisia l:oja kielessämme ovat mm. kauppa ja kuningas. Ns. sivistyssanat ovat kansainvälisiä l:oja. -**sanasto** s. *kiel.* vrt. ed. | Kielen l. -**sanatutkimus** s. *kiel.* -**sitoumu/s** s. Valtion lyhytaikaiset l:kset. -**sopimus** s. *tav.* = *velkakirja*. | Tehdä, kirjoittaa l.

lainasto² s. *puhek.* paikka, josta jtk *lainataan*, *tav.* = *lainakirjasto*, *lainaamo*. | Kantaa yhtenäen kirjoja l:sta. — *Yhd.* kirja-, panttil. -**kirja** s. Ruskeakantinen l.

laina/suhde s., *tav. mon.* Tutkia kielten l:suh-teita. -**summa** s. Sijoittaa suuria l:ia ulkomai-sille markkinoille.

1. **laina/ta**²⁵ v. I. ottaa t. saada jklta (jltak) *laina*, jtk *lainaksi* t. *lainaan*. 1. yleisessä merk:ssä. | L. jklta kynää, kahvikuppeja, viljaa, polkupyörää, hevosta. L. kirjoja kirjastosta. L:tut vaatteet. Käydä l:amassa jtk naapurista. L:si Korpelasta veneen. Saanko vähän l. kuumemittarianne? Kiireisimpinä aikoina "l:ttiin" kylältä työntekijöitä. — L. tulta (*tav. kuv.* 'pistäytyä, käväistä jssak vieraissa piki-päin, sivumennen'). Tultako te vain tulitte-kin l:amaan! — *Iron.* ottaa omin lupinsa, varastaa, kehveltää, puhalttaa. | Sitä tunnettua henkilöä, joka l:si päällystäckini, -- 2. vars. rahallainasta, josta yl. on suoritettava korkoa ja jonka takaisin maksamisesta annetaan erityinen vakuus, tehdä velkaa, saada luottoa. | L. henkivakuutus, takausta vastaan. L. itselleen rakennus-, opintorahat. Halutaan l. 500.000 markkaa. Valtion oli l:ttava ulkomailta. 3. *mat.* vähennyslaskussa: vähentää vähennettävän kymmeniä, satoja, tuhansia jne. osoittavasta numerosta ykkönen ja lisätä se kymmenkertaisena lähinnä pienem-pää yksikköä osoittavaan numeroon (kymmenistä ykkösiin, sadoista kymmeniin jne.). | Kuusi pois kolmesta — ei voi ottaa, täytyy l. 4. *kuv.* vrt. *laina* I.3. a. Metsänhaltija, joka on l:nnut inhimillisiä piirteitä. Kuu l:a valonsa auringolta. Todellisuudesta l:ttu ihanne. L. maallisen rakkauden kuvaukseen väriä tai-vaallista rakkaudesta. b. omaksua ajatuk-sia, taidekeinoja tms. toisilta; us. myös *halv.* esittää toisten ajatuksia t. (tieteellisiä t. tai-teellisiä) aikaansaannoksia ominaan, plagioi-

da. | L. toisten tutkijain ajatuksia t. toisia tutkijoita. L. kielikuvia, lausekäännteitä. Toisista sävelaloista l:utut ainekset. L. aiheita antiikin rakennustaiteesta. — Loistaa l:tuilla ajatuksilla. Kertomus, joka vasta painettuna osoittautui eräistä ulkomaisista matkakirjoista suoraan l:tuksi. c. ed:een liittyen: esittää jkn puhetta t. kirjoitusta tav. tarkasti sana sanalta, kirjoituksessa lainausmerkeillä varustettuna sekä nimenomaan mainiten, kenen puhetta t. kirjoitusta esitetty sanat ovat, esittää sitaattina, "lainausmerkeissä", siteerata. | L:ttu lause, kirjoitus, L. Kalevalaa, Sillanpäättä. Edelleen Uuno Kailasta l:takseni. L:an artikkelista vielä muutamia tärkeimpiä kohtia. Kirjoituksia lehdestämme l:ttaessa on lähde ehdottomasti mainittava. — Myös: Useimmat tutkielmani lukumäärät olen l:nnut N.N:ltä. Englantilaisista muotijulkaisuista l:utut kuvat, d. kiellaineksen omaksumisesta vieraasta kielestä t. murteesta omaan kieleen t. murteeseen. | Sellaiset germaaneilta l:amamme sanat kuin kuningas ja ruhtinas. Lääkkeiden nimitykset on l:ttu latinasta. e. esineiden, tapojen yms. omaksumisesta vieraasta kulttuurista omaan kulttuuriin. | Balttilaisilta l:utut maatalousmenetelmät. Foinikialaiset levittivät babylonialaisilta ja egyptiläisiltä l:amansa kulttuurin pääaineiksia myös muualle vanhaan maailmaan.

II. antaa t. myöntää jklle (jllek) laina, jtkk lainaksi t. lainaan. I. yleisessä merk:ssä. | L. jklle avain, avainta. L. jklle paperia, sateensuojansa. L:si hevosen naapurilleen. Jos vain haluat, l:an kirjan lukeaksesi. Viitsitkö l. [= antaa] minulle tulta. Panttia ei saa l. mulle. L:a lakkisi kylähän: jätä pääsi paljahaksi st. Joka vaivaista armahtaa, se l:a Herralle vt. 2. vars. takausta, panttia tms. vastaan annettavasta rahallainasta; antaa t. myöntää luottoa. | L:a minulle pari satasta! Ensiluokkaista vakuutusta vastaan l:taan 10 milj. mk [ilm.]. L:si rahansa korkoa kasvamaan. Jos tahdot itsellesi vihamiehiä, l:a heille rahaa st. 3. kuv. vierasvoittoista käyttöä, tav. par. antaa, suoda, lahjoittaa. | L. apuaan, myötävaikutustaan jhk. L. huomiotaan jllek. Ei niille juuri huomiota ehditty l. -- ei kukaan viitsinyt l. korviaan vanhanpiian vaikeruksille KARHUM. — -- valkeet akkuna-pielet l:avat sille [talolle] lempeyden muodon KIV. Jylhä luonto l:a kertomuksiin erikoisen paikallisyäriyksen PÄLSI. -- se persoonallinen elämäntunnelma, joka kuin ilmakehä ympäröi tätä merkillistä teosta ja l:a sille ehkä sen suurimman viehättyksen KOSKENN. — Heng. Toivo luja mulle l:a, / vahvista mun uskoni VKV. -- murheen päivinä / hän yksin lohdutusta l:a SIIONIN KANNEL.

2. laina/ta³⁵ v. murt. (rinn. laino(t)a) niellä; nie-laista tyhjää. | -- minun täytyi l. alas lämmintä maitoa AHO. Mr. Calvin rykäisi ja l:si AK.

laina/takki s. -tapa s. -tavara s. L:n palauttaminen. — Arvoitukset ovat suurelta osalta kansainvälistä l:a. -- l:ahan elämä onkin, soti-

laan elämä eritoten LEINONEN. -tie s. L:tä saatu sana 'lainasana'. -tili s. Pankin l.

lainau/s⁶⁴ teonn. 1. lainaaminen. | Puvun, hevosen, viljan, rahojen l. Kirjastosta tehtiin viime vuonna toista tuhatta l:sta. Jos omat varat eivät riitä, on turvaututtava l:kseen. Sanojen l:sta on tapahtunut myös suomesta muihin kieliin. — Elää l:ksillä ja vipeillä. — Yhd. anto-, otto-, panttil. 2. sitaatti. | L. Kiven Nummisuutareista. Viljellä l:ksia puheessaan. Siivekäs sanakin on vain jonkinlainen l.

lainaus- us. liik. = laina-. -aika s. L. enintään kaksi kuukautta. L. on kulunut umpeen. — Sana, jonka l:na kielessä on ollut keskivokaleja. -arvo s. arvo, mikä kiinteistöllä tms. voidaan lainan vakuutena katsoa olevan. | Kiinteistön, maatilan, metsän l. -ehto s., tav. mon. -kausi s. -kirja s. 1. kirja, johon lainaukset merkitään. | Kirjaston, säästöpankin l. 2. = lainakirja 2. -korko s. Pankit alentaneet l:a. -kortti s. vars. lainakirjaston käyttäjällä oleva kortti, johon lainaukset merkitään. -laitos s. -liike s. Kirjaston, viljavaraston l. L:ttä harjoittava osuuskunta. Pankkien l. on huomattavasti kehittynyt. Talletus- ja l. -luettelo s. Yliopiston kirjaston l. -maksu s. -merkki s. välimerkki (" tai ' tai «), jota käytetään lainatun tekstijakson, sitaatin, molemmin puolin. | Panna l:kien väliin, l:keihin. Varustaa l:eillä. -muoto s. Kassakreditiivi l:na. -osasto s. Kirjaston l. -politiikka s. Valtion, kunnan l. Järkevä, määrätietoinen l. -päivä s. -rahasto s. Henkilökunnan l. L:n korkovarot. -sali s. Kirjaston avara l. -tie s. Sana, joka on tullut kieleen l:tä. -tili s. Pankin l. -toiminta s. Kuntain, pankkien l. Ulkomainen l. L:a harjoittava kirjasto. -toimisto s.

lainautu/a⁴ pass.v. < 1. lainata. | Nimitys, sana, satu, tapa l:u. Ruotsista suomeen l:neet ilmaukset.

lainautumis/aika s. -tie s.

laina/vaate s., us. mon. Mennä juhlaan l:vaatteissa. Paha on l:vaatteilla herrastaa st. — Kuv. tav. = lainahöyhenet. -vakuu/s s. Lainansaajalta vaaditaan pätevä l:det. -valtuudet s. mon. valtuudet lainan ottamiseen. | Hallitus ei epäröi käyttää uusia l:ksiaan. -varjat s. mon. Turvautua l:oihin. Elää l:oilla. Osti hevosen l:oilla. L. sijoitettiin tuottaviin yrityksiin. Yrityksen rahoitus tapahtuu l:oin. -vekseli s. -vene s. Järvi- ja laivapale kuljettiin l:ellä. -vuosi s. Ensimmäinen, viimeinen l.

laine⁷⁸ s. tav. = aalto; vrt. maininki, hyöky, hyrsky, tyrsky; vaahtopää, lakkapää; kare, viri, väre. I. vedessä, nesteessä. | Järven, lammen, meren, lahden l:et. Laivan l:et. Iso, lakkapää, vaahtopää, sininen l. L:en harja, selkä. L:et käyvät, loiskivat, lippattavat. L:et vyöryvät rantaan. Meri on l:ssa. Tuuli nostattaa järven l:ille, l:isiin. Kuin lastu l:illa. Vene keinuu l:illa. Pursi halkoo, laiva kyntää l:ita. — L. laulaa, leikkii, väsy. L:et tuutivat venettä. — Kuv. [Elämäni] heitin onnituksen l:isiin EINARI VUORELA. — Yhd. hyöky-, jättäläis-, rengas-, viril.; perä-, rantal.; myötä-, vastal. 2. liikunnaltaan, levinnältään veden

lainetta muistuttava joukko, ilmiö tms. a. Veri nousi tummana l:enä hänen kasvoilleen. -- tahdissa tanssin l:en *JYLHÄ. Nyt se [väs-täräkki] lensi, tutuissa l:issa, ponnahtuksen kohdalla aina virskahtaen sll. Laulun l:et. Elämän, kulttuurin, taistelun l:et. Sodan l:et ulottuivat Suomeen asti. -- hiljaisena l:enä kävi kirkossa ihmetyksen sohina LEHT. — Yhd. lämpö-, sävel-, tuoksu-, valol. b. mielenlii-keistä, tunteista: ailahtus, läikähdys, väre, värähdys, puuska. | Ilon, lemмен, onnen, rak-kauden, toivon l:et. Suuttumuksen, koston, vi-han l. nousi hänen rinnassaan. Rinnassani läikähti lämmin l. -- kuumat l:et kävivät läpi hänen ruumiinsa talvo. Puoluekiikhoon l:et kävivät yhä korkeammiksi. 3. muodoltaan veden lainetta muistuttava esine, kuvio, poi-mu, kumpu, juova tms. | Hiusten pehmeät l:et. Tukka laskeutui l:ina olkapäille. Hiukset edes-tä l:illa. Lanteiden l:et. Pitsireunuksen l:et. Tiehen syntyy keväällä l:ita. Paperi, levy ve-täytyy l:ille. Koivunpinnan l:et. — Yhd. kes-to-, vesil.

laineellinen⁶⁵ poss.a. -suus⁶⁵ omin. (< ed.) lai-neikas, laineinen, lainehtiva. | L. järvensel-kä. L., ruskea tukka. L. paperi. Kalusto on l:sta koivua.

laineeton⁶⁷ kar.a. < laine. | Meri on l.

lainehammas s. el. pinnaltaan laineikas ham-mas;) (tasahammas.

lainehtia^{17*} v. aalloilla, aallota, aallehtia, lai-neilla. 1. vedestä: synnyttää laineita, olla lai-neissa. | Vesi, lampi, meri l:ii. Ulappa l:ii su-lana, vapaana. 2. olla hulveisillaan, tulvillaan, tulvia, tulvehtia vettä tms. | Lattia l:ii vettä, maitoa. Pöydät l:ivat olutta. Silloin laki l:ii, kun on juomari tuomarina sl. — Kuv. Pape-reita l:iva pöytä. 3. liikkua laineen t. lainei-den tavoin. a. Povi, rinta l:ii. Väljä takki l:ii pojan liikkeessä. L:iva väkijoukko. Maa järisi ja l:ii allamme. Laiho, ruis, pelto l:ii. L:iva vainio. Savu, sumu l:ii mäkin välissä. Kuun valo l:ii rinnettä ylös, alas. L:ivat soinnut, sävelet. Taistelu l:ii harjanteella rajuna. L:iva viikinkielämä. b. tunteista, mielenliikkeistä: ailahtella, läikähdellä, vaihdella. | L:iva mieli-ala. Levottomuus l:ii mielessä. Katselijoissa l:ii innostus. Tunne l:ii hänen povessaan voi-makkaana. 4. muodosta: poimuilla, kumpuilla, kiemuroida. | Tummat, l:ivat suortuvat. Hatun alta l:iva tukka. L:ivaa maastoa. Koiv-un syiden l:iminen.

laineikas⁶⁶ poss.a. (< laine) laine(ell)inen. | -- sulle / meret laulavat l:kaat KALLAS. L. tukka.

laineikko⁶⁶ koll.s. laineet, aallokko. | Levoton, korkea l. Laiva kulki hiljaisessa l:ossa. — Kuv. Taistelun l. — Yhd. myötä-, ristil.

laineilla²⁸ v. -u² teonn. = lainehtia. | Vesi l:ee. Järven, meren l:u. L:evat laihot.

laineinen⁶⁵ poss.a. -suus⁶⁵ omin. (< laine) lai-neikas, laineellinen. | Vene kellui l:sella selällä. L. terä. Tukan l:suus. Koivun l:suus on suu-rinta tyvässä. — Yhd. pieni-, sinil.

laineittaa^{2*} v. -us⁶⁴ teonn. tehdä laineikkaaksi, aallottaa. | Siististi l:ettu tukka.

laineikoivu s. koivu(laji), jonka (puu)syyt mut-kittelevat aaltomaisesti, loimukoivu; vrt. visa-koivu. | Pöydän levy on kiillotettua l:a. -levy s. -vaneri s. L:sta tehty kaappi.

laineilike s., vars. voim. lainemaisesti suoritettu liike. -main⁶⁵en⁶⁵ kall.a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. L:sia kuvioita. Liikkua l:sesti.

1. **lainen**⁶⁵ 1. a. (-sesti adv.) jtk lajia oleva, jhk lajiin kuuluva, jnk lajinen, laatuinen, kal-tainen, tapainen, vertainen, moinen, -mainen. Tav. gen:ssä olevan nominin määrittämänä, jonka kanssa sen us. katsotaan muodostavan yhd:n, ei kuit, mikäli ko. nominilla on mää-räys. | Yrjö Koskisen l. ihmisoikeuksien puol-taja. Kirjan, sukan, ruuhen l. (myös). Po-ron l. (myös) oiva vetojuhta. Öisen meren l. Nuoruus on haihtuvan henkäyksen l. Ku-van 85 l. mittauskoje. — Minun l:seni, sinun l:sesi, hänen l:sensa [jne.] (myös). Rikkai-takin tyttöjä olisi ollut tulossa sinun l:sellesi. Ei ole tiloja täällä / sinunl:stesi levätä KALLAS. -- meidänl:sille miehille kalliita aarteita PÄLSI. Yksi l:sistamme. Hänenl:sensa (myös) hyvinvoipa isäntä. Matti on aina l:sensa. — Entisen-, nykyisenl. (myös). Hän on ai-van entisenl. t. entisensä l. Seuraavanl. (myös). Aiotun-, kielletyn-, tietyn-, toivotunl. (myös). Ehdotetunl. sopimus. Sanotunl. kä-sitys. Viimeksi mainitun l:sia ilmiöitä. As-tuimme siis sisään kertomani l:sesta portis-ta. — Erik. lajen määrää ilmaisevan luku-s:n yhteydessä. | Uskonnon kolmenl:set ai-nekset. Tarjoiltiin viidenl:sia viinejä. Meille syötettiin sen seitsemän l:set [= monenlaiset, jos jonkinlaiset] herkut. Kymmenenkin l:sia turmia koetettiin keksiä pärvär. 2. nomininjoh-din, joka — vielä itsenäisen sanan luonteisena — vain parissa tapauksessa on mukautunut vokaalisointuun: yhtäläinen, murt. tälläinen. a. merkittään ed. ryhmään liittyen eräiden yhdyspronien, -pronominaalien ja -lukus:o-jen jälkiosana: erään-, jonkin-, kaiken-, mo-nen-, muun-, saman-, toisenl.; sellainen, tuol-lainen; jonkal. — jollainen, minkäl. — mil-lainen, tämänl. — tällainen (murt. tälläinen); yhtäläinen — yhdenl., kahtal. — kahdenl.; ks. näitä erikseen. Huom. myös eri-, sekal. b. muodostamassa moderatiivisia, kantasanan merk:tä lieventäviä a:eja: -puoleinen, -hko (-hkö); esim. ankaranal. 'melko, koko, aika, jok-seenkin t. verraten ankara, ankaranpuolei-nen, ankarahko'. | Ankaran-, helpon-, ikä-vän-, ison-, kireän-, kostean-, laihan-, ma-kean-, pienen-, vaikean-, väkevänl.; paljon-, runsaan-, vähänl:sesti.

2. **-lainen**⁶⁵ (etuvok. sanoissa -läinen) nomi-ninjohdin; vrt. -inen. 1. muodostaa s:eja ja a:eja, jotka ilmaisevat kuuluvaisuutta kan-tasanan käsitteeseen. a. kantasanaana paik-kaa merkitsevä yleis- t. erisnimi: kaupunki-lainen, kirkonkyläläinen, maalainen, paikka-kuntalainen, saarelainen; ahvenanmaalainen, hollolalainen, hämäläinen, jyvaskyläläinen, lahtelainen, mynämäkeläinen, ruotsalainen, ruoveteläinen, suomalainen, viipurilainen, new-yorkilainen; huiittilainen, nousiaislainen; ala-

vutelainen, varkautelainen, muhokselainen, nurmekselainen, rhodokselainen — rhodoslainen; korinttolainen, lesbolainen; askolainen, hölmöläinen, karjalainen, pirkkalainen (näissä oikeastaan -la + -inen: Askola + -inen). **b.** kantasana jtk laitosta, liikettä, suuntaa tms. merkitsevä yleis- t. erisnimi: s:ja: apteekkilainen, koululainen, kartiolainen, rautatieläinen, ristiretkeläinen, suojeluskuntalainen; elantolainen, helsinginsanomalainen, HJK:lainen; s:ja ja a:ja: helluntailainen, kokoomuslainen, oxfordilainen, vapaakirkkolainen; ikl:läinen, skdl:läinen. **c.** kantasana henkilönnimi: buurlainen, flaamilainen; gaullainen, marxilainen, renqvistiläinen, tannerilainen, toistolainen; einoleinolainen. **d.** kantasana henkilöä tarkoittava yleis- t. erisnimi, vain monilisia s:ja: kirkkoherralaiset, pehtorilaiset, pormestari-laiset 'kirkkoherran [jne.] perhe t. väki'; liljalaiset, suursyvääläiset 'Liljan, Suursyväen perhe t. väki' (mutta ei esim. jokelaiset, vaan Joet t. Joen perhe, väki; samoin Hämäläiset t. Hämäläisen perhe, väki). **2.** muodostaa muita s:ja, a. tekijännimiä: apulainen, karkulainen, kerjäläinen, käypäläinen, matkalainen, pakolainen, työläinen; käskyläinen, siirtolainen. **b.** muita s:ja, etup. henkilönnimiä: jälkeläinen, jättiläinen, mehiläinen, paholainen, raakalainen, sukulainen. **3.** *harv.* muodostaa eräitä muita a:ja: pitkulainen, soikulainen, täyteläinen.

lainhaku s. lak. kirjalliseen todisteseen perustuvan saatavan maksettavaksi hakemista tarkoittava yksinkertainen menettely ulosotonhaltijan luona. | Panna l. vireille. Panna saatavansa l:un. -asia s. - (asia)kirja s. lainhakua varten tehty hakemuskirjelmä. -menettely s. -teitse *adv.* lainhakumenettelyä käyttäen, lainhakutietä. -tie s. Perästä saatavansa l:tä 'lainhakuteitse'.

lainhuudatus s. lak. tuomioistuimessa t. tuomiokunnan arkistossa tapahtuva kiinteistön saannon (omistusoikeuden) toteaminen ja vahvistaminen, laillistus, huudatus. | Hakea l. saannolleen. -aika s. -asia s. -pöytäkirja s. -velvollisuus s. -viranomaisen s.

lainhuuto s. lak. lainhuudatusasiassa annettu kiinteistön saannon (omistusoikeuden) turvaamista tarkoittava päätös, huuto. | V:n 1734 laki sääsi kolme l:a. Antaa, myöntää l. Jokaisen oma velvollisuus on hakea saannolleen l. -hakemus s. -rekisteri s. lainhuudatusviranomaisen lainhuudosta kiinteistöyksiköittäin pitämä luettelo.

lainhylky a. ja s. harv. lainsuojaton, henkipatto.

lainkaan *adv.* kielt. yhteyksissä: ensinkään, olenkaan, yhtään, vähääkään, hiukkaakaan, hitustakaan, laisinkaan. | En näe l. En voinut l. syödä. Harjalautaa ei rakennuksessa ollut l. Se ei l. minua ihastuta. Ei l. hullumpi ajatus. | "Häiritsekö?" — "Et l." Aikaisemmin tuskin l. käsitelty aihe. Tuletteko l.? Vain uusien menetelmien avulla se on l. ollut mahdollista. Kaskea kiellettiin l. polttamasta.

lainkiertäminen s. tav. a. -kiivailija s. usk.

-- monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki l:oitte ur. -kirjain s. tav. a. -kohja s. lak. jk lain osa, pykälä, momentti tms., lainpaikka. | Po. l:taa on muutettu. Soveltaa ankarinta l:taa. Tuomita jnk l:dan mukaan. -kunnioitus s. tav. a. | L. on hölytynt. -kuuliainen a. -sesti *adv.* -suus *omin.* laille kuuliainen, lakia tunnollisesti noudattava, lojaali(nen); nuhteeton, moitteeton. | L. kansalainen, yhteiskunta. Totuttaa kansaa l:suuteen. [Suomen kansa] on muka l:sin, uskonnollisin, rehellisin kansa maailmassa aho. -käsky s. Juhlallinen, jumalallinen l. Noudattaa l:jä. -käyttäjä s. vars. tuomari. | Toimia l:nä. L:n erehtymättömyys.

lainkäyttö s. lak. (viranomaisen suorittama) lain soveltaminen yksityisiin tapauksiin, tuomiovallan-, oikeudenkäyttö. | Hallinnollinen, kriminaalinen l. Joutuisa, tehokas, varma l. Harjoittaa, valvoa l:a. L. tapahtuu kansan omalla kielellä. -elin s. tav. = tuomioistuin. -oikeus s. -valta s. tuomiovalta.

lainkäyttöllinen a. lainkäyttöä koskeva, lainkäyttö-.

lainkäännös s. Ljungo Tuomaanpojan l. -laadinta s. Eduskunnan l. -laattija s. Etevä l. Eduskunta on meillä ylin l. L:n tarkoitus on ollut, että --. -lukija s. l. hist. Ruotsi-Suomessa 1600-luvun lopulle asti tuomarinviran varsinaisen haltijan itselleen palkkaama viransijainen. | L. Hannu Jaakonpoika. Tuli 1620 Vehmaan l:ksi. — *Kuv. yl. tuomari.* | -- eikä oikeassa tuomarissa tulisi olla yhtä paljon ihmistä, yhtä paljon ymmärtäjää kuin ankarailmeistä l:a a. POHJANPÄÄ. **2.** (tav. a) lakitieteen opiskelija. | L:t vähentyneet yliopistossa. -mukainen a. -sesti *adv.* -suus *omin.* (myös a) laillinen, legitiimi. | L. holhooja. L. perinnönjako, eläke, ylityökorvaus, tapaturmavakuutus. Virkatointen l:uus. Kaikki tapahtui l:sesti. Virkatulo on pidettävä l:ssä kunnossa. — Maailmassa vallitseva l. järjestys. Jumalallinen l:uus. L:sesti toisiinsa liittyvät aistimukset. -muutos s. lak. Viime vuonna hyväksytty l. Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen l:keksi. -määräys s. lak. Ehdoton, tahdonvaltainen l. L:ksen mukaan.

lainoa¹ v. murt. = 2. lainata.

lainoi/taa² v. liik. -us⁴ *teom.* l. ottaa lainaa jtk vakuutta vastaan, käyttää jtk lainan, velan vakuutena, pantata. | Tila on l:ettu miljoonasta markasta, puolesta arvostaan. Maita ei voi rajattomasti l. L. arvopaperinsa, henkivakuutuskirjansa. **2.** antaa lainaa vakuutta vastaan, rahoittaa myöntämällä lainaa t. lainoja. | Pankin, Aravan l:tama talo. Valtio l:taa rakennustoimintaa. Pankki, joka l:taa kultaa ja hopeaa aina 95 prosenttiin niiden arvosta. Myöntää l:us obligatioita vastaan.

lainoitus/arvo s. liik. Arvopaperien l. -prosentti s. liik.

lainomainen a. -omaisesti *adv.* -omaisuus *omin.* l. lain mukainen; loogillinen. | Luonnontiede etsii tosiasioiden l:omaista yhteyttä. Ajatus- ja ilmiömaailmassa vallitsee sama l. järjestys.

Muutosten l:omaisuus. 2. usk. Raamatun sisältämiä käskyjä t. tiettyjä siveellisiä veloituksia ja elämäntapaa koskevia sääntöjä tähdentävä. | Ankara, l. raamatullisuus. Vanhan testamentin uskonnossa vallitseva l. suhde Jumalan ja ihmisen välillä. Pietismin synkkyys ja l:omaisuus. -**opettaja** s. usk. henkilö, joka antoi opetusta juutalaisten lain tuntemuksessa, kirjanoppinut, rabbi; vrt. lainoppinut. | Fariseuksia ja l:ia ur. -**opillinen** a. -sesti adv. lainoppiin kuuluva, sitä koskeva, laki-, oikeustieteellinen, juridinen. | L. sivistys, tiedekunta, toimisto. L:iset tiedot. Suorittaa l. virkatutkinto. L. asiakirja, lausunto, kysymys. Toimia l:ena avustajana. Laina ei l:sesti ole sama kuin velka. -**oppi** s. lakitiede, oikeustiede, juridiikka; vrt. oikeusoppi. | L:in opettaja, ylioppilas. Antaa l:in opetusta. Perehtyä l:piin. Harjoittaa l:pia. — L:in kandidaatin tutkinto. -**oppinut** a. ja s. lakiin perehtynyt, tav. säädetyn lainoppilisen tutkinnon suorittanut; tällainen henkilö, lakimies, oikeusoppinut, juristi. | L. asianajaja, kielenkääntäjä. Tuomio-kapitulini l. sihteeri. Oikeusneuvoksiksi presidentti nimittää oikeamielisiä ja l:eita miehiä. L:ieitten koukut kivi. — Erik. usk. juutalainen lain tutkija, kirjanoppinut; vrt. lainopettaja. | Voi teitäkin, te l:et, kun te sälytätte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja ur. -**orja** s., vars. heng. vrt. seur. | Tekopyhät ja l:t. -**orjuus** s., vars. heng. (myös: lakiorjuus) tiettyjen uskonnollisten ja siveelten määräysten pikkutarkka noudattaminen. **lainota**²⁸ v. murt. = 2. lainata.

lainpaikka s. = lainkohta. -**pykälä** s. lakipykälä. | Vanhentunut l. Tuomita jnk l:n nojalla. -**rikkoja** s. lakia rikkova, vastoin lakia toimiva henkilö; rikoksenteikijä, rikollinen. | Alakääinen, nuori, miespuolinen l. Saattaa l:t vastuuseen. — Erik. usk. -- jos et teekään huorin, mutta tapat, olet l. ur. -**rikkomus** s. lainvastainen teko, rikkomus, vähäinen rikos. -**saarna** s. usk. Jumalan lain, tahdon julistaminen; lakisaarna. | Orjuuttava l. -**saarnaaja** s. usk. Enemmän l. kuin evankeliumin julistaja. -**selittäjä** s. us. — -**selitys** s. 1. lak. lainsäätäjän antama sitova ohje, miten hämmä ja erivävyä tulkintaa aiheuttava laki on ymmärrettävä; vrt. laintulkinta, ennakkopäätös. 2. usk. Mooseksen lain selitys. -**suoja** s. lak. oikeusjärjestyksen antama suoja, lainturva, oikeussuoja, -turva. | Kaikilla kansalaisilla on yhtäläinen l. -**suoja** on a. ja s., vars. hist. -**tomuus omin.** vailla lainsuojaa oleva; syn. hist. henkipatto, rauhaton. | Valtio-päivät julistivat Lutherin l:tomaksi. — L:tomia vahinkoeläimiä, kuten karhu ja susi. -**suo-mennos** s. Abraham Kollaniuksen l. -**suomen-taja** s. Tunnettu l. Ljungo Tuomaanpoika. -**säädännöllinen** a. lak. -sesti adv. L. kysymys, valtuutus. L:iset toimenpiteet. Korjata epäkohtia l:stä tietä. -**säädäntä** s. lak. lakien säätäminen, so. se valtion toiminta, jolla valtiossa noudatettavat lait, sen oikeusjärjestys luodaan. | Eduskunnan harjoittama l. Kansa ottaa edustajainsa kautta osaa l:än.

lainsäädäntö s. lak. 1. jnk yhdyskunnan, tav. valtion, piirissä voimassa olevat lainsäätäjäläimen laatimat lait, lainsäädännön tulokset, oikeusjärjestys. | Kunnallinen, paikallinen, sosiaalinen, taloudellinen, yleinen l. — **Yhd.** alkoholi-, asemakaava-, elinkeino-, kalastus-, rakennus-, työväensuojelu-, vakuutusl. 2. = lainsäädäntä. -**aloite** s. esim. kansanedustajan lakialoite. -**elin** s. yhdyskunnan elin, jolla on oikeus säätää lakeja, meillä tasavallan presidentti ja eduskunta. -**järjestys** s. ne säännöt, joiden mukaan lakeja säädetään. -**kausi** s. (meillä kolmivuotis)kausi, joksikin eduskunta kerrallaan valitaan; vrt. vaalikausi. -**laitos** s. lainsäädäntöelimenä toimiva laitos. -**neuvos** s. lainvalmistelukunnan jäsen. -**oikeus** s. lainsäädäntö(toimi)valta. -**teitse** adv. lainsäädäntöteitse, siinä järjestyksessä kuin lain säätämisestä on voimassa. -**tie** s. l:tä [= lainsäädäntöteitse] syntynyt säännös. -**toimenpide** s. -**toimii** s. Eduskunnan l:et. -**työ** s. Valtio-päiväin l. Kirkollinen l. -**valta** s. Eduskunnan, kansan, valtion l. Laaja, rajoitettu l. L:ä käyttää eduskunta yhdessä tasavallan presidentin kanssa HALLITUSMUOTO.

lainsäädäntö s. lak. laissa oleva säännös. | Vanha roomalainen l.

lainsäätävä s. lak. henkilö, elin, laitos tms., jolla yksin t. yhdessä toisten kanssa on oikeus säätää lakeja; vrt. lainsäädäntöelin. | Kuuluu l. Itämainen, roomalainen l. L:n tarkoitus. Katolisen kirkon ylin l. on paavi. — Kuv. Omatunto, yksilön l. -**elin** s. -**kunta** s. **lainsäätämisen** = lainsäädäntö.

laintaulu s. vars. niistä kahdesta kivitaulusta, joihin Mooseksen laki, so. Vanhan testamentin kymmenen käskyä oli kirjoitettu. | Israelilaiset säilyttivät l:tauluja liitonarkissa. -**tulkinta** s. lak. epäselvien t. moniymmärteisten lainkohtien oikean sisällyksen ja tarkoituksen selvittely; vrt. lainselitys. -**tulkintaoppi** s. lak. -**tuntemus** s. Virkamiehistö, joka edustaa l:ta. -**tunteva** a. lakia tunteva, lainsäädäntöön perehtynyt. | Oppinut ja l. mies. -**tuntija** s. laintunteva henkilö, lakimies, juristi. -**turva** s. lak. = lainsuoja.

lainuu²⁸ s. murt. lainaus.

lainuudistus s. -**valmistelukunta** s. lak. oikeusministeriön toimisto, jonka pääasiallisena tehtävänä on laki- ja asetusehdotusten valmistelu. | L:nan ehdotus uudeksi avioliittolaiksi. -**valvoja** s. Suomen jouduttua Venäjän yhteyteen maahamme asetettiin ylimmäksi l:ksi prokuraattori. -**vastainen** a. -sesti adv. -**suus omin.** (myös —) lain kanssa ristiriidassa oleva, laista poikkeava, laiton, illegaalinen; () laillinen, lainmukainen. | L. teko, sopimus, työlakko, hallitusjärjestelmä. Tavarain l. maahan-tuonti. Syyte l:sesta menettelystä. L. väkijumaliike. Menetellä, hankkia jtk l:sesti. Toiminnan l:suus. Tapahtui joukko l:suuksia. -**voima** s. lak. (viranomaisten antaman) ratkaisun t. päätöksen pätevyys t. pysyvyys, jota ei voida varsinaisin muutoksenhakukeinoin muuttaa; myös muun toimenpiteen pysyvyys sen johdosta, että sitä ei ole säädettyssä jär-

jestyksessä moitittu; vrt. oikeusvoima. | L:n saanut laki, päätös, toimenpide. Tuomio ei ole saa(vutta)nut l:a. -voimaj^{nen} poss.a. -sesti adv. -suus omin. L. jako, päätös, sitoumus. Avioero, joka ei ole l. Ratkaistu l:sella tuomiolla. Testamentin, rakennusluvan l:suus. L:sesti pätevä.

laipalli^{nen} poss.a. tekn. < laippa. | L. pyörä. Liitos tehdään l. L:et putket.

laipasto² koll.s. tekn. < laippa.

laipat^{on} kar.a. tekn. < laippa. | L. pyörä. Lanka kootaan l:tomalle käämille.

laipio³ s. l. väli-, sisäkatto, laki. | Pirtin, riihen l. Perunakuopan l. Navetan l. tehdään betonista. Tasainen, kaksitalteinen l. Nokinen l. L:n rajassa. Uuni ulottuu l:on asti. Suoja on täynnä l:ta myöten. -- erakkomajan l:lla alkoivat hiehet rapista KIANTO. — Yhd. betoni-, lauta-, levy-, puu-, sementti-, tiili-, keski-, pohja-, välil. 2. kans. (pystypuihin vaakasuoraan kyntetyistä) hirsistä, laudoista tms. tehty seinä t. seinämä. | Porstuan seinänä oleva l. Tuvasta l:lla erotettu suoja. Pilttuun l. — Mer. aluksen runkoa vahvistava poikki- t. pituussuuntainen vedenpitävä t. tulenkestävä seinä; joskus: tällaisen seinän rajoittama ilmatankki. — Yhd. perä-, poikki-, välil.

laipioaukko s.

laipioi^{da} v. erottaa laipiolla (2), lankata. | L:tu huone. Eteisen peräosaan l:malla muodostettu keittiö.

-laipioinen³ poss.a. Tasal.; betoni-, puul.

laipio³kansi s. mer. aluksen ylin kansi, johon vedenpitävät poikkilaipiot ulottuvat. -lauta s. laipioil^{len} poss.a. l. riihi.

laipio³luukku s. -n/alainen, -n/kannatin s. laipiota kannattava hirsi, kurkihirsi, kurkiainen. -palkki s. -rakenne s.

laipiot^{on} kar.a. L. savupirtti.

laipoit^{taa} v. tekn. -usⁿⁱ teonn. varustaa laipalla, tehdä jhk laippa. | L:ettu putki.

laip^{pa} s. tekn. eri tarkoituksiin käytetty laattamainen, tav. renkaan muotoinen osa t. kappale eril. laitteissa ja kojeissa. — Erik. putkien t. akselien päissä, eril. koneenosissa yms. oleva laattamainen rengas ruuveilla, niiteillä, pulteilla tms. kiinnittämistä varten; lieriön muotoista esinettä ympäröivä, pidäkkeenä, vahvikkeena tms. oleva laattamainen rengas; pyörässä sen raiteilla pysyttämiseksi oleva levike; rautabetonipalkista t. muutoteräkkeestä ulkoneva laattamainen levike. | Akselin toinen pää taotaan l:aksi, josta akseli kytketään generaattoriin. Sylinterin, venttiilin l:at. Putkien päät liitetään l:oista toisiinsa. Filmirullan puolan päissä olevat l:at. Kattilaa ympäröivä l. estää sitä painumasta liian syvälle lieden reikään. Rautatie-, raitiotievaunun pyörien l:t. Lämpöpatterin säteilyä edistävät l:at. — Yhd. teräsl.; side-, tuki-, yhdistysl.; irtol.; putki- eli putken-, pyörä(n)l.

-laippainen³ poss.a. tekn. Kapea-, leveäl.

laippa³kytkin s. kiinteä akselikytkin, jossa akselien päihin kiilatut t. taotut laipat on pulteilla yhdistetty toisiinsa. -liitos s. Teräsputkien l. -palkki s. rak. teräsbetonipalkki, jonka

puristuspinta on levitetty laipoiksi, T-palkki. -putki s. tekn. molemmista päistään kiinteillä laipoilla varustettu putki. -rengas s. -tiivistes. -venttiili s. = lautasventtiili.

laisin³ adv., vars. runok. = seur. | -- kun nuor³ on, ylioppilas, / ja puutetta ei l. *CAJ.

laisinkaan³ adv. = lainkaan. | Työ ei luistanut l. M. ei ollut l. halukas palaamaan. Varallisuuteen l. katsomatta. Onko minulla l. toivoa?

laisk³a¹⁰ l. a. -asti adv. -uus³ omin. a. haluton työntekoon t. ponnistukseen, työtä t. ponnistusta viero, mukavuutta rakastava, yrittämättöm, saamaton, velto, vetelä;)(ahkera, uuttera, työteliäs. | L. ja huolimaton. L. kuh-nus, vetelys. L. oppilas, renki, työmies. L:at herrat. Sinä paha ja l. palvelija! ut. L. hevonen. L. töissään. L. tekemään jtk. L. vastamaan kirjelsiin. Aivot käyvät l:oiksi työskentelemään. L:n pulskea, tav. u. Tehdä jtk. kävellä l:asti. Puhua l:asti venytellen. [Lausui] muutamia l:asti naurahavia sanoja SILL. Se on selvää l:uutta. Hedelmällinen l:uus 'taiteilijan tms. luova tauko. — S:sesti laiskuri, laiskimus, laiskiainen. | L'an kuorma, syls (myös u) 'hyvin t. liian iso kuorma, syls'. L'an kipu (myös u) 'työstä pidättäminen sairauden varjolla, tekosairaus, laiskuus'. L'an kipeä, par. u. L'an mato, tav:mmin laiskamato. L'an suoni, ks. u. Viettää l'an päiviä 'laiskotella, olla joutilaana'. Päästä l'an päiville. L. töitänsä lukee st. Hiki l'an syödessä st. — Yhd. emä-, pata-, umpil. b. lieventyneesti käytetynä: hidas, harvakseltaan tapahtuva, vitkainen, verkkainen. | Ajaa l:aa ravia. Ammunta oli l:aa. Lippu liehuu l:asti. Vene lipuu l:asti. Tuvasta kuului l:aa sananvaihtoa. c. kuv. Maa on l:ana 'viljelemättä, kesantona'. Kas-ken l:at [= palamattomat] paikat. L:ana [= hyödyttömästi, tyhjiltään] pyörivä juoksupyörä, myllynsiipi. L:aa [= tuottavaan yritykseen sijoittamatonta] rahaa. 2. s. puhek. oppilaalle osaamattomuuden vuoksi uudeleen luettavaksi annetusta koulutehtävästä: laiskanläksy. | Saada l:aa. — laisk³assa, -alla (adv.) huonosti osatun läksyn lukemisesta ja uudelleen kuulustamisesta koulutuntien jälkeen. | Olla, istua l:assa, l:alla. Jäädä l:aan, l:alle. Pojat pääsivät l:asta vasta pimeän tultua.

laiskahko³ mod.a. -sti adv. L. renkipoika. L. hevonen. Silmäillä l:sti lehtiä. Esittää l:a pe-
liä.

laiskahtava³ a. (partis.) laiskuuteen taipuva, laiskahko, laiskanlainen. | Hän on vähän l. L:a nuhjailua koko puuha.

laiskainkoulou s. vanh. = laiskankoulu.

laiskajaakko³ s. leik. laiskuri, laiskimus, laiskiainen. | Suuri lurjus ja l. turtus. -- olemme laiska-jaakkoja ilman vertaa, viitsimme tuskin nostella enään tallukoitamme maasta KIVI.

laiskalai³nen³ s. laiskaan (ks. laiska 2) jätetty oppilas. | -- vain l:et jäivät pulpetteihinsa SILL.

laiska³lukija³ s. = laiskanlukija. | Liioinkin l:lukijoille oli hän [uusi rovasti] armoton KIVI. -mato³ s. kuv. laiskuudesta. | Häntä vai-
vaa l. L. on heti karkotettava.

laiskan kipeä s. -kipeys *omin*. sairauden varjolla laiskotteleva, tekosairas. | Ei ollut tuntia-kaan poissa koulusta l: kipeyden vuoksi. -**kipu** s. myös *~*; ks. laiska l.a. -**koira** s. viivattoman paperin alla kirjoitettaessa käytettävä apuviivallinen paperilehti. -**koulu** s. *vanh.* (myös: laiskankoulu) lukkarin laiskoille rippikoululaisille antamasta sisäluvun ja katkismuksen opetuksesta. -**koululainen** s. vrt. ed. -**kuorma** s. myös *~*; ks. laiska l.a.

laiskanlainen^m a. -sesti *adv.* laiskahko, laiskahtava, laiskanpuoleinen, laiskapulsk(e)a, -lääntä, -sitkeä. | L. oppilas. Vauhti oli l:sta. Hevonen juoksi l:sesti.

laiskanlinna s. iso, pehmustettu nojatuoli. | Mukkea, upottava l. Lekotella mukavasti l:linnassa. -**lukija** s. *vanh.* laiskankoululainen. -**laksy** s. oppilaalle osaamattomuuden vuoksi uudelleen luettavaksi annettu koululäksy; myös tämän läksyn lukemisesta koulutuntien jälkeen. | Opettaja antaa l:ää. Pojat olivat l:illä. -**lääntä**, -**pulsk(e)a**, -**pulski** (murt.) a. laiskahko, laiskalainen. | L. mies. Tähtiä kuin otavassa, / poikia on Jukolassa, / laiskapulskia jallii kivi. -**puoleinen** a. -sesti *adv.* Päivätyöläisten pilkkohousujen nokiset takamustat l:sesti leppäselvitetä KARHUM. -**päivä** s. tav. *mon.* Viettää l:ää 'laiskotella, olla joutilaana'. -- olen kylästyntynyt l:iin ja aion ruveta tekemään työtä TALVIO. -**sitkeä** a. (myös *~*) laiskahko, laiskalainen. | L. poika, hevonen. Soutaa l:sti. -**suoni** s. *kuv.* Jkn l:ta pakottaa 'jotka laiskottaa'. -**virka** s. *kuv.* Joutava l. Hankkia itselleen hyväpalkkainen l.

laiskiai^m s. l. laiskuri, laiskimus. | Vanha, huolimaton l. Toisten työllä itseänsä lihottavat l:iset. Astu vähän pikemmin, sinä l. kivi. 2. L:iset 'Bradyppodidae, Keski- ja Etelä-Amerikan trooppisten metsien puissa eläviä, erittäin hidasliikkeisiä vajaanampaisia nisäkkäitä'. Kaksi-, kolmivarpanen l.

laiskiintua¹* v. laiskistua. | Hevonen laihtui ja l: i SLL.

laiskimus^a s. laiskottelija, laiskuri, laiskainen. | Joutilas, saamaton, välinpitämätön l. Siellä se l. vetelehti.

laiskistaa²* v. tehdä laisk(emm)aksi. | Kuumuus l: a ihmiset ja eläimet.

laiskistua¹ *pass.v.* < ed. | Helppoissa töissä l: nut jätkeä. Liikkeet l:ivat helteessä. Ajatuksen l:minen. Hevonen tahtoo l. liian paljosta ajosta.

laiskotella^a* v. -telu² *teonn.* olla laiskana, olla tekemättä mitään, kuluttaa aikansa joutilaisuudessa, vetelehtiä, lorvailla. | Rengit l:televat töissään. Poika on l:ellut koko kesän. Hedelmätöntä l:telua. Syyttää jkta l:telusta. — Takakenttä [pesäpallotellussa] l:telu.

laiskottaa²* v., 3. *pers.* Minua l: a 'tunnen haluttomuutta työhön, työ ei minulle maistu'. Anka helle pyrki l:maan. Poikia alkoi jo puolista päivin l.

laiskottelija^a *tek.* < laiskotella. | Auttamaton l. Kirjailija ruoskii yläluokan l: oita.

laiskuri² s. laiska ihminen, laiskottelija, laiskimus, laiskainen, vetelys, lorvi. | Kaduilla lor-

vaileva l. Emäntä moitti poikaa l:ksi. Mene, l., muurahaisen luo, katso sen menoa ja viisastu vrv.

laiskurila^a s. (myös: Laiskurila) satumaa, jossa ihmiset työtä tekemättä saavat kaikenlaisia aineellisia nautintoja.

laisto¹ s. *murt.* (*rinn.* laisti⁴, laista¹⁰) = 2. lakeinen. | Leveä, kaunis l. Niittokone jättää tasaisen l:n.

laita¹⁰* l. s. vrt. laide, laitama. l. astian tms. kylki, sivu, syrjä; myös: kyljen yläreuna. | Lautasen, kupin, kattilan, sangon, ammeen l. L:toja myöten täynnä. Lääkkyä, kuohua, kiehua yli l:dan, l:tain. Laakerin voidokuppeja ei saa täyttää yli l:tojen. Kilautti lusikalla lasin l:taan. Kieli läppää kellon l:dasta l:taan. — Ruuhun, pilttuun, reen l. Hinkalon, miilun l:dat, Istua sänkyänsä l:dalla. — *Kuv.* Kiukku purkautuu, kuohahtaa yli l:tojen. -- olemuksen täyttää l:tojen ylitse lääkkyyä elämän riemu KARHUM. — *Yhd.* sisä-, ulko-, irtol.; sängynl.

2. aluksen sivuseinä, kylki; myös: sivuseinän reuna, parras. | Laivan, veneen l. Aallot lyövävät purren l:taan. Kurkistaa yli l:dan. Heittää, pudota yli l:dan 'veteen, mereen'. Mies yli l:dan! — *heittää* [tms.] *yli laidan* (*kuv.*) erottaa jku jstak, syrjäyttää, hylätä, jättää tykkäänään huomiotta, "antaa potkut" tms. | Heittää entinen johtaja yli l:dan. Ministeri N.N. heitettiin kylmästi yli l:dan. Heitti yli l:dan koko uskonnon. Hintapolitiikka, joka viskaa kaikki tähänastiset laskelmat yli l:dan. — *Yhd.* sisä-, ulko-, ala-, etu-, perä-, taka-, ylä-, myrskyl. — *Erik.* a. veneen laitalauta. | Emäpuuhun ensimmäisenä liittyvä l. L:dat saumataan limittäin. — *Yhd.* irto-, varal; (venestä sen laitalautojen lukumäärän mukaan:) kaksi-, kolmi-, nelii. b. sot. sota-aluksen (vars. purjealuksen) laidasta sen tykkejä ajatellen. | Ampua täydeltä l:dalta, koko l:dallaan. Ammuimme molemmilta l:doilta peräkkäin. Alus käänsi täyden l:tansa satamaa kohti ja aloitti ammunnan.

3. jnk muun (vars. liuskamaisen, litteän) esineen reuna, syrjä, sivu. | Lehden kärki, l. ja tyvi. Sahan hampaiden l:dat. Lomakkeen vasen l. L:dasta l:taan kirjoitettu paperiarkki. Repäisi liuskan sanomalehden l:dasta. Lakanan l:dat. Hatun leveät, alaspäin riippuvat l:dat 'lierit'. Penkin, pöydän l. Polkupyörän vanteen l:dan hankaus renkaaseen. Rungon l:doilta sahatut laudat. — *Kuv.* Pitää kiinni markan l:dasta 'olla kovin tarkka raha-asioissa, kitsastella'. — *Yhd.* lehtil.; ala-, ylä.

4. luonnonpaikan, maa-alueen, tien tms. reuna, syrjä, vierä, vierusta, ääri, raja, laifama, reunama. | Mäen, niityn, pellon, torin l. Pitäjän itäiset l:dat. Kentän l. oli täynnä yleisöä. Ahon, metsän l:dassa. Aivan kylän, kaupungin l:dalla, l:dassa. Maantien l:dassa. Tie päättyy suon l:taan. Korven l:taan rakennettu mökki. Laakson toiselle l:dalle levittäytynyt Palojoen kylä. Alhaalta jänkien l:doilta kuuluva karjankellojen ääni. Itämeren l:doilla asuvat kansat. Lämpimästi paistoi päi-

vä vaaran l:taan. Metsillä ei tuntunut olevan päättä eikä l:taa. -- soita ja korpia kaikkialla, jotka näyttävät ulottuvan maailman l:taan AHO. — *Urh.* jalkapallo-, jääpalo-, käsipallotm. kentän t. myös kentällä pelaavan joukkueen sivu. | Pelata oikealla, vasemmalla l:dalla t. oikeaa, vasenta l:taa. P. keskitti l:dalta ja K. teki pelin ensimmäisen maalin. — *Yhd.* korven-, metsän-, mäen-, pellon- yms. l.; etelä-, itä-, länsi-, pohjoisi.

5. asian (jk äärimmäinen) puoli. | Kosketella jtk asiaa vain sen toiselta l:dalta. -- rupa-tella ja puhua l:dasta l:taan kaiken maailman poudat ja sateet AHO. Julkisuuksessa lie-nee tätä kysymystä, taikka paremmin sen yhtä l:taa, käsitelty rohkeimmin -- L.KETTUNEN. Ja nyt puuhaan! Mistä l:dasta aloite-taan? KAUPPISH.

6. (asian) tila, laatu; asia, seikka. | Asian l. Taudin oikea l. Sairaana l. on huonosti. Niin on sen l. Toisin on l. pikateräksen. Samoin on l. muillakin aloilla. Kuinka on terveytesi l? Kuinka on l:tasi? Olkoon tämän kertomuk-sen l. miten tahansa. Niin ei ole [asian] l. Kalketi oli [asian] l. siten, että --. Todelli-suudessa oli [asian] l. aivan päinvastoin. Ju-mala paratkoon! onhan [asian] l., ettemme tunne A:takaan kivi. — Harvemmin. | Ken-kien l. oli heikkoa. -- jos nautimme l. olikin auttamaton HASUNTA. Pian kävi [asiain] l. niin huonoksi, että viljaa ei tahtonut enää riittää *E.A.SAARIMAA.

7. onko t. ei ole laittaa oikein, sopivaa, hyväksyttävää, järjellistä. | Onko tämä nyt enää l:taa! Ei ole l:taa, että ihmiset ajetaan huo-neistaan kadulle. | Onkos tämä l:taa? Pim-nata naamaansa kallista trahtööri-viilinaa yöt ja päivät kivi. Onkos l. nuoren tytön sinun iässäsi hajalla hapsin metsiä juosta LEINO. — ei ole pois(sa) laidalta (ark.) ei ole haitaksi, pahitteeksi, "pois tieltä". | Ei olisi ollenkaan pois l:dalta, jos hiukan lepäisit. Koska nyt on kesä, ei ole pois l:dalta puhua vähän kesä-matkoista.

II. a. taipum. kans. attr:na (tav.): kelpo, kunnan, oiva. | L. mies. Tuo on l. puhetta. Hä-nen polkunsu eivät olleet l. polkuja. Se ei ole l. peliä.

laita-alue s. Hämeen itäiset l:-alueet. -hyök-käys s., vars. *urh.* jalkapallo-, jääpalo- ym. pelissä kentän laidalla tehty t. myös jouk-kuen laidan tekemä hyökkäys. -hyökkääjä s. *urh.* vrt. ed. | Vasen, oikea l.

laitajien^{as} a. l. tuulesta: sivulta puhaltava. | Puhalsi l. tuuli. — Tav. s:sesti laita-, sivu-tuuli. | Luovia l:seen. -- laimeata l:sta kul-jemme hiljalleen kotia kohti AHO. — *Yhd.* myötä-, vastal. 2. poss. vain yhd:ojen jälki-osana. | Jyrkkä-, korkea-, matala; ehyt-, hammas-, nirha-, sahal.; kulta-, musta-, pu-na-, valkol.; (veneestä sen laitalautojen lu-kumäärän mukaan:) kaksi-, kolmi-, nelii.

laitajistukka s. kasv. sikiäimen laidalla sijait-seva istukka. -kaarji s. Veneen l:et. -ka/tu s. laita-kaupungin katu. | Kapea, jyrkkä, ilka-i-nen l. Kuljeksia Sörnäisten l:tuja. L:dun lapsi.

-kaupun/ki s. kaupungin laita-alue, -osa. | Asua l:gilla. L:gin asukkaat, lapset. Pahamaineinen l:gin kahvila. -kaupunkilainen a. ja s. -kehys s. Rautasänky, jossa on irrotettavat l:kset. -kuk/ka s. kasv. mykerön laidassa oleva kuk-ka, jonka teriö tav. on kielimäinen. | Päivän-kakkaran valkoiset l:at. -kyl/ä s. Pitäjän l. L:iltä tultiin veneellä kirkkoon. -köli s. mer. eräissä aluksissa ulkosivujen kummallakin puo-lella kuvun kohdalla syrjällä oleva muoto-rauta, jonka tarkoituksena on jarruttaa aluk-sen heilumista, sivuköli. -lauta s. Astian, ar-kun, veneen l. -levy s. Astian l. -liisteet s. mon. Ahkion, reen l. -luomainen a. kasv. kotahedel-mästä: emilehtien laitoja myöten kärjestä ty-veen avautuva.

laitam/ia^{as} s., us. mon. laita-, sivupuoli, laita, laide, reuna, syrjä. | Astian, pytyn l:at. Voi tarttua helposti kinnun l:iin. — Vars. paikal-lisuudesta. | Kylän, metsän, niityn, lahden l. Tie kulkee pellon l:aa, l:alla. Samoilla vaa-ran, korven l:ia. Kaupungin l:iä kallistele-vat mökit. Vepsäläisaluksen l:illa on run-saasti kaksikielisiä perheitä. — *Yhd.* sisä-, ulkol.

laita/maa s. Kaupungin l:maat. — *Kuv.* Tieteen l:mailla. -mies s. l. vars. *urh.* kentän laidalla pelaava mies jalkapallossa, jääpallossa yms. | Oikea, vasen l. 2. kans. vrt. laita II. | Ei lau-tamies ole l. sl. -myötä/inen a. tuulesta: vi-nosti aluksen kulkusuuntaan puhaltava, sivu-, hankamyötäinen, myötäilaitainen, -hankainen. | L. tuuli, aallokko. — S:sesti. Vene laskette-lee l:ssessä hyvää vauhtia.

laitanta^{as} teonn. < laittaa. | -- rupesti pur-jeen l:an PAKK.

laita/osa s. Kaupungin, maakunnan, valtakun-nan l. Hyökkäys Varsovan l:osia vastaan. Tien l:osat ovat epätasaiset. -peli l. s. *urh.* jalkapallo-, jääpalo- tms. kentän laidassa tapahtuva peli. 2. kans. ja ark. (myös) vrt. laita II. | Tuo ei ollut l:ä 'oikein, rehelistä menettelyä [tms.]'. Onko nyt enää l:ä, että oppilaat saavat mielensä mukaan mekastella. -pitäjä s. l. Savon, Kyrönmaan l:t. 2. pitäjän laitaosa, -puoli. | -- pastorin piti lähteä sai-raan luo kauas l:lle AHO. -puol/i s. laitaosa, laita, laitama. | Pitäjän, kaupungin l. Oulun l:ien väestö. Jossain joukon l:ella poreilee hieman, sieltä vie poliisi jonkun sill. — *Kuv.* -- elit elämän l:la HASUNTA. -puu s. Astian, aluksen, veneen l. Tikkauden l:t. — Metsän l:t kasvavat usein toispuolisista. -reki s. laidallinen (työ)reki, laito. -seu/tu s. Suur-Sääksmäen l:dit.

laitatt/aa^{as} fakt.v. < laittaa. | L. kuntoon. L. puku, hame, huoneet. Oli hampaitaan l:a-massa. Hän l:i illallisen, katatti pöydän ve-rannalle AHO.

laita/tuki s. — Erik. *urh.* pelikentän laidalla pelaava tukimies. | Oikea, vasen l. -tuli s. l. mer. = sivuväli. 2. sota-aluksen (vars. pur-jealuksen) laidassa olevien tykkien tuli. -tuu-li s. sivulta puhaltava tuuli, sivutuuli, laita-i-nen. | Navakka l. Kääntää l:een. Laiva tulee hyvää l:ta satamaan.

laitava¹⁸ *a.* tav. aluksesta, veneestä: laaja, leveä, avara, tilava, varava. | *L.* vene. Laiva on iso ja tiloiltaan l.

laita^{vasemmisto} *s.*, tav. *leik.* äärimmäinen vasemmisto. -**vastainen** *a.* tuulesta: vinosti aluksen kulkusuuntaa vastaan puhaltava, hanka-, sivuvastainen, vastalaitainen. | *L.* tuuli. — *S:sesti.* Purjehtia l:sta, l:seen. -**viiva** *s.* Veneen, maljan l.

lait[e]^{78*} *s.* 1. yl. teelmä, teos, rakennelma, sommitelma, laitelma, valmiste. | Kukista sommiteltu l. Morsiamen päättä koristaa hiuksista palmikoitu l. Voi muovavillaan sieviksi l:teiksi. Jokainen juhla vaatii omat l:teensa. Vihollisen kaikki asemat ja l:teet tuhottiin. — *Yhd.* alttari-, hauta-, katto-, näyttämö-, pato-, porras-, puutarha-, siltal.; kukka-, köynnös-, punos-, tukkal.; kakku-, leivos-, voil. 2. (tek-nillinen) koje, väline, "vehje", (työ)kalu, työase, apuneuvo, aparaatti, instrumentti; tav. *mon.* jhk koneeseen tms. kuuluva, us. rakenteeltaan monimutkainen kojeisto, laitteisto, mekanismi, aggregaatti; vrt. laitos, kone. | Teknilliset, mekaniset l:teet. *L.* kaasujen poistamiseksi. Kutomiseen tarvittavat l:teet. Porraustorni l:teineen. Nykyaikainen radiovastaanotin on hieno l. — *Yhd.* kaivamis-, tarttumisl.; liikunta-, ruokintal.; hälytys-, jäähdytys-, kuivaus-, kuljetus-, lämmitys-, ohjaus-, sytytys-, tuuletus-, valaistusl.; keitto-, kuulo-, kylvö-, nosto-, siirto-, syöttö-, säätö-, vetol.; imu-, laukaisu-, lypsy-, pesu-, sulkul.; kas-telu-, suojelu-, voitelul.; suoja-, turva-, vaihde-, viestil.; kaasu-, lämpö-, sähkö-, valol.; haka-, ikkuna-, jarru-, kello-, kytkin-, lennätin-, lukko-, mylly-, pora-, puhelin-, radio-, ruisku-, sarana-, vipul.; apu-, erikois-, keskus-, lisä-, sisä-, vara-, välil. 3. par. laitos. | Kirjan suomalainen l. Teoksesta on tekeillä uusi, suppea l.

-**laitteiden**⁶⁸ *poss.a.*, vars. *kasv.* < laide. | Hammas-, iso-, litteä-, suoral.

lait[ella]^{22*} *frekv.v.*, vars. *ark.* < l.laittaa. | Ukko l:telee korvoa. Lapset l:telivat kukkaseppeleitä. Minä häntä varten rakentelin ja l:telin *мо.* -- ottaa itsellensä ämmän ja l:tee lapsinulikkoja tähän mailmaan krvi. — *L.* kuntoon, reilaan. *L.* piippuaan. Piikatyttö l:telee vuoteita kokoon. Äiti l:telee lapsensa peitetä. — *L.* hiuksiaan, kiharoitaan, itseään. Rimsuteltui ja l:eltu leninki *canth.* — Hän l:telee itsensä sisälle matalaan koppiin *sill.*

laitelma¹⁸ *s.* teelmä, kynäelmä, muodostelma, rakennelma, sommitelma, tekele. | Kivikehää muistuttava l., joka lienee ammoonien pyhäkö. Laulusta on useita l:ia. -- väkinäinen oli onneni l. *JOJUNI.*

laitimmaiden⁶⁸ *sup.a.* lähinnä laitaa oleva, reunimmainen, äärimmäinen. | *L.* katu, talo. Pitäjän l. kylä. L:iset vaot. Haravan l. pii. Sijoit-tautua l:seksi. — *Ark.* Anna olla l. [= viimeinen] kerta, kun --.

laitio³ *s.* laidallinen pitkä matkareki, laitareki, lauri, korja; myös: matkareen kori. | -- itse istuihe rekehen, / laskettihe l:hon *KAL.* -- kaksitoista hevosta, l:t täynnä eri asennoissa

loikovia miehiä *SILL.* -reki *s.* Pohjalainen pitkä l.

laito^{1*} *a.* *harv.* maastosta, vars. rannasta: matala, loiva. | *L.* ranta. Vesi on paennut -- jät-täen jälkeensä sileätä, l:ia paljakkaa *M.RAPOLA.* -- laaksomaat ovat -- l:ja ja lihavakasvuisia *J.SAULI.*

lait[on]³⁷ *a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.*) (laillinen. 1. lain kanssa ristiriitainen, lakiin perustumaton, lain-, oikeudenvastainen, ille-gaalinen, luvaton, väärä. | *L.* yhdistys. *L.* ka-lastusväline. *L.* kilpailu, kutsunta, vangitse-minen, metsästys, yhdyselämä. *L.* tomin keinoin. *L.* tomasti verotettu. Harjoittaa l:tomuutta. Tapahtui kaikenlaisia l:tomuuksia. — *Erik.* a. henkilöistä ja viranomaisista, joiden toi-mivalta t. asema on lainvastainen. | *L.* tuomio-istuin, hallitus. *L.* aviopari. Olipa hän naitta-nut l:tomankin tyttärensä *TALVIO.* b. lieven-tyneesti: sääntöjen vastainen. | *L.* kokous. *L.* päätös. *L.* tomalla (lyönnillä) [pesäpallopelis-sä] ei saa juosta. *c.* Jumalan lain vastainen. | *L.* tomuuden ihminen *ut.* Jokainen, joka te-kee synnin, tekee myös l:tomuuden; ja synti on l:tomuus *ut.* 2. laajentuneessa merk:ssä: yl. väärä, luvaton, sopimaton. | *L.* korvapuusti. Petollisuus ja l. omanvoitonpyynti. Pyrkii si-sään l:tomalla ajalla.

1. **laito**^{34*} *s.* *I.* tav. attr:n määrittämänä t. yhd:n jälkiosana.

1. teollisuudenharjoituspaikka, isohko, ko-neellinen työpaja, valmistamo, tehdas tms. | Hienomekaaninen l. *Elintarviketuotantoa* pal-velevat l:sket. Ei ollut muita l:ksia kuin jau-homylly. *L.*, joka on ollut käynnissä v:sta 1930. Palossa tuhoutui l:ksen koko koneis-to. — *Yhd.* jäähdytys-, korjaus-, leikkuu-, pesu-, puhdistus-, teurastus-, valkaisu-, vär-jäysl.; kaasu-, kuvalaatta-, rauta-, sähköl.; mylly-, sahal.; tehdas-, teollisuus-, tuotanto-, voimal.

2. eril. toimintayhtymistä: pankki, vakuu-tusyhtiö tms. | Pankit ovat rahataloudellisia l:ksia. — *Yhd.* liike-, luotto-, pankki-, pantti-(lainaus), pörssi-, raha-, talletusl.; elinkor-ko-, henkivakuutus-, kansaneläke-, vakuutusl.

3. julkinen, asianmukaisesti varustettu huo-neisto, rakennus t. rakennusryhmä, joka on tarkoitettu esim. terveydenhoitoa, huoltoa, rangaistusten toimeenpanoa t. opetusta var-ten, tav. toimivana elimenä, henkilökuntineen ym. | Yleinen, yksityinen l. Sosiaaliset l:ks-et. *L.*, jossa annetaan sädehoitoa, kauneuden-hoitoa. Joutua l:kseen hoidettavaksi. Tylsä-mielisten l. Lasten, tyttöjen l. Pahantapaisia poikia varten perustettu l. — *Puhek. ellipt.* synnytyslaitoksesta. | Äiti on vielä l:ksella. -- oli menossa hakemaan esikoistaan l:kselta koro. — *Yhd.* hieronta-, hoito-, sairaala-, syn-nytytys-, toipumisl.; kylpy-, sauna-, uimal.; ur-heilu-, voimistelul.; armeliaisuus-, huolto-, köyhäinhoito-, lastenhoito-, turval.; kasva-tus-, ojennus-, pakkotyö-, rangaistusl.; kou-lu-, opetus-, oppil.; sivistys-, taidel.

4. asianmukaisesti varustettu paikka t. elin, joka on tarkoitettu jnk tieteenhaaran t. -alan

tutkimustyötä t. opetusta, vars. käytännöllistä harjoittelua varten, instituutti. | Fysiikan, kasvitieteen, kemian l. Anatominen, historiallis-kielitieteellinen, patologinen l. Yliopiston tieteelliset l:kset. Unkarilainen l. Suomalais-ugrilaisien kansojen historiaa, kieliä ja kulttuuria tutkiva l. — *Yhd. koe-*, maitotalous-, (meren-, murteen)tutkimusl.

5. jnk maan t. pienemmän yhteisön kaikkien samanalaisten, us. yhteiskunnallisten laitojen kokonaisuus, jnk määrään kaikki (yhteiskunnalliset) elimet, sen koko "koneisto" kaikkine laitoksineen, välineineen ja toimihenkilöineen. | *Valtion l:kset. Kunnalliset, kirkolliset l:kset.* Lakia säätävä l. Kaupungilla on omat l:ksensa yhdysliikennettä, puhtaanaapitoa, järjestystä yms. varten. — *Yhd. apteekki-*, kaivos-, kirjasto-, koulu-, pankki-, sairaalal.; kanava-, posti- ja lennätin-, puhelin-, rautatie-, tiel.; poliisi-, tullil.; liikenne-, lääkintä-, maanmittaus-, merenkulku-, palo-, puhtaanapito-, puolustus-, rajavartio-, sota-, vankeinhoito-, kättilö-, luotsil.

6. tapojen, lain mukainen yhteiskunnallisen elämän muoto, yhteiskunnallinen järjestelmä, tapasysteemi, oikeussuhteiden kokonaisuus jllak yhteiskuntaelämän alalla, instituutio. | Sosiaalinen, poliittinen, historiallinen l. Avioliitto yhteiskunnallisena l:ksena. — *Yhd. feodaali-, läänitys-, oikeus-, ruotujakol.; ammattikunta-, kartano-, kasti-, kilta-, käräjä-, luostari-, osakunta-, perhe-, suku-, valtio-, yhteiskuntal.; munkki-, orja-, palkollis-, ritari-, torpparil.*

II. muuta, konkr. käyttöä. 1. us. *leik.* laite, laitelma, teelmä, tekele, kapine, vehje, hököty, rakkine. | Naisten l:ksia. Lasten vuodekori on sievä l. Ammus oli jyrkevä l. Koko l. pyrki hajoamaan käsiin. Pöytä notkuu emännän l:sten alla. -- mitä lienee niitä uusmuutisia herrain l:ksia aho. Oli se mies tuo pappi. -- ihan väsyksiin raukaksi, eto l. *JOTUN.* 2. teknilliset laitteet, laitteisto, mekanismi; rakennelma, jossa on erityinen teknillinen laitteisto. — *Yhd. lämpö-, nosto-, pato-, pumppu-, turbiini-, valssi-, vesijohtol.* 3. taiteellisen t. tieteellisen tuotteen moniste, toisinto, muunnelma, muokaus t. sovitelma; vars. kirjallisen tuotteen, teoksen painos. | Ensimmäinen, korjattu, kuvitettu, täydellinen, suomenkielinen l. Kalevalan lyhennetty l. "Seitsemän veljeksien" englantilainen l. Teos, jota on kymmeniä l:ksia. Runo on säilynyt kolmena l:ksena. "Nuorena nukkunut" elokuvataan kahdena l:ksena. Käytettävä partituuri on typistetty l. — *Yhd. alkuperäis-, kokoomal.; Kalevala-, virsikirjal.*

III. melko *harv.* laittaminen, laitto. | Katon l. On l:ksen alaisena. Puku on vielä kesken l:ksen. Olisi sitä menty vähemmälläkin l:ksilla TALVIO.

2. *laito*s⁴ s. *harv.* moittiminen, moitos, moite. | Arvostelu ei suinkaan ole tarkoitettu l:ksiksi. Moni l. kiitollinen, moni kiitos laittollinen sl.

*laitos*hoito s. hoito sairaala-, kasvatus-, köyhäinhoito- tms. laitoksessa. | L:hoidon tar-

peessa oleva. Sijoittaa jku l:hoitoon. -*huolto* s. vrt. ed. -*kirkko* s. usk. kirkko ulkonaisena laitoksena; ulkonaisia muotoja tähdentävä kirkko. | Kylmä, ulkonainen, virallinen l. Päävinkirkko on l. -*lapsi* s. lastenkodissa tms. laitoksessa kasvatettava lapsi. -*maj*nen⁶ *kalt.* a. -*sesti* *adv.* -*suus*⁵ *omin.* < l. laitos. | L. pakkovalta. L. kirkkojärjestelmä. Välttää kuolettavaa l:suutta. L:sesti hoidettu. -*mies* s. tehdaslaitoksen koneiden kuntoonpanija ja hoitaja; vrt. asentaja. | L., joka on tottunut jyrsköntyneen ja sen terien hoitoon. -*rakennus* s. -*ruoka* s. Laihahko l. -*työ* s.

1. *lait*taa^{10*} v. 1. tehdä (jtk uutta), valmistaa. | L. vaatteita, luutia. L:toi pojalleen jousipyssyn. L. oma mökki. Pareista l:ettu katto. L. ruokaa, olutta, lääkettä. Ilalliseksi oli l:ettu parasta mitä talossa oli. L. pitoja, häitä. L. velkakirja. L. laulu jstak. Kylällä ovat minusta juttuja l:taneet. L. [= hankkia] lähtöä. L. [= tuottaa] itselleen ikävyvyyksiä. -- koivu rupesi -- lehtä l:tamaan aho. Luonto jo l:tavi kesää LEINO. — *Erik.* siittamisestä, synnyttämisestä. | L. piialle lapsi. L. lapsia maailmaan. -- tulit tähän taloon isännälle kakarointa l:tamaan NUORI. 2. tehdä jk jksik. a. panna kuntoon, kunnostaa, järjestää. | L. tavarat kuntoon. L. kuorma. L. vuode (kuntoon) 'sijata'. Apulainen on isännän huonetta l:tamassa 'siivoamassa'. L. maa, peltö kylvökuntoon. L. asiat selviksi. L. elämänsä mukavaksi. L:a nyt niin, että äitikin tulee mukaan! b. kaunistaa, somistaa, tehdä vaikuttavammaksi. | L. kotinsa sieväksi. L. pöytä koreaksi 'kattaa pöytään herkkuja'. L. itseään, tukkaansa. L:etut kasvot. Kovin l:etun näköistä 'tekemällä tehtyä, teennäistä'. c. korjata. | L. ehjäksi, entiselleen. Viedä kenkensä l:ettavaksi. Paljon olisi l:tamista vanhassa talossa. Ei siitä enää tule kalua l:tamallakaan. 3. saattaa jku menemään t. toimittaa jku jnnek, lähettää jtk jnnek (jkn mukana). | L. lapset kotiin, kouluun, maailmalle. L. pappi kuolevan tykö. L. jku asialle. L. jku hakemaan, tekemään jtk. L. kerjäläinen pois ovelta. — L. kutsu, tieto, sana jnnek. Herttua l:toi kirjeen Tukholmaan. L:toi hevosmiehen mukana ruokatarvikkeita kaupunkiin. — *laittaa itsensä, luunsa jstak t. jnnek* laittautua, lähteä, mennä, "korjata luunsa". | L:a itsesi nopeasti täältä! L:a luusi meidän pihastamme! L:atko itsesi kirkkoon siit! — *Refl. taiv.* laittautua. | Isäntä l:aksen makuulle. Tästä ne vielä rettelöt ja monet hankaluudet l:akse aho. 4. *murt.* panna, asettaa. | L. ovi, ikkuna auki, kiinni. L. kädet lanteille, ristiin. L. nuora solmuun, suunsa suppuun, sänky kokoon. Paperi l:etaan kaksin kerroin. L. jnk pää yhteen. L. paikalleen, paikoilleen. L. kirja hyllyyn, pata tulelle, kuuseen kynttilöitä. L. takki ylleen, kengät jalkaan. Otsalle on l:ettava kylmä kääre. L. kirves varteen. L. liha suolaan, talikna nousemaan. L. lapset nukkumaan. — L. ilmoitus lehteen.

2. *lait*taa^{10*} v. *kans.* ja *vanh.* moittia, soimata, nuhdella. | Ei siinä ole mitään l:tamista t. l:tamisen sijaa. Ei yrittänyttä l:eta sl. L:tain

talonpoika itseänsä kiittää sl. -- eivät he tahtaneet hänen puhettansa kansan edessä l. urv.

1. **laittaja**¹⁶ tek. < 1. laittaa. | Talon, tien, uudismaan l. Sähköjen l. Pyyttää jkta l:ksi pitoihin. Kylmän ruoan l. saa paikan [ilm.]. — Yhd. ruoanl.

2. **laittaja**¹⁶ tek. kans. ja vanh. < 2. laittaa. | Hyvä kiitetyn mieli, paha l:n kieli sl.

1. **laittamaton**¹⁷ kielt.a. < 1. laittaa. | L. vuode, huone. — Se on l. paikka 'mahdoton tehdä t. korjata'.

2. **laittamaton**¹⁷ kielt.a. kans. ja vanh. -tomasti adv. -tomuus¹⁸ omin. (< 2. laittaa) vars. moitteeton, nuhteeton. | Viettää l:onta elämää. Terve ja l. ruumis KALLAS. Maailman silmissä he saattoivat olla l:tomat talvio. L:tomasti haasteltu ja viisaasti kivi.

laittau¹⁹ refl.v. < 1. laittaa. | L. levolle, matkalle, valmiiksi. L:tukaa heti matkoihinne! Olin l:tunut lähtemään yöjunassa AHO. -- hän nousi ja l:si jotakin toimittamaan keittiön puolelle M.RAPOLA. — L. jkn eteen seisomaan. Mies l:tui väkisin seuraamme. L. puheisiin jkn kanssa. Naimi oli torpantytär hänen, mutta oli l:tunut vähän paremmille osille SLL.

laitteisto² koll.s. < laite. | Sulkuportin, radiovastaanottimen l. — Yhd. merkinanto-, suojus-, sähköl.

laittelu² teonn. < laitella.

1. **laitto**^{1*} teonn. < 1. laittaa. | Illallisen, kahvin, ruoan, säilykkeiden l. Puvun, kapioiden l. Ryhtyä talon, oman kodin l:toon. Huoneiden, vuoteiden l. Lapset saavat auttaa joulukuusen l:ossa. — Yhd. kuntoonl.; ruoanl.

2. **laitto**^{1*} teonn. kans. ja vanh. < 2. laittaa. | Ei hyvässä l:a sl.

3. **laitto**^{1*} a. kansanr. 1. laaja, avara. | Tupa oli tehty Pohjolassa, / tupaa l., pirtti suuri kal. 2. kurja, onneton, kovaosainen, polo(inen). | Jo nyt on poikani poloinen, / jopa l:on, lapsueni / saanut päiville pahoille kal. Läpi lauoin l:on mielen, / halki synkeän syämen *A.O.VÄISÄNEN.

laittomuus¹ aika s. laittomuuden aika; vars. hist. 1800- ja 1900-luvun vaihteen venäläistämisen- ja sortokausi Suomessa, routa-, sortovuodet. -järjestelmä s., vars. hist. -kausi s., vars. hist. = laittomuusajaksi, -tila s.

laitto-ohje s. Uusien ruokalajien l:ita.

laituri⁵ s. l. varsin. merk. a. rannasta ulkoneva t. sitä reunustava rakennelma, jonka viereen alukset kyljittäin voivat laskea; vrt. satama. | Anian, Kiviniemen l. L:n silta. Laitva saapuu, laskee l:in. Alus on l:ssa. L:ssa keltu vene. Ajaa, jättää tavara l:lle. Seistä l:lla. — Liik. Vapaasti l:lla 'sitä että myyjän on suoritettava kaikki tavarankuljetuksesta aiheutuvat kustannukset ostajan satamalaiturille saakka'. — Yhd. arku-, betoni-, kivi-, ponttoni-, puul.; koti-, ranta-, satama-, ulkol.; laiva-, moottori(vene)-, venel.; hiili-, kala-, lastausl. b. muuhun tarkoitukseen käytetyistä samantapaisista rakennelmista. | Saunaran-taan vedenottoa varten rakennettu l. — Yhd.

onki-, pesu-, pyykki-, uimal. 2. **raut.** a. liikennepaikalla rautatieraitteen vieressä oleva koroke, jonka kohdalle (henkilö)vaunut pysäytetään, asemasilta, -laituri, peronki. | Odottaa l:lla junan tuloa. Juna saapuu 3:nteen l:in. — Yhd. asema-, pikajuna-, rautatiel.; henkilö-, maito-, matkustaja-, tavaral. b. miehitetty epäitsenäinen rautatien liikennepaikka, jossa ei ole sivuraidetta eikä junanlähettäjää ja joka erinäisin rajoituksin hoitaa mm. henkilöliikennettä. 3. **kans.** matka-, laitareki, laitio. | -- valjastettaisiin Poku ison l:n eteen WILKUNA.

laituri¹ maksu s. liik. laiturilla (pitkähkön aikaa) olevasta tavarasta suoritettava maksu. -muuri s. laituria reunustava kivi- t. betoni-muuri. -paikka s. Veneiden l:at. -raide s. **raut.** 1. laivalaiturille johtava raide. 2. asemalaiturin viereinen raide. -rakennus s. Makasiineja ym. l:ksia. -tila s. Tavarankäytön vaatima l. -työ s. Suuria laituria ja ruoppaustöitä. -vaihte s. **raut.** miehitetty epäitsenäinen rautatien liikennepaikka, jossa on sivuraide t. -raiteita mutta ei junanlähettäjää ja joka erinäisin rajoituksin hoitaa henkilöliikennettä sekä joko täydellistä tai vain vaunukuormaliikennettä. | Karhunpään l. Nurmeksen-Vaalan rataosalla. -varsi s. mer. = pistolaituri.

laituroi¹da¹⁸ v. -nti¹⁸ teonn. 1. aluksesta: laskea laiturin, olla laiturissa. | Eteläsatamaan l:vat alukset. "Bremen" ei myrskyn vuoksi voinut l. 2. varustaa laitur(e)illa. | Ranta on l:tu 3 km:n pituudelta.

laiva¹⁰ s. I. varsin. merk.

1. ison, puusta t. teräksestä rakennetun, nyky. purjeellisen (mer. vain 3—7-mastolaisen) t. konekäyttöisen, ennen myös soudetun aluksen yleisnimitys; vrt. pursi, vene, haaksi. | Iso, kolmikantinen, panssaroitu l. Pitkän matkan l. 1000 tn:n vetoinen l. L:n runko, keula, kansi. L:n päällikkö, päällystä, miehistö. Rakentaa, veistää, varustaa l. Ohjata, luotsata l:a. Kään-tää l:n kokka kotirantaa kohti. Astua, nousta l:an. Olla l:ssa. Matkustaa, saapua l:ssa t. l:lla. Poistua, karata l:sta. Lastata l., l:an. Purkaa lastia l:sta. Harjoittaa l:llaan puuta-varan vientiä. L. on ankkurissa, laiturissa, satamassa. L. ottaa lastia t. lastaa. L. nostaa ankkurinsa, villettää täysin purjein, mennä jyskyttää, halkoo aaltoja, keino, heitteleh-tii myrskyssä. L. saapuu rantaan, poikkeaa laiturin, ankkuroi. L:t, jotka kulkevat Suomen lipun alla. L. talvehtii. L. ajaa karille, up-poa. Upottaa l. Ampua, pommittaa l:a. Saada osuma l:an. — Liik. Vapaasti l:ssa, ks. fob. — Kalevalassa us. veneestä. | Kenen on veno vesillä, / kenen l. lainehilla? kal. — Yhd. puu-, rautal.; höyry-, kolmimasto-, moottori-, purje-, ratas-, siipi-, soutu-, turbiini-, joki-, järvi-, (valta)meril.; paikallis-, ran-nikko-, saaristol.; rosvo-, vihollis-, viikinkil.; matkustaja-, siirtolais-, turisti-, vankil.; aar-re-, ase-, hiili-, kahvi-, koks-, silli-, vehnä-, viljal.; hinaaja-, huvi-, jäänmurtaja-, kalas-tus-, kauppa-, koulu-, kuljetus-, pelastus-, posti-, rahti-, sota-, taistelu-, tuki-, vuorol.;

emä-, majakka-, sairaalal.; linja-, lippu-, loisto-, saattue-, vuorol.; aave-, kummitusl.; kaarna-, korkki-, leikki-, votiivil.

2. edeen liittyvää kuv. käyttöä. a. vertauksissa, sananparsissa yms.: *vuotava, uppoava laiva* yrityksestä tms., joka on epäonnistua, mennä nurin. | Pian uusi johtaja huomasi astuneensa vuotavaan l:an. Paeta kuin rotta vuotavasta t. uppoavasta l:sta sp. — *polittaa laivansa* katkaista suhteensa jhk peruuttamattomasti, polittaa sillat takaansa. | Liittyi l:nsa poltettuun uuteen puolueeseen. — *laiva on lastattu* eräs panttileikki. b. kuv. Aavikon l. 'yksikyttyräinen kameli, dromedaari'. Auringon l. 'aurinko'. Hopeankirkas kuun l. tuli esiin pilvistä talvio. -- yön tähtil:t liikkuvat koskenn. — Elämän l. -- hänen elämänsä l. [kulki] täysin purjein e.e.lentus. Astua kuoleman l:an. -- Johanin l. liukui sen pienen matkan, mikä sillä oli kuljettavaa maallisen elämän merellä *A.SIMOJOKI. Laulujen l:an / laineet sun tuutikoot! *KAILAS. — Yhd. valtiol.; (tilap.) seurakuntal.; haavel.

II. laajentunutta käyttöä. 1. yhd. Ilmal. 2. rak. kirkon osista, joihin pylvä- t. pilaririvit sen jakavat. | Kirkossa on kolme, viisi l:a. — Yhd. keski-, poikki-, pää-, risti-, sivul. 3. kirj. = latomalaiva.

*laivaaja*¹⁰ tek. < laivata. | Puutavaran l:t. *laivaamaton*¹⁰ kielt.a. < laivata. | L. puutavara. *laiva-asema* s. laivaradioasema. -*bussi* s., vars. *puhe*. satamaan kulkeva linja-auto, jolta on yhteys matkustajalaivoihin. -*hylky* s. myös: laivanhylky. | Kumollaan ajelehtiva l. -*höyrykattila* s. -*höyrykone* s. -*laivainen*¹⁰ poss.a., vars. rak. Kolmi-, viisil.; poikkil.

laiva-insinööri s. laivanrakennusinsinööri. -*juna* s., vars. *puhe*. satamaan kulkeva matkustajajuna, jolta on yhteys matkustajalaivoihin. -*kaleri* s. virallinen painettu luettelo kauppa-aluksista. -*kalusto* s. -*kanauna* s. L. ampui tervehdyslaukauksia. -*karavaani* s. joukko peräkkäin kulkevia laivoja. -*kattila* s. laivahöyrykattila. -*keli* s. (ei mer.) -- tavarat olivat l:n aikana tulleet Helsingistä KARHUM. -*kello* s. 1. aluksen merkinantokello. 2. aluksessa käytetty aikaa osoittava (tarkkakäyntinen) kello. -*kirja* s. mer. alusta, sen lastia, miehistöä tms. koskevia asiakirjoja (kansallisuuskirja, mittakirja, miehistöluettelo, lastikirja tms.), joiden täytyy aina olla matkalla mukana. -*kissa* s. laivassa pidetty kissa. -*kokki* s. -*kompassi* s. -*kone* s. laivahöyrykone, laivamoottori. -*koneisto* s. -*konemestari* s. -*konttori* s. -*korppu* s. hyvin kuvattu leipä, jota käytetään muonitukseen merimatkoilla. -*kuljetus* s. kuljetus laivalla t. laivoilla, laivaus. -*kulku* s. laivaliike(nne), merenkulku. | L:kuun sopiva, sopimaton vesitie. L. Hakaniemen rannasta. L. alkaa. Kesäisin l:un aikaan. -*kulkuinen*, -*kulkelpoinen* a. L. joki. -*kunta* s. hist. alueista, joihin Ruotsin ja osaksi myös Suomen rantamaakunnat keskiajalla oli jaettu ja joiden velvollisuutena oli merisodan sattuessa varustaa laiva ja soutajia, pursikunta. -*käyttö*

s. L:ön tarkoitettu dieselmoottori. -*köysi* s. L:sien punonta. Pollari l:den kiinnittämistä varten. -*laituri* s. -*lasti* (linen) s. = laivanlasti (linen). -*leiri* s. hist. Troijalaiset tunkeutuivat kreikkalaisten l:in. -*levy* s. laivanrakennukseen käytetty metallilevy. -*liike* s. = seur. | Välimeren l. Suomen ja Venäjän välillä. Harjoittaa l:tä. Vähäveltyys on haitannut l:tä. -*liikenne* s. merenkulku, meriliikenne, laivaliike, -kulku. | Kansainvälinen l. Päijänteen l. yhä supistuu. -*liikennöitsijä* s. Sisävesien l:t. -*linja* s. Valtamerentakaiset l:t. Samalla l:lla liikennöivät alukset. — L:n edustaja. -*lippu* s. 1. matkalippu laivamatkaa varten. | L. Kööpenhamina. L:jen hinnat. 2. laivan kansallisuus- tms. lippu.

*laivallinen*¹⁰ s. laivan täysi. | L. pakolaisia, kalteuksia.

laiva/luettelo s. painettu luettelo kauppa-aluksista. | Poistaa uponnut alus l:luettelosta. -*lyhyt* s. -*lääkäri* s. isoissa sota- ja kauppa-aluksissa aluksen upseeristoon kuuluva lääkäri. -*löytö* s. lak. hylätty alus t. ilma-alus, laivahylky, laivaan kuulunut esine t. haaksirikkoilen ja kadonnut tavana, joka nostetaan pohjasta t. tavataan vedessä uiskentelevana t. rannalle ajautuneena. -*maksu* s. Jäämaksu, satamamaksut ym. valtiolle suoritettavat l:t. -*malli* s. 1. laivatyyppi. | Nykyisin käytössä olevat l:t. 2. laivassa käytettävä malli jtk esiennä. | Radiolähetin l:a. -*matka* s. L. Päijänteellä. Tunnin l. saaristoon. -*mato* s. Teredo navalis, kuuman ja lauhkean vyöhykkeen merissä elävä matomainen simpukka, joka kaitautuu puuhun tuottaen siten mm. laivoille ja laitureille suurta vahinkoa, laivatoukka, mato-simpukka. -*meklari* s. = laivanselvittäjä. -*miehistö* s. -*mie/s* s. (tav. kauppa-)aluksessa palveleva päällystön kuulumaton mies, kansimies, matruusi. | Laivuri ja l:het. -*moottori* s. laivanankkuri s.

laivanaula s. = tamminaula.

laivanhylky s. myös: laivahylky. | Puolipalannut l. -*isännistö* s. laivan isännistö; myös = seur. -*isännistöyhtiö* s. laivanvarustamo; vars. lak. sellainen laivanvarustusta harjoittava yhtiö, jossa kukin osakas tarvittaessa vastaa laivanvarustajan velvoituksista ainoastaan osuutensa mukaisessa suhteessa, isännistöyhtiö. -*isän/tä* s. laivanvarustaja; laivanisännistöyhtiön osakas. | L:nän vastuu. L:tänä voi olla yksityinen henkilö tai useat yhdessä, laivanisännistöyhtiö tai kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö, osuuskunta, taloudellinen tai aatteellinen yhdistys. -*kan/si* s. Seistä l:nella. Katsella aaltoja l:nella. -*kapteeni* s. -*korjaus* s. Harjoittaa l:ta. -*kuva* s. Käteen tatuoitu l. -*kytki* s. Vene soutaa l:een. -*lasteittain* adv. Amerikasta tuotiin Espanjaan l. kultaa ja hopeaa. -*lasti* s. 10 l:a puutavaraa. -*lastillinen* s. Kaksi l:sta elintarvikkeita. -*masto* s. -*mit/ta* s. Suurimmat sallitut l:at A:n kanavassa ovat: --. -*mittaaja*, -*mittaus* s. tav:mmin aluksenmittaaja, -mittaus. -*omistaja* s. -*palo* s. -*pohja* s. -*päällikö* s. Konossementti, lastia vastaanottaneen l:ön allekirjoittama asiakirja. -*pääl-*

lystö s. -rakennus s. Harjoittaa l:sta. L:ksessa 1500-luvulla tapahtunut voimakas kehitys. L:ksen sopivaa puuta.

laivanrakennusaine s. Teräs l:aineena. -ala s. -insinööri s. -mestari s. -oppi s. -puu s. Hongan käyttö l:nä. -tai s. L:don kehitys. Foinikialaiset omaksuivat l:don egyptiläisiltä. -tarvike s. -tekniikka s. -teollisuus s. -todistus s. hist. viranomaisen antama kirjallinen todistus, että alus oli asetuksenmukaisesti rakennettu, piilukirja. -yhtiö s.

laivanrakentaja s. Pohjalaiset l:rakentajat. -rakentamo s. = laivanveistämö. -runko s. -ruuma s. -selvittäjä s. henkilö, joka suorittaa laivanselvitystä, laivansuorijaa, -välittäjä, laivameklari. -selvitys s. ammattimainen toiminta, johon kuuluu alusten tulo- ja lähtöselvityksen hoito, rahtaus- ja vakuutusopimusten välitys yms., laivansuorinta, klareeraus. | Huollintaa ja l:tä. -selvitysliehe s. -suorija s. = laivanselvittäjä. -suorinta s. = laivanselvitys. -varustaja s. laivanvarustuksen harjoittaja (vars. henkilö), joka us. myös omistaa merenkulkuun käytettävän aluksen, laivansäntä. | Suomalaiset l:t. L. Antti Wihuri. Maamme suurin l. on Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiö.

laivanvarustajaliike s. -yhtiö s.

laivanvarustamo s. laivanvarustusselike, -yhtiö. -varuste s. L:iden tukkuliike. -varustus s. ammattimainen toiminta, johon kuuluu alusten varustaminen ja miehittäminen sekä niiden käyttö (kauppa)merenkulkuun, so. ansiotar-koituksessa yleiseen liikenteeseen. | Harjoittaa l:tä.

laivanvarustuselinkeino s. -liike s. Vanha kotimainen l. Harjoittaa l:tä. -tarvike s. -toiminta s. -yhtiö s.

laivanveistämö s. paikka t. tehdas, jossa rakennetaan ja korjataan aluksia, telakka, laivanrakentamo. | Antwerpenin suurin l. -välittäjä s. = laivanselvittäjä.

laivajonnettomuus s. 10 ihmishenkeä vaatinut l. Saimaalla. -palvelija s. Asetus merimiesten ja l:in tapaturmavakuutuksesta. -palvelus s. palvelus aluksessa. | Päästä, ottaa jku l:ksen. — Sot. Laivaston koulutuksessa muodostaa kesäajan l. tärkeimmän vaiheen. -paperi s., tav. mon. laivakirja. | L:eita ovat kansallisuustodistus, mittauskirja, merimiesluetelo, tarkastustodistus, lastiluettelo yms. -pappi s. aluksen pappi. -pikajuna s. vrt. laivajuna. -piki s. piki tm. valmiste, jota käytetään puu-alusten laita- ja kansilankkujen rakojen tiivisteksi. -polika s. aloitteleva kansimies, merimiesalokas, jungmanni. | L:jasta kapteeniksi. L:jat kantaa siistimässä. Karata l:ikana Amerikkaan. -portat s. mon. irtoportaat, joita laivaan noustaan ja siitä poistutaan. | Noustal:ita. -puu s. laivanrakennuspuu. -päiväkirja s. aluksen päällikön pitämä t. hänen vastuullaan ja valvontansa alaisena merimatkan kestäessä pidetty päiväkirja, aluksen päiväkirja. -päällystö s. -radio s. -radioasema s. -rahti s. Korkeat, alhaiset l:dit. -rahtikirja s. liik. = konossementti. -rakennus s. → laivanrakennus. -ranta s. ranta, johon laivat saapu-

vat ja josta ne lähtevät; us. = satama. | Hyvä l. Kuopion l. Mennä l:taan jkta vastaan, saattamaan. Kiireistä lastaustyötä l:nassa. -reitti s. L. Tampereelta Virroille. L. jäätyy. -rekisteri s. = alusrekisteri. | Ilmoittaa, merkitä alus l:in. -retki s. Kesän viimeinen l. Tehdä l. -rikko s. tav:mmiin haaksirikko. -rotta s. laivassa elävä rotta. — Halv. henkilöistä, joka on purjehtinut, matkustanut paljon merillä. | Senkin vanha l.!

laiva^{sa} s. laivanrakennusaine, -tarvike, laivapuu. | Mastopuita ja l:ksia. Veisti siitä pohjapuita, / lautoja epälukuisin / laulajalle l:ksiksi kal.

laiva^{saattue} s. Ilmahyökkäys saksalaisten l:saattuetta vastaan. -satama s.

laivasilla^{sa} s. vaill. eräästä lasten laululeikistä. | Olla l. Ruveta l:e.

laivasilla s. 1. laivalaituri. | Kirkonkylän l. Vene on kiinni l:assa. Seistä, odotella l:lalla. 2. laivan maihinnoususilta. 3. laivojen varaan rakennettu ponttonisilta. | Kserkses rakensutti l:an Hellespontoksen yli.

laivasto² s. vrt. laivue. 1. kaikki jhk määrätar-koitukseen käytettävät t. jnk valtion, laivanvarustajan tms. omistamat t. jstak maasta, kaupungista tms. kotoisin olevat alukset; sekä yhdistämättömänä sanana yksinään että yh-d:ojen alkuosana vars. sotalaivastosta. | Suomen, vihollisen l. Venäjän Itämeren-l. Kaupungin, laivayhtiön, Vihurin l. Voimakas l. L:n komentaja. Palvelia l:ssa. L. on ankkurissa. L. hallitsee merta. Hyökätä l:n kimp-puun. — Yhd. höyry-, purjel.; avomeren-, meri-, rannikko-, saaristo-, sisävesil.; vihollis-l.; kauppa-, kuljetus-, linja-, saatto-, sota-, taistelul. 2. ks. lentolaivasto.

laivastoasema s. sot. Malta on englantilaisten tärkein l. Välimerellä. -asiamies, -attaša s. -harjoitus s. USA:n l:ksat Tyyneellä merellä. -hyökkäys s. L. Valenciaan ja Barcelonaan suunnitteilla. -kanuuna s. = laivakanuuna. -konferenssi s. Washingtonin l. vuosina 1921—22. -lippue s. sot. = lippue 2. -manööverit s. mon. -neuvottelu s. Saksan ja Englannin l:t. -n/päällikkö s. -n/rakennus s. -n/sininen a. ja s. laivaston univormun sininen, tumman sini-nen. | L:sinistä kangasta. --ohjelma s. laivas-tonrakentamishjelma. | Englanti toteuttaa l:ansa ripeästi. --osasto s. Vihollisen l:t. Puolenpäivän aikaan ankkuroi ensimmäinen l. Tokion lahteen. — Sotamuseon l. -paraati s. Suuri l. -sopimus s. Turkin ja Englannin väli-nen l. -tukikohta s. Espanjan Marokossa oleva l. Japanin hyökkäys Pearl Harbourin l:a vas-taan 7. 12. 1941. -tykki s. = laivatykki. -up-seeri s. -vierailu s. Englantilainen l. Tukhol-massa. -viranomai^{nen} s. Neuvostoliiton l:set. -voimat s. mon. sot. aselaji, jonka taisteluyk-siköt ovat laivoissa; vrt. merivoimat. -yhdistys s. Suomen l.

laivasulku s. Kanavan l:ut 'sulut'.

laiva^{ta} v. l. luovuttaa lasti laivalle; lähettää, kuljettaa t. kuljetuttaa laivalla, laivoilla. | L. puuta ulkomalle. Tavara jäi l:amatta seu-

raavaan kesään. 2. (ei liik.) lastata laivaan. | Armeija l:ttiin ja kuljetettiin meren yli.

laiva/tarvike s., tav. *mon.* -**teitse** *adv.* laivalla, laivoilla, meritse, vesitse. | Lähettää tavaraa l. palata l. kaupunkiin. Koleran leviämisen l.

-telakka s. Valtion, Turun, Hietalahden l. **-tie** s. laivareitti. | Sisä-Suomen l:t. **-toimisto** s. laivanselvitysliike. **-tokka** s. = laivatelakka.

-toukka s. = laivamato. **-turbiini** s. -**tykistö** s. *sot.* Järeä l. **-tykki** s. *sot.* sota-aluksessa käytetty tykki, meritykki. | 16-tuumainen l. Kevyt l. L:en rannikkoasemiin suuntaama tuli. **-tyttö** s. laivassa palveleva aputyttö. **-tyyppi** s. Nykyaikaiset l:it. **-työ** s. Tehdä l:tä. Olla l:ssä. L:nä pidetään -- merimiehen toimensa vuoksi tai esimiehen määräyksestä aluksella ja myöskin muualla suoritettavaa työtä l:k.

laivau[s] teonn. < laivata. | Puutavaran l:kset. Myynnit on tehty ensi avoveden l:kseen. — *Yhd.* malmin-, puutavaran-, voiml.; kesä-, syys-, talvil.

laivaus/aija s. -**asiakirja** s. -**kau[s]** s. Tavara toimitetaan ensi l:tena. **-konttori** s. Puutavara-yhtiön l. **-kuiva** a. *puut.* markkinakelpoisesta puutavarasta, jonka vesipitoisuus on 20—27 %. | L. sahatavara. **-kustannukset** s. *mon.* **-liike** s. Laivaus- ja kuljetusliike. Harjoittaa l:ttä. **-matka** s. **-merk[ki]** s. Konossementin l. Puutavaran l:it. **-määrä** s. Syyskuun l. **-paikka** s. Hanko meijerituotteiden l:na. **-paperi** s. laivausasiakirja. | Konossementit, faktuurat, vakuutustodistukset ym. l:t. **-piiri** s. Kemian l. **-pääliikkö** s. Puutavara-yhtiön l. **-satama** s. **-valmi[s]** a. valmis laivattavaksi. | L:it tavarat.

laivautta[a] *adv.* < laivata. | Italian hallituksen Suomesta ostama ja l:ma insuliitti.

laiva/varvi s. *vanh.* telakka, laivanveistämö. **-veistämö** s. par. laivanveistämö. **-vene** s. aluksessa oleva, eri tarkoituksiin käytettävä (mahinnousu-, pelastus- tms.) vene. **-vintturi** s. **-vuoro** s. laivan kulkuvuoro. | Helsingistä on säännölliset l:t Itämeren tärkeimpiin satamiin. **-väki** s. alukseen pestattu henkilökunta laivanpääliikköä lukuun ottamatta. | L:een kuuluvat henkilöt. Koko l. hukkuu. **-väylä** s. L. merkitään karttaan katkoviivalla. **-yhtey[s]** s. Turun ja Hullin välinen suora l. Norjalla on säännölliset l:det Euroopan eri maihin. **-yhtiö** s. yhden t. useampia aluksia omistava, merenkulkua harjoittava yhtiö, laivanvarustusyhtiö.

laivue *78* s. 1. ryhmä (vars.) samantyyppisiä vesialuksia; *sot.* sotajoukon mukainen laivastoyksikkö, jota johtaa esipuseeri. | Kokonainen l. purjeveneitä. L:tta pommittaan. — *Yhd.* joki-, rannikko-, saaristo-, sisävesil.; moottori-, purjevenel.; hylykennynti-, kalastusl.; hävittäjä-, panssari-, risteilijä-, saatto-, sukellusvene-, torpedo-, tykkil. 2. sot. ilmavoimien taktillis-hallinnollinen, 2—4 lentuetta käsittävä yksikkö; vrt. lentue, lennosto. | 12 koneen l. Vihollisen l. lensi ylitsemme luoteissuuntaan. — *Yhd.* lentol.; hävittäjä-, pommitus-, tiedustelul.

laivueen/komentaja s. *sot.* **-pääliikkö** s. *sot.*

laivuri *5* s. *mer.* henkilö, jolla saamansa pätevyyskirjan perusteella on oikeus toimia määräsuuruisten ja -tyyppisten kauppa-alusten pääliikkönä rannikko- ja sitä suppeammassa liikenteessä; *yleisk.* yl. pienen aluksen pääliikkö, kippari. | Sisävesialuksen l. Toiminut l:na Savon vesillä. L., joka aluksellaan kuljetti perunoita Virola Suomeen. — *Yhd.* kauppa-, rahti-, rannikko-, sisävesil. **-koulu** s. Kotkan l.

laivurin/juttu s. merimiesjuttu. | Kertoa l:juttuja. **-kirja** s. laivurin toimeen oikeuttava pätevyystodistus. **-parta** s. laivureille us. ominainen leuanalusparta, kipparinparta. **-solmu** s. kiinteä silmukka, jolla voi kiinnittää esim. veneen paaluun. **-tutkinto** s.

lajettain *adv.* lajien mukaan, laji lajilta. | Järjestää tavarat, kasvit l.

laji *1* s. 1. niiden yksilöiden, yksitysten esi-
neiden t. käsitteiden ryhmä, jotka tiettyjen, jssak suhteessa olennaisten ominaisuuksiensa puolesta muodostavat jnk käsitteen piirissä oman kokonaisuutensa, luokka; vrt. laatu (vars. 2). | Kolme l:a pikkuleipiä. Tavaraa on, valmistetaan useita lajeja. Kirjallisuuden l:t. A ja B ovat samaa l:a, kuuluvat samaan l:iin. Seiväspadot voidaan jakaa kahteen l:iin: jalattomiin ja jalallisiin. Vähäpätöisin kaupan lajeista on kulkukauppa. L:nsa ainoa edustaja. Ainoa l:aan t. l:ssaan. L:ssaan mestarillinen, uraa uurtava. Omassa l:ssaan merkittävä kirjallija. L:sta huonontunut jälkeläinen. — Harvemmin. | -- yhtiö on l:aan osakeyhtiö l:k. -- tapauksia synkeintä l:a kivi. Minä olen niin vanhaa l:a ja taitamaton alkio. -- vanhempi poika on kanssa vähän samaan l:iin slll. 2. *kasv.* ja *el.*, mutta myös *yleisk.* ryhmä luonnonvaraisia, keskenään lisääntyviä t. siihen pystyviä yksilöryhmiä, jotka ovat toisista samanlaisista ryhmistä fysiologisesti niin poikkeavia, ettei hedelmällinen risteytyminen niiden välillä ole mahdollinen. | L:en synty. L:n lisääminen, säilyttäminen. Rastaan sukuun kuuluvia lajeja on Suomessa seitsemän. 9.000 l:a käsittävä perhoskokoelma. Jumala teki metsäeläimet, kunkin l:nsa mukaan vt. — Ihmisistä. | -- naisen osuus l:n jatkumisessa on verrattomasti suurempi kuin miehen slll. Lienen kaltoin kasvatellut / l:ani, lapsiani l:ino. 3. *yhd.* molempiin ed. ryhmiin liittyen. | Kirjallisuuden, runouden, taiteen l.; ase-, eläin-, hyönteis-, ihmis-, jauho-, juusto-, kala-, kasvi-, kirjain-, kivi-, kuusi-, leipä-, lintu-, maa-, näytelmä-, omena-, paperi-, pensas-, puu-, raha-, ruoka-, sieni-, sävel-, tupakka-, vihanne-, viini-, vilja-, ääni-, öljy-, kilpailu-, kirjonta-, sävellys-, taide-, tutkimus-, tyyli-, työ-, urheilul.; ala-, erikois-, pää-, valtal.; (urh.) heitto-, hyppy-, juoksu-, kenttä-, kestävyys-, leipä-, lempil.

laji/ero s. -- voimistelun ja taidetanssin välillä ei ole l:eroa, vaan ainoastaan aste-ero ak. **-esine** s. *lak.* esine, joka on korvattavissa toisella samalla lajia olevalla esineellä;) (yksilöesine.

lajik[as] *90* *poss.a.* moni-, runsaslajinen. | Papi-

lio-suku kuuluu etelämaiden l:kaimpiin ja komeimpiin päiväperheisiin.

lajik^{te} s., vars. *maat.* jalostustyön tuloksena jstak kasvilajista syntynyt viljelymuoto, alalaji; *syn.* (vanh.) laatu; vrt. jaloste. | Aikainen, satoisa l. Omenan eri l:keet. Keskinertaisen myöhäisiä ja myöhäisiä kaural:keita ovat Esa, Veikko, Kultasade ja Tähti. — *Yhd.* kaura-, ohra-, omena-, peruna-, ruis-, vehnäl.

lajikoostumus s. Heinien ravintoarvo riippuu niiden l:koostumuksesta, kasvupaikasta, korjuuajasta sekä kuivaus- ja säilytystavasta. -**käsit^e** s. -- yleisiä käsitteitä eli l:teitä ei vastaa mikään tosioleminen, vaan ne ovat vain abstraktisina ajatustuloksina tai, vielä jyrkemmin, ainoastaan paljaina sanoina, niminä olemassa rr. -**köyhä** a. par. vähä-, niukkalajinen. -**luettelo** s. Paperitehtaan l. -**luku** s. lajien lukumäärä. | Hyönteisten, ruohokasvien, bakteerien l. -**määrä** s. Kasviyksilöiden l.

lajinen^{en} a. l. gen:n t. poss.-suff:n ohessa: jstak lajia oleva, (jnk) laatuinen, kaltainen, tapainen, lainen. | Ensiksi mainitun l. Usean l:asia tuotteita. Hänen l:sensa luja mies. — Kirjoitetaan us. / pron:n, lukus:n ja a:n kanssa: kaiken-, mainitun-, monen-, toisen-, tämän-, yhdenl. (tav:mmen -lainen t. -laatuinen). 2. nom.-alkuisen yhd:n jälkiosana. | Eri-, halpa-, hyväl.; harva-, moni-, niukka-, runsas-, vähäl. **lajinimⁱ** s. lajia osoittava nimi. | Eläinten ja kasvien tieteelliset suku- ja l:et.

lajin|määritys s. Kasvien l. -**nimi** s. = lajinimi. -**numero** s. -**omajnen** a. luonteenomainen, ominainen, tunnusmerkkinen, karakteristinen. | L:simmat piirteet. Eräänlainen, tosin väljästi käsiteltävä, realismi kuuluu nimenomaan romanin l:seen olemukseen R.KOSKIMIES. -**selitys** s. Hyönteisten, kasvien l:ket.

lajinnumero s. Langan hienoutta ilmaistaan l:numeroilla 1, 1—2, 2 jne. -**ominaisuus** s. Puiden, hyönteisten l:det. Darwinin mielestä l:det muuntelevat enemmän kuin sukuominaisuudet. -**perjä** s. *harv.* synty-, sukuperä, laji. | Se omi sukua suurta, / laajoa l:ea KAL. [Jotunin näytelmän Tuomas Lukason] on kaimansa, nummisuutari Topiaan rinnalle asetettuna, l:änsä rehevin suomalainen edustaja TARK. -**puhdas** a. par. puhdaslajinen. -**puhtaus** s. Viljan l. -**rikas** a. par. runsas-, monilajinen, lajikas. -**rikkaus** s. Eläimistön, puiden, puutarhan l. -**runsa** a. par. runsas-, monilajinen. -**runsaus** s. Linnuston, puutarhakasvien l. Kokoelmien l. -**ryhmä** s. Arktiset, pohjoiseurooppalaiset, keskieurooppalaiset ym. eläimistön l:t. -**seka-**muoto s. *biol.* kahden eri lajin risteytymä, esim. muuli.

lajisto^o koll.s. Eläimistön, puutarhan l. Niukka ja yksitoikkoinen l.

lajite^{en} s. *geol.* ja maaperäopissa: kivennäismaasta erottuva, tiettyä raekokoa oleva osa, maalaajite. — *Yhd.* hiekka-, hieta-, savil.

lajitella^{en} v. panna, erottaa t. jakaa eri ryhmiin lajien mukaan, eritellä, jaotella, luokitella, ryhmitellä, "sorteerata" | L:ellut herneet. Puutavaran l:eleminen. Hunajaa voidaan l. alkuperän, värin, sakeuden yms. mu-

kaan. Rikkimalmi sisältää l:eltuna lähes 40 % rikkiä. Vaatteet l:ellaan ennen pesua. Oppinut l:elemaan ihmisiä. Työt on l:eltava kiireellisiin ja vähemmän kiireellisiin. — † (Hyvin) l:eltu [-> runsasvalikoimainen, monipuolinen] myymälä, varasto.

lajitelma^a s. valikoima, sarja. | Monipuolinen, täydellinen l. l. työkaluja. Iso l. saippuatuotteita, seinäpapereita.

lajit^{taa} v. *harv.* -us^a *teonn.* lajitella.

lajitteleman^{en} kielt.a. < lajitella. | L. vilja, hiili, puutavara.

lajittelija^a tek. < lajitella. 1. Olla l:ana posti-toimistossa, pakkaamossa. Tehtaan l:at ja kuormaajat. 2. lajittelelaite t. -kone. | Yhdistetyn puimakoneen l. Kuitukimput ja tikut erotetaan l:oissa selluloosamassasta. — *Yhd.* apilan-, perunan-, sepelin-, siemenen-, viljanl.; keskipako-, rumpul.

lajittelu^a *teonn.* < lajitella. | Tukkien, perunain, hedelmäsadon l. Postin l:a. — *Yhd.* viljanl. -**huone** s. Tehtaan l. -**jäte** s., tav. *mon.* -**kirjakauppa** s. kirjakauppa, joka myy eri kustantajien kirjoja suoraan yleisölle. -**kone** s. Siemenviljan lajitellussa käytettävä l. -**laite** s. Kivenmurskaimen l. -**laitos** s. -**osasto** s. Postitoimiston, tehtaan l. -**paikka** s. Lautausväylän l:at. -**peruste** s. -**pöytä** s. Levittää tavara l:dälle. -**seula** s. Perunain lajitteleminen l:lla. -**silta** s. Sahan l. -**tulo** s. Eri viljalajien l:ket. -**työ** s. Naisia l:ssä.

lajittu^a v., yleisk. *harv.* erottua t. jakautua ryhmiin lajien mukaan, ryhmittyä lajeittain, luokitua. | Vaihdokelmisoinnut l:vat eri ryhmiin sen mukaan, mitä vaihdosäveliä niihin kuuluu I.KROHN. — Vars. *geol.* ja maaperäopissa. | L:neet maalaajat 'maalaajat, joissa eri raekokoa olevat lajitteet erottuvat toisistaan'. Hyvin l:nutta soraa.

lajittumaton^{en} kielt.a., vars. *geol.* ja maaperäopissa. | L. maalaaji.

lajituntomerkki s. Käärmeillä varsinkin päällä olevat sarveissuomut ja -kilvet ovat hyviä l:tuntomerkkejä. -**valikoima** s. Myymälän l.

lakaistematon^{en} kielt.a. < lakaista. | L. lattia, katu.

lakaissija^a tek. < seur. | Olinpa minä tuleva / -- / pirtin pienen pyyhkijäksi, / lattian l:ksi KAL. — *Yhd.* kadunl.

lakaista^a v. -u^a *teonn.*; *rinn.* laasta. 1. puhdistaa vars. lattiaa t. maata luudalla, harjalla tms. | L. lattiaa, katuja. L. rikat, roskat permannolta. L. murut pöydältä. Huoneiden l:uu. — Eräissä vertauksellisissa sanonnoissa. | Uudet luudat l:evät, ks. luuta 2.b. [Henkilölle, joka moittii toista näkemättä omia vikojaan:] L:een oman ovesi edusta [t. oma kynnyksesi] sp. 2. kuv. käyttöä, jossa puhdistamisen, tyhjentämisen merk. on us. etualalla. a. ihmisistä. | L. rahat pöydältä laittikkoon. Käsi l:i lakin päästä. L. kangella jalat jkn alta. Puolustajat A. ja B. l:ivat [jalkapallo-ottelussa] maalin edustan puhtaaksi. b. tuulesta tms. | Tuulen l:emat lehdet. Myrsky l:i pilvet taivaalta. Pyry l:ee tien umpeen, jäljet näky-

mättömiin. — *Kuv.* Aika on l: sut jäljet umpeen. c. herkeämättä t. äkillisenä ryöpsähdyksenä ampuvista aseista, luoti-, ammussateesta. | L. hyökkääjät maahan. Konekiväärit l: evat katua. -- jo suomalaista kahdeksan ens' liekki l: ee *MANN. d. yl. hävittää, tuhota. | Sodan autioiksi l: emat rajamaakunnat. L. taantumus maasta. Vanhentuneet käsitykset on l: tava pois. -- vallankumous v. 1917 l: i Suomesta pois kenraalikuvernööri Seynin ja hänen järjestelmänsä IVALO. 3. *kuv.* viistää, laahata, hipoa. | Maata l: evat hameenhelmat. Koiran häntä l: i lattiaa. -- maata l: i [hevosien] murheellisesti riippuva huuli kivi. -- yksi siipi vettä viisti, / toinen taivasta l: i KAL. [Risteilijäin] leiritulet -- l: evat valoviuhoillaan merta AHO.

lakaisu luuta s. -rikat s. mon.

lakaisuutta ²⁰ fakt.v. < lakeista.

lakan a¹⁸ s. 1. (pumpulinen t. pellavainen) vuodevaate, joita vuoteessa tav. on kaksi, toinen (aluslakana) patjan suojana sen päällä ja toinen (päälyslakana) peitteen suojana sen alla, hursti, raitti. | Lasten l: at. Karkea l. Puh-taht, likaiset l: at. Levittää l. patjalle. Vaih-taa l: oita. Maata l: ain välissä 'vuoteessa'. Ve-tää l. korviinsa. — Kalpea, valkoinen kuin l. — *Kuv.* -- pihaan asti ulottui jo pakka-sen valkoinen l. [= kuura] KARHUM. Ilta-pilven mentyä laskeutui kostea yösumu ja kie-toi vuoren valkoiseen l: aansa *TARK. — *Yhd.* liina-, paperi-, pellava-, piikko-, pitsi-, puu-villal; alus-, päälysl-, vuodel. 2. muihin tar-koituksiin käytettävistä isohkoista suorakul-maisista pumpuli- t. pellavavaatteista. — *Yhd.* kylpy-, sauna-, uimal.; ruumisil.

lakanakangas s. -n'pitsi s. -palttina s. Puoli-pellavaista l: a. -pari s. -pyykki s.

lakanpunainen a. kirjelanen punainen. | L. tee-pöytä. Kattoaikaran nokka ja koivet ovat l: set.

lakastu a¹ v. -neisuus⁶⁵ omin. 1. kasveista: kuihtu-, kuivua, näutua, näivettyä. | Lehdet, kukat l: vat. L: nut heinä. L: nut pensas, puu. Tai-met, jotka istutuksen jälkeen näyttävät l: neilta. 2. *kuv.* kuihtua, hiutua, riutua. a. En-nen alkojaan vanhenneet, l: neet kasvot. Vai-mo ojensi l: neen kätensä. Vanhuuden l: nei-suus. Ihminen -- kasvaa kuin kukkanen ja l: u vt. b. Rakkaus, onni l: u. -- kolkosta ikä-vyydestä l: u miehen mieli kivi. Arvot, jotka eivät koskaan lakastu. L: nut sivistys.

lakastumat on⁵⁷ kielt.a. -tomuus⁶⁵ omin. kuihtu-maton. | L: tomat kukat. L. teriö. — Vars. *kuv.* L: tomat laakerit. Marttyyrien verestä nousi l. oras. Poskien l: tomat ruusut. — L. onni. L. arvo. Tieteen l: tomat saavutukset. L. ru-nous.

lakastu s⁶⁴ s. *harv.* lakastuminen, lakastuneisuus. | -- puiden latvoissa loimottaa jo l: ksen punakeltainen poltto L. ONERVA. -- ilman armao-si / tääll' on vaan l. vkv.

lakastuttu a²⁰ *kaus.v.* < lakastua. | Helteen l: -mat kasvut. L: va syksy.

1. **lakata** ⁶⁵ v. (*rinn.*, vars. *ylät.* laata) tauota, herjetä. 1. päätyä, loppua, ehtyä, tyrehtyä,

tukahtua, sammua, vaimeta, katketa, keskey-tyä. a. subj: na selvä teonn. | Laulu, huuto, hä-linä l: kaa. Tukkien juoksu l: kaa. Kasvu l: kasi kokonaan. Vastustus l: kasi. Oli kuin hengitys olisi l: annut. b. subj: na jk muu s. | Takaus, vakuutus, oikeus l: kaa. L: annut velkasuhde. Sotatoimien l: attua. Sotatila, jnk valta, itse-näisyys l: kaa. Myrsky, ukonilma l: kasi. Äänet l: kasivat. Huono tai kokonaan l: annut ruoka-halu. -- pari vuotta takaisinpäin l: kasi näkö kokonaan Kianto. Kielto on peruutettava, niin pian kuin harkitaan niiden asianhaarojen l: anneen, jotka ovat sen aiheuttaneet LK. Liike, laitos, yhdistys l: kaa 'lopettaa toimin-tansa, lakkaa toimimasta'. 2. elat: ssa olevan, v: n merk: tä tarkemmin määrittävän s: sen adverbiaalinen ohessa: päättää, lopettaa t. kes-keittää jk oma toiminta, tehdä loppu jstak. | L. juoksemasta, puhumasta. L. olemasta. Lehti l: kaa ilmestymästä. Ajoneuvoa l: attiin käyttä-mästä. L: kasi satamasta. Hän ei l: annut ih-mettelemästä. L. työstä, leikistä. Alkää l: atko kilvoituksesta AK. — Harvemmin (jnk muun kuin teonn: n ohessa): luopua. | L. synnistä. L: kaa tekojumalisuudesta AK. — *Ellipt.* Tans-sijat l: kasivat [tanssimasta]. Kellot l: kaavat [soimasta]. Silloin on paras l. [leikkimästä, leikistä], koska leikki korkeimmillaan sl. 3. **lakkaamatta** (adv: n tavoin) yhtä mittaa, yhteen menoon, yhtenäin, ehtimiseen, alinomaa, alati, taukoamatta, herkeämättä, loppumatta, keskeytyksettä. | Tehdä työtä, puhua, rukoilla l: kaamatta. Väkeä tuli l: kaamatta. Ovi käy l: kaamatta.

2. **lakata** ⁶⁵ v. 1. päälystää t. kiillottaa lakalla, lakkavarillä, lakeerata. | Lattian lakkaaminen. L: ut huonekalut. Mustaksi l: tua valurautaa. Kestokiharat, punatut huulet ja l: ut kynnet. 2. varustaa lakkasinetillä. | L: tu kirje. L. jou-lulahjoja.

lake a²¹ a. 1. vars. luonnonpaikoista: pitkälle ja leveälle ulottuva, tasainen ja us. myös autio, aava, avara, avoin, aukea, lavea, laaja, laakea; *harv.* yl. tasainen, sileä. | L. kenttä, tasanko, aho, niitty, ranta, metsämaa. L. ja puuton tun-turi. L. paikka, jota mahtavat kuuset ympär-öivät. L. järvenselkä. -- näillä väljillä vesillä, / l: illa lainehilla KAL. -- l., syvä taivas, jolla vaelsi idästä länteen kulkeva valkea yksinäi-nen pilvi E. ELENUS. — Salin l. lattia. Sunnun-tai-l. tupia kivi. -- istui pirtin oven edessä, l: alla porraskivellä AK. — *Erik.* maasta, josta puut, heinä t. vilja on katkaistu. | Panna met-säpälstä l: aksi. Ja oli viimein huhta ihan l., jyvät korjatut kivi. — S: sesti lakea paikka, lakeus. | Laajat l: at. Pohjanmaan l: illa. Koko l., niin kauas kuin silmä kantoi, oli täynnä väkeä. Hän vei minut ulos l: alle vt. 2. vars. *murt.* lauhkea, lempä, sävyisä, tyyni. | L. kuin lammas. Se hevonen ei ole korviaankaan lui-muun koskaan vetänyt ... niin on l. KATAJA. Vanki seisoi siinä -- niin rauhallisena, niin l: ana IVALO. Pitää lähestyä joka päivä elämän Herraa l: alla, hiljaisella hengellä A. ORAVALA. **lakedaimonilainen** a. ja s. *hist.* spartalainen. **lakeeraa** j¹⁸ tek. < lakeerata.

lakeeraamaton⁵⁷ kieltä. < seur.

lakeera[ta]⁵⁸ v. -us⁵⁹ teonn. päällystä t. kiillot-
taa lakalla, lakata. | L:ttu pöytä, kaappi, pur-
jevene. Juuri l:tut lattiat. Huonekalunahan
l:aminen. Läpinäkyvä l:us.

lakeeri[kenkä] s. kiiltonahkakkenkä, -nahka s.
kiiltonahka.

lakeija¹⁴ s. livrepukuinen miespalvelija. | Sy-
vään kumartava l. L:in punaiset takit vilah-
telivat. Komea parivaljakko, jonka takana is-
tuu l. — Kuv. nöyrä käskyläinen. | Saada kyl-
likseen jkn l:na olemisesta.

lakeikko⁶⁶ s. harv. lakea paikka, lakeus. | Yh-
tenä ainoana viheriänä, tasaisena l:na kiel-
teli maisema silmien ohi ivalo.

1. lakeinen⁶⁸ s. savupirtin tms. välikatossa eli
laessa oleva aukko, josta savu lakeistorven
kautta poistuu; joskus myös seinässä lähellä
katonrajaa olevasta savuaukosta; lakeisaukko,
räppänä, reppänä. | Savu menee, nousee l:-
sesta. -- katselin avoimesta saunani l:sesta
Suomeni suloista suviyötä sil.

2. lakeinen⁶⁸ s. niittäjän edetessä hänen niitet-
täväkseen tullut viikatteen lyönnin levyinen
ala, lae, laes (puoli), laisto, etu, eteys. | --
taitava niittomies jättää l:seensa selvät ja
säännölliset sivallukset päls. Monta l:sta oli
hän niittänyt väärävarrella sil.

lakeisaukko s. -lauta s. lauta, jolla lakeinen
suljetaan. -luukku s. -torvi s. lakeisesta katon
läpi johtava savutorvi. | Savu nousee, kohoa
l:esta.

lakeri⁶ s. kans. lakritsi. | Pojat, laulakaa --,
niin saatte l:a! PAKK.

1. lakeus⁶⁵ omin. < lakea. — Tav. konkr. lakea
luonnonpaikka, kenttä, aukea, tasanko;
maant. alue, jonka korkeuserot ovat pienem-
mät kuin 10 m. | Aava, silmäkantamaton,
tasainen, luminen l. Etelä-Pohjanmaan viljava
l. Laajana levisi katsojain eteen autio l. --
kiviäitain takana lainehtii tuleentuvien lai-
hojen kahiseva l. LEHT. — Erik. Pohjanmaas-
ta. | L:den pojat, kansa. — Aavasta, silmän-
kantamattomasta meren- t. järvenselästä; aa-
va. | Meren, järven l. — Yhd. jää-, lumi-,
ranta-, suol.; niitty-, pelto-, viljelys.

2. lakeus⁶⁴ s. murt. = 2. lakeinen. | Keveästi
kuin tyhjiltään hän [niittäjä] käveli, vaikka
kaatoikin hirveen leveätä l:ta KARHUM.

1. lak[i]⁶⁶ s. l. väli-, sisäkatto (vars. sen alapi-
ta), laipio. | Tuvan l. Korkea, matala, musta
l. -- reppänä on liki l:ea KAL. Lamppu riip-
puu laesta. Paksu savu leijalle laessa. Yl-
hällä laen rajassa. Vaja on täynnä l:ea myö-
ten. 2. ed:een liittyen: jtk tilaa ylhäältäpäin
rajoittava pinta (joskus Erik. sen ylin kohta).
a. Kaaren, holvin, kupolin, uunin l. Luolan l.
b. kuv. Taivaan sininen l. Pilvetön l. — Yhd.
taivaanl. c. kita-, suulaki. | Jkn on l. puhki.
Tarttukoön kieleni suuni l:een vr. 3. huippu,
ylin kohta, kupu, harja. a. vuoresta tms. | Har-
jun, mäen, vaaran l. Kallioinen, paljas, puu-
ton, pyöreä, tasainen l. Lumen peittämä tun-
turin l. Vaaran laelta avautuu laaja näköala.
Nousta, kiivetä vuoren laelle. — Yhd. kallion-,
mäen-, vuorenl. b. muuta käyttöä. | Kiukaan,

miilun l. Savupiipun l. Nousta kiven laelle.
Poika istuu kuorman laella. -- päässä porta-
han punaisen, / laajan laiturin laella KAL.
Hattus l:een sade rapsi *MANN. c. päälaki, kii-
re. | Paljas l. -- nosti päänsä merestä, /
l:ensa lainehista KAL.

2. laki⁶⁶ s. l. valtiossa t. jllak siihen verratta-
valla alueella voimassa oleva yleinen oikeus-
ohje, oikeussäännös, -sääntö; nyk. meillä:
eduskunnan myötävaikutuksella lainsäädäntö-
järjestyksessä syntynyt oikeusohje; vrt. ase-
tus. | Suomen, muinaisen Rooman lait. Voi-
massa olevat lait. L. aviopuolisoiden omai-
suus- ja velkasuhteista. Lain sanamuoto. Laa-
tia, säätää, hyväksyä, vahvistaa l. Julkaista l.
Hyväksyä ehdotus laiksi. Päättös saa lain
voiman. L. tulee voimaan. Maksujen yleiset pe-
rusteet vahvistetaan lailla. Asia ratkaistiin
sukunimestä annetun lain 14. §:n mukaan. —
Yhd. rikos-, siviilil.; kirkko-, koulu-, yliopis-
tol.; asutus-, kansaneläke-, kieli-, kieltö-, kor-
vaus-, lastensuojelu-, maanluovutus-, painova-
paus-, palkkaus-, työaika-, verol.; torpparil.;
erikois-, poikkeusl.

2. kaikki valtiossa tms. voimassa olevat ylei-
set oikeusohjeet (yhteen koottuina t. kokonai-
suudeksi ajateltuina), lainsäädäntö, lakikokoel-
ma, -kirja, oikeusjärjestys. | Kirjoitettu l. Suo-
men l. Vuoden 1734 l. Lain kirjain, henki. Lain
määräykset. Laissa säädetty, määrätty, kiel-
letty. Tehdä mitä l. säätää. L:in perustuva,
perustumaton toimenpide. Noudattaa, totella
l:a. Soveltaa, tulkita l:a. Kiertää, rikkoa l:a.
Toimia, tuomita jku lain mukaan. Lain ni-
messä, avatkaa! Hakea lain voimalla saata-
vian. Tehdä jtk lain varjolla. Lain alainen
yhteiskunta. Asettua lain ulko-, yläpuolelle.
Suomen kansalaiset ovat yhdenvertaiset lain
edessä HALLITUSMUOTO. -- l., ennen muu syn-
tynyt, / myös jälkeheni jää *CAJ. — Yhd. kau-
pungin-, maakunta-, maan-, perustusl. — Erik.
a. sananlaskuissa ja niiden luonteisissa il-
mauksissa. | L. on niin kuin se luetaan. Hätä
ei lue l:a. Aseiden keskellä vaikenevat lait. b.
kuv. ilmauksissa. | Lain käsi(versi), koura.
Lain vasara AHO. -- sen tehköön lain ja oi-
keuden hulja kivi. — lukea lakia jklle pitää
nuhdesaarna jklle, nuhdella, torua jkta, an-
taa jklle perusteellinen ojennus. | Äiti luki l:a
pojille.

3. ed. merk.-ryhmiin liittyvää laajentunutta
käyttöä. a. lain määräys t. siihen perustuva
tuomio. | Sama olkoon l., jos -- LK. Kyllä hä-
nellekin vielä l. löydetään. L:nne tulee ole-
maan lyhyt. Sinulle siis luettiin l. lyhyeen
HAANPÄÄ. b. lainoppi, juridiikka. | L:a tunteva
mies. Lukea, opiskella l:a. c. tuomio-, oikeus-
istuin, oikeus. | Korkea l. ja oikeus. Haastaa,
manata, vetää jku l:in. Mennä l:in. Huudat-
taa kiinteistö laissa.

4. usk. ihmisiin kohdistuvia vaatimuksia si-
sältävä Jumalan tahto; se osa Raamatua,
jossa se on esitetty, vars. Mooseksen kir-
jat; Erik. kymmenet käskyt; myös: ihmisen
velvollisuuksia ja Jumalan rangaistustuomio-
ta tähdentävä kristinuskon puoli;) (evanke-

lumi. | Jumalan, Mooseksen l. Isien, vanhin-
ten lait. Saarnata l:a. Eräs lain alla huokai-
leva vaimo. -- ihminen vanhurskautetaan us-
kon kautta, ilman lain tekoja ut. Vainoa Ju-
malan ja hänen pyhän l:nsa kautta lk. —
lain taulut kivitaulut, joihin Jumalan kymmen-
nen käsky oli kaiverrettu. — laki ja profeetat
Mooseksen ja profeettain kirjat; myös: koko
Vanha testamentti. | -- Jumalan vanhurskaus,
josta l. ja profeetat todistavat ut. -- kaikki,
mitä te tahdotte ihmisten teille tekävän, teh-
kää myös te samoin heille; sillä tämä on l. ja
profeetat ut.

5. kokemukseen, havaintoihin t. ajatteluun
perustuva sääntö, jonka mukaan ilmiöt ta-
pahtuvat, seuraavat toisiaan t. jota kehitys
noudattaa, opinkappale, oppi, periaate, prin-
siippi, normi. | Inhimillisen kehityksen lait.
Historian, sodan lait. Taiteellisen sommitte-
lun lait. Kauneus ja sen lait. Kaikki ovat ka-
toavaisuuden lain alaisia. Elämän rautainen l.
Yleinen l. on, että --. — Erik. a. vars. fys.
kem. biol. luonnonilmiöistä. | Luonnon l. Ker-
rannaisten painosuhteiden l. Energian häviö-
mättömyyden, jatkavuuden l. Yhtyvien astioi-
den l. [Keksijänsä mukaan nimettyjä lakeja:]
Arkhimedeiden, Keplerin, Mendelin l. — Yhd.
luonnonl.; gravitaatio-, induktio-, kaasui-, lii-
ke-, paino(voima)-, putoamis-; kehitys-, pe-
rinnöllisyys- t. periytymisl. b. tal. Taloudelli-
set lait. Kysynnän ja tarjonnan l. Korkokan-
ta noudattaa omia lakejaan. Suurten luku-
jen l. — Yhd. kurjistumis-, pakkal. c. kiel.
yleinen sääntö, jonka mukaan kielen ilmiöt
tiettyissä olosuhteissa kehittyvät ja ilmenevät.
— Yhd. äännei.; analogia-, assimilaatiol. d.
vars. fil. Ajatuksen, mielikuvituksen lait. Yh-
täläisyyden, vastakkaisuuden, sarjan l. Syyn
ja vaikutuksen l. — Yhd. assosiaatio-, kau-
saalil.

6. yksityisen henkilön t. yhteisön toimintaa
t. käytöstä ohjaava (velvoittava) tapa, sisäi-
nen käsky t. periaate, elämän-, perusohje, pe-
ruste, ohjenuora. | Kirjoittamaton l. Korven,
vidakon l. Käytätymisen, ritarillisuuden
lait. Unohtaa moraalin lait. Rikkoa vieraan-
varaisuuden lakeja vastaan. Omantunnon l.
Rakkaus on ylin inhimillinen l. Kansan me-
nestys olkoon hallitusmiesten ylin l. L. on La-
pissa: auta / aina miestä matkalaista LEINO.
— Erik. Minun sanani on l. Isän mielipide oli
l., jota perheen oli teltava. Tahtosi olkoon l.
— Yhd. korpil.; kunnia-, pukeutumis-, siveysl.

laki|aloite s. hall. edustajan eduskunnassa te-
kemä aloite, joka sisältää lain muodossa ole-
van ehdotuksen lain säätämiseksi, muuttami-
seksi t. kumoamiseksi; vrt. raha-asia-aloite,
toivomusaloin. | L. tielain 78. §:n muuttami-
seksi. Maalaisliiton taholta tehty l. -asia s.
Siviiliuonteiset l:t. L:t. perimiset, tiliasiat ym.
hoidetaan huolellisesti [ilm.].

lakiasia|osasto s. Keskusosuusliikkeen l. -toi-
misto s. Lakiasia- ja kiinteistötoimisto.

lakiasäätävä a. myös o. | L. neuvosto, kokous.
Hallitsijan l. valta.

laki|ehdotus s. Antaa l. eduskunnan hyväksyttä-

väksi. -esitys s. hallituksen eduskunnalle an-
tama esitys, joka sisältää lakiehdotuksen.

lakietäisyys s. sof. ballistiikassa: ammuksen (t.
luodin) lentoradan lakipisteen vaakaetäisyys
lähtöpisteestä.

laki|herra s. kans. lakimiehistä. | Helsinki-
läisiä l:herroja. -- tääll' on tuomarit totiset,
/ l:herrat laaulliset KANT. -juristi s. leik. laki-
mies, juristi. | Emme tarkkaan tiedä, millai-
nen käytäntö nykyisin on, eikä satu tässä ole-
maan l:akaan käsillä TIIVUS.

lakijäätikkö s. geol. litteä, loivasti kilpimäinen
jäätikkö, joka peittää tasahuippuisen t. loi-
vasti kupumaisen vuoren lakea.

laki|kieli s. lakiasian käsittelylle ominainen
kielenkäyttö(tapa), siihen kuuluvat sanat ja
lauseparret. | Laki- ja virkakieli. Mutkikas l.
L:kielen sanasto. Tehdä rikos "pikaistuksessa",
kuten l:kielessä sanotaan. -kiivailija s. usk.
= lainkiivailija. -kirja s. teos, joka sisältää
jnk tärkeän lain t. vars. useita samassa val-
tiossa t. jssak muussa julkisessa yhdyskun-
nassa voimassa olevia lakeja.

lakikivi s. rak. kaaren t. holvin ylin, viimeiseksi
paikoilleen sovitettu pätekivi, lukkokivi.

laki|kokoelma s. Hammurabin, Justinianuksen
l. Laki on -- presidentin allekirjoitettava ja
asianomaisen ministerin varmennettava, jonka
jälkeen se on valtioneuvoston julkaistava Suo-
men l:kokoelmassa HALLITUSMUOTO. -komissio
s. tilapäisesti asetettu toimikunta, jonka teh-
tävänä on jnk laajahkon lainsäädännöllisen
uudistuksen valmistelu; vrt. lainvalmistelu-
kunta. | V. 1835 asetettu l. -koonnos s. eheäksi
kokonaisuudeksi muokattu laki, kodifikaatio.

lakikorkeus s. ilmailussa: suurin lentokoneella
saavutettava lentokorkeus; ballistiikassa: laki-
pisteen etäisyys putkivaakatasosta.

lakikunta s. hist. = laamannikunta.

lakikyhmä s. anat. pääläenluussa keskikohdalla
oleva kohoama.

laki|kysymys s. Mutkikkaat l:kysymykset. -kä-
räjät s. mon. Norjan suurkäräjien osasto, joka
tavallaan vastaa kaksikamaristen eduskuntien
ensimmäistä kamaria. -käärö s. Juutalainen
rukousviitta yllään ja l. kädessään.

lakilau|ta s. välikaton, laen lauta. | Saunan
l:dat.

lakilli|nen^{en} 1. poss.a. < lakki. | Lakittomia ja
l:isia poikia. L:set sienilajit. 2. s. lakin täysl. |
En lähde, vaikka l:sen kultaa lupaisit.

lakimaa s. Aukeat suot, avokalliot, paljaat l:t,
tunturit yms. joutomaat.

lakimies s. lainoppinut, juristi, tuomari. | Erin-
omainen, kunniallinen l. Suomalaiset lakimie-
het. Olla lakimiehenä jnk liikkeen palveluk-
sessa. Kaupunginhallituksen lainopillisena neu-
vonantajana on kaupungin l. -jäsen s. Tuomio-
istuimen l:et. -kokous s. -komissio s. L., joka
syyskuussa 1920 antoi Kansainliiton neuvos-
toille lausunnon Ahvenanmaan kysymyksestä.
-kongressi s. Pohjoismaiden l. -sormus s. -yh-
distys s.

lakimus^{en} s. kansat. päälakea peittävä osa eräis-
sä päähineissä. | Korvuslakin, sorokan l.

lakimäärä|nen a. lak. -sesti adv. -syys omin.

lain määräämä, lakiin perustuva, laillinen, lainmukainen, legaalinen. | L:iset holhoojat. Yhdistyksen l. edustaja. L:iset käräjät, valtiopäivät. L. osinkovero, panttioikeus, perintöosa. L. köyhäinhuolto. Valtionavustusten antaminen l:sten perusteiden mukaan. -- kolmen kuukauden kuluessa on l:sesti keskusteltava Pietilän omaisuudesta sill. — Epävirallista käyttöä. | Olemassaolon elementtien l:iset suhteet. Metsiköiden sisäisessä rakennekehityksessä todettavat l:syydet.

lakimääräys s. lainsäädännös. | Voimassa olevat l:sket. Rahaaloista annetut l:sket.

-lakinen ^{poss.a.} < 1. laki. | Korkea-, laakea-, matala-, pyöreä-, tasa-, terävä; harmaa-, lumi-, paljas-, valkoi.

lakiniippa s. Kova l. L. silmillä. **-nauha** s. **-nosto** s. Kohtelias l. **-päällinen** s. **-reuhka** s. (myös: lakkireuhka) vanha, kulunut lakki. | L. takaravolla. **-reuna** s. Viedä kätensä l:an. **-sisuste** s. **-tekijä** s.

lakio s. heraldiikassa: vaakunan matala yläkenttä; vrt. tyviö.

lakioinnot s. mon. juridiset opinnot. **-oppi** s. usk. Vanhan testamentin perustuksella syntyi juutalainen teologia, joka -- jähmettyi kaavoihin ja muodostui l:iksi G. JOHANSSON. **-oppipinut** s. par. lainoppinut. **-orjuu** s. heng. = lainorjuus.

1. **lakiosa** s. Tunturien l:t.

2. **lakiosa** s. lak. se perinnön osa, josta ei saa testamentilla määrätä.

lakiperusteinen a. lak. lakiin perustuva, lakimääräinen, laillinen, lainmukainen, legaalinen. | L. velvoite. **-peräinen** a. lak. par. ed.

lakipiste s. 1. holvin, kaaren tms. laen ylin kohta. | Kalotin l. Holvin l. — **Täht.** taivaanlaen ylin kohta, luotiviivan ja taivaanpallon leikkauspiste katsojan yläpuolella, zenitti. 2. **fys.** huippu-, kulminaatiokohta, **-piste**, kulminaatio; vars. luodin t. ammuksen lentoradan ylin piste. | Saavuttaa l:ensä. Olla l:essään. — **Kuv.** -- sotataidon kehityskäyrä, joka oli saavuttanut ratansa l:en Napoleonissa, laskeutui jyrkästi vuosisadan aikana ak.

lakipohjainen a. lakiperusteinen. | L. yhteiskuntajärjestys, oikeus. — Kaikki se, mikä esteettisissä ilmiöissä on rytmillistä, l:pohjaista. **-pykälä** s. lain pykälä, pykälämerkillä erotettu lain osa. | Kaikki asetukset ja l:ät. Olla perillä l:istä. Noudattaa l:ää. — **Kuv.** [Don Quijote] tuntee -- kaikki ritarillisuuden l:ät ja täyttää ne elämässään pilkkullen tark. **-pöytä** s. kuv. oikeudesta, tuomioistuksesta. | Joutua l:dän eteen vastaamaan teoistaan. **-saarna** s. usk. Jumalan ankaraa, vaativaa tahtoa tähdentävä saarna. | Anka, jyrisevä l. Laestadiuksen l:t saivat Lapin ja Peräpohjan kristikansan kauhistumaan entistä elämäänsä ja menoansa. **-sana** s. lakikielen sana, lakitermi. | Suomalaiset l:t. **-sanasto** s. lakikielen sanasto.

lakisauma s. anat. päälaenluita yhdistävä luusauma, nuolisauma.

lakisiteinen a. **harv.** lain sitoma, lainmukainen, **-alainen**. | Luonnonvoimien l. toiminta.

lakisuoja s. sot. suoja korkealta lento-osaston

yläpuolelta uhkaavaa vaaraa vastaan. **-suojaus** s. sot. lentotehtävää suorittavan osaston ja sen lähisuojauiden suojaaminen korkealta osaston yläpuolelta uhkaavaa hyökkäystä vastaan. **-suojue** s. sot. tav. hävittäjäosasto, joka lentäen hieman takana ja korkealla jtk muuta lentotehtävää suorittavan osaston ja sen lähisuojauiden yläpuolella suojaa näitä sieltä käsin uhkaavilta vihollisen lentohyökkäyksiltä.

lakisuintainen a. usk. **-suuntaisuus** omin. Jumalan tahtoa ja ihmisen velvollisuuksia tähdentävä, nomistinen. | Farisealaisuus oli olemukseltaan ankaraa l:suuntaisuutta. Toisella ja kolmannella vuosisadalla alkoi l. katsantokanta päästä katolisen kirkon piirissä valtaan. **-säädös** s. lainsäädös. **-säännös** s. lainsäädännös. | Vanhat l:sket. Jatko-opetusta koskevat l:sket ovat erilaiset eri yhdyskuntaryhmissä. **-säätien** a. lak. **-sesti** adv. **-syys** omin. laissa säädetty, lainmukainen. | L:iset toimenpiteet. L. työväensuojelu. Ratkaista jk asia l:sesti. **-taipa** s. oikeustapa. | Hammurabin keräämät l:vat muodostavat ihmiskunnan vanhimman lakikokoelman. **-taulu** s., vars. usk. = lain taulu. **-teknillinen** a. **-sesti** adv. Ryhmän aloite hylättiin l:istä syistä. **-teksti** s. Suomenkielinen l. Hämärän l:n selventäminen. **-teos** s. **-termi** s. lakisana. **-tiede** s. tiede, jonka kohteena on oikeus tämän sanan laajimmassa merkityksessä, lainoppi, oikeustiede, juridiikka. | Oikeustiede on yleensä sama kuin l., joka esittää myös tavanomaista oikeutta ja yleisiä oikeusperiaatteita. Joskus käytetään l.-sanaa hieman ahtaammin niin, ettei siihen sisällytetä oikeusfilosofiaa eikä **-politiikkaa**, jotka kuitenkin luetaan oikeustieteeseen kuuluviksi ELPRÖ KALLA. L:teen kandidaatti, lisensiaatti, tohtori.

lakitiedetten **-vanh.** lakitieteen-.

lakitieteellinen a. **-sesti** adv. lainopillinen, oikeustieteellinen, juridinen. | L. teos. L:iset opinnot, tutkinnot.

lakitieteenlisensiaatti, **-tohtori** s. tav. o.

lakiton ^{kar.a.} < lakki. | L. poika, herra. Seistä, kulkea l:toimin päin.

lakit/ta* v. **harv.** panna jkn päähän t. antaa jkille lakki. | Juuri l:etut ylioppilaat.

lakitupa s. **puhek.** oikeudenkäyntihuone; vars. **kuv.** oikeudenkäynnistä, käräjoimisestä: käräjäatupa. | Tuoda vanki l:tupaan. Haastaa jku, viedä riita-asia l:tupaan. Uhata vastustajiaan l:tuvalle. Vähän l:tuvan penkiltä kunniaa saadaan sl. -- l:tupaa kammoon niinkuin helvettiä krvi. **-tyyli** s. lakikielelle ominainen tyyl. **-uskonto** s. lakisuuntainen uskonto. | Farisealainen l. pyrki jokapäiväisellä, yhä kovennetulla palveluksella saavuttamaan vanhurskautta. **-valiokunta** s. **hall.** 1. valtiopäivien lakimääräinen valiokunta, jonka tehtävänä on eduskunnan sinne lähettämien, yleisen lain säätämistä, muuttamista, selittämistä t. kumoamista koskevien ehdotusten valmisteleminen; vrt. perustuslakivaliokunta. 2. Laki- ja talousvaliokunta 'eduskunnan ylimääräinen valiokunta, jonka

valmisteltavina ovat vars. kunnallislainsäädäntöä, metsästystä ja kalastusta, maanjakolainsäädäntöä ja vesioikeutta koskevat asiat'. -**vanhurskaus** s. usk. vanhurskaus, jonka ihminen kuvittelee saavuttavansa lain sääntöjä noudattamalla. -**voimainen** a. lak. lainvoimainen. | L. päätös, tuomio.

lakkia *ne* s. fon. = palataali. | L:teitä ovat esim. j, k, g ja v.

1. **lakka**^{10*} s. 1. eril. aineista (hartseista, öljyistä, asfaltista, selluloosaestereistä tm.) ja jstak liuotteesta (spriistä, eril. alkoholeista, tärpätistä, asetonista, bentsiiniä tm.) valmistettu kirkas liuos, jota tav. käytetään pintojen käsittelyyn ja joka kuivuttuaan muodostaa kovan, tav. kiiltävän ja kestävä kalvon; vrt. vernissa. | Väritön, vedenkestävä, nopeasti kuivuva l. Puusepän, suutarin l. Ns. haihtuvissa l:issa on liuotteena jokin helposti haihtuva aine. L:alla silyty pinta. Pöytä on vielä hyvässä l:assa 'pöydän lakkaus on vielä hyvä'. — *Yhd.* asfaltti-, hartsi-, kopaali-, krappi-, selluloosa-, spri-, öljyl.; japanil.; auto-, huonekalu-, kynsi-, lattia-, metalli-, nahka-, oksa-, puu-, rauta-, veneli.; kumil.; sisä-, ulkol. 2. hartsista ja tärpätistä sekä jstak väriaineesta valmistettu, kuumuudessa helposti sulava ja jäähtyessään nopeasti kovettuva massa, jota käytetään asiakirjojen, pakettien ym. sinetointiin, pullojen suun tiivistämiseen yms. | Tanko helakan punaista l:kaa. — *Yhd.* kirje-, pullo-, sinettil.

2. **lakka**^{10*} s. 1. a. havuista tms. tehty yksilapainen tilapäinen viistokatos, tuulensuoja, laavu. | Metsämiesten havuista sateen ja tuulen suojaksi kyhäämä l. Eräät Siperian luonnonkansat asuvat l:issa. b. rakennuksesta ulkoneva (etu)katos, röytä. | Riihen, aitan ovea suojaava l. Talon toinen räystä ulkonee pat-saiden varaan rakennetuksi l:aksi. c. rakennuksen laipion ja vesikaton välinen tila, ullakko, ylinen, vintti, parvi; vrt. luhti. | Kirkon, riihen, myllyn, navetan, tuvan l. Nousta pirtin l:kaan. Mennä l:kaan nukkumaan. d. kyyhkyslakka. | Kiinteä, liikkuva l. Kyyhkysket palaavat l:kaansa. 2. *harv.* latva, harja, huippu. | Tuuhea hongan l. Kärpässien l. 'lakki'. Vuoren l:alla asustivat hauskat -- jääkyyhkysket AK. — -- Iku-Turso, Äijön poika, / nosta pää-täsi merestä, / l:koasi lainehesta! KAL.

3. **lakka**^{10*} s. suomurain, vars. sen kypsä "marja", hilla. | Muuraimet kypsyvät l:oksi. Suo oli l:koja keltaisenaan. Syödä l:koja. Olla l:assa 'lakkoja poimimassa'. Lähteä suolle l:kaan.

lakkaaja¹⁰ tek. < 2. lakata. | Tottunut huonekalujen l.

1. **lakkaamat**^{on} *kielt.* a. -tomasti adv. (< 1. lakata) herkeämätön, keskeytymätön, taukoamaton, loppumaton, alituinen, yhtämittainen. | L. ihmisvirta. L:tomia sotia. L. kohina. Sattaa l:tomasti.

2. **lakkaamat**^{on} *kielt.* a. (< 2. lakata) jota ei ole lakattu. | L:tomat huonekalut.

lakkaamatta adv. ks. 1. lakata 3.

lakkabentsiini s. maal. bentsiinin ja petroliin

välitise, jota käytetään mm. lakkojen liuotteena, raskasbentsiini.

lakkahillo s.

lakkainen^{on} *poss.* a. < vars. 1. lakka 1. | L. si-vellin. — *Yhd.* kirkasl.

lakka/kerros s. Esineen pintaa peittävä ohut l. -kilpikirva s. Coccus lacca, mm. fiukuksissa elävä itäintialainen kilpikirva, joista valmistetaan punaista lakkaa.

lakkalatva vars. *runok.* 1. s. *harv.* tuuhea, tasainen latva. | -- pinjat, joiden l. oli kuin katto LEHT. 2. a. tuuhea-, tasalattainen, lakkapäinen. | L. honka. -- tuoksui metsät l: LEINO.

lakka/maalau s. Japanin korkealle kehittyneet l. Tarjotin koristellaan l:maalauksin. -**maali** s. maali, jossa on lakkaa. | L. muodostaa sillä maalattuun esineeseen kovan, kiiltävän pinnan. -**musta** s. maal. pähkinäkuoria, luumun-kiviä yms. hiiltämällä valmistettu musta väri-aine. -**nahka** s. = kiiltonahka. -**peite** s. Viulun punertava l. -**pinta** s. Himmeä, kulunut l.

lakkapunainen a. → lakanpunainen.

1. **lakkapuu** s. Rhus vernifera, itäaasialainen puu, jonka maitiaisnesteestä valmistetaan japanilakkaa.

2. **lakkapuu** s. eteiskatosta kannattava puu. | Yli kynnyksen kysyvi, / lausui l:n takoa KAL.

lakka/päinen a. -päisyys *omin.* lakkapää. 1. puusta: tuuhea-, tasalattainen, lakkalatva. | L. honka. L:päisiä koivuja. L:päisyys on merkkinä puun pituuskasvun loppumisesta. 2. aallosta: vaahto-, kuohupäinen, -harjainen. | L:päiset laineet. -**pää** 1. s. *harv.* a. puusta: tuuhea, tasainen latva, lakkalatva. b. aallosta: vaahtoinen, kuohuinen harja, vaahtoharja. | Kun lainehet l:in / käy meren selkää AK. 2. a. lakkapäinen. a. puusta. | L. mänty. L:ät hongikot. b. aallosta. | L:ät laineet. Aalto nousee l:äksi. — *S:sesti.* Meri aaltoilee l:inä.

lakkapäälaine s. myös . | Isoja l:laineita. -**pe-täjä** s. myös . | Tuuli kaatoi l:n.

lakkari¹⁰ s. kans. tasku. | Paksu lompakko l:issa. -- pistän molemmat kourani housuihin l:eihin KIVI. — *Kuv.* Voitto on kuin l:issa. Lukkari on papin l. SL.

lakkarikello s. kans. taskukello.

lakka/sinetti s. Valtakirjan antajan l. Sulkea kirje l:sinetillä. -**svellin** s.

lakkasuo s. Lähteä l:lle marjaan.

lakka/tanko s. tanko sinettilakkaa. -**tehdas** s. -teollisuus s. Lakka- ja väriteollisuus. -**työ** s. vars. lakalla päällystetty esine. | Kiinalaisia ja japanilaisia l:toita.

lakkauksissa adv. *harv.* lakanneena. | Yhdistyk-sen toiminta on ajoittain ollut l.

lakkau¹⁰ *teonn.* < 2. lakata. 1. lakkaaminen. | Suorittaa huonekalujen, korkkimaton l. L:kseen tarvittavat aineet. — Postilähetyskoti l. 'sinetöiminen lakalla'. — *Yhd.* sisä-, ulkol. 2. lakkaamisen tulos, lakkapeite, -kalvo. | Esineen pintaa peittää ruskea l. Kulunut l. — *Harv.* -- laatikot ovat puodissa -- l:sten [= sinettien] takana TALVIO.

1. **lakkaut**¹⁰ *kaus.v.* < 1. lakata. 1. varsin. merk:ssä: lopettaa t. keskeyttää jnk toiminta, voimassaolo tms. | L. puolue, yhdistys. L.

virasto. L. sanomalehti 'kieltää ilmestymästä'. L. [= kumota] laki. — Lak. L:tava eli devotiivinen vaikutus, seuraamus. 2. tav. par. lopettaa, keskeyttää, päättää. | L. maksunsa. Liikkeen oli l:ettava toimintansa. Laiya l:taa kulkuvuoronsa. Vesi välähleele airon lehdessä -- kun hän l:taa soutunsa AHO.

2. lakkaut/taa²⁴ *fakt.v.* < 2. lakata. | Huonekalut on uudestaan l:ettava.

lakkauttamis/päätös s. -vaatimus s.

1. lakkaut/a⁴⁴ *pass.v.* lakata, loppua, keskeytyä, päätyä. | Yhtiön, kuoron toiminta l:u. Liikenteen l:minen. L:neet lehden tilaukset.

2. lakkaut/a⁴⁴ *pass.v.* < 2. lakata. | Lakattaessa huonosti l:neet kohdat.

lakkautus⁵⁴ *teonn.* < 1. lakkauttaa. | Sanomalehden l. Maksujen l. -palkka s. lakkautetun t. toiseksi muutetun viran aikaisemmalle haltijalle määrättyäkin maksettava palkka. | Asettaa jku, joutua l:alle. Olla l:alla. -pää-tös s.

lakka/vernissa s. maal. lakka, jossa on jtk kuvua öljyä, öljy-, rasvalakka. -väri s. 1. aniliinivärien vesiliuoksia ja eräitä metallisuolaliuoksia sekoittamalla saatuja öljyihin ja veteen liukenemattomia väriaineita; *syn.* pigmenttinväri, värilakka. 2. = lakkamaali. | L:llä maalattu lattia.

lakki¹ s. 1. lleriton, us. lipallinen (tav. miesten, erikoistapauksissa, esim. virka-asuun kuuluvana myös naisten) päähine; vrt. hattu, myssy. | Pojan l. Nahkainen, samettinen l. Matala, lipaton, tupsupäinen l. Neljän tuulen l. lappalaismiesten päähine, jonka korkeahkosta tasalakisesta pesästä ulkonee neljä pitkää soppea. L:in reuhka, risa. L:itta päin. Seistä l. kourassa. Panna, siepata l. päähänsä. Panna l. korvilleen. L. päässä, silmillä. Ottaa l. päästä. Nostaa, kohottaa l:kia (tervehdykseksi). Hurrasivat ja heittelivät l:kejaan. Pyöritellä neuvottomana l:kia. Kunniaa tehtäessä nostetaan oikea käsi l:in reunaan. — *Kuv.* Sille miehelle minä nostan l:iani 'sitä miestä kunnioitan'. Tavoitella valkoista l:kia 'pyrkii ylioppilaaksi'. — *Yhd.* kangas-, karva-, nahka-, paperi-, sametti-, turkis-, verkal.; lippa-, patasta-, piippo-, tupsul.; valkol.; autoilijan-, kalastajan-, poliisin-, upseerinl.; lappalais-, merimies-, sotilas-, ylioppilasl.; arki-, kesä-, pyhä-, talvil.; hiihto-, uima-, urheilu-, virkal. 2. *kuv.* lakkia muistuttavasta päällyksestä, suojuksesta t. jnk esineen osasta; vrt. hattu 3. | Kuhlilaan l. Iso kivi, luminen l. päässä. — *Vars. kasv.* kantasiemen itiöemän leveä latvaosa. | Sienen kanta ja l. Hepotatin l. on päältä punaruskea.

lakkia¹⁷⁴ v. murt. = latkia. | Kissa l:i lämmin-tä maitoa AHO. -- juomahan Manalan maljat, / Tuonen tuopit l:imahan KAL.

lakkiaiset⁵³ s. mon. koul. uusien ylioppilaiden laimsaantipäivänsä iltana pitämä juhla.

lakki/kangas s. -kauppa s. -mainen⁵³ *kalt.a.* L. itiöemä.

lakki/nen⁵³ 1. *dem.s.* Pikku tonttuja l:set päässä. — *Vars.* 2. yhd:ojen jalkiosana. | Harmaa-, puna-, suippo-, valkol.

lakkipäinen a. jolla on lakki päässä. | L. poika. -pää 1. a. = ed. 2. s ja a. *harv.* = lakkapää. | -- poikki Pohjolan vesien, / l:ien laineiden KAL. lakki/reuhka, -risa s. vanha, kulunut lakki, lakin reuhka, risa, lakkikulu. | L. takaraivolla. -sien*i* s. *kasv.* L:et 'Hymenomyces', kantasienien lakko, joka käsittää ne kantaitiöiset, joiden itiöelä on kehittyntä itiöemän pinnalle'. -tehdas s.

lakko¹ s. 1. työntekijän tav. asianomaisen työntekijäjärjestön johdolla toimeenpanema työnseisaus, kun työntekijäin ja työnantajan t. -antajain välistä erimielisyyttä ei saada sovitetuksi pelkillä neuvotteluilla, työlakko; vrt. (työn)sulku. | Satamatyöläisten, tarjoilijain, virkamiesten l. Poliittinen, kansainvälinen l. Tehdä l. Ammatilijadistys julisti l:on. Ryhtyä, ruveta l:koon. Olla l:ossa. Rikkoa, murtaa l. L. päättyy huomenna klo 12. — Italialainen l. 'lakko, jossa työntekijät jäävät työhön, mutta pyrkivät pitämään työn tehoa mahdollisimman heikkona'. — *Yhd.* leipuri-, maalari-, merimies-, rautatieläis-, virkamiesl.; hiili-, kirjapaino-, lastaus-, liikenne-, maatalous-, metalli-, ravintola-, rautatie-, satama-, teollisuusl.; istuma-, kannatus-, korpi-, miehitys-, myötätunto-, suur-, vastalause-, yleisl. 2. muista ed:n tapaisista yhteiskuntailmiöistä. | Opiskelijain tekemä l. — *Yhd.* kutsunta-, luento-, osto-, vaali-, vero(nmaksu)l. 3. pidättyminen jstak, toiminnasta t. käynnistä lakkaaminen, toimimattomana t. käyttämättömänä oleminen, epäkuntoon joutuminen. | Tupakkamiehen l. ei kestä kauan. Radio, kello teki l:on 'lakkasi toimimasta, käymästä'. Auto teki mäessä l:on. Suolisto on l:ossa 'ei toimi'. Olisin lukenut vielä, mutta silmäni tekivät l:on. — *Yhd.* juoma-, kahvi-, syömä-, tupakkal.

lakko/aalto s. *kuv.* Uusi l. uhkaa Ranskaa. -alue s. Levottomuuksia l:illa. -avustus s. lakkolaiselle maksettava avustus. -ehto s. *liik.* urakka- t. hankintasopimuksen mahdollisen lakon varalta liitetty ehto, lakkoklausuuli. -hank*e* s. Veturimiesten l:keet.

lakkoil/la²⁹ v. -u² *teonn.* 1. tehdä lakko(ja), olla lakossa. | Myyjätaret l:evat. L:evia merimiehiä. 2. toimia t. käydä huonosti, pysähdellä, konstailla, reistailla, vikuroida. | Moottori, haulikko l:ee. L:eva sydän. Muisti rupe si l:emaan.

lakkoilija¹⁴ *tek.* < ed. | L:t tihutöissä.

lakko/julistus s. Seiniin kiinnitetyt l: julistukset. Totella ammatilijon l: julistusta. -kahakka s. -kassa s. työntekijäjärjestön kassa, josta järjestön jäsenille lakon aikana maksetaan avustusta. -kehotus s. -kiihottaja s. -kiihotus s. -klausuuli s. *liik.* = lakkoehto. -kokous s. kokous, jossa tehdään lakkoa koskevia päätöksiä. | Poliisi hajotti l:ksen. -komitea s. lakko-toimikunta.

lakkolai/nen⁵³ s. lakossa oleva työntekijä, lakkoilija. | L:sten kokous. L:set palanneet töihin.

lakko/levottomuus s., tav. mon. Pahoja l:levottomuuksia Italiassa. -liik*e* s. Metallityöläisten

1. L:keen puhkeaminen, leviäminen. Yhtyä 1: keeseen. Tukahduttaa 1.

lakkoliitti¹ s. *geol.* sienen t. kakun muotoinen laaja magmassa, joka sulana on puristunut maan kuoreen pääsemättä pinnalle saakka ja tällöin kohottanut yläpuolellaan olevia kivimassoja.

lakko/lupa s. asianomaisen keskusjärjestön tms. myöntämä lupa lakon aloittamiseen. **-mel-lakka** s. **-oikeus** s. **-puuha** s., tav. *mon.* **-pää-tös** s. **-rettelö** s., tav. *mon.* **-rikkuri** s. lakon-rikkoja, (lakon)rikkuri. **-taistelu** s. L., joka päättyi työnantajain voittoon. **-tila** s. Liike on julistettu 1:an. **-tilanne** s. Uhkaava 1. **-toimikunta** s. lakkolaisten asettama, heitä lakkoa koskeissa kysymyksissä edustava toimikunta, lakkokomitea. **-työ** s. lakon aikana suoritettava, lakon rikkova työ. **-vahti** s. lakkovartion jäsen. | Asettaa 1:aja. **-vakuutus** s. työnantajan lakon varalta ottama vakuutus. **-vapaus** s. Työläisille on taattava yhdistymis- ja 1. **-vartio** s. lakkolaisten työpaikalle asettama vartio, jonka tehtävänä on estää lakkoon osallistumattomia ryhtymästä lakonalaisiin töihin.

lakla¹⁰ s. *kansanr.* metsähanhi. — *Kuv.* -- kivenpuu käkenä kukkui, / 1:na kiven lapatta KAL.

laklat/ella^{20*} *frekv.v.* < seur. | -- vesi 1:teli tutusti kokassa HEFOR.

laklat/ta^{2*} *onom.v.* -us⁶⁴ *teonn.* kalkattaa, lip-lattaa, palpattaa, pälpättää. | Myllyn rattaat 1:tavat. Laineet 1:tivat veneen keulassa. Kuului hiljaista lehmänkellon 1:usta. Hanhiparvi 1:taa. [Eukkojen] silmät olivat sirrallaan ja kielet 1:tivat Kianto.

lakmus⁶⁴ s. *kem.* eräistä jäkälistä valmistettu sininen väriaine, jota käytetään mm. kemian töissä indikaattorina. **-koe** s. lakmuksella suoritettava koe, jonka tarkoituksena on todeta jnk aineen happamuus t. emäksisyys. **-liuos** s. lakmusvärin vesi- t. alkoholiiliuos. | Punainen 1. **-paperi** s. lakmusliuksella värjätty imupaperi, jota käytetään kemiallisena indikaattorina. | Tutkia jtk 1:lla. Haplo värjää sinisen 1:n punaiseksi. **-reaktio** s. lakmuksen ko-keessa osoittama reaktio. | Neutraali 1. **-väri** s.

lako^{1*} 1. s. sateen t. myrskyn maahan painama, lakoutunut vilja t. heinä; tav.: viljan t. heinän painuneisuus. | Myrsky tekee 1:a. Myöhäinen kylvä kärsii laosta enemmän kuin aikainen. Ei 1. lasta tapa [= lakoutuneestakin viljasta saadaan vielä sato] SL. — Vars. *laossa*, laosta, lakoon (*adv.*) maahan painuneena, painuksissa, lakoutuneena. | Vilja, ruis, ohraa on laossa. Mennä, painua 1:on. Sade lyö laihoon 1:on. Rakeet hakkasivat kaislikon 1:on. Nousta laosta. — *Kuv.* -- sen sijaan, että innostuisivat ja koettaisivat ymmärtää ja meitä nuorempia neuvoa, aina ollaan alas painamassa, aina 1:on lyömässä AHO. 2. a. *harv.* lakoon mennyt, lakoutunut, lakoileva. | L. vilja. [Ihmisiä] kaatui kuin 1:a laihoa synnintuntoon AHO.

lakoheinä s. lakoinen heinä.

lakoilla²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < laota. | Vilja 1:ee.

Juokisivat niin, että vesakko 1:i. — Ojan seinämien 1:u. Kahden puolen 1:evät laineet kokan edessä AHO.

lakoinen⁶⁴ a. -suus⁶⁴ *omin.* lakoutunut, laossa oleva. | L. ruis, laiho, sato. L. vainio, vehnäpelto.

lakonalainen⁶⁴ a. -suus⁶⁴ *omin.* jota lakko koskee, lakkotilaan julistettu. | L. liike. Työmaa julistettiin 1:seksi.

lakoni⁶⁴ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁴ *omin.* puhe-tavasta: lyhyt ja ytimekäs, nasevan suppea-salainen. | L. vastaus, käsky. Sanonnan 1. suppeus. Pukea ajatuksensa 1:seen muotoon. Puhua miehekkään 1:sesti.

lakonismi¹ s. lakonisuus, lakoninen ilmaus.

lakon/murtaja s. henkilö, joka työnantajan ulkoapäin palkkaamana ryhtyy tekemään lakonalaista työtä. | Sieltä täältä haalitut 1:murtajat. **-rikkoja** s. henkilö, joka tekee t. ryhtyy tekemään lakonalaista työtä, (lakon)rikkuri; myös = ed. | Värvätä 1:ia. Yhteenottoja lakkovahtien ja 1:ien välillä. **-rikkuri** s. = ed. **-uhka** s. Palkkariidan synnyttämä 1.

lakoontua^{1*} v. = lakoutua.

lako/pellava s. lakoinen pellava. **-ruis** s. vrt. ed. **-sauma** s. *rak.* kahden kiverroksen välinen vaakasuora sauma muurirakenteessa; vrt. pystysauma.

lako/tua⁴ v. (*rinn.* lakoontua) mennä t. painua lakoon, laota. | L:tunut vilja. Maatiais-kaurat ovat helposti 1:tuvia. Hamppu ei 1:du. — *Kuv.* [Ukko polvistui rukoukseen] kansan 1:tuessa maahan hänen rinnalleen RAHO.

lako/varis s. *kans.* Akkoja oli pirtissä kuin 1:variksia 'paljon'. **-vilja** s. lakoinen vilja.

lakritsa¹⁵ s. = seur.

lakritsi⁴ s. lakritsikasvin juuresta valmistettu musta aine, jota käytetään mm. rohdoksena ja makeisten valmistukseen; siitä valmistetuista makeisista. | L. vatsalääkkeenä. — Pussillinen 1:a. Lapset imeskelevät 1:a. **-jauhe** s. *farm.* ulostavasti vaikuttava lääkeos, joka sisältää mm. lakritsijuurta, sennanlehteä ja rikkiä. **-juuri** s. *farm.* lakritsikasvin juuri, josta lakritsia valmistetaan. **-kasvi** s. *Glycyrrhiza glabra*, hernekasvien heimoön kuuluva ulkomainen ruoho t. matala pensas; vrt. lakritsi. **-pastilli** s. **-patukka** s. **-piippu** s. piipun muotoinen lakritsimakeinen. **-pulveri** s. lakritsi-jauhe. **-uute** s.

laksatiivi⁴ s. ulostusaine. | Käyttää karvasvettä, lakritsijauhetta 1:na.

lakseera/ta²⁰ v. -us⁶⁴ *teonn.* lääkkeistä: ulostut-taa.

lakso¹ s. *vanh.* ja *murt.* laakso. | -- laulelin jokaisen 1:n, / joka kummun kukkuelin KAL.

laktaami⁶ s. *kem.* aminohappojen sisäinen anhydridi; vrt. laktoni.

laktaasi⁶ s. nuorten nisäkkäiden suolistossa sekä eräissä pikkueliöissä esiintyvä maitosokeria hajottava entsyymi.

laktaatti⁶ s. *kem.* maitohapon suola.

laktalbumiini⁴ s. *kem.* maidon albumiini.

lakto/basilli s. sauvamainen maitohappobakteeri. **-densimetri** s. maidon ominaispainon määrittämiseen käytetty uppoaaka. **-flaviini**⁴

s. = riboflaviini. -geeninen⁶³ a. L. hormoni 'maidoneritystä kiihdyttävä aivolisäkkeen hormoni, prolaktiini'.

laktioni⁶ s. kem. oksihappojen sisäinen anhydridi eli esteri; vrt. laktaami.

laktoosi⁶ s. kem. maitosokeri.

lal, lalla, lallallaa jne. *interj.* ks. 1. la.

lallatella²⁵⁶ *frekv. v.* -telu² *teonn.* < seur. | Äiti l:telee lapselleen. — Humalaisten l:telua.

lallat/taa²⁵⁶ v. -us⁶⁴ *teonn.* 1. laulaa jtk säveltä la la, lal lal tms. tavuja toistellen. | L. jtk pianon säestämänä. L. jtk renkutusta, lasten lauluja. Lal lal lal laa, l:taa tyttö tuttua säveltä. 2. lepertää, löpöttää, höpöttää. | Kieli alkaa jo 1. viinan vaikutuksesta. Tyhjä l:usta, joka ei mihinkään tehoa AHO.

lalli⁴ s. *harv.* = seur. — Tav. *yhd.* juoppol.

lallu¹, -[kka]¹⁵⁶, -[s⁶⁴ s. tav. pehmeästä, veltosta, saamattomasta henkilöstä: väty, vetelys, nahjus, nuhjus. | Lihava, laiska l: L:ikka ja jänishousu. Mokokakin hentomielinen l:s. L. sinä olet mieheksi. -- johtokunta kun oli sellainen lallu v.KOLKKALA.

1. **lama**¹⁰ 1. s., vars. *tal.* lamaannus, lamatila, -kausi, depressio. | Taloudellinen l. Pörssin l. L. jatkuu. Keksiä keinoja l:n voittamiseksi. — *Yhd.* liike-, rakennusl. 2. **lama/ssa**, -sta, -an (adv.) lama(ann)uksissa. a. *konkr.* maahan, alas, kokoon painettuna t. painuneena, painuksissa, laossa, lyhyssä, lyyssä. | Pelto on l:ssa. Ruoho on l:ssa astujan jäljiltä. Sade on painanut hevosen karvat l:an. Rakennus on päässyt l:an. Lyyhistyä l:an. b. *abstr.* lannistuneena, nujertuneena, herpaantuneena, masennuksissa; osaksi tukahduksissa, laimentuneessa tilassa. | Ruumis ja sielu l:ssa. Hermot ovat l:ssa. Mieli oli syvästi l:ssa. Vastoinkäymiset löivät l:an hänen innostuksensa. — Seura on l:ssa. Työ, kauppa, liike-elämä on l:ssa. Markkinat ovat täydelleen l:ssa. Toiminta on mennyt l:aan, päässyt l:aan. Koko Karjala julmasti lyötiin l:an KALLAS. 3. a. *vanh.* voipunut, heikko, huono. | -- lehmä läävässä l:na, / sairahana sarvinauta KANT. — *S:sesti.* -- nuo herrat ei näy hevosta säästävän — pojan l:an, ihan vaahdossa kuohuu AHO.

2. **lama**¹⁰ [tav. lä-] s. lamalainen munkki. — *Yhd.* dalail.

lama-aika s. lamakausi. | Taloudellinen l.

lamaannu/s⁶⁴ s. lamassa oleminen, lamaantuneisuus, lamaus, lama(annus)tila, depressio. | Lihasten, hermojen l. Pistoksen aiheuttama l. Mielen, tahdon l. Moraalinen l. — Taloudellinen l. Liike-elämän l. Tiedot sodasta synnyttivät pörssissä voimakkaan l:ksen. — *lamaannu/ksissa*, -ksiin (adv.) lamaantuneena, lamas- sa. | Isän kuolema sai K:n aivan l:ksiin. Yhdistyksen toiminta on l:ksissa.

lamaannus/aika, -kausi s. Vuosia kestänyt teollisuuden l. -tila s. Hermoston, mielen l. Teh- taan toimintaa uhkaa l. Kehitys on joutunut l:an. Elää kansallisessa l:ssa.

lamaannutt/aa²⁵⁶ *kaus.v.* -avasti *adv.* (< seur.) lamata, lamauttaa. | Myrkky, joka l:aa lihaket. Sota l:i yritteliäisyyden. Keskinäiset riitaisuudet vaikuttavat toimintaan l:avasti.

lamaan/tua¹⁵⁶ v. -tuneisuus⁶⁵ *omin.* (rinn. lamautua) mennä t. joutua lamaan, lamatilaan, herpaantua, lannistua, nujertua, masentua, (osaksi) tukahduttaa t. tyrehtyä, laimentua. | Jalat l:tuivat epämukavasta asennosta. Ruumiin vasen puoli on l:tunut 'halvaantunut'. Lihasten l:tuneisuus. Hermosto l:tuu. Mieli, tahto l:tuu. Hän ei helposti l:nu. Tuijotti eteensä kauhusta l:tuneena. Yritys l:tui varojen puutteesta. Elinkeinojen l:tuminen.

lamai/nen⁶³ a. *murt.* -sesti *adv.* voipunut, heikko, väsynyt, lamaantunut. | Vanha ja l. hevoskaakki. -- torkkui ja nuokkui kuin l. lammas KAUPPISH. Hän tunsu uutta voimaa virtaavan l:seen mieleensä IMMI HELLÉN.

lamakausi s. Taloudellinen, kirjallisuuden l. Yleismaailmallinen l.

lamalai nen⁶³ [tav. lä-] a. ja s. lamalaisuuteen kuuluva, sille ominainen, sen opin mukainen; lamalaisuuden tunnustaja. | L. hierarkia, pappi. L. tapa. Lhasa, l:sten pyhä kaupunki. -suus⁶⁵ s. Sisä-Aasian budhalaisuus.

lamamiili s. miili, jossa puut ovat pitkällään;) (pystymilu.

lamantiini⁴ s. Trichechus manatus, amerikkalainen manaatti.

lamarekismi⁴ s. ranskalaisen Lamarckin esittämä polveutumisoppi.

lamasalvos s. puurakennustyylin muoto, jossa hirret erilaisin nurkkasalvoksin liitetään toisiinsa vaakasuorasti;) (pystysalvos.

lama/ssa, -sta, -an *adv.* ks. 1. lama 2.

lama/ta¹⁵⁶ v. painaa t. saattaa lamaan. 1. *konkr.* painaa maahan, alas t. kokoon, lytistää, lyyhistää; lahmata. | L. vilja, ruoho maahan. L. nokkosia jalkoihinsa. Lumi l:a metsän puita. -- marssi sinne, missä pilvet maata l:a [= viistävä] KIVI. Pois alta taikka l:taan! SP. 2. vars. *abstr.* lamauttaa, lamaannuttaa. | Isku l:si käden. Myrkytyksen l:ama hermosto. L. jkn into. Kauhui l:si voimani. Häpeän tunne l:si hänet. L:ava pakkomielle. Sota on l:nut viennin.

lamatila s. lamaannus(tila). | Taloudellinen l. Isonvihan aiheuttama l. Elää henkisesti l:ssa.

lamau/s⁶⁴ s. lamaantuminen, lamaannus. | Lihasten l. Outo l. valtasi mielen. Moraalinen l. — *lamau/ksissa*, -ksiin (adv.) lamaantuneena, lamassa, lamaannuksissa. | Lyödä l:ksiin. Ruumis, into, kauppa on l:ksissa. — *Yhd.* hermol.

lamaustila s. lama(annus)tila. | Taiteen l.

lamaut/taa²⁵⁶ v. -tavasti *adv.* -us⁶⁴ *teonn.* saattaa lamaan, lamatilaan, lamaantumaan, herpa(ann)uttaa, herpaista; (osaksi) tukahduttaa t. tyrehtyttää; lamaannuttaa, lamata. | L:tava isku. Myrkky, joka l:taa keskushermoston. Merivuokot l:tavat saaliinsa polttiäisellä millään. Käärmeen l:tava katse. Seisoi hyytävän pelon l:tamana. — L. jkn voimat, into, rohkeus. Tappion moraalisesti l:tava vaikutus. Ei ankara tautikaan pystynyt l:tamaan hänen elämänsä koaan. Sota l:ti kansainvälisen kaupan. Lakko l:tanut liikenteen. Taloudellisesti l:tava aika. — *Sot.* herpaannuttaa vihollisen elävän voiman toiminta. | Vihollispatterien tuhoaminen tai l:taminen.

lamauttamisammunta *s. sot.* tykistön t. muu ammunta, jolla määrääjäksi pyritään herpaanuttamaan vihollisen toiminta.

lamautua⁴ *v.* = lamaantua.

lamavuo^{si} *s.* Sotaa seuranneet l:det.

lamee³⁰ *s.* kangas, jonka loimissa t. kuteissa on metallilankoja, lameekangas. — *Yhd.* hopea-, kulta-, -kangas *s.*

lamelli¹⁰ *s.* ohut levy, lehti, liuska, hile. | Helttasienten heltat eli l:it. Astian seinämiin l:eksi kiteytynyt aine. Kartonki on valmistettu toisiinsa yhdistetyistä paperiarkeista eli l:eista. — *Tekn.* Pistorasian sulakkeena on joko l. tai tulppa. Nivelketjut on tehty tapeilla toisiinsa yhdistyvistä l:eista.

lamellijarru *s. tekn.* = levyjarru. -**kytkin** *s. tekn.* = levykytkin. -**talo** *s.* kaupunkitaloja, jotka on rivitetty toisistaan erilleen yhden-suuntaisesti vierekkäin, niin että ne toisiaan varjostamatta kaikki saavat auringonvaloa; *syn.* kaitiotalo.

laminaarinen³⁰ *a. fys.* silojuoksuinen; vrt. turbulenttinen. | Nesteen liikettä sanotaan l:seksi, kun sen aineosat pysyvät samassa tasossa ja nämä tasot liukuvat pyörteitä muodostamatta toistensa ohi.

lammas³⁰ *s. l. a.* Ovis aries, yleinen kotieläin; vars. täysikasvuista naarasyksilöstä; *el.* Ovis, ontosarvisiin märehijöihin kuuluvia nisäkäitä; vrt. uuhi, pässi, jäära, oinas, karitsa, vuona. | Suomalainen, itäfriisiläinen l. [rotuna]. Yksi hevonen, 5 lehmää ja 8 l:masta. Valkoinen, musta, pitkäväyläinen l. L. karitsoineen. L:paan villa, tali. L. kaluaa ruohoa, määkiä. Hoitaa, pitää, paimentaa l:paita. L:paan keritseminen, teurastus. L. on hyvä eläin: ei pure eikä potki st. — *Yhd.* rasvahäntä-, sarvill.; karakul-, maatials-, merinol.; liha-, lihotus-, siitos-, teuras-, turkisl.; emä-, rotu-, uros!; uhril.; kekri-, pääsiäisl. **b.** lampaan lihasta; lampaan nahasta turkiksena. | Pais-tettua, pariloitua l:masta. L:masta ja kaalia. Keittää, syödä l:masta. — Harmaata, mustaa, värjättyä l:masta. Turkki on kiharaa l:masta. — *Yhd.* kultal. **2.** vertauksellista ja kuv. käyt-töä. **a.** vars. (liian) lempeästä, nöyrästä, hyvähahkaisesta t. arasta ihmisestä. | Kuulii-nen, lauhkea, viaton, typerä kuin l. Juoksevat kuin l:paat karkuun. Sulloutuivat kuin l:paat hädissänsä yhteen. Puhuu niin kuin (kei-tetystä) l:paan päästä [= tyhmästi] sp. — Semmoinen raukkaomainen l! L:paan maidolla juotettu mies. -- on sillä Jussilalla silloin l:paan maksa, ellei tästä hyvitystä vaadi **K.KAJANDER.** Jokos tuli l:paalle miehen luonto! Kauppiaalla on sian sielu, l:paan aivot ja koiran omatunto sp. — *musta lammas* joukon tottelemattomin tms., eniten huolia, murhetta aiheuttava jäsen, surunlapsi, syntipukki, hä-peäpilkku t. -tähra. | Perheen, puolueen musta l. Luokka, joka on koulussa musta l. — *susi lampaan, lammasen vaatteissa* ystä-vyyttä tms. teeskentelevä, todelliset huonot tarkoituksensa salaava henkilö, petollinen, salakavala teeskentelijä. | A. oli oikea susi l:paan vaatteissa. -- samanlaisia susia olivat

tietysti herrat pohjan perillä kuin etelän seu-tuvilla --, vaikka liikkuivatkin l:masten vaat-teissa? **KIANTO.** — *susi* — *lammas* vrt. ed. | Pi-tämättä sen enempää suden kuin lampaankaan [= kummankaan riitapuolen] puolta. [Huu-mori] jonka valossa ihmisten maailma ei näy sutten, vaan usein lauhkeiden pitkäkorvaisten ja joskus l:paidenkin laumana **HOLLO.** **b.** vars. *heng.* ihmisistä (vars. kristityistä, joskus israel-laisista) Jumalan, Kristuksen t. seurakunnan esimiehen ("paimenen") johtamiksi ajatel-tuina. | Kirkon kuuliaiset l:paat. Eksynyt l. Is-raelin huoneen kadonneet l:paat vrt. | -- te ette usko, sillä te ette ole minun l:paistani. Minun l:paani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua vrt.

lammas³⁰**aitaus** *s.* -**farmi** *s.* Iso l. -**haka** *s.* -**hoito** *s.* → lampaanhoito. -**huone** *s.* lammashuonetta, -läävä, -suoja, -pihatto, lampola. | Talli, navetta, l. ja sikolatti. — *Kuv. heng.* uskovain joukko, seurakunta, kristikansa. | Vaati-maton tehtäväni on ollut vain olla todelli-nen paimen sille l:elle, jonka Herra on minun heikon kätteni alle asettanut **LEINO.** -- että yksi l., / yksi paimen olis myös! **HLV.** -**hyp-py** *s. voim.* = lampaanhyppy. -**kaali** *s. ruok.* lampaanlihasta ja kaalista valmistettu ruo-kalaji. -**kanta** *s.* Kotimaisen l:mme lisäänty-minen, jalostaminen. -**kapi** *s. eläinlääk.* lam-paansyyhy. -**karja** *s.* -**karsina** *s. l.* navetan nurkassa. -**kartano** *s.* erityisesti lampaanhoitoa harjoittava tila. | Vuonna 1746 perustettiin Vaasaan suuri l. -**katra**³ *s.* Paimentaa l:sta. Susi l:an kimpussa. — *Kuv.* Juoksivat kuin säikähtynyt l. [Tuuli] ajaa tuiskulumet l:ina juoksemaan **LEHT.** -**keitto** *s.* Syötiin l:a. -**ketta** *s. murt.* lammashuonetta. -**koira** *s.* Englannin vanha l. 'pitkäkarvainen, vankea englantilai-nen paimenkoira'. -**kärpänen** *s.* Melophaga ovina, lampaassa loisiva silvetön kärpänen. -**laidun** *s.* -**laji** *s.* Kesyt l:t. -**lauma** *s.* Ajaa, paimentaa l:aa. Sudet raadelleet l:oja. — *Kuv.* Pakenivat kuin l. Me kaikkihan nyt kuu-lomme tuon oikean paimenen [= Messiaan] l:aan **KIV.** -**läävä** *s.* lammashuonetta. -**mainen**³⁰ *kalt.a., tav. halv.* -**sesti** *adv.* -**suus**³⁰ *omin.* vrt. lammas 2.a. | L. luonne, mies. Hänen silmis-sään on jotakin l:sta. Hymyili l:sesti, l:sen typerästi. Inhoan hänen l:suuttaan, -**muhen-nos** *s. ruok.*

lammasnahka *s.* lampaannahka. | L. peitteenä. Rukkaset ovat l:a. -**i**³⁰ *a.* L. lakki. L:set vällyt. — *Kuv., tav. halv.* (myös -**sesti** *adv.* -**suus**³⁰ *omin.*) lammasmainen. | Luonteeltaan l. Menetellä l:sesti. Velttoa l:suutta! -**lakki** *s.* Valkoinen l. -**turkki** *s.* Naisten, lasten l. Pää-lyksetön l. -**vällyt** *s. mon.*

lammasnavetta *s.* lammashuone, -läävä, -suoja, -pihatto, lampola. | Erillinen l. -**näyttely** *s.* Pienviljelijäin liiton järjestämä l. -**onn**³ *s.* Trullit pääsiäisyönä l:ea varastamassa. -**paimen** *s.* lampuri. | Kylän l:et. Unkarilainen l. -**paisti** *s. ruok.* lampaanpaisti. | Rasvaista l:a. -**pihatto** *s.* lammashuonetta. -**piika** *s.* lammaspaimenena oleva tyttö. | Talon tyttävät toimivat vuoroin l:na. -**raudat** *s. mon.* = keritsimet. -**rokko** *s.*

eläinlääk. eräs erittäin vaarallinen lampaiden tauti. -**rotu** s. Suomalainen l. -**sakset** s. mon. = keritsimet. -**siittola** s. -**suoja** s. lammasnavetta t. -**karsina**. -**talous** s. Kotimainen l. Harjoittaa l:ttä. Liha, villa ja muut l:den tuotteet. -**tarha** s. lampaille aidattu tarha; tarha, jossa harjoitetaan lampaiden hoitoa. | Satapäinen l. Perustaa, rakentaa l. Karhu tihutöissä l:ssa. — *Kuv. heng.* Minulla [Jeesuksella] on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä l:sta [= opetuslasten joukkoa] vt. -**turkis** s., tav. mon. L:ten arvo riippuu karvan muodosta. -**turkki** s. lampaannahkaturkki. | Naisten l. -**uhri** s.

lammepinta s. Tuulessa väreilevä l. -**ran[ta]** s. Talo l:nalla. -**silmä** s. pienestä lammeesta. | Suon keskellä päilyy kirkas l.

lamm[i]⁽⁹⁾ s. murt. lampi. | -- kirkkaita l:ēja kivi.

lammikko² s. 1. pieni, veden (tav. tilapäisesti) täyttämä maanpinnan syvennys, pieni lampi, lampare, allikko; maahan tm. valuneen nesteen keräymä; lätäkkö, lainisko, rapakko. | Tielle sateesta syntyneet l:ot. Isoja l:koja. Älä kastele jalkojasi l:issa! — Lapsi teki lattialle [virtsa]l:on. Pöydällä on l. maitoa. — *Kuv.* Häpeän l:oisia riuttoo sieluni irrs uuro. — *Yhd.* kura-, sade-, vesil.; maito-, sylki-, veril. 2. keinotekoinen vesiallas (luonnossa). | Lapsille puistoon tehty l. Lohen kasvatus l:issa. — *Yhd.* puistol.; kahlaus-, kalanviljely-, koe-, koriste-, kutu-, kylpyl.; tekol.; kesä-, talvil.; suolal.; ankkala-, kala-, karppi-, lohil.

lammikko¹ kala s. lammikossa kasvatettava kala. | Karppi l:kalana. L:kalojen ruokinta. -**ve[si]** s. Kasteluun käytetään l:ttä. -**viljely** s. kalanviljely etup. keinotekoisissa vesialtaissa. | Harjoittaa l:ä. -**viljely** s. 1. laitos, jossa harjoitetaan lammikkoviljelyä. | Maassamme on useita l:ksiä. 2. = lammikkoviljely.

lammuska¹⁵ s., tav. mon. = lamuska.

lammuskaide s. kansat. malkakaton räystäään reunalaute, joka estää malkoja luisumasta katolta.

lammut² dem.s. runok. < lampi. | Yli tyyneen l:puen soudeltiin / suvi-illalla immen kanssa *LEINO*.

lamo¹ v. harv. lojua, loikoa. | L:to sohvalla kaikeet päivät. -- laiskoina l:ivat Sanan ääressä koro. Elä läävässä lepeä, / lamo lammaskarsinassa! *KAL.*

lamova¹³ a. (partis.) vars. kasveja: maata pitkin kasvava. | L. pensas. Jos kysymyksessä on jokin l. lajike, on [marjapensaan] oksien alle hyvät asettaa tukia, etteivät marjat multaannu.

lampaala¹⁴ s. harv. lampola. | L:ssa on päseillä ja uuhilla eri karsinansa.

lampaanharmaa a. kans. L. kangas, huivi. -**hoitaja** s. -**hoito** s. Harjoittaa l:toa. L:don kannattavuus. Elää l:dosta, l:dolla. -**hyppy** s. voim. (rinn. lammashyppy) hyppy, jossa varhainen lennon aikana pidetään suorana ja sääret vain polvista taivuksissa; vrt. kyykkyhyppy. | L. pukin yli. -**juusto** s. lampaanmaidosta tehty juusto. -**kello** s. Puinen, vaski-

nen l. -**keritsimet** s. mon. -**kyljys** s. ruok. -**kääpä** s. Polyporus ovinus, tärkein syötävä kääpälajimme. -**laidun** s. myös: lammaslaidun. -**lanta** s. -**laja** s. Suolattu l. Pani l:van eväskonttiinsa. -**latina** s. leik. mitään merkitsemätön, käsittämätön kieli, siansaksa. | Puhua l:a. -**liha** s. Keittää, syödä l:a. L:sta valmistettu ruokalaji. -**lihamuhennos** s. -**mailto** s. L:dosta valmistettu juusto. -**musta** a. langasta, kankaasta: mustan lampaan villan värinen. | L. villalanka, raita.

lampaannahka s. myös: lammasnahka. | Muokata lampaannahkoja. Lampaannahasta valmistettu pergamentti. -**inen** a. myös: lammasnahkainen. | L. lakki, turkki. -**lakki** s. -**turkki** s. -**vällyt** s. mon.

lampaan[omistaja] s. -**paisti** s. ruok. myös: lammaspasti. -**papanja** s. lampaan ulosteista. | Koota l:oitaa lannoitteeksi. -**pää** s. Halkaistu l. On l:ssä hyviäkin paikkoja [ei niin huonoa, ettei jotain hyvääkään; tyhmälläkin voi olla hyviä ajatuksia] sl. — *Kuv.* tomppeli, tyhmyri, taulapää. | -- eikö hän ymmärrä, että on uusi elämä talossa! Ah sitä l:tä! *LEHT.* -**reisi** s. Savustettua l:ttä. -**rinta** s. ruok. Keitetty l. -**ruho** s. -**saparo** s. Sydän läpättää kuin l. -**satula** s. ruok. Paistettua l:a. -**sieni** s. = lampaankääpä. -**sorkka** s. Keittää rasvaa l:ista. -**suoli** s. L:esta valmistettu viulunkieli. -**syhy** s. eläinlääk. lampaassa esiintyvä syhy, lammaskapi. -**tali** s. -**talja** s. Tuore l. Heittäytyi l:lle pitkäkeeseen. -**tatti** s. = lampaankääpä. -**villi** s. Kotimaista l:aa. Ostaa l:oja. L:asta kehrätty lanka. -**vuona** s. -**vuota** s. L:dasta valmistettu nahka. -**vällyt** s. mon. lampaannahkavällyt.

lampare² s. (murt. lampero²) pienehkö lampi, lammikko. | Matala, sammaltunut l. [Poikia] ongiskeli -- joenmutkien l:issa *KARHUM.*

lampetti¹ s. seinään kiinnitettävä kynttilän (t. lampun) pidike, kynttiläkilpi. | Kirkon lampeetit. Taulun, peilin molemmin puolin on l. — *Yhd.* seinäl. -**kynttilä** s.

lampi¹ (murt. myös ⁴) s. pieni järvi; maant. veden täyttämä luonnon allas, jonka läpimitta on 10—200 m; vrt. lammikko, lähde. | Matala, syvä, kirkas, mutainen, musta l. Keinotekoinen l. Korpiemmet sadat pienet l:met. L:men silmä 'lampi'. L:men laineet. L. vilkkuu puiden välillä. Pojat luistelevat l:mella, l:men jällä. — *ummet ja lamm.* Jutella, valhehdella, kysellä ummet ja l:met 'kaiken maailman asioita, joutavia, puuta heinää'. Puuhaillee joutohetkinään ummet ja l:met. Soutaa ummet ja l:met 'kokea kaikki mahdollisuudet'. — *Yhd.* korpi-, metsä-, puisto-, salo-, suo-, vuori-, muta-, teko-, umpil.; joutsen-, kala-, lumme-, ruutanal.

lampi[ahven] s. Musta l. -**kotilo** s. Limnaea stagnalis, vars. suolattomassa, seisovassa vedessä elävä keuhkokotilo.

lampinen¹ dem.s. harv. Pikku l. 2. poss.a. L. maasto.

lampi[polyyppi] s. Hydra, rakenteeltaan erittäin yksinkertaisia suolattoman veden onteläimiä. -**ruutana** s. -**simpukka** s. = järvi-

simpukka. -veisi s. Pestä pyykkiä l:dessä. Ruutanat elävät enimmäkseen l:ssä. -vimpa s. = toutain.

lampo = lamas-. -karsina s.

lampola¹⁴ s. lammassavetta, -huone. | Navetan viereen rakennettu l.

lamponavetta s.

1. **lampu**¹⁵ s. erimuotoisista ja -rakenteisista valaistus- (joskus lämmitys- t. kuumennus-) laitteista, joissa valo (lämpö) syntyy jnk palavan nesteen t. kaasun liekistä t. sähkövirran lämpövaikutuksesta; vrt. lyhty, soihtu, kynttilä. | Kirkas, heikko l. Katosta riippuva l. L. palaa, valaisee, sammuu. Sytyttää, sammuttaa l. Lukea, ommella l:un ääressä. — *Erik*. l. öljy- t. kaasulampusta. | Anttiin l:ut. L:un lasi, sydän. Täyttää l. öljyllä. Kiertää l. pienemmäksi. L. savuaa, käryä. Puhalttaa l. sammuttaa. Siihen aikaan kun isä l:un osti [= ennen vanhaan] [alk. aho] sp. — Puhalluslampusta. | Kuumentaa, sulattaa, hitsata jtk l:ulla. 2. sähkölampusta. | Himmeä, maitolasinen l. 50 watin l. L:un kanta. Kiertää l. paikoilleen. L. on höltynyt. L. on palanut 'lampun hehkulanka on palanut poikki'. — *Puhe*. radio-, elektroniputkisto. | Radion l:ut on uusittava. 3. valaistusrakenteesta, jossa valaisevana osana tav. on sähkölampu, sähkövalaistuslaite, -valaisin. | Salin, makuuhuoneen, kirjoituspöydän l. Vihreäkupuinen l. L:un varjostin, jalka, johto. 4. yhd. Asetyleeni-, kaasus-, karbidi-, petroli-, sprii-, öljyl-, elohopea-, hehku-, kaari-, kvartsi-, kynttilä-, loiste-, putkil-, jalka-, katto-, käsi-, latia-, piano-, pöytä-, riippu-, seinä-, taskul-, teis-, hissi-, kaivos-, katu-, navetta-, ulkol-, ilta-, yöl-, kirjoitus-, luku-, mainos-, merkinanto-, työ-, vara-, varmuusl. 5. kuv. Taivaan l:ut 'aurinko ja kuu'. Eteläisen kelmeällä reunal / päivän l. seisoo hymyten kivi. Palaa taivaan l., kullankirkas kuu *ELINA VAARA*. — Jkn elämän l. [= elämä] on kirkkaimmillaan, sammuu. Uskon l. lakkaamatta / öljystäsi loistakoon vr.

2. **lamppu**¹⁶ s. murt. lampuotli.

lappuharja s. lampunlasin puhdistamiseen käytetty harja.

-**lappuinen**¹⁷ poss.a. Kaksi-, kolmi-, 5-l.

lampu/johto s. sähkölampun johto. -**jännite** s. sähkö. 110 voltin l. -**musta** s. = seur. -**noki** s. eräitä aineita liekillä polttamalla saatu hyvin musta nokiväri; us. = nokimusta, kimroökki. -**rivi** s. Kadun l. -**ryhmä** s. -**tehdas** s. -**tuiju**, -**tuijku** s. heikosti valaiseva pienehkö lampu. | Saunan ikkunalla palaa kituuttaa läkipeltinen l. L:tuijku valaisi hämärästi huonetta *KARHUM*. -**vastus** s. sähkö. lampun t. lampujen vastus. -**öljy** s. = paloöljy, petroli. | Puhdistaa jtk l:llä.

lampsi¹⁸ *deskr.v.* kävellä (vars. veltosti, huolimattomasti, pitkin askelin), hampsia. | Mennä, kävellä l. Lähtivät l:maan kotiin. Alkakaahan l.!

lampun/istukka s. sähkö. laite, johon sähkölampu kannastaan kiinnitetään sähkövirtaan kytkettäessä, lampunpidin. -**jalka** s. Puinen, ho-

peinen l. -**kannatin** s. -**kanta** s. sähkölampun osa, josta se kiinnitetään istukkaan. -**kupu** s. Lasinen l. -**lasi** s. öljy-, karbidi- yms. lampuissa käytetty, tav. putkimainen lasi, jonka tehtävänä on mm. liekin suojaaminen ja vedon aikaansaaminen. | Mustunut l. L:n puhdistaminen. -**noki** s. = lampunoksi. -**pidin** s. sähkö. = lampunistukka. -**sydän** s. nauha, jota myöten öljy kohoaa öljylampun säiliöstä polttimeen. | Kirkkaasti palava l. -**valo** s. Ikkunoista kajastaa heikkoa l:a. Tehdä jtk l:ssä. -**varjosti** n s. Lasinen, kankainen l. Paperista tehty l. Laskostettu, kukikas l.

lampu/ti¹⁹ s. itsenäisen tilan vuokraaja; *lak.* lampuottilan vuokramies. | Kruunun l. L:in kynnös on liukas [= asema epävarma] st.

lamputila²⁰ s. L:laitoksen varjopuolel. -**sopi-**mus s. Suullinen, kirjallinen l. -**tila** s. viljelykseen käytettäväksi aiottu mantaaliin pantu vuokratila, joka hallintansa puolesta on jnk toisen tilan, päätilan, alainen. -**vero** s. L:ista maksettiin vain pieni osa rahana.

lampu/r²¹ s. 1. lammaspaimen. | L:eina käytettiin poikia ja vanhuksia. -- Aabelista tuli l. vr. 2. *hist.* lampaanhoidon neuvoja. | Turun läänin l. L:it vastasivat nykyisiä maatalousneuvojamme. — *Yhd.* lääninl. 3. *kans.* lampaita ahdisteleva koira. | L:in raatelema lamm. — A:sesti. L. koira.

lamputon²² *kar.a.* < lampu. | L. lyhty.

lamuska²³ s., tav. *mon.* (rinn. lammuska) työreen levityskehy, jonka muodosta kaksi reen kaustojen suuntaista, roukkujen yhdistämää laitapuuta.

1. **lana**²⁴ s. 1. = lata. — *Yhd.* peltol. 2. lataa muistuttava tientsoituslaite; *harv.* lumi-aura, -reki. | Moniteräinen l. Traktorin, auton vetämä l. Tiet on pyryn jälkeen avattava l:lla. — *Yhd.* tiel.; auto-, hevos-, traktoril.

2. **lana**²⁵ s. *kal.* nieluton, suppilomainen pyydys, joka asetetaan suu vastavirtaan, niin että kala veden paineen ja pyydysen ahtauden vuoksi pysyy siinä vangittuna; kookas rysä (lohpa-dossa). | Pyyttää l:lla siikoja, lohia, ankeriaita.

lana/pato s. *kal.* jokeen rakennettu pato, joka ohjaa kalat lanaan, rysäpato. -**pyydys** s. *kal.* **lana**/ta²⁶ v. -us²⁷ *teonn.* tasoittaa lanalla, ladata; *harv.* aurata. | Pellon l:us. Tien epätasaisuudet korjataan höyläämällä tai l:aamalla.

landoo²⁸ s. hevos(t)en vedettävät keveät vauvat, joissa on eteen- ja taaksepäin laskettava kuomu, kaksi istuinta ja ajajan penkki.

langalli/nen²⁹ poss.a. -sesti *adv.* johon kuuluu lanka; jossa käytetään lankaa; joka toimitetaan langan välityksellä (ks. lanka 1.b);)(langaton; vrt. lankainen. | L. lennätin, puhelin, viestiväline. L. yhteys. L. sähkötyös, puhelu. L. sanoma. Lähettää jtk l:sta tietä, l:sesti.

langan/hieno a. langanohut. | L. juuri. -**johtaja** s. *tekn.* par. langanohjain. -**jännitin** s. *tekn.* = langankiristin. -**kannatin** s. *tekn.* 1. lankaa kannattava laite ompelu- tms. koneessa. 2. sähkö. sähkölampun osa, johon hehkulanka

kiinnitetään. -**katkaisin** *s. tekn.* Ompelukoneen 1. Sähkömiehen 1. -**kiristin** *s. tekn.* langaa kiristävä laite kehruu- tms. koneissa, langanjännitin. -**muotoinen** *a. tav.* ~ | L. esi- ne. -**ohjaaja** *s. tekn.* par. seur. -**ohjain** *s. tekn.* ompelu-, kehruu- tms. koneiden langaa ohjaava laite. -**ohut** *a.* ohut kuin lanka. | L:ita säikeitä. L:et kulmakarvat. -**pätkä** *s.* Lattia on täynnä 1:ää. — *Kuv.* Ei jättänyt perinnöksi 1:ääkään 'ei mitään'. -**pä** *s. 1.* Ompeleessa töröttää 1:itä. Kiersi toisen 1:än sormensa ympärille. — *Ark.* Kuka siellä 1:ässä [= puhelimessa] puhuu? 2. *kuv.* selvytyksen johtavasta seikasta: viite, ohje, johtolanka. | Jutun 1. on yhä pillossa. Annan sinulle 1:än, joka ehkä voi auttaa eteenpäin. -**tähteet** *s. mon.* L:istä kudottu pannunmyssy. -**veto** *s. tekn.* metallilangan valmistus vetämällä raaka-ainetta ns. vetolevyn reikiin läpi. -**vetäjä** *s.* metallilankaa (vetämällä) valmistava tehdas.

langaton^m *kar. a.* -tomasti *adv.* jossa ei ole langaa, joka tapahtuu ilman langaa; us. = radio-;) (langallinen. | L. lennätin eli radiolennätin. L. puhelin. L. (lennätin)asema. L. sähkötyös. Olla 1:tomassa yhteydessä. Lähetää sanoma 1:tomasti.

langeta^m *v. 1.* elävistä olioista: mennä kumoon, nurin, kaatua. | L. kiveen, kynnukseen, hameeseensa. L. maahan, ojaan. L. polvilleen, pitkänsä, kasvoilleen, nenälleen. L. märkeä laskiessaan. L:kesi ja taittoi jalkansa. On niin huokasta, että tahtoo 1. — *Kuv.* Joka toiselle kuoppaa kaivaa, se itse siihen 1:keaa si. [alk. vr]. -- joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei 1:kea ut. Sorea sotainen tauti: / äkin poika pois tulevi, / -- / laihutumatta 1:keavi [= saa surmansa, kaatuu] *KAL.* — *langeta loveen* *ks. lovi* 2.b.

2. eräissä yhteyksissä: heittäytyä jhk. | L. maahan, tomuun jkn eteen. L. jkn jalkoihin. Rukoilla armoa kasvoilleen 1:geten. L. jkn kaulaan. L:kesivat toistensa syyliin. Tule ja 1:kee sille povelle, jonka nojalla monet kerrat olet levännyt vienona poikasena! *KIVI.* — *Kuv.* Valtakunnat 1:kesivat suuren valloittajan jalkoihin.

3. *etup. kirjall.* eräissä yhteyksissä: pudota, heittyä, laskeutua, sirottua, levittyä jnk ylle. | Ei aikaa ajan mentyä, vuotta lehden 1:gettua si. -- silloinpa 1:kesi raskaasti alas Tuomaan pihlajainen kanki *KIVI.* Kaste 1:keaa (maahan). Sade 1:kesi virtanaan. Ja rankkasade 1:kesi ut. Ensi lumi oli juuri 1:gennut. -- pilvet riippuivat hajallisina lohcareina, ikään kuin 1:keamaisillaan alas maan päälle *TALVIO.* — Tulen hohde 1:kesi tytön kasvoille. Kuta korkeammalla aurinko on, sitä suuremmin sen säteet 1:keavat. Huoneeseen 1:keaa päivän punainen valo *HAANPÄÄ.* Hämärä 1:keaa maille. Ilta joutuu ja varjot 1:keavat. Pimeys 1:kesi ylitsemme. -- synkkänä ilta / yli sankarihautojen 1:kee *LEINO.* — Hiukset 1:keavat [= laskeutuvat] pehmeästi hartioidelle. Purpurin loppupuolella 1:keaa esirippu *TALVIO.* — *Kuv.* Opetus, sanan kylvä on 1:gennut hyvään maaperään, tien oheen. Pimeys 1:kesi sieluuni.

Hänen nimensä ylle 1:keaa ikävä varjo. Epäluulot 1:kesivat *N.N.*:ään. Koko teoksen ylle 1:keaa huumorin kultainen hohde.

4. osua, sattua, kohdistua, tulla jnk osaksi; nämä *tav. par.* | Valo ei saa 1. suoraan potilaan silmiin. Silmän verkkokalvoon 1:keava kuva. Järvi, joka kokonaan 1:keaa Satakunnan rajojen sisälle. Kuvioiden viivat 1:keavat yhteen. — Tavulle 1:keava paino. Tämä tapaus 1:keaa vuosisatamme alkuun, alkupuolelle. — Mutta kun he heittivät arpaa, 1:kesi arpa Joonalle vt. Päävoitto 1:kesi arvonnassa numerolle --. Valtiolle 1:keavat maksut. Määräykset siitä, kenelle perintö 1:keaa. Juhlan tulot 1:kesivat orpojen hyväksi. Päätös 1:kesi hänen hyväkseen. Osakseni on 1:gennut suuri onni. Sinulle 1:keaa asiassa suurin vastuu. Pääpaino 1:keakin tämän kysymyksen selvittämiseen. — Suomen kielessä preensyn ja futuuri 1:keavat yhteen. Äänet 1:kesivat [par. menivät] (ää- nestyksessä) tasan. — Lasku, vekseli 1:keaa [par. erääntyy, joutuu] maksettavaksi. Palk- kio 1:keaa [par. määräytyy, maksetaan] myy- tyjen kirjojen määrän mukaan. Tuomio 1:keaa 'langetetaan, julistetaan'. Jk 1:keaa luonnos- taan 'on itsestään, ilman muuta selvää'. L:kesi [par. johtui] asian luonteesta, että --.

5. ryhtyä t. antautua jhk vastoin tahtoaan t. sopivaisuutta, hairautta, ekyä. a. yl. ereh- tyä, horjahtaa jhk. | L. epätoivoon, ylpey- teen, kaavamaisuuteen, typeryyskin. Asialli- sessa esityksessä ei pitäisi 1. tunnelmointiin. Näin ikkunassa niin kauniin hatun, että 1:ke- sin (ostamaan sen). L:kesi väheksymään men- nystä elämänsä. L:kesi seikkailijaksi. — *Vars.* b. hairautta siveellisesti, sortua, vajota. | L. kiusaukseen, houkutuksiin, syntiin, uskotto- muuteen, juoppouteen, rikosten teille. Ikä- väänsä haihduttuaakseen hän oli 1:gennut vii- naan. Ei kestänyt kiusausta, vaan 1:kesi. L. juomariksi, varkaaksi. L:gennut nainen. (S:sesti:) L:genneiden nostaminen. | -- te jou- dutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun ni- meni tähden. Ja silloin monet 1:keavat pois ut.

6. *harv.* äänestä; par. sortua. | Äänikin oli 1:gennut, kun yskä oli ennestään *KATAJA.* Ei siellä [taivaassa] ääni 1:kee *SIONIN KANNEL.*

langetaa^m *kaus.v.* < ed. 1. *harv.* vastaten kantav:n 1. ja 3. merk.-ryhmää: kaataa, heit- tää, levittää. | L. jku selälleen. Ei jäänyttä jätetä, langennutta 1:eta si. — Ilta on 1:tanut varjonsa. 2. vastaten kantav:n 5. merk.-ryh- mää: hairahduttaa, eksyttää, saatua sortu- maan. | L. jku syntiin, rikokseen. Synti 1:taa. Se kevytmielinen viettelijä on hänet 1:tanut. Suo, ettei 1:täisi / mua myötäkäyminen vk. 3. *vars. lak.* a. antaa, julistaa (tuomio, pää- tös). | L. tuomio. Käräjät 1:tivat rangaistuk- sensa. — Hallituksen 1:tama päätös kumot- tiin. Asiasta 1:tamasi arvostelu. — L. syy, vas- tuu jkille, jkn niskoille. b. julistaa t. tuomita syylliseksi, aiheuttaa jkn syylliseksi tuomitse- minen;) (vapauttaa. | L. jku rangaistukseen. L:tava tuomio, päätös. L:tava todistus, todis- tuskappale. Asiantuntijat antoivat 1:tavan lau- sunnon.

langettaja¹⁶ *tek.* Viina ihmisen l:na.

langettavatauti¹⁴ *s. kans. ja vanh.* kaatumatauti. -*nen a. ja s. l.* poika. L:sten parantola.

langetti¹⁰ *s. käs.* pykä(pisto). -**ompelu s.**

langetus¹⁴ *teonn. harv.* < langettaa. | Tuomion l. -- päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauksiveä tai l:ta [= lankeemuksen aihetta] *ur.*

langobardi¹ *s. hist. 1. L:t* 'länsigermaaninen kansa, joka 500-luvulla asettui Pohjois-Itäliin'. 2. langobardien kieli. | L:a puhuttiin vielä 700-luvulla. -**lainen**¹³ *a. l.* herttuakunta.

langoit/taa^{2*} *v. -us¹⁴ teonn.* varustaa langalla. | L. sukkula. Hehkulampun l:us.

langokset¹⁴ *s. mon.* miehet, jotka ovat keskenään langot.

langonheinät s. mon. kans. luokoutuneet tm. korjuun aikana pilaantuneet heinät.

langusti¹⁰ *s. Palinurus vulgaris, Välimeressä ja Englannin rannikoilla elävä iso syötävä kymmenjalkainen äyriäiseläin.*

lan/ka^{10*} *s. l.* varsin. merk. a. kehruukuiduista (villasta, silkistä, hampusta tms.) tav. kehräämällä kierretty säie t. säikeistä yhteen kierretty punos; vastaavanlainen paperi-, muovi-, lasi- tms. tuote; vrt. rihma, nuora, nyöri, naru, punos, köysi; sima. | Villaista, karvoista, nokkosista, jäniteistä valmistettu l. Lasista tehtyä l:kaa. Kerrattu, oikeakierteinen l. Heikko, epätasainen, ohut, karkea, paksu, valkoinen l. Köyden säikeissä on useita l:koja. L:gan kehrääminen. Pujottaa l. neulan silmään. L:goista tehty pyydys. Matto on kulunut pelkiksi l:goiksi. b. metallista vedetty t. leikattu, us. päällystetty säie; vrt. vanunki. | Hopeinen, metallinen, rautainen l. Vetää l:kaa, l:gaksi. Kaapeli, jossa on 20 l:kaa. Sähkölampun l. on poikki. Tuuli ulvoo puhelinpylvään l:goissa. — *Puhek.* Saada jku l:gan päähän 'puhelimeen'. L:gan toisessa päässä oli tuntematon ääni. Uutistoimiston [puhelin- ja lennätin]-l:gat olivat kuumina. c. *yhd.* Hopea-, karva-, kulta-, kupari-, lasi-, metalli-, nylon-, paperi-, pellava-, pumpuli-, rauta-, silkki-, teräs-, villal.; kampa-, karsta-, purkul.; helmi-, kiiltol.; rullal.; suutarinl.; harsima-, hitsaus-, kalastus-, kiristys-, koriste-, neuloma-, ompelu-, parsima-, side-, sytytys-, tuli-, vastus-, virrakuul.; aita-, käsityö-, lennätin-, luoti-, paketti-, puhelin-, purje-, sukka-, verkkol.; kone-, teollisuusl.; kude-, loimi-, sydänl.

2. *mets.* ansa, paula, permi, rihma. | Pyytää l:goilla jäniksiä, lintuja. Jänis menee, käy l:kaan. — *Kal. harv.* pitkäsiima. | Laskea, heittää, kokea l. Kalastaa l:galla. — *Yhd.* jäniksen-, jänisl.

3. avarampaa käyttöä. | Hämähäkin l:gat. Piimästä muodostuva pitkä l. Sitkeinä l:koina valua kuola. Veti purukumin pitkäksi l:gaksi.

4. *kuv., us. yltät.* Kohtalottarien monisäikeiset l:gat. Ajatus kehrää l:kojaan. -- puh-tehilla syksyllän / lohdun l:gat kehrättäis *LEINO.* — Vars. a. *ajan, elämän lanka* (myös: elämänlanka) ajasta, elämästä niiden jatkuvuutta ajatellen. | Ajan l. juoksee. Niin hänen elämänsä l. katkesi 'hän kuoli'. Kuolema liit-

tää salaa elämän värikkääseen kudelmaan tummat l:kansa *HOLLO.* -- aika mittaleivi vielä sylihiini ijaisestä l:gaustansa *KIVI.* b. tapahtumien, kirjallisen tuotteen yhteydestä, juonest, johtavasta t. läpikäyvästä ajatuksesta, periaatteesta, piirteestä tms. | Tapahtumia yhdistävä l. Kertomuksen l. juoksee keveästi. Päästä, saada l:gan päästä kiinni 'alkaa ymmärtää, päästä jäljille, oivaltaa; päästä alkuun, juoneen'. -- nää kertomani kenpäties / suo l:gan lauleluus **MANN.* — *punainen lanka.* Romaanin, näytelmän punainen l. Raamatun punaisena l:kana on sanoma Jeesuksesta Kristuksesta. Seura, jonka toiminnan punaisena l:kana on ollut maaseudun sivistysolojen kohtaminen. — *Yhd.* johtol. c. Kaikki hallinnon l:gat ovat hänen käsissään. Otti keskustelun l:gat käsiinsä.

lanka/aines s. --aita s. Yhdistetty riuku- ja l. -este s., vars. sot. piikki- tms. langasta tehty este. | Kompastua l:eseen, -**heiluri s. fys.** heiluri, jonka muodostaa lankaan ripustettu pallo tms. esine.

lankai/nen¹³ *ain. ja poss.a. l.* rysä. — *Yhd.* kulta-, metalli-, ohut-, rohdin-, villal.; kaksimonil.

lanka/juoksu s. kut. L. eli nasta syntyy, kun loimi on kuteen tai kude loimen päällä sitomattomana usean sidospisteen välin. -**järjestelmä s., vars. kut.** Kankaan muodostaa vähintään kaksi l:ää, loimi ja kude. -**kauppa s. -kerros s.** Kaapelia ympäröi luja l. -**kerä s.** Sukankudin ja l. Kissa leikkii l:illä. — *Kuv.* Kummallista, mihin tyhjyyteen ovat vierineet muistojen l:t! *KIANTO.* -**kierro/s s.** Vyyhden, varttinan l:kset. -**kierukka s.** Hehkulampun l. -**kori s.** Pane kerä l:in! -**kunta s.** (itäsuomalaisen) naapuriasutusten muodostama, yhteisiä metsiä ja ulkoalueita omistava yhteisö, salokunta; vrt. jakokunta. -**käämi s., vars. kut. ja sähkö.** -**laatu, -laji s.** Vahva, huono l. -**lasi s.** lasilevy, jonka sisässä on metallilanka-verkko. | Läpinäkymätöntä l:a. L:a käytetään mm. lattioissa ja katukäytävissä oleviin valoaukkoihin. -**lauantai s. kans.** pääsiäislauantai. -**laukaisin s. valok.** taipuisassa putkessa oleva teräspunos, jonka avulla valokuvaus koneen suljin voidaan laukaista tärähdystä aiheuttamatta. -**luku s.** Loimen, vyyhden l. Kaapelin l. Puhelinlinjan l:a on lisättävä.

lanka/mainen¹³ *kalt.a. l.* maisia kuituja. L:maisiksi leikattu tupakka. -**mert/a s. kal.** Vitsa- ja l:oja. -**mit/ta s., vars. tekn. 1.** langan paksuusmitta. | Millimetreinä ilmaistut l:at. L:toja osoittava taulukko. 2. langan paksuuden mitausväline. -**myymälä s. -nappi s.** langasta tehty nappi. | Kotitekoisen l. kestää hyvin mankelissa. -**naula s. vars.** rautalangasta kylvänä koneellisesti valmistettu naula; vrt. leikkonaula. | Pyöreä, kulmikas l. Tuuman l. -**niisi s. kut., tav. mon.** Metallisilmäiset l:det. -**nippu s. numero s. kut.** langan paksuutta osoittava numero. | Kuteiden l:t vaihtelevat 20:n ja 30:n välillä. -**pallo s. -pihdit s. mon. tekn.** metallilangan taivuttamiseen, katkaisemiseen yms. käytettävät pihdit. -**pu-**

helin s.)(radiopuhelin. -**punos** s. -**puola** s. Kehruukoneen l:t. -**pyydy**s s. *kal.* Verkkoja, rysiä ym. l:ksiä. -**radio** s. puhelinverkkoon kytketty radio(vastaanotin). -**ristikko** s. Tähtäimen, kaukoputken l. -**rulla** s. puinen (tav. koi-vuinen) rulla, jolle lanka (tehtaassa) kela-taan; tällainen rulla lankoineen; rihmarulla. | L:sta tehty hyrrä. — Osti pari l:a. -**rulla-tehdas** s. -**rullateollisuus** s. -**ryhmä** s. 1. Kan-kaan eriväristen l:ien muodostamat kuviot. 2. sot. aitaesteen rakennusosaston työryhmä, jonka tehtäviin kuuluu lankojen vetäminen ja kiinnitys. -**saha** s. *tekn.* vrt. köysisaha. -**sakset** s. *mon. tekn.* metallilangan katkaisemiseen käytettävät sakset. -**seula** s. metallilangoista tehty seula. -**silmukka** s. Kudelma muodostuu toisinsa punotuvista l:ista. -**suora** a. -**sti** *adv.* 1. *käs.* kankaan lankojen (loimien t. ku-teiden) suuntainen. | L. juova, taite kan-kaassa. Tilkun reuna leikataan l:ksi. Kaa-vat asetetaan kankaalle l:an, l:sti. 2. suora kuin lanka, aivan suora, viivasuora. | L. tie, väylä. L. rintama. -**säie** s. Useista l:keistä punottu köysi.

1. **lankat**a^{30*} v. *ark.* erottaa lautaseinällä, lai-pioida. | L. komeroita ullakolle. Pirtistä l:tu huone.

2. **lankata**a^{30*} v. *ark.* kiillottaa (jalkineita).

lanka/tavar^a s. L:tavaroiden myynti. -**tehdas** s. -**teollisuus** s. -**teos** s. Kangas-, lanka- ja kuto-mateosten tukkukauppa. -**tiheys** s. Kankaan l. -**tulkki** s. *tekn.* metallilangan paksuuden mit-taamiseen käytettävä tulkki; us. myös = levy-tulkki. -**tupsu** s. Uistimen koukkuja peittää punainen l. -**työ** s. Levy- ja l:tä suorittava konepaja. Pitsi, koristeellinen l.

lankautua⁴⁴ v. *murt.* laimeta, heiketä, tasaan-tua. | Into, työhalu l:u. Näkyypä hänkin van-hetessaan l:van.

lanka/valmist^e s. L:valmistajien myynti. -**vals-sain**, -**valssi** s. *tekn.* metallilangan valmistuk-sessa käytettävä valssain. -**vastus** s. *sähk.* Säh-kökeittimen l. -**verkko** s. Kalastus- tai metal-lilangasta tehty l. Kanatarhan l. -**vyyh**/ti s. Pieni, sotkuinen l. L:den värjääminen. Tyttö vaipui kasaan kuin l. -**yhtey**s s. langallinen puhelin- t. lennätinyhteys. | Rakentaa l. Käyt-tää l:ksiä.

lankeamisaika, -**päivä** s. par. erääntymisaika, -päivä. | Vekselin, velan, laskun l.

lankeemus³⁴ s. lankeaminen. 1. *vanh.* kaatumi-nen, kukistuminen, sortuminen. | -- tuulet puhalsivat, ja sitä huonetta sysäsivät, joka kukistui, ja sen l. oli suuri *utv.* Se humaus oli ollut hirmuinen, se [kirkon tapulin] l. niin suuri, että se oli kuulunut ympäri puolen hiip-pakuntaa *KIANTO*. — *Kuv.* häviö, turmio. | -- koska tämä ankara [Rooman] valta l:kseensa kallistui *KIVI*. -- vievät maaseudun asioita l:sta kohti *ALKIO*. [Jeesus] on pantu l:kseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa *ut.* 2. (si-veellinen) hairahdus, erehdys, rikkomus, synti, harha-askel. | Siveellinen, esteettinen l. Suuri, syvä, järkyttävä l. Ihmiskunnan l. L:ksen tuska, häpeä. Vietellä, saattaa jku l:kseen. Aiheuttaa jkn l. Nouta l:ksestä, l:ksen ti-

lasta. Surra l:sta. Ylpeys käy l:ksen edellä *sl.* — *Yhd.* syntiinl.

lankeil/la³³ *frekv.v.* < langeta. | Pakoon pyrki-jät l:evat toistensa jalkoihin. Papit l:evat pol-villeen. — Niin maailmasta, / saastuttavasta, / vieroittaa Herra l:evaa lasta s.*KORPELA*.

lanki* s. *ark.* letku.

1. **lankkau**s³⁴ *teonn. ark.* < 1. lankata. 1. lank-kaaminen. | Suorittaa l. 2. (myöhemmin) lau-doista tehty väliseinä t. sen erottama huone t. komero. | Erottaa l:ksella. — Pirtin nur-kassa oli l. eläimiä varten. Hra Kenonen nousi ullakolle ja pysähtyi oman l:ksensa ovelle *TIITUS*.

2. **lankkaus**a³¹ *teonn. ark.* < 2. lankata. | Ken-kien l.

lankki* s. *ark.* kengänkiilloke, kenkävoide. -**har-ja** s. kenkäharja.

lankku/ku³¹ s. paksu ja leveä lauta; *puut.* 2—3 3/4" paksu ja vähintään 8" leveä sahatavara; vrt. lauta, soiro, parru. | Höylättyjä l:kuja. Puron yli johtava l. Hyppeli lattialla niin, että (lattia):ut notkahtelivat. — *Yhd.* hon-ka-, koivul.; ponttil.; alus-, kannatin-, kansi-, kehys-, lattia-, pinta-, pohja-, ponnahdus-, ponnistus-, porras-, telinel.

lankku/a³¹ s. Puutarhaa ympäröi korkea l. -**karkko** s. -**kehys** s. Ovi, joka on tehty l:k-seen naulatuista laudoista. -**käytävä** s. Na-vetan, asemassillan l:t. -**lattia** s. -**maalari** s. *kans.* ja *leik.* tavallinen maalari (taidemaar-larin vastakohtana); myös *halv.* huonosta tai-demaalari. -**penkki** s. -**permanto** s. -**portti** s. Raudoitettu l. -**ran**/ko s. L:gonne rakennettu lato. -**saha** s. *tekn.* vars. lankkujen sahaami-seen käytetty leveäteräinen kahden miehen halkaisusaha. -**seinä** s. Rapattu l. -**silta** s. -**tapuli** s. lankkukarkko. -**tavara** s. *puut.* L:n kuivausaika kuivaamossa on keskimäärin 5 vrk. -**tie** s. lankuista tehty tie. | L. työntöraitaita varten. Suolle rakennettu l. -**toltti** s. *puut.* -**tukki** s. *puut.* lankkujen sahaukseen sopiva tukki.

lanko* s. puolison veli t. sisaren (t. puolison sisaren) mies; *vanh.* ja *kans.* myös: pikku-serkku, sukulainen; vrt. *kyty*. | L:ni Pekka S. — [Toivoin] vävykseni Väinämöistä, / laula-jata langokseni *KAL.* [Lemminkäinen lähtee] Luotolahan l:ihiinsa, / Väinähän sisarihinsa *KR.* Ja hänen kylällisensä ja l:nsa [uudessa käännöksessä: sukulaisensa] kuulivat, että -- *utv.* — *Yhd.* hevos-, kauppal. -**mie**s s. (tutta-vallisesti) = ed. | Mitäs l:helle kuuluu?

lankonki* s. *ark.* vars. laiva-, maihinnousu-portaat, käyntisilta, kulturi. | Asettaa l. lai-turin ja vaunun väliin.

lankous³⁶ s. *lak.* henkilön (oman suvun) ja hä-nen puolisonsa suvun välinen suhde; vrt. su-kulaisuus. | Läheinen, etenevä l. Olla l:dessä jkn kanssa. "Toinen l." tarkoittaa kahden sel-laisen henkilön välistä suhdetta, joista toi-nen on toisen aviopuolison kanssa varsinais-sessa eli "ensimmäisessä l:dessä". — *Yhd.* sivul.

lankoussuhde s. Olla l:teessa jkhun, jkn kans-sa, keskenään.

lankoutua⁴⁴ v. tulla jkn sukulaiseksi naimisen

johdosta. | L:kaa meidän kanssamme, antakaa te tyttäriänne meille, ja ottakaa te itsellenne meidän tyttäriämme vr.

lankun|kappale s. -**pala**|(nen) s. Lämmittää uunia l:silla. -**pätkä** s. L:istä tehty seinä. -**pää** s. tav. lankun päästä sahattu kappale; puut. = taseuspätkä.

lankuttaa² v. varustaa t. vuorata lankuilla. | Maantiesillan puukannen l:minen. L. aluksen ruuma sisäpuolelta.

lankutus¹ s. 1. lankuttaminen. 2. lankuista tehty peite, tuki- tms. rakenne. | Tervattu, vioitunut l. — *Yhd.* kansi-, pohja-, ponttil.

lannan|ajo s. -**hajottaja** s. -**hajotuskone** s. *maat.* -**hoito** s. *maat.* maan lannoittamiseen käytettävien ulosteiden ja muiden jätteiden talteen ottaminen ja säilytys. | Järkipäristä l:a. Huono l. on maataloutemme perusvirheitä. -**levitin** s. Yksipyöräinen, käsin työnnettävä l. -**levityskone** s.

lannan|maa s. *murt.* Lapin asukkaiden kielestä: maata viljelevän kansan asuma-alue, so. muu Suomi Lapin vastakohtana, alamaa; vrt. lantalainen. | L:maan miehet. Olihan saatu varatuksi yhtä ja toista l:maan hyvyttä PAULAH. -**mie**s s. *murt.* lannanmaan mies, lantalainen. | L:hiä ja lappalaisia.

lannan|syöjä s. *el.* hyönteinen, joka ravinnokseen syö lantaa. -**velo** s. *maat.*

lan|ne⁷⁸ s. 1. tav. *mon.* varsin. merk. a. ihmisellä: lonkka, vars. sen ulkosivu; vrt. kuve, uuma, vyötärö, vyötäiset, nivuset. | Vasen l. Pyöreät, leveät l:teet. Seisoo kädet l:teilla. Kädet l:teille — vie! Keinuvat l:teet. Kulkea l:teitaan keikutellen. -- nousee, notkuu nuoret l:teet LEINO. b. vastaavasta eläinten ruumiinosasta. | Hevosien l:teet. Hopeaketun l:teilla on valkokarkisia karvoja. 2. *mer.* aluksen laidoituksen perimmäisen osan sisään- ja alaspäin suuntautuvan kaartuman perän kummallakin puolella muodostama kovertuma; aluksen laidan yläosa lähellä perää; *syn.* loorinki.

lanne|halvaus s. *eläinlääk.* takaraajain halvautumisen aiheuttava hevosauti, lonkkahalvaus. -**heitto** s. *urh.* painissa lonkan ja vyötäisten varassa suoritettu heitto; vrt. lonkkaheitto. -**hermo** s. *anat.* selkäytimestä lantion seuduille suuntautuva hermo. -**lihas** s. *anat.* Pieni, iso l. -**nikama** s. *anat.* L:t 'korkeammilla selkärangaisilla rinta- ja ristinikamien välillä olevat nikamat, joita ihmisellä on viisi'. -**osa** s. Selkärangan, hermorungon l. -**ote** s. *voim.* käsin (käden) asento lanteilla ranne ojennettuna, sormet edessä ja peukalo takana t. päinvastoin. | Vasen l. -**punos** s. *anat.* neljän ylimmän lannehermon juurien yhtymisestä syntyvät hermopunos. -**ristipunos** s. *anat.* lanne- ja ristihieron juurista muodostunut hermopunos. -**seutu** s. Munuaiset sijaitsevat l:dussa. L:tu- jen hieronta. -**suoliliuulihas** s. *anat.* lanne- lihaksen ja suoliliuulihaksen muodostama, vatsaontelon alaosan takaseinässä oleva lihas. -**vaate** s. vars. alkukantaisten kansain kuuma ilma-alassa käyttämä lanteilla riippuva vaate, joka uv. peittää vain vartalon etuosan, lanneverho. | Yllä vain kapea l. Kietaista l.

vyötäisilleen. -**verho** s. = lannevaate. | Nahkainen, kaisloista valmistettu l. -**vyö** s. vyö, josta lähtee tav. haarojen välitse kulkeva kangas- tms. kaistale, lannevaate; *urh.* ja *lääk.* miehen sukupuolielimiä kannattava vastaavainen laite, suspensori, suspensioaari. | Tanssijattaren kapea silkinen l. Pitää l:tä urheiluhousujen alla.

lannist|aa² v. -avasti *adv.* saattaa jkn tahto, rohkeus, into, yritteliäisyys tms. häviämään t. heikkenemään, masentaa, nujertaa, kukistaa, musertaa, herpaannuttaa, lamauttaa; taltuttaa, tukahduttaa. | Vastoinkäymisten l:ama ihmisen. Voitettu, mutta ei l:ettu. Ikävää, l:avaa työtä. L:i vastustajansa pelkällä katseellaan. L. jkn tahto, rohkeus, ylpeys, itserakkaus. Ei mikään voi l. hänen intoaan. Himojen l:aminen. Kuolinsanoma l:i hänen mielensä. L. lapsen itsepäisyys vitsalla. — Kristinuskoa ei saatu väkivalloin l:etuksi. L. vihollisen vastarinta. Sotaiset naapuriheimot voitettiin ja l:ettiin. — *Kuv.* luonnon t. luonnonvoimien saattamisesta ihmisen palvelukseen: taltuttaa, kesyttää. | Koski l:ettiin käyttämään tehtaita. L. korpi viljelyyn. -- me aallot laivoin l:imme LEINO.

lannistamat|on⁷⁷ *kielt.a.* tav. = lannistumaton. | L. rohkeus, puolustustahto. Uurastaa l:tomalla voimalla.

lannistu|a¹ *pass.v.* -neisuus⁸⁵ *omin.* (< lannistaa) masentua, murtua, luhistua tms. | Hän ei helposti l:nut. L. jkn sanoista, tylystä kohTELUSTA. Tappiosta l:matta. Mieli, rohkeus, into l:u. -- kun hyvää teemme, alkäämme l:ko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy ur. — Vihollinen, vastarinta l:u. — *Kuv.* Ihmisen palvelukseen l:nut luonto. -- uomat uurtui / ja virrat vuolahat l:ivat KLEINO.

lannistumat|on⁷⁶ *kielt.a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁸⁶ *omin.* masentumaton, herpaantumaton, kestävä, luja, sitkeä, itsepintainen. | L. mies, johtaja. L. tahto, tarmo, henki, usko, taisteluinto. L. luottamus tulevaisuuteen. Luonteen l:tomuus. Taistella l:tomasti jnk aatteen puolesta. — *Kuv.* Koski oli liian mahtava ja l. teollisuuden palvelukseen.

lannistu|s⁸⁴ s. lannistuminen, lannistuneisuus; herpaannus, lamaannus, masennus. | Ponnistusta seuraava l. Tuntee l:sta. — *lannistu|ksissa*, -ksiin (*adv.*) lannistuneena, lamassa, masennuksissa. | Olla l:ksissa. Joutua l:ksiin jkn kuoleman vuoksi. -- kärsimykseni ovat minut l:ksiin rutistaneet KILPI.

lannoit|e⁷⁸ s. *maat.* maan lannoittamiseen käytetty aine(seos), joka sisältää kasvinravintoaineita, ravinteita, lannoitusaine. | Luonollisin l. on lanta. Eläimellinen, kemiallinen l. Keinotekoiset l:teet. — *Yhd.* fosfaatti-, kali-, typpi-, väkil.; kukka-, pelto-, puutarhal.

lannoite|kauppa s. Lain säännöstelemä l. -seos s. *maat.* -tehdas s. -teollisuus s.

lannoitin⁸⁶ s. tav:mmin: lannoite.

lannoit|taa² v. levittää t. sekoittaa (viljelys)-maahan kasvinravintoaineita sisältäviä aineita, lantaa tm. lannoitteita, sen kasvukyvyn ja tuoton parantamiseksi. | L. pelto(a), ruismaa(ta).

L:tava vesitys. Hampulle on l:ettava enemmän kuin pellavalle.

lannoittamat ^{on} *kielt.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* L. maa.

lannoittu ^a *pass.v.* < lannoittaa. | Tulvamaat l:vat veden tuomasta lietteestä.

lannoitus ⁴⁴ *teonn.* < lannoittaa. | Maan, kasvien l. — *Yhd.* fosfori-, kali-, kalkki-, tuhka-, typpil.; kesä-, syysl.; jälki-, koe-, perus-, pinta-, pohja-, täydennysl. -aine s. lannoite. | Luonnollinen l. Kalanluista valmistettu l. -**arvo** s. Tuhkan, veden l. -**koe** s. koe, jolla kasveja maassa erilaisilla lannoituksilla kasvattamalla koetaan selvittää eri kasvien ravinnontarvetta, eri lannoitteiden vaikutusta ja maan ravinteiden tarvetta. | L:keitä suoritetaan sekä astioissa että pellolla. -**kone** s. = lannanhajotuskone. -**menetelmä** s. -**oppi** s. -**suunnitelma** s. -**tarve** s. Viljavuustutkimuksilla selvitetään maan l. -**taulukko** s. Lannoitus-, kylvö- ja satotaulukko. -**teho** s. Fosfaatin l. -**työ** s. Aloittaa l:t.

lannoite ⁷⁸ s. → lannoite.

lanoliini ⁴ s. puhdistettu (lampaan)villan rasva, jota käytetään vars. lääke- ja kosmeettisiin valmisteisiin. -**saippua** s. -**voide** s.

lansseerata ³⁵ v. tehdä esitys jstak, esittää, saat-
taa esille, panna alulle t. liikkeelle, tehdä tun-
netuksi. | L. uusi muoti. L. jk ajatus.

lansetti ⁵ s. *lääk.* pieni, suipoteräinen veitsi, jota käytetään anatomisissa leikkelyissä ja kirurgisissa leikkauksissa, suikulaiveitsi. | Lääkärin l. — *Yhd.* rokotusl. -**kaari** s. *rak.* kapea, lanse-
tia muistuttava goottilainen huippukaari. -**mai-**
nen ⁶³ *kalt.a.* L. ikkunan kaari.

lanssi ⁴ s. *metst.* väliaikainen puutavaran va-
rastopaikka, telama. | Puut ajetaan l:lle. -**paik-**
ka s. Jokivarsien l:at.

1. **lan[ta]** ^{10*} s. viljelysmaan lannoittamiseen käy-
tetty, oljilla, turvepehkuilla, havuilla tms. tal-
teen otettu kotieläinten kiinteistä ulosteista eli
sonnasta muodostunut lannoite; sonta, tade;
yl. (isohkojen) eläinten kiinteistä ulosteista. |
Hevosien, sian l. (myös *u*). Hyvin palanut l.
Kuorma l:taa. Luoda l. navetasta. L:nan
vetäminen, levittäminen pellolle. Pitää maa
hyvässä l:nassa. — Hirven l:taa. Männyn alla
oli metson l:taa. Astua l:taan. — *Yhd.* eläim-
en- t. eläin-, hevos(en)-, ihmis-, kanan-,
karjan-, lehmän-, linnun-, sianl.; karsina-,
makki-, navetta-, talli-, tunkiol.; havu-, kat-
to-, olki-, seka-, vihanta-, väkil.

2. **lan[ta]** ^{10*} s. *murt.* Lapin asukkaiden kielessä =
lannanmaa. | L:nan miehet. Lappalainen l:nan
vaatteissa.

lanta-alusta s. Kasvilavan l.

lantaani ⁶ s. eräs harvinainen maametalli.

lantahanko s. talikko.

lantainen ⁶³ *poss.a.* L. tie, reki. L:sta vettä.

lantaikaivo s. Betoninen l. -**kammio** s. maan-
pinnan yläpuolelle rakennettu umpinainen lan-
tasäiliö. | L:n lattian ja seinien tulee olla
vedenpitävää ainetta. -**kasla** s. Lehmän jät-
tämä l. Astua l:aan. — Pellolle ajettuja l:oja.
-**kellari** s. eläinsuojan lattian alle rakennettu
lantasäiliö, johon lanta pudotetaan luukusta,
kellarilantala. -**kokkare** s. -**kori** s. Kärryjen,

reen l. -**kouru** s. kouru, jota myöten lanta (ja
virtsa) ohjataan navetasta lantalaan. -**kuo-**
riainen s. Aphodius, lantaa syöviä pieneh-
köjä lehtisarvisia kovakuoriaisia. -**kuorma** s.
Ajoi l:n pellolle. -**käytävä** s. Sikalan l:t teh-
dään niin leveät, että niillä vapaasti voi liik-
kua ja työskennellä.

lantala ¹⁵ s. lantasäiliö, -suoja. | Katoton l.
L. virtsakaivoinen. — *Yhd.* avo-, kellaril.

lantalaatikko s. Lannanlevityskoneen l.

lantalainen ⁶³ s. *murt.* Lapin asukkaiden kie-
lessä, us. *halv.* lannanmaan asukas, suomalai-
nen;)(lappalainen. | Halveksittu l. -- isä
oli aina tehnyt jyrkän eron lappalaisten ja
l:sten kesken järvent.

lantalapio s. -lava s. 1. lantapohjainen kasvi-
lava. 2. lantalaatikko, lantakori. -**luukku** s.
Navetan l. -**lätä** s. Astua l:än. -**multa** s. lan-
nasta muodostunut multa. | L. valmistetaan
mieluiten mahdollisimman vähän kuivikkeita
sisältävästä karjanlannasta. -**navetta** s. na-
vetta, jossa eläimien alle kertyvä lanta pei-
tetään kuivikkeilla ja luodaan ulos muutama
kerta talven aikana t. vasta keväällä, seka-
sontanavetta; vrt. lattianavetta.

lantaniidi ⁴ s. *kem.* L:t ryhmä harvinaisia maa-
metalleja.

lanta[patteri] s. Talvella lanta ajetaan pellolle
isoihin kasoihin eli l:pattereihin. -**peitta** s.
nahk. lannasta valmistettu peittausliuos. -**poh-**
ja s. L:lle rakennettu kasvilava. -**pohjainen**
a. L. navetta. -**pöytä** s. kanalan orsien alle
tehty lava, jolle lanta yöllä kerääntyy. -**rat-**
taat s. *mon.* Kaatokorilla varustetut l. -**reki**
s. -**ruuma** s. käymälän, navetan tms. alla ole-
va lantasäiliö; vrt. lantakellari, lantakammio.
-**suoja** s. vrt. seur. -**säiliö** s. lannan säilyttä-
mistä ja hoitoa varten rakennettu säiliö, lan-
tala. | Karjakartanon l. -**tadikko** s. -**talikko** s.
-**talous** s. Maatilan l. -**tunkio** s. Navetan
taakse kasautunut l. -**varat** s. *mon.* Kotoiset l.
on huolellisesti otettava talteen.

lantavesi l. L. syntyy kotieläinten virtsasta ja
niistä aineista, jotka vesi tai virtsan ammo-
niakki on luottanut kiinteästä lannasta. Lai-
mennetun lantaveden käyttö kasvien kaste-
luun. -**kaivo** s. betonista tms. maan sisään ra-
kennettu säiliö kotieläinten virtsan ja muun
lantaveden talteen ottamiseksi, virtsakaivo.
-**pumppu** s. pumppu, jolla lantavesikaivosta
pumputaan lantavettä. -**tynnryri** s. Suihkun-
hajottimella varustettu l.

-**lantei** ^{nen} *poss.a.* -suus⁶⁵ *omin.* < lanne. |
Kapea-, leveä-, notkuva-, pitkäl.

lanterniini s. valon t. raittiin ilman saamiseksi
t. koristeena käytetty lyhtymäinen tornin t.
kupolin pääterakennelma, kattolyhty.

lantio ³ s. luurankoilla takaraajoja selkäran-
kaan yhdistävä luusilta; sen seutu ruumiissa. |
Ahdas, kapea, pitkä l. — *Mon.* yleisk. us. =
lantet. | Keinuvat l:t. Painaa kätensä jkn
l:ille. Kaahlaillen l:ita myöten määrässä kevä-
lumessa kianto. — *Yhd.* iso-, pikkul. -**eli** n. s.
Syöpää l:missä. L:nten hieronta.

-**lantioi** ^{nen} *poss.a.* -suus⁶⁵ *omin.* Ahdas-, ka-
pea-, leveäl.

lantio/kappale s. Ruhon l. -lihas s. anat. lantion lihas. -liike s. Tanssin kuuluvat liikkeet. -liivi s. Naisen l. -luu s. vrt. lonkkaluu. | L:n murtuma. -nikama s. tav:mmn lannenikama.

lantion/luu s. anat. L:luita ovat suoli-, istuin- ja häpyluu. -pohja s. anat. lantion ala-aukeaman lihaksen ja siteet. -seutu s. Hieroa l:a. -- heilautan hiukkasen helmuksiani, l:a keikautan LEINONEN.

lantio/ontelo s. anat. lantion luiden ja ristiluun muodostama ontelo. --osa s. Selkärangan l. -pisto s. lääk. = lumbaalipunktio. -rengas s. anat. luurengas, joka liittyy reisiluun suoliuuhun. -vaate s. = lannevaate. -varus s. anat. lantio-onteloa ympäröivä luu- ja sidekehä. -verho s. = lanneverho. -viiva s. Tytön kauniin täyteläiset l:t. -vyö s. = lannevyö. | L:nä kolmiomainen esiliina.

lant/ti* s. (us. vähäarvoinen) metalliraha, kolikko; väheksyen (pienestä) rahasta: ropo, äyri, penni, killinki. | Kymmenen pennin, marcan l. Joi viimeisenkin l:tinsä. Ei ole monenkaan l:in arvoinen. — Yhd. kupari-, vaskil.

lanto/ti* s. murt. ympäristöään matalampi (tav. kostea) maaston kohta, loivareunainen painanne, laskeuma. | Saran alapäässä on paha l., jossa vesi painaa oraan. 2. a. loivasti painunut t. hieman sisäänpäin kaartuva. | Lantot palkat pellossa. Heinäsirkka, jonka siiven etureuna on hiukan l. -kantajinen a. kasv. vrt. lanttopäinen. | L:iset lehdet. -paikka s. murt. Tasoittaa pellon l:oja. -päinen a. biol. päästään hieman kovertunut. | L. lehti, suomu. Kalan l. peräevä. L:iset peitinsiivet.

lant/tu* s. l. Brassica napus rapiferä, koko maassamme yleinen kaalin sukuun kuuluva viljelyskasvi, jonka turpeaa juurta käytetään ravinnoksi, juurta ja myös varsia ja lehtiä karjanrehuksi; tämän kasvin juuri: räätikkä. | Lepaan, Mustialan l. [lajikkeita]. Viljellä l:tua. L:tujen istutus. — 10 kg l:tuja. Syödä l:tua. — Ruok. Täytetty l:ut. Raastettua l:tua. Lihakeitto, jossa paitsi perunaa on l:tua ja porkkanaa. — Yhd. kasvitarha-, rehu-, ruokal. 2. ark. pää. | Eikö l:tusi sätelle, leikkaa [= etkö hoksaa, ymmärrä]?

lanttu/haudikas s. Maakuopassa kypsennettyjä l:haudikkaita. -keitto s. ruok. -kukko s. ruok. lantulla ja (sian)lihalla täytetty kukko; vrt. kukko 3. -kuutio s. ruok. L:t ruskeutetaan padassa. -laatikko s. keitetyistä ja survotuista lantuista vuoassa paistaen valmistettu ruokalaji, lanttuapaistos. | Kinkkua ja l:a. -maa s. Kitkeä l:t. -muhennos s. ruok. -munkki s. ruok. l:ta. mon. L:t valmistetaan siten, että keitetyjen lanttuviipaleiden päälle asetetaan maustettua lanttuurvosta puolipallon muotoiseksi keoiksi, jotka sitten paistetaan. -paistos s. ruok. = lanttualaatikko. -perhonen s. Pieris napi, kaaliperhosen näköinen, mutta sitä pienempi päiväperhonen. -pihvi s. ruok. -piirakka s. ruok. lanttuäytteinen piirakka. -puuro s. ruok. lanttuurvokseen keitetty ruis-, t. ohra- ja huppuuro. -pää a. ark. tyhmästä ihmisestä: puu-, taula-, jästipää. — S:sesti. Mokokakin l.! -sose s. ruok. -survos s. ruok. -viljelys s.

lantun/istuttaja s. Totinen kuin l. sp. -siemen s. lanugo¹ [-ū-] s. anat. ihmisen sikiön karva-
peite, villakarva, utukarva.

laonkestävä a. maat. -yys omin. lakoutuma-
ton. | L. korsi. Viljan l:yy.

laossa adv. ks. lako 1.

lao/ta^{25*} v. l. intr. a. mennä t. painua lakoon, lakoutua. | Vilja lakooa sateessa. L:nnut laho. Tankki mennä jyräsi niin että metsä lakosi sen edessä. — Kuv. Sanankuulijat lakosivat maahan. b. luhistua, sortua. | Pino lakosi. Ojan seinät lakoavat. Kellari on l:nnut. 2. tr. painaa t. saattaa lakoon, laottaa. | Sade lakosi ruista. Hirmumyrsky kulki yli maan ja lakosi metsän aho. — Kuv. Ratsastajat lakosivat kansaa.

laotta/a²⁶ kaus.v. < ed. | Sateen l:ma vilja.

lap onom.adv. ks. lip.

lapa^{10*} s. l. (tav. isojen) nisäkkäiden (myös ihmisen) lapaluun seutu; joskus = lapaluu. | Lehmän, poron, lampaan, ketun l. Ulkonevat, pystyt lavat. Hevosen l. on lyötynyt. — Ihmisestä. | Lapa ja pakottaa. En heilitä; en, vaikka l:ni lähtis kylkiluuta myöten kivri. — Ruok. Palvuttua sian l:a. — Yhd. lampaan-, lehmän-, poron- [jne.] l. (myös ~); pystyl. 2. leveä ja litteä työkalun tm. esineen osa. a. Airon, melan, lapion, haravan, varstan, peräsimen l. Potkurin l. Rukin ja kehräpuun l. on se osa, johon kuontalo kiinnitetään. — Yhd. airon-, haravan- [jne.] l. (myös ~). b. erik. Kintaan, sukan l. 'terä'. — Kasv. Lehden l. 'lehtilapa'. Leinikin terälehdeissä on kapea tyvi-osa eli kynsi ja leveä l. — Fon. Kielen l. 'kielen yläpinnan etumaisiin, lähinnä kärkisaumaa oleva ääntymävyöhyke'. — Puut. = lapaliitos. | Suora ja vino l. ovat tavallisia paksujen puiden liitostapoja. — Yhd. hammasl. 3. ark. kämmen, käsi, koura. | Lyödä, antaa l:a. | Viljoitustatuhatta olkoon! Tuossa l., eikä lotise! KARHUM.

lapaantua^{1*} v. = lapautua.

-lapainen⁶⁵ poss.a. Leveä-, lyhyt-, notkea-, pitkäl.; kaksil.

lapa/jättiläinen s. voim. kierto-otteinen jättiläinen (rekillä). -kappale s. ruok. Lampaan l:et.

lapakko^{2*} s. kasv. kukinnon keskusranka, josta kukkaperät lähtevät. — Yhd. kukka-, käpy-, tähkäl.; keskil.

-lapakkoinen⁶⁵ poss.a. kasv. Jäykkä-, mehevä-, paksu-, pitkä-, suora-, veittol.

lapakoton²⁷ kar.a. harv. < lapakko. | L. kukinto.

lapa/lihas s. anat. eräiden lapaluuhun kiinnittyvien lihasten yhteisnimitys. | Ylempi ja alempi l. Hieroa l:lihaksia. -liitos s. puut. jatkoliiotos, jossa liitettävien kappaleiden päät upotetaan liittäin toisiinsa, lapa. | Suora, vino, hammastettu l. -luu s. anat. selkärankaisten selkäpuolella oleva, tav. leveä, lapiomainen hartian luu. | L:un murtuma. — Lämäytti lehmää l:ille. [Ilmatar] nosti polvea merestä, / l:uta lainehesta kal. -mai⁶⁵ kalt.a. -sesti adv. L:sesti laajeneva nokka. -ma⁶⁵to s. Dibrathiocephalus latus, ihmisessä loisiva 2—9 m:n

pituinen heisimato, leveä heisimato, alve(mato). | Jkta vaivaa l. Ajaa ulos l. — Isännällä oli jo entisten kokemustensa nojalla aihetta nimitellä asianajajia l:doiksi *sll.* — **matoläake** s. — **muljaus** s. *voim.* heittäytyminen rekillä lapoja kääntäen kierto-otteiseen heiluntaan. — **narsku** s. = lapasotka.

lapa(nen)⁸⁸ s. l. (villa)langasta kudottu käsine, jossa peukalolla on oma ja muilla sormilla yhteinen tilansa, tumppu, vantu; vrt. kinna, rukkanen, sormikas. | Vasen l. Parsittu l. L:sen suu, peukalo. Kutoa, neuloa l:sta. — *Kuv.* Mies lysähti kokoon kuin märkä l. Olet-han totinen kuin vanha l. *CANTH.* — *Yhd.* hiihto-, pumpuli-, talvi-, villal.; pesul. 2. *kut.* kutomavirhe, joka syntyy, kun yhteen piimväliin vahingossa tulee kaksi- t. useampia loimilankoja. | Vartti vanhan kankaassa, lapsen kankaassa l. *sl.*

lapa(pahka s. *eläinlääk.* valjaiden synnyttämä ruuhkasvain työhevosen olkapäässä. — **pyöräh-dys** s. *voim.* rengasliike, jossa siirrytään oikoripunnasta turma- t. taittoripunnan kautta jälleen oikoripuntaan. — **rusto** s. *anat.* Hevo-sen lapaluun harjaan liittyy paksu l. — **sorsa** s. Anas clypeata, sorsa, jolle on tunnusomaista kärkiosaansa kohden lusikkamaisesti levene-vä musta nokka. — **sotka** s. Aythya marila, Lapin tunturijärvien matalilla ruohorannoilla pesivä sotka, lapanarsku, tunturisotka.

lappi⁸⁸ v. *murt.* lappaa. 1. *tr.* L. köyttä. Lappaavat nuottaa veneeseen. — siitä [sarvesta] lappasi hän ulos pikanellia *krvi.* 2. *intr.* Astua l:tiin pitkin kangasta. Ihmisiä lappasi oven täydeltä.

lappatossu s. l. *kans.* lapikas. | Kotikana kaunis / — / mielessänsä mietti / suutarille mennä, / l:t teettää *ak.* 2. *leik.* (myös: Lapatossu) laiskasta ihmisestä. | Senkin l.

lapatta^{15*} s. *kans.* tav. katto-orsiin kiinnitetty lauta, jonka reiästä käsitkivien kiertopuu ylä-päästään kulkee. | Käsitkivien l. — kivenpuu käkenä kukkui, / laklana kiven l. *KAL.*

lapautu⁴⁴ v. *kans. ja eläinlääk.* rinn. lapaan-tua. | L:minen käsittää kansanomaisessa eläin-lääkinnässä joukon tauteja, joissa hevonen ontuu etujalkaansa ja lapalihakset surkastu-vat. Eläinlääkinnässä l:misella ymmärretään ontumista, joka johtuu lavassa tai lavan tie-noilla olevista sairauksista. — *Kans.* myös yl. lamaantua, herpaantua, halvautua. | Lyömi-sestä l:nut käsi. Eräs saattajista oli ottanut selkäänsä kahdenkertaisen kuorman — ja — pahasti hän oli l:nut, ennen kuin oltiin Luvajärvellä *IKINHA.*

lappe^{78*} s. l. jnk litteän esineen t. esineenosan leveä sivu, lappea; lappeellaan ks. erikseen. | Airon, miekan, veitsen, viikatteen, kirveen l. Hiomakiven l:peet. Haravan (lavan) l. Ta-putteli lunta lapion l:peella. Läimäytti kä-tensä l:peella toista selkään. — *Yhd.* airon-, miekan- [jne.] l. 2. luiska, vieru, vieto, rin-ne. | Ojan l:peet. Noustiin vaaran l:etta. — sitten [näkyv. maisemassa] järven pintaa ja sen takana loivasti kohoavaa metsän l:etta *sll.* — *Yhd.* harjun-, mäenl. 3. *rak.* taittee-

ton, tav. viisto kattopinta. | Loivat l:peet. Ikkuna katon l:peessa. Valmikatossa on neljä l:etta. — *Yhd.* katonl.; harja-, pääte-, räys-täl.

lapeaita s. aita, jossa aidakset ovat vaakasuorassa, orsi-, rehtoaite.

lap(ella)^{28*} *frekv.v.* < lappaa. | L:pele tiehesi! — se hullu mies, ken tappeli, / mut viisas tieltä l:pele, / mink' ehti lapikkaat *MANN.*

lapidaarikirjoitus s. kivikirjoitus; roomalaisia kivikirjoituksia muistuttava monumentaalinen kirjoitus t. painettu teksti.

lapidaari(nen)²⁸ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* tyy-liltään kivikirjoitusta muistuttava, niukkasaa-naisen ytimekäs. | L. tyyli, lause, runo. L:-sesti ilmaistu ajatus. — *tyyli* s. lapidaarinen tyyli. | Sananlaskujen l.

lapikas^{66*} s. saapas, jossa on kauto ja ylöspäin nokaksi kaartuva kärki, pieksu(saapas). | Rus-keat, pitkävartiset, yksipohjaiset l:kaat. L:kaan varret. Pitää l:kaita. — *Kuv.* Lyödä l:asta lat-tiaan [tanssimisesta]. — *Yhd.* hiihto-, varsil.

lapikas(jalka(inen)) a. jolla on lapikkaat jal-lassa. | L. ukko. — **nahka** s. — **teollisuus** s. Saapas- ja l.

lapiko(ida)³⁰ v. *harv.* astella (lapikkaat jalassa), patikoida, saapastella. | L. jalan jnnk. Lähti-vät l:imaan, l:itsemaan naapurikylään. On siinä urakkaa, painavan kontin kanssa, kun tällä kelillä pitkän matkan l:i koro.

lappi¹⁶ s. *geol.* L:t 'tulivuorenpurkauksissa il-maan lentäneistä laavapisaroista herneen t. pavun kokoisiksi siruiksi jähmettynyt heitte-le'.

lappi(n) (us, myös Lapin *Λ*) tav. = lappalais-. — **aiheinen** a. L. maalaus, romaani. L:set lapa-set. — **akka** s., us. *halv.* lappalaisvaimo, -eukko. | Lyhyenlanta l. — **harakka** s. Lanius excubitor, iso lepinkäinen. — **hauta** s. *arkeol.* muinaisjään-nöksenä tavattavien maakuoppien kansan-omainen nimitys, jättiläishauta. — **juusto** s. po-ron maidosta valmistettu juusto. — **kansa** s. lap-palaiset. | L:n kirjavat vaatteet. — **kauppa** s. *hist.* lappalaisten kanssa käyty kauppa. | Pirk-kalaisten harjoittama l. — **kenkä** s. poronnah-kainen jalkine, lappalaistossu; vrt. kallokas, nutukas, heinäkenkä. — **kieli** s. (tav. *Λ*) lappi. | Suomen, Norjan l. — **kielinen** a. L. koulu, ope-tus. L. teos. — **kiuru** s. Eremophila, kiurujen hei-moon kuuluvia lintuja; (ei *el.*) vars. meilläkin maan pohjoisosissa pesivä E. alpestris, tunturi-kiuru. — **koira** s. tav. Lapin pystykorva, lappa-laiskoira. — **koita** s. lappalaiskota. | L:dan elä-jät. — **kylä** s. lappalaiskylä, vars. lappalainen kyläkuuta maa-alueineen; lappalaisten talvi-kylä. — **käviä** s. vrt. seur. | Vanha, tottunut l. L:n majapaikka. — *Hist.* Karjalaisten l:in veroretket. — **käynti** s. *hist.* vars. pirkkalaisten Lappiin tekemistä kauppa- ja verotusmatkois-ta. | Vasta Kustaa Vaasa lakkautti pirkka-laisten harjoittaman l:nin. — **lakki** s. lappalais-lakki. | — peski päällä ja l. korvilla järvent. — **lapsi** s. lappalaislapsi. — **mie** s. lappalaismies. | L:sten porot. — l:het pysyivät erillään lan-talaisten sanasodasta *PAULAH.* — **noita** s. lappa-laisnoita. | Turvautua l:ien parannuskeinoi-

hin. **-pato** s. *arkeol.* ilmeisesti kalastuspadoksi joen t. salmen poikki rakennettu vanha kivi-pato, jossa on tav. 1 tai 2 aukkoa. **-poika** s. lappalaispoika. | -- korvan ohi viuhahti l:jan salanuoli HAARLA. **-puku** s. lappalaispuku. | Kirjava l. **-puukko** s. iso puukko, jolla lappalainen mm. kaappii lumen ja jään ahkion pohjasta ja halkoo poron sääriiluut, leuku. **-pöllö** s. *Strix nebulosa*, isokokoinen, meillä harvinaisena Lapissa pesivä pöllö. **-raunio** s. *kans.* muinaisten hautaraunioiden (hiidenkiukaiden) ja vanhojen kalapirttien kiuasraunioiden nimitys. **-retki** s. Karjalaisten muinaiset l:et. **-sirkku** s. *Calcarius lapponicus*, pulmuseen sukuinen varpuslintu.

lapiintaa⁸ v. kääntää lapin kieleen, lapiksi.

lapiin/takka s. lappalaisten hirsituvan avotakka. **-takki** s. lappalaisten käyttämä, punaisin ja keltaisin verkkaistalein kirjailtu sarka-t. verkamekko. **-tavara** s. Poronnahkoja, poronlihaa, lohta ym. l:a. **-tiainen** s. *Parus cinctus*, maamme pohjois- ja itäosissa elävä tiainen. **-tiira** s. *Sterna paradisaea*, maassamme rannikoilla ja pohjoisosissa elävä kalatiira. **-torakka** s. *Ectobia lapponica*, eräs metsissä me yleinen torakka. **-tutkija** s. lappologi. | Uuttera norjalainen l. J. K. Qvigstad. **-tyttö** s. lappalaistyttö. **-ukko** s. lappalaisukko. **-vaimo** s. lappalaisvaimo. **-velho** s. Nehän kykenevät ... l:t, hukkumaan tuleen ja ajamaan näkymättömällä kivellä vettä myöten HAARLA. **-vero** s. *hist.* lappalaisten turkkisina, kaloina ym. luonnontuotteina suorittama vero; myöhemmin rahavero, jota Lapin kihlakunnan talot v:een 1925 saakka suorittivat tavallisten maa-verojen asemesta. **-verottaja** s. *hist.* vrt. seur. **-verotus** s. *hist.* lappalaisten verottaminen. | Pirkkalaisten harjoittama l. -- karjalaiset harjoittivat erämaankäyntiä tai l:ta v:voronmaa. **-vouti** s. vars. *hist.* Lapissa toimiva kruunun vouti; verotusta ja myös poronhoitoa sekä lappalaisten köyhäinhoitoa valvova viranomaisen Ruotsissa. **-vuokko** s. *Dryas octopetala*, ruusukasvien heimoon kuuluva matala, isokukkainen, tiheitä kasvustoja muodostava monivuotinen varpukasvi. **-äijä** s. lappalaisäijä. | Ovella, vinosilmä l.

lapi⁸ s. l. kaivu- ja luontitöissä käytetty (käsi)työase, jossa on tav. puinen varsi ja teräksinen (joskus puinen) lapa; vrt. kihveli. | Tasateräinen l. Kevyt, tylsä l. L:n varsi, lapa, terä, kädensija. L. olalla, vyöllä. Kaivaa, kääntää maata, luoda lunta l:lla. Leikata turvetta l:lla. Vielä muutama l:n heitto. Anna l:n heilua! — *Erik.* lapi on täysi, lapiollinen. | Pari l:ta multaa. — *Kuv.* Papin l. [= kuolema] parantaa kaikki taudit sl. — *Yhd.* puu-, rautal; kone-, käsil; kenttä-, navetta-, puutarhal; istutus-, kaivul; oja-, salaajal; hiekk-, hiili-, lanta-, lumi-, muta-, savi-, sorat. 2. paistettavan leivän, paistin tms. nostelemiseen ja kääntelemiseen t. valmiiden ruokien ja ruoasten paloittelemiseen ja nostamiseen käytettävistä lapiomaisista välineistä. | Paisti käännetään l:lla. Leikata kakkua l:lla. Kiidättää l:lla leipiä uuniin. — Pöydälle jääneet murut harja-

taan l:on. — *Yhd.* jauho-, juusto-, kakku-, leipä-, vilja-, voil; rikkal.

lapioida³⁰ v. -inti⁴⁴ *teonn.* nostaa t. luoda jtk lapiolla. | L. hiekkaa, savea, viljaa jstak, jhk. Lumi on l:itava pois. Hauta l:itiin umpeen. Tie l:idaan auki. Kinokseen l:itu polku. Ojan l:inti. Kummun reuna on l:itu jyrkäksi seinäksi. Portaiden l:inti [lumesta]. — *Kuv.* Jokainen l:i naamaansa minkä ehti [ark. ruoan hokkimisesta]. L. [= ansaita runsaasti] rahaa. Kauan oon meriä uinut, / l:innut lainehia KAL.

lapiomaton³⁷ kieltä. a. L. tie.

lapiottain *adv.* lapiollinen kerrallaan; useita lapiollisia, lapiomäärin, -kaupalla. | Hiekan kantaminen l. Lattialla oli l. roskaa.

lapiokaupalla *adv.* = ed. | Ei rahaa kenelläkään l. ole.

lapiolli/nen³⁸ s. lapiion täysi. | L. lunta, soraa. Iso, kevyt l. Vielä pari l:sta. -- vaivatta nousivat nyt raskaat saviset l:set ojan pohjasta KATAJA.

lapiomainen³⁸ *kalt. a.* -maisesti *adv.* L. mela. L:maiset kourat. Myyrän l:maiset eturaajat. Kasvin l:maisesti kourut lehdet. **-mie** s. Olla l:henä sorakuopalla.

lapiion/heitto s. Avasi tien muutamalla l:heitolla. **-muotoinen** a. tav. *Λ*. | L. luu. **-pisto** s. L:n syvytydessä. Heittelee savea pienin l:in. **-terä** s. Ruostunut l. -varsi s. Katkaisi l:ren. Laiskuri, joka vain nojailee l:teen.

lapiorulla³⁸ *äes* s. *maat.* = lapioläes. **-terä** s. lapiomainen terä. | Äkeen l:t. **-turve** s. = pistoturpe. **-työ** s. Ojitus suoritetaan l:työnä tai oja-auralla. Lumen tulo aiheutti ylimääräisiä l:toita. **-viljely** s. maan viljely sitä lapiolla muokaten. **-äes** s. *maat.* äes, jonka terät on kiinnitetty vinossa ajosuuntaan oleviin pyöriin akseliin, lapiorullaäes.

lapis⁴¹ s. → laapis.

lapis/ta⁴¹ *onom. v. harv.* [Ajetaan] l:evaa makkarasiltaa yli joen LEINONEN. -- hanurin painimet l:ivat kuuluvammin sill. -- uutuuttan l:eva [= rapiseva] joululehti sill.

lapitar⁴⁴ s. lappalaisnainen. | Koreapukuinen l. **laplat/taa**⁴⁴ *onom. v. harv.* -us⁴¹ *teonn.* lliplat-taa. | Laineet l:tavat.

lapp^{10*} s. *kansat.* vars. solki, helake. | L:olla koristeltu helavyö. — *Yhd.* tina-, vaskil.

lapp/paa⁴⁴ v. l. tr. a. vetää t. syöttää köyttä, verkkoa tms., suoltaa, hilata. | L. köyttä. L. nuottaa, silmaa veneestä, veneeseen. Verkko l:ettiin järvestä. — *Kuv.* Veäkö vilusta viiret, / l:an laulut pakkasesta KAL. **b.** ammentaa, mättää, ahtaa, sulloa, syyttää, työntää. | L. vettä veneestä. L. taskustaan tavaroita. L. ruokaa lautaselleen. L:poi marjoja suuhunsa kourakaupalla. Tuuli alkoi l. savua lakeistorven kautta pihalle AHO. -- tiheään l:poi tai vas suuria lumihiualeita ivalo. — *Kuv.* -- huulet l:poivat sanoja ivalo. 2. *intr.* suuren joukon yhtämittaisesta, katkeamattomana jonona tapahtuvasta liikkeestä: mennä t. tulla yhteen, työntä, suoltaa, virrata, "painua", lappautua. | Väkeä l:paa kirkkoon. Miestä l:paa ovesta kuin köyttä. Eläimiä l:poi veräjän täy-

deltä. Koulupojat mennä l:poivat pitkin maantietä.

lappaantua^{1*} *refl.v.* = lappautua.

lappaja¹⁰ *tek.* < lappaa 1. | Nuotan l:t kiskovat köyttä avannolle.

lappakannu *s. kansat.* puinen kannellinen olutkannu.

lappalai *nen*⁶⁵; *syn.* saamelainen. 1. *s. L:* set 'Fennoskandian pohjoisosissa hajallisina ryhminä asuva, kieleltään suomalais-ugrilainen kansanheimo'. Ruijan, Suomen, Venäjän l:iset. Pienikasvuinen 1. L:sten kota. L:sia porolaumolainen. — *Yhd.* koltal.; joki-, järvi-, metsä-, tunturil.; kalastaja-, metsästäjä-, porol. 2. *a. -suus*⁶⁵ *omin.* lappalaisiin kuuluva, lappalaisille ominainen, lappalaisten; *us. tav:mmin* lappalais-, lapin-. | *L.* tyttö. *L.* murre. *L.* puukko. *L.* pystykorva. *Suvun l: suus.*

lappalais- *us.* = lapin- -aiheinen *a. L.* romaani. -*alue* *s.* -*asutus* *s.* Muinaisen l:ksen rajat. -*eukko* *s.* -*heimo* *s.* -*koira* *s.* lapinkoira. -*kota* *s.* Siirrettävä, suippokärkinen 1. *L:* a muistuttava teltta. -*kylä* *s.* lapinkylä. | *L:t* ovat olleet sukukylä. -*käännös* *s. urh.* sukset jalassa paikalla suoritettava täyskäännös, jossa vasen suksi ensin viedään ylätieltä kääntösuuntaan oikean toiselle puolelle ja oikea sen jälkeen käännetään vasemman rinnalle. -*lakki* *s.* lappalaisten päähine, vars. ns. neljän tuulen lakki. | Nelikulmainen 1. -*lapsi* *s.* -*leiri* *s.* -*mallinen* *a. L.* puukko. -*mies* *s.* -*nainen* *s.* -*noita* *s.* -*perhe* *s.* -*peräijnen* *a.* -*syys* *omin.* *L.* nimistö. *L.* taika, jumala. *Ilmion l: syys.* -*poika* *s.* -*puku* *s.* lappalaisten kansallinen puku. | Helakasti koristeltu 1. -*puukko* *s.* = lapinpuukko. -*rotuinen* *a. L.* koira. -*syntyinen* *a. L.* mies. -*talo* *s.* -*tietäjä* *s. L:* ien parannuskeinot.

lappalaistu¹ *v.* muuttua lappalaiseksi. | *L:u* nut perhe.

lappalais/tyttö *s.* -*ukko* *s.* -*vaimo* *s.* -*väestö* *s.* lappautua¹⁴ *v. (rinn. lappaantua)* < lappaa. 1. *pass.* Siimaa, ankkuriketjua l:u ovesta. 2. *refl.* = lappaa 2. | TanSSIPAREJA l:u ovesta ulos, sisään. Laivasta l:u rantaan väkeä. Kyytimiehet alkoivat 1. ulos pirtistä TOPPILA.

lappavyö *s. kansat.* lapoilla varustettu vyö, solki-, helavyö. | Eteläkarjalaisia l:voit.

lappea²¹ 1. *a.* latuskaisen, litteän esineen leveästä sivusta. | Akeen terän 1. sivu. Tähkylän 1. puoli kääntyy lapakkoon päin. 2. *s.* = lape. | Airon, villan, veitsen 1. Katon 1. [Miekka] jonka kuu kärestä paistoi, / päivä paistoi l:sta kal. Siellä rantakallion turvepiteisessä l:ssa on -- pieni kalmismaa PAULAH.

lappeellään, -*een* *adv.* lape jtk alustaa vasten, jnk varassa; lape alaspäin; vrt. pystyssä, syrjällään. | Kirja, miekka on l. L:een asetetuista tiillistä muurattu seinä. Pani kätensä l:een pöydälle. Kampela ui l.

-**lappeinen**⁶⁵ *poss.a.* Jyrkkä-, kapea-, matala; kaks-, nelil.

lappeittain *adv.* lape lapetta vasten, lape lappeesta l. lappeeseen; myös = lappeellaan. | Tiilet ovat l. Laudat lyödään l. ristiin.

lap/pi^{1*} *s.* 1. vars. *runok.* lappalainen. | *L:pien*

porolaumat. Lauloi l. lapsellensa LARINK. 2. lappalaisten puhuma suomalais-ugrilaiseen kielikuntaan kuuluva kieli, lapin kieli. | Puhua l:pia. Murtaa l:iksi. Sana, joka on säilynyt l:ssa. — *Yhd.* etelä-, kanta-, pohjois-, tunturil.; kuolan-, norjan-, suomen-, turjanl.

lappio³ *s. murt.* lape. | Toinen katon l. on luhistunut. *L:llaan* makaava paasi.

1. **lappio**^{1*} *s.* vars. *fys.* polveksi taivutettu putki t. letku, jota käytetään nesteen juoksuttamiseen astiasta toiseen, imujuoksutin, sifoni.

2. **lappio**^{1*} *teonn. harv.* < lappaa. | Siiman, verkon l.

lap/poa^{1*} *v. harv.* lappaa. | *L:poo* makaroneja suuhunsa. Mitä lapiolla l:otaa, se tikusta tip-puu [ihmisen itaruudesta puhuen] *sl.*

lappologi¹ *s.* lappalaisten kulttuurin t. lapin kielien tutkija.

lappoputki *s. fys.* lappona toimiva putki. | *L.* yhdistää putkikaivot kokoojakaivoon.

lap/pu^{1*} *s.* pienehkö, *us.* määrämuotoinen ja jhk määrätarkoitukseen käytettävä kappale paperia, kangasta, nahkaa tms., liuska, kaistale, suikale, lippu. 1. *L.* paperia. Leikata arkista pieni 1. Housunpaikaksi sopiva 1. Lyödä uudet l:ut kengänkorkoihin. Lippu liinaa, l. lautaa, rahtu rautaa — sen saa ihminen mukaansa lähteissään [= kuollessaan] *sp.* — *Erik.* Musta 1. [= silmälappu] toisella silmällä. On niin kylmää, että täytyy panna l:ut [= korvalaput] korville. — *Kuv.* Kulkea l:ut silmillä [henkisen t. aatteellisen näkökulman ahtaudesta yms.]. — *Yhd.* kangas-, nahka-, paperi-, piki-, puu-, villal.; korko-, korva-, olka-, pannu-, pata-, pesu-, ruoka-, silmäl. 2. kirjoitusta tms. sisältävistä, *us.* varta vasten painatetuista ilmoit-teista, kuiteista tms. | *L.* johon on merkitty tavarain hinta. Ostoluvan pyytäjän täytettävä 1. Odottaa l. kourassa vuoroaan. Nyt hän saisi l:un [= todistuksen], jolla voisi hakea avustuskortin HELVI HÄMÄLÄINEN. — *lappu luukulla* vars. teatterin kassaluukulle t. myymälän oveen pan-nusta ilmoitteista, että pääsyliput, jk tavara tms. on myyty loppuun t. että kassa t. myymälä on suljettu; *us.* myös *kuv.* jnk liikkeen tms. toiminnan lopettamisesta. | Teatterissa, konserttitoimistossa, kaupassa on 1. luukulla. Panna l. luukulle. — *Yhd.* hinta-, ilmoitus-, kirje-, kuitti-, loma-, lupa-, nimi-, numero-, osoite-, panttil.

lappuketju *s. kut.* kutomakoneeseen asetettava, tav. pahvilapuista tehty nauha, jonka lappuihin on lävistetty kudottavan sidoksen kaavio.

lappu/nen⁶⁵ *dem.s.* Lyhyt kirje, vain 1. Hakusanat kirjoitetaan l:sille. — *Yhd.* kirje-, paperi-; sata-, tuhatl.

lapsautt/aa^{2*} *onom.v.* vars. kädellä lyömisestä: läimäyttää, läpsäyttää. | *L.* kättä jklle. Lyödä l:i poikaa takamuksille.

lapsek/as^{65*} *a.* -*kuus*⁶⁵ *omin.* = lapsel'inen. 1. myös -kaasti *adv.* Nuori, 1. tyttö, jolla on avoin, luottava katse. *L.* iloisuus ja uteliaisuus. Katsoa, soperella l:kaasti. On maailman aarteet tomua vaan / rinnalla uskon l:kaan ak. — Iso mies ja noin l.! Oletpa tosiaan l., kun tuollaisia mielessäsi haudot. Kovin l. mieli-

pide. Naurettavaa l:kuutta. Miksi haastelet l:kaita? *Kivi*. 2. poss. *harv.* L. perhe.

lapsesi|ottaja s. *lak.* henkilö, joka ottaa t. on ottanut ottolapsen. -**ottaminen**, -**otto** s. *lak.* oikeudellinen menettely, oikeustoimi, jolla jku ottaa jkn (tav. lapsen) ottolapsekseen, adoptio.

lapselli|nen^{as} a. -suus^{as} *omin.* lapsikas. 1. (myös -sesti *adv.*) lapselle ominainen, lapsimainen, lapsen kaltainen; infantiili(nen), naivi. a. ilman erityistä arvostusta yl. lapsen, lapsimaisista ominaisuuksista t. myös hyväksyvästi: lapsenomainen, lapsen; (lapsimaisen) herkkä, avoin, välitön, teeskentelemätön, vilpittön, puhdas. | L:iset kasvot, kädet. L:sen pieni suu. Pienokaisen l:iset liikkeet. Tuon tuostakin kuuluu heidän [koulualaisten] heikkojen l:sten äänensä yhtyvän rukoukseen *aro*. — Sydämellisen l. L:sen välitön. L. ilo, ujous, kuuliaisuus, viattomuus, jumalanpelko. Raikas l:suus. Luottaa l:sesti jhk. b. tuomitsevästi, väheksyvästi: (lapsimaisen) yksinkertainen, alkeellinen, kehittymätön, typerä. | Olla l:sella kehitystasella. L. puheissaan. Lian l. niin vaativaan tehtävään. N. on tullut vanhuuttaan jo vähän l:seksi. L. katsantotapa, taikausko. L:iset puheet. On l:sta suuttua hupsujen puheista. 2. poss. *harv.*, us. *leik.* jolla on lapsi(a). | L. perhe. Ei ole paimenen pyhistä eikä vaimon l:sen sl. -- mitä nyt Jussi tuumii, kun l:seksi tuli? *JOTUNI*.

lapsen- us. = lasten-. -**elatusapu**, -**eläke** s. *lak.* elatusapu, jota avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen isän on suoritettava tästä lapsesta, "lapsenruokko". -**hoitaja**(tar) s. -**hoito** s. L:a koskevia neuvoja. -**ilo** s. Pojan silmistä säteili puhdasta l:a. -**itku** s. Herätä hiljaiseen l:un. -**kamari** s. = lastenkamari. -**kaste** s. *usk.* = lapsikaste. -**kasvot** s. *mon.* Nauravat l. pilkistivät ovenraosta. Mies, jolla oli lempeät l. -**kenkä** s. Pienet l:gät. — *Kuv.* eräissä sanontatavoissa, jotka ilmaisevat jkn t. jnk olemista lapsen t. alkuasteella, "kapaloissa", jkn t. jnk kehittymättömyyttä, alkeellisuutta t. vartumista, kehittymistä tältä asteelta. | Poika, joka on t. astelee vielä l:gissä t. joka ei ole vielä kuluttanut l:kiään. L:gissä kävelevä kirjailija. Yritys, tutkimus on, kulkee vielä l:gissä. Kasvaa, astua, päästä, vapautua l:gistään. -**kieli** s. Puhua l:ellä, l:tä. Aikaihminen, ja lepertelee l:tä! Poikanen alkoi keltavalla l:elläan matkia merimieslaujua. -- l. suosii selittelysanontaa lyhyen, sattuvan ilmauksen asemesta l:hakulinen. — *Kuv.* Rakkauden l. -**kina** s. *lääk.* vastasyntyneen lapsen ruumista peittävä juustomainen valkoinen aine, juustolima. -**kori** s. pikkulapsen korivuode. | Pajuista tehty korkeajalkainen l. -**käisi** s. Pehmeät l:det ojentuvat kehdestä äitiä kohti. -**lapsi** s. pojanpoika, pojantytär, tyttärenpoika t. tyttären tytär. | Vanhus l:ineen. Vainajaa jäivät lähinnä suremaan lapset ja l:et. — *Mon. kuv.* yl. jälkeläisistä; jälkipolvista; tav:mmen lastenlapset. | Sa polvi nouseva, touko tee, / kun kerran kätemme raukenee! / Te l:et, te korjatkaa, / kun teidän isänne kylmiksi saa koskenn. -**leikki** s. = lastenleikki. | Poika on jo jättänyt

l:nsä. — *Kuv.* Työsi on l:ä minun työhöni verrattuna. -**likka** s. *ark.* lapsentyttö. | Olla l:na kaupungissa. -**lusikallinen** s. lapsenlusikan täysi. | Lääkettä annetaan l. kahdesti päivässä. -**lusikka** s. lapsen ruokalusikka, tav. jälkiruokalusikan kokoa.

lapsen|maito s. = lastenmaito. -**mieli** s. lapselle ominainen herkkä, avoin [tms.] mieli. | Herkkä, avoin, luottavainen, puhdas l. Säilyttää, kadottaa l:ensä. Saastuttaa jkn l. Kivittella jtk l:essään. Hänen l:ensä nauttii kiusteesta. Jumalaa lähestyvällä tulee olla nöyrä l. -**mielinen** *poss.a.* -sesti *adv.* -syyss *omin.* Olla l., l:sen luottavainen. Tulla l:seksi. L. usko, hartaus. Herttaista l:syyttä. Hän osaa olla l. olematta lapsellinen. — *S:sesti.* Jumala ilmaisee itsensä l:sille. -**murha** s. *lak.* vars. äidin joko synnyttäessään tai heti sen jälkeen suorittama lapsensa tahallinen surmaaminen. -**murhaaja** s. -**nauru** s. Helkkyvä l. -**neiti** s. lastenhoitajatar. | L. saa paikan. -**oikeus** s. Pitää kiinni l:destaan. -- naurakoot [nuoremmat koulutoverit], se on heidän l:ensa lehti. — *Usk.* ihmisen suhteesta Jumalaan. | Kristityn l. perustuu Jeesuksen uhrikouluun. Nyt mulla on pi täysi jo l. / on Isä Jeesuksessa sovitettu siionin kannel. -**omai|nen** a. -sesti *adv.* -suus *omin.* lapselle ominainen, lapsellinen, lapsikas, lapsen. | L:iset silmät. Hänen kasvonsa tekevät l:sen vaikutuksen. L. luottamus, kuuliaisuus. L:sen rikas mielikuvitus. Kunnioittaa l:sesti vanhempiaan. Käyttää l:sta kieltä. Yksinkertainen l:suus. L:sen harras virsi. L. kirja. — *Kuv.* [Kivi on] tuonut -- l:sen miniatyyrimaalauksen runouteemme tark. -**paita** s. -**perintö** s. *lak.* perintö, jonka kuollut lapsi on jättänyt jälkeensä. -**pihka** s. *lääk.* vastasyntyneen lapsen paksusuolesta oleva tummanvihreä, hajuton, puuromainen aine. -**pii|ka** s. *ark.* lapsentyttö, lastenhoitaja. | Iloinen, ikäloppu l. Pääsi l:aksi pappilaan. -**pää** s. Puna-poskinen l. pistää esiin nytyistä. — Marmorinen l. -**päästäjä** s. vrt. seur. | Oppinut l. -- äiti, joka oli paljon käytetty l. sl.

lapsenpäästö s. synnytyssavun antaminen synnyttävälle äidille. -**laitos** s. *vanh.* synnytyslaitos. -**oppi** s. *vanh.* synnytysoppi.

lapsen|raiskaaja s. -**raiskaus** s. -**rattaat** s. *mon.* lastenrattaat. -**rie|pu** s. pikkulapsen vaatekapaleista. | Liinaiset l:vut. Kuivatella l:puja keittiössä. -**ruoka** s. -**ruokko** s. *kans.* lapseneläke. | Maksaa l:a. Kyllä sen aina kelpaa, joka pääsee talollisilta l:a riitelemään sl. -**ruumi**s s. Pieni, pullea l. Hänen hento l:insa värisi itkusta. — Mätänemistilassa oleva l. -**ryöstäjä** s. -**ryöstö** s. lapsen ryöstäminen; *lak.* viittatoista vuotta nuoremmat henkilön luvaton valtaansa ottaminen ja pois vieminen t. erottaminen vanhemmasta t. muusta henkilöstä, jonka hoidossa ja vallassa lapsi on. | Mustalaisten suorittama l. Amerikkalaismallinen l. Helsingissä. -**saaja** s. synnyttäjä. -**saanti** s. Olla siinä iässä, jolloin l. ei enää ole mahdollista. -**sielu** s. Puhdas, herkkä l. L:n salaperäinen maailma. Tapaus syöpyi lähtemättömästi A:n l:un. — Topelius oli --

koskematon ja herkkä l. TARK. -**silmiä** s. Kirkkaat, viattomat l:ät. L:ien syvä puhtaus. Tyttönen katselee ihmettelevin l:in. Vanhuksen l:iin ilmestyi veitikka. — [Aho] tuntuu voineen katsoa l:illä luontoa ja maailmaa **KOSKENN.** -**suhde** s., vars. *usk.* ihmisen suhteesta Jumalaan. | Turvallinen l. Jumalaan. -**sydän** s. Puhdas, herkkä l. Hänen l:ensä kaipasi lohdutusta. -**synnyttävä** s. L:lle myönnettävä loma. -- he vääntelevät itseänsä [Herran päivän] niinkuin l. vrt. -**sänky** s. lastensänky. -**tajuinen** a. -**sesti** adv. -**suus** *omin.* lasten tajuttava, lasten käsityskyvyn mukainen, lastentajuinen. | L. leikki, kirja. L. esitystapa. Opettaa l:sesti. Kertomuksen l:suus. -**tau**ti s. lastentauti. | Ankara l. -- minä olenkin vanha tervaskanto, johon eivät l:dit pysty **TIRUS.** — *Kuv.* Se [rakastuminen] oli ollut lievä l:tia **MERENMAA.** -**tuoli** s. Korkea l., jonka voi kääntää matalaksi pöydäksi ja istuimeksi. -**tyttö** s. lapsesta t. lapsista huolehtiva, tav. erityistä ammattikoulutusta saamaton palvelustyttö; vrt. lastenhoitaja. | Lähtee kaupunkiin l:öksi. L. viihdyttelee lasta. -**un**i s. Nukkuu viatonta l:ta. -**usko** s. lapselle ominainen usko. | Kirkas, yksinkertainen l. Säilyttää l:nsa. Vastoinkäymiset riistivät häneltä l:n. L. Jumalaan. -**vakuutus** s. lapselle otettu henkivakuutus. -**vaunut** s. *mon.* lastenvaunut. -**ään**i s. Kirkas, korkea, hento l. Lukee heleällä l:ellä. Tuvasta kuuluu l:ia.

lapset *ella*²⁸⁶ v. esiintyä lapsen tavoin, lapsellisesti. | Vanha ihminen rupesi l:telemaan.

lapset on⁷⁷ *kar.* a. -**tomuus**⁶⁵ *omin.* < lapsi. | L. nainen. Avioliitto oli l. L. perhe, talo. L:tomuuden kiros. Poikansa kuoleman jälkeen vanhuksat jäivät l:tomiksi. Anna heille l. kohtu vrt.

lapsett^{aa} v. *yksipers.* Jkta l:aa 'jku on lapsellinen, käyttäytyy lapsellisesti'. Isoa miestä l:aa! Häntä l:i niin, että pani piirileikiksi. Vanhusta alkaa jo l.

lapsu⁶⁵ s. lapsen asema vanhempiensa suhteen; vrt. lapsuus. | Lähin sukulaisuussuhde on l. — *Usk.* ihmisen suhteesta Jumalaan. | Lain orjuus ja vapaa l. Jumalan l:den synnyttämä rauha. -- te olette saaneet l:den hengen vrt.

lapsi⁴⁵ s. vrt. eri tyylläisissä ja merk.-vivahduksissa käytettyjä synonyymisuhteisia sanoja: ipana, kakara, mukula, penikka, sikiö, tenava, vekara, vesa; imeväinen, vauva; lapsen, lapsukainen, pienokainen; pallero, pirpana, tupukka, tyyppikkä, tyllerö, taapero; jolppi, kloppi, lortti, nulikka, nulkki; maitoparta, piimäsuu, räkänokka, paitaressu, risahousu; esikoinen, kuopus, pahanpohjimmainen; äpäpä.

I. poika t. tyttö, so. henkilö, joka ei vielä ole saavuttanut sukupuolikäyttyä; vrt. nuorukainen, neito, mies, nainen, aikuinen, täysikäinen, täysikasvuinen, vanhus. | Äsken syntynyt, pieni, heikko, avuton, kookas, hyvin kehittynyt l. 7-vuotias l. Kaunis, kiltti, pahankurinen, hemmoteltu l. Orpo, koditon l. Talon, koulun, kylän l:et. Seimen l. 'Jeesus'. L:en pienet jalat. L:en mieli, ajatukset. L. jokellee. L:et leikkivät, huutavat, riitelevät. Ym-

märtään sen l:ikin. Lasten kasvatus. Pitää l:et kurissa ja Herran nuhteessa. L:ilta pääsy kielletty. -- minun lasna lattialla / eessä polven pyöriessä **KAL.** L:ia papinkin lapset sl. Pane l. asialle, mene itse perässä sl. — L:en lusikka, paita jne. (myös). Lasten kamari, lakana, saippua jne. (myös). Lasten laulukirja. — Lapsuusiästä, lapsuudesta. | Taipumukset ilmenevät jo l:ena. L:esta saakka kivuloinen. Ennen l:empana ollessani. [Milloin saan] nähdä ett'en / lassa unta ma nähnyt vaan? **YRÖ KOSKINEN.** — *lapset ja imeväiset* ks. imeväinen. — *Yhd.* ihmis-, nekeri-, suomalais-, helsinkiläis-, herras-, kaupunkilais-, maalais-, työläis-, poika-, tyttö-, kapalo-, kehto-, pikku-, pullo-, rinta-, syli-, tuttil-, koulu-, rippil-, opetusl-, ihanne-, ihme-, ongelma.

— *Erik.* **I. kuv.** a. Ei hän ole enää eilis-päivän l:ia 'ei enää nuori, ei enää uusi tulokas'. Olla, astua l:en kengissä, ks. lapsenkä. Se on lasten leikkiä 'helppoa, vaaratonta [tms.]'; ks. myös lapsen-, lastenleikki. Heittää l. (pellolle) pesuveden mukana 'syrjäyttää, hylätää t. tuomita vähemmän tärkeän ohella myös pääasia'. Rakkaalla l:ella [us. = asialla] on monta nimeä sl. **b.** aikaihmisistä, jotka jltak henkiseltä ominaisuudeltaan ovat lapsen tasolla t. lapsen kaltaisia. | Voimiltaan, mielikuvitukseltaan l. Olla liikeasioissa l. N.N. on iso l. Vanhus, joka on muuttanut uudelleen l:eksi. Katseessaan l:en välittömyyttä. Ihmisen korkeimmissakin henkisissä toiminnoissa ilmenee ikuista lasta. Veljet, alkää olko l:ia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa l:ia; mutta ymmärrykseltänne olkaa täysi-ikäisiä vrt. c. uusista, suhteellisen nuorista, kehittymättömistä asioista. | Yritys, joka on vasta 10-vuotias l. Maamme on itsenäisenä valtiona vielä l. esim. Englantiin verrattuna. **2. vars. last.** nuorista, kehittymättömistä eläimistä (ja kasveista). | Mirri on vielä l. — *Yhd. tilap.* hirvi-, karhul-, sieni-, taimil.

II. poika t. tytär;) (isä, äiti, vanhemmat. | Äiti l:ineen. Isä ja l:et. Leena, Pekan ja Liisan l. Perheen ainoa l. Köyhien vanhempien, rikkaan talon l. Parempien ihmisten [= säätyläisten] l:et. Nuorin veljeni l:ista. Avioton l. Siittää, synnyttää, saada l. Vaimo odottaa lasta 'on raskaana'. Heille syntyi kolmas l. A:lla on nykyisestä miehestään, nykyisen miehensä kanssa kaksi lasta. Tehdä, laittaa [ark. = synnyttää] l. On tehnyt kaksi lasta vieraalle miehelle. Renki teki [ark. = siitti] piialle l:en. Rajoittaa lasten lukua. Kasvattaa, hoitaa, kouluttaa, kurittaa, laiminlyödä l:iansa. Rakastaa jtk kuin lastaan. Hyväili viuluun kuin äiti lastansa. Raataa l:iensä hyväksi. L:et ovat Herran lahja sl. [alk. vrt]. L:issa köyhän rikkaus sl. — Ottaa jku l:ekseen 'otto-, kasvattilapsekseen'. — *Yhd.* avio-, huori-, lehto-, äpäpä, orpol-, kasvatti-, löytö-, ottol-, lapsenl.

— *Erik.* **I. vars. mon. ylä.** (ensi polvea kaukaisempi) jälkeläinen; jälki-, tulevat polvet. | Aabrahamin, Israelin l. 'israellainen, juutalainen'. Me Saarijärven Paavon l:et. L:emme

sadan tai parin sadan vuoden kuluttua. Vapauden, isänmaan ja lasten puolesta. -- tämä maa on meidän isämme maa, jonka me, heidän 1:ensa, olemme perinnöksi saaneet **AK**. 2. ihmisen synnyin- t. kotiseutua, elämänympäristöä ajatellen: jnk kasvatti; asukas, asujain, eläjä. | Kaupungin, maaseudun, rajan l. Lämpimän etelän l:et. Saman kansan l:ia. He ovat molemmat Viipurin l:ia. Kadun, työläiskorttelien l:et. Kuolevainen ihminen, maan l. Ei ole päättän luvulta suuri / joukko lastesi, maani **KAILAS**. Laps' Suomen, älä vaihda pois / sun maatas ihanaa ***CAJ**. 3. vars. *heng.* ihmisen henkisestä lapseudesta, lapsensuhteesta jhk: jnk oma. | Jumalan, perkeleen, maailman l. Ei Herra hylkää l:iaan. Pääsi kaipaamaansa Jumalan lasten lepoon. 4. us. *ylät.* ihmisestä hänen tiettyjä ominaisuuksiaan t. tiettyä elämäntapaansa ajatellen. | Väliön luonnon l. Huoleton hetken l. Sokeat, yön l:et. Surun l:ia. PaaVo parka, kovan onnen l. ***CAJ**. Aikansa, vuosisatansa l. Saman hengen l:ia. — Lau-lun l:et [esim. karjalaiset]. Taistelujen l. Kirkon kuuliainen l. — *Yhd.* murheen-, onnen-, surunl. 5. muista kuin ihmisistä. a. vars. *last.* eläinten (ja kasvien) jälkeläisistä. | Apinan l:et. Varsa on hevosen l. Lampaan lasta sanotaan karitsaksi. — Ruukkukasvien l:et. b. *kuv.*, vars. *runok.* Yön laineet, ulapan l:et **KOSKENN**. Työn ja terveyden l., raikas nälkä. Harva taitelija tietää, kauanko hänen henkensä l:et [= tuotteensa] elävät **JOTUN**.

lapsiaihe s. L. Suomen taitessa. -**aiheinen** a. L. veistos. -**avioliit/to** s. eräiden kansojen keskuudessa tavallinen avioliitto, jossa puoliset t. toinen heistä ei ole saavuttanut sukupuoliki-
kyyppyyttä. | Intian l:ot. -**avustus** s. alaikäisestä lapsesta huoltajalle maksettava avustus. -**ba-
letti** s.

lapsihalvaus s. *lääk.* vaarallinen tartuntatauti, johon herkimmin sairastuvat lapset 1-4 v:n iässä ja joka us. aiheuttaa esim. raajojen li-
hasten osittaisen t. täydellisen halvaantumisen ja kuihtumisen. -**epidemia** s. -**tapaus** s. Todettu jälleen kaksi l:ta.

lapsi-ikä s. lapsuusikä. | L:-iän leikit. -**ikäi**nen a. lapsen iässä oleva; *lak.* nuorempi kuin 15-
vuotias. — *S:sesti.* Älköön kukaan tehkö l:sen -- kanssa kauppa **LK**. -**joukko** s. Torpan mo-
nipäinen l. Ajoitella l:on.

lapsikas⁶⁶ a. *harv.* lapsekas. | -- l:pa olisin, jos huolisin sanoista tuommoisen miehen kuin
sinä **KIVI**. L. äiti, perhe.

lapsikaste s. *usk.* kahteen suorittaminen kas-
tettavien ollessa vielä kehittymättömiä lapsia; |(*alkuiskaste.* -**katras** s., vars. *leik.* lapsi-
joukko) | Eloisa l. Äiti l:ineen. -**kulta** s. myös *~*. | Rakas l:tani! Käy, l., lepäämään. Älkää, l:lat, mekastako niin kovasti! -**kuningas** s. -**kuoro** s. Kirkossa laulaa l. -**kuv/a** s. Maalan-
nut tunnelmallisia l:ia. -**kuvau/s** s. Juhani Ahon herkä l:kset. -**kysymys** s. vars. kysy-
mys lasten syntyvyydestä, lapsiluvun rajoitta-
misesta. | L. on vaikea yhteiskunnallinen pul-
ma. -**lauma** s. Perheen l:n nuorin. Satapäi-
nen, ilakoiVa, nälkiintynyt l. Opettaja l. kin-

tereilläään. L. juoksi itkien äidin turviin. Vai-
najalta jäi suuri l. -**lisä** s. avustus, jota valtio
maksaa määräkää nuoremmasta lapsesta sen
huoltajalle, ensi sijassa äidille. -**lisälaki** s. -**lisä-
maksu** s. Työnantajan suoritettavat lapsilisä-
ja kansaneläkemaksut. -**liuta** s. Meluava l.
Mökin resuinen l. -- kivisellä tanterella lei-
kitkään iloinen l. **KIVI**. -**luju** s. Perheen l:-
vun rajoittaminen. Avustusta jaetaan l:un
mukaan. -**maailma** s. Helsingin l. L:n nero,
sankari. Tunnettu l:n kuvaaja. -**maiden**⁶⁸
kalt.a. -**sesti** *adv.* -**suus**⁶⁶ *omin.* = lapsellinen
l. | L:et kasvot. L. tyttö. L. kirja. Hänessä
on jotakin l:sen puhdasta. Iso mies ja noin
l.! Tehdä jtk l:sesti. -**muja** s. *kans.* kättilö,
lapsenpäästäjä, napamuija. | Männistönmuori,
tämän kylän yhteinen l. **KIVI**.

lapsinen⁶⁸ l. *dem.s. harv.* lapsonen, lapsukai-
nen. | Riviin, pojat, koreasti riviin. l:et **KIVI**.
2. *poss.a.* yhd:ojen jälkiosana. | Yksi-, kaksi-,
kolmi-, kymmen-, 12-l.; moni-, runsas!; ensi-,
toisi.

lapsinäyttelijä s. Elokuvan l:näyttelijät. -**oikeus**
s. → lapsenoikeus. -**onni** s. Hyvä l. Taikoa, ru-
koilla l:ea. Toivottaa nuorelle parille l:ea. -**or-
kesteri** s. orkesteri, jossa soittajina ovat lap-
set. -**osja** s. N. esiintyi 8-vuotiaasta alkaen näy-
telmien l:issa. -**parka** s. myös *~*. | Vilusta vä-
risevä l. -**parvi** s. Viisipäinen l. Kuolema vei
l:esta nuorimman. Pilhamaalla leikkiä hällisevä
l. -**perhe** s.) (lapseton perhe. | Kuusihenki-
nen l. Palvella l:essä. -**polvi** s. Monen l:en
opettaja. -**psykologi** s. -**psykologia** s. = lapsi-
sielutiede. -**puoli** s. lapsi suhteessa isä- t. äiti-
puoleensa, so. tav. äitinsä t. isänsä uuteen puo-
lisoön, poika- t. tytärpuoli. | Kohdella huo-
nostti l:taan. L. ei peri isä- eikä äiti-puol-
tansa. — *Kuv.* jksta t. jstak nurjassa, epä-
oikeudenmukaisessa asemassa olevasta. | Olla,
elää, pitää jkta l:en asemassa. Joutua, jää-
dä l:en asemaan. Kohdella jkta l:ena. On-
nettaren l. Suomalais-ugrilaiset kansat, nuo
historian l:et. -**rajoitu/s** s. lasten syntyvyyden
rajoittaminen. | L:ksen psykologiset vaarat.
-**rak/as** a. -**kaus** *omin.* lapsia rakastava. |
L. vanhus. Turkkilaisia pidetään l:kaina. Uh-
rautuva l:kaus. -**raukka** s. myös *~*. | Pieniä
nälkäisiä l:oja. -**rik/as** a. -**kaus** *omin.* par. mo-
nillapsinen. -**romaani** s. romaani, jonka aihe
on lasten maailmasta. -**rukka** s. myös *~*. |
Pieni, sairas l. Voi l:at, ettehan te niin pitkää
matkaa jaksa kävellä.

lapsisarja s. perheen lapset, lapsilauma, -**kat-
ras**. | L:sarjan nuorin. Suuren l:sarjan onnel-
linen isä. -- sinulla on uhkea l. **SML**. -**sauna**
s. synnytystä varten lämmitetty sauna, synny-
tyssauna. | Maata l:assa. Mennä l:aan. — *Murt.*
Käydä l:issa 'käydä tervehtimässä synnyt-
tänyttä naista'. -**sielu** s. → lapsensielu. -**sielu-
tiede** s. lapsen henkistä kehitystä ja hänen
sielunelämänsä erikoislaatua tutkiva sielutie-
teen osa, lapsipsykologia. | Kokeellinen l. -**sie-
lutieteellinen** a. L. tutkimus. -**työ** s. vars. las-
ten keskuudessa, lasten hyväksi tehtävä työ. |
Julkaisu, jonka tulot lankeavat l:n hyväksi.
-**työvoima** s. Halpaa l:a. -**täh'ti** s. Englantilai-

sen elokuvan uudet l:det. -**uhri** s. Foinikia-laisten l:t. -**vaimo** s. 1. lapsensynnyttäjä, lapsivuoteessa oleva vaimo, lapsivuodevaimo. | Kuolemansairas l. L:n kylvettäminen, kirkottaminen. 2. lapsen iässä oleva (joskus yl. hyvin nuori, lapsenomainen) aviovaimo. | Hänen nukkemainen l:nsa. -**vesi** s. **lääk.** ihmisen siikiovesi (joka synnytyksessä vuotaa ulos). -**vuode** s. 1. synnytyovuode. | Seistä jkn l:teen ääressä. — Vars. 2. kuv. synnytyovuoteessa olemisesta, synnyttämisestä. | Ensimmäinen l. Nouta, toipua l:teesta. — takimmaisista hampaita oli [emännältä] poissa ja myös hiusten väri oli l:teissa laimentunut **SLL**. — **Lääk.** ahtaamassa merk:ssä: se synnytyksen jälkeinen aika, jonka kuluessa naisen synnytyselimiin synnytyksessä tulleet haavat paranevat; laajemmassa merk:ssä: se aika (tav. 6—8 viikkoa), jonka kuluessa naisen synnytyselimet saavat alkuperäisen muotonsa. | Lääkärintapua synnytyksen ja l:teen aikana.

lapsivuodekuume s. **lääk.** vaarallinen haavakuume, joka johtuu siitä, että naisen sukupuolielimiin synnytyksessä tullessiin haavoihin on joutunut märkäbakteereja, puerperaalikuumme. | Kuolla l:kuumeeseen. -**vaimo** s. lapsivuoteessa oleva vaimo, lapsivaimo. | Hoitaa l:a. -**äiti** s. vrt. ed.

lapsivuoteinen a. **lääk.** lapsivuoteessa, lapsivuotelilassa oleva. | L. äiti. — **S:sesti.** L:vuotelisen hoito. -**vähennys** s. verotuksessa: elätetävänä olevien lapsien mukaan laskettu vähennys veronalaisista tuloista. -**väki** s. — eikä taloihin jäänyt kuin l. ja joku vanha vaivainen **AHO**.

lapsojen⁶⁵ dem.s., vars. **runok.** lapsukainen. | Maan, tomun l. Äiti painaa l:sen rintaansa vasten. Mä olen köyhä l., / iloitsen kuitenkin **HLV**. — **Yhd.** ihmisl.

lapsukainen⁶⁵ dem.s. (< lapsi) lapsonen, lapsut. | Herttainen, sinisilmäinen l. Rakas l:seni. Syömään nyt, l:set. Poikahan on vielä aivan l. Oma lapsi l., toisen lapsi lastukainen **SL**.

lapsus⁶⁴ s. vars. puheessa t. kirjoituksessa sattunut erehdys, hairahdus, haksahdus, kömmähdyt. | Pikku l. Kirjoittajalle on sattunut ilmeinen l.

lapsut⁷³ dem.s. **runok.** lapsukainen. | Jo nyt on poikani, polaisen, / jopa, laitton, l:eni / saanut päiville paholle! **KAL**.

lapsut/ella^{28*} **frekv.v.** -telu² **teonn.** < seur. | [Ukko] läksi hyvillä mielin astua l:telemaan **HAANPÄÄ**.

lapsut/taa^{28*} **onom.v.** -us⁶⁴ **teonn.** pehmeästi kopisevasta äänestä: laputtaa, naputtaa, läpsyttää. | Laskukoneet l:tavat. Kävällä l. — rouvan yöjalkineitten säännöllinen l:us **SLL**. Myöhään iltoilla l:ti käämimirukin poljin **KAUPPISH**.

lapsuuden -us. = lapsuus-. -**aika** s. Huoleton l. Lajan rauha, muistot. Perintöä l:ajoilta. — **Kuv.** Ihmiskunnan l. Kansan lajan hengen tuotteita. -**aikainen a.** us. — l. ystävä. L:isia haaveita. -**ikä** s. L:än kuuluvia lauluja. — **Kuv.** Kansamme l. -**ko**ti s. Lönnrothin l. Peria jtk l:distaan. Asettui l:tiinsa elämänsä

ehtoota viettämään. -**kumppani** s. lapsuudentoveri. -**kuvas** s. Omaelämäkerrallinen l. -**ma**ja s. Ikävöidä l:lleen. -**muistelm**a s. -**muisto** s. Mieleen nousivat l:t. Elää l:issaan. Kirja on hänen l:jaan. -**päivä** s., tav. **mon.** Kaukaiset, aurinkoiset l:t. -**toveri** s. Olemme l:eita. -**tut-tava** s. -**tuttu a.** ja s. L:ja maita. Muistella l:jansa. -**usko** s. Säilyttää l:nsa. -**ystävä** s. Meni naimisiin l:nsä kanssa.

lapsuus⁶⁵ s. ihmisen ensimmäinen ikäkausi syntymästä sukupuolikypsyyteen (joskus suppeammin poika- ja tyttöikään) saakka;) (nuoruus, miehuus, vanhuus; vrt. lapseus. | **Kau-nis**, iloton l. L:den onnena. L:den koti (myös). Kaukainen l:den maa (myös kuv. lapsuudesta). L:den ystävä. Vietti l:itensa maalla. Jo varhaisessa l:dessä. L:desta asti. Astua l:den kynnyksen yli. Menettää l:itensa usko. — **Lapsielutieteessä** puhutaan varhaisemmasta ja myöhäisemmästä l:desta, joiden rajana on suunnitellun kuudennen ikävuoden loppu. — **Kuv.** Lyhyt on pikkulinnun l. Ihmiskunnan, sivistyksen l. Kirjapainotekniikan l:den aikana.

lapsuus -us. = lapsuuden-. -**aika** s. Valoisa, huoleton l. L:ajan muistot. Jeesuksen l:ajasta on vain vähän tietoja. — **Kuv.** Rautateiden, elokuvan l. Historiainkirjoituksen l:aikaa. -**aikainen a.** L:isia muistelmia. -**elämä** s. -**ikä** s. Myöhempi l. L:ian taudit, leikit. — **Kuv.** Ihmiskunnan l. -**kau**si s. L:den leikit. Eli l:itensa ulkomailla. -**ko**ti s. L:in valoisa muisto. Perintö l:dista. Palata l:tiinsa. -**maailma** s. Mä poies mennehen polvekseen [= ainoaak-si] / näen l:n riemuineen **CAJ**. -**muistelm**a s. -**muisto** s. Valokuva l:na. L:jen kultamaa. Vanhat l:t palautuivat mieleen. Ne nousevat l:t nuo, / ne aukee maailmat armaat **LENO**. -**päivä** s., tav. **mon.** Suloiset, armaat l:ät. L:i-näni [lapsuudessani]. -**toveri** s. -**usko** s. Särkynyt l. -**vuosi** s. Huolettomat l:det. L:sien leikit. — **Kuv.** Suomen taiteen l:det. -**ystävä** s. Unohtaa l:nsä.

lapualajinen⁶⁵ a. ja s. -**suus**⁶⁵ **omin.** — **Erik.** ns. lapuanliikkeen jäsen; myös Isänmaallisen kansanliikkeen jäsenistä, ikl:läisistä. | L:sten sanomalehdet. L:sten suorittamat kyyditykset. L:suuden vastustaja.

lapuanliike s. kommunisminvastainen kansanliike, joka alkoi Lapualla v. 1929 ja jonka seuraajana oli Isänmaallinen kansanliike. | L:keen johtaja. L. sai aikaan, että kommunistit poistettiin eduskunnasta.

laput/ella^{28*} **frekv.v.** < seur. | Mennä l. Rupesivat l:telemaan kotia kohden. Ukko lähti sou-taa l:telemaan **AHO**.

laput/taa^{28*} **deskr.** ja **onom.v.** -us⁶⁴ **teonn.** 1. mennä reippaasti, kovaa vauhtia, juosta. | Mennä l. Pojat alkoivat l. rantaan. Ala l! L:a tiehesi, matkoihsil! — tiellä l:ti hullun näköinen tyttölapsi **SLL**. — **Kuv.** Joka ei alistu määräyksini, saa heti l. 'menköön tiehensä, saa potkut'. 2. kaputtaa, koputtaa; kopista, kopsaa, läiskää. | Kuuluu myllyn l:usta. Silloin alkoi [rukin] poljin l. siltaan **AHO**. — punaiset tohvelit jalassa l:taen hän kulki edellämme

KALLAS. — Yleisö l:ti [= läpytti, taputti, paukutti käsiään] kiihkeästi.

lardi¹ s. par. laardi.

larghetto⁽¹⁾ [-ge-] mus. 1. adv. jokseenkin hitaasti ja leveästi. 2. s. täten esitettävä sävellys t. sävellyksen osa.

largo⁽¹⁾ mus. 1. adv. hitaasti ja leveästi. 2. s. täten esitettävä sävellys t. sävellyksen osa. | Sonaatin 1. Händelin L.

lari¹ s. Hylobates lar, Taka-Intiassa elävä gibboni, jonka mustaa naamaa reunustaa valkoinen karvakehyks.

larva¹⁰ s. murt. latva. | Tuuli se taivutti koivun l:n kl.

laryngeali¹ s. fon. kurkunpäässä muodostuva äänne, jonka aikaansaamiseksi äänihuulet tekevät jnk tunnusomaisen ääntöliikkeen, kurkuäänne. | Tavallisin l. on h. -nen⁶⁸ a. kurkunpäässä syntyvä, t. tapahtuva. | L. tremulanti. L. sulkeuma.

laryngologia¹⁵ s. lääkk. kurkunpäästä ja sen tautteja tutkiva lääketieteen osa. -**skooppi**¹ s. lääkk. fon. tähystin, jota käytetään kurkun ja nielun tarkasteluun; us. = kurkkupeili.

lasaretti¹ s. vanh. ja ark. sairaala. | Kaupungin 1. Maata lasaretissa. Joutua l:in. -**osasto** s. eräissä sairaaloissa: kirurginen ja yleinen äkillisten tautien osasto.

1. **laseera**¹ta⁶⁸ v. maal. -us⁶⁴ teonn. maalata läpikuultavalla värillä, kuullottaa. | L. jtk. Suorittaa l:us. Kulunut l:us. — L:ava [= läpinäkyvä] väri.

2. **laseera**¹ta⁶⁸ v. -us⁶⁴ teonn. par. glaseerata, lasittaa. | Saviastioiden l:aminen.

laseerausväri s. kuultoväri, lasuuriväri. | Pinta sivellään l:llä.

laseittain adv. lasillinen kerrallaan; lasillisittain, lasikaupalla. | Mehua l. Kaatol sisäänsä l. viinaa.

lasi¹ s. I. ain. kivennäisainesten (etup. silikaattien) sulatteen jäähtyessä syntyvä kova, amorfinen, tav. läpinäkyvä massa. | Sula, kova l. Väriltön, sininen, himmeä l. Vulkaninen l. Böömiläinen l. 'kalilasi'. Ranskalainen l. 'natron(kalkki)lasi'. Puristettu, valettu, valssattu, vedetty, opalisoitu, hiottu l. Läpinäkyvä, hauras kuin l. L:n valmistus. Puhalttaa l:a 'antaa puhalluspilliin puhaltamalla pillin alapäässä olevalle lasimassalle määrämuoto'. Maalata l:lle. Tehdä jtk l:sta. Kuulua särkyvän l:n helinää. — Yhd. kali-, kalkki-, kvartsi-, luu-, lyijy-, natron(kalkki)-, piil-, jää-, kristalli-, maito-, opaali-, savul-, ikkuna-, levy-, pullol.

II. lasisista esineistä. 1. lasista jtk määrätarkoitusta varten tehty, tav. nelikulmainen levy. | Ikkunan, peilin l. Taimilavan l:t. Ovesa on paksu, aaltainen l. L'en kiinnitys puitteisiin. Kaapista särkyi l:t. Viljellä jtk l:n alla. — Yhd. ikkuna(n)-, ovi-, peili(n)l.; suoja-, tuulil. 2. tav. pyöreistä t. pyöreähköistä, erityisesti hiotuista, jhk erikoiskäyttöön tarkoitetuista lasi- (joskus myös selluloidi- tms.) levyistä. | Kellon, kompassin l. Silmälasien toinen l. — Yhd. kellonl.; poltto-, suurennusl. 3. muista eril. lasiesineistä, vars. -astioista. | Öljylampun l. Termospullon l. Lihan säilö-

minen laseihin. — Koll. Posliinia ja l:a. Myytävänä vanhaa l:a. — Erik. a. juomalasi. | Jalallinen, korkea, paksu l. Juoda jtk l:sta. L:ssa on maitoa, teetä. Kutsui palvelijan l:a kilistämällä. — Myös: lasin täysi, lasillinen. | L. maitoa, vettä. Joi kolmatta l:a yhteen mittaan. b. viini-, ryyppy- [tms.] lasi, pikari, malja. | Vihreät kristalliset l:t. — Vars. lasin sisällystä, lasista nautittavaa alkoholia ajatellen, myös yl. alkoholin käyttöä tarkoittavissa sanonnoissa. | Maistella, kallistella lasia. Kilistää l:a jkn kanssa. Kohottaa l:nsa jkn kunniaksi. Tarttui l:insa ja piti puheen. L:t pohjaan! — Auttamaton l:n ystävä. Viettää aikansa l:n ääressä. Hukuttaa surunsa l:in. Kurkistaa l:in. Ei se poika l:in sylje 'ei kieläydy alkoholista, on hanakka ryyppäämään'. On ottanut l:n liikaa. Jätti l:n ja kortit. c. yhd. Lampunl.; tiima-, tuntil.; juoma-, ryyppyl.; grogi-, konjakkil., likööri-, lääke-, maito-, mehu-, olut-, tee-, vesi-, viinil.; pöytä-, talousl.; dekanteril., keitin-, kellol.; koe-, mitta-, näytel.

III. esineistä, joiden olennaisin osa on lasia. a. kans. ikkuna. | Mökin pienet l:t. Kukkapenkki l:n alla. Istua l:n ääressä. Katsella l:sta ulos. Sulje l! Lumi nietosti l:t umpeen. Lens lintunen mökkiini l:lle LEINO. b. mon. silmälasit. | Kultasankaiset l:t. Panna l:t nenäleen. Käyttää lasia. Ei näe lasetta. Virkkulan l'en takana välähti pahanenteisesti KARHUM. — Kuv. Katsella tulevaisuutta mustien, ruusupunaisten l'en läpi. — Yhd. silmäl:t; aurinko-, lento-, luku-, pöly-, suojal:t. c. kuumelasi, -mittari. | L. kainalossa. L. näytti neljääkymmentä astetta.

IV. mer. merkki, joka laivakellolla annetaan joka täysi- ja puolitunti kunkin 4-tuntisen välin aikana. | L:t ilmoittaa lasivahti tai perää pitävä merimies. Toista l:a lyödessä. Oli juuri lyöty kahdeksan l:a. — Nimitys l. periytyy niiltä ajoilta, jolloin aika mitattiin puolen tunnin hiekkalaseilla.

lasiaine s. Sulaa l:tta.

lasiainen⁶⁸ s. anat. silmän takaontelon täyttävä kirkas hyytelömainen massa. -**s-neste** s.

lasiaitus s. Terassin l. -**akkuna** s. = lasiikkuna. -**ankerias** s. el. ankerias ollessaan 5—10 cm pitkä, hereä ja läpikuultava. -**astia** s. Lasi- ja posliinastioita. -**astiasto** s. -**batisti** s. kut. merseeroitu, rikkihapolla käsitelty, valkaistu t. värjätty, erittäin ohuista langoista kudottu läpikuultava batisti, jota käytetään naisten käsitöihin, kauluksiin ym. | Ommella l:lle. -**eristin** s. sähkö. -**esine** s. Juomalasi ym. l:et. Kuumaa l:ttä ei saa panna kylmään veteen. -**harja** s. harja, jonka muodostaa yhteen kiedottu kimppu ohuita lasilankoja. | Kultasepän l. -**heijastin** s. Valonheittimen hopeoitu l. -**helm**i s. Pieni, arvoton l. L:istä tehtiä kaulanauha. Sormuksessa oleva l. Punaiset l:et kaulassa. — [Miehet istuivat] silmät liikumattomina kuin l:et häneen tuijottaen AHO. -**hely** s. Koristautua halvoin l:in. -**hiekk**a s. lasiteollisuuden raaka-aineena käytetty hiekka, kvartsihiekkä. -**hiomo** s. → la-

sinhiomo. -hyilly s. Lääkekaapin, kylpyhuoneen l:t. -hytti s. hist. ks. hytti 3. --ikkuna s. Kuusiruutuinen l. Eteisen, liikkeen l. -jauhe s. L:ttä sisältävä raapekumi. L:ttä käytetään mm. hiekkapaperin valmistukseen, kankaiden koristelmiseen ja esineiden kiillottamiseen. -jauho s. par. ed. -kaappi s. vrt. lasikko. | Museon, kelloliikkeen l:t. Työntöovellinen l. — Leik. -- sinua pidän niin hyvänä, niin hyvänä, ettei voi ajatellakaan. Pistän vaikka l:piin, jos tahdot canth. Mamma-poika, jota on koko ikänsä pidetty l:issa. -kalusto s. Myytävänä posliini- ja l:ja. -kangas s. lasilangasta kudottu kangas. | L:kaasta tehty il-tapuku. -kannellinen a. lasikantinen. -kannu s. -kansi s. Tökin, myymäläpöydän l. -kantininen a. L. hyönteislaatikko. -kappale s. -karhvi s. -katjo s. Valokuvaamon, tehtaan, kasvihuoneen l. L:osta tulvi valoa. -kattoi-nen a. L. ullakkokamari. L. kasvihuone. -kauppa s. Lasi- ja kehyskauppa.

lasike^{78*} s. selluloidista tms. läpinäkyvästä aineesta valmistettu, vars. kelloissa käytetty tekolasi. | Antakaa kiinnittää kelloonne särky-mätön l.

lasikello s. 1. lasikupu. | Näytekappale asetetaan ilmanpitävän l:kellon alle. 2. lasinen tiuku tms. | -- l:kellot soivat vaahteroissa p.mus-tapä. -- kuului kuin olisi hienon hieno l. helissä. WALTARI. -kerros s. Saviesineen pintaa peittävä läpinäkyvä l. -kiilto s., vars. min. kiilto, joka syntyy valonsäteiden heijastuessa lasin, veden tms. pinnasta. | Kvartsilla on hiukan rasvamainen l. -kiiltainen a., vars. min. Mineraalin l. murtopinta. -kilpi s. L:veissä oleva liikkeen nimi. -kirkas a. = lasin-kirkas. | Perhosen l:kaat siivet. Vesi on l:asta. -kitti s. kitti, jonka avulla lasi kiinnitetään puitteisiinsa, ikkunakitti. -kivi s. Sormus, jossa on l.

lasikko^{2*} s. lasilaatikko t. -kaappi, johon esi-neitä asetetaan näytteille, vitriini. | Museon, myymälän l:ot. L., jossa on näytteillä van-hoja käsikirjoituksia.

lasikorkki s. = lasitulppa. -koru s. Arvotto-mia l:ja. -kova a. -uus omin. = lasinkova. | L. pinta. L:aksi karkaistu teräs. -kruunu s. Katossa riippuu komea l. -kuisti (kko) s. kuis-ti(kko), jossa on isot lasi-ikkunat. | Avo-, umpi- ja l:t. Huvilan, ravintolan l. Seurue kokoontui l:lle. -kulho s. -kuppi s. -ku'pu s. Ilmanpitävä l. Sähkölampun l. Säilyttää jtk l:vun alla. -kupukello s. lasikuvussa oleva kel-lo. | Kaapilla tikuttaa arvokas l. -kupukka s. = lasikupu. -kuula s. lasipallo. -käarki s. Täy-tekynän l. -laatikko s. vrt. lasikko. | L:olla va-rustettu myymäläpöytä. -laatta s. Valettu l. -laji s. Helposti sulava, tumma l. -lamppu s. vars. lasillinen öljylamppu. -lanka s. erityi-sesti valmistetusta lasimassasta kelaamalla ve-detty, us. niin sitkeä ja taipuisa lanka, että sitä voidaan käyttää kutomiseen. -lautanen s. -lavja s. lasikatteinen kasvilava. | Puutarhan l:at. Viljellä jtk l:issa. -levy s. -lieriö s. Ontto l. -liike s. lasitusliike, lasinleikkaamo, lasittamo. | Kehystys- ja l.

lasilli^{nen} 1. poss.a.)(lasiton. | L. ikkuna. 2. s. lasin täysi. | L. vettä. Joi kolme l:sta yhi-teen menoon.

lasimaalaus s. lasille tehty maalaus; vars. eri-värisistä lasikappaleista mosaiikkimaisesti ko-koonpantu, tav. ikkunaan sijoitettu kuva, jonka värit täysin tehotakseen vaativat lasin läpi ta-kaapäin tulevaa valoa; vrt. lasimosaiikki. | Tuomiokirkon l:maalaukset. — Myös lasima-laustaiteesta. | Juho Rissasen toiminta l:maa-lauksen alalla. -mainen⁹³ kalt.a. -sesti adv. -suus⁹³ omin. L. kivi. L. massa, pinta. L. kiilto. L:sen kova, kirkas. L:sesti tuijottavat silmät. — Korkea, l:sen hauras ääni. -malja s. -mal-jakko s. -massa s. Sulaa l:a. L:sta käsin muo-vaittuja esineitä. -mestari s. lasinleikkaaja; ai-kaisemmin myös lasinvalmistajista, -puhalta-jista. | Pitäjän l. L:n timantti. — L:n silli (ruok.) 'mausteilla ja vihanneksilla höystetyssä etikalliemessä paloina tarjottu silli'. — Leik. Onkos isäsi l.? [sanotaan esim. valon edessä olevalle henkilölle, kun tahdotaan hänen väis-tyvän syrjään]. -mie's s. lasialalla työskentelevä mies; lasinleikkaaja. -mosaiikki s. erivärisistä lasikappaleista kokoonpantu mosaiikki; myös pienistä kappaleista tehdystä lasimaalauksesta. -n'alainen a. maat. L. [= lavoissa ja kasvihuo-neissa tapahtuva] viljely. -nappi s.

lasinen⁹³ 1. ain. ja (etup. yhd.ojen jälkiosana) poss.a. L. astia, eristin, koriste, tulppa. Ajaa l:sissa vaunuissa. Siinä on päärakennus l:sine eteiseen aho. — Yhd. kirkas-, ohut-, vihreäl. 2. lasimainen. | Ruumiin l:set silmät. L:sen jäykkä ilme. Helähti l:sen hauras lyönti.

lasin hauras a. hauras kuin lasi. | L. luusto. — L:hauraita onnen unelmia. -hioja amm. -hio-mo s. Lasitehtaan l. -hionta s. L. tapahtuu nopeasti pyörivillä metallikiekoilla. -jalostus s. -kappale s. Polki jalkansa terävään l:eseen. -kehruu s. lasin kehramainen langaksi. -kehys s. kehys, johon lasi kiinnitetään. | Kellon l. -kiilto s. -kiiltainen, -kiiltävä a. L. pinta. -kirkas a. (myös: lasikirkas) kirkas kuin lasi. | L. jää, taivas. L:kaat silmät. -kova a. (myös: lasikova) kova kuin lasi. | L. aine, viila. -leik-kaaja amm. Hyvin suositeltu l. hakee työtä [ilm.]. -leikkaamo s. lasinleikkaus-, lasitus-, lasiliike. | Antakaa l:mme korjata ikkunanne. -leikkau/s s. Timantin käyttö l:ksessa. -leik-kausliike s. lasinleikkaamo. -leikkuu s. = la-sinleikkaus. -leikkuveitsi s. = lasiveitsi. -maa-laus s. Lasin- ja posliininmaalauksessa käyte-tyt värit. -palja(nen) s. Kirjavia l:oja. Astua l:aan, l:aseen. -puhallus s. lasiesineiden val-mistaminen sulasta lasimassasta puhaltamal-la. | Koneellinen l. -puhalluspilli s. lasinpuhal-luksessa käytetty 1—1,5 m pitkä ja 3 cm paksu rautaputki. -puhaltaja amm. -puhaltamo s. -puite s., tav. mon. = ikkunankehys. | L:teet asetetaan ikkunan kehässä oleviin vakoihin. -sileä a. sileä kuin lasi. | Jään l. pinta. -sirpale s. -siru s. Silmään lentänyt l. -sulatusuuni s. -tuotanto s. Tehtaan l.

lasinuppi s. -nen a. L:sia neuvoja.

lasinvalmistaja s. -valmistu/s s. Harjoittaa l:sta. L:kseen käytettyä hiekkaa.

lasijosa s. Lamppujen l:osat valmistetaan omassa tehtaassamme, -**ovi** s. tav. ovi, jossa on lasi-ikkuna. | Myymälän l. Kaapin l:et. -**ovinen** a. L. kaappi. -**paino** s. kuvien ja piirrosten painaminen lasilaatoilla. -**pala** (nen) s. Silottaa puun pintaa l:lla. L:nen puhkaisi pyörän renkaan. -**palatsi** s. palatsi t. yl. suuri rakennus, jossa on tavallista enemmän (isoja) ikkunoita. | Mannerheimintien l. -**pallo** s. Ontto, vedellä täytetty l. Silmät kuin l:t. -**paperi** s. vars. puun silottamiseen käytetty luja paperi, johon on liimattu lasijauhetta; vrt. hiekkapaperi. -**peili** s. Metall- ja l:ejä. -**pilli** s. Lämpömittarin l. Lääkkeen imeminen l:llä. -**pinta** s. 1. Hiottu, himmennetty l. Varustaa jk l:nalla. 2. lasimainen pinta. | Emaljin l. Hangelle muodostui kova l. -**prisma** s. = lasisärmiö. -**puikko** s. -**pullo** s. Savi- ja l:ja. -**purkki** s. lasitölkki. | Kannellinen l. Säilyttää jtk l:ssa. -**puurukka** s. Leveäsuinen l. -**putki** s. -**pyyhe** s. pyyhe, johon lasiasutiaa kuivataan. -**päinen** a. L. [= lasinuppinen] neula. -**pää** s. Sateenvarjon varsi, jossa on l. -**pöytä** s. -**ruisku** s. Lääkärin l. -**ruukki** s. vanh. lasitehdas. -**ruutu** s. Ikkunan, kuistin, taimilavan l:dot. Oveissa on maalattu l. -**saippua** s. lasin puhdistukseen käytetty saippua. -**sauva** s. -**seinä** s. Huoneiden välinen l. -**seinäinen** a. L. kaappi, huone. -**seppä** s. tav:mmiin lasinleikkaaja, lasimestari. -**siipi** s. el. eräiden lasisipisten nimissä. | Haavan l. — Yhd. hyttys-, vattu. -**siipinen** s. L:set 'Sesidä, pistäisiä muistuttavia perhosia, joilla on suurimaksi osaksi lasinkirkkaat, suomuttomat siivet'. -**silmä** s. 1. lasinen tekosilmä. | Täytetyn linun l:ät. Hänen vasen silmänsä on l. — Kuv. Niiden [junien] tuliset l:ät tuijottavat viekaina ja vaanivina LEMPI JÄÄSKELÄINEN. 2. mon. par. silmälasit. | — silmät loistivat l:ään takaa AHO. -**silmäinen** a. L. invalidi. -**sirpale** s. -**siru** s. Haavoitti jalkansa l:issa.

lasisto⁷ koll.s. sarja lasiesineitä, vars. eri juomia tarjottaessa käytettyjä lasia.

lasisulate s. helposti sulava lasimassa, josta valmistetaan tekojalokiviä (strassi) t. jota käytetään keraamisen t. metalliesineiden päällystämiseen (lasite, emalji). | L:sulatteesta valmistettuja helmiä. L:sulatteella päällystetty metalliesine. -**suodatin** s. -**suojus** s. Taimilavan l. -**suppilo** s. -**syylinteri** s. -**sähkö** s. fys. vanh. positiivinen sähkö. -**säiliö** s. -**särmiö** s. lasiprisma. | L. hajottaa sen läpi kulkevan auringonvalon kirjoksi. -**tai** de s. Kotimaisen l:teemme kehittäjiä. -**talo** s. talo, jossa on vierivieressä ikkunoita. | Uudentyylinen l. -**tan** ko s. Suorittaa l:golla sähkökoikeita. -**tavara** s. Hiotua, böömiläistä l:a. L:n kauppa.

lasite⁷ s. lasitusaine, lasisulate; lasitus. | Esine kastetaan sulaa l:teeseen. Kannun l. on rikki. — Yhd. fajanssi-, posliini.

lasitehdas s. Nuutajärven l. -**tehtailija** s. -**teollisuus** s. Kotimainen l. -**teos** s. lasiesine, -tuote, -valmiste, -tavara. | Kauniita l:ksia. -**tiili** s. lasista valettu täysinäinen t. ontto tiili. | L:stä muurattu valoaukko. -**timantti** s. lasiveitsen timantti.

lasiton⁷ kar.a. L. ikkuna. L. öljytuikku.

lasit/taa² v. 1. varustaa (ikkuna)laseilla. | Kasvihuoneen l:taminen. 2. aikaansaada vars. posliini- ja savitavaroihin (tav. lasisulatteella päällystämällä) lasitus (2.b), glaseerata; vrt. emaljoida. | L. posliinia, kaakeleita. L:etuja tiiliä. L:etusta savesta valmistettuja korkokuvia.

lasittain adv. par. lasetta.

lasittaja¹⁰ amm. ikkunalasien kiinnittäjä, lasinleikkaaja, lasimestari. | L:n ammattikunta.

lasittamaton⁷ kielt.a. L. posliini, tiili.

lasittamo² s. lasitusliike.

lasittu¹ pass.v. (< lasittaa 2) tulla t. muutua lasiksi, lasiseksi t. lasimaiseksi, lasitua. | L:va aine. L:nut pinta. Posliini l:u täysin vain kovassa kuumuudessa. Jääksi l:neet järvet alkavat lainehtia VALENTIN. — Salraan, ruumiin l:neet silmät. L:nut katse, ilme.

lasi/tulppa s. Pullon, karahvin l. -**tulppainen** a. L. pullo. -**tuote** s. lasiesine, -teos, -valmiste, -tavara. | L:teiden myynti.

lasitus¹ s. 1. lasittaminen. a. Suoritamme asian- tuntevasti ikkunoiden l:sta. b. Saviesineiden l. 2. teon tuloksesta. a. (ikkuna)lasit (paikoilleen asetettuina). | Asuinhuoneissa on tavallisesti kaksinkertainen l. Kasvihuoneen l. on särkynyt. b. posliini- ja savitavaroihin lasittamalla tehty läpinäkyvä t. värillinen kova ja kiiltävä pinta, joka tekee ne mekaanisia ja kemiallisia vaikutuksia kestäviksi, lasite, glassyri. | Kahvikuppien, tiilien l. Suojaava l. Himmeä, värillinen, keltainen, halkeillut l. Varustaa l:ksella.

lasitusaine s. Keraamisen teollisuuden l:aineet. Värillistä, lyijypitoista l:ainetta. -**liike** s. lasinleikkaamo, lasittamo. -**maalau** s. emaljimaa- laus, emaljointi. -**massa** s. -**naula** s. Ruudut kiinnitetään ikkunankehykseen l:oilla. -**poltto** s. Tiilien l. -**tekniikka** s. -**väri** s. Keraamisen teollisuuden l:t.

lasi/työ s. Kehystys- ja l:työt. — Liikkeemme myy keramiikka- ja l:toita. -**työläinen**, -**työn- tekijä** amm. -**tölkki** s. -**upokas** s.

lasitu¹ v. = lasittua. | Mentiin l:nutta [reen] raidetta pitkin KARHUM.

lasi/uni s. tekn. lasin valmistuksessa käytetty suurta kuumuutta kestävä sulatusuuni. -**vahti** s. mer. vahti, joka ilmoittaa lasit (ks. lasi IV). -**vakuutus** s. vahinkovakuutus, jonka tarkoituksena on korvata lasin särkymisestä t. muusta sen arvon vähenemisestä johtuva vahinko. -**valmiste** s. lasiteos, -tuote, -esine, -tavara. | Tulenkestäviä, kaiverrettuja l:ita. -**varjostin** s. Lampun l. -**va** ti s. Tarjota jtk l:delta. -**vaunut** s. mon. vaunut, joissa on isot lasi-ikkunat. | Kuninkaan l. -**vehnä** s. Triticum durum, Väli- meren ja Mustanmeren maissa etup. makaronin valmistusta varten viljelty vehnälaji, jolla on kovat, lasimaisen kirkkaat jyvät, makaroni-vehnä. -**veitsi** s. lasin leikkaamiseen käytetty väline, jossa on varteeseen sovitettu lasinleikkaajan timantti, karaistu teräskiekko t. jk muu kova terä. -**veranta** s. veranta, jossa on isot lasi-ikkunat. -**villa** s. hienointa kehrättyä lasilankaa, joka näöltään muistuttaa villaa t. puuvillaa. | L:a käytetään mm. kemiallisena suodattimena sekä lämmön ja äänen eristämiseen.

-villaeristys s. -vilpola s. lasiveranta. | Talon l:sta avautuva näköala. -väri s. lasimassan t. lasiesineen väriyksessä käytetty väriaine.

lask [ea]¹³ v. **A. tr. I.** alaspäin suuntautuvasta liikkeestä;)(nostaa. **1.** saattaa jk ylhäältä alempaan paikkaan t. asemaan, siirtää alas-(päin); joskus: pudottaa. | **L.** lippu puolitan-koon. **L.** purjeet, esirippu, ikkunankaihdin. **L.** nostosilta. **L.** housut nilkkoihin. Sängyssä on l:ettavat laidat. Aallot nostavat ja l:evat venettä. — **L.** [= luoda, painaa] katseensa maa-han. — **Erik.** **L.** ankkuri. **L.** verkko (veteen). Oltiin pitkääsiimaa l:emassa. **L.** kaapelia. **L.** ruumis, arkku hautaan. Lentokoneesta l:ettiin laskuvarjosotilaita. — **Refl. taiv.** Varis l:ihe a-dalle. **L.** eiksen istumaan. **2.** ed:een läheisesti liittyvää käyttöä; liike alaspäin suhteellisen pieni: panna, asettaa, jättää (alas). | **L.** jtk kädestään, käsistään. **L.** i kirjan polvilleen. **L.** astia pöydälle. **L.** kukkia, seppelä haudalle. Vartiomies ei saa l. kivääriä luotaan. **L.** kä-tensä oven kahvaan, jkn olalle, vyötärölle. **L.** jalkansa astuimelle. **L.** päänsä pielukselle. Lin-tu l:ee sipensä kokoon. — **Kuv.** **L.** matkasau-vansa 'päättää vaelluksensa; kuolla'. **L.** aseensa 'luopua vastarinnasta, antautua'. **L.** päänsä ikuiseen lepoon 'kuolla'. **L.** jk asia jkn sydä-melle 'kehottaa jkta vakavasti ottamaan huo-mioon, huolekseen [tms.] jk asia'. **L.** syy jkn niskoille. **3.** erikoistunutta käyttöä. **a.** eräissä yhteyksissä: päällystää katua tms. jllak, si-joittaa t. rakentaa maan pintaan tms. | Ka-dun, pihamaan l:eminen. Kuumana l:ettu as-faltitit. **L.** katu nupukivillä t. -kivistä. Beto-nilla l:ettu lattia. Miinakentän l:eminen. Rai-tiotiekiskojen l:eminen. Rakennuksen perus-tan, peruskiven l:eminen. Joko sait sanoja kuulla, / -- / miten [veneen] laita l:etahan **KAL.** — **Kuv.** **L.** perusta, pohja jllek yrityk-selle, opinnoilleen. **b.** eräissä yhteyksissä: saat-taa jnk alaiseksi, alistaa, kukistaa, nujertaa. | **L.** jk valtansa alle, valtaansa. **Kansa l:ettiin** orjuuden ikeen alle. **L.** jk veronalaiseksi, ve-rolle. [Tsaari oli] lahjoituskirjalla l:enut koko Turjanmaan pohjoisen rannan, maat ja ve-det, luostarin omiksi rva. **4.** alentaa. **a.** vähen-tää jnk korkeustasoa, madaltaa. | Järven (pin-nan) l:eminen. **b.** hinnasta yms.: pienentää, halventaa, huoventaa. | **L.** hintoja.

II. sallia t. antaa jnk tehdä jtk t. jnk ta-pahtua: päästää. **1.** päästää jk jstak t. jnnek. | **L.** irti, vapaaksi. **L.** hevonen valjaista. **L.** leh-mät navetasta, laitumelle. **L.** jku sisään, ulos. **L.** vapaalle jalalle, karkuun, menemään. **L.** lintu lentoon. Isä ei l:enut lapsia elokuviin. **L.** henkilökunta lomalle. **L.** jku puheilleen, ehto-olliselle, ripille. Hevonen ei l:enut lähelleen-kään. — **Kuv.** **L.** käsistään hyvä tilaisuus. Älä l:e tätä asiaa mielestäsi! **2.** esinesubj:n ohella joskus: päästää lävitseen, läpäistä. | Seula l:ee roskiakin läpi. Pelti l:ee savua. Ik-kuna l:i vain niukasti valoa huoneeseen. **3.** päästää jk jhk tilaan. | **L.** jk sekaisin, rapi-piölle. **L.** köysi kierteelle, mutkalle. Älä l:e tulta sammumaan! Pelti on l:ettu heinitty-mään. — **L.** vihansa valloilleen.

III. ed. pääryhmiin liittyen aktiivisemmas-ta, tahallisesti toiminnasta. **1.** siirtää jtk jstak t. jhk. | **L.** joukkoja maihin (laivoista). **L.** tuki-keja koskeen. **L.** laiva telakalta, vesille. — **Myös:** **L.** [= ohjata, suunnata] laiva, vene rantaan, maihin. **2.** saattaa liikkeeseen, mark-kinnoille. | **L.** seteleitä, postimerkkejä liikkeeseen, liikkeelle. **L.** teos julkisuuteen, markki-noille, kirjakauppaan. — **L.** liikkeelle huhu. **3.** valuttaa, vuodattaa, juoksuttaa. | **L.** vettä hanasta. **L.** olutta tuoppiin. **L.** maito siivilän, separaattorin läpi. **L.** verta haavasta, mahlaa koivusta. Kuivaksi, kuiviin l:ettu järvi. Suuri osa maata l:ettiin veden alle. — **Sairas ei voi l.** virtsaa, vettä. **Lapsi l:ee** [= virtsaa, ulos-taa] alleen, sänkyyn. **Älä l:ee** housuihisi! **Kala l:ee mätä.** **Sudenkorento munia l:emassa** 'munimassa'. — **Kymijoki l:ee** vetensä Suomen-lahteen. **4.** ampumisesta. | **L.** luoti otsaansa. **L.** i pistoolinsa tyhjäksi. Vieraiden kunniaksi l:ettiin raketteja. **Ammun vanhan Väinämöi-sen, / l:en** laulajan ikuisen **KAL.** — **Harvem-min:** iskeä, sivaltaa. | **L.** i virkkua vitsalla, / helähytti helmisyvöillä **KAL.** **5.** puheesta tms.: antaa tulla, laskettaa, suoltaa, syyttää. | **L.** pu-hetta, valheita, pilaa, luikuria. **L.** leikkiä jstak, jkn kustannuksella. **L:ee** ruotsia että pauk-kuu. **L.** i ulkoa pitkän pätjän Kalevalaa. Vie-läkö l:et tuollaisia suustasi! -- jos kahteen kertaan l:in [= luin] läpi [opittavan], niin en sanaankaan takertunut aho. — **Harvemmin:** **L.** [= panna] leikiksi, nauruksi, lauluksi. Sil-loin oli sotaherrakin l:enut leikiksi **KAUPPISH.** — **Myös** yksityisen sukkeluuden tms. lausumi-sesta. | **L.** sukkeluus, kirous, hätävalhe. **b.** esi-neiden käsittelystä eril. koneilla t. koneilla. | **L.** [= hioa] kirves tahkossa, tahkolla. **L.** [= leikata] tukka millin koneella. **Laudat l:etaan** [= sahataan] määräpaksuisia. Kolminkertai-seksi l:ettu [= kierretty, kehrätty] rihma.

IV. **1.** laskutoimitusten suorittamisesta, lu-vunlaskusta. **a.** esineiden tms. (luku)määrän selville ottamisesta, määrittämisestä yksitellen luettelomalla: lukea. | **L.** länäolijat. **L.** raho-jaan. Äänten l:eminen [vaalissa]. **Kassa on l:ematta.** **Loman lähestyessä l:ettiin** päiviä. **Lentokoneesta l:ettiin** toistakymmentä osu-maa. **L:in** kellon lyövän seitsemän. **Ne voi sormin l.** 'niitä on vain muutama, varsin vä-hän'. **L:etut** [par. harvat tms.] ovat ne het-ket, jolloin --. — **Myös** numeroiden luettele-misestä yhtäjaksoisena sarjana. | **L.** kymme-neen. **L:en** kolmeen, ja sitten pamahtaa! — **L.** tahtia (soittaessaan). — **Kuv.** **Istua, olla** til-lenpaita l:emassa 'vankilassa'. — **Erik.** yh-teislukumäärän arvioimisesta t. ilmaisemisesta. | **Karkurien lukumäärä l:ettiin** useaksi sadaksi. **Tuhansiksi on l:ettava** niiden luku, jotka --. **Kaupunki, jonka väkiluku l:etaan** 500.000:ksi, jossa l:etaan olevan 500.000 asu-kasta. **b.** ajan, järjestyksen tms. määrittämi-sestä jtk alkuna, lähtökohtana pitäen, lukea. | **Kaksi** kuukautta tästä päivästä l:ettuna. **1:ien.** **Uusi** vuosi l:etaan alkavaksi tammikuun **1.** päivästä. **Kolmas** vasemmalta **1:ien.** **Pituuspi-rit l:etaan** tavallisesti Greenwichistä itään

ja länteen. Tapaus, josta maan itsenäisyyden l:etaan alkavan (ks. myös A.IV.2.a). Sukulaisuuden l:eminen isän suvun mukaan. c. tunnettuja suureita (lukuja) käyttäen määrittää t. löytää toisia suureita (lukuja), suorittaa matemaattisia tehtäviä. | Opetella l:emaan. L. päässä, sormilla, helmitaululla, paperilla. L. yhteen. L:e paljonko on 19×45 . L. jnk määrä, pituus, paino, kustannukset. L. tähden rata. L. jnk arvo rahana. Rahti l:etaan bruttopainosta. Velalle l:etaan 5 % korkoa, 5 %:n korko. Alka on l:ettava sekunnilleen, sekunnin tarkkuudella. Aikalaskuissa l:etaan kuukausi 30 päiväksi. Suolaa on l:ettava n. 6 g päivässä lammasta kohti. 2. a. arvioida, laskelmoida, harkita. | L. voimansa oikein, väärin. L. mahdollisuuksiaan. L:in ehtiväni illaksi kotiin. Työn l:etaan kestävän 3 viikkoa. L:i väärin luottaessaan tovereihinsa. Tunteeton, kylmästi l:eva mies. — Par. perustaa, luottaa. | Hänen apunsa ei kannata l. Pojat l:ivat siihen, ettei äiti huomaa mitään. — ei tarvinnut kenenkään käskyistä tahi kielloista l. mittään lukua [= lainkaan välittää, piitata] pärvär. b. katsoa jhk kuuluvaksi, sisällyttää jhk, katsoa jk-sik, pitää jnk, lukea. | Mukaan, pois l:ettuna. l:ien. Koko aika jouluviikkoja (mukaan) l:ematta. L. jk jhk kuuluvaksi. Islanti l:etaan Eurooppaan kuuluvaksi. Kasvain, joka voidaan l. hyväntalutisiin. L. jk jnk eduksi, hyväksi, häpeäksi, syyksi. Se l:etaan hänelle pahaksi viaksi. Johtajan maltillisuuden ansioksi on l:ettava, että —. Virkavuosi l:ettava aika. Tapaus l:ettiin puhtaaksi tapaturmaksi. Heitoksi l:etaan myös yritys, jossa kilpailija pudottaa kiekon.

B. intr., us. = laskeutua. **I. liikkeestä.** 1. liikua t. siirtyä alempaan paikkaan t. asemaan; joskus: painua. a. Vene nousi ja l:i aallokossa. Esirippu l:ee. Aurinko, kuu l:ee 'painuu taivaanrannan alapuolelle'. Kuu oli l:emaisillaan. — Vars. elollisista olioista tav. mmin laskeutua. | Lentäjä, lentokone l:ee (maahan). Sorsat l:ivat lähelle. Savu l:ee maahan. Hämärä l:i yli maan. — L. polvilleen, levolle. — Kuv. Hänen tähtensä l:ee 'asemansa, maineensa heikkenee'. Venäjän-retken jälkeen Napoleonin tähti alkoi jyrkästi l. Elämä l:ee iltaansa. b. liukua kolkalla, suksilla tms. alaspäin jtk viettävää kulkutietä t. pintaa, vars. mäkeä, ahdetta, laskettaa. | L. kolkalla, suksilla. L. mäkeä. L. liukua. Hiihtäjät l:ivat pyrynä jälle. L:i istuallaan kaidepuuta pitkin. — L. koskea veneellä, tukilla. L:ettiin veneellä jokea pitkin. 2. a. hevosen tms. juoksesta, hevosta tms. ajamisesta: juosta t. ajaa kovaa vauhtia, päästää, laskettaa. | Hevonen l:ee laukkaa. Lähe nyt, laukki, l:emahan kal. L:ettiin moottoripyörällä niin että räikyi. b. laivan, veneen t. laivalla, veneellä kulkemisesta. | L:ettiin täyttä vauhtia myötätuuleen. — sieltä l:ettuamme merelle purjehdimme Kypron suojaan ut. Taavi l:i likemäksi maata ja ojensi Minalle melan talvro. — Erik. Laiva l:ee [= saapuu, kiinnitetään] laiturin, maihin, ankkuriin.

II. 1. tien, maaston yms. korkeussuhteiden muuttumisesta: suuntautua alaspäin, viettää, laskeutua. | Tie alkoi l. Jyrkästi l:eva rinne. Maasto l:ee länteen mentäessä. Tie l:ee laaksoon. — L:eva käyrä. Ammuksen lentoradan l:eva haara 'lakipisteen ja iskupisteen välinen lentoradan osa'. 2. joista, vesistöistä, tiehyistä: päättää, purkautua, avautua. | Kokemäenjoki l:ee Pohjanlahteen. Valtaojaan l:eva sivuoja. Päijänteeseen l:ee pohjoisesta kolme yhtynyttä reittiä. Sappitiehyt l:ee pohjukaisuoleen.

III. korkeuden, korkeustason vähenemisestä: aleta, alentua, madaltua, painua. 1. Järven pinta, vesi l:ee. Seinä on l:enut. Taikina, ajos l:ee. Lämpömittari [= lämpömittarin olohepaat. spriipatsas] l:ee. Ilmapuntari näytti l:evan. — Tähän liittyen. | Lämpötila l:i nollan alapuolelle. Kuume l:ee. 2. säveltasosta. | Hälytys-sireenin vuoroin nouseva, vuoroin l:eva ääni. L:eva sävelkulku. Laulun loppupuolella kuoron säveltasoa l:i pahasti. — Fon. L:eva diftongi.

IV. vähetä määrältään, arvoltaan, voimaltaan tms.; heiketä laadultaan; us. par. vähetä, heiketä, huonota. | Väkiluku, tuotanto l:ee. Indeksiksi on l:enut pisteen. Hinta, tavarain arvo l:ee. Palkat ovat edelleen l:emassa. Osakkeet l:ivat [= osakkeiden kurssi laski] romahdusmaisesti. Ruis [= rukiin hinta] on l:enut markan kilolta. Verenpaine l:ee. — Tunnelma, mieliala l:ee. Luontoni alkoi l. Näytelmä, esitys l:ee loppua kohden. Vanhempien kunnioitus on l:emassa.

laskeentua^{1*} v. par. laskeutua.

laskehti^{1*} v. laskeutua, painua. | Rakennus l:i. Tiiviiksi l:enut maa. Kalkki l:i pullon pohjalle. Aurinko l:i jo nummen taakse KARHUM.

laskele^{7*} s. liik. lyhyt (esim. pienistä eristä t. lähtöksen osista kirjoitettu) lasku t. laskelma, nootta.

laskelma^{2*} s. kalkyyli. 1. lyhyt numerollinen selvitys jstak asiasta. | Matemaattinen l. Tarkka, likimääräinen l. Oheisessa l:assa selvitetään maamme asukaslukua. Liikkeen taloudellista tilaa osoittava l. 2. harkittu suunnitelma, arvio. | Varovaiset, itsekäät, puoluepoliittiset l:at. Tehdä, laatia l:ia jstak. Jättää jk l:issaan huomioon ottamatta. Erehtyä l:issaan. Kaikki sujui l:ien mukaan. Tapaus sekoitti kaikki l:at. L:at pettävät, eivät pidä paikkaansa. 3. yhd. Etu-, hyöty-, puolue-, tulevaisuudenl.; arvio-, ennako-, tarkistus-, yleisl.; hakkaus-, hinta-, kannattavuus-, kestävyys-, korko-, kustannus-, lujuus-, omaisuus-, piste-, tappiol.

laskelmallinen^{3*} a. -sesti adv. -suus^{4*} omin. laskelmiin perustuva, suunnitelmallinen; laskelmoiva. | L. puhe, L. kohteliaisuus. L:sen varovainen luonne. L:sta itsensä korottamista. Työskennellä l:sesti. Taloudellinen l:isuus.

laskelmaperuste s. Sadon arvioinnissa käytetty l:et.

laskelmoi^{5*}da^{6*} v. -nti^{7*} teonn. harkita tarkasti, kaikki mahdolliset tekijät huomioon ottaen, miten jssak (työssä, tilanteessa tms.) tarkoituksen mukaisimmin on meneteltävä, tehdä laskelma(i)a, laskea, arvioida, suunnitella, kalkylo-

da. | L. kustannuksia. L. mahdollisuuksiaan. L:tiin, että --. L:va luonne. Ovelasti l:va kauppias. L:vaa puolueellisuutta. Erinomaisesti l:tu propaganda. Varovasta l:ntia.

laskem^a s. laskeminen, lasku. | [Veto] pitenee jokaiselta airoparin l:alta kilpi. -- jotta tiedettäisiin auringon noususta sen l:ille asti, että paitsi minua [Herra] ei ole yhtäkään vt.

laskemat^{on} ⁷⁷ kielt. a. -tomasti adv. -tomuus⁶⁷ omin. 1. akt. harv. Kesäyön l. aurinko. 2. pass. Laskettu ja l. maito. Liikkeeseen l:tomat postimerkit. L:tomat korot. Vielä l. voitto. — Erik. a. runsaslukuinen, lukematon, suunnaton, ääretön. | L:tomia vuosia. L. joukko. L:toman suuri määrä. Monet kuolevat, l:toman monet kuolevat vielä sirun jumalasi tähden WALTARI. — Oli kulunut vain l. [= hyvin lyhyt] tuokio HAARLA. b. par. aavistamaton, arvaamaton, odottamaton, yllätyksellinen. | Ennakolta, edeltäpäin l. L:tomat tekijät. L:tomista seikoista riippuvainen. G:n l. ulkopoliittika. — Luonteeltaan l. Tämä emäntä oli joskus, varsinkin tällaisissa asioissa, hieman l. ALKIO.

laskemis^{menetelmä} s. laskumenetelmä. -peruste s. laskuperuste. -tapa s. laskutapa.

laskennoll^{inen} ⁶³ a. -sesti adv. laskentoon kuuluva, laskennon avulla tapahtuva, laskento-, lasku-, laskuoppilinen, aritmeettinen. | Nopeuden l. määrittäminen. Kirjanpidollisia ja muita l:isia tehtäviä. Tehtävä on ratkaistava sekä l:sesti että piirtämällä.

laskennon^{opettaja} s. -opetus s.

laskenta^{15*} teonn. < laskea, vars. A.IV.1. | Kustannusten, keskiarvon, äänten l. Laskennan tulos, luotettavuus. Suorittaa, panna toimeen väestön l. — Yhd. palkan-, väe(stö)nl.; kustannus-, liike-, liikenne-, tarkistus-, tilasto-, todennäköisyys-, työttömyys-, vaalil.; differenssi-, differentiaali-, integraali-, variaatiol. -osasto s. Liikkeen l. -taulukko s. Maanteiden liikennettä osoittavat l:ot. -toimⁱ s. liik. Teolisuusiikkeen l:en perusteet.

laskento^{2*} s. laskuoppi, aritmetiikka. | Harjoittelua l:a. Laskennon opettaja. Sai laskennosta kuutosen. — Yhd. kauppa-, kirjainl. -kirja s. laskennon oppikirja. | Kansakoulun l. -tunti s. I luokan l:nit.

laskeskel^{la} ²⁸ frekv. v. < laskea, vars. A.IV. | L. menojaan. L:ee aikansa kuluksi nappejaan. — L:tiin, milloin ollaan perillä. L:en, ettei sinne kannata mennä.

lasket^{ella} ^{28*} frekv. v. -telu² teonn. < seur. (1.) Ajaa l. L. täyttää laukkaa, täysin purjein. L. hevosella, suksilla, veneellä. L. meren selkää. (2.) L. valheita, leikkipuheita. L. jtak ulkoa. L:telee lauluja. L:telet omiasi! L:telee ranskaa kuin vettä. -- l:telä suustansa totuuden järkähtämätöntä kieltä kuin apostoli itse kirvi. Sinä l:telet [= puhut joutavia] AHO. (3.) [Miehet] l:telivät vihollista kohti laukauksen toisensa perästä JÄRVENT. -- jopa taisi tammen kaata, / -- / satalatvan l. KAL.

lasket^{taa} ^{2*} v. 1. ajaa t. mennä (jllak) kovaa vauhtia, huristaa, porhaltaa, pyyhältää, villettä. | Ajaa, mennä l. L. hevosella, autolla, kelkalla, moottoriveneellä. L. minkä kavoista läh-

tee. L. mäkää, tuttua latua. L:ti menemään. Hevonen l:taa ohi. -- ratsujoukko, joka täydessä laukassa l:taa rantaa kohden IVALO. — Ed:een liittyen: -- tie l:taa jyrkästi alas sydänmaan ojaumaan SILL. 2. vars. yhtäjaksoisesti puheesta tms.: päästää, päästellä, ladel-la, syyttää, suoltaa, laskea. | L. Kalevalaa ulkoa. L:ti latinaa kuin hyllyltä. "Pappi, lukkari, talonpoika, kuppari", l:taa poika nappejaan lukien. L:ti valheen. Laiva l:ti törähdysken. -- heleätä itkua l:ti pieni Venla kirvi. 3. lyö-dä, iskeä, sivaltaa; heittää, paiskata, ampua. | L. jkta leukaan. L:a tuolilla päähän! Veti mie-kalla meryttä, / alta laian l:tavi KAL. — L:ti kiviellä ikkunaan. Niin he poimivat kiviä l:taak-sensa häntä utv. — L:ettiin pari laukausta vihollisalusta kohti. Joko sanotte asian tai l:an läpitsenne TALVIO. 4. **fakt.** antaa laskea, laske-tuttaa. | L. hevoset hakaan. L:ti jalastaan paha-a verta. Kuka voisikaan täysin välilläpitä-mättömänä l. itseänsä alas Pyhäkoskea! Kianto. — L. oppilaillaan kotilaskuja.

lasket^{tut^{la}} ^{2*} **fakt.** v. < laskea. | L:ti itsensä kai-vokseen.

laskeum^a ¹² s. laskeutuma. 1. laskeutunut kohta, painuma, vajoama; *geol.* siirrosten ympäröimä vajonnut maankuoren osa. | Penkereen, maan-pinnan l. L:ia ovat mm. hauta ja laakso. — Yhd. avo-, hauta-, umpil. 2. laskeutuminen, painuminen; määrä, jonka jk on laskeutunut. | Muurin l. oli palkoin 1/3 metriä. — Lääk. a. eli-men asennonmuutos, jossa se on laskeutunut normaalia alemmaksi. | Kohdun, mahalaikun l. b. = laskeutumisarvo.

laskeut^{taa} ^{2*} v. seestää neste antamalla sakan tm. saostuman laskeutua. | Lakkaväri on ennen käyttöä l:ettava.

laskeu^{tua} ¹⁴ v. 1. liikkeestä: liikkuu t. siirtyä alemmaksi, alempaan paikkaan t. asemaan. a. refl. L. portaita, rinnettä. L. kellariin, kalvokseen. L. vuorelta. L. rattailta, pyörältä, satulasta. L. vuoteelle. L. pitkälleen, levolle, istumaan, polvilleen. — Lentäjä, lentokone l:tuu (kentälle). Varies l:si puuhun. [Lintu] ei laskeu järeälle AHO. — Kuv. Esitelmänpitäjä l:tui kuulijain tasolle. b. *pass.* painua, laskea. | Hissi, esirippu l:tuu. Liput l:tuivat kunnian-tekoon. Käsi l:tui hervottomana. Savu l:tuu maahan. Pöydälle l:tunut tomu. Sakka oli l:tunut pohjalle. Veri l:tui jalkoihin. Kaste, hä-märi l:tuu. -- koska aurinko jo kauan ai-kaa oli l:nut kirvi. — Kuv. Hänen tähtensä oli l:tumassa 'asemansa, maineensa heikkenemäs-sä'. Sydämelle l:tui raskas paino. Rauha l:tuva mieleen. -- joulu l:tui ja levisi meidän asu-mukseen SILL. 2. a. tiestä, maastosta yms.: suuntautua alaspäin, viettää. | Ullakolta l:tuvat portaat. Tie l:tui laaksoon. Jyrkästi l:tuva rinne. Vuoristo l:tuu portaittain tasangolle. Pihamaa l:tuu etelään, etelää kohti. b. riippu-vasta vaatteesta yms. | Vartalon mukaan l:tuva puku. Kauniina laskoksina l:tuva verho. Hiuk-set l:tuivat pehmeästi hartioille. 3. korkeuden vähenemisestä. a. aleta, alentua, madaltua, painua, laskehtia. | Paise l:tuu. Taikina saa hiukan l. Kinokset ovat l:tuneet. Hirsiraken-

nus l:tuu aina jonkin verran. — Lämpömittari [= lämpömittarin elohopea- t. spriipat-sas] l:tuu. — Tähän liittyen: Lämpötila l:tuu. b. säveltasosta tav:mmiin laskea. | Laulun aikana kuoron säveltasoa hiukan l:tui. 4. vähetä määrältään, arvoltaan, voimaltaan tms.; heikettä laadultaan; tav:mmiin laskea. | Paino, paine l:tuu. Hinnat ovat l:tuneet. — Tunnelma, ihastus, rohkeus l:tuu. Mieli l:tui raskaaksi. Suvun arvovalta on l:tumassa.

laskeutuma^{1a} s. = laskeuma. | Mahalaukun l. **laskeutumis**/arvo s. lääkk. veren laskeutumisreaktion tulos, (veren)laskeuma. -nopeus s. Lentokoneen l. Liejuhiukkasten l. -paikka s. Lentäjän on valittava edullinen l. -reaktio s. lääkk. punasolujen laskeutuminen verinesteessä; koe, jolla punasolujen laskeutumisnopeus todetaan, Westergrenin koe, "senkka".

laskevainen^{1a} a. -suus^{1a} omin. laskeva, laskelmoiva, kylmän harkitseva. | Naisellinen l:suus. Marjatta oli niin kylmä ja l. E.K.V.I.J.A.R.V.I.

laski¹ s. ark. talousjätteet, rikat, likavesi yms. | Sangollinen l:a.

laskiaisen^{1a} s. l. katolisen kirkon kevätpaaston alkajaisjuhla; meillä nykyisin laskiaistiistaita. | L:sen aikana. Viettää, juhla l:sta. Ajettiin l:sta. On joulun köyhällikin, l. laihallakin sl. 2. mon. yhd. Lipunl:set.

laskiais/aika s. -ajelu, -ajo s. Lähteä l:ajelulle, l:ajoon. L:ajon tarkoituksena oli alkuaan edistää pellavan ja hampun menestystä. -hupailu s. -ilta s. -ilveily s. vrt. laskiaisiinäytelmä. -juhla s. vrt. karnevaali. -markkinat s. mon. -mäki s. Lapsia l:essä laskiaisena mäkeä laskemassa. -näytelmä s. laskiaisena esitettävä (vallaton) näytelmä. | Keskiajan l:t. -pulla s. laskiaisena tav. kuuman maidon t. laskiaisvelliin kanssa syötävä vehnäpyörykkä. -pyörykkä s. ruok. = ed. -päivä s. -retki s. -rokka s. -ruoka s. Hernemuhennos ja siansorkat l:na. -sauna s. -sunnuntai s. paaston edellinen sunnuntai, viideskymmenes päivä ennen pääsiäistä, quinquagesima. -tanssit s. mon. Iloiset l. -tiistai s. laskiaissunnuntain jälkeinen tiistai, laskiaisen. -viikko s. laskiaissunnuntain jälkeinen viikko. -villa s. laskiaisen aikaan keritty villa. -jyö s. Noidat kulkivat l:öinä ryöstämässä talon lammasta ja lehmäonnea.

laskija^{1a} tek. < laskea. | Lipun, seppleen l. Tottunut putkien l. Kadun, lattian l. Rohkeamäkien l. Koskivene laskijoihin. Sukkeluuk-sien l. Puhelujen l. (henkilö t. koje). — Yhd. juoman-, lattian-, miinan-, seppleenl.; kosken-, mäenl.; leikin-, pilanl.; kierroksen-, puhelunl. -laite s. Puoliautomaattinen l.

laskimo¹ s. anat. verisuoni, jota myöten veri virtaa sydämeen päin. | Pään l:t. Munuaisista lähtevä, tuleva l. — Yhd. kaula-, keuhko-, ontto-, pinta-, porttil. -kivi s. lääkk. laskimoon muodostunut kivimäinen muodostuma, joka yleensä sisältää kalkkiutuneen verihyytymän. -kohju s. lääkk. suonikohju. -n/laajentuma s. l. anat. alemmilla selkärangaisilla sydämeen tulevien laskimoiden yhtymäkohdassaan muodostama laajentuma. 2. lääkk. sairaaloinen laskimon laajentuma. | Tavallisimpia l:laajen-

tumia ovat peräpukamat ja alaraajojen suoni-kohjut. -n/sisäinen a. -sisäisesti adv. L. ruis-ke. L:sisäisesti annettava nukutusaine. -suoni s. anat. laskimo. -tulehdus s. lääkk. laskimon seinämän tulehduksellinen muutos, jonka yhteydessä laskimo veren hyytyessä tukkeutuu. -veri s. anat. laskimoissa virtaava veri. | L. on tummempaa kuin valtimoveri. -vuoto s. lääkk. verenvuoto laskimon haavasta.

laskin^{1a} s. 1. laskemisväline. 2. kal. laskuavanto. -avanto s. kal. laskuavanto, laskin. -liina s. liinoja, joilla ruumisarkku lasketaan hautaan.

laskisanko, -ämpäri s. ark. likasanko.

laskoksi/nen^{1a} poss.a. < laskos. | L. hame. Lehti, jossa on l:set laidat. — Yhd. leveä-, pyöreä-, runsas-, tiheäl.

lasko^{1a} s. l. kankaassa, paperissa tms. oleva (pyöreähkö) käännekohta, poimu; vrt. taite. | Leveä, kapea, syvä, terävä l. Hameen, verhon, tohtorinhatun, harmonikan palkeiden l:ksel. Tehdä, ommella l. Taittaa, poimutella l:ksiin, l:ksille. Takki, jonka leveä selkäkappale on koottu l:ksiin. Riippua l:ksissa. Kangas laskeutuu pehmein l:ksiin. — Pöytäliina asetetaan l:ksille. — Kuv. -- maan kietoo sumu raskain, harmain l:ksiin E.TIKKANEN. — Yhd. koriste-, olka-, peitin-, vastal. 2. ihosta: kurttu, kure, poimu, ryppy. | Kasvot ovat l:ksilla, l:ksissa. Silmien väliin ilmestyy syvä l. -- hänen otsansa l:ksel olivat yhtä monet kuin uurteet suupielissä talvo. 3. tekn. kadun, tien, luiskapintojen tms. kivinen, puinen tm. päällyste. | Kadun, aallonmurtajan l. Kivinen l. — Yhd. asfaltti-, betonil. 4. kal. joukko samalla kertaa t. samaan paikkaan laskettuja pyydyksiä. | Kahden verkon l.

laskossauma s. kds. sauma, joka muodostaa laskoksen.

laskostaa^{1a} v. -us^{1a} teonn. panna laskoksille (ks. laskos l); vrt. taittaa. | L:ettu kangas, hame. L. ikkunaverhot. Kauluksen l:us. L:ettu paperivuoka. — L. purje kokoon.

laskoste^{1a} s. laskostamisen tulos, laskos. | L:in koristettu hame.

laskostella^{1a} frekv.v. < laskostaa. | Koneella l:tu hame.

laskostua^{1a} pass.v. < laskostaa. | Pehmeästi l:vaa kangasta. Reunoiltaan l:neen peltilevyn suoristaminen.

1. lasku¹ s. I. laskeminen, laskenta. 1. < laskea A.I—III. | Verkon, ankkurin l. Alus suorittaa kaapelin l:a. Seppelien l. Kadun, betonikerroksen, miinakentän l. Toimittaa järven l. — Lehmien laitumelle l. Tukkien l. Katseltiin laivan vesille l:a. Oluen l. tynnyristä. Veren l. Pidättää virtsan l:a. — Leikin, pilan l. — Yhd. lipun-, miinan-, verkonl.; järvenl.; maihin-, vesillel.; tukin-, veden-, verenl.; leikin-, pilanl.; sananl. 2. < laskea A.IV. a. Rahojen, pisteiden, äänestystulosten l. L:ni mukaan heitä oli kymmenen. Tahdin l. Liikesarjan suorittaminen l:n mukaan. — Yhd. kierrosten-, väe(s-tö)n-, ääntenl.; pistel. b. Alennuksen, koron l. L. neliöjuurilla. L:n tulos. Tehdä virhe l:ssa. — Yhd. luvunl.; jako-, kerto-, vähennys-, yh-

teenl.; päätös-, todennäköisyysl.; alennus-, diskontto-, korko-, kustannus-, lujuus-, prosentti-, tarkistusl. c. *kuv.*, tav. *mon.* laskelma, arvio, suunnitelma. | Ottaa jtk huomioon l:issaan. Erehtyä l:issaan. Se on kokonaan jätettävä pois l:ista. Sotkea jkn l:t. Tehdä jkn l:t tyhjäksi. L:jeni mukaan.

II. laskeminen, laskeutuminen. 1. < laskea B. I ja II. | Lentokoneen l. epäonnistui. Aurinko tekee, lähenee l:aan. Aurinko on l:ilaan t. l:ssaan, painuu l:illeen t. l:unsa. Auringon noususta sen l:un. — L. [rekillä] polviriipuntaan. Levolle l:n aikaan. — Mäen, kosken l. Teki komean l:n suksillaan. Ennen mereen l:aan joki tekee ison mutkan. — Viemäri, jonka l. [= kaltevuus, vieto] on 20 cm sadalla metrillä. — *Kuv.* Hänen elämänsä oli ainaista nousua ja l:a. — *Yhd.* auringon-, päivänl.; hätä-, koe-, pakko-, veteenl.; välil.; kosken-, mäenl.; maahan-, maihinl. 2. < laskea B. III ja IV. | Veden nousun ja l:n vaihtelut. — Lukumäärä osoittaa l:a. Lämmön l. Hintojen, palkkojen l. Yritykset markan l:n pysähdyttämiseksi. Kahvi on l:un päin. — *Yhd.* lämmön-, paineenl.; arvon-, hinnanl.

III. 1. laskeva paikka t. kohta jssak, laskupaikka. | Käyrän loivat nousut ja l:t. Tien l:t. Latu tekee jyrkän l:n. 2. järven tms. laskukohta, luusua; lasku-uoma. | Järven l. on sen luoteispäässä. Neva, Laatokan l. Kuivina aikoina lampi oli ilman l:a. Avata uusi l. 3. runoalan painoton osa;) (nousu. | L:ssa oleva tavu. 4. laskuoppilinen tehtävä, laskutehtävä. | Vaikaa l. Oppilaat saavat l:a kotona suoritukseen. — *Yhd.* koe-, kotil. 5. etup. *liik.* asiakirja, jolla sen antaja vaatii suoritusta saatavastaan; vrt. laskelma, laskele. | Kirjoittaa jstak l. Esittää, lähettää, kuitata l. Maksaa, suorittaa l. Maksaa l:n mukaan. Ostaa jtk l:un 'niin että ostos laskutetaan myöhemmin, luotolla'. L:unne ja vastuullanne lähettämme --. Liike suorittaa töitä sekä l:un että urakalla. — *Kuv.* Tehdä jtk omaan l:unsa 'omissa nimissään, omalla vastuullaan; omaksi ansiokseen, hyödykseen'. Hoitaa liikettä perillisten l:un 'perillisten nimissä, valtuuttamana'. Matkustaa valtion l:un 'niin että valtio suorittaa kustannukset'. Teko on pantava, merkittävä A:n lapsellisuuden l:un 'tilille, aiheuttamaksi'. Minulla on vanhoja l:ja [= (riita-) asioita, kalavelkoja] hänen kanssaan selvitettävänä. — *Yhd.* hotelli-, ravintola-, räätälinl.; kaasun-, korjaus-, maito-, matka-, puhelin-, rakennus-, sähkö-, vesil.

2. lasku¹ s. *murt.* leili, lekeri. — *Yhd.* maito-, olut-, piimäl.

lasku/aalto s. Nousu- ja l. 'luode ja vuoksi'. — *Kuv.* Tuotannon nousua seurasi jyrkkä l. -aika s. Lipun l. Auringon l. — Elettiin taloudellista l:a. -apulainen s. Olla l:sena virastossa. -asteikko s. Palkkojen korotuksessa noudatetaan uutta l:a. -aukko s. Jyvälaarin pohjassa oleva l. Ruokatorven l:a sanotaan mahansuoksi. — *Maat.* tav. puinen torvi, jonka kautta vesi johdetaan salaojista kuivatuskanavaan. -avanto s. *kal.* nuotan tms. pyydyksen laskemiseksi

tehty avanto, laskin(avanto). -erehdys s. Kirjanpitäjän l. -esimerkki s. L:in ratkaiseminen. Oppilaat saivat kotitehtäväksi viisi l:kiä. -haara s. Joen läntinen l. -hana s. Kirnun, tynnyrin, kaasusäiliön l. Kattila tyhjenneään l:sta. -harjoitus s. L:ksia kansakouluja varten. -havitteli s. *liik.* vrt. seur. -havittelu s. *liik.* hintojen t. rahan arvon laskuun perustuva pörssihavittelu. -heilahdus s. *liik.* Pörssin l:ikset. -humala s. laskussa oleva, heikkenevä humalalla;) (nousuhumala. | Olla l:ssa. L. oli miehet jo saavuttanut, väsytti kumpaakin TOPIILA. -huuto s. huutokaupan huudoista, joilla huutajat tekevät yhä alempia (urakka)tarjouksia t. myyjä yhä alentaa vaatimaansa hintaa;) (nostohuuto. -hyppäys s. *voim.* hyppäys laskuvauhdilla rekiltä alas. -laskuinen² poss.a. Heikko-, huono-, hyvä-, jyrkkä-, loival.; likil.

laskujarru s. Hissin l. -joellinen a. L. järvi, alue. -joeton a. L. järvi. Kuolleen meren l. laakso. -joh/to s. meno-, viemärijohto. | Lämpöpatterin nousu- ja l:dot. -johtoinen a. *fil.* deduktiivinen. -joki s. joki, jota myöten vesi virtaa järvestä tms. | Järven, vesistön l. -jäljennös s. *liik.* par. laskun jäljennös. -kaav/a s. L:ojen perusteella suoritetaan numeeriset laskut jonkin tuloksen saamiseksi. -kaavake s. par. laskulomake. -kamari s. *hist.* valtion talousviraston (kamarin) tilintarkastusasto. -kanava s. meno-, poistokanava. | Turbiineista vesi juoksee pois l:a myöten. -kansi s. kaapin, lipaston tms. etuosan sulkeva, alareunastaan saranoitu kansi, joka avattaessa voidaan kääntää vaakasuoraksi alustaksi, "klahvi". | Lipaston l. -kau/si s. Sodanjälkeinen l. Taloudellinen, kulttuurin, kansallisen elämän l. Elää l:tta. Teollisuus on joutunut l:teen. -kenttä s. Lentäjä etsii l:ä. -kippi s. *voim.* oiko- t. vapaanojasta t. hyppyvauhdista lyhintä tietä oiko- t. vapaanojaan tehtävä kippi. -kirja s. Kansakoulun l. Kaupunginkirjat olivat virkakirjoja, l:oja, verokirjoja ym. -koh/ta s. Joen l. — Tien l. Puheen nousu- ja l:dat. -koje s. L., joka merkitsee pyörän kierrosluvun. -kone s. 1. a. kone, jolla suoritetaan laskutoimituksia. | L:ita on mm. yhteenlasku- sekä kertoja jakolaskukoneita. — *Kuv.* Tunteeton kuin l. b. par. laskukoje. 2. *kut.* pellavankehruukone, tasauskone. -konepaperi s. -konjunkturi s. *tal.* = laskusuhdanne. | Taloudellinen l. — *Kuv.* Poliittinen l. -korkeus s. Vesistön, joen l. -kouru s. Sula rauta lasketaan l:a pitkin muutteihin. -kulma s. Lento-onnettomuus johtui siitä, että koneen l. oli liian pieni. -kunto s. 1. Miinojen asettaminen l:on. 2. vars. *urh.* heikkenevä, laskeva (kilpailu)kunto. | Maali-vahti osoitti ilmeistä l:a. -kyky s. Nopea ja tarkka l. -kyn/ä s. Kirjoitus- ja l:ää. -lait/e s. 1.) (nostolaite. | Miinan, kaapelin, pelastusveneen l:teet. 2. a. laskutoimituksen apuna käytettävä laite. | Helmitauluja ja muita l:teita. b. Automaattinen l. merkitsee koneen kierrosluvut. -la/ki s. *mat.* Reaalilukuja koskevat l:it. -lauseke s., vars. *mat.* -lauta s. 1. helmitaulu tms. laskettaessa käytettävä apuväli-

ne. 2. laskukansi, -levy. | Kaapin 1. -levy s. laskettava levy; vrt. laskukansi. | Pöydän reunan saranoitu 1. -liik[e] s. Männän nousu- ja l:heet. -lomak[e] s. Kirje- ja l:keita. -luukku s. 1. vrt. laskukansi. | Ikkuna, jonka edessä on 1. 2. luukku, josta jtkak (esim. vettä) lasketaan. | Padon 1.

lasku|menetelmä s., vars. *mat.* Varma, likimääräinen, graafinen 1. -**mestari** s., us. *leik.* taitava luvunlaskija. | Sinähän olet oikea 1. -**mies** s. 1. koskenlaskija. | Tarkkasilmäinen, rohkea 1. Laskettiin koski ilman l:itä. 2. luvunlaskija. | Tottunut 1. -**mäki** s. Hiihtäjien 1. — **Raut.** kaltevaan maastoon rakennettu raide, jota myöten järjestettävät vaunut lasketaan omalla painollaan määräraiteelle. -**nopeus** s. Lentokoneen 1. Autogiroilla on pieni 1. -**oja** s. Järven 1. Rautatien alitse kulkeva 1. — **Maat.** nis-kaajasta valtaojaan johtava oja, johto-oja. -**opillinen** a. -**sesti** *adv.* laskuoppiin kuuluva, laskuopin mukainen, aritmeettinen. | L. esimerkki. L:isia tehtäviä. Ratkaista tehtävä l:sesti. -**oppi** s. numeroilla merkittyjä suureita käsittelevä matematiikan osa, laskento, aritmetikka; vastaava oppiaine, oppikirja. | L:in opetus. Sai kuutosen l:ista. Kansakoulun 1. -**ovi** s. Kaapin 1. 'laskukansi'. Kellariin johtaa permannossa oleva 1. -**paik'ka** s. 1. Verkon 1. Lintu etsii l:kaa. Joen l:alla on vesijättöä. — **Erik.** tilapäinen lentokenttä, johon lentokoneet voivat laskeutua pakkotapauksissa t. satunnaisia lentotehtäviä varten. 2. Tien nousu-ja l:at. -**parkitus** s. *nakk.* parkitus(menetelmä) jossa ammeeseen ladotaan vuorotellen nahkia ja parkkia ja se lopuksi täytetään vedellä. -**peruste** s. Indeksä määritettäessä käytetyt l:et. Varma, riittämätön 1. Ottaa jk l:eksi. -**por'ras** s., *tav. mon.* irtonaiset t. yläpäästään aluksen partaaseen kiinnitetyt portaat, jotka voidaan laskea aluksesta välittämään yhteyttä laiturille t. veneeseen. | Laskea l:taat. Nousta l:taita laivaan. Me ajamme hirmuista vauhtia "S.M.S. Posenin" l:taan vie-reen aho. -**puomi** s., vars. *raut.* nostettava ja tien poikki vaakasuoraan kallistamalla lasket-tava tiepuomi. -**puro** s. vrt. laskujoki. | Lammen, suon 1. -**putki** s. Kylpyammeen, viemä-rin 1. Veden, höyryn 1. Salaojan päähän teh-dään puinen 1. — **Lüük.** haavaan asetettava kumi-, lasi- t. metalliputki, jota myöten märkä t. haavaneste johdetaan ulos, dreeni. -**pää** s. Jklä on hyvä, huono 1. 'jku on hyvä, huono laskemaan'. -**ra'ta** s. Lentokentän lähtö- ja l:dat. -**rei'kä** s., vars. *tekn.* Masuunissa on l:ät sekä sulaa metallia että kuonaa varten. -**reitti** s. vrt. laskujoki. | Vesistön 1.

lasku|sana s. *kiel.* = lukusana. -**silt'a** s. 1. sara-nain varassa nostettava ja vaakasuoraan kal-listamalla laskettava silta; vrt. nostosilta. | Linnan valiihaudan yli johtava 1. Roomalaiset käyttivät laivoissaan l:oja, joita pitkin hyö-kättiin vallattavaan laivaan. 2. silta, jota myö-ten jtkak lasketaan (ja nostetaan). | Tukit vyö-rytettiin kaltevaa l:aa pitkin veteen. -**suh-dan|ne** s. *tal.*, *tav. mon.* laskukauden t. -suun-nan aikana vallitseva suhdanne, laskukonjunk-

tuuri. | Sota-ajan nousu- ja l:teet. Käyttää hyväkseen kansainvälisiä l:teita. -**suoritus** s. merkityn laskutoimituksen suorittaminen. | L:ten tarkistaminen. -**suu** s. Joen 1. -**suunta** s. 1. Vesireitin 1. 2. Hinnat osoittavat l:a. Syntyvyydessä on havaittavissa voimakas 1. Kansantaiteessa ilmenevä 1. — **Erik. tal.** kehitys, jolle on ominaista kysynnän pieneni-minen ja hintojen aleneminen, baisse. | Talous-elämän, teollisuuden 1. Jyrkkä 1. vallalla pörs-sissä, puutavaramarkkinoilla. -**sään|tö** s. Mur-tolukuja koskevat l:nöt. -**taidot** on a. -**tomuus omin.** L. lapsi. -**taito** s. vars. luvunlaskutaito. | Hyvä 1. L:don mestari. Opettaa jklle l:toa. -**tai-toi|nen** a. -**suus omin.** L. tyttö saa paikan [ilm.]. -**ta|pa** s. vars. luvunlaskusta puhuen. | Neljä l:paa: yhteen-, vähennys-, kerto- ja jakolasku. Yksinkertainen, varma 1. Käyttää tilastollista l:paa. Kilpailijain pisteet laske-taan uuden l:van mukaan. -**tanu** s. Entisajan koulupoikien l:t. -**tavu** s. *run.* runojalan las-kussa oleva tavu. -**tehtävä** s. Algebran l:ää. Mittausopillinen 1. L:än ratkaiseminen. -**tell-ne** s. lentokoneen osa, joka kannattaa konetta sen ollessa maassa t. vedessä. | Sisään vedet-tävä 1. L:eseen asennetaan talveksi kelluk-keiden tilalle sukset. -**tendenssi** s. *tal.* vrt. laskusuhdanne. | Hintatason, maailmantalou-den 1. -**tie** s. Vesistön 1. -**tiehyt** s. *anat.* tiehyt, jota pitkin erite poistuu rauhasesta. | Utareen l:et. Sisäeritysrauhasilla ei ole l:itä. -**tikku** s. laskuviivoitin. -**toimitus** s. Jakolasku on kertolaskulle vastakkainen 1. L:ksen tulos. -**toimitusmerkki** s. *mat.* laskutapaa osoittava merkki, esim. +.

laskut on^{av} *kar.a.* -**tomuus**^{om.} *omin.* *tav.* lasku-joeton. | L. järvi, lampi. — **Yhd.** välil.

laskutorvi s. Vesi virtaa ulos pumpun l:ea myöten. Seinään kiinnitetty vesisäiliö l:ineen.

laskutaa^{av} *v. liik.* kirjoittaa t. esittää lasku (jstak jllek), velkoa laskulla, fakturoida. 1. henkilöobj:n ohella. | L. jkta jstak. Myyjä l:taa ostajaa. Pakkauksesta l:etaan erikseen. Säh-kölaitos l:ti kilowattitunnilta 14 mk. 2. asia-obj:n ohella. | L. tavara, työ. Suoritus 2. 6. l:ta-mastanne lähetyksestä.

laskuttaja¹⁰ *tek. liik.* laskutuksesta huolehtiva henkilö. | Kokenut 1. saa paikan [ilm.].

laskutus⁶⁴ *teonn. liik.* < laskuttaa. | Tavarain, lähetyksen 1. Toimittaa, suorittaa 1. -**arvo** s. *liik.* Tuotannon vuosittainen 1. -200 miljoo-naa. -**kone** s. laskutusten suorittamiseen käy-tetty konttorikone. | Laskutus- ja kirjanpito-koneita. -**työ** s. L:hön totuttu neiti.

lasku|tuuli s. *metrl.* vuoristossa ylhäältä laak-soon puhaltava tuuli. -**työ** s. Kirjoitus- ja l:t. -**uoma** s. Järven, joen 1. Matala 1. Lammen maanalainen 1.

laskuvarjo s. ilmailussa käytetty puolipallon t. neliön muotoinen leijalaite, jonka varassa len-täjä pudottautuu t. kuorma tms. lasketaan maahan ilmassa olevasta lentokoneesta. | Klin-nittää 1. L:lla varustettu valoraketti. Pelas-tautua l:n avulla. L. ei ehtinyt avautua. -**di-visioona** s. *sot.* -**hyppy** s. L:jen harjoittelu. -**hyppääjä** s. Taitava, koulutettu 1. -**joukot** s.

mon. sot. -jääkäri s. sot. laskuvarjosotilas. | Amerikkalaisia l:että. -mies s. laskuvarjosotilas. -partio s. sot. Vihollisen l:t tuhoissa. -raketti s. L:it valaisivat koko kaupungin. -sotilas s. sot.

lasku|vauhti s. *voim.* vauhti, joka syntyy, kun ruumiin annetaan omalla painollaan laskeutua telineeltä alas t. asennosta toiseen. -**venttiili** s. *tekn.* Höyry, vesi poistuu l:n kautta. -**vesi** s. vars. pakovesi, luode;)(nousuvesi. | L:den aika. -**viemäri** s. viemäri, laskujohto. -**vih|ko** s. Sinikantinen l. Oppilaiden l:ot. -**viivoitin** s. numerolaskujen suorittamista helpottava, yleensä logaritmiasteikolla ja lukemislaitteella varustettu viivoitin, laskutikku. -**virhe** s. 1. Kassanhoitajan tekemä l. — Poliittinen, kohdalokas l. 2. Lento-onnettomuuden synnä oli l. -**väylä** s. vrt. laskujoki. | Järven l. -**yksikkö** s. *tal.* Raha on l., jonka mukaan arvot laskeaan. Meillä rahalla on kaksi l:ää: markka ja penni.

lasso s. vars. eläinten (hevosten, porojen, nautojen) kiinni ottamiseen käytetty pitkä silmukkapäinen nahkahihna t. nuora, suopunkki, lämsä. | L:a käyttävät varsinkin Keski- ja Etelä-Amerikan karjanpaimenet. Heittää l:a. Vangita eläin l:lla. Katuryöstäjät käyttivät aseenaan l:a. -**köysi** s. -mies s. lassoja käyttäjä. -**n|heitto** s. Harjoitella l:heitoa.

lasta¹⁰ s. kiinteästä aineesta (tav. puusta t. metallista) jtk määrätarkoitusta varten tehty pienenkö, ohut, us. tasapintainen lista t. levy; myös: lapiomainen väline; vrt. lastain. | Pui- nen, rantainen l. Levittää kittiä, lastia l:alla. Kiertää lankaa l:alle. Verkon kudonnassa käytetty l. eli kalvoin. Satulan rungon l:at. — Erik. *lääk.* erimuotoisia välineitä, joilla vars. loukkaantunutta t. tulehtunutta jäsentä tuetaan. | Suora, kulman muotoinen, litteä, kourumainen l. Panna, sitoa käsi, sormi, olkapää l:aan, l:oihin. Hätätilassa voidaan l:oina käyttää keppejä, puunoksia, päreitä tms. — *Yhd.* kipsi-, metalli-, pahvi-, puu-, teräsl.; muuraus-, voil.; käsi-, olkapää-, polvi-, reisi-, sormil.; rintal.

lastaaja¹⁰ *tek.* < lastata. | Työskennellä sata- massa l:na.

lastaamaton¹⁰ *kieltä.* L:ta puutavaraa.

lastain¹⁰ s. *lääk. maal.* lastan t. veitsen tapainen lasi- t. metalliväline, jolla käsitellään lääke- t. väriaineita t. (lääk.) painetaan syrjään esim. jk näkymistä estävä elin; *syn.* spaatteli. — *Yhd.* lasi-, metalli-, puul.; salval. -**lastainen**¹⁰ *poss.a.* Harja-, sileä.

lasta|kudonta s. *kut.* vrt. lastakudos. -**kudontainen** a. *kut.* -**kudos** s. *kut.* kudos, jota kudottaessa loimia kuvion aikaansaamiseksi nostetaan (poimitaan) niiden väliin asetetulla lastalla. -**ma|nen** *kalt.a.* -sesti *adv.* -**sido**s s. *lääk.* Luunmurtumia hoidettaessa käytetään l:ksia.

lasta|ta¹⁰ v. -us¹⁰ *teonn.* panna, ahtaa t. lastoa lasti(a) jhk, täyttää lastilla, kuormata;)(purkaa. | L. laiva(a) puutavaralla, puutavara(a) laivaan. Täyteen l:ttu auto. Lai- van l:us. Kahvisäkeillä l:ttu juhta. Raahata tavaroitaan kuin l:ttu kameli. — Erik. kulje-

tusneuvon ollessa subj:na: ottaa lastia. | Alus l:a satamassa. 2000 tonnia l:ava laiva. — *Kuv.* L. tavaroita selkäreppuun. Täyteen l:ttu pöytä. — Korusanoilla l:ttu puhe.

lastattavuus¹⁰ s. lastauskyky, kuormattavuus.

lastaus|aika s. vars. aika, jonka kuluessa laivaa- jan on rahtisopimuksen perusteella luovutet- tava tavara alukseen lastattavaksi t. vastaan- ottajan se purettaessa vastaanotettava; vrt. seisonta-aika. -**kustannukset** s. *mon.* Pienet l. -**kyky** s. kuormauskyky, lastattavuus, vetoisuus. | Laiva, jonka l. on 2000 tonnia kuollutta painoa. -**lait|e** s. Nostokurjet ym. l:teet. -**laituri** s. Sataman, aseman l. -**liik|e** s. L:keen omistaja. Lastaus- ja purkausliikettä harjoittava toimi- nimi. -**miehistö** s. -**paikka** s. Laivan, rautatie- vaunujen l. Puutavaran l. -**profiili** s. *raut.* kohtisuorasti rautatieraidetta vastaan asetetun polkipinnan rajaviiva, jonka sisäpuolella vau- nun kuorman tulee olla, jotta vaunu voisi vaa- ratta kulkea koskematta siltoihin t. rakennuk- siin, ulottuma. -**raide** s. kuormausraide. -**sa- tama** s. -**silta** s. kuormaussilta. -**työ** s. -**työ- läinen** s.

lastauttaa¹⁰ *fakt.v.* < lastata.

lastauttaja¹⁰ *tek. liik.* henkilö t. liike, joka huo- lehtii alustan lastaamisesta.

lastautu|a¹⁰ *refl. ja pass.v.* < lastata. | Sotaväki l:u junaan.

lastettain *adv.* lasti kerrallaan; lastimäärin. | Lähetys tapahtuu l.

lasten|hoitaja (tar) s. Tottunut l. saa paikan [ilm.]. -**hoi|to** s. Terveystalon vaatimusten mu- kainen l. L:don neuvonta-asema. -**hoitokurssi** s. 12 kuukautta kestävä l. -**hoitola** s. -**hoito- laitos** s. -**hoitotyö** s. -**huol|to** s. L. on tärkeä yhteiskunnallisen huoltotyön haara. Kunnal- linen l. L:lon tarkastaja. -**huoltola** s. -**huol- to|laitos** s. Lastensairaalat, lastenkodit ym. l:ket. -**huoltotyö** s. -**huone** s. -**jauho** s., *tav. mon.* tav. tiivistettyä maitoa ja jtk jauhoa sisältävä ravintovalmiste, josta keitettyä lientä käyte- tään pienten lasten ruokkimiseen. -**juhla** s. -**jumalanpalvelus** s. lasten käsityskantaa vas- taava jumalanpalvelustilaisuus. -**kamari** s. las- tenhuone. — *Kuv. leik.* Poliittinen, kirjallinen l. 'alkeellinen, naiivi poliittinen t. kirjallinen elämä'. -**kaste** s. *usk.* = lapsikaste. -**kasvat- taja** s. Opettajat ja muut l:t. -**kasvatus** s. -**kenkä** s. -**kertomus** s. lapsille tarkoitettu kertomus. -**kiel|i** s. Koira on l:essä hauva, kissa kisu ja lehmä ammu. -**kirja** s. lapsille tarkoi- tettu t. sopiva kirja. -**kirjailija** s. vrt. seur. -**kir- jallisuus** s. lapsille tarkoitettu kirjallisuus. -**kirjasto** s. lapsia varten tarkoitettu kirjasto. -**koti** s. laitos, johon otetaan täysihitoon omaa kotia vailla olevia t. kodin ulkopuolella hoitoa ja kasvatusta tarvitsevia lapsia. | Kunnallinen l. Pelastusarmeijan l. -**koulu** s. Kunnallinen, seurakunnallinen, yksityinen l. V. 1639 perus- tettiin Savonlinnaan l. eli pedagogio. -**kutsut** s. *mon.* -**kärkyt** s. *mon.* lastenrattaat. -**lapse|t** s. *mon.* Lapset ja l. — *Kuv.* yl. jälkeläisistä, jälkipolvista. | Sun armos halki aikain riit- tää, / sua l:mmekin kiittää vk. -**laulu** s. L:ja ja hokemia. Kehto- ja l:ja. -**lehti** s. lap-

sille tarkoitettu (us. kuvitettu) aikakauslehti. | L. "Pääskynen". Uskonnollinen l. -**leikki** s. L:issä jäljitellään usein todellisen elämän toimia. — Kuv. Entisten aikojen sodat olivat l:kiä nykyisten rinnalla. -**lelu** s. -**lippu** s. lapsille tarkoitettu (tav. muita halvempi) matka- t. pääsylippu. | Matkustaa l:ulla. L:puja ei myydä iltanäytäntöön. -**loru** s. L:t ja hoke-mat. Jätä l:t, äiti! KALLAS. -**lääkäri** s. lasten hoitoon erikoistunut lääkäri, pediatri.

lastenmaito s. (pikku)lapsille tarkoitettu erityi-sen puhdas ja ravintopitoinen maito. -**murha** s. Beetlehemin l. -**neiti** s. lastenhoitajatar. -**näy-telmä** s. Topeliuksen l. "Totuuden helmi". -**näytöntö** s. -**ohjelma** s. lapsille tarkoitettu (teatterin, juhlan, radion tms.) ohjelma. -**opet-taja** s. Seurakunnan palkkaama l. Entiseen aikaan toimivat lukkarit l:ina. -**opetus** s. -**osas-to** s. Sairaalan, kirjaston l. -**parantola** s. heik-koja, vars. risatautisia t. tuberkuloottisia lap-sia varten perustettu parantola. -**pukimo** s. -**päivä** s., us. mon. Ensi sunnuntaina vietetään l:ä järjestämällä lasten hoitoa käsitteleviä esi-telmiä, lastenjuhla ym. Viikon kestävät l:t. -**rattaat** s. mon. rattaat, joissa pikkulapsia kul-jetetaan ulkosalla, lastenkärkyt. -**runo** s. -**saip-pua** s. (pikku)lasten iholle sopiva mieto hieno-saippua. -**sairaala** s. sairaala, jossa hoidetaan 15:tä vuotta nuorempia lapsia. | Helsingin yli-opiston l. -**saatu** s. Z. Topeliuksen l:dut. L:tujen prinssi ja prinsessat, haltiat ja noidat. -**seimi** s. päivähoitola, johon arkipäiviksi ote-taan hoidettavaksi ja kasvatettavaksi (tav. kol-me vuotta nuorempia) pikkulapsia; vrt. las-tenkoti, lastentarha. -**siirtola** s. kaupunkien t. muiden asutuskeskusten (tav. varattomille t. heikoille) lapsille (kesä)lomien ajaksi maa-seudulle järjestetty oleskelupaikka. -**soitin** s. mus. Huuliharppu on suosittu l. -**sukka** s.

lastensuojelu s. yhteiskunnallinen huolto- ja kasvatustyö, jota kodin ja koulun ulkopuolella suoritetaan lasten hyväksi. | Ehkäisevä, pelas-tava l. -**järjestö** s. -**laitos** s. -**laki** s. V:n 1936 l. -**lautakunta** s. lastensuojelua varten ase-tettu kunnan lautakunta. | Tampereen l. Huol-tolautakunnan lastenhuoltoa koskevat tehtävät voidaan antaa l:nalle. -**liitto** s. -**n/tarkastaja** s. -**toiminta** s. Pelastusarmeijan l. -**toimisto** s. Sosiaaliministeriön l. -**tutkimus** s. Yhteiskun-nallisessa korkeakoulussa suoritettu l. -**työ** s. Ottaa osaa l:hön. -**työntekijä** s. -**viranomai-nen** s. -**yhdistys** s.

lastensänky s. -**tajuinen** a. -**sesti** adv. -**suus omin.** lapsentajuinen. | L. kertomus, näytel-mä. Esittää l:sesti. -**talo** s. erilaisia lasten-huoltolaitoksia sisältävä talo.

lastentarha s. 3—7-vuotiaiden lasten kasvatus-työtä harjoittava, varsinaista koulua edeltävä laitos, leikkikoulu; myös tällaisesta kasvatus-työmuodosta. | Yksityinen, kaupungin, Pelas-tusarmeijan l. L:n tarkoitus on lähinnä leikin avulla kehittää lasten kykyjä. -**jikä** s. L:iässä olevat lapset. -**n/oppettaja(tar)** s. vars. erityi-sen lastentarhanopettajaseminaarin kurssin suorittanut, lastentarhassa opettajana toimiva naishenkilö. -**työ** s.

lasten(tar)ina s. -**tau/ti** s. erityisesti lapsuudelle ominainen tauti. | Riisitauti, hinkuyskä, tuhka-rokko ym. l:dut. L:tien erikoislääkäri. — Kuv. [Itsemurha-ajatus] on l., jonka voittettuaan ihminen on entistään terveempi J.FINNE. -**tau-tioppi** s.; syn. pediatriikka. -**tautiosasto** s. Sairaalan l. -**tun/ti** s. vars. yleisradion ohjel-massa lasten kuultavaksi tarkoitettu n. tunnin pituinen jakso. | Jokaviikkoinen l. Kuunnella l:ta. L. lähetetään Kuopiosta. Esintyä l:n:la. -**vaaka** s. pikkulasten punnitsemiseen tar-koitettu vaaka. -**vaatteet** s. mon. -**valvoja** s. toimihenkilö, joka kunnassa valvoo avioliiton ulkopuolella syntyneiden lasten ja heidän äi-tensä oikeuksia ja etuja. -**vaunut** s. mon. (pienehköt) vaunut, joissa pikkulapsia kulje-tetaan ulkona t. makuutetaan. | Työntää l:ja. -**viikko** s. Syyskuun puolivälissä vietetään l:a, jolloin järjestetään lastenjuhla, lasten kasva-tusta koskevia esitelmää yms. -**virsi** s. L. "Oi Jumala et hylkää pientä lasta".

lasti s. tavara- t. ainemäärä, toisinaan myös eläin- t. ihmisjoukko, jota jssak kuljetusneu-vossa kulloinkin kuljetetaan, kuorma. | Laivan, veneen, auton, junan l. Suuri, pieni, korkea, kevyt, raskas, täysi l. 5000 tonnin l. Ottaa, panna, täydentää, keventää, purkaa l:a. Laiva, jonka l:na on puutavaraa ja viljaa. Olla l:s-sa(an) 'olla (täyteen) lastattuna jtk'. Vene upposi liian täydessä l:ssa. Tavara myydään uivana l:na. — Kuv. Mutinen juonut on Hel-singin-matkalla itsensä l:in [= juovuksiin] LEHT. — Erik. mittana: se määrä jtk tavaraa t. ainetta, joka kerrallaan mahtuu kuljetusneu-voon, kuljetusneuvon täysi, lastillinen. | Laivan l. kahvia, tervaa. Saatiin kokonainen l. kaloja. — Yhd. ase-, hedelmä-, hiekkä-, hiili-, ihmis-, kahvi-, kala-, kupari-, malmi-, peruna-, puu-(tavara)-, puuvilla-, suola-, vilja-, voi.; au-to(n)-, laiva(n)-, vaunu(n)-, vene(en)l.; kans-i-, paino-, ruumal-, meno-, paluul. -**alus** s. mer. kauppa-alus, jota käytetään tavaroiden kuljet-tamiseen, hinaamiseen, jäänmurtamiseen, pe-lastukseen t. pyyntiin; suppeammassa merk:s-sä: tavaroiden kuljetukseen käytetty kauppa-alus; lastilaiva, rahtialus, -laiva; vrt. matkus-taja-alus. -**auto** s. kuorma-auto. -**höyryalus**, -**höyrylaiva** s. mer. lastialuksena käytetty höy-ryalus. -**kaupalla** adv. lasteittain, lastimäärin. | Tavaraa tuli l. -**kirja** s. mer. = lastiluettelo.

lastikka¹² s. kureliivin etukappaleen reunaan kiinnittimeksi sijoitettu joustava teräslista, planšetti.

lasti(kuitti) s. mer. aluksen päällikön t. perämie-hen antama (väliaikainen) kirjallinen tunnuste siitä, et'ä tietyt tavarat on vastaanotettu aluk-seen lastattavaksi, perämiehenkuitti; vrt. kon-sossementti. -**laiva** s. mer. = lastialus. | 6000 tonnin l. -**linja** s. mer. = lastiviiva.

lastillinen^m l. s. lastin täysi. | Täysi l. tava-raa. — Yhd. auto(n)-, laiva(n)-, vene(en)l. 2. poss.a. lastattu, lastissa oleva. | L. vene.

lasti luettelo s. mer. aluksen päällikön toimesta laadittava määrämuotoinen ilmoitus, joka si-sältää tiedot aluksen laadusta, nimestä ja vetoi-suudesta sekä lastista konossementtien mu-

kaan luettelotuna, lastikirja, manifesti. **-luukku** s. mer. aluksen kannessa oleva luukku, jonka kautta tavarat lastataan ruumaan. | L:un aukko, kansi. **-merkki** s. mer. aluksen ulkokyljessä olevia merkkejä, jotka osoittavat, kuinka syvälle aluksen saa lastata eri vuodenaikoina ja eri vyöhykkeissä. **-määrä** s. L. vaihtelee laivan koon mukaan. — **lastimäärin** (adv.) lastikaupalla, lasteittain. | Kalaa saatiin l:in.

lastinki⁶⁶, **-kangas** s. kut. pömsi- t. toimikassidoksinen tiheäksi kudottu kampalankakangas. | Lastinkia käytetään huonekalukankaaksi, naisten kenkiin, liiveihin, kaulanauhoiksi ym.

lastinotto s. **-purku** s.

lasti perämies s. mer. lastausta ja lastia valvova perämies. **-portti** s. mer. aluksen kyljessä vars. puutavaran lastaamista varten oleva nelikulmainen, suljettava aukko. **-proomu** s. mer. lastia kuljettava proomu; vars. proomu, jolla tavaraa siirretään maista jhk alukseen t. päinvastoin. **-puomi** s. mer. mastoon kiinnitetty kääntyvä nostopuomi, jonka avulla tavaraa lastataan alukseen ja puretaan siitä. **-ruuma** s. mer. aluksessa lastille varattu kannenalainen tila t. osasto. | Tavara lastataan nostokurkien avulla l:an. Salamatkustaja oli piiloutunut laivan l:an. **-tila** s. mer. 1. aluksessa lastille varattu tila. | Laivan 1. on n. 125.000 kuutiojalkaa. 2. tila, jossa alus on lastin kulloisenkin asettelun johdosta. | Laivan painopiste vaihtelee eri l:issa. **-vene** s. lastia kuljettava vene. **-vesiviiva** s. mer. vesiviiva, johon asti alus täydessä lastissa ollessaan uppoaa. **-viiva** s. mer. aluksen kyljessä lastimerkin yhteydessä oleva viiva, joka osoittaa suurimman syvyyden, mihin aluksen kulloinkin saa lastata, lastilinja. **-vinssi**, **-vintturi** s. mer. alusta lastattaessa ja lastia purettaessa käytetty vintturi.

lastoit/taa²² v., vars. lääk. **-us**⁶⁴ **teonn.** varustaa jk lastalla t. lastoilla, panna t. sitoa jk lastoihin. | L. jalka, käsi, sormi. Olkapään l:us.

lastu¹ s. 1. teräseella jnk jähmeän esineen t. aineen (tav. puun t. metallin) pinnasta vuoltu ohut, tav. pitkänomainen ja jossakin määrin kiverä palanen; vrt. päre, sälö. | Pieni, ohut, kapea, leveä, pitkä 1. Käyrä, kupera, kierreinen 1. Kevyt, kuiva 1. Veistää, vuolla, höylätä 1:ja. L:t sinkoilevat, lentelevät veistettäessä. Kerätä 1:ja sytykkeiksi. — L:ista valmistettu kori. L:illa täytetty patja. — Metallia sorvattaessa syntyneet l:t. Vuolla (lastalla) voista 1:ja. Kvassia esiintyy kaupassa l:ina. — Kevyt kuin 1. Vene heittehti kuin 1. laineilla. Ei 1. puusta kauas lennä [= lapset perivät vanhempien ominaisuudet, tulevat vanhempiensa] sl. — **Yhd.** höylän-, kirveen-, kutterin-, poran-, sorvin-, villanl.; hopea-, kupari-, manteli-, metalli-, puu(n)-, rauta-, saippua-, teräsl. 2. kuv. kirjallisuus-, harv. musiikkituotteesta: lyhyt (etup. tunnelma)kuvaus, sirpale, palanen, pikkupala. | Juhani Ahon l:t, lyhyitä pakinan tapaisia kertoelmia ja kuvauksia. Isänmaallinen, kulttuurihistoriallinen 1. — **Yhd.** eläin-, maisema-, tunnelmal.

lastua²⁰ s. murt. lastukko. | Mitenkä paljon on rankoja vedetty l:ile? KAUPPISH.

lastuamaton²⁷ **kielt.a.** < lastuta. | L. pinta.

lastuamisasento s. Terän 1. **-kyky** s. Työkälun, sorvin 1. **-nopeus** s. Höyläkoneella on suuri 1. **-työ** s.

lastu aukko s. höylässä terän edessä oleva aukko, jonka kautta irtautuva lastu poistuu, höylän silmä, kita. **-hattu** s. lastupunoksesta valmistettu hattu.

lastuilla²⁰ **frekv.v.** < lastuta. | Takkirautaa voidaan teräseillä helposti 1.

lastuinen⁶³ **poss.a.** L. lattia.

lastukas⁶⁴ s. lastukko, lastukasa, lastuinen paikka. | Tuon saunan edessä oli l., siinä oli pienetty saunapuita sl.

lastu|kasa s. Höyläpenkin vieressä on 1. L. puuvajan seinämällä. **-kiehkura** s. Höylän silmästä pursuvat l:t.

lastuk|ko²² s. lastuinen paikka, lastukas; vars. halonhakkuupaikka, rante. | Puuvajan edessä oleva 1. L:koja tonkimalla löytää onkimatoja. — halkopinojen kupeella l:on alla vain vielä jäätikkö vähän kylmyyttä huokui AHO.

lastu|kokoelma s. Juhani Ahon kuudes 1. **-kori** s. lastuista punottu kori. **-mai|nen**⁶⁶ **kalt.a.** **-sesti** adv. L. lista. — Kuv. L:sesti sommiteltu kuvaus.

lastunen⁶⁴ **dem.s.** Laineilla kiikkuva 1.

lastun|imuri s. **tekn.** keskipakopuhallin, jota käytetään imemään höyläämisen, sorvaamisen yms. yhteydessä syntyneitä lastuja. **-murskain** s. **tekn.** selluloosatehtaissa lastujen pientämiseen käytetty kone.

lastu|rasia s. lastuista valmistettu rasia. **-säiliö** s. Selluloosatehtaan 1.

lastu|ta²⁰ v. **-nta**^{10*} **teonn.** vars. koneista: vuolla jstak lastuja, | Jyrin l:aa metallia. Sileäksi l:ttu pinta. Kovaa metallia on valkea 1.

lastu|tyyli s. Juhani Ahon 1. **-|työ** s. työ, jossa aineksena käytetään lastuja. | Tuohi- ja l:-töitä. **-täyte** s. Patja, jossa on 1.

lastuu²⁰ s. tav:mmiin lastaus. | Tavaran 1.

lastu-ura s. **tekn.** jyrimen tms. ura, johon irtautuneet lastut kerääntyvät ja jota myöten ne poistuvat.

lastuus⁶⁴ s. **harv.** se hakattavan puun kohta, josta lastut irtautuvat kirveen iskuista, hakkuu-ovi. | L:ta ei pidä hakata tarpeettoman suurta. Jo alkoi 1. syvetä; alettiin kaatamista toivoa MERIL.

lastuvilla s. ohuita, kapeita höylänlastuja, joita käytetään pakkaukseen ja täyteaineeksi. | Hedelmät on pakattu l:an, lastuvilloihin. L:lla täytetty patja. **-kone** s. lastuvillaa valmistava höyläkone. **-puu** s. L:na käytetään varsinkin haapaa. **-tehdas** s. **-teollisuus** s.

lasuuri¹⁰ s. kuultovärimaalaus; kuultoväri. **-kivi** s. eräs sodaliitin sukuinen kauniin sininen mineraali (puolijalokivi), latsuriitti. **-väri** s. kuultoväri.

lata^{10*} s. **maat.** maanpinnan tasoittamiseen ja murentamiseen käytetty vedettävä työväline, joka on valmistettu kahdesta t. useammasta toisistaan kiinnitetyistä, tav. alapuolelta raudalla kiskotetusta lankusta, lana; vrt. äes,

jyrä. | Ajaa (pelto) ladalla. Hevonen vetää l:a, jolla ajomies seisoo. — *Yhd.* hirsi-, puul.

1. *lataaja*¹⁰ *tek.* < 1. ladata. | Pyssyn, piipun, panoksen 1. Pariston, sähköön 1. — *Yhd.* tuullil.

2. *lataaja*¹⁰ *tek.* < 2. ladata.

1. *lataamaton*⁷ *kielt.a.* < 1. ladata. | L. ase, piippu, L. kamera, L. akkumulaattori.

2. *lataamaton*⁷ *kielt.a.* < 2. ladata. | L. pelto, maa.

*lataamo*⁸ s. työpaja, laitos tms., jossa jtk la-dataan. | Paristojen 1. — *Yhd.* ammusi.

lataant- = *lataut-*.

1. *latailla*²⁰ *frekv.v.* < 1. ladata. | Vieras alkoi 1. piippuaan.

2. *latailla*²⁰ *frekv.v.* < 2. ladata. | L. peltoa.

*lataja*¹⁴ s. *harv.* (ladottu) rivi, latomus. | -- näemme pitkän l:ksen vierekkäin asetettuja lihavia mujeita LINN.

*latastin*¹⁶ *väl.* puinen t. metallinen puikko, jolla lataus t. panos työnnetään reikään t. suusta-ladattavan asean piippuun, latauspuikko.

-*latauksinen*¹³ *poss.a.* < 1. lataus. | Heikko-, koval.

1. *latau*¹⁴ *teonn.* (< 1. ladata) lataaminen; lataustila, latautuneisuus; se, jolla jk ladataan t. on ladattu. 1. Aseen, piipun 1. Suorittaa 1. Laatikokamera avautuu takaa l:sta varten. Kivääri on l:ksessa 'ladattuna'. Pyssyn tehoa voi muuttaa panoksen l:sta [= räjähdysaineen määrää] vaihtamalla. Äijälä roiskautti uuden l:ksensa [= syljen] parin sylen päähän KARHUM. — *Yhd.* kone-, käsin-, tehdasl.; edes-tä-, suu-, takaal.; dynamiitti-, kaasus-, ruuti-, räjähdysl. 2. *sähkö.* varaaminen; varaus. | Akkumulaattorin 1. sähköllä. Paristo on täydessä l:ksessa 'täyteen ladattuna, varattu-na'. Ukkospilven 1. purkautuu salamana. Positiivinen, negatiivinen 1. Samanmerkkinen, vastakkainen 1. — *Yhd.* sähköll. 3. *kuv.* Voimien, tarmon, tietojen 1. Poliittinen 1. purkautui väkivaltaisesti. Lyyli tytön mielessä oli siinäkin ollut pingottunut 1., sitten oli äkkiä, odotamatta saapunut kirvoittava voima SILL. — *Yhd.* energia-, tunne-, voimal.

2. *lataus*¹⁴ *teonn.* < 2. ladata. | Pellon, maan 1. *lataus/aika* s. Pariston 1. — *Sot.* aika-ammun-nassa ammuksen aikautushetkestä asean lau-kaisuhetkeen kuluva aika. -*asema* s. *sähkö.* pa-ristojen yms. lataamista suorittava laitos. -*asen/to* s. Tykki l:nossa. Virrankääntäjän 1. -*dynamo* s. *sähkö.* lataamiseen käytetty dy-namo, latausgeneraattori. | Auton 1. pitää ak-kumulaattorin kunnossa. -*ennakko* s. *sot.* se ennakkona huomioon otettava matka, jonka maalin lasketaan kulkevan lataamiseen kulu-vana aikana. -*generaattori* s. *sähkö.* = lataus-dynamo. -*johto* s. *sähkö.* -*jännite* s. *sähkö.* la-tautuvan pariston napajännite. -*kone* s. Am-muksen, akkumulaattorin 1. -*laite* s. Panosten, pariston 1. -*panos* s. asean t. ammuksen lataa-miseen käytettävä räjähdysainepanos. -*puiko* s. latastin. -*silta* s. *sot.* silta t. levy, jolta t. jonka avulla ammus työnnetään asean put-keen t. piippuun. -*tiheys* s. *sot.* räjähdysaine-panoksen painon ja tilavuuden suhde. -*tikku* s. latastin. -*tila* s. Pariston 1. -*varmistin* s. *sot.*

pistoolissa laite, jonka vaikutuksesta liipai-sinta painettaessa ainoastaan yksi patruuna pääsee laukeamaan. -*virta* s. *sähkö.* jnk esineen (pariston tms.) lataamiseen tarvittava t. sopi-va sähkövirta. | Pariston 1. saadaan usein suo-raan sähköverkosta.

1. *latauttaa*²² *fakt.v.* < 1. ladata. | L. akku la-taamossa.

2. *latauttaa*²² *fakt.v.* < 2. ladata. | L. pelto. *latautu/a*⁴⁴ *pass.v.* < 1. ladata. | Konekivääri l:u automaattisesti. Paristo on täyteen l:nut. Sylinteriin l:nut [= kertynyt] kaasumäärä. — *Kuv.* Voimaa l:u jäseniin. Mieleen l:nut kiukku purkautuu. Kokoussalin ilmassa oli l:nutta jännitystä. Vahvalla tunnevoimaisuudella l:nut ilmaisu.

*latautuma*¹³ s. latautunut kohta t. tila. | Voi-mien 1. -- muodostuu niin suuri [ukkos]l., joka ei pohjavesien suuntautumisista välitä KARHUM.

*latautumaton*⁷ *kielt.a.* L. akkumulaattori. — [Maaseudun] pitkät ulkonaisen liikkumatto-muuden kaudet tosin aikaansaavat henkisesti l:tomassa alakuloisuuden paineen M.RAPOLA.

*lateksi*¹ s. maitlaisneste, vars. kumimaito.

*latelija*¹⁴ *tek.* < ladella. | Sukkeluukien, type-ryyksien 1.

*latelu*² *teonn.* < ladella. | Läksyn koneellinen 1. Harrastaa kohteliaisuuksien l:a.

*latenssi*¹ s. latenti tila, latenttisuus. -*aika* s. 1. *lääk.* aika, jonka kuluessa elimistössä ole-vat taudinaiheuttajat eivät aikaansaa todet-tavia taudinoloita. 2. *fysiol. psyk.* aika, joka kuluu ärsytyshetkestä reaktion esiintymishet-keen. -*vaihe* s. *lääk.* oireeton taudinvaihe, pii-levyysvaihe.

*latentti*¹⁸, -*nen*¹⁸ a. -*suus*¹⁸ *omin.* jota ei voi havaita, piilevä. | L. tauti, ominaisuus. Valo-tetussa mutta kehittämättömässä paperissa kuva on l:na. Höyryn 1. lämpö.

*lateraali*¹ 1. s. *fon.* äänne, joka syntyy ilma-virran kulkiessa kielen laiteiden yli, laideään-ne, sivuaukkoäänne. 2. a. lateraalinen. -*aukea-ma*, -*aukko* s. *fon.* aukko, joka lateraaleja äännettäessä muodostuu kielen kummallekin laidalle, laideaukeama, -aukko.

*lateraali*¹*nen*¹⁸ a. -*suus*¹⁸ *omin.* sivulla oleva, si-vu-, laita-; vars. *anat.* keskiviivas-ta sivulla t. kaukana oleva; *psyk.* eräiden ruumiinjä-enten parillisuudesta: toiminnaltaan asymmetrinen. | Kätsisyys, jalkaisuus ja silmäisyys ovat l:suuden muotoja.

*lateraali*¹*osa* s. *anat.* Silmän 1. -*puoli* s. *anat.* Raajan 1. 'ulkosivu'.

*lateraani*¹*kokous*, -*synodi* s. *hist.* Lateraanikir-kossa Roomassa pidetty kirkolliskokous.

*lateriitti*¹⁸ s. *geol.* kuumankosteille seuduille luonteenomainen, punaisen t. ruskean väri-nen hienojakoinen kallioperän rapautumistu-los, joka sisältää vesipitoisia rauta- ja alumi-niumoksidea.

*latifundium*⁷ s. vars. Rooman valtakunnan olois-ta: hyvin suuri maatila, jättiläismaatila.

*latiivi*¹ s. *kiel.* eräs partikkeleissa esiintyvä no-minien tulosija, esim. ulos, kauas, taa, lähem-mä. -*nen*¹⁸ a. L. partikkeli.

latik|ka^{15*} *deskr.s.* 1. ark. puhe- t. kirjoitusjakso, luettelo, "rämpsy". | Luetella, ladella ulkoa pitkät 1:at. 2. *kans.* litteästä, leveästä esi-
neestä, vars. kovakuoraisesta: latukka, lituk-
ka, lätykkä. | [Kilpikonnan] leveänä harmaana
1:kana maata kelleltä veden pinnalla PAULAH.

latina¹⁴ *s.* 1. indoeurooppalaisen kielikunnan itaaliseseen haaraan kuuluva kieli, jota puhut-
tiin muinaisessa Rooman valtakunnassa ja
jota myöhemmin on käytetty vars. katolisen
kirkon ja tieteen kielenä. | Klassillinen, keski-
ajan 1. Hyvää, huonoa 1:a. Lukea, opiskella
1:a. L. on vieläkin esim. apteekkikielenä ja
koulujen ja yliopistojen oppiaineena. L:sta
ovat peräisin useimmat nykykielten sivistys-
sanat. — *Kuv.* käsittämättömästi t. vaikeata-
juudesta asiasta; vrt. heprea. | Se asia on mi-
nulle täyttä 1:a. -- on hyvin laajalle levinnyt
semmoinen käsitys, että ne [Mannisen run-
not] muka ovat suureksi osaksi "1:a" TARK.
— *Yhd.* kansan-, muinais-, munkki-, myöhäis-,
rahvaanl.; lampaanl. 2. vars. *kans.* antiikva.
| L:lla kirjoitettu teksti. -- kirjaimet ovat kui-
tenkin 1:a LEHT.

latinaisen¹³ *a.* -suus⁶⁵ omin. latinalainen. 1. lat-
inankielinen. | L. kirjoitus, teos, lause. L. ru-
nous. Eläimen, kasvin 1. nimi. 2. antiikvalla
kirjoitettu t. painettu. | L. kirjaimisto.

latinaisperäinen *a.* -syys omin. latinalaisperäi-
nen.

latinaist|aa² *v.* latinalaistaa. | L:ettu nimi, sana.
-u^a *pass.v.* latinalaistua. | Kieli on 1:nut.
L:nut äänneasu.

latinakoulu *s.* aikaisemmin eräs alkeiskoulu-
muoto, jossa latina oli pääaineena; nykyisin
tav. oppikoulu, jonka opetusohjelmassa lati-
nalla on tärkeä sija, vars. klassillinen lyseo. |
Vanha 1. Myöhemmin 1:t muutettiin triviaali-
kouluiksi tai lyseoiksi. Ciceron puheita luetaan
vieläkin 1:issa.

latinakoululainen *s.* latinakoulun oppilas.

latinalai|nen¹³ 1. s. muinaisen Latiumin asukas;
myös yl. (muinais-)roomalainen. | Tiberin suu-
la asuivat 1:set. 2. *a.* -suus⁶⁵ omin. a. latinan-
kielinen, latinan kielen mukainen. | L. teos. L.
runo, sitaatti. L. kirjallisuus. Eläimen, kasvin
1. nimi. Roomalaiskatolisen kirkon 1:set mes-
sut. — *Yhd.* muinais-, myöhäisl. b. roomalais-
katolinen; roomalainen. | L. kirkko. L. maa,
kansa 'maa t. kansa, jonka (virallisena) kie-
lenä on jk roomalainen kieli'. L. Amerikka
'roomanisia kieliä puhuva Amerikka, so. Etelä-
ja Keski-Amerikka ynnä Meksiko'. L:set [seu-
ra]tanssit 'latinalaisesta Amerikasta peräisin
olevat tanssit', esim. rumba, samba. L. keisari-
kunta. — L. risti 'suorakulmainen risti, jonka
alempi pystysuora haarake on muita pitempi'.
L. purje 'latinalaispurje'. c. roomalaisten käy-
tämällä kirjoituskirjaimilla, antiikvalla, kirjoi-
tettu t. painettu, antiikva-; vrt. kyrillinen. |
L. kirjaimisto. L:set kirjaimet. L. oikeinkir-
joitus, teksti. — L. [= roomala|nen] numero.

latinalais|peräinen *a.* latinan kielestä peräisin
oleva. | L. sana, äänneasu. -purje *s. mer.* iso
kolmion muotoinen raakapurje, jonka raa'an
keulanpuoleinen nokka on kiinni keulakan-

nessa, perimmäinen ylhäällä. --suomalainen *a.*
L. sanakirja.

latinalaist|aa² *v.* tehdä latinalaiseksi, latinan-
kieliseksi t. latinan kielen mukaiseksi, latinais-
taa. | L:ettu sukunimi. -u^a *pass.v.* latinais-
tua. | Väestö, kieli 1:u.

latinan|kieli *s.* tav. *a.* -kielinen *a.* L. teksti, kir-
jallisuus. -kirjoitu|s *s.*, us. *mon.* Sain kuutosen
1:ksista. -opettaja *s.*

latinan|taa² *v.* kääntää latnaksi. | Uusi testa-
mentti 1:nettuna.

latinantunti *s.*

latinismi¹ *s.* latinalle ominainen sana t. sanonta-
tapa, joka latinaan vaikutuksesta esiintyy jssak
muussa kielessä.

latinisoida¹⁵ *v.* = latinoida.

latinisti¹ *s.* latinan kielen tuntija t. tutkija.

latin|ki^{16*} *s.* ark. ampuma-aseen panos. | Pyssyn
1. Panna ase 1:kiin 'ladata'. Kivääri on 1:gissa
'ladattuna'. Aina olkoon 1:gissa jonkun luik-
ku krvi.

latinoi|da¹⁵ *v.* (rinn. latinisoida) tehdä latinan
kielen mukaiseksi, antaa jllek latinalainen lei-
ma, latinalaistaa. | us-loppuiset 1:dut suku-
nimet.

latist|aa² *v.* tehdä lattea (mma)ksi, litistää. | Lei-
vottavat leivät 1:etaan painelemalla. — *Kuv.*
Liiallinen tyyliellinen vapaus, joka monesti on
1:ava E.A.SAARIMAA.

latistu|a¹ *pass.v.* < ed. | -- laukku 1:i niin, ettei
siellä ollut enää muuta kuin heliseviä pullon
sirpaleita PÄRVÄ.

latitudi¹ *s.* maant. täht. leveys(aste). — *Harv.*
yl. asteikko, laajuus. | Rangaistusten 1. -jär-
jestelmä *s.* lak. järjestelmä, jossa laki mää-
rää vain rangaistuksen ala- ja ylärajan.

latjata¹⁵ *v.* vars. *kans.* lataa, lastata (runsaasti),
mättää. | L. tavaraa pöydälle. L. kalat laatik-
koihin. Vuotia ja ruhonpuolikkaita 1:an ah-
kiojonoon HAARLA.

latk|ia¹⁷ *v.* (murt. lakkia) vars. eläimistä: juoda
jtk (nopeasti) kielellä suuhunsa lipoen, lit-
kiä. | Kissa 1:ii (kielellään) maitoa. Koira 1:i
vettä lätäköstä. — Ihmisestä us. halv.: juoda,
ryypä, "imeä". | L. olutta, viinaa. Akat 1:i-
vat kahvia. Sitä [olutta] ne miehet nyt 1:i-
vat ALKIO.

latku¹ *s.* 1. *kans.* (talkkuna) jauhoista kylmään
piimään tehty vellimäinen seos. 2. halv. laiha,
huono liemi t. juoma, litku, luiru. | Velli oli
vetistä, laihaa 1:a.

latmist|aa² *deskr.v.* nopeasta kävelemisestä,
juoksemisesta. | Mennä, juosta 1. Pojat 1:ivat
pitkin pihaa. -- lähtee sinne kotia kohti 1:a-
maan LASSILA.

lato^{18*} *s.* heinien, puimattoman viljan, kuivikkei-
den tms. säilyttämiseen käytetty vaja, suoja. |
Hirsinen, laudoista rakennettu 1. Olkikattoi-
nen 1. Suuri, läpiajettava 1. Harmaa 1. Ladon
suu 'oviaukko'. Korjata heinä 1:ihin. Elot on
ajettu riihen vieressä olevaan 1:on. Parempi
kuorma ladossa kuin kaksi ulkona sl. — *Yhd.*
hirsil.; heinä-, olki-, rehul.; navetta-, niitty-,
piha-, puima-, ranta-, riihil.

lato|a^{18*} *v.* asettaa esineitä jhk järjestelmälli-
sesti päällekkäin t. vieretysten, panna kokoon t.

riviin, pinota. 1. obj:na sana, joka ilmaisee mitä jhk ladotaan. | L. tavaroita päällekkäin, riviin, järjestykseen. L. kirjoja, lautasia pöydälle. L. halkoja pinoon. Pireet ladotaan limittäin katolle. Tupakat on ladottu rasioihin. L. silakat tynnyriin. Vuokaan ladotaan kerroksittain perunalohkoja ja silakoita. — *Kuv.* [Heiskanen rupees] l:maan suustansa kauheita sanoja kivi. -- niin kuin jotain vuosikymmenien l:maa taakkaa olisi näinä öinä ruvettu purkamaan hänen päältänsä sill. Katso, minä ladon asiani tutkittavaksi vrv. 2. obj:na sana, joka ilmaisee, mihin jtk ladotaan t. mitä latomalla tehdään. | L. seinää tiilistä, aita aidaaksista. L. tervahautaa. Huolellisesti ladottu lautakarkko. Kivistä ladottu uunin arina. Poika l:i palikoista korkean tornin. 3. kirj. asella kirjakeita sellaiseen järjestykseen, että niillä voidaan painaa ko. teksti; myös vastavasti latomakoneen käyttelystä. | L. kirjakeet hakaan. L. tekstiä. L. monotyyppi-, linotyyppikoneella. Sanomalehti oli jo valmiiksi ladottu. Tiheään ladottu sivu.

latoja¹⁰ *tek.* Tiilien, halkojen l. Pinon, lautakarkon l. — Vars. amm. kirj. Kirjapainon l. Ammattitaitoinen sanomalehden l. — *Yhd.* kone-, käsint.; linotyyppi-, monotyyppi.

latojampi s. kirj. -oppila s. kirj. Pääsi l:aksi kirjapainoon.

latokartano s. hist. kuninkaan- ja rälssikarjataloista käytetty nimitys. | Kuninkaan, kruunun l. Ruissalo oli aikoinaan maaherran l:na. Viikin l.

latomahaka s. kirj. suorakulmainen, yhdeltä sivultaan avonais laatikoin tapainen kanneton metallikehy, johon kirjakeet käsin ladottaessa poimitaan.

latomainen¹⁰ *kalt.a.* L. rakennus.

latomakone s. kirj. kone, jonka avulla suoritetaan latomista. | Kokonaisia rivejä latova ja valava l. eli linotyyppikone. -laiva s. kirj. suorakulmainen, kolmelta sivulta reunallinen metallilevy, johon ladella siirretään latomahaasta t. -koneesta. -linja, -viivake s. kirj. kapea metallilista, jonka avulla kirjakerivejä käsitellään latomahaassa t. jota käytetään tekstissä esiintyvien (esim. kappaleita t. palstoja erottavien) viivojen painamiseen. -virhe s. Korjata l:et.

latojameri s. kuv. laaja viljelysaukea, jolla on paljon latoja. | Pohjanmaan silmänkantamaton l. -mie s. henkilö, joka heinänteossa on ladossa ottamassa vastaan (ja polkemassa) sinne tuotavia heiniä. | L:hillä on tavallisesti kiire ja kuumat oltavat. -- niin kuin olisi yksin l:henä suunnattoman suuressa heinäladossa sill.

latomisajaka s. Kirjan, sanomalehden l. -kilpailu s. Kirjapainojen välinen l. -tapa s. -työ s. Kaikenlaisen l:hön sopiva latomakone.

latomo² s. kirj. kirjapainon työhuone, jossa latominen suoritetaan. | Pääkirjoitus on jo l:ssa 'ladottavana'. — *Yhd.* kone-, käsint.; lehti-, siivil.; linotyyppi-, monotyyppi.

latomu¹⁰ s. latomisen tulos, ladottu asetelmä. | Kivistä, laudoista tehty l. Silakkanelikon tasainen l. Miljun l:ksen tulek olla tiivis. —

Kirj. ladella, lados. | Kirjan, lehden l. Tiheä, harva, kaunis l. — *Yhd.* kivi-, tiili.

latojapääsky(nen) s. haarapääsky(nen). -rakennus s. -tanssit s. mon. ladossa (us. ilman virallista lupaa) pidetyt tanssit. | Tappelu l:issa. **latou**¹⁰ s. kirj. ladella, lados; harv. latominen, ladonta. | L:ksen leveys. Purkaa l. Suorittaa l.

latoutu¹⁰ *pass.v.* < latoa. | Päällekkäin l:neita jäälautoja. Väylän laitamille on l:nut tukki-kasojia. — *Kirj.* Monotyyppikoneissa valetut kirjakeet l:vat valmiisiin riveihin.

latrini¹⁰ s. käymälä; ihmisen ulosteet.

latsuliitti¹⁰ s. geol. kvartsiittien ym. liuskakivien juonteissa harvinaisena esiintyvä sininen monokliininen mineraali.

latsuriitti¹⁰ s. lasuurikivi.

latta¹⁰ s. 1. harv. lista, (kapea) laatta. | Lautakarkon lautojen väliin asetetaan l:oja. Alkoi vinhaan soida seinäkellon l. LARINK. — *Yhd.* jousil. 2. maanm. litteä vaaitustanko. | L. on 4 m pitkä, senttimetrinjakoisen tanko.

latta/jalka = latuska-, lätätjalka. 1. s. Paha l. 2. a. = seur. -jalkainen a. -jousi s. tekn. useasta päällekkäin asetetusta metallilaatasta kokoonpantu jousi, lehti-, levyjousi. -kantainen a. litteä-, tasakantainen. | L. ruuvi. -kierre s. tekn. poikkileikkaukseltaan suorakaitteen muotoinen kierre, litteä kierre. -nenä s. lätänenä. -pihdit s. mon. tekn. = laakapihdit. -rauta s. = lattateräs. -sivellin s. maal. litteä sivellin, tasoitin, laakasivellin, mutlari. -teräs s. met. litteä kankiteräs. -villa s. litteä villa.

latteja¹⁰ a. -us¹⁰ omin. 1. litteä, latuska(inen), (pinnasta us:) tasainen, matala, laakea. | L. kivi, levy. L. puukonterä, mela. L. tai lieriömäinen villa. L:aksi taottua lyijyä. L. rasia, laatikko. Kaakun l:us johtuu hiivan puutteesta. L. sormus. L. ja leveä nenä. L. rinta. L. [= matalarintainen ja tasapohjainen] jalka. Vartalo l. kuin lauta. L. päälaki. — L. [= ikävän tasainen] maisema. L. [= vailla valon ja varjon vaihtelua oleva, tummuusarvoiltaan samansävyinen] valokuva. 2. kuv. ikävä, arkipäiväinen, banaali, mitänsanomaton, laimea, väritön, mauton. | Henkisesti l. ihminen. Mielikuvituksen l:us. L. taide. L. romaani, sävellys. L. kulunut lausetapa. L. ja avuton esitys. Tulostasoltaan l:at kilpailut. L. arkipäivän elämä. Saarna jätti varsin l:an vaikutelman. Murteisiin verrattuna yleiskieli on yleensä väritöntä ja l:aa.

latteahko¹⁰ *mod.a.* L. kivi, nenä. — L. runo.

latteajärkinen a. L. keihäs. -pohjainen a. L. vene. -rintainen a.

latti¹⁰ s. huone- tms. tilaa alhaalta päin rajoittava tav. vaakasuora rakenne t. pinta, permanto; vrt. silta. | Rakennuksen l. Tuvan, salin, keittiön, käytävän, navetan, tallin, riiden l. Teatterin näyttämöä kohti viettävä l. Rautatievaunun, auton l. Alkeellisen l:ana on usein tiukaksi poljettu maa. Laudoista tehty l. Kivilaatoilla laskettu l. Korkkimatolla päällystetty, maalattu l. Tasainen, sileä kuin l. L:an pinta. L:an alus, täyte. Lakaista, pestä,

kiillottaa l:aa. L. on täynnä roskia. Seistä l:alla, keskellä l:aa. Pudota tuoilta l:alle. Kaatua l:aan 'pitkin pituuttaan lattialle'. [Nyrkkeilijä] A. iskettiin l:aan, kävi l:assa. Takoa keppeä l:aan. Mittailla (askelillaan) l:aa 'kävellä edestakaisin lattialla'. L. on täynnä tanssivia pareja. Koko nuorten joukko oli pian l:alla 'tanssimassa'. Huone on uusittu l:asta kattoon. Ei piika kaadu (t. putoa) korkealta: luudan päältä l:alle [= ei joutu kärsimään suurtakaan arvon alennusta] sp. Mieheltä meni luonto l:aan 'laski rohkeus, meni sisu'. — *Yhd.* betoni-, kivi-, kumi-, laatta-, lanta-, lauta-, linoli-, maa-, marmori-, multa-, parketti-, puu-, savi-, sementti-, säle-, tiili-, tanssil-, keski-, välil.

lattia-aine s. L:aineena käytetään yleisimmin puuta. — *ala* s. Huoneiston l. Flyggell vaatii runsaasti l:a. — **aukko** s. L:osta päästiin kellariin. — **harja** s. lattian puhdistamiseen käytetty harja. | **Varrellinen**, varreton l. Lakaista, pestä lattiaa l:lla.

-lattiainen ^{oss.} *poss.a.* Betoni-, kivi-, lauta-, marmori-, multa-, parketti-, puu-, savi-, sementti-, tiili.

lattia-kello s. lattialla seisova kello, us. kaappikello. — **laatta** s. Kivinen, sementtinen l. — **lakka** s. puu- t. linolilattian suojaksi käytetty lakka. — **lamppu** s. lattialla seisova lamppu, jalkalamppu. — **lankku** s. — **lauditus** s. Tuvan l. — **lauta** s. — **levy** s. *rak.* L. linolista. — **lista** s. *rak.* jalkalista.

lattiallinen ^{oss.} *l. poss.a.* L. lammashuone. 2. s. lattian täysi. | On puitu jo kaksi l:sta. — L. tanssijöitä.

lattiahuukku s. Kellariin vievä l. — **maalau** s. Sali, jossa on l:ksia. — **maali** s. Nopeasti kovettuvaa l:a. — **massa** s. lattian päällystämiseen käytetty massa. — **matto** s. Persialainen, ryijykudontainen l. — **mosaiikki** s. — **näläinen** a. Rakennuksen l. tila. — **nälus(ta)** s. — **navetta** s. *maat.* navetta, jossa on puusta, sementistä tms. tehty lattia; vrt. lantanavetta.

lattiankiilloke s. — **kiillotin** s. — **kiillottaja** s. — **kiillotuskone** s. — **niska** s. *rak.* lattialautojen aluspuu, lattiaavasa, — **vuoli**. — **peite** s. lattianpäällyste. — **pesu** s. — **päällyste** s. Kumi, linoleumi l:enä. — **raja** s. seinän ja lattian yhtymäkohta. | Tauluja ei pidä ripustaa aivan l:an. — **rako** s. L:ihin kertyy kaikenlaista likaa. Tuijotella l:ihin. — **täyte** s. lattiatäyte.

lattia-palkki s. Tuvan maalaamattomat l:palkit. L:palkit kolisevat, narahtelevat. Kengät kappavat l:palkkeja vasten. — **parru** s. lattiaa kannattava parru. — **pinta** s. Huoneen, huoneiston l. Laaja, pieni l. L:taa 5 m² henkilöä kohti. Matto, joka peittää melkein koko l:nan. L:nasta kohoava koroke. — **pinta-ala** s. Huoneisto, jonka l. on 58 m². — **pyyhe** s. — **rakenne** s. Luja l. — **riepu** s. lattian puhdistamiseen käytetty riepu. — **ryijy** s. Seinä- ja l:t. — **sieni** s. puutalojen maata lähellä olevissa osissa kasvava lahosieni, vars. Merulius lacrymans. | L. lahottaa puun juustomaiseksi, kuivana murenevaksi massaksi. — **siivilä** s. lattiasa olevaa viemäriaukon suuta peittävä siivilä. | Saunan

l. — **taso** s. L:sta kohoava porras. — **tiili** s. — **tila** s. Huone, jossa on runsaasti vapaata l:a.

lattiaton ^{kar.a.} L. navetta, ullakko.

lattia ^{tyyny} s. lattialla pidettävä tyyny. | Uunin edessä on l. — **täyte** s. L:teenä käytetään kiviä sahanpurua tai sammalia. — **vaha** s. lattian vahaamiseen ja kiillottamiseen käytetty vaha. — **valaistus** s. lattiasa olevasta valonlähteestä tuleva valaistus. — **vasa** s. *rak.* = lattianniska. — **veto** s. lattian raoista, ovien alta tms. käyvä veto. — **vuoli** s. *rak.* = lattianniska.

laturi ^{s. harv.} perätön, joutava puhe, "palturi", "luikuri", "lööperi". | — ettei kukaan osannut aavistaa Eeokin laskevan l:a **KAUPPISH.**

latu ^{s. 1.} jälki t. ura, jonka tav. kaksi rinnakkain lukuva sukse (harv. ahkio) jättää lumen. | Suksen, suksien l. Jyrkkä, suora, mutkainen l. Liukas, upottava l. Ladun pohja on jäänyt. L. pujottelee puiden lomassa, vie mälle. L. houkuttelee suksille. Hiihtää l:a (pitkin). Hiihtää, avata, aukaista l. Poiketa, eksyä ladulta. Lähteä ladulle, olla ladulla 'lähteä hiihtämään, olla hiihtämässä'. Pyry tuisutti ladun umpeen. L. veti, että korvissa humisi **KARHUM.** — *Yhd.* pulkan-, suksenl.; metsä-, murtomaal.; hiihto-, kilpal. 2. laajentuneessa merk:ssä: yl. ura, rata, kulkitie, reitti. | Polut muodostuvat ihmisten tai eläinten usein liikuessa samoja l:ja. Palauttaa sahan terä ladulle. — riiemuitse niin kuin sankari l:ansa juostessaan vt. 3. *kuv.* Ladun aukaisija, avaa-ja 'uranuurtaja, tienraivaaja, edelläkävijä'. Hiihtää, avata, aukoa (uusi) l., (uutta) l:a, uusia l:ja 'olla uranuurtajana, tienraivaajana, edelläkävijänä'. Tutkijana N.N. on hiihtänyt ladun, jota toiset voivat seurata. — la'un hiihin laulajille **KAL.** Auttaa alkavaa ladulle. Ajatus, mielikuvitus hiihtelee, luistaa, kulkee omia l:jaan. Elämä, työ kulkee, sujuu tasaista, vanhaa, totuttua, tuttua, säännöllistä l:aan. Kehitys suuntautui uusille laduille. Poliittinen elämä vakautui kansanvaltaisille laduille. Mutta pianpa alkoi kaikki kääntyä luontevasti ladulleen koro. Jaarittelu näytti kulkevan tavallista l:ansa **HAARLA.**

latukka ^{deskr.s.} litteästä ja leveästä esineestä; vrt. litukka, lätykkä. | Nenä sellainen l. Lahnan l.

latu/osasto s. *sof.* hiihtävän joukon etenemisen helpottamiseksi latu(j)a avaamaan määrätty osasto. — **partio** s. *sof.* vrt. ed.

laturi ^{amm.} henkilö, joka (esim. kiviä räjäytettäessä) asettaa räjäytyspanoksen poranreikään, lataaja.

latuska ^{s. 1.} a. = latuskainen. | L. esine. L. kivi, helmi. — olkoonpa maa pyöreä tai l. **LENONEN.** 2. s. a. *deskr.* litteästä esineestä. | Suksen l:t. b. litteän palmikon muotoinen punos, plattinki. | Viisisäikeinen l. Pyöreä, ranskalainen l.

latuskainen ^{adv.} a. — *sesti* *adv.* — *suus* ^{omin.} litteä, lattea, laakea. | L. kivi, leipä. Kampela on l. kuin pannukakku. Sorsalintujen l. nokka. Laajat kaviot kehittyvät helposti l:siksi. Ostakin leveät, l:et kasvot. L. sivellin.

latuska/jalka; *syn.* latta-, lättäjalka. 1. s. jal-

ka, jonka pohja on tasainen, vailla sisäsyöjässä normaalisti olevaa holvia. | Synnynnäinen l. Liian matalat korot voivat edistää l:alan kehittymistä. 2. a. = seur. | L. lapsi. -**jalkainen** a. -suus omin. vrt. ed. | L: suus jottuu usein sopimattomista jalkineista. -**kavio** s. eläinlääk. kavio, jonka antura on tasapohjainen ja samassa tasossa reunan kanssa, lauta-kavio. | L:n seinät ovat tavallista viistommat ja säde suuri. -**kavioinen** a. -suus omin. vrt. ed. -**nenä** s. ja a. = lättänenä.

latva¹⁰ s. 1. kasvin, tav: mmin puun ylin osa, rungon yläpää oksineen. | Koivun l. Männyn tuheha l. Kotkan pesä korkealla hongan l:assa. Kiivetä l:aan asti. Laskeva aurinko kultasi puiden l:at. -- kelmeänä kohosi kuu metsän l:aista ylös kivi. — Heinän, horsman l. Voikukan mykerö on vanan l:assa. Ruistähkään l:oissa paloi vielä punainen valo sill. — Yhd. heinän-, kuusen-, metsän-, männyn-, puunl.; kukka-, tupsul.; puna-, sinil. 2. yl. jnk pitkänomaisen esineen t. muodostuman uloin t. äärimmäinen osa, kärki, huippu, pää. | Sauvan, seipään l. Ongenvavan l. Kähertyneet hius-ten l:at. Palmikon, hännän, sulan l. Langan l. Paperitötterön l. Ruokaa on pöydän l:alla '(ala)päässä'. -- käytävän päässä pöydän l:alla seisoi Panu aho. Niemekkeen keskusta ja l. oli hakattu aukeaksi sill. — Erik. a. hampaan terä. | Hampaan juuri, kanta ja l. b. leik. Mies on vähän l:asta laho 'ei aivan täysijärkinen'. 3. tav. mon. joen t. vesistön alkupää, alkuhaarat, yläjuoksu. | Sallajoen monihaara-
set l:at alkavat Sallantunturien ylängöltä. Alavuden seudut Lapuanjoen l:oilla. Uitto alkaa vesistön l:oilta.

latva-artistokka s. = Cynara scolymus, meillä harvoin viljelty vihanneskasvi, koppiloartistokka; sen vihanneksina käytetyt marrot ja kehto-suomut. -**haara** s. Puun, kauranröyhyn l:t. — Tuojoin idempi l.

latvain⁶⁰ s. harv. = latvakasvain.

-**latvainen**⁶⁰ poss.a. Haara-, harva-, huono-, kato-, korkea-, kuiva-, laaja-, leveä-, pieni-, pyöreä-, suippo-, tasa-, tiheä-, tupsu-, tuuheal.; kaksi-, monil.

latva-joki s. Luirajoki on Kemijoen kolmesta l:joesta keskimäinen. -**juoksu** s. Joen, vesistön l. -**järvi** s. vesistön latvoilla oleva järvi. | Reitin l:et. -**kappale** s. Puunrungon l. -**kasvain** s. kasv. metsät. puun latvan vuosikasvain, latvain. -**kaulain** s. metsät. = varsi-kaulain. -**kerkkä** s. Männyn, kuusen l. -**kruunu** s. kuv. puun latvuksesta, latvalehvistä l. -oksista. | Talojen takaa näkyvä ikilehmuksen l. sill. -**kuiva** a. → kuivalatvainen. -**kukinto** s. kasv. Rantakukan l. -**kukka** s. kasv. Maarianheinan kukinnon l:at ovat 2-neuvoisia, alemmat hedekukkia. -**laho** s. metsät. -**lehti** s. Kasvin l:det. -**lehvistö** s. -**levä** s. -**leikkaus** s. metsät. puun latvan katkaisukohta t. -pinta. -**läpimitta** s. metsät. puut. Tukin l. Ratapölyn l. on 225—250 mm. -**maa** s. Vuoksen vesistön l:t. -**merkki** s. maanm. kolmiomittauksessa puunlatvaan kiinnitetty tähtäysmerkki. -**metso** s. mets. huurremetso. -**mitta** s. metsät.

puun läpimitta yhden tukin mitan (esim. 18 jalan t. 6 m:n) korkeudelta. | Puun l. otetaan latvakaulaimella. -**mätä** s. kasv. eräs tomaateissa esiintyvä tauti. -**oksa** s. Puun l:t. -**osa** s. Kasvin, puun l. Ongenvavan l. Hiusten, palmikon l. Hampaan l. Joen, vesistön l. -**pak-suus** s. metsät. Tukkipuun l. -**pikikarsäkäs** s. Pissodes piniphilus, pikikarsäkäs, jonka toukka elää männyn latvaosassa kaarnan alla. -**puoli** s. Hongan, heinän l. Tukin, seipään l. Vesistön l. -**purje** s. mer. haarukkapurjeen yläpuolella oleva kolmion t. trapetsin muotoinen purje, joka nostetaan maston huippuun, jalustetaan haarukan kärkeen ja halsataan sen tyveen, huippupurje. -**puro** s. Joen pienet l:t. -**pää** s. Hirren kapeampi l. Pellavan-kuitujen l:t. -**pölkky** s. Puun kapeahko l. -**reit** s. Saarijärven reitti on Kymijoen l:ista läntisiin. -**seutu** s. Pohjanmaan jokien l:dut. -**silmu** s. kasv. varren t. oksan päässä oleva silmu. -**tert** s. kasv. Kannusruohon l:uissa sijaitsevat kukat.

latvat¹⁰ kar.a. L:tomaksi katkaistu näre. **latva/tukki** s. metsät. Kaadettu puu jaetaan tyvi-, keski- ja l:tukiksi. -**tuli** s. metsäpalossa puiden latvoissa roihuava ja nopeasti leviävä tuli; vrt. kulo, maatuli. -**tupsu** s. Männyn l. Palmikon l. -**tähkä** s. -**verso** s. Hedelmäpuun l:t. -**veisi** s., tav. mon. Joen l:det. Uitot ovat alkaneet l:ssä. -**vesistö** s. -**viuhko** s. kasv. Paimenmataran runsaskukkainen l. -**väylä** s. Vesistön l.

latvem/pana, -paa, -ma(ksi), -mas **kompa**adv. ylempänä t. ulompana latvassa. | L. runko kapenee.

latvia¹⁴ s. latvialaisten kieli, latvian kieli, lätti. | L. kuuluu balttilaisiin kielin.

latvialainen⁶⁰ a. ja s. -suus⁶⁰ omin; syn. lätti-läinen.

latvialaist/aa² v. tehdä latvialaiseksi, antaa jllek latvialainen muoto, lätti-läistää. -**ua**¹ pass.v. < ed.

latviantaa² v. kääntää latviaksi.

latviatar⁵⁴ s. latvialaisnainen.

latvik/ko²² koll.s. < latva. | Järvi välkkyi l:on lomista.

latvimmai/nen⁶⁰ sup.a. ylimpänä t. ulompana (latvassa) oleva. | Puun l:et oksat. Kasvin varren l. nivelväl. -- helvetin liekkien l:ia suikaleita sill.

latvo/a¹ v. -nta¹⁵ **teonn**. katkoa (kasveista, vars. puista) latva t. harv. oksien päitä; joskus yhdenkin kasvin katkaisemisesta. | Kaskeksi kaadetut puut l:taan. Lehdeksien teko l:amalla. L. pensasaitaa. Taimien l:nta. -**latvuksinen**⁶⁰ poss.a. < seur. | Harva-, kapea-, laaja-, leveä-, tuuheal.

latvu⁶⁴ s. 1. puun tms. latvaoksisto t. -lehvistö; **metsät**. kasvavan puun oksisto t. lehvistö kokonaisuudessaan t. kaadetusta puusta hakkuujätteenä metsään jäävä osa. | Männyn tuheha l. Omenapuun haarainen l. Palmujen l:sten muodostama vihreä katos. Usein l:kset jäävät hakkuun jäljeltä maahan mätänemään. — Horsman l. Tillin l:ksia käytetään mausteena. — Yhd. koivun-, kuusen-

männyn-, puunl. 2. joskus: muiden pitkänomaisten esineiden t. muodostumien uloin osa, pää, kärkiosa, latva. | Hiusten kähertyneet l'kset. Hampupivon l. 3. joen t. vesistön latvaseutu. | Syrjäänejä asuu Vytšegdan ja Petšoran l'ksilla.

latvuskatos s. Sademetsän tiheä l. -kerro/s s. Metsässä saattaa puiden piteuden mukaan olla useita l'ksia. -**luokitus** s. metsät. metsikön puiden luokitus niiden erilaisen kehityksasteen ja latvuksen laadun mukaan.

latvusto² koll.s. < latvus. | Metsän tiheä l. Suuren tammen laaja l. Virran korkeitten rantojen l:t olivat jo työntyneet pimeyteen SEPPÄNEN.

latvus|verso s. Pääverso ja eri tahoille suuntautuvia l:versoja. -**yhitys** s. metsät. L. on olemassa puiden muodostaessa kutakuinkin yhtenäisen latvuskatoksen.

lauaista^{21*} v. → laukaista.

lauantai²⁷ s. viikon viimeinen eli seitsemäs päivä. | L. on sunnuntain aatto. L:nä, kesäkuun 2. p:nä. Kylpeä joka l. Hiljainen l., erik. 'pääsiäislauantai'. — *Yhd.* kevät-, talvil.; helluntai-, pääsiäisl. — **aamu** s. -**ehtoo** s. L:n rauha. L:nä saunan jälkeen. — **il|ta** s. Rauhallinen l. Lämmin kesäinen l. L:lan sauna. Uurastaa maanantaiaamusta l:taan. — **il|taisin** adv. Kirkonkellot soivat l. — **il|tapäivä** s. -**makkara** s. ruok. massaltaan tasainen, vaalea, siasta ja nuoresta raavaasta valmistettu lihamakkara.

lauantai|nen²⁸ a. lauaintaina tapahtuva t. tapahtunut, pidettävä tms., lauantai-. | L. kylpy, matka. — Palaan vielä l:seen keskustelumme. L. sanomalehti.

lauantai|päivä s. -sauna s. L:n jälkeinen miellyttävä raukeus. -**siivous** s. Jokaviikkoinen l. **lauantaisin** adv. joka lauantai t. useana lauaintaina. | Laiva käy täällä vain l. L. liike on auki klo 9—14.

lauantaitunnelma s. Rauhallinen l.

lauantaki^{1*} s. kans. lauantai.

laudak|ko^{2*} s. päätettyjen vaakasuoraan asetetuista laudoista tehty (kirjojen, astioiden tms.) säilytysteline, hyllykkö. | Asettaa kirjat l:olle t. l:koon. Astiat ovat l:olla t. l:ossa. — *Yhd.* astia-, kirjal.; seinäl.

laudan|kappale s. Lyhyt, leveä, paksu, ohut l. L:kappaleista naulattu laatikko. -**pala** (nen) s. -**pätkä** s. Kuivia l:ia polttopuiksi. L:istä tehty linnunpönttö. -**pää** s. Lautoja katkottaessa jää l:itä. — *Mon. puut.* sahatavara, jonka paksaus on vähemmän kuin 2", leveys vähintään 5" ja pituus $\frac{1}{2}$ —5 $\frac{1}{2}$ ". | L:ät saavat olla vaajasärmäisiä.

laudatur⁷ [-dā-] s. (*lyh.* l) ylioppilas- t. korkeakoulututkinnon, kokeen tms. ylin hyväksyvä arvosana; korkeakouluissa jnk aineen laajin oppikurssi, sitä vastaava tutkinto. | Sai äidinkielen kokeessa l:in, Lukea, suorittaa jnk aineen l. --arvosana s. -**kirjoitus** s. = laudatur-tutkielma. -**kurssi** s. -**tentti** s. -**tutkielma** s. jnk aineen laudatur-arvosanaa varten laadittava kirjallinen tutkielma. -**työ** s. jnk aineen laudatur-arvosanaa varten tehtävä työ, tav. kirjallinen tutkielma. -**ylioppilas** s. ylioppilas,

joka ylioppilastutkinnossa on saanut yleisarvosanan laudatur.

lau|de^{28*} s., tav. *mon.* 1. saunassa: löylyn ottamiseksi permantoa korkeammalle tehty (us. hyllymäinen, joskus esim. portaittain nouseva) istuin- ja makuulava, lavo, parvi. | Saunan l:teet. Istua, loikoa, hikoilla l:teilla. Noustaa l:teille. Hän heittihe selälleen l:teille ja nosti lyhyet, pölkkyyiset jalkansa kattoon kiinni aho. Äkäinen löyly karkotti kylpijät l:teilta. — Harvemmin: Myllyn l:teet 'jauhin-kiviä ympäröivä laidallinen puulava'. — *Yhd.* saunanl.; mallasl. 2. *harv.* (hevosien) lautaset. | --hevosia l:teille taputtelin KALLAS.

laudoit|taa^{2*} v. varustaa t. peittää laudoilla. | L. lattia, seinä, katto. Ulkoa l:ettu [= laudoilla vuorattu] rakennus. L:ettu ovi. Tammella l:ettu huone. Aluksen kansi on l:ettu.

laudoittamaton²⁷ kielt.a. L. rakennus, lattia.

laudoitu²⁴ s. 1. laudoittaminen. | Suorittaa l. 2. laudoista tehty peite- t. tukirakenne. | Seinän vaakasuora, pystysuora l. Ikkunoiden alareunaan ulottuva l. Päreet betonataan l:keeseen. Laivan kannen, sillan l. Betonaa valettaessa käytetään apuna l:sta. — *Yhd.* kansi-, katto-, lattia-, nurkka-, seinäl.; alus-, muotti-, pohja-, ruode-, sisä-, sivu-, suoja-, ulko-, vuoril.; loma-, pontti-, pysty-, sauma-, vinol.; koivu-, mänty-, tammil.

laudoitustyö s. Rakennuksen, seinän, lattian l. **laudu**²⁴ s. *kal.* nuotan t. verkon koho. | Pui-nen, tuohinen l. Kaarnasta tehty l. On päiviä kuin nuotan l:ksia sl. — *Yhd.* kaarna-, korkki-, puu-, tuohil.; nuotanl.

laudusta² v. *kal.* 1. *tr.* varustaa (nuotta t. verkko) lauduksilla. 2. *intr.* nuotasta t. verkosta: olla vedessä niin, että yläreuna lauduksineen on veden pinnalla. | Nuotta, verkko l:a.

lau|eta^{20*} (^{21*}) v. päästä (äkkiä) jstak jännitys-, pingotus-, latautuneisuus-, patoutuneisuus- tms. tilasta, irrota, avautua, kirvota, hervota, herpaantua, hellitä, purkautua, vapautua; vrt. laukaista. 1. *konkr.* a. Jousi, ase l:keaa. Kivääri l:keaa pamahtaen liipaisinta painettaessa. Itsestään l:keava miina. Viritetty loukku oli l:ennut. Valokuvauskoneen itsestään l:keava sulkija. Valjaat l:keavat 'avautuvat'. Kahleet l:kenivat 'kirposivat'. Tukki-ruuhka l:kesi 'avautui, selvisi'. Liitokset l:kesivat. Solmu l:kesi 'avautui'. Päästää ristityt kätensä l:keamaan. Klusilleissa puhe-elinten kosketus l:keaa. Tungos l:kesi hetkeksi ivalo. -- kaikki Herramme Kaikkivaltiaan tahdon jälkeen l:kesi niin kuin solmu, joka aukais-taan KALLAS. b. *kuv.* Kielenkannat, -kanti-met l:keavat 'puhe alkaa luistaa'. Isännältä l:kesi kirous. Rosinan kieli l:keaa vähitellen LEHT. -- kunnes hän lopulta l:keaa valtavaan itkuun sll. 2. *abstr.* Kiihko, into, ponnistus l:keaa. Poliittisen jännityksen l:keaminen. Jkn luonto, sisu l:keaa 'rohkeus pettää, herpaantuu t. sisu purkautuu'. Vihaan ilme l:kesi huumyksi. Lumous, mielenkiinto l:keaa. Jokin työn rinnassa tuntui ennen. Kuume l:kesi [= lasi, hellitti] yhtäkkiä. Näytelmän

vire ei hetkeksikään l:kea. Ei [oikeuden pää-
tös] l:kea [= kumoudu], asetus on selvä AHO.
Hiljaisuus, joka koko ajan oli vallinnut, l:
kesi PAKKALA. -- silloin se viimeinen villitys
l:kesi [= pääsi valloilleen] KORO.

1. lauh^a ¹⁰ a. -asti *adv.* -uus⁶⁵ *omin.* 1. = lauh-
kea 1. | L. ilma, sää, L. talvi, L. ilta, yö, L.
sade. L:at kevättuulet. Kesäyön l. henkäys.
-- tuulet niin l:asti tuoksuu LEINO. 2. *maat.*
maan laadusta: neutraali;)(hapan. | L. maa.
L:aa, kuohkeaa metsämultaa. 3. vars. *runok.*
= lauhkea 2. | L. mieli(ala), tunnelma, L. kuin
lammas, L. ilme. Mieleni kävisi jo l:emmaksi
LINN. Hänen l:oilte kasvoilleen puhkesi liikut-
us TALVIO. Kivun otti se kosketus l. / kuumalta
otsaltain KAILAS.

2. lauha¹⁰ s. Deschampsia, mätästäviä, kapea-
lehtisiä, pienitähkyläisiä, röyhkukintoisia
heinäkasveja. | Piennar kasvaa l:a. Ei l:a laa-
riin panna SP. — *Yhd.* ahde-, merenranta-,
nurmi-, tunturil.

lauh¹⁰luontoinen a. lauhkealuontoinen. | L. he-
vonen.

lauha¹⁰mätäs s. Niitty on täynnä l:mättäitä.
-niitty s. etup. lauhaa kasvava niitty.

lauhde⁷⁸ s. *tekn.* = lauhdos.

lauhdevesi s. *tekn.* vesi, joka syntyy höyryn
jäähtyessään tiivistyessä (lauhduttimissa, höy-
ryjohdoissa, kuivauksoneissa tms.), lauhdos,
lauhde. | Syöttää l. takaisin höyrykattilaan.
Poistaa l. sylintereistä. -*johto* s. johto, jota
myöten lauhdevesi poistuu. -*pumppu* s. lauhde-
veden poistava pumppu.

lauhdos⁷⁸ s. *tekn.* neste, joka syntyy höyryn t.
kaasun jäähtyessään tiivistyessä, lauhde.

lauhduke⁷⁸ s. 1. mieltä, vihaa tms. lauhdut-
tava seikka. | Poika koetti vihellellä mie-
lensä l:keeksi. 2. *tekn.* *harv.* = lauhdos.

lauhdutella²⁸ *frekv.* < lauhduttaa. | -- kuoh-
hahtanutta luontoansa l:ien ALKIO.

lauhdut¹⁰in⁶⁶ väl. vars. *tekn.* laite, jossa höyryä
t. kaasuja tiivistetään jäähdyttämällä nes-
teeksi, kondensattori, kondensori. | Höyryko-
neen, -turbiinin l. L:imen läpi kulkenut höyry
voidaan käyttää höyrykattilan syöttämiseen.
— *Yhd.* höyry-, laippa-, pinta-, suihkul.

lauhdut¹⁰taa²⁸ *kaus.v.* -tavasti *adv.* (< lauhtua)
tehdä lauh(emm)aksi, lauhkea(mma)ksi. 1. il-
mastosta: vaikuttaa lämpöä tasoittavasti, tav.
tehdä lämpimämmäksi, *harv.* viileämmäksi;
leudontaa. | Läheinen meri l:taa talvea. Ves-
istöjen l:tava vaikutus ilmastoon. Kesäkuu-
muutta l:tavat vilpoiset merituulet. 2. lientää,
lievittää, pehmentää. a. ruumiillisesta tilasta. |
L. kipuja, tuskaa. Voide l:ti kovettuneen ihon.
Haude l:taa turvottunutta. b. mielen tilasta:
lepyttää, tyynnyttää, rauhoittaa. | L. jkta. L.
jkn vihaa, suuttumusta, kiukkuja. Hän koetti l.
kiivasta luontoaan. -- kun itku oli vähän kar-
vasta mieltäni l:tanut AHO. Hukkuva toivo l:ti
hänen viime sanojaan HAARLA. 3. *tekn.* tiivis-
tää höyry t. kaasun jäähdyttämällä nesteeksi,
nesteyttää, kondensoida. | L. höyry vedeksi.

lauhduttaja¹⁰ *tek.* < ed. 1. Maltti vihan l:na.
2. *tekn.* laitteista par. lauhdutin. -*kone* s. *tekn.*
par. lauhdutuskone.

lauhduttimet⁷⁷ *kar.a. tekn.* < lauhdutin. | L.
höyrykone.

lauhdutus⁶⁴ *teonn., vars. tekn.* < lauhduttaa. |
Höyryn, kaasun l. L. tapahtuu lauhduttimissa
veden avulla. — *Yhd.* pinta-, suihkul. -*häviö*
s. energian häviö, joka syntyy höyryä t. kaa-
sua lauhdutettaessa. -*kone* s. höyrykone t.
-turbiini, jossa on lauhdutin. -*laite* s. lauh-
dutin. -*paine* s. turbiineissa höyryn paine,
jossa höyry tiivistyy nesteeksi eli lauhtuu. -*tur-*
biini s. höyryturbiini, jossa on lauhdutin. -*vesi*
s. höyryn t. kaasun lauhduttamiseen (lauhdut-
timissa) käytetty jäähdytysvesi.

lauhea²¹ a. *harv.* lauha, lauhkea. | L. ilmasto.
-- maailmassa oli l. kevät KILPI.

lauhenta¹⁸ v. tehdä lauh(emm)aksi, lauh-
kea(mma)ksi, lauhduttaa. | Meren läheisyys l:a
ilmastoa. Minä koen l. ja lieventää isäsi mieltä
PÄRVÄR.

1. lauhe¹⁸ta²¹ v. tulla lauh(emm)aksi, lauhtua. |
Ilmat l:nevat.

2. lauh¹⁸eta²¹ v. tulla lauhkea(mma)ksi, lauhtua.
| Talvi l:kenee.

lauhka¹⁰ a. *harv.* = seur. | -- se kun on niin l.
mies LEHT. Tunkio sydämeensä lapsellisuus ja
l. haikeus HAANPÄÄ.

lauhke¹⁸a²¹ a. -asti *adv.* -uus⁶⁵ *omin.*; vrt. lauha.
1. ilma(sto)sta, säästä: ei kylmä eikä kuumaa,
lämpimähkö, leuto, leppeä, lientä; haalea. |
L. ilma, sää, L. talvi, päivä, L. [= lauhkea-
ilmastoinen] maa. L. tuuli hivelee ihoa. --
auringin l:assa paisteessa LEHT. -- kaatoi l:aa
[= haaleaa] vettä pannusta kahvikuppiin
KARHUM. — *Metrl. maant.* L. ilmasto. Eteläi-
nen, pohjoinen l. vyöhyke. 2. a. luonteesta, mie-
lentilasta: lempeä, leppoisa, sävyistä, sopuisa,
ystävällinen, rauhallinen, tyyni;)(kiivas, an-
kara, kova, tylä, äkäinen. | L. luonne. Matti
on l. mies. L. hevonen, koira, härkä, L. kuin
lammas. Antti oli l. poika, isällisen myhäi-
levä KIANTO. Mieli kepeni ja l:ana tuli hän
takaisin JORUNI. -- teki kotona l:asti ja nur-
kumatta äidillensä apua SLL. b. ed:een liit-
tyvää käyttöä. | L. katse. L:at silmät, kasvot.
Puhua l:alla äänellä. Leppyneenä M. haas-
teli jo paljon l:amin. L. tunnelma. — Öljy-
lampun l. [= rauhallinen, tasainen] valo. --
l:an onnellisuuden mainingit SLL. -- Hatinen
nukkui elämänsä l:impaan uneen SEPPÄNEN.
3. *murt.* tuntoaistilla havaittavasta ominaisuus-
desta: pehmeä, pehmeän tuntuinen, lahea,
lientä;)(kova, jäykkä, karkea. | L:aa kuin
villa. L:aksi parkittu nahka. Järvivesi on l:aa,
pehmeää, kaivovesi taas kovaa. L. [= pehmeä-
savuinen] tupakka. -- puhalteli Geflevaaku-
nan l:ita sauhuja KIANTO. -- hänen sanansa
ovat öljyä l:ammat vt.

lauhkeailmastoinen a. L. seutu. -*luonteinen*,
-*luontoinen* a. L. ihminen, hevonen.

lauhoittu¹⁸ v. *maat.* ruveta kasvamaan lau-
haa. | Niitty on pahasti l:nut.

lauhtu¹⁸a¹⁸ v. tulla lauh(emm)aksi, lauhkea(m-
ma)ksi; vrt. lauheta. 1. ilma(sto)sta, säästä.
a. pakkasesta: leudontua. | Ilma, sää l:u. Pak-
kanen on l:maan päin. Talvet ovat viime vuo-
sina l:neet. — *Yksipers.* Ulkona on l:nut. b.

harv. kuumuudesta: viilentyä. | Helle on l:nut. -- kuuman suvipäivän l:essa illaksi *SILL.* 2. mielentilasta: leppyä, tyyntä, rauhoittua. | Isä l:i pojalleen. S. ei ottanut l:akseen. Nopeasti l:va luonne. Kesti kauan, ennen kuin kiihtyneet mielet l:ivat. Kiihko, vimma, uhma, kiukku, viha, suuttumus, katkeruus l:u. Alkujännitys l:i. Sinä panit kaiken kiivastukseksi pois ja lauhduit vihasi hehkusta *vt.* 3. yl. heiketä, hiljetä, vähetä, tyyntä, laantua, lientä, vaimentua, tasaantua, asettua. | Tuuli l:i illaksi. Myrsky näyttää l:van. Tuskat l:ivat hiukan. Valo l:i illemmalla. Maton värit ovat l:neet 'haalistuneet, kauhtuneet'. Jylhyys katoaa maisemasta, kivisten louhikkojen kovuus l:u *AHO.* Hän jätti minut, kuin l:neen [= kiihtyneen] kukkasen heitti pois *HEFOR.* 4. *murt.* konkr. esineistä: pehmetä, tulla taipuisaksi, joustavaksi. | Nahka l:u voideltaessa. 5. *tekn.* höyrystä: tiivistä jäähdytyksensä nesteeksi, nesteytyä, kondensoitua. | Höyry l:u vedeksi.

lauhtumaton⁷⁷ *kielt.a.* < ed. | L. höyry.

lauhtumishäviö *s. tekn.* energian häviö, joka syntyy höyryn t. kaasun lauhutessa.

laukaisematon⁷⁷ *kielt.a.* < laukaista. | L. ase, panos.

laukaisija¹⁴ *tek.* < laukaista. 1. Toimia tykin, aseiden l:na. N.N. on tarmokas laitahyökkääjä ja ylen vaarallinen l. [jalkapallossa]. 2. välineestä par. seur.

laukaisi⁹⁶ *väl.* < seur. | Tykin, valokuvauskoneen, laskuvarjon l. — *Yhd.* itsel.

laukaisi²¹ *v.* päästää t. saattaa laukeamaan, (äkkiä) päästää jk jännityksestä, pingotuksesta, latautuneesta t. patoutuneesta tilasta; *vt.* lauetta. 1. *konkr.* a. L. (jännitetty) jousi, (viritetty, panostettu) ase. L. räjähdyspanos. L. kohti, ilmaan. Tähtää ja l:e! L. loukku, ketunraudat. L. valokuvauskone(en suljin). L. [= näpätä] kuva kameralla. Laskuvarjon l:eminen 'avaaminen'. — L. [= selvittää, avata] tukkiruuhka. L. [= tuhota, selvittää] vihollismotti. *b. kuv.* L. [= potkaista] pallo maaliin. Hevonen l:i [= potkaisi, pamautti] kaviollaan reen laitaan. -- lasin täyden joi hän pohjaan, / voimalla sen pöytään laukas **caj.* — Puheesta: sanoa äkkiä, paukauttaa. | L. sana, kysymys, vastaus. "Hei!" l:ivat pojat kuin pyssyn suusta. L. odottamaton syytös, yllättävä vaatimus. Se on katala valhe! l:i velli Kianto. 2. *abstr.* L. patoutunut energia. L. jännitys, kiihko. Tieto l:i pingottuneen odotuksen. L. kouristus. Ja hyvä viski on todellakin erinomaista l:emaan liiksi pingottuneita ajatuksia PEKKANEN. 3. *intr. harv.* ampaista, syöksyä. | Kissa l:i katolle.

laukaisu² *teonn.* (< ed.) laukaiseminen, laukaus. | Pyssyn, valokuvauskoneen l. Katkaisimen automaattinen l. Nopea l. kohti maailmaa. — *Yhd.* kauko-, sivu-, vinol. -aika *s. sot.* aika siitä hetkestä, jolloin laukaisija on päättänyt laukaista, siihen hetkeen, jolloin ammus on lähtöpisteessä. -aine *s.* (räjähdysaineen) sytytysaine. -asento *s.* Tykin l. -harjoitus *s.* Tähtäys- ja l:ksia. -hetki *s.* Aseen, valokuvauskoneen, laskuvarjon l. -komento *s.* Tykin joh-

taja antoi l:non. -koneisto *s.* Kiväärin l:n olennainen osa on iskuri. -laite *s.* Aseen, valokuvauskoneen, magneeton l. -magneetti *s. sähkö.* kytkimissä, katkaisijoissa yms.: sähkövirran katkaisemiseen ja avaamiseen käytetty magneetti. -nuora *s.* Tykin, laskuvarjon l. -piste *s. sot.* ilmatorjunnassa piste, jossa maali on laukaisuhetkellä; *vt.* maalipiste. -tilaisuus *s.* [Jalkapallo]-jottelussa tarjoutui runsaasti erinomaisia l:ksia.

laukaisu²² *fakt.v.* < laukaista. | Tykinjohdaja l:ti tykin.

laukaisu¹ *valmis a.* valmis laukaisemaan t. laukaistavaksi. | Keskushyökkääjä odottaa l:valmiina syöttöä. — Pitää ase l:valmiina. Aina l. kamera. -vipu *s.* Käsikranaatin, valokuvauskoneen l. -virta *s. sähkö.* sähkövirta, jonka avulla kytkin, katkaisin tms. avataan t. suljetaan.

laukama¹⁸ *s. harv.* lautuma, laikka, isohko täplä (ihossa).

laukanvaihto *s.* ratsastuksessa: oikean laukan vaihtaminen vasempaan t. päinvastoin. | L. hypyssä. Harjoittaa hevosta l:on.

laukata³⁵ *v. l.* nelijalkaisista eläimistä: juosta laukkaa, nelistää; *vt.* käydä, astua, ravata. | Hevonen, poro, koira, kettu l:kaa. Vasikat l:kaavat lautumella. Jänis metsässä l:kaa. Juosta l:aten. 2. vars. *leik.* ihmisestä: juosta, liikua kiireesti. | Lähteä l:kaamaan. Alahan l! Pekka l:kasi polkkaa pitkin lattiaa. — L. asiollaan. Nuori aviomies l:kaa ympäri kaupunkia, ja mikä pahempaa, sangen kirjavassa seurassa koskenn.

laukaus⁶⁴ *s. l.* (*sot. lyh.* ls) panostetun ja viritetyn aseiden laukaiseminen, laukeaminen ja sen seuraus, so. ammuksen lähtö aseesta ja siitä johtuva pamahtava ääni, us, myös ammuksen lento ja osuminen kohteeseen; joskus: vain laukeamisen aiheuttama ääni, paukaus, pamaus; *sot.* taisteluvälinetäydennyksestä puhuttaessa myös: yhden laukauksen ampumiseen tarvittavat ampuvatavikkeet (ruuti- ja nallipussit t. patruuna). | Pyssyn, tykin l. (myös *o.*) 25 l:ksen sarja, Ampua l. Suunnata l. kohteeseen. Heittää l. 'laukaista nopeasti lyhyen ajan näkyvissä olevaan kohteeseen'. L. kuuluu. kajahtaa, pamahtaa, paukahtaa. Kova, heikko, vaimennettu l. Terävät l:kset repivät ilmaa. Tarkka, hyvin tähdätty, tappava l. Lyhyt, pitkä [= (liian) lähelle, kauas kantava] l. Suora [= suorasuuntaus-], kaa-reva l. Konepistoolin tulinoisuus on 700–800 l:sta minuutissa. L. osuu, sattuu, menee ohi. L. meni liiksi oikealle, alas, ylös. Vaihtaa l:ksia (jkn kanssa) 'ampua ja saada tulta vastaan'. Laivastot poistuivat l:stakaan vaihtamatta. — *Kuv.* Onnistunut valokuvauskoneen l. Pakkasan terävä l. 'pamaus, paukaus'. Propagandarytykset jäivät tyhjiksi l:ksiksi 'tehotomiksi'. — *Yhd.* kiväärin-, pistoolin-, pyssyn-, tykinl.; heitto-, kaari-, kauko-, laaka-, lähi-, ohi-, sivul.; harjoitus-, hälytys-, hätä-, kilpailu-, koe-, kunnia-, lähtö-, merkki-, tervehdys-, varoitusl.; armonl.; harha-, mestari-, vahingon- t. vahinko-, virhel.; haja-, kakkos-

kaksois-, yhteis-, ykkös-, yksittäisl.; kameral.
2. *urh.* jalkapallossa: potku. | Keskushyök-
kääjä pamautti lujan l:ksen suoraan maaliin.
— *Yhd.* ilma-, kauko-, kierre-, lähi-, maa-,
maali-, nurkkal.

laukkausarja *s.* Lyhyt, pitkä l. Konekiväärin kui-
va l.

laukaustenvaihto *s.* vastapuolten välinen am-
munta. | L:toa Saksan ja Puolan rajalla. Syn-
tyi tunnin kestänyt l. Joutua l:toon, olla l:dos-
sa jkn kanssa. Poliisin ja varkauden välinen l.

laukeama ¹⁸ *s.* fon. artikuloivien ääntöelinten ir-
tautuminen kosketuksesta klusileja muodos-
tettaessa, eksplosio.

laukeamaton ¹⁷ *kieltä.* -tomuus omin. < laue-
ta. | L. kivääri, kranaatti. Elokuva, joka pitää
katsojan l:tomassa jännityksessä.

laukeilla ²⁸ *frekv.v.* < lauea. | Räjähdyspanokset
l:evät. -- raamattu, joka on vähän siteistään
l:lut pärvär. -- vempelleitten kaaret l:ivat jän-
nityksistään SEPPÄNEN.

1. **laukka** ^{10*} *s.* vrt. laukata. 1. nelijalkaisista
eläimistä. a. juoksu (tapa), jossa kaikki jalat
hypyn tapaan ovat hetkittäin yhtä aikaa irti
alustasta; vrt. käynti, astunta, hölkkä, juok-
su, ravi, neli, kiito (laukka). | Hevonen, hirvi,
poro, koira juoksee l:kaa. Ori porhalsi täyttä
l:kaa. Ajaa, laske(tta)a l:kaa, l:alla. Koira-
valjakko tulisessa l:assa. — Ratsastuksessa. |
Ratsastaa l:kaa. Lyhyt, koottu, lisätty l. Oi-
kea, vasen l. Laukka, jossa oikeat, vasemmat
jalat ovat edellä. Väärä l., 'laukka, jossa
hevonen juoksee oikeaa laukkaa ratsastajan
halutessa vasenta t. päinvastoin'. Vaihtaa l:-
kaa 'vaihtaa oikea laukka vasempaan t. päin-
vastoin'. — *Yhd.* harjoitus-, kenttä-, kiito-, ris-
ti-, vastal. b. yksityinen laukka-askel; (pitkä)
hyppy, loikka(us). | Hevosen juoksu hylättiin
liikojen l:kojen vuoksi. Jänis hyppi pitkän l:oin.
Loikkasi [kettu] pitkän l:an kivelä aho. c. rat-
sastuksessa laukkakilpailuista. | Talin l. Sileä
l. — *Yhd.* metsästys-, risu-, sekaestel. d.
vars. *leik.* ihmisestä: nopea, harppova juoksu. |
Pojat vilistivät täyttä l:kaa pakoon.

2. **laukka** ^{10*} *s.* Allium, kaksi t. monivuotisia,
litteä- t. liereä-, us. onttolehtisiä liljakasveja,
joille on ominaista kirpeä tuoksu; us. = si-
pull. | L:an lehtiä ja maanalaisia versoja käy-
tetään mausteena. — *Yhd.* hieta-, kynsi-, nur-
mi-, puna-, purjo-, ruohol.

3. **laukka** ^{10*} *s.* ruok. lihan, kalan tms. säilyttä-
miseen käytetty suolavesi. | Säilyttää lihaa,
kalaa l:assa. — *Yhd.* suolal.

laukkaaja ¹⁰ *tek.* < laukata.

laukka-askel *s.* Juoksija pinkoo l:-askelin. —
Voim. nopeasti sivulle hypäten otettu askel,
jossa us. lyödään jalkoja ilmassa yhteen. |
Kahdeksan l:-askelta oikealle. -hyppy *s.* rat-
sastuksessa: hevosen laukassa suorittama t.
sen tapainen hyppy. | Croupade on hevosen
paikallaan suorittama l.

laukkailu ²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < laukata. |
[Koira] alkoi taas l. edestakaisin pihamaata
pitkin aho. -- ajatus aran omantunnon ah-
distamana l:i kuin pelästynyt lammas pienen
rakkikoiran edessä HILJA VALTONEN.

laukkakilpailu *s.* *urh.*, us. *mon.* Suuret l:t Talin
laukkaradalla.

laukkaneilikka *s.* = ruohoneilikka.

laukkaraja *s.* *urh.* L:daksi soveltuu parhaiten
lyhyeksi leikattu nurmikko.

laukka ^{rustokas} *s.* Marasmus scorodoni, vaa-
lean punaruskea helttäsieni, jota sen sipulin-
tuoksun vuoksi käytetään liha- ja kalaruo-
kien mausteena. -sieni *s.* = nelikkarustokas.

laukkaut ^{2*} *fakt.* ja *kaus.v.* (rinn. laukkuut-
taa) < laukata. | L. hevosta. -- tullihurtia
kahdella hevosella l:ti [= ajoi laukkaa] pe-
rässä KATAJA.

laukki ^{1*} *s.* 1. hevosen päässä otsasta nenän-
varteen ulottuva leveä valkoinen juova; vrt. läsi,
piirto, tähti, pilkku. 2. hevonen (harv. lehmä),
jolla on laukki päässä; joskus yl. hevonen. |
-- juostessa hyvän hevosen, / hyvän l:in lau-
katessa KAL.

laukki päinen, -pää *a.* hevosesta: jolla on laukki
päässä. | L. ruuna.

laukko ^{1*} *v.* laukata. | Hevonen, poro l:o. --
oli pannut sarvipäät kiireen vilkkaa l:maan
kotimökin tarhaan ivalo. Isäntäurukka lähti
l:maan kirkkomaata kohden PAULAH.

laukku ^{1*} *s.* 1. muodoltaan, kooltaan (tav. pie-
nehkö) ja ainekseltaan (tav. kankainen t. nah-
kainen) vaihteleva, us. kannettava, avonainen
t. jllak tavalla avattava ja suljettava, tav. eril.
esineiden kuljettamiseen tarkoitettu säiliö;
vrt. säkki, pussi, reppu, kassi, salkku. | Kan-
kainen, nahkainen l. Pyöreä, nelikulmainen,
litteä, pullea l. Lämpölinen, lukollinen l. Pos-
tinkantajan, rahastajan, lääkärin, kulkukaup-
piaan l. Valokuvauskoneen l. 'kantokotelo'.
Olalta hihnassa riippuva l. Kantaa l:kua kä-
dessään, selässään. Kulkea l. kainalossa. Sei-
nällä riippuu harjojen säilyttämistä varten l.
Panna tavarat l:kuun. Säilyttää, kuljettaa ta-
varoita l:ussa. L. on pullollaan tavaraa. —
Yhd. kangas-, nahka-, paperi-, silkkil.; lää-
kärinl.; eväs-, kampa-, kartta-, kirja-, käsi-
työ-, leipä-, lääke-, nenäliina-, nuotti-, ostos-,
patruuna-, posti-, työkalul.; koulu-, lääkintä-,
matka-, teatteri-, toril.; käsi-, satulal.; kan-
tol.; mahal.; karval. 2. *murt.* läpi, reikä; kuop-
pa. | Ei haukku l:kua tee si. Mutta mitä sanot
sinä, Lauri pokko, siellä savi:l:ussa? KIVI. —
Erik. suljettava aukko aidassa, veräjä. | --
ajakoon perässä l:ulle saakka KKAJANDER. —
Yhd. leipäl. 3. Rhinanthus, naamakukkaisiin
kuuluvia keltakukkaisia kasveja, joiden verhiö
on litteä ja pyöreä laukun tapainen.

laukku housut *s.* *mon.* luukkuhousut. | Pikku-
pojan l. -- en saanut itse l:housujeni liivin-
nappeja kiinni SILL. -**kauppa** *s.* laukkukaup-
pioiden harjoittama kauppa. | Harjoittaa, käy-
dä l:a. -**kauppias** *s.* (aikaisemmin vars. itä-
karjalainen) kiertelevä kauppias, joka kuljet-
taa myytävät tavarat mukanaan laukussa. |
Kuljeskeleva l. L:at myivät kankaita, savi-
tavaraita ja kaikenlaista rihkamaa.

laukkulainen ¹⁰, **laukkuri** ⁵ *s.* = ed.

laukku ^{ryssä} *s.*, us. *halv.* Suomessa kiertelevä itä-
karjalainen laukkukauppias, reppuri. | Kylästä
kylään kuljeksiva l. L. levitteli tavarointaan.

-tuoli s. murt. reikätuoli. | Siitä kantoi hän pöytyrin l:lle, käskien lapset syömään kiv. **laukkuu**²⁵ *teonn. harv.* (< laukata) laukka, laukkaaminen.

laukkuuttaa²⁶ v. = laukkuuttaa.

laukkoa^{1*} *frekv.v.* < laukaista. | Miehet l:koivat aseitaan. L:oin loukkuja. L. umpimähkään kuvia kameralla. — Keskushyökkääjä l:koi onnistuneita laukauksia. L. kirouksia, totuuksia. **laukoilla**²⁰ *frekv.v.* < ed. | -- l:tiin pyssyjä ja hurraattiin JÄRVENT.

laukotta^{1*} *kaus.v. murt.* (< laukkoa) laukkuuttaa; laukata. | L. poroja. Monta kertaa poka piti -- kiipaista karkuun, kun Jussi satui huomaamaan ja julmana lähti heitä l:maan PAULAH. -- pitkin tunturien ylhäistä selkää mennä l:ta taivaan valkoinen sotakansa [= pilvet] PAULAH.

laukullinen²³ 1. s. laukun täysi. | Monta l:sta tavaraa. 2. *poss.a.* L. satula.

laukaa⁹ v. 1. ihmisestä. a. varsin. merk.: synnyttää äänelimillään tav. rytmillisessä järjestyksessä toisiaan seuraavia, yl. sanoihin liittyviä säveliä, esittää äänellään jtk sävelmää; vrt. hyräillä, hymistä, livertää, lurittaa, rallattaa, lallattaa, loilottaa, hoilottaa, veisata. | L. kauniisti, puhtaasti, väärin, hiljaa, ilman sanoja. L. korkealla, matalalla äänellä. L. tenoria. L. hyräillen. L. heläyttää, kajauttaa. L. hoilottaa, rallattaa, renkuttaa, kimittää. L. kuorossa. L. pianon säestyksellä. L. laulu(a), virttä, hymniä, aariaa. Juhlan lopuksi l:ettiin yhteisesti Maamme. Oopperan "Rigoletton" ensi-illassa l:aa herttuan osan K. Konsertissaan S. l:oi monipuolisen ja vaikean ohjelman. L. Sibeliusta 'Sibeliuksen lauluja'. L. lasta nukkumaan. A. l:oi itsensä yleisön sydämiin. Kuoro l:aa äänilevyihin. Minä veisaan armosta ja oikeudesta; sinun ylistystäsi, Herra, minä l:an vt. — **laukava** (a.) -avasti (adv.) -avuus⁴⁵ (omin.) us.: laulua muistuttava, melodinen. | Puhua l:avalla äänellä, l:avasti. Ruotsalaisten l:ava puhetapa. L:ava [= melodinen] musiikki. Sellon täyteläinen, l:ava ääni. Soittaa l:avasti. Runon l:ava polento. b. *kuv.*, vars. *halv.* puhumisesta (t. kirjoittamisesta) = hölistä, juoruta, julistaa tms. | Kylällä l:etaan, että --. Ukko l:oi aina samaa virttään. Hitojako minä siitä, mitä maailma l:aa. Koko lehdistö l:oi diktaattorin ylistystä. -- yleinen mielipide l:aa vain talonpoikien kunniaa KOSKENN. c. *kuv.*, vars. *ylät.* ylistää lauluissa t. runoissa (t. harv. suorasanaisesti) jtk, runoilla jstak. | Runoilija, joka l:aa isänmaastaan ja kansastaan. Kaupunki, jonka ylistystä runoniekat ovat l:aneet. Ei yksikään aikaisempi ruotsinkielinen runoilija ole l:anut Suomen luonnosta niin soivin ja keveästi keinuvin säkein kuin Topellus TARK. d. vars. *kansanr.* (laulamalla) loitsia, taikoa. | Väinämöinen l:oi Joukahaisen suohon. Itse loihe loitsimahan, / laikaitihe l:amahan KAL.

2. (laulu)lintujen äänitelemisestä: livertää, visertää, piipittää, piiskuttaa, sirkuttaa, viheltää, kiekua, joikua tms.; vrt. kuhertaa, tirsuttaa, räkättää, vaakua, kaakattaa, kotkot-

taa. | Linnut l:avat. Leivonen, satakieli, lehtokerttu l:aa. Rastas l:aa lurittaa. Joutsen l:aa eli joikuu. — Myös: Hyttynen, sirkka l:aa. — *Kuv.* Äänellä lintukin l:aa sl. Ei kukko käskien l:aa [esim. lapsesta, joka ei pyydetäessä näytä taitoaan] sl. Mitä emo l:aa, sitä poika visertää [= mitä isot edellä, sitä pienet perässä] sl. Ei hänelle kunnian kukko l:aa [= ei hänelle hyvää koidu, paha hänet perii] sp.

3. *tav. kuv.* elottomien esineiden enemmän t. vähemmän laulun tapaisen äänen aiheuttamisesta; vrt. soida. | Kieli, suu l:aa 'kää'. Viulu, sello, huilu l:aa. Kello, tiuku l:aa. Aseet, tykit l:avat. Konekiväärit l:oivat kuivasti. Rukki l:aa 'hyrisee, surisee'. Viikate, saha l:aa. -- keskellä selkää souti venhe, sen hangat l:oivat aho. Reen jalaket l:avat. Jää l:oi [= ulvoi, vonkui] luistelijain alla. Touvit, köydet l:avat tuulessa. Koski, puro, meri l:aa 'kohisee'. Laineet l:oivat ikuista lauluun. Tuuli l:aa [= humisee, kohisee] puiden latvoissa. Metsä l:aa. Veri l:aa [= kohisee] suonissa. Lasketettiin hevosella että maailma l:oi.

4. *kans. auringonpaisteesta: raukaista paah-teellaan; muuttaa jnk makua (t. harv. väriä).* | -- tuntuu rupeavan päivä l:amaan MERIL. Päivä l:aa maidon. -- saatais voipullat ja muut päivän l:ettaviksi koro.

laulahdella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | L. riemuissaan. Iloisena l:telivat piikatytkin Ahrolassa SILL.

laulahtaa^{2*} *mom.v.* -dus⁴¹ *teonn.* Lapsi l:taa. L. iloista. Lintu l:ti pienen sävelen. Lyhyt l:dus.

laulaja¹⁰ *tek.*, myös *amm.* < laulaa. | Laulun, virren, runon l. Etevä, lahjakas l. L. Aapo Similä. — Kotiseudun l. Runeberg oli positiivisten elämänihaiteiden l. 'runoilija, ylistäjä'. — Lehtokerttu, väsymätön l. Poissa kaikki l:t [= laululinnut] on puiston KOSKENN. — *Yhd.* mies-, naisl.; ritari-, ylioppilasl.; kahvila-, katu-, konsertti-, kupletti-, lied--, ooppera-, revyyli; esi-, kuoro-, kvartetti-, soolo-, yksinl.; kansan-, mestari-, taidel.; barytoni-, basso-, sopraano-, tenoril.; runonl.

laulajais^{1*} s. *mon.* laulutilaisuus, (vars. kuoro)konsertti. | Hengelliset l. kirkossa. Järjestää, pitää l. Peipposet pitivät metsikössä l:iaan.

laulaja¹**joukko** s. Kuoron 50-henkinen l. -**mieli** s. Kuoro, jossa on oikeaa l:tä. -**nei**¹to s. Ritvalan l:dot.

laulajankyhy s. *lääk.* virheellisestä laulutavasta t. raittumisesta äänihuuliin syntynyt kyhy.

laulaja¹**poika** s. Heleä-ääninen l. Minä se olen se l. / ja mulla on laulun ääni KL. -**suku** s. Semeikkain l.

laulajatar^{1*} s., myös *amm.* naislaulaja. | Kuuluisa, etevä l. L. Aune Antti. — *Yhd.* kahvila-, katu-, konsertti-, lied--, ooppera-, revyyli; alto-, sopraanol.

laulaja¹**toveri** s. -**veikko** s. Huoleton l.

laulajisto¹ *koll.s.* laulajajoukko, laulajat. | Kuoron l.

laulamaton⁵⁷ *kieltä*, -tomuus⁶⁵ *omin*. Seurakuntalaisia muoitetaan l:tomuudesta.

laulanta^{15*} *teonn.* (< laulaa) laulaminen, laulu. | Virren, hymnien l. Aloittaa l. Kaikki yhtyvät l:an. — *Yhd.* runonl.

laulanjo^{2*} s., vars. *vanh.* = ed. | -- kovin korkealla liikkui naisten l. TOPPILA. Arvosana l:nos-sa.

laulat/ella^{26*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | L. lapsia, runonlaulajia.

laulat/taa^{2*} v. -us⁶¹ *teonn.* < laulaa. l. *fakt.* L. lapsia, kuoroa, runonlaulajaa. L. marssia, virttä. [Laulunopettaja] l:taa oppilaalla harjoituksia. L. konekivääriä. Ja nyt syksyllä on oltava liikkeellä, viulua l:tamassa KAUPPISH. 2. *kaus.*, 3. *pers.* Hyvä mieli l:taa. Yksi ryyppy ei vielä oikein l:tanut. Poikia rupesti l:tamaan. -- minua tänään niin l:taa ja tanssittaa TALVIO. -- onpa se reisu mieleinen, kun niin aikaisin l:taa SILL.

laulat/ta¹⁶ *tek.* Ahkera runonlaulajien l.

laulavainen¹⁶ a., vars. *runok.* laulava. | -- olen lapsi l. LEINO.

lauleksi¹⁷ *frekv.v.* *harv.* (< laulaa) laulella, lauleskella. | -- olet hämyssä l:nut P.MUSTA-PÄÄ.

laulelija¹⁴ *tek.* < seur. | Peipponen, huoleton l.

laulel/la²⁶ *frekv.v.* (< laulaa) lauleskella, lauleksia. | L. lystikseen. L. lemmentä. Rastat l. lurittaa. Nälkä l:i suolissa HILJA VALTONEN.

laulelma¹³ s. (tav. pieni) laulu t. runo. | Pieni, kevyt, leikkilinen l. Hengellinen l. E:n kynästä on lähtenyt useita välittömiä l:ia. -- jalon kansan kuntoa l:at / yli aaltojen kuljettais ERKKO.

laulelmisto¹ *koll.s.* < ed.

laulelo³ s., vars. *runok.* 1. laulelu. | -- kaukaisten latvaviesien l:a Kianto. -- ja ilman ääret kutsui l:on A.KIVIMAA. 2. laulelma, laulu. | -- ei riemukkaat / soi l:t latvojen alta *MANN.

laulelu² *teonn.* < laulella. | Lasten heleä-ääninen l. Pikkulintujen l. -- uinuos äitisi l:un LEINO.

lauleskel/la²⁶ *frekv.v.* -u² *teonn.* (< laulaa) laulella, lauleksia. | L. huvikseen. Lapset l:evat. Yksin istun ja l:en KL.

laulu¹ s. I. ihmisestä. 1. varsin. merk. a. laulaminen, laulamalla esitetty musiikki. | L. on sävelillisesti elävöitettyä puhetta rr. L. ja soitto. Kaunis, hiljainen, puhdas l. Melodinen l. Yksi-, kaksi-, moniääninen l. Laulajattaren, kuoron, poikien l. Virren, psalmien l. L. kai-kuu, helisee. Aloittaa l. Pistää, panna l:ksi, puhjeta l:un 'ruveta laulamaan'. Esittää l:a. Opettaa, harjoittaa l:a. Johtaa l:a. L:n opettaja (myös -). Kuunnella l:a. Lyhyestä l. kaunis sl. — *Erik.* (vars. esittävä) laulumusiikki taidemuotona, laulutaide. | L:n historia, kehitys. — *Yhd.* (ks. myös c-kohta) kilpa-, yhteisl.; kuviol.; runonl. b. jnk sävelmän ja siihen liittyvien sanojen muodostama laulamalla esitetty t. esitettävä kokonaisuus; laulusävellys; vrt. virsi. | Lyhyt, helppo, vaikea l. Iloinen, vakava, surullinen l. Hengellinen, isänmaallinen l. Tuttu, outo l. L:n sanat, sävelmä. Selim Palmgrenin l. "Kieli". Sibelius

on säveltänyt l:ja Runebergin sanoihin. Laulaa, esittää l. Sanaton l. 'laulua muistuttava melodinen soitinsävellys'. — *Yhd.* kansan-, lasten-, merimies-, neekeri-, sotilas-, ylioppilas-, kansalliset, maakuntal.; juoma-, kehru-, lemment-, lähtö-, rakkaus-, sota-, taistelu-, työ-, uhri-, valitus-, voitto-, ylistysl.; aamu-, ilta-, joulu-, kevät-, talvil.; hauta-, hää-, katu-, kehto-, koulu-, leikki-, lippu-, paimen-, partio-, piiri(leikki)-, pöytä-, reki-, venel.; marssi-, tanssi-, valssil.; alku-, loppul.; mielil.; orkesteril. c. *yhd.* a- ja b-kohtaan liittyen. | Kaksin-, kirkko-, koraali-, kuoro-, kvar-tetti-, psalmi-, soolo-, taide-, virsi-, vuoro-, yksinl.

2. a. laulettavaksi tarkoitettu t. sopiva runo; joskus yl. (vars. lyyrillinen) runo. | Kantelet-taren l:t. Mannisen l. "Joutsenet". — *Erik.* jnk kertovan runoelman osista. | Eepoksen kymmenes l. b. *puhek.*, us. *leik.* puhe, puheen aihe, (puhuttu) asia, juttu. | Vanha tuttu l. elinkustannusten kalleudesta. Nyt on l. toinen kuin ennen. Siinä sen l:n loppu. Kun l. tuo ei loppunut, Sven maltin menettää *CAJ. "Ei edes tsaarin aikana ollut tällamoista sortoja pakkovaltaa", se on tätä nykyä kaiken l:n alku ja loppu AHO. c. *ark.* perätön puhe, juttu, valhe. | Tuo nyt on l:a! Vilppo ei juo viinaa, se on l:a KAUPPISH. d. Varsovan l. (ark.) 'salakuljetettu puolalainen sprii'.

II. (laulu)lintujen ja eräiden muiden eläinten ääntelystä: liverry, viserry, piipitys, piiskutus, sirkutus tms. | Linnun l. Kottaraisen, leivosen, pajulinnun, rastaan l. Kukon l. 'kiekuminen'. Nousta ennen kukon l:a. Kanan l., piian nauru, niitä ei tarvita talossa sl. — Sirkan l. Ei hytтын l. taivaaseen kuulu sl. — *Yhd.* kukon-, linnunl.; (kuv.) joutsenl.

III. tav. kuv., vars. *runok.* elottomien esineiden aiheuttamasta enemmän t. vähemmän laulua muistuttavasta äänestä. | Viulun, huilun l. -- haitarin l. villi HASUNTA. Rukin, viikatteen l. Airojen l. 'airon hankain soudettaessa synnyttämä ääni'. Koneen, moottorien tunteeton l. Tykkien juhlallinen l. Meren ikul-nen l. Kosken, aaltojen, laineen l. Ilta tuulen hiljainen l. -- lumen l. jalasten alla KAILAS.

laulu/aika s. Käen l. loppuu ohran kypsyessä. -aineisto s. Monipuolista l:a sisältävä kokoelma. -alue s. alue, joka kansanlaulujen t. -runojen puolesta muodostaa jssak suhteessa oman kokonaisuutensa, runoalue; alue, jolla jtak kansanlaulua t. -runoa lauletaan. | [Runo] tavataan karjalaisella l:ella. -duetto s. *mus.* kahden henkilön esitettävä laulu. -elin s. äänelin. | Lauluäänien puute johtuu usein luontaisesta l:ten heikkoudesta. -emo s. *harv.* kansanrunoja esittävä (vars. virolainen) vaimo. -esitys s. Kuoron l:kset. Ohjelmassa on mm. oopperalaulaja N.N:n l:ksiä. -harjoitus s. Kuoron, seurakunnan l., l:kset. Kukkopoikien huvittavat l:kset. -harrastus s. Konsertti on kauniina todistuksena koulun l:ksista. -hupailu s. Harmiton yksinäytöksinen l. -ilottelu s. 3-näytöksinen l. -ilta s. iltatilaisuus, jonka ohjelmana on (etupäässä) laulua. | Hen-

gellinen l. tänään Vanhassa kirkossa [ilm.].
Laulajatar N. pitää vielä toisen l:lan tiistaina.

lauuluinen^{as} *poss.a.* Jäi jäljelle l. lehto AHO. — Tav. yhd. runsasl.; yksi-, kaksi-, monil.

lauulinto s. Kuoron l. ei ole vähääkään herpaantunut.

lauuluisa^{la} a. laulukas, runsaslauuluinen. | -- kauas metsään, vihreälle mättäälle l:an lehtoon HEFOR.

lauu joutsen s. (iso)joutsen. -**juhl**a s., tav. mon. laulu- ja soittotilaisuus, johon tav. koontuu useita laulu- ja soittokuntia eri seuduilta suorittamaan yhteistä ohjelmaa. | Kirkollinen, maakunnallinen l. Maamme ensimmäiset yleiset laulu- ja soittojuhlat pidettiin Jyväskylässä v. 1884. L:ssä esiintyy useita kuoroja. Saapua l:ille. -**julkaisu** s. -**kappale** s. 1. laulusävellys, -numero. | Harjoitteluun sopivia helppoja l:ita. Ilan ohjelmassa oli muutamia l:ita. 2. laulunäytelmä. | Teatteri esittää kevyttä l:tta.

lauuk as^{as} a. lauluista runsas, runsaslauuluinen. | Laatokan l:kaat rantamat.

lauu kaskas s. L:kaskaat 'Cicadidae, kaskaita, joiden koiraat synnyttävät ruumiinsa alapinnassa olevan monimutkaisen elimistön avulla "laulavan" äänen'. -**kausi** s. Lauulintujen l. rajoittuu yleensä alkukesään. -**kelpoinen** a. laulettavaksi kelpaava. | L. sävellys. -**kerho** s. Nuorisoseuran l. -**kieli** s. Italiaa käytetään paljon l:enä. Sannan sointuva, liverykseen taipuisa l. oli livertänyt tuhannet polskat ALKO. -**kilpailu** s. Väinämöisen ja Joukahaisen l. Ottaa osaa laulujuhlien l:ihin. -**kirja** s. Koulun, kansanopiston, ylioppilaan l. Hengellinen l. Veisata l:sta. -**kirjallisuus** s. mus. kirjoitetut t. painetut laulusävellykset. | Hengellinen l. Yrjö Kilpinen on rikastanut suomalaista l:ta. -**kole** s. Kuoron otetaan jäsenet l:keen perusteella. -**kohtaus** s. Näytelmän, musiikkielokuvan l:ket. -**kokoelma** s. Hengellinen, lasten lauluja sisältävä l. Psalmtari on muinaisheprealainen l. -**konsertti** s. -**korva** s. kyky laulaa sävelet oikein ja tarkasti; vrt. musiikki-, sävelkorva. | Jklä on l:(a), ei ole l:a. Hyvä, tarkka, huono, heikko l. -**koulu** s. mus. 1. laulun opettamiseen tarkoitettu oppilaitos. | Keskiajan kirkolliset l:t. 2. a. järjestelmällinen laulun opetuksen oppikurssi; tällaisen sisältävä oppikirja. | Italialainen Tosin l. b. jk laulun opetuksen suunta t. laulutapa ja sen kannattajat, koulukunta laulun (opetuksen) alalla. | Italialainen, saksalainen l. -**kulttuuri** s. mus. Heikki Klemetti suoritti arvokkaan työn suomalaisen l:n hyväksi. -**kunta** s., vars. vanh. = seur. | Akateeminen l. Kaksinkertainen kvartetti on l., jossa kussakin äänessä on kaksi laulajaa. -**kuoro** s. laulua esittävä kuoro, laulukunta. | Koulun, oopperan l. Hengellinen l. 50-päinen l. Yksi-, moni-, 4-ääninen l. Kuulua, liittyä l:on. -**kvartetti** s. -**kyky** s. -**lahja** s., tav. mon. laulutaitona ilmenevä lahjakkuus; vrt. laulunlahja. | Kehittää l:ojaan. -**lava** s. laulajia varten rakennettu koroke. | Juhlakentän, konserttisalin l. -**leikki** s. leikki, jossa liikunnan t. liikkeen säestykseksi lauletaan

laulua. | Piirileikit ovat l:ejä. "Simosilla" on tunnettu kosinta-aiheinen l. -**lintu(nen)** s. laulutaitoinen (varpus)lintu; joskus yl. varpuslintu. | Leivonen, peippo, laulurastas, satakieli, lehtokerttu ym. l:nut. L:nun liverys, viserrys. — Kuv. laulajattaresta. | Alma Fohström oli ensimmäisiä kuuluisia l:tujamme.

lauullinen^{as} a. -sesti adv. -suus^{as} omin. 1. laulua koskeva, lauluun kuuluva, lauluna ilmenevä; tav. par. laulu-, laulun. | L. harrastus, taipumus. L:set lahjat. Jumalanpalveluksen l. puoli. — L:sesti hyvä esitys. 2. laulua muistuttava, laulunomainen, laulun tapaan (musiikillisesti) soiva t. sointuva, laulava, melodinen; helppo laulaa, laulettavaksi sopiva. | Sävelen l. sävy. Sävellyksen l. kaikuisuus. Erittäin l. sävellys. Runon hersyvä l:suus. Taideballadin l:suus periytyy italialaisesta tanssilaulusta. 3. harv. laulukas. | -- l:seksi on uudestaan käyttänyt iloitseva kiviä KATAJA.

lauuluukka s. Musiikkiopiston l. -**lyriikka** s. mus. lyriilliset laulusävellykset. | Suomalaista l:a. -**ma**a s., tav. mon. alue sieltä tallennettua kansanrunoutta ajatellen. | Rikas, köyhä l. Karjalan l:at. Karjalan puolelle päästyään Lönnrot tuli oikeille l:ille. -**mainen**^{as} kalt.a. -sesti adv. -suus^{as} omin. Sarjasävellyksen hidas l. keskiosa. -**matka** s. Kuoron l. -**mieli** s. Laulajissa oli oikeaa l:tä. -**mies** s. Hyvä, huono l. Kanttori oli l. Jumalan armosta. -**muoto** s. Koraali on eräs kirkollinen l. — Erik, mus. 3- (harv. 2-)taitteisesta sikermästä; syn. liedmuoto. | 3-taitteisen l:don taitteista äärimmäiset ovat pääasiallisesti samankaltaisia ja keskimäinen muodostaa niiden vastakohtan. -**muotoinen** a. mus. L. sävellys. -**musiikki** s. laulamalla esitettävä musiikki, vokaalimusiikki. | Yksinlaulut, kuorosävellykset, oopperat ym. l. Suomen, Saksan l. Melodia on l:in peruselementti.

lauulun^{as} dem.s. Pieni l.

lauulunharrastaja s. -**hyrinä** s. Kuului hiljaisista l:ä.

lauuluniekka s. laulaja; laulujen t. runojen tekijä. | Pekka on kylän l. Heinäsirkka, niityn l. Tässä linnut asuu, l:niekat pienet krvi. — Terve sulle, suuri l. [= Petöfi] A.V.KOSKIMIES. -**nimi** s. mus. sanoita (esim. asteikkoja t. harjoituksia) laulettaessa käytetty sävelen nimi, tapallunimi; vrt. nuottinimi. | Do, re, mi jne. ovat l:ä.

lauulunjohtaja s. laulua (omalla laulullaan, kädenliikkeillä tms.) johtava henkilö. | Kanttori on seurakunnan l. Kuoron, kerhon l. L. antaa äänen. -**katkelma** s. -**lahja** s. laulukyky, -taito, laullinen lahjakkuus; vrt. laulunlahja. | Synnynnäiset l:at. Hänelle ei ole annettu l:aa. Kehittää l:ojaan. -**luritus** s. Laulurastaan l. -**omainen** a. -sesti adv. -suus^{as} omin. laulua muistuttava, laulun tapainen, laulunomainen; melodinen. | Sävellyksen l. hidas osa. Italian kielen l:suus. -**opettaja** s. Oppikoulun l. Toimia yksityisenä l:na. -**opetus** s. Kansakoulun, yksityinen l. Antaa, hoitaa l:ta. -**pätkä** s. Lyhyt, pieni, sievä l. -**renkutus** s. Tietä kuu-luu l:ta. -**sävel** s. = seur. | Hyräillä l:tä. Alem-

pana kylässä luikahtaa joku tyttölapsi l:en SILL. -sävelmä s. -tekijä s.

laulu numero s. Ohjelman l:umerot. -**nuotti** s. -**näyt[e]** s. L:teitä kansanmusiikista. -**näytelmä** s. (us. kevyehkö) aiheeltaan kansanomaisen t. porvarillinen näytelmä, johon on sijoitettu useita lauluja; vrt. ooppera, operetti. | Hauska, reipas, unkarilaisaiheinen l. -**näyttämö** s. musiikinäytelmiä esittävä teatteri, vars. ooppera. | Väinö Sola oli kansallisen l:mme kannattavia voimia. [Laulajatar] on vierailut useilla Euroopan l:illä.

laulunääni s. tav:mmin lauluaäni (1). | Ääni on lahja Herralta, liioinkin l. kivi. Hänellä se on l. ehkä parempi kuin Lejallakin LEHT.

laulu/ohjelma s. Tilaisuuden l:ohjelmasta mainittakoon N.N:n esittämät kansanlaulut. -**ohjelmisto** s. -**opetus** s. par. laulunopetus. -**opinnot** s. mon. Jatkanut l:tojaan S:n johdolla. -**opisto** s. -**oppilas** s. -**osa** s. Laulunäytelmän, oopperan, oratorion l:t. -**paikka** s. Kansanrunojen toisinnat vaihtelevat l:ojen mukaan. -**pedagogi** s. laulun opettaja. -**puu** s. kasvava puu, jossa linnuilla on tapana laulaa. | Linnun l. - *Kuv.* [Charlotta Lönnqvistin] vieraanvaraisuus merkitsi runoilijalle [= Kivelle] l:ta seitsemän vuoden aikana KOSKENN. -**rasta** s. Turdus ericetorum, kuusikoissa yleinen kaunis-ääninen rastas, hauki-, korpi-, kyntö-, laho-, yörastas. | L. laulaa, visertää. Kuusen latvasta kuului l:an lavertelu. Yön lyhyen ovat l:at -- vihellelleet AHO. -**rikas** a. par. lauluisa, laulukas, runsaslaukuinen, lauluista rikas. -**runo** (elma) s. lyyrillinen runo(elma); vrt. kertova runo(elma). -**runoilija** s. lyyrillinen runoilija, lyriikko. | Kreikkalainen l. Pindaros. -**runou** s. lyyrillinen runous, lyriikka; vrt. kertomurunous. | Kanteletar sisältää etupäässä l:tta. -**sali** s. Koulun l. -**sarja** s. Kilpisen l. "Tunturilauluja". [Kukko] alkaa toista l:ansa SILL. -**seppo**, -**seppä** s. *harv.* laulujen t. runojen tekijä, runoilija. -**seura** s., vars. *vanh.* laulukuo. | Maaseudun lukuisat l:t. Kuulua l:an. -**sikermä** s. Runebergin l. "Pikku kohtalo".

laulusilla^{as} s. *vaill.* Olla l. 'laulaa t. laulella jkn t. joidenkuiden kanssa'. Ruveta, ryhtyä l:e.

laulu/solisti s. laulusoolon esittäjä. | Orkesterin, kuoron l. Konsertin l. -**soolo** s. laulaen esitetty soolo.

laulusto² *koll.* s. (jnk alueen, kansan tms.) laulut. | Suomen kansan runsas l.

laulusulka s. kanalinnuun koiraan pitkistä ja koristeellisista pyrstösulista. | Kukan komeat l:sulat. -**suoritu** s. Tenorin mainiot l:kset. -**sävel** s. Peippo heläytti kirkkaan l:en. Puhdas l:ään ei ole aivan vieras nuorelle Koskeniemelle VILJANEN. — Kaunis, tuttu l. 'laulusävelmä'. -**sävelly** s. l. yksinlauluna esitetävä sävellys; vrt. kuorosävellys. | Sibeliuksen l:kset. Hengellinen l. 2. yl. laulamalla esitettävä sävellys; vrt. soitin-, orkesterisävellys. | Moniääninen l. Kantaatti on l. -**sävelmä** s. Viehättävä, suomalainen, uudenaikainen l. Laulu- ja tanssisävelmät. -**säveltäjä** s. yksinlaulujen säveltäjä. | Schubert on tunnettu var-

sinkin l:nä. -**taide** s. Hengellinen, vakava l. Suomalaisen l:teen edustajat. -**taidoton** a. l. lintu. -**taiteilija** s. Oopperan l:t. -**taito** s. Hyvä l. Näyttää, kehittää l:toaan. Kuhankeittäjä on kuuluisa l:dostaan. -**taitoinen** a. l. näyttelijä, lintu. -**taiturei** s. Satakieli on oikea l. -**tanssi** s. laulun säestämä tanssi. -**ta pa** s. Laulajattaren, kuoron l. Oikea, virheellinen l. Italialainen, saksalainen l. Kansanrunojen l. Runoilijan sanonta erosi ajan l:vasta. -**tekniikka** s. -**teos** s. -**tervehdys** s. jklle laulamalla suoritettu kunnian-, kiitollisuuden- tms. osoitus; serenadi. | Käydä l:k-sellä. YL l:k-sellä Lönnroin patsaalla. Lasten l. tasavallan presidentille. -**tilaisuus** s. Hengellinen l.

laulut on^{er} *kar.* a. L. syksyinen metsä. L:tomana, sydän sanattomana kuljin kyläraitilla edelleen LEHT.

laulu toveri s. -**tun[ti]** s. Koulun l. Olla l:nilla. Ottaa, pitää l:teja. -**tuotanto** s. Sibeliuksen l. -**tuuli** s. Olla mainiolla l:ella. Parin ryyppyn jälkeen miehet tulivat l:elle. -**tyyli** s. Italialainen l. Schumannin l. Kirjoittaa runoja l:in. -**tähti** s. etevä ja suosittu laulaja. | Oopperassa esiintyy uusi l. -**uutuu** s. -**valssi** s. valssi, johon on laulettavat sanat. -**varasto** s. Kuoron l. 'ohjelmisto'. -**veikko** s. laulaja (toveri). | Iloinen l. Laulakaamme, l:ot, / täyttää rintaa joka mies! A.V. KOSKIMIES. -**vihko** s. Koululaisen l. Painettu l. -**vire** s. Kuoro oli mainiossa l:essä. -**voimat** s. mon. laulamaan kykenevät henkilöt, (kykenevä) laulajisto. | Oopperassa on runsaasti hyviä l:ia. -**yhdistys** s. Akateeminen l. -**yyhte** s. Viisimiehin l. -**ään[i]** s. l. kyky synnyttää säveliä laulamalla; laulami-seen sopiva ääni. | Jklla on, jkltä puuttuu l. Hyvä, huono l. Kaunis, heleä, kova, kirkas, korkea, matala l. Ruma l. kuin variksellä. L:en puute on useimmiten synnynäminen. 2. laulamalla synnytetty ääni. | L. syntyy ilman virratessa äänihuulten lomitse. Rastas heläytti muutamia l:ia. Kuulla l:ia. 3. *harv.* jnk sävellyksen laulettavaksi tarkoitettu osa, laulettava melodia. | Kantaatin luontevasti kirjoitetut l:et.

laum[a]¹⁰ s. vrt. joukko, katras, liuma, liuta, parvi, ryhmä, rykelmä. 1. toisiaan lähellä olevien t. keskenään yhteen kuuluvien, tav. elollisten olioiden järjestymätön joukko. | Pieni, vähäinen, suuri l. Hajanainen, sekava l. Katselijoiden, kerjäläisten l. L. lapsia, vieraita. L. lampaita, poroja, pääskysii. Talossa on palvelijoita kokonainen l. Johtajaton joukko on pelkkä l. L. kasvaa, pienenee, hajaantuu. Elää, kulkea l:assa, l:oissa, l:oina. Kilpailijat lähtivät matkaan yhtenä l:ana 'rykelmänä'. Viholliset pakenivat päättömänä l:ana 'sekasorron vallassa'. Paimen kaitsee l:aansa. — *Kuv.* Herran, Jumalan l. 'uskovaiset'. 2. vars. mon. epäluukuinen, suuri joukko, paljous. | Hunnien l:at vyöryivät yli Euroopan. 3. us. *halv.* siitä, mikä edustaa (tav. yksilöllistä) kantaa vailla olevaa) suurta enemmistöä, yleistä mielipidettä tms., suuri yleisö, massa;) (yksi-lö. | Tahdoton l. Elokuva on tullut suurten

l:ojen huvitus. Kulkea, ulvoa l:an mukana 'olla samaa mieltä enemmistön kanssa'. -- neron syntyperäinen kammo kaikkea l:aa kohtaan KOSKENN. 4. yhd. Hanhi-, hevos-, kana-, koi-
ra-, lammak-, poro-, sika-, susi-, sääski-, va-
risl.; ihmis-, kerjäläis-, lapsi-, mies-, poika-,
rosvo-, tyttö-, työläis-, vihollis-, äänestäjä;
sotal.

laumajeläin s. laumoittain elävä eläin. | Anti-
looppi on l. — Kuv. Ihminen on l. 'ajattelee ja
toimii enemmistön tavoin'. — **henki** s., tav.
halv. (suuren) joukon keskuudessa vallitseva
yhteinen ajatustapa. | Yksilöllisyyden hävi-
tävä l. — **henkinen** a., tav. *halv.* suuren jou-
kon t. enemmistön tavoin ajatteleva, epäit-
senäinen. | L. ihminen. — **ihminen** s., tav. *halv.*
laumahenkinen, epäitsenäinen ihminen, jouk-
koihminen. | Persoonaton l. — **liike** s., tav. *halv.*
henkinen virtaus, jonka kannattajina ovat
(tav. epäitsenäisesti ajattelevat ja toimivat)
suuret ihmisjoukot; vrt. joukkoliike. | Uskon-
nollinen, yhteiskunnallinen l. — **olento** s. Lam-
paat ovat l:ja. — **vaisto** s. vaisto, joka saa eläi-
met ja ihmiset pysyttelemään joukossa; jouk-
koon kuuluville yksilöille yhteinen vaisto. |
Alkukantainen l. Kansallissosialistinen sotil-
laskasvatus oli omiansa l:jen kehittämiseen.

laumoittain adv. 1. laumassa, laumana, lau-
moina. | Sopulit elävät l. 2. laumamäärin, suu-
rin laumoin. | Kansaa vaelsi juhlaan l. Poroja
kuoli l. Rannalla vilisi l. salakoita.

laumoittu a¹ v. kokoon tuota l. liittyy laumaksi. |
Porot l:vat kiima-ajan alkaessa.

launi s. kal. mets. kalastettaessa, harv. met-
sästettäessä käytetty, päistään terävä puinen
t. luinen syöttipuu, joka keskeltä kiinnite-
tään kannatuslankaan.

laupuden/sisar s. tav. jhk kristilliseen järjes-
töön kuuluva, laupudentyötä (vars. sairaiden
hoitoa) harjoittava nainen; joskus yl. sairaan-
hoitaja. | Katolisia l:sisaria vastaavat meillä
seurakuntasisaret. — **teko** s. — **toiminta** s. Har-
joittaa kristillistä l:a. — **työ** s. Sairaiden hoita-
minen, köyhien auttaminen, kodittomien las-
ten huoltaminen ym. l:t. Kristillinen l. Har-
joittaa, tehdä l:tä.

laupudet/on ^{ov} kar. a. -tomuus^{ov} omin. < seur. |
Sillä tuomio on l. sille, joka ei ole laupeutta
tehnyt ut.

laupus ^{ov} omin., vars. usk. (vanh. laupius) <
seur. | Osoittaa l:tta jkille, jkta kohtaan. Har-
joittaa l:tta. Tehdä l:den töitä (myös √).
Jumalan käsittämätön l. Herra suuressa l:des-
saan armahtaa katuvaa syntistä. -- teen
l:den [= osoitan laupeutta] tuhansille, jotka
minua rakastavat vt. Autuaat ovat laupiaat,
sillä he saavat l:den ut. -- jonkinlainen hy-
vää suopa l. silmissä aho.

laupia ^{ov} a. -asti adv. 1. rakastavan ja an-
teeksiantavan lempeä, lempeästi auttava, hy-
väsydäminen, säälivä, armias, armollinen, ar-
mahtava, armelias. | L. Herra Jumala. Herra
on armahtavainen ja l., pitkämielinen ja suuri
armossa vt. Jalomielinen ja l. ihminen. L.
samarialainen (myös kuv. avun tarpeessa ole-
via lähimmäisiään auliisti auttava henkilö).

Jumalan l. varjelus. — Huudahduksissa. | L.
(luoja), miten paleisi! Voi l! L. taivas, mikä
sinun on? 2. us. *halv.* lempeä, hyväluontoinen,
lauhkea, säyseä, sävyisä. | L. kuin lammas. Pu-
hua l:alla äänellä. Katsoo l:asti. Alistunut,
miltei l. ilme aho. -- parkittu mies l:ana is-
tuu tuolinsa etupienoilla kilpi. L:an näköinen
vasikka LEINONEN. -- edellisehtoon l. kajo
SILL.

laupio s. murt. laipio.

laupius ^{ov} omin. vanh. = laupeus. | -- ei kotiudu
l. ihmiskukaan KOSKENN.

lauriinihapo s. kiteinen rasvahapto, jota on
glyseroliesterinä mm. laakerinmarja- ja koo-
kospähkinäöljyssä.

lausah/della ^{ov} frekv.v. -telu^{ov} teonn. < seur. |
L. arvosteluja. [Pojat] omituisella hartaudel-
la l:telivat erittäin syvämielisiä ajatuksia
SILL.

lausah/taa ^{ov} mom.v. -dus^{ov} teonn. < lausua. |
L. sana, pari. L. jk ajatus, mieltelmä, kohte-
liaisuus. Lyhyt l:du. "Oho!" l:ti Pekka.

lausas ^{ov} a. murt. lauska, | L. puu, kuusi.

lause ^{ov} s. 1. yleisk. ajatuksen kielellinen ilmaus,
vars. yhtenäisen ajatuksen ilmeisevien (puhut-
tujen t. kirjoitettujen) sanojen jakso, jollainen
kirjoituksessa tav. aloitetaan isolla kirjaimella
ja päätetään pisteellä, lausuma, lauselmä, vir-
ke. | Lyhyt, suppea, pitkä l. Yksinkertainen,
ytimäkäs, mutkikas, hankala, monisanainen l.
Lentävä l. 'kiteytynyt sanonta, joka tav. pe-
rustuu jkn (kuuluisan) henkilön lausumaan'.
Sanoa, lukea, kirjoittaa muutamia l:ita. Pu-
hua selvin l:in. Puhujan l. katkeaa, jää kes-
ken. Sanovi sanalla tuolla, / lausui tuolla
l:hella kal. -- lentelit l:et ja kiukkuiset kom-
pasanat heidän välillensä krvi. Pikku l:ita
vaihdeltiin, hiukan tähtäileviä ja kaksimieli-
siä sanoja sanottiin SILL. — Yhd. ennus-, kii-
tos-, miete-, moite-, ohje-, tervehdysl.; isku-,
mieli-, muisto-, ohjelma-, tunnus-, vaali-, va-
lio-, ydinl.; raamatunl. 2. kiel. sen sieluntoi-
minnan kieli-ilmaus, jossa mielle yhdistetään
toiseen; vrt. virke. | L:elta ei vaadita mitään
muodollista ominaisuutta, vaan l:ita ovat esim.
"Ota!", "Isä tulee", "Tänään sataa", "Anteek-
si!" Tavallisin l. on ns. lytallinen l., jossa on
l:en pääjäsenet subjekti ja predikaatti tai ai-
nakin predikaatti; vaillinainen on l., josta pre-
dikaatti tai kumpikin pääjäsen puuttuu. Virk-
keessä on niin monta l:tta, kuin siinä on pre-
dikaatteja. Yksinäinen l. eli yksinäisl. 'lause,
joka yksinään muodostaa virkkeen'. Yhdistet-
ty l. eli yhdysl. 'virke, jossa on useampia kuin
yksi predikaatti, lauseyhdistys'. Rinnasteiset
l:et. Alistava eli hallitseva on l., jota toinen täy-
dentää, alisteinen taas sellainen, joka itse täy-
dentää toista. Lainattu l. 'lause, joka esittää
asian jkn toisen sanomana t. ajattelemana'. —
Yhd. ehto-, huudahdus-, kehotus-, kysymys-,
käsky-, myönnitys- t. myöntö-, toivomus-, väl-
tel.; yhdys-, yksinäisl.; esi-, jälki-, välil.;
johtol.; ali-, pää-, sivu-, yllil.; adverbiaali-,
attribuutti-, määräys-, objekti-, subjektil.;
finaali-, kausaali-, konditionaali-, konsessiivi-,
temporaalil.; että--, jos--, kun-l.; esimerkkil.

3. vain yhd. useita (1. kohdassa mainittuja) lauseita käsittävä puhutun t. kirjoitetun kielen jakso, lausuma, lause, lausunto. | Alku-, esi-, johdanto-, loppu-, (epä)luottamus-, ponsi-, puolto-, vastal. 4. lak. vanh. lausunto. | Oikeudelle kuulukoon -- valituksesta asianhaaran mukaan l:ensa antaa LK. 5. mus. → lauseke.

lausea²¹ a. harv. lauhkea, hyväluontoinen. | -- vieraan olennossa oli jotakin naismaisen l:aa TOPPILA.

lause|aksentti s. kiel. lausepaino. -**analyysi** s. kiel. lauseenjäsennys. -**asema** s. kiel. sanan asema lauseessa. | Sanan äänneasu saattaa l:n perusteella vaihdella.

lauseen|alkuinen a. kiel. lauseen alussa oleva. | L. sana. -**jäsen** s. kiel. lauseen jokainen (yhden t. useamman sanan muodostama) osa siinä tehtävässä, joka sillä lauseessa on. | L:istä tärkeimmät ovat subjekti ja predikaatti. -**jäsennys** s. kiel. lauseen erittely jäseniinsä, lauseanalyysi. -**katkelma** s. Vähäisiä l:ia. -**osa** s. 1. Erotin puheesta vain yksityisiä l:ia. 2. kiel. lausejäsen. | Subjekti ja predikaatti ovat lauseen pääjäsenet, muut l:at ovat määryksiä. -**rakenne** s. kiel. -**vastike** s. kiel. epäitsenäisen lauseensa, jossa predikaattia vastaavana osana on verbin infinitiivi- t. partiisiipimuoto ja joka merkitykseltään vastaa silvulausetta. | L:keitä ovat esim. partiisiippi-, temporaali- ja finaali-rakenne. -**vastine** s. kiel. = ed.

lause|foneettinen a. kiel. 1. lauseasemasta johtuva. | L. ilmiö, ääntenmuutos. 2. lausefoneetiikkaa koskeva t. siihen kuuluva, lausefoneetiikan. | L. havainto, tutkimus. -**foneetiikka** s. kiel. lauseen sisäisiä ja lauseiden välisiä foneettisia ilmiöitä sekä lauseasemasta johtuvia ääntenmuutoksia tutkiva tieteenhaara.

-**lauseinen²²** poss.a. Kankea-, lyhyt-, pitkä-, selvä-, monil.

lauseisto²³ koll.s.

lausejakso s. Pitkä, vaikeatajuinen l.

lauseke²⁴ s. 1. harv. lyhyt lause, lausuma, lause, lausuma. | Käyttää puheessaan yllättäviä käänteitä ja lyhyitä l:keitä. 2. mus. kolmen t. useamman säkeen muodostama rytmillinen ja melodinen kokonaisuus, periodi. | Jonomainen, parillinen l. Kahden säeparin muodostama l. L:keen kauniisti pyörivä loppu. 3. mat. laskutoimitusten merkitty tulos, so. suureita t. funktioita sisältävä matemaattinen ilmaus, jossa on merkittynä mikä laskutoimitus t. operaatio (laskutoimituksia t. operaatioita) niihin on sovellettava; syn. ekspressio. | L. 2(a+b). Yhtälö on kahden luvun tai l:keen merkitty yhtäsuuruus. Kokonainen, rationaalinen l. — Yhd. juuri-, kokonais-, murtol. 4. liik. harv. = klausuuli.

lauseke|muoto s. mus. Tavallisin l. on 4-säkeinen, kahteen säepariin jakautuva. -**rakenne** s. mus. Sävellyksen l.

-**lausekkeinen²⁵** poss.a. < lauseke. | Yksi-, kaksil.

lause|korko s. kiel. korko, joka sanoilla on lauseessa toisiinsa verrattuina; vrt. sanakorko.

-**kuvio** s. Käyttää esityksessään l:ita. Annomi-naatio on l., jossa kaksi saman substantiivien eri sijamuotoa liittyy toisiinsa (esim. "lyökäme käsi kätehen"). -**käänne** s., vars. mon. sanontatapa, lausetapa, puheenparisi. | Retorinen, taiteellinen l. Yllättävä l. Puhua rohkein, kansanomaisin l:tein.

lause|ma²⁶ s. lausuma, lause, virke; lausuttu (t. kirjoitettu) ajatelma, mieltelmä, arvostelma, määritelmä tms. | Suorasanainen, runopukui-nen l. Lyhyt, suppea l. Syvälinen l. Tulokset voimme esittää seuraavana l:ana: --. Kuuluisuuksien l:ia käytetään usein sitaatteina. Arkioloissa hän käytti sen [Raamatun] l:ia sat-tuvina puheenparsina LINN. — Yhd. alku-, ehto-, kysymys-, käänteis-, loppu-, mieli-, mielte-, perus-, ponsi-, päätös-, väitös.

lause|lyhenne s. pikakirjoituksessa: lyhenne, jonka merkitys selviää lauseyhteydestä ja jona voi olla päätteen-, vartalon- t. sananheitto. -**lyhennys** s. kiel. vanh. lauseenvastike. -**melodia** s. kiel. lauseen melodinen kulku. -**muodostus** s. lause(id)en muodostus. -**muoto** s. Kömpelö, vierasperäinen l. -**opilli|nen** a. kiel. -sesti adv. lauseoppiin kuuluva t. sitä koskeva, syntakti-nen. | L. erikoisuus, virhe. L. tutkimus. L:sesti toisiaan lähellä olevat kielet. -**oppi** s. kiel. se kielioopin osa, joka käsittelee lauseen rakennetta ja osia, syntaksi; vrt. äänne-, sana-, muoto-oppi. -**paino** s. kiel. paino, joka sanoilla on lauseessa toisiinsa verrattuina, loo-gillinen paino, lauseaksentti; vrt. sanapaino. | L. vastaa sanan ilmaiseman käsitteen, toi-minnan tms. kulloistakin tärkeyttä puhujan kannalta. -**painoll|nen** a. kiel. -suus omin. L. sana, asema. -**painot|on** a. kiel. -tomuus omin. Sidesanat ovat tavallisesti l:tomia. -**parsi** s. jhk vakiintuneeseen muotoon kiteytynyt sanonta, sanontatapa, puheenparisi. | L. "aika on rahaa". Tavallinen, yleinen, kulunut l. Kohtelias l. -**parsisto** koll.s. -**poljento** s. lau-seiden poljento, lauserytmi. | Raamatun juh-lallinen l. -**raken|ne** s., vars. kiel. lause(id)en rakenne. | Kielen, murteen, kirjailijan l. Vir-heetön, selvä, sujuva, mutkikas l. Venäjä on vaikuttanut karjalan kielen l:teeseen. -**raken-nelma** s., vars. kiel. Huolitellusti sommiteltu l. -**rytmi** s. lausepoljento. -**tapa** s. sanonta, sanontatapa, lause-, puheenparisi. | Tavallinen, omintakeinen, ilmeikäs l. Arkityylinen, ruot-sinvoittoinen l. Käyttää jtk l:a. -**tyyli** s. Ahon ilmeikäs l. -**tyyppi** s. Yleisin l. on sel-lainen, jossa subjekti ja predikaatti ovat ilmi-pantuina. -**yhdisty|s** s. kiel. kahden t. useam-man lauseen muodostama yhdistys, yhdyslau-se, virke. | Alisteinen, rinnasteinen l. L:ksen eri osat erotetaan toisistaan tavallisimmin pil-kulla. -**yhtey|s** s. kiel. L:destä irrallaan oleva puhuttelusana. Sanan merkitys selviää parhaiten l:destä.

lausia²⁷ v. vanh. runok. lausua. | -- niin tie-täjät tiesi ja laulajat l:i LEINO.

lausa²⁸ a. murt. vars. puusta: helposti hal-keava, lausas. | Haapa on l:a puuta.

lausa|a²⁹ v. 1. ilmaista jtk (tav. lyhyesti) pu-huttua t. kirjoitettua kieltä ilmaisuvälimeinää

käyttäen, ilmaista sanoin, antaa toisten kuulla t. saada tietää jtk, sanoa, virkkaa, mainita, esittää a. henkilösubj:n ohella. | L. jtk ääneen, sanoin. L. sanottavansa kuuluvalla äänellä. L. ajatuksensa, mielipiteensä. L. arvostelu, mietelmä, tuomio, väite. L. totuus, kohteliaisuus, hävyttömyys, sukkeluus. L. kiitoksensa, tunnustuksensa, paheksumisensa. Lausu luku 4296! Teoreema voidaan l. kaavana: --. "Hyvästi!" l. i. Matti. Vieras poistui sanaakaan l: matta. L. [= toivottaa] jku tervetulleeksi. Kokous l: i toivomuksenaan, että --. Eräissä teoksissaan N.N. l: u: --. Seuran syntysanat l: ttiin Kuopiossa pidetyssä kokouksessa. -- kaikki l: ivat hänestä hyvän todistuksen vt. -- lausua ilmi, julki. En voi olla l: matta ilmi ihailuani, b. asiasubj:n ohella. | Suu, kieli l: u. Kieleni l: u mitä sydämeni kuiskaa kivr. Lainkohta ei lausu [= mainitse, esitä] asiasta mitään. Asetus l: u selvästi periaatteen, että --. Suhdeluku l: u [= ilmaisee], montako pienempää yksikköä tarvitaan yhden suuremman yksikön muodostamiseen. -- Yhd. julki. 2. ääntää, artikuloida. | L. äänne, sana, lause. L. selvästi, epäselvästi. Liisa ei osaa vielä l. r-äännettä. Englannin kieli on suomalaisesta vaikeaa l. Lausu nimet oikein! 3. esittää taiteellisesti runoa (t. proosaa), resitoida, deklamoida. | L. runo(a). L. ulkoa, kirjasta. L. hyvin, huonosti, ilmeikkäästi. Kansanlaulut taiteellisesti l: ttuina.

lausuilla¹⁰ *frekv.v.* < ed. | L: ee harvaksen mietteittäen. L. näytelmän vuorosanoja. Ellös l: ko näin koreasti, muoriseni kivr. -- siekallemattomaan tapaansa l: i arvostelujaan ihmisistä WILKUNA.

lausuja¹⁰ *tek.* Yhdistyksen syntysanojen l. -- Vars. lausunnan (2) esittäjä, lausuntataiteilija. | Runon l. Koulun paras l. Lausuja N.N. -- Yhd. runonl.

lausujatar¹⁴ *s.* naispuolinen lausuntataiteilija. **lausumija**¹³ *s.* se mikä lausutaan, so. jtk asiaa koskevan ajatuksen t. ajatussarjan kielellinen ilmaus, yhden t. useamman lauseen muodostama kokonaisuus, lause, lauselmä, lausunto. | Sisällykseltään l. saattaa olla arvostelma, mietelmä, johtopäätös, huomautus, kysymys tms. Tyhjentävä, perusteellinen l. Ajatukseltaan epäselvä l. Suopea, jyrkkä, pilkallinen l. Jkn henkilön, kokouksen, puolueen l. Mietinnöstä poistettiin tätä asiaa koskeva l. Šekin varmennukseksi merkitään sana "varmennetaan" tai jokin muu vastaava l. -- Yhd. julki-, päätösl.

lausumatapa¹ *s.* sanonta (tapa). | Kansankieli rikastaa alinomaan kirjakielen l: oja. -- runollinen l. jossa sanaleikki sai ylivalvan KIANTO.

lausumaton¹⁷ *kielt.a.* L. ajatus, epäily. Tuntee sanoin l: ta kiitollisuutta.

lausumisharjoitus *s.* -ta pa *s.* Äänteiden, sanan l. Meillä on omaksuttu l., jonka mukaan latinan kirjoitettu c äännetään k: ksi. a + b voidaan ilmaista l: valla a plus b. -- Pateettinen l.

lausunnalli¹¹ *nen*¹¹ *a.* -sesti *adv.* -suus¹¹ *omin.* 1. lausunnalla tapahtuva. | L. esitys. 2. lausuntaan kuuluva t. sitä koskeva, lausunnan vaa-

tima; us. par. lausunnan, lausunta-. | Esitelmän l. puoli. L. koulutus. L: sesti [= lausunnan kannalta, puolesta] oivallinen esitys. 3. lausunnan tapainen, -omainen, lausuntaa muistuttava, resitoiva. | Liturgian l. lukeminen. Vuoropuhelun l. luonne. L: sesti käsitelty lauluosa.

lausunnanopettaja *s.*

lausunnonantaja *s.*

lausun¹⁵ *teonn.* < lausua. 1. ääntäminen, artikulointi. | Äänteiden, sanojen l. Tekstin selvä l. 2. runo(je)n t. us. myös suorasanaisten kirjallisen tuotteen taiteellinen esittäminen; suullinen esitys (taito t. -taide), kaunoluku, deklamaatio. | Runon l. Ohjelmassa on mm. näyttelijä N: n l: taa. Harrastaa, opiskella l: taa. L: nan opettaja (myös j). -- Yhd. joukko-, kuoro-, taidel.; runonl.

lausunta¹⁵ *esitys* *s.* Taiteilija N.N: n l. -harjoitus *s.* -harrastus *s.* -ilta *s.* illaksi järjestetty taidelausuntatilaisuus. | Pitää l. Ella Erosen draamallinen l. -kerho *s.* -kilpailu *s.*, tav. *mon.* Nuorten l: t. -kuoro *s.* lausuntaa esittävä kuoro. | Kansakoululaisten l. -kurssit *s.* *mon.* -mestari *s.* -mestaruus *s.* Akateeminen l. -numero *s.* L: ksi sopiva runo. Esittää l: ita. -ohjelma *s.* -ohjelmisto *s.* Runo, joka kuuluu useiden taiteilijain l: on. -taide *s.* esittävä taide, jonka harjoittaja etup. äänen keinoilla tulkitsee taidekirjallisuuden tuotteita. -taiteilija (tar) *s.* lausuntataiteen harjoittaja, lausujatar. -taito *s.* Kehittää l: aan. -tapa *s.* 1. ääntämistapa. | Äänteiden, sanan l. 2. runojen tms. esittämistapa. | Runon l. Lausujan l. 3. harv. sanontatapa. | Ytimekäs, tavallinen l. -tehtävä *s.* Harjoitteleville annettavat l: t. Kiitollinen, sopiva l. -tuntti *s.* lausunnan oppitunti. | Ottaa, pitää l: eja.

lausun¹⁶ *to*¹⁶ *s.* 1. mielipiteen ilmaisu, jolla tav. ei ole velvoittavan tahdonilmaisun luonnetta; vrt. selitys, arvostelu, mietintö, päätös. | Asian tuntijan, viranomaisen, lääkärin, todistajan l. Komitean l. Suulliset, kirjalliset l: not. Hyvä, moittiva, hylkäävä l. Antaa l: to (nsa) jstak asiasta. Pyytää jkn t. jklta l: to(a) jstak. Eduskunnan valiokunnat antavat useimmiten l: tonsa mietinnön nimisinä. -- Yhd. ennakko-, loppul.; haastattelu-, (sanoma)lehti-, paheksumis-, tarkastusl.; asiantuntijan, lääkärin, todistajan l. 2. vanh. lausunta. | Juhlan ohjelmassa oli mm. laulua ja l: toa.

lausunto¹⁶ *-oikeus* *s.* oikeus antaa lausunto. | Helmikuun manifestin mukaan Suomen valtiopäivillä piti olla vain l. sellaisten lakien säätämässä, jotka olivat tarkoitettut keisarikuntaa varten. -vapaus *s.* kansalaisten oikeus vapaasti ilmaista ajatuksensa ja mielipiteensä suullisesti t. kirjallisessa esityksessä, sananvapaus. | L: teen sen laajemmassa merkityksessä luetaan myös painovapaus. Suomessa l. turvattiin 1906 annetulla perustuslainvoimaisella lailla.

laususkell¹⁸ *a*¹⁸ *frekv.v.* (< lausua) lausulla. | L. runoa, mielelmiä. [Ranskalaisia sanoja] ei hän suinkaan l: ut kokeeteratakseen LEHT.

lausut¹⁸ *taa*¹⁸ *fakt.v.* < lausua. 1. L. oppilailla

runoa. 2. *mus.* -us⁶¹ *teonn.* soveltaa musiikki oikealla tavalla tekstiin. | L:uksen tarkoituksena on sävelten rytmin ja melodiikan muodostaminen mahdollisimman lähelle sävellettyjen sanojen luonnollista ja loogillista lausumista. Hyvin l:ettu laulu, sävellys.

lau/ta¹⁰⁴ s. 1. (tav. konesahassa tehty) leveyttään huomattavasti pitempi ohuehko puulevy; *puut.* sahattu puutavara, jonka paksuus on $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{3}{4}$ " ja leveys vähintään 3"; vrt. *päre*, *paanu*, *kimpi*, *rima*, *riuku*, *soiro*, *lankku*. | *Ka-pea*, *leveä*, *ohut*, *paksu*, *lyhyt*, *pitkä* l. Kolmen metrin pituinen, tuuman paksuinen l. 50 metriä tuuman [= tuuman paksuista] l:taa. *Sileä*, *karkea*, *höylätty*, *höyläämätön* l. Ruodittettu l. Puhdas, puoli puhdas [= täysi-, vajaa-särmäinen] l. Suora, kiero l. L:dan pää, reuna, särmä. L:dan pätkä, kappale (myös \cup). Veneen l:dat, Ojan yli johtava l. L:doista rakennettu, l:doilla vuorattu talo. L:doista tehty aita, katto, ovi, Lattia on l:taa, l:dasta, l:doista. Sahata, syrjäätä, särmätä l:toja. — *Erik. a.* hyppylauta (2). | *Hypätä* l:taa. b. hylly(lauta). | *Mäkelä*, tuolla l:dalla näette seitsemän aapiasta *Kivi. e.* ruumislaute. | *Ruumis*, vainaja makaa l:dalla. Nostaa jku l:dalle. -- *pesty*, *puettu* ja l:dalle oikaistu *linn.* Terve oli kun läksin ja nyt jo l:dalla [= vainajana] *Jorun.* Eukko kun tuota otti ja oikaisi l:dalle [= kuoli] *hefor. d.* ruumisarkun laute. | Toinen l:doissa [= kuolleena arkussa], toinen raudoissa *sp.* -- väliin neljän l:dan / käyn kerran nukkumaan *kosken.* -- tietäjä, joka saapi vaikka l:tojakin potkaisemaan [= kuolemaan] *Kauppih. e.* *yhä.* Koivu-, kuusi-, mänty-, tammil-, pinta-, sydänl.; hylky-, jäte-, pontti-, raaka-, rimal.; harja-, kansi-, katto-, kynny-, lattia-, nurkka-, ovi-, permanto-, pääty-, räystä-, seinä-, varpe-, vuoril.; astia-, astuin-, hyppy-, istuin-, keinu-, ponnahdus-, ponnistul.; leipä-, ruumisl.; pisara-, tuulil.; ala-, alus-, etu-, jalka-, kannatus-, laita-, perä-, pohja-, poikki-, päällys-, päate-, rinta-, selkä-, side-, sivu-, syrjä-, tuki-, väli-, ylä-, hylly-, laatikko-, venel.

2. lautapelin puinen t. esim. pahvinen pelialusta. | *Šakki*, tammipelin l. Lähetit liikkuvat l:dalla [šakkipelissä] vinoittain. Pelata l:taa 'lautapeliä'. — *lyödä jku t. jk laudalta* (kuv.) "lyödä pois pelistä", olla parempi, syrjäyttää parempana, voittaa. | *Löi* l:dalta kilpailijat. Kotimaiset tuotteet pystyvät lyömään l:dalta ulkomaiset. -- aina minä -- yhden penikan l:dalta lyön *aho.* — *Yhd.* šakki-, tammil.

3. *harv.* pöytä(levy). | *Lyödä* kintaat, rukaset l:taan 'luopua yrityksestä, tehdä vararikko'.

4. yhd:ojen jälkiosana erill. laudasta valmistetuista esineistä t. myös esineistä, joissa jk olennainen osa on laudasta t. laudoista: kaulaus-, leikkuu-, piirustus-, pyynti-, silitysl.; mallil.; harjus-, harri-, kypälä-, lintu.; potkul.

5. ks. silmälaute.

lauta|aine s. Vuoraukseen tarvittavat l:-aineet.

--aita s. Pihaa ympäröi korkea l. --alusta s. --hyppy s. *urh.* ponnahduslaudalta suoritettu uimahyppy.

lautainen⁶³ *ain.* ja *poss.a.* L. vaja, katto, lattia. — *Yhd.* harva-, leveä-, tiheä.; yksi-, kaksil. **lauta|jalka** s. 1. myös a. = latuskajalka. 2. *puut.* Pohjois-Amerikassa käytetty sahatavaran mit-tayksikkö: 1/12 kuutiojalkaa. -**kansi** s. -**karkko** s. lautatapuli. -**kasa** s. -**katos** s. Avonainen l. -**katto** s. Rakennuksen, huoneen l. L:on laudat asetetaan lomittain harjalta räystääl-le. -**kattoinen** a. L. aitta. -**kavio** s. = latuskavio. -**kehikko** s. Betoni valetaan l:on. -**kehys** s. Oven l. -**kerros** s. -**koju** s. Harva, viheliäinen l.

lautakun|ta s. 1. jtk (kunnallista, taloudellista, terveydenhoito- tms.) tehtävää varten valittu t. määrätty, useiden henkilöiden muodostama elin. | Kuusimiehininen l. Kunnallinen l. Val-tion l:nat. Työväen asiain l. L:nan puheen-johtaja, sihteeri, jäsenet. — *Yhd.* arvostelu-, asutus-, holhous-, huolto-, kalastus-, kieli-, kiinteistö-, kirjasto-, kurinpito-, lastensuo-jelu-, majoitus-, metsänhoito-, musiikki-, pal-kinto-, raittius-, satama-, sovitte-lu, terveydenhoito-, tie-, tutkinto-, urheilu-, vaali-, ve-rotus-, vuokral.; kunnallisl.; keskusl. 2. erik. kihlakunnanoikeudessa (aik. muissakin oi-keusasteissa) tuomarin avuksi asetettu, pai-kallisosuhteita tunteva ja kansan oikeuskä-sitystä edustava maallikkajäsenistö, lautamie-histö. | Jos koko l. yksimielisesti on toista mieltä kuin tuomari, tulee l:nan mielipide oi-keuden päätökseksi.

lauta|kuorma s. -**laatikko** s. -**lattia** s. Huoneessa on l. -**lava** s. -**levy** s. -**luukku** s. Ikkunat voi-tiin ulkoapäin peittää l:uilla. -**mainen**⁶³ *kalt.a.* L. työntövalta. -**maja** s. -**miehistö** *koll.s.* < seur.

lautamie|s s. kihlakunnanoikeuden lautakunnan jäsen. | Toimia l:henä. Valita l:heksi.

lauta|nen⁶³ s. 1. matala, pyöreä (posliininen, fa-janssinen, puinen, metallinen tms.) syömäas-tia; vrt. vati, kulho, malja. | Pieni l. Matala, syvä l. Tyhjä, täysi l. Syödä l:selta. Ottaa, panna ruokaa l:selle. Voi tuodaan pöytään l:sella. Vaihtaa puhtaat l:set. Silmät suuret ja pyöreät kuin l:set. Litteä kuin l. — *Yhd.* emal-ji-, fajanssi-, hopea-, lasi-, posliini-, puu-, tinal.; hedelmä-, jälkiruoka-, kakku-, kala-, leikkele-, leipä-, leivos-, liemi-, paisti-, puuro-, voil.; öylättil.; alus-, pikku-, seinäl. 2. ed:tä muistuttavista pyöreistä, tav. lievästi kuperaan levyn muotoisista esineistä. | Talousvaa'an l. 'kuppi'. Lentävä l. [uusiksi ilma-aseiksi t. -aluk-siksi väitetyistä nopeakulkuisista taivaalla ha-vaituista valo- ja ääni-ilmiöistä]. — *Erik. a.* *tekn.* (höyrykoneen t. moottorin) venttiiliä sul-keva levymäinen osa, venttiililautanen, -kartio. b. *maat.* lautas-äkeen kupera, teräväreunaista lautasta muistuttava muokkaava osa. c. *mon. mus.* = levyt. | L:sia vastakkain lyötessä syn-tyy voimakkuudeltaan vaihteleva sähköinen ääni. — *Yhd.* lyömäl:set. d. *urh.* pesäpallo-pelissä: syöttölautanen. | Jos pallo ei putoa l:selle, syöttö on väärä. — *Yhd.* syöttöl. 3. vars.

hevosesta, harvemmin lehmästä, lampaasta t. siasta: lantiosta hännän juureen ulottuva takaruumiin (kaareva) yläkuve. | Lyhyt, kapea, taaksepäin kalteva, pysty l. Taputtaa l:selle. Lämäytteli ruunaa ohjasperillä l:sille. Pääsisäisnoidat leikkivät nahkapaloja lehmien l:sista. 4. *harv.* pieni lauta. | Suu veti revon ritahan, / kieli karpän l:sehen [= pyydyslautaan, satimeen] *KAL.*

lauta/oja s. lautaputkellinen salaoja. -**ovi** s. yl. laudoista tehty ovi; *rak.* yhteen kerrokseen vierekkäin asetuista laudoista tehty ovi; vrt. peiliövi, laudoitettu ovi. -**parakk/i** s. Sotilaiden majoittaminen l:eihin. -**pel/i** s. peli, jota pelataan siirtämällä nappuloita jnk alustan ruutuja t. muita kuvioita pitkin. | L:ejä ovat tammipeli, šakki, halma ym. Pelata l:iä. -**per-manto** s. -**piha** s. tav:mmin lautatarha. -**pino** s. -**pohja** s. Sängyn l. Auman l. -**porti** s. -**putki** s. Salaojan l. -**päinen** a., vars. *ark.* tyhmä, puu-, pölkkypäinen. | Oletko sinä ihan l.! -**pää** a. -- en ole se, joka pistää jotain hampaan koolon ja kävelee kuin l. härkä [= härkä, jonka otsaan on kiinnitetty lauta, ettei se näkisi puskea t. hypätä aidan yli] *KIVI.* — *Ark.* = lauta-päinen. — *S:sesti.* Samanlainen l. kuin veljensäkin *KATAJA.* -**rakennus** s. Hatara, kylmä l. -**risti** s. Vaatimaton l. haudalla. -**ristikko** s. Katon l. -**saha** s. lautojen sahaamiseen käytetty saha.

lautasaura s. *maat.* aura, jonka maata leikkaavana teränä on pyöreä, teräväsärmäinen, vinottain ajosuuntaa vastaan pyörivä teräslevy. **lauta seinä** s. Ohut, moninkertainen, tiivis l. Huone jaettiin l:seinällä kahtia. -**seinäinen** a. l. rakennus, huone.

lautasellinen^m s. lautasen täysi. | L. ruokaa, marjoja. Pekka pisteli suuhunsa velliä suuren l:sen.

lauthyly s.

lauta siipi s. Tuulimyllyn l. -**silta** s.

-**lautasinen**^m *poss.a.* < lautanen 3. | Kapea-, leveä.

lautasjää s. (irralisina) pyöreähköinä levyinä esiintyvä jää. -**kasa** s. Pesemätön l. -**kyhmy** s. hevosen hännän tyven etupolella oleva ko-hoama. -**liha** s. vrt. lautanen 3. | Hevosen l:kset.

lautasliina s. pieni kangas- t. paperiliina, jollaisia aterioitaessa käytetään suun (ja käsien) pyyhkimiseen ja vaatteiden suojelemiseen, salvetti, servietti. | Paperinen l. Jokaisen lautasen vieressä on sievästi taitettu l. Pyyhkiä suutaan l:lla. -**laukku** s. kangas- (t. paperi)-suojus, jossa lautasliina(t) käytön välillä pidetään. | Kirjottu l. -**rengas** s. rengas, jossa rullalle käärittyä kankaista lautasliinaa käytön välillä pidetään. | Hopeinen, puinen l.

lautasmainen^m *kalt.a.* -maisesti *aadv.* < lautanen l. | L. malja. -**murskain** s. *tekn.* murskauskone, jonka rouhivat osat ovat lautasen tapaiset. -**putki** s. *sähk.* hehkulampun jalustasta sisään johtava, ulommasta päästään lautasmaisesti kovertuva lasiputki, jonka läpi hehkulangat kulkevat. -**pyörä** s. *tekn.* 1. = kruunupyörä. 2. auton tasauspyörästä iso käyttö-

pyörä. -**siipi** s. *maat.* lautasauran siipi. -**tah-ko** s. *tekn.* tahko, jonka kiekko muistuttaa kuperaa lautasta.

lauta/suoja s. -**suojaus** s. L. varjelee konetta kastamasta.

lautasventtiili s. *tekn.* venttiili, jonka sulkulevy on litteä, kiekkomainen; *syn.* laippaventtiili. -**äes** s. *maat.* äes, jonka muokkaavina osina ovat kahteen akseliin kiinnitetyt hiukan kupe-
rat, teräväreunaiset, pyöreät teräslevyt.

lautasänky s. Natiseva l.

1. **lauta**^{55*} v. 1. a. kuljettaa vesitse lautalla. | L. ihmisiä, kulkuneuvoja salmen yli. b. puutavarasta: kuljettaa vesitse lauttana t. lauttoina; vrt. uittaa. | L. puutavaraa, tukkeja. L:taamiseen sopiva vesistö. 2. koota (tukkeja tms.) uittettavaksi lautaksi. | Tukit ovat valmiiksi l:attuina uittoa odottamassa.

2. **lauta**^{55*} v. *murt.* reestä: luisua sivusuuntaan, liirtää. | -- reki l:tasi ja kuormat pyrkivät alituista kaatumaan *ALKIO.*

lauta/taapeli s. par. lautatapuli. -**talo** s. -**ta-puli** s. laudoista niiden varastoimista ja kuivaamista varten huolellisesti kerroksittain ladottu pino, lautakarkko.

lautatarha s. sahatarvan kuivaamiseen ja varastoimiseen käytetty alue, us. sahatarvoinen. | Sahan, sataman l. L:n hoitaja. -**kuiva** a. *puut.* sahatarvasta: lautatarhassa kuivattu, vajaa-, ulkokuiva. -**kuiva(t)us** s. *puut.* (sahatarvan) kuivaaminen lautatarhassa, ulkokuiva(t)us.

lauta/tavara s. laudoiksi sahattu puutavara; vrt. sahatarva. | Kuiva, puolikuiva, oksaton l. -**teline** s. l. astioita varten. -**toltti** s. toltti lautoja. -**vaja** s. -**varasto** s. -**vuoraus** s. Seinän, oven l. -**vyö** s. *kansat.* vyö, jollaisten kutominen suoritetaan neliömäisillä, kulumistaan reititetyillä pikku laudoilla.

lauteet^{78*} s. *mon.* ks. laude.

lauta¹⁰ s., vars. *runok.* *murt.* lavitsa. | Anna virsi viisahalle, / laulu l:n istujalle! *KAL.* Haukotteli haikkeasti, / tuosta l:lle lasikse *LEINO.*

1. **lauta**^{10*} s. 1. lankuista, tukeista, tynnyreistä tms. koottu kelluva laite, jollaisia käytetään vesikuljetusvälineenä, työskentelypaikkana vesillä yms. | Puunrungoista kyhätty l. Kelluk-
keiden varaan rakennettu l. Sukeltajan, helmenpyytäjän l. Meloa, sauvoa l:taa. Kuljettaa tavaroita l:alla. Haaksirikkoiset pelastuivat hyllyn kappaleista kootulle l:alle. — *Yhd.* hirsil.; pelastus-, pyykki-, työl. 2. tielikennettä välittävä lautta, lossi; tav. keulasta ja perästä samanlainen, henkilöiden ja kulkuneuvojen kuljetukseen tarkoitettu konealus. | Soudettava, köyden varassa vedettävä l. Moottorilla käyvä l. Auto ajetaan l:alle. Hankalan l:an tilalle saatiin silta. — *Yhd.* liikennel.; höyry-, luopa-, moottori-, riippu-, soutu-, vetol.; (maan)tiel.; junal. 3. vesitse kuljetettavaksi jllak tavoin yhdistetty puutavaraerä; vrt. suma, pyrä. | Puomilla ympäröity l. Niputettu, köytetty l. Uittaa, hinata l:taa. Hinaaja-alus vetää l:taa. — *Yhd.* propssi-, tukkil.; kehä-, nippu-, risti-, sikari-, suomusl. 4. veden pinnalla keltuva suurehko levymäinen kappale t. joukko

jtak ainetta. | Jää halkeili l:oiiksi. Edellisen-kesäiset kaislat ajalehtivat l:toina järven se-
lällä. — *Yhd. jää.*

2. **laut/ta**^{10*} s. *kansanr.* portto, huora. | -- poltan porton poikinensa, / kansan l:an lapsinensa KANT.

lauta- us. = lossi-.

lautaaja¹⁰ tek. (< lautata) lauttausta suorittava henkilö, lautan kuljettaja, lautturi, lossimies; vrt. uittaja. | Puutavaran l. L. kuljetti matkueen salmen yli.

lautaamaton²⁷ kieltä. a. < lautata. | L. puutavara.

lauta/jää s. *geol.* arktisissa seuduissa matalia merenlahtia täyttävä t. mannerta reunustava jää (tikki), joka osaksi ulottuu maapohjaan, osaksi ui vedessä, shelfjää. -**köysi** s. köysi, jonka varassa lauttaa kuljetetaan, lossiköysi. -**liikenne** s. Salmen yli on vilkas l. -**mainen**²⁸ kalt. a. Vedessä kelluva l. rykelmä. -**mie**s s. lautan kuljettaja, lautturi, lossimies, lossinhoitaja. | L. vetää, sauvoa lauttaa. -- l:het varpasivat uusia lauttoja selältä rvaalo. -**paikka** s. paikka, jossa vesistö ylitetään lautalla. -**pussi** s. sot. lauttana t. lautan kellukkeena käytettävä pussi, joka täytetään jllak veden pinnalla helposti pysyvällä aineella (oljilla, oksilla tms.). -**raha** s. lautan käyttämisestä suoritettava maksu, lossiraha. -**silta** s. uiva, tav. kellukkeiden varaan rakennettu silta; vrt. ponttoni-, arku-, riippusilta. | Veneiden varaan rakennettu l. -**tavara** s. *puut.* lauttaustavara.

lautaus⁶¹ *teonn.* < lautata. — *Erik. puut.* puutavaran kuljettaminen (tav. virtaamatonta t. heikosti virtaavaa) vesitietä lauttoina, kiinto-uitto; vrt. uitto. | Puutavaran l. Suorittaa, harjoittaa l:ta.

lautaus- vars. *puut.* us. par. uitto-. -**kustannukset** s. *mon.* -**lait**e s. Ympäryspuomit, vaijerit ym. l:teet. -**paikka** s. lauttapaikka. -**työ** s. Kesän uitto- ja l:t. -**väylä** s. vrt. uittoväylä. | L:ksi sopiva vesistö. Puutavara on ajettu l:n varteen. -**yhdistys** s. uittoyhdistys. | Väylässä lauttausta harjoittavat muodostavat l:ksen, joka huolehtii yhteisuistosta. Kymän l.

lauta/vene s. lautan tavoin liikennettä joen t. salmen yli välittävä vene. -**väylä** s. L. on pidettävä auki, kun jää ei vielä kannaa ajoneuvoja. -**yhdeys** s. Ruotsin ja Tanskan välinen l.

lautti^{1*} s. *harv.* kasvitahran multapenkki. | -- pari l:a rehotti punajuurikasta ja porkkanaa HAARLA.

lautturi² s. l. lautan kuljettaja, lautta-, lossimies. | Volgan l:t. L. kuljettavat natkamiehet virran yli. — Kharon, Tuonelan l. 2. *harv.* lattialle tehdystä usean hengen tilapäisestä makuusijasta. | Miehet makasivat l:ssa pitkin lat-tiaa JÄRVENT.

lautu a^{1*} v. *harv.* vars. *runok.* laajeta, levetä, lisääntyä. | Kasvoi kuuset kukkalatvat, / l:i lakkapäät petäjät kal. -- laulu lasten kaunotukkein / seesty, l:u, sädehti LEINO. Ei ole ihmisen saastainen kynnenjälki pystynyt heittä-mään tänne [korpeen] l:vaa sijaansa HAAN-PÄÄ.

lautum/a¹⁰ s. = laikku, läikkä; tahra; vrt. pilkku, täplä. | Epämääräinen pyöreä l. Musta,

valkoinen, sinertävä l. Tulirokkoisen ihoon il-mestyy punaisia l:ia. Peltopyynn koiraan vatsa-puolella on hevoskengän muotoinen ruskea l. -- saarten välit virtaisten salmien paikoilla sulan l:ia täynnä koro.

lauvantai²⁷ s. par. lauantai.

lava¹⁰ s. l. eril. tarkoituksiin käytetyistä, tav. puisista, koholla olevista tasapintaisista, isohkoista alustoista. | Laudoista, hirsistä tehty l. 4 m pitkä ja 2 m leveä l. Kaivon kantana on yksinkertainen l. Betonin sekoittaminen ta-pahtuu puisella l:lla. Lastaamisen helpotta-miseksi on rakennettu tukien varassa olevia lavoja. Lappalaisilla on patsaan päähän ra-kennettu l. aittana. Latana käytetään alta rau-doitettua puista l:a. — *Erik. a.* esitys-, näyt-tämo- tms. lava. | Kuoro seisoo l:lla valmiina aloittamaan. Lukiessa se [näytelmä] ehkä saat-taakin jollain tavoin vedota mielikuvitukseen, mutta l:lle sitä olisi nykyaikana melkein mah-doton ajatella TARK. b. saunan lauteet, lavo. | Nousta l:lle. -- saunan l:lla kivussansa lepäsi KALLAS. c. istuin- t. makuulavitsa. | Pian istui hän kahleet jaloissa l:llansa KIV. d. eril. ajoneuvojen kuormalavasta. | Työ-, käsi-rattaiden l. Irtonainen reen l. Kuorma-auton l. e. *yhd.* Lauta-, puul.; lastaus-, lähtö-, makuu-, mestaus-, paini-, tähystysl.; konsertti-, laulu-, näyttämö-, puhe-, soitto-, tanssil.; katsoja-, puhujal.; auton-, kärrynl.; irto-, kääntöl.; imu-, itiöl. 2. kasvilava. | Lämmin, kylmä [= lämpöalustainen, lämpöalustaton] l. Kasvat-taa, hyötää kasveja l:ssa. — *Yhd.* hyöde-, idä-tys-, koe-, lanta-, lämpöl.; kaali-, kasvi-, kukka-, kurkku-, taimil.

lavaikkuna s. kasvilavan katteena oleva ikkuna.

lavainen⁶⁰ *poss.a.* Kapea-, leveä-, lyhyt.

lava kehys s. kasvilavaa ympäröivä (puu)kehys. | Laudoista tehty, irrallinen l. -**kurkku** s. kasvi-lavassa kasvatettu kurkku; vrt. avomaan kurkku. | Valkoinen, vihreä l. -**kärry**t s. *mon.* vrt. lava l.d. | 2-pyöräiset l. L:jä käytetään työkärryinä. -**laite** s. Rattaiden l. -**lanta** s. kasvilavan lämpöalustana käytetty palanut lanta. -**lasi** s. kasvilavan lasi.

1. **lavallinen**⁶⁰ *poss.a.* < lapa. | L. lehti.

2. **lavallinen**⁶⁰ *poss.a.* < lava. | L. reki.

lava matto s. kasvilavan peitteenä käytetty (ol-ki)matto. -**multa** s. kasvilavassa käytetty multa.

lavanalusta s. *kansat.* = karsina 2.

lavankärki s. hevosella lapaluun ja olkaluun nivelkuopan ylä- ja etupuolella oleva lapaluun kyhmy.

lavan/ne^{28*} s. melan tapainen sekoitus- t. häm-mennyslasta. | Hämmäntää vierrettä l:teella.

lavantauti s. *lääk.* erityisen bakteerin aiheutta-ma, korkeana kuumeena, päänsärkynä, ripu-lina ym. ilmenevä vaarallinen tartuntatauti, (suoli)tyyfus. | Sairastaa l:(a). Kuolla l:in. L. esiintyy tavallisesti epidemiana. — *Yhd.* pikkul. -**bakteeri** s. lavantautia aiheuttava bak-teeri. -**basilli** s. -**epidemia** s. Kaupungissa raivoaa vaarallinen l. -**nen** a. ja s. lavantau-tia sairastava. | L:set on viipymättä siirret-tävä sairaalaan. -**potilas** s. -**rokotus** s. lavan-tautia vastaan suoritettu rokotus. -**sairaala** s.

-sairas s. -tapaus s. -tartunta s. L. leviää usein veden mukana.

lavajupunki s. Uropoda obnoxia, kilpipunkkien heimoon kuuluva 1 mm pitkä, kastanjanruskea punkki, joka voioittaa lavassa kasvavia taimia. -**ratat** s. mon. vrt. lava l.d. | L:ita käytetään työratteina.

lavastaa v. suorittaa kullisien (us. myös puvuston, valaistuksen ym.) järjestelyt, jotka ovat tarpeen näyttelmän, baletin tms. esittämiseksi näyttämöllä t. elokuvan (t. jnk sen kohtauksen) valokuvaukseksi; asettaa näyttämölle. | L. näyttelmä, baletti,okuva. Loisteliaasti l:ettu operetti. — *Kuv.* Taitavasti l:ettu poliittinen oikeusjuttu. — traagillinen kohtaus, joka oli l:ettu aivan alleni kadun syvänteeseen m. RAPOLA.

lavastaja tek. Näytelmän, elokuvan l. Teatterin l. — *Kuv.* Natsit olivat poliittisia yllätyksiä valmistellessaan taitavia l:ia.

lavastuksellinen a. -sesti adv. lavastusta koskeva, siihen kuuluva t. sille ominainen. | L:sesti ansiokas [näytelmän] esitys.

lavastus s. näytelmän tms. lavastaminen, lavastamiseen käytetyt kulliset (us. myös puvut, valaistus ym.), näyttämölleasetus, -pano. | Näytelmän, oopperan, elokuvan l. Värikäs, loisteli. Suunnitella, valmistaa l. — *Kuv.* Välikohtauksen l. oli liian läpinäkyvä. -**taide** s. -**taiteilija** s.

lavatarha s. Kasvitarhan yhteydessä oleva l. **lavateera** s. kasv. poppeliruusu.

1. **lavaton** kar.a. < lava. | L. lehti.

2. **lavaton** kar.a. < lava. | L:tomat rattaat.

lavaviljely s. lavassa harjoitettu kasvien viljely. | Kurkun l.

lavea a. -asti adv. -us⁶¹ omin. = laaja. (1.) Sillä se portti on avara ja tie l., joka vie kadotukseen vt. L:an tien kulkija 'maallinen, suruton, autuuttaan ajattelematon ihminen'. — siitä olisi polku poikennut l:alta ja lattealta ladulta syville, rauhallisille, kotoille maille sill. (2. a.) L. ala. L. lattia, seinä. L. suo, metsä, erämaajärvi. L. näköala, maisema. L. maailma. Se on pitempi kuin maa ja l:ampi kuin meri vt. — lumet jo olivat sulaneet l:ihin pälvien kianto. — Kasvin juuret ulottuvat l:alle. L:alle levinnyt tapa. (b.) L:at rajat. L. kädenliike. (3.) L. viitta, hiha. (4.) L. suku, ystäväpiiri. L. teos, julkaisu. Kirjailijan l. tuotanto. L:at tiedot. L. tutkimus. L. oikeusasia, keskustelu. Tapa, jolla on l. käyttö. Tehtävä on liian l. Sanan l:assa merkityksessä. Puhua, kertoa l:asti. Minulla on täällä l:at tuumat CANTH.

laveahko mod.a. L. alue, suo. L. teos.

laveajlti, -lta adv. laajalti. | Afrika on l:lti autiomaata. L:lti tunnettu tapa. — keskustellemme asiaa vähän l:immalta ja syvemmältä kivi.

lavea pohjainen a. L. vene. -**puheinen** a. = seur. | L. henkilö. -**sanainen** a. -sesti adv. -suus omin. moni-, runsassanainen, laajasanainen. | L. esitys. Liiallinen l:isuus. Selittää l:sesti. -**suinen** a. L. pullo. — *Halv.* Oi on vanha Väinämöinen, / laulaja l. [= suurisuinen] kal.

laveerata v. tasapintaisesti sivellintä käyttäen peittää t. varjostaa piirustus vedellä ohennetulla väriliuoksella, jossa väriaineena tav. on tussia t. myös seepiaa; vesivärimaalauksessa joskus: maalata ohuella värillä t. ohentaa silvetyä väriä vedellä.

laveeraus s. laveeraaminen; laveeraamalla tehty, yksivärinen ja enintään vain valöörinvaihteluja (eikä värivaikutuksia) tavoitteleva piirustus.

lavemangi s. lääk. peräruiske.

lavendeli s. par. laventeli.

lavennella frekv.v. < laventaa.

lavennus s. laventaminen; laveampi kohta, laajentuma. | Huoneen l. Putken suussa on huomattava l.

laven v. tehdä lavea(mma)ksi, laajentaa, avartaa. | L. väylä, putki. L. pinta-alaa. L:nettu käytävä, rakennus. 5-luokkainen koulu l:nettiin 8-luokkaiseksi. L. näköpiiriään, käsitystään. L:nettu määräämisvalta. Nuo suuret, laajat näköalat ne l:tavat rinnan aho. — Erik. mat. kertoa murtojuvuun osoittaja ja nimittäjä (t. juuren indeksi ja juurrettavan eksponentti) samalla nolasta eroavalla luvulla;) (supistaa. | L. murto-luku 2:lla.

laventaja tek.; Erik. mat. luku, jolla laventaminen suoritetaan.

laventeli s. Lavandula, vars. Välimeren maissa kasvavia huulikukkaiskasveja; tav. kielenkäytössä: Lavandula spica, tähkälaventeli, 20—60 cm korkea varpumainen, sinikukkainen ruoho, jonka kukista tislata hajuvesi- ja saippuateollisuudessa käytettyä öljyä. | L:n kukka, tuoksu. -**sprii** s. lääk. laventeliöljyn ja alkoholin seos. -**öljy** s. lääk. laventelin kukista tislattu aromaattisen hajuisen öljy.

laventu a¹⁸ pass.v. < laventaa. | Esitys l:i suhteettomaksi. — hallitsi seitsemälle mäelle l:nutta sukukylää HAARLA.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

laveri s. l. makuulava, -lavitsa. | Puinen, lautainen l. Tukkipämpän l. Maata, loikoa l:lla. — retkahti hän selälleen pilkkopimeän arestihuoneen paljaalle l:lle Kianto. — *Yhd.* makuul. 2. mon. murt. lamuska.

kiväärin jalusta. | Tykin, konekiväärin l. Jäykkä, joustava l. L. tekee mahdolliseksi aseiden suuntaamisen ja ottaa vastaan takatyön. — *Yhd.* haara-, jousto-, kaksois-, ristil.; tykinl. 2. *harv.* (auton, rattaiden tms.) kuormalava; lamuska. | Kuorma-auton l. — *Yhd.* hal-kol.

-lavettinen⁶³ *poss.a.* Joustava-, jäykkä.

lavi⁴ s. *kans.* eläimen (vars. lehmän) kaulapanta; joskus muukin pannan t. luokin tapainen rengas, silmus. | Vitsaksesta väännetty, nahkainen l. Jo ommeltu on / l:t kaulaan kelloineen LEHT. — Valmiit linnunriihmat lintumies panee riippumaan pienen hevosluokin kaltaiseen l:in AHTI RYTKÖNEN.

lavia¹⁴ a. *murt.* runok. lavea.

laviini⁶ s. lumivyöry. — *Kuv.* Kuin vyörynä l:n tuli miehiä armeijaan HASUNTA.

lavitsa¹⁵ s. penkki, istuin- t. makuulava. | Leveä, kapea, pitkä l. Irtonainen, seinään kiinnitetty l. Pirtin seiniä kiertävät l:t. Istua, maata l:lla. Ikkunan ääressä oli pöytä ja "l.", joksi tuolia sanottiin RAILLO. — *Yhd.* puul.; istuin-, makuul.; perä-, pöytä-, seinäl.

lavo¹ s. 1. saunan lauteet, parvi. | Istua, maata, hikoilla l:lla. Nousta, kiivetä l:lle. Lapsille uskotellaan, että vastasyntyneet löydetään saunan l:n alta. — *Yhd.* saunanl. 2. *harv.* yl. lava. | Kärkyjen l:lla ei ollut tämän taivaallista, ei heidän piikkiä pärvä. -- siellä näytämön l:lla hengittivät kuumat itämaat WALTARI. — *Yhd.* mallasl.

lavoari⁴ s. käsien- ja kasvojenpesuallas. | L. saattaa olla joko irtonainen pesukaappi tai -pöytä taikka kiintonainen, vesijohdon yhteydessä oleva. Marmorinen, posliininen l. Kylpyhuoneen l.

lee⁶³ s. *mer.* aluksen suojanpuoli;) (tuulenpuoli.

leegio³ s. par. legio.

leesio³ s. lääkä. loukkaantuminen, loukkaantuma, vamma.

leevillä nen⁶³ l. s. muinais-Israelin oloista: Leevin heimoon kuuluva juutalainen, alempiarvoinen pappi, tempelivirkailija, leviittä. | Ai-noastaan l:set toimittakoot palvelusta ilmes-tysmajassa vr. 2. a. *harv.* L:set papit vr.

leffa¹⁰ s. *puhek.* elokuvateatteri, elokuvat, "levari". | Mennä l:an.

legaalin⁶³ a. lak. laillinen, lainmukainen, lakimääräinen, -perusteinen;) (illegaalin. | L. järjestö. L. panttioikeus, teko.

legaat¹⁰ s. l. henkilöistä. a. suurlähettilään arvoinen lähettiläs, vars. paavin lähettiläs. | Paavin l:it ja nuntiot. b. *hist.* Rooman valtakunnan oloista: senaatin valitsema ylipäällikön apulainen, alipäällikkö; (myöhemmin) keisarin provinssiin nimittämä käskynhaltija. | Pompeiuksen l. Gabinus. 2. lak. erityisjälkisaädös, jälkisaädöslahjoitus.

legalisoida¹⁸ v. lak. -nti¹⁸ *teonn.* tehdä t. julistaa lailliseksi, laillistaa. | L. todistus.

legaliteetti¹⁰ s. lak. laillisuus, lainmukaisuus.

legato² [tav.: gä'-] *mus.*) (staccato. 1. *adv.* sitoen, yhdistäen. 2. s. musiikin esittämistapa, jossa peräkkäiset sävellet t. säveljaksoit esitetään toisiinsa yhdistäen. | Kaunis l. laulussa.

Pianistin tasainen l. -kaari s. *mus.* legatoo nuottikirjoituksessa osoittava kaari.

legeerata³⁵ v., -inki³⁶ s. = lejeerata, lejeerinki.

legenda¹⁵ s. 1. jkn pyhimyksen (t. yl. pyhän henkilön) elämästä t. jstak sen tapahtumasta kertova tarina, pyhimystarina; vrt. myytti, miraakkeli. | Katoliset l:t. L:t Neitsyt Mariasta. Pyhän Eerikin l. Erään myöhemmän l:n mukaan profeetta Jeremia kivitettiin Egyptissä. — *Mus.* eräänlaisesta eepillis-lyyrillisestä sävellyksestä. — *Yhd.* joulu-, pyhimysl. 2. *kuv.* epäluotettava, epätodellinen t. kaunisteltu kertomus t. väite, satu, tarina. | L. kertoo, että N.N. sitten hylkäsi vaimonsa. L. nykyaikaisen sodan silmänräpäyksellisestä lyhydestä. Ei kannata luottaa l:an, että K:lla olisi huono loppukiri. -- se on l. se suomalaisten tuomarien keuhku laillisuus AHO. 3. metallirahojen kirjoitus. 4. karttaan liittyvä selittävä teksti.

legendaari⁶³ a. -sesti *adv.* -suus⁶³ *omin.* legendaan, legendakirjallisuuteen kuuluva t. sitä koskeva, legenda-, legendanomainen, legendamainen. | L:set piirteet. L. kertomus. Kaupungin l. perustaja. Kiven l:sta kuulakkuutta säteilevä näytelmä "Yö ja päivä". — *Kuv.* tarumainen, ennenkuulumaton. | Vapaussoturien l. urheus. Tukholman olympialaisten 5000 m:n juoksu on saanut l:sen hohteen.

legenda¹⁰ kirjallisuus s. Keskiajan rikas l. -maiden⁶³ *kalt.a.* L. kansanruno, romaani. Kertomuksen l:set piirteet. -nomainen a. legendalle ominainen, legendamainen. | L. henkilöahmo. L. maailmanlopun kuvaus, -näytelmä s. -runo s. Piispa Henrikin surmavirsi, suomalainen l. -runous s.

leghorn⁷ s. *puhek.* leghornkanoista. -kana s. maat. leghornrotuinen kana. -rotu s. maat. maassamme yleinen, tav. valkoinen kanarotu.

legio³ [tav.: lē-] s. suuri, lukematon joukko; vrt. legioona. | L. vieraita, tehtäviä. Niitä on koko l. Vastauksia tuli l.

legionääri⁴ s. legioonalainen.

legioona¹³ s. 1. *hist.* roomalaisten sotajoukon osa, johon alkuaan kuului 4200 jalkaväkisotilasta ja 300 ratsumiestä. | Caesarin l:t. 2. ulkomaiden oloista: muista, tav. vapaaehtoisista, jhk määrätarkoitukseen perustetuista (sotilas)joukoista. | Muurmännin l. 'Suomen vapaussodan aikana Muurmännin Radan tienoilla työskennelleistä suomalaisista metsä- ym. työläisistä sekä Suomesta paenneista punaisista koostunut joukko'. Itävallassa perustetut puolalaiset l:t. — *Yhd.* kunnia-, muukalaisl. 3. tav. mmin legio. | Heitä on l. L. karpäsiä.

legioonala⁶³ s. legioonaan kuuluva henkilö (ei juuri roomalaisista puhuen). | Muurmännin l:set.

legitimaatio³ s. lak. legitimointi, laillistus, kelpuutus. -paperi s. lak. laillistus-, kelpuutuspaperi.

legitimis¹⁰ mi⁴ s. laillisuuden kannattaminen, vars. valtiollinen katsantokanta, jonka mukaan jkn valtakunnan kruunu on palautettava entiselle hallitsijalle t. hallitsijasuvulle. -ti⁴ s. vars. val-

tiollisen legitimismin kannattaja. | Ranskan, Espanjan, Unkarin l:t.

legitimiteetti* s. laillisuus, laillinen oikeutus; aviollinen syntyperä; vars. hallitsijan t. valtantavoittelijan laillinen oikeus kruunuun. -**periaate** s. laillisuusperiaate; vars. periaate, jonka mukaan vain perinnöllisillä ruhtinassuvuilla on oikeus kruunuun; vrt. kansallisuusperiaate.

legitimoida¹⁸ v. lak. -nti⁴ *teonn.* laillistaa, vahvistaa, kelpuuttaa, tehdä oikeusvoimaiseksi, antaa laillinen oikeus; tunnustaa t. julistaa lapsi aviolapseksi. | Konossementin haltijan l:nti. — *legitimoida itsensä* todistaa olevansa se henkilö, joksi itseään väittää, todistaa identtisyytensä. | -- Jumalan sanansaattajain oli l:tava itsensä ihmetöin A.J. PIETILÄ.

leguaani¹ s. L:t Iguanidae, Amerikassa ym. eläviä sisiliskoja, joilla us. on omituisen muotoiset selkähärsärit ja kaulapussit.

legumiini¹ s. palkokasveissa, kaurassa ym. esiintyviä globuliinien kaltaisia valkuaisaineita.

lehahtella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Puistossa l:televat kyyhkysket. Liput l:televät. Tuuli l:telee lämpimästi. Tyttö, jonka tunteet l:telivat sinne tänne. -- vuorosanat l:televät ja vaihtuvat alas kuin voimattomat lentoyritykset TARK.

lehahtaa²⁸ *deskr.v.* -dus⁶¹ (harv. lehaus⁶¹) *teonn.* äkillisestä ja kevyestä, vähä-äänisestä liikkeestä t. olotilan muutoksesta, hulmahtaa; syn:n luonteisesti eri merk.-vivahtuksissa käytettyjä v.ejä: lekahtaa, lemahtaa, levahtaa, leuhahtaa, leyhähtää, löyhähtää. 1. silmin nähtävästä liikkeestä: lennähtää, pelmahtaa, pyrähtää, kahahtaa. | Lintu l:taa lentoon. Joelle l:ti kaksi joutsenta. L. ovesta sisään. Eteemme l:ti nuori tyttö valkoisessa harsopuvussa. Pitkä laahus l:ti korkealle ilmaan. Hiukset l:tavat hajalleen, valloilleen. Ei l:tanut lehvä, ei liikahtanut oksa TALVIO. — *Kuv.* Mielikuvitus l:taa lentoon. 2. ilman t. ilmassa tapahtuvien liikkeiden aiheuttamista tunto- t. hajuaistimuksista: hulvataa, tulvahtaa, tuulahtaa. | Aamutuuli l:ti vastaamme, ikkunasta sisään. Lämmin l:dus. Sieraimiin l:tava haju. Mereltä l:ti vastaan raitis, suolainen tuoksu. — *Kuv.* Kodin hellyys l:ti vastaan joka paikassa. Teos, jonka sivuilta l:taa menneiden aikojen tunnelma. Pirttirakennus ja pihamaa ja niiden luoma kotoisuus l:ti yhtäkkiä tytön tajuntaan SLL. 3. erinäisistä olotilan muutoksista: puhjeta, syttyä tms. | Puut l:tavat lehteen. Latut l:tivat liekkiin. Huone l:ti valoisaksi. Kasvot, korvat l:tavat [= karahtavat] punaisiksi, kuumiksi. Poskille oli l:tanut helakka puna. Hänen silmissään l:ti palamaan loukattu ylpeys. Mielä l:taa lämpimäksi.

lehaja¹⁰ v. vaill. hulmuta, lehyä, leiskua. | Liput l:vat. Tuli l. liedessä.

lehahtaa²⁸ *kaus.v.* < lehahtaa. | Tuuli l:i suor-tuvan esiin päähineen alta. [Kuume] l:i kasvosi punaan, huulesi kuiviksi HEFOR. — *Intr.* kepeästi liikkumisesta. | L. silvet levällään korkeuteen. Utuna ulos menisin, / -- / liekinä l:aisin KANT.

lehdet¹⁸ *poss.a.* -kyyss⁶¹ *omin.* (< lehti) lehdellinen, lehtevä. | L:kää oksat. L:käämmät kaura- ja ohralajikkeet. Nuoren koivikon l. vehmaus.

lehdellinen⁶¹ *poss.a.* (< lehti) jossa on lehti t. lehtiä, lehdikas; vrt. lehtinen, lehtevä. | L. varsi. L. maksasammal. L:senä kukkiva pensas.

lehdien|alku s. Ensimmäiset vaaleanvihreät l:alut. -läh|tö s. lehtien variseminen, lehtisato. | L:dön aikaan. -**muotoi|nen** a. myös n. | L:aset koristeet. -**myyjä** s. sanoma- ja aikakauslehtien myyjä (kadulla, junassa tm.). -**taitto** s. 1. lehdesten taitto, lehdestys. 2. sanoma- tms. lehden taittaminen.

lehdet⁶¹ s. 1. mon. lehtipuusta taitetut hienot oksat, joita lehtineen kuivattuina käytetään vars. lampaiden ruoaksi; vrt. lehvä, kerppu. | Taittaa, kerätä, hakata l:ksiä. Syöttää l:ksiä lampaille. — Pirtti koristettiin l:ksillä. — *Yhd.* haavan-, koivun-, lepänl:ksket. 2. Käydä, olla l:ksessä 'lehdettä ottamassa, tekemässä, lehdetäessä'. Mennä l:ksen.

lehdet|kerppu s. -metsä s. metsä, josta lehdettä otetaan. — *Erik.* Mennä l:än 'ottamaan lehdettä'. -**puu** s. puu, josta lehdettä otetaan. | Koivu l:na.

lehdetä²⁸ v. -ys⁶¹ *teonn.* taittaa puusta lehdettä. | L:ämällä pillattu puu.

lehdetön²⁷ *kar.a.* -tömyys⁶¹ *omin.* < lehti. | L. kasvi, puu. L. puisto. Toukka syö oksan l:tömäksi. Myöhemmin syksyllä, l:tömmään aikaan. — *Harv.* -- ajan oloa alkoi l. [= sanomalehdetön] talo tuntua tyhjältä LNN.

lehdik|ko²⁸, -kko²⁸ *koll.s.* puiden (ja pensaiden) lehdet, lehvikko, lehvistö; lehtimetsä, lehto; vrt. seur. | Varjoisa, kellastunut l. Saari on puutarhamaista l:köä. Linnut laulavat l:ossa.

lehdistö²⁸ *koll.s.* vrt. ed. 1. kasvi(e)n, vars. puun (puiden) lehdet, lehvistö, lehvästö, lehvikko, lehvikkö. | Runko, oksat ja l. Koivun, omenapuun l. Yksinäinen oksa l:ineen. Vihreä, kellastunut l. L:ä voittava punkki. 2. aikakaus-t. vars. sanomalehdet, sanomalehdistö. | Suomenkielinen, demokraattinen l. Maalaisliiton l. Väittelyt l:n palstoilla. L. kirjoittaa, että --. *Yhd.* aikakaus-, sanomal.; ammatti-, sotilas-, urheilul.; maaseutu-, puoluel.

lehditty¹⁸ *pass.v.* puhjeta lehteen, saada lehtiä. | Puiden l:minen. Yhä tuuheammiksi l:ivät koivut. L:nyt lehto.

lehdittäin *adv.* lehti kerrallaan, lehtinä. | Karttoja on saatavana myös l.

lehdittää²⁸ v. varustaa (koristaa) lehdillä, sirottaa jhk lehtiä, lehvittää. | L:etty lattia, tupa. — *Kuv.* Romaanin rikkaasti haaroitettu ja l:etty päärunko.

lehdok|ki²⁸ s. Platanthera, kämmekkäkasveja, joilla on vaaleat, tuoksuvat kukat. | Valkoinen l. L:it tuoksuvat. — *Yhd.* kelta-, valkol.

lehdyyke²⁸ s. tav:mmen seur.

lehdyy|kä²⁸ s. pieni lehti, lehtimäinen muodostuma t. esine. | Nuoren koivun l:ät. L:ät koristeina. Avaimenreikä ympäröivä sydämenmuotoinen l. — *Vars. kasv.* pientä lehteä muistuttava, us. ruodillinen, niveellä yhteiseen

lehtiruotiin kiinnittyvä osa, joihin kerrannainen lehti jakautuu. — *El. L.* öiksi jakautuneet kidukset. — *Yhd.* (kasv.) päätyl.

-lehdyykkäinen⁶³ *poss. a.* Kapea-, leveä-, liuska-, puikeal-, kolmi-, viisi-, monil.

lehevä¹³ *a. harv.* lehtevä, lehväinen. | *L:t* ok-sat.

lehiäkäinen⁶³ *s. ruok.* 1. hyvin ohut leivonnainen, jollaisia paistetaan lehiäkäsrautojen välissä. | *Paistaa* l:siä. 2. *kans.* isolla (kaalin)-lehdellä paistettu rieska.

lehiäkäsrauta *s. ruok., us. mon.* pihtimäinen t. pyöreä varretton väline, jonka kuvioitujen lapojen välissä lehiäkisiä paistetaan.

lehm- = lehmä-, **-haka** *s.* -**karja** *s.* -**kuja** *s. kans.* = karjakuja.

lehmiloinen⁶³ *s. murt.* lehmänanti, lehmällinen. | -- on siinä sitten jotakin, kun on l. ja perunut omasta kohden *SILL*.

lehmänavetta *s. -paimen* *s. -savu* *s.* lastuista, turpeesta tms. tehty savuava tuli, joita vars. Itä-Suomessa kesäiltaisina lypsypaikan lähellä poltetaan sääskien ym. hyönteisten karkottamiseksi. | *L.* kytee, suitsuaa. **-tarha** *s.* Olla lypsyllä l:ssa.

lehmuksenkukka *s. tav. n. -tee* *s. lääkk.* kuiva-tuista lehmuksenkukista keitetty, hikoamista edistävä juoma.

lehmus⁶⁴ *s.* Tilia, lehtipuita, joilla on pyöreähkön herttamaiset lehdet ja pienet, kellanvalkoiset, moniheteiset kukat; vars. maassamme luonnonvaraisena kasvava *T. cordata*, metsä-lehmus eli niinipuu, t. puistopuuna käytetty *T. platyphylla*, isolehtinen lehmus. | *Pahkai-*nen, tuuhea l. *L:kset* tuoksuvat. *L:sten* alla.

lehmuskiittäjä *s.* *Smerinthus tiliae*, kiittäjä, jonka toukka elää etup. lehmuksessa. **-kuja** *s.* Tuuhea, varjoisa l. **-metsä** *s.* -**puu** *s.*

lehmä¹¹ *s. l.* täysikasvuinen naarasnauta; vrt. sonni, härkä; vasikka, sänkiäinen, hieho eli hehko, nuorukainen, mulli(kka), lypsävä; kirjo, mustikki, punikki, nupo. *nuti*(pää), kyyttö-(selkä), nupo-, punakyyttö; ammu. | 1 hevonen ja 5 l:ää. Kirjava, lihava l. *Runsaslyp-*syinen, ehtynyt, maho l. *L:än* nannit, sarvet. *L.* märehtii. *L.* ammuu, mylvii, ynisee. *L.* poiki, lypsää hyvin, on ummessa. *Pitää*, hoitaa, ruokkia, lypsää l:ää. *Päästää* l:ät laiturille. *L:ien* astutus. *Ei* l. sarvestaan lypsä *s.* *Pa-*rempi l. lypsää kuin tappaa *s.* — *Maat.* (eri lehmäroduista). *Maatiaisrotuinen* l. Itä-Suomen l. *Punainen* tanskalainen l. — *Yhd.* *ayr-*shire-, maatiaisl.; käyttö-, lypsy-, pito-, siitos-, teuras-, tuottol.; maho-, martol.; myötäjais-, ostol. — *Erik. a.* lehmän tavoin lypsettävistä, lehmänä pidettävistä eläimistä (t. joskus esi-neistä). | *Vuohi*, köyhän l. *Poron* lappalaisille hevosena l:änä. *Kirvat* ovat muura-haisten l:ää. — *Yhd.* *käpyl. b. kuv.* eril. vertauksissa ja sanonnoissa. | *Pullea* kuin l:än maha. *Juosta* kuin l. [vars. naisista] 'kömpelösti, löntystäen'. *Maata* [laiskasti, veltosti] kuin l. nevassa. *Katsoa*, töllistellä kuin l. uutta konttia t. uutta veräjää 'katsoa hämmästyneenä, hölmistyneenä, silmät suurina'. *Hei-*lua kahden puolen kuin l:än häntä. *Kasvaa*

alaspäin kuin l:än häntä *sp.* — *Jklla* on oma l. ojassa 'omat edut kysymyksessä, vaarassa'. — *Kömpelöstä*, laiskasta, veltosta tms. ihmisestä; myös haukkumasanana. | *Kuuletko*, sen-kin l. Nouse nyt jo, l., sängystä! Herjetä, heit-täytyä l:äksi 'heittäytyä veltoksi, lakata yrit-tämästä parastaan, lehmääntyä'. *Ensimmäi-*set 50 metriä *T.* pinkaisi täyttävauhtia, mutta sitten hän heittäytyi l:äksi. *c. lehm[issä]*, -iin 'lehmä paimentamassa, paimenessa, karjas-sa'. | *Olla* l:issä. *Mennä* l:iin. 2. muiden iso-kokoisten kavieläinten, vars. märehtijäin täysikasvuisesta naaraasta. | *Hirvilauman* urokset ja l:ät. — *Yhd.* *hirvi-*, *porol.* 3. *tekn.* tav. pyöreillä puilla liukuva isojen kivenloh-kareiden kuljetusväline.

lehmäinen⁶³ *a. l.* *L.* vasikka 'lehmävasikka'. 2. *poss. yhd.* Yksi-, kolmi-, kymmen-, satal.

lehmä/kanta *s.* *Maamme* l. **-kanttura** *s. halv.* myös: lehmän kanttura; ks. kanttura 2.b. | *Lai-*ha l. **-karja** *s.* -**kauppa** *s.*, vars. *kuv.* poliitti-nen vaihtokauppa, jossa toinen puoli (puolue) tekee myönnetyksiä toiselle saadakseen tältä vastapalveluksia jllak toisella alalla, kompro-missi. | *Poliittiset* l:at. *Hiero* l:poja. **-lauma** *s.*

lehmällinen⁶³ *l. poss. a.* *L.* torppari. 2. *s. kans.* lehmänanti, lehmiloinen. | *Saada* kyllikseen l:stä, l:sen puolta.

lehmä/luku *s.* *Talon*, *kylän* l. *L.* kasvaa. **-n**/anti *s.* lehmänmaidosta ja sen jalosteista, karjan-anti, lehmällinen, lehmiloinen. | *Talossa* on hyvä l. *L:antia* ei riittänyt edes puuron kos-tukkeeksi. **-navetta** *s.*

lehmä/nen⁶³ *dem. s.* Tsee tsee, l:seni!

lehmän/haude *s.* *Sekoitella* l:haudetta. **-hoito** *s.* **-häntä** *s.* **-jälki** *s.* vars. lehmän ulostekasoista. | *Astua* kenkäänsä l:een. **-karva** *s.* *L:oi*sta tehty matto. **-kauppa** *s.*; *kuv.* = lehmäkauppa. **-kello** *s.* *Peltinen*, *puinen* l. *L:t* kalkattavat. **-kielo** *s.* (tav. n) = kielo. **-käännös** *s. mer.* purjealuksen (luovittaessa) myötätuulen kaut-ta tekemä käännös. — *Kuv.* *Hallituksen* te-keä l. **-lanta** *s.* **-laukki** *s.* hevosen päässä ot-sasta poskille ulottuva leveä valkoinen alue. **-liha** *s. us.* = raavaanliha. **-lypsy** *s.* **-lämmin** *a.* juuri lypsetystä, jäähdyttämättömästä mai-dosta. | *L:tä* maitoa. **-maito** *s.*; *yl.* sanaa käyt. vain milloin laji on erityisesti ilmaistava; muu-ten = maito. | *Lehmän-* tai *vuohenmaitoa*. *Äidin* maidon korvaaminen l:dolla. **-nahka** *s.* **-nim**/i *s.* *L:et* *Omena*, *Rusina* ja *Mansikki*. **-omistaja** *s.* **-ostaja** *s.* — *Puheet* kuin (rahat-tomalla) l:lla [= suurelliset, mahtailavat] *sp.* **-papu** *s.* trooppilissa viljelyskasveja; vars. niiden rehuksi yms. käytettävistä siemenistä; *syn.* *karjan*-, *kilnanpapu*. **-pito** *s.* *L.* kiellettiin kau-punkilaisilta. **-polku** *s.*; myös *kuv.* huonosta, mutkittelevasta polusta. | *Kesämökille* johtaa kivinen ja kantoinen l. **-pää** *s.* **-raato** *s.* **-rehu** *s.* **-rokko** *s.* *eläinlääk.* lehmässä esiintyvä rokko, vasikanrokko. **-ruoka** *s.* **-sarvi** *s.* *L:esta* tehty torvi. **-silmiä** *s.* — *Kuv.* -- jolloin *Mantan* suuret l:t hiukan harittaen katselevat hämärtyvään avaruuteen *SILL*. **-sorkka** *s.* **-tatti** *s.* *Boletus bovinus*, syötävä tatti, jolla on ihon-värinen, tahmeahko lakki. **-virtsa** *s.* **-vuota** *s.*

lehmä|onni s. Noidat l:onnen varastajina. -**paimen** s. -**puu** s. = maitopuu. -**rivi** s. Navetassa on kaksi l:ää. -**rokko** s. *eläinlääk.* par. lehmän-rokko. -**ro|tu** s. Kotimainen l. Hollannin l: -**ut**. -**suku** s. Hyvä l.

lehmätön⁷⁷ *kar. a.* -tömyys⁶⁵ *omin.* L. mökki, pienviljelmä. Mistäs voi l:tömälle! sl.

lehmävasikka s.

lehmääntyä^{1*} v. *kuv.* heittäytyä "lehmäksi", veltoksi, lakata yrittämästä parastaan. | -- akat ovat l:neet siihen paikkaan, yksi seisoo, toinen nojaa, kolmas on heittänyt työaseen kokonaan KARHUM.

lehot|ella^{58*} *frekv. v.* < seur. | Alhaalla ketoaukeamalla l:telee kaksi perhosta snll.

lehot|taa²⁹ v. -us⁶⁴ *teonn.* rehottaa, kukoistaa; hulmahdella, liekehtii. | L:tava lehto. | Katsokaa vain meidän rouvaa. Sehän l:taa kuin morsiaana HEPOR. — Tuli palaa l:ti iloisesti takassa.

lehteil|ä²⁸ v. -y² *teonn.* käännellä (kirjan tms.) lehtiä, selailia. | L. kirjaa, vihkoo.

1. **lehteri**¹⁰ s. kirkon t. jnk muun isohkon (kokous)huoneen parveke. | Kirkon, yliopiston l. L:n kaide. Eduskunnan l. täyttyi uteliaasta yleisöstä. — *Yhd.* kuori-, urkul.; katsoja-, kuulija-, yleisöl.

2. **lehteri**¹⁰ s. *mer.* proomu.

3. **lehteri**¹⁰ s. *puut.* pieni, kahdelta vastakkaiselta puolen veistetty kuusi- t. mäntypuu, joita käytetään mm. katonkannattimina. | L:en vienti maastamme.

lehterinkaide s.

lehteri paikka s. -yleisö s. Eduskunnan l.

lehte|ä¹⁸ a. -yy⁶⁵ *omin.* runsaslehtinen, lehdeksä, lehväkäs, rehevä, tuuhea; vrt. lehdellinen, lehtinen. | L. kasvi, koivu, saarni. L:ät oksat. L. puutarha, rinne, ranta, laakso, maisema.

lehti^{1*} s. I. siemenkasvien, sanikkaisten ja monien sammalten peruselimiä, jotka kasvavat varresta; vars. vihreistä varsilehdistä, joiden tehtävänä on hiilihapon yhteyttäminen ja liian veden haihduttaminen. | Juuri, varsi ja l:det. Isot, neulasmaiset l:det. Vihreät, keltaiset, kuivat l:det. Haavan, pinaatin, oraiden, puiden l:det. L:den kanta, ruoti, lapa, suonet, laita. L:det puhkeavat, lepattavat, suhisevat, kellastuvat, lakastuvat, putoavat, varisevat, lentelevät. Ei l:tikään liikahtaa. Puu pudottaa, uusia l: tensä. L:det kahisevat maassa. — *Yhd.* apilan-, haavan-, kaalin-, laakerin-, lumpeen-, palmun-, raparperin-, ruusun-, salaatin-, tammen-, tupakan-, viikunanl.; tee(n)l.; ala-, alus-, suojus-, tyvi-, varsil.; kevät-, syysl. — *Erik.* l. *kasv.* Yksinkertainen, kerrannainen l. Sukasuoninen, salalaitainen, liuskainen, parihalkoinen, -jakoinen l. Sormilehtinen, päätöparinen l. Vuorottaiset l:det. L:tiä ovat myös oat ja kukkal:det. — *Yhd.* kellus-, kärhi-, ora-, uposl.; alkio-, itiö-, sirkkal.; kehä-, sitosl.; emi-, hede-, terä-, verhol. 2. tupakanlehdistä. | Hiostettua Havannan l:teä. Kessua myytävänä leikkaamattomina l:tinä. -- pyhäsltä pesälistä kaksi / poltti l:teä hän venäläistä *xvii*. — *Yhd.* ryssän-, venäjänl. 3. lehdeksistä. | Olla

l:tiä tekemässä. L:tiä varattiin talveksi kuusikin tuhatta kerppua. — Olla lehdeksiä ottamassa, lehdestämässä, lehdeksessä'. 4. *koll.* Koivu tekee, työntää l:teä. Ennen kuin l. puhkeaa. L:den pudottua puista. Lepät hakataan l:den aikana. — Olla (täydessä) l:dessä. Koivut rehottavat juuri puhjenneessa l:dessään. Tulla, käydä, päästä, puhjeta l:teen. Kaataa puu l:teen 'sen ollessa täydessä lehdeksi'. Syksyllä täyteen l:teen satanut lumi. — *Kuv.* -- l:teen käynyt lyhyt onneni KATAJA. 5. *yhd.* eril. kasvien nimissä. | Lesken-, yökönl.; karva-, keiho-, poimu-, sahal. 6. koristekuviona. | Koristaa l:dillä. Ommella, veistää jhk l:tiä. — *Yhd.* koristel.; kolmi-, neli-, viisil. 7. parissa erikoisilmauksessa. | Vaeltava l. 'Phyllium, siivellisiä, erehdyttävästi vihreitä t. kellastuneita puiden lehtiä muistuttavia kummitussirkkoja'. Putoava l. 'taitolentoliike, jossa lentokone syöksyy vuorotellen molemmille puolille aloitetussa syöksykierteessä alaspäin'. 8. *kuv.* Keveä kuin l. Vavista kuin (haavan) l. On kuin l. tuulessa 'vailla kiinnekohtaa, turvaton, kuin lastu laineilla'. Hän oli kuin kuihtunut l. -- hän turhaan, kuiva l., / jäi oksaan värisemään *jylhä*. Ei l. puusta etäälle putoa [lapset tulevat vanhempiinsa] sl. — *jääää, jättää jku lehdeksi soittamaan ilman jtak, osattomaksi jstak, "nuolemaan näppejensä"*.

II. 1. jhk määrätarkoitukseen käytettyjä suoralukumaisia, vars. (paino)tekstiä tms. sisältäviä paperiliuskoja. | Suomen tiekartta 30 l:tenä. Soittaa (suoraan) l:destä 'nuoteista (vars. valmistautumatta)'. — *Erik.* pelikortteista. | Neljän kuninkaan l:det. Joka miehellä oli l:det kädessään. L:det läiskähtelevät. Pelata viittä l:teä. — *Yhd.* kartta-, malli-, piirustusl.; onnenl. 2. kirjan tms. lehdistä. a. Kirjan, almanakan, vihkon l:det. Käännellä l:tiä. Repäistä l. kirjasta. Nenä kiinni kirjojen l:disä. Muistikirjan l:dillä. Sellaista tapahtuu vain salapoliisiromaaniin l:dillä. — *Yhd.* kirjant.; alku-, sisä-, loppul.; esi-, kansil., nimi-, päällys-, titteil.; irto-, lisä-, täydennys-, välil. b. *kuv.* Historian l:dillä 'historiassa, aikakirjoissa'. Nimi, joka säilyy historian l:dillä. Kirjoittamaton, tyhjä l. [jstak tuntemattomasta, vielä tapahtumattomasta]. Aloittaa jssak uusi l. 'vaihe, jakso'. Valoisa l. Suomen historiassa. Kirkkohistorian synkimpiä l:tiä. Kauten l. hänen elämässään. — Nuoret kasvot ovat usein kuin kirja täynnä tyhjiä, värillisiä l:tiä. Elämä vasta kirjoittaa l:det täyteen TALVIO. -- jok' aatos armaainen, / mi salaa kirjoitettiin / vain l:tiin sydämen, / on työtä jumalten LONERVA. — *lehti kääntyy* olosuhteiden, tilanteen muuttumisesta. | Historian l. on kääntymässä. Vuoden 1785 vaiheilla l. kääntyi. Kun l. kääntyi, N N. vaihtoi puoluetta. 3. aikakaus- t. sanomalehti, sanoma. | Pääkaupungin l:det. Pirteä l. L., jolla on laaja levikki. Lukea, selailia l:teä. Kirjoitella l:tiin. Tästä pitää kirjoittaa l:teen. L:dessä kerrotaan, että --. Hänen nimensä on tavan takaa l:dissä. L:tiemme palstoilla. — *Yhd.* kansan-, lasten-, naisten-, työväenl.; koululais-, sotilasl.,

ajanviite-, kulttuuri-, kuva-, sanoma-, uutis-, ammatti-, elokuva-, karjanhoito-, kauppa-, muoti-, musiikki-, radio-, raittius-, urheilul.; käsky-, mainos-, ohjelma-, kokoomus-, kommunisti-, oikeisto-, porvaris-, sosialisti-, vasemmistol.; järjestö-, jäsen-, koulu-, seura-, seurakunta-, kylä-, maakunta-, maaseutu-, paikallis-, pitäjän-, pääkaupunginl.; aikakaus-, jouluk-, kuukaus-, sunnuntai-, viikkol.; aamu-, iltä(päivä)-, päiväl.; erikois-, lento-, lisä-, suurl.; katu-, roska-, skandaalil.

III. 1. vars. hyvin ohut levy, liuska jtk ainetta. **a.** metalleista, mineraaleista. | 25 l:teä lehtikultaa. Takoa kultia ohuiksi l:diksi. Kiille lohkeaa ohuiksi l:diksi tai suomiksi. Kiteisiä, helposti veteen liukenevia l:tiä. — *Yhd.* alumiini-, hopea-, kulta-, lyijy-, messinki-, tinal. **b.** muuta käyttöä. | Voista lusikalla vuollut l:det. — *Yhd.* liima-, liivatel. 2. litteästä, levy-mäisestä osasta eril. esineissä. | Jousen l:det 'pitkiä ja kapeita teräslaattoja, jollaisista esim. rattaiden jouset pannaan kokoon'. Airon l. 'lapa'. Nuoli, jonka l:teen on sidottu töyhtö höyheniä. Lusikan l. 'yläpää';) (pesä. Avaimen pääosat ovat l., varsi ja pää. Käsisaahan l. 'terä'. Poran litteä l. Nöttökoneen kynnet ja teräl:det. — *Mus.* ohut, herkästi värähtelevä levy puupuhaltimissa. | Klarinetin, saksofonin l. — *Yhd.* avaimen-, jousenl. 3. eräistä ihmisen ja eläinten levy- t. liuskamaisista ruumiinosista. | Kämmenten l. 'lapa'. Korvan l., tav:mmen korvalehti. Harjan l. on leghornkanoilla takaa kauniisti pyöreä. Keuhkopussissa on kaksi l:teä, seinämyötäinen ja sisuskalvo. Sydänpussin sisempi ja ulompi l. Satakerran l:det. — *Yhd.* kidus-, korval.

lehti/aihe s. Silmun sisässä olevat l:aiheet. — Ryijyjen l:aiheet. **-ala** s. sanoma-, aikakauslehtiä. | Toimia l:lla. **-alumiini** s. *met.* ks. lehtimetalli. **-arpi** s. *kasv.* se kasvin varren kohta, josta varissut lehti on irtautunut. **-asento** s. *kasv.* kasvin lehtien sijaintiasento varressa. | Hajallinen, kierteinen, säteittäinen, vastakkainen, vuorottainen l. **-begonia** s. isojen, kauniiden lehtiensä vuoksi huonekasvina pidetty begonia. **-hammas** s. *kasv.* sahalahtaisen lehden hampaista. **-han/ka** s. *kasv.* varren ja siitä lähtevän lehtiruodin kulmaus. | Kukut yksittäin l:goissa. **-hankainen** a. *kasv.* lehtihangassa oleva. | L:set kukat. Kukut l:sissa viuhkoissa. **-holvi** s. *kuv.* Kirkkomaa lepäsi hiljaisena ja rauhallisena -- suurten tammien l:n alla *A.SIMOJOKI. **-home** s. kasvien lehdissä esiintyviä tauteja, joiden aiheuttajina ovat Peronosporaceae-heimon kuuluvat leväsenet; esim. perunarutto ja sipulin lehtihome. **-hopea** s. ks. lehtimetalli. | Metallin päällystäminen l:lla. **-huoko/inen** s. *kasv.* kasvin ilmahuokonen. | Kasvit ottavat hapen ilmastalähinnä l:sten kautta. **-ilmoitus** s. tav. sanomalehti-ilmoitus. | Ostaa jtk l:ksen perusteella. **-jako** s. Kartaston l:a osoittava yleisilmäyskartta. **-jalkainen** s. *el.* L:set 'Phyllopoda, äyriäiseläinten toinen lahko'. **-jousi** s. *tekn.* = lattajousi. **-julkaisu** s. **-juurikas** s. juurikkaan muunnos, jolla on kuiva juuri,

mutta isot, syötävät lehdet ja lehtiruodit; *syn.* mangoldi. **-jäkäliä** s. *kasv.* jäkäliä, joilla on lehtimäinen sekovarisi. **-kaali** s. kaali, jolla on kerää muodostamattomat isot, möyheät lehdet. **-kaktus** s. Epiphyllum, kaktus, jolla on litteä, lehtimäinen varsi. **-kanta** s. *kasv.* ruotia hiukan paksumpi lehden osa, joka kiinnittää lehden varteeseen. **-karike** s. Koivumetsän l:keet. **-kasa** s.

lehtikasvi s. 1. kookkaiden, kirjaviiden t. muulla tavoin huomiota herättävien lehtiensä vuoksi kasvatettava koriste- t. huonekasvi;) (kukkasvi. 2. keltiökasvi, jonka lehtiä käytetään talouteen. | Kaaleja, pinaattia, salaattia, purjosipulia ym. l:ejä. 3. *maat.* palko- ja juurikasveista sekä perunasta;) (viljakasvi. 4. *kasv.* L:ien pääryhmä 'Cormophyta, siemenkasvit, sammat ja sanikkaiset'.

lehti katos s. Satavuotiaiden lehmusten muodostama l. **-katsaus** s. Sanomalehden l., "Muut lehdet"-osasto. **-kelta** s. *biol.* lehtivihreän sisältämä keltainen väriaine, ksantofylli. **-kemp/pi** s. L:it 'Psyllidae, lehtikirvoja muistuttavia nivelkärsäisiä hyönteisiä, lehtikirput'. **-kerppu** s. L:ja lampaille. **-kerro/s** s. Metsien l:kset. **-kiehkura** s. Koristeena l. **-kimppu** s. **-kirjoitus** s. sanoma- t. aikakauslehtikirjoitus. **-kirppu** s. = lehtikemppi. **-kirva** s. kasveilla eläviä muutaman mm:n pituisia, siivellisiä t. siivettömiä kirvoja, lehtitäi. **-koriste** s. Ommella, veistää jhk l:ita. **-kni/tu** s. kasvien lehdistä saatavia, patjojen täytteeksi yms. käytettäviä kuituja. | Meriheinä, manilahamppu ja muut l:dut. **-kuja**, **-kujanne** s. lehtipuu-kuja(nne). | Kartanoon johtava l. **-kulta** s. erittäin ohueksi taottu, kalvomainen kultalevy; myös esim. kuparin ja sinkin seoksesta taottuista jäljitellyistä kultalevyistä. | Metallien kultaaminen l:lalla. L:taa käytetään kirjankansien kultaukseen. **-kuoriatinen** s. L:set 'Chrysomelidae, pieniä t. keskikokoisia, us. koreanvärisiä, metallinkiiltoisia kovakuoriaisia, jotka syövät kasvien lehtiä'; *syn.* lehtitertut. | Haavan, lepän l. **-kuusi** s. Larix, pohjoisen lauhkean vyöhykkeen kesävihantia, kookkaita havupuita; vars. Suomessakin puistopuuna yleinen L. decidua, eurooppalainen lehtikuusi. **-kuvio** s. Maton, pitsin l:t. **-köynnös** s. Koristaa jk l:k-sillä. **-lahna** s. *kal.* keskikokoinen lahna, jonka sanotaan kutevan rukiin tähkiessä, kesä-, tähkälahna; vrt. kirsi-, touko- eli särkilahna ja hedelmä- eli ukonlahna. **-laita** s. *kasv.* lehden laita. | Ehyt, liuskainen l. **-lapa** s. *kasv.* lehden levymainen, muodoltaan vaihteleva pääosa. **-latomo** s. *kirj.* sanomalehtilatomo. **-lausunto** s. sanomalehtilausunto. | Ulkomaisia l:ja uudesta hallituksesta. **-leike** s. sanoma- t. aikakauslehtileike. | Runsaiden kuvien ja l:keiden elävöittävä teos. **-liha** s. tav:mmen lehtimalto. **-liuska** s. *kasv.* liuskaisen lehden liuska. **-luuta** s. tuoreista lehivistä tehty luuta. **-maailma** s. sanoma- ja aikakauslehtimaailma. **-maha** s. märehitjöllä: satakerta. **-maja** s. nuorista koivistu tm. puista pystytetty maja; tiheään istutettujen pensaiden ympäröimä oleskelupaikka puutarhassa, esim.

syreenimaja. | Varjoisa l. Pystyttää l. Istua puutarhan l'assa. -- mitä juhanus on ilman l'oja? TALVO. -majanjuhla s. raam. muinais-israeilaisien viinin- ja hedelmänkorkuun aikaan viettämä syysjuhla, jolloin he seitsemän päivää asuivat myrtilä, palmupuun yms. lehivistä tehdyissä lehtimajoissa. -malto s. kasv. lehtilavan päällysketjojen välinen pehmeä solukko. -mato s. lehdillä elävistä toukista. -metalli s. erittäin ohueksi taottu, kalvomainen metallilevy: lehtialumiini, -hopea, -kulta, -tina jne.

lehtimetsä s. lehtipuumetsä. | Tuuhea l. Tuoreen l:n tuoksu. -- Erik. Olla l:ssä 'lehdestä-mässä, lehdeksessä, lehdeessä'. -alue s. -inen a. L. maki, niemi, saari. -vyöhyke s. Itä-Venäjän l.

lehtimies s. sanoma- t. aikakauslehtimies, toimittaja, journalisti, "neekeri". | Ruotsalaisia l:miehiä vierailulla Suomessa. N. N. on kertonut l:miehille, että --. -miina s. el. käytäviä, joita lehtimiinaajat nakertavat lehtiin. -miinaaja s. el. hyönteisiä, joiden toukat elävät lehtien sisällä niiden solukoita ravinnokseen käyttäen; vrt. ed. -multa s. lehtipuiden ja pensaiden lehdistä maatumalla muodostunut kuohkea, erittäin ravintopitoinen multa. -muoto s. lehden muoto. | L:jen piirtäminen koulussa. -myyjä s. par. lehdenmyyjä. -myymälä s. sanoma- ja aikakauslehtimyymälä. -mäinen^{en} kalt. a. -sesti adv. L. jähkälä, levä. Kaktuksen l. varsi. Tuntosarvien l:sesti laajentuneet nivelet. L:set poimut, kidukset. L. veitsi. L:sen ohuita voileipiä. -mäntä s. araukaaria. -neekeri s. leik. (sanoma)lehtimies, lehtinikkari.

lehtinen^{en} l. dem.s. vrt. lehdye, lehdyykä. a. < lehti I. | Vienossa tuulussa värisevät l:et. -- savuna pihalle saisit, / l:senä lenteleisit KAL. b. < lehti II. | L:siksi leikattu paperi. Pari päiväkirjan l:stä. Haluan omistaa tälle asialle vielä l:sen 'pari lehteä'. -- Pikkukirjoja ja l:siä. Liivin kielen näytteitä sisältävä l. -- Yhd. esittely-, ilmoitus-, kiihotus-, nuotti-, ohje-, ohjelma-, selostus-, tiedonantol.; lento-, lisä-, taitel. c. < lehti III. | Valkoisina l:sinä kiteytyvä aine. Takoa ohuiksi l:siksi. Vuolla voista ohuita l:siä. -- Yhd. kide-, metallil. d. = lehtiäinen. 2. poss.a. a. (< lehti I) lehdellinen, lehdekäs, lehtevä. | L. kukanvarsi, oksa. Vain latvastaan l. kasvi. Pesä siitä pitkät pöytät / -- / luutasella l:sellä KAL. Siel l. kauhtana ain / on hartioil unisen koivun kiv. -- Majamäki, jonka l:sempien rinteiden yli aurinko -- kurkisteli KILPI. -- Vars. yhd. kaksi-, kolmi-, neli-, kymmen-, tuhatl.; monil.; harva-, niukka-, tiheä-, tuuhea; iso-, karhea-, kiiltävä-, leveä-, mehevä-, nahkea-, ohut-, paksu-, pieni-, pyöreä; kelta-, vihreä; (kasv.) pari-, sormi-, yhdisl.; hamppu-, heisi-, jalava-, paju-, pihlajal. b. yhd. < lehti II: Neli-, 16-, satal.; ohut-, paksul. c. < lehti III. | Hyvin valmistettu voitaikina on l:stä ja muurea.

lehtinikkari s. leik. ja halv. sanomalehden toimittaja, sanomalehtimies, "neekeri"; pakinoitsija, petiittinikkari, alakerturi. -nunna s. Li-

paris dispar, eräs lehtimetsissä suurta tuhoa tekevä ulkomainen kehrääjäperhonen. -nysty s. anat. kielen pinnalla olevia nystyjä. -ornamentti s. -paino s. sanomalehtipaino. -peite s. Maata kattava keltainen l. -persilja s. persilja(rotu), jonka lehtiä käytetään ruokien mausteeksi ja koristeeksi; vrt. juuripersilja. -peräinen a. L. eli lehtipäinen koukku 'ongen-koukku, jossa on lehtimäinen kiinnitysperä'. -pesä s. mehiläispesä, jonka kennonkehukset on asetettu kirjanlehtien tavoin kohtisuoraan pesänsuuta kohti. -pistiäinen s. L:et 'Tenthredinidae, vahingollisia tuholaispistiäisiä, joiden toukat syövät lehtiä, havuja yms.' -poika s. l. poika, joka kadunkulmauksissa, junassa tm. myy lehtiä, sanomalehtipoika. 2. kesäkuussa syntynyt jäniksenpoika, kesäpoika; vrt. hanki-, sänki-poika. -puhelu s. tavallisen yksityispuhelin-tavoin toimitettava, mutta sitä halvempi puhelu, jollaisia sanomalehdille ja uutistoimistoille myönnetään uutisten välittämiseksi. -puinen a. L. metsä. L:et sahatuit. -puu s. kuv. Puut täydessä l:vussaan. Varistaa l:kunsa. -punkki s. Tetranychus telarius, täysikasvuinen n. puoli mm pitkä, vihreä t. punertava punkki, joita elää suurin joukko kasvien lehtien alapinnalla. -purje s. veneeseen purjeeksi asetettu pieni lehtipuu. | -- suvannot soudan. kosket sauvon, selät l:ssa viiletellen AHO.

lehtipuu s. vrt. havupuu. l. puu (t. pensas), jolla on litteät, syksyllä varisevat lehdet. | Jalot l:t, tammi, saarni, jalava, vaahtera ja lehmus. 2. lehtipuun puuaines. | L. huonekaluteollisuuden raaka-aineena. -alue s. -kuja, -kujanne s. -metsä s. -tukki s. -valtainen a. L. metsä. -vyöhyke s.

lehtipäinen a. = lehtiperäinen. -reuna s. kasv. tav:mmiin lehtilaita. -ruoti s. kasv. lehtilapaa kannattava ohut lehden osa, jonka lehtikanta kiinnittää varteen. -ruusukje s. Voikukan l:keen keskeltä kohoava, "kukkaan" päätyvä varsi. -ruuti s. lehtisinä oleva ruuti. -ryhmä s. -saha s. hyvin kaateeräinen jännesaha, jolla sahataan koristeita ja kuvioita ohuista puu- (vaneri-) t. metallilevyistä, koriste-, kuviosaha. -sahaus s. vrt. ed. -salaatti s. ruokasalaatti, jonka lehdet eivät muodosta kupua; ruok. ruokasalaatti ruokalajina t. ruokien koristeena. | Kanaa ja l:a. -sammakko s. Hyla arborea, puissa elävä ulkomainen sammakko. -sammal s. kasv. L:et 'Musci, sammalkasvien luokka, jonka sammalissa voi selvästi erottaa varren ja lehdet'. -sarana s. tekn. ovissa ja ikkunoissa käytetty sarana, jonka alemman puolikkaan lehti upotetaan oven t. ikkunan kehään ja ylemmän puolikkaan lehti sen selkään. -sarvinen s. el. L:et 'Scarabaeidae, kovakuoriaisia, joiden tuntosarvien viimeiset nivelet ovat lehtimäisesti laajentuneet'. L:siin kuuluvat mm. sittiäinen, turilas ja kultakuoriainen. -sa/to s. l. lehtien määräaikainen variseminen, lehdenlähö. | Syksyllä l:don jälkeen. 2. lehtien vuoksi viljellyistä kasveista lehtinä saatu sato. | Salaatin ensimmäinen, toinen l. -selleri s. selleri, jonka valkaistuja lehtiä, lehtiruoteja ja -tuppia käytetään ravinnoksi.

-selustus s. sanoma- t. aikakauslehtiselustus. | L:ten mukaan. -sensuuri s. sanoma- ja aikakauslehtisensuuri. -seppel(e) s. L. kutreillaan. -silmu s. silmu, josta kehittyi lehtiä. | Koivun, omenapuun l:t. L:t puhkeavat. -solu s. biol. -suoni s. lehden suoni, johtojänne. | Haaraiset l:et. -sähke, -sähkösanoma s. alennetusta maksusta välitettävä sähkösanoma, joka sisältää sanomalehdissä julkaistavaksi tarkoitettua uutisainesta.

lehti,terttu s. = lehtikuoriainen. -tieto s. sanoma- t. aikakauslehtitieto. | L:jen mukaan. -tilaus s. sanoma- t. aikakauslehtitilaus. | Hankkia l:ksia. Uudistakaa ajoissa l:ksenne! -tina s. ohueksi taottu tinalevy, jollaisia käytetään sekä erll. esineiden päällystämiseen että elintarvikkeiden (teen, juuston yms.) kääreenä, tinapaperi, stannioli. -tupakka s. tupakka tupakkakasvin lehtinä. -tuppi s. kasv. vars. heinäkasvien lehtikannan muodostama tuppi, joka ympäröi vartta. -työ s. sanomalehti-, aikakauslehtityö. -täi s. = lehtikirva. -uistin s. kal. lehden muotoinen uistin. -uutinen s. sanomalehtiutinen. | Kuten l:et ovat kertoneet --. -vaipja s. kuv. Pihlaja syksyisessä l:assaan. -varti s. lehdellinen varsi; kasv. kasvin kasvullinen osa, jossa voi selvästi erottaa varren, lehdet ja juuret;) (sekovarsi. -vartinen a. ja s. kasv. L:siä ovat siemenkasvit ja sanikkaiset. -verho s. kuv. Puiden l. -vihannes s. tav. mon. kaalista, pinaatista, salaattista ym. vihanneksista, joiden lehtiä käytetään ravinnoksi;) (juures. -vihko s. vars. kerpuista. -vihreä s., vars. kasv. kasvien (ja myös eräiden kasvi- ja eläinkunnan rajalla olevien eliöiden) vihreä väriaine, klorofylli. -vihreähiukanen s. kasv. -vihreällinen a. kasv. L:et solut, kasvit. -vihreätön a. kasv. L. mädänsyöjä. -viuhka s. -vuoide s. Retkeläiset paneutuivat pehmeille l:teilleen. -yhtiö s. sanoma- t. aikakauslehteä t. -lehtiä kustantava yhtiö. -yritys s. sanoma- t. aikakauslehtiyritys.

lehtiä^{17*} v. vars. puista: olla lehdessä, täynnä lehtiä; puhjeta lehteen, lehdittyä; lehtiä. | Kukki ennen l:mistään. L:vien koivujen tuoksu. Jo Karjalan kunnalla l:i puu, / jo Karjalan koivikot tuuhettuu v.juva. — Kuv. -- aitoharrastus on elimistö, se kasvaa, haarautuu, l:i ja kukkii kuin itsestään HOLLO.

lehtiäinen¹⁸ s. metallihakasen silmukkamainen vastakappale, johon hakanen kiinnitetään, lehtinen, silmus.

lehtiö¹⁹ s. nippu jhk määrätarkoitukseen (kirjoittamiseen, piirtämiseen tm.) käytettäviä, yhdestä sivusta toisinsa kiinnitettyjä, tav. helposti irrotettavia paperilehtiä, blokki. | Pahvikantinen l. Kirjoittaa jtk l:önsä. — Yhd. kirjepaperi-, kuitti-, lasku-, reseptil.; ilmoitus-, kirjoitus-, luonnos-, muisti-, piirustusl.

leh^{10*} s. l. rehevähajainen metsikkö, jossa kasvaa etup. lehtipuita. | Rehevä, vehmas l. Varjoisa l. Pappilan l. Pakanoiden pyhät l:dot. Lempetit laaksoin l:toja / ja lintuin laulupeistoja / -- / en unhoittaa voi milloinka ERKKO. — Kuv. Tuonen l., öinen l. / Siell' on hieno hietakehto, / sinnepä lapseni

saatan kivi. — Yhd. haapa-, koivu-, pähkinä-, saarni-, tammi-, tuomil.; saniaisl.; banaani-, palmu-, poppeli-, syressi-, viikunal.; ranta-, uhril. 2. mon. murt. lehdokset. | Olla l:toja katkomassa. Koristaa l:doilla.

lehtoi¹¹nen¹², -sa¹³ poss.a. -suus¹⁴ omin. L. niemi, ranta, mäenrinne. L:et viljelysmaat.

lehtokasvi s. -kerttu s. Sylvia borin, eräs yleinen kerttulintu. -keskus s. maant. alueita, joihin eräät kasvupaikkojensa suhteen vaateliat lehtokasvit maassamme keskittyvät. | Pirkkalan l. -koivu s. -korpi s. maant. soistuva lehtometsä; saniaislehto. -kuja s. = lehtikuja. | Kartanon kaunis l. -kurppa s. Scolopax rusticola, lyhytjalkainen, pitkänokkainen, ruskean, mustan ja harmaan kirjava kahlaajalintu. -lapsi s. avioton lapsi, äpärä, huorilapsi. -maja s. lehto; vars. maant. tuore, lihava, multava metsämaa, jonka pintakasvillisuus on rehevä ja runsaslajinen. | L:illa pesivät linnut. -mainen¹⁵ kalt.a. L:et metsät. -metsä s. Suomen metsät — suometsiä lukuun ottamatta — jaetaan l:iin ja tuoreisiin ja kuiviin kangasmetsiin. -niitty s. rehevä niitty, missä kasvaa myös puita ja pensaita. -poika s. vrt. lehtolapsi. -polku s. -pöllö s. Strix aluco, eräs suurehko pöllö, kissa-, yöpöllö.

lehtoraatti¹⁶ s. lehtorinvirka. | Saksan kielen l. Hoitaa l:a.

lehtoranta s. -rantainen a. L. salmi, niemi.

lehtori¹⁷ s. oppikoulujen ja seminaarien useimpien vakinaisten opettajien sekä ammattikoulujen, korkeakoulujen ja yliopistojen eräiden opettajien virkanimenä. | Oppikoulun nuorempi, vanhempi l. Suomen ja historian, matematiikan l. Helsingin yliopiston saksan kielen l. — Yhd. korkeakoulun-, lyseon-, seminaarin-, yliopistonl.; historian-, kielten-, musiikinl.

lehtorinne s. Rehevä l.

lehtorinrouva s. -virka s.

lehtorska¹⁸ s. ark. lehtorinrouva.

lehtosittain adv. kās. kansanomaisesta kirjontatavasta, jossa geometrinen kuvio t. kuvion osa täytetään yhdensuuntaisin laakapistoin. | Ommella l.

lehvik¹⁹/ko²⁰, -kö²¹ koll.s. puiden (ja pensaiden), harvemmin yksityisen puun (t. pensaan) lehvät, lehdikko, lehdikkö, lehdistö; vrt. seur. | Hautausmaan l. Vihreä, rehevä, varjoisa l. L:kö kuvastuu veteen. Tuuli suhisee l:ossa. Kuin lintu l:össä puun / ma laulan *MANN.

lehvistö²² koll.s. puun (t. pensaan) t. puiden (ja pensaiden) lehvät, lehvästö, lehdistö; vrt. ed. | Koivun, omenapuun l. Puiston, rinteen l. Nuori, vehmas, tuuheaa l.

lehvit²³/tää²⁴ v. harv. lehdittää. | L:etty sauna.

lehviä²⁵ v. harv. lehtiä. | Vaahterat l:vät. -- taas l:i lehdot KLEINO.

lehviä²⁶ s. l. tuore, lehtävä lehtipuun (t. -pensaan) oksa. | Koivun, pihlajan, tuomen l:ät. Puu työntää l:ää, Taittaa l. Koristaa jk l:illä. Voittajat seppelöitiin öljypuun l:in. -- vanhurskaat viheriöivät niin kuin l. vr. — Koll. lehvät, lehvästö. | Haavan tunttee harvasta l:ästä. Nuoren l:än tuoksu. — Yhd. koivun-, laakerin-, palmun-, tammen-, öljypuunl.; ju-

hannus-, rauhanl. 2. harvemmin: havu. | Kuusen tuuheat l:ät. — *Yhd.* havun-, kuusenl. 3. tilap. lehti. | Lumpeen l:ät. Ruusun teräl:ät. L:än viskoo, / l:än kiskoo / neito kukast' [= päivänkakkarasta] yhtenään *caj.*

lehväinen⁶³ *poss.a.* Koivujen l:et latvat. L. lepikko. — *Yhd.* tuuheat.

lehväkatos, -**katto** *s. kuv.* Sademetsän tiheä l. Puistokujan l:katoksen alla.

lehvääs^{63*} *poss.a.* L. oksa. -- lehdon pyökki l:käät *MANN.

lehvämäja *s.* lehtimaja.

lehvänen⁶³ *dem.s.* -- linnut puissa liikkuu, l:sillä kiikkuu *MANN.

lehvästö² *koll.s.* Puistokäytävän tiheä l.

lehvätön⁶⁷ *kar.a.* L. oksa.

lehvävuo, **de** *s.* Levätä l:teella.

leija¹⁰ *s.* tuulen paineen vaikutuksesta ilmaan kohoava leikki- t. kokeilulaite, jonka perusmuotona on painopisteen läheisyyteen kiinnitetystä langasta pidettävä, puuristikkoon liimattu nelikulmainen paperi- t. kangaskappale. | L. lentää, kohoaa korkeuteen. Lennättää l:a. — *Yhd.* laatikko-, paperil. --asema *s.* ilmatieteellinen havaintoasema, jossa havaintojen tekoon käytetään leijoja.

leijaili¹⁰ *v.* -u² *teonn.* liikkuu ilmassa, harvemmin vedessä t. yl. nesteessä leijan tavoin, kevyesti, leijua, leijata, lennellä, liidellä, lihoitella. | L. siivet levällään. Haukka, perhonen l:ee. Paperi l:i tuulen mukana. Ilmassa l:evat siemenhaivenet, Lumihutaleet l:evat taivaalta. L:evat pilvet. Savu, pöly l:ee. — Vedessä l:evat hiukkasat. — *Kuv.* L:eva tanssijatar. Tarjoilija l:i tarjotin kädessään. Valkoisella seinällä l:ee punertava rusko *TALVIO.* — Ilmassa l:ee suloinen lämmin. Huoneessa l:eva tuoksu. Romaanin yllä l:eva sadun hohde. Katkera pettymyksen tunne l:i ympäri huonetta. Mielikuvituksen l:u.

leijamainen⁶³ *kalt.a.* Hypäessänsä silpiorava pingottaa lentonahkansa l:seksi liitimeksi.

leijata¹⁰ *v.* -us⁶⁴ *teonn.* tav:mmiin leijailla, leijua. | Pääskyt, perhoset l:avat. Kellastuneet lehdet l:sivat pihan yllä. Sävelet l:avat. Angervoiden tuoksu l:a niityllä.

leijon¹⁰ *s.* l. Felis leo, luonnonvaraisena Afrikassa ja Länsi-Aasiassa elävä iso, voimakas kissansukuinen petoeläin, jalopeura. | L., eläinten kuningas. Somalin, Intian l. L:ien luola. L:at karjuvat aavikolla. — *Yhd.* luola-, sirkusl. — *Kuv.* leijonalla eläinten keskuudessa olevaa arvoasemaa t. sen voimakkuutta, rohkeutta tms. ajatellen: a. eril. vertauksissa ja lauseparsissa. | Voimakas, uljas kuin l. -- urhoollisinkin, jolla on sydän kuin l:alla vt. Toinen oli lauhkea kuin lammas, toisella oli l:an taisteluhalu. Parempi on olla elävä koirakin kuollut l. (alk. vt). — leijonan kynsi tav:mmiin. — leijonan osa, osuus tav:mmiin. — leijonan t. leijonien luola vars. paikasta, jonne meneminen vaatii rohkeutta, kylmäverisyyttä. | Meni palkankorotuspyyntöineen suoraan l:an luolaan. — herättää leijona t. leijona herää jkssa ärsyttää, suututtaa jkta, saat-taa jku vimmoihinsa; ärsyttyä jne. | Sydämes-

sämme on herännyt l., joka murahtelee uhkavasti väärintekijöille. b. etevästä, huomiota herättävästä henkilöstä, vars. miehestä, joka esiintyy seurapiirissä käyttökseltään t. vaate-tukseltaan muita hienompana, ensimmäisenä, "kukkona": maailmanmies, keikari. | Pohjo-lan l., Kustaa II Aadolf. Kirjailijamaailman l. Kaikkialle tervetullut seuraelämän l. Näy-tellä l:aa. -- hänestä tuli pian l. Helsingin modernissa seuraelämässä, mies, jolle kaikki ovet ja sydämet olivat selkoselälläan *LEINO.* — *Yhd.* katu-, muoti-, salonkil. 2. leijonaa esit-tävästä esineestä t. kuvasta. | Siivekäs l. Sfink-sillä on l:an ruumis ja naisen pää. 3. ed:een liittyen leijonasta heraldisena kuvana, vars. Suomen vaakunaeläimenä. | Valtiolippusamme oleva l. Postimerkin, sotilasnapin l. Saada kolmas l. kauluslaattaansa 'saada ylennys kenraaliksi'. Suomen L:an ritarikunta. — *Kuv.* Suomen valtiiovallasta, -mahdista, Suomesta suhteessa muihin valtioihin. | Suomen l. nos-taa päätään. Suomen l. lyö, iskee. Sua, Suo-men L., tervehdän: / miten säilläsäs aurinko palaa! *KOSKENN.* — *Yhd.* vaakuna. 4. *yhd.* eräi-den muiden eläinten nimessä: meri-, muura-haisl. 5. *erisn.* täht. = Jalopeura.

leijona, **häkki** *s.* Eläintarhan l. -**kokardi** *s.* sot. Päälystön ja alipäälystön päähineessä on l. -**lippu** *s.* vars. Suomen valtio- ja sotalipusta, jossa sinisen ristin keskellä on Suomen leijo-nallinen vaakuna; myös vähän aikaa käytän-nössä olleesta Suomen lipusta, jossa oli kel-tainen leijona punaisella pohjalla. -**mai**⁶³ *kalt.a.* L:sen rohkea, -**merkki** *s.* vars. Suomen postimerkeistä, joissa on leijonan kuva. — Muuta käyttöä. | Kotimaisen työn l. -**nap**⁶³ *s.* Sotilaiden l:it.

leijonan, **harja** *s.*, vars. *kuv.* tuuheasta (miehen) tukasta. | N.N. ravisti muhkeaa l:harjaansa. -**kesyttäjä** *s.* -**kita** *s.* l. vars. *kuv.* Haukata jtk k:ansa. — Tav. 2. Antirrhinum, naamakukkai-sia kasveja, joiden teriön torvi on laajentu-nut pussimaiseksi; *syn.* jalopeurankita; vars. koristekasvina viljelty Antirrhinum majus, iso leijonankita. -**kuv** *s.* Kultainen l. -**kyn**⁶³ *s.*, vars. *kuv.* kyvykkyydestä, lahjakkuudesta, jota jku osoittaa jnk tehtävän suorittamisessa. | Näyttää l:tensä kilpailussa, tutkijana. Näytel-mästä näkyy, pistää esiin tekijän l. -**käpä**⁶³ *s.* — *Kuv.* = ed. | Näyttää l:nsä. -**luola** *s.* — *Kuv.* ks. leijona l.a. -**metsä**⁶³ *s.* -**mieli**⁶³ *s.* *kuv.* rohkea, uljas mieli. | Siinä vaaditaan kovaa sydäntä ja l:tä. -**nahka** *s.* -**os**⁶³ *s.* -**os**⁶³ *s.* *kuv.* suurin, paras osa jstak, jonka jku (jk) väke-vämmän, mahtavamman oikeudella valtaa, ot-taa itselleen. | Ottaa l. tuloista itselleen. Ame-rikka vei l:an palkinnoista. -**pentu** *s.* -**päinen** *a.* L. vaakunakotka. -**pää** *s.* Tammikaappia ko-ristavat l:t. -**talja** *s.* — Jatkaa l:a ketunna-halla [= käyttää viekkautta, missä rohkeus ei riitä] sp.

leijonavaakuna *s.* Suomen l.

leiju¹⁰ *v.* -nta^{10*} *teonn.* leijailla, leijata. | Il-massa l:va untuva. Lehdet l:vat tuulella. Usva, savu l:u. — *Kuv.* Joutsen l:u aalloilla. Ke-veästi l:va tyttö. Sävelet l:vat. Huoneessa l:u

tupankankatkaa. Uhkaavan suursodan varjo l:i Euroopan yllä.

leikamoi [da]¹⁸ v. *harv.* leikkiä, ilakoida, huvitella. | L. päivänpaisteessa. Ilossahan muut elävät, / leikissä hän l:vat KANT.

leikari⁹ s. 1. keskiajan oloista: vaeltava soittaja ja laulaja, ilveilijä. | Kiertelevät teinit ja l:t. L:en laulut. Saako leikar leikin lyöä, / piipari ilon piteä KANT. — *Kuv.* -- naisten liehijät, l:t lemmenseikkain *MANN. 2. vars. kal. pyörivä laite, jollaista käytetään esim. uistimessa estämään silmaa kiertymästä, pyöry. | Uistimen l. L:lla varustettu heittosilma. Lippu-nuoran l.

leikata^{28*} v. -kaavasti *adv.* I. käsitellä jtk esinettä jllak teräseellä (vars. veitsellä, saksilla) t. erikoiskoneella, niin että se menee poikki, halki t. kappaleiksi taikka että siitä irtoa kappaleita; viiltää, katkaista, halkaista, pienä tms. Obj. ilmaisee tav. esi-neen, jota t. josta jtk t. joka jstak leikataan.

1. henkilösuj:n ohella. | L. veitsellä, saksilla, keritsimillä, leikkuukoneella, L. poikki, kahtia, halki, irti, rikki. L. lyhyeksi, hienoksi. L. palasiin t. palasiksi, viipaleisiin t. viipaleiksi. L. tukka, kynnet, omena, leipää, paistia, kangasta, paperia. L. oksa puusta, kuva sanomalehdestä. L:attu naula 'leikkonaula'. L:attu tupakka. Kuusi-aidan l:kaaminen. L. heinänsilppua. L. jhk reikä, käteen haava. L. [haava] sormeensa. — L. lasia timanttiveitsellä. L. saipua langalla kahtia. — *Kuv.* L. kepillä tuulta. Niin sakea ilma, että sitä voi vaikka veitsellä l. L. [tav:mmi: niittää] laakereita. — *leikata siivet jtkak, jkita*, hillitää jnk, jkn lennokkuutta, suunnitelmia tms. | L. mielikuvitukselta, suunnitelmilta siivet. Täten kaikilta kapinanhalluisilta l:attiin siivet. — Vars. jnk äänen lakkaamisesta: *kuin leikattuna, leikaten* kerta kaikkiaan, tykkänään. | Puhe katkesi kuin (poikki) l:attuna. Valitus taukosi kuin (veitsellä) l:aten. — *Erik. a. lääk.* suorittaa leikkauk: ks. leikkaus l.a. | L. kasvain, umpisuoli. Jalan, mahalaukun l:kaaminen. Potilas on l:attava b. kuohita, salvaa, pulkita, kastreerata. | Oinas, l:attu päsä. Varsa l:ataan 1—2 vuotiaana. c. leikata kypsynyttä viljaa sirpillä (t. leikkuukoneella), us. = korjata; vrt. niittää. | L. ohraa, eloa. Sadon l:kaaminen. Vilja joutuu, on kypsä l:attavaksi. Pelto on l:attu. — *Kuv.* Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten l:kaavat vt. d. veistää puuhun tms. kuviolta; myös koriste-esineiden t. taideteosten veistämisestä. | L. puuhun lehtikoristeita, ornamentteja. Koristeellisesti l:attu lipas. L. nimikirjaimensa, vuosisuku seinään. L. kaarnasta eläimiä. Luusta l:atut muistoesineet. — *Kuv.* L:attiin vuosi (luku) [= oli vuosi] 1917. e. *vaat.* leikata pukuun tarvittavat kappaleet kankaasta, suorittaa puvun leikkaukset. | L. puku. Tekki on moitteettomasti l:attu 'vuosisal-taan moitteeton'. Pystyy l:atut taskut. f. leikata maata; tehdä leikkaus (2.c). | L. maata lapiolla, auralla. L. turpeet kuutioksi. Tietä tehtäessä mäkiä on l:attava ja notkoja täytettävä.

2. esinesuj:n ohella. | Veitsi, miekka l:kaa. Sakset l:kaavat huonosti. Sahan pitää l. omalla painollaan. Terä tunkeutuu puuhun l:kaavasti. Aura l:kaa maata. — Köysi l:kaa olk-päätä. Hanki l:kasi hirven jaljoja. — *Kuv.* Laivan keula l:kaa aaltoja, merta. — *Tekn.* Laakeri leikkaa 'juuttuu esim. saatuaan käydä kuumana, leikkautuu kiinni'. Moottori, kone l:kaa [moottorista, koneesta, jonka laakeri t. mäntä "leikkaa"].

II. laajentunutta käyttöä. 1. jakaa jk alue kahteen t. useampaan osaan, erottaa. | Talon maat l:attiin kahtia. Raja l:kaa heimon kahteen osaan. — Joet l:kaavat tasankoa. 2. viivoista, teistä tms., jotka kulkevat toistensa, jnk toisen viivan tms. taikka jnk alueen poikki. | L. suorakulmaisesti, vinosti toisensa. Suorat, kadut l:kaavat toisensa. Rautatie ei l:kaa missään H:n pitäjän aluetta. Iso höyrylaiva l:kasi suuntamme oikealta. Pallo l:kaa maali-viivan. Faustin ja Margaretan elämänradat l:kaavat toisiaan KOSKENN. — Kulkuneuvon käännöksestä. | Auto l:kaa tarkasti käänteen. — Myös pinnoista, alueista. | Ympyrät l:kaavat toisensa. Toisiaan l:kaavat tutkimusalat. 3. ed:een liittyen matkanteosta. | L. matka nopeasti. 200 m l:attiin ajassa 22,5. 4. valojuovasta, valonsäteistä. | Valokella l:kasi pimeyttä. Auringon kultaiset säteet l:kaavat ilmaa. 5. (kesken hiljaisuutta kuuluvasta) terävästä, voimakkaasta äänestä. | Vihellys l:kasi avaruutta. Voimakas huuto l:kaa ilman. 6. *erik.* L:attu [= huonommalla aineella sekoitettu] konjakki, viini.

III. *kuv.* lähinnä I ryhmään liittyen. 1. ruumiillisen tuskan, kivun aiheuttamisesta: viiltää, vihloa. | Melu l:kaa korvia. Päätä l:kaava ankara kipu. 2. sielullisen tuskan aiheuttamisesta: haavoittaa, loukata, järkyttää. | L. jkn mieltä, sydäntä. L:kaavat sanat. Tapaus l:kasi Yrjön omaatuntoa. Minua l:kaa, kun --. 3. hävältä, halventaa, herjata, loukata. | L. jkn kunniaa. -- kaikin tavoin [hän] on koettanut l. virkaveljeni hyvää nimeä kivi. 4. sukkeluuden t. jnk nasevan ilmauksen käytöstä: laskea, veistää, sorvata. | L. vitsi. L. sukkeluuksia ihmisheikkouksista. L. naseva vertaus. N. on nokkela l:kaamaan. Kevyesti, virkistävän l:kaavasti pulppulleva satiiri. — Myös (kirjallisista) taideluuksista. | Jokapäiväisestä elämästä l:attu kertomus. [Novelli] on hämmästyttävän rohkeasti ja tuoreeltaan l:attu palanen elämää yhteiskunnan alim-masta kerroksesta TARK. [Näyttelijätär] l:kasi herkullisen juorakkatyyppiin. 5. us. ark. ajatus-, oivalluskyvyystä, järjestä: olla terävä, juosta, luistaa. | Järki l:kaa. Terävästi l:kaava ajatuksenjuoksu. Eikö sinulla l:kaa [= etkö ymmärrä, oivalla]?

leikie^{78*} s. leikkauksen tulos, jstak esineestä leikattu kappale; vrt. leikkele, leikkaus. | Nahkatehtaan vuotal:keet. Metallilaitoista rahoja lyötäessä syntyvät l:keet. — *Erik.* 1. sanoma-t. aikakauslehdessä leikattu kirjoitus tms., leikelmä. | L:keitä urheilutapahtumista. Koota l:keitä. — *Yhd.* (sanoma)lehtil. 2. *nahk.* ken-

gän päällisosiin käytettäväksi leikattu nahkakappale. 3. *maat*. vars. kotieläinten rehuksi käytettävistä sokerijuurikkaan lastuista, liuskeista, joista sokeri on uutettu. — *Yhd.* (sokeri)juurikas. 4. *ruok.* isohko, ohut, rasvassa paistettu lihaviipale. | Oskarin l. — *Yhd.* härän-, vasikanl.; wieninl. 5. *geom.* segmentti; numismatikassa: suoran viivan mitalin pinnaasta erottama osa.

leike|kirja s. kansio, johon (sanoma)lehtileikkeitä kiinnitetään. — **kirjonta** s. käs. kirjonta (tapa), jossa kuvioden välissä oleva pohjakangas leikataan työn valmistuttua pois. — **koelma** s. kokoelma (sanoma)lehtileikkeitä. | Kirjailijan l.

leikellä²⁸ *frekv.v.* < leikata. | L. jtk kuutioiksi. L. matonkuteita. L. eltyjä papuja. Noidat l:kelivät karvoja eläimistä. Pensasaitojen l:keleminen. Rikkaasti l:ellyt huonekalut. — Vuonon l:kelemä rannikko. Harjanteet l:kelevät seudun moniksi paloiksi. — L. vitsejä. L:kelipä hänen sydäntänsä, että hän oli viimeinen mies kivi.

leikelmä¹³ s. tav. = leike 1.

leikkä²⁸ a. -käästi *adv.* -kyyss⁶⁵ *omin.* tav: min lekillinen, leikkisä. | L. vanha ukko. L. kirje. Sanoa jtk l:käästi.

leikkilinen⁶³ a. -sesti *adv.* -syys⁶⁵ *omin.* leikinlaskuun taipuva, leikkiä laskeva, pilaileva, sukkela, lystikas, hauska, hilpeä, huvittava, mukava; vrt. leikkisä. | L. mies. Savolaisille ominainen l:syys. L. katse. Käyttäytyä l:sen rajusti. L. puhe, nimitys, sanansutkaus. L:set lausekäänteet. Jutella l:sesti. — laajasuinen, leveän l. kynäniekka aho.

leikkiläisyinen a. L. kutsumanimi. L. kertomus. — **vivahteinen** a. L. runo. L:sten lainasanojen käyttö tyyliekinona.

leikin|asia s. us. a. | Ei ole (mikään) l. 'ei ole leikkiä t. helppoa, ottaa kovalle, on tiukat paikat'. Ei ole l. ajaa partaansa tylsällä veitsellä. — **johtaja** s. -laskija s. vrt. seur. | Hyvä, leppoisa, sukkela, älykäs l. Lapatossu, Suomen suurimpia l:oitaa. — **lasku** s. leikin laskeminen, pilailu, kaskuili, vitsailu; leikki-, kokkapuhe, pila, kasku, sukkeluus, sutkaus. | Hilpeä, räiskähtelevä, älykäs l. Olla l:n kohteena. — Höystää puhettaan l:illa. Naurattaa toisia l:illaan. — **lyöjä** s. leikkijä. — **lyönti** s. leikin lyöminen, leikkiminen. | Reipasta l:ä. — **omainen** a. L:sta ajankuluketta. — **päin**, — **päiten** *adv.* ilman vakavaa tarkoitusta, leikillä(än), piloilla(an), pilanpäin, — **päiten**, kurillaan, muuten vain, ilman aikojaan. | Sanoa jtk l. Poikkesimme l. tien varrella olevaan taloon. — **sekai|nen** a. -sesti *adv.* myös a. | L:set sanat. — **teko** s. Kevyt, viaton l. — Vars. helposta, vaivattomasta työstä: leikinasia. | Matka oli l:a. Elämä ei ole l:a. — **tunteva** a. (myös a) leikillinen, leikkisä. | L:t kansanmiehet.

leikintä^{10*} *teonn.* < leikkiä. | Lasten l. | Mieli-kuvituksen rohkeaa l:ä.

leikinymärtävä a. (myös a) leikillinen, leikkisä. | L. mies.

leikkisellä²⁸ *frekv.v.* tav:mmin leikitellä. | Lapset l:evät hietakasassa.

leikisti *adv.* last. leikittäessä, leikissä;)(oi-keasti. | Minä olen l. isä.

leikit|ellä²⁸ v. *intr.* -televästi *adv.* -tely *teonn.* = leikkiä, jota kuit. käytetään myös tr:sesti ja joka varsinaisessa merk:ssä on leikitellä-vä yleisempi. | Lapset, kissanpojat l:televät. L. pallolla. L:telyn halu. — Laajentunutta käyttöä. | Tehdä jtk l:ellen. L. aseilla, uhkarohkeudella, suurimmilla arvoilla. L. loppusoinnuilla. Eroottinen l:tely. Ei lain kanssa l:ellä st. Hänen kanssaan ei ole l:telemistä. "Ei parta pahoille kasva", sanoi Martti l:televästi. — Hymy l:telee suupielissä. Oikullisesti l:televä mielikuvitus. Valojen ja varjojen l:tely. Auringonsäteet l:televät huoneen katossa. Ihminen, jolla sattuma l:telee kuin ilmassa lentävällä lehdellä.

leikitsijä¹⁴ *tek.* (< seur.) leikkijä.

leikit|ä²¹ v. *intr.* *harr.* leikkiä, leikitellä. | — kivilisellä tanterella l:köön iloinen lapsiliutas kivi. Pikkuiset kissanpoikaset / pihalla l:sit, iloiset jylhä. — Laajentunutta käyttöä. | — kainosti l:si lempi huulillansa kivi. Maailma täällä iloitsee / ja hekumassa l:see vk. — Tav. vain leikiten. Lapset hyppelivät l:en. Tehdä jtk (kuin) l:en 'kevyesti, helposti'. Työ käy (kuin) l:en. Ei suomalaista l:en voiteta.

leikit|ön²⁷ *kar.a.* < leikki. | — pohjolan l:tö-män talvisen taivaan alla haanpää.

leikkaaja¹⁰ *tek.* < leikata. 1. haanpäästä. | Hius-ten l. Olla pukimossa l:na. Elokuvan ohjaaja, kuvaaja, äänittäjä ja l. Vilja odottaa l:ansa. — *Yhd.* elon-, lasin-, puunl. 2. välineistä tav: min leikkain, leikkuri. | Juurikasvien l:t. Kier-teiden l. — *Maat.* Pientaren l. 'auraan kiinnitettävä laite, joka leikkaa ojan reunan tasaiseksi'. — *Yhd.* kierteen-, naatinl. 3. *geom.* suora, joka leikkaa käyrän viivan t. pinnan, sekantti. | Suorakulmainen l.

leikkaamat|on²⁷ *kielt.a.* < leikata. | L. tukka. L:tomat paperiarkit. L. elo, pelto. Jäärä, l. [= kuohitsematon] uroslammas.

leikkaamo² s. työhuone t. verstaas, jossa jtk leikataan. | Pukutehtaan l. Elokuvayhtiön l. — *Yhd.* lasinl.

leikkaantua^{1*} v. = leikkautua.

leikkaavasti *adv.* ks. leikata.

leikkailla²⁸ *frekv.v.* < leikata. | L. viljaa. — L. vitsejään.

leikkain²⁸ väl. (< leikata) leikkuri. | Kalvin-porassa on irrotettavat l:met. — *Yhd.* kierre-, oksa-, tiilil.

leikkale²⁸ s. leike, leikkele. | Lajitellut tarvepuu-l:et. Kuudesta l:esta tehty nahkapallo. — *Geom.* sektori.

leikkauksella⁶³ a., vars. lääkk. -sesti *adv.* Märkäpesäkkeen l. avaaminen 'avaaminen leikkaamalla'.

leikkau|s⁶⁴ l. leikkaaminen; vrt. leikkuu. | Paperin, kangaskappaleiden, kynsien l. Hedelmäpuiden l. Mäen, pello-pientaren l. Katkaista jk parilla l:ksella. — *Yhd.* lasin-, maan-, puun-, tuhanl. — *Erik. a. lääkk.* toimenpide, jonka tarkoituksena on sairaalloisesti muutuneiden kudosten poistaminen, märkäpesäkkeen avaaminen, väkivallan johdosta erilleen

joutuneiden kudosten yhdistäminen tms., kirurginen operaatio. | Umpilisäkkeen l. Vaikaa l. Suorittaa jkille kosmeettinen l. — *Yhd.* ruumiinl., aivo-, hermo-, kohtu-, korva-, paise-, sappikivi-, vatsal.; kauneus-, muovaus-, nuorennus-, poisto-, radikaali-, sterilisaatiol. *b.* Elokuvan l. 'elokuvaan tarvittavien filminauhojen leikkaaminen kuvasta materiaalista ja niiden liittäminen kokonaisuudeksi, montaaasi'. *c. mat.* Kultainen l., ks. kultainen 3. *c. d. kuv.* Tehdä l. jkn varoihin. — Vars. ratkaisevasta, syvälle käyvästä teosta, "tempaus", "veto". | Tehdä hyvä, hieno, onnistunut l. Kihlauksen purkaminen oli tuskaton l. Parannuksen aikaansaaminen asunto-oloihin vaatii syvän l:ksen. 2. leikkaamisen tulos, leikattu osa t. kohta jssak; vrt. leike, leikkele. | Avaimen lehdessä olevat l:sket. — Vars. a. puuhun tms. veistetty koriste t. kuvio, leikkauskoriste, veistos. | L:ksin koristettu sohva. — *Yhd.* koriste-, korko-, lehtil.; norsunluu-, puul. *b. vaat.* kuosin mukaan leikatut puvun muodot, kuosi. | L:kseltaan yksinkertainen puku. Uutuuksemme rohkea l. ja hauskat värit. *c.* tietä tm. tarkoitusta varten mäen t. vuoren rinteeseen, kallioon t. sen läpi kaivamalla t. louhimalla leikattu kohta. — *Yhd.* harju-, kalio-, maa-, rata-, rautatiel. *d.* jhk suuntaan halkaistun t. halkaistuksi ajatellun kappaleen (esim. koneen t. sen osan) halkaisukohdassa näkyvät rajapiirteet t. vars. niistä piirretty kuva, leikkauskuva, -kuvio, -piirros, -piirustus, profiili. | Aseen, kaasuttimen, kytkinlaitteen l. Kirkon l. Kourulista, kovera, l:ksessä 1/4-ympyränkehää lähenevä rakennusten päätymuoto. — *Yhd.* halki-, läpi-, pitkittäis- eli pituus-, poikkita- eli poikki-, sivu-, viistol. 3. kohta, jossa viivat, tiet tms. leikkaavat toislaan. | Puistokatujen l:ksien sijoitettu patsas. **leikkaus-** us. = leikkuu-. -ala s. Potilaan l. puhdistetaan jodilla. -alusta s. -haava s. -hoito s. lääkk.) (konservatiivinen, säilyttävä hoito. | Syöpä vaatii perusteellista l:a. -huone s. Sairaalan l. -jännitys s. fys. leikkauksvoiman vaikutuksesta kappaleessa syntyvä jännitys, tangentiaali-jännitys;) (normaali-jännitys. -koh|ta s. L:dat liimataan yhteen. Viivojen, katujen l. -koje s. -kone s. Paperi-, kenkätehtaan l:et Sähkökäyttöisellä l:ella mies keritsee 8 tunnissa 125 lammasta. -koriste s. (koriste)leikkaus, veistos. | Huonekalujen, saarnastuolin l:et. — Kenkien reikä- ja l:et. -kulma s. Suorien l. — *Tekn.* = leikkukulma. — *Sot.* kahden tähtäysviivan välinen kulma leikkauksmittauksessa t. kaksisuuntaisessa tulenjohdossa. -kuv|a s. 1. = leikkaus 2.d. | Voimalaitoksen l. L. koneen rakenteesta. 2. *harv.* (koriste)leikkaus, veistos, leikkaukskoriste. | L:in koristeltu sauva. -kuvio s. = ed. -kyky s. Sahanterän l. -lauta s. tav:mmin leikkulauta. -lujuus s. fys. kappaleen kyky kestää leikkauksvoiman vaikutusta. -mittaus s. sot. kahden mittausaseman (tulento- t. tähtäyspaikan) ja maalin muodostaman kolmion ratkaisemisen mittaustasolla, leikkauksmittarilla t. laske-malla. -muoto s. Tiilen l. Kirkko, jonka l. on

basilikamainen. -oppi s. lääkk. -osasto s. Sairaalan l. — Pukutehtaan l. -piirros, -piirustus s. = leikkaus 2.d. -pin|ta s. Puun, metallin, saven l. Ojan l. — *Lääkk.* L:nan puhdistaminen. -piste s., vars. mat. Suorien, käyrien l. AB-janan ja sen keskinormaalien l. O. — Rautateiden l. — Šakkipelissä: ruutu, jossa pelinappula katkaisee t. voi katkaista upseerin linjan. -pöy|tä s. Räättälän l. L., jolla kanki-tilet leikataan. — Vars. lääkk. Joutua l:dälle 'leikattavaksi'. -rasitus s. fys. leikkauksvoiman kappaleeseen synnyttämä rasitus. -reuna s. Kankaan l. -sakset s. mon. -sali s. Sairaalan l. -syrrä s. -taito s. Hyvää l:a vaativaa ompelutyö. -taso s. Jakaa jk esine pystysuoralla l:lla kahteen samankaltaiseen osaan. -terä s. Höylän, poran l. -työ s. Huonekalutehtaan l:työt. Kaivukone, jota tienrakennuksessa käytetään l:töihin. -veitsi s. tav:mmin leikkuu-veitsi. -viiva s. Puvun l:t. Tasojen l. -voima s. fys. kappaleita kuormitettaessa syntyvän kimmovoiman leikkauks pintaa pitkin vaikuttava komponentti, tangentiaalivoima;) (normaali-voima. -väline s. leikkain, leikkuri.

leikkauttaa* *fakt.v.* (rinn. leikkuuttaa) < leikata. | L. tukkansa.

leikkautu|a *pass.v.* < leikata. | L. poikki. Paperiarkki l:u tahtokoneessa. Kierteen l:minen työkappaleeseen. Lähes 30 m:n syvyyteen l:nut rotko. Kärrynpyörien ura l:i ruohoon. Niku-Mattilassa l:i kaksi elämänvirtaa jyrkästi vastakkain U.KARRI. — Melun läpi l:u kimakka vihellys. Rakkaus l:i armotta poikki. — *Erik. 1.* hahmosta, ääri- ja kiihkeitä, jotka erottuvat jyrkästi taustasta, piiristä. | Rakennus l:u selvästi metsää vasten. Kevätiltaisin l:u niiden [p]hajan ja kiven] yhteiskuva jyrkkänä taivaanlakeen sll. Lujat leukaperät -- ja laihat poskiliuat l:vat terävinä puukonvetoina näkyviin HAARLA. 2. *tekn.* vrt. leikata I.2. | Moottori l:i kiinni jo 10 minuutin kuluttua.

leikkele *78* s. leikkelyn tuloksista, jstak esineestä leikellyistä kappaleista; vrt. leike, leikkaus. | Tupakan l:et. Viiltää perunasta l:itä. Suurentamalla pienen l:en ihoa näemme sen eri kerrostumat. — *Erik. 1.* ruok. voileipäpöydässä kylmänä tarjottavia, tav. viipaleiksi leikattuja ruokalajeja; joskus = leike (4); vrt. eines. | Makkaraa, suolakalaa, juustoa ym. l:itä. Voileipää ja l:itä. L:eksi suolattu liha. — *Yhd.* kala-, lihal. 2. tav:mmin leike (1), leikelmä. — *Yhd.* (sanoma)lehtil. 3. filateliassa: kirjekuoresta, kortista tms. leikattu kappale, jossa postimerkki t. -merkit ovat. | Säilyttää postimerkkejä l:inä. — *Yhd.* kirje-, kuori-, postiosoitusl.

leikkele asetti s. ruok. leikkelelautanen. -haarukka s. pieni, tav. kaksilhaarainen haarukka, jolla leikkeleitä aterioitaessa otetaan leikkelelautasilta. -kokoelma s. tav:mmin leikkelekoelma. -kone s. kone, jolla leikkeleitä vars. lihamyymälässä leikataan. -lautanen s. ruok. pieni lautanen, jolta leikkeleitä ruoka-, vars. voileipäpöydässä tarjotaan. -liha s. ruok. leikkeleiksi käytettävä suola- tms. liha. -liike, -myymälä s. Liha- ja l. -ruoka s. -tarjo-

tin s. ruok. ravintolassa tilauksesta tarjottava valikoima erilaisia leikkeitä. **-tehdas** s. Makara- ja l. **-tuote** e s. Liha- ja l:teet.

leikkelijä¹⁴ tek. < leikellä. | Tunnettu siluettikuvien l. Emil Cedercreutz.

leikkely² teonn. < leikellä. | Vihannesten l. Eläinruumiin anatominen l. **-harjoitus** s. vars. lääkä. Anatomiset l:ket. **-kone** s. Sokerijuurikaat pienennetään l:essa. **-paperi** s. Värillistä l:a kansakouluja varten. **-sakset** s. mon.

leikki¹* s. 1. lasten toiminta t. (suppeammin) us. määrä sääntöjä noudattava toimintamuoto, jolla ei ole muuta tarkoitusta kuin se mielihyvä, jonka tämä toiminta aiheuttaa; eläinten poikasen kisailu; myös aikuisten (nuorten) vastaavista ajanvietteistä; kisa, joskus myös peli. | Työ ja l. Panna l:iksi 'ruveta leikkimään'. Lyödä l:kiä 'leikkiä (v.)'. Kuluttaa päivänsä l:issä. — Lasten l:it. Mitä l:kiä leikitään? Saanko minäkin tulla mukaan l:kiin? — Työ sujuu, luistaa kuin l. Kaikki kävi kuin l. — Yhd. kansan-, lastenl.; arvaus-, heitto-, juoksu-, kilpa-, orkimis-, palloilu-, taistelul.; kortti-, nukke-, numero-, pallo-, tulitikkul.; intiaani-, rosvo-, salapoliisi-, soko-, tonttul.; juna-, laiva-, mylly-, sotal.; maasto-, sisä-, ulko(ilma)-, vesil.; joulu-, juhannus-, kesä-, kevät-, talvil.; ajanviete-, ketteryys-, laulu-, pantti-, piiri-, seura-, urheilul.

2. laajentunutta käyttöä. a. helposta, valvattomasta t. välipitämättömästä, yliolkaisesta, kevytmielisestä tms. toiminnasta, menettelystä t. suhtautumisesta jhk. | Työ oli hänestä l:kiä. Entisajan sodat olivat lasten l:kiä nykyisiin verrattuna. Pellon raivaaminen ei ole l:kiä. Tämä ei ole mikään l:in asia. Tässä ei ole l:in sijaa. Tästä on l. kaukana. Lyödä asia l:iksi. Ottaa asia l:in kannalta. — Yhd. lemmein. b. leikinlasku, pilailu, vit-sailu; leikki-, kokkapuhe, sukkeluus, pila; huumori. | Pieni, viaton l. Silkkää l:kiä. L:kiä ja vakavaa. Puhua l:kiä. Laskea l:kiä jksta, jkn kustannuksella. Pistää l:iksi. Kääntää puhe, asia l:iksi. Ymmärtää l:kiä. Pidän sanojasi pelkkänä l:kinä. Ethän l:istä suutu! Mutta l. syrjään, sikseen [kevyemmästä puheesta, leikinlaskusta vakavampaan siirryttäessä]. — Yhd. sanal.; hevosen-, koiran-, koninl. c. eufemistisesti: voimia kysyvä, ankara, vaarallinen toiminta, touhu, melske, otelu, taistelu. | Sodan l. Tämä vasta on miehen l:kiä. Siitä nousi ankara l. Sekaantua l:kiin. Tykistö yhtyi l:kiin 'taisteluun'. L:in ollessa kuumimmillaan. Luopua l:istä. Selvitä, päästä l:istä ehjin nahoin. Ennen kuin l:istä lakattiin, oli kolme karhua hangella. L. loppui lyhyeen. Kova l. on tämä elämä ja maailma kivi. Joka l:kiin ryhtyy, se l:in kestääköön sl. — Yhd. veril. d. kuv. luonnon-ilmioista, esineistä ja asioista. | Aaltojen, revontulten, varjojen l. Tulen l. kuvissa puissa. Valonheittimien l. Viivojen ja värien l. Päivänsäteet lyövät l:kiä. Vihaiset viimat pitivät ilkeää l:kiään. — Mielikuvituksen l. Koh-talon, sattuman l. — Yhd. valo-, varjo-, viiva-, väril.; ajatusl.

3. adv.-ilmauksia. — **leikillä(än)** a) helposti, vaivatta, leikiten. | Sitä ei juuri l:illä suorita. Hän oppi (kuin) l:illä. b) = leikin-päin, -päiten. | Puoliksi l:illä. Tehdä jtk l:illä(än). Älä l:illäkään tähtää aseella lähimmästäsi! Sanoa jtk l:illä(än). Puhutko l:illäsi vai tosissasi? — **leikin** (kielt. yhteyksissä; harv.) = ed. | Ei leipää l:in syödä sl. — ei l:in saatu häntä hämminkiin *MANN. Julma neuvo. — Jota emme l:in seuraa kivi. — **leikin päin, päiten** par. j. — **leikin vuoksi** leikillä(än), leikinpäin. | Poiketa l:in vuoksi jtk tapaamaan. L:in vuoksi minä siitä vain mainitsin.

leikki-huom. erik. yhd.-tyypit: leikkiauto 'auton mallinen, esim. nuorasta vedettävä leikkiväline tai puulaatikko, pari nurin käännettyä tuolia tms., mikä lasten leikkiessä on autonäköinen'; leikki-häät, -sota 'häitä, sotaa jäljittelevä leikki, hää-, sotaleikki'. **-auto** s. **-eläin** s. Kumiset l:met. **-esine** s. **-halu** s. Lasten leikki- ja toimintahalu. **-hevonen** s. **-huone** s. leikkikamari. | Lasten makuuhuone on tavallisesti myös heidän l:enaan. **-ikkä** s. lasten koulu-ikä edeltävä kehityskausi, suunnilleen ikävuodet 2 (3)—6, jolloin he käyttävät aikansa etup. leikkimiseen. **-ikäinen a.** L:iset lapset. **-juna** s. Sähköllä kulkeva l.

leikkijä¹⁴ tek. L:t asettuvat riviin.

leikkikalu s. (varta vasten valmistettuja) esineitä, joilla lapset leikkivät, lelu, "paja". | Lasten l:t. Pallo, nukke, keppihevonen ym. l:t. Pieni kuin l. — **Kuv.** esineistä, henkilöistä, joita jk suurempi voima t. jku (toinen) henkilö käsittelee, kohtelee mielensä mukaan. | Pitää jtk l:inaan. Laiva oli vain l. myrskyn kourissa. Naissydamet olivat hänelle vain l:ja. [Esko on] joka irvihamppaan l. kivi. Hän on omien tunteittensa tahdoton l. **KOSKENN.** **-ikkuna** s. Tavaratalon l. **-kaappi** s. **-kauppa**, **-liike**, **-myymälä** s. **-tehdas** s.

leikki|kamari s. leikkihuone. **-kehä** s. nelikulmainen aitausmainen, tav. kokoonpantava kehä, jossa lapsi saa ryömiä ja taaperrella, juoksu-kehys. **-kenttä** s. Lapsuuden l:ät. — Vars. varta vasten järjestetty, us. hiekkalaatikoilla, keinulaudoilla yms. varustettu kenttä, joilla leikki-ikäiset lapset saavat leikkiä. | Kaupungin leikki- ja urheilukentät. **-kieli** s. vars. lasten käyttämä salakieli, jossa tavallisen kielien sanat tietyin muuntamismenetelmin tehdään salakieleen perehtymättömälle käsittämättömiksi; esim. kontinkieli. **-kirja** s. kirja, jossa neuvotaan erilaisia leikkejä. **-koppi** s. = leikkimaja. **-koulu** s. lastentarha. **-kumppani** s. Lapsuudenaikaiset l:t. **-kurssi** s., tav. mon. kurssit, joilla esim. opettajia opetetaan johtamaan leikkejä. **-laiva** s. Poikien l:t. **-lapio** s. **-laulu** s. laulu, jota lapset jtk leikkiä leikkiessään laulavat. **-lehmä** s. Kävyistä tehdyt l:t. **-linna** s. **-loru**, **-luku** s. hokema t. runon-pätkä, joita lapset lukevat vars. määrätessään, kuka esim. pillosilla t. hippasilla otaessa ensinnä jää hakijaksi t. hipaksi. | Tamperelainen l. "Entten tentten teelikka mentten". **-maailma** s. Lasten l. **-maja** s. vars. pikkuty-

töjen leikkipaikaksi rakennettu maja, leikkikoppi, -mökki, -tupa.

leikkimis/halu s. leikkihalu. -ikä s. leikki-ikä.

leikki/muoto s. Vanhat, kansanomaiset l:muodot. -mökki s. leikkimaja.

leikki/nen^{as} a. tav:mmiin leikkisä, leikillinen. | Yhtä iloinen ja l. kuin ennenkin. Olla l:sellä tuulella.

leikki/nukke s. -nurkka, -nurkkaus s. Lasten l. makuuhuoneessa. -ottelu s. -paik/ka s. Lapsuuteni l:at. Poikien mieluisimpia l:koja oli läheinen kallio. Lapsilla tulisi olla kotona rauhoitettu l:kansa. -palikka s. -pallo s. Kuminen l. — Vars. kuv. = leikkikalu. | Olla hallitusmiesten l:na. Kohtalon, sattuman l. -peli s. l. Lasten l:t. Jalkapallon opettaminen l:n muodossa. 2. = leikki 2.a. | Pesäkarhujen nitistämistä Kitunen piti vain l:nä. Ei ole l:ä nostaa verkkoja kovassa myrskyssä. 3. = leikki 2.b. | Älä suutu! L:ä se vain oli. -pistooli s. vars. vaaraton pelotuspistooli, nallipysy. -puhe s. leikinlasku, leikki, pilailu, vittailu; kokkpuhe, pila, sukkeluus. | Harmittonta l:tta. Se oli pelkkää l:tta. Isä löi koko asian l:eksi. — Sopimattomat l:et jkn kustannuksella. Höystää keskustelua l:illa. -puku s. Yksinkertainen, tukeva l. -pyssy s. -ratat s. mon. -runo s. leikillinen runo, lasteruno. -sali s. Lastenkodin l. -san/ia s. pila-, kompasana, pila, sukkeluus, vitsi. | Oikeaan osunut l. Viskellä l:oja toisilleen.

leikkisill/ä^{as} s. vaill. Olla l. 'leikkiä'. Ruveta l:ie. **leikki/sisar**, -sisko s., etup. vanh. ja vanhempien henkilöiden lapsuudesta puhuen: leikkitoverina oleva tyttö. -sota s. Poikien l. — Kuv. Poliittinen l.

leikkis/ä^{as} a. -ästi adv. -yys^{as} omin. 1. mielellään leikkivä, leikkitelevä. | L:ät lapset. L. kissan-, karhunpoikanen. Vespisaroiden l. valahteleminen. 2. leikinlaskuun taipuva, leikkiä laskeva, pilalleva, sukkela, leikillinen. | L. hyväntuulinen ukko. L:yyteen taipuva luonne. L. hymy. Olla l:ällä tuulella. L. puhe, juttelu. Sanoa jtk l:ästi, l:ään tapaansa. Runon sävy on kauttaaltaan l. — Mus. Scherzando, l:ästi, kevyesti liikehtien.

leikki/talo s. leikkimaja. -tanhu/t s. Entisillä l:ilani. -tan/ner s. Lapsuuden kultaiset l:tere(e)t. -tavara s. leikkikalu, lelu. -toiminta s. -torvi s. -toveri s. Uskollinen l:ni. Koira l:na. -tupa s. leikkimaja. -tuuli/ s. Olla l:ella 'halukas laskemaan leikkiä, pilailu, pilantekotuulella'. -tāti s. lastenkaitsija; vrt. puistotāti. -veikko, -veli s., etup. vanh. ja vanhempien henkilöiden lapsuudesta puhuen: leikkitoverina oleva poika. -verinen a. harv. -syys omin. leikillinen, leikkisä, sukkela, lystikäs, humoristinen. | Vielä ei ole Suomen kansa l:syyttään menettänyt. -vietti s. -vuosi s. Lapsuuden kultaiset l:det. -väline s. vrt. leikkikalu. | Pallo, kivet l:inä. Antaa lapselle kynä ja paperia l:iksi.

leikki/ä^{as} v. vrt. leikitä. l. vars. lasten leikki-toiminnasta: lyödä leikkiä, kisata; joskus myös: pelata. | L. nukella, puupalikoilla. Kissa l:ki lankakerällä. L. jtk leikkiä. L. hippasta, sokkoa, hippasilla, sokkosilla. L. kauppiasta, palo-

kuntalaisia, hevosta. L. kotia, koulua. L:kien hyppelee orava puusta puuhun. — Työ sujuu (kuin) l:kien. Hän oppi kielen kuin l:kien. 2. laajentunutta käyttöä. a. huvitella tekemällä jtk, tehdä jtk huvikseen t. vars. välinpitämättömästi, uhmaten, ajattelemattomasti t. kevytmielisesti. | L. loppusoinnuilla. L. [kirjoittaessaan] liiallisilla kiemuroilla. — L. ampuma-aseella. L. tulella [myös kuv. arkaluonteisista, vakavista tms. asioista]. L. sydämellä, jkn rakkaudella, tunteilla. L. vakavilla asioilla, kuoleamalla, jkn kohtalolla. Hän, ensi rakkauteni kohde, vain l:ki kanssani. b. harv. laskea leikkiä, pilailu, vitsailla, leikitellä. | L:kivä äly, henkevyys, satiiri. Huumori, joka l:kivällä tavalla käsittelee ihmisheikkouksia. c. tahallisesti jäljitellä jtk t. jtk, teeskennellä, "näytellä". | L. lasta, suurmaalman naista. L. kuusitoistavuotiaasta, neroa, miljonääriä. Taitaa olla sittenkin parasta l. sovintoa vastaiseksi Klaus Flemingin kanssa rvalo. d. kuv. luonnonilmiöistä, esineistä ja asioista. | Laiheet, revontulet l:kivät. Aurinko l:ki järven pinnalla. Varjot l:kivät seinillä K:svoilla l:kivä onnekas hymy. Mielikuvitus sai vapaasti l. Kummallisesti koti vain l:ki ajatuksissani.

leikko^{as} s. lepakko. — Yhd. yöli.

leikko/a^{as} frekv.v. (< leikata) leikellä, leikkaila. | L. paperia, puusta oksia. Syvät laaksot l:vat yläköä. -- pilviä l:i kurki HASUNTA.

leikko kukka s. leikattu, tav. maljakossa pidettävä kukka, irtokukka;) (< ruukkukukka. | Kimppu l:kukkaa. -naula s. tekn. teräslevykaistaleesta leikattu naula, jonka toiseen päähän on samalla puserrettu kanta, leikattu naula; vrt. lankanaula. -papu s. ruok. ohuiksi suikaleiksi leikattuja papuja; myös täten käytettävistä papulajikkeista. -porsas s. salvettu porsas, salvuporsas. -tukka l. s. naisilla: leikattu tukka;) (< pitkä tukka; vrt. polkkatukka. | Tasapitkä, käherretty, permanentattu l. 2. a. = seur. | L. pikkutyttö. -tukkainen a. L. nainen.

leikkuri^{as} s. l. henkilöistä tav:mmiin leikkaaja. | Vaatetusliikkeen l. Päällisten l. kenkätehtaassa. 2. leikkausväline, leikkain, vars. itse-toimiva leikkauskone. | Kaksiteräinen l. Niitti katkaisutaan l:lla sopivan pituiseksi. — Yhd. kone-, käsil.; putken-, reunan-, ruohonl.; arkki-, juurikas-, vihanneksil.; pituus-, poikki-, vinol. 3. yhd. el. Luumul.

leikkuu^{as} teonn. (< leikata I) vrt. leikkaus. 1. Kankaan, perunanvarsien l. Kierteiden l. L:seen sopivin terän asento. — Yhd. huusten-, lasin-, tukanl.; kone-, sarjal. — Vars. 2. elonleikkuu, elonkorjuu; vrt. niitto. | L:n aikana. Pian alkaa l. Olla l:ssa, l:lla. Onko teillä vielä paljon l:ta jäljellä? Jo meillä on l:t leikattu. — Yhd. elon-, kauran-, ohran-, rukiin-, vehnänl.

leikkun/aija s. Oli kiireisin l. — Kuv. -- Jumala oli säästänyt minua, että minä oikiaksi l:ajaksi tuulentuisin KALLAS. -haava s. lääk. Veitsen aiheuttama l. -juhla s., vars. raam. elonkorjuu-, elojuhla. | Ja vietä l., kun leik-

kaat uutiset viljastasi vr. -**kaava** s. Puvun l. -**kestävyys** s. *tekn.* Työkalun l. -**kone** s. erilaisista koneista, joilla t. joissa jtk leikataan, leikkauskone. | Juurikasvien, anturana-
han l. Viljan leikkaaminen l:ella. Paperiar-
kit leikataan kirjapainossa l:ella sopivan ko-
koiseksi. — *Yhd.* elon-, hiustenl. -**kulma** s. *tekn.* se kulma, jonka teräseen leikkaavan te-
rän etumainen pinta (rinta) muodostaa leikatun
pinnan (liikesuunnan) kanssa. -**kurssi** s., tav.
mon. L:t ompelijoille. -**kyky** s., vars. *tekn.* Te-
rän, veitsen, viilan l. Tahkon kovuus ja l. -**laite**
s. Silppukoneen l. Elonleikkauskoneessa l. on
yleensä koneen oikealla puolella. -**laute** s. lauta
t. vaneri- tms. laatta, jonka päällä leipää tms.
leikataan, leipälauta. -**leveys** s. leikkauksen
leveys. -**mie's** s. elonleikkaaja. | L:hiä sirppein-
neen. — *Kuv.* Kristus kylvö- ja l:henä. -**no-
peus** s. Höyläkoneen, sorvin l. -**oppi** s. Räättä-
lien l. -**oppilas** s. Ompelu- ja l. saa paikan
pukimossa. -**paine** s. *tekn.* Terän l. -**pelto** s.
elopelto. | Mennä l:olle. -**pin'ta** s. l. leikattu
pinta. | Sileä, tasainen l. Maksan l. on rasvan-
kiiltävä. 2. leikkuuterän leikkaava pinta, leik-
kuuterä. | Poran l:nat. Työkalut tahkotaan
teräviksi l:naltaan. -**pituus** s. leikkauksen pi-
tuus. -**puimuri** s. maat. elonleikkukone, joka
leikatessaan myös pui viljan, itsepuiva lei-
kkukone. -**pöytä** s. Peltiseppän l. Tiilikoneen l.
-**rauta** s. erilaisista leikkuuvälineistä, joiden
terä on rautaa. -**reuna** s. Kankaan l. 'leikattu
reuna'. — Terän l. 'leikkaava reuna, leik-
kuusärmä'. -**syvyys** s. leikkauksen syvyys. -**sär-
mä** s. *tekn.* leikkaureuna. | Terän, jyräimen, po-
ran l. -**taito** s. -**taitoinen** a. L. ompelija. -**tal-
koot** s. *mon.* elotalkoot. -**terä** s. Höylän, po-
ran l.

leikkuutta ^a ² v. = leikkauttaa. | L. tukkansa.
-- sitä umpisuoltaanhan se lähti l:maan
KIANTO.

leikkuu'työ s. -**työkalu** s. -**vastus** s. *tekn.* paine
leikkaavaa terää vasten. -**veitsi** s. Iso l. Lää-
kärin l. -**väki** s. elonkorjuuväki, eloväki. | L:ää
ruispellolla. -**väline** s.

leikut/ella ^a ² v. tav:mmin liekutella, lie-
kuttaa. | L. kehtoa. [Hiljainen maininki] l:tel
vähän keveää venettä AHO.

leil/i ^a s. puu- t. nahka-astia, jossa juomaa (pii-
mää, viinaa tms.) säilytetään t. vars. kanne-
taan etäisille työmaille, lekkeri. | Pulemahai-
nen l. Kantaan piimää l:issä. Ryyppää l:istä. —
Kuv. Kaataa, laskea uutta viiniä vanhoihin
l:eihin [alk. ur] 'soveltaa jhk vanhaan järjes-
telmään tms. (epäitsenäisesti) jtk uutta'. —
Yhd. juoma-, nahka-, puul.; maito-, piimä-,
vesi-, viinal.

leililli ^{en} s. leilin täysi. | Puoli l:stä piimää.

leima ¹⁰ s. l. jhk esineeseen lyöty, puristettu,
poltettu t. vars. leimasimella painettu, harv.
paperille valmiiksi painettuna liimattava,
omistajaa, alkuperää, kelpoisuutta tms. osoit-
tava merkki. | Kultra- ja hopeaesineiden, juus-
ton l:t. Postilähetysten, passin l:t. Kiinteis-
tön luovutuskirjan l. L:na käytetty vaakuna.
Lyödiä, painaa, puristaa jhk l. Varustaa asia-
kirja l:lla [myös = leimamerkeillä]. Kuitti-

veron kanto tapahtuu tavallisesti l:lla. —
Yhd. lakka-, poltto-, puristus-, väril.; kirje-,
kulta-, lihal.; kassa-, posti-, tullil.; hotellin-,
tehtaan-, tekijänl.; aitous-, arvo-, laatu-, nimi-,
pitoisuus-, punnitus-, tarkastus-, tulopäiväl.;
(metsät.) juuri-, runko-, tyvil. 2. *kuv.* a. olen-
naisesta, luonteenomaisesta vaikutuksesta, joka
jklä t. jllak asialla, tapahtumalla tms. on jhk,
merkki, jälki; jnk jllek antamista luonteen-
omaisista, kuvaavista piirteistä, ilmenemismuo-
dosta. | Painaa tuotteisiinsa oman henkensä l.
Sota lyö l:n koko elämään. Vakavuus painoi
l:nsa keskustelumme. — Olla jssak l:a anta-
vana. Mainosvalot antavat l:nsa iltaiselle kau-
punkikuvulle. Leikkaamattomat kynnet anta-
vat ulkoasulle epäsiistin l:n. b. jklle t. jllek
ominaisista, luonteenomaisista, tunnusmerkil-
lisistä, kuvaavista piirteistä, ilmenemis-, ulko-
muodosta, hahmosta: luonne, sävy, vivahdus, |
Jylhyden, orjuuden, tilapäisyyden l. Manner-
mainen, persoonallinen, poliittinen, tieteelli-
nen, vanhanaikainen l. Jyväskylällä oli sil-
loin vielä pikkukaupungin l. Venäjän olot oli-
vat saaneet itämaisien l:n. -- tapahtumalle
on annettu valtiollinen l. AHO.

leimaa-antava a. myös ^a ja leimanantava. |
L:t piirteet. L. murreominaisuus. L:a koko
teokselle on, että --.

leimaja ¹⁰ *tek.* < leimata. — *Yhd.* kulan-, met-
sän-, tarkastusl.

leimaamat on ⁷ *kielt.a.* < leimata. | L. posti-
merkki. L:tomien puiden kaataminen.

leimaamispäivä s. Matkalippu, joka on voimassa
ainoastaan l:n.

leimah della ^a ² *frekv.v.* -**telu** ² *teonn.* (< lei-
mahtaa) leimuta. | Liekit, salamat l:televat.
Pimeässä l:telee värikkäitä mainosvaloja. —
Kuv. Silmät l:televat. L:televa luonne. Aja-
tuksen, lemmen l:telu. -- ilme oli sulkeutu-
nut, mutta sanoista l:telä joskus odottamaton
tuimuus IRIS UURTO.

leimahdus ^a s. = 2. leimaus. -**piste** s. *kem. tekn.*
(alin) lämpötila, jossa poltto- t. voiteluaineesta
nouseva kaasu leimahtaa palamaan, kun lä-
helle tulee liekki. | Ns. kaasu- ja dieselöljyjen
l. on 270—300° C.

leimahduttaa ^a v. = 2. leimauttaa.

leimah'taa ^a ² *mom.v.* < leimuta. l. tulesta: syt-
tyä t. yltä äkkiä suureen liekkiin, pala-
maan voimakkaasti, hulmahtaa; myös säh-
kön purkauksista. | L. tuleen, liekkiin. Nuot-
tion l:taessa. Kynntilä l:taa ennen sammui-
mistaan. Kuiva pärekatto l:ti palamaan. —
Salamat, revontulet l:tavat. Pohjoinen tai-
vaanranta l:ti valoisaksi. — *Yksipers.* Taivaalla
l:taa. 2. *kuv.* Miekat l:tavat 'välähtävät'.
Silmät l:tavat 'välähtävät, iskevät tulta'. Kat-
seesta l:ti uhka. Puna l:taa [= lehahtaa,
karahtaa] kasvoille. Hän l:ti tulipunaiseksi. —
Vars. *abstr.* syttyä, puhjeta, alkaa; päästä
vahtiin t. valloilleen, yltä, kiihtyä. | Riita,
kapina l:taa liekkiin. Pian l:ti ilmisota. Täy-
teen paloon l:dettuana hyökkäys jatkui ra-
juna. Uudelleen l:tanut tauti. Rakkaus, viha
l:taa tuleen, ilmi liekkiin. Vihaksi l:tanut yl-
peys. Mieleen l:tanut ajatus. -- yht'äkkiä

l:taa muutamasta kirkon kolkasta kiihkeä riehuhuuto AHO.

leimahtamis *pass. a.* s. = leimahduspiste.

-leimainen *pass. a.* s. Puna-, sini-, valkol.; (vars. postimerkeistä) ruma-, selvä.

leima|kasvi *s. maant.* jnk seudun t. alueen valtakasvi, joka samalla painaa leimansa koko maisemaan, tyyppikasvi. | Kuusi, palmu l:kasvina. Kuloaukioiden l. on maitohorsma. **-kirves** *s. metsät.* kaadettavien puiden t. valmiin puutavaran merkitsemiseen käytetty kirves, jonka hamara on varustettu kirjain-, numero-, t.m. merkillä. **-konttori** *s. Suomen l.* virasto, jonka tehtävänä on valmistuttaa leima-, vero- ja postimerkkejä, postisäästäpankin kuittikuponkeja, huvipääsylippuja yms. l.

leimallinen *pass. a.* l. < leima l. | L:iset [= leimatut] postimerkit. Lyödyt rahat ovat l:isia metallipalasia, joilla on tietty paino ja metallipitoisuus. 2. leimaa-antava, luonteenomainen, tunnusmerkillinen, kuvaava. | Suvun jäsenille on l:sta vartalon jyrkyyys.

leima|maksu *s.* leimausmaksu, leimavero. **-merk|ki** *s. l.* leima (1). | Toiminimen l. l:illä varustetut puut. — Vars. 2. erihintaisia merkkejä, joita leimaveroa kannettaessa kiinnitetään asiakirjoihin, karttamerkki. | Kauppakirjan varustaminen l:illä.

leimanantav|a *a.* myös: leimaa-antava. | L:at pääpiirteet. L. kasvi 'leimakasvi'. Viljapellot, jotka ovat l:ia koko maisemalle.

leima|paperi *s.* leimamerkillä t. -merkeillä varustettu paperi. **-pilkkä** *s. metsät.* **-side** *s.* banderolli, vyöte.

leimasin *pass. v.* l. leimata. | Painaa leima leimasimella. — *Kirj.* patriisi. — *Yhd.* kumi-, metalli-, polttol.; puutavaral.; kassa-, kuittaus-, päiväysl.; nimi-, numerol. **-muste** *s.* -tehdas *s.* -tyyny *s.* = värityyny. **-väri** *s.* Sinistä, punaista l:ää.

leimasuostunta (vero) *s. vanh.* leimamerkkeinä kannettu suostuntavero.

leima|ta *pass. v.* 1. painaa, lyödä, puristaa t. polttaa jhk leima. | L. kuitti, passi, matkalippu. L:tut postimerkit. Rahan, kulta- ja hopeaesineiden l:aminen. L. [= kruunata, vaata] mitta-astioita. Hakattavien puiden l:aminen. Hyväksytty ja l:ttu liha. — *Erik.* varustaa jk asiakirja leimamerkillä t. -merkeillä, leimoittaa. | L. velkakirja, obligaatioita. 2. *kuv. a.* L. jk kuoleman merkillä. -- suuria miehiä, jotka ovat ainoaiksi nimensä l:inneet kansamme historiaan J.FINNE. **b.** sanoa jkta t. jtk vars. halv. t. tuomiten (julkisesti) jksik, pitää jkta t. jtk jnak, tuomita, merkitä poltto-raudalla t. -merkillä. | L. jku haihattelijaksi, kavaltajaksi, fascistiksi. L. jku uskonnon viholliseksi. Hänet on ainoaiksi l:ttu. L. toisen käsityä vääräksi. L. jk teko rikolliseksi. **c.** olla luonteenomainen, tunnusmerkillinen, kuvaava jllek, luonnehtia, karakterisoida jtk, painaa, lyödä t. antaa leima(nsa). | Olla jnk tyylin l:ama. Isänmaallisen hengen l:ama toiminta. Suurta osaa Koskenniemen lyriikasta l:aa selväpiirteinen pessimismi.

1. **leimaus** *pass. a.* *teonn.* < ed. | Passin l. Puiden,

metallin l. — *Yhd.* polttol.; myynti-, teuras-tusl.

2. **leimau|s** *pass. a.* *teonn.* (rinn. leimahdus) < leimata. | Tulen, salaman l. Ampuma-aseiden l:ket. Miekkan l. Silmistä välähtävä l. Toivon, vihan, kiukun l. Kiihkas kuin tuli ja l. Hyökätä kuin l. vihollisen kimppuun. Hänelle selvisi salaman l:ksena koko asia. — Joskus voimasanana. | Kirkas tuli ja l! krvi. Ja l. sentään! Alkio. — *Yhd.* salaman-, tulenl.; neronl. **leimaus|aika** *s.* Metsien l. **-kone** *s.* Postiosoitusten l. **-luettelo** *s. metsät.* luettelo kaadettavaksi leimatuista puista. **-maksu** *s.* leimavero, -maksu. **-pakko** *s.* Diplomaattipassien l. **-tutkinto** *s.* tutkinto, joka kultasepäntiikkeen harjoittajan on suoritettava saadakseen oikeuden leimata kulta. **-työ** *s.* L:t metsissä suoritetaan kesäaikana.

1. **leimautella** *pass. v.* < 1. leimauttaa. | L. metsiä.

2. **leimaut|ella** *pass. v.* < 2. leimauttaa. | Ukkonen l:telee. L. silmiään uhkaavasti. [Topeilius] osaa l. ja väläytellä ajatuksia, hän kekisi hauskoja, nerokkaita käänteitä K.S. LAURILA.

1. **leimaut|taa** *pass. v.* *teonn.* < leimata. | L. jäsenkorttinsa, passinsa. Matkalippu on l:ettava lähtöasemalla. L. metallirahaa. L. metsiä.

2. **leimaut|aa** *pass. v.* (rinn. leimah(d)uttaa) < leimahtaa. | L. jk tuleen. Kerttu -- l:i Saa-raan kysyvän silmäyksen MERIL. -- hän l:aa tulisen syytöksen yliopiston rehtoria ja sihteerä vastaan AK.

leimautu|a *pass. v.* < leimata. | Selvästi l:nut lyirikko. -- katseeseen on l:nut semmoinen surumielinen vakavuus LINN.

leima|vero *s. vero,* jota suoritetaan kiinnittämällä eräisiin asiakirjoihin määrähintaiset leimamerkit. **-verolaki** *s.* **-väri** *s. us.* = leimasinväri.

leimikko *pass. v.* *s. metsät.* hakattavaksi leimattu metsäalue. — *Yhd.* koivu-, tukki(puu)l.

leimoitta|a *pass. v.* varustaa asiakirja leimamerkillä t. -merkeillä, leimata. | Kauppakirjan l:minen.

leimu *pass. v.* vars. *runko.* leimuaminen, loimu, palo, tuli. | Salaman, iltaruskon l. -- alla tähtien ja pohjan l:n *MANN. — *Kuv.* Katseen l. Ihas-tuksen l. silmissä. Nuoruuden l. Intohimon, lemmen, ilon l.

leimu *pass. v.* tav:mmen leimuta. | Salamain l:essa. L:va katse. -- taitaisiko lemmen liekki / l. mua kohtaan povestas? KIVI. Meill' on l:va lemman ja vihan lies KOSKENN.

leimuil|la *pass. v.* *teonn.* < leimuta. | Liekit, halot l:evat takassa. — Kansan keskuudessa l:eva kapinanhenki.

leimukukka *s.* Phlox, avomaan koristekasveja, joilla on helakanväriset, us. kirjavan juovikkaat kukat, juovikka, floksi.

leimu|ta *pass. v.* 1. palaa voimakkein liekein, liekehtiä, lieskua, leiskua, loimuta, roihuta, hulmuta. | Liekit l:avat. Tuli l:aa. Tupu l:si tulella. Salamat, revontulet l:avat. Ukonilma l:aa. Taivas l:aa täydessä tähdessä AHO. Aurinko punertui ja sai laajan ympäristönsäkin l:amaan SILL. 2. *kuv.* Posket l:avat 'ovat pu-

naiset, kuumottavat'. Silmät l:avat [= säihkyvät, salamoivat] vihasta, ilosta. Katsella jtk silmät l:ten. Sodan l:teissa 'riehuessaa, raivotessa'. — Vars. tunteista ja niiden purkauksista: olla innoissaan, kiihdyksissä, hehkuu, kuohuu, riehuu. | Hän l:si vihasta. Rakkaus, viha l:aa. Vapaudentunne l:si voimakkaana. Syttynyt on sota julma, / vihan liekki l:aa AOKSANEN. — leimuava intomielinen, kiihkeä, tulinen. | L:ava isänmaanystävä. L:ava innostus, into(himo), viha. Puhua l:avin sanoin. L:ava runo. L:ava kirjoitus jkn puolesta, jtk vastaan. L:ava vastalause.

leini¹ s. yhteisnimitys, jota käyt. monista, suureksi osaksi kylmyydestä ja kosteudesta johtuvista taudeista ja taudinoinneista, reuma(tismi); vrt. kihti, luuvuoli. | L. vaivaa, jäyttää, syö, runtelee. Jklla on l., l:ää selässä, jaloissa. L:n kangistamat, jäykistämät raajat. Hyvä lääke l:ää vastaan. — Yhd. hermo-, jalka-, lihas-, nivell.

leinikki¹ s. (rinn. leinikkö) Ranunculus, maassamme yleisiä, us. vaatimattoman näköisiä ruohokasveja, joilla tav. on keltaiset terälehdet. | Keltaiset leinikit. — Yhd. (kasv.) aho-, joki-, lehto-, niitty-, vesil.; kevät-, mukula-, ruusu-, suikero-, tulil. — kasvi s., vars. kasv. L:t 'Ranunculaceae, eräs kaksisirkkaisuheimon'.

leinikkö² s. (nyk. ei kasv.) = leinikki. | -- niin, l:kin: kuinka ihasuttavan solakka se on varrellaan ja lämpimän keltainen kukillaan SILL.

leini¹nen¹ poss.a. L:set raajat.

leini¹nyö¹, -syö¹ a. (myös ~) = ed. | Vanha l. eukko.

leino¹ a. runok. suruisa, murheellinen, onneton. | Saanut en, kurja, kunniata, / l., lempeä tavannut KAL. Lie lauluni l. ollut / ja ääneni soinnuton LEINO.

leinä¹ runok. l. s. suru, murhe. | Älä liiku liinakkola: / liinakkosi l:t tuopi *A.O.VÄISÄNEN. 2. a. = leino. | -- l. lapseni itkee liekussaan *MANN.

leipi- = leipä-. -lapio s. -varras s.

leipoja¹ v. l. tehdä leipää, kakkua, pikkuleipiä tms.: valmistaa taikina (alustaa, vastata), muotoilla siitä leivonnaiset (t. panna taikina vuokaan) sekä kypsittää ne (paistaa); us. myös vain taikinan muotoilusta. | L. leipää, rinkiä, piparkakkuja. Kotona leivottu kaku. L. vehnän maitoon. L. taikina limpuiksi, pitkoiksi. Kookospähkinän käyttö hienoihin l:miin. -- tuo keski-ikäinen nainen on l:nut ja kypsyttännyt sangen monta ruistynnyriä SILL. Niin useasti vieras leipäanne / on kiven l:nut VILJANEN. — Laajentunutta käyttöä. | Palloiksi leivottu lääkejauhelma. Paistaa kalaa saavein leivottuna. 2. kuv. a. käsitellä jtk kovakouraisesti, hakata, mukiloida, piestä; pehmittää, möyhiä tms. | L. jkta pampulla. L. jkn selkää. L. maata jalallaan. -- sitten l:i hän kirveellä petäjää, niin että lastut sinkoilivat LASSILA. b. muuta käyttöä. | L. [= seppää] runo. L. [= muokata, tehdä] elokuva uudelleen. Maailmanennätyksen l:minen. — Vars.: tehdä (vaivalloisesti, tekemällä) jksta

jk t. jku jksik. | L. jksta ylioppilas, upseeri t. jku ylioppilaaksi, upseeriksi. Vasta leivottu pappi, ministeri, sulhasmies. Kursseilla luvataan l. parissa kuukaudessa pätevä konttoristi. Suomen mestariksi leivottiin N.N.

leipoja¹ tek. vrt. leipuri. | Sotkea kuin l. taikinaa. Hyvä l. saa kilosta jauhoja enemmän leipää kuin huono. Tulipa minulle, tyttö, / -- / mesileivän l:ksi KAL.

leipoma¹jauho s. -kone s. Yhdistetty taikinan-paloittelu- ja l. -kurssi s., us. mon. -liina s. leiviniina. -ohje s. L:ita perheenemännille. -pulveri s. leivinjauhe. -päivä s. -pöytä s. leivinpöytä. -taito s. -taitoinen a. L. palvelija. -tuote s. -tupa s. leivintupa.

leipomis- = leipoma-, leivin-.

leipomo² s. l. laitos, jossa valmistetaan leipää ja muita leivonnaisia (tav. myytäväksi), leipurinliike. | Koneellinen l. Elannon l. Pitää l:a. — Yhd. höyry-, kenttä-, koti-, rinkiä-, sokeril. 2. kuv. vrt. leipoa 2.b. — Yhd. ylioppilas.

leipomo¹hiiva s. -liike s. Leipomo- ja kondiittorinliike. -nuuni s. -tehdas s. -teollisuus s. -tuote s. -työ s. -työläinen s.

leipomus¹ s. l. leipominen, leivonta, leipomatyöt, -puuhat. | Talossa on tänään l. 'leivotaan tänään'. Lopettaa l:ksensa. Pirtti, jota l:sten vuoksi lämmitetään kesälläkin. 2. kaikki kerralla leivottavat leivät tm. leivonnaiset. | L:ksen paistaminen. Koko l. epäonnistui. Jauhoja on vain pari l:ksi, pari l:sta. L. riitti toiseen vuoteen asti. 3. tav. mon. leivonnaisista. | Parhaat l:ksat valmistatte parhaista vehnäjauhoista. L:sten maustaminen. Puuhata l:stensa ääressä, Tarjota l:ksiaan maistaisiksi. — Yhd. joulu-, syysl:ksat.

leipoutuja¹ pass.v. < leipoa. | Hyvin l:via vehnäjauhoja. — Laiha kalkki l:u maaperään helposti sementtimäisiksi möhkäleiksi.

leipoutumiskyky s. Jauhojen l. 'kyky muodostua hyvin nousevaksi taikinaksi, josta saadaan suhteellisen suuri tilavuusmäärä hyvämuotoista leipää'.

leippo¹ s. l. murt. jääteli, -lautta. 2. kal. kalapadon säleikkö.

leipuri¹ amm. (< leipoa) vrt. leipoja. | Ammatittaitoinen l. — Ostaa jtk l:sta 'leipurinliikkeestä, leipomosta'. — Yhd. ammatti-, koti-, sokeril. -mestari s.

leipurin¹ammatti s. -kisälli s. -liike s. leipomo. -oppi s. Päästä, mennä l:in. -oppilas s. -puoti s. nyk. tav:mmiin leipurinliike. -sälli s. leipurinkisälli. -työ s. Kondiittori, joka tekee myös l:tä.

leipä¹ s.; varsin. merk:ssä sekä esin. että koll.s. l. jauhoista, nesteestä (tav. vedestä) ym. valmistettujen, ravinnoksi käytettävien leipomatuotteiden yleisnimenä; vrt. kaku, limpu, rieska, rievä, vehnänen, sämpylä, kyrsä, kanttä. | Rukiinen, ohrainen l. Musta l., tav. 'ruisleipä'. Valkoinen l. 'vehnäleipä'. Hapan, happamaton, hapanimelä l. Selvää l:pää. Pehmeä, kova, kuiva l. Tuore, huonosti noussut, likilaskuinen, vanha, homeh'unut l. Pala(nen), puolikas l:pää. L:vän kannikka. Leipoa, pais-

taa l:pää. Leipoa jauhot l:väksi. Panna l:vät uunin. Leikata l:pää. Syödä, haukuta, purra l:pää. L:västä syönti aloitetaan sl. Koria kotoinen l., / jos [= vaikka] on täynnä tähkäpäitä KANT. — Yhd. graham-, kaura-, lese-, ohra-, ruis-, seka-, vehnäl.; hiiva-, mauste-, mesi-, veril.; jäkälä-, olki-, pettul.; hapan-, lämmin-, lämpimäis-, mure-, näkki-, reikäl.; aamiais-, ruokal.; arki-, joulu-, kesä-, pääsiäisl.; eväs-, kirkko-, laiva-, toukol.; hätä-, kilo-, kortti-, maalais-, ostol.; ranskanl.; hevosen-, koiranl. (kasvinnimenä) ketunl.

2. *erik. a.* leipäviipaleista. | L., voi ja maito [ravintola-annoksina]. Levittää voitaa l:välle. — Yhd. voil. *b.* vehnäsestä, kakuista, pikkuleivistä yms. leivonnaisista. | Kahvia ja l:pää. Ottakaa nyt toki l:pää myös, joka lajia! — Yhd. nisu-, vehnäl.; kahvi-, teel.; (vars. eril. leivonnaisten nimenä:) anis-, hunaja-, kaneli-, kaura-, kookos-, korintti-, pähkinä-, ruusina-, sokeri-, suklaal.; paahto-, pelti-, vuokal.; pikku-, tippal.; berliinin-, pariisin-, wieninl. *c.* ehtoollislevästä, öylätistä; vrt. 6. | Siunattu l. L:vän murtaminen. -- joka keltvottomasti syö tätä l:pää tai juo Herran maljan, hän on oleva vipakää Herran ruumiiseen ja vereen ut. *d.* eril. yhteyksissä: *happamaton leipä* (usk.) israelilaisten nautittavaksi säädetystä pääsiäisleivästä. | Ja saman kuukauden viidentenätoista päivänä on happamattoman l:vän juhla Herran kunniksi; syökää happamattonta l:pää seitsemän päivää vt. — *makean leivän päivät* (vrt. = happamattoman leivän juhla) hyvät päivät, huoleton, ihana elämä. | Muistella menneitä makean l:vän päiviä. -- kun myös kansakoululle oli perustettu kirjasto, niin oli hänellä ollut makean l:vän päivät V.KOLKKALA. — *vesi ja leipä* kovennetusta vapausraungastuksesta, jolloin vangille annetaan ravinnoksi vain vettä ja leipää. | Tuomita jku vedelle ja l:välle. Istua vedellä ja l:vällä. Jos rikos on törkeä -- saapi rangaistusta koven-taa: -- vedellä ja l:vällä korkeintaan kahdeksikymmeneksi vuorokauksi LK. Viekkä minut linnaan, kytkekää rautoihin, pankaa syömään vettä l:pää, lyökää kaula poikki TALVIO. *e.* vertauksissa ja kuv. sananparsissa. | Suu kuin seitsemän l:vän uuni 'erittäin suuri, ammol-laan'. Käydä jhk kiinni kuin l:pään 'tarttua, ryhtyä jhk hanakasti, rivakasti'. N. kävi asi-aansa kuin nälkäinen l:pään. Mennä kuin voi kuumalle l:välle 'erittäin hyvin kaupaksi, yleis-öön [tms.], "kuin kuumille kiville"'. Antaa jkille (esim. lukijalle, oppilailleen) kiviä l:vän asemesta 'jtk arvotonta odotetun, halutun arvokkaan asemesta'. Nyt teidät perii t. otti ohrainen l. 'teidän käy huonosti, teidät perii hukka'. Saat syödä vielä monta l:pää [= varttua kauan, monta vuotta], ennen kuin tu-lut isoksi mieheksi.

3. yl. ruoka, ravinto, elanto. | Jokapäiväinen l. Kala l:vän jatkona. Huoli huomisesta l:väs-tä. Pysyä l:vässä ja saada vaatetta ylleen. Työ joutuu l:vän voimalla. Otsasi hieessä sin-un pitää syömän l:päsi vt. -- ihminen ei elä ainoastaan l:västä vt. -- niin kauan kuin

minä elän, on sinulla aina l. ja vuode Hovi-lassa LEINO. Suruton l:pänsä [nim. oravan] on käpy ja kuusen parta lämmin peittonsa KIVI.

4. toimeentulo, elatus, ylläpito, ansiot. | Jo-kapäiväinen l. Niukka, laiha, leveä, varma l. Huoleton l. koko elämän ajaksi. Oma l. ja oma koti. Työtä ja l:pää. Taistelu l:västä. Ansaita itse l:pänsä. Ansaita l:pänsä opetta-jana, virkauralla. Saada l:pänsä pellostaa. Hakea l:pänsä meriltä. Lujasta oli l. otettava. Päästä l:pään kiinni, paremmille l:ville. Py-syä l:vässä. Tehdä jtk l:pänsä hyväksi. Le-ventää l:pänsä. Anastaa, viedä l. jkta, jkn suusta. Uhata jkn l:pää. Ei asianajajalta l. lopu. Toisen kuolo, toisen l. sl. Seppä syöpi selvän l:vän, auranpaina ja paremman sl. -- -- virka nousee, l. paisuu, kunniaa koituuvi A.OKSANEN. -- jompikumpi elämän kahdesta perusteesta, l. tai rakkaus sll. | Mitä jokapäi-väinen l. on? Kaikki, mitä kuuluu ruumiin ravintoon ja tarpeisiin, kuten ruoka, juoma, vaatteet, kengät, koti, kontu, peltö, karja, raha, tavara, hurskas puoliso, hurskaat lap-set, hurskaat palvelijat, hurskas ja uskollinen esivalta, hyvä hallitus, hyvät ilmat, rauha, ter-veys, hyvät tavat, hyvä maine, hyvät ystävät, uskolliset naapurit ja muu senkaltaisen KATEK. — *Erik. a.* jkn huollettavana olemisesta. | Saada l:pänsä jkltä. Syödä jkn l:pää. — Vars. sisäpaikallissijoissa. | Olla vanhempiensa, N.N:n l:vässä t. l:vissä. Ei ole hyvä vitkas-tella, kun on toisen l:vässä. Pitää jkta l:vis-sään. Mestari otti kisällin l:piinsä. — Yhd. armol. *b.* avioliitosta, yhteiselämästä. | Jakaa l. [= mennä naimisiin] jkn kanssa. — Vars. sisäpaikallissijoissa. | Olla samoissa, yksissä l:vissä 'olla naimisissa, elää yhdessä'. Ruveta yksin l:piin jkn kanssa. -- kertoa kylällä, että Tyynelän Matti ja Tyynelän Manta ovat eri l:vissä TALVIO. En minä vähällä Hottisen l:västä lähtisi JORUNI. *c.* kruunun leipä val-tion viroista ja toimista, asevelvollisuuden suorittamisesta, vankilassa olosta. | Kruunun laiha l. Olla kruunun l:vissä. Päästä käsiksi kruunun l:pään. Olla kelletellä linnassa kruu-nun l:vissä. — *lyö leiville* kannattaa, mak-saa vaivan. | Se työ löi pulskasti l:ville. — Vars. kielteisesti. | Talonpito ei lyönyt l:ville. -- puusuutarin virka ei lyö l:ville KIVI.

5. muista jokapäiväiseen elämään kuuluvista asioista, olivatpa ne sitten mieluisia t. vas-tenmielisiä. | Tulinen touhu kuului äidin joka-päiväiseen l:pään. -- sitä sorttia jokapäi-väistä l:pää [= kuritusta] saan -- kotonani nauttia vallan runsin KIVI. -- suru oli l:pänä Suomen LEINO. -- Herra antaa teille hädän l:pää ja ahdistuksen vettä vt. -- he syövät l:pänään jumalattomuutta, juovat viininään väkivallan tekoja vt. | Oi Kauneus --! Oot sie-lun l. meidän pöydällämme / ja juhlaiviini elon murheeseen KOSKENN.

6. usk. Jumalan sanasta ja vars. Kristuk-sesta; vrt. 2.c. | Elämän, taivaan l. | Minä olen se elävä l., joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä l:pää, hän elää iankaikki-

sesti ur. Koska l. on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä l:västä osalliset ur. Sinä [Kristus] kallis elämän l., ravitse minua iankaikkiseen elämään ak. Hän [Herra] ruokkii taivaan l:västä, / ja elämän myös vedellä / hän sielun virvoittaapi vk.

leipäaine s. Saada perheelleen l:ainetta. Perunoiden käyttäminen l:aineeksi. -ait/ta s. — *Kuv.* Maaseudun l:at. -annos s. Päivän l. -homma s. ark. leipätyö. -huoli s., tav. mon. huoli toimeentulosta. | Alituiset, jokapäiväiset l:et. L:et painavat. Pian l:et turmelivat Maijan onnen. Päästä l:ista. Elää vapaana l:ista. -höyry s. leik. ihmisen omasta työvoimasta, ihmisvoimasta. | Puiden sahaaminen l:illä. -- parasta on panna l. purjeitten lisäksi j.suuli.

leipäin^{en}, -sä¹³ a. leik. tuottoisa, vauras, hyvinvoiva, leiväkäs. | L. toimi. -- Hännilässä oli useita taloja, l:isiä ja heinäisiä KARHUM.

leipäjauhe (lma) s. ruok. hienoksi jauhettu leipä, korpunmurut. | Sillit voidellaan munalla, kiertellään l:jauhelmassa ja paistetaan. -jauho s., tav. mon. Ruisjauhot ovat tärkein l:mme. -jono s. Sodan aikaiset l:t. -juusto s. ruok. suolakäiteen muotoinen edaminjuusto; vars. kans. juoksutinta käyttäen valmistettu, tulenloisteessa paistettu ohut pohjalais-keskisuomalainen juusto. -kahvi s. kahvi ja leipä. | Tilata l:t. -kakku s. leipä, limppu. -kampa s. ruok. kamppamainen väline, jolla leipään ennen paistamista tehdään reikiä. -kannikka s. myös: leivänkannikka. | Kuiva, viimeinen l. Ei ollut l:kaakaan lapsille annettavaksi. Tapella l:asta. -kauppa s. Maito- ja l. -kauppias s. -keitto s. ruok. kuivista leivänpalasista ja marjamehusta tms. veteen tehty keitto; kans. vars. kuumaan maitoon leivänpalasista tehty (lasten) ruoka, leipämaito, -ressu. -kilo s. -kirjake s. kirj. kirjakkeista, joiden keilinnitta on 6—12 pistettä ja joita käytetään tavallisiin kirjain ja sanomalehtitöihin;) (otsikko-, tilapäis-työkirjake. -kori s. L. ja vollautionen. -kortti s. ostokortti, jota vastaan elintarvikkeiden ollessa säännösteltyinä saa ostaa leipää ja muita viljatuotteita. — *Leik.* vars. vapaussodan ajoista. | Antaa jkille l. 'ampua, ampumalla tappaa jku'. Kasarmin seinustalle vaan ja l. ottaan siil. -kulta s. leik. leivästä. | Siinä talossa ei l:a koskaan ole puuttunut. -kuoriainen s. = leipäpukki. -kuponki s. leipäkortin kuponki. -kuutio s. ruok. Hernesosekeittoa paahdettujen l:iden kera. -kyrsä s. myös: leivänkyrsä. | Eväänä l. ja suolakalaa. -- nuo konnat, jotka l:ä kärkeen minua pilkkaavat, kiristelevät minulle hampaitansa vr. -kysymys s. toimeentulo-, ansiokysymys. | Jokapäiväinen l. Varsinaisen l:ksemme, ammattitaidon kohottaminen.

leipälaatikko s. 1. leivänsäilytyslaatikko. 2. ruok. leivästä tehty laatikkoruoka, leipävanukas, -paistos. -laatu s. -laji s. l. Erilaiset pehmeät l:it. 2. kuv. vars. urheilulajista, johon jku on erikoistunut t. jossa jku saavuttaa parhaat tuloksensa. | Pitkien matkojen juoksut olivat ennen olympian kisoissa suomalaisten l:reja.

-**lapio** s. pyöreähkölapainen puulapio, jolla leipää pannaan uuniin ja otetaan sieltä; vrt. piakka. -laukku s. Sotilaan l. Panna l. selkäänsä. — *Alat.* = leipäläpi. | Pidä l:s kiinni! -lauta s. lauta, jonka päällä leivät ennen paistamista nostetaan; lauta-alusta, jolla leipää leikataan, leikkuulauta. -lautanen s. -läpi s. leik., vars. alat. suu, "kita". | Pidä l:es pienempänä! Tuki ajoissa l:esi! -maa s. l. pelosta. | Kymmenen tynnyrin l. Raivata, muokata l:ta. 2. viljaa runsaasti tuottavasta, vaurasta maasta. | Merentakaiset, rikkaat l:t. -maito s. kans. = leipäkeitto. -matka s. urh. jkn leipälajina oleva juoksu- tms. matka. | N.N:n l. on 800 m. -murhe s. leipähuoli. -muru(nen) s. myös: leivänmuru(nen). | Kerätä l:ut pöydältä. Herranhan lahja lapset on, / hält' on myös l:u [= toimeentulo] vkv. -mylly s. leik. suu. | Pojan l. jauhoi. -myymälä s. Leipä- ja maitomyymälä. -mänty s. = sembra. **leipä nen**^{en} dem s. Pieniä, litteitä l:isiä. Parempi paikka vaatteessa kuin rikka l:ssä sl.

leipäopinnot s. mon. ammattiopinnot. -or/si s. leipävarhaita kannattava orsi. — *Kuv.* Alentaa, korottaa jkn l:ttä 'edistää, vaikeuttaa jkn toimeentuloa'. -paikka s. työpaikka, "leipäpuu". | Saada uusi l. -paistos s. ruok. -pala(nen) s. myös: leivänpala(nen). | Kuivia l:isia. Antaa jkille l. käteen. — *Kuv.* = leipä 3, 4. | Ainainen taistelu l:asta. Kerjätä l:aa. Riihtää viimeinen l. jkltä, jkn suusta. -palkka s. ruokapalkka. | Tehdä jtk l:alla. -pappi s. halv. pappi, joka hoitaa pappistointaan vain ansiotarkoituksessa, tuntematta siihen todellista kutsumusta. -pelti s. -pukki s. Sitodrepa panicea, 3 mm pitkä, ruskea, karvapetteinen kova-kuoriainen, joka sekä täysimuotoisena että valkoisena toukkana syö vanhaa leipää, leipäkuoriainen. -pula s. -puru s. pureksittua leipää, jota vars. entisaikaan annettiin pikkulapsille syödä, puppu. -pussi s. -puu s. l. intialais-malajillaisia puukasveja, vars. Arctocarpus incisa, yleinen l., jonka kookkaita epähedelmiä syödään leivän tavoin paistettuina. — Johanneksen l. 'Ceratonia siliqua, Välimeren maissa kasvava puu, jonka palkoja, "johanneksenleipää", käytetään mm. karjan ja köyhän väestön ravintona". — *Yhd.* apinanl. 2. kuv. työpaikasta, toimesta, ansio-, tulolähteestä, "vihreä oksa". | Hakea, löytää itselleen l. Jklla on tukeva l:n oksa. Teki aatteesta itselleen l:n. -puuro s. ruok. leivänkannikoista ja marjamehusta tms. veteen keitetty puuro.

leipäre^{en} s. kans. yhden leivän leipomiseen käytetty taikina-ainekset, puolitekoinen, nouseva leipä, leipäys. | -- pyöreä ja pullea naama, juuri kuin limpunl. pärvär.

leipäreikä s. leik., vars. alat. = leipäläpi. -ressu s. kans. leipämaito, leipäkeitto; myös esim. kuivuneista leivänpalasista liottamalla ja voissa paistamalla tehty ruokalaji. -su/si s. halv. jalkavaimo; joskus myös vastaavanlaisesta mieshenkilöstä. | Sillähän kuuluu olevan vihitty akka ja kuinka monta l:ttä lieneekään entisillä asuinpaikoillaan KARHUM. -- asuu siinä vaan l:ensa kanssa eikä sille voi mitään

papit eikä leviitit. Mukuloita vaan tulee snll. — *Kuv.* Ruotsalaisten l:tenaan pitämä vasem-
misto. -säkki s. L., voipytty ja muita eväs-
varoja. L. selässään. — *Leik.* vatsasta. | Ote-
taan l. viereen ja vedetään pienet nokkaunet!
-aikina s. -taistelu s. taistelu toimeentulosta,
olemassaolotaistelu. | Jokapäiväinen, ankara l.
[Keskellä] l:jen kiivasta tuoksinaa on tu-
hansia, jotka -- janoavat elämän vettä AK.
-tavar|a s. L:oitat ovat jauhotakinasta leipo-
malla valmistetut ravintoaineet. -tehdas s.
-teollisuus s. -toimi s. ansiotoimi. | Hakea it-
selleen l:nta. -työ s. ansiotyö. | Jokapäiväinen
l. Sanomalehtimiehen l. Tehdä jtk l:töikseen.
Harrastaa l:työnä ohella aatteellista toimin-
taa. N. hoiti tointaan vain l:työnä, tuntematta
siihen erityistä harrastusta. -uuni s. leivinu-
uni. -vanukas s. ruok. leivänpalasista ym.
tehty vanukas. -vara s. Niukat l:t. -varras s.
varras, jossa reikäleipiä kuivatetaan ja säily-
tetään; vrt. leipäorsi. — *Kuv.* toimeentulosta. |
L. on korkeammalla kuin ennen 'toimeentulo-
vaikempaa'. Nostaa, kohottaa, alentaa jkn
l:rasta. Ei rakkaus l:taita katsele s. -vati s.
-veitsi s. -viipale s. myös: leivänvaipele. | Ohut,
paksu l. Paahdetut l:et. -vilja s. vilja, josta
valmistetaan leipää. | Ruis on tärkein l:mme.
L:n tuottaminen ulkomailta. -virka s. ansio-
virka. | Lääkärintoimi oli varmasti soveliaain l:
minkä kansalliseepoksemme kokooja saattoi
valita AANTILA. -vuoka s. ruok.

leipäys⁶⁴ s. kans. = leipäre.

leiri¹ s. l. paikka, johon jk sotaväen t. soti-
laallisen järjestön osasto l. joukko kuljeske-
levia, matkalla olevia t. kaukana kotipaikaltaan
jtk ulkotoyötä tekeviä, joihinkin kursseihin
osaa ottavia tms. henkilöitä tav. pitkäaikoksi
aikaa on asettunut ulko- t. esim. parakkimajoit-
ukseen; vars. tällainen paikka kaikkine telt-
toineen, parakkeineen, aitauskineen yms. va-
rustuksineen. | Roomalaisten, vihollisen, 4:n
nen tarkkampuajapataljoonan, partiolaisten l.
Parolan l. Luja, linnoitettu l. L:n portti. Pys-
tyttää, rakentaa l. Urheiluopistossa olympiaeh-
dokkaille pidettävä l. Olla l:illä. Lähtee, tulla
l:ille. Palata l:iltä. Kustaa Aadolfin joukot viet-
tivät talven 1631—32 l:issä Reinin seuduilla.
Asettua l:iin. — Jo aamuvahaisesta koko l. [=
kaikki leiriläiset] oli liikkeellä. — *Yhd.* inti-
aani-, lappalais-, mustalais-, roomalaisl.; so-
tilas-, vanki-, vihollisl.; kalastaja-, paimen-
tolais-, pakolaisl.; nuorisol., partiolaist., poika-
tyttöl.; linna-, parakki-, teltat., partio-, sot-
tal.; harjoitus-, hiihto-, koulutus-, työ-, ur-
hellu-, valmennus-, virkistysl.; eristys-, kes-
kitysl.; kesä-, talvi-, yö. 2. *kuv.* erimielisistä,
toisiaan vastustavista ryhmistä, puolueista yms. |
Vapaamielisten, heränneiden, katolilaisten l.
Väinö Tannerin ja hänen kannattajainsa l.
TPS:n [urheiluseuran] l. Toisilleen vastak-
kaiset, vihamieliset l:it. Me kuulumme eri l:ei-
hin. Jakaa kansa, jakaantua kahteen l:iin.
Monet sosialisteista liittyivät kommunistien
l:iin. Vastustajien l:issä vallitsi paljon puhuva
äänettömyys. — *Yhd.* marxilais-, ruotsalais-,
suomalaisl.

leiri|aika s. Tykistörykmentin komentajan teh-
tävät l:aikana. -alue s. Sotaväen l. -elämä s.
Terveellinen l. Viettää l:ä koskemattomassa
korvessa. -harjoitus s., tav. mon.

leiriintyä^{1*} v. = leiriytyä.

leiri|kausi s. Kaksiviikkoinen l. -keittiö s. -kent-
tä s. Parolan l. -kokous s. -kunta s. — *Kuv.*
Niin olivat he routavuosien kohdatessa aivan
kuin itsestään liukuneet kumpikin eri l:ansa:
Mikko myöntäväisyyspuolueeseen, Olli passiivi-
sen vastarinnan kannattajiin LEINO. -kylä s.
Olympiavieraiden l. -lakki s. Partiopojan ka-
lottimainen l.

leiriläi|nen⁶⁴ s. leirissä, leirillä olija. | L:sten
keskeinen juhla.

leirinjohtaja s. Toimia l:na.

leiri|nuotio s. Sotilaiden, partiolaisten l. Pais-
taa lihaa l:nuotiolla. -n|vartija s. -paikka s.
Vihollisen, mustalaisten l. L:aksi valittiin met-
säinen kukkula. -puku s. -päivä s. Ensimmäi-
nen l. tummuu illaksi. — *Mon.* Rannikotykis-
tön l:t. Jalkapalloilijoille pidettävät l:t. -toi-
minta s. Retkeilyä ja l:a. -tulji s. Intiaanien,
pohjankävijäin l:et. L:et syttyvät. Muistel-
tiin menneitä l:en ääressä. -valkea s. = ed.
-varuste s. Täydelliset l:et. -väki s.

leiriytymis|kielto s. -paikka s.

leiriytyä^{1*} v. (*rinn.* leiriintyä) asettua leiriin. |
L:neet viholliset, matkamiehet. L. kaupungin
edustalle, järven rannalle. Hyökkäys l:neiden
kimppuun. — *Kuv.* erimielisistä, toisiaan vas-
tustavista ryhmistä, puolueista yms. | Kuu-
lijat l:ivät kahtia. Oopperan asioista valettiin
kannuja, ja selvää l:mistäkin oli havaittavissa.
leisk|aa¹ v. *harv.* = leiskata. | Liehu liekki, l:a
lempi LEINO. Hän -- tunsu tukkansa l:avan
takana AHO.

leiskah|della^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* (< seur.)
leiskua. | Liekit, tykkien putkivalot l:televat.
Silmät l:televat vihasta. — Aallot l:televat.
L:televa palmikko niskassa. [Juopuneet hää-
vieraat] kirkuivat ja l:telivat mielipuolen ta-
valla ALKO. Ampukaat, että huone jyskyy ja
sydän rinnassa l:telee! kivi.

leiska|htaa^{2*} *mon.v.* -(hd)us⁶⁴ *teonn.* (< leis-
kua) leimahtaa, lehahtaa, hulmahtaa, ponnah-
taa tms. | Tuli, liekki l:htaa. Salaman l:(h-
d)us. Silmissä l:htaa. — Tukka l:hti silmille.
Akkiä l:hti esiin iloinen pääskynen. L. hevo-
sen selkään. Uljaat hevoset silloin korkealle
l:htivat vankkurien edessä kivi. Heti l:hta-
i kaihtimen lieve syrjään Kianto. — *Urh.* hy-
vistä, komeakaarisista hyppy- ja heittosuori-
tuksista. | L. riman yli. 75 metrin l:us [mäen-
laskuhyppy]. H. aloitti heittosarjansa mainiolla
luksella.

leiska|ta⁶⁵ v. (*rinn.* leiskaa) tav:mmin leiskua. |
Liekit l:avat. Silmät l:sivat vilheinä. Piiri-
tanssia l:ava humalainen.

leiskautella^{28*} *frekv.v.* < seur. | L. mäessä pit-
kiä hyppyjä.

leiskaute|aa^{2*} *kaus.v.* < leiskahtaa. | L. hän-
tänsä, tukkaansa. L. itsensä satulaan. —
Urh. L. [pituushyppysä] 749 senttiä. O. l:i
seipään varassa 4.15. Viimeisellä heitollaan
Vainio l:i oman ennätyksensä.

leiskot ²² *v. harv.* -us⁶¹ *teonn.* leiskua, leiskahdella. | -- taivaan ahjon l:us KALLAS. -- ja liesi / kuin hornan kita tultaan l:taa *caj.*
leisku ¹ *v. -na¹⁴, -nta¹⁵ teonn.* 1. leimuta, liekehtiä, lieskuu, loimuta, hulmuta. | Takkavalkea, nuotio l:u. Kynttilän liekki l:u edestakaisin ikkunasta käyvässä vedossa. Raketit, salamet l:vat. Vastapäiseltä vaaralta l:ivat komeasti tykkien suutulet. -- Laajentuneesti: välkkyä, säihkyä, salamoida. | Miekat l:vat. Silmät l:ivat vihasta. 2. liehua, heilua, huiskua, hulmuta; hyppiä, peuhata, teuhata, touhuta. | Tukka l:u. Hevosten harjat l:vat. Kulukset helisivät, vällyt l:ivat *TALVIO*. -- keinut l:i puoleen pilvien *HASUNTA*. -- L. tasajalkaa. L. piirileikissä, tanssin pyörteessä. -- lopeta, velikulta, tämä leikki ja l:na *KIVI*. Heinäaikaan oli Laikan Otto l:nut kotitalonsa heinäniityillä varhaisesta aamusta myöhäiseen iltaan *K.HALME*. 3. *kuv.* vars. tunteista ja niiden purkauksista: olla innoissaan, kiihdyksissä, leimuta, hehkua, kuohua, riehua. | L:va runoilijaluonne. Himot l:vat. Ilon, suuttumuksen l:nta. Ajatukset l:vat sinne tänne *M.MERENMAA*. Intohimoksi ei politiikka hänellä koskaan muodostunut, vain pinnalla se l:i *AK*.
leiskuta ²⁰ *v. harv.* = ed.

leiskutella ²⁵ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | L. häntäänsä. Varikset l:televat siipiään. -- Ruuna lähti mennä l:telemaan.

leiskutaa ²² *kaus.v.* -us⁶¹ *teonn.* < vars. leiskua 2. | L. lippua. Hevonen l:taa harjaansa. L. lasta kätkeyssä. L. venettä puoleen ja toiseen. -- *Intr.* Hyppiä, mennä, tanssia l.

leivin = leipomä-, leipomis-. -huone s. -jauhe s. hiivan asemesta leipomisessa käytetty kemiallinen kohotusaine, leivinpulveri, hiivajauhe, -pulveri. | Teelusikallinen l:tta. -lauta s. Keittiöpöydään esiinvedettävä l. -pelti s. pelti, jolla leivonnaisia uunissa kypsytetään. -pulveri s. = leivinjauhe. -pyörä s. varrellinen metalliekko, jolla kaulitusta (pikkuleipä)taikinaasta leikataan pykäläreunaisia paloja. -päivä s. -pöytä s. Taikina leivotaan leiviksi l:dällä. -tupa s. Maatalon l. -uuni s. Paistin- ja l. Iso l. ovinurkassa. Pihalle tehty l. Kuivata jtk l:ssa. Huone oli ahdas ja kuuma kuin l. Suu auki kuin l. sp.

leiviskä ¹⁵ s. 1. painomittana. a. Pohjoismaissa, Itämerenmaakunnissa ja Pohjois-Saksassa ennen käytetty painomitta: 20 naulaa (8,5 kg). | Kuusi vanhaa l:ä. Maamme vuotuinen pelavantuotanto laskettiin 1840-luvulla 100.000 l:ksi. Sinun silakoita l. laukkuusi saaman pitää *KIVI*. b. (*lyh.* lv) metrijärjestelmässä: 10 kg; tav. vain laskutehtävissä käytetty mitta. | 10 metristä l:ä. Kuinka monta kiloa on 78 l:ä? c. *raam.* vt¹⁷:ssa = miina (982,4 g); ut¹⁸:ssa = talentti (21,25–53,12 kg). | Oikea vaaka, oikea l., oikea vakka, oikea kannu olkoon teillä vt¹⁷. Ja suuria rakeita, l:n painoisia, satoi taivaasta ihmisten päälle ut. 2. *raam.* (ed. merk.-ryhmään liittyen) isona rahamittana. | -- hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; yhdelle hän antoi viisi l:ä, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden ut. 3. *kuv.* lahjakkuus,

lahjat, taipumukset, kyky, talentti; us. myös: (jklle annettu) tehtävä, velvollisuus. | Kullakin on oma l:nsä. Laestadius oli saanut erityiseksi l:kseen parannussaanajan lahjan. Käyttää l:nsä oikein. Hoitaa l:(ä)nsä hyvin, uskollisesti. Kätkeä l:nsä maahan. Meidän on vielä kerran tehtävä tili maallisesta l:stämme. -- Palkintotoumarin l. Osuustoiminnallinen l. Maa on l., joka on annettu kansalle. -- kansa ottaa l:t pois niiltä, jotka eivät hoida niitä kunnollisesti *AK*.

leiviskäin ²³ a. leiviskän painoinen. | -- järvien rantahietikoilla lekkoteli l:set hauet *KARHUM*. -- *Yhd.* kymmen-, satal.

leivisköittäin *adv.* leiviskä kerrallaan, monta leiviskää, leiviskämäärin. | L. voita, kaloja.

leivo ¹ s., vars. *runok.* leivonen, kiuru. | Miks l. lennat Suomehen / sä varhain keväällä *A.RAHKONEN*. Riemujen l:t lemmestäin / jo laittavat laulunpäitä *LEINO*.

leivoi ²⁶ s. *kans.* takinakaukalo.

leivonen ³ s. etup. aukeilla maille eläviä, vaatimattoman värisiä, laulutaitoisia varpuslintuja; vars. *Alauda arvensis*, n. 20 cm pitkä, kirjava lintu, joka livertelee kohotessaan kaarrokia tehden korkealle ilmaan; *syn.* kiuru. | L. liivertää. Iloinen kuin l. -- *Yhd.* aro-, metsä-, pelto-, tunturi-, työhtöl.

leivonna ¹ *nen* s. leipomatuote; vars. vehnäleivästä, pikkuleivistä, kakuista yms. | Vienan-karjalaisia l:isia. Hienoja, tuoreita, maukkaita l:isia. Kahvia ja l:isia. Kookoshiutaleiden käyttö l:siin. -- *Yhd.* arki-, joulu-, kahvi-, teel.

leivonta ¹⁵ *teonn.* < leipoa. | Pikkuleipien l. -kelpoisuus s. Jauhojen l. -koe s. jauhojen leipoutumiskyvyn määrittämiseksi suoritettava koe. -ominaisuus s. Eri vehnälaajikkeiden l:det.

leivo ²⁴ s. määräläatuissa, tav. kappaleittain ostettavia ja kahvin kera lusikalla t. haarukalla syötäviä leivonnaisia; vrt. torttu. | Tuulihattu, bébé, tippaleipä ym. l:sket. Aleksanterin l. Kermavaahdolla täytetyt l:sket. Kahvia ja l:ksia. -- *Yhd.* kaura-, vehnä-, hillo-, kerma-, kookos-, manteli-, omena-, sokeri-, voil.; kääre-, muro-, perunali.; kahvi-, teel.

leivoskeli ²⁵ *frekv.v.* < leipoa. | Tytöt l:evät savikakkuja.

leivoslapio s. Uushopeinen l. -pihdit s. mon. -pulveri s. tav:mmin leivinjauhe. -rasia s. Taluttava l. -vati s. Jalallinen l. -vuoka s.

leivot ²² *fakt.v.* -us⁶¹ *teonn.* < leipoa. 1. L. leipiä, ristiäiskakku. 2. *kuv.* pehmittää, piestä, höyhentää, löylyttää. | -- minä l:an sen katalan, minä en huoli vaikka henki menisi! *PAKK*. Mutta sepä vasta l:us; ja olisinpa tullut siinä höyhennekyksi ilman Simeonia *KIVI*.

leivä ¹⁵ *as* a. leik. vauras, hyvinvoipa, leipäinen, leipäisiä. | L:käämmät maat. -- tässä l. rouva nöyrään anomukseen vastasi valittavalla äänellä: eihän sitä lapsiraukka ole meillä sinulle mitään antaa *PAKK*.

leivänapu s. 1. köyhänapu, leipä, leipäpala. | Pyyttää l:apua. 2. leivänjtko, -lisä. | Kasvat-taa perunaa l:avuksi. -- eikä tule l. raatamatta *HAARILA*. -haku s., vars. *kuv.* ansiotyö. | Lähtee vieraille maille l:un. -hintaa s. -jatko s.

leivänlisä. | L:na käytettiin tähkistä jauhettuja tamppuja. Kalan pyytäminen l:ksi. -**kannikka** s. myös: leipäkannikka. | Kuivat l:at. Jyrsiä l:kaa. L:osta keitetty puuro. — *Kuv.* = leipä 3, 4. | Taistelu l:asta. Kaventaa jkn l:kaa. -**kanta** s. = leivänkannikka. -**kappale** s. -**kasvattaja** s. maanviljelijöistä. | Maamme l:t. -**kimpale** s. Iso l. kourassaan. -**kulutus** s. Työläisperheen l. -**kuori** s. Kuivuneita l:a. -**kyrsä** s. myös: leipäkyrsä. | L:iä ja suolakalaa. -**lisa** s. = leivänjako. -**muren(a)** s. = leivänmuru. -**murtaminen** s. usk. (myös ~) vanhimman kristillisen seurakunnan ehtoollisenvietosta käytetty nimitys. -**muru(nen)** s. myös: leipämuru(nen). | Ruokapöydälle kertyneet l:(set). En ole koko päivänä pannut l:akaan suuhuni. — *Kuv.* = leipä 3, 4. | Ansaita l:nsa käsitöitä tekemällä. Hyvä jos l:nsa sillä palkalla sai. -**myyjä** s. -**paahdin** s. Sähköllä toimiva l. -**paistaja** s. -**palja(nen)** s. myös: leipäpala(nen). | Kovat, homehtuneet l:(se)t. L. menee väärään kurkuun. Antaa hevoselle l:oja. — *Kuv.* tav: mmin leipäpala. | -- hänen, joka luulee nyt tempaavansa l:an suustani, hänen pitää viimein niittämän kirousta otsansa hiestä kivi. -**puoli** s. L:ta [= leipää] ei ollut saatavana hinnalla eikä millään. -**puolikas** s. L. eväänä. -**puute** s. Kautpungeissa sodan aikana vallinnut l. -**syöjä** s. Hanakka l. — *Kuv.* toisten elätettävänä olevasta henkilöstä, vars. lapsesta, joka ei vielä tee työtä. | Onpahan perheessä taas yksi l. vähemmän. -**syönti** s. -**tarve** s. -**teko** s. Emäntä oli parhaillaan l:ossa. -**valmistus** s. -**viipale** s. myös: leipäviipale.

leiväjs⁴ s., vars. *mon.* leipäaine, vars. leipäjauhott. | Viljellä, jauhatta viljaa l:ksiksi, l:kseksi. Olkien käyttö l:ksiksi. L:kset ovat aivan lopussa. — *Yhd.* hätäl.

leivätön⁷ *kar.a.* -tömyys⁵ *omin.* < leipä. | L. ateria. — *Erik.* joka ei anna t. vars. jolla ei ole toimeentuloa, työtön, puutteellinen. | L. mökki, Lappi. L. virkamies, työläinen, irtolainen. Koditon ja l. Joutua l:tömäksi. Vaimo ja lapset jäivät l:tömiksi. L:tömyys ahdistaa. — Joutua l:tömän pöydän ääreen 'oikeuteen'. — *S:sesti.* Leipä l:tömille.

lejeer-; rinn. legeer-.

lejeeraamaton⁷ *kielt.a. met.* (< seur.) seostamaton. | L. työkaluteräs.

lejeerat³ *v. met.* seostaa. | L:ut teräkset. Rahakultaan l:aan tavallisesti 10 % kuparia.

lejeeraus⁴ s. *met.* seostaminen; (metalli)seos, lejeerinki. — *Yhd.* kupari-, nikkeli-, rautal.

lejeerautua⁴ *pass.v. met.* (< lejeerata) seostua. | Kulta l:u helposti muihin metalleihin.

lejeerin ki¹ s. *met.* (metalli)seos, seoste, lejeeraus. | L., jossa on 25 % nikkeliä. Alumiinin l:git. Kuparia käytetään tavallisesti l:keinä, jotka kuparin lisäksi sisältävät esim. tinaa (pronssi), sinkkiä (messinki) tai nikkeliä ja sinkkiä (uushopea). — *Yhd.* hopea-, kromi-, kulta-, kupari-, lyijy-, nikkeli-, rauta-, sinkki-, volframi.

leka¹⁰(*) s. *ark.* moukari, väkivasara. | Iskeä, lyödä l:lla. Heiluttaa l:a. — *Urh.* moukari. |

Sinkauttaa l:nsa 50 metrin rajaviivan toiselle puolelle.

leka(h)della^{28*} *frekv.v.* (< seur.) lekkua. | Ursula l:teli kuin kynttilän liekki HEFOR.

lekahtaa^{28*} *mom.v.* < lekkua. — *Murt.* Hän l:aa istumaan vuoteessa LEMPI JÄÄSKELÄINEN. Mustalaisakalla oikein sydän l:i [mielihyvää] TITUS.

leka(h)uttaa^{28*} *kaus.v.* < ed. — *Murt.* Hauki l:utti isoa pyrstöään ks. L:hutti [= liikkautti] liipaisinta, / ampuu nuolen ensimmäisen KAL.

lekkeri³ s. = leili. | L:ssä läikkyvä viina. Rypätä l:stä. Ei mammona anna maata eikä l. levätä SL. On meillä oloista koissa / leppäisessä l:ssä / tapin tammisen takana KAL. — *Yhd.* piimä-, viinal.

lekkeril'inen³ s. lekerin täysi. | L. olutta.

lekkeripeli s. *leik.* Mennä l:ksi 'menettää asialinen sävyänsä, mennä mutinaksi, hulinaksi, piirileikiksi'. Koko kokous oli mennä l:ksi.

lekko^{1*} s. *kans.* loimu, roihu. | Rätisevät tuohukset -- jäivät palamaan kiihkeinä, punaisina l:koina pimeyteen SEPPÄNEN. [Liekit levisivät] mäntyihin ja koivuihin; hui! siitäpä vasta tuli l: [TARK. -- lopuksi [juusto] tulen l:olla paistettiin PAULAH.

lekko a^{1*} *v. kans.* leimuta, loimuta. | Pian l:i lämmittävä rakovalkea J.KUKKONEN. -- talvas l:i punassa poutaista päivää luvaten HEFOR.

lekku^{1*} s. *kans.* lekeri. | Vieläkö sun l:s on tyhjänä, Aatami? ALKO. — *Yhd.* viinal.

lekku a^{1*} *deskr.v.* 1. *murt.* hyppiä, hypähdellä, heilua, heilahdella. | Hyppiä ja l:u kuin mieltä vailla. [Pikiöljypullo] l:i somasti nahkaraksin varassa housunnapissa JÄRVENT. -- kärryt tärsyivät ja l:ivat TITUS. L. kuin kellon heiluri PAKK. 2. myös *gleisk.* ed:een liittyen vars. liekistä, tulesta, valosta: lepattaa, hällähdellä. | Kynttilän l:va liekki. L:va nuotio. [Hiljyvässä uunissa] l:u vielä keltaisia liekkejä LEHT. Lavalla -- l:u pieni tuli jonkinlaisessa astiasa LEHT. Voimakkuudeltaan vaihteleva, l:va valo väsyttää ja ärsyttää silmiä.

lekoo [-kō] *interj. ark.* anna (antakaa) menä! | Ei muuta kuin: l, vene vesille! AK.

lekot ella^{28*} *deskr.v.* -telu² *teonn.* 1. maata, istua t. yl. olla mukavasti ja joutilaana: makkalla, loikoa, lojua, istuskella; oleilla, oleksia. a. ylimalkaisesti käytettynä. | Maata, istua, olla l. L. pitkällään. L. sohvalle, nojatuolissa. L. täysihoidossa. L. joutilaana, laiskana. Huoleton, mukava l:telu. Kelpasi siellä l. Saimme syödä ja l. koko päivän. — *Harv.* esineistä, paikoista. | Säkki l:teli rattaila. Sunnuntai-levossa l:televa erämaankylä. — Vars. b. auringossa, tulen hohteessa olemisesta: paistattaa päivää, lämmitellä. | L. päivänpaisteessa, auringossa. L. hiekkarannalla. L. ja nauttia kesästä. L. takkavalkean loisteessa. Auringossa l:televä kissa, kala. — *Kuv.* L. kansansuosion päivänpaisteessa. Niinpä Kuikan sitten kelpasi kesät elää ja l. -- kirkonkylän rouvain armon paisteessa, söi ja joi KARHUM. 2. < leköttää 2. | Aurinko, päivä (paistaa) l:telee. Palaa l. Kynttilän l:televä liekki, valo.

lekot/taa^{28*} *deskr.v.* -us⁴ *teonn.* 1. vars. esi-

neistä, luonnonpaikoista: olla paikallaan, tyyneenä, rauhallisena. | -- puhtaat pyykkiwaatteet, jotka tuolla olivat l:taaneet vetämistä odottaen HEPOR. Purtemme seistä l:taa -- ankkurissaan [tyynen] lahden kainalossa AHO. Järvi l:ti tyyneenä KAUPPISH. Kirkonkylä -- l:ti sinä lahdenpohjassa päivänpaisteessa E. JAAKKOLA. Siinä akkunalla -- l:ti hyötyisiä voikukkia pärvär. -- Henkilöistä tav:mmen lekotella. | Istua l. Lapset l:tavat auringonpaisteessa. 2. auringosta: paistaa lämpimästi, helittää; tulesta: lepattaa, lekuuttaa, lekkua. | Lämpimästi, leppeästi l:tava päivä. Aurinko l:taa portaille, mäenrinteeseen. Lojua aamuauringon l:uksessa. -- Palaa l:taa. Nuotion l:us. Kynttilä, pärevalkea l:taa.

leksikaali¹⁰ a. -sesti adv. sanakirjaan t. sanastoon kuuluva t. sitä koskeva, sanakirjallinen, sanakirja-, sanastollinen, sanasto-. | L. teos, tutkimus. Kielen l. puoli.

leksik¹⁰ s. sanakirja. | Lönnrothin l. -- parempi tahi, niin kuin se minun l:ossani kuuluu, iäsempi minä heräisi eloon sydämessäni LEINO.

leksiko¹⁰ grafi s. sanakirjan tekijä. -grafia¹⁵ s. sanakirjatyö.

leksot¹⁰ ella¹⁰ deskr.v. -telu² teonn. L. [= loksutella] leukojaan. Lähti juosta l:telemaan [= lönnkötelemään, hölkötelemään] KIANTO. -- Vars. puhua joutavia, löpötelä, leukailla. | Mitä sinä oikein l:telet! Savolaisen vuolas l:telu. -- onko tarkoitukses vakaa, vai leksotteletko mieletöntä leikkiä? KIVI.

leksot¹⁰ taa¹⁰ deskr.v. -us¹⁰ teonn. Älä l:a [= loksuta] leukojasi turhanpäiten! J.FINNE. Järvi maata l:ti [= lekotti] Maanselän kupeessa E. ILMARI.

lekytyri¹⁰ s. ark. lukeminen, luettava; vars. ajanvietelehdistä. | Kaikenlaista l:a.

leku¹⁰ ella¹⁰ frekv.v. -telu² teonn. < seur. | L. siipiään. -- Lentää l. Haukka l:telee paikallaan. Perhoset l:televät. Lippu l:telee laivan perässä. -- Palaa l. L:televä tuli, liekki.

leku¹⁰ taa¹⁰ v. murt. -us¹⁰ teonn. 1. kaus. < lekkua. | L. lasta polvellaan. Västäräkki l:taa pyrstöään. Kalasääski l:taa harvakseen siipiänsä. -- virta kantaa l:taa pumpulipaaleja AHO. 2. intr. lepattaa. | Lippu l:taa tuulessa. Hilpeästi l:tava hevosen harja. -- Vars. lintujen, perhosten lentämisestä. | Varis lentää l:taa. Perhonen l:ti ikkunan ohi. -- Erik. lepattavalla, hypähtelevällä liekillä palamisesta. | Palaa l. Liekki, tuli, kynttilä l:taa. Pienen tuikun heikko l:us.

lelli¹⁰, -[kki]¹⁰ s., us. halv. suosikki, lemmikki, vars. lempi-, miellapsi, hemmoteltu lapsi. | Vanhempiansa, opettajan l. Äiti ei nähnyt l:kkinsä vikoja. Eljas oli oikea tyttöjen l.

lelli¹⁰ lapsi s., us. halv. vrt. seur. -poika s. us. halv. lemmikkipoika; mammanpoika. | Äidin l. Arka l., jota koulutoverit halveksivat. -- Kuv. [Keihäänheittäjä] Matti Järvinen, Suomen kansan l.

lellit¹⁰ ella¹⁰ v. -tely² teonn. pitää jkta lelli(kki)-nään, hellitellä, hemmotella. | L. lapsiaan, jkta oppilasta. L:televä, vitsoa välttävää kasvatus.

Koiran l:tely. -- Kuv. Elämä ei ole häntä liaksi l:ellyt.

lellä¹⁰ v. = ed. | Lasten liiallinen l:iminen. -- Kuv. -- aina ei Onnetar l:i ak.

lellottaa¹⁰ deskr.v. = kelleltä. | Voisilmä l:aa keskellä puurolautasta. Koti tässä hyvä, ei muuta kuin olla l. CANTH.

lellua¹⁰ deskr.v. hyllyä, lyllyä, hetkua, hytkyä. | Maa l:u. L:va nojatuoli. Lihava, l:va akka. Kävellä lanteet l:en.

lellukka¹⁰ deskr.s. vars. lihavasta (nais)ihmisestä: lyllyrö, tyllerö, pullukka. | Piian l. [Emäntä] oli pieni ja lihava l., jonka suusta ei kukaan ollut kuullut pahaa sanaa JORUNI.

lelu¹⁰ s. leikkikalu, "paija". | Lasten l:t. Majalla oli paljon kauniita l:ja. Napoleonin sota-aseet näyttävät meistä pelkiltä l:ilta. -- Kuv. Kourissa kohtalon oot, ah, l. särkyvä vain KOSKENN. -- Yhd. kumi-, muovi-, puu-, tinal.; eläinl. -kauppa s. -mainen¹⁰ kalt.a. L. esine. -paja s. Joulupukin l. -tehdas s. -teollisuus s. **lemah**¹⁰ della¹⁰ frekv.v. -telu² teonn. (< seur.) lemuta. | Vehnäsen haju l:telee nenään. Sililtä ja sipulilta l:televä puoti. Puhkeava lehti jo hiirenkorvalla l:teli AHO. Suvi meni, kohta l:telivat rihten savut SILL.

lemah¹⁰ taa¹⁰ mom.v. -dus¹⁰ teonn. 1. (< lemuta) hajahtaa, haiskahtaa, tuoksahtaa, lehahtaa, löyh(k)ähtää. | Jk haju l:taa nenään, vastaan. Padasta l:taa paistin tuoksu. Hajuveden l: -dus. L. hyvältä t. hyvälle. L. leivältä t. leivälle. L. viinalta, hiele. Eläimestä l:ti makean etovana lämpöisen maidon ja tervarasvan tuoksu SILL. 2. = lehahtaa. | Tuli l:taa liekkiin. Vastan l:ti lämmin ilma. Kun sa ollet hanhikarja, / -- / niin sä lentohon l:a KAL. Ääni lempeä l:ti: / "Kuka lietkin, käy sisälle!" LEINO. -- Kuv. -- mikä ennen on kytenyt sydämen pohjassa, l:taa silloin voimalliseksi tuleksi KIVI.

lemmekäs¹⁰ a. -käästi adv. -kyyss¹⁰ omin. lemmenkaihoisen, -janoinen, (eroottista) rakkaudesta tunteva t. sitä osoittava, rakastava (inen), armas, hellä. | L. nainen, leski. Tehdä jku taitoilla l:kääksi. L:käät silmät. -- l., kostean kirkkaasti tuikahtava katse RAILO. L. tunteenpurkaus. Puisto, jossa rakastavaiset l:käästi istuskelevat. Kuiskia l:käitä sanoja. -- Harv. -- mut takasin l:kään heimonsa luoksi / hän kiirehtii uljaasti kulkemaan taas KIVI.

lemmelli¹⁰ nen¹⁰ a. harv. -sesti adv. -syys¹⁰ omin. = ed. | Nuoret kisailivat l:sinä.

lemmen = rakkaus-, rakkauden. -aarija s. Lau-laa l:oit. -asija s. N:n sekavat l:at. L:oisia näyttää kaikki olevan mahdollista. -elämä s. erotiikka. -haave s., tav. mon. Sairaat l:et. -- herättää nuori rakastaja l:ista proosalliseen todellisuuteen KOSKENN. -halu s. -haluinen a. -sesti adv. L:set tytöt. -houre s., tav. mon. Keväiset l:et. -hurma s. Se l., joka johtaa aviosuhteeseen, ei ole semmoisenaan pysyväinen SILL. -huuma s. -ilo s. L:t, jotka helposti muuttuvat murheiksi. -janoinen a. lemmenhaluinen, -kaihoisen, -kipeä, -sairas. | L. ikäneito. L:set silmät. Hän oli vain leikkikalu omien l:sten alkuvaistojaan käsissä LEINO.

-jumala (tar) s. **-juoma** s. juoma, jonka tar-koituksena on herättää nauttijassaan eroottisen viihtymys jkta määrähenkilöä kohtaan. **-juoni** s. **-juttu** s. H:lta oli ollut nuoresta iästään huolimatta jo monta l:a. **-kaide** a. **-teus** s. mustasukkainen. | L:teudesta tehty tappo. **-kaiho** s. L:n innoittama runo. **-kaihojen** a. **-sesti** adv. Katsella jkta l:sesti. **-kaipuinen** a. L. tyttö. **-kaipuu** s. Polttava l. **-kauppi** s. Ravintoloissa l:oja tekevät kevytkenkäiset naiset. **-kieli** i s. -- se katala oli likistynyt likelle ja puhunut niin tulista, intohimoista l:tä KATAJA. **-kiihko** s. **-kipeä** a. lemmenthaluinen, **-kaihoinen**, **-janoinen**, **-sairas**. | -- l. sydämeni vain sykkii entistä kiivaammin KIANTO. **-kirje** s. rakkauskirje. | Kirjoittaa hehkuvia l:itä. **-kisa** s. lemmentleikki. | Nuorten l. Teerien l. **-kohtaus** s. Rakastavien l. Yllättää jku l:ksestä. Näytelmän, elokuvan l:kset. **-kuherus** s. **-kuhertelu** s. **-kukka** s. eril. ruohokasvien kans. nimitys; vars. lemmikki. | Silmät siniset kuin l:at. — Kuv. rakkaudesta. | L:ien puhjetessa.

lemmenlaulaja s. lemmentaulujen sepittäjä. **-laulu** s. rakkauslaulu, **-runo**, lemmentruno. | Kaihoissa l. Horatiuksen, Heinen l:t. Laulaa, sepittää l:ja. — Lintujen l:t. **-leikki** i s. hakailu, flirtti, lemmentkisa. | Viaton, kevytkenkäinen, vaarallinen l. Siitä [tuttavuudesta] oli -- kehittyntynyt l. ja kihlaus IVALO. Oli menty l:issä vähän liian pitkälle ... ja Rusilta odotti lasta JÄRVENT. — Sorsat kirkuvat l:issään. **-liekki** i s. kuv. Heti leimahti l. heidän välillään. **-liitto** s. Kevyt, salainen l. — Avio- liitosta. | Laillinen l. Solmia l. **-lirikutus** s. **-luritus** s. Jonninjoutavat l:kset. **-lyriikka** s. rakkauslyriikka. **-nostatus**, **-nosto** s. jkn saat- taminen taikojä ja loitsuja käyttämällä sellai- seksi, että hän herättää rakkautta muissa. | L. oli muinaissuomalaisen mielestä välttämä- töntä, ellei neito saanut sulhasia. **-omena** s. vanh. tomaatti. **-onn** i s. Jääää osattomaksi l:esta. **-palo** s. kuv. He syttyivät heti ensi nä- kemältä l:on. **-paula** s. kuv. Joutua jkn l:oi- hin. **-riemu** s. **-runo** s. rakkausruno. | Kosken- niemen l:t. Muinaissuomalainen l. "Jos mun tuttuni tulisi". **-runoilija** s. rakkausrunoilija. **-runous** s. rakkausrunous. **-sairas** a. lemment- haluinen, **-kaihoinen**, **-janoinen**, **-kipeä**. | L. nuorukainen, L. sydän. **-san** a s. Kiihkeät l:at. Kuiskia l:oja jkn korvaan. **-satu** s. Mirjan ja Alpon l. Surra lyhyen l:nsa päättymistä. **-seik- kailu** s. Nuorten mielessään hautomat l:at. **-seik- kailu** s. Romantinen l. Elokuvan l:t. **-suhde** s. Olla l:teissa jkn kanssa. Heidän välilleen syntyi l. L. katkeaa. **-suru** s. Juoda l:ssaan. **-taijka** s. lemmentnostossa käytetty taika. | Ju- hannusöiset l:at. **-tarina** s. Viehättävä, romant- tinen, surullinen, kevyt l. Schubertin l. Rik- kaan talon tyttären ja torpan pojan l. **-tau** i s. kuv. vars. epätoivoisesta rakkaudesta. | Pa- rantua l:distaan. **-tuli** s. Sydämessäni syttyi l. **-tunne** s. Intohimoinen l. Heräävät l:teet. **-tunnustus** s. Kuumat l:kset. **-tusk** a s. Polt- tava l. Vääntelehtiä l:issa. **-unelma** s. **-vala** s. Rikkoa l:nsa. **-lyö** s. Elokuinen l. Ja kesken

l:öiden hekkuman / sa tunteva oot kuolon yön KOSKENN.

lemmestyä v. *harv. (rinn. lemmistyä)* ihastua eroottisesti, rakastua. | L:nyt impi KIVI. -- Pheidon oli l:nyt hänen vartalonsa kauneu- teen ja hänen äänensä kärsivään suloon LEHT. -- yhden [tytön] hän on jo heti huomenvir- ren aikana havalnutt ja tuntenut l:neen sy- kähdyksen käyvän läpi olemuksensa SILL.

lemmetär s. lemmentjumalatar. | Morsiuska- marissa pienet l:täret leijailivat -- hilpeinä, vallattoman veittkamaisina L:nn.

lemmitön s. *kar. a.*, vars. *runok.* **-tömästi** adv. **-tömyys** s. *omin.* (< lempi) rakkaudesta, kyl- mä, kova(sydäminen), armoton. | L. sydän. Saada osakseen l:tömyyttä. -- itse l., lem- mestä laulan ma, / itse tunnoton, viritän tunteita LEINO. L. olit, nuoruuteni, niin jäi- sen kylmä ja jäisen jäykkä KATAJA.

lemmikkisinen a. L:iset silmät.

lemmikki s. l. suosikki, mielikki; vars. lempi-, mielilapsi, lellikki. | Isän ja äidin l. Perheen pieni l. Sulavakäytöksinen nuori mies, kaikkien naisten l. Pikku prinsessat olivat koko valta- kunnan l:kejä. — Kuv. Onnen, onnetarten l. 2. *kasv.* Myösotis, matalahkoja ruohokasveja, joilla on kiemurassa siniset, harv. muunväri- set kukat. | Siniset l:it. Tehdä seppelä l:eis- tä. — Yhd. hieta-, metsä-, mäki-, pelto-, ran- ta-, suol.

lemmikki- us. = lempi-, mieli-, **-eläin** s. **-hevo-** nen s. **-koira** s. **-lapsi** s. **-poika** s.

Lemminkäinen s. *eris.* samannimisen Kaleva- lan sankarin mukaan kevytmielisestä naisten hurmaajasta, viettelijästä: naistenvalloittaja, Don Juan. | Oikea, todellinen L. Hän on mei- dän kylän L.

lemmitä s. *teonn.* < lempiä.

lemmiskellä v., vars. *ark.* **-y² teonn.** = lempiä 2. | Nauttia ja l. Rakastuneet parit l:evät il- taisin puistossa.

lemmestyä v. *harv.* = lemmestyä.

lemmitellä v. *harv.* **-tely² teonn.** hellitellä. | L:elkää, kukat pienet, köyhän lasta kaitaa A.V.KOSKIMIES.

lemmitty s. (*partis.*) rakastettu, rakas, armas, mielitetty, kulta; rakastajatar, hempukka. | Salainen l. Nuoruuteni l. Eerik XIV:n l. Tai- pui l:nsä kaikkiin oikkuihin. Unohtaa l:nsä. Viherjällä nurmella istui eräs nuorukainen, syleillen l:änsä, nuorta neitoa KIVI. — Kuv. Luonto on aina paras l:ni ollut KIANTO. — Yhd. ensil.; lapsuuden-, nuoruudenl.

lemmityinen s. *dem. s.* < ed. | Pikku l:seni.

lemmosti adv. lemmon paljon, kovaa tms., hi- tosti, hemmetisti, perhanasti. | Haukkua l. Olen katunut l.

lemonadi s. par. limonaatti.

lempeä a. **-ästi** adv. **-ys⁶⁵ omin.** us. leppeä, viero. l. ihmisestä, hänen ominaisuuksistaan ja teoistaan: hellä, suopea, ystävällinen, säy- seä, hyvä;) (ankara, kova, tyyli; kiivas, äkeä. | L. äiti, opettaja, tuomari. L. ja hiljainen nai- nen. Naisellisen l. L. kuin karitsa. Luonteen l:ys. L:ät ilmeet, silmät. L. ääni. Olla l. jklle t. jkta kohtaan. Katsella, hymyillä l:ästi. Sa-

noa jtkak lästi. Voitettuja kohdeltiin lästi. L. arvostelu, kuri. L:ät kasvatuskeinot. Elleivät läti keinot auta, niin --. [Emäntä ei] oikein lästää kädestä tarjonnut kahviakaan monomille herroille KAUPPISH. 2. vars. luonnonpaikoista ja -ilmiöistä: suloinen, herttainen, armas, lauha, lauhkea, leuto;) (kolkko, kalsea, karu, synkkä. | L. laakso, lahdella, järvimaisema. L:itä laaksoin lehtoja ERKKO. L. taivas. L:ät tähdet. Päivä paistaa lästi. L. tuuli, lumisade. L. ilma. L. ilta, yö, suvi. Puiden l. suhina. Kevätpurot solisevat lästi. — Kynttilän l. loiste.

lempä kasvoinen a. L. nuori nainen. -katseinen a. L. vanhus. -kätinen a. -sesti adv. -syys omin. Kohdella jkta lästi. -luontainen, -luontainen a. Pehmeä ja l. ihminen. Olen l:oinen, en voi edes lyödä toista LONERVA. -mielinen a. -silmäinen a. Vaalea, l. kaunotar. -ääniäinen a. Papin l:et sanat.

lempi¹ s. l. vars. runok. eroottinen rakkaus. | Ensi l. Nuori, puhdas l. L:men liekki, tuli, hurma. L. herää, syttyy, hehkuu. Joutua l:men pauloihin. Kuiskia jkn korvaan l:men mielettömiä sanoja. Kerjätä l:peä. L:peä nostatettiin taikamaginoilla. Mutta yhä voimakkaammaksi palsui hänen l:pensä, yöt olivat yhä unettomammat ja päivät pitkät ja pilviset KATAJA. — Harvemmin yl. rakkaudesta. | Hänen l:pensä sorrettuun äidinkieleen leimahti ilmi tuleen. -- viel' l:pemme saa hehkullaan / sun [= maamme] toivos, riemus nousemaan *CAJ. — A:sesti. Hyvä oli siellä ollakseni, / l. liehaellakseni KAL. — Yhd. vastal. 2. vars. ark. aistillinen rakkaus, rakastelu, lemmiskely, sukupuolilyhteyden harjoittaminen. | Kielletty l. Puistokujien iltal. KARHUM. L:men kaupitsijat 'liotytöt'. Pitää pientä l:men peliä. | Onko siis ihme, että viina ja l. meillä ovat niin tärkeitä tekijöitä? Täytyyhän meilläkin olla huvimme EJAKKOLA. 3. lemmessä (ark.) interj:n tavoin vahvistussana: ihmeessä, toki, kaikin mokomin, herran tähden. | Älä l:messä putoa! Olisin l:messä tullut, jos vain olisin päässyt. — Harvemmin: hyvällä, suosiolla. | Hän uudisti nimekirjoituksensa aivan l:messä, lainasi vielä korkorahatkin. Sano l:messä, millä asioilla kuljeskelet, eli piru vie, siitä tulee toiset rapinat KARHUM.

lempi jkille erityisen rakas, muita rakkaampi, mieluisampi, jkta erityisesti miellyttävä, lemmikki-, suosikki-, mieli-. -aate s. Ajaa l:ttaan, raittiusasiaa. Uno Cygnaeuksen l., että kansakoulun tuli pohjakouluna yhdistää kaikkien eri kansanluokkien lapset. -aihe s. Kirjailijan l. -aine s. Hänen l:itaan kouluissa olivat historia ja luonnontieteet. -ajatus s. -eläin s. Koira l:menä. -harrastus s. Poikien l:kset: urheilu ja postimerkkien keräily. -juoma s. Kahvi on suomalaisen l.

lempijä¹ tek. Mokomakin tyttöjen l! -- ei joka l. pääse samoille osin *MANN.

lempikappale s. Soittaa l:kappalettaan. -kirja s. -kirjailija s. Nuorison l:t. -kukka s. L:ni on kielo. -lapsi s. lemmikki, suosikki, mielikki, lellikki. | Vanhempiansa l. — Kuv. Koko kansan

l. Onnen, historian l. Naantalien luostari oli Maunu Tavastin l. Luonnonhistoria oli Linnén ajan l. -laulu s. -lintu s. Käksi, kansanrunoutemme l. — Kuv. lemmitty, mielletty. | Nuortenmiesten l. Onpa tietty tiettyssani, / mesimarja mielessäni, / l. liitossani KANT. -nimji s. hellittely-, hyväily-, mairittelunimi; myös haukkumanimestä. | Opettajien l:et. Aiti puhuteli lasta rakkaimmilla l:illä: kultani, omani, lintuni, sydänkäpyni. -oppilas s. -paikka s. Lapsen, onkimiesten l. Vanhat kaskiahot ovat turilaantoukkien l:oja. -poika s. vrt. lelli-, mammanpoika. | Vanhempiansa l. Joosef, Jaakobin l. -runo s. -runoilija s. Nuorison l. Kaarlo Sarkia. -ruoka s. Lammaskaali, Vihtorin l. Havupuiden siemenet ovat käpylintujen l:a. -sana s. Koululaisten l. "kiva". -säveltäjä s. L:ni Chopin. -tuuma s. Toteuttaa l:nsa. -tyttö s. -tytär s. Äidin l. -työ s. N.N:n l:nä oli kasvattaa hevosia. -urheilu s. Suomalaisten l. pesäpallo. -vaimo s. Sulttaanin l. -vieras s. Enpä liene l., / kun ei tuotane olutta KAL. -virsi s. Vainajan l. "Oi Herra, ilo suuri".

lempiväinen¹ a. ja s. lempivä, rakastunut. | L:sten salainen kirjeenvaihto. Ei siellä kujerusta puuttunut, / ei hellää hymyilyä, nuorta kisaa, / mi kuuluu kahden l:sen onneen, / kun mit' ei näy *JYLHÄ.

lempiväri s. Ajan l:värit olivat vihertävän hammaa ja vaalean sinivihreä. -ystävä s.

lempiä¹ v. ks. myös lemmitty. 1. vars. runok. rakastaa, armastaa; nimenomaan eroottisesta rakkaudesta. | L:min sua! Ilo naisten l:pimä. Teeskennellä l:pivänsä. — Harvemmin yl. rakastamisesta. | Kaikkien l:pimä toveri. Ma l:min kieltä ja kansaa sen [synnyinmaan] AK. 2. vars. ark. aistillisesta rakkaudesta: rakastella, armastella, lemmiskellä, olla sukupuolilyhteydessä. | L. porttikäytävässä. Yhdessä nurkassa juotiin, toisessa l:mittiin ja kolmannessa lyötiin korttia. — Eläimistä. | Koirat l:pivät. Tarhassa tekee kukko -- kauniin kaaroksen kanan edessä, mutta kana ei ole nyt l:pivällä tuulella EJAKKOLA.

lempi¹ s. l. paha olento, paholainen. | Korppi, l:mon lintu. Ei vanha viatta kuole, akka l:mon ampumatta st. Painu maihis, mainen l! KR. — Käyttöä, jossa alkuperäinen merk. on hämartynt. | Nyt on l. irti 'asiat huonosti, paha merrassa'. Ole hiljaa taikka kohta sataa eläviä l:poja 'käy huonosti, on leikki poissa'. Tällä ilmalla ei l:pokaan lähde järvelle. 2. lievähkönä voima- ja vahvistussana: hiisi, hitto, peijakas, juutas, keho, kirottu. | L. vie, vieköön! L. soi, soikoon! Kas l:poa! L. sitä miestä! Tuhatta l:poa, tuoss' ovat pojat! KIVI. — Etkö sinä l. ymmärrä! Mihin l:poon se paperi katosi? Mitä l:mon peliä tämä on! L:mon hyvä, viisas.

lempari¹ s. murt. = ed. 2. | Voi l. sentään alkio. -- mitä l:a sinunkin sinne piti tuppautua? Kianto.

lempat¹ s. murt. = lempo 2. | Voi l! PAKK. Se on l:in emävale! Kianto.

lemu¹ s. (väkevä) haju, joko epämiellyttävä (= löyhkä, haisu) tai myös miellyttävä (= tuok-

su). | Voimakas, väkevä l. Iljettävä, ummeh-
nut l. Karjatarhan l. Kessun, mädänneen l.
Hien, puuterin ja hajuveden ellottava l. Kuo-
leman l. — Ihana, juovuttava l. Tuomen, sy-
reeninkukkien, angervoiden l. Kuivuneiden
heinien l. Leivän, paistin l. Kahvin kutkut-
tava l. täytti huoneen. Kevään l. — *Kuv.* Huo-
non maineen l. *HEPOR.* — *Yhd.* apilan-, kah-
vin-, lääkkeen- jne. l.

-lemuinen^{ms} *poss.a.* Hyvän-, oudonl. (myös ~); väkevä.

lemu^{ta} v. levittää lemuja ympärilleen, hajuta (voimakkaasti, väkevästi), joko epämiellyttä-
vältä (= löyhkätä, haista) tai myös miellyt-
tävältä (= tuoksua). | Roskatunkio l:aa. L.
inhottavasti. L. pahalta t. pahalle. L. silliltä,
tupakalta, lialle. Ilmassa l:si palaneen metsän
käry. — Apila, suopursu, tuomi l:aa. Jasmii-
nit l:sivat puutarhassa. L. hyvältä t. hyvälle.
L. ruusulta, likööriltä, saunavihdalle. — *Kuv.*
Haudataan koko tämä l:ava [= epäilyttävä,
saastainen] juttu.

lengollaan, -een *adv.* l. lenkona, luokkina, luo-
killa, mutkalla. | Orsi on l. vaatteiden pai-
nosta. Puu on kasvanut l:een. Säätet ovat niin
paljon l., että sika välistä juoksisi KARHUM.
2. Ovi on l. 'puoleksi avoinna, longallaan'.

lengotella^{2s*}, -*taa*^{2s*} v. lenkona kaartua, olla
lengoillaan. | Tien yli l:tava koivu. Seistä l:taa
hajalla reisin. Kävellä l. [Ikkuna on] nos-
tettu l:telemaan huonosti paikoilleen NUOLIV.

leninismi¹ s. Leninin kehittämä marxilaisuuden
bolševistinen muoto.

leninki^{3s*} s., vars. *puhek.* naisen (tytön) puku,
joka pääasiallisesti on yhtä kappaletta; vrt.
hame. | Villainen l. Musta, vaalean sininen,
kukallinen l. Pukeutua l:in. Riisua l:nsä. —
Yhd. kretonki-, puuvilla-, sametti-, silkki-, vil-
lal-, kesä-, kevät-, syysl-, hää-, juhla-, koti-,
rippil-, -kan/gas s. Harmaa l. Suuri valikoima
l:kaita. -liike s. -ompelija (tar) s. -tehdas s.

lenkätä^{2s*} v. *ark.* ontua, nilkuttaa. | L:kaava
inval'di. Mennä l.

lenkittää^{2s*} v., vars. *ark.* varustaa lenkeillä. |
Puomien l:minen.

lenkkajalka a. *ark.* ontuva, nilkku. — *S:sesti.*
Surkutelava l.

lenk/ki^{3s*} s., vars. *ark.* l. silmukka, silmus, ren-
gas, raksi, (ketjun) nivel. | Saappaan, hiihto-
sauvan l. Nappien kiinnikkeiksi virkatut l:it.
Vitsasta väännetty l. Veräjän l. Ankkuriketjun
l:it. Kiinnittää jk l:illä t. l:kiin. Riippua l:istä.
— L. halpaamakkaraa. — *Yhd.* köysi-, nahka-,
nuora-, näre-, rauta-, vitsal-, kiinnitys-, side-,
veto-, yhdysl-, makkara l. 2. vars. *urh.* isohko
kävely-, juoksu- tms. kierros, vars. (maas-
tossa) harjoituksen, kuntoutumisen vuoksi t.
yl. vain virkistykseksi suoritettu kävely- t.
juoksukierros. | 10 km:n l. Oulunkylän l. Teh-
dä l. Lähteä l:ille. Olla l:illä. — Jänis teki
l:kejä kilometrikaupalla. — *Yhd.* harjoitus-,
hiihto-, juoksu-, pyöräilyl-, maantie-, maasto-,
metsäl.

lenkkimakkara s. eril. ruokiin käytetty, massal-
taan teemakkaran tapainen "lenkkeinä" myy-
tävä makkara; vrt. halpa-, suomimakkara.

lenkku^{1s*} s. *murt.* lenkki.

lenko^{1s*} l. a. -kous^{ms} *omin.* luokille, mutkalle
taipunut t. kasvanut, kaareva, käyrä, kiero,
(luonnon)väärä. | L. puu. Haapa on herkkä ve-
täytymään l:goksi. Parrua sanotaan suoraksi,
ellei siinä ole l:koutta enempää kuin 1¼ %
koko pituudesta. — L:got [= väärät, lätki]-
säätet. Jalka oli katkennut säärestä ja paran-
nut l:goksi. 2. s. a. puun mutka, koukistuma,
konkelo. | -- Tapiolan tarkka vaimo / -- /
loihe koivun konkeloille, / lepän l:gonle lewahti
KAL. b. tien mutka, koukku, (jyrkkä) kaarre,
polveke. | Tie tekee suuren l:gon etelään. Vain
yhdessä kohden se [polku] heittää pahankuri-
sen l:gon vasemmalle M.RAPOLA. c. kiel. ehd.
slangi.

lenkoilla^{2s*} v. -u^{2s*} *teonn.* l. puusta: vetäytyä kie-
roon, kieroilla, käyristellä. | Puun l:emisesta
johtuva suksen käyryys. Useasta kappaleesta
liimattu höylän tukki ei l:e. 2. tiestä tms.:
mutkitella, koukistella, polveilla. | Tie l:ee
jylhien vaarojen rinteitä.

lenkojintuinen a. = hajakinttuinen. | L. he-
vonen. -säär/i = länkisääri. l. s. väärä sääri. |
Riisitautisen l:et. 2. = seur. | L. ukko. -- kaksi
l:tä koivuista toppatuolia *HEPOR.* — *S:sesti.* Sen-
kin l! -sääriäinen a. väärä-, länkisääriäinen. |
L. merikarhu.

lenkouma^{1s} s. *kut.* kaari, jonka lanka rengas-
ja kellokehräkonneilla kehrättäessä keskijako-
voiman johdosta muodostaa langanohjaimen
ja puolan väliin.

lenkoutua^{1s} v. kasvaa t. taipua lengoksi, lengol-
leen. | Puut, joita jää painaa, l:vat suurem-
man paineen puolelle.

lenkutella^{2s*}, -*taa*^{2s*} *deskr.v.* -telu^{2s*}, -us^{2s*} *teonn.*
ontua, lenkata; lonkuttaa, lönkyttellä, lonkut-
taa, lönkyttää. | Mennä l. Nestori [ontuva uk-
ko] -- koetti l:ella tutuilla teillä ja miten-
kuten pitää varjota vieressään sill.

lennellä^{2s*} *frekv.v.* -tely^{2s*} *teonn.* < lentää. |
Kyyhkyset, lepakot l:televät. Kärpänen l:te-
lee ikkunassa. Lehdet l:televät. Ilmassa l:te-
lee papereita. Lastut, sirpaleet l:televät. Tiestä
l:telee jälsiä tieroja. Silloin alkoi kiviä l. pe-
räämme. Nuori Hornkin l:teli yhä vain per-
hosena Anna Flemingin ympärillä *IVALO.* —
Kompasat l:telivät. Ajatukset, mietteet l:te-
levät. Niin l:telee täällä ristiin rastiin rak-
kauden henki kivi.

len/nin^{2s*} *väl.*, yl. *mon.* (< lentää) tav. = siipi. |
Linnun, perhosen l:timet. Kovakuoriaisilla toi-
mivat vain takasiivet l:timinä. Nousta l:ti-
mille. Levittää l:timensä. — *Kuv.* Lulun l:ti-
met. Aatteen, haaveiden, lemme l:timet. --
vapautumisen tunne, halu kohota omille l:ti-
milleen *HEPOR.*

lennin/linhas s. *el.* Yöleikon l:lihakset. -*pinta* s.
Siiven l. -*räpylä* s. *el.* Yöleikon iho on venynyt
etu- ja takaraajojen väliseksi l:ksi. -*siipi* s. *el.*
Kovakuoriaisen kalvomaiset l:vet.

lennok/as^{2s*} a. -kaasti *adv.* -kuus^{ms} *omin.* vauh-
dikas; vrt. siivekäs. l. kepeä, joustava, sulava. |
L. juoksu. Pyrähtää l:kaasti juoksuun. [Voi-
mistelijan] l:kaat ja puhdastyyliset liikkeet.
2. *abstr.* ja *kuv.* vilkas, vauhdikas, innokas,

intomielinen, korkealentoinen. | L. mielikuvi-
tus. L. puhuja. L. kynä. L. kaat sanat. L. lause,
esitys, runo, marssi. Novellin l: kaimmat koh-
dat. Antaa ajatuksilleen l. muoto. Puhua, kir-
joittaa, kuvata jtk l: kaasti. Siveltimen käyt-
tön l: kuus.

lennokki^{1*} s. pieni lentokonemainen askartelu-
ja leikkiväline; vrt. l: idokki. | L: en rakenta-
minen. Pojat lennättävät lennokkeja. Saavut-
taa ennätys lennokillaan. — Yhd. moottori-
pienois. -kerho s. -kilpailu s., tav. mon.

lennosto² s. sot. tehtävän ja kaluston mukai-
sesti vain tiettyyn lentotoimintaan tarkoitettu
lentojoukkojen osa; vrt. lentue, laivue. — Yhd.
hävittäjä-, kuljetus-, pommitus-, tiedustelu.

lennot^{on} a., vars. abstr. -tomasti adv. -tomuus⁶⁶
omin. laimea, latte, vaihteluton, kuiva (kiskoi-
nen), innoton, puiseva;) (lennokas. | L. esi-
tys. L. näytelmä, sävellys. Väritön ja l. virsi.
Puhua l: tomasti.

lennäh dellä^{28*} frekv. v. -tely² teonn. < seur. |
Kyyhkys, perhoset l: televät. Lastuja l: telee
permannolle. Muurilta l: teli kiviä ja keihäitä
vihollisen niskaan. Mielikuviutus l: telee.

lennäh/tää^{28*} mom. v. -dys⁶¹ teonn. < lentää. 1.
varsin, merk: ssä. | Tikka l: ti puuhun. Pienen
linnun pyrähtävä l: dys. 2. tahattomasti sin-
koutua, viskautua, paiskautua, tuiskahtaa. | L.
maahan. Kynä l: ti kädestä. Hattu l: ti päästä.
Lepikon takaa l: tänyt nuoli. Kipinät l: tivät
taivaalle. Ovi l: tää auki. 3. vars. henkilöistä:
pyrähtää, syöksähtää, kapsahtaa, karahtaa. |
L. sisälle, jkn kaulaan. Aiti l: ti kahvinkeit-
toon. Siihen l: tää pikku Liisakin. Tyttöparvi
l: tää hajalleen. Vihollisen ratsuväki l: ti meitä
kohti. 4. muuta käyttöä. | -- kasvoille l: ti ys-
tävällinen hymy RAILLO. Lievä puna l: tää [=
lehahtaa, karahtaa] nuorukaisen kulumille LINN.
-- Barbara l: ti punaiseksi kuin puolukka ke-
dolla KALLAS. — Jk ajatus, muisto l: tää mie-
leen. -- mieli äkkiä l: ti ihmeellisen köykäi-
seksi TALVIO.

lennähyttää^{28*} kaus. v. (rinn. lennähdyttää²⁸)
< ed. | L. puut pesään. Lohi l: ä itsensä il-
maan AHO. [Silmät] l: vät pari voitollista kat-
setta HAARLA. -- heti olin valmis l: mään ki-
roukseni PAKK.

lennätä^{10*} teonn. harv. < lentää.

lennätellä^{28*} frekv. v. -tely² teonn. < lennättää. |
Tuuli l: telee lehtiä, lunta. Oluthaarioita l: el-
tiin edestakaisin täytettäväksi ja tyhjennettä-
väksi. Kohtalo l: telee meitä ihmisiä mielensä
mukaan. — Sähkeet, joita lehtien edustajat l:
televät kaikista maailman ääristä.

lennätin^{28*} väl. < lennättää. 1. harv. Lintua
myöten l: timet [= siivet], lammasta myöten
saparo SL. 2. laite, jolla metallijohtoa kulkevaa
sähkövirtaa t. sähkömagneettisia aaltoja käyt-
tään välittään sovitulla merkellä tietoja pai-
kasta toiseen, so. lähetin ja vastaanotin; syn.
telegrafi. | Langaton l. Optinen l. — Yhd.
kirjoitus-, kuva-, merkki-, äänil.; kipinä-, neu-
la-, sähköl.

lennätin -vrt. ed. 2. -asema s. -avain s. sähkötys-,
morseavain. -hallinto s. vrt. seur. -hallitus s.
Posti- ja lennätinlaitosta johtaa posti- ja l.,

jossa on mm. posti-, lennätinteknillinen ja len-
nätinliikenneosasto. -johto s. -järjestelmä s.
Morsen l. -kaapeli s. -kone s. Kentälennätin,
sotilastarkoituksiin soveltuva l. L: en yksitoik-
koinen naputus. -konttori s. konttori, joka lä-
hettää ja ottaa vastaan lennätin-, vars. sähkö-
sanomia. -kuva s. kuvalennätimellä lähetetty
kuva. -laite s. -laitos s. Posti- ja l. -lanka s.
-liikenne s. Kansainvälinen l. -linja s. -mekaa-
nikko s. -merkki s. -osoite s. sähkösanomaosoite.
-pylväs s. pylväitä, joihin lennätinjohtot kiinni-
tetään. -reviisori s. Posti- ja lennätinkontto-
rin ensimmäinen l. -salaisuus s. Kirje-, len-
nätin- ja puhelinsalaisuus on loukkaamaton
HALLITUSMUOTO. -sanoma s. us. sähkösanoma.
-sään(tö) s. säännökset, joita on noudatettava
(Suomen sisäisessä) lennätinliikenteessä. | L:
nön mukaisesti evättävä sähkösanoma. -tek-
niikka s. Kaukokujoitus koneen käyttö perus-
tuu nykyaikaiseen l: an. -tekniikka s. -tie(tö) s.
lennätimellä lähetetty tieto, us. sähkötieto. |
L: dot kertovat, että --. -toimipaikka s. Säh-
kösanoma voidaan Suomessa antaa kaikkiin
posti- ja lennätinlaitoksen l: oihin. -toimisto
s. = ed. -verkko s. Suomen lennätinlaitoksen l.
-virkailija s. -virkamies s. -yhtey(s) s. Suo-
men ja Ruotsin väliset l: det.

lennättäjä¹⁰ tek. Lennokkien l: t.

lennättä(ty)ä^{28*} refl. v. < seur. | L. hyppylaudalta
ilmaan. Yht'äkkiä l: si portista ulos nuori tyttö
IVALO.

lennät(tää)^{28*} fakt. ja kaus. v. -ys⁶¹ teonn. < len-
tää. 1. varsin, merk: ssä (< lentää I). | L. lin-
nunpoikaa, leppäkerä. Pojat l: tävät len-
nokkejaan. Helikopteri l: ti yleisöä kisapaikan
yläpuolella. Lasten l: yksin käytetty lento-
kone. 2. muusta ilmassa t. ilman halki, harv.
nesteessä (vedessä) tapahtuvasta liikkeestä.
a. esineistä, joita tuuli kuljettaa. | Tuuli l: tää
lehtiä, Tuulen l: tämä hiekka. Voikukka l: tää
siemenensä kauas ympäristöön. — Kuv. Elä-
män pyörremyrsky l: ti hänet lopuksi Ameri-
kaan. b. heittää, viskata, paiskata, singota, sin-
kauttaa. | L. palloa, keihästä. L: ti likaiset vaate-
teensa nurkkaan. L. sukset jalastaan. L. jku
lattialle, vasten seinää, mereen. Voimakas kor-
vapuusti l: ti pojan nurin. — L. kipinöitä. Ty-
kin l: tämät ammuks. Kaasun räjähdys l: tää
männän ylös. c. räjäyttää ilmaan. | Asettaa
pommi l: ettävän kiven alle. Miina l: ti aluk-
sen ilmaan. Kapinalliset l: tivät tehtaan ha-
jalle. 3. laajemmin nopeasta konkr. liikkees-
tä. a. kuljettaa nopeasti, kiidättää. | L. jkta
käsi puolesta. L. morsianta tanssissa. Mikä si-
nut nyt tänne l: ti! Tuo ajatus l: ti hänet vauh-
dilla tupaan ALKIO. — Auto l: ti meidät ase-
malle. — Intr. kiittää, kiiruhtaa, karata, rien-
tää, joutua. | L. pakoon, kohti kaupunkia. Pian
siihen l: ti äitikin. Hän mennä l: ti jo keittiö-
tupaan WILKUNA. Jo l: ti tienmukan takaa
esiin hevonen ALKIO. Sa suksi, kiidä, l: ä jo jär-
ven jäistä pintaa KOSKENN. b. noutaa, viedä t.
toimittaa jtk nopeasti, pikipäin. | L. ruokaa
pöytään. Emäntä l: ti meille kahvia. L. kirje
postilaatikkoon. L: äpäs tämä isälle! L. sana
[= lähettää jku viemään sana] jklle. c. erik.

lähettää tieto(ja), esim. sähke, lennättimellä, sähköttää. | Langaton l:ys. Amerikasta l:etyt tiedot. Kirjeenvaihtajamme l:tää, että --. 4. nopeasta abstr. liikkeestä t. tapahtumasta. a. L. silmästään vihainen leimaus. [Tytön] silmä l:ti Olaville salaisen kiitoksen LINN. b. puheesta. | L. kysymys, sukkeluuksia. Vaan jospa se on sen tehnytkin! l:ti Marja AHO. — Puheen nopeaa leviämistä ajatellen. | L. huhu liik- keelle. c. ajatuksesta, mielikuvituksesta tms. | Ajatukset, joita kiihtyneet tunteet l:tävät. Näky l:ti mieleeni vanhat muistot.

lenseä²¹ a. -ästi adv. -ys⁶⁶ omin. lauha, lauh- kea, lempeä, lempeä, vieno. 1. vars. ilmasta: leuto, lienteä, lämmin. | L. ilma. L. etelä-, yö- tuuli. L. syksy. Oli l. maaliskuun päivä. L:än lämmin sauna. 2. harv. hellä, ystävällinen, säyseä, sävyisä. | Olla l:ällä mielellä. -- kuin- ka l. on äänenne nyt kivi. Kuului l:itä lausel- mia Kianto.

lensmanni¹ s. kans. (rinn. länsmanni) nimis- mies, vallesmanni. | -- papin ja l:n edessä Järvent.

lentalija¹⁴ tek. < lennellä.

lently² teonn. < lennellä. | Hyttysten l. illan- suussa.

lentiselli¹ s. kasv. korkkihuokonen.

lentäjä¹nen⁶⁸ s. (pieni) lentävä eläin, vars. hyön- teinen. | Sääsket ja muut l:set.

1. **len/to**^{1*} teonn. < lentää. 1. a. linnuista yms. | Pääskyn, perhosen, turilaan l. Lepakoiden äänetön l. Lähteä, lehahtaa, pyrähtää, kohota l:toon. Päästä, pyrkiä l:toon. Ampua lintu l:nosta. Västäräkki sieppaa hyönteisiä l:nosta. Loppua, päättää lyhyeen kuin kanan l. sp. — Yhd. hää-, kosinta-, parittelul.; (mets.) aamu-, iltä-, kevät-, syysl.; (kuv.) kanan-, kotkanl. b. lentokoneesta yms. | Edestakainen l. Tukhol- maan. Vihollisen l:not rintamalla. Suorittaa l:toja. Laivue valmistautuu l:toon. Pommikone tarvitsee kolmen tunnin l:nolla n. 750 litraa polttoainetta. — Yhd. laivue-, muodostelma-, ryhmä-, yksinl.; matkustaja-, sairas-, siviili-, sotilasl.; harjoitus-, huvi-, hää-, koe-, koulu-, liikenne-, posti-, taistelu-, tiedustelu-, valo- kuvaus-, viesti-, yhteysl.; kaarto-, liito-, lhu- ku-, luisu-, matala-, nousu-, purje-, sokko-, syöksy-, taito-, vaaka-, kauko-, korkeus-, ohi-, yll.; päivä-, yö-, kuoleman-, surmanl.

2. muusta ilmassa t. ilman halki tapahtu- vasta liikkeestä. | Lehtien l. Pilven l. taivaalla. Tähtien l. Kipinäin l. Keihään, moukarin l. Singota, viskata jk l:toon. Ottaa pallo l:nosta kiinni. Loikata l:nossa aidan yli. Keinu on l:nossa. — Voim. Hyppyn tavalliset osat ovat: vauhti, ponnistus, l. ja alastulo. Jotta hyppyyn saataisiin enemmän l:toa [= lennokkuutta, vauhtia], ponnahduslautaa siirretään kauem- maksi. — Yhd. tähdenl.; ilma-, mäkil.

3. laajemmin nopeasta konkr. liikkeestä. | Karkelon kuumeinen l. — Katseen l. Neulan, sukkulan, kynän l. — Erik. alituinen (ja tur- hanpäiväinen) meno, juoksu, hyppy. | Turha l. Olla aina l:nossa. -- l:n on ajat olivat hän- neltä jo ohitse kilpi. — lennossa, (täyttä) len- toa kovaa vauhtia, nopeasti, kiireen vilkkaa. |

Tulla, mennä l:nossa, täyttä l:toa. Hiihtäjät nousivat l:nossa ylämäen. Ratsastaa l:nossa t. l:toa 'laukkaa'. Hevoset karauttivat l:nossa yli sillan. Ilmoita l:nossa, jos jotakin tapah- tuu! Sormet hyppelivät l:nossa koskettimilla.

4. nopeasta abstr. liikkeestä, tapahtumasta. a. puheesta sinänsä. | Sanat lähtivät l:toon. [Shakespeare] näyttää tavoittaneen sanat ikään kuin l:nosta ripeihin, väläyksellisiin vuoro- sanoihinsa TARK. b. ajatuksesta, mielikuvituk- sesta yms.; us. myös taideluomista: lennok- kuus, vauhdikkuus, intomielisyys, korkealentoi- suus. | Hengen l. Ajatuksen vapaa l. Mielii- kuvitus kohoaa, lehahtaa, pääsee l:toon. Toi- veiden rohkea l. Aatteiden l. Puheen, runon l. Runollinen l. Korkealle kohoava isänmaal- linen l. c. ajasta. | Ajan, vuosien vinha l. Tun- nit kuluivat l:nossa. d. kans. eräs kotieläimissä esiintyvä äkillinen, kova tauti.

2. **lento** adv. mus. hitaasti.

lento- vrt. ilma-, imailu-.

lento/aika s. Vesilintujen l. Apolloperhosen, kuusenneulapistiäisen l. Pommikoneen l. Am- muksen l. -ambulanssi s. -ammunta s. sot. lentokoneesta suoritettu tulitus. -ase s. sot. vars. koll. aselaji, jonka tehtävänä on ilma- sodan käynti, ilma-ase, ilmavoimat. | L:en hyök- käysvoima. Venäläisten l. vilkkaassa toimin- nassa. L. on tuhonnut useita tehdaslaitoksia. -asema s. = imailuasema. | Santahaminan l. -asento s. L:on täytetty pöllö. Luodin, kei- hään l. Mäenlaskijan l. -aukko s. Mehiläis- pesän l. -bentsiini s. lentokonebentsiini. -divi- sioina s. sot. -elin s. Siivet, eläinten l:met. -emäntä s. liikennelentokoneen tarjoilun yms. hoitaja. -ennätys s. Uusi l. matkalla Lontoosta Kapkaupunkiin. -esitys s. Lentonäytännön l:kset. -eskaaderi s. sot. ulkomailla: 2–3 lai- vuetta käsittävä lento-osasto. -halli s. lento- konehalli, -suoja, hangaari. -harjoitus s. Sai surmansa l:ksissa. -heilahdus s. voim. heilah- dus eteenpäin, jolla siirrytään jhk nojaan t. istuntaan t. "lennetään" alas telineeltä.

lento/hiekka s. hiekka, jota tuuli kuljettaa ja kasaa. | Viljelykseen kelpaamaton l. Hautau- tua l:an. — Kuv. [On toisia kirjoja] jotka kuin valtavat vuorenkukkulat nostavat päänsä vuosi- satojen lentohiekasta koskevan. -kenttä s. -kinos s.; syn. dyyni, hiekkakinos. -kumpu s. **lento/hietikko** s. lentohiekan muodostama hie- tikko. | Tanskan l:hietikot. Mäntymetsää kas- vava l. -hyppy s. Liito-orava tekee l:jä puusta puuhun. -hyökkäys s. sot. lentojoukkojen suo- rittama hyökkäys maassa t. vesillä olevaa koh- detta vastaan, ilmahyökkäys. | L. kaupunkiin t. kaupunkia vastaan. Yöllinen l. Laivasto joutui l:ksen kohteeksi. Hävittäjämme l. pom- mituslaivuetta vastaan. -ilma s. lentosää. | Hyvä, kirkas l.

-lentoinen⁶⁸ poss.a. Hidas-, hyvä-, nopea-, pitkä-, raskasl.; (kuv.) korkea-, rohkeal.

lento/joukot s. mon. sot. L:joukkojen tukikohta. -jätkä s. työmaalta toiselle kuljeksiva (Lapin) jätkä. | -- kaksi l:ää, jotka Suomen saloja idässä ja pohjoisessa samoiluttuaan -- olivat kyllästy- neet entiseen elämäntapaansa AK. -kala s. val-

tamerien kaloja, jotka vedenpinnasta ponnahdettuaan voivat isoen rintaeviensä kannattamina liittää ilmassa pitkiäkin matkoja. **-kalusto** s., vars. *sof.* kalusto, jolla lentäminen suoritetaan, erityyppiset lentokoneet. **-kana** s. Pterocles, arokanoja muistuttavia ulkomaisia lintuja. **-kapteeni** s. ansioituneelle siviililentäjälle Suomessa annettu arvonimi; sen saanut henkilö. **-kartta** s. = ilmailukartta. **-kauksi** s. Ilmapostilähetykset kuljetetaan l:den aikana lentokoneella Helsingistä Tukholmaan. **-kenttä** s. tasainen maalentokoneiden nousu- ja laskeutumisalue, jolla on kiitoradat, tarpeelliset rakennukset, valaistuslaitteet ym. | Malmin, Turun l. **-kilometri** s. **-kilpailu** s. **-kirjainen** s. vrt. lentolehti(nen). | Poliittiset l:iset. Kirjoittajia l:isia jnk puolesta, jtk vastaan. L:sten levittäminen. **-kirje** s. lentopostissa lähetettävä kirje.

lentokone s. (us. ellipt. vain kone) ilmaa raskaampi ilma-alus, jonka kantavan rakenteen muodostavat koneen runkoon kiinnitetyt liikukumattomat kantotasot l. siivet; vrt. autogiro, helikopteri, ilmalaiva. | Moottoriton eli liitol. Vihollisen l:et. L:en ohjaaja. L. surisee, nousee ilmaan, lentää, laskee, syöksyy. Matkustaa, saapua kotimaahan l:ella. L:en käyttö tähyystehtäviin. Pudottaa l. 'ampua lentokone alas'. Viisi vihollisen l:ttä tuhottu. — *Yhd.* liito-, moottori-, purje-, reaktioli.; maa-, vesil.; matkustaja-, sotilas-, turisti-, vihollis-, yksityisl.; hävittäjä-, kuljetus-, liikenne-, pommitus-, posti-, taistelu-, tiedustelu-, urheilu-, vuorol. **-bentsiini** s.

lentokoneen ohjaaja s. tav. *o.* **-rakennus** s. **-rakentaja** s.

lentokone/halli s. lentohalli, lentokonesuoja, hangaari. **-malli** s. **-mekaanikko** s. **-metalli** s. **-moottori** s. lentomoottori. **-pommi** s. *sof.* lentopommi. **-suoja** s. lentokoneiden tilapäinen suojarakennelma. **-tappio** s. *sof.* Vihollisen l:t. **-tehdas** s. **-tekniikka** s. L:an viimeaikainen kehitys. **-teollisuus** s. **-tykki** s. *sof.* 20 mm:n l. **-tyyppi** s. **-vaneri** s.

lento/korkeus s. Tiedustelukoneiden edullisin l. on yleensä 1000—1500 m. **-koulu** s. koulu, jossa koulutetaan lentäjiä. **-koulutus** s. **-kuljetus** s. = ilmakuljetus. | Sairaiden, postin l. **-kuva** s. l. lentävästä ilma-aluksesta käsin otettu maastoa esittävä valokuva, lentovalokuva, ilma(valo)-kuva. | Ilmavoimien l:t. L. kaupungista, satamasta. 2. lentävän linnun hahmokuva. | Kana-haukan l. **-kyky** s. Pääskysen l. Kovakuoraiasia, jolla ei ole l:ä. Keihään l. on sitä parempi, mitä jäykempi sen varsi on. **-kykyinen** a. Kottaraisen poikaset ovat kesäkuun puolivälissä l:siä. **-kyvytön** a. L:tömät linnunpoikaset. Pingviini on l. lintu. Kiiltomadon l. naaras. **-laiva** s. vars. kuvitellusta ilmassa lentävästä laivasta; vrt. ilmalaiva. **-laivue** s. *sof.* = laivue 2. | Vihollisen l. lähestyy kaupunkia. **-lehti(nen)** s. vähäinen painotuote (yksi lehti t. vihko), joka tav. käsittelee jtk a:ankoh-taista kysymystä; lentokirjanen; myös: esitely-, mainoslehtinen; *syn.* brošyyri. | Valtiol-liset, uskonnolliset l:det, l:tiset. Pienviljelijäin

rakennuskysymyksiä, l. n:o 6. **-liha** s. Lintujen, lepakon l:iset. **-liike** s. Linnun l:keet. — *Erik.* lentokoneen ilmassa tekemistä liikkeistä, joilla on erityiset nimensä, esim. kierukka, sivuluisku. — *Yhd.* taito-, taistelu. **-liikenne** s. = ilmaliikenne. | Suomen ja Ruotsin välinen l. **-linja** s. Helsingin—Kemin l. **-lippu** s. Juna-, laiva- ja l:ut. **-lisko** s. L:t Pterosauria, jura- ja liitukaudella eläneitä, sukupuuttoon kuolleita matelijoita, jotka olivat lepakkojen tavoin ilmaelämään mukautuneita. **-lisä** s. *sof.* ilmavoimien lentävälle henkilökunnalle kuukausittain ammatin vaarallisuuden johdosta maksettu erikoispalkkio. **-lyönti** s. *urh.* verkkopallossa: lyönti, jolla pallo palautetaan suoraan lennosta sen käymättä maassa.

lento/majakka s. lentoliikennettä ohjaava majakka, ilmailumajakka. **-matka** s. ilmamatka. | Mehiläisten l:at. Lepakon poikanen riippuu l:oilakin emostaan. L. Helsingistä Jyväskylään. Vihollinen on l:an päässä A:n kaupungista. Pallon l. — Mielikuvituksen l:at. **-merkki** s. l. ilmavoimissa täydellisen lentäjätutkinnon suorittaneelle annettu rintamerkki. 2. lentopostimerkki. **-mestari** s. *sof.* alipäällystöön kuuluva ilmavoimien sotilasmestari. **-miljonääri** s. *leik.* lentäjästä, joka on lentänyt vähintään 1.000.000 km. **-moottori** s. lentokoneen moottori. lentokonemoottori. **-muisku** s. *ark.* lentosuukko. | Heittää l. jklle. **-muodostelma** s. kahden t. useamman lentokoneen lentäessään muodostama ryhmä, tietynlainen kuvio sekä pysty- että vaakatasoon projisioituna. **-muurainen** s. siivekäs muurainen. **-nahka** s. *el.* Lepakon l. **-neuvo** s. tav. siivistä. | Linnun l:t. **-noiki** s. Ustila, nokisienä, joiden itiöt kulkevat tuulen mukana viljakasvien tähkiin. | Ohran. vehnän l. L:en saastuttama vilja. **-nopeus** s. Pääskysen, kirjekyyhkysen l. Huonekärpäsen l. on noin 2 m sekunnissa. **Lento-koneen l.** Luodin, ammuksen l. **-näytöntä,** **-näytös** s. Yleisöä jäällä l:ösä seuraamassa. **-ominaisuus** s. Lentokoneen l:det.

lento/ammunta s. *mets.* ja *urh.* linnun ampuminen lennosta; vars. ampumaurheilussa: ampuminen ilmaan heitettyihin savikiekkoihin, savikiekkoammunta. | L:ammunnan maailmanmestaruus. **-ampuja** s. *mets.* ja *urh.* **-lähtö** s. myös *o.* | Metson l. Lentokoneen l.

lento-onnettomuus s. Järkyttävä l: kone törmäsi vuorensiinään. Saada surmansa l: onnettomuudessa. **--opetus** s. **--orava** s. = liito-orava. **--osasto** s. vahvuudeltaan epämääräinen ilmavoimien osasto. **-paikka** s. Neidonkorenon l:at. Matkustajain saapuminen l:alle. — Tilata l. 'matkalippu lentokoneeseen'. **-paino** s. lentokoneen suurin lennolla sallittu paino. **-palo** s. *urh.* 1. = ilmapallo 2. 2. eräs pallopeli, jossa palloa lennätetään käsin verkon yli kenttäpuoliskolta toiselle. **-pinta** s. Siven l. **-pommi** s. *sof.* ilma-aluksesta pudotettava pommi, ilma-, lentokonepommi. | Vihollisen l:t. Tuhansia l:en uhreja Lontoossa. **-pommitus** s. *sof.* ilmapommitus. | Voimakas, hirvittävä l. Kaupunkia vastaan kohdistettu l. L:sen aiheuttamat tuhot. Sai surmansa l:ksessa. **-pon-**

nahdus s. *voim.* nojapuuliike, jolla reisi-istunnasta toisella aisalla hypätään toisen aisan yli kääntyen alas, reisi-ponnahdus.

lentoposti s. ilmaitse (tav. lentokoneella) kuljetettava posti, ilmaposti. | L. Amerikkaan. Lähettää kirje l:ssa. Saada l:a. -**linja** s. Kansainväliset l:t. -**lähetys** s. -**merkki** s. -**paperi** s. lentopostilähetyksissä käytetty kevyt kirjepaperi.

lento/postitse adv. lentopostin välityksellä, lentopostissa. | Lähettää kirje l. -**pusu** s. ark. lentosuukko. -**rata** s. Meteorin l. Luodin, ammuksen l. Keihään l. -**reikä** s. Mehiläispesän l. -**reitti** s. Helsingin-Turun-Maarianhaminan l. -**retki** s. Mehiläisen l:et. Ilmapallon ensimmäinen l. — *Kuv.* Mielikuvituksen l:et. -**rykmentti** s. sot. ilmavoimien joukko-osasto. -**rynäkö** s. sot. lentäjän matalalta, pienin pommein t. tulittamalla maa- t. merimaalia vastaan suoritettava hyökkäys. -**sammakko** s. Polypedates, Aasiassa ja Madagaskarissa puissa ja pensaissa eläviä sammakoita, joiden varpaiden välinen räpylä toimii liitopurjeena eläimen hypätessä. -**satama** s. vesilentokoneita varten tarkoitettu, vars. lentoliikenteessä käytetty lentoasema. -**sotakoulu** s. sot. (Suomessa) ilmavoimien lentävää henkilöstöä valmistava koulu. -**sotamies** s. sot. ilmavoimissa varusmiehenä palveleva sotamies. -**sulka** s. Siipien l:at. -**suojaus** s. sot. omalla lentotoiminnalla suoritettu vihollisen ilmatoinnista suojaaminen. -**suudelm.** -**suukko** s. omalle kädelle (sormien kämmenpuolelle) painettu suudelm, joka "heitetään" jklle toiselle, "lentomuisku", "lentopusu". -**suunta** s. Kurkien l. Lentokoneiden lukumäärä, l. ja -korkeus. Meteorin l. Pallon l. -**sää** s. lentoilma. | Huono l. ehkäisi ilmatoinnin.

lento/taidoton s. L:taidottomat eläimet. -**taistelu** s. sot. tav:mmiin ilmatäistelu. -**taijo** s. Lintujen l. Sudenkorennoilla on yleensä erinomainen l. Katsaus l:don kehitykseen. -**taijojen** a. Lepakot ovat l:sia nisäkkäitä. -**taituri** s. Haukka on verraton l. -**tapa** s. Eri lintujen l. -**taso** s. vanh. lentokone. | Ilma-aluksella tarkoitetaan sellaisia l:ja --, joita voidaan käyttää kulkuneuvoina l:k. -**teitse** adv. lentäen, lentokoneella, ilmaitse. | Postin kuljetus l. -**tekniikka** s. Ilmailutekniikka jakaantuu rakennetekniikkaan -- sekä l:an, joka käsittelee ilma-alusten ohjaamista r. -**teknillinen** a. -**sesti** adv. L:set kysymykset. -**tie** s. lentolinja. -**reitti**. — Matkustaa l:tä 'lentoiteitse'. -**tiedustelu** s., vars. sot. lentojoukkojen ilmasta käsin suorittama tiedustelu, ilmatiedustelu. | L:ja ja pommitusretkiä. -**toiminta** s. sot. lentokoneiden toiminta, ilmatointi. | Vihollisen l. vilkastunut. Sumu haittaa l:a. -**tuhka** s. palamisjääjien mukana (savukanavissa) kulkeutuva kevyt tuhka. -**tukialus** s. sot. alus, jonka lentokannelle voidaan ottaa joukko lentokoneita, (lentokoneiden) emälaiva, hangarilaiva. -**tukikoh**ta s. sot. ilma-alusten tukikohta. | Italialaisten Dodekanesian saarille perustamat l:dat. Pommittaa vihollisen l:tia. -**tun**ti s. Lentomerkin saantiin

vaadittavat l:nit. -**turvallisuus** s. L. on vuosi vuodelta parantunut. -**täh**ti s. meteori; vrt. tähdenlento. | Joskus piirsi kiitävä l. tummalle taivaalle tulisen tiensä ak. — *Kuv.* L:det urheilumme taivaalla. -**tähystys** s., vars. sot. lentokoneesta suoritettu tähystys. -**upseeri** s. sot. ilmavoimissa palveleva upseeri. -**urheilu** s. -**valokuva** s. = lentokuva l. -**valokuvaus** s. lentokoneesta suoritettu (yl. maaston) valokuvaaminen, ilmavalokuvaus. -**varikko** s. sot. -**vauhti** s. lentonopeus. -**vaurio** s. lentokoneelle sattunut lievä onnettomuus. -**vene** s. vesilentokone, jossa ei ole erityistä laskutelinettä, vaan joka kelluu vedessä runkonsa varassa. -**voima** s. Siipien l. Ponnahduksen antama l. Pallon l. — *Mon.* sot. tav:mmiin ilmavoimat. -**väline** s. Raketti l:enä. -**yh**teys s. lentoliikenne-, ilmailuliikenneyhteys. | Suomen l:det ulkomaille. -**yhtiö** s. lentoliikennettä harjoittava yhtiö. -**yksikkö** s. sot. -**yritys** s. Linnunpoikasten l:kset.

lentsu l. s. ark. influenssa, "flunssa". | Saada l. Maata l:ssa.

lentue s. sot. ilmavoimien pienin taktillinen yksikkö; vrt. lennosto, laivue (2). | Vihollisen l. lähestyy. — *Yhd.* pommitus-, tiedustelu.

lenturi s. harv. lentäjä; lentokone.

lentäjä tek. l. Kana on huono l. Sinä uupunut l. vierellä tieni, / suvipeltoon pudonnut leivonen koskenn. — Palvelustyttö -- oli semmoinen l., että kun Laila meni kaupungille, juoksi hän milloin minnekin, töistään ja toimistaan huolimatta KATAJA. — Vars. 2. lentokoneen ohjaaja; ilmavoimissa palveleva, vars. lentävään henkilökuntaan kuuluva sotilas. | Amerikkalainen l. Charles Lindbergh. Lentokone tuhoutui ja l:t saivat surmansa. — *Yhd.* aktiivi-, nais-, sotilas-, vihollis-, rintamal.; napaseutui; hävittäjä-, liikenne-, pommitus-, posti-, taistelu-, tiedustelu-, tulenjohto-, tykistö-, urheilu-, valokuvaus-, valvonta-, yhteys-, korkeus-, matala-, nopeus-, purjel.

lentäjä/kapteeni s. -**luutnantti** s. -**n**puku s. -**n**tutkinto s. -**upseeri** s.

lentäväinen a. lentävä. | L:set linnut. — Vars. s:sesti. Pienet l:set. -- kaikenlaiset linnut, kaikenlaiset l:set, kaikenlaiset siivelliset vrv.

lentäjä v. l. liikkuu ilman halki siivillä t. esiinseen itseensä kuuluvan mekaanisen laitteen voimalla. l. linnuista, hyönteisistä ym. siivellisistä eläimistä; myös niiden tavoin ilmassa liikkuvista t. liikkuviksi kuvitelluista olioista. | Varis, sorsa, perhonen, lepakko l:ä. Kevyesti l:vä lokki. Enkeli l:ä. L. kohauttaa, liihottaa, lepattaa, laahustaa. L. ilmaan, puusta puuhun, maata pitkin. L. pitkiä matkoja. L. päänsä seinään. — Noidat l:vät. L. luudalla, taikamatolla. Louhi, Pohjolan emäntä, / -- / levahutti l:mähän kal. — *Erik.* a. partis-muotoisena eräiden eläinten nimissä. | L:vä kettu 'Pteropus giganteus'. | L:vä koira eli kalonki 'Pteropus calaeno'. L:vä pussiorava 'Petaurus sciureus'. L:vä sammakko 'lentosammakko'. L:vä lisko 'lentolisko'. L:vä lohikäärme, ks. lohikäärme 2. b. kuv. L. pois pesästä 'jättää vanhempiansa koti, lähtee maailmalle'. L. liian

korkealle, korkeammalle kuin siivet kantavat 'pyrkii korkeammalle, pitemmälle kuin on kykyä, mahdollisuuksia, "kurkottaa kuuseen"'. — *lentää kukasta kukkaan* miehestä: vaihtaa usein mieltiettyä, "leikkiä sydämällä". | To-dellinen Don Juan, joka l:ä kukasta kukkaan. — *lentää jkn silmille* käyttäytyä nenäkkäästi, röyhkeästi jkta (us. vanhempaa, arvokkaam-paa henkilöä) kohtaan, "hypätä jkn nenälle, nokalle". | L. vanhempiensa silmille. Ei niiden sellaisten köyhäin -- sovi antaa silmille l., niitä pitää vähä nöyryyttää ja opettaa ALKIO. 2. lentokoneesta, ilmalaivasta yms.; niissä matkustavista henkilöistä. | Lentokone l:ä. L:vat hyökkäysvälineet, hävittäjä- ja pommitus-koneet. L:vä linnoitus 'eräs iso amerikkalai-nen pommituskonetyyppi'. — Tehdä matka l:en. L. Turusta Tukholmaan. Lähettiläs N.N. l:nyt Moskovaan. Yli l:mämme alueet. — Tr., jolloin lentokonetta tms. merkitsevä sana on obj:na. | N. lensi uuden [lento]koneen Suomeen.

II. muusta ilmassa t. ilman haki (harv. nesteessä, vedessä) tapahtuvasta liikkeestä. 1. liikkua tuulen, ilman mukana: leijua, lei-jata, liittää; us. myös äkillisemmistä, nopeam-mista liikkeistä. | Tuulella l:vat lehdet. Sie-menhöytyvät l:vat. Lumi, pöly l:ä. Hattu lensi päästä. 2. tulla heitetyksi, paiskatuksi, paiskautua, viskautua, sinkoutua, kimmota; myös paineen tms. aiheuttamasta, tav. äkilli-sestä, nopeasta liikkeestä. | Lakit l:vat ilmaan. Ikkunaan lensi iso kivi. — Tähti l:ä. Kipinät, lastut, sirpaleet l:vat. Luodit, ammuksiset l:vat. Korkki lensi pullon suusta. Nappi lensi takista. Koneisto on suljettu koteloon, ettei öljy pääse l:mään pitkin seinä. — Leik. tulla erotetuksi, saada potkut. | Päätoimittaja lensi. 3. sinkou-tua ilmaan kappaleiksi, murskaksi hajoten. | L. hajalla, säpäleiksi. Lasi lensi kilahden rikki. Lauloi vanha Väinämöinen: / -- / kalliot ka-heksi lenti, / kivet rannoilla rakoili kal. — Vars. räjähtää. | Ruutikellari lensi ilmaan. Laiva ajoi miinaan ja lensi miehistöineen il-maan. 4. us. ark. (liittyen merk-ryhmään II.2.) ihmisestä, eläimestä ja kulkuneuvoista: kaatua t. pudota, kellahtaa, suistua, syöksyä. | L. pitkäkseen, nenälleen, istualleen. Olin l. se-lälleen hämmästyksestä. L. maahan, kivikkoon. L. suin päin veteen. L. rattailta, pyörän se-lästä. Hevonen lensi nurin niskoin. Auto lensi ojaan.

III. laajemmin nopeasta konkr. liikkeestä. 1. ihmisestä, eläimestä, kulkuneuvoista: tulla t. mennä nopeasti, kiittää, kiiruhtaa, rientää. | L. täyttä juoksua, ravia. L. minkä kintuista pää-see. L. kuin päätön kana. L. etiseen, ovesta pihalle. L. jkn kaulaan, syliin, tukkaan. L. jtk katsomaan, toimittamaan. L. suksilla jär-ven selkää. Mistä sinä nyt siihen lensit? Ori lensi kuin noiduttu. Vaunut l:vat. Auto, vene l:ä täyttä vauhtia. — Erik. = juosta. a. noutaa, viedä, toimittaa jtk nopeasti, pikipäin, tav:m-min lennättää. | Lennäpä, Mimmi, vähän ruo-kaa pöytään! b. käydä usein, tavan takaa jssak, hypätä, laukata. | L. tanssiaisista toisiin. L. kaiket yöt. L. miesten perässä. 2. *lentävä* 1.

ryhmään liittyen. a) L:vä juna 'erikoisen no-pea pikajuna'. L:vä tamperelainen 'Tampereen ja Helsingin välillä kulkenut erittäin nopea pikajuna'. L:vä hollantilainen 'tarunomainen valtameren laivuri, joka on tuomittu harhaile-maan kummituslaivallaan koskaan maihin pääsemättä'. b) vars. sotaväen- ja poliisias-toista, jotka ratsain, moottoroituina t. myös muuten voidaan äkkiä lähettää alueelta toiselle esim. paikallisia voimia vahvistamaan. | L:vä osasto, kolonna. L:vä ambulanssi. L:vä poliisi, komennuskunta. — *S:sesti*. L:vät tulevat! — *Harv.* L:vä kirjeenvaihtaja, lääkäri. c) *urh.* L:vä lähtö 'juoksu- tms. kilpailun lähtö, jossa kilpailijat ylittävät lähtöviivan vauhdissa'. 3. ruumiinosista, elottomista esineistä. | Voimakas käsi lensi niskaani. Sydämeni oli l. kurkkuun. Kaikkien katse lensi oveen. — Neula, sukkula l:ä. Kynä l:ä paperilla. Pyssynperä lensi pos-kelle. Salpa lensi auki. Lippu l:ä salkoon. — *Kuv.* Kilometripaatsat lensivät ohitsema. 4. II ryhmään liittyen: avautua äkkiä, revähtää. | Ovi, ikkuna l:ä auki, selälleen. Suu lensi auki. Silmät l:vat selälleen, suuriksi, pyöreiksi.

IV. nopeasta abstr. liikkeestä t. tapahtu-masta. 1. puheesta. | Kommat, sukkeluudet l:vat. Parvi haukkumasanonoja lensi vastaam-me. — Vars. puheen nopeaa leviämistä aja-tellen. | Huhu l:ä. Hänen nimensä lensi suusta suuhun. — *lentävä* siivekäs. | L:vä lause, aja-telma. L:väksi muuttunut sanonta "Suomi — tuhansien järvien maa". 2. ajatuksesta, mieli-kuvituksesta tms. | Ajatus, mielikuvitus l:ä. Ajatukset l:vat entisyyteen. Silloin lensi mie-leeni: lähden mukaan! Haaveet l:vat. 3. ajas-ta: kulua nopeasti, kiittää, rientää, paeta. | L:vä tuokio. Lyhyt ja l:vä hetki. Silmän-räpäykset l:vat. Aika kuluu l:en, l:mällä. Aika rientää l:vin siivin. 4. lehahtaa, karahtaa tms. | Veri l:ä poskille. Kasvot l:vat punai-siksi. Hän lensi tulipunaiseksi. L. kalpeaksi, valkoiseksi. Piia lensi jääkylmäksi raivosta ELSA SORNI. 5. muuta käyttöä. | Mikä sinuun oikein on l:nyt [= mennyt]? Mikä siihen Laihaseen lensi, tuliko se sairaaksi, vai hui-luksiko se tuli? IVALO. — L:vä keuhkotauti (lääk.) 'nopeasti heikentävä keuhkotauti, kii-tävä, nelistävä keuhkotauti'.

leopardi s. Felis pardus, Afrikassa ja Aasiassa elävä iso kissan sukuinen petoeläin, jolla tav. on keltainen, mustatäpläinen turkki; *syn.* panteri. — **n nahka** s.

lepaja ¹⁰ v. *vaill.* (vain vahvan prees.-vartalon muotoja) lepattaa. | Takin liepeet l:vat. Pur-jeiden l:minen.

lepak ²⁵ s. 1. L:ot eli siipijalkaiset 'Chiro-ptera, lentotaitoisia nisäkkäitä, joiden iho on eturaajojen ja lyhyiden takaraajojen ja hän-nän välissä levinyt lentoräpyläksi'. Maassam-me elää l:koja seitsemän lajia, joista tunnetuim-at ovat pohjanlepakko, Eptesicus nilssonii, ja korvayökkö, Plecotus auritus. L:ot lentelevät. 2. *kuv. halv.* kevytkenkäisestä, öisin liikkuvasta henkilöstä, vars. naisesta. | Mon' on leskenä l., harmaapäänä haureellinen sr. -- postitāti jat-koi moraalista poliisitutkintoaan, missä Airi l.

viimekin yönä oli hurvelehtinut Kianto. — Muuta käyttöä. | Kuin tuo l. [Aapeli] nyt mönsträsi [= särki, rikko] minun ehta-posliinisen sokerirasiani kivi.

lepat, ella²⁵ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Perhonen lentää l:ellen. Takin helma l:telä väljänä tuulessa. Päreän l:televa valo. — [Mie- li] lentää l:telä kauniina kesäpäivänä perhosen tavoin painotta ja päämäärättä ELSA SOINI.

lepat/ta²⁵ *v.* -us² *teonn.* 1. lipusta, lehdistä ym.: liikkua tuulessa t. ilmavirrassa nopeasti edestakaisin. | Lippu l:taa. Purje l:ti höllänä. Kuivumaan ripustetut vaatteet l:tavat tuulessa. Housunlahkeet l:tavat. L. kuin haavanlehti. 2. epätasaisesti, hypähtelevästi palavasta lie- kistä: lekuttaa, lekkua, häilähdellä. | Sammu- maisillaan l:tava tuli. Kynttilä, lyhty l:taa. Nuotion l:tavassa valossa. 3. harvoin, epätasais- siivenlyönnein lentämisestä. | Neidon- korennot l:tavat. Heinäsorsa l:ti levotonna edestakaisin pitkin saaren rantaa IVALO. — Tr. Perhonen l:taa siipiään. 4. kuv. L:tava elä- mänkipinä. Sydämen eteislus 'epätasainen, kiihtynyt sykintä'. Levottomasti l:tava laulu- ääni. — L:tavat tunteet. Saada vahvistusta l:tavalle uskolleen. -- hävetkööt ne, joiden aivoissa sellaiset ajatukset l:tavat SILL.

lepere²⁵ *s.* = leve. | Aitikkään ei sinä päivänä monta l:ttä kehrännyt AHO. — Lunta sataa isoina l:inä. -- piipun suusta pullahtaa villava savu, joka -- laskeutuu l:enä pitkin meren pintaa AHO.

leper/rellä²⁵ *onom.v.* -tely² *teonn.* 1. pienen lap- sen ääntelystä t. puheesta ja sen matkimis- sesta: jokeltaa, soperrella. | L:televä lapsi. Aiti l:telee pienokaiselleen. L. koiralle. 2. pu- hua mielin kielin, mairitella, kujerrella, liver- rellä, lirkuttaa. | L. armaasti jkille. Rakasta- vaisten l:tely. Mies, joka ei l:tele. [Suu] voi l. lempeästi, mutta l:telyn takana voivat piillä vihaiset ja kovat uhkaukset LEINO. — Joskus: laverrella, löpötellä. | -- Juha ei osannut pitää suutaan kiinni, vaan l:тели salaisuuden maail- malle TALVO. 3. muuta käyttöä. | Tanskalais- ten pehmeästi l:televä kieli. Räystäspääskys- ten l:televät liverykset K.HALME. Saunanpe- sässä l:telä tuli SILL.

leper/tää²⁵ *onom.v.* -rys² *teonn.* tav:mmen ed. **lepikko**²⁵ *koll.s.* (rinn. lepikkö) leppämetsikkö, lepitö. | Lehteä, lempeä l. — Yhd. rantal. -inen²⁵ *poss.a.* L. ranta. -lehto *s.* -ranta *s.* **lepi/kö**²⁵ *s.* = lepikko. | -- aamuinen loimo se kirkastaisi / l:ön heleän harjan LARINK.

lepinkö²⁵ *s. vanh.* = lepitö. **lepinkäin**²⁵ *s.* L:iset 'Laniidae, varpuslintuja, jotka ovat levinneet koko Vanhaan maailmaan ja Pohjois-Amerikkaan'. L:siä elää Suomessa kaksi lajia: Lanius excubitor, iso l. eli lapin- harakka, ja Lanius collurio, pikkul. **lepitö**²⁵ *s. vanh.* myötäjäiset. -lehmä *s. vanh.* myötäjäislehmä.

lepi/tö²⁵ *s.* = lepikko. **lepo**²⁵ *s.* l. ihmisestä: tila, jossa työ t. muu rasi- tus on keskeytettynä voimien palautumiseksi t. karttumiseksi. | Päivä on työtä, yö l:a var- ten. Aterian jälkeen mennään lyhyelle levolle.

Sairaalle määrättiin muutaman viikon l. Ehdot- ton l. vuoteessa. Lomalla oli tilaisuus virkistymiseen ja l:on. Äiti ei suo koskaan l:a itsel- leen. Työskentely puutarhassa on hänelle l:a toimistotyön jälkeen. Pidetään l:a hetken ai- kaa! Osasto taistelussa ja levossa. L. on työn äiti sp. Ei l. nuorena hukkaan mene sp. [Illal- lisen] päälle tulisesti vihdottuaan oikeni mies kuin mies muuttaman tunnin syvään l:on SILL. — **levolla**, levolta, levolle (tav. adv:n tapaan) ma- kuulla, nukkumassa. | Olla levolla. Mennä, ruve- ta, päästä, asettua, panna levolle. Nousta levolta. — Kuv. -- luonto tyyntyy l:hon, / maa jo him- meneepi J.MUSTAKALLIO. Vähäinenkin tuuli on jo paneutunut levolle AHO. — Yhd. aamiais-, kahvi-, puolis-, päivällis-, ruokal; marssil; asel; kesä-, pyhä-, sunnuntai-, talvi-, yö!, vuodel. 2. erik. a. varsinaisen elämäntyön, toi- men, viran päättymisen jälkeen alkava aika. | Vetäytyä vanhuuden l:on. Nauttia viisaa l:a. b. ylät. kuolemasta, kuolemanjälkeisestä tilas- ta, hautauksesta. | Päästä vanhurskasten l:on. Rakas hyvä äitimme pääsi toivomaansa l:on [kuolinilm.]. Laskea päänsä iankaikkiseen l:on. Saattaa vainaja viimeiseen l:on. Vainaja siunataan haudan l:on. 3. henkisessä mie- lessä: rauha, mielenrauha, -tyyneys, tasapai- no, levollisuus, sopusointu;) (levottomuus, rauhottomuus. | Jumala antaa sydämeen rau- han ja levon. Hakea mielelleen l:a ja viihdy- tystä. -- löydätte levon sielulenne ur. Aja- tus ei antanut tytölle yön l:a eikä päivän rau- ha. Sairaana hermosto palaa jälleen l:on ja tasapainoon. Antiikin taiteelle ominainen mo- numentaali l. — Vetäytyä maaseudun l:on. Ja suuri rauha vallitsi kaikkialla, hiljainen l. ja onni KATAJA. — Yhd. hermol. 4. tila, jossa jnk liike, toiminta, (koneiden) käynti on kes- keytyneenä, lakanneena; lepotila. | Maan- kuori ei ole koskaan täysin levossa. Levossa oleva tulivuori. Meri on levossa, kun sen pinta ei aaltoile. Höyrykattilan hoito levossa ja käyn- nissä. Peltola pidetään vuoroin kasvussa, vuoroin levossa. Sairaana elimen saattaminen täy- delliseen l:on. Levossa oleva keuhkotaudin pe- säke. Sydän lyö ja hengitysliikkeet jatkuvat ruumiin ollessa täydessä levossa. — Fys. Le- vossa [] (liikkeessä) oleva kappale. — Voim. sot. vars. komentosana: lepoasento. | Ko- mentaa 'l.' Seisokaa levossa! 5. murt. karjan lepo-, makailupaikka. | L:a raivattiin metsiin nähtävästi sen tähden, että niille saatiin ajaa metsissä käyvä karja yöksi AK.

lepo -tav. merk-ryhmiin 1 ja 4 liittyviä yh- d:oja. -aika *s.* Työ-, ruoka- ja l:ajat. Parin viikon l. Pellon kasvu- ja l. -asema *s.* Kappa- leen l. Kielen l. — Rintamalinjan takana olevat l:t. -asen/to *s.* Istua, maata, olla l:nossa. Nous- ta l:nosta. Mukava l. Perhonen siivet l:nossa. Puhe-elimien, palleen l. Moottorin, laitteen, vaa'an, terän, jousen, vivun l. — Voim. sot. asento, jossa perusasennolle ominainen sää- rien, vartalon, niskan ja käsen jännitystilä on lauennut, jossa jalka on siirrettynä etuviistoon t. sivulle niin, että ruumiin paino jää toisen jalan t. molempien jalkojen varaan. |

Ottaa, tehdä l. Komentaa l. -aste s. *biol.* eräiden kasvien ja eläinten kehityksaste (itiö, kotelot), jossa ei ole huomattavissa ulkonaisia elin-
 -lmiöitä ja joka säilyttää lajin talven t. kuivan ajan yli. | Toukan l. Sienien l. -hetki s. Työn-
 tekijöille on annettava yksi vähintään tun-
 nin kestävä l. Viettää l:ää. -itiö s. *biol.* paksu-
 seinäinen ja epäsuotuisia olosuhteita hyvin kes-
 tävä itiö, joka ei idä heti kypsymisen jälkeen,
 vaan kehittyä vasta tietyn lepoajan kuluttua. |
 Bakteerien, sienien, levien l. -jännite s. *sähkö-*
 levoissa olevan pariston napajännite. -kammio
 s. *kuv.* hauta. | Vainajan viimeinen l. -- l:in
 / on halavan himmeän alla *kv.* -kausi s. Kas-
 vien kasvu- ja l. Ruusujen kukinta- ja l. Ur-
 heilija pitää harjoitus- ja kilpailuaikanaan n.
 viikon kestäviä l:aa. Tulivuoren l. -kitka s. *fys.*
 levoissa olevien kappaleiden kosketuskohdassa
 vaikuttava voima, joka vastustaa kappaleen
 saattamista liikkeeseen;) (liikekitka. -kivi s.
 -- oli siinä kahden puolen polkua l:et, missä
 aina niitylle -- mennessä ja sieltä palatessa
 oli tapana levähtää KATAJA. -kohta s. Häärunot
 ovat Kalevalan toiminnassa sopivana l:na.
 Andanteosa on sävellyksen l. -koti s. *tav.* rau-
 hallisella (luonnonkauniilla) paikalla oleva täy-
 sihoitola, jossa sairast, toipilaat, lomanviet-
 täjät yms. voivat levätä ja virkistyä. | Saira-
 anhoitajien, työläisnaisten l. -merkki s. *mus.*
 fermaatti. -paikka s. Matkamiehet etsivät
 sopivan l:an. Virkistys- ja l. -- Vainajan vii-
 meinen l. 'hauta'. -pinta s. *tekn.* pinta, johon
 jk nojaa, jonka varassa jk on, "lepää". | Kivi-
 muurin vaakasuoria saumapintoja sanotaan
 l:noiksi eli makuupinnoiksi. -päivä s. l. sun-
 nuntai, pyhä, pyhäpäivä, sapatti. | Muista py-
 hittää l. KATEK. Jumala siunasi viikon seitse-
 män päivän ja nimitti sen l:äksi. -- l:än
 rauha oli jo aamusta varhain laskutunut sekä
 taloon että maisemaan AHO. 2. yl. päivä, jona
 levätään. | Sotilaat saivat viettää muutamia
 l:ia rintaman takana. Vanhuuden l:ät. -sija
 s. nukkumasija, vuode; makuu-, levähdyspaik-
 ka. | Saimme talosta ruokaa ja rauhallisen
 l:an. Nukkassa on palvelijattaren vaatimaton l.
 Karhu menee talveksi l:allensa. Suuri puu jä-
 tettiin lintujen l:aksi. -- *Kuv.* Aurinko pai-
 nuu l:oilleen. -- Viimeinen l. 'hauta'.

leposohva s. istuimena ja vuoteena käytetty sel-
 käreijä, pehmustettu sohva, jossa us. on
 kiinteä päänalainen; "seslonki". | Leveä, matala,
 mukava l. Maata, loikoa, ottaa lyhyet unet
 l:lla. -npeite s. Villainen, kotikutoinen, ku-
 viollinen l.

lepo/sointu s. *mus.* kolmisointu, jonka pohja-
 sävelenä on leposävel. -sävel s. *mus.* perussä-
 veltä puhtaan kvintin alempana t. kvartin
 ylempänä oleva sävel, aladominantti. -tasan-
 ne, -taso s. portaisiin tehty astinpinnan laa-
 jennus, porrastasanne, -taso, podesti; rak. ker-
 roksen korkeudella t. kerrosten (puoli) välissä
 oleva porrastaso, kerros-, välitaso. -tauko s.
 Puolen tunnin, päivän l. Niittomiehet pitivät
 lyhyen l:on. -tila s. lepo (4). | Kappaleen liike-
 ja l. Äänihuulet l:ssa. Kasvi on talven l:ssa.
 Saattaa sairas keuhko l:an. -tuntti, -tuokio s.

L. työn lomassa. -tuoli s. mukava, *tav.* peh-
 mustettu nojatuoli. | L:ssa makuu- toipilas.
 -varmistus s. *sot.* vanh. lepäävän joukon var-
 mistus. -virta s. *sähkö.* lennätin-, hälytys- tms.
 laitteissa silloin kulkeva virta, kun laite ei ole
 toiminnassa. -vuo/de s. *harv.* l. leposohva. |
 Itämainen l. Ruokaillessaan kreikkalaiset ma-
 kasivat l:teilla nojaten vasempaan kyynärpää-
 hänsä. 2. vuode. | Vaimo teki minulle huonon
 l:teen. -vuoro s. Sotilaan, merimiehen l. Olla
 l:ssa. -vuosi s. Urheilijan pitämä l. Uskolli-
 selle palvelijalle toivotamme rauhallisia l:aa.
 -- Erik. muinaisraeillaisten joka seitsemäs
 vuosi viettämä aika, jolloin maata ei saanut
 kylvää, velat oli annettava anteeksi ja orjat
 oli vapautettava, sapattivuosi.

leppeä²¹ a. -ästi *adv.* -ys⁶⁵ omin. lempeä, lep-
 poisa, leppoinen. l. tuulesta, säästä yms.: (miel-
 lyttävän) leuto, lauha, lämmin; tuulesta *tav.*
 samalla: hiljainen, viero. | Hiljainen, l. tuuli.
 Järven l:ät laineet. L. ja tyyny ilt. Kesäyön
 hivelevä l:ys. Päivä paistaa l:ästi. Saunan l.
 löyly. Tuule, tuuli, l:ämmin, missä köyhä raa-
 taa A.V.KOSKIMIES. 2. ihmisestä, hänen luon-
 teenominaisuuksistaan, suhtautumisestaan toi-
 siin: hyväntahtoinen, ystävällinen, herttainen,
 säyseä, sävyisä. | L. kuin karitsa. Vanhuksen
 l:ät kasvot. Hymyillä, puhua, nauraa l:ästi.
 Puhutella jkta l:ästi. L. huumori. Olla l:ällä
 tuulella. Hyvä [on] arkaa ajaa, l:ätä lennä-
 tellä sl. L. vastaus taltuttaa kiukun, mutta
 loukkaava sana nostaa vihan vr. 3. tunnel-
 masta, vaikutelmasta yms.: miellyttävän rau-
 hallinen, viihtyisä, miellyttävä, herttainen. |
 L. tunnelma, olo. Ilan l. rauha. L. raukeus val-
 tasi mielen. Sisä-Suomen l:ät lehtomaisemat.
 -- kodinnurkka, missä l. ympäristö liitti ihmis-
 sielut lähelle toisiaan RÄLS.

leppoinen⁶¹ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ omin. = ed. |
 L. tuuli, kevätilta. L:sesti paistava aurinko. --
 katuvieri näytti niin l:sen lämpimältä KAUPPISH.
 -- Rovastin l. olemus. Puhua, keskustella l:-
 sestä. L. myhäily, huumori. -- L. takkavalkea
 TOPPILA.

leppoisa¹³ a. -asti *adv.* -uus⁶⁵ omin. = leppeä.
 (1.) L. tuuli, sää. L. heinäkuun ilt. L:at löylyt.
 -- L. kevätsade. Putoili l:asti lunta AHO. Joki
 virtaa milloin vinhana koskena, milloin l:ana
 suvantona. (2.) L. mies, huumori. L:at kasvot. L.
 hymy, muhilo, katse. Isännän l. juttelu. L.
 leikinlasku, huumori. Puhutella jkta l:asti.
 (3.) L. tunnelma, Saunan jälkeinen l. olo. Mien-
 len täytti l. rauha. L. muisto. Kynttilät loi-
 vat pöytään l:aa hohdettaan. Toivotamme vie-
 raallemme l:aa elämän iltapuhdetta. L. kodin-
 tuntu SILL. Pistetään palamaan, onpa tässä
 l:aa iltaa KARHUM. Vehmas, l. maisema. -- L:at
 [= pehmeät, mukavat] vaatekengät AHO.

leppyinen⁶¹ a. -sesti *adv.* l. vars. heng. lempeä,
 sovinnonomainen, armollinen. | Taivaallisen isän
 l:aset kasvot. Jumala katsoo l:sesti uhrin puo-
 leen. -- s. että olet l. / armoas kerjääville
 vk. -- Puheistani isä ei tullut sen l:semmäksi.
 2. *harv.* leppeä, leppoisa. | Käyden maat l:-
 semmät sl.

leppyisä¹³ a. -ästi *adv.* -yys⁶⁵ omin. ihmisestä:

lempeä, leppeä. | Sydämeni on sula ja l. kaikkia ihmisiä kohtaan pörvär.

leppymätön³⁷ *kieltä a.* -tömästi *adv.* -tömyys⁴⁵ *omin.* L. vihassa. L. vihamies, vastustaja, vihollinen. L. viha, taistelu, sota. Vihata l:tö-mästi.

leppyä^{1*} *v.* lakata tuntemasta vihaa, suuttumusta, muuttua jälleen ystävälliseksi, sopuisaksi, lauhutua, heltyä. | L. jkille, jkhun. Miten saisin hänet l:mään? Niin pitkäviha, ettei lepy koskaan. Joka syyttä suuttuu, se lahjatta l:y sl. Niin Herra l:i maalle, ja vitsaus taukosi Israelista vt.

leppiä^{11*} *s.* 1. a. Alnus, koivukasvien heimoon kuuluvia puuta t. pensaita. | L:ää kasvaa Suomessa kaksi lajia: harmaa- ja terval. Joen rannalla kasvaa l:ää. Pellonajat työntävät l:ää. Hakata l:ää polttopuiksi. — *Yhd.* harmaa-, hikiäis-, rauta-, terva-, valkol.; rantal. b. leppä-puunaines. | Kuivuttuaan l. on punertavaa puuta. Lepästä tehty pytty. 2. *kans.* veri. | -- nuorten karhunnappajain [piti] kahmalostaan ryyppiä karhun l:ää (verta), sillä se karkaisi luontoa k.KROHN. Aina jatkui leikki julma, miesten l. juoksi LEINO.

leppä/halko *s.* -i^{nen} *ain. a.* L. sauva. L:siä halkoja. On meillä oloista koissa / l:ssessä lekerissä KAL. -kalikka *s.* -kemppe *s.* Psylla alni, lehtikemppi, jonka toukka aikaansa leppä lehdissä yleiset valkoiset hahtuvaläiskät, ns. leppä-piimän. -keppi *s.* -kerppu *s.* Taitella l:ja. -ker^{ttu} *s.* 1. *kans.* ja *yleisk.* leppäpörkko. | Punainen, mustatäpläinen l. Lennä, lennä, l., / ison kiven juureen kr. 2. *kans.* leppälintu. | L. laski lyhyttä viehkeää liritystään PAKK. -- katso, juhlii luonto Suomen, / laulaa lemmeä l! LEINO. -lehto *s.* Kuusikkoa seurasi hyötyvä, kaskesta kohonnut l. AHO. -liina *s.* kut. kansankurien luoma nelivartinen kudos, johon on yhdistetty palttinaa ja kuderipsiä. -lin^{tu} *s.* Phoenicurus phoenicurus, rastaiden heimoon kuuluva pieni varpuslintu, kautta maamme tunnettu laulaja. | L:nun tuntee ruskeanpunaisesta pyrstöstä. -metä *s.* -pehko *s.* leppäpensas. -pensaikko *s.* -pensas *s.* -pörkko *s.*; *syn.* *kans.* ja *yleisk.* leppäkerttu, -terttu. | L:ot 'Coccinellidae, pieniä kupararuumiisia, us. puolipallon muotoisia, värikkäitä, täplikkäitä t. juovaisia kovakuoriaisia'. -puinen *a.* L. pytty. -puu *s.* Kasvava l. L:usta tehty vaneri. Keppi on l:uta. Lämmittää l:illa. -pörkky *s.* -rousku *s.* Lactarius deliciosus, oranssinkeltainen syötävä rousku, leppäsieni. -sieni *s.* = ed. -terttu *s.* 1. *kans.* ja *yleisk.* leppäpörkko. 2. *kans.* leppälintu. -valtainen *a.* L. me'sä 'metsä, jossa leppä on vallitsevana puulajina'. -vaneri *s.* -vesakko *s.*

lepra¹⁰ *s.* leprabasilin aiheuttama vaikea pitkäaikainen tartuntatauti, (s)pitaali. — *Yhd.* hermo-, kyhmyl. -basilli *s.* -sairaala *s.* -tauti *s.* -tautinen *a.* ja *s.*

leppah/della^{25*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Hameenhelmojen l:telu.

leppahtaa^{2*} *mom.v.* < leppua. | L. istua leppä, istumaan. Helma l:a joka askelella.

lepu¹ *a.* ark. vars. ihmisestä: vetelä, veltto,

saamaton, nahjusmainen. | Kyllä on l. mies! — *S:esti.* Mokoma l!

lepuja¹ *deskr.v.* heilua velttona. | Leuan alla l:i tyhjä nahka kuivahtaneiden kaulajänteiden varassa SILL.

lepuska^{10*} *deskr.s.* veltto, nahjusmainen olento. **lepus¹ella^{25*}** *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Hampaat kalisten lähti hän sitten [kävellä] l:telemaan kotimökkii kohti LEINONEN.

lepus¹aa^{25*} *deskr.v.* 1. kävelemisestä. | Paljain jaloin l:ava lapsi. 2. *a.* *intr.* heilua, leppahdella. | Hänen lapintakkinsa helma l:i arvokkaasti JÄRVENT. b. tr. heiluttaa. | Korviaan l:ava koiraa.

leptiitti^{10*} *s.* hienorakeinen t. tiivis metamorfinen kiteisluskeinen kivi, jossa on vaaleana aikneksena kvartsia ja maasälpää. -muodostuma *s.*

leptomi¹⁰ *s.* kasv. johtojänteen siiviläosa; vrt. hadromi.

leptosomi¹ *s.* leptosominen henkilö, asteennikko; vrt. atleetikko, pyknikko. -**nen¹⁰** *a.* asteenninen. | L:set henkilöt ovat kapeaharteisia, litteärintaisia ja hentoluisia. L. ruumiinrakenne. -**tyyppi** *s.*

leput/ella^{25*} *frekv.v.* < seur. | Rannassa olevien jätien mastoissa l:telä se [tuuli] pussiviirien häntää PAKK.

leput/taa^{25*} *v.* murt. -us¹ *teonn.* 1. tr. heiluttaa, värisyttää. | Tuuli l:taa puiden lehtiä. 2. *intr.* leppäta, lipattaa. | Tuulenhenki, niin mieto, että ei saanut puitten lehtiä l:tamaan PAKK.

lepuu²⁵ *teonn.* harv. leppäminen, lepo.

lepuutella^{25*} *frekv.v.* < seur. | L. hermojaan, jalkojaan.

lepuut/taa^{25*} *kaus.v.* -us¹ *teonn.* < levätä. | Muuttaman tunnin ajan jälkeen l:imme hevosiamme. L. jalkojaan, jäseniään, kättään. Lintu l:taa siipiään. Lihas ten l:us uinnissa. L. maata 'antaa maan olla kesantona'. — L. hermojaan. L. mieltänsä. L. katsettaan jssak. L:taavaa musiikkia.

lepyt/ellä^{25*} *frekv.v.* -televästi *adv.* -tely² *teonn.* < lepyttää. | Jumalia l:eltiin uhreilla. L:ellen lehmä lypsää [= hyvytydellä, ystävällisyydellä] pääsee toiveidensa perille] sl. Puhua l:televästi.

lepyt/in^{10*} *väl.* < seur. | Luostari lähetti kaikki rahansa vihollisen l:timiksi. Jumala vaati ihmisiin l:timekseen.

lepyt/tää^{25*} *kaus.v.* -tävästi *adv.* -ys¹ *teonn.* (< leppyä) saada t. saattaa leppymään, lauhdutaa, tyyntyyttää. | En saa häntä millään l:etyksi. Jumalien l:ys uhreilla. L. haltija, vainaja. -- ken poistaa kuolon kauhean, / l:tää vihan Jumalan? vkv. -- ihastutti saaren immet, / kaikki lesketki l:ti KAL.

lepyty¹juhla *s.* Manalaisten, jumalien l. -rukous *s.* -uhri *s.* Jumalien, vainajien vaatimat l:t.

lepäil/lä²⁰ *frekv.v.* -y² *teonn.* < levätä. | Kesken matkan jäätin pappilaan l:emään. Kalle oikaisi sänkyyn l:emään. Hylkeet l:evät jäälautoilla. Satamassa l:evät veneet.

lepän/kanto *s.* -kuori *s.* L:esta saatiin mustaa väriä. -lehti *s.* -oksa *s.* -urpu *s.* -varpu *s.*

leppämätön¹⁷ *kieltä a.* < levätä.

lerkki^{17*} v. latkia. | -- maidollakin mairitte-
lin, / ei hän [kissa] l:nyt SAMULI s.
lerkku^{1*} s. kans. (seinäkellon) heiluri. | Seinä-
kello tuolla katsoo leveänaamaisena, tylyn nä-
köisenä... niin verkkiaan heilahtelee sen l:-
kin... LEHT.
lerkku^{1*} v. riippua, roikkua, heilua (riipuk-
sissa). | Tupakka l:u hampaissa. -- tuollahan
l:i hänen päänsä alhaalla etujalkain välissä
KIVI. -- heiluri l:i tasaisesti, laiskanverkkiaan
HAANPÄÄ.
lerpahta^{1*} mom.v. mennä lerpalleen. | Ala-
huuli oli l:nut alas.
lerpalla, -e adv. (tav. poss.-suff:llisena) her-
vottomana, rentona riippuen. | Nolon näköise-
nä ja huulet l. Alahuuli jää l:een. Heyonen
seisoo allapäin, huuli l:aan. Pää, korvat, kieli,
häntä l:aan. Kasvin lehdet ovat l:aan. Hatun
reuna, purjeet l:aan. [Jämsä] kapsahtaa taka-
jaloiheen istumaan, pitkät korvat pystyssä ja
etujalat hassusti l:aan AHO.
lerpassa s. vaill., us. adv. = ed. | -- huulet sa-
noin kuvaamattomassa l. SILL.
lerpatta^{1*} v. olla lerpallaan. | Huuli l:a velt-
tona. L:vat korvat. Lehdet l:vat kuumuu-
desta. Liput l:vat pitkin salkoa.
lerppa/hattu s. lerppalierinen hattu. -huuli l. s.
Pollen l. 2. a., us. s:sesti = seur. -huulinen a.
-lierinen a. L. hattu.
lerppu^{1*} v. lerpattaa. | -- liikauttaa l:vaa ala-
huultaan LEHT.
lerput/ella^{28*} deskr.v. hitaasta, veltosta käve-
lystä t. juoksusta. | Lähti astua, juosta l:tele-
maan. Käveltiin l:eltiin ja kannettiin vuoroin
sakkia KARHUM.
lerva¹⁰ s. maaperäopissa: veteen laskeutunut
orgaaninen aines.
lervi¹ s. murt. lärvi.
lervii¹⁷ v. murt. lörpötelä.
lesbolainen²⁸ a. ja s. L. lyriikka. L. rakkaus
'naisten homoseksuaalisuus'.
lese/et⁷⁸ s. mon. ennen rouhimista ja jauhamista
jyvistä irrotetut kuoriosat, joihin on jäänyt
kerros siemenen ulommaisista solukoista. | Ru-
kiista saadaan n. 65 % varsinaisia jauhoja, 5-
10 % jälkijauhoja ja 22-25 % l:itä. -- Yhd.
kauran-, ohran-, rukiin-, vehnänl.; manteli-,
ruisl.
lese/jauhot s. mon. leseistä jauhetut jauhot.
-leipä s. lesemättömistä jauhoista valmistettu
leipä.
lesemät/ön⁷⁷ kielt.a. < lestä. | Jyvät jauhetaan
l:töminä 'kuorineen'. Karkeat eli l:tömät [=
kuorineen jauhetusta viljasta valmistetut] jau-
hot.
lesitiini¹ s. kem. koliinia, fosforihappoa, glyse-
roliia ja rasvahappoja sisältäviä tyyppipitoisia ras-
voin (lipideihin) luettavia yhdisteitä. | L:ä
tavataan runsaasti mm. aivo- ja hermokudok-
sessa.
lesijä¹⁷ v. = lestä. | Ohrain l:minen. L:tyt ruis-
jauhot.
lesijä¹⁷ v. = lestä. | Ohrain l:minen. L:tyt ruis-
jauhot.
lesiä¹⁷ v. = lestä. | Ohrain l:minen. L:tyt ruis-
jauhot.
lesiäinen²⁸ s. L:set 'Ptinidae, pieniä kovakuo-
riaisia, joiden toukat ja täysimuotoiset yksilöt
tekevät tuhoa ruoka- ja vaatevarastoissa'.
lesken/eläke s. Isän kuoltua perhe eli l:eläkkeen

varassa. -juoksu s. leskisillä olo. -lehti s. Tus-
silago farfara, mykerökukkaisiin kuuluva kel-
takukkainen kasvi, jolla keväällä kukkimisai-
kana on suomuinen kukkavana ja myöhemmin
isot herttamaiset lehdet.
leskeys²⁸ s. leskenä olo. | Pitkä l. Mies tuns-
si it- sensä kovin yksinäiseksi leskeytensä aikana.
-aika s. -vuosi s.
leski¹⁸ s. l. puolison kuoltua eloon jäänyt avio-
mies t. -vaimo. | Jäädy l:eksi. L:et ja orvot.
Varakas l. Elävän l. (puhek.) 'eronnut t.
puolisonsa jättämä aviovaimo t. -mies'. Ame-
rikan l. (puhek.) 'vaimo, jonka mies on men-
nyt Amerikkaan'. L:en ropo [alk. ut] 'pieni,
vaatimaton, mutta hyvästä sydäimestä annettu
lahja'. Kevät on l:en kengät miestä toista
toivoessa sl. -- Yhd. ajurin-, kauppias-, me-
rimiehen-, papin-, poliisin-, sepän-, suutarinl.;
sotal.; kesäl. 2. a. Juosta l:ä 'olla leskisillä'.
b. kiinniottaja leskisillä oltaessa.
leskiakka s. -emäntä s. Talon vanha l. --ihmi-
nen s. --isäntä s. -kassa s. Virkamiesten leski-
ja orpokassa. -keisarinna s. -kuningatar s.
-mie/s s. Pysyä l:henä. Keski-ikäinen, vara-
kas l. haluaa kirjeenvaihtoon. -rouva s.
leskisillä²⁸ s. vaill. Olla l. 'leikkiä kiinniotto-
leikkiä, jossa leikkijat lähtevät pari kerrallaan
juoksemaan ja yksi leikkijöistä, leski, koettaa
juoksemalla tavoittaa toisen heistä parikseen
ja parittomaksi jäänyt joutuu vuorostaan kiin-
niottajaksi'. Ruveta l:ille. Juosta l:tä 'olla
leskisillä'.
leskiukko s. -vaimo s. -vakuutus s. Leski- ja
orpovakuutuksella tahdotaan vähävaraisen
perheenhuoltajan kuoltua turvata hänen per-
heensä toimeentulo. -äiti s.
lespa/ta²⁵ v. ark. -us²⁴ teonn. puheviasta: sam-
maltaa.
lestadiolainen²⁸ [tav.: -tā-] s. ja a. lestadiolai-
suden kannattaja; lestadiolaisuutta koskeva,
lestadiolaisuuteen kuuluva; vrt. hihhuli(lai-
nen). | Pohjois-Suomen ja -Ruotsin l:set. L:s-
ten seurat, kokous. -- L. herätysliike, suunta,
uskonkäsitys.
lestadiolaisuus²⁸ [tav.: -tā-] s. Laestadiuksen al-
kuunpanema uskonnollinen herätysliike, joka
on levinnyt vars. Pohjois-Suomeen ja Pohjois-
Ruotsin suomalaisseuduille. | L:den piirissä
on useita erillisiä oppisuuntia.
lesti¹ s. l. jalan muotoinen, tav. puusta tehty
esine, jonka päälle kenkä ommellaan t. jota
käytetään esim. kengän muodon säilyttämi-
seen. | Pieksun, puolikengän l. Panna kengät
l:lle venymään. Kengät, joita ei käytetä, on
parasta pitää l:illä. -- naskali ja pikilanka
kourassa hän [suutari] viimein kuoleekin l:nsä
niskaan KIVI. Ei kaikkia kenkiä yhdellä l:llä
tehdä [= eivät kaikki ihmiset ole samanlai-
sia] sl. Suutari pysyköön l:ssään [= jokai-
nen tehköön minin pystyy, pitääköön huolen
omista asioistaan] sr. -- Yhd. kengän-, tal-
lukanl. 2. vars. tekn. laajentuneessa merk:ssä. |
Levy taivutetaan kuumana l:n päällä. -- Par-
sittaessa sukkaa on hyvä käyttää jonkinlaista
l:ä.
lestipari s. Suutarilla on monta puista l:paria.

-pussi s. -säk|ki s. Suutari otti l:in selkäänsä ja lähti toiseen taloon. -**tehäs** s.
lestittä* v. panna [kenkä] lestille.
lesty¹ a. (*partis.* < lestä) kuorittu, seulottu, puhdistettu;) (*lesemätön.* | Hienoja jauhoja saadaan vain l:istä jyvistä. L:t jauhot. — *S:sesti.* L:t 'lestyjauhot'. — *Yhd.* ohra-, ruis-, vehnä-l:t. -**jauhot** s. *mon.* jyvän sisäosasta jauhetut jauhot; seulotut, hienot jauhot.
les|tä² v. kuoria jyviä; puhdistaa, seuloa jauhoja; lesiä. | Jyvien l:eminen. -- pantiin olvet, leivät l:tiin **LEINO**.
letargia¹⁵ s. sairaaloinen horrostila. | Kuume ja aivotautien aiheuttamat l:at. -**nen⁶³ a.** L. uni, horrostila.
leter¹ s. *ark.* rivi, jono, lauma, liuta, sarja. | Pitkä, iso l. lapsia.
letit|tää² v., vars. *puhek.* -ys⁶⁴ *teonn.* palmikoida.
letkah|della²⁵⁶ frekv.v. -telu² *teonn.* < seur. | Tuppi l:eli Mikon askelten tahdissa. -- punainen rusetti l:eli [puhujan] leuan alla ... **KIANTO.** Polvien l:etelu.
letkah|taa² mom.v. -dus⁶¹ *teonn.* (< letkua) notkahtaa t. heilahtaa rennosti. | Polvet l:itivat, ja mies kaatui maahan. Siinan l:itus.
letkää|äy|t s. *mon.* *murt.* linjaalikiesit. | -- katsellen rekiä ja rattaita ja nahkapeitturin l:jä kivi.
letkau|s⁶¹ s. 1. *harv.* letkahdus. | Piiskan l. — Tav. 2. pahansuopa pistopuhe, -sana, ilkeämielinen t. pilkallinen huomautus t. lausuma. | Ilkeä, pilkallinen, loukkaava, törkeä l. Savolainen laskee sutkauksia ja l:ksia. Tuollaiseen l:kseen ei kannata vastata.
letkau|ella²⁵⁶ frekv.v. -telu² *teonn.* < seur. | L. saamattomia oppilaitaan.
letkau|taa² kaus.v. -us⁶¹ *teonn.* < letkahtaa. 1. L. polviaan. Ohjasperillään hän silloin tällöin l:ti ontuvaa hevosta talvio. — Tav. 2. esittää letkaus (2); | vrt. pilkata, ivata, solvata. | Kirjailija l:taa teoksessaan maan oikeuslaitosta. Tarkastaja l:ti, ette oppilaat osasivat enemmän kuin opettaja.
letkavarsi s. *murt.* letkuvarsi.
letku¹ s. kankainen, kuminen, metallinen tms. taipuisa putki. | Hampusta ja puuvillasta kudottuja l:ja käytetään paloruiskuissa tai muuten johtamaan vettä. Huuhtelukannun, pölynimurin, pyöränpumpun l. Ohut, paksu l. — *Yhd.* hamppu-, kumi-, metalli-, puuvillal.; hengitys-, höyry-, imu-, kastelu-, vesi-, öljyl.; palol.; pumpun-, ruiskunl.
letku|a¹ deskr.v. notkua, hetkua, hetkahdella, letkahdella. | -- antakaat polvenne l. [tanssissa] kivi. -- raskaan painon alla pieni ajoneuvo l:i ja huojui **ALKIO**.
letkuauto s. Palokunnan l.
-letkuinen⁶³ poss.a. Lyhyt-, pitkäl.
letku|johto s. Moottoriruiskun l. -**kannu s.** huuhtelukannu. -**kela s.** L., jolle sopii 60 metriä paloletkua. -**kytkin s.** Junan jarrujohdot yhdistetään toisiinsa ja veturiin välillä olevien l:ten avulla. -**mainen⁶³ kalt.a.** L. kuitu, solu, kudelma. -**n|liitin s.** -**piippu s.** -**ruokin|ta s.** *lääk.* L:nassa viedään letku nenän tai suun

kautta potilaan mahalaukkuun ja juokseva ruoka johdetaan tätä tietä mahaan. -**suihku s.** Kylpyamme, jossa on l.
letkuton⁶⁷ kar.a. L. käsipumppu.
letku|torni s. Palokunnan l. -**varsi 1. s.** Piipun l. 'pitkä, taipuisa varsi'. 2. a. = seur. | Vaarin l. piippu. — *S:sesti.* Sellainen oikea l. [= letkuvartinen piippu] se piti sieltä nyt ostaa **JOTUNI.** -**vartinen a.** L. piippu.
letti¹⁶ s., vars. *puhek.* palmikko. | Tukka on lettillä. Kaksi paksua l:ä niskassa. — *Yhd.* vehnäsl. -**nauha s.** hiuspalmikon siteenä käytetty nauha, palmikkonauha. -**päinen, -pää a.** L. tyttö.
let|to¹⁶ 1. s. a. aukea, märkä, hyllyvä suo, joka kasvaa etupäässä ruskosammalta ja ruohoa; vrt. neva, räme, korpi. | L:toja esiintyy kalkkipitoisilla seuduilla. Puuton l. — *Yhd.* maadunta-, muta-, rimpil. b. *murt.* rannikon lähellä oleva pieni, kalliainen saari; kari. | Hylkeet nousevat kiima-aikana l:oilille. — *Yhd.* kallio-, karil. 2. a. *harv.* kostea, vetelä, hyllyvä, lettoinen. | Joutsenet tekevät pesänsä hyvin l:olle paikalle. Talon alla on l. lampi.
lettoinen⁶³ poss.a. < ed. l. a. | L. seutu.
letto|korpi s. leton ja korven välimuoto. -**maa s.** -**mainen⁶³ kalt.a.** L. suo, niitty. -**niitty s.** Neva- ja l:jen pääkasveina ovat sarat. -**räme s.** leton ja rämeen välimuoto. -**sammal s.** letolla kasvava sammal(laji). -**sara s.** Carex heleonastes, letoilla yleinen sara. -**suo s.** = letto l.
lettu¹⁶ s. *ark.* = läty.
letuk|ka¹⁵⁶ s. 1. *halv.* nuoresta tytöstä t. kevytmielisestä naisesta: hepsakka, heilakka; hemppukka, naikkonen. | Tytön, pian l. Senkin l! Kaikenlaisia l:toita sitä vaimoksi otetaan! Moisia meill' onko l:toita, / jotka vieras kohta viekoittaa ***MANN.** — *Yhd.* piika-, tyttö. 2. *ark.* *leik.* Chevrolet-merkkisestä autosta. | Ajaa l:alla.
letustel|la²⁵⁶ deskr.v. vätystellä, vetelehtiä; löntystellä. | Hän ei puhunut paljoa, mutta l:i laiskana **HAARLA.** -- huokasi Akustiina astua l:ien tuvan puolelle **KAUPPISH.**
leuallinen⁶³ poss.a. < leuka.
leu|analus s. Rusakkojäniksellä on valkoinen l. -**hihna s.** Kypärän l. -**nauha s.** Naisten olkihatun l. -**parta s.** -**rauhanen s.** = seur. -**sylikirauhanen s.** *anat.* leuan alla oleva sylkirauhanen.
leu|analusta s. leuanalus. -**kärki s.** -**lukko s.** *lääk.* puremalihasten kouristus, suunsulku. -**nosto s.** *puhek.* tangosta riippuen suoritettu käsinkohonta, jossa leuka kohotetaan tangon tasalle. | Pojat kilpailevat tikapuilla l:ssa. -**puolisko s.** *anat.* Nisäkkäillä on tavallisesti yksi kulmahammas kussakin l:ssa. -**pää s.** leuan-kärki. -**raot|in s.** *lääk.* leukapihdit. | Jos potilaan hengitys nukutuksessa on estynyt, täytyy hänen suunsa avata l:timella.
leuaton⁶⁷ kar.a. < leuka. | Suikulaisen l. suuaikko.
leudon|taa⁶ v. tehdä leudo(mma)ksi, lauhduttaa, lauhentaa. | Meri viilentää kesän ja l:taa talven. Lämmin merivirta l:taa rantoja. — *Kuv.*

-- l:sivat nykyhetkensä onnea pehmeällä surmelisyydellä **SILL**.

leudontua^{1*} *pass.v.* (< ed.) = seur.

leu[dota]^{1*} *v.* tulla leudo(mma)ksi, lauhtua. | Ilma l:tonee. Viime aikoina sää on l:donnut. — *Kuv.* -- hänen vihansa l:tonee [= lauhtuu, lientyy] **AHO**.

leuhah[della]^{2*} *frekv.v.* < seur. | Västäräkki lentää l:telä.

leuhahtaa^{2*} *v.* lehahtaa, hulmahtaa. | Varis lentää l:i katolle. Kumarsi niin, että tukka l:i. Ovesta l:i voimakas lääkkeen tuoksu.

leuhauttaa^{2*} *kaus.v.* < ed. | Tuuli l:i miesten takinliepeitä. Paronitar l:aa auki ison silkki-viuhkansa. — Jo astui kohin kotia, / lepikköä l:i [= asteli kevyesti] **KAL**.

leuhka¹⁰ *1. a. puhek.* -asti *adv.* -uus⁶⁵ *omin.* kehahteleva, rehentelevä, ylpeilevä, tyhmyä ylpeä; hassu, houkka, hullu. | Tosi l. mies. L. luonteeltaan, käytökseltään. -- kaikki nuoruden hassutukset ja l:uudet **KIANTO**. — *S:sesti.* Tuomoinen l. se oli jo poikasenakin. Jos puolet puheesta todeksi otti, niin liikaa otti **KARHUM**. Niin he elivät, kaksi l:a, kunnes tauti nujersi Päärhällin vuoteeseen **HAANPÄÄ**. *2. s. murt.* pillu.

leuhkaa² *v. murt.* leuhahdella, liehahdella. | -- juoksivat niin, että tukat l:ivat **RIIVUS**.

leuhkaista^{2*} *mom.v. 1.* (< leuhkia) kehaista. | Kuuluu l:seen suurista rahoistaan. *2. deskr.* kevyen touhukkaasta kävelemisestä, juoksemisesta yms. | Juosta l. liepeet levällään. Oikein omasta halustaan puhellen hän kävellä l:i nuoren pastorin kupeella **KAUPPISH**.

leuhkia¹⁷ *v. puhek.* kehuskella, rehennellä, ylvästellä, puhua suuria itsestään. | A. l:i hyvillä liikeyrityksillään. Älä leuhki! En halua l., sanon vain totuuden. L. ummet ja lammet.

leuhotella^{2*} *frekv.v.* < seur. | -- maiseman ylitse l:televa varislintu **HAANPÄÄ**.

leuhottaa^{2*} *deskr.v.* kiireisestä, touhukkaasta liikkeestä. | Juosta l:ti että takinliepeet hulmusivat. Mennä l. Lumi pöllysi, kun poika hiihtää l:ti. Suuri, musta lintu -- lentää l:taa pitkin joen uomaa **TOPPILA**. Kuule, minä en oikein pidä, että se Lempi l:taa [= kulkee, huomiota herättäen seurustelee] tuon Oulan kanssa **JÄRVENT**. — Pystyssä l:tava [= hulmuava] tukka. Parta l:taa tuulessa.

leuhota^{1*} *v.* tuulesta: leppoisasti puhallella, leyhähdellä; vrt. liehtoa. | -- tuulikin, joka hiijaa l:i suven puolelta, tuntui lämpimästi hivelevän ihoa **IVALO**. — *Murt.* hulmuta, liehua. | -- takin liepeet l:ivat mennessä **KAUPPISH**.

leuhua¹ *v.* liehua, hulmuta, lehyä. | -- musta, pitkä tukka tuulessa l:en **TOPPILA**.

leuhutella^{2*} *frekv.v.* < seur. | Tuuli l:telee pojan tukkaa.

leuhuttaa^{2*} *kaus.v.* (< leuhua) liehuttaa, hulmuttaa, lehyhtää. | Tuuli l:a nuoralla olevia vaatteita.

leuka^{10*} *s. 1.* ihmisen ja muiden selkärankaisten toisiaan vasten liikkuvista pään osista, joista toinen (yläl) rajoittaa suuaukkoa ylä-, toinen (alal.) alapuolelta ja joissa on ham-

paita t. vastaavia muodostumia puremista var-
ten; *el.* myös vastaavista alempien eläinten muodostumista (suuosista t. raajoista). *a.* ihmisestä; *yks.* tav. = alaleuka. | Pyöreä, terävä, kulkikas, leveä, voimakas, tarmokas, naisellinen l. Sileä, ajeltu l. Pitkä parta leuassa. Rusetti leuan alla. Elli on niin lihonut, että hänellä on kaksi l:aa 'kaksoisleuka'. L. tutisee, tärisee, vavahtelee, järehtelee (itkusta, mielenliikutuksesta). Lyöä, iskeä, antaa jkta l:aan. Saat [iskun] l:aasi, jos vielä virnistellet! Haukotteli että leuat olivat mennä si-
joiltaan. Leuat lokahtavat auki (hämmentyksestä). L. lyö t. leuat lyövät loukkua (vilusta, pelosta). — *Ark.* eräissä vars. puhumista merkitsevissä sanonnoissa. | Aukoa, levitellä, repiä l:ojaan (alat.) 'puhua äänekkäästi, mah-
tavasti, levennellen'. A. sai pyyhkiä l:aansa 'jäl ilman, nuolemaan näppejään'. -- jättää tämä l:ain nalkutus [= kinastelu, riita] **KIVI**. Etkö sinä riivattu voi hillitä l:ojasi [= olla vaiti] **KIVI**. *b.* eläimistä; *yks.* tav. = alaleuka. | Kuoputtaa koiraa leuan alta. Kroko-
tiili avaa pitkät l:ansa. Lohen leuat. Nivel-
jalkaisten leuat ovat muuttuneita raajoja. *c. yhd.* Ala-, väli-, ylä-, raatelu-, tarttumal.; kaksois-; koukku-, käykkä-, väkäl.; koiranl. *2. kuv.*, tav. *mon.* leukamaisista, "kitaa" rajoit-
tavista esineen, vars. työkalun (tarttuma-, puristus- yms.) osista. | Pihtien, hohtimien, ruuvipuristimen, jakoavaimen leuat. Saksien leuat. Kiinteät, liikkuvat leuat. Kone repii le-
vyt hammaslaitaisilla leuoillaan. Nuotan leuat 'poven suuaukon ylä- ja alasyrjä'. — *Yhd.* kierre-, kiinnitys-, puristus-, purul(euat); irt-
to-, puu-, teräsl(euat).

leuka/haiven³ *s.* tav. *mon.* Tuomari pöydän päässä pyyhkäisi olutvahtoa punertavista l:haivenistaan **HAARLA**. -hammas *s. el.* leuassa oleva hammas; vrt. ihohammas. -helt[ta] *s.* Kanalla on harjaheltoa pääläella ja parilliset l:at kummallakin puolella alaleuan alla. -hermo *s. anat.* -hinnä s. leuan alitse kulkeva hihna, leuanalushihna. | Kypärän l. Suitsien l. **leukailla**^{2*} *v. ark.* -u² *teonn.* laskea kokka-, kom-
papaheita, virnistellä, leksotella, ivaila, nal-
jailla. | Pojat l:evät tyttöasioista. Älä l:e! Irvihampaiden l:u.

-leukainen⁶⁵ *poss.a.* Jämerä-, jäykkä-, koukku-, kova-, leveä-, litteä-, luja-, ohut-, pitkä-, pyöreä-, suippo-, suuri-, terävä-, vahval.; kak-
sil.; partal.; puu-, rauta-, teräsl.

leuka/isku *s.* nyrkkeilyssä: isku leukaan. -is-
tukka *s. tekn.* Sorvin l. -jalca *s. el.*, tav. *mon.* niveljalkaisten suuosien takana olevista raajoista, joita käytetään ravinnon otossa. -kaar[i] *s. el.* etumaisien kalojen nieluukaarista; vrt. kiduskaari. | Rustokalojen hampaallinen l. Lis-
koilla l:en luut ovat lujasti liittyneet toisiinsa. -karva *s.* tav. *mon.* Haroo hämillään l:ojaan. — Hirven l:at ovat yhdessä kohdassa pitem-
mät kuin muualla ja muodostavat partamai-
sen tupsun. -koukku *s.* nyrkkeilyssä: leukaan osunut koukku (lyönti). -kulma *s. anat.* ihmisi-
sellä alaleuanluun rungon ja haaran korvan alapuolella muodostama kulma. -kuoppa *s.*

alaleuassa oleva kuoppa. **-kyhmy** s. anat. ihmisen alaleuan kärkeä oleva ulkonema. **-laikka** s. tekn. liikkuvilla leuilla varustettu laikka, johon työkappale kiinnitetään sorvissa. **-lapipu** s. pikkulapsen leuan alla pidetty suojavaate. — *Kuv.* Pääskytset mustin haarahelmatakein, punaisin l:uin HAANPÄÄ. **-lihas** s. **-lisko** s. Pareiosaurus, sukupuuttoon kuollut muinaiskauden matelija. **-lokero** s. anat. yläleuassa molemmilla puolilla oleva ontelo. **-luu** s. L:ita on ihmisellä kaksi: alaleuanluu ja yläleuanluu. Hevosen, lampaan l. Väinämöinen teki kanteleen hauen l:usta. Simson löi aasin l:ulla tuhat miestä. **-murskain** s. tekn. murskain, jossa murskaavina osina on leuat. **-nauha** s. leuan alitse kulkeva nauha, leuanalusnauha. | Pikkutyttöjen hatuissa on usein l. **-nivel** s. anat. nivel, jolla alaleuka niveltyy ohimoluuhun.

leuka/osa s. Kasvojen l. — Rysän l. **-pari** s. Hyönteisillä on kolme l:a. Näissä pihdeissä on kaksi l:a, toinen leikkaamista, toinen puristamista varten. **-parta** s. Tumma, tuuhea, pitkä, kihara l. Sivellä l:ansa. — Vuohen l. **-perä** s., tav. mon. = seur. | Lujat, jyrkät, leveät l:ät. Iskeä jkta l:iin. Puree hampaansa yhteen niin että l:ät pullistuvat. Hevosen, sian l:ät. Muistatko, — kuinka Kolstimen Antti sai tästä kämmenestä tuonne vasten l:ää? **KIV.** **-pieli** s., tav. mon. leukanivelen ja leukakulman seutu, leukaperä; joskus: leuat, suu. | Partaiset l:et. Setä hieroskeli hämmästyneenä l:äään. Unohti piipun l:iinsä. Miehillä on rasvatut l:et 'hyvät puheenlahjat'. Lohen l:et. Heti virsikäs Vipunen / avoi suunsa suuremmaksi, / l:ensä levitti KAL. — Yks. leuanpuolisko. | Ihmisellä on kussakin l:essä 8 hammas. **-pihdit** s. mon. lääkä. leuanraotin. **-pussi** s. el. Pelikaanilla on venyvä l., jossa se kuljettaa ruokaa. Oravan l:t. **-puu** s. puut. hammaspuu, hevonen. **-rihma** s. el. hyönteisten alaleuoista ulkoneva nivelikäs lisäke. | Skorpionin l:t ovat muodostuneet saksiiin päätyviksi tarttumaelimiksi. **-riipunta** s. voim. koukku-riipunta, jossa leuka ulottuu tangolle ja osa ruumiinpainoa tulee leuan varaan. **-sarana** s. leukanivel. | — haukotteli niin, että l:t natisivat TALVIO. **-side** s. Halkaistusta vaatteesta tehty l. Kauneudenhoidossa käytetään erityistä l:tä kaksoisleuan poistamiseksi. **-tupsu** s. pienestä leukaparrasta. | [Sarkkila] nykii pien-tä, jo harmahtavaa l:aan M.MERENMAA.

leukav/a s. a. -asti adv. -uus⁵¹ omin. 1. harv. suuri-, voimakasleukainen. | L., paksuniskainen miehen kōriläs. — Tav. 2. leukailleva, puheissaan rehentelevä, mahtailleva. | Oletpa l. noin nuoreksi mieheksi. Meikäläiset olivat tavattoman l:ia voitostaan. Puhua l:ia. L:uudesta tunnettu mies.

leuka/valtimo s. anat. **-villi** s. Lampaan l. — Ark. mon. leukaparrasta. | Kolmannen kerran haroi käsi l:oja NUOLIV.

leukemia s. lääkä. valkosolujen ja niitä muodostavien elinten tauti. | L:t ovat parantamattomia, melko harvoin esiintyviä sairauksia.

leukku s. murt. = leuku.

leukodermia s. lääkä. ihon väriaineen puutteesta johtuva ihon valkotäpläisyys.

leukoja s. Matthiola, ristikkaiskasveja, joista useita lajeja viljellään koristekasveina kaulien, tuoksuvien kukkiensa vuoksi. | Yksivuotinen, kaksivuotinen l.

leukooma s. lääkä. tautien t. loukkaantumisen seurauksena syntynyt valkoinen arpi (esim. silmän sarveiskalvossa), valkoarpi.

leukoplasti s. kasv. L:t 'lehtien valkoihiukset'.

leukosafiiri s. min. valkoinen t. melkein valkoisen safiiri.

leukosiini s. viljansiementen alkioissa esiintyvä albumiini.

leuko/sytoosi s. lääkä. valkosolujen liikarunsaus. **-syytti** s. valkoinen verisolukompleksi.

-yhdiste s. kem. väriaineita valmistettaessa t. valmiita väriaineita pelkistettäessä saatu väritön orgaaninen yhdiste.

leuku s. murt. (rinn. leukku) lapinpuukko.

leunansalpietari s. eräs typpipitoinen väkiväline.

leusiini s. eräs aminohappo.

leusiitti s. geol. tuhkanharmaa t. punertava kaali-alumiinilikaattimineraali.

leuto s. a. -dosti adv. -tous⁵¹ omin. ilman lämpötilasta: lauhkea, lauha, lenseä, leppeä, lämpimähkö. | L. ilma, sää, ilmasto. Kovien pakasten jälkeen tuli l:dompaa. L. ilta, kesäyö. Meren rannalla talvet ovat l:dot, mutta kesät viileät. L. tuuli. Tuulee l:dosti. — *Kuv.* tyyni, rauhallinen, lempeä, leppoisa. | On niin l. olla. L. katse. — pehmoisten aaltojen l:toa lipinää Kianto.

leutoilmastoinen a. L. seutu, laakso. **-talvinen** a.

levaani s. kasveissa tavattava liukoinen polysakkaridi.

levaht/aa s. deskrv. v. lehahtaa. | Lintu l:aa lentoon. Ovi l:i auki. L. punaiseksi.

levantilainen s. 1. Levantin asukas, Levantista kotoisin oleva henkilö; erik. Levantissa syntynyt eurooppalaisen miehen ja itämaisen naisen jälkeläinen. | Marseillon asukkaista on osa l:ia. 2. a. L. puuvilla, öljy.

levari s. ark. elokuvat. | Mennä l:in.

leve s. hahtuva, leperi. 1. kut. Karstoilla tehdyt lepeet. Koneiden valmistamat lepeet. — Yhd. puuvilla-, villal. 2. möyheä erä jtk pehmeää, kevyttä ainetta. | Heinät nostetaan seipäaseen laajoina lepeinä. Aiti suki harmentuvia hiuksiansa, joista lähti kampaan suuria lepeitä HAARLA. — eikä näy pienintäkään pilven l:ttä J.REIJONEN. [Lumesta lennähtää] muuan l. niin pehmeästi ak.

leveillä s. v. = levennellä 2. | Kasvoilla l:i hävytön nauru. Älä l:e [= rehentele]!

leveillä (än adv. murt. levällään, leveänä. | Tässä he nyt taas istuvat pöllöttävät, rintapielet l. KIVI.

leven s. s. frekv. v. -tely² teonn. < leventää. 1. tr. harv. A. l:telee kapeita hartioitaan. — Refl. taiv. — yhdessä kulmassa l:telihen heiloilla koristetun flygelin vieressä pietarilainen — divaani LEHT. — Tav. 2. intr. olla leveä; olla pöyhkeä, korskea, ylpeä, mahtailleva, rehennellä, kerskailla, pöyhistellä; esiintyä rehvak-

kaasti. | -- myöhemmin syyspuoleen, kun tupakka jo l:telä rehevänä ja mehevänä E.JAAKKOLA. -- ja niin kuin yksin metsä mittaamaton / sun ympärillä valtas l:telä KOSKENN. — L. rahoillaan, rikkauksillaan. Renki-Kalle l:telee uusissa saappaissaan. Jukolan Juhanan l:televät puheet. Laulu päättyi lyhyeen kuin köyhän l:tely.

levenny^s s. leventäminen; levennetty t. leveämpi kohta. | Kadun, joen, kanavan l. Tiehen on tehty kahden metrin l. Verkon l.

leventy^ä ^{1*} *pass.v.* (< seur.) levetä. | Suvannoksi l:nyt joki.

leven^{tää} ² *v.* tehdä leveä(mmä)ksi, laajentaa; vrt. levittää. | Kylätien l:täminen. Joki l:tää väylänsä pieneksi suvantojärveksi. Jos saha juuttuu puuhun, l:netään sahausaukkoa kiialla. Tapa, joka on l:tänyt sivistyneistön ja kansan välistä juopaa. Verkko kudotaan kaventamalla tai l:tämällä. — *Kuv.* Poika yritti l. vanhempiansa leipää 'parantaa vanhempiensa toimeentuloa'.

leveranssi^ä ³ *s. liik.* = hankinta 2. -aika s. -kauppa s. -puu s.

leveroi^{da} ⁴ *v. liik.* -nti^ä *teonn.* hankkia (l.b.), toimittaa.

leve^{tä} ⁵ *v.* tulla leveä(mmä)ksi, leventyä, laajeta; vrt. levitä. | Joki l:nee lammeksi. Kasvun kiihtyessä vuosilustot l:nevät. Yhteiskuntaluokkien välinen juopa l:nee. Suutansa kohti l:nevä torvi. Polku on l:nnut tieksi. Raitio l:ni päivä päivältä. Leivät l:nevät [= laajenevat, leviävät] uunissa. Tästäpä l:nivät Laurin silmät kivi. -- leukojen l:ämättä kal. — *Kuv.* enentyä, paisua, kasvaa, parata. | Ei tästä leipä l:ne. Elämä l:ni l:nemistään E.KIVILÄRVI.

leveys^ä ⁶ *omin.* (< leveä) jnk ulottuvuus sivusuuntaan. | Tien, joen, ojan, järven l. Latian l. Radan, rintaman l. Laivan suurin l. Hartiain l. Kasvojen l. otsan kohdalta. Kankaan, verkon l. Sopiva, riittävä l. L:deltään kolme metriä. Kangasta on neljää eri l:ttä. Maalata koko siveltimen l:deltä. Metsät ulottuvat peninkulmien l:deltä sisämaahan päin. Taisteluaseman syvyys ja l. Katso, kämmenen l:deksi sinä teit minun päiväni vr. — *Yhd.* jalan-, käden-, kämmenen-, sormenl.; keski-, maksimi-, minimi-, sisä-, ulkol.; pinta-, pohja-, raidel.; pinnan-, pohjan-, raiteenl.; kaide-, porrasl.; saranl. — *Erik.* l. latitudi. a. *maant.* jnk paikan kulmamittoina ilmaistu etäisyys päiväntasaajasta, maantieteellinen leveys. | Paikka, jonka asema on 6 astetta itäistä pituutta ja 57 astetta pohjoista l:ttä. b. *täht.* tähden kulmaetäisyys ekliptikasta. 2. *kuv.* vars. esteettisessä kielenkäytössä: täyteläisyys, mehevyys. | Eepillinen l. Kuvauksen jyhkeä l. Sävellys, jossa on sekä plastillisuutta että l:ttä.

leveysaste s. maant. 1. (mielivaltaisesta maanpinnan pisteestä laskettu) asteen suuruisen väli meridiaania. | L:asteet saadaan siten, että päiväntasaajan ja naven välinen kaari jaetaan 90:een yhtä suureen osaan. 2. jnk (pituuspiirin) paikan sijainti (etäisyys päiväntasaajasta) leveysasteina ilmaistuna, maantie-

teellinen leveys, latitudi. | L:asteen määritys. Kasvi, joka viihtyy meidänkin l:asteillamme. -**ero(tus)** s. Pää- ja sivukadun suuri l. Kahden paikkakunnan välinen l. 'leveyspiirien välinen aste-ero'. -**hajonta** s. *sot.* = sivuhajonta. -**liitos s. rak.** liitos, jolla lautoja tms. liitetään toisiinsa sivusuunnassa. -**mit^ta** s. Puutavaran vakintuneet l:at. Rakennuksen, sillan l. -**piiri** s. 1. *maant.* päiväntasaajan suuntainen piiri, jolla olevien paikkojen etäisyys päiväntasaajasta on sama, paralleeli-**piiri**; vrt. meridiaani, pituuspiiri. | Helsingin l. on pituudeltaan puolet päiväntasaajasta. Suurin osa Suomea on 60:nneen l:n pohjoispuolella. 2. *täht.* taivaanpallon isoympyrä, jonka ajatellaan kulkevan ekliptikan navan läpi ja leikkaavan ekliptikan kohtisuorasti, leveysympyrä. -**suhde** s. Lipun värien l. on 5—8. -**suunta** s. Kappaleen koko on määrätty pituus-, leveys- ja korkeussuuntaan. Puolustusasema jakaantuu tukikohtiin sekä leveys- että syvyyssuunnassa. -**tuli** s. *sot.* sarjatuli, jota ammuttaessa luotisuuhkua siirretään maalin reunasta toiseen. -**ulottuma** s. *sot.* ulottuma leveyssuuntaan. | L:t on ilmoitettava oikealta vasemmalle. -**viiva** s. karttaan merkitty leveyspiiri. -**ympyrä** s. *täht.* leveyspiiri.

leveä^ä ⁷ a. -ästi *adv.*; leveys, leveällä ks. erikseen;) (kapea).

1. ulottuvuudeltaan sivu- t. poikkisuuntaan (suhteellisen) suuri. | L. katu, salmi. L. nauha, vyö. L. rako, kuilu. L:ät portaavat. L. rintama. L. sänkky, penkki. L. selkä. L:ät hartiat, kasvot. L. suu, otsa. L. ja litteä nenä. Lahna on l. toisiin kaloihin verrattuna. L. heisimato. L. taltta. Kasvi, jolla on l:ät lehdet. L:ät housunlahkeet. Kulki turkki l:änä. Suuri, l. käsi-ala. Sillä se portti on avara ja se tie l., joka vie kadotukseen urv. — Suu l:ässä naurussa, hymyssä, irvistyksessä, Nauraa, hymyillä l:ästi 'suu leveänä'. Pitää l:ää suuta (ark.) 'puhua suuriäänisesti, mahtailevasti'. L. haara-asento 'jossa jalat ovat leveällä'. Teki kädellään l:än liikkeen. Maalata l:in siveltimenvedoin (myös kuv. kuvata t. esittää) jtk leveästi; ks. 4.c). — *Kuv.* Ei ole virkamiehen leipä l. 'toimeentulo hyvä'. Muutti Amerikkaan l:ämmän leivän toivossa. — *Abso.* Viisi senttimetriä l. nauha. Kaksi kilometriä l. järvi. — *Yhd.* keski-, puoli-, tasa-, täysil.

2. ed:een liittyvää erikoistuneempaa käyttöä. a. ihmisestä: tanakka, lihava, tukeva, rehevä. | Emännän l. olemus. Mulla samalla tuli mamma l:änä kaikessa komeudessaan salista... KIANRO. b. ääntämyksestä, jossa suuaikko on leveänä ja vokaalit ja diftongit ääntyvät avoimina; us. yl. huomattavan murteellisesta ääntämyksestä. | Ääntää l:ästi. Puhui l:intä savoaan. — *Fon.* L. [= illabiaalinen] vokaali. c. *kuv.* Jk on yhtä pitkää kuin l:äkin 'joutavaa, tehotonta, vailla merkitystä, ei johda mihinkään, ei vie puusta pitkään'.

3. joskus: laaja, tilava, avara. | L. hame. Onhan tässä meillä l:ät tilat lellä. Muuttua l:ämpään asuntoon. Hänen sivistyksellään on l. pohja.

4. kuv. a. ihmisen tavoista, eleistä yms.: suurrellinen, mahtava, rempseä, komea, tuhlailva. | Viettä 1:ää elämää, elää 1:ästi. L:ät elämäntavat. Olla 1:ällä tuulella. Venäläisen l. luonne. Matkustettiin kerrankin oikein 1:ästi. Hän oli 1:ätä miestä kertoessaan siitä [keksimästään keinosta] illalla Kustalle HASUNTA. b. puheen sisällyksestä: hiomaton, karkea, mehevä. | L:ät sanansutkaukset, kokkapuheet. Kertoa 1:itä juttuja. L. rekilaulu. Kalle on 1. suustaan 'rempeäpuheinen, mahtava' c. esteettisessä kielenkäytössä: rehevä, mehevä, täyteläinen, suurpiirteinen;)(ohut, kuiva. | Rembrandtin myöhäiskauden taiturimaisen l. tekniikka. Sillanpään l. kertomatyyl. L:än maalaileva sanonta. Kiven l. huumori. Romaanin l. eepillinen rakenne. L:ästi käsitelty aihe. — Orkesterin l. sointi. L:ästi laulava melodiikka.

levä|harteinen, -hartiainen a. Komeavartaloinen, l. urheilijatyppi. **-hattuinen** a. L. pitkä-tukkainen taiteilija. **-hihainen** a. L. takki.

levä|kkö mod. a. L. niemimaa. L. otsa, nenä. L:t sukset.

levä|jalkainen a. L. pöytälamppu. L:jalkaiset kiskot. **-juovai|nen** a. L:set oviverhot. **-kallo|nen** a. ja s. -suus omin. = lyhytkalloinen. **-kantainen** a. L. naula. L. lehti. **-kasvoinen** a. L. piikatyttö. **-katuinen** a. L. suurkaupunki. **-kaulainen** a. L. pullo. **-kärki|nen** a. L:set kengät. L. lehti. **-lahkeinen** a. L:set housut. **-laip-painen** a. tekn. L. rautapalkkisilta. **-lanteinen** a. L. nainen. **-lapai|nen** a. L:set lehdet. L. harava. **-latvainen, -latvuksinen** a. L. mänty. **-lehtinen** a. L. kasvi. L. maksaruoho. **-leukai|nen** a. L. mies. L:set pihdit. **-lierinen** a. L. hattu. **-liuskainen** a. L. lehti, lehdykkä.

levä|llä, -lle adv. leveänä; välillä. | Seisoa jalat l. 'haara-asennossa'. Vetää suunsa l:lle 'leveäksi'. Siipien asentoa voidaan säätää l:mälle. — Asia on päässyt jo liian l:lle 'laajalle'.

leveä|lti adv. leveällä alalla, leveältä alalta, leveästi, laajalti. | Saaren ja mantereiden välillä on l. ahtojäätä. Siiven reuna on l. keltainen. Väylä on l. auki. Rannikot joutuivat l. tulva-veden peittoon. Metsää niin l. kuin silmä kantaa. — **pitkä|lti** ja **leveä|lti** laajalti, seikkaperäisesti, pitkään, paljon. | Puhua, kertoa pitkälti ja l. Olen lukenut tästä pitkälti ja l.

leveä|ltä adv. tav:mmin ed.

levä|luinen a. **-naamainen** a. **-nenä|inen** a. L. ihmistyyppi. L:set apinat 'länsiapiinat'. **-n|lainen** a. leveä|kkö. **-nokkainen** a. **-n|puoleinen** a. leveä|kkö. **-otsainen** a. L. sonni. **-peräinen** a. L. vene. **-piirteinen** a. vrt. leveä 4.c. | L. maalaus, esitys. L. tyyli. **-pohjainen** a. L. purjealus. L. oja. **-poskinen** a. L. tyttö. **-puheinen** a. suurisuinen, mahtava; leveästi ääntävä. | L. mies, joka aina kehuu itseään. L. maalaisukko. **-pyrstöinen** a. **-päinen** a. Lyhyt- ja l. karjarotu. L. keppi. — Antropologiassa (myös s.) = lyhytkalloinen. **-raitai|nen** a. L:sta kangasta. **-raiteinen** a. L. rautatie. **-reunainen** a. **-rintainen** a. L. mies. L. juoksijahevon. **-selkäinen** a. L. painija. L.

alasin. **-siipinen** a. L. perhonen. L. potkuri. **-sui|nen** a. L. sarvikuono on norsujen jälkeen suurin nykyisistä maanisäkkäistä. **Leveä|nenäistä** ja l:sta väkeä. L. pullo. L:set lapaset. — *El. s:esti*. L:set 'rustokalat'. — *Kuv.* Älä ole niin l. 'suurisuinen, mahtava'. **-teräi|nen** a. L. miekka, keihäs, kuokka, saha. **-tyvi|nen** a. L. sarvi, nokka. L. lehti. **-varti|nen** a. L:set saappaat.

leviit|ta^{15*} s. = leeviläinen. | Papit ja l:at [vars. halv. papeista].

levik|e^{78*} s. 1. leveyden lisäämiseksi jhk esineeseen tav. jäljestäpäin liitetty osa. | Kattolistojen l:keet. Traktorin pyörät varustetaan kannatuspinnan suurentamiseksi l:keillä. Maamyrrän kämmenien l:keenä on peukalon puolella sirppiluu. — Vars. *käs.* = kiila 3. 2. *kasv.* Siemeniä, hedelmiä, itiötä, irtautuvia versosia yms., joiden avulla kasvit leviävät, sanotaan l:keiksi.

levik|ki^{78*} s. (vars. lehtien ja kirjojen, joskus myös myyntiartikkelien) levinneisyys, leviämismäärä. | Sanomalehden päivittäinen l. Laaja, suuri, pieni l. L. kasvaa, nousee. Teos sai suuren l:in. Lehden l. on 50 000 kpl. Niittokone ja hevosharava ovat saaneet maassamme suuren l:in. — Harvemmin. | Nimen laaja l. Uusien viljelytapojen, menetelmien l. Pronssikauden hautojen l.

levikkialue s. Lehden l.

-levikkinen^{78*} poss. a. Pieni, suuril.

levikkipää|likkö s. Helsingin Sanomain l.

levinneisyys^{78*} s. laajuus t. määrä, johon jk on paikallisesti, käytössä tm. levinnyt, jossa jtk tavataan, levittä; vrt. levikki. | Kasvin, eläimen l. Keuhkotaudin, juoppouden l. Sanan, tarinan, tavan l. Uskomus, jonka l. on laaja. Maantieteellinen l. Tuotteita, jotka ovat saavuttaneet suuren l:den.

levinneisyys|ala, -alue s. Lehmuksen l. **Suvi|san** l:alue. **-kartta** s. levinneisyyttä osoittava kartta. | Kasvin, kansanrunon l. **-suh|de** s. Metsätyyppien l:teet. **-tieto** s.

levintä^{15*} s. 1. leviäminen. | Eläimen, kasvin l. Asutuksen l. — *Yhd.* (kasv.) eläin-, syömä-, tarttuma-, tuuli-, vesil. 2. levinneisyys. | Balttilaisten lainasanojen l. itämerensuomalaisiin kieliin. **-ala, -alue** s. levinneisyysala, -alue.

leviraatti^{78*} s. eri kansoilla esiintyvä tapa, jonka mukaan naimattoman miehen tulee naida (lapsettoman) veljensä leski. | L. oli tärkeä siksi, että suku säilyi ja että sukuperintö ei joutunut vieraille.

levisiitti^{78*} s. eräs syövyttävä arseenipitoinen taistelukaasu.

levit|ellä^{78*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < levittää. | L. heiniä kuivumaan. Tuuli l:telee siemeniä. L:telee vaatteensa pitkän huonetta. Juttua on l:elty ympäri kaupunkia. — L. pyykkejä nuoralle. L. siipiään. L:telee avuttoman näköisenä käsiään. Mitä siinä suotta leukojasi l:telet *CANTH.* — *Refi. taiv.* Huhu l:teleiksen naapuripitäjään. Kaupunki l:telihen jalkojemme juuressa.

levitin^{78*} väl. < levittää. | Lannan, asfaltin l. Öljylampuissa on liekin l. — Erik. *kut.* laite,

joka pitää kankaan leveänä kangaspuissa, pingotin. — *Yhd.* lannan-, soranl.; ketju-, tasol. **levittyä**^{1*} *pass.v.* (< levittää) levitä, levittäytyä. | -- lumaova ihmiskuvien rikkaus l:y silmiemme eteen *VILJANEN*.

levittäjä¹⁶ *tek.* 1. Apostolit uuden opin l:inä. Syöpäläiset ovat usein tautien l:ää. Radio tietojen l:änä. Kulttuurin, kirjallisuuden l. 2. välineistä tav:mmiin levitin.

levittämiskeino *s.* Painotuotteiden, uintiharrastuksen l:keinot. -**tapa** *s.* Lannan l. Sanomalehden l.

levittämätön²⁷ *kielt.a.* Sateenvarjo levällään ja l:tömänä.

levittäytyä¹⁴ *refl.v.* < seur. | Jätkäjoukko l:i uittotöihin jokivarsille. Pataljoona l:y taisteluryhmykseen. — Joskus *pass.* merk:tä lähten. | Tulvavesi l:y yli vainioiden. Hämärä l:i hitaasti maan päälle *PEKKANEN*. — Silmän kantamattomiin l:vä [= leviäväl] lakeus.

levittää^{2*} *kaus.v.* < levitä. 1. hajottaa t. panna jtk kerroksena, osina, pieninä erinä tms. laajalle alalle t. jllek pinnalle. a. L. lantaa pelolalle. L. heinät kuivumaan. Siemenet l:etään mahdollisimman tasaisesti vakoon. L. kuivikkeita lehmien alle. L:tää pelikortit pöydälle. Tuuli l:ti roskat ympäri pihamaata. Vaatteet hujan hajan pitkin huonetta l:ettyinä. b. L. voita leivälle. Voide on l:ettävä koko tulehtuneelle iholle. Kuorrutus l:etään tasaisesti kukaan pinnalle.

2. ulottaa laajalle alalle. | Kuusi l:tää juurensa laajalle. Vaahtera l:tää lehvistönsä haudan ylle. -- latvan työntä taivahalle, / -- / lehvät ilmoille l:ti *KAL.* — *Refl. taiv.* Lännessä l:täiksen [= leviäväl] laaja tasanko. -- riihilakan edustalla l:täiksen laaja, ruskeankeltaiseksi paahnutun lastukko *HAARLA*.

3. siirtää, kuljettaa, lähettää, toimittaa [tms.] jtk (tav. jstak keskuspaikasta) laaj(emm)alle alalle. a. L. tautia, tartuntaa. Kärpäset l:tävät mukanaan bakteereja. Kukut l:tävät tuoksuaan. Kynntillä l:tää valoa huoneeseen. Kuolul l:ti ympärilleen ääretöntä väkevää hiljaisuutta *SILL.* — *Refl. taiv.* Asutus l:täiksen itään päin. Taivaalle l:tihen ensimmäinen aamunkajo. b. toimittaa t. saattaa jtk useiden t. yhä useampien osaksi, saataville, tietoon tms., yhä laajemmalle alalle. | L. kirjasia, lehteä. Raamatun l:täminen. — L. uutisia, tietoja. Kristinuskon l:täminen pakanain keskuuteen. L. oppejaan. L. jtk aatetta, harrastusta. Koulut l:tävät valistusta. L. juoruja, juttuja, puheita, huhuja, valheita. — Vihollinen l:ti hävitystä ja kuolemaa. c. vaikutuksesta, toiminnasta yms.: ulottaa laajalle t. yhä laajemmalle alueelle; vrt. 5. | Rurikin seuraajat l:tivät valtaansa etelään. Pankki, joka on l:tänyt toimintansa yli koko maan.

4. a. avata t. purkaa poimuista, laskoksista tms., päästää auki, levälleen. | L. sateenvarjo, viuhka (auki, levälleen). L. pelikortit kädessään viuhkaksi. L. siipensä, pyrstönsä. L. purjeet. L. verkot, pyykkiwaatteet kuivumaan. L. liina pöydälle, matto lattialle. L:ti sanomalehden alleen. L. loimi hevosien selkään. b. avata

jk aukko, väli tms. levälleen, selälleen, suureksi. | L. silmänsä suuriksi. Älä liiaksi l:ä leukojasi (ark.) 'älä mahtaille, älä pidä niin suurta ääntä'. -- avoi suunsa suuremmaksi, / leukapielensä l:ti *KAL.* — L. [= ojentaa sivulle, levälleen] käsivartensa, kätensä. L. sylinsä. L. [= siirtää, viedä toisistaan erilleen] säärensä. Sormet haralleen l:ettyinä. — Sahan l:täminen 'harittaminen'.

5. tehdä leveä(mmä)ksi, leventää, laajentaa. | Tien, kadun l:täminen. Hihaa on l:etty kiillalla. Lisälevyillä l:ettävä pöytä. Rakenuksen pohjaa on l:ettävä. Rintaman l:täminen. [Valtakunta] ryhtyi l:tämään aluettaan itään päin. Kyllä sukka suuta antaa ja rakkaus vällyjä l:tää *SL.* — Siten saattoi Könönen ryhtyä liikkeittensä l:tämään [= laajentamaan] *LEHT.* — *Refl. taiv.* [Rouva] tuli arvokkaana, l:tihe [= istuutui leveästi] sohvaan *HEPOR.*

levity⁵⁴ *teonn.* < ed. | Soran, lannan l. Lehden, kirjojen, tuotteiden l. — Jalkojen, käten l. — Tien, kadun l. Kankaan l.

levityskone *s.* Lannoitteiden, asfaltin l. -**palkkio** *s.* [Sanomalehden] l. on 15 % vähintään kymmenen kappaleen tilauksesta. -**tapa** *s.* -**työ** *s.* Lehden, aatteen l. Kadunl:t.

levityttää^{2*} *fakt.v.* < levittää. | L. luvattomia painotuotteita. Minä l:än verkkoni sinun ylitsesi vt.

levitä²⁷ *v.* vrt. levetä. 1. siirtyä, kulkeutua [tms.] (tav. eri suuntiin jstak keskus- t. lähtökohdasta) laaj(emm)alle alalle; esiintyä, tulla käyttöön, tunnetuksi tms. yhä laajemmalla alueella; tulla esiintymis-, käyttö-, vaikutus- tms. alueeltaan laajemmaksi; saada uutta alaa. a. Muste l:ää huokoisella paperilla. Väriin tulee l. tasaisesti koko pinnalle. — Niitylle alkoi l. usvaa. Pilvipelte l:si yli taivaan. Jääkauden jääpeite l:si yhä etelämmäs. Tuli l:ää. Taistelu l:si naapurikaistalle. Huoneeseen l:si ilkeä katku. Taivaalle alkoi l. aamunkajo. Lampuista l:si häikäisevää valoa. Äänialat l:ävät äänilähteestä joka suuntaan. — Poskille l:si kirkas puna. Kuolemankalpeus l:si hänen kasvoilleen. Hiljaisuus l:si huoneesta huoneeseen. Joulun rauha tuntui l:nneen koko maailman ylle. -- hiljalleen l:si hänen tajuunsa käsitys siitä, mitä kärryissä oli *SILL.* b. Tauti, tartunta l:ää henkilöstä toiseen, paikkakunnalta toiselle. Tieto, juoru l:ää. Kaupungille l:si huhu, ettei --. Hänen maineensa l:si ympäri maailmaa. Aatteiden l:äminen. Urheiluharrastus on l:ämässä. Osuuskaupalliikkeen l:äminen maasta toiseen. Kristinuskon l:äminen. Kapina, sota l:ää. — Murteen, sanan l:äminen. Runoaihe, joka on meille l:nnyt lännestä. c. Asutuksen l:äminen. Suku, joka on l:nnyt laajalti Pohjanmaalle. Ja sinun jälkeläistesi paljous on oleva kuin maan tomu, ja sinä l:ät länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään vt. — *Erik.* Rotta eli isorotta on l:nnyt koko maapallolle. Mansikka l:ää rönsyjensä avulla. d. Auratyyppe, joka on l:nnyt etupäässä Länsi-Suomeen. Tämä uutuuus ei vielä ole sanottavasti l:nnyt käytäntöön. —

Erik. painotuotteiden levikistä. | Sanomalehti, joka 1:ää kymmentuhantisina painoksina. Maan enimmin 1:ävä kuvalehti. Romaani, joka 1:si tuhansin koteihin. e. joskus: hajaantua eri puolille, eri suuntiin. | Pakolaiset 1:sivät ympäri maakuntaa. Ohjepuomi estää tukkeja 1:ämästä rantamaille.

2. ulottua laajalle alalle, olla leveänä, aueta, avautua. | Silmän kantamattomiin 1:ävä laakeus. Kaakossa 1:ää laajoja soita. Ruohokenttä 1:si pehmeänä kuin sametti. Katseemme eteen 1:si vauras kylä.

3. tulla leveä(mmä)ksi, levetä, laajeta. a. Suu 1:ää nauruun. Silmät hämmästyksestä 1:nneinä. Levät 1:ävät uunissa. Tuore tili 1:ää kuljettaessa helposti alaosastaan. Köydet estävät kuormaa 1:ämästä. Raitio 1:si päivä päivältä. — Reunasta 1:ävä [= levitettävä, leveämmäksi avattava] sänky. b. Toista päättään kohti 1:ävä lauta. Joki 1:ää suistoksi. c. joskus: siirtyä leveämmälle, kauemmas toisistaan; avautua. | Kaplaat on raudoitettava, jotta jalakset eivät pääse 1:ämään. — selästä haljennut pyjama 1:si raolleen iris uurtto.

leviämisala, -alue s. tav. = levinneisyysala, -alue. | Puun 1. Kansanrunon 1. -eli n. s. Kasvien 1:met. -historia s. Paikannimien 1. -keskus s. Tartunnan 1. -mahdollisuus s. Tulen 1. Sanomalehden 1:det. -raja s. Kasvilajin 1:t. -suunta s. Aaltoliikkeen 1. -tapa s. -vaara s. Tarttuvien tautien 1.

levollelähtö, -meno s. myös .

levollinen^{as} a. -sesti adv. -suus^{as} omin. rauhallinen, tyyni, vakaa, tasainen, tasapainoinen. 1. mielentilasta, luonteenlaadusta. | Olla 1. jnk suhteen. Pysyä järkkymättömän 1:sena. Kuunnella, puhua 1:sesti. Voimme 1:sesti suhtautua edessä oleviin vaikeuksiin. Vakaa ja 1. ihminen. L. luonteeltaan. L. mieli. Koeta saavuttaa entinen 1:suutesi! Oli hyvä ja 1. olla. Karja märehä 1:sena lehmisavun ympärillä. 2. kuv. tasainen, häiriötön; verkkainen. | L:sesti palava valo. Virran 1. juoksu. L:sesti etenevä sävelmä. 3. elämästä, olosuhteista. | Vietää säännöllistä ja 1:sta elämää. 4. vars. esteettisessä kielenkäytössä: vaikutukseltaan rauhallinen, sopusuhtainen, tasapainoinen. | Palatsin 1:set suhteet. Suuret, 1:set seinäpinnat.

levonaika s. -hetki s. -tarve s. -tunne s.

levotella^{as} v. murt. -telu² teonn. lepällä. | Tuolla se on uunilla 1:telemassa KAUPPISH.

levoton^{as} kar.a. -tomasti adv. (-tomuus ks. erikseen) rauhaton. 1. a. mielentilasta: huolestunut, hermostunut, tasapainoton, kiihtynyt, hätäinen. | Olla 1. [= huolissaan] jstak, jnk tähden, jkn puolesta. Liikkua 1:tomana paikasta paikkaan. Heittelettiä 1:onna vuoteessa. Mieli, omatunto on 1. L:tomat ajatukset. Hevonen kuopii 1:tomana maata. — L. katse, ilme. Pälyili 1:tomasti ympärilleen. b. luonteenlaadusta, olemuksesta: tasapainoton, hermostunut, häilähtelevä, paikallaan pysymätön, vakintumaton. | L. lapsi L. luonne. Runoilijan 1. henki sai rauhan. Jklla on 1. veri. — koko olennossa oli jotain 1:onta, nytkähtelevää iris uurtto. c. esiintymisellään, käyttäytymisellään, lii-

kehtimisellään tms. häiriötä, epäjärjestyä t. levottomuuksia aiheuttava. | Oppilaat olivat 1:tomia ja meluavia. Mielisairaalan 1:tomien potilaiden osasto. Yhteiskunnan 1:tomat ainekset. d. ark. Puhua 1:tomia 'sopimattomia, mahdottomia, hulluja'. Siellähän oli hurja tapelu, ja ilman sitä naista olisi tainnut tulla 1:tomia [= kummia, kauheita asioita] sill. 2. kuv. paikallaan pysymätön, (alituisesti, sinne tänne) liikkuva, häilähtelevä, epävakainen. | Ilmapuntari on 1. Kompassi tulee magneettin lähellä 1:tomaksi. L:tomasti palava tuli. Revontulet roihusivat 1:tomina. Meri on 1. 'myrskyinen, aaltoileva'. L. on virta ja vierivä laine LEINO. 3. elämästä, olosuhteista: vakiintumaton, epävakainen, epävarma, häiriytynyt. | Kulkurin 1. elämä. Sotainen ja 1. aika. L:tomat olot. Balkan on aina ollut Euroopan 1:tomien kolkka. — Potilas vietti 1:toman yön. L. () tasainen, syvä uni. Nukkua 1:tomasti. 4. vars. esteettisessä kielenkäytössä: kirjavuudellaan, räikeydellään, epäsuhtaisuudellaan tms. kiusallisen t. häiritsevän vaikutuksen tekevä. | Taulun 1:tomat värit. Kirjavaa, 1:onta kangasta. L:tomalta vaikuttava julkisivu. Valon ja varjojen 1. jaottelu. Teksti vaikuttaa 1:tomalta.

levottaa^{as} v. murt. rauhoittaa, tyyntyttää. | — uni oli mieltäni 1:nut ja virkistänyt pärvä.

levottomuus^{as} omin. < levoton. 1. Mielen 1. Siisäinen 1. Murrosiälle ominainen psyykkinen ja fyysillinen 1. Taudin leviäminen antaa aihetta 1:teen. — Olojen 1. Poliittinen 1. jatkuu. — Rakennuksen ääriiviivojen 1. Värien 1. Rytmin, melodian 1. 2. vars. mon. mellakka, kahakka, epäjärjestys. | Sotajoukossa syntyi 1:ksia. Pahoja 1:ksia puhjennut Palestiinassa. L:ksien johdosta julistettiin piiritystä. — Yhd. alkuasukas-, talonpoikais-, työläisl:det; lakko-, työ-, työttömyysl:det.

levottua^{1*} pass.v. murt. (< levottaa) tyyntä, rauhoittua. | — minä soisin, että — siitä hieman 1:isit kivri.

levuloosi¹ s. kem. hedelmäsokeri.

levy¹ s. 1. muodoltaan ja kooltaan vaihteleva, ohut, laakea kappale; vrt. laatta, lamelli, pelti. | Taikina kaulitaan ohueksi 1:ksi. Suklaata 1:inä ja nappeina. Laatikossa on 120 1:ä ikkunalasia. Pyöreä, kulkikas, soikea 1. Keskeltä hieman kupera 1. L., jonka pinta on aaltomainen. Yöpöydän marmorinen 1. Kilpikonnan 1:t ovat sarveisainetta. Bakteerit voivat olla 1:iksi yhtyneinä. 1:iksi kiteytyvä aine. — Lammasta kerittäessä koetetaan villa saada pysymään laajana 1:nä. Villa karstataan 1:iksi eli lepeiksi. — Tekn. us. erik. metallilevystä, pellistä. | L:jä valmistetaan valssamalla. Tekniikassa sanotaan 1:ä ohueksi, kun sen paksaus on pienempi kuin 5 mm, ja järeäksi, kun sen paksaus on suurempi kuin 5 mm. Tinatua, galvanoitua, ruostumatonta 1:ää. L:n leikkaaminen, taivuttaminen, juottaminen. Hopeaa myydään kankina ja 1:inä. Faradayn 1. 'Faradayn keksimä yksinkertainen sähkökoje'. Franklinin 1. 'molemmiin puolin tinapaperilla päällystetty lasilevy'. — Yhd. alumiini-, jää-,

kalkki-, kipsi-, kivi-, koivu-, korkki-, kuitu-, kulta-, kumi-, kupari-, lasi-, lyijy-, messinki-, metalli-, nahka-, pahvi-, panssari-, paperi-, puu-, rauta-, sinkki-, suklaa-, teräs-, tuohi-, vaneril-, eristys-, kannatus-, ohjaus-, piirustus-, puristus-, suojusl.; isku-, jarru-, kaavin-, keitto-, tiiviste-, tuki-, työntöl.; aste-, jako-, numerol.; tuntol.; aalto-, poimu-, rengas-, seula-, ympyräl.; pöytä-; alus-, pohja-, päällysl.; villal.; lihas-, luu-, nikama-, nivel-, rusto-, sarveisl.; imul. 2. *erik.* a. valokuvauslevy. | **Herkkä**, pankromaattinen, ortokromaattinen l. Napata, ottaa, ikuistaa jk l:lle. b. gramofoni-, äänilevy. | **Soittaa** l. j:ä. Panna l. soimaan. Soittaa, puhua, ottaa l:yn, l:lle. Soittaa l:istä, l:iltä. — *Kuv.* Sinulla on taas sama l. soimassa 'puhut, jauhat yhä samaa asiaa'. Vaihda jo l:ä [= puhu jo muustakin]! — *Yhd.* konsertti-, musiikki-, taide-, tanssi-, uutuusl. c. *mon. mus.* lyömäsoitin, johon kuuluu kaksi lautasen muotoista metallilevyä, (lyömä)lautaset. | L:jen soitto on räikeänlaisesti sähisevä.

levyalbumi s. kansio, jossa pidetään äänilevyjä. — **astia** s. metallilevystä tehty astia, peltiastia. — **epiteeli** s. anat. levysoluista muodostunut epiteelisolukko. — **filmi** s. valok.; *syn.* laakafilmi; vrt. rullafilmi. — **höylä** s. tekn. höyläkone, jolla höylätään kärkeiden metallilevyjen reunat.

levyinen^a a. 1. gen:ssä olevan nominin määrittämänä: niin leveä kuin määrittävä sana ilmaisee. | *Metrin*, 90 cm:n, kadun, kämmenen, sormen l. Sopivan l. — *Yhd.* eri-, normaali-, tasal.; monen-, samanl.; (kut.) kaksi-, yksil. 2. *ain.* yhd:öissä. | **Metalli-**, panssari-, rauta-, teräsl.

levyistukka s. tekn. Sorvin l. — **jarru** s. tekn. kitkajarru, jossa kitka syntyy useiden toisinsa hankaavien metallilevyjen välissä, lamelli-jarru. — **jousi** s. tekn. = lattajousi. — **kaappi** s. äänilevyjen säilytyskaappi. — **kaistale** s. — **kannatin** s. tekn. Sillan l:imet. — **katto** s. (metalli)levyillä katettu katto. | Galvanoitu l. Mustaksi maalattu l.

levyke^{te} s. plaketti. | Seura on lyöttänyt l:keen insinööri H:n kunniaksi. — *Yhd.* hopea-, palkintol.

levykehys s. levyistä tehty kehys. | *Veturin*, *nosturin* l. — **kiekko** s. Pyörösaahan l. *Gramofonin* l. 'levylautanen'. — **kiille** s. *mon.* L:ttä saadaan isoina levyinä lohkeavasta vaaleasta kiilleestä, muskoviitista. — **kokoelma** s. Konserttimusiikkia sisältävä l. L:an kuuluu tuhatkunta varjokuvalevyä. — **kondensaattori** s. sähkö. kondensaattori, jossa sähköä varaaosina osina on yksi t. useampia levyjä. — **kone** s. Huopaa valmistetaan levy- tai valssikoneissa. — *Erik.* valokuvauskone, jossa käytetään levyjä. — **kultauks** s. L:ksessä kiinnitetään ohut kultalehti liimalla tai vernissalla esineen pintaan. — **kytkin** s. tekn. kitkakytkin, jossa kitka syntyy toisiaan vasten painuvien metallilevyjen välissä, lamellikytkin. — **köli** s. aluksen pohjaan kiitattu pituussuuntainen levyjono. — **lasi** s. levy(i)nä oleva lasi. — **lautanen** s. kiekkomainen, pyörivä alusta, jolle soitettava äänilevy

gramofonissa t. levysoittimessa asetetaan. — **liitos** s. met. — **luettelo** s. äänilevyluettelo. — **manometri** s. fys. metallimanometri, jossa painetta mittaavana osana on paineen johdosta pullistuva poimutettu teräslevy; vrt. putkimanometri. — **mitta** s. = levytulppi. — **mylly** s. rouhemylly, jossa murskaavina osina on teräksiset levyt.

levymäinen^{en} *kalt.a.* -sesti *adv.* Litteä, l. solu. L. kide. L. kiekko. L. lihas. Rahkasammalten l. alkeisrihma. L:sesti laajentunut.

levyinen^{en} *dem.s.* Metallipöly on muodostunut pienistä l:istä. Helistin on pantu kokoon metallisista, helähtävistä l:istä.

levynkaistale s. — **kappale** s. — **leikkuri** s. — **muotoinen** a. myös a. — **pala(nen)** s. — **reuna** s. — **sui-kale** s. — **vaihtaja**, — **vaihtolaite** s. Gramofoni, jossa on automaattinen l.

levyopastin s. raut. Päivällä käytettävä l. on punainen tai vihreä pyöreä levy. — **paja** s. Konepajan tako- ja l. — **palkki** s. tekn. L:esta rakennettu silta. — **päri** s. sähkö. 2000 l:a käsittävä paristo. — **parketti** s. Tavallisimmat parkettilajit ovat l. ja lautaparketti. — **pastööri** s. pastööri, jossa maito kuumenee metallilevyjen välissä. — **pinkka** s. — **puristin** s., vars. *kut.* Kankaat oiotaan hydraulisessa l:nessä. — **putki** s. metallilevystä valmistettu putki. — **pyörä** s. vars. autonpyörä, jossa puolien asemesta on yhtenäinen metallilevy, umpipyörä. — **rauta** s. = levyteräs. — **ruuti** s. eräs laji savutonta ruutiä. — **saks** s. *mon.* ohuen metallilevyn leikkaamiseen käytetty sakset, peltisakset. — **seinä** s. — **seppä** s. henkilö, joka ammatikseen valmistaa ja korjaa peltikattoja sekä eril. peltisiä käyttöesineitä, vars. keittiö- ja talousastioita, peltiseppä.

levyseppä s. liike s. — **paja** s. — **työ** s.

levyseula s. L. tehdään tavallisesti sinkki- tai teräslevystä. — **silta** s. teräsilta, jonka runko on tehty yhteen niitatuista levyistä, täysipalkkinen silta; vrt. ristikkosilta. — **soitin** s. radioon yhdistettävä t. kiinteästi yhdistetty gramofonimainen äänilevynsoittolaite, josta radion kaiutin toistaa äänen. — **solu** s. anat. levymäinen solu.

levyistä^a *koll.s.* vars. äänilevyistä. | *Yleisradion* l. **levysuikale** s. — **suklaa** s. — **suojuus** s. L. estää hampaspöyriä pölyttymästä. — **syylinteri** s. metallilevystä tehty sylinteri.

levyt^a a. *harv.* = leveä. | -- pää l., nenä nykerä *KAL.*

levytakomo s. — **teelmä** s. tekn. L:t ovat nelikulmaisia, taottuja, valssattuja, valettuja tai levyistä leikattuja laattoja. — **tehdas** s. — **teo** s. Ruostumattomasta teräksestä valmistetut l:okset. — **teräs** s. levy(i)nä oleva teräs. | 14 mm:n paksuista l:itä. — **torvi** s. metallilevystä tehty torvi.

levyt^ä^{te} v. 1. *harv.* varustaa, päällystää levy(i)llä. | **Seinä** on l:etty molemmiin puoliin. 2. tallentaa, ottaa äänilevyn t. levyihin; vrt. nauhoittaa, äänittää. | Messuhallin juhla l:etiin. Kansansoittajain esityksien l:täminen.

levytulppi s. tulppi, jolla mitataan levyn paksuutta, levymitta, lankatulppi. — **tuohi** s. kat-

tojen, ropeiden tms. valmistamiseen suurina levyinä kiskottu tuohi.

levytys⁹⁴ *teonn.* < levyttää. | Laivan kannen l. — L. on yleisimpiä äänentallennusmenetelmiä. — **laitte** s. Yleisradion l:teet. — **menetelmä** s. — **tek-nikko** s.

levytyö s. Levy- ja putkityöt. L:toihin kuuluu metallilevyn leikkaaminen, taivuttaminen ja juottaminen. — **vaippa** s. Kamiinan ympärillä on tilava l. — **valmiste** s. Räystäät, vesikourut ym. l:et. — **valssi** (laitos) s. *tekn.* levyjä valmis-tava valssi (laitos). — **varasto** s. — **virhe** s. fila-teliassa: postimerkkejä painettaessa levyn vir-heellisyysden johdosta kunkin arkin samaan merkkiin tullut virhe.

levyy⁹⁵ *omin. murt.* leveys. | [Tuomas] oikein on kuuluisa hartioittensa l:den tähden **KIV.**

levä¹¹ s. 1. L:ät 'Algae, kooltaan ja rakenteel-taan vaihtelevia sekovartisia kasveja'. Toiset l:ät ovat mikroskooppisen pieniä, yksisoluisia, toiset jopa 200 metrin mittaisia, juuren-, var-ren- ja lehdentapaisia osia käsittäviä. L:ät lisääntyvät joko suvuttomasti tai suvullisesti. — *Yhd.* puna-, rusko-, sini-, viherl.; jako-, kalkki-, marja-, meri-, pallo-, pii-, rakko-, rihma-, yhtymäl. 2. *murt.* sammalpeitteinen suon silmäke. | [Usva] kokoontui suomailta, vuorten kallioisista rotkoista ja pohjattomilta l:iltä KATAJA.

levähdellä⁹⁸ *frekv.v.* < 1. levähtää.

levähdys⁹¹ *teonn.* < 1. levähtää. | Lyhyt l. työn lomassa. — **aika** s. — **hetki** s. — **kohta** s. Sävel-män, kuvauksen l. Tyyni l. keskellä rajujen seikkallujen tulvaa. — **merkki** s. *mus.* fermaatti. — **paikka** s. Seuraava l. on K:n majatalo. — *Kuv.* — Herran pöytä [on] kallis l. köyhälle syntiselle **AK.** — **tauko** s.

1. **levähdyttää⁹²** *kaus.v. (rinn.)* levähyttää, *harv.* leväyttää (< 1. levähtää) lepuuttaa. | L. he-vostaan, jalkojaan. Silloin jokainen l:i sieluaan ja rumistaan niin mukavasti kuin suinkin IVALO.

2. **levähdyttää⁹²** *v. tav:mmin (2.)* leväyttää. **levähtämätön⁹⁷** *kielt.a.* < seur. | L:tömänä en jaksa jatkaa matkaa. L. tarmo, viireys.

1. **levähtää⁹²** *mom.v.* (< levätä) viettää pieni lepo-ohetki, levätä vähän aikaa, huoahtaa, hen-gähtää. | Miehet istuivat kivelle l:mään. Teim-me työtä koko päivän l:mättä. Mennään l:mään. — *Kuv.* Joki l:ä suvantopaikoissa.

2. **levähtää⁹²** *mom.v.* avautua äkkiä, ponnahtaa auki, levälleen, leveäksi. | Pirtin ovi l:i auki, Saavin vanteet ovat l:äneet hajalleen. Huivi l:i auki laskoksistaan. — Hurmaava maisema l:i [= levisi, aukeni] eteemme.

1. **levähyt-** = 1. levähdyt-.

2. **levähyt-** = 2. leväyt-.

leväjoukko s. Meressä uiskentelevat l:joukot. — **kala** s. Phyllopteryx eques, Australian ran-noilla elävä, levä muistuttava kala, josta läh-tee nauhamaisia lisäkkeitä. — **kasvi** s. — **kasvilli-suus** s.

leväkkö⁹⁶ s. Scheuchzeria, Juncaginaceae-hei-moon kuuluvia kasveja.

levälieju s. *geol.* autoktonisista levjäännöksistä syntynyt lieju.

levällä (än, -e(en *adv.* leveänä, leveällä alalla; hajallaan, hajotettuna; avattuna, levitettynä, (alvan, leveästi) auki. | Heinät ovat l. Lapsella on kaikki lelut l. lattialla. Hajottaa l:een. Maija hieraisee voin l:een leipänsä päälle. — Sateensuoja, purje on l. Lippu hulmahtaa l:een. Aiti pani mätät vaattemme l:een kuivumaan. Siivet l. Kirja on l. pöydällä. Vuode on l. Ovet avattiin l:een. Aukaista suunsa, silmänsä l:een. Ojentaa jalkansa l:een pöy-dän alle. Kädet, syli l.

levämassa s. — **niitty** s. Rusko- ja punalevät muodostavat merien rannoilla suuria l:jä.

leväperäinen a. — *sesti adv.* — *syys omin.* veltto, saamaton, välipitämätön, huolimaton. | L. henkilö ei huolehdi aikanaan tehtävistään. Asian l. hoito. Pojan kasvatus on ollut l:stä. L. opetus. Suhtautua l:sesti asioihin. Osoit-taa l:yyttä virkansa hoidossa.

leväperäissä, — *än adv. murt.* hoidotta, hunnin-golla, oman onnensa nojassa. | — ei jätä l:än sitä, mihin kerran ryhtyy **AHO.**

levärihma s. Yksinkertainen solujen muodos-tama l. — **sienä** s. L:et 'Phycomycetes, sienä, jotka ulkomuotonsa ja lisääntymistapansa puo-lesta us. muistuttavat yksinkertaisimpia le-viä'. — **solu** s. Jäkälän sekovarsi on rakentu-nut sienirihmoista ja lehtivihreää sisältävistä l:ista.

leväti⁹⁵ s. tav. puolipitkä, hihatton viitta. | Up-seerin l. Kolme muskettisoturia avarissa l:eis-sään.

leväti¹⁰⁰ *v. 1.* varsin. merk.: olla työskentele-mättä t. muuten itseään rasittamatta voimien palautumiseksi työnteon tm. rasituksen jäl-keen t. lomassa, (koettaa) saada virkistystä työnteon tm. rasituksen jälkeen t. lomassa; huoahtaa, hengähtää, maata, nukkua. | L. työn, raadannan, ponnistuksen jälkeen. Ei jaksanut kävellä, piti välillä l. Täydellisim-min ihminen lepää unessa. Potilaan on eh-dottomasti l:ttävä. Herättyäni tunsin itseni l:nneeksi. Osasto siirrettiin rintaman taakse lepäämään. [Jumala] lepäsi seitsemäntenä päi-vänä kaikesta työstänsä vr. Annoimme he-vosen l. muutaman tunnin. Kanat lepäävät orrellaan. — Antaa jalkojensa l. kävelyn jäl-keen. Rakennus, jonka sopusuhtaisia linjoja katsoessaan silmä lepää. — En lepää [= hellitä, luovu], ennen kuin saan asiasta sel-vän. — L. laakereilla (an) (kuv.), ks. 2. laa-keri. — *Erik.* a. joskus: maata, olla makuulla, nukkua. | Kehdossaan lepäävä lapsi. L. yönsä rauhassa. Paneutua, mennä lepäämään. Kaik-ki lepäsivät siikeässä unessa. — hän lepää viattomuuden rauhallista unta **KIV.** b. haudan levosta, kuoleman unesta. | L. haudassa, maan povessa, mullassa, nurmen alla. Lepää rau-hassa! Kalevalan laulajat lepäävät jo vii-meistä untaan.

2. *kuv. ed:een liittyy:* olla levossa (vrt. lepo 4), käyttämättömänä, toimimattomana, kehittymättä, silläan tms. | Pelto lepää olles-saan kesantona. Talvella useimmat kaktukset lepäävät 'eivät kuki eivätkä edisty kasvus-saan'. Sienen lepäävä [= lepolaste. Ruocan-

sulatuselinten on saatava välillä l. Viulu sai l. pitkät ajat ja joutui lopulta kokonaan syrjään. Kun taikina on alustettu, sen annetaan l. [= seistä] tunnin aika. — Tuuli nukkuu ja aallot lepäävät. — *Erik*, jäädä toistaiseksi, silleen, odottaa. | Tänään on juhla, työt saavat l. Jätti opintonsa lepäämään. Asia, suunnitelma, kysymys saa l. Runoaihe, joka sai jäädä lepäämään useaksi vuodeksi. Lakiesitys jätetään, pannaan, jää lepäämään (yli vaalien) 'seuraavissa vaaleissa valittavan eduskunnan uudelleen käsiteltäväksi'.

3. vars. kirjall. epäsuomalaisesti ilmaise-massa jnk päällä, jnk varassa t. liikkumatto-mana olemista; käyttö suositeltavaa vain milloin sen voi katsoa luontevasti liittyvän l. ja 2. kohtaan. a. jnk päällä, jnk varassa olemisesta. | Tytön käsi lepäsi pojan olalla. Kan-tele lepää soittajan polvilla. Neljän pilarin varassa lepäävä kupoli. Ruumiin paino lepää oikealla jalalla. Pian lepäsi nurkkakivillä jyr-kevä hirsii kivi. — *Kuv.* Tutkimus lepää van-kalla tieteellisellä pohjalla. Lepäkö siis kaik-ki [Eskon naimapuuhat] tällä perustalla? kivi. Suuri vastuu lepäsi hänen hartioillaan. Kirouk lepäsi kartanon yllä. -- kirkkauden ja Ju-malan Henki lepää teidän päällänne ut. Miksi Kohtalon käsi lepää niin raskaana muuta-main luotujen yllä? LEINONEN. b. liikkumatto-mana olemisesta. | Kädet lepäävät helmassa. Tyynenä lepää järven pinta. Edessämme le-päsi tunturimaaisema. Usva lepäsi koko seu-dun yllä. Talvi-illan rauha lepää maan yllä. — Kasvoilla lepäsi mieltelias hymy. Antaa katseensa l. [= olla kiintyneenä, viipylä] jssak. -- unelmani kiertävät sinua, ajatukseni le-päävät sinussa RIS UURTO.

leväytellä^{25*} *frekv.v.* (rinn. levähytellä) (< 2. leväyttää) levitellä. | L. käsiään.

1. leväyttää^{26*} v. tav.mmin (1.) levähdyttää. | Parasta l. selkäänsä aikansa KILPI. -- menin muutamaa taloon jalkojani l:mään PÄIVÄR.

2. leväyttää^{26*} *kaus.v.* (rinn. leväh(d)yttää) (< 2. levähtää) avata levälleen, leveäksi. | L. kir-ja, sanomalehti auki. L:ti takkinsa. Äiti l:ää kätensä. L. ovi, akkuna selälleen. Tyttö l:i silmänsä suureksi hämmästyksensä.

leyhiä¹⁷ v. *harv.* leyhyä.

leyhkeä²¹ a. *murt.* -sti *adv.* lauhkea, leppeä, leyhkiä¹⁷ v. *harv.* leyhyä. | -- rataskuorma, josta l:i vastaleivotun rukiisen leivän haju SLL.

leyhkyä¹ v. *harv.* leyhyä.

leyhkyä¹¹ s. (tav. vieno) tuuli, tuulahdus, hen-käys, lehaudus. | Kesäillan l. Kevyt tuulen l. Mereltä tulviva lämmin l. -- juhannuskoivu-jen l:n [= tuoksun] sulautuessa saunan le-muun SLL. — Yhd. tuulenl.

leyhkyä¹¹ s. leyhädys. | Vaari tuntee lämpi-män hivelevän l:ksen ihollaan KARHUM.

leyhkyä² v. *harv.* leyhyä, leyhkiä. | Ja yötuuli l:ää ihan hiljaa *L.HRVENSALO.

leyhytellä^{25*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. 1. tr. L. viuhkalla. Kotka l:telee siipiään. Tuuli l:tee kiharoiita. 2. *intr.* a. Tuulla l:teli etelästä.

-- hiljaa tuulonen humisi, / l:teli lännen hen-ki AHO. b. Lentää l. 'lentää siipiään leyhytel-len'. Lintu l:telee aivan lähelle. -- neiti asteli ahoa, / lepikköä l:teli KAL.

leyhyttää^{26*} *kaus.v.* (rinn. löyhyttää) < seur. 1. tr. huiskuttaa jtk esinettä, niin että syntyy ilmavirta. | L. viuhkaa, viuhkalla. L. nenäli-nalla viileyttä kasvoilleen. L:imme koivun-oksalla sääsket kauemmaksi. — Tuulesta, il-mavirrasta: heiluttaa kevyesti, liehuttaa. | Tuu-lenhenki l:tää ikkunaverhoja, hiuksia. Tuuli l:ti savun hajalle. 2. *intr.* *harv.* tuulesta: ley-hy. | -- määntynummi, jolta tuuli lämpöisenä l:täen lensi LEHT.

leyhyä¹ v. -ntä^{15*} *teonn.*; rinn. löyhyä. 1. il-masta, tuoksuista yms.: virrata, tulvehtia. | Suven tuoksut l:vät ikkunasta sisään. Keit-tiöstä l:y ruoan tuoksu. Hänen ympärillään l:y tyvenen kesäyön kaihoisa tuntu SLL. [Ras-kas ja tuoksuva ilma] l:i ympärillä niin kuin hivelevä usva KILPI. — Tuulesta: puhalttaa ke-yyesti, henkiä, huokua. | Tuuli l:y niin hiljaa, etteivät lehdetkään liiku. Tuulen l:ntä. Ul-koa l:y lämmin henkäys. 2. ilmavirrassa, tuu-lessa hulmuta, liehua, heilua. | Verhot l:vät tuulella. Tyttö juoksi vastaan hiukset l:en. -- vielä l:y rauhan palmulehvä LEINO.

leyhähdellä^{25*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Vieno tuuli l:telee leppoisasti. -- Nikkilän pu-heessa l:teli lämpöä PAKK.

leyhähätä^{26*} *mom.v.* -(hd)ys^{6*} *teonn.* (rinn. löy-hähtää) < leyhyä. | Apiloista l:hti makea tuoksu. Lämmin ilma l:htää ovesta vastaam-me. Kesätuulen lempeä l:hdys. Uudin l:hti ikkunasta ulos.

leyhättää^{26*} *kaus.v.* < ed. | Tuuli l:ää hiukset hajalleen. Ilmavirta l:i kukkien tuoksu sie-raimimme. — *Deskr.* Löyhä löylyn l:i, / tup-sahutti tuoksuvaisten AHO.

liaani⁶ s. kiipijäkasvi. | Tropiikin puuvartistet kiipijäkasvit eli varsinaiset l:t. — *Kuv.* Hän on l., vaila omaa tahtoa.

lian'arka a. (myös ~) helposti likaantuva. -ke-rääjä, -kokooja s. *tekn.* Polttoainesäiliön alla oleva l. -sietävä a. (myös ~) jossa lika ei hel-posti näy. | L. väri.

lia'ta^{35*} v. tehdä likaiseksi, tahrata, tahrata (li-kaan), ryvettää. | L. pukunsa, kätensä, kas-vonsa. Pojat likasivat lattian märillä kengil-lään. Kanat ovat l:nneet pihamaan. — *Kuv.* L. oma pesänsä 'halventaa t. saattaa huo-noon huutoon ryhmä t. yhteisö, johon itsekkin kuuluu'. L. suunsa rivouksia puhumalla. L. nimensä, maineensa, kunniansa.

libelli⁶ s. *tekn.* vesivaaka.

liberaali¹ a. -sti *adv.* -us^{6*} *omin.* = seur. | L. poliitiikka. — Tav. s:sesti (vars. valtiollisen, poliittisen, yhteiskunnallisen) liberaalismin kan-nattaja t. edustaja. | L:t ja konservatiivit. L:en ajamat valtiolliset uudistukset. L:en voitto vaa-leissa. — Yhd. kulttuuril.

liberaali'nen^{6*} a. -sesti *adv.* -suus^{6*} *omin.* vapaa-mielinen. | Yhteiskunnallisilta, poliittisilta, us-konnollisilta mielipiteiltään l. henkilö. L. aja-tussuunta, aate.

liberalismi¹ s. vapaamielisyys, liberaalisuus. |

L. elämäkatsomuksena. Taloudellinen, valtiollinen, yhteiskunnallinen, uskonnollinen l. — *Yhd. kulttuuril.*

liberalisti¹ s. liberalismiin kannattaja. — *Yhd. kulttuuril.*

liberalistinen² a. liberalismiin mukainen, liberaalinen, vapaamielinen.

liberaliteetti³ s. liberaalisuus, vapaamielisyys.

libertiini⁴ s. 1. elostelija, irtailija. 2. hist. eräiden uskonlahkojen jäsenten nimitys.

libido⁵ s. halu, himo, (vars. sukupuoli)vietti; psykoanalyysin terminä: yl. viettienenergia.

libraatio⁶ s. täht. L:lla eli heilahtelulla tarkoitetaan sitä, että Kuun reunoiilla voidaan ajoittain nähdä vähäinen osa sen toisen puolen reuna-alueista, vaikka Kuu kääntäkin aina saman puolen Maahan päin.

libretisti⁷ s. mus. libreton laatija.

libretto⁸ s. mus. oopperan, oratorion tms. sävellyksen teksti. | Oopperan l.

libristi⁹ s. kirjakauppa-alalla toimiva henkilö, kirjakauppa-apulainen.

lie [-e'] v. vaill., vars. runok. = lienee, (ei) liene. | Mikä l. ollut kulkuri. L:kö tuo muita kummempia. Niin musta, niin synkkä yö syksyinen l. KRAMSU. Lienet varjot minua, en l. ennen ennättänyt LEINO. — *Harv.* muissa perissa. | Liet kenet majoissa maannut? LEINO.

liejätä¹⁰ [lja-] v. pitää lieassa; panna liekaan. | L:kaaminen on sopiva laiduntamistapa, jos esim. lampaita on vain 2—3. Hevosensa he l:kasivat kedoille WILKUNA.

lie¹¹ [lj] s. mus. lyhyistä tunnelmaa ilmentävää laulusävellystä. | Saksalainen l. Tunnetuimpia l:ien säveltäjiä ovat Schubert ja Schumann. Konsertin ohjelmaan kuuluu osasto Kilpisen l:ejä.

lieellinen¹² poss.a. < liesi. | L. uuni.

liedenhaltija s. myt. -sija s. Arkeologien löytämät l:t.

liedetön¹³ kar.a. < liesi. | L. uuni.

lied-jilta s. mus. Barytonilaulaja N.N:n l. -laulaja s. -laulajatar s. -muoto s. mus. = laulumuoto. -säveltäjä s.

liehahdella¹⁴ frekv.v. -telu² teonn. < seur. | Lippu, tukka l:telee tuulessa. Iloisesti loimoitti valkia, päre pihdissä l:telu kivi.

liehahtaa¹⁵ mom.v. -(hd)us⁴ teonn. (< liehua) heilahtaa, hulmahtaa, lehahtaa, leyhähtää. | Hameen helat l:htavat tuulessa. Näky vain valkoisen huivin l:hdus. Tuli l:htaa liekkeihin. -- kun iltasen l:us lännestä käy kivi. Mutta heti iloinen tyytyväisyys l:hti yli kasvojen ALKIO.

liehakas¹⁶ a. -kaasti adv. = seur.

liehakka¹⁷ a. liehittelyä, makeileva, mielistelyä, imarteleva. | L., koreapuheinen mies.

liehakko¹⁸ s. liehakoiva henkilö, liehittelijä, liehakoitsija, makeilija, mielistelijä, imartelija. | Tuollaiseen l:koon ei voi luottaa. Ruotsin kuningas Maunu L. Ja sitten niin syytön ja viaton... tekopyhä l. ja kehuja ja kiittäjä AHO. -- tytön l:oitaa [= heilakoita] lyhyissä hameissa KILPI.

liehalloida¹⁹ v. -inti⁴ teonn. pyrkiä jkn suosioon esiintymällä t. puhumalla mielistelevästi,

liehitellä, liehiä, mielistellä, makeilla, madella, nöyristellä, pokkuroida, hännystellä. | Vastenmielisen l:iva puhetapa. L:ivat sanat. [Taiteilija] koettaa l:innilla voittaa yleisön suosion. Synnin ja maailman mielistely ja l:iminen. Senaatti l:i presidenttiä. Koirasmetsot koontuvat soitimelle l:imaan naaraita. Mies, joka lähimmäistään l:itsee, virittää verkon hänen askeleilleen vr. -- meitä lähenee oikein rasvojen hajussa ja liehuissa krooseissa tuolainen l:itseva lunttu kivi.

liehakoitsija²⁰ tek. < ed.

liehauttaa²¹ kaus.v. (< liehahtaa) lehahttaa, leyhäyttää. | [Tuulenpuuska] l:i lippua keran kaksi ALKIO.

liehdin²² s. tav:mmiin lietsoin.

liehiä²³ tek. -- naisten l:t, leikarit lemmentekkein *MANN.

liehitellä²⁴ v. -tely² teonn. pyrkiä (vars. naisten) suosioon ylen kohteliaasti käyttäytymällä, kohteliaisuuksia sanomalla, mielistellä, imarrella, hakailla, kurtiseerata, liehiä; myös = liehakoida. | Majasta on tullut jo niin iso tyttö, että miehet alkavat l. häntä. L:televän kohtelias käyttäytyminen. L:ellen punoi Pirkko pienet käsivartensa perämiehen kaulaan LARINK. -- Pyrkii l:telyllä esimiehensä suosioon. Puoluepomot l:televät joukkoja. Koira l:telee isäntäänsä.

liehittelijä²⁵ tek. < ed.

liehiä²⁶ v., melko harv. -ntä¹⁰ teonn. liehitellä. | Herroja l:vä mökin poika. [Prinssi] l:i Eevaa JOTUNI. Kurjaa on koirana lyöjäänsä l. H. ASUNTA.

liehka²⁷ s. vaill. kans. vars. sisäpaikallissijoissa. 1. Olla l:ssa 'menossa, juoksussa'. Tyttö on iltakaudet l:ssa. Lähteä l:an 'lähteä tiehensä, pakoon, kähälmäkeä'. Ottaa l. lähteä tiehensä, pakoon. 2. Sitä pitäisi olla pikku l:ssa [= humalassa], sittenhän tuo [kosinta] menisi jonakin J. REIJONEN.

liehkais²⁸ ta²¹ desk.v. kans. -u² teonn. kiireisestä, touhukkaasta liikkumisesta. | Kävellä l. hikipäin. Oli siinä emännillä l:emista, kun piti kymmeniä vieraita ruokkia.

liehtari²⁹ s. 1. kans. opas, saattaja, tiennäyttäjä. | Saimme luotsin l:ksi. -- l:na miehen tiellä / hienohelma hyppelee kivi. 2. henkilöstä, joka häärrien liikkuu paikasta paikkaan; asiamies. | Puolueen l:t kulkevat talosta taloon. -- eikä niitten eläkkeestä tienneyt kukaan muu kuin tuo mäkitupalainen, joka lienee kulkenut l:na siinä välissä SLL.

lieh toa³⁰ v. -donta¹⁰ teonn. 1. vars. kans., us. myös kirjall. lietsoa. A. Seppä l:too pajassaan. -- Kuv. -- kovin l:toivat heidän rintansa palkeet kivi. -- hän l:toi lauluun tulta LEINO. -- mielikuvitus l:too hurjia aikeita SLL. b. -- pohjoneen l:toi voimakkaasti tähtikimmeltävän talvaan alla kivi. 2. desk. kulkea nopeasti, liehua, häärtä, hyöriä. | -- sinne [hartauskokoukseen] akkoja kirjavana l:too mennä kivi. Keittiössä oli piika vain ja l:toi kuni siivillä PAKK. -- enää vain Riku ja Milja l:toivat [= tanssivat] palkeilla kahden KILPI.

liehu³¹ v. -na¹⁴, -ntä¹⁰ teonn. 1. hulmuta, leis-

kua. | Lippu l:u tuulessa. Lippujen l:nta. Hevonen juoksee harja l:en. Tukka l:u tuulessa. Hatussa l:va töyhtö. L:va harso, viitta. Pyykit l:ivat nuoralla. Tuli l:u takassa. -- laulain voitonvirtä palmuin l:nassa kivi. — *Kuv.* Ajatukset l:vat sinne tänne. Nouse lempi l:mahan [= roihuamaan, palamaan], / kunnia kupisemahan kr. — *Harv.* tuulesta: puhalttaa, lietsoa, tohahdella, tuulahdella. | L:u illan tuuli liepee kivi. Mutta eräänä päivänä alkaa l. lauha eteläinen KATAJA. 2. liikkua alituisen paikkaa vaihtaen, touhukkaasti, häärätä, hyöriä, puuhata, riehua, heilua. | Perhosten l:nta. Nuoret l:vat tanssissa. Miehiä l:u kaunottaren ympärillä. Antti l:i joukossa ylipänpä. Puoluepukarit l:vat vaahoto suussa. Väki l:u heinätoivissa. Mutta minä panin miehet sinne kirveineen l:maan ja toiset kantoja juurimaan AHO.

liehu^{te} s. tav. pukuun suhteellisen irralleen kiinnitetty, vapaasti liehumaan pääsevä kangassuikale, nauha tms. | Pitseillä ja l:keilla koristettu silkkipuku. Lippu, jossa on kapeita, kullavärisiä l:keitä.

liehu^{parta} s. liehuparta. 1. s. liehuva parta. | Pitkä l. heiluu pukin leuassa. 2. a. = seur. | L. ukko. — *S:sesti.* -- luotsi, meren karhentama l. M.MERENMAA. -**partainen** a. -**reuna** s. liehuva reunus, vars. volangi. | Hameen helmassa on l.

liehutella^{te} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Tuuli l:telee lippua, hiuksia. L. liinaa. Koira l:telee häntäänsä.

liehutaa^{te} *kaus.v.* -us⁴ *teonn.* < liehua l. | Tytöt l:tivat liinojaan hyvästiksi. Tuuli l:taa lippua. Akkunasta l:ettiin valkoista lippua antautumisen merkiksi.

liehuva *kiharainen* a. -**liepeinen** a. L. silkkipuku. -**nauhainen** a.

lieju¹ s. 1. *geol.* ja maaperäopissa: esim. järvien pohjassa ja soiden pohjakerroksissa oleva hienojakoinen maalaji, joka on syntynyt kirkasvetisissä vesistöissä etup. paikalleen jääneistä, pohjaan laskeutuneista kasvi- ja eläinkunnan jäännöksistä (levistä, äyriäisistä, eläinten ulosteista yms.); vrt. mura, liete. — *Yhd.* jäte-, kalkki-, muta-, plankton-, savi-, simpukka-, turvel.; järvi-, pohja-, ranta-, tulval, 2. yl. sade- t. muun veden velliäiseksi pehmentämä savimaa; vrt. kura, loka, rapa. | Tiet ovat l:na pitkien sateiden jälkeen. Joenrantapellot ovat tulvan aikana muuttuneet l:ksi. L:un juuttunut auto, hyökkäysvaunu. Saappaat ovat l:ssa. — *Kuv.* kurjuudesta, huonosta, paheellisesta elämästä. | Ma sinut nostanut olen l:stas *CAJ. -- Jumala ei ollut antanut heille sielunvoimaa kiskoutua ylös l:sta KIANTO.

liejuinen^{en} *poss.a.* -suus⁴⁵ *omin.* L. kivennäismaa. L. järvenpohja. L. tie, pihamaa. Alavat, l:set rannat. Joen vesi on l:sta. Teiden l:suuden vuoksi on liikenne pysähtynyt.

liejukana s. L:kanat (heimona) 'Rallidae, matalajalkaisia kahlaajalintuja, joiden nokka on sivulta litteä'. L. (sukuna) 'Gallinula, vars.

G. chloropus, Suomessakin harvinaisena elävä kahlaajalintu'. -**kasvi** s. -**kerros**, -**kerrostuma** s. **liejukko**²⁶ s. liejuinen paikka. | Upottava, pehmeä, märkä l. Hedelmällinen l. Savensekainen l. L:jen kasvillisuus. — *Yhd.* rantal.

lieju^{lähde} s. *geol.* liejua purkava lähde, liejuvulkaani. -**maa** s. -**mainen**⁶¹ *kalt.a.* L. savi, maanpinta. L. sakka. -**pohja** s. -**pohjainen** a. L. järvi. -**ranta** s. -**rantainen** a. -**savi** s. liejunsekainen savi.

liejuuntu^a¹⁸ v. tulla liejuiseksi, muuttua liejuksi. | Tien, juoksuradan l:minen. Järvi l:u. Jokivesi on l:nut.

lieju^{velli} s. Tiet ovat muuttuneet l:veliksi. -**virtä** s. Lumen sulaessa vuoren huipulla syntyy suuria l:oja. -**vulkaani** s. = lieju lähde.

lieka¹⁰⁶ [vok.-vartalo: lja-] s. nuora, köysi t. vitjat, joilla eläin sidotaan laiturille syömään. | Panna, viedä hevonen, lehmä l:kaan. Pitää l:assa. — *Kuv.* [Herra joskus] sallii Saatanan ja hänen trenkiensä juosta niin pitkälle kuin l:kaa piisaa KALLAS.

liekaaminen^{en} *teonn.* ks. lieata.

lieka *ketju* s. -**köysi** s. -**nuora** s. Vasikka tempoo l:ansa. — *Kuv.* [Hän] piti tuon toiveen jonkinlaisen l:n päässä sill. -**paalu**, -**pylväs**, -**vaaja** s. **liekehtimis**^{piste} s. *tekn.* = leimahduspiste.

liekehtii¹⁷⁶ v. -dintä¹⁵⁶ *teonn.* liekitä, liekkiä. 1. a. tulesta: palaa niin että syntyy (tav. iso ja häilähtelevä) liekkiä t. liekejä, olla liekeissä, loimuta, hulmuta. | Tuli, nuotio, kynttilä palaa l:ten. Risut l:tivät iloisesti. Tasaisesti l:tivä metsäpalo. Koko kaupunki l:ti pommituksen jälkeen. L:tivi Lappi laaja, / tietäjät sotia käyivät LEINO. b. muista valoilmioista: hehkua liekkien tavoin, loimuta, loimottaa, sädehtii, välkkyä. | Revontulet l:tivät taivaalla. Tähdet l:tivät levottomina. Iltataivas l:ti punaisena. Ikkunat l:tivät illan kajossa. Auringossa l:tiivä kypärä. 2. *kuv.* katseesta, tunteista, väleistä yms.: leimuta, loimuta. | Silmät l:tivät innostuksesta, uhmaa. Silmissä l:tti kiukku. L:tivä katse. Posket l:tivät kuumeesta, jännityksestä. Poskilla l:tivä puna. L:tivä ilo. Rakkaus, viha l:tti jkn rinnassa. Innostuksen tuli l:ti korkeana. Voimakkaana l:tivä kansallistunne. — L:tiävän punainen kukka. Ja punertavat kutrit l:tivät ohimoilla sill. [Rukiin oraan] l:ti vähreys sill. -- sen valmut vielä l:tiävät tulnaan ELINA VAARA.

liekehtä^ä v. *runok.* = ed. | -- kun sydämissä l:ä / viel' elon innostukset S.KORPELA.

liekillinen^{en} *poss.a.* < liekki. | L. palaminen.

liekinheitⁱⁿ s. sot. taisteluväline, jolla voidaan suihkuttaa palavaa kaasua t. nestettä kymmenien metrien päähän, liekkiruisku. | Korsujen valtaamiseen käytettiin l:timä.

liekitin^{en} s. *tekn.* *harv.* poltin.

lieki^ä v. vars. vanh. -ntä¹⁵⁶ *teonn.* = liekehtii. | L:itsevä tuli. Kylä l:tsse tulimerenä. L:itsevät revontulet. Niit' usein öisin kuuntelin / pärehen l:nnässä *CAJ. Auringon l:ntä ruskoksi himmentyy LEHT. — *Kuv.* Viha l:tsi hänen silmissään.

liekitön^{en} *kar.a.* < liekki. | L. tuli, palaminen. L. ruuti.

liekiö⁹ s. = liekkiö.

liekiöi[dä⁹⁰ v. Kivellä: meluta, juoksennella, peuhata, telmiä. | -- tulisiijan ympärillä l:tsi kiltti Venä äitinsä kanssa.

lieki⁹ s. 1. palamisessa syntyvä lämpöä ja tav. myös valoa säteilevä kaasuseos, jolla us. on selvähköt ääriiivat; vrt. lieska, loimu, tuli. | Kynttilän l:issä on sisinnä tumma kerros, siten valaiseva osa, vaippa, ja uloinna väritön ja kuumuin osa, huntu. Kaasut, jotka eivät sisällä tai muodosta jähmeitä sulamattomia hiukkasia, palavat valaisemattomalla l:illä. Lampun l. Himmeä, kirkas, suitseva, savuava, nokeava, epätasainen l. Öljylamppu palaa pitkällä l:illä. Esineiden steriloiminen l:issä. Kuumentaa l:issä. Altari oli koristettu elävin l:ein 'palavilla kynttilöillä'. -- ja l:it [= kynttilöiden liekit] loistavat joulupuista, / kun joulu on! A. NOPONEN. Kaasuliesi, jossa on neljä l:kiä 'poltinta'. — Mon. sanonnoissa, jotka tarkoittavat vars. jtk suurehkoa tulta, tulipaloa, nuotiota tms. | Leimahtaa, hulmahtaa l:keihin. Olla l:eissä, L:it loimuavat, hulmuavat. Koko rakennus on jo l:kien vallassa. L:it nolevat seinä. Joutua l:kien saaliiksi. Saada surmansa l:eissä. Pelastua l:eistä. — Yhd. kaasun, natrium-, sprii-, sähkö-, keitto-, pisto-, säätöl-, hapetus-, puhallus-, kynttilän-, tulen-, avo-, ilmi-, suul. 2. kuv. Lemmen, koston, innostuksen, isänmaallisuuden l. L. [= rakkaus] syttyy nuorten rinnassa. Elämän l. sammuu. Kaukainen, riutua toivon l. krvi. Kapina puhkesi uuteen l:kiin. Syttynyt on sota julma, / vihan l. leimuaa A. OKSANEN. Nyt l. sodan verisen / levisi pitkin maata KRAMSU.

liekki⁹ s. kem. liekkireaktioon perustuva koe. -merji s. kuv. Kaupunki roihusi l:enä 'oli kauttaaltaan tulesa'. -mäinen⁹ kalt.

-liekinen⁹ poss.a. Avo-, lyhyt-, pitkäl-, kaksi-, kolmil.

liekki⁹ patsas s. Valtavat l:patasat kohoavat palavista öljysäiliöistä. -reaktio s. kem. värittömmän liekin värjäytyminen liekin kuumuudessa höyrystyvien aineiden vaikutuksesta. -ruisku s. = liekinheitin. -tuli s. liekkiä palava tuli. -tyyli s. kuv. ranskalaisen gotiikan myöhempi vaihe 1400- ja 1500-luvulla, jolloin käytettiin tulenliekkiä (t. kalanrakkoa) muistuttavia ruusustokuvioita. -valo s.

liekki⁹ v. harv. = liekehtiä. | L:vä nuotio. Revontulet l:vät. — Kuv. Vihasta l:vät silmät. -- vain kerran se l:vi rintasi lies LEINO.

liekkiö⁹ s.; rinn. liekkiö. 1. myt. metsässä esiintyvä mytologinen olento. | L. esiintyy virvata tullen muodossa tai vain huutaen. L. käsitetään toisinaan metsään haudatuksi lapseksi. 2. yl. kielenkäytössä: nopsaliikkeinen, vallaton, riehakas (vars. nuori) henkilö. | -- unohda, mitä lausuin äsken -- minä vallaton l. krvi.

liekku⁹ s. 1. keinu, kiikku. | Inkerissä nimitettiin kyläkeinu l:uksi. 2. kehto, kätkyt. | Lapsi itkee l:ussa. Heiluttaa l:kua.

liekku⁹ v. 1. kätkyen t. keinun liikkeestä: keinu, kiikku. | Kehto l:u lattialla. Pääsiäisliekuilla liekuttiin vain pääsiäispyhinä. L:ä lapsi kätkyessä, / lapsi l:ä, tukka löyhki KAL.

2. muusta edestakaisesta liikkeestä: keinu, heilu, huojua, hulmuta, liehua. | Leivät l:vat tuulessa. Vene l:u laineilla. -- silta l:ä lehmuksinen, / tupa kuusin kumahti KAL. Kiharat kuin loimottavat liekit / hänen ohauksil l:vat krvi. -- l:ä lämmin ortten alla LEINO.

liekku⁹ laulu s. keinulaulu. | Inkeriläiset l:laulut. -virsii s. = ed.

lieko⁹ [vok.-vartalo: lieo- t. l[ö-] s. 1. Lycopodium, ainavihantia liekokasveja, joilla on pienten neula- t. suomumaisten lehtien peittämä hankahaarainen varsi. | Suikertava l. — Yhd. katin-, ketun-, riiden-, variksenl.; keltal. 2. suossa t. veden pohjassa oleva puu, hako. | L:jen perkaaminen suopellosta. Rannoilla oli ristiin rastiin veteen kaatuneita l:ja.

lieko⁹ nen⁹ poss.a. -suus⁹ omin. L. suo. Turpeen, turvesuo l:suus.

lieko⁹ kasvi s. L:kasvit 'Lycopodiaceae, itiökasveja, joilla on pitkä, tiheälehtinen, hankahaarainen varsi'. Muinaisten geologisten aikojen suuret l:kasvit. -puu s. 1. vrt. lieko l. | Kivihiilikauden suuret lieko-, korte- ja saniaispuut. 2. = lieko 2. | Suosta nostetut l:t.

liekut⁹ ella⁹ frekv.v. -telu⁹ teonn. < seur. | L. lasta, kehtoa. Tuuitteli tuttuansa, / l:teli lempeänsä KAL.

liekut⁹ taa⁹ kaus.v. -us⁹ teonn. < liekkua. 1. keinuttaa, kiikuttaa, tuudittaa. | L. kehtoa. L. lasta uneen. Vauvan l:us oli isoista siskoista ikävää työtä. 2. keinuttaa, huojuttaa, heiluttaa, hulmuttaa, liehuttaa. | Aallot l:tavat venettä. Pohdinta l:tamalla akanat erotetaan jyvistä. Tuuli l:taa nuotion liekkejä. Koira l:taa häntäänsä. 3. intr. harv. liekkua, lekkua. | Ja on kuin lamput ne linnoissa / niin heikosti l:taisi LEINO.

liemen⁹ s. kans. karitsan ensimmäinen villa, lapsen ensimmäiset hiukset, pojan ensimmäiset partahaivenet. | Pehmeää kuin karitsan l. Jopa on hiisi hiukset vienyt, lempo l:et kerinnyt SL. -villa s.

liem⁹ j⁹ s. 1. a. lihasta, kalasta t. vihanneksesta veteen keitetty nestemäinen ruokalaji, josta kiinteät ainekset on siivilöity pois; vrt. keitto, velli. | L. kuuluu päivällisruokalajeihin. Ensinn tarjotaan alkupalat tai voileipiä, sitten l. Kirkas, suurustettu, ruskeutettu l. — Yhd. herkkua-, juures-, kaali-, kala-, kana-, kasvis-, liha-, luu-, nokkos-, peruna-, pinaatti-, sieni-, tomaattil.; jälkil.; kaura-, mallas-, vehnäl. b. keitossa oleva neste. | Liha-, herne-, kaalikeiton l. En tahdo enää lihaa enkä perunoita, pelkkää lientä vain. Ei ne kalat, mutta se l. sp. 2. neste, jossa ruokaa valmistetaan t. säilytetään, johon jtk sekoitetaan, jota käytetään ruoan valmistukseen tms.; tekn. luos. | Paistia vaellella l:ellänsä. Suolakurkkuun l. on valmistettu vedestä ja suolasta. Vesi ja sokeri keitetään kirkkaaksi l:eksi. Marjahillon l. Leivoksille levitetään suklaasta, kermasta ja sokerista keitetty l. Taikinaa tehtäessä käytetään l:enä tavallisimmin vettä, maitoa, piimää, heraa tai kaljaa. — Vuotien parkituksessa käytettävät l:et. — Yhd. etikka-, sokeri-, suolal.; huuhe-, keitin-, höyste-, pais-

tol.; kalkki-, parkitus-, savi-, sementti-, tärkelys-, värjäysl. 3. a. *kier.* viinasta, harv. muista juomista t. nesteistä. | Kirouksen, synnin 1. Lasit ovat täynnä vesikirkasta lientä. — -- tirautti ja löräytti, kastoi korppua ja ryyp-päsi voiman lientä [= kahvia] KARHUM. — Lisää lientä [= vettä] kiukaalle, pojat! — *Yhd.* ilo-, tulil. b. *kuv.* Kyllä olette l:en keit-täneet [= saaneet pahaa, sotkua, hullua ai-kaan!] En pane lusikkaani tähän l:een 'en sotkeudu tähän asiaan'. Olla l:essä 'pahassa pulassa, vaikeuksissa, pinteessä'. Joutua l:een. -- monessa l:essä olemme jo keitetyt [= monessa tukalassa tilanteessa olleet] KIVI. Ken-gät ovat l:enä 'aivan hajalla, risoina'.

liemiaine, -aines s. -astia s. -juurekset s. mon. ruok. L:ia ovat porkkana, pasternakka, selleri ja purjo. Kuivatut l. -kalja s. liemiaineksena käytetty kala. | Pienet kalat ovat erinomai-sia l:oja. -kattila s. -kauha s. kauha, jota käytetään liemiruokien ammentamiseen.

liemikko* s. ruok. liemiastia, -kulho.

liemi/kulho s. kulho, jota käytetään liemiruokien tarjoilemiseen pöydässä. -kuppi s. Kak-sikorvainen l. -kuutio s. tiivistetyistä liemiaineksista valmistettu pieni kappale, joista kuu-maan veteen liuottamalla saadaan valmista lientä. -lautanen s. -lusikka s. -malja s. lie-mikulho. -ruoka s. lusikalla (t. joskus kupista juomalla) syötävä lämmin nestemäinen ruo-ka(laji). | L:iin luetaan varsinaiset liemet ja keitot.

liene v. vaill. käyt. olla-v:n akt. potentiaa-lin prees:nä ja kaikkien v:ien potentiaalin perf:n apuv:nä. | Markku l:e jo tähän aikaan kotona. L:tte jo perillä, kun minä lähdän tääl-tä. Valtan kansa l:e jo hävinnyt. Varmaa l:e, että --. Kuinka l:ekin, mutta en usko pu-hettasi. En tiedä, mihin he l:vät menneet. L:t kuullut tästä asiasta. Eipä liene moista ennen nähty.

lienne^{78*} s. ohut, tasainen pilvikerros. | Taivas vetäytyy l:teeseen. Etelälle näkyy l:nettä kas-vattavan KATAJA.

liennellä^{28*} *frekv.v.* < lientää. 1. Hän rauhoit-teli ja l:teli leikiksi koko asiaa KARHUM. 2. mennä ohueen pilveen, hankkia sadetta. | Etelän taivas l:telee.

liennyttää* *kaus.v.* (< lientyä) = lientää.

lienteä²¹ a. -ästi *adv.* -ys⁶⁵ *omin.* 1. leuto, lau-ha, leppeä, leppoisa. | L. suviyö, tuuli. L:ästi puhaltava etelätuuli. L. pakkanaan. — Puhua l:ällä äänellä. 2. miellyttävän lievä, laimea, mieto. | L. valo, tuoksu. Glyceroli tekee saip-puan aralle iholle l:äksi. -- silmien loimu oli muuttunut l:äksi kiilloksi SILL. — Taivas on mennyt l:ään [= ohueen, kevyeen] pilveen H.ASUNTA. 3. pehmeä. | L:ää kuin untuva. Vil-lan l:yden tuntee koettelemalla. Keitetty vesi tuntuu l:ältä. -- kuinka l:ät ja silitystä tar-vitsevat sinun huksesi ovat! KILPI.

lientyä^{1*} *pass.v.* < seur. 1. lieventyä, helpottua, vaimeta, heiketä, pehmetä, lauhua. | Helle l:i iltaan mennessä. Lämpö, pakkanaan l:y. Tu-len voima on l:nyt. — Ristiriidat l:vät. Tuska, viha, katkeruus l:y. Äänen ankaruus l:i. Paha

tuuli l:y. — Katse, ilme l:y. Kasvot l:ivät hy-myyn. 2. mennä lienteeseen, (ohueen) pil-veen, pilvistä, verhoutua. | Taivas oli l:nyt pilveen. — *Kuv.* -- voi seestyä l:nyt onnen koi LEINO.

lientää⁵ v. 1. vars. runok. lieventää, lievittää, vähentää, helpottaa, liennyttää. | L. tuskaa, surua. L. toisen vaivoja, puutetta. Huumori on l:mässä näytelmän synkkää perustunnelmaa. Aikapa murheen liensi *MANN. 2. peittää lien-teeseen, (ohueen) pilveen, verhotta. | Ja idästä nouseva pilvi on / -- / mi taivahan l:vi myrs-kysän LEINO.

liepeellinen⁶³ *poss.a.* < lieve. | L. takki.

liepeetön⁵⁷ *kar.a.* < lieve.

liepeinen⁶³ *poss.a.* < lieve. | Häilyvä-, pitkäl.

liepeitse *postp.* (gen:n kera) jnk ääri-, reuna-alueen, "liepeiden" kautta. | Tie menee järven l. -- kiipesimme -- laajahkojen peltovainioi-den l. keskuskylään Kianto.

liepeä²¹ a. murt. -ästi *adv.* -ys⁶⁵ *omin.* lauhkea, lempeä, leppeä, vieno. | Mutta pian muuttui l:äksi peljätty herra KIVI. [Ruis] lainehti kes-än l:ässä tuulella MERIL. Vaan l:än [= mie-don, heikon] puolikuppisenpa sinä teet KATAJA.

liepottaa* v. harv. = lieputtaa. | -- havu-oksen rauhan-viiri / päällensä liepoittaa KIVI.

liepsahdella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. |

-- silkki-riepu l:teli kaulassa Kianto.

liepsahtaa^{2*} *desk.v.* - (hd)us⁶⁴ *teonn.* kiepah-taa, kiepsahtaa, pyörittää, hypähtää, heilah-taa. | Harakka l:htaa aidalta maahan. Manta l:hti kiireesti ulos, Jooseppipa -- l:htaa ihan nokan alle ja naukaisee Kianto. [Varpuset] lentää l:htivat vuorotellen KAUPPISH. Liina val-kea nurkalla l:hti EINARI VUORELA.

liepsauttaa* *kaus.v.* < ed. | Virta l:aa veneen pyörteeseen. Emäntä l:i kahvin pöytään.

liepukka^{15*} s. kans. lieve, lipukka. | Takissa kaksi pitkää l:a takana.

lieputella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.

lieputtaa* v. -us⁶⁴ *teonn.* 1. tr. liehuttaa, hei-luttaa. | Tuuli l:taa uudinta, kynttilän liek-kiä. Koira l:ti häntäänsä. 2. intr. liehua, heilua. | Hulmuava ja l:tava valkea räivär.

liera¹⁰ s. murt. liero.

lierellinen⁶³ *poss.a.* = lierillinen.

lieretön⁵⁷ *kar.a.* = lieriton.

liereä²¹ a. tav. leveyttään pitemmistä kappaleis-ta: poikkileikkaukseltaan pyöreä (harv. soikea), lieriömäinen, sylinterimäinen. | L. tanko, putki. L. rasia. Sienessä on l. kanta eli jalka ja le-veä lakki, L. lihas. Matojen l. ruumis. Käärme ei ole aivan l.

liereähö^{2*} *mod.a.* Sudenkorennon takaruumis on l., tyvestä kärkeen päin suippeneva.

liereäruumiinen a. Nahkiainen on melkein ta-sapaksu, l. -selkäinen a. kasv. L. ulkohelvet. L:set kaleet.

lieri¹⁽²²⁾ s. ulkoneva hatun reuna; vrt. lippa. | Leveät, kapeat l:t. L:t on käännetty ylös-päin. Naisten hattujen l. on tänä keväänä hy-vin laaja. -hattu s. Kapareunainen l. Mui-naiskreikkalaiset miehet käyttivät sateella ja matkoilla l:a.

lierillinen⁶³ *poss.a.*; rinn. lierellinen.

-**lierinen**^{as} *poss.a.* Iso-, kapea-, leveäl.

lierittä^{as} *v.* pyörittää liereäksi. | Plastillisen saven l:äminen ohueksi nauhaksi. Hän kääriäsi hyppysellisen tupakkia sikkipaperiin, l:i siitä itselleen paperossin *IVALO*.

lieritön^{as} *kar.a.; rinn.* lieretön. | L. päähine.

lieriö¹ *s. geom.* ääretön pinta, joka muodostuu suoran liikkeessä umpinaista t. avointa ohjauskäyrää pitkin suuntansa säilyttäen, lieriöpinta; myös äärellinen kappale, joka syntyy siten, että umpinaisen lieriöpinnan rajoittama avaruuden osa leikataan kahdella keskenään yhdensuuntaisella tasolla; *us. erik.* suorasta ympyrälieriöstä; *syn.* sylinteri. | L:n pohja eli asema. L:n vaippa. L:n tilavuus. Suora, vino l. — *Yhd. ympyräl.* 2. yl. pitkäkö, tav. tasapaksu kappale, jonka poikkileikkauskuvio on ympyrä t. sokio; *tekn.* sylinteri, tela, valssi. | Metallinen, ontto l. Pesimäpönttönä on ontosta puusta tehty l., jonka molemmat päät on tukittu. Akselin varassa pyörivä l. Paperikoneissa käytetään laimennusveden poistamiseen useita l:itä. Soittajien esityksiä otettiin parlografin l:ille. — *Yhd. lasi-*, metalli-, nahka-, paperi-, posliini-, puu-, savi-, teräs-, tuohi-, vahal.; fonografi-, parlografi.

lieriöepiteeli *s. anat.* pyöreähköistä, lieriömäisistä soluista koostunut epiteelisolukko. -**hammaspyörä** *s. tekn.* L:ää käytetään yhdensuuntaisten akselien välillä. -**jiyrin** *s. tekn.* lieriömäinen jiyrin. -**kattila** *s. tekn.* lieriömäinen höyrykattila. | Veturin l. -**kela** *s. rad.* lieriön muotoon käämitty kela. -**ketto** *s. kasv.* juuren keskuslieriön uloin kerros, josta juuren haarat syntyvät, perisykli. -**luoti** *s. sot. l.* din edut palloluotiin verrattuna ovat kiistämättömät. -**mäi**^{nen} *kal.a.* L. lasi. L:seksi sorvattu puukappale. L. tanko. L. solu. L. toukka. **lieriönmuotoinen** *a. tav.* *o.* | L. puutynnyri. L. putki, lämpömittari.

lieriöpatio *s. tekn.* patio, jossa luukkujen tilalla on liikuteltavat teräslevylieriöt, valssipatio. | Voimalaitoksen l. -**pin**^{ta} *s.* Akselin, tapin l. L:nan höyläminen. -**projektiio** *s. maant.* karttaprojektiio, jonka kuvapintana on maapalloa sivuavan t. leikkaavan lieriön tasoksi levitetty vaippapinta. -**pyörä**, -**ratas** *s. tekn.* = lieriöhammaspyörä. -**saha** *s. tekn.* konesaha, jonka teränä on ontto teräslieriö. | L:lla sahataan lieriöpintaisia kimpiä. -**siipi** *s. maat.* auran siipi, jonka pinta on lieriö.

liero¹ *s.* onkimato. | Panna uusi l. onkeen. Miss' ihminen lahoo, l:n on leikkimäpaikka *LEINO*. — *Kuv.* kavalasta, kierosta, "luikertelevasta" henkilöstä. | Sellainen l. ja lapamato, haisunäätä *SIMO PENTTILÄ*. — *Yhd. onkil.* -**mainen**^{as} *kal.a.* — *Kuv. l.* mies.

lieru¹ *a¹ deskr.v.* liikkua kiemurrellen. | Kissan häntä l:u.

lieruilla²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < ed. | L:eva mato. **lierutella**^{20*} *frekv.v.* < seur. | Koira l:itelee häntänsä.

lierutt^{aa} *kaus.v.* < lierua. | Penikkakoira siellä vain jokaisen ääressä häntää l:i ja palaa kerjasi *RAILO*.

liesa¹⁰ *s. rak.* alus-, jalkahirsi; *murt.* perman-

non tms. niskahirsi. | Seinän l. asetetaan ensimmäisenä kivijalalle.

liesi¹⁰ *s. l.* tulisija, jossa valmistetaan ruokaa, hella. | Primitiiviset kansat tekevät lieden laakakivistä ja savesta. Kivikaautinen l. Tiilikivistä muurattu l. Tehtaassa valmistettu metallinen l. Uudenaikainen l., jossa on pari kolme keittoreikää, uunit ja kuumavesisäiliö. Panna tuli lieteen. Pata kiehuu liedellä. Lämmitellä lieden ääressä. — *Kuv.* -- järki on mennyt ja tummunut tuntehen l. *LEINO*. — Kodista. | Kaivata kodin lämmintä liettä. -- onhan oma koti, oma l. niin rakas, -- vaikkapa se onkin vain tuomoinen turpeista rakennettu mökki pärvär. [Eino Leinolla] ei ole perhettä, ei liettä *L. ONERVA*. — *Yhd. halko-*, kaasu-, puu-, sähköl.; keitto-, talousl.; säästö-; keittiö(n)-, ravintola(n)l.; kotil. 2. *murt.* uuninsuun edessä oleva syvennys, johon hiilet vedetään uunista, piisi. | Lieden hiillos. Ottaa tuhkaa liedestä. Emäntä pudotti leivän lieteen.

liesi¹**kiveys** *s. arkeol.* Pronssikauden asuinpaikalta on kaivettu muutamia l:kiveyksiä. -**kivi** *s.* Kodan keskellä olevat l:et. -**kupu** *s.* lieden yläpuolella oleva höyrykupu. -**laite** *s.* -**levy** *s.* (tav. keittoreiällinen) lieden päällyslevy, hella-levy. -**rengas** *s.* hellanrengas. -**tuli** *s. l.* oli alkuperäisin valaistuskeino. Lämmitellä l:en ääressä. — *Kuv.* kodista. | Kaivata kodin pyhää, lämmintä l:ta. -**uuni** *s.* Kun alkuaan erillinen liesi siirrettiin tupaan uunin yhteyteen, syntyi liesi- eli takkauni. -**valkea** *s.* liesituli.

liesk'a¹⁰ *s.* iso, epätasaisesti palava liekki. | L. leimuaa uunin suusta. L:at nuoleskelevat seinää. Hulmahtaa l:oihin, Roihuavat l:at tunkautuvat palavan rakennuksen ikkunoista. Helvetin tuliset l:at. Hiilloksen sininen l. leikki punaisella pohjalla uunissa *LINN*. — *Kuv.* L:oiaksi leimahteleva vallankumous. Silmissä palaa uhman, vihan, koston l. Innostuksen, haltioitumisen l. Siis palakaamme l:oin leimuvien *LEINO*. — *Yhd. tulenl.*

lieskaht^{aa} *mom.v.* < lieskata. | Tuli l:i ikkunasta. — *Kuv.* -- silmistä l:i tuo omituinen paha -- katse *AHO*.

lieskakivi *s. kansat.* uuninsuun yläpuolella oleva kivikieleke, joka estää liekkiä nousemasta kovin ylös.

lieska¹⁰**ta**³⁰ *v.* loimuta, leimuta, liekehtiä. | Tuli l:a takassa. Korkealle l:avat tulipatsaat. — *Kuv.* -- ja l:ten hehkun ja palan *J. FINNE*. Talvitie tuijotti häneen alta kulmain, silmät l:ten *RAILO*.

lieska¹⁰**torvi** *s. tekn.* eräiden veturinkattiloiden tulistimessa torvi, jonka sisällä on joukko tulistutusputkia. -**uuni** *s. tekn.* metallien yms. kuumennukseen ja sulatukseen käytetty uuni, jossa tulipesästä tuleva lieska kuumentaa t. sulattaa kappaleet.

liesku¹ *a¹ v.* -nta^{15*} *teonn.* leiskua. 1. loimuta, leimuta. | Isot liekit l:vat ympärillä. — *Kuv.* Sisään astui mies, jonka silmissä l:i synkkä tuli *LINN*. 2. liehua. | Hatut heiluivat ja liinat l:vat. L:u Mirja edestakaisin lattialla *L. ONERVA*.

liesma¹⁰ *s. mer.* purjeen reunoihin vahvistukseksi ommeltu köysi, reunusköysi, palleköysi,

liikki. — *Yhd.* ala-, jalusl. -lanka s. lanka, jolla liesma ommellaan.

liestyttää* *kaus.v.* (< seur.) = liestää.

liestyä v. punoksesta, kudoksesta: purkautua, rispaantua, löyhtyä. | Köydenpää sidotaan riimalla, jottei se pääsisi l:mään. Lanka l:y. Karkea kangas l:y helposti leikkauskohdasta. L:misen estämiseksi saumat luotellaan. Tee tiukka solmu, ettei pääse l:mään 'aukeamaan, löyhtymään'. — Tukka l:y palmikoita. Sikarin pää on l:nyt. — *Kuv.* Ystävyysruvennut l:mään. -- uudet liitot [ovat] myöskin l:neet AHO.

liestä v. punoksesta, kudoksesta: saada liestymään, löyhtymään, purkautumaan, purkaa kierteistä; poistaa kierteisyys langasta; liestyttää. | Köyden, langan, punoksen l:minen. — *Kuv.* Päästä on vaikea l. jäljestäpäin.

1. **liesu** s. *vaihl. puhek.; rinn.* lietsu. | Olla l:ssa 'menossa, juoksussa, liikkeellä'. Tyttö on ilta-kaudet l:ssa. Lähtee l:un. Mutta rauhallisesti hän vain lähetti paperit taas l:un [= menemään], vaihteen vuoksi tosin tällä kertaa P:n kunnanvaltuuston puheenjohtajalle tirkas.

2. **liesu** s. *kasv.* Allosorus crispus, Pohjois-Suomessa ja Ahvenanmaalla harvinaisena kasvava saniainen.

liesu ta v. *puhek. (rinn. lietsuta)* olla liesussa. | L:aa kaikki päivät ympäri kylää.

liete s. vrt. lieju, muta. 1. a. nesteessä olevat hyvin pienet kiinteät hiukkaset, jotka tekevät nesteen sameaksi; jauhomaisen aineen ja nesteen samea seos. | Jordanin vesi on keltävän sameaa runsaista l:teistä. Sateen jälkeen ojat ovat täynnä vetelää l:että. Kaivon pohjalle kerääntynyt l. — *Tekn.* Kalkista ja vedestä tehty l. L., jonka vesipitoisuus on 36 %. b. veden (jokien, tulvan tms.) mukana kulkeutuneista ja pohjaan laskeutuneista hienojakoisista aineksista syntynyt maakerros, lietemaa, liettymä. | L:teen mataloittama satama. Joen tuoma hedelmällinen l. c. *yhd.* Hiekka-, kivennäis-, savil., grafiitti-, hiili-, kalkki-, malmi-, rautal.; joki-, meri-, ranta-, tulval.; pohjal. 2. *harv.* heinää kasvava vesiperäinen maa; vesijättömaa. | -- suurimmilla suon selillä, / leveillä l:tehillä KAL.

liete aines s. Virran kuljettamat l:aineet. -**allas** s. *tekn.* Rummun edessä on 10–15 cm:n syvyinen l., johon veden mukana kulkeva liete painuu. Tiilitehtaan l. -**hiekk** s. -**kaivo** s. *maat.* L:ja käytetään salaojen yhteydessä putkiverkon liettymisen ehkäisemiseksi. -**kerros** s. -**kerrostuma** s. -**maa** s. Joen suistossa oleva l. Merenrannikon l:t 'vesijättömaat'. -**maali** s. vesimaali, lieteväri. | L:a käytetään höylä-mättömien pintojen maalaamiseen. -**mäinen** *kalt.a.* -**pito** n. a. -**suus** omin. -**pohja** s. -**rannikko** s. -**ranta** s. -**rantainen** a. -**saari** s. Joen uoma on suupuolella täynnä l:a. -**säiliö** s. *tekn.* Viemäriverkon l:t. -**särkkä** s. -**tasanko** s. -**väri** s. lietemaali.

lieto a., vars. *runok.* liedosti *adv.* 1. kevyt, pehmeä, lempeä, viero, leuto. | Sillä nähdään päällä myös unta l:edompaa kevään lunta kivi. Niin l:na lehtojen helke soi LEINO. Mutta

kun ilta viileni ja liedot tähdet syttyivät Kianto. -- aaltojen liedosti loiskuttaessa mustia rantalouhia vastaan Kianto. Tuota tuuli tuuitteli, / ilma l. liikutteli KAL. 2. vars. *kansanr.* a. ilmasta, vedestä: hällävyä, huljuva. | -- mennyt l:hon merehen, / alle aavojen syvien KAL. b. luonteesta: kevytmielinen, epävakainen, huikentelevainen. | L. Lemminkäinen KAL. Näin kuohun mä aikani koskena, / ja lemminpää l:na hetken ERKKO.

lietse s. *lietsin* s. *kansanr.* palje.

lietso s. *tekn.* keskipakopumpuna toimiva laite, joka synnyttää ilmavirran ja johtaa sen edelleen, tuhotin. | L:a käytetään esim. pumakoneissa ja viskureissa. — *Yhd.* olkil.

lietso a v. -nta^{13*} *teonn.; rinn.* liehtoa. 1. puhaltava palkeilla ilmaa hiiliin t. tuleen palamisen kiihdyttämiseksi; *tekn.* ilmavirran, vedon aikaansaamisesta erilaisilla lietsoimilla, puhalluskoneilla. | Seppä l:o pajassaan. -- otti orjat l:mahan, / väkipuolet vääntämähän KAL. Hänet kuluttaa tuli, joka palaa l:matta vt. — *Kuv.* Kansallishengen l:nta. L. tyytymättömyyttä väestöön. Puoluejohtajien l:ma viha. L. kilpailumieltä, uutta aatetta. L:ttiin sotaa. 2. *tav. kuv.* tuulesta: puhaltava, leyhyä, pohottaa. | Tuuli l:o salmessa. Myrsky l:o täysin palkein. — Lätinen l:o poutaa. Tuuli ei pääse l:maan mistään viileyttä.

lietsoi v. *tekn.* kone, jolla puhalletaan palamiseen tarvittava ilma sulatusuuneihin, ahjoihin tm., puhallin, puhalluskone; vrt. palje. | L:men synnyttämä veto. — *Yhd.* imu-, keskipako-, painel.

lietsoja *tek.* Sepällä on l. apunaan. — *Kuv.* Eripuraisuuden, kapinan, sodan, aatteen l.

lietsu s. *vaihl. puhek.* = l. liesu.

lietsuta v. *puhek.* = lietsuta.

lietteen *kar.a.* < liete. | L. tulva, maaperä.

lietteinen *poss.a.* -syys⁶¹ omin. < liete. | L. ranta. L. lammikko. L:stä vettä. Laivavälillä on puhdistettava l:syiden vuoksi.

lietto *teonn.* (< liettää) liettäminen. -**astia** s.

liettua s. liettualaisten kieli, liettuan kieli.

liettualaisten a. ja s. L. maisema. L:sten asuma-alat.

liettymä s. liettymisen tulos, liettymällä syntynyt kerros t. seos; liete, lietemaa. | L:in poistaminen joen pohjasta. — Rikkimaito on amorfisen rikin vedessä tai miedoissa suolaliuksissa syntynyt l.

liettyä *pass.v.* < liettää. 1. sekoittua veteen lietteeksi; muuttua veden t. muun nesteen vaikutuksesta lietteeksi, lietteiseksi. | Savihiukkaset pysyvät kauan veteen l:neinä, ennen kuin ne laskeutuvat pohjaan. Tärkkelys l:y kuumassa vedessä liisteriksi. Liimamaalia valmistettaessa sekoitetaan liitu ensin veteen l:mään. — Tie on l:nyt pehmeäksi. Savimaan pinta helposti l:y ja kuivettuu kovaksi. 2. maatua, mataloitua, tukkautua lietteestä. | Järven, joen l:minen. Virtaava vesi estää l:misen. Juoksevassa savessa voivat salaojat helposti l.

liettämis *allas* s. -**koje** s. -**laite** s. -**menetelmä** s. -**pullo** s.

liettäjä²⁸ v. 1. erottaa hieno t. kevyt jauhe karkeammista t. raskaammista osista sekoittamalla veteen, huuhtoa; sekoittaa veteen t. muuhun nesteeseen lietteeksi; vedestä t. muusta nesteestä: liottaa lietteeksi, lietteeksi, pehmeäksi. | Kaoliini puhdistetaan l:mällä. Saven l:minen veteen. Kevyet kivennäiset erotetaan tinasta vedellä l:mällä. Sadevesi l:ä lentokentän käyttökelpottomaksi. Sateet ovat l:neet pellon pinnan niin kovaksi, että siemen on tukehtunut. 2. kuljettaa ja kerrostaa liettettä, madaltaa t. tukkia lietteellä. | Jokien l:mää maata. Tulva on l:nyt kanavat umpeen.

1. **lieve**⁷⁸ s. 1. us. *mon.* takin, hameen tms. vaattekappaleen alareuna, -osa, helma, helmus. | Takin, puseron, viitan l. Hameen liepeet lakaisivat maata. Nutun liepeet levällään. Kokosi liepeensä ja lähti käpälämäkeen. Lapset kieppuvat äitinsä (hameen) liepeissä. — *Kuv.* Pietismi ja sen liepeissä kulkevat ajatussuunnat. Saipas tyttö viimeinkin taasen järkeään liepeestä kiinni LEINOKKA. -- siniharmaa vedenkalvo katosi harmaan auteren liepeihin KOSKENN. — *Yhd.* hameen-, paidan-, takin-, vaateen(liepeet). 2. yl. vaateen tms. reuna(-osa), reunus. | Lakanan, pöytäliinan l. -- liikahti vuoteellaan, syrjäytti vällyn l:ttä IVALO. -- käsi nousee ja laskeutuu, koettaa pysähtyä lakin liepeeseen... AHO. Tuuli pieksi huivin l:ttä niskassa PAKK. — Pilven l. — *Erik.* a. *nahk.* Vuodan, nahan liepeet 'selkämän sivuilla olevat vatsa-, kuve-, ja koipiosat'. b. *anat.* Suolil. 3. us. *mon.* yl. reuna-alue, reuna, laita, laitama, laide, lähistö, lähitienoot. | Kaupungin, kylän liepeet. Murrealueen itäinen l. -- hän astui alaisin puolin, / vaaran l:ttä vasenta KAL. Ja hän ajoi takaisin pappilaan pitkin maantien l:ttä Kianto. — Vars. *mon.* ulkopaikallissijoissa post:n tapaan: lähellä, lähistöllä, lähitienoilla, ympärillä. | Kylän suurimmat rakennukset ovat kirkon liepeillä. Mökin liepeille on raivattu peltotilkku. Kaupunki on syntynyt luostarin liepeille. Venäläiset joukot Berliinin liepeillä. Katilla saa kiehua hellan liepeillä 'reunalla'. Kirjailijakunnan liepeille pesiytyneet diletantit.

2. **lieve**⁷⁸ s. *kansanr.* tarunomainen lintu; vrt. vaakalintu. | -- kantavalla kaarnehellä, / lentävällä l:hellä KAL.

lieveilmiö s. Lapuanliike ja sen l:t.

lieven^{nellä}²⁸ *frekv.v.* -tely² *teonn.* < lieventää. | L. toisen kipuja. Koettaa l. kiivaita sanojaan. L. jkn liioittelevaa kuvausta.

lievennys⁶⁴ *teonn.* 1. < lieventää. | Tuskien, vai-vojen, rangaistuksen l. Anoa l:ttä raskaaseen verotaakkaan. 2. < lieventyä. | Kristinuskotoi l:ttä orjien kohtaloon. -aine s. -keino s.

lieventyä^{1*} *pass.v.* (< lieventää) tulla liev(em)-mäksi, lievetä, lievitä, lieventyä. | Kipu, tuska, särky, pakotus l:y. Suru, murhe l:y. Katkera mieli, katse l:y. Puolueriidat ovat l:neet. Yhteiskunnallisten epäkohtien l:minen.

lieventäjä¹⁰ *tek.* Morfiini tuskien l:nä.

lieventämis⁶⁴ *keino* s. -toimenpide s. -yritys s. **lieven**^{tää}²⁸ v. -tävästi *adv.* tehdä liev(emm)äksi, vähentää jnk ankaruutta, jyrkkyyttä, voi-

maa, tehoa tms. 1. epämiellyttävistä tunteaistimuksista, tunteista, mielialoista: helpottaa, huoventaa, keventää, vaimentaa, lievit-tää, lieventää. | L. kipuja. Särkyä l:tävä lääke. Yskää l:täviä makeisia. Lämpöhoito vaikuttaa tuskia l:tävästi. L. surua, katkeruutta. Daavid l:si soitollaan Saulin synkkyyttä. 2. vaikeista ulkonaisista olosuhteista, rangaistuksista yms.: helpottaa, huoventaa. | Yhteiskunnallisten epäkohtien l:täminen. L. työttömyyttä, pulaa. L. veroja, verotaakkaa. L. mää-räyksiä, säännöstelyä. L. kansan kärsimyksiä, puutetta, yhteisiä vaikeuksia. L. jkn kovaa kohtaloa. — Kuolemanrangaistus l:nettiin elinkautiseksi vankeudeksi. L:tävät [] (< raskaut-tavat] asianhaarat 'tosiseikat, joiden perusteella rikoksentehtäjälle on tuomittava taval-lista lievempi rangaistus'. 3. epämiellyttävistä t. haitallisista ominaisuuksista t. vaikutuksista. | Puku, jonka tummuutta l:tää valkoinen kaulus. Yhtäkään puuta ei ollut l:tämässä paikan yksitoikkoisuutta. Maan happamuutta voidaan l. erilaisilla aineilla. Kaarteen jyrkkyyttä on l:netty. Jouse l:tävät töytäkseen voimakkuutta. Myrkyt vaikutusta l:tävät aineet. -- mutta hyvä tie jollakin tavoin l:si tuota huonouden sävyä SLL. 4. mielipiteistä, arvostelusta, ajatussuunnista yms.: tehdä vähem-män jyrkäksi; joskus: tasoitaa, silottaa. | L. väitettään, arvosteluaan. Puhuja ehätti l:tämään sanojaan. Lausunnon l:netty muoto. 5. *harv.* laimentaa, miedontaa. | L. liuosta vedellä. Viinaa myytiin l:tämättä.

lievetakki s. edestä ja takaa pitkäliepeinen takki; toisinaan: hännystäkin tapainen takki; pitkätakki, sortuuk(k)i, bonsuuri, diplomaatin-takki, redingote. | Elias Lönnrot pitkässä mus-tassa l:issään. Ruotsi-Suomen armeijan sotilailla oli l., jonka helmet oli edestä käännetty ylöspäin. Kulki kurki arvokkaana suolla, / päällä harmaa, vanha l. I.POHJANPÄÄ.

lievitä²⁴ v. = lieventyä. | Tuska, murhe l:nee. Martta, sinä myös sydämesi l. [= heltyä] anna! KIVI.

lievik^e⁷⁸ s. lievitävä aine t. asia; lievennys, lievitys. | Lääkkeestä sain l:että kipuihin. Hakea l:että sairauteensa. Murheen, surun l. Ottivat viinaryypyn pelkonsa l:keeksi.

lievit^e⁷⁸ s. *harv.* = ed. | Mutta lähentinpä lukkarille vallan uhkeita terveisiä sappeni l:teeksi KIVI.

lievit^{ellä}²⁸ *frekv.v.* -tely² *teonn.* < lievit-tää. | L. tuskia, vaivoja. L. puheitaan, sanojaan.

lievittyä^{1*} *pass.v.* (< lievitää) = lieventyä. | Vaiva, suru l:y. Pula-aika on l:nyt. Sade ei ottanut l:äkseen 'heiketäkseen'.

lievittäjä¹⁰ *tek.*

lievit^{tää}²⁸ v. -tävästi *adv.* = lieventää, vars. 1 ja 2. | Lääke vaikuttaa l:tävästi. L. kipua, surua, kaipausta. Puutteen, sodan kauhujen l:täminen. -- kuristus näytti hiukan l:tävän [= hellittävän] otettaan E.KIVIJÄRVI.

lievitys⁶⁴ *teonn.* = lievennys. 1. < lievitää. | Tuskan, murheen l. Hankkia l:ttä tiedon-janoonsa. -- löytävät lohdutuksensa uskossa

Jumalaan ja siten saavat -- l:tä kurjaan kotaloonsa **PAKK.** 2. < lievittyä. | Niin minä olen tästä rukouksessa Herralle puhunut, eikä siitä ole l:tä ollut **KALLAS.** -aine s.

lievi tä³⁷, **lieviä** ¹⁷ v. **murt.** = lieventyä, lievetä. | -- Eeron äkeä mieli oli vähän l:nnyt kivi. Tunnon valvat l:i esivallan meitä rangaistessa **KIVI.**

lievo ¹ s. **kansanr.** = 2. lieve.

lievä ¹¹ a. -ästi **adv.** -yys¹⁰ **omin.** 1. ihmisen tahdonilmauksista ja suhtautumisesta toisiin: lempeä, maltillinen, kohtuullinen, helppo tms.;)(ankara, tiukka, jyrkkä. | L. rangaistus. Suhteellisen l:tät ehdot. Arvostella, moittia l:ästi. L. kirous, voimasana. Hänen käytöksensä on l:ästi sanottuna omituista. Se on l:immin sanoen tarpeetonta. 2. muista ilmiöistä: pieni, vähäinen, hienoinen, heikko. | L. halvaus, kuume. L:immät taudintapaukset. Tuntee l:ää nälkää. L. puna poskilla. Hymyillä l:ästi. Paistaa l:ässä uuninlämmössä. Panna l:ään suolaan. L. tuuli. L. pakkakanen, halla. L:ästi kumpuileva maasto. L:ää murtomaata. L:ää geminoitumista havaittavissa. Turkismarkkinolla l:ää nousua. L:ästi haavoittunut. — **Lak.** L. [] (törkeä) tuottamus, pahoinpitely. 3. langasta: löyhään kierretty. | L:äksi kerrottua villalankaa. -- laskekame lanka l. / lanka l. ja lahia **KANT.**

lievähkö ² **mod.a.** -sti **adv.** L:ä kuumetta. Bakteerien aikaansaama l. käyminen. L. lämpö. — L. lanka.

lieväkierteinen a. L. lanka, köysi.

lievän/lainen ²³, -puoleinen a. = lievähkö.

lifta/ta ²⁵ v. **ark.** -us²⁴ **teonn.** ajaa peukalokyydillä.

ligamentti ¹⁸ s. **anat.** kimppu sidekudosta, joka yhdistää luita vars. nivelten seuduissa, (nivel)-side.

ligatuuri ¹ s. 1. kirjake t. kirjoitusmerkki, johon on yhdistetty kaksi kirjainmerkkiä, esim. æ. 2. lääk. vuotavan verisuonen sitominen esim. leikkauksessa; siihen käytetty sidelanka. 3. **mus. a.** synkoopin harjoitusmenetelmä kontrapunktiopetuksessa. **b.** usean nuotin sidonta samalle tavulle vanhassa koraali- ja mensuraalinuottikirjoituksessa.

ligniini ⁹ s. **kem.** puutuneiden kasvisolujen pääaineeksiä, jota on tukiaineena solunseinämissä ja solunväleissä, puuaine. -aine s. -pitoinen a. -suus **omin.**

ligniitti ²⁶ s. **geol.** ruskohiililajeja, joissa puun alkuperäinen rakenne on paljain silmin nähtävissä.

ligroini ¹ s. kiviöljystä saatu väritön, tulenarka neste, kevyt bentsiini.

liguuri ⁶ s. **hist.** L:t 'tuntematonta alkuperää oleva kansa, joka Rooman vallan aikana asui Pohjois-Italiassa'.

liha ¹⁰ s. I. ihon, nahan alla oleva pehmeä lihaskudos. 1. tav. kielenkäytössä useimmiten: ravinnoksi käytettävä nisäkkäiden t. lintujen (harv. kalojen t. äyriäisten) lihaskudos (ahtaammassa merk:ssä, luiden ja nahan vastakohtana, vain varsinainen, laajemmassa merk:ssä myös luita, rasvaa ja jänteitä sisältävä

lihassmassa). | L. on tärkeimpiä ravintoaineita. L:n huomattavimmat aineosat, valkuaisaineet ja rasva. L. ja kala. L., luut ja nahka. L:ssa oli paljon jänteitä ja luita. Lehmän, lampaan, vasikan, sian, kanan, metson l. Lohen, ravun l. Vaalea, tumma, hienosyinen, sitkeä, pehmeä, rasvainen, laiha l. Keitetty, paistettu, suolattu, savustettu, palvattu, kuivattu l. Panna l:a suolaan. L:n kypsentäminen. Leikata, paloitella l:a. Syödä l:a. Ostaa l:a. L:n tuotto, kulutus. L. pilaantuu, haisee. Karhu on päässyt l:n makuun. — Metsänriistasta. | Kyllä korvessa l:a liikkuu. Tässä ollaan -- niin kauan kuin metsässä tuoretta l:a löytyy **KIVI.** — **Yhd.** kanan-, kaniinin-, lampaan-, lehmän-, naudan-, poron-, raavaan-, sian-, vasikanl.; ihmis-, lammasl.; kuve-, kylki-, niska-, selkä-, sivul.; jauhe-, keitto-, leikkele-, liemi-, paisti-, pihvi-, säilykel.; piparjuuri-, suola-, tillil.

2. ihmisen (joskus myös eläimen) lihaskudos. | Haavasta näkyvä verestävä l. Paleltuminen voi aiheuttaa kylmänkylmyä ja kuollutta l:a. — Akan kasvoissa on nyt harmaata elotonta l:a ja kaksi laimeata silmää **SILL.** -- kasvoistakin l. niin kulunut, ettei ollut muuta jäljellä kuin suuret silmät **KATAJA.** — **Yhd.** hammas-, ien-, poskil. — **Erik. a.** Kaduilla malekivat naiset kaupittelevat l:ansa. **b. usk.** ehtoollisessa läsnä olevasta Kristuksen ruumiista. | -- ellette syö Ihmisen Pojan l:a ja juo hänen vertansa vt. -- leipä, jonka minä annan, on minun l:ni vt.

3. ed. merk.-ryhmiin liittyviä sanontoja. **a. puhek.** teurastamisesta. | Tehdä, lyödä, panna l:ksi t. lihoiksi. Eläjät salolle pakosaunoihin, tavarat metsään piiloon, karja lihoiksi **AK.** — L:a me olisimme teistä tehneet ... l:a! **JÄRVENT.** **b. puhek.** lihavuudesta, ravitsemustilasta. | Olla hyvässä, pulkassa, parhaassa, sopivassa l:ssa. Hyvässä l:ssa oleva tytön pullukka. Kovassa työssä menettää kyllä liiat l:nsa. Juokuttaa l:t hevosestaan. Tamma on työ:ssä. Lehmän sanotaan lypsävän lihoistaan, kun se lahtuu maitoa tuottaessaan. -- lihoihinsa pakahtumaisillaan oleva [= ylen lihava] tamma lönnöttelee kunnantaloon pihamaalle **SLL.** **c. vars. kirjall.** Olla l:a ja verta 'elävä, todellinen ihminen'. Hän ei ole aave, vaan l:a ja verta. — Suomalaisuus oli hänelle l:a ja verta 'elävä todellisuus'. **d. vars. ylät.** sukulais-, heimolaissuhteesta. | Olemme samaa l:a ja verta. Jälkeläiseni, l. minun l:stani ja veri minun verestäni. Ja muistakaa, että minä olen teidän luutanne ja l:anne vt. Ja tämä -- ajaa oman l:nsa ja verensä [= poikansa] uudestaan ja uudestaan ovestaan ulos! **LETNONEN.** Ei tieä emo poloinen, / -- / missä liikkui l:nsa, / vierevi oma verensä **KAL.**

II. vars. raam. heng. 1. ihmisen olemuksen fyyinen, ruumiillinen, pahaan, aistillisuuteen, syntiin taipuva puoli; synnin turmelema ihmisruumis; alhainen, synnillinen ihmisluonto, synnillisuus;)(henki. | Saatana, maailma ja oma l. L:n heikkoudet, houkutukset. Julistaa l:n evankeliumia. L:n kuolettaminen. Pitää l:nsa kurissa. L:ansa kiduttava askeetti.

-- l:n himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus *ur.* -- henki tosin on altis, mutta l. on heikko *ur.* 2. vars. Kristuksen elämästä ihmisenä maan päällä. | Reinkarnaatio eli jälleen l:an tuleminen. Jeesus tuli l:ksi Pyhästä Hengestä ja Neitsyt Mariasta. Jeesuksen vaeltaessa maan päällä l:nsa päivinä. Ja Sana tuli l:ksi ja asui meidän keskellämme *ur.* 3. *koll.* luodut olennot, luomakunta. | Ja kaikista eläimistä, kaikesta l:sta, sinun on vietävä arkkiiin kaksi kutakin lajia *vt.* Minun suuni lausukoon Herran ylistystä, ja kaikki l. kiittäköön hänen pyhää nimeänsä *vt.* Kaikki l. on kuin ruoho *vt.* 4. -- ja ne kaksi [mies ja vaimo] tulevat yhdeksi l:ksi [= yhdeksi, samaksi olennoiksi] *ur.*

III. hedelmien, marjojen yms. mehevästä osasta, par. malto. | Omenan, mansikan, kurkun l.

liha-aines *s.* Ravinnon l:-ainekset. --aitta *s.* Talossa on erikseen vilja-, liha- ja kala-aitta. — *Kuv.* Metsä l:na. --anno *s.* Ravintolan l:kset. -ekstrakti *s.*, vars. *ruok.* lihaute. -eläin *s.* lihaa tuottava eläin, teuraseläin. | Lammas on edullinen villa- ja l. -haarukka *s.* = paistihaarukka. -hakketus *s.* *ruok.* -hyytelö *s.* *ruok.* -höystö *s.* *ruok.* kuutioiksi leikatuihin lihan-tähteistä ja perunoista valmistettu ruokalaji.

lihainen⁶³ *poss.a.* -suus⁶³ *omin.* jossa on lihaa; joskus: lihava. | Nilviäisten l. jalka. Kinkun l:simmat paikat. Selkäpaistin l:in osa eli ulkoseläke. L. kieli. Leveät, l:set kasvat. L:suutensa vuoksi epämiellyttävän näköinen. — Omenan paksu l. [par. malto]kerros. — *Yhd.* hyvä-, kiinteä-, kova-, makea-, maukas-, murea-, paksu-, pehmeä-, puna-, tumma-, vähäl.

liha jaloste *s.* *ruok.* -jauhe *s.* = seur. -jauho *s.* *ruok.*, *tav. mon.* kuivatusta lihasta t. liha-jäteistä valmistettu jauho. -kana *s.* teuraskana. -kappale *s.* -karja *s.* teuraskarja;)(lypsykarja. | L:lle on ominaista voimakas lihomistapumus.

lihakas^{60*} *a.* (paksu-, runsas)lihainen, lihava. | Lihaat huulet, kasvat, kädet. Lyhyt, l. kaula. L. nenä. L. sika, juottovasikka. L. kinkku.

liha kastike *s.* *ruok.* -kauppa *s.* Harjoittaa l:paa. Ostaa jtk l:asta. -kauppias *s.* -kavio *s.* martokavio. -keitto *s.* *ruok.* suurustettu keitto, jossa on lihankappaleita, perunaa, porkkanaa ym. vihanneksia t. kokkareita. | Talkooväelle tarjottiin tukevaa l:a. -kiintiö *s.* -kilo *s.* -kimpale *s.* -kirves *s.* lihan paloitteluun käytetty leveäteräinen kirves. -kokkare *s.* *ruok.* = lihapyöräykä l. -kortti *s.* *vt.* leipäkortti. -korvo *s.*

lihaksekas^{60*} *a.* = lihaksikas.

lihaksensisäinen *a.* lääk. -sesti *adv.* L. [= lihakseen annettu] ruiske. Injektio suoritetaan l:sesti, par. lihakseen.

lihakseton⁶⁷ *kar.a.* < lihas. | L., velto ruumis. L:tomat käsivarret.

lihaksikas^{60*} *a.* jossa on lihaksia; jolla t. jossa on voimakkaat, kehittyneet lihakset. | L. imuelin, ruokatorvi. Pallea on l. väliseinä, joka erottaa vatsa- ja rintaontelon toisistaan. Juok-

sijahevosella on l:kaat jalat. Urheilijan l. vartalo.

lihaksinen⁶³ *poss.a.* (< lihas) = ed. | Jänte-vät, l:set sääret. Kehittynyt, l. ruumis. — *Yhd.* heikko-, herkkä-, jäntevä-, kimmoisa-, ohut-, sitkeä-, tanakka-, vahva-, vankka-, voimakas.

lihaksisto⁶¹ *koll.s.* (rinn. lihasto) < lihas. | Ihmisen, kalan l. Pään, sydämen, selän l. Ruumiimme liikkeisiin tarvittava voima on l:ssa. Hyvin kehittynyt, voimakas, heikko l. — *Yhd.* iho-, kieli-, kurkku-, maha-, reisi-, selkä-, sydän-, vatsal.; koukistaja-, ojentaja-, puremal.; sivu-, takal.; rengasl.

lihaksitulemus *s.* (vars. jumaluuden) ruumiillistuma, henkilöitymä, personoituma, inkarnaatio. | Jumalan l. — *Kuv.* Ritari peloton ja nuhteeton, hyveiden ja jalouden l. -tulo *s.* lihaksi tuleminen, inkarnaatio. | Anno 1343 Meidän Herramme l:n jälkeen KALLAS.

liha kukko *s.* *ruok.* lihatäytteinen kukko; *vt.* kukko 3. -kuorma *s.* -kuorukka *s.* *ruok.* -kuponki *s.* lihakortin kuponki. -kuutio *s.* *ruok.* Paistettut l:t. -kynsi *s.* lääk. kynsi, jonka reuna on kasvanut ihon sisään. -kärpänen *s.* karpäsiä, jotka munivat lihaan. | Harmaa l. Si-ninen l. eli raatokärpänen. -kääryle *s.* *ruok.* L:en sisään pannaan esim. kappale silvää. -laatikko *s.* l. lihankuljetuslaatikko. 2. *ruok.* -laatu *s.* -laji *s.* -lammas *s.* teuraslammas. -lauja *s.* Nuija lihaa l:dan päällä. -leikkele *s.* *ruok.*

lihaliemi *s.* *ruok.* lihasta ja luista kiehuvaassa vedessä uuttamalla valmistettu liemi. | Ki-*kas*, suurustettu l. Lihalientä ja pastei-joita. -kuutio *s.* lihauteesta puristettu kuutio, joista kuumaan veteen liuottamalla saadaan liha-lientä.

lihalieke *s.* lihakauppa, -myymälä.

lihallinen⁶³ *a.* -suus⁶³ *omin.* l. ruumiillinen, ruumiissa oleva; materiaallinen, mainen. | Meidän ulkonainen, l. olemuksemme. Ihmi-en l. ruumis. Nähdä l:in silmin. Pitää l:sta [= ruumiillista, sukupuolilyhteyttä jkn kanssa. Ihmiskunta on l:sena ilmiönäkin kaikkiin suuntiin katkeamaton ykseys *silt.* 2. ihmisen pa-hasta, syntisestä lihasta lähtöisin oleva (*vt.* liha II.1); aistillinen, maallinen, syntinen, synnillinen, irstas, rietas. | L. himo, halu, mieli. L. nautinto, irstaus, synty. L. rakkaus. Rakkaus on usein pelkkää l:suutta. L:set teot. Elää jumalattomuudessa ja l:ssessa menossa. 3. sukulaissuhteista: todellista sukua oleva, verisukulaissuhteessa oleva, "oikea", "todellinen", luonnollinen. | L. velli, sisar, tytär, poika. L:set vanhemmat. L. serkkuni.

lihamainen⁶³ *kalt.a.* -makkara *s.* *ruok.* *vt.* maksa-, ryyni-, verimakkara. -markkinat *s.* *mon.* -massa *s.* Makkaran täyttämisen jauhetulla l:lla. — Ruumis muuttuu raukaisevassa löylyssä pehmeäksi l:ksi. -mato *s.* lihakärpäsen toukka. -mehu *s.* *ruok.* runsaasti valkuasta ym. ravintoa sisältävä lihasjyvä, joka *tav.* erotetaan puristamalla, liha(s)neste. -mu-hennos *s.* *ruok.* lihasta, perunoista ja juureksista tehty muhennos. -mureke *s.* *ruok.* jau-

helihasta tehty paistos. -**muru** s. [Syötettiin] liioilla lilla kal. -**mylly** s. lihanjauhaimiskone. — *Kuv.* Sodan l. alkaisi pian jauhaa **HAANPÄÄ**. -**myrkytys** s. **lääk.** pilaantuneessa lihassa, kalassa t. näistä valmistetuissa säilykkeissä elävien bakteerien muodostaman myrkytys aiheuttama myrkytys. -**myymälä** s. Liha- ja leik-kelemyymälä. -**möhkäle** s. Suuri, rasvainen l. -**neste** s. = lihamehu.

lihanhakkukone s. -**hankinta** s. -**himo** s. (tav. \hookrightarrow) aistillinen himo; vrt. liha II.1. | Tyydyttää l:jaan. Taistella l:ja vastaan. Syntiset l:t. -**hinta** s. -**jalostamo** s.

lihanjalostus s. -**laitos** s. -**liike** s. -**tehdas** s. -**tuote** s.

lihanjäädättäjä s. -**jäähdyttäjä** s. -**kappale** s. -**kidutus** s. tav. uskonnollisessa tarkoituk- sessa harjoitettu oman ruumiin kiduttaminen ruoskimalla, paastoamalla tms. | Hindut koet- tavat ankarilla l:ksilla irrottua ruumiin ja ai- neen kahleista. -**kulutus** s. -**kuritus** s. vrt. lihankidutus. -**käyttö** s. -**myyjä** s. -**pala** (nen) s. -**punainen** a. L. maasälpä. -**puoli** s. liha (ruo- ka). | Matti nyykee nuotion valossa ja miet- ti, että jo tuli l:ta ensi talveksi **KATAJA**. -**syöjä** s. lihaa syövä eläin (myös ihmisestä). | Peto- eläimet ovat l:ia. Ihmistä voidaan pitää l:ien ja kasvin- syöjien välillä olevana. L:ät, kasvin- syöjät ja kaikkiruokaiset. — *A:sesti.* L:ät eläi- met, kasvit. -**syönti** s. -**tarkastaja** s. L:n tu- lee olla eläinlääkärimämmän harjoittamiseen oikeutettu eläinlääkäri. -**tarkastamo** s. laitos, jossa viralliset tarkastajat tutkivat myytäväksi tarkoitettua lihan ja leimaavat sen. | Kunnal- linen, valtion l. Helsingin kaupungin l.

lihan tarkastus s. ihmisravinnoksi tarkoitettu- jen lihatavarain virallinen tarkastus. -**asema** s. -**laitos** s. lihan tarkastamo. -**laki** s. -**pak- ko** s.

lihan tuonti s. -**tuotanto** s. -**tuottaja** s.

lihanuija s. Ennen paistamista lihapalat peh- mitetään l:lla.

lihanvienti s. -**värinen** a. myös \hookrightarrow .

liha/osa s. Kinkun l. -**paistos** s. **ruok.** Liha- ja makaronipaistos. -**pala** (nen) s. -**pallero** s. **ruok.** jauhelihasta paistettu pallero, lihapöyrykkä. | L:ita ja makaronia. -**pasteija** s. **ruok.** lihatäyt- teinen pasteija. -**patja** s. L. kiehuu tulella. — *Raam.* [Egyptin maassa] istuimme l:ain ää- ressä ja leipää oli kyllin syödäksemme! vr. — *Kuv.* (Egyptin lihapatojen mukaan) rikkau- desta, yltäkylläisyydestä, huolettomasta elä- mäst. | Elää, istua l:ojen ääressä. Päästä l:ojen ääreen. -**perunat** s. *mon. kans.* liha- keitto. | -- maistuiathan ne Jopellekin l. **TOPPILA**. -**piirakka**, -**piiras** s. **ruok.** lihatäyttei- nen piirakka, piiras. -**pisto** s. *kans.* = liha- tikku. -**pulla** s. par. lihapallero, -**pyörykkä**. -**puoli** s. vars. *nakk.* vuoden, nahan sisäpuoli;) (martiopuoli. — *Ruok.* Kalat suolataan l:et vastakkain. -**pyyhje** s. Liha pestään kuumaan veteen kastetulla l:keellä. -**pyörykkä** s. **ruok.** l. lihallemessä t. vedessä keitetty pieni liha- kokkare, frikadelli; kvenelli. 2. = lihapallero. -**ravinto** s. -**riekale** s. -**rokka** s. **ruok.** *kans.* -- l., jossa oli palvattua raavas- ja sianlihaa

ja herneitä ja joka ohrajauihoilla suurutet- tiin **AHTI RYTKÖNEN**. -**rotu** s. kotieläinrotu, joka kasvaa ja lihoo nopeasti, tuottaa hyvää lihaa. -**ruoka** s.

liha/s⁴¹ s. elimiä, jotka muodonmuutoksillaan saavat aikaan eri ruumiinosien liikkeet. | Ih- misen, linnun, kalan, hyönteisen l:ksket. L:ksket ovat lihaskudosta, jota ympäröi sidekudoskalvo. L:ksen runko, alkupää ja jänne. Juovikkaat eli poikkijuovaiset, juovattomat eli sileät l:ksket. Leveä, kapea, liereä, levymäinen, kolmipäinen, kaksirunkoinen l. Pään, sydämen, säären, vat- san l:ksket. Luuston l:ksket ovat tavallisesti kummastakin päästään luustossa kiinni. L:k- silla on kyky supistua. Jännittää l:ksiaan. — *Yhd.* hartia-, iho-, jalka-, kainalo-, kasvo-, kaula-, kämmen-, lanne-, lantio-, leuka-, olka-, pohje-, reisi-, rinta-, selkä-, silmä-, sydän-, vatsal.; hengitys-, hymy-, istuin-, istuma-, lento-, liikunta-, nauru-, purema-, puru-, sul- kul.; kiertäjä-, koukistaja-, loitontaja-, lä- hentäjä-, ojentaja-, taivuttaja.; epäkäs-, etu-, perä-, takal.; kehä-, rengasl.; haulisl.

lihasaine s. *anat.* Lihassolut erittävät l:ainetta, joka muodostuu pitkäksi lisäkkeeksi solun vie- reen. -**aisti** s. *fysiol.* lihasten suorittamien liikkeiden laadun, laajuuden, nopeuden ja nii- hin käytetyn voiman aistimuksia välittävä aisti, lihastunto, liikunta-aisti, kinesteettinen aisti. -**aistimus** s. -**atrofia** s. **lääk.** lihaksen surkastuminen. -**haava** s. lihaksessa oleva haava. -**halvau** s. **lääk.** Lapsihalvauksessa esiintyvät l:ksket. -**harjoitus** s. Uinti on teho- kasta l:ta. -**heikkous** s. lihasten heikkous. -**herkkyys** s. Jalkojen l. on juoksijalle vält- tämätöntä. -**jän**ne s. *anat.* Lihakset kiinnit- tyvät l:uihin l:teillä tai jännekalvoilla. -**jän- nitys** s. Ääntöelinten l. Kädet on soittaessa pidettävä vapaina l:kskestä. -**jänteys** s. -**jäyk- kyys** s. Liikarastituksesta johtuva l. -**kalvo** s. *anat.* lihassyymppua ympäröivä kalvo. -**kas- vain** s. **lääk.** lihaskudokasvain. -**kerros** s. Suo- liston, ruokatorven, sydämen l. -**kimp**pu s. *anat.* Lihassyyt yhtyvät sidekudoksen ympä- röimiksi l:uiksi. — *Kuv.* voimakas-, jäntevä- lihaksisesta henkilöstä. | Vahva painonnostaja, oikea l. -**kipu** s. Verisuonten kalkkiutumisen aiheuttamat l:vut. -**kohju** s. **lääk.** lihaksen peitinkalvossa olevan repeämän kautta esille pullistunut lihaksen osa. -**kouristus** s. Suonen- veto on paikallista l:ta. -**kudos** s. *anat.* lihak- sen muodostava kudos, lihassolukko. -**kudos- kasvain** s. **lääk.** lihaskudoksesta kehittyvä hy- vänlaatuinen kasvain, myooma. -**leini** s. **lääk.** lihasreumatismi. -**levy** s. Pallea on ylöspäin kupera l. -**liike** s. lihasten avulla suoritettu liike. -**maha** s. *el.* lintujen ruoansulatuskanav- an vahvaseinäinen osa, missä ravinnon pää- asiallinen hienontaminen tapahtuu, kivipira. -**massa** s. Antikin painijat olivat usein suh- teettomia lihas- ja rasvamassoja. -**neste** s. = lihamehu. -**nykäys** s. **lääk.** yksityisen lihas- säikeen t. lihaskimpun äkillinen supistuminen.

lihasoppa s. *ark.* lihakeitto.

lihas/osa s. Lihaksen varsinainen l. Sydämen l:osat. -**pari** s. -**ponnistus** s. L:ksia vaativa

työ. -**reumatismi** s. lääkk. lihaksissa esiintyvä reumatismi, lihasleini. -**revehtymä** s. L. voi sattua lihaksen pahasti venähtäessä. -**runko** s. anat. lihaksen paksumuoto keskiosaa. -**ryhmä** s. -**seinämä** s. Mahalaukun l. -**solu** s. anat. pitiä, lieriömäisiä, kummastakin päästään suipenevia, supistumiskykyisiä soluja, joista lihaskudos rakentuu. -**solukko** s. anat. = lihaskudos. -**syy** s. anat. lihassolujen muodostama syy. -**säie** s. anat. lihassyyn säiemäinen rakenneosanen, lihaskudoksen alkusäie. | Lihaskimpit ovat muodostuneet hienon hienoista l:keistä. -**särky** s.

lihasto² koll.s. = lihaksisto.

lihastoiminta s. -**toukka** s. kaloissa elävä heisimadon väliaste, valkeahko, ohuen kotelon ympäröimä toukka. -**tulehdus** s. lääkk. lihaksen tulehdus. -**tunto** s. = lihasaisti. -**työ** s. lihasten suorittama työ; ruumiillinen työ. -**valkuainen** s. lihassa oleva valkuainen. -**vamma** s. -**venähtymä** s. -**vika** s. -**voima** s. Ihminen kykenee tekemään työtä l:nsa avulla. -**värinä** s. -**väsymys** s.

lihasyöt^{ti} s. Rapujen pyynti l:illä.

lihäsäilyke s. -**tehdas** s. -**teollisuus** s.

liha^{ta} v. l. kans. teurastaa; paloitella teurastettu eläin. | Talossa on l:ttu tänä syksynä kolme lehmää. -- miehet nykivät ja l:sivat karhun Martin neuvojen mukaisesti AK. 2. nahk. poistaa lihariekaleet nahkasta.

liha^{talous} s. -**tavara** s. -**teollisuus** s. -**tiinu** s. -**tikku** s. kans. kynnen juuressa olevan nahan särö, lihapiisto.

liha^{jon} kar.a. L. ruoka. L:tomaksi kalvettu luu. Teuraseläimen raajain l:tomat osat. — L. päivä.

liha^{tuote} s. Makkarat, lihasäilykkeet ja muut l:tuotteet. -**täyte** s. Piirakka, jossa on l. -**täytteenä** a.

lihaus⁶¹ teonn., vars. nahk. < lihata.

liha^{utare} s. maat. tyhjänäkin täydeltä ja kimmoiselta tuntuva utare; vrt. maitoutare. -**uute** s., vars. ruok. lihasta t. lihajätteistä valmistettu uute, lihaekstrakti.

lihava¹³ a. -uus⁶⁵ omin. yl.) (laiha. 1. elävästä olennosta, jonka ruumiissa on runsaasti rasvaa (ja jonka lihakset ovat paksut), paksu, pullea, pyöreä, pyylevä, pulska, tukeva, hyvin syötetty. | L. ihminen, tyttö, poika, lapsi. L. emäntä, kokki. L. hevonen, sonni, lehmä. L. lylle. L. selkä, niska. L:at käsivarret. L. ja punakka. Taipumus l:uuteen. Pakahtua l:uuteensa. Lähättää l:uuttaan. L:uutensa vuoksi isoäidin on vaikea liikkua. L:ille sopiva korsetti. L. kuin tynnyri, säkki, pallo. L. kuin syöttäläs, ruusutina. Akka oli l., jopa oikein leluva alko. — Kuv. L. lompakko, kukkaro. Nuuskatupakka valmistetaan l:ista tupakan lehdistä. Kuin lumouksella nousevat joen äyräälle korkeat, l:at haasiat LEHT. — Parempi laiha sopu kuin l. riita SL. 2. kirj. (myös -asti adv.) ed:een liittyen "pakusta" kirjasiinlajeja ja sillä painetusta tekstistä;) (laiha. | L:alla ladottu, painettu. L. teksti, viiva. L:asti painettu. — Yhd. koko-, puolil. 3. ruoka-aineista, ruoasta: runsaasti rasvaa sisältävä, rasvainen;) (rasva-

ton, laiha. | L., rasvainen ruoka. L:aa lampanrintaa. Aamumaito on laihtaa, päivämaito l:inta. L:aa juustoa. Valita l:immat [= parhaat, rasvaisimmat] palat itselleen. -- sianlihaa, pelottavan l:aa, syötiin krvi. 4. maaperästä: rehevä, hedelmällinen, vahva, väkevä, tuottoisa. | L. saviperäinen maa. L. kasvupaikka, jokilaakso. Siemenet kylvetään l:aan multa. Ystävälläni oli viinitarha l:alla vuorenrinteellä vt. Jumala antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan l:uutta vt. — Kuv. Pyrkii, päästä, siirtyä l:ammille laitumille 'parempiin oloihin, ansioihin'. 5. vars. tekn. L. [= puhtaasta kalkkikivestä potettu] kalkki. L. [= runsaasti savea sisältävä] valuhiekka. L. [= runsaasti sementtiä sisältävä] betoni. L. [= palaessaan tahmeaa jätettä muodostava] kivihiili. L. [= rasvainen] lakka, väri. L. seos. 6. kuv. runsas, tuottava, edullinen, hyvä. | L. ateria. Pitkästä aikaa saatiin l. vuosi. Päästä l:ille päiville 'vauraaseen, huolettomaan elämään'. Ei ole korven asukkaalla liian l:at päivät. L. saalis. Vetää l. apaja. L. kassa. L:t tulot. L. palkka. L. [= tuottava, runsastuloinen] virkapaikka. Kalakanta on pyssynyt l:ana 'runsaana'.

lihava^{hko} mod.a. L. vanha herrasmies. L. naishenkilö. Antiikva on jyrävä ja l. kirjasiinlaji. L. maa, savi.

lihavalmistus s.

lihavamultainen a. L. kasvupaikka.

liha^{van}^{lainen} a. lihava. | Lyhytkaulainen, l. ukko. -**läntä** a. lihava. | Matalahko, l. mies. -**puoleinen** a. lihava. | L. rouvas-ihminen, L. hevonen, L. neva, laakso.

liha^{varasto} s. -**vati** s. -**veitsi** s. -**velli** s. kans. lihasta ja perunoista tehty lihakeitto. | -- il-taseksi keitettiin l. lampaanpäistä PAULAH. -**viipale** s.

lihavoit^{ta}^a v. tehdä lihava(mma)ksi, lihot-taa. | Rasvan l:va vaikutus.

lihavoit^{ta}^u v. tulla lihava(mma)ksi, lihoa.

lihavuorⁱ s. kuv. Aitassa oli kokonaisa l:ia. — Suuresta, lihavasta ihmisestä. | Jäntevä Santeri painoi nyt hengästyneen l:en hartioista permantoon NUOLIV.

lihavuusaste s. Eläimet erotetaan l:en ja lihan laadun mukaan eri hintaluokkiin. — Kirj. Kirjasinten l:et.

lihd^{ta}^a v. erottaa lihdalla päästaret loukettuista pellavista t. hampuista, lipsuta. | Liotta, loukuttaa ja l. pellavat. L:tu pellava.

liho^{ja} v. (rinn. lihota) tulla lihava(mma)ksi;) (laihtua. 1. elävästä olennosta: pulskistua, pyöristyä, saada lisäpainoa. | Hyvällä ruoalla l:o. L:o niin, että pitää nappeja siirtää. L. liikaa. Viime kuussa l:in kaksi kiloa. Karja l:o laitumella. Ei hevonen tiellä liho. Sika l:o ohrasuuruksella. Ei maailmalla liho, mutta viisastuu se. — Kuv. Kukkaro, kassa l:o. 2. maaperästä. | Maa l:o lehtikuusien alla ja alkaa kasvaa runsaasti ruohoa.

lihomis^{kyky} s. Teuraseläimelle on tärkeintä hyvä l. -**kykyinen** a. -**taipumus** s.

liho^{ta}⁶⁸ v. tav:mmiin lihoa. | Poika on l:nnut.

Kasvoi harkä Karjalassa, / sonni Suomessa
l:si KAL.

lihotella^{28*} *frekv.v.* < seur.

lihot/taa^{28*} *kaus.v.* -tavasti *adv.* < lihoa, l. vars.
teuras-, kotieläimistä, mutta myös ihmisestä. |
Sian, jouluporsaan l:täminen. Hyvin l:ettu
hanhi, kana. Mies l:taa hevostaan. Kantavaa
lehmää koetetaan l. — Sairaana, lapsen l:tä-
minen. Sokeri, olut on l:täviä. L:tavasti vai-
kuttava ruoka. — *Kuv.* L. itseään toisen työllä
'hyötyä toisen työstä'. L. omaa kukkaroaan
'kerätä rahaa itselleen'. -- lakattaa [maa-
laiset] l:tästä [= syöttämästä, hyödyttä-
mästä] kaupunkilaisia Kianto. 2. Joen tulva-
vesi l:ti maata. Puu l:taa kasvupaikkaansa.

lihottamaton²⁷ *kielt.a.* 1. pass. L. teuraseläin.
2. akt. L. ravinto, ruokavalio.

lihotus²⁴ *teonn.*, vars. *maat.* < lihottaa. | Teu-
raseläimen, vasikan l. Lihotuksella saadaan
lihan ja rasvan määrä nousemaan. -aika s.
-aine s. -eläin s. -hoito s. lääke, hoito, johon
kuuluu runsas, ravitseva ruoka ja täydellinen
lepo. -häkki s. *maat.* Lihotusaikana siipikarjaa
pidetään erityisessä l:issä. -karja s. -kausi s.
-koje s. *maat.* L:keessa seurataan eläimen painon
lisääntymistä, määritetään rehunkulutus
teuraskiloa kohti yms. seikat. -kukko s. syöt-
tökukko. -kuuri s. *ark.* -lammas s. -porsas
s. juotto-, syöttöporsas. -rehu s. L:ksi sopivat
rehut, joiden ravintoaineet helposti muuttu-
vat rasvaksi. -ruokinta s. L:nassa olevat eläimet.
Sikojen l. -sika s. syöttösika. -vasikka s.
juotto-, syöttövasikka.

lihta^{10*} s. koje, jolla loukutetuista pellavista
t. hampaista erotetaan päistäret; *syn.* lipsu. |
Rautaleukainen l. Konevoimalla käypä l. L. on
kevyempi kuin loukku. — *Yhd.* käsil.; hamp-
pu-, pellaval. -pyörä s. lihtauskoneen pyörä,
jonka terät erottavat päistäret kuiduista.

lihtaus²⁴ *teonn.* < lihdata. | Pellavien l. Koneel-
linen l. — *Yhd.* kone-, käsinn. -kone s. Pella-
vien loukutus- ja l.

liiksi *adv.* liian paljon, liian suuressa määrin;
vrt. liian, liika. 1. v:n ohella: liikaa. | Syödä,
juoda l. L. kypsennetty leipä. Kiehuttaa ruo-
kaa l. L. kehitetty negatiivi. Hän on lukenut
paljon, ehkä l:kin. 2. a:n t. adv:n ohella tav:
min liian, liika. | Vähän l. aikaisin. Hän on
hieman l. hienostunut. L. kauas jäit sinä pake-
nijasta HAsunta. Että sellainen oikea elävä
lapsi tuli, se oli ikään kuin l. täyttä totta
sill. — Laatua, astetta tms. ilmaisemaan käy-
tetyt s:n ohella. | [Runoilija] oli l. aikansa
lapsi. N. oli l. virkamies vastustamaan esimies-
tään. Hattu on l. takaraivolla. 3. s:n partit:n
ohella: liikaa. | Onko sinulla l. työtä? Äidillä
on pojastaan huolta aivan l.

liiallinen²³ a. -sesti *adv.* -suus²⁶ *omin.* normaalia,
kohtuullista, tarpeen vaatimaa runsaampi, suu-
rempi, voimakkaampi, liian runsas, suuri, voi-
makas tms., liikanainen, liika. | Pelto on l:sen
veden vaivaama. L:sella ajolla rasitettu he-
vonen. Ruokaa ei saa maustaa l:sesti. L. työ-
taakka, rasitus, L. hikkoleminen. Iho suojelee
ruumista l:selta kylmyydeltä ja kuumuudelta.
Talo ei ole l:sella väljyydellä pilattu. Alku-

soinnun l. käyttö. L:sesti koristeltu kahvi-
pöytä. Tai oli se niin kuin kypälän heristys
ja hienoinen murahdus l:selle [= liian roh-
kealle] lähentelijälle sill. — *Erik.* a. kohtuu-
ton, yletön, liian pitkälle menevä. | Tällaista
vaatimusta on pidettävä l:sena. Hyve on keski-
tie kahden l:suuden välillä. Varoa, välttää l:-
suuksia. Mennä l:suuksiin. b. tav:mmin liika
(I.3). | Käännöksestä on karsittu l:set muu-
kalaisuudet. Heitä nuo l:set lavertelut! c. liioi-
teltu. | Puheet seudun köyhyydestä eivät ole
l:sia. L. kohteliaisuus. Suomen kansanrunous
suosii l:suusia 'liioittelua, hyperbolaa'.

liialti *adv.* tav:mmin liiksi, liikaa.

liian *adv.* a:n ja adv:n ohessa ilmaisemassa
ominaisuuden haitallisen t. tarpeettoman suur-
ta määrää: enemmän kuin tarpeeksi, enem-
män kuin on asianmukaista, soveliasta, kohtu-
uullista, siedettävää, toivottavaa tms., haital-
lisen, epäedullisen, kohtuuttoman. | L. pienet
kengät. L. ankarat ehdot. Olet l. nuori ym-
märtääksesi tämän. L. kova pätkinä purta-
vaksi. Asia on aivan l. vakava voidaksemme
laskea siitä leikkiä. L. alttiina auringolle. L.
monta kertaa. Tapauksen kertominen veisi
l. pitkälle. Mennä jssak suhteessa l. pitkälle.
Älä pyöritä l. nopeasti! Älä jännitä jouta l.
kireälle! L. paljon. L. usein, myöhään, kau-
kana. — *Harv.* laatua, astetta tms. ilmaise-
maan käytetyn s:n ohessa. | -- te olitte sil-
loin l. lapsi ymmärtääksenne talvio. — *liian-
kin.* Tämä on riittävän, ehkä l:kin suuri. Hän
on suvaitsevainen, ehkä l:kin suvaitsevainen.
Tämä on l:kin totta. Muistan tämän l:kin
hyvin.

liiaten/kin *adv.* (kielt. yhteyksissä tav. -kaan)
varsinkin, etenkin, eritoten, nimenomaan. |
L. itäsuomalaisille on d:n ääntäminen vaikeaa.
Kertoi Kalevalan urhoista, l. Väinämöisestä.
L. sen jälkeen, kun rahani ovat loppuneet, mi-
nun on mahdollon auttaa sinua. Hiihätä hike-
hen miestä, / Lemminkäistä l:ki! KAL. Sella-
ista on ihmispoloisen elämänjuoksu, Iso-
Aatin l. karhum. Matkanteko kävi hankalaksi,
l. kun sää muuttui sateiseksi. -- mielipidettä
vastaan ei ole mitään muistuttamista, l. koska
-- L.KETTUNEN.

lii[dell]^{28*} *frekv.v.* < liittää. | Haukka, pääsky-
nen l:telee ilmassa. Kaupungin yläpuolella l:-
televät lentokoneet. Sumu l:telee tuulen mu-
kana pitkin veden pintaa. — L. lattialla tans-
sin pyörteissä. — Luistelijat l:televät jäällä.
— *Kuv.* Hänen katseensa l:telee pitkin kenttää.
Ajatukset l:televät sinne tänne. Puhuja l:tee
runouden maailmoissa.

lii[din]^{28*} *väl.* (< liittää) liitoväline. | Liito-orava
levittää etu- ja takaraajojen välisen lenton-
nahan leijamaiseksi l:timeksi. Pähkylä, jonka
reunassa on kalvomainen l.

liidokki^{28*} s. moottoriton lennokka.

liidun/pala(nen) s. -pätkä s. -valk/ea, -valk/oi-
nen a. L. katto. Maalata l:eaiksi. L:oiseksi puu-
teroidut kasvat. Kasvat valahtivat l:oisiksi.

1. **liiduta**^{28*} v. sivellä liitua jhk, tehdä liitui-
seksi. | Pojat liitusivat kartakepin. L:ut [=
liitumaalilla sivellyt] ikkunat. Opettaja lii-

tusi [= tahri liidulla] kätensä kirjoittaessaan tauluun. Tiet olivat valkoiset kuin l:ut. — *Kirj.* L:tu paperi, tav:mmiin liitupaperi. — *Kuv.* Tyttö on liidunut [= puuteroinut] kasvonsa valkoisiksi.

2. **liiduta**^{30*} v. *murt.* lie(t)suta. | Tyttö liituaa alituisen ympäri kylää.

liidantä^{19*} *teonn. harv.* (< liittää) liito.

liidätellä^{25*} *frekv.v.* < seur. | Pojat l:televät tyttöjään karusellissa. — *Intr.* -- saan joskus toivon siivillä / lähemmäs l. vkv.

liidättää^{26*} *kaus.v.* (< liittää) lennättää; kiidättää. | Tuuli l:ää lunta pitkin peltoja. — Tyttö l:i [haki kiireesti] jauhovakan aitasta. — *Intr.* Miehet l:ivät [= kiiruhtivat, ajaa karauttavat] hevosilla kaupunkiin.

liiemma = liiemmä.

liemmin *adv.* kielt. yhteyksissä: liioin, juuri, sanottavasti. | Asian tähän puoleen ei ole l. kiinnitetty huomiota. — *Harv.* L. [= enemmän] ei äiti toinen / lasta laulattellut *LEINO*.

liemmäksi *adv.* (*rinn.* liemmaksi) = seur. | Lunta on tullut jo l:kin. Köyhien oloista ei ole l. huolehdittu. -- se, mitä meillä on l., on annettu meille Jumalan armosta *AK.*

liemmälti, -jä *adv.* (*rinn.* liemmälti, -a) liikaa, liian paljon; kielt. yhteyksissä: liemmin, sanottavasti. | Kaupungissa on ruokatavaroita l:ikin. Kirjan puutteisiin emme halua l:i pyssähtyä. [Alina] alkoi kehua Katriä l:i Viljammin mielestä *NUOLIV.* Silloin tällöin, kun oli olutta tai viinaa l:ä maistanut *AHO.*

liijetä^{31*} v., 3. *pers.* riittää, olla liikaa, jäädä yli oman tarpeen, käytön. | Viljaa l:keni talosta myytäväksikin. Peltoon ei l:ennyt lantaa. Eikö teiltä l:kene mitään köyhäin jouluksi? Nyt ei minulta l:kene aikaa. Rahani eivät l:kene huvituksiin. Mattilassa l:kene voi-nokare työmiehillekin. Tavaraa on l:kenemään asti. Älyä kuinka l:ennyt lie äijält' itseltään / jaella lapsijoukolleen **MANN.* — *liikenevä* käytettävänä oleva, vapaa, liika-, jouto-. | L:kenevät rahat, varat. On säästettävä jokainen l:kenevä penni. Uhrata l:kenevä aika hyviin harrastuksiin.

liiga¹⁰ s. liitto, yhdistys; kopla, joukkue. | Historiassa nimitetään l:ksi monia valtioiden välisiä tai saman aatesuunnan kannattajien muodostamia liittoja. V. 1609 katoliset muodostivat pyhän l:n. Katolinen l. Paavi, Espanjan kuningas ja Venetsia tekivät l:n karkotukseen ranskalaiset Italiasta. — Salakuljettajien l. — *Urh.* vars. Englannissa: jalkapallo- (t. kriketti)joukkueet, jotka sarjoina ottelevat keskenään mestaruudestr | Englannin l:n I divisioona 'ylin sarja'. — *Yhd.* sotilasl.; varas-l.; jalkapallol. -joukkue s. *urh.* -ottelu s. *urh.*

liihotella^{22*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* (< seur.) kevyestä, äänettömästä, tavallisimmin ilmas-
sa, ilmapinnan mukana tapahtuvasta liik-
keestä: lennellä, liidellä. | Linnut l:televat taivaan sinessä. Perhonen l:telee kukasta kukaan. Pilvet l:televat taivaalla. Enkelien l:telu. — L. tanssissa. Primaballerina l:telee siroisti näyttämölle. — *Kuv.* Ajatukset l:televat. [Santeri] Ivalo hylkää -- kaiken il-

massa l:televän kuvittelun ja mystiikan *TARK.* Ja minun ylläni l:telee Bathseban kuva *KILPI.*
liihotta^{2*} v. tav:mmiin ed. | Parvi lintuja l:a ilmassa. Lentää l. — L. tanssin pyörteissä. — *Kuv.* Mielikuvani l:vat omia teitään.

liika^{10*}; liiaksi, liian, liikaa, liioin ks. erikseen.

I. a. 1. määrältään, kooltaan, vaikutukseltaan t. muulta olennaiselta ominaisuudeltaan normaalia, kohtuullista runsaampi, suurempi, voimakkaampi, kohtuuden rajat ylittävä, liiallinen. | Väentää l. vesi pyykkivaatteista. Keitto on pilattu l:alla suolalla. L:alla työllä rasitettu. Nuoruuden l. tarmo. L:an intosi tasia et onnistu yrityksessäsi. Kahden markan voittoa kiloita ei voi pitää l:kana. Veikon juopottelu tuntuu jo aivan l:alta 'kohtuuttomalta'. Köyhyys tuo toran talohon, riidan l. rikkauskin sl. — Kielt. yhteyksissä. | Ei ole enää l:koja [= kovin pitkiä] aikoja junan lähtöön. Erämaassa eivät l:at ihmiset häiritse 'on harvoja häiritsemässä'. Ei ole l:alla kau-neudella pilattu 'ei ole varsin kaunis'. — *Harv.* predikaativina. | Sun ostan, jos l. [= liian suuri] ei hintas lie *LEINO*. — *Komp.* Yrittää jtk l:emmän kerran 'kerta liikaa'; liian, turhan monta kertaa'. Nyt sinä Sakariäs taas olet ottanut l:emmän naukun [= naukun liikaa] *KIANTO*. — *liikoja* (s:sesti) tav. adv:n tavoin. | Toivoa, kuvitella, puhua, lausua, vaatia l:koja 'liikaa, liian paljon'. Häneen ei ole l:koja luottamista. L:koja hätäilemättä. Ei kuulu mitään l:koja 'liian kummia, erityistä'. Panna l:koja 'omiaan'. — *Kansanr.* luonnoton, epä-tavallinen. | -- sinne mä, kana, katosin, / lintu, kuolin l:an surman *KAL.* Tuutunen paloi tuleessa, / lapsen tappoi l. tauti *KANT.* 2. ylimääräinen, liikenevä, joutilas. | L:an viljan myyntimaldollisuudet. Pankki sijoittaa l:at rahansa tuotantolaitoksiin. Säästää jokainen markka. -- piti vierahan varoja, / l:koja li-hamuruja *KAL.* 3. haitallinen, häiritsevä, turha, tarpeeton, asiaankuulumaton. | Teimme aivan l:an mutkan. Huoneessa ei ole yhtään l:kaa huonekalua. Pojat heittivät l:at vaat-teet yltänsä. Vaatekappaleesta leikataan l:at reunat pois. L. väki ulos! -- Vile katsahti minuun juuri kuin olisin ollut l. [= asiaan-kuulumaton, syrjäinen] heidän puhettaan kuuntelemaan *KAUPPISH.*

II. adv. a:n ja adv:n ohessa: liian. | L. ras-vaista ruokaa. L. kova päähkinä purtavaksi. Tulee l. kalliiksi. L. suuri annos. L. myöhään, aikaisin. L. paljon, vähän. Älä mene l. li-kelle!

III. s. 1. se mikä jssak t. jklla on liikaa, turhaan, tarpeettomasti, yli (oman) tarpeen. | L. leikataan, sahataan, lohkaistaan reunasta, päästä pois. L. katkaistaan hoitimilla. Anna l. minulle! Heitä l. menemään! -- kaikki nuo panivat lahjansa l:astaan, mutta tämä [köyhä leski] pani puutteestaan ur. 2. *kans.* kasvannainen, kuhmu, pahka, pahkura. | Kä-teen on kasvanut kova l. L. oli ihon värinen kuhlu, joka liikkui nahan alla silmälaudoissa tai muuallakin ihossa *PAULAH*. — *Yhd.* luul.; puunl. 3. *kans. myt.* ylikuonnollisesta. | Nyt

on l:an liikeaika / ja pahan pakenoika **KAL.** -- eivät mitkään l:at eivätkä näkymättömät uskaltaneet tulla lähimaille **PAULAH.** Eihän se mikään laillinen laiva ole — l. se on ja kyöpeli **TALVIO.**

liikaa *adv.* l. v:n määräyksenä: liian paljon, liian suuressa määrin, liian kovasti, liiaksi. | Maa kastuu l. Leipä ei saa paistua l. Työskennellä, harjoitella, hosua, juoda, nukkua, lihoa l. Toisten mielestä hän on rikastunut l:kin. Olen odottanut jo l:kin 'liiankin kauan'. 2. s:n t. s:sesti käytetyn sanan (partiti:n) ohella määrästä: liian paljon, yli määrän. | Koulussa on l. oppilaita. Osanottajia oli l:kin. Onko sinulla l. työtä? Sain l. (rahaa) takaisin. — Tässä on kymmenen markkaa l. Otti lasillisen l. Kahdessakin on puolet, puoli l. Metri l. Paljon l. — Liika on aina l. On l. [= liioiteltua] sanaa, että --. Tämä on jo sentään l. [= tämä menee liian pitkälle, tätä ei voi sietää!] Poika tunsi olevansa huoneessa l., mutta ei älynnyt lähteä pois.

liika-aine s. Metallinvalussa muotin raoista purunut l. Kemiallisen yhdisteen l:aineet 'lisä-, sivuaineet'. --**annostus** s. Lääkkeen l. --**anto** s. Setelien l. --**asutus** s. Useissa Euroopan maissa on l:ta. Huoneiden l. --**eritys** s. lääkk. Mahahapon, kilpirauhasen l. --**hakkuu** s. metsät. L:lla pilattu metsä. --**happoinen** a. lääkk. --suus *omin.* Mahan l:suus on ilmaus mahalaukun toiminnan ärtymisestä.

liikah[della] *frekv.v.* -telu^{teonn.} < liikataa. | Majja l:telee levottomana tuolillaan. Uutimet l:televat avoimissa ikkunassa. Västäräkin pyrstö l:telee edestakaisin. Maankuoren l:telut. — Tunteet l:televat sydämessä. Ajatukset l:televat.

liikahdut- = liikaut-.

liikaherkkä a., vars. *psyk. lääkk.* -yys *omin.* Sielullisesti l. Heikkohermoisuudesta johtuva l:yys 'idiosynkrasia'. Suvussa piilevä l:yys. L:yydestä johtuvat [= allergiset] sairaudet. Jodimyrkytys aiheutuu synnynnäisestä l:yydestä.

liika[hienostus] s. L:hienostusta hipova muodonmestaruus. --**hikoilu** s. lääkk. L. voi. esiintyä useiden tautien oireena.

liikah[taa] *mom.v.* -dus^{teonn.} < liikkua. | L. levottomasti. Kuvaa otettaessa ei saa l. Seisoa, istua l:tamatta. Jussi ei l:tanutkaan paikaltaan. Vain vaivoin saimme auton l:tamaan. Lihasten, sormien l:dus. Kompassin neulan l:dus. Veden sileä pinta ei l:tanutkaan 'värähtänytkään'. Suu l:ti [= vetäytyi] hymyyn. Kun hän l:ti lehdessä / tahi astahti aholla **KAL.** — *Kuv.* tunteesta, mielialoista: alahattaa, värähtää, sykähtää. | Mieli l:taa. Tunteen l:dus. Rinnassa l:taa lämpöisesti. Mikä saisi sinun sydämesi l:tamaan? — Isän vanha veri l:ti 'isä suuttui, kuohahti, innostui'.

liikahtamat[on] *kielt.a.* -tomuus^{omin.} Maata, istua l:onna. Uutimet riippuvat l:tomina ikkunassa. Veden kalvo on aivan l. Kylmenevän ruumiin l:tomuus. — *Kuv.* L. murhemieli. Oli l:toman äänetöntä. L. vanhoillisuus.

liikahut- = liikaut-.

liika[höyry] s. -ilma s. -jännitys s. Jousen, nivelen l. L:ksestä johtuva unettomuus. Aivojen l. -**kansoitus** s. L:ksestä johtuva työtömyys. --**karvaisuus** s. lääkk. epätavallisen runsas karvankasvu. --**kasvu** s. Väestön, asukasluvun l. — Vars. *lääkk.* hypertrofia. | Lihaksen, kudoksen, nielurisoiden, pääkopan l. --**kosteus** s. Ilman, pellon l. --**knivuuus** s. --**kulttuuri** s. = liikasivistys. --**kulutus** s. Metsien l. --**kuoritus** s. Koneen, akselin l. --**kuumennus** s. --**kuumuus** s. --**kypsä** a. -yys *omin.* L:ät marjat. Jyvän l:yys. — *Kuv.* L. taide. --**liha** s. L. [= liikalihavuus] on varsalle haitaksi. — *Lääkk.* Haavaan saattaa kasvaa punertavaa l:aa, jyväsikudosta, joka pursuaa yli reunojen. --**lihava** a. -uus *omin.* L. nainen, lapsi. Ruumiillisen työn tekijöiden joukossa on harvoin l:ia. L:uus on ylensyömisensä seurauksena tai se on perinnöllistä. --**lihomeinen** s. --**luu** s. lääkk. Voittuneen nivelen sisäpuolella on l:ta. --**lämipö** s. L:mön poistaminen moottorista. --**maa** s. Ojankaivusta jäänyt l. hajotetaan pellolle. Aatelisten l. oli luovutettava talonpojille. — *Maanm.* isossajaossa valtiolle erotettu osa kylän tiluksista. --**maito** s. --**maku** s. L:n palauttaminen. --**määrä** s. Ilman kosteuden l.

liikanal[nen] *a.* -sesti *adv.* -suus^{omin.} liiallinen, liika. | L. väestö. L. lihavuus. Runon pahin vika on sen l. pituus. Kansanelämän l. ihannoiti. L. lukeminen väsyttää silmiä. L:sta rahan liikkeelle laskemista sanotaan inflaatioksi. — Ryhtyä l:siin [= turhiin, tarpeettomiin] varotoimenpiteisiin. — Sinulla on l:set [= kohtuuttomat] vaatimukset. Katsoa l:sesti omaa etuaan. Mennä l:suuteen 'liialisuuteen'.

liika[nimi] s. = lisänimi. | Useilla historian henkilöillä on jokin l., esim. Suuri, Pyhä, Väkevä, Valloittaja, Ladonlukko. Pitäjän lukkari sai l:nimen Holottaja. Oppilaiden opettajille antamat l:nimet. Roomalaisen miehen nimeen kuului etu- ja sukunimen lisäksi suvun haaran nimi sekä joskus myös l. — *Kans.* sukunimi. | Hänen [= Herrojen-Eevan] oikea l: nimensä on Helander **KIVI.** --**paine** s. --**paino** s. Lähetyksessä on l:a 50 g. --**painoinen** a. L. postilähetyks. --**ponnistus** s. L:ksen ja nälän aiheuttama väsymys. --**pyynti** s. Järven kalakanta on pienentynyt l:nin vuoksi. --**pääoma** s. --**rasittunut** a. -eisuus *omin.* Virkistyspaikka l:elle ja väsyneille. Hermotuneisuus ja l:ei-suus. --**rasitus** s. Koneen, moottorin, rakenteen l. Metsän l. Koiran l. — Vars. *lääkk. psyk.* Hermoston l. Henkinen l. L:sta aiheuttava työ, sairastua, kuolla l:kseen. --**rasva** s. --**rasvaisuus** s. Ihon, hiusten l. --**ravitseminen** s. Tuberkuloosin hoidossa pyritään l:kseen, jotta potilas saataisiin lihomaan. --**runsas** s. Veren, valkosolujen l. Rahan, kassavarojen, tuotannon l. --**ruokinta** s. Kotieläinten l. --**san[a]** s. liikanainen, tarpeeton sana; liian voimakas sana. | Puheenvuoron käyttäjä innostui l:oihin. --**sanaisuus** s. tyyliopissa: pleonasmii. --**sivistynyt** a. Sellaisissa l:ieissä maissa kuin --. --**sivistys** s. Turmeltunut l. L:ksen veltostama kansa. --**syönti** s. ylensyöminen.

liikata^{35*} v. ontua, nilkuttaa. | Poika loukkasi polvensa ja lähti l:kaamaan kotiin päin. Kolmella jalalla l:kaava hevonen. L. toista jalakaansa.

liikatarjonta s. Puutavaran, tuotteiden l. -toiminta s., vars. lääkt. Rauhasen l. -tunteellinen a. -sesti adv. -suus omin. sentimentaalinen, tunteileva, herkkätunteinen, hentomielinen. | Kesäillan hämärässä rakastavaiset tulivat l:siksi. Paimenrunouden l:suus. Sairaallinen l:suus. -**tuntoisuus** s. lääkt. tuntoaistin liikaherkkyys. -**tuotan/to** s. Tavarat l:nosta puhutaan silloin, kun ei ole tuotantoa vastaavaa tavarantarvetta. Eräillä henkisen työn aloilla on työvoiman l:toa. -**usko** s. vrt. taikausko. | L:lla ymmärretään uskomuksia, jotka eivät kuulu vallitsevaan uskontoon ja joihin ei yleisesti luoteta.

liikaut/ella^{36*} frekv.v. < seur. | L. jalkojaan. Tuuli l:telee verhoja.

liikaut/taa^{37*} kaus.v. -us⁶⁴ teonn. (rinn. liikah(d)uttaa) < liikahtaa. | En voi l:taakaan jalakaani. Hevonen l:ti korviaan. Kalalokki lentää pitkät matkat siliipään l:tamatta. Ei päättään kääntänyt, ei siliipäänsä l:tanut.

liikavakuutus s. L. syntyy, kun esine vakuutetaan todellista arvoaan suuremmasta määrästä. -**valotus** s. valok. -**varasto** s. L. myydään alennuksella. -**varjat** s. mon. Pankki harkitsee l:ojensa sijoittamista. -**var/vas** s. sopimattomien jalkineiden puristuksesta aiheutunut orvaskeden kasvannainen varpaissa t. jalkapohjassa. | L:paan hoito, poistaminen. Arat, kipeät l:paat. — Kuv. leik. Astua jkn l:paalle 'loukata, suututtaa, ärsyttää jkta'. -**veloitus** s. -**verisyys** s. lääkt. ruumiin verimäärän liikarunsaus. -**verotus** s. -**ve/si** s. L:den johtaminen metsämaalta, tiluksilta. Voimalaitoksen yläpuolella on järvi, johon l. kootaan säästöön. Vääntää l. pyykkivaatteista. -**vetisyys** s. -**voima** s. Nuorison l. purkautuu leikeissä, kisoissa ja kilpailuissa. -**väestö** s. Suurvaltojen suunnitelmat l:nsä sijoittamiseksi. Kaupungeissa on l:ä, mutta maaseudulla työvoiman puutetta. -**väki** s. Suurperheet läheittivät l:ensä uudisasukkaiksi erämaihin. L. ajettiin ulos. -**väsymys** s. -**ärtyisyys** s. Hermoston, ihon l.

liike^{76*} s. I. paikan, aseman t. asennon muuttaminen t. muutos;)(paikallaanolo, liikkumattomuus, lepo. 1. jatkuvaksi tapahtumiseksi ajateltuna: liikkuminen, liikunta, liikkeessä olo; koneista joskus: käynti. | L. on pisteen tai kappaleen aseman muuttumista jonkin järjestelmän suhteen. Tasainen, muuttuva, kiihtyvä, hidastuva, nykivä, epätasainen l. Suoraviivainen, jaksollinen l. Pyörivä, huojuva l. Männän, heilurin edestakainen l. Myllynsiipien, koneen rattaiden, potkurin l. Auringon radallaan suorittama l. Virtaavan veden l. Pyörät saavat l:keensä akselista. L. pysähty, lakkaa. Kirveen l. pysähteli ehtimiseen KAUPPISH. — Erik. a. elollisista olennoista; us. liikehdintä; hyörinä, puuha, touhu. | Talosta ei näkynyt minkäänlaista l:että. Juhlapaikalla oli vilkasta l:että. Väkijoukossa syntyi l:että. L:että ja touhua kuin muurahaispesässä. —

Sot. Tulen ja l:keen vuorovaikutus. b. paikallissijojen käyttöä; vars. ulkopaikallissijoissa tav. adv:n tavoin. | Olla l:keessä 'liikkua'. L:keessä oleva kappale. Koko rattaisto on pyörivässä l:keessä. Vilkas, aina l:keessä oleva eläin. Hänen kielenensä on l:keessä [= käy] yhtä päätä. Koko itärintama oli l:keessä 'liikehti'. Pitää kehtoa hiljaisessa l:keessä. Panna heiluri l:keeseen 'liikkumaan'. Tapahtuma pani mielikuvituksen vilkkaaseen l:keeseen 'toimintaan'. — L:keessä [= markkinoilla, yleisön käytössä keskuspankin ulkopuolella] oleva setelistö. Laskea uudet postimerkit, uusi tuote l:keeseen 'markkinoille, kauppaan'. — Olla l:keellä 'liikkumassa, kulkemassa, kulussa'. Talossa ollaan varhain l:keellä 'jalkeilla, töissä'. Kadulla ei näkynyt ketään l:keellä. Potilas jaksaa jo olla hiukan l:keelläkin 'jalkeilla'. Mattilasta oltiin l:keellä kahdella hevosella. Koko kaupunki oli l:keellä 'ulkona kävelemässä, jtk katselemassa'. Oli l:keellä [= liikkuu, kierteli, kerrottiin] erilaisia huhuja, juttuja. Kulkutauteja on tänä syksynä ollut l:keellä tavallista vähemmän. Lähteä l:keelle 'kulkemaan, liikkumaan'. Autoa ei saatu millään l:keelle. Moottori on pantu l:keelle 'käyntiin'. L:keelle paneva voima. Panna arpa-kapula l:keelle 'kiertämään'. Viina saattoi miesten veret l:keelle. — L:keellä [= liikkeessä] oleva setelistö. Laskea uusi tuote l:keelle 'liikkeeseen'. — Kuv. Panna l:keelle [= ottaa käytäntöön, avukseen] koko taitonsa, kaikki voimansa. Tyttö pani l:keelle koko viehätysvoimansa. Kalevala antoi l:keelle panevan syyksen suomenkielisel kirjallisuudelle. Pani päämäärään päästäkseen l:keelle taivaat ja maat. c. yhd. ks. myös I.3. | Aalto-, edestakais-, heiluri-, keskeis-, pitkittäis-, poikittais-, putoamis-, putous-, pyörimis-, rotaatio-, värähdysl.

2. rajalliseksi, yksityiseksi tapahtumaksi ajateltuna: (yksityinen) liiketapahtuma, liikkumisen yksityinen vaihe, liikunta. | Tanssijattaren, painijan l:keet. Lihavan ihmisen kankeat l:keet. Kävelemään opettelevan lapsen epävarmat l:keet. Sokean hapanovat l:keet. Asetta ladattaessa suoritettavat l:keet. Kauriin sulavat l:keet. Kauniit, notkeat, rajut, reippaat l:keet. Rivakka, nopea, liukas, kömpelö l:keissä. Työskennellä ripein l:kein. — Jalan, käden, sormien, pään, vartalon l:keet. Tehdä l:keitä käsillään. Teki l:keen lähteäkseen. Tempaisi nopealla l:keellä hatun päästään. Nosti siron l:kein käteensä tervehdyksen. Lihasten l:keet. Rintakehän l:keet hengitettäessä. Mahalaukun l:keet. Koneen rattaiden l:keet. — Erik. a. voim. kaksi- t. useampi vaiheinen liikehdintä t. -sarja. | L. suoritetaan vaiheittain. Telineillä suoritettavat l:keet. Vakea, helppo l. Pakollinen, vapaa, valinnainen l. — Yhd. voimistelul.; nojapuu-, permanto-, rekki-, rengas-, sauva-, teline-, vapaa. b. sot. us. manööveri. | Armeijan, pataljoonan l:keet. Laivaston, aluksen l:keet. Pitää silmällä vihollisen l:keitä. — Yhd. (ks. myös I.3) sota-, taistelul.; rynnäkkö-, saarto-, tiedustelul.

c. kuv. Sielun, mielen, tunteen, älyn l:keet. Si-säiset, sielulliset l:keet. — *Yhd.* mielen-, sielunl.

3. *yhd.* Hakkaus-, heilahdus-, heitto-, hengitys-, hieroma-, hiihto-, hyppy-, hyökkäys-, kierto-, kirjoitus-, kohonta-, kävely-, käynti-, kääntö-, lataus-, lento-, luistelu-, melonta-, naatio-, peräytymis-, pyöritys-, soutu-, tanssi-, tasapaino-, työntö-, uinti-, verryttely-, veto-, väistöl.; jalka-, käsi-, lantio-, lihas-, ranne-, vatsal.; jalan-, kielen-, käden-, pään-, sormen-, suunl.; refleksil.

II. tav:mmin (ja par.) liikenne. | Satamassa on kesäisin vilkas l. Sodan takia on kansainvälinen l. pysähtynyt.

III. 1. kauppa, liiketoiminta. | Harjoittaa l:että. Pankin, vakuutusyhtiön viimevuotinen l. — *Yhd.* (ks. myös III.3) lainaus-, postisiirto-, pörssi-, talletus-, vekseli. 2. kauppa (liike), likeyritys, myymälä. | Pääkadun varrella sijaitseva l. Iso, hyvin varustettu l. Sähköalan l:keet. L:keen omistaja, hoitaja. L. on muuttanut. L:keiden aukioloaika. L. menestyy hyvin. Laajentaa l:että. Lopettaa l. — *Yhd.* (ks. myös III.3) hattu-, hedelmä-, kehys-, kello-, kone-, käsine-, leikkele-, muoti-, piano-, puku-, radio-, soitin-, sähköl.; käherrys-, pesu-, silitys-, valokuvausl.; urheilul.; pikku-, suurl.; erikois-, haara-, jäsen-, keskus-, pää-, sisar-, sivu-, tytärl. 3. *yhd.* 1. ja 2. kohtaan liittyen. | Elinkeino-, kauppal.; agentuuri-, huolinta-, kuljetus-, kustannus-, maalaus-, ompelu-, rahtaus-, rakennus-, tuonti-, vaatetus-, vakuutus-, vienti-, välitys-; alkoholi-, huonekalu-, jalkine-, kahvi-, käsityö-, postimerkki-, puutavara-, raha-, siemen-, siirtomaatavara-, turkis-, viljal.; hotelli-, kahvila-, kirjapaino-, meijeri-, pankki-, ravintola.; osuus-, yksityisl.; tukku-, vähittäisl.

IV. jnk aatteen t. pyrkimyksen ajaminen, aatesuunta, -virtaus. | Suomalaisuuden l. Työväen l. Henkinen, kansallinen, uskonnollinen, valtiollinen, poliittinen l. Kommunistinen, sosialidemokraattinen l. Evankelinen, metodistinen, pietistinen, vapaakirkollinen l. Vallankumouksellinen, saksalaisvastainen, turaanilainen l. Lapuan l:keen miehet. — *Yhd.* helluntai-, herännäis-, herätys-, hurmos-, lahkolais-, lestadiolaisl.; itsenäisyys-, jumalattomuus-, kansallisuus-, suomalaisuusl.; kapina-, kumous-, lakko-, palkkal.; jääkäri-, kansanopisto-, naisasia-, nuorisoseura-, partio-, raittius-, sivistys-, uudistus-, vapausl.; kansan-, nuorison-, työväenl.

liike- alkuisista yhd:oista useimmat liittyvät liike-sanan III merk-ryhmään.

liike/aika s. 1. Keskellä päivää on kaupungin vilkkain l. 'liikenteen aika'. Nyt on liian l. [= liikkuma-aika] / ja pahan pakenoaika KAL. 2. liikkeen aukioloaika. | L. on klo 9—17, lauantaisin 9—16. -aistimus s. *fysiol.* oman ruumiinliikkeen synnyttämä aistimus. -akseli s. akseli, jonka ympäri liike tapahtuu. | Pyörivässä liikkeessä oleva kappale pyrkii etääntymään l:sta. -ala s. Työskennellä l:lla. -apulainen s. kauppalikkeessä (*lak.* myös konttori- t. varasto-likkeessä) toisen palveluksessa työskentelevä

henkilö, kauppa-apulainen; us. erik. myymälä-apulainen, myyjä.

liikeapulais/iltakoulu s. Iltakoulu, jossa annetaan opetusta toimessa oleville liikeapulaisille. -iltakurssit s. mon. vrt. ed. -järjestö s. Sosialistinen kansainvälinen l. -koulu s. liikeapulaisia valmistava kaksivuotinen iltakoulu. -kunta s. Maamme l. -laki s. liikeapulaisten työoloja järjestävä laki. -liitto s. -luokka s. Maamme l:an kuuluu useita kymmeniä tuhansia työntekijöitä. — Turun kaupungin kauppakoulun l. -väki s. -yhdistys s.

liike/arvo s. liik. vars. maan t. maatilan kauppa-arvo. -asema s. Rakennuksella on edullinen l. — Kappaleen lepo- ja l. -asia s. Järjestää l:oitaa. Toimittaa, hoitaa l:oitaa. Sekaantua hämäreperäisiin l:oihin. --elämä s. Kauppa- ja l. Kaupungin l. on huomattavasti elpynyt. --energia s. *fys.* kappaleen kyky liikkeensä johdosta tehdä työtä, kineettinen energia, elävä voima, liiketarmo. -haarja s. Eri l:ojansa varten yhtymä on perustanut erikoismyymälöitä. Kauppapankin vakinaiset l:at. -harjoittelu s. harjoittelu (kauppa)liikkeessä. | Todistus kolmen kuukauden l:sta.

liikeh/dellä²⁸⁶ *frekv. v. harv.* -tely² *teonn.* < liikehtiä. | Kuin elohopea hän tuvan lattialla l:telä KARHUN.

liike/hermo s. anat. keskipakoinen hermo, joka välittää käskyjä keskushermostosta tahdonalaisiin lihaksiin, motorinen, liikuntahermo; vrt. tuntohermo. | Kasvojen, silmän l. -hommja s. *puhek.* us. mon. Ansaita rahaa hämäreperäisillä l:illa.

liikehtimis kyky s. -tapa s.

liikeh/tiä^{17*} v. -dintä^{15*} *teonn.* liikkua. 1. elävistä olennoista. a. tehdä liikkeitä, muuttaa jatkuvasti t. toistuvasti paikkaa t. asentoa; vars. ihmisestä us.: käydä, astua. | Lapsi l:tiä kätkeyssä. L. [= siirrellä] jalkojaan, kävellä edestakaisin tms.] hermostuneena. Yleisö rupesi rauhottomasti l:timään tuoleillaan. Ukko alkoi l. lähteäkseen pois. Hevonen l:ti [= tempoo, kuopii tms.] levottomana. — Askareissaan l:tiävä emäntä. Näyttelijän vapaa, luonteva l:timinen. Tanssijattaren siro l:dintä. Notkeasti ja varmasti l:tiävä urheilija. b. olla liikkeessä, siirtyä paikasta paikkaan, samoilla. | Kerjäläislaumat l:tiivät pitkin maata. Rosvojoukkio l:tiä tihutöissään. Vihollisjoukkoja l:tiä rajan lähellä. Rintaman takana on vilkasta l:timistä. Sotalaivojen l:timiset. — Kalat l:tiävät rantavesissä. Kasvit l:tiävät [= vaeltavat, siirtyvät] uusille kasvupaikoille. c. us. kuv. etujaan, jtk aatetta tms. ajavista, tiettyyn päämäärään pyrkivistä joukoista: esiintyä uhkaavasti, levottomasti, mieltänsä osoittaen. | Palkkojen vuoksi on syntynyt l:timistä työväestössä. Yhteiskunnanvastaiset l:timiset. Tyytymättömät kansanainekset rupeavat l:timään. Aseellinen l:timinen. 2. esineistä, asioista. a. Vesimassat l:tiävät tuulen mukana. Jäätikön l:dintä. Maa l:tiä sulaessaan. — liikehtivä (a) vars. taiteesta: liikkuva, eloisaa, vilkas. | L:tiävä sävelkulkua. L:tiävä sommittelu. Kalevalan kuvaamistapa on l:tiävä ja väreile-

vää, b. Hitaasti l:tiävät ajatukset. Sielun l:timiset. Mitä mielessäsi l:tti?

liikehuolet s. mon. -huone s. 1. tav. vanh. kauppalike, -huone, toiminimi. | Perustaa 1. L:ella on haarallikeitä monessa maassa. 2. Siisti ja valoisa 1. vuokrattavana. -huoneisto s. Liike- ja asuinhuoneistot. -ihminen s. Kylmästi harkitseva, selväjärkinen 1. -ilmiö s. L:itä tutkiva mekaniikan osa on kinetiikka. Kasvien l:t. -ilmoituks s. Sanomalehtien l:kset. -jakso s. voim. useita tahteja t. osia käsittävä liikkeen jakso. -juuri s. anat. vrt. liikehermo. | Selkädinhermo alkaa kahdella juurella, joista etumainen on 1., takimmainen tuntojuuri. -järjestelmä s. 1. Kapitalistinen, yksityistaloudellinen 1. 2. Puhekieli on 1., joka ääntä tuottavalta osaltaan on erittäin hienostunut ja herkkä. -järjestely s. par. liikkeenjärjestely. -järjestö s. -kannalla s. vaill. 1. liikkeellä. | Emäntä on jo aamuvarhaisesta ollut 1. 'liikkeellä, puuhassa, töissään'. Minusta ei ole tänään ollenkaan 1:e 'liikkumaan, jalkelle'. Kuningasvierailu sai koko kaupungin 1:e 2. sot. sotavoimista. | Panna, saattaa, asettaa 1:e 'saattaa sotakannalle, sotavalmiuteen, mobilisoida'. Ranska voi asettaa 1:e 4,5 milj. miestä. — Kuv. Kirkko on pannut kaikki voimansa 1:e raittiustyön tekemiseksi.

liikekannallepano s. sot. (lyh. lkp.) valtakunnan sotavoimien asettaminen sotakannalle, sotavalmiuteen, mobilisaatio. | Täydellinen, osittainen 1. Julistaa yleinen 1. L:n toimittaminen. — Teollisuuden 1. 'sodan vaatimusten mukaan organisoinnin'. -julistus s. -keskus s. -kuulutus s. -käsky s. -määräys s. Sotilaspasiin on liitetty 1., jossa määrätään, mihin asevelvollisen on liikekannallepanon sattuessa saavuttava palvelukseen. --osasto s. Yleisesikunnan järjestely- ja 1. -suunnitelma s. -toimisto s.

liikekatu s. katu, joilla on vilkas liikenne t. jonka varrella on runsaasti (kauppa)liikkeitä. -kelpoinen a. liikennekelpoinen. -keskuks s. 1. liike-elämän, kaupan, liikenteen keskus. | Maamme teollisuus- ja l:kset. Pääkaupungin tärkeimmät l:kset. 2. fysiol. tahdonalaisten lihasten liikkeitä säätelevä aivokeskus. | Kielen lihasten 1. -keskusta s. = ed. 1. -kieli s. liike-elämän kieli. | L:en sanakirja. — Tällä hetkellä on englanti tärkein kansainvälinen 1. -kilpi s. liikkeen nimi- t. mainoskilpi. -kirja s., us. mon. liikkeenharjoittajan liiketoimistaan ja liikkeenä taloudellisesta tilasta pitämä kirja. -kirjanpito s. -kirje s. Lyhyt, asiallinen 1. -kirjeenvaihto s. -kitka s. fys. liikkeen kestäessä vaikuttava kitka;) (lepokitka. -kokemus s. liike-elämässä saatu kokemus. | Paikanhakijain monipuolista l:ta pidetään huomattavana ansiona. -komponentti s. fys. L:ella tarkoitetaan niitä alkuperiaisi liikkeitä, joista yhdistetty liike on muodostunut. -koneisto s. 1. Pumpun, kylvökoneen 1. 2. Elannon suuri 1. -konttori s. -kortteli s. Kaupungin asuntoja 1:t. -kortti s. mainos'arokituksessa painettu liikkeen nimikortti, jossa lyhyesti esitellään liikkeen toimiala. -kulma s. sot. ampumaopissa:

maalin suuntatason ja liikesuuntatason välinen kulma. -kulut s. mon. liikekustannukset. -kumppani s. Käytyään kauppaopiston poika rupesti isänsä l:ksi. -kumppanuus s. -kustannukset s. mon. liiketoiminnan aiheuttamat kustannukset. -kyky s. 1. liikuntakyky. 2. liikemieskyky. -käytö s. Konttorikoneita virasto- ja l:töön. — Kauppakamari antaa lausuntoja l:öistä [= liikemenetelmistä], liiketavoista ja liikeseurauksista. -laitos s. liiketoimintaa harjoittava laitos. | Teollisuus-, luotto- ja l:kset. -laji s. -laki s. Newtonin keksimät l:it. Taivaankappaleiden l:it. -lama s. liike-elämän lamaannus(tila). | L:n aiheuttama työttömyys. -laskenta s. liikkeen t. liiketoiminnan kustannusten ja tulon laskenta. -laskentaoppi s. tal. -luettelo s. 1. Kauppa- ja 1. 2. voimisteluliikkeitä sisältävä luettelo. -luotto s. liiketoiminnan harjoittamiseksi saatu luotto. | Maatalouden 1. -maailma s. -mainonta s. -matka s. Tehdä l:oja ulkomaille. -menetelmä s. liike-elämässä käytännössä oleva menetelmä. -merkki s. SOK:n 1. Tämä maailmankuulu 1. on takeena tavarain laadusta.

liikemies s. liikealalla toimiva, vars. itsenäisessä t. johtavassa asemassa oleva henkilö. | Taitava, rohkea, kylmästi laskelmoiva 1. Lihava, punakka 1. — Yhd. pikku-, suuri. -järjestö s. -kasvatus s. -kokemus s. -koulutus s. -kunta s. -kyky s. -mäinen kalt. a. -sesti adv. L. periaate. Toimia l:sesti. -ominaisuus s. -piiri s., tav. mon. Maamme l:it. L:ieissä suurta huomiota herättänyt vararikko. -silmä s. Jklla on hyvä, terävä 1. -sivistys s. -suku s. -taipumus s., tav. mon. -taito s. -toiminta s. -ura s. -vaisto s. -yhdistys s.

liike-moraali s. Oikea, terve, alhainen, häikäilemätön 1. L:moraalin kannalta epäilyttävä keinottelu. -muoto s. 1. Osuuskunta on kansansavaltainen 1. Pankin l:dot. 2. Voimisteluhjelmaan kuului kuusi l:toa. -mäinen^{en} kalt. a. -sesti adv. Maatalouden 1. harjoittaminen. -nainen s. vrt. liikemies. -nero s. Synnynnäinen, oikea 1. -nerous s. Amerikkalaisten tarmo ja 1. -neuvo s. kulkuneuvo. -neuvosto s. = työpaikkaneuvosto. | Meillä 1:a vastaavat tuotantokomiteat. -nimi s. liikkeen käyttämä nimi, toiminimi. | Osuuskaupan 1. on "Pyrintö".

liiken^{ne} s. henkilöiden ja tavaroiden (laajemmassa merk:ssä myös tietojen) kuljetus paikasta toiseen; jtk kulkuväylää pitkin tapahtuva kulkuneuvojen ja jalankulkijoiden liikunta. | Nykyaikaista henkilö- ja tavarall:nettä hoitavat autot, junat, laivat ja lentokoneet, tietol:nettä taas posti, puhelin, lennätin ja radio. — Vilkas, suuri, hiljainen 1. Kaupungin sisäinen 1. Valtamerentakainen 1. Oikeanpuoleinen 1. Yksi-, kaksisuuntainen 1. L. kasvaa, paisuu, hiljenee. L:teen säännöstely, järjestely. Kaupungeissa poliisit ohjaavat l:nettä. Pysäyttää 1. Sillalla on sallittu vain kevyt 1. Tiellä on raskas 1. Tie, rautatie, silta, kanava on avattu l:teelle. Uusi linja-auto on asetettu l:teeseen. Helsingin-Tukholman l:nettä välittävä lentokone. — Yhd. ilma-, joki-, järvi-, kanava-, katu-, lento-, maa-, maantie-,

meri-, raja-, rannikko-, rautatie-, tie-, vesil.; auto-, hevos-, höyrylautta-, juna-, karavaani-, laiva-, polkupyörä-, raitiovaunu-, venel.; joulu-, päivä-, sunnuntai-, talvi-, yöli.; kauko-, kauttakulku-, matkailu-, paikallis-, pika-, tilapäis-, yhdysl.; henkilö-, matkailija-, matkustaja-, siirtolais-, tavaral.; lennätin-, posti-, puhelin-, radio-, tietol.

liikenneaika s. Sataman l. -alue s. Kaupungin l. [Laivayhtiön] l:eseen kuuluu lähinnä Itämeren piiri. -**asema** s. Tanskalla on edullinen l. -**aukio** s. Ajoliikenteen ja pysäköinnin helpottamiseksi järjestetään vilkasliikenteisille paikoille (teiden risteysksiin, rautatieasemien edustalle yms.) erityisiä l:ita. -**este** s. Maaston aiheuttamat l:et. -**hänkilökunta** s. Raitiotieyhtiön l. -**häiriö** s. Lumi aiheuttanut suuria l:itä. -**ilmailu** s. -**jakso** s. raut. Valtion rautatiet jaetaan liikenteen välitöntä hoitoa varten l:ihiin. -**järjestelmä** s. -**järjestys** s. -**järjestyssääntö** s. yleistä liikennettä järjestävät määräykset. -**kartta** s. -**katu** s. Kaupungin tärkeimmät l:ut. -**kausi** s. Satamien l. -**kelpoinen** a. -**suus omin.** l. joki. Satama pidetään l:sena jäänmurtajan avulla. -**keskus** s. -**komppania** s. sot. yksikkö, joka sodan aikana pitää alueellaan huolta liikenteen ohjauksesta ja tarvittaessa valvonnasta, suorittaa teiden kunnan tarkastuksia yms. -**kone** s. liikennelentokone. -**konstaapeli** s. vrt. liikenne-poliisi. -**kulttuuri** s. L:iin kuuluu liikennesääntöjen noudattaminen ja käyttäytyminen hyvien tapojen mukaan, niin että liikenne sujuu kitkattomasti, kulkuteiden ja -välineiden kunnossa pitäminen yms. -**kunto** s. Tie on saatu l:on. -**kuntoinen** a. -**suus omin.** -**kuri** s. Varsinkin vilkkailla paikoilla on noudatettava l:a. -**kustannukset** s. mon. -**kyky** s. Tien, rautatien l. -**kysymys** s. Pohjois-Suomen l:ten ratkaiseminen. -**laitos** s. liikennettä harjoittava laitos. | Tavallisimmin joudumme valtion l:ksista käyttämään rautateitä ja postia. Helsingin kaupungin l. -**laji** s. -**lasken** s. L:nassa selvitetään tieverkon eri osilla vallitsevan liikenteen määrä ja jakaantuminen eri liikennetyyppien (autojen, hevosajoneuvojen ym.) osalle. -**lautta** s. -**lento** s. Kansainvälistä l:a palveleva radioverkko. -**lentokone** s. Liikenne- ja sotilaslentokoneet. Pariisin-Lontoon l. -**linja** s. Atlantin l:t. -**luja** s. Joka aikoo harjoittaa ammattimaista henkilö- ja tavaraliikennettä, on velvollinen hankkimaan viranomaisilta l:van. -**maantiede** s. maantieteen haara, joka tutkii liikenneteiden maantieteellistä levinneisyyttä, liikenteen luonnetta, laajuutta, kehitystä ja kehitysmahdollisuuksia. -**mahdollisuus** s. -**majakka** s. valomerkkejä antava katuliikenteen ohjauslaite. -**maksu** s. 1. kaupunkien ja eräiden kauppalaan taksan mukaan tavaraliikenteestä kantama maksu. 2. Helsingin raitiotieiden l:ja korotetaan jälleen. -**merkitys** s. Maantien suuri l. -**merkki** s. liikenteen ohjaamiseksi ja liikenneturvallisuuden lisäämiseksi kadun t. tien varrelle asetettu merkki. -**muodostelma** s. sot. liikenteen ohjauksesta huolehtivista yksiköistä. -**muoto** s.

-**määrä** s. Sataman, puhelinkeskuksen l. -**määräys** s. -**neuvo** s. kulkuneuvo. -**ohjesääntö** s. liikennejärjestyssääntö. | Rautateiden l. Helsingin kaupungin l.

liikenneolot s. mon. -**onnettomuus** s. -**opetus** s. L:ta annetaan nykyään jo kansakoulussa. -**oppi** s. talousmaantieteeseen kuuluva oppi liikenteestä ja sen kehityksestä. -**osasto** s. Valtionrautateiden l. käsittelee varsinaisia liikenne- ja kuljetusasioita sekä asemapalvelus-, tiedustelu- ym. asioita. Raitiotieyhtiön l. -**paikka** s. Asemat, pysäkit, laiturivaihteet ja muut rautatien l:at. Kaupungin vilkkain l. Kirkonkylä on pitäjän suurin l. -**partio** s. sot. liikennettä valvomaan asetettu partio. -**piiri** s. Maaseutuliikennettä varten maa on jaettu l:eihin. -**poliisi** s. liikennettä ohjaava ja valvova poliisi. | L:n merkinannot. -**poliittinen** a. -**sesti** adv. -**politiikka** s. -**pulma** s. -**päällikkö** s. Yksityisrautateiden l:öt. Liikennepiirin l. -**reitti** s. -**rikkomus** s. -**ruuhka** s. -**solmu** s. Seinäjoki on tärkeä l. Etelä-Pohjanmaalla. Kaupungin l:t. -**suhteet** s. mon. -**suunnitelma** s. -**suunta** s. -**sääntö** s. Maantieliikennettä koskevat l:nöt. -**taksa** s. Valtion vahvistama l. 'kuljetusmaksut'. -**taloudellinen** a. -**sesti** adv. -**talous** s. -**tapja** s. Ilmaliikenne on nykyajan tärkeimpiä l:oja. -**tapaturma** s. -**tarkastaja** s. raut. liikennejakson päällikkö. -**tarve** s. Lapin, syrjäisten seutujen l. -**taulukko** s. sot. kuljetusten säännöstelyn ja liikenteen ohjauksen jllak tiellä osoittava taulukko. -**tekniikka** s. -**teknillinen** a. -**sesti** adv. -**tie** s. -**tilasto** s. -**toimi** s. -**toiminta** s. Liikenne- ja kuljetustoiminta. -**toimisto** s. Liikenneosaston l. Sataman l. -**tulot** s. mon. Valtion rautateiden l. -**turvallisuus** s. L:den kannalta vaarallinen tienristeys. Kaupungin l:den parantaminen. -**työläinen** s. -**vahinko** s. -**vaikue** s. Lumisade aiheutti suuria l:ksia. -**vakuutus** s. = kuljetusvakuutus. -**valo** s. liikennettä (tav. automaattisesti) ohjaava ja säännöstelevä merkivalo. | Kadun kulmassa on l:t. -**vaurio** s. -**verkkö** s. -**viikko** s. L:en tarkoituksena on kiinnittää yleisön huomiota liikennekulttuurin ja liikenneturvallisuuden kehittämiseen, liikenneonnettomuuksien välttämiseen yms. -**voitto** s. Rautateiden l. -**vuoro** s. Höyrylaivan l:t. -**väline** s. kulkuneuvo. -**väylä** s. Maantiet, rautatiet, vesistöt ym. l:t. -**yhtey** s. Kylästä on hyvät l:det joka suuntaan. -**yhtiö** s. liikennettä harjoittava yhtiö. -**yksikkö** s. yksikkö, jolla mitataan kuljetusliikenteen suuruutta. -**yry** s. Yksityiset l:ket.

liikennöidä v. -inti* teonn. 1. kulkuneuvosta: olla (ammattimisessa) liikenteessä. | Kaupungin ja sen ympäristön välillä l:ivät paikallisjunat, Valtion rautateilla l:i v. 1935 740 veturia. Alus l:i Helsingin ja Tukholman välillä. Sisävesiä l:ivät laiva. 2. liikenteen (ammattimaisesta) harjoittajasta: pitää, harjoittaa liikennettä. | Linjaa l:i amerikkalainen lentoyhtiö, Matilla l:i Oulun ja Raahan väliä [autolla]. Harjoittaa l:intiä. 3. liikennetiellä, -reitillä kulkemisesta, ajamisesta kulkuneuvoilla. | Paljon l:ity tie, Rautatie ei ole vielä

-työ s. Konttori- ja l. -työläinen s. = seur.
-työntekijä s. Suomen l:n liitto. -ura s. liikemiesura.

liikevaihto s. liiketoiminnan rahallinen suuruus (esim. kuukaudessa, vuodessa). | Osuuskaupan l. oli viime vuonna 150 milj. Pankin l. -vero s. (lyh. lvv.) välillinen (meillä tav. hintaan t. korvaukseen sisältyvä) vero, joka liikkeen tietyissä tapauksissa on määräajoin suoritettava valtiolle määräprosenttina myydyin tavarain hinnasta t. palvelussuorituksen korvauksesta. | Hinta l:ineen 250 mk. L:n alainen myynti. L:n tuotto. -verotus s. vrt. ed.

liikevara s. l. liikumisvara. | Käsijarrun varren l. 2. mon. Pankin käyttämät l:varat. -varasto s. Voimistelun l. -vastu s. s. fys. Kitkan ym. l:k-sien takia kappaleen liike hidastuu. -vekseli s. liik. Vekseleitä on alkuperänsä ja luonteensa mukaan kolmea lajia: l:etä, apuvekseleitä ja luottovekseleitä. -voima s. liikkeelle paneva, liikkeessä pitävä voima; käyttövoima. | Koneen l:na on höyry. Purjealus käyttää l:naan tuulta. — Kuv. Usko Jumalan armoon on kristityn elämän l. Vallankumouksen l. -voitto s. likeyrityksen puhdas tuotto. -väki s. Konttoristit, kauppa-apulaiset ja muu l. -väline s. kulkuneuvo, liikenneväline. -välä s. liikenneväylä. -yhdistelmä s. voim. -yhtey s. l. kauppasuhteet, yhtey s. liike-elämän alalla. | Ulkomaiset toiminimet haluavat l:ksiä Suomeen. L:k-sien solmiminen. Hankkia uusia l:ksiä. Vilkas l. 2. liikenneyhteys. | Laajentuva tieverkko on parantanut l:ksiä. -yhtiö s. L:istä tavallisin on osakeyhtiö. -yhtymä s. Tehdas- ja l. -yhtälö s. fys. yhtälö, joka kuvaa, millä tavoin liikkeessä olevan massapisteen t. massapistejärjestelmän asema ajan mukana muuttuu. -yritys s. taloudellinen toiminta, jonka tarkoituksena on pääomaa käyttämällä hankkia liikevoittoa; vars. juridinen henkilö, joka harjoittaa tällaista toimintaa; yritys, liike. | Teollinen, kaupallinen l. Maatalouden alalla esiintyvät l:k-set. Yksityinen, julkinen l. Valtion, kunnan l:k-set. Tuottava, huono l. -yrittäjä s. likeyritysten tilastollinen laskenta. -ystävyy s. -ystävä s. liiketuttava. | Toiminimellä on lukuisia l:iä kautta maan. Pankin ulkomaiset l:ät. -ärsyke s. fysiolog. Liikehermot vievät l:keen lihaksiin.

liikkeelle lasku s. Lainan, obligaatioiden, setelien l. -lähtö s. Levossa olevan kappaleen l. Junan l. Joukko-osaston l. alkaa. -paneva a. myös o. | L. voima. — Kuv. Historian, kehityksen l. voima. -pano s. Koneen l.

liikkeellä, -e adv. ks. liike I. l. b.

liikkeen edustaja s. kauppaedustaja, -matkustaja. -harjoittaja s. liikemies, yrittäjä. -hoidollinen a. liikkeen hoitoa koskeva, siihen kuuluva. | L:iset neuvot. L:iset menettelytavat. L. epäkohta. -hoitaja s. L. hakee paikkaa. -hoito s. L:n kuuluu liikkeen organisaatio, ostot, myynnit yms. -hoito-oppi s. tal. L:issa tarkastellaan asioita yksityisen liikkeen kannalta, selvitetään sen hoitoa, järjestelyä, mainontaa yms. toimintaa. — Harv. = liiketalousoppi. -johtaja s. -johto s. -omistaja s. -pito s.

liikkeeseenjanto s. Obligaatioiden, osakkeiden l. -lasku s.

liikkeessäolo s. Säännöllinen l. [= liikunta] edistää ruokahalua. — Setelistön l.

liikkeinen^{om} poss.a. -syys^{om} omin. < liike I. | Herkkä-, hidas-, joustava-, kankea-, ketterä-, kevyt-, kömpelö-, liukas-, nopea-, raskas-, riva-
vakka-, terävä-, velttol.

liikki^{is} s. mer. = liesma.

liikkiö^{is} s. kinkku. | Sian l. -- sääli säkkihän evästä, / l. sianlihoa, / karpio kananmunia KANT.

liikkuja^{is} v. (liikkuva ks. myös erikseen). I. muuttaa (kerran t. jatkuvasti) paikkaansa, asemaansa t. asentoansa, siirtä (kerran t. toistuvasti) toiseen paikkaan, asemaan t. asentoon, suorittaa liike, liikettä t. liikkeitä, olla liikkeessä, liikkeellä;)(olla paikallaan, levossa. | Kiveä on työläs saada l:maan. Jotteivät kärryt rupea l:maan, asetetaan pyörän alle kiila. Roudan vaikutuksesta rakennus saattaa l. Oli niin tyyntä, ettei lehtikään l:nut. Jäät alka-
vat l. — Ikkuna l:u [= kääntyy] saranoiden varassa. Ovi l:i naristen. Äiti heilauttaa kätk-
kyen l:maan 'heilumaan, keinumaan'. Heiluri l:u edestakaisin. Pyörä l:u akselinsa ympäri eli pyörii. Koneen rattaat alkoivat l. 'pyöriä'. Hohtimien leuat l:vat toisiaan vasten. — Soit-
tajan sormet l:vat koskettimilla. Sukkapuikot l:vat kutojan käsissä. Rintakehä l:u hengitet-
täessä. Notkeasti l:i hiihtäjän jalka. Hevosien korvat l:vat levottomasti. Huulet l:ivat, mutta sanaakaan ei kuulunut. -- suu l:i, järisi parta KAL. Niin kauan kuin peukaloni l:u (kans.) 'niin kauan kuin pysyn hengissä, voimissa'. — Seoksen annetaan seistä l:matta. Keväällä mahlan l:essa 'virratessa'. — Vene l:u virran mukana. Kiertotähdet l:vat aurin-
gon ympäri. Sumu l:u pitkin lammen pintaa. Matalapaine alkaa hitaasti l. itään päin. Met-
sässä on l:nut [= kulkenut] kulovalkea. — Kuv. vrt. II.2.c. | Myös minun kivikova sydämeni l:u, niin kuin kivikin, koska sitä liikutetaan kivin. Mutta näytti minusta joskus, että järki sillä on l:nut ... [= hänen järkensä ei ole paikallaan, hän on tullut hulluksi] KATAJA.

II. ed:een liittyvää erikoistunutta käyttöä. I. elollisten olentojen omatahtoista liikkumista. | Istua, tuijottaa l:matta 'hievahtamatta'. Makasi l:matta kuin kuollut. — Joku l:u [= kävelee, hiipii tms.] eteisessä. Vanhus ei enää pääse l:maan 'kävelemään'. Tunnin aikana oppilaat eivät saa l. paikoiltaan. L:kaa hiljaa! Pimeässä on liikuttava varovasti. L. kevyesti, sirosti, kömpelösti. Kadulla l:minen klo 21:n jälkeen kielletään. Hitaasti l:va [= etenevä, kulkeva] hautajaissaatto. Hän ei liiku [= poistu] kotoa minnekään. Ei ole l:nut omaa kyläänsä kauempana. -- elä liiku liinasetta, / elä kengättä kehaja KAL. — L. jalan, polku-
pyörällä, autolla, veneellä. Vesillä l:va linnus-
taja. L. askareissaan, asioillaan. Aamupuuhissa l:va emäntä. Itse l:i hän aitat ja nave-
tat JOTUNI. — Sammakko l:u hyppimällä, kää-
me kiemurtelemalla. Maassa l:va muurahai-
nen. — Erik. a. kulkea, kuljella, vaeltaa, kierrellä paikasta paikkaan, matkata, matkus-

taa. | L. vaalimatkoilla, työnhaussa, jtk kau-
palla, kerjuulla. Millä asioilla liikut täällä
päin? Pitäjällä l:essaan pappi tutustuu seu-
rakuntalaisiinsa. Runonkeruussa l:va tutkija.
Lapissa l:essa saattaa kohdasta karhunkin.
Maailmalla l:nut [= kierrelyt, matkustellut]
mies. Tuntureilla l:va porolauma. -- jos
on pätevä aihe olettaa sellaisen eläimen paik-
kakunnalla oleilevan tai l:van lk. b. L. [= esi-
intyä, seurustella] yhäisissä piireissä. c. kuv.
vrt. II.2.b. | L. fonetiikan, biologian alalla
'tutkia, harrastaa fonetiikkaa, biologiaa'. Ru-
noilija, joka on l:nut myös proosan alalla 'kir-
joittanut myös proosaa'. — L. ihanteiden kor-
keassa maailmassa. Tutkimus, jossa liikutaan
toden ja epätoden rajoilla.

2. *abstr. ja kuv. a.* Paikkakunnalla l:u vaa-
rallinen kulkutauti. Maassa l:i [= kielteli, ker-
rottiin] kaikenlaisia huhuja. Lehdistössä on
l:nut uutisia hintojen laskusta. Markki-
noilla l:u nykyään runsaasti ala-arvoista ta-
varaa. Rahaa l:u [= on liikkeessä, markki-
noilla] runsaasti. — Kirkossa l:u voimallinen
herätys. Nykyaikana l:u monenlaisia henkisiä
virtauksia. Kaunokirjallisuus kuvastaa, mitä
ajassa l:u. b. Romaani, jonka tapahtumat l:vat
perhepiirissä. Keskustelu l:i politiikassa 'kä-
sitteli, kosketti politiikkaa'. Väittely l:i [= kävi,
tapahtui] asiallisella pohjalla. Todistelu
l:u kehässä. Arvostelu l:i kauttaaltaan matala-
alla tasolla 'oli kauttaaltaan matalatasoista'.
A:n tutkimukset l:vat etupäässä kielifilosofian
alalla. Kirkkotieto on kirkkohistorian ja käy-
tännöllisen teologian rajamailla l:va tiede.
Historian aihepiirissä l:va elokuva. c. ajatuk-
sista, tunteista, mielenliikkeistä. | Päässäni l:i
outoja ajatuksia. Kiikkeät tunteet l:ivat hänen
rinnassaan. Hänen mielialansa l:u [= vaihtelee]
äärimmäisyydestä toiseen. Mieliala l:i
ihastuksen ja närkästyksen välimailla. d. Ken-
kien hinnat ovat tänä syksynä l:neet 2.000 mk:n
tienoilla 'olleet keskimäärin 2.000 mk'. Seuran
talousarvio l:u miljoonissa 'on miljoonia mark-
koja'. e. Hitaasti, juhlallisessa rytmissä l:va
[= kulkeva] sävelmä. Laulusävellys, joka l:u
liian korkealla 'on säveltasoltaan liian korkea'.

liikkuja¹⁸ tek. Hevosella, jalan l. Merellä l.
Tiellä ei näy ainoatakaan l:a. — *Yhd. ikil.*

liikkuma- ks. myös liikkumis-, liikunta-.

liikkuma/-ala s. Liekaan pannun lehmän l. Myy-
mälässä on liian vähän l:-alaa. — Muinais-
hämäläisten laajat l:-alat. — *Kuv.* Kirjailijan
l. Tutkija, jolla on laajat l:-alat. Näyttelijän
l. on laajentunut. Runouden sisäinen l. Mie-
likuvituksen väljät l:-alat. Ajatusten vapaa l.
Sävelen l. --alue s. -kun/to s. Ruumis on her-
kässä l:nossa. -kunto/-nen a. -suus omin. -raja
s. Tuotteiden toimituksessa on l., niin että
myyjällä on oikeus toimittaa 10 % enemmän
tai vähemmän sovitusta tavaramäärästä. -suun-
ta s. -tila s. Huoneessa on liian vähän l:a. —
Kuv. Taiteellisen vapauden l. Suunnitelma
antaa l:a myös uusille aloille.

liikkumat/on¹⁷ kieltä. -tomasti adv. -tomuus⁶⁵
omin. paikallaan pysyvä, kiinteä, vakava; le-
völlinen, tyyni, rauhallinen. | Ampua l:tomaan

maaliin. Puiden päät on kiinnitetty l:tomasti.
Sähkövalo on l:onta. Ruispelto oli aivan l.
L:toman tyyni veden pinta. — Seisoa, maata
l:onna. L. kuin kuvapatsas. L:tomat [= ilmeet-
tömät] kasvit. L:toman jäykkä asento. — L.
[= kiinteä] kirkollinen juhlapäivä. — *Kuv.*
Luonnossa on l. rauha. Talven l:tomuus. L:to-
mat olot. Paikkakunnan henkinen l:tomuus.

liikkuma/vapaus s. tav:mmin liikkumisvapaus.
-vara s., vars. kuv. liikuntavara. | Siemenkau-
passa on sekä puhtautta että itävyyttä varten
muutamien prosenttien l.

liikkumis/aika s. -ala s. liikkuma-ala. -alue s.
Eränkävijäin l. -kielto s. Kello 21:n jälkeen on
kaupungissa voimassa l. -kyky s. -kykyinen a.
-mahdollisuus s. -nopeus s. Kulkuneuvon l. Mo-
lekyylien l. -suunta s. -ta/pa s. Joustava, su-
lava, kaunis l. Käärmeen, kalan l. Polven l.
— *Sot.* L:vat ovat käynti, juoksu, hiivintä,
syöksy, konstaaminen ja mätelemien. -tie s.
-tila s. liikkumatiila. -vaikeus s. -vapau/s s.
Kansalaisen l:teen kuuluu oikeus vapaasti va-
lita oleskelu- ja asuinpaikka ja esteettömästi
siirtyä paikasta toiseen. Sotajoukon l. — *Kuv.*
Mielikuvituksen l. Komedian suo kirjallijalle
melkoisen l:den. -vara s., vars. tekn. liikunta-
vara. | Metallilaattaa kiinnitettävässä on reu-
noin jätettävä l:a, koska lämmön vaihtelut
aiheuttavat laatan koon muutoksia.

liikkuva¹⁸ a. (partis.) -asti adv. -uus⁶⁵ omin.
liikkeessä, liikkeellä oleva, liikkumaan pää-
sevä; laitteista ja koneista us. = liikuteltava,
siirrettävä;)(paikallaan pysyvä, kiinteä, liik-
kumaton. | Ampua l:aan maaliin. Olla l:alla
jalalla, kannalla 'liikkeessä, liikkeellä, liike-
kannalla, ilman vakinaista olinpaikkaa'. L:at
[= liukulportaat. L. silta, höyryvasara. Kone,
jonka osat on yhdistetty l:asti. Rautatien l.
kalusto 'veturit, vaunut ym. kiskoilla kulkeva
kalusto'. L. väkipyörä 'väkipyörä, jonka akse-
likin on liikkuva'. L. nivel. Ranteen, lantion
l:uus. L. maku, munuainen, perna (lääk.)
'jonka kiinnityskalvot ovat höltyneet'. — L.
tulentojohto, patteri. Ilma-, rannikkopuolustuksen
kiinteät ja l:at voimat. L. [= liikunta]sota. —
L. poliisi 'jonka sijoituspaikka vaihtelee kul-
loisenkin tarpeen mukaan'. L. [= asuinpaik-
kaa vaihtava] väestö, asutus. Paimentolaisten
l. elintapa. — L:at [= eri vuosina eri vuoden-
päivinä vietettävät;)(kiinteät] kirkkojuhlat.
— *Tal.* L. [= helposti omistajaa vaihtava, hel-
posti rahaksi muuttuva t. muutettava] omai-
suus, pääoma. — *Kiel.* L. eli vapaa paino 'paino,
joka ei ole sitoutuneena määrätavuun'. — *Mus.*
L:asti 'con moto'. — *Kuv.* L. äly. Ihmishen-
gen l:uus.

liikkuva/-nen⁶⁵ a. -suus⁶⁵ omin. = ed.; ei käy-
tetä termin tapaan. | Suuret, l:iset sieraimet.
Karjalaiset ovat l:sta väkeä. — *Kuv.* Luonteel-
taan l. 'vilkas, vaihteleva, häilyvä'. Henkisesti
l. Mielikuvituksen l:uus.

liikkuva/-älyinen a. -syys omin. Valpas ja l.
kriitikko.

liikkuksia¹⁷ frekv.v. liikuskella. | Viliina l:i hellan
tienoilla L. LESKINEN.

liikunnallinen⁶⁵ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. lii-

kuntaa koskeva, liikunnan alalle kuuluva, liikunta-. | L. harjoitus, toiminta. Voimistelu-
liike on l. kokonaisuus. L:sesti vaativa tanssi-
esitys.

liikunnatarve s. tav. a.

liikunta^{25*} *teonn.* (< liikkua) liikkuminen, liike
(1.1). 1. esineistä; tav:mmiin liike. | Maankuo-
ren l. Veden tasainen l. Jäiden l. Piste-
en l. ympyrän kehällä. Männän edestakainen l.
Hyökkäysvaunujen l. Viulunsoittajan käsivar-
ren ja ranteen l. Pallean l. — Olla l:nassa
'liikkeessä'. Lakata l:nasta. Saada l:tansa jstak.
— Tav. 2. elävistä olennoista, vars. ihmis-
estä; *erik.* ulkoilusta, reippailusta, voimiste-
lusta. | Järveltä näkyy l:taa 'liikettä, liikkumista'. Näyttelijän, tanssitaiteilijan l. 'liikkeet,
liikkeitä'. Ruumiin vapaa l. — L. raittiassa
ilmassa. Voimakas, reipas l. Harrastaa l:taa.
L:nan puute, tarve. Lasten tulee saada tar-
peeksi l:taa. — *Kuv.* Hengen vapaa l. Mieli-
kuvituksen l. Sielullinen l. — *Yhd.* ruumiinl.;
lihasl.; heilahdus-, kierto-; harjoitus-, urheil-
lul.

liikunta-aisti, --aistimus s. = lihasaisti, -aisti-
mus. --ala s. = liikkuma-ala. --alue s. --eli-
mistö s. Lihakset ja luut l:nä. --elin s. anat. el.
elin, jonka avulla olio liikkuu t. joka välilli-
sesti t. välittömästi liikuttaa ruumista t. sen
osaa. | L:miä toimivat tavallisesti raajat.
Luusto ja nivelet ovat passiivisia l:miä. Nivel-
matojen, hyönteisten l:met. — *Harv. tekn.* Ko-
neen l:met. --halu s. --harjoitus s. voim. ruu-
miin kunnon kehittämiseksi ja mielen virkis-
tämiseksi suoritettu voimistelu- t. urheiluhar-
joitus, leikki tms., jonka suorituksessa pyri-
tään ottamaan huomioon myös sielulliset teki-
jät. | Naiset suorittavat l:ksia useimmiten mu-
siikin säestyksellä. Lasten leikki- ja l:ksia.
--harrastus s. Voimistelu-, urheilu- ja l. --her-
mo s. anat. = liikehermo. --hoito s. lääkk. eri-
laisia liikuntamuotoja käyttävä hoitomenetel-
mä, jolla tahdotaan parantaa jstak syystä toi-
mintakyvyttömiä liikuntaelimiä. --häiriö s. Ta-
paturman, taudin aiheuttama l. --kasvatukse-
linen a.

liikuntakasvatus s. urheilu, voimistelu, reippailu
ja urheilleikit kasvatuksellisessa mielessä. --jär-
jestö s. --kurssit s. mon. --liitto s. Suomen Nais-
ten L. --muoto s. --opisto s. Varalan l. Tam-
pereella. --työ s.

liikunta koneisto s. Höyrypumpun, laivan l. —
Kuv. Ihmisruumiin l. 'liikuntaelimet'. --koulu
s. koulu, jonka tehtävänä on antaa (naisten)
rytmillisen ja tanssillisen voimistelun opetusta;
koulukunta t. suunta naisten rytmillisen ja
tanssillisen voimistelun alalla. --koulutus
s. Naisten l. --kulttuuri s. kaikki ne harrastukset,
joiden tarkoituksena on ihmisen ruumiillisen
kunnon kehittäminen; vrt. liikuntakasvatus.
--kyky s. liikkumiskyky. | Ruumiin l. Menettää
puhe- ja l:nsä. Taistelevien joukkojen l. So-
lun, ition, bakteerin l. --kykyinen a. --syys omin.
--kyvytön a. --tömyys omin. L. sairas, vanki.
Armeijan l:tömyys. Joutua, tulla l:tömäksi. L.
toukka. L. tuma, sukuolu. L:tömäksi pommi-
tettu sotalaiva. --leik/ki s. Pesäpallo ym. reip-

paat l:it. Sisällä suoritetaan vähemmän tilaa
vaativia l:kejä. --mahdollisuus s. --muisti s.
psyk. muistityyppi, joka parhaiten säilyttää
liikeaistimukset, motorinen t. kinesteettinen
muisti. --muoto s. L:ihiin luetaan ruumiillinen
työ, leikki, urheilu ja voimistelu. --nopeus s.
liikkumisnopeus. --opisto s. liikuntakasvatus-
opisto. --piiri s. liikkuma-ala. | Eläinten l. ulot-
tuu korkealle ilmaan ja valtamerien syvyyteen.
--rata s. liikerata. --sauma s. rak. Suuriin beto-
nirakenteisiin tehdään laajenemisesta ja kuti-
tumisesta aiheutuvien halkeamien estämiseksi
l:oja n. 15—30 metrin päähän toisistaan. --sota
s. sodankäynti(tapa), jolle on ominaista sota-
toimien suoritus laajalla syvyydellä sekä no-
peasti vaihtelevat tilanteet. | (asemasota.
--suunta s. liike-, liikkumissuunta. | Laivan,
auton l. Pilven, jäätikön l. --säde s. Sukellusvene-
en l. --tai/de s. liikunta, jolla on taiteellinen ilmaisu-
voima; tanssitaide. | Nykyajan l:teen ilmaisu-
asteikko on vapaampi ja rikkaampi kuin klas-
sillisen baletin. --taito s. --tapa s. --tehtävä s.
Ihmisen eturaajoilla ei ole l:ä. --tila s. l. liikkuma-
ala. | Ahdas l. 2. par. liiketila. --toimin-
ta s. 1. liikkuminen, ruumiin liikkumistoiminta.
| Ihmisruumiin l. on kokonaan jalkojen
varassa. 2. liikuntaharrastus, toiminta liikun-
takulttuurin hyväksi. | Ylioppilaiden l. L:nan
synty, elpyminen. --urheilu s. Varsinaista eli l:a
ovat ne urheilulajit (esim. juoksut, heitot, hy-
pyt), joissa suorituksen teho olennaisesti riip-
puu urheilijan itse kehittämästä liikevoimasta
tai liikkeiden hallinnasta. --vaikeus s. --vaisto
s. --vapau/s s. liikkumisvapaus. | Kansalaisten
liikunta- ja toimintavapaus. — *Kuv.* Laki suo
viranomaisille suuren l:den. --vara s. tekn.; syn.
holkkuma, välys. | Laakerin, jarrun polkimen l.
--vastus s. fys. tekn. = liikevastus. --voimistelu
s. voimistelu, jossa jatkuvalla liikunnalla pyri-
tään lihasten monipuoliseen käyttöön. --vä-
line s. 1. = kulkuneuvo. 2. Veneen l:inä ovat
aivot. 3. voim. Hyppynuora, pallo ym. l:et.

liikun/ta^{25*} s. l. liike, liiketapahtuma. | Maankuo-
ren l:not. 2. par. liikunta.

liikuskel/la^{25*} *frekv.v.* --u² *teonn.* (< liikkua) elä-
vistä olennoista, vars. ihmisestä. | Ukko l:ee
pihalla askareissaan. Rakennusmiehet l:evät
telineillään. L. luvatta rajaseudulla. Metsäs-
täjien l:u erämaassa. Karjan l:u.

liikut/ella^{25*} *frekv.v.* --telu² *teonn.* (< seur. (1.a.)
Palkkia l:ellään veräsköysien avulla. Kuka on
l:ellut tavaroitani? Suuren armeijan l:tele-
minen. Piano on raskas l. Kevyt, helposti l:el-
tava pöytä. Vankka mies l:itelee [= nostelee,
kantaa] jauhosäkkiä kuin höyhenpussia. Mutta
minulla on sellainen luonto, etten voi l. [=
varastaa] toisen tavarata kauppish. (b.) Tuuli
l:itelee oksia. L. kätkeyttä. L. leukojaan, kä-
siään. L. silmiään. Tuijotin tulehen kauan,
/ l:telin lieden puita LENO. — Hämmäntää,
sekoittaa, vatkata tms. | Kuivumassa olevia
jyviä on l:eltava. L. kauhalla puuropataa.
Seosta on l:eltava, ettei se pääse jähmetty-
mään. — *Kuv.* käyttää, käyillä, käsitellä. |
Nummisuutarin Marita oli tottunut l:tele-
maan patukkaa. Poika osaa jo l. kirvestä.

Huolimaton tulen l:telu. Liikemiehet l:televat suuria rahasummia. L. laajaa tutkimusaineistoa.

liikut/taa* *kaus.v.* < liikkua. 1. panna t. saada liikkumaan, liikkeeseen, liikkeelle. a. siirtää paikaltaan, toiseen paikkaan. | L. paikaltaan. Kattolampua voidaan l. ylös ja alas. Rajapyykin l:taminen [= paikaltaan siirtäminen] on rangaistava teko. Asteikkoja pitkin l:ettava osoitin. Rauta on l:tanut perustuksia. Muista, ettet l:a mitään 'siirrä mitään, koske mihinkään'. Ei voinut jäsentää l. Harvoin tuuli isoa kiveä l:taa sp. — Minä en niin pienen rahan tähden l:a [= ota liikkeelle, valjasta] hevosiani KATAJA. b. heiluttaa, pyörittää, liekuttaa, hyljuttaa tms. | Hevonen l:taa korviaan. L. siipiään. Pyörää l:etaan kammesta. L. kättyä, lasta. Pyykkejä l:etaan [= hyljytään] vedessä. L. [= hämmäntää] puuropataa. 2. kuv., yl. vain 3. pers. a. helyttää, saada hellymään; vaikuttaa sääliä, myötätuntoa herättävästi, aiheuttaa mielenliikutusta. | Mieltäni, sydäntäni l:taa ystävän kurjuus. Tämä l:taa minua syvästi. Lapsen avuttomuus l:ti meitä. Kertomus, joka ei voi olla l:tamatta. L. kyyneliin saakka. — **liikut(tava)** (a.) -tavasti (adv.) tunteisiin vetoava, (erittäin) tunteellinen, surullinen. | L:tava kirje, tapaus. L:tava näytelmä. Kirjoittaa, puhua l:tavasti. — **liikut(tettu)** (a. ark.) hiukan humalassa, hiprakassa oleva, "maistanut"; muuten → liikuttunut. | Olla l:etussa tilassa. Ei, en minä juovuksissa, mutta saatoin nyt vähän l:ettu olla ALKO. Mattikin oli -- l:ettu maistamastaan viinasta SILL. b. vars. kielt. yhteyksissä: koskea jkta, kuulua jklle. | Asia ei l:a meitä vähääkään. Mitä se sinua l:taa, mitä minä teen. Ei l:a syrjäisiä! Se on oma asiani eikä l:a ketään. -- istuu kuin ei koko maailma häntä l:taisi LEHT.

liikut(taja)¹⁰ *tek.* -liha/s s. anat. Ruumiin varsinaiset l:kset. Korvan l.

liikut(tamat/on)¹⁷ *kielt.a.* -tomuus⁶⁵ omin. 1. pass. L. kivi. L:onta maata. 2. akt. Sivullisia l. asia. **liikut(tava)**¹⁸ a. (partis.) -sti adv. ks. liikuttaa 2.a.

liikut(tu)^{1*} *pass.v.* tulla hellämieliseksi, tunteelliseksi, haikeaksi, joutua liikutuksen valtaan, heltyä. | L. kyyneliin asti. Surulliset uutiset saivat minut l:maan. Sydän, mieli l:u. — **liikut(tunut)** (a.) Tulla l:neeksi. Syvästi l:nut. Puhua l:neella äänellä. Isä sylleili poikaansa l:neena.

liikuta/s⁶⁴ s. 1. *harv.* liikuttaminen. | Jooseppi, keskeyttämättä padan l:sta, kumartaa syvään krvi. Ja se lonkkien l., se oli turkasen tulista... HAARLA. — Tav. 2. helyyden, kiitollisuuden, haikauden tms. sävyinen herkkä tunnetila, liikuttunut mielentila, liikuttuneisuus, heltymys. | Äkillinen, voimakas, hetkellinen l. Olla l:ksen vallassa. Joutua l:ksen valtaan. Salata, kätkeä, voittaa l:ksensa. L:ksen kyynel. Ääni värisee l:ksestä. Puhjeta itkuun l:ksestä. -- kävivä äkisti -- l:ksen humaus yli naisväen puolen kirkkoa krvi. — **Erik.** vars. lestadiolaisuuden piirissä tavattavista voimakkaista uskonnollisista mielenjärjestyksistä, joille ovat

ominaisia rajut huudahdukset, iloa tulkitsevat liikehtimiset ja hyyty. | Hurmosliimiot ja l:kset. Armon l:kset. — **liikutu/ksissa**, -ksiin (adv.) liikutuksen vallassa, liikuttuneena. | Mieli on l:ksissa, käy l:ksiin. Seuraväki joutui puheen johdosta l:ksiin.

liila¹⁰ s. → lila.

liima²⁰ s. tav:immin eläinjätteistä (luista, vuodanjätteistä) valmistettu aine, jota käytetään puu-, pahvi-, paperi- ym. pintojen toisiinsa kiinnittämiseen; vrt. kumi, liisteri, sitku. | Juokseva, nestemäinen l. Kylmä [= kylmänä käytettävä] l. Levyiksi kuivattu l. Puhdas, liukenematon l. Pitävää l:a. Postimerkeissä on l. valmiina. Keittää l:a. Kärpäsaperit on sivelty l:lla. Liuottaa l:a kuumaan veteen. L. hyytyy jäähtyessään. — **Yhd.** kala-, kaseini-, kasvi-, kumi-, luu-, nahkal.; paperi-, puu-, vaneri-, kylmä-, puusepänl.; toukka. --aine s. **liimaamaton**²⁷ *kielt.a.* < liimata. | L. valokuva, postimerkki. L. vaneri, paperi, kangas.

liimaantua^{1*} v. = liimautua.

liima-astia s.

liimail(la)²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < liimata. | L. valokuvia kansioon. Seinät on l:tu täyteen mainosjulisteita.

liimain/en²⁸ *poss.a.* Postimerkin l. puoli. L. ikkuna-, kärpäsaperi. Vesi tuntuu l:selta. — **Yhd.** heikko-, vahva.

liima/jauhe s. -kangas s. liimapitoisella vedellä kyllästetty kangas. -kattila s.

liimake²⁸ s. par. liimasin.

liima/kerros s. -kitti s. maal. liimasta ja liidusta (joskus myös kipsistä) tehty kitti. -laatta s. -laatu, -laji s. -lappu s. 1. Hillotölkin kylkeen kiinnitetään l., johon on merkitty hillon laji ja valmistusaika. 2. Nahkaliiman raaka-aineena käytetään l:ja, joita saadaan nahkateollisuuden jätteinä. -lauta s. 1. puut. ohuista levyistä yhteen liimattu lauta. 2. maat. kirppakärkyjen t. -reen liimalla sivelty lauta, johon tuhohyönteiset tarttuvat. -levy s. -liuos s. -maalaus s. maalaaminen liimamaalilla. -maali s. vesimaali, johon on sekoitettu liimaa. -mainen⁶⁸ *kalt.a.* L. seos, aine. -massa s. -muotti s. tekn. kipsinvalannassa käytetty liimasta valmistettu muotti. -n/keitto s. -pannu s. L:ssa on kaksi sisäkkäistä kattilaa, joista ulommassa on vettä pohjaanpalamisen estämiseksi ja sisemmässä keitetään liima. -paperi s. liimapintainen paperi. | Sisäkkünoiden raot peitetään l:lla. Kuivatut kasvit kiinnitetään l:n suikaleilla. — **Erik.** tahmeapintaista kärpäsaperista. | Kärpäset pörisevät katosta riipuvassa l:ssa. -pata s. vrt. liimapannu. -pihti s. puut. = liimauspihti. -pinta s. Ikkunapaperin l. -pintainen a. -pitoi/en a. -suus omin. -pullo s. -puoli s. Postimerkin l. -puristin s. puut. par. liimauspuristin. -putki s. -rengas s. liimalla sivelty (paperi)kaistale, jollainen kääritään puun rungon ympärille pyydystämään tuhohyönteisiä ja estämään niitä kipeästä latvukseen, liimavyö. -saippua s. runsaasti vettä sisältävä natronsaippua; vrt. ydinsaippua. | Suopa on pehmeää l:a. -sauma s. puut. liimalla täytetty sauma. -seos s.

liimasin²⁶ s. liimapaperikappale, jollaisilla vars. postimerkit kiinnitetään kansioon.

liimasivellin s.

liimata²⁷ v. 1. kiinnittää liimalla, liittää yhteen liimaa käyttämällä. | L. postimerkki kirjeeseen. L. kirjekuori kiinni. Tytöt harrastavat kiiltokuvien l:amista. L. mainoksia seinään. L. pahviarkkeja yhteen. Ohuista viiluista l:ttu koivuvaner. — *Kuv.* tartuttaa kiinni. | Hiki l:a hiussuortuvia otsaan. Sade on l:nnut lehtiä katukäytävään. — Ei mitään sivistystä voida ihmiseen l. ulkopuolisesti *E.N.S.* 2. liimoittaa. | Ennen kuin seinäpaperit kiinnitetään seinään, ne l:taan liisterillä. Postimerkit ovat valmiiksi l:ttuja. — *Erik.* Paperiteollisuudessa l:amisella tarkoitetaan liima-aineiden lisäämistä paperiseokseen. L:ttu paperi.

liima/tahra s. -tehdas s. -teollisuus s.

liimat²⁷ *kar.* L. paperi, kirjekuori, postimerkki. — *Maat.* Vesihöyryssä keitetty ns. l:tomat luujauhot vaikuttavat lannoitusaineina nopeammin kuin muut luujauhot.

liimau²⁸ *teonn.* 1. liimaaminen. | Vanerin l. Asiatyön tehtäviin kuuluu postimerkkien l. Paperin l:kseen käytetään tavallisesti arabikumia. Kankaan l. alustaansa. — *Erik.* Paperimassan l. 2. liimattu kohta, sauma t. liitos. | Tiivis l. L. on tarttunut hyvin. L. aukeaa. Päästä, auela l:kista.

liimauaine s. -kohta s. -kone s. Postimerkkiarkit liimoitetaan l:essa. -menetelmä s. -pöhti s. *puut.*, myös *mon.* paksuja ja leveitä kappaleita yhteen liimattaessa käytetty liimauspuristin. -puristin s. *puut.* puristin, jolla liimatut osat puristetaan liiman kuivumisajaksi vastakkain. -tapa s.

liimauttaa²⁸ *jakt.v.* < liimata.

liimautu²⁸ *pass.v. (rinn. liimaantua)* < liimata. 1. tarttua liiman vaikutuksesta; takertua liimaan. | Kosteassa kirjekuoret l:vat kiinni. Saumat ovat l:neet tiukkaan. Kärpäset l:vat liinapaperiin. — *Vars. kuv.* Hiukset l:vat ohimoihin. Märät vaatteet l:ivat ihoon. Suomat ovat l:neet kalamiehen käsiin. Kieli kitaleen l:neena. Mies on kuin l:nnut ratsunsa selkään. — Katse l:u jhk. 2. vrt. liimata 2. | Paperimassan l:minen. Paperin l:minen ja värjäytyminen.

liima/valmiste s. -veisi s. Värin kestävyyyttä lisätään l:delä. Villalangat vahvistetaan l:teen kastamalla. -vyö s. = liimarengas. -vär*i* s. *maal.* vesimaaliväri, jossa liituaan ja värimul-taan on sideaineksi sekoitettu eläin- t. kasvi-liimaa. | L:ejä käytetään huoneiden sisämaalauksiin.

liimoitta²⁸ v. sivellä liimalla, varustaa liimakerruksella. | Paperiarkkien, postimerkkien l:minen.

liima²⁸ s. 1. muodoltaan ja kooltaan vaihtelevista jhk määrätarkoitukseen käytetyistä kangaskappaleista. a. eril. pukimia; vars. pää-, hartia- t. kaulahuivi, esiliina. | Valkoinen, musta, punainen, kirjava, pehmeä l. Sitoa l. päähänsä. Ottaa l. päästä. Panna l. kaulaan, hartiaille. Huiskuttaa l:allaan. Heiluttaa l:aan-sa. L:at liehuvat. Hellahda korkeelle, keinu, /

ja liehukoon impeni l. / illalla lempeäl *Kivi.* — *Yhd.* hartia-, kaula-, pääl.; esi-, vyötäröl.; silkki-, villal.; arki-, kirkkol. b. tav. *mon.* kuolleen käärin-, kantoliinat. | L:oihin kääritty ruumis. — Arkku lasketaan hautaan l:ojen varassa. Kantajat tunnustelivat l:ojaan, arkku nousi mustien pukkien päältä *SILL.* — *Yhd.* kanto-, käärin-, paaril:at. c. pöytä- tms. liina; myös muunaineisista kuin kankaisista. | Pellavainen, silkkinen, muovinen l. Pyöreä l. Valkoinen, sinikuvioinen l. Pitsireunainen l. Levittää, panna l. pöydälle. Vesikannu peitetään pienellä l:alla. Alttarilla käytetään eri-värisiä l:oja kirkkopyhien mukaan. — *Erik.* ehtoollispöydästä (2), ehtoollisesta (2), ehtool-lisellakäynnistä. | Käydy l:alla. Montako l:aa [= pöydällistä] oli ehtoollisella? Niin siis sei-soivat rippikouluoverukset niin kuin kerta ennen muinoin l:an edessä *KILPI.* — *Yhd.* pöytäl.; damasti-, muovi-, paperi-, pellava-, pitsi-, silkkil.; aamiais-, kahvi-, lounas-, päivällis.; kaita-, lautasl.; alttari-, ehtoollis-, kalkkil. d. pyyhe, pyyhkimis-, tomu- tms. liina. | L., johon kuivataan kädet. Pölyjen pyyhkiminen l:alla. Lypsäjällä on puhdas l., johon utareet pyyhi-tään. — *Yhd.* käsi-, lasi-, pyyhe-, veitsil.; nenäl.; pöly-, tomul.; leipoma-, lypsy-, manke-lil.; tyyny-, vuodel. 2. liinakangas. | Valkaistu ja valkaisematon l. Hollannin l. L:asta tehty lakana. 3. a. *mer.* nuora (toisinaan erikois-punontaa). | L:at ovat 6-, 9- tai 12-lankaisia. — *Yhd.* lippu-, loki-, luotausl. b. kal. pitkäsiima; harv. = havas. | Petsamossa pyydystet-tiin turskaa l:alla, jossa oli 3.000—4.000 kouk-kua. — Rysän l:at. 4. *kans.* pellava; hamppu. | Pellossa kasvaa l:aa. Onko l:an kylväjätä, / kylväjätä, kyntäjätä *KAL.* Kehrätä, loukuttaa l:oja. Huonosti loukutettuja l:oja nuo pappi-lan l:at, kun [kehrätessä] niin pahasti pöli-sevät *AHO.*

liina -us. = pellava-.

liinaharja 1. s. rautiaalla hevosella: valkoinen (t. vaalea) harja. 2. a. = seur. | L. hevonen. — *S:sesti.* Lähe nyt, laukki, laskemahan, / l., liikkumahan! *KAL.* — *Harv.* vaaleatukkaisesta henkilöstä. | L. savolaistyttö. -harjainen a. liinakko. | L. hevonen. — *Harv.* L. poika *SILL.* -housut s. *mon.*

liinahtava²⁸ a. rautiaan hevosen harjasta: vaa-lea; vastaavasti myös hevosesta.

liinahäntä s. ja a. vrt. liinaharja. | Pikku lintu l. läpi seinän lentelee [= neula ja lanka] *ARV.* -inen a. vrt. liinaharjainen, liinakko. | L. hevo-nen.

liinainen²⁸ a. 1. *ain.* L. housu-, paitakangas. L. köysi. Lämmin paita l:ki / oman äitin ompelema *KANT.* 2. Hevosen l. harja 'liina-harja'. 3. *poss.* (< liina l.a) yhd:ojen jälki-osana. | Musta-, puna-, valkol.

liinakangas s. tav. = pellavakangas; toisinaan myös muu kangaslaji, esim. valkoinen lakana-t. muu puuvillakangas. -kankai*n*en a. L. pu-sero, paita. L:et lakanat.

liinakko²⁸ a. ja s. liinaharjainen ja -häntäinen (rautias hevonen), liinaharja. | Virkulla on l. harja. L. tamma, varsa. Isäntä ajaa liina-

kolla. -harja s. ja a. = liinaharja. -harjainen a. --ori s. -tamma s. -varsa s.

liina/kutomo s. pellavakutomo. -kääre s. pellavakääre. -lakana s. pellavalakana. -lanka s. pellavalanka. -lumpu s., tav. mon. pellavalumppu. | Paperin valmistaminen liuista.

liinanen^{ns} dem.s. Sitoa l. päähänsä. Jos pöytään katetaan kahdet lautaset päällekkäin, niiden väliin pannaan l.

liinan/kutoja s. pellavankutoja. | Vaatturien, l:kutojain ja värjärien ammattikunta. -siemen s. kans. pellavan, hampun siemen. -valkoinen a. L. tukka. -värinen a. myös .

liina/paita s. pellavapaita. | Karkea, kotikutoinen l. -paperi s. pellavalumpuista tehty paperi. -puku s. pellavapuku. -päinen a. jolla on liina, huivi päässä. | L. mummo. -riepu s. pellavariepu. -rihma s. pellavalanka. -side s., vars. lääkk. pellavakankainen side. -sukka s. Silki-, villa- ja l:at. -tavara s. -tehdas s. -tilkku s.

liinat^{on} kar.a. L. pöytä. Vaimot istuvat l:toimin päin.

liina/tukka l. s. vaalea, pellavan värinen tukka. | Pehmeä l. L. keskeltä jakauksella AHO. 2. a. = seur. | L. tyttö. — S:sesti. Apunaan heillä oli pieni -- l., joka keräsi kalat silialta AHO. -tukkainen a. Punaposkinen, l. maalaisyttö.

liinavaate s. pellavavaate, -kangas. | Neliniitinen l. Hienosta l:teesta valmistettu paita. — Erik. mon. lakanat, tyyny- ja pyyheliinat sekä us. myös alusvaatteet; vrt. pitovaatteet. | Alivuokralainen, jolla on omat l:teet. Ommella, nimikoida l:teita. Miehet tulevat l:teissaan saunasta.

liinavaate huone s. Hotellin l. -hylly s. -kaappi s. -kangas s. -kauppa, -liike s. -myymälä s. -neulomo s. -ompelija amm. -ompelu s. Työille opetetaan kankaan kutomista ja l:a. -säiliö s. -varasto s. Hotellin, parantolan l. L:n hoitaja.

liinaöljy s. pellava-, pellavansiemenöljy. -vernis s.

liinukka^{ns} s. murt. = liinakko. | -- nätti harja tuolla liinukalla AK. -varsa s.

liioin adv. l. kielt. yhteydessä. a. sanontaa lieventävänä: juuri, sanottavasti, hevin. | Ammatit, joka ei l. lyö leiville. -- Annikille onnea anoi, kumarsi lattiaan, vaikei ollut toivoa l., että Jumala kuulisi AHO. Muuten olkoon meidän kesken sanottu, ettemme me teistä kirkkosemiestä l. [= juuri, kovinkaan paljon] pidä LINN. Lippoa uitetaan -- mahdollisimman liki pohjaa tähän l. kuitenkin sanottamatta UTSIRELIUS. — Vars. b. liitettäessä (us. rinnastettaessa) ed. esitykseen jtk kielt. lausetta t. lauseenosaa: myöskään; us. rinnastusliitteen kieltov:n kera korvattavissa sanoilla "sen enempää kuin", "yhtä vähän kuin". | Ei hyvä eikä l. huono. Ei ollut aikaa eikä l. halua lähteä. Omenapuita ei ollut leikattu eikä l. ruiskutettu kasvinsuojeluaineella. Suomen kansa on pieni eikä se l. voi kerskua lukuisista sukulaisista. A:iassa on huonoja puolia, joita ei l. saa jättää huomiotta. 2. harv.

myönt. yhteydessä: liikaa, liiaksi. | -- jos ma, lapsi, l. lauloin KAL. -- ja Vilhoa neitonen Vellamon / se katsellut kauan ja l. on AOKSANNEN. Ken l. on toisen olkahan nojassa, / hän saattaa helposti virua ojassa KOSKENN. — Joskus myös kielt. yhteydessä. | Ja makea on Matin tupakka, ei l. laimea eikä l. väkevä AHO. 3. liioinkin varsinkin, etenkin, liiatenkin. | Kyllä onnistumme, l. jos kaikin voimin yritämme. Ääni on lahja Herralta, l:kin laulun-ääni KIVI. Mut ei keväät kestä, ei kukkeus jää, / Lotan jäänyt ei l:kaan *MANN.

liioitella^{ns} v. -telu² teonn. pitää (kuvitella) jtk t. esittää jk liian suurena, tärkeänä tms., yliarvioida, suurennella, paisutella, mennä liiallisuuksiin. | L. jnk merkitystä. Vaikeuksien l:telu. Aliina l:teli tunteitansa JOTUNI. — L. puheessaan. Puhua, kertoa l:ellen. L:tele-matta voi sanoa, että --. En luule l:televani, kun sanon --. — Erik. a. eri taiteenhaaroista puhuen. | Runollinen l:telu. L:telu eli hyperbola. — Vars. liioitteleva, liioiteltu (a.) -televasti, -ellusti (adv.) paisutteleva, paisuteltu; (run.) hyperbolinen. | L:televa tyyli. Kuvata, esittää jtk l:televasti. Barokin l:ellut muodot. b. lak. Hätävarjeluksen l:telu hätävarjelu, jossa on käytetty väkivaltaa enemmän kuin hätä vaatii ja joka sen vuoksi on rangaistava'.

liioittelemat^{on} kielt.a. -tomasti adv. -tomuus^{ns} omin. < ed. | L. esitystapa. L:toman asialinen.

liioittelija¹⁴ tek. < liioitella. | -- joku l. innostui myöntämään, että se [maailma] oli melkein yhtä ihana kuin Koliilta katsottuna KERTTI BERGROTH.

liipaisiⁿ s. l. ampuma-aseiden laukaisukoneistoon kuuluva vipu, jota painettaessa viritetty ase laukeaa. | Kiväärin, pistoolin l. L:men jousi. Painaa l:nta. Sormi l:mella. Lekahutti l:nta, / ampui nuolen ensimmäisen KAL. 2. tekn. edellisen tapaisesta osasta erill. laitteissa ja koneissa. | Ketunraudat, joissa on polku. Ruuvitalan säppilaitteen toiminta järjestetään varren sivussa olevaa l:nta siirtämällä.

liipaisin/jousi s. liipaisimen jousi. -kaari s. liipaisinta ampuma-aseessa suojaava metallikaari. -laite s.

liipaisi/ta²⁴ v. -u² teonn. laukaista ase liipaisimesta. | Ampuja nostaa kiväärin poskelleen ja l:ee. Rauhallinen, nykyksetön l:u. Konetuliaseilla voidaan ampua useita laukauksia samalla l:emisellä.

liipata^{ns} v. murt. l. -paus^{ns} teonn. teroittaa, hioa teräväksi. | L. viikatetta. — liipattu (ark.) sulava-, liukaskäyttöinen, makeileva, epäluotettava. | L:attu mies. Hän on liian l:attu, että hänestä voisi päästä selville. 2. likeltä, liki liippasi (kans.) likeltä piti, oli vähällä. | Johan liki l:pasi, ettei niin tapahtunut KIVI.

liipotella^{ns} frekv.v. < liipottaa. | Höyhen, lehti l:telee ilmassa. Kaarne lensi l:teli, vesi siivistä sirisi [= vene ja airot] ARV. Tuulimyllyjen l:televat siivet AK.

liipotin^{ns} s. taskukellon käynnin säädin, ba-

lanssi; vrt. heiluri 1. — *Yhd.* kompensatio-, tasausl. -jousi s. -kello s.

liipotta^a* *deskr.v.* Perhoset l:vat. -- naurava harakka lentää l:in HAAHTI.

liippa^{10*} s. *murt.* tav:immin viikatteen teroittamiseen käytetty hiomakivi, kovasin, siera.

liippi^{1*} s. *kal.* (isohko) verkkohaavi, jota käytetään pikkukalojen, vars. täkykalojen pyyntiin; vrt. lippo, lippi. | Tonavalla pyydystetään kaloja suurilla l:eillä, jotka on kiinnitetty veneen perään.

liira¹⁰ s. Italian rahayksikkö.

liirtää⁹ v. esim. reen jalasten sivuittaisesta liukumisesta: luisua, liittää.

liirumlaarumi¹ s. *leik.* tyhjämpäiväisestä, jonninjoutavasta. | Puhua l:a. Heitä pois mielestäsi tuollaiset l:t.

liiseet^{78*} s. *mon.* par. leseet.

liis¹⁷ v. *murt.* laukaista, päästää laukeamaan (pyydys). | L. ansa. [Kesä jänis] loikkasi aina loukkujen yli ja l:i langat aho. — *Kuv.* L. puheitaan 'perua, tinkiä puheistaan'.

liiska^{na}, -ksi *adv.* mäsänä. | Minä tahdon tuon miehen lyödä l:ksi J.FINNE. -- poljeskelee ne [orakat] l:ksi, jotka karisevat lattialle HAANPÄÄ.

liista¹⁰ s. par. lista, liiste.

liistakke^{78*} s. liiste, kaista. | Ahkio on veneen muotoinen ohuista l:keista tehty reki. Kasvit kiinnitetään paperille pienillä l:keilla. Hihan suut päämätään kangas:keella. — *Yhd.* paperi-, puul.; pysty-, sivul. — *Erik.* a. *geol.* ohut, levymäinen kide muodostuma. | Ohut, kapea l. Yhteen kasvaneet l:keet. b. *el.* Linnun sulan höytysäteissä on molemmin puolin pieniä l:keita, joissa olevilla väkäsillä höytysäteet kiinnittyvät toisiinsa.

liistari¹ s. par. liisteri.

liistaroida⁹⁰ v. par. liisteröidä.

liista^{ta}³⁰ v., vars. *kut.* -us¹ *teonn.* liisteröidä, liimata. | Loimen l:us.

liiste⁷⁸ s. 1. halkaisemalla (kiskomalla), veistämällä t. sahaamalla puusta saatu verraten ohut ja kapea säle, kaista. | L:istä tehty katiska, hikki. Liistekaton l:et. Kalojen savustaminen l:illä. — *Yhd.* paju-, puu-, pärel.; (katiskan) nielu-, pesä-, selkä-, sivul:(et). 2. *mon.* irtonainen reen pohja (ja laidat), joka (jotka) on tehty liisteistä yhteen nitomalla. | Työreen l:et. -- miehet nököttävät l:illä kelsiturkeissaan HAANPÄÄ. — *Kuv.* Kalakukon l:et 'kalakukon pohja, joka jää jäljelle, kun päällyskuori ja sisus on syöty'. — *Yhd.* heinä-, laita-, pohjal:et; varpul:et.

liiste^{katiska} s. -katto s. liisteistä tehty katto, jonka alustana on tuohilevyt. -recki s.

liisteri¹ s. tärkkelyksen kolloidinen vesiliuos, so. vehnä-, peruna- tm. jauhoista keittämällä valmistettu liima-aine, jota käytetään lankojen ja kankaiden liisteröimiseen, seinäpaperien kiinnittämiseen, kirjansidonnassa jne., sitku, sitkos. | Keittää l:ä. Kiinnittää l:illä. L:illä jäykistetty palttina. — *Kuv.* vars. sisäpaikallissijoissa: kiipeli, pula, tukala tilanne t. paikka. | Joutua, tarttua l:in. Olla pahassa l:ssä. Päästä l:stä. — *Yhd.* maissi-, peruna-, vehnä-

jauhol.; liima-, tärkkelysl. -aine s. -astia s. -kerros s. -kone s. *kut.* kone, jossa langat liisteröidään. -liuos s. -mäinen⁹⁰ *kalt.a.* -syys⁹⁰ *omin.* L. massa, liuos, -seos s. -valmiste s.

liisteröidä⁹⁰ v. -nti^{1*} *teonn.* sivellä, levittää liisteriä jhk, kiinnittää liisterillä (t. liimalla). | Seinäpaperien l:minen. Tytöt l:vät kiiltokuvia muistokirjoihinsa. Ovenraot l:dään umpeen 'peitetään liimapaperilla'. — *Kut.* Lankojen l:minen 'käsittely vehnäjäuholiisterillä, jotta ne tulisivat kestävämmiksi kudonnan ajaksi'; *syn.* sitkostaminen.

liisteröityä^{1*} *pass.v.* 1. muuttua liisteriksi, liisterimäiseksi. | Keitettyä ruoassa oleva tärkkelys l:y. Inuliini liukenee kuumaan veteen l:mättä. L:neet tärkkelysjuväset. 2. < liisteröidä.

liistää¹⁷ v. = listiä.

liite^{78*} s. 1. jhk liitetty, liittyvä kappale t. osa. a. jhk asiakirjaan, teokseen tms. todisteeksi, selvennykseksi t. täydennykseksi liitetty asiakirja (todistus, kirjelmä, kuitti tms.) t. painotuote. | Pöytäkirjan l:teet. Anomuksessa on kolme l:että. Kirjelmän l:teenä on työnantajan todistus. Tutkielman lopussa on l:teinä muutamia taulukkoja. Tekstikirja, l:teenä sanasto. Sanomalehden sunnuntainumeron l. — *Yhd.* kartta-, kuva-, nuotti-, taide-, väril.; erikois-, irtol.; joulu-, sunnuntai-, viikkol. b. *kiel.* epäitsenäinen kielenos, jolla ainoastaan itsenäisen kielenosan yhteydessä on jk merkitys, liittäminen, affiksi. | Suomen kielen possessiivisuffiksit ovat l:teitä, jotka esiintyvät vahvan vokaalivartalon jäljessä. — *Yhd.* alku-, esi-, jälkil.; kysymys-, omistusl. 2. tav:immin liitin, liitokappale. | Liitoksen vahvistamiseksi käytetään usein l:teitä, jotka ovat puuta tai rautaa. — *Kuv.* -- ensin hävitän nyt l:teen [= siteet] minun ja Hermanin huoneen välillä kivri. — *Yhd.* hammas-, putki-, rauta-, rengasl. 3. liitos-, liitekohta, sauma; *tekn.* par. liitos. | Laudoituksen hiukan ravistuneet l:teet sll. [Puustitoiden] vanteet ovat varisseeftipotehensä ja l:teet irvistelevät TALVIO. — *Kuv.* -- Aapeli tuntee koko maailman sen johdosta järkkyyän l:teissään KOSKENN. Oksasen sepitelmä on Maamme-lauluun verrattuna -- l:teiltään jähempää, runollisessa suhteessa paljon köyhempää TARK.

liite^{aine} s. Muurin rakentamisessa käytetty l. -kartta s. Kirjan lopussa oleva l. -kattila s. *tekn.* erillisistä osista eli elementeistä koottu keskuslämmityskattila. -kirja s. *lak.* vrt. liite 1.a. -koh^{ta} s. liitoskohta, liitos. | Nivelten l. Hirsien l. rakennuksen nurkassa. Levyjen l. Herneenpalko aukeaa l:dstaan. — *Kuv.* kosketus-, yhtymäkohta. | Kirjon juhilla on l:tia pakanuuden ajan juhlien kanssa. -kuv^a s. Kirjassa on värikkäitä l:ia. -lehti s. Teokseen kuuluva erillinen l. -leima s. *lak.* leimamerkki t. -merkit, joilla (asiakirja)liite eräissä tapauksissa on varustettava.

liitellä^{78*} *frekv.v.* < liittää. | Kirjailija on l:elyt yhteen eri aiheita. L:teli lihat lihoihin, / luut on luihin luikahutti KAL.

liitely² *teonn.* < liidellä. | Liito-oravan ilma-

hyppy eivät ole lentoa, vaan 1:ä. Siementen 1:ä edistävät haivenet. — Mielikuvituksen vapaa 1. **liite**oksastus s. oksastus (tapa), jossa jalo-oksa liitetään vinosti poikkileikatun perusrungon jatkoksi. -osa s. Putken 1. -**partikkeli** s. *kiel.* epäitsenäinen, liitteinä esiintyvä partikkeli, liitännäispartikkeli, esim. -han, -kin, -pa. -**peräinen** a. *kasv.* L. keski-istukka 'keski-istukka, joka on yhteen kasvaneiden emilehtien välisessä kulmassa'. -**rau**ta s. Kiskojen 1:dat 'raudat, joilla kiskojen päät liitetään toisiinsa'.

liiteri³ s., us. *ark.* vaja, jossa säilytetään polttopuita t. työkaluja, ajoneuvoja yms.; talon alustassa oleva polttopuusuiliö. | Hakea puita 1:stä. Talvireet pannaan kesäksi 1:in. — *Yhd.* hallo-, puul.; kalusto-, kärry-, reki-, työkalu-, vaunu-, venel. -**rakennus** s.

liitesauma s. Lauttojen 1. Herneenpalon 1. -**taulu** s. Teoksessa on n. 100 kuvaa ja 3 1:a.

liitin² vält. < liittää. 1. liitoskappale. | Putkien, letkujen 1:timet. Telineiden avattavat 1:timet. — *Yhd.* hihnan-, letkunl.; jatko-, pika-, ruuvi-, välil. 2. pinne, puristin. | Paperiarkkien yläkulmaan kiinnitetty 1. pitää ne koossa.

liitinki³ s. *kans.* linninki. — *Yhd.* hihan-, housunl.

liito³ *teonn.* < liittää. | Pääskysen, lennokkien 1. Siipikalvo ja haivenet edistävät tuulen mukana leviävien hedelmien ja siementen 1:a. Hevosen hyppy esteen yli jaetaan ponnistukseen, 1:on ja alastuloon. — *Kuv.* Ajatusten, mielikuvituksen 1. -**elin** s. Räpylä saattaa joskus, esim. lentosammakolla, toimia 1:menä. Hedelmien ja siementen 1:met. -**kone** s. liitolentokone.

liitokset⁵⁷ *kar.a.* < liitos. | L. kaapeli, levy. L. kokonaisuus, us. 'kokonaisuus, jossa liitokset eivät erotu'.

-**liitoksinen**⁶³ *poss.a.* Höllä-, luja-, löyhä-, vahval.

liitokyky s. Lennokin 1. -**lait**e s. Lentokoneita edeltäneet 1:teet.

liitolento s. lento liitolentokoneella; vrt. purje-, liukulento. | L., jossa tarvittava voima saadaan ilman liikkeistä, on mahdollonta täysin tyynellä ilmalla. Harrastaa 1:toa. — *Harv.* muuta käyttöä. | -- kauan ei viivy, kun niitä [kottaraisia] saapuu 1:nossa kokonainen liuta sill.

liitolentoharrastus s. -**kilpailu** s., us. *mon.* -**kone** s. yksinkertainen moottoriton lentokone, jota käytetään etup. ilmailun alkeisharjoitteluun, liitokone, -taso; vrt. purjelentokone. -**koulu** s. -**koulutus** s. -**kurssit** s. *mon.* -**näytös** s. -**urheilu** s.

liitolentäjä s. liitolentokoneella lentäjä. -**matka** s. Lennokin 1.

liitonarkki s. *usk.* muinaisraailaisten pyhä arkku, jossa säilytettiin kymmenen käskyä sisältäviä laintauluja. -**maja** s. *usk.* = ilmestysmaja. -**merkki** s. *raam.* Jumalan ja ihmisten välisen liiton merkki. | Sateenkaari 1:nä. -**riko**ja s. *usk.* -**uhri** s. *usk.* -- Jeesuksen kuolema on 1., jolla uusi liitto on pyhitetty ERKKI KAILA.

liitoorava s. *Sciuropterus ruscicus*, oravan sukuinen jyrsijä, joka hyppiessään käyttää etu-

ja takaraajoja yhdistävää karvapeitteistä ihopoimua liitimenä; myös: lento-, siipiorava. -**ravi** s. ratsastuksessa: ravi, jossa jokaista jalokojen työntöä seuraa pitkä liitovaihe. -**vaihe** s. Ratsastuksessa nimitetään 1:eksi sitä vaihetta, jolloin hevosen mikään jalka ei koske maahan.

liitos⁶⁴ s. 1. kohta, jossa samaan kokonaisuuteen (esineeseen) kuuluvat, tav. samaa ainetta olevat kappaleet liittyvät (on liitetty) toisiinsa, liite-, liittymäkohta, sauma; toisiinsa liittyvien (liitettyjen) kappaleiden liiteosat; myös liittämistavasta. a. Putken, konehihnan 1. Rautatiekiskojen 1. Seinäpinnan 1:kset. Sitomalla, liimaamalla, juottamalla, niiteillä, puusaranoilla tehty 1. Pulteilla vahvistettu 1. Hirsisälvoksen 1. eli varaus. Puurakenteissa käytettyjä 1:ksia ovat mm. lapa, huulol, pyällys, pontti ja sinkkaus. Kiinteä, aukaistava 1. Sileä, luja, vahva, tiivis, vedenpitävä 1. L:ksen kiristämisen, tilkitsemisen. Vene natisee 1:ksissaan. L:ksistaan avautunut. — Sillan liitos (kansanr.) 'permantopalkkien päiden yhtymäkohta, permannon sauma, keskiosa'. Kalevatar, kaunis neiti, / -- / liikkui sillan 1:ksella KAL. — *Anat.* Luiden 1. — *Yhd.* hirsi-, muuri-, puu-, rautal.; haka-, hammas-, jatko-, kiila-, kulma-, kynsi-, niitti-, nivel-, nurkka-, poikki-, pultti-, pyrstö-, risti-, sarana-, sinkkaus-, tappi-, valet.; (anat.) häpy-, luu-, rustol. b. *kuv.* Romaanin 1:kset. Kalevala on 1:ksiltään löyhä. Yhteiskunnan 1:kset höltyvät, natisevat. Britannian imperiumin 1:kset ovat alkaneet rakoilla. -- kokonainen, pienimmissäkin 1:ksissaan valmiiksi valettu luonne AHO. [Jumalan sana] erottaa sielun ja hengen, 1:kset sekä tyimet urv. 2. liittäminen, liittyminen. | Kiskojen huolellinen 1. Luiden liikkuva 1. tapahtuu nivelen välityksellä. — *Erik.* alueiden kunnallishallinnollinen yhteen liittäminen, tav. maalaiskunnan jnk alueen liittäminen kaupunkiin. | Kulosaaren, Lauttasaaren ja Munkkiniemen 1. Helsinkiin. Kaupungin asukasluku lisääntyi 1:ksen johdosta 25.000 henkeä. — *Yhd.* alue-, esikaupunkil.

liitosaine s. Toisiinsa juotettavien metallikappaleiden 1., juote. -**alue** s. vrt. liitos 2, *erik.* | Lahden uudet 1:et. -**kappale** s. Putkien 1. -**koh**ta s. liitos, sauma. | Kengän päällisen ja pohjan 1. Kiskojen 1. Seinäpahvien 1:dat. Tiivis, vedenpitävä, höllä, väljä 1. L. on vahvistettu rautapulteilla. -**muoto** s. Puun eri 1:dot. -**osa** s. Ratakiskojen 1:t. — Kaupungin alueen 1:t. -**paikka** s. liitoskohta. -**pin**ta s. Ennen juottamista on 1:nat puhdistettava. -**putki** s. -**rusto** s. *anat.* sikiökaudelta periytyvät pitkien luiden rustokerrokset, joiden kasvutoiminnan vaikutuksesta luut kasvavat pituutta, saumarusto. -**ruuvi** s. -**sauma** s. Korkkimattolattian 1:t. **liitosta**a² v. liittää liitoksella. | Vuoliaisten 1:minen.

liitostapa s. Hirsi-, tiiliseinän 1:tavat. Juottaminen, niittäus ym. metalliesineiden 1:tavat. -**tappi** s. -**työ** s.

liitotaso s. 1. liitolentokone. 2. Hepokatin siivet toimivat pikemminkin 1:ina kuin lentiminä.

liitteetön⁷⁷ *kar.a.* -tömästi *adv.* < liite. | Romaa-

ni, jossa yksityiskohdat l:ömästi [= saumat-
tomasti] mukautuvat kokonaisuuteen.

-liitteinen^{ss} poss.a. < liite. 1. vars. tekn. rak. Höllä-, luja-, tiivis-, vahva-, väljal.; pyrstö-, risti-, ruuvi-, tappil. 2. kiel. Etu-, omistust.

liit[to]^{ss} s. 1. sopimus, jonka toisistaan riippu-
mattomat osapuolet tekevät yhteistoiminnas-
ta, jn. jnk yhteisen päämäärän saavuttami-
seksi, ja joka toisaalta asettaa osapuolille tiet-
tyjä velvollisuuksia; tällaiseen sopimukseen pe-
rustuva suhde. | Ystävysten keskinen 1. Cae-
sarin ja Pompeioksen 1. Luja, kestävä 1. Teh-
dä, solmia 1. A. teki B:n kanssa 1:on C:tä
vastaan. Olla 1:ossa jkn kanssa. Sanoa irti,
purkaa, rikkoo 1. L:on uudistaminen. — *Yhd.*
kolmi-, neli-, sala-, ystävyiden-, ystävyysl.
— *Erik. a.* itsenäisten valtioiden puolustusta,
hyökkäystä, kauppa tms. varten tekemästä lii-
tosta. | Ruotsin ja Venäjän 1. V. 1879 solmit-
tiin Saksan-Itävallan 1., johon v. 1881 myös
Italia yhtyi. Vuoden 600 tienoilta olivat useim-
mat Peloponnesoksen valtiot Spartan 1:ossa.
Aseellinen 1. — *Yhd.* puolueettomuus-, puo-
lustus-, tullil. b. avioliitosta. | Solmia elämän
kestävä 1. jkn kanssa. Onnellinen 1. Jumala
siunatkoon 1:toanne! — Myös yleisemmin. |
Rakkauden 1. -- saipa isä tiedon nuorten sa-
laisesta 1:osta kivi. — *Yhd.* avio-, lemmen-,
naimisl. c. usk. Jumalan ja ihmisten välisestä
liitosta; vrt. testamentti. | Vanha 1. 'Jumalan
ja Israelin kansan liitto'. Vanhan 1:on aika.
Uusi 1. 'Jeesuksen perustama Jumalan ja koko
ihmiskunnan välinen yhteys'. -- tämä on mi-
nun vereni, 1:on veri, joka monen edestä vuoda-
tetaan syntien anteeksi antamiseksi ur. Sua,
Pyhä Henki, kiitän myös / -- / kun kautta
pyhän kasteen / mun otit 1:toon uutehen vk.
— *Yhd.* armo-, kasteenl. d. väljemmin yhteis-
työpäätöksestä, yhteistyöstä. | Suutari oli 1:ossa
herrojen kanssa. Olla 1:ossa näkymättömien voi-
mien kanssa. -- kaikki niin Suomen kuin
Ruotsinkin puolella olivat yhdessä 1:ossa ra-
javartijoita vastaan kATAJA. Tehkäämme, vel-
jet, ankara 1. ja heittäkäämme pois kaikki
synnin eljet, kaikki viha, riita ja vaino kivi.
Aleksis Kiven Kullervo on syntynyt kansan-
runon traagillisen kohtalotarinan ja runoili-
jan oman nuoruudenpessimismin 1:osta kos-
KENN. — *Kans.* yl. sopimus, päätös. | Tehtiin
1.: Samppa lähtee Amerikkaan heti kun saa
passit; asiasta ei puhuta kenellekään luotua
sanaa ALKIO. [Pojat] tekivät 1:on keskenään
vuoden päästä yhtyä samalla paikalla ks. --
laati 1:on noustaksensa / ennen kuuta, kuk-
koaki KAL.

2. liittymä, liittoutuma, yhtymä. a. saman
aatteen kannattajien, saman alan edustajien,
samaa asiaa ajavien seurojen, yhdistysten tms.
muodostama laaja yhtymä, (keskus)järjestö. |
Koko maan käsittävä, kansainvälinen 1. Siipi-
karjanhoitajain, vaatturien, sanomalehtimies-
ten, urheilijain 1. Maatalousväen muodostamat
1:ot. Suomen Nuorisoin L. Maalaiskuntien L.
Osuuskauppojen, näyttämöiden 1. Suomalaisuus-
den L. L:on jäsenet, toimisto. Perustaa, lak-
kauttaa jk 1. L. kokoontuu joka kolmas vuosi.

Päätösvaltaa 1:ossa käyttää liittovaltuusto.
— *Yhd.* kauppias-, kirjailija-, lääkäri-, nais-,
nuorisoi-, pappis-, rintamamies-, työnantaja-,
upseeri-, urkuri-, vaatturil.; maalaisl.; toveri-,
veljesl.; lastensuojelu-, meijeri-, raittius-, sivistys-,
teollisuus-, uima-, urheilul.; maakuntal.;
maailmanl.; toivonl. b. valtioiden muodostama
liittoutuma; vrt. 1.a. | Sosialististen Neuvo-
sotasavaltajien L. Vuonna 1866 Lyypeki yhtyi
Pohjois-Saksan 1:toon. — *Yhd.* valtiol. c. kiel.
kahden t. useamman sanan yhdessä muodos-
tama lauseenjäsen (t. lause). | Lauseopillinen 1.
Myös genetiivimuotoisen isännimen ja yksilö-
nimen 1:osta on kehittynyt suomalaisia suku-
nimiä (esim. Matinoli) rr. — *Yhd.* sanal.

3. *erik. a. murt.* sovittu t. tietty aika, määrä-
aika. | Jo nyt on 1:tosi likellä, / kovin läsnä
lähtöaika KAL. Nousi ennen 1:toansa, / ennen
ehtoalkoansa KAL. — siihen, samaan liittoon
sillä, samalla hetkellä, siihen paikkaan. | Si-
hen 1:toon joutui Annastinakin ja alkoi ky-
sellä KAUPPISE. -- mutta siihen samaan 1:toon
oli heidän suunnalleen juossut Villen Veikko
HEPOR. b. kansanr. -- tuo tänne toet sanomat,
/ varmat 1:ot [= mitä varmasti, järkehtämät-
tömästi on määrätty t. säädetty] liikahuta [ar-
van sanoissa] KAL. c. harv. liitos, sauma. | Kaa-
ritettua venosen, / liitettyä laian 1:ot / uupui
kolmea sanaa KAL.

liitto[akseli] s. mat. sellainen hyperbelin akseli,
joka ei yhdistä huippuja, imaginaariakseli.
-alue s. Yhdysvaltoihin kuuluu 48 valtiota,
yksi territorio ja 1. -alusmaa s. dominio.
-arkku s. usk. tav. mmin liitonarkki. -halkai-
sija s. mat. Kartioleikkauksen 1:t puollittavat
toistensa suuntaiset jänteet. -hallitu s. Suo-
men Konemestariiliiton 1. Järjestön hallintoa
hoitaa liittovaltuuston valitsema 1. — Itäval-
lan 1:ksen muodostavat liittokansleri, vara-
kansleri ja ministerit. -johtokunta s. SVUL:n,
Suomen Painiliiton 1. -joukkue s. urh. TUL:n 1.
-juhlat s. mon. Kuoroliiton 1. -kansleri s. Sveit-
sissä 1. on liittokanslerin esimies, Itävallassa
pääministeri. -kanslia s. Sveitsin 1. -kirja s.
liittosopimuksen sisältävä asiakirja. | Anjalan
miesten kirjoittama 1. Langatonta lennätintä
koskeva kansainvälinen 1. -kokous s. Itäval-
lan, Sveitsin 1. 'lakiasäättävä valtioelin'. Napo-
leoniin sodien jälkeen syntyneen Saksan liiton
yhteiset asiat päätettiin Frankfurtin 1:ksessa.
Suomen Faktoriliiton 1. -kumppani s. Saksa
ja sen 1:t. -kun[ta] s. valtioiden muodostama
liitto, liittoutuma. | Napoleonista vastaan teh-
dyt 1:nat. Pohjois-Saksan, Reinin 1. Ensimmäisessä
maailmansodassa oli kaksi 1:taa vas-
takkain, keskusvallat ja ympäröivät. Ateen-
nan johtama 1.

liittolai[nen]^{ss} s. liiton osapuoli t. jäsen, liitto-
kumppani; puoluelainen. | Kustaa Aadolfin 1:se-
t 30-vuotisessa sodassa, Ranska ja sen 1:set.
Saksa ja Itävalta-Unkari olivat 1:sia ensimmäisessä
maailmansodassa. Rooma teki Italian
voitetut kansat 1:sikseen. — Yleisemmin: jkn
kannattaja, puolenpitäjä, (läheinen) ystävä,
kumppani. | Pekka ja hänen 1:sensa. -- tuon
sällin 1:sia seuraili huudellen ja hännäillen

SILL. — *Kuv.* Koira on metsästäjän uskollinen l. Puhtaus ja aurinko ovat parhaat l: set keuhkotautia vastaan. Pimeys oli partiolla hyvänä l: sena. Juhaniin omat housut olivat tässä her-raansa vastaan ja rupesivat l: siksi Timolle [putosivat kesken painia] *Kiv.* — *Yhd. sala-*, *sotal.*

liittolaisarmeija s. -joukko s. L: jen ylipääl-likkö. -kansa s. Rooman l: t. -kaupunki s. -maa s. Saksan l: t ensimmäisessä maailmansodassa. -sota s. *hist.* useista Kreikan ja Rooman so-dista. -suhde s. Muinaiset karjalaiset olivat jonkinlaisessa l: teessa Novgorodiin.

liittolaisuus⁵⁵ s. liitossa, liittolaisena olo. | By-zantion, Khios, Rhodos ym. julistautuivat irti Ateenan l: desta.

liittolaisvalta s., *tav. mon.* vars. ensimmäisen maailmansodan ympärysvalloista. -valtio s. Englanti ja sen l: t.

liittoluku s. *mat.* = konjugaattiluku. -maa s. jhk liittoon kuuluva maa, liittolaismaa. | Itä-valtaan kuului yhdeksän itsenäistä l: ta. -muo-to s. *kiel.* yhdistetty verbinmuoto, so. sana-liitto, jonka muodostavat verbin infiniittimuoto ja apuverbi. | Kaikkien tapaluoikkien per-fektin ja pluskvamperfektin muodot ovat suomessa l: ja, esim. olen sanonut, lieene tultu. L: ja ovat myös verbin kieltomuodot, esim. ette sano. -muotoinen a. *kiel.* L. tempus 'liitto-tempus'. -neuvosto s. Sveitsin liittovaltion hal-litusvirasto; Saksan osavaltioiden edustajien 1867—1919 muodostama valtakunnan ylin hal-litusvirasto; eräiden eri alojen liittojen liit-tokokousta alempi, mutta toimeenpanoelintä ylempi elin, jonka ratkaistavaksi yl. on jätetty eräitä tärkeitä liittoa koskevia asioita. -parla-mentti s. eräiden liittovaltioiden kansanedus-tuslaitos. | Kanadan, Australian l. -presidentti s. liittotasavallan (Sveitsin, Itävallan ym.) presidentti. -päivät s. *mon.* Länsi-Saksan valtiopäivät; myös eri alojen liittojen liittoko-kouksesta. -sana s. *kiel.* sanaliitto, joka muos-tosaa kiinteän kokonaisuuden ja vastaa mer-kitykseltään yksinäistä sanaa, esim. Juhani Aho, Suomen Pankki, ei kukaan, sen tähden että. -sopimus s. Englannin ja Japanin l., joka allekirjoitettiin v. 1902. Aseellinen l. -suhde s. Italian ja Itävalta-Unkarin l. L: teessa olevat valtiot. — Kasteessa perustettu ihmisen ja Ju-malan välinen l. -syntyinen a. *kiel.* sanaliiton muodostama. | L. sana, esim. huhtikuu. L. preesens ja imperfekti kuuluvat lukea-verbis-tä: olen lukeva, olin lukeva. -tasavalta s. tasa-valtainen liittovaltio. | Sveitsin, Itävallan, Bra-silian l. -tempus s. *kiel.* sanaliiton muodos-tama aikaluokka. | Suomessa on kaksi l: ta, perfekti ja pluskvamperfekti, esim. olen sano-nut, olin sanonut. -toveri s. liittokumppani.

liittouma¹³ s. = liittoutuma; *kiel.* sanaliitto. **liittoutua**⁴⁴ v. tehdä liitto jkn, jnk kanssa, ryh-tyä liittoon, sopia yhteistoiminnasta. | L: neet valtiot. Englannin ja Ranskan l: minen. -- Joosafat, Juudan kuningas, l: i Ahasjan, Israelin kuninkaan, kanssa vt. Paikkakunnan työnan-tajien l: minen. Noitien uskottiin l: neen pirun kanssa. — **liittoutuneet** (s. *mon.*) ensimmäisen

maailmansodan ympärysvallat; akselivaltojen vastustajat toisen maailmansodan aikana. | L: neiden sotavoimat. L: neet solmivat rauhan Saksan kanssa Versailles'ssa 28. 6. 1919. L: neiden valvontakomissio, joka 1944—47 huo-lehti Suomessa välirauhansopimuksen ehto-jen täytäntöönpanosta. — Väljemmin yhteis-työpäätöksestä, yhteistyöstä. | He -- puolusti-vat kotona toisiaan sanattomasti l: neina mrs UURTO. -- koko suku on l: nut tekemään mi-nusta agronomin AGAPETUS.

liittoutuma¹³ s. (*rinn.* liittouma) liitto (2, vars. b), liittokunta. | Valtioiden väliset l: at. Amer-ikan, Englannin ja Ranskan muodostama l. Protestantit kirkot ovat pyrkineet solmi-maan l: ia. Oikeistopuolueiden l. Rikollinen l. — *Yhd. puolue-*, *valtiol.*

liittoutumaton⁵⁷ *kielt. a.* L: tomat valtiot.

liittoutumispolitiikka s. liittopolitiikka. -vapaus s. valtiollisella, yhteiskunnallisella t. ammatil-lisella alalla oikeus vapaasti liittyä yhteen etu-jen valvomista tm. tarkoitusta varten.

liittovalta s., *tav. mon.* = liittolaisvalta. -val-tainen a. federatiivinen. -valtakunta s. = seur.-valtio s. periaatteellisesti yhdenvertaisten osa-valtioiden muodostama suvereeninen valtio, federatiivinen valtio. | Kanadan, Etelä-Afri-kan, Sveitsin l. Pohjois-Amerikan Yhdysval-lat on l., jonka osavaltiot ovat sisäisissä asiois-saan täysin riippumattomia, mutta jossa koko valtakuntaa koskevia asioita hoitavat kongressi ja presidentti. -valtuusto s. jnk liiton päätös-valtaa käyttävä elin. | Kuntain liiton, mieli-sairaalan l. -vero s. liiton jäsenten t. jäsenyh-distysten suorittama jäsenmaksu.

liittymisilmoitus s. L: ilmoitukset on jätettävä seuran sihteerille. -johto s. *tekn.* Puhelimen ja keskuksen välinen l. L. yhdistää kulutusryh-män, esim. talon, kaasunjakeluverkkoon. -koh-ta s. liite-, liitoskohta. | Varren ja terän l. — *Kuv.* Herran Hengellä on l: ia elämässämme P. VIRKKUNEN. -maksu s. Seuran uusilta jäsenil-tä perimä l. L., joka on suoritettava liitettäes-sä puhelin puhelinverkkoon.

liittymä¹³ s. l. liitos, liitoskohta. | Seinäähirsien l. Luiden l. — *Fon.* tapa, jolla vokaali liittyy seuraavaan äänteeseen t. soinnillinen konso-nantti seuraavaan soinnittomaan konsonant-tiin. | Luja, höllä l. 2. liitto, liittouma, yhty-mä. | Teollisuusyhtymien l. — *Yhd. yhteenl.* 3. *harv.* se mikä liittyy t. on liittynyt jhk. | Puhelinkeskukseen tulevat suorat l: at ja nii-hin yhdistetyt sivupuhelimet.

-liittymäi|nen⁶⁶ *poss. a. fon.* -syys⁶⁷ *omin.* Höllä-, lujal.

liittymäkohta s. liite-, liitos-, liittymiskohta. | Kattolevyjien l. Sienen lakin ja kannan l. — *Kuv.* kosketus-, yhtymäkohta. | Norjalaisen ja suomalaisen luonteessa väitettään olevan mon-ta l: aa. Läntisellä talotyypillämme on l: ia Pohjanlahden länsipuolella. -- kuinka vähän Kivellä oikeastaan oli l: ia oman aikansa suomenkieliseen kirjallisuuteen TARK.

liittymätön⁵⁷ *kielt. a.* Tukkukauppiaiden liittoon l. osuuskauppajärjestö. Kerhon harrastuspiiriin l: tötät asiat.

liittyä* v. käyt. sekä akt:sena että pass:sena ja toisaalta tilan muutosta, toisaalta pysyvää tilaa ilmaisevana; merk.-ryhmät eivät eroa jyrkästi toisistaan; vrt. liittää.

1. *konkr. a.* muodostua, sulautua t. yhtyä kokonaisuudeksi, muodostaa yhtenäinen kokonaisuus. | Lentueet l:vät laivueiksi. Pilvet l:vät suuriksi möhkäleiksi. Maakunnat l:ivät yhden kuninkaan hallitsemaksi valtakunnaksi. Heteiden ponnet l:vät torveksi. -- kukkulat ja -- taivaanranta l:vät [= sulautuvat] yhteen **KATAJA.** — *Kem. L.*minen 'kemiallinen reaktio, jossa kaksi alkuainetta t. yhdistettä liittyy toisiinsa'. b. olla kiinni jssak, kiinteässä yhteydessä jnk kanssa, yhtyä, kytkeytyä, kiinnittyä; vrt. seur. | Rengas l:y renkaaseen. Luut l:vät saumattomasti toisiinsa. Luustoon l:vät lihakset. Kalalla ei ole kaulaa, vaan pää l:y suoraan vartaloon. Kromosomien l:minen. c. (läheten toisaalta käyttöryhmää 1.b. toisaalta ryhmää 2.d) toistensa yhteyteen kuuluvista suhteellisen itsenäisistä esineistä ja asioista. | Teokseen l:y irtokartta. Kirjelmään l:y pari todistusta. Kertomukseen l:vä runo. Kirkkoon l:y puinen kellotorni. Papin asuntoon ei liity viljelysmaita. Uuden läksyn on liityttävä ennen opittuun. Sijapäätteet l:vät sananvartaloon.

2. *abstr. a.* yl. vain ihmisistä: tulla mukaan jhk, yhtyä jhk joukkoon, liittyä jäseneksi jhk; liittoutua, tehdä liitto, sopimus jkn kanssa. | L. seuraan. L. jhk yhdistykseen, osakuntaan. L. vapaaehtoisesti armeijaan. L. sopimukseen. Maan, valtakunnan l:minen kansainvälisiin järjestöihin. L. toisiinsa ystävyiden siteillä. Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja l:köön vaimoonsa vt. Kukka l:vi kukkahan, / rukka l:vi rukkahan, / mihinkä liityn ma Mirjam rukka **LEINO.** — Laajentunutta käyttöä. | L. jkn matkaan. L. jhk puuhaan, työhön. L. [= puuttua] puheeseen. b. ed. käytöstä erikoistuneena: ruveta kannattamaan t. kannattaa jkta t. jtk, yhtyä jhk käsitykseen, ajatustapaan t. suuntaan. | Porvaristo l:i kuninkaaaseen sisäpoliittisissa kysymyksissä. Uskonnon alalla Locke l:i deisteihin. L. jkn kantaan, muiden käsitykseen. L. kirkon tunnistukseen. Setälään l:en [= nojautuen, yhtyen] voimme väittää, että -- c. jnk ominaisuuden, samankaltaisuuden, sukulaisuuden puolesta kuulua jhk suurempaan kokonaisuuteen, ryhmään t. lajiin. | Luontonsa perusteella Itä-Karjala l:y Fennoskandiaan. Hyönteiset l:vät läheisesti tuhatjalkaisiin. Runoja, jotka l:vät sisällykseltään kansanrunouteen. Maanlain suomennos l:y Agricolaan käyttämään kielimuotoon. Merkitysryhmät l:vät läheisesti toisiinsa. Maamme historia l:y osalta hyvinkin kiinteästi Ruotsin historiaan. — Mutta perheeseen l:ivät [= kuuluivat] liikeisesti kotieläimetkin **KIANTO.** d. kuulua jhk, jnk asian yhteyteen; esiintyä jnk ohella, yhteydessä; vrt. 1. c. | Jumalien palvontaan l:i salaperäisiä menoja. Tautiin l:y väsymystä ja unettomuutta. Sotapäällikkö, jonka nimeen l:y monenlaisia kertomuksia. Tarinat l:vät tiet-

tyyn henkilöön tai paikkaan. Suomalaisuusliikkeen kehitys l:y olennaisena osana kulttuurihistoriaamme.

liittämistapa s. Puukappaleiden, metallilevyjen l. -työ s. L:töihin kuuluvat esim. saumaaminen, liittäminen ja juottaminen.

liittäytyä* v., tav. *refl.* liittyä. | [Hän] l:tyi -- nopeasti seuraamme **AHO.** L:tään yhteen ja ollaan yksissä päivär. Suo, että sinuun l:mme **VK.**

liittää* v. yhdistää. 1. *konkr.* saattaa eri kappaleet, esineet (kappaleita, esineitä) kiinni toisiinsa, kiinteään yhteyteen keskenään; myös: pitää toisissaan kiinni, toistensa yhteydessä. | L. nauloilla, liimalla, ompelemalla. L. laudat toisiinsa. Osat l:etään reunoistaan, päistään yhteen. Pikajunaan l:etty ravintolavaunu. L. talo vesijohtoverkkoon. L. kätensä yhteen, ristiin [rukoillakseen]. — Laudoista poikkilevyillä l:etty levy. Kahdesta kappaleesta kokoon l:etty vanne. Kivihiilijauhe l:etään puristamalla briketeiksi. — Hirsit toisiinsa l:tävä kisko. Rautatie l:tää kaupungin mereen. — *Erik. a.* oheistaa; sijoittaa jhk kokoomaan. | Hakemukseen l:ettävät todistukset. Mukaan on l:ettävä ilmoittautumismaksu. Milloin perinnönjako on toimitettu, on jakokirja l:ettävä perukirjan ohien **LK.** — L. teos kirjastoon. Olemme ottaneet vastaan lähetyksenne ja l:täneet sen arkistoomme. L:etään asiakirjoihin. b. *harr.* Vetä viinistä vasaman, / -- / tuon on juonelle [= jousen varren uurteseen] asetti, / l:ti linanjäntehelle **KAL.** Ampui tuo sama hätä minunkin lävitseni silloin, kun l:ti sänkyyn läsimään [= sairastamaan] **SEPPÄNEN.**

2. *abstr. a.* saattaa hallinnollisesti toistensa yhteyteen, yhdistää samaan hallintaan. | Osa Karjalaa l:ettiin Venäjään. Elimäki l:ettiin 1748 anneksina Loviisan kirkkoherrakuntaan. Rooma l:ti yhteyteensä kaikki silloiset sivistyskansat. Divisioonaan voidaan tilapäisesti l. irrallisia joukko-osastoja. b. ihmisten välisistä ystävyys-, rakkaus- ym. suhteista. | Samanlaiset olosuhteet l:tävät ihmiset toisiinsa. Rakkauden toisiinsa l:tämät. L. kohtalonsa jkn kohtaloon, us. 'mennä naimisiin jkn kanssa'. -- että me nyt tällä hetkellä tähän kokoon-tuneet olemme, l:tämään yhteen kahta selua **KIVI.** c. muuta käyttöä. | L. jkn nimi jhk tapahtumaan. Raamatun tarun Baabelin tornista perimätieto l:tää Borsippaan tempelitornin raunioon. Kalastusoikeus sisävesissä on l:etty maanomistukseen. L. mielikuvia yhteen. Kaikki, kaikki / iloissansa / -- / voiton virtteen äänensä l:tää **VK.** Niin voit sanat l., / että oikein kiittää / osaan Jumalaa **VK.** — *Kiel.* Agglutinoivat eli l:tävät kielet 'kielet, joissa kielipiilliset suhteet ilmaistaan liittämällä sananvartaloihin affikseja itse vartaloiden pysyessä muuttumattomina'.

liitu* s. 1. kalkkikuoristen pikkueliöiden, vars. huokoseläinten kuorista rakentunut valkoinen, multamaisesti mureneva kalkkikivi. | Kemialliselta kokoomukseltaan l. on kalsiumkarbonaattia. L:tua on laajoilla alueilla Englannin kanaalin molemmin puolin, Luoteis-Saksassa,

Tanskassa ja Skoonen lounaisosissa. L: *dun* käyttö teollisuuden raaka-aineena. Hampaiden puhdistaminen l: *dulla*. 2. kirjoitus-, piirustuspuikko, joita valmistetaan jauhamalla kalkkikiveä ja liettämällä jauhe; myös muista samantapaisista "liiduista", vars. räätälinliidusta. | Laatikollinen l: *tuja*. Kirjoittaa, piirtää l: *dulla* (mustaan) tauluun. Leikattavat kappaleet merkitään kankaaseen l: *dulla*. L. tahrii kädet. Kädet, vaatteet l: *dussa* 'liidun tahrimat'. Valkoinen, kalpea kuin l. — *Yhd.* kirjoitus-, merkki-, piirustusl.; pastelli-, puna-, sini-, väril.; koulu-, taulul.; räätälinl.

liitu *aika* s. = liitukausi. -*aine* s. -*alue* s. Tanskan l.

liitui *nen*⁶⁸ *poss.a.* L: set kädet. L. takinharma, vesi.

liitu *jauhe* s. eri tarkoituksiin, vars. sinkki- ja tinaesineiden kiillottamiseen käytetty jauhemainen liitu. | L: jauhetta käytetään vesiväreihin ja kitin valmistukseen. Kotieläimille annetaan l: jauhetta, jotta ne eivät kärsisi kivennäisaineiden puutetta. Puhdistaa, kiillottaa l: *jauheella*. -*jauho* s. = ed. -*kalkki* s., melko *harv.* = liitu l. | Palestiinan l: ista muodostuneet ylätasangot. -*kallio* s. Rügenin jyrkät, valkoisina hohtavat l: t. -*kauksi* s. *geol.* mesotsooisen maailmankauden nuorin ajanjakso, jolloin liitusysteemiin kuuluvat muodostumat ovat syntyneet. | L: den muodostumat. -*kautinen* a. liitukauteen kuuluva, siltä peräisin oleva. | L. kalkki-, hiekkakivi. L: set kerrostumat. -*kerros* s. Ylätasankoa peittää l. — L: ksella päällystetty paperi. -*kerrostuma* s. *geol.* -*kivi* s. liitu (1), kappale liitua. -*maali* s. lietetyä liitujauheesta valmistettu maali. -*muodostuma* s. *geol.* -*pala* (nen) s. -*paperi* s. molemmilta t. vain toiselta puolen ohuella liitukerroksella päällystetty sileäpintainen painopaperi. -*piippu* s. piippu, jonka koppa on tehty liitukivestä. -*piirros* s. väriliidulla t. -liiduilla tehty piirros; vrt. pastelli. | Monivärinen l. Henkilöä esittävä l. -*piirustus* s. vrt. ed. -*systeemi* s. *geol.* mesotsooisen sarjan ylin systeemi, liitukaudella syntyneet kerrostumat. -*tehdas* s. -*törmä* s. Englannin kanaalin ranta on alavaa l: ä ja täynnä matalikkoja. -*veisi* s. liitujauheen ja veden seos. | L: dellä valkaistu katto. Ikku-nat sivellään kesän ajaksi l: dellä. -*viiva* s. liidulla piirretty viiva. | Kangas leikataan l: oja pitkin. -*vuori* s. -*vär* i s. l. liitumaali. | Rapattujen seinien maalaaminen l: illä. 2. *mon.* väriliiduista. | L: eillä väritetty piirustus

liity *tä*⁶⁸ *teonn.* < liittyä. | Valtiosopimus, johon ulkopuolisten valtioiden l. on sallittu. — lieneepä joku Ahon pikkukertomuksista syntynyt aivan elimellisestä l: nästä Kiven tarjoamiin aiheisiin TARK.

liitäjä⁶⁸ *tek.* Niin kuin ne perhot on lauluni, / l: t kukissa pihan LEHT.

liitännäinen⁶⁸ l. s. jhk liitetty (vieras) kappale t. osa, lisä. | Pukuun alun perin kuulumatottomat l: set. Monet [kansanrunot ovat] -- sekaantuneet vieraina l: sinä muihin virsiin UNO HARVA. — *Kiel.* tav: mmin liite (1. b). 2. a. *harv.* jhk liitetty, lisänä oleva. | L: set osat.

liitännäispartikkeli s. *kiel.* = liitepartikkeli.

liitäntä^{15*} *teonn.* < liittää. | Kiskojen l. Hirsien l. toisiinsa salvomalla. — Vars. *sähk.* Johtojen l. toisiinsa. -*johto* s. *sähk.* johto, jolla (pöytä- tms.) valaisin t. jk sähkökoje kytketään pistorasiaan. | Keittolevyn, radion l. -*koje* s. *sähk.* etuvastus tm. vastaava stabilisoiva laite, jolla purkauslamppu kytketään virtaan. -*laki* s. *mat.* = assosiaatiolaki 2.

liittää^{2*} *fakt.v.* < liittää. | L. korot pääomaan.

liitä *ä* v. 1. vars. linnusta, joka lentää siipipään sanottavasti liikuttamatta; vrt. leijata, leijaila. | Kanahaukka l: ä korkealla ilmassa. Tulee sade, kun pääkysyt l: vät pitkin veden pintaa. — Ratsu l: ä esteen yli. — *Erik.* Purjelento on l: mistä. 2. yl. keveyestä, nopeasta liikkeestä: kiittää, pyyhältää, lentää. | Suksi l: ä hangella. Pyöräilijäjoukko liiti ohitsemme. Neidot l: vät kavaljeerien käsivarsilla [tanssissa]. — *Kuv.* Hetket l: vät pois. Katse l: ä kaukaisuuteen. -- ajatukset l: vät ajassa taaksepäin AHO. 3. esim. reen jalasten sivuittaisesta liukumisesta: liirtää, luisua. | Reki liisi niin, että olimme joutua ojaan.

liiva¹⁰ s. *murt.* 1. rantahiekka. | -- tuolla l: lla, meren rannalla E. ELENUS. — *Yhd.* pohja-, rantal. 2. sohju, lieju. | Kaali kiehui kaiken päivän, liha l: ksi likosi sl. -- tarpoi nuotan tapuroiksi, / kalat l: ksi litsotti KAL.

liivakko^{2*} s. par. liivate.

liivari⁵ s. *mer.* = halkaisija 2 c. -*puomi* s. = halkaisijapuomi. -*purje* s. = halkaisija 2 c.

liivate^{78*} s. puhdas, väritön, ohuina levyinä myytävä eläinliima, jota käytetään vars. ruokataloudessa hyödykkeenä, gelatiini, želatiini. -*kalvo* s. *valok.* Valokuvauslevyjen ja -filmien l. -*lehti* s. *ruok.* ohut levy liivatetta. | Jälki-ruoka hyödytetään l: dillä. -*liuos* s. -*mainen*⁶⁸ *kalt a.* L. aine. Seos hyytyy l: seksi. -*silkki* s. tekosilkki, jota valmistetaan liimasta kaliumbikromaatin ja eräiden muiden kemikaalien avulla.

liiveri⁵ s. *murt.* liiteri.

1. **liiv** i¹ s., us. *mon.* 1. a. pukuun kuuluva (miehellä takin alla, naisella muiden pukimien päällä pidettävä) lyhyehkö, hihatton, tav: immin edestä napitettava vaatekappale. | Silkkiset, samettiset l: it. Harmaat l: it. Useimmiten l: it ovat samasta kankaasta kuin takki ja housut L: eissä on neljä taskua. Panna peukalonsa l: iin aukkoihin. — Kansallispuvun avokaulainen l. Naisten l: it ovat usein kirkkaan värisiä ja niissä voi myös olla kuviointia. — *Yhd.* nahka-, sametti-, sarka-, turkki-, villal: (it); frakkil: (it); korkki-, pelastusl: (it). b. *kuv.*, vars. *leik.* Vetää jtak l: eihinsä t. l: iinsä 'syödä, juoda'. -- antakaa virrata l: iinne tämän punaisen juoman LEINONEN. -- kun minä nyt olisinkin Alastalon l: eissä [= asemassa, sijassa] KILPI. — Vaikka l: istä hihat menisi [= käyköön kuinka tahansa, vaikka mitä tulisi] se 2. naisten vartalonmukainen aluspukine, jonka tarkoituksena on tukea vartaloa ja johon sukkanauhat kiinnittyvät; lasten pukine, jonka nappeihin housut ja sukkanauhat kiin-

nitetään; vrt. kureliivi, korsetti. | Pitkä, kireä l. l:in kovikkeet, ns. luut ja metallipaukot. L. on osaksi tehty kumikankaasta, mikä tekee sen joustavaksi. — *Yhd. alus-*, kumi-, kure-, tuki-, äitiysl(:it); lantio-, rinta-, vyötäröl(:it).

2. liivi¹ s. liiviläisten kieli.

liivialushame s. liivinsuojuksen ja alushameen yhdistelmä. **-hame** s. L. ja pusero on suosittu nuorten tyttöjen pukuyhdistelmä. **-housu** t s. *mon.* liiveihin kiinnitettävät pikkupoikien ja -tyttöjen housut. | Koltin ja vyötäröhousujen välillä oli l:jen aika, jolloin poikaa sanottiin kyörtiksi tai lempeämmän klopiksi *SILL.* **-kan-gas** s.

liiviläinen⁶³ a. ja s. *-syy*⁶⁵ *omin.* L:iset 'itäre-
rensuomalainen kansa, jonka jäljellä oleva sir-
pale asuu Kuurinmaan rannikon luoteiskol-
kassa Latviassa'. L. talo, kalmisto. L:syytensä
säilyttäneet kylä. — *Harv.* = liivinmaalainen.

liiviläisalue s. *-asutus* s. *-kylä* s. *-väestö* s.

liivin/kielinen a. L. Uusi testamentti. **-maalai-**
nen a. ja s. L. aatelismies, sotilas. Taistelu l:siä
ja puolalaisia vastaan.

liivin/nappi s. *-suojus* (tin) s. naisten alusvaate,
joka pannaan liivin päälle, jottei se näkyisi pu-
vun läpi. **-tasku** s. Kello tikittää l:ssa. Avio-
mies, joka pitää sormustaan l:ssa. **-taskukoko**
s. tavallista pienempi koko. | L:a oleva sana-
kirja. **-vuori** s.

liivipömpeliä s. *-rau* t a s. *murt.*, us. *mon.* vyö-
täisliin kiinnitetty kahleet. | L:toihin pantu
murhamies. [Vangin] kaulassa helisi vielä
murretun l:dan rengas SEPPÄNEN. **-räätäli** s.

liivisillä (än *adv.* vars. miehistä ilman takkia,
vain liivit paidan päällä. | Ollimme l:mme.
Miehet istuvat l. lämpimässä pirtissä.

liivit s. *mon.* ks. l. liivi.

liiviton⁶⁷ *kar.a.* < l. liivi.

lika^{10*} s. l. jnk esineen pintaan tarttunut, ker-
tynyt, harvemmin jhk aineeseen sekaantunut
vieras aine, joka tekee sen epäpuhtaaksi; vrt.
saasta, loka, kura, rapa, törky, tahra. | Vaat-
teissa on l:a. Lattialla oli l:a kasoittain. Sei-
nät ovat lian peitossa, mustat liasta. Mies oli
liassa [= likainen] yltä ja päältä. Kourin
pinttynyt l. Kärpäsän l. 'kärpäsän uloste(et)'.
Tahria l:an. Puhdistaa jk liasta. Pestä l. jstak.
Rypeä liassa kuin sika. Maantie näkyy ole-
van lialla [= likainen, lokainen] AHO. — Jos
maito siivilöidään vanun läpi, jää mahdollin-
nen l. siihen. 2. *kuv.* vars. siveellisestä turmel-
tuneisuudesta, alennustilasta, häpeästä; vrt.
saasta. | Vaeltaa, rypeä liassa. Niin tukala on
pääseminen pahan nimen liasta *KVR.* -- unoh-
taakseni kaiken lian, mikä sieluuni ja mieleeni
vuoden mittaan taas lie tarttunut *SILL.*

lika-aine s. Puhdistamattomassa vedessä olevat
l:et.

likaaja¹⁰ *tek.* < liata. | Oman pesänsä l.

likaan/tua^{1*} *pass.v.* (*rinn.* likautua) < liata;
vrt. saastua, tahriutua. | Lattia l:tuu. L:tu-
neet kädet. Esiliina suojelee vaatteita l:tu-
masta. Vanhat l:tuneet hanget hupenivat hil-
jaa ja huomaamatta *TALVIO.*

likai/nen⁶⁸ *poss.a.* *-suus*⁶⁵ *omin.* epäpuhtas, saas-
tainen;) (puhdas. 1. *konkr.* töhryinen, suttui-

nen, lokainen, tahrainen, ryvettynyt, epäsiisti,
siivoton, puhdistamaton, pesemätön. | L:iset
kädet, kasvot, vaatteet. L. astia. L. pöytä,
lattia, piha. Huoneessa oli hirvittävän l:sta.
Itämaille ominainen l:suus. Sateet liottivat
tien l:seksi. -- aavistat takkuisen rukiinoraan
ja elottoman l:sen kesannon *SILL.* L. vesi. Liuk-
sesta poistetaan l:suudet [= lika-aineet] sii-
vilöimällä. Nuohous on l:sta työtä. L. ammatti.
— *Erik.* väristä: harmaa, samea. | Sataa tu-
huttaa harmaalta, l:selta syysaivaalta AHO.
L:sen harmaa, vihreä, keltainen. Kasvi, jolla
on l:sen valkoiset kukat. 2. *abstr.* siveellisesti
ala-arvoinen t. epäilyttävä, sopimaton, säädy-
tön, rietas, rivo, rumä, hävettävä. | L. juttu,
vitsi. L:iset ja kaksimieliiset sanat. Väären-
nykset ja muut l:set teot. Ajaa l:siä asioita.
Rikastua l:sellä tavalla. L. mielikuvitus. L:set
ajatukset. -- miksi tällainen tulva l:siä syy-
töksiä? *JORUNI.* — *Liik.* L. konossementti 'ko-
nossementti, johon on tehty sen kaupattavuus-
den kannalta epäedullinen merkintä'.

likaisen/harmaa, -ruskea a. tav. a. *-värinen* a.
myös a.

lika/johto s. likaviemäri. | Keittiön l. *-jät* e s.
L:teet poistuvat viemäriä pitkin. **-kaivo** s.
kaivo, johon likavesi (käymälästä, keittiöstä
tms.) johdetaan. | Tyhjentää, puhdistaa l.
-kerro s. Seinät olivat paksun l:ksen pei-
tossa. **-kuoppa** s. Haiseva l. **-kärpänen** s. Eris-
talis, kärpäsiä, joiden toukat elävät likave-
dessä t. muissa kosteissa ja likaisissa paikoissa.
-läiskä s. Seinäpaperien l:t. **-lätäkkö** s. Nave-
tan takana on haiseva l. **-pilkku** s. Hameessa
on l:ja. **-pitoi** nen a. *-suus omin.* Maldon l:-
suus. **-rapakko** s. **-sanko** s. likaveden, jätteiden
yms. pois kuljettamiseen käytetty sanko. |
Kantaa l. ulos. **-suojus** s. lokasuojus. | Auton,
polkupyörän l. **-tahra** s. Puvussa, seinässä on
l. **-titteli** s. *kirj.* = suojanimiö. **-tunkio** s.

likautua¹⁴ v. = likaantua.

likavaatteet s. *mon.* likaiset, pestävät vaatteet.

likavaate/kori s. *-vasu* s.

likave/si s. likainen vesi, jätevesi. | L:den täyttä-
mä kuoppa. L:sien kaatopaikka. L:den puh-
distuslaitos.

likavesi/astia s. *-kaivo* s. *-sanko* s.

likaviemäri s. likaveden poistamiseen tarkoi-
tettu viemäri, lokaviemäri, kloaakki. | Maan-
alainen l. **-johto** s. **-verkko** s.

likaämpäri s. likasanko.

likei/nen⁶⁸ a. *-sesti* *adv.* = läheinen. (1.) L. kau-
punki, talo. Varas pakeni l:seen metsään.
Hyönteiset voivat yleensä nähdä vain verraten
l:siä esineitä. Pekka hyppäsi l:simpään puu-
hun. L. [= likellä asuva] naapuri. (2.) L. men-
neisyys. Selvän käsityksen saamiseksi tapah-
tuman aika on vielä liian l. Asia selvinnee
l:simmässä tulevaisuudessa. (3.) L. sukula-
nen, ystävä. L:sin esimieheni. L. suhde, yhteys,
vuorovaikutus. Ruotsin historia liittyi l:sesti
omaamme. Tapaukset kuuluvat l:sesti yhteen.
L. mahdollisuus. — *S:sesti.* Vain l:set [nim.
omaiset, ystävät] olivat läsnä. Hän salasi asian
l:simmiltäänkin.

likeisyys⁶⁵ *omin.* (< ed.) = läheisyys. (1.) Me-

ren l. vaikuttaa ilmastoon lauhduttavasti. — Ajankohdan l. Sukulaisuussuhteen l. (2.) Hän asuu aivan tässä l:dessä. Istuuduin takan l:teen.

likekkäin *adv.* = lähekkäin. | Sijaitsevat, ovat l. Seisoimme aivan l. Taimia ei saa istuttaa liian l.

likekkäin^{ns} *a.* = lähekkäinen. | L:iset talot. Hyönteisten vatsapuolella kulkee kaksi l:stä hermoa.

like^{llä}, -ltä, -lle *adv., postp.* (gen:n t. partit:n kera), *prep.* (partit:n kera) = lähellä. (1.) Asun tässä aivan l. Kansaa tuli l:ltä ja kaukaa. Tarkastaa jtk l:ltä. Älä tule liian l:lle! — L. tietä t. tien l. Koira painautui l:lle minua t. l:leni. Kaljut päät pakkautuvat niin l:lle toisiaan kuin suinkin aho. (II.) Aika, hetki on l. Oli tultu jo l:lle joulua. (III.) Viron kieli on aika l. suomea. Ei hän ainakaan varsin l:ltä sukua ole. L. on mahdollisuus, ajatus, että — L:ltä piti, etten huutanut 'olin vähällä huutaa'. — **likelle** määrästä, melko *harv.*: liki, lähes, melkein. | Huoneessa oli l:lle 100 henkeä. Koulun oppilasmäärä kohoaa l:lle 400:aa t. 400:n l:lle.

likemmin *komp.adv.* = lähemmin. — Us. par. tarkemmin. | Puhutaan asiasta l. huomenna. Jutun siihen puoleen tämän l. puuttumatta.

likemmä [-ä'] *komp.adv. ja prep., postp.* [partit:n kera] = lähemmä(ksi), likemmäksi. | Astu l.! He siirtyivät l. toisiaan. Käy vanhat l. hautaa, / ja lapsoset varttuvut HAAHTI. -- he olivat siirtäneet hääpäivää l. TALVIO. — **Erik.** L. [par. lähes] sata kilometriä.

likemmäksi *komp.adv.* ks. likempänä.

likemmällä, -ltä, -lle *komp.adv. ja prep.* (partit:n kera) *harv.* < likellä. | Älä tule enää l:lle! -- minä melkein pelkään heihin l:ltä tutustua aho.

likemmäs *komp.adv. ja prep., postp.* (partit:n kera) = lähemmäs, likemmä. | Odotetaan kunnes se tulee l. -- olisin siirtynyt sohvalle Ee-nokkia l. KILPI. — **Erik.** Kirkossa on tilaa l. [par. lähes] 3000 hengelle.

likempi²² *komp.a.* (*sup.* likin) = lähempi, läheisempi, likeisempi. (1.) Pujatti likimpään pilloon. L:mät [= likempänä asuvat] naapurit. Jäi Lapualle taattoni, mies likin lippuaan *MANN. (2.) Asia selviää likimpinä [= lähinnä seuraavina] tunteina. (3.) Ketään l:pää sukulaista ei ollut. Puuttuu l:piä [= tarkempia, parempia] tietoja. L:mät määräykset. Kielelle vieraat äänteet korvataan usein likimmillä omilla vastineilla.

likempänä, -pää, -mäksi *komp.adv. ja postp., prep.* (partit:n kera) (*sup.* likimpänä) = lähempänä. (1.) L. kaupunkia. Käy l:mäksi! Äänet kuuluivat yhä l:pää. (2.) Määräpäivä tuli yhä l:mäksi. (3.) Tämä asia oli hänen sydäntään likimpänä. Yleiskieli on aina jonkin verran l. kansanmurteita kuin varsinainen kirjakieli M.RAPOLA. -- onpa Jaana paljon l. perintöä kuin poikamme, Esko KIVI.

likeniini¹ *s.* jälkälätärkkelys.

likenellä^{25*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* (< liketä) = lähennellä. | Tuotannon suuruus l:telee jo

sodanedellisiä määriä. -- ettei tuollaiset köyhät rotat saisi sisartasi liiksi l. CANTH.

likeno^{logi}¹ *s.* jälkäläin tutkija t. tuntija. -logia¹⁶ *s.* oppi jälkälästä.

likenty^ä^{1*} *pass.v.* (< seur.) = lähentyä. | Kansojen keskinen l:minen.

likentä^ä *v.* = lähentää. | Hän kulkee seinäviertä ikkunan alle ja l:ä kasvonsa ruutuun TALVIO. Yhteiset vastoinkäymiset l:vät ihmisiä toisiinsa.

likettyillä, -ltä, -lle *adv. ja postp.* (gen:n kera) = lähettyillä, likellä. | Talon pitäisi olla tässä l. Lehmät löytyivät aivan veräjän l:ltä. Siirrä tuoli tähän pöydän l:lle.

liketyksin, -sten *adv.*, melko *harv.* lähekkäin, lähetyksin, lähetysten, likekkäin. | Ovat, seisovat l. Hed-Ullan kulmakarvat vetäytyivät aivan l:sten TALVIO.

like^{tä}²⁴ *v.* (kons.-vartaloiset muodot *harv.*) = lähetä, lähestyä, lähentyä, likentyä. | L:nin ovea. Tyttö l:ni portaille asti. Rajuulma on l:nemässä. Kuuluu l:neviä ääniä. -- enpä juuri vähällä hinnalla nyt tahtoisi l. sitä kuuluisaa suutarin Marttaa KIVI. — Ilta l:nee KIVI.

liki *1. a.* *taipum.* lähellä, likellä oleva, läheinen, likeinen, lähin, likin. *a. harv.* erilleen kirjoitettuna, etup. vain yhd:ojen attr:nä. | L. vuosisatoina. *b.* yhd:ojen alkuosana = lähi-. | L:naapuri, -seutu, -työ; l:mailla; l:aika, -tulevaisuus; l:arvo, -sukuinen; l:määrin. *2. prep., harvemmin postp.* (partit:n kera, runok. *harv.* gen:n, ei kuit. poss.-suff:n kera) lähellä, likellä; lähelle, likelle. | Kylä on l. merta. Mittauskohta sijaitsee l. maanpintaa. Istuimme l. ikkunaa. Taistelu käytiin l. jokea. Jklla on länget l. olkapäitä 'jkn asiat ovat ahtaalla'. -- outo olla naapurina / -- / l. tuiman linnan herran LEINO. Illossamme, surussamme / on hän meitä l. aivan KOSKENN. -- Älä tule minua liian l. Lampaat tunkeutuivat l. toisiaan. Orret on asetettu l. kattoa. Kirsti vei kirjan l. kynttilästä HELVI HÄMÄLÄINEN. -- Muuta kuin paikallista käyttöä. | Kirkko on rakennettu l. vuotta 1720. Sairas on kuolemaa l. -- hyvän proosakirjailijan tyyli on ominaista, että se kulkee niin l. runoutta kuin suinkin KOSKENN. *3. adv.* *1.* paikasta: likellä, likelle. | Kylä on tässä aivan l. On aivan l. aavistan, / se seinä kahden maailman HELLAAKOSKI. Hevonen a: laske l:kään. Kyllä nälkäinen l. astuu sp. — **liki pitää** *t. piti* (ettei tee t. tehnyt jtk) 'on, oli vähällä (tehdä jtk)'. | Pitipä l., etten pil-lahtanut itkuun. -- l. liippasi, ettei iskenyt minua otsikkoon KIVI. *2.* (kielt. yhteyksissä liikkään) lähes, melkein, miltei. | Osanottajia oli l. 200. L. kolmikiloinen hauki. Pekka on minua l. vuotta nuorempi. Valvoin l. puoliyöhön. -- Eivät l:kään kaikki. Näin hyvin ei käy l:kään aina. Toiveini eivät l:kään toteutuneet. Ei ole l:kään yhdentekevää, mitä tehdään.

likiarvo *s.*, vars. *mat.* tarkkaa arvoa likellä oleva arvo. | L. 4 desimaalin tarkkuudella. Huoneen tilavuuden l:arvoksi mitattiin 36 m³. Tarkkojen arvojen puuttuessa on usein tyydyttävä l:arvoihin. Irrationaaliluvut voidaan l:-

arvoja käyttäen määrittää kuinka tarkasti tahansa. **-arvojen** *a.*, vars. *mat.* **-sesti** *adv.* likimääräinen. | L. luku. **-sesti** ilmaistu tulos. Summa oli **l:**sesti oikea. **-laskujen** *a.* leivonnaisista: huonosti kohonnut ja paistettaessa liian tiiviiksi laskeutunut. | L. leipä. Kakusta tuli **l:**sta. **-mailla**, **-lta**, **-lle**. *l. adv.* ja *postp.* (gen:n *kerä*) = lähimain. | Ihmisasuntoa ei ollut **l:**llakaan. Lämpötila laski nollan **l:**lle. [Ruunakin] pysähtyy käskemättä siihen **l:**lle **LEINONEN**. 2. **likimaille** likimain, lähimaille. | Tuotanto ei ole **l:**llekaan tyydyttävä. **-main** *adv.* = lähimain, lähes. | L. yhtä suuret. L. samanlainen kuin ennenkin. L. tasainen. L. oikea vastaus. Lukumäärä voitiin arvioida vain **l.** -- **l.** hengettömiä olentoja **SILL.** -- **ei likimainkaan**. Ei **l:**kaan tyydyttävä. Rahat eivät riittäneet **l:**kaan. **-mainen** *a.* likimääräinen, lähimainen. | Siitä meillä on vain **l.** käsitys. **likimmiten**, **-tän** *adv.* = lähimmiten, lähes, likimain. | Tulos oli **l.** sama kuin ennenkin. **likimmäinen** *sup.a.* = lähimmäinen. | L. talo, kylä, naapuri. L. omainen. **likimpänä**, **-pää**, **-mäksi** *sup.adv.* ja *postp., prep.* ks. **likempänä**. **likimäärin** *adv.* likimääräisesti, likimain, suunnilleen. | Tulos voidaan **l.** laskea yhtälöstä --. Summaa ei tiedetä **l:**määrinkään. Paino **l.** 8 kiloa. L. yhtä korkeat. Kuu kiertää **l.** ympyrässä maapalloa. **-määräinen** *a.* **-sesti** *adv.* **-syys omin.** likipitäinen, likimainen, approksimatiivinen. 1. lähellä oikeaa, todellista *t.* tarkkaa oleva; jokseenkin oikea, todellinen *t.* tarkka. | L. arvo, luku, paino, aika, hinta. L. tulos. L. sato 3.000 hl. Valoksen **l.** muoto. **L:**sesti oikea summa. Sääntö pitää paikkansa vain **l:**sesti. 2. lähes oikean, todellisen *t.* tarkkan tuloksen antava, sellaiseen tulokseen vievä, sellaiseen väistävään suoritettu. | L. arviointi, laskelma, ratkaisu. L. kaava, mitta. Arvioida, laskea, punnita **l:**sesti. Asiasta ei saatu **l:**stäkään käsitystä. **likin** *sup.a.* ks. **likempi**. **likinaapuri** *s.* = lähinaapuri. **likenen** *a. murt.* likeinen. | L:sten naapurien kanssa pitää aina olla ihmisiksi **ALKIO**. **likinnä** *sup.adv.* ja *postp., prep.* (partit:n *kerä*) lähinnä. (1.) L. asuva naapuri. Taloa **l.** oli suuri kuusi. Tavaraa ympäröi **l.** voipaperi. Jokainen on itseään **l.** (2.) L. seuraava. L. paras, kallein, vaikein. (3.) Vainajaa kaipaavat **l.** lapset. Myyjä on **l.** yleisin palvelija. Tehdävä, joka kuuluu **l.** fonetiikan piiriin. **liki näköinen** *a.* **-näköisesti** *adv.* vain likelle, lyhyen matkaa näkevä, myöppöinen; vrt. **lyhyt-näköinen**;)(**pitkänäköinen**. | L:näköisessä silmässä valonsäteet yhtyvät verkkokalvon edessä. L. henkilö. L. tarvitsee koverat silmälasit. Tirkistellä **l:**näköisesti. -- L. kamera 'kamera, jolla voi ottaa kuvia läheltä'. -- *Kuv.* Ilman lentoasetta ovat maajoukot **l:**näköisiä. -- *Erik.* turhantarkka, ylen yksityiskohtainen, pikkumainen;)(*suurpiirteinen*. | Silotteleva ja **l.** maalaustyyli. L. seikkaperäisyys. Rehellinen liioittelemisenkin on -- parempaa kuin **l.** jän nolon huolellinen varovaisuus **T.VAASKIVI**. **-näköisyys omin.** (< ed.) myopia. | L. johtuu

tavallisimmin silmän akselin liiasta pituudesta. -- *Kuv.* Henkinen **l.** 'turhantarkkuus, askartelu pikkuaikojen parissa'. **-piste** *s.* optiikassa: lähin teräväksi piirtyvä piste tarkennustason ollessa tietyllä etäisyydellä;)(*kaukopiste*. **-pitäen**, **-pitäin** *adv.* suunnilleen, lähes, melkein, likimain, likimäärin. | L. sama, yhtä suuri. L. oikea tulos. Tuotanto on **l.** 400 litraa. Teos on **l.** painokunnossa. Liikuttui **l.** kyyneliin. **-pitäinen** *a.* **-sesti** *adv.* likimääräinen, likimainen. | L. tulos, arvio. -- on voitu lausua edes **l:**siä arveluja **TARK.** **-seutu** *s.* = lähiseutu. | L:duilla oli nähty susia. **likistellä** *sup. frekv.v.* **-y² teonn.** (< likistää) puristella, puserrella, rutistella; halailla. | L. käsiään. L. tyttöjä. -- minäpä olen se painajainen --, joka sinua öisillä **l:**en kivi. **likistin** *väl.* (< likistää) eril. koneissa ja laitteissa osa, joka puristaa esim. kaksi kappaletta vastakkain, puristin. | Niittauskoneen **l.** **likisty** *s¹ teonn.* (< likistää) puristus, puserus. | Käsien **l.** Naulan **l.** Vähäisetkin **l:**kset voittavat hedelmämaitoa. -- Vars. sisäpaikallissijoissa olotilasta. | Mies oli pahassa **l:**kessä kuorman ja seinän välissä. Päästä **l:**ksestä, **l:**kistä. Joutua **l:**kseen. Jalka jäi **l:**kseen oven rakoon. **likistyt** *tä² kaus.v.* < seur. | Älä **l:**ä varpaitani kiven alle. **likisty** *a¹ pass.v.* (< likistää) puristua, rutistua, rusentua. | Sormi **l:**i oven rakoon. Mies **l:**i kaatuvan puun alle. Kylä on **l:**nyt talorykelmäksi. [Rovasti lausuu] meistä niin ihanan toivoituksen, että sydän **l:**y sitä muistellessa **KIVI**. **likistäytyä** *a¹ refl.v.* < seur. | Säikähtäneinä lapset **l:**ivät yhteen. -- olisi halunnut hyvällä ja halata, **l.** lähekkään **KALLAS**. **likistää** *v.* puristaa, pusertaa, painaa. | L. jku seinää vasten. L. jkn kättä. Lapset **l:**ivät nenänsä vasten ikkunaa. Ennen niittausta levyt **l:**etään yhteen. Maata **l:**etään jyräämällä. Putken pää on **l:**etty kiinni. -- Kenkä **l:**ää. Kalliot **l:**ävät virran kapeaksi koskeksi. -- *Erik.* halata voimakkaasti. | L. jkta (kaulasta, vyötäisistä). Sinä klasia kilistit ja likkoja **l:**it kivi. Sulhanen **l:**i tyttöä vyötäisistä, painoi häntä vastaansa **TALVIO**. **liki sukuinen** *a.* = lähisukuinen. | L. eläinlaji. **-tieno** *s.* = lähitieno. | Asun tässä **l:**illa. **likitse** *adv., prep.* (partit:n *kerä*) ja *postp.* (gen:n *t.* poss.-suff:n *kerä*) lähitse, läheltä, likeltä. | -- iso lintu lentää leuhkasi ihan **l.** **TOPPILA**. **likitysten** *adv.*, melko *harv.* = liketysten. **likityö** *s.* työ, jossa työn kohde on tekijää lähellä, lähityö. | Kirjoittaminen, ompeleminen ym. **l.** L:ssä monet käyttävät silmälasia. **liikka** *sup. ark. kans. tyttö.* | Korea, nätti, mukava **l.** Naapurin **l.** -- semmonen rotevaa puoleinen **l.** **SILL.** -- maakunnan koreimmat likat **RAILO**. Tässä onkin sellainen **l.**, että --. Likistellä likkoja. -- *Yhd.* lapsen-, palvelus-, piikal. **-lapsi** *s. ark. kans. tyttölapsi.* | L. köyhän lapsi, vuohi vaivaisen eläin **st.** **liiko** *sup. s.* neste **l.** liuos, johon jtk pannaan likoamaan; liuos ja siinä likoamassa oleva aine

t. esine(et) yhdessä. | Nahkoja liotetaan erilaisissa liossa. Suolainen l. l. liinoja. — Sisäpalkissijoissa us. adv:n tapaan. | Olla, pitää liossa 'likoamassa jssak nesteessä'. Pyykki on liossa kylmässä vedessä. Panna l: on 'likoamaan'. Ottaa, nostaa liosta 'likoamasta'. Pelavat nostettiin liosta. — *Kuv.* Panna rahaa, omaisuutta l: on 'sijoittaa (jnk yritykseen, us. voiton tai tappion uhalla), uhrata jhk, riskeerata'. Panin l: on tuhat markkaa. Hän panee l: on perintörahasa, viimeisetkin talvio. Liossa on sievoinen summa. Pani hakuperit l: on 'haki paikkaa, lähetti hakuperit'. — *Yhd.* hamppu-, liina-, pellaval.

liko/amme s. *tekn.* Panimon l: ammeet. — **eläin** s., *tav. mon.*; *syn.* infusori. | **L:met** --, epämääräinen alkueläinten nimitys, jolla tarkoitetaan joko siima- ja ripseliäimiä tai tavallisimmin vain viimeksi mainittuja rr. — **kala** s. *ruok. harv.* lipeäkala. — **kuhnuri** s. L:t 'Tardigrada, mikroskooppisen pieniä niveljalkaisia'. — **mato** s. nahkaisen toukka. — **märkä** a. alvan, kauttaaltaan märkä, läpimärkä. | L:t vaattee, kenkät, hiukset. Heräsi hiestä l: känä. Sade kasteli maan l: äksi. — **puu** s. liossa olevien peltavien t. hamppujen päälle asetettu puu.

likotta/a* v. *kans.* olla jkn 'lapsenlikkana', hoitaa, vartioida. | L. lasta. -- en minä ole häntä l: nut **SEPPÄNEN**.

likove si s. jnk liottamiseen käytetty vesi. | Vuotien l: dessä käytetään mm. rikkinatriumia. **liktori** s. *hist.* muinaisessa Roomassa aluksi kuninkaiden, myöhemmin ylimpien virkamiesten edellä kirvestä ja vitsakimppua kantanut palvelija. | Konsulin arvon merkkeihin kuului 12 l: a.

likvida¹⁰ s. *kiel.* ennen l, r, m ja n, nyk. vain l ja r äänneistä käytetty yhteisnimitys.

likvidaatio s. selvytyks, lopputili, suoritus(tila).

likvidi¹, **-nen**¹⁰ a. *liik.* -(sy)ys¹⁰ omin. rahasta: helposti käytettävissä, nopeasti saatavissa oleva; muunlaisista varoista: helposti rahaksi muutettava; liikkeestä tms.: nopeasti maksaamaan, helposti sitoumuksensa täyttämään pystyvä, maksuvalmis. | L:t varat. L. sijoitus. Liikkeen l: syys.

likviditeetti¹⁰ s. *liik.* mahdollisuus (kyllin nopeasti) suorittaa sitoumukset käytettävissä olevilla varoilla, likvidisyys, maksuvalmis. — **periaate** s. L: teen mukaan pankin täytyy aina kyetä suorittamaan takaisin talletuksensa ja muut eräytyvät sitoumuksensa.

likvido ida¹⁰ v. -inti¹⁰ *teonn.* 1. vars. *liik.* tehdä selväksi, suorittaa, tehdä loppuselvitys, -suoritus, maksaa loppuun. | L. saatavat, velat. 2. yl. selvittää loppuun, tehdä selvä; tehdä ole-mattomaksi, hävittää, lopettaa. | Rintaman paikallinen sisäänmurto l: itiin vastaiskulla. Vastarintaliikkeen täydellinen l: inti. Diktaattori l: i poliittiset vastustajansa. — Kolontsov on l: inut [= tappanut] apureitaan paljon lie-vempienkin epäluulojen perusteella **SIMO PENTTILÄ**

likööri¹⁵ s. *tav.* vahvasti sokeripitoinen, 16—40 painoprosenttia alkoholia sisältävä väkijuoma, joka on maustettu erilaisilla eteerisillä ölj-

yllä, mausteilla tms. | Makea l. Kahvia ja l: ä. — *Yhd.* kirsikka-, mesimarja-, muurainl.; munkkil. — **lasi** s. — **pullo** s. — **tehdas** s.

lila¹⁰ [us. l:] s. vaalean sinipunerva väri. | L:n värinen iltapuku, postimerkki.

lilja¹⁰ s. 1. Lilium, koristekasveina yleisiä sipulillisia liljakasveja, joissa on kapeat lehdet ja komeat suppilo- t. kellomaiset kukat; joka-päiväisessä kielenkäytössä us. = L. candidum, valkea lilja; joskus muistakin liljakasvien näköisistä kasveista. | Valkoisia l: oja. L: aa käytetään viattomuuden, puhtauden, naiskauneuden yms. vertauskuvana. Niin kuin l. orjan-tappurain keskellä, niin on minun armaani neitosten keskellä vt. Maria, laakson l., joka kuuta katselet koskenn. — *Yhd.* kuun-, miekka-, myrky-, päivä-, rusko-, sini-, tiikeri-, valkol.; pääsiäisl. 2. liljan kukkaa muistut-tava tyylielty koristekuvio. | L. on jo varhain esiintynyt koristeaiheena esim. verhoissa, ta-peteissa ja vaakunoissa. Heraldinen, gootti-lainen l. Ranskan l. — *Yhd.* partiol.

lilja/kasvi s. L: kasvit 'Liliaceae, yksisirkkai-sheimo, johon kuuluu monivuotisia ruohoja, joil-la on juurakko t. sipuli, sekä myös pensai-ta ja puita'. L: kasveja ovat mm. hya-sintti, ruohosipuli ja tulppaani. — **kukkai nen** s. *kasv.*, *tav. mon.* L: set 'Liliflorae, eräs yksi-sirkkaisten lahko'. — **lippu** s. *hist.* Ranskan kuninkaiden aikoinaan käyttämä valkoinen lippu, johon on siroteltu kultaisia heraldisia liljoja. — **mainen**¹⁰ *kalt.a.* L. kasvi, kukka. -- lumi-valkeat kasvat olivat l: set **HEPOR.** — **maito** s. eräiden kosmeettisten voiteiden mainosnimenä.

liljan kukka s. Puhdas kuin l. Oi kuule, l. [= rakastettui, kuin harppu Salomon / sun kun-niastas kesäyössä soittaa! **KOSKENN.** — **valkoinen** a. valkoinen kuin lilja. | L. iho, käsi.

1. **lilli**¹ *harv.* 1. s. -- suuret hauit halkiaisi, / sären l: t [= poikaset] lukeneisi **KANT.** — *Etup.* *yhd.* pikkul. 2. a. kiltti. | On se l. poika tuo Tommo --. Ei juo eikä tappele eikä välitä naisväestä **KOJO.**

2. **lilli**¹ s. *murt.* *harv.* vasta lypsetty lehmän-maito. | L: n eli lypsymaidon asemasta lupasi Leja hänelle voileivän **LEHT.**

lilli nen¹⁰ a. *harv.* kiltti. | -- paneepa silloin mamma itsekin suunsa koreaan, l: seen nipsis-tykseen **KRVI.**

lillipoika s. *harv.* lelliipoika. | Eero onkin lukka-rin l. **KRVI.**

lilliputti¹⁰ s. erikoisen pienikasvuinen olento t. esine. peukalainen, kääpiö. | Gulliver l: ien maas-sa. Hippiaäinen on lintumaailman l: eja. Nyk-ajan huoneistot ovat l: eja entisaikaisiin ver-rattuina.

lillittä¹⁰ v. *harv.* juomisesta. | Juoda l. -- kuu-luu l: neen mimmia kuin mikä kotivasikka **KIANTO.**

lilliä¹⁷ v. *harv.* kellua. | Perunat olivat niin voi-mattomia, jotta veden päällä l: vät **PAULAH.**

lillukka¹⁰ s. Rubus saxatilis, ruusukasvien hei-moon kuuluva ruohokasvi, jolla on rönsyilevä varsi, 3-sormiset lehdet, valkoiset kukat ja he-delminä punaiset, kerrannaiset luumarjat.

1. **lima**¹⁰ s. (vars. jnk elimistön erittämä) neste-

mäinen, sitkeähkö, tav. liukas aine. | Väritön, läpikuultava l. Tahmea l. Yksissä erittyä henkitorvesta ja keuhkoista l:a. Mateen pinta on niljakkaan l:n peittämä. Kihokin lehdet kimaltelevat l:sta. Rantakivillä on vihreää l:a. Pikkulapsille syötetään kaurasta keitettyä l:a. — *Yhd.* alku-, juusto-, kasvi-, kaura-, pella-vansiemien-, siemen-, solu-, yskösl.

2. *lima*¹⁰ s. l. *kasv.* Ruppia, vitakasvien heimon kuuluvia erittäin kapealehtisiä vesikasveja. 2. *murt.*, tav. *mon.* kelluspalpako, vars. sen lehdet. | Ellin silmä kulki [veden] pohjaa pitkin, näki l:oja, hakoja ja kiviä AHO.

lima-aine s. Pellavansiemenet sisältävät l:ita. *limaani*⁹ s. *maant.* lahdeksi levinnyt joen suu Mustan- ja Asovan meren rannikolla.

limaantua^{1*} v. = limautua.

limaerite s. Silkkiperhosen toukan l. hyytyy ulkoilmassa hienoksi, kovaksi rihamaksi. -*home* s. *Fusarium aurantiacum*, vars. kurkkukasveja turmeleva homeen tapaisena limana esiintyvä tuhoseni.

*limainen*¹⁰ *poss.a.* -suus¹⁰ *omin.* l. erite, neste. Sienen l. lakki. l. levä, etana. l. ja liukas kivi. -- limainen sylki valui alas tyynylle CANTH. Laiturit olivat l:iset mustasta sulavasta jäätiköstä AHO.

limakala s. Lumpenus lampretaeformis, arktisissa merissä yleinen 30–40 cm pitkä piikki-eväinen, taloudellisesti arvoton kala; *mon.* Blenniidae, eräs kalaheimo.

limakalvo s. *anat.* ohut, limaa erittävä kalvo, jollainen verhoaa ruoansulatuskanavan, hengitysteiden ym. ruumiin putkimaisten elinten ja sen onteloiden sisäseiniä. | Suun, nielun, henkitorven, sukupuolielinten l. l:n tulehdus 'kattari'. -*ma*¹⁰ s. l:dot 'Strongylidae, mm. kotieläimissä loisivia, us. rihamaisia sukkulamatoja'. -*poimu* s. Pehmeän suulaen takareunasta lähtee kaksi kaarimaista l:a, kitakaaret.

limakasvain s. *lääk.* limakudoksen muodostama kasvain, myksooma. -*kasvi* s. *kasv.* = limasieni. -*kerros* s. Sienen lakkia peittävä l.

1. *limakko*^{2*} s. *kasv.* limasieni; vars. sen pelkkää solulimaa oleva ketoton aste, plasmodi.

2. *limakko*^{2*} s. *murt.* kelluspalpakoita kasvava paikka vedessä, limojen ryhmä; vrt. 2. *lima* 2. | Vene ajautui l:on. -- sydänmaan jokeen, joka kasvaa l:a, lumpeita, hauenkukkiä ja ahvenheinää AHO.

limakotilo s. *Limnaea stagnalis*, mutapohjaisissa vesissä yleinen keuhkokotilo, jolla on likaisen ruskeanharmaa kuori. -*kudos* s. *anat.* sidekudos (laji), jossa on runsaasti limapitoista solunväliainetta. -*käyminen* s. käymisilmiö, jonka tuloksena on runsas limamaisten aineiden muodostus. -*mainen*¹⁰ *kalt.a.* l. aine, erite, neste. l. kudos.

limaneritys s. l. yskässä. -*vuoto* s.

limapintainen a. l. sieni, kala. -*pisar*¹⁰ a s. Yksissä sinkoilee ilmaan pieniä l:oit. -*pitoi*¹⁰ nen a. l. aine, solu -*pussi* s. *anat.* pieni, ohutseinäinen, liman täyttämä pussi, jollaisten tarkoituksena on helpottaa kudosten välistä liukumista; limasäkki. | L:reja on varsinkin jänteiden ympärillä. -*pöhö* (tauti) s. *lääk.* myk-

södeema. -*rauha*¹⁰ nen s. *anat.* limaa erittävä rauhanen. | Limakalvossa on runsaasti l:ia. -*sade* s. l. syntyy, kun pyörremyrskyt tai tulivuorten purkaukset ovat nostattaneet ilmaan pölyä tai tuhkaa, joka sitten sekoittuu sadeteen. -*sien*¹⁰ i s. vrt. 1. limakko. | L:et 'Myxomycetes, kasvien ja eläinten rajamailla olevia monisoluisia eliöitä, joiden solujen väliin ei synny kettoja ja jotka lisääntyvät itiöistä'. Tunnetuimpia l:ia on paranvoi. l:ia esiintyy yleensä varjoisissa, kosteissa ja lämpimissä paikoissa kasvinjäännösten seassa.

*limaska*¹⁰ s. l. Lemna, pieniä vesikasveja, joiden varsi ja lehdet muodostavat yhdessä veden pinnalla kelluvan levyn, jonka alapinnasta riippuu rihamaisia juuria. 2. *harv.* limainen aine, lima, lieju, sohjo tms. | Mätänevien kasvien inhottavaa l:a. -*i*¹⁰ nen¹⁰ *poss.a.* limainen, niljakas. | l. made, rantakivi. -- sammakoita, saastaisia, l:ia olennoita AHO.

*limaski*¹⁰ s. *kans.* anturanasta. | Kengän pohja täynnä l:ejä.

limasolu s. limaa muodostava solu. -*säkki* s. *anat.* = limapussi.

*limata*¹⁰ v. tahrta limaan. | Lahna l:a onkijan kädet.

limatuppi s. *anat.* eräitä jänteitä (esim. kädessä ja jalassa) ympäröivä, liman täyttämän rakomaisen ontelon muodostava suojuus.

limauttaa^{2*} v. tehdä limaiseksi, limaksi, limoittaa. | Paperia valmistettaessa kuituseos l:etaan.

limautua^{1*} v. (*rinn.* limaantua) tulla limaiseksi, limaksi, limoitua. | Pellavan siementen pinta l:u vedessä. Sienet l:vat mädätessään.

*limbus*¹⁰ s. *täht.* tähtitieteellisissä kojeissa olevan ympyrän asteisiin ja sen alaosiin jaettu reuna.

*limerikki*¹⁰ s. viisisäkeinen, järkevää sisällystä vailla oleva pilaruno, jonka ensimmäinen säe tav. loppuu paikannimeen.

*limes*¹⁰ [lī-] s. *mat.* (*lyh.* lim.) raja-arvo.

*limetti*¹⁰ s. hapan sitruuna, eräs sitruunan alalaji.

*limi*¹⁰ s. rako, väli; kahden esineen yhtymäkohta, jossa jk toisen osa peittää osan toisesta. | -- lankkujen väliin ei mahdu, ei l:in eikä lomiin hiirikään haukottelemaan KILPI. -- päitä kaaren päätellessä, / liitellessään l:ä [= liitoksia] KAL. — Yl. vain sisäpalkallissijoissa *limi*¹⁰ ssä, -in (kahdesta t. useammasta esineestä:) limit-täin, limikkain, limityksin. | Kattopäreet ovat l:ssä. Silakat on ladottu l:in.

*limiitti*¹⁰ s., vars. *liik.* rajamäärä, -arvo, -hinta. | Suomesta Venäjälle tullilla vietäville tavaroille asetettiin 1830-luvulla l., jota ei saanut ylittää. -*hinta* s. *liik.* rajahinta. | Ylin, alin l.

limikkain adv. = limit-täin. | Olla, sijaita l. Päreet, kattotilat asetetaan l. Muurattaessa tiilet tavallisesti ladotaan l. Otto ja Ingrid järjestivät taas hautaa, laitelten havuja l. AHO.

limilaitainen a. veneestä: limisaumainen. -*liitos* s. limisauma. -*pisto* s. *käs.* = tikkipisto. | Ommella l:in. Ompelukone ompelee aina l:ja. -*sauma* s. *tekn.* sauma, jossa liitettävät kohdat ovat limit-täin, limiliitos. | Metallilevyjä niitat-taessa käytetään useimmiten l:a. -*saumainen*

a. vrt. tasasaumainen. | *L.* alus, laidoitus. -**sau-**
mata *v. tekn.* liittää yhteen limisaumaa käyt-
tään. -**suomuinen** *a. kasv.* jossa suomut ovat
limittään. | *L.* kehto.

limitaatio³ *s.* rajoitus, supistus.

limitaatiivinen^m *a.* rajoittava, rajoitettu.

limittyä^a *pass.v. harv.* < limittää. | -- pu-
heessamme on joukko peräkkäisiä toisiinsa lii-
viä äänteitä **A**PENTTILÄ.

limittäin *adv.* kahden t. useamman litteän esi-
neen keskinäisestä sijainnista: siten, että jk
toisen osa peittää osan toista, osaksi päälle-
kään, limissä, limikkään, limitysten, limityk-
sin. | Kalan suomut ovat **1.** Kattopäreet ase-
tetaan **1.** Tiilet muurataan **1.** Vadille **1.** kehään
ladottuja viipaleita. Puut kaadettiin **1.**

limittäi nen^m *a.* -sesti *adv.* -syys^m *omin.* **1.** li-
mittäin oleva. | *L:* set suomet. *L:* set päreet,
laudat. Tiilet ovat **1:** sissä kerroksissa. *L:* sesti
toisiaan peittävät levyt. **2.** limittäin tapah-
tuva, limittäin asetettava. | *L.* asettelu, muu-
raustapa. Paperiarkkien **1.** syöttö alustusko-
neessa.

limitää^a *v.* asettaa t. liittää limittäin. | *L.*
lautoja, levyjä. Kivet on letetty toisiinsa vaa-
kasuorin juoksusaumoin.

limityksin *adv.* = limittäin.

limitys^s *s.* **1.** limittäminen. **2.** se osa, jonka
kaksi limittäin olevaa esinettä peittää toisistaan.
| Pareiden **1.** katossa **n.** 30 cm. **3.** vars.
muurattaessa: tiilien t. kiven limittäminen aset-
telu(tapa), siten asetetut tiilet t. kivet; *syn.*
sitomus. | *L:* ksessä ylempi kivi peittää alem-
pana olevien välisen sauman. Säännöllinen **1.**
Puolalainen eli goottilainen **1.** — *Yhd.* tiilil;
juoksu-, koru-, munkki-, pysty-, risti-, side-,
vuorol.

limitysten *adv.* = limittäin. | Laudat ase-
taan **1.**

limnigrafiⁱ *s.* itsetoimiva vedenkorkeuden mit-
tari, mareografi.

liminjen^m *a. geol.* maakerrostumista: veden
pohjalle kerrostunut. | *L:* set sedimentit eli
järvikerrostumat.

limnologⁱ *s.* limnologian tutkija t. tuntija.
-**logia**¹⁰ *s.* järvitutkimus, oppi sisävesistä. -**logi-**
nen^m *a.* *L.* laitos, tutkimus.

limoⁱ irrallleen katkaistu nuori lehtipuu; vars.
juhannuskoivu. | Koivun, lepän **1.** (myös **3.**).
Lehtevimmät **1:** t sidottiin kerpuiksi. Oksi-
mattomista pensaista, **1:** ista ja näreistä teh-
dyt salaojat. Piha koristettiin juhannukseksi
1: illa. Sillä aikaa olivat veljekset Kalle ja Juha
haassa noutamassa **1:** ja talvio. — *Yhd.* ju-
hannusl.

limoitta *a*² *v. harv.* limauttaa. | Paperimassan
1: minen.

limoittu *a*¹ *v. harv.* limautua. | Tärkkelys **1:** u
kuumassa vedessä.

limonaatiⁱ *s.* vedestä ja hedelmäesansseista sekä
makeutus- ja väriaineesta valmistettu hiili-
happoinen, kuohuva virvoitusjuoma. | Punai-
nen, vihreä **1.** Pullo **1:** a. Leivoksia ja **1:** a. Juo-
da, tarjoilla **1:** a. — *Yhd.* appelsiini-, mansikka-,
sitruuna-, vadelmal. -**kori** *s.* -**lasi** *s.* -**pullo** *s.*
-**tehdas** *s.*

limoneeniⁱ *s.* sitruunanhajuisen neste, jota käy-
tetään hajusteena vars. saippuihin. | *L:* a on
mm. kuusen havuissa ja kävyissä.

limoniⁱ *s. harv.* sitruuna.

limoniitti^a *s.* ruskea rautamalmi. | *L.* esiintyy
meillä järvi- ja suomalmista.

limppu¹⁰ *s.* **1.** tav. paksu, pyöreä t. pitkänomai-
nen (hapan)leipä; joskus: paksu imelä leipä;
murt. litteä, us. happamaton leipä. | Hapan,
hapanimelä **1.** Paistaa **1:** pua. Talkina leivo-
taan **1:** uiksi. — *Yhd.* hapan-, mauste-, peru-
na-, piimä-, vehnäl.; joulul.; ryssänl. **2.** *urh.*
leik. kiekko. | Heittää **1:** pua.

limsiö³ *s.* harmaa t. musta tiivis kvartsi, piiki-
vi. | *L:* tä tavataan myhkyroinä liidussa. *L:* itä
käytettiin tuluksiin.

limunaatiⁱ *s. ark. murt.* = limonaati. | -- os-
timme ravinnoksemme perin, perin kelvotonta
hiivaleipää ja ryypättäväksi **1:** a smll.

linalooliⁱ [-o-o-] *s.* eräs hajusteena käytetty
kielontuoksuinen neste.

lindeeniⁱ *s. urh.* painissa: ylisyoöky. | *A.* suo-
ritti komean **1:** n.

lineaari nen^m *a.* -sesti *adv.* (suoran) viivan t.
(suorien) viivojen muodostama, (suora)viivai-
nen, viivallinen, viiva-. | *L.* koriste, ornamen-
tiikka. *L.* [= pituus]mitta. Esineen **1.** [= pi-
tuussuuntaan tapahtuva] laajeneminen. —
Vars. mat. suureiden suhteista, joita graafisesti
esittää suora viiva; lausekkeista: muuttujien
suhteen ensimmäistä astetta oleva. | *L.* lause-
ke, yhtälö. *L.* funktio, interpolatio. Keske-
nään **1:** sesti muuttuvat suureet.

lineaaritaktiikka *s. hist.* vars. 1700-luvulla käy-
tännössä ollut taistelutaktiikka, jolle oli omi-
naista, että kaikki joukko-osastot taistelivat
yhden t. useamman rivin muodostamana ohue-
na, leveänä linjana, linjataktiikka. | Fredrik
Suuri kehitti **1:** an suorastaan taituruudeksi.

lingota¹⁰ *v. 1.* heittää lingolla. | *L.* kiviä. Ja
Daavid pisti kätensä reppuunsa ja otti sieltä
kiven, **1:** kosi ja satutti filistealaista otsaan vr.
2. yl. heittää, sinkauttaa, singota, viskata, na-
kata. | Mies **1:** kosi kirveen menemään. Kata-
pulti **1:** koaa lentokoneen ilmaan. Oietessaan
kasvin kuiva korsi **1:** koaa siemenet usean met-
rin päähän. -- sun muutoin yhdellä potkauk-
sella tästä mökkiäsi **1:** koon kivi. — *Abstr.* ja
kuv. *L.* sanoja, ajatuksia. Minna Canth **1:** kosi
voimakkaita syytöksiä yhteiskuntaa vastaan.
Hän kohotti päänsä ja **1:** kosi kylmän, itsekyl-
läisen katseen **LEINO**. **3.** erottaa j(ta)k aine(tta),
vars. neste(tä) jstak jllak keskipakovoimaan
perustuvalla laitteella, sentrifugoida. | *L.* hu-
najaa [erilleen kennokakuista]. Vaatteet kui-
vataan **1:** koamalla keskipakokoneessa. Teko-
silkkikuiduista **1:** gotaan liika happo erilleen.
4. intr. *harv.* sinkoutua. | Kiljuset päästivät
nuoran käsistään, ja silloin he kaikki **1:** kosivat
ilman halki **J.FINNE**.

lingottaa^a *v. harv.* sinkauttaa, lingota. | *L:* i
tohvelin kauas jalastaan.

lingvaaliⁱ *s. kiel.* konsonantti, joka muodoste-
taan kielen avulla, kieliäänne.

lingvisti⁹ *s.* kielitieteilijä, kielentutkija.

lingvistiikka¹⁰ *s.* kielitiede, kielentutkimus.

lingvisti^{nen} *a.* -sesti *adv.* kielitieteellinen. | Puhtaasti l. tutkimus.

liniment^{ti} *s. farm.* (rinn. linjamentti) ulko-
naisesti käytetty juokseva t. kiinteä, läm-
mössä helposti sulava lääke, jonka perusai-
neena on tav. rasva t. saippua t. nämä mo-
lemmat. | Reumatismien hoitoon käytetään eri-
laisia l:tejä. Voidella ihoa l:illä. — *Yhd.* am-
moniakki-, kamferi-, kloroformi-, saippua.

linja^{io} *s.* Merk.-ryhmät eivät aina selvästi toi-
sistaan erotettavissa.

1. viiva, juova, ura. **1.** *harv.* Paperille piir-
retty suora l. Lastattaessa laiva saa upota vain
tiettyyn l:aan asti. Kunitankoa taivutettaes-
sa säilyttää yksi sen sisällä oleva l. alkuperäi-
sen pituutensa. Valkea, hiukseton l. juoksi
hänen otsaltansa niskaan alas krvi. — *Yhd.*
lasti-, vesil.

2. kirj. *harv.* viivake. — *Yhd.* latomal.

3. jllak tavalla maahan t. karttaan merkitty,
jtak aluetta rajoittava, jtak suuntaa osoit-
tava tms. (us. suora) viiva t. ura. | Rajaa osoit-
taa pyykitetty l. Uuden maantien l. kul-
kee A:n kautta. Paaluttaa, viitoittaa l. Käydä
l. 'kulkea suunniteltua linjaa pitkin ja mer-
kitä sen sijainti'. -- talvitien reikä aukeana
l:ana lähti kylään päin kATAJA. — *Yhd.* apu-,
asema-, koe-, kompassi-, mitta-, oja-, perus-,
poikki-, raja-, tarkastus-, tukil. — *Erik.* a. eril.
ulkopeleissä pelialueen rajasta. | Pallo lensi
yli l:an. b. metsään (rajaksi) hakattu suora
puuton ura. | Kapea, leveä l. L. kulkee mäen
poikki. Avata, hakata, vetää l. Kulkea pitkin
l:aa, yli l:an. -- siellä on l:at auki ja trakit
pystyssä sLL. — *Kuv.* -- köntiipä avaamaan
hänelle l:aakin ahtaalle sullottujen istuskeli-
jain välitse LEHT. — *Yhd.* palo-, selkäl. c. met-
sät. metsän linja-arvioinnissa käytetty kapea
tasalevyinen metsäkaistale, -vyöhyke. | Metsän
arvioiminen toimitetaan usein säännöllisten
välimatkojen päässä toisistaan olevilla, keske-
nään yhdensuuntaisilla l:oilla. 10 m:n levyi-
nen l. — *Yhd.* koel.

4. kulkusuunta, -tie. | Rajat kulkevat toisia
l:oja kuin ennen sotaa. Laiva kiersi l:alle [=
kulkusuunnassa eteen] sattuvan luodon. Pois
l:alta! — *Yhd.* ampuma-, näkö-, ohjaus-, täh-
täysl.

5. mer. ark. päiväntasaaja. | Laiva kulki
poikki l:an.

6. us. *mon.* jllek leimaa antavat ulkonaiset
ääriviivat, peruspiirteet; joskus lähten mer-
k:tä: muoto, muodot; puvusta: kuosi, leik-
kaus. | Maiseman pehmeät l:at. Laivan l:at.
Gotikan ylöspäin pyrkivät l:at. Pitää huolta
l:aistaan 'vartalonsa muodoista' [yl. naisista
puhuen]. Ei syö, vaan "ajattelee l:ojaan".
Solakka l. Iltapuvun vyötärön muodikas l. Pu-
kujen l. ei ole viimevuotisesta paljoakaan
muuttunut.

II. kahden t. useamman peräkkäisen t. rin-
nakkaisen pisteen, paikan tms. muodostama
todellinen t. ajateltu (us. suora) yhteys, rivi,
jono, sarja, ketju.

1. ilmauksissa, jotka osoittavat, että kaksi
t. useampia esineitä on sellaisessa keskinäi-

sessä asemassa, että niiden voidaan ajatella
(tav. katsojasta käsin) olevan samalla (suo-
ralla) viivalla t. muodostavan joiltakin osil-
taan (suoran) viivan. | Taulujen yläreunat ovat
l:assa. Tietä reunustavat puut olivat kauniisti
l:assa. Rakennus on poissa l:asta. Naulat lyö-
dään riviin samaan l:aan. Aluksen paikka voi-
daan määrittää mittaamalla kahden l:assa
olevan esineen ja kolmannen esineen välinen
vaakasuntainen kulma. — *Yhd.* katu-, ra-
kennusl.

2. vars. *sot. a. hist.* taistelujärjestyksessä
rinnakkaisten miesten t. taisteluyksikköjen rivi;
vrt. lineaaritaktiikka. | Pataljoona oli hyök-
käystä varten asetettu 4 riviin syvyiseen l:aan.
Tykistö sijoitettiin l:aan jalkaväen tasalle.
b. vars. *mon.* taistelurintamaan sijoittuneen
miehistön, varustetun taisteluautojen, pe-
säkkeiden yms. yhteenkuuluva rinnakkainen
rivi t. yhteys, rintamalinja; us. lähten merk-
tä: asemat, rintama. | Maginot'n l. Venäläiset
oikaisivat l:ojaan. L:at kestävät, murtuvat.
Saksalaisten l:at murskattu Mohilevin luona.
Päästä l:ojen läpi. Haavoittuneet jäivät l:ojen
väliin. — *Kuv.* Työskennellä l:oilta 'aktiivisessa,
toteuttavassa toiminnassa'. -- suomalaisuus-
rintama perääntyi niiltä l:oilta, joille Snell-
man sen kerran oli johtanut KOSKENN. — *kaut-
ta linjan, pitkin linjaa* kauttaaltaan, joka
kohdassa, kaikkien kohdalta, kaikissa suh-
teissa. | Oppositio perääntyi kautta l:an. Palk-
koja olisi nostettava pitkin l:aa. Teatterin
ohjelmisto oli kautta l:an korkeatasoista. —
Yhd. linnoitus-, puolustus-, rintama-, taistelu-,
tuki-, tuli-, vartio-, viivytysl.; etul.; Man-
nerheimin-l. c. laivasto-osaston rivimäinen
kulkumuodostelma: jono, rintama t. viistou-
ma. | Laivastot lähestyivät toisiaan l:assa.
Koko l. avasi tulen.

3. yl. kahden t. useamman paikan väli. | Puo-
lustus keskitettiin Viipurista Käkisalmeen
ulottuvalle l:alle. Arkeologiset löydöt ryhmit-
tyvät l:alle Teuva—Kauhajoki—Kurikka—Il-
majoki. Ja rajaksenne itään päin määrätäkää l.
Enanista Sefaniin vt. — *Yhd.* järvi-, maasto-,
vesil.

4. edeen liittyen: kahden t. useamman pai-
kan välinen säännöllisesti käytetty liikenne-
tiedotusreitti, -yhteys ja siihen kuuluvat lait-
teet (rautatiet, autot, alukset, puhelin- t. säh-
köjohdot pylväineen tms.); joskus liikenne- t.
tiedotusyhteyttä ylläpitävä laitos, yhtiö tms. |
Helsingin—Lahden [auto]l. 6. l:an raitiovaun-
n. Suomen Höyrylaiva Oy:n Hullin l. Ruot-
sin Amerikan l:aan upeat höyrylaivat. L:an
pääteasema. Liikennöidä jllak l:alla, jtak l:aa.
Juna on l:alla 'kahden liikennepaikan välillä'.
Lentoliikenteelle on avattu uusia l:oja. — L.
[= puhelinyhteys] on poikki, L:alla on jokin
vika. Sähkövirran teho siirretään muuntoase-
mille nellankaista l:aa pitkin. -- te kurti-
seeraatte ja kuuntelette salaa muita l:oja LEHT.
— *Yhd.* auto-, laiva-, lennätin-, lento-, lii-
kenne-, omnibus-, posti-, puhelin-, raitiotie-,
rautatie-, sähköl.; kauko-, kaupunki-, pika-,
siviili-, sotilas-, yhteysl.

keillä. Raitiovaunun l. -**mies** s. *urh.* eril. ulkopeleissä: rajamies, rajatuomari. -**mittaus** s. *maanm.* linjojen avulla (vars. metsämaastossa) tapahtuva maanmittaus.

linjanhakkuu s. linjan auki hakkaaminen. -**väli** s. linjojen väli.

linja-paalu s. *maanm.* linjamerkiksi pystytetty paalu. -**pataljoona** s. *sot.* linjajoukkoihin kuuluva pataljoona. -**pylväs** s. sähkö- t. puhelinlinjan pylväs. -**rykmentti** s. *sot.* 1. linjajoukkoihin kuuluva rykmentti;) (nostoväkirykmentti. 2. alk. eräissä maissa: muu kuin kaartinrykmentti. -**seiväs** s. *maanm.* linjamerkiksi pystytetty seiväs. | Linja viitoitetaan l:päin.

linjasto ² *koll.s.* Kartoitettavan alueen l.

linja-suojastus s. *raut.* liikennepaikkojen välinen turvalaittejärjestelmä, jolla estetään kahden t. useamman junan yhtäaikainen pääsy samalle suojavälille. -**suora** a. -**sti** *adv.* aivan suora, viivasuora. | L. viiva, ura, oja, rivi. Kulkea l:an. L:na ampuu näreillä viitoitettu tie yli jään Kianto. Köysi jatkui l:na korkeutta kohti Järvent. -**sähköttäjä** s. *raut.* vrt. linjavirkailija.

linja-ta ² v. -**us**⁶¹ *teonn.* osoittaa t. merkitä linja, linjoittaa. | L. nuoran avulla. Metsänpuoleisen ojan hän olisi voinut l. ja kaivaa suoraksi KARHUM.

linja/taktiikka s. *sotahist.* = lineaaritaktiikka. | Roomalaisten l. oli ylivoimainen vanhaan falangitaktiikkaan verrattuna. -**tarkastaja** s. posti- ja lennätinlaitoksen virkamiehiä; vrt. linja II.4. -**tuomari** s. *urh.* rajatuomari. -**vahvistin** s. *rad.* ohjelmalinjalta tulevaa lähetystä lähettimeen siirrettäessä käytetty vahvistin. -**vaihde** s. *raut.* linjalla oleva miehittämätön vaihde. -**valinta** s. kasvinjalostuksessa yhden siemenen jälkeläissarjaan eli linjaan perustuva valinta; vrt. risteytys. -**valo** s. *mer.* vrt. linjalisto -**vaunu** s. linja-auto. | Matkustaa l:ssa. -**verkko** s. linjojen muodostama verkko. | Kartoitettavan alueen l. Raitiotien l. -**viika** s. vika puhelin- t. sähkölinjassa. | Puhelinyhteys on poikki l:an takia. -**virkailija** s. *raut.* rautatien liikennevirkailija, jonka virantoimituspaikka vaihtelee kulloisenkin tarpeen mukaan. -**väki** s. *sot.* vakinainen väki ja reservi, linjaarmeija, linjajoukot;) (nostoväki.

linjoit-taa ² v. -**us**⁶¹ *teonn.* merkitä linja(t) jhk, varustaa linjoilla, linjata. | Kartoitettava alue l:etaan. Seipäillä l:ettu tie. — *Kuv.* [Laulaja] A. l:taa tasaisesti laulaa linjakkaasti.

linjoittain *adv.* linja kerrallaan; linjojen avulla, linjojen mukaan.

linjoittainen ⁶¹ a. vrt. ed. | Metsän l. arvioiminen.

linjuri ⁶¹ s. linja-auto. | Ajaa l:ssa.

linkata ⁶¹ v. *harv.* ontua, nilkuttaa, linkuttaa. | Hän l:kaa juoksujalkaa välikynnykselle KARHUM.

linkku ¹ s. 1. yksinkertainen oven t. portin sululaite; tav. oven t. portin pieleen keskeltä kiinnitetty puu- t. metallipieni, joka voidaan kiertää niin, että sen pää estää ovea t. porttia aukeamasta; joskus toisesta päästään oveen kiinnitetty puu- t. metallipieni, joka voidaan

käantää vastaavalla kohdalla pielessä olevaan koukkuun t. loveen; harvemmin: haka, säppi; vrt. salpa, lukko. | Oven, portin l. Panna ovi l:kuun. Avata ovi l:usta. Ovi oli l:ussa, vaan ei lukossa AHO. Seuraten Eeron neuvoa, kiersivät he l:un ovelta pois kivi. Oli vielä avattava ja suljettava se veräjä, jonka l:un liikkeet Silja niin hyvin tunsivat. — *Yhd.* puol. 2. muista, linkkua muistuttavista haka-, sulkutms. laitteista. | Hammasrattaan kiertymistä estävä l. 3. *linkku*ssa, -kuun (*adv.*) esineistä, jotka jstak kohdasta taipuvat t. niveltävät kahdelta vierekkäiseltä osaltaan vastakkain. | Linkkuveitsi on l:ussa 'kokoon käännettynä'. Jalat menivät maahan pudotessa l:kuun. — *Harv.* -- tosin löivät jalkasi hiukan l:kua LEHT.

linkku/lukko s. lukko, jossa salpa kiertyy linkun tavoin tapin ympäri. -**mai**nen⁶¹ *kalt.a.* -sesti *adv.* Kääntä, taipua l:sesti. -**tuoli** s. tuoli, joka voidaan kääntää linkkuun. -**varsta** s. *maat.* varsta, jossa lattiaa tapaava osa on yhdistetty varteen tapilla t. nahkahihnalla, niin että osat menevät linkkuun; *syn.* riusa. -**veitsi** s. taskuveitsi, jonka terä kääntyy kädensijaa vasten, tav. sen sisään, kääntö-, kääntöpää-, saranaveitsi. | Pieni, taskussa pidettävä l. L., jossa on kaksi terää ja korkkiruuvi. Avata l. 'kääntää terä kädensijan jatkeeksi'. L:en käyttö kynänteroittimena.

linko ¹ s. 1. heittoase, jolla singotaan kiviä, kuulia tms.; vars. sellainen, jossa heitettävän esineen sijoituspaikkana olevan nahkakaistaleen kummastakin päästä lähtee nuora ja jota pyörittämällä esine singotaan lentoon; myös joustava tanko tms., jolla sen päähän kiinnitetty esine singotaan ilmaan. | Heittää, singota l:golla. Pyörittää l:koa. L. kuului vanhalla ajalla sotilaan aseistukseen. Daavid voitti Goljatin l:golla ja kivellä. 2. vars. *hist.* jnk joustimen voimaon perustuva (sota-aseena käytetty) katapultin tapainen heittokone. | Muureja vastaan singottiin l:golla raskaita kivenjätkäleitä. 3. keskipakovoimaon perustuva laite, jota käytetään jnk aineen, vars. nesteen erottamiseen jstak, sentrifugi. | Hunaja erotetaan kennokakuista l:golla. Kuivata vaatteita l:golla. — *Yhd.* hunaja-, kuivausl.

linkohunaja s. linkoamalla kennokakuista erotettu hunaja.

linkoil-la ⁶¹ *frekv.v.* -**u**² *teonn.* < lingota. | L. kiviä. -- minä l:in itseäni [noitalingolla] mihin tahdon kivi.

linko/kivi s. lingolla singottava kivi. | Sileä l. -**mie**s s. lingon käyttäjä, linkooja. | Taitava l. Ja l:het piirittivät kaupungin ja ampuivat sitä vt.

linkooja ⁶¹ *tek.* < lingota. | Kiven l. — Hunajan l. 'hunajalingon käyttäjä'.

linkopallo s. *urh.* suurehko pallo, johon on heittämistä varten kiinnitetty silmukka.

linkoutu-la ⁶¹ *pass.* ja *refl.v.* < lingota. | Hunaja l:u erilleen sentrifugissa. Koven kotahedelmien auetessa siemenet l:vat parinkin metrin päähän. -- sammaleisista salvoista l:u esiin miesparvi LEINONEN. -- salavihaiset katseet l:i-

vat häneen, niin kuin lymytkööstä nuolet KALLAS.

1. **linkut/taa*** *deskr.v.* -usst *teonn.* 1. liikkua t. käydä epätasaisesti, epäsäännöllisesti, lenkuttaa, nilkuttaa, ontua. | Kävellä, juosta 1. L. vaivalloisesti eteenpäin, Kello käydä 1:taa. [Myly] kitisi ja 1:ti PAULAH. 2. *harv.* vilkuttaa, heiluttaa. | -- kuiskutti siihen taas Nikodemus sormellaan 1:taen LASSILA. -- 1:ti vasenta silmänsä oikean silmän ummistuessa HEFOR.

2. **linkut/taa*** *v.* -usst *teonn.* 1. pianon tms. huonosta soittamisesta: kilkuttaa, rimputtaa. | L. pianoa. -- osasin 1. eri soittokaluilla kaikki taitamani sävellet Kianto. 2. *harv.* soimisesta. | Kello soida 1:taa.

linna¹⁰ s. 1. vihollisen hyökkäyksen varalta väestön suojaksi ja puolustuspaikaksi (entisaikaan) rakennettu varustettu paikka; linnoitettu asuinpaikka, rakennus t. rakennusryhmä; linnoitus. | Esihistoriallinen, keskiaikainen 1. Turun, Viipurin 1. Aatelisten lujat 1:at. Kivestä rakennettu 1. Muurien, vallihaudan ympäröimä 1. L:an piha, torni, käytävät, portti. L:an rauniot. L:an päällikkö, herra, isäntä. Satujen lumottu 1. — *Kuv.* Kotini on 1:ani sp. Koulusta tuli valon ja edistyneen vahva 1. Herra, minun kallioni, 1:ani ja pelastajani! vr. Jumala omi 1:amme vk. — *Yhd.* aatelis-, muinais-, ritaril.; kivi-, lumi-, mäki-, paalu-, vaunu-, vesi-, vuoril.; maa-, maakuntal.; kehä-, keskus-, pyörö-, pää-, sisäl.; puolustus-, raja-, sotal.; (kuv.) hiekka-, ilma-, pilvi-, satu-, taikal.; laiskanl. 2. yl. suuri, komea, vars. hallitsijan, jkn aatellisen, mahtihenkilön tms. asuinrakennus, palatsi, hovi. | Kuninkaan, keisarin, presidentin 1. Vuorineuvos N:n 1. Valtioneuvoston 1. Talo komea kuin 1. Joulu saapuu sekä rikkaiden 1:oihin että köyhien mökeihin. -- minä 1:asta luolaan muutin kivi. — *Yhd.* aatelis-, keisarin-, kuninkaanl.; huvi-, kesä-, metsästysl. 3. vars. *ark.* vankila; vapausrangaistus. | Tuomita 1:aan. Istua 1:assa. Vaasan 1. — Saada, tuomita 1:aa. Siitä tulee 1:aa. -- ukko istui 1:aa, taisi istua elinkautista Kianto. 4. eräs tav. malloilla ja palikoilla pelattava ulkopeli; siinä käytetty palikkarakenne. | Pelata 1:aa. Pantiin 1:aa ja ruvettiin lyömään linnapallia PAKK.

linna-alue s. *hist.* alue, joka kuuluu jnk linnan valta- t. hallintopiiriin. | Maassamme oli jo v. 1308 kolme suurta 1:aluetta: Turun, Hämeen ja Viipurin. -**elämä** s. Keskiajan 1. -**hallinto** s. *hist.* hallinto, jossa keskuspaikkoina ovat linnat. -**järjestelmä** s. Puolustusta tukeva 1. -**kartano** s. linnamainen kartano, linna. | Porvoon kaupunki syntyi Porvoon 1:n viereen. -**kaupunki** s. kaupunki, jossa on linna t. joka on syntynyt linnan yhteyteen. | Vanha 1. Turku. -**kausi** s. *hist.* linnahallinnon kausi.

linnake^{78*} s. sot. tukikohta t. asema, joka on varustettu toimimaan itsenäisesti joko yksin tai yhdessä toisten samanlaisten kanssa, linnoituksen osa, pieni linnoitus. | Rannikon puolustukseksi on rakennettu 1:keita. Maanalainen 1. Linnoituksen 1:keet vaivannettiin pommittamalla. — *Yhd.* kenttä-, rannikkol.; beto-

ni-, hirs-, kalliol.; keskus-, ulkol.; umpil. 2. *hist.* laivan kastelli.

linnakeketju s. -**linja** s. -**vyöhyk'e** s. Sotasatama on mantereen puolelta vahvan 1:keen suojaama.

linnakirkko s. *hist.* vanhemmalla keskiajalla Pohjoismaissa yleinen kirkko(tyyppi), joka samalla oli asukkaiden turvapaikkana vaaran uhatessa.

linnakeisto¹ *koll.s. sot.* jnk sataman t. rannikon osan puolustamiseksi rakennettujen, keskenään yhteistoimintaan ja -johtoon soveltuvien linnakkeiden yhdistelmä; myös: linnakeistoon kuuluva, noin patteriston suuruinen rannikkotykistöyksikkö.

linna-kreivi s. *hist.* tuomiovaltaa käyttävä linnan t. linnoitetun kaupungin päällikkö; myöh. suuren kaupungin ylin virkamies. -**kylä** s. *hist.* linnan yhteyteen syntynyt kylä. | Savonlinna syntyi Olavinlinnan yhteyteen 1:nä. **linnalainen**⁸⁵ s. linnassa olijä, linnan asukas. | L:et kestivät uljaasti piirityksen.

linnaleiri s. *hist.* sotaväen rauhanaikainen majoitus (linnoihin, kuninkaankartanoihin sekä pappien, rälssimiesten ym. luo) Ruotsi-Suomessa 1500-luvulla. | L. tuli sotamiesten kansalta kantamien suostuntaverojen takia varsin rasittavaksi ja oli nuijasodan tärkeimpiä syitä. -**rasitus** s. -**velvollisuus** s.

linnalääni s. *hist.* keskiajalla ja uuden ajan alussa Ruotsi-Suomessa hallintoalue, jonka keskuksena oli jk linna ja ympäränä hallintomiehenä linnan päällikkö. | Turun, Käkisalmen 1. -**mainen**⁸⁵ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁸⁵ *omin.* L. palatsi, asuinrakennus. Kirkko teki 1:sen vaikutuksen. -**majuri** s. *hist.* linnoituksen t. suuremman linnueen komentajan kanslian esimies. -**mäki** s., vars. *arkeol.* linnaksi varustettu mäki; mäki, jolle linna on rakennettu. | Pakanuuden aikainen 1.

linnan-emäntä s. -**haltija** s. Turun ja Viipurin 1. Bertil Eerikinpoika. -**herra** s. = seur. | Mahitava, vihattu 1. -**isäntä** s. linnan omistaja t. päällikkö, linnanherra. | L. oli myös linnaläänin päämies. -**kappeli** s. -**kirjuri** s. -**kirkko** s. -**komentaja** s. -**muuri** s. linnaa ympäröivä muuri. -**neiti** s. -**neito** s. linnanherran tytär. | Urhea ritari ja uskollinen 1. -**oikeus** s. = linnaoikeus. -**pappi** s. -**piha** s. Ulompi eli iso 1. Sisempi eli pieni 1. L:an johtava porttiholvi. -**portti** s. Nostosillan sulkema 1. -**puisto** s. Versailles'n 1. -**päällikkö** s. Viipurin 1. Knut Posse. -**rakennusapu** s. *hist.* eräs suostunnan luonteinen henkilövero 1700-luvulla. -**raunio** s., *tav. mon.* Vanhat, romanttiset 1:t. -**rouva** s. linnanherran puoliso. | Keskiaikainen 1. -**sali** s. Juhlallinen 1. -**torni** s. Pyöreä, nelikulmainen 1. Vangit heitettiin pimeään 1:in. -**tupa** s. linnan (palvelus)väen yhteinen kokoontumista oleskeluhuone. -**vahiti** s. -**valli** s. -**vouti** s., *etup. hist.* linnassa toimiva, vars. veronkannosta huolehtiva hallintoviranomainen; hallitsijan käskynhaltija; myöh. us. linnan taloudesta ja ulkonäköstä kunnosta huolehtiva henkilö. | Linnanisännän apuna oli 1. Tasavallan presidentin 1. -**väki** s.

linna *oikeus* s. *hist.* aik. Ruotsin valtakunnassa tuomioistuim, joissa aatellisilla tilanomistajilla oli pitkälle menevä tuomiovalta alustalaistensa suhteen. | *L:oi*keudet lakkautettiin v. 1692. -**ra**kennus s. *Iso*, kivinen, mahtava l. -**ra**ngais-tus s. *ark.* vapausrangaistus. -**rau**ha s. 1. *hist.* kuninkaan sekä hänen linnansa ja oleskelu-paikkakuntansa keskiajalla ja myöhemminkin nauttima oikeusturva. 2. *kuv.* esim. valtiol-listen puolueiden sopimus toistaiseksi lopet-taa riitaisuuksia; siihen perustuva olotila. | Puolueet tekivät sodan ajaksi l:n. Taloudelli-nen l. Yliopiston kielikysymyksessä saatiin ai-kaan jonkinlainen l. -**saari** s. saari, johon on rakennettu linna. -**tuomio** s. *ark.* vapausran-gaus. | 6 kk:n l. Saada l. -**tyy**li s. L:in ra-kennettu Kansallismuseo. -**tyyppi** s. Pyöreä-torninen l. -**van**keu/s s. Karkotustuomio muu-tettiin l:deksi. -**vuori** s. vuori, jolle on raken-nettu linna; vars. *arkeol.* esihistoriallinen linna. | Rooman l. Capitolium. L:a on maas-samme kymmenittäin. -**vyöhy**ke s. Kauppa-teitä suojeleva l. -**vä**ki s. linnan asukkaat, linnanväki. 2. linnaan t. linnoihin sijoitettu sotaväki, varusväki, -kunta. | Viaporin l.

linni s. *ruok.* = blinii.

linninki⁶⁶ s. *käs.* vaatekappaleen (esim. kaula-aukon, hihansuiden, hameen t. housujen vyö-tärön) vahvikereunus; joskus: kauluri, kau-lus(ta), vyötärö. | Hameen, housujen l. 'vyö-tärö'. Hihansuiden l:git. — *Yhd.* helma-, hi-hansuu-, vyö(tärö)l.

linnoit *taa*⁶⁶ v. rakentaa jhk kiinteitä puolustus-laitteita: linnoituksia, linnakkeita, eril. aseiden asemia, yhteysrakenteita, esteitä yms. | L:tamiseen kuuluvat toimenpiteet, joiden tar-koituksena on maaston tarjoaman suojan li-sääminen sekä aseiden ja henkilöstön toiminta-mahdollisuuksien parantaminen taistelutehtä-vän suorittamista varten. L. jk alue, puolus-tusasema, raja, rannikko. Vahvasti l:ettu kau-punki. — *Yhd.* kanta-, kenttä-, pikal.

linnoittaja⁶⁶ tek.

linnoittamat⁶⁷ *kielt.a.* -tomuus⁶⁵ omin. L. raja, kaupunki. Ahvenanmaan l:tomuutta kos-keva sopimus.

linnoittamis/**suunnitelma** s. -**työ** s.

linnoittautu⁶⁴ *refl.v.* sot. varustautua pitämään asemansa rakentamalla siihen linnoituslait-teita. | Armeija l:i lujasti maastoon. Kapinali-set olivat l:neet kaupungintaloon. — *Kuv.* -- ruotsinkieliset l:vat omiin leireihinsä kos-ken. Niiden kärkeä jätettiin Jaskarin äijä l:i taloonsa entistä lujempaan sll.

linnoitu⁶¹ v. *šakkipelissä*: suorittaa linnoitus, tornittaa. | Musta l:u kuningatarsivelle. L:i-minen ei ole luvallista šakattaessa.

linnoituksellinen⁶⁸ a. linnoitusta t. linnoituksia koskeva; tav. par. linnoitus-, linnoituksen t. linnoituksen. | L. tilanne, par. linnoitustilanne.

linnoitus⁶¹ s. 1. vars. sot. puolustusta varten erityisin laittein ja rakentein varustettu tav. pienehkö alue; vrt. linna, linnake. | Luja, val-loittamaton l. Viaporin l. Nykyaikainen l. on valtava järjestelmä maastoon sijoitettuja lin-noituslaitteita. L:ksen vallit, muurit. L:ksen

päällikkö, miehistö. Puolustaa l:sta. L. puo-lustautuu, kestää, antautuu. Hyökätä l:sta vastaan. Piirittää l:sta. Valloittaa l. — *Kuv.* Nykyaikainen taistelulaiva on uiva l. Lentävä l. 'eräs amerikkalainen pommikonetyyppi'. Ve-näjän keisarin hovi, taantumuksen l. — *Yhd.* kanta-, kenttä-, maa-, meri-, raja-, rannikkol.; hirs-, kallio-, kivi-, paalui.; (hist.) pää-, sul-kul. 2. *šakkipelissä*: kuninkaan ja tornin yht-aikainen siirto siten, että kuningas siirtyy al-kuasennostaan kaksi ruutua sivulle ja sen-puoleinen torni kuninkaan toiselle puolelle l: himpään ruutuun, tornitus, rokadi. | *Lyhyt* [= kuninkaan puoleisella sivustalla tapahtuva] l. Pitkä [= kuningattaren puoleisella sivustalla tapahtuva] l. Tehdä, suorittaa l.

linnoitus *alue* s. 1. linnoitettu t. linnoitettava alue. | Suomenlinnan l. 2. se osa linnoi-tusta ympäröivää maastoa, jolla omistus- ja vars. rakentamisoikeudet ovat linnoituksen taistelutehon säilyttämiseksi erityisten lakien ja rajoitusten alaisia, linnoitusplanadi. -**es-planadi** s. = ed. 2. -**insinööri** s. -**jou**kot s. *mon. sot.* linnoitukseen sijoitetut t. linnoita-mista suorittavat joukot. -**järjestelmä** s. Uus-preussilainen l. Maan laaja l. -**kaup**punkki s. linnoitettu kaupunki. | Viipurin l. -**ket**ju s. Rajaa suojaa yhtenäinen l. -**lai**te s. *sot.* tietyn puolustustehtävän suorittamista edistävä ra-kennelma, esim. taisteluhauta, piikkilankaeste, tulenjohtokorsu. -**lai**tos s. -**lin**ja s. Ranskan itärajalle rakennettu l. -**mai**nen⁶⁸ *kalt.a.* L. rakennus(ryhmä), kaupunki. -**muuri** s. Kau-punkia ympäröi 15 m:n korkuinen l. -**oppi** s. *sot.* oppi linnoituksista ja linnoittamisesta. | L:in asiantuntija. -**pat**teri s. -**ra**kennus s. -**saari** s. Suomenlinnan l:et. -**sota** s. linnoi-tusten turvin ja niitä vastaan käyty sota; vrt. asema-, liikuntasota. -**suunnitelma** s. -**tai**to s. linnoittamistaito. | Jo roomalaisten keskuu-nessa l. oli korkealla tasolla. L:don opettaja. -**tapa** s. -**tek**niikka s. Nykyaajan kehittynyt l. -**tie**de s. -**toi**mi s. Johtaa l:a. -**toi**misto s. Pää-majan l. -**tyk**istö s. *sot.* linnoitukseen kuuluva tykistö; us. kenttätykistön vastakohtana. -**työ** s. Rajalla suoritettiin laajoja l:toita. -**up**seeri s. Taitava l. -**valli** s. Kaupunkia ympäröivä l. -**vyö** s. -**vyöhy**ke s. Viholliset tunkeutuivat l:keeseen. L:keen ensimmäinen linja on mur-rettu. -**vä**ki s. linnoitusjoukot.

linnoitt *aa*⁶⁶ *fakt.v.* < linnoittaa. | Wallenstein l:i vahvan aseman n. 6 km:n päähän Kustaa Aadolfin leiristä.

linnue⁶⁸ s. linnaan sijoitettu sotaväki, linnan va-rusväki, linnanväki. | L. pakotettiin antautu-maan. Linnoituksen sisäpuolelle rakennettiin l:elle tilavat asunnot lvalo.

linnu *ampuja* s. -- tunnettu l. ja hylkeentap-paja, Saukkosaaren Matti Korsu aho. -**ansa** s. *met.* -**her**ne s. Lathyrus, pystyvartisia, pu-nertava- t. sinipunakukkaisia nätkelmiä. | Syy-läinen l. -**hä**kki s. -**höy**hen s. -**jal**ka s. 1. varsin merk. | L:an jälkiä. 2. *kasv.* Ornitho-pus, punertava- t. kellertäväkukkaisia pehmeä-karvaisia hernekasveja, serradella. -**ka**ali s. Lapsana, keltateriöisiä mykerökukkaiskasveja,

vars. *L. communis*, yleinen linnunkaali, pelloilla, puutarhoissa ym. tavallinen rikkaruoho. -kasvot *s. mon. kuv.* pienistä, kapeista, teräväpiirteisistä kasvoista. | Kasvot vain olivat aikuisen: harmaat, kuivettuneet, pienet *l. helvi HÄMÄLÄINEN*. -kieli *s. 1.* L:et olivat roomalaisten herkkua. *2.* lintujen puhumaksi kuviteltu kieli. *3. tekn.* = seur. -kielivilla *s. tekn.* kärkeään kohti kapeneva viila, jonka poikkileikkaus on mykiömäinen. -kirsikka *s.* *Prunus avium*, kirsikkapuu, jonka luumarjat ovat imeliä; sen luumarja; *syn.* imelä kirsikka. -kuvia *s.* Koristettu l:in. L:ia eli bulvaaneja käytetään houkuttamina eräitä lintuja pyydystettäessä. -lanta *s. L.* on hyvää kukille. -lauku *s. L.* soi, helisee. Ilma on l:a täynnä, suurta ja pientä ääntä, viserrystä ja piipytystä *LINN.* -laukuinen *a. L.* lehto. -laukupuus *s.* Keskelle kaskea jätettiin *l.* -lento *s.* -liha *s.* Paistettua, keitettyä l:a. -liveryys *s.* Metsä helisee l:ksestä. -loukku *s. mets.* Polulle rakennettu *l.* -luu *s.* Kevyet l:t. -maito *s. 1. kasv.* Ornithogalum, valkokukkaisia sipulillisia liljakasveja, joista eräitä lajeja viljellään puutarha- ja huonekasveina. *2. kans., us. leik.* jstak kuvitellusta, olemattomasta herkusta; joskus yl. jstak mahdottomasta, jota ei voi saada; myös viinasta. | [Saksojen maalla] nieltiinkin hopeakannusta l:a LEINONEN. Nytkin jo syötiin yksin l:a siansarvisilla lusikoilla, mitähän sitten häissä SEPPÄNEN. -metsästys *s. L.* ei ole sallittua kaikkina vuoden aikoina. -mun'a *s. L:*ien keräilijä. Kalevalassa kerrotaan maailma luodun l:asta. -muotoinen *a.* myös *~*. | *L. koru.* -nahkja *s. L:*oja käytetään joskus vaatteisiin, etenkin koristamistarkoituksessa. -nim'i *s.* Suomalaiset l:et. -nokka *s.*

linnunpaisti *s.* = lintupaisti. | -- elääkö hän siitä l:paistin kärystä TALVIO. -pelät'in *s.* lintujen karkottamiseksi kasvitärhaan, pellolle tms. asfettu, us. seipäistä ja vanhoista vaat-teista ihmistä muistuttavaksi tehty laite. | *L.* seisoo pellolla. L:timen tuulella lepattavat rääsyt. — *Kuv.* oudon näköisestä, rumasta vaatekappaleesta, kummallisesti pukeutuneesta ihmisestä tms. | Mikä *l.* sinulla on päässäsi? Ei tuollaisen l:timen kanssa kehtaa ravinto-lassa istua. -pelätti *s.* = ed. | -- muistuttaen tamineiltaan ja usein eleiltäänkin l:ä *SNL.* -pesä *s. 1.* varsin, merk. | Jouhista, sammalista, oksista tehty *l.* Korkealla puussa on *l.* Asunto pieni ja sievä kuin *l.* *2. kasv.* = pesäjuuri. *3. ruok.* linnunpesää muistuttava leivos, voilaite tm. *4. voim.* = pesäriipunta. -piimä *s. kans.* = linnunmaito *2.* | Kaikkea rahalla saa paitsi Jumalan armoa ja l:ä sp. [Runonleikat] juovat ainoastaan l:ä *LINN.* -poika(nen) *s.* Pieni, avuton *l.* Sikähtynyt kuin pesästä pudonnut *l.* -- avaa suunsa selälleen kuin *l:*nen AHO. -pyydy's *s. mets.* Kokea l:ksiä. -pyydystäjä *s.* -pyynti *s.* -pyytäjä *s.* lintujen pyydystäjä. | *L:n* loukut ja satimet. -pää *s.* -pöntö *s.* lintujen pesimäpöntö. -raita *s.* (*erisn.*) lukuisien tähtien sekä kaasuja ja pöly-aineen muodostama himmeävaloinen vyöhyke taivaankannella; linnunrata-, tähtikunta. |

L:dan navat. *L.* kimalteli kuin valkea silkkivyö AK. Hän l:dan / näki timanttikäädynä kimaltavan KALLAS. -ratajärjestelmä, -ratakunta *s. täht.* = tähtikunta. | Meidän oma l:mme on ns. kierteissumu. -rihma *s. mets.* lintujenpyyntirihma. -ruoho *s.* Polygala, Polygalaceae-heimon kuuluvia, yl. sinikukkaisia monivuotisia ruohoja. -ruoka *s.* Siemenet l:na. -siemen *s.* lintujen ruoaksi käytettäviä siemeniä. -siiipi *s.* Pöytä lakaistaan l:ellä puhtaaksi. -silmiä *s. 1.* L:ällä [= ylhäältä päin] nähty maisema. Silloin hän katsoi minua peljästyneenä kuin paulaan sattunut lintu niillä säikkyväisillä l:illänsä KALLAS. *2. kasv.* Chrysosplenium, matalia, hentoja kivirikkokasveja, joilla on pienet, kellertävät, terättömät kukat. *3. käs.* yksinäinen, pienellä pistolla kiinnitetty ketjupisto. -suljka *s. L:*in somistettu hattu. -suojuelu *s.* lintujensuojuelu. -suosija *s. kasv.* kasvi, jonka pölytys tapahtuu lintujen välittämänä. -teitse *adv.* = linnuntietä. -tie *s.* kahden paikan lyhin väli. — Vars. linnuntietä (*adv.*) lyhintä, suorinta (tav. vain ajateltavissa olevaa) tietä. | Väliä on *l.* noin 400 km. Kaupunki sijaitsee *l.* 250 km:n päässä rannikolta. -tökkä *s. kans.* kevätahavassa kuivattu linnun (rinta)liha. -ään'i *s.* Matkia l:ia. Tuhat pientä l:tä liversi pilvessä KALLAS.

linnusta^a *v.* pyydystää lintuja. | Käydä, olla l:massa.

linnustaja¹⁸ *tek.* Taitava *l.* Setterit ovat hyviä l:ia. Sillä hän pelastaa sinut l:an paulasta, turmelevasta rutosta vr.

linnustella²⁸ *frekv.v.* -u² *teonn.* < linnustaa. | -- olen l:ut aina elokuun keskipaikoilta melkein tähän asti kivi.

linnusto² *koll.s.* jllak alueella elävät t. määräryhmään kuuluvat linnut kokonaisuutena, lintulajit. | Metsän, suon *l.* Afrikan monimuotoinen *l.* — Yhd. meri-, metsä-, talvi-, vesil.

linnustus⁹⁴ *teonn.* < linnustaa. | Vesilintujen *l.* Harjoittaa l:ta. -kausi *s. L.* alkaa, loppuu. -retki *s.* Tehdä l:ä.

linnut^{on} *kar.a.* -tomuus⁹⁵ *omin.* < lintu. | *L.* seutu, metsä, järvi.

linoksyyni¹ *s.* kiinteä, kimmoinen aine, joksi ns. kuivuvat öljyt muuttuvat ilman hapen vaikutuksesta.

linoleikkaus *s.* = linolileikkaus.

linoleum⁷, -matto *s.* = linoli(matto).

linoli⁶ *s.* = linolimatto. | L:lla päällystetty lattia. L:n leikkaaminen. -happo *s. kem.* pel-lavaöljyhappo. -laati *s. L:*taan leikattu kuva. Painaa l:alla. -lattia *s.* linolimattolla päällystetty lattia. -leikkaus *s.* graafinen menetelmä, jota käyttäen kuva leikataan linoliin ja painetaan sillä paperiin, kankaaseen tm.; siten tehty kuva t. kuvio; myös vastaavasta grafiikan alasta. -matto *s.* lattian, harvemmin seinän tm. peitteeksi käytetty levy, jota valmistetaan kiinnittämällä karkean juutikankaan pintaan korkki- t. puujauhoista, vernissasta, hartseista ja väriaineista tehty 2—10 mm paksu kerros; *syn.* korkkimatto, linoli, linoleum(matto). | Rulla l:toa. Lattia päällystetään l:olla. Yksivärinen, kuviollinen *l.* -paino *s.* linolileik-

kausta käyttävä paino. -pinta s. Lattian l. -tehdas s.

linonki¹⁰ s. *kut.* aik. hieno, valkaistu pellavakangas; nyk. tav. sileä, ohut, jäykkä puuvillakangas.

linotyppi¹¹ s. *kirj.* = seur.; vrt. monotyppi. -kone s. kiinteitä kirjakerivejä valava latomakone. -ladella s. kiinteärivinen ladella. -latoja s.

linssi¹² s. 1. vars. optisissa välineissä ja kojeissa käytetty, valonsäteitä kokoava t. hajottava läpinäkyvä (lasi-, kristalli)kappale, jota rajoittaa kaksi pallopintaa t. pallopinta ja taso; *syn.* mykiö; vrt. suurennus-, pienennyslasi. | Lasinen, kristallinen, muovinen l. Kupera, kovera l. Suurentava, pienentävä l. [Valonsäteitä] kokoava, hajottava l. Akromaattinen l. Silmälasi, kaukoputken, valokuvauskoneen l:t. L:n polttoväli, polttopiste. Erilaiset l:t taittavat valoa eri tavoin. L:n hionta. — *Yhd.* hajottaja-, kokooja-, ulkol.; lasil. 2. *anat.* silmässä kehäkalvon takana oleva kaksoiskuperan linssin muotoinen valoa taittava osa, mykiö. | Silmän l. — *Yhd.* silmäl. 3. *geol.* kupera linssin muotoinen muodostuma toisen sisässä. | Linsseinä esiintyvää rikkikisua. — *Yhd.* malmil. 4. kylvövirvili; vars. sen siemenistä.

linssi järjestelmä s. linssistö. -kotelona s. *anat.* silmän mykiötä ympäröivä kalvo. -laite s. Valokuvauskoneen l.

linssillinen¹³ *poss.a.* L. aukko.

linssimäinen¹⁴ *kalt.a.* mykiömäinen. | L. levy, solu, kerrostuma. -paperi s. mikroskoopin linsien puhdistukseen käytetty erikoisen hieno ja pehmeä silkkipaperi. -ryhmä s. Mikroskoopin l.

linssistö¹⁵ *koll.s.* linssit, linssijärjestelmä, -ryhmä. | Kaukoputken, valokuvauskoneen l.

linssitön¹⁶ *kar.a.* Alkeellinen l. kamera.

linssi yhdistelmä s. Kauko-objektiivi on etäisten esineiden kuvaamisessa käytetty l.

lintassa, -alla(an), -taan, -alle(en) *adv.* jalkineista t. niiden koroista: kieroön vääntyneenä, astuttuna, läntässä, lyyssä. | Kengät, korot ovat l., l:allaan. Laahustaa toivelit l:allaan. L:taan menneet, astutut saappaat. -- saappaat makasivat maassa korot l:allaan. HAARLA. — *Harv.* -- kaikkia muita kurjempi on hiireläisten mökki. Harmaampi se on ja lahompi kuin muut ja l:allaan ja läntällään koro.

lintata¹⁷ *deskr.v.* lyömisestä t. heittämällä jhk satuttamisesta. | L. kivellä jkta päähän. -- l:taisin sinua niin korvalle, että se sois vielä huomennakin NUOLIV.

linterit¹⁸ s. *mon. kut.* tavallisella kehuurukoneistolla kehrättäväksi kelpaamattomat, lyhyet puuvillan kuidut, jotka loukutettaessa jäävät siemeniin.

lintti¹⁹ s. *murt.* leveä silkkinauha. | Hiukset l:ein sidottuina.

littikivi s. *murt.* litteä, sileä kivi. | Heitellä voileipiä l:illä.

lin/tu²⁰ s. 1. selkärankaista, tasalämpöisiä, munivia eläimiä, joiden eturaajat ovat muodostuneet lentimiksi ja joiden ruumis on yl. höy-

henpiteinen. a. Varpuset, rastaat, peipposet ym, l:nut. Iso, pitkäsiipinen, lyhytnokkainen, musta l. Kesy l. L:nun höyhenet, sulat. L:nun nokka, siivet, pyrstö, jalat, varpaat. L:nun kupu. L:nun muna, poika(nen). L:nun pesä. L. lentää, liittää. L. pyrähti lentoon. Hautova l. L:nut laulavat. L:nun viserrys, liverrys. Pyydystää l:tuja ansoilla, loukuilla. Metsästää, ampua l:tuja. Keittää, paistaa, syödä l:tua. Täytetty l. -- vallitkaa meren kalat ja taivaan l:nut vr. — *Yhd.* kana-, kyyhkys-, lokki-, rastas-, sorsa-, varis-, varpusl.; käpy-, leppä-, nurmi-, paarma-, tynnyri-, uunil.; aro-, maa-, meri-, metsä-, vesil.; kesä-, päivä-, talvi-, yö-, haaska-, häkki-, kierto-, koti-, laulu-, muutto-, paikka-, peto-, pikku-, riista-, vahinko-, villil.; emo-, koiras-, naaras-, poikal.; koriste-, kultal.; satu-, vaaka. b. eril. vertauksissa ja sanonnoissa. | Vapaa, iloinen, huoleton kuin taivaan l. Kuin häkkiin teljetty, suljettu l. 'vailla vapautta'. Jku syö kuin l. 'niukasti'. Hänestä ei tiedä, onko hän kala vai l. 'mikä hän on miehiään'. Äänellensä l:tukin laulaa sl. Höyhenistään l. tunnetaan sl. — *Kuv.* ihmisestä. | Harvinainen l. 'harvinaisuus, harvinainen ilmentys'. Edith Södergran, ruotsinkielisen kirjallisuutemme outo l. Pahan ilman l. 'onnettomuuksien, ikävyyksien aiheuttaja t. enne, ennustaja'. Vai sellainen l. hän on! -- tahdon tarkan tiedon mistä ja mikä l. sinä olet krvi. Helli on -- semmoinen maailman l. ja jo pahassa huudossakin pakk. Pienet l:nut ovat laulaneet [= on kuiskittu, kerrottu] että --. — Jokus hyvälle västille lapsesta t. rakastetusta. | Oma l:tuni! — *Yhd.* houkutus-, ilo-, lempil. 2. *kuv.* lentokoneesta. | Kolme hopeanhoitoista l:tua kaareili kauptungin yllä. — *Yhd.* metalli-, teräs.

lintu aihe s. L:aihein koristettu astiasto. -aiheinen a. L. kudos, maalaus. -emo s. L. hautoo pesässään. -heimo s. *el.* Sorsat, sorsalintujen lahkoon kuuluva l. -häkki s. häkki, jossa (laulu)lintuja t. -lintua pidetään huoneessa, linnunhäkki. | Katosta riippuva l. Mökki oli pieni kuin l.

lintu ien²¹ 1. *poss.a.* lintuisa. | Erittäin l. järvi. — Vars. *yhd.* runsas-, vähäl. 2. s. *vanh. runok.* lintunen. | Tuossahan minun molemmat l:seni krvi.

lintuisa²² *poss.a.* runsaslintuinen. | L:t riistamaat.

lintujah'ti s. Olla l:dissa.

lintujensuojelu s. lintujen, vars. hyödyllisten pikku- ja riistalintujen suojeleminen ja sitä tarkoittavat toimenpiteet. -alue s. -laki s. -yhdistys s.

lintu järvi s. Äyräpäänjärvi, tunnettu l. -kanta s. Seudun l. on arveluttavasti vähentynyt. -kastike s. ruok. Ruskea, sakea l. -kauppa s. -kauppias s. -keitto s. ruok. -kirja s. -koira s. mets. lintujen metsästyksen käytetty koira. | Suomen pystykorva eli haukkuva l. -kokoelma s. kokoelma täytettyjä lintuja. | Koulun l. -kolera s. = kanakolera. -ko'to s. tarunomainen, kääpiöiden asumaksi kuviteltu (onnen)-maa, johon muuttolintujenkin us. uskotaan

talveksi lentävän. | Onnen saari, kaukainen l. — *Kuv.* -- heittäkäämme pois kaikki synnin eljet, kaikki viha, riita ja vaino täällä l:dossa [= Impivaarassa] *krvi.* -**kotolainen** s. *myt.* lintukodon asukas, (taivaan)ääreläinen, kääpiö. | -- houreessa näkevät he alati ympärillensä jotain pientä kansaa, l:sia *krvi.* Oli siinä miehiä pitkiä kuin honkia ja lyhyitä kuin l:sia *leht.* -**kuoro** s. Ja yöhön tulvii l:n ääni sarkia. -**kuva** s. Ferdinand v. Wrightin tunnetut l:t. -**kuvio** s. L:in koristettu arkkku. -**laji** s. Maamme l:t. -**lammikko** s. Eläintarhan l. -**lauta** s. pikkulintujen ruokkimista varten esim. ikkunan ulkopuolelle seinään asetettu lauta. -**lisko** s. Iguanodon, eräs jurakauden lisko. -**lukko** s. muodoltaan lintua muistuttava, eril. vitjoissa käytetty lukkolaite. | Puomisiteen l. -**maailma** s. Hippiaiset, l:n kääpiöt, Jäämeren runsas l. -**maalari** s. L. Matti Karppanen. -**maalau** s. Wrightin veljesten l:ket. -**maiden** *kal.t.a.* L. eläin. L. esine. L:sen teräväpiirteiset kasvat. L. äännähdyt. -**malja** s. = hanhikko. -**metsä** s. Riistainen l. Käydä, kuljeskella l:ssä 'pyydystämässä lintuja'. -**mies** s. lintujen metsästäjä, linnustaja. -**muhennos** s. *ruok.* -**myymälä** s. Kauppahallin l:t.

lintu *nen* *dem.s.* Pienet l:iset. L. lehosta lauloi, / pieni lintu pensahasta *KAL.* — Us. hyvälynimityksenä lapsesta, rakastetusta tms. | Äidin pieni l. Minne mieltä, l:seni? *LEINO.* Otso-seni, l:seni, / mesikämmen, kääro-seni *KAL.* — *Yhd.* laulul.

lintu *niidet* s. *mon. kut.* niidet, joita käytetään lintuniisikankaan kudonnassa. -**niisikangas** s. *kut.* harsokangas, jossa erityisten niisirakenteiden avulla osa loimilangoista on järjestetty kiertymään viereisten loimilankojen yli t. ympäri. -**niisisidos** s. *kut.* vrt. ed. -**paisti** s. Herkullinen l. -**pari** s. L. rakentaa pesää. -**parvi** s. L. pyrähti lentoon. Suuret l:et kiitävät syksyisin etelään. -**perspektiivi** s.; tav. vain inessossa ja elat:ssa: (viistoon) ylhäältä päin (kat-sottuna). | Katsella jtk l:stä. Kuvassa näemme kylän l:ssä, l:stä. — *Geom.* L. on deskriptiivisen geometrian projektiolta. -**pyssy** s. Hau-likko l:nä. -**pönttö** s. = linnunpönttö. -**rutto** s. viruksen aiheuttama erittäin tuhoisa siipikar-jan tauti, kanarutto. -**saalis** s. -**suojelu** s. par. lintujensuojelu. -**taulu** s. Matti Karp-pasen l:t. -**tiede** s. lintuja käsittelevä eläin-tieteen haara, ornitologia. -**tieteellinen** a. L. yhdistys. L. havaintoasema, tutkimus. -**tietei-lijä** s. lintutieteen harjoittaja, ornitologi. -**täi** s. vars. kanojen höyhenissä ulkoloisena elävä väive. -**verkko** s. lintujen pyydystämiseen käy-tetty verkko. -**vuori** s. tav. korkea, jyrkkä me-renrantakallio, jolla pesii yhdyskunnittain loka-keja, ruokkeja ym. lintuja. | L:ia tavataan var-sinkin Pohjois-Jäämeressä ja Atlantin poh-joisosissa. -**yhdyskunta** s. Lintuvuorten val-tavat l:nat.

liossa ks. liko.

liota *as** v. jatkuvasta vedessä (nesteessä) ole-misesta j. tav. myös sillä kyllästymisestä; vars.: olla jtk tiettyä tarkoitusta (pehmenemistä, puhdistumista tms.) varten nesteeseen pan-

tuna, olla liossa. | Herneet saavat ennen keit-tämistä l. vedessä. Ohraryynien likoaminen [pehmeiksi] tapahtuu nopeammin lämpimässä kuin kylmässä vedessä. Liian suolainen liha pannaan likoamaan. Pellavat ovat likoamassa. Kuivunut öljymaali likoaa helposti, kun sitä kastelee väkevällä lipeäkiviliuoksella. Puh-taiksi l:nneet astiat. Vaatteista on l:nnut ensin lika. -- poikani matalat jalkineet likosivat mäsikiksi *KIANTO.* Tie, jota hän ajoi, oli musta ja l:nnut *IVALO.*

liotella *as** *frekv.v.* -*telu* *teonn.* < liottaa. | Sieniä l:ellaan vedessä 8—10 tuntia. L. jalko-jaan pesuvadissa. — *Kuv.* -- muuttaen yh-destä lysti-paikasta toiseen häärahoja l:ellen [= kulutellen] *KIVI.*

liot'in *as** s. *farm.* liotusaine. | Vesiutteen l:ti-mena käytetään vettä tai laimeaa veden ja spriin seosta.

liottaa *as** *kaus.v.* (< liota) vrt. huuhtoa, virut-taa. 1. henkilösubj:n ohella: pitää, antaa olla jatkuvasti nesteessä (vedessä) ja tav. siten kyllästää, pehmentää, irrottaa jstak jtk ai-netta, puhdistaa tms., pitää liossa. | L. likaisia käsiään. Suolasieniä on ennen käyttöä l:ettava vedessä. Kalat huuhdotaan l:tamatta niitä. Nahka menettää liiasta l:tamisesta kiiltonsaa. Pellavan kuidut erotetaan l:tamalla. Pehmeiksi l:etut herneet. Kuumassa vedessä taipuisaksi l:ettu viitsas. L. astiat puhtaiksi. Vaatteista l:etaan lika lämpimällä vedellä. Kemiallinen l:taminen. 2. asiassubj:n ohella: kyllästää, pehmentää, puhdistaa tms. | Vesi l:taa pellavista kuidut erilleen. Sateen l:tamat vaatteet, tiet. Tulvan l:tama peltö.

liottamaton *as** *kielt.a.* jota ei ole liotettu. | L. lipeäkala.

liottamis- = liotus-.

liottamo *as** s. huone, tehtaan osasto tms., jossa jtk liotetaan. | Nahkimon l.

liottu *a* *pass.v. harv.* liota. | Märäksi l:nut turkki. Saunan tuoksu muka l:i pois ihosta *SEPPÄNEN.*

liotus *as** *teonn.* < liottaa. | Lipeäkalan, vaattei-den, nahkojen l. Pellavan l. vedessä, nurmi-kolla. Kemiallinen l. — *Yhd.* hanki-, höyry-, kaste-, keto-, nurmi-, vesil.; alku-, loppul. -**aine** s. liotin. | Vesi on tavallisin l. -**allas** s. -**amme** s. -**laitos** s. Pellavien l. -**vesi** s. Her-neiden, kalan, pellavan l.

liotuttaa *as** *fakt.v.* < liottaa.

lip *oncm.adv.* kevyesti läiskävästä äänestä, vars. yhteydessä: lip lap. | Kämmenet sanoi-vat: lip lap, lip lap.

lipa *as** s. *harv.* kieli. | -- liikkuuko sinun l:si? *KS.*

lipaasi *as** s. rasvoja ja yksinkertaisia estereitä hydrolyyttisesti hajottava entsyymi. | Ruoa-n-sulatuksessa l:lla on tärkeä tehtävä. — *Yhd.* haima-, lihas-, maha-, maksal.

lipais'ta *as** *mom.v.* -*u* *teonn.* < lipoa. 1. pyyh-käistä, hipaista kielellä; joskus: ryyppätä, sie-maista, haukata nopeasti. | L. kielellä huul-iaan, suupeliään. L. kielteään 'nuolaista kie-lellä huuliaan'. Kielen l:u. Koira l:i kielellään vettä ojasta. Kettu syödä l:i koko paistin.

-- suostui l:emaan puoli kupillista "marjaviiniä" Kianto. — Liekki l:i uunin suuta. Sit-
ten l:ee Taavetti peukalolla suutaan M.MEREN-
MAA. 2. murt. livahtaa. | -- niin karkuun tyttö
l:i Alkio.

lipajaa *pres.* ks. lipistä.

lipak/ka^{15*} *a.* -asti *adv.* -kuus⁶⁵ *omin.* liukas, li-
vakka, lipsakka, sujakka; lipevä. | L:at suk-
set. -- koko näppärä ja l. miehen jalli Kianto.
-- l:an näköisinä puhelivat ja naureskelivat
PAKK.

lipak/ko^{2*} *s.* ja *a.* *harv.* liukas, lipakka (olento,
esine). | Älä nyt siinä tirsku, lemmon l. Alkio.
Sukset, -- pienet kotitekoiset "l:ot" Koskenn.

lipallinen⁶¹ *poss.a.* < lippa. | L. lakki.

lipare⁷⁸ *s. murt.* lappunen, tilkku, liuska.

lipariitti^{1*} *s.* kemialliselta kokoomukseltaan gra-
niittia vastaava vulkaaninen kivi(laji). -nen⁶¹
a. Kvartsiporfyryri on vanha l. kivilaji.

lip/as^{60*} *s. l.* pieni kannellinen, tav. puinen t.
metallinen säilytyslaatikko; vrt. rasia, vakka,
arkku, kirstu. | Puinen, hopeinen, pahvinen l.
Leikkauksin koristettu l. L:paan kansi, lukko,
avain. Avata, sulkea l. Säilyttää rahaa, koru-
ja, ompelutarvikkeita l:paassa. — *Kuv.* Ava-
ta sanainen l. 'ruvetä puhumaan (vuolaasti,
monisanaisesti)'. -- minä unteni l:paan auki
lyön Koskenn. — *Yhd.* aarre-, kirje-, koru-,
matka-, ompelu-, raha-, säästöl.; hopea-, kul-
ta-, metalli-, pahvi-, puul. 2. *sot.* patruuna-
lipas. | (Kone)pistoolin l. Täyttää l. — *Yhd.*
laatikko-, panos-, patruuna-, putki-, rumpu-,
varal. 3. *kal.* havaspyydyskää kudottaessa pit-
kin ainoa silmien kiinnityssolmujen merkinä
siirrettävä, kaksin kerroin taitettu tuohi- t.
nahkalappu.*

lipaslaukku *s. sot.* Konepistoolimiehen l.

lipasta² *s. sot.* työntää (patruunat) lippaa-
seen. | Pikakiväärin patruunain l:minen.

lipasto² *s.* auki vedettävää laatikoita sisältävä,
tav. matalahko säilöhuonekalu, "piironki"; vrt.
kaappi. | Kustavilainen l. Kaareva-, suoravi-
vainen l. L:n kansi, laatikot. L:lla on valokuvia
ja koriste-esineitä. — *Yhd.* kirjoitus-, rokokoo-,
vinol.

lipata³⁵ *deskr.v.* nopeasta, luistavasta kävele-
misestä ja juoksemisesta: kipata, kipittää, li-
pittää. | Kulkea, kävellä, juosta l. Alahan l.!
-- l:pasin usein Tilajoen mökille Veertin luok-
se LEHT. Pikku Eemeli juosta l:pas paljain
säärin tanssimäelle HAANPÄÄ.

lipat/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < lipattaa. |
Lainet l:televat. [Kalat] l:telivat hetken pin-
nalla AHO.

lipaton⁷⁷ *kar.a.* < lippa. | L. lakki.

lipat/ta^{2*} *deskr.v.* -us⁶⁴ *teonn.* vars. pienehkö-
jen laineiden liikkeestä ja äänestä, lipattaa;
myös yleisemmin: olla nopeassa edestakai-
sessa liikkeessä, värellä, väristä, lepattaa, lä-
pättää. | Pienten laineiden l:us veneen pohjaa
vasten. Haavan lehdet l:tavat tuulessa. [Uis-
tin] ei saa l. ja heittää kuperkeikkojansa ve-
dessä liian nopeasti AHO. -- riepui rusettina
kaulassa l:taa Kianto.

lipeinen⁶¹ *poss.a.* (< lipeä, live) = lipeäinen. |
L. aine. Liian l. pesuvesi.

lip/ellä^{28*} *frekv.v. harv.* lippää. | -- l:pele velliä
kiltisti makoos Kivi. L:eltiin tervakset veteen
KARHUM.

1. **liperi**¹ *s.*, tav. *mon.* kaksi papin virkapuvun
kaulukseen edessä liittyvää (valkoista) kan-
gaskaistaletta. | Papin l:t. L:t kaulassa.

2. **liperi**⁵ *s.* Levisticum, isoja, kaljuja, keltakuk-
kaisia putkikasveja. — *Yhd.* rohtol.

liper/ellä^{28*} *v. harv.* leperellä, liverellä. | [Nai-
nen] l:teli ja laperteli ja olisi pitänyt hyvänä
HEPOR.

lipet/ellä^{28*} *deskr.v. murt.* puhua liukkaasti, us-
perättömiä. | "Mies kun matikka", sanotaan
miehestä, joka liukkaasti puhua l:telee AHTI
RYTKÖNEN.

lipet/ti³ *s. vaill.*, vars. *ark.* eräissä lausetaivois-
sa: lipettiin tiehensä, pois, pakoon, "kypälä-
mäkeen". | Nyt on aika lähteä l:tiin. Koko
joukko ajettiin l:tiin. Ei, l:tiin tästä kaupun-
gista täytyi LEHT. -- l:tiin tuli niillä [ros-
voilla] liukas lähtö TOPPILA. — ottaa lipetti
lähteä pakoon, tiehensä. | -- [oli] viskannut
setelin pöydälle ja ottanut l:in Kianto. -- ot-
tipa liukkaan l:in JÄRVENT. — laskea lipettiä
puhua perättömiä, valehdella. | Äläpäs laske
l:tiä! -- San Ransikon sussuista l:tiä lykkäsi
Kianto.

lipevä^{13*} *a.* -ästi *adv.* -yys⁶⁵ *omin.* (rinn. lipeä)
ihmisestä t. puheesta: liukas(kielinen), ove-
la, makeileva, imarteleva. | Suulas ja l. akka.
Haastella l:ästi. Hänellä on l. kieli. -- tekey-
dytte niin l:iksi PAKK. -- l:ällä puheella ja liuk-
kailla lupauksilla [ukko] houkutteli kirkkoher-
ralta pussiinsa jyvät Kianto.

lipeväkielinen *a.* Kohtelias ja l. kauppias.

lipeyttä^{2*} *v.* tehdä lipeäksi. | L. puuntuhaa.

lipeä²¹ *l. s.* emäksien t. suolojen alkalinen liuos. |
Tavallisin l. saadaan liuottamalla veteen tuh-
kaa, soodaa tai lipeäkiveä. Väkevä, mieto l.
L:än käyttö vaatteiden pesuun. — *Yhd.* harts-
i-, jäte-, kali-, musta-, natron-, saippua-, sooda-,
tuhka-, valkol. 2. *a.* -ästi *adv.* -yys⁶⁵ *omin.* tav:m-
min lipevä. | -- hänen puheensa ovat öljyä
l:ämmät vt^v. -- puheli l:ästi vilkassilmäinen
loisen vaimo LINN.

lipeäaine *s.* Sooda, potaska ym. l:et.

lipeäinen⁶¹ *poss.a.* (rinn. lipeinen) us. = alkali-
nen. | L. aine. Liian l. vesi.

lipeäkala *s. ruok.* kapakala, vars. vedessä ja li-
peässä liotettuna; siitä keittämällä saatu ruo-
kalaji, liko-, livekala. | L. jouluruokana. L:na
on turska tavallisin. L:a ja valkokastiketta. —
Ark. Puhua l:n äänellä [tav. vastenmielisen
kimeä-äänisestä miehestä]. -laatikko *s.* -pais-
tos *s.*

lipeäkielinen *a.* liukas-, lipeväkielinen, kiele-
vä, suulas. | L. eukko, veitikka. -- kierä ja l.
Niemiskä oli pannut asian alulle SNL. -kivi
s. vars. lipeän valmistukseen käytetty, valkoi-
sina kappaleina, tankoina t. hiutaleina oleva
syövyttävä aine, natriumhydroksidi, kaustinen
sooda, syöpä natron. | L:ää veteen liuottamalla
saadaan lipeää.

lipeäkivi/liuos *s.* veden ja lipeäkiven liuos. |
Väkevä l. -tölkki *s.*

lipeäkäsitely *s.* lipeällä käsitely. | Korsirehu-

jen l. -liima s. -liuos s. Mieto, väkevä, 20-prosenttinen l. -myrkytys s. lääkk. lipeän nauttimisesta aiheutunut myrkytys. -mäinen⁶³ kalt.a.; us. syn. alkalinen, kaustinen, emäksinen, syövyttävä. | L. aine, liuos. Heikosti l. maku. -olki-rehu s. maat. lipeällä käsitelty olkirehu. | Olkien ravintoarvoa parannetaan tekemällä niistä l.a. -pa¹ta s. Pyykki kiehuu l:dassa. -pitoi-nen a. -suus omin. L. liuos. L:suuden tutkiminen. -sammio s. -suola s. tuhkasuola. -säiliö s. Sulfaattiseluloosatehtaan l. -ve¹si s. Väkevä, mieto l. Pestä pyykkii l:dellä.

lipeöi¹dä³⁰ v. ruok. -nti¹* teonn. käsitellä lipeällä. | Kuivattu kala pehmenetään l:mällä. L:tyä turskaa.

lipeöittää²* v. tehdä lipeäiseksi. | Lannoitteena käytetyt liian suuret tuhkamäärät voivat l. maan.

lipeöity¹i¹* v. tulla lipeäiseksi. | Tasaisesti l:nyttä joulukalaa.

lipidi¹ s. L:t 'elävissä' soluissa esiintyvät rasvaliottimiin liukenevat aineet, jotka eivät liukene veteen.

lipilaari¹ s. ja a. kans. halv. -isti adv. lavertelija, tyhjänpuhujia, suupaltti; epäitsenäinen, mielipiteitään vaihtava tuulenpieksäjä. | Joutava l. -- mitä tämä l. tahtoo sanoa? utv. He eivät olleet mitään tuommoisia l:ejä, jotka tuulta pieksäin puhuvat kaiken maailman asioista pärvär. -- puhuvat ristiin ja riivatun l:isti TOPPILA. — Leik. liberaali. | -- sellainen edistyskeläinen kaikertelija ja l. R. RAUANHEIMO.

lipi¹stä¹ onom.v. -nä¹ teonn. (pienten) laineiden, tuulessa värisyvien lehtien ym. edestakaisen liikkeen synnyttämästä äänestä. | Lainet l:sevät. Haavanlehdet lipajavat tuulessa. -- kuin l:nä lehdon tuulen / tai loiske etäisen aallon LEINO. Muikut l:sivät nuotan perässä. — [Rottien] pitkät, karvattomat hannot lipajavat lattialla LEINONEN.

lipitellä²* frekv.v. -tely² teonn. < seur. | Juosta l. -- sitten soutaa l:telemään taas Oulujärven laajoja selkiä PAKK. Värelevä vesi juosta l:telä hyljälleen KARHUN. L. lusikalla velliä suuhunsa.

lipittää²* deskrv.v. l. liikkua nopeasti, kiireisin askelin, kipittää, lipata, laputtaa. | Mennä, juosta l. L. pakoon. Lapset l:ävät kouluun. Äänetönnä hiihtää l:i poika AHO. -- muikut ne niin sulisivat ja l:ivät nuotan perässä pärvär. 2. ammentaa nopeasti lusikalla tms. | L. lientä suuhunsa. -- alkoi tuohiliuhalla l. [vettä] kasvien juurille KAUPPISH. -- pieni kieli mukavasti l:i JÄRVENT.

lipitellä²* frekv.v. -telu² teonn. < seur. | Lainet l:televat veneen laitaan.

lipit¹taa²* onom.v. -us¹ teonn. pienten laineiden äänestä. | Lainet l:tavat rantakiviä vasten. Veden l:us. — Kuv. lirkuttaa, lirputtaa. | "Kyllä, herra, äkinhän minä sen sanon", l:ti vaimo HEPOR.

lipja¹* v. l. L. kieltään 'nuoleksia kielellään suupieliansä t. huuliansa, liikutella kieltään suusta ulkona'. Herkkujen näkeminen sai pojat l:maan kieltään. Älä livo kieltäsi! L. [= nuoleksia, hivellä kielellä] huuliaan, suupie-

liään. Vieraat l:ivat hyvillään huuliansa. L:o kielellä viiksiään. Kissa alkoi l. kynsiään. [Karhu] l:i kielellään punaisia karpaloita mättäältä KIANTO. — Kuv. Liekit l:ivat ahneesti puiden latvoja. 2. harv. lipittää. | L. lusikalla keittoa lautaselta.

lipofiili¹, -nen⁶³ a. kem. rasvoihin liukeneva, rasvoja suosiva, rasvahakuinen.

lipoidi¹ s. kem. kasvi- ja eläinkudoksissa esiintyviä rakenteeltaan rasvoja muistuttavia yhdisteitä. -aine s. = ed.

lipoidinen⁶³ a. kem. rasvoja muistuttava, rasvainen, rasva-.

lipokas⁶³* s. (nauhoilla kiinnitettävä) matala nahkakenkä; vrt. lipponen. | Kulkea l:kaissa. -- yllään väljä, lyhythihainen mekko ja jallassa l:kaat AHO.

lipollinen⁶³ s. lipon täysi. | L. kuoreita.

lipooma¹³ s. lääkk. hyvänlaatuinen rasvakudoskasvain.

lipostella²* v. -u² teonn. maistella (kieltään lipoen). | Sinä l:et [punssia] kuin karpänen maitoa KIANTO.

lipota²* v. ammentaa t. pyydystää lipolla, haavia. | L. kuoreita. Lohen, siian l:poaminen.

lipotella²* frekv.v. < seur. 1. vrt. lipottaa l. | Kävellä, juosta l. Vene soutaa l:telee pitkin tyyntä järvenpintaa. 2. lipatella, lipatella. | -- kesän herttaisen tuulen synnyttämä l:televä väreälokkio MERIL. 3. puhumisesta: lipe-tellä. | -- valehdella l:telä Rehkonen pärvär.

lipot¹taa²* deskrv.v. harv. l. helpon näköisestä, luistavasta liikkumisesta, etenemisestä. | Ketu juosta l:taa. Jokainen vene oli jo menossa, soutaa l:ti kosken alle PAKK. 2. vipottaa. | Hui-vin nurkka l:taa leuan alla. Vapun hieno alahuuli l:ti himissä toisen päällä MERIL.

lippa¹⁰* s. l. (miehen) lakin etureunasta ulkoneva, kasvoja varjostava kova, tav. kaareva-reunainen liuska; joskus samantapainen ot-salle kiinnitettävä itoliuksia. | Lakin l. suojaa silmiä auringolta. Nahkainen, kankainen l. Verkkopalloilijoiden irtonainen l. Tervehdit-täessä sotilaallisesti oikea käsi viedään lakin l:an. — Yhd. kangas-, nahka-, pahvi-, tuohil.; lakinl. 2. murt. = 2. lakka l b. | Riihen l. 3. harv. = läppä l. | Taskun l. 4. kal. lusikka-uistin; vars. uistimen lipukkainen viehe. | Hopean, kullan värinen l. -- perhoonpas se [kala] sittenkin otti eikä l:an ... AHO. 5. met-sät, puuta kaadettaessa sen kanton t. tyvipäähän syntyvä loveamis- ja sahauspinnan välinen harju. | Tyveen ei saisi jäädä l:a.

lippaallinen⁶³ l. poss.a. < lipas. 2. s. lippaan täysi. | L. koruja. Ryhmä ampui pikakiväärillä pari l:sta.

lippail¹la²* frekv.v. < lipata. | -- astua l:i vilkkaasti eteenpäin KAUPPISH.

-lippainen⁶³ poss.a. Iso-, kiiltävä-, pieni-, suora-l.; kangas-, nahka-, pahvil.

lippais¹ta²* mom.v. < lipata. | Poika kävellä l:ee. Ukko oli niin hullu, että päästi ketun pussista, ja kettupa lähti kananpojat suussa pakoon juosta l:emaan LEHT.

lippa¹lakki s. lippallinen lakki. | Kankainen, nahkainen l. Autonkuljettajan, rautatieläisen l.

-lakkinen *a.* jolla on lippalakki päässä. | *L. mies.*

lippari¹⁷ *s.* 1. *descr.* vilkas, nopeakäänteinen olento, veitikka, velikulta. | Viekas miehen l. Aika l. tytökseen *LÄNN.* -- se l. [=koira] pakeni häntä koipien välissä *KIANTO.* 2. aik. Itämeren- ja Pohjoismaissa käytetty pieni, voimakasrakenteinen maataisrotunnen (juoksija)-hevonen. | Hakkapeliitat niittivät mainetta pienillä l:eillaan. 3. *harv.* oluen ja viinan sekoitus. | Tuoppi olutta ja kaksi korttelia viinaa l:iksi on kohtuullinen mitta *KIVI.*

lippaustin *s. kal.* = lusikkaustin.

lippi¹⁸ *s.* vrt. lippo, iippi. 1. tuohesta matalaksi suppiloksi kierretty tav. varrellinen, pieni juoma- t. ammennusastia, liutti. | Juoda l:illä vettä lähteestä. — *Yhd.* juoma-, tuohil. 2. *murt.* ulpukan lehti.

lippi^{17*} *v. harv.* 1. ammentaa lipillä, juoda lipistä. | *L.* vettä lähteestä. 2. maistella, lipittää. | Tilaan pullon punaviiniä, sitä l:en kaikkien itsekseeni *SILL.*

lippo¹⁸ *s.* vars. *kal.* haavi, lippi; vrt. lippi. | Kalastajan l. *L:*on pesä, vanne, varsi, perä. Kalat nostetaan l:olla veneeseen. Pyydystää hyönteisiä l:olla. -- ahtaitten aikojen vuoksi [ei] riittänyt muuta kuin penni [kirkon] l:ipoon *ALKIO.* — *Yhd.* harsol.; kala-, kuore-, karpas-, lohi-, siikal.; pato-, ranta-, venel.

lippo¹⁸ *a. harv.* = lipota. | Pyyttää kalaa l:malla.

lippo¹⁸ *kalastus s.* lipolla kalastus. **-lakki** *s.* suippo-, hiippalakki. | Tonttujen l:it. **-mies** *s. kal.* lipon käyttäjä.

lipponen¹⁸ *s.* (nauhoilla kiinnitettävä) tav. nokallinen matala kenkä; vrt. lipokas. | Maa-laissuutarin tekemät l:set. Kevyet l:set jallassa. -- kannat vain vilahtelivat lonksavista l:sista *JOTUNI.*

lippopato *s. kal.* pato, josta kalat pyydystetään lipolla. **-pyynti** *s.* lipolla pyynti.

lippu¹⁸ *s.* määrämutoinen, -värinen ja -kuvioinen vaate, jollaisia tankoon tms. kiinnitettynä käytetään valtion, eri joukko-osastojen, järjestöjen ym. tunnuksena rakennuksissa, aluksissa, kulkueissa, juhlissa jne.; myös sellaisen (esim. paperinen) pienoislajennös. | Valtakunnan l. Suomen sinivalkoinen l. Juhannus, Suomen l:un päivä. Rykmentin, koulun, osakunnan, purjehdusseuran l. Tasavallan presidentin, sotapäällikön, amiraalin l. Villakankainen, silkillä kirjailtu l. Nelikulmainen, kolmiekielekkeinen l. Merirosvojen musta l. *L.* liehuu, hulmuu. Kulkue mörssi l:ut liehuen. Nostaa l. (salkoon, tankoon). Laskea, vetää alas l. *L.* on surun merkinä puolisolossa, puolitangossa. Kantaa l:pua. Tehdä l:ulla kunniat. Linnake nosti antautumisen merkiksi valkoisen l:un. Sotalaiva laski l:punsa [antautumisen merkiksi]. Purjehtia jnk (valtion) l:un alla t. jllak l:ulla 'käyttäen tunnuksenaan jtk lippua'. Laiva purjehti puolueettomalla [= puolueettoman maan] l:ulla. Voiton [= voiton kunniaksi nostetut] l:ut liehuivat tänään koko maassa. Lapset heiluttelivat käsissään pieniä l:puja. — Kokoon-tua, koota miehiä l:pujen alle 'armeijaan, sotapalveluk-

seen'. Italiassa 900.000 miestä l:pujen alla. Vannoa uskollisuutta l:ulle. Komennuskunnasta, laivasta tai l:usta, johon kuului, en luovu *SOTLASVALA.* — *Kuv. us.* = tunnus. | Sosialismin l:un alle kokoontunut työväki. Uuden suunnan kannattajat ryhmittäytyivät l:punsa juurelle. Vapauden l. Kapinan, vallankumouksen l:ut liehuivat. Kantaa, pitää aatteen l:pua korkealla. [Säveltäjä] A. on kunniaakkaasti kantanut suomalaisen säveltaiteen l:pua. Viedä l:punsa voittoon. Pysyä uskollisena l:ulleen. Pettää l:punsa. -- olkoon nimes l:punamme, / uskoviilla kaikilla vk. — *Yhd.* amiraalin-, heimo-, järjestö-, juhla-, kansallis-, karanteeni-, kauppa-, komento-, kulkue-, leiri-, luotsi-, partio-, posti-, sota-, taistelu-, tullil.; hakaristi-, leijona-, lilja-, puna-, risti-, siniristi-, tähtil.; normaali-, pienoisl-, pöytä-, silkil.; voitonl.

2. jnak (esim. rajan, alueen) merkinä käytetty, us. jokinlaiseen varteen kiinnitetty pienhkö kangas- (harv. paperi)kaistale, -liuska; merkkilippu. | Kilpallurata on merkitty värillisin l:uin. Asemamiehen punainen l. Morsemerkkejä voidaan antaa myös l:uilla. — *Yhd.* ennätys-, kulma-, käsi-, kääntö-, merkinanto-, merkki-, rajal.

3. a. pienhkö, muodoltaan vaihteleva pala paperia, kangasta, nahkaa tms., lappu. | Paperiarkin kulumasta repäisty l. Puhdas, tyhjä l. Kirjoittaa jtk l:ulle. Housunpaikaksi sopiva l. — *Yhd.* kangas-, nahka-, paperil. b. vakio-kokoinen ja -muotoinen, tav. painettu paperiliuska, jollaisia käytetään eril. tarkoituksiin jnk merkinä, todisteena tms.; vrt. kortti, vars. 3, 4. | Teokset on luetteloitu eri l:uille. Pullon kylkeen liimataan [nimillä]. Myydä, ostaa [matka-, pääsyl:]l:pua. Yksinkertainen, edestakainen [matkall]. Matkustaa toisen luokan l:ulla. Äänestää avoimin, umpil:uin. — *Yhd.* lähetys-, maksu-, meno-, myynti-, osto-, paluu-, pääsy-, tarkkailu-, tilaus-, äänestysl.; arpa-, hinta-, kasvi-, korko-, kuitti-, loma-, lupa-, matka-, matkatavara-, nimi-, numero-, osoite-, pantti-, ruoka-, sana-, tavara-, vaali-, vero-, viitel.; auto-, elokuva-, juna-, konsertti-, laiturei-, laiva-, lentokone-, paikka-, raitio(tie)-, rautatie-, silta-, teatteril.; alennus-, kausi-, kerta-, kuukausi-, lisä-, sarja-, vapaa-, viikko-, vuosil.; koululais-, lasten-, perhe-, seura-, seurue-, sotilas-, työläis-, upseeril.; koko-, puolil.; umpil.

4. *harv.* pulverien yms. pakkauksena käytetty kotelomaiseksi taitettu paperiliuska; sellaiseen pakattu pulverierä. | Kaksi l:a aspiriinia. — *Yhd.* pulveri-, väril.

lippu¹⁸ *aliupseeri s. sot.* lipunkantajana (paraateissa t. muissa juhlatilaisuuksissa) toimiva aliupseeri. **-alus** *s. sot.* = lippulaiva. | Amiraali Nelsonin l. "Victory".

lippu¹⁸ *s. sot.* 1. *hist.* lippukunta. — *Yhd.* ratsumiesl. 2. nyk. laivaston joukko-osasto, johon kuuluu 2–6 laivuetta t. erillisiä viiriköitä sekä tarpeelliset esikunta- ja huoltoyksiköt. — *Yhd.* laivastol.

-lippuinen¹⁸ *poss.a.* Yksi-, kaksil.

lippunmyynti s. (myös *h*) tav:mmin lipunmyynti.

lippujono s. tav. pääsy- t. matkalippuja jonotavien ihmisten jono. -**joukkue** s. sot. lippusaattueena toimiva joukkue. -**juhla** s. tav. valtakunnan lipun kunnioittamiseksi järjestetty juhla. | L:ia kautta maan juhannuksena. Armeijan l., kesäkuun 4. päivä. — Konemestariyhdistyksen l. -**junkkari** s. arvoltaan korkeimpia aliupseereja Ruotsin armeijassa. -**kangas** s. -**kapteeni** s. sot. ulkomaiden oloista: merivoimien ylipäällikön t. erillisen laivaston esikuntapäällikkö. -**karkuri** s. -uus *omin*. sotilaskarkuri. -**kassa** s. paikka, jossa matka- t. pääsylimppuja myydään. | Aseman l. L. avataan tuntia ennen konsertin alkua. -**komppania** s. sot. lippusaattueena toimiva komppania. -**kuja** s. lippujen muodostama kuja. | Juhlakentälle johtava l. -**kulkue** s. kulkue, jossa kannetaan lippuja. | Värikäs l. -**kulttuuri** s. vrt. kulttuuri 3. | L:mme on viime aikoina huomattavasti kehittynyt. -**kunta** s. 1. *sotahist*. sotaväen-osasto, jolla on oma lippu; Ruotsin vallan aikana aik. suunnilleen pataljoonaa, myöh. komppaniaa t. eskadroonaa vastannut yksikkö; *syn*. lippue. | 200—600 miestä käsittävä l. jakaantui tavallisesti viiteen kvartteeriin ja nämä ruotuihin. Daanin leirin l. leiriytykseen pohjoiseen päin osastoittain vrt. — *Kuv*. kannattajajoukko. | [Aho] liittyy etummaisimpana miehenä nuorten l:an TARK. 2. partiojärjestössä: partiolaisten (paikallinen) yhteenliittymä, jolla on oma lippu.

lippulaiva s. sot. alus, jossa laivaston t. laivasto-osaston päällikkö vakinaisesti on ja jonka mastossa on päällikön lippu t. viiri. | Eskaderin komentajan l. -**lanika** s. *mets*. pyydystettävän eläimen saartamiseen käytetty pitkä lanka, jossa on värillisiä (tav. punaisia) kangaslappuja, lippusiima. | Kettuja pyydytetään paljon l:galla. -**laulu** s. jllek lipulle omistettu laulu; us. samalla sen järjestön tms. tunnuslaulu, jolle lippu kuuluu. -**lause** s. tunnus-, vaalilause. -**liina** s. = lippunuora. -**linna** s. useiden lippujen (esim. kulkueessa, juhlassa) muodostama ryhmä. -**luettelo** s. luettelon sisältävä luisto. -**luukku** s. luukku, jolta matka- t. pääsylimppuja myydään. | Avata, sulkea l. Seiso, jonottaa l:ulla. -**luutnantti** s. sot. ulkomaiden oloista: laivasto-osaston komentajan esikuntapäällikkö t. adjutantti aluksissa oltaessa. -**mainen** *kalta*. L. levy. -**merji** s. *kuv*. Koko kaupunki oli värikkäänä l:enä. -**merkki** s. lipulla annettava merkki. -**mies** s. 1. lipunkantaja. | Olympiajoukkueen l. 2. merkkipipun käyttäjä. | L. heilauttaa lippuaan. 3. sot. muuttamien maiden laivastossa: lippupäällikkö; amiraali. -**myymälä** s. lippukassa. | Teatterin l.

lippunen *dem.s.* — Yhd. kirje-, paperil.

lippunuora s. nuora, johon kiinnitettyä lippu nostetaan salkoon ja lasketaan siitä. -**päällikkö** s. sot. laivasto(-osasto)n päällikkönä toimiva upseeri, jolla on oikeus käyttää omaa lippua. -**rivi(stö)** s. lippujen rivi(stö). | Juhlakentää reunustava l. -**ryhmä** s. -**saattue** s.

sot. osasto, joka on asetettu paraatissa t. muussa juhlatilaisuudessa saattamaan ja suojaamaan valtakunnan t. joukko-osaston lippua. -**salko** s. alapäästään maahan, rakenukseen tm. kiinnitetty salko, johon lippu sitä käytettäessä nostetaan nuoralla, lipputanko. | Lippu on, liehuu l:ossa. Nostaa lippu l:koon. -**signaali** s. 1. merkkipilulla annettava signaali. 2. lippusoitto. -**siima** s. *mets*. = lippulanka. -**soitto** s. torvella soitettu merkki lipun nostamiseksi t. laskemiseksi; soitto, jonka soitto-kunta esittää joukko-osaston lippua sen säilytyspaikasta tuotaessa t. sinne vietäessä. -**solmu** s. tav. = jalussolmu. -**suitset** s. *mon*. suitset, joihin on liitetty hevosen silmien kohdalle sitä taakse ja sivuille katelemasta estävät nahkalaput. -**tanko** s. lippusalko; tanko, johon kannettava lippu on kiinnitetty. | L:gon kullattu kärki. Naulata lippu l:koon. -**tervehdys** s. lipulla tervehtiminen. | L. laivojen kesken tapahtuu siten, että lippu lasketaan hetkiseksi alas ja nostetaan uudestaan. -**tilaus** s. (pääsy-, matka)lippujen tilaus. | L:k-sia ei oteta vastaan puhelimitse. -**todistus** s. *mer*. asiakirja, joka osoittaa, minkä maan lippua laivalla on oikeus käyttää. -**upseeri** s. sot. 1. lipun vartijana oleva upseeri. | L:reja on kaksi, yksi lipun kummallakin puolella. 2. *harv*. lippuluutnantti. -**vala** s. lipulle t. lipun ääressä vannottava vala; us. = sotilasvala. -**vartio** s. paraatissa t. muussa juhlatilaisuudessa lippua saattava vartio; (vars. kunnia)vartio, jolla on mukanaan lippu. | L:on kuuluu kaksi lippu-upseeria ja lipunkantaja. Osakunnan l. -**viikko** s. matka-, pääsy- tms. lippuja sisältävä viikko. -**äänestys** s. paperilipuilla suoritettava äänestys.

lipuilla *v. harv.* makeilla, liehakoida. | L. jlle.

lipsa *a¹⁰ onom.v. harv.* lipistä. | Laineet l:vat veneen laitaan.

lipsahdella *frekv.v. -telu² teonn.* < lipsah-taa. | Pelaaajien jalat l:telivat määrällä ruohikolla. Suksien l:telu taaksepäin. -- puheessa l:telit aivan nykykansan puheen käänteitä SILL.

lipsahdut- tav:mmin lipsaut-.

lipsahdtaa *mom.v. -(hd)us⁶¹ teonn.* (< lipsua) luiskahtaa, vars. vahingossa. | Jalka l:htaa jäätiköllä. Kirves l:htaa polveen. Vasara l:hti kädestä. Lukko l:hti kiinni. Varomaton sana l:hti huuliltani. Pieni muistin l:hdus 'hairsaus'. — Viikko l:hti loppuun.

lipsahtelema(on) *kielt.a. -tomuus⁶⁵ omin.* < lipsahdella. | L:tomat sukset.

lipsahut- tav:mmin lipsaut-.

lipsakka *ka¹⁵⁶ a. harv.* liukas, lipakka. | L:at sukset. — L. mies.

lipsautella *frekv.v. -telu² teonn.* < seur. | L. sormiaan.

lipsauttaa *kaus.v. -us⁶¹ teonn.* (rinn. lipsah(d)uttaa) < lipsah-taa. | L. kielensä ulos suusta. Lyödä l. [= livauttaa] jkta sormille. L. saksilla lanka poikki. L. [= napsauttaa] sormiaan. "Tuolla se on pakarikamarissa", sanoa l:ti nuori sisar SILL.

lipse⁷⁸ s. *harv.* lipinä. | Sitä touhua ja pienen jalan l:ttä KARHUM.

lipsiä¹⁷ *deskr.v.* 1. nopeasta, liukkaasta kävelmisestä. | Kävellä, mennä l. Alahan l. [mene pois, painu hitteen!] [Iikan täytyi] l. loppumatka paljain jaloin koro. 2. *harv.* nopeasti ammentaa, lipittää. | -- hän alkoi kaivaa kevein lapiopistoin kuin voikauhalla l:en KARHUM.

lipsu¹ s. *kans.* lihta.

lipsu¹ v. 1. luiskahdella (taaksepäin). | Sukset l:vat. 2. (edestakaisesta) liikkumisesta ja sen aiheuttamasta äänestä. | Käärmeen kieli l:u puolelta toiselle. Pienet varpaat l:ivat KARHUM. -- sakset l:ivat ja kampa huiski M.RAPOLA.

lipsuta³⁰ v. *kans.* lihdeta. | L. pellavia.

lipsutella²⁵ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | L. sormiaan, kieltään. Liipaisinta ei pidä turhaan l. -- jos vielä alatte l. leukojanne, niin tapahtuu hirveitä LEINONEN. -- Juosta, kävellä l. Juonaa taas -- saappaan kärjellä tahtia lyödä l:telä koro.

lipsutaa²⁵ *kaus.v.* -us⁴ *teonn.* < lipsua. | L. kieltään, sormiaan. L. saksia. L. raudalla piittää. -- Juosta l. -- kuului paljaiden jalkojen l:us lattialapkkeja vasten JÄRVENT.

lipu¹ s. *harv.* luisto. | Liukas l. -- kun l. on keho, niin se [vetokelkka] tyhjiltäänkin rästää ruumista KIAMLO.

lipu¹ v. (tav. hiljaa) liukua, solua. | Laiva l:u pitkin veden pintaa. Vene l:i hiljalleen virtaa alas. Laineet l:vat rantaan. Reki l:u tietä pitkin. Sukset l:vat hangella. Kurki-aura l:i kohti etelää. Maisemat l:vat editsemme valkokankaalla. Peite oli l:nut pois päältäni. Lapsi l:i penkiltä lattialle. -- väki lähti vähitellen l:maan pitkissä parvissa jokitörmää myöten kirkkoon IVALO. Katse l:i tarkkaavana miehestä mieheen. Tilaisuus l:i kärsistä. Ajatus l:i menneisiin. Aika l:u, aurin-
gon pitkäsiivun valoneliö lahoavilla lattiapalkilla venyy yhä kapeammaksi HAANPÄÄ.

lipuil^{1a} *frekv.v.* < ed. | Kesäkuun lämpimät laineet l:ivat Turun satamassa LEINONEN.

lipuke²⁵ s. jhk määrätarkoitukseen käytettävä, vars. liimalla kiinnitettävä paperilappunen. | Kirjattuun kirjeeseen ei saa kiinnittää muita l:keita kuin postitointia koskevia. Pullon kylkeen liimattava l. 'etiketti, esite'. -- *Yhd.* kenttäposti-, nimi-, osoite-, tarkastus-, tilausl.

lipukka^{1a} s. 1. *deskr.* pienestä litteästä esineestä. | Lusikkauistimen l. Lahnat olivat pieniä l:oit. 2. *harv.* kieleke, läppä. | Liimata kirjekuoren l. kiinni.

lipulli^{nen} 1. s. *sotahist.* (vars. ratsuväen) lip-pukunta; vrt. lipusto. 2. | Kustaa Vaasan aikaan l:seen kuului 300 ratsumiestä. Akseli Kurjen l. -- *Yhd.* aatelis-, ratsul. 2. *poss.a.* < lippu. | L. rakennus, vartio.

lipunhinta s. Menomatka tavallinen l., paluumatkasta 50 %:n alennus. -**kantaja** s. lip-pua kantava henkilö; *sot.* lippua kantava ali-upseeri, lippuallupseeri. | Kulkuken, joukkueen l. -- *Kuv.* edelläkävijä, suunnannäyttävä, esi-taistelija, johtaja. | Aatteen, puolueen l. Ma-

tisse oli ekspressionismin l. Yliopisto, kansal-lisen sivistyksen l. -**laskiaiset** s. *mon.* vrt. lip-punnostajaiset. | Merenkävijäin purjehduskau-den lopettajaiset ja l. -**lasku** s. lipun (juhla-linen) laskeminen salosta. | Iltahartaus ja l. -**myyjä** s. vrt. seur. | Aseman l. -**myynti** s. matka- t. pääsylippujen myyminen. | L. alkaa tuntia ennen esityksen alkua. -**nostajaiset** s. *mon.* jnk leirin tm. avajaisiin, purjehduskau-den alkajaisiin tms. liittyvä lipunnostotilai-suus. | Leirin avaus ja l. -**nosto** s. lipun (juh-lallinen) nostaminen salkoon. | Kilpailut aloi-tettiin l:lla.

lipusto² s. 1. *koll. a.* < lippu 1, 2. | Merkinanto-järjestelmän l. b. < lippu 3. | Hakemistona oleva l. 2. *sotahist.* (jalkaväen) lippukunta; vrt. lipullinen l. | Kustaa Vaasan aikana n. 500 miestä käsittäneen l:n tilalle tuli Kus-taa II Aadolfin aikana komppania. -- *Yhd.* aatelis-, järjestysl.

liputella²⁵ *frekv.v.* < liputtaa. | L. kieltään. -- vastarannalla alkoivat jo l. aallot omitui-sella viehättävällä äänellä, joka oli kuin pu-heen sorinaa PAKK.

liputon²⁷ *kar.a.* < lippu. | L. rakennus. -- L. matkustaja.

1. **liput/taa**²⁵ v. 1. *intr.* panna lippu t. lippuja näkyviin (tav. salkoon), pitää lippu t. lippuja näkyvissä (salossa). | Juhlapäivinä on tapana l. Talo, kaupunki l:taa. L. puolitagossa. -- *Leik.* pyykkien kuivattamisesta ulkona. | Naapurissa l:etaan tänään. 2. *tr. a.* koristaa (tav. salkoon vedetyllä) lipulla t. lipuilla. | Juhla-talo, laiva, kaupunki on l:ettu. b. antaa merkkejä, viestittää (merkki)lipulla t. -lipuilla. | Laivat l:tivat toisilleen tervehdyksen. 3. *tr.* merkitä (muistiinpano)lippuihin, varustaa (muistiinpano)lipuilla. | Kertynyt sana-aineis-to on l:ettava.

2. **liput/taa**²⁵ *deskr.v.* 1. a. *intr.* nopeasti hei-lua, lepattaa. | Käärmeen kieli l:taa. Koiran töpöhäntä alkoi l. Purjeet l:tavat tuulessa. b. *tr.* heiluttaa nopeasti edestakaisin, värisyt-tää. | L. kieltään. Koiraa l:ti töpöään. 2. kävellä t. juosta nopein askelin, laputtaa. | Kävellä, juosta l. Alahan l. tiehesi! Paimenkoikain parvi l:taa Pyydysmäen pihaan ALKTO. 3. *harv.* puhumisesta; vrt. liputtaa, läpättää. | Älä l:a, kultani, ettei leukasi putoa CANTH.

liputus²⁵ *teonn.* < l. liputtaa. | Talon, laivan l. Yleinen l. Toimittaa l. -- *Yhd.* juhla-, surul. -**päivä** s. päivä, jolloin on tapana liputtaa. | Yleinen, virallinen l.

lirah/della²⁵ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < lirahtaa. | Aukeilla paikoilla l:teji jo hankien alla hiuk-senhienoja ourupuroja LEINONEN.

lirahdus²⁵ s. = liraus.

lirahduttaa²⁵ v. = lirauttaa.

liraht/aa²⁵ *mom.v.* < lirstä. | Pullosta l:i vettä maahan. Pojalta oli l:anut housuihin.

lirahuttaa²⁵ v. = lirauttaa.

lirau²⁵ *teonn.* (rinn. *harv.* lirahdus) < lirah-taa. 1. nesteestä: lirahminen; pieni (jstak valahtava) nestemäärä; vrt. loraus. | Pieni l. pullosta. Otanpa siitä [ämpäristä] pienen l:k-sen KIVI. 2. (vars. lintujen) äänestä: lyhyt

heleä äännähdyks; vrt. luraus. | Pensaikosta kuului lehtokertun l. — *Yhd.* loppul.

liraut/ella^{28*} *frekv.v.* < seur. | -- Henteri l:telä kiukaalle joitakin vesiruippetta, pieniä kuin syljet SEPPÄNEN. — Pikkuuovut lentelevät omistuksesta l:ellen [äännellen]. Harmonikan soit-tajakin l:telä -- edestakaisin notkistaakseen sormiaan KOJO.

liraut/ta^{28*} *kaus.v.* (*rinn.* lirah(d)uttaa) < lirah-taa. 1. valahduttaa tilkka nestettä; vrt. loraut-taa. | L. kermää kahviin. Pekka l:i pullosta hiukan miestä väkevämpää. Itkeä l. 2. ään-nähtää hiljaa ja heleästi; vrt. lurauttaa. | Ras-tas l:i siron sävelensä. Laulaa l.

liri⁴ *s. puhek.* Lapselta pääsi l. [= virtsa] hou-suihin. Mennä l:lle.

liriin *adv. murt.* tiehensä, pakoon, "lipettiin". | Kaikki l., kaikki! *KVR.*

liri/stä⁴¹ *onom.v.* -nä⁴¹ *teonn.* pienehkön neste-määrän virtaamisesta ja sen aiheuttamasta hiljaisesta äänestä, lirittää; vrt. holista, jo-lista, solista, lorista, kohista. | Puron hiljai-nen l:nä. Vesi l:see ojan pohjalla. Kohiseva koski kuivui l:seväksi puroksi. Pöydälle kaa-tunut kalja l:si lattialle.

liri/ellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Puro (juosta) l:telee. — Laulaa, soittaa l. "Oo-on sitä vaikka missä toki leipää!" l:telä Helmi LASSILA.

liritää^{28*} *v.* -ys⁶¹ *teonn.* 1. = lirstä. | Kivien lomassa l:tää puro. -- vesi hiljaa juosta l:ti ojan reunoja alas JÄRVENT. 2. vars. linnuista: ääntää heleästi (ja hiljaisesti); vrt. lurittaa, sirittää. | Lehtokerttu laulella l:tää. Leivon l:ys. -- pienen pöytäkellon soittaa l:täessä LEHT. -- tiu'tut ja kulkuset yht'äkkiä lakkasivat l:tämästä AHO.

lirikut/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Pääs-kyset l:televat. — L. jklle. L. lemmeä. L. lasta syömään. Joutavaa l:telua! -- taputteli kä-siään. l:telä ja teki tuhansia konsteja Annille [lapselle] CANTH. — Soutaa l. JORUNI. -- nave-tan loukossa hän lypsää l:telä parista lehmäs-tään maidon HAANPÄÄ.

lirikut/ta^{28*} *v.* 1. *harv.* linnuista: sirkuttaa. | Pik-kulintu l:taa. 2. puhua mielin kielin, puheel-laan mielistellä, makella, lirputtaa; joskus: puhua joutavia, laverella. | L. makeasti jklle. Kyllähän sinä osaat l. Liisa l:ti isältään uuden puvun. Älä turhia l:a! 3. *harv.* muusta toi-minnasta. | Juosta l. KILPI.

lirikut/s⁶¹ *teonn.* < ed. | Leivon l. — Kuunnella naisten l:ksia. Heidän välillään on ollut sel-laista pientä l:sta. — *Yhd.* lemmenl.

liri⁴ *s.* Tringa glareola, Lapissa ja Pohjois-Suomessa yleinen viklojen sukuinen pieni kah-laajalintu.

lirpukka^{15*} *deskr.s.* tytöstä t. nuoresta naisesta: heilakka, heitukka. | -- ma lemmin tytön l:a *MANN.

lirput/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Nais-ten l:telu. [Mies] l:telä Leenalle saattaen euk-on ihastuksesta hytisemään LEINONEN. — Juos-ta l. Kianto.

lirput/ta^{28*} *v.* -us⁶¹ *teonn.* 1. = liruttaa 2. | L. makeillen jklle. En viitsi kuunnella tuollaista

l:usta. 2. *harv.* lieputtaa, liputtaa. | Koira l:ti lyhyttä häntäänsä.

liru⁴ *s. halv.* laiha, huono juoma, litku, latku. | Vedensekaista kurnupiimän l:a.

lirunlaru⁴ *s. halv.* tyhjämpäiväinen puhe, lorui-lu, hölynpöly. | Puhe oli tyhjää l:a. Oikea runo eikä mikään l.

lirusilmä(inen) *a. kans.* naurava-, veikeäsilmäi-nen. | L. tyttö.

lirut/ta^{28*} *v.* -us⁶¹ *teonn.* 1. valuttaa t. kaataa hitaasti jtk nestettä jhk (niin että syntyy li-risevä ääni); vrt. lirauttaa. | L. vettä ahdas-suisesta pullosta. -- l:ti kullankeltaista nes-tettä lasiin Kianto. 2. *us. halv.* joutavasta, pit-käveteisestä puheesta, laulusta t. soitosta. | Puhua, laulaa l. Soittelee kaiken maailman l:uksia.

lis. *lyh.* lisensiaatti. | Fillis. Lääket.lis.

lisah/della^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Mä-rät jalkineet l:telivat katua vasten.

lisah/ta^{28*} *onom.v.* -dus⁴¹ *teonn.* liisahtaa, lä-jähtää, läsähtää. | Jalka l:taa märkään sa-veen. -- portti l:ti kiinni heidän jälkeensä TALVIO.

lise²⁸ *s. ehd.* aksidenssi (1).

liseeni⁶ *s. rak.* litteä, vähän ulkoneva kapiteeli-ton pilasteri.

lisensiaatin/kirja *s.* lisensiaatintutkinnon suo-rittamisesta annettava todistus. -**tutkin/to** *s.* kandidaatin- ja tohtorintutkinnon välinen tut-kinto korkeakoulussa, vars. yliopistossa. | L:toon vaaditaan filosofisessa tiedekunnassa ylin arvosana kahdessa oppiaineessa, osanotto se-minaariharjoituksiin ja suppeahko tieteellinen tutkimus, jota ei tarvitse painattaa. Suorit-taa l. teologisessa, lainopillisessa tiedekun-nassa.

lisensiaat/ti⁴ *s. (lyh. lis.)* lisensiaatintutkinnon suorittanut henkilö; vrt. kandidaatti, tohtori. | Filosofian, lakitieteen, lääketieteen, maatalous-ja metsätieteiden, odontologian, teologian l. L:in arvo, tutkinto.

lisens(i)oida¹⁵ *v.* myöntää lisenssi.

lisenssi⁶ *s.* asianomaisen antama lupa, joka myöntää (erikois- t. yksin) oikeuden jhk tav. muuten kiellettyyn; sellaisen luvan sisältävä todistus t. asiakirja. | Tavarantien, tuontiin, valmistamiseen oikeuttava l. Radiotas-taanottimen hallussapitoon oikeuttava l. Myön-tää, saada, lunastaa l. Ostaa l:llä. — *Yhd.* radio-, tuonti-, valmistus-, valuutta-, ventil.-**anomus** *s.* -hakemus *s.* -järjestelmä *s.* Tuontia, vientiä säännöstelevä l. -**maksu** *s.* lisens-sistä suoritettava maksu. -**pakko** *s.* velvollisuus hankkia lisenssi (esim. maahan tuotaville ta-varoille). -**toimikunta** *s.* -**toimisto** *s.*

lis/jä¹⁷ *v. murt.* lisääntyä. | Piti tässä lähteä maidon hakuun, kun Kustille l:i yöllä väkeä H.LOUNAJA.

lisko⁴ *s.* 1. L:t 'Lacertilia, tav. neliraajaisia ma-telijoita, joiden ruumis on pitkä, kaita ja suo-mupeitteinen'. Vaskikäärme on raajaton l. L-nimitystä käytetään myös sukupuuttoon kuol-leista muinaisajan matelijoista. — *Yhd.* hiru-mu-, joutsen-, jättiläis-, kala-, käärme-, len-to-, lintu-, vesil. 2. hernekasvin vielä lit-

teä palko. | Herneen, pavun puolikypsät l:t. — *Yhd.* herneenl.

lisko^{eläin} s. Jurakausi oli suurten l:eläinten valtakautta. -**lintu** s. jurakaudella eläneitä alkukantaisia lintuja. -**mainen**^{es} *kalt.a.* Krokoitiili on l. eläin.

lisku¹ s. mets. loukku, jossa on vain yksi kansipuu; vrt. sadin. | Polulle viritetty l.

lista¹⁰ s. 1. kaita, pitkäkö, ainakin yhdeltä puoleltaan tasopintainen kappale t. muodoste (tav. puuta, mutta myös metallia, kipsiä, paperia tms.), piena; vrt. liuska, lasta, säle, suikale, kaista. | Suora, kaareva l. Poikkileikkaukseltaan suorakulmainen, puolipympyrän muotoinen l. Pöydän reunaa kiertävä l. Saa-maa kattava l. Seinän ja katon rajassa oleva l. L:ojen jaottelemalla kattopinta. Rakennuksen päätyä koristaa vaakasuoraan muurattu l. Napit on kiinnitetty erityisesti vahvistettuun l:aan. Paperi leikataan kapeiksi l:oiiksi. — *Yhd.* alus-, poikki-, pääte-, reuna-, reunus-, sivul.; katto-, lattia-, nurkka-, ovi-, verhol.; eristys-, kate-, kehys-, koriste-, rako-, rapaus-, tiivistysl.; jalka-, rintal.; kouru-, uurrel.; hopea-, kangas-, kulta-, metalli-, pape-ri-, puu-, teräsl. 2. jhk määrätarkoitukseen paperiliuskalle t. -liuskalle kirjoitettu t. painettu henkilöiden, asiain tms. luettelo; sel-laista luetteloa varten tehty lomake. | Vie-raiden, urheilukilpailun osanottajien l. Ni-meni oli hyväksytyjen l:assa. Kerätä rahaa, lahjoituksia [keräys]l:olla. Merkitä nimensä l:aan. Äänestää oikeiston [ehdokas]l:aa. Os-tettavien tavaroiden l. 15 asiaa kokouksen [esi-tys]l:alla. — *musta lista* kartettavien henki-löiden t. toiminimien luettelo. | Joutua mus-talle l:alle t. mustaan l:aan. Suomalaiset toi-minimet poistettu mustalta l:alta Amerikassa. — *Yhd.* asia-, ehdokas-, hinta-, kurssi-, mat-kustaja-, ministeri-, muisti-, nimi-, osoite-, palkinto-, palkka-, päivä-, ruoka-, viinil.; esi-tely-, esitys-, keräys-, lähetys-, protesti-, puu-tel.

listahöylä s. uurteisten listojen höyläämiseen käytetty höylä.

-listainen^{es} *poss.a.* Ohut-, paksul.

listak^{es} s. (tav. kapea, ohut) lista. | Katto-pinta on jaettu uurteisilla l:keilla neliöiksi.

lista/kehys s. Ovea koristava l. -**keräys** s. ran-han t. tavaran kerääminen listalla t. listoilla, joihin antajat merkitsevät nimensä ja anta-mansa summan tms. -**koriste** s. Oven l:et. -**mai-nen**^{es} *kalt.a.* L. kohoama.

listaton^{es} *kar.a.* L. räystä.

listavaali s. vaali, jossa valitsijan on annettava äänensä etukäteen laadittuun ja hyväksyttyyn ehdokasluetteloon l. -listaan merkittyjen eh-dokkaiden hyväksi.

liste^{es} s. murt. liiste.

listijä¹⁴ *tek.* Nauriiden l.

listin^{es} *väl.* < seur.

listi¹⁷ v. -ntä^{es} *teonn.* leikata juurikasveista naatit erilleen. | L. nauriita, porkkanoita. Naa-tit l:tään pois. Keskisato oli n. 29.000 kg l:ttuja ja puhdistettuja juurikkaita ha:lta. — *Kuv.* L. jklta pää.

-listo¹ (etuvok. sanoissa -listö) denominaalinen johdin, jolla muodostetaan: 1. koll. s:eja: kurjalisto, köyhälistö. 2. paikkaa merkitseviä s:eja: takalista.

listoitaa^{es} v. varustaa listalla t. listoilla. | L. katto. L:ettu paneeli, sementtilattia.

listoitu^{es} s. 1. listottaminen. | Suorittaa oven l. 2. listojen muodostama (koriste-, vahvike-tms.) rakenne. | Räystästä kiertävä l. Raken-nus punainen, l:kset valkoiset. — *Yhd.* me-talli-, puul.; katto-, räystä-, seinäl.; pitkit-täis-, poikkil.

lisuke^{es} s. ark. lisä. | Hankkia ruoan l:tta.

lisä¹¹ s.; lisäksi, lisää ks. erikseen. 1. se, mikä jssak suhteessa enentää, suurentaa, täyden-tää, vahvistaa [tms.] jtkak, lisäksi, lisäksi;) (poisto, vähennys. | Kala on arvokas ravinnon l. Suuri, pieni, tarpeeton l. Oljet muun rehun l:änä. Munia käytetään l:änä useihin ruokiin. Kirkon sivuille rakennettiin puolipyyöreät l:ät. Kirjastoa on täydennetty runsailla l:illä. Kau-punkien väestö saa alituisen l:ää maaseu-dulta. Kalliin ajan, kalliin paikan l. Yrjö Kilpinen on lauluissaan antanut pysyvän l:än Suomen musiikkikirjallisuuteen. Haluamme tuoda yhteiseen yritykseen oman pienen l:äm-me. L:änä rikka rokassa sp. Ei l. pahaa tee sp. — *Puhek.* L:än kanssa, us. 'lisäsen, liioitellen'. Asiaa kerrottiin oikein l:än kanssa. — *Yhd.* leivän-, lämmön-, palkan-, ruoan-, voimanl.; erikois-, ikä-, kalliinajan-, kalliinpaikan-, per-he-, rajaseutul. 2. *kiel.* = attribuutti.

lisä-alkuiset yhd:t ilmaisevat yl. jtkak jnk li-sänä olevaa t. lisäksi tulevaa, jtkak täydentä-vää, jnk ohella esiintyvää; us.) (perus-, pää-, vakio-.

lisäaihe s. L:aiheena tapahtumaan, eripurai-suuteen oli -. -**aika** s. Anoa l:a pätevyytensä täydentämiseksi. -**aine** s. Kromia käytetään l:ena erikoisteräksessä. Kurssiohjelmaan otetiin l:eksi kirjanpito. -**aineisto** s. L:a tutki-musta varten. -**alue** s. Kaupunkiin liitettiin uusia l:ita. -**anno**s s. Lapset saivat ison l:ik-sen jäätelöä. -**ansio** s. Hankkia l:ita. -**apu** s. Laitos saa l:a kunnalta. -**artikkeli** s. Vähit-täisliikkeitä tunteva edustaja haluaa hyvän l:n [ilm.]. -**arvo** s. Teokselle antaa l:a sen kuvitus. — *Vars. tal.* Marxin mukaan se työ-läisen työllään luoma arvo, josta hän ei pääse nauttimaan palkkaa, vaan joka joutuu liike-voittoina yrittäjille. -**asetus** s. 8. 5. 1931 annettu l. -**avustus**s s. Koulu sai valtiolta 250.000 mk:n l:ksen. -**budjetti** s. lisämenoarvio. -**edustaja** s. Kokouksen varsinainen ja l:t. -**edustu**s s. Hel-sinkiläinen toiminimi haluaa l:ksia. -**ehdokas** s. -**ehdotus** s. -**ehto** s. -**eläke** s. Työkyvyttö-myys- ja vanhuuseläkkeeseen kansaneläke-lain mukaan liittyvä l. -**erä** s. 750 mk:n l. -**esimerkki** s. Esittää, luetella l:ejä jstak. -**etu** s. Käteissuoritukseen liittyvät l:edut. -**hankin**ta s. Osakkeiden l. Puolustus-laitoksen l:nat. -**hermo** s. *anat.* päännöykkääjä- ja epäkäslihasta hermottava aivohermo. -**hin-ta** s. Erikoistilauksesta suoritettava l. -**huo-mautus** s. L:ksia asian johdosta. -**huone** s. -**hyvitys** s. Antaa, suorittaa l:tä. -**hyöty** s.

-häviö s. Vaihdevirtageneraattorissa esiintyvä energian l.

lisäilä²⁰ *frekv.v.* -y² *teonn.* < lisätä. | L. puita uuniin. L. kertomukseen omiaan. L. ja suurenalla asioita. Eukko kyllä antoi haukkumiset l:ien takaisin.

lisäilma s. Tulipesään, kaasuttimeen johdettava l. -**venttiili** s. Kaasuttimen l.

lisäistuin s. -**joki** s. *maant.* = sivujoki. | Pääjoki ja l:et. Kemijoen l. Ounasjoki. -**joukko** s., *tav. mon.* Kapinalliset saivat l:ja. L:ja matkalla rintamalle. -**juna** s. Jouluksi asetetaan liikenteeseen l:ia. -**juuri** s. *kasv.* juuri, joita lähtee varren tyvestä useita jokseenkin yhtä paksuja, sivujuuri; *vrt.* pääjuuri, juurihaara. | Leinikin juurakko ja l:et. -**juuristo** s. *kasv.* *vrt. ed.* | Yksisirkkaisten l. -**jäsen** s. 1. Johtokunnan, komitean l. 2. *kiel.* = apujäsen 2. -**kappale** s. -**kasvu** s. Kansan l. Metsän, rahaston vuotuinen l. Koon, hinnan l. -**kate** s. *tal. liik.* -**kauppa** s. *liik.* kauppatoimi, jossa ostaja t. myyjä saa sovitun määrärahan lisäksi samaan hintaan ostaa t. myydä toisen t. useamman samansuuruisen erän.

lisäke^{78*} s. lisä. 1. jhk lisänä liittyvä muodostuma t. muodoste. | Umpisuolen matomainen l. Useiden toukkien ihossa on piikkejä, sukasia ym. l:keitä. Käsiälän koukerot ja muut tarpeettomat l:keet. Muurinharjan l:keet, sakarat. Turbiinin siipeen valettu hampasmainen l. Siirto on merkittävä itse šekkiin tai siihen kiinnitettyyn l:keeseen. Näytelmän loppukäänne on myöhemmin kirjoitettu l. Siirtomailta pidettiin emämaan toisarvoisina l:keinä. — *Yhd.* aivo-, kartio-, korppi-, kyynär-, käpy-, luu-, miekka-, nasta-, nielu-, nukka-, olka-, poskil-, irto-, pääte-, umpil. 2. jnk lisänä käytetty aine, lisäaine, jatko. | Sikuri, vilja ym. kahvin l:keet. Liemiruokien ohella tarjotaan usein joitakin l:keitä. Sementtiin sekoitetaan hiekkaa, soraa, sepeitä tms. l:keitä. Olkiseluloosaa on l:keenä eräissä paperilaaduissa. — *Yhd.* kahvin-, värinl.

lisäkehto s. *kasv.* myrkön varsinaisen kehdon ulkopuolella oleva(t) ylälehtikiekura(t). -**kehä** s. *kasv.* varsinaisen kehän sisäpuolella oleva lehti- t. suomukiekura. -**kiinnitys** s. *lak.* Maatilaan on otettu l. -**kiintiö** s. Englanti myöntänyt l:n voillemme. -**kilpirauhanen** s. *anat.* L:et, neljä kilpirauhasen takana olevaa pientä rauhasta. -**kives** s. *anat.* kiveksen takapinnassa oleva elin, jossa siementiehyet yhtyvät siemenjohtimeksi, sivukives.

lisäkkeelli nen⁶⁸ *poss.a.* -syys⁶⁸ *omin.* < lisäke. | Heteet l:siä.

lisäkkeetön⁷⁷ *kar.a.* -tömyys⁶⁸ *omin.* < lisäke. | L:tömät kehtosuomut.

lisäkkei nen⁶⁸ *poss.a.* -syys⁶⁸ *omin.* < lisäke. | Runsasl.

lisäkoje s. -**kokemus** s. Hankkia l:ta jltak alalta. -**korvaus** s. Ylityöstä l. -**koulutus** s.

lisäksi l. *postp. gen:n* kera. a. vars. määrästä (merkittään lähellä s:a lisä): lisänä jhk. | Sai palkan l. 1000 mk. Ei ilmennyt mitään uutta sen l., mitä jo tiedettiin. Aikaisemmin mainitun l. tulee, että --. b. (jnk) ohella,

paitsi (jtak). | Kuumeen l. potilasta vaivasi päänsärky. Jumalanpalvelusten l. kokoonnuttiin seuroihin. Mies tuli sokeaksi kaiken muun surkeuden l. Aika kävi pitkäksi, ja kaiken l. alkoi sataa. 2. *adv.* a. vars. määrästä: lisänä jhk, lisää. | N. sai kaksi osuutta l. Tähän tulee l. ylimääräinen voitto. L. tuli se seikka, että --. Uutela puolestaan toi puita l. LINN. b. sitä paitsi, sen lisäksi, edelleen, vielä. | L. hän on varaton. On l. huomattava, että --. Eteisestä pääsee l. keittiöön ja ruokasaliin. Jos työssä l. käytetään uusia menetelmiä, tulos on erinomainen. Tämä tapahtui l. aikana, jolloin porvarillinen lehdistö oli mykkänä.

lisäkulu s., *us. mon.* Muutosta aiheutuvat l:kulut. -**kuorma** s. Panna jhk l:a. -**kuormitus** s. Radan l. -**kustannus** s., *us. mon.* Aiheuttaa l:ksia. Ilman mitään l:ksia. -**kuulustelu** s. -**kuva** s. *us. jnk* toisen elokuvan lisäksi esitetävä lyhyehkö uutis-, matkailu-, piirros- tms.okuva, täyte-, lyhyt(ei)okuva. -**kuvio** s. heraldiikassa: kuvio t. merkki, jolla on jk erikoismerkitys, mutta joka ei välttämättä kuulu vaakunaan. -**käsittely** s. Pinta ei kaipaa l:ä. -**laina** s. -**laita** s. Veneen lisä- eli varalaidat. Rautatievaunun irrotettavat l:dat. -**laitte** s. Koneen l:teet. Kuuluvuutta voidaan parantaa erällä l:teilla. -**lasti** s. Laiva otti Kotkasta l:a. -**lehä** s. 1. asiakirjaan, lehtiön tms. tarpeen mukaan liitettävä erillinen lehti. | Ansiolettelon, postimerkkikansion l. 2. sanomalehden jnk huomattavan tapauksen johdosta julkaisema erikseen myytävä lehtinen, "sähkösanoma"; sanomalehden erillinen liite. | L. sodan puhkeamisesta. Yleisö suorastaan ryösti l:det myyjiltä. Jouluksi jaetaan tilaajille 4-sivuinen l. -**lippu** s. Matkalippu ja pikajunan l. -**luettelo** s. Uutuuskien l. Kirjaston l. -**maa** s. Pientilallisille jaettiin l:ta. -**maininta** s. Selventävä l.

lisämaksu s. L. pikajunassa matkustamisesta. Yksityishuoneesta menevä l. Kirjatun kirjeen l. Rajoitettu l. Muutos tehdään l:tta. -**lippu** s. Raitiotien l.

lisämaksullinen a. L. Punaisen Ristin posti-merkki.

lisämaksuton a. -**tomasti** *adv.* L. kotiinkuljetus.

lisämaksuvelvollisuus s. *liik.* osuuskunnan, yhtiön tms. jäsenten velvollisuus suorittaa tarvittaessa lisämaksuja. | Rajaton l. Rajoitettu l. (lyh. rl.). Ilman l:tta (lyh. il.).

lisä/maku s. *vrt.* sivumaku. | **Keitossa** oli outo l. -**matka** s. Tasoitusajossa on ennen palkittujen hevosten juostava l. -**meno** s., *us. mon.* Korjausten aiheuttama l. Vältä turhia l:ja! — Rituaaliin liittyvä eräitä l:ja. -**menoarvio** s. menoarvioon varainhoitokauden aikana tehty lisäys, lisäbudjetti. | Valtion l. Kolmas l. -**merkintä** s. Luetteloon tehty l. — Osakkeiden l. -**merkin** tös s. Käsikirjoitukseen tehty l:nöt. -**merkitys** s. *vrt.* sivumerkitys. | Sanojen saamat l:kset. Toimenpiteelle antaa l:stä se seikka, että --. -**merkki** s. Äänteen pituus on osoitettu erityisellä l:illä. Paraatipukuun kuuluu eräitä l:kejä. -**miehistö** s. -**mies** s. Työ-

hön otettiin l:hiä. **-munuaj|nen** s. anat. vatsaontelon takaosassa kummankin munuaisen yläpään kohdalla oleva rauhasmainen elin. | L:set erittävät tärkeää hormonia, adrenaliinia. **-määre** s. kiel. = attribuutti 1. **-määrä** s. Viljaa ostettiin 10.000 tonnin l. **-määräraha** s. Tarkoitukseen myönnettiin 2 miljoonan markan l. **-määräy|s** s. 1. Asiasta on l:ksiä sivulla 49. Antaa, saada l:ksiä. 2. kiel. = attribuutti 1. **-nim|i** s. jstak asianomaisen (henkilön) ominaisuudesta, teosta tms. johtuva nimi, jota käytetään varsinaisen t. oikean nimen ohella, liika-, korkonimi; vrt. haukkuma-, lempinimi. | Fredrik II on saanut l:en Suuri. Julianus, l:eltä Luopio. Kunnioitusta, halveksimista osoittava l. **-nimitys** s. Tarkemmin määrittelevä l. **-ohje** s. **-oire** s. Ripuli on useaan tautiin liittyvä l. **-opetus** s. Jatko-opetus on kansakoulun käyneelle nuorisolle annettava l:ta. **-opinto** s. **-opiskelu** s. **-oppi** s. Saada, hankkia l:a. Parturiinopillas haluaa l:in [ilm.]. **-osa** s. Koneen, laitteen l:at. Erillisiä l:ia. Hakuteoksen l. **-osto** s. **-paikk'a** s. Sairaalaan on järjestetty l:oja. Vasemmisto sai vaaleissa kaksi l:aa.

lisäpainama s. postimerkkeihin niiden varsinaisen painamisen jälkeen painettu lisämerkintä. **-inen** poss.a. L. postimerkki. **-merkki** s. postimerkki, jossa on lisäpainama.

lisäpaino s. Heiluriin liitettävä l. Kuormaantuli l:painoa. **-painos** s. Teoksesta oli otettava l. **-palkinto** s. **-palkka** s. Ylityöstä l. Lakkolaiset vaativat l:a. **-palkkio** s. Ylitunneista maksettava l. **-panos** s. 1. sot. kranaatinheittimessä ammuksen pyrstön siipien väliin sijoitettava räjähdyspanos. 2. [Runoilija] A:n arvokas l. suomalaisen lyriikkaan. **-patentti** s. lak. jtk patenttia täydentävä patentti; vrt. pääpatentti. **-perustelu** s. Väite, joka ei kaipa l:ja. **-piir're** s. Muutamia l:teitä L:n henkilökuvaan. Juttua on höystetty huvittavin l:tein. **-pääoma** s. Työhön tarvittava l. Yhtiö joutui hankkimaan l:a. **-pöytä** s. Ravintolaan on järjestetty l:ia. **-rahti** s. Laihan varustajat ottavat usein tavallisen rahdin lisäksi erityisen l:in, ns. primagen. **-rakennus** s. **-rangaist|s** s., vars. lak. rangaistus, jota voidaan käyttää vain jnk toisen rangaistuksen, ns. päärangaistuksen ohella. | L:ksia ovat Suomen oikeuden mukaan mm. kansalaisluottamuksen menettäminen ja todistajaksi kelpaamattomuus. **-rasitus** s. **-ravinto** s. Tutkintovangin oikeus hankkia l:a. — Erik. Imeväisen l. 'pullo- t. rintamaidon lisäksi ensimmäisenä ikävuotena annettava ravinto'. **-rehu** s. Lehdet ovat hyvää l:a. **-ruoka** s. Liemien kanssa tarjotaan erilaisia l:ia. Sienimuhennos paistin l:ana.

lisä[sana] s. Muutamia selvittäviä l:sanoja. **-seikka** s.

lisäseisonta|aika s. mer. aika, jonka rahdinottaja tarpeen vaatiessa varsinaisen seisontajan lisäksi on erityisestä korvauksesta velvolinen pitämään aluksensa valmiina lastausta t. purkamista varten. **-päivä** s. mer., tav. mon. vrt. ed.

lisä[selitys] s. Asia ei kaivanne l:selityksiä. **-selvitys** s. Onnettomuuteen ei ole saatu l:tä. Asian käsittely siirrettiin l:ten hankkimiseksi. **-sopimus** s. Kauppasopimukseen liittyvä l. **-sorkka** s. el. = kyntynen 2. **-summa** s. Puolustusmenot vaativat suuria l:ia. Yhtiön vakutuskanta l:ineen oli 700 milj. markkaa. **-suoja** s. Navetta tarpeellisine l:ineen. **-suoritus** s. **-syy** s. L:nä tapahtumaan oli, että **-ta|e** s. Tuotteiden suuri kysyntä on l:keena niiden laadusta. **-tarve** s. Määräraha l:tta varten. **-tarvik|e** s. Napit ym. puvun l:keet. Konekiväärin l:keet. **-taut|i** s. lääkk.; syn. komplikaatio. | Tuhkarokkoon liittyy usein l:ēja. **-tehtävä** s. **-tekijä** s. Asiaan vaikuttavat l:t. **-teriö** s. kasv. varsinaisen teriön sisäpuolella oleva lehti- t. suomukiehkura. **-tieto** s. Hankkia, antaa l:ja. Onnettomuudesta ei ole saatu tarkempia l:ja. **-tilja** s. L:aa saatiin vähentämällä huonekaluja. Koululle valmistui l:oja. **-todiste** s. Vaatia, esittää l:ita. **-toimenpi|de** s. Asia vaatii l:teitä. **-torvi** s. fon. äänihuulten yläpuolella oleva ääntöelimistön yläosa, yläkajetto. **-tuk|i** s. Pylväiden väliin on asetettu l:ia. — Teoria saa voimakasta l:ea paikan nimistöstä. **-tulli** s. **-tulo** s. Kotitöistä kertyy sievoinen l. Valtio tarvitsee l:ja. **-tunti** s. Äidinkielelle haluttiin varattavaksi l:teja. L:neista suoritetaan eri palkkio. **-tuot|e** s. Tervan valmistuksessa syntyvät l:teet: tärpähti, puuhappo ym. **-tutkimu|s** s. Asian selvittämiseksi ovat l:kset tarpeen. **-työ** s. Aiheuttaa l:tä. **-työvoima** s. Työmaalle oli palkattava l:a.

lisä[tä³⁰ v. **-ävästi** adv.)(vähentää. 1. obj. ilmaisee, mihin jtkak tulee lisäksi: enentää, kartuttaa, suurentaa, laajentaa tms. | L. pöljoutta, (luku)määrää. L. omaisuuttaan, maataan, karjaansa. Kokoelmia on l:ttu. Tehdas l:si tuotantoaan. Perunan multaaminen vaikuttaa satoa l:ävästi. Varuskunta on l:ttu 4.000 miehellä. Jäsenluku l:ttiin yhdeksäksi. L. palkkaa. Hintaa l:ttiin 2 mk. Ja minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja l:än sinut ylen runsaasti vt. — L:ttu keskushallitus, kirkkovaltuusto. Kolmas, selityksin l:ttu painos. L:ttu arvo, pääoma. — L. painoa, korkeutta. Pituutta l:ttään 4 m. L. nopeutta, voimaa. L. höyryä, kaasua, löylyä. L. tietojaan, valtaansa. L. pelkoa, vihaa, kunnioitusta. Puute l:si tyytymättömyyttä. Taulut l:ävät huoneen viihtyisyyttä. Huolellinen hoito l:ä työkalun ikää. Radan kuormitusta ei enää voida l. L:ttu [par. esim. tehostettu] puolustusvalmius. 2. obj. ilmaisee, mikä tulee jhk lisäksi: panna, tehdä, sanoa [tms.] lisäksi t. lisänä jhk. | L. jauhoja puuroon, suolaa keittoon. Sokeria l:ttään maun mukaan. Vettä l:ttään niin paljon, että seoksesta tulee juoksevaa. L. puita pesään. Taloon on l:ttu kaksi kerrosta. Hintaan l:ttiin 8 mk. L. korko pääomaan. Lakiin on l:ttävä uusi pykälä. "Tervetuloa!" l:si emäntä. Kahden luvun erotus on luku, joka l:ttynä jälkimmäiseen tai jälkimmäisellä antaa summaksi edellisen. Alkaa l:tkö mitään siihen, mitä minä teille mää-

rään vt. -- l:si ytimekkyyttä ja pontta puheelle AHO.

lisä/vaatimus s. -vahvistus s. -vaikeus s. L:tena on vielä se, että --. -vaiva s. Siitä tuli vain turhaa l:a. -vakuus s. Lainan l:tena on henkivakuutus. -vakuutus s. Henkivakuutukseen sairauden, pysyvän työkyvyttömyyden varalta yhdistetty l. -valaistus s. Työpöydän lähelle järjestetty l. A:n tutkimukset ovat antaneet runsaasti l:ta koululaitoksemme historiaan. -valaisu s. Moni yksityiskohta kaipa vielä l:a. -valo s. Tutkimus luo l:a moniin hämäriin kohtiin. -valtapuu s. metsät. vallitsevan latvuseroksen puu, mutta heikommin kehittynyt kuin päävaltapuu; syn. toveripuu, vasallipuu. -varjat s. mon. Tarkoitukseen pyydettiin l:oja. -varmuus s. Laite, joka antaa koneen käytölle l:ttä. -varuste s. -varvas s. el. Sorkassa on tavallisesti kaksi edessä olevaa isoa varvasta ja kaksi niiden takana ylempänä olevaa l:ta. -vauhti s. Antaa määssä sauvoilla l:a suksilleen. -- Toiminta on saanut l:a. -verhiö s. kasv. varsinainen verhiön ulkopuolella oleva verhiömäinen ylälehtikiekura. -vero s. Määräaikaisen veronmaksun laiminlyömisestä aiheutuva l. Naimattomien suoritettava l. "vanhanpojan vero". -verotus s. Talousarvion vajuus peitetään l:ksella. -veisi s. Turbiini tarvitsee l:ttä. -- Kymihoen l:sistä on Mäntyhärjun reitti suurin. -vihko s. Sanakirjan, luetelon l. -virike s. Antaa l:ttä jlle tapahtumalle. -voimja s. Tehdas tarvitsee l:aa. Rintamaa vahvistettiin melkoisilla l:illa. -väki s. Vihollinen oli saanut l:ää. -väri s. Pöydän pinta tarvitsee l:ää. -- Ulkomaiset osanottajat antoivat kilpailuille l:ää. -yllyke s. Innostukseni sai kirjoista l:ttä.

lisäys⁶¹ s. lisääminen; lisääntyminen, kasvu; lisäämisen t. lisääntymisen tulos, lisä, lisäke;)(vähennys, poisto. | Kasvien l. siemenistä. Soodan l. veteen. Kalakanta on osoittanut l:stä. Asukasluvun, tuotannon, palkan, hinnan, arvon, painon, lämmön, voiman l. Suuri, pieni l. Naapurissa odotetaan perheen l:stä. Tuonnissa on tapahtunut 20 %:n l. Menoarvioon tehtiin l:ksiä. L:ksiä ja oikaisuja. Suunnitelma hyväksyttiin pienin l:ksin. -- Mat. suure, jonka verran muuttujan arvoa muutetaan, muutos. | Positiivinen, negatiivinen l. -- Yhd. ikä-, kokonais-, vuosil.; alueen-, arvon-, hinnan-, koron-, lämmön-, painon-, perheen-, tehon-, tuotannon-, työn-, veron-, väen-, väestönl.

lisäysehdotus s. Muutos- ja l:ehdotukset. -viljely s. maat. viljely, jonka tarkoituksena on lisätä jtk kasvijaiketta, uutta jalostetta.

lisäytyä⁶⁴ pass.v. = lisääntyä.

lisää adv. aikaisemmin, entisen lisäksi; enemmän. | Hankkia, saada, antaa l. jtk. Osti maata l. Haluatko l. teetä? Eikö kukaan maksa l.? Tingin hinnasta vielä 10 mk l. Väkeä tuli lakkaamatta l.

lisäjä⁶⁰ tek. < lisätä. | Kalkki sadon l:nä. Hyvä hoito on tärkeä työkalun iän l.

lisäämis/keino s. -mahdollisuus s. On ilmaantunut yhä uusia puun käytön l:ksia. -tapa s. Kylväminen on yleisin kasvien l.

lisään adv. → lisää.

lisäännys⁶¹ teonn. < lisääntyä. | Väestön, tuotannon, painon l.

lisääntymisaika s. Salamanteri oleskelee vedessä vain l:aikanaan. -eliin s. biol. Koiraalla ja naaraalla on erilaiset l:met. Kasveilla on monenlaisia l:miä: hede- ja emilehtiä, itiöitä, itusilmuja, mukuloita, sipuleja ym. Suvuttomat l:met. -kyky s. Bakteerien l. on tavattoman suuri. -kykyinen a. -syys omin. Kärpäset ovat erittäin l:siä. -kyytön a. -tömyys omin. L. yksilö, kansa. -mahdollisuus s. Vienneillämme on paljon l:ksia. -solu s. biol. eläimen t. kasvin solu, josta kehittyy uusi saman lajin yksilö. | Eri sukupuolien l:t, siittiö- ja munasolut. -tapa s. Eläinten, kasvien l:vat. Suvullinen, suvuton l. Bakteerien ainoa l. on suvuton jakautuminen.

lisääntymä⁶¹ s. se, minkä jk on lisääntynyt, lisääntymisen tulos, lisä, lisäys.

lisääntyvyys⁶⁵ omin. vrt. lisääntyä. | Karjan l. lisääntyväinen⁶⁶ a. -syys⁶¹ omin. lisääntyvä. | Kansan l:sys. Kirvojen suunnaton l:sys.

lisään/tyä⁶⁴ pass.v. (rinn. lisäytyä) < lisätä;)(vähentyä, vähetä. l. vars. lukumäärästä: tulla lukuisammaksi. | Perhe, suku, kansa l:tyy. Lapsiparvi l:tyi kuudeksi. Pakolaisten luku l:tyi päivä päivältä. Suot l:tyvät pohjoiseen mentäessä. | Suvullinen, suvuton, kasvullinen, neitseellinen l:tyminen. Peruna l:tyy mukuloista. Kärpäset l:tyvät nopeasti. Olkaa hedelmälliset ja l:tykää ja täyttäkää maa vt. 2. yl. enentyä, karttua, kasvaa, laajentua, suurentua. | Peltö on l:tinnyt. Alue l:tyi 2 km². Vesi joessa ei juuri l:ny. Omaisuus l:tyy. Tulot, menot, verot l:tyvät. Tuotanto on l:tinnyt 40.000 tonniin t. tonniksi. Liikenne, tuonti l:tyy. Vienti on l:tinnyt 22 %. Koko, tilavuus, paino l:tyy. Arvo, hinta l:tyy. Nopeus l:tyy. Vaikeudet l:tyvät. Harrastus, mielenkiinto, jännitys l:tyy. Siveettömyys on arveluttavasti l:tinnyt. Onpa hänelle jo ikää l:tinnyt. Luonto on niin kuin nuori tyttö, jonka hehkeät sulot ihan silmin nähdän l:tyvät sml.

lisä-ään/i s. Sointuun liitetty l. Kirkon vaaleissa saa jokainen 40 vuotta täyttänyt äänivaltainen yhden l:en. Maalaisliitto sai joukon l:ää.

litania⁶⁵ s. l. usk. tiettyinä kirkollisina juhlapäivinä tav. laulaen (alk. papin t. esilaulajan ja seurakunnan vuoroveisuuna) esitettävä juhallinen kirkkorukous. 2. ark. puheesta: yksitoikkoinen vuodatus. | Eukko esitti pitkän l:n kurjuudestaan.

lit/issä, -tiin adv. ark. litistettynä, litistyneenä, lytyssä. | Kotelo on l. -- lasia vastaan l:tiin painettuja kasvoja ivalo.

litistellä⁶⁶ frekv.v. < litistää. | L. marjoja lusikalla.

litistymä⁶¹ s. litistynyt, litteä kohta. | Jos hylsyssä on l. tai poimu, sitä ei saa ladata uudelleen. -- Täht. taivaankappaleen ekvaattori- ja napasäteen erotus jaettuuna ekvaattorisäteellä.

litisty⁶⁴ teonn. < litistää. | Rautalangan l. va-

saralla. — Sisäpaikallissijoissa olotilasta. | Joutui l:ksiin auton ja seinän väliin.

litistys¹ *pass.v.* (< litistää) likistys, puristua, rutistua. | L. muodottomaksi. Sammakko l:i pyörien alle. Sellainen tungos, että olin l. kuoliaaksi. Jyvät l:vät valssissa. Putki l:y tai vutettaessa. L:nyttä [= likilaskuista] leipää.

litistää²⁴ *onom.v.* -nä¹⁴ *teonn.* vrt. lotista, lästistä. | Märkä maa l:see saappaiden alla. Saateen l:nä ikkunoissa. — [Kengät] l:sivät vettä **LEHT.**

litistäytyä¹⁴ *refl.v.* < seur. | Tyttö l:i sohvalle isän ja äidin väliin.

litistää²⁶ *v.* painaa litteäksi, latistaa, puristaa, rusentaa. | Taikina pyöräykset l:etään. L:ettyjä kauraryynejä. Putken l:etty pää. L:etyn pallon muotoinen. L:i nenänsä ruutua vastaan. — L:i sormensa mankelissa. — *Kuv.* Matalan talvaan raskas se häntäkin painaa, l:ää ajatukset alleen **AHO.**

litium⁷ *s. kem.* eräs alkuainemateriaali.

1. **litka**¹⁰ *s. metsät.* n. 30—35 m pitkä, kahden puomin väliin ahdettu kapeahko tukkilautta.

2. **litka** *s. ks. litkat.*

litkahdella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Savi l:teli jalkojen alla.

litkahdtaa²⁸ *mom.v.* -dus¹⁴ *teonn.* < litkua. | Kuulat lumpsahivat milloin veteen, milloin l:tivat vuoren kylkeen **WILKUNA.**

litkaista²⁴ *mom.v.* < litkiä. | Juoda l.

litkat¹⁰ *s. mon. kans.* harjakaiset, ryypyt. | Kauppojen päälle juotiin l. | Matti kutsui minut ja Maljasen, vanhat kuomat, l:oilte. Ja ryyppättiinhan tuota ... **LEHT.**

litkiä¹⁷ *v. vars.* eläimistä: latkia. | Kissa l:i maitoa, velliä. — *Us. halv.* ihmisistä. | Juoda l. L. viinaa, kahvia.

litku¹ *s. halv.* vars. laiha, huono juoma. | Onko tämä l. muka kahvia! Nyt on saatava oikeaa viiniä tuon vetisen l:n teräksi **LEINONEN.**

litku¹ *a. descr.v.* Sadeaikoina se [savi] l:i ja letku ja tarttui kenkin ak.

lito¹ *grafi*¹ *s. kirj.* kivenpiirtäjä. -*grafia*¹⁵ *s. kirj.* kivipaino, kivipainotaide; kivipiirros, -painos. -*grafi*¹ *nen*¹⁵ *a. kirj.* -sesti *adv.* kivipainoon kuuluva, sitä koskeva, sen avulla valmistettu, kivipaino-. | L. menetelmä. L. väri, tušsi. L. laitos. Monistaa l:sesti. -*grafoida*¹⁸ *v. kirj.* -nti¹⁸ *teonn.* esittää litografisesti, piirtää kiveen. | Tekstin l:tu jäljennös. L:dut nuottilehdet.

3. **litsata**³⁵ *v. puut.* liittää litsiliitoksella.

litoponi¹, -**valkoinen** *s. kem. maal.* sinkkisulfidia ja bariumsulfaattia sisältävä kivennäisväri.

litoraalin¹ *a.*, vars. *biol.* -sesti *adv.* rannikolla oleva, rannikkoa koskeva, rannikko-; vrt. pelaginen. | L. eläin. L. kasvillisuus. L. alue. -**vyöhyke**¹ *s.*, vars. *biol.* merenrannan korkeimman nousuvesi- ja matalimman pakovesirajan välinen vyöhyke. | L:keen eläimistö.

litorina [-ri-] *geol.* --**aika**, -**kausi** *s.* se jääkauden jälkeinen aika, jolloin Litorina-sukuista kotiloja on elänyt Itämeren sisäosissa sekä Suomen- ja Pohjanlahdessa ja jolloin jääkauden jälkeinen ilmasto on ollut suotuisin. -**kautinen** *a.* L:set kerrostumat. -**meri** *s.* ancyclus-

järveä seurannut Itämeren kehitysvaihe. -**savi** *s.* litorinamereen laskeutunut savi.

litosfääri¹ *s. geol.* maapallon kivikuori; vrt. **atmosfääri**.

litotes⁷ [litotēs] *s.* puhetaidon ja tyyliopin kuvio, jossa asia ilmaistaan kieltämällä sen vastakohta, esim. ei huonosti = hyvin.

litra¹⁰ *s. l. (lyh. l.)* vetomitta: yhden vesikilon tilavuus +4° C:n lämpötilassa (n. 1 kuutiodesimetri). | L:n (vetoinen) astia. 5 l:n kannu. L. vettä, marjoja, omenoita. L. kaasu. Puoli, kaksi l:a maitoa. Luumut maksavat sata markkaa l. Maksoi 10 mk l:sta, l:lta. — *Yhd.* happi-, kaasu-, maito-, marja-, peruna-, vesi-, viinali-, myynti-, valmistusl. 2. litranmitta (astia). | Peltinen l. L:n pohja, korva. L. vuotaa.

litra/hinta *s.* Maidon l. Ostaa puolukoita l:hinnan mukaan. Omenat myytiin sadan markan l:hintaan. -**ilmakehä** *s. fys.* energiamäärä, joka tarvitaan puristamaan yhden ilmakehän paineessa oleva kaasumäärä litraa pienemmän tilavuuteen, kuin missä se ennen oli.

-**litrainen**¹⁵ *poss.a.* Kolmi-, kymmen-, satol.

litra¹⁰ *kauppa* *s.* litroitain tapahtuva kauppa. | Marjojen l. — Vars. **litra**¹⁰ *kaupalla* litroitain, litramäärin. | Syödä, juoda jtk l:alla.

litralinen¹⁵ *s.* litran täysi. | L. vettä, maitoa, mansikoita.

litra¹⁰ *määrä* *s.* Maitolähetyksen l. Joi lääkkeitä l:määrin. -**n** *mitta* *s.* Tarkistettu l. -**paino** *s.* Hiekan l. -**prosentti** *s.* alkoholimäärän mitta: nesteen väkevyyden prosentteina kerrottuna litramäärää ilmaisevalla luvulla.

litroitain *adv.* litra kerrallaan, useita litroja, litra¹⁰ *kaupalla*. | Myydä jtk l. Pilaantuneita marjoja oli l.

litsa¹⁰ *s. mer.* köydestä, puusta t. raudasta tehty silmukka, jolla purje kiinnitetään mastoon, tankoon t. muuhun johtimeen.

litsahdella²⁸ *frekv.v.* < seur. | -- juurikkaista l:telee esiin ruskeata mähkää **KARHUN.** -**taa**²⁸ *onom.v.* Sylki l:ti kiveen.

1. **litsat**¹⁰ *a. descr.v.* survoa, litistää; sulloa, ahtaa. | L. puolukoita lautaselle. L. keitetyt perunat soseeksi. — L. säkki heiniä täyteen. Täyteen l:tu linja-auto.

2. **litsa**¹⁰ *a. v. mer.* kiinnittää litsalla. | Purjeen l:aminen.

3. **litsata**³⁵ *v. puut.* liittää litsiliitoksella.

litsaut¹⁰ *taa²⁸ *kaus.v.* < litsauttaa. | Ollaan, oljenellaan, l:etaan [peli]kortti silloin, toinen tällöin **HAARLA.***

litsi¹ *s. puut.* eräänlainen liitosta varten laudan päähän tehty lovi. -**liitos** *s.* puuliitos, jota käytetään vars. lautoja kulmittain yhteen liittäessä.

lit¹⁰ *a. s. murt.* hippa (2). | Juosta, leikkiä, lyödä l:taa. — Joutua l:aksi.

littera² *s. l. (lyh. litt.)* numerosarjan, esineen tms. merkitsemiseen käytetty kirjain. | Setelin l. ja numero. Lomakkeeseen on merkittävä [junan] vaunun l. tai numero. 2. *sot. puhek.* luottokuljetuslippu. | Sai loman ja l:n Ouluun. — *Mon.* "potkut", lähtö. | Sai l:t UK:sta [upseerikoulusta].

litteraatti^a s. kirjailija; kirjallisuuden harrastaja. | Vähäverinen l.

litteroidi¹⁸ v. -nti⁴ *teonn.* varustaa litteralla. | Vaunujen l.minen.

litteräär[i]¹, **-inen**⁶⁵ a., us. hieman *halv.* kirjallinen, kaunokirjallinen. | Runo on hieman l. Paperilta tuoksahavia, l:ejä ilmauksia.

litteä²¹ a. -ys⁶⁵ *omin.* leveähkö, mutta korkeudeltaan t. paksuudeltaan vähäinen, laakea, lattea, latuska(inen), litistynyt. | L. kuin lautanen. L. kivi, leipä, nauris. L. viila, sivellin. L:äksi veistetty hirsi. L. mandoliini. L. päähine. Istui hattuni l:äksi. Herneen palot olivat vielä l:itä. Painoi nenänsä l:äksi ikkunaruuuun. Miehet painautuivat l:iksi maata vastaan. L. [= (melko) tasainen, laakea] pohja. — *Tekn.* L:ät [= poikkileikkaukseltaan suorakaiteen muotoiset] kierteet. — *Kuv.* Romaanin l:ät ilmaukset.

litteähkö¹ *mod.a.* L. putki, pallo. Saukon l. häntä.

litteäkantainen a. L. ruuvi, naula. **-kierteinen** a. *tekn.* vrt. litteä, tekn. | L. ruuvi. **-kärkinen** a. L. neula, nokka. **-leukainen** a. L:et pihdit. **-nenäinen** a. L:et apinat 'länsiäpinat'. **-pohjainen** a. L. vene, **-päinen** a. L. kala. L. tanko. **-rauta**⁶⁵ s. *met.* lattateräs. **-rintainen** a. Luiseva ja l. nainen, **-ruumiinen** a. Juotikas, l. nivelmato. **-teräs**⁶⁵ s. *met.* lattateräs.

litu¹⁸ s. *kasv.* kahdesta emilehdestä muodostunut aukeava, kuivaseinäinen hedelmä.

litukka¹⁸ s. l. Cardamine, ristikukkaisten heimon kuuluvia valko- t. sinipunakukkaisia ruohoja; *syn.* luhtakaali. — *Yhd.* aho-, niitty-, purol. 2. *murt.* litteästä oliosta. | Lahnan l. — *Erik.* ohukkaista, | Paistaa l:oitaa.

litumainen⁶⁵ *kalt.a. kasv.* L. hedelmä, kota.

liturgi⁹ s. liturgian suorittaja, jumalanpalveluksen johtaja, alttaripappi, | Toimia l:nä.

liturgia¹⁰ s. julkiset jumalanpalvelustoimitukset; jumalanpalveluskaava; kirkkokäsikirjassa määrätty jumalanpalveluksen osa, alttaripalvelus;) (saarna; vrt. rituaali. | Toimitus l:nä. Ennen saarnaa ja sen jälkeen on l. johon sisältyy etupäässä rukouksia, laulukappaleita ja raamatunlukua. — Juhana III:n l. ns. Punainen kirja. — *Yhd.* kaste-, kirkko-, päätösl.

liturgiikka¹⁰ s. oppi jumalanpalvelusmuodoista.

liturgiinen⁶⁵ a. -sesti *adv.* liturgiaan kuuluva, sitä koskeva, liturgian mukainen. | L. kaava. L. rukous, tervehdys, laulu. L. puku. L. taide, kirjallisuus. L:sesti kaunis tilaisuus. L. jumalanpalvelus 'jossa ei ole saarnaa t. sen sijasta pidetään vain lyhyt hartauspuhu'. L. kieli 'kirkon jumalanpalveluksissaan käyttämä kieli, jota seurakunnan jäsenet eivät puhu'. L. riita, tav. 'Juhana III:n liturgiallaan v. 1576 Ruotsi-Suomessa aiheuttama kirkollinen riita'. L:siä, so. paramenteissa eli kirkollisissa taidekäsitöissä käytettyjä värejä ovat valkoinen, punainen, vihreä, violetti ja musta.

lituruoho s. Arabidopsis, hentokasvuisia ristikkukaisia ruohoja.

lituskainen⁶⁵ a. litteä, latuskainen. | L:et kasvot. L. kivi. -- oikoon maailma ymmärränsä tai l. LEINONEN.

litussa, -tuun *adv.* ark. litissä. | Löi putken pään l:tuun. — *Kuv.* Nyt se meni hänestä kuin l:tuun koko asia AHO.

litvii¹⁸, **-kki**¹⁸ s. *kans.* palkka, maksun suoriutus, tilinteko. | Saada l. Maksan sen ensi l:ikistä. Mennä l:kille. -- tämä [siivosti vietetty] juhannus tuli ansiopuolelle viimeisellä l:killä KARHUM.

liudennusmerkki s. *fon.* liudennusta osoittava merkki, suomalais-ugrilaisessa transskriptiossa kirjaimen päälle t. oikeaan yläkulmaan asetettu suora pilkku.

liuden¹⁸ *fon.* -nus⁶⁵ *teonn.*; *syn.* palataalistaa, palatalisoida, muljeerata; vrt. seur. | Konsonantin l:nus.

liudentu¹⁸ *pass.v. fon.*; *syn.* palataalistua, palatalisoidua, muljeerautua. | L:nut konsonantti 'konsonantti, jota äännettäessä kielen selän etuosa kohoaä likipitään j:n vaatimaan asentoon'.

liuen¹⁸ *fon.* -nus⁶⁵ *teonn.* saattaa liukenemaan, liuottaa. | L. kumia bentsiiniä. Potaska l:ne-taan lämpimään veteen. Älä turhaan l:nä saippua! Rautaa l:tavat hapot.

liujeta¹⁸ v. hajota nesteeseen, siihen kuitenkin kemiallisesti yhtymättä, liuota. | Sokeri l:kenee ["sulaa"] veteen. Kupari l:kenee typpihappoon. Vaatteista l:ennut lika. Kipsi on huonosti l:kenevää. Öljy ei l:kene veteen. — *Kuv.* Siihen yritykseen l:kenee sievoinen summa. -- olemukseni ikään kuin sulaa, l:kenee tähän huikaisevaan lämpimään äärettömyyteen IRIS UURTO.

liuha¹⁰ s. *murt.* lippi, äyskäri. | Tuohinen l. Amentaa l:lla vettä (lähteestä).

liuhaparta s. ja a. = liuhuparta.

liuhta¹⁰ s. *murt.* huiska, jollaista käytetään esim. kaskenpoltossa veden vihmomiseen ja jyvien puhdistuksessa tuultamiseen.

liuh/toa¹⁸ v. *murt.* l. viuhtoa, huitoa. | Mennä l. 2. puhdistaa huiskalla. | Hyvin l:dottu tupu.

liuhuparta us. *halv.* l. s. ohuesta, liehuvasta parrasta. | Sivel l:partaansa. 2. a. = seur. -- se puna-silmä, l. Tervakosken Tuomas kivi. — S:sesti. Aja tiehensä se l! **-partainen** a. L. karjalainen.

liukah/della²⁵ *frekv.v.* < seur. | Jalat l:telivat tämän tästä.

liukah/taa²⁵ *mom.v.* -dus⁶⁵ *teonn.* (< liukua) liukastua, luiskahtaa, lipsahtaa; liivahtaa. | Jalka l:taa. L. nenälleen. L:tin niljaisella tiellä. Sormi l:ti liipaisimelta. -- minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat aivan l. vr. — *Kuv.* [Aamu] oli l:tanut lähelle puolta päivää IVALO.

liukaa⁶⁵ a. -kaasti *adv.* -kaus⁶⁵ *omin.* l. livetävä(n sileä), luistava; niljainen. | L. jää. L. polku, tie. L:kaat lattiat. Sateesta l. katto. L:kaat kengät. L. reki. L. ankerias. Saippuan l:kaus. L. lima. Hioa jnk pinta l:kaaksi. Olla kuin kissa l:kaalla jäällä 'epävarmassa, tuka-lassa asemassa'. Sukset luistavat l:kaasti. L. keli. — *Kuv.* Raha tekee nivelet l:kaiksi. Poliitiikan l:kaat polut. -- hänen [porton] suunsa on öljyä l:kaampi vr. 2. nopea, vilkas, vikkela. | L. liikkeiltään. L:asta menoa. L.

järki, ajatuksenjuoksu. Juttu luisti yhä l:kaammin. Nyt l:kaasti matkaan! Sai l:kaan lähdon 'äkkilähdon'. Mehiläinen, l. lintu KAL. [Pohjan tytär] aina joutuisa jalalta / sekä l. liikunnolta KAL. Hän tähtäsi pienine, l:kalne silmineen Hannaa KATAJA. 3. ed:iin liittyen: ovela, viekas, lievä, mielitelevä. | L. hovimies, kauppatukustaja. L. kuin ankerias. L. valhe. L:asta diplomaattia. Olla l. puheissaan, käyttäytymisessään. L. oli heidän [israelilaisten] sydämensä; nyt he saavat siitä kärsiä vt.

liukas/kielinen a. -kielisesti *adv.* -kielisyyttä *omin.* L. kauppias. L:kielisempää akkaa en tunne. Esitellä l:kielisesti asiaansa. -**liikkeinen a.** L. saukko. -**pintainen a.**

liukasta^a v. tehdä liukkaa(mma)ksi, liukastuttaa. | Sateen l:mat portaat.

liukastelija¹ tek. < seur. 2. | Mokomakin kieroilija ja l.

liukastella²⁵ frekv.v. -u² *teonn.* 1. luiskahdella. | Jalat l:evät iljanteisella tiellä. Kengitys estää hevosta l:emasta. 2. esiintyä liukkaana (3), liehitellä, mielistellä. | Nuori vaimo Antsilla on, joka herrojen edessä l:ee! KALLAS.

liukastu^a v. 1. livetä, luiskahtaa, liukahtaa. | L. jäällä, lattialla. L:i banaaninkuoreen. Tyttö l:i kalliolla veteen. L:in polveni verille. Kadun hiekoitus estää l:mista. 2. tulla liukkaa(mma)ksi. | L:neet tiet.

liukastusaine s. Talkkia ja muuta l:tta.

liukastuttaa²⁶ v. 1. panna liukastumaan. | Oli satanut l:vaa lunta. 2. liukastaa. | Kahvikulta l:a kielenkannan.

liukenemat/on²⁷ kielt.a. -tomuus²⁵ *omin.* < liueta. | Veteen, vedessä l. aine. L. sakka laskeutuu pohjalle. L:tomasta lasista tehty pullo.

liukenemis/ilmiö s. -lämpö s. *fys.* massayksikön suuruisen ainemäärän liukenemiseen kuuluva lämpömäärä. -**paine s. fys.** aineen pyrkimys liueta nesteeseen.

liukeneva¹² a. (partis.) -uus²⁵ *omin.* Aineen l:uus on huono.

liukku¹⁶ s. onttoon puuhun tehty linnunpesän tila; vrt. uuttu. | Tikan, teljän l.

liukoimet²⁸ s. mon. harv. = liukuimet. | Sukset voi'in voittimella, / liukomet sian lihalla KANT.

liukoinen²⁹ a., vars. kem. -suus²⁵ *omin.* liukeneva. | Veteen l. aine. Suolan l:suus. Sylki saattaa tärkkelyksen l:seen muotoon. — **Yhd.** helppo-, huono-, vaikeal.; eetteri-, rasva-, vesil.

liuku¹ s. 1. liu'unta, liukuma; paikka, jossa liu'utaan. | Pitkä l. Laskea l:a mäessä, jäällä. Jäällä oli reenl. mitä ihanin LEINONEN. Kaatui liu'ussa. 2. *tekn.* liukuva koneen t. laitteen osa, esim. liukukappale, liukukytin.

liukuja¹ v. 1. liikkua vars. painovoiman t. jatkavuuden vaikutuksesta kiinteästi pitkin sileää, vars. liukasta t. kaltevaa pintaa, luisua, luistaa, lipua. | L. suksilla, kelkalla, luistimilla. L. märkeä alas. Keli oli mainio, reki l:i kuin itsestään. Kynän kärki l:u äänettömästi paperilla. Sylinterissä edestakaisin l:va mäntä. Sormen annetaan l. pitkin soittimen kieltä. — Vapa l:i kädestä veteen. Silkkiliina l:i alas

hartioilta. 2. ed:een liittyen: liikkua tasaisesti, kevyesti, äänettömästi; joskus: lipua, solua. | Juna l:i asemalle. Laiva l:u kohti laituria. Lintu l:u siivet levällään. Lentokoneen annetaan tavallisimmin l. [= lentää liukulennossa] parhaassa liukukulmassa. Kädet l:vat pannon koskettimilla. Valssin tahdissa l:via tanssipareja. L:i pitkin seinäviertä kuin varjo. L:va juoksutyylä. — Kulkevan junan ohil:vat maisemat. — **Kuv.** Pehmeästi l:va rytmi. 3. *abstr.* siirtyä vähitellen, kuin huomaamatta. | Puhuja antoi katseensa l. kuulijasta toiseen. Valta l:i hallitsijan käsistä. Keskustelu l:i poliittikkaan. -- marraskuu oli l:nut loppupuoleen KARHUM. — L:va palkka-asteikko [palkkaustavasta, jossa palkka muuttuu yleisen hintatason vaihtelujen mukaan]. L:va [= viljan hinnan mukaan määrättävä] viljatulli. — **Mus.** vars. lauletaessa siirtyä sävelestä alempaan t. ylempään asteittain välisävelten kautta, käyttää liu'untaa. | Laulaa l:en.

liukualue s. aivan veden pinnassa peräosansa varassa liukuva pikamoottori, vesitaso, hydroplaan. -**aluista s.** 1. alusta, jolla jk liukuu. 2. liukuva alusta. | Kokoonpantavat koneet siirtyvät tehtaassa l:lla työntekijän luota toisen luo. -**asento s.** liukumisasento. | Uimarin l. -**hankaus s.** liukukitka. -**harja s. sähk.** = harja (4.b), liukukosketin. -**hihna s. tekn.** = kuljetushihna. | Pullot siirtyvät l:a myöten korkitus-koneeseen.

liukuilja²⁰ frekv.v. < liukua. | Mutta Elli hiihtää --, l:ee heinäteitä ja läpi avattujen veräjien AHO.

liukuis²⁶ s. mon. harv. liukumisvälineet, sukset. | -- tekipä Otso äidilleenkin oivalliset l. AK.

liukuja¹⁰ tek. Suksilla, kelkalla l.

liuku/kaarto s. kaarto liukulennossa. -**kappale s. tekn.** jnk koneen t. laitteen osana oleva jtk toista osaa pitkin t. vasten liukuva kappale. | Uraa pitkin liikkuva l. Höyrykoneen ristikapaleen l. -**kenkä s. tekn.** = ed. -**kierre s.** kierre liukulennossa. -**kiila s. tekn.** uppokilla, joka sallii kiinnitettävän koneenosan liikkua pitkin akselia. -**kisko s. tekn.** kisko, jota pitkin jk liukuu, juoksukisko. | Työntöooven l. Rekinpylväitä voi helposti siirrellä katossa olevia l:ja myöten. -**kitka s. tekn.** kitka, joka syntyy kappaleen liukuessa jtk pintaa pitkin, liukumiskitka. | Reen jalasten synnyttämä l. Pyörä muuttaa l:n vierimiskitkaksi. -**kosketin s. sähk.** jousen tms. muodostama jtk pintaa, sähköjohtoa tms. pitkin liukuva kosketin; (liuku)harja. | Raitiovaunun l. Siirtää l:ta. -**kulma s. kulma,** jonka lentokoneen suunta liukulennossa muodostaa vaakasuoran tason kanssa. -**kytkin s. tekn.** liukuva kytkin. | Eräissä soittainduktoreissa on akseli yhdistetty hammasrattaaseensa l:mellä. -**laakeri s. tekn.** laakeri, jossa liukuva osa liukuu välittömästi kiinteää vasten; vrt. kuula-, rulla-, vierintä-laakeri. | L:en asemasta on alettu yleisesti käyttää kuulalaakereita. -**laite s.** liukuva laite t. laite, jota pitkin jk liukuu. | Konekiväärin piippua ja lukkoa yhdistävä l. -**len'to s. ala-**

viistoon suuntautuva lento, jossa vauhdin ylläpitäjänä on kappaleen paino; vars. sellainen lentokoneen lento; vrt. liitolento. | L:nossa lentokoneen moottori on pysäytetty tai asetettuna niin pienelle kierrosluvulle, että kone jatkuvasti menettää lentokorkeuttaan. Pääskys-
set kiitävät l:nossa värähtämättömin silvin.

-luukku s. liukuva luukku; vrt. kääntöluukku.
liukuma¹⁸ s. liu'uttu matka. | Työntöjen väliset l:at hiihdossa. — Mus. liu'unta. | L:ia käytävä laulutapa.

liukuma/kehys s. kehys, jossa jk liukuu. | Konekiväärin vaippa toimii piipun l:kehksenä. **-pinta** s. liukupinta. **-suksi** s. vrt. potkusuksi. | Lyly, vasemman jalan pitkä l.

liukumat/on⁵⁷ kieltä. a. -tomasti adv. -tomuus⁵⁵ omin. L. solmu. L:tomat autonrenkaat.

liukumis/kitka s. liukukitka. | L. muutetaan usein vähemmän voimaa kuluttavaksi vierimiskitkaksi. **-kyky** s. Uimarin l. **-nopeus** s. **-vaara** s. Lumiketjut vähentävät auton l:aa.

liukunopeus s. liukumisnopeus. **-ovi** s. kisko, uraa tms. pitkin liukuva ovi, työntöovi. **-paino** s. = juoksupaino. **-pin/ta** s. pinta, joka liukuu jtk vasten t, jota pitkin jk liukuu. | Tasainen, sileä l. Voideltu, öljytty l. Suksen, ahkion, luistin, ristikappaleen l. Saranan l:nat. **-pisto** s. urh. miekkailussa: pisto, jossa oman aseensa kosketus vastustajan aseeseen säilyy koko piston ajan. **-porta** s. mon. porta, joiden askelmat erityisen koneiston avulla liikkuvat lakkaamatta, rullaportaat. | Tavaratalon l. **-rata** s. määrätarkoitusta palveleva viettävä (liukas) rata, jota pitkin esineet liikkuvat omalla painollaan. | Kourumainen l. Merikylpylän l. Säkät siirtyvät l:aa pitkin myllystä suoraan vaunuihin.

-rengas s. sähkö. vaihtovirtageneraattorin t. -moottorin akselilla pyörivä sähkövirtaa roottoriin t. sieltä pois johtava rengas, jonka ulkopinta on kosketuksessa ulkovirtapiiriin johtavaan liukukoskettimeen. **-rengasmoottori** s. sähkö. induktiomoottori, jossa on liukurengas; vrt. oikosulkumoottori. | Kolmivaiheinen l. **-rull/a** s. rulla, jonka varassa jk liukuu. | Kaapelin l. Tukit soluvat pitkin l:ia. **-sukellus** s. urh. sukellus, jossa ruumissäilyksen jälkeä liukuu jokseenkin vaakasuoraan lähellä veden pintaa. **-suunta** s. Lentokoneen l. **-tela** s. tela, jonka varassa jk liukuu; liukuva tela. **-tiukkuus** s. tekn. Väljä, ahdas l. Laakerin ja tapin välinen l. **-työ** s. tal. joukkotuotannon työntekojärjestelmä, jossa valmistustehtävä jaetaan peräkkäin viipymättä, ilman välivastojen suoritettaviin osatöihin; vrt. sarjatyö. | L:ssä työkalut siirtyvät eri valmiusasteissaan tasaisena virtana työtekijältä tai koneelta toiselle. **-vastus** s. 1. liukumista ehkäisevä laite. | Autonrenkaaseen kiinnitetty l. 2. sähkö. vastuslaite, jolla voidaan säätökosketinta siirtämällä saavuttaa vastuksen kaikki arvot. **-vene** s. liukualus.

liuma¹⁰ s. harv. lauma, liuta. | -- l. lyseolaisia kävi äsken meidän ohitsemme CANTH.

liunnainen⁶⁰ s. jstak jhk liukenemalla t. liuottamalla syntynyt aine. | Metallisuolojen l.

liuos⁶⁴ s. jähmeän, nestemäisen t. kaasumaisen

aineen ja nestemäisen t. harv. jähmeän liuotteen tasa-aineinen seos. | Sokerin ja veden l. Nestemäinen, kolloidinen, kiinteä l. Paksu, sakea, ohut, kirkas l. Laimea, mieto, väkevä l. Kyllästetty, tyydytetty l. L:sta laimennettiin vedellä. — Yhd. aluna-, karboli-, kumi-, lakmus-, lipeä-, lysoli-, saippua-, sokeri-, sooda-, suola-, suopa-, väri-, alkoholi-, vesil.; käyttö-, puretus-, ravinto-, varastol.

liuosastia s. **-vesi** s. liuotusvesi.

liu/ota⁸⁸ v. = liuta. | Suola l:koa veteen. Polttoöljyyn l:onneet vieraat aineet erotetaan tislamalla.

liuote⁷⁸ s. tav. neste, johon jk liukenee t. liuotetaan, liuotusaine, liuotin. | Yleisin l. on vesi. Bentsiini on hyvä rasvan l. Haihtuva l. Nitroglyseriini liukenee useimpiin orgaanisiin liuotteisiin. **-aine** s. = ed.

liuot/ella²⁸ frekv.v. -telu² teonn. < liuottaa.

liuoteteollisuus s. liuotteita tuottava teollisuus.

liuotin⁶⁶ s. = liute.

liuot/taa²⁸ kaus.v. -tavasti adv. -us⁶⁴ teonn. < liuta. 1. saattaa liukenemaan, liuuttaa. a. henkilösubj:n ohella. | L. sokeri veteen. Tabletti l:etaan lasilliseen vettä. Kumin l:us bentsiiniin. b. asiaobj:n ohella. | Vesi saattaa l. kiinteitä aineita, nesteitä ja kaasuja. Rasvat ahrat on helppo l. pois bentsiinillä. L:tava yskänlääke. Vaselinei vaikuttaa l:tavasti rasvoihin. Litra vettä l:taa itseensä huoneenlämpötilassa n. 450 l kloorivetykaasua. 2. → liottaa.

liuottaja¹⁰ tek. — Erik. tekn. sulfaattisululoosa-tehtaan soodaosaston sekoitussäiliö, jossa mustalipeän poltossa muodostunut natriumkarbonaatti-sulfidiluate liuotetaan veteen raaka- eli viherlipeäksi.

liuottamat/on⁵⁷ kieltä. a. -tomuus⁵⁵ omin. 1. pass. Kuivaa, l:onta hartsia. 2. akt. Metallin pintaa l. kiillotusaine.

liuottamiskyky s. Kuuman veden suuri l.

-liuotteinen⁶⁸ a. jhk liuotettava t. liuotettu. | Rasva-, öljyl.

liuottua¹⁸ pass.v. harv. (< liuottaa) liuta, liuota.

liuotus/aine s. luote. | Alkoholia käytetään monien lääkkeiden l:aineena. Haihtuva l. **-astia** s. **-kyky** s. Saippuan l. **-laite** s. **-menetelmä** s. Syövytys on kemiallinen tai galvaaninen l. **-neste** s. **-vesi** s.

liurut/taa²⁸ v. harv. -us⁶⁴ teonn. lieruttaa, lieputtaa. | Koira l:ti häntäänsä.

liusk/a¹⁰ s. kaista, kaistale, suikale. 1. kapeahko, ohut kappale t. osa jtk. | L. paperia, pahvia, kangasta. Tuohen, nahan l. Pitkä, kapea l. Hedelmän kuori irrotetaan l:oina. Esitelmä on kirjoitettu l:oihin. Leikata, repiä l:oihin. l:oiksi. Takin helma oli repeytynyt riippuviin l:oihin. — Erik. a. kasv. syvien lovien erottamista lehden osista. | Niittyleinikin lehden l:at. b. anat. lohkoa pienempi sidekudoksen erottama rauhaskudoksen osa. | Maksa on muodostunut lukemattomista, n. 2 mm:n pituisista ja 1 mm:n paksuisista l:oista. c. yhd. Kangas-, kivi-, kumi-, metalli-, nahka-, pahvi-, paperi-, pelti-, tuohil.; ala-, etu-, kanta-, keski-, kärkil.; kiinnitys-, tarttumal.; konekirjoitus-, korrehtuuril.

2. melko *harv.* kapeahko ala jtk pintaa. | L. peltoa. Taivasta näkyi vain kapea l. Käyräviivainen kuvio on mittausta varten viivoitettu suoriin l:oihin. — *Yhd.* niitty-, peltol.

liuskahampainen *a. kasv.* lehdestä, jossa hampaat ovat liuskamaisia. | L. lehti, lehdykkä.

liuskahtaa *mom.v. harv.* liuskahtaa, lipsahdtaa. | Kirves l:i jalkaan.

liuskainen *poss.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* Sauramon l:iset lehdet. Syvään, matalasti, tois-kertaan l. lehti. L. verhiö. Nokkosperhosen l:iset siivet. Suomen järvien muodolle on ominaista l:isuus. — *Yhd.* hapsi-, harva-, hieno-, kapea-, matala-, pitkä-, pyöreä-, sormi-, suikea-, suippo-, syvä; kaksi-, kolmi-, monil; paril.

liuska/jalka *s. el.* räpyläjalka, jossa kutakin etuvarvasta ympäröi erillinen liuskamainen räpylä. | Silkkiuikun l. -**jalkainen** *a. el.* L. vesilintu. -**kiv** *i s.* liuske(kivi), kappale liusketta. | L:ää käytetään mm. kattamiseen. L:illä las-kettu lattia.

liuskakivikatto *s.* -laatta *s.* -lattia *s.* -nen *a.* L. katto, uuni.

liuskale ⁷⁸ *s.* = liuskare. | L. paperia, kangasta. Kapea, ohut l. — *Yhd.* kangas-, nahka-, pa-peri-, pelti-, tuohil.

liuska/lehtinen *a. kasv.* jonka lehdet ovat lius-kaiset. | L. kasvi, pensas. L. peippi. -**mai** *nen* ⁶⁸ *kalt.a.* -sesti *adv.* L. palanen, levy, suomu. L:et tuntosarvet. -**meduusa** *s. vrt.* purjemeduusa. | L:t 'Scyphozoa, polttiaiseläimiä, joiden meduusa-asteen kellon reuna on liuskainen, purjepalteenon'; vars. niiden meduusa-astees-ta. -**perhonen** *s.* Polygonia C-album, punakel-tainen, mustatäpläinen päiväperhonen, jonka siipien reunaliuskat ovat pitkät.

liuskare ⁷⁸ *s. (rinn. liuskale)* (pleini) liuska, kais-tale, suikale, lipare. | L. paperia, kangasta. Appelsiinin kuoret leikataan kapeiksi l:iksi. — *Yhd.* kangas-, kivi-, nahka-, paperi-, pelti-, tuohil.

liuska/reunainen *a.* Nokkosperhosen l. siipi. -**ruuti** *s.* liuskamaisina kappaleina oleva ruuti. -**sarvinen** *s.* L:et 'Lamellicornia, eräs kova-kuoriaisryhmä, jonka lajien tuntosarvien kärkinivelet ovat liuskamaisesti leveät'. -**savi** *s.* = liuskesavi.

liuskaton ⁶⁷ *kar.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* Esikon l:to-mat lehdet.

liuskäänestys *s. hist.* = ostrakismi.

liuske ⁷⁸ *s. l.* *geol.* kivilaji, jolla on selvästi lius-keinen rakenne, liuskakivi. | L:et ovat yleensä kiteisiä, mutta levyiksi halkellevia kerrostuneitakin kivilajeja sanotaan usein l:iksi. Harmaa, musta, vihreä l. L:tta käytetään kattamiseen, kovasimiksi ym. Asbestista ja sementistä tehty keinokeinoinen l. — *Yhd.* grafiitti-, kalkki-, kiil-le-, kloriitti-, kvartsiitti-, sarvivälke-, savi-, talkki-, öljyl.; kattol. 2. *harv.* yl. litteä muo-dostuma, levy, liuska. | Maapähkinän puristus-tähteitä esiintyy kaupassa paitsi kakkuina myös l:ina.

liuske/alue *s. geol.* alue, jolla esiintyy runsaasti liusketta. | Tampereen seudun l. --**esiintymä** *s. geol.*

liuskeinen ⁶⁸ *a.*, vars. *geol.* -suus⁶⁵ *omin.* hel-posti levyiksi halkelleva, ohuista levyistä t. pitkähköistä samansuuntaisista osista rakentu-nut. | L. kivilaji. Gneissin l. rakenne. Kallio-perän l:suuden suunta saattaa olla toinen kuin kerroksellisuuden. — *Yhd.* karkea-, selväl.

liuske/jakso *s. geol.* Laatokan tienoilta Lappiin ulottuva karjalainen l. -**kallio** *s.* -**katto** *s.* L. voidaan tehdä joko luonnon- tai keinokeinoisesta liuskeesta. -**kivi** *s.* selväliuskeinen ja lius-keisuuden suuntaan helposti halkelleva kivi-laji. | Hienorakeinen, sedimenttisyntyinen l. L:ä ovat mm. saviliuske, fylitti ja kiilleliuske. -**laati** *ta s.* Lattia on l:aista. -**levy** *s.* -**louhos** *s.* -**muodostuma** *s.* Pohjois-Pohjanmaan l:t.

-**musta** *s.* maalivärinä käytetty hienoksi jau-hettu musta saviliuske. -**pinta** *s.* pinta, jota pitkin liuske halkeaa t. on haljennut. | Sileä l. -**savi** *s. geol.* pehmeä, ohuiksi levyiksi halkei-leva savikivi. -**suunta** *s.* Kiven l.

liuskeutu ⁴⁴ *v. geol.* tulla liuskaiseksi. | Gneissi on oikeastaan l:nutta graniittia.

liuske/valkoinen *s.* (vars. ohuiksi levyiksi puris-tettu) liyjiyvalkoinen. -**vuor** *i s.* Reinin l:et. -**vyöhyke** *s.* Karjalan l. Kankaanpäästä Päi-jänteelle ulottuva l. -**öljy** *s.* öljyliuskeista kui-vatislauksella saatu kivennäisöljy.

liuskio ⁸ *s. harv.* liuske.

liusko ¹ *v. harv.* halkoa, liuskoittaa. | Vedet l:vat aluetta moneen suuntaan.

liuskoitta ²⁸ *v.* tehdä liuskaiseksi, jakaa lius-koihin. | Niemien l:ma järvi.

liuskoittain *adv.* liuska kerrallaan, liuskoina. | Kuvio mitataan l.

liuskoittu ¹⁸ *pass.v.* (< liuskoittaa) tulla lius-kaiseksi, jakautua liuskoihin. | L:nut [par. lius-kainen] lehti.

liuta ¹⁰⁸ *s.*, vars. *ark.* joukko, lauma, parvi. | L. poikia, lampaita. Iso l. lapsia. Vieraita saa-pui aika l. -- olipa heitä [naisia] aina jäles-säni ääretön l. kivi. -- säikähdtytti jostakin lentoon l:dan variksia KAILAS. — *Harv.* muista kuin elollisista olennoista. | Miehellä oli esi-tettävänään pitkä l. valituksia. — *Yhd.* lapsi-, mies-, poikal.

liutti ⁸ *s. harv.* lippu (1).

liu'unta ¹⁵⁸ *teonn.* < liukua. | Suksen l. hangel-la. — Laulajatar käyttää häiritsevän runsaasti l:a.

liu'ut/ella ²⁸⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | L. suksiaan.

liu'ut/taa ²⁸⁸ *kaus.v.* -us⁶¹ *teonn.* (< liukua) saat-taa liukumaan, antaa liukua. | Säkit l:etaan laivaan liukurataa myöten. Soittaja l:taa sor-meaan pitkin sellon kieltä.

liuvari ¹ *s. kans.* veijari, viekastelija. | Mies on aika l. Kettu l. petti karhun.

livahdella ²⁸⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < livahdtaa. | Miehiä l:telit ovesta pihalle. Kivirauniossa l:te-levä kärppä. -- minuutit l:televat LEINONEN.

livahdut- *tav:* mmin livaut-.

livah'taa ²⁸ *v.* -dus⁶¹ *teonn.* nopeasta, liukkaasta liikkeestä: pujahtaa, sujahtaa, luikahtaa, lip-sahtaa, solahtaa. | L. ovesta ulos, sisään. L. pakoon, karkuun, piiloon, tiensä. Varas l:ti pimeän turviin. Salakuljettajat pääsivät l:-

tamaan rajan yli. Kissa l:ti oven raosta pihalle. Salamana l:taa karpää koloonsa. Vene l:ti teloilta veteen. Karamelli l:ti vahingossa kurkusta alas. -- tyttö l:ti notkeasti hänen käsistään koskenn. — *Kuv.* Salaisuus l:ti huomaamatta huuliltani. Pekalta l:taa vaihe. "Ohoh!" l:ti tyttöltä. Puhe l:taa naapureihin. Katse l:ti vältellen ohi. Ajatus oli l:tanut menneisiin. Esitykseen on l:tanut muutama epätarkkuus. Tilaisuus l:ti käsistäni. Päivä l:ti huomaamatta illaksi. Pian l:ti loppuunsa syyslukukausi Kianto. Mieli l:ti muuanne... AHO. Tuo viimeinen seikka -- on kyllä käväissyt vain l:tamalla mielessä LEINONEN.

livahut- = livaut-.

livakka^{15*} a. -asti *adv.* -kuus⁶⁵ *omin.* liukas, lipakka, sujakka. | L:at sukset. L. keli. Saipa l:an lähdön!

livautella^{25*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Jumala -- l:telee oikein makeita iskuja sonninsuoroisella piiskallansa Kivi.

livauttaa^{25*} *kaus.v.* (*rinn.* livah(d)uttaa) < liivahtaa. 1. lyödä nopeasti, läimäyttää, sivalttaa, huitaista. | L. jkta korvalle. L:ti miekalla pään poikki. 2. vetäistä, sujauttaa. | -- tyttö l:ti itsensä kourista pois KARHUM. -- l:ti puukon tupesta WALTARI. 3. katsoa vilauttaa, vilkaista. | -- l:in kerran silmäni KIVI. Katsovat joskus, l:tavat kuin varkein LEINONEN. 4. puheesta: päästää livautamaan suustaan, sanoa nopeasti, liukkaasti. | Sanoa l. "Kyllä!" l:ti tyttö. Hän l:taa helposti valheenkin.

live^{75*} s. *harv.* = lipeä. | Väkevä, mieto l. -kala s. lipeäkala. -kivi s. lipeäkivi.

liveri¹⁵ s. = livree, -pukuinen a. L. kamaripalvelija.

liverre^{75*} s. *mus.* melodinen koristus(keino), jossa sävel nopeasti vaihtelee joko ylemmän tai alemman sivusävelensä kanssa, trilli. | Laulaa, soittaa l.

liverrellä^{25*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < livertää. | Pääskynen, leivonen l:telee. Laulajattaren l:teley. Tyttö l:telee sulhaselleen. Joutavaa l:telyä ja lavertelua. [Mamsselli] l:telee kuin pääskynen päiväisellä katolla KIVI. -- viulut vinokuvat ja sellot veisaavat ja oboet puhaltavat ja piccolot l:televät LEHT.

livery^{15*} *teonn.* < livertää. 1. Leivon, satakieleen l. Laulurastaan l. helisee kuusikossa. -- En viitsi kuunnella turhia l:ksiä. Hieno hilitetty polkan l. virtailee SILL. 2. *mus.* par. liverre, trilli.

liverrellä¹⁴ *tek.* < liverrellä.

livertäjä¹⁵ *tek.* Lehtokerttu on väsymätön l. Majapa on oikea l.

livertää¹⁵ *onom.v.* lintujen heleästä, vaihtelevasta ääntelystä; vrt. visertää, lurittaa. | Leivonen, satakieli, laulurastas l:tää. Lehtokerttu heläyttää l:täviä säveliään. -- tuhansilta oksilta ja ilman korkeuksista l:tää tihatkielinen säestys SILL. — *Kuv.* ihmisten, vars. naisten ja lasten korkeäänisestä, iloisesta laulusta t. puheesta; myös naisten suulaasta, tuhasta, mielitelevästä puhumisesta, lavertelemisesta. | Lapsi laulaa l:tää. "Voi, kiitos!" l:si Liisa

ujona. Kylläpä nyt kieli l:tää! Ole l:tämättä joutavia!

1. **livettää**^{25*} *kaus.v.*, 3. *pers.* (< livetä) saattaa lipeämään. | Tie l:tää jalan alla, jalkaa. L:ävä polku, iljanne. Niljaiset, l:ävät rantakivet. Hän koetti juosta, mutta märkä lumi l:ti KARHUM. Askeltas jää l:tää, / kuilut on ympäri syvät SARKIA. — *Yksipers.* Kylläpä tässä l:tää. Tahtoi tamman kengättömiä takajalkoja vähän kaljamassa törmässä l. AHO. — Melko *harv.* -- jalka l:tää ja minä lasken luisua vyötäisiäni myöten mereen AHO. -- kaviot alkoivat l. kanervatörmänteessä SEPPÄNEN.

2. **livetää**^{25*} v. -ys⁶⁴ *teonn.* 1. tehdä lipeäksi, lipeyttää. | L:ettyä tuhkaa. 2. *tekn.* liottaa. | L. puuta höyryssä.

livetä^{25*} v. luiskahtaa, luistaa. | Jalka lipeää jäätiköllä. Lipesin ja kaaduin. Kynnet lipesivät puun kyljestä.

livistellä²⁵ *frekv.v.* -y² *teonn.* < livistää. | Pojat juosta l:ivät pihamaalla.

livistää²⁵ v. liikkua (vars. juosta) nopeasti ja liukkaasti; vars. lähteä nopeasti pakoon, tiehensä. | Pojat juosta l:ivät minkä kintuista irti saivat. Alahan l. kotiisi! Pekka l:ti nopeasti nurkan taitse. L. tiehensä, pakoon. Vars pääsi l:ämään. Nyt l:etään! Älä yritäkään l:ä! Kissa l:ti katolle. Kalat ovat l:äneet katiskan aukosta karkuun. -- häntä oikosena se [kissa] l:tää suoraan kotiin SILL. Tietysti sieltä [taskusta] oli kello heti ensi päivänä l:änyt! LEINONEN.

livohka¹⁵ s. *vaihl. ark.* -- lähteä livohkaan, ottaa livohka lähteä pakoon, matkoihinsa, lähteä lipeettiin, ottaa lipeetti. | Vihollinen lähti l:an. Sitten tämä poika ottaa l:n tästä talosta I.TURJA.

livree²⁵ s. miespalvelijan univormumainen virkapuku, liveri. | Hovi-, vahtimestarin, lakeijan l. Punoksin koristeltu, kultanappinen l. -pukuinen a. L. lakeija.

lk. *lyh.* luokka. | I A-lk. II lk:n ravintola, vaunu. IV lk:n vapaudenristi. 2. lk:n vapaudenmittali.

LK *lyh.* lääketieteen kandidaatti.

lkp. *lyh. sot.* liikekannallepano. | Joukkojen nopea kokoontuminen on lkp:n sattuessa tärkeää. -- **kuulutus** s. *sot.* -- **määräys** s. *sot.*

LKT *lyh.* lääketieteen ja kirurgian tohtori.

LL *lyh.* lääketieteen lisensiaatti.

-linen²⁵ denominaalinen nomininjohdin, jolla muodostetaan: 1. a:ejä. a. paikkaa ilmaisevia (vars. kansanrunoissa): merellinen, mällinen, saarellinen. b. aikaa ilmaisevia: aamullinen, hetkellinen, kesällinen, päivällinen, talvellinen, yöllinen. c. possessiivisia: aseellinen, elollinen, hampaallinen, kannellinen, kädeläinen, onnellinen, perheeläinen, pilkullinen, varrellinen, velallinen, viallinen, värillinen. d. merkittään abstr:ia: aatteellinen, aineellinen, hengellinen, isällinen, ihmellinen, jumalallinen, kansallinen, kielellinen, kirjallinen, kunnallinen, maallinen, naisellinen, pirullinen, suullinen, säädyläinen, taivaallinen, teollinen, uskonnollinen, valtiollinen, vanhoillinen, ystävällinen. — *Huom.* b- ja c-ryhmän a:ien asemesta käytetään vastaavia -inen-johdannaisia.

milloin ne ovat yhd:n jälkiosana (esim. ham-paallinen: moni-, hyvähampainen, illallinen: eilisiltainen, merkityksellinen: suurimerkityk-sinen; kuit. yhd:n johdannaisissa: pääpainolli-nen, valokuvausellinen). 2. s:ja. a. 1. b- ja c-ryhmän a:ihin läheisesti liittyviä: ehtoollinen, illallinen, itsellinen, palkollinen, sivullinen, ta-lollinen, vihollinen. b. mittaa ilmaisevia, jnk täyttä osoittavia: hyppysellinen, kourallinen, kuormallinen, lapiollinen, lusikallinen.

In lyh. mat. luonnollinen logaritmi.

loata^{15*} v. *harv.* tahria lokaan, liata. | -- ovat loukanneet ja loanneet yleistä äänioikeutta aho. [Nimi] lokasi nyt vuorostaan sen [huoneen] HELVI ERJAKKA.

lobeelia¹⁵ s. Lobelia, Lobeliaceae-heimoon kuulu-via ruohoja; tav. kielenkäytössä = L. erinus, sini-, tarhalobeelia, elvikki.

lobeliini⁴ s. Lobelia inflata -kasvin sisältämä lääkeaineena käytetty alkaloidi.

log lyh. logaritmi.

logaritmi⁴ s. *mat.* (merkityissä laskutoimituk-sissa *lyh. log*) eksponentti, jonka osoittamaan potenssiin luku (kantaluku, us. 10) on koro-tettava, jotta saataisiin annettu luku. | Luon-nollinen eli Neperin l. 'logaritmi, jonka kanta-lukuna on Neperin luku e (liikarvo 2,72)'. Yhtä-lössä $a^x = b$ sanotaan lukua x luvun b l:ksi, kun kantalukuna on a, ja se merkitään $x = \log_a b$. -**funktio** s. Eksponenttifunktiosta $y = a^x$ saadaan l. $x = \log_a y$. -**järjestelmä** s. samankan-taisten logaritmien muodostama lukujoukko. | 8:n logaritmi siinä l:ssä, jonka kantalukuna on 2, on 3. Briggsin l. -**kierukka** s. kierukka, joka leikkaa navasta lähtevät säteet samassa kulmassa, logaritmisen spiraali. -**käyrä** s. lo-garitmifunktiota $y = \log_a x$ kuvaava käyrä. -**lasku** s. Suorittaa l:ja.

logaritminen⁶⁵ a. -sesti *adv.* logaritmifunktion mukainen, sen avulla suoritettava. | L. asteik-ko, potentiaali, laskuviivoitin, spiraali. Deri-voida l:sesti.

logaritmioppi s. logaritmeja käsittelevä mate-matiikan osa. -**taulu(kko)** s. lukujen ja tri-gonometristen funktioiden valmiiksi laskettuja logaritmeja sisältävä taulu(kko). -**taulusto** s.

loggertti⁶⁵ s. *mer.* 1—3-mastoinen, loggerttipur-jein takiloitu vene. -**purje** s. *mer.* veneissä käytetty vinoneliön muotoinen alaspäin leve-nevä raakapurje, joka kiinnitetään mastoon niin, että n. 1/3 tulee keulan puolelle.

loggia¹⁵ [loddz(i)a] s. *rak.* 1. katettu, yhdeltä sivultaan avonainen ja pylväiden reunustama käytävä, joka (us. parvekkeena) kulkee pitkin rakennuksen seinustaa; myös vastaavanlainen erillinen rakennelma. 2. *harv.* yhdeltä t. useam-malta puoleltaan avonainen, rakennuksen sei-nästä ulkonematon katettu syvenne (vars. ylä-kerroksessa); vrt. parveke.

logiikka^{15*} s. 1. *fil.* oppi oikeasta pääättelemise-stä; ahtaamassa merk:ssä: oppi pääättelemisen muodoista ja laeista, muodollinen logiikka; laajemmassa merk:ssä: oppi siitä, voidaanko ja miten saavuttaa luotettavaa tietoa, tieto-oppi. | Psykologia tutkii, miten ajattelevainen todella tapahtuu, l. esittää, millaista ajattele-

misen pitää olla johtaakseen tosiin tai toden-näköisiin tuloksiin. Muodollinen, symbolinen l. 2. kyky ajatella oikein, selvästi, johdonmukai-sesti, järkevästi; loogillinen, johdonmukainen, selvä ajattelu. | Käytä nyt hiukan l:kaa! Hä-nen l:kansa ei tunnu varsin vakuuttavalta. Voi sitä naisen l:kaa! 3. *kuv.* johdonmukaisuus, johdonmukainen kehityskulku, loogillisuus. | Historian, tapausten l. Tosiasian ankara l. -- säälimättömällä l:alla täytyy Gretchenin kohtalo koskenn.

logismi⁶ s. maailmankatsomus, jonka mukaan olevaisuus on olemuksestaan looginen, kuvas-tuu loogisissa suhteissa.

logistiikka^{10*} s. *fil.* muodollisen logiikan haara, joka käsittelee logiikan kysymyksiä matemaat-tisesti käyttämällä algebran merkkejä ja me-todeja, algebrallinen, eksaktinen, matemaatti-nen, symbolinen logiikka, looginen kalkyyli.

logistikko^{2*} s. *fil.* logistiikan tutkija t. harras-taja.

logistinen⁶⁵ a. logistiikkaa koskeva, logistiikan mukainen, logistikan, | L. merkintä, teoria.

logonimi⁴ s. Puheopiston korkeakoululinjan kurssin suorittanut henkilö. -**pedia**¹⁵ s. lääke-tieteen haara, joka tutkii puhe- ja ääntöhäiri-öitä ja pyrkii löytämään niiden parannus-tapoja.

lohduke^{78*} s. lohduttava seikka, lohdutus. | Et-siä, hakea l:etta suruunsa. Tehdä jtk mielen l:keeksi.

lohdullinen⁶⁵ *poss.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* lohtua, lohdutusta tuottava, lohduttava, ilah-duttava. | L. asia, sanoma, tieto. Tulevaisuus näyttää l:elta. Asiassa on l:nenkin puolensa. Ankara totuus on parempi kuin l. valhe. On l:sta tietää, että Jumala on meitä lähellä. Pieni l. toivonkipinä. Tilasto ei anna kovin-kaan l:sta kuvaa tilanteesta. Puhua l:sesti. L. auringonvalo ikään kuin viitto! kaupunkiin päin sill.

lohdutella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < lohdut-taa. | L. surevaa, itkevää. "Olisi voinut käydä pahemminkin", l:telä Pekka. Lapsi ei välittä-nyt l:teluista. — *Refl. taiv.* Emäntä l:telihen sillä, että --.

lohduton⁶⁷ *kar.a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* < lohtu. 1. lohtua tuottamaton, ikävä, ma-sentava, toivoton, synkkä. | L. näky, maisema. L., yksitoikkoinen erämaa. Suo levisi harmaa-na ja l:tomana. Kaupungin kivikatujen l:to-muus. L:toiman ruma rakennus. L. tulos, joh-topäätös. Tulevaisuus näyttää l:tomalta. Teok-sen antama kuva on l. On yhtäkkiä siinä ran-nalla -- sanomattoman l:onta, kolkkoa ja ar-kista aho. 2. jota ei voi lohduttaa. | L. suru. Itkeä l:tomasti. -- sinun vuokses on sieluni l. SARKIA.

lohduttaa^{2*} v. -tavasti *adv.* tuottaa t. antaa lohtua, lievittää jkn surua, pahaa mieltä, ikä-vää t. sisäistä hätää. | L. surevaa, itkevää. Pu-hua l:tavasti. Ystävällisyytenne on l:tanut meitä surussamme. Saapui l:tava tieto. Pelas-tuksen l:tava sanoma. L:tava sielunhoito. Mies l:taa nyt itseään alkoholilla. -- oli l:ta-nut sieluansa piskuisella ruokaryypillä Kianto.

lohduttaja¹⁶ *tek.* Sureva kaippaa l:a. -- kaukana on minusta l., joka virvoittaisi minun sieluani vt. Huumori vapauttajana ja l:na.

lohduttuu¹⁴ *refl.v.* < lohduttaa. | L:duin ajattelemalla, että olisi voinut käydä huonomminkin. Ilmarinen koetti l. takomalla morsiamen kullasta. Loviisa hieman l:tui hetkiseksi **ALKIO**.

lohduttavai^{en} *a.* -sesti *adv.* lohduttava. | Olisi niin l:sta ajatella tuolla kaukana jotain korkeampaa olomuotoa **CANTH**.

lohduttu^{1a} *poss.v. harv.* (< lohduttaa) saada lohtua; tyyntyä, rauhoittua. | Lapsi l:i vähitellen.

lohdutus⁶⁴ *s.* lohtu, lohduttaminen, viihdytys. | Etsiä, hakea l:sta suruun, ikävään. Saada l:sta. Monet löytävät l:ksen Jumalan sanasta. Eivät auttaneet isän, eivät äidin l:kset. Ystävien tuki on ollut meille suurena l:ksena. Puhella l:ksen sanoja. Laiha [= pieni, mitätön, olematon] l. -- sanoja, jotka l:ksen suuloisena öljynä tippuivat lesken surevaiseen sydämeen **LEINONEN**.

lohdutus¹**kilpailu** *s. urh.* varsinaisessa kilpailussa palkinnotta jääneille t. huonosti sijoittuneille järjestetty ylimääräinen kilpailu. -**kirje** *s.* lohduttava, lohduttamiskirje. -**maali** *s. urh.* eri pallopeleissä: hävinneen joukkueen ainoa maali. -**palkinto** *s.* vars. *urh.* palkinto, joka annetaan varsinaisista palkinnoista osattomaksi jääneelle. -**piste** *s. urh.* vrt. lohdutusmaali. -**puhe** *s.* lohduttava puhe. | Papin l. sureville omaisille. -**sana** *s.* Jeesuksen jäähyväis- ja l:t. -**sarja** *s. urh.* vrt. lohdutuskilpailu. -**voitto** *s.* Nyrkkeilymaastelu hävittiin 6-1, vain kääpiösarjassa l. Arpajaisten l.

lohen¹**istutus** *s.* -kalastaja *s.* Oulujoen l:t. -**kalastamo** *s.* Valtion omistama l. -**kalastus** *s.* Perämeren l. on päättymäisillään. -**kutu** *s.* L. on jo ohi. -**mullo**^(nen) *s.* Onkia l:ja pu-rosta. -**mäti** *s.* -**onginta** *s.* L., urheilukalastajien mieltä. -**onkija** *s.* Juhani Aho oli taitava l. -**poika**^{nen} *s.* Kemijokeen istutettiin 3 miljoonaa l:sta. -**punainen** *a.* ja *s.* L. kukka, ilta-puku.

lohenpyrstö *s.* 1. L:n muotoinen liitos, uurre. 2. *rak.* puulitoksissa: lohenpyrstön muotoiseksi veistetty t. sahattu hirren t. laudan pää tms., joka pyrstöliitoksessa upotetaan liitosparissa olevaan vastaavaan loveen; myös: (lohen)-pyrstöliitos. | Hakata l:lle. -**inen** *a. rak.* L. liitos, upotus. -**liitos** *s. rak.* pyrstöliitos. -**nurkka** *s. rak.* nurkka, jossa on käytetty (lohen)-pyrstöliitosta.

lohenpyydys *s. kal.* -**pyynti** *s.* Harjoittaa l:tiä. L:nin aika. -**pyytäjä** *s.* Tottunut l. -**sukuinen** *a.* myös *s.* | L. kala. -**suolaamo** *s.* -**viljely** *s.* vrt. kalanviljely. -**viljelylaitos** *s.* -**väri** *s.* lohenpunainen. -**värinen** *a.* lohenpunainen.

lohestaa² *v.* -us⁶⁴ *teonn.* pyydystää lohia. | Matkailumaja on täynnä l:avia englantilaisia. Käydä l:amassa.

lohestaja¹⁶ *tek.* Innokas l.

loheta³⁶ *v.* → lohjeta.

lohet^{on} *kar.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* < lohi, | L. järvi.

loh¹⁸³ *s.* Salmo, pienisuomuisia, täplikkäitä petokaloja; *el. lajina:* S. salar, merilohi, joka vart-tuneena elää talvet merissä, mutta nousee ke-sällä jokiin kutemaan. | L. on komein kalame. L:en sukuun kuuluvat mm. l., taimen ja nieriä. Laatokan l. Kuuluisa Oulun l. L. hyp-päätkä koskessa. Suolattua, savustettua l:ta. L:en herkullinen, punainen liha. Pappi her-roista parahiin, l. kaikista kaloista sl. — *Yhd.* järvi-, kuningas-, meri-, puna-, purol.; kesä-, kevät-, koiras-, koukku-, naaras-, nousu-, tal-vil.; savu-, suolal.; suutarinl.

lohi¹**apaja** *s.* Laillisesti merkitty l. Hyvä l. -**arkku** *s. kal.* vrt. kala-arkku. -**hyytelö** *s. ruok.* -**joki** *s.* joki, jossa lohi kutee. | Pohjois-Suomen l:et. -**kal**^a *s.* lohensukuinen kala, lohi. | Ostaa, pyydystää l:aa. — *El. L:*at 'Salmonidae, luukalojen heimo, jolle on ominaista selkä- ja pyrstöevän välinen rasvaevä'. L:oihin luetaan lohen, siian, harjuksen, kuoreen ja villakuoreen suvut. -**kanta** *s.* Järven l. Lisätä, hävit-tää l:a. -**keitto** *s. ruok.* -**koski** *s.* koski, jossa on lohia. | Huopanankoski on hyvä l. Vuok-rata l. -**koukku** *s. kal.* lohen pyydystämiseen käytetty koukku. -**kymmenykset** *s. mon. hist.* lohenkalastuksesta suoritettut kymmenykset. | Papiston l.

lohikäärme *s.*; *rinn.* lohikäärme. 1. siivekäs liskomainen taruolento. | Seitsenpäinen, tulta syöksevä l. L:en siivet, pyrstö, pitkät kynnet. L:en hirvittävä katse, myrkyllinen hengitys. L:en päätä esittävä tuuliviiri. Aarretta, prin-sessaa vartioiva l. Pyhä Yrjänä ja l. L. oli Kiinan keisarikunnan tunnus. L:en veri. — *Kuv.* Tati vartioi tyttöä kuin l. Senkin akka, vanha l! -- suuri l., se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan *ut.* 2. Lentävä l. 'Draco volans, Jaavassa elävä pieni liskoeläin'. 3. *erisn.* täht. lähellä pohjoista tai-vaannapaa oleva kiemurainen tähdistö.

lohikäärmeenveri *s.* erilaisten väri- (aik. myös lääke)aineena käytettyjen tumman punaisten hartsien nimitys.

lohikäärme¹**keula** *s.* lohikäärmeen pään muotoiseksi veistetty viikinkilaivan keula. -**laiva** *s.* viikinkilaiva, jonka keula on veistetty lohikäärmeen pään ja perä us. sen pyrstön muotoiseksi. -**solki** *s. arkeol.* lohikäärmeen muotoi-nen solki.

lohi¹**laatikko** *s. ruok.* -**laji** *s.* Merilohi, taimen, nieriä ym. l:t. -**merta** *s. kal.*

lohinen⁶⁶ *poss.a.* L. joki. Kun ollet l. luoto / tai muu kalainen karja *kal.* — *Yhd.* runsas-, vä-häl.

lohi¹**nuotta** *s. kal.* -**onki** *s. kal.* Hieno rullalli-nen l. -**pato** *s.* lohen pyydystämiseksi tehty kalastuspato. | Kokea l:a. -**perho** *s. kal.* lohiongessa (t. uistimessa) syöttinä käytetty (tav. teko)perho. -**piirakka** *s. ruok.* -**pitoinen** *a.* par. lohinen. -**porras** *s.*, us. *mon.* lohen nousua varten rakennettu kalaporras. -**rysä** *s. kal.* -**saalis** *s.* Hyvä, huono l. -**säilyke** *s.* -**uistin** *s. kal.* -**vapa** *s. kal.* lohiongen vapa. -**verkko** *s. kal.* -**vesi** *s.* Hyvä, huono l. Yksityisten vuok-raama l. -**viipale** *s.* Voileivällä on l. -**voileipä** *s.* -**vouti** *s. hist.* henkilö, joka jllak alueella val-

voi kruunun lohenkalastusta ja kanto sille tulevat lohiverot. -**vuoka** s. ruok.

lohjeta²⁰⁴ v. 1. subj.:na jtk (kiinteää) kokonaisuutta merkitsevä sana: menettää jk osa, jakautua, erottaa osiin, lohkoihin, kappaleisiin; haljeta. | Hauras aine l:keaa helposti. Kivi l:kesi lyötessä kappaleiksi. Suksi on l:jennut kannasta. Etuhampaani l:kesi. Lohkohedelmän l:keaminen hedelmiksi. — Valtakunta l:kesi useaksi pikkuvaltioksi. 2. subj.:na jnk (kiinteän) kokonaisuuden osaa merkitsevä sana: erota, irtautua, irrota jstak yhteydestä. | Lautasesta l:kesi laita, kupista korva. Kirveen terästä l:kesi suuri pala. Maali l:keaa ovesta levyinä. L:keava yskä 'yskä, jossa irrotuu limaa'. Aminohappomolekyylien muuntuessa sokeriksi l:keaa typpi pois. — Ilmajosta l:jennut Seinäjoen pitäjää. — *Abstr.* ja *kuv.* Odontologia on kirurgiasta l:jennut tieteenhaara. Ei häneltä rahaa siihen tarkoitukseen l:keaa. Kyllä tuosta pellostä vielä leipä l:keaa. Lisäalta ei kunnan vastausta l:keaa. Mutta ei yhtään penniä teille l:keaa Suontaus-tasta TALVIO. — äjän ja emännän kuoltua l:kee Pietilästä silti vielä samanlainen osuus SILL.

lohkaiset^{on} *kielt.a.* jota ei ole lohkaistu. | Kiinnitys olkoon luvallinen kiinteän omaisuuden l:tomaankin osaan.

lohkaista²⁴ v. -evasti *adv.* -u² *teonn.* vrt. lohjeta. 1. obj.:na jk (kiinteää) kokonaisuutta merkitsevä sana: jakaa t. erottaa jk osiin, lohkoihin, kappaleisiin; paloittaa, halkaista. | L. kivi kappaleiksi. Kallio l:tiin räjäyttämällä kahteen osaan. Halko l:taan kirveellä kahtia. Maatila on l:tu kolmeksi pienemmäksi tilaksi. — Heraldikassa: jakaa (kilpi) viistoon t. vastaviistoon. 2. obj.:na jnk (kiinteän) kokonaisuuden osaa merkitsevä sana: erottaa t. irrottaa jstak yhteydestä. | Kivestä l:taan taltalla palanen. L:in leivästä aika kimpaleen. Kirveellä l:emalla irrotettu kimp. Ysköksiä l:evasti vaikuttava lääke. L. katalyyttien avulla etyyliakoholista vettä. Mies pellolla oli l:sut ison aukon rukiiseen AHO. — päätetään matkueesta l. miesjoukko vihollista torjumaan IVALO. — *Maanm.* vrt. lohkoa. | Metsästä l:tiin joka talolle oma palsta. — Sääksmäestä aloikna l:tu Akaan pitäjää. Puolasta l:tiin Lietualle Memelin alue. — *Abstr.* ja *kuv.* [Juok-sija] A. l:i ennätyksestä [= paransi ennätys-tä] kokonaista 6 sekuntia. — valtio saa luvan l. miljoonia hätäaputoihin I.TURJA. [Kyynelet] l:ivat tuskan povestani VIILANEN.

lohkaisupinta s. Kiven l.

lohkare⁷⁸ s. vars. kivistä, harv. muusta kiinteästä aineesta: suurehko kappale, möhkäle, järkäle; *geol.* irtomaalajin ainesosa, jonka halkaisija on vähintään 20 cm. | Järeä l. Kiven, kivihiilen l. L. jäätä. L:iksi pirstoutunut kalli-o. Seistä kallion l:ella. Kivennäismaiden ainekset jaetaan useihin suurusryhmiin: l:isiin, kiviin, soraan, hiekkaan jne. — tervasta pikiä, kiiltävännustia l:ita kivi. — *Kuv.* — pilvet riippuivat hajallisina l:ina TALVIO. — tekijä on vähentänyt teoksensa arvokkuutta aino l:en

käyttämällä -- tyyliittömyyksiä H.TEPPÖ. — *Yhd.* graniitti-, jää-, kivi-, malmi-, marmoril.; irtolohkareiden perusteella tapahtuva kaivannaisten etsintä.

lohkareinen⁶³ *poss.a.* L. sora, laava. — *Yhd.* pieni-, suuril.

lohkeam¹³ s. lohjennut kohta. | Pöydässä on ruma l. Lattiakivissä ei saa olla l:ia eikä pintavikoja. — *Kuv.* — tuntui kuitenkin mielessä varsin kiusaava l. SEPPÄNEN.

lohkeamat^{on} *kielt.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* L. emalji, lautanen. — L. yskä.

lohkeamis^{pinta} s. Graniitin l. -suunta s. Kiven l. -vaara s. Hampaan l.

lohkeavai^{nen} *a.* -suus⁶⁵ *omin.* lohkeava. | Kiven, puun l:suus.

lohkeavuus⁶⁵ *omin.* < lohkeava. | Kiilteen, kiiteiden l. Hyvä, huono l.

lohkeilla²⁸ *frekv.v.* -u² *teonn.* < lohjeta. (1.) Kivi, jää, kirveenterä l:ee. Hauras, helposti l:eva aine. L:leet hampaat. Kallio on l:lut paasiksi. Kiille l:ee helposti levyiksi. Useat mineraalit l:evat tasaisin pinnoin. Lautasen reunana l:lut loville. Rappaus näyttää monin paikoin l:leen. (2.) Jään reunasta l:ee lauttoja. Vuoresta on l:lut suuria järkäleitä. — *Kuv.* Ikävä mieltä aivan kuin l:i paloina ja polkeutui jalkoihin PAKK.

lohko^{1(*)} s. I. 1. jstak lohkaistu t. lohjennut osa, kappale, pala. | Omena leikataan neljään l:on. Kahdeksi l:iksi halkaistu puu. Kivi räjäytettiin l:ihiin. Lohkohedelmän yksityinen l. Keittoon lisätään nauriin l:ja ja viipaleita. — siemenperunoita halottaessa jääneitä idut-tomia l:ja SILL. — *Yhd.* muna-, nauris-, omena-, perunal.; omenan-, perunanl. 2. jstak yhteydestä jllak tavalla erottuva t. rajoittuva osa. a. *geom.* sektori; segmentti. b. muodoltaan vaihteleva rajallinen maa-ala, -palsta, -kappale. | Suorakaiteen muotoinen l. Talon tilukset olivat useina erillisinä l:ina. Ohraksi kylvetty pellon l. Kierto jaetaan kasvijärjestyksen mukaan l:ihiin. Metsä on jaettu hakkausta varten leveäkköihin l:ihiin. — *Yhd.* metsä-, niitty-, peltol.; hoito-, kesanto-, talous-, vuosil. c. *geol.* maant. siirroksien rajoittama maanpinnan ala. | Vajoama on ympäristöään alemma painunut l. L:iksi pirstoutunut ylätasanko. d. *anat.* jnk elimen (vars. rauhasen) jllak tavalla rajoitettavissa oleva osa. | Keuhkon, aivojen l. Maksan oikea ja vasen l. — *Yhd.* aivo-, niska-, ohimo-, otsal.; ala-, etu-, taka-, ylä.; hajul. e. *sot. vanh.* jllek yksilölle puolustusta varten määrätty leveys, joskus myös syvyysuuntaan rajoitettu toiminta-alue; nyk. kaista. f. *urh.* jltak määrääalueella olevien keskenään mestaruudesta ottelevien pelijoukkueiden ryhmä; vastaava alue. | Suursarjan itäinen ja läntinen l. Kymenlaakson piirin pohjoinen l. — *Yhd.* itä-, länsil. II. *ruok.* lohkoiksi paloittelusta perunoista, nauriista tms. valmistettu ruokalaji. — *Yhd.* hapan-, imelä.

lohkoa^{1(*)} *frekv.v.* vrt. lohkaista. 1. jakaa t. osittaa jatkuvasti (useaan osaan) t. useaan ker-

taan, pilkkoa, paloitella, halkoa. | L. palasiin, palasiksi, lohkoiksi. L. kiviä, jäätä. Pieniksi l:(k)otut perunat. Lanttu l:(k)otaan kuutioiksi. Pakkanen, jää ja vesi l:kovat lakkaamatta vuoriamme. — Obj. ilmaisee, mitä jstak lohkotaan. | L. kalliosta lohkeita, harkkoja. Haavasta l:(k)otut aidakset. Marmorilaatasta on l:(k)ottu kulmat pois. Eikä Ivalossa suinkaan l:komalla vuoleksittu kultaa, -- pieninä hitusina vain -- saatiin sitä kovalla työllä ja vaivalla kokoon PAULAH. — Kuv. puhua liioitellen, mahdollista, sukkeluuksia. | Kylläpä äijä taas l:koo! -- olivat savottakämpillä tottuneet l:komaan sangen karkeasti ak. Nauraa jnk l:komisille. 2. *maanm.* erottaa tilasta mää-
rääalue(ita) itsenäiseksi tilaksi; vrt. halkoa, palstoittaa. | L:komalla muodostettu tila saa oman rekisterinumeron ja manttaal. Tilusten l:kominen.

lohko/hakkaus *s. metsät.* lohkoittainen uudistushakkaus. -**harsinta** *s. metsät.* lohkoittainen harsintahakkaus, suojuspuuhakkaus. -**hedelmäs. *kasv.* lohkohedelmän yksityinen lohko. -**hedelmä** *s. kasv.* kuiva, aukeamaton hedelmä, joka kypsytyttyään lohkeaa kahteen t. useampaan l-siemeniseen lohkoon, (lohko)hedelmäkseen. | 2-, 4-lohkoinen l. Mataran l.**

lohkoil *la²⁰ frekv.v.* -u² *teonn.* < lohkoa. | L. kiviä, jäätä. — Kuv. Fräntilä on parhaillaan juttelunjuonessa, l:ee LEINONEN.

lohkoilen^m *poss.a.* lohkoihin jakautunut t. jakautuva; lohkeillut. | Nautaeläinten l:iset muinaiset, -- mies silmäsi kaivantoon, joka särkkäänä, l:sena puhkottui kalliioon PEKKANEN. — Heraldikassa: Kilpi on l., kun se on lohkaistu ylhäältä oikealta alas vasemmalle. — Yhd. 2-, 4-, monil.

lohkoittain *adv.* lohko kerrallaan, lohkoina. | Metsän hakkaus l.

lohkoittainen^m *a.* lohkoittain tapahtuva. | L. metsänhakkaus.

lohkojako *s.* jako lohkoihin; vars. *maanm. hist.* maanjako, jonka mukaan tilukset jaettiin taloille epäsäännöllisin lohkoina. | Kiertoviljelyn, laidunten l. -**keuhkokuume**, -**keuhkotulehdus** *s. lääk.* keuhkokuume, jossa tulehdus käsittää kokonaisen keuhkonlohkon, krupööri(nen) keuhkokuume. -**kivi** *s.* lohkaisemalla irrotettu t. lohkeamalla irronnut kivi (lohkare). | L:stä tehty kivijalka. -**kunta** *s. maanm.* tav. jakokuntaa laajempi saman jakotoimituksen alaiset tilat ja tilukset käsittävä kokonaisuus; talot, jotka yhteisesti omistavat jnk yhteisen rajapiirin sisäpuolella olevat maat. -**linja** *s. metsät.* lohkojen välille avattu linja. -**luku** *s.* lohkojen luku. | Peltokierron l. -**maa** *s. geol. maant.* siirrosten tms. lohkoiksi jakama maa. | Rumellian l.

lohkomat *on^m kielt.a.* -tomuus^m *omin.* jota ei ole lohkottu. | Perunat lisäään keittoon l:tomina. L. tila.

lohkomis/ehdotus *s. maanm.* Maanmittarin laatima l. -**kirja** *s. maanm.* lohkomisen yhteydessä laadittava asiakirja, joka osoittaa, miten lohkominen on toimituksen osakkaiden kesken suoritettu. -**päätös** *s. maanm.* jnk alueen loh-

komisen vahvistava maaherran päätös. | Kap-pale l:tä on annettava kummallekin asian-
osaiselle. -**toimitus** *s. maanm.*

lohko/pinta *s.* vars. *min.* tasainen pinta, jota pitkin jk, esim. kide t. mineraali, lohkeaa t. on lohjennut. | Maasälvän l. -**sarja** *s. urh.* jhk lohkoon kuuluvien pelijoukkueiden sarja; näiden välisten mestaruusottelujen sarja. -**suunta** *s. min.* suunta, johon kide t. mineraali lohkeaa t. on lohjennut. | Kvartsilla ei ole selvää l:a. -**taltta** *s. tekn.* (vars. metallin) lohkomiseen soveltuva tav. varrellinen taltta, var-sitaltta. -**tila** *s. maanm.* lohkomalla erotettu tila. | Vuoden 1926 asetus muutti kaikki paltatilat l:oiksi. -**tilallinen** *s.*

lohkoutua⁴⁴ *pass.v.* jakautua lohkoihin; lohjeta. | L:nut ylätasanko.

lohkovuoristo *s. maant.* murtumien, siirrosten ja taiteiden synnyttämä vuoristo; vrt. poimuvuoristo. | Halkeamien ja järkkymien muovaama Pamirin l.

lohna¹¹ *s. murt.* kaarevakylkinen ja -pohjainen ajelureki.

lohtu^{1*} *s.* se mikä lieventää surua, pahaa mieltä, ikävää, sisäistä hätää, huolta tms., lohdutus, viihdytys. | Etsiä, kaivata, saada, löytää l:tua. Tuottaa, antaa l:tua. Jumalan sanan suoma l. Lausua surevalle l:dun sanoja. Rukoukseen ei tuonut l:tua mieleni ahdistukseen. Lapsi oli vanhuksen ainoa l. Jääää ilman l:tua ja rakkautta. -- nolon säälän ja tyynnyttävän l:dun tunteet SILL.

lohtua^{1*} *v. harv.* saada lohtua. | -- missä sun mielesi l. voi? A.V.KOSKIMIES.

lohtuisa¹² *a.* lohtua tuo(tta)va, lohduttava, lohdullinen. | L. tieto, sanoma.

loih/de^{78*} *s. kans.* tav. värillinen sängyn, pöydän tms. peite. | Eteläpohjalaiset l:teet.

loih/tia^{17*} *v.* -dinta^{15*} *teonn.* vrt. loitsia. 1. *harv.* taikoa, noitua, loitsia. | Sadun l:dittu [= taitoit, lumottu] prinsessa. -- ettemme hänen nimensä kautta toivota pahaa, vanno, l:di, valehtelet emmekä petä KATEK. — Tav. 2. *kuv.* (ihmeen tavoin, taianomaisesti) saada aikaan t. tuottaa, tuoda ilmoille, näkyviin t. kuultaviin. | Saarnaaja l:ti kuulijainsa silmien eteen taivaan ihanuudet. Taitelija l:ti soittimestaan ihmeellisiä säveliä. Keskele erämaata hän on l:tinut suurenmoisen puutarhan. Taitavilla käsillään hän l:ti savesta viehättäviä taide-teoksia. Keittiön tuoksut l:tivat mieleen kuvia herkkuja notkuvista pöydistä. Kevät l:ti ka-run seudun upeaksi kukkakentäksi. Mutta keväinen, paahtava helle oli sitten muutamissa päivissä l:tinut vapaaksi meren IVALO. Pahimmat kauhunkuvat, mitä mielikuvitukseni l:ti SILL.

loih/tija¹⁴ *tek.* loitsija. | Mahtava velho ja l.

loih/tiutua^{1*} *pass.v.* (< loih/tia) taianomaisesti ilmestyä, ilmaantua, sukeutua, kehkeytyä. | Kirjan lehdistä l:i esiin koko itämaiden loisto. Mieleen l:vat lapsuuden kultaiset muistot.

loih/tu^{1*} *s.* l. lumo(us), taika. | Satumetsä oli täynnä salaperäistä l:a. -- sun huulillas mi hurma, l. *MANN. 2. vars. *vanh.* loitsu. | Lukea l:ja. -- kiehtova kuin noidan kirja, / väkevä

kuin velhon l. LEINO. -- soi taaskin hänen korvissaan vanha l. HAARLA.

loihutui^{en} *poss.a.* = seur. | -- tuli suurten tähtien ohjaa / yön loistohon l:seen MANN.

loihutuisa¹³ *a.* taianomainen, tenhoisa, lumoava, lumottu. | Kesäyön l. tenho. Kauneuden taika vetää vastustamattomasti ihmisen l:an piiriinsä HOLLO. -- oli saattanut nähdä vain l:n näyn M.MERENMAA.

loihut¹⁴ *luku, -runo, -sana, -taito s., vars. vanh.*

loihu¹⁵ *v. harv.* hulmuta. | [Ampuja kantaa] takajaloista saalistaan, jonka ympärillä koirat nyt äänettöminä l:avat AHO.

loikaa²⁶ *onom.v.* moikua, mäikä. | Kirkon kelot l:avat, Sai selkäänsä että l:i.

loikah¹⁶ *ta²⁶ mom.v. -dus⁶⁴ teonn.* < loikata. | Koira l:taa aidan yli. Sammakon l:dus.

loikare⁷⁸ *deskr.s.* kookkaasta oliosta. | Pojan l. Romuluinen akan l. Komea lahnan l. -- kehotuksen älähdys oli osoitettu nuorelle miehelle l:elle KILPI.

loikarehtaa²⁸, **-ia**¹⁷ *deskr.v. harv.* pitkänomaisen, rentojen oloiden t. esineiden kiemurtelevasta liikkumisesta. | Siellä [käärme] jo taasen l:aa kaukaisimmissa mutkissa LEINONEN. Jaloissa l:iva koira.

loikata²⁵ *v. l.* tehdä pitkä hyppy, ponnahtaa pitkä askel, harpata. | L. ojan, aidan yli. L. ikkunasta ulos. Karkuri oli l:annut tieltä metsään. Sammakko l:kasi veteen. Lohi l:kasi korkealle ilmaan AHO. -- roiskahtaen l:kasi musta laine poikki kokan Kianto. — Erik. kolmiloikkauksesta. | A. l:kasi uuden ennättyksen. — Kuv. L. [= karata] vihollisen puolelle. [Urheilija] l:kasi [= siirtyi] toiseen seuraan. 2. loikkia. | -- pitkiä laukkoja tehden -- l:kasi hän [kettu] aukean yli näreikön suojaan AHO. -- l:kasin kapsäkkeineni pitkin kujia Kianto.

loiker¹⁸ *rella²⁵ frekv.v. -telu² teonn.* < seur. | Iso, valtava joki -- l:teli jyrkkien törmänsä välitse PÄRVÄR.

loiker¹⁹ *taa²⁶ v. harv. -rus⁶⁴ teonn.* luikertaa. | Käärme l:si pihaan. -- silloin l:taa hän luikkaana ankerjana pois KIVI.

loikiskella²⁸ *frekv.v. -u² teonn.* < loikkia. | Juoksisjat l:evat verrytellen ympäri radan.

1. **loik**¹⁴ *s.* pitkä askel, hyppy, harppaus, loikkaus; loikkiminen. | Tehdä pitkä l. Kolmiloikan ensimmäinen l. Harppailla pitkin l:in. Jänis ponnahti komean l:an. — Yhd. kolmi-, tasa-, vuorol.

2. **loikka**¹¹ *s. harv.* maininki. | L., mikä suurilla selillä käy vielä kauan myrskyn jälkeen PAKK.

3. **loik**¹⁴ *s. murt., vars. halv.* hella, kulta. | Vanhan l:an erokirjat / ei taskussa paljon paina KL. — Vanha l. 'eräs kansantänhu, johon kuuluu laulu "Vanha loikka"'.

loikkaaja¹⁶ *tek.* < loikata. — Yhd. kolmil.

loikkail¹⁵ *frekv.v. -u² teonn.* < loikata. | Hypähdellä ja l. Aamiaisen syönnin jälkeen tulla l:i rätätäli KAUPPISH.

loikkaista²⁴ *mom.v. -u² teonn.* < loikata. | -- jäniksenpoika juoksee yhä, vasta mäen alla metsään l:ten KARHUM.

loikkar¹⁵ *s.* loikkaaja. | Terve menoa, lemmon l. [= lohi]! Kianto. — Kuv. leik. henkilöstä, joka siirtyy luvattomasti valtion rajan yli, jstak seurasta, puolueesta tms. toiseen, yliloikkari. | L:eita siirtynyt Tšekkoslovakiasta Saksaan. Puolueen l:it. — Yhd. ovi-, raja-, yllil.

loikkaro¹⁴ *da³⁰ v. harv. -nti⁶⁴ teonn.* loikkia, loikiskella. | Mitä me täällä l:mme ihmisten pilkkana? E.JAAKKOLA.

loikkau¹⁵ *s⁶⁴ teonn.* (< loikata) pitkä askel, loikka, harppaus, hyppäys. | Tehdä l. Astua, harppoa, juosta pitkin l:ksin. Harppasi portaat parilla l:ksella. Kolmiloikkauksessa on toinen l. pyrittävä saamaan ensimmäisen pituiseksi. Jänis ponkaisi aimo l:ksen. Lohen komea l. — Kuv. Madeirasta on vielä pitkä l. Kapkaupunkiin. Valtion menot ovat tehneet huiman l:ksen ylöspäin. — Yhd. kolmil.; raja-, sivul.

loik¹⁴ *klia¹⁷ frekv.v. -inta¹⁵ teonn.* (< loikata) loikkailla, harppoa, harppailla. | L:in portaita ylös. Lähteä l:kimaan pakoon. N. l:ki rauhallisena toisten kannoilla. [Korkeushyppääjä] K. on usein l:kinut yli 190:n. Sammakko l:ki takaisin lammikkoon. Orava l:ki oksalta oksalle. Hirven oli hän nähnyt järven poikki l:kivan AHO. — Kuv. Pakolaisia l:kinut [= siirtynyt] salaa, luvatta] jälleen rajan yli.

loikko¹ *s.* Cystopteris, matalahkoja, hentoja, harvalehtisiä saniaisia. | Hauras l.

loikoa¹ *v.* olla pitkällään, maata, lojua. | L. vuoteessa, sohvalla, nurmella. L. pitkällään, selällään. L:oin nojatuuksissa jalat suorina. Portaiden edessä l:kova koira. Nousevan taimiston seassa l:koi siellä hontia ristikkään KATAJA.

loikoilla²⁰ *frekv.v. -u² teonn.* < ed. | L. sohvalla, maassa. Pekka l:ee penkillä ruokalepoaan. Paulus-Jouni l:i puoleksi istuallaan kodan perällä JÄRVENT.

loikoj¹⁶ *tek.* Penkillä, rannalla l.

loiku¹ *s. harv.* mankua, naukua, vonkua. | Siihen tuli Lillukin ja l:i päättänsä kipeäksi PÄRVÄR.

loikuri⁵ *s. harv.* joutava, perätön puhe, luikuri, palturi. | Laskea l:a 'puhua perättömiä'. Mutta se puhe on l:a HAARLA.

loikuttaa²⁸ *deskr.v. harv.* takoa, pieksää, hakata. | L. jkta kepillä selkään. Hakata l. puita.

loilot¹⁸ *ella²⁵ frekv.v. -telu² teonn.* < seur. | Lau-laa l.

loilot¹⁸ *taa²⁶ v.* laulaa (holtittomasti) kovaäänisesti, puoliiksi huutaen (us. ilman sanoja), hoilottaa, hoilata. | Laulaa l. Humalaiset remuavat huutaen ja l:taen. L:ettiin polkan säveltä. -- Antres puhaltta porin-marsia, toiset l:tavat KIVI. Puhuvat ja porisevat, laulavat ja l:tavat AHO. -- l:taen kuin huilulla ikään TOPPILA.

loilottaja¹⁶ *tek.*

loilotus⁶⁴ *teonn.* < loilottaa. | Tanssipaikalta kuuluu hanurinsoittoa ja l:ta. Humalaisten l. Laulun l. Joleassa yössä kaikui hevosten ravi ja ukkojen l. SEPPÄNEN.

loilu¹ *s.* loilotus. | -- suruton ja paatunut maailmanlapsi huikahutti perin lihallisen l:n LEINONEN.

loima¹¹ *s. harv.* huolema.

loimah¹⁸ *della²⁵ frekv.v. -telu² teonn.* < seur. |

Tuli, nuotio l:telee. Liekit l:telivat korkealle. Revontulten l:telu. — *Kuv.* Silmät l:televat. -- katseesta l:televat elämänpalon viimeiset riutuvat lieskat slll.

loimah/taa* *mom.v.* -dus⁶¹ *teonn.* (< loimuta) loimahtaa; välähtää, välkähtää. | Tuli, valo l:taa. Rakennus l:ti ilmiliekkiin. Hiillos l:taa vielä kerran hehkuvaksi. -- sähkövalot l:tivat ympärilläni Kianto. -- uhkaavassa etelässä taisi l. joku ääneton salama slll. — *Kuv.* Silmien l:dus. Katseessa, katseesta l:ti viha. -- äkisti l:ti heidän vihansa tuimaan tuleen Kivi.

loimen/päästölaite *s. kut.* Kutomakoneen l. -syötölaitte *s. kut.* -vartija *s. kut.* laite, joka pysäyttää kutomakoneen, jos jk loimilanka katkeaa.

loim[er] *s. l.* kankaan tms. kudoksen pitkittäisuuntainen lanka; myös koll.; vrt. kude. | Matokankaan l:et. Villainen l. Tiheä, harva l. Pellavaiseen l:een t. pellavaisiin l:iin kudottu kangas. Sängynpeite voidaan kutoa samaan l:een pöytäliinan kanssa. Pujottaa l:et niisiin. Kääriä l. tukille. L:en tiheys n. 20 lankaa senttimetrillä. — *Kuv.* Elämän kankaan yksitoikkoiset l:et. -- ikkunan liekkien paahtaman kautta / juoksee auringon kultaiset l:et LEHT. -- onnemme l:et AHO. — *Yhd.* pellava-, puuvilla-, villal; kankaan-, matonl. 2. hevosen selkään pantava peite. | Pakkasella on ulkona seisovan hevosen selkään pantava lämmittävä l. Kesällä l. suojaa hevosta kärpäsiltiltä ja pölyltä. — antaa loimeen, saada loimeensa antaa selkään, köniin; saada selkäänsä, köniinsä (myös kuv.). | Annoin veijarille aika tavalla l:een. [Väittelijä] sai vastustajaltaan hyvästi l:een. Silloin sai l:eenä ukko kuin ukko KARHUM. — *Yhd.* hevos(en)l.

loimi/järjestelmä *s. kut.* Yksinkertaisissa kankaissa on vain yksi l. -kuviollinen *a. kut.* L. kangas, sidos. -lan/ka *s.* Kankaan, ryijyn l:gat. — Erik. *kut.* loimeksi sopiva lujakierteinen puuvillalanka.

-loiminen⁶³ *poss.a.* — *Yhd.* pellava-, puuvillal; harva-, tiheäl.

loimi/pintainen *a. kut.* jossa loimi muodostaa pintakerroksen. | L. kangas, sidos. -rait'a *s.* Kankaassa on vihreitä l:oja. -ripsi *s. kut.* loimipintainen ripsi, poikkiripsi. -sametti *s. kut.* sametti, jossa loimet muodostavat nukan, plyysi. -silkki *s. kut.* lujakierteinen raakasilkki-lanka, organsiini.

loimitt/aa* *v.* peittää (hevonen) loimella. | Yrjö alkoi riisua hevosta valjaista, päästi sen piehtaromaan ja l:i sen KATAJA.

loimi/tukki *s. kut.* kangaspuissa ja kutomakoneessa oleva pyörivä tukki, jolle loimet kääritään. -valtainen *a. kut.* jossa loimi on oikealla puolella vallitsevana. -villa *s. kans.* pitkä lampaanvilla. -villainen *a.* -vyö *s.* vyö, jolla loimi sidotaan hevosen selkään.

loimo¹ *s.* = loimu. | Tulen, revontulten l. Lämmitellä nuotion l:ssa. -- päivän l. / länteen kallistui Kivi. Suuren tähden tasainen eloton l. slll. — *Kuv.* Sodan verinen l. Silmistä hohti vihan l. -- lahjoita hänelle takasin hänen järkensä ihanainen l. Kivi. -- uusia aat-

teita, jotka hetkiseksi loivat monelle outoa l:a meidän harmaisiin oloihimme AHO.

loimo/ta* *v. harv.* = loimuta. | -- kunnian kukkuloilla l:avat tähdet pärvär.

loimot/ella* *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Pystyvalkea -- l:telee leppoissa kaaressa ympäri tuvan KARHUM.

loimot/taa* *v.* loimuta. | Liekit, lieskat l:tavat. Koko kylä l:ti tulimerenä. Läntinen taivas l:ti punaisena. Aurinko l:taa tulipallona. L:tava päre valkaisi huonetta Kivi. -- revontulet liekehtivät ja l:tavat AHO. — *Kuv.* Hänen poskensa l:it [= hehkuivat, kuumottivat] niin kuin tulen liekki Kivi. Silloin l:tivat myös Jaanan silmät LEINO.

loimotus* *teonn.* (< ed.) = seur. | Takkavalkean, tulipalon, revontulten l. Iita-auringin raskaanpunainen l. SEPPÄNEN. — *Kuv.* -- poskilla punainen palo ja silmissä haalea, pelottava l. slll.

loimu¹ *s.* loimuaaminen, loimotus, loimo, leimu, hehku, palo. | Tulen, liekkien l. Päre, takkavalkean l. Tulipalon l. valaisi koko seudun. Iltaruskon, revontulten l. Lämmitellä nuotion l:ssa. — *Kuv.* Sodan verinen l. loi laajalle kajastettaan. Silmistä liekehti vihan l. -- ei tuo tunne hänessä ollut muuta kuin sellaista l:a, että hän voi tytön jättää LEHT.

loimuilla* *frekv.v.* -u² *teonn.* < loimuta. | Liekit l:ivat ja räiskyivät.

loimui/nen* *a.* -suus⁶⁵ *omin.* väreiltään aaltomaisesti vivahteleva, loimukas, laineikas. | L. puunpinta, kirjankansi.

loimukas* *a.* -kuus⁶⁵ *omin.* = ed. | L:asta vanneria.

loimukoivu *s.* = laineikoivu. | Pöydän levy on kaunistu l:a. -inen *a.* L. kalusto.

loimulli/nen* *a.* -suus⁶³ *omin.* loimuinen, loimukas. | L. puu.

loimu/ta* *v.* palaa voimakkaasti liekeihin, liekehtiä, loimottaa, leimuta, leiskua, roihuta, hultuta; loistaa, hehkua, hohtaa voimakkaalla valolla t. voimakkaasti väreän. | Liekit l:avat. Tuli l:aa. Päre, nuotio l:aa. Iloisesti l:ava takkavalkea. Talo l:si liekeissä. Salammat, revontulet l:avat. Punaisena l:ava iltarusko. Länsiluoteen taivas l:si taas slll. -- luonto l:si Suomenmaan värejä: taivaan sineä ja hangen valkeutta HAANPÄÄ. — *Kuv.* Viha, innostus l:aa. Sodan l:teessa. Hänen suurissa, ruskeissa silmissään l:aa villi vihan palo LINN.

loimut/taa* *v.* -us⁶⁴ *teonn.* tehdä loimuiseksi. | L:ettu pinta.

loinen* *s. l.* maaseudun tilattomaan väestöön kuuluva, omaa asuntoa vailla oleva henkilö, joka (us. korvauksetta t. vain hyvin pienestä korvauksesta) asuu toisen luona, koturi, kesti, huonemies. | Asua, olla l:sena. Elää l:sena toisten nurkissa. -- olen nyt ollut Huttulassa l:sina AHO. -- varsinkin koturin, l:sen, askel tahtoo olla tiellä slll. Oven suussa l:sen lehmä, perässä perheen lehmä sl. — *Kuv.* L:sina se on vesi veneessä sl. 2. loiseläin t. -kasvi, parasiitti. | L. ja sen isäntä. Heisimato elää l:sena ihmisen suolistossa. Muutamat eläimet ovat l:sina koko elämänsä, toiset

vain jollakin kehitysteellaan. Syyhyn aiheuttaja on ihoon pesiytynyt l., syyhyppunkki. Humalavierasta tavataan apilan, nokkosen ym. l.sena. Useimmat bakteerit elävät l.sina. — *Kuv.* Elää yhteiskunnan hyödyttömänä l.sena. — *Yhd.* eläin-, hyönteis-, kasvi-, iho-, mädännäis-, päällys-, sisä-, suoli(sto)-, ulkol.; ajoittais-, puoli-, pysyväis-, täysil.

-**loinen**⁶³ denominaalinen a:n johdin; liittyy gen:iin, jonka n assimiloituu johtimen alkulin kanssa: kivuloinen, sairaaloinen, vaivaloinen.

loinpuut s. mon. *kut.* luomapuut. | -- pyöriivät he vinosti ympäri kuin l. pyörii kivri.

lointe^{et} s. mon. *harv.* pahansuovan ihmisen t. olennon aiheuttama taiallinen paha, onnettomuus, kirot. | Metsämiehen varuskeinot kaiteita, l:ita, silmälanteita ym. vastaan.

loira¹¹ s. *harv.* lukon kieli t. salpa.

loirah^{taa} *mom.v.* -*dus*⁶⁴ *teonn.* < loiruta. | -- käärme l:ti kiven alle *KAUPPISH.*

loiru^{ta} *deskr.v.* luikertaa, luiruta. | Käärme l:aa maata pitkin.

loisakka s. Talossa asuu köyhä l. -**ampiainen** s. = loispistiäinen. -**ankerias** s. Myxine glutinosa, Euroopan pohjoisrannikoilla yleinen pieni punerva ympyräsuinen, joka elää puoliloisena kaloissa. -**eliö** s. vrt. loinen 2. | Useat bakteerit ovat l:itä. -**eläin** s. eläin, joka elää jnk toisen eläimen pinnalla t. sisässä ja saa siitä ravintonsa. | Heisimato, tai ym. l:met. — *Kuv.* Valan vaiheilla on aina omat l:imensä. -**eläjä** s. Ruotivaivainen, köyhä l. — *Kuv.* Työtä tekevien kustannuksella elävät hyödyttömät l:t. -**elämä** s. Viettä l:ä. L:än mukautunut eläin, kasvi. — *Kuv.* Elää yhteiskunnalle hyödyttömä l:ä.

loisenloinen s. *el. kasv.* Monet loispistiäiset ovat l:isia.

loiseukko s. -**hyönteinen** s. *el.* jnk eläimen (vars. toisen hyönteisen) loisena elävä hyönteinen. | Loispistiäiset ym. l:set. Täl on pieni siivetön l.

loisa¹⁷ v. -*nta*¹⁵⁶ *teonn.* elää loisena, viettä loiselämää. | L:va eläin, kasvi. Sukkulamato l:i suolistossa. Heinä- ja viljalajeissa l:va keltaruoste. Hedelmäpuiden rungolla l:i useita sienilajeja.

loisio⁸ s. *harv.* loinen.

loisisto² *koll.s.* loiset. | Merikalojen runsas l.

loiskaa² *onom.v.* loiskia, loiskua. | -- kylmän pohjatuulen laine l:aa *AHO.* -- vaahto varpehille l:aa *LEINO.*

loiskahdella³⁸ *frekv.v.* -*telu*² *teonn.* < l.loiskahtaa. | Laineet l:itelevat rantakiviin. Maininki vain silloin tällöin l:itelee kaukaisia kareja vastaan *AHO.*

loiskahdu⁶⁴ *teonn.* (*rinn.* loiskaus) < l.loiskahtaa. | Laineen l. rantakalliota vasten. Hyppään veden, airon l. -- sitten kuului uimahuoneelta vain l:ksia, huutoja ja hihkumista *AHO.*

loiskahdut- tav:mmiin loiskaut-.

1. **loiskah**^{taa} *mom.v.* (< loiskaa) vrt. läiskähtää, läikähätä, roiskahtaa, polskahtaa, pärsähtää. | Laine l:taa veneen laitaan. Aalto

l:ti korkealle. Veneeseen l:ti vettä. Öljyä l:ti astiasta maahan. Mela l:taa silloin tällöin. Matlikossa l:taa hauki. Sanko l:ti kaivoon. Pudota l:diin laiturilta järveen. Hän seiso hetkisen tuijottain, / ja vesi l:ti kerran vain *H. ASUNTA.* -- vaikka kipontäysi kylmää vettä niskaan l:taisi *KARHUM.* — *Yksipers.* Kaislikossa l:ti joskus.

2. **loiskahtaa**²⁴ *mom.v.*, vars. *murt.* (< 2.loiskata) loikahtaa, hypähtää. | Pois pojat uunilta l:aa *LEHT.*

loiskahut- = loiskaut-.

loiskais^{ta} *mom.v.*, vars. *murt.* < 2. loiskata. | L:i hän rattailta alas kivri. -- l:i tähän saviammeeseen *KARHUM.*

loiskasvi s. kasvi, joka ottaa ravintonsa elävistä kasveista t. eläimistä. | Useimmat bakteerit ja monet sienet ovat l:eja. Suomukka on varsinkin pähkinäpensaan juurilla elävä l. Lois- ja isäntäkasvi. — *Kuv.* -- paljon on kielelme nisuvainiosta rikkaruohoja nyhdytty ja l:eja häädetty *L.HAKULINEN.*

1. **loiska**^{ta} *v. harv.* = 1. loiskauttaa. | -- Miina l:si tunkiolle sen lopunkin maitotilkkan, joka -- oli kiuluun jäänyt *SILL.*

2. **loiska**^{ta} *v.*, vars. *murt.* loikata, hypätä. | -- taitaisinpä l. tuon kuusen kärkeen kivri. -- ilmaan l:ava, hopealle välähtävä taimen *KIANTO.*

1. **loiskau**⁶⁴ *teonn.* = loiskahdus. | Laineen, veden l. Kuului kova l. miehen pudotessa mereen. Hauen l. kaislikossa. -- isävainajan tuttu tupakkasyyljen l. *ALKTO.*

2. **loiskau**⁶⁴ *teonn.*, vars. *murt.* (< 2.loiskata) hyppäys, loikkaus. | Tämä naiminen -- on -- l. onnettomaan kirnuun kivri.

loiskaut^{ella} *frekv.v.* -*telu*² *teonn.* < seur.

1. **loiskaut**^{taa} *kaus.v.* (*rinn.* loiskah(d)uttaa) < 1. loiskahtaa. | Tuuli l:ti vettä veneeseen. L:in vahingossa maidon kannusta maahan. Sylkäistä l.

2. **loiskaut**^{taa} *kaus.v.*, vars. *murt.* < 2. loiskahtaa. | Hypätä l. N. l:i [pituushypyssä] 750 senttiä. -- pimeydestä hypätä l:i tavattoman suuri kissa *WILKUNA.*

loiske⁷⁸ *onom.s.* loiskiminen, loiskinta; vrt. solina, lipilaut, lipinä, läiske, polske, pärske. | Aaltojen, veden l. Laineiden l. rantakiviä vasten. Maininkien rauhallinen l. Kuuluu airojen l:ta. — *Yhd.* aironl.

loiskeil^{la} *frekv.v. harv.*, vars. *murt.* (< 2.loiskia) hypellä, loiskella. | Minä, minä opetan poikia nenälleni l:emaan kivri. -- saattoivat jänikset l. pitkin sen ainoata katua *HAARLA.*

loiskepenger s. veden halki kulkevan tienpenkeen reunaan veden pinnan korkeudelle t. hiukan sen alapuolelle rakennettu, aaltojen voimaa heikentävä vaakasuora pengerr.

1. **loiskia**¹⁷ *frekv.v.* (< loiskaa) -*ina*¹⁴, -*inta*¹⁵⁶ *teonn.* 1. aaltoilevan t. muuten edestakaisin liikkuvan suurehkon nestemäärän, vars. laineiden äänestä; vrt. solista, lipistä, lipilautaa, lotista, läiskää, roiskia. | Laineet l:ivat rantaan. Suuret aallot l:ivat, pienet laineet lipilattavat. Korkeina l:ivat hyrskytt. Hiljaa l:ivat mainingit. Vesi l:i aluksen

kylkiin. Öljy l:ii tynnyreissä niitä liikutel-
taessa. Lumisohju l:ii jalan alla. Laineiden
hiljainen l:ina. Kuulkaa korkeimme kuiskin-
taa, / jylhien järvien l:intaa! Kianto. 2. liik-
kua vedessä veden loisketta aiheuttaen; vrt.
polskia, polskaa, molskia. | Veneen pohjalla
vedessä l:ii kaloja. Ruohikossa l:iva hauki.
Uida l. -- kuusi aironlehteä l:imassa vinhassa
tahdissa Kianto. 3. tr. loiskuttaa, loiskutella. |
L. vettä lattialle. Tuuli l:ii laineita rantaa vas-
taan.

2. loisk[ia]¹⁷ frekv.v., vars. murt. -ina¹⁴, -inta^{15*}
teonn. < 2. loiskata. 1. hyppiä, loikkia. |
-- laula koska minä tanssin l:in niinkuin
pässä, l:in aina kattoon asti kivi. -- haltiois-
saan hyppivät ja l:ivat järn. 2. liehua, hul-
muta, leiskua, lekkua. | -- keltaset kiharat kul-
milla l:ii kivi. -- tuhatkertaisia tulenlieskoja,
nuo, jotka l:ivat karhum.

loiskimalainen s. Psithyrus, kimalaisia, joiden
toukat elävät loisina tavallisten kimalaisten
pesissä.

loiskis onom.interj. vars. jnk esineen putoamises-
ta veteen; vrt. molskis, mäiskis, polskis, roiskis,
räiskis. | L! sanko putosi kaivoon. L! siinä
makasin lätäkössä. L! pojat sukelsivat. --
Harv. ryyppäämisestä: kippis, terve! | L! Saa-
kaamme tästä, sydämeni veljet kivi. Otapas
tuoppisi sen tytön silmien palavuudeksi! L!
LEINONEN.

loiskotilo s. L:t 'Entoconchidae, piikkinahkai-
sissa loisivia pussimaisia kuoretomia kotiloita'.

loisku¹ v. -na¹⁴, -nta^{15*} teonn. 1. onom. lois-
kia, loiskaa. | Aallot l:ivat. Laineiden l:nta.
Vesi l:ii aluksen kylkiin. Askelet l:ivat lokai-
sella tiellä. Lohet l:ivat yhä edelleen tuossa
vedenpinnalla AHO. Saapui syksyn sadelmat,
vesivirrat l:ii LEINO. 2. harv. leiskua. | Liekit
l:ivat.

loisku² v. harv. = ed. | Lauluna sen kosket
kuohuu, / järven aallot l:aa P.J.HANNIKAINEN.

loiskut[ella]^{28*} frekv.v. -telu² teonn. < seur. |
L. vettä käsillään, melalla. Uijat l:telivat vettä
toistensa päälle. Lapset l:televat vedessä.
-- virran vesi pölkkyjä vastaan l:tehi AHO.

loiskut[aa]² kaus.v. -us¹⁴ teonn. < loiskua. 1. tr.
panna loiskumaan; räiskyttää, roiskuttaa, läis-
kyttää. | L. vettä jnk päälle. Lapset l:tivat ja-
loillaan vettä. Auto l:ti lokaa kulkijoiden
vaatteille. 2. intr. loiskua, loiskia. | Alhaalla
rannassa l:taa lievä aallokko laiturien pat-
saissa SILL.

loiskärpänen s. L:kärpäset 'Larvaevoridae, kär-
päsiä, joiden toukat elävät toisten hyönteisten
t. muiden eläinten loisina'. -mato s. ihmisen
t. jnk eläimen ruumiissa (vars. ruoansulatus-
kanavassa) loisiva mato. | Heisi-, kiho- ja suk-
kulamadot ovat tavallisia l:ja. L:jen poista-
minen mato lääkkeillä. -mehiläinen s. mehiläi-
siä, joiden toukat loisivat tavallisten mehiläi-
sten pesissä. -mie² s. Tilaton l. Asua, elää l:-
henä. -perhe s. Talossa asuu kaksi l:ttä. -pis-
tiä¹ nen s.; syn. loisampainen. | L:set ovat
kätköpistiäisiä, joiden toukat elävät loisina
hyönteisten, hämähäkkien tai tuhatjal-
kaisten toukissa. Varsinaiset l:set, Ichneumo-

nidae. Kirvan, torakan l. -sieni s. loisena elävä
sieni. | Haavan l:stä on arinakääpä tuhoisin.
loist¹aa² v. 1. a. (vars. kirkkaasta) valosta, va-
loa säteilevistä esineistä: säteillä, sädehtiä,
hohtaa, paistaa. | Valo l:aa pimeydessä. Tai-
vaalla l:aa aurinko. Kirkkaana l:ava kuu.
Tähdet, revontulet l:avat. Lamppu l:ii puner-
vana. -- Melko harv. obj:n ohella. | Vihrää
valoa l:ava merkilyhty. b. valoa voimakkaasti
heijastavista, kiiltävistä, kirkkaista esineistä:
hohtaa, kiiltää, kimmeltää, välkkyä, säihkyä,
sädehtiä. | Jalokivet l:avat ja kimaltelevat.
Järven pinta l:aa kuin peili. L. kullalta, kul-
lalle. Huulten välistä l:ivat valkoiset hampaat.
c. heleistä t. voimakkaista väreistä, voimak-
kaasti näkyvistä esineistä yms.: hohtaa, pais-
taa. | Syksyinen metsä l:aa kymmenin väri-
vivahtein. Tunturit l:ivat kuin tulesa. Niitty
l:aa täynnä kukkia. Tuoreuttaan l:avat värit.
Uutuuttaan l:avat kengät. Koko huone l:ii
puhtautta. Huivin sisältä l:ii vain punai-
nen nenä. -- tuolla l:aa lukkarin punainen
puustelli kuin liekehtivä perkelten pesä! kivi.
Ensimmäinen, mikä ahtaassa töllissä l:ii sil-
miini, oli punainen hame LEHT. d. silmistä,
katseesta, kasvoista yms.: säteillä, sädehtiä,
säihkyä, hohtaa. | Silmät ilosta, onnesta
l:äen. Naama l:aa kuin täysikuu. -- Kat-
seesta l:aa ilo. Kasvoista l:ii hellyys. Hän tuli
vastaan onnesta ja ylpeydestä l:äen. Pekka
oli mainiolla tuulella, hän ihan l:ii. -- taas
aimo nauruss' ukon naama l:aa *MANN. 2. kuv.
herättää huomiota erinomaisuudellaan (edus-
tavalla ulkomuodollaan, -asullaan, etevyydel-
lään, taidoillaan, tiedoillaan tms.), olla etevä,
mainio, loistava. | L. kauneudellaan, upeilla
puvuillaan. L. älyllään, taidoillaan, ahkeruu-
dellaan, arvonimellään. Koko seuruun kes-
kipisteenä l:ii neiti N. L. seuralämässä. L.
oppitunnilla, tutkinnossa, kilpailussa. A. ei
suinkaan l:anut kouluaikaanaan. Nimi, joka on
kauan l:ava historian lehdillä. -- Antaa älyk-
kyytensä, oppineisuutensa l. -- L. poissaolol-
aan 'olla poissa'. -- Iron. L. tyhmyydellään,
kykenemättömyydellään.

loistamat[on]²⁷ kielt.a. -tomuus¹⁵ omin.

loistau[ti] s. loiseläinten aiheuttama tauti. | Syy-
hy ym. l:dit.

loistav¹³ a. (partis.) -asti adv. -uus¹⁵ omin.
1. hohtava, välkkyvä, kiiltävä, kirkas; heleä,
helakka. | L. valo. Järven l. pinta. L:an kir-
kas. L:iksi kiillotetut hopeat. -- Taulun l:at
värit. L:an punainen puku. L:an valkoiset
hampaat. -- L. katse. Kuumeisen l:at silmät.
2. a. ulkonaisesti erittäin komea, upea, hieno,
muhkea, loistelas. | L. seurue. Pukeutua l:an
komeasti. L:asti sisustettu asunto. Herttua
ylläpiti l:aa hovia. L:at juhlat. Hänet hau-
dattiin l:in menoin. b. yl. erinomainen, suu-
renmoinen, verraton, mainio, hieno, oiva. |
L. seuramies, puhuja. Historian l:immat ni-
met. L. arvonimi, sukuperä. Mahtavuuden
ajan l. historia. L. virkaura. Mies, jota odot-
taa l. tulevaisuus. -- L:at luonnonlahjat. En-
tistä l:ampi tyyli. L:an kaunopuheinen esitys-
tapa. L. puhe. A. lauloi l:ammin kuin kos-

kaan ennen. — L. ruokahalu, terveys. Olla l:alla tuulella, l:assa kunnossa. Asiat ovat l:alla kannalla. L. menestys, voitto, saavutus. Kirja sai l:at arvostelut. Suoritti tutkinnon l:in arvosanoin. Suoritutua l:asti. L. liike-yritys. Teki l:at kaupat. Moottori kävi l:asti.

loistavainen⁶⁸ a., vars. *runok.* -suus⁶⁵ *omin.* loistava. | Ja silmin l:sin / hän katseli ikkunaa ylhä. Kesäillan aurinko se on niin l. kl.

loistavalahjainen a. erittäin lahjakas, etevä. | L. säveltäjä, taidemaalari.

loistavan[keltainen, -punainen a. tav. a. -värinen a. myös a.

loistava[pukuinen a. L. nainen, husaariupseeri. Käkien heimoön kuuluu monta l:pukuista lajia. -**tyylinen** a. L. esitys, kuvaus, teos. L. kirjailija, pakinoitsija.

loiste⁷⁸ s. hohde, hohto, kimmellys, välke, paiste, valo, kiilto. 1. Lampun, katulyhdyn l. Kynttilän lempeä l. Kuun kelmeä l. Lämmitellä takkavalkean l:essa. Aamuaurinko loi kullan l:en korpikuusten ylle. — Jalokiven kylmä l. Silmäin hellä l. Silmiin ilmestyi hilpeä l. Silmämme vihainen isku ystävyiden l:eksi muuttukoon! krvi. -- äidin suurissa silmissä näkyi hartauden l:tta sill. — Yhd. auringon-, valonl. 2. kuv. Kunnian, maineen, mahtavuuden, rikkauden l. Jumalan valtasuuruuden l. Runous on tapahtumaan valanut lumoavaa l:tta. -aine s. *sähk.* aine, jolla elohopeahöyryn ultraviolettisäteily voidaan muuttaa näkyväksi säteilyksi ja jota sen vuoksi käytetään parantamaan valolähteen valotehokkuutta ja valon väriä; *syn.* luminofori.

loisteeton⁶⁷ kar.a. < loiste. | Himmeä, l. katse.

loisteho s. *sähk.* teho, joka tarvitaan sähkövoiman siirrossa vastuksien aiheuttamien magneettisten kenttien synnyttämiseen, watiton teho, reaktiiviteho;) (pätöteho.

loisteinen⁶⁸ poss.a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* hohtava, loistava. | L:set lumihituleet. — Yhd. helmen-, purppuran-, vihreänl.

loistelampu s. *sähk.* putkimainen, elohopeahöyryä sisältävä pienjännitteinen purkauslamppu, jonka valotehokkuutta on lisätty loisteaineilla.

loistelia⁶⁰ a. -asti *adv.* -isuus⁶⁵ *omin.* upea, uhkea, komea, yllellinen, loistava. | L. iltapuku, univormu. L. asunto, huvittelupaikka. Viettää l:sta elämää. L:asti koristeltu kappeli. L. hynteismaailma. L:an komea, värikäs. — L. kertomataito, kuvaus, tyyli. L:at sanankäänteet.

loistella⁶⁸ *frekv.v.* < loistaa. (1.) Aurinko l:ee. Hanget l:ivat silmiä huikaisten. Jää l:i auringon säteissä. Puhtaan valkeat paidanhihat l:ivat upeassa leveydessään alkio. (2.) L. taidoillaan, tiedoillaan, rahoillaan. Hän l:i upeassa asussaan. -- ulkonaisella runotaituruudellaan l:evia tuotteita tark.

loistevalaisin s. vrt. loistelampu. -**valo** s. loistelampun valo.

loisto¹ s. 1. loiste, hohto, hohde, kimallus, kiilto, kirkasvärisyys, värikyys. | Auringon ihana l. Tähtitaivas kaikessa l:ssaan. Lasin kristallimainen l. Kevätkukkien kirjava l. -- silmäin l. himmeni kataja. Oli hopean väkettä ja timanttien l:a hangella karhum. — Yhd.

kukka(s)-, kulta-, tähti-, väril. 2. upeus, uhkeus, komeus, yllisyys, ylväys, mahtavuus, kukoistus. | Hovin satumainen l. Juhlamenojen komeus ja l. Elää yllisyydessä ja l:ssa. Olla kiintynyt ulkonaiseen l:on. Jumalan pyhyyden l. Muinaisen sankariajan l. Vailla ylhäisen suvun ja maineikkaan nimen l:a. Muistomerkki kaupungin entisen l:n pävilä. Juhlille antoivat l:a etevän taiteilijain esitykset. Teoksessa on uskonnollinen tunne kohonnut koristeelliseen l:on. 1700-luvulla tämä taiteenhaara puhkesi suurimpaan l:onsa. — *Iron.* Keinottelu rehoittaa täydessä l:ssaan. Petos paljastui kaikessa l:ssaan. — Yhd. juhla-, kuva-, nimi-, sankaril. 3. mer. (us. tornimainen) merimerkki, joka erikoisvalollaan varoittaa ja ohjaa merenkulkijoita, (vars. pieni, itsetoimiva) majakka, loistotorni; myös ilmat. katuliikenteen ohjaamiseksi tarkoitettu valomerkkilaitte. | Merenkulun turvaamiseksi tarvittavat l:t, majakat ja muut laitteet. Kiinteä l. Kiintovaloinen l. — Yhd. johto-, linjal.; vaihto-, vilkku-, välkkyl.; liikennel. 4. a:sesti (tav.) ks. loisto- 2. | L. tyttö, jalkapalloilija. L. elokuva.

loisto- yhd:ojen alkuosana ilmaisemassa: 1. valaisevaa, loistavaa; esim. l:alus, -kiillotus, -poiju, -väri. 2. a. upeaa, komeaa, yllistä; esim. l:auto, -huvila, -painos. b. vars. *puhek.* melkein mihin s:iin tahansa liittyneenä erinomaista, verratonta, etevää, mainiota; esim. l:aika, -keli, -kohta, -mies, -näyte, -tilaisuus; jälkiosakin tällöin tav. painollinen: loistopika. -**ai**ka s. Renessanssi oli kuvataiteiden l:aikaa. Laulajatar oli l:aikojensa vireessä. — Paavo Nurmi voitti juoksun l:ajassa. -**ajatus** s., vars. *puhek.* L. ottaa auto! -**alu**s s. 1. mer. = majakka-alus. 2. Hän on upealla l:ksellaan kiertänyt kaikki maailman meret. — Myrskyssä "Habenera" oli todella l. -**asu** s. Vainaja puettiin etruskien kunkinaan l:un. — Nahkasekäisessä l:ssa teos makas 1500 mk. -**asuinen** a. L. kuukausijulkaisu. -**asunto** s. -**ateria** s. Söin oikean l:n. -**auto** s. Hienot l:t sujahteleivat kaduilla. -**elämä** s. Joutilasta l:ä viettävä yläluokka. -**esimerkki** s. Tapaus, joka on l. nykyisestä virastokankeudesta. -**esine** s. Hyödytön mutta komea l. -**hotelli** s. Linna on nykyisin l:na. -**huone** s. Muhkeasti sisustettu l. -**huoneisto** s. Nykyaikainen l. -**huonekalu** s. Barokkityylinen l. -**huvila** s. Tien ja meren välinen rantakaistale oli täynnä l:oitait. -**hytti** s. Laivassa on l:ejä erikoishintoihin.

loistoi⁶⁸ a., vars. *runok.* = loistava. | Tuo hälle kruunu l. hlvi. -- ja niiden neuvot maaksi maatu, / jos olkoot kuinka l:set a.oksanen. -- silloin, kun hieroglyfikirjoitus saavutti l:simman aikansa m.haavio. — Yhd. fosfori-, metalli-, väril.

loistois¹³ a. = loistava. | Päivän l. aurinko järn. L. juhla. Rakastaa l:aa, yllistä elämää, Ludvig XIV:n l. hallituskausi. L:in suomalaisista balladeista on "Elinan surma". -- huhdassa kiikkui laiho l. ja uhkea, jonka vertaista tuskin oli nähty krvi.

loisto[julkaisu s. Maalustaideitamme sanoin ja

uhkein kuvin esittelevä l. -**juna** s. L. ylellisine salonkivaunuineen. -**kappale** s. Kokoelman arvokkain l. oli ylenpalttisen runsain puuleikkauksin koristettu kehto. Laulajatar esitti lopuksi vanha l:ensa. — Oikea l. mieheksi.

loisto ⁹⁹⁸ a. -**kaasti** *adv.* -**kuus** ⁹⁹⁹ *omin.* = loistava, loistoinen. | -- olet itse tähti l.***MANN**. L. kattokruunu. L:kaat, kaikissa kirjon vivahteissa hohtavat värit. — L. ulkonainen esiintyminen. Bysantin historian l:kain aika. Tekotavaltaan l. novelli. L. puhe. Runon sankari on l. miekanmittelijä.

loisto ⁹⁹⁸ *kausi* s. paras kukoistuskautsi, suuruuden-, mahtavuuden aika, parhaat päivät. | Hellenismien, kuvanveistotaiteen, vapaakaupan l. Purje-lain l. Espanjan historian l. Miniatyrimaalauksen eli l:kauttaan. Laulajattarella oli l:kautensa jo takanaan. -**keli** s. Kelpaa tällaisella l:llä hiihdellä. -**kiillotus** s., vars. *met.* Työn alkuasetta kutsutaan kiillotukseksi, loppukirkastusta l:kseksi. -**kiilto** s., vars. *met.* Lopullisin hienoin kiilto. l. -**kohta** s. huippukohta, kohokohta, huipentuma. | Juhlain, näytelmän l. Harvan ihmisen elämässä on tällaisia l:ia. -**kunto** s. Huvilla on l:nossa. Jälleen l:toonsa päässyt maailmanmestariimme. -**kunto** ⁹⁹⁹ *inen* s. L. auto myytävänä. L:selle Nurmelle oli voitto lasten leikkiä. -**laito** s. Moottori-veneemme ei enää ollut mikään l. — Teos julkaistiin äskettäin uutena l:ksena. -**laiva** s. l. *mer.* majakka-alus. 2. upea matkustaja-alus t. huvipursi. | L:lla maapallon ympäri. -**malli** s. Kello on hienoa l:a. -**menestys** s. Vieraillevalla kuorolla oli l. -**mies** s., vars. *puhek.* Ystävämme Antti on l.

loiston ⁹⁹⁸ *halu* s. Esiintymisessä ilmeni turhamaisuus ja l. -**haluinen** a. l. hovilylmistö.

loiston ⁹⁹⁸ *numero* s. Jäähyväiskonsertissaan taiteilija soittaa useita l:itaan.

loisto ⁹⁹⁸ *näyte* s. Maljakko on l. aikansa taide-teollisuuden tasosta. --**osa** s. Adolf Lindforsin l:ia olivat mm. "Saiturin", "Luulosai-raan" ja "Tartuffen" nimiosat. -**paino** s. s. Kalevala. Gallen-Kallelan somistamana l:ksena. -**pele** s. Toisella puolijalalla joukkueemme in-toutui l:in. -**puku** s. -**päivä** s., vars. *mon.* Hansakaupunkien menneet l:ät. Painijavete-raanimme oli lähes l:iensä kunnossa. -**raken-nus** s. Perikleen aikana Ateena kaunistettiin l:ksilla. -**rasta** s. L:at 'Pittidae, Intiassa ja Afrikassa eläviä rastaisten näköisiä, koreanvä-risiä varpuslintuja'. -**saavutus** s. Karjalaisen kivi-kauden l:ksia ovat ns. eläimenpääaset. -**sali** s. Versailles on täynnä koiteita l:ejä. -**suoritus** s. Viisi halkokuutiometriä päivässä on l. työhön tottumattomalta. -**teos** s. Liitu-paperille painettu, kuvitettu l. -**tilaisuus** s. L. liiojen setelien sijoitukseen.

loistot ⁹⁹⁸ *on* ⁹⁹⁹ *kar.a.* -**tomasti** *adv.* -**tomuus** ⁹⁹⁹ *omin.* l. sinervä liekki. Sameat, l:tomat silmät.

loisto ⁹⁹⁸ *torni* s. *mer.* tornin muotoinen loisto, ma-jakka. -**tulo** s. s. Keihäänheittäjäme eivät pys-tyneet entisiin l:ksiinsa. -**tuuli** j. Johtaja oli oikein l:ella.

loistoukka s. *el.* loisena elävä toukka. | L. kote-loituu kuolleen isäntätoukan ruumiin pinnalle.

loisto ⁹⁹⁸ *vastaanotin* s. upeasta radiovastaanotti-mesta. -**vaunu** s. Amerikkalaisen pikajunan l:t. Näyttelyssä oli autoja halvoista kansanau-toista upeihin l:ihin saakka. — *Mon.* Neljän hevosen vetämät kuninkaan l:t. -**velto** s., vars. *urh.* = seur. | Ruotsin joukkue oli l:dossa. Päästä l:toon. -**vire** s., vars. *urh.* Mestariimme on l:essä. -**väri** s. pimeässä loistava väri, valo-väri.

loisukko s. -**vaari** s. -**valmo** s. -**vastus** s. *sähk.* vaihtovirtajohtopiirissä esiintyvän itseinduktion ja kapasiteetin muodostama vaihtovirranvas-tus, reaktanssi. -**virta** s. *sähk.* sähkövoiman siirrosta vastuksen aiheuttamien magneettis-ten kenttien synnyttämiseen tarvittava sähkö-virta, watiton virta, reaktiivivirta;) (*pätö*-virta. -**väestö** s. Maaseudun tilaton l. -**väki** s. L. majaili tavallisimmin tuvassa, missä talon oma isäntäväki söi ja askaroi. -**äyriäinen** s. **loito** ⁹⁹⁸ *lla*, -*lta*, -*lle* *adv.* kaukana, etäällä. 1. pai-kasta. | L. kotiseudultaan, kaupungin häli-nästä. L. toisistaan. Pysy l. minusta! Kir-peä haju pitää koiperhoset l. Vähän l:mmalla oli lehtimaja. Väkeä oli l:lta syrjäkylistäkin. Tunsin hänet jo l:lta. Katse kantaa l:lle yli metsäin. Siirry l:mmalle! Viiva on vedettävä tarpeeksi l:lle reunasta. 2. *harv.* ajasta. | Se aika on jo l. takana. 3. *tav.* 1. ryhmään liit-tyen muista suhteista. | Turkit pitävät kyl-män l. Olkoon sellainen ajatuskin minusta l. Pysy l. [= erossa] viinasta! Ruotsalaisuuden ylivalta piti suomen kielen l. kouluista. -- muut ihmiset -- jäävät vähitellen runoilijan tajun-nasta l:mmalle *snl.*

loitommas *komp.adv.* ks. loitos.

loitom ⁹⁹⁸ *pana*, -*paa*, -*ma* (ksi) *komp.adv.* kauem-pana. 1. paikasta. | L. maantiestä oli talo. Kat-sele sinä täältä l:paa! Sysin häntä l:ma. 2. *harv.* ajasta. | -- kuta l:maksi puoliyön tuolle puo-llele istutaan *aho*.

loiton ⁹⁹⁸ *taa* ⁹⁹⁹ *v.* -*nus* ⁹⁹⁹ *teonn.* siirtää t. saattaa etäämmälle, kauemmaksi, etäännyttää. 1. pai-kasta. | Linssiä voidaan tarpeen mukaan l. tai lähentää. Laivaa juuri l:nettiin laiturista. 2. muista suhteista; *us.* = vieroittaa, vie-raannuttaa, erottaa. | Tämä seikka l:si minut varsinaisesta aiheestani. L. jku vanhoista ys-tävistä, Jumalasta, entisistä elämänmuodois-ta. Veljeni hän on minusta l:tanut; tuttavani ovat minusta aivan vieraantuneet *vr.*

loitontaja ⁹⁹⁸ *tek.* — Vars. *anat.* = seur. | Lantio-nivelen l:t ja lähentäjät. -**liha** s. *anat.* Sisä-puolella reiden yläosassa on lähentäjä- ja ul-kopuolella l:ksia. Pikkusormen l.

loiton ⁹⁹⁸ *tua* ⁹⁹⁹ *pass.v.* (< loitontaa) loitota. (1.) Huuto tuntui l:tuvan. Suomalais-ugrilaiset kansat l:tuivat kauas alkuperäisiltä asuinsi-joiltaan. (2.) Lainasana on usein merkityksel-tään l:tunut alkuperäisestä sanasta. L:nuin henkisesti lapsuuskotini ympäristöstä.

loitos *adv.* loitolle, kauas. 1. paikasta. | Tuijottaa jonnekin l. Joutua l. toinen toisestaan. Läh-teä l. kotikunnailtaan. Siirryin hiukan loitom-mas. Kirves kirposi l. luotani. Kaiku kiiri l. joka taholle. Maine levisi l. maan rajojen ulkopuolellekin. L. kuului airon loiske, / kauas

hankojen hamina KAL. 2. *harv.* ajasta. | Oi loistaos l. aikojen taa A.V.KOSKIMIES.

loitota^{14*} v. sirtymä t. joutua etäämmälle, kauemmaksi, etääntyä, loitontua. 1. paikasta. | L:tonin hänestä pari askelta. Vene l:toni kauas selälle. Haukuu vuoroin lähenee, vuoroin l:tonee. Oli l:ottu rintamalta syrjäseuduille. 2. muista suhteista; us. = vieraantua, erota. | L. lapsuutensa uskosta, vanhoista perinnäistavoista, ystävästään. Puhuttu kieli l:toni yhä enemmän kirjoitetusta kielestä. Sodan aikana l:ottiin kauas demokratian ihanteista. Tutkimus ei ole vielä päässyt l:tonemaan pitkällekin tietoisien sielunelämän rajojen ulkopuolelle.

loits¹² v. *harv.* = seur. | Eipä kuollutta kukaan eloon l:le LEINO.

loitsia¹⁷ v. -inta^{15*} *teonn.* vrt. loitua. 1. lukea loitsuja, aiheuttaa, tuottaa, aikaansaada loitsuja lukemalla jtk. | L:ieessaan noita lankeaa loveen. L:imisen perustana on luottamus sanan voimaan. Kun talosta puuttui härkä, ukko l:i sen koskesta. Loihe siitä l:imahan, / sai itse sanelemahan. / Luki synnyt syitä myöten KAL. 2. *harv.* loitua 2. | Työt sujuivat kuin l:imalla.

loitsija¹⁴ tek. Kuuluisa tietäjä ja l.

loitsimis/taito s. Lupin tietäjät eivät vielä ole unohtaneet l:taitoaan. -väline s. L:enä suomalais-ugrilaisilla kansoilla oli noitarumpu.

loitsu¹ s. tiettyyn kaavaan vakiintunut suorasanainen t. runomittainen luku, jota käyttämällä ihminen yliluonnollisella tavalla koettaa pakottaa luonnolliset ja yliluonnolliset voimat ja olennot palvelemaan itseänsä t. mukautumaan tarkoituksiinsa, manaus, loitsu, luku, sanat. | Lukea l:ja. Suomalaiset l:t voidaan jakaa rukousl:ihin, kertoviini eli vertausl:ihin, manauksiin ja syntyl:ihin. — *Yhd.* laulu-, legenda-, manaus-, rukous-, synty-, vertausl.; lemmentosto-, nuikahdus-, parannus-, verensulkul.; kateen-, käärmeenl. -**laulu** s. Obinugrilaisen l:t. -**luiku** s. Myöhemmin loitsulaulu vaihtui sanelemalla esitetyksi l:vuksi. -**rukou**s s. Ukko eli ukkonen esiintyy l:ksissa ylijumalan yksinomaaisena nimenä. -**runo** s. Suomalaisissa l:issa on pakanuudenaikaisia uskomuksia ja katolisten legenda-ainesta. -**runou**s s. Syntyloitsut eli -sanat ovat suomalaiselle l:delle ominaisia. -**sanat** s. *mon.* Veren sulkemiseen tarpeelliset l. -**taito** s. loitsimistaito. -**taitoi**nen a. L:sella ihmisellä uskottiin olevan suuri voima hallussaan.

loittiin s. *vaihl.* *murt.* tav. poss.-suff:llisena. | Saada l:sa 'selkäänsä'. -- tarvitsisinpa l:i aika lailla KIVI.

loitto^{1*} 1. a., vars. *runok.* kaukainen, etäinen. a. paikasta. | [Mökeissä], l:ommissakin, heidän matkansa huomattiin LINN. -- himmeästi hohtivat -- l:ot ilmanrannat LEHT. Veljeni määrä on l: / kuoleman luoksi! KAILAS, b. *harv.* ajasta. | Siirtyä aatos aikaan l:toon. R.KAINULAINEN. 2. s. a. *kirj.* suurten aukkojen täyttämiseen käytetty, tav. lyijystä t. raudasta valettu ladelman täyteväline; vrt. suluke, välike, ohuke. | L:toja käytetään esim. silloin, kun vajaa

sivu on täytettävä koko sivun mittaiseksi. — *Yhd.* lyijy-, puul.; keski-, sivul. b. *murt.* eräistä riihen parsista. — *Yhd.* pesäl.

loittoinen¹² a. *harv.* kaukainen, etäinen. | Suomen *liiva*-sanalla on l. vastine syrjäänin kielellä.

loittoitu¹⁴ *pass.* ja *refl.v.* loitota. | Eräänä päivänä oli karja l:nut tavallista edemmä erämaahan AHO.

loiva¹¹ a. -asti *adv.* -uus¹⁵ *omin.*)(jyrkkä. 1. a. vähitellen nouseva t. laskeva, vaakasuorasta vähän poikkeava. | L. mäki, rinne, peng. Pitkä ja l. koski. L:at portaat. L. katto. L. aalto, maininki. L. nousu, lasku. Tie viettää l:asti laaksoon. L:asti kumpuileva maasto. Rannikon suuri l:uus. b. mutkasta, kulmasta yms.: vähän kääntyyvä t. kaartuva, tylppä. | L. kääntö, mutka, käännös. L:asti mutkitteleva polku. Joki tekee l:an kaarteensa vasemmalle. 2. *valok.* L. valokuva 'valokuva, jossa on useita toisistaan vähän poikkeavia tummuusarvoja'.

loivahko² *mod.a.* -sti *adv.* L. rinne.

loiva/kaarteinen a. Uusi l. autotie. -**kaartoinen** a. L. mäkimä, vuoristo. -**kumpuinen** a. L. alanko, metsämaa. -**luiskainen** a. L. peng. -**nousuinen** a. L. rannikko, katto. — L. ruuvi-kierre. -**piirte**inen a. L:iset vuorenhuiput. L. tunturiylänpö. -**reunainen** a. L. oja. L. paistinpännu. -**rintainen** a.

loiven¹² *taa* v. -nus¹⁴ *teonn.* tehdä loivemmaksi. | Rapautuminen on l:tanut kalliorinnettä.

loiventu¹⁴ *pass.v.* (< ed.) tulla loivemmaksi, loiveta. | Maasto alkaa l. Laineet jo l:ivat.

loive¹² *ta* v. = ed. | Rantaäärä l:nee äkisti.

lojaali⁹ a. -sti *adv.* -uus¹⁵ *omin.* 1. lakia noudattava, lainkuuliainen, lailliselle esivallalle uskollinen; laajentuneessa merk.: (oikeudelliset t. moraaliset) velvollisuutensa jtk. kohtaan täyttävä, velvollisuudentuntoinen, uskollinen, luotettava, vilpittömä, rehti, korrekki;)(epälojaali, illojaali. | L. kansalainen. Pysy l:na lailliselle esivallalle. Hallitsijalle l:t joukot. — Olla l. puolueettaan, tovereitaan kohtaan. Täyttää l:sti velvollisuutensa. Menetellä, esiintyä l:sti. L. kaupallinen kilpailu. 2. a. *puhek.* hyväntahtoinen, suopea, suvaitseva. | Olla l:lla tuulella. [Koira] hellautti häntäänsä l:sti I.TURJA. b. *ark.* leppoisa, mukava, lupsakka. | L. kaveri. Siinä tosiaan oli l. virkamies ja hupaisa vallesmanni KARHUM. -**nen**¹⁵ a. -sesti *adv.* -suus¹⁵ *omin.* = ed. | L:sina pysyneet joukot, Hallitus saattoi luottaa kansan l:suuteen. — Toisinaan päätoimittaja oli "l:sellakin" tuulella V.KOLKKALA.

lojahtaa^{12*} *deskr.v.* vars. pitkän olennon t. esiin t. suuren nestemäärän kaatumisesta: rojahtaa; myös voimakkaasti kajahtavasta iskusta. | L. pitkälle. Maito kaatua l:i maahan. Löi että l:i.

lojaliteetti^{1*} s. lainkuulisuus, uskollisuus, lojaalisuus. | Kehotus l:in valtiovaltaa kohtaan. **lojauttaa**^{12*} *kaus.v.* < lojahtaa. | L. löylyä kiukaalle.

lojottaa^{12*} *deskr.v.* 1. maata, lojua, retkottaa veltona. | Maata, istua l. Lännen ja luoteen puolella l:i -- suuri Karpalosuo MERIL. 2. ta-

saisesta, yhtä mittaa tapahtuvasta toiminnasta, verkkaisesta liikkeestä yms. | -- ruvettiin kohti kulkua itkeä l:amaan pÄrvÄr. Kävellä l:ivat tavallista lehmän käyntiä kianto. Rantasillaan kuvetta saa nyt vain antaa [veneeseen] mennä l. PAKK.

lojuja¹ v. loikoa, maata; olla veltttona, laiskana, toimeettomana, vetelehtiä, venyä; olla huolimattomasti jhk jätettyinä, käyttämättöminä, joutilaana, tarpeettomana. | L. pitkällään, seällään. Heittäytyä l:maan. L. vuoteessa, nojatuolissa, riippumatossa. — L. laiskana päivät päästään. Komppania l:i kasarmissa lähtöä odotellen. — Kirves on jätetty l:maan lastujen sekaan. Kirjat l:ivat hyllyllä. Hirret l:ivat maassa mätänemässä. Laiva l:u tyhjänä satamassa. -- liputkin uuden koulurakennuksen katolla l:ivat pitkän vartta alku.

lojuilla²⁰ *frekv.v.* < ed. | Väsähtäneinä l:ivat miehet pihassa.

loju²⁰ v. *harv.* hoilottaa, loilottaa. | Laulaa l. -- mennessään l:si jotakin: muka kasakkain laulaa PAKK.

loka^{11*} s. rapa, kura. | Tiellä on l:a nilkkoihin. Ryvettyä l:an. Ajaa niin että l. roiskuu. Tuli huoneeseen saappaat loassa. — *Kuv.* Häpeän, synnin l. Rypeä irstaisuuden loassa. Polkea, tallata, painaa, raastaa, vetää, tahrta l:an [= häväistä] jkn maine, kunniallinen nimi. Kirjoituksessa heitetään l:a syyttömän miehen kasvoille. Saastainen l. senkaltainen totuus krvi. Hänen kynästään oli lähtenyt sekä runouden helmiä että l:a talvio. Hän, joka tomusta nostaa alhaisen, korottaa loasta köyhän vr. — *Yhd.* katul.

lokaaja¹⁶ *tek. mer.* < lokata.

lokaali⁹ s. *puhek.* huoneisto, asunto.

lokaali¹⁰ *nen*¹⁰ a. -sesti *adv.* paikallinen, paikallis-. | L. puudutus. — Vars. *kiel.* paikkaa ilmaiseva. | L. johdin, adverbii.

lokai¹⁰ *nen*¹⁰ *poss.a.* kurainen, rapainen. | L. polku, maantie. L. syksy. L:iset kengät. — *Kuv.* Maailma vietteli hänet l:sille poluilleen.

loka kaivo s. likakaivo. -kuinen a. Kolea l. tuuli. -kuu s. vuoden kymmenes kuukausi. | Sateinen l:n lauantai. Viime l:ssa. L. on lamasten surma sl. L:n vallankumous 'vuoden 1917 bolševikkikumous Venäjällä'.

lokali¹⁰ *saatio*¹⁰ s. lokalisoiminen, lokalisoituminen; sijainti. | Eri sieluntoimintojen keskusten l. aivoissa, L:saation mukaan tauti aiheuttaa lihaskäykkyyttä ym. -*soi*¹⁰ *da*¹⁰ v. -nti¹⁰ *teonn.* paikallistaa, paikantaa, sijoittaa. | Frenologian mukaan eri sielun toiminnot ovat aivoissa tarkalleen l:tavissa. -*soitu*¹⁰ a¹⁰ *pass.v.* paikallistua, sijoittua. | Tulehdus, joka l:u tavallisesti selkäyttimeen.

lokao⁹ s. = kiinanvihreä 2.

lokasuojuus s. suojuus, joka estää loan roiskumisen pyöräajoneuvon pyörästä, kura-, likasuojuus. | Auton, moottoripyörän, polkupyörän l. — *Yhd.* etu-, takal.

loka¹⁰ *ta*¹⁰ v. *mer.* -us¹⁰ *teonn.* 1. mitata käsilokilla aluksen nopeus. | L:amiseen tarvitaan kolme henkilöä: kelaaja, lokaja ja ajanottaja. 2. rangaista merimiestä jstak rikkomuksesta.

lokatiivi⁴ s. *kiel.* eräissä kielissä sijamuoto, joka ilmaisee paikkaa missä (t. aikaa jolloin) tekeminen tapahtuu.

lokat¹⁰ *taa*²⁰ *deskr.v.* vavista, tutista, loksua. | Hampaani lotisi, polveni l:ti MERIL. Lopuksi oli hän istunut läpimärkinä l:tavin leuoin LEINO. — -- venheen kokka säästi laineisiin l:taen: tee se, tee se! AHO.

lokave¹⁰ *si* s. loansekainen vesi, likavesi. | Viemäri l:ttä varten. Bakteereja kulkeutuu sadeja l:den mukana kaivoihin.

lokaviemäri s. likaviemäri. | L:n löyhkä. -*laitos* s. -*putki* s. -*verkko* s.

lokavirta s. Koko katu oli valtaisana l:na. — *Kuv.* Elämän, synnin l. Syyttää solvauksia l:na.

lokero² s. väliseinien jstak tilasta (hyllystä, kaapistasta, laatikosta, ontelosta tms.) erottama pienempi osa, soppi, loukko, kolo, ontelo. | Kaapin, lipaston, vesipyörän l. Hylly on jaettu l:ihiin. Laatikossa on kutakin pulloa varten oma l:nsa. Kirjakkeet ovat kastissa l:issaan. Lompakossa on eri l:t seteleitä ja pikkurahoja varten. Seinässä oli arvopapereita varten suljettava l. — Siemenkodon, paksunsuolen l:t. Emilehtien reunat jakavat sikiäimen useaan l:on. Märkivä nenän l:iden tulehdus. — *Kuv.* Asunto oli vihellinen l. Jossakin se on muistini hämärissä l:issa. Säännöstelymääräysten monimutkaiset loukot ja l:t. — *Yhd.* holvi-, seinäl.; posti-, säästö-, jäädytys-, säilytys-, talle(tus)l.; sala-, suojal.; raha-, seteli-, siemenl.; haju-, kuulol.; muistil.

lokero¹⁰ *inen*¹⁰ *poss.a.* Laatikon kansi on l. — *Anat.* L. veriviemäri 'eräs aivokalvon veriviemäri'. — *Yhd.* kaksi-, viisi-, monil.

lokero¹⁰ *kaappi* s. Arkistoihin sopiva l. -*side* s. *kasv.* pönnön puoliskoja toisiinsa yhdistävä palhon jatke.

lokerosto² *koll.s.* Nenän l.

loki¹ s. *mer.* koje aluksen nopeuden mittaamiseksi. | Lukea l:a, Mekaaninen l. — *Yhd.* käsil. -*kello* s. = lokilasi. -*kirja* s. aluksen päiväkirja. -*lasi* s. lokiin kuuluva hiekkakello, lokikello. -*levy* s. lokiliinan päähän kiinnitetty ympyrän sektorin muotoinen, lokattaessa veteen heitettävä levy. -*liina* s. käsi- t. laahuslokiin kuuluva nuora, lokinuora. | Käsilokin l. on jaettu solmuilla yhtä pitkiin osiin, ja aluksen nopeus lasketaan kelalta määrääjassa juosoiden solmujen luvun mukaan. -*nuora* s. = ed.

lokki¹⁰ s. Larus, valkoisen sekä harmaan, mustan t. ruskean kirjavia, tav. räikeä-äänisiä, rannoilla eläviä lintuja; *syn. kans.* (kala)-kaija, kajava. | Sataman kirkuvat l:it. L:it kaartelevat laivan ympärillä. — Vene kiittää laineilla kevyenä kuin l. — *Yhd.* harmaa-, iso-, kala-, meri-, nauru-, pikku-, selkä-, valkol.

lokki¹⁰ *laji* s. -*lin*¹⁰ *tu* s. Valkorintaisten l:tujen ääni. — Vars. *el.* L:nut 'lariformes, lintulahko, johon kuuluvat lokkien, tiirujen ja kihujen alaheimot'. -*parvi* s.

loko¹⁰ *hinta* s. *liik.* tavaran hinta lokokaupassa.

lokoisa¹⁰ a. *puhek.* -sti *adv.* miellyttävä, leppoisaa, lupsakkaa. | L:t olivat. L. ja miellyttävä kesä. Se oli l:a hommaa. L. mies puheissaan.

loka-kauppa *s. liik.* tavarat sijaintipaikalla tapahtuva kauppa; kauppa, jossa myyjä ei huolehdi tavarat kuljetuksesta ostajan paikkakunnalle; paikkakauppa.

lokomobiili *s. tekn.* pyörille asennettu ja siirrettävä, tav. höyryllä käypä voimakone; joskus myös: kiinteästi asennettu höyrykattilan ja -koneen yhdistelmä.

lokomotiivi *s.* (höyry)veturi.

lokotta *a²⁰ desk.v.* rauhallisena, huolettomana oleilla, elellä t. tehdä jtk. | Olla, istua l. Varis lentää l:a. -- juoda l:a vehnäskahvia KAUPPISH.

lokka *a²⁰ onom.v.* holkumisen, toisiaan vasten lyövien esineiden yms. synnyttämästä pehmeästä äänestä: loksua, loksahdella, lonksaa. | Kone käydä l:a kuin ikälöppu mankeli. Väljät, l:vat tekohampaat. Hevosten kaviot l:vat kuin vetisellä, kierällä jäällä AHO.

loksahdella *a²⁰ frekv.v.* -telu² teonn. < loksahdaa. | Ikkunaluukut l:televat auki ja kiinni. Leuat l:televät. Lattiapalkkien l:telu.

loksahdut- tav:mmin loksaut-.

loksha *a²⁰ mom.v.* -(hd)us⁴ teonn. < loksaa. | Suu l:hti auki. Leuat l:htavat yhteen. Ketunraudat l:htivat kinttuihin. Lukko l:htaa kiinni. Säkähdin niin että polvet l:htivat. Kuului l:hdus — sellainen, joka syntyy kivääriä ladattaessa.

loksahut- = loksaut-.

loksautella *a²⁰ frekv.v.* -telu² teonn. < seur. | L. leukojaan.

loksauttaa *a²⁰ kaus.v.* (rinn. loksah(d)uttaa) < loksauttaa. | L. suunsa kiinni, hampaansa yhteen. L. leukojaan.

loksodromi *s. maant. mer.* käyrä, joka leikkaa pyörähdyspinnan meridiaanit samassa vinossa kulmassa. | Maapallon l:t ilmaisevat radan purjehdittaessa koko ajan samaan suuntaan.

loksotta *a²⁰ v.* = loksuttaa. | Kaviot l:vat. -- sydän alkoi kiivaamminkin l. ALKIO.

loksua *a²⁰ onom.v.* -nta¹⁵ teonn. = loksaa. | Hampaat l:vat. Väljentyneet kuulalaakerit alkavat l. Isot, l:vat saappaat jalassa.

loksutella *a²⁰ frekv.v.* -telu² teonn. < seur. | L. leukojaan. — Hevonen juosta l:telee.

loksuttaa *a²⁰ kaus.v.* -us⁴ teonn. < loksua. | L. hampaitaan, suutaan. Kaappikello käydä l:taa. Soidinlennollaan uros päästelee l:täviä ääniä. — On siinä akoilla leukain l:usta 'paljon puhuttavaa, haukkumista'.

lollardi *s. hist.* L:t 'alk. eräs Alankomaissa v:n 1300 paikkeilla esiintynyt, kerettiläisenä vainottu uskonnollinen liike; myös eräistä muista keskiaikaisista kirkon vainoamista harhaoppisista, vars. Englannissa Wiclifin kannattajista'.

lollot *taa²⁰ onom.v.* -us⁴ teonn. laulaa t. itkeä kovalla, epäsoinnuisella äänellä, hoilata, jollottaa, kollottaa. | Laulaa, itkeä l.

loma *a¹¹ s. l.* vars. yks:n sisäpaikallissijat us. post:n luonteisesti käytettyjä. a. paikasta: esineiden välinen tyhjä tila, väli, aukko, kolo, rako. | Rattaan hampaiden l:at. Sahassa oli pitkä hampaaton l. Pinojen väliin on jätettävä vähän l:aa. Pohjavesi täyttää maankuoren

pintaosan l:at ja raot. Kivet on huolellisesti pantava toistensa l:iin. Leikkasin heinän pensaiden l:ista. Paljas iho paistoi repaleiden l:issa. Uipi päivän, uipi toisen / lohiluotojen l:ia KAL. — Kahden kallion l:assa. Päivä pilkahti pilvien l:asta. Tiuskaista hampaattensa l:asta. Katsella silmäripsiensä l:asta. Siell' on arku arkun päällä, / lipas lippahan l:assa KAL. Lyökämme käsi kätehen, / sormet sormien l:ahan KAL. Hymyillä kyynelten l:asta. Sovittaa puheensa l:aan [= joukkoon, sekaan] ilkeyksiä, Panna omiaan (puheensa) l:aan. — Yhd. hammasl. b. ajasta: väliaika, tauko. | Hän ei pitänyt käyntiensä välillä pitkiä l:ia. Luentojen l:issa on käytännöllisiä harjoituksia. Taas piti puhua hetken l:aa KATAJA. — Sateen l:assa paistoi päivä. Tehdä jtk muun työn l:assa. Sopotti jotakin nyyhkytysten l:assa. Estelmäin l:assa oli musiikkiesityksiä. Sai muuttaman sanan sanotuksi tuskien l:asta. Syönnin ja juonnin l:alla sitten tanssivat KAUPPISH. — lomassa, lomasta, lomaan joskus adv:sesti: väliin, välillä, välistä, joskus. | L:aan muisteltiin menneitä. Ryyppäsi aina l:aan pullosta. L:assa ehdin käydä kotonakin. Aina l:asta sitä [autoa] sai lykätä mäen päälle AK. — Yhd. tulil. 2. työntekijälle työstä, oppilaille oppeilaitoksesta [jne.] annettu vapaa-aika. | Olla l:alla. Päästä, päästää l:alle. Ottaa, saada, pitää, viettää l:aa. Koko vuoden yhtäjaksoisesti työssä olleelle työntekijälle on annettava palkallista l:aa kaksitoista päivää. — Yhd. ilta-, joului-, kesä-, pääsiäis-, sunnuntai-, talvil-, vuosil-, hiihto-, kuntosuus-, sairas-, toipumis-, urheilu-, virkistysl-, koti-, virkal-, kahvi-, ruokailul-, aamiais-, päivällisl.

loma *aika* *s.* Välillä tuskat antoivat hänelle pienen l:-ajan. Laki työntekijän vapaa- ja l:-ajoista. --anomus *s.* L:kset on osoitettava joukko-osaston komentajalle. -etu *s.* Valtion viran- ja toimenhaltijain l:edut. -hetki *s.* Oppituntien väliset l:et. Kaikki l:ensä hän käytti opiskeluun.

lomahtaa *a²⁰ desk.v.* romahtaa; leimahtaa. | Seiväs l:i poikki. [Seinä] l:i viimein liekkiin KIVI.

lomailija *tek.* (< seur.) lomanviettäjä, lomailainen. | L:in suosima täysihoitola.

lomaila *a²⁰ v.* -u² teonn. viettää lomaa, olla lomalla. | L. maaseudun rauhassa. Ei ole aikaa l:uun.

lomake *a²⁰ s. l.* paperiliuska, johon on painettu (t. kirjoitettu) lyhyet viitteet, mihin kohtaan mihin tarvittava merkintä on tehtävä, ja vastaaville paikoille varattu tyhjää tilaa näitä merkintöjä varten; *syn.* blanketti. | Täyttää l. Tavallisella l:keella laadittu lasku. Tilakkaa teos oheisella l:keella! — Yhd. hakemus-, ilmoittautumis-, kuitti-, kysely-, lasku-, sähkö-, tilasto-, tilaus-, todistus-, vekseli-, veroilmoitusl. 2. par. kaava (3.a).

lomakevarasto *s.* -vihko *s.*

loma *kielto* *s.* Rötösten takia tuli koko komppanialle l. -kirja *s. sot.* kirja, johon lomat merkitään. | Komppanian l.

lomakkain *adv.* = lomittain.

loma *korvaus* *s.* pitämättä jääneen t. jätetyn

vuosi- tms. loman korvaus rahana. **-koti** s. (tav. jnk yhteisön ylläpitämä) lomanviettäjää varten tarkoitettu lepo- ja virkistyspaikka. | Perheenäitien l. **-kurssit** s. *mon.* loman aikana järjestetyt oppi- tms. kurssit. | Yliopistolliset l. **-kuukausi** s. Heinäkuuta pidetään yleensä parhaana l:tenä. **-kylä** s. (tav. jnk yhteisön ylläpitämä) useita asumuksia käsittävä lomanviettopaikka. | Virkamiesliiton l.

lomalaisten s. lomanviettäjät. | L:illa on ollut riittämiin kauniita hellepäiviä.

lomalaudoitus s. *rak.* seinä- t. kattolaudoitus, jossa laudat ovat päällekkäin kahdessa kerroksessa siten, että alemman kerroksen lautojen välin on jätetty lomat ja nämä peitetty päällimmäisen kerroksen laudoilla. **-laut** s. *rak.* lomalaudoituksessa päällimmäisen kerroksen lauta. **-lippu** s. = lomatodistus. | Vaadittaessa tulee sotilashenkilön l:ulla viranomaiselle todistaa henkilöllisyytensä.

lomallelähtijä s. Väepeli suorittaa l:lähtijäin vaatteiden ja varusteiden tarkastuksen. **-lähtö** s.

lomalukeneminen s. Oppilaille määrättiin kirjallisuutta l:lukemiseksi. **-maja** s. Pieni y:hden huoneen l. **-matka** s. Tehdä lyhyt l. ulkomaille.

lomanvietto s. Kuvia presidenttiparin l:vietosta Kultarannassa. **-viettopaikka** s. Kylpylä on hienoston suosima l. **-viettämä** s. Luonnonihana ympäristö houkuttelee hotelliin tuhansittain l:itä.

loma-oikeus s. Kaikilla liikkeen työntekijöillä on samat l:oikeudet. **-osoite** s. lomanaikainen osoite. **-paikka** s. 1. tyhjä tila, väli, aukko, loma. | Kirjoitettaessa on jätettävä l:at myöhempiä lisäyksiä varten. 2. lomanviettopaikka, -seutu. | Lomatodistuksesta on ilmentävä loma-aika ja l. **-päivä** s. Nopeasti kuluivat ihanat l:t. **-retkeily** s. **-siirtola** s. = kesäsiirtola. **-sijain** s. **-sävel** s. *mus.* hajasäveliä, jotka asteittain (koko- t. puolisävelaskelin) samaan suuntaan kulkien yhdistävät kaksi soituun kuuluvaa eritasoisista säveltä. **-todistus** s., vars. sot. lomalle pääsevälle annettu todistus lomaajasta ja -paikasta.

lomatusten *adv.* = lomittain.

lomatyö s. Näpperellä sieviä puuesineitä l:töittämään.

loma-utaa *v.*, vars. *sot.* **-us** *teonn.* päästää lomalle. | Vanhemmasta ikäluokasta puolet l:etaan.

lomaviikko s. Runnilla viettämäni l. on unohtumaton.

lombardi *s.* 1. *hist.* Keskiajalla sanottiin lombardeiksi Pohjois-Italiasta muihin Euroopan maihin siirtyneitä, rahanvaihtajina ja pankkiireina toimivia liikemiehiä. 2. *liik. harv.* panttilainauslaitos, panttipankki. **-laina** s. *liik.* helppotilaksi rahaksi muutettava käteistä panttia, esim. jaloja metalleja t. arvopapereita vastaan myönnetty laina.

lomikkain *adv.* = lomittain. | Rattaiden hampaat sopivat tarkalleen l. Hirret ovat nurkissa l.

lomi *sta* *onom.v.* **-na** *teonn.* loksua, romista. | L:sevat rattaat.

lomistu *a* *v. tekn.* Hammaspyörät l:vat [= hammasuivat] toisiinsa.

lomitse *postp.* (gen:n t. poss.-suff:n ohella) välitse, välistä. | Soutaa saarten ja luotojen l. Pilvien l. paistaa kuu. Murahti hampaiden l. Katsoa asiaa sormien l., tav:mmiin: läpi sormien.

lomitta *a* *v.*, tav. vain partis. lomittava. | L:va [= vakinaisten hoitajien loman aikana tointa hoitava] sairaanhoitaja.

lomittain *adv.* toinen toisensa välissä t. väliin, lomikkain, lomakkain, lomitusten, lomatusten, lomituksin; joskus: limittain. | Asettaa, mennä l. Eri rivit ovat l. toistensa välissä. Seuraavat kerrokset ommellaan niin, että pistot tulevat l. edellisen kerroksen pistojen suhteen. Päreet naulataan niin, että sivut tulevat l. Hevoset pannaan l. poikkipäin vaunuun, päät ulospäin. — Työt on osattava toimittaa sopivasti l.

lomittain *nen* *a.* lomittain oleva. | L:set rivit. **lomittaja** *io tek.* vakinaisen toimenhaltijan loman aikana tointa hoitava henkilö.

lomituksin *adv.* = lomittain.

lomitusten *adv.* = lomittain. | Panna sormet l. **lommistaa** *v.* tehdä kuopalliseksi, lommo(l)i-seksi. | L:ettu metallilevy.

lommistu *a* *pass.v.* (< ed.) lommoutua. | Auton likasuojat l:ivat.

lommo *s.* levyssä tms. oleva painuma, kuoppa. | Kattilan kyljessä on isoja l:ia. — **lommo** *lla*, **-lle**, **-illa**, **-ille** (us. *adv:n* tapaan, joskus poss.-suff:llisena) kuopalla, kuopilla. | Olla l:lla. Painaa, painua l:lle. Pahoille l:ille rutistunut pelti. Imi piippua posket l:llaan.

lommo *lla* *20 frekv.v.* painua kuopalle t. kuopille, olla kuopalla t. kuopilla, kupristella. | Hyvin kiinnitettyä pahvi ei l:e. Pelti oli l:lutta.

lommeinen *nen* *poss.a.* L. peltipyppy.

lommollinen *nen* *poss.a.* = ed.

lommoutu *a* *v.* mennä lommo(i)lle. | Kannu oli pahasti l:nut.

lompakko *20 v.* tav. nahkainen, kirjan tavoin kokoon taitettava, sisältä monilokeroinen kukkaro, jossa pidetään vars. setelirahaa; us. *kuu.* raha-, käyttövaroista. | Paksu, laiha l. L. pulloittaa povitaskussa. Ottaa l. povestaan. Elää papan l:on turvin. Osta jos l:kosi kestää! Selainen matka vaatii pullean l:on. Miehen arvo ei riipu l:on lihavuudesta. — *Yhd.* nahkal; rahal.

lompalo *20 s. murt. (rinn. lompalo)* Pohjois-Suomessa: joen laajentuma, pieni järvi, jonka läpi joki juoksee t. jonka kapea salmi yhdistää suurempaan järveen. | [Tukit menivät] jokea pitkin toisiin järviin ja joen l:ihiin KATAJA.

lompsa *11 s. ark.* lompakko. | L:ssani ei ollut penin pyörylää.

longahdella *20 v. frekv.v.* < seur. | -- leukansa l:teli vihan kiukusta kivi. Joen jää l:teli pakasessa. Tuulimyllyt jyräsivät ja l:telivat WILKUNA.

longahtaa *20 mom.v.* äkkiä aueta t. vääntyä longalleen. | Suu l:i auki. Lauta l:aa irti. -- rusahti venhe ja varpelaidat l:ivat AHO.

longall^{aan}, -een *adv.* (*rinn.* longolla) asen-
nostaan vinoon, kallelleen, raolleen, auki tms.
vääntyneenä. | Toinen ovenpuolisko jäi l:een
pihtiäpieltä vasten. Kaatunut petäjä rojotti l.
maassa, -- haudalla on nyt vain sammaltunut
kivi lystikkäästi l. *SILL.* Töllötti leuat l.

longer^{rella} ^{25*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Jo-
ki, käärme l:telee.

longer^{taa} ⁴ *v.* -rus⁶⁴ *teonn.* kiemurtaa, luiker-
taa. | Puun juuret l:sivat pitkälti näkyvissä.

longistaa ² *v.* kangeta, vääntää, kiskoa, nostaa
[tms.] raolleen, auki, irti, longalleen, longot-
taa. | L. rakoa suuremmaksi. [Hän] koettaa
koivuissa kangella l. sitä [ratakiskoa] ylös
maasta AHO.

longistu^a *pass.v.* < ed. | Kansi rusahtaa, l:u
ja aukeaa AHO.

longitudi^a *s. maant. täht.* pituus(aste).

longitudinaalinen⁶³ *a.*, vars. *fys. anat.* pitkittäi-
nen. | L. akseli, aaltoliike.

longobardi⁴ *s.* = langobardi.

longoll^{aan}, -een *adv.* = longallaan. | Kansi on
l. Ovi jäi l:ensa. Siinä oli iso kivi kallion no-
kalla somasti l. TOPPILA.

longotella ^{25*} *frekv.v.* < seur. | L. leukojaan.

longot^{taa} ^{25*} *v.* -us⁶⁴ *teonn.* l. longistaa. | L. kivi
maasta, L. turvetta kuokalla, L. ovea, laatikon
kantta, L. suutaan, leukojaan. Kyllä hammas
haavan saapi, / lihan luusta l:taapi KR. 2. olla
longallaan. | Ovi l:ti raollaan, -- kuin kamoit-
tavat peikot täällä kalliot ja vuoret päälläm-
me l:taa KIVI.

longööri⁶ *s.* pitkäveiteisyydellään ikävyyttävä
kirjan, näytelmän, musiikkikappaleen tms. osa.

lonka^{11*} *s.* (vars. *runok.*; yl. vain jälkiosana
yhd:ssä pilvenlonka) paksu pilvenmöhkäle,
vars. tumma ukkospilvi. | Jo yleni alppien ylle
mustanpuhuvia l:ia LEHT. Iätä iästä pilvi, /
nosta l. luotehesta KAL. — Yhd. pilvenl.

lonkallaan *adv.* *murt.* = longallaan. | -- sääret
l. meni ja tervehti vierasta JOTUNI.

lonkan^{seutu} *s.* Mennä viipotti l:seutua ketku-
tellen, -vetäjä *s. ark.* makailija, velto laiskot-
telija. | Upseerikoulussa Masa oli tunnettu tyy-
pillisenä l:nä.

lonkare^{7*} *s. harv.* = lonka. | Savu leijaili pak-
suna l:ena katossa. — Yhd. pilvenl.

lonkata ^{25*} *v.* kulkea onken, nilkuttaa, len-
kata. | Mennä l:kasi kepin avulla.

lonkero² *s.* useiden alkukantaisten eläinten tun-
to-, pyydystys- tms. elimenä toimiva pitkä
ja hoikka, herkästi liikkuva ruumiin lisäke;
kasvin pitkä, rento verso, rönso, juuri, oksa
tms.; us. muustakin niiden kaltaisesta. | Mus-
tekan, käärmetähden, sulkakorallin l:t. Mel-
onin, perunan, villiviinin l:t. Uusia mansi-
kantaimia saa l:ista eli rönsoista. Helma ta-
kertui oksan l:on. — *Kuv.* Usva levitti l:itaan
pitkin maata. Kavaluuden iljettävät l:t. Seura
paljastui maanpetoksellisen toiminnan l:ksi.
Puolueen l:t ulottuvat kaukaisiin maakyliin
asti. — Yhd. pyynti-, tuntol.

lonkeroinen⁶³ *poss.a.* Kummalliset, l:set juuret.
— Yhd. lyhyt-, pitkäl.; viisi-, kymmen-, mo-
nil.

lonkero^{jalkainen} *a. el.* — *S:sesti.* L:jalkaiset

'Brachiopoda, eläinluokka, johon kuuluu simpu-
kan näköisiä, alustansa kiinnittyviä merieläi-
miä, joilla suun kahden puolen on spiraaliki-
erteiset värekarvalliset lonkerot'. -**kurkku** *s. pu-
hek.* eräiden pitkien, sileäpintaisten kurkkula-
jikkeiden nimitys. -**mainen**⁶³ *kalt.a.* L:set kur-
kut.

lonkeroton^{7*} *kär.a.* L. mansikkalaji.

lonk^{ka} ^{11*} *s.* l. kummankin lonkkaluun seutu
ihmisellä; myös = lanne; vrt. kuve. | Vasen l.
Kolautti l:kansa pöydän kulmaan, L:kia pa-
kottaa, L:alla killui suuri puukko. Hyllyvät
l:at. Hameenhelmat l:ille nostettuina. — *Urh.*
Heittää, vetää l:alta 'suorittaa painissa lonk-
kaheitto'. — *Ark.* Vetää l:kaa 'olla makuulla,
maata'. 2. vastaavasta eläinten ruumiinosasta;
el. myös: hyönteisen raajain ylin nivelosa. |
Lehmän l. — Kovakuoriaisten l. on lyhyt, usein
pallomainen.

lonkkaa ^{25*} *v.* lonkkua.

lonkka^{halvas} *s. eläinlääk.* = lannehalvas.
-**heitto** *s. urh.* painissa lonkan varassa suori-
tettu heitto; vrt. lanneheitto. -**hermo** *s. anat.*
Alaraajojen ja koko ruumiin suurin hermo on
reiden takasivulla oleva lonkka- eli iskiasher-
mo. -**hermosär**^{ky} *s. lääk.* iskias. | Hieronnasta
on usein apua l:yssä. -**kyhmy** *s. anat.* suoli-
luun silven yläreunan uloin kyhmy, sarvena.
-**laskimo** *s. anat.* Sisempi, ulompi, yhteinen l.
-**liha**^s *s.* Lonkkaohalvauksessa hevosen l:kset
turpoavat. -**luu** *s. anat.* lantiossa kummallakin
puolella oleva suuri, yläosastaan lantion sivu-
seinämän muodostavaksi luulevyksi laajeneva
luu. | Kumpikin l. on muodostunut kolmesta
yhteen kasvaneesta luusta: suoli-, häpy- ja is-
tuinluusta. -**maljakko** *s. anat.* lonkkanivelen
nivelpuoli lantiossa; joskus myös lantiova-
ruksesta. -**nivel** *s. anat.*; *syn.* reisinivel, | L:es-
sä niveltää reisiluun pyöreä yläpää lonkka-
luussa olevaa lonkkaohalvauksia vastaan. -**puoli**
a. eläimestä, jolla on lonkkaolman ulomman kyh-
myn murtumisen aiheuttama lonkkavika; *syn.*
vinolonkka. | L. hevonen, lehmä. -**sär**^{ky} *s.*
L:yn tavallisin syy on lonkkaohalvon tulehtu-
minen. -**valtimo** *s. anat.* Sisempi, ulompi, yh-
teinen l. -**vika** *s.*

lonkku^a ^{11*} *onom.v.* l. lonksua, lonksahdella,
lonkkaa. | Porstuan siltapalkit l:ivat askeleit-
teni alla AHO. 2. ronkkua, koikkua. | Korppi l:i
kolkosti.

lonksa^a ² *v.* = lonksua. | [Kätkyt] l:a ja jyrisee
kuin puimakone KIANRO. -- kannat vain vi-
lahtelivat l:vista lipposista JOTUNI.

lonksah^{della} ^{25*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.

lonksaht^{aa} ^{25*} *mom.v.* < lonksaa. | Leukaluut
l:avat. Ovi l:i auki.

lonksauttaa ^{25*} *kaus.v.* < ed. | L. ovi lukkoon.

lonksu^a ^{11*} *onom.v.* vars. paikaltaan irtautuvasta
ja taas paikalleen menevästä esineestä, väl-
jästi kiinnitetystä rattaasta, koneenosasta tms.
ja sen synnyttämästä äänestä: holkkua, höls-
kyä, lonkkua, loksua, lonksaa. | Suuret saap-
paat l:ivat jalassa. Vankkurit lähenivät l:en.

lonksut^{taa} ^{25*} *kaus.v.* -us⁶⁴ *teonn.* < ed. | Ajaa
l. Tuulessa l:tava ikkunaluukku.

lonkut^{ella} ^{25*} *frekv.v.* < seur. (l.) [Mullikka]

l:teli veräjäpuita AHO. [Tuuli] kuulosti ulko-
huoneitten ovia l:televan TOPPILA. — Korppi
l:telee rumalla äänellään. (2.) Hevonen juosta
l:teli kotiin päin.

lonkut/taa²⁸ *kaus.v.* -us⁶¹ *teonn.* < lonkkua.

1. a. loukuttaa, lonksuttaa, rynkyttää, kolkut-
taa. | Tuuli l:taa ikkunaluukkua. Tavarajuna
mennä l:taa. b. äänellä lonkkuen, koikkuen,
louskuttaa. | L. kuin korppi. Kuului rakkien
l:usta. 2. lönyttää, nilkuttaa. | Lähti sanat-
tomana l:tamaan tiehensä.

lonno¹ *s. murt.* viistoon asetettu aluspuu, jota
myöten esim. hirsä vierite:ään saavokse.le,
tela, kalju; nostokanki, vipu. | -- kiiritteli vät
l:ja myöden hirsä ylös rakennolle KIVI.

lontia^{17*} *deskr.v.* astella kömpelösti, hitaasti,
laiskasti, löntystää. | Mennä, tulla l. [Ruuna]
l:i kuin märkä tai KARHUM.

lont/to¹⁸ *murt.* 1. s. kuoppa, lommo; lantto. |
-- poskille ilmestyi turmiota tuottavan näköi-
nen l. ALKIO. — *lontolla*, *lontossa* (adv.) kuo-
palla. | Imeä piippua posket l:olla, l:ossa.
2. a. kuopallinen, kovera. | Himokkaasti liikah-
telivat l:ot posket HAANPÄÄ.

loogikko²⁸ *s.*, vars. *fil.* logiikan tutkija.

loogillinen⁶¹ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶¹ *omin.* 1. jär-
jen vaatimusten mukainen, järjen t. ajatuksen
kannalta oikea, johdonmukainen, selkeä, asial-
linen, looginen. | L. ajattelu, päättelminen.
L. johdonmukaisuus. L. todistus, seuraus, lop-
putulos. L:sesti perusteltu väite. Lauseen l.
[= ajatuksen mukainen, ajatuksen kannalta
oikea] painotus. Ratkaisun ehdoton l:saus.
2. tav:emmin seur. 1.

looginen⁶¹ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶¹ *omin.* 1. lo-
giikan muodoin kuvattavissa oleva, logiikkaan
kuuluvaa t. pohjautuva. | Aristoteleen l:set teok-
set. L. empirismi. L. kalkkyyli. L. virhe. 2.
= loogillinen l. | L. ajattelu, L. seuraus.

loori¹ *s.* → lordi.

loorinki¹⁸ *s. mer.* = lanne 2.

loosi¹ *s.* aito. | Johtajalla on teatterissa oma
l:nsa. — *Yhd.* oopperal. 2. vapaamuurarien ja
eräiden muidenkin vastaavaan tapaan järjes-
tyneiden veljestöjen osasto; joskus myös täl-
laisen osaston kokoushuone(isto). — *Yhd.* suurl.

loota^{11(*)} *s. murt.* puhek. laatikko.

lootus⁶¹ *s.* eräiden etelämaisten kasvien, vars.
parin Niilissä kasvavan erittäin komeakukkai-
sen lummelajin (Nymphaea lotus ja Nymphaea
coerulea) nimi. | Hohtavan puhtaana kuin val-
koinen l. -kukka s. lootuksen kukka; lootus.

lopaht/aa²⁸ *mom.v. ark.* < loppua. | Kahvi l:i
kesken. Siihen se juttu l:i. Voimani l:ivat tyy-
ten. — *Puhek.* Loppusuoran alkaessa kilpa-
veikko l:i [= väsyi, "katkesi", "sammui"] ko-
konaan.

lop/ata^{15*} *deskr.v.* lopsauttaa. | Isäntä ja emäntä
l:pasivat heti katensä ristiin pärvär. -- löi
l:pasilla [aapisella] Aukustia otsaan PAKK.

lopen *adv.* 1. eräiden vars. huonompaan suun-
taan käyvää ruumiin t. sielun tilan muutosta
ilmaisevien v:ien (vars. niiden akt. 2. partis:n)
ohella: perin pohjin, aivan kokonaan, peräti,
perin, tyystin. | Nääntyä, näännyttää, väsyä,
väsyttää l. L. uupunut, väsynyt. L. nälkiin-

tynyt, tuskastunut. — Unohtaa, unohtua l.
Tervanpolto oli l. hävittänyt metsät. 2. vars.
kielteistä ominaisuutta ilmaisevien a:ien ja
adv:ien ohella: perin, hyvin, sangen. | L. kur-
ja, köyhä, nälkäinen, vanha. L. ahnas. L.
kuiva, pieni. L. vähän. Älkää l. kauan vii-
pykö. — Olen l. lopussa 'lopen väsynyt'.

lopet/e^{28*} *s.* pikakirjoituksessa: sanan loppu-
äännyryhmä, joka ei ole identtinen varsinaisen
pääteen eikä johtimen kanssa. | L:teessa -lli-
suus voidaan i jättää merkitsemättä.

lopet/ella^{28*} *frekv.v.* < seur. 1. olla jnk teon,
toiminnan, suorituksen loppuvaiheessa, olla
suorittamassa loppuun, saattamassa päätökseen
jtk. | L. lypsä, rakennustöitä, rukiinleik-
kuuta, syöntiään. L. kirjettä, lukujaan. L.
kolmatta kuppia, lautasta. 2. L:telin [=
tapoin] pistoolilla onnettomuudessa pahimmin
loukkaantuneita eläinparkoja.

lopet/taa²⁸ *v. us.* = päättää, keskeyttää, lakkaut-
taa. 1. suorittaa jnk työn t. toiminnan viimei-
nen vaihe, tehdä jk valmiiksi, saattaa t. suo-
rittaa jk loppuun, päätökseen. | Komitea l:ta-
nee työnsä ensi viikolla. Lähtee ohrankylvöä
l:tamaan. Äiti istui ompelustaan l:tamassa.
Eilen l:ettu palttina oli vielä paikoillaan puis-
sa. Olin juuri l:tanut aamiaiseni. -- istui
pöytänsä ääressä ja l:ti parranajoaan LINN.
Kouluopinnot l:ettuaan hän tuli yliopistoon.
— L. kirje, puhe, kertomus. L:ti kirjoituk-
sensa kehottamalla yksimielisyyteen. L. [=]
kirjoittaa t. lukea loppuun] kirja. L:an esi-
tykseni tähän. Tilaisuus l:ettiin virteen, vir-
rellä. "Ehkäpä vielä paranetkin", l:ti [= sa-
noi loppuiksi] äiti. — L. päivä rukouksella. Vuosi
l:ettiin toiveikkain mielin. L:ti uransa maa-
herrana. Aloitti juoksupuolasta ja l:ti tehtai-
lijana 'tuli lopulta tehtailijaksi t. kuoli teh-
tailijana'. 2. a. tehdä loppu jstak työstä, toimin-
nasta, jnk jatkuvuudesta, jättää jnk suori-
taminen, ylläpitäminen tms., luopua jstak, kes-
keyttää, lakkauttaa. | L. työ kesken. Työt l:e-
taan kello 16. L. lauluna, loruna, sanatulvan-
sa. L:ti puheensa kesken lauseen. Tuollaiset
puheet on l:ettava lyhyeen. Poliisi l:ti hulinat
alkuunsa. — L. toimintansa. Kannattamat-
tomana lehmänpito l:ettiin. L. liikkeensä. L.
säästötili pankissa. L. kirjeenvaihto, luoton-
anto. L. suhteensa entisiin tovereihin. L. huo-
not elämäntavat. — Eduskunta on toistaiseksi
l:tanut istuntonsa. Vanha järjestelmä aio-
taan l. ja siirtyä uuteen. Kruununvoudin vi-
rat l:ettiin v. 1945. — Kuolema l:tj vihdoin
potilaan kärsimykset. Keuhkotauti l:ti nuoren
elämän. Niin päivänsä l:ti [= kuoli] rovea
mies KIVI. b. joskus: käyttää loppuun. | L:et-
tiin avattu viinipullo. Korppikotkat l:tivat sen
mitä sakaaleilta oli jäänyt. 3. ed:een liittyen:
surmata, tappaa. | Eläin oli l:ettava. Syöpä l:ti
hänet. L. itsensä 'tehdiä itsemurha'. 4. olla jnk
loppuna, päätteenä, viimeisenä jssak, päättää. |
Torni, jonka l:taa ristiin päättyvä huippu. Ta-
vua l:tava konsonantti. Ohjelman l:ti ku-
vaelma.

lopettaja¹⁸ *tek.*

lopettajais/et⁶¹ *s. mon.* lopettamistilaisuus, -juh-

lallisuudet, -menot;)(alkajaiset. | Koulun, lukukauden, kurssien, kokouksen l. Elonleikkuun l. Lukuset päätettiin erikoisilla lilla. — *lopettajaisiksi* lopuksi. | Alkajaisiksi ja l:iksi oli yhteislaulua. L:iksi nuoret ja vanhatkin pyörähtelivät.

lopettajaisillanvietto s. -juhla s. Kurssien, kevätkauden l. -jumalanpalvelus s. Valtiopäiväin l. -puhe s. Juhlien l:en piti rovasti. -päivä s. Palkinnot jaetaan vasta l:nä. -päivälliset s. mon. L. olivat teatteriravintolassa. -sanat s. mon. Kokouksen l. lausui puheenjohtaja. -tilaisuus s.

lopettamismerkki ki s. Erotuomari puhalsi l:in.

lopetus^{si} s. 1. lopettaminen. | Hänellä oli edessään koulun l. 2. osa, muodoste tms., jolla jk lopetetaan t. johon jk loppuu, pääte, päätös. | Ripsureunaa käytetään usein l:ksena hienoissa kankaissa. Uusinnassa kellotapulii sai nykyisen suipon l:ksensa 'huippunsa'.

lopetut ^{taa} ²⁶ *fakt.v.* < lopettaa. | L:in työt kello kahdelta.

lopi ^{sta} ²¹ *onom.v.* -na¹⁴ *teonn.* lopottaa, löpistä, löpöttää; lotista. | Alä liikoja l:se. Akkain l:naa koko juttu. Rannalta kuului l:naa, kuin pari poikaa olisi juossut kengät vettä hulveillaan KARHUM.

lopotella²⁶ *frekv.v.* < seur. | Puhua l.

lopot ^{taa} ²⁶ *v.* -us²¹ *teonn.* jatkuvasta, yksitoikkoisesta puheesta. | Puhua l. Lukea l:ti läksynsä ulkoa. 2. *deskr. murt.* leveän esineen sijainnista. | -- irtain lakkari riippua l:ti oikean ronkan päällä pÄIVÄR. Suuri kuparisolki l:ti kaulassa MFRIL.

luppakorva s. ja a. = luppakorva. -inen a. = luppakorvainen. | L. koira.

1. **loppi**¹⁶ s. *ark. kans.* = kloppi. | Pojan l. (myös). — *Yhd.* poikal.

2. **loppi**¹⁶ s. *ark. kans.* savukkeen irtoimuke, holkki. | L:issa kärysi pölkkytupakka.

3. **loppi**¹⁶ s. *murt.* soppi, loukko, aurkka, perukka.

loppiainen²³ s. 1. jouluaajan viimeinen juhlapäivä, tammikuun 6:s, jota länsimaaisessa kirkossa vietetään Kristuksen itämaan tietäjille eli kolmelle kuninkaalle ilmestymisen muistoksi, epifania (juhla). | Joulua loppuu l:sna, Knuutin päivänä kumminkin sp. 2. *mon. kans.* lopettajaiset. | Viljanpuinnin l:set, Viettä viikon l:siä saareissa. -- muutamia isäntiä jäi vielä -- kinkerin l:siä maistelemaan KAUPPISH. — *loppi* ^{aisiksi} lopuksi. | L:iksi vielä kerran varoitin sinne menemästä.

loppi ^{ais} ^{aatto} s. -aika s. kirkkovuoden juhla-aika, johon kuuluu loppiainen ja viisi sen jälkeistä sunnuntaita. -juhla s. L:a protestantinen kirkko viettää myös lähetysjuhla. -pyhä s. -päivä s. -virsi s.

loppitupakka s. *kans.* holkkitupakka. | L:a imeskelevä ajomies.

loppo ^{nen} ²³ s. *murt.* huonoista t. liian suurista kengistä. | Nuokin Rallen l:iset pitäisi saada paikatukksi PAKK.

loppu¹⁶; lopuksi, lopulta ks. erikseen.

A. s. tav.)(alku. Merk.-ryhmät eivät aina selvästi eroa toisistaan.

I. se mihin jk loppuu. 1. a. paikallisesta jatkuvuudesta t. järjestyksestä: loppumiskohta, (loppu)pää, -raja, päätekohta. | Tien, tangon l. Köyden l:puun tehdään solmu. Tekstin, rivin l. Ympyrällä ei ole alkua eikä l:puu. Kirjeen l:ussa on aina allekirjoitus. Virkkeen l:puun pannaan piste. Lukea kirja l:puun. Kirjoitus on valhetta alusta l:puun. Poikaa hutkittiin selän l:puun 'takamuksiin'. — *Harv.* Saat mennä vaikka maailman l:puun. -- nuo kolme tilaa kylän l:ussa ivalo. b. ajallisesta jatkuvuudesta t. järjestyksestä: loppumisaika, -hetki. | Ennen kuukauden l:puu. Vuoden l:puun mennessä. Kesä on ehtinyt l:puunsa. Yö lähenee l:puuan. Juhlan l:ussa sattui ikävä välikohtaus. Elämän, leikin, riidan l. Sodan, taistelun l. Männän iskun l. Palvelin tunnollisesti uransa l:puun. Pysyä uskollisena l:puun saakka. -- ilon l:uksi muori kompastui ALKIO. Selvisin tilanteesta aivan viime l:ussa 'viime tingassa'. c. ed:iin liittyen. | Kertomuksen, sadun l. Laulaa laulu l:puun. Kuuntelin saarnan l:puun asti. Tarinasta ei ollut tulla l:puu ollenkaan. Elokuvasssa oli onnellinen l. Juttu sai nolon l:un 'loppui nolosti'. Idyllistä tuli lyhyt l. 'idylli loppui lyhyeen'. Se oli sen l:un l. Työ on saatettava l:puun. Vei yrityksen hyvään l:puun. Matkan l. 2. erikoistuneesti jnk olemassaolon, elämän tms. päättymisestä: häviö, tuho, perikato. | L. on edessä. Tämä on l:un alkua. Maailman l. Se oli mahtavan Novgorodin l. — Vars. kuolemasta. | Juopon kurja l. Luulin jo l:puu tulevan. Odottaa tyynesti l:puuan. Saada tuskaton l. Herra, opeta minua ajattelemaan l:puani, ja mikä minun päivieni mitta on vt. Jumalass' on juoksun määrä, / Luojassa l:un asetus KAL. — Etup. *heng.* maailmanlopusta, viimeisestä tuomiosta. | L:un aika, ajat. — *Yhd.* maailmanl.

II. loppumiskohtaa t. päättymishetkeä edeltävä, viimeinen osa t. jakso jtk. 1. yks. paikallissijat, ulkoiset joskus mon:ssakin, us. postp:n, prep:n t. adv:n luonteisesti (myös komparoiuina) käytettyjä. a. paikallisesti: loppuosa, -pää. | Tien l. muuttui epätasaiseksi. Hakemisto on kirjan l:ussa. A. veti l:un [= loppumatkan] rajusti kirien. — Ratkaisu tapahtuu romaanin l:ulla. L:ummalla kirjan tyyli senkene. b. ajallisesti: loppuaika, -puoli, -vaihe. | Vietti l:un elämänsä maanpaossa. Vanhan ajan l. Nopeus on alussa kiihtyvä, l:ussa hidastuva. — Kuukauden, vuoden, ensimmäisen kymmenensä l:ulla. L:ulla ikäänsä, matkaa, vuotta 1940. Keskiajan, viime vuoden l:ulle (asti, saakka). 1700-luvun l:ulla. Vuoden l:uille ehdittäessä. — L:ummalla kesää. Työ jätettiin l:ummalle vuotta. Säästä voimia l:ummalle! c. *erik.* — *Kiel.* sanan taivuttamattomalle t. taivutetulle muodolle tunnusmerkillinen loppuosa; vrt. pääte, johdin. | Tämän adverbityyppi l:puuna on --. — *Mus.* lopuke, kadenssi. | Autenttinen, plagaalinen l. Täydellinen, epätäydellinen l. — *Yhd.* sanan-, vartaloni.; koko-, perus-, puoli-, sivu-, täysil. 2. a. us. *mon.* jstak jäljellä oleva osa, muu osa,

jäännös, jäte, tähde. | Leivän l. on kaapissa. Särvittiin joulusahdin l:pu(j)a. Mene-
tin l:unkin rahoistani. Tuhat markkaa käteisellä ja l:(ut) kuukauden kuluttua. Viljeltyä maata oli 26 ha ja l:(ut) hyvää metsää. 10 % tinaa ja l. kuparia. Rohkeuteni l:pukin oli ties-
sään. Pysy poissa l:ut ikääsi! Meidän tarvitsi vain tilata, ja liike huolehti l:usta 'muusta'. — En huoli toisten l:uista. Haaskoja ne toiset [naiset], muiden l:puja ALLI VALLI. — puolilaho halkopinon l. sill. b. käyttökelvottomaksi, piloille, loppuun kuluneesta esineestä: kulu, rani, räjä. — -- elleivät kivet sitä [venettä] matkan juoksuissa l:uksi kolhisi E.ILMARI. — Vars. yhd. kirves-, reki-, säk-
kil.; ikäl.

III. eril. ed:iin liittyviä, us. adv:n luonteisia käyttötapoja. — alku ja loppu ks. alku 4. — ei alkua eikä loppua ks. alku 4. — olla loppu → lopussa. — tehdä loppu jstak lopettaa; tuhota, saattaa perikatoon; tappaa, surmata; tehdä käyttökelvottomaksi. | Tehdä l. vallat-
tomuudesta, rikollisesta toiminnasta. Siitä luu-
lostaa teen pikaisen l:un. Tauti teki hänestä, hänen elämästään l:un. Yhdellä laukauksella
tein karhusta l:un. Tällainen vauhti tekee minusta l:un 'uuvuttaa perin pohjin'. Ainai-
nen kulutus teki vaatteista pian l:un. — tehdä loppua(an) olla loppumaisillaan; olla kuole-
maisillaan. | Leipä alkaa tehdä l:puu. Kynti-
tilä tekee l:puuan. Sairas tekee jo l:puu. — olla lopussa a) olla loppuun käytetty, kulu-
nut tms., olla loppunut. | Liha, suola on l:ussa. Kellosta on veto l:ussa. Kaikki mahdollisuu-
teni olivat l:ussa. Kärsvällisyyteni alkoi olla l:ussa. — Leikki, matka, näytelmä on l:ussa. Julkinen toiminta oli l:ussa. Välimme ovat l:ussa. Kaikki on l:ussa. -- asuttu maailma näyttää Kontojärven ympärillä olevan l:ussa
ano. b) erik.: olla lopen rasittunut tms. | Olen kokonaan l:ussa. Hermoni ovat aivan l:ussa. — loppuun a) valmiiksi, päätökseen, perille. | Saada, saattaa, suorittaa työ l:puun. Käsitellä, ajaa asia l:puun. Suunnitelma on saatettu l:puun. — Syreenit olivat jo kukki-
neet l:puun 'päättäneet kukintansa'. b) ole-
mattomiin, tyhjiin, kokonaan. | Juoda, syödä jk l:puun. Myydä varasto l:puun. Tyhjentää, vuotaa l:puun. Kulua, kuluttaa, käyttää l:puun. L:puun palanut kynttilä, savuke. Raivosi vihansa l:puun. c) käyttökelvottomaksi. | L:puun käyte-
tyt saappaat. L:puun kulunut kirves. L:puun ajettu hevoskaakki. d) perin pohjin uuvuk-
siin, väsyksiin, kyllästyksiin tms. | Uupua, uuvuttaa, väsyä, nääntyä, kiduttaa, masentaa l:puun. Surra itsensä l:puun. — loppu(i)lla(an), -u(i)lle(en) a) loppupuolella, loppumaisillaan, melkein lopussa, melkein kokonaan. | Kesä alkoi olla l:u(i)llaan. Vuosi, yö, puheiden sarja on l:u(i)llaan. Työ on jo l:uillaan. Kynttilät olivat palaneet l:uileen. L:uileen kuluneet koneenosat. -- heinät olivat l:ulla nekin KATAJA. b) Rasittaa, väsyä l:u(i)lleen 'perin pohjin'. Sairas on jo l:uillaan 'kuolemaisillaan; viimeisillään'. -- työ oli uuvuttanut sen [tam-
man] l:uileen WALTARI. — lopulle(en), lopuil-

leen a) lopullisesti, tarkoin. | Asiaa ei ole vielä l:uileen tutkittu. b) määrästä: lähes, melkein. | Osanottajia oli l:uile t. l:uileen kaksisataa. Olihan hän palvellut maakuntaa l:ulle pari-
kymmentä vuotta JÄRVENT. — kaiken lopuksi, hyväksi lopuksi, siunatuksi lopuksi, lopun t. loppujen lopuksi t. lopulla, loru(je)n lopuk-
si a) aivan lopuksi, vihdoin viimein, lopulta. | Kaiken l:uksi tuli halla ja vei vii-
meisetkin. Siunatuksi l:uksi sentään onnis-
tuin. Luet ja luet ja hyväksi l:uksi et osaa mitään. Ennen kaikkea ja kaiken l:uksi: älä ota ensimmäistä ryyppyä! Huonosti kävi l:pujen l:uksi. Lähti kuin lähtikin l:pujen l:ulta. b) pohjimmaltaan, lopultakin, sittenkin. | On l:pujen l:uksi aivan yhdentekevää, onko --. Vilppi ei lorujen l:uksi kannata.

B. a. jäljellä oleva, jäljelle jäänyt; muu (osa); vrt. A.II.2.a. | L. maito piimitettiin. L:ut tavarat, puut, jauhot. Kopisteli kengis-
tään l:ut luet. Ajettiin l:puja heiniä latoon. L:uilla rahoilla ostan solmion. Jäi ulkomaille l:uksi iäkseen. Menetti l:unkin terveytensä. — Miehistä useat olivat haavoittuneet, l:ut oli-
vat nälissään ja uupuneita.

loppu- alkuiset yhd:t ilmaisevat mm.: 1. paikan, ajan t. järjestyksen suhteen lopussa, jälki-
päässä olevaa, loppuun kuuluvaa; esim. l:jakso, -osa, -puoli, -pää; l:huomautus, -kirjain, -kä-
sittely, -lause, -rukous, -tavu, -äänne. 2. perus-
osan ilmaiseman käsitteen loppuosaa t. perus-
osan ilmaisemasta käsitteestä jäljellä olevaa; esim. l:aika, -elämä, -matka, -talvi; l:omai-
suus, -raha, -varasto. 3. jnk toiminta-, tapah-
tuma-, kehitys- tms. sarjan viimeistä, ratkai-
sevaa vaihetta t. lopullista tulosta, työn vii-
meistelyvaihetta; esim. l:asento, -erä, -kamp-
pailu, -ottelu, -taistelu; l:lausunto, -päätelmä, -selvitys, -tilitys, -tuomio, -tuote; l:kiillotus, -kuivaus, -kypsennys.

loppua* v. 1. tulla käytetyksi loppuun, kulua, huveta, hävitä, ehtyä, haihtua [tms.] loppuun, olemattomiin, kokonaan. | Ruoka, suola, vesi l:puu. Rahat l:puivat kesken. Jkn into, kärsvällisyys, rohkeus l:puu. Ei työ tekemällä l:u. Mäen antama vauhti l:puu lyhyeen. Häneltä l:puu luonto 'petti rohkeus, sisu'. Kellosta loppui veto. 2. päättävä, lakata, tauota. a. paikasta. | Katu l:puu satamaan. Missä kaupunki l:puu ja maaseutu alkaa. Maailman luultiin l:puvan Gibraltarin salmeen. b. ajasta. | Päivä, vuosi, odotusaika l:puu. Lukukausi oli l:pumaisillaan. Lapsen elämä l:puu aamuyöstä, c. työstä, toiminnasta, kehityksestä yms. | Koulu, heinänteko l:puu. Sade, tuuli l:puu. Verenvuoto on saatava l:pumaan. Niin l:puivat aateliston etuoikeudet. Vallattomuus l:puu alkuunsa. Nauru l:puu lyhyeen, Sellainen ei l:u hyvään. Näytelmä l:puu kaksiiin häihin. Riita l:puu tappeluun. Konsonanttiin l:puva sana. Kerran ransistuu ja l:puu tämä maailman kivi. — loppumatta (adv:n tavoin) lakkaamatta, taukoamatta, yhtämittaa. | Väkeä tuli l:pumatta. Kertoi l:pumatta kokemiaan. Hän on hyvä, armias, / l:pumatta laupias vkv. 3. kuolla. | Yöllä hän jo l:puu sill. -- kun se vaimo tuohon vierelleni

-- halvaukseen l:puu JOTUNI. -- vaimot rukoi-
 livat polvillaan siinä l:puvan vierellä TOPPILA.
loppu/aika s. Hallituskauden, sodan, ulkomailla
 olon l. Hänen elämänsä l:ajat. L:aikoinaan
 äiti usein lauloi sitä virttä. L. käytetään uuden
 tehtävän valmistukseen. — Vars. *heng.* maail-
 manloun aika. | L:ajan ilmeiset, ihmisen
 poika on tuleva l:ajan maailmantuomariksi.
 — *Urh.* 5.000 metrillä oli toisenkin miehen l.
 erinomainen. — *akordi* s. *mus.* Sävellyksen l.
arvo s. Pääomain l:t korkoa korolle vuotui-
 sesti laskettaessa saadaan taulukosta. Luku
 kasvaa l:on l. Valonvoimakkuuden l:t. — *arvonta*
 s. Kaikki arvat ottavat osaa l:an. — *arvostelu* s.
 Virheisiin puututaan vasta l:ssa. L:na voidaan
 sanoa, että --. — *asema* s. Kappaleen alku- ja
 l:an korkeuserotus. Sakkipelin l. Loppu-k on
 eräissä murteissa säilynyt varsinkin l:ssa.
asento s. Voimisteluliikkeen l. Kampea kier-
 retään hitaasti l:on saakka. — *aspiraatio* s. *fon.*
 suomen kielessä tav. kadonneen loppu-k:n eri-
 laisissa lausefoneettisissa asemissa erilaisena
 esiintyvä jatkaja (esim. otap pois, pärekori);
syn. loppuhenkonen, jäännösluittymä, — *lopuke*.
aste s. Kehityksen, työn l:ella. Mykkeenläisen
 taiteen l:ta edustava maljakko. — *elämä* s. Hä-
 nen l:änsä ei tarkemmin tunnetta. — *erä* s. 1.
 Kauppasumman, velan l. 2. *urh.* kilpailun t.
 ottelun lopullinen, ratkaiseva erä, johon pääse-
 vät aikaisempien erien parhaat, loppukilpailu,
 — *ottelu*, finaali; vrt. alku-, koe-, välierä. — *hak-*
kaus s. *metsät.* hakkaus, jossa metsästä kaade-
 taan muut paitsi sen uudistamisen kannalta
 tarpeelliset puut, uudistushakkaus. — *hartaus* s.
 Kokouksen l. — *heitto* s. *kiel.* sanan loppuvo-
 kaalin kato eli heittyminen, apokopea; vrt.
 elisio. — *heittainen* *poss.* a. < ed. | L. inessiivi-
 muoto. — *heittomuoto* s. *kiel.* Lounaismurteissa
 on sellaisiakin l:ja kuin tul, ol, men, näk.
helähdys s. Näyttämöltä kuuluivat tanssijat-
 taren tamburiinin l:ket. — *Kuv.* Viimeinen
 säkeistö on kuin kirkas l., johon runo hil-
 jalleen sammuu. — *henkonen* s. *fon.* loppuaspi-
 raatio. — *hetki* s. Liikkeen alku- ja l. Hänen
 l:ensä olivat tuskattomat. — *hint* s. Käteistä
 maksetaan 20.000 mk, 1. viikon kuluttua. Vi-
 rallisesti määrätty l. — *huipennus* s. Runon,
 konserton l. — *huomautus* s. Kirjeeseen lii-
 tetty l. L:ksessaan kirjoittaja viittaa sota-ajan
 tutkimukselle tuottamiin vaikeuksiin. — *hyök-*
käys s. Vastustaja kokosi voimansa raivoisaan
 l:kseen. — *ikä* s. Viettää l:ikänsä maaseudulla.
 Jäi l:iäkseen rammaksi. Oleskeli l:iälläan pal-
 jon ulkomailla. L:älleen ehtinyt, hakkuuta
 odottava metsä. — *ilta* s. L:lan vietin vanhan
 ystäväni kotona.
-loppui(nen) ^a a. — *suus* ^{om.} *omin*. 1. *poss.* Heikko-
 jyrkkä-, loival.; konsonantti-, vokaalil.; k--
 nen-l. 2. jnk lopussa oleva. | Sanan-, tavunl.
loppu/isku s. 1. Nuijamiesten marssi saa voi-
 makkaan taistelulaulun sävyn säkeistöjen pon-
 nekkaisista l:iskuista "Pelätkää, pelätkää!",
 "Vaviskaa, vaviskaa!" 2. lopullinen, ratkaiseva
 isku. | Annon haavoittuneelle elinparalle l:-
 iskuun. Vihollinen valmistautui ratkaisevaan l:-
 iskuun. — *jakso* s. Kivikauden, kansainvaellus-

ten ajan, matkan l. Romaanin, runon l. Tie-
 toja on vain vuoden l:lta. — *juhla* s. lopettajais-
 juhla. | Palkintojen jako ja l. ovat huomenna.
-juoksu s. Oulujoen l. 'alajuoksu'. — *Kuv.* Hä-
 nen elämänsä l. oli rauhallinen. — *kadenssi* s.
mus. — *kamppailu* s. L. maailmanherruudesta.
 Vaalitaistelun l. Maaottelun l:na oli ruotsa-
 laisviesti. — -- tuo pieni hengittäjä alkoi pai-
 nua l:unsa [= kuolinkamppailuunsa] *SILL.*
-kaneetti s. *leik.* loppuuhomautus, peräkaneet-
 ti. | Arvostelun ilkeämielinen l. — *kappale* s.
 Tangon l. tehdään lujasta koivusta. Kirjoi-
 tuksen l:ssa on esitettyä asian ydin. — L:ea-
 naan orkesteri soitti Porilaisten marssin. — *kar-*
sinta s., vars. *urh.*, us. *mon.* ratkaiseva kar-
 sintakilpailu. | L:inoissa kolme kilpailijaa sel-
 viytyi edustusjoukkueeseen. — *katastrofi* s.
 Maailmansodan l. — *katsaus* s. kirjallisen t. suul-
 lisen esityksen lopussa oleva kokoava kat-
 saus esityksen sisällykseen. | L. kolmikymmen-
 vuotisen sodan syihin. — *katselmu* s. L:ksessa
 kone havaittiin tarkoitustaan vastaavaksi.
 Rykmentin komentaja suoritti joukkojen l:k-
 sen. — *kaus* s. Pakanuuden ajan, barokin, jul-
 kisen toiminnan l. Isonvihan raskas l. Teok-
 sesta kuvastelee kirjailijan l:den pessimismi.
-kehitys s. Ei ole vaikea arvata tapahtumien
 l:tä. — *kerto* s. *mus. run.* kertosaie, kertauma,
 refrengi. | Psalmin säkeistöt päättyvät useasti
 l:ihiin. — 'Kärsimys on pyhä asia' toistuu l:na
 kautta koko teoksen. — *kesä* s. kesän loppu-
 puoli. | L:n lämpimät, Menen vasta l:ksi maal-
 le. L:stä säät olivat sateisia. — *kevät* s. kevään
 loppupuoli. | L. oli niukkasateista. L:stä taas
 oli koleahkoa.

loppu kierros s., vars. *urh.* L:kierroksella Nurmi
 yhä lisäsi etumatkaansa. — *kiillotus* s. *tekn.* Pin-
 nan l. suoritetaan koneellisesti. — *kilometri* j.
 Hiihtoradan l:ellä oli jyrkkä, rasittava nousu.
-kilpailu s. *urh.* viimeinen, ratkaiseva kilpailu-
 vuoro, johon pääsevät aikaisempien kilpailu-
 vuorojen parhaat, finaali; vrt. loppuerä. — *kiri*
 s. L:ssä N. jätti kilpailijansa kuin seisomaan.
 Säätää voimiaan l:ä varten. — *Kuv.* Tutkinto-
 lukujen l. Emännillä on joulukiiireiden l. kä-
 sissä. — *kirjain* s. 1. tavua, sanaa, lausetta lo-
 pettava kirjain. | Sanan l. on epäselvästi kir-
 joitettu. 2. *mon.* aakkoston lopussa oleva kir-
 jain. | Muuttuvia suureita merkitään algeb-
 rassa kirjaimiston l:milla x:llä, y:llä ja z:lla.
-kirjoitus s. Julkaisun l. L:ksessa lyhyesti vii-
 tataan tekijän saamaan aineelliseen tukeen.
-koe s. L:keessa hyväksyttiin vain n. 60 %
 kirjoittajista. — *kohta* s. Rautatien, kanavan l.
 Esityksen kolme l:a. Vuotta 1800 voidaan pi-
 tää hänen vaikutuksensa l:na. — *kohtaus* s.
 Näytelmän traagillinen l. — *konsonantti* s. *kiel.*
 sanaa t. tavua lopettava konsonantti. — *kui-*
vaus s. L. suoritetaan riieissä. — *kuoro* s. *mus.*
 kuoron esittämä t. kuoron esitettäväksi sävel-
 letty osa laajemman sävelteoksen lopussa. |
 Bachin Johannes-passion l. Beethovenin 9:n-
 nen sinfonian l. — *kurssi* s. *liik.* Pörssin eilliset
 l:t. — *kuu* s. 1. (kalenteri- t. lunaari) kuukauden
 loppupuoli, *liik.* 21. p:stä alkaen. | Rahapula on
 kiusanani l:ssa. Kala syö paremmin alku- ja

l:sta kuin täydenkuun aikana. 2. *harv.* viimeisen neljänneksen aikaisesta kuusta. | Viime yönä näkyi kapea l. *srl.* -**kuukausi** s. 1. tav. *mon.* jnk ajanjakson, toiminnan tms. viimeinen t. loppupään kuukausi. | Vuoden, sodan, raskaudenajan l:det. 2. *harv.* kuukauden loppupuoli, loppukuu. | Oli jo l. käsillä. -**kuva** s. kirjan, runon tms. lopussa oleva kuva t. somistekuvio, loppuvijetti. -**kymmen** s., tav. *mon.* Vuosisadan l:et. 1800-luvun kaksi l:tä. -**kyp-senny**s s. *tekn.* Nahan l:kseen on käytettävä laatuparkkia. -**käsittely** s. Raakatupakan l. Asian l. eduskunnassa. -**kään**/ne s. L:teessä N. on vielä kymmenkunta metriä kilpailijoistaan jäljessä. Romaanin juonen yllättävä l.

loppu/lasku s. 1. vrt. laskea l:2. | Kitkan vaikutus on l:laskussa otettava huomioon. 2. vrt. lasku III.5. | L. oli yli 1000 mk. L. on maksettava 15. 10. — *Kuv.* loppuselvittely. | Iloista iltaa seuraavat l:laskut eukon kanssa kotona. 3. vrt. lasku III.1. | Käyrässä on jyrkkä kohtaama ennen l:laskua. -**laulu** s. L:na esitettiin Genetzin ”Herää Suomi”. -**lause** s. kirjallisen t. suullisen esityksen viimeinen lause; kirjallisen t. suullisen esityksen lopussa oleva kokoava katsaus esityksen sisällykseen, loppukatsaus, loppusanat, päättävä. | ”Asia on sillä hyvä”, urahti isäntä l:eksi. Joka säkeistössä toistuu sama l. Teokseen liittyy 5-sivulinen l. Kirjoituksen alku- ja l. -**lausunto** s. Syyttäjän ja puolustusasianajajan l:not. L:tonaan arvostelija esittää, että -. -**leh**/ti s. Ongelma selviää vasta kirjan l:dillä. -**liite** s. 1. teoksen t. kirjoituksen lopussa oleva liite t. lisähuomautus. | Painamattomat lähteet mainitaan 3. l:teessä. 2. *kiel.* jälkiliite, suffiksi. -**liturgia** s. Päiväjumalanpalvelukseen kuuluu alkuliturgia, saarna ja l. -**litviik**(k)i s. *kans.* loppuilli, loppuselvitys. -**luku** s. 1. Romaanin l. Tutkimuksen laaja l. L:vussa tekijä esittää oman kantansa. 2. lopullista arvoa t. määrää osoittava luku. | Ulkomaankaupan l:vut viime vuodelta. 3. *mon.* loppuopinnot. | Sairastumisen vuoksi l:kuni pitkittyivät. -**lyhenne** s. pikakirjoituksessa: ainakin kaksi sananvartalon peräkkäistä loppuäännettä sisältävä, sanan pääsointia kuvaava lyhenne. -**lyhennys** s. 1. a. *kiel.* *harv.* sanan lopussa esim. loppuheiton vuoksi tapahtunut lyhentyminen. | Paikallissijoissa on l:ten lisäksi tapahtunut analoginen sisäheitto. b. pikakirjoituksessa: loppulyhenne. 2. lainan, velan tms. viimeinen lyhennys(erä). -**lypsy** s. L. on suoritettava huolellisesti, jotta jokainen maitopisara saadaan utareista pois. -**lämpö** s. Miiluhiillossa l. on korkeampi kuin uunihiillossa. -**lämpötila** s. Seoksen l. on 100°. -**maali** s. päämäärä, määräpaikka; *urh.* kilpailun loppukohta, päättymispaikka. | 50 km:n hiihdon lähtömaali oli mäen päällä, l. mäen alla. -**maito** s. 1. jäänös-, tähdemaito, maidonloppu, -tähde. | L. kaadetaan vuokaan leipäkerrosten päälle. 2. *maat.* lypsettäessä loppuksi tuleva, rasvainen maito. -**marssi** s. Tilaisuus päättynyt soitokunnan esittämään l:in. -**matka** s. L:n ajoimme autolla.

loppumat/onⁿⁱ *kielt.a.* -tomasti *adv.* -tomuus^{no}

omin. loputon; tyhjentyvätön, ehtymätön; lakkaamaton, keskeytymätön, päättymätön, taukoamaton; rajaton, ääretön; alinomainen, alituinen, ainainen, vakituinen. | L. varasto tavaraa. L. leipä iäksi. — L:tomat lakeudet, salot, taipaleet. Aro tuntui l:tomalta. — L. sadesää, pakkanen. L. jano, tuska. L. ahneus. L:tomat kiireet. L. sanatulva. Napoleonin l:tomat sodat. Iäisyys l:tomuus. Ylellinen elämä nieli l:tomasti [= äärettömästi, määrättömästi] varoja. Hoki l:tomasti yhtä ja samaa. — L:toman hyvä, lempeä, ruma. — **loppumattomiin** (*adv.*) Rikkautta l:tomiin. Riidan aiheita oli l:tomiin. Jatkaa, jaaritella l:tomiin. Jne. l:tomiin. Niin on oleva l:tomiin.

loppu/merkki s. lopettamista t. loppumista osoittava merkki. | Erotuomari vihelsi l:merkin. L:merkinä on kaksi lyhyttä soittoa. Lauseen l:merkkejä ovat pilkku, puolipiste ja piste. -**metri** s. Kamppailu voitosta oli ankara l:elle saakka. -**minuuti** s. Tasoitusmaali tuli vasta pelin l:eilla.

loppumis/aika s. Kokouksen l. -**hetki** s. Työajan l. -**päivä** s. Vuokrasuhteen l.

loppu/muokkaus s. Nahan, pellon l. -**muoto** s. Kaavan yleinen l. on -. -**määrä** s. 1. lopullinen t. jäljelle jäänyt määrä. | Vientikiintiön l. on toimitettava kahden kuukauden kuluessa. 2. päämäärä, tavoite. | Onni on elämän l. Opintojen l:nä oli ylioppilastutkinto. -**nopeus** s. Putoavan kappaleen, ammuksen l. Meikäläisiltä juoksijoilta puuttui l. -**noteeraus** s. Pörsin tämän päivän viralliset l:kset. -**nousu** s. Parin kilometrin pituinen l. vei hiihtäjiltä voimat. — *Kuv.* Viimeiset säkeet antavat runolle vaikuttavan l:n. -**numero** s. Luvun l:t. Tehdään vuosituotannon l:t. — ”Suomettaren” l:t v:lta 1856. — Konsertin l:na esitettiin Mozartin Jupiter-sinfonia. -**nykäs** s. Liike päättynyt voimakkaaseen vastalöydä suoritettuun l:kseen. -**näytös** s. Näytelmän l. — *Kuv.* Juttu sai oikeudellisen l:ksen. -**osa** s. Ohutsuolen l. Kirjeen, lausunnon, runon l. Elokuun l. L. hintaa t. hinnasta, valtionavusta. 10 % alkoholia, l. vettä. -**ottelu** s., vars. *urh.* vrt. loppuerä, -kilpailu. | Selviytyi l:un, L. maailmanmestaruudesta.

loppu/paine s. *tekn.* Höyryn l. ei saa olla suurempi kuin yksi ilmakehä. -**painoinen** a. *kiel.* L. diftongi. -**painos** s. Teoksen l. -**peli** s. ratkaiseva loppuosa pelissä (vars. *šakissa*). -**pin-nisty**s s. N.N. voitti juoksun rajalla l:ksellään. -**piste** s. 1. loppu-, pääte-, päättymiskohta; virkkeen lopettava piste. | Janan alkuja l. Tien, matkan l. — *Kuv.* Elämän l. Tapahtumat ovat kehityksessä l:eseensä. — *panna jhk t. jllek loppupiste* lopettaa, päättää. | Vähän ennen kuolemaansa kirjailija ehti panna l:en romaaniinsa. Valtuuston päätöksellä pantiin tälle keinottelulle l. 2. *urh.* lopullisesta pistemäärästä. | L:issä tuli joukkueemme toiseksi. -**pitkä** 1. a. ja s. *run.* anapesti(nen). 2. s. *mus.* = loppusupiste. -**pon**/si s. L:tenaan puhuja esitti, että -. Alustus päättyi seuraaviin l:siin: -. Runon l:tena on toteamus kaiken katoavaisuudesta. -**puhe** s. Kokouksen l. -**puoli**

s. Teoksen, näytelmän, työn l. Kuukauden, vuosisadan, keskiajan l. L:ella kesää. Päivä oli l:illaan. **-puolisko** s. jälkimmäinen puolisko. | Vuosikymmenen alku- ja l. Historiallinen kertomus 1100-luvun l:ta. **-pysty (paini)** s. urh. kilpailujan lopussa suoritettava pystypaini. **-pyöristy** s. Runo päättyy sopusointuiseen l:kseen. **-päivä** s. l. jnk ajanjakson, tapahtuman lopussa oleva t. viimeinen päivä. | Viikon, vuoden l:ät. Vasta elämänsä l:inä. Kuukauden viimeinen päivä on määrääjän l. 2. päivän loppupuoli. | Koko l:än oli poutaa. **-pää** s. Köyden, vyyhdin, kankaan, tien, ojan, rivin l. Jättäytyä jonon l:hän. Vaunu oli junan l:ssä. Kertomuksen, luettelon l. Matkan, aikakauden l. Kehityskulun l. on jo näkyvissä. — *Kuv.* Hän on luokallaan l:n miehiä 'huonoimpia'. **-päätelmä** s. lopullinen päätelmä, johtopäätös. | Tulin siihen l:ään, että --. L:änä voi sanoa, että --. Tehdä virheellisiä l:ia. **-päättö** s. lopullinen päätös; lopullinen johtopäätös, loppupäätelmä; loppu, lopputulos, lopuratkaisu. | Kokouksen l:ikseksi tuli, että silta rakennetaan. — Tutkimuksissa on tultu seuraaviin l:ksiin. Linnan iästä ei voida tehdä tarkkaa l:stä. — Työ on saatettu tyydyttävään l:kseen. Sotaretken surkea l. **-rahja** s. L:oilla ostettiin kesähattu. **-ratkaisu** s. lopullinen ratkaisu, lopputulos, lopullinen päätös. | Onnellinen, koomillinen l. Näytelmässä l. tapahtuu ennenaikaisesti. Riita sai yllättävän l:n. Maailmansodan l. Asia on johtokunnassa esillä l:a varten. **-riihtaistu** s. N.N. voitti 100 m:n juoksun l:llaan. **-rivi** s. l. lopussa oleva, viimeinen rivi. | Romaanin, luvun l:t. 2. rivin loppuosa. **-rukous** s. Hartaushetken, jumalanpalveluksen l. **-runo** s. Kokoelmassa on l. paras. **-rynnisty** s. L:ksessä eivät N.N:n voimat riittäneet voittoon. Vaalitoiminnan l.

loppu/saavutus s. **-sana** s., tav. *mon.* l. lopussa oleva, viimeinen sana. | Kiitosvirren mahtavat l:at. Amen on rukoukseen ja saarnaan liitettävä l. 2. ratkaiseva sana, lopullinen arvostelu; päättäjais-, lopettajaispuhe; loppu-, jälkilause. | Sanoa painavat l:ansa asiasta. L. arvostelijoille. L:ana kilpailuista on sanottava, että --. Tilaisuus päättyi N.N:n l:oihin. Teoksensa l:assa tekijä ilmoitti myös toisen osan olevan valmiina. **-selvittely** s. Asian oikeudellinen l. Kapinan l:t. Mestaruuskilpailujen kireät l:t. **-selvitys** s. Näytelmän l., jossa rakastavaiset saavat toisensa. L. tapahtui oikeuden edessä. — *Lak.* jnk oikeussuhteen lakkaamisen jälkeen tapahtuva taloudellinen tms. selvittely. | Konkurssipesän, pankin omaisuuden l. **-sijoitus** s. lopullinen sijoitus. | Kilpailijoiden l. oli odotuksenmukainen. **-silau** s., us. *kuv.* lopullinen silotus, lopullinen viimeistely. | Näytelmä oli jo miltei valmiiksi harjoitettu, puuttui vain l. **-sileä** s. urh. ark. loppusuora. **-silitys** s. L. suoritetaan erityisellä hiomalaitteella. **-silotus** s. **-siunaus** s. Jumalanpalvelus päättyi l:kseen ja virrenveisuuseen. **-sivu** s. l. Kirjan, aikakauslehden l. Jännitys laukeaa vasta romaanin l:illa. 2. urh. = loppusuora. **-soinnallinen** *poss.a.* <

loppusointu. | L. runo, runous. **-soinnuton** *kar. a.* < loppusointu. | L. jambinen runomitta. **-soinnut/telu**, **-soinnutu** s. loppusointujen käyttö; (runon) loppusoinnut. | L. noudattaa kaavaa ababcc. L:ukseltaan taidokas runo. **-sointu** s. *run.* kahden t. useamman säkeen lopputavujen äänneasun yhtäläisyys viimeisestä nousussa olevasta vokaalista lähtien (esim. *mieli* — *nieli*, *satamaan* — *saan*); *syn.* riimi; vrt. puolisointu, alkusointu. | Yksitavuinen eli miespuolinen, kaksitavuinen eli naispuolinen, kolmitavuinen eli daktyylinen l. **-sointuinen a.** = loppusoinnullinen. **-sointupari** s. Runoilijalla on ehtymätön kyky keksiä uusia l:eja. **-soit** to s. l. *mus.* vars. urku-, joskus muihinkin sävellyksiin t. kokonaiseen konserttiohjelmaan kuuluva lyhyt, päätökseksi esitettävä sävellys. | Koraalin, oopperan l. 2. vars. hengellisissä tilaisuuksissa loppuksi esitetty lyhyt urkumts. soitinsävellys; jumalanpalveluksen jälkeinen kirkonkellojen soitto. | Ohjelmassa on alkusointu, virsi, lyhyt saarna, rukous ja l. Jumalanpalveluksen l:on suntio soitto pikku kelloilla. 3. automatisoimattomassa puhelinliikenteessä keskukseen annettava puhelin päättymismerkki. | Päätoimittaja kilautti kiukkuisesti l:on. **-somiste** s. loppuvinjetti.

loppu/summa s. l. lopullinen summa, lopullinen määrä. | Laskun, tilinpäätöksen, kustannusten l. Taseiden, tulojen ja menojen l:summat. — *Kuv.* lopullinen johtopäätös, lopputulos. | Runsaiden kokemusteni l:summama voin sanoa, että --. L:summaksi tuli, että N.N. erosi virasta. 2. loppuerä (rahasummasta). | L. on maksettava kuukauden kuluttua. **-suora** s. urh. viimeinen ennen maalintuloa juostava juoksuradan suora sivu; vrt. maalisuora. | L:n alkaessa kaikki kilpailijat olivat vielä yhdessä rykelmässä. **-suoritus** s. l. Työn valmisteluvaihe ja l. Valmistautua l:ksiin opinnoissaan. + ja —merkkiset luvut lasketaan erikseen yhteen ja l. tehdään saaduilla summilla. 2. par. loppuselvitys. | Kapinan verinen l. Epäselvään asiain l. siirtyi seuraavaan päivään. — *Lak.* velvoiteoikeudellisissa suhteissa olevien henkilöiden t. yhteisöjen välien lopullinen selvitys sekä sellaiseen selvitykseen perustuva maksu, jonka velkaan jäänyt suorittaa saamamiehelleen; vrt. loppuselvitys. | Yhtiön asiain l. Vaahtia konkurssipesältä l:sta. Velkasumman l. Toimittaa l. **-supiste** s. *mus.* iskuala, jossa iskuton sävel on 3 kertaa niin pitkä kuin iskusävel; *syn.* loppupitkä. **-syksy** s. syksyn loppupuoli. | L:n sateiset säät. Jo l:lla jouduin vuoteenomaksi. **-syysäys** s. Sytyttimen toiminta perustuu kahteen syysäkseen: alku- ja l:ukseen. — *Kuv.* lopullinen, ratkaiseva aihe t. syy t. vaikutin. | Vähäpätöinen rajaselkkaus antoi l:ksen välien katkeamiseen. **-säe** s. Runon l. Kaikki yhtyivät laulun l:keisiin. **-säkeistö** s. Virren l. **-sävel** s. Sävelmän, säkeen, iskualan l. **-säännös** s. Lain, asetuksen l.

loppu/tahti s. Sävelmän l:tahdit. **-taistelu** s. l. viimeinen t. ratkaiseva taistelu. | Sodan l:t. Hindenburg itse johti l:ita. Romaani pakanuuden ja kristinuskon l:sta Suomessa. 2. taiste-

lun loppuosa. | **L.** suoritettiin pimeyden valli-
tessa. -**tal|val**, -**pale** s. Matkan, tien l. **L.**-
paleen kuljimme nopeammin. **L:valta** en osaa
neuvoa. **L:paleellaan** joki on koskinen. — **Kuv.**
L. on työssä usein kaikkein vaikein. **Elämän l.**
-talvi s. talven loppupuoli. | **L.** oli kiireistä
aikaa. Kaikki työt jäivät **L:een**. **L:esta** pääsin
jälleen kuntoon. -**tapahtuma** s. Jeesuksen ei-
män **l:t**. -**tarkastu**s s. viimeinen, lopullinen tark-
kastus. | Vastavalmistuneen rakennuksen l.
Oriveden—Jämsänkosken radan l. Käsikirjoit-
uksen l. **L:k**ssa todettiin laitteen hyvin vast-
taavan tarkoitustaan. -**tarkoitu**s s. lopullinen
tarkoitus. | **Elämän l.** Hänen toimintansa, pyr-
kimystensä l. Kaikella on tietty **l:ksensa**.
-**tavu** s. Sanan l. Venyttää puhuessaan **l:ja**.
-**tehtävä** s. Myyntitoiminnan **l:t**. Selvitysmies-
ten **l:t**. — **Erik.** šakkipelissä: keinotekoinen,
ratkaistavaksi laadittu loppupeli. -**tentti** s.
viimeinen tentti. | Suomen kielen laudaturin l.
Lukea **l:ejään**. Jäljellä on vielä yksi l. -**tila** s.
Liikkeessä olevan massapisteen alku- ja l. Sai-
rauden l. -**tilanne** s. Pelin l. -**tili** s. l. taloudel-
linen tms. loppuselvitys. | Toimitsijamiesten
konkurssipesästä laatima l. Selvitysmiesten on
annettava kokoukselle l. toimistaan. 2. työ-
suhteen päättyessä maksettu viimeinen palk-
ka. | Työt lopetettiin ja työläisille annettiin
l. Sain **l:n** kouraan ja jouduin lähtemään.
3. **kuv.** Suorittaa **l:ä** elämästään. Hän teki
l:t selväksi vastustajainsa kanssa. -**tilitys** s.
Arpajaisten l. Antaa l. hallussaan olevista
seuran varoista. — **Kuv.** Sotaisen selkkauk-
sen l. Joutui oikeuteen tekemään **l:tä** rötöksis-
tään.

loppu/toimitus s. Jumalanpalveluksen liturginen
l. Viimeinen kokouspäivä on varattu pöytäkir-
jain tarkastusta ja muita **l:toimituksia** var-
ten. -**toivotu**s s. Saarnatoimitus päättyy Uu-
desta testamentista otettuun **l:kseen**. -**totea-**
mus s. -**tulo**s s. Johtaa, viedä, saattaa asia,
työ jhk **l:kseen**. Tulla, päästä, johtua jhk **l:k-**
seen, joihinkin **l:ksiin**. Keskustelun **l:kseksi**
tuli, että --. Tutkimuksen l. osoitti malmin ole-
van rautapitoista. Ponnistuksista ei ollut mi-
tään **l:ksia**. — **Mat.** Likiarvot on valittava
niin, että **l:kseen** saadaan 4 oikeaa merkitse-
vää numeroa. — **Kem. tekn.** Reaktion **l:ksia**
ovat kloorivety ja natriumsulfaatti. Tärkkelyk-
sestä ja sokerista saadaan tällä menetelmällä
l:kseksi rypälesokeria. — **Liik.** Kuukauden l.
oli ennätysellinen. Vuoden **l:ksestä** ilmeni,
että tuotanto oli laskenut 20 %. — **Urh.** 50
km:n hiihdon **l:kset**. Voittajaehdokas jäi **l:k-**
sellaan kolmanneksi. -**tun|ti** s. (koulu)tunnin
loppupuoli. | **L.** on käytettävä kirjoitusharjoit-
uksiin. -**tuomio** s. Pitkällisen tutkintavankeu-
den vuoksi **l:ta** lievennetään. Historia antaa
asiasta varmaan aivan toisen **l:n**. — **Heng.** vii-
meisestä tuomiosta. | Kristinuskon käsitys **l:sta**
särkyisi, jos se olisi vain ehdollinen. -**tuote** s.
vars. **kem. tekn.** lopullinen tuote. | Uraa-
nimalmin lyijy on radioaktiivisen hajaantumisen
l. Konverterin jää **l:teenä** sulaa raaka-
kuparia. -**tutkinto** s. viimeinen, lopullinen tut-
kinto; päästötutkinto. | Oli vielä jäljellä suo-

men kielen laudaturin l. Kotitalousopiston,
seminaarin l. — **Erik.** korkeakouluissa suoritet-
tavista oppiarvo- ja virkatutkinnoista. | Aka-
teeminen l. Virkaan vaaditaan yliopistossa suo-
ritettu l. Sähköinsinööriin l. teknillisessä kor-
keakoulussa. -**työ** s. työstä jäljellä oleva osa;
työn viimeinen vaihe, viimeistelytyö. | **L.** saa
jäää ensi viikkoon. Riihityksen **l:työt**. **L:-**
työssä tarvittava kiillotuskivi.

loppuun- alkuiset yhdyvät nominaalimuotoi-
neen yl. par. **o**; esim. **l:ajaa**, -suorittaa par.
ajaa, suorittaa loppuun, **l:kulunut**, -käytetty
tav:mmiin loppuun kulunut, käytetty.

loppuun/myydä v. liik. myydä loppuun, muuttaa
jk tavaraavarasto t. tavaraerä kokonaisuus-
dessaan rahaksi. | **L.** myymme koko varastom-
me alennettuun hintaan. Teoksen ensimmäi-
nen painos on **l:myyty**. Taiteilija sai esiintyä
l:myydylle [= viimeistä paikkaa myöten myy-
dylle] katsomolle. -**myynti** s. **liik.** us. alennet-
tuun hintaan tapahtuva koko varaston t. jnk
tavaraerän rahaksimuutto. | Suuri lasitava-
rain l. — **Yhd.** konkurssil.

loppu/vaihe s. Sodan, taistelun, kilpailun, tutki-
mustyön, taudin l. Hänen elämänsä **l:vaiheet**.
Vuosisadan **l:vaiheilla**. Tauti on tuskallisessa
l:vaiheessaan. -**vaikutelma** s. Teos jättää
myönteisen **l:n**. Juhlita jäi laimea l. **L:nani**
voin sanoa, että --. -**vaikutus** s. Näytelmän l.
oli kohottava. -**valmistelu** s. Hyökkäyksen **l:t**.
-**valssi** s. tanssitalaisuuden päättävä valssi,
viimeinen valssi. -**varasto** s. **L.** myytiin päi-
vässä. -**ve|to** s. 1. Keihäänheitossa suorittaa
käsi **l:don** vasta kun vartaloilla suoritettava
veto on päättynyt. -- tuo kauhea hornansaha
[= koriseva ääni] lapsen kurkussa oli joutu-
maisillaan kiihkeihin **l:toihinsa** **sll.** 2. **kuv.**
vauhdin lisääminen t. tulosten parantaminen
kilpailun lopussa, työntähdin parantaminen
työn läheteessä loppuaan, viimeinen voiman-
ponnistus. | **N.** voitti kilpailun raisulla **l:dol-**
laan. Arpojen myynnissä on **l. meneillään**. Oli
loistava l. sinun puoleltasi tuo viimeinen vas-
taus. 3. kellosta. | Kello jättää **l:dossaan**.
-**vihellys** s. pelin loppumerkiksi puhallettu vi-
hellys. | Juuri ennen **l:tä** sai joukkueemme
vielä maalin. -**viik|ko** s. 1. viikon loppupuoli. |
Asian ratkaisu siirtyi **l:koon**. **L:olla** lähden
matkaan. 2. jnk ajanjakson, toiminnan tms.
viimeinen, loppupuolen viikko. | Huhtikuun l.
Vuoden kesäkauden **l:koina**. -**viiva** s. Nimikir-
joitus päättyy koukeroiseen **l:an**. — **Kirj.** esim.
luvun loppuun tekstin alle sijoitettu lyhyt
viiva. -**vinjet|ti** s. Teos on alku- ja **l:ein** so-
mistettu. -**vir|si** s. Jumalanpalvelus päättyy **l:-**
teen. — **Kuv.** Veisata **l:ttään** t. **l:siään** 'olla
loppumaisillaan, viimeisillään, kuolemaisillaan'.
Vanha mylly veisaa jo **l:siään**. -**vokaali** s. **kiel.**
Sanan l. -**vokaaliton** **kar.** l. muoto. -**vu|si**
s. 1. vuoden loppupuoli. | **L.** oli hinta- ja palk-
kamarkkinoilla rauhallisempi. Tietoja on vain
l:delta 1915. 2. tav. **mon.** jnk ajanjakson, toi-
minnan tms. viimeinen, loppupuolen vuosi. |
Kaarle **XI:n** hallituskauden l. Hänen elämän-
sä **l:det.** 90-luvun **l:sista** lähtien. -**vuosikym-**
men s. vrt. ed. 2. | Viime vuosisadan **l:et.**

-yhtälö *s. mat.* yhtälöstä *t.* yhtälöryhmästä sievennyksen ja eliminoinnin tuloksena saatu yhtälö. | Lujuuslaskun *l.* -yö *s.* yön loppupuoli. | Vasta *l:*stä vaivuun uneen. -äänne *s. kiel.* Sanan, vartalon *l.* -ääntiö *s. kiel.* loppuvokaali.

lops *onom.interj.* lopsahtavasta äänestä. | *L.* *l.* ääntelivät mätät virsot miehen astuessa saateen liottamaa tietä.

lopsah[della]^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | [Hevosien] kaviot *l:*telivat saviseen tiehen WILKUNA.

lopsah[ta]^{28*} *mom.v.* -(hd)us⁶⁴ *teonn.* *l.* *onom.* kumeasti, pehmeästi paukahtavasta äänestä; vrt. lokahtaa, läpsähtää. | Kirja *l:*hti kiinni. Löi kätensä yhteen että *l:*hti. *2. deskr.* muista ilmiöistä kuin äänestä: painua kasaan, romahtaa tms. | Lakki oli *l:*htanut silmille. Hänen elämänsänsä *l:*hti tyyten.

lopsautta[a]^{28*} *kaus.v.* < ed. | *L.* kätensä yhteen. Pani leivälleen voita oikein *l:*malla 'runsaasti'. -- lapsetkin *l:*vat kättä vieraalle AHTI RYTKÖNEN.

lopsia¹⁷ *deskr.v.* *l.* veltosta, lopsahtelevin askelein tapahtuvasta kulkemisesta. | Astua, kävellä *l.* *2.* syömisestä. | Pojat ja vanhempi tyttö syödä *l:*vat samasta kupista isänsä kanssa Kianto.

lopsis *onom.interj.* lopsahtavasta äänestä. | *L.* *l.* panivat pojan saappaat.

lopuke^{28*} *s.* *l. mus.* säkeen t. säeryhmän päätös, kadenssi. | Autenttinen, plagaalinen *l.* *2. fon.* äänihuulten asennosta riippuva vokaali- loppuisen äännejaksen päättymä. | Vieno, luja *l.* — *Yhd.* henkäys-, jäännös-, -sävel *s. mus.*

lopuksi *adv.* vrt. lopulta. *l.* ajasta ja järjestyksestä: lopettajaisiksi, päätökseksi, viimeiseksi; viimein, lopulta. | *L.* vielä eräs seikka. -- lausui puhuja *l.* — Edellä ukko, sitten akka ja *l.* kaikki kakarat. *L.* sain hänet lähtemään. Mitenkähän siinä *l.* käy? Asiassa mentiin *l.* niin pitkälle, että --. *2. us.* jälkiliitteellä -kin (kielt. yhteyksissä -kaan, -kään) vahvistettuna: pohjimmiltaan, viime kädessä, sittenkin, joka tapauksessa. | Opetuksen teho perustuu siis *l.* opettajan persoonallisuuteen. Tuonti voidaan *l:*kin maksaa vain viennillä. Poikkeuksia ei *l:*kaan ole paljon.

lopullinen⁶⁵ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* jnk loppuna, lopputuloksena oleva, (kaikkein) viimeinen, perimmäinen, äärimmäinen; viimeinen ja ratkaiseva, enää muuttamaton, muuttumaton, peruuttamaton, pysyvä, valmis, ehdoton, "pitävä"; definitiivinen, loppu-. | Luonnos ja *l.* tuote. Sopimuksen *l.* sanamuoto. *L.* viimeistely. Kappaleen *l:*iset mitat. Tavarain *l.* hinta. *L.* arvosana. *L.* päämäärä, tulos, saavutus, ratkaisu. *L.* tarkastus, äänestys. Mikä on elämän *l.* tarkoitus? Saavuttaa *l.* voittoa. *L.* ansio supistui varsin vähiin. Armonaika ennen *l:*sta tuhoa. *L:*sen iskun likeyritykselle antoi sota. Väliajoilla tauti saattaa helpottaa, mutta *l:*sta paranemista ei tapahtu. Ero oli *l.*, peruuttamaton. Jätti kotimaansa *l:*sesti ja ainaiseksi. Elämä oli auttamattomasti ja *l:*sesti pilalla. — *L:*seksi voitajaksi selviytyi A. Taimen siirtäminen *l:*seen

kasvupaikkaansa. Menot maksetaan etukäteen kunnan varoista, mutta *l:*sesti ne suorittaa valtio. — *L.* päätös, sopimus. Tuomio julistettiin *l:*seksi. *L:*sessä rauhanteossa rajat jäivät ennalleen. *L.* vastaus, mielipide. En ole vielä sanonut *l:*sta sanaani. Tulkinta, joka tuskin on *l.* Asia päätettiin *l:*sesti vasta eilen. Mikä on asiassa *l.* totuus? *L:*sta varmuutta syyllisestä ei saatane koskaan. — Pieni mesteriteos, vammaton ja *l.* Runoilijan pyrkimys täydellisyyteen ja *l:*suuteen. Työkappaleet sahataan *l:*sen suuruiseksi.

lopulta *adv.* *us.* -kin (kielt. yhteyksissä -kaan, -kään) -liitteellä vahvistettu ja ilmaisee tällöin erityisen painokkaasti puhujan subjektiivista suhtautumista sanomaansa. Merk-ryhmät eivät aina selvästi eroa toisistaan. *l.* ajasta ja järjestyksestä: vihdoin, (vihdoin) viimein, (loppujen) lopuksi. | Kolkutin yhä kovemmin ja *l.* minkä jaksoin. *L.* ukko suuttui [vrt. *L:*kin ukko suuttui]. Totuus tuli *l.* ilmi [vrt. Totuus tuli *l:*kin ilmi]. Pojan kävi *l.* huonosti [vrt. Pojan kävi *l:*kin huonosti]. *L.* en tiennyt, mitä tehdä [vrt. *L:*kaan en tiennyt, mitä tehdä; vrt. myös seur. ryhmän esimerkkeihin]. Hän ei siis *l:*kaan tullut. Mitä *l.* sijoituspaikkaan tulee, niin --. *2.* loppujen lopuksi, pohjimmiltaan, sittenkin, itse asiassa, oikeastaan, joka tapauksessa. | Kukapa ne naiset *l.* tarkoin tuntee. Mihin *l.* oikein pyrit? *L.* tarkoitamme kumpikin samaa. Ehkei se *l.* olekaan oikein. Kyseessä ovat *l:*kin vain kunnianarvuusyyt. Se ei *l:*kaan merkitse mitään. Hän ei *l:*kaan ollut asiasta oikein selvillä.

lopuska¹⁵ *s. murt.* loppu, jäännös, jäte. | Otan itse mitä tarvitsen ja *l:*t annan sinulle.

loput/on⁶⁷ *kar.a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* loppumaton, lakkaamaton, keskeytymätön, päättymätön; ehtymätön, tyhjentytön, rajaton, ääretön; alinomainen, alituinen, ainainen, vakituinen; merk:een liittyy *us.* harmillisen, tuskastuttavan vivahdus. | *L.* jono, metsä, tie. *L.* avaruus. *L.* syksyn tuuli, talven harmaus. *L.* kuin iankaikkisuus. *L:*tomat aarteet, rikkaudet. *L.* määrä kasuja. *L.* murhe, tuska, kurjuus. *L.* kiire. *L.* riitely. *L.* hermoille käypä melu. *L.* kärsivällisyys, hyvyys. Pimeys tuntui *l:*tomalta. Jankuttaa samaa *l:*tomasti. Todisteita on *l:*tomasti 'suunnattoman paljon'. Olen siitä *l:*tomasti kärsinyt. *L:*toman [= suunnattoman, tavattoman, verrattoman] pitkä, rikas, hyvä, kaunis. Olen *l:*toman pahoillani. — *loputtomiin* (*adv.*) lakkaamatta, herkeämättä, alinomaa, yhä uudelleen, ikuisesti. | Jankuttaa samaa *l:*tomiin. Housut eivät kestä *l:*tomiin. Luetteloa voisi jatkaa *l:*tomiin. Asia lykkäytyy ihan *l:*tomiin. Kalaa on lammessa *l:*tomiin 'tavattoman runsaasti'.

lorah[della]^{28*} *frekv.v.* < lorahtaa. | Vesi *l:*telii iloisesti purossa.

lorahdus⁶⁴ *teonn.* (< lorahtaa) tav:mmin loraus.

lorahdut- tav:mmin loraute-.

lorah[aa]^{28*} *mom.v.* (< lorista) vars. juokse- vasta nesteestä: valahtaa. | Hatunlieristä *l:*i

vettä niskaani. — [Käärme] l:aa lattialle nälkäisenä suutaan aukoen AHO. — *Kuv.* -- viikko lopulle l:i AK.

lorahut- tav:mmin loraut-.

lorau[s⁶¹] *teonn.* (< lorahtaa) tav. kerrallaan esim. kaadettaessa holahtavasta neste-erästä. | Kaadoin aimo l:ksen. Annahan vieläkin l. sitä ilolientä! — Ja muori itki pienen l:ksen HJ. NORTAMO.

loraut[ella]^{28*} *frekv.v.* < seur. | L:telä maitoa vellipataan.

loraut[aa]^{28*} *kaus.v.* < lorahtaa. | L. kermä kahvin sekaan. L:i kuppiin rommia.

lori¹ [us. lor-] s. nimitys, jota käytetään Englannin parlamentin ylähuoneen jäsenistä; myös eräiden ylhäisaatelin miehien jäsenten nimissä ja eräiden korkeiden virkamiesten virkanimissä. | L:en huone 'ylähuone'. Tittelinä sanaa l. käytetään vaihtoehtoisesti kaikista pääreistä paitsi herttuista (esim. "l. Landsdowne" tai "Landsdownen markiisi") ja poikkeuksetta paroneista (esim. "l. Hastings"). Marlborough'n herttuan nuorempi poika l. Randolph Spencer-Churchill. Salaisen sinetin l. — *Yhd.* meril. **-kansleri** s. Englannissa oikeuslaitoksen ylin, muiden maiden oikeusministeriä vastaava päällikkö ja samalla ylähuoneen puhemies. **-presidentti** s. Englannin ylimpiä valtionvirkamiehiä, salaisen neuvoston puheenjohtaja.

lori¹ s. 1. intialaisia puoliapinoita. 2. australialaisia papukaijoja.

lori sta⁴¹ *onom.v.* -na¹⁴ *teonn.* esim. hanasta juoksevan veden äänestä; vrt. lirstä, lotista, solista. | Katuojassa l:seva vesi. Puron, suihku-lähteen l:na. -- seinän takana l:si putken nokasta viinaa TOPPILA. — *Kuv.* yksitoikkoi-sesta t. joutavasta puheesta: loruta, löpistä, lörpöttää. | Hän puhui ja l:si sitä ja tätä, yhtenä hyrinänä päivär. Turhia l:set, akkojen kummitusjuttuja, miehin mies TOPPILA.

loritella^{28*} *frekv.v.* < seur.

lorit[aa]^{28*} *onom.v.* -us⁶¹ *teonn.* lorottaa.

lorkki^{1*} *deskr.s.* murt. lortti. | Iso miehen l.

lornjet^{1*} s. varrelliset silmälasit. | Nosti l:in silmilleen.

loro¹ s. *harv.* pieni, jstak lorahtava nestemäärä, ohut nestejuova. | [Kaatunut] piimäkin [oli] l:ina partaita hakemassa pöydän pielillä KILPI. — *Erik.* -- ja koska krouvari on sen oikein eh-tinyt sekoittamaan peräl:ksi [= viinakeitoksen loppuliemeksi] KIVI. — *Yhd.* veri-, vesil.

lorotella^{28*} *frekv.v.* < seur.

lorot[aa]^{28*} *onom.v.* -us⁶¹ *teonn.* laskea nestettä t. (nesteestä:) virrata niin että lorisee. | Ruuna l:taa joka mäen alla, vaikei olisikaan l:ta-mista — soh! AHO. Sataa l:taa. — *Kuv.* Pu-hua l:taa. Elämä sai mennä l:taa, miten meni HEPOR.

lortti^{1*} *deskr.s.* vetelys, nahjus, laiskimus, tyh-jäntömyyttäjä. | Vetelä pojan l.

loru¹ s. 1. luettava t. laulettava, näppäräsana-inen mutta us. ajatukseton, etenkin lasten vil-jelemä kansanrunouden tuote, hoku, hokema. | Lasten l. "Olin ennen onnimanni". — *Yhd.* arpa-, leikkil.; lastenl. 2. tyhjä, turha, jou-

tava, paikkansapitämätön puhe, pöty, valhe; lavertelu, lörpötys; juttu. | Laskettelee l:ja 'pu-huu pötyä'. Älä puhu l:ja! L:a! Luottaa äm-mien l:ihiin. -- ei meidän tarvitse hel-vettä uskoa, se on jonkinjoutavaa l:a AK. Muis-tatko mitä enemmän, / vain jo loppuivat l:si? KAL. -- vain odotamme toisen l:n loppua päästäksemme itse alkamaan omaamme AHO. — L:(je)n lopuksi 'lopulta, loppujen lopuksi'; itse asiassa, pohjimmaltaan'. -- kaiken l:n lopuksi joutuivat keskenään tukkanuottasille LEINO. Mahtaako se l:jen lopuksi sittenkään kannattaa?

loru¹ v. *harv.* valua, norua, vuotaa (loristen). | -- kun suka verin valuvi, / harja hurmehin l:vi KAL. -- kaikki l:u vettä ... LEHT.

loruiliija¹⁴ *tek.* < seur.

loruili¹⁴ *frekv.v.* -u² *teonn.* < loruta. | Älä l:e turhia! L:i kuin humalainen ainakin. L:laan Kieskusista ja lupaillaan sen seitsemät hyvänteot HAARLA. — L. kätkeyn ääressä lapsel-leen. Tämä Jahanna se oli pienelle Joosepille laulanut ja l:lut selvää Kalevalaa SILL.

loru[juttu] s. joutava juttu, valhe, huhu. **-kirja** s. *kans.* joutava, turhanpäiväinen, vars. maal-linen kirja. | Ellina ehkä lukee jotakin "l:a", jonka on ottanut lainastosta RAILLO. **-laulu** s. rekilaulu, rallatus; pilkkalaulu. **-puhe** s. pöty-puhe.

loruta³⁰ v. puhua loruja, joutavia, loruilla, la-verrella, lörpöttää, höpistä; jaaritella, pakista. | Akat alkoivat l. joutavia. Ole l:amatta! Hänestä l:taan kaikenlaista. Ei hän jaksa puotipojista aina kuulla l:ttavan LEHT.

lorvailija¹⁴ *tek.* < seur.

lorvail¹⁴ v. -u² *teonn.* (rinn. lurvailla) oleilla jouten, laiskana, kuljeksi joutilaana, laisko-tella, vetelehtiä, maleksia, lorvehtia, lorvia. | Missä olet l:lut koko päivän? -- he viivaste-livät, melkein l:ivat HEPOR. — *Urh.* juosta hi-taasti, laiskasti. | N.N. tyytyi l:emaan koko al-kumatkan.

lorvehtia^{17*} v. = ed.

lorvi¹ *deskr.s.* ark. lorvailija, laiskimus, vete-lus, tyhjäntöimittäjä. | Pojan l. Laiskureita, l:ejä kaikki tyynni! Roistolle ja l:elle saa tehdä mitä tahtoo.

lorvia¹⁷ v. = lorvailla.

losa[htaa]^{28*} *onom.v.* -(hd)us⁶¹ *teonn.* loksaa, läjättää. | Loukku lauetta l:htaa. -- hän iski määrän housumyynnänsä siltaan että l:hti PAKK. **losautta^{1*}** *kaus.v.* < ed. | -- juuri sairaan kohdalta l:a kattolautoja l.K.INHA.

loska¹¹ s. *harv.* märkä lumi, hyhmä, sohju.

loskaht^{1*} *onom.v.* = loksaa. | Hampaat l:ivat.

loskainen¹³ *poss.a.* L:set kadut.

loskakeli s. Tällaisella l:llä emme voi lähteä.

loskata³² v. *harv.* -- ettei siellä nähty vierus-miestään, jotta olisi voitu edes suuta l. [= rupatella] ja kopiaa laskea HAARLA.

loskomärkä a. *harv.* likomärkä. | -- tulemme kylläkin tallustamaan rämeitä ja helluvia het-teitä, ja l:inä viettämään yöme karhun-sammaleisella vuoteella KIVI.

loskutta^{28*} *onom.v.* loukuttaa, lonksuttaa, koli-

suttaa. | Tuuli l:i ovea. Permannon korkealle jääneet oksakohdat l:avat kovasti kehtoa sill.
loso¹ s. pahasti vuotava vene, korvo, soikko tms. | -- ikälöppu venel., sataan kertaan paikkailtu pikikyky M.MERENMAA.

losotta^{aa}* *desk.v.* runsaasta veden laskemisesta t. tulosta. | -- taivas l:aa [sadetta] torvenaan Kianto. Satoi oikein l:amalla.

lossahta^a* *onom.v.* lopsahtaa, mätkähtää, läjäähtää. | [Taikina] l:a takaisin kaukaloon M. RAPOLA.

1. **lossat**^a* *v. mer.* -us^{oi} *teonn.* par. purkaa (lastia aluksesta). | Siellä [satamassa] lastattiin ja l:tiin Ivalo.

2. **lossa**^{ta}* *v. kans.* -us^{oi} *teonn.* kuljettaa lossilla, lauttaa. | Auto l:tiin salmen yli.

3. **lossa**^{ta}* *v. ark.* teeskennellä (olevansa jku), tekeytyä jksik. | He l:sivat olevansa puolueetomia katselijoita. "Marjatta l:a!" huusi Penttikin halveksivasti AK.

losserokala s. Ostracion, kuuman t. subtrooppisen alueen merissä eläviä jäykkäleukaisiin kuuluvia luukaloja.

1. **lossi**ⁱ s. lautta t. myös muu vesikulkuneuvo, jota käytetään tieliikenteessä sillan asemesta ja joka tavallisimmin liikkuu ketjujen t. teräsköysien varassa, lauttavene, maantielautta. | Hännilänsalmen l. Kuljettaa l:lla. Auto laskeutui l:lle. — *Yhd.* maantiel.

2. **lossi**ⁱ s. = klossi.

lossiksi *adv. puhek.* Heittää, jättää, lyödä l. 'jättää sikseen, hellittää'. -- l. menee, ellei ole täysi höyry päällä AK.

lossiⁱ köysi s. lauttaköysi. -liikenne s. -maksu s. -mies s. lossin kuljettaja, lauttamies, lautturi, lossinhoitaja.

lossinhoitaja s. Toimia l:na.

lossiⁱ paikka s. Oravakiven l:paikalle on saatu silta. -raha s. lauttaraha. -ranta s. -vene s. lauttavene. -väylä s. lauttaväylä.

lota^{11*} s. el. villakuore. | Turskaparvet tulevat aavalta lodan mukana.

lotais^{ta}* *mom.v. harv.* 1. sipaista. | -- pursto merta pyyhätteli, / nokka luotoja l:i KAL. 2. nielaista, hotkaista. | -- kettu l:i juuston vatsaansa ks.

lotik ka^{10*} s. murt. 1. *desk.* leveästä, litteästä esineestä. | -- valoi siihen tinasta ison napin kokaisen, ruusuisen l:an [rintaneulaksi] PÄRVÄR. 2. leikkipuhe, perätön juttu, loru, lööperi. | Laskea, lasketella l:kaa 'jutella joutavia, puhua perättömiä'.

lotin^a* s. 1. lotiseminen, lotiseva ääni. | Sateen l. Vesi lotittää kengissä l:ansa. -- laineitten l. / partaita vasten / lohduttomasti nyt lyö JYLHÄ. — Alkoi kuulua pellavaloukkujen l:aa. Pihan toiselta puolen -- kuului -- reen aisojen l. KAUPPISH. — *Kuv.* Taukoamaton puheen l. Mutta kertokaa tosia, eikä l:oita LEINO-NEN. 2. *ark.*, vars. *sot. alat.* sianlihakastike. | Samaa, vanhaa tympeää l:aa päivälliseksi WALTARI.

lotisko² *desk.s. murt.* kehnosta esineestä: rotisko, rottelo, rämä. | Veneen, sängyn l. Nyt oli vain yhdet sukset, huonot l:t nekin KAUPPISH.

lotis^{ta}* *v. 1. onom. a.* virtaavasta t. hölskyvästä nesteestä: lästistä, läiskyä, loiskua. | Vesi l:i saapasvarsien suista. Sade valuu l:ten. Räystää l:evat. L:evan märkä tie. -- lika l:ee kantapäässä AHO. b. *kuv.* höpistä, lörpötellä. | Älä l:e joutavia! 2. a. lonkkua, lo(n)ksua. | L:evat työkärryt. Liitoksissaan l:eva puusänky. Porstuan l:evia siltpalkeja pitkin AHO. b. vavista, tutista, täristä. | Leuat vilusta l:ten. Vaan eiköhän siellä miehillä housut [pelostal] lotaja PAKK. Tuossa lapa [= käsi], eikä l:e! KARHUM.

lotja¹¹ s. 1. hinattava t. soudettava lastialus, proomu; lastin kuljetukseen sisävesillä käytetty proomun tapainen purje- t. moottorialus. | Hinaajain vetämät l:at. Sisävesillä oli alettu harjoittaa purjehdusta l:illa. — *Kuv. halv.* isokokoisesta, tav. huonossa kunnossa olevasta veneestä, sängystä yms. | Suurissa veneen l:issa -- soutavat he [tukkilaiset] pois HAANPÄÄ. — *Yhd.* halko-, jauho-, puutavaral.; höyry-, moottori-, purjel. 2. *solahist.* pieni, matalakulkuinen tykistön soutualus.

lotjaⁱ jono s. Hinaaja kiskoo l:jonoa perässään. -kuljetus s. -liikenne s. -mies s. -silta s. lotjen varaan rakennettu silta.

lotja^a* *v.* kuljettaa lotjalla; lastata lotjaan. | L:tavat koiupropsit.

lotkahⁱ *della*^{28*} *frekv.v.* < lotkahtaa. | Lautta lotisee ja l:telee. Polvien alapuolella l:telivat -- väljät ja tupsuilla koristetut saappaat LEHT.

lotkahdut- tav:mmin lotkaut-.

lotka^{htaa}* *mom.v.* -(hd)us^{oi} *teonn.* veltosta, rennosta putoamisesta, solahtamisesta, notkahtamisesta. | -- alas maahan l:hti mies kuin tyhjä säkki kivi. L:hti kuin luo koiran kurkusta. Polvet l:htivat kerran, pari.

lotkahut- tav:mmin lotkaut-.

lotka^{ssa}, -an, -lla(an), -lle(en) *adv.* (rinn. lotkossa) riippuissa, velttona, lurpassa, lerpallaan. | Purjeet riippuvat l:llaan. Kukan varsi painui auringossa l:an. -- korvat l. kuultele, lähestyisikö vainoojansa vielä kivi.

lotkaut ^{taa}* *kaus.v.* -us^{oi} *teonn.* (rinn. harv. lotkah(d)uttaa) < lotkahtaa. — *Kuv.* Eivät l:taneet korvaansakaan 'ottaneet kuullakseenkaan, välittäneet mitään'.

lotkia¹⁷ *v. harv.* hotkia. | Koira l:i ruokaa astiastaan.

lotko^{ssa}, -on, -lla(an), -lle(en) *adv.* = lotkassa. | Perunan varret ovat l. Korvat menivät l:on.

lotma¹¹, -*nne*^{75*} s. murt. notko, notkelma. | -- niiden kunnasten l:ssa oli järvi A.OKSANEN. Karu louhikkomaa syvin l:ntein AK.

1. **lot**^{ta}^{11*} s. lottajärjestön jäsen. | L:at viestitystoimissa. — *Yhd.* huolto-, kanslia-, lääkintä-, muonitusl.

2. **lotta**^{11*} s. *puhek.* eräänlainen hedelmäjälki-ruoka. — *Yhd.* mustikka, omenal.

lottaⁱ järjestö s. v. 1919–44 suojeluskuntain rinnalla toiminut naisjärjestö, Lotta Svärd. -kanttiini s. -lupaus s.

lottana¹⁵ *desk.s. harv.* leveästä, tav. litteästä olennosta t. esineestä. | Lahnan l. — *Yhd.* saapasl.

lotta *puku* s. lottien käyttämä harmaa puku.

-työ s. Ottaa osaa l:hön.

lotto¹⁸ s. eräs alk. italialainen seurapeli.

lotus⁶⁴ s. → lootus.

loude⁷⁸ s. 1. tunturilappalaisten iso, karkeakanainen (t. tuohinen) kesäkodan kate. | -- hurstin ostivat tuntureita kiertävät porolappalaiset kesäkotiansa l:teiksi, katevaatteiksi PAULAH. 2. isohko kangassuojus, telttakangas, joka leiriäyttyäessä pystytetään tuulen t. lumen suojaksi. | Katselemme l:teen alta, lämpöisestä suojastamme, kuinka maa tulen ulkopuolella valkenee A.E.JÄRVINEN. — Yhd. kattol. 3. *harv.* vanha vaatekaistale, esim. kuormanpeitto.

loue⁷⁸ s. *kans.* iso lokkilintu, vars. harmaa t. kalalokki. | Selännettä lentää leyhytteli l. -- valkoiset siivet välkkyen auringon säteissä PAKK. Kun kajavat ja l:heet lentävät maalla, -- tulee "tormi" PAULAH.

louhe⁷⁸ s. loughinnan tuote; loughittu kivi t. kallio; loughikko. | Graniitin l:tta.

loughi³² s. loughu. 1. iso kivi, kivenjätkä, paasi. | Laski l:ien lomitse / noita kuohuja kovia KAL. Tuolla metsän sisässä -- on sammalpeitteinen l., jolla istuu pieni paimenpoika PAKK. Hän harppaili l:elta l:elle Kianto. -- paaet paukkui, l:et loukkui LEINO. 2. loughikko. | Ketut piiloutuvat l:een.

loughi¹⁷ v. 1. irrottaa kallioperästä kappaleita (poraamalla, kiilaamalla, räjäyttämällä). a. obj. ilmaisee mistä jtk louhitaan. | L. vuorta, kalliota, marmorin. b. obj. ilmaisee mitä jtk louhitaan. | L. graniittia, marmorin vuoresta. Malmia on niin runsaasti, että sitä kannattaa l. Kivihiilen l:minen. c. obj. ilmaisee loughimisen tuloksen: tehdä loughimalla. | Kallioon l:ttu kaivo. Vuoreen l:tut haudat. Tunnelli l:taan kahdessa osassa. 2. *harv.* kalvaa, jäytää, jyrä, kaivaa. | Veitsen pää l:i kättäni. Ovatko hiiret tukkasi l:neet? HJ.NORTAMO. — Kuv. Sydäntäni l:i; mutta en sua tahdo pettää krvi.

loughi¹⁴ tek. Kivihiilen l. Suurin rautamalmi l. on valtio. — Yhd. graniitin-, hiilen-, marmorinl.

loughiko²² s. paikka, joka on täynnä isoja, tav. särmikkäitä kiviä, loughisto, louhe, kivikko, (kivi)rakka; *geol.* ja maaperäopissa: maa(laji), jonka pääasiallisena aineksena ovat loh-kareet. | Maasto oli vaikeakulkuista l:koa. Siisä-Suomen suurikiviset l:ot. L:ossa pesivä ketu. — Yhd. kivil.; rantal.

loughikko/aavikko s. -harjanne s.

loughikkoinen⁶³ *poss.a.* iso- ja teräväkivinen, loughinen, kivikkoinen. | L. maasto, rinne, ranta, tunturin laki.

loughikko/maa s. -ranta s. -saari s. -vaara s.

loughikärme, -käärme s., vars. *vanh.* = lohikäärme. | -- l:kärmeet rynnistellen taistelevat krvi. -- kammosi syntiä sekä noituutta, niin kuin l:käärmeen kähyä KALLAS.

loughimis/kustannukset s. *mon.* -paikka s. -ruuti s. kivruiuti. -tapa s. -tekniikka s. -työ s.

loughimo² s. tav. maan pinnalla oleva paikka, josta louhitaan malmia t. kivennäisiä, tehdasmainen loughintapaikka, loughos; loughintaa har-

joittava liikeyritys; vrt. kaivos. | Virumaan laukeksille on syntynyt lukuisia l:ita. Kiven-loughintaa avoimista l:ista ei tavallisesti lueta vuorityöhön. — Yhd. avol.; asbestin-, graniitin-, kalkkikiven-, marmorin-, rikin-, rusko-hiilen-, vuolukivenl. (myös nom.-alkuisina).

loughi⁶³ *a.* loughikkoinen, loughuinen. | L. harju, koski, saari. Jyrkkiä l:isia kalliota. L:sten vaarojen rinteet, -- notko, jonka takaa taas kohosi l. katajikkokumpu WILKUNA.

loughinta¹⁵⁶ *teonn.* < loughia. 1. Kiven, vuorimalmien, tunnelin, kaivoskuilun l. Kaivosyhtiö aloitti kivihiilen l:nan. — Yhd. hiilen-, kallion-, kiven-, tunnelinl.; kiila-, pilari-, pinta-, syväl.; koel. 2. *met.* metallin leikkaaminen talalla.

loughinta/kelpoinen *a.* -menetelmä s. -paikka s. -työ s.

loughiranta s. loughikkoinen ranta.

loughisto² s. = loughikko. | Tuoll' olen vuorellas sen l:t kapuellut CAJ.

loughitta²⁶ *fakt.v.* < loughia. | Yhtiö aikoi ruveta l:maan graniittia.

loughivene s. *mer.* eräs purjevenetyyppi.

lougho⁶⁴ s. 1. loughimispaikka, loughimo. | Pyterlahden l:ksesta saadaan graniittia. — Yhd. graniitti-, kalkkikivi-, kivi-, marmorin-, rikkil.; avol. 2. loughinnan tuote, loughimalla saatu jalostamaton raaka-aine, louhe. | Yleensä tinamalmi l. on mustaa.

loughos/alue s. -kivi s. loughimalla kalliosta irrotettu särmikäs kivi. -paikka s.

loughi²⁶ v. 1. *harv.* murentaa, kalvaa, jyrä. | Purra l. naurista. -- syömähän, kaluamahan, / puremahan, l:tamahan KAL. 2. vars. *tekn.* luottaa, luentaa, sulattaa; *kem.* saattaa jk tavallisiin liuotteisiin liukenematon aine sellaisen käsittelyn alaiseksi, että sen johdosta kaikki t. melkein kaikki aineosat tulevat veden liukeneviksi. | L:dettu kaakao on vain näennäisesti liukenevaa. Raakafosfaattien käsittelemistä rikkihapolla sanotaan l:tamiseksi. **loughi**¹ s. loughi. 1. loughikko, kivikko. | Sillä maa, jota tie kulki, oli yhtä ainoata rauniota, valloista l:a AHO. Kahden puolen äkkirinne, / -- / rotkot, l:t yhtä jataa *MANN. 2. iso kivi, kivenjätkä, paasi. | Siell' on paasi pöytäsenä, / l. lautsana lavea AK.

loughuinen⁶³ *poss.a.* loughikkoinen. | Kiivettiin vuoren l:sta jyrkännettä. L:sia puron uomia. L:sen vuoren laella, korkean kiven päällä AHO.

loughahta²⁶ v. *runok.* 1. törmätä, iskeä, töytäistä. | -- ja kosken pohjasta paatosen / hän [Vellamon neito] äkkiä pintaan nostaa, / johon vene Vilhelmin l:a A.OXSANEN. 2. äkkiä kohdata, sattua. | -- tuho sielläki tulisi, / kova loppu l:isi KAL.

loughas⁶⁰ s. 1. *met.* = loukku 2. | Kontioita-kin pyydettiin l:kaalla. -- oli tehnyt l:kaan, joka on niin kuin pellavasloukku ks. — Yhd. jousi-, jäniksen-, ketun-, teerenl. 2. loukko, nurkka, soppi, kulmaus, kolikka. | Päättyy makaamaan erääseen huoneen l:kaaseen krvi. -- sillä ei tämä ole l:kaassa [= syrjäsopeassa] tapahtunut urv. — Yhd. uuninl.

loughata⁶⁰ v. 1. *konkr.* satuttaa, kolhaista jk

jäsenensä t. ruumiinsa kohta jnk t. haavoittaa [tms.] jtk jäsentään niin, että aiheutuu fyy-sillistä vahinkoa, ruumiinvamma; vahingoittaa, vioittaa. | L: kasiin varpaani verille. L: kasi otsansa kaapin kulmaan. Kaatumatautinen l: kaa usein itsensä. He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen l: kaisi vt. — *Harv.* elottomista esineistä: vahingoittaa, vioittaa. | On varottava l: kaamasta kokoelman esineitä. 2. *abstr. a.* käyttäytyä t. toimia jkn kunniaa t. arvoa alentavasti, jkn kunnialle t. arvolle käyvästi; menetellä (toista kohtaan) niin, että se herättää toisessa pahastumista, närkästymistä; menetellä toisen tunteiden, vakaumuksen tms. vastaisesti, haavoittaa. | L. jkta puheellaan, käytöksellään. L. jkta tahallaan, tahtomattaan. L. jkta karkeasti, törkeästi, verisesti, sydämeen asti. Anteeksi, tarkoitukseni ei ollut l: l: L: kaava sanonta, letkaus, kielenkäyttö, pila. L: attu aviomies. Sellainen on Jumalan l: kaamista. L: atun kosto. Solvauksesta rangaistaan myös sitä, joka toista l: atakseen soimaa tätä jo sovitetusta rikoksesta. -- onneton se, joka teitä huoneessani l: kaa kivi. — L. jkn mieltä, tunteita. L. jkn kunniaa, ylpeyttä. L. jkn nimeä, muistoa. b. menetellä t. toimia jnk vastaisesti, olla vastoin jtk, ristiriidassa jnk kanssa, vahingoittaa, rikkoa, polkea. | L. jkn oikeutta. Kenenkään etua l: kaamatta. Vieraat lentokoneet l: anneet maan puolueettomuutta (lentämällä rajan yli). L. lakia, määräyksiä, sopimusta, sääntöjä. Puhelinsalaisuuden l: kaaminen. Taide ei saa l. moraalia. Säädylly-syyttä l: kaava teko. Sukupuolisiveyttä l: kaava rikos. Yleistä oikeuskäsitystä l: kaava teko. Ei ole hyvä l. perinnäisiä tapoja. — Kirjassa on paljon suorastaan järkeä l: kaavaa. Asiallisuuden vaatimuksia l: kaamatta, c. vaikuttaa häiritsevästi, epämiellyttävästi, häiritä. | Silmää l: kaava väriyhdistelmä. Sanapainon polkminen l: kaa korvaa. Esityksen epäjärjestelmällisyys ei tässä tapauksessa l: kaa.

loukero^s *harv.* loukko, sopukka. | [Ahdilta anotaan saalista] kalaisista kaarteista, / lohista l: ista kal. -- kun pääsisi johonkin maailman soppeen, korven l: on tai vuoren vinkaloon pärvär. -- vetäydymme me johonkin laivan monista l: ista aho.

loukkaaja¹⁰ *tek.* < loukata 2. | Haastoi l: nsa oikeuteen. Kotirauhan l.

loukkaamat^{on} *kielt. a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁰ *omin.* 1. *pass.* jota ei saa loukata t. (*harv.*) ole loukattu, koskematon. | Kunnia on pidettävä l: tomana. Jumalallinen järjestys on pyhä ja l. Vanhoja perinnäistapoja ympäröi l: tamuuden sädekehä. -- minä myös ahkeroinen, että minulla aina olisi l. [= puhdas] omatunto vt. — *Lak.* oikeusjärjestyksen suojaama, erityistä oikeusturvaa nauttava. | L. diplomaatti, alue. Tribuunit julistettiin l: tomiksi. Kirjesalaisuus on l. L: tomuudella tarkoitetaan tavallisesti valtion elimille tai julkisessa asemassa oleville henkilöille taattua erityistä suojaa. Tuomarin, valtiomuodon, kotirauhan l: tomuus. 2. *akt.* joka ei loukkaa. | Harmiton, ketään l. esitys.

loukkaannuksissa *adv.* (tav. poss.-suff: llisena) loukkaantuneena (ks. seur. 2. a). | Oli arvostelusta syvästi l: an.

loukkaan/tua¹⁸ *pass. v.*; *rinn.* loukkautua (ei kuit. merk: ssä 2. b). 1. *konkr.* loukata itsensä, satuttaa itsensä, saada vamma, haavoittua, vahingoittua, vaurioitua, vioittua. | Hän l: tui pahasti. Kyynärpäni l: tui kaatuessani. L: nuttuaan hän joutui makaamaan sairaalassa. Onnettomuudessa l: tui useita henkilöitä. Kaikki l: tumiset vaativat asiantuntevaa hoitoa. — Melko *harv.* muista kuin ihmisestä ja eläimistä. | Tautiset ja l: tuneet perunat erotetaan. Hentoja taimia uhkaa l: tumisen vaara. Urkuja korjattaessa on varottava, ettei viritys l: nu. 2. *abstr. a.* panna pahakseen, "ottaa itseensä", pahastua, närkästyä. | Herjaus, josta l: tuisi kuka tahansa. Hän ei kielloista pahoin l: tunut. L: nuimme kunniamme puolesta. Asiakas lähti l: tuneena pois. -- en huolinut siitä l. [että nauroivat] aho. Ah, Heikki, älä l: nu minuun järn. Ulrikki oli tunnossa l: tunut heille KATAJA. b. *heng.*, vars. *vanh.* huomata (t. luulla huomaavansa) jkssa t. jssak jtk, jota ei voi hyväksyä t. ymmärtää. jtk paheksuttavaa t. vastenmielistä (ja luopua jksta t. jstak sen takia), pahentua; joutua horjumaan uskossaan t. uskollisuudessaan jkta t. jtk kohtaan, langeta epäuskoon ja luopumukseen. | Vaikka kaikki l: tuisivat sinuun, niin minä en koskaan l: nu vt. Autuas on se, joka ei l: nu Herran Jeesuksen parannusvaatimukseen ak. -- kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti l: tuu vt. -- oppikoon olemaan l: tumatta kurjuuteensa ak.

loukkaantum^a *s.* (*rinn.* loukkau(tu)ma) loukkaantumisesta aiheutunut vamma, vioittuma t. vaurio. | Luunmurtuma tai muu l. Tehokas lääke l: iin. Pienikin l. tekee juurikasvien talvisäilytyksen epävarmaksi.

loukkaantum^a *on*⁷⁷ *kielt. a.* Säilyä onnettomuudessa l: tomana.

loukkaantuvai *nen*⁶⁸ *a.* -suus⁶⁴ *omin.* helposti loukkaantuva, loukkaantumaan herkkä. | Kovin l. ihminen.

loukkauma¹⁸ *s.* = loukkaantuma.

loukkau^s *teonn.* < loukata. 1. vamma aiheuttava kolahdus, isku tms. ulkopuolinen syy; *harv.* tästä johtuva vamma, loukkaantuma; *vt.* loukata 1. | Tärähdys tai muu ulkonainen l. voi aiheuttaa tulehduksen. Kalvo suojelee solua ravintohiukkasten aiheuttamia l: ksia vastaan. Luvuilla parannettiin mm. puun tai kiven l: sta. -- rangaistakoon jokainen, joka häneen teki kuolettavan l: ksen lk. 2. *a.* toisen kunnialle t. arvolle käypä lausuma t. teko, solvaus, herjaus, häväistys; *vt.* loukata 2. a. | Törkeä, verinen l. L. jkta kohtaan. Hän käsiitti sanani henkilökohtaiseksi l: kseksi. Poika nieli kärsimänsä l: kset. -- l. oli käynyt niin syvältä tuon ylpeähenkisen talollisen sydämyksiin sill. — *Yhd.* kunnianl. b. jnk vastainen, jtk loukkaava teko t. menettely, rikkomus (jtk vastaan); *vt.* loukata 2. b. | Lain, puolueettomuuden, sopimuksen l. Pyhyden l. L. hyviä tapoja vastaan. Tapahtui törkeä oi-

keuden l. Hovioikeus tuomitsee valtakunnan vapautta vastaan tehdyt l:kset. Menettelyä on pidettävä l:ksena moraalia vastaan. Tämä menettely -- on Suomen alueellisen koskemattomuuden ja kansamme itsenäisyyden l. AHO. — *Yhd.* oikeuden-, puolueettomuuden-, rajan-, sopimuksenl. c. häiritseminen, häiriö, järkytys; vrt. loukata 2.c. | Kylmät kylvyt ovat vanhenevalle ruumiille rajua normaali-tilan l. d. *heng.* pahennus; vrt. loukkaantua 2.b. | Suntu varokoon, ettei ole l:ksiksi epävakaaalla käytöksellään. Risti ja sijaiskärsimys ovat heille l:ksiksi, -- että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään l:ksiksi ut.

loukkaus *kivi s. kuv.* vaikeuksia tuottava, pahennusta aiheuttava, koetukselle paneva seikka; kompastuskivi; vrt. koetinkivi. | Ja hän [Herra Sebaot] on oleva pyhäkkö, hän l. ja kompastuksen kallio vr. Sakramentit saivat protestanttisessa kirkossa väistyä, ne kun olivat järjen l:kiviä. Mutta tuo sinun jäykkyytesi -- on juuri se l., johon olet kompastunut PÄRVÄR. Heti kohta, "Mehiläisen" ensimmäisen vuosikerran ensimmäisessä numerossa ajoi Lönnrot l:kivelle AHO. -- tuntuu siltä -- kuin äidin rikokset l:kivinä peittäisivät koko hänen elämäntiensä TALVIO. -- sana s. loukkaava sana. -- *vamma s.* tapaturmavamma. -- *vuosi s. harv.* huonotuloinen vuosi, osittainen kato vuosi. | Lääni kärsi lyhyenä ajanjaksona neljätoista kertaa l:den.

loukkautua¹⁴ v. ks. loukkaantua.

loukkautuma¹⁵ s. = loukkaantuma.

loukkautumus¹⁶ s. *harv.* loukkaantuminen, loukkaantuneisuus. | Minä tahtoisin nähdä, -- mikä kauhistus ja siveellinen l. kuvastuisi hänen kasvoillaan AHO.

loukko¹⁷ s. Merk-ryhmien ero ei ole aivan selvä. 1. nurkka, soppi, sopukka, lokero. | Pirtin, uunin, kaapin l. Uunin ja oviseinän välissä on l. puita varten. Käsikiviä säilytettiin aitan l:ossa. Hävetä l:ossa, -- tajuttomana makasi sängyn l:ossa ALKIO. Tässä vanhassa talossa oli paljon l:koja ja komeroita, jotka tarjosivat lapsille tilaisuuden leikkeihin KOSKENN. — *Kuv.* Zola paljastaa säälimättä todellisuuden pimeimmätkin l:ot. [Naiset] ovat viskanneet viuhkansa l:koon [= pois, menemään] AHO. — *Yhd.* aitan-, pirtin-, uuninl.; ikkuna-, karsinal.; puu-, roju-, romul. 2. us. *halv.* kolkka, perukka, kulmakunta, syrjäseutu. | Pitäjän l. Se paikkakunta on ummehtunut pikku l. Sittenpä tietänet, kun joka l:on koluat. En minä ole salaa puhunut pimeässä maan l:ossa vrt. — *Yhd.* metsäl. 3. kolo, aukko; onkalo, luola. | Vuoren l. Ison kiven l. Pimeitä vinkaloita ja l:koja. Mörkö tuntui istuvan joka louhen l:ossa. [Sisilisko] pujahti muurin l:koon LEHT. Myyrän l. oli lähellä peukaloisen piilopaikkaa *TARK. — *Kuv.* Mutta monta tuhon l:koa voi mies täällä kohdata aatoksiensa retkillä KIVI. 4. par. loukku 2.

loukkoa¹⁸ *frekv.v. harv.* < loukata. | Täällä on niin pimeä, etten näe vähääkään eteeni ja l:on itseni palasiksi PÄRVÄR. -- ettei Hilman tarvitse

pimeässä hapuilla eikä vanhan viikuksen lehtiä l. SILL.

loukkokaappi s. *murt.* nurkkakaappi.

loukku¹⁹ s. 1. pellavan, hampun ym. keuruukasvien käsittelyssä käytetty koje, jolla korren puumainen aine, ns. luut, muserretaan rikki ja täten irrotetaan kuiduista. | Vanhanaikaisen l:un kiinteässä emäpuussa on kolme ja liikkuvassa kannessa kaksi hammasta. L:kuja on kahden suuruisia: raskas rouhintal. ja pienempi lihta eli lipsu. Puurullilla varustetut uudenaikaiset l:ut käyvät käsi-, hevos- tai sähkövoimalla. — *lyödä loukkua* kalista, kolista; täristä, tutista. | Hampaat, leuat, sääret lyövät l:kua. Salmelan polvet l:kua löivät CANTH. Rappuja laskeutuessani heilahtaa yhtäkkiä koko talo, ovet lyövät l:kua AHO. — *Yhd.* hamppu-, pellaval.; kone-, käsil.; puul.; kanssi-, levy-, rulla-, saha-, valssi-, vetol. 2. *mets.* ppyydys, jonka pääosana on koholle viritetty yksi- t. useampi puinen "kansi", joka pudotessaan surmaa eläimen, loukas; vrt. sadin, rita, kaha, lisku. | L:ussa on tavallisesti kansipuita vastaava määrä kynnyspuita. Lintu käy l:kuun. Karhu oli saatu l:ulla. Mutta aitaan jätettiin sopivia läpiä ja reikiä, joihin rakettiin raskaita l:kuja monen jäniksen kuolemaksi KIVI. — *Kuv.* Hän lankesi pahalaisen virittämään l:kuun. Joutuipa mies l:kuun 'pahaan pinteeseen'. -- sillä hän oli päätähävin langennut rakkauden l:kuun KALLAS. Hyvä oli, että roistonalku joutui ajoissa l:kuun TOPPILA. — *Yhd.* ahman-, hiiren-, jäniksen-, karhun-, karpän-, rotanl.; jousi-, kaha-, vesil.; karpäs-l.; kuolemanl.; miina-, sukelusvenel.; aaltol. 3. *harv.* = loukko 3. | Vuoren l. 4. *murt.* hirteen t. lautaan veistetty kolo t. ura esim. salvaimissa. | Seinähirteen tehdään viistokylkinen l.

loukkuja²⁰ *onom.v.* kalista, kolista, kolkkaa, lonkkua. | Hampaat l:vat -- vuoret l:i, paaet paukkui KAL. -- hän kuuli askelia porstuan l:villa laudoilla AHO.

loukku/kangaspuut s. *mon. kansat.* runko-osiltaan pellavaloukkua muistuttavat vanhanaikaiset kangaspuut, pelsimet. -- *pyynti s. mets.* loukulla tapahtuva riistanpyynti. -- *saha s. tekn.* puutyöhön käytettävä käsisaha, jonka ohut terä on jännitetty puisen kehiksen keskelle.

loukuta²¹ v. *harv.* = seur. | [Pellava] pian luista luistettiin, / loteasti l:tihiin KAL.

loukutaa²² v. --us²³ *teonn.* 1. käsitellä pellavia, hampuja tms. loukulla. | Liottamisen jälkeen pellava l:etaan. L:uksen tarkoituksena on irrottaa päistäret kuiduista. L:ettu pella-vakimppu. L:tamista suoritetaan nykyisin myös koneellisesti 2. lonkuttaa. 'lonkuttaa', kolkuttaa, kolisuttaa; lonkkua, kolista, kolkkaa; lonksua, täristä, tutista. | Tyttö l:taa kehtoa epätasaisella lattialla. Myrsky l:ti tapulin luukkuja JÄRVENT. — Kangaspuut l:tivat melkein joka tuvassa. [Pieni poika] juosta kipitti l:tavin leuoin HAANPÄÄ. — *Kuv. ark.* L. leukojaan [puheesta]. Eikä hänellä taas ollut halua -- ruveta kuuntelemaan vaimon l:uk-

- sia E.JAAKKOLA. Koira haukkua l:taa 'louskut-taa, luskuttaa'.
- loukuttaja**^a tek. < ed. | Lihtaaajien ja l:ien hi-kinen iho oli paksunaan -- tomua NUOLIV.
- loukutuskone** s. kut. Käsin pyörítettävä l. Pel-lavatehtaan iso l.
- louna**¹¹ s., melko *harv.*; vrt. lounas. 1. keskipäivä, puolipäivä. | L. tuli, kolmatt' ei vain kuulu *CAJ. 2. päivällinen, puolinen, lounas. | Syötiin tukeva l. 3. = lounas l.a. | Kun aurinko on l:a lähennyt J.REIJONEN.
- lounaanpuoleinen** a. myös . | L. tuuli.
- lounai**^{nen} 1. s. a. = lounas l.a. | Tuuli puhalttaa l:sesta. Kirkon suunta oli l:sesta koilliseen. L:sta kohti. — *Yhd.* etelä-, länsil. b. lounais-tuuli. | -- ja l. liehtoi ihanasti kivri. -- lan-teensa lainehtivat kuin Laukeaman vedet l:sella JÄRVENT. 2. a. lounaassa t. lounaaseen päin oleva, lounaasta tuleva, lounais-. | L. raja, rantamaa, seinä, taivas. Maamme l. saa-risto. L. tuuli. Hitaasti eteni laaja lautta pit-kin l:sen vesistön selkiä sill. — *Yhd.* etelä-, länsil.
- lounais-** lounaassa, lounaispuolella t. lounaa-seen päin oleva, lounaasta tuleva. -**hämäläi-nen** a. ja s. -syys *omin*. L:set murteet. -**kolka** s. Maamme l:an väestö. -**kulma** s. Vesistön l. -**kärki** s. Alaskan niemimaan pitkä l. -**mon-suuni** s. *maant.* lounaasta puhaltava monsuu-nituuli. -**murre** s., tav. *mon.* vars. suomen kie-len länsimurteisiin kuuluvista Turun ja Po-rin läänin eteläosissa puhutuista murteista. -**murteinen** a. lounaismurteisiin kuuluva, niille ominainen. -**myrsky** s. -**nurkka** (us) s. Saaren l. -**osa** s. Kaupungin l. -**puoli** s. Maamme l:ela. -**rannikko** s. -**ranta** s. -**reuna** s. -**rinne** s. -**suomalai**^{nen} a. ja s. -**suus** *omin*. Hän on l. L. heimo. Agricolaan kielen l:suus, -**suomi** s. suomen kielen lounaismurteista. -**tuuli** s. lounaasta puhaltava tuuli, lounainen. | Purjevene villetti l:essa.
- lounas**⁶⁰ s. vrt. louna. 1. a. etelän ja lännen keskiläisissä oleva ilmansuunta, lounainen, länsietelä. | Tuuli käy l:asta. Suomi rajoittuu l:assa Itämereen. Lähti l:sta kohti. L:an ran-ta 'lounainen horisontti'. Lonkui päivä l:hasen, / kiertyi keski-illoillensa KAL. -- taivaan au-rinko, matkalla l:asta länttä kohti sill. — *Yhd.* etelä-, länsil. b. lounaistuuli. | Lauha l. henkii. -- yhä virkenevä l. on jo kuivannut verkot AHO. 2. puolipäivän maissa syöty ate-ria, päivällinen, puolinen; tav. etenkin kau-punkilaisoloissa n. klo 13 syöty ateria, aam-iaipäivällinen, englantilainen lounas, lunch. | Mennä l:alle. Tarjota l. L:aseen kuuluu mel-kein samat ruoat kuin päivälliseenkin. -- loh-i-siksi l:hiksi, / iltaruoiiksi isoiksi KAL. — *Yhd.* sunnuntai.; jäähyväis-, liike-, perhe-, päät-täjäis-, toveril.; pikal.
- lounasaika** s. lounasaterian aika. -**huone** s. Hotellin l. -**kutsut** s. *mon.* Ministerin l. -**liina** s. Pöydälle levitettiin kirjava l. -**paikka** s. Suo-sittu l. -**puku** s. miesten aamupäiväpuku, jo-hon kuuluu musta lyhyt takki ja juovikkaat housut. -**pöy**^{tä} s. Nauttia l:dän antimia. -**ruo-ka** s.
- lounastaa**² s. syödä lounasta. | L:imme ravin-tolassa.
- lounastauko** s. Kokous jatkui lyhyen l:taun jälkeen. -**tunti** s. Käyn l:nilla kotona. -**tuuli** s. lounaistuuli. | -- lämpiminä l:en päivinä AHO. -**vieras** s.
- lounat**⁷¹ s. *murt.* lounas. (1. a.) Laiva luovi l:ta kohti. (b.) Lenseä l. puhalttaa Kianto. (2.) -- emmekä pyydelleet l:ta tässä hotellissa Kianto.
- lounatuuli** s. lounaistuuli. | -- terve, lämpimät l:et LEINO.
- louskahtaa**²⁶ *onom.v.* -(hd)us⁶¹ *teonn.* loksah-taa, losahtaa. | Leuat l:htivat kiinni.
- louskautta**²⁶ *kaus.v.* < ed. | L:i oven kiinni.
- louske**⁷⁸ s. loksahdeltu. | Kavioiden l. Kuului hurt-tien murinaa ja hampaiden l:tta.
- lousku**¹ *onom.v.* -nta⁷⁵ *teonn.* loksua, lonk-sua, losahdella. | Kalossit, jäsenet l:vat. -- hampaaton leuka l:u *MANN. -- ja Saatanan ansaraudat / yhä l:vat siellä JYLHÄ.
- louskutella**²⁶ *frekv.v.* < seur. | Pedot l:telivat kamalia leukojansa.
- louskutaa**²⁶ *kaus.v.* -us⁶¹ *teonn.* < louskua. | L. hampaitaan, leukojaan. L. kahta lautaa vas-takkain. Kone [kutoa] l:taa kangasta. Koira haukkua l:taa. — *Kuv. ark.* Mitäs siinä l:at [= nalkutat, haukuskelet], vai käykö ka-teeksi?
- loutti**¹⁰ s. *harv.* alanko, alava ja tasainen maa, ruohokenttä; vars. kylän yhteismaa, josta otet-tiin savea. | Hän huuteli huikeasti, ja -- riihi lakealla l:illa kaikui kivri.
- louve**⁷⁸ s. → loue.
- loveenlankeaminen** s. tav. .; ks. lovi 2.b.
- lovelli**^{nen} 63 *poss.a.* -suus⁶² *omin*. < lovi. | L. veitsi on teroitettava. Kaaliperhosen toukka syö lehtien laidat l:siksi. Tärisevä kaira tekee l:sen reian.
- love**⁷⁸ v. tehdä lovi(a), lovistaa, lovittaa, pyäl-tää, pykälöidä. | Rohkan piit tehdään usein sa-masta puusta l:amalla. L:ttu hirren pää. Lau-taan l:ttu pykälä. L:amalla tehty nurkkaliit-tos. Ratapölkkyjen l:aminen. L. matkalippu. Porot merkitään l:amalla korvat. — *Kuv.* [Saat] minunkin voirahojani l., ellei omasi riitä KARHUN.
- loveton**⁷⁷ *kar.a.* < lovi. | L. partaveitsen terä.
- loveu**⁷⁸ s. lovistus, lovitus. 1. loveaminen. 2. lo-veamalla tehty kolo, uurre tms. | Puuta kaa-dettaessa hakataan runkoon kirveellä l. L:k-sen ja sahauksen yhtymäkohtaan tukkia kaa-dettaessa jäänyt "räiskä" poistetaan. Metalli-sauvaan tehty l. — *Yhd.* tyvil.
- lovi**⁷⁸ s. 1. esineen pinnassa t. reunassa oleva (tav. pienehkö) syvennys, kolo, kuoppa, py-kälä. | Syvä, matala, terävä l. Hampaseen syntynyt l. Veitsen terään lohjennut l. Ha-kata, leikata, sahata jhk l., l:ia. Leikkasi kak-kuun ison l:en. Toukka on syönyt lehden reu-naan l:en. Postimerkin reunan hampaat ja l:et. Pyörän hammas uppoaa toisen pyörän vastaavaan l:een. Porot merkitään leikkaa-malla niiden korvaan l:ia. Tuossa oven edessä, jossa on syvä l. lattiasa, ovat sukupolvet sei-sonet AHO. Jouni teki suuren l:en viilipytyyn JÄRVENT. — Kellon kuoret ovat l:ella. Syville

l:ille kolhiutunut terä. L:ille leikattu paperinreuna. — *Kuv.* Tänä talvena on isketty aika l. Suomen metsävaroihin. Menoerä, joka teki pahan l:en kukkaroon. — *Yhd.* hammasl.; salivain-, sinkkausl.; tähtäinl.; kärkil. 2. sisäpalkkalisjoissa adv:n tavoin. a. *harv.* salassa, piilossa olemisesta. | -- sain sanat salasta ilmi, / julki luottehet l:esta *KAL.* b. Langeta l:een [vars. alkukantaisten kansojen noidista yms.] 'joutua t. saattaa itsensä hurmos-, tainnostilaan, jossa sielun luullaan poistuvan ruumiista'; *kuv.* ylenmääräisestä ihastumisesta, haltioitumisesta yms. L:een langennut samaan. Niota kyseli asiaa haltijoilta l:essa [= loveen langenneena] ollessaan. Teos, jonka edessä arvostelu suorastaan lankesi l:een. — Nouse, luontoni, l:esta, / haon alta haltijani *KR.* Yhtäkkiä nousi äijän luonto l:esta [= hän sai rohkeutta, terästäytyi] *ALKIO.*

lovinen⁶¹ *poss.a.* L. pinta, puukon terä, lehti. — *Yhd.* syvä-, tiheäl.; viisil.

lovi¹**päinen** a. L. pyrstöevä, litu. Taviokuurnan pyrstö on l. -**reunainen** a. L. kaalinlehti. -**solja** s. *maant.* Vuorijonon matalia kohtia sanotaan l:iksi.

lovist¹**aa**² v. -us⁶⁴ *teonn.* tehdä lovi(a), loveta. | L. lauta, ratapölkky, junalippu. Kesäsydännä isommat puut l:etaan, mutta ei kaadeta.

lovit¹**taa**² v. -us⁶⁴ *teonn.* = ed. | Kirveellä l:ettu hirsi. Sahan hampaiden kaltainen l:us.

-liti [-i'] adverbijohdin, jolla a:eista muodostetaan määrää ilmaisevia adv:eja: kosolti, laajalti, lavealti, niukalti, ohuelti, pitkälti, viljalti (niiden asemesta käyt. us. myös vastavien kantasanojen yks. abl:a).

luaslauta s. *kansat.* vanhan suomalaisen savuunin (kiukaan) kehälauta. | -- kiukoa meren kivistä, / l. lumpehista *KANT.*

lubrikaattori¹⁰ s. *tekn.* eräitä koneiden voitelulaitteita. | L:t syöttävät öljyn koneeseen tavallisesti höyryn avulla.

lude²⁸ s. nivelkärsäisten lahkoon kuuluvia litteäruumiisia hyönteisiä, joilla on pistävä imukärsä; vars. Cimex lectularius, asuinhuoneissa syöpäläisenä elävä siivetön lude eli lutikka. | Punaisen ruskea l. L. puree, mee verta. Luteiden hävittäminen. Luteen haju. Sängyssä kuhisi luteita. — *Yhd.* keto-, lehto-, lumi-, metsä-, niitty-, nurmi-, tarha-, vesil.; apila-, kaali-, lanttu-, marja-, omenal.

luettinen⁶¹ a. *lääk.* kuppainen, syfilittinen.

lueksi¹**a**¹⁷ *frekv.v.* lueskella. 1. L. lehteä. L. ennen nukkumaan menoa. Mitä kirjaa se Kunilla tässä kuului äsken l:van? *KIANTO.* 2. harvemmin: opiskella. | -- oli tammikuusta kesäkuuhun Turussa l:massa *TARK.* -- jos hän panisi töpinäksi ja alkaisi l:2 *KARHUM.*

luennoija²⁰ v. -inti⁴ *teonn.* pitää luento(ja), tav. korkeakoulussa, opistossa tms. | Yrjö Aukusti Wallin l:i dosentiksi tultuaan yliopistossa itämaisia kieliä. Tältä alalta ei opistossa ole l:itu vuosikausiin. Hänen l:imisensa on varsin mukaansatempaavaa. — *Kuv.* Savolais-tuttavamme saattaa l. [= jaaritella] kaiket päivät.

luennoija¹¹ *tek.* = luennoitsija.

15 — Nykysuomen sanakirja III

luennoimis¹**kieli** s. L:kielenä on suomi. -**velvolisuus** s. Professorille on myönnetty vapautus l:desta.

luennoitsija¹¹ *tek.; rinn.* luennoija. 1. luennon t. luentojen pitäjä. | Yliopistossa vieraileva l. 2. henkilö, joka ammatikseen pitää luentoja jltak määrälalta. | Tilaisuudessa esiintyy l. N.N.

luen¹**ta**¹⁵ *teonn.* < lukea. 1. lukeminen, luku. | Huoneesta kuului l:taa. Harrastaa Raamatun l:taa. — Sähkömittarin l. suoritetaan neljästi vuodessa. — *Yhd.* raamatunl.; mittarinl. 2. suorasanaisten kirjallisen tuotteen taiteellinen esittäminen, kaunoluku. | Näyttelijä N.N. esittää tilaisuudessa l:taa. Harrastaa, opiskella, opettaa l:taa.

luen¹**to**²² s. etenkin korkeakouluopetuksessa ja vapaassa kansansivistystoiminnassa pidettäviä, laajempaan sarjaan kuuluvia esitelmää; tilaisuus, jossa sellainen pidetään. | Historian, hallinto-oikeuden, fysiologian l. Yleistajuinen l. Pitää l. Kuunnella l:toja. Seurata estetiikan ja taidehistorian l:toja. Käy l:noilla pari kertaa viikossa. — *Yhd.* anatomian-, kirjallisuudenl.; seminaari-, yliopistol.; alkajais-, avajais-, johdanto-, koe-, vierailul.

luento¹**aine** s. Fonetikka yliopiston l:aineena. -**jakso** s. L. uskontopsykologian alalta. -**kiel**¹**i** s. Suomi hyväksyttiin l:eksi. -**kurssi**¹ s. l. Lapin kielen l. 2. tav. *mon.* Kansan valistamiseksi järjestetään l:reja. Sahatyönjohtajien l:it. -**lautakunta** s. Valtion l. johtaa kansantajuistieteellistä luentotoimintaa. -**matka** s. -**muistiinpano** s. Monistettuja l:ja myytävänä. --**ohjelma** s. Yliopiston vahvistettu l. -**päivä**¹ s. l. Dosentti N.N:n l. on keskiviikko. 2. tav. *mon.* Maanviljelysseuran järjestämät l:ät. Olla l:illä. -**sali** s. auditorio. | Yliopiston suuri l. — Cygnaeuksen l:t olivat täydemmat kuin kenkään toisen yliopistonopettajan *KOSKENN.* -**sarja** s. Professori N.N. pitää tällä lukukaudella l:n valtio-opista. -**tilaisuus**¹ s. Järjestää l:ksia alan ammattimiehille. -**toiminta** s. Yhdistys harjoittaa kansantajuista l:a. -**tunti** s. Opiston johtajan l. Kurssi sisältää 50 l:a. -**velvollisuus** s. luennoisvelvollisuus. -**vihko** s.

lues⁶⁴ s. *lääk.* kuppatauti, syfilis.

lueskeli¹⁴ *tek.* < seur.

lueskella²⁸ *frekv.v.* -u² *teonn.* (< lukea) lueksia. 1. lukea, tav. vähän kerrallaan, silloin tällöin, hiljallensa. | L. sanomalehteä. L:ee kirjaa sieltä täältä selaillen. Olen viime aikoina l:lut Goetheä. -- kävelin -- l:ien hautakirjoituksia *AHO.* Kovin ahkerasti olet ruvennut l:emaan *LINN.* 2. opiskella (vars. hiljalleen), harjoittaa opintoja, lukuja. | L. yliopistossa. L. matematiikkaa. Tuli Helsinkiin l:emaan. -- l:ee paraikaa vai-vaista kandidaattiansa *KIANTO.* 3. *harv.* las-keskella (yhteen). | -- l:i paperirahoja lauan-taisin kunnan säästöpankissa *KARHUM.*

luet¹**ella**²⁸ v. -telu² *teonn.* 1. mainita t. esittää useita yhteen kuuluvia esineitä t. asioita peräkkäin. | L. esimerkkejä, eri tapauksia. L:tele Jaakobin pojat! Niitä on liian paljon l:elta-vaksi. Pahoja töitä l. mielt? *KIVI.* Kaikkeen siihen, mitä tohtori Luther katkismuksessaan

1:telee jokapäiväiseen leipään kuuluvaksi sill.
2. vanh. laatia luettelo jstak, luetteloida. | Kuolinspesän 1:teleminen. Kaikki omaisuus -- pitää kirjaan 1:eltaman i.k.

luetelma¹³ s. luettelo. | Laatia 1. havaituista väärinkäytöksistä.

luetltaa²⁴ *fakt.v.* -us²⁴ *teonn.* (< lukea) panna lukemaan, antaa lukea. I. 1. vrt. lukea I.a. asiaobj:n ohella. | L. kirje jklla. L. raamatunhistoriaa, satuja, suomen kielen lauseoppia. Kalevalan 1:taminen. L. ulkoa, sisältä. Moni kurssin kohta on sivuutettava vain kertaalleen 1:tamalla. -- vannotan teitä Herran kautta, että 1:atte tämän kirjeen kaikille veljille ur.
b. henkilöobj:n ohella; us. tutkia jkn lukutaitoa antamalla hänen lukea; kuulustella jkn tietoja (vars. kristinopin taitoa kinkereillä). | L. lapsia. Lukkari kovin 1:ti, / kirkkoherra kiinteästi kant. -- mökkiläiset 1:ettiin järjestään, mutta talokkaita valikoiden alkio. 2. vrt. lukea I.I.b. a. antaa loitsia. | L:athan itsekin nuolesi Panulla aho. b. siunauttaa. | -- ja saivat vielä hautasijankin 1:etussa maassa ak. Eihän sillä [pastorilla] voi 1. hautaa pumpulpaalin yli! aho. II. laskettaa; vrt. lukea II. | L. metsänsä. -- kruunu 1:taa joka puun kataja.

luetaja¹⁶ *tek.* < ed., vars. I.I.b. | L:ina kinkereillä olivat tavallisesti ravosti, kanttori ja suntio. Hän oli tunnettu sävyisäksi 1:aksi.

luettavuus¹⁵ s. kirjoitusmerkkin, tekstin, kirjallisen tuotteen ulkomuodon t. esitystavan selvyys t. nautittavuus lukemisen kannalta, luettuna. | Merkkin, kirjainten, käsialan, teoksen 1. Kirjaimien 1:ttä häiritsevät koristukset. Kirja on tullut luettelomaiseksi ja siten menettänyt esteettistä 1:ttään.

luettelemus⁴ s. lak. vanh. luettelointi; harv. luettelo. | Kunnan kassojen 1.

luettelo² s. kirjoitettu t. painettu, tav. jllak tavoin yhteen kuuluvien henkilöiden, esineiden, asioiden, tapahtumien tms. luettelma; vrt. lista, katalogi, rekisteri, indeksi, inventaari(o), diaari, matrikkeli. | Pitkä, yksityiskohtainen, kronologinen 1. Kuvien, kuulutusten, rippilasten, muuttaneiden, työttömien, kuolleiden 1. Koulun oppilaiden 1. L. mitoista ja painoista. Inventaari sisältää 1:n pesän varoista. Postimerkin arvon saa selville mm. Zummsteinin 1:sta. Laatia, tehdä 1. jstak. Pitää 1:a. Kirjoittaa, merkitä, panna, ottaa 1:on t. 1:ihin. Poistaa 1:sta. Hänen nimensä on yhdistyksen 1:ssa. Lokakuun 5, päivänä 1822 Snellman kirjoitettiin Turun yliopiston 1:on. Vakinaisen väen 1:ihin merkityt upseerit. Varastoista on pidettävä tarkkoja 1:ja. -- vapaa luettelo luettelo tavaroista, joita ei saa julistaa sotakieltotavaraksi. -- musta luettelo tav:mmiin musta lista. -- valkoinen luettelo työlakosta vapaiden työpaikkojen luettelo. -- Yhd. asukas-, avustaja-, henki-, henkilö-, jäsen-, lääkäri-, matkustaja-, miehistö-, oppilas-, ammatti-, asia-, esine-, kirja-, laiva-, nimi-, ohje-, osoite-, puhelin-, sisällys-, yhdistys-, korjaus-, lyhennys-, lähde-, painovirhel.; ansio-, rikos-, syntil.; jako-, kanto-, kutsunta-, palkkaus-, peru-, rästi-, taksoitus-, tappio-, vaali-, vero-, voitto-,

äänestys-, hinta-, irtaimisto-, kalusto-, liike-, myynti-, omaisuus-, tavarat-, varastol.; ennätys-, osanottaja-, palkinto-, tulosl.; aakkos-, lisä-, yleisl.; kortisto-, kortti-, lippul. 2. erik. se suurten puhelinkeskusten osasto, jossa pidetään luetteloa puhelimen haltijoista ja joka vastaa yleisön numeeritiedusteluihin. | L:on pyrkinessään tilaajan on kierrettävä numerot 012 tai 013.

luettelohinta s. liik. hinta- t. tavaraluettelossa mainittu hinta. | Tehtaiden 1:nat. Tavarat myydään alle 1:nan.

luetteloida³⁰ v. -nti³⁰ *teonn.* laatia luettelo jstak, panna, merkitä, kirjoittaa luetteloon t. luetteloihin, merkitä t. viedä kirjoihin. | L. kirjasto, toisinnot, maan asukkaat, velat. Oppivelvollisten lasten 1:nti. Ilmoittaa tulonsa 1:tavaksi. Varatuomari N. N. määrättiin 1:maan pesän varat ja velat. L:va tyyli.

luetteloija¹¹ *tek.* = luetteloijsija.

luettelomaksu s. luetteloon merkitsemisestä suoritettava maksu. -työ s. Alueen kasviston 1:n suorittaja. Kokoelmien, käsikirjoitusten, taivaankappaleiden 1.

luetteloijsija¹⁴ *tek.; rinn.* luetteloija. | Lähdekirjallisuuden 1.

luettelojärjestys s. Noudattaa aakkosellista 1:järjestystä. -kortti s. kortti, joka sisältyy t. on tarkoitettu käytettäväksi luettelon sisältävään kortistoon. | Kirjaston luettelo sisältää lähes 60.000 1:a.

luettelomainen²⁸ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus²⁸ *omin.* L. esitys, selostus, luonnos. Aiheen käsittelytapa on kuiva ja 1. Teos on kirjoitettu 1:sesti. [Tekijän] yksityiskohtaisuus on kuitenkin kaukana -- kuolleesta 1:sesta pikkupiirteisyydestä KOSKENN.

luettelonumero s. Tilattaessa on mainittava tavarat 1. -teo/s s. luettelon t. luetteloja sisältävä teos. | Taidekokoelmia esittelevä 1. "Suomalainen kirjallisuus"-nimisen 1:ksen lisäosa.

luetutltaa²⁴ *fakt.v.* = luettaa. | L:ti itselleen Raamattua. Pitäjäläiset 1:tivat papilla yksityisiä tiedonantojaankin. -- L:an [= arvioitan] metsäni.

luffa¹¹ s. 1. Luffa, Afrikan ja Aasian trooppisissa osissa kasvavia ja vars. Amerikassa viljeltyjä kurkkukasveja, joiden hedelmien seinämissä on tiheä niinikuituverkko. 2. ed. kasvin hedelmän kuivattu, kurkun muotoinen niinikuituverkko, josta valmistetaan pesimiä ym., luffasieni. -sieni s. = ed. 2.

lugin² s. rak. rautakuonan t. koksimumskan ja kipsin, liiman ja veden seosmassa, josta valmistetaan esim. väliseinien rakentamiseen käytettyjä levyjä. -levy s. luginomassasta tehty levy. -massa s.

1. **luha**¹¹ s. kut. kangaspuiden t. kutomakoneen liikkuva osa, johon kaide eli pirta asetetaan. | Tavallisissa kangaspuissa 1. riippuu ylhäällä olevasta tuesta, uudemmissa 1:n tuki on alhaalla. Kutomakoneen 1:t. Kude liitetään kanakseen 1:n iskulla, 1:a heilauttamalla. -- Yhd. pysty-, riippu-, suoral.; heittol.; nauhal.

2. **luha**¹¹ s. murt. luuva.

luhdik¹⁵ s. murt. mesimarja, mesikka. | Ojas-

sa kasvaa l:kaa. Poimi mättään vierestä muutamaa l:an.

luhdillinen²⁰ 1. *poss.a.* < luhti. | L. aitta, talli. 2. *s. harv.* luhdin täysi. | L. kapioita.

luhdin|portaat *s. mon.* -- vanha aika viipyy niiden kuisteissa ja yksipuissa l:portaissa *sill.* -*sola* *s.* luhtirakennuksen etuseinän yläosasta ulkoneva käytävä, jonka seinä erottaa itse luhdista, luhdin rinta.

luhditon²⁷ *kar.a.* < luhti. | L. aittarakennus.

luhist|aa² *v.* 1. painaa t. sortaa kasaan, saattaa luhistumaan; ruhjoa, murskata, musertaa. | Hölmöläiset l:ivat koko pirttinsä muka lisää valoa saadakseen. Hyökyaalto on l:anut kaksi kylää. Neiti Smarin istui hartiat syvälle kumarassa kuin l:avan painon alla *PAKK.* — *Kuv.* Vallankumous l:i tsaarin-Venäjän sotilasmahdin.

luhistu'a¹ *pass.v.* (< ed.) painua kasaan, sortua, romahtaa, lyyhistyä, lätistyä. | Rakennus, silta, seinä l:u. L:maisillaan oleva portti. Talot paloivat, katot l:ivat. Pelättiin koko kirkon l:van. L:nut ojan reuna. Uunissa olivat puut jo kekäleiksi l:neet *AHO.* -- kangaskumpareella oli ränstynyt, l:va mökki *HAANPÄÄ.* -- l:neet saapasvarret vedettiin suoriksi *SEPPÄNEN.* — Ulla ihan l:i kokoon *PAKK.* — *Kuv.* ja *abstr.* murtua, sortua, raueta tyhjiin, mennä myttyyn. | Yritykset l:ivat. Vihollisen vastarinta l:i. Taistelusuunnitelma l:i kokoon. Harhakuvitelmat l:ivat. Kapitalistisen talousjärjestelmän l:minen. Ruumiillinen ja henkinen l:minen. -- työmme tulokset näyttivät l:van raunioksi *AHO.* -- hermosto tahtoo itsepäisistä ponnistuksista huolimatta l. ja voimat loppua *ALKIO.*

luhistuma¹³ *s.* 1. luhistunut kohta, sortuma. | Valtaojan l:t on ajoissa korjattava. 2. luhistuminen. | Rakennustyömaalla sattunut uhkaava l.

luhistuttaa²⁸ *kaus.v.* (< luhistua) luhistaa.

luhni|aa²⁸ *desk.v.* hitaasta liikkumisesta. | Kävellä l. Oli alkanut sataa lunta, harmaista pilvistä l:i sitä hitaasti, äänettömästi ja rasakaasti *AK.*

luho|na, -*ksi* *adv. harv.* murskana, mäsänä. | -- kusta luu l:ksi mennyt, / siihen luuta luikahuta *KAL.* -- hakkasi hyvän ruunan miltei l:ksi *LEINONEN.*

luh|ta¹⁸ *s.* 1. vesiperäinen t. keväisin tulvan valtaan jäävä rantaniitty; alava, vetinen niitty; luonnonniitty. | Laakea, vetelä l. Oltiin heinänteossa l:dalla. -- *Yhd.* joki-, järvi-, ranta-, suol-, jäkki-, saral. 2. *murt.* saraheinä. | -- korpi, joka työnsi polvenkorkuista l:taa *KATAJA.*

luhta|heinä *s.* luhdalla kasvava heinä; sara. | Ladot täynnä apilasta, pielekset pullollaan l:heinää *AHO.* -**huitti** *s.* Porzana porzana, liejukanojen heimoon kuuluva meillä harvinainen lintu, kaislarääkkä.

luhtainen²⁰ *poss.a.* L. niitty. | -- kalat lyövät leikkiään l:silla rannoilla *AHO.*

luhta|kaali *s.* = litukka l. -**lato** *s.* luhtaniityllä oleva lato. -**niitty** *s.* = luhta l. | Kosteaa l.

-**rant|a** *s.* L:ojen reunustama lahti. -**rantainen** *a.* L. joki, lampi.

luh|ti¹⁸ *s.; rinn. murt.* lutti. 1. kaksikerroksisen ulkorakennuksen (tav. aitan t. tallin) välikatoton, us. ns. rinnalla eli solalla varustettu, yksi- t. useampi huoneinen yläkerros; tässä yläkerroksessa oleva, vaatevarastona t. (tav. nuorten naisten) makuupaikkana käytetty huone. | Aitan, tallin l. Nukkua l:dissa. Inkeri ihana neito / istui l:tinsa solassa *KR.* — *Kuv.* Poveni paisuu ja nostaa minut ylös korkeuden l:tiin *KIVI.* — *Yhd.* aitan-, tallinl.; heinä-, vaateli; naisten-, renkienl. 2. *harv.* ullakko, lakka, parvi. | Tuvan l.

luhti|aitta *s.* Tanhuua reunustaa rivi l:aittoja. Missä lie kähminyt l:aitan yläparvilla *HAARLA.*

-**rakennu**¹⁸ *s.* Erillinen l. Monihuoneiset l:kset. **luh|toa**¹⁸ *v. harv.* ruhjoa, murskata, musertaa. | Jos rikkoisin tään liiton, mua taivas rankase, / ja l:do luuni tuhkaks' ja tuuleen viskele! *A.OXSANEN.* — *Kuv.* Söi l:toi ahnaasti puolet *KS.*

lui|della²⁸ *v. harv.* liukua. | Soutelevat, l:televat *KAL.*

luihaut|ella²⁸ *frekv.v.* < seur. | -- katsoa l:teli vihaisesti heidän jälkeensä *TOPPILA.*

luihaut|aa²⁸ *v.* katsahtaa vihaisesti, epäluuloisesti, luimauttaa. | Katsoa l. alta kulmain. L:i myrkyllisen katseen. Mies kääntyy, silmät l:aa räähkyjää *TOPPILA.*

luihkais|ta²⁴ *mom.v. harv.* < seur. | -- l:ee keran huikealla äänellä peloittaakseen Häntyriä seuduilta pois *KIVI.* -- l:e riemu rinnastasi ulos! *KIVI.*

luihka|ta²⁰ *v., melko harv.* huutaa (kovalla äänellä), kiljua, kirkua, parkua, luikata, huikata. | Ja koska l:an, silloin vetäkää *KIVI.* -- sonni korvissaan kun tunsu kivun tuiman, / raivoon l:si se **MANN.*

luihu¹ *a.* -sti *adv.* -us²⁰ *omin.* 1. kavala, salakavala, petollinen, vilpillinen, katala, kiero. | L. luonne, eläin. Liukas ja l. luonteeltaan. L. katse. L:n näköinen mies. L:t silmät. L:a menettelyä, petturuutta. Pälylee l:na ympärilleen. Katsahtaa, luimistella l:sti. Kissa luiskahti l:sti syrjään. Silmistä kuvastui l:us ja raivo. L:n arka mies. -- l:n kavalluksen salajuonta / ma sodin vastaan **CAJ.* Kun uhkaa tappava orjantyo / se l:t luopiot maahan lyö *H. ASUNTA.* 2. harvemmin, us. ed:een merkeen sekautuneena: mielitelevä, makeileva, mateleva, luukasteleva, liehakoiva, liehittelevä, mielenkielinen, viekas. | Ylivoiman edessä hän painui l:ksi, vapisevaksi raukaksi. Jalkojen nuoleskelija, l. heittiö. Kuin palmu pyhälle perheelle kumartaa l. kyyppari hänelle *LEHT.*

luihu|lla²⁰ *v.* esiintyä luhusti. | Salakauppiaat l:evat nurkkajuorissa "tuntemattomina miehinä". -- sitä [koirasta] oli tullut oikea kukuri, l:eva, salavihainen ja arka *KALLAS.*

luihu|katseinen *a.* L. pakoilija, kavaltaja. -**silmäinen** *a.* L. lurjus.

luikah|della²⁸ *frekv.v.* < luikahtaa. 1. *harv.* L:teli ja lauleskeli humalapäissään. 2. [Pikkukalojen] varjot l:telivat hirren poikki *AHO.*

luikahdut- *tav:mmn* luikaut-.

luikahtaa²⁸ *mom.v.* -(hd)us²⁴ *teonn.* < luika-
ta. 1. *harv.* < luikata 1. | Alempana kylässä
l:htaa joku tyttölapsi laulunsävelen sill. [Kuo-
vi] lauloi pitkiä, villejä l:uksiaan HAARLA. —
Tav. 2. a. pujahtaa, puikahtaa, iivahtaa, lui-
kaista, solahtaa, suljahtaa. | Kissa l:hti oven-
raosta. Käärme l:htaa kivenkoloon. Pojat l:h-
tivat liukkaasti tiehensä. Solmu pääsi l:hta-
maan reiästä läpi. Kaihtimien lomasta huo-
neeseen l:htanut auringonsäde. — *Kuv.* Mie-
hiltä l:hti luonto kaulaan. Mutta pitkäksi tulisi
näitä tähän [paperille] l:htaneita aatteita —
laajemmin selitellä aho. Monta keväistä het-
keä oli jo l:htanut iltaa kohden SEPPÄNEN.
b. luiskahtaa, lipsahtaa. | Liukkaat sukset l:h-
tivat hänen altaan. Oliko pojan hyljekeihäs
— l:htanut? LARINK.

luikahut- *tav.mmin luikaut-*.

luikais/ta²⁴ *mom.v.* = luikahtaa 2.a. | L:i ve-
teen kuin ankerias. Pojat l:ivat pihalle.

luikare⁷⁸ *deskr.s.* pitkistä, ohuesta olennosta,
esineestä t. muodostumasta. | Ankeriaan l. Pit-
kä l. [= kapea kaista] niittyä. Päre oli jo —
pitkinä hiilen l:ina lattialle pudota risahdel-
lut AOKSANEN.

luikari⁵ *deskr.s. harv.* veijari, veitikka, lurjus. |
Viekas l. Liukas ja vastenmielinen l.

luikata²⁸ *v. 1. onom. a.* huutaa sointuvalla
äänellä, matkan päähän, kutsua huutamalla,
luikata. | Huutaa l. L:kasi kauempana oleville
tovereilleen. L:kaa lapset sisään! L:kasi leh-
milleen. b. kovaäänisestä laulusta: hoilata, loi-
lottaa. | L. rekilaulua. c. torven puhaltami-
sesta, toittamisesta. | L:kasi tuohitorvelaan.
2. *harv.* luikkia, livahtaa, pujahtaa. | L:kasin
vaistomaisesti lipettiin. 3. *harv.* siemaista, ku-
lauttaa. | -- veen lipillä l:koavi / mären mät-
tähän nenästä KAL.

luikaut/ella²⁸ *frekv.v. -telu² teonn.* < seur. |
[Akat] hallelujaa l:telivat pirtin karsinassa
Kianto. -- kuullut lukkarin kirkonperällä l:-
televan PAULAH.

luikautta²⁸ *kaus.v. (rinn. luikah(d)uttaa)* <
luikahtaa. (1.) Laulaa l. Tulkaa jo syömään!
l:i emäntä alas rantaan. (2.) Laskea l:i mäen.
— L. ryyppy suuhunsa.

luikero⁵ *deskr.s. harv.* luikerteleva olento t. esi-
ne; viekastelija, vilpistelija. | Pieni hauen l.
Akka on aika l.

luikeroi/da³⁰ *v. harv.* = seur. | -- l:vat rönsyt
lumpeen / niin kuin kellertävät käärmeet SAR-
KIA.

luiker/ella²⁸ *frekv.v. -telu² teonn.* < seur. |
Käärme, ankerias, mato l:telee. Poika l:te-
l väkijoukon läpi. L:televat ruumiinliikkeet. Tu-
lenkielekkeet l:televat kuivaa kanervikkoa myö-
ten. Polku l:telee halki korven. Saariston läpi
l:televat salmet. — *Kuv.* L. ylhäisten suo-
sioon. L. vapaaksi rangaistuksesta. Antoi l:te-
levän vastauksen. Selvä peli, ei mitään l:te-
lua! Hän oli l:rellut katuloasta hänen ensim-
mäiseksi suosikikseen *SLJO.

luiker/taa²⁸ *v. -rus²¹ teonn. 1. intr.* kiemurrella,
koukertaa, suikertaa, pujotella. a. liikkeestä,
etenemisestä. | Käärme l:taa. Näki miehen sa-
laa l:tavan aittaansa. -- tuolta näkyy kaksi

koiraakin tulla l:tavan ks. — *Kuv.* Mieleen l:i-
ikävä. Ohi l:si lieroina vuosia sata KAILAS.
Olisipa ihme, jos -- kirje ei l:taisi perille
Kianto. Noiden pariimme l:taneiden valhevel-
jien tähden ut. b. pitkänomaisten esineiden,
luonnonpaikkojen yms. sijainnista. | Männyn
juuret l:tavat pitkin maata. Puro l:si syvä-
sä uomassa. Vie sinne polku pieni / yli kaner-
van l:tain KOSKENN. 2. *tr. harv.* kiemurtaa,
kiertää. | Kala ui ruumistaan tai pyrstöään
l:tamalla

luikertelija¹⁴ *tek.* < luikerrella. | Hän on ka-
vala l.

luik/ka¹¹ *s. 1.* pienikokoisia kaislalajeja. | L:at
ovat yleisiä kosteilla paikoilla. — *Yhd.* hapsi-
suol. 2. *murt.* joutsen, luikko. | Lumi l:an sii-
ven alla, talvi joutsenen takana sl.

luikkail/la²⁰ *frekv.v. -u² teonn.* < luikata. (1.)
Joku l:i kovalla äänellä. Kurkiparvi l:ee len-
täessään. Miehet l:evat hyviä neuvojaan. (2.)
[Sirkkunen] l:ee pitkissä kaarissa ilman läpi
aho.

luikkari⁵ *s.* = luikari. | -- apajassahan olette,
l:t kivi.

luikkau/s²¹ *teonn.* < luikata 1. | Kuului iloisia
ääniä ja vallattomia l:ksia.

luik/ka¹⁷ *v. 1.* kiirehtiä (salaviihkaa, pelossaan,
häpeissään) tiehensä, pötkiä, puikkia, pujah-
taa, livahtaa, livistää, hiipaista, hiipiä. | L.
karkuun, matkoihinsa. Rosvo l:kkii salaviihkaa
pakosalle. Kissa lähti nolona l:kimaan piiloon.
Vieras l:ki ravintolasta maksamatta. Salakul-
jettajat harrastavat rajan poikki l:kimista.
[Kalat] lipattelivat hetken pinnalla ja l:ki-
vat sitten pyrstö vettä pärskyttyään takaisin
kätköihinsä aho. Poika l:ki [= hiiviskeli] jou-
toaikoinaan torilla. — *Kuv.* Työntekijät koetti-
vat l. noudattamasta määräyksiä. Koetan l.
läpi [kieliopinnoista] niin vähällä kuin mahdol-
lista aho. 2. liukua, solua. | Suksi l:kkii lumel-
la. -- ensin soudettiin tyyni, pyhäinen ilta,
l:ittiin pieniä järviä ja kaitaisia niityranta-
sia jokia aho. 3. *harv.* luimistella, vilkuilla, pä-
lyillä. | -- Jussi l:ki tukkansa sisästä var-
kain, milloin toista, kulloin toista ALKIO.

luikko¹⁴ *s. harv. 1.* joutsen. | Lumi l:on siiven
alla sl. 2. = seur. 1.

luikku¹⁴ *s. 1.* alkeellinen soitin, kahdesta puu-
kappaleesta liitetty torvi, jonka ympäri on
kääritty tuotta, paimentorvi. | Puhaltaa l:un.
L:jen iloiset luritukset. 2. pyssy (luodikko) met-
sästys- ja taisteluaseena. | Mies ojensi l:nsa ja
ampui. Laukasi l:nsa. — *Yhd.* tulii 3. *puut.*
puomiaitausta, johon lajitellaan yhteisuitossa
kulkeneet saman omistajan puut t. yhtä pak-
sut ja samalla asetteella sahattavat tukit.
4. *kuv.* luikkari, veijari. | Viimein tulee hän-
nän huippu, / pikku Eero, Iukas l., / Juko-
lan tiuskea rakki kivi.

luikoset²³ *s. mon. puhek.* Antaa pitkät l. illek
'olla piittaamatta jstak'.

luiku¹⁴ *s., vars. ark.* 1. liuku, liu'unta. | Jussi
potkaisi suksensa nopeaan l:un. Laskea l:a.
Ottaa pitkiä l:ja 'liukua pitkälti'. 2. hyvä
vauhti. | Laskettivat aika l:a kotia kohti. Läh-
ti livistämään kovaa l:a.

liuku^a* v. ark. liukua. | L. käsipuuta alas. L. myötävirtaan. Keveästi l:vat suukset. Hei, liukuen, l:en kulku käy, / ei tunnu jälkeä jäällä MANN.

liukuilla²⁰ s. 1. frekv. (< ed.) liukuilla. | -- minä l:in [kanootilla] keveästi eteenpäin KIANRO. 2. murt. liikkua ihmisistä kartellen t. epäluuloisesti ympärilleen vilkuillen. | Koira l:ee kylän takapihoilla. Maija näytti -- l:evalta ja epäroivaltä pärvär.

liukuri² s. 1. ohjattava yksijalaksinen mäki-kelkka, jolla vars. pienet pojat laskevat mäkeä. 2. ark. turha, joutava puhe, valhe, loikuri, palturi. | Paljasta l:a. Taidat laskea l:a. 3. edeen liittyen: valehtelija, pilantekijä; vilpistelijä. | Mutta Ville poika, tämä l. ja visukinttu ja hyvin hyötänyt ammattivalehtelijan pentu KARHUM. 4. ark. Antaa (pitkät) l:t jllek 'olla piittaamatta, välittämättä jstak'. 5. murt. rahaton, penniton henkilö. | Jäin aivan l:ksi.

liukutella²⁰ frekv.v. -telu² teonn. < seur. | Soutaa, uida, ajella, hiihtää l. Hauki uida l:teli rantakaisliikkoon. -- lunta korjan l., / vitää re'nen vilata KAL. -- Laulaa l. lasta nukuksiin. Huusin itään ja länteen -- houkuttelin, l:telin, mutta et vastannut AHO.

liukutaa²⁰ v. 1. deskr. -us²⁴ teonn. liukkaasta, vaivattomasta toiminnasta; liukua. | Lumi peittää laaksot, vuoret, / hyv' on meidän [hiihtää] l. suonio. 2. onom. luikata, luskuttaa tms. | Tuohitorven l:us. Äläs, poika, liikoja l:a [= soita suutas!] HAARLA. Käyös, akka, katsomahan, / mitä haukkuvi halikka, / linnan loppa l:tavi KAL.

luimaitaa²⁰ deskr.v. -(hd)us²⁴ teonn. luikah-taa, pujahtaa, puikahtaa. | Kissa l:htaa oven raosta.

luimahtu- tav:mmin luimahtu-.

luimahtella²⁰ frekv.v. < seur. | L:teli vihaisesti puhujaan.

luimahtaa²⁰ kaus.v. < luimahtaa. 1. katsah-taa vihaisesti, epäluuloisesti, luihauttaa. | Kat-soa l:ti. L:ti tulijaan ärtynneen katseen. -- loi l:ti patruunaan katseen, terävän kuin naskalinnenän, mutta ei vastannut LEINONEN. 2. luimistaa (korviaan). | Hevonen vain l:ti korviaan, kun sai ruoskaa.

luimia¹⁷ v. 1. luimautella, luimistella. | -- ajat-teli Pukkila ja l:i sivulleen KILPI. 2. sivallella, huimaa, hutkia. | L. hevosta ruoskalla.

luimistaa² v. 1. hevosesta t. koirasta: painaa korvansa luimuun. | Hevonen l:aa korviaan. Tamma l:i ja yritti näykätä. Koira l:i korviaan ja aikoi puikahtaa penkin alle piiloon. 2. katsoa, kurkistaa salaa; katsoa kyräten, alta kulmain, vihaisesti; katsoa luimautta. | -- välillä katsoi hän l:äen kätköstänsä ulos kivi.

luimistella²⁰ frekv.v. -u² teonn. < ed. (1.) Ruuna vain l:i (korviaan) ruoskasta välittämättä. Ei sen l:ua tarvitse pelätä. Älä siinä taas l:ie, Rusko! AHO. (2.) L. sivuilleen, ympärilleen, alta kulmain. Ei tässä l:u auta. Vähät hänen l:uistaan! Pojat l:evät, mutta kukaan ei uskalla ensimmäisenä asettaa kohttaa WILKUNA.

luimu¹ssa, -un adv. vars. vihaisen hevosen, pelkäävän t. mielitelevän koiran korvista: painettuna taaksepäin pitkin päätä, niuhos-sa. | Hevonen seisoo, vetää, syö korvat l., l. korvin. Tamma painoi korvansa l:un ja pa-ransi vauhtia. Jänis juoksi pakoon korvat l. Kiljahtaen juoksi koira sängyn alle, korvat l. ALKIO. — Kuv. Korvat l. [= nolona] täytyy painua ohitse M.RAPOLA.

luinen²⁰ a. 1. ain. luusta tehty, luu-. | L. neula, puukonpää, tuppi, nappi, koriste. Pähkinän l. kuori. Simpukan l. kotelo. 2. poss. luiseva, vahvaluinen; (runsaasti) luuta t. luuta sisältävä. | L:iset nyrkit, kädet, raajat. Kookas ja l. ukko. Kuoleman l:iset kasvot. L:sta keittoa, lihaa. -- vanha emäntä, joka l:silla sormillaan puristi suurta virskirjaa AHO. — Kuv. kova, ankara. | Esityksen l. kiinteytys. -- harvoin köyhä lemмен saa, vaan usein l:sta kieltä A.V.KOSKIMIES. — Yhd. heikko-, hento-, hieno-, järeä-, kaita-, leveä-, ohut-, terävä-, vankkal.; romul.

luirahtaa²⁰ mom.v. < luiruta. | Käärme l:i piiloon.

luiru¹ deskr.s. ark. 1. huonosta, laihasta kahvista tm. juomasta: litku, latku. | Kahvin l:a. Mustaa, kylmää, huonoa l:a. 2. pienestä kalasta tms. | Ongella saatiin vain pieniä l:ja.

luiruta²⁰ deskr.v. liikkua kiemurrellen, lierua. | Mato mennä l:aa ruohikossa.

luirutella²⁰ frekv.v. < seur. (1.) Soittaa l:teele urkua. (2.) Ella meni l:ellen pitkää var-taloansa ALKIO.

luiruttaa²⁰ v. kans. -us²⁴ teonn. 1. onom. torven, urkujen tms. soittamisesta: luirittaa. | Kuuluu torven l:usta. 2. deskr. liikkeestä: lieruttaa. | Häntäänsä l:tava koira.

luiseva¹⁰ a. -uus²⁰ omin. laiha t. yl. sellainen, jonka luuston rakenne pistää silmään. | Pitkä ja l. vanhapiika. L:at kasvot. Ennen täyte-läinen vartalo oli nyt laiha ja l. L:at kourat. L:an laiha. Hänen tammansa oli laiha ja l. kuin hampuloukku SILL.

luisevähko¹ mod.a.

luisevakasvoinen a. Vanhahko, l. mies.

luiska¹¹ 1. a. kalteva, luisu, viettävä. | L. pinta, reuna, katto. L:t hartiat. Terä on tahkottu liian l:ksi. 2. s. a. vars. oja, kaivantoa, maa-leikkausta, pengertä tms. rajoittava kalteva pinta. | Ojan, maantien, ratapenkereen l:t. Jyrkkä, loiva l. Jyrkästi viettävälle l:lle tehty hyppyri. Leikkausten l:t tasoitetaan ja vahvistetaan. — Yhd. etu-, sisä-, sivu-, takal.; oja-, pengeri-, ranta-, rata-, tiel. b. tekn. pin-nan kaltevuus. | L. ilmaistaan tavallisesti murto-lukuna. c. murt. kovasin.

luiskahdella²⁰ frekv.v. -telu² teonn. < luis-kahtaa. | Jalat pyrkivät l:telemaan jäisellä tiellä. Sukset l:televat 'lipsuvat'.

luiskahdu- tav:mmin luiskaut-.

luiskahtaa²⁰ mom.v. -du²⁴ teonn. 1. päästä äk-kiä luistamaan (ja irtoamaan jstak), lipsah-taa, nujahtaa; livetä, liukastua. | Jalkani l:ti ja kompastuin. L:ti liukkaalta laiturilta ve-teen. L:ti parketilla ja oli kaatua. Menetti tasapainonsa ja l:ti rotkoon. — L. paikaltaan,

sijoiltaan, irti. Rukin nyöri l:taa paikaltaan. Poran terä l:ti syrjään. L. jkn otteesta, käsistä. Puukko l:ti kädestäni. Käsi l:taa miekan kahvasta. L:fi käsistä kuin made. Mato pääsi l:tamaan koudusta. Kirveenterä l:ti varresta. Huivi oli l:tanut niskaan. Esiin l:tanut peräsuoli, kohtu. Sijoiltaan l:tanut käsi, polvilumpio. Kynsi l:ti sormesta irti. — *Kuv.* Erehdyksessä (kieleltä) l:tanut sana. Salaisuus l:ti huuliltani. Keskustelu l:taa politiikkaan. Valta, omaisuus l:taa käsistä. Päästi hyvän tilaisuuden l:tamaan ohi. — l:tanut taas aika lailla oikealle, lähemmäksi porvareita ALKIO. 2. liivahtaa, luikahtaa, pujahtaa, solahtaa. | Kissa l:ti ovenraosta pihalle. — emäntä l:ti-kin sisälle kuistin ovesta SILL. — aivan saiti mutkia juosta, jos [tykin kuulien] raoista ehjin nahoin l:dit LEINONEN. — *Kuv.* L:ti pitkä tuokio. Päivä oli huomaamatta l:tanut iltaan. — itsetiedostuksen ei onnistu kokonaan l. toiseikkojen ohi ENO KAILA.

luiskahut- tav:mmiin luiskaut-.

-luiskainen⁶⁸ poss.a. Jyrkkä-, loival.

luiskapintä s. Ratapenkereen l. Maaleikkausten l:ojen päälystys.

luiskata³⁵ v. 1. tehdä luiskaksi; viistota. | Yhteen hitsattavien levyjen reunat l:aan. Puukiilan pää l:tiin kahden puolen. 2. *murt.* teroittaa viikatetta luiskalla hioen.

luiskaut/taa²⁸ *kaus.v.* (rinn. luiskah(d)uttaa) < luiskahtaa. | Varo, ettet l:a itseäsi alas! — niljakkaat töyrämät l:tivat hyökkääjät takaisin LEINONEN.

luiskaveitsi s. oja-auran luiskaa muodostava terä.

luiskea²¹ a. hevosesta: sirovartinen ja sileäkarvainen. | — kaksi l:ta varsaa KIVI.

luisku¹ s. kansanr. huora, portto, lutka. | Kyllä kulta iltasella, huora, l. huomenella SI.

luist/aa² v.; luistava ks. myös erikseen. A. *intr.* 1. liukua, luisua, lipua, solua. | Vene l:aa teoloilta veteen. Nuoran annetaan l. peukalon ja etusormen välistä. Tuki l:avat [= soluvat, liipuvat] alas virtaa. Puuro ei tahdo l. alas kurkusta. — *Kuv.* Katse l:aa vaaran rinnettä ylös. Siitä l:i silmä Suomen puolelle KATAJA. — Erik. a. liukkauden takia päästä siirtymään pois paikaltaan, irtautumaan jstak, menettää jalansijansa, tms.; luisua; joskus: livetä, luiskahtaa. | Reki l:aa ojaan. Tuoli kallistui ja lapsi l:i lattialle. Jalkani l:i jäätiköllä. Tuki ei pitänyt, vaan alkoi l. Hokki estää hevosenkenkää l:amasta. Lakkii oli l:anut niskaan. L:i käsistä kuin made. Hihna ei saa l. Solmu, joka ei l:a 'pääse hölytymään t. kiristymään t. liikkumaan paikaltaan'. Sormet l:ivat otteesta. — *Kuv.* Omaisuus, saalis, tilaisuus, valta l:aa jkn käsistä. Tunsin pohjan l:avan suunnitelmiansa alta. Keskustelu l:i menneisiin. b. *suk-*sen, reen tms. liukumisesta. | Lunta on jo niin paljon, että reki l:aa. L. hyvin, huonosti. Sukset l:ivat kevyesti. — Kynä l:aa paperilla. c. *harv.* suksilla, luistimilla tms. liukumisesta. | — suksillaan hän notkoon l:i LARINK. 2. *kuv.* ed:een liittyen työstä, toiminnasta yms.: sujuu. | Juttu, puhe, tarina l:aa. Työnteko ei

ottanut l:aakseen. Lukeminen l:i kuin rasvattu. HPS ei saanut peliään l:amaan. Asiat l:ivat mainiosti. Neuvottelut l:ivat hankauksista. — Leinon säkeet l:avat kevyesti ja vauvattomasti. Alka l:aa hupaisesti hyvän kirjan ääressä. Ajatus katkeli, ei tahtonut l. 3. *harv.* puun kuoresta tms.: lähteä kiskottaessa irti, irtautua, irrota. | Tuohi, parkki l:aa hyvin, huonosti. 4. *tav. kuv.* luikahtaa, liivahtaa, pujahtaa; livistää, luikkia. | Tyttö l:i ovesta ulos. Se lurjus on l:anut Amerikkaan. — l:a paikalla tiehesi tästä talosta AHO. — Hän antoi tamansa l. [= juosta] minkä kavioista irkeni LEINONEN. II. olla kalteva, luisu, viettää. | Ranta l:aa järveen. Pihamaa l:aa kaivolle päin.

B. *tr.* 1. *murt.* irrottaa, kiskoa (tuolta tms.). | L. tuolta, parkkia. (Pellavat) pian luista l:etihiin KAL. 2. *kans.*, 3. *pers.* kolottaa jäseniä; tav:mmiin luistella (2). | Selkää, säärtä l:aa.

luistamat/on²⁷ *kielt.a.* -tomuus⁶⁵ omin. L:tomat sukset. Pitävä, l. solmu. Jää on l:onta.

luistat/taa²⁸ *kaus.v. harv.* < luistaa. | — eikä lattiat l:a [= livetä] jalkaa AHO. — rasvaa lyllynpohjan l:tamiseksi HAARLA.

luistava¹³ a. (*partis.*) -asti adv. -uus⁶⁵ omin. vrt. luistaa. 1. *us.* liukas. | L:at sukset. Pika-kirjoituskynän pitää olla l. L:at sukkapukot. L. keli. — L. [= hölytymään t. kiristymään t. liikkumaan pääsevä, juokseva] solmu, silmukka. — *Kuv.* N.N:n l. kynä [kirjoitustavasta]. 2. *sujuva*, juokseva, kangertelematon. | L. kieli. Näytelmän l. vuoropuhelu. L. kirjoitus-, esitystapa. — L. juoksutyyli, askel. Pianistin l. tekniikka.

luiste²⁸ s. *mon. murt.* karjan ja hevosen syömättä jättämät rehun jäännökset, suuteet. | Lampaille keräillään l:ita.

luisteli¹¹ tek. < seur. — Yhd. kauno-, kilpa-, pikal.

luistel/aa²⁸ v. 1. vars. liukua luistimilla; liukua, liikkua kevyesti, luistavasti. | Poika meni jälle l:emaan. L. kilpaa, huvikseen. Vesikiittäjä l:ee tyyntä järven pintaa. — *Kuv.* [Kynä] ei tahdo tahdikkaasti / enää l. etemmäs Kianto. 2. *kans.*, 3. *pers.* kolotella jäseniä; karmia. | Ruumista selkää, käsivarsia l:ee. Se [itku] oli niin hiljämätöntä ja sydäimestä lähtevää, että oikein selkäpiitä l:i päivär.

luistelu² *teonn.* < ed. | L. on reipasta urheilua. Harrastaa l:a. — Yhd. kauno-, kilpa-, kuvio-, pikal.; paril. -**kausi** s. Amerikan l. kestää lokakuusta vappuun. L:den alkajaiset. -**kilpailu** s., *us. mon.* 10.000 m:n l. Ottaa osaa l:ihiin. -**matka** s. -**mestari** s. -**mestaruus** s. Suomen l. Voitti Euroopan l:den. -**puku** s. Vartalonmyötäinen l. -**taito** s. Jääpallo vaatii hyvää l:a.

luisteluttaa²⁸ *fakt.v.* < luistella. | Kelin huonouden vuoksi kilpailijoita ei voitu l. pitkää matkaa.

luistelutulo s. L:kset olivat erinomaisia.

luisti¹ s. *tekn.* kaasun paineella toimivan koneen luistava osa, joka säätää kaasun tulon sylinteriin vuoroon männän etu- ja takapuolelle; myös eräiden mekaanisten laitteiden liukuvasta osasta (liukukappaleesta, ratsastajasta). |

Höyrykoneen, paineilmakoneen 1. Pikakiväärin, konekiväärin 1. — Keskiöharpin 1:t. Syvyys-tulkin kaksileukainen 1. — *Yhd.* hammas-, mäntä-, tasol. -**kaappi** s. kaasun paineella toimivan koneen osa, jonka sisässä luisti liikkuu. -**laite** s. Höyrykoneen 1. L:teen liikkuvat osat. -**moottori** s. polttomoottori, jossa kaasun tulon sylinteriin säätää luisti; vrt. venttiilimoottori.

luistin^m s., tav. *mon.* kengän pohjaan kiinnitettävä t. kiinnitetty liukumisväline, jonka pääosana on jalan alla pituussuuntaan pysty-asennossa oleva alareunastaan teroitettu (nyk. teräs)lista. | Panna 1:met jalkaan. Terävät, tylsät 1:met. Kiittää 1:milla jäätä pitkin. — *Yhd.* teräs-, vaskil.; rullal.; jääkiekko-, jääpall-, kauno-, pikal.

luistin-us. = luistelu. -**jää** s. Lokakuussa oli jo hyvä 1. Mennä 1:lle. -**keli** s. Hyvä, raskas 1. -**kenkä** s. Varta vasten tehdyt 1:gät. -**kilpailu** s., us. *mon.* -**liitto** s. Kansainvälinen hiihtoja 1. -**lupa** s. Koulusta saatiin 1. -**rata** s. Järven jäälle tehty 1. Jäädytetty 1. -**retki** s. -**urheilu** s.

luistiohjaus s. *tekn.* kaasun ohjaaminen sylinteriin luistin välityksellä; vrt. venttiiliohjaus. -**pinta** s. *tekn.* pinta, jota pitkin luisti liikkuu. -**tanko** s. *tekn.* tanko, joka välittää kampiakselin liikkeen suoraan t. luistivarren välityksellä luistiin. -**varsi** s. *tekn.* varsi, joka välittää kampiakselin liikkeen suoraan t. luistitangon välityksellä luistiin. -**venttiili** s. *tekn.* venttiilinä toimiva luisti.

luistoⁱ s. luistavuus, lipu. | Reen, suksen, luistimen 1. Voide vain pilasi suksien 1:n. Keväisillä hangilla 1. on erinomainen. Hiihtäjän menossa ei ollut 1:a.

-**luistoinen**^{en} *poss.a.* Huono-, nopeal.

luisuⁱ **I.** a. -sti *adv.* kalteva, viettävä. | L. otsa. L:t olkapäät. L. katto, rinne, peltö, L. asento. Tie laskee 1:sti notkoon. Astian 1. reuna. **II.** s. 1. *konkr.* a. viettävä, kalteva pinta; luiska, rinne. | Loiva, jyrkkä 1. Rantatörmän, ratavallin 1. — *Yhd.* kallio-, reuna-, rinne. b. pinnan kaltevuus, c. sileä, jäinen kohta, esim. lasten liukumapaikkana, liuku. | Lumeton 1., jossa pojat seisoviltan liukuvat. Leikkikentän 1. Pojat laskivat mäessä 1:a. — *Kuv.* -- jalka livettää ja minä lasken 1:a vyötäisiäni myöten mereen *AHO.* 2. *abstr.* a. luisunta, liu'unta. | Potkaista suksat 1:un. Suksien 1. taaksepäin. — *Kuv.* -- ammatti oli jo alkanut 1:nsa alaspäin v.voromaa. b. mer. jättö.

luisu^a **v.** -nta^m *teonn.* 1. liukua (paikoiltaan, irti jstak), luistaa. | L. rinnettä alas. Kiskoa pitkin 1:va laite. Alus 1:u teloilta veteen. Reki 1:i ojaan. Kuorma alkoi 1. taaksepäin. Piikki estää tikapuita 1:masta. Askel tahtoi 1. iljan-teella. Kirja 1:i kädestä. Käsiin hangataksaan magnesiumjauhetta 1:misen ehkäisemiseksi. Sisäelimet saattavat 1. sijoiltaan. Lentokone pyrki 1:maan suunnastaan sivulle päin. Oijjyntyntyn hihna ei toimi tehokkaasti, vaan tahtoo 1. pyörän yli kulkiessaan. — *Kuv.* Omaisuuks, valta, tilaisuus 1:u jkn käsistä. Aloite 1:i vastapuolen käsiin. Päivät 1:ivat tyhjinä käsistä *JORUNI.* Tunsit lastensa vähitellen 1:van luotaan, L. ri-

koksen poluille. L. yhteiskunnallisesti alemmaksi. Liike on 1:nut yhä enemmän vasemmalle. Kes-kustelu 1:i sivuseikkoihin. 2. *harr.* olla luisu, kalteva, viettää. | -- suu kuin kalan, niin nosti 1:u alaleuka kaulaa kohti *LEHT.* — Vars. *luisuva* (a.) kalteva. | L:va katto, lava. -- tulivat aukealle, hienosti 1:valle kankaalle *VALO.* — *Kuv.* Joutua 1:valle pinnalle. Varoitin vielä-kin päästämästä asioita yksityisen koston ja ryöstön 1:valle pinnalle *TALVIO.*

luisuⁱ**katto** s. = pulpettikatto. -**kattoinen** a. -**kavio** s. *eläinlääk.* = vinokavio. -**kisko** s. = liukukisko. | Tykin putki luisuu ammuttaessa taaksepäin kehdon 1:ja pitkin. Pistoolin run-gon 1. -**lento** s. lento, jossa lentokone luisuu sivuittain alaspäin.

luisumat^{on} *kielt.a.* -tomuus^{en} *omin.* Venymätön ja 1. hihna. Solmun 1:tomuus on ehdoton vaatimus.

luisuⁱ**pinta** s. 1. *tekn.* = liukupinta. | Koneen, laitteen 1. Tykin jarrulaitteen 1:nat. 2. *geol.* = haarniskapinta.

luisuⁱ**ta**^m *kaus.v.* -us^m *teonn.* < luisua. | L. tuolia lattialla pitkin. Kuljettaa 1:tamalla. Jyrk-kä peltikatto 1:ti lumen alas. Liejuinen savi 1:ti 'livetti'.

lujaⁱ a. -asti *adv.* tav. = vahva;)(heikko; lujaa, lujassa, lujalla, lujilla, lujuus ks. myös erikseen.

1. esineistä, aineista. a. ulkonaista rasiutusta (kulutusta, painetta, iskuja tms.) kestävä, ku-lumaton, murtumaton, pitävä tms.;)(heikko, huono, murtuva, pettävä yms. | L:aa kangasta, lankaa, paperia, puuta, metallia, L. jää. L. aita, silta, katto. L:ia ja kauniita huone-kaluja. L:aa kuin teräs, kallio. L:alle perustalle rakennettu talo. L:at kahleet, L. side, liitos. Sitoa 1:aan solmuun. L:aa, haalistumatonta väriä. Jk on 1:aa iskua, repeämistä, halkeami-asta vastaan. Jk on 1:aa rakennetta, tekoa. Kiinnittää, sitoa 1:asti. Olla 1:asti kiinni jssak. Puri hampaansa 1:asti yhteen. Laiva juuttui 1:asti karille. Pidellä 1:asti kiinni. Istua 1:asti satulassa (myös kuv.). L:asti lukkojen takana — L. linnoitus, L:asti varustettu tukikohta. Vihollinen asettui 1:asti aseisiin. — *Fon.* L.)(höllä) liittymä, L. aluke, lopuke. — *Kuv.* L. taloudellinen pohja. Päätelmät ovat 1:alla pohjalla. Saada 1. jalansija. Aatteen 1:in linnoitus. — *Yhd.* kallion-, raudan-, teräksen-, vuoren- 1. joskus: rakenteeltaan kiinteä, tiivis, kova, tiukka, kompakti. | L:aa taikinaa, savea. L:aksi tallattua maata. Järvessä on 1. pohja.

2. *abstr.* käsitteistä ja suhteista: kestävä, vankka, vakaa, varma, horjumaton, vankku-maton, voimakas;)(heikko, epävarma, horjuva. | L. ja yhtenäinen valtio, L. taloudellin-en asema, L. hallitus, valtiomuoto, L. yhteis-kuntajärjestys, L. liitto, järjestö, L. toveruus, yhteisymmärrys. L:at perhesiteet. Tuntea 1:aa yhteenkuuluvuutta. Kiintyivät 1:asti toisiinsa. -- 1:aksi kasvanut isän ja tyttären väli nyt oli häiriintynyt *SLL.* -- 1:empi kuin kuolema on rakkaus *JORUNI.* — Vars. *lak.* pätevä, pitävä, voimassa pysyvä, peruutamat, kumoutuma-

ton, muuttumaton. | Ellei tyytymättömyyttä ilmoiteta --, pysyköön päätös tahi määräys l:ana k. Kauppa pysyi l:ana. -- torpankirjat kuuluivat olevan l:at ja pätevät KATAJA.

3. a. fyysillisesti kestävä, vahva, voimakas, "kova". | L. työihminen, hiihtäjä. L. mutta kömpelö mies. L. vetohevonon. L. urheilujoukkue. — L. terveys. L:at hermot. — Tarttua vastustajaansa, työhön l:in kourin (myös kuv.). Lyödä l:alla kädellä. Talouselämää ohjasi l. käsi. Käyttää kasvatuksessa l:aa kättä. b. ihmisen luonteesta, tahdosta, tahdonilmaisista: voimakas-, lujatahtoinen t. -luonteinen; kannassaan, mielpiteessään, päätöksessään tms. pysyvä, myöntymätön, taipumaton, tinkimätön, määrätietoinen; sellaista osoittava t. todistava; joskus: tiukka, kova, jyrkkä, ankara. | L. ja päättäväinen luonne. -- minä olen vissi ja l., vissi ja l. kuin kirveen silmä kivi. Maija on l. ihminen, vaikka onkin hiljainen AJÄRVILUOMA. Pysyä l:ana uskossaan, päätöksessään, aikeissaan. Olla l:ana omansa puolesta. Isä oli pojille l:ana 'oli ankarana, tiukkana, piti poikia lujilla'. — L. katse. Katsoi l:asti ja pelottomasti. -- enemmän l:at kuin nöyrät kasvojen piirteet ALKIO. L. esiintyminen. Sanoa l:at sanat. L. komento, käsky, kielto. L. kuri. — Päättää, uskoa l:asti. Turvata l:asti Jumalaan. — L. tahto, sisu. L. usko, toivo, luottamus, vakaumus. Teki l:an päätöksen. — S:sesti. Panna l. l:aa vastaan.

4. voimaltaan, teholtään, intensiteetiltään suuri, voimakas. a. tehokas, intensiivinen, pon-teva, kova, ankara. | L. isku, työntö, veto, paine, puristus. Lyödä, painaa l:asti. Paukautti oven l:asti kiinni. Vedä l:emmin, l:emmasti! Tehdä l:aa vastarintaa. Hyvä kilpailukunto edellyttää l:aa harjoittelua. Upotti surunsa l:aan työhön. Työskennellä, ponnistella l:asti. Kokosi säästöjä l:alla aherruksella. Pelata l:aa peliä. — L. tuuli. Myrsky riehui l:immillaan. L. pakkanen. Otti l:at löylyt. b. voimaa vaativa, voimia kysyvä, rasittava, raskas, ankara, kova. | Kyntäminen on l:aa työtä. L. harjoituspäivä. Edessä on l. viikko. Liian l. urakka heikolle miehelle. L. kilpailu, taistelu. — Siinä on l:at paikat [= paljon vaikeuksia, kestämistä], ennen kuin työ on tehty. — S:sesti. Siemen on tänä keväänä l:an takana 'vaikeasti saatavissa'. Saada toimeentulonsa l:an takaa. c. liikkeestä: nopea, vauhdikas, kii-vas, vinha, kova;)(hidas, verkkainen, hiljainen. | L. meno, kyyti. Kehitys kulkee l:aa vauhtia. Hiihtää l:asti. d. äänestä: kuuluva, voimakas, kova;)(heikko, hiljainen, vaima, vaisu. | Puhua l:alla äänellä. Vastasi l:asti ja selvästi. e. ravinnosta joskus: voimakas, ravitseva, tukeva; vrt. seur. | -- härjänliha on l:aa muonaa KIVI.

5. suuri, runsas, kova. | Söi l:an aamiaisen. Raskas työ vaatii l:aa syömistä. Hevosella on l. kuorma. Liian l:assa lastissa oleva vene. — Maksaa l. hinta, l:at lunnaat. Sai rahoilleen l:an koron. Ansaita l:asti. Mätkäytettiin l:asti

veroa. — Juosta l:ia [= hyviä] tuloksia, aikoja.

lujaa adv. kovaa, kovasti, lujasti;)(hiljaa. 1. äänestä, ääntämisestä: kovalla äänellä, kuuluvasti, voimakkaasti. | Keskustella, puhua, laulaa, huutaa l. Puhukaa l:empaa! Kello soi liian l. 2. liikkeestä: kovaa vauhtia, vauhdikkaasti, nopeasti. | Kulkea, juosta, ajaa l. Nyt mennään ja l.! Älä kävele niin l.! Pyörittää tahkoa liian l. 3. kosketuksesta tms.: tun-tuvasti, voimakkaasti. | Älä purista niin l.! Paina l:empaa! Iskin pääni l. seinään.

luja/hermoinen a. L. kilpailija, soturi, -iskuinen a. L. nyrkkeilijä. -kierteinen a. L:stä lankaa. -kourainen a. -sesti adv. -suus omin. kova-, rajuotteinen, kovakourainen;)(helläkätinen. | L. seppä, sotakarhu. Käsitellä jtk laitetta l:sesti. — L. poliisi, Kohdella jtkta l:sesti. -kun-toinen a. L. jalkapallojoukkue. -kätiäinen a. -sesti adv. -syys omin. vahvakätinen; kuv. voimakas, tiukka, määrätietoinen. | Koskiveneen ohjaaja seisoi tarkkasilmäisenä ja l:senä. — Valtiota johti tarkkakatseinen ja l. mies. Äiti ohjaa lastaan hellästi ja kuitenkin l:sesti.

luja/llja, -e adv. tiukalla, kireällä; vrt. lujassa. 1. konkr. Pitää ohjekset l. Vetää köysi l:e. Sita, puristaa l:e. Kiristää l:e. Puristuu l:e kuin ruuvipihti. 2. abstr. ahtaalla, tiukalla, kovilla, lujilla, kiipelissä, pulassa, pinteessä. | Hän on asiasta vielä l. 'hänetä vaaditaan ankaraa tilintekoa'. Pitää jtkta l. Panna, ottaa jku l:e. L:e ottaa [= on vaikeuksia], ennen kuin tästä pulasta selvittää. Mies olikin l. akkain käsissä ALKIO. — Harv. Raha tulee yhä lujem-malle 'vaikeammin saataviin'.

luja/luonteinen a. -luonteisuus omin. L. hallit-sija. -luontoinen a. -suus omin. L. mies. -lyön-tinen a. L. tennismestari. -mielinen a. -syys omin. Timo, l. veljeni, mitä sanat? KIVI.

luja/lainen a. -laisesti adv. L. isku. -puoleinen a. -sesti adv. Juoksi l:sesti.

luja/olkinen a. L. ruislajike. -otteinen a. -sesti adv. -suus omin. L. kasvattaja, päällikkö. L. toiminta, toimenpide. Yrityksen johdolta vaa-ditaan l:suutta, -piirteinen a. L. mies. L:set kasvot. L. muotokuva. -rakenteinen a. -suus omin. L. kone, soitin, auto. L. talo, silta, lin-noitus. L. hevonen. L. painija. L. kuitu. L. solu. L. yhteiskunta, valtio.

luja/ssa, -sta, -an adv. tiukasti, lujasti jssak kiinni, vaikeasti irrotettavissa; tiiviisti yhe-teen, ahtaaseen sullottuna t. sulloutuneena; tiukassa; vrt. lujalla. | L. kuin piki ja terva. Naula on seinässä l. Puukko on tupeassa l. Is-keä seisävs maahan l:an. L:an ahdettu riihi. Pakata matkalaukku l:an. Solmia l:an. — Kuv. Taikuus on kansassa l. kuin synti. Hänessä on vanha aatami l. Paina se mieleesi ja l:an! L:an piintynyt tapa. Raha, työ on l. 'vaikeasti saatavissa'. Nyt onkin leipä l. On otettava toi-meentulonsa l:sta.

luja/tahtoinen a. Itsenäinen ja l. mies. L. kansa. -tekoinen a. L. kone, vene. L:set kengät. L:is-sia huonekaluja. L. ihminen. L:set kasvot. L. vartalo. — Kuv. Mikonkin l. äijänluonto heltyy pakostakin sll. -vauhtiinen a., vars. urh. L.

kilpailu, ottehu. Maalivahti sai torjua l:ia palloja. L. kävelyharjoitus. L. nyrkkeilijä. -ääninen a. -sesti adv. L. käsky.

lujen/taa¹ v. -nus¹ teonn. tehdä lujemmaksi; vrt. lujittaa. 1. tehdä kestävämmäksi, vahvistaa; tav:mmin lujittaa. a. konkr. Siltaa l:nettiin hirsillä. Pakkanen l:taa jäätä. b. abstr. L. hallitsijan valtaa. L. luonnetta, jkn uskoa. 2. tehdä voimakkaammaksi, koventaa, tehostaa, lisätä. a. tehdä ankarammaksi, tiukentaa. | Harjoituksia on l:nettava. L. kuria, valvontaa. b. nopeudesta: kiihdyttää. | L. vauhtia. c. äänestä. | L. ääntään.

lujentua¹ pass.v. (< ed.) = seur.

luje/ta² v. tulla lujemmaksi, lujentua; vrt. lujittaa. 1. tulla kestävämmäksi, vahveta, vahvistua, lujittua. a. konkr. Kuivuessaan puu vain l:nee. Jäät l:nivat nopeasti. Talven pohja l:ni yhä. b. abstr. Usko, toivo l:nee. -- siitä luontosii l:ni aho. 2. tulla voimakkaammaksi, voimistua, tehostua, koveta. a. us. tulla ankarammaksi, tiuketa. | Kuri, järjestys l:nee. Ehdot, vaatimukset l:nevat. Tuuli l:ni yhä. Peli l:ni loppupuolella. — Epäluulonii yhä l:nivat 'kasvoivat, vahvistuivat'. — Erik. L. [= kimpaantua, tulistua, koveta] jklle. Äidin piti ihan l., kun ei muuten toteltu. b. nopeudesta: kiihdytä. | Vauhti pyrkii yhä l:nemaan. c. äänestä. | Ääni, huuto l:nee.

lujike² s. vahvike, vahviste, lujite. | Puukon tupen metallinen l. Betonin sekaan pannaan rautaa l:keeksi. Kiertää köyttä aisan l:keeksi. — Kuv. Sanoin sen hänelle uskon l:keeksi.

lujilla², -e adv. ahtaalla, tiukalla, kovilla, lujalla, kiipeliissä, pulassa, pinteessä. | Olemme tästä jutusta vielä l. Panna, ottaa jku l:e. Pitää jkta l. kuulustelussa, tentissä. L:e otti [= vaikeaa oli], mutta selvä tuli.

lujite² s. = lujike.

lujit/ella² frekv.v. -telu² teonn. < seur. | Muuria täytyi silloin tällöin l.

lujit/taa² v. -us² teonn. 1. tehdä luj(emm)aksi, kestävä(ämm)äksi, vahv(emm)äksi, vahvistaa; vrt. lujentaa. a. konkr. L. pyörät rautoilla. Vanteilla l:ettu astia. Terästä l:etaan muita aineita lisäämällä. Tukisolukko l:taa kasvia. b. abstr. L. valtaansa, asemaansa. Paavi pyrkii kirkon vallan l:tämiseen. L. puolustusta. Kaikki raitiusrintamaa l:tamaan! Yhteiskuntaa l:tavat pyrkimykset. Luonnetta l:tava kasvatus. L. jkta kärsimyksissä, vastoinkäymisissä. L. uskoa, itseluottamusta, ystävyttä. Perhesiteiden, kauppasuhteiden l:täminen. 2. harv. asettaa, vetää [tms.] lujemmalle, kiinnittää tiukemmin, kiristää, tiukentaa. | L. hevosen valjaita. L. vyötään, sidettä, solmua. Eukko -- l:ti huiviaan raitio.

lujittaja¹⁰ tek. Valtakunnan rakentaja ja l.

lujittamaton¹⁰ kielt.a

lujittua¹⁰ pass.v. < lujittaa. | Muurauslaasti tarvitsee aikaa l:akseen. Tien pinta l:u. Takomisessa l:neet käsivarret. Sarka l:u vanutettaessa. — Kuninkaan valta l:u l:mistaan. Demokratian asema l:i yhä. Usko, toivo, ystävyys, rakkaus l:u. Tahto, itseluottamus l:u. Epäilykset l:vat vakaumukseksi. Mielikuva l:u

muistissa. L. yleiseksi tavaksi. -- niin siihen l:i paikalleen seisomaan lattialle, ettei häntä siitä olisi saanut mikään liikkumaan aho.

lujuinen¹⁰ a. tav. gen:ssä olevan nominin määrättämänä: niin luja kuin (määräyssana ilmaisee). | Kiven, raudan, nahan l. — Saman l. (tav. <).

lujuu/s¹⁰ omin. < luja. | Kankaan, nahan, puun, metallin, jään l. Värien l. Mekaaninen l. L. iskua, kulumista vastaan. — Hallituksen l. Taoudellisen, poliittisen aseman l. Puolustuksen l:ta lisäävät toimenpiteet. Uskoi omistusoikeuden l:teen. — Luonteen, tahdon l. Osoittaa l:ta ja malttia. Voitti vastukset ahkeruudella ja l:della. Opettajan l. oppilaitaan kohtaan. Uskon l. — Harjoituksen, työn l. Vauhdin l. 'nopeus'. Äänen l. 'voimakkuus'. — Yhd. kulumis-, leikkaus-, murto-, puristus-, taitutus-, vetol.; keski-, minimil.; luonteen-, mielen-, tahdonl.

lujuus/koe s. metallin tms. lujouden määrittämiseksi suoritettava koe. -laskelma s. Insinööri tekee l:t. -lasku s. Laivan, turbiinin l:t. -ominaisuus s. L:ksiltaan teräksen verrattavaa ainetta. -oppi s. L. tutkii rakennaineissa ulkoisten voimien vaikutuksesta tapahtuvia muutoksia. -raja s. Vaikuttava voima ei saa ylitää kappaleen l:a. Teräksen l:t. -tutkimus s. Puurakenteiden, metallien l. -vaatimus s. Rakenteen on täytettävä säännön mukaiset l:kset.

lukaali¹⁰ s. ark. lokaali, huoneisto. | Seitsemän huoneen ja keittiön l.

lukais/ta²¹ mom.v. -u² teonn. < seur. | Joko l:it kirjeen? L. uutinen sanomalehdestä. L:i sivun sieltä, toisen täältä. Päällikkö l:i lähitin tuoman viestin. — Harv. Ajatteli l. tuomariksi.

luke/a¹⁰ v. l. muuttaa (vars. nähtyjä) kirjoitustm. merkkejä vastaavaksi miellesisällykseksi t. äännöshahmoiksi, joko vain ajatuksiinsa taikka ääneen; myös ulkoa opitun toistamisesta.

1. varsinaisesta tekstin lukemisesta. | Lapsi osaa l. ja kirjoittaa. L. suoraan, tavaamalla. L. sisältä 'kirjasta, paperista tms.' L. hiljaa, itsekseen, ääneen. Hän l:e sujuvasti, hitaasti, oikein, väärin. Hänen käsialaansa ei pysty l:maan. Vaikeasti luettavaa kirjoitusta, tekstiä. Osaa l. ruotsia, venäläistä tekstiä. L. tarkasti, harppoen, hutiloiden. — L. kirjaa, kirjettä, sanomalehteä. L. korjausvedos. L. ohjeet ilmoitustaulusta. L. rakkausrunoja, novelleja. Iltaisin luen huvikseni romaaneja. L. Kiveä, Sillanpäättä. Luen Ahon "Panua". Runoutta l:va yleisö. Maamme l:va [= kirjallisuutta lukeva, harrastava] yleisö. Paljon luettu teos, kirjailija. Hätä ei lue lakia st. — luettava (s:sesti) lukeminen (2). | Virkistävää luettavaa. Nuorisolle turmiollista luettavaa 'kirjallisuutta'. Minulla ei nyt ole mitään luettavaa.

2. erik. a. ääneen lukemisesta, esittämisestä. | Tyttö l:e äidilleen Seitsemää veljestä, sanomalehteä. Luin hänelle kirjeesi. Tekijä luki käsikirjoitustaan ensin tuttavilleen. Poika l. paukutteli uutista lehdestä. — L. julki. Radiossa luettiin säätiedotus. Päiväkäsky lue-

taan joukoille. L. avioliittokuulutukset. Sihteeri luki kokouksen pöytäkirjan. Tuomari l: e päätöksen, tuomion. — L. juhlassa runo, kertomus. L. ilmeikkäästi, nuotilla, yksitoikkoi-
sesti. L: e kuin tuomiota. L. ulkoa, ulkomuis-
tista 'ilman kirjaa, paperia tms.' b. siunauksen, loitsun yms. lausumisesta. | L. iltarukous. L. ruokaluku. Lukivat hädissään rukouksia. Pappi luki siunauksensa. Luki hirmuisen ki-
rouksensa. — L. hauta 'siunata hautaan'. L. hauta mereen. Eihän tosin pappi suostunut l: maan sille LEINONEN. — L. loitsua. Virsi laule-
taan, loitsu luetaan. Parantaa l: malla. Taikuri keitti lääkkeen ja luki siihen parannusluvun. — lukea laki(a) jkille nuhdella, läksyttää, pitää yllä kuria, järjestystä, määrällä, komentaa. | L. laki(a) alaisilleen. No eikä tällainen mies-
joukko pysty l: maan lakia muutamalle ret-
kulle? KARHUM. c. kirjoitetun t. painetun tek-
stin, sanan tms. äänteellisestä tulkitsemi-
sestä, lukutavasta. | Miten luetaan lauseke
(a²—b²): (a+b)? — Erik. väärin kirjoitetun t.
painetun tekstin tulkitsemisesta (oikein), kir-
joitus- t. painovirheiden oikaisemisesta. | Tek-
sti on turmeltunut ja luettava: --. Martin
Wiolaist sanaa ei voi l. muuten kuin *vuojolai-
set* E.N.SERÄLÄ. Suorituksia (lue [= on kor-
jattuna oleva, pitää olla]: suorituksia). —
Ilmaisemassa tulkintaa t. merkitystä, jonka
esim. siteeraaja haluaa jllek sanalle antaa. |
Edistysmielinen (lue: vasemmistolainen) osuus-
kauppalike. — Joskus: lausua, ääntää. | Kir-
joitetaan *fire*, luetaan *fai*. d. saada tietoonsa t.
ottaa selville lukemalla. | Luin tapauksesta sa-
nomalehddestä. Lue mitä konsertista sanotaan.
Raamatusta luemme, että --. e. lukea oppiak-
seen. | L. hyvin läksynsä. L. läksyt ulkoa
'niin että muistaa ne sanasta sanaan'. L.
kurssi moneen kertaan. L. lopputenttejä, eh-
tojaan. Saada tietonsa l: malla eikä kokemuk-
sesta. Kansanmieheksi paljon l: nut mies. —
Kuv. -- kyllä se [hän] on siksi kirjansa l: nut
[osaa kaikki temput, koukut] KATAJA. f. har-
joittaa opintoja, opiskella. | L. yliopistossa,
ammattikoulussa. L. ylioppilaksi, lääkäriksi,
papiksi, insinööriksi. L. historiaa, kieliä, ma-
tematiikkaa. Hän on l: nut jo monta vuotta.
Latinaa l: nut oppii helposti myös ranskaa.
g. yksipers. kans. olla jssak kirjoitettuna,
luettavissa. | Kirjassa l: e, että --. Ovessa
luki: Pääsy kielletty. -- marmoritaulu, jossa
ruotsin ja suomen kielellä luki -- SILL.

3. a. muiden merkkien "lukemisesta", so. tark-
kaamisesta ja tajuamisesta. | L. nuotteja. L.
karttaa. L. kartasta korkeussuhteet. L. [= tarkastaa] ilmapuntari, kuumelasi. Mittarin
l: minen. b. kuv. tulkita, selittää; havaita jstak
jtak. | L. kuin piru Raamattua. Laki on niin
kuin luetaan, asia on niin kuin ajetaan sl.
L. luontoa kuin avointa kirjaa. Povari, ennus-
taja l: e kohtaloita kädestä, korteista. L. täh-
distä mennyt ja tulevaa. L. jkn olemuksesta
hänen vaiheensa. L. katseesta, kasvoista ystä-
vyyttä, vihaa, pelkoa, kunnioitusta, ylenkat-
setta. L. jkn ajatukset. L. tuomionsa toisen
silmistä. Sokea l: e huulten liikkeistä. L. ri-

vien välistä. -- hänen teoksistansa saattaa
paremminkin l. hänen runollista elämänfiloso-
fiaansa TARK. -- nukkuvan ihmisen kasvoista
voi l. yhtä ja toista SILL.

II. laskea. 1. vars. lukumäärän laskemisesta.
a. L. rahoja, ihmisiä. L. metsää, arvopuita.
Luin kellon lyövän viisi. L. yksin kappalein,
summassa. Kuusi päättää yksin lukien. Vieraat
olivat sormin luettavissa. Päämme hiuksetkin
ovat luetut. Syö se susi luetunkin lampaan
sl. Laiskahan töitään l: e sl. — Erik. *luettu*
rajallisesta, vähäisestä määrästä. | Sairaana päi-
vät ovat luetut. Hän saa käyttää saunaa vain
luetut kerrat. Hänellä on luetut polttopuut.
— Kuv. Joutua tilienpäättäjän l: maan 'joutua van-
kilaan'. b. Kehätuomari l: e kymmeneen. L.
juoksijoille lähtömerkiksi kolmeen. Koeta l.
sataa, niin lautoit! c. L. rahat, hinta kou-
raan. Isäntä luki rengille palkan käteen. --
lue kohta siitä [= rahoistasi] vaivaisille puo-
let kivi. Roimalla luki pöytäään riittävän käsi-
rahan SILL. — Kuv. L. lyhyt tili 'antaa lähtö-
passit, erottaa'. -- l: akseen hänen selkäänsä
-- maksun hänen kaikista kolttoisistaan ks.

2. jstak alkaen, harv. jllak tavalla laskemi-
sestä. | Kolme viikkoa huomisesta lukien. Maas-
ta, meren pinnasta, Helsingistä, päiväntasa-
jasta lukien. Oikealta lukien toinen. Leveys-
piirit luetaan päiväntasaajasta napoihin päin.
Siitä tapauksesta luetaan liikkeen alku. — Lin-
nuntietä lukien viisi virstaa. L. korkoa 5 %: n
mukaan.

3. katsoa jhk kuuluvaksi, sisällyttää jhk, kat-
soa jksik, pitää jnak. | Mukaan, pois lukien,
luettuna. Talossa on väkeä kymmenen hen-
keä palvelijat mukaan luettuina. Valitusaikaa
on kuukausi päätöksen antopäivää l: matta.
Rangaistuksesta on luettava pois jo sovitettu
osa. PaaVo Nurmi luetaan urheilun suurmie-
hiin. Pitäjä luetaan Savoön. Linnankosken
luemme romantikkoihin. Turkikset on lue-
tava ylellisyystavaroihin, ylellisyystavaroiksi.
L. jk jllek ansioksi, viaksi, tappioksi. Se lue-
tiin virkavirheeksi, pelkäksi sattumaksi. L. jkn
syyksi. L. raskauttavaksi asianhaaraksi. Saada
l. jk hyväkseen. L. jstak alkavaksi, jhk päät-
tyväksi. L. omaisuudeksi velkasaatavatkin. Sitä
en lukisikaan liiaksi kivi. L. netko sen hyväksi
vaiko pahaksi KAUPPISH. Älköön herrani l: ko mi-
nulle pahaa tekoani vt.

lukem^a s. 1. lukeminen. | Ensi l: alta kirja
tuntuu vaikeatajuiselta. Parilla l: alla asia sel-
viää. 2. mittakojetta tarkastamalla välittö-
mästi saatu havaintoarvo. | Suuntakehän, kom-
passin, lämpömittarin l. Lasketaan l: ien kes-
kiarvo. Ottaa, katsoa, antaa l. suunnistami-
sessa, tykkejä suunnattaessa. — Yhd. merkit-
semis-, perusl.; kompassil.; aika-, korkeus-,
pituusl.

lukemat^{on} s. 7. kieltä. -tomuus^{as} omin. 1. akt.
joka ei osaa lukea, lukutaidoton; joka ei ole
lukenut;) (lukeva, lukenut, oppinut. | L. lapsi.
L. ja sivistymätön mies. Kirjaa, latinaa, oh-
jeita l. 2. pass. jota ei ole luettu; jota ei voi
lukea. a. Kirja lojuu l: tomana työpöydällä.
Poltti kirjeen l: tomana. Kirjoitus on tuhraan-

tunut l:tomaksi. **b.** -tomasti *adv.* lukumäärästä: tavattoman runsaslukuinen, epäluukainen, ääretön, rajaton, loppumaton. | L:tomia kertoja. L. paljous, joukko. L:tomat kuin taivaan tähdet. Lisääntyä l:toimiin.

lukeminen^m *teonn.* < lukea. 1. Ääneen l. Ulkoa l. Kirjan, mittarien, kartan l. Ajatusten l. Rahojen, metsän l. — *Erik.* valtiopäivä-, kokouskielessä: käsittely. | Laki ehdotus hylättiin toisessa l:ssessa. Talousarvion kolmas l. alkaa huonnena. 2. se mitä luetaan, luettava. | Sopivaa l:sta lapsille. Sanomalehtiä ja muuta l:sta. Tässä kirjassa on l:sta pitkäksi aikaa. — *Yhd.* ajanviete-, ilta-, joul-, koti-, matka-, mieli.

lukemis- *tav.* = luku-. **-harjoitus** s. Kanskoulun l:sket. Kartan l. **-laitte** s. mekaanisissa kojeissa laite, joka itse toimivasti laskee yhteen ja osoittaa havaintoarvot. | L:teella varustettu mittauskoje. **-taito** s. **-tapa** s. **-tarkkuus** s. Millimetripaperilla on l. 0,25 mm.

lukemisto^a s. lukukirjana, viihdelukemisena tms. käytettävä kokoelma lyhyehköjä kirjallisuuden tuotteita (vars. kappaleita t. näytteitä jnk alan kirjallisuudesta, eri kirjallisuuden lajeista tms.); krestomatia. | Aidinkielen l. L. uudempaa suomalaista kirjallisuutta. Maantieteellisen kuvasto ja l. — *Yhd.* ajanviete-, jännitys-, kotiseutul.; joul-, perhel.

lukenut⁷ *a.* (*partis.*) -eisuus⁶⁵ *omin.* paljon lukenut, opillista sivistystä saanut, oppinut. | L. mies. L:utta väkeä. Väitöskirja osoittaa tekijän laajaa l:aisuutta. Tutkimus on ahkeruuden ja l:isuuden tuote.

lukeutu^a *refl.* ja *pass.v.* pitää itseään jhk kuuluvana, jnak; kuulua jhk. | Hän l:u sosialisteihin, porvariksi. Puolet väestöstä l:u katolisuuteen. Proosakirjailijana hän l:u realistisiin. Hiihto l:u suosituimpiin urheilulajeihin. Miten mahtaisi se l. synniksi KAUPPISH.

lukija¹⁴ *tek.* < lukea. | Hyvä, huono l. Ahkera Raamatun l. Teoksen kriittinen l. — Historian, saksan l: 'opiskelijat'. — Sähkömittarin l. — Rahojen, metsän l. Kierrosten l. 'lukemislaitte'. — *Erik.* erään Ruotsin pietistishenkisen uskonnollisen suunnan edustajista. — *Yhd.* oikaisul.; lainl.; mittarinl.; ajatustenl.; iskunl. **-kunta** s. Juhani Aholla oli laaja l. Kiitollinen, harras l. Sanomalehden tilaaja- ja l. **-piiri** s. Teos sai laajan l:n. Kotimainen l.

lukijat^{ar} *s.* naislukija. | "Kotilieden" l:taret.

lukein kalvo s. anat. pehmeän ja kovan aivokalvon välissä oleva kalvo, lukeinverkkokalvo. **-pää** s. Murex, suolaisessa vedessä eläviä kotiloita, piikkikotilo. **-seitti** s. hämähäkinseitti. | Kasteesta kimaltelevia l:ejä. **-verkko** s. hämähäkinverkko. | Hauraamp' on l:akin, oi Onnetar, lankas KOSKENN. **-verkkokalvo** s. anat. = lukinkalvo.

lukio³ s. oppikoulun vanhimman muodon suomenkielinen nimitys; *syn.* kymnaasi; nyk. yliopistoon johtava oppikoulun 3-vuotinen yläaste. | Turun l. Siirtyä keskikoulusta l:oon. — *Yhd.* reaali.; poika-, tyttö. **-aste** s. Keskikoulu- ja l. Latinan opiskelu on supistettu l:elle. **-lainen⁶³** s. lukion, lukioasteen oppilas; vrt.

teini. **-luokka** s. lukioasteen luokka. | Lyseon l:at. L:kien oppilaat.

lukita¹¹ *v.* -nta¹⁰⁶ *teonn.* 1. sulkea lukolla, panna lukkoon, lukota; vrt. salvata. | L. ovi, kaappi, laatikko, salkku. L. munalukolla. L. aitta, kaappi. Istua, säilyttää jtk l:tussa paikassa, l:ttujen ovien takana. Käsirautojen l:tseminen. — *Kuv.* Raamattu on hänelle l:ttu kirja. L. korvansa, sydämensä jltak. L. arvostelijoiden suut. -- umpinaiseksi, tiiviisti l:tuksi luonteeksi TARK. 2. laajentuneessa merk:sä. **a.** sulkea jllak muulla sulkulaitteella kuin varsin. lukolla. | L. salvalla. L. ikkunat haalla. L. kangella karhunpesän suu. — L. sinetillä ovi, kirje. — L. sähkösanoma sifferillä. **b.** kiinnittää lujasti, liikkumattomasti. | L. jakolevy jhk asentoon. L. harpin haarat liikkumattomiksi. L:teva kytkinjärjestelmä. Perusasentoon l:ttu rautatien vaihte. Mutterin l:tsemiin voidaan käyttää vastamutteria. Ratsun kulkua ei saa estää l:tsemalla sen päätä ja kaulaa ohjaksilla. Kova puristus l:tsee kiilan rakoon.

lukitsematon⁷⁷ *kielt.a.* < ed. | L. ovi, huone, laatikko, vene.

lukitsemislaitte s. Uudenaikaiset varmuus- ja l:teet. Sähköllä toimivat vaihteen l:teet. Potkurin l.

lukittu^a *v.* mennä lukkoon, lukkoutua. | Vaihte l:u määräasentoon. Rele l:u toiminta-asentoonsa. Silmukat liukuvat hakaan ja l:vat siihen.

lukitus¹⁴ s., vars. raut. vaihteen lukitseminen t. lukittuna olo; vrt. suojustus. | Vaihteen l. Avata l. — *Yhd.* kontrolli-, varmuusl. **-laite** s., vars. raut.

lukkari³ s. 1. alkuaan kellonsoittaja, sittemmin seurakunnan toimihenkilö, jolla on eri aikoina ollut erilaisia tehtäviä, mm. suntion, kellonsoittajan ja kanttorin tehtävät; nyk. vars. *puhek.* = kanttori. | L:n virkatalo. Pitäjän l. L:n vaali. Papiksi pääsee lukemalla, mutta l:ksi täytyy syntyä sl. — *Yhd.* unil. 2. urh. pesäpallossa pelaaja, joka syöttää palloa vastapuolen lyöjille ja toimii etupäässä kotipesällä. 3. kans. kangaspuiden kangastukki.

lukkari koulu s. Lukkari- ja urkurikoulu (vanh.) 'kirkkomusiikkiopisto'.

lukkari la¹⁴ s. lukkarin koti t. virkatalo, kanttorila.

lukkari n kapat s. mon. lukkarille luontoissuorituksena kapoittain maksettu palkka. **-koulu** s. koulu, jota aikaisemmin pitäjän lukkari piti opettaen sisälukua ja kristinopin alkeita. | Huonopäisimmät pantiin rippikoulusta l:un. -- istui kuin l:ssa kuumassa tavassa oivilavilla NUOLIV. **-penkki** s. Suntio asetteli numeroita l:iin edessä olevalle taululle. **-rakkau** s. *leik.* erityinen, puolueellinen, jllak tavoin liiallinen mieltymys. | Tuntea l:tta jtk kohtaan. Hänessä on vanhaa l:tta viipurilaisia kohtaan. Sosialistien l. sosialisoimispyrkimyksiä kohtaan. **-virka** s. **-virkatalo** s.

lukkari-urkuri s., vars. vanh. kanttori-urkuri. | N:n seurakunnan l:n virka.

lukkaro² s. kansat. liereämuotoisten esineiden,

esim. sauvojen ja haravanvarsien vuolemiseen ja silittelyyn käytetty vanha höylämäinen työkalu, puinen t. sarvinen kouru, johon sovitetaan puukon terä.

lukki^{1*} s. 1. Lait 'Opilionida, hyvin pitkäjalkaisia hämähäkkieläimiä'; *gleisk.* us. yl. hämähäkeistä. | L. kutoo verkkonsa polun poikki. — *Yhd.* meri-, ristil. 2. *kansanr. tilap.* koirasta. | Jopa haukkui hallikoira, / linnan l. luskutteli KAL.

lukko^{1*} s. 1. varsin s:sta käyttöä. 1. avaimella (t. esim. jnk kirjainyhdistelmän avulla) avattava mekaaninen sulkulaite. | Oven, kaapin, laatikon, veneen, auton, pyörän l. Puinen, teräksinen l. Oveen upotettu, irrallinen, riippuva l. L:on kieli, salpa, jousi, L:on kahva, painike. Ruostunut, joustava l. Avasi jalka-rautojen l:on. Pistää, jättää, unohtaa avain l:koon. Avain käy l:koon. Voidella l:koa. — Säilyttää l:on takana 'lukitussa paikassa'. Pane rahasi l:on taakse. Olla l:kojen takana, us. 'vankilassa'. Joutui l:kojen taakse. -- vaaran vaskisen sisästä, / yheksän l:on takoa KAL. — *Yhd.* puu-, rauta-, teräsl.; riippu-, sisä-, ulko-, upotusl.; haka-, kaksois-, kieli-, kirjain-, muna-, numero-, salpa-, varmuusl.; oven-, portinl.; salal.; noidanl. 2. muista mekaanisista kiinnityks-, kytkin- l. sulkulaitteista. | Rintaneulan, virsikirjan l. Savukekotelon, käsilaukun l. Hihnan, vetoketjun, ranneketjun l. Puomin l. Ketjujen päät yhdistetään l:olla. Aisan l. 'saverikko'. Simpukan kuorten l. — *Yhd.* kiinnitys-; hihnaanl.; lintul. 3. *tekn.* neste- ja kaasujohtojen sulkulaite, joka estää kaasujen pääsyä tilasta toiseen. — *Yhd.* neste-, vesil.; hajul. 4. laajentunutta ja kuv. käyttöä. a. ampuma-aseen laukaisulaite. | Kiväärin, pistoolin, tykin l. Vaihtaa konekivääriin uusi l. Haupitsin l. juuttui kiinni. L:ot auk! Avata, sulkea, purkaa l. — *Yhd.* isku-, kierre-, kiila-, nalli-, pii-, ratasl.; varal. b. lelu, jonka avaaminen vaatii jtk näppärää ratkaisua. — *Yhd.* sperian-, vanginl. c. *rak.* muuratun holvin ylimmät ja viimeiset kivet. d. kirjanpidossa: tlikkirjan aukeaman tyhjien rivien yli vedetty vinoviiva. e. *urh.* painiote, jolla jk vastustajan jäsen sidotaan toimeettomaksi. | Pahassa l:ossa pää ja käsivarsi sidottuina. — *Yhd.* käsi-, käsivarsi-, polvi-, ranpel. f. harjujen välinen jyrkkäreunainen syväne. | Kraatterisuppilaita muistuttavia l:koja. g. *kuv.* Kimmahda ei kielten l. LEINO. Elämän syvimmet salaisuudet -- ovat hänelle seitsemän l:on takana KOSKENN. — Kylän, pitäjän l. 'voittamaton henkilö'. -- Jussi taitaa olla tämän pitäjän l. A.JÄRVILUOMA. Hän oli puolustuksen l:kona koko ottelun ajan. — Strategisesti tärkeistä asemista, linnoituksista yms. | Viipuri on aina ollut Karjalan l. Gibraltar on Välimeren l. Olavinlinna, Savon l.

II. sisäpaikallissijoissa adv:nä. 1. lukittuna olemisesta, lukituksi tulemisesta, saattamisesta. | Ovi, kaappi, polkupyörä, auto on l:ossa. Pitää aitta, kellari, laatikko l:ossa. Panna l:koon. Kiertää, vääntää [avaimella] l:koon. Paukauttaa, napsauttaa kansi l:koon. Ovi meni,

painui l:koon. 2. *kuv.* Kun Elli kuuli puheet --, oli kuin olisi jotain mennyt hänessä l:koon AHO. -- hän oli heti vaiti ja l:ossa KALLAS. -- panee omantuntonsa l:koon KIANTO. — *Erik.* a. tukossa, kiinni olemisesta, tukkoon menemisestä, saattamisesta. | Korvat ovat l:ossa 'lumpeuksissa'. Oli niin kova pauke, että korvat meniivät l:koon. Pidä suusi l:ossa! -- iskenpä l:koon tuon klotun kitas KIVI. Leukas l:koon, lunttu KIANTO. -- jo on emännän suu l:ossa ja silmissä leimahtelee KATAJA. b. Sukeuttaa l:koon 'ettei vesi roiskahda'. Heittää kivi [veteen] l:koon. -- kuin nielevä häränsilmä olisi sen [avunhuodon] umpeuttanut l:koon HAARLA. c. jnk asian, työn tms. päätökseen, onnelliseen loppuun, valmiiksi, ratkaistuksi, onnistumaan saamisesta t. saattamisesta. | Panna, lyödä aika, hinta, sopimus l:koon. Se asia on jo l:ossa 'ratkaistu, päätetty, selvä'. Puheenjohtaja nuiji asioita l:koon. Talousarvio saatiin l:koon ilman uusia veroja. Saada neuvottelut l:koon. Arvio ei käy l:koon 'ei päde, pidä, ei täsmää'. Kaikki paukahtaa kuin l:koon vaan! KIVI. -- käväisisi vain pappilassa [vihillä] ja niin olisi asia l:ossa ROPPIA.

lukkoomaton²⁷ *kieltä.* (< lukota) lukitsematon. | L. ovi, kaappi, aitta, pyörä.

-lukkoinen²⁸ *poss.a.* Metallil., puu-, teräsl.; nalli-, piil.; kaksi-, kolmil.

lukko kivi s. *rak.* = lakikivi. | Holvin l. -lait'e s. Kassakaapin monimutkainen l. Kansanomaiset salpa- ja l:teet. Avaimellinen, automaattinen l. Hihnoja yhdistävä l. Kiväärin l:teeseen kuuluu lukon kehys, lukko ja liipaisinlaite. -levy s. *tekn.* levy, johon lukon t. muun laitteen koneisto sovitetaan ja joka tav. peittää koneiston näkyvistä; määrämuotoinen levy, joka lukitsee jnk liikkuvan mekanismin. | Lukon l. Sorvin l. Kytkin- ja siirtolaitteet on yhdistetty l:yn. Piilukkopysyn l. -luu s. *el.* luukaloilla rintaevää pääkallo on yhdistävä luu. -mutteri s. ruuvun päähän toisen mutterin ulkopuolelle kierretty mutteri, joka estää edellistä itsestään löyhtymästä, vastamutteri. | Kiristys- ja l. Säättöruuvun l. -neula s. = hakaneula. | Kiinnittää l:lla. Pitää l:a napin sijasta. -ruuvi s. lukossa käytettävä ruuvi; ruuvi, jolla jk liikkuva mekanismi voidaan lukita. | Harpin l. Mutterin l. -seppä s. L:än ammatti. L:än työkalut. -tehdas s.

lukkoutu²⁹ *v.* < lukota. 1. *refl. harv.* sulkeutua lukon taakse, lukittuun huoneeseen. | Hän l:i huoneeseensa lepäämään. 2. *pass.* mennä lukkoon. | Radion virityslaitte l:u ja ohjelma kuuluu puhtaasti. — Kallio on l:nut(ta) 'vaikeasti louhittavissa'.

lukkollinen³⁰ *poss.a.* lukolla varustettu. | L. kaappi, laatikko, vene.

lukon/jousi s. -kieli s. lukon salvan ulos työntyvä osa, joka varsinaisesti sulkee oven tms. | Ovi avautuu itsestäänkin, kun l. on liian lyhyt. -palautin s. *sot.* Pikakiväärin l. -runko s. lukon runko-osa, vars. aseiden lukkoissa. -tappi s. *sot.* kiväärin lukon osa, johon tarttuen lukko avataan ja suljetaan.

lukota²⁸⁶ v., melko *harv.* panna lukkoon, lukita, kiinnittää lujasti. | L. ovi, huone, vene. Tappi l:otaan reikään kahdella kiilalla.

lukoton²⁷ kar.a. < lukko. | L. ovi, huone, aitta. L. tykki, kivääri.

lukrattiivinen²⁸ a. voittoa tuottava, tuottoisa, kannattava. | L. vesioikeus.

luksaatio³ s. lääk. nivelen sijoiltaanmeno.

luksahdella²⁸⁶ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | -- lihapalat katosivat hurtan l:televiin leukoihin PAKK.

luksah/taa²⁸⁶ *onom.v.* -dus²⁴ *teonn.* loksahtaa. | Polvi l:ti paikoiltaan. — Koiran haukunnasta: louskahtaa. | -- kartanohurtan laiska l:dus kaikui laakson tummuudesta HAAHPÄÄ.

luksaut/taa²⁸⁶ *kaus.v.* -us²⁴ *teonn.* < ed. | Koira l:ti leukojaan.

luksi⁴ s. tekn. (rinn. lux) (*lyh. lx*) valaistusvoimakkuuden yksikkönä: normaalkynttilän voimaisen valonlähteen valaistusvoimakkuus metrin päässä, metrikynttilä.

luksutella²⁸⁶ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Koira l:teli leukojaan, suutaan. Haukkua l. Aina haukkui linnan hakki, / linnan lukki l:teli KAL.

luksut/taa²⁸⁶ v. -us²⁴ *teonn.* loksuttaa, louskuttaa. | L. hampaitaan, leukojaan, suutaan. Haukkua l. Kiukkuisesti l:taen hurta hyökkäsi kohti.

luku^{1*} s. I. lukeminen. I. vrt. lukea I. | Taavaamalla, suoraan, ulkoa l. Opettaa l:a ja kirjoitusta. Kirjeen, romaanin l. Kirjallisuuden, runouden l. Korrehtuurin l. Radiossa alkaa uutisten l. Päiväkäslyn, päivän tekstin, tuomion l. Hänen l:nsa on liian ilmeettöntä. Jatkaa l:aan. Keskeyttää l:nsa. — Ei siinä rukousten l. auta. Loitsujen l. parannuskeinona. Pappi suoritti haudan luvun. — Läk-syjen, tenttien l. Kielten, historian, lain l. 'opiskelu'. Lääkäriksi l. [= opiskelu] on kallista. — Kartan l. on suoritettava huolellisesti. Mittarin, kompassin l. Kädestä, korteista l. Ajatusten l. — *Kuv.* Mutta nyt siitä tulkoon l. laulun perästä, elämä toisenmoinen *Kv.* — *Yhd.* aamu-, iltal.; kauno-, kuoro-, oikaisu-, sisä-, ulko-, vuorol. — *Erik. a. mon.* opiskelu, opinnot. | Aloittaa akateemiset l:nsa. Häneltä eivät luvut luista. Joutui varojen puutteessa lopettamaan l:nsa. — *Yhd.* koulu-, yliopistoluvut. b. tav. *mon.* kinkereistä, lukusista. | Pastori oli viime vuonna luvuissa oikein heitä nuhdellut *TALVIO.* — *Yhd.* kylän-, piispanluvut.

2. laskeminen. a. numeroiden luettelemisesta. | Sataan l. -- l. meni minunkin mielestäni vähän väärään: "yksi, neljä, kolme, viisi" *KAUPPISH.* — *Sot. voim.* Kommentaa, ottaa, toimittaa l. [rivistössä lukumäärän selville saamiseksi]. Liikkeet suoritetaan luvun mukaan eli vaihteittain. — *Urh.* nyrkkeilyssä. | Ottaa täysi l. 'olla kanveesille vaipuneena niin kauan, että kehätuomari ehtii laskea kymmeneen (ja hävitä ottelu)'. Otti luvun yhdeksään. b. lukumäärän laskemisesta. | Rahojen, tukkipuiden, metsän l. Myyjän pois jääminen ei estä puiden l:a varastopaikalla.

II. 1. a. luettavat sanat, teksti. | Taulussa oli seuraava l.: --. Pappi luki l:nsa, ja hautaa alettiin luoda umpeen. — *Erik.* loitsu, loitsuluku. | Lukea l:ja ja loitsuja. Parantaa luvuilla. Metsälle lähtiessä luettiin asiaan kuuluvat luvut. — *Yhd.* kaste-, vihkil.; leikkil.; loitsu-, parannusl.; karhun-, karjan-, käärmee-, raudanl. b. kirjan, lakitekstin tms. laajahko, oman kokonaisuutensa muodostava jakso. | Teoksen ensimmäinen, 10:s, viimeinen l. Luukkaan evankeliumin kuudes l. Avioliittolain 4. luvun 12. pykälä. — *Kuv.* Tämä asia ansaitsisi oman l:nsa 'oman tarkemman käsittelynsä, erikoishuomion'. Fredrik Paciuksen elämäntyö muodostaa kauniin luvun Suomen musiikin historiassa. — *Yhd.* alku-, loppu.

2. a. lukumäärä. | Suunnaton l. ihmisiä, vuosia. Värähdysten, kierrosten l. Seuran jäsenten l. on toista tuhatta. Luvultaan epämääräinen joukko. Suuresta luvusta huolimatta heikko kansa. Päätösvaltainen l. jäseniä. Laskea talojen, vierailujen l. — *Yhd.* aste-, asukas-, hevos-, jäsen-, kappale-, kierros-, kilo-, lapsi-, metri-, mies-, piiru-, sivu-, väki-, värähdysl. b. matemaattinen luku, lukusuure. | Luvut yhdestä kahteenkymmeneen. Positiivinen, negatiivinen, jaollinen, jaoton, kokonainen, parillinen, pariton l. Paljas l. Samannimiset luvut. Algebralliset luvut. Tilastolliset luvut. Luvun logaritmi. L:ja merkitään numeroilla, algebrassa myös kirjaimilla. Luvuin laskematon määrä. Pyörein luvuin tuhat miestä. Pyöristää l. täysiksi sadoiksi. Tuotanto osoittaa yhä kasvavia l:ja. — Kolme ja yhdeksän ovat olleet pyhiä l:ja. Onnen, onnettomuuden l. — Laskea l:a 'suorittaa laskutoimituksia'. — *Yhd.* alku-, desimaali-, irrationaali-, järjestys-, kanta-, kardinaali-, kokonais-, kompleks-, kymmenys-, käänteis-, laatu-, murto-, ordinaali-, perus-, reaali-, vastal.; kerta-, keski-, suhde-, tasal.; kompassi-, kovuus-, kuolleisuus-, pohjois-, pohjoisneula-, sato-, tilavuus-, tuonti-, tuotto-, työttömyys-, venymis-. c. ajanlaskussa. | 1500-l. 1680-luvulla. 1700-luvun loppupuolen tiede ja taide. — *Erik.* Vanha l. 'juliaanisen kalenterin mukainen ajanlasku'. Uusi l. 'gregoriaanisen kalenterin mukainen ajanlasku'. Kesäkuun toisena päivänä vanhaa, uutta l:a. — *Yhd.* kymmen-, sata-, tuhatl.; vuosil. d. kiel. verbien l. nominien kaikkien samaa lukusuhdetta ilmaisevien taivutusmuotojen sarja, numerus. | Kieliopillinen l. Suomen kielen nominiparadigmassa on 15 sijaa ja kaksi l:a: yksikkö ja monikko. Subjekti ja predikaatti ovat samassa luvussa.

3. eril. käyttötapoja; vrt. lähinnä II.2.a ja b. — pitää luku(a) *jstak* a) pitää selvillä jnk lukumäärä. | Määräysten rikkojista on enää mahdoton pitää l:a. Piti tarkan luvun saatavistaan. b) ottaa huomioon, välttää. | Hänen puheistaan ei kannata pitää l:a. Menetellä keinoista l:a pitämättä. Pidettiin tarkkaa l:a [= huolta] siitä, että omaisuus säilyi perheessä. -- en voi sitä auttaa enkä kovin l:a-kaan pidä *Kv.* — tehdä luku(a) *jstak* tehdä tili(ä), antaa selvitys *jstak*. | Tee l. toimistasi!

Pojat pantiin tekemään l:a kepposistaan. — *jstak ei ole lukua* jstak ei ole väliä, jk ei ole tärkeää. | Mitäpä minusta on l:a! Mitä pienistä puutteistamme l:a koskenn. — *luvussa, luvusta, lukuun* (us. adv:n t. postp:n tapaan). Hän pitää tavaransa tarkoin luvussa 'pitää selvillä tavarainsa lukumäärän'. Loma-ajat jätetään pois luvusta 'loma-aikoja ei lasketa mukaan, loma-ajat jätetään huomioon ottamatta'. Verotuksessa otetaan l:un [= huomioon] pienetkin sivutulot. Ottaa kaikki mahdollisuudet l:un. Hänen puheitaan ei maksa [= kannata] ottaa l:un. — Ostaa, myydä jkn l:un 'laskuun, tiliin'. Teettää töitä yhtiönsä l:un. Rahaa ei lyötetä yksityisen l:un. Panna rötöksensä toisen l:un. Se meni ajattelematomuden l:un. — Alettiin jo pelätä, ettei hänkään enää olisi elävien luvussa [= elävien joukossa, elossa] talvio. Ja Moab hävitettiin kansojen luvusta vr. Ja sinä tulisit tyhmin l:un Israelissa vr. — *jtak lukuun ottamatta* (myös *~*) jtak mukaan laskematta, huomioon ottamatta, paitsi jtak, jnk lisäksi. | Palkka on ikälisiä l:un ottamatta n. 42.000 mk. Muutamaa poikkeusta ehkä l:un ottamatta. Kaikki osanottajat l:un ottamatta kahta.

luku/aika s. Kirjan, läksyn, mittarin l. Iltaisin jää oppilaille vähän l:aikaa. Koulujen l. on pitkä lomiin verrattuna. — Joskus: opiskeluaika. | Jo l:aikanaan hän ansaitsi työllään. Suuri osa l:aikaa kului huvitteluun. — **-aine** s.) (harjoitusaine. | Historia, luonnonoppi, matematiikka, kielet ym. koulun l:et. L:iden opettajat. — **-ala** s. Antautua l:lle. — **-alue** s. mat. sellainen ääretön lukujoukko, jonka luvuista saadaan tiettyjä laskutoimituksia käyttämällä vain samaan joukkoon kuuluvia lukuja; *syn.* luvusto. — **-arvo** s. mat. paljas luku, joka ilmaisee, montako kappaletta ilmoitettua laatua olevaa mittayksikköä ao. suureeseen sisältyy, mittaluku. | Sijoittaa l:t kirjainmerkkien sijaan. Pituuden, painon l. — **-draama** s. ensi sijassa luettavaksi sopiva t. tarkoitettu näytelmä, lukunäytelmä. | Ivalon "Kustaa Eerikinpoika" on pikemminkin luku- kuin näyttämödraama. — **-etäisyys** s. etäisyys, jonka päässä luettava on lukijan silmästä. | Oikea l. on n. 30 cm. — **-halu** s. Lapsella on kova, huono l. Saada l. heräämään. Ruokkia, kiihottaa l:a hyvällä kirjallisuudella. — **-haluinen** a. L:siä varten on tarjolla kirjastoja. — **-haluton** a. -tomuus omin. L. oppilas. L:onta yleisöä. — **-harjoitus** s. L:ksiin sopivia tekstejä. Pitää lapsille l:ksia. — **-harrastus** s. Kansan l. Herättää, pitää yllä l:ta. Oppilaiden l:ten tutkiminen. — **-heimo** s. mat. kymmenjärjestelmässä kuuden peräkkäisen lukuluokan muodostama jakso. | Sadattuhanneet kuuluvat ykkösten l:on. Miljoonien, biljoonien l. — **-hetki** s. Rauhallinen l. päivätyön päätteeksi. Yhteinen l. perhepiirissä. — **Erik**. hartaushetki. | Perheen isä piti lyhyen l:en joka ilt. — **-homma** s. *puhek.*, *tav. mon.* L:t veivät melkein koko kesälomani. — **-huone** s. Kirjaston, hotellin, oppilaskodin l. Kylän, pitäjän l. Rauhallinen l. siistille opis-

kelijalle. — **-ilta** s. Järjestää perheelle, nuorisolle yhteisiä l:oja.

lukuinen^{es} a. -sesti *adv.* -suus *omin.* 1. *harv.* itsenäisenä sanana, *tav:mmin* lukuisa. | Kään-tyi l:sten henkilöiden puoleen. L:semmissä tapauksissa. Kouluja alettiin perustaa l:semmin kuin ennen. 2. yhd:n jälkiosana. a. Epä-, harva-, moni-, määrä-, niukka-, pieni-, runsas-, suuri-, vähäl.; mies-, väkil.; kolmi-, kymmen-, monikymmen-, neljännes-, sata-, seit-sen-, tasa-, tuhat-, yksil. b. lukutaidosta, luettavuudesta. | Heikko-, huono-, selväl.; helppo-, raskas-, vaikeal.

lukuinto s. L. vei hänet opintielle. — **-intoinen** a. **lukuisia**^{is} a. -asti *adv.* -uus^{es} *omin.* lukumää-rältään suuri, runsaslukuinen, runsas. | L. joukko, seurue, kuulijakunta, virkakunta, väestö. L. määrä, ryhmä. Lapsilauma kasvoi yhä l:ammaksi. L:in puolue. Sisämaassa hallat ovat l:ampia loppueksillä. Asiat ovat kir-jioittaneet l:at tutkijat. L:ien esimerkkien va- lossa. Sisämaan l:at järvet. L:at syyt, seikat. L:immat samojedista ovat jurakit. Vieraista, yleisöä oli l:asti. Kerhoja on perustettu l:asti. Aate saa yhä l:ammin kannattajia. Lasten, yleisön, väen, kansan l:uus. Harrastusten, ri- kosten, esimerkkien l:uus. — *Mat.* L:uus 'frek-venssi todennäköisyyslaskussa'.

luku/jakso s. Raamatun luku- ja jaejakso. Järjestää kirjallisuutta l:jaksoiksi. Sähkömit- tarien luvussa on l. viisi viikkoa. — **-jono** s. mat. määrälain mukaan saatava päättyvä t. päät- tymätön jono lukuja. — **-joukko** s. mat. vrt. joukko l. — **-järjestelmä** s. mat. järjestelmä, jolla rajallista määrää numeroita t. niihin verrat- tavia merkkejä käyttämällä voidaan ilmaista miten suuria t. pieniä lukuja tahansa. | L:n laadun määrää kantaluku. Tavallisin l. on kymmen- eli desimaalijärjestelmä. Triadisen l:n kantalukuna on 3. Luonnonkansojen l:t. — **-järjestys** s. järjestys, jonka mukaan jtak lue- taan; vars. järjestys, jonka mukaan työsken- tely oppilaitoksessa viikoittain tapahtuu. | Noudattaa järjenvä, johdonmukaista l:stä. Kansa-, oppikoulun l. IV luokan l. Viikon l. Tiistain l:ksessä on viimeinen tunti laulua. — **Erik**. viikon opitunnit luetteleva taulukko; myös sellaiseksi tarkoitettua lomakkeesta. | Kirjoittaa itselleen l. Kirjakaupat jakavat l:k- siä ilmaiseksi. — **-kammio** s. Tiedemiehen, yli- oppilaan l. Sulkeutua l:onsa. Luostarien ah- taissa l:issa. — **-kappale** s. vars. oppikirjan kap- pale t. luku, jota ei ole tarkoitettu läksyn ta- voin opittavaksi. | L:et on erityisesti merkitty. Pienen kirjaimin painettu l. Historiallinen l. Lukukirja sisältää suoranaisia ja runomuoi- toisia l:ita. Evankeliumikirjan l:et, joita ku- nakin pyhästä kirkossa luetaan ja selitetään. — **-kauksi** s. yhdenjaksoinen osa (meillä: puolis- ko) oppilaitosten lukuvuotta. | Loma-ajat jaka- vat koulujen lukuvuoden kahteen l:teen. Opiskeli yliopistossa vain kaksi l:tta. — *Yhd.* kevät-, syysl. — **-kausimaksu** s. Oppilaitoksen, yliopiston l. Sai vapautuksen l:sta. — **-kausi- todistus** s. lukukauden päättyttyä oppilaitok- sesta annettava todistus. | Saada hyvä l. — **-kau-**

sittain *adv.* joka lukukausi, kunakin lukukautena; lukukausi kerrallaan. | L. suoritettavat terveystarkastukset. -**kerho** *s. Luku-* ja keskustelukerho. L:n kasvattava merkitys. -**kinker**i *s.*, *tav. mon.* = kinkeri. | L:ellä [t. l:eißä] pappi kuulustele seurakuntalaisia. Mutta mykkänä hän myöskin seisoi l:illä kivi. -**kirja** *s.* suorasanaisia ja runomittaisia lukukappaleita sisältävä yhtenäinen kokoelma, jollaista käytetään äidinkielen opetuksessa, mutta myös historian, uskonnon ym. aineiden varsinaisten oppikirjojen ohella ja täydennyksenä. | Kansakoulun l. Isänmaallinen l. Maataloudellinen l. "Nuori maamies". Historian l. Niinä aikoina, jolloin Raamattu oli kansamme ainoana l:na. -**kirjasto** *s.* kirjasto, jossa yleisö saa käydä lukemassa kirjoja, mutta josta niitä ei lainata. -**kolmikko** *s. mat.* kolmen luvun yhdelmä. -**koulu** *s.* Koulun muuttuminen yksipuolisesta l:sta myös toiminnankouluksi. Kylän l:ssa oli hän käynyt aina kahdeksanvuotiaasta alku. -**kunta** *s. mat.* lukujoukko, joka sisältää lukujensa summan, erotuksen, tulon ja osamäärän, jossa jakaja ei ole nolla. -**lahko** *s.*, *vars. kans.* = kinkerikunta, -piiri. | Kirkollinen jako l:ihin. -**lamppu** *s.* Yöpöydän l. Luku- ja työlamppu. Kattolampun lisäksi erityinen l. -**lasit** *s. mon.* luettaessa käytettävät silmälasit. | Pitkä-, likinäköisen l. Piti hankkia erityiset l.

lukullinen^{ms} *a.* herkkullinen, ylellinen. | L. ateria.

luku/luokka *s. mat.* Ykköset, kymmenet, sadat jne. ovat kymmenjärjestelmän l:luokkia. -**merk**i *s. l. mat.* luvun kirjoittamiseen käytetty merkki. | L:keinä käytetään numeroita, kirjaimia ja eräitä kuvioita. Perusluku ilmaistaan yhdellä l:illä. Äärettömän suuren l., on ∞. 2. merkki, joka osoittaa, mihin saakka jtk on luettu, laskettu; kirjoituksessa välimerkki. | Paperiveitsi l:kinä kirjan välissä. — Kankaalla olivat puiden kyljet täynnä l:kejä. — Pilkut ja pisteet ovat välttämättömiä l:kejä. 3. kirkonkirjoissa yms. aikoinaan käytetyistä lukutaitoa osoittavista merkeistä. | Hyvät l:it kirkonkirjoissa. -**mie**s *s. l.* lukija, *vars.* hyvä, ahkera kirjojen lukija; opiskelija, opilliselle uralle antautunut henkilö. | Kaikkein heikoimpia l:hiä papit pitivät jalkapuussakin. Isäntä oli ahkera l. — Ei minusta olisi tullut l:stä. Valita l:hen ura. Pojasta toivottiin l:stä. 2. laskija, tavarain lukija. | Tukkiyhtiön l. Mitä- ja l:sten palkat. L:het kulkevat metsässä edellä ja muistiinpanijat perässä. — *Hist.* keskiaikainen veronkantomies; neljänneskuntamies. | L:het kokosivat verot ja toimittivat ne määräpaikkaan. Maarian verokunnan l. -**mitta** *s.* = kappalemitta. -**määrä** *s.* luvun mukaan ilmaistu t. lukuun perustuva paljous, luku, määrä. | Miesten, kannattajien, tavarain, aseiden l. Rikosten, tappioiden, virheiden, kieroisten, värähdysten l. Joukkojen kunto on tärkeämpi kuin l. L:ltään suuri, pieni, heikompi, ylivoimainen. Tusina l:n yksikkönä on jäämässä pois käytännöstä. — *Yhd.* kokonais-, yhteisl. -**määrä**i^{nen} *a.* -sesti *adv.* lukumäärään

perustuva, lukumäärän mukaan ilmaistu. | L. ja laadullinen ylivoima, vahvuus. L. heikomuus. L. laskelma. Puolteen l. voima supistui vähiin. Painissa on kaupungeilla l. yliote. L:sesti vahva, heikko, suuri, pieni. Palkkajoukot muodostivat l:sesti armeijan pääosan. -**nurkka** (us) *s.* Viihtyisiä l. mukavine tuoleineen. -**nuttu** *s.* Virkattu l. Silkkinen naisten l. -**näytelmä** *s.* = lukudraama. -**ohjelm**a *s.* lukusuunnitelma. | Oppi-, ammattikoulun l. Ottaa jk aine koulun l:aan. — Kirjallisuuden l:ia eri tasoilla olevia ihmisiä varten. "Rautatien" pitäisi kuulua jokaisen l:aan.

luku/paikka *s.* Koululaisen rauhoitettu l. Lapsen leikki- ja l. Kirjaston parikymmentä l:paikkaa. L:paikkaan [= lukusten pitopaikkaan] kastettavaksi tuodut lapset. -**pari** *s. mat.* kahden luvun yhdelmä. -**piiri** *s. l.* = kinkeripiiri. 2. kirjallisuutta harrastavien henkilöiden muodostama piiri. | Saksan kielen l. Luentaa on harrastettu l:en muodossa. -**puikko** *s.* lukemaan opettelevan kirjainten ja rivien seuraamisessa apunaan käyttämä puikko, luku-, aapistikku. -**pulpetti** *s.* vars. katolisissa kirkkoissa ym. käytetyistä pulpeteista, joista seurakunnalle luetaan jumalansanaa. -**puuh**a *s.*, *tav. mon.* Yhäkö olet l:issa? Lopetti l:at ja rupesti maanviljelijäksi. L:assa on puolellamme Jumalan asetus ja laki kivi. -**pää** *s.* Jklla on hyvä l. 'on hyväoppinen, helposti oppiva'. -**pöytä** *s.* Oma l. lukulamppuineen. Kouluissa käytetään pulpettien sijasta myös l:tiä ja tuoleja. Kirjastossa on yleisölle l:tiä. Teos, joka kuuluu valveutuneiden kansalaisten l:dälle. -**raha** *s.*, *tav. mon.* opiskelurahat. | Ansaista l:ansa tunteja antamalla. Säätää lapsilleen l:oja. Tuhlasi l:at huvituksiin. -**rauha** *s.* Häiritä jkn l:a. Antaa jklle l. Ei saa hälinältä l:a. -**ren**gas *s. l.* ryhmä henkilöitä, joiden yhteisesti ostamat kirjat kiertävät vuorotellen kullakin luettavana, kirjarengas. 2. *mat.* lukujoukko, joka sisältää lukujensa summan, erotuksen ja tulon. -**sal**i *s.* sali, jossa on lehtiä ja kirjoja yleisön luettavissa. | Kaupunginkirjaston tieteellinen l. Merimieslähetyksen l. -**sana** *s. kiel.* sana, joka ilmaisee lukua t. järjestystä, laskusana, numeraali. | Kardinaalinen, ordinaalinen l. Epämääräiset eli indefiniittiset l:t. -**sarja** *s. l.* 1—20. Ääretön l. Tilastolliset l:t. Väestön liisäystä kuvastavat l:t.

lukuset^{ms} *s. mon.* (luku)kinkeri(t), kylänluvut, lukusijat. | Käydä l:issa, l:illa. Oman kinkeripiirin l.

luku/seteli *s.* lukukinkerien t. kiertokoulun todistus, josta näkyi lukutaito ja asianomaiselle annettu läksyt. -**seura** *s.* kirjallisuuden harrastusta ja yhdessä lukemista varten perustettu seura, lukuyhdistys. | Naisten, työläisten l. Ompelu- ja l. -**sijat** *s. mon.* (luku)kinkeri(t), lukuset. | Sai l:oilta kolme ristiä. L. kuulutettiin Pekkalaan. -**suh**de *s.* Sukupuolten välinen l. Astronomisten suureiden l:teet. Samaa l:detta [yksikköä t. monikkoa] ilmaisevat sanojen taiputusmuodot. -**suora** *s. mat.* suora, jonka pisteet on asetettu vastaamaan reaali-lukuja. -**suunnitelma** *s.* opetus-, opiskelusuunni-

telma. | Koulun, luokan, kurssin l. -**suure** s. mat. L:et ja avaruussuureet. L:ita merkitään numeroilla, poikkeustapauksissa kirjaimilla. -**taido-** **ton** a. -tomuus omin. L. henkilö, analfabeetti. L. väestö. -**taito** s. Luku- ja kirjoitustaito. Edistää kansan l:toa. L:don aakkoiset. -**taito-** **nen** a. -suus omin. Luku- ja kirjoitustaitoinen henkilö. -**tapa** s. Hutiloiva, perusteellinen, huolellinen l. Ruotsinvoittainen l. Yksitoikkoinen, ilmeikäs l. — **Erik**. vanhojen käsikirjoitusten yms. eri kohtien tulkinnasta. | Eri käsikirjoitusten edustamat l:vat. Reson (toisten l:pojen mukaan Hesjon ja Esrom). -**teoria** s. mat. oppi kokonaislukujen ominaisuuksista. -**tie** s. opillinen ura, lukumiehen ura. | Valita l. Antautua, lähteä, joutua l:lle. Jklla on taipumuksia, edellytyksiä l:lle. -**tik-** **ku** s. = lukupuikko. | Lapselle näytettiin l:ulla kirjain kerrallaan. -**toukka** s. kuv. leik. henkilö (vars. koululainen, opiskelija t. tutkija), jonka harrastus kohdistuu yksipuolisesti lukemiseen ja kirjoihin, kirjatoukka. | Kalpea ja näivettynyt l. Epänaisellinen l. L:atkin on saatava ulkoilemaan. -**toveri** s. Vanha kouluja l. Lapsella pitäisi aina olla joku leikki- ja l. — **Erik**. opiskelutoveri. | Entiset l:t tervehtivät iloisina toisiaan. Hän on luku- ja sota-toverini. -**tun** **ti** s. Luokkahuoneen ilmanvaihto l:nin aikana. Koulun l:nit jakaantuvat aamu- ja iltapäivälle. -**tupa** s. vrt. lukusali. | Pitäjän l. -**työ** s. L. on henkisesti rasittavaa.

lukuunottamatta tav. & ; ks. luku II.3.

luku-ura s. opillinen ura, lukumiehen ura. -**velka** s. koulunkäyntiä t. opiskelua varten otettu velka. -**virhe** s. Oppilaiden l:et. L:estä aiheutunut väärä tulkinta. | Sellaiset l:et kuin borden-muodon käsittäminen yksiköksi. -**vuoro** s. vuoro lukea kuulustelussa, vuoroon luettaessa tm. -**vuosi** s. oppilaitoksen vuotuinen työskentelyaika. | L:den avajaiset, päättäjaiset. Tulevan l:den ohjelma. Opiskeli yliopistossa pari l:tta. -**vuositain** adv. joka lukuvuosi, kunakin lukuvuotta; lukuvuosi kerrallaan. | L. pidettävät koulujen tarkastukset. L. annettava kansakoulun jatko-opetus. -**yhdistys** s. kirjallisuuden harrastusta ym. henkisiä pyrintöjä varten perustettu yhdistys, joka toimii nykyajan nuorisoseuran tapaan. | Ylioppilaiden, muurarien l. -**yksikö** s. mat. 1, 10, 100 jne. ovat l:öitä.

lulla¹¹ s. kans. kehto, kätkyt, tuutu. | Liekuttaa l:a. — Kehtolaulussa: Tuuti, tuuti l.! Aa tuuti l:a.

lullata¹⁵ v. kans. tuudittaa, liekuttaa. | L. lasta. L. lapsi nukuksiin.

lumbaalipunktio s. lääke. onton neulan pistäminen lannenikamien välistä selkäydinkanavaan näytteen ottamiseksi selkäydinnesteestä t. puudutus t. lääkeaineiden ruiskuttamiseksi, lantiotipisto.

lume¹⁸ s. 1. jstak epätodellisesta, harhauttavasta, näennäisestä, pettävästä. | Kaikki oli vain l:tta, liian kaunista ollakseen totta. -- eivät ole -- todellisuutta, vaan pelkkää kuvaa, näkyä ja l:tta K.S.LAURILA. — **Erik**. **silmän lume** (myös &), **silmän lume** jstak näennäisestä,

jstak mikä on tarkoitettu tois(t)en harhauttamiseksi, näyttämään paremmalta kuin on. | Hänen ystävällisyytensä oli vain silmän l:tta. Lupaus annettiin vain silmäin l:eksi. Sanoa, tehdä jtk toisten silmäin l:iksi. — **Yhd.** silmänl. 2. **harv.** = luno. | -- pitkäliepeisten pappien l:issa rvalo. -- havahtui kostonsa l:ista AK.

lumeentua¹⁸ v. = lumentua.

lumekas¹⁸ a. runsasluminen. | L. talvi.

lumen¹ [lū-] s. 1. **fys.** (lyh. Lm) valovirran yksikkö: valomäärä, joka sekunnissa osuu neliömetrin alalle pallonpintaa, jonka säde on metri, kun pallon keskipisteessä on normaali-kynttilän voimainen valonlähde. — **Yhd.** dekal. 2. **anat.** aukko, ontelo, esim. valoaukko, verisuonen t. solun ontelo.

lumenajo s. L. kaduilta. -**alainen** a. myös & . | L. kolo, puro. L. kanto kaatoi reen. -**kaato-** **paikka** s. L. on kaupungin laidassa. -**luoja** s. -**luonti** s. -**läh** **tö** s. L:don aika keväällä. L:don aikaiset tulvat. -**murto** s. **metsät.** lumen ja huurteen painolaan aikaansaamasta tuhosta. | L:a kestää kuusi paremmin kuin mänty. L:jen runtelema puu. — Myös: lumenmuron viottama puu. | Runsaasti l:ja ja piiskalatvoja. -**raja** s. = lumiraja. -**sekai** **nen** a. myös & . | L. sade. Sataa l:sta vettä. -**sulatin** s. -**syvyys** s. -**tuho** s. = lumituho. -**tulo** Aikainen, myöhäinen l. Sataa, mutta l. on vähäistä. L. oli lakannut ja ilma kirkastui jälleen. Runsa l. haittasi liikennettä. -**viipymä** s. paikka, missä lumi pysyy kauan sulamatta (vars. Lapissa).

lumero² s. murt. numero.

lumeta³⁰ v. peittää t. suojata lumella. | L. tietä, seinävieriä. L. avanto jäätymistä vastaan.

lumet **on**³⁷ **kar.** a. -tomuus⁴⁵ **omin.** < lumi. | L. talvi, aika. Pitää pihamaa, portaat l:tomina. L. katu, jää, metsä. Teiden l:tomuus.

lumettu¹⁸ v. peittyä lumeen, tulla lumiseksi, lumentua, lumittua. | Umpeen l:nut tie. L:neita halkoja. L:nut kulkija, ratsastaja.

lumeutu¹⁸ v. (rinn. lumeentua) = ed. | L:ivat pahasti tuiskussa.

lumi¹⁵ s. 1. ilman vesihöyrystä pakkasessa suoraan tiivistyneet jääkiteet; vrt. jää, rae, huurre, kuura. | Keväinen, syksyinen, talvinen l. Kuivaa, kosteaa, nuoskaa lunta. Nuorta, uutta, vanhaa lunta. Ensi lumen, l:en aikana. Vähän lumen aikaan. Ajaa jäniksiä syksyn ensi l:lla. L. tuli aikaisin syksyllä. Lunta tulee, sataa, pyryttää. Viskoo, heittelee lunta. Tuiskuttaa lumen kinoksiin. L. satoi isoina hiutaleina. L. tupruaa sakaana pilvinä. L. kattaa maata. L. hohtaa, häikäisee silmiä. Lumen kimaltelu auringossa. L. narisee, kittisee reen jalaksissa. L. lähtee aikaisin. Lumet sulavat. Aurinko, vesisade sulattaa lumen, lumet. Yltäensä lumesa 'lumisena'. Vaatteet, tie, halot lumesa, lumen peitossa. Valkoisena lumesta. Puhdistaa lumesta. Peittyä, hautautua lumeen. Kahlata syvässä lumesa. Luoda, ajaa lunta. Aurata, polkea tie lumeen. Tehdä lumesta ukkoja. Lumen tuhot metsissä, puutarhoissa. Ikuisen lumen ja jään raja. Viipyy l:in ja pakkasiin 'talveen asti'. Ei ole näkynyt näillä l:illa, tällä

lumella 'tänä talvena'. Monen talven lumet ovat sen jälkeen sulaneet 'siitä on jo kauan'. Mieli sulaa kuin 1. keväisessä auringossa. Puhdas kuin pulmunen lumella sp. Uusi 1. on vanhan surma sl. — *Kuv.* Tuomien, koiranputkien 1. 'valkoiset kukat'. Saada lunta hiuksiinsa [hiusten harmaantumisesta]. Vanhuuden, vuosien 1. Ah, olisi hänen päänsä lakeelta parin kolmen kymmenen talven 1. poissa, niin Herran poika! kivr. Mitä menneentalvisista 1:sta 'vanhasta, unohdetusta asiasta'. -- seuloit unhon lunta LEINO. — *Yhd.* herne-, höyty-, rael-, hyhmä-, irtto-, kinos-, nuoska-, pakkas-, sohju-, suoja-, vitil-, pyry-, tuiskul-, pinta-, pohjal-, joulu-, kevät-, syys-, talvil-, ikil. 2. vars. *yhd.* jstak lunta muistuttavasta aineesta. | Hiilihappo-, kukka(s)l.; (ruok.) omena-, puolukka-, sitruunal.

lumijaava s. silmäkantamaton, aukea luminen lakeus. | Yli määrätöntä laavain / lepää kuni tuonen raskas rauha H.VÄLISALMI. **-aavikko** s. Aaltoileva 1. Napamaiden, vuoristojen 1:ot. Siperian 1:oiden myrskyt. **-aita** s. 1. aita, joka tehdään estämään maata pitkin juoksevaa lunta kinostumasta tielle, rautatielle tms. 2. lumesta tehty aita. | Lapset tekevät 1:oja. **-aura** s. tav. kiilan muotoinen laite, jolla lumi poistetaan tieltä tms., lumireki. | Hevosvetoinen, auttoon kiinnitetty 1. Puinen, rautainen 1. Yksi-siipinen 1. — L:n tapainen kiila. Raivasi kuin 1. tietä tungoksen läpi. Kurkien l:n muotoiset parvet. — *Kuv.* Kustaa Aadolf nimitti Ake Tottia "1:kseen". — *Urh.* suksien lumiauran tapainen jarrutusasento. | Asettaa suksen 1:ksi. Jarruttaa 1:lla. **-erämaa** s. Harhailla rannattomassa 1:ssa. **-este** s., tav. Myöhistä 1:iden vuoksi. L:et häiritsevät liikennettä. **-hahtuva** s. Ihailia pehmeiden l:in putoilemista. **-hanki** s. Kovettunut 1. Kieriskellä saunan jälkeen 1:nessä. Lensin päistikkaa 1:keen. L:kien hohde. **-hattu** s. *kuv.* Pehmeä 1. kannon päässä. **-hiude** s. Kuivia, kevyitä 1:teita. L:teiden karkelo. **-hiutale** s. Viskelee suuria 1:ita. L:et tanssivat ilmassa. **-home** s. Fusarium nivale-sienen kuroma-aste, joka tuhoaa syksyisin ja keväisin lumen peitossa olevia laihjoja ja ruohoja. | L:tta torjutaan siementen peittauksella. **-huippu** s. luminen huippu. | Alppien, vuorten 1:ut. Häikäisevä, hohtava 1. **-huippuinen** a. L. tunturi, vuoristo. **-jänis** s. el. tavallinen jänis, metsäjänis. **-jää** s. *metr.* korkeiden vuoristojen ja napaseutujen vuodesta vuoteen lisääntyvä ja vähitellen rakeiseksi kovettuva lumimassa; *syn.* firn.

lumi/kariste s. Phacidium infestans-sienen mädäntymisessä aiheuttama tauti. **-keli** s. Talven ensimmäinen 1. Metsäajot suoritetaan 1:llä. L:n aikaan liikutaan hihtäen ja reellä ajaen. **-kello** s. Galanthus, narsissikasveihin kuuluvia pieniä sipulikasveja; vars. G. nivalis, meilläkin viljelty valkokukkainen, aikaisin keväällä kukkiva koristekasvi. | Istuttaa haudalle 1:ja. **-kenkä** s. tietömillä, runsaslumisilla seuduilla käytetty leveä, pyöreähkö jalanalunen, joka estää jalkaa uppoamasta, karpponen. | L:gässä kulkeva metsästäjä, intiaani, lappalainen. **-kenttä** s.

Laaja, tasainen, hohtava 1. Rannaton lumi- ja jääkenttä. Alppien 1:illä. Kiittää valkoisten 1:tien halki. **-kerros** s. Maata peittävä 1. **-ketjut** s. mon. auton tm. renkaihin liukumista estämään kiinnitetyt ketjut. **-kide** s. Tähtimäinen 1. Hangella säihkyvät 1:teet. **-kino** s. Pyrytti tielle paksuja 1:ksia. **-kirppu** s. Entomobrya nivalis, hyppyhäntäisiin kuuluva siiveton hyönteinen, jota joskus on lumihangella suurin joukoin.

lumikko^{2*} s. Mustela nivalis, näädän heimoön kuuluva pieni, talvella kokonaan valkoinen pe-toeläin, nirppa.

lumi kokkare s. Hevojen kavioista sinkoili 1:kokkareita. **-kuoppa** s. Kaivaa 1. suojaksi tuulta vastaan. Nuotion sulattama 1. **-kuorma** s. Vedättää kaduilta suuria 1:ia. — *Rak.* lumen kuormitus kattopinnan neliometriä kohti. | Turun ja Porin läänissä on 1. vaakasuoralla pinnalla 100—150 kg/m². **-kuuro** s. lunta satava kuuro. **-laikka**, **-laikka** s. Tunturin rinteillä oli vielä isoja 1:uja. **-lakeu** s. Ääretön, rannaton, hohtava 1. Pohjolan 1:ksilla. **-lakinen** a. L. vuorenhuippu, kukkula. **-lapio** s. Haapainen, peltinen 1. **-lauta** s. reen keulassa oleva lauta, joka estää lunta tunkeutumasta rekeen. **-linko** s. lumenpoistokone, jossa nopeasti pyörivä siipipyörä sinkoaa lumen sivulle. **-linna** s. Lapset rakentelevat pihamaalle 1:oja ja lumiukkoja. **-lyhty** s. lasten pienistä lumipalloista rakentama ylöspäin suippeneva kupu, jonka sisään pannaan kynttilä palamaan. **-läikkä** s. Aurinko sulattaa viimeiset 1:ät pelloilta. **-maisema** s. Maalata meri- ja 1:ia. **-maja** s. Eskimon 1. Rakentaa 1. — Lapset tekevät 1:oja 'lumilinnat'. **-marja (pensas)** s. Symphoricarpos racemosus, kuusamakasveihin kuuluva punertavakukkainen, valkomarjainen koristepensas. **-masja** s., tav. mon. Vuorilta vyöryvät 1:at. Hautautui 1:ojen alle. **-mato** s. pehmeäsiipisten kova-kuoriaisten (Malacodermata) musta, sametin-karvainen toukka, joita joskus keväisin näkee ryörimässä hangella. **-matto** s. *kuv.* Valkoinen 1. peittää tienoon. **-mittari** s. 1. *metr.* lumenpaljouden mittari. 2. Cheimantobia boreata, eräs mittariperhonen. **-myrsky** s. Hirveä 1. riehunut Siperiassa. Vuoriston 1:t. Tuisku kehittyi todelliseksi 1:ksi. Menehtyä 1:n kouriin.

luminaali¹ s. valkoinen, kiteinen, karvaanmaakuinen jauhe, jota käytetään mm. unilääkkeenä.

lumi/nen⁶³ a. **-suus**⁶² *omin.* 1. ain. Talvi kietoo luonnon 1:seen vaippaansa. L. mato verhoaa maata. Kannon päässä on 1. loppu. 2. poss. lumettunut, lumessa oleva, lumikerroksen peittämä. | L. tie, katu, piha. Liukastui 1:silla portailla. L. maisema. Harhailla 1:ssä metsässä, erämaassa. L:sia halkoja. L:sen vaatteet, kengät. L:sen pohjolan asukas. — *Yhd.* niukka-, runsas-, vähäl-, ohut-, paksu-, pehmeä-, syvä.

luminietos s. = lumikinos.

luminisenssi¹ s. *fys.* valoilmiö, jonka aiheuttajana ei ole korkea lämpötila; *syn.* valostus. | Radioaktiivisen säteilyn aiheuttama 1.

luminofori¹ s. *sähk.* loisteaine.

luminoli^a s. eräs orgaaninen yhdiste, jonka liuos hapettuessaan loistaa pimeässä.

lumi/paakku s. L:paakkuja sinkoilee hevosen kaviosta. Puun oksalta putoaa iso l. -**pallo** s. 1. vars. käsissä suojalumesta puristettu pallo, myös suojalumesta maassa kierittelemällä saatu t. kierimällä syntynyt iso pallo. | Heitellä, tehdä, puristella l:ja. Kova, pehmeä l. Pyörittää, kierittää l:ja. Kasvaa vierivän l:n lailla. 2. eräiden viljelyskasvilajikkeiden (kukkakaalin, mukulasellerin ym.) nimenä. -**pallosilla** s. *vaill.* Olla l. 'leikkiä lumisotaa'. Lapset rupe-
sivat pihalla l:e. -**peite** s. L. en paksuimmillaan maaliskuussa. Oksat taipuvat vahvan l:teen painosta. Pellot vapautuvat l:teestään. -**peitteinen**, -**peittoinen** a. L. vuori, pelto, puu, kanto. Vuorten l:iset huiput. Matka l:sen seudun halki. -**pilvi** s. Taivaan peittävät harmaat l:et. Tuuli kiidättää sakeita l:iä maata pitkin. -- l:enä pölysi hän [jänis] ennen tehtyä jälkeään aho. -**pisara** s. Leucojum, narsissikasveihin kuuluvia sipulikasveja, joista muutamia viljellään meilläkin koristekasveina. -**pujku** s. 1. vars. sot. valkoinen suojapuku, jota käytetään talvella lumen aikana. 2. kuv. Metsä on valkoisessa l:vuossa. -**pukuinen** a. L. upseeri, osasto. -- L. metsä. -**purku** s. *harv.* lumipyry; *murt.* myös: kinos. | Kova l. tukkesi tiet umpeen. -**pyry** s. *metrl.* tuulisella säällä sattuva lumisade; *yleisk.* myös yl. lumisateesta. | L:n tukkima tie. Ponnistella kovassa l:ssä. -**pälvi** s. lumenen läiskä, lumilaikku. | Vuoren rin-teillä hohtelee vielä l:ia. -- kalpea kukka / l:estä nostavi päänsä l:ino. -**rae** s. *metrl.* ohuen jääkuoren peittämä lumipallero, läpimitaltaan 2—5 mm. -**raja** s. raja, jonka kylmemmällä puolella osa talven lumesta jää kesällä sulamatta. | L:n yläpuolella, pohjoispuolella. Kasvi, joka menestyy l:an asti. Vuoren huippu kohoaa l:n yli. Alppien l. -**reki** s. 1. = lumi-aura. 2. lumenajoreki. -**rikas** a. → runsaslumi-nen, lumekas. -**ryöpö** py s. Tuuli kiidätti puus-kittain sakeita l:pyjä. Sai räystäältä l:yn nis-kaansa. -**räntä** s. Märkä l. pieksi kasvoja. Sa-taa, roiskii, tuhuttaa l:ä. Satoi vuoroin vettä ja l:ä. -**sa/de** s. Vesi tuli alas l:teenä. Syksyn ensimmäinen l. Pakkasessa ja l:teessa.

lumisilla^a s. *vaill.* lumisotasilla. | Lapset ovat ulkona l. Ruveta, lähteä l:e.

lumi/sohjo s. Pihalla, tiellä on märkää l:sohjoa. Kahlata l:sohjossa. -**sohjoinen** a. L. tie, katu, piha, jää. -**sohju** s. = lumisohjo. | Kävellä porskutella likaisessa l:ssa. Jäällä on paksult l:a. -**sohjuinen** a. L:sta vettä. Vaeltaa l:sta tietä. -**sokea** a. vrt. seur. | Kirkkailla kevät-hangilla voi tulla l:ksi. -**sokeus** s. lumikentistä heijastuneen kirkkaan auringonvalon aiheut-tama silmän sidekalvon tulehdus. -**sota** s. las-ten lumipalloilla käymä leikkisota. -**sotasilla** s. *vaill.* Olla l. 'käydä lumisotaa, olla lumisilla'. Lähteä, ruveta l:e. -**suhteet** s. *mon.* Suotuisat, epäsuotuisat l. Metsäajojen onnistuminen riip-puu talven l:ista. -**sukka** s. jalkaa lumelta suo-jaava säärys. -**suoja** s. 1. lunta vastaan tehty suojuus, lumiaita. | Radan, tien l. 2. lumesta tehty suojuus. | Metsästäjät olivat kätöksä l:k-

siensa takana. -**taakka** s. Puiden oksat taipu-
vat raskaiden l:ojen painosta. -**talvi** s. (run-
sas)luminen talvi. | Entisajan l:et. Pohjolan l. -**tan/ner** s. Kova, laaja l. Tallata, polkea l:te-
reksi. -**tie** s. L:llä kitka on suurempi kuin jää-
tiellä.

lumit/aa^a v. -us^a *teonn.* Heitellä lumipalloilla, lumella. | L. toisiaan. Lapset l:tivät koiraa.

lumittua^a v. = lumettua.

lumi/tuho s. *metsät.* puhin kasaantuvan lumen aiheuttama tuho. | Kuusi on kestävä l:tuhoja vastaan. -**tuisku** s. *metrl.* sää, jonka vallitessa lumi nousee tuulen vaikutuksesta maasta ja ajelehtii, niin että näkyvyys on pienempi kuin 1 km; *yleisk.* myös yl. lumipyrystä t. -sateesta. | Ankara, sakea l. L. lakaisee jäljet umpeen. -**tun-turi** s. luminen tunturi. | L:en huiput. -**työ** s. Maanteillä oli miehiä l:töissä. -**tähti** s. *kuv.* lumikiteistä. | L:ä hohti hangilla. -**ukko** s. Lapset tekivät pihalle l:ja ja lumilinnuja. Tuli valkoisena kuin l. -**vaip/pa** s. 1. *kuv.* Talvi ver-hoaa luonnon hohtavaan l:paan. Paksun, pehmeän l:an peitossa. 2. sot. valkokankainen vaippa, jota talvella käytetään naamioimistar-koituksiin. -**valke**a a. = seur. | Vaikka tei-dän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne l:ik-si vt. -**valkoinen** a. valkoinen kuin lumi. | Pes-tä l:seksi. L. liina, purje. L. kukka. L. joutsen, jänis. Kasvot l:sina. -**valli** s. Korkeat l:t tien kahden puolen. Sotilaat taistelivat l:en suojassa. Rakentaa, luoda l. -**ve/si** s. lumesta sulanut t. sulatettu vesi. | L:tä pesuvenenä. -**vuor/i** s. 1. luminen vuori. | Persian l:et. L:en hui-put 2. *kuv.* suunnaton lumikasa, -kinos. | Kaik-kialla näkyi vain kinoksia ja toinen toistaan mahtavampia l:ia. -- *Ruok.* munanvalkuaisesta, sokerista ja kermahyytelöstä tehty jäätelö-täyteinen kartiomainen jälkiruokakakku. -**vyö-hyke** s. Tunturien lumirajan yläpuolella oleva kylmä l. -**vyöry** s. lumimassan syöksyminen vuoriston rinnettä alas; rinnettä alas syöksyvä, vyöryessään kasvava lumimassa, laviini. | L. hautasi alleen kymmeniä ihmisiä. Katolta uh-kaava l. -- *Kuv.* Lisääntynyt l:n lailla. Kustan-nukset kasvoivat l:n tavoin. -- hedelmällinen aate on täten vierinyt l:nä eteenpäin m haavio.

lum/me^a s. Nymphaea, vesikasveja, joilla on pitkäruotiset, kelluvat lehdet ja isot, pitkä-peräiset kukat. | Valkoinen l. Pohjolan l. L:-
peen kukka. L:peisiin luetaan kasvitieteessä myös keltakukkaist upukat eli ulpukat. -- *Yhd.* jättiläis-, kulta-, valkol.

lummees/sa, -een *adv.* = lumnessa.

lumme/kukka s. lumpeen kukka. -**lam/pi** s. lum-peita kasvava lampi. | -- katiskalla kalat pyysi / l:mesta läheltä aho.

lum/messa, -peen *adv.* korvatorven t. korvakäy-tävän tukkeutumisesta: lummeessa, lumpeuk-sissa, "lukossa". | Korvat ovat l., menevät l:-
peen.

lumo^a s., us. *mon.* 1. taikavoima, noitakeinoin aikaansaatu vaikutus, taika, lumous. | Tehok-kaita l:ja pahoja henkiä vastaan. Vapautua noitien l:ista. Oli kuin l:issa. Lieneekö mitkä l:t käyneet? aho. 2. lumous, viehätys(voima), tenho, hurma. | Nuoren naisen vastustamaton

1. Metsän, kesäyön, kauneuden 1. Lappi on monelle 1:jen maa. — Mon. sisäpaikallissijoissa adv:n luonteisesti. | Olla jnk 1:issa 'lumoama(na)'. Pitää 1:issaan. Vapautua jnk 1:ista. Aate tempasi hänet 1:ihinsa. Antautui laulun 1:ihin. Kesäinen luonto otti hänet 1:ihinsa. Hän oli vielä romantiikan 1:issa. Kielitiede sai miehen 1:ihinsa.

lumoava¹³ a. (partis.) -sti adv. ihastuttava, kiehtova, tenhoisa, hurmaava. | L. kaunotar. L. maisema, idylli. L:n kaunis. Hymyllä, katsoa, laulaa 1:sti. Tuntea 1:a kammoa.

lumolaulu s. Seireenien 1. -- tukkii korvansa päästäkseen tuota [lemmittynsä] 1:a kuulemasta TARK.

lumooja¹⁶ tek. < lumota. | Taitava noita ja 1. Kuunnella 1:n ääntä. — Yhd. käärmeenl.

lumoojatar¹⁷ s. Vastustamaton 1. Tytöstä kehitetty oikea 1.

lumopiiri s. Vapautua jnk 1:stä. Joutua Lapin, maiseman, jnk aatteen 1:in.

lumota¹⁸ v. 1. taikakeinoin t. loitsujen avulla saada toimimaan tahtonsa mukaan, estää toimimasta, saada näyttämään todellisuudesta poikkeavalta tms.; taikoa, loihia. | Katsoi, seisoi kuin 1:ttuna. Sadun 1:tussa puutarhassa. Eksyneen silmissä kaikki näyttää kuin 1:tulta. L. kääreme, karhu. L. koira haukkumasta. -- vellooo verta keitto kuuma, / aivot loihitii, aistit 1:o LENO. Lahjat lainkin 1:ovat sl. 2. vastustamattomasti, salaperäisesti humata, vetää puoleensa, tenhota, kiehtoa t. viehättää. | Mestari naisia, joukkoja 1:amaan. Kaunotar 1:si nuorukaisen uhkeudellaan. L. kaunopuheisuudellaan kuulijansa. Antaa turhien haaveiden 1. itsensä. Pohjolan kesäyö 1:aa etelän lapsen. Millä heidät [naiset] 1:nnetkin, mutta aina heitä saat AHO.

lumou¹⁹ s. 1. lumo. a. taikakeinoin aikaansaatu vaikutus t. tila, taika; vrt. lumota 1. | Noidan 1. laukesi. Taiottu prinssi pääsi 1:ksestaan. -- papin silmänteiden 1:ksia vastaan ei hän [Panu] taitanut ainoatakaan [taikaa] AHO. b. tenho(voima), hurma, viehätys; vrt. lumota 2. | Hänen persoonallisuutensa 1. Pohjolan kesäöiden salaperäinen 1. Lapsuusajan 1. Tanssi taukosi ja 1. haihtui. Päästä, vapautua, tempautua, repäistä 1:itsensä 1:ksesta, 1:ksista. L:kseen asti ihastunut jhk. | Niin kuin huoneessa olisi hiipinyt 1. Ei sanaa, ei värähdystä kenenkään kasvoilla LINN. 2. harv. lumoaminen. | -- myrkylliskoja, joihin ei 1. tehoa vt. — Yhd. käärmeenl.

lumovoima s. lumovoima. | Kauneuden, kertomuksen 1. Salaperäinen, naisellinen 1. Hyvä vaikuttaa häneen samalla 1:lla kuin kaunis-kin AHO.

lumou¹⁹ tua¹¹ pass.v. < lumota. | Kuunnella, katella jtk 1:tuneena. L. jstak, jhk. Metsän eläimetkin 1:tuivat Väinämöisen soitosta.

lumovoima s. lumovoima. | Hänen persoonallisuutensa salaperäinen 1.

lumpeen/kukka s. Valkoiset 1:kukat lammen pinnalla, -lehti s. Virrassa keinuva 1. L:den muotoinen.

lumpeik/ko²⁰ s. lumpeita kasvava kohta vedes-

sä. | Uida, soutaa tiheässä 1:ossa. Laskea pyydys 1:on reunaan.

lumpeinen²¹ poss.a. < lumme. | L. lahdenpoukama.

lumpeuksissa, -sta, -in adv. lummissa. | Korvat ovat 1., menevät 1:in.

lumpeutt/aa²² v. saattaa lumpeen. | Pauke 1:i korvat. Korvia 1:ava meteli, jyriä.

lumpeutu/a²³ pass.v. < ed. | L:neet korvat herkistyivät vähitellen.

lumpio²⁴ s. anat. polvinivelen etuosassa oleva pyöreä luu. — Yhd. polvil.

lump/pu^{1*} s. 1. tav. mon. käytettyjä kankaita (vars. vaatteita) ja lankoja, joita käytetään paperin ja lumppuvillan valmistukseen. | L:pujen kerääjä. Tallettaa 1:ut. L:uista valmistetaan hienoimpia paperilajeja. — Halv. huonoista, resuisista vaatteista. | Käyttää ikivanhoja 1:puja. Esiintyä 1:uissa. Ei tuollaisia 1:puja viitsi panna ylleen. — Yhd. pellava-, puuvilla-, seka-, villal. 2. halv. vars. huonomaisesta naisesta: lunttu, lutka.

lumppuhuopa s. lumpuista tehty huopa. | Kylästäetty 1. kattohuopana.

lumppui/nen²⁵ a. 1. lumppupitoinen, lumpuista valmistettu. | L:set sukat, vaatteet. 2. lumpuksi kulunut. | Vanunut, 1. sängynpeite.

lumppu kasa s. Vain 1. vuoteena nurkassa. -kaup/pa s. Harjoittaa 1:ppaa. Elää 1:alla. -kaup/pias s. kauppias, joka ostaa ja myy edelleen lumppuja, lumppuri. -kui/tu s. lumpuista saatu kuitu (paperin valmistuksessa). -lanka s. lumpuista tehty lanka. -liike s. lumppukauppa. -massa s. L:a käytetään paperin raaka-aineena. -pahvi s. lumppuhuopa. -paperi s. lumpuista tehty paperi. | Virallinen paperi on puhdasta 1:a. -pitoi/nen a. -suus omin. L:sta paperia. L:set jätteet. L:suutensa vuoksi sitkeää paperia.

lumppuri²⁶ s. kiertelevä lumppujen ym. jätteiden keräilijä, lumppukauppias, rättiläinen. | L:n ammatti. Pois tieltä, 1., risamikko! / huus runoniekalle esteetikko HASUNTA.

lumppu/susi s. kut. lumppuvillan valmistuksessa käytetty repimiskone. -villa s. villalumppuja hienontamalla saatu villa, teko-, nypösvilla, šodi.

lumpsait/aa²⁷ onom.v. veteen putoamisen, kannen kiinni paukahtamisen yms. äänestä. | Suohon portaaksi pantu puu 1:i jalan alla kokonaan veteen. Kirstun kansi 1:aa kiinni.

lumpsautt/aa²⁸ kaus.v. < ed. | L:i kannen kiinni. **lumpsis** onom.interj. vars. veteen putoamisen äänestä. | L. poika putosi järveen.

lumpun/kerääjä s. -keräys s.

1. **lumpust**/aa²⁹ v. -us³⁰ teonn. 1. keräillä t. kiertellä ostelemassa lumppuja. 2. ark. parantolakielessä: flirttailla, hakailla.

2. **lumpust**/aa²⁹ dekr.v. -us³⁰ teonn. luntustaa, lönttystä.

lunaarinen³¹ a. kuuta koskeva, kuun aiheuttama, kuuhun jssak suhteessa oleva. | L. eli synodinen kuukausi.

lunaatio³² s. kuun synodinen kiertoaika, lunaarinen kuukausi, kahden perättäisen uudenkuun tarkka väliaika, 29,53 vuorokautta.

lunast/aa³³ v. 1. saada korvausta vastaan omak-

seen, hankkia haltuunsa maksamalla t. suoritamalla korvaus; ostaa, maksaa. | L. käteisellä. L. vapaaksi, omakseen. L. pantti, vekseli. L. matkalippu. L. lähetyksen postista. Tilatut pääsyliput on l:ettava hyvissä ajoin. Velkasitoumuksella l:etaan määräämäärä. Tilan hallintaoikeus on l:ettu sukuun. Pankki on velvollinen l:amaan setelinsä niiden nimellisarvosta. Valtio l:aa yksityiseltä rautatien rakentamiseen tarvittavan alueen. Vuokra-alueen l:amisesta annettu laki. Torppa l:ettiin itsenäiseksi. Työpäivät voi rahallakin l. 'korvata'. — L:i muut osakkaat yrityksestä eroon. Velkojat voitiin l. irti. — L. henkensä rahalla. L. vankeudesta. L. itsensä vapaaksi. — *Kuv.* -- maa oli ikään kuin pyhä, suurella vaivalla ja hiellä l:ettu L:nn. Me emme tavallisesti ajattele, kuinka kalliilla taiteilija itse saa useinkin l. sen hengenriemun ja kauneusnäkemys, mikä meitä ihastuttaa valmiissa taideteoksessa TARK. — *Yhd.* pakkol. 2. täyttää (lupausta). | Nuori polvi l:i lupauksensa. Suuret odotukset hän on l:anut loistavasti. N.N. oli jo ehtinyt l. ne toiveet, joita hän oli antanut. 3. usk. pelastaa, vapauttaa, vapauttaa, päästää (vapaaksi), hankkia anteeksianto t. sovitus. | Jeesus on uhrikuolessaan l:anut ihmiskunnan. L:ettu sie-lu. L:ava voima. -- joka l:aa sinun henkesi tuonelaista vt. Mikä suloinen tunne onkaan tieto siitä, että olen l:ettu AHO.

lunastaja¹⁰ tek. 1. Vekselin hyväksyjä eli l. Maatila siirtyy l:n omaksi. — *Yhd.* sukuunl. 2. vars. usk. (myös: Lunastaja) Vapahtaja. | Vapahtetut sielut kiittivät L:ansa. Jeesus Kristus on täydellinen L. -- Herra, sinun l:i vt.

lunastamaton²⁷ kar.a. -tomuus⁶⁵ omin. 1. L. pantti, osake, pääsylippu. L:onta tavaraa. L:omat perimisasiakirjat palautetaan. Kuningas surmautti l:omat panttivangit. 2. usk. Langennut ja l. ihmiskunta.

lunastamis- ks. lunastus-.

lunastella²⁸ frekv.v. < lunastaa. | L:ee vekselinsä pois parissa vuodessa. Pankit l:evät toisensa sekkejä.

lunasti⁶⁰ s. lunastusväline, -keino, -maksu, -raha; lunnas. | Mitä sinulla olisi l:meksi, jos pääsisit palkkaasta? Uhrasi korunsa oman henkensä l:meksi. -- kun oli seppo Ilmarisen / -- / luvannut l:meksi, / oman päänsä päästämeksi KAL. Viskaisimme nakkamme l:meksi heitä [koiria], jotka niin monet kerrat ovat pelastaneet henkemme petoin murhaavista kynsistä? KIVI.

lunastu⁶⁴ s. 1. vrt. lunastaa 1. 2. a. lunastaminen; lak. lakiin perustuva toimenpide, jolla hankitaan esineeseen (tav. omistusoikeus) maksamalla siitä määrääkorvaus. | Pantin l. Vuokra-alueen l. itsenäiseksi tilaksi. Pöytäkirjan, kultin l. Toimituskirjain l:ksestä säädetään asetuksessa. Varastetun esineen omistaja saa takaisin l:ksetta. Pääsylipun, osanottomerkin l. — *Yhd.* pakkol.; sukuunl. b. lunastamisesta suoritettava korvaus, lunastusmaksu, -hinta, -raha. | Ritarimerkin diplomista on suoritettava ritarikunnan hallituksen vahvistama l. Oikeuden pöytäkirjojen l:kset ym. erikois-

maksut. Päätös annetaan l:ksetta. 2. usk. pelastus (synnistä, kuolemasta ja kadotuksesta), vapahdus, vapautus, sovitus. | L:ksen päivä. Jumala on valmistanut kansalleen l:ksen Kristuksessa.

lunastus¹⁰ s. heng. Kristuksen l:armon rikkauts. -arvo s. Lainan takaisinmaksu- eli l. -ehto s. Asianosaiset sopivat keskenään l:doista. -hin|ta s. 1. Uudistilan l. maksetaan valtiolle. — L:n maksamalla vanhemmat saivat poikansa takaisin. 2. heng. Jeesus antoi l:naksi henkensä. -kaune s. lak. kanne, jolla vaaditaan lunastettavan esineen luovuttamista kantajalle. -kuolema s. heng. Kristus sovitti l:ilaan maailman synnit. -kurssi s. liik. Lainan emissio- ja l. -laki s. lak. laki vuokra-alueiden lunastamisesta. -maksu s. Asiakirjan l. -menettely s. lak. lunastamisesta noudatettava menettely, lunastus. | L:n loppuun saattaminen. -oikeus s. lak. Vuokramaan, pantin l. Perillisen l. perintökaaren mukaan. -oppi s. usk. kristinuskon keskeinen oppi, jonka mukaan Jeesus Kristus on uhrikuolessaan pelastanut ihmiskunnan, pelastusoppi. -päivä s. 1. lak. Vekselin erääntymis- eli l. 2. heng. L:n aamunkoitto. -raha s. lunastusmaksu, -hinta. -summa s. lunastettavasta esineestä t. oikeudesta maksettava rahamäärä. | Uudistilan l. -tarjous s. lak. tarjous t. kehoitus lunastusoikeuden käyttämiseen. -toimi s. vanh. 1. lak. lunastustoimenpide, lunastustoimitus. | L:ia alkoon -- jatkettako l.k. 2. heng. lunastustyö, -tehtävä, -toiminta. | Kristus vihittiin kasteessa l:ensa. -toiminta s. V. 1919 alkanut vuokra-alueiden l. -toimitus s. lak. Vuokra-alueiden l:kset. -työ s. heng. Kristuksen l. Risti on l:n symboli. -uskonto s. L. esiintyy puhtaimmassa muodossaan Lutherilla. -vaatimus s. lak. esineen t. oikeuden omistajalle t. haltijalle esitetty vaatimus luovuttaa esine lunastusoikeuden haltijalle. | Kun vuokra-alueen haltija on tehnyt l:ksen l.k. -velvollisuus s. lak. Voi olla säädetty pelkkä l. ilman vastaavaa oikeutta. -veri s. heng. Jeesuksen l.

lunastuttaa²⁸ fakt.v. < lunastaa.

lunch⁷ [lanš] s. lounas(ateria). | L. syödään englantilaisen tavan mukaan klo 13:n ja 15:n välillä. Kutsua l:ille.

lunch-coat⁷ [lanškout] s. lounaspuku. | L:n juovikkaat housut.

lunki¹⁸ a. ark. rauhallinen, tyyni, hätäilemätön. | L. viestimies. Kun se Julli pahuksella osasi pysyä yhtä l:nä WILKUNA.

lunkku¹⁸ s. murt. luukku.

lunksah della²⁸ frekv.v. (< seur.) lonksahdella, hölskyä. | Vesi l:telee tynnyrissä. -taa²⁸ onom. v. lonksahtaa.

lunna⁶⁰ s., tav. mon. 1. a. raha- tms. korvaus, joka suoritetaan jkn t. jnk lunastamiseksi (esim. vapauttamiseksi vankeudesta t. rangaistuksesta), lunastushinta, -raha, -maksu, lunastin. | Vangin l:at. Ottaa vastaan l:ita. Krelvi tarjosi suuren summan l:iksi henges-tään. Kosijan oli muinoin maksettava naisen suvulle l:at. Ruotsi-Suomen tuli suorittaa Tanskalle raskaat Elfsborgin l:at. -- sinut yl-

lättää tuho, josta et l:illa pääse vt. Panenpa parahan makson, / annan l:hat lujimmat KAL. — *Kuv.* Isänmaan vapauden l:at. Jeesuksen veri on maailman kaikkien syntien l. Mies olen köyhä: / kalliit on laulujen l:at LEINO. — *Yhd.* morsiamen- t. morsiusl. b. ed:stä laajentuneena: maksu, hinta. / -- ottanut mukaansa ne vaskiplootut siltä varalta, ettei kaurojen ja juottovasikan hinta sattuisi sen [Raamatun] l:iksi riittämään WILKUNA. -- itku joka naurun l. LEINO. Jäänyt jää! Se elon l. MANN. 2. *harv.* tunnus, tunnussana, -lause, lunnassana. / Olihan heillä sama l.: Maata, vapautta, oikeutta! ESTER STAHLBERG.

lunnashinta s. -raha s. Panttivangeista saadut l:t. -sana s. *harv.* tunnussana, -lause.

lunni s. *Fratercula arctica*, vars. arktisella alueella elävä ruokkien heimoon kuuluva lintu.

1. **luntata**²⁵ v., vars. *koul.* -taus²¹ *teonn.* käyttää luvattomasti "lunttaa" t. oppikirjaa läksyjen kuulustelussa t. kirjallisissa kokeissa; käyttää vilppiä. / Oppilas julkasi l. tunnilla. Poika koetti selvittää kokeesta l:taamalla. Joutua kiinni l:tauksesta. — Ed:stä laajentuneena: Seisoi haudan ääressä [puhetta pitämässä] ja l:tasi silinterinsä pohjasta.

2. **luntata**²⁵ *deskr.v.* kans. 1. luntustaa, laahustaa. / Mennä l. l:tasin koko aamun ulkona. -- sitäkö täytistä sinä siellä joka ilta l:taat KAUPPISH. 2. sulloa, lyödä täyteen. / -- l:tasi piippuunsa kessuhakkuja PAULAH.

luntio³ s. kans. 1. kohtalo, toistuva sattuma. / Vielä vanhanakin minä lankein kiussaukseen — joskus. Se kai on meidän talon l. EJAARKOLA. 2. taikavoima. / Siinä kontiolla oli semmoinen "soma l.", että se pani painajaisen ihmiseen PAULAH.

luntreijari² s. kans. salakuljettaja. / Purjehdinhan minä siellä kotipuolessa muutamia vuosia l:na ja ansaitsin hyvin E.ELENIUS.

luntreijata²⁵ v. kans. -us²¹ *teonn.* salakuljettaa, harjoittaa salakuljetusta. / Hyvin oli l:us onnistunutkin. -- oli juotettu tulliherat hutikkaan -- ja sitten l:ttu koko yö KATAJA.

luntta^{11*} s. *ark.* 1. vanha, kulunut, huonokuntoinen t. hyvin suuri t. paksu kirja. / Otti hyllyltä ikälopun l:an luettavakseen. 2. pak-suhko paperipinkka, esim. puheen t. jnk teoksen käsikirjoitus. / Aika l. sanomalehtiä. — *Yhd.* asiakirja-, käsikirjoitusl. 3. *koul.* (rinn. luntti, lunttu) (kirjallisissa) kokeissa tms. apuna käytetty luvaton, us. käsin kirjoitettu paperilappu. / L. joutui opettajan käsiin.

lunttaaja¹⁶ tek. < 1. luntata.

lunttalappu s. Hänellä on l:a -- housunpellitkin pongollaan KARHUM.

1. **luntti**^{1*} s. lurjus; vintiö, veijari. / Aika l. nurkissa vetelehtivä riiviö. Tytön l.

2. **luntti**^{1*} s. = luntta 3. / Aikoi selviytyä kokeista luntin avulla. — Avaremmin: Etkö sitten osaa puhua mitään ilman luntteja? H.JARTTI. -lap-pu s.

1. **lunttu**^{1*} s. 1. muinoin tuliaseissa käytetty, us. tankoon kiinnitetty irtosytitin, joka tav. valmistettiin kyllästetystä, hitaasti palavasta hampulångasta. / L:ulla sytytettiin sankki-

ruuti asetta laukaistaessa. Miehet sytyttelivät l:tujaan. 2. naisen haukkumanimityksenä; us. suorastaan: yleinen nainen, lutka, huora, portto. / Huonomainen l. -- sinä l., sinä asintamman varsa kivi. -- tuollainen lieha-koitseva l. kivi. / Te riettaat l:ut! Te jokamiehen sussut! *LARINK. No ei se Vormiston l. mukuloinen niin kaukana ole sill. — *Yhd.* akka-, mustalais-, piika-, tyttöl.

2. **lunttu**^{1*} s. = luntta 3.

lunttulukko s. luntulla sytytettävä tuliaseen lukko. / Sateessa ja tuulessa huonosti toimivan l:on sijaan tuli ns. rataslukko.

luntustaa² *deskr.v.* löntystää, tallustaa, laahustaa, lönyttää. / Astua, kävellä, juosta, mennä l. Karhu l:i metsään. Ukko l:aa ohitse laahustavaan tapansa.

luntustella^{25*} *frekv.v.* < ed.

luo [luo'] = luokse. (1. *postp. prep.*) Ei käytetä poss.-suff:ilisenä (tällöin luokse). (a.) Seisautua pöydän, uunin l. Istuutui oven l. Lapsi juoksi äitinsä l. Kiväärien l. asetetaan käskystä "Kivääreille!" Asutus keskittyi aluksi linnojen ja markkinapaikkojen l. (b.) Mennä jnk l. vierailulle. Olla majoitettuna, sijoitettuna jnk l. Palata vanhempiensa l. Tie Kristuksen l. Kutsua lääkäri sairaan l. Viedä tamma oriin l. 'astutettavaksi'. — *Harv.* partiti:n kera. / Marssi päälle, Pohjan poika, / vihollista varsin l. AOKSANEN. (c.) Lähettää palava rukouksensa Herran l. -- kuinka kauas ihmiskunta loittoneekin ajassa näistä runoluomista, palaa se aina niiden l. KOSKENN. (2. *adv.*) Tule l.! "Päivää!" sanon minä ja hiihdän l. LINN. Äiti vastaa [palanneen pojan tervehdykseen] askarensa ohesta, kumpikaan ei mene l. sill. — Loitsuilla tahdotaan vetää hyviä voimia l. Nykyisyys työntyy usein l. karuna ja kylmänä *HOLLO.

luoda²¹ v. I. tietien tahtoen aiheuttaa jnk ole-massaolo, saada aikaan, tuottaa, tehdä, koostaa, laatia, valmistaa, muodostaa, synnyttää, aiheuttaa jtk uutta.

1. ylikuonnollisella tavalla tehdä (tyhjästä) jtk; vars. siitä toiminnasta, mitä monoteistisen Jumalan t. jnk muun jumaluuden ajatellaan harjoittaneen tehdessään maailmankaikkeuden ja sen kaikki oliot ja ilmiöt. / Ihminen tekee, Jumala luo. Alussa loi Jumala taivaan ja maan vt. Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät vt. Jumala on luovasti elävä olento. [Veden emo] luopi luotoja merehen, / kasvatti salakaria KAL. Ei Jumala ole kiirettä luonut sp. — Pyhä Henki luo ihmisiin uuden elämän. Jumalan pelastava tahto luo ikuisia arvoja. Jumala, luo minuun puhdas sydän vt. — Maa-ilma ja kaikki luodut. -- eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta vt. Kylmä ja korskea Zeus, luotujes kerjuri oot! KOSKENN. — Maailman, ihmisen luominen. Jo koitti kuudes päivä luomisen KOSKENN.

2. yleisemmin, osaksi ed:stä johdettuna. a. tuottaa, saada aikaan, keksiä jtk uutta teellisen t. taiteellisen toiminnan avulla. /

Luova nero, persoonallisuus, taiteilija. Luova tiede, ajattelu. Luova ja esittävä taide. Tehdä luovaa henkistä työtä. Darwinin luoma polveutumisoppi. Bach on luonut mahtavia passioita. L. romaani, näytelmä. Pelkällä taitamisella ei luoda taidetta. Mielikuvituksen luoma maailma. Tuntee luomisen onnea. Kaikki taiteellinen työ edellyttää "hedelmällistä toimettomuutta" eli ns. luovaa taukoa. -- kirjailijan, joka on enimmänsä vapauttanut hänessä [Goethessä] luovia voimia KOSKENN. b. saada aikaan, tuottaa, tehdä, synnyttää jtk (tav. työn, ponnistuksen tuloksena t. joskus mahtikeinoin, vaikutusvallalla). | L. kulttuuria, kirjasto, viihtyisiä koti, puutarha. L. historiaa. L. itselleen nimi. L. maineensa, onnensa. Luonto luo yhä uusia muotoja. Neptuuniset eli vesien luomat maalajit. On luotu tyhjistä suuriakin omaisuuksia. Kansamme voi vielä l. lujan, yksimielisen isänmaan. Yrittää l. ihanneyhteiskuntaa. Miekalla luotu valtakunta. -- L. jllek pohja, edellytykset, takeet. L. luotamusta, uskoa jhk. Luon todellisuuden omista toiveistani AHO. c. aiheuttaa, saada aikaan, tuoda muassaan, antaa. | L. vaihtelua, väriä, eloisuutta jhk. Rakkaus luo kauneutta, rikkaus usein kopeutta ja uhmaa. Kaunis musiikki loi tilaisuuteen aidon juhlatunnelman. Armo luo syntiselle lohtua. -- jalkojen ja pään verhona auringon luoma rusketus SILL. d. muodostaa, muuntaa, tehdä jksik aiivan toiseksi, uuden muotoiseksi. | Alkemistit yrittivät taikakeinoin l. kuonan kullaksi. Vain ankara järkytys voi l. ihmisluonnon uudeksi.

3. refl. taiv. a. muuttua, muodostua, syntyä. | -- ja näre nousee kuuseksi silmissäni, leppä luopihe tammeksi, kataja kohotaise hongaksi AHO. Se kiiretti oli, mikä siitä loihe [= syntyi] IVALO. b. ruveta, ryhtyä; asettua. | Itse loihe laulamahan, / sai itse sanelemahan KAL. -- loihe lausumaan paistavin ilmein KIANTO. -- Loime raukka lumpehelle: lumme lumpsahki merehen sl.

4. a. sanonnassa olla (kuin) luotu jksik, jhk, jkille, jtk varten, 'olla jksik, jhk, jkille määrätty, erityisesti omiaan, muodostettu t. syntynyt'. | Hän on luotu sinulle vaimoksi. Kuin luotu sille paikalle. On (kuin) luotu maatoihin. He ovat luodut ikuisen onneen. Kuin julkisuutta varten luotu. -- leipä on luotu meille syötäväksi KIVI. Raha on luotu pyörimään JOTUNI. Hän oli muuten kuin luotu kirjalliseksi aiheeksi SILL. b. Ei sanonut luotua sanaa 'sanaakaan'.

II. perusmerk:stä 'heittää' johtuvaa monivaihteista käyttöä.

1. melko harv. yl. heittää. | Lemminkäinen loi rikat maahan ja joi käämeoluen. -- ja aallon luomat luuni ne peitä santahan KANT. -- L. naurista 'nyhtää ja heitellä kasaan'.

2. heitellä t. työnnellä lapiolla tms., lapioida, äyskäröidä, ammentaa, ajaa. a. obj. ilmaisee käsiteltävän aineen. | L. lunta katolta, tieltä. L. viljaa säkkeihin. Lapiolla luotavat maalajit. L. lanta navetasta. Multa luodaan kasvin juurilta. L. vettä veneestä. b. obj. ilmai-

see tuloksen. | Katuvierelle luotu lumikasa. Linnoituksen ympärille luotiin maavalli. Hauta luotiin umpeen. L. tie auki. Asia menee kuin luotua latua 'luistaa mainiosti'. L. oja. -- hauta alle vaahteraisen luo LEINONEN. -- L. navettaa 'luoda lantaa navetasta'. -- Pekka oli vienyt piit navetapihaa luomaan TALVIO.

3. heittää t. jättää pois yltään jtk, poistaa t. pudottaa yltään, kirvoittaa, pudottaa; vaihtaa nahkaa, höyheniä. a. konkr. Käärme, toukka luo nahkansa. Rapu luo kuorensa. Poro luo talvikarvansa kesä- ja heinäkuussa. Kala luo suomuksensa. Kyyhkynen luo höyhenensä. Puu on luonut kuorensa, kaarnansa. Puut -- olivat luooneet [= pudottaneet] lehensä maahan TALVIO. Vedet luovat jäänsä, kahleensa. Autio pusta aikaa keväällä l. kuolinvaippaansa. -- Kuv. Olen kuin irtautunut jostakin, luonut yltäni jotakin AHO. Jo jäänensä loi / sun allas toivo arka HELLAAKOSKI. b. abstr. kirvoittaa, torjua, työntää pois, karkottaa luotaan. | L. orjuus, sorto yltään. Ken sua kielävi, sortaa, syö, / luotasi luo tahi maahan lyö! AJÄNNES. Ihmeteltävän nöyrästi loi syytetty luotaan tuon loukkaavan viittauksen AK.

4. eläimistä: synnyttää, poikia ennen aikojaan, murteuttaa, murteuttaa. | Tamma loi varsansa. Sopimaton ravintokin aiheuttaa luomista. -- heidän lehmänsä helposti poikii eikä luo vasikkaansa VR.

5. a. valosta, varjosta: heittää, levittää t. valaa valoa t. varjoa. | Aurinko luo säteensä maahan. Kuu on luonut lattialle kuvajaisen. Lamppu luo sinistä valoa. Nuotio luo punertavaa hohdetta ympärilleen. Kuusi loi hange synkän, pitkän varjon. Kuun Maan pinnalle luoma varjo aiheuttaa auringonpimennyksen. -- länteen laskeva päivä loi varjoja ja toisiin kohtiin valopaikkoja AHO. Revontulta sen talvinen taivas luo A.V.KOSKIMIES. -- Kuv. Tutkimus on vielä luova valoa tähän ongelmaan. [Topelius] loi romantista sadun ja seikkailun hohdetta Suomen kansan menneisyyden polulle historiallisissa romaaneissaan TARK. b. katseesta, silmistä: kääntää, kohdistaa, suunnata, kohottaa jhk, jtk kohti. | L. katse maahan. L. pikainen syrjäsilmaus. Kuunteli silmät puhujaa luotuina. Mutta veljekset loivat tuskin silmänsä kohden tätä kiihkellystä krvi. Silmäns' ihmeissään / luo ukko nuotastansa *CAJ. Mä silmät luon ylös taivaaseen / ja yhteen käteni liitän VK. -- Kuv. Tutkija luo katseensa muinaisuuden hämärään. L. katsaus, yleissilmäys jhk. Luotakoon aluksi lyhyt yleiskatsaus maan luonnonrikkauksiin.

6. muuta, harv:mpaa käyttöä. | L. auki 'avata' (esim. silmät, syli). Kukat luovat jo auki umpujaan. -- niin tulikin vastahan syksy / ja sylinsä auki luo LEINO.

III. ed. ryhmään liittyvästä perusmerk:stä 'tehdä heittämällä' johtuvaa tekn. käyttöä: 1. L. kangasta 'juoksuttaa kankaan loimilangat kehiltä luomapuille, jolloin määräytyy kudottavan kankaan pituus ja leveys'. Ennen vanhaan kangas luotiin tappien varaan sei-

nälle. L. suoraan kerinpuilta. 2. L. sukkaa, lapasta tms. 'kutomaan t. virkkaamaan ryhdyttäessä tehdä langasta sukkapuikolle, virkkuunelalle tms. tarvittava määrä silmukoita'. Kaikki neuletyöt aloitetaan luomalla silmukoita. Silmiä luotaessa lanka kierretään vasemman käden peukalon ja sormien ympärille. 3. L. verkkoa, nuottaa, havasta 'ehdä verkon ensimmäisen kerroksen silmukat'. — Myös: kutoa verkkoa. | Ukko loi talvikaudet nuottaa.

luodat^{a5*} v. 1. etup. mer. käsiluodilla, kone-t, kaikuiluotaimella mitata veden syvyys t. tutkia pohjan laatua t. veden virtaussuuntaa; syn. *harv.* pohjastaa, luotia. | Laiva pysähtyi luotaamaan syvyyttä. Valtamerien suurin tähän mennessä l:tu syvyys on runsaasti 10.000 m. L:tavissa oleva vesistö. Karikossa on edetävä hitaasti, metri metriltä l:en. — *Kuv.* Runoilija, joka luotaa syvältä ihmisielun salaisuuksia. Historian tutkija voi l. kauas menneisyyteen. Syvälle t. syvältä luotaava teos, tutkimus. 2. tutkia luotilangalla, onko jk pystysuorassa asennossa. | Muurari oli luotaamassa seinää.

1. **luode**^{78*} s. 1. lännen ja pohjoisen keskiläisissä oleva ilmansuunta, luoteinen, länsipohja, -pohjoinen. | Tuuli puhalttaa l:teesta. Kulkea l:detta kohti, l:teeseen päin. L:teen kulumalla näkyi uhkaavia ukkospilviä. Päivän vähitellen rautessa on l:teen puolella taivaalla karttuvaa kultaa *SILL.* Kesäehtoina, kun l. hulmuu [iltaruskosta] *LEHT.* — *Yhd.* länsi-, pohjois-. 2. luodetuuli, luoteinen. | Kaakko vie kalat merestä, itäkaakko kattilasta, l. vie lusikastakin sl.

2. **luode**^{78*} s. veden jaksoittainen aleneminen merenrannikoilla, pako-, laskuvesi; laskuveden aika;) (vuoksi. | L. pakenee kohisten kohti ulappaa. Vuoksen ja l:teen, ns. vuorovesi-ilmiön, aiheuttaa kuun ja auringon vetovoima. — *Kuv.* Ihmiselämän, taistelun vuokset ja l:teet. [Kirjeet] kertovat jälkimaailmalle tämän [rakkaus]suhteen vuoksista ja l:teista *KOSKENN.*

3. **luode**^{78*} s. *harv.*, tav. *mon.* = luote. | Meni Käpryhuuli vain vesikivelle ja siinä jyhkeitä l:teitaan lasketteli *PAULAH.*

luodeaika s. luoteen eli laskuveden aika.

luode *myrsky* s. luoteesta puhaltava myrsky. -*puoli* s. luoteispuoli. | Järven l:ella kohoaa jyrkkä vuori. -**tuuli** s. luoteesta puhaltava tuuli, luoteistuuli, luoteinen. | Kylmä l. puhalttaa.

luodevesi s. = 2. luode. | L:veden loitottua jäi rannikolle runsaasti äyriäisiä. -**virtau** s. luode- eli laskuveden virtaus. | L:ksen aikana on ankuroitava kauemmaksi rannikosta.

luodikko^{a*} s. metsästysasena käytetty luoteja ampuva ase. | Järeä, isokaliberinen l. Ladata l. Vanhankansan metsämiesten tavallisin ase oli piilukkoinen l. — *Yhd.* metsästysl.

luodin *kantama* s. matka, jonka luoti aseeseen suusta lähdettyään lentää, pyssynkantama. | Tulla l:kantamalle, l:kantaman päähän. L:kantaman matkan päähän seisahduttiin *IVALO.* -**kestävä** a. myös . | L. kilpi, panssarilevy,

lentokone. -**ra**ta s. tuliaseesta ammutun luodin ilmassa kulkema rata, lentorata. | Kaareva, pyyhkäisevä, laaka l. L:dan korkeus, lakipiste. -**reik**ä s. Panssarivaunussa oli kymmeniä l:ia. **luoditon**^{a*} *kar.a.* < luoti, | L. panos.

luoho^a s. Apera, yksivuotisia heinäkasveja.

luoja¹¹ *tek.* < luoda. 1. perusmerk.: monoteistinen Jumala t. muu jumaluus, jonka uskotaan tyhjästä luoneen jtk; kirjoitetaan tav. isolla alkukirjaimella, vars. milloin sanonnassa on usk. merkitystuntua. a. L:n työt. L:n antamat lahjat. Luottaa l:ansa. L. on säätänyt kaikkeuden lait. Minä uskon Isään Jumalaan, kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan L:an *KATEK.* Jumalall' on onnen ohjat, / L:lta lyken avaimet sl. -- kaikki olemme L:n luontokappaleita *KIVI.* b. eril. vakiintuneissa yhteyksissä. | L. olkoon meille armollinen! Kiitä l:asi, että niin vähällä pääsit. L:n [= Luojalle] kiitos, ettei pahemmin käynyt. L. tietää, että en valehtele. Olipa l:n onni, että tulit! Sepä oli l:n lykky! Joka l:n [= jok'ikinen] päivä. — On l:ssa [= Luojan vallassa, epävarmaa], miten tässä käy. c. huudahduksissa, siunauksissa, päivittelyissä yms. | Voi hyvä l. sentään! L., miten kaunisti! Älä l:n nimessä tee sitä! Ole l:n tähden hiljaa! L. ties, miten tästä selvitään! Ei se, L. nähköön, mitään erinomaista ole. Nyt se, l:n kiitos [myös .], loppui. 2. henkilö t. olio, joka luo t. on luonut jtk. | Rakennuksen, taideteoksen, laitoksen, järjestön, järjestelmän l. Mikael Agricola, suomen kirjakielen l. Maan taloudellisen kukoistuksen l. Lea, mun onneni l! *KIVI.* — Jääkausi maanpinnan muotojen l:na. Rautatie, nykyajan suurliikenteen l. 3. henkilö, joka (lapiolla tms.) heittää t. kaivaa jtk; vrt. luoda II. 1–2. | Lumen l. Lannan l. Taitava ja nopea ojan l. 4. *kut.* vrt. luoda III. | Kankaan, verkon l.

luojankiitos *interj.* tav. .; ks. luoja l.c.

luojanluoma s. *kans.* (us. myös .) luotu olento, tav. ihminen. | -- lienevätkö kaikki l:t samanlaisia *KALLAS.* Silmää hiveli tuo sopusuhtainen l. *LEHT.* Voi sinua, l.!

luokallejäänti s. myös .

luokaltapäisy s. myös .

luokan *kaitsija* s. = seur. -**valvoja** s. opettaja, joka opetustehtävänsä ohella hoitaa jtk koululuokkaa koskevia asioita, valvoo sen järjestystä ja kuria, kirjoittaa todistukset jne., luokan esimies. | L. merkitsee oppilaiden nimet päiväkirjan alkuun.

luokat *on*^{a*} *kar.a.* < luokka. | Sosialismi pyrkii l:tomaan yhteiskuntajärjestykseen. — L. [= mihinkään tulosten perusteella määrättävään luokkaan kuulumaton] urheilija.

luokallinen^m *poss.a.* < luokki. | L. rysä.

luokistu *a*¹ v. *harv.* painua t. taipua luokille, luokiksi. | -- kuuran ja lumen painosta l:neiden lehtipuiden alla *AHO.*

luokitella^{28*} *frekv.v.* < luokittaa. (1.) L. metsämaat, sahatavara, tieverkko. Linné l:teli eläin- ja kasvimailman. Ryijyt l:ellaan kuvioidensa mukaan ryhmiin. (2.) Kysymyksessä on rajatapaus, jota on vaikea l. Teos on

l:eltava klassilliseen kirjallisuuteen kuuluvaksi.

luokit^{on} *kar.a.* < luokki. | Troikan sivuhevoset ovat l:tomat. Rysän suu voi olla l:onkin.

luokit/taa^{2*} *v.* luokitella, klassifioida. 1. erottaa t. jakaa jk kokonaisuus arvon t. joidenkin tuntomerkkien perusteella luokkiin t. ryhmiin, ryhmitellä, jaotella. | Metsät l:etaan tuotonsa perusteella muutamiin pääluokkiin. Laatunsa mukaan langat l:etaan kolmeen ryhmään. Kielten l:taminen eri kielikuntiin. 2. sijoittaa jk esine, ilmiö tms. siihen luokkaan t. ryhmään, johon se kuuluu. | Erikoisteräs, joka voidaan l. parhaiden joukkoon kuuluvaksi. — *Erik.* L. alus, laiva 'virallisesti hyväksyä' määräluokkaan kuuluvaksi.

luokittain *adv.* luokkina, luokka kerrallaan, luokkien mukaan, kutakin luokkaa kohti. | Koulussa opetus tapahtuu l. Verotus voi olla määrätty l., erisuuruiseksi eri yhteiskuntaluokille. Kirjat olivat hyllyillä l. järjestettyinä. Veneet purjehtivat kilpailussa l.

luokittainen^{on} *a.* luokittain tapahtuva, luokkien mukainen.

luokittaja¹⁴ *tek.*

luokittamat^{on} *kielt.a.* L:tomat laivat. L:onta viljelysmaata.

luokittamat^{on} *kielt.a.* < luokitella. | L. puutavara. L:tomia metsiä ei maassamme enää juuri ole.

luokittelija¹⁴ *tek.* < luokitella. | Tavaravaraston, kirjaston l. — *Erik.* laite, joka erottaa hienon aineen karkeammasta haluttua rae-suuruusrajaa myöten.

luokittelu² *teonn.* (< luokitella) luokitus. | Maalajien, metsien, liikkeen varaston l. Ravinto- ja kahvilaliikkeiden l. — Laivojen l. — *Yhd.* arvo-, hinta-, hyvyys-, laatu-, korkeus-, suuruus-, verotus-, puutavaranl. -asteikko s. Metsämaiden l. -järjestelmä s. Kirjaston l. -peruste s. Puutavaran l:et. Kasvikokoelman järjestelyssä on noudatettu asiallisia l:ita.

luokittu^{a*} *pass.v.* (< luokittaa) järjestetty t. ryhmitetty luokiksi. | Kaupunkien porvarit l:ivat ammattiansa mukaan. Sanakirjat l:ivat tarkoituksensa perusteella eri ryhmiin. Seudun väestön yhteiskunnallinen l:minen.

luokitu^s^{on} s. luokittaminen; luokittamisen tulos, tapa miten jk on luokitettu; luokittelu, klassifikaatio. | Mineraalien, puutavaran l. Metsien l. voidaan suorittaa kasvupaikkojen mukaan. Aateliston l. kolmeen ryhmään on käytössä eri maissa. — *Yhd.* arvo-, hinta-, hyvyys-, laatu-, niitty-, suol.; tavara-, varallisuus-, rotu-, hyvyys-, satoisuus-, puutavaranl.; ala-, pääl.

luokitusjärjestelmä s. Sormenjalkien l. -laitos s. mer. (yksityinen) laitos, jossa alus katsastetaan ja luokitetaan kuuluvaksi määräluokkaan. | Bureau Veritas on Euroopan vanhin l. -peruste s. Maalajien, metsien, niittyjen, kirjakoelmien l:et. -tapa s. Laatuun perustuva l. -taulu(kko) s. Puutavaran l:kossa jaetaan jaostetut tuotteet moniin ryhmiin. -todistus s. mer. todistus, josta ilmenee, missä luokituslaitoksessa alus on luokitettu ja mihin luok-

kaan se laitoksen sääntöjen mukaan kuuluu. | Alusta ei tarvitse tarkastaa niin kauan kuin l. on voimassa. -yhtiö s. mer. vrt. luokituslaitos.

luokka^{11*} s. I. (*lyh.* us. lk.) joukko, ryhmä, osasto, jaosto t. laji olioita, jotka joidenkin ominaisuuksien t. tunnusmerkkien perusteella kuuluvat yhteen.

1. ryhmä ihmisiä, jotka syntyperänsä, yhteiskunnallisen asemansa, varallisuussuhteidensa tms. perusteella muodostavat kokonaisuuden, kansan-, yhteiskuntaluokka; vrt. kasti, sääty. | Yhteiskunnan ylemmät, alemmat l:at. Hallitseva ja palveleva l. Sivistynyt l. Varakas, omistava, vähätuloinen l. Etuoikeutetut l:at. — *Yhd.* ihmis-, kansan-, herras-, väestö-, yhteiskuntal.; aatelis-, ala-, itsellis-, kapitalisti-, kauppias-, keski-, maanviljelijä-, orja-, porvari(s)-, sotilas-, säätyläis-, talonpoikais-, työläis-, työväen-, ylimys-, ylä-, sääty-, varallisuusl.

2. a. osasto t. aste, jollaisiin koulu tm. oppilaitos jakautuu oppilaiden iän, tietojen, kypsytyden yms. t. joskus oppiaineen perusteella; sellaiseen kuuluvat, yhdessä opetetavat oppilaat. | Kansakoulussa on kahdeksan l:kaa. Oppikoulun ensimmäinen, kuudes l. Yksi opettaja hoiti kaikkien neljän l:an opetusta. Kävi neljä l:kaa lyseota. L:an valvoja, järjestäjä. Paras oppilas l:allaan. Pekka on kolmannella l:alla, käy kolmatta l:kaa. Päästä l:alta (ylemmälle). Pyrkii V l:alle. Jääää (toiseksi lukuvoodeksi) l:alle(en). Olla, istua kaksi vuotta samalla l:alla. Pojat pääsivät aina "vuosi ja l." — Suuri, pieni l. Ahkera, kuriton l. Koulun paras l. L. meluaa. Oppilaalle annettiin varoitus l:an edessä. Tapaus herätti l:assa hilpeyttä. — *Erik.* koulun oppitunnilla tapahtuvasta työskentelystä. | L:alla ja kotona kirjoitetut aineet. Opettaja tuli l:alle kiihtyneenä. — *Yhd.* (kansa)koulu; rinnakkaisl.; poika-, tyttö-, ala-, keski-, ylä-, jatko-, lukio-, hospitanttil.; apul.; kieli-, laulu-, matematiikka-, reaali-, kuvanveisto-, maalaus-, piirustusl.; ooppera-, pianol.; A--, B-l. b. vars. *puhek.* luokkahuone. | Rehtori astui l:kaan. Joukko poikia ryntäsi l:asta käytävään. Tunti pidetään II l:assa. Ensimmäisen kerroksen l:at ovat muita tilavampia. — *Yhd.* käsityö-, piirustusl.

3. osasto, ryhmä, aste, laji t. tyyppi henkilöitä, eläimiä, kasveja, esineitä tms. arvon, laadun t. ominaisuuksien mukaan ryhmiteltäessä; kategoria. | Virkamiesten arvojärjestys jakautuu lukuisiin l:kiin. Toisen l:an liikkennetarkastaja, koneenkäyttäjät. Nostoväen II l. Kuritushuonevangit erotetaan kolmeen l:kaan. Siat jaetaan silavan paksuuden mukaan kolmeen l:kaan. Metsämaita voi niiden arvon mukaan erottaa useita l:kia. Jätepuiden l:kaan luetaan mm. kannot ja oksat. Topaasi on toisen l:an jalokivi. Ensimmäisen l:an postiasema. Kolmannen l:an olutta. — *Yhd.* ihmis-, ikä-, vuosi-, elinkeino-, palkka(us)-, vakuutus-, vero(tus)l.; hinta-, hoito-, ruokinta-, tuottol.; koe-, pakkol.; arvo-, laatu-,

muoto-, paino-, paksuus-, pää-, suuruusl.; sanal.; aika-, taivutus-, tapal.

— **Erik. a.** rautateiden ja laivojen eriarvoisista ja -hintaista matkustajajoukosta. | Matkustajajoukossa on meillä käytännössä kolme l:kaa. Matkustaa toisessa l:assa. Kolmannen l:an (matka)lippu. Ensi l:an makuuvuonustas. — **Yhd.** matkustaja-, siirtolais-, turistil. b. hotellien, ravintoloiden yms. laadusta puhuttaessa. | Ensi l:an matkustajakoti. Kolmannen l:an kahvila. — **Yhd.** keskil. c. ritarikuntien, ritari-, kunnia-, ansio- tms. merkkien arvoasteena. | SL:n I l:an komentaja. Vapaudenristin III l:an nauha. Ritarimerkin kaikkia l:kia voidaan antaa myös miehen kera. — **Yhd.** komentaja-, ritari-, suurristil. d. biol. laukoa lähinnä ylempi ryhmä eläin- ja kasvijärjestelmissä. | Linnän järjestelmän mukaiset l:at ja lahot. Koppisemenisten kasvien l. kuuluu siemenkasvien pääryhmään. Selkärangasten pääjaksossa erotetaan korkeimpana l:kana nisäkkäät. Lintujen l. on nuorin selkärangasista. — **Yhd.** mato-, sanikkais-, sienil. e. mer. ryhmä, johon kauppa-alus rakenteensa, lujuutensa ja yleisen merikelpoisuutensa perusteella kuuluu. f. ryhmiä, joihin kilpailijat jakautuvat ikänsä, suorituskykynsä yms. seikkojen perusteella. | Juoksijat oli jaettu kolmeen l:kaan. Ikämiesten, juniorien l. — **Koirat** kilpailevat kolmena eri l:kana. Ajokoira sai palkinnon avoimessa l:assa. — **Haiveneiden l.** — **Yhd.** kilpailu-, näyttelyl.; painol.; ikämies-, juniori-, mestari-, valiol.; ampuma-, kivääri-, pistoolil. h. ryhmiin a–f liittyvää abstr:mpaa käyttöä. | Haluaa vielä lukeutua kassapäiden l:kaan 'neitosiin'. Hylje on alentunut vahinkoeläinten l:kaan. Ihmisten olennon ja'an minä kolmeen l:kaan, jotka ovat maa, helvetti ja taivas kivi. — **Jnk** arvoa, laatua, merkittävyyttä tarkoittavissa ilmauksissa. | Hän oli l:kaa parempi kuin hänen kilpaveikkonsa. Teos on korkeaa kansainvälistä l:kaa. Saavutus oli aivan toista l:kaa kuin entiset. Hänellä on leikinlaskuun aivan ensi l:an taipumukset. Sotilaallisena tekijänä maa oli vajonnut kolmannen l:an valtioksi. Asiaa pidetään kolmannen l:an kysymyksenä 'varsin merkityksellönä'. [Koskeniemen] "Nuori Goethe" on korkean l:an kirjallinen saavutus TARK. — **Esitys** oli aivan omaa l:kaansa 'ainoalaatuinen, verraton'. Sillä Hämeenkyrö on kumminkin omaa l:kaansa SILL. — **Yhd.** erikois-, huippu-, valiol.

II. = luokki.

luokka-ammunta s., us. mon. tilaisuus, jossa voidaan suorittaa eri ampumaluokkien vaatimuksia. -- **ampuja** s. jnk ampumaluokan vaatimukset suorittanut ampuja. -- **diktatuuri** s. jnk yhteiskuntaluokan käsissä oleva diktatuuri. -- **ennakkoluulo** s. jnk yhteiskuntaluokan keskuudessa erityisesti vallitseva ennakkoluulo. | Pyrkii murtamaan l:ja. -- **ero** s. (vars. yhteiskunta)luokkien välinen arvoero. | Nyky aika pyrkii hävittämään yhteiskunnasta l:t. Koulussa vallitsi ylä- ja alaluokkalaisten kesken selvä l. Hotellien l. Hevosilla oli huomattava l.

-- **eroav(ais)uus**, -- **erotus** s. = ed. -- **etu** s., tav. mon. jnk yhteiskuntaluokan (yksipuolisesti ajamat) edut. | Taloudelliset l:edut. L:edut yhdistävät ihmisiä toisiinsa. Valvoa l:etujaan. -- **etuoikeus** s., tav. mon. Suomessa on ollut suhteellisen vähän l:ksista johtuvaa kurjuutta. L:ksien poistaminen. -- **henki** s. jssak koulut. yhteiskuntaluokassa vallitseva yhteenkuuluvuuden ja kunniantunto. | Nuorten kunniantunto ilmenee kouluyhteiskunnassa ns. l:enä. Aatelistossa vallitseva voimakas l. Työtä tekevien väestönkerrosten l. Lietsoa l:ää. -- **huone** s. Koulun avara l.

luokkainen a. -- sesti adv. (gen:n t. poss.-suff:n kera t. tav. nom.- t. gen.-alkuisen yhd:n jälki-osana) jtk luokkaa oleva, jhk luokkaan kuuluva, laatuinen, lajinen, kaltainen. | Hänen l:stansa kirjailijaa ei ole monellakaan maalla. — **Yhd.** yksi-, kolmi-, seitsen-, kymmenl.; ensi-, tois-, kolmasl.; erikois-, keski-, korkea-, runsas-, täysil.; eri-, monil.; saman-, sen-, tämänl.

luokkainvälinen a. (myös ~) luokkienvälinen. | Koulun l:iset urheilukilpailut. Palkkataistelut tuntuvat muodostuvan yhteiskunnassamme l:seksi kiistakapulaksi.

luokkaitsekkyytys s. Puoluekiihotuksella koetetaan ihmisiin kasvattaa l:itsekkyttä. -- **jaiko** s. jako luokkiin, luokitus. | Metsämaiden laadun mukainen l. Aatelistäydän sisäinen l. poistettiin. Ampumaurheilijain l. — **Erik.** jakautuminen t. jakautuneisuus eri yhteiskuntaluokiksi. | Luonnonkansojenkin keskuudessa on havaittavissa selvä l. Orjuus toi mukanaan ensimmäisen l:on. -- **jako** n. a. luokkiin jaettu t. jakautunut. | Muinaisten itämaiden l:iset yhteiskunnat. -- **järjestelmä** s. Nykyisin vallalla oleva koulujen l. -- **koje** s. 1. koulussa tm. oppilaitoksessa luokalla suoritettu koe. | Matematiikan l. 2. urh. koe, joka toimeenpannaan jhk kilpailuluokkaan pääsemistä varten. | Kak-sintaisteluammunnan l:keet. -- **kokous** s. koululuokan (tav. entisten) oppilaiden kokous. | V:n 1933 ylioppilaat kerääntyneinä kouluunsa l:kseen. -- **kumppani** s. luokkatoveri. -- **kurssi** s. koululuokan oppikurssi, vuosikurssi. -- **kuva** s. jnk luokan oppilaita esittävä (valo)kuva. | VII luokan l.

-- **luokkalainen** a. (ja a.) jnk luokan oppilas. | Ala-, keski-, yläl.; alempi-, ylempi.; ensi-, tois-, kolmas-, kahdeksal.

luokkali s. jtk yhteiskuntaluokkaa vastaan suunnattu (t. suunnatuksi otaksuttu) laki; laki, joka suosii (t. jonka luullaan suosivan) jtk erityistä yhteiskuntaluokkaa. | Porvariston laittamat l:lait. L:lakien muodostamat esteet on poistettava. -- **lehti** s. koululuokan keskuudessa toimittama (tav. käsinkirjoitettu) lehti. -- **matkustaja** s. henkilö, joka matkustaa laivan varsinaisissa matkustajaluokissa (eikä esim. siirtolaisluokassa t. kansimatkustajana). -- **merkki** s. 1. koululuokan (tav:immin keski-koulun viimeisen luokan) oppilaiden keskuudessa suunnittelema ja käyttämä tunnusmerkki. | Rinnassa kannettava l. 2. jtk luokkaa, ryhmää, osastoa osoittava (tunnus)merkki. |

Suurta kirjastoa järjestettäessä käytetään l:keinä numeroita. — *Urh.* jnk urheilualan luokkavaatimuksien suorittamisesta annettu merkki. | Hiihtomerkkiä on kahta astetta, harrastelijamerkki ja 1. Kivääriammunnan mestariluokan 1. **-numero** s. luokkaa, lajia osoittava numero. | Kivääriin 1. Teoksen paikan kirjastossa osoittaa siihen merkittävä 1. **-opettaja** s. opettaja, joka (kansakoulussa) hoitaa jnk luokan kaikkien t. useimpien aineiden opetuksen; () aine(en)-, erikoisopettaja. **-opetu**s s. luokalla t. luokittain tapahtuva opetus. | L:ksen lisäksi on syytä tehdä retkeilyjä luontoon. Työkoulu pyrkii l:ksen sijasta tehostamaan yksilöllistä opetusta. Apukouluun siirretään lapset, jotka eivät pysty seuraamaan l:sta. **-politiikka** s. politiikka, joka yksipuolisesti ajaa jnk yhteiskuntaluokan etuja. | Porvariston 1. **-puolue** s. puolue, joka selvästi edustaa jnk yhteiskuntaluokkaa. | Maalaisliittoa on sanottu selväpiirteiseksi l:eksi. **-pyy/de** s. tav. *mon.* pyrkimys ajaa yksipuolisesti oman yhteiskuntaluokansa etuja. | Itsekkäät l:teet. Puolue asettaa omat l:teensä koko oman etujen edelle. **-raja** s. luokkien välinen raja t. eroavuus. | L:t selviksi! [Arvid Järnefelt on] yli yhteiskunnallisten l:tojen -- viitoittanut -- tietä kansainvälisyyteen ja yleisinhimillisyyteen TARK. **-retki** s. koululuokan tekemä retki. **-sormus** s. sormus luokkamerkinä. **-sorto** s. jnk yhteiskuntaluokkaan kohdistuva sorto. | Työväki sai kestävä raskasta l:toa. L:rosta aiheutunut kurjuus. **-sota** s. 1. = luokkataistelu. 2. eri yhteiskuntaluokkien välinen aseellinen yhteenotto; vrt. sisällis-, kansalaissota. | V:n 1918 kansalaissotaa voidaan pitää l:na. **-suh/de** s. (yhteiskunta)luokkien välinen suhde. | Vallitseviin l:teisiin perustuva kansanvalta.

luokkataistelu s. yhteiskunnan eri luokkien välinen valtataistelu; *erik.* taistelu, jonka sosialismi on julistanut työnantajia ja kapitalismia vastaan. | Sanan "l." otti käytäntöön Karl Marx v. 1848. Kansainvälinen valtiollinen l. Sortajien ja sorrettujen välinen l. L:un järjestynyt köyhälistö. **-henki** s. Vallankumouksellinen l. **-oppi** s. Marxin l. L:in ajaja.

luokka/taulu s. par. luokantaulu (myös *~*). **-tietoinen** a. -sesti *adv.* vars. työläisluokan valvotuneista jäsenistä. | L. työläinen, nuoriso. L:sesti ajatteleva. Työväestön on herättävä l:seksi. **-tietoisuus** s. Työläismassat alkoivat havahtua l:teen. Proletariaatin l. **-toveri** s. 1. saman koululuokan oppilaista. | Koulun ala-asteilla olimme l:it. Oli ikävä jäädä jälkeen l:istani. 2. *harv.* samaan yhteiskuntaluokkaan (tav. työläisluokkaan) kuuluvista henkilöistä. | Herasta ei tule tässä maailmassa työmiehen l:ia alkio. **-toverukset** s. *mon.* **-toveruus** s. Koulula 1. on usein vanha yhysside läpi elämän. — Tilallisten ja tilattomien l. **-tun/te** s. jnk yhteiskuntaluokan jäsenten keskuudessa vallitseva yhteenkuuluvuuden tunne, luokka-, säätietytöisyys, luokkahenki. | Voimakas l. L:teen yhdistävä voima. **-tun/ti** s. Seitsemän veljeksien käsittelyyn tarvitaan ainakin 30 l:tia. L:nit ovat alkanee.

luokkau/tua v. *murt.* kaartua erilleen, erkaantua, häipyä joukosta. | Kun Kasperin oli kerännyt pois sisarensa ja Lukulan Iikan parista, rupesi hän hakemaan huvitustansa toisilta aloilta päivär.

luokka/vaali s., us. *mon.* yhteiskuntaluokittain suoritettava vaali; etenkin sellaiset (valtiolliset) vaalit, joissa tulojen t. ammatin mukaan ryhmittyneet äänestäjät saavat täyttää luvultaan määrätty edustajanpaikat. **-vaatimu**s s. jnk luokkaan pääsemistä varten määrätty (vähimmäis)vaatimus. 1. *mer.* Melkein kaikki alukset rakennetaan nykyisin ensimmäisten l:ksien mukaan. 2. vars. *urh.* Hiihtomerkin l:ksien suorittaminen. Partiolaisten l:ksat. **-vaisto** s., us. myös *mon.* | L:t heräävät. Talonpoika on havahtunut noudattamaan omaa l:aan. **-val/ta** s. jnk yhteiskuntaluokan käsissä oleva t. harjoittama valta. | Aateliston 1. Diktatuuri merkitsee useimmiten myös l:taa. Suunta, jonka päämääränä on l:lan hävittäminen. **-valtio** s. valtio, jossa valtaa käytetään yksinomaan t. pääasiallisesti jnk kansanluokan etujen mukaisesti ja toisten luokkien vahingoksi. **-vastakkaisuus** s. = seur. **-vastakohta** s. yhteiskuntaluokkien välinen vastakohta. | Jyrkkien l:tien maa. L:dat kärjistyvät. Tasoittaa l:tia. Suurkaupungin räikeät l:dat. **-vero** s. yhteiskunnallisen t. taloudellisen aseman mukaan arvion perusteella luokiksi jaetuista verovelvollisilta kannettu vero. | Saman yhteiskuntaluokan jäsenet maksavat l:a yhtä paljon. Ns. kärkeäkat muodostuivat ajan mittaan jonkinlaisiksi l:ksi. **-viha** s. yhteiskuntaluokkien välinen viha; vars. alemman yhteiskuntaluokan ylempää kohtaan tuntema viha. | Lietsoa, yllyttää, kylvää l:a. Marxin opin mukainen l. -- hänen katseensa oli täysin sopeutumaton tuo surkean tuttu suomalaisen l:n välähdyks... **-voima** s. Köyhälistö pyrkii vahvistamaan l:ansa. **-väli** s. Metsän arvioinnissa käytetään 2 cm:n l:ihiin jaettua mittakaulainta. **-yhteiskun/ta** s. luokkiin jakautunut yhteiskunta. | Säätylaitoksen hävittyä alkoi l:nan aika. Nykyisen l:nan sijalle haluavat sosialistit ja kommunistit luoda luokattoman ihaneyhteiskunnan. **-ylpeys** s. L. esti aatelistoa lähestymästä alempaa kansaa. L:den määräämät säännökset.

luok/ki s.; *rinn.* luokka. 1. länkivaljaiden osana hevosen niskassa käytetty sitkeästä lehtipuusta (nyk. joskus myös teräksestä) taivuttamalla tehty kaari, jolla länget rahkeiden välityksellä joustavasti kytketään ajoneuvon aisoihin, vemmeli. | Lehmukainen, pihlajainen, koivuinen l. L:in sakarat. L:in taivuttaminen eli painaminen. -- ilman l:in lekkumatta, / vempelen värisemättä *KAL.* — *Yhd.* valjasl.; kaaril.; koivu-, metalli-, niini-, puu-, teräs-, tuomil. 2. *Kal.* a. rysän suukaari. | Rysän l. taivutetaan paksuhkosta oksasta. *b.* vapakoppidynksen kaarimainen siiman pohjallinen. | Kuusen tai katajan oksasta painetulle l:ille kiedotaan se osa siimaa, jota ei lasketa veteen. 3. ed:ää laajemmin muodosta: kaari. | Koivun runko on taipunut l:iksi lumen pai-

nosta. Vapa vääntyi l:ille ison kalan käytyä koukkuun. L:in muotoon taivutettu putki. -- l:kina huojuvat hongat AHO. — *Kuv.* Kissa köyristi selkensä l:iksi. Kalle kiittää ja kumartuu ihan l:iksi TALVIO. Rintama taisteli suurena l:kina. — Heittää t. nakata l:kia (esim. käärmeistä) 'syöksähdellä, kimpoilla kaarena'.

luokkienvälinen a. (myös \wedge) luokkainvälinen.

luokki-mainen¹³ *kalt.a.* -maisesti *adv.* luokin muotoinen. | L:maiseksi taipunut koivu. L. lyökkysuoli. -**puu** s. 1. luokiksi käytetty t. sopiva puu. | Tuomi on sopiva l:ksi. 2. = luokki. | -- tiutut lauloi l:ssa *A.O.VÄISÄNEN. -**valjaat** s. mon. luokilliset länkiläjäat; vrt. silavaljaat. | Vienankarjalaiset, itäsuomalaiset 1. L:iden käyttöalue.

luoko* s. niitetty, viikatteen t. niittokoneen jäljiltä maassa oleva t. kuivumaan levitetty heinä (t. elo). | Kaataa heinää luo'olle, luo'oksi. Niitos saa hetken kivahtaa l:na paikoillaan. Levitetty l:a kuivumaan. Pyyhkäistä l. haravalla kokoon. Hänellä on nyt l:na isot alat sekä entisiä rukoja että tänään niitettyä sill. — Olla luo'olla 'olla heinässä, vars. haravamiehenä'. Mennä luo'olle. — *Kuv.* Taistelussa kaatui miestä kuin l:a. Yhä murhan enkeli l:a lyö A.V.KOSKIMEIS. — *luokonaan* (adv.) Latvia oli l:naan [= täpö täynnä, vierä vieressä] makaavia miehiä. Metsää kaatui myrskyssä ihan l:naan. — -- siinä talossa otetaan sitä työn poikaa suorastaan niskasta kiinni, niin että sen pitää lähteä ihan l:naan [= liukkaasti, solkenaan] LASSILA.

luoko harava s. maat. haravakone, joka piikkikelan avulla kokoa kaadetun heinän koneen sivulle. -**ilma** s. luokosää. -**päivä** s. heinäntekopäivä, luo'on kuivauspäivä. | Hyvä, lämmin l. -- kun tulee jokin kaunis l., mennään yhdessä heinää tekemään AHO. -**sää** s. (hyvä) heinäntekosää. | Kuiva l.

luokoutu¹⁴ v. kans. heinistä: pilaantua luo'olla ollessaan. | Huonoja l:neita heiniä.

luokse [-e'] (*vanh.* luoksi) luo, tykö; vrt. luona, luota. 1. *postp.*, harv. (runok. ja ylä) *prep.* gen:n t. poss.-suff:n ohella. a. varsin, merk:sä: lähelle, lähettyville, likelle, liki, viereen, ääreen. | Jäädä seisoamaan portin l. Vihelteä koira l:en. Tules vähän tänne l:ni! Peura janoissansa / rientää -- / l. lähtehen SIIONIN VIRRET. -- näkyy leppeän rauhallisena, melkein p: l:en kutsuvana Mettäläkin, harmaa laakean läntistynyt asumus sill. b. laajentunutta käyttöä; vrt. luona l.b. | Tule joskus l:ni juttusille! Ottaa lapsi l:en. Muuttaa setänsä l. Mennä lääkäriin, papin l. -- vai minä miehiä l:ni laskisin, vieraita vonkaleita JORUNI. Toimimiesten asettaminen ulosotonhaltijan l. LK. — Mennä isänsä l. 'kuolla'. Sai kutsun Jumalan l. 'kuoli'. c. *abstr. kuv.* Lähetän -- palavat rukoukseni sinun l:si KATAJA. Runoilija ei aja takaa vaikutelmia, ne tulevat hänen l:en KOSKENN. 2. *adv.* lähelle, lähettyville jne. | Vihelteä ajuri l. Pysähtyi aivan l. — L. pääsemätön, tav:mmin \wedge .

luoksepääsemätön *kielt.a.* -tömyys omin. 1. pai-

kasta: jonka luokse on mahdotonta t. vaikeaa päästä, jota ei voi lähestyä; johon on mahdotonta t. vaikeaa päästä käsiksi. | L. kallionkieleke, tunturi. L., äkkijyrkkä vuorenrinne. L. viidakko. L. koneenosa. Arabian l:tömyyttä lisää sen väestön uskonkiihkoisen luonne. — *Kuv.* -- jos tahdotte välttää maineen tempelin l:tömälle huipulle johtavan tien vaikeuksia *HOLLO. 2. edeen liittyvää *abstr.* käyttöä. | Madonnankuvan l. taivaallinen kuninkuus. Ruhtinaan l. juhllisuus. -- arvokkuus on lujaa, l:öntä ja suljettua Y.HIRN. 3. henkilöistä: sulkeutunut, umpimielinen, eristätynyt, kuorensa vetäytynyt, seuraa viero, luotaan työntävä. | Juro ja l. henkilö. Hänessä on jotakin l:öntä. Hän tuntui puhtaalta, ujoilta, l:tömältä TALVIO.

luoksepäästävä a. (*partis.*) -yys omin. vrt. ed. 1. paikasta: jonka luokse t. johon käsiksi pääsee. | Suomi on asemaltaan helposti l. maa. Työlästä l. suo. Tuli riehui vaikeasti l:ssä paikoissa ullakolla. Vesijohdon tulee olla täysin l. 2. harvemmin henkilöistä: lähestyttävä. | Vaikeasti l. persoonallisuus. "Jussi" teki Papin Pojasta ikään kuin kotoisemman, l:ämmän olemuksen [= olennon] KIANTO.

luoksepääsy s. us. par. pääsy, käsiksi pääsy, puheille pääsy tms. | Kaikkiin koneen osiin on helppo l., par. esim.: Koneen kaikkiin osiin pääsee helposti käsiksi.

luoksi *postp., prep.* ja *adv. vanh.* = luokse. | Astutaanpas likan l. kivi. -- lähtevi kohin kotia / l. armahan emonsa KAL. Luonto luodun l. tuopi, veri vierehen vetääpi SL.

luola¹¹ s. 1. luonnon muodostama t. keinoitekoisesti korvettu suurehko, tav. holvimainen kallion t. vuoren onkalo t. kolo. | Maanalainen l. Luontainen, keinoitekoinen l. Veden syövyttämä, kalliorinteen luhistumisesta syntynyt l. L:an aukko, suu, perä, katto. L:at alkukantaisina asuintoina. Useat eläimet pesivät l:ssa. Kuolleet haudattiin l:iin. Ketun, mäyrän, leijonan l. Rosvojen, salakuljettajien l. Hornan l. Susien l:ssa ei karitsa menesty kivi. Ketuilla on l:at ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi ut. — *Kuv.* Joudua jalopeurain, lohikäärmeen l:aan 'vaaralliseen paikkaan, suden suuhun'. Ei syökse Keimo tytärtänsä susien l:aan [= vihamiehen pesään] KIVI. — *Yhd.* kallio-, rotko-, tipukivil.; vuorenl.; luonnonl.; jalopeuran-, ketun-, leijonan-, sudenl. 2. *kuv., tav. halv.* pienestä, ahtaasta, likaisesta t. muuten takapajuisesta asunnosta, huoneesta t. huoneistosta. | Kellarikerroksissa sijaitsevia, kosteita, ummehtuneita l:ia. Asuu kamalassa l:assa. -- minä linnasta l:aan muutin KIVI. Eikä minua enää viedä ainakaan elävänä sen pahalaisikan l:aan [= noidan mökkiin]! PAKK. — *Yhd.* oopiumi-, pelil.

luola-asukas s. = luolaiminen. --**asumi** s. Belgian kivikauteen l:ket. Yhdysvaltain lounaisosissa on runsaasti intiaanien ikivanhoja l:ksia. --**asunto** s. Luonnon muovaamat l:not ovat olleet ihmisten ensimmäisiä suojapaikkoja.

-eläin s. Pimeydessä elävät l:met ovat väritään vaaleahkoja. **-haut**a s. hautana käytetty luola. | Egyptin l:ojen seinäpiirroset. **-hyeena** s. Hyaena spelaea, paleoliittisella ajalla elänyt, nykyisiä lähisukulaisiaan kookkaampi hyeena. **-ihminen** s. luolia asumuksenaan käyttänyt esihistoriallinen ihminen, luola-asukas, troglodyytti. — *Kuv.* Hän on henkisesti miltei l:sen tasolla. **-karhu** s. Ursus spelaeus, paleoliittisella ajalla elänyt, nykyisiä isompi karhu, jonka luita on löydetty luolista. | Jääkauden aikainen l. — Syökyä korvesta kuin l. l:ENO. **-koira** s. luolissa asuvien eläinten, esim. kettujen ja mäyrien pyyntiin soveltuva koira. | L. tunkeutuu luoliin tai kiven alle ja ajaa otuksen ammuttavaksi. Kettuterrieri on voittamaton l. **-käytävä** s. luolamainen maanalainen käytävä. | Pariisin metron nihkeät l:t. **-leijona** s. Felis spelaea, paleoliittisella ajalla elänyt isokokoinen leijona. **-luostari** s. luolaan rakennettu luostari. | Budhalainen l. Petserin l. Kaakkois-Virossa. **-maalau**s s. paleoliittisen ajan asuinluolan seinämässä oleva pintamaalaus t. ääriiviapiirros. | L:kset ovat useimmiten eläinaiheisia. **-mai**nen⁶³ kalt.a. L. keltari. L:seksi hakattu kalliohauta. **-temp**peli s. luonnon muodostamaan t. hakattuun luolaan rakennettu tempelli, kalliotempelli. | L:en varsinainen kotimaa on Intia.

luolikko⁶⁶ s. *harv.* kivilouhikko. | Vuorien huipuille ja kalliorotkoihin on paikoitellen muodostunut lohkareröykkiöitä, l:ja. Ilves pakeni l:on.

luoma¹¹ s. 1. a. luomistyön tulos, luomus, teos, tuote; vrt. luoda I. | Suurisuintainen, valtava, mestarillinen l. Mielikuvituksen, ihmisen, Jumalan l. Kaunis Luojan l. Samporunosto eepillisenä l:ana. Gotiikan suuremmoisiin l:iin kuuluu Kölnin tuomiokirkko. Tartuffe ja Harpagon ovat olleet [näyttelijä] Uuno Laakson huomatuimpia l:ia. [Taiteilija] painaa henkensä leiman omiin l:iinsa KOSKENN. — *Yhd.* henkilö-, kirkko-, kulttuuri-, näyttämö-, rakennus-, runo-, taidel.; suurl.; jumalan-, luojanl. b. verkon luonnos, aloitus, ensimmäinen silmukkarivi; vrt. luoda III.3. | Tekee ensimmäisiä silmiä verkon l:aan. c. rakennuksen ensimmäinen hirsikerros. 2. etup. *murt.* jokea pienempi, mutta ojaa suurempi virtaavan veden uoma, puro; joen t. sen haaran lisäjoki. | L:an leveys on 5—20 m. Pieni erämaan l. Pojat laskevat mäkettä l:an töyräällä. — tummat l:at luikertelivat -- metsänkomeroissa PAULAH. 3. apaja, apajapaikka. | Laskea nuotta l:alle. Samalla l:alla voidaan yhtenä yönä vetää kymmeniäkin apajia. Susiapaajaakin nimitetään Varainais-Suomessa l:aksi. — *Yhd.* nuottal.; kala-, silakkal.; ranta-, selkäl. 4. = luomi 2. | -- piikaisella vasemman rinnan alla oli ruskea l. niin kuin pikkuisen yöperhosen siipi KALLAS.

-luomainen⁶⁴ a. *kasv.* kuivien hedelmien aukeamis- ja siementen levittämistapaa ilmakeisissa yhd:issa: Hammas-, kansi-, laita-, reikäl.

luoma *kone* s. *kut.* kone, joka suorittaa kankaan luomisen. | L:koneena on yleensä vaaka-

suora luomiskehä. **-kun**ta s. kaikki luodut; koko luotu (vars. elollinen) maailma; luonto. | Koko l. virkooa eloon. Ihminen on ottanut itselleen l:nan herran ylvään nimen. Nainen, l:nan kruunu. Mut l:nan kesken Sydän vain / se kokoo kaikkeen itseensä KOSKENN. Ympäriällä kävi l. yhä upeammaksi SILL. **-lasta** s. *kut.* ohut reällinen lasta, jonka läpi langat kangasta luotaessa johdetaan luomapuille. **-ohje** s. *kut.* ohje, jonka mukaan kankaan luominen suoritetaan. **-puut** s. *mon.* (*harv. yks.*) *kut.* kankaan luomiseen käytetty, latialla pystyakselin ympäri pyörivä kelan tapainen iso puukehikko, loimpuut. **-sanat** s. *mon. myt.* *harv.* syntysanat, syntylöitsyt. | Käärmeen l. **-tauti** s. tarttuva kotieläintauti, joka voi aiheuttaa keskenpoikimisen, luomistauti. **-tautinen** a. L. lehmä, karja.

luomaton⁶⁷ *kielt.a.* < luoda. 1. *pass.* L. on Isä, l. on Poika, l. on Pyhä Henki AK. 2. *akt.* Varjoa l. harso.

luomavarjo s. *kuvat.* *harv.* = heittovarjo.

luometon⁶⁷ *kar.a.* < seur. | -- silmät välkehtivät -- [pitaalisen] l:tomissa, kulmakarvattomissa mätäonteloissa LONERVA.

luomi⁶⁸ s. 1. silmää reunustava ja suojaava liikkuva ihopoimu, silmäluomi. | Sulkea, avata l:ensa. L:et ummistuivat uuneen. Ummeissa l:in. L:ien rako. Kyynel herahti l:en alta. — Ei juuri l:ea liikautettu sodan risahduksille [= ei välitetty sodan risahduksista] HAANPÄÄ. — *Kuv.* -- kun mahla puun suoniin kihahuttaa ja lehti l:ensa aukaisee AHO. -- painuvan päivän l. oli heikummalla raollaan SILL. — *Yhd.* silmäl.; ala-, ylä-, vilkkul. 2. *rinn.* luoma. a. plenehkö, pysyvä, tavallisimmin ruskea, ympäristöstään hiukan kohoava ihotäplä; *syn.* syntymämerkki. | Pieni, punertava l. L:et poistetaan joko leikkaamalla tai sähköön avulla. Kasvot l:ia täynnä. b. suurehko, vaalea, rajoiltaan ja muodoiltaan epämääräinen täplä hevosen vartalossa.

1. **luominen**⁶⁸ *teonn.* ks. luoda.

2. **luominen**⁶⁸ *poss.a.* < luomi. | L. selkä, poski. — *Yhd.* raskasl.

luomi *rakkula* s. *lääk.* noin herneen kokoinen silmäluomen ruston krooninen kasvain. **-rako** s. *anat.* silmäluomien välinen rako.

luomis *aika* s. luomisen aika. | Maailman l. Kalevalan l:aikana. **-ajatus** s. L. Uudessa testamentissa. **-halu** s. Runoilijan voimakas l. Lapsen luontaisen l:n ilmenemismuodot. Kansan taloudellista l:aa on kannustettava. **-hetki** s. Kirjailijan hedelmällisimmät l:et. **-historia** s. Raamatun mukainen esitys maailman luomisesta. | L:a esitettäessä otetaan huomioon luonnontieteiden nykyinen kanta. **-hurma** s. Taiteilijan l. **-ilo** s. Säveltäjän tuntema l. **-in**to s. Tiedemiehen l. L:non rikkaat hetket. **-into**inen a. **-järjestys** s. *usk.* L:kset ovat ne jumalalliset järjestykset, jotka jo alkuperäisessä luomisessa asetettiin inhimillisen elämän puitteiksi ja joissa Jumalan luomistyö jatkuu. **-kaipuu** s. -- runo on -- l:n riemukas dityrambi VILJANEN. **-kausi** s. 1. *usk.* maailman luomisen kausi t. jakso Raamatun mukaan.

2. Hedelmällinen, intensiivinen, kiihkeä, kiinteä 1. Elää keskellä parasta tieteellistä 1:taan. **-kertomus** s. kertomus maailman luomisesta. | Raamatun 1. Babylonialainen 1. Luonnonkansojen omaperäiset 1:kset. **-kyky** s. Ihmisen henkinen 1. Taiteellinen, itsenäinen, mestarillinen 1. **-kykyinen** a. L. mielikuvitus, persoonallisuus. **-oppi** s. oppi maailman luomisesta. | Kristinuskon, kirkon 1. **-pakko** s. Taiteilijan sisäisen 1:ön purkaus. **-prosessi** s. Runoilijan 1. Kielellinen 1. **-päivä** s. usk. Raamatun luomiskertomuksen päivä, ajanjakso. | Jumalan kuusi 1:ä. Kirkkaana kuin 1:n ensi aurinko kohosi päivän kultainen kehrä Joruni. **-riemu** s. L:n ihmeelliset hetket. Luonnon oikullinen 1. **-runo** s. maailman luomista t. syntyä kuvaileva runo. | Kalevala alkaa 1:lla. **-sana** s. Jumalan mahdava 1: Tulokoon valkeus! **-silmukka** s. käs. kudontaa aloitettaessa tehtävä silmukka. | Lapasta kudottaessa tehdään 34 1:a. **-tahto** s. Jumalan pyhä 1. **-tapa** s. 1. Taiteilijan 1. 2. *kut. käs.* Kangasta, sukkaa aloitettaessa käytetyt erilaiset 1:vat. **-tapahtuma** s. 1. Aikojen alussa maailmankaikkeus syntyi jumalallisen 1:n tietä. Raamatun esittämä 1:in järjestyks. 2. Taiteen 1. Runouden 1:ssä on jotakin ihmeen kaltaista. **-tarkoitus** s. Jumalan alkuperäinen 1. **-taru** s. taru maailman luomisesta t. synnystä. | L:t ovat kansojen uskonnollis-runnollisia luomismyyttejä. Muinaisbabylonialainen, altailainen 1. Kalevalan 1. **-tarve** s. Runollinen 1. Lahjakkaassa yksilössä pilvevä 1. M. RAPOLA. **-tauti** s. = luomatauti. **-tautinen** a. L. nauta. **-teko** s. Jumalan suuret 1:ot.

luomisto s. *harv.* luomisen tulos, luomakunta. | Jumalan suuri 1. Koko 1. iloitsee.

luomistoimi s. Jumalan 1:toimesta syntyivät taivaat ja maat. Itse 1. on iankaikkinen. **-toiminta** s. Henkinen, taiteellinen 1. **-tuskia** s. Taiteilijan 1. Oli juuri 1:issaan. **-työ** s. Jumalan 1:n kruunu. Inhimillinen, henkinen, tieteellinen, taiteellinen 1. Runoilijan 1:n ahjo. Osallistua uudissanon 1:hön. L:n innoittaja. **-vietti** s. Ihmisen ihmeellinen 1. Lapsen voimakas 1. **-voima** s. Jumalainen 1. Luonnon, kevään 1. L:a uhkuva maa. Kansamme henkinen 1. Eino Leino ylitti taiteelliselta 1:ltaan tavalliset mitat. On 1:nsa huipulla. L. herpautuu. **-voimainen** a. L:sen sanan mahti.

luomituksi s. *anat.* silmäluomen sisällä oleva sidekudosvähike. **-tulehdus** s. *lääk.* silmäluomiin pieniä rakkoja, rupia ja hilseilyä aiheuttava tulehdus.

luomu s⁴ s. luomisen, luomistyön tulos, luoma. 1. Jumalan luoma olento, olio, luontokappale. | Luoja 1. Ihana luonnon 1. Jokaisen 1:ksen on oltava Herralle kuuliainen. — *uusi luomu* (heng.) a) Jumalan uudistama, uskoon tullut ihminen. | — jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi 1. *ut.* b) uudeksi muodostuminen, uudesti syntyminen. | [Ihmisolennossa] voi tapahtua uusi 1., joka toteutuu Kristuksessa A. J. PIETILÄ. — *Yhd.* jumalanl.; ihmisl. 2. ihmiskäden t. -hengen aikaansaannos, teos t. tuote (vars. taiteen t. tieteen alalla). | Kyläseppä, taitelijan, tiedemiehen, ajattelijan 1.

Hengen, mielikuvituksen 1. Persoonallinen, omaperäinen, vaikuttava, suurenmoinen 1. Intian rakennustaiteen ihania 1:ksia. Valtio, inhimillisen kulttuurin korkea 1. — *Yhd.* näytämö-, rakennus-, taidel.; mestaril.

luona tav. = tykönä; vrt. luo, luokse, luota. 1. *postp.*, *harv.* (runok. ja ylt.) *prep.* (gen:n t. poss.-suff:n ohella). a. varsin, merk:ssä: lähellä, lähetytyillä, likellä, vieressä, ääressä. | Pöydän, oven, ikkunan 1. Istua takkavalkean 1. Portin, sillan 1. Kylän 1. Saari Helsingin 1. Abukirin 1. käyty meritaistelu. b. laajentuneesti: jkn asunnossa t. työ-, toimipaikassa, jkn edessä, tekemisissä jkn kanssa, läheisissä suhteissa jkhun, jkn palveluksessa, hoivassa, huollettavana tms. | Pekka oli eilen 1:ni. Olla neuvottelussa jkn 1. Toverukset kokoontuivat N:n 1. Yksityinen tutkinto professorin 1. Hoidtaa potilaita 1:an. Palvelia jkn 1. Aloitti liemiesuransa kauppias P:n 1. Käydä lääkärin 1. [tutkittavana, hoidettavana]. Käydä papin 1. [vihillä, lasta kastattamassa tms.]. Olla jkn 1. neulomaopissa. Kaksi nuorinta tytärtä oli vielä isän 1. L. Jumalan. — kasvoi koissa korkeassa / 1. armahan emonsa kal. — Käyttää lehmää sonnin 1. 'astutettavana'. c. *vanh.* par. mukana, hallussa. | Amuletti oli hänellä aina 1:an. Piti lainaamaansa kirjaa 1:an pari kuukautta. 2. *adv.* lähellä, lähetytyillä jne. | Silloin, 1. ken on, jää kuuntelemaan *MANN. — heill' on kultansa kotona, / aina 1. armahansa kal.

luona ta³⁵ v. *ark.* luonnistaa, onnistaa, luonnistua, onnistua. | Työ 1:a hyvin. Pyyntimistä ei oikein 1:nnyt. — urakat oikeastaan parhaita ovat, kun hyvin 1:a snl.

luonne s³⁶ s. vrt. luonto. 1. ihmisistä, joskus eläimistä. a. yksilön sielullinen omalaatuisuus, yksilön viettien, taipumusten, tunteiden ja tahtotoimintojen määräämä (sekä tav. harastusten, ympäristövaikutuksen, kasvatuksen yms. kehittämä) sielunelämän perusominaisuuksien kokonaisuus, karakteri; *psyk.* yksilön käyttäytymisen jatkuvien peruspiirteiden erikoislaatuinen kokonaisuus, joka erottaa yksilön muista; laajemmassa merk:ssä (erotukseksi persoonallisuudesta): yksilön kaikkien (kehittyneiden ja kehittymättä jääneiden) luontumusten kokonaisuus; suppeammassa merk:ssä (erotukseksi temperamentista): yksilön omalaatuisuus hänen toimintaansa ja tahtoaan ajatellen. | Synnynnäinen, hankittu 1. Alakuloinen, haihattelleva, hyvä, iloinen, jalo, kiivas, levoton, pehmeä, pintapuolinen, raskas, siveellinen, suora, synkkä, syvälinen, tasainen, vaikea, vakava, ylevä 1. L:teen lujuus. L:teeltaan rehellinen, johdonmukainen. Hamletin arvoituksellinen 1. Hämäläisten juro, umpimielinen 1. Sitä ei tehdä hänen 1:teellaan. L. muuttuu. L:teen muodostuminen, kehitys, kasvattaminen. L:netta turmeleva vaikutus. — Bernhardilaiskoiran säyseä 1. — *Erik.* positiivisesti arvostavana: (us. erik. siveellisesti) luja, arvokas luonne. | Jklla on, jklla puuttuu 1:netta. b. henkilöstä hänen tietynlaista, tav. positiivista luonnettaan ajatellen, sielunraken-

teeltaan jssak suhteessa omalaatuisesta henkilöstä. | Voimakkaat l:teet. Hän on luja l. Linnankoski oli harvinaisen tarmokas, aktiivinen l. A. on niitä l:teita, jotka eivät hevin avaudu vieraille. Hiljaisena l:teena hän viihtyi parhaiten kotona. Todellisia saavutuksia on vain suurilla l:teilla JORUNI. — M:n näytelmien l:teet ovat yksipuolisia, mutta taiteellisen vakavasti hahmoteltuja. c. yhd. tav., b-ryhmään liittyen aina nom.-alkuisina: ihmis-, mies-, naisl.; etsijä-, johtaja-, keksijä-, kiipijä-, kilpailija-, käskijä-, runoilija-, seikkaillija-, taistelija-, tutkija-, uneksija-, urheilijal.; erakko-, kauppias-, kulkuri-, orja-, sankaril.; hämäläis-, sukulaisl.; a-ryhmään liittyen gen.-alkuisina: filosofin-, romantikon-, taiteilijan-, tutkijanl.; kansanl.

2. jnk esineen t. asian perusolemus, -laatu, sen yleiset t. olennaiset, tunnusmerkilliset ominaisuudet, piirteet; sävy. | Valon sinin l. Aineen kemiallinen l. Puun l:teeseen sopeutuvat huonekalun muodot. L:teeltaan krooninen tulehdus. Järjestö, jolla on selvä poliittinen l. Sananlaskujen l. Kalevalan runojen historiallinen l. Keskustelu sai kokonaan tieteellisen l:teen. Sopimuksen l:teelle vieras seikka. Hahmotella Suomen maatalouden l:netta. Valistusajan, rokokoon l. Pääsiäisjuhlan alkuperäinen l. Kaikki kulttuuri on pohjimmaltaan l:teeltaan henkistä. L:teeltaan satunnainen ilmiö. — Yhd. erikois-, erityis-, ominais-, perus-, tilapäis-, yksityis-, yleisl.; porvaris-, talonpoikaissl.; erämaan-, kasvin-, kulkutaidinl.; adverbini-, verbini.

luonne-ero s. Hämäläisten ja savolaisten välinen l.

luonnehtia¹⁷⁰ v. -dinta¹⁰⁰ teonn. karakterisoida. 1. esittää t. kuvata jkn t. jnk luonteenomaiset piirteet, tunnusmerkit t. ominaisuudet, kuvata jkn t. jnk erikoislaatu; kuvata, kuvailla, esittää. | L. jkta, jtk. Kirjailija, joka l:ti henkilönsä kansanomaisin keinoin. Lönnrot l:ti osuvasti Kantelettaren runojen laadun. Puheessa l:dittiin lyhyesti seuran tarkoitus. Suomen kansa Runebergin l:timana. Ominakeisesti, sattuvasti l:dittu hahmo. Alykkäästi l:tiva muutokuvamaalari. Näytelmäosan teknillinen l:timinen. [Näyttelijättären] Maria Stuart oli l:dinnaltaan ansiokas. — Lehti l:ti aloitteen tyhmyydeksi 'esittää, pitää tyhmyytenä'. 2. olla jllek luonteenomaista, olennaista, tunnusmerkillistä, kuvaavaa. | Huumori l:ti näitä herttaisia kertomuksia. Kramsun runoutta l:ti synkkä elämäntarkomus. Suomi on haja-asutuksen l:timaa maata. L:tiva piirre. Joulua l:tivat tavat. Elämä saa tuon -- sydäntalvisen sävyn, jota l:tivat parkkumivaatteet, tallukkaat, lannan ja puitten ajot slll.

luonnehtija¹⁴ tek. Taitava erilaisten tyyppien l. Kivettymäin merkitys maakerrostumien iän l:oina.

luonnehtimiskyky s. Teknilliseen taitamiseen yhtynyt verraton l. Taiteilijan l:kyvyn kehittyminen. L:kyvyltään varma muutokuvamaalari. -**kykyinen** a. L. näyttelijä. -**tai/to** s. Maalarin terävä l, ilmenee selvästi hänen tauluis-

taan. Osa salli näyttelijän lyyrillisen l:don päästä oikeuksinsa. -**voima** s. Runoilijan väkevä l.

luonnekomedia s. vrt. luonnanäytelmä. | "Nummisuutarit" on rehevä l. Ulkokultaisuutta ruoskivat Molièren suuret l:komediat. -**komiikka** s. kirjallisen tuotteen henkilöiden luonteessa esiintyvä komiikka. | Kiljanderin näytelmät sisältävät paljon l:a ja sukkella käänteitä. -**koomikko** s. vrt. ed. | Näyttelijä N.N., etevä l. -**kuva** s. Teoksen ilmielävät l:t. Kristuksen, Napoleonin, Vilhelm II:n l. Snellmanin l:n ääriiviivoja. -- sisäinen l. on tavoitettu varmasti ja rotevasti TARK. -**kuvaus** s. par. luonteenkuvaus.

luon(nella)²⁸⁶ v. kansanr., vain refl. taiv. mennä t. tulla jnk luo, lähestyä. | Jopa luoksi l:te-lihe, / lähemmäksi laittelihe KAL. -- l:teleivat luokse venhon LEINO.

luonne s. jtk ihmistyyppiä esittävä nukke. -**näytelmä** s. näytelmä, jossa pääpaino on luonteen kuvauksella; vrt. juoninäytelmä. | Shakespearen "Hamlet" on tyyppillinen l. -**näyttelijä** (tär) s. luonneosia esittävä näyttelijä(tär). | Eläytymiskykyinen, lahjakas l. -**oppi** s. psyk. karakterologia. -**osa** s. näytelmän henkilöosa, josta esitettävän henkilön luonne ja luonteen kehitys käy selvästi ilmi. | Koomillinen, traagillinen l. Ibsenin näytelmien suuret l:at. Nykyaikaisten l:ien tulkitsija. -**piirre** s. Kirjallinen l. Teoksessa on runsaasti loistavia l:ia. -**sävy** s. Itäsuomalaiselle l:lle ominainen välittömyys. Sävellyksen tonaalinen l. -**tanssi** s. tanssi, joka luonnehtii jtk sieluntilaa t. kansallista t. yhteiskunnallista piirrettä. | Japanin vanhat kansalliset l:t. -**tehtävä** s. vrt. luonneosa. -**tutkielma** s. jnk luonnetta esittävä tutkielma, vars. kirjallinen t. näyttämöesitys, maalaus t. veistos. | Ahon mestarillinen l. L:na oivallinen muutokuva. Näyttelijän osuva l. -**tyyppi** s. 1. Ihmiset jaetaan luonteidensa omalaatuisuuden perusteella eri l:eihin. Harvat yksilöt ovat aivan selviä l:ejä. 2. Romaanissa on joukko oivallisia l:ejä. Kaikki henkilöhahmot ovat sattuvasti piirrettyjä l:ejä. -**vikainen** a. ja s. -suus omin. psykopaatti(nen).

luonnikas⁹⁰⁸ a., vars. puhek. -kaasti adv. -kuus⁹⁵ omin. luonnostaan sopiva, sovelias, käypä, luonteva, onnistunut; mukava. | L. käteen hyvin soveltuva työkalu. Sanalla on suomalaisen korvaan l. äänneasu. Kaikki kävi l:kaasti. Puvun l:kuus. -- se on hyvätekoinen l. reki slll.

luonnistaa² v. 1. yksipers. onnistaa. | Minua l:i hyvin. On se erinomaista [= merkillistä], kuinka toisia l:aa ... slll. Teidän liikettänne kuului kovasti l:aneen JORUNI. Ei tuolla luonnolla, poika parka, maailmassa l:a! J.SAULI. 2. asiasubj:n ohella: luonnistua. | Kaikki näyttää l:avan hyvin. Perunanviljely l:i mainiosti. Uisteleminen l:aa parhaiten aamuin ja illoin. Ranskan puhuminen ei oikein l:anut. Ka-peissa hameissa ei l:a kunnolla kävellä. 3. harv. tehdä luontevaksi; saattaa tolalleen. | Nyt hän

tahtoo l. asian. Se kipenä -- se on l:anut mailman juoksun krvi.

luonnistu^a v., tav. hiukan *ark.* asiasubj:n ohella; onnistua, menestyä, sujua, käydä (laatuun), luonnistaa. | Kolmas yritys lopulta l:i. Pyynti l:i hyvin. Työ ei ota l:akseen. -- tarkasti kuullellen asiain l:mista krvi. -- millä kummalla se tuo Käkriäinen saa aina potattinsa niin l:maan LEHT.

luonnokas^{as} a. -kaasti *adv.* 1. *myt.* henkilöitä (esim. tietäjästä), jolla on sellaiset sielulliset ominaisuudet, että hän pystyy haltioitumaan, jolla on "luontoa", voimakas "luonto"; väekäs, "väkevä". | Noidan oppipojasta tuli yhtä l. kuin hänen opettajansa. L. ihminen, johon paha silmä ei pystynyt. 2. edelleen liittyen: sisukas, tarmokas, terhakka. | L. mieli. L. ori. Vielä ikämiehenäkin oli ukko niin l., että yksinään pani kenkään pahankurisen hevosen PAULAH.

luonnollinen^{en} a. -suus^{as} *omin.* Merk.-ryhmät eivät aina selvästi eroa toisistaan.

1. luonnon mukainen, luontoon perustuva; synnynnäinen, peritty. | L. ympäristö. L. taipumus, lahjakkuus. L:set tunteet, ominaisuudet, olosuhteet. L. kuolema, rangaistus, synnitys. Puun l. taipuvuus. L:sen sukupuolivietin tyydyttäminen. L. unen tulo. L:set hoitotoimenpiteet, parannustavat. L. väestönlisäys. L. ilmanvaihto tapahtuu seinänrakojen ym. aukkojen kautta. Talvi on kasvien l. lepoaika. Ruoka poistuu l:sta tietä. Muotokuva on l:sta kokoa. Puutarha on suunniteltu l:seen maisematyyliin. Kielten l. sukulaisuus. Eläin- ja kasvimailmassa vallitsee l. valinta. Ihmisen l. oikeustajunta.

2. teeskentelemätön, koruton, yksinkertainen, koristelematon; vilpiton, luonteva; turmeltumaton. | L. ja miellyttävä käytös. L. iloisuus. L. ääni, puhetapa, tyyli. Hänessä on l:sta suola. Hän vaikuttaa aivan l:selta. L., naiivi nuori tyttö. Lapsen viaton, l. suoruuus. Työnjohtajan esiintyminen oli hillittyä ja l:sta. -- Sydänmaan asukkaana l:suus. Elias Lönnrothin vapaa l:suus. L:suuden tavoittelu.

3. luontoa koskeva, luonnossa oleva, luonnossa esiintyvä, fyysillinen, aineellinen, ei ihmisen tekemä; aito, todellinen, oikea; us. par. luonnon-, luontainen. | L. vesiväylä, raja, satama. L. väriaine, kumi, jää, kristalli, magneetti. L:set valkuaisaineet, voirasvat. L:sen kaakaon ravintoarvo. Suomen l:set maakunnat. L:set rajat seuraavat jotakin maanpinnan muodoissa esiintyvää linjaa. L. eli "raaka" vesivoima. Maan l. viljavuus. Keijukaisia ei tavallinen ihminen saata l:silla silmillään nähdä. -- miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa l:sia kasvojaan ut. -- *Biol.* L. järjestelmä pyrkii ilmaisemaan eliöiden sukulaisuussuhteita. Alkuaineiden l. eli jaksoittainen järjestelmä. -- *Lak.* L. eli fyysillinen henkilö ja juridinen eli yhteisöhenkilö oikeussubjekteina. -- *Yhd. epä-.* yll.

4. henkilö, esineen t. asian luontoon kuuluva t. luonnosta johtuva, luontainen, normaali, itsestään selvä, välitön. odotettavissa oleva,

helposti ymmärrettävä. | L. muoto. L. kehitys, kuluminen, seuraus. L. selitys, ratkaisu, vaatimus. Koira on jäniksen l. vihollinen. Sodan l. liikkuvuus. L:set edellytykset, syyt, oikeudet. Kappaleen l. liike. L. logaritmi. L:sin eli yleisintä kokemusta vastaava tapa. Suomen l:sin elinkeino on maatalous. Mikään ei ole sen l:sempää, Maailman l:sin asia. Oli l:sta, että hän menetteli niin.

luonnollisesti *adv.* 1. vrt. ed. | Matala ranta liittää järven l. ympärillä leviävään tasankoon. Marssittaessa käsivarret liikkuvat l. Lapset on syytä kasvattaa l. L. kuivattu puu on keinotekoisesti kuivattua parempi. L. kuollut eläin. Synnytys tapahtui aivan l. Asia on varsin l. selitettävissä. Kieli on päässyt l. kehittymään. -- Puhua, keskustella, esiintyä, käyttäytyä l. Vastasi l. kaikkiin kysymyksiin. 2. tietysti, tietenkin [painotetaan myös luonnollisesti t. luonnollisesti]. | Teollisuuden tuotteet jakautuvat l. eri kansanluokkien kesken. Viallinen sulake on l:kin käyttökelpoton. En l:kaan voinut lähtä kesken ohjelman. | "Tuletko mukaan?" -- "L."

luonnollistaa^a v. *harv.* tehdä, saattaa t. muovata luonnolliseksi. | Hän l:i puhetapaansa ja käyttäytymistään.

luonnon^a *arre* s. 1. harvinaislaatuinen luonnonesine t. seutu. | L:arettamme kangasvuokkoa ei saa hävittää sukupuolettoon. Kuusamo on maassamme ainutlaatuinen l. 2. = luonnonrikkkaus. | Maan runsaat l:areet. **-aihe** s. luonnosta saatu aihe. | L:in rikkaasti koristeltu maljakko. Suomalaisten muinaisrunojen l:et. **-aiheinen** a. Rokokoityylille ovat ominaisia l:set kuvat. **-aine** s. luonnossa esiintyvä aine;)(tekoaine. | Metallit, kivihiili ja suola ovat l:ita. Kotimaiset l:et. **-alue** s. 1. Maapallo jakautuu ilmastovyöhykkeittäin l:isiin. 2. Viljelysmaita ympäröivä l. **-an** *in* s., tav. *mon.* myös). | Kaukaisten maiden runsaat l:imet. Metsämarjatkin ovat arvokkaita l:timia. Maanviljelijä maksoi veronsa l:timinä. **-asfaltti** s.)(tekoasfaltti. **-aste** s. Syrjäisen seudun kasvisto on vielä aivan l:ella. L:ella elävä alkukasasheimio. **-edellyty** s. Maatalouden harjoittamiselle välttämättömät l:iset. Suomalaisen hengenelämän l:ksien pohtiminen. **-elinkeino** s. Metsästäystä ja kalastusta nimitetään toisinaan l:iksi. **-elämy** s. l. [Runoilija] koki valtavan l:ksen. **-elämä** s. Intiaanit viettivät vapaata l:ää. L:ää kuvaileva runoelma. **-esine** s. elolliseen t. elottomaan luontoon kuuluva esine t. olio. | Kokoelmaan kuuluu mineraaleja, kasveja, hyönteisiä ym. l:itä. L:istä valmistettuja lääkkeitä. L:iden palvontaa harjoittava alkukantainen kansa. Maa ja vesi l:iksi käsiteltyinä. **-este** s. luontainen maastoeste. | Hyvän l:en hyökkäysvaunuille muodostavat etenkin äkkijyrkät rinteet. Voittamattomia l:itä. **-etu** s. Maan l:edut. Tampereen huomattavin l:etuihin kuuluu Tammerkoski. **-filosofi** s. luonnonfilosofian tutkija t. harrastaja. | Joonialainen l. Thales. Goethe oli romanttinen l. **-filosofia** s. luonnontieteisiin liittyvä ja nojautuva filosofian osa, joka pyrkii muodostamaan tie-

tomme luonnosta yhtenäiseksi kokonaisuudeksi ja joka tutkii luonnontieteellisen ajattelun peruskäsitteitä. | Muinaiskreikkalainen, nykyaikainen, panteistinen l. Mietiskelyyn perustuva luonnontiede on l:a. **-filosofinen a.** vrt. ed. | L. ajattelu. L. runoelma. Haaveellisia l:siä mielelmiä.

luonnonhaaveilu s. Rousseaulainen l. **-haltija s. myt.** luonnonesineissä elävä haltija. | L:oitavat mm. metsän, meren ja kosken haltija. Muinaissuomalaisen, japanilaisten l:at. L:ain palvonta. **-harmaa a.** L. lampaanvilla. L:t taloryhmät. **-harrastus s.** Koululaisten l:ksen herättäminen. **-hartsi s.**) (tekohartsi. **-havainto s.** Terävien l:jen tekijä. Taideteoksesta ilmenevä omintakeinen, tuore l. **-heinä s.**) (kylvöheinä. | L:ä kasvava hakamaa. **-helmi s.** tav. ~; ks. luonto l. | Lähteä l:aan. Lepohetki l:assa. -- harhailtiin l:oisissa ja tehtiin reippaita kalaretkiä kianto. **-helmi s. l.** luontainen, aito, oikea helmi;) (tekohelmi. | Simpuksen sisältä löytyi ihana l. 2. kuv. L:stämme maineikkain on Imatra. **-henki s. l.** = luonnonhaltija. | Maassa, vedessä ja ilmassa asuvat l:get. Vainajanhengestä on voinut kehittyä l. 2. luonto personoituna. | Suuren l:gen kosketus. **-hiekkä s.** Valumuotin valmistukseen käytetään puhdistettua l:a. **-historia s.** vars. oppikouluissa käytännössä oleva biologisten aineiden, eläin- ja kasviopin, yhteisnimitys; luonnonhistorian oppikirja. | L:n tunti. L:n ja maantieteen vanhempi lehtori. **-historiallinen a.** vrt. ed. | Suomen l. alue. **-hunaja s.** mehiläishunaja;) (tekohunaja. **-hurma s. -idylli s. -ihailija s. -ihailu s.** Antautua l:n valtaan. L:a huokuva runoelma. **-ihana a. -uus omin.** luonnoltaan ihana. | L. seutu, paikka, näköala. L. Ruoveden reitti. **-ihme s.** L:istään kuuluu Yellowstonen kansallispuisto Yhdysvalloissa. Kokemaenjoen vesistöä on historiallisellakin ajalla sattunut merkittäviä l:itä. **-ihminen s. l.** sivistystä saamaton ihminen. luonnonkansoille ominaisella kehitystasolla oleva t. alkukantaisiin kansoihin kuuluva ihminen; mieleltään t. olemukseltaan alkukantainen, teeskentelemätön ihminen. | Eskimo on aito l. Kivikauden ajan l:iset. Viettää l:sen elämää. 2. **harv.** luonnon parissa viihtyvä ihminen, ulkoilmaihminen. | Hänen [Kiven] henkilönsä eivät ole niin sanoakseni ahtaita tupaihmisia, vaan vapaita metsän- ja l:siä TARK. **-ilmiö s.** Salama, sade, sateenkaari, maanjäristys ym. l:t. Päivän ja yön vaihtelu on rytmillinen l. **-juhla s.** Juhannus on alkuaan ollut l. **-jumal/a s.** jumalana palvottu luonnonesine t. -voima; jumaluus, jonka ajatellaan vallitsevan luontoa t. sen osaa. | Kreikkalaisten suuret l:at Zeus ja Poseidon. L:ista on taivaanjumala suurin. L:ille omistettut uhrit, menot. **-juoksija s. urh.** juoksija, joka ei ole saanut urheilukoulutusta. **-jäljittely s.** Naturalistisen suunnan suosima l. **-järjestelmä s. -järjestys s.** luonnossa vallitseva järjestys, luonnonlaki, luonnonlakien mukaiset olosuhteet. | Jumalan säätämä l. L. järkkyä. Orjuus ei suinkaan perustu l:kseen. **-jäjä s.**

) (tekojää. | L:än varastointi. L:illä vailleänä pidettävä kellari.

luonnonkaasu s. = maakaasu. | Palavat l:kaasut. Maasta virtaavaa l:kaasua. **-kaipuu s.** Suomalaisen mielessä väkevänä elävä l. **-kansja s.** kansa, joka elää luonnontilassa t. suhteellisen alkukantaisella, alhaisella sivistystasolla, luonnosta suuressa määrin riippuvaisena;) (kulttuurin, sivistyskansan. | L:an toimintaa säätelevät etupäässä vietit ja vaistot, tavat ja tottumukset. L:ojen kulttuurien tutkimus. **-kappale s.** = luonnonesine. **-kasvi s.** luonnonvarainen kasvi; vrt. viljely(s) kasvi. **-kaunis a. -eus omin.** luonnoltaan kaunis. | L. alue, rannikko, saari. Kangasalan harjut ovat kuuluja l:udesta. Lapsillakin on jonkinlaista t. euden tajua. Retkikunta tutustui seudun l:euksiin. **-kehy/s s. kuv.** -- idyllisiin l:ksiin on sovitettu romantiin rakkaudentarina TARK. **-kihara l. a.** luonnostaan kihara. | L. tukka. L:t kutrit. 2. s.) (tekohihara. | Liisalla on l:t. **-kirja s. kuv.** (myös ~) luonnosta. | Tutkia suurta l:a. L:ansa hän luki monesti paremmin kuin painettua sanaa PAULAH. **-kivi s.** vars. rak. luonnosta sellaisenaan saatu, tav. muokkaamaton kivi;) (tekokivi (esim. tiili). | L:ien käyttö uunien rakennusaineena. Kirkon aita on muurattu l:istä. Muistomerkini pääosan muodostaa koruton, kookas l. Louhittua l:ää. **-kivinen a.** L. kirkko. L:iset portaat. **-kova a. tekn.** Terästä, joka karkaisemattakin on kyllin kovaa, sanotaan l:ksi eli itsekkärenevaksi. **-kukka s.** luonnonvaraisena kasvava kukka. | Pitopöytä oli l:illa koristeltu. **-kumi s. l.** ei ole yhtä kestävää kuin tekokumi. **-kuvja s. l.** luontoa esittävä kuva. | L:ia Lapista. — Kuv. sanataiteellisesta kuvauksesta. | Kantelettaren raikkaat kesäiset l:at. 2. kappale (kaunista) luontoa ikään kuin kuvaksi käsitettynä, maisema, luonnonnäkymä. | Sveitsi tarjoaa matkailijalle mitä ihanimpia l:ia. **-kuvaaja s.** Juhani Aho on l:na vertaansa vailla. **-kuvailu s. -kuvau/s s.** Romaanissa on l:keen kiinnitetty suurta huomiota. Impressionismi kehitti ulkoilmamaalausl:ä kseksi. — Kirjan ihastuttavat l:kset. **-kylvö s. metsät.** metsämaan luontainen siementyminen puunsiemenillä, luonnonsiementyminen. **-käsitys s.** Panteistinen, romanttinen, kokemusperäinen l. Hänen maalauksensa ilmaisevat herkkää l:itä.

luonnonlaatu s. l. Suomi on l:laatunsa puolesta maatalousmaa. Hän tunsi hyvin Peräpohjolan l:laadun. 2. luonteenlaatu, luonne. | Ilmainen, rauhallinen, suora, ystävällinen, avulias, uppiniskainen l. l:laadultaan äkkikipäinen ja kiihkeä. — -- suomalaisilla saunatyypeillä on oma l:laatunsa PÄLSI. **-lahja s.** tav. mon. synnynäinen taipumus t. kyky ille toiminta-alalle. | Etevät, hyvät l:at. Herättää huomiota terävillä l:oiltaan. **-lahjakkuus s.** synnynäinen, luontainen lahjakkuus. | L:tta edellyttävä ala. — [Pianisti] A. on ilmeinen l. **-laidun s. maat.** luonnonvarainen laidunmaa;) (viljely(s)laidun. | L:tumina käytetään metsä- ja hakamaita, rantaniittyjä ja vaarojen rinteitä. **-laki s.** luonnon ilmiöissä t. tapah-

tumissa aina samanlaisena toistuva säännön-mukaisuus; sääntö t. kaava, joka ilmaisee luonnon ilmiöiden t. tapahtumissa havaittavat säännöllisyydet eli muuttumattomat suhteet. | **Energian häviämättömyyden laki** on yleisiä l:keja. Järkkymättömät l:it. -**lapsi** s. ihminen, joka elää alkukantaisella (kehitys)-tasolla, lähellä luontoa; henkilö, jolla on turmeltumatonta, aito, teeskentelemätön luonne, mielenlaatu t. elämäntapomus. | **Etelä-Amerikan metsäintiaanit** ovat vielä viljeä l:ia. L. karttaa säännöllistä uurastusta. L:en välittömyys. "Seitsemän veljeksen" Juhani on yksinkertainen aito l. -**laulaja** s. 1. *mus.* laulaja, jolla on huomattavat luonnonlahjat, mutta jolta puuttuu lauluteknillinen koulutus. 2. a. (lahjakas) runoilija (vars. lyriikko), joka on vailla taiteellista koulutusta. | **Kansanomainen, välitön l.** [Aleksis Kivi on] puoleksi -- l., puoleksi sivistyksen rieskaa imenyt runoniekka *ak. b.* runoilija, joka ottaa aiheensa etupäässä luonnosta. | L:n sieluä koskettavat erilaiset luonnon vaikutelmat väkevästi. -**linnoitu**s s. luonnon muodostama linnoitus. | Pyyntikin harju muodostaa Tampereen laitamalle mahtavan l:ksen. -**lyriikka** s. lyyrillinen runous, jolle on ominaista (intoutunut t. haaveellinen) luonnon kuvaus. | Sillanpään esikoisteos herätti huomiota l:allaan. -**lyriikko** s. vrt. ed. | **Einari Vuorela** on tyyppillinen l. -**lähde** s. L:teestä pulpuuva vesi. — *Kuv.* Maan köyhiä l:teitä ei sovi kuluttaa loppuun. -**lämmin** a. Kylpylän altaassa on l:mintä, hiilihappoista vettä. Samojedi syö metsänotuksen lihan heti l:pimänä. -**lääke** s. luonnosta saatu, sellaisenaan käytettävä t. yksinkertaisin menetelmin valmistettava lääkeaine. -**lääkintä** s. = luonnonparannus. -**lääkäri** s. luonnonparannusmenetelmää käyttävä, tav. lääketieteellistä koulutusta vailla oleva parantaja t. lääkäri. | **Saksalainen l.** Sebastian Kneipp.

luonnonmaa s. 1. luonnontilassa oleva maa (alue). | Aivan koskemattomia l:maita meillä ei juuri enää ole. 2. *rak.*) (käytetään. -**maailu** s. maalaileva luonnonkuvailu. | Teoksessa esiintyy komeita l:ja. -**maalau**s s., tav. *kuv.* vrt. ed. | Runo alkaa pienellä l:ksella. -**maisema** s. *maant.* koskematon, luonnontilassa oleva maisema;) (teko-, viljelys-, kulttuurimaisema. -**mehu** s. luonnon tuotteista saatua marja- tms. mehu. -**merkki** s. Ilmansuuntien määrittäminen l:kien, esim. auringon ja tähtien aseman avulla. Aluetta rajoittavat l:it, niemenkärjet, kalliot ja luodot. Maamies seuraa l:keja, esim. lumentulopäivää ja muuttolintujen saapumista. -**metsikkö** s. vrt. seur. -**metsä** s. luonnonvarainen metsä;) (kulttuurimetsä. | Alkuperäinen, koskematon, raivaa-maton l. -**mitta** s. Selviä l:oja ovat alkuaan olleet esim. jalka, kyynärä ja syli. -**muisto**, -**muisto merkki** s. erikoisuutensa vuoksi huomattava luonnonmuodostuma. | Esim. hiidenkirnut, harvinaiset eläin- ja kasvilajit sekä omalaatuiset maisemat ovat l:merkkejä. L:jen suojeleminen ja rauhoittaminen. -**mukail-nen** a. -sesti *adv.* -suus *omin.* L. kasviryhmä.

L. aihe, maalaus, runoelma, esitystapa. L. terveydenhoito, kasvatus. L:iset elintavat. Lintujen pesäpönttöjen on oltava mahdollisimman l:isia. L. eli naturalistinen taide. L:sesti kuvattua todellisuutta. -**mullistu**s s. Maanjäristykset, tulivuorenpurkaukset ym. tuhoisat l:kset. — *Kuv.* Maareformi tapahtui l:ksen tavoin. -**muodostuma**, -**muodostu**s s. Luolat, hiidenkirnut ja muut oudot l:mat, Malmiesintymätkin ovat l:mia. Omituiset l:kset synnyttävät usein kansantarinoita. -**muoto** s. Koristeelliset l:dot kuvataiteen aiheina. -**musta** a. L. lampanvilla. -**mystiikka** s. Alkukantainen, haaveellinen l. Kansan keskuudessa elävä l. -**myytilinen** a. vrt. seur. | L. olento. Sammon l. selitys. Muinaissuomalaiset l:iset runot. -**myytili** s. taru, joka esittää jnk luonnon tapahtuman t. -ilmiön yliluonnollisten voimien toiminnan seuraukseksi; myytti, jossa luonnonvoimat t. -esineet henkilöidään; *syn.* luonnon taru. | L:it ovat suomensukuisilla kansoilla narvinaisia.

luonnonnero s. Sibelius on yksilöllinen l. -**niitty** s. luonnontilassa oleva, vars. ilman ihmisen myötävaikutusta syntynyt, ojitamaton, luonnonheinää kasvava niitty. | Lakea, turveperäinen l. Vesijättömaat ovat todellisia l:ja. -**nimi** s. luonnonpaikkaa ilmaiseva erisnimi; vrt. kulttuuri-, asutus-, paikan-, henkilönnimi. | Vesistöjen, peltojen ym. l:ä. -**nimistö** s. vrt. ed. -**normaali (nen)** a. *metsät.* myös . | L. männikkö. -**nurmi** s. luonnonvarainen nurmi. | L:et eivät maassamme alkuaan olleet kenenkään yksityisomaisuutta. -**nähtävyys** s. Suomen l:ksistä kuuluisimpia on Koli. -**näkemy**s s. Romanttinen, runollinen l. Välitöntä l:stä tavoitteleva maalaus. Runoilijan l:ksille on ominaista --. -**näky** s. Valtavat l:yt innoittivat taiteilijaa. Mieli painui synkäksi kolkojen l:kyjen edessä. -**näytelmä** s. Ukkosilta tarjosi katseltavaksi mahtavan l:n. -**oikeus** s. *lak.* = luontaisoikeus. -**oikku** s. tavallisesta luonnonjärjestyksestä poikkeava olio, esine t. ilmiö. | Harvinainen, outo, merkillinen l. Kuuluisa l. Siamin kaksoiset. Mistäpä hän -- olisi ymmärtänyt sielujen tavallisia l:ja, sairaalloisuuksia? *LEHT.* -**oja** s.) (kaivettu oja. | Vainioiden halki juokseva mutkikas l. -**olento** s. 1. Ihminen on kehittynyt l:nosta kulttuuriolennoksi. 2. *myt.* luonnonhaltija. | Keijukaiset, menninkäiset ym. l:not. -**olo**t s. *mon.* luonnon suhteet. | Maan, seudun l. Edulliset, ankarat l. L:jen vaikutus kulttuureihin. -**omai**nen a. -sesti *adv.* -suus *omin.* jnk luontoon t. olemukseen kuuluva, luonnonmukainen, luonnonlinen, luontainen, luonnon-. | L. luola, ravinto, kyky. L:iset rajat, lahjat, elintavat. L:isia parannuskeinoja. Hän osasi kertoa vapaasti ja l:sesti. Maisemien l:isuus. -**opillinen** a. vrt. seur. | L:iset kartat. -**oppi** s. elottoman luonnon ilmiöitä tutkivien luonnon-tieteen haarojen, so. fysiikan, kemian sekä ilma- ja tähtitieteen yhteisnimitys; luonnonopin oppikirja. | L:in opetus oppikouluissa. L:in sali. L:in ja luonnonhistorian välille ei voida vetää jyrkkää rajaa.

luonnonpaikka s. Kaunis l. L:paikkojen nimiä. -**pakko** s. luonnon järjestykseen ja lainmukai-

suuteen perustuva välttämättömyys; tapahtumien, asioiden tms. luonteesta johtuva ehdoton pakko, loogillinen välttämättömyys. | Yksilöiden ja kansojen on osattava nukahtaa l: koon. Se tapahtui kuin l:osta. -**palvoja** s. vrt. seur. -**palvonta** s. 1. *myt.* alkukantainen uskonnonmuoto, jossa palvomien kohdistuu luonnonesineisiin t. -ilmiöihin; luonnonvoimien t. -jumalien palvonta. | Suomalais-ugrialaisten kansojen 1. 2. harras luonnonihailu. | Juhani Ahon 1. -- on pikkupoika karannut alas sillalle, joka on hänen tiedottoman l:nsa alttari sill. -**paperi** s. *tekn.* kaoliinilla päällystämätön paperi;) (liitupaperi. -**parannus** s. *lääk.* sairauksien parantaminen potilaan omassa elimistössä tapahtuvien prosessien avulla, ilman lääkettä. t. leikkaushoitoa, luontaisparannus. -**parantaja** s. luonnonparannusta harjoittava, tav. lääketieteellistä koulutusta vailla oleva henkilö. | Maailmankuulu 1. Kuhne. -**parantola** s. laitos, jossa harjoitetaan luonnonparannusta, luontaisparantola, -hoitola. | Kirvun kuuluisa 1. -**pelaaja** s. vars. šakissa: teoreettista koulutusta saamaton pelaaja. -**puisto** s. laajahko valtion t. yksityisen omistama, tav. tieteellistä tutkimusta varten eristetty luonnontilainen luonnonsuojelualue, yleinen suojelualue; vrt. kansallispuisto. -**puro** s. L:n perkaaminen. -**puu** s. luonnonvarainen puu. | Tammea tavataan maamme eteläosissa l:na. Asuntoa ympäröivät kauniit l:t.

luonnonraikas a. -raikkaasti *adv.* -raikkaus *omin.* L. tyttölapsi, olemus. L. tunnelma, sana, runo, kertomus, tyyli, huumori. Kansanrunouden 1. aarteisto. -- tuon mahtavan ranskalaisen humoristin [Rabelais'n] 1. henki TARK. Kirjasta henkivä turmeltumaton l:raikkaus. -**raikkaus** s. Ansionhalusta tapahtuva 1. -**raittis** a. = luonnonraikas. | -- seutu, jossa suomen kieli kaikkii puhtaimpana ja l:timpana E.N.S.E.TÄLÄ. -**raja** s. luonnon muodostama, luontainen raja. | Valtakunnalla on miltei joka puolella selvät l:at. Vesistöt l:oina. -**rakkaus** s. rakkaus luontoon. | Harras, isiltä periytynyt 1. -**rauha** s. luonnon vallitseva rauha. | Syvä, häiriintymätön 1. -- metsä, joka oli saanut versoa melkoisessa l:ssa LEHT. -**rikas** a. luonnon puolesta rikas. | L. maa, alue, -**riikkaus** s. Maan l:desta johtuva teollisuuden nousu. L:k-sien hyväksikäyttö. Metsät, tärkeimmät l:temme. -**runoilija** s. 1. erikoiskoulutusta vailla oleva runoilija, kansanrunoilija;) (taiderunoilija. | -- 1., jolla oli vaistomainen viettymys lauluun, mutta ei koulutunutta aistia TARK. 2. luontoa kuvaileva runoilija. | Lemmen- ja 1. -**runous** s. 1.) (taiderunous. | Kansanmiesten seppittämää l:ta. 2. luontoa kuvaava runous. | Sillanpään l:den ainutlaatuisuus. -**ruskea** a. L. käärepaperi, nahka. L. väri. -**satama** s. luonnon muodostama, luontainen satama. | Turvallinen, tuulensuojainen 1. Euroopan rannikoiden oivalliset l:t. -**selitys** s. Mekaaninen, teologinen 1. -**sementti** s. savipitoisesta kalkista valmistettu sementti;) (portlandsementti. -**siemennys** s. *metsät.* = luonnonkylvö. -**silkki** s. silkkipherhosen koteloista saatu silkki, oikea

silkki. | L. on tavallisesti väriltään keller-tävää. -**silkkinen** a. L: set sukat. -**silt** a s. Saaristot muodostavat toisinaan meren yli johtavia l:oja. -**sora** s. Puhdas, seulottu l: L:n käyttö betonin valmistukseen. -**suhteet** s. *mon.* luonnossa vallitsevat olosuhteet, luonnonolot. | Hyvät, epäedulliset 1.

luonnonsuojelu s. alkuperäisen luonnon suojaaminen erikoistoimenpitein ihmisen hävittävältä ja muuttavalta vaikutukselta. | L:n alaan kuuluu myös luonnonesineiden, mm. harvinaisten kasvien ja eläinten, säilyttäminen sukupuuttoon kuolemasta. -**aate** s. -**alue** s. luonnon-suojelulain nojalla rauhoitettu alue, suojelu-alue (2); vrt. luonnonpuisto, kansallispuisto. -**laki** s. luonnonsuojelua koskeva laki. | L:n nojalla ovat maassamme mm. lepakot, sili ja liito-orava rauhoitettuja. -**liike** s. -**n** -**valvoja** s. luonnonsuojelulain noudattamista valvova viranomainen. -**toimenpide** s. Visentti on onnistuttu l:tein pelastamaan häviämästä sukupuuttoon. -**työ** s. -**yhdistys** s.

luonnonsävel s. 1. *mus.* äänireiättömällä puhallussoittimella syntyvä sävel; puhallussoittimen kaikuputken pituutta muuttamatta aikaansaatu sävel. | L: sävelet vastaavat soittimen matalimman sävelen yläsäveliä. 2. luonnonääni. | [Aleksis Kivi] hallitsee kaikkia l: säveliä hiljaisimmasta mahtavimpaan TARK. -**taipumus** s. luontainen taipumus. | Tavat eivät ole perittyjä l:ksia. -**taiteilija** s. erikoiskoulutusta vailla oleva taiteilija. -**taju** (nta) s. luonnon (ja sen kauneuden) tajuaaminen. | Syvä, terve, raikas, herkkä, voimakas 1. Taiteilijan synnynäminen, kehittynyt 1. -**taloudellinen** a. vrt. seur. -**talous** s. 1. (tav. ~) luonnonssa vallitseva "taloudellinen" järjestys. | Veden höyrystymislämmöllä on l:dessä erittäin suuri merkitys. Jokaisella elollisella olennolla on tehtävänsä l:dessä. 2. *tal.* luontoistalous. | Meilläkin on maatalous alkanut yhä enemmän muuttua l:desta rahataloudeksi. -**tapah-tuma** s. -**taru** s. = luonnonmyytti. | Kosmellinen 1. Kalevalan runoja pidettiin varhemmin l:ina. -**tarullinen** a. luonnonmyyttillinen. | Kansanrunojen l: set selitysyritykset.

luonnon-tiede s. luontoa tutkivien tieteiden yhteisnimitys. | L: tieteisiin kuuluvat fysiikka, kemia, tähtitiede, meteorologia, geologia, mineralogia ja biologian eri haarat. Opiskella, lukea, tutkia l: tieteitä. Eksaktiset l: tieteet. -**tieteellinen** a. -*sesti adv.* luonnontieteitä koskeva, luonnontieteiden mukainen. | L. tutkimustyö, retki, museo. L. koulukunta, maailmankatsomus. L. alue, maakunta. L: sesti asennoitunut psykologian suunta. -**tieteilijä** s. luonnontieteiden tutkija. -**tieto** s. 1. luonnontieteellisten oppiaineiden yhteisnimitys; luonnontiedon oppikirja. | L: don osat ovat eläin- ja kasvioppi, fysiikka ja kemia sekä yleinen biologia. Kansakouluun 1. 2. luonnontuntemus, -tietämys. | Kansanomaista l:toa. -**tietous** s. vrt. ed. 2. -**tila** s. luonnonvarainen, vapaa, alkukantainen olotila. | Villi, rehevä, täydellinen 1. L:ssa oleva alue, metsä, koski, eläinlaji, kasvi. Niitty on jäänyt aivan l: an. Pa-

lanen l:sta otettua turvetta. [Lönnrot] ohjasi rehevässä l:ssa versionet itämurteet hedelmöittämään -- kirjakieltämme *M. RAPOLA*. — *Erik*, alkukantaisen ihmisen t. kansan kehittymätön, korkeampaa kulttuuria vailla oleva olotila. | L:ssa eläviä villikansoja. Rousseau halusi palauttaa ihmisen alkuperäiseen l:an. **-tilainen** *a.* -sesti *adv.* luonnontilassa oleva t. elävä. | L. suo, kasvupaikka, alue. Metsät kasvoivat oman onnensa nojassa l:sina. **-to-tuu/s** s. Koristeellinen tyyliisuutta ei tavoittele l:ttä. **-tun/te** s. Välitön, elävä, runollinen, raikas, syvä, panteistinen l. Taulu, josta henkii voimakas l. Herkän l:teen sanelemia lyyrillisiä runoja. **-tunnelma** s. Raikas, jylhä, salaperäinen, lyyrillinen, voimakas l. Kuvata, tulkita l:ia. Hälinä häiritsi pahasti l:aa. Kotioisia l:ia heijastelevat laulut. **-tuntemus** s. Hänellä on laaja ja tarkka l. L:ksemme rajat. **-tuntija** s. Syvällinen l. **-tuntu** s. Maalaus, jossa on aitoa l:a. **-tuore** *a.* -us *omin*. 1. L. puu, kukka. Sieniä ei sovi syödä liian l:ina. 2. L. henkinen voima, vaisto, mielikuvitus, kansankieli. L:ita vertauksia ja kielikuvia. **-tuote** s. luonnon itsensä tuottama, luonnossa (vars. sellaisenaan) tavattava aine t. esine;)(syn-teettinen, tehdas-, tekotuote. | Mineraalit, malmi ja puutavara ovat hyödyllisiä l:iteita. Verot voitiin maksaa l:teina, esim. voina, jyvänä tai turkiksina. **-tutkija** s. Goethe ei ollut eksaktinen l., vaan luonnonfilosofi. L:in kongressi. **-tutkimu/s** s. elollisen t. elottoman luonnon tieteellinen tutkimus; luonnontiede. | Mielenkiinto l:sta kohtaan. L:ksen historia. **-uskonto** s. usk. alkukantainen uskonnonmuoto, jossa palvonta kohdistuu luonnon esineisiin t. ilmiöihin. | Baalin palvonta oli uhri- ja l:ia. — *Erik*. Goethen panteistinen l.

luonnon(vaisto s. Alkukantainen ihminen toimi pelkkien l:vaistojen varassa. **-varainen** *a.* -sesti *adv.* luonnon varassa elävä, "villi" (vars. kasvi- ja eläinlajeista);)(viljelty, kesytetty. | L. apila, metsä, turkiseläin, kana. L. ravintoaine. L:set kansat, olot. L:isia harvinaisuuksia. Talon ympäristö on l:ssessa tilassa. — L. (= erikoiskoulutusta saamaton, vaistonvarainen) näyttelijätär. **-varasto** s. Metsät, Suomen puuteollisuuden l:t. **-varjat** s. *mon*. Kivihilli, rauta ym. l. Omiin l:oihin perustuva teollisuus. **-vastainen** *a.* -sesti *adv.* -suus *omin*. luonnoton, epäluonnollinen; perverssi. | Outo ja l. L. olento, ilmiö. L. sukupuolivietti. L:set elämäntavat. Syntyvyyden l. rajoittaminen. Kieliopin harrastaminen on oppilaille l:sta. Kaavamaisuutta ja l:suutta. **-ve/si** s. Suoraan lähteestä saatua raikasta l:ttä. — *Mon*. Kalanpoikasia kasvatetaan sekä l:ssä että kasvatuslammikoissa. **-vietti** s. Aistilliset l:it. L:tien hillitseminen. **-viini** s. puhdistettu luonnontuotteista valmistettu viini. **-vika** s. synnynnäinen ruumiin t. sielun vika. | Arkuus on minussa l., jota ei ole helppo voittaa **LARINK*. **-villa** s.)(tekovilla. **-voi** s.)(teko-voi, margariini. **-voim/a** s. l. Myrsky, ukkonen ym. Raivoavat l:at. Tuntui siltä, kuin kaikki l:at olisivat olleet irti. Taistelu l:ia vas-

taan. Koskien l:an alistaminen ihmisen palvelukseen. — *Vanh.* niistä "voimista", joiden luultiin aiheuttavan maan vetovoiman, sähköön, magnetismin yms. ilmiöt. 2. ihmisen sisäisistä rajuista ja jalostamattomista voimista: väkevä intohimo, alkuvoima. | Sokea l. Suomalaisten sisu alkuperäisenä, tuoreena l:ana. Sukupuoliasia on tietävästi johtava l. inhimillisen elämäntaistelun riennossa *SLL*. Kehitysvuosina tapahtuva l:ien rynnistys. 3. luonnossa asuvaksi kuviteltu henkivoima; luonnonhenki, -haltija. **-voimainen** *a.* Kosken l. teho. — L:sen raikasta kertomaruoutta. **-välttämättömyys** s. = luonnonpakko. | Sibe'iuksen astuminen julkisuuteen oli kuin henkistä ja valtiollista murrosta seurannut l. **-väri** s. l. jnk esineen t. aineen alkuperäinen, luonnollinen väri. | Kalusto on l:ia, so. värjäämätön. Koneissa käytetään etupäässä valuraudan l:ia muistuttavia tummia värjaitteita. 2. luonnonmukainen, luontoa jäljittelevä väri. | L:leillä painettuja maisemakortteja. 3. luonnosta, so. kasveista tms. saatu väriaine. | L:leillä ruskeaksi värjätty kangas. **-värinen** *a.* L., värjäämätön nahka, puuvillalanka. **-väärä** *a.* luonnostaan väärä, vääräksi kasvanut. | L. puu. L:t reenjalakset. — L:t säät. — *Kuv.* Tietysti kyynnauttajan velvollisuus oli vastata, ja väljästi se tapahtui, kun hänelle oli suunnattu hyvät l:t leuat [= oli "hyvä suustaan", leveäpuheinen] *KARHUM*. **-ympäristö** s. Kauliassa l:ssä oleva koulutalo. **-ystävä** s. A. on suuri l. Teok'en sivuilla puhuu todellinen l. **-ääni** s. Lintujen liverry, puiden humina ym. l:et. **-ääninen** *a.* kiel. luonnonääntä jäljittelevä t. kuvaava, onomatopoeettinen. | L:set sanat.

luonno's^{en} s. jnk esineen hahmottelu-, suunnitteluasteella oleva muotoutuma, hahmotelma, kaavaus. 1. taideteoksen, kirjallisen työn tms. us. pikaisesti tehty hahmotelma, skitsi, konsepti. | Altaritaulun, patsaan, asemakaavan l. L. jhk maalaukseen. "Nummisuutarin" ensimmäinen l. Puheen, saarnan l. Sopimuksen, ohjesäännön l. Laatia, piirtää, k'irjoittaa l. — *Yhd.* kipsi-, lyijykynä-, piirustus-, savil.; patsas-, sopimusl.; kirjeen-, ohjelman-, puheen-, suunnitelmanl. 2. vrt. luoda III. | Kankaan l. 'kehiltä luomapuulle juoksutetut loimilangat'. Sukan [tms.] l. 'kutomaan t. virkkaamaan ryhdyttäessä sukkapuille t. virkkuuneulalle tehdyt silmukat'. Verkon l. 'ensimmäiset, luomalla tehdyt silmukat, joihin itse verkko kudotaan, suoli'. Tuoh'kontin l. 'tuohisiisnoista ristiin kudottu pohjalaatta, josta kontin teko aloitetaan'.

luonnosaste s. L:asteelle jäänyt muotokuva. **-ehdotu/s** s. Rakennuksen l. L:ksia seuran jäsenmerkiksi. **-kilpailu** s. Sankaripatsaan l. **-kirja** s. skitsikirja. | Taiteilijan l. L., jossa onovat kannet ja kynänpidin. **-lehtiö** s. skitsilehtiö. | Joustinselkäinen l. **-mainen^{en}** *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus^{en} *omin*. L. esitys. Maalata l:sesti. L:sen tuore etsaus. **-piirustus** s. Kirkon l:ket.

luonnost/aa² v. -us^{en} *teonn.* piirtää, tehdä luon-

nos t. luonnoksia. | Rakennuksen l:us. Piirustuslautaa ja hakaviivainta ei l:ettaessa käytetä. — *Kuv.* hahmotella. | Uuden kasvatusohjelman voimie l. muutamin vedoin.

luonnostaja¹⁰ tek.

luonnostelija¹⁴ tek. < seur.

luonnostelija²⁸ frekv.v. -u² teonn. < luonnostaa. | Romaanin, näytelmän l:u. [Maalari] ei tyytynyt yksin l:emaan, vaan pyrki tekemään maalauksensa valmiiksi ulkoilmassa. Uudelleen l:lut säännöt. — Koskenniemen l:emat runoilijakuvat. Ajatukset, joita tässä olen koettanut l.

luonnostelma¹³ s. luonnostelun tulos, luonnos, hahmotelma.

luonnosvihko s. Oppilaiden piirustustunnilla käyttämä l.

luonnottar¹⁴ s. luonnon haltijatar, hengetär; *kansanr.* vars. loitsuissa jonkinlainen luonnon tytär t. vaimo. | Taru kolmesta l:taresta. — *Kuv.* henkilöidystä luonnosta. | Melkein yhtäjaksoista yötä oli koko tämä joulukuukuu, ja l. nukkui raskaassa unessa Kianto.

luonnottori²⁷ a. -tomasti adv. -tomuus⁶⁵ omin. epäluonnollinen, luonnonvastainen. 1. luonnonmukaisuudesta, luonnon järjestyksestä poikkeava, epänormaali, abnormi, perverssi, väärä. | Avanne, l. putkimainen kanava. L. suku puolivietti. L. laihuus, pienuus. L:toman pitkät koiwet. Vartalo joutuu l:tomaan asentoon. Luun katkeamisen oireita ovat l. liikkuvuus ja ratiseminen. Lapsen l. ruokinta. Lihoa l:tomasti. Vaikuttaa l:tomalta, jos valkotukkaisella on mustaksi värjäytyt kulmakarvat. -- olikin hiukan l:onta, että tuo kolmissakymmenissä oleva maailmankiertäjä noin lähenteli vasta ripille päässyttä tyttölasta sll. 2. yltavallisuudesta poikkeava, epätavallinen, suhteeton, kohtuuton, järjenvastainen, järjetön, tolkuton, omituinen, teennäinen. | Mittasuhteitaan l. rakennus. L. valtakunnanraja. Viime vuosisadan l:tomat kielilöt. L:toman suuret verot. L:toman nopea kuluminen. Jumalanpalvelus kesti l:toman kauan. Painottaa sanoja l:tomasti. Käyttää teennäisiä ja l:tomia vertauksia. Eksyä l:tomuksiin.

luonnuttaa²⁴ kaus.v. < luontua. | Muflonilampaita on koetettu l. useihin Keski-Euroopan maihin.

luonta postp. ja adv. murt. luota.

luontainen⁶³ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. luonnollinen (ei tehty, ihmisen aikaansaama), luonnonmukainen, -omainen, luonnon; synnynnäinen, synty-, alkuperäinen, peritty, aito, oikea. | L. luola, vesiväylä, satama, metsä. Joen poikki l:sia kiviä hyvaksi käyttäen rakennetut lohivadot. Puun l. väri. Vehnäjauhot, joiden l. tuhkapitoisuus on vähintään 2,4 %. Kasvien leviäminen l:sesti. Taimiston l. kehitys. Saaristolaitosten l:set elinkeinot ovat kalastus ja merenkulku. Puuteollisuudelle on Suomessa l:set edellytykset. L:set lahjat, taipumukset. L. arkuus, tiedonhalu. L. vastenmielisyys jtkk kohtaan. L. puhuja, kertoja. Lastuissa Aho on tavannut olemuksensa l:simman ilmaisumuodon. — Vars. luonnontuot-

teista puhuen;)(keinotekoinen, teko-. | L. sooda, salpietari, hunaja. Nafta ja muut l:set kivennäisöljyt. L:set rasvat. L. voi;)(margariini.

luontais/etu s. par. luontoisetu. -hoitaja, -hoito s. luonnonparannusta käyttävä hoitaja, hoito. -hoitola s. luonnonparantola. -järjestelmä s. biol. luonnollinen (eläin-, kasvi)järjestelmä. -lahja s. Kehittää l:ojaan. -oikeudellinen a. lak. L:set opit, käsitykset. L. koulukunta. -oikeus s. lak. kaikille kansoille kaikkina aikoina pätevä oikeus, joka perustuu yksinomaan ihmisjärkeen, luonnonoikeus; myös: 17. ja 18. vuosisadalla vallinnut käsitys tästä oikeudesta;)(positiivinen oikeus. -palkka, -palkkaus s. par. luontoispalkka, -palkkaus. -parannus, -parantola s. = luonnonparannus, -parantola. -suoritus s. par. luontoissuoritus. -taloudellinen a. par. luontoistaloudellinen. -talous s. par. luontoistalous. -vero s. par. luontoisvero.

luontea²¹ a. harv. = luonteva.

luonteellinen⁶³ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. luonnetta koskeva t. siihen kuuluva, tav. par. luonteen; harv. luonteenomainen.

luonteen/heikkous s. Suomalaisten l:heikkoudet. L:heikkoutena ilmenevä huikentelevaisuus. -kasvatus s. -kehitys s. Lapsen l. -kuva s. = luonnekuva. | Elias Lönnrothin l. -kuvaaja s. -kuvau's s. Romaanin päähenkilöiden l. L:k-seltaan verraton näytelmä. Eloisa, terävä l. -laatu s. luonnon-, mielenlaatu, luonteensävvy, luonne, temperamentti. | Kehityksikäsien poikien l. Tasainen, vilkas, kiivas, leimahteleva, häikäilemätön l. Eloisa l. teki P:sta aina taisteluvalmiin poliitikon. -lujuus s. Teko, joka vaatii l:tta. -muutos s. Jalomielisyyden aiheuttama l. -omainen a. -sesti adv. -suus omin. jnk luonnetta erityisesti kuvaava, jtk luonnehtiva, jllek tunnusomainen, -merkkillinen, kuvaava, ominainen, olennainen, erikoinen, karakteristinen, tyyppillinen. | L:set piirteet. Karstimaille l. kapea ja syvä umpiaakso. Erittäin l:sena Lapin eläinmaailmalle on vanhastaan pidetty sopulia. Hämäläismurteiden l:suudet. Rahamarkkinoille on ollut l:sta lisääntyvä rahanrunsaus. -- sinne johti rintamailta l. kiemurteleva salotie sll. -ominaisuus s. Perinnölliset l:det. Juuri tällä l:delaan P. on saavuttanut yleisön suosion. -piiri s. Isäni l:teet. Omituinen l. hänessä on, että --. Aikakauden yleiset l:teet. Huumori antaa "Seitsemälle veljekselle" sen olennaisimman l:teen. -sävy s. = luonteenlaatu. -vika s. Vilpillisuus l:na.

luonteet/on²⁷ a. -tomasti adv. -tomuus⁶⁵ omin. 1. heikko-, hölläluontainen. | Ryhdytön, l. nahjus. Osoitti mitä surkeinta l:tomuutta. 2. tyylistä yms.: epäyksilöllinen, lattea. | L:onta proosaa.

luonteik/as⁶⁶ a. -kaasti adv. -kuus⁶⁵ omin. karakteristisen osuva, karakteristinen, luonteva, elävä. | L. muotokuva A:sta. Näyttelijä, joka esittää osansa l:kaasti. Hänelle ominainen l. sulous.

luonteinen⁶³ poss.a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. (< luonne) gen:n t. poss.-suff:n määrittä-

mänä ja yhd:n jälkiosana. 1. henkilöistä. | Hänen l:sensa nainen. — *Yhd.* (vars. *puhek.* us. *rinn.* -luontoinen) arka-, heikko-, hidas-, hieno-, ilo-, juro-, kiivas-, luja-, pehmeä-, raaka-, rohkea-, siivo-, vilkas-, virkeä-, voimakas. 2. esineistä ja asioista: us. = laatuinen; us. *rinn.* luontoinen. | Aavikon l:iset seudut. Pronssin l. lejeerinki. Komennon l. käsky. Adverbin l:sesti käytetty substantiivi. Sen, tämän, saman l. Virallisen l. Edellämäinitun l. tapaus. — *Yhd.* (gen.-alkuiset myös ~) hyökkäyksen-, kaupan-, kokeilun-, lahjan-, ohjelman-, pakinan-, sopimuksen-, säätiön-, ennätys-, puolustus-, sopimus-, ukkos-, kausi-, perintö-, sesonkil.; hyvän-, perustavan-, saman-, toisen-, uudenl.; arka-, paha-, vaikea-, vakaval.; etnologis-, filosofis-, julkis-, käytännöllis-, lyyrillis-, paikallis-, poliittis-, sotilaallis-, teoreettis-, tieteellis-, tilapäis-, valtiollis-, virallis-, yksityis-, yleisl.

luonteista² v. *harv.* luonnehtia, karakterisoida. | Romaanin kansanomaisiin keinoihin l:etut henkilöt. Kolme kuvaa, jotka l:avat yliopiston historian kolme aikakautta.

luonteva¹³ a. -asti *adv.* -uus⁶ *omin.* itsestään t. helposti luontuva, pakoton, luonnollinen, luonteikas;) (väkijäinen. | Istua l:assa asennossa. -- kaulahuivi oli hänellä hyvin l:asti solmittu aho. [Muori] on hiukan huonovointinen, mutta sekä on pikemmin l:aa kuin erikoista sll. L. nimitys, tienpaikka. Selitys, joka tuntuu varsin l:alta. Kasvatuksesta keskustelu siirtyi l:asti kouluoloihin. — *Erik.* a. työvälineistä, työstä, menetelmistä; us. sopiva, kätevä, mukava. | L. työkalu. Työ sujui l:asti kuin ennen tehneeltä. Nämä tehtävät saat-
taa l:immin jakaa neljään ryhmään. Olivat ne niin keveät ja l:at tuollaiset jalkineet kianto. b. käyttäytymisestä, suullisesta t. kirjallisesta esitystavasta: teeskentelemätön, su-
lava, sujuva, luonnollinen, yksinkertainen;) (teennäinen. | L. esiintyminen, käytös-, seuru-
telutapa. L. kielenkäyttö, sanonta. Puhua, lue-
kea, kirjoittaa l:asti. Romaani alkaa l:asti. Maalauksen sommittelu on eloisa ja l.

luon/ti¹⁹ *teonn.* < luoda. | Taiteellisen l:nin lahja. — Lumen, lannan l. Ojien, kaivannon l. Ystävällinen silmän l. Silmä oli Panuilla terävä ja sen l. niin voimakas, että kerrottiin sitä rohkeimpainkin vavahdelleen aho. — *Yhd.* lannan-, lumen-, ojanl.; karvan-, nahanl.; silmänl.

luon/to¹⁹ s. I. 1. ihmistä ympäröivä maailma kaikkein siihen kuuluvine olioineen ja esineineen, semmoisina kuin ne on "luotu", so. kun ihminen ei ole niitä muovailtu, ulkomaailma, luomakunta; joskus = maaseutu. | Elävä l. 'eläimet ja kasvit'. Elofin l. Suomen, Pohjanmaan l. Karu, koskematon, rehevä l. Talvinen l. L:non kasvot, tempelli. Ihminen, l:non herra. L:non tuhannet äänet. Veden kiertokulku l:nossa. L. on käynyt kukkaan. Koko l. ikään kuin pidätti hengitystään. Syystuntua l:nossa. Elää l:non helmassa, vääräntämättömän l:non keskellä. Ulos l:toon! Lähtää l:toon retkeilemään. Tehdä havaintoja ympä-

roivästä l:nosta. — *Yhd.* koski-, meri-, saaristo-, vuoristol. — *Erik.* a. luonnossa sellaisenaan esiintyvistä, luonnosta saatavista esineistä ja aineista sellaisten vastakohtana, jotka ihminen valmistaa, keinotekoisesti tuottaa. | L:non tuotteet. L:non silkki, helmet, väriaineet, kupari, kausu. Hunaja on hyvä l:non lääke. Sokerin esiintyminen l:nossa. b. *luonnossa* → luonnontuotteina, luontoissuorituksina. | Maksaa palkka, vero l:nossa.

2. kaiken ihmisen aikaansaaman, keinotekois-
sen, kulttuurin vastakohtana. a. elävä, oikea elämä, todellisuus. | Harvat ovat mäyrän l:nossa nähneet. Toinen tauluista on maalattu l:non [= elävän mallin] mukaan. b. luonnollinen, teennäisestä vapaa elämä, luonnollisuus, teeskentelemättömyys, luontevuus. | Turmeltumaton l:non lapsi. Olla l:non tilassa. Palata l:toon. Ajan tunnussana oli l, jolla tarkoitettiin kaiken teennäisen ja sievis-
televän vastakohtaa.

3. luomakunnassa, maailmassa vallitseva luova voima, säännönmukaisuus, luonnollinen jär-
jestys, luonnollisuus. | Kaikkivoipa l. L:non jär-
jestys, lait, tarkoituksenmukaisuus. L:non pak-
kosta, välttämättömyydellä. L:non jlle an-
tamat lahjat. Maa, jota l. on suuresti suosi-
nut. L. omalla lääkinään. Kuinka taitava taikuri onkaan L., kun se kietoo nuoren ole-
muksen lemmen pauloihin! HOLLO. Täydentää l:non työtä. Tutustua l:non salaisuuksiin.

II. 1. ihmisistä, harvemmin eläimistä; vrt. luonne. a. ihmisen sisäinen rakenne yleensä, vars. alempi sielunelämä, ihmisen animaaliset t. ihmiselle lajina tyypilliset tarpeet. | Se on inhimillisen l:non mukaista. Koko l:toni nousee sitä vastaan. Puolukkahillo oli ainoa, mitä hänen l:tonsa otti vastaan. — Eläimistä. | Suden, petoeläimen l. L. se on joka tikanpojan puuhun vetää [kuv. ihmisistä] sl. — *Yhd.* ihmisl. b. yksilön perinnöllisten sielunominaisuuksien kokonaisuus hankittujen ominaisuuksien vastakohtana, yksilön sielun-
rakenteen synnynäiset, tav. hänestä itsestään riippumattomat perusominaisuudet. | Hellä, hyvä, iloinen, paha, pehmeä, rautainen, tasainen, ylpeä l. L:noltaan umpimielinen. Pitää hurja l:tonsa kurissa. Minulla on sellainen l., etten voi kyliksi keskittyä. Ei minun l:nollani varasteta. Tottumus on toinen l. sl. Kuluneen, paperisen tai kirjallisen ilmauksen pitkälle menevä välttäminen näyttää olevan Pälsissä l:toa a. PENTTILÄ. c. itsetunto, ryhti, rohkeus, uskallus, sisu, sappi, kiukku. | L. kuin leijonalla. Rohkaista, karaista l:toaan. Purra l:toaan, l:tonsa (kans.) 'rohkaista t. kovettaa mielensä, sisuuntua, ryhdistäytyä, terästyä'. Jkn l. alkaa nousta, asettua. Säikäyttää l. jkita. Ottaa l. pois vastapuolueen puhujilta. Jkita menee l. Jo loppui l. Pekaltakin. Saada l:tonsa takaisin. Meillä ei ollut l:toa palata. L:nolle kävi, kun pojat yhtä mittaa virnuilivat. — Eläimistä. | Pääsi rohkaisi l:tonsa. d. (tietäjän, taikurin) hengenvoima. | Taikuri nostaa l:toaan. [Mitä kovempi l. tietäjällä] oli, sitä helpommin hän innoittelul-

laan, manauksillaan tai loitsuillaan sai taudin karkotetuksi I.MANNINEN.

2. esineistä t. asioista puhuen tav:mmin luonne. | Kesällä ei ole enää kesän l:toa. Kie-len l. Suomalaisuusliike on sisimmältä l:nol-taan kansanvaltainen. Asian l:toon katsoen. Asian, menetelmän l:nosta johtuu, että --. — Lak. Maan l., ks. 3.

3. luonnosta(an) (adv.) luonnonmukaisesti, luontoon perustuen, luontaisesti, synnynäi-sesti, syntyään, alun perin, alkuperäisesti; luon-nollisesti, ilman muuta. | L:nostaan rehevä-kasvuista maata. Koira on l:nostaan lihan-syöjä. Hänen toinen silmänsä on l:nostaan toista isompi. A:l-la on l:nostaan suuret lah-jat. Ihminen on l:nostaan heikko. Papeille kuuluu l:nostaan suurin osa oppikoulujen us-konnonopettajien paikoista. Lankeaa l:nos-taan [= on itsestään selvää], että --.

luontoemo s. luonto henkilöitynä, luontoäiti. | L:n helmassa. L. on siroellut viljelyskelpoiset maat sinne tänne päiviksi taikka pannut ne kapeiksi juoviksi laaksojen rinteille ak.

luontoiⁿen^{en} poss.a. -sesti adv. -suus^{en} omin. (< luonto II) gen:n t. poss.-suff:n määrittämä-nä ja yhd:n jälkiosana. 1. henkilöistä; vrt. luonto II.1, vars. b, c. | Isänsä l. 'luontainen'. — Yhd. (liittyen vars. luonto-sanana merk-ryhmään II.1.c, muuten tav:mmin -luontei-nen) arka-, hurja-, hyvä-, ilo-, karu-, ki-hkeä, kova-, lauhkea-, pehmeä-, pika-, raaka-, raju-, rohkeal. 2. lak. vrt. maanluonto. | Sääntöperintötilan l. sukutila. — Yhd. kruununl.; perintö-, rälssil. 3. esineistä ja asioista tav:mmin luontainen (2).

luontois^{en}etu s. palkkaukseen rahapalkan ohella t. vastikkeena kuuluvasta edusta, kuten vilje-lysmaasta, asunnosta, ravinnosta, siivoukses-ta tms. | Rahapalkka ja l:edet. Kokonaispalk-ka l:etuineen. L:etuina liikkeen puolesta huo-neen ja keittiön asunto. -palkka, -palkkaus s. luontoisetuina, luonnontuotteina suoritettava palkka, palkkaus;) (rahapalkka, -palkkaus. -suoritu^s s. luonnontuotteina t. työnä tapah-tuva suoritus, hyvitys t. maksu. | Maksaa ve-ronsa l:ksina. -taloudellinen a. Torpparijär-jestelmä, suuri l. laitos. -talous s. talousmuoto, jossa ei käytetä rahaa, ts. omavarais- t. vaihto-kauppatalous, luonnontalous;) (raha-, luotto-talous. -tulo s. luontoisetuina, luonnontuottei-na saatu tulo. -tuote s. tav:mmin luonnontuo-te. -vero s. luonnontuotteina t. työnä suoritettu vero.

luonto/kappale s. vars. eläimistä, us. myös ihmi-sestä: (luotu) olento. | Ihminen ja l:kappaleet. Järjetön l. Kohdella raa'asti l:kappaleita. -- menin vielä muurahaispesään ja annoin l:kap-palten hakata ruumistani JORUNI. Muista-kaamme toki: kaikki olemme saman Luojan l:kappaleita kivi. Se on tuo ihminen koko villitty l., milloin siksijä rahaa ts. KARHUM. -nimi s. = luon-nonimi. -peräiⁿen a. -sesti adv. -syys omin. synnynäinen, synty-, alkuperäinen, luontai-nen, luonnollinen, luonnonmukainen, aito. | L:set vaistot, taipumukset. L. nerous. Usko ih-misen l:seen hyvyteen. L:set yhteisöt perhe,

heimo ja kansa. L:set parannustavat, Peltojen l:sesti järjestetty vesitys. Liettäminen on l:-sin ja täydellisen saven puhdistus- ja muok-kaustapa. -suhteet s. mon. par. luonnonsuh-teet. -äiti s. = luontoemo.

luontua^{1*} v. us. = kuontua. 1. taipua, mukau-tua, keveltyä, muovautua. | Netkeaksi l:tunut jalaspuu. Kenkä l:tuu jalan mukaiseksi vasta jonkin aikaa käytössä oltuaan. -- naikkonen, jonka puku l:tui ruumiin mukaan ja lantio liikehti joustavasti sll. Tekosilkki saa sili-tettäessä menettämänsä kiillon takaisin, kun-han kangas l:tuu. 2. soveltua, sopeutua, sopia. | Varsi, johon käsi l:tuu mukavasti. Kasvi-maaksi l:tuva mäki. Suurempiinkin tehtäviin l:tuva soitin. Runomitta, joka hyvin l:tuu kiihkeään kuvaukseen. Tekijän käyttämä me-todi ei oikein l:nu tehtävään. 3. kehittyä, keh-keä, sukeutua, muutoutua, muodostua, juon-tua. | Teos alkoi l. lopulliseen muotoon. Elämä on l:tunut eri puolilla maanosamme erilai-seksi. Juttu l:tui tähän tapaan. Perillä l:tui -- nuorten ja onnellisten parien seurustelu piankin niin, että Arvid ja Helka enimmäk-seen olivat yhdessä ja samoin Selma ja Han-nu sll. Rantaa lähestyessä veneet ovat l:tuneet rauhallisen näköiseksi jonoksi HAARLA. 4. käydä päinsä t. laatuun, menestyä, onnis-tua, sujua, luistaa, luonnistua. | Hymy ei tah-tonut l. Miten aikeisi l:tuvat? Kaikki näytti l:tuvan hyvin. Straussin 'Serenadi' l:tui esit-täjältä jo paremmin. Asia ei l:nu, ota l:tuak-seen. Työ ei enää l:tunut yhtä helposti kuin aikaisemmin.

luontumu^s s. psyk. synnynäinen kyky, syn-nynäiset taipumukset, luonnonlahjat; vrt. viehtymys. | Yksilölliset l:ksat. P:l:ä ei ollut paljonkaan l:a virka-asiaihin hoitoon.

luopalautta s. sof. virran yli kuljettaessa käy-tetty lautta, joka kiinnitetään köydellä ylä-virran puolelle, esim. veden yli jännitettyyn köyteen, niin että veden virtausta voidaan käyttää liikkeelle panevana voimana, heiluri-lautta.

luopio^s s. henkilö, joka eettillisesti tuomittavalla tavalla, petollisesti, katalasti on luopunut jksta t. jstak poliittisesta, uskonnollisesta tms. yh-teisöstä t. joka on hylännyt entiset aatteensa, petturi; renegaatti. | Puolueen, kirkon l:t. Kur-ja l. Oman kansallisuutensa häpäisijät, l:t, jotka nyt tekeytyvät ruotsalaisiksi. — Yhd. uskonl.

luopu^a v. erosijan, vars. elat:n ohella.

1. vanh. mennä t. joutua erilleen, eroon jstak, jkn luota, lähteä, poistua, poiketa. | L. oikealta tieltä (myös kuv.). -- muistan sen yön, jona rakkailta rannoilta luovuin KALLIO. -- en mä luullut l:vani, / uskonut eroavani / tämän lin-nan liepeheltä KAL. Voi, lampaas on luotasi l:-neet pois sIONIN KANNEL. Koska sils tapahtui, että me -- heistä luovuimme, menimme me kohdastansa Koonon urv.

2. a. antaa t. jättää jku t. jk konkr. esine (vapaaehtoisesti) pois, hallustaan, jkn toi-en huomaan, haltuun, erota. | L. lapsistaan. Mi-nun oli raskasta l. hänestä. -- mies l:koon

isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoon-
sa vt. Hänen oli pitänyt ottaa Yrjö syliinsä,
josta se ei sitten l:nut lattialle siunaamaksi
hetkeksikään PAKK. — L. jstak korusta, aseis-
taan, talosta. Tästä kirjasta en ikänä luovu.
Ennen minä voin l. toisesta silmästäni kuin viu-
lustani KAUPPISH. Suomen oli luovuttava Pet-
samosta. — *Erik*, jättää t. poistaa käytän-
nöstä, lakata käyttämästä. | Aitoja vähennet-
tiin ja tuohikatosta luovuttiin. Rautasuoloista,
joita ennen käytettiin värien tummentamiseen,
on nykyään suurimmaksi osaksi luovuttu. b.
ed:een liittyen; vrt. 4. | L. vapaaehtoisesti elä-
mästä. L:i maailmasta ja meni luostariin.

3. perääntyä, väistyä. a. jättää virkansa, toi-
mensa, asemansa (vapaaehtoisesti), lakata hoi-
tamasta virkaansa t. tointansa, sanoutua irti
asemastaan, erota. | L. virastaan, puolueen
johtosta, jnk jäsenyydestä. L. hallituksesta,
vallasta. Pakottaa kuningas l:maan kruunusta.
b. jättää, heittää jk teko, työ, asia (vapaa-
ehtoisesti) silleen, kesken; jättää käytännös-
tä; lakata tekemästä, noudattamasta, tavoit-
telemasta, vaatimasta jtk. | L. tehtävästä,
taistelusta, radan rakentamisesta, jstak puu-
hasta. L. alkeesta, suunnitelmistaan. L. jstak
järjestelmästä, työtavasta. L. jstak mielipi-
teestä. L. entisistä tavoistaan, tupakanpolto-
sta, huikentelevasta elämästä. -- sanoa sellai-
set sanat, että Liisa l:u komentelemasta PAKK.
— Virallisessa käytössä. | L. kanteesta. L. oi-
keudenkäynnin nostamisesta. L. vaatimukses-
taan jhk, perintöoikeudestaan. -- ellei velkoja
luovu osattomaksi konkurssipesästä lk. — Il-
man v:n merkitt:ä täsmentävää adverbiaalia. |
Jatkato yritystä vai luovutko jo? Menetet-
tyään lähettinsä valkoinen l:i [šakkipelissä].

4. katkaista suhteensa, välinä jkhuun t. jhk
vars. eettillisesti tuomittavalla tavalla, petolli-
sesti, katalasti, lakata kannattamasta jkta t.
jtk, erota, vieraantua jksta t. jstak, hylätä,
pettää jku t. jk. | Gallialaiset l:ivat Roomas-
ta. Useat protestanttiset ruhtinaat l:ivat Ruot-
sista. L. puolueestaan, suvustansa. L. johta-
jastaan. Ystävät l:ivat hänestä. L. Herrasta,
Jumalasta. Herra tuomitsee l:neen kansansa.
L. uskosta, (harv.) vieraaseen uskoon. L. hä-
peällisesti aatteistaan. Komennuskunnasta, lai-
vasta tai lipusta, johon kuulun, en luovu [soti-
lasvala]. Jos mies häilyydestä ja ynsydestä
l:u ja karkaa vaimostansa --, niin alkoon hä-
nellä olko oikeutta hallita pesäosaansa lk.

5. a. irrota, hellitä, lähteä. | Kovin sähköistä
paperia en vaikea saada l:maan painokonees-
ta. Hapen l:minen rautaoksidista. -- vilutauti
l:i hänestä utv. -- unettomuus, joka ei l:nut
kirjallisuuden lukemisella eikä unilääkkeillä-
kään LEHT. Mutta äskeiset ikävät ajatukset
eivät l:neet hänestä KATAJA. — *Harv*. Silloin
l:isi muka tuhansia myötäjaisiksi päivär. b.
kans. väristä: muuttua, kauhtua, vertyä. | Ko-
tona värjätystä langoista kudottu kangas pyr-
kii l:maan.

luopumat/on⁶⁷ kielt.a. -tomasti adv. -tomuus⁶⁸
omin. Armaasta l. Toistensa l:tomat toverit.
Koira, ihmisen l. seuralainen.

luopumu/s⁶¹ s., vars. *ylät*. luopuminen. | Kruu-
nusta l. Napoleonin ensimmäinen l. vuonna
1814. Sydämen l. Jumalasta. L. kirkosta. --
yksinkertaiset tappa heidän oma l:ksensa vt.
Jos maata annetaan omaksi vastaisen naimis-
kaupan ehdolla --, olkoon l. mitätön lk.

luopuri⁵ s. *harv*. luopio. | -- onneksi eivät suu-
ret aatteet riipu horjuvista kannattajistaan, ne
menevät eteenpäin niistä huolimatta, jättäen
l:t jälkeensä CANTH. -- leimattu l:n ja pettu-
rin kauhistuttavalla poltinmerkillä SASU PUNA-
NEN.

luopäsemätön [luopp-] a. tav:mmin luokse-
päsemätön.

luori¹ s. *murt*. lantakouru. | Navetan l.

luostari⁵ s. vars. katolisista, mutta myös muis-
ta, esim. budhalaisista oloista: laitos (raken-
nus t. rakennusryhmä kirkkoineen, asuin- ja
talousrakennuksineen, puutarhoineen), jossa
munkit t. nunnat sääntöjään noudattaen elä-
vät ulkomaailmasta eristäytyneinä; vrt. mo-
nasteri. | Kreikkalaiskatolinen l. Naantalin,
Valamon, Solovetskin, Clunyn l. L:en koulut.
L:n esimies, munkit, nunnat. L:n yksinäi-
syys. Mennä, vetäytyä l:in, Sulkea jku l:in.
— *Yhd.* munkki-, nunna-, sekal.; benediktiin-
ni-, birgittalais-, budhalais-, dominikaani-,
fransiskaani-, jakobiittil.; emä-, tytär l. -elämä
s. -holvi s. *rak.* toisiaan leikkaavista tynnyri-
holveista siten syntynyt holvi, että holvipin-
nat ovat seinään lakea kohti kaartuvina jatko-
ina. -kammio s. Tutkia Raamattua yksinäisessä
l:ssaan. -kaupunki s. kaupunki, jossa on luos-
tari; luostarin ympärille syntynyt kaupunki. |
Naantalin l. -kirkko s. L:on kellot soivat. -kou-
lu s. luostarin yhteydessä toimiva koulu. | Kes-
kiaikaiset l:t. Turun luostari- ja katedraali-
koulu. Suomalaistytöt, jotka opiskelevat kie-
liä l:ssa Belgiassa. -kunta s. Birgitan l.

luostarilainen⁶⁸ s. *harv*. luostarin asukas, munk-
ki t. nunna.

luostari/laitos s. Itämainen l. L:laitoksen tar-
koituksena on tarjota tilaisuus erityisten sään-
töjen mukaiseen elämään erillään maailmas-
ta. -lupau/s s. Munkiksi ja nunnaksi aikovan
piti ensin novisiina läpikäydä yksivuotinen
koeaika, ja sen jälkeen hän sai tehdä l:ksen:
ettei hän koskaan lähtisi luostarista ja että
hän noudattaisi munkkilaisuushyveitä. -mai-
nen⁶⁸ kalt.a. -suus⁶⁸ omin. L. koulu. L. eristy-
neisyys, hiljaisuus. Viettää l:sen yksinkertai-
sta elämää.

luostarin/johtaja s. -kirkko s. -muuri s. Etsiä
sielulleen rauhaa l:en sisältä. -portti s. -puu-
tarha s. -raunio s., tav. *mon.* Vanhat l:t.

luostari/rakennus s. Keskiaikainen l. -saari s.
Laatokan l:et, Valamo ja Konevitsa, -sisar s.
vrt. luostariveli. -sääntö s. Benedictus Nursia-
laisen l. Ankaria l:jä noudattavat munkit.
-veli s. munkki t. miesnoviisi (suhteessa luos-
tarin muihin munkkeihin ja noviiseihin); myös:
maallikkoveli. | Suomen ensimmäinen tunnettu
kirjailija on Naantalin l. Jöns Budde. -väki s.
-yhdykskunta s.

luota tav. = työkö; vrt. luo, luokse, luona. l.
postp., *harv.* (runok. ja *ylät*) *prep.* (gen:n t.

poss.-suff:n kera). a. varsin. merk:ssä: läheltä, lähettyviltä, likeltä, vierestä, äärestä. | Läh-teä jkn l. Poistua pöydän l. Lykätä lautanen l:an. Ysäsi juopon l:an. Oven l. kuului tutta-vallinen ääni. Rakennus siirrettiin sillan l. ylös mälle. L:an tuli polttaa sl. Alta kuoren leipä kypsä, luun l. liha makea sl. Ei lisä l:an lykkää (ark.) 'ole pahitteeksi, haitaksi'. b. laajentu-nutta käyttöä; vrt. luona l.b. | Tulla vierai-hulta jkn l. Tulla papin l. [vihiltä, kasteelta tms.], Palata lääkärin l. Karkottaa ystävänsä työkeällä käytöksellä l:an. Torjua avunpyytäjä l:an 'olla auttamatta'. Oi, Herra Jeesus, älä heitä meitä l:si! Rakkaamme N.N. poistui l:mme [= kuoli] 17. p:nä lokakuuta. Teit oi-kein, ystävä ainoo, / kun l:ni läksit pois LEINO. Tuotapa aina arnot käyvät, / -- / l. Luojan kaikkivallan KAL. e. vanh. käsistä, hal-lusta, pois. | Laskea aseet kesken taistelua l:an. -- että [laivan] päällysmies enemmästä vahingosta pelastuaksensa antaa jotakin [ta-varaa] l:nsa LK. d. abstr. kuv. Karkottaa pahat halut l:an. Mielenliikutukset l:an torjuva luonne. Turmeltumaton luonne torjuu -- l:an kaiken ajatuksen sukuvietin viimeisestä tarkoi-tuksesta AK. — Luotaan työntävä, ks. v. 2. adv. läheltä, lähettyviltä jne. | -- kävi l. katso-mahan, / likeltä tähyämähän KAL. Jos vain olit poissa l. / oli päiväni pitkä niin *MANN. -- jos yksikin niistä [yhteistyiskohdista] ei soinnu muiden kanssa yhteen, häiriytyy kokonaisuus ja karkottaa l. AHO.

luotaaja¹⁶ tek. < luodata.

luotaantöntävä a. -sti adv. vastenmielinen, tym-päisevä, inhottava. | L:n näköinen. Tehdä l. vaikutus. Vaikuttaa jkhuun l:sti.

luotailja²⁰ frekv.v. -u² teonn. < luodata. | L. meren syvyyttä. — Kuv. L. elämää, elämäno-gelmia. L. syntejänsä.

luotailu²¹ väl. (< luodata) luotausväline, -koje. | Käsiluotaus tapahtuu l:mella, 3–4 kg:n pai-noisella kartiomaisella liiyykappaleella, joka riippuu luotiliinassa. — Yhd. kaiku-, radiol.

luotau²⁴ teonn. < luodata. | L. käsiluodilla. Ultra-akustinen, kaikuun perustuva l. — Kuv. Yksitystapausten l:sta. Psykologisen l:ksen syvyys. [Sillanpään romaanin] "Hurskaan kur-juuden" sosiaalinen l. kansansielun hämääriin syvyyksiin KOSKENN. — Yhd. kaiku-, syvä.

luotauskoje s. mer. luotain. | Thomsonin l. jolla syvyyttä ei mitata lasketun nuoran pituudesta, vaan pohjassa vallitsevasta vedenpaineesta. -kone s. mer. mekaanisesti toimiva luotain. -lii-na, -nuora s. mer. = luotiliina. -väline s.

luotauttaa²² jakt.v. < luodata. | [Aluksen] pääl-likön tulee, jos ankkuroimispaikka on tunte-maton, l. aluksen ympäristössä tarvittava ala SO.

luote^{28*} s. loitsu-, mahtisana. | Lapin noitain l:teet. Päästää pahan l:teistä. Ei sanat sala-han joua / eikä l:tehet lovehen KAL. -- lujin on lempi l:tehistä LEINO.

luoteinen²⁹ l. a. luoteessa oleva t. elävä, luo-teesen päin suuntautuva t. luoteesta tuleva, luoteesta peräisin oleva, luoteis-, luode-. | L. ilmansuunta. L. raja-alue, kaupunginosa. Vuo-

ren l:set rinteet. Joen kulkusuunta on aluksi pohjoinen, sitten jonkin matkaa l. Tuuli muut-tui l:seksi. 2. s. = 1. luode. a. L:ssessa läikkyvä järvi. Joki juoksee l:sta kohti. -- eräänä sun-nuntai-iltana, koska aurinko kallistui l:seen KIVI. b. luoteistuuli. | Puhalla, pohjatuuli, len-nä, l: LEHT. -- autiolta saarettomalta selältä loiskii kolean l:sen laine AHO.

luoteis-kolkka s. Enontekiön l. -kulma s. Kir-kon l. Pohjois-Venäjän kauppa keskittyi sen l:an, Novgorodiin. -kärki s. Saaren l. -myrsky s. luodemyrsky. | Satamaa l:iltä suojaava aal-lonmurtaja. -osa s. Keski-Euroopan l:t. -puoli s. Tasangon l. Lappajärven l:ella. -puolinen a. Järven luoteis- ja pohjoispuoliset alueet. -raja s. Maan l. -rannikko s. -ranta s. Saaren, joen, Kallaveden l. -reuna s. Tasangon l. -rin-|ne s. Altain l:teillä. -suunta s. -tuuli s. luode-tuuli. | Kylmät pohjois- ja l:et. Purjehtia l:el-la. -väylä s. meritie Atlantilta Pohjois-Ame-rikan pohjoispuolitse Beringin salmeen; vrt. koillisväylä. | L:n purjehti ensimmäisen ker-ran norjalainen Amundsen v. 1906.

luotella^{25*} v. käs. ommella t. vahvistaa luotos-pistoin. | Kankaan reunan l:tehiminen. Punai-sella l:ellut lapsenrievut. — Yhd. yll.

luotettava²³ a. (partis.) -asti adv. luos²⁵ omin. johon voi luottaa: uskollinen, rehellinen, taat-tu, varma, todenmukainen, uskottava, tark-ka tms. | L. mies, kauppias, ystävä. Oppilaiden l:uus. Poliittisesti l. Täyttää tehtävänsä l:asti. — L. koje. Moottori toimii l:asti. — L. tieto, uutinen, selitys, käännös. L:uudeltaan kyseen-alainen asiakirja. Täysin l:asta lähteestä olemme saaneet tietää, että -- Näyttää jtk l:asti toteen.

luotettavuus²⁵ s. par. luotettavuus.

luotetu^{26*} a. (partis.) johon luotetaan t. on to-tuttu luottamaan. | L. mies. Paavinvallan l:uin tuki. — S:sesti. -- kertoa asioistani, kuin yst-ävälle, l:ulle IRIS UURTO.

luoti^{27*} s. l. käsitulessa ja konekivääreistä am-muttava, kaliberiltaan 20 mm:ä pienempi kap-pale, kuula; vrt. ammus. | Pistoolin, kiväärin l. Räjähävä l. Luodin rata. Luodit singah-tavat, vinkuvat, viheltävät, ujeltavat. Ampua l. kalloonsa. Saada surmansa sala-ampujan luo-dista. Lopulta hirven kaatoti metsästäjän l. — Kuv. Juosta, kiittää kuin l. Pallo kimposi l:na kentälle. — Yhd. kiväärin-, pyssyn-, re-volverinl.; kärki, lieriö-, liiyy-, täyte-, vaip-pal.; hirvi-, hyljel.; surmanl. 2. vars. mer. luo-tukseen käytetty, erityiseen nuoraan (luoti-liinaan) kiinnitetty kartiomainen liiyykappale; myös tämän liiyykappaleen ja luotiliinan yhti-sesti muodostamasta luotaimesta. | Syvä-luotauksessa käytetään 8–12 kg:n l:a. Heit-tää, laskea l. mereen. L. osoittaa syvää vettä. — Yhd. laahus-, pohjal. 3. tekn. ripustusnuo-raan (luotilankaan) yläpäästään kiinnitetty (teräväkärkinen) metallipaino, jota rakennus-, muurauk-s- yms. töissä käytetään pystysuunnan tarkistukseen; myös tästä painosta ja ripus-tusnuorasta yhteisesti. | Ikkunain ja ovien ke-hykset on muurattava tarkasti l:in 'pystysuo-raan'. 4. seinäkelloa (luotikelloa) käytävä,

ketjusta t. nuorasta riippuva paino, "punti". | Koulun kello seisoo, sen molemmat luodit on pantu ikkunalle, lyömäl. j. käymäl. **aho** 5. *rak.* paalutusjuntan vetoköydestä riippuva paino, järkäle. | 600 kg:n l. — *Yhd.* junttal. 6. vanhanmallisen, onton silitysraudan (luotisilitysraudan, luotiraudan) sisässä käytetty, silitystä varten erikseen kuumennettava metalli- tms. kappale. 7. mittayksikkönä. **a.** vanha painomitta: 1/32 naulaa (= 13,3 g); apteekkipainona 1/2 unssia (= 14,85 g); hopea- ja kultapainona 13,2 g hopeaa, 13,9 g kultaa. | 4 naulaa 8 l:a hopeaa. Kirjeestä, joka painoi enintään 1½ l:a, meni postimaksua 5 kopeekkaa. -- tunnusta, että on sinussa pari l:a vähemmän voimaa kuin minussa kiv. Järkeä ei teihin saa l:akaan **toturi**. **b.** hopeaseoksen hopeapitoisuuden mitta, joka tarkoittaa seoksen 1/16:aa. | Täysiluotiseksi sanotaan 12 l:n hopeaa.

luoti^{17*} *frekv.v.*, vars. *kuv.* < luodata. | L. kansan sielua, sisintä olemusta. Ns. primitivismi on l:nut entistä syvenemmälle luonnonkansojen taide-elämään.

luoti¹⁸ *kello* s. seinäkello, jota käyttää ketjusta t. nuorasta riippuva luoti. | Seinällä raksutteleva l. -**kukkaro** s. Metsämiehen l. -**lan**¹⁹ *ka* s., vars. *tekn.* pystysuunnan tarkistukseen käytetty lanka, jonka sen alapäähän kiinnitetty luoti saattaa pystyasentoon; harvemmin *mer.* luotiliina. — *Kuv.* Katso, minä [Jumala] olen laskenut l:gan kansani Israelin keskelle vt. -**lauta** s. *tekn.* lauta t. vaakas suunnan tarkistusta varten esim. A:n luotoiksi tehty laite, johon luotilanka on kiinnitetty. -**liina** s. *mer.* käsiluodin nuora t. luotaukskoneen teräsiina, jonka päässä on luoti, luotausliina, luoti-, luotausnuora, -rihma. | Käsiluodin l:an on veden syvyyttä osoittavat mitat merkitty solmuilla, -**linja** s. = luotiviiva.

luotin^{20*} s. l. *maat.* sahan kynsien väliin tarvittaessa kiinnitettävä (rauta)lasta, joka kääntää maan jommallekummalle puolen, luotti. | Sahan, aatran l. 2. *harv.* äyskäri, viskain.

luotinauha s. luotilanka.

-**luotinen**²¹ *poss.a.* < luoti 7.b. | 9--, 12-l.; täysil.

luoti²² *nuora* s. *tekn.* luotilanka; *mer.* luotiliina.

-**piippu** s. Kolmipiippuisessa haulikossa, kolmipiipussa, on rinnakkain kaksi haulipiippua ja niiden alla keskellä rihlattu l. -**puntari** s. vanhanaikainen puntari, joka ilmaisee painon luoteina. -**pyssy** s. luodikko. | Kansanomainen, rihlaton l. -**rauta** s. = luotisilitysrauta, -**rihma** s. luotilanka, -**liina**. — *Kuv.* Lähimmäisen lyhyt l. ei useinkaan ulotu hämmäläisen sielun pohjaan. Emme muista nähneemme l:a syvenemmälle laskettavan ihmisielun mittaamattomiin onkaloihin kuin mitä Axel Ahlberg teki parhaalla näyttelijätuulellaan **ak.** -**sa**²³ *de* s. *kuv.* kuulasade, luotituisku. | Vihollisen murhaava, tuhoisa l. L:teessa kaatui 20 miestä. Hyökkäyskolonnat yrittivät edetä kiivaasta l:teesta huolimatta. -**silitysrauta** s. vanhanmallinen, onton silitysrauta, jonka sisässä on silitystä varten erikseen kuumennettava luoti; *syn.* luoti-**rauta**. -**suihku** s. Konekiväärin l. Usealla

kiväärillä samaa maalia yhtäaikaisesti ammutaessa syntyvä l. Suunnata l. vihollisen etulinjaan. -**suora** l. *a.* -sti *adv.* **a.** pystysuora. | L:t jyrkän teet. L:ssa oleva pylväs. L:an ylöspäin vaikuttava voima. Kivi putosi l:sti maahan. **b.** suora kuin luodin lentorata, viivasuora. | L. maantie. Hiukset l:lla jakauksella. Edetä l:an. 2. s. luotiviiva. | Kuorman painopisteen kautta kulkeva l. Terä on siirtynyt sivulle l:sta.

luotiton²⁴ *kar.a.* *kasv.* < luotti. | L. emilehti.

luoti²⁵ *tuisku* s. *kuv.* luoti-, kuulasade. | Ankaa, kiivas l. Vaimentaa l:tuiskullaan vihollisen hyökkäys. -**viiva** s. suora viiva, joka on kohtisuorassa vaakasuuraa pintaa vastaan, luotisuora, -linja, pystysuora, -viiva, vertikaali. | Ruumiin painopisteen kautta kulkeva l. Painovoima, maan l:n suuntaan vaikuttava veto-voima. -**viivanpoikkeama** s. geodesiassa: kulma, jonka todellinen luotiviiva maanpinnan jssak pisteessä muodostaa saman pisteen kautta kulkevan vertausellipsoidin normaalin kanssa.

luoti^{26*} s. pienehkö, autio (puuton) saari, iso kari. | Alaston, kallioinen l. L., jossa kasvaa vain pari tuulen tuivertamaa mäntyä. Saariston tuhannet l:dot ja karit. Alus ajautui l: dolla. -- jopa [pursi] joutuvi karille, / puutui l:tohon lujasti **kal.** — *Yhd.* meri-, selkäl.; heinikko-, kallio-, kivikkol.; ahven-, haahka-, hylje-, lokkil.

luotoinen²⁷ *poss.a.* L. ranta. — *Yhd.* monil.

luotoksittain *adv.* *käs.* kansanomaisesta kirjontatavasta, jossa loimen ja kuteen suuntaiset etupistot muodostavat kuviot. | Ommella l.

luotolainen²⁸ s. l. luodon asukas, saaristolainen. | Ahavan puremat l:iset. L:sia silakan pyynnissä. 2. Arenaria interpres, kurmitsain eli rantakahlaajien heimoon kuuluva kahlaajalintu, joka pesii mm. Ahvenanmaan ulkosaaristossa, karikukko.

luoton *liik.* -**antaja** s. Pankit l:ina. -**anto** s. Vakuutuslaitosten l. -**antopolitiikka** s. Varovainen l. -**kysyntä** s. L. pankissa ollut laimeaa. -**nauttija** s. -**ottaja** s. -**otto** s. Valtion runsas l. -**saaja** s. L:n maksukyvyttömyys. -**saanti** s. L. oli vaikeaa. -**saantimahdollisuus** s. Kiristyneet l:det. -**tarjonta** s. -**tarve** s. Maanomistajien, teollisuuden l. -**tarvitsija** s. -**välitys** s. Säästöpankkien l.

luotos²⁹ s. *käs.* luottelemisen tulos, luottelemalla tehty ommel. — *Yhd.* reunal. -**pisto** s. liestyvän kankaan reunojen vahvistamiseen käytettyjä pistoja, joita ommeltaessa neula pistetään kankaan läpi aina samalta puolelta, niin että lanka kulkee vinosti kankaan reunan yli, yli-luomispisto.

luototon³⁰ *kar.a.* *liik.* < luotto. | L. šekkitili.

luotot *taa*³¹ v. *liik.* -*us*³² *teonn.* avata luotto, akkreditoida. | Olemme l:taneet Teille A:n liikkeessä 100.000 markkaa.

luotsa³³ *ta*³⁴ v. -*us*³⁵ *teonn.* 1. *mer.* ohjata luotsina alusta; joskus yleisemmin: ohjata alusta varovasti tuntematonta t. vaarallista kulkuväylää pitkin. | L. laiva satamaan, satamasta. L:simme veneen tyrskyjen läpi suojaiseen ankuripaikkaan. Hoitaa l:usta. 2. *kuv.* yl. oh-

jata, opastaa, johtaa, saattaa, taluttaa. | L. ulkomaalaisia. L. jku asemalle, torin poikki, tungoksen läpi. L. vieraat saliin. — Harvemmin *abstr.* L. jku läpi vaikeuksien. Liike on saavuttanut toimitusjohtaja T:n l:assa suuret mittasuhteet.

luotsaus- mer. -alue s. alue, jolla luotsihenkilökunnan on tunnettava kulkuväylät, satamat ja ankkuripaikat yms. voidakseen luotsata aluksen sumussa ja pimeässä sekä viittojen puutteessa. -maksu s. luotsauksesta suoritettava maksu, luotsausraha. -matka s. Alukset saavat luotsin majakka-alus "Raumasta", josta l. Rauman satamaan on 13 mailia. -raha s. = luotsausmaksu. -taksa s. vahvistettu taksa, jonka mukaan luotsausmaksu suoritetaan.

luotsi¹ s. 1. mer. henkilö, jonka velvollisuutena on vars. aluksen luotsaaminen tietyillä (rannikko)vesillä. | Valtion l. Ottaa l. laivaan. L. ohjaa aluksen satamaan, satamasta. — *Yhd.* linja-, satama-, sisävesil. 2. kuv. yl. ohjaaja, opas. | Olla matkailijoiden l:na. Luotettava l. eetterimeressä on yleisradioasemataulukko.

luotsialus s. luotsien kuljetukseen t. muuhun luotsipalvelukseen tarkoitettu alus, luotsivene. -asema s. kulkuväylän suulla t. varrella oleva paikka, josta alukset saavat valtion luotsin, luotsipaikka. | Paraisten l. -henkilökunta s. -kala s. Naucrates ductor. Väliimeressä elävä kirjava, piikkieväinen kala. -kutteri s. luotsiveneenä käytetty kutteri. -laitos s. Suomen l. kuuluu merenkulkuhallituksen alaisuuteen. -lippu s. lippu, jonka luotsia pyytävä alus kohtaa keulamastoonsa. -maksu s. luotsausmaksu. -oppilas s. -osasto s. hall. Merenkulkuhallituksen luotsi- ja majakkaosasto. -paikka s. luotsiasema. -pakko s. säädetty velvollisuus käyttää luotsia. | L. perustuu 1922 annettuun säännökseen, että kaikissa kauppaluoksissa ja ulkomaiden sota-aluksissa on Suomen kulkuvessillä käytettävä valtion luotsia. -piiri s. alue, joihin Suomi on luotsaustehtävien ja merenkulun turvalaitteiden valvontaa varten jaettu. | Turun, Päijänteen l. L:n tarkastusalue. -piiripäällikkö s. luotsipiirin esimies. -raha s. luotsausmaksu. -tupa s. luotsien vartiorakennus. -vanhin s. luotsiaseman esimies. -vene s. alus, jota luotsit käyttävät luotsiasemille ja luotsia tarvitseville aluksille kulkiessaan.

luotta^{11*} s. tekn. lauta t. levy, jonka reuna muodostaa jnk kuvion t. kappaleen ääriiviivan t. johon on tehty määräkuvioiden (kirjainten, numeroiden) muotoisia reikiä ja jota käyttäen jk kuvio t. kappale voidaan leikata, sorvata, maalata tm., leikkuukaava, malli-, kaavauslauta, kaavalevy, kaavain, malli, malline, šabloni. — *Yhd.* maalaus-, piirustus-, saurasi.

1. **luot/taa**^{2*} v. 1. -tavasti *adv.* (Luotettava, luotettu ks. myös erikseen) pitää jkta t. jtk (jssak suhteessa) varmana, taattuna, olla epäilemättä jkta t. jtk; uskoa jkhun t. jhk; turvautua, perustaa, panna toivonsa jkhun t. jhk. | L. Jumalaan, ystäviin, opettajaansa, itseensä. L. jkhun liikeasioissa, hädässä. L. jkhun kuin kalliioon. Minuun saat l. Ei her-

roihin ole l:tamista. — L. aseisiin, armeijaan. L. moottoriinsa. L. jalkoihinsa (esim. juostessaan), muistiinsa, jkn voimiin. Kauniisiin silmiin ei aina ole l:tamista. L:an auttavaan käteesi. L. jkn apuun, onneensa. L. jkn ystävyyteen. L. jkn uskollisuuteen, vilpittömyyteen. L. jkn arvosteluun, lupaukseen, sanoihin. Älä l:a akkojen loruihin! Siihen voi ehdottomasti l. Saat l., etten hiisku asiasta kenellekään. L. saavansa tukea jkita. — Lap-suuden l:tava usko. L:tava puhetapa. Saada osakseen kuluttajapiirin l:tava tunnustus. Painautua l:tavasti jkta vastaan. Turvautua l:tavasti Jumalaan. 2. *murt.* a. keltää, välttää, menetellä. | Vielä nämä [kirjat] meidän iän l:taisi kianto. [Kun] vielä pari kertaa välillä uudistettiin [nahkojen] vellisively, niin alkoi jo l. PAULAH. b. luonnistua, onnistua. | -- on nähnyt, ettei hänellä l:a isännöys MERIL.

2. **luot/taa**^{2*} v. 1. *harv.* Vaka vanha Väinämöinen / l:ti [= laski, ohjasi] purren luotosel-le, / ravahutti rantasehen KAL. 2. *käs.* = luotella. | Kankaan l:ettu reuna.

luottamaton^{7*} *kielt.a.* -tomasti *adv.* -tomuus^{6*} *omin.* < vars. 1. luottaa l. | Onneensa l. L:tomuus Jumalaan. Hymähtää l:tomana jkn puheille.

luottamuksellisen^{6*} a. -sesti *adv.* -suus^{6*} *omin.* 1. luottava(inen). | L. usko jhk. Voitte l:sesti kääntyä puoleemme. — Vars. 2. (keskinäisessä) luottamuksessa tapahtuva, (keskinäistä) luottamusta edellyttävä; us.: kahdenkeskinen, salassa pidettävä. | L. keskustelu. Päästä jkn kanssa l:sen puheen alkuun. L. suhde jkhun, jhk. L:set suhteet A:n ja B:n välillä. — L:set tiedot. Kertoa suunnitelmistaan l:sesti. L:sesti [= näin meidän kesken] sanottuna.

luottamuksenosoitus s. Vasta valittu puheenjohtaja kiitti l:ksesta.

luottamus^{9*} s. luottaminen, luottavaisuus. | Ehdoton, lannistumaton, sokea l. jkhun, jhk. Sopu ja keskinäinen l. Panna l:ksensa jkhun, jhk. Herättää l:sta. Saavuttaa, voittaa jkn l. Nauttia jkn l:sta. Hallitus, joka ei nauti t. jolla ei ole eduskunnan l:sta. Rikkoa, pettää jkn l. Odottaa uutta aikaa toivossa ja l:ksessa. Tehdä jtk siinä vakavassa l:ksessa, että --. — *luottamuksella* par. luottamuksellisesti, luot-tavasti. | Kääntykää l:ksella liikkeemme puoleen. — *Yhd.* epä-, kansalaisl.

luottamus/asema s. N.N. on saavuttanut kaup-pungissa täydellisen l:aseman. -asia s. Pu-hella salaisuuksia ja l:oitia. -henkilö s. vrt. luottamusmies. | Puolueen, ylioppilasosakunnan l:t. -kysymys s. 1. Tavarun puhtaudesta ei ole mitään mainittu, joten kauppa on täydellisen l. — Vars. 2. *hall.* kysymys, jonka ratkai-semisen määrätavalla hallitus asettaa toimintansa jatkamisen ehdoksi, kabinettikysymys. | Mi-nisteri T. teki tulitikkuveron poistamisesta l:k-sen. -lause s. julkilausuma, jolla jku t. jotkut henkilöt ilmoittavat toiselle t. toisille hen-kilöille, joiden toimintaan he voivat t. arve-levat voivansa vaikuttaa, että he hyväksyvät näiden toimenpiteet ja antavat näille kannan-

tuksensa; *hall.* eduskunnan joko nimenomaisesti tai epäsuorasti antama julkilausuma, että hallitus nauttii sen luottamusta;)(epäluottamuslause. -*mie/s* s. henkilö, jolle on annettu jk toimeksiantajan luottamusta edellyttävä tehtävä; luottamusviran t. -toimen haltija. | Kuninkaan, urakoitsijan l. Työntekijän l. Valita keskuudestaan l. Toimia jnk teollisuusyrityksen l:henä. Maalaiskunnissa eri toimia hoitavat enimmäkseen l:het sivutoiminaan. — *Yhd. pääl.* -*neuvosto* s. luottamusmiesten muodostama neuvosto. | Suomen Lääkäriliiton, Euroopan puutavaravientijärjestön l. -*pula* s. tal. yleinen luottamuksen puute. | Kansainvälinen l. Talouspula, joka maataloudessa esiintyy hinta-, menekki- ja l:na. -*suh/de* s. luottamuksellinen suhde. | Aidin ja pojan välinen l. Kirkkoherra A. oli mitä läheisimmässä l:teessa seurakuntaansa. -*tehtävä*, -*toimi*, -*virka* s. jkille luotettavalle, erityistä luottamusta nauttivalle henkilölle annettu, vars. julkinen (palkaton) tehtävä, toimi, virka. | Ollut useissa kunnallisissa l:tehtävissä. Köyhäinhuoltolautakunnan jäsenyys on l:toimi, josta ei yleensä ole oikeutta kieltäytyä. V:n 1772 hallitusmuodon mukainen l:virka, johon valtion-päämies itse nimitti ja josta hän myös voi harkintansa mukaan erottaa. L:virkaan nimittelylle annetaan ns. avoin kirje.

luottautu ^{a4} *refl.v. harv.* < l. luottaa. | -- Helvistä tuli nyt Simolle uskottu, jolle hän l: i huolineen ja toiveineen v.KOLKKALA. L:kaa liikkeeseen, joka on Suomen Kelloseppäliiton jäsen! AK.

luottavainen ^{a3} *a.* -sesti *adv.* -suus ^{a5} *omin.* luottava; hyväuskoinen. | Jumalaan, itseensä l. Liiallinen ihmisiin l:suus. Lapsen l. mieli. Ylläpitää l:sta mielialaa. Ystävällinen, l. seurustelutapa. Puhua l:sella äänellä. Katsoa l:sena, l:sesti tulevaisuuteen. Kääntyä l:sesti jnk puoleen. Meiltä voitte l:sesti tehdä ostoksenne.

luotti ^a s. 1. = luotin l. 2. *kasv.* emin tahmea- ja nystyräpintainen, pensselimäinen t. sulka-maisesti haarainen latvaosa, jonka tehtävänä on siitepölyn vastaanottaminen. | Emin osat ovat sikiäin, vartalo ja l.

-**luottinen** ^{a3} *poss.a, kasv.* Kaksi-, kolmi-, kuusi-

luotto ^a s. 1. *liik.* se luottamus, jonka perusteella jku henkilö, liike tms. voi saada jtk velaksi; myös: velaksi antaminen, laina, velka; *syn.* krediitti. | Avoin, henkilökohtainen, lyhytaikainen l. Jklla on, ei ole l:toa. Myöntää, antaa l:toa. Saada pankilta l:toa kiinnitystä vastaan. Suomi saanee Yhdysvalloilta 10 milj. dollarin l:on. Jäätyneet l:ot. Nauttia rajatonta l:toa. Käyttää l:toa opiskeluun, talon oston. Myydä, ostaa l:toa 'velaksi'. — *Kuv.* Menettää kansan silmissä moraalinen l:tonsa. — *Yhd.* pankkil.; kassakrediitti-, kontokurantti-, šekki-, vekseli-, kiinnitys-, arvo-paperi-, henkilö-, irtaimisto-, kiinteistö-, metsä-, reaali-, tavaral., kauppa-, maatalous-, rakennus-, teollisuus-, varustusl. 2. *vanh.* yl. luottamus. | Heillä ei ollut vähääkään l:toa toisiinsa.

luotto- *tav. liik.* -aika s. 6 kuukauden l. -**an-**mus s. -**apu** s. Yhdysvaltain Euroopalle antama l. -**asiakirja** s. -**ch/to** s. Edulliset, ankarat l:dot.

luottoisa ^a *a. harv.* luottava (inen), luottamuksellinen. | L. katse tulevaisuuteen.

luottojärjestelmä s. Koko l. on kehittymässä epäterveeseen suuntaan. -**kauppa** s. -**kelpoi-**nen *a.* -suus *omin.* Luotonottajan l:suus. -**kir-**je s. asiakirja, jolla sen asettaja (tav. pankki) valtuuttaa sen haltijan nostamaan jnk kolman-nen henkilön tililtä (tav. jstak toisesta pan-kista t. eri pankeista) rahaa jhk määräsuumaan asti t. myös (luottokirjeen ollessa "avoin") rajoituksetta; *syn.* krediitti, harvemmin ak-krediitti. -**kuljetus** s. velaksi tapahtuva henkilöiden t. tavarankuljetus. | Valtion rauta-teillä saavat l:sta käyttää valtio ja kunnat. Sotaväen l:kset. -**kuljetuslippu** s. Sotaväen l. eli "littera". -**laito/s** s. Pankit l:ksina. -**liike** s. Harjoittaa l:ttä. Kansainvälinen l. lamassa. -**lippu** s. = luottokuljetuslippu. -**markkinat** s. *mon.* Raha- ja l. Kiristymisen oireita l:oilta. -**mie/s** s. *harv.* luottamusmies. | Tuon tuostakin lähetti metsänhoitaja jonkun l:histään Käki-nemeen, milloin mitäkin mittaamaan tai arvioimaan Kianto. -**muoto** s. Kiinteät lainat, kuoteluslainat, kiinteäkorkoiset obligaatit ym. l:dot. -**myynti** s. luotolla, velaksi tapahtuva myynti. -**määrä** s. Hankintojen koko l. nousi 25,1 milj. kruunuun. --**olo/t** s. *mon.* Nykyiset l:mme. --**osuuskunta** s. osuuskunta, jonka tarkoituksena on helpottaa jäsentensä luoton-saantia. -**paperi** s. velkasitoumus, -paperi; vars. vekseli t. jk muu juokseva velkakirja. -**poliit-**tiinen *a.* Hallituksen l:iset toimenpiteet. -**poli-**tiikka s. Valtion aktiivinen l. -**pula** s. Maatalouden l. L. kiristynyt. -**rakenne** s. eri tar-koituksia varten myönnettyjen ja muuten eri-laisten luottojen muodostama kokonaisuus. -**re-**servi s. Pankin l:t. -**sitoumus** s. -**sopimus** s. Englannin ja Venäjän välinen l. -**suh/de** s. Kaksi henkilöä, jotka ovat l:teessa toisiinsa. -**takuu** s. -**taloudellinen a.** Maan raha- ja l. tila. -**talou/s** s. Pankin l. Nykyajan talous-rakennetta on tahdottu luonnontia l:deksi entisaikain raha- ja luontoistalouden vastakoh-tana. -**tappio** s. Tukkuliikkeiden l:t. L:n vaara. -**tiedonanto** s. -**tiedustelu** s. vrt. seur. | Ottaa l:illa selkoa asiakkaidensa maksukyvyys-tä. -**tieto** s. liikkeiden ja henkilöiden taloudel-lista asemaa koskevista tiedoista. | L:ja liike-miehille. -**tietopalvelu** s. -**tietotoimisto** s. -**tili** s. Lainaaajalle avattu l. -**toimi** s. -**toiminta** s. Pankkien l. -**vaiku/s** s., *tav. mon.* Rakennus-toiminta l:ksissa. -**vakuutus** s. vakuutus, jossa vakuutuksenantaja sitoutuu vastaamaan joko jo myönnetyn tai sopimuksessa mainitulla ta-valla vakuutusajan kuluessa syntyneen velan suorittamisesta. -**vakuutusyhtiö** s. -**vanki** s. vanki, jolle hyvän käytöksen ja työsuoritusten vuoksi on annettu eräitä vapauksia. -**väline** s. Maksu- ja l:et. Vekseli, liike-elämässä eniten käytetty l. -**yhdistys** s. yhdistys, jonka tarkoi-tuksena on helpottaa jäsentensä luoton-saantia.

luotui^{nen} *a. kans.*: ei luotuista sanaa ei luotua sanaa, ei sanaakaan. | -- hän ei lausunut l:sta sanaa päivär. -- ei l:sta sanaa vaihdettu PAKK.

luova¹¹ *s. kansat.* lappalaisten käyttämä patsaiden varaan rakennettu säilytys- ja lihankuivauslava.

luovail^{la} *v. mer. -u² teonn.* (< seur.) = luovia. | L:eva laiva. — *Kuv.* Parvittain l:evat särjenpoikaset. Päättävästi, taitavasti l:en hän [= raihnaas vaari] pääsee permannon ylitse ikkunapenkin ääreen KARHUM.

luova^{ta} *v. mer. -us¹ teonn.* tav:mmin luovia. | L. liki tuulta. — *Kuv.* Ehkä vielä jollakin lailla l:an itseni pulasta.

luovi¹ *s. mer.* kahden käännöksen välinen matka luovittaessa, "kryssi". | Alus teki l:n, pari nopeaa l:a. L. l:ta lähenee "Vellamo".

luovia¹⁷ *v. -nta^{15*} teonn.* 1. *mer.* pyrkiä purjelukella oikean- ja vasemmanpuoleisia käännöksiä tehden vastatuuleen, "kryssätä". | L. vastatuulta, laitavastaiseen. L. salmessa, satamaan. Ulapalla l:vat kilpapurjehtijat. — *Ed:*een liittyen lentämisestä. | L. liitolentokoneella. 2. *kuv. a. konkr.* kulkea mutkitellen, jtk väistellen. | L. kapakasta kotiinsa. L. takapihalle, hautausmaan poikki. L. lumikinosien välissä mutkittelevia polkuja pitkin. L. ihmisvilinässä, autojen välitse. Kanakoira etsii lintuja l:malla vasten tuulta. Harakka l:i tanhuilta pelloille päin, pitkä pyrstö seuraa perässä niin kuin jokin huonosti kiinnitetty lisäe sill. b. *abstr.* koettaa välttää jtk epämiellyttävää, vaarallista, koettaa selviytyä jstak, yrittää yhtä ja toista, kiertää ja kaartaa, soutaa ja huovata. | L. salakarien oh, välitse. L. suurpolitiikan ristiaallokossa. Oli l:ttava raha-asioissa. Ei tässä asiassa l:minen auta. Täytyi tyynnyttellä ja sesetellä, l. ja neuvotella KARHUM. | -- tässä on taidolla l:ttava. Teidän on hoviin mentävä, selitettävä kantanne, suostuttava mihin voitte IVALO. -- pitkän l:nnan jälkeen [kirjoittaja] itsekin ilmoittaa, että -- J.JAAKKOLA.

luovija¹⁴ *tek.*

luovisivu *s. mer.* luovimalla purjehdittava kilpapurjehdusradan sivu.

luovunta^{15*} *teonn.* < luopua.

luovuttaa^{2*} *v.* luopua jstak. 1. antaa, jättää jtk (virallisesti, julkisesti) pois, jkn t. jnk omaksi. | L. talo pojalleen. L. maata viljelijöille. L. vekseli, velkakirja toiselle. Omaisuuden l:taminen velkojille, velkojien tyydyttämiseksi. L. viljaa yleiseen kulutukseen. Voitot l:etaan vain arpaseteleitä vastaan. — Viroliselle l:etut alueet. Osa Karjalaa oli rauhanteossa l:ettava Neuvostoliitolle. — *Erik.* L:etun [= Suomen Neuvostoliitolle rauhanteoissa 1940 ja 1944 luovuttaman] alueen kunnat, väestö. — *Kuv.* L. sydämensä jkille. 2. antaa, jättää, uskoa jtk jkn t. jnk käyttöön, hoitoon, huoleksi tms. a. konkr. obj:n ohella. | L. yleiseen, vieraiden käyttöön. L. talo vuokralle, asuttavaksi, kokouksen pitoon, esitelmöitsijälle. Tätä lupatodistusta ei saa l. toiselle. L. ori astutukseen. Palstan reunimmainen

penkki l:ettiin koristekasveille. — L. varusteensa takaisin. Eläinlääkintävääpeli l:taa lääkeaineet ja sidostarvikkeet joukko-osastoille. Laki rikoksentehtäjiin l:tamisesta. Ruotsi l:tanut Saksan sotilaskarkurit liittoutuneille. b. *abstr.* obj:n ohella. | L. ylijohdo käsistään. L. puheenjohtajan paikka jkille. L. puheenvuoro jkille. L. jkille oikeus jhk, tehdä jtk. L. asia jkn hoidettavaksi. Paloviinan valmistus l:ettiin sekä maalla että kaupungeissa erityisille henkilöille. 3. luopua (kesken) ottelusta, antaa voittoa toiselle ottelua loppuun jatkamatta t. lainkaan ottelematta. | L. peli. — Vars. ilman obj:a. | A. l:ti heti ensimmäisessä erässä. Kynnänpäänsä loukattuaan A. l:ti. [Sakista puheen:] Musta katsoi parhaaksi l. 4. saattaa t. päästää irtomaan, heltämään hallustaan, itsestään, antaa. | Vaunu l:taa tiilet vipua laskettaessa. Tavallista niittokoneettakin voidaan käyttää elonleikkuuseen, jos siihen asetetaan laitteet, jotka l:tavat elot joko valmiina lyhteinä tai helposti sidottavana karheena. Itse l:tava (myös \cup) elonleikkuukone, hevosharava. — Yhdiste, joka l:taa happea, klooria, vetyä. Maksasolut l:tavat rypälesokerin vereen. Tuulen l:tama kosteus. L. lämpöä, energiaa. Akkumulaattorin l:tama virta. 5. *vanh.* saada luopumaan jstak, käännyttää, taivuttaa. | [Mieli] jot' oikeast' ei l., / ei väärän puoleen horjuttaa / voi vilpin viehättykset A.OKSANEN. Usein koetti Tiina itkemälläkin kapteenia l. väkevien nauttimisesta päivär. L:a silmäni turhuutta katselemasta vrv. -- sydämiin usko paina, / synnistä l:a vk.

luovuttaja¹⁰ *tek.* Esineen, vekselin l. Taisteluvälineitä takaisin luovutettaessa vastaanottaja on velvollinen heti antamaan kuitenkin l:lle. Ruunikiveä käytetään mm. hapen l:na tulitikkujen valmistukseen. — *Yhd.* maanl.

luovuttamaton²⁷ *kieltä.* -tomasti *adv.* -tomuus⁹⁵ *omin.* L:tomat tilat. Kaupungin yhteinen l. omaisuus. L:tomat oikeudet. Ylin valta kuuluu l:tomasti kansalle.

luovuttautua⁴⁴ *refl.v.* < luovuttaa. | Marsalkka Pétain l:i Sveitsin rajalla Ranskan viranomaisille.

luovuttamis- = luovutus-.

luovutus⁹⁴ *teonn.* < luovuttaa. | Omaisuuden l:kset. Tilan, maan l. Panttioikeuden l. Tavarana on tarkastettava l:ksen jälkeen. Lipun nauttaminen, viikkiminen ja l. Rikollisen l. toisen valtion viranomaisille. — Vars. *urh.* L. nyrkkeilyottelussa. L:kselta haiskahtava tappio. — *Yhd.* alueen-, kiinteistön-, maan-, perinnönl.; pakkol.

luovutus⁹⁴ *aika s.* Kiinteistön l. -eh'to s. Tilan l:dot. -hin'ta s. Maataloustuotteiden l:nat. -kirja s. asiakirja, jolla jku t. jk luovuttaa toiselle jtk. | Tilan l. L:an, jonka tulee olla luovuttajan, vastaanottajan ja kahden todistajan allekirjoittama, on kirjoitettava kaikki ehdot, joilla luovuttaminen tapahtuu. -laite s. Elonleikkuukoneen l. -merkki s. Tukkeihin luovutettaessa lyötävä l. -mittaus s. Puutavaran l. -paikka s. Tavarana l. -pakko s. L:on alaiset tilat. -paperi s. luovutuskirja. -puhe s. Li-

pun luovutti rva N.N. pitäen seuraavan l:en. -**pyyntö** s. Vieraalle valtiolle esitetty rikollisia koskeva l. -**päivä** s. -**pöytä** s. 1. kirj. pöytä, jolle valmiiksi painetut arkkit painokoneessa joutuvat. 2. *maat.* elonleikkukoneessa oleva ympyränneljänneksen muotoinen levy, jolle vilja katketessaan kaatuu ja kerääntyy sitomakeriksi. -**sopimus** s. -**tilaisuus** s. Tavarain, kiinteistön l. Lipun l. -**vaatimus** s. -**velvollinen** a. L: set maanomistajat. -**velvollisuus** s. Maataloustuotteiden l. -**vero** s. Huutokauppahinta ja säädetty l. suoritettava käteisellä. — Myös omaisuudenluovutusverosta. -**voitto** s., vars. urh. ottelusta luopuneesta, luovuttaneesta vastustajasta saavutettu voitto. | A. sai l: on B: stä.

lupa^{11*} s. 1. jkille t. jlle annettu suostumus, oikeus, valta tehdä jtk. | Viranomaisen l. L. tehdä jtk, tupakoida, kalastaa, harjoittaa kauppa, kutsua vieraita. Pyytää, hankkia l. jhk. Kysyä l. jklta. L: a kysymättä. Hakea l. ministeriöltä. Myöntää, evätä l. Antaa l. tehdä jtk. Saada l. myllyn perustamiseen. Jäsenellä on l. liittää mietintöön vastalauseensa. Sillalla ei ole l. onkia. Minulla ei ole l: a siihen. Seurueella oli l. vain kahteen hirveen. Samanlainen l. oli Herralan metsäpalaan l. KATAJA. — Tehdä jtk vanhempiensa, lääkärin luvalla, Tekijän luvalla suomennettu. Lain suomalla, laillisella luvalla. Suorittaa tutkintonsa erityisellä luvalla. Tehdä jtk omin luvin, omin lupinsa 'kenenkään lupamatta, luvatta'. Tehdä jtk (vanhempiensa) luvatta, ilman (asianomaista) l: a. — *Yhd.* ampuma-, arpajais-, aseenkanto-, asumis-, esittämis-, iltama-, julkaisu-, kalastus-, kilpailu-, kuuntelu-, lakko-, liikennöimis-, maiminnousu-, matka-, matkustus-, metsästys-, oleskelu-, osto-, paino-, poistumis-, rahan keräys-, rakennus-, saarna-, tanssi-, toimi-, tuonti-, ventili-, erikois-. 2. ed: een liittyvää laajentunutta käyttöä: on lupa tehdä jtk saa, sopii, voi, käy laatuun, päinsä. | On l. epäillä. L. kysyä, vaikkei varaa ostaa sr. Tätä on jo l. sanoa epäonneksi. -- jos tästä on l. tehdä yleisiä päätelmiä. — saa luvan tehdä jtk. a) kohteliaassa kysymyksessä, pyynnössä tms.; us. par. muuten. | Mitä saa luvan olla [= mitä haluatte]? Saanko luvan esittäytyä. -- jos saan luvan kysyä. b) välttämättömyyttä, pakkoa ilmaisemassa. | Siihen saimme luvan tyytyä 'meidän oli tyytyminen'. Saat nyt vain luvan kiltisti totella. | Mutta kuinka voi elää naimisissa, jos ei rakasta? — Saa luvan voida aho. — luvalla sanoen jtk suorahkoa, siekallematonta ilmausta lieventämässä, kohteliaasti anteeksi pyydettyä. | Luvalla sanoen Te tuskin näytätte koulutettua vanhemmalta. Mielenosoitus päättyi luvalla sanoen jokseenkin nolosti. Näin ollen minä en — luvalla sanoen — voi suhtautua hra P: n huomautuksiin oikein vakavasti. 3. luvassa, lupaan 'luvattuna'. | Apurahoja on runsaasti luvassa. Lapsille on luvassa uusi kelkka. Lauri oli jo saanut l: an päivämiehet. Vihdoin saimme huonekalujamme varten l: an pienen rautatiemakasiinin Kianto. — Laajentuneessa merk: ssä: odotet-

tavissa; vrt. luvata 2. | Näyttää olevan luvassa parempaa säätä. 4. vars. koululaisille koulusta annettu (ylimääräinen) vapaa-aika; vrt. loma. | Tunnin l. Tänä on koululla l. l: a. — *Yhd.* kuukausil.

lupa-aika s. L: naan retkeilevät koululaiset.

lupaaja¹⁰ tek. < luvata.

lupaamaton¹⁷ kieltä. < luvata. | Kevätkin siellä usein on kalsea, epätoivoinen, l. Kianto.

lupa-anomus s.

lupaava¹³ a. (*partis.*) -sti adv. joka lupaa t. josta voi toivoa paljon, toiveita antava, hyväenteinen. | L. nuorukainen, oppilas, näyttelijätär. L: t tähkäpää. L. silmäys. A: n l. sotilasura. Olla l: ssa alussa. Alkaa l: sti. Tätä l: a nousua seurasi äkillinen lamakausi. Leikkuupäivä valkeni l: na. Näyttää, tuntua l: lta.

lupahakemus s. L. ammattimaisen moottoriajoneuvoliikenteen harjoittamiseen.

lupailija¹⁴ tek. < seur. | Paha paljon l., hyvä puheensa pitäjä sr.

lupaila²⁰ frekv. v. -evasti adv. -u² teonn. < luvata. | L. ja l. paljon, senkin seitsemät hyvät. Houkutella kannattajia suuria rikkauksia l: emalla. Puolalle l: tiin sisäistä itsehallintoa. Tihkusade l: i kalaa. Tuuli alkoi henkällä l: evasti.

lupa-kirja s. asiakirja, jolla myönnetään lupa jhk; us. lupatodistus. | Kuninkaan, poliisiviranomaisen, holhoojan l. L. sahan perustamiseen, liikkeen harjoittamiseksi. -**kortti** s. Valokuvalla varustettu l., joka oikeuttaa pääsemään tehtaan alueelle. -**lippu** s. Esikunnan antama l.

lupalla (an), -e(en) adv. vars. hännästä, korvista: hervottomana, rentona, riipuksissa, luvassa, lurpallaan, lerpallaan. | Häntä l: aan. Hevoset seisovat pää riipuksissa, korvat l: a. — Silmistä: luomi melkein kiinni painuneena, puoliummessa. | Toinen silmä l: aan. Pilkistä taivaallekin, joka häikäisee ja nukkuttavasti panee vetämään luomet l: een l. FHT.

lupa-maksu s. Radionkuuntelusta suoritettava l. -**paperi** s. lupakirja. -**päivä** s. Lähtä sorsajhtiin heti ensimmäisenä l: n: ä rauhoitusajan loppumisen jälkeisenä päivänä'. — Vrt. lupa 4. | Koululaisten l: t. -**päätös** s. luvan myöntämisestä tehty päätös. | Aluksen hankkimista koskeva l. Hirvenmetsästyksen ei saa ryhtyä, ennen kuin l. on esitetty paikkakunnan nimismiehelle.

lupassa, luppaan adv. lupallaan. | -- huonosti nukutun yön jälkeen pakkasi lyömään silmiä luppaan s.-v. PEKKOLA.

lupatodistus s. Poliisiviranomaisen antama l.

lupauskellinen²³ poss. a. (< seur.) lupaava. | L. ensi-ilta.

lupau²⁴ teonn. (< luvata) vakuutus t. sitoumus, jolla jku lupaa (tehdä, antaa tms.) jtk, lupautuu jhk (tekemään, antamaan tms. jtk); vrt. lupa; us. (jnk järjestön tms. jäseniltään vaatima) tiettyä sanamuotoa noudattava vakuutus. | Uskollisuuden, vaitiolon, naimattomuuden, ehdottoman raittiuden l. L. avusta, lainasta. L. tehdä jtk. Ystävällinen l. Suuret, tyhjat l: kset. Antaa l. Ottaa jkltä l.,

että --. Pitää, täyttää, lunastaa l:ksensa. Rikkoa l:ksensa. Houkutella jkta kauniilla l:ksilla. Uskoa jkn l:ksiin. Parempi pieni anti kuin suuri l. st. — *Kuv. vrt.* luvata 2. | Ensikonsertti, joka oli enemmän kuin l. A. ei ole enää pelkkä l., vaan kypsä taiteilija. Kirjailija, joka on lunastanut l:ksensa. Elämä on täynnä l:ksia. Tapaus, joka näyttää olevan l:ksena paremmasta tulevaisuudesta. Ei antanut kohtalo aivan hyviä l:ksia itse suvunkaan tulevaisuudesta sll. — *Heng.* l:ksen, l:sten maa 'Kanaanin maa, Palestiina, luvattu maa'. -- te, veljet, olette l:ksen lapsia, niin kuin Iisak oli ut. — *Yhd.* lotta-, munkki-, nasiiri-, nunnal.; luostari-, partio-, suojeluskuntal.; avun-, kuuliaisuudenl.; avio-, köyhyys-, naimattomuus-, raittius-, vaitiolol.

lupautua^a *refl.v.* < luvata; vrt. sitoutua. | L. saattajaksi, palkintolautakunnan puheenjohtajaksi. L. työhön jhk taloon. L. tekemään jtk. — *Erik.* kihlautumisesta, avioliitosta. | L. toisilleen. Anni oli l:nut miehelle, jota hän ei rakastanut.

lupiini^s s. Lupinus, ulkomaisia hernekasveja, ruohoja ja pensaita, joista useita lajeja viljellään meilläkin koristekasveina, sudenpapu. — *Yhd.* kelta-, koriste-, sini-, valkol.

lupikka^{15*} s. Sesleria, heinäkasveja, joista Suomessa kasvaa vain monivuotinen, mätästävä, matala sinilupikka, *S. coerulea*.

lupitta^a *deskr.v.* Ukko lähti meloa l:maan [= melomaan verkkaisesti, meloskalemaan] AHO. [Opettaja] halusi puhua l. [= rupatella, turista] — löpöttää vain ilmoista ja vuodentuloista M.MERENMAA.

luppa korva 1. s. (eläimen) korva, joka on lupallaan, riipuksissa. | Suomalaisella maatiaisilla on suuret, silmien päälle painuvat l:korvat. 2. a = seur. L. hevonen, sika, rakki. — *S:sesti*: -- mitä haukkui hallikoira, / l. luikutteli KAL. Noin ne luuli l:korvat, / ajatteli arpinaamat KANT. — **korvainen** a. L. emakko, angorakanini. — **korvasika** s. maat. Länsisuomalainen l. — **silmä murt.** 1. s. raskas, turpealuominen silmä. | [Ukko loi] l:istään terävän, läpituokean katseen LEINO. 2. a = seur. | Ovenvartija, laiha, kippuranenäinen, l. ukko LEINO. — **silmäinen** a. -- pieni, korkeatsainen, l. mies LEINO.

luppi^s s. = l. luuppi. | -- kelloseppä Laineen Jumala -- oli varmaan hiljainen kelloseppä, joka l. silmässä varovasti tutki ihmissydänten hauraita, särkyviä koneistoja WALTARI.

luppo^{16*} s. *murt.* 1. naava. | Kaksi poroa seisoi kujalla -- l:ja syöä nopoitellen KATAJA. 2. = seur. | Miehet viettivät l:a. -- käsissä oli pitkäjäykkäinen lepo, oikea lupon makuu HAANPÄÄ. — **aika s. murt.** jouto-, työtön aika, joutilaisuus. | Täällä majaili l:a viettävää kaukopartioväkeä HAANPÄÄ.

luppoilja²⁰ v. *murt.* kuljeksia, maleksia joutilaana, työtä hakien t. odotellen. | Kaikki nurkat olivat täynnään rahattomia, l:evia jätkiä E ILMARI.

luppoinen²³ *poss.a. murt.* (< luppo 1) naavainen. | L. kuusi. — **jäkälä** s. Alectorina, eräitä naa-

vaa muodostavia jäkällä. — **kuusi s. murt.** ja *metsät.* runsaasti naavaa kasvava kuusi, joita Lapissa kaadetaan porojen hätäravinnoksi.

lupsahdella^{25*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Kuusista pudota l:telee lunta maahan. Nukuttiin että silmät pyrkivät l:telemään.

lupsahda^{26*} *onom.v.* -(hd)us²³ *teonn.* pehmeän, vaimean äänen synnyttävästä liikkeestä. | Ovi l:htaa kiinni, lukkoon. Silmät l:htavat kiinni. Pää l:hti rinnalle. Valkea l:htaa sammuksiin. [Reita näki jumalankuvan] horjahtavan taa-päin ja kaatuvan pehmeällä l:uksella lumeen AHO.

lupsakka^{15*} a. -asti *adv.* -kuus²⁵ *omin.* rauhallisen hyvänsävyinen, -tahtoinen, sydämellinen, herttainen, leppoisa, loikosa, joviaalinen. | Iloninen ja l. L. ja leikkisä. L. ukko, savolainen. Niin l. mies, että ilokseen tekee toiselle palveluksen. L. seuranpitäjä. L. puhetaito, pakina-tyyli. — *Murt.* yl. pehmeä, lauhkea, leppoisa. | Tuuhealetinen, l. luuta. L:at kesäkengät. L:at lölylt. Tupakka, josta lähtee l:at savut.

lupsautella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | L. silmäluomiaan.

lupsauttaa^{29*} *kaus.v.* -us²¹ *teonn.* < lupsahtaa. | L. ovi kiinni, lukkoon. L. korkea hattu päähänsä. L. pullonkorkki auki.

lupsia¹⁷ *deskr.v.* Kävellä l. verkalleen. Itsekin rupesi eno verkalleen meloa l:maan KAUPPISH.

lupsutella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | L. suutaan, huuliaan. -- syytti [piippunsa] ja polttaa l:teli koro.

lupsuttaa^{29*} *onom.v.* -us²¹ *teonn.* imemisen yms. aiheuttamasta äänestä. | L. piippuaan. -- polttaa paperossa ja l:taa suutaan LEHT. [Lehmät] nuolla l:tivat mummon kuvetta MERIL.

lupus²¹ s. lääke, ihotuberkuloosi, iohohurta.

lupussa, luppun *adv.* lupallaan, lupassa. | Korvat l.

luputtaa^{29*} *onom.v.* lupsuttaa. | Imee l.

lurahtaa^{29*} *mom.v.* -(hd)us²¹ *teonn.* < lurista. | Pitkä l:us [= loraus] kahvikannusta. Kolme kellon kolkahdusta, / pari papin sanaa, / muutama lukkarin l:hdus: / niin täältä maailmasta mennään sl.

lurauttaa^{29*} *kaus.v.* -us²¹ *teonn.* < ed. | Laulaa l. l:ti huuliharulla sävelen pätjän. Kuin tilauksesta erehtyi lehtokerttukiin l:tamaan lyhyen laulunpätjän jossakin läheisyydessä M.RAPOLA.

lurifaksi¹ s. leik. veijari, lurjus. | -- tuo lurjus, tuo vanha l. LEINO. -- te l:t, mikä velvollisuutenne? KIVI.

lurikoida²⁰, -tella^{25*} *onom.v.* lurista, lurittaa, luritella. | Leppätorvet l:vat AHO. -- hanuri lauloi, rallatti ja l:teli kiehtovaa, nopeatahtista säveltä K.VÄÄNÄNEN. [Virren] l:tteleva sävel soveltuu kehtolauluksi lapsille KAUPPISH.

lurista²¹ *onom.v.* -na¹⁴ *teonn.* esim. puron synnyttämästä t. sitä muistuttavasta äänestä; vrt. lurista, lurista; lurittaa. | Puro l:see. Hanurin l:na. -- silloin lasi taiteilija harpusta pienemmän moduloivan alkul:nan sll.

luritella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Laulaa l. Lehtokertun l:telu. L. pillillä, hui-

lulla. Hanuri l:telee. Ensi viulu l:telee kuin keväinen kiuru. Ei tässä turhia l.

luritta^{a*} *onom.v.* vars. hilpeästä, vaihtelevasta, nopeakuvioisesta (sanattomasta) laulusta t. sitä muistuttavasta soittimen äänestä; liver-tää, liritteää, lurista. | Laulaa l. Lukkari l:a. L:va vihellys. Linnut l:vat huomenvirttään. L. pillillä, huilulla. Jossakin l:a hanuri. Viu-lut l:vat, sellot kohahtelevat, vaskipuhaltimet helisevät KARHUM.

luritu^{s⁶¹} *teonn.* < ed. | Kiurun, laulurastaan, saksofonin l. — *Kuv.* Käydä asiaan suoraan ilman turhia l:ksia. Ei hempeämielinen l. / saa olla miehen työnä KIVIMAA. — *Yhd.* laulun-, lemment.

lurju^{s⁶¹} s. konna, kelmi, roisto, roikale, ryökäle, vinttiö. | Pojan l. L. mieheksi. Senkin l:kset! Se hirttämätön l. Tuo l. on taas puhunut perät-tömiä. Suuri l. ja hunsvotti KIVI. — älä kos-kaan luota l:kseen, / hän vannoo l:ksen va-lan *MANN. — *Yhd.* poikal.

lurjusmaiden⁶⁵ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* L:siä miehiä. Käyttäytyä l:sesti.

lurjustelija⁴¹ *tek.* < seur.

lurjustella²⁸ v. -u² *teonn.* vetelehtiä t. yl. käyt-täytyä lurjuksen tavoin, lurjusmaisesti. | L. kylällä, kapakassa. Velttous ja l:u.

lurkki^{4*} s. ark. lurjus. | Suuri l. Aikaa sitten se l. olisi Kakolaan joutanut Kianto.

lurpalla(an), -e(en) *adv.* lupallaan, lerpallaan. | Korvat l. Viikset alaspäin l.

lurpassa, -paan *adv.* = ed. | Hevonen seisoo pää l.

lurtti⁶ s. ark. lurjus, lurkki, lortti. | Oikea l. miehekseen. Joku l. on jättänyt veräjän auki.

lurvail^{la²⁰} v. -u² *teonn.* tav:mmin lörvällä. | Miksi l:et sitten kylissä ja kylien krouveissa öitä ja päiviä? KIVI.

lusa¹¹ s. tuohen, petun yms. kiskontaan käy-tetty lastamainen työväline, luta, nyljin.

lusah/della^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur., vars. 2. | Kirveeniskujen l:telu.

lusahtaa^{2*} v. -(hd)us⁶¹ *teonn.* 1. tav:mmin ly-sähtää. | L. kokoon. Hartiat l:htavat kuma-raan. L:hti parantaen maahan. L:htamaisi-laan oleva lato. Estää kattoa pönkittämällä l:htamasta. — *Kuv.* -- jotakin, mikä oli ukol-le perin kallista ja välttämätöntä, oli l:htanut mäsäksi HAANPÄÄ. 2. *onom.* losahtaa. | Kirves uppoaa l:htaen puuhun. Kuuluu l:us ja toinen — samanlainen kuin lihakaupassa, kun -- kirves sattuu luuhun E.ELENTUS.

luserni⁶ s. = sinimailanen.

lusi^{a¹⁷} v. *alat.* olla vankilassa. | L. linnassa. Jou-tua l:maan. Sai l. viisi vuotta.

lusikalli nen⁶³ s. lusikan täysi. | Vajaa l. L. suo-laa, kalanmaksajä. Pari kolme l:sta.

lusikan/pesä s. -varsi s.

lusika^{ka^{10*}} s. 1. ruokailuväline, jonka osat ovat varsi ja kovera pesä; vrt. kapusta, kauha. | Veitsi, haarukka ja l. Puoli tusinaa l:oitaa. Pui-nen, alumiininen, hopeinen l. L:an varsi, pesä. Syödä, hämmennää kahvia l:alla. Nuolla l:-kansa. Veistää l:oitaa. — *Yhd.* alumiini-, ho-pea-, luu-, metalli-, puu-, sarvi-, tinal.; kum-mi-, lapsenl.; jälkiruoka-, jäätelö-, kastike-,

liemi-, lääke-, makeis-, muna-, puuro-, ruo-ka-, sinappi-, sokeri-, suola-, tee-, toti-, velli-, voil.; maistin-, mitta-, ruokailu. — *Erik.* a. lu-sikka (urheilu)palkintona. | Saada ensimmäi-nen l:kansa. Jääää l:atta. — *Yhd.* palkintol.

b. lusikan täysi, lusikallinen vars. jtk ravin-toainetta. | 2—3 l:kaa sokeria. 2. ed. ryhmään liittyen eril. kuv. sananparsissa. — *panna, pis-tää lusikkansa jhk keittoon, liemeen* [tms.] puuttua, sekaantua, sotkeutua jhk asiaan. | Kuka käski panna l:kansa toisen keittoon! Siihen puuroon ei ole hyvä l:kaansa pistää. | "Tuleepa tästä [naimapuuhasta] kuitenkin soppa." — "Siihen en pistä l:kaani minä" KIVI. — *tehdä jklle lepästä lusikka syödä kaikki jkltä poissa olevalta. — näyttää jklle, mistä puusta lusikka tehdään, tulee näyttää jklle taitamattomalle, miten jk työ on tehtävä tms.* | Ja kyllä me niille peijakkaan keppi-herroille [= savolaisille] näytämme mistä puusta l. tulee! Vielä minä laitan yhden talon kuntoon ja näytän kuinka hämäläinen paju-pehko pientareilta hävistää! LINN. — *ottaa lu-sikka koreaan* (t. kauniiseen) käteen olla kil-tisti, vastaan hangoittelematta, totella. 3. eril. lusikkaa muistuttavista esineistä. a. Muurarin, valajan l. L., jolla piippua puhdistetaan. Rä-jäytettävän kannon alle kaivetaan kuoppa eri-tyisellä l:alla, jonka varren pituus on 120 cm ja kauhauksen suuruus 60×100 mm. — *Maat.* Lu-sikkapyörän l:at. — *Yhd.* korva-, muuraus-, pihkal. b. *puhek.* auton kaasupolkimesta. | Pai-naa l. pohjaan. — *Kuv.*, vars. *urh.*: panna, pai-naa lusikka pohjaan kiihdyttää vauhtinsa t. voimansa äärimmilleen, ponnistaa kaikki voi-mansa, ottaa kaikkensa irti, "panna täysi höy-ry päälle". | Takasuoralla A. painoi l:an poh-jaan. Vasemmista on painanut l:an pohjaan. c. *kal.* lusikan pesää muistuttava lusikkaluisti-men metalliviehe.

lusikka, haukka, -häkki, -kaha, -kalkku s. seinä-teline, jossa puulusikoita maalaisoloissa entis-aikaan säilytettiin. -**kotelo** s. Kultasepänliik-keiden l:t. -**laatikko** s. -**lääke** s. lusikasta nau-tittava lääke. -**mainen**⁶⁵ *kalt.a.* -sesti *adv.* Kaniinin l:et korvat. Siemensiipi ympäröi sie-mentä l:sesti. -**pora** s. *tekn.* pora, jossa on lusikan muotoinen puolipyöreä kouruterä. -**pyörä** s. *tekn.* alkeellisen vesivoimalaitoksen siipipyörä, jonka siivet ovat lusikan puolik-kaan muotoisia; *maat.* kylvökoneen syöttö-pyörä, johon kiinnitetyt lusikat nostavat jyvät syöttökammion pohjalta siemenjohtotorveen. -**ruoka** s. lusikalla syötävä ruoka (keitto, puu-ro tms.). -**terä** s. *tekn.* lusikkamainen poran terä. -**uistin** s. *kal.* uistin, jossa on lusikan pe-sää muistuttava metalliviehe, "lusikka". -**vesi** s. *kans.* tyyppihappo, sievesi.

lusikoida³⁰ v. syödä t. ammentaa lusikalla. | L. velliä, puuroa. Valmiiksi keitetty mämmi l:an tuokkosiin.

lusikoittain *adv.* lusikallinen kerrallaan, useita lusikallisia, lusikkamäärin. | Sokeri lisätään l. seokseen.

luska³⁰ ⁽¹¹⁾ s. *murt.* lusikka.

luske²⁸ *onom.s.* lusahtelu. | Kirveen l. Kankaan-

kudonnan l. -- luien l., päien pauke, / kova hammas kolina **KAL.**

luskut/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Jopa haukkui hallikoiria, / linnan lukki l:telu **KAL.**

luskut/taa^{28*} *onom.v.* -us⁶¹ *teonn.* vars. koiran haukunnasta. | Koiran iloinen l:us. — *Kuv.* Toisilleen l:tavat puolueet.

lusta¹¹ s. kivilajeissa se suunta, johon kivi louhittaessa halkeaa. — *Yhd.* poikki-, pysty-, pääl.

luste²⁸ s. *Lolium*-, *Bromus*- ja *Brachypodium*-sukuihin kuuluvista heinäkasveista käytetty nimitys. | -- ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi l:tta nisun sekaan *UT.* — *Yhd.* aro-, lehto-, pellava-, viljal.

lusti¹ s. ja a. *murt.* lysti.

lusto¹ s. 1. puun kuoren ja nilakerroksen alle vuosittain muodostunut uusi puukerros, vuosirengas. | Kunkin l:n sisempi, kasvukauden alussa syntynyt osa, kevätpuu, on tavallisesti vaaleampaa ja hohkaisempaa kuin myöhemmällä kasvukaudella syntynyt osa, kesäpuu. Laskea puun ikä katkaisupinnan rengasmaisista l:ista. — Muuta käyttöä. | Sokerijuurikkaan löyhässä mallossa vaihtelevat vaalean punaiset ja valkoiset l:t. — *Yhd.* vuosil. 2. *geol.* kerrostuneen maalajin, esim. jääkauden savikon, vuodessa muodostunut kerros. | Kussakin l:ssa voidaan erottaa vaalea hiesu- ja tumma savi-osa.

-**lustoinen**⁶⁸ *poss.a.* Hieno-, kapea-, leveäl.

lusto/kuoriainen s. *Xyleborus dispar*, eräiden lehtipuiden, mm. omena- ym. hedelmäpuiden, oksissa ja rungoissa elävä kaarnakuoriainen. -savi s. kerroksellinen savi.

lusu/na, -ksi *adv.* pirstoina, murskana, mäsänä. | Lyödä jkn luut l:ksi. Lukot sormin luskutteli, / salvat kuokalla kohotti: / jo lukot l. vierä, / ovet vahvat aukieli **KAL.**

luta^{11*} s. *kans.* puu- t. luuase, jolla tuotta kis-kotaan, lusa, nyljin; varpu t. tikku, jolla tuokosen kulmat on kiinnitetty, lutavarpu, säylä. -varpu s.

lutein/myrkkyy s. -purema s.

luteini¹ s. *fysiol.* keltarauhasen erittämä hormoni.

luteinen⁶⁸ *poss.a.* < lude. | L. sänky.

luterikunta s. *vanh.* evankelis-luterilainen maailma.

luterilainen⁶⁸ 1. a. Lutherin perustamaan protestanttiseen uskonsuuntaan, luterilaisuuteen, evankelis-luterilaiseen kirkkoon kuuluva, sitä kannattava, sen hengelle ominainen t. sen mukainen, luterinuskoinen. | L. kirkko, seurakunta. Suomen l. evankeliumiyhdistys. L. väestö. L. oppi. -- perheen isä [tarvitsee] kyllä kaiken l:sen vakaumuksensa pitääkseen epätoivon loitolla **SL.** 2. s. Lutherin, luterilaisuuden kannattaja, evankelis-luterilaisen kirkon jäsen, luterilainen protestantti. | Amerikan l:iset. Enemmistö väestöstä l:isia.

luterilaist/aa² v. tehdä luterilaiseksi. | Väestön l:aminen. -ua¹ *pass.v.*

luterilaisuus⁶⁵ s. evankelis-luterilainen kristinuskon muoto. | L:den voittokulku.

luterinen⁶⁸ a. tav:mmin luterilainen.

luterinusko s. luterilaisuus. -i[nen] a. ja s. luterilainen. | L:iset asukkaat.

lutikan/myrkkyy s. -purema s.

lutik/ka^{15*} s., vars. *puhek.* lude. | Punainen, hai-seva l. Vanha puusänky, jossa kuhisee l:oitia.

lutist/aa² v. saattaa luttuun, lytistää, litistää. | -- hän olisi voinut rutistaa ja l. jokaisen heistä sormensa päällä niin kuin he rutistiivat imevän sääksen **PAKK.** -- kauppaherrat l:avat suunsa myykiksi **HAARLA.** -ua¹ *pass.v.* L:nut paperirulla. -- messinkisankaiset silmälasit sisäänpäin l:neella nenällä **LEINO.**

lutka¹¹ s. *halv.* huora, portto, luuska. | Miesten l. Häpeämätön l.

luto^{1*} a. *kans.* ontto. | L. puupölkky.

lutti^{1*} s. *murt.* luhti.

lutukka^{15*} s. Capsella, ristikkukaisia ruohoja, joiden terälehdet ovat valkoiset ja lidut kolmiomaiset, vars. rikkaruohona yleinen C. bursa pastoris, tavallinen lutukka.

luta/s⁶⁴ *deskr.s.* löntys, köntys, kuhnuus, töllerö, hönttänä. | -- pelkäsivät piikojansa, / luulivat l:ksiansa, / -- / pahasti piteleväni **KAL.**

lutussa, luttuun *adv.* kokoon painuneena, lytystä, lyyssä. | Tohvelinkannat l. Auton kura-siivet olivat l. -- lyyhistyi luttuun kuin märkä rukkanen **IVALO.**

lutviutu/ta^{1*} v. *ark.* selviytyä, selvitä, järjestyä, luontua, alkaa luistaa. | Asiat l:ivat hyvin. Kyllä se siitä l:u. Kaikki l:i ihan itsestään.

luu⁶⁸ s. 1. yksityinen osa, joista ihmisen ym. selkärankaisten luusto on muodostunut, | Ihmisen, hevosen, kalan l:t. Kuolleiden luita. Pääkal-lon, jalkapöydän, sormien l:t. Ihmisen alaraa-jassa on 31 l:tä. Eturajaa kiinnittyä vartaloon hartian luiden välityksellä. L:t rutisevat. Pal-jaat l:t töröttivät haavasta. Ei lämmin luita riko **SL.** — *Anat.* Pitkät, lyhyet, litteät l:t. — *Yhd.* kalan-, linnunl.; jalkapöydän-, päälaen-, suulaen-, yläleuanl.; häntä-, kavio-, kita-, kyli-, kyynär-, kämmen-, lapa-, leuka-, lonka-, naama-, nenä-, nilkka-, niska-, olka-, otsa-, rinta-, siipi-, sormi-, sääril.; kehräs-, kolmio-, korppi-, putki-, risti-, solis-, vartti-näl.

2. ed. ryhmään liittyvää erikoiskäyttöä. a. ihmisen t. eläinten (vars. koirien) ravinnoksi tarkoitettussa lihassa oleva luu t. luun kappale. | Paistin l:t. Tehdä luita keittoa. Antaa koiralle l. L:ssa maku, ei lihassa **SL.** — *Kuv.* Jklle menee l. kurkkuun [= ei kykene vastaamaan tms., "menee jauhot suuhun"] **SP.** L. [= huonoin osa, tähteet] jää jakajan kouraan **SL.** Älä luule l:ta lihaksi! **SP.** — *Yhd.* paistin-, soppal-, koiranl. b. *mon.* kuolleen ruumiista sen lahot-tua jäljelle jääneistä luista; u. = maalliset jäännökset. | Esi-isien l:t. Henrik Pyhän l:t. Kalisevat l:t. L:t vaalenevat, maatuvat, lahoavat. Paikka, missä hänen l:nsa lepäävät. Ur-heiden sotilaidemme Karjalan korpiin sirotel-lut l:t. Vannoa jtkk siensä luiden nimessä. Ja Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekkä silloin minun l:ni täältä" **VR.** c. eräissä sanonnoissa. — *luu ja liha.* Olla muutakin kuin l:tä ja lihaa 'olla elävä, todellinen ihminen, lihaa ja verta'.

— Vars. sukulais-, heimolaissuhteesta puhuen. | Te olette minun veljiäni, minun l:tani ja lihaani vt. — *luu(i) ja nahka*. Syödä jk luineen nahkoinen 'kokonaan, kaikkineen, nahkoinen karvoineen'. — Vars. jkn laihiudesta puhuen. | A:sta ei ole jäljellä muuta kuin l:t ja nahka. Hän on vain l:ta ja nahkaa. Laihtua l:ksi ja nahaksi. — *luut ja ytimet* ihmisen koko ruumiista, olemuksesta; ihmisen sisimmästä. | Tuuli tunkeutuu läpi luiden ja ytimien. Sanat tunkeutuvat, pureutuvat luihin ja ytimiin. *d. mon. kuv.*, vars. *ark.* ihmisen koko ruumiillisesta olemuksesta. | Vilu vapistuttaa luita. Antaa takkavalkean lämmittää luitaan. Vain vata, rasittaa, säästää luitaan. Ei viitsi luitaan liikuttaa. Korjaa l:si täältä [= mene pois, painu hiiteen!] Korjata l:nsa jstak hyvän sään aikana. Laittaa l:nsa [= mennä, matkustaa] kaupunkiin. Tuntee vetoa, väsymystä luissaan. Tunsin luissani, että olin tehnyt työtä. Karistaa väsymys luitaan. Lujasti se tauti on hänen luihinsa tarttunutkin. — paranna minut, Herra, sillä minun l:ni ovat peljästyneet ja minun sieluni on kovin peljästyntyt vt. — Vars. *sot. puhek.* Vetää luita kasaan, lyödä l:nsa kasaan 'tehdä asento'.

3. luu aineena. | Kovaa, lujaa kuin l. Gala-liitti, "keinotekoinen l.". Veitsen kahva on l:ta, l:sta. Yhtä l:ta vuohensarvi [t. pukinsarvi] st. [esim. sisaruksista heidän henkisten ominaisuuksiensa samankaltaisuutta ajatellen]. — *Yhd. hammasl.*; kilpikonnan-, norsun-, valaanl.

4. luusta tehdyistä esineistä. | Piipun l. 'luinen imuke'. — *Yhd. hankaus*, kääntö-, taittol.

5. luumaisista esineistä. a. luumarjan kova, siementä ympäröivä sisäkerros, "kivi". | Luumun, kirsikan l. Kahvipuun kirsikkamaisen hedelmän l:t, "kahvipavut". b. *mon.* pellavan tms. varren puumaisista osista; päistäret. | Pellavan l:t rikotaan loukulla. c. vars. naisten liiveissä käytettyjä kalanluisia t. metallisia kovi-
vikkeita. | Liivin l:t.

luuaine s. Kalkki- ja fosforisuoloista muodostunut l. -ase s. Kivikautiset l:et.

luudan tekijä s. Köyhä l. -te|ko s. Elättää itseään l:olla. -ty|nkä s. -varpu s. -varsi s.

luuda's^a s., tav. *mon.* varpuja, joista luita tehdään. | Lehtipuista taitetut l:kset. Hakea l:ksia. Kyllä siitä metsästä l:sta lähtee. — Olla, käydä l:ksessa 'luudaksia ottamassa, tekemässä'. Lähtee l:ksen. Oli neiti luuaksessa, / vastaksia taittamassa *KANT.*

luudutta^a s. *kaus.v.* < luutua. | -- samalla tunti hän nuoren, väkevän voiman virtaavan lävitseen ja l:van hänet yhdeksi luuksi *TALVIO*. *luesine* s. Arkeologiset l:et.

luuhaht^a s. *v. harv.* luuhistua, lyyhähtää, lysähtää. | -- Kari l:aa maahan kuin irtaunut purje *AHO*.

luu|hammas s. -harppuun|a s. Hylkeenpyynti l:oilta. -hauki s. Lepidosteus osseus, hauen näköinen, toista metriä pitkä amerikkalainen kala. -helmi s. L:stä tehty kaulakoriste. -hiili s. luista vähälmaisessa tilassa kuumennettaessa saatu hiili, luumusta.

luuhistaa^a v. saattaa luuhistumaan, lyyhistää.

luuhista^a v. luuhistua, lyyhistyä, lysähtää. | L:nut rakennus. -- putosivat katot, l:ivat seinät *AHO*. Yhtäkkiä herpoo minussa kaikki pinnistys ja minä l:n kokoon kuin vyyhti *AHO*.

luuhka^a s. vanha, huono lakki, reuhka. | Vanha, repaleinen l. Leveä lippalakki l.

luuhohka s. anat. luun huokoinen, sienimäinen sisäaine.

luuhotta^a s. *deskr.v.* kyyhöttää, kyhöttää. | Istua l. alla päin. -- pientaren rannassa l:i hevonen auroineen, pää riihuksissa *AHO*. Huone oli leveä ja matala, katto l:i orsiensa päällä kuin musta sadepilvi syksyllä *AHO*. -- oksat l:ivat maata kohti lumen painosta *LEHT.*

luu|huone s. vanh. ruumishuone. -jauho s., us. *mon.* eläinten luista valmistettu, lannoitteena käytetty jauhe. | L:ja on neljää lajia: raakoja, höyryllä keitettyjä, bentsiiniä keitettyjä ja poltettuja. -jauhomyly s. -jauhotehdas s.

-kaar|i s. Silmäkuoppia varjostavat l:et. -kala s. L:t 'Teleostei, kalalahko, johon sampea ja nahkiaisia lukuun ottamatta kaikki meikäläiset kalat kuuluvat'. -kalvo s. anat. luuta peittävä ohut mutta kiinteä ja sitkeä kalvo, jossa luuta kasvattavat verisuonet kulkevat.

-kalvontulehdus s. lääke. -kampa s. luinen kampa. -kappale s. -kasa s. Putosi l:ksi murskautuen. — *Kuv.* Porvari Nyylynnin kartanolla seisoo se l. [= hevoskaakki], ruskea nahka päällä *KVR*. -kasvain s. lääke. luukudoksesta kehittynyt kasvain, osteooma. -kausi s. arkeol. nimitys, jota joskus käytetään magdaleena-ajasta ja myös Pohjois-Euroopan ancy-luskaudesta. -keitto s. ruok. luista, perunoista ja juureksista valmistettu keitto. -kilpi s. el.

Kilpikonnan ihopanssaria tukevat l:vet ovat muodostuneet verinahasta.

luukku^a s. Merk.-ryhmät us. vaikeasti toisistaan erotettavissa. 1. pienehkö ovi, ovimainen levy tms., jolla jk aukko suljetaan. | Kellarin, uunin l. Kellotapulin valkoiset l:ut. L:uilla varustetut ikkunat. Sulkea aukko l:ulla. Sulkea, avata l. — *Erik.* = housuluukku. | Avata l:kunsa. — *Yhd.* kellarin-, ruuman-, ullakon-, uuninl.; ikkunall.; lauta-, pelti-, puul.; lasku-, läppä-, työntöl.; peite-, sulkul.; suul.; housunl. 2. jssak esineessä jtk määrätarkoitusta varten oleva, tav. suljettava (nelikulmainen) aukko. | Kellarin, lastiruuman, uunin l. Ullakolle pääsee myös l:un kautta. Riihen l:usta tupruava savu. L. on aukki. Avata, sulkea l. — *Erik.* seinässä t. ovelle oleva tms. aukko, jonka kautta yleisö virastoissa yms. suorittaa asioita, ostaa matka- t. pääsylippuja, antaa ja ottaa vastaan postia, tms. | L:un takana hymyilevä lipunmyyjä. Seistä, jonottaa l:ulla. — *lappu luukulla* ks. lappu 2. — *Yhd.* kellarin-, ullakon-, uuninl.; lattia-, pato-, pohja-, seinäl.; kissanl.; heinä-, hiili-, ilma-, kirje-, lanta-, lasti-, löyly-, noki-, savu-, tuhk.; ilmanvaihto-, kuku-, käynti-, nuohous-, palo-, poisto-, tirkistys-, tuuletus-, tyhjennys-, tähtäys-, täyttö-, vetol.; kassa-, lippu-, myynti-, postil.

luukku|aukko s. -housuinen a. L. pojan nalikka. -housut s. *mon.* vars. lasten käyttämät

napeilla liiviin kiinnitettävät, sivuilta avattavat (luukulliset) housut, laukkuhousut. **-ik-kuna** s. lasiton, (tav. työntö)luukulla suljettava ikkuna. | Savupirtin l. **-laitte** s. Patoaukon l:teet. **-pato** s. pato, jonka aukko t. aukot suljetaan luukulla.

luukohoama s. Silmäkulmilla paksut l:kohoamat. **-koppa** s. Aivoja ympäröivä l. **-koriste** s. **-koukku** s. **-kova** a. luunkova. | L:t sormet. Siemenen miltei l. sisäkerros. **-kudos** s. anat. luun muodostava kudos, luusolukko.

luukullinen^{ss} poss.a. < luukku. | L. valoaukko. **luukuton**^{ss} kar.a. < luukku.

luukkyhmy s. anat. Sarvimainen l. **-kärki** s. Nuolen l. **-kärkinen** a. L. vasama. **-laiha** a. niin laiha, että luut näkyvät. | L. hevonen. **-lasi** s. luutuhkalla himmennetty maitolasi.

luulemma adv. *harv.* (= luulen ma) luulemani, otaksumani mukaan, kuten luulen. | Hän on l. täällä. Se, joka saa sen maan, ei l. tule katumaan kauppiaan ^{AHO}.

luuletella^{ss} v. *murt.* -telu² *teonn.* luulotella. | He l:telivat näet, että rikasten ei sovi naida muita kuin rikkaita päivär. -- suistunut l:elun korkeasta asemastaan kuin ruostunut peltikukko viiritangon päästä K.HALME.

luulevainnen^{ss} a. -sesti adv. -suus^{ss} omin. joka jatkuvasti luulee pahaa toisista, epäilee toisia, epäileväinen, epäluuloinen. | Arka ja l. Luonteeltaan l. ja synkkä hallitsija. L. vaimonsa suhteen. Miltei mielipuolisuuksi kehittyneet l:suus. Sävyisä sydän on ruumiin elämä, mutta l:suus on mätä luissa vt.

luulevy s. Krokotillin ruumista peittävät l:levyt ja sarveiskilvet. Silata l:levyillä. **-liika** s. *eläinlääk.* luukasvain, patti. | Hevosen säärluiden sisäpuolelle kasvavat l:at johtuvat luukalvon tulehduksesta. **-liima** s. luista valmistettu liima. **-liitos** s. anat. luiden välinen liitos, jossa luukudos liittää luut toisiinsa; vrt. rusto-, sideliitos.

luulija¹⁴ tek. < seur. | Yksi synti varkahalla, yksitoista l:lla sl.

luulla^{ss} v. (luultava ks. erikseen) olla jssak luulossa, pitää jtk jnak, pitää jtk uskottavana, todennäköisenä, olettaa, otaksua, arvella, kuvitella, uskoa. | L. koiraa sudeksi. L. jkta maaherraksi, ystäväkseen. Erehtyä l:emaan vierasta isäkseen. Hupsuksi minua kaikki l:isivat, jos tuollaisen yleni pukisin. L. leikkiä todeksi. L:in tehtävää vaikeammaksikin. Parempi kuin l:tiinkaan. Ei se niin kamalaa ole kuin l:laan. -- L:tu rikollinen. L:tu sairaus, vääräys. Kissa hyppäsi l:emansa hiiren niskaan. -- L. turhia. L. pahaa jksta. L. liikoja itsestään. Mitä sinä minusta oikein l:et? -- En l:e, vaan tiedän. Niin sitä outo l:isi. L:en, että hän tulee t. hänen tulevan. Lapset l:evät, että haikara on heidät tuonut. Emme l:e voimme suostua ehdotukseen. L:ee olevansa hieno. Mikä sinä l:et olevasi? Älä l:e! -- **luullakseni** kuten luulen, oletan, luuloni, kuulemani mukaan, luultavasti. | A. on l:lakseni matkoilla. L:lakseni paketti tulee vasta huomenna. -- **luulla jkta jkhun** epäillä jkta rakkaushteesta jkhun, olla jklle mustasukkainen

jk:n takia. | [Mieheni] l:ee minua erääseen konttoripalvelijaan JORUNI. -- luulevaisuuden henki on vallannut miehen ja hän l:ee vaimonsa, vaikka tämä ei ole saastuttanut itseänsä vt.

luullinen^{ss} poss.a. L. kinkku.

luulo¹ s. subjektiivinen, us. epävarma t. erheelinen käsitys jstak, arvelu, oletamus, otaksunta, kuvitelma, usko; harhakäsitys. | Omituinen, väärä l. Monin paikoin yleinen l., että kaikki loppukesällä muuttuu haukaksi. L:ni on, ettei K. enää parane. Olla jssak l:ssa. Olen tullut siihen l:on, että --. Tuo on pelkkää l:a. L:ni mukaan. Vastoin kaikkien l:a. L. ei ole tiedon vertainen [t. värti] sl. L. on valheen naapuri sl. -- Vanhan kansan l:t. Piintyneet, väärät, sairaalloiset l:t. Hänellä on suuret l:t itsestään. Ottaa (turhat, liiat) l:t pois jkta. Heti ensimmäisellä kierroksella Ranskan mailerit ottivat l:t pois meidän miehiltämme. -- *Yhd.* kansanl.; ennako-, epä-, harhal.

luulo|kuva s. *harv.* Sairaiden aivojen kummalliset l:kuvat. **-sairas** a. ja s. henkilöstä, joka potee luulosairautta, luulotautinen. | Hysteerinen, l. nainen. **-sairaus**, **-tauti** s. sairaalloinen oman ruumiin tautien luulottelu ja etsiskely, hypokondria. **-tautinen** a. ja s. luulosairas.

luulotella^{ss} v. -telu² *teonn.* l. olla jatkuvasti jssak erheelisessä käsityksessä, luulossa, elättää mielessään jtk luuloa, kuvailla mielessään, kuvitella. | L:eltu tauti, rikos. Kiromantia, l:eltu taito ennustaa käden kämmenpuolen uurteista ja rakenteesta. L. liikoja voimistaan. L. itseään hyväksi kielenkäyttäjäksi. L. olevansa rikas, synniton. L:telu, että pilsnieri olisi terveellisempää juomaa kuin puhdas kaviivesi. -- *Lak.* L:eltu rikos 'imaginaaririkos'. 2. koettaa saada jku vastoin todellisuutta uskomaan jtk, uskotella. | L. toisille olevansa suurta sukua. Fariseukset l:telivat Jeesukselle, että Herodes väijyi hänen henkeään.

luulottelija¹⁴ tek. < ed. | Olen hulluteltaja, ainainen l., parantumaton haaveilija ja unien näkijä AHO.

luulousko s. usk. opinkappaleiden tuntemiseen ja hyväksymiseen perustuva tietopuolinen usko, jota ao. pitää todellisenä uskona. | Suruton l.

luultava¹³ a. (*partis.*) -asti adv. oletettava, otaksuttava, uskottava, todennäköinen. | L:aa on, että --. On hyvin l:aa, hyvin vähän l:aa, että --. Ellen ehdi ajoissa, kuten on hyvin l:aa, sinun täytyy itse hoitaa asia. -- saatat katsoa l:aksi, että lappalaiset alkuaan ovat olleet erihimoista väkeä E.N.S.TÄLÄ. L:asti palaamme jo huomenna. Sana *teeri* -- *tetri* on l:immin suomalaista alkuperää.

luu|luistin s. Luistelua harjoitettiin Pohjois-Euroopassa l:uistimia käyttäen jo vanhalla ja keskiajalla. **-lusikka** s. **-löytö** s. Esihistorialliset l:döt. **-mai nen**^{ss} *kalt.a.* L:sta ainetta. L:sen kova. **-marja** s. *kasv.* marjan kaltainen hedelmä, jonka seinän sisäkerros on luumainen, kova. | Kirsikan l. Vadelma ja suomurain ovat kerrannaisia l:oja. **-marjai|nen** a. L:iset hedelmäkäsivit.

luumu¹ s. luumupuun t. sen ja kriikunapuun jnk sekasiinnoksen syötävä hedelmä, väskynä, veskuna; luumupuun. | Tuoreet, kuivatut l:t. L:n kivi. — Lohjan l., tavallisin Suomessa viljelty l. — Yhd. kelta-, puna-, sinil.; munal. **-hillo** s. ruok. **-hilloke** s. ruok. **-kakku** s. ruok. **-keitto** s. ruok. Riisipuuroa ja l:a. **-kiisseli** s. ruok. **-kirva** s. Hyalopteris arundinis, luumupuussa elävä lehtikirva. **-kohokas** s. ruok. **-käräsäkäs** s. = luumuleikkuri. **-laatikko** s. **-lajike** s. **-leikkuri** s. Rhynchites cupreus, eräs luumuja omenapuita voittava pieni kovakuoriainen, luumukäräsäkäs. **-mainen**² kalt.a. Taatelipalmun l. hedelmä, taateli.

luumun/kivi s. **-sininen a.** **-viljely(s) s.** **-värinen a. L.** samettipuku.

luumu punkki s. Eriophyes similis, luumupuussa elävä punkki, luumun äkämäpunkki. **-puu** s. Prunus domestica, hedelmäpuu, jonka suurrehkoja luumarjoja, luumuja, käytetään taloudessa sekä tuoreina että kuivattuina. **-puuro** s. ruok. **-salaatti** s. ruok. etikkaliemeen säilötyistä luumuista valmistettu salaatti.

luumusta s. luuhilli.

luumu/tarha s. **-torttu** s. ruok. **-vanukas** s. ruok. vars. Englannissa jouluruokana tavallinen vehnäjauhoista, munuaisrasvasta, munista, rusinoista, korinteista ja eril. mausteista valmistettu vanukas.

luumylly s. 1. luujauhomylly. 2. kone, jolla siipikarjan ruokkimiseen käytettävät luut rouhitaan hienoksi. **-mätä** s. lääk. luun kuoleutuminen ja sen yhteydessä syntyvä märkiminen, luuytimen tulehdus. **-nappi** s. luinen nappi. — Kuv. sormella annettu näpsäyksesi. | Antaa jklle l. otsaan, kädelle. Tarvitsit pienen l:in. **-neula** s. Alkukantainen l.

luun/haaraus s. lääk. luiden tavallista herkempi murtuvuus. | Synnynnäinen l. **-kappale** s. **-katkeama** s. lääk. luunmurtuma. **-keltainen a.** **-kova a.** (myös: luukova) kova kuin luu. | L. kasvain. **-murtuma** s. lääk. väkivallasta, kaatumisesta tms., harvemmin sairaudesta johtunut murtuma luussa, luunkatkeama, -taituma. | Saada vaikea l. päähänsä. L:ien hoito. **-pala** s. **-pehmeneminen**, **-pehmenemistauti** s. lääk. pitkälinen tauti, jossa luut pehmenevät ja käyristyvät, us. hyvinkin epämuotoisiksi. **-pää** s. anat. Pitkissä luissa on liereä, ontto luunvarsi ja sen kummassakin päässä paksumpi l. **-siirto** s. lääk. leikkaustoimenpide, jossa saman t. toisen henkilön t. eläimen luuta siirretään korvaamaan puuttuvaa osaa jstak luusta. **-sirpale** s. **-siru** s. **-solmu** s. kans. nivel, nikama. | Väristä viimeistä l:aan myöten. Pelätä niin että joka l. vapisee. L:t olivat jokaiselta kääntämättä naksaneet HAARAA. -- niin laihana, että voi joka l:n lukea HAANPÄÄ. **-taituma** s. lääk. luunmurtuma. **-tulehdus** s. lääk. luun kuorikerroksen tulehdus. **-valkoinen a.** Lattia hohti l:sena. **-varsi** s. anat. vrt. luunpää. **-vika** s. -- voimalliset jäsenet, joita ei lapsena l. eikä myöhemmin leini ole jätännyt KALLAS. **-värinen a.** myös . | L:set kasvot. L. huonekalusto.

luun/nystyrä s. **-ontelo** s. anat. Nenäontelon vie-

reinen l. **-oppi** s. oppi luista ja luustosta, osteologia. **-osa** s. Kussakin kylkiluussa on kaksi osaa: luu- ja rusto-osa. **-pala(nen)** s. **-panssari** s. Kilpikonnan l. **-patti** s. L:it hevosen jaloissa. **-pihdit** s. mon. lääk. luunsirujen poistamiseen yms. käytetyt pihdit. **-piirrois** s. luuhun tehty piirros. | Lappalaisten l:ikset. **-posliini** s. tekn. kaoliinista, kvartsista ja luutuhkasta valmistettu posliini.

1. **luuppi**¹⁰ s. vanh. (rinn. luppi) vars. kelloseppän käyttämä suurennuslasi. | Kelloseppä pani l:in silmälleen ja tarkasteli koneistoa.

2. **luuppi**¹⁰ s. ark. purjevene, pursi.

luuppuikko s. Kynsienhoidossa käytetty l. **-putki** s. **-päinen a. L.** veitsi. **-pää** l. s. Keppi, jossa on l. 2. a. luuppäinen.

luurail^{la} frekv.v. -u² teonn. < luurata. | L. ja kytäillä. -- ympäri l:ee rienaaja ja viritää syöttejä ja kaivaa kuoppia HAANPÄÄ.

luurakenne s. Kanan l. Vankka, jyrkeä l. **-rangot/on** kar.a. L:tomat eläimet. — El. tav. = selkärangaton.

luuran/ko s. l. ihmisen t. eläimen luusto luonnonmukaisessa järjestyksessä olevana kokonaisuutena. | Ihmisruumiin tukena on l., jossa on enemmän kuin 200 luuta ak. Koiran l. — Muurahaisten paljaaksi kaluama l. Kas kun tuli hetken päästä irvistävä l. ukon nuotiolle kiv. — Erittäin laihasta, kurjasta olennosta. | Laiha kuin l. Melkein l:oksi laihunut. Hän on kuin elävä l. 2. kuv. Pystyy kuolleina l: koina töröttävät kelot. Tulen mustaama hyökäysvaunun l. Kivitalojen l:got katsoivat kulkijaan tyhjin, nokisin ikkuna-aukoin. — Vars. jnk tukirakennelma, runko, kehys, tärkeimmät, koossa pitävät osat. | Veneen, lentokoneen siiven l. Heiniä odottavia haasioiden l:koja. — Näytelmän, tutkimuksen l. Tosiasioiden l:koon liittyvä kuvaileva kertomus.

luuranko/inen poss.a. — Tav. s:sesti. L:set = selkärangaiset. **-lihas** s. anat. jhk luurangon osaan kiinnittyvä lihas; vrt. iholihas. **-mainen** kalt.a. L:seksi laihunut. **-mies** s. kuv. henkilöidystä kuolemasta (luurangoksi kuvattuna). | Musta-viittainen l. viikate kädessään. **-takki** s. ratsumiehen asetakista, jossa on kylkiluita muistuttavat nauhakoristeet.

luurasva s. luiden sisältämä rasva. | L:a saadaan eläinten luita keittämällä, höyryttämällä tai uuttamalla.

luura/ta³⁵ v. ark. -us⁴ teonn. väijyä, vaania, kärkeä, kytätä. | L. nurkan takaa. L. jkita rahoja.

luurengas s.

luuri¹ s. ark. puhelimen kuuloke, kuulotorvi.

luurouhe s. L:rouhetta kanoille. **-rusto** s. anat. **-ryynit** s. mon. luurouhe, jota käytetään vars. siipikarjan ruokkimiseen. **-sankainen a.** L:set silmälasit. **-sauma** s. anat. luuliitos. | Päälaenluita yhdistävä l. **-seinä(mä)** s. anat. Nenäontelon l. **-siru** s. L:jen poistaminen lihaksesta.

luuska¹¹ s., us. halv. l. laiha ja huono, loppuun kulunut hevonen, kaakki, koni, kopukka. | Mustalaisen l. Kuorman edessä oli surkea l., jonka kylkiluut pullottivat kuin tynnyrin vanteet. — Muista eläimistä. | Vanha koiran l. L:ksi laih-

tunut poro. -- keväällinen kissanpoika rääk-kää l:ksi imemäänsä cmoa sill. — *Yhd.* hevosl. 2. huora, portto, lutka.

luu/solmu *s. kans.* = luunsolmu. | -- selkärangan l:solmut [pistivät] ohkaisen paidan läpi näkyviin KATAJA. Kyllikki tunki joka l:solmunsa vapisevan LINN. -solu *s. anat.* soluja, jotka yhdessä solunväliaineen kanssa muodostavat luukudoksen. -solukko *s. anat.* luukudos. -soppa *s. ark.* luukeitto.

luusto¹ *koll.s.* 1. korkeampien selkärankaisten luutunut tukiranka, joka antaa ruumiille tukea, tarjoaa lihaksille kiinnityskohtia ja suojelee useita tärkeitä elimiä, kaikki luut; vrt. luuranko. | Ihmisen, linnun l. Jalan, peukalon, pään l. L:on luetaan sanan laajimmassa merkityksessä sekä luut että rustot. — *Kuv.* Tilastollisten numerotietojen kuiva l. Tapoja voimme sanoa yhteiskunnan l:ksi. [Holbergin komedioissa] näkyy kaikkialla juonen kova l., mutta niistä puuttuu -- vivahteleva ilmeikkyyks TARK. — *Yhd.* ihol. 2. *kansanr.* (luu)haar-niska. | Mies on l:ssa lujempi, / rautapiassa parempi, / teräsyvyssä tenhoisampi KAL.

-luustoi^{nen} *poss.a.* -suus⁶⁵ omin. Heikko-, hento-, vahva-, vankkal.

luusto/tauti *s. -vika s.*

luusua²⁰ *s. murt. maant.* järvestä alkavan joen lähtökohta, järven laskukohta, joen niska. | Niila soutaa l:a kohti, sinne mistä joki lähtee järvestä etelää kohti A.E.JÄRVINEN.

luu/suomu *s. Kalan* ruumista peittävät l:suomut. -sälö *s.*

luutja^{11*} *s. l.* lakaisuväline, joka (t. jonka pääosa) alkuperäisessä muodossaan on tehty varpuja, lehdeksiä tms. tyvipäästä huiskamaiseksi kimpuksi sitomalla. | Pitkävirtainen l. Taitella koivunoksia luudaksi. Tehdä, sitoa l. Myydä l:ia. Lakaista luudalla. Antaa jklle luudasta 'selkään'. — Pudota luudan päältä lattialle [kuv. menettää arvonsa, asemansa tms., mikä ei enenkään ole ollut kovin kehuttava] sp. Jos nuoret, köyhät naiset joutuivat yksinäisen lapsen äidiksi, ei sinä ollut monen mielestä mitään erikoista, olihan se vain kaatumista "luudan päältä lattialle" KAUPPISH. — *Kuv.* vars. luudalla tapahtuvaa lakaisemista, puhdistamista ajatellen. | Tuulten luudat. Syksyn l. pyyhkäisee yli maan. Lain ja kurituksen l. -- minä lakaisen sen [Baabelin] pois hävityksen luudalla, sanoo Herra Sebaot vt. — *uudet luudat* uusista johtohenkilöistä, virtauksista tms., jotka syrjäyttävät, poistavat aikaisemmat. | Uudet luudat lakaisevat hyvin sl. Oliisi saatava uusia l:ia lakaisemaan virastojamme. — *Yhd.* harjas-, kataja-, köysi-, lehdes-, leppä-, varpu-, varsil.: lakaisu-, sammutusl.; lattia-, piha-, rihi-, uunil.; kylänl.

luuta-akka *s.* luutia tekevä t. kaupusteleva vanha nainen. -mainen⁶⁵ *kalt.a.* L. pensas. Ahraimen muodostaa l. kimppu rautapiikkejä.

luuta/nen⁶⁵ *dem.s.* -- laajat lattiat lakaisi / vastasella varpaisella, / l:sella lehtisellä KAL.

luu/tappi *s.* Sarvien ulkokerroksena on onnto sarveistuppi, joka ympäröi otsaluusta ulkonevaa l:tappia eli tohloa. -tauti *s.* Luu- ja nivel-

taudit. -teojs *s.* Esihistorialliset l:sket. -terva *s.* typpipitoisista eläintenjätteistä saatu paksu, musta, pahanhajuinen öljy.

luutja^{17*} *v.* lakaista, puhdistaa luudalla. | L. rikkoja. Uunin l:iminen. — *Kuv.* -- kotimatkalla l:i pohjoinen lunta niskaamme HEFOR.

luutnantti^{16*} *s. (lyh. ltn.)* Suomen puolustusvoimissa arvoltaan vänrikkiä (kornettia, aliluutnanttia) lähinnä ylempi upseeri. | L. Järvinen. Kyllä, herra l. — *Yhd.* meriväenl.; lentäjä-, lääkintä-, musiikki-, tykistö-, jääkäri-, ali-, ylil.; eversti-, kapteeni-, kenraalil.; reservil.

luut/on²⁷ *kar.a.* -tomuus⁶⁵ omin. L. paisti. Ei l:onta lihaa sl. — L:omat luumut.

1. **luut/tu**^{1*} *s.* näppäiltävä kielisoitin, jonka kaikukoppa on kupera ja matala sekä kaula yläosastaan sivulle kaartuva, niin että basso-kielet ovat otelaudan sivussa. | L., 1600-luvun mielisoin. Soittaa, näppäillä l:tua. Laulaa l:un säestyksellä.

2. **luuttu**^{1*} *s. ark.* lattia-, pcsurieu. -rieppu *s.*

luuttusävellys *s. mus.*

luutu^{1*} *v.* muuttua luuksi. | L:neet kaviorustot. Ruumiin tukisolukko kokonaan l:nut. Hampaiden l:minen. Kyynärliuuhun vahvasti l:nut [= kiinni kasvanut] värttinäluu. — *Kuv.* jäykistyy, kangistua, kovettua, kivettyä. | Kasvot l:vat tuskasta. Tottumusten l:neet jäänökset.

luu/tuberkuloosi *s. lääkk.* -tuhka *s.* luusta poltettaessa, ilmassa hehkuettaessa jäljelle jäävä, etup. kalsiumfosfaattia sisältävä tuhka.

luutumja¹³ *s.* luutumisen tulos, luutunut, luutumalla syntynyt muodostuma. | Hevosen kinner-nivelen sisäpuolelle muodostunut l., patti. Kalojen suomet ovat verinahan l:ia.

luutunsoittaja *s.*

luut/juta^{65*} *v. ark.* pestä lattiaa tms. luutulla, pesurievulla. | Lattian, portaiden l:tuaminen.

luutyö *s.* Lappalaisten l:t.

luuva¹¹ *s. (murt. luva, luha)* riihen yhteydessä (Länsi-Suomessa) oleva erityinen puimahuone.

luu/valo *s.* = kihti. | Sairastaa l:valoa. L:valon vaivaama. Itsepintainen l. piti häntä vuoteessa suurimman osan päivästä. -valci^{nen} *a.* L. ukko. Kankeat, l:iset jäsenet. -vamma *s.* -varsi *s.* 1. Mustekynän, piipun l. 2. *anat.* par. luunvarsi. -vartinen *a.* L. piippu.

luuvarti^{16*} *s. mer.* aluksen tuulenpuoli.

luu/veistos *s.* Eläinaiheisia l:veistoksia. -viika *s.* Lihasten heikkouden aiheuttamat l:at. -väli-lihas *s. anat.* kämmenluiden välissä ja syvim-mällä jalkaterässä sijaitsevia lihaksia. -y|din *s.* runsasrasvainen, punainen t. keltainen aine, joka täyttää pitkien luiden keskusontelon ja luuhohkan huokokset. | L:timen tulehdus 'luu-mätä'. Syödä l:dintä herkkunaan. -öljy *s.* luurastasta valmistettu, mm. voiteluaineena käytetty öljy.

luva¹¹ *s. murt.* luuva.

luvalli/nen⁶⁵ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ omin. johon on lupa t. oikeus, sallittu. | L:sta tavaraa. L:set keinot, painiotteet. Alin l. vesiraja. Suurin l. nopeus. L:sella tavalla. Oleskella jssak l:sesti. Se on, ei ole l:sta. Viipä poissa kauemmin kuin

on 1:sta. Suomenkieliset väitöskirjat tulivat Helsingin yliopistossa 1:siksi v. 1858. Kansa ek-syi pois lain ja 1:suuden tieltä IVALO.

luvallistaa² v. tehdä luvalliseksi.

luvan/janto s. -haku s. -pyyntö s. -saaja s. -saanti s.

luvanta^{15*} s. *lak.* yksipuolinen oikeustoimi, joka sisältää sitovan lupauksen, sitoutuminen, velvoittautuminen; vrt. sopimus.

luva/ta^{35*} v.; lupaava ks. myös erikseen. 1. henkilösubj:n ohella. a. sanoa t. vakuuttaa antavansa jklle, tekevänsä [jne.] jtk, suostua t. sitoutua antamaan jklle, tekemään [jne.] jtk, sanoa t. taata että jku tulee samaan jtk, että jk tulee tapahtumaan, antaa lupaus, sanansa jstak. | L. varmasti, pyhästi. L. jklle rahaa, uusi puku, asunto, apunsa. A. lupasi samaan kauppaan valjaatkin, Kuningas lupasi Pekalle prinsessan ja puolet valtakuntaa. L. hevonen lainaan. Kiinniottajalle 1:taan 10.000 markan palkkio. Siinä on lupaamani kello. L. työläisille lepohtelki. L. liiokja, turhia. L. yhdeksän hyvää ja kahdeksan kaunista [= kaikkea hyvää, vaikka mitä] sp. Annettu 1:ttu lahja [= lupaus ei ole rikottavissa] sl. — L. kuullaisuutta, uskollisuutta, ystävyyttä. L. synnit anteeksi. — L. tehdä t. tekevänsä jtk. L. lähteä, pitää huolta jstak. Lupasi koettaa parhaansa. Lupasi maksaa kulut. En voi l. pääseväni. "Saatanhan tulla", lupasi Liisa. Vielä minusta kuulette, sen lupaan. Lupaani, etten enää erehdy. — *luvattu maa* alkuaan raam. Kanaanin maa, Palestiina, lupauksen t. lupausten maa; *kuv.* maasta, seudusta, joka jssak suhteessa on otollinen, jossa jk elää, kukoistaa, on korkealla tasolla. | Israelilaisten matka 1:ttuun maahan. Saksa, filosofien 1:ttu maa. Yhdysvalloissa, öljyteollisuuden 1:tussa maassa. Karjala, runon ja laulun 1:ttu maa. Hirvien 1:tut oleskelupaikat. Janakkala on herraskartanoiden 1:ttu pitäjä. Kesällä, murtovarkaiden 1:ttuna aikana. b. antaa jklle lupa t. suostumus tehdä jtk. | L. jkn tehdä jtk. Isä ei l:nnut meidän lähteä. Äiti on l:nnut, että saamme kutsua vieraita. L. lapset matkalle, mummoa katsomaan. Poika 1:ttiin oppikouluun. Olen l:nnut hänen asua täällä kuin kotonansa *JORUNI*. 2. asia-subj:n ohella (joskus *kuv.*): antaa aihetta odottaa t. toivoa jtk, antaa toiveita jhk, ennustaa, tietää jtk (hyvää), olla lupauksena jstak. | Teos antaa enemmän kuin mitä se lupaa. Monet ammatit lupaavat paremman toimeentulon. Parannuksia, jotka lupaavat hyvää. Hyvää lupaavat enteet. Iltarusko lupaa poutaa. Kesä lupaa tulla aikaisin. Kolmannesta Hartolan-juhannuksestamme lupaa tulla kauimpani ja lämpimämpi kuin edelliset. — soiton jatkumisesta ei lupaa [= tahdo, ole] tulla mitään *LEHT*. — Elämä hymyää ja lupaa. Kevät, joka lupaa ja lupaa.

luva/on³⁷ a. -tomasti *adv.* -tomuus³⁵ *omin.* jolla t. vars. johon ei ole lupaa, joka ei ole sallittua; kielletty. | L. hirvenmetsästäjä. L:tomat kalastusvälineet. L:tomat keinot. L. rakkaussuhde. L. väkijuomien valmistus. Olla 1:tomasti kotoa poissa. Pitää kokousta 1:tomasti. Kulkea 1:to-

milla teillä (us. kuv.). Kalastaa 1:tomilla vesillä (us. kuv.). Metsästys 1:tomana aikana. — L:tomista paikoista [säädylisyyttä ajatellen] ratkennet housut. — *luvattoman* heikentyneessä merk:ssä us.: liian, kohtuuttoman, sopimattoman. | L:tomian iso, heikko. L:tomian paljon virheitä.

luvullinen³⁵ a. -sesti *adv.* lukua, lukumäärää koskeva, lukumääräinen, numerollinen. | L. enemmäys. L:sesti kolmannella sijalla oleva ryhmä.

luvunlasku s. vars. *vanh.* laskeminen, laskento. | Opettaa jklle 1:a. L:n esimerkkikirja. -**taito s.** **luvu³⁵** s. *mat.* = lukualue.

luvu/on³⁷ a. -tomasti *adv.* -tomuus³⁵ *omin.* lukematon, suunnaton. | L. määrä, joukko ihmisiä. L:tomasti kuvapatsaita.

lux⁷ s. = luks.

lv lyh. leiviskä.

lvv lyh. liikevaihtovero.

ly lyh. 1. *tekn.* lämpöyksikkö, kalori. 2. *sot.* lykkäys.

lyddiitti³⁵ s. räjähdysaineena käytetty pikriinihappo.

lyh. lyhennys, lyhenne, lyhennettynä.

lyh/de^{7*} s. 1. kimppu, joiksi vilja leikattaessa sidotaan erityisellä olkisiteellä t. korsisuortuvalla, sido(i)n, sitoma, jalallinen; vrt. kuhilas. | Sitoa 1:teitä. Sitoa viljaa 1:teiksi, 1:teisiin, 1:teille. Nostella 1:teitä riihen parsille. Ihmisten ruumiita makaa maassa -- niin kuin 1:teitä leikkaajan jäljessä vt. — *Yhd.* kaura-, ohra-, ruis-, vehnäl.; hattu-, jalkal.; joulul. 2. *murt.* (olki)kupo. — *Yhd.* olkil. 3. yl. sidottu kimppu joitakin kasveja, kasvinvarsia. | Pellavanvarsien, siemenheinän sitominen 1:teiksi. — *Yhd.* hamppu-, pellaval.

lyhdyllinen³⁵ *poss.a.* < lyhty. | L. polkupyörä.

lyhdyin/kannatin, -pidin s. Polkupyörän 1. -sytyttäjä s. Katuja kiertävä 1. -**valo s.** Lepattavassa 1:ssa.

lyhempi³⁵ *komp.a.* ks. lyhä.

lyhenemätön³⁷ *kielt.a.* (< lyhetä) lyhentymätön.

lyhen/te^{7*} s., vars. *sot.* ja pikakirjoituksessa = lyhennys 2.b. | Sotilaskielen, pikakirjoituksessa käytetyt 1:teet. Pakollinen, mielivaltainen, muistinvarainen 1. [pikakirjoituksessa]. — *Yhd.* nimen-, sanan-, alku-, keski-, loppu-, pakko-, sointil.

lyhenne/kanta s. pikakirjoituksessa: sanan vastaloa vastaava lyhennemerkki, johon taiputus-päätteet, johtimet ym. liitetään. -**kieli s.**, vars. *sot.* viestityskieli, jossa viestin sisällitys kokonaan t. osaksi esitetään määrälyhenteillä, lyhennyskieli.

lyhen/nellä^{35*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < lyhentää. | Marjapensaansa haarojen 1:tely. Teoksen 1:nelyt laitos.

lyhennelmä¹³ s. vars. jnk kirjallisen tuotteen lyhennetty laitos. | Kouluopetusta varten tarkoitettu Kalevalan 1. L. Tšaikovskin pianokonsertosta.

lyhenne/luettelo s. -merk/ki s. Pikakirjoituksessa käytetyt 1:it. -**oppi s.** Pikakirjoitusjärjestelmän 1. -**sanasto s.**, vars. *sot.* Viestiliikenteen 1.

lyhen[nin]^{26*} väl. < lyhentää. | Lampunjohtopunkoksen l. — *Harv.* -- alkoi pölläytellä savuja hetkiensä pituuden l:timiksi *U.SEPÄNEN.*

lyhenny[s]²¹ s. 1. lyhentäminen; lyhentyminen. | Köyden l. kimpuksi. Väite, että työajan l. vähentäisi työttömyyttä, on kokonaan pohjaa vailla. — *Vars. liik.* Lainan, velan l. — *Kuvat.* Perspektiivinen l. Esittää ihminen l:ksessä, esim. alhaalta ylöspäin katsottuna. 2. lyhentämisen tulos; vars. kirjallinen tuote, sana tms., joka on lyhennetty, lyhennelmä. a. Kursikirjojen l:sket. Sellaiset Kiven runoissa esiintyvät l:sket kuin viherjäisel ja kiharamm'. — *Vars. b.* jstak sanasta t. sanayhtymästä lyhyden vuoksi kirjoituksessa joko yleensä tai sovinnaisesti vain esim. jssak teoksessa käytetty kirjain t. kirjainyhtymä; us. myös puheessa käytetty, jstak sanayhtymästä lyhentämällä muodostettu keinotekoinen sana; vastaava merkki pikakirjoituksessa; lyhenne. | Markan l. on mk, pennin p. L:sten luettelo. Hinnastossa käytetyt l:sket: m = musta, p = punainen, si = sininen, se = sekaväri. USA. Yhdysvaltain englanninkielisen nimen virallinen l. — *Yhd.* kirjainl.; nimen-, sanan-, tekstinl. 3. osa t. määrä, joka jstak lyhennetään t. lyhentyä. | Puristamisen aiheuttama l. eli puristuma. Tehdä l:ksiä jhk teokseen. Palvelusajasta myönnetty kahden kuukauden l. — *Vars. liik.* velkapääoman osamaksu, lyhennysmaksu, kuuletus. | Velan vuotuiset korot ja l:sket. Kauppahinnan l:kseksi annettu käsi-raha. Uusittaessa vekselistä on tapana aina vaatia l:stä, esim. neljännes vekselin summasta. -- maksajan [on] pidätettävä osingosta osingon saajan tulo- ja omaisuusveron l:kseksi kahdeksan sadalta lk. — *Yhd.* lainan-, velan-, veronl.

lyhennys[erä] s. *liik.* Suorittaa hinta kuukautisin l:erin. -**kieli** s. = lyhennekieli. -**luettelo** s. kirjoituksessa käytettyjen lyhennysten luettelo, lyhenneluettelo. | Teoksen alussa oleva l. -**maksu** s. *liik.* Lainan, vekselin l:t. -**merkintä** s. STT, Suomen Tietotoimiston l. -**merkki** s. Kilogramman l. on kg (pisteettä). -**muoto** s. Iisakin l. Iikka. -**ote** s. L. esitelmästä, pöytäkirjasta. -**sanasto** s. = lyhennesanasto. -**solmu** s. solmu, jolla köysi voidaan lyhentää halutun pituiseksi.

lyhentymä¹⁸ s. lyhennys. 1. lyhenemisen tulos, vars. sana tms., joka on lyhentynyt, lyhennysmuoto. | Johdin -*tar*, -*tär* on tytär-sanan l. 2. osa t. määrä, joka jstak on lyhentynyt. | Joussen l., jonka asteikon avulla voi määrittää, riippuu kappaleen painosta.

lyhentymätön¹⁷ *kielt.* a. Sanan l. muoto.

lyhentyä^{1*} *pass.v.* (< lyhentää) = lyhetä; sanaa ei yl. käytetä ajasta puhuttaessa. | Lihas paksumee l:essään. Hän oli kuin l:nyt vuosien varrella. Askelet l:ivät. Matka ei l:nyt juuri ollenkaan. — *Kiel.* L:nyt geminaatta, diftongi.

lyhentämätön¹⁷ *kielt.* a. L:tömiä halkoja. L:tömät kynnet, sarvet. Kalevalan l. painos. Saada palkkansa l:tömänä. L. työaika. L. rangaisuus.

lyhen[tää]¹² v. vähentää jnk pituutta, tehdä lyhyemmäksi;) (pidentää. 1. paikallisesta ulot-

tuvuudesta. | L. kynsiään. L. hame, hihoja, housunkannattimia. Köyden l:täminen. Laatikko, jota voidaan pidentää ja l. L. askeltaan. L. jtk väliä. Pian lenti matkan pitkän, / välehen välit l:ti *KAL.* — *Erik.* a. kirjallisesta tuotteesta: supistaa. | Oppikirjan l:netty laitos. Kertomus on otettu kokoelmaan hieman l:nettyä. b. käyttää lyhennystä (ks. lyhennys 2.b) jstak sanasta. | Filosofian maisteri, l:nettynä filmaist. Sanoja l:nettäessä niiden loppuun pannaan tavallisesti piste. 2. vars. *liik.* pientää velkapääomaa osamaksulla, kuolettaa; pidättää t. vähentää osa jkille tulevasta rahattm. määrästä, saatavasta tms. | Lainan, vekselin, verojen l:täminen. L. velkaansa 1000 mk:lla, 1000 mk. — *Kuv.* En saanut -- kiitollisuudenvelkaani l:netyksi *AHO.* 3. ajasta ja eril. tapahtumista, olotiloista. a. L. työ-, kuivumisaikaa. L. lomaa viikolla. Huono hoito l:tää jalkineiden ikää. Suru pojan rikoksesta l:si isän elämää. Sentähden tahtoi hän l. viheliäiset päivänsä *KIVI.* Yötään täytyi emännän l. entistä enemmän ja ruokaansa vähentää *PAKK.* — *Erik.* ajankulusta, viihdytyksestä. | L. aikaa keskustelulla, pelaamalla. L:si pitkiä sairauspäiviään lukemalla. b. L. valmistusmenetelmää. Oikeudenkäynnin l:täminen.

1. **lyhetä**²¹ v. tulla lyhyemmäksi. 1. paikallisesta ulottuvuudesta: lyhentyä. | Käytettäessä l:nevä kynä. Liekki, varjo l:nee. Kynttilä on l:nnyt jalustan tasalle. Etäisyys l:nee. Askelet l:nevät l:nemistään. — Matka, taival l:nee. -- reki vierä, tie l:ni *KAL.* 2. vrt. lyhentää 2. | Velka l:ni viime vuonna 10.000 markkaa. 3. ajasta. | Päivät l:nevät. Valmistusaika l:ni puoleen.

2. **lyhetä**¹² v. *vanh.* lyhentää. | Parempi pitkää l. kuin lyhyttä jatkaa *SL.* Mutta sen minä sanon, rakkaat veljet, aika on l:ty *Vrv.*

lyhimmiten *sup.adv.* vars. suullisesta t. kirjallisesta esityksestä: mahdollisimman lyhyesti, pääpiirteittäin, sivuseikkoihin puuttumatta, kaikessa lyhykäisyydessä. | Kertoa, esittää jk l. Tästä teemme l. selkoa seuraavassa luvussa.

lyhimmittäin *sup.adv.* = ed. | Asian kulku on l. sanottuna tällainen.

lyhin²⁰ *sup.a.* ks. lyhä.

lyhist- *harv.* = lyhyist-.

lyhkäinen²¹ a. -sesti *adv.* -syys²⁰ *omin.* (rinn. lyhykäinen) lyhyt. | L. mies. L:set jalat. L. takki, hame. L. matka, pysähdys. L. hetki, ihmisikä. Loppua l:seen. Selostaa jtk l:sesti.

lyhköinen²¹ a. *murt.* -sesti *adv.* -syys²⁰ *omin.* = ed.

lyhteellinen²¹ s. lyhteen verta. | L. kauraa, olkia.

lyhteensitoja s.

lyhteittäin *adv.* lyhyde kerrallaan, lyhteinä. | Vilja syötetään l. puimakoneeseen.

lyh[ty]^{1*} s. 1. kiintää t. liikuteltava valaisin, jossa valonlähde (lamppu, kynttilä tms.) on pitimesä, jota ympäröi metalli- t. puukehys ja siihen kiinnitetyt lasi-, aiemmin myös sarvi- tms. seinät; myös muista sentapaisista, vars. kulkuneuvoissa käytetyistä valaisimista. | Ravintolan, tallin, majakan l. Vaihden l. Auton, lai-

van, lentokoneen l:dyt. Kirkas l. Sytyttää, ripustaa l. jhk. L. palaa, lepattaa, tuikkii, vilkuttaa levottomasti. Tehdä jtk, kompuroida l:dyn valossa. Hakea jtk l:dyllä, l. kädessä [us. kuv.: tarkasti, hakemalla, silmä kourassa]. Sellaista miestä ei löydy l:dylläkään. Te etsitte l:dyn kanssa [par. lyhdyllä, lyhty kädessä] pahoalaisia sieltä, missä niitä ei ole KARHUM. — Kuv. Kiiltomadot sytyttävät jo l:tyjään. Yön l:dyt 'kuu ja tähdet'. Kuun l. Yön suuri l. vaelsi äänetonniä pitkin sinitaivaan kanta *TARK. Elämän l. sammuu. Nyt vain olkoon oppeanamme / sanan l. loistoinen! SIHONIN KANNEL. — Yhd. kaasun-, karbidi-, kynttilä-, sähkö-, lumi-, paperil.; katto-, katu-, kirkko-, laiva-, majakka-, navetta-, reki-, tallil.; käsi-, taskul.; etu-, perä-, sivu-, takal.; merkki-, myrsky-, palo-, vilkkul.; seis-l.; taikal. 2. el. useilla merikroteilla kuonon kärjessä t. selkävän ensimmäisessä ruodossa oleva lyhtymäinen valoein, joka houkuttelee saalista kalan ulottuville. — Aristoteleen l. 'merisiilin viisi terävää kalkkihammasta, joita monimutkaiset kalkkikannattimet ja lihakset liikuttavat'. 3. eräissä kansanomaisissa esineissä. a. tuuli- ja vesimyllyjen osa, joka hammasraataa pyörittämässä vuorostaan pyörittää ylempää jauhinkiveä kannattavaa pystyakselia. | Hammasraatas ulvoi, l. lauloi, kivi vihelsi, koko rakennus alkoi tutista ja reutota AHO. b. olkimmälin lyhtymäinen, us. 12 tasapitkäästä oljenkappaleesta muodostettu monitahokkaan muotoinen osa. 4. rak. = kattolyhty. | L:tyyn päätyvä kupoli, torni. — Yhd. harja-, katto-, valol.

lyhty/kala s. merikrotteja, joilla on kuonon kärjessä t. selkävän ensimmäisessä ruodossa erityinen valoein, lyhty. -laite s. -mäinen⁶⁵ kalt.a. -patsas s. tav:mmen seur. -pylväs s. pylväs, jossa on katu-lyhty; myös katuvalaisin-pylväs yleensä. | L:iden rivi. Koira haistelee l:stä. -rivi s. Kadun, sataman l. -tolppa s. ark. lyhtypylväs. | L:an kiinnitetty ilmoitus. Hänet pitäisi hirttää ensimmäiseen l:an! sp. -valo s. Auton l:t.

lyhyen adv. 1. ajallisesti jnk jatkumisesta: vain vähän aikaa jatkuneena, jatkuttuaan; pian, nopeasti, äkkiä. | Päätyä l. Tuollaiset puheet on opetettava l. Loppui l. kuin kanan lento sp. L. on leikki lysti sl. 2. vars. tapaa ilmaisten: lyhyesti. | Hengittää l. 'lyhyin hengenvedoin'. Vokaalit voivat ääntyä l. [= lyhyin] tai pitkään. Vastasi l. Torkahdettiin l. 'vähäksi aikaa'. Rovasti alkoi keinua l. keinutuulissaan AHO.

lyhyehkö mod.a. -sti adv. < lyhyt. | L. tukka. L. kiikari. Tehtiin l:jä retkiä. L:n aikaa. L. hoito. L:jä seisauksia lukuun ottamatta tehdas toimi aina vuoteen 1825 saakka. Historiikki l:sti esitettyä.

lyhyeltä adv. 1. paikallisesti (väli)matkasta: lyhyen matkaa, vähän matkaa. | Järvi- ja jokeita on l. Lennähtää l. Lehdet l. johteisia. 2. ajasta: lyhyen aikaa, vähän aikaa. | Aikaa on jouluun l. Voi viipyä pitemmälti tai lyhyemmälti, asianhaaran mukaan KOSKENN.

lyhyeltä adv. tav:mmen ed.

lyhyemmyys⁶⁵ komp.omin. (myös: lyhemmyys) < lyhyt. | Sanakirjalle on "Nykyisen kirjasuomen sanakirjan" asemesta l:den vuoksi annettu nimeksi "Nyky-suomen sanakirja".

lyhyenjäntevä, -jäntterä a. myös . | L. talonpoika. -lainen⁶⁵ a. lyhyehkö. | L. vartalo, häntä, keihäs. L. teos, näytelmä, kirje. Työaika jäi l:seksi. -län⁶⁵ a. vars. ihmisestä: lyhyehkö, lyhyenlainen, -puoleinen, pienen-, vähäläntä. | L., tukeva nainen. L:nät jalat. — Harvemmin. | L. köydenpätkä. L. runo. L. sinfonia. -puoleinen a. lyhyehkö. | L. kasvi, liekki, matka. -tanakka-, vanttara a. myös . | L. isäntä.

lyhyimmiten, -tän sup.adv. = lyhimmiten, lyhimmittäin. | Tehdä jstak l. selkoa. Tapaus oli l. seuraava.

lyhyinen⁶⁵ a., vars. runok. lyhyt. | Hivus on pitkä piikasilla, hivus pitkä, mieli l. sl. -- niin l. on yhdessä-olo! *MANN. Päiv' on l., / mutta pitkä tie *O.VUORINEN. On armonaika l., / suo, Herra, että muistan sen vk.

lyhykäinen⁶⁵ a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. lyhyt, lyhkäinen. | L. Tuonen tytti KAL. L. paita KIVI. Seisoi siinä l:siä mäntyä sammaleisessa puvussa KIVI. — L. aika, hetki, päivä. Elämän l: -syys. — Vars. suullisesta t. kirjallisesta esityksestä. | L. puhe, katsaus, tutkielma, oppikirja. Kantaja tehköön kannekirjansa, l:sen ja selvän lk. Esittää, tehdä selkoa jstak l:sesti, kaikessa l:syydessä. Tätä on syytä vielä l:sesti tarkastaa. Pyörien hammaslukuja merkitään l:syyden vuoksi numeroilla I, II, III ja IV.

lyhyt⁶⁵ a. -esti adv. -ys⁶⁵ omin. (taiv.-vartalo murt. ja runok. myös lyhve-; komp.- ja sup.-muodot korvataan us. yleisk. muutoin käyttämättömän lyhä-a:n muodoilla lyhempi, lyhin) lyhkäinen, lyhykäinen, runok. lyhyinen;)) (pitkä.

1. paikallisesta ulottuvuudesta: pituussuuntaan, pituudeltaan pieni. a. olloista, esineistä. | L. tyttö, mies. L. ja lihava. L:en (myös) jäntevä, vanttara. L:et sääret. L. kallo, tukka. Lihansyöjien suoli on l:empi kuin kasvisyöjien. L. paita, kenkä, veitsi, höylä, köysi. L:et halot. L. harju, niemi. L:empi sivu. Liian l. Hihna on l:enä. Leikata l:eksi. Kaataa puu l:een kantoon. Lehti on litteä, l:esti 2-liuskainen. L. jono, rivi. L. maa (korttipelissä) 'johon kuuluvia kortteja pelaajalla on vain vähän'. — tulla [tms.] päätään lyhyemmäksi joutua mestatuksi, surmatuksi, menettää päänsä. | Useat kapinallisista tehtiin päätään l:emmäksi. — lyhyellä, -elle (adv.) lyhyenä. | Liekaköysi on liian l:ellä. Kiertää siimaa l:emmälle. — Erik. L:et aallot [vars. radioaalloista, joilla on lyhyt aallonpituus]. L. tonni [painomitta: 907,2 kg]. — Kuv. Vetää l:empi korsi, ks. korsi. Katso, ei Herran käsi ole liian l. auttamaan vr. b. etäisyydestä, liikkeestä. | L. etäisyys, polttoväli. Käveli l:en matkan. Ampua l:eltä matkalta. L. isku. Soutaa, maalata l:in vedoin. L:et askelet. Astua l:esti. Valheella on l:et jäljet sl. L. [= kotimaan satamien välillä] rannikkoliikenne. — Šakkipelissä: L. linnoitus, tornitus, ks. linnoitus 2. — Ratsastuksessa: L. käynti, laukka, ravi. — Urh. L:et mat-

kat [eri urheilualoilla] 'pikamatkat'. L:et aidat '110 m:n aitajuoksu'. c. heikosta ajatuskyvystä, järjestä t. muistista. | L. ymmärrys, järki, äly. Se ei mahtunut leen järkeen. Pitkä tukka, l. mieli sl. — Hyvä muisti, mutta l. sp. d. nestemäisistä tm. aineista, jotka vähän kerrallaan valutettaessa eivät muodosta yhtenäistä lankaa, vaan 'katkeavat', venymätön. | L. piimä. L. öljy, vaseliini, väri. Leseaineet tekevät taikinan l:eksi.

2. ajasta ja eril. tapahtumista, olotiloista: vähän (aikaa) kestävä t. jatkuva, pian kuluva, tapahtuva t. suoritettava, pikainen, äkillinen, nopea. a. ajasta. | L. aika. L:eksi ajaksi. L:en ajan kuluttua. L:in väliajoin. L. hetki. L. talvipäivä, kesä. Kesäyön l:ys. Helmikuu on muita kuukausia l:empi. L. kukoistuskausi. L. elämä. — Vars. *heng.* Minun aikani [= elämäni] on l. Saada muistutus ajan [= elämän] l:ydestä. b. muuta käyttöä. | L. oppikurssi. L. kosketus, käsittely, liottaminen, taistelu. L. nauru. Konepistoolin l. ja terävä sarja. L. kärsivällisyys, ystävyyys. Onnen l:ys. Hengittää, yskiä l:esti. — *Kiel.* L. äänne, diftongi, tavu. I infinitiivin l:empi muoto.

3. ed:een liittyen suullisesta ja kirjallisesta esityksestä: vähä-, niukkasanainen, niukka, suppea. a. puheesta, kirjoituksesta. | L. lause, vastaus. L:et kuulumiset. L:et perustelut. L. ja ytimekäs sanonta. L. kirje-, pakinatyyli. Ol- la puheissaan l. L:estä virsi kaunis sl. L:ydén vuoksi mainittakoon vain, että --. Puhua, vas- tata, kirjoittaa l:esti. L:esti sanoen. Koetan supistaa sanottavani mahdollisimman l:een. Sivuseikat voi kuitata varsin l:ellä. — *lyhyesti* lyhyesti sanottuna, sanalla sanoen. | Neutralisoinnin periaate on l:esti seuraava. Hän on iloinen, suora, reipas ja avulias, l:esti: hyvä to- veri. b. kirjallisesta tuotteesta, taideteoksesta. | L. pakina, novelli, romaani. L. katekismus. L:empi laitos. L. sinfonia.

4. erik. asiasta, joka lopetetaan äkkiä, ker- takäikkisesti, tykkään: mutkaton, suorasu- kainen. | Saada l. loppu. Ilolla on elämässä usein l. loppu. Tehdä jstak l. loppu. Sanoa, jättää jklle l:et hyvästit. Lukea jklle l. tili 'erottaa jku toimesta, antaa potkut tms.' Oi- keudenkäynti olkoon l. kaikille pettureille.

5. sen pitkää, tämän lyhyttä a) (murt.) jon- kin, pitkän aikaa. | -- tuossa [he] olivat odot- taneet sen pitkää, tämän l:ttä pärvär. b) yhtä ja toista, minkä mitään. | Kertoilla sen pitkää, tämän l:ttä.

lyhyt- alkuisten poss.-aien komparaatiossa, milloin se muodostetaan komparoimalla alku- osa, käyt. komp:ssa lyhyempi-alkuisten muoto- jen asemesta myös lyhempi-alkuisia, sup:ssa lyhyin-alkuisten asemesta tav:mmin lyhin-alk- uisia (lyhytaikainen, lyhyempi- t. lyhempi-ai- kainen, lyhyin- t. tav:mmin lyhyinaikainen).

lyhytaalto⁸⁸ s., vars. *rad.* par. 6; ks. lyhyt 1.a, erik. -alue s. *rad.* Vastaanottimen l. -asema s. *rad.* lyhytaaltainen radioasema.

lyhytaaltoinen a. L:et valonsäteet, L:et hiuk- set.

lyhytaalto⁸⁸ *lähetin* s. *rad.* -lähety's s. *rad.* Kuun- nella l:ksiä. -vastaanotin s. *rad.* -yhteys s. *rad.*

lyhyt⁸⁸ *aikainen* a. -aikaisesti *adv.* -aikaisuus *omin.* L. vieras, ystävä. L. hallitus. L. sade. L. eli akuuttinen tauti. Ilon, onnen l:aisuus. L. laina, luotto, vakuutus. L. käsittely, toiminta. Saattaa jku l: aikaisesti tajuttomaksi. -- ku- kat tuoksuvat l: aikaista tuoksuaan aho. -al- kuinen a., vars. *fon.* L. geminaatta. -askeli- nen a. L. kävely. -elokuva⁸⁸, -filmi⁸⁸ s. lyhyt, tav. elokuvanäytännössä ennen varsinaista "koko illan" elokuvaa esitettävä elokuva, ly- hyt-, lisäkuva. | L. Salpausselän kisoista. -haa- rajnen a. L:et sarvet. -hameinen a. L. tyttö. -hihainen a. L. paita, pusero. -häntäinen a. L. koira, lammas, hevonen. -ikäinen a. -syys *omin.* L. kasvi. L. aikakauslehti, yhdistys. Puvun l: -syys. Kaarle Suurenkin maailmanvalta oli l. -iskuinen a. L. konevasara. -jaksoinen a. L. värähdysliike. Koiran nalkutus kuului uneliaa- na, tarmottoman l: sena. -jalaksinen a. L. reki. -jalka⁸⁸ a. tav:mmin seur. | Pyöreä, l. akka. Hiiri metsähän menevi, / l. lynsyttyvä *KANT.* -jalkainen a. L. mies, mäyräkoira, toukka. L. tuoli. -juurinen a. -jännitteinen a. -sesti *adv.* -syys *omin.* L. toiminta 'toiminta ajallisesti hy- vin läheistä päämäärää silmällä pitäen'. -jär- kinen a. -sesti *adv.* -syys *omin.* yksinkertai- nen, tyhmä. | L. kunnanhoidokki. -kalloinen a. ja s. -suus *omin.* antropologiassa: brakyke- faali(nen), leveäpäinen. | Suomalaiset ovat l: -sia. -kantaan *adv.* puheesta: lyhyesti, yksi- kantaan. | Vastata l. -karvainen a. L. hevo- nen, koira. L. lehtiruoti. -kasvuihin a. -suus *omin.* L. mies, puu. — Antropologiassa ro- dusta, jonka miesten keskikpituus on pienempi kuin 160 cm. -kaulainen a. L. henkilö, lintu. L. pullo. -kieli⁸⁸ s. *sci.* ilmoitusten, käskyjen yms. viestityksen helpottamiseksi käytetty ku- takin kertaa varten erikseen sovittu koodikie- li. -kortinen a. L: semmat ohralajikkeet. — *Metsät.* L. neva 'kuivahko neva, jossa on ma- talahko saraheinäkasvillisuus'. -korvainen a. L. eläin. -kuituinen a. L. puuvilla. -kuonoinen a. L. koira. -kuva⁸⁸ s. lyhytelokuva. | Pääta huimaava l. "Vaarallisia ammatteja". -kärki- nen a. L. lehti. -kätinen a. -lauseinen a. L. kirjoitustyyli. -lehtinen a. L. kasvi. -liuskainen a. L. lehti. -lääntä⁸⁸ a. tav:mmin lyhyenlääntä. -maitoinen a. lehmästä, joka on pitkään um- messa ennen kantamista. -matkainen a. L. vieras. L:et kuljetukset. -mieli⁸⁸ a. -sesti *adv.* -syys *omin.* yksinkertainen, ajattelematon, lyhyt-, vähäjärkäinen, tyhmä. | L. ihminen. Kuinka l:sesti haasteltu! *KIVI.* -mittainen a. -suus *omin.* L:et savolaiset. -muistinen a. huono-, heikkomuistinen, muistamaton. | L. poika. -nivelinen a. L. ketju. -nokkainen a. -sesti *adv.* -suus *omin.* L. lintu. — *Kuv.* hel- posti loukkaantuva, karkäs panemaan pahak- seen. | Itserakas, ylen l. nuorukainen. -nuk- kainen a. L. ryijy. -näköinen a. -sesti *adv.* -syys *omin.* 1. tav:mmin ikinäköinen. 2. *kuv.* joka ottaa ratkaisuihinsa t. toiminnassaan huo- mioon vain hetkelliset edut todellisen, ajan mittaan runsaampana saavutettavan hyödyn

kustannuksella; joka ei ajattele, näe "nenään-sä pitemmälle"; harkitsematon, epäviisas;)(kaukonäköinen, -katseinen. | L. johtopäätös, toimenpide, Valtion l. talouspolitiikka. Puoluejohtajien l:sys. | Me olemme l:siä, me ihmiset. Emme aina ymmärrä kaikkivaltiaan tarkoituksia CANTH.

lyhytöksäinen a. L. puu. -**olkainen** a. L. ruis-lajike. -**otainen** a., vars. kasv. Lehdet, lidut, kaleet l:set. -**parsi**^{ss} s. maat. (navetassa) parsi, joka on niin lyhyt, että lehmän on sekä seis-tessään että maatessaan pidettävä päätään pöydän kohdalla. -**peräinen** a., vars. kasv. Kukat, tähdät l:set. -**piikkiäinen** a. L:set juuksu-kengät. L. äes. -**pitkä**^{ss} a. ja s. run. jambi-nen, jambi. | L. runojalka, -mitta. -**puheinen** s. lyhytsanainen. | Haluan olla l. ja sanoa suo-raan, että --. -**putkinen** a. L. tykki. -**pyrstöi-nen** a. L. äyriäinen, varpuslintu. Kana on kuk-koa l:sempi. -**päinen** a. L. hevonen, lohi. L. veitsi. -**raajainen** a. L:set japanilaiset. L. sarvi-kuono. -**runkoinen** a. L. tunturikoivu, sulka-palmu. L:set siat. L. kuorma-auto. -**ruotinen** a. L. lehti. -**ruumiinen** a. L:set vesilinnut, ma-telijat. -**sanainen** a. -sesti adv. -suus omin. vähä-, harvapuheinen, -sanainen, juro; vä-hin, muutamain sanoin tapahtuva t. esitetty, suppea, niukka, lyhyt. | L. hämäläinen, puhuja. Ole l. puhelimessa! Koetan olla mahdollisim-man l. — L. esitys, rukous, neuvottelu. Ytime-käs l:suus. Selittää jtk l:sesti. Lausua vie-raat l:sesti tervetulleiksi. -**sarvikarja** s. maat. lyhytsarvirotuinen karja. -**sarvinen** a. L. leh-mä, pessi. L:set hyönteiset. L. alasin. -**sarvi-rotu** s. maat. lyhytsarvinen englantilainen kar-jarotu, jota pidetään vars. teuraskarjana. -**sel-käinen** a. L. hevonen. -**siipinen** a. L. lintu. — S:sesti. L:set 'Staphylinidae, kovakuoriaisia, joilla on niin lyhyet peitinsivut, että suuri osa takaruumista jää suojattomaksi'. -**suippui-nen** a. kasv. L:set lehdet. -**sulku**^{ss} s. sähkö. → oiko-sulku. -**syinen** a. L:set kuidut. -**syöttöpeli** s. urh. jalkapallotaktikka, jossa käytetään lähinnä lyhyitä syöttöjä. | Pelata tyypillistä l:ä. -**sääri-nen** a. L. lapsi. L. kahlaajalintu. -**tavarja**^{ss} s. liik. sellaisista pienistä käyttö- ja ylellisyys-tavaroista käytetty nimitys, joita tav. ei pun-nita eikä mitata, vaan joita myydään kappaleittain t. tusinoittain. | L:oitava esim. neu-lat, napit, halvat korut ja laukut. -**tavaraliike** s. Kangas- ja l. -**tavuin** a. L. sana. -**teräinen** a. L. veitsi. -**torvinen** a., vars. kasv. L. teriö. -**tukkainen** a. L. tyttö. -**turkinen** a. L. upseeri. -**vartaloinen** a. -**vartiainen** a. L. pellava, puu. L. piippu, sirppi, lapio, lattiaharja. L:set ken-gät. -**villainen** a. L. lammas. -**vokaali-nen** a. kiel. -suus omin. L. tavu, vartalo.

lyhjä¹¹ a. = lyhyt; posit:sys. y. vain murt.; komp. ja sup.-muotoja lyhempi, lyhin ja niiden johdannaista lyhemmin, lyhimmin (adv.), lyhem-myys^{ss}, lyhimmyys^{ss} (omin.) käyt. sen sijaan tav. myös yleisk. lyhyt-a:n vastaavien muotojen asemesta. | Niin aattelin, mutta sen aatoksen / oli siirtänyt järki l. KALLAS. — Päättää l:empi kuin muut. L:in sisarusarjasta. L:empi, l:in tie. Sol-mia nuora l:emmälle. L:empi kirjanpidon

kurssi. Hengitys on käynyt l:emmäksi. L:em-mässä ajassa kuin tavallisesti. Päivä on l:im-millään. Toimintakauden l:emmyys edellisiin verrattuna. Raitiotievaunu eli l:emmin sanot-tuna raitiovaunu. Supistaa jk l:impäänsä. — Kuv. Vetää l:empi korsi, ks. korsi. Tulla, tehdä päätään l:emmäksi, ks. lyhyt l. a.

lyijy¹ s. l. sinertävän harmaa, raskas mutta pehmeä epäjalo metalli. | Tavallinen eli pehmeä l. 'lyijy, joka sisältää vähintään 99,9 % puhdasta lyijyä'. Kova l. (myös ∪) 'lyijyn ja jnk muun metallin, vars. antimonin seos'. Valettu, valssattu, tinattu l. Valaa jtk l:stä. L:llä päällystetyt kaapelit. — Kuv. vars. lyijyn raskautta, jähmeyttä ajatellen. | Painava, raskas kuin l. Käsivarret olivat kuin l:ä ko-vasta työstä. Raukaiseva väsymys painuu l:nä Yrjön jalkoihin KARHUM. Kasvot kuin l:yn valetut, rypyttömät ja täyteläiset HEPOR. -- kuin l. hyytävä se [tuska] täyttää valtimoni VILJA-NEN. -- l:nä maannut veri liikahtaa ja syök-syy suhisten eteenpäin LINN. Ateenalaiset ovat elohopeaa, spartalaiset l:ä AK. — Yhd. harkko-, kova-, suomal.; aktinium-, radium-, torium-, haulil. 2. lyijyistä esineistä. a. ongen t. uis-timen siiman lyijyinen paino, lyijypaino. | Koukku, l. ja koho. b. vars. ark. ampuma-asiden luodeista t. hauleista. | Saada l:ä naha-kaansa, ruumiiseensa, kalloonsa. Antaa jkille l:ä otsaan. Konekiväärit syytivät l:ä vasta-päiselle rannalle. -- jos he olisivat meidän nähneet, niin varmaankin olisivat jo l:llä tervehtineet ALKIO. c. mon. (ikkunan) lyijy-kehukset, -puitteet; lyijypuut, jakolistas. | -- akkunaruidut salissa olivat helisseet l:issään KILPI. 3. lyijykynässä ytimenä oleva grafiitin ja saven sekoituksesta puserrettu puikko. | L. katkeaa. Kynästä on l. poikki. — Yhd. irtol.

lyijy/akku, -**akkumulaattori** s. sähkö. akkumu-laattori, jonka pääosina ovat laimennettuun rikkihappoon upotetut lyijyalaatat. -**arsenaatti** s. ortoarseenihapon lyijysuola, joka käytetään tuhohyönteisten torjuntaan. -**asetaatti** s. kem. = lyijysokeri. -**astia** s. Fluorivety syövyttää lasia ja posliinia, joten sitä on säilytettävä l:ssa. -**dioksidi** s. kem. neljänarvoisen lyijyn oksidi, lyijy(su)peroksidi. -**etikka** s. kem. lyijysokerin vesiliuos, johon on liuotettu lyijy-oksidia; vrt. lyijyvesi. -**hapettuma**, -**happeuma** s. kem. lyijyoksidi. -**harkko** s. — Jalat tun-tuivat raskailta kuin l:ot. -**harts** s. vanh. grafiitti. -**haul** s. -**hohde** s. min. tavallisin lyijymalmimineraali, lyijyn ja rikin yhdiste, joka us. hopeapitoisena on samalla tärkeimpiä hopeamalmia, galeniitti. -**höyry** s. lyijymal-mia sulatettaessa syntyvä myrkyllinen höyry. **lyijyinen**^{ss} a. l. ain. L. astia. Kaapelin l. pääl-lyskerros. 2. lyijynvärinen, -karvainen, lyijyn-harmaa. | L:set laineet LENO. L:set sadepil-vet TALVIO. Aamun l. valo KILPI.

lyijy/kaapeli s. lyijypäällysteinen kaapeli. -**kai-vo** s. Yhdysvaltojen l:ks. -**kamari**, -**kam-mio** s. l. hist. lyijykattoinen vanikkammio Venetsian dogen palatsissa. 2. tekn. sisäpuo-lelta lyijylevyllä vuorattu kammi, jossa rik-kihappoa valmistetaan rikkidioksidia hapet-

tamalla. **-kappale** s. Ongensiimassa painona oleva l. **-karbonaatti** s. kem. hiilihapon lyijysuola; vrt. lyijyvalkoinen.

lyijyke^{78*} s. lyijyinen sinetti, joita käytetään vaunujen, tavarakääreiden, mittarien tms. sinetöimiseen, lyijysinetti, -leima, plombi. | Virallinen l. Suomen Turkkiläinten Kasvattajain Liiton l. Sulkea, sinetöidä jk l:keellä.

lyijykehys s., tav. mon. ikkunoissa entisaikaan käytetty lyijyinen kehys, lyijyputteet.

lyijykepihdit s. mon. pihdit, joilla lyijykkeet kiinnitetään ja joilla samalla puristetaan niihin leima.

lyijykerros s. Kaapelin l. **-kloridi** s. kem. kloorivetyhapon lyijysuola. **-koliikki** s. lääke. lyijymyrkytyksen aiheuttama vatsakipukohtaus. **-kromaatti** s. Väriaineena l. käy kromikellian nimellä. **-kuula** s. Falkonetin l:at. Leikkiä pienillä l:illa. **-kylpy** s. met. Teräs jäähdytetään l:vyssä.

lyijykynä s. kynä, jossa jäljen tekevänä osana on (tavallisissa kynissä puuvarren sisässä) etup. grafiittia sisältävä puikko, "lyijy". | L., kumi ja paperia. Kirjoittaa, piirtää l:illä. L:illä vedetty paksu viiva. L:n teroittaminen. Pureskella l:nsä päätä. L:n vahvuinen, paksuinen. **-kataja** s. Juniperus virginiana, Yhdysvaltain itäosissa kasvava havupuu; sen puuaines, jota käytetään vars. lyijykynien ja sikarilaatikoiden valmistukseen. **-kirjoitus** s. **-merkin** tä s. Sivujen reunoihin tehdyt l:nät. **-n** pätkä s. **-n** teroitin s. **-piirros** s. Edelfeltin l. Aleksis Kivistä. **-piirustus** s. **-tehdas** s. **-viiva** s.

lyijyköli s. **-laastari** s. farm. rasvahappojen lyijysuolojen seos, jota käytetään perusosana mm. kiinnitys- ja elohopealaastarissa. **-laatta** s. Akkumulaattorin l:at. **-lanka** s. **-lasi** s. kvartsihiekkasta, lyijystä ja potaskasta valmistettu pehmeä, helposti sulava ja voimakkaasti valoa taivuttava lasi, jota käytetään esim. linssihin ja josta valmistetaan myös jalokivien, helmien yms. jäljitelmiä, kristallilasi. **-lasite**, **-lasitus** s. tekn. melko helposti sulava kalikalkkilyijylasi, jolla fajanssi-, majolika- ja savitavaroita lasitetaan. **-lehti** s. hyvin ohut lyijylevy. **-leima** s. = lyijyke. | Lihariistan merkintä on toimitettava niin, että eläimen jalkaan kinnerjäljenteen alitse pistettyyn metallilankaan kiinnitetään maatalousministeriön vahvistama l. LK. **-lejeerinki** s. lyijyseos. **-levy** s. Rikkihappotehtaan lyijykammio on sisältä vuorattu l:l:llä. **-lukko** s. tav:mmen lyijyke, lyijyleima, -sinetti. **-luoti** s. **-löydös** s. **-löytö** s. **-malmi** s. Yleisin l. on lyijyhohde. Keltainen, punainen, valkoinen l. **-myrkytys** s. lääke. lyijysuolojen aiheuttama myrkytys. | L. aiheutuu varsinkin lyijypitoisten aineiden (esim. väriaineiden) nauttimisesta tai niiden pitkäaikaisesta säännöllisestä käsittelystä tai oleskelusta niitä sisältävässä ilmassa. **-mäinen**⁷⁹ kalt.a. L. aine. Jalkoja painoi l. lamaannus. **-mökkäle** s. **-mönjä** s. punainen lyijyoksidi, jota käytetään vars. pohja- ja suojavärinä ruostetta vastaan. **-n** harmaa a. L. mineraali. L. kovakuoriainen, etana. L. meri. L. harmaat sadepilvet. **-nitraatti** s. kem. typpihapon lyijysuola.

lyijyn karvainen a. lyijynvärinen. | Kasvoiltaan l. L. paju. Meren l. pinta. L. taivas. **-pala** (nen) s. **-raska** s. a. -asti adv. raskas kuin lyijy. | L:at pilvet. Meren pinta lepää l:ana. Lappio tuntui l:alta. L:at jäsenet. L. väsymys, uni. L:ana painava murhe. -- l:asti kohisevat / meren aallot A.KIVIMAA. **-sekanen** a. myös . L. tina. **-sininen** a. L. pilvi. **-sulattimo**, **-sulatto** s. **-tuotanto** s. **-värinen** a. myös . | Linnun l. nokka. L. taivas.

lyijyoksidi s. kem. lyijyn ja hapen yhdiste. **-paine** s. Verkon, sukeltajan l:t. Harteilla oli kuin l. Legalismin l. ei kytke jalkojamme AK. **-pala** (nen) s. **-paperi** s. 1. = lyijylehti. | L. teepakkausten kääreenä. 2. kem. lyijyasetaatilla imeytetty liimaton paperi, jota käytetään rikkivedyn kvalitatiiviseen toteamiseen. **-patukka** s. **-peite** s. Sähkökaapelin l. **-peroksidi** s. kem. = lyijydioksidi. **-pitoinen** a. **-suus omin**. L. metalliseos, piilasi, kaasu. Vähäinen l:isuus parantaa messingin leikattavuutta. **-putteet** s. mon. = lyijykehukset. **-putteinen** a. L:et ikkunat. **-punti** ti s. ark. Jalat painoivat kuin l:it. **-putki** s. **-puu** s. (ikkunan) jakolista. **-päällys**, **-päällyste** s. Kaapelin l. **-päällysteinen** a. L. johdin. **-pöly** s. **-rikaste** s. met. **-saippua** s. kem. rasvahappoinen lyijyoksidi. **-salva** s. farm. kellertävä salva, joka sisältää l osan lyijyetikkaa ja 9 osaa perussalvaa. **-seo** s. s.; syn. lyijyrejeerinki, kovalyijy. | Yleisimmin käytettyjä l:ksia ovat mm. kansimetalli, kirjasinmetalli, erilaiset laakerimetallit, pehmeät juotteet ja valkometallit. **-sieni** s. tekn. kemiallisesti valmistettu huokoinen lyijy. **-sinetti** s. = lyijyke. | Sulkea l:illä. **-sokeri** s. kem. etikkahapon lyijysuola, lyijyasetaatti. **-sulate** s. met. **-sulfaatti** s. kem. rikkihapon lyijysuola. **-sulfidi** s. kem. rikin ja lyijyn yhdiste. **-suola** s. kem. **-superoksidi** s. kem. = lyijydioksidi. **-tanko** s. **-tomu** s. Myrkyllinen l., jota syntyy mm. lato-
moissa.

lyijyttää⁸⁰ v. **-ys**⁸¹ leonn. l. varustaa t. sulkea lyijykeellä, plombittaa, plombeerata. | Tavaravaunujen, siemensäkkien l:ys. 2. päällystää lyijyllä, lyijytä. | L:etty rautalevy, eristysputki. Sisä- ja ulkopuolelta l:etty säiliö.

lyijytuhka s. tekn. tuhkamainen oksidi, jota syntyy lyijyn pinnalle, kun se sulana joutuu kosketukseen ilman kanssa. **-tulppa** s. tekn. Höyrykattilan l., jonka tarkoituksena on estää kattilaa kiehumasta kuiviin.

lyijytä⁸⁰ v. päällystää lyijyllä, lyijyttää. | L:ty rautalevy. L:ty palosanko, vesiallas.

lyijytäteknä s. irtolyijyinen lyijykynä.

lyijytön⁸² kar.a. L. mineraali, juote, lasi. Ruoka-astain tinaustinan pitää olla l:tä lyijymyrkytyksen estämiseksi.

lyijyvaippa s. Kaapelin l. **-inen** poss.a. L. kaapeli. **-johdin** s.

lyijyvalkoinen s. valkoinen lyijyväri, kemialliselta kokoomukseltaan emäksistä lyijykarbonaattia. | L. käy kaupassa mm. nimillä krem-sinvalkoinen, liuskevalkoinen ja hampurinvalkoinen. Maalata l:valkoisella. L:valkoista ei sen myrkyllisyyden vuoksi käytetä sisämaalaukseen. **-valkoisväri** s. **-vasara** s. **-veji** s.

vedellä ja sprillä vahvasti laimennettu lyijy-etikka, jota käytetään kääreisiin ajettumia, tulehduksia, ruhjevammoja yms. haudottaessa, | Heuttoa l:deellä, -vesikääre s. lääk. -väri s. lyijypitoinen väriaine. | Lyijyvalkoinen, -mönjäm. l:t. --yhdiste s. kem.

lykellä¹⁷⁸ *frekv.v.* (< lykätä) lykkiä. | L. venettä sauvoimella. — Vars. hiihtämisestä. | L. sivaakoillaan. Aapo lykkeli kotia kohti.

lykkiellä²⁵ *v.* = ed.

lykkijä¹⁴ *tek.* Mainio lylynl. 'hiihtäjä'. Jos lie syy l:ssä, niin on lykittävässäkin [syyttäjässä yhtä hyvin kuin syytetyssä] sl.

lykkiä¹⁷⁸ *frekv.v.* -intä¹⁷⁸ *teonn.* (< lykätä) lykellä, lykkiällä. | L. ja tyrkkiä tovereitaan. L. kelkkaa. L. keksillä tukkeja. Puut l:kivät vihanthia lehtiä. — Hiihtämisestä. | L. suksiaan. Olla lyltä l:kimässä. L. kilpaa, kotia kohti.

lykky¹⁸ *s.*, yl. vain *ark. t. kans.* menestys, onni (2). | Hyvä, huono, kova l. Mainio l. oravanpyynnissä. Koettaa l:ään. Luottaa l:ynsä. Toivottaa jkille l:ää. L. pilautuu. — Eräissä sananparsissa ja sananlaskuissa myös *yleisk.* | L:ää matkalle! Hyvää l:ää nyt vain! Oli luojan l., että saavuit. Jumalall' on onnen ohjat, Luojalla lydyn avaimet sl. Matala on köyhän mahti, lyhykäinen orjan l. sl. — *hyvässä lykyssä* (myös epäsuotuisista, epäedullisista asioista) jos hyvin käy, jos (niin) sattuu, hyvässä tapauksessa, hyvinkin, vielä, ehkä, kenties. | Hyvässä lykyssä saat työstä pari tuhatta. Suomalaiset voivat hyvässä lykyssä voittaakin Tanskan joukkueen. Hyvässä lykyssä menetän tiäsi virkani. — *Yhd. jänis-, kala-, metsästysl-, onki-, pyyntil.*

lykky²⁰ *teonn. harv.* < lykätä.

lykkiällä²⁰ *frekv.v.* (< lykätä) lykellä, lykkiä. | L. kelkkaa. L:i tulooan viikosta viikkoon.

lykkäys⁶⁴ *teonn.* < lykätä. 1. *harv.* työntäminen, työntö. | Veneen l. Yhden vaaksan l. — Tav. 2. jnk toimenpiteen, jnk asian käsittelyn siirtäminen tuonemmaksi, jnk määrääjän pidenys, prolongaatio; *liik.* vars. maksuajan pidenys, moratorio. | Ratkaisun l. Hankinta-ajan l. Jutun l. seuraaviin kärkeihin. Neljän päivän, vuoden l. Anoa, pyytää l:tä velkojen maksussa. Myöntää l:tä. Asia ei salli päivänsäkään l:tä. — *Sot. (lyh. ly.)* Saada l:tä asevelvollisuuden suorittamisesta.

lykkäysaika s. Velan maksussa myönnetty l. L:ajan päätyttyä. -*anomus* s. -*määräys* s. *sot.* -*pyyntö* s. -*päätös* s. -*vaatimus* s.

lykkäytyä¹⁴ *pass.v. (rinn. lykkääntyä)* < lykätä. 1. *harv.* paikasta. | L. sivulle, kauas. Tuki l:i virran uomaan. — Tav. 2. ajasta. | Asia, riitajuttu l:y. Teoksen painatus l:y. Päätöksen antaminen l:i seuraavaan päivään. Opinnot ovat l:neet epämääräiseen tulevaisuuteen.

lykkäämätön²⁷ *kieltä.* < lykätä. | Tapahtunut ratkaisu oli l. välttämättömyys.

lykkääntyä¹⁸ *v.* = lykkäytyä.

lykyllynen⁶³ *poss.a. ark. kans.* (< lykky) onnellinen, hyväonnennen, onnekas. | L. kalaverkko.

lykytön²⁷ *kar.a. ark. kans.* (< lykky) cneeton, huono-onninen. | Niin on lykky lykylly-

sen / kuin kevänen päivännousu, / niin on lykky l:tömän / kuin syksyinen yö pimeä kr. **lykästy**¹⁴ *pass.v. ark. kans.* onnistua, luonnistua. | [Kankaan] värikin oli hyvästi l:nyt NUOLIV.

lykästää² *v. ark., 3.pers.* luonnistaa. 1. = ed. | Karja l:ää hyvin. Kuinka matkasi l:i? Eipä elämä l:änytkään. Ainahan se homma Annalta l:i. — Tav. 2. *yksipers.* onnistaa, onnestaa, käydä hyvin. | Kerran köyhääkin l:ää. Minua l:i hyvin kaupoissa. Jos hyvinkin satuisi l:ämään. Jos hyvin l:ää, lähdän matkalle.

lykä¹⁸ *v. 1.* työntää, tuupata, tyrkätä, työ-
kätä, sysätä;) (vetää, kiskoa. | L. jku syrjään, jkta eteenpäin. L. kärryjä, kelkkaa. L. vene vesille. Tuuli lykkää laivaa. L:ttävä puu-
luukku. Kokoon l:ttävä sänky. L. kengät ja-
lasta. Lykkäsi puukou syrjään vasemmalla kä-
dellä. L. lunta lapiolla. Jussi istui siinä
missä istui, jos löit tai lykkäsit [= teipä mitä
tahansa] sill. Ei lisä luotaan lykkää [= ole
pahitteeksi, haitaksi] sp. — Hiihtämisestä. | L.
lylyä. Otti sukset porstuasta ja lykkäsi kii-
vaasti menemään KATAJA. — Väljempää käyt-
tää. | L. raha jkn kouraan. -- postilaitos lyk-
kää meille lippuja, joissa ei ole suomen sanaa
AHO. 2. *kuu.*, vars. *ark., u.* *yksipers.* tuottaa
t. aiheuttaa jtk voimaperäisesti, runsaasti,
työntää, puskea. | Kasvi lykkää juuria, vartta,
uusia lehtiä. Peltö lykkää heinää, rikkaruoho-
ja. Oletpa sinä l:nnyt pituutta. L. pölyä, sa-
vua. L. hirveä hajua. Aikamoisen sumun lykkäsi
TALVIO. Kyllä se porun, kiireen lykkäsi. Herra
Jumala, jos tähän vielä vieraita lykkää CANTH.
-- minä jo lykkään [= teen] katumusta
CANTH. — Vars. kirjoituksesta, puheesta. | L.
artikkeli lehteen. L. kirje kaikkensa kiireessä.
L. pötyä, valheita. — Erik. Jopa (nyt) myrkyn
lykkäsi [= jopa kävi huonosti, ohraisesti] sp.
3. 1. merk-ryhmään liittyvää paikallisuon-
teista abstr. käyttöä. | L. [= siirtää, vierittää]
syy jnk niskoille. Lykkää ajatukset mielestään
*MANN. -- ahneuden, himon, vihan ja pane-
tuksen hän l:tköön luotaan AK. — Vars. siir-
tää, antaa jk asia jkn (jnk) toisen tehtä-
väksi, huolehdittavaksi. | L. asia jkn ratkais-
tavaksi, tutkittavaksi. Kaikki vaikeimmat teh-
tävät hän lykkäsi minulle. L. riitansa oikeu-
teen. 4. siirtää, jättää jk asia, tehtävä myö-
hempään ajankohtaan, tuonemmaksi. | L. läh-
tää, jnk ostoa, ratkaisua. L. koulunkäyntiään
vuodella. Teoksen painatus täytyi l. toistai-
seksi. L. asia jatkoakuulustelua varten. Juttu
l:ttiin seuraaviin kärkeihin. — Lak. Lykkäävä
eli suspensiivinen ehto 'ehto, jonka täytyessä
oikeustoimi vasta tulee lopullisesti voimaan'.
lyller¹⁴ *deskr.v.* lyhyen, lihavan ihmisen kä-
velystä, liikkumisesta. | Astua, juosta, tulla l.
Tytö l:si tiehensä. Siunatussa tilassa l:ttävä
rouva. Emäntä kantaa l:tää jauhoja aitasta.
lyllerö² *deskr.s.* lyhyestä ja lihavasta ihmisestä:
tyllerö, pallero, pallukka, pullukka, tyyppkä. |
Pieni, pyöreä, lihava, pehmeä l. Pojan, tytön l.
— Karhu näyttää kömpelöltä l:tä.
lylleröidä²⁰ *deskr.v.* tav:mmin lyllertää.

lylleröinen^m *a.* lyhyt ja lihava, palleroinen. | L. pikkulapsi, muori. Lyhyt akka l., / pää tasainen talleroinen, / kaiken kansan syöttelevi [= auma] arv.

lyllykkä^{13*} *deskr.s.* = lyllerö. | Pyöreä piian l.

lyllyä¹ *deskr.v.* hyllyä, lellua, hetkua. | L:vät rinnat. Astua l:vin liikkein. L:ivät melat lyllyiset, / hangat piukki pihlajaiset kal.

lyly¹ *s.* 1. kova, tummahko puuaine, jollaista (havu)puissa syntyy vars. kallistuneen rungon ja oksien alapuolelle, janhus. | Kuusen, mänyn l. L. alentaa sahapuun arvoa. Kirvesvarsi koivun l:ä. 2. *kansat*, epäparisten suksien vasemman jalan pitkä, olkaallinen, lylystä eli janhuksesta tehty liukumasuksi; vrt. kalhu, sivakka, potasma. | -- läksi l:n lykkimähän, / kalhun kannan potkimahan kal. -- liukkaasti liukui l. lumella, sivakat sihahtelivat kinoksien päällitse ja savu näytti suihkivan sauvojen nenistä rvalo. — Myös yl. suksista. | Koko Helsinki l:ä lykkimässä.

lylynen^m *poss.* ja *ain.a.* < ed. 1. | L. kuusi. Lyllyivät melat l:iset, / hangat piukki pihlajaiset kal.

lylymänty *s.* Luonnonvääriä l. -**nyllykijä**, -**nyllykkääjä** *s.* hiihtäjästä. | Maamme parhaat l:lykijät. -**puu** *s.* janhuspuu.

lymfa¹¹ *s.* anat. imuneste. -**attinen**^m *a.* anat. imunesteeseen t. -rauhasiin kuuluva t. niitä koskeva. | L. kudot 'imukudos'. -**rauhanen** *s.* anat. imusolmuke, -rauhanen. -**suoni** *s.* anat. imusuoni.

lymfosyytti^{*} *s.* anat. imusolu.

lymy¹ *s.*, melko *harv.* piilo, kätkö. | Metsä monine l:ineen. Hakopinot tarjosivat lapsille sopivia l:jä. — Vars. sisäpaikallissijoissa. | Olla, maata l:ssä. Ampua riistaa l:stä. Mennä, pujahtaa l:yn.

lymyillä²⁰ *frekv.v.* (< lymytä) piileskellä. | L:evät pakolaiset. L. jnk takana, muiden joukossa. Koettaa löytää l:eviä velallisia. Rannattomien soiden hetteissä -- l:i säälimätön, hyttävä halla ak. Jokaisessa piili salainen hyvämieli, l:i ajatus: Ei ollut vielä minun vuoroni HAANPÄÄ.

lymyloukko *s.* -**paikka** *s.* Rosvojen, rakastuneiden l. Seinänraot tarjoavat torakoille l:oja.

lymysillä *s.* vaill. piilosilla. | Olla l. Ruveda l:e.

lymytä²⁰ *v.* vars. *kirjall.* 1. olla piilossa, kätkössä, piillä, piileksiä, piileskellä. | L. piilossa, loukossa. Koiraa l:ävä jänis. Pari vihollissotilasta, jotka koivikossa l:ten ampuivat ryhmää. — *Kuv.* Kaikkialla l:ävät vaarat. Mitä erilaisimpien tautimuotojen takana voi l. tüberkuloosi. 2. piiloutua, kätkeytyä. | L. piiloon, metsään. Lapset l:sivät äitinsä turviin. Lintu l:ävät vaaran uhatessa. Ja mies vaimoineen l:si Herran Jumalan kasvojen edestä paratiisin puiden sekaan vt. — *Kuv.* -- kuhunka, ihmisen lapsi, kuolemalta l:yt? KALLAS. -- poveen tappava tuska l:y KAILAS.

lymyä¹ *v.* *harv.* lymytä. | -- Jesus l:yi, ja läksi ulos temppelistä urv. Kuin petoparveen pystypää / käy mies, ei väistä, l:y MANN.

lynetti²⁰ *s.* rak. tav. oven t. ikkunan päälle päähölvistä, kupolista tms. puoliympyrän t. huihpukaaren muotoon erotettu pinta. -**maalau** *s.*

kuvat. Helsingin yliopiston kirjaston vertauskuvalliset l:kset.

lynkata^{20*} *v.* -kaus²¹ *teonn.* L:kaus 'kansanjoukon ilman laillista tutkintaa omavaltaisesti toimeenpanema kuolemanrangaistus'. Neekeri l:attu Tennesseeessä. L:attiin 1919 tammikuun mellakoiden aikana Berliinissä. Hurjistunut väkijoukko aikoi l. murhaajan.

lynkky^{1*} *s.* murt. (puun) koukistuma, mutka, lenko, konkelo. | -- siihen polulle oli [puunjuuri] l:nsä nostanut aivan kuin tarkoituksella varomattomien kulkijain paulaksi ALKIO. -**suoli** *s.* anat. umpisuolen ja peräsuolen välinen pakusuolen osa.

lynkkä^{11*} *a.* = lynkä. | -- suku l., heimo länkkä LEINO.

lynkkäis¹ *v.* lynkätä. | -- tietä pitkin [laahusteli] kaksi kurjaa olentoa. Edellä l:evä mies oli silmäpuoli ja kyssäselkä WILKUNA. Karhu pyörähti ympäri ja lähti sitten kolmella jalalla l:emään pakoon ak.

lynkkytellä^{20*}, -**tää**^{2*} *deskr.v.* lönkkytellä, lönkötellä, löntystellä. | Astua, juosta l. Ville l:teli laiskasti jäljessä.

lynkä^{11*} *a.* *harv.*; *rinn.* lynkkä. 1. maahan päin taipunut, kumara, käyrä, vääriä. | -- tuolla katti tuomittiin -- / l:än leppään, / kuivaan kuuseen KANT. 2. ontuva, nilkku. | Hyv' on olla [vaimona] hympyrällä, / lysti lyngällä eleä -- / -- / ei sitä sotahan vieä KANT.

lynkämöisillä (än, -e(en) *adv.* = seur.

lynkäpöisillä (än, -e(en) *adv.* pää käsien varassa kyynärpäät polviin, pöytään tms. tuettuina. | Istua l. polviensa varassa, pöytää vasten. Olla l. ikkunassa. Maata, lojua l. Nouta l:een.

lynkätä^{20*} *v.* *harv.* ontua, nilkuttaa, lynkkäistä. | Kävellä l.

lypsikkä^{1*} *s.* kans. lypsylehmä, lypsykäs. | Kutua l:ejään.

lypsin = lypsy-. -**astia** *s.* -**jakkara** *s.* -**kiulu** *s.* Täysinäinen l. kadessä. -**sanko** *s.*

lypsy¹ *s.* lypsäminen. 1. vrt. lypsää l. | Lehmien säännöllinen l. Kovakätinen l. L:yn totuttu talousapulainen. Olla l:illä 'lypsämässä lehmää'. Mennä l:lle. Palata l:ltä. — *Erik.* Mädin l. — *Yhd.* kone-, käsinl.; koe-, puristus-, venytysl.; jälki-, loppu-, pääl.; aamu-, iltä-, päiväl. 2. vrt. lypsää 2. | Lehmien pieni l. Vähentää l:ään. Olla hyvässä, runsaassa l:ssä. Hyvään l:yn päässeet lehmät. — *Yhd.* kesä-, talvi-, vuosil.; keskil.

lypsy aika *s.* Joutua l:ajaksi kotiin. Lehmät poimitetaan useasti keväällä, jotta niiden paras l. sattuu kesäksi. -**astia** *s.* Piikojä l:oineen. Pestä l:oit. -**eläin** *s.* Kotoiset l:emme lehmä, vuohi ja poro.

-**lypsyinen**^m *poss.a.* < lypsy 2. | Heikko-, herkkä-, huono-, hyvä-, pitkä-, runsas-, vähäl.; kiinteäl.

lypsyjakkara *s.* Kolmijalkainen l. -**karja** *s.* vrt. siitos-, teuraskarja. -**kausi** *s.* lypsyläimen poikimisen ja ehtymisen välinen aika. -**kerä** *s.* Lehmästä l:ralla saatu maito. -**kilpailu** *s.* -**kiulu** *s.* -**kone** *s.* lehmien lypsämiseen käytetty kone, jossa erityiset imukupit puristavat ja imevät maidon utableista. -**kyky** *s.* Lehmän l.

lypsykä^{as} s. kans. lypsylehmä, lypsikki. | Sopii noin komeaan navettaan l:käitä lisätä. — *Kuv.* Maailmaa on muuallakin, missä voi mies vapaana elää, tarvitsematta olla toisen l:käänä IVALO.

lypsylehmä s. Friisiläinen l. Talossa on 65 l:lehmää. — *Kuv.* Kirvat, murahaisten l:lehmät. — Vars. taloudellista hyötymistä, riistämistä ajatellen. | Siirtomaat l:lehminä. Joutua jkn l:lehmäksi. Valtio pitää naimattomia kansalaisia erityisinä l:lehminään. — **liina** s. maat. kangaskappale, jolla pöly ja lika puhdistetaan lehmän utareista ja vetimistä lypsämään ryhdyttäessä. — **lämmin**, — **lämpöinen** a. lypsyn jäljeltä lämmin. | L. maito. — **maito** s. vasta lypsetty, lypsylämmin maito. — **matka** s. Takamaille tehdyt l:t. — **määrä** s. Lehmän päivittäinen l. — **paikka** s. — **poro** s. — **puku** s. Lypsäjällä pitäisi olla erityinen, helposti pestävä l. — **puuha** s. Olla l:ssa.

lypsyri^s s. kans. lypsylehmä.

lypsyrotu s. lypsylehmä-, lypsykarjarotu. — **sanko** s. — **taito** s. Talon tytär, jolla ei ole l:a. — **taitoinen** a. L. apulainen. — **ta^{pa}** s. Tärkeimmät l:vat, venytyksy lypsy ja puristuslypsy. — **tarha** s. Lehmät l:ssa. — **tyyppi** s. maat. lypsyläimelle (lehmälle) ominainen ruumiinmuoto: pitkä ja avorakenteinen ruumis, hyvin kehittyneet utareet, suuret vetimet ja selväpiirteiset lihaket. — **tyyppinen** a. maat. L. karja. — **vuohi** s. — **ämpäri** s.

lypsjä^{te} tek. Lehmät ammuvat l:änsä. Hyvä l. lypsää käsin 8—10 lehmää tunnissa. — *Karjan paras l.* "Kaunikkii".

lypsämätön^{en} kielt.a. — **tömyys^{en}** omin. L. lehmä "joka ei lypsä t. jota ei ole lypsetty".

lypsättää^{en} fakt. ja *kaus.v.* — **ys^{en}** teonn. < seur. | L. lehmänsä vieraila. — Lehmien l:täminen kautta vuoden. L:tävä rehu. Maukasta l:tävää ruohoa sll. Lepo lehmän l:tääpi, pitkä matka maidon tuopi sl.

lypsää^{en} v. — **äntä^{en}** teonn. harv. 1. tyhjentää lehmän, vuohen tms. utareista niihin kokoontunut(ta) maito(a). | L. käsin, koneella. L. lehmää, poroja. L. utare tyhjäksi. Vasta l:etty maito. Joka tyyntä l:ää, se rasvaisen syö sl. — Naisen nisäin tyhjentämisestä. | Rinta on joka aterian jälkeen tyhjennettävä joko käsin varovasti l:ämällä tai maitopumpulla. — *Kuv. a.* Muurahaiset syövät kirvojen makeita ulosteita, joita ne l:ävät tuntosarvillaan. — *Kal.* mädin ja maidin poistamisesta elävästä kalasta. | Hauen l:äminen. Lohien elättäminen mädin ja maidin l:ämistä varten. b. Puunjalostusteollisuuden häikäilemätön l:äminen. L. jklta rahat. L. tietoja jklta. L. salaisuus esille. — kyllä se [mies] siitä voiton l:ää sll. 2. erittää maitoa. | Lehmä, joka l:ää hyvin, huonosti. L. laihaa maitoa. Taikoa karja l:ämään verta. Kerjanhoitajat sanovat lehmän l:ävän lihoistaan, kun se laihuu maitoa tuottaessaan. Ei lehmä sarvistaan l:ää [lehmää täytyy myös ruokkia] sl. — **lypsävä** (s:sesti) lypsävä lehmä, lypsylehmä. | 12 l:ävää ja muutama mullikka. Ja neiti Tiirikka asettui itse vartiomaan l:äviä, jotka oli laskettu apilan orelvalle sll.

lyriikka^{ka} s. 1. se runouden päälaaji, joka välittömminkin ilmaisee tunnetta, lyyrillinen, laulu-, tunnelmarunous. | Puhdas, persoonallinen l. Runebergin l. L:n tuotteet. — *Yhd.* kansanl.; keskeis-, miete-, rakkaus-, taide-, tunne(lma)l.; kuoleman-, lemmeil.; luonnonl. 2. lyyrillisyyden, tunnelmallisuuden. | Melartinin pikkusävellysten l. — luonnon viehkeitä l:käa, vihanuutta ja vetten väkettä H.KLEMETTI.

lyseo^s s. yliopistoon johtava (valtion) oppikoulu; *gyleisk.* tav. poikakouluista. | Suomenkielinen, klassillinen l. Tampereen l. L:n oppilaat. Mennä l:on, Olla l:n IV luokalla. — *Yhd.* valtion-, yksityisl.; tyttö-, yhteisl.; maanviljelys-, normaali-, reaalil. — **aika** s. Tutustuin A:han jo l:nani.

lyseolainen^{en} s. lyseon oppilas. | L. Pentti Pitkän.

lyseonkurssi s. Suorittanut l:kurssin. — **lehtori** s. — **opettaja** s. — **rehtori** s.

lyseorakennus s. — **vuosi** s. Kahdeksan l:ttä.

lysiini^s s. 1. kem. valkuaisaineissa rakennneosana olevia aminohappoja. 2. *fysiol.* immunisoitaessa syntyneitä veriheran vasta-aineita, joilla on kyky luuottaa immunisoimiseen käytettyjä soluja t. bakteereja.

lysmistä^ä *pass.v.* < seur. | L. [= lysähtää] polvilleen. — *Met.* L:nyt terä.

lysmistä^ä v. — **ys^{en}** teonn. saattaa lypsyyn; vars. *met.* lyödä kokoon, tyssätä. | Niitinpään l:ys. Yhteen liitettävien tankojen päät l:etään ennen hitsausta.

lysmä^ä v., vars. *runok.* lysmistyä, lytistyä, lysähtää. | L:i polvet ponnettomaan LEINO. — lyttyn l:neet kesäsaappaat HAARLA. — tahtoi tammi kallistua, / l. rutimoraita KAL.

lysoformi^s s. nestemäinen formaliniipitoinen kalisaippua, jota käytetään desinfioimisaineena taloudessa ja eläinlääkinnässä.

lysoli^s s. punertavan ruskea, voimakashajuinen, raakaa kresolia ja kalisaippuaa sisältävä öljymäinen neste, jota veteen sekoitettuna käytetään yleisenä desinfioimisaineena vars. kotitaloudessa. | Sekoittaa l:a pesuveteen. Huoneessa tuntuu l:n haju. — **liuos** s. 2 %:n l. — **pullo** s. — **veisi** s. vesi, johon on sekoitettu lysolia. | Lehmän utareiden peseminen l:ellä.

lysteri^s s. 1. a. kangas, jonka loimet ovat puuvilla- ja kuteet alpaka- t. mohäärilankaa, kiiltokangas. b. värillisillä kuteilla kudottu yksivärinen kaksiniitinen puuvillakangas. 2. hienoin lasilaji. 3. savitavaroiden pinnalle valmistettu ohut metallipeite, metallilysteri.

lysti^s us. ark. 1. s. a. huvi, hauskus, ratto, ajan-kulu. | Koirasta on paljon l:ää. Kyllä siitä l:ää riitti. Silloin vasta l. alkoi. Lyhyeen se l. loppui. Hetken l. ja elämänikuinen harmi sl. — **pitää lystiä** pitää hauskaa, huvitella, ilo-tella, lystäillä. | Pitää l:ää jkn kustannuksella. Pojat olivat l:ää pitämässä. Pidimme A:n kanssa monta l:ää. — **ajaa lystiä** olla huviajelulla, ajella huvikseen. | Lähteä l:ää ajamaan. — **lystikse(en)**, **lystin vuoksi** huvikseen, huvin vuoksi, aikansa kuluksi, leikillään, leikinpäin. | Tehdä jtk l:ikseen, l:in vuoksi. Ei nyt jär-velle l:ikseen mene. Sirkka laului l:ikensä, /

oman intonsa ilossa KALLIO. — *lystin päiten* par. j. — (on) *yks(i) lysti* (myös: yhtä lysti) on yhden- t. samantekevää, ei ole väliä. | Minulle on yks l., mitä hän tekee. Ellet saavu, [on] yksi l. b. mon. ed:een läheisesti liittyen: huvitilaisuus, hovit. | Kestit ja l:it. Panna l:it pystyyn. Palata l:leistä. — *Yhd. harjakais-, lähtiäis-, sunnuntail:it. c. voimia kysyväs- tä, ankarasta, vaarallisesta tms. toiminnasta: "leikki".* | Painikuninkaamme V.K. oli pitkistä aikaa l:issä mukana. Olipa siinä l:issä tiukat paikat, Taisi saada linnua siitä l:istä. — Vars. jnk kalleutta, hintaa ajatellen. | Koulunkäynti on kallista l:itä. Siitä tulee kallis l. Koko l. maksoi tuhat markkaa. Se l. maksoi meille rahat ja kukkarot, d. *murt. halu, mieliteko.* | Oma l. leikkiin, oma tahto tanssimahan sl. — sillonpa sain l:in ankaraan sotilasammattiin kivi. — *Yhd. ruokal. 2. a. -isti adv. hauska, huvittava, hupaisa, rattoisa, mukava, lystikäs.* | L. poika, mummo. L:ejä seuramiehiä. Olla tavallista l:immällä tuulella. L. juttu, laulu, leikki. Mitä l:eintä luettavaa. Puhua l:isti. Koitti l:it ajat. Se vasta oli l:itä. Meillä oli oikein l:itä. Ei mikään ole l:impää kuin ravustaminen. Siell' on lapsen l. olla, / Tuonen herran vainiolla / kaitsea Tuonelan karjaa kivi.

lystikäs⁶⁶ a. -käästi adv. -kys⁶⁵ omin. hauska, huvittava, hupaisa, rattoisa, mukava; hassun-, hullunkurinen, koomillinen. | L. veitikka, laivuri. L:käältä näyttävä koira. Huulet l:käässä hymyssä. Peukalot l:käästi koukussa. L:käitä kujeita. L. sanansutkaus, kasku. Jutella l:käästi. L. tilanne. Elämäni l:käin hetki. Sepä oli l:istä.

lystillinen⁶⁷ a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. tav:mmen ed. | L:sen pullea ulkomuoto. L. kumarus. L. kirje, kertomus. L. laulu suuresta tupakan puutteesta. Nähdä kaikki l:ssä valossa.

lystimäinen⁶⁸ a. *harv.* lystikäs, lystillinen.

lystinajo s. -pito s. L. toisten kustannuksella. Käyttää rahaa l:on. -pitäjä s. Parantumaton velikulta ja l. -päiten adv. huvikseen, lystikseen. | Poikkesin l. nonstopiin.

lystittä⁶⁹ v. *ark.* hauskuttaa, huvittaa. | Sekös poikia l:i. — *Yksipers.* Aina sinua l:ää.

lystäilä⁷⁰ v. *ark.* -y² *teonn.* pitää lystiä, hauskaa, huvitella, ilotella. | He l:ivät aamuun asti. L:evä orava. Lähteä l:emään. Pieni, vaiton l:y.

lystäjä⁷¹ v. *ark.* l. haluta, mieliä, suvaita, viitsiä. | Minä l:än vähän koetella hänen kuuluisaa mahtiansa kivi. — kahvit niille, jotka l:ävät tulla hörppäisemään KARHUM. — Vars. päälauseen sisällystä rajoittavassa komp., kond. t. rel. sivulauseessa. | Tee niin kuin l:ät. Ottaa kuin niin paljon kuin l:ätte. Sai olla niin kuin itse l:si. Yritä jos l:ät. Teen mitä l:än. En usko, sanokoon mitä l:ä. Lähdimme milloin l:ssimme. 2. haluttaa, huvittaa, miellyttää, olla mieleen. a. *yksipers.* Minua ei l:ä lähteä. Tuloon ketä l:ä. Lyö, jos [sinua] l:ä. kyllä köyhä kestää sp. b. *murt.* asiasubj:n ohella. | Ei l:nnyt odottaminen ajan pitkään. Eipä l:nnyt [= eivät maistuneet] meidän talviset eväät MERIL.

lyssä⁷², -yn adv. kokoon painuneena t. lyötynä, lyyhistyneenä, lytyssä, kasassa, mytyssä. | Har- tiat l. Seistä l. -- hevoset kulkevat korvat l. TALVIO. Painua, vaipua l:yn. Kattila meni l:yn. Painaa, lyöä, hakata jk l:yn. Niitin toinen puoli vasaroidaan l:yn. L:yn astutut kengät. — *Kuv.* -- kun [hän] näki Kantolan vihan- vänteiset juonteet --, meni luonto l:yn LEINO- NEN.

lysähdyttää⁷³ v. = lysäyttää.

lysähtyä⁷⁴ v. tav:mmen seur.

lysähtää⁷⁵ v. -(hd)ys⁶⁴ *teonn.* (*harv.* lysähtää⁷⁶), painua kokoon, kaatua äkkiä ja pehmeästi, hervottomana, hervahtaa, retkahtaa, lyyhistyä, lyyhähtää, lyykähtää, lyykistyä, nyykistyä. | L. kokoon, kasaan, läjään. L. polvilleen, istu- maan. L. pyörtäneenä, kuolleena maahan. L. lattialle, tuolille. L:hti penkille kuin märkä kinnas. Hevonen l:hti tien sivuun. L:htäneet hartiat. Aidat ovat l:htäneet kasaan. — *Kuv.* L:htänyt info, uhma. Kun maailma -- eli- minoidaan ihmiseltä pois, l:htää hänen sisäi- nen rakenteensa kokoon JOTUNI. -- tämän isännän aikana oli talon vauraus l:htänyt ko- koon SILL.

lysäyttää⁷⁷ *kaus.v.* (*rinn.* lysähdyttää) < ed. lytistyä⁷⁸ *pass.v.* < seur. | Veitsen l:nyt terä.

Painaa kasvojaan ikkunaan, niin että nenä l:y.

lystä⁷⁹ v. saattaa lyttyyn, lutistaa, litistää. | Älä l:ä hattua! -- pieksettiin, pyntätti- hin, / lyötiin, l:ettiin KANT.

lytyssä⁸⁰, lyttyyn adv. kokoon painuneena t. lyö- tynä, lyyhistyneenä, lytyssä, kasassa, mytyssä. | Hattu l. Housut l. kuin harmonikka. Katsella nenä l. ikkunaruuua vasten. Puristaa, lyöä jk lyttyyn. Auton lokasuojat menivät lyttyyn. — *Kuv.* [Hän oli] painanut kaikki maisteri Saaron järkevät ehdotukset lyttyyn kuin hyt- tyset ELSA SOINI.

lyy⁸¹ s. 1. *harv.* vauhti, tie. | Kun nousem sille [runoratsulle] selkään, / sen l:tä väliin pel- kään A.JÄNNES. Sen [vapauden vuon] l. on sen- kin tyynehen lahdelmaan A.V.KOSKIMIES. 2. *sitä lyytä* (*murt.*) a) yhtä kyytiä, saman tien, py- sähtymättä. | -- menin sitä l:tä vallesmannin luo TOPPILA. -- kammarihinkin kiitännyt ois sitä l:tähän *A.JÄNNES. -- suomalaisten siirtymi- nen Vermlantiin -- jatkui yhtä l:tä seura- vina vuosikymmeninä K.GROTENFELT. b) siitä syystä. | -- vastasi olleensa kantamassa jyvää pelloilta eikä sitä l:tä joutaneensa ks. Sysmie- hiä sanottiin "kolareiksi", ja sitä l:tä ruvettiin kolarien kotiseutua -- sanomaan Kolariksi PAULAH. -- kerran iskin kirveellä polveeni -- sitä l:tä liikkaan vieläkin AK.

lyydi⁸² s. lyydiläismurteista. | L:n kieli, murteet. **lyydiläinen⁸³** a. ja s., etup. *hist.* — Mus. = lyy- dinen.

lyydiläinen⁸⁴ a. ja s. L:et Venäjän Karja- lassa Petroskoin tienoilla asuvat aunukselai- set. L:et murteet, ks. seur. -s/murre s. L: - murteet 'pitkällä kapealla vyöhykkeellä ent. Petroskoin ja Aunuksen kielakunnissa puhuttu itämerensuomalainen kielimuoto, joka liittyy pääasiallisesti aunukseseen, mutta jossa on myös monia vepsään yhdistäviä piirteitä'.

lyydinen^{as} *a. mus.* L. sävellaji 'eräs muinais-kreikkalainen ja kirkkosävellaji'.

lyyhistelä^{as} *frekv. v. -y² teonn.* < lyyhistää. | -- ihmiset l:evät sivuille, pois edestä **ALKIO**.

lyyhistyä¹ *pass.v. (harrv. lyhistää)* = lysähtää. | L. kokoon. L. tajuttomana maahan. L. tuskas-ta, epätoivoissaan tuolille. L. taakkansa alle. Laho, l:nyt mökki. Rakennukset ovat l:neet rantäyräälle. — *Kuv.* L. tuskan, syntiensä alle.

lyyhistää² *v. (harrv. lyhistää)* saattaa lyyhisty-mään, polvilleen. L:ä kyykistää. | Isku l:i minut maahan. — *Refl. taiv.* Margareeta -- l:ihe eräaseen muurin onkaloon piiloon **IVALO**.

lyhyssä, -yn *adv.* lysisssä, lytyssä. | Istua l. Siinä hän seisoi l. polvin **IVALO**. Koirat siinä peioissaan, hännät l. [= lerpallaan, koipien välissä] -- pujahtelivat sinne tänne, varjellen henkeänsä **KIVI**. — *Harrv. s:nä.* Niska ponnis-tavassa l. **ALKIO**.

lyyhähtää² *v.* lysähtää, lyyhistyä. | L. istual-leen, polvilleen. L:i kuolleen maahan.

lyyhätä^{as} *deskr.v.* kulkea kumarassa, vaivalloi-sesti, laahustaa; ontua (jalakaansa laahaten). | Haavoittunut pääsi vaivoin l:ämään pakoon. Hoputtaa vanhaa, l:ävää hevostaan. Emäntä, joka pahasti l:ä toista jalakaansa **KIANTO**.

lyyhöttää² *deskr.v.* kyyhöttää, kyhjöttää. | -- tölit mustina l:vät metsäin pimennoissa ... **LEHT**.

lyykistellä^{as} *frekv.v. -y² teonn.* < lyykistää. | Hän l:i ja niiailli **HEPOR**. Sitten he niiaa l:nen tervehtivät noita tuttuja nuoria herroja **PÄRVÄR**. Kotiportilla tuli Musti vastaan, l:nen ja iloi-sesti häntäänsä heilutellen **LINN**.

lyykistyä¹ *pass.v. (< seur.)* lysähtää, lyyhis-tyä, kyykistyä. | L. maahan. -- niin väsynyt on Vesi-Maija ja hän aivan l:y siihen kirkon kiviselle portaalle **TOPPILA**. -- siihen oli met-sän kuningas [= karhu] ensin istualleen l:nyt ja siitä kyyhjellen kaatunut **AHO**.

lyykistää² *v.* saattaa lyykistymään, lyyhistää, nyykistää, kyykistää. | L. hartioitaan. — *Erik.* niiaa. | -- Liisa l:ää sievästi **LEHT**. -- niiaa l. herroille ylioppilaille **WALTARI**. — *Refl. taiv.* [Emäntä] tulevi katsomahan [lehmä], / l:äik-se lypsämähän **KAL**.

lyykähtää² *v.* lysähtää, lyyhistyä, kyykähtää. | L. polvilleen, istualleen. L. lattialle, tuolille, sänkyyn. -- pää halaistuna l:i Kuisma hen-getönnä hangelle **AHO**. -- olisi pitänyt halata, niin että tyttö olisi l:änyt tuohon paikkaan ... **HAARLA**.

lyyli¹ *s. harrv. 1. myt.* palvonta; myös palvonta-menoista. | Jos -- onnettomuuksia rupe-si tapahtumaan, niin se varmasti merkitsi, että joku l. oli jäänyt toimittamatta **K.KROHN**. 2. *murt.* onni. | -- jos koira sai repiä lampaista, siitä luultiin seuraavan huonon l:n koko kat-raalle **KUSTAA VILKUNA**. -**lehto** s. palvonta-, uhrilehto. | -- esitaattojen l. pyhine lähtei-neen **HAARLA**.

lyylitellä² *v. myt. -tely² teonn.* palvoa (uhrime-noilla yms). | Lepytellä ja l. Haltija, pyhä puu, jota l:ellään. Jollei kuollutta uhrilla l:elty, luultiin köyhtymisen seuraavan rangais-

tuksena. -- hän viilsi haavan kämmensyrjään ja vuodatti tästä, l:telyksi taattonsa hengelle, pisaroita sukupuun juurelle **HAARLA**.

lyylitää² *v. myt. -ys¹ teonn.* tav:mmen ed.

lyypekkiläinen *a. ja s. L.* hansakauppias.

lyyra¹⁰ *s. 1. (rinn. lyyry)* näppäillen soitettu muinaiskreikkalainen kielisoitin, jossa on kai-kupohjaan liittyvät, kärkeään ulospäin kaare-vat reunasakarit ja alkuaan 4, sittemmin 11 kaikupohjan ja sakaroita yhdistävän poikki-pienan väliin jännitettyä kieltä. | Orfeuksen l. Näppäillä l:a. Säestää lauluun l:lla. — Laa-jentunutta käyttöä. *a.* koristeena tms. käy-tetty tyylielty lyyran kuva. | Tuolin selustassa oleva l. Taitelijalle annettu laakeri, jossa on kulan- tai hopeanväriset kielet. — Vars. suomalaisen ylioppilasakin kultainen merkki, jona on lyyra ja sitä ympäröivä seppäle; myös muista opistolaissakkien merkeistä, joissa ei aina edes ole lyyran kuvaa. | Kultainen l. Apollon l. — *Kuv.* ylioppilastutkinnosta. | L. koululaisten päämääränä. Onnitella jkta tä-män saavuttamasta l:sta. — *Yhd.* kulta-, yli-oppilasl. *b. kuv.* runolahjasta, runoilutaidosta, runoilusta. | Kaiuttaa l:ansa. Virittää l:nsa jnk ylistykseksi. Jkn l. vaikenee. -- Kramsun omassa l:ssa, pessimistisimmässä runosoitti-messa, mitä meillä koskaan on kaitettu, soi vapauden laulu hellittämättömällä voimalla **KOSKENN**. [Wecksellin] käsissä murtui l. aikai-sin, ennen kuin se oli ehtinyt päästä täyteen vireeseensä **TARK**. 2. *erisn. tüht.* pohjoisella taivaanpallonpuoliskolla linnunradan kohdalla oleva tähdistö, Lyra. 3. *tekn.* eril. työstökonei-den (vars. höylä- ja sorvikoneiden) teränpiti-meen kuulua syöttönopeuden ym. säätläite.

lyyramainen^{as} *kalt.a.* Koirasteeren l. pyrstö.

lyyrikko² *s.* lyyrillinen runoilija, lyriikan harjoittaja, laulu-, tunnelmarunoilija. | Nuoret l:imme. Koskeniemi, yön ja kohtalontunteen l. — Muuta käyttöä. | Säveltäjänä J. oli l. — *Yhd.* luonnon-, tunnel.

lyyriallinen^{as} *a. -sesti adv. -syys^{as} omin.* 1. lyy-rikkaan, laulu-, tunnelmarunouteen kuuluva, sitä koskeva t. sille ominainen, lyriikan luon-teinen; myös lyriikkaa viljelevästä henkilöstä. | L. runo, taiderunous. Kiven l. näytelmä "Yö ja päivä". L:sen hento novelli. Hersyvä, laulava l:isyys. Lopussa runo herkistyy l:sesti. L. runoilija, lausujatar. Esikoiskirjan aito l. suoni sykkii uuden kokoelman parhaissa ru-noissa kaihomiellisenä, kiihkeänä ja melodi-sena **KOSKENN**. 2. muista taidelajeista: lyy-riillisen runouden luonteinen, tunnelmallinen, tunnepitoinen, haaveellinen. | L. laulusävelmä. Selim Palmgrenin pienet l:iset tuokiokuvat. Maalata l:siä maisemia. R. on uusimmassa maalaustaiteessamme todellinen l. kyky. — *Erik.* lauluäänestä t. laulajasta: joka t. jonka ääni erityisesti sopii tunne- t. tunnelmapitoisten laulujen t. laulusien esittämiseen. | L. sopraa-no, tenori. 3. yl. tunnepitoinen, tunnelmalli-nen, haaveellinen, haavemielinen, runollinen. | L. tunne, elämys, mielenpurkaus. L. luonne, temperamentti. Ruveta l:seksi. Antautua l:sesti hetken valtaan. Unohtumattomimman

vaikutelman painaa -- nuoreen mieleen itse kaupungin [= Oulun] näky, joka lajissaan on Suomen kaikkein 1:simpiä **VILJANEN**.

lyyriilis/eepillinen *a.* L. kansanrunous. -sävyinen *a.* L. runous. Sellainen l. kirjallija kuin Juhani Aho. -**voittoinen** *a.* L. esitystapa.

lyyriinen⁶³ *a.* -sesti *adv.* -syys⁶³ *omin.* = lyyrillinen.

lyyry¹ *s.* = lyyra. -**lintu**, -**pyrstö** *s.* Menura superba, Itä-Australiassa elävä fasaanin kokoinen, kanalintuja muistuttava varpuslintu, joka on saanut nimensä koiralle ominaisesta komeasta lyyramaisesta pyrstöstä.

lyyssi¹ *s.* *murt.* (vars. miehen) pusero.

lyysäh- *harv.* = lysäh-.

lyödä²¹ *v.* I. varsin, tr. käyttöä: antaa t. aiheuttaa jllek t. jtk vasten yksi t. useampia lyöntejä; vrt. iskeä, sivaltaa, huitaista, livauttaa, läimäyttää, pamauttaa, kumauttaa; hakata, piestä, suomia, huitoa, läiskä, mäiskä, takoa. | L. läimäyttää, jymäyttää. L. läjäytellä. L. nyrkillä, vasaralla, halolla, piiskalla. L. lasta, koiraa, heikompansa. L. jkta kuin vierasta sikaa sr. L. jkta selkään, olalle, sormille, korvalle, vasten naamaa. L. silmä mustaksi. L. jkta jalat alta. L. jku tainnoksiin, kuoliaaksi. L. nyrkkinsä pöytään. L. [= satuttaa voimakkaasti, kolauttaa] jalkansa kiveen, päänsä pöydän kulmaan. L. kätensä, kantapäänsä yhteen. L. kättä, jalkaa. L. kuokka kiveen, oljet seinään. L. palikoita vastatusten. L. ovi kiinni, lukkoon. Pirta lyö kuteen edelliseen kiinni. Aisat l:vät hevosen kylkiä. — **Erik**, ja *kuv.* ks. selityksiä ja esimerkkejä ao. sien kohdalta. | L. kättä, L. veljen, sovinnon kättä. L. nyrkkiä pöytään jklle. L. rintoihinsa. L. kirveensä kiveen. L. korttia. L. viimeinen kortti, valtti pöytään. L. kintaat, rukkaset pöytään, tiskiini. L. päätös [puheenjohtajan nuijalla] pöytään. L. kauppa, sopimus, suunnitelma lukkoon. L. kaupat kiinni. L. arpaa jstak, L. vetoa, veikkaa jstak. L. jk laudalta. L. jku ritariksi. — On kuin sormille, kynsille l:ty 'nolo, häpeissään'. On kuin puulla, nuijalla päähän l:ty 'pökerryksissä, täysin ymmällään'. Huone on kuin nuijalla l:ty 'täpö täynnä, tupaten täynnä'.

II. erikoistunutta tr. käyttöä.

1. jnk välineen käyttämisestä lyömällä. *a.* eril. soittimien soittamisesta. | L. rumpua. L. akordi pianosta. Rumpalit löivät kunniamarssia. — *Kuv.* L. hätärumpua. L. rumpua jnk puolesta. *b.* kirjoituskoneella kirjoittamisesta. | L. kirje puhtaaksi. Arkin yläkulmaan l:ty numero.

2. pallon tms. lyömisestä (mailalla). | L. pallo kadoksiin. L. koppi, laaka, rystilyönti. L. polttajan yli takakentälle. A. löi B:n kotiin. — Erityisistä peleistä: L. palloa, kiekkoa. Veljet, l:käämme tulista kurraa kerta vielä, kuin löimme ennen Toukolan tomuavilla teillä kivi. — Ed:een liittyen. | L. leikkiä, kuiperkeikkaa, painia. -- laski laulellen vesiä, / ilon l:en laineha käl.

3. irrottaa jk jstak lyömällä. | L. pää jkita.

L. jtak jkn kädestä. L. lumi kengistään. L. multa kasvin juuresta. — L. tulta tuluksilla. Hevosen kaviot löivät tulta. — *Kuv.* Silmät l:vät tulta.

4. vars. *ark.* mättää, mätäkätä, sulloa, ahtaa, panna äkkiä jhk. | L. puita takkaan, soraa kuormaamaan, heiniä seipäisiin. L. lihaa pataan. L. raudat jkn jalkoihin. L. jku kahleisiin, köysiin. L. hevonen valjaisiin. — *Kuv.* L. veroa jkn niskaan, maksettavaksi.

5. kiinnittää jk jhk lyömällä. | L. naula puuhun. L. julisteita kadunkulmiin. L. puolipohjia kengiin. L. kengät hevosen jalkoihin t. hevonen kenkään. Kaksi ristiin l:tyä laudanpalaa. L. paalu maahan, sauva hankeen, seisvas pystyyn.

6. panna pienemmistä osista lyömällä kokoon, pystyttää, rakentaa, kyhätä. | Laudoista l:ty vaja. Uusista päleistä l:ty katto. L. kasaan, kokoon lautta. L. talo pystyyn parissa viikossa.

7. tehdä jtak jhk t. jstak aineesta lyömällä. *a.* L. jhk haava, läpi, aukko. L. pilkkoja puihin. L. löylyä, — L. leima kirjeeseen, asiapaperiin. Hopeaesineisiin l:dyt merkit. — *Kuv.* Lyödä leima(nsa) jhk, ks. leima 2.a. b. L. tiiliä. Juuston l:minen. Koristeiden painaminen ja l:minen. — Vars. metallirahan, mitalien valmistamisesta. | L. kulta, hopea rahaksi. L. rahaa. Guldeni, vanhin Saksassa l:ty kultaraha. L. mitaleja. — *Kuv.* Lyödä rahaa, myyntiä jstak (ark.) 'ansaita, hankkia (helposti), vuolla kultaa'. L. myyntiä humpuukilla. Tieteellisellä työllä ei juuri rahaa l:dä.

8. hajottaa, pieniä, rikkoa lyömällä; kaa-taa lyömällä. | L. jk kappaleiksi, säpäleiksi, siruiksi, murskaksi. L. jk rikki, poikki, puhki. L. ikkuna sirpaleiksi, huuli halki. L. puu haloiksi. L. lehmä lihoiksi, lihaksi. — L. jku lattiaan, [nyrkkeilyssä] mattoon. — Vars. metsän kaadosta, niittämisestä, viljan leikkaamisesta. | L. kuusi maahan, L. metsästä puuta, metsä kaskeksi. L. heinää. L. eloa poikki. Koko vainio on l:ty maahan. — *Kuv.* Voita ei kenkään / valtoja kuolon, / nuoret ja vanhat / viikate lyö **LEINO**.

9. voittaa jk taistelussa t. kilpailussa, kukistaa, nujertaa. | L. maahan, pakoon, hajalle. L. vihollinen. [Säkissä:] L. sotilas, kuningatar. Saksa löi Puolan. L. hyökkäys takaisin. Sisäänmurrot l:tiin takaisin välittömällä vastaiskuilla. L. jku kilpailussa. A. löi B:n 100 metrillä. Hänet l:tiin pelistä jo alkuerissä. Palata ottelusta l:tyä miehenä. — Laajentunutta käyttöä: murskata, hävittää. | L. ennätys jssak urheilulajissa. L. kumousliikkeet maahan. L. fascismi, kommunismi. Alas l:kää koko vanha maailma, / ja valta teidän on silloin! **AK**.

10. ed. ryhmään liittyvää kuv. käyttöä: vaikuttaa ruumiillisesti t. vars. henkisesti herpaisevasti, herpaannuttaa, lamaannuttaa, lannistaa, masentaa, murtaa, sortaa, nöyryyttää, tehdä apeaksi, alakuloiseksi. | Väsymys lyö. Taudin, leinin l:mä. Löylyn l:mä (leik.) 'hasahtava, hupsu, höperö'. [Jumala] löi egypti-

läisiä kaikkinaisilla vaivoilla erämaassa vt. Herra lyö sinua hivutustaudilla, kuumeella, poltteella ja tulehduksella vt. — L. koettelemuksilla. Kovan onnen, kohtalon l:mä. L:tytä ja alakuloisena. Mieleni on l:ty. Älä lyö l:dyn mieltä, täytä täytetyn sydäntä sl. — lyö sielun kauhun suunnaton **ylhä*. — Erik. L. hämmästyksellä 'hämmästyttää'. L. ällikällä (ark.) 'ällistyyttää'. L. sokeudella (kuv., alk. raam.) 'hämätä jku niin, ettei hän pysty harjoittamaan terveesti asioita, että hän sokeasti ottaa huomioon vain jotkin häntä itseään kiinnostavat seikat'. — te olette ahneuden ja itsekkyyden sokeudella l:dyt aho. Tietämättömyyden pimeydellä l:t sinä meitä ja temmellytät sokeitasi turhissa kiihkoissansa jorun.

11. *harv.* tehdä jk jksik, saattaa jhk tilaan. | Kolera löi kasvot ja kädet mustan sinisiksi. Kuume lyö heikoksi. Rahapula löi elämän synkäksi. — pakkasen hengitys [on] l:nyt ovi-vaatteet valkoiseen talmaan hefor. — L. jk asia leikiksi 'pitää' asiaa leikkinä, suhtautua asiaan liian keveysi, välinpitämättömyyksi. — Ilman obj:a. | L. lauluksi 'ruveta laulamaan'. L. lossiksi (ark.). — *Yksipers.* Meren löi jäähän. Niin lämmintä, että hikeen lyö. — niin kummasti löi jalat puukuksiin leinonen. Silmät löi himmeiksi. Ihan tässä lyö vakavaksi. Oikein löi kummaksi olon, kun sitä ajatteli.

12. *lyödä laimin* ks. laimin(lyödä). | L. tehtävänsä, velvollisuutensa laimin. — *lyödä itsensä läpi, lävitse*. L. itsensä kirjailijana läpi, par. osoittautua pystyväksi, kypsäksi, ansaita kannuksensa, tulla tunnetuksi. Kone, menetelmä on l:nyt itsensä lävitse, par. tullut käytäntöön, saavuttanut suosiota.

III. *intr. t.* intr.-luonteista käyttöä.

1. lyömistä muistuttavista tahattomista liikkeistä. | Purjeet l:vät 'lepattavat'. Märät haameenhelmat l:vät nilkkoja vasten. Polvet l:vät toisinsa. Hampaat l:vät yhteen, loukkua. Sydän lyö 'sykkii, tykkyttää'. Valtimo lyö kii-vaasti, epätasaisesti. — Vars. aalloista, saateesta, liekeistä yms. | Aallot l:vät rantaan. Laineet l:vät laidan yli. Sade lyö rajusti maahan. Rakeet l:vät ikkunaan, ikkunaa vasten. Liekit l:vät korkealle, taivasta kohti. Salama löi torniin. Tuuli lyö kasvoin. Tulijaa vastaan lyö inhottava lihan löyhkä. — *Kuv.* Sodan mainingit löivät rannoillamme. Ajan aallot ankarasti l:vät ERKKO.

2. kellon tav. täysiä ja puolia tunteja osoittavista äänimerkeistä. | Kello lyö. Tornin kello lyö kolme, kolmea, kolme kertaa. — *Kuv.* Hetki lyö 'koittaa, on käsissä'. Eron, lähdön hetki lyö. Isänmaan kohtalonhetki on l:nyt.

3. eräissä ilmauksissa: *lyödä leiville* kannattaa, maksaa vaiva. | Työ, maanviljelys lyö hyvin leiville. — Vars. kielteisesti. | Ei lyö leiville kantaa vettä kaivoon. — puusuutarin virka ei lyö leiville kivri. — *lyödä vastaan* panna vastaan, vastustaa; olla miellyttämättä, tuntua vastenmieliseltä. | -- kuta lähemmäksi hän tuli uutta kotia, sitä enemmän löi halu vastaan PAKK. [Hänen] nähdessään kuumen ke-

sannon, jota hänen pitäisi -- kyntää, lyö se kovin ilkeästi vastaan LEHT. — *lyödä yhteen, yksin* olla yhtäpitävä(i)ä, käydä yhteen, yksin, täsmätä. | Tulokset l:vät yhteen. Varasto ei lyö yksin luetteloiden kanssa.

*lyöjä*¹¹ tek. Poliisi pidätti l:n. Olla löylyn l:nä. Tottunut l. tekee 600—800 tiiltä päivässä. Maailmanennätysten l:t. — *Urh.* pesäpallossa. | Kaksi ensimmäistä l:ä kuoli. — *Yhd.* kortin-, pallon-, rummun-, tahdini.

*lyökki*¹² s. *murt.* sipuli, laukka.

*lyömä*¹¹ s. 1. *harv.* lyömisen tulos, jälki. | -- ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä l:ää vt. 2. kellonlyömästä, -lyönnistä. | Ennen seitsemän l:ää.

lyömä = lyönti¹. -ase s. Miekka ja nuija l:ina. Jollakin l:ella isketty ruhjevamma. Ruveta etsimään l:tta. -asento s. Kuokka l:nossa. -kello s. lyöpä kello. | Seinällä raksuttava l. -laite s. Kellon l. -lautaset s. *mon. mus.* ks. lautanen 2.c. -miekka s. Pitkä, raskas l. Muinaisroomalainen l. -palikka s. Patarummun l:at. -pinta s. Vasaran, männän l. -puukko s. Pitkä l. -pää s. Nuijan l.

*lyömäri*¹ s. väkipuukko, hukari.

lyömäsoitin s. L:timia ovat rumpu, kellopeli, ksylofoni, triangeli, lautaset, kastanjetit, tamburiini ym.

*lyömätön*¹² *kieltä.* L. [= kaatamaton, hakkaamaton] metsä, kivieliö. Rahaksi l. kulta. — Erik., vars. *urh.* voittamaton, "pistämätön", verraton. | L. mies 5000 metrillä. L. pelijoukkue. Tulos pysyi l:tömänä kymmenen vuotta. Matematiikassa l. Kerronnan pirteydessä ja vuolaudessa l. romaani.

lyömävasara s. *vars. urh.* pesäpallossa.

*lyönti*¹² *teonn.* < lyödä. | Naulojen l. Pari l:tiä raipasta. Pampusta satelee l:tejä. Kätten l:tiä. 3500 l:tiä [kirjoituskoneella] 15 minuutissa. Pianisti, jonka l. on liian kova. Niittää pitkin l:nein. Hopearahan l. Valtimon l., pulssi. Sydämen l:nit. — *Yhd.* kirveen-, käden-, miekan-, nuijan-, siiven-, suonon-, valtimon-, vasaranl.; kiekon-, pallonl.; kortinl.; rahan-, tiilenl.; tahdinl.; harha-, koukku-, läpi-, maa-, han-, virhel.; vedonl.; laiminl. — Erik. 1. pesäpallossa ym. peleissä. | Matala l. Kärkimiehet kuolivat heikkoihin l:teihin. S. pääsi K:n l:neillä kolmoselle. Toisessa erässä [verkkopallossa] A. pääsi vähitellen l:tiin 'sai lyöntinsä sujumaan'. — *Yhd.* hutti-, isku-, kierre-, koho-, koppi-, kämmen-, laaka-, lento-, maa-, perus-, rysty-, vetoli-, kulma-, maali-, rangastus-, vapaal.; sijoitusl. 2. kellosta; myös aikaa ilmaistaessa täysistä ja puolista tunneista. | Kellon heleät, kumeat l:nit. Samassa kajahti kahdentoista l. Ennen kuuden l:tiä ei voi esiintyä hännystakissa. Laiva lähtee laiturista joka puolen l:nillä. — *lyönnilleen* (adv.) ajankohdasta: täsmälleen, tasan. | Juhla alkaa l:nilleen yhdeltä. L:nilleen klo 10 pääsevä lapset välitunnille. — *Yhd.* kellonl.

lyöntijase s. vrt. heitto-, pistoase. | Nuijamainen l. Puukko l:aseena. -asento s. Kädet l:on! -haavi s. Hyönteisten keruussa käytetään kolmenlaisia varrellisia haaveja: perhos-, kent-

tä- eli lyönti- sekä vesihaaveja. -**hihna** s. *kut.* eräissä kutomakoneissa hihna, joka yhdistää lyöntikäpälän pikkeriin. -**järjestys** s., vars. *urh.* pesäpallossa, -**koje** s. Valuraudan tutkiminen l:keella. -**kone** s. *tekn.* kone, jolla lyödään tiiliä, rahaa tms.; *kut.* laappikone. -**koneisto** s. Kellon l. -**käpälä** s. *kut.* kutomakoneen osa, joka antaa syöstäville liikkeen. -**laite** s. Kellon l. -**liike** s. -**lista** s. *tekn.* l. pariovien oikeaan ovipuoliskoon kiinnitetty lista, joka peittää ovipuoliskoiden välisen raon, peite-, rako- lista. 2. kirnutynnyrin sisäseinämissä olevia pienoja, jotka hämmäntävät kermää. -**miekka** s. tav:mmin lyömämiekka.

-**lyöntinen**⁸⁸ *poss.a.* Kova-, luja-, väkevä.

lyöntinopeus s. Konekirjoittajan l. Männän, sydämen l. -**oikeus** s. Rahan l. kuuluu valtiolle. -**peli** s. *urh.* pesäpallossa. | RPL epäonnistui l:ssään. -**pinta** s. Vasaran l. -**pää** s. Moukarin l. -**pöytä** s. *tekn.* pöytä, jolla tiiliä lyödään. -**soitin** s. tav:mmin lyömäsoitin. -**tapa** s. Pesäpalloliigan l. -**tekniikka** s. Rahojen l. -**varmuus** s. Pesäpalloujoukkueen l. -**virhe** s. vars. konekirjoituksessa ja -ladonnassa tehdyistä virheistä. | Korjata l:et. -**voima** s. -**vuoro** s., vars. *urh.* pesäpallossa. -**väline** s.

lyöppijuusto s. *kans.* juoksutinjuusto. | Isäntien kontit -- olivat jo tullessa täytenään kotoista ruokaa: -- palvattua lampaanreittä, uuni- ja l:ja, voita ja suolalahnaa HAARLA.

lyöpyä^{1*} v. tav:mmin lyöttyä. | Hevosien l:neet olkapäät. Riisua saappaat verille l:neistä jaloistaan. -- Simuna l:i perin hiljaiseksi LEINONEN. -- vanhoihin uriinsa l:neet ajatukset! LEINO.

lyöpätä⁸⁵ v. -**päys**⁸¹ *teonn.* käsitellä ravintoainetta vars. keittämällä t. kastamalla se kiehuvaan veteen, jotta se pehmenisi t. paha maku t. mahdollinen myrky häviäisi siitä, kiehauttaa, ryöpätä. | Merilintujen, sienien l:päys. Kukkakaali l:ätään mieluiten vesihöyrystä.

lyöte^{78*} s. metalli- tms. levy, joita käytetään eril. esineissä vahvisteiksi t. koristukseksi, helake. | Oven l:teet. L:teillä koristetut tummat mahonkihuonekalut. Vyössä olevat l:teet. -- *Yhd.* hopea-, luu-, metalli-, pronssi-, rauta-, sarvi-, vaskil.; koriste-, ovi-, vyöl.

lyöttymä¹⁸ s. lyötynyt kohta jssak. | -- rattaan raide hyppeli l:stä l:än KARHUM. -- Vars. ihon hankau(tu)ma, hiertymä, hankaus-, lyöttöma-, lyöttöhaava; vrt. lyöttyä 2. | Valjaiden hankaamat l:t. Paiseet ja l:t vaivasivat pahasti kulkijan jalkoja. L:stä syntynyt märkivä tulehdus. -- *Yhd.* kengän-, längenl.; iho-, kainalol. -**haava** s. -**voide** s.

lyöttyä^{1*} v. l. iskeytyä, iskostua, juuttua. | Saappaankärjet l:ivät lujalla työntäisyllä mäystimiin. Venttiilit l:ivät vähitellen istukoihinsa, mikä pienentää niiden liikkumavaraa. Hartioihisi l:y lyijymäinen kipu A.KIVIMAA. -- Harvemmin. | -- ettei peili putoaisi tai l:isi [= paiskautuisi, kolahtaisi] päin pieliä SILL. 2. ihosta, nahasta: hankautua, hiertyä niin, että verinahkakeros paljastuu. | Hevosien l:neet olkapäät. Jalka l:i verille. 3. tav:m-

min lyöttäytyä. | Talven tullen hän oli l:nyt kerjureitten joukkoihin HAARLA. -- muut kaikki l:y kintereille *MANN. Joskus l:i lastitöihin teinit LARINK.

lyöttäy(tym)¹⁸ s. = lyöttymä.

lyöttäytyä¹⁴ v. l. liittyy yhteen, yksin (tuumiin), tulla t. mennä jkn mukaan, seuraan t. mukaan jhk, yhtyä jhk joukkoon, joukoksi, muodostaa joukko. | L. yhteen. L. jkn seuraan, pariin, mukaan, matkaan. L. puheisiin jkn kanssa. L. jkn kumppaniksi. L. samaan seuraan, rennoimpaan hulasakkiin. Meitä l:tyi kolme neljä poikaa yhteen joukkoon. L. ryhmiin. L. parviksi, suuriksi joukoiksi. 2. asettua, sijoittua, paneutua jnnek; majoittua. | L. leiriin, taloksi. L:dyimme jälleen autoon. [Askoldin ja Dirin] onnistui v. 864 vakinaisesti l. Kieviin, jonka he tekivät riippumattomaksi varjagivaltioksi J.JAAKKOLA. 3. alkaa tehdä jtk, ruveta, ryhtyä; antautua, omistautua, syventyä, heittäytyä. | L. jnk asian tutkimiseen. [Siina] l:si leikkiä laskemaan SILL. -- sinne menen talvitalolleni ja l:n maata ks. 4. ruveta jksik, jnklaiseksi, herjetä, heittäytyä, tekeytyä. | L. liikemieheksi, rosvoksi. L. jkn ystäväksi. L. julkeaksi, välinpitämättömäksi. L. tutuiksi. L. hyväksi jklle. -- ilmakein oli l:tynyt leudoksi yön aikaan HEPOR. 5. a. *harv.* iskeytyä, paiskautua, heittäytyä. | Aallot l:tyivät toistensa päälle Y.RAUNHEIMO. -- toivo taas pian l:tyi päällimmäiseksi ALKIO. b. tav:mmin lyöttyä. | Verille l:tynyt hevonen.

lyöttää^{8*} v. < lyödä. l. *fakt.* vastaten lyödä: v:n eri merk.-ryhmiä. | L. vangilta käsi poikki. L. pohjat kenkiin. L. ovelle lukko. L. jku kahleisiin, rautoihin. -- Vars.: L. rahaa. Jkn kunniaksi l:etty mitali. 2. *kaus.* saada lyöttö- mään (2. merk:ssä), aiheuttaa jhk lyöttömyä. | Virsut, jotka l:tävät jalkoja. Kenkä oli l:tänyt jalan rakoille. -- korenta ei paina olkapäätä, / kivenpuu ei kättä l:ä KANT. L:tääpi lyhyt satula SL.

lyöttöhaava s. lyöttömy(haava).

lyöttättää^{8*} v. par. lyöttää.

läh. lyh. l. lähettäjä. 2. lähemmin. | Läh. puh. 43022.

läh/de^{78*} s. l. paikka, missä pohjavesi luonnollista tietä pulppuaa maan pinnalle, tällaisessa paikassa oleva vesi; vrt. hete. kaltio. | Kylmä, raikas l. Kuumat l:teet. Kirkas kuin l. Pyhä, ihmeitä tekevä l. Kupittaaan, Runebergin l. L:teen silmä. L. kumpuaa, pulppuaa esiin. L. solisee hiljaa. Poiketa l:teelle. Juoda l:teestä. -- *Yhd.* kivennäis(vesi)-, rauta-, rikki-, suola-, vesil.; metsä-, suo-, tunturi-, vuoril.; terveys-, uhril.; suihkul.

2. laajentuneessa merk:ssä. a. paikka, missä maan sisästä tulee jtk muuta (nestemäistä) ainetta kuin vettä; jnk tällaisen aineen saamiseksi tehty pora-aukko. | Naftan saanti riippuu etupäässä l:teiden lukumäärästä. -- *Yhd.* kaasua-, nafta-, öljyl. b. *mon.* joen alkukohta (siitä riippumatta, alkaako joki varsinaisesta lähteestä vai ei). | Joen, virran, vesistön l:teet. Niilin l:teillä.

3. kuv. a. kyynelrauhasista, silmistä (kyyneliä vuotavina). | Kyynelten l:teet. -- kyynel ei tahtonut juosta, vaan pyöriskeli levotonna l:teessänsä kivi. Itkun l:teet vähitellen kivi-
 uivat pakk. b. oliosta, aineesta, paikasta t. asiasta, josta. jk on alkuisin, peräisin, joka tuottaa jtk, josta jtk saadaan t. joka on aiheena, syynä jhk. | Valon, voiman, lämmön l. Kosket energian l:teenä. Salpietari on typen ainoa luonnollinen l. Intia Englannin rikkau-
 den l:teenä. Toimeentulon, varallisuuden l. Kan-
 nanhoito edullisena sivuansion l:teenä. Tar-
 tunnan l. — Tiedon, rauhan, mene-tyksen l. Lapset ilon ja surun l:teinä. Itse ilon l., iso viinalekeri. Koti on viihdytyksen ja virkis-
 tyksen l. Rakkaus, korkeimman onnen ja sy-
 vimmän kurjuuden l. Sydämen rikkaat l:teet. Sydämeni kuohuva l. kivi. Suomen kan-
 san runous kumpuaa kändestä kirkkaasta l:teestä, yksinäisyydestä ja surusta. Ammentaa
 voimaa jstak l:teestä. -- ammentaa lemmen
 juomaa siitä l:teestä, jonka Luoja asetti ih-
 missydämeen... KATAJA. — Oliosta, aihepi-
 ristä tms., joka antaa aiheita t. vaikutteita
 jhk. | Kalevala on taiteilijoille ehtymätön l.
 Egypti on maa, josta koko Euroopan taide-
 kulttuuri on saanut alkunsa ja jonka l:teistä
 yhä vieläkin ammennetaan. — Yhd. energian-
 lämmön-, rikkauden-, tartunnan-, valon-, vir-
 ran-, voimanl. (useat myös nom.-alkuisina);
 ansio-, raaka-aine-, raha-, tulo-, vero-, vita-
 miini-, ilon-, riemun-, tiedonl. c. kirjallinen
 tuote t. suullinen esitys (perimätieto, huhu
 tms.), josta jk tieto tms. on peräisin. | Kir-
 jalliset l:teet. Painetut, painamattomat l:teet.
 Historialliset l:teet. Etnologian l:teet. Luotet-
 tava, epävarma l. Käyttää jtk l:teenään.
 [Näytelmän] tärkeimpänä l:teenä on ollut
 Raamattu. Varjoista l:teistä olen saanut tie-
 tää, että --. Arvovaltaisella taholla kumotaan
 italialaisesta l:teestä peräisin olevat tiedot.
 Uutisia lehdestämme lainattaessa on l. mainit-
 tava. — Yhd. alku-, apu-, arkisto-, pää-, uutis-
 l. d. heng. Jumalasta, Jumalan sanasta, kris-
 tinuskosta, sakramenteista. | Elämän, autuu-
 den, lohdutuksen l. Te saatte ilolla ammentaa
 vettä pelastuksen l:teistä vt. Oi armon l. au-
 tuas, / elämän suuri ruhtinas vk. Siitä synnin
 loasta minua varjele, sinä kaiken kirkkauden
 l. kivi.

lähdeaineisto s. Arvokasta l:aineistoa tutki-
 joille. -aine/s s. vrt. lähde 3.c. | Kerätä l:ksia.
 Suurelta osalta ennen julkaisemattomaan l:k-
 seen perustuva tutkimus. -alue s. joen alkupään
 vesialue, lähdeseu. | Jordanin l. -arvo s. vars.
 jnk kirjallisen tuotteen arvo tutkimuksen tms.
 lähteenä. | A:n päiväkirjamuistiinpanojen l.
 -haara s. vrt. lähde 2.b. | Iijoen l:t. -joki s.
 vrt. lähde 2.b. | Eufraatin l:t Kara su ja Murad
 su. -julkaisu s. vrt. lähde 3.c. | "Suomen kansan
 vanhat runot" on verraton l. kaikille suoma-
 laisen kansanrunouden harrastajille. -juoksu s.
 latvajuoksu. | Joen l. -järvi s. järvi, josta joki
 saa alkunsa. | Kauhajärvi, Kauhavanjoen l.
 -kalkki s. geol. kalkkituffi. -kerrostuma s. geol.
 kivennäisaineita sisältävistä lähdevesistä erot-

tunut kerrostuma. | Yleisimpiä l:ia ovat kalkki-
 tuffi ja kalkkisinteri. -kirja s. vrt. lähde 3.c. |
 Kaikin puolin luotettava l. Tärkeä l. historian-
 tutkimukselle. Laguksen tyhjentyvätön l. "Abo
 Akademis studentmatrikel". -kirjallisuus s.
 -kirjoitus s. vrt. lähde 3.c. -kokoelma s. kokoel-
 ma lähdekirjallisuutta, -tietoja. | Arvokas, tär-
 keä l. Julkaisemattomat l:t. -kriittinen a. l.
 historian tutkimus. -kriittikki s. tutkimuksen
 lähteisiin kohdistuva kriittikki. | Yksityiskoh-
 tainen l. -luettelo s. luettelo teoksista ym. läh-
 teistä, joita jssak tutkimuksessa tms. on käy-
 tetty hyväksi, kirjallisuusluettelo. | Kirjan lo-
 pussa oleva l. -mies s. henkilö, jolta jk tieto on
 saatu, tiedonantaja. -neva s. maat. tav. pie-
 nehkö neva, johon avautuu lähdesuonia.

lähdentä¹⁵⁶ teonn. harv. (< lähteä) lähtö. | --
 ennen l:äs myös sult' anon yhtä mä tässä
 *MANN. -- valmistaa sieluja autuaalliseen l:än
 A.J. PIETILÄ.

lähdepaikka s. l. L:paikoilla yleinen kasvi.
 2. vrt. lähde 3.c. | Kokoelmaan sisältyvien
 runojen l:paikat on merkitty sisällysluette-
 loon. -puro s. lähteestä alkava puro; puro, josta
 joki saa alkunsa. | Joki alkua laakson peru-
 kasta, mihin sen vähäiset l:t keräytyvät. -seu-
 tu s. = lähdealue. | Eufraat- ja Tigris-virtojen
 l:dot. -silmiä, -silmäke s. lähteen silmä. | --
 koivikon alla pulpahteli monella porella kie-
 huva l:silmä KARHUM. -suoni s. lähteeseen
 avautuva vesisuoni. | Kuumat l:et. — Kuv.
 Eroottisen tunne-elämän l:et KOSKENN. -- ai-
 heen keskitys auttaisi [kirjailijaa] pääsemään
 lähemmäksi varsinaisen taiteen l:ta VILJANEN.
 Antti alkoi ymmärtää, -- mistä maanalai-
 sista l:ista väärennykset, petkukset ja itse-
 murhat kumpusivat LEINO. -teos s. vrt. lähde
 3.c. | Adam Bremeniläisen historia on tärkeä
 l. Pohjoismaiden olojen tuntemiseen. -tieto s.
 vrt. lähde 3.c. | Ensi käden, luotettavat l:dot.
 L:tojen mukaan kirkko rakennettiin ensiksi
 joen pohjoisrannalle.

lähdetäjä tek. — Yhd. sikiönl.

lähdetää¹⁵⁶ kaus.v. -ys⁶¹ teonn. < lähteä. l. saat-
 taa lähtemään, irrottaa, helittää. | Saippua,
 joka l:tää lian helposti. Tuuli tuohen l:tää sl.
 L. särkyä nivelistä rälsr. Nyt l:täkää nuolet
 jousistanne, Sakalan miehet KALLAS. — Vars.
 2. saattaa sikiö poistumaan keskenkasvuisena
 kohdusta, aiheuttaa tahallinen keskenmeno,
 suorittaa abortti. | Sikiön l:täminen, l:ys.

lähde tutkimus s. vrt. lähde 3.c. | Huolellisiin l:-
 tutkimuksiin perustuva teos. -vejsi s. Kirkas,
 kylmä, raikas l. Kaivo- ja l. on juomavedeksi
 järvivettä terveellisempää. Joen, vesistön l:-
 det 'lähteet, alkukohta'. -viit'e, -viit/taus s.
 vars. tieteellisessä esityksessä: viittaus, mistä
 lähteestä jk tieto on saatu. | Huolelliset, liian
 ylimalkaiset l:taukset.

läheinen⁶¹ a. -sesti adv. lähellä, likellä oleva,
 likeinen, lähi-, liki-;) (etäinen, kaukainen.
 l. paikallisesti. | L. seutu, metsä. L:set paikka-
 kunnat. Radan l:sin ympäristö. Suomelle l:set
 maat. L. [= lähi-]itä. Eräässä l:ssessä talos-
 sa. Hänet nostettiin l:simmälle penkille. L. [=
 lähellä asuva] naapuri. -- vilkaisen kahden

puoleni, onko l:stä näkijää *SILL.* — Harvemmin. | Kodin l. kallio. Kuolleet perheenjäsenet haudattiin asunnon l:sten ikkunan juurelle. 2. ajalisesti. | L. tulevaisuus, menneisyys. Ottaa esimerkkejä sekä antiikin historiasta että l:sestä todellisuudesta. Maskun kirkkoherra -- Hemminki -- on Suomalaisen l:sistä seuraajista huomattavin *TARK.* 3. muuta käyttöä. a. sukulaisuudesta. | L:set sukulaiset. Olla l:stä sukua jklle. Varsinainen simpanssi elää Guineassa, mutta l:siä muotoja on myös Kongon alueella. L:set sukulaiskansat, sukukielet. — *S:sesti.* Langot vaivaisen l:set, omahiset onnetoman sl. — *Kuv.* seur. ryhmään liittyen. | Lyyrikkona Topelius on l:stä sukua Franzénille. Sääli ja lempi ovat l:stä sukua ja uskollisia toveruksia *IVALO.* b. tuttavuudesta, henkisestä yhteenkuuluvuudesta t. viehtymyksestä, taipumuksesta jhk: tuttavallinen, sydämallinen; tutunomainen, intiimi. | Eräs l. ystäväni. L:set tuttavat, toverukset. L. ystävyys. Olla l:sissä suhteissa, seurustella l:sesti jkn kanssa. Lyötäytyä l:siksi. Vallan oudon l:sellä ja hyvällä äänellä hän kyseli Siljan arkisia asioita *SILL.* — Asia, joka on minulle erittäin l., milteipä pyhä. Tilanhoitaja ei yleensä kiinnä tilaan yhtä l:sin sitein kuin omistaja. -- Goethe näki kreikkalaisen traagikon aiheessa lisäksi jotakin, joka teki sen hänelle erikoisen l:seksi *KOSKENN.* — *S:sesti.* Omaiset ja l:set. Monet hänen l:simmistään, jotka 50 vuotta sitten vihitettiin maistereiksi, ovat siirtyneet manan majoille. — *Yhd.* elämän-, luonnon-, maanl. c. muista suhteista. | L. vuorovaikutus. Olla l:ssessä riippuvuussuhteessa jhk. Liittyä l:sesti jhk. Tutustua, perehtyä jhk l:sesti. Kun Agricolan tiedetään olleen kotoisin Pernajasta, ruotsalaiselta Uudeltamaalta, niin on ajatus, että ruotsi on ollut hänen äidinkiensä, kaikkein l:sin *M.RAPOLA.*

läheisyys^{ns} omin. < ed. 1. paikallisesti. | Karttaa jnk t. jkn l:tä. Ilmaston lämpimyyteen vaikuttaa myös meren l. — *Konkr.* lähipaikka, -seutu, -tieno, lähistö, ympäristö. | Kylän l:dessä sijaitseva järvi. Teollisuuslaitosten välittömään l:teen rakennetut asuntotalot. Katse siirtyi etäisyydestä l:teen *SILL.* 2. muuta käyttöä. | Vaaran, kuoleman l. Eepillisten runojen ja häävirsien l. Sielullinen l. Hän oli tuntenut selittämättömästi l:tä Irjaan. Maalauksille ominainen lämmin l. ja sydämallinen rakastettavuus. — *Yhd.* elämän-, luonnon-, maanl.

lähekkäin *adv.* lähellä t. lähelle toisiaan, lähetysten, lähetyksin, likekkäin, liketysten, likeyksin. | Sijaita, asua l. Oikealla kaksi ovea l. Maata l. Kauan odotettuja saman alan tietokirjoja on valmistunut l. kaksi. — Istuutua l. Kaksi ventovierasta, jotka kohtalo on vienyt l.

lähekkäin^{ns} a. lähekkäin olevista esineistä (t. asioista): likekkäinen. | L:set silmät, tuntosarvet. L:set pikku kylät ovat sulautuneet isoksi kyläkunnaksi.

lähellä, -tä, -le *adv.*, *postp.* (gen:n, poss.-suff:n t. partit:n kera) ja *prep.* (partit:n kera) lähellä;) (kaukana, etäällä, loitolla.

I. paikasta: vähän matkan päässä, läheisyydessä, lähistöllä, lähettyvillä, läheisyydellä, -tienoilla. 1. *adv.* L. asuvat. Tässä l. oli keran komea kartano. Saapua l:le. Hiipiä lähemmälle. L:tä ja kaukaa. Katsella jtk l:tä. L:tä naiminen, kaukaa hevoskauppa sl. 2. *postp.* ja *prep.* Kotini l. Sinun l:lesi. L. kirkkoa, ovea, tietä. Hevosen länget painuvat usein l:le oikapäitä. -- pieni piikkiparta ja musta pilkku l. vasenta sierainta! *KIVI.*

II. ajasta. 1. *adv.* lyhyen ajan päässä (tulevaisuudessa t. harvemmin menneisyydessä), läheisessä tulevaisuudessa, kohta käsissä, tuossa, odotettavissa, "ovella". | Aika, hetki, joulun l. Tapaus, joka on vielä liian l. pysyäksemme sitä oikein arvioimaan. -- Herran tulemus on l. ur. -- varsinaiset käräjät eivät ole l. lk. 2. *prep.* vähän ennen jtk määrää aikaa, alla, paikkeilla, tienoilla. | Heräsin vasta l. keskipäivää. Toverikunnan juhlat pidettiin tavallisesti l. kuukauden loppua. Keskisen Miina -- pysyi hengissä l:le joulua *SILL.*

III. muuta käyttöä. 1. *postp.* ja *prep.* a. sukulaisuudesta, samankaltaisuudesta, yhtäläisyydestä. | Koira ja sitä l. olevat eläimet. Flo-gopiitti on kokoomukseltaan l. biotiittia. Donatolaisuutta l. olevat uskonnot suunat. Syntyperältään, elämäntunnoiltaan ja tavoiltaan hän [Lönnrot] oli l. kansaa *TARK.* -- vaaleakukkaista aliskeapilaa, jonka tuoksua on hyvin l. täysikypsän mansikan tuoksua *SILL.* Useat Larin-Kyöstin lyrilliset runot tulevat sangen l:le yksinkertaisia kansanlauluja. b. tuttavuudesta, henkisestä yhteenkuuluvuudesta, viehtymyksestä, taipumuksesta jhk. | A. on hyvin l. minua. He eivät koskaan päässeet oikein l:le toisiaan. Näyttämötaide, kansanvalistustyö on häntä l. Asia, joka on koko seurakuntaväkeä l. Varat käytetään johonkin vainajan sydäntä l. olevaan tarkoitukseen. c. muista suhteista. | Minä olen kurja ja l. kuolemaa hamasta nuoruudestani vr. Nyt -- äiti, muistellen kuinka l. viiden sadan perintöä minä olen, taitaa vimmassansa naittaa Eskon *KIVI.* 2. *adv.* — *läheltä* läheisesti, likeisesti. | Molemmat he -- kuuluivat jokseenkin l:tä vanhoihin talollissukuihin *SILL.* — Sekaantua l:tä jkn asioihin. Tämä kysymys sivuaa l:tä lastensuojelutöitä. Onnettomuus, joka koski l:tä [= kipeästi] meihin kaikkiin. — *lähellä* jstak asiasta, joka on hyvin mahdollinen, mahdollisuuksien rajoissa, joka voi helposti tapahtua, on "käden ulottuvilla", ei ole kaukana. | Pojalla oli itku l. Oli l. vaara, että --. Kiusaus on hyvin l. On l. ajatus, oletamus, että --. Kun kirjokansi sammontaontakertomuksessa esiintyi sammon rinnalla, niin oli tietenkin niiden samastaminen l. *E.N.S.ETÄLÄ.* — *oli lähellä, läheltä piti* oli vähällä, vähältä t. likeltä piti, ei paljon puuttunut, täpärrällä oli. | L. oli, etten lentänyt nurin. L:tä piti, ettemme hukkuneet, ettei käynyt vieläkin hulummin. Jo piti l:tä! — *lähelle* määrästä: lähes, liki, melkein. | Osanottajia oli l:le 600 henkeä. Isälle tarjotaan l:le kolmeakymmentäuhatta *ALKIO.*

lähemmin *komp.adv.* (*sup.* lähimmin) läheisemmin, likemmin. | Liittyä l. toisiinsa. Ovat l. tuttuja. Ottamatta toimintaan l. osaa. Työsiirtolat, jotka l. [= paremmin] vastaavat oppilaiden tarpeita ja harrastuksia. — Us. par. tarkemmin, yksityiskohtaisemmin, seikkaperäisemmin. | Kuvata, tarkastaa jtk l. L. tunteuttamalla tavalla. Asiasta l. sivulla 83. Vuokraehdot on ennen huutokauppaa l. selitettävä. Kuvauksesta ei l. selviä, kuinka --.

lähemmä, -ksi *komp.adv.* ja *postp., prep.* ks. lähempänä.

lähemmällä, -tä, -le *komp.adv.* ja *postp., prep.* tav:emmin lähempänä; ks. lähellä.

lähemmälti *komp.adv.* *harv.* lähemmin. | Asioita l. tarkasteltaessa.

lähemmäs *komp.adv.* ja *postp., prep.* ks. lähempänä.

lähempi^m *komp.a.* (*sup.* lähin) läheisempi, likempi. | L:mät talot. — L:mät sukulaiset. Suomi l:pine sukulielinen. Ehdottaa l:pää tuttavuutta 'sinuttelua'. He olivat tulleet yhä l:miksi. L. yhteistoiminta. Joutua l:pään suhteeseen jhk. — Us. par. tarkempi, yksityiskohtaisempi, seikkaperäisempi. | L:mät tiedot, ohjeet, määräykset. L. tutkimus, tarkastelu. Ilman l:piä perusteluja. Pyyttää l:pää esittelyä! Tohtori M. ei halunnut vielä lausua mitään l:pää. Analyysin l. kulku selviää seuraavasta.

lähempanä, -pää, -mäksi, -mä(s) *komp.adv.* ja *postp., prep.* (partit:n kera) (*sup.* lähimpänä) vastaten positiivista part:a lähellä: lähempänä;)(kauempana, etäämpänä, etäämmällä, loitompana, loittomalla. 1. paikasta. | Asun l. kuin Mikko. L. koulua, merta. Kaisa istui lähimpänä korkeita vieraita. Tulla, hiipiä, kumartua l:mä, l:mäksi, l:mäs. L:mäksi rantaa! Katso l:pää! 2. ajasta. | L. joulua, vuotta 1890. Mitä l:mä iltaa päästiin, sitä äänekäämmäksi kävi puhelu. Yhä l:mäksi ehti lähtöpäivä. 3. muista suhteista. | Asia, joka on hänen sydäntään muita l., kaikkein lähimpänä. Italian kieli on l. latinaa kuin ranskaa. Päästä l:mäksi, lähimmäksi totuutta, ratkaisua. Nietzsche on vienyt proosansa l:mäksi runotyylillä kuin kukaan toinen saksalainen kirjailija koskenn. 4. *lähemmä(s)* (*adv.*) määrästä: par. lähes, melkein. | L:mä sata novellia, kaksi vuosisataa. L:mäs neljän metrin pituinen. Oli jo kulunut l:mäs tunti.

lähen(n)ellä^{sk*} *frekv.v.* -televästi *adv.* 1. *harv.* vastaten lähentää-v:n merkiä. | Kiskojen päitä l:nellään ja erotetaan vuorotellen toisistaan. Kreikkalaiset ovat l:nelieet kansoja toisiinsa etupäässä kaupan ja rauhallisen edistuksen välittäjinä. 2. vastaten lähentyä-v:n merkiä. a. paikallisesti. | Siltavouti, renki ja herastuomari l:televät Jussia ottaakseen hänet kiinni A.JÄRVILUOMA. Joskus mainitaan tikkojen l:televän ihmisasuntoja. Aurinko l:telee jo korkeita tunturihuippuja. — *Erik.* pyrkii t. tuppautua jkn seuraan, hakailla jkta (sopimattomasti), tunkeilla, tungetella, hätyytellä, ahdistella. | L. jkta julkeasti, säädöttömästi. L. toisen vaimoa. Käyttäytyä l:televästi. — Myös yleisemmin. | L. jtk puoluetta. -- hän

ikään kuin luikertelee suosioomme, l:telee jo kaista meistä ja asettuu vertaiseksi Kianto. b. ajallisesti. | Sydänyö jo l:teli. Kellon l:nellessä kymmentä. Kahtakymmentä l:televä neiton. c. muussa suhteessa. | L. päämääräänsä. Mitä enemmän perunakasvi l:telee tuleentumisastetta, sitä hitaammaksi käy sen kasvu. Goethe on tietoisesti l:nellyt, jopa suorastaan jäljitellytkin Shakespearea. -- vasta ehtoolla myöhään sängyssä unta l:nellessä tuo kohina taas humautti kuuloon sll. 3. olla lähellä, muistuttaa jtk, olla (suuresta määrin, melkein) jnk kaltainen, laatuinen, tapainen, läheta jtk. | Kaupungin kolmista l:televä muoto. Varakkaan porvarin talo saattoi komeudessa l. kirkon omistamia rakennuksia. Adverbi, joka l:telee kopulatiivikonjunktia. Hänen hymynsä l:teli irvistystä. Saamatto muutta l:televä ujous. Sanonta normaali-proosaa l:televästi kuivakiskoista. — *Erik.* määrästä, (luku)arvosta: olla lähellä jtk (lukua, arvoa), suureta t. pienetä lähelle jtk (lukua, arvoa). | Summa l:telee 1.000:ta. Met-sän arvo l:teli nollaa. Maailmanennätystä l:televä tulos. 4. *refl.taiv.* ed. merk.-ryhmiin liittyen. | Minä luoksi luontelime, / likelle l:telime *KAL.* -- lapset kerkeän keväimen / luokseni l:teleikse *KAL.* -- käytetään puhetapaa, joka l:teleikse Kustaa III:n hovikieltä *AK.*

lähenny^{s*} *teonn.* *harv.* lähentäminen, lähentyminen. | Vartalon ja pään loitonnuksia ja l:ksiä. Jok' ainoos silmänräpäys / on meille matkan lyhennys, / l. lepoomme *vkv.*

lähentelijä^u *tek.* < lähennellä, vars. 2.a, erik. | Karkottaa l:t luotaan.

lähentely² *teonn.* < lähennellä, vars. 2.a, erik. | Torjua kaikki l:t. --yrytys s. liittyen lähennellä-v:n merk.-ryhmään 2.a. | Julkea l.

lähentymispyrkimys s. Eri maiden väliset l:pyrkimykset. --yrytys s.

lähentyä^u *pass.* ja *refl.v.* (< lähentää) tulla t. joutua lähemmäksi, lähelle, läheta, lähestyä, likentyä;)(etääntyä, loitota. 1. paikallisesti. | L. edellä kulkevaa miestä. Vähitellen l:nyttiin ulappaa. Rajakäyrät l:tyvät toisiaan. 2. ajallisesti, tav:emmin läheta, lähestyä. | Päivä päivältä l:nyttään aikaa, jolloin --. Kunnallisvaalien l:tyessä. Karitsoimisen l:tymistä osoittavat utareen turpoaminen ja lantiositeiden höltyminen. 3. vars. *kuv.* muista suhteista. | Persoonallinen tutustuminen ja l:tyminen. L:tyminen kansaan, Italia l:tyy Sak-saa. L. jtk koulukuntaa.

lähentäjä^u *tek.* Kouluoretet opettajien ja oppilaiden lähentäjinä. — Vars. *anat.* = seur. | Toiminnan mukaan lihaket jaetaan mm. koulukistajiin ja ojentajiin, lähentäjiin ja loiton-tajiin. --lihas s. *anat.* Reiden iso l.

lähentää^u v. -tävästi *adv.* siirtää t. saattaa lähemmäksi, lähelle, tehdä läheisemmäksi, likentää;)(loitontaa. 1. paikallisesti. | L. suunsa jkn korvan juureen. Jalkoja l:netään toisiinsa. Rivien loitontaminen ja l:täminen. Jos sähkövarauksinen esine l:netään toiseen, huoma sähkökipinän. — *Refl. taiv.* Tyttö l:tihe, painoi poskensa hänen polveaan vasten *LINN.*

2. vars. kuv. muista suhteista. | Parantuneet liikenneyhteydet ovat l:läneet maan eri osia toisiinsa. L. lapsia kasvattajiinsa. Vaikuttaa l:tävästi eri yhteiskuntaluokkien kesken.

lähes adv. I. *harv. vanh.* lähelle, likelle, luo, työkö. | L. lämpöinen vetäsi st. -- hän meni l. urv. -- tulkoon l. sinun valtakuntas kvv. II. (kielt. yhteyksissä läheskään) melkein, miltei, liki, likimain, -määrin, -pitäen, noin, jokseenkin, suunnilleen, osapuilleen, suurin piirtein.

I. nominin, adv:n t. adverbiali-ilmauksen ohella. a. lähinnä määrää t. mittaa ilmaisevaan sanaan liittyen. | L. sata, kaksi miljoonaa. Kello on l. yhdeksän. L. 700.000 henkeä. L. kolme vuosikymmentä. L. kilometri. L. puoli, puolet. -- L. kaikki, jok'ainoa. Eivät l:kään kaikki. L. joka vuosi. L. koko kaupunki. L. pöydän korkuinen. L. nelinkertaisesti. L. puolillaan, täynnä. L. kaikkialla. L. loputtomiin. Ei l:kään aina. Lunta l. ikkunoihin asti. Perääntyi l. puoliväliin lattiaa. b. lähinnä laatua, astetta t. tapaa ilmaisevaan sanaan liittyen. | L. sama, samanlainen. L. ylivoimainen, mahdollon, parantumaton. L. kalju. Istui koko päivän l. puhumattomana. Ei l:kään puhdas. L. suorasi vuinen. | "Onko se jo valmis?" -- "Ei vielä l:kään". | L. erottamattomasti. Olot eivät ole l:kään oikeudenmukaisesti järjestyneet. Ei osaa l:kään kuten toiset. Vastakkain tai l. vastakkain. L. poikittain, keskellä. -- Joskus s:iin liittyen. | Oli jo l. päivä, kun heräsin. L. hylkyksi kuluneet työkalut. L. järjestelmäksi kehitetty urkkiminen. 2. v:n ohella. | Olavi l. säpsähti l:n, -- kädessään iso laukunsa, jonka alareuna l. viisti maata A.KIVIMAA. Se ei riitä l:kään. Työ ei päättynyt siihen, ei l:kään. -- ei ole vielä kirkkonaika l:kään s:ll.

lähestulkoonkaan [us. -tu'l-] adv., vars. ark. kielt. yhteyksissä: (ei) läheskään, likikään, likimainkaan, sinnepäinkään. | Rahat eivät l. riittäneet. Se ei ole minusta l. niin hyvä kuin sanotaan. Eihän Kustaa vielä mikään ikälöppö ole, ei l.

lähestyjä¹⁰ tek. Korva kuulisi -- mahdollisen l:n matkojen päähän s:ll.

lähestymisryhmitys s. sot. ryhmitysmuoto, joka helpottaa joukon liikkumista maastossa, suojaa sitä vihollisen kaukotuliaseiden vaikutukselta sekä lisää joukon taisteluvalmiutta. -suunta s. -tie s. Vihollisen l:t.

lähestyttää²⁰ kaus.v. (< seur.) lähentää. | Yhteiset hartaushetket l:ivät seurakunnan jäseniä toisiinsa.

lähestyä¹ v. siirtyä (tulla, mennä) t. joutua lähemmäksi, lähelle, lähetä, lähentyä, likentyä;) (eitäntä, loitota. I. paikallisesti. | L. juosten, hipimällä. L. taloa, kaupunkia. L. hyljettä ampumaetäisyydelle. Vihollinen l:y. Koiri l:y vieraita. Auto, lentokone, tukkilautta l:y. Kuuli askelten l:vän. Kova myrsky tuntui l:vän. Aurinko maamme puoleen / l:y lähemmäksi kvv. -- Erik. a. vars. raam. sukupuoliyhteydestä: ryhtyä jkhu. | -- minä l:in profeetta-vaimoani, ja hän tuli raskaaksi vt. b. kans. lahjan antamisesta, kirjeen lähettämi-

sestä. | Pyydän l. [sanoo lahjan tuoja]. L:n sinua tällä kirjeellä, näillä riveillä. Täten l:n teitä ja saan tietää antaa, että olen voinut hyvin JOTUNI. 2. ajallisesti. | Kesä, ilta l:y. Pimeän l:essä. Kello l:y kuutta. Toiminnan, tilinteon hetki l:y. L. ratkaisua, loppuaan. Tuntea loppunsa l:vän. -- milloin jokin elämän suurista tapauksista häntä l:i s:ll. Useinpa kyllä, huomattessaan selkäsauan l:vän, vilkasi veliparvi karkutielle kvv. 3. muista suhteista. a. vars. pyrkiä t. antautua läheis(empi)in suhteisiin jkn (jnk) kanssa. | Osata l. vierastakin ihmistä. Umpimielinen luonne, jota on vaikea l. L. kansaa. L. Jumalaa, Herraa. Kustaa Aadolfin menestys pakotti Maksimilianin jälleen l:mään keisaria. L. entistä puoluettaan. Romania l:i ympärysvaltoja. L. ennakkoluulottomasti todellisuutta. Museon sisällys sulkeutuu mieliltämme, jollemme lähesty sitä hartaasti TALVO. b. olla lähellä, muistuttaa jtk, olla (suuresta määrin, melkein) jnk kaltainen, laatuinen, tapainen, lähetä. | L. liehion muotoa. Ainoa maastamme löydetty esihistoriallinen koukku l:y kooltaan ja muodoltaan eniten nykyaikaisia haukiengen koukkuja. Pehmeiden kivilajien muokkaus l:y puun ja sarven käsittelyä. -- Erik. määrästä, (luku)-arvosta: olla lähellä jtk (lukua, arvoa), suureta t. pienetä lähele jtk (lukua, arvoa). | Valon nopeutta l:vä liikenopeus.

lähet^e s. (postissa) lähetetty (liike-, virkatms.) kirje, asiakirja, raha tms., (posti)lähetys; syn. liik. remissi. | Elokuun 30:ntenä päivänä l:teenne. L:teen arvomäärä on merkittävä kirjaimin ja numeroin osoitekorttiin.

lähete keskustelu s. keskustelu, joka eduskunnassa t. muussa edustuslaitoksessa tapahtuu ennen asian lähettämistä erikoisvaliokunnan valmisteltavaksi, evästys-, remissikeskustelu. | Talousarvion, lakiesityksen l. L:keskustelussa mielipiteet iskivät ankarasti yhteen. -kirje, -kirjelmä s. asiakirjaa t. muuta lähetystä seuraava kirjelmä, saate(kirjelmä).

lähetellä²⁰⁰ frekv.v. -tely² teonn. < lähettää. | L. kerjuukirjeitä sukulaisilleen. L. sanaa. L:teli vihaisia silmäyksiä minuun.

lähetin²⁰⁰ s. väline, jolla metallijohtoa pitkin kulkevan sähkövirran t. sähkömagneettisten aaltojen avulla lähetetään merkinantomerkkejä, puhetta, musiikkia tms., joka vastaanottimella otetaan vastaan. | Kaukokirjoituskoneen l. Amerikkalainen Bell keksi vuonna 1876 käyttökelpoisen puhelimen, jossa sekä l:timenä että vastaanottimena oli tankomagneetilla varustettu kuulotorvi. -- Vars. radio-lähetimestä. | Radioseman l:timet, Keskipitkillä aalloilla toimiva l. -- Yhd. kipinä-, radiol.; kauko-, paikallisl.

lähetin avain s. sähköty-, morseavain. -koje s. tekn. -kone s. tekn. -koneisto s. tekn. Radioseman l.

lähetti²⁰ s. henkilö, joka on lähetetty toimittamaan jtk asiaa, vars. viemään sanaa, sanan-, viestinviejä, -tuoja, sanansaattaja; myös henkilöistä, jotka ammatikseen, velvollisuudekseen suorittavat tällaisia tehtäviä. | Kunin-

kaan, johtaja N.N:n l. Tieteellisten seurojen l:it 'ainesten keruuseen tms. kenttätutkimukseen lähetytetyt tutkijat'. Kääntä jkn puoleen, ilmoittaa jtk l:in välityksellä. — *Kuv.* Sinä kevään l., leivonen kosken. — *Yhd.* jalka-, moottoripyörä-, polkupyörä-, ratsul.; pikal.; kaupunginl. — *Erik.* l. asia-, juoksupoika, -tyttö. | Liikkeen, kirjapainon l. Rehellinen l. saa toimen. — *Yhd.* sähkösanomal. 2. sot. ordonanssi. | Komppanianpäällikön l. Päivystävä l. — *Yhd.* taistelu-, upseeril. 3. jnk uskonnollisen suunnan t. järjestön vieraaseen maahan lähettämä edustaja; vars. lähetyssaarnaaja t. lähetystyötä lähetyssaarnaajien apuna tekevä henkilö. | Kristillisen ylioppilassliiton l. käymässä Helsingissä. — Suomen Lähetyksen l. Toimintaa l:tinä Etelä-Afrikassa. — *Yhd.* herrnhutilais-, lestadiolais.; käsityöläis-, lääkäri-, naisl. 4. šakissa: pelinappula, joka siirtyy ja lyö viisitorivejä pitkin, juoksija. | L:tejä on kummallakin puolella kaksi, joista toinen liikkuu valkoisilla, toinen mustia ruutuja pitkin. Mustan, valkoisen l. — *Yhd.* kuningas-, kuningatarl.

lähettialupseeri s. sot.

lähettillä s. l. vars. *hist.* oloista ja *ylät.* lähetti. | Lähettää l:itä jkn luo. -- ei ole palvelija herraansa suurempi eikä l. lähettäjäänsä suurempi ur. -- rauhan l., / mi valkeen kauhantansa alla peittää / sotaisen, veripunertavan lipun kivr. — Vars. Jumalan sanansaattaja, palvelija. | Palvella Jumalaa hänen l:änään. Me kiitämme Sinua, taivaallinen Isä, joka -- vahvistat l:äsi ja palvelijasi, että he -- olisivat kestäviä kärsimisissä ja vaikeissa ak. — *Erik.* 2. vieraaseen valtion kotivaltionsa vakinaiseksi diplomaattiseksi edustajaksi lähetetty henkilö, joka toimii myös lähetystön päällikkönä; suppeammassa merk.:ssä toisen arvoluokan diplomaattinen edustaja, jonka arvonimenä tav. on "erikoislähettiläs ja täysivaltainen ministeri". | Suomen Haagin-l. Ulkovaltain l:ät. Kutsua l:änsä kotimaahan. — *Yhd.* erikois-, suurl.

lähettillään paikka s. Avoimen l:paikan täyttäminen. — *toim.* s. Pyytää vapautusta l:esta. — *vaihdos* s. L. Tukholmassa.

lähetti palvelus s. sot. — *peli* s. šakissa: pelin avaus, jossa lähetti heti toisena nappulana siirretään alkuasemastaan. — *poika* s. Myymälöiden l:jat. — *sotilas* s. vars. šakissa: pelin alkaessa lähetti edessä oleva sotilas. — *tyttö* s. — *upseeri* s. sot. Pataljoonan l. — *yhdeys* s. sot. Pitää l:ttä komppaniaan.

lähettyvillä, -tä, -le *adv.* ja *postp.* (gen:n t. poss.-suff:n kera) läheisyydessä, lähistöllä, lähellä, lähiympäristössä, lähimillä, -seudulla, -tienoilla, lähellä, likettyvillä. | Kärkkyä, vaa-nia l. Tässä l. on vanha hauta. Kylän, suurten järvien l. Harakat norkoilevat teurastamoiden l. Hän ei siedä tahrjoja l:ään. — Karkottaa vihollinen l:ään. On suuri etu, jos teollisuuslaitos saa l:ään kaiken tarvitsemansa raaka-aineen. — Tulla, uskaltautua l:le. Lehmät ovat vetäytyneet veräjän l:le. Kulkuri, joka kerran kesällä osui l:leni. — *Harv.* muu-

toin kuin paikallisesti: paikkeilla. | Paperirahan arvo laski nollan l:le.

lähettäin *adv.* tav:nnin lähekkäin.

lähettäminen *a.* tav:nnin lähekkäinen. | L:iset solut, jälsirenkaat. Sähkömoottori, joka käyttää neljää l:stä konetta. Kaksi l:stä tulipaloa eilen Töölössä.

lähettävä *tek.* Tavarain, tuliaisten l. Sähkösanoman l. Palauttaa kirje l:älle. Valituskirjan voi toimittaa taksoituslautakunnan puheenjohtajalle l:än vastuulla myös postitse. Atomit säteily l:inä. — *Yhd.* maidon-, tavarainl.; junanl. — *Erik.* l. liike. henkilö, jonka tehtävänä on tavarain lähettäminen ja siihen liittyvien tehtävien suorittaminen, ekspeditööri. | Varastonhoitajat, l:ät ja tullajaajat. Lähetyksimääräys, jonka perusteella liikkeen l. toimittaa tavarain ostajalle. 2. *urh.* kilpailutoimitsija, joka ampumalla, komentamalla tms. tavalla lähettää kilpailijat (juoksijat, hiihtäjät, pyöräilijät jne.) matkaan. | L. ja ajanottajat. 3. sanoma- tms. lehden kirjeavustaja, vars. henkilö, joka oma-aloitteisesti lähettää kirjoituksen esim. sanomalehden "yleisön osastossa" julkaistavaksi. | Eräs nimetön l. 4. *tekn.* par. lähetin.

lähettäjämää s. vrt. alkuperä-, vientimää. | Tavarain lähettäjä- ja vastaanottajamää.

lähettämis- = lähetys-, -aika s. -kustannukset s. mon. -päivä s. -tapa s.

lähettämö *s.* l. liike t. liikkeen, tehtaan tms. osasto, josta jtk (tavaraa) lähetetään. | L. ja pakkaamo. Lihanjalostustehtaan l. — *Yhd.* kahvin-, ruoanl. 2. radioaseman lähetyshuone.

lähettää *kaus.v.* < lähteä; vrt. lähdetään. l. saattaa jku (jk) lähtemään, menemään jnnek. (suhteellisen kauas), aiheuttaa jkn (jnk) lähtö jnnek. | L. jku kaupunkiin. L. lapsensa kouluun, maailmalle. L. saarnaajia pakanain keskuuteen. L. jku asialle, avuksi. L. jku noutamaan, tekemään jtk. L. komppania hyökäykseen. Junan l:täminen. — L:etty konsuli "ammattikonsuli". — *Erik.* a. harvemmin liikkeestä jhk läheisyyteen. | L. palvelija keittiöön. b. Jumalasta, ylliuonnollisista voimista puhuen. | Jumalan l:tämä profeetta. L. [= nostaa, nostattaa] karhu naapurin karjaan. c. *kuv.* hengiltä ottamista, tappamista merkitsevissä ilmauksissa. | L. vastustajansa toiseen maailmaan. L. kettu paremmille metsästyksille. 2. kuljetuttaa, toimi(tu)ttaa jk jnnek. (suhteellisen kauas), jkn haltuun, käsiteltäväksi t. tietoon, saattaa jk jnnek. | L. tavaraa markkinoille, ulkomaille. Valmistaa kauppaan l:ettäväksi. L. paketti, kirje, sähkösanoma. L. autolla. L. postitse, rautateitse. L:etty kirjoitus "sanomalehdessä" tms. julkaistavaksi lähetyt kirjoitus. L. sana jkille. L. kutsu, terveisiä. Puhelimitse l:etty tiedotus. Ehdotus l:ettiin eduskunnassa keskustelutta suureen valiokuntaan. — *Erik.* a. harvemmin toiminnasta, joka suuntautuu jhk läheisyyteen. | Emäntä l:ti kerman ja sokerin [pöydässä] kiertämään. b. Jumalasta, ylliuonnollisista voimista puhuen. | Jumala on l:tänyt meille roskaita koettelemuksia. Tätä iästä pilvi, / nosta lonka

luotehesta, / toiset lännestä l:ä kal. c. puheesta, ajatuksista. | L. rukouksensa Herran tykö. -- Marje ehti l. vienon hyvänpäivänsä vanhuksen kuulemiin *HEPOR.* 3. heittää, viskata, nakata, singota, sinkauttaa, lennättää. a. subj:nä henkilö t. eläin. | L. kivi menemään. L. kivi jtkak kohti. L. [jalkapallopelissä] pallo maaliin, syöttö keskustaan. L:ti tuolin voimakkaalla potkaisulla nyrkkään. -- tavoittaa sujahtavan syöstävän, l:ttää sen menemään *SLL.* L. tupakkasyky ojaan. -- L. katse jkn puoleen, jtkak kohti. -- *Erik.* ampumisesta. | L. nuoli jkn hartioihin, kuula jkn kalloon. L. tulinen tervehdys vihollisen asemaan. L. merkin-antoraketteja. b. subj:nä esine t. aine. | Auringo l:ttää säteittäin. Elektroneja l:ttävä hehkuva metallikappale. -- ikkunoissa olevat talikynttilät l:ttivät ulos lempeää loistettaan *AK.* 4. ed:een liittyen lähettimellä suoritettavasta toiminnasta: sähköttää, lennättää; radioida. | Sähkösanoman l:täminen. Radioasema l:ttää esitelmän, musiikkia. Lahti [= Lahden radioasema] l:ttää vain suomenkielistä ohjelmaa. 5. melko *harv.* ulottaa, ulotuttaa, ojentaa, kurkottaa. | Lonkeroitaan l:tävä syöpä. Aortta l:ttää vahvan haaran, joka vie verta eturaajoihin, kaulaan ja päähän. Golf-virta l:ttää haarakkeen pitkin Jäämeren rannikkoa.

lähetyksen *adv.* = lähekkäin. | L. sijaitsevat talot. -- oliko tuossa tosiaankin se, jonka kanssa hän eilen illalla oli ollut niin l. **A.SIMOJOKI.*

lähetyk^s *s. 1.* (tavarat) lähettäminen. | Kukien, elintarvikkeiden, vaarallisten räjähdysaineen l. Hintaluetteloiden l. postitse. L. ja kuljetus. Tavaraa saatavissa heti l:ksen. Omenalajike, joka kestää hyvin l:stä. -- *Yhd.* posti-, rahti-, rautatiel. 2. yhdellä kertaa lähetetty erä, (tavarat) määrä. | Iso, pieni l. jtk. Kirjattu, vakuutettu [postill. 9.000 kg pohjanahkaa yhtenä l:ksenä. Tilata uusi l. Toimittaa l. postiin, asemalle. Saapuneet l:okset säilytetään asianomaisen vastuulla, kunnes ne noudetaan. -- *Yhd.* ase-, elintarvike-, kahvi-, kirja-, kukka(s)-, maksu-, puolukka-, raha-, ruoka(tavara)-, tavara-, vanki-, vilja-, voi-, arvo-, koe-, lahja-, näytel.; posti-, rahti-, rautatiel. 3. lähettäminen lähettimellä; lähetinviesti tms., vars. radiolähettimellä lähetetty ohjelma. | Uusi radioasema aloittaa l:ksensä. Yleisradiomme l:okset. Kuunnella ulkomaisten l:ksiä. -- *Yhd.* kauko-, paikallisl.; aamu-, ilta(päivä)-, päiväl.; konsertti-, musiikkil. 4. jnk uskontokunnan, vars. kristillisen kirkon t. jnk kirkkokunnan (lähetyssaarnaajien välityksellä) harjoittama muunuskoisten käännystyö; myös kirkon omien, vars. uskonnosta vieraantuneiden jäsenten auttaminen hengellisesti t. aineellisesti; lähetystoimi(nta), -työ. | Japanin l. Helsingin l. Harjoittaa l:stä. Kiinan sisämaan avaaminen l:kselle. Koota avustuksia l:kselle. -- *Erik.* lähetyssasemasta (3). | L:ksen koululapset. L:sten yhteydessä [Japanissa] on järjestyneitä seurakuntia l. 1977 *rt.* -- *Yhd.* sisä-, ulkol.; juutalais-, mustalais-, pakanal.; merimies-, siirtolaisl.; katu-, kaupunki-, satama-, vankilal.

lähetyksaika *s.* Tavarat l. -- Yleisradion l:ajat.

-ala *s. vrt.* lähetyk. 4. 1. *konkr.* Suomen Lähetysseuran l. Afrikassa. 2. *abstr.* Toimia l:lla. Yhdysvallat on kauan ollut l:n johtava maa. **-alue** *s.* = ed. 1. **-antenni** *s. rad.* **-asema** *s. 1.* asema, jolta jk tavara lähetetään. | Halkojen l. Maksaa rahti l:alla. Osoitelappuun merkitään määrääsema, vastaanottaja, osoite ja l. 2. lähetykseen suoritettava radioasema. | Pasilan l. Melkein kaikki Euroopan l:at radioivat tilaisuuden. 3. lähetykseen suorituspaikka muunuskoisten keskuudessa, lähetyksalueen työasema. | Olukonda, l. Ondangassa Ambomaalla, perustettu 1871, vanhin ja tärkein Ambomaan nykyisistä l:ista. **-asiakirja** *s. liik.* **-avain** *s.* sähkötyk-, morseavain. **-ehto** *s. liik.* Lähetyk- ja maksuehdot. **-esitelmä** *s.* lähetykseen käsittelevä esitelmä. **-harrastus** *s. l.* kirkon piirissä voimistumassa. **-historia** *s.* lähetykseen historia. | Kristillisen l:n suuntaavioja. **-ilta** *s. vrt.* lähetyksjuhla. | Ylioppilaiden, lasten l. Liturginen l. Suurkirkossa. **-into** *s.* Munkkien l. **-johtaja** *s.* lähetystoiminnan johtaja. | Kristillisten yhdistysten l:t. **-juhla** *s.* (pakana) lähetykselle omistettu juhla. | Protestanttisessa kirkossa loppiaisena yleisesti vietetty l.

lähetykskangas *s. kut.* eräs liinavaatteisiin (mm. tyynyliinoihin ja lasten paitoihin) käytetty tiivis puuvillapalttina, lähetyksliina, -palttina. **-kausi** *s.* Kristinuskon vanhin, alkukristillisen ajan l. **-kenttä** *s.* lähetyksalue, -ala. | Suomalaisten l. Kiinassa. **-keskus** *s. vrt.* lähetyksasema. 3. **-kirja** *s. 1. liik.* = lähetykslippu, -luettelo. 2. lähetyksalan kirjoista. | L:ojen painattaminen. **-kirje** *s. usk.* Uuden testamentin kirjeistä. | Paavalin l. tessalonikalaisille. **-kirkko** *s.* kirkko sinä aikana, jolloin ao. maassa vielä suoritetaan käännystyötä; kirkko lähetyksen tekijänä. **-kokous** *s.* lähetyksen tekijöiden kokous; (pakana) lähetykselle omistettu yleisökokous. | Kautta maan pidettävät l:okset. **-kolehti** *s.* lähetyksen hyväksi kerätty kolehti. **-kone** *s., vars. rad.* lähetin. **-koneisto** *s. rad.* Lahden radioaseman l. **-koulu** *s. 1.* koulu, jossa valmistetaan lähetyksen tekijöitä. | Suomen Lähetysseuran l. 2. pakanallisen ja kristinuskoon kääntyneen nuorison opettamiseksi lähetyksalueelle perustettu koulu. **-kulut** *s. mon.* Tavarat l. L. maksaa tilaaja. **-kunta** *s. vanh.* lähetyk^s (1). | Talonpoikien l. Suomen l. 'Suomen asukkaita edustamaan syksyllä 1808 Pietariin toimitettu lähetyk^s'. Kaupallinen l. **-kunto** *s.* Panna tavara l:on. **-kustannukset** *s. mon.* Pakkaus- ja l. **-käsky** *s.* Jeesuksen l.: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen."

lähetykslaatikko *s. 1.* Seppleen hinta l:laatikkoineen. Munat pakataan erityisillä ristikoilla varustettuihin l:laatikoihin. 2. säästölaatikko, joilla kerätään rahaa lähetyksen hyväksi. **-laite** *s.* lähetin. **-lasku** *s. liik.* = faktura. **-lehti** *s. vrt.* lähetykskirja. 2. **-liike** *s. 1.* Isot tavaratalot ja l:keet. 2. Ruotsin evankelinen l. **-liina** *s. kut.* = lähetykskangas. **-lista**, **-luettelo** *s. liik.* lähetettävästä tavarasta laadittu, sitä seuraava luettelo, lähetykskirja. **-lääkäri** *s. lä-*

hetysalueella toimiva lääkäri. -**maja** s. 1. Tavarana 1. 2. maa, jossa suoritetaan lähetystyötä. -**maksu** s. Posti- ja l:t. -**matka** s. 1. Postimaksu riippui ennen l:n pituudesta. 2. lähetystyömatka. | Paavalin l:t. L. Japaniin. -**mie** s. 1. *vanh.* lähetti. | -- minä olen herra Niilon 1. kivi. 2. vrt. lähetys 1. | Toimia l:henä liikkeen varastossa. 3. vrt. lähetys 4. | Matti Tarkkanen, tunnettu raittius- ja l. -**myyjäiset** s. *mon.* vars. pakanalähetysten hyväksi pidetyt myyjäiset. -**määräys** s. *liik.* Tavarana toimitus tapahtuu ostajan l:ksen mukaan. -**nopeus** s. vrt. lähetys 3. | Lennättimen l. L. 40—50 sanaa minuutissa. -**ompeluseura** s. vars. pakanalähetysten hyväksi toimiva ompeluseura. -**osasto** s. Liikkeen l. -**paikka** s. Tavarana l. -**paltina** s. *kut.* = lähetyskangas. -**pappi** s. lähetysaarnajana toimiva pappi. -**piispa** s. sellaisen alueen piispa, missä tehdään kristillistä lähetystyötä, lähetysalueen piispa. -**putki** s. *rad.* radiolähettimen elektroniputki. -**päivä** s. Tavarana, kirjeen l. -**saarna** s. lähetysaarnajan pitämä t. lähetystyötä koskeva saarna. -**saarnaaja** s. henkilö, joka on antautunut lähetystyöhön pakanain keskuudessa varsinaisena toimenaan evankeliumin julistaminen; vrt. lähetti 3. -**satama** s. -**seura** s. seura, jonka tarkoituksena on vars. pakanalähetystyön tekeminen ja sen harrastuksen levittäminen. | Suomen l. -**sisar** s. naislähetti. -**talo** s. lähetystyön keskuksena oleva talo, lähetysaseman päärakennus, lähetyskirkko; myös vapaakirkollisten seurakuntatalojen nimityksenä. -**tapa** s. -**tehtävä** s. Jeesuksen opetuslapsilleen antama l.

lähetysten *adv.* = lähekkäin. | Kaksi l. kasvavaa puuta. Istuimme aivan l.

lähetystiede s. tieteenhaara, joka käsittelee kristinuskon leviämistä muunuskoisten keskuuteen, so. lähetystyön historiaa, teoriaa ja menetelmiä. -**toimi** s. = lähetystyö. | Protestanttien kirkkojen l. Kristillinen l. Afrikassa. Harjoittaa l:nta. -**toiminta** s. = seur. -**työ** s. muunuskoisten käännystyö, lähetystoimi (n-ta). | Kristillinen l. Suomen l. ulkona ja kotimaassa. -**työntekijä** s.

lähetystö s. 1. henkilöryhmä, joka on lähetetty edustamaan jtk yhteisöä, kokousta, maata tms., vars. esittämään sen puolesta jk tiedonanto t. pyyntö; *syn.* deputaatio, delegaatio. | Työläisten, virkamiesten l. Suuri l. 'suomalaisten valitsema n. 500-miehinen lähetystö, jonka tarkoituksena oli esittää Nikolai II:lle ns. kansalaisadressi'. L:ön valittiin herrat --. L. presidentin puheella. Päivän sankaria kävivät onnittelemassa useat yksityiset ja l:t. — *Yhd.* kansalais-, sotilas-, talonpoikaist.; onnittelu-, rauhanneuvottelu. 2. *hall.* valtion jssak toisessa valtiossa ylläpitämä, kotivaltion ja sen kansalaisten etuja valvova virasto, jonka päällikkönä on lähettiläs. | Suomen Tukholman-l. L:n päällikkö.

lähetystöajattasea s. lähetystönavustaja; ks. attasea. | Toimii l:attaseana Pekingissä. -**henkilökunta** s. -**navustaja** s. (lähetystö)attasea. -**neuvos** s. virka-asemaltaan lähettilästä lähin lähetystön virkamies (ei enää Suomen lähetys-

toissa); myös valtion ulkomaanedustuksessa toimivalle henkilölle annettava arvonimi; sen saanut henkilö. -**sihteeri** s. lähetystöneuvosta, Suomen lähetystöissä nykyisin lähettilästä virka-asemaltaan lähin virkamies. -**talo** s. Ruotsin l. Helsingissä. -**virka** s. -**virkamies** s. **lähetysvelvollisuus** s. Kirkon l. -**yhdistys** s. vrt. lähetysseura. | Toiminut Turun l:ksen matkasarnaajana. -**ystävä** s. (pakana)lähetystyön kannattaja.

lähetyttää *fact.v.* < lähettää. | L. jkille maalta elintarvikkeita. L. sähkösanoma.

lähe *fact.v.* siirtyä (tulla, mennä) t. joutua lähemmäksi, lähelle, lähentyä, lähestyä, liketä; ((etäännyä, loitota. 1. paikallisesti. | L. kuin vaaniva kissa. Hannibal l:ni Roomaa. Vihitävät l:nevät alttaria. Meitä l:nee mekastava poikajoukko. Laiva l:nee. Aurinko l:ni jo metsänsäntää. Ääni l:nee. — Vuorijonot l:nevät toisiaan. — *Kuv.* Puute l:ni pelottavin askelin. 2. ajallisesti. | Aamu, joulukello l:nee. Kello l:nee kuutta. Matkapäivä l:nee. Opiskeluaika l:ni loppuaan. Työt l:nevät viimeistelyään. Oikeudenkäynti l:ni ratkaisuaan. Tuntea kuoleman, loppunsa l:nevän. 3. muussa suhteessa, a. vars. pyrkiä t. antautua läheis(emp)iin suhteisiin jkn (jnk) kanssa. | Lapset, jotka luottavasti l:nevät opettajaansa. Nuorsuomalainen puolue l:ni ruotsalaista. -- äänessä l:nevät, hyväilevä soitto sml. b. olla lähellä, muistuttaa jtk, olla (suurella määrin, melkein) jnk kaltainen, laatuinen, tapainen, lähennellä. | Gibbonit l:nevät ihmisenmuotoisia apinoita. Rakenteeltaan diabaasi melkoisesti l:nee basalteja. Rokokoon tyylimuotoa l:nevät kalusto. Yksinvaltiut saattaa usein l. hirmuvaltiutta. Uskonollisessa ajatussuunnassa A. l:nee suuresti deismia. — *Erik.* määrästä, (luku)arvosta: olla lähellä jtk (lukua, arvoa), suureta t. pienetä lähelle jtk (lukua, arvoa). | Kuolleiden luku l:ni viittäsatat. n:n arvo l:nee rajatta nollaa.

lähi I. a. *taipum.* lähellä oleva, läheinen, likenäinen, lähin. l. erilleen kirjoitettuna, etup. vain yhd:ojen attr:na. | L. maaseudulta. L. vuosikymmeninä. 2. yhd:ojen alkuosana: liki-; us. ((kauko-, etä-, a. paikallisesti. | L:asema, -esine, -järvi, -kaupunki, -naapuri, -pitäjä, -saari, -ympäristö; l:kosketus, -kuljetus, -ottelu, -taistelu, -tiedustelu; (läheltä jtk tekevä) l:taistelijä, -tiedustelija. b. ajallisesti. | L:aika, -kuukausi, -päivä, -tulevaisuus, -tunti. c. muissa suhteissa. | L:muoto, -suku, -sukulainen, -tuttava. II. *adv.* ja *postp.* *prep.* (partit:n kera) *harv.* lähellä, lähelle, liki. | Olla äitiä l. LEHT. Mennä, päästää jku l. -- oli istahtanut nurmikolle, l. kaukaisinta hautausmaan aitaan HEFOR.

lähiaika s. tav. lähinnä tulevasta (harvemmin aivan äskettäin menneestä) ajasta. | L:ajan kysymys on --. L:aikojen suunnitelmia. Ainakin l:ajat vietämme Lahdessa. — *lähi*aikoina pian, piakkoin, kohdakkoin, kohta-, pikapuoliin. | Aivan l:aikoina. L:aikoina valmistuu uusi rukoushuone. Parannuksia tuskin on l:aikoina odotettavissa. -**aikainen** a. L:aset tapahtumat. -**alue** s. Etelä-Pohjanmaa ja sen

l:et, -arvo s., vars. *mat.* tav:mmiin likiarvo. **-ase** s. läheltä, lähitaistelussa käytetty ase, lähitaisteluase. | Nuija, veitsi, miekka ym. **l:et**. **-asema** s. Helsingin l:t. **-etäisyys** s., vars. *sot.* 0—200 m:n (ampuma)etäisyys. **-hetki** s. Pää-tös julkaistaan l:nä. [Hiljentyntä kevätyö] jossa mikään ei näyttänyt l:nä ennustavan mitään muutosta koskenn. **-jita** s. (us.: Lähi-itä) Etu-Aasian läntisimmät alueet, Turkki, Syyria, Palestiina ym.; vrt. kauko-, keski-itä. | Englannin sotavoimat l:issä. **-kamp-pailu** s., vars. *urh.* vrt. lähiottelu. **-ka:tu** s. Aseman edustalla ja l:duilla odotteleva yleisöjoukko. **-kaupunki** s. Maidon kuljetus maa-seudulta l:ihin. **-kosketus** s. Joutua l:kseen vihollisen kanssa. **-kuljetus** s. Puun l:kselle tarjoavat lumi ja pakkanen suotuisat edellytykset rr. **-kun:ta** s. Vieraita oli saapunut runsaasti l:nista ja kaupungistakin. **-kuukau:si** s. Teos ilmestyy l:sina. L:det tulevat olemaan ratkaisevia maailmanpolitiikassa. **-kuv:a** s. läheltä otettu valokuva t. elokuvan katkelma. | L:ia lapsista, suutarin työmenetelmistä. **-kylä** s. **-liikenne** s. L:ttä välittävät linja-autot. **-ma:a** s. Suomi ja sen l:at. Yhteydet l:ihin. **-maa-kunta** s. **-maasto** s. Kylan l. **-mail:la**, -ta, -le *adv.* lähellä, likellä, likimailla. **l.** (*harv. postp. gen:n t. poss.-suff:n kera*) läheisyydessä, lähistöllä, lähettyvillä, likettyvillä, lähiseudulla, -tienoilla. | Jossakin l. Liikuskella l. Lääkäriä ei ole l:lakaan. Taimia oli vaikea saada l:ta. Ei uskalla tulla l:le(kaan). -- vanhoja tuttu-jamme, niitä, jotka olin nähnyt l:lani koko lapsuudenaikani sll. -- Muuta kuin paikallista käyttöä. | Joulukin on kohta l. -- läm-mön nousu ruumiin soluissa riudutti sen unen l:le sll. **2. lähimail:le(en)** lähes, melkein, miltei, lähi-, likimain. | L:le 500 markkaa. Aina-kin l:leen oikea kuvaus. -- Vars. kielt. yhteydessä: ei läheskään, likikään, ei lähi-, liki-mainkaan. | Ei l:lekaan niin hyvä. A. ei vedä l:lekaan vertoja B:lle. **-main** *adv.* lähes, melkein, miltei, suunnilleen, lähi-, likimaille, liki-main. | L. 50 vuotta sitten. L. joka kymmenes henkilö, L. sama. L. yhtä suuret. Astia tuli l. täyteen. Talvi oli tammikuun lopussa l. vah-vimmillaan pälssi. -- ei lähimainkaan ei läheskään, likikään, ei lähimaillekaan, likimain-kaan. | Ei l:kaan paras. Viljasato ei riitä l:kaan tyydyttämään väestön tarpeita. **-mai:nen** a. *harv.* likimääräinen, likimainen. | Hänellä ei ole l:stakaan käsitystä asioista. **-matkai:nen** a. us. = lyhytmatkainen;) (kauko-, pitkämatkainen. | L:set linja-autot. **-mets:**ä s. Kierrellä l:issä. **-minuutti** s.

lähimmin *sup.adv.* ks. lähemmin.

lähimmiten, **-tän** *adv. harv.* (vain myönt. yhteyksissä) lähes, melkein, lähi-, likimain, -maille. | L. sama. Valtion tuottavat sijoitukset peittivät l. kaiken, mitä valtio oli lainoilla hankkinut. -- joutsenia oli l:täin neljä elikkä viisikin sataa KALLAS.

lähimmäi:nen^{es} **1.** *sup.a. vanh.* läheisin, likeisin, lähin, likin. | L. tienkäänteä aho. -- menkäämme l:siin kyliin urv. Merivahingon tapahtuessa -- on l. pormestari tahi kruununpalvelija vel-

vollinen -- toimittamaan pelastamiseen tar-peellista apua lk. **2. s.**, vars. *heng.* ihmisistä, joiden kanssa jku (ko. yksilö) joutuu tekemisiin, toinen t. muu ihminen. | Omaiset ja l:set. Hy-vät, rakkaat l:set. Omaksi ja l:stensä floksi. Ajatella l:ensä etua. Rakasta -- l:stäsi niin kuin itseäsi ur. Älä himoitse l:sesi huonetta KATEK. L:semme on jokainen ihminen, joka tarvitsee neuvoamme tai apuamme KATEK.

lähimmäis(en)rakkau:s s. Kristillinen l. L:teen perustava laupeudentyö. Tehdä jtk l:desta.

lähim:pänä, -pää, -mäksi, -mä(s) *sup.adv.* ja *postp.*, *prep.* ks. lähempänä.

lähimuoto s. Jnk kasvin l:muodot. **-määräi:nen** a. -sesti *adv.* tav:mmiin likimääräinen. | L. tu-lus. Laskea hinta l:sesti.

1. lähi:n^{es} sup.a. (lähinnä ks. erikseen) lähin-nä oleva, läheisin, likeisin, likin;) (etäisin, kaukaisin. **1.** paikallisesti. | L. ympäristö. L. koulu, postikonttori. L. kauppias. L:mmät naa-purit. Hänet pitäisi hirttää l:mpään puuhun. -- siepata l. saatavissa oleva kädenjako sll. **2.** ajallisesti. | L. markkinapäivä. L:mmät seuraavat vuodet. L:mmässä tulevaisuudessa. -- L. seuraus jstak. Markkinoiden l. kehitys. L:mmät toimenpiteet. Työn l:mmät suunta-viivat. **3.** muuta käyttöä. a. järjestyksestä, lu-vuista. | L:mmät miehet palkinnonsaajien jäl-keen. **17:ää** l. jaoton luku on **19.** Prosenttimäärä l:mmäksi kokoprosentiksi korotettuna. **b.** suku-laisuudesta, tuttavuudesta, henkisestä yhteen-kuuluvuudesta yms. | L:mmät sukulaiset, omai-set. Olla l:ntä sukua jkile. L:mmät sukulie-tet. -- L:mmät ystävät. L. työtoverini. Kuu-lua jkn l:mpään seurapiiriin. -- *S:sesti.* Vain l:mmät olivat vihkiäisissä läsnä. Mihinkä hän puskiskaan muuhun kiukkuun kuin Rosinaan, l:mpäänsä LEHT. **c.** alistussuhteesta, arvoase-masta. | L. suoranainen esimies. Ensimmäinen perämies on päällikön l. mies kauppa-aluk-sessa. Töiden l. valvonta ja johto. Kihlakunta, läänii l. hallintoalue yleisen hallinnon alalla. **d.** tärkein, merkityksellinen, tähdellisin. | L. syy jhk. Suomeenoksen l:mpänä aiheena on kirjai-lijan syntymän 100-vuotispäivä. A:n l:mpänä tarkoituksena on --.

2. lähin *adv.* ilmauksissa *tästä, siitä lähin* asti, alkaen, lähtien. | Tästä l. olemme siivosti. Tas-tä l. ei avustuksia enää anneta. Opetuksen piti siitä l. tapahtua oppilaan äidinkielellä.

lähinaapuri s. Olemme l:naapureita. L:naapu-rin emäntä. **-niitty** s.

lähinnä *sup.adv.* likinnä. **1.** myös *postp.* ja *prep.* (partit:n kera) vastaten positiivista part:a lähellä: lähimpänä, likimpänä;) (kauimpana, etäimpänä, etäimmällä. **a.** paikallisesti. | L. sei-soi Mikko. L. riittä on navetta. Hetki, jolloin männät ovat l. toisiaan. **b.** ajallisesti. | Kanta-suomea l. edeltänyt kielimuoto. **c.** muuta käyt-töä. | N.N. on nuorista kirjailijoistamme l. kansaa. Kommentoituessa l. olevat alijohta-jat. Työ, joka on hänen sydäntään l., l. hänen sydäntään. -- Planeetoista Venus on suuruu-deltaan Maata l. L. kuolemaa -- on tähtitai-vaan näky järkyttävän tosiasia, jonka eteen ihmislapsi asetetaan KOSKENN. **2. a:ien, a:sten**

pronien ja partisien määräyksenä. **a.** pääsana posit:issa. | **L.** samanlainen 'eniten jnk kaltainen'. **L.** [= ensiksi] seuraava. **L.** edellisinä [= juuri edeltäneinä, viimeksi kuluneina] vuosina. **b.** pääsanan ollessa komp:ssa ilmaisemassa ko. ominaisuuden seuraavaa astetta. | **Divisionaa** **L.** ylempi yksikkö on armeijakunta. Muunna **L.** pienemmiksi laaduiksi 6,4 kg, 18,42 dm. **c.** pääsanan ollessa sup:ssa ilmaisemassa ko. ominaisuuden astetta, joka on suurimmasta seuraava: toiseksi. | **L.** paras, suurin, viimeinen. **L.** nuorin lapsista. **L.** tärkein tehtävämme on -. **3.** ensi sijassa, ensisijaisesti, etupäässä, pääasiallisesti, ennen kaikkea. | **Vainajaa** surevat **L.** vaimo ja lapset. **Osakeyhtiö** on **L.** pääomien, osuuskunta henkilöiden yhtymä. **Kirja**, joka on tarkoitettu **L.** työnohtajille. Tämä arvonlisäys johtuu **L.** hintojen kohoamisesta. **L.** on kysymys maatalouspulan lieventämisestä.

lähiottelu **s. urh.** vars. nyrkkeily- ja jalkapalloottelussa;) (kauko-ottelu. | **Suomalaiset** nyrkkeilijät eivät yleensä hallitse **L.**ottelua. **-paikka** **s.** **L.**ojen nuorta väkeä. **-paikkakunta** **s.** **-partiointi** **s. sot.** vihollisen puolustusasemassa tapahtuva **t. n. 5—15 km:n** päähän omasta joukosta ulottuva partiointi. **-piiri** **s.** Kuulua jnk **L.**in. **-pitäen** **adv.** tav:mmen likipitään. | **L.** muuttumaton. Seura on **L.** selvinnyt veloistaan. **-pitäminen** **a.** tav:mmen likipitäinen. | **L.**set laskelmat. **-pitäjä** **s.** Längelmäellä ja sen **L.**issä. **L.**istäkin alkoi kertyä väkeä. **-pitäjä-läinen** **s.** **-puhelu** **s.** kahden saman puhelin-yhdistyksen toimialueeseen kuuluvan ryhmän välinen puhelu; vrt. paikallis-, kaukopuhelu. **-puolustus** **s. sot.** tullella ja käsikähmällä tapahtuva puolustautuminen läheltä kimppuun käyvää vihollista vastaan. **-päivä** **s.** Vapun **L.**ät. Palaan jonakin **L.**änä, **L.**inä. **-pöytä** **s.** Jossakin **L.**:dässä istui **N.N.** **-saari** **s.** Helsingin **L.**et. **-saaristo** **s.** **-saarto** **s. sot.** saarto, jolla laivasto pysyttelemällä vastustajansa rannikon läheisyydessä pyrkii estämään tämän laivastoa lähentästä tukiasemistaan **t.** katkaistamaan vastapuolta hyödyttävän meriliikenteen. **-satama** **s.** **-seuraava** **a.** lähinnä seuraava, lähin. | **L.**ina vuosina. **-seutu** **s.** Tampereen **L.**ä. **-seutula** **s.** Hel-sinkiläisiä ja **L.**isia. **-seutuvilla**, **-ta** **-le** **adv.** Hän asuu tässä **L.**

lähistel **lä²⁸ v. murt.** lähennellä. | **Kuivasen** **Ella** rupesi **L.**emään **Santraa** yhä totisemmin **alkio**. **lähistö²** **s.** lähipaikat, -seutu, -tienoo, ympäristö | **Turun** **L.** **L.**tojen **L.**et keltasirkun oleskelupaikkoina. **L.**in rakennukset, asukkaat. **Vakuutus** **kirjassa** selitetään usein lyhyesti myös vakuutusesineen **L.** **ak.** — **lähistöllä**, **-ltä**, **-lle**, **lähistöjssä**, **-stä**, **-ön** **L.**hella, **lähettyvillä**, **lähi-mailla**, **-tienoilla**, **lkellä**, **liikettyvillä**. | **Jossa** **kin** **L.**:llä, **L.**:ssä. **Kirkon** **L.**:llä, **L.**:ssä. **L.**:llä sahoja ja puuhiomoja. **Vuokrata** huilu kaupungin **L.**:ltä. **L.**:lle syntyi pian uusia tehdasyhdyskuntia. On varottava, ettei terve lapsi pääse hinkuuskää sairastavan **L.**ön.

lähisuku **s.** jnk kasvin **L.**svut. **Liettualaiset** ovat **L.**sukua **latvialaisille**. **-sukui** **n.** **a.** **Kie-**

leltään **L.**:set kansat. **Lapinsirkku**, **pulmuse** **n.** **L.** varpuslintu. **-sukukiel** **i** **s.**) (etäsukukieli. | **Suomi** ja sen **L.**et. **-sukulainen** **s.** **Vainajan** **L.**:set. **Ketun** **L.**:sia ovat korsakki ja naali. **-taistelija** **s.** **Keihäsmiehet** **L.**:oina. **-taistelu** **s. sot.** **L.** teräaseilla. **Antautua**, **houkutella** **vihollinen** **L.**un. **Vihollinen** **lyötiin** **kiivaissa** **L.**:issa. **-taisteluase** **s. sot.** **lähiase**. | **Kirves**, **miekka**, **tappara** **ym.** **L.**et. **Konepistooli** on tehokas **L.** **-talo** **s.** **Erään** **L.**:n isäntä. **Talkooväkeä** **kerään-**tyi **kaikista** **L.**:ista. **-tie** **d.** **s.** **Arkeologian** **L.**:teet. **-tiedustelija** **s. sot.** **-tiedustelu** **s. sot.** lähinnä alijohdon taktillisia tarkoituksia palveleva tiedustelu paikallisten taktillisten kysymysten selvittämiseksi. **-tieno** **o** **s.**, **us. mon.** Suurkirkon, **Vaasan** **L.**:ot. **L.**:on talonpojat. — **lähitieno** **o** **illa**, **-ilta**, **-ille** **L.**ähistöllä, **lähettyvillä**, **lähiseudulla**, **-mailla**. | **L.**:illa asuvat. **Raahessa** ja sen **L.**:illa. Tällaista hevosta ei ole **L.**:illakaan. **-toiminta** **s.** **lähtise** **adv.**, **postp.** (gen:n **L.** poss.-suff:n **kerä**), **prep.** (partit:n, **harv.** gen:n **L.** **kerä**) läheltä (ohitse), likitse. | Tästä he menivät aivan **L.** **L.**:mme luikerteleva joki. **Suora** kulkee **A.**-pisteen **L.** **Rautatie** kulkee aivan **L.** **Lapinlahden** **kirkon** **AHO**. **Mutta** **ylöspäin** **ajamme** -- **L.** **yläjuoksun** **pohjoista** **rantaa** **I.** **HÄRKÖNEN**. **Yht'**äkkiä **hän** -- **astui** **L.** **Koipi-Siukkua** ja **polki** **tämän** **jäl-** **lalle** **ALKIO**.

lähi tuleva **a.** lähinnä tuleva, lähin. | **L.**:tulevat **vuodet**. **L.**:tulevina **aikoina**. **-tulevaisuus** **s.** **Ai-**van **L.**:dessa. **-tunti** **s.** **Asia** ratkeaa **L.**:ina. **-tuttava** **s.** **En** ole hänen **L.**:iaan. **-tähytys** **s. sot.** **lähistöön** **kohdistuva** **tähytys**. **-valtio** **s.** **-varmistus** **s. sot.** **varmistuselin**, jotka sotilasosasto asettaa lähiympäristöönsä. **-ve** **det** **s. mon.** **Helsingin** **L.**:illä. **-viikko** **s.**, **us. mon.** **Sa-**toa voivat **L.**:ot vielä **hieman** **parantaa**. **Raken-**nustyöhön **ryhdytään** **aivan** **L.**:koina. **-vuosi** **s.** **Väestönmuutosten** **vaikutus** **L.**:en **työmarkkinoi-**hin. **-vuosikymmen** **s.** **-ympäristö** **s.** **Jyvä-**skylän **L.** **Koulun**, **kilpailukentän** **L.** -- **joko** **veriteitä** tai **suoranaisesti** **L.**:stä **maksaan** **jou-** **tunut** **märkiminen** **rr.**

lähiö³ **s. 1. maant.** Maantieteellinen **L.** on kaik-
kiin aistimiin vaikuttava lähiympäristö j.c.
GRANÖ. **2. asema** **kaavaopissa**: vihervyöhykkeen
ympäriöimä (asuma)soluista muodostunut kau-
pungin tm. taajaman osa, jolla on oma kes-
kiönsä **virastoinen** ja **erikoisliikkeen** yms.,
asumalähiö. | **L.**:ssä on **asuntoja** **2000—10000**
hengelle.

lähteellinen⁶⁸ **poss.a.** < lähde **L.** | **L.** pelto.

lähteen haltija **s. myt.** **Uhrata** **L.**:haltijalle. **-sil-**
mä **s.** kohta, johon vesisuoni lähteessä puhkeaa;
myös **yl.** lähteestä. | **Pulppuva** **L.** **Kirkas**, **päi-**
lyvä **L.** — **Kuv.** -- **uskonpuhdistusliikkeen** **lähän**
oli **toinenkin** **L.** **kuin** **se**, **mikä** **oli** **aiemmin** **Wit-**
tenbergissä **AK.** **-silmäke** **s.** = **ed.** **-suoni** **s.** —
Kuv. **Persoonallisen** **elämän** **L.** **R.** **KOSKIMIES.**

lähteikkö^{2*} **s.** **paikka**, **missä** **on** **lähteitä**.

lähteen⁶¹ **poss.a.** < lähde **L.** | **L.** maa, neva.

lähtemätön⁷ **kielt.a.** **-tömästi** **adv.** **-tömyys⁶⁵**
omin. < lähteä, vars. **2.** | **L.** maali, kirjoitus.
L. **haju** **Tarttua** **jnk** **L.**:tömästi. **Tuuheat** --
kulmakarvat **luovat** **L.**:tömän **varjon** **raukeihin**
silmiin **AHO.** — **Vars.** **abstr.** **L.** **muisto**. **L.** **epä-**

luulo, pelko, tuska. Neekeriorjuus, kristityn ihmiskunnan l. häpeätahra. Tehdä l. vaikutus. Jättää, painaa jhk l. jälki, leima. Painua, syöpyä l:tömäksi, l:tömästi mieleen. Hänen nimensä on piirretty l:tömästi aikakirjain leh-dille, liittyy l:tömästi kansamme historiaan.

lähtevä|nen^{es} a. lähtevä. | L:sten hyvästelyt. -- kuink' armaat kummut, / kun niitä katsoo katseell' l:sen LEINO.

lähteä^{es} v. (pass. ind. prees. murt. ja joskus runok. lähtään).

1. alkaa mennä t. kulkea, mennä (pois), poistua. | Vieraat l:vät. Kulkue, valtuuskunta l:e. Muuttolinnut l:vät. Juna, laiva, lentokone l:e. L:vä liikenne. L. liikkeelle. L. kotoa, kaupungista, satamasta. L. junasta. L. kouluun, kirkolle, ulapalle, maailmalle. L. ulos, jkta vastaan. L. tiehensä, pakoon, kypälämäkeen. L. töihin, kalaan, kuulutuksille. L. kävelemään, soutamaan uistinta, huvittelemaan, etsimään työpaikkaa. L. oppaaksi, kumppaniksi. L. äkkiä, nopeasti, vitkastellen. Nousta l:äkseen. On jo aika l. Nyt lähdetään. Lähdä jo! Kutsumatta tulin, käskemättä lähdän sp. Ei tästä niin lähdetä kuin jänis kuivalta haavalta sp. — Erik. a. erota, sanoutua irti jstak, tulla erotetuksi. | L. toimestaan. Elleivät palkat parane, minä lähdän. Maaherra N:n oli lähdettävä. Koko hallitus l:e. b. kuolemasta. | L. viimeiselle retkelleen. Kunpa olisimme aina valmiita l:mään täältä. Minä lähdän täältä lapsetonna vt. Kun hetkeni on l. / suo turva haavoissasi vk. -- toivoisin saavani l. kenenkään näkemättä, kuulematta, tietämättä sll. Suloinen suvella kuolla, lämmin l. kesällä sl. c. tulla lähetetyksi. | L:vä tavara. L:vät posti-osoitukset. Virastoista l:vät toimituskirjat. -- keisari Augustukselta lähti käsky, että koko maailma oli verolle pantava vt. d. sijainnista: alkaa, saada alkunsa jstak. | Rungosta l:vät haarat. Selkäytimestä l:e 31 hermoparia. Kaksi samasta pisteestä l:vää suoraa. Kadut l:vät torilla säteittäin. Kokoojakaivosta l:vät imu-johdot. Kuusamon ylängöltä l:e mm. Iijoki. -- nenäpielistä lähti lujat poimut vinosti suupielten ohi sll. e. kuv. Varoa, ettei keskustelu lähdä syrjäpoluille. — Ajallisesti. | Talvi l:e. Lähdettiin pääsiäistä kohden sll. Iloista on l. talvelle, kun aitta on täynnä KATAJA.

2. irrota, irtautua, erkaantua, eritä, hellitä, kirvota. | L. irti. Takista on l:nyt nappi. Tukka, karva l:e. Kuori l:e helposti. Vanha maali l:e. Pyyhkeestä l:vä nukka. Multa ei tahdo l. lapiosta. Lika ei lähde. Hartsitahrat l:vät väkevällä alkoholilla. Kankaasta l:e väri. Astia ei l:nyt puhtaaksi. — Jäät l:vät. Kirren, roudan lähtiessä, lähdettyä. — Abstr. Henki l:e. Vilu, tauti l:e. Nälkä ei lähde, vaikka kuinka söisin. Ikävä, halu, sisu l:e. Tapaus, joka ei hevin lähde mielestä. -- ettei se lähde sinun sydäimestäsi koko elinaikanasi vt. — Erik. a. ostamisesta, pyydystämisestä tms.: tulla annetuksi, saaduksi. "hellitä". | Talo ei lähde sillä hinnalla. Sieltä ei l:nyt mitään velaksi. Eläke lähti lapselle kuin hyllyltä. Vakuutus lähti kuin lähtikin. — Merestä l:e

kalaa. Uistin, jolla l:e [järvestä] komeita kuhia. Kyllä sellaisesta metsästä puutavaraa lähtisi. Kannoista l:e runsaasti tervaa. Paljonko lampaasta l:e villoja? Eipä näin valkoista leipää luulisi kotivehnästä l:vän. -- kantamaan korkoa tahi tuloa, mikäli sitä l:e lk. b. sivulauseissa minkä lähtee, niin paljon kuin lähtee ao. ilmausta tehostamassa. | Ajaa minkä hevosesta l:e 'niin kovaa kuin hevonen vain pääsee'. Juosta, pinkaista minkä jaloista, kypälistä l:e 'niin kovaa, nopeaan kuin suinkin'. Ampua minkä putkista l:e. Huutaa niin paljon kuin kurkusta, keuhkoista l:e 'niin kovaa kuin suinkin, täyttä kurkkua'.

3. a. olla alkuisin, peräisin, lähtöisin jstak, aiheutua, syntyä, saada alkunsa jstak. | Pappiskodista, työläispiireistä l:nyt. L. vaatimat-tomista oloista. — Öljylampusta l:vä kelmeä valo. Hammaspyöristä l:vä ääni. Heistä vasta porua lähti. Linavaatteista l:vä tuoksu. -- hänen läheisyydestään l:e viero turvallisuuden tuntu LEMPI JÄÄSKELÄINEN. Ei siitä juuri apua lähde 'koidu, ole'. — Aktiivisesta toiminnasta puhuen. | Taitavan emännän kädestä l:neet herkut. Suomenkos on l:nyt A:n ahkerasta kädestä. Ajatus, ehdotus lähti N.N:stä. Kaikki paha l:e Pekasta. Sanat, jotka lähtivät lämpimästä sydäimestä. b. ilmaistaessa mistä jk suullinen t. kirjallinen esitys tms. alkaa t. mihin se perustuu, pohjautuu. | Teos l:e kodista ja lasten kasvatukselta. Lähdemme esityksessämme lohesta, vesiemme tärkeimmästä arvokalasta. L:äkensi vaikeim-masta päästä mainitsen, että --. Tämän kysymyksen selvittelyyn on lähdettävä kaikkien kysymysten kysymyksestä: mikä on ihmiselä-män tarkoitus sll. — Täysin loogillisista perusteista l:vä teoria. L. siitä ajatuksesta, olet-tamuksesta, tosiasiasta, että --. Ehdotus l:e siitä pohjalta, että --. On lähdettävä siitä, että jokainen käsivarsi tulee sodan aikana käytetyksi. Tästä käsitystavasta lähtien 'tä-hän käsitystapaan perustuen, pohjautuen'. Läh-tien siitä periaatteesta, että --.

4. ruveta, ryhtyä, antautua tekemään jtak. | L. alkuun 'päästä alkuun, aloittaa toimintansa, alkaa'. Yhdistys, liike, työ l:e alkuun. L. käyntiin 'alkaa käydä'. Sellaiseen uhkaryt-tykseen minä en lähde. Parempi olisi tyytyä muualla koeteltuun kuin l. omiin kalliisiin ko-keiluihin. — Vars. III inf:n ill:n kera. | L. arvostelemaan jtak. Tarkoituksena ei ole l. selvittelemään, kuinka --. Työ lähti luista-maan hyvin. Päivät lähtivät kulumaan sll. -- eikä ollut tietoa, kummalle puolelle voitto lähtisi kallistumaan rvaLO.

5. lähtien (postp:n, harv. prep:n tavoin) asti, saakka, alkaen, pitäen. a. paikallisesti. | Aina kirkolta lähtien. Alhaalta lähtien. Samasta kantaviivasta lähtien. -- lähtien Jordanista suureen mereen asti vt. b. ajallisesti. | Siitä, tästä lähtien. Tästä päivästä lähtien. 1200-luvulta lähtien. Jo maailmansodan ajoista lähtien. Kehdosta lähtien. Hevosta on varasta lähtien totutettava tottelemaan. c. muuta käyt-töä. | Kaikki taloustyöt vedenkannosta läh-

tien. Aina lavastuksesta lähtien mallikelpoisen esitys.

lähtijä¹ tek. < ed. | Metsälle l. Kouluun, matkaan l. Onko halukkaita l:öitä? Hänestä ei ollut enää l:ää. Hyvästellä l:öitä. — *Yhd.* lomallel.

lähtiäiset² s. mon. = läksiäiset. | Pitää, viettää l:ää. Otettiin pieni ryyppy l:iksi.

lähtö¹ teonn. < lähteä. 1. vrt. lähteä l. | Matkustajien l. Linnunpoikasten l. pesästä. Laivan, junan l. L. kotoa, saaresta. L. pappilaan, työhön, vartioon. Rippikirkkoon l. Kiireellisen, äkillinen l. Lähdön aika, hetki. Valmis l:ön. Tehdä, hankkia l:ää. Viivytellä l:ään. Olla lähdössä. Hänelle tuli kiire, nolo l. Mahatako tulla l:ä tukinajoon ennen joulua? Antaa jkille äkillinen, liukas l. — Joki saa l:nsä kaukaa erämaasta. — *Yhd.* junan-, laivan-, kotoa-, maastal., kotiin-, lentoon-, liikkeelle-, matkalle-, retkelle-, sotaan-, pakko-, äkill. — *Erik. a. urh.* Juoksijain, hiihtäjien l. 100 km:n pyöräilyn l. Lentävä, seisova l. Vasta kolmas l. onnistui. Loppukilpailussa P. sai parhaan lähdön. Myöhästyä lähdössä. Totalisaattorikilpailuissa kuulua vähintään 7 hevosta samaan l:ön. — *Yhd.* kyyry-, laukka-, ravil.; aavistus-, varasl.; ajol. b. vrt. lähteä l. *erik. a—d.* | Postin l. Talven l. A. sai toimesta äkillisen lähdön. — Vars. kuolemasta. | L:imme ajallisuudesta. Viimeinen l. Autuas l. L:ni on lähellä. Isävainajamme l:nsä hetkellä lausuma toivomus. -- ja viimein l. rauhassa / suomulle sanas voimassa vk. 2. vrt. lähteä 2. | Lehtien l. puista. Aluna kypsyttää vuoden ja vaikeuttaa karvojen l:ää. Karva on lähdössä. Kirren hidas l. — Henki tekee l:ään. Tauti sai lopullisen lähdön. — *Yhd.* hiusten-, hahentien-, karvan-, kuoren-, lehden-, tukanl.; jäiden-, jään-, kirren-, lumen-, roudanl.; hengenl. 3. *jtak lähtöä* (etup. murt.) vrt. lähteä 3. a. | Herrasl:ä muka olivat KATAJA. -- ei Suomalais-Mari ollut tavallista l:ä ollut JÄRVENT. -- tyttö, jonka tumma iho ja upeat muodot todistivat eteläisempää l:ä RAILLO. — Tämä johdin [-lainen] on alkuosaltaan toista l:ä kuin -- homonyyminsa L.HAKULINEN. 4. vrt. lähteä 3. b. | Jo runon l. on draamallisen ponteva SILJO.

lähtö² aamu s. -aije s., vars. mon. Olla l:keissa. -aika s. Kilpailijain l:ajat. Junan, auton l. Jäiden l. keväällä. -aine s., vars. kem. aines, jota käytetään jnk tietyn aineen valmistukseen. | Värien l:et. Syaanivedyn l:ina käytetään syankaliumia tai syannatriumia. -arvo s. mat. laskutoimituksen perustana oleva arvo. | Näitä l:ia käyttämällä toimitetaan integroiminen. -asema s. Retkeläisiä l:illa. — Säädettävä kierrejousi palauttaa pyörän l:aan. — *Raut.* junanlähtetyspaikka, jolta juna kulloinkin lähtee t. viimeksi on lähtenyt; vrt. alkuasema 'junan ensimmäinen lähtöasema'. — *Sot.* alue t. paikka, johon joukko ryhmitetään hyökkäyksen, kuormauksen, marssin tms. määrähetkistä aloittamista varten. | Puhutaan ryhmän, pataljoonan, patteriston ym. l:sta. -asento s. Pikajuoksijain l. Jousi palauttaa kam-

men l:ön. -aukko s. Imutorven l. Luodin aiheuttamassa vammassa voidaan erottaa tuloaukko, ampumakanava ja l. -hanki s., tav. mon. Olla l:keissa. -hetki s. Auton l. L. lähesty. Laivarantaan oli l:eksi kokoontunut runsaasti hyvästelijöitä. — Kuolinhetkestä. | Kun l:eni kerran tulee --. Jo joutuu l. / ja alkaa viime retki vk. — *Sot.* lähtöaseman edessä olevan lähtökynnyksen ylittämisaikakohta. | L:en ja lähtökynnyksen määräämisellä saadaan toiminnan aloittaminen säännöstellyksi ja yhtenäistetyksi. -into s.

lähtöisin adv. alkuisin, peräisin, syntyisin. | Hän on l. suomenkielisestä kodista, pappissäädytystä, työväen keskuudesta. Suku on Kokemäeltä l. Perusaineet, joista trinitroglyseroli on l. Suurin osa Suomen rautatiesilloista on l. Kone ja Silta Oy:n työpajoista. Romaanin käännös on N:n kädestä l. -- tyttö on arvannut, keneltä korut ovat l. KOSKENN. Entäpä poika, Marje, eikö se ole l. siltä samalta suutelumatkalta? HEPOR.

lähtöjuhla s. läksiäisjuhla. -järjestys s. Linja-autojen l. — Vars. urh. Juoksijain l. sisäradalta lukien. -kahvi s., us. mon. läksiäiskahvi. | Kun oli juotu l:t, astuttiin autoihin. Kutsua naapurit luokseen l:lle. -katselmus s., vars. lak. Lähtö- ja tulokatselmus 'virkatalossa t. vuokra-alueella toimitettava katselmus, jonka tarkoituksena on todeta, missä kunnossa virkatalo t. vuokra-alue on sen haltijan vaihtuessa'. -kello s. Laivan l. — *Kun.* kuolemasta. | Voi kohta lyödä hetkeni, / ja l. soi SHONIN KANNEL. -kiire s. Unohdin l:essä koko asian. -koh'ta s. 1. konkr. lähtöpaikka, alkukohta. | Joen, sivuradan l. Lihaksen l. Kauppatori linja-autoliikenteen l:tana. Metsästysrekikunnan l. Palatal:taansa. Työntää hyökkääjä takaisin l:taansa. 2. abstr. ilmaiseimassa, mistä jk toiminta, asia alkaa t. mihin se perustuu, nojautuu. | Kristuksen syntymä ajanlaskumme l:tana. Pitkän kehityksen l. Romaanin kirjalliset l:dat. Luther piti l:tanaan Raamattua. Sovellas l. tehtävän ratkaisemiseen. Olen ottanut esitykseni l:daksi sananlaskun: "Oma maa mansikka". -kulma s. ballistilaskassa: vaakatason ja lähtösuunnan välinen kulma. -kun'to s. Laiva on l:nossa. Panna varusteensa l:toon. -kuoppa s. urh. kuoppa, josta (pika)juoksija juoksuun lähtiessään ponnistaa. | Kaivaa l:ia. Juoksija kyyristyy l:iinsa. -kutsu s. tav. kuolemasta. | Sai l:n 75 vuoden ikäisenä. -kuume s. edessä olevan lähdön aiheuttama hermostuneisuus, matkakuume. -kynns s. sot. maastonkohta, joka marssivan osaston on ylitettävä määrähetkellä liikkeelle lähtiessään t. marssin aikana, marssikynns. -käsky s. Odottaa l:ä. — *Kun.* kuolemasta. | -- ennen kuin sä luulet, / jo l:n kuulet vk. -laukau's s. 1. urh. juoksu- tms. kilpailussa lähtömerkiksi ammuttu laukaus. | Ampua l. Heti l:ksen pamahdettua P. syöksyi johtoon. 2. sot. Tykin l. 'laukauksen ääni, pamahdus'. Kaukutykkien l:kset eivät kuulu maalialueelle. -lau'u s. Saattajien virittämä l. -lava s. urh. lava, jolta kilpailijat uimakilpailussa lähtevät. | L:lle aset-

tuivat maan parhaat uimarit. **-linja** s. *urh.* *sot.* Kilpavenheet l:lla. Vihollinen edennyt l:ita kilometrin verran. **-lupa** s. **-malja** s. läksiäismalja. | Hyvästi, hetket riemuisset! / Nyt l. ompi tää ... s.sihvo. **-marssi** s. Torvisoitto-kunnan puhaltajissa l:a. **-merkki** s. Vihellys l:kinä. Antaa l. Maiskauttaa hevoselle l:iksi. L. kajahtaa, pamahtaa. **-muoto** s. alkumuoto. | Sanan kantasuomalainen l. **-määräys** s. Konduktööri antaa veturinkuljettajalle l:ksen. **-nopeus** s. Juoksijan, auton l. — Ballistiikassa: ammuksen (t. luodin) nopeus lähtöpisteessä, alkunopeus. **-numero** s. Kilpailijajien l:t.

lähtöpaikka s. Kilpailijat l:paikalla. Aluksen l. Tavarain, sähkösanoman l. Palata l:paikkaansa. **-passi** s. — *Kuv.* *ark.*, vars. moni, erottamisesta, karkottamisesta tms., "eropassi", "potkut". | Antaa jkille l:t toimesta. Sain kiivaat l:t niiltä nurkilta. -- antaaksemme kontiolle mitä nopeimmin l:t toiseen maailmaan l:k.inha. L:t yskälle ja käheydelle! **ak.** **-piste** s. l. Käyrän l. — Ballistiikassa: aseputken (piipun) suun keskipiste ammuksen lähtiessä putkesta. 2. lähtökohta. **-poikkeama**, **-poikkeamakuuma** s. ballistiikassa: lähtökulman ja korotuskulman erotus. | Korotusviivan yläpuolella l. on positiivinen. **-polku** s. — *Urh.* juoksu-taival pesäpallokentän kotipesästä ykköspesään. **-puuha** s. Olla l:issa. Lista tulikin ke-vätpuoleen tosi. **-näivä** s. Retkeläisten, vuokraajan, laivan l. Passiin merkitty l. Vihdoin koitti l. — *Kuv.* kuolinpäivä. | Kukaan ei tiedä ennakolta l:änsä. **-raide** s. *raut.* **-ranta** s. **-rata** s. Lentokoneiden lähtö- ja laskuradat. **-ryppy** s. Häävieraille tarjottiin l:yt. **-saarna** s. vii-meinen saarna, jonka toiselle palkkakunnalle muuttava pappi pitää seurakunnalleen. **-sata-ma** s. **-selvitys** s. laivan satamasta lähtöön tar-peelliset toimenpiteet. **-signaali** s. **-soitto** s. Laivan l. **-suudelm.** **-suukko** s. **-suunta** s. Nuolen l. — Ballistiikassa: lähtöviivan suun-ta. **-taival** s. — *Urh.* = lähtöpolku. **-teline** s. *urh.* teline, josta (pika)juoksija juoksuun lähtiessään ponnistaa. **-touhu** s. Kesken kiireintä l:a. **-tunnelma** s. Haikea l. **-valmi** s. a. valmis lähtöön. | Auto, laiva on l. Varhain aamulla seisoiimme asemalla l:ina. **-valmistelu** s. *mon.* Kun l. oli suoritettu, astuimme junaan. **-valmistukset** s. *mon.* **-valmius** s. Olla l:des-sä. — *Sot.* Tunnin l. tarkoittaa sitä, että jonkun etumaisten osien on voitava lähteä liikkeelle tunnin kuluttua lähtökäskyn saapu-misesta. **-vihellys** s. Junan l. **-viiva** s. l. vars. *urh.* L:lle asetui 8 juoksijaa. 2. ballistiikassa: lentoradan sivuja lähtöpisteessä. — *Sot.* *harv.* lähtösuunta. **-virhe** s. ballistiikassa: ammuksen (t. luodin) lähtösuunnan ja tykin putken (t. kiväärin piipun) sisusakselin muodostama kul-ma. lähtöpoikkeama, **-kulma**, **-virs** s. Ennen kuin hantajaissaatto lähtee, ruumiille veisa-taan kotitalon pihalla l. **-vuoro** s.

lähättäytvä⁴ *refl.v.* *murt.* < seur. | Hevonen l:y laukkaan *kojo.* Kotvasen oli siinä seisonut ja niin yhtäkkiä l:nyt koskeen *rvalo.*

lähättää² *v.* *murt.* lähettää, heittää, nakata, singota. | Alta kulmaina l:i toisinaan pit-

kän katseen *meril.* Hän l:i mukin Mantan eteen *hepor.*

läike⁷ s. läikkyminen, läikehtiminen, läikyn-tä. | Aaltojen, ulapan l. Iltaruskon l. seinällä. Värien l. -- päivän lämmön l:kehessä *leino.* — Tunteiden l. Veren l. hiljenee, vaimenee. -- riemuni ja kaipaukseni vaihtelevia l:keitä *M.RAPOLA.*

läikehtijä¹⁷ *v.* = läikkyä. (1.) Herkästi l:ivä neste. Järvi l:ii sulana. Elohopea, sula kulta l:ii. — *Kuv.* Levottomana l:ivä veri. Mieli l:ii ilosta. -- persoonallisesti l:ivä mielikuva- ja tunne-elämä *TARK.* Ristiainin mielessä l:i halu viedä heti osa omasta onnestansa Lovissalle *SEPPÄNEN.* (2.) Kilo l:ii ulapalla. Aurinko l:ii ikkunoissa. L:ivät revontulet. Silkkihuivi l:i hänen liikkueessaan. Hevosen l:ivän kiiltävä karva. Pöydän l:ivä vaneripinta. -- haalean vihreänä l:ivää kruunun männikköä *SLL.* — *Kuv.* Hänen aina runsas, l:ivä ja värikäs ru-nokielensä *R.KOSKIMIES.*

läikekangas s. = moaree. **-silkki** s. *vrt.* moaree. | Puku sinistä l:ä.

läikkäs⁶ *poss.a.* < 1. läikkä. | L. pinta, kan-gas.

läikittäin *adv.* läikkinä, läikkiä muodostaen, lai-kuittain. | Väri esiintyy l. Karva on lähtenyt l.

läikkeinen⁶ *poss.a.* (< läike) läikkyvä, läikeh-tivä. | L. silkki, puupinta.

läikky¹⁴ s., vars. *runok.* läike, läikyntä. | -- väl-kettä taivahan kaaen, / -- / laineiden l:ä *LEINO.* Hangella auringon l. kuin merellä kul-tainen purje *HAARLA.*

läikkyillä²⁰ *frekv.v.* < läikkyä. | Vesi l:ilee ast-tian reunojen yli. L:ilevä silkki. L:elkää, lah-den laineet *A.V.KOSKIMIES.*

läikkyväinen⁶ a., vars. *runok.* läikkyvä. | -- sii-nä lähde l., / vesi vailla pohjaa *LEINO.*

läikkyväpintainen a. L. moaree, puu.

läikkyä¹⁴ *v.* **-yntä¹⁵**, (harv.) **-kynä¹¹** *teonn.*; merk.-ryhmien välinen ero ei aina selvä. 1. liik-keestä. a. vars. nesteestä: olla vellovassa liik-keessä, aaltoilla (tyynejä), hujua, holkua, hölskyä. | Laineiden l:yntä. Järvi, lampi l:kyy. Virta l:kyi vielä sulana. Vesi l:kyy vadissa. Maitoa l:kyi astiasta maahan. Helposti l:kyvä neste. — Aaltoina l:kyvä vainio. **b.** *harv.* ed:een liittyen muusta liikunnasta: heilua, häilyä, keinua, keikkua. | Laineilla l:kyvä lastu. [Lai-va] l:kyi nyt Atlantilla *TALVO.* Palmikko alkoi todellakin jo yli lanteiden l. *LEINO.* -- suus heh-kuva, l:kyvät lanteet **JYLHÄ. c.* *Kuv.* häiläh-dellä, ailahtella, liikkua sinne tänne. väikkyä. | Suonissa levottomasti l:kyvä veri. L:kyvä luon-ne, mieli, tunne. Mieliala l:kyy räiskyvistä ilosta synkkään epätoivoon. Puolelta toiselle l:kyvä melodia. -- l:kyi nauru neien nuoren *LEINO.* -- silmät l:kyvät tyttärestä äitiin ja äidistä tyttäreen *HEPOR.* 2. valon heijastumi-sesta jstak kiiltävästä ja us. liikehtivästä pin-nasta: väikkyä, väikkyä, välkehtiä, säihkyä, hohdella, kimallella; vivahdella eri värein. kih-data. | Ulappa, virta l:kyy kuutamossa. Laineet l:kyvät ja kimaltelevat auringonpaisteessa. Sa-lakan hopealta l:kyvät kyljet. Hevosen karva l:kyy kuin sula kulta. Silkki l:kyy. Eri vivah-

teissa l:kyvä moaree. Hän viittasi l:kyvällä miekalla itään kivi.

1. **läikkä**^{11*} *s. (rinn. laikka)* ympäristöstään väri-
liltään erottuva kooltaan joltinenkin pinnan
kohta, läiskä, laikku, lautuma; päivi; vrt.
täplä, pilkku, piste. | Pyöreä, epämääräinen l.
Musta, vihreä, likainen l. Mustelma, sinertävä
l. ihossa. Kuumeopotilaan poskilla paloivat heh-
kuvat l:ät. Englannin setterillä on valkoisella
pohjalla mustia tai keltaisia l:kiä. Matossa
kiilsii verinen l. Auringonvalon l. siirtyy pitkin
lattiaa. Lunta näkyy enää muutama l. siellä
täällä. Peltö hohti vihertävänä l:kanä. — *Yhd.*
home-, lumi-, muste-, pöly-, rasva-, ruoste-,
valo-, veri-, väri-, öljyl.; niitty-, peltol.; kuu-
mel.; auringonl.

2. **läikkä**^{11*} *s. harv. läike, läikyntä.* | -- l:än
loiskiessa rantaa vasten **PAKK.** -- mua l:ät lyö
/ elon aaltoilun **SILJO.** -- en koskaan saisi tun-
tea veren lämpimän l:kää enää **LEINO.**

läikkäinen^{6*} *poss.a. -syys^{6*} omin.* < 1. läikkä. |
L. pinta. L:et kasvat. Vuota on pilautunut
rumasti l:seksi. — *Yhd.* kelta-, puna-, ruskea-
l.; pieni-, suuril.

läikkäpä^ä *s. harv. läikkä.* | Kautta niityn --
näkyi laajoja ruohottomia, mustia l:itä **ALKIO.**
-- multa tarttuu niihin [housuihin] mustina
l:inä **KARHUN.**

läikkä^ä *v. harv. läikkyä.* | L:vä laine.

läikylinen^{6*} *a. harv. laikullinen, läikällinen.* |
L. pinta.

läikytellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | Älä
l:tele maitoa lattialle!

1. **läikyt(tää)**^{2*} *kaus.v. -ys^{6*} teonn.* < läikkyä. |
L. vettä astiasta maahan. Ei l:tänyt pikarista-
taan pisaraakaan. -- l:ä alusta, länsi, / lempi,
lennätä venettä **LEINO.**

2. **läikyt(tää)**^{2*} *v. -ys^{6*} teonn.* paukuttaa, läis-
kyttää. | L. lautoja vastakkain. -- l:ti [ruos-
kan] varrella niin turkkiin, että kopina kuului
kartanolle **KAUPPISH.**

läikäh/dellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < läikäht-
tä. (1.) Laineiden l:teley. Maito l:telee pienen
hakupojan kannussa. — *Kuv.* Nuotio l:telee [=
lekkuu] viimeisillään. Povi l:teli riemusta. Le-
vottomasti l:televä veri. Tunteet, mielialat l:te-
levät. Semmoinen hän aina oli, l:dellen äärim-
mäisyydestä toiseen **AHO.** Kiihkeänä l:televä
poliittinen elämä. (2.) Silkkiliina l:telee hoh-
tavin värein. Märkä melan lapa l:teli aamu-
valossa **SILL.**

läikähdyt = läikäyt-.

läikähtää^{2*} *mom.v. -dys^{6*} teonn.* < läikkyä.
(1.) Laine l:tää korkealle. Veneeseen l:tää
vettä. Kahvia l:ti liinalle. Hiukset l:tivät ot-
salle. -- ravisti päättään, niin että tukka l:ti
waltari. — *Kuv.* Poskille l:tää [= lehahtaa,
hulvahtaa] heleä puna. Kasvat l:tivät kal-
peiksi. Veri l:ti levottomasti. Mielen, tunteen
l:dykset. Liikutus, riemu, sääl, kaipausta l:tää
rinnassa. Mielikuvitus l:tää helposti äärim-
mäisyydestä toiseen. — *Yksipers.* Sydämessä,
mielessä l:tää lämpimästi 'tuntuu lämmin ai-
lahdus'. (2.) Silkki l:tää kullalle valon osuessa
siihen. Päivä oli l:tänyt paistamaan. -- päi-
vänsäde metsässä l:tääpi ja taas katoaa **KALLAS.**

Tytön katse kohoaa, l:tää kerran syvästi ja
lämpimästi **LINN.**

läikähyt = läikäyt-.

läikälli/nen^{6*} *poss.a. -syys^{6*} omin.* < läikkä. |
Nahka on kastunut l:seksi. Huonot, l:set ham-
paat. — *Yhd.* pieni-, puna-, sinil.

läikäytellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. |
L. vettä kuukaale.

läikäyttää^{2*} *kaus.v. -ys^{6*} teonn.* (rinn. läi-
käh(d)yttää) < läikähtää. | L. maitoa pöy-
dälle. Tuuli l:ti vettä veneeseen. — *Kuv.* Sy-
däntä l:tävä riemu. — *Yksipers.* -- hänen
turtumassa olevaa mieltään l:ti mieluisasti
HEPOR.

läikää² *onom.v., 3. pers. läiskää, läiskyä.* | Iske
sitten niitä [kortteja], anna l. **KAUPPISH.**

läily^ä *v. harv. hyllyä, läikkyä.* | -- lähteistä
l:ivistä, / heiluvista hetteistä **KAL.**

läimehtii^{17*} *v. harv. läikkyä, läikehtii, välmeh-
tiä.* | Päreän valo l:ii seinällä. Hänen poskil-
laan l:ii vieläkin suuttumuksen puna **JÄRVENT.**
läimä¹⁷ *frekv.v. (< läimätä)* huimia, hutkia,
piestä. | Lyödä l. L. hihnalla selkään. -- al-
koivat [vaatteilla] l. seinään tarttunutta tulta
SEPPÄNEN.

läimäh/dellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < läimäh-
tää. (1.) Piiska l:telee. Iskut l:telivät. Selkä
l:teli iskuista. (2.) Valot ja varjot l:televät
seinällä. [Juopuneet] keikuttelivat päätänsä,
jossa ihanasti l:teli kivi.

läimähdys^{6*} *s. = läimäys.* | Ruoskan l.

läimähdyt = läimäyt-.

läimähtää^{2*} *v. l. onom. läjähtää, läiskähtää;
lätkähtää.* | Ruoska l:ää. Ovi l:ii kiinni. L:ii
luja isku. 2. läikähtää, välähtää. | Mutta l:ii
Juhanin päähän aate kivi. Kuparilla läikeh-
tivä puna l:ii yli kasvojen **HAARLA.**

läimähyt = läimäyt-.

läimäis(tä)^{2*} *mom.v. -ys² teonn.* < seur. | L. he-
vosta ruoskalla. Kevyt l:y poskelle.

läimä(tä)^{2*} *v. harv. lyödä läimäyttää, hutkaista,
huitaista.* | L. jkta kämmenellä selkään. Ei
suinkaan se mies sinua l:nnyt? **AK.**

läimäys^{6*} *teonn. (< läimähtää)* (rinn. läimäh-
dys) läjäys, läiskäys, lätkäys. | Ruoskan l.
Oven l. L. poskelle, olalle, takamuksille. An-
taa, saada l:ksiä. Kuului vihainen ääni ja
kova l.

läimäytellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. |
L. jkta poskelle. L:teli piiskalla saappaansa
varitta t. varteen. L. ovia kulkiessaan.

läimäyt(tää)^{2*} *kaus.v. -ys^{6*} teonn.* (rinn. läi-
mäh(d)yttää) (< läimähtää 1) lyödä niin
että kuuluu läimäys, läjäyttää, läiskäyttää, lät-
käyttää, huitaista, sivaltaa, paukuttaa. | Lyödä
l. L. jkta selkään, poskelle. L. kämmenellä
reiteensä. L. piiskalla, kepillä. L. melalla ve-
teen. Lohi l:tää pyrstöään. Opettaja l:ti kir-
jan pöytään. L. ovi kiinni. — *Harv.*mpaa käyt-
tää. | Sanoa l.

-**läinen**^{6*} *ks. -lainen.*

läiske^{7*} *s. läiskyminen, läiskäminen, läiskinä.* |
Ruoskan, hihnan l. Vastan l. Korttien l. Pal-
jaiden jalkojen l. määrällä lattialla. Kyyhky-
sen siipien l. Veden, sateen l. Häntä piestiin
että l. kävi. — *Yhd.* käsien-, vastanl.

läiskikäs⁶⁸ *poss.a.* < läiskä. | L. iho, nahka, pinta. L. kivi.

läiskis *onom.interj.* lyömisen, läimäyttämisen, veteen putoamisen yms. aiheuttamasta äänestä. | -- ja l.: siinä samassa hän sai kihelmöivän korvapuustin. L. l., läjähtelivät askelet määrällä tiellä.

läiskittäin *adv.* läiskinä, laikuittain, läikittain. | L. esiintyvä ihottuma. Tukka lähtee l.

läiskijä¹⁷ *onom.v.* -intä^{15*}, -inä¹⁴ *teonn.* 1. *tr.* lyödä läiskäytellä, läimäytellä, läjäytellä, lätkiä, hutkia, paiskia. | Lyödä l. L. ruoskalla, vastalla. Kala l:i pyrstöllään vettä. L. kortteja pöytään. Rappaajat livivät laastia seinään. -- livivät karpäsiä pois pääläeltaan. LEHT. 2. *intr.* läiskää, läiskähdellä, läimähdellä, läjähdellä. | Vastat l:ivät. Ruoskan, käsien l:in(tä). Vesi loiskii ja l:ii. Sade l:ii vasten ruutuja. -- likomärkä viitta l:i polvia vasten TALVIO.

läiskytellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | L. vettä jaloillaan.

läiskytää^{2*} *v.* -ys⁴ *teonn.* 1. *tr.* panna läiskymään. a. lyödä niin että kuuluu läiske. | L. käsiään (yhteen). L. piiskaa hevosen selkään. Kyyhkynen l:tää siipiään vastakkain lentoon noustessaan. Tuuli l:tää ovia. b. loiskuttaa, roiskuttaa, läikyttää. | L. vettä jkn päälle. L. kaljaa tynnyrissä. 2. *intr.* läiskyä, läiskää. | -- l:ti ensimmäinen kevtälaine kotilahden jäänrepeämässä KIANTO. Kuului laineiden l:ys.

läisky¹ *v.* -ntä^{15*}, -nä¹⁴ *teonn.* 1. *onom.* läiskää, läiskähdellä, läjähdellä. | Piiska l:y. Kortit l:vät pöytään. Laineiden l:ntä kalliota vasten. -- l:i liput kastuneet / myrskyn viheltyä JYLHÄ. 2. loiskua, roiskua, läikkyä. | Lattialle on l:nyt vettä. Hän nauroi niin makeasti että vellikuppi l:i KIANTO.

1. **läiskä**¹¹ *s.* laikku, läikkä. | Pyöreä, pitkänomainen l. Musta, sininen, likainen l. Hehkuvat l:ät poskilla. Koiralla on rinnassa ruskea l. Sulaneesta lumesta jäi lattialle märkä l. Maapallon kartassa ei enää ole montakaan valkoista [= kartoittamatonta] l:ää. Kypsynt pelto erottuu keltaisena l:änä. — *Yhd.* lika-, lumi-, maali-, muste-, rasva-, ruoste-, terva-, valo-, veri-, väri-, öljyl.

2. **läiskä**¹¹ *s.* = lätkä. — *Yhd.* karpäsl.

läiskähdellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < läiskähtää. | Korttien l:tely. Korvapuustit l:telivät.

läiskähdyt = läiskäyt-.

läiskähtää^{28*} *mom.v.* -dys⁴ *teonn.* < läiskää. 1. läjähtää, läimähtää, lätkähtää. | Piiska l:tää selkään. Korvapuusti l:tää. Kuului vain l:dys, kun poika kaatui veteen. Suutelti että l:ti. 2. nesteestä: läikähtää (äänekkäästi), roiskahda. | Liinalle l:ti kahvia. Veneseen l:tää vettä. Jääkylmä laine l:ti hänen ohimolleen TALVIO. — *Kuv.* Mieleen l:ti outo ajatus.

läiskähyt = läiskäyt-.

läiskäin⁶⁸ *poss.a.* -syys⁶⁷ *omin.* — *Yhd.* harmaa-, musta-, pieni-, puna-, suuril.

läiskäle¹⁸ *s.* läiskä, laikku, kaista(le). | L. ihoa, maata. -- kuuden hehtaarin l. arvotonta rahkasuota KARHUM.

läiskällinen⁶⁸ *poss.a.* -syys⁶⁷ *omin.* L. iho, pinta. Rumasti likainen ja l. nahka.

läiskä¹⁵ *v.* *harv.* paiskata, lätkätä, läiskäyt-
tää. | L:si oven kiinni.

läiskätön²⁷ *kar.a.* -tömyys⁶⁷ *omin.* Virheetön, l. nahka.

läiskäys⁶¹ *teonn.* (rinn. läiskähdys) (< läiskähtää) läjäys, läimäys, lätkäys. | Piiskan, käsien, pyrstön l. Kova l. Antoi miehelle aika l:ksen päin naamaa.

läiskäytellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | L. piiskalla saappaanvarteen.

läiskäytää^{2*} *kaus.v.* -ys⁴ *teonn.* (rinn. läiskä(d)yttää) < läiskähtää. 1. lyödä niin että kuuluu läiskäys, läjäyttää, läimäyttää, lätkäyttää. | Lyödä l. L. piiskalla, kämmenellä. L. hevosta lautasille. L:ti kätensä yhteen. L. kirja, ovi kiinni. 2. läikyttää, roiskauttaa. | L. maitoa päälle. Aalto l:ti vettä veneeseen.

läiskää² *onom.v.* läiskyä, läikää, läjähdellä. | Piiska l:ää. Kortit l:ivät pöytään. -- ja tunturilaaksojen vuolas vuo / se kallioiseihin l:ää A.V.KOSKIMIES. -- l:ävät kangaspuut ja hyrisee ompelukone TALVIO.

läjittäin *adv.* läjinä, läjämäärin, kasoittain, runsaasti. | Tavaraa oli l. L. kaatuneiden ruumiita.

läjä¹¹ *s.* kasa, keko, koko, röykkiö; rykelmä. | L. soraa, tiliä, hakoja. Koota, panna l:ään, l:iin. Puut on kaadettu ristikkäin l:ään. Lumi on lapioitu korkeiksi l:iksi. Jäälaulat ajautuivat valtaviksi l:iksi. Ottaa l:ästä. Sarmalia säilytetään l:issä. Nuotteja oli hyllyssä aika l. Pelajat kaatuivat yhteen l:ään, yhdeksi l:äksi. Lampaat ahtautuivat l:ään. Lehmän l. 'ulostekasa'. — *Ark.* Hänellä on rahaa jo aika lailla l:ässä 'koossa'. Eivät suinkaan sitä [laivaa] aalloilla l:ään hakkaa [= kokoa, rakenna] SEPPÄNEN. — *läjässä*, -ään (adv.) kasassa, koossa, lyyssä, lyyssä. | Sukat l:ässä nilkoissa. L:ään painuneet hartiat. Potilas vaipui hervottomana l:ään. Rakennus oli l:ään menossa ALKIO. — *Yhd.* halko-, heinä-, hiekka-, hiili-, hirs-, kivi-, lanta-, multa-, olki-, puu-, raha-, rikka-, risu-, romu-, roska-, sora-, tavara-, tukkil.

lajāhdellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < läjähtää. | Kortit l:televät. Ammukset l:telivät märkään saveen.

lajāhdyt = läjäyt-.

lajāhtää^{28*} *onom.v.* -dys⁴ *teonn.* läiskähtää, läimähtää, lätkähtää. | Piiskan l:dys. L:ti kailkuva korvapuusti. Jos tulet lähemmäksi, niin l:tää. Siima l:tää veteen. -- keksi iskeytyä kovasti l:täen johonkin L:IN.

lajāhyt = läjäyt-.

lajāpä¹¹ *s.* läjä, kasantuma, kasapä. | Keräntyä l:ihin. Lanta on l:issä hajottamatta. — *lajāpäissä* (adv.) läjittäin, kasapäin, runsaasti. | Marjoja oli l:issä. Kadulla seisoi autoja oikein l:issä.

lajāt¹⁵ *v.* koota (lajāan, läjiin), kasata. | L. soraa, hiekkaa, heiniä. Kivet l:ään röykkiöiksi. Halot on l:ty sikin sokin. Penkit l:tiin salin seinämälle.

1. **lajās**⁶¹ *teonn.* (rinn. läjähdys) < läjähtää. |

Piiskan l. Poika sai l:ksen leukaansa. [Sylkäisi] aika l:ksen muurin juurelle KILPI. -- kaksi karpasta yhdellä l:ksellä TALVIO.

2. **läjäs**¹ *teonn.* < läjätä. | Lannan l.

läjätellä² *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | L. kortteja pöytään.

läjätää³ *kaus.v.* -ys¹ *teonn.* (rinn. läjähd- (dyttää) (< läjähtää) läimäyttää, läiskäyttää, lätkäyttää, paukauttaa. | L. piiskalla. L. jkta korvalle, olalle. L:in hevosta ohjasperillä lautasille. L. ovi kiinni. — Sanoa l.

läjättyä⁴ *v.* (rinn. läjäntä¹) kokoontua läjäksi, kasaantua. | Oven eteen l:nyt lumi. Jää- lautat l:ivät suuriksi röykkiöiksi. Maali on l:nyt kohopaikoiksi.

1. **läkki**¹ *s. ark.* (rinn. harv. pläkki) = läkipelti. | Maitokannu on l:ä.

2. **läkki**² *s. kans.* (rinn. pläkki) kirjoitusmuste. | -- kynällä ja l:illä teki paperille koukeroita PÄIVÄ.

läkki/astia *s.* peltiastia. -kanisteri *s.* -kannu *s.* -laatikko *s.* -levy *s.* L:jen valssaus. -muotti *s.* **läkkinen**³ *ain.a.* < 1. läkki. | L. astia, kannu, laatikko.

läkipelti *s.* ohut tinattu rautapelti. | Kirkas, himmeä l. -astia *s.* -laatikko *s.* -nen *ain.a.* L. astia, rasia. -rasia *s.* -tavara *s.* -teos *s.*

läkki/seppä *s. ark.* levyseppä. -seppäliike *s.* -tavara *s.* -teos *s.* -tuoppi *s.* Juoda l:ista. Naama kalpea kuin l:in kyli. -tölki *s.* Maali on kaupan l:issä. -vuoka *s.*

läklät/tää² *v. harv.* -ys¹ *teonn.* 1. läpättää. | Sydän l:tää. 2. *onom.* lakattaa, sätkättää, rakuttaa. | Niittokoneen l:ys.

läksijä¹ *s. harv.* lähtijä.

läksijäis- → läksiäis-.

läksiäin² *s. murt.* loinen, joutolainen, irtolainen.

läksiäiset³ *s. mon.* (rinn. lähtiäiset) (juhla)-tilaisuus, jonka aiheena on jkn henkilön paikkunnalta muutto, toimipaikasta eroaminen tms., lähtö-, läksiäisjuhla, erojaiset. | Kaupungistamme muuttavan N.N:n l. olivat eilen Seurahuoneessa. Morsiamen l. hänen kotonaan. Järjestää, pitää l. Viettää l:ää. L:ää juotiin aamuun asti. — **läksiäisiksi** (vars. leik.) jäähyväisiksi, hyvästiksi. | Sai l:iksi potkun takamuksiinsa. Anna heille kivistä l:iksi kivv.

läksiäis/juhla *s.* lähtöjuhla, läksiäiset. -kahvit *s. mon.* Keittää, juoda l. -kekkerit *s. mon.* -puhe *s.* läksiäisissä t. läksiäisiksi pidetty puhe. -päivä *s.* -päivällinen *s., us. mon.* N:n kunnaksi järjestetyt l:iset. -tanssit *s. mon.* -tilaisuus *s.*

läksy¹ *s. jk* oppikurssin (-kirjan) jakso t. siihen liittyvä tehtävä, joka annetaan oppilaalle opittavaksi seuraavaksi oppitunniksi, kotitehtävä. | Vaikea, helppo, pitkä, lyhyt l. Ruotsin, historian, matematiikan l. Antaa l. Saatte l:ksi seuraavan kappaleen. Opetella, lukea l. Soitto-oppilas harjoittelee l:ään. Kuulustella l:ä. Osata l:nsä hyvin, huonosti. Huomiseksi on paljon l:jä. Kieliopista meillä on vanha l. — *Kuv.* oppi, opetus, opettava kokemus. | Se tapaus oli meille hyödyllinen l. Sota on kansalle ankara l. Hänellä oli edessään vaikea l: nöyrytyminen. — *Harv.* = läksytys. | Varo sinä,

etten anna sinulle sellaista l:ä, että muistat TALVIO. — *Yhd.* koulul.; kielioppi-, raamattul.; englannin-, historian-, matematiikan.; soitto-; koti-, laiskan-, ulkol.

läksyjenluku *s.* L. ei vienyt paljoakaan aikaa. **läksykappale** *s.* Lukukirjan l:kappaleet. -**kirja** *s.* kirja, josta jtk on läksynä. | Ei ollut vilkaissutkaan l:oihin.

läksynluku *s.* Aiti saa usein valvoa lastensa l:a. **läksytellä**² *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur.

läksytää³ *v.* -ys¹ *teonn.* nuhdella kiivaasti; kurittaa, antaa selkään. | L. jkta jstak koltto- sesta, laiminlyönnistä, laiskuudesta. Pappi l:ti seurakuntalaisia huonosta elämästä. N. aikoi l. kauppiaan puhelimesta perin pohjin. Sai isältään aika l:ykseen. Annetaanpa noille vinttiölle pieni l:ys. Hyökkäävä laivasto sai perinpohjaisen l:ykseen.

läksytön⁴ *kar.a.* -tömyys⁵ *omin.* Oppilaille olisi järjestettävä l. maanantai.

läkähdys/ssä (än), -in (sä) *adv.* läkähtyneenä, puolituhehuksissa, tikahduksissa, pakahduksissa. | Oli aivan l. pitkän juoksen jälkeen. L:in ajettu hevonen. -- itsensä l:in puhaltanut soittoakusta SEPPÄNEN.

läkähdyt/tää² *kaus.v.* (rinn. harv. läkähyttää) < seur. | Kova juoksu oli aivan l. L:tävä vauhti, helle. Huone oli täynnä l:tävää savua. Sellainen määrä -- röyhkeyttä ja konnuutta oli hänet l. HAARLA.

läkähtyä¹ *v.* tukehtua, tikahtua, pakahtua, menehtyä. | L. juoksusta, kuumuudesta, savusta. [Juoksija] l:tyi jo hurjaan alkuvauhtiin. Olla l., l:tymäisillään janoon, nauruun. Juosta, hokkia, nauraa, puhua l:tyäkseen. Älä syö niin ahneesti, että l:dyt! Ukko oli l. yskäänsä. Ryki, että keuhkot l:tyvät. — Koski oli l:tyntyn lumeen AHO. — *Kuv.* L. työn paljouteen, kiukuun. Hän melkein l:tyi ilosta. Olin henkisesti l. kaikista kursseista oppimastani. -- sanattomaan tuskaansa l:tyvä vaimo IVALO.

läkähyttää² *v.* tav:minen läkähdyttää. **lällä**¹ *deskr.s. halv.* mitättömästi, joutavasta henkilöstä: nahjus, väty, vetelys. | On siinäkin aika l. mieheksi! — Asiasta. | Koko juttu meni l:ksi 'myttyyn, mitättömäksi'.

lällätellä² *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Mies tulee iltamiin omaa remseyttään eikä vertaistensa l:telyä kuulemaan SLL.

lällät/tää³ *deskr.v.* -ys¹ *teonn.* joutavasta, holtittomasta puheesta t. laulusta: lätystää, löpistä, lallattaa. | Älä l:ä! Juopuneen l:ys.

lämmätä⁴ *v. harv.* tehdä lämpimä (mmä)ksi. | Lauhat merituulet l:vät ilmastoa. Isälliset tunteet l:vät ja pehmentävät sydäntä CANTH.

läm metä⁵ *v.* tulla lämpimä (mmä)ksi; vars. säästä ja kuv.; vrt. lämmitä;)(kylmetä. | Ilma, sää l:penee. Odotettavissa hiukan l:pe- nevää [säätä]. Vesi on tarpeeksi l:mennyt. Syvältä l:mennyt multa. Seoksen annetaan l. ja kiehahtaa. Leivottaessa jauhot otetaan jo edellisenä iltana l:penemään. Kangistunut hevonen alkoi tallissa l. — *Kuv.* heltä, sulaa, liikuttua, tulla myötämieliseksi, innotua. | Sydän, mieli l:penee. Ajatukset, tunteet l:pe- nevät. Illan kuluessa mieliala l:penemistään

l:peni. Esiintyjät l:penivät [= innostuivat] ja unohtivat ujoutensa. Vanhus l:penee [= innostuu, heltyy] menneitä muistellessaan. Ensimmäisessä [nyrkkeilijä] ei päässyt vielä l:penemäänkään. L. jllek asialle, aatteelle, ihanteelle, jtk asiaa kohtaan. Hän l:peni helposti kaikelle, missä hänen mielestään suomalainen henki etsi ilmaisia koskenn. — *Yksipers.* Kun ajattelen sinua, l:penee rinnassani JOTUNI.

lämmike^{78*} s. se mikä lämmittää, lämmittävä aine t. harv. asia. | Kylmettynyt tarvitsee l:että. Ottaa ryyppy l:keeksi. Kengissä voi käyttää l:keenä paperia, heiniä tms. Pani takkaan pari halkoa l:keeksi. [Kilpailijoille] tarjosi tarkastusasemien etsiminen pilkko pimeässä metsässä aivan tarpeeksi l:että ak.

lämmin^{78*} a. -pimästi adv. (murt. taiv. joskus: l:pymän, l:pymässä jne.); lämpimillä, lämpimään, lämpimyyks. erikseen; vrt. kuuma;)(kylmä.

1. (aistittuna tav. miellyttävältä tuntuvasta) tavallista korkeammasta t. pysyvästi korkeahkosta lämpötilasta; vrt. haalea, lauhkea, lauha. a. ilmastosta t. määräpaikasta (esim. alueesta, huoneesta) t. -ajasta ilman lämpötilaa ajatellen; vrt. l.e. | L. ilma, sää, tuuli. L. ilmanala. Aurinko paistaa l:pimästi. Euroopan l:pimimät seudut. L. vyöhyke. Vuoka kypsytetään l:pimässä uunissa. L. päivä, yö, ilta. L. vuodenaika. Harvinaisen l. talvi. — *Erik.* L. [= lämmitettävä] varasto. L. lava 'kasvilava, jonka lämmönlähteenä on lämpöä antava alusta, lämpöputket tms.'. L. kurkkupenkki. b. eril. esi- neistä ja aineista. | L. rauta. L. liesi, lämpöpatteri. Penkki on istumisen jäljeltä vielä l. Kasvi, joka viihtyy l:pimässä hiekkamaassa. Vaha on l:pimänä taipuisaa. Vastalypsetty l. maito. L. vesi, lähde. L. kylpy. L. höyry. c. edeen liittyen: lämmitetyistä t. kuumentamalla valmistetuista ja vielä (täydelleen) jäähtymättömistä ruoista ja juomista. | L:mintä keittoa, puuroa. Tortut tarjotaan l:piminä. Ainakin yksi l. ateria päivässä. Vieläkö kahvi on l:mintä? d. ihmisen ruumiista (joskus myös eläimistä), ruumiinjäsenistä yms. | Täytyi juosta, että olisi pysynyt l:pimänä. L. käsi. L:pimät jalat. L. iho, poski. Poskille nousee, le- hahtaa l. puna. Veri virtaa suonissa l:pimänä. Viinistä tuli miellyttävän l. olo. Isäsi [vainajana] on vielä l. ja sinä lähdet naisten pe- rään sll. e. huoneista, säilytyspaikoista, vaat- teista ym.: lämmönpitävä. | Hyvin tehty, l. rakennus. L. kellari. L:pimäksi tiivistetty huone. L. villapaita, turkki. L:mintä flanelia. Pukeutua l:pimästi. L. paita liinainenki, / oman äitin ompelema KANT. f. vars. tekn. työmenetelmistä, joissa jtk esinettä t. ainetta käsitel- lään t. käytetään lämpimänä. | L. betoninseoi- tusmenetelmä. g. yhd. Huone(en)-, lehmän-, uuni(n); lypsyl; normaali-, puoli.

2. kuv. a. ihmisen tunteista, tunteenilmai- suista t. suhteista muihin ihmisiin: sydämel- linen, ystävällinen, myötämellinen, lämmin- henkinen, -sydäminen, harras, innokas tms. | L. isänmaanystävä, asian puoltaja, tieteiden

suosija. L. kristitty. Pitää jtk l:pimänä (jllek asialle, jtk t. jtk kohtaan) 'pitää jkn harras- tusta, kiinnostusta vireillä'. Esitys piti yleisön koko ajan l:pimänä. Poika piti tyttöä l:pimänä. Yksivakainen ja harvasanainen Rosa kävi aivan l:pimäksi [=innostui] muistelles- saan vanhoja aikoja koskenn. — Pää kyl- mänä, sydän l:pimänä. Sanat tulivat l:pi- mästä sydämeestä. Äidin l. syli. Vanhuksen suonissa kiertää vielä l. veri. L. tunne. L. isänmaallinen mieli. L:pimät [= myötämieli- set, rakastavat] ajatuksemme seuraavat sinua. Välimme eivät koskaan ole olleet erityi- sen l:pimät 'ystävälliset, läheiset'. L. [= myötämellinen] osanotto, sääli. L. ihailu, in- nostus, harrastus. L. uskonnollisuus, hartaus. Rinnassa läikähti l:pimästi. L. [= väli- tön, sydämeläinen] tunnelma. Kodin l. henki. Mie- liala oli kotoisen l. — L. sana, tervehdys. Pu- hua l:pimästi jstak, jlle. Näytelmä sai l:pi- män vastaanoton. L:pimästi kirjoitettu köy- hälistönkuvaus. L. suosionosoitus. Kannatan asiaa mitä l:pimmin. Lausun l:pimät kiit- tokseni. L. katse, ilme. Kasvoille levisi l. hymy. Silmistä loisti l. hohde. L. kädenpuristus, nyökkäys. Anna käyttä köyhän miehen, köy- hällä on l. koura st. b. vars. kuvat. väreistä. | L:pimät keltaiset ja punaiset värit. L:pimänä hehkua oranssi, kullanruskea. c. äänestä. | Laulajattaren l:pimän täyteläisen ääni. Sel- lon l:pimänä laulava cantilene. d. tuore, elä- vä. | Näytelmä, jossa itse elämä väreilee tuo- reena ja l:pimänä. Kuulin uutisen aivan l:pi- mänä 'lämpimältään, verekseltään'. -- kiel- tävät elämän, terveen, l:pimän elämän LENO. e. harv. iron. kuuma, tulinen. | Hänelle tuli l. [= äkillinen] lähtö. Vihollinen sai l:pimän [= ankaran, tiukan] vastaanoton. L. [= an- kara, kova] selkäsäuna.

3. s:sesti; us. = lämpö. a. vrt. 1.a. | 20° l:mintä '+20°'. Elohopea on noussut l:pimän puolelle. Kesän mukana tulee l. Ulkona, sisällä on l. Huone pitää hyvin l:mintä. Lisätä, vä- hentää l:mintä. Uunista huokuu suloinen l. Tuntui hyvältä päästä pakkasesta pirtin l:pi- mään. Istua lieden l:pimässä. Älä laske l: mintä harakoille 'ulos, hukkaan'. Ei l. luita riko sp. — Heinäkuun l:pimät. b. vasta- ten ryhmiä 1. c, e; lämmike. | Saada jtk l: mintä suuhunsa, sisäänsä. Jäihin pudonneelle annettiin kuivaa ylle ja l:mintä sisään. Ota jotakin l:mintä hartioidesi. — Yhd. pikkul. c. vastaten ryhmää 1.d. | Minulla, minun on l. Kovin tuli työssä l. Saada l:pimänsä. Päästä l: pimiänsä 'lämpimäksi'. — *lämpimikse(en)* (adv.) saadakseen lämpimänsä, pysyäkseen lämpi- mänä. | Kävellä, juosta, heilutella käsiansä l:pimikseen. Otti ryyppyn l:pimikseen. — *läm- pimissä(än)* (adv.) lämpimänä, palavissaan, kuumissaan. | Lapsi on kovin l:pimissään. — *omissa lämpimissä(än)* yksin (us. jssak lämpi- mässä paikassa). | Nukkua omissa l:pimissään. Olla, viihtyä omissa l:pimissään 'yksin, omis- sa oloissaan'. — *samoissa, yksissä lämpimissä* (jkn kanssa) yhdessä, yksissä jkn kanssa. | Olla, asua, elää yksissä l:pimissä jkn kanssa.

uunia 'polttaa uunin tulipesässä polttoainetta'. L. huonetta, riittä 'huoneen, riihen lämmityslaitteita'. Hiilellä, puulla, sähköllä l:etävä talo. Koivuhalo l:tävä (= kehittävät palaessaan lämpöä) enemmän kuin mäntyhalot. L. harakoille 'lämmittää huolimattomasti, antaen peltejä ajoissa sulkematta lämmön menenä hukkaan'. — *Kuv.* liikuttaa, hellyttää, vaikuttaa myötätuntoa, kiintymystä tms. herättävästi. | Hellä, l:tävä katse. Sydäntä, mieltä l:tävä sana, kirje, teko, ystävällisyys. Tunne, joka l:tää rintaa, povea. Puhua sydäntä l:tävästi. [Kirja] ei l:ä, vaan jättää lukijan kylmäksi. Kotiin pääsemisen ajatus l:ti matkamiehiä. Näky l:ti vanhuksen kohmettuneita verä. Rahat eivät kauan hänen kättään l:täneet 'pysyneet hänen hallussaan'. — *Yksipers.* -- hänen mieltään liikutti ja l:ti, kun Kustaa seisoi avopäin siunauslukuja luettaessa *SILL.* -lämmityksinen⁶³ *poss.a.* (< seur.) -lämmittimen. | Hiili-, puu-, sähköl.

lämmitys⁶⁴ s. 1. lämmittäminen. | Huoneen, rakennuksen, saunan 1. Uunin 1. Höyrykattilan 1. Tehokas, nopea, kova 1. Veden 1. 60-asteiseksi. — *Yhd.* halko-, (kivi)hiili-, höyry-, (kuuma-, lämmin)ilma-, kaasuu-, puu-, sähkö-, turve-, (kuuma)vesi-, öljyl.; kamiina-, uunil.; alku-, esi-, jälki-, ko-, lisäl.; keskus-, yhteisl.; aamu-, päivä-, yö. 2. *harr.* = lämmike. | -- tässä sattuu olemaan l:tä [= alkoholia] *KIANTO.* 3. *kans.* oluesta, maidosta tms. lämmittämällä valmistettu keitto. — *Yhd.* maitol.

lämmitysaika s. Huoneen, saunan 1. -aine s. polttoaine. | L:ena käytetään puuta, hiiltä, turvetta ym. -arvo s. lämpö-, polttoarvo. -huone s. us. = kattila-, pannuhuone. | Talon, laivan 1. -höyry s. lämmittämiseen käytetty höyry, lämpöhöyry. -johto s. lämpöjohto. -järjestelmä s. Rakennuksen 1. -kaasu s. vrt. poltto-, valo-, voimakkaasu. -kamiina s. -kammio s. Vesijohdon 1. -kattila s. Keskuslämmityslaitoksen 1. -kausi s. se aika vuodesta, jolloin asuinhuoneita on lämmitettävä. | L. kestää Suomessa tavallisesti syyskuusta toukokuuhun. -koje s. -kulut s. *mon.* Talojen 1. ovat nousseet. -kustannukset s. *mon.* Huoneiston 1. -kyky s. Halkojen, hiilen 1. Uunin 1. -laite s. Veden, huoneen 1. L:teenä pieni kamiina. L:teiden asentaminen. -laitos s. Rakennusryhmällä on yhteinen 1. -menetelmä s. -menot s. *mon.* -patteri s. lämpöpatteri. -pinta s. lämmittävä t. lämmitettävä pinta. | Lämpöpatterin 1. -putki s. lämmittävä putki. | Höyrykattilan läpi kulkevat l:et. -puu s. -raja s. lämmityskauden alun ja lopun määräävä ulkoilman keskimääräinen lämpötila (n. 10–12° C). -teho s. Polttoaineen, lämpöpatterin 1. -tekniikka s. L:an alalla on jatkuvasti edistytty. Teknillisen korkeakoulun lämmitys- ja ilmanvaihdotekniikan opettaja. -uuni s. vrt. kuivaus-, leivin-, paistin- 1. paistot-, polttouuni. -vaunu s. *raut.* lämminvaunu. -vesi s.

lämmityttä⁶⁵ *fakt.v.* < lämmittää. | N. oli l:nyt vieralle saunan.

lämmittä⁶⁶ v. 1. tulla lämpimä(mmä)ksi, lämmetä; vrt. kuumeta;)(jäähtyä, viiletä, kyl-

metä. | Vesi, keitto l:piää. Auton moottori on l:minnyt. Vaatteet tuodaan sisään l:piämään. Huoneeseen johdetaan l:minnyttä ilmaa. Juoksu l:piää helposti. — *Kuv.* tav:mmiin lämmetä. | Yleisö l:piää l:piämistään. Sydän, mieli l:piää. [Ottelija] l:piisi vasta viimeisessä erässä. Hän oli l:minnyt omista nuoruudenmuistelmistaan KATAJA. 2. uunista, huoneesta. | Uuni l:piää 'tuli palaa uunissa'. Huone l:piää parhailaan 'huonetta lämmitetään'. Panna sauna l:piämään, 1. Sisään, ulos l:piävä (myös) pirtti, sauna, uuni 'pirtti [jne.], jossa lämpiävästä uunista tuleva savu poistuu sisään huoneeseen, savukanavaa myöten ulos'. Uuni l:piisi ihmisten MERTL.

lämmöneriste s. Betoni on huono 1. -eristys s. Tehokas 1. Puumassalevyjä käytetään rakennuksissa l:kseen. -eristyskyky s. Seinän 1. -eristettäjä s. L:nä seinässä käytetään usein ilmarakoa. -hukka s. Huono tilkintä aiheuttaa l:a. -häviö s. Säteilystä johtuva 1. -johde s. Metallit ovat hyviä l:teita, puu, lasi, posliini, villa sekä useimmat nesteet ja kaasut huonoja. -johtaja s. = ed. -johtamiskyky s. lämmönjohtokyky.

lämmönjohtokerroin s. *fys.* aineen lämmönjohtokykyä ilmaiseva kerroin. -kyky s. Kuparilla on erinomainen 1. -luku s. *fys.* lämmönjohtokerroin.

lämmönjohtuminen s. lämmön siirtyminen paikasta toiseen painollista ainetta pitkin. | Aineen sisällä tapahtuva 1. L. kahden keskenään kosketuksessa olevan kappaleen välillä. -kehitys s. Kitka saattaa aiheuttaa voimakkaan l:ksen. -kestävä a. -yys *omin.* L. aine, väri, liima. -kulutus s. Matalan rakennuksen 1. on suhteellisesti suurempi kuin korkean. -lasku s. lämpötilan aleneminen. | Suuri, pieni 1. -lisa(ys) s. 16 asteen 1. -lähde s. lämpöä antava esine, aine t. voima. | Aurinko, ehtymätön 1. Kamiina huoneen l:teenä. Sähkön käyttö l:teenä. -menekki s. Huoneen, lauhdutusturbiinin 1. -menetys s. Ruumiin 1. pakkasessa. -mittari s. par. lämpömittari. -mittaus s. lämpötilan mittaust. -muodostus s. Ruumiin 1. on pienimmillään levossa. -nousu s. Kuumennettavassa kappaleessa tapahtuva 1. — *Erik.* ruumiinlämmöstä: (lievä, vähäinen) kuume. | Keuhkotaudin alkuvaiheita on lievä 1. -pitävä a. -ästi *adv.* -yys *omin.* L. huone, vaatekappale. Ikkuna on tiivistetty l:ästi. -siirto s. L. kappaleesta toiseen. L. höyrykattilaan tapahtuu tuliputkien välityksellä. -siirtyminen s. L. tapahtuu johtumalla, kulkeutumalla tai säteilemällä. -säteilijä s. lämpöä säteilevä kappale. -säteily s. lämmön siirtyminen paikasta toiseen ilman painollisen aineen välitystä. | Auringon, maan 1. L. on sähkömagneettista aaltoliikettä. L. hehkuvasta kappaleesta. -säädin s. laite, jolla säädetään lämpötilan korkeutta, lämpötilansäädin, termoregulaattori. | Lämpöpatterin, kuivausuunin 1. Junanvaunun 1. -säätö s.

lämmönsäätö s. Kuivaus, uunin 1. Automaattinen 1. -hana s. -laite s.

lämmöntarve s. Ihmisruumiin, kasvin 1. Kuivauslaitteen 1. -tasaaaja s. itse toimiva laite,

joka pitää lämpötilan määräkorkuisena. | Hautomakoneen l. **-tasoitin** s. laite, jolla lämpötila pidetään määräkorkuisena. **-tunne** s. Miellyttävä l. koko ruumiissa. **-vaihdin** s. laite, jota käytetään lämpötilan vaihtamiseen. **-vaihdos** s. Lasi ei kestä äkillistä suurta l:ta. **-vaihtaja** s. itsestomivasti (jnk aineen, kojeen tms.) lämpötilaa vaihtava laite. **-vaihtelu** s. Jyrkkä, äkillinen, pieni l. Ilmaston vuorokautinen, vuotuinen l. L:jen aiheuttama aineen laajeneminen ja supistuminen. **-vaihto** s. **-vaihtokone** s. kone, jossa kuuma pastöroitu täys- t. kuorittu maito ennakoita lämmittää kylmän täysmaidon kuorimislämpöön. **-varaaaja** s. lämpöä varaaava kappale. **-varaamiskyky** s.

lämmötön⁵⁷ kar. a. -tömästi adv. -tömyys⁶⁵ omin. < lämpö. | Kuu on l. kappale. Joulukuun l. aurinko. L. valo, loiste. — *Kuv.* L. sydän. Silmissä l. hohde.

lämpää²¹ a. runok. harv. lämmin. | -- jääks veri l. kohmettui *car.

lämpimillä adv. huoneesta: lämpimänä, lämmitettynä. | Kamari pidettiin vieraita varten l. **lämpimiltään** adv. ks. lämpimältään.

lämpimissään adv. ks. lämmin 3 c.

lämpimyy⁶⁵ omin. < lämmin. 1. Ilmaston l. Kuluksen talven harvinainen l. Huoneen liiallinen l. häiritsee unta. — *Kuv.* Värien, äänen l. Palavat lamput ja kynttilät kuvaavat kristittyjen rakkauden ja uskon lämpimyyttä ak. 2. absol. lämpö, lämpötila. | Kappaleiden l. vaihtelee. Aineen lämpimyyttä mitataan lämpömittarilla. Ilman l. on laskenut +2 asteeseen. **-aste** s. lämpimyyden, lämpötilan aste, lämpöaste. | Vuoriston ilmastossa saattaa pienellä matkalla olla varsin erilaisia l:ita.

lämpimä¹⁰ a. harv. lämmin. | -- lauha kuin l. vilhma AOKSANEN. -- antaa sille maksuksi l. selkäsauna ALKIO.

lämpimähkö¹ mod. a. < lämmin. | L. sää, huone. Kahvi oli vielä l:ä. — *Kuv.* Ryijyn l:t värisävyt.

lämpimäinen⁶⁵ s., tav. mon. toiselle annettu vastaleivottu (lämmin) leipä, lämmin-, lämpimäis-, lämpöisleipä, lämpöiset; joskus vastavasti muustakin ruoasta. | Lähetää, viedä l:siä naapurin. Kutsua, tulla l:sille. -- ei Ollilasta oltu koskaan annettu Nikkilään leivän l:siä SILL.

lämpimäisleipä s. ks. ed. | Emäntä lähetti l:van naapurin.

lämpimältään, -iltään adv. vielä lämpimänä, jäähtymättömänä; vrt. kuumiltaan, kylmiltään. | Piiraat syödään l:iltään heti paistamisen jälkeen. Terva sivellään veneen pohjaan l:iltään. Otus nyljettiin l. Ohukspannu on hyvä puhdistaa l. — *Kuv.* heti jnk tapahduttua, tuoreena, tuoreeltaan, verekseltään. | Kuulin uutisen l. Asia käsiteltiin heti l:iltään. Tekniikkavirheet on paras korjata l. heti otelun jälkeen.

lämpimänkeltainen a. par. o. **-koste** a. myös o. | L. ilma. **-lauhkea** a. myös o. | L. ilmasto, maa. **-pitävä** a. -ästi adv. -yys omin. L. rakennus, huone. L. ovi. L:ästi tilkitty ikkuna. **-pu**nainen a. par. o. **-puoleinen** a. lämpimähkö.

-tunne s. Alkoholin nauttiminen aiheuttaa aluksi miellyttävän l:teen. **-tuntuinen** a. L. flanneli.

lämpimästi adv. ks. lämmin.

lämpiäiset⁶³ s. mon. harv. lämpimäiset. | -- minä lähetan Saarulle l:ää vieraidenkin varalle E.KIVIJÄRVI.

lämpiö³ s. teatterissa, konserttitalossa tms. huone, jossa yleisö voi oleskella esityksen väliaikoina; myös esiintyjien (yhteinen) oleskeluhuone. | Teatterin, oopperan l. L:n yhteyteen on usein järjestetty tarjoilua.

lämpä¹¹ s. harv. = 2. lämsä.

lämpyt¹² s. harv. **-ys**⁶⁴ teonn. L. [= soittaa nuorasta] ruokakelloa.

lämpäre⁷⁸ s. 1. kooltaan ja muodoltaan epämääräinen liuska t. levy, siekale, suikale. | Ihosta repeytyi aika l. Iso l. turvetta. — *Kuv.* levymäisestä suurehkosta oliosta. | Komea lahnan l. — *Yhd.* nahka-, turvel. 2. ed:een liitetyen maa-alasta: epämääräinen (tav. pienehkö) kappale, laikku, läiskä, tilkku. | L. peltoa, suota. — *Yhd.* aho-, niitty-, pelto-, suol.

lämpättä^{2*} onom.v. vars. kellon tiheästi toistuvasta äänestä. | Hätäkello l:ä. — *Kuv.* Kieli l:ä. Puhua l. lakkaamatta.

lämpö^{1*} s. 1. kappaleiden pieninten osasten, molekyylien ja atomien, värähtelyssä ja liikkeessä piilevä energia(muoto), joka aiheuttaa lämpimän ja kylmän aistimuksen; tavallisessa puheessa vars. (miellyttävän) lämpimän aistimuksen aiheuttavasta lämmöstä. | L:pöä syntyy palamisen ja muiden kemiallisten prosessien, kitkan ym. yhteydessä. L. sitoutuu, haihtuu. L. lisääntyy, suurenee, vähenee. Kaasun tiivistyessä nesteeksi siitä vapautuu l:pöä. Kehittää, synnyttää, tuottaa l:pöä. Johtaa, sitoa l:pöä. L:pöä kuluttava reaktio. — Aurinko säteilee l:pöä. Saunassa oli l:pöä liikaakin. Pirtin suloinen l. Kuiva, kostea l. Kasvit tarvitsevat valoa ja l:pöä. Istua takkatulen l:mössä. Jää sulaa käden l:mössä. Lintu hautoo munia ruumiinsa l:möllä. Hänen käsivartensa l. tuntui paidan läpi. 2. (ei aina ed. ryhmästä erotettavissa) lämpötila, temperatuuri. | Ilman, huoneen, uunin l. Kappaleen, aineen l. Korkea, alhainen, matala l. L. nousee, laskee, tasaantuu. Ihmisruumiin normaali l. on n. 37°. Veden l. tänään 18°. Kuivaus tapahtui 30 asteen l:mössä. Tavara säilytetään huoneen l:mössä. Leipä paistuu huonosti epätasaisessa l:mössä. L:pöä mitataan lämpömittarilla. — Potilaalla on hieman l:pöä "lämmönnousu". 3. kuv. jkn tunteista, tunteenilmaisista t. suhteista toisiin henkilöihin: sydämellisyys, ystävällisyys, myötämielisyys, lämminhenkisyys, -sydämys, hellyys, hartaus, into tms.; tähän liittyen muistakin ilmiöistä; vrt. lämmin 2. | Sydämen, mielen, tunteen l. Lutherin uskonnollinen l. Hänen olemuksestaan huokui l:pöä ja ystävällisyyttä. -- kylmän objektiivisuuden pinnan alla tuntuu usein lyhyllistä l:pöä tark. — Rakkauden l. Hengellisen elämän tuoreus ja l. Kirja, joka henkii myötätuntoista l:pöä kovaosaisia kohtaan. Kuvaus on täynnä elävän elämän l:pöä. Puheen, sanojen, kirjoi-

tuksen l. Soittajan kosketustavasta johtuu soiton elävyys, l. ja runollisuus. 4. *yhd.* Hautoma-, höyrytys(mi)s-, idätys-, itämis-, kiehumis-, kuivaus-, kuumennus-, paistamis-, palamis-, reaktio-, räjähdys-, sulamis-, syttymis-, säteily-, tulistu(mi)sl.; aamu-, ilta-, kesä-, päivä-, talvi-, yöli; huone-, kainalo-, lava-, maa-, vuodeli; huoneen-, ruumiin-, saunan-, uuninli.; alku-, alus-, hukka-, jälki-, liika-, loppu-, pohja-, sisä-, ulkol.; keski-, maksimi-, minimi-, ominaisli.; (kuv.) sydämenli.

lämpöaalto s. l. *metrl.* voimakas lämpimän ilman virtaaminen illek seudulle ja sen aiheuttama ohimenevä lämpötilan nousu, helleaalto. | Voimakas l. Pohjois-Amerikassa. L. saapunut maahamme. 2. *fys.* sähkömagneettisena aaltoliikkeenä etenevän lämmönsäteilyn yksityinen vaihe. -**aisti** s. *fysiol.* tuntoaisti, joka aistii lämpötilan vaihtelua, lämpötila-, temperatuurialisti. -**aistimus** s. *fysiol.* -**akkumulaattori** s. (poisto)lämmön varastoitumiseen tarkoitettu akkumulaattori; joskus yl. lämmönvaraa-ja. -**alusta** s. kasvitärhanhoidossa lämpimän lavan t. penkin lämpöä antava alusta. | L:na käytetään tavallisimmin lantaa. -**arvo** s. *fys. tekn.* lämpö määrää, joka syntyy jnk ainepaljouden täydellisesti palaessa, polttoarvo. | Kalorimetrinen, tehollinen l. Polttoaineen, hiilen, nesteen, kaasun l. Työyksikön l. -**aste** s. Ilman, huoneen, kuumennetun kappaleen l. Korkea, alhainen l. Maito jäähdytetään sopivaan l:eseen. — *Erik.* lämpömittarin 0-pisteen yläpuolella oleva aste, positiivinen lämpöaste, plusaste;) (pakkasaste. | Mittari osoittaa l:ita. Huoneessa on 18 l:tta. -**asteikko** s. Celsiusuksen l. Absoluuttisen l:on nollapistete on -273° C. -**asteinen** a. Altaissa on eri l:sta vettä. — Kesäisin ilma on l. -**ekvaattori** s. *metrl.* se maapalloa ympäröivä vyöhyke, missä ilman lämpötila on korkein. | L. sijaitsee keskimäärin 5:nnellä pohjoisella leveysasteella. -**ekvivalentti** s. *fys.* lämmön mekaaninen ekvivalentti. -**elementti** s. l. *sähkö.* kahden metallijohdon yhdistelmä, jossa juottokohtaa lämmitettäessä syntyy sähkövirta, lämpö(sähkö)pari, -kenno, termoelementti. | L:ellä on tärkeä merkitys lämpötilojen ja -säteilyn mitauksessa. 2. *tekn.* laite, jollaista käytetään lämmönsäteilijöinä lämmityslaitteissa yms., us. lämpöpatteri. | L:teihin johdetaan kuumaa höyryä. -**energia** *fys.* lämmön muodossa oleva energia, lämpö energiana, lämpötarmo, -voima. | Aineiden palaessa kemiallinen energia vapautuu l:na. -**ennätys** s. (vars. ilmaston) korkein lämpötila. | Eilen todettiin heinäkuun l. -**eristys** s. → lämmöneristys. -**eristäjä** s. → lämmöneristäjä. -**ero** (tus) s. lämpötilanero (tus). | Eri vuodenaikojen l. Päivän ja yön l. 6 asteen l. -**hakui**nen a. *kasv.* -sesti *adv.* -suus *omin.* korkeampaan lämpötilaan päin suuntautuva; vrt. lämpöpakoinen | Kasvin varsi kasvaa l:sesti. -**halvaus** s. *lääk.* = kuumuushalvaus. -**hau**din s. *lääk.* haudin, jota käytetään paikalliseen lämpöhoitoon, termofori. | Lämpöpullo l:timena. Sähköllä kuumennettava l. -**havainto** s. lämpötilahavainto, -**hoito** s. *lääk.*

hoito lämpökäsittelyllä, termoterapia. | L:ta käytetään varsinkin reumaattisissa vaivoissa. -**hukka** s. → lämmönhukka. -**höyry** s. = lämmityshöyry. -**ilmiö** s. Energian häviämättömyyden laki koskee myös l:itä. Ilmakehän l:t.

lämpöinen a. -sesti *adv.* -syys⁶⁵ *omin.* I. = lämmin; vrt. sen vastaavia käyttöryhmiä. 1. (a.) L. ilma. L. tuuli, sade. Aurinko paistaa l:sesti. L. päivä, ilta. L. kesä. L. maa, seutu. L. huone. Leipä paistetaan tasaisen l:sessä uunissa. Haassa oli l:sellä aholla äärettömästi manskikoita LEHT. (b.) Kuumentamisesta l. rauta. L. [lämpö]patteri. L. vesi, lähde. L. kylpy. Höyryävä, l. multa. Auringonpaisteesta l. kallo. (c.) Äsken paistettu, l. leipä. Piirakat tarjoillaan l:siinä. (d.) L. käsi, poski, iho. Suonissa virtaava l. veri. — *Kans.* -- joskushan kaatoi l. tauti [= kuumetauti, tav. lavantauti] talon niin tyhjäksi, ettei jäänytäkään mitään avunruikuttajaa SILL. (e.) L. rakennus, huone. L. peite, turkki, kangas. 2. *kuv.* (a.) -- sangen kodikkaan ja l:sen näköinen peräpohjalainen tyttö KIANTO. -- älä hylkää vanhaa kosijaas, vaan pidä häntä l:senä vielä KIVI. — L. sydän, mieli. L. tunne, tunnelma, muisto. Naapurien välit ovat erittäin l:set. L. tervehdys, kutsu, kiitos. L:set jäähyväiset. L. ilme, katse, hymy. L. kädenpuristus. Onnea vain, hyvästä sydäimestä ja l:sestä kädestä PAKK. (b.) L:set värit. Taivas koivikon päällä oli vionen ja l:sen harmaa kuin tuhka HELVI HÄMÄLÄINEN. (c.) Laulajattaren l. alto. (e.) -- antakaat heille oikein l:sestä kourasta [= perusteellisesti selkään, isän kädestä t. hihasta] KIVI. [Lehmille] annettiin l:set [= äkilliset] lähdöt joka kerta, kun yrittivät sisään AHO. (g.) Kesä-, lypsyl.; keski-, puolil. 3. s:sesti. (a.) us. mon. paikallissijoissa vars. huoneen lämmöstä. | Istua saunan, pirtin l:sisä. Pääsi pakkasesta huoneen l:siin. -- eränkävijät asustavat rakovalkean l:sisä PAULAH. (b.) Tästä saat l:stä hartioillesi. — **lämpöiset** lämpimäiset. | Lähettää l:siä naapuriin. (c.) Olla omissa l:sisään. -- kaikki luuliivat avioeron olleen kysymyksessä, mutta -- hän on taas palannut entisiin l:siin M. RAPOLA. (d.) *kuv.* Mielestä ailahtaa jotakin l:stä. II. 1. gen:n t. poss.-suff:n ohella: niin lämmin kuin (määräys osoittaa). | Huoneilman l. vesi. 120 asteen l. höyry. — *Yhd.* huoneen-, ruumiin-, samanl. 2. poss. yhd:ojen jälkiosana. | Alhais-, korkea-, mieto-, pysyvä(is)-, tasa-, vaihtol.; eri-, samal.

lämpöisleipä s. *harv.* lämpimäisleipä. | -- palasivat sisään kahville ja l:välle NUOLIV.

lämpöisä a. *harv.* -ästi *adv.* -yyss⁶⁵ *omin.* lämpöinen. | L. tuuli. Hellästi ja l:ästi nuorukainen tarttui hänen käteensä IVALO.

lämpöjohto s. putki(sto), joita vars. huoneiden lämmityksessä käytetään lämmön johtamiseen. | Kuuma höyry kulkee l:ja pitkin lämpöpattereihin. -**ala** s. L:n ammatinmies. -**insinööri** s. -järjestelmä s. Rakennuksen l. -**laite** s. -**liike** s. Vesi- ja l. -**patteri** s. lämpöpatteri. -**työ** s.

lämpöjännitys s. *tekn.* jännitys, joka syntyy kappaleessa lämpötilan muuttumisen aiheut-

tamasta laajentumisesta t. kutistumisesta. **-kaappi** s. lämmitettävä kaappi, joita käytetään ruokien lämpimänä pitämiseen, ilmanvaihtoon, kirurgisten välineiden sterilisointiin tms.; autoklaavi. | Lieteen yhdistetty l. **-kammio** s. kammiio, joita käytetään ilman lämmittämiseen eril. koneissa, tuuletuksessa tms. **-kanava** s. lämmintä ilmaa johtava kanava. **-kapasiteetti** s. *fys.* lämmönvaraamiskyky; lämpö-määrä, joka kohottaa kappaleen lämpötilaa 1 asteen, vesiarvo. **-kartta** s. *maant. metr.* ilmaston lämpötiloja esittävä kartta, lämpötilakartta. **-kausi** s. lämmin kausi. | Pitkä l. Jääkauden jälkeinen l. **-kemia** s. *fys. kem.* fysikaalisen kemian osa, joka käsittelee kemiallisten reaktioiden ja niihin liittyvien energianmuutosten suhteita, termokemia. **-kenno** s. 1. *sähk.* lämpöelementti, -pari. 2. *tekn. harv.* lämpöpatterin osasto. **-kerroin** s. *fys.* = lämpötilakerroin. **-keskus** s. 1. Itä-Aasian sisäosissa on kesällä usein suuri l. 2. useiden huoneiden t. rakennusten yhteinen lämmityshuone t. -laitos. | Asuintalon, rakennusryhmän l. 3. *anat.* tasalämpöisten väliaivoissa oleva ruumiin lämpötilaa säättävä hermokeskus. **-koje** s. **-kone** s. *tekn.* lämpömoottori. | Höyrykone ym. l:et. **-kuolema** s. *fys.* maailmankaikkeuden kehityksen oletettu lopputila, jossa kaikkialla vallitseva sama lämpötila aiheuttaa mekaanisen työn ja kaiken toiminnan loppumisen. **-kustannukset** s. *mon.* Perheen valo- ja l. **-käsitely** s. 1. *tekn.* aineen, vars. metallin käsittely sen lämpötilaa muuttamalla (kuumentamalla, jäähdyttämällä). | Karkaisu, myöstäminen, nuorruttaminen ym. l. 2. *lääk.* lääketieteellinen käsittely lämpöä ruumiiseen tuovilla t. ruumiin oman lämmön haihtumista estävillä menetelmillä. **-käyrä** s. 1. vars. *lääk.* lämpötilan kulkua t. vaihtelua osoittava graafinen käyrä; vrt. kuumekäyrä. | Potilaan, taudin l. 2. *metr.* isotermin. | Tammikuun, vuoden l. **-laajeneminen** s. *fys.* aineen t. kappaleen tilavuuden laajeneminen lämpötilan noustessa. | Pituuden, tilavuuden l. **-laajenemiskerroin** s. *fys.* = laajenemiskerroin. **-laajentuminen** s. *fys.* lämpölaajeneminen. **-laite** s. lämmityslaitte. **-laitos** s. lämmityslaitos. **-lasi** s. kuumelasi, kuumemittari. **-lava** s. kasvitarhanhoidossa: lämmin lava. **-liike** s. Lämpö on molekyylien ja atomien l:ttä. **-lähde** s. = lämmönlähde. **-magneettinen** a. *fys.* l. ilmiö, kone. **-menot** s. *mon.* Huoneiston l.

lämpömittari s. koje, jolla mitataan lämpötiloja, termometri. | Celsiuksen l. L:n asteikko. L. nousee, laskee 'lämpömittarin elohopea- tms. patsas nousee, laskee'. L. näyttää, osoittaa 20° pakkasta. Kuumetta mitataan l:lla. — *Yhd.* alkoholi-, elohopea-, metalli-, nestel.; huone-, kuumel.; maksimi-, minimi-, normaali. **-asteikko** s. lämpömittariin eri lämpötilojen osoittamiseksi merkitty asteikko. | Celsiuksen, Fahrenheitin l.

lämpömoottori s. *tekn.* kone, joka muuttaa lämmön liike-energiaksi, lämpö(voima)kone. | L:eita ovat höyrykoneet, polttomoottorit ja kuumailmakoneet.

lämpömäärä s., vars. *fys.* lämmön määrä, lämpö-energian paljous, lämpöpaljous. | L:n suuruus riippuu kappaleen painosta. L. ilmaistaan tavallisesti kaloreina. **-yksikkö** s. lämpöyksikkö. **lämpöolot** s. *mon.* Seudun l. **-opillinen** a. -sesti *adv.* l. ilmiö, tutkimus. **-oppi** s. lämpöilmiöitä käsittelevä fysiikan osa. **-pakoinen** a. *kasv.* -sesti *adv.* -suus *omin.* korkeammasta lämpötilasta pois päin suuntautuva; vrt. lämpöhakunin. | L. kasvu. L:sesti kehittyvät juuret. **-paljous** s. *fys.* lämpömäärä. | Kilokalori on l., joka nostaa 1 vesikilon lämpötilaa 1° C. **-pari** s. *sähk.* = lämpöelementti l. **-paristo** s. *sähk.* lämpöparien sarja, lämpösähkö-, termoparisto. **-patteri** s. keskuslämmityslaitteiden lämmön-säteilijä, tav. valurautainen t. rautalevystä puristamalla ja hitsaamalla valmistettu ontto, monilokeroinen kappale, radiaattori. | Kuuma l. L:t ovat aivan kylmät. L:n hana. **-patteristo** s. lämpöpatterien sarja, moniosainen lämpöpatteri. **-pinta** s. lämpöä säteilevä pinta. | Uunin l. L:nan suurentamiseksi lämpöpatterit tehdään moniosaisia. **-piste** s. *anat.* sellaisen tuntohermon päätekohta ihossa, joka ottaa vastaan lämpimän aiheuttamia ärsytyksiä. **-pullo** s. tav. kuumalla vedellä täytetty pullo, jollaisia käytetään vuoteen lämmittämiseen, hautimina paikalliseen lämpöhoitoon yms. **-putki** s. lämpöjohto, lämmityspotki. **-pöytä** s. lämmitettävä pöytä. | Sairaalan keittiön l. **-raja** s. Alin, ylin l. **-rele** s. *sähk.* sähkövirran lämpövaikutukseen perustuva rele. **-risti** s. *sähk.* lämpöelementti, jonka muodostaa kaksi ristiin juotettua erimetallista lankaa. **-sisällisyys** s. *fys. tekn.* jnk aineen t. kappaleen sisältämä lämpö-määrä. | Polttoaineen, höyryn, kappaleen l. **-suhteet** s. *mon.* lämpötilasuhteet. | Maan, veden l. Kasvustolle edulliset l. Ilmaston kosteus- ja l. **-säde** s. *fys.* Valoisat, pimeät l:teet. L:teet etenevät, tahtuvat. Kappale heijastaa, imee l:teitä.

lämpösähkö s. *fys. sähkö.* lämmön synnyttämä sähkö. | L:ä kehittyvä lämpöelementissä. **-pari(sto)** s. *sähk.* = lämpöpari(sto). **-pyrometri** s. *fys.* lämpösähköön perustuva pyrometri. | L:a käytetään hyvin korkeiden lämpötilojen mittaamiseen. **-virta** s. *fys.* -voima s. *fys.*

lämpösäiliö s. lämmönvaraaja. | Meret ovat suuria l:säiliöitä. **-säteily** s. *fys.* = lämmönsäteily. **-taloudellinen** a. -sesti *adv.* -suus *omin.* L:sesti edullinen kuivaustapa. **-talous** s. 1. polttoainetalous. | Maamme l. 2. yl. lämmön (tarkoituksen mukainen) käyttö t. kulutus. | Uunin, koneen l. Ruumiin l. Merien vaikutus tuntuu koko maapallon l:dessä. **-tarmo** s. *fys.* = lämpöenergia. **-teho** s. Polttoaineen, uunin l. **-tekniikka** s. Nykyaikaisen l:an saavutukset. **-teknikko** s. teknikko, jonka erikoisalana ovat lämmityslaitteet. **-teknillinen** a. -sesti *adv.* L. laite, tutkimus. L:sesti huono kuivaustapa. **-teoria** s. lämpöä koskeva teoria. | Mekaaninen l. **-tila** s. se kappaleen t. aineen ominaisuus, joka aiheuttaa lämpimän t. kylmän aistimuksen, temperatuuri; vrt. lämpö, lämpimyyt, lämpö-määrä. | Korkea, alhainen, tasainen, vaihteleva l. Normaali, epänormaali l. Positiivi-

nen [= plusasteinen], negatiivinen [= miinusasteinen] 1. +25 asteen, —16 asteen 1. Kappaleen, maan, veden, ilman 1. Seudun [= seudun ilmastoon], huoneen [= huoneen ilman] 1. Ruumiin 1. L. kohoaa, nousee, laskee, vaihtelee. L:oja mitataan lämpömittarilla. — *Erik.* *fys.* Absoluuttinen 1. Kaasun kriittinen 1. Musta 1. 'säteilylämpötila'. — *Yhd.* itämis-, karkaisu-, palamis-, sulamis-, syttymis-, säilytys-, säteily-, keski-, maksimi-, minimi-, normaali-, pinta-, pohjal.

lämpötila-aste s. lämpöaste. --asteikko s. lämpöasteikko. -**ero**(tus) s. lämpöero(tus). | Eri kuukausien, kahden seudun 1. — *Erik.* ballistiikassa: valitsevan ja taulukossa laskelmien perusteeksi otetun lämpötilan välinen ero. -**havainto** s. lämpöhavainto. -**kartta** s. lämpökartta. -**kerroin** s. *fys.* lukuarvo, joka ilmaisee, paljonko suure (esim. paine, tilavuus, sähköjohtokyky) muuttuu lämpötilan muuttuessa, lämpökerroin. | Aineen, pituuden 1. -**korjau**s s. ballistiikassa. | Lämpötilaero otetaan ammunassa huomioon l:ksena. -**käyrä** s. lämpökäyrä.

lämpötila-**ero**(tus) s. eri kohdissa t. eri aikoina mitattujen lämpötilojen ero, lämpöero(tus). -**lasku** s. lämpötilan aleneminen. -**mittari** s. lämpömittari. -**mittaus** s. -**muutos** s. -**nousu** s. -**vaihtelu** s. Kappaleen 1. Ilmaston vuotuiset 1:t.

lämpötilasuhteet s. *mon.* Ilmaston, seudun 1. Kasvillisuudelle epäedulliset 1. -**tyyny** s. lämpöautimena käytetty, sähköllä lämmitettävä tyyny, sähkötyyny. -**ukkonen** s. *metr.* lämpimien ja kosteiden ilmakehän nousun aiheuttamana kuoropilvestä kehittyneet ukkonen. -**vaikutus** s. lämpönä ilmenevä vaikutus. | Aurinko, sähkövirran 1. -**varaus** s. jlk varautunut lämpö. | Maan, ilman 1. Meren 1. lauhduttaa ilmastoa. -**virtaus** s. Kahden erillämpöisen, keskenään kosketuksessa olevan kappaleen välillä tapahtuva 1. -**voima** s. lämpöenergia. -**voimakone** s. lämpömoottori. -**vyöhyke** s. *maant.* Maapallon jako eri l:keisiin. -**väri** s. aine, joka tietyssä lämpötilassa vaihtaa väriään. | L:nä käytetyn elohopeajodidin väri vaihtuu +35°:ssa vaaleankeltaisesta kellanpunaiseksi.

lämpöyksikkö s. *fys. fysiöl.* (*lyh.* ly.) kalori. | Bentsiinikilon lämpöarvo on 11.000 l:ä. Ruuan ravintoarvo ilmaistaan useimmiten l:inä. -**määrä** s.

1. **lämsä**¹¹ s. (silrukalle kierretty) hihna, veto- hihna, suopunkki. | Koiran kaulal. Heittää 1. poron sarviin.

2. **lämsä**¹¹ s. (*rinn.* lämsä) reunastaan jssak kiinni oleva lappu, läppä. | Talvilakissa on korville vedettävät 1:t. Liivihousun takal. oli auki ja repsahteli kintuille *KARHUM.*

lämähtää²⁰ *onom.v.* -(hd)ys²⁴ *teonn.* läimähtää, läjähtää, läiskähtää; läikähtää. | -- sait- kin nyt itse l:hdyksen, joka tuntuu *CANTH.* -- Henrikin sydän yhtäkkiä l:hti *JÄRM.*

lämäyttää²⁰ *kaus.v.* < ed. | L. jkta kämmenellä selkään.

längellä, -e *adv.* jaloista: länkien tavoin sivulle

päin kaarella, lengolla. | Seistä säätet 1. Riisitautisen l:e painuneet jalat.

länget²⁰ s. *mon.* (*murt.* ränget) vetoeläimen (tav. hevosen) kaulaan lopoja vastaan sovitettava valjaiden osa, kaksi ylä- ja alapäästään toisiinsa hihnalla kiinnitettyä tav. pehmusteista (puu)kaarta; *harv.* yks. länkien puoliskosta. | Hevosen, poron 1. Väljät, ahtaavat, sopivat 1. — *Kuv.* Säätet väärät kuin 1. Jklla on 1. kaulassa, jku on saanut 1. kaulaansa 'on jssak suhteessa pakon alainen'. Jklla on 1. liki olkapäitä 'asiat ahtaalla'. — *Leik.* (kovitetut) kaulukset. | -- puolivillaiset herrat kävelisivät lahjehousuissaan ja patiineissaan, 1. kaulassa *KIANTO*. — *Yhd.* puu-, teräsl.

längällään, -een *adv.* *harv.* längellä, lengolla. | Säätet 1.

länkevä²⁰ a. (länkien tavoin) kaareva, vääriä. | L:t säätet. -- yksi [puunrunko] on suora, toinen 1. *SILL.*

länki²⁰ s. ks. länget.

länkiharppi s. *tekn.* harppi, jonka kyljet ovat ulospäin kaarevat. | L:harppia käytetään pak- suuden mittaamiseen. -**kinttuinen** a. = hajakinttuinen. | L. hevonen. -**patja** s. länkien sisäpinnan pehmuste, hamutsa, mallo, paatsa, kaulapaita. -**puu** s. länkien puuosa; puu, josta länki tehdään. | Leikkauksin koristetut 1:t. Luonnonväärä 1. -**sääri** 1. s. sivulle päin kaareva, vääriä sääri. | Riisitautisen l:et. 2. a. = seur. | L. ukko, lapsi. — *S:sesti.* Mokoma- kin 1. -**sääri**nen a. -*syys omin.* vääriä-, lenko- sääri(nen). | L. mies, lapsi, koira. L:sys on useimmiten riisitautin seuraus. -**valjaat** s. *mon.* Valjaat ovat joko rinta- tai l:ita.

länkki²⁰, -y¹⁰ s. *murt.* lenkki.

länkäpapu s. *kasv.* Phaseolus vulgaris v. nanus, eräs salkopavun muunnos, pensaspapu. -**sääri** s. ja a. = länkisääri. | Hän niiaa Katinkalle kuten tyttölapset, l:n KALLAS. -**sääri**nen a. = länkisääri.

länneppi²⁰ *komp.a.* läntisempi. | Nimi Häme lie- nee aikaisemmin tarkoittanut l:ä seutuja kuin nykyään.

länneppänä, -pää, -mäksi, -mä(s) *komp. adv.* kauempana lännessä. | L. kasvillisuus harve- nee. Siirtyä l:mäksi.

lännenkansi s. läntinen taivaankansi. | L. rus- kottaa. -**puoleinen** a. myös a. | Rakennuksen 1. sivu. Joen 1. haara.

lännetär²⁰ s. *runok.* länsituulen hengetär, län- situuli. | Kuutar vilkkuu viitaan mustaan, / L. se lehyhy luo **MANN.*

lännimäinen²⁰ *sup.a.* tav: mmin läntisin. | Maan 1. osa.

länsi¹⁴ s.)(itä. 1. pohjoisesta 90° vastapäi- vään oleva päälmansuunta. | Tuulee l:nestä. Saapua, ilmaantua l:nestä. Lähteä l:teen päin. Matkustimme l:ttä kohden. 14 km kylästä l: teen (pään). Tuuli on l:nessä. L:nessä maam- me rajoittuu Pohjanlahteen. Talon viljelykset ovat l:nen puolella. L:nen taivaalla näkyy vielä ruskotus. Vieraita tuli idästä ja l:nestä 'joka suunnalta'. Niin kaukana kuin itä on l:nestä, niin kauas hän siirtää meistä rikko- muksemme vt. 2. (myös: Länsi) läntiset maat,

länsimaat (itämaiden vastakohtana); Länsi-Eurooppa (Itä-Euroopan vastakohtana); us. = Amerikka; läntinen alue, maan länsiosa. | L:nen kansat. Kulttuurimme on suurimmaksi osaksi l:nen perintöä. Suomen asema l:nen ja idän rajamaana. L:nen ja idän vastakohtaisuus. — L:nen kultamaa, kultala 'Amerikka'. Suuressa l:nessä 'Pohjois-Amerikassa'. Kaukainen l. 'Pohjois-Amerikan läntisimmät osat'. Villin l:nen [Pohjois-Amerikan uudisasutuskautta kuvaava] romaani, elokuva. Pankin ryöstö l:nen malliin. — Kirjakielemme on omaksunut sekä l:nen että idän piirteitä. L:nessä veneet ovat toisenlaisia kuin idässä. Itä ja l. kamppaleivat pesäpallomestaruudesta. — Yhd. keski-, lähil. 3. länsituuli, -myrsky, läntinen. | L. puhalttaa. L. kiihtyi myrskyksi. -- itä lietsoi, lietsoi l. kal. -- anna vauhtia, ahava, / läikytä alusta, l. LEINO.

länsi- lännessä oleva t. elävä, länteen suuntautuva, läntinen; jstak läntisestä seudusta peräisin oleva, sitä koskeva, tarkoittava jne. **-aasialainen a.** ja s. L. valtio. **-afrikkalainen a.** ja s. L:iset kansat. **-alue s.** Kunnan l:et. **-apina s. el.** L:t 'Platyrrhinae, apinoiden ryhmä, johon kuuluvat apinat elävät uuden maailman kuumissa seuduissa, uuden maailman apinat, leveä-, litteänenäiset apinat'. **-armeija s.** Napoleonin l. **-etelä s. mer.** = lounas. **-eteläinen a. mer.** = lounainen. **-eurooppalainen a.** ja s. L. maa, kaupunki. L. sivistys. **-germaani s.** L:t 'eKr. Oderin länsipuolella asunut germaanien ryhmä'. **-germaaninen a.** L. kansa, kieli. **-gootti s. 1.** L:t 'goottien länsihaara'. 2. länsigoottien kieli. **-goottilainen a.** **-haara s.** Joen, kieliryhmän l. **-intialainen a.** ja s. L. kasvi. **-kolikka s.** Läänin l. **-kulma s.** Pitäjän l. **-kärki s.** Saaren, niemen l. Irlannin l. **-laita s.** Kaupungin, kentän l. **-lounainen l.** s. lännen ja lounaisen välinen ilmansuunta. | Purjehtia l:seen. 2. a. L. taivaanranta. L:seen suuntaan. — **S:sesti** länsilounainen tuuli. | Puhalsi navakka l. **-lounas s.** = ed. 1. **-luode s.** lännen ja luuteen välinen ilmansuunta. | Kurssi käännettiin l:teeseen. **-luoteinen l. s.** = ed. 2. a. L. suunta, kurssi. — **S:sesti** länsiluoteinen tuuli. **-maja s.** tav. mon. lännessä olevat maat; vars. kulttuurimuotoa ajatellen: Eurooppa (us. Venäjää lukuun ottamatta), joskus myös Amerikka; *syn.* oksidentti; vrt. itämaa. | L:iden kulttuuri. Suomi kuuluu sivistyksellisesti l:ihin. Konstantinopoli on ollut itä- ja l:iden välisenä porttina. **-maalainen s.** ja a. **-suus omin.** L. on tavallisesti aktiivinen toiminnan ihminen, itämaalainen usein passiivinen fatalisti. L:iset tutkijat. **-mainen a.** **-sesti adv.** **-suus omin.** länsimailta oleva, länsimailta peräisin oleva, länsimaille ominainen t. niitä koskeva, länsimaiden, oksidentaalinen. | L. oikeusvaltio. L. eli roomalaiskatonlinen kirkko. L. sivistys. Kaupunki, joka vaikuttaa siisteydessään täysin l:seita. L:sesti järjestetty opetuslaitos. L. kirjaimisto. Uudenaikainen l. laulurunous tunki ueltään vanhan kansanrunouden. L., kylmäverinen hevosrotu.

länsimaissaävyinen a. Turkki on täysin l. valtio. **länsimaistua¹ v.** muuttua länsimaissaävyiseksi. | Japanin l:minen.

länsimurre s. jnk kielen t. alueen läntinen murre; vars. Suomen läntisten murteiden yhteisnimityksenä. | Länsi- ja itämurteen raja. L:murteiden erikoisuudet. **-murteinen a. kiel.** länsimurteeseen kuuluva, sille ominainen. | Kirjakielemme l. aines. **-myrsky s. L.** raivoaa. **-nurkka s.** Pitäjän l. **-osa s.** Alueen, maan l. **-ovi s.** Kirkon l. **-piste s.** länttä osoittava näköpiirin piste; vrt. itäpiste. | Aurinko laskee kevätpäiväntasauksen aikana l:eseen. **-pohja s.** = luode. **-pohjoinen s.** ja a. = luoteinen. | Aurinko laskee l:seen. L. suunta. **-puoli s.** Läänin l. Raja kulkee lähdien l:elta. Viljelkset ovat talon l:ella. **-puolinen a.** Joen l. ranta. **-puolisko s.** Alueen l. **-puolitse adv.** ja *postp.* (gen:n kera). | Joki virtaa kaupungin l. **-pää s.** Kadun, järven l. Torni on tavallisesti kirkon l:ssä. **-pääty s.** Rakennuksen l. **-raja s.** Valtakunnan, pitäjän l. Siperian lehtikuusen kasvualueen l. **-rannikko s.** Afrikan l. Pohjanlahden l. **-ranta s.** Järven, saaren l. Rautatie kulkee niemen l:a. Taivaan l. punertaa vielä. **-reimari s. mer.** = länsiviitta. **-reuna s.** Tasangon l. **-rinne s.** Tunturin, vuoriston l. **-rintama s.** läntinen rintama; vars. maailmansodissa Saksan länsipuolella ollut rintama. | Ensimmäisessä maailmansodassa taistelut l:lla jähmettyivät asemasodaksi. **-risti s.** ristikirkon länsiosa. **-roomalainen a.** ja s. Länsi-Rooman valtakuntaan kuuluva t. siitä peräisin oleva. | L. raha. **-saaristo s.** Helsingin l. **-seinä s.** **-siipi s.** Palatsin l. Rintaman l. **-sivu s.** Kasarmin l. **-skandinaavinen a.** L. kieli. **-slaavi s.** L:t 'slaavilaisten kansojen länsiryhmä'. **-slaavilainen a.** **-suomalainen a.** ja s. **-suus omin.** L. karja, ruokalaji. L. reki. L:iset ovat yleensä pitempiä kuin itäsuomalaiset. Kirjakielemme l:suudet 'länsisuomalaisille murteille ominaiset piirteet'. **-suunta s.** Purjehtia l:an. **-syryjä s.** **-taivas s.** L. ruskottaa. **-tuuli s.** lännessä puhaltava tuuli, läntinen, länsi. | Leuto l. **-vallat s. mon.** vars. Englannista ja Ranskasta, nyk. myös Yhdysvalloista ja Kanadasta käytetty poliittis-sotilaallinen yhteisnimitys. **-valli s.** Saksan länsirajalle ennen toista maailmansotaa rakennettu linnoitettu puolustuslinja. | L:a vastasi Ranskan puolella Maginot'n linja. **-valtio s. tav.** Yhdysvaltain länsiosan valtioista. **-viitta s. mer.** meriviitta, joka osoittaa, että kari t. matlikko on sen länsipuolella, länsireimari. **-ääri s.** Maatila pitäjän l:llä.

länsimanni¹ s. kans. = lensmanni.

länteenpään adv. par. 0.

läntinen² (itäinen. 1. a. lännessä oleva t. elävä, länsipuolinen, länteen suuntautuva, lännessä tuleva, lännessä peräisin oleva, länsi-. | L. naapurimaamme Ruotsi. Amerikan l. rannikko. Maakunnan l:simmät osat. L. [maa]-pallonpuolisko. Joen l. haara. Kirkon l. pääty. L. taivas. L. suunta. 18 astetta l:stä pituutta 'länteen päin Greenwichistä'. L. eli Välimeren rotu. Kehäaura on meillä l:stä perua. —

L. Lappi 'Lapin länsiosa, Länsi-Lappi'. Samoin: L. Eurooppa, Atlanti. 2. s. lännestä puhaltava tuuli, länsituuli, länsi. | Laukkea, leuto l. Tavallinen suvituuli, seilainen tasaisesti puhaltava l. PÄLSI. -- l. lehtistä laaksoa soittaa kivi.

lääntisty¹ v. painua länttään, lytistyä. | Saappaan korko on l:nyt. Sateessa l:nyt hattu. Vanhuuttaan l:nyt veräjä.

läntti¹ s. ark. laikku, läikkä, läiskä. | Pyöreä l. Pöydän pintaan jäi musteesta ruma l. lhoon ilmestyi punaisia l:tejä. Valkoinen l. kissan leuan alla. — Yhd. lika-, muste-, rasva-, terva-, väri-, öljyl.

länttäinen¹ a. harv. länttään painunut, läntistynyt. | L:set kengänkorot.

-läntä¹ denomiinalinen a:n johdin, joka liittyy vain suht. harvojen a:ien gen:iin (harv. nom:iin) muodostamaan merk:ltään moderaatiivisia a:eja: lihaven-, lyhyen-, pienen-, pitkän-, suuren-, vähäl.

läntässä, -tään, -ällä(än), -älle(en) adv. vars. kengistä, koroista: lintalla(an). | Saappaat, korot ovat l. l:ällään. L:älle(en), l:tään painuneet, astutut kengät, korot. Laahustaa toivelit l. — Rakennuksesta, aidasta: vinon painuneena, vinossa, kallella. | L:älle painunut mökirahja. -- veräjä auki ja hieman l:ällään sill.

läntätä¹ v. harv. lyödä t. heittää jtk, jk jhk kiinni, paiskata, lintata. | L. jkta kädellä selkään. L:täsi postimerkin kirjekuoreen. Jos [hän] vielä tulee tänne, niin naamalleen tämän [lannan] l:tään seppänen.

läpeensä adv. joka kohdastaan, kauttaaltaan, kokonaan, läpikotaisin, ylt'yleensä. | Maa kasvoi l. Kangas värjäytyy l. yhtä tasaisesti. Leipä oli l. homeessa. Hän oli l. tiedemies. L. hyvä kirja. L. suomalainen maisema. Työ oli l. huolimaton. L. turmiollinen vaikutus. Tehdas käy vuorokaudet l. 'umpeen'. Asuu kaupungissa vuoden l. -- hänen vertojaan saa etsiä läänit l. K.HALME.

läpi¹ A. s. reikä, kolo, aukko. | Laudassa, seinässä on l. Myllynkivessä on keskellä l. Varpaallisen, avaimen l. Ikkunaan tuli l. Verkoon repeytyi pahoja l:ä. Puhkaista, kaivaa l. jhk. Kolautti kivellä läven toisen päähän. Hiiret ovat nakertaneet lattian läville. Maito valui maahan leilin lävestä. Tapin pää pistetään läpeen. — Leik. Kyllä rahalle l:ä [= menoja] löytyy. — Puhua l:ä päähänsä 'puhua (tav. tietämättömyytään) perättömiä, asiattomia, mahdottomuuksia'. Aläpäs puhu l:ä päähäsi! — Karkeasti: suu, "leipäläpi". | Pidä läpesi pienempänä! Etkö voi pitää läpeäsi kiinni! LEINONEN. — Yhd. leipä-, napin-, ok-san-, soittol.

B. tav. = lävitse, läpitse. I. adv. 1. a. liikettä ja pitkänomaisen esineiden sijaintia merkitsevien v:ien ohella: sisätietä päästä toiseen, puolelta toiselle. | Kaivaa, puhkaista jk l. Mennä, päästä, päästää l. Työntää sormensa l. L. kuljettava sola. Lasi näkyi l. 'on läpinäkyvää'. Katto on niin huono, että päivä paistaa l. Hormi laskee kipinät l. Mies löydettiin rinta l. ammuttuna. Väkeä oli niin, että

tuskin l. pääsi. Oikea laitahyökkääjä oli jo l. 'oli päässyt puolustuksen läpi'. — Elat:n ohella pre- t. postp:ta läheten. | Lanka pujotetaan silmästä l. Kala pääsi verkosta l. Joukko-osasto murtautui heikoimmasta kohdasta l. Laiva lipui l. kanavasta. -- yhteen menoon veräjästä l. KARHUM. Alkumerkitys kuuluttaa vielä sanasta l. b. kuv. edeen liittyen eräissä sanonnoissa vars. v:ien mennä, päästä, päästää, saada, viedä, ajaa ohella: tarkoitettuun päämäärään asti, perille, loppuun. | Päästä l. [= tulla hyväksytyksi, suoriutua] tutkinnossa t. tutkinnosta. Kirjoitus on l. → hyväksytty. Ehdotus, vaatimus, lakialoite menee l. 'tulee hyväksytyksi'. Ajaa asia(nsa), saada, viedä tahtonsa l. 'saada toteutetuksi'. Vastustuksesta huolimatta suunnitelma vietiin l. Propagandalla voidaan ajaa l. melkein mitä vain. Sensuuri ei päästännyt tietoa l. 'julkisuuteen'. Käsky l. [sot. avorivissä, -jonossa tms. mies mieheltä toistettuna kulkeva ilmoitus, että käsky, ilmoitus tms. on (samalla tavoin) mennyt perille]. [Voimisteli] vei vaikean liikesarjansa mainiosti l. 'selviytyi liikesarjastaan mainiosti'. -- uusi sotatie oli l. [= valmis], ajokunnossa HAANPÄÄ. — Lyöä itsensä l., paronnistua, tehdä itsensä tunnetuksi, tulla t. päästä suosioon, käytäntöön, saavuttaa mainetta tms. 2. eräiden vaiheesta toiseen jatkuvaa t. etenevää toimintaa ilmaisevien tr. v:ien ohella: alusta loppuun. | Lukea kirja, kirjoitus l. Vilkaisi pikaisesti lehden l. Kirjoittaa kirje uudestaan l. Poika osasi katekismuksen l. 'kannesta kanteen'. -- oli kahlatu l. kaikki maan asiat aho. -- eletään onni l., ehkä se on lyhyeksi luotu sill. — Käydä läpi ks. käydä B.I.2, vrt. myös läpi B.II.1. a) Käydä koulu, kurssi l. b) Ennen valmistumistaan tuote käy l. monenlaiset vaiheet 'joutuu monenlaisten vaiheiden alaiseksi'. Hän on käynyt l. vaikean sairauden. Käydä luettelo, ohjelma l. 'käsitellä, tarkastaa alusta loppuun'. Kävin l. [= tarkastin, tutkin] koko museon. 3. kauttaaltaan, kokonaan, läpeensä, perin. | Lammikko on jäätynyt l. Vaatteemme kastuivat aivan l. L. lahonnut puu. L. paahtunut K.S.LAURILA. Oltiin l. uupunut TOPPILA. -- ei kukaan ole l. hyvä NUOLIV. L. häpeissään Kianto. 4. harv. ajasta: alusta loppuun, läpeensä. | Lyhty paloi yöt l.

II. postp. ja prep. gen:n, ei kuit. persoona-pron:ien eikä myöskään poss.-suff:n ohella, joissa tapauksissa käyt. aina sanoja lävitse t. läpitse. 1. paikasta vars. liikettä, etenemistä t. pitkänomaisen esineiden sijaintia merkitsevien v:ien ohella. a. sisäteitse jnk toisesta päästä toiseen, toiselta puolelta toiselle, sisäpuolitse. | Kulkea portin, veräjän l. Pujottaa lanka renkaan l. Maito kulkee siivilän l. Työntää neula paperin l. Seinän l. kaivettu aukko. Vesi tulee katon l. Pommi tunkeutui neljän kerroksen l. Sähkövirta kulkee liuksen l. Joki virtaa l. järven. Joukkue murtautui ketjun l. Lehti kulkee painokoneen l. Ajoimme l. sateen ja myrskyn. — Ääni kuuluu seinän l. Valo tuikkii pimeyden l. Pohja kuul-

taa veden 1. Piirtää kuultopaperin 1. Katsella, hymyillä kyynelten 1. — Reikä kulkee 1. tukin [pitkittäis- t. poikittaissuunnassa]. Halkeama ulottuu 1. lattian [paksuussuunnassa]. Kannatinpylväs jatkuu 1. rakennuksen. — *Abstr.* ja *kuv.* Vavistus kulki 1. kansanjoukon. Väritys, puistatus käy 1. ruumiin. Tuuli tuntui tunkeutuvan 1. luiden ja ytimien. Ajatus iski kuin salama 1. aivojeni. — Ilkeys kuului hänen sanojensa 1. Puhe kuului melunkin 1. Erotin epäselvästi ääniä uneni 1. Nähdä jkn 1. 'tietää, oivaltaa, aavistaa jkn ajatukset, aiheet'. — Tavara pääsi tulin 1. Uutista ei laskeutu sensuurin 1. Ponnistella vaikeuksien 1. Auttaa jkta hädän 1. Aate tunkeutui 1. kaikkien yhteiskuntakerrosten. **b.** alueesta: halki, kautta, poikki. | Ajoin 1. kaupungin. Kävellä huoneen 1. Purjehdimme saariston 1. Jäänmurtaja avasi väylän jään 1. Puikkelehtia väkijoukon 1. Tie kulkee autioiden seutujen 1. **c.** joskus kahdesta t. useammasta esineestä: välistä, välitse, lomitse. | Vihelittää hampaiden 1. Made luiskahti käsien 1. Katsoa länsien 1. [taika]. Juhan täytyi pujoella 1. kuormien *TALVIO*. — *Kuv.* L. käsien, ks. käsi A. I. 5. c. Katsoa jtkak 1. sormien 'tinkiä vaatimuksista jnk suhteen, olla kiinnittämättä huomiota jnk kaikkiin yksityiskohtiin, tms'. 2. alasta (*tav. prep.*): alusta loppuun, kautta, halki. | Valvoi 1. yön. Työt ovat käynnissä 1. talven. Satama on sula 1. vuoden. L. keskiajan, vuosisatojen. L. elämän, iän, historian. — Juna nykytti yön 1. Hänen optimisminsa on auttanut hänet lamausien 1. — *Harv. partit:n* ohella. | Minä lähdin heti 1. yöstä [= yöstä myöten] taipaalee *10 pärvä*. 3. muista jatkuvuusuhjeista: alusta loppuun, kautta. | L. asteikon. Sama ilmiö valitsee 1. talvutuksen. L. koko tutkimuksen käyttetty merkitsemistapa. Käännös on huolellista 1. kirjan. Uutinen levisi 1. sanomalehdistön. Tuote kulkee monien valmistusasteiden 1. Patterit numeroidaan juoksevalle numerolla 1. rykmentin. Jumalan kehoitus kuuluu 1. vanhan liiton ilmestyksen.

läpi- yhd:ojen alkuosana. 1. s:eihin liittyneenä. **a.** lävellinen, moniläpinen; esim. 1:kauha, -leipä, -rauta, -tuoli. **b.** (vars. teonn:iin liittyneenä) jnk läpi tapahtuva; esim. 1:ajo, -kuljetus, -marssi, -matka, -syöksy, -veto; 1:leikkaus, -sahaus, -valaisu. 2. a:eihin liittyneenä. **a.** vars. a:sesti käytettyihin partis:eihin ja v:eistä johdettuihin kielt. a:eihin liittyneenä; esim. 1:käyvä, -tunkeutuva; 1:pääsemätön, -tunkematon; 1:hohtava, -hohtoinen, -kuultava, -näkyvä; 1:kuultamaton, -näkyvätön. **b.** ilmaisemassa perinpohjaista, kauttaaltaista, läpikotaista ominaisuutta; esim. 1:kosteaa, -kuiva, -kypsä, -märkä, -rehellinen. 3. vien yhteydessä tav:mmiin a: ajaa, kulkea, kuultaa, nähdä [yms.] läpi; huom. kuit. käyttöryhmät 1. b ja 2. a.

läpiajaa v. ks. ed. 3. | L:ajettava heinälato. -ajo s. L. kielletty. -hohtava, -hohtoinen a. L. posliini. -huutojuttu s. oikeusasia (vars. rikosasia), joka siirretään toistaiseksi, kun

asialliseen käsittelyyn tarvittava materiaali (kuulustelupöytäkirja) ei ole vielä käytettävissä. --isku s., vars. *sähkö.* sähköjännitteen äkillinen purkautuminen eristeen läpi, läpilyönti. --iskunkestävyys s. *sähkö.* eristeen kyky estää sähköjännitteen purkautumista lävitsensä. -kastu/a v. ks. läpi- 3. | L:nut kangas. -kauha s. *ruok.* rei'itetty litteä, levymäinen kauha; vrt. lävikko. -kosteaa a. L. maa. -kotainen a. -sesti *adv.* läpikotaisin esiintyvä t. tapahtuva, läpikäyvä, kauttaaltainen, perinpohjainen, perusteellinen, täydellinen. | L. ominaisuus. Ihmisen 1. turmeltuuneisuus. L. muutos, uudistus. Aie toteutettiin 1:sesti. -kotaisin *adv.* joka kohdassa t. kohdasta, kauttaaltaan, läpeensä, juurta jaksain, perin pohjin, perusteellisesti, tyystin. | Vaatteet kastuivat 1. Koko kaupunki tutkittiin 1. Tunnen jutun 1. Maakunta on 1. sähköistetty. Kiteen rakenne on 1. sama. L. kunnan mies. -kuiva a. L. puutavara. -kuljetus s. = kauttakuljetus, -kulkea v. ks. läpi- 3. | L:ajettava postua.

läpikulku s. us. = kauttakulku, -kuljetus. | Armeijalle myönnettiin vapaa 1. halki maan. Kanava on avattu läpikululle. -asema s. kauttakulkuasema. | Matkan varrella oleva 1. -aukko s. Puomiin jätetty 1. -huone s. Halli on 1. -juna s. raut. kauttakulkujuna. -kauppa s. tal. kauttakulku-kauppa. | Itävalta sai runsaat tulot 1:asta. -konossementti s. liik. kauttakulku-konossementti, -liikenne s. -maa s. -matka s. -paikka s. Kouvola, tärkeä 1. itään ja Savoon matkustettaessa. -raide s. raut. raide, jota ohikulkujunat käyttävät sivuuttaessaan liikennepaikan. -talo s. vuokratalo, joka on tarkoitettu asunnostaan hädättyjen väliaikaisesti asuttavaksi. -tavara s. liik. kauttakulku-tavara. -tie s. -tulli s. tal. kauttakulikutulli. -varasto s. liik. kauttakulkuvarasto.

läpikuultaa v. ks. läpi- 3. -kuultamat/on kielt. a. -tomuus *omin.* opaakki;)(seur. | L. kalvo, fajanssi, lasitus, varjostin. -kuultava a. (partis.) -uus *omin.* = 2. kuultava; kuulas, läpinäkyvä. | L. posliini, neste, ilma, L. iho. Heiveröinen ja 1. olento. — L. tekopyhyys. L:an kirkas sanonta. -kuvioitu a. (partis.) myös a. | L. linolimatto 'jossa kuvat ulottuvat massakeroksen läpi'. -kypsä a. L:ksi paistettu leipä. -käy/dä v., vars. *abstr.* ja *kuv.* ks. läpi- 3. | L. kehitys, muodonvaihdos, sairaus. L. kurssi. Kansakoulun 1:nyt poika. L. [= tarkastaa] aineisto, asiakirjat, tilit. -käynti s. Asiakirjojen, aineiston 1. 'tarkastus'. -käytävä 1. a. (partis.) läpi kuljettava. | L. eteinen, huone. 2. s. läpi kuljettava käytävä (sola) t. huone, vars. eteinen; kulkuaukko, portti, oviaukko. | Kirkkotarhaan vievä 1. L:stä hulmahtaa joka jumalan kerta tuttu tumpuruus sieraimiin *M. RAPOLA*. -käyvä a. (partis.) -sti *adv.* joka kohdassa, kauttaaltaan esiintyvä t. havaittava, kauttaaltainen, läpikotainen. | L. piirre, ominaisuus. Teoksen 1:nä ajatuksena on lähimmäisenrakkaus. Koko tutkimuksessa 1:sti noudatettu periaate. -leikkauksellinen a. läpileikkauksen antava, läpileikkausta esittävä. | Antaa, saada 1. kuva jstak asiasta.

läpileikkaus s. jnk esineen läpi suoritettu leikkaus; sellaisen (todellisen t. ajatellun) leikkauksen paljastamat leikkauskohdan rajapiirteet t. vars. niistä piirretty kuva, leikkauskuva, -piirros, profilli; halki-, poikkileikkaus. | Poikkittainen, piirittäinen, viisto l. Koneen, rakennuksen l. L. aumasta. Läpileikkaukseltaan puolipympyrän muotoinen kappale. — Vars. kuv. jnk asian, tapahtuman, kehityksen tms. olennaisia piirteitä lyhyesti luonnehtivasta esityksestä, kuvauksesta, käsityksestä tms. | Vuosikertomus on l. liikkeen taloudellisesta tilasta. Mainio l. Amerikan oloista. Teoksesta saa hyvän läpileikkauksen kirjailijan tyylistä. Minä olen l. alkani suomalaisesta sivistyksestä LEINO. -ala s. Putken l. -kuva s. läpileikkaus. | Kaaviollinen l. koneesta, kasvinosasta. — Kuv. Mainio l. ajan hengestä, -piirros, -piirustus s. Rakennuksen, ojan l. -pin[ta] s. Kappaleen, putken l. L:naltaan puolipyöreä.

läpileipä s. reikäleipä. | Alkavat taas härkäviikot ja l:leivät [jouluunpyhien jälkeisistä viikoista] sp. -liipattu a. ark. sulavakäyttöksinen, ovela, viekasteleva. | L. veijari. -- helsinkiäiset erittäinkin olivat niin saatana l:ja KAHNUM. -lyönti s. sähkö. = läpi-isku. -lyöntipaperi s. ohut, vars. hillipaperijäljennöksiin käytetty konekirjoituspaperi, jäljennös-, kopiopaperi. -marssi s. Ruotsin hallitus ei sallinut länsivaltain joukkojen l:a. -matka s. kauttakulkumatka. | Hän oli vain l:lla kaupungissa. -men[nä] v. ks. läpi- 3. | L:evä halkeama. -meno s. Levyn l. valssien välistä. Esityksen l. [= hyväksytyksi tuleminen] on varma. -mitaten adv. läpi mitattuna, läpimitaltaan, halkaisijaltaan. | Ympyrä on 4 metriä l. Puu on tyvestä l. 60 cm. -mitta s. tav. ympyrän t. soikion muotoisen kuvion t. poikkileikkaukseltaan sellaisen kappaleen keskipisteen kautta t. kohtisuorassa akselia vastaan kulkevan suoran osa, joka jää kuvion t. kappaleen sisälle, halkaisija, diametri; liereistä kappaleista: läpi mitattu paksuus. | Ympyrän, pallon, lieriön l. Soikion pienin l. Pyörän, aukon, putken, kuopan l. Puunrungon l. tyvestä on 40 cm. Aseen l. eli kaliberi. Kallon l. — Yhd. keski-, rinnankorkeus-, sisä-, ulko-. -mittainen a. gen:n määrittämänä: läpimitaltaan niin suuri (kuin määräys ilmaisee). | 6 cm:n l. putki. 1000 km:n l. alue. Omenan l. pallo. — Yhd. eri-, pieni-, sama(n)-, suuril.

läpimurto s. sot. hyökkääjän murtautuminen vastustajan asemien läpi; siten vastustajan aseisiin syntynyt aukko t. repeämä. | Rintaman l. Suorittaa l. L. onnistui kiivaiden taistelujen jälkeen. — Urh. vars. jalkapallossa: murtautuminen vastapuolen puolustuksen läpi. — Sakkipelissä ed:iin liittyen. | Musta suoritti läpimurron f4—f5. — Kuv. Uusien aatteiden, uuden kirjallisuuden l. Toisella runokokeelmallaan N. suoritti ratkaisevan läpimurron. -kohta s. -taistelu s. -yriy[s] s. Vihollisen l:sket tyrehtyivät.

läpimärkä a. läpeensä, kauttaaltaan märkä, likomärkä. | Kästuimme l:iksi. Kengät ovat l:ät. Paita hiestä l:känä.

-läpinen poss.a. Pieni-, suuri-, viisil.

läpinäkymätön kielt.a. -näkömättömästi adv. -näkömättömyys omin. jonka läpi ei voi nähdä. | L. kappale, aine, lasi, väri. L. sumu. Ikkunat peitettiin l:näkömättömästi. -näkyvä a. (partis.) -ästi adv. -yys omin. jonka läpi voi nähdä. | L. kappale. L:ää kuin lasi. L. harso, paperi. L. ilma. — Kuv. L. syy, veruke. Liian l. propaganda ei tehoa. -näkyväinen a. -syys omin. = ed. | Kvartsin, lasituksen l: -syys. -porat[a] v. ks. läpi- 3. | Muuriluodin l:tu messinkipää. -pääsemätön kielt.a. jonka läpi ei voi päästä. | L. ryteikkö, este. — Vaikeudet näyttivät l:tömitä. -pääsy s. Sotajoukoilla oli esteetön l. maan halki. Kalat etsivät verkosta l:ä. -rauta s. = reikärauta. -rehellinen a. läpeensä rehellinen. | L. mies. -sahaus s. puut. = hakisahaus.

läpis[tä] onom.v. harv. = lipistä. | Kallioiden takana l:evät haavat LEHT. -- meren tanteren tasasi / -- / lämminnä läpajämähän LEINO.

läpisyökky s. vars. urh. jalka-, jääpallo- yms. peleissä: syöksyminen vastapuolen puolustuksen läpi. -sävelletty a. (partis.) mus. myös ~. | L. on laulu, jonka jokaisella säkeistöllä on oma säkeistön sisällystä vastaava sävelasu.

läpitse adv. ja postp., runok. myös prep. (gen:n t. poss.-suff:n ohella) = lävitse, läpi. | Kulkea l. Pujottaa lanka helmien l. Luoti tunkeutui seinän l. Niityn l. virtaa puro. Sade kasteli miehen aivan l. -- Korkeen Lyyli oli nähnyt hänen l:nsä SILL. — Käydä, mennä oppikirja, tilit l.

läpi[tunkea] v. ks. läpi- 3. — jnk läpitunkema abstr. ja kuv. yhteyksissä: jnk täyttämä, elähdyttämä, innoittama, kauttaaltaan jnk vaikutuksen alainen, jnk vallassa oleva. | Jnk aatteen, hengen l:tunkema ihminen. Koko seura oli suomalaisuuden l:tunkema. Länsimaisen sivistyksen l:tunkema kulttuuri. -tunkematon kielt.a. -tomasti adv. -tomuus omin. jonka läpi ei voi tunkeutua, läpipääsemätön. | L. viidakkoo, rintama. L. [= läpinäkymätön] pimeys, sumu. -- seisoi sinä äkkiä edessäni pakottavana ja l:tomana LONERVA. -tunkeutua v. ks. läpi- 3. -tunkeva a. (partis.), vars. kuv. -asti adv. joka tuntuu tunkeutuvan läpi, us. terävä, pistävä, viiltävä. | L. viima, pakkaneen. Hälyttimeen l. ääni. Kirkua vihlovan l:asti. L. katse. -- l:in silmin näki puutteen muissa ihmisissä TALVIO. -tuoli s. = reikätuoli. -valaista v. ks. läpi- 3. — Erik. L. röntgenkoneella. -valaisu teonn. < ed. | Keuhkojen, sydämen l. [röntgenkoneessa]. -veto s. vastakkaisilla puolilla huonetta olevien (tuuletus)aukkojen välillä syntyvä veto, ristiveto. | L. tuulettaa huoneen nopeasti. -vetää v. ks. läpi- 3. -viedä v. ks. läpi- 3; us. par. toteuttaa, suorittaa.

läpivienti s. 1. läpi vieminen. | Johtimen l. [esim. seinästä]. Suunnitelman l., par. toteuttaminen. 2. konkr. sähkö. → läpivientieristin, -kohta, -putki. -eristin s. sähkö. eristin, jota käytetään jnk kappaleen (esim. seinän) läpi kulkevan sähköjohtoon eristämiseen. -kohta s. sähkö. L. on eristettävä. -putki s. sähkö. läpivientikohtaan sijoitettava eristysputki.

läpivuotinen *a.* = kauttavuotinen. | *L.* laivallikenne.

läplättää* *deskr.v. harv. -ys⁶⁴ teonn.* = läpättää. 1. liikkeestä. | Sydän l:ttää. 2. äänestä. | Puhua l. Hän heräsi aisakellon l:ykeen TALVIO.

läp[ä]¹¹⁸ *s. l.* vars. jnk aukon sulkimena oleva, muodoltaan vaihteleva (tav. pieni) levy t. liuska, joka on reunastaan siten kiinni, että se pääsee liikkumaan joko eteen- tai sivulle-päin; joskus = luukku, 2. lämsä. | Taskun suuta peittävä l. Kirjekuoren l. Höyrykoneen männän l. Palkeiden sisäänpäin avautuva l. Venttiilin l. Klarinetin äänireikiä sulkevat l:ät. Puhelinkeskuksen vaihepöydän l:ät. Talvilakki, jossa on korville vedettävät l:ät. -- avaten valitulla avaimella kaapin l:än [= laskukannen] auki pärvär. — *Anat.* Sydämen eteisen ja kammion välinen l. Aortan pään sulkee kolmipurjeinen l. Ohut- ja paksusuolen välinen l. — *Yhd.* kangas-, kumi-, metalli-, nahkal.; sulk-, suu-, säätöl.; ilma-, savul.; numerol.; (anat.) aortta-, hiippa-, purje-, sydänl. 2. kirkon ym. kellossa: kieli. | *L.* lyö kellon laitaan. -- sydämeni alkoi lyödä niin kuin kellon l. KALLAS.

läppäil[ä]²⁰ *frekv.v. -y² teonn.* < läpätä. | Kun he olivat kunnantuvan kohdalla, l:i papinkello TOPPILA.

läppäin⁶⁰ *väl.* < läpätä. | Kellon l. 'kieli'.

läppäinen⁶³ *poss.a.* Kaksi-, 12-l.

läppä/kamera *s. harv.* paljekamera. **-kello** *s.* läpällinen merkinanto- (kirkon-, palo-, ruoka- tms.) kello. **-laite** *s.* Pumpun männän l. Sydämen l. **-luukku** *s.* Laskettava l. **-mäinen⁶³** *kalt.a.* *L.* laite, muodostuma. **-neula** *s. kut.* läpällä sulkeutuva neulomakoneen neula; vrt. jousineula. **-portti** *s. tekn.* padossa oleva portti, jonka sulkulevy kääntyy vaakasuoran akselin ympäri. **-silta** *s.* silta, jonka voi kokonaan t. osaksi kääntää vaakasuoran akselin ympäri; vrt. kääntö-, nostosilta. | Lauttasaaren l. **-venttiili** *s. tekn.* venttiili, jossa sulkimena on laidastaan venttiili aukon reunan kiinnitetty läppä. **-vika** *s. lääk.* Sydämen l. voi esiintyä joko läpän vuotona tai läpän ahtautena. **-vikainen** *a. ja s.*

läppäys⁶⁴ *teonn.* < läpätä. | Kellon l. Tunnit ilmoitettiin kellon l:ksin. Kello kalahtaa ja päättyy kolmeen l:kseen AHO.

läpse⁷⁸ *onom.s.* läpsäminen, läpsävä ääni. | Paljaiden jalkojen l. lattiaa vasten.

läpsä¹⁷ *v.* lyödä toistuvasti niin, että syntyy läpsävä ääni, läpsäytellä, läimä, lätkiä. | Lyöä l. -- huonompia miehiä saat l. kuin minua! Kianto. — Kävellä l. paljain jaloin.

läpsyt[ellä]²⁸ *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | Hako-Santtu l:telä paljaita jalkapohjiaan porraspuuhun HAANPÄÄ.

läpsyt[ä]²⁸ *deskr.v. -ys⁶⁴ teonn.* lyödä niin, että syntyy läpsävä ääni. | Lyödä l. *L.* piiskalla saappaan varteen. -- lähti astua l:tämään sisälle MERIL.

läpsäh[dellä]²⁸ *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | -- airoi l:telivät veteen kuin tottumattomalta AHO.

läpsähdyt- *tav:mmin* läpsäyt-.

läpsä[htää]²⁸ *mom.v. -(hd)ys⁶⁴ teonn.* < läpsä. | Pudota l. Tutunomainen l:ys olkapäälle AK.

läpsähyt- *tav:mmin* läpsäyt-.

läpsätä²⁸ *onom.v.* läpsäyttää.

läpsäyt[ellä]²⁸ *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | -- pyyhkiä l:telä käsipohjiaan toisiaan vastaan M.MERENMAA.

läpsäyt[ä]²⁸ *kaus.v. -ys⁶⁴ teonn.* (rinn. läpsä(d)yttää) (< läpsähtää) läiskäyttää, lätkäyttää, läjäyttää, livauttaa. | Lyödä l. *L.* jkta kämmenellä poskelle. L:ti kirjan kiinni.

läpsä¹² *onom.v.* äänestä, joka syntyy esim. kevyistä kämmenpohjan lyönneistä t. paljasjaloin lattialla kävelemisestä, läiskää, läjähdellä. | Paljaat jalkapohjat l:vät lattiaan. Vyön pää l:ä irrallaan reittä vasten.

läpykkä¹⁵⁸ *s.* pieni lappu, läppä. | Kirjekuoren l. — *Deskr.* Lahnan l.

läpyt[ellä]²⁸ *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | [Naiset] l:telivät viuhkojaan kuin kalat eviään LEHT. -- uusi saapaspari pöydän alla alkoi l. tahtia sähkögramofonin musiikkiin HAANPÄÄ.

läpyt[ä]²⁸ *v. -ys⁶⁴ teonn.* vars. käsien lyömisestä yhteen: taputtaa, laputtaa, läiskyttää, paukuttaa. | *L.* käsiään. Yleisö l:ti joka esitykselle.

läpäisemät[ön]⁷⁷ *kielt.a. -tömästi adv. -tömyys⁶⁵ omin.* joka ei läpäise. | Vettä l. maa. Kosteutta, lämpöä l. seinä. Valoa l. kappale. Ääntä l. eriste. — Erik. *geol. maat.* vettä läpäisemätön. | *L.* maalaus, savi.

läpäiseväi[nen⁶¹ *a. -syys⁶⁵ omin.* läpäisevä. | Maaperän l:syys.

läpäisin⁶⁰ *s. ruok. harv.* = lävikko.

läpäis[ä]²⁴ *v. -evästi adv. -y² teonn.; rinn. harv.* läväistä. 1. tunkeutua, päästä t. ulottua, jatkua jnk läpi. *a.* paikallisesti; joskus = lävis-tää. | Luoti l:ee seinän. *L.* saartorengas. Vesi ei helposti l:ee savea. Valo l:ee hyvin lasin. Eriste, jota ääni ei pysty l:emään. Katse yritti l. pimeyden. — Kolme kerrosta l:evä putki. Useiden tiehaiden l:emä kudos. *b.* ajasta: elää t. päästä, selviytyä jnk ajan läpi, loppuun. | *L:*i vaikeat vuodet onnellisesti. Poika on jo l:styt murroskautensa. Pystymme l:emään talven vain kaikkamme ponnistaen. Hän oli silloin jo l:styt romanttisimman nuoruutensa sill. *c. abstr. ja kuv.* päästä t. käydä jnk (vaativan, vaikean, ankaran) vaiheen, vars. kokeen, tarkastuksen, vaikeuden tms. läpi, selviytyä, suoriutua jstak; joskus: kestää jk. | *L.* koulu, kurssi. Vaivoin hän l:i neljänneksen luokan. *L.* koe, tutkinto t. kokeessa, tutkin-nossa. *L:*itkö kirjoituksissa? Yksikään puoleen ehdokas ei l:styt [= tullut valituksi] vaa-leissa. *L.* taistelu, koetus, kriisi, vaikeudet. Hän on l:styt vaikean sairauden. Aloite, ehdotus, anomus l:ee 'menee läpi, tulee hyväksytyksi'. Vekseli ei l:styt 'vekseliä ei hyväksytty'. Tavarat l:ivät tullin, tullissa. Tutkimus l:i kritiikin kunniakkaasti. Kappale kosketti sen [yleisön] uskonnollisia tunteita ja l:i sen vuoksi taideteoksenakin TARX. 2. laskea t. päästää lävitsensä. | Seula l:ee hiekan. Vettä l:evä maakerros. Seinä l:ee kosteutta. Iho l:ee vain

harvoja aineita. Valoa l:evä kappale. — *läpäi-s'evä* (a., vars. geol. maat.) -evyys⁶⁵ (omin.) nestettä läpäisevä, permeabeli. | L:evä maa, kivilaji. Maaperän l:evyys, kyky päästää kosteutta lävitseen. Solun seinien ja kalvojen l:evyys, permeabiliteetti.

läpäisy⁷⁸ *arvo* s. *sähk.* vahvistuskertoimen kääntöarvo. -**kyky** s. 1. vrt. läpäistä 1. | Ammuksen l. Valonsäteiden l. 2. vrt. läpäistä 2. | Maan l. Savella ei ole sanottavaa l:ä. -**voima** s. Luodin l.

läpäge⁷⁸ s. *harv.* pieni läppä.

läpällinen⁶⁸ *poss.a.* < läppä. | L. tasku.

läpät/ellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | -- kuin mikäkin l:televä kummitus, jota tuuli ajaa TALVIO.

läpät/tää^{28*} v. -ys⁶⁴ *teonn.* 1. nopeasti toistuvasta edestakaisesta liikkeestä: lepattaa, lipattaa, vipattaa, väristä. | Haavan lehdet l:tävät tuulella. -- hänen housunlahkeensa l:tivät vapisemisesta pärvär. L:tävä valo. Päreän l:ys. Sydämen l:ys, omakohtaisesti tuntuva sydämentykytyksen kiihtyminen. Sydän l:tää kuin lampaan saparo sp. 2. *harv.* nopeasti toistuvasta läppäkellon äänestä; paljosta, jonninjoutavasta puhumisesta. | Hätäkello l:tää. Puhua l. -- se on niin pieni vielä, ettei se tiedä, mitä se l:tää J.FINNE.

läpätä^{28*} v. l. tr. lyödä (kevyesti ja us. äänekäästi) jhk, näpätä, läjäyttää, läimäyttää, liivauttaa, läiskä, lätkä. | Lyödä l. L. jkta kädellä poskelle. L. käsiä vastakkain. -- kōrtit l:päsivät takana -- sääriin KILPI. — *Erik.* läppäkellon soittamisesta. | Suntio l:päsi kelloa [t. kellolla] kolme kertaa. 2. *intr.* = läpätää. | Pojan sydän l:pää KARHUM. — *Erik.* läppäkellon soimisesta. | Kirkon-, aisakello l:pää. Soipi [kello] milloin harvasteeseen, -- milloin l:äten kuin tanssin tahdissa AHO.

läpät/ön⁷⁷ *kar.a.* -tömyys⁶⁵ *omin.* < läppä. | L. tasku, mäntä.

läpät/ellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Sydän lyödä l:telele epätasaisesti, levottomasti.

läpät/tää^{28*} v. -ys⁶⁴ *teonn.* läpätä, läpsäyttää. | Lyödä l. L. jkta kädellä olalle. L:ti hevosta lautasille. L:tää kerran kirkonkelloa.

läppä^{11*} s. *halv.* suulaasta, kielevästä ihmisestä: suupaltti, lörppö, lavertelija. | [Eukko] oli suustaan kuin mies ja muutenkin kaiken maailman l. ALLI VALLI.

läpät/tää^{28*} *deskrv.v.* -ys⁶⁵ *teonn.* suulaasta puhumisesta: päpättää, lörpöttää, laverrella. | Eukko -- puhua l:ti herttaisesti AGAPETUS.

lärvä¹ s. *alat. halv.* suusta, kasvoista: kuono, turpa, pläsi. | L. kiinni! Lyödä vasten l:ä.

läsi¹ s. (*rinn.* pläsi) valkoinen juova hevosen pään etupuolella; myös läsipäisestä hevosesta; vrt. laukki, piirto, pilkku, tähti. | L. on leveämpi kuin piirto, mutta kapeampi kuin laukki. -**päinen** a. L. hevonen. -**pää** l. s. hevosen pää, jossa on läsi. | Ruskean ruunan valkoinen l. KARHUM. 2. a. läsipäinen; s:sesti läsipäinen hevonen.

läsi¹⁷ v. *kans.* sairastaa, potea. | N. on jo kauan l:nyt. Pohmeloa l:vät ukot SEPPÄNEN. Pojat Väinölan potevi, / l:vi Kalevan kansa KAL.

läski¹ s. *ark.* sianliha, vars. silava. | Siassa on paksu l. Käristää l:ä. L. tirisee paistinpannussa. — *Leik.* Kyllä metsätoissa l:t putovat 'liikalihavuus häviää'. — *Yhd. amerikanl.* -**kas-tike** s. *ark.* sianlihakastike. -**maha** a. ja s. *halv.* vatsakkaasta ihmisestä. | Mokoma l! -**pohja** s. *ark.* paksu raakakuminen kengänpohja; *mon.* kengät, joissa on sellaiset pohjat. -**soosi** s. *ark.* sianlihakastike. | Perunoita ja l:a. -**viipale** s. *ark.* Käristää l:ita.

läsnä *adv.*; *rinn.* vars. *runok.* lässä. 1. *vanh.* ja *runok.* lähellä, liki, luona. | -- susi kaartelee l. kivi. Jo nyt on liittosi likellä, / kovin l. lähtö-aika KAL. L. leipä taikinassa, l. piika kasvavassa sl. — *Myös prep.* ja *postp.* (partiti:n kera). | -- Bethania oli l. Jerusalemla utr. Maa ole aina l., / taivainen Isäni vr. Oi, armas, autuus meitä l. on KOSKENN. 2. olla-v:n yhteydessä. a. paikasta: saapuvilla, paikalla, mukana jssak;) (poissa. | Olla l. jssak tilaisuudessa, juhlassa, kokouksessa. Edustajista oli vain puolet l. Todistajien l. ollessa. En ollut l. kun onnettomuus tapahtui. Reaktiossa ei saa olla l. [par. mukana] happea. b. ajasta: käsillä, käsissä. | Lähden aika oli l. Yö on l. -- ojat olivat tulvillansa lumivettä, sillä kevät oli l. KALLAS. Mutta ilta alkoi olla l. HAANPÄÄ.

läsnä/oleva a. myös . | Kokouksessa l:olevat jäsenet. Yliopistossa oli lähes 6.000 l:olevaa opiskelijaa. Jumala on kaikkialla l. Reaktiossa l. [par. mukana oleva, esiintyvä] aine. -**olevainen** a. *vanh.* = ed. | Muistille -- eletty elämä on yhtä todellinen, yhtä l. kuin nykyhetkikin KOSKENN. -**olija** s. Kokous oli kaikkien l:in mielestä onnistunut. -**olla** v. par. olla läsnä. -**olo** s. Tasavallan presidentti kunnoitti tilaisuutta l:laan. L:si kokouksessa on välttämätön. Jnk aineen l. [par. mukanaolo, esiintyminen] jssak reaktiossa, aineyhdisteessä.

lässyt/ellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | -- saattoi väsyneesti puhua l. koko päivän SILL.

lässyt/tää^{28*} *deskrv.v.*, vars. *halv.* -ys⁶⁴ *teonn.* puhua veltosti, pehmeästi; *alat.* puhua joutavia, löpistä, höpistä. | Yrjölan äijä puhua l:ti isäntämiehen puheitaan SILL.

lässä *adv.*, vars. *runok.* läsnä.

lässäh/dellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Saappaat l:telivät kuin parkkitiinusta nostetuina KARHUM.

lässäh/tää^{28*} *onom.v.* -dys⁶⁴ *teonn.* läsähtää, lätsähtää, läjähtää. | Märkä räsy pudota l:ti lattialle.

lästi¹ s. *vanha.* Pohjois-Euroopassa ja Yhdysvalloissa käytetty viljan, hiilen, tervan yms. tavaran tilavuuden t. painon mitta. | L:n suuruus vaihteli mitattavan tavaran mukaan. 120 l:n alus. -**luku** s. Kauppalaivaston l. -**maksu** s. *mer.* maksu, jota suoritetaan ulkomaan liikenteessä kauppamerenkulkuun käytetystä aluksesta. | L:ista kertyvät varat käytetään merimiesten huoltoon ja meripelastustoimintaan.

lästä *adv.* *murt.* *vanh.* läheltä. | L. poika naitetahan, tytär kauas kaimatahan sl.

lässäh/dellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. |

Siellä [vedessä] losahteli ja l:teli, posah-
teli ja pääshteli [kaloista] AHO.

läsähtää* *onom.v.* -(hd)ys⁶¹ *teonn.* lyömisen,
putoamisen tms. aiheuttamasta (pehmeästä)
äänestä: läjähtää, lässähtää, lätsähtää, muk-
sahtaa. | Korvapuusti l:hti. Pudota l:hdin
veteen. [Raippa] putosi l:htäen pojan käsille
R. RAUANHEIMO. -- voi erottaa joskus ammuksen
l:yxen vastaranmalta LEINONEN.

läsäyttää* *s. ark.* -ys⁶¹ *teonn.* < läsähtää. |
Lyödä 1.

läsöttää* *deskr.v.* matalana olemisesta, makaa-
misesta, istumisesta tms.: lössöttää. | Maata 1.
Vene l:i liejussa vettä täynnä. Rinteessä l:ää
kaatumaisillaan vanha lato. Juuseppi istua l:i
vajan lattialla HAANPÄÄ.

lätin/kieli *s.* (tav. ˘) latvian kieli. -kielinen *a.*
L. kirjallisuus.

lätistyä* *pass.v.* < 1. lätistää. | L. kasaan, aloi-
leen. L:nyt talorähjä. -- ovi oli niin matala-
laksi l:nyt, ettei hevonen mahtunut siitä si-
sälle PÄRVÄ. -- l:neet pieksunruojukset nilkka-
siltaan jaloissa PAKK. — *Kuv.* -- l:n itse orjaksi
SEPPÄNEN.

lätistää* *onom.v.* -nä¹¹ *teonn.* litistä, lotista;
läiskää, läiskähdellä. | Sade l:see katukiviä
vasten. Märät saappaat l:seivät. Lauteilta kuu-
luu vastojen l:nä. Ravut l:sivät kopassa. --
kohta l:seivät suukset kirkonkylän kovaksi tal-
latulla valtiatiellä Kianto. -- on korttilehden
l:nä ja viisasta puhetta koro. Siellä on
iloista puheen l:nä koko päivän SILL.

1. **lätistää*** *v.* painaa kasaan, l:sysyn, lyttyyn, ly-
tistää. | L. kasaan, maahan.

2. **lätistää*** *onom.v.* lätinää aiheuttavasta teke-
misestä. | Sika syödä l:ää. Sataa l:i koko yön.
Juosta 1.

lätkiä* *frekv.v.* -nä¹¹, -ntä¹² *teonn.* < lätkä-
tää. 1. *tr.* lyödä läiskä, läimäytellä, läjäytellä. |
Lyödä 1. L. hevosta ohjasperillä. L:i voita
leivälleen. Hra Kenonen kyllä l:i [= puhuu]
engelskaakin kun niikseen tulee TIRUS. 2. *intr.*
läiskää, läiskähdellä, läjähdellä. | Vastat l:vät.

lätkytää* *deskr.v.* -ys⁶¹ *teonn.* läiskyttää, lät-
kiä. | L. hihnaa, hihnalla selkään. Kävellä 1.
paljain jaloin.

lätkä* *s.* 1. litteestä, taipuisasta lyöntiaseesta. |
Lyödä, lätkiä, läiskäyttää l:llä. -- oli kerran
l:llä meinannut ropsauttaa Kianto. — *Yhd.*
nahkal.; karpäsl. 2. pienenkö levy, liuska. —
Urh. ark. jääkiekosta (2). — *Yhd.* metalli-
nahkal.

lätkähtää* *onom.v.* -(hd)ys⁶¹ *teonn.* läiskähtää,
lajähtää, läimähtää. | Piiska l:htää. Siima l:h-
ti veteen. -- vesi pärskähtää, pyrstöt l:htää ja
kala on kiinni AHO.

lätkäistä* *mom.v.* < seur. | L. jkta poskelle.

lätkä/tä* *v.* -ys⁶¹ *teonn.* lätkäyttää, läiskäyttää,
lajäyttää, läimäyttää. | L. kädellä jkta selkään.
L:si sangollisen vettä kiukaalle.

lätkäytää* *kaus.v.* -ys⁶¹ *teonn.* < lätkähtää. |
L. kämmenellä reiteen. Sylkäistä 1.

lätsä* *s. ark.* matala, pehmeä lippalakki, lättä-
lakki. | L. päässä.

lätsähtää* *onom.v.* -dys⁶¹ *teonn.* läjähtää, lä-

sähtää, lässähtää. | Pudota l:ti märkään sa-
veen.

lätsälakki *s. ark.* = lätsä.

1. **lätti*** *s.* (*murt.* läätti) sikala, sikopahna,
-läävä. | Sikoja pidetään l:issä. Pirtti likainen
kuin l. — *Yhd.* sikol.

2. **lätti*** *s.* 1. latvialainen, lättiläinen. 2. latvian
kieli, latvia. | Puhua l:ä.

lättiläinen* *a.* ja *s.* -syys⁶¹ *omin.* latvialainen.

läty* *s. ark.* (*rinn.* plätty, lettü) ohukas, räis-
käle. | Paistaa l:jä.

läty* *s. harv.* hakasen silmukkamainen vasta-
kappale, lehti(äi)nen, silmus.

läty/hattu *halv.* 1. *s.* matalaksi painettu huo-
pahattu, jollaista "muotia" noudattavat (kau-
punkilais)nuorukaiset nykyisin käyttävät, | L.,
kapealahkeiset housut ja korkeakorkoiset mok-
kakengät. 2. *a.* = seur. — *S:sesti* lätyhättä
käyttävä (kaupunkilais)nuorukainen. | Kädet
taskuissa maleksivat l:hatut. -**hattuinen** *a.*
halv. L. helsinkiläispoika. -**jal/ka** *s.* ja *a.* =
latuska-, lattajalka. | N:illä oli l:at. — L. mies.

-**jalkainen** *a.* -suus *omin.* = latuska-, latta-
jalkainen. -**lakki** *s. ark.* = lätsä(lakki). | L.

toisella ohimolla LEHT. -**nenä** 1. *s.* litteä, ma-
talaselkäinen nenä, latuska-, lattanena. |

Ostjakien 1. 2. *a.* = seur. | L. poika. -**nenäi-**
nen *a.* -syys *omin.* -**nokkä** *s.* ja *a.*, vars. *halv.*

= lättänenä.

lättänä* 1. *a.* litteä, latuskainen. | Hattu painui
l:ksi. Rumat jalat, leveät ja l:t. 2. *deskr.s.* vrt.

ed. | Lahnan 1. Matala mökin 1.

lätykkä* *deskr.s.* leveästä ja litteästä oliosta. |
Litteä 1. Leveä lahnan 1.

läty* *s. harv. halv.* vetelys, vätys. | Sinä olet
itse tunkkainen, l. K. KAJANDER.

lätyskä* -**inen** *a.* *murt.* harv. latuska(inen). |
L. lippalakki.

lätystel/ä* *frekv.v.* -y² *teonn.* < seur. | Topias-
kin -- puhua l:i miesten pahuudesta ja nais-
väen ihanuudesta TIRUS.

lätystää* *deskr.v.*, vars. *halv.* -ys⁶¹ *teonn.* vel-
tosta, epäselvästä, u. joutavanpäiväisestä pu-
humisesta: lässyttää, löpistä, höpistä. | Puhua

1. L. joutavia. Lapsen l:ys.

lätäk/kö* *s.* pieni lammikko, laimiska, rapakko. |

Kurainen 1. Tiellä oli sateen jälkeen suuria
l:öitä. Lapset hyppivät l:öissä. — *Leik.* Atlan-
tin valtamerestä. | L:ön takana 'Amerikassa'.

L:ön tällä puolen 'Euroopassa'. Matkustaa l:ön
poikki. — *Kuv.* -- he oudoksuvat sitä, ettette

juokse heidän mukansa samaan rietäuden
l:köön vt. — *Yhd.* kura-, lika-, veri-, vesil.

lätäkkoinen *poss.a.* L. tie, pilhamaa.

lävekä* *poss.a.* harv. (< läpi A) moniläpinen,
rei'ikas. | Havas on solmimalla tehty l. kudos.

lävellinen *poss.a.* -syys⁶¹ *omin.* (< läpi A)
reiällinen. | L. lauta, kansi, mäntä.

lävet *on* *kar.a.* -tömyys⁶¹ *omin.* (< läpi A)
rietätön. | L. astia.

lävik/kö* *s. ruok.* kauden t. kattilan tapainen
pohjastaan rei'tetty esine, jota käytetään si-
vilöimiseen, ruoka-aineiden huuhtelemiseen

tms. | Marjoista puserretaan mehu l:ön läpi.
Liemi siivilöidään l:öllä.

lävistin *väl.* (< lävistää) läpien puhkaisemiseen

käytetty väline. | Lävistimenä voi käyttää terävää puu- tai metallipuikkoa. Paperi rei'itetään joustimellisella lävistimellä. — Yhd. paperinl. **-kone** s. lävistyskone. **-puikko** s. lävistyspuikko.

lävistäjä⁴ s. 1. lävistäminen. | Metallilevyn l. Paperipinkan l. joustimellisella lävistimellä. 2. vars. tekn. lävistämällä tehdyt reiät, rei'itys, reikäriivi(t). | Postimerkkiarkin, elokuvanauhan l. Paperiarkeissa on leveä l.

lävistys- ks. myös rei'itys-. **-koje** s. **-kone** s. tekn. Postimerkkiarkkien, metallilevyjen l. **-kyky** s. Lävistimen l. Luodin l. **-pihdit** s. mon. tekn. **-puikko** s.

lävistäjä¹⁰ tek. < lävistää. 1. henkilöstä. | Postimerkkiarkkien l. 2. välineistä par. lävistin. 3. mat. monikulmion t. monitahokkaan kahden kärkipisteen yhdysjana, joka ei yhdy sivuun t. sivutasoon, diagonaali; vrt. halkaisija 2. | Kolmion, neliön, kuusikulmion l. Kuution l. **-taso** s. mat. särmiön kahden sivusärmän määräämä taso, joka ei ole särmiön sivutahko, diagonaalitaso.

lävistämätön⁷ kielt.a. 1. pass. jota ei ole lävistetty t. voi lävistää. | L. paperiarkki, L. panssari, lasi. 2. akt. joka ei lävistä. | Panssaria l. ammus.

lävistä² v. 1. saada aikaan, tehdä läpi t. läpiä, puhkaista. a. työntää, pistää, iskeä, porata [tms.] jk jnk läpi, jllak jtk, niin että siihen tulee läpi; joskus = rei'ittää, perforoida. | L. neulalla, keihäällä, poralla. Rahastaja l:ää matkalipun pihdeillään. Kudos, jonka saattaa l. sormellaankin. L:etty metallilevy, paperi. Seulan l:etty pohja. L:ämällä tehty merkintä, koristekuvi. L. reikä jhk. Ikkunana oli seinään l:etty aukko. — Kuv. L. jku (vihaisella, tuikealla) katseellaan. Sitten Jyrki kääntyi ja l:i Puotirotan sanoillansa ja katseellaan SEPPÄNEN. b. tunkeutua, työntyä, iskeytyä, porautua [tms.] jnk läpi; joskus = läpäistä. | Keihäs, nuoli l:ää seinän. Kaatui luodin l:ämänä. Kranaatti ei pystynyt l:ämään panssaria. — Kalan ruumis l:ää hyvin vetä. — Kuv. Tuikkea katse l:i miehen. -- vaaleat kiharat auringon l:äminä M. RAPOLA. 2. sijainnista: jatkua, ulottua t. kulkea jnk läpi. | Ikkuna-aukkojen l:ämä seinä. Sidelanka l:ää paperipinkan. Kolmion l:ävä jana. Jokien l:ämä maasto. Monin paikoin graniitin l:ämää kalkkikiveä. — Sähkövirta l:ää liuksen.

lävitse = läpi, läpitse; postp:na ei kuit. ajasta ym. jatkuvuussuhteista; käytöstä ks. muutoin läpi B.I, II ja niiden alaryhmiä. 1. adv. (1.a.) Kaivaa, puhkaista l. Mennä, päästä l. Murtautua l. Kolo ulottuu l. Kelmupaperi näkyy l. Kansaa oli niin, että tuskin l. pääsi. — Elat:n ohella. | Pujottaa nuora renkaasta l. Luoti tuli l. seinästä. (b.) Päästä kokeessa, kokeesta l. Ehdotus ei mennyt l. Ajaa asia(nsa), saada, viedä tahtonsa l. Tulli ei laskenut tavaraa l. [Puolue] sai vaaleissa viisi edustajaa l. Ohjelma vietiin vaikeuksista huolimatta l. — Lyödä itsensä l., par. onnistua, tehdä l. itsensä tunnetuksi tms. (2.) Käydä koulu, kurssi l. Käy l. pitkän kehityksen. Käydä l. luettelo, kirjoitus, aineisto. Lukea kirja l. Tarkastin

kokoelman l. Hän soitti l. kaikki laulut Kianto. (3.) Kastua l. L. laho puu. Hän oli paljosta hosumisesta l. uupunut CANTH. II. postp., runok. myös prep. gen:n t. poss.-suff:n kera. (1.a.) Kulkea kujan l. Neste juoksee suppilon l. Louhia tunneli kallion l. Vesi tulee katon l. Pakkanen tunkeutui ohuen takin l. Pimeyden l. kajastava valo. Silittää kankaan l. Putki jatkuu kahden kerroksen l. — Väristys, puistatus kävi l:n. Radioasema kuuluu toisen l. Uutinen ei päässyt sensuuriin l. Ponnistella vaikeuksien l. Nähdä jkn l. 'tietää, aavistaa, oivaltaa jkn ajatukset, aikeet'. (b.) Mennä kylän l. Rautatie kulkee autiomaan l. Jään l. avattiin väylä. Tunkeutua väkijoukon l. (c.) Kala liivahti käsen l. Järvi välkkyi puiden l. -- eivät laskeneet minua l:nsä ne muut aho. — Kuv. Käsin l., ks. käsi A.I.5.c. Katsoa jtk sormien l.

lävit² v. harv. -ys⁴ teonn. rei'ittää. | Lävikon l:etty pohja.

lävähdyt- tav:mmin läväyt-

lävähtää² mom.v. -(hd)ys⁴ teonn. 1. vars. valosta, väristä: leimahtaa, hulmahtaa, hulvahtaa, lehahtaa, läikähtää. | Salama l:htää. Poskille l:hti puna. Tyttö l:hti punaiseksi. [Väsymys] syöksähti yli ruumiin kuumana l:ysenä KARHUM. 2. ponnahtaa auki, levälleen, levähtää. | Valjaat l:htivät auki. -- laaja näköala l:hti kolmelta puolen esiin aho.

lävähyt- tav:mmin läväyt-

läväistä² v. harv. (vahva-asteiset muodot liittyvät läpäistä-paradigmaan) = läpäistä. | -- l:y rinta elvy ei *MANN. Matkue oli jo ehtinyt l. suunnattoman paloukueaman SEPPÄNEN. — L. tutkinossa.

läväytellä² frekv.v. -tely² teonn. < seur. | Salamat lyödä l:telivät. Ilkeästi hartioissa l:telee vieläkin KARHUM.

läväyttää² kaus.v. -ys⁴ teonn. (rinn. lävähtää) < lävähtää. 1. vars. lyömisestä, iskemisestä: läjäyttää, läimäyttää, läiskäyttää, räväyttää. | Iskeä, lyödä l. l. jkta korvalle. Salama l:ti puuhun. — Yksipers. Huh, miten l:ti hartiaista HEPOR. — Kuv. -- myydä l:etään se seviottipukukin EILMARI. 2. vavahduttaa, sykähdyttää, säväyttää. | Ilo l:ti sydäntä. — Yksipers. -- isää l:ti sisältä päin KARHUM. 3. harv. = 2.leväyttää. | L. ovi selko selälleen.

läyli¹⁽⁸⁾ a. harv. runok. tukala, vaikea, tuska(II)inen. | Vaiva on olla valjahissa, l. längissä eleä sl. -- lämpenee jo l. mieli LENO.

läähätellä² frekv.v. -tely² teonn. < seur. | Koira l:telee kieli pitkällä.

läähättää² v. -tävästi adv. -ys⁴ teonn. hengittää nopeasti ja raskaasti, vaivalloisesti, äänekkaasti, huohottaa. | L. juoksusta, ponnistuksesta, kuumuudesta. L. hengästyksissään. Kuolevan l:ys. Koira l:tää kieli pitkällä. Liha herra nousi l:täen portaita. Hengittää, puhua l:täen, l:tävästi. "Mene, mene!" l:ti tyttö kauhuissaan. — Vanha Jussi mennä l:tää jäätä myöten SILL. — Kuv. Raskaasti l:tävä veturi. Palkeiden l:ys. Kynttilä l:tää [= leppäta] sammumaisillaan. -- l:tään mah-tava kiuas, suu auki TALVIO.

läähöt/tää* v. *harv.* -ys⁹¹ *teonn.* = ed. | -- kieli lerkkuu l:tää *krv.* -- vieläkin l:ätte ja puhallatte kiukkua *LEINONEN.*

lääk. *lyh. sot.* lääkintä; esim. lääkau., -luutn., -kompp.

lääke* s. aine, jota käytetään parantamaan, lievittämään t. ehkäisemään kipuja t. tautia, lääkeaine, rohto, medikamentti. | Sisällinen, ulkonaisesti käytettävä l. Juotava, ruiskutettava l. Influenssan l. Mainiota l:että yskään, unettomuutta vastaan. Ehkäisevä, lievittävä, rauhoittava, kiihottava, vahvistava l. Pahanmakuinen, vaaraton, myrkyllinen l. Antaa, ottaa l:että. Nauttia lääkärin määräämät l:keet. — *Kuv.* parannus, vastakeino, apu. | -- kova työnteke on parasta kohmelon l:että *SILL.* Huumori, oiva l. elämän huolia vastaan. Niellä kritiikin katkera l. -- kirjallisuuden tehtävä muka olisi olla viihdyttävä uuhouduksen l:että heikoille sieluille *TARK.* — *Yhd.* kuume-, nuha-, yskänl.; hermo-, hius-, mato-, sydän-, unil.; erikois-, ihme-, patentti-, pullo-, ruiske- yleis.

lääkeaine s. lääke; lääkkeen valmistamiseen käytetty aine, rohdos. | Kiniini, terva l:ena. Erilaisia l:ita sisältävä hiusvesi. -**oppi** s. lääkkeiden elimistössä aiheuttamia vaikutuksia käsittelevä oppi, farmakologia. -**tehdas** s. -**teollisuus** s.

lääkeannos s. Suuri, liian voimakas l. -**arvo** s. jnk arvo lääkkeenä. | Alkoholin l. -**hiili** s. *farm.* lääkkeenä käytetty hienojakoinen hiili. -**hinasto** s. *farm.* = lääketaksa. -**hoito** s. hoito lääkkeillä. | Vamma parantui l: dolla leikkauksella. -**juoma** s. -**kaappi** s. kaappi, jossa säilytetään lääkkeitä ja muita hoitotarvikkeita. | Sairaalan, kodin l. -**kapseli** s. *farm.* ks. kapseli, erik. b. -**kasvi** s. kasveja, joista saadaa lääkeaineita sisältäviä rohdoksia, rohdoskasvi. | Unikko ja torajyvä ovat tärkeitä l: eja. -**kemia** s. *kem. lääk.* sovelletun kemian osa, joka käsittelee lääkeaineiden kemiallista kokoomusta, valmistamista yms., farmaseuttinen eli farmakokemia.

-**kemiallinen** a. L. tehdas, tuotanto. -**kylpy** s. *lääk.* kylpy, johon on sekoitettu jtk lääkeainetta t. -aineita. -**laatikko** s. Laivan l. -**lasi** s. vars. asteikollinen, pieni lasiastia, jota käytetään lääkkeiden nauttimiseen t. mittaamiseen; joskus = mittalasi. -**liuos** s. -**marja(nen)** s. pilleri. -**muoto** s. Pulverit, tabletit, pillerit ym. l:dot. Linimentti, ulkonaisesti käytettävä l. -**määräys** s. lääkärin apteekkia varten antama, jlle tarkoitettua lääkettä koskeva kirjallinen ohje, resepti. | Kirjoittaa, antaa l. Lääkkeen kokoomus ja laatu merkitään l: kseen latinaksi. -**opillinen** a. -sesti *adv.*; *syn.* medisiininen. | L. tutkimus, lausunto. Pätevä l. teos. -**oppi** s. vars. farmakologia, lääkeaineoppi. | Egyptiläisten l. -**parannus** s. lääkkeellä t. lääkkeillä parantaminen. -**pikari** s. -**preparaatti** s. lääkevalmiste. -**puiikko** s. kiinteän puikon muodossa oleva lääke. | Peräsuoleen työnnettävä l., peräpuikko. -**pullo** s. -**rasia** s. -**ruiske** s. Antaa sydämen toimintaa kiihottava l. -**saippua** s. jtk lääkeainetta t. -aineita sisältävä saippua. -**salva** s. lääkkeenä käytetty salva. -**sanasto** s. Latinalainen l.

-**seos** s. eri aineista lääkkeeksi valmistettu seos, mikstuura. | Ruusuntipat ovat kamferia, rikkihappoa, jäätikkää, mustikkauutetta ja spritiä sisältävä l. -**taito** s. lääkintä-, lääkitsemistaito. | Kansanomainen l. -**taksa** s. *farm.* virallinen, meillä valtioneuvoston vahvistama hinnasto, jossa määrätään apteekkeille lääkeaineiden, reseptuuritöiden, lasiastioiden ja pahvirasioiden hinnat, lääkehinnasto, apteekkitaksa. -**tarkoitu** s. L:ksiin käytetty aine, kasvi. -**tarvikke** s. L:keiden tuonti ulkomailta. -**tehdas** s. -**teollisuus** s. Kotimainen l. -**tiede** s. tiede, jonka kohteena ovat taudit ja vammat, niiden hoito, parantaminen ja ehkäisy sekä siihen liittyen yl. kaikki, mikä jllak tavalla koskee terveyttä. | Opiskella l: dettä. L: teen kandidaatti, lisensiaatti. L: teen ja kirurgian tohtori. — *Yhd.* eläin-, hammas-, oikeusl. -**tieteellinen** a. -sesti *adv.* L. tutkimus, koe. L. kemia. L. tiedekunta.

lääketieteen|kandidaatti s. (*lyh.* lääket.kand. tai LK) tav: mmin a. -**lisensiaatti** s. (*lyh.* lääket.lis. tai LL) tav: mmin a. -**palkinto** s. Nobelin l.

lääke|tieteilijä s. lääketieteen harjoittaja t. tutkija. -**valmiste** s. Tipat, salvat, pillerit, tabletit ym. l: et. Rautaa sisältävä l. -**varasto** s. Sairaalan, komppanian l. -**viini** s. *farm.* alkoholipitoinen lääkevalmiste, jossa pääaineksenä on tav. jk luonnonviini. | Kiinaviini on yleinen l. -**voide** s. -**yrtti** s. lääke-, rohdoskasvi.

lääkinnällinen* a. -sesti *adv.* lääkitään kuuluva, sitä koskeva, lääkitsemällä tapahtuva tms.; tav. par. lääkintä-. | L. hoito, tarkoitus, par. lääkintähoito, -tarkoitus. L: set olot, par. lääkintäolot.

lääkinnöllinen* a. par. ed.

lääkintä* ^{10*} *teonn.* (*vanh.* lääkinto) lääkitsemisen, lääkitys, (vars. lääke) hoito. | Potilaan, haavan, tippurin l. Kokaimia käytetään l: nässä kloridina. — *Yhd.* eläin-, hammasl.

lääkintä- (*lyh.*, vars. sot. lääk.-) alkuiset yhd: t merkitsevät paitsi varsinaiseen lääkitsemiseen us. yleensä jtk terveyden- t. sairaanhoitoon liittyvää; *syn.* *sot.*, vars. *vanh.* saniteetti-.

-**aine** s. lääke-, lääkitsemis-, lääkityksaine. -**aliupseeri** s. *sot.* lääkintäkoulutuksen saanut aliupseeri. -**asetus** s. *lak.* sairaan- t. terveydenhoitoa koskeva t. muutoin lääkintälaitoksen toimipiiriin kuuluva asetus. -**elin** s. *sot.* Jalkaväen l: met. -**eversti** s. *sot.* vrt. lääkintäupseeri. -**hallitus** s. = lääkintöhallitus. -**henkilökunta**, -**henkilöstö** s. *sot.* Pataljoonan l. -**huolto** s. *sot.* L. käsittää toisaalta hoidon, toisaalta lääkintävälineiden ja -tarvikkeiden kunnossapidon. -**joukkue** s. *sot.* -**joukot** s. *mon.* *sot.* huoltojoukot, joiden tehtävänä on lääkintähuolto. -**komppania** s. *sot.* Divisioonan l. -**koulutus** s. -**laitos** s. yhteiskunnan (virallista) sairaan- ja terveydenhoitoa palvelevat henkilöt, laitokset, järjestöt yms. kokonaisuutena. | Maan l. -**lotta** s. lääkintäkoulutuksen saanut, lääkintätehtävistä huolettava lotta. -**luutnantti** s. *sot.* vrt. lääkintäupseeri. -**mies** s. *sot.* -**muodostelma** s. *sot.* Kenttäsaarala, liikkuva l. -**neuvos** s. = lääkintöneuvos. -**olot** s. *mon.* Läänin, armei-

jan 1. -**osasto** s. Puolustusministeriön 1. Lääkintöhallituksen yleinen 1. -**palvelus** s. sot. -**ryhmä** s. sot. -**taito** s. lääkitsemis-, lääkitys-, lääketaito. | Muinaisten egyptiläisten kehittänyt 1. -**tarvike** s., tav. mon. -**tehtävä** s. -**toiminta** s. -**toimisto** s. Puolustusministeriön lääkintäosaston 1. -**upseeri** s. sot. puolustusvoimissa lääkärinä toimiva upseerinä oleva henkilö. -**varikko** s. sot. eril. lääkintävälineitä käsittävä varikko. -**varuste** s. sot. -**viranomainen** s. terveydenhoitoviranomainen, vars. lääkäri. -**voimistelu** s. = lääkitysvoimistelu. -**väline** s. Lääkkeet, side-
tarvikkeet ym. 1:et.

lääkintö² s. vanh. = lääkintä. -**hallitus** s. sisäasiainministeriön alainen keskusvirasto, jonka tehtävänä on johtaa ja valvoa maan sairaan- ja terveydenhoitoa sekä apteekkilaitosta. | L:ksen sairaalaoast. -**neuvos** s. meillä lääkintöhallituksessa osastopäällikkönä oleva lääkäri; tämän arvonimen saanut lääkäri.

lääkitsemisaine s. -**keino** s. -**menetelmä** s. -**taito** s. Kansan 1.

lääkittäjä¹ tek. < lääkitä. | Eukko oli taitava 1. Poppamies toimi heimensa 1:nä.

lääkitys¹ s. 1. lääkitseminen, lääkintä, hoito, hoitokeino, parannusmenetelmä. | Potilaan, eläimen 1. Vahingoittuneen raajan, vamman 1. Ennen käytettiin 1:ksenä yleisesti suoneniskentää ja kuppauksia. Sairaus parani kahden päivän 1:ksellä. — *Kuv.* Saada 1:stä suruunsa, tuskaansa. Mielen 1. — *Yhd.* kodit. 2. lääkitsevä aine, lääke. | Kalkkilinimentti palovamman 1:ksenä. — *Kuv.* Lempäät sanat ovat mesileipää; ne ovat makeat sielulle ja 1. luille vr. **lääkitys**ohje s. -**taito** s. Kansanomainen 1. Eukko oli kuuluisa 1:dostaan. -**tapa** s. -**voimistelu** s. lääkitysvoimistelua antava henkilö. -**voimistelu** s. voimistelu, jota suoritetaan jllak tavalla sairaan t. vammaisen ruumiin t. jäsenen kuntouttamiseksi, sairastoimistelu.

lääkitä¹ v. parantaa t. hoitaa lääkkeillä. | L. potilasta. L. tautia, kipeää hammasta. L:t-sin haavaa jodilla. N. on 1:nnyt itseään konjakilla. — *Kuv.* L. sairasta sydäntä, surua, tuskaa. Puhuja 1:tsi kuulijoiden ahdistuksessa olevia mieliä Jumalan sanalla. L:tsevä huumori. Ne [sävelet] 1:tsivät terveeksi hänen tuskista sairaan sielunsa JOTUN.

lääkkeellinen¹ a. -**sesti** adv. lääkkeitä käyttäen tapahtuva, lääkitsevä; tav. par. lääke-. | L. hoito, par. lääkehoito. Aineen 1. arvo, par. lääkearvo. L. ominaisuus, par. lääke-, lääkitsevä ominaisuus. Hoitaa 1:sesti, par. lääkkeillä. **lääkkeenvalmistusoppi** s. farmasia.

lääkkeetön¹ kar. -**tönnä** adv. < lääke. | L. hoito. Unilääkkeiden käytössä on hyvä pitää 1:tömiä väliäkoja.

lääkäri¹ s. nyk. henkilö, joka säädetyt lääketieteelliset yliopisto-opinnot ja -tutkinnot suorittaneen on saanut viranomaisilta oikeutuksen harjoittaa ammattinaan sairaiden ja vammaisten hoitoa; aik. yl. sellaista toimintaa ammattinaan harjoittava henkilö; ei juuri tittelinä (tällöin tav. tohtori); vrt. (kansan)-parantaja, puoskari, haavuri, välskäri. | Sisä-

tautien 1. Laillistettu 1. Etevä, taitava 1. Kutsua 1. sairaan luo. Mennä 1:in, 1:lle. Käydä 1:ssä, 1:llä. Kulkea 1:stä 1:in. Lääke, jota saa vain 1:n määräyksestä. — *Kuv.* Jeesus Kristus, suuri sielujen 1. — *Yhd.* eläin-, lasten-, naistenl.; haava-, hammas-, hermo-, korva-, kurkku-, nenä-, silmä-, tuberkuloosil.; henki-, koti-, perhel.; alue-, kaupungin-, koulu-, kunnan-, kutsunta-, läänin-, osaston-, piiri-, rautatie-, sairaala(n)-, tehtaan-, vankilanl.; erikois-, siviili-, sotilas-, tarkastus-, urheilu-, vakuutus-, virka-, yksityis-, yleisl.; ali-, apulais-, päällikkö-, ylil.; ihme-, muotil.; maaseutul.; naisl. -**jäsen** s. Lääkintöhallituksen, kutsuntalautakunnan 1. -**kirja** s. teos, jossa yleistajuisesti tehdään selkoa erilaisista sairauksista ja vammoista ja annetaan ohjeita niiden hoitamiseksi. | Kodin 1. -**kokous** s. lääkärin kokous. -**kongressi** s. Pohjoismaiden 1. -**koulutus** s. koulutus lääkärin ammattiin. -**kunta** s. lääkärin, lääkäristö. | Maan, sairaalan 1. -**liitto** s. Suomen 1. -**luettelo** s. Helsingin 1. -**lähetyt** s. kristillisen lähetystyön yhteydessä ja sen keinona harjoitettu lääkärintoiminta.

lääkärinammatti s. -**apu** s. Hakea, saada 1:a. Oli heti turvaututtava 1:un. -**hoito** s. Maksuton 1. Saada 1:a. Joutua, turvautua 1:on. -**las**ku s. -**lausunto** s. Terveydentilaa, tapaturmaa koskeva 1. Viralliselle lomakkeelle laadittu 1. -**opinnot** s. mon. -**palkkio** s. lääkärille suoritettu tarkastus- t. hoitopalkkio. -**resepti** s. = lääkemääräys, resepti. -**takki** s. Valkoinen 1.

lääkärintarkastus s. lääkärin suorittama terveydentilan tarkastus. | Pakollinen 1. Koululaisen, asevelvollisten 1. L. henkivakuutusta varten. Suorittaa, toimittaa 1. -**kortti** s., vars. sot. lomake, johon kutsunnassa ja asevelvollisuusajan merkittään asevelvollisen terveydentilaa koskevat tiedot. | Punainen 1.

lääkärintoimisto s. kirjallinen lausunto, jonka lääkäri suorittamansa tutkimuksen perusteella antaa määrätarkoitukseen henkilön terveydentilasta. -**toimi** s. Oikeus harjoittaa 1:nta. Hoitaa 1:nta. -**toiminta** s. Opetustoimensa ohella professori N. harjoittaa käytännöllistä 1:a. -**tutkimus** s. lääkärin suorittama terveydentilan tutkimus. | Tauti todetaan useinkin vasta huolellisen 1:ksen jälkeen. -**tutkimus** s. Suorittaa 1. -**vakuutus** s. suullinen ja kirjallinen vakuutus, joka lääkärin on annettava lääkintöhallitukselle laillistetuksi lääkäriksi julistamista varten. -**vala** s. lääkärinvakuutuksen asemesta aikaisemmin (ennen vuotta 1925) tehty vala. -**virka** s. Hakea 1:a, L. avoinna A:n kunnassa.

lääkäripiiri s. 1. lääkärin toimipiiri. | Valtion rautateiden kuudes 1. 2. mon. Uuden lääkeaineen keksiminen on herättänyt suurta huomiota 1:piireissä. -**päivystys** s. lääkärin jllak palkkunnalla vuoroittain suorittama päivystys. | L. sunnuntaisin, jouluna. -**seura** s. Suomalainen 1. Duodecim perustettiin v. 1881.

lääkäristö² koll.s. lääkärikunta, lääkärin. | Pääkaupungin 1.

lääkäriyhdistys s. Helsingin 1.

lääkäroijä³⁰ v., tav. *leik.* -nti⁴ *teonn.* toimia lääkärinä, suorittaa lääkirintoimia, lääkittä, tohtoroida. | L. haavaa.

läämältä(än) *adv. harv. laajalti, kosolti, runsaasti.* | Vettä tulvi huoneeseen ihan l. -- sie-täisihän siitä vallesmannelle tieto antaa, koska niitä [rosvoja] niin l:än liikkuu AHO.

lääneittäin *adv.* läänien mukaan, kutakin lääniä kohti, lääni lääniltä. | L. laadittu tilasto. Väes-tön lukumäärä l. Ihmisiä sairastui l.

lääneittäinen³⁰ a. lääneittäin tehty tms.

lääni¹ s. 1. *hist.* läänitys, vars. läänitykseksi an-nettu alue. | Hallitsijan, paavin antama l. Ko-memäenkartanon l. Birger Jaarli antoi koko Suomen l:ksi veljelleen Valdemarille. L:n her-ra. — *Yhd. aatelis-, kartano-, pantti-, perin-töl.* 2. (*lyh. l.*) alue, joihin Suomi (ja Ruotsi) on jaettu ylintä paikallista siviilihallintoa var-ten. | Hämeen, Kuopion l. L:n ylimpänä hal-lintoviranomaisena on maaherra. V:sta 1938 Suomessa on ollut 10 l:ä. — Toisessa maaher-ran l:ssä (vars. ark.) 'aivan muualla'. Mistä lieene tulokas ollut toisesta maaherran l:stä. — *Yhd. linna-, raja-, sotilasl.* 3. vars. *kans.* ed:iin liittyen joskus muustakin jnk keskus-paikan t. jnk henkilön alaisuuteen t. omistuk-seen kuuluvasta alueesta. | Suupohja kuului Kyrön hallintopitäjän l:in. Saman talon l:ä oleva alue. Koko pitäjä oli yhden suutarin l:ä 'toimialuetta'. 4. vars. *leik.* yl. laajasta aluees-tä. | -- olenkin olevinani vapaa ajuriukko teitten avaroilta lääneillä SEPPÄNEN. — *jssak on lääniä* hyvää tilaa, riittävästi alaa, aluetta, laajuutta. | On niissä metsissä l:ä! Pitäjässä oli l:ä kahdellekin papille. Huoneessa on l:ä valkka tanssia.

lääni/aateli(sto) s. *hist.* = läänitysaateli(sto). -*alue* s. Aatelisten l:et. -*herr'a* s. *hist.* läänin-herra, läänitysherra. 1. läänityksen antaja. | Uskollisuus l:aa kohtaan. 2. läänityksen hal-tija. | L:ojen mieltä. -*herruus* s. *hist.* Olla jnk l:den alainen. -*jako* s. valtion jako läänei-hin. | Nykyinen l.

lääniläinen³⁰ s. läänin asukas.

läänin/agronomi s. valtion aik. lääneihin vars. viljely- ja ojitussuunnitelmien laatimista var-ten palkkaama agronomi. | L:agronomin virat muutettiin v. 1920 piiragronomin viroiksi. -*an-taja* s. *hist.* läänityksen antaja. | L:na saattoi olla kirkkokin. -*arkisto* s. -*arkkitehti* s. läänin-rakennuskonttorin esimies. -*etsivä* s. lääninri-koetsivä. -*hallinto* s. L:ä johtaa lääninhalli-tus. -*hallitus* s. virasto, joka hoitaa läänin yleistä hallintoa, maaherranvirasto. | L., jonka esimiehenä on maaherra, jakaantuu toimialaan-sa kuuluvain asiain käsittelyä varten läänin-kansliaan ja lääninkonttoriin. | Hämeen l. -*her-ra* s. *hist.* = lääniherra. -*kamreeri* s. läänin-konttorin päällikkö. -*kanslia* s. lääninhallituk-sen yleinen osasto, jossa käsitellään muut lää-ninhallituksen toimialaan kuuluvat asiat paitsi ne, jotka ovat lääninkonttorissa käsiteltäviä; vrt. lääninkonttori. | Mikkelin l. -*kanslisti* s. lääninkanslian kanslisti. -*karjakko* s. kar-jakko, joita maanviljelysseurat aik. palk-kasivat kiertämään läänin alueella. -*kartta* s.

-*kirjaaja* s. lääninhallituksen kirjaaja. -*kirjan-pitäjä* s. lääninkonttorin kirjanpitäjä. -*kont-tori* s. lääninhallituksen tiliosasto, jonka alaan kuuluvat mm. valtion veronkantoa, tu-loa tuottavia oikeuksia ja tilitointa koskevat asiat; vrt. lääninkanslia. | Oulun l. -*konttoristi* s. lääninkonttorin konttoristi. -*käräjät* s. *mon.* Ruotsissa läänistä valittujen edustajien kokous, jolla on päätösvalta eräissä läänin asioissa ja joka valitsee valtiopäivien ensimmäisen kama-rin jäsenet; maakuntakäräjät (nyk. merk:ssä). -*lääkäri* s. valtion palkkaama lääkäri, jonka tehtäviin kuuluu terveyden- ja sairaanhoidon valvominen läänissään. -*maanmittari* s. = seur. -*maanmittausinsinööri* s. lääninmaanmittaus-konttorin esimies. -*maanmittauskonttori* s. lää-nin maanmittaushallintoa ja maarekisteriä hoitava virasto. -*metsälautakunta* s. läänissä metsänhoitoa koskevien säännösten noudatta-mista valvova metsähallituksen alainen lauta-kunta. -*neuvos* s. lääninkanslian päällikkö. -*notaari* s. lääninkanslian notaari. -*pääkau-punki* s. kaupunki, jossa on lääninhallitus. -*ra-hasto* s. lääninkonttorin yhteydessä oleva val-tion kassalaitos. -*rahastonhoitaja* s. vrt. ed. -*raja* s. -*rakennuskonttori* s. aik. kussakin lää-nissä toiminut rakennushallituksen alainen vi-rasto, jota nyk. vastaa rakennushallinnon piiri-konttori. -*rikosetsivä* s. paikallisen poliisin avuksi lääniin sijoitettu rikosetsivä. -*rovasti* s. rovastikunnan kirkollisen elämän ja toiminnan lähimpänä valvojana toimiva, rovastikunnan papiston keskuudestaan valitsema ja tuomio-kapitulin nimittämä kirkkohera, kontrahti-rovasti. -*sairaala* s. läänin asukkaille tarkoi-tettu valtion sairaala. -*sihteeri* s. lääninneu-vosta alempi lääninkanslian virkamies; aik. (v:een 1937) lääninneuvosta vastannut virka-mies. -*vankila* s. kussakin läänissä oleva van-kila, jossa vankeusrangaistukseen tuomitut t. sakkorangaistusta vankeudella soveltavat kär-sivät rangaistuksensa ja jossa säilytetään tut-kintavankeja sekä irtolaisuudesta pidätettyjä. -*virvakunta* s.

läänittäin *adv.* par. lääneittäin.

läänittää³⁰ v. *hist.* antaa lääni (tykse)ksi. | Hal-litsijat l:tivät aatelisille valtakunnan alueita. L:etty pitäjä, kartano. L. papin virka, jnk alueen tuottamat verot.

läänitys³⁰ s. *hist.* maa-alue t. sellaiseen liittyvä tulo t. oikeus, jonka hallitsija t. muu vallan-pitäjä luovutti jklle ylimykselle (vasallille) määrääjäksi t. eliniäksi palkkiona ansiosta t. myöhemmin suoritettavasta (sota-, virka- tms.) palveluksesta. | Antaa maa-alue, kartano, vir-ka, verotulot l:kseksi. Perinnöllinen, määrää-jäksi annettu l. Maa oli jaettu l:ksiksi aate-lisille. Birger Jaarlin aikana koko Suomi oli yhtenä l:ksenä.

läänitysaateli(sto) s. läänityksiä hallussaan pi-tävä aateli(sto), feodaali-, lääniaateli(sto). -*alue* s. Koko Suomi joutui 1300-luvulla Bo Jonin-poika Gripin l:eksi. -*herra* s. *hist.* = lääni-herra. -*järjestelmä* s. feodaalijärjestelmä; vrt. seur. -*laitos* s. *hist.* yhteiskuntajärjestys, jolle ovat ominaisia läänitykset, feodaalilaitos,

feodalismi. | Keskiajan l. -mies s. läänityksen haltija, vasalli. | Kuninkaan l. -oikeus s. 1. oikeus antaa läänityksiä; läänityksiä ja niiden haltijoita koskeva lääninantajen oikeus. | Kuninkaan l:det. 2. läänitystä koskeva läänityksen haltijan eli vasallin oikeus. | Aateliston l:det. Perinnöllinen l. -suhde s. läänityksen antajan ja saajan suhde, vasallisuuhde. -tila s. Aateliston l:t.

lääppiä^{17*} v. ark., vars. halv. hyväillen taputella t. silittelä, hyväillä. | Ole l:mättä! Liisa ei sietänyt l:mistä. L:i tukkansa hiukan sileämäksi koho.

lääppänä¹⁵ desk.r.s. halv. jstak huonosta, mitätöimästä oliosta: räppänä, räpäle. | Hatun l. -- vanha varisl., joka laakson ylitse leluttelee ja vaakailee mennessään KARHUM.

lääpsähtää^{2*} onom.v. harv. läpsähtää, läsähtää, lätsähtää. | Pudota l. -- samassa l:diin pehmeälle sammalmättäälle TOPPILA.

lääpällä(än, -e(en adv., vars. ark. matalana, pitkin maata, pitkällään, rähmällään. | Maata l. -- sitten tulla kompuroi l. ämmä Kianto. [Veräjäl] oli lyyhistynyt l:een sill. — Kuv. Ihastuksesta, hämmästyksestä [jne.] l. 'aivan, ylen ihastuksissaan [jne.]. Jouduin esityksen johdosta aivan l:eni 'haltiohini, suunniltani'. Koko luokka oli uteliaisuudesta l:änsä.

lääpastyksi(än), -in(sä) adv. kans. hengästyksissä(än). | Olla juoksusta l. Huhtoa l:in asti.

lääpastytti^{2*} kaus.v. kans. < seur. | Kova juoksu l:i.

lääpastyä¹ v. kans. hengästyä. | L:nyt juoksija. Poika oli l:nyt, jäsenistä oli taito ja tarmo poissa HAANPÄÄ. -- paljosta puhumisestaan vahvasti l:nenä LEINO.

lääpöttää^{2*} desk.r.v. harv. laapottaa. | Pari harmaata varista lentää l:i teeriparven ylitse KARHUM.

läärä¹⁵ v. kans. veden t. jnk muun nesteen käsittelemisestä. | Lapset l:ävät käsiin rapakossa. Onpas kiesavita sitä punssia taas l:tyt WILKUNA.

lääte^{78*} s. 1. Saussurea, villakarvaisia mykerökukkaisia ruohoja. — Yhd. tunturil. 2. murt. huopaohdake.

läät^{14*} s. murt. = 1. lätti. | -- l:in pahnoissa sika-parat vinkuu kivi. — Yhd. sikol.

läävä¹¹ s. karjasuoja, navetta. | Karja pidetään talvella l:ssä. — Yhd. lammak-, lehmi-, sikol. -mato s. murt. rantakäärme.

lökäpöky s. halv. (myös: lökkä-). 1. mon. harv. väljistä, riippuvista, lököttävistä housuista. | -- l:t kuivuivat kalliolla päivänpaisteessa KARHUM. — Tav. 2. miespuolisen henkilön haukumanimenä: vetelys, väty, nahjus, nuhjustelija. | Mokomakin l! Ei tässä sentään mitään l:jä olla.

lökäri² s. ark. hehkuviini, glögi. | Ei taitaisi tehdä pahaa pieni l. LEINO.

lökötellä^{28*} frekv.v. -tely² teonn. < seur. | Elää l. joutilaana. -- oli l:elty pois sen näköisenä, että Käkriäinen pelästyi LEHT.

lököttää^{2*} desk.r.v. l. istua t. maata velttona, läsöttää, lössöttää. | Istua l. 2. vars. housuista:

riippua, roikkua väljinä (liian alhaalla). | Housut l:vät polvissa. -- hänen housunsa l:vät takapuolelta LEHT. 3. harv. verkkaisesta, veltosta liikkumisesta: lönnkyttää, löntystää. | [Poika] lähti -- juosta l:mään KAUPPISH.

löllero² desk.r.s. = lylleö. | Emäntä oli lihava l. löllö² desk.r.s. ja a. lihavasta, vetelästä tms. ihmisestä. | Laiska l.

lönkkä^{17*} desk.r.v. harv. lönkytellä. | -- papin Valko l:i, kääntyi Turuntielle LARINK.

lönkkä^{14*} desk.r.s. harv. lönkyttely, hölkkä. | Hevonen juoksi hyvää l:ä LEHT.

lönksyttää^{2*} desk.r.v. harv. lönkyttää. | Kävellä l. lönkytellä^{28*} frekv.v. -tely² teonn. (rinn. lönkötellä) < seur. | Juosta, kävellä l. Hevonen l:telee hiljaista hölkkää.

lönkyttää^{2*} desk.r.v. -ys⁴ teonn. (rinn. lönköttää) juosta hiljakseen, hölkyttää. | Mennä, ajaa l. Juosta l:tää veltosti LEHT. Hevonen alkoi hiljalleen l.

lönkätä^{28*} desk.r.v. harv. = ed. | Hevonen l:kää tasaisesti.

lönkötellä^{28*} frekv.v. -tely² teonn. (< seur.) = lönkytellä. | -- lihoihinsa pakahtumaisillaan oleva tamma l:telee kunnantalon pihamaalle SILL.

lönköttää^{2*} desk.r.v. -ys⁴ teonn. = lönkyttää. | Juosta l. Kanat l:tivät perässä TALVIO.

löntikkä^{15*} desk.r.s. = löntys. | -- nahjusmies ja toimeton l. koko Antti! TALVIO.

löntti^{1*} s. l. vars. ark. (rinn. klöntti) kimpale, möykky, möhkäle. | Aika l. savea. Sylkäisi ison l:in lattialle. 2. desk. kookkaasta, kömpelöstä olennosta: köntti, köntys, kölli, lönttäre, löntys. | Aika l. pojakseen. Tytön l. Lihava, laiska l.

lönttimäinen⁶⁸ kalt.a. l. esine, olio.

lönttäre⁷⁸ desk.r.s. löntti (2), löntys. | Pojan, tytön l. Komea lahnan l.

löntys⁶¹ desk.r.s. hidasliikkeisestä, veltosta, us. lihavasta olennosta: köntys, köntti, löntikkä, lönttäre. | Saamaton, kömpelö l. Lihava pojan l. Hevonen oli laiska l. [Ammatti, johon] kelpaa kuka hyvänsä l. ja ämmänpuolikas LEINONEN.

löntystelä^{15*} frekv.v. -y² teonn. < seur. | Kävellä l. l. hiljaa eteenpäin.

löntystää^{2*} desk.r.v. liikkua hitaasti, raskaasti, veltosti eteenpäin, laahustaa, köntystää. | Kävellä, mennä l. l. väsyneenä, verkkaisesti. Kulkea hitaasti l:ään. l:ää rumasti kuin vanha lehmä. Karhu l:i takaisin metsään.

löpörellä^{28*} frekv.v. harv. -tely² teonn. < seur. | -- älä siinä l:tele kuin lapsi kivi. Taavettia alkoi jatkuva l:tely harmittaa KARHUM.

löpertää^{2*} desk.r.v. lepertää, löpistä, höpistä.

löperö² a. ja s. -östi adv. -yys⁶⁵ omin. ryhdytön, holtiton, saamaton, veltto, nahjusmainen; jallus, nahjus, vetelys, väty. | Saamaton, l. mies. l. nahjus. Asiat hoidettiin vallan l:östi. Omaa l:yyttään hän ei menesty. l. järjesty, laki. — Ei hänestä mihinkään ole, mokomasta l:östä. Taitaa olla koko l. mieheksen.

löpistä²⁴ v., vars. halv. -nä¹⁴ teonn. = lörpöttää, lörpöttellä. | Puhua l. l. turhia, joutavia. Akat l:sivät ehtimiseen. Älä l:se! Pois joutava

l:nä! — Harv. *onom.* Kuului löttöjen l:nä, / tuohikienkin tohina KANT.

lörjstää¹¹ v. -nä¹⁴ *teonn.* 1. = ed. | L. joutavia. Turhaa l:nä. Elä sinä aina l:se! PAKK. 2. *onom. harv. lorista.* | Vai [antaa veden] ruiskun vieren l:ti TITUS.

lörppä^{11*} a. ja s. = seur. | Voi sinun puheitasi, pikku l:ti *CAJ.

lörppö¹⁸ a. ja s. lörpöttelevä, laverteleva, lipeäkielinen, kielevä, suulas; lavertelija, suupaltti. | L. nainen, tyttö. Liisa on auttamaton l. Niin vähäpuheinen mies, että kalatkin ovat hänen rinnallaan l:jä. -sorsa s. Anas strepera, Suomessa harvoin tavattu, mm. Keski- ja Itä-Euroopassa yleinen sorsalintu, harmaasorsa. -suu a. ja s. *halv.* = lörppö. | Senkin l:ti!

lörpötellä^{22*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < lörpöttää. | Ei tässä jouda turhia l:telemään. Akkojen l:telyä.

lörpöttelijä¹⁴ tek. < ed. | Joutava juorukello ja l. N. oli parantumaton l.

lörpöttää^{22*} v. -ys⁶¹ *teonn.* puhua aiheetta, tarpeettomasti, loruta, laverrella, löpistä, höpistä, höpöttää. | Puhua l. Eukko l:ti puuta heinää. Koko juttu on pelkkää l:ystä. En usko moisia l:yksä.

lörähtää²⁰ *mom.v. harv.* lorahtaa. | Mätä l:ti haavasta HEPOR.

löräyttää^{22*} *kaus.v. harv. (rinn. lörähd(yttää)* < ed. | Mies l:ti [pirtua] omaan kuppiinsa -- kahdenkin edestä KARHUM.

lössi⁴ s. *geol.* erittäin hienojakoinen, huokoinen, kellertävä maalaji, joka on muodostunut 0,02–0,05 mm:n suuruisista kvartsi- ja maasälpärakeista ja jossa lisäksi on 10–25 % kalsiumkarbonaattia, pöly-, tomumaa, pölyhieta. | L. on useimmiten tuulen kuljettamaa kivennäispölyä. -alue s. Kiinan l:et. -kerros(tuma) s. -maa s. Keltainen l. on erittäin hedelmällistä. -tasanko s.

lössyttää^{22*} *deskr.v.* verkkaisesta, veltosta, löntystävästä liikkumisesta. | Kävellä l. -- sou-taa l:ä kuin pahat ämmät EILMARI.

lössöttää^{22*} *deskr.v.* = lāsöttää. | Istua, maata l. Lotja tulla l:ä.

lötis²⁴ v. *harv.* löpistä, höpistä. | Mitä sinä l:et! KARHUM.

lötty⁴ *deskr.s. (rinn. lötö)* veltosta esineestä t. olennosta. | Veteli kissan l.

lötikähtää^{22*} *deskr.v. harv.* pehmeästä, veltosta putoamisesta t. kaatumisesta pitkälleen: lotkahtaa, mötkähtää, mätikähtää, muksahtaa. | L. pitkälleen penkille. Nähdä lukkarin kuop-paan l:vän, sitähan ei juuri minunkaan sydämeni vastaanlötis KIVI.

lötö⁴ *deskr.s.* = lötty. | Mokomakin laiska l:ti!

lötötellä^{22*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Maata l. päivät pitkät. Tamma juosta l:teli laiskasti LASSILA.

lötöttää^{22*} *deskr.v.* 1. olla (veltona) pitkäl-lään, maata, pötköttää, rötöttää. | Maata l. -- siat l:ivät saunavainion aidatussa haassa TOPPILA. Vene l:ää liejussa. 2. kävelemisestä, juoksemisesta: lönyttää, löntystää, hölköt-tää. | Kävellä, juosta l. -- itse l:ää hän muu-

taman kierroksen valssia KIVI. -- lähti juosta l:ämään avointa veräjää kohden SILL.

löt^{10*} s. matalareunainen paulalla sidottava tuohivirsu; vars. *halv.* muistakin, huonoista jalkineista. | Kaskenviertäjän l:öt. Kuului l:ötöjen löpinä, / tuohikienkin tohina KANT. — Yhd. pleksu-, saapasi.

löttö^{10*} *deskr.s.* s. = ed. | L:set jalassa. Huonot ken-gän l:set.

lötys⁶⁴ *deskr.s. harv.* vetelys, vätys, nahjus. | Jaska on veltto l. TOPPILA.

lötystel¹⁸ *deskr.v.* 1. kävelemisestä, juoksemi-sesta: löntystellä. | -- käydä l:ti kotiansa koh-den pärvär. 2. puhumisesta: lörpöttää, löpistä, lätytellä. | Valeitako l:täisiin silloin, kun nai-sia on joukossa KARHUM.

löydäntä^{15*} *teonn. harv.* (< löytää) löytämi-nen. | Uusien kansanrunojen l.

-löydöksinen⁶³ *poss.a.* < seur. | Niukka-, runsasl.

löydö¹⁸ s. vrt. löytö. 1. *arkeol.* löydetty mui-naisesine, samasta paikasta löydetty muinais-esineet, löytöesine(istö), -kalu(sto). | Kivikauden, pronssikautinen l. Runsaasti l:ksiä sisäl-tävä löytöpaikka. Saviastioita, nuolenpäitä ym. sisältävä l. — Yhd. hauta-, maa-, suol.; astia-, koru-, sirppil. 2. *geol.* kaivannaisesiintymä. | Kuparia sisältävä l. Runsa hematitiini l. Ko-timaisten kvartsien louhinta on kannattavaa, jos l:kset ovat puhtaita. — Yhd. kivihiili-, kul-ta-, malmi-, rautal. 3. *yleisk. harv. yl. se, mikä* on löydetty, löytö, | -- miksei sitten tuota uutta l:tä [= Kiven "Margaretaa"] -- vedetä esiin unohtuksesta? TARK.

löydötön²⁷ *kar.v., vars. arkeol.* -tömyys⁶⁵ *omin.* < löytö. | L. alue. Pronssikautta seuraa lähes viisisataavuotinen l. aika 'aika, jolta periytyviä esineitä ei ole löydöksinä tavattu'.

löyhdyt^{22*} *kaus.v.* -tävästi *adv.* -ys⁶⁴ *teonn.* (< löyhtyä) = löyhentää. | L. siteitä, vyötä, suitsia. Käyrän jousia voi tarpeen mukaan l. tai kiristää. L. ruuvia. Pytyn pohjaa paikoi-leen asetettaessa on vanteita hiukan l:ettävä. — Kuv. Omavaltaisuuden rankaisematta jättäminen l:tää kuria.

löyhen¹⁸ *nellä^{28*}* *frekv.v.* -tely² *teonn.* < löyhen-tää. | L. siteitä, solmuja.

löyhenty¹⁸ *pass.v.* (< seur.) = löyhetä, löyhtyä, löystyä. | Vyö on l:nyt. Kiristää l:nyttä mutteria. Ote l:y.

löyhen¹⁸ *tää⁶* v. -tävästi *adv.* -nys⁶⁴ *teonn.* päästää löyh(emm)älle, tehdä löyh(emm)äksi, löyhdyttää, löysentää, löysätä, höllentää, hellittää; ((kiristää, tiukentaa, pingottaa, jännittää. | L. vyötä, viulun kieltä. L. ruuvia, kiilaa. L. kyt-kentää. Lilan tiivis maa on ensin l:nettävä. — Kuv. Tapaus, joka vaikutti kuria l:tävästi.

löyhe¹⁸ *tä⁴* v. päästä löyh(emm)älle, löyhentyä, löyhtyä, löystyä, hellitä, höltyä, höllentyä. | Side, solmu l:nec. — Kuv. Kurin l:neminen.

löyhy¹⁸ *tä⁷* v. = leyyhiä. | Kutrit l:ivät tuu-lessa. Liekkui lapsi kätkyessä, / lapsi liekkui, tukka l:ti KAL. — Aapa -- l:ii sieraimiin tuo-retta merentuuksua PAULAH.

löyhky¹⁸ *tä⁹* v. *harv.* löyhkä(tä). | -- makaa hu-malassa ja l:ää pahalle HEPOR.

1. **löyhy¹⁸** s. paha, inhottava haju, haisu, lemmu. |

Paha l. Määdänneen, raadon l. Selvä viinan l. Tunkkaisen huoneen l. Likakaivosta levisi sietämätön l. Silloin [Siionin tytärten saadessa rangaistuksensa] tulee tuoksun sijaan l., -- korupuvun sijaan säkki-verho vt.

2. **löyhkä**¹¹ a. halv. hupsu, hassu, höynä, leuhka, | Aika l. mies. Oliko tuo ukko tullut kokonaan l:ksi vai koirailiko se ihan tosissaan? HAARLA. — S:sesti. Mokomakin l.!

löyhkähapero s. Russula foetens, pahanhajuisen, myrkyllinen hapero.

löyhkähtää^{2*} mom.v. (< seur.) löyhkähtää, lemahtaa. | -- hänen henkensä l:i viinalle *LARINK.

löyhkähtä¹⁵ v. levittää ympärilleen löyhkää, hajuta pahalta, haista, lemuta, löyhkää; vrt. katkuta, kärtä, tuoksua. | Sikolätti, likasanko l:ä. L:ävä raato. Paise, henki l:ä. L. pahalta t. pahalle, mädänneeltä t. mädänneelle. Sietämätömästi l:ävää liejua. L:si väkeville. Koko seutu l:si kalalta, kalalle. Ilkeä haju l:si ovesta vastaan. -- hänestä l:si hien ja pikanellin haju KATAJA. — Kuv. -- kotona vielä ristityl-täkin l:ä LEHT.

löyhkähtön¹⁷ kar.a. -tömyys⁶⁵ omin. < l. löyhkä. | L. käymälä.

löyhkäjä¹ v. harv. = löyhkäjä. | L:ävä kuralätkäkö.

löyhtyä^{1*} v. päästä löyh(emm)älle, löyhetä, löyhentyä, löystyä, hellitä, hölletä, höltyä, hölentyä;) (kiristyä, tiuketa, pingottua, jännittyä. | Side, vyö, köysi l:y. Ohjaket l:vät [myös kuv.]. Jänne, jousi on päässyt l:mään. Kiinnitysmutteri, pultti on l:nyt. Vasaran varsi on kuivuessaan l:nyt. Ote l:i. Mies köyhtyy, housut l:y sl. — Kuv. Kuri, järjestys l:y. L:nyt moraali. Aviositeiden l:minen. -- Alman vihdoin täytyi l. jännityksestään sill. -- jo keskivaiheilla alkaa mielestäni teoksen sisäinen kiinteys l. KOSKENN.

löyhtyä^{2*} v. harv. löyhdyttää, löyhentää. | -- uskonnon perustuksia l:viä uusia vapaamielisiä aatteitakin r.KOSKIMIES.

löyhy¹ s. kans. tuohilevy. | L:illä katettu tupu. Kiskoa l:jä.

löyhytellä^{20*} frekv.v. -tely² teonn. < löyhyttää. | L. viuhkalla, viuhkaa. L:telä nenälinalla kuunneita kasvojaan. Tuuli l:telee hiuksia, ikkunaverhoja. Lintu l:telee hitaasti siipiään. — Intr. Lokki lentää l:telee. Pohjasta päin tulla l:telee parvi valkeita, myöhästyneitä muuttolintuja TALVIO.

löyhytän^{10*} väl. < seur. | Tomu ja ruhkak tuuletetaan jyvistä tuohesta tehdyllä l:timellä.

löyhyttää^{2*} v. -ys⁶¹ teonn. = leyhyttää. | L. viuhkalla, viuhkaa. L:ti lehvällä sääskiä ympäriltään. Pöllö l:ttää siipiään. Tuuli l:ti tukkaa.

löyhyä¹ v. -ntä^{15*} teonn. = leyhyä. | Viuhkat l:vät edestakaisin. Tukka vain tuulessa l:y.

löyhä¹¹ a. -ästi adv. -yys⁶⁵ omin. löysä, holla;) (kiinteä, tiivis, tiukka, kireä, luja.

I. konkr. l. esineen t. aineen rakenteesta: jonka osat eivät ole keskenään kiinteässä yhteydessä, huonosti koossa pysyvä, holla-, löyhä-

rakenteinen, möyheä, kuohkea, huokoinen, pehmeä, hatara. | L:ät maalaajat. L. pakkaslumi. L. takina. L:lä puuvillahahtuvia. L. seos, kudos. Pitsiä ei saa virkata liian l:ää. L:ästi kyhätty pesä. -- mitä vain rautaa l:empää siellä oli PAKK. Hitaasti kuluu matka, sillä tie on l. [= pehmeä] KATAJA. — **löyhässä**, -ään (adv.) L:ään puristettu heinäpaali. 2. heikosti, huonosti jssak kiinni oleva t. jhk liittyyvä, helposti jstak irtautuva, löyhtyvä, hollässä, (jokseenkin) irrallaan oleva. | L. kansi, tulppa. Vanhuuttaan l:ät hampaat, L. liitos. Osien välinen l. yhteys. L. kosketus, puristus, ote. L:ästi kiinni. Puukko on l:ästi tupessa. Tarttua l:ästi jkn käteen. — Fon. L. artikulaatio, liittymä. — **löyhässä**, -ään, harvemmin **löyhällä**, -älle (adv.) Hampaat ovat l:ässä. Kirveen varsi on niin l:ässä, että se voi koska tahansa irrota. Mutteri on l:ällä. L:ään istutettu puu. L:ään puristettu nurkki. 3. a. jännittymätön, pingotumaton, rento, velto, riipuksissa oleva. | Ajaa l:in ohjaksi. Rummun kalvo päästettiin l:emmäksi. Poskien iho riippui l:änä ja velttona. — **löyhällä**, -älle (adv.) Loimet ovat l:ällä. Silkki ei saa jäädä ompelukehykseen liian l:älle. b. väljä, avara, ilmava. | L. kotelo. L. kääre, side. Haava sidotaan l:ästi. L. ympärysmitta. L. vyötärö puvussa. Takki on selästä liian l.

II. kuv. eri konkr. ryhmiin liittyen. 1. Teoksen l. [= hatara] rakenne. L. [= hatara] liittoutuma, valtioliitto. L. järjestö. — **löyhässä**, **löyhällä** (adv.) Kavaltajan pää on l:ässä 'kavaltaja menettää helposti päänsä, henkensä'. Henki l:ässä kuin riekolla. Jklla on itku, kyynel l:ässä 'jku hyrskähtää, pillahtaa helposti itkuun'. Ei ole raha nykyään l:ässä 'helposti saatavissa'. Jklla t. jkn päässä on jokin ruuvi l:ällä 'jku ei ole aivan täysijärkinen'. 2. erikoistuneempaa käyttöä. a. epävarma, epäluotettava, hatara, horjuva, häälyvä. | Suunnitelma, teoria on l:ällä pohjalla. L:ät perusteet. L:ä olettamuksia. L:ät tiedot. — Myös: harkitsematon, ajattelematon. | L:ää puhetta. Ei kannata luottaa l:iin [= liian helposti annettuihin] lupauksiin. b. leväperäinen, holtiton, ryhditön, liian rento. | L. luonne. L. moraali. L:ät periaatteet. Jesuiittain siveysopin l:yys. L:ät aviosuhteet. L. kuri, järjestys. -- hänen käytökseensä pyrkä jonkinlaista l:ää hekkoteltua sill. c. hupsu, hassahtava, höperö, höynä, löyhäpäinen. | Hiukan l. mies. En minä sinua niin l:äksi luullut ALKIO. Eikö hän ollut myöskin / mieleltä ... noin -- vähän l.? KALLAS.

löyhähdellä^{20*} frekv.v. -tely² teonn. < löyhähtää.

löyhähdyt- tav:mmin löyhäyt-

löyhähkö² mod.a. L. hiekkamaa. L. rakenne.

löyhähtää^{2*} mom.v. -(hd)ys⁶¹ teonn. = leyhähtää. | Tukka l:htää silmille. Saunasta l:hti höyrypilvi. Kuuma henkäsi l:hti meitä vastaan. Jo ovelia l:htää vastaan ilkeä haju. L. [= löyhkähtää, lemahtaa] pahalta, pahalle. -- konttoristi l:hti väkijoumilta LEHT.

löyhä *kierteinen* *a.* L. puuvillalanka. -**kudoksi-**
nen *a.* L. kangas. -**kätinen** *a.* = hölläkätinen. |
L. kasvatus. -**n** *lainen* *a.* löyhähkö. | L. maa-
perä, taikina. L. liitos. -**otteinen** *a.* = *Kuv.*
Velto ja l. laiskimus. -**päinen** *a.* hupsu, hö-
perö, höynä. | Hiukan l. mies. -**rakenteinen** *a.*
L. maalaji, kudos. L. romaani. -**suinen** *a.* lör-
pöttelevä, lörppö, suulas, puheissaan varoma-
ton. | L. lörppö.

löyhätä *v.* *harv.* löysätä, löyhentää. | L. sidettä,
jännettä.

löyhäyttää *kaus.v.* -ysst *teonn.* (rinn. löyhäh-
dyttääst) < löyhähtää. | Tuulenpuuska l:ti
savua silmiin. — *Deskr.* Lyödä l. lölyä. Mehi-
läinen, liukas lintu, / jopa lenti l:ti kal.

löyhötellä *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | L.
viuhkalla. — *Deskr.* -- kuuluukin jo kylällä ke-
hua l:lleen pärvär. — *Yksipers.* Tuulla l:teli
leppoisasti.

löyhöttää *v.* = löyhyttää, leyhyttää. | Tuuli
l:ti hiuksia. — *Intr. deskr.* kiireisestä, touhuk-
kaasta liikkumisesta: leuhottaa. | Akka juosta
l:ää, että helmat heiluvat.

löyly *s.* 1. saunassa kiukaalle vettä viskattaessa
syntyvä kuuma höyry t. kuumuus. | Kuiva, kos-
tea l. Kuumaa, kipakkaa, äkäinen l. Saunassa on
hyvä, huono l., paljon, tarpeeksi, vähän l:ä.
Heittää, lyödä l:ä 'viskata vettä kiukaalle löy-
lyn aikaansaamiseksi'. Ottaa kova(t) [= kuu-
ma(t)] l:(t). Lisää l:ä! Vieläkö kiukaasta läh-
tee l:ä? L. kiihottaa, kohahtaa, sähähtää lau-
teille. Istua, loikoa saunan l:ssä. — *Kuv.* L:n
lyömä, tav. — *Yhd.* häkä-, jälki-, saunanl.
2. *kuv.* löylytys, selkäsauna, tappelu, "kuumat
oltavat", tiukat paikat. | Sai aika l:n. Tappelu
kiihtyi, l:ä lisättiin. Viholliselle valmistettiin
kuuma l. Moises l:ssä hän ei vielä ollut en-
nen ollut. Puhuja antoi l:ä vastustajilleen. —
Yhd. veril.

-**löylyinen** *poss.a.* Huono-, hyvä-, kuuma-, run-
sasl.

löylykivi *s.* saunan kiukaan päällyskiviä, joille
vesi löylyn aikaansaamiseksi heitetään, terä-
kivi; vrt. 2. kuulema. -**luukku** *s.* saunan kiua-
kan löylynheittoluukku. -**mies** *s.* (hanakka)
löylynottaja. | Kova, huono l.

löylyn *lyöjä* *s.* tav. — *lyömä* *a.* *ark.* (tav. lie-
västi) vajaaälyinen, hassahtava, hupsu, houna,
höynä. | Mies on vähän l., akka pätkähullu.
Ikiliikkujan suunnittelijoita pidetään yleensä
hiukan l:inä. -**ottaja** *s.*

löylysauna *s.* sauna, jossa otetaan löylyä. | Suo-
malainen l.

löylytellä *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Tun-
keilijoita l:eltiin aika tavalla. Mutta äkeä äm-
mä rupesi kohta l:telemään selkäämme kivi.

löylyttää *v.* -ysst *teonn.* 1. *harv.* antaa löylyä
jklle t. jllek, pitää löylyssä. | Oli sitten hau-
dankaivaja Vileä saunassa oikein l:tänyt, kyl-
vettänyt LEHT. Lihojen palvaaminen savusta-
malla ja l:tämällä. — Tav. 2. *kuv.* antaa sel-
kään, piestä, peitota, höyhentää, kurittaa; nuh-
della kiivaasti, läksyttää, "antaa nuuskaa". |
Saada, antaa jklle l:ys, l:ystä. Poikaa l:ettiin
oikein isän kädestä. Koira l:ti kissaa että kar-

vat pölisivät. Hyökkääjä l:ettiin perin pohjin.
Artikkelin kirjoittaja antaa vastustajilleen hy-
vän l:yxen.

löylyyt- → löylyt-.

löysentää *v.* löysätä, löyhentää. | L. siteitä,
jousta. L. puristusta. Seosta l:netään vedellä.

löysetä *v.* *harv.* = löyhetä, löyhtyä, löystyä. |
-- miesten posket alkoivat punoittaa, suupie-
let l:nivät HEPOK.

löysi *s.* *ark.* (työ)vuoro. | Töitä tehdään kah-
dessa l:ssä.

löystyttää *kaus.v.* (< seur.) löyhdyttää, löy-
hentää, löysentää.

löystyä *v.* löyhtyä, löyhetä, löysetä. | Hihna,
side, ruuvi l:yt jänne. — *Kuv.* Arvelut-
tavasti l:nyt kuri. -- täytyy joko tuollaisella
virneellä tai jollain muulla ruumiin asenteella
osoittaa, ettei muka ole sellaiseen vakavuuteen
l:nyt SILL.

1. **löysä** *a.* -ästi *adv.* -yysst *omin.* tav. = löyhä,
höllä; ks. ed:n merk-ryhmiä. I. *konkr.* (1.) L.
maa(laji), lumi. Juoksuradan l. pintakerros. L.
ja huokoinen solukko. L:äksi keritty lanka-
kerä. Tukka l:ällä palmikolla. L. panos 'pa-
nos, jossa ei ole luotia t. on vain vähän räjä-
hdysainetta, paukku-, harjoituspanos'. — Myös
= vetelä. | L. hillo, sose. Liian l. taikina. L. väri,
laasti. L. uloste. L. vatsa 'vatsa, kun uloste on
löysää';) (kova vatsa. — *löysässä*, -ään (*adv.*)
Lanka on l:ässä rullalla. L:ään jyrätty pelto.
— *löysällä* (*adv.*) Vatsa on l:ällä 'löysänä'.
(2.) L. korkki, ruuvi. Käyttöäkselin l. hihna-
pyörä 'jouto-, nollapyörä'. Lehmällä on l:ät [=
liikkuvat, irtonaiset] lavat. L. kosketus, ote.
L:ästi maahan kiinnittyneet juuret. — Joskus
par. irttonainen, irtto-. | Kaikkia l:ään ja pie-
niin eriin pakattuna. L. [par. irttolais]väki. Si-
nalla on l. lettikin, omasi ei ole noin paksu
JOTUNI. — *löysässä*, -ään, harvemmin *löysällä*,
-älle (*adv.*) Kirveen varsi on l:ässä. Keri-
pukia sairastavan hampaat ovat l:ässä. Mut-
teri on l:ällä. (3. a.) L:ät ohjakset. Verryttely
l:in lihaksin. -- on vain pari l:ää nahkapuimua
siellä missä luonnonjärjestyksen mukaan pitäi-
si olla pyöristävä rasva nahkan alla SILL. —
löysällä, -älle (*adv.*) Sähköjohdot riippui-
vat l:ällä. Käyrän jouhet ovat liian l:ällä.
Verkko on laskettava l:älle. (3. b.) L. side, kää-
re. L. silmukka. Takki on selästä l. -- kietoi
liinan l:ästi päänsä ympärille HEPOK. II. *kuv.*
(1.) L. [= rento, pingottamaton] verryttely,
harjoittelu. Juosta l:ästi. L:in rantein (*ark.*)
'hiikaa jännittämättä, kevyesti, huolettomasti'.
Elää elämänsä l:in rantein. Ajokoiran l:yyss
(*met.*) 'ominaisuus, että se haukkuu liian her-
kästi'. (2. a.) Rakentaa l:älle pohjalle. Esittää
jtak l:in perustein. L. olettamus. L:ä tietoja.
Teoria, joka tuntuu varsin l:ältä. L:ästi impro-
visoitu sävellys. — L:ää puhetta. L. lupaus.
Miksi iskette kiinni l:ään sanaan? KIVI. (2. b.)
L. järjestys, kuri. L. moraali. L:ät siveysään-
nöt. L:ät aviosuhteet.

2. **löysä** *s.* länkien (t. satulan) pehmike, länki-
patja, paatsa, hamutsa, mallo.

löysähkö *mod.a.* L. maalaji. L. seos, taikina.
L. rulla.

löysäkätinen *a.*, *tav. kuv.* = hölläkätinen. | L. leväperäisyys.

löysäläinen³⁵ *s. harv.* irtolainen. | Palkolliset ja l:iset HAARLA. -- passittaisi heidät l:sinä ruunurattailta kotipuoleensa AHO.

löysäpintainen *a.* L. juoksurata. -**päinen** *a.* = löyhäpäinen. | Ukko on hiukan l. -**rakenteinen** *a.* L. kudos, solukko, L. sävellys.

löysä/tä³⁵ *v.* päästää löys(emm)älle, löysentää, löyhdyttää, löyhentää, höllentää, hellittää;)(kiristää, tiukentaa, pingottaa, jännittää. | L. köyttää, suitsia. Sidettä l:ttiin hiukan. L. kahleita, solmua. Ruuvia voidaan tarpeen mukaan l. tai kiristää. L:ä silmaa! L. otetta, puristusta. -- yhtyi on Rommakon savotalla l:nnyt (→ sanonut irti, erottanut) työstä sata miestä KJANTO. — *Kuv.* L. [= hellittää, vähentää] vauhtia.

löytymä¹³ *s. min.* löydetty (kivennäis-, malmi- tms.) esiintymä, löydös. | Radiumia sisältävä l. — *Yhd.* kivennäis-, malmil.

löytymätön²⁷ *kielt.a.* < seur. | Mistään l. esine. — **löytymät/tömissä**, -tömiin (*adv.*) piilossa, kaiteissa, kadoksissa. | Neula katosi aivan l:tömiin. Hän on l:tömissä, kaukana iris uurtto.

löytyä^{1*} *pass.v.* < löytää. | L. sattumalta, pitkän etsinnän jälkeen. Kadonneen, piilotetun esineen l:minen. Kätkestä l:neet rahat. Metsästä risujen alta l:i ruumis. Haluttua väriä ei l:nyt yhdestäkään kaupasta. Ei löydy sopivaa huoneistoa. Vihdoin l:i tie. Avaimenreikä ei tahtonut pimeässä l. Pohjantähti l:y helposti taivaalta. Tieleistä l:i virheitä. Nimeä ei l:nyt vaaliuettelosta. Ymmärtäväisen huulilta l:y viisaus *vr.* — † Epäsuomalaista, vars. olosijojen ohella esiintyvää käyttöä; korvattavissa *us.* joko *v:*eillä olla (olemassa) t. esiintyä taikka tavata-*v:n* *pass.*-muodoilla. | Helsingissä l:y useita kauniita rakennuksia. L:y kansoja, joiden keskuudessa Jumalaa ei vielä tunneta. Kangasta l:y kaupassa useaa eri väriä. Ruoassa l:vät ravintoaineet. Palkkauksessa l:i runsaasti epäkohtia. Sairaalle ei l:nyt [par. ollut, saatul] apua lääkkeistä. -- mutta yksi asia l:y, jossa olen vaiti KIVI.

löytää⁴⁵ *v. harv.* = löytää. | Oma l:ty, vieras varastettu *sp.* Syytä [riitaan] l:ään aina KIVI. -- silkipussi l:tiin repustasi LARINK.

löytäjä¹⁶ *tek.* Hävinneen tavarat l. Kolumbus, Amerikan l. Koira on hyvä jälkien l.

löytäjais¹⁶ *s. mon.* löytöpalkkio. | Saada, antaa, maksaa l. l:ää. Sai 100 mk l:ää, l:iksi.

löytämätön²⁷ *kielt.a.* < seur. 1. *akt.* sellainen, joka ei löydy. | Sijaansa l. rauhaan etsijä. 2. *pass.* = löytymätön. | Pulppusi l:önnä jo Helikon kirpehin lähde, / peittyi viidakkoon, peittyi ja unhohon jai KOSKENN. — **löytämät/tömissä**, -tömiin (*adv.*) = löytymättömissä. | -- kototalo oli palanut poroksi ja oma maammo l:tömissä HAARLA.

löytää³ *v. l.* saada ilmi, selville t. tavoittaa, tavata t. saada käsiinsä jtk sellaista, joka on ollut kadoksissa, piilossa, tietymättömissä t. tuntematon t. jota on etsitty, haettu;)(kadottaa, hukata, hävittää; kätkeä, piilottaa.

a. enemmän t. vähemmän konkr. toiminnan

tuloksesta. | L. etsimällä, sattumalta. L. kaiteissa ollut esine. L. rahaa, aarre, hukkunut, salakuljettajien kätkö. L:si kadulta käsinen. Penkoi hyllyä, kunnes l:si haluamansa kirjan. L. sopiva asunto. Pikkulintujen ei ole talvella helppo l. ravinto. L. levästä kivi. L. vuoresta kultaa, tinaa. Näytteestä on l:detty runsaasti basilleja. Laskusta oli mahdollon l. virhettä. Ei l:tänyt numeroa puhelinluettelosta. L. jäljet. L:si oven kopeloimalla. L. puoliso itselleen. N. on l:tänyt [= tavannut, kohdannut] vertaisensa, parempansa. Kolumbus l:si Amerikan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä l:tää *vr.* Sokeakin kana l:tää joskus jyvän [= joskus tyhmäkin oivallaa asian, tekee keksinnön tms.] *sp.* Minkä taakseen jättää, sen edestään l:tää [= tekemättä jätetty työ, laiminlyöty asia tulee myöhemmin suoritettavaksi, eteen] *sl.* — *Kuv.* Tyttö ja poika ovat l:täneet toisensa 'päässeet selville molemminpuolisesta rakkaudestaan, alkaneet pitää yhtä'. Vaimo oli l:tänyt [= oppinut tuntemaan] Jumalan. Olen vihdoinkin l:tänyt oman alani. [Runoilija] on l:tänyt tunteilleen aidon ilmaisumuodon. — L. [par. tavata, kohdata] kuolemansa. L. [par. tavata, saada] loppunsa. Hän l:si hautansa aalloista, par. esim. kohtasi kuolemansa aalloissa. — **löytaa** *tiensä* päästä, osua jnnek. | Vesi l:si tiensä läpi katon. Suomalaiset tuotteet ovat l:täneet tiensä kaukaisiin maihin. Kirjan toivoisi l:tävän tiensä kaikkiin koteihin. — **löytaa** *itsensä* päästä selville itseltään, oppia tuntemaan itsensä. | Nuorukainen, joka ei ole vielä l:tänyt itseään. — **löytaa** *itsensä jstak* par. havaita, huomata olevansa jssak. | L:si itsensä lattialta. L:sin itseni viimein muutaman pirtin penkiltä pitkältäni AHO. L:sin itseni itkemästä, par. havaitsin itkeväni.

b. edeen liittyy vars. abstr. yhteyksissä merk:ltään heikentyneenä: saada, saavuttaa. | Ei l:dä sopivaa asentoa. Hermannin sen sijaan oli vaikea l. tasapainoan kosken. [Draama] ei ollut vielä -- l:tänyt omaa muotoaan TARK. — L. suoja, turva(a). L. onnensa. L. lepo, rauha, tyydytystä, virkistystä, iloa jstak. En l:tänyt unohdusta nautinnoista. Julistus l:si vastakaikua laajoissa piireissä. Olettamus, jolle ei ole l:detävisiä vähäisintäkään tukea. — **löytaa** *armo jkn silmissä* päästä jkn armoon, suosioon, saada jkn hyväksyminen. | Jos siis olen l:tänyt armon sinun silmiesi edessä *vr.* Tekele ei l:tänyt armoa kustantajen silmissä. — † Tavarat on l:tänyt (→ saanut) runsaasti ostajia.

c. ajatteluun perustuvasta oivalluksesta: keksiä, huomata, saada selville. | L. ratkaisu kysymykseen, pulmaan, riitaan. On vaikea l. kaikkia tapahtumien vaikutaneita syitä. Ajatussissaan Marjatta l:si Laurista yhä uusia vikoja. Halusin lohduttaa, mutta en l:tänyt saroja. Budhan opista l:tää kristittykin monta hyvää opetusta. Paras menettelytapa l:detään kokeilemalla Kun x:n arvo on l:detty, on yhtälö ratkaistu. Tavaralle l:dämme kyllä sopivan käytön.

2. a. *intr.* **löytaa** *jnnek* päästä, osata t. osua jnnek. | L:dän kotiin yksinkin. Ei tänne vai-

nolainen l:ä. Koira l:si pian takaisin. Outo ei l:täisi noissa sokkeloissa minnekään LEHT. Heikon tulensäteen johtamana hän l:si ovelle TALVIO. **b. löytää jku t. jk jksik, jnklaiseksi** (vanh., nyk. vars. arkaisoivasti) havaita t. todeta jku t. jk jksik, jnklaiseksi, havaita jkn t. jnk olevan jnklainen. | Punnittu ja köykäiseksi l:detty. -- jonka tuomarit l:tävät vika-pääksi, maksakoon lähimäisellensä kaksinkertaisesti vrv. Tutkitaan ja tuomitaan, / mut hulluksi l:detähän LEINO. Ain' avarammiks nouskoot sydämenne, / niin ettei kerran pieniks l:dettäis! KAILAS.

löytö* s. 1. *abstr.* löytäminen, löytämistapahtuma, havainto, keksintö; us. samalla sekä löytämistapahtuma että se, mikä löydetään; vrt. 2. | Yllättävä, tärkeä, kaamea l. Kasvitieteellinen l. Koillisväylän l. Tehdä l. Ilmoittaa l:döstä sanomalehdessä. Ei puhunut l:döstänsä kenellekään. L:dön yhteydessä paljastui hämmästyttäviä seikkoja. Kottarainen tulee juuri tällaisena päivänä, se on kuin lohdullinen l. tuon raehymyn jälkeen SLL. — *Lak.* L. on aluksi vain talteenottoa, mutta sittemmin se voi olla luonteeltaan kumoava saanto. 2. *konkr.* se, mikä on löydetty; vrt. löydös, löytymä. | Kultakello, arvokas l. Pitää itse, salata l:tönsä, L. on luovutettu museoon. L. sisältää runsaasti hopeaa. Lapset tulivat marjasta ja toivat vähää l:töjään äidilleenkin maisteltavaksi KAUPPISH. — Laajentuneesti esineestä t. asiasta, joka on havaittu, todettu muita paremmaksi, erittäin hyväksi, lupaavaksi: helmi; jnk erikoisalan henkilöstä: uusi tähti. | Täytäkynä, joka on todellinen l. Oikea l. uudessa kirjallisuudessamme. Uusi l. hiihtorintamalla. Elokuva, jossa yhtiön lupaava l. nähdään ensi kerran. 3. *yhd.* sekä 1. että 2. ryhmään liittyen. | Arkisto-, hauta-, kalmisto-, maa-, suol.; haja-, irta-, kätkö-, yksinäisl.; aarre-, ase-, asia-kirja-, esine-, laiva-, raha-, ruumis-, suksi-, vene-, hopea-, kulta-, kupari-, malmi-, nikkelil.; muinais-, taidel.; hiihtäjä-, kirjailija-, pianistil.

löytöaika s. Kasvin löytöpaikka ja -aika. -aineisto s., vars. *arkeol.* Seudun l:ssa on havaittavissa skandinaavisia piirteitä. -alue s. *Arkeologinen* l. Kivikautemme rikkain l. on Laatokan rannoilla. -esine s. L. on palautettava oikealle omistajalleen. — Vars. löydettyistä muinaisesi-

neistä. | Pronssikauden l. Päijänteen latvareittien varsilta on runsaasti l:itä. -esineistö s. Kivikautinen l. -historia s. Amerikan l. 'A:n löytämisestä kertova historia'.

-löytöinen^{es} *poss.a.* Niukka-, runsasl.

löytökalu s., vars. *lak.* löytöesine. | L:kalun saalaaminen. -kalusto s., vars. *arkeol.* Alueen kivikautinen l. -kartta s., vars. *arkeol.* muinaisesineiden löytöpaikkoja esittävä kartta. -kerros s. *arkeol.* maakerros, josta jtk on löydetty. -kohta s. löytöpaikka.

löytökäi|nen^{es} s. *harv.* löytö(nen). | Löysin, löysin l:sen / elämän aution aholta LEINO.

löytö|köyhä a. *arkeol.* → niukka-, vähälöytöinen. -lapsi s. vanhempiensa hylkäämänä löydetty, tav. kunnan hoitoonsa ottama lapsi. | Vanhemmistaan tietämätön l. — *Kuv.* -- olen ihmisistä ma irrallain, / elon ankean l. vain LEINO. -lastenko|ti s. laitos, johon otetaan löytölapsia hoidettavaksi. | L:dit, joita ei ole ollut Suomessa, on nykyään yleensä muutettu toisenlaisiksi lastensuojelulaitoksiksi. -matka s. tav:mmiin löytöretki.

löytö|nen^{es} *dem.s.* Löysinpä l:sen. Hän on l. JOTUNI.

löytö|paikka s. Kasvin, muinaisesineen, malmin l. -palkka s. = seur. | Sai l:a 500 mk. -palkkio s. palkkio, jonka kadonneen tavaran omistaja suorittaa löytäjälle saadessaan tavaran takaisin, löytäjäiset. | Maksaa, saada l., l:ta. -retkeilijä s. löytöretk(i)en tekijä t. osanottaja. | Historian suuret l:t. -retkeily s. löytöretkien tekeminen. -retk|i s. retki, jonka tarkoituksena on jnk (uuden, tuntemattoman), vars. jnk tuntemattoman alueen t. maan löytäminen. | Suuret maantieteelliset l:et. Tehdä l:ää. L:ellä luonnossa, kodin piirissä. — *Kuv.* Tehdä l:ää kirjallisuuteen, tieteisiin. -rikas a. *arkeol.* → runsaslöytöinen. -suhteet s. *mon.*, vars. *arkeol.* Kivikirveen löytöpaikka ja -suhteet. -tavara s. löydetty tavara, löytöesine(et), -kalu(t). | Junasta talteen otettu l. -tavaratoimisto s. toimisto, joka huolehtii löytötavarain talteen ottamisesta ja omistajalle palauttamisesta. | Rautateiden, poliisilaitoksen l. -tieto s., vars. *arkeol.* jtk löytöä koskeva tieto. | Esineestä ei ole saatu tarkkoja l:ja.

lööperi^s s. *vaihl. ark.*; tav. vain sanontatavassa laskea, puhua lööperiä puhua perättömiä, paluria, laskea luikuria. | Älä laske l:ä!

M

m [äm t, em, vartalo ämmä-, emmä-] 1. kirjain, *m*-äänteen merkki. | Iso, pieni *m*. Sana "ensimmäinen" kirjoitetaan kahdella *m*:llä. 2. eräs kielen äänne: huuliiänteisiin kuuluva nasaali. | Ääntymätavaltaan *m* on resonantti, ääntymäpaikkansa puolesta bilabiaali. 3. *lyh.* mm.: a. metri. | 5 m kangasta, 10.000 m:n juoksu. m² 'neliömetri', m³ 'kuutiometri'. b. sot. malli. | Sotilaspuiku m/27 'sotilaspuiku vuoden 1927 mallia'. Sotilaskivääri m/24. c. roomalaisena lukumerkkinä (M) = 1000.

ma *pers.pron.* *murt. runok.* = mä. | Mun on mieleni nääntä ikävään, / kun tiedän, kun tiedän ma kaiken tään / ja ma kaihoten kaipaan sinne koskenn. — Eräissä sanonnoissa v:n jälkeen myös normaalityyissä (us. *o*). | Ei siitä tule mitään, luulen ma.

-ma¹³ (etuvok. sanoissa -mä) *nomininjohdin.* 1. *deverbaalinen.* Johdannaiset ovat: a. *teon-nimiä:* elämä, kuolema, syntymä. — Vars. eräissä abverbiaali-ilmauksissa ja yhd:n alkusana: yhdellä istumalla, ensi näkemältä; ampuma-ase, naimakä, seisomapaikka. b. *teon tuloksen t. kohteen nimiä:* juoma, murtuma, vieremä; lyhenelmä. c. *gen:n t. poss.-suff:n* ohella käytettyjä ns. agenttipartisiippeja: sepän tekemä lukko, ottamiansa vapauksia. 2. *denominaalinen.* Johdannaiset vars. paikkaa merkitseviä s:ja: pengermä, rantama, reuna-ma, selkämä.

maa²⁸ s. Merk-ryhmien rajat häilyviä. 1. *suurena kokonaisuutena.* 1. *taivaankappaleena:* maapallo, Tellus; *täht. erisn.* | Aurinko, m. ja kuu. M. on navoiltaan hieman litistynyt pallo. M. kiertää aurinkoa. M:n liikkeit. M:n pyöriminen akselinsa ympäri. M:n suuruus, paino, rata, sisus, keskipiste, ympärysmitta. M:n varjo kuussa. Matka, purjehdus m:n ympäri. 2. *vars. heng. maanpiiri, maailma; mainen elämä, ihmiselämä;*)(*taivas; tuonpuoleinen, kuolemanjälkeinen elämä t. olotila.* | Alussa Jumala loi taivaan ja m:n vt. Ja minä näin uuden taivaan ja uuden m:n vt. Ja kaikessa m:ssa [= kaikkialla, koko maailmassa] oli yksi kieli ja yksi puheensarsi vt. -- lisääntykää ja täyttäkää m. vt. Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja m:ssa rauha ihmisten kesken vt. Oi kuningasten Kuningas, / sä m:n ja taivaan valti-as vk. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös m:n päällä niin kuin taivaassa KATEK. Kunnioita isäsi ja äitiäsi, että menestyisit ja kauan eläisit m:n päällä KATEK. Työn orjat, sorron yöstä nouskaa! / M:n ääriin kuuluu kutsumus AK.

Olemmehan vihoittaneet taivaan ja m:n KIVI. Luvata, m:t ja taivaat 'kaikki mahdolliset, mitä tahansa'. — M. on uskovaishenkeen murheen laakso. Minä vaivainen oon, mato, matkamies m:n vk. M:n hiljaiset 'tähimmäistensä keskuudessa vaatimattomina, hiljaisina elävät ihmiset'. — *maan* (vars. ark.) eräissä yhteyksissä voimakkaasti vahvistavan adv:n tavoin. | M:n mainio keli. Torvesta lähti m:n kamala mölinä. Ja voin päällä vielä m:n kauhea pyylimakkara KIVI. Voi m:n perkelettä sitä Santeria KATAJA. -- mutta kun niitä [russakoita] oli lopulta niin m:n saakelista! KARHUM.

II. *pintana, alustana; sisäpaikallissijat us. adv:n luonteisia.* | Luminen, paljas m. M. paljastuu lumen alta. M. vihertää. M. järkkyy räjähdysten voimasta. Vetää jtk m:ta pitkin. M:n alla 'maan sisässä'. M:n päällä 'maan pinnalla'. Korkealla m:n yläpuolella. Kaupunki hävitettiin m:n tasalle. M:ssa makaava puun runko. Koira juoksee kuono m:ssa. Hevonen syö m:sta. Korkealla m:sta. Laskeutua vaunuista m:han. Nukkua paljaalla m:lla 'maassa ilman kosteutta eristävää alustaa'. — Us. tarkoittaen yhtä hyvin lattiaa kuin maan pintaa. | M:ta viistävä hameenhelmat. Nostaa jtk m:sta. Jk putoaa m:han. Kaatua pyörtyneenä m:han. Maito meni m:han. Katses m:han luotuna. Kumartaa m:han asti. Heittäytyä (pitkälle) m:han. Korpraali ärjäisi: m:han! — Sotilasslangissa. | Mennä maihin 'heittäytyä maahan'. — Erik. 1. kuv. sanontoja. | Seura toimii m:n alla 'salassa viranomaisilta'. Puolueen oli pakko mennä m:n alle 'jatkaa toimintaansa laittomana'. M. alkaa polttaa jkn jalkojen alla 'ao. tuntee ilmitulon uhkaavan'. Polkea armeija m:sta 'luoda näennäisesti tyhjäästä'. Tunnelma on m:ssa 'matallana'. Mieli painuu m:han 'masentuu'. Olla irti m:sta 'iloinen; ylen ihanteellinen'. M:sta se pienikin ponnistaa [= jokainen yrittää voimiansa mukaan] sp. 2.)(*ilma, taivas, vesi ym.* | M:sta ohjattava lentokone. Lehti puussa, ruoho m:ssa sp. — Leijaila m:n ja taivaan välillä. Ylistää m:sta taivaaseen 'määrättömästi'. Puhua kaikista asioista m:n ja taivaan välillä. — Olemme niin kaukana merellä, ettei m:ta näy. Vesitsee tai m:ta myöten. Vetää vene m:lle. Olla kuin kala kuivalla m:lla [= viihtyä huonosti] sp. Kyllä m:lla viisaita ollaan, kun merellä vahinko tapahtuu sp. Ei se m:ltä merelle vie [= ei vaikuta paljon asiaan] sp. — *maissa, maista, maihin* (adv);)(*vesillä,*

aluksessa. | Miehistö oli jo maissa. Laskea, nousta, uida maihin. Vene ajautui maihin. Köysi heitettiin maihin. 3. *maa/lla*, -lle (adv:n tavoin, harv.) ulkona, näkyvissä. | Virua suolet m:lla. Vetää miekkansa m:lle 'paljastaa'. Maksa m:lle [= lyökää kuoliaaksi!] LINN.

III. ainekerroksena; us. maaperästä, -pohjasta. | Routainen m. M. on jäässä. M. sulaa. M:n pinnalla, sisässä. Pylväs on lahonnut m:n rajasta. Syvällä kylmässä m:ssa. M:sta kaivettu aarre. Vesi imeytyy m:han. Kaivautua m:han. — *Kuv.* ym. sanontoja. | M:n matonen 'mitätön olento'. Kaivaa m:ta jkn jalkojen alta 'valmistella jkn syrjäyttämistä, häviötä'. Syvällä m:n uumenissa. Kätkeä, peittää jku m:n pöveen 'haudata'. Maata m:ssa, m:n (mustassa) mullassa 'olla kuollut, haudassa'. -- mahti ei joua m:n rakohon, / vaikka mahtajat menevät kal. — *Erik.* 1. *sähk.* johdteena. | Yhdistää, johtaa m:han. 2. tuottavana, viljelyn kohteena. | M:n antimet, hedelmät, vilja. M:n tuotantokyky. M. kasvaa, tuottaa, antaa satoa. M. janoaa, huutaa vettä. Muokata, lamnoittaa, kyntää, äestää m:ta. M:ta viljelevä väestö. Ottaa m:sta eläntonsa, leipänsä. Nostaa perunoita m:sta. Siemen peitettiin m:han. 3. laatua (kasvukykyä tms.) ajatellen. | Vesi-, hiekka-, saviperäinen m. Hedelmällistä, karua, lihavaa, laihaa m:ta. Kasvit viihtyvät happamassa m:ssa huonosti. M. on siellä viljavaa. — *Kuv.* Opetus lankeaa hyvään m:han 'on tuloksellista'. — *Yhd.* aluna-, alkali-, hiekka-, hiesu-, hieta-, humus-, kalkki-, kivennäis-, komposti-, lieju-, liete-, multa-, savi-, simpukka-, sora-, suola-, turvem-, juoksu-, tulva-, vesijättöm. 4. *ain.* kallioperän päällä oleva irrallinen, orgaanisten ja epäorgaanisten aineiden muodostama massa. | M:sta ja kivistä tehty pato. Oja täytettiin m:lla. Luoda m:ta jnk peitteeksi, ympärille. Kellarin lattia on poljettua m:ta. Valloittajalle lähetettiin m:ta ja vettä alamaisuuden merkiksi. Hiekka on hienojakoisempaa m:ta kuin sora. Helleenien käsityksen mukaan alkua-aineita oli neljä: m., ilma, vesi ja tuli. Maatua, muuttua m:ksi. Sillä m:sta sinä olet, ja m:ksi pitää sinun jälleen tuleman vr. — *Yhd.* irto-, oja-, rakennus-, side-, täytem.

IV. alueista, seuduista. 1. omistusoikeuden t. viljelyn kohteena; us. koll.; liittyy ryhmään II ja III. 2. | Ruotajakolaitos oli m:han kytkettyä asevelvollisuutta. Kiinnittää jku m:han 'antaa omaa maata viljeltäväksi'. M. oli aateliston hallussa. Valtion, kirkon, yhtiöiden omistama m. Kruununluontoinen, perintöluontoinen m. M:n hankinta siirtoväelle. M:n jakaminen, pirstominen. Ostaa lisää m:ta. Huvila on omalla, toisen m:lla. Talonpojan sortuminen, häviäminen m:ltaan 'tilaltaan'. Menettää m:nsa (ja mantunsa). Ennen mies m:nsa myö kuin sanansa syö sl. Viljellä m:tansa. — Talon m:t ulottuivat rantaan asti. Metsästyksen kielletty Yrjölan mailla. Suurin osa maista [= pelloista] oli kesantona. Toiseen m:han [= puutarhan osaan] kylvetiin hennettä, toiseen porkkanaa. — *Yhd.* kau-

pungin-, kirkon-, kruunun-, torpan-, valtion-m.; lahjoitus-, liika-, lisä-, läänitys-, perimys-, perintö-, rässi-, tontti-, vero-, vuokra-, yhteis-, yksityism.; hylky-, joutom.; kasvitarha-, pelto-, puutarha-, viljelysm.; kaali-, kaura-, kukka-, lanttu-, mansikka-, peruna-, porkkana-, ruis-, vehnäm.

2. tietty valtiollinen alue, valtakunta, valtio. | M:mme kuuluu pohjolaan. Oma m:mme. Palvella, puolustaa m:taan. Taistella, kuolla m:nsa puolesta. Vihollinen hyökkää m:han. M:n sotalaiset, armeija. Tuoda m:han. Viedä m:sta. Koko m:n käsittävä, koko m:ta koskeva. Kautta m:n tunnettu. M:n asukkaat, rajat, valtiomuoto. Maailman m:t. Amerikan, Euroopan, Skandinavian, Itämeren, Tonavan, Välimeren m:t. Maiden ja merien takaa. Vieraat m:t. Palata omalle m:lleen. Matkustaa vieraille maille. M:n toivo 'nuoriso, ylioppilaat'. [Olen astunut alas] johdattamaan heidät siitä m:sta hyvään ja tilavaan m:han, m:han, joka vuotaa maitoa ja mettä vr. Parempi omalla m:lla / vetonenki virsun alta, / kuin on m:lla vierahalla / kultamaljasta metonen kal. Oma m. mansikka, muu m. mustikka sl. M:ssa m:n tavalla tahi m:sta pois sl. M:(ta) on lailla rakennettava sl. Kukaan ei ole profetta omassa m:ssaan [alk. ut]. | -- ei oikeutta m:ssa saa, / ken itse sit' ei hanki KRAMSU. — Eri maita tarkoittavia vakiintuneita nimityksiä. | Tuhansien järvien m. 'Suomi'. Nousevan auringon m. 'Japani'. Rajattomien mahdollisuuksien m. 'Amerikka'. Kaksoisvirran m. 'Mesopotamia'. Pyhä, luvattu m. 'Palestiina'. — *Yhd.* heimo-, jäsen-, liittolais-, naapuri-, veljes-, vihollism.; emä-, isän-, koti-, pää-, synnyin-, syntymän-, alus-, mandaattisiirtom.; diktatuurim.; kulttuuri-, sivistysm.; alkuperä-, kulutus-, ostaja-, tuonti-, vientim.; hopea-, karja-, kulta-, puuvilla-, viinim.; karjanhoito-, maatalous-, matkailu-, merenkulku-, teollisuus-, urheilum.; alppi-, kauko-, napa-m:(t); etelä-, itä-, länsi-, pohjoism:(t). — *Kuv.* a. *luvattu maa* tyysijä, kotimaa. | Romanttisen runouden, demokratian luvattu m. Amerikka on yksityisen yritteliäisyyden luvattu m. b. yleisemmin. | Valkeuden, suven, unhon, unten, runouden, riemun, iäisyyden m. Suuren hiljaisuuden m. 'kuolema, tuonpuoleinen elämä'. Kuoleman varjon m. Vanhus ei viivy enää kauan elävien m:ssa. — *Yhd.* ihme-, kulta-, satum.; ilon-, onnen-, rauhan-, riemun-, untenm.

3. ed:een liittyen korttipelissä: 'väri'. | Pelikorteissa on 13 korttia neljää eri m:ta. Tunnustaa m:ta. Jollei ole vaadittua m:ta, on lyötävä valttia. — *Kuv.* Tahdon tietää, mitä m:ta sinä oikein olet 'millainen olet, mikä olet miehiäsi'. Antti on toista m:ta kuin me muut. Kaikki he ovat samaa m:ta. Samaa, yhtä m:ta [niin] kuin maalarin housut [= kaikki yhtäläisiä, yhtä huonoja] sp.

4. *maa/lla*, -lta, -lle (adv.) maaseudulla;)(kaupungissa. | Asua, elää m:lla. Viihtyä hyvin m:lla. Viettää lomansa m:lla. Muuttaa, mennä, matkustaa, kaivata m:lle. Käydä, pis-

täytyä m:lla. Väestön pako m:lta. — *mailla*, mailta, maille (puhek.) maa(seudu)lla. | Terveisistä mailta! Painua maille. — Maaseudusta joskus muutenkin. | Syvällä m:n sydämessä. Se on papin rouva jostakin m:n pitäjistä TALVIO.

5. a. vars. *mon.* ja obliikvisijoissa: seutu, tienoo. | Kierrellä, kulkea pitkin m:tä, maita 'sinne tänne, seudulta seudulle'. Varas on nähty näillä mailta t. main. Ukko on lähtenyt näiltä mailta. Ei maille (eikä) halmeilla 'ei täällä päinkään, ei näillä tienoilla'. Matkustaa maita (ja) mantereita, m:t ja mantereet 'kaikkialla, maasta maahan, ympäri maailmaa, paikasta paikkaan'. | Olisi kirje ollut kirjoitettava. Ei ole kynästä maille [= paikalle] sattunut JOUTU. — Hämärä hiipii maille 'tienoille'. Yö on jo saapunut maille. — Matkata, muuttaa, siirtyä Manan, Tuonen maille. — *maillaan*, mailleen (adv.) auringonlaskusta ja siihen liittyen. | Aurinko, päivä menee mailleen, on maillaan. Heidän onnensa oli mailleen menossa 'häviämässä'. Mailleen menevä [= päättyvä] vuosi. — *maissa* postp:n tavoin gen:n ohella vars. määriä ilmaisevissa yhteyksissä: paikkeilla, tienoilla. | Kello yhdeksän maissa. Joulun, pääsiäisen maissa. Tuntipalkka on nykyisin 100 markan maissa. — Viisisataa henkeä tai niillä main 'niillä paikkeilla'. b. maasta sen muotoa, kulkukelpoisuutta yms. ajatellen: maasta. | Alava, kivikoinen m. Kaupungin ympäristö on mäkistä m:tä. Rakennus on tasaisella m:lla. Metsäiset m:t jatkuvat lähelle rajaa. Pohjois-Suomen soiset m:t. Soiden välissä on joskus kuivempakin m:tä. c. *yhd.* Harju-, järvi-, kivikko-, kumpu-, kunnas-, laakio-, mäki-, notko-, suo-, tasanko-, tunturi-, vaara-, vuori-, vuoristom.; murto-, tasam.; myötä-, vastam.; koivikko-, lehto-, lepikko-, metsäm.; erä-, korpi-, rinta-, salo-, takam.; rannikko-, ranta-, rinnen.; kanas-, niemi-, välim.; jänis-, karhu-, metsästyks-, orava-, pyynti-, riistam.; marja-, mustikka-, sienim.; hautaus-, kirkko-, piham.; työm.; ostjakki-, vogulim:(t).

maa-*aateli*(sto) s. *aateli*, jonka asema perustuu maanomistukseen, maata omistava ja viljelevä *aateli*(sto);)(virka-*aateli*(sto). | Itämerenmaiden, Japanin m. M:*aateli*n omistamat suurtilat. Kustaa Vaasan aikana *aateli* oli vielä m:*aatelia*. — **-aine** s. Hienorakeinen m. Tuulen veden kuljettama m. — **-aine**s s. Orgaaniset, epäorgaaniset m:kset. M:sten lahoaminen. M:sten kemiallinen koostumus. — **-ala** s. Euroopan kokoinen m. Sota on hävittänyt laajat m:t. Suomen m:sta on lähes 3/4 metsien peittämää. — *Kuv.* Valmistaa m:a uudelle aatteelle. Rauhankaipuu voittaa m:a. — **-alkali** s. *kem.* maa-alkalimetallin oksidi. — **-alkalimetalli** s. *kem.* M:t ovat beryllium, magnesium, kalsium, strontium, barium ja radium. — **-alue** s. M:en kauppa. Asuttu, viljelty m. Viholliselta vallatut m:t. Venäjän suunnattomat m:t. — **-analyysi** s. analyysi, joka kohdistuu maan aineosien, u. nimenomaan kasvien menestymiselle tärkeiden aineiden laadun ja paljouden selvittämiseen. — **-ankkuri** s. *tekn.* M:n avulla saadaan veto-

köysi kiinnitettyksi lujasti maahan. — **-armeija** s. Suurvaltioiden mahtavat m:t. M:n ja laivaston yhteistoiminta. — **-artisokka** s. = mukula-*artisokka*. — **-asema** s. *rad.* Laiva oli saanut yhteyden lähimpään m:an. — **-asunto** s. (kokonaan t. osaksi) maahan kaivettu asunto. | Ostjakien, vogulien ja tunguusten m:not.

maabakteeri s. M:t ovat bakteereja, jotka elintoiminnallaan tavalla tai toisella vaikuttavat maaperän fysikaalisiin tai kemiallisiin ominaisuuksiin. Viljelysmaiden hedelmällisyys ja kuohkeus riippuvat olennaisesti niissä elävien m:en määrästä ja niiden elintoiminnan vilkkaudesta. Tyyppä sitovat m:t.

maadoittaa* v. *sähk.* → maattaa.

maadoitus* *teonn.* (< ed.) → maatto.

maadunnai^{en} s. maatonut kasvi- t. eläinlajinnos, subfossili. | Maasta löydetty m:set. Tyrnpensaan m:ia on tavattu sen nykyistä esiintymisalueelta pohjoisempaa.

maadunta^{is} s. *harv.* maatuminen. — **-letto** s. *maant.* vrt. seur. — **-neva** s. *maant.* tulvan aikana veden valtaan joutuva rantaneva; *syn.* tulvaneva.

maadut^{ta} *kaus.v.* — *us^{en} teonn.* < maatua, vars. 2. | Joet m:tavat lietteillä meren lahtea. Runsas vesikasvillisuus m:täa jokea. Tahallisuudessa m:uksessa annetaan jokiveteen sekoitettua hiekkaa ja mudan laskeutua rannalle tai viljelysmaalle, jotta pohja kohoaisi.

maaeläimistö s. — **-eläin** s. maalla elävä eläin;)(vesieläin. — **-elämä** s. 1. maalaiselämä;)(kaupunkielämä. | M:n hiljaisuus. Vetäytyä m:n rauhaan. 2.)(vesi-, merielämä. | Sannakon ruumiinrakenne on mukautunut sekä maa- että vesielämään. — M. ei viihdytä oikeaa merimiestä. — **-emo** s., vars. *myt.* ja *ylät.* maa henkilöitynä, maaäiti. | M:a on ammoisista ajoista rukoiltu ja palvottu, lähestytty erilaisin kulttimienoin ja sille on toimitettu erilaisia uhreja. M. on tšeremisseillä hyvin huomattava jumaluusolento. — M:n syli, helma, kohtu. M:n antimet, M:n lapset 'ihmiset'. Tanner hänen [ihmisen] jalkainsa alla on m., josta hän on tullut ja joksi hänen jälleen tuleman pitää SILL. — -- ruokki sun m:n musta maito SARKIA. — **-emä** s., vars. *kansanr.* maa(perusta). | -- munasen alainen puoli / alaiseksi m:ksi, / munasen yläinen puoli / yläiseksi taivahaksi KAL. — **-fyysiikka** s. M. tutkii maan fysikaalisia ominaisuuksia.

maagiⁱ s. taikuri, ennustaja (vars. muinaisten itämaisten kansojen keskuudessa).

maagikko* s. magian harjoittaja. | Tohtori Faust, renessanssin tunnettu seikkailija ja m. **maagilli^{en}** a. — *sesti adv.* — *suus^{en} omin.* magiaan, taikuteen kuuluva, taianomainen, taikavoimainen. | M. toimitus, uskomus. M:set menot. M. lääkitsemistä. M. voima, vaikutus. M:sesti vaikuttava. Sanojen m:isuus.

maagi^{nen} a. — *sesti adv.* — *suus^{en} omin.* = ed.

maahakku s. kovan soramaan, kuivettuneen saaven yms. irrottamisessa käytetty hakku. — **-hakui^{nen}** a. *kasv.* — *suus^{en} omin.* = geotrooppinen. | Pääjuuren m. liike.

maahanhyökkäys s.

maahanlasku s. 1. Lentokoneen m. 2. sot. joukkojen laskeminen maahan laskuvarjoilla t. maahan laskutuneesta ilma-aluksesta. -**este** s. sot. maahanlaskun estämiseksi t. vaikeuttamiseksi rakennettu este. -**joukko** s. sot., tav. mon. us. erikoisesti koulutettu ja varustettu, maahanlaskusotatoimeen käytettävä joukko. -**ntorjunta** s. sot. maahanlaskuun pyrkivän joukon tuhoaminen joko ilmassa tai maassa. -**operaatio** s. = seur. -**sotatoimi** s. sot. vihollisen hallussa olevalle alueelle ilmateitse kuljetettavien joukoin suoritettava sotatoimi.

maahanlyönti s. — Nyrkkeilyssä: tilanne, jossa ottelija iskun vaikutuksesta kaatuu lattiaan. -**meno** s. sot. maahan heittäytyminen. | Vihollisen kiivas tuli pakotti äkilliseen m:on. -**muuttaja** s. siirtolainen, immigrantti. | M:ien perustamat siirtokunnat. Yhdysvalloissa saivat m:at helposti maata.

maahanmuutto s. Palestiinan hallitus aikoi rajoittaa juutalaisten m:a. Antaa, saada lupa m:on. -**aika** s. -**kielto** s. -**lupa** s. Myöntää m. Pyytää m:a.

maahanpaniaiset s. mon. kans. hautajaiset. | Piltää m. Viettää m:paniaisia. Votjakien m:paniaisiin liittyvät menot. -**pano** s. hautaus, hautaaminen. | Vainajan m. -**pääsy** s. Kielteä m. jkltä. Poliittisten pakolaisten m:a helpotetaan.

maahantulo s. 1. Siirtolaisten m. Vieraan valutan, kulkutautien m. Ennen kristinuskon m:a. 2. [Mäenlaskijan] m. oli varma. Kuulan, keihään m. -**kielto** s. -**leimaus** s. Passin m. -**lupa** s. Myöntää m. jklle. Kielteä m. jkltä.

maahantuojia s. Tavarain m. Romantiikan, uuden aatteen m.

maahantuonti s.)(maastavienti. | Ulkomaisien tavarain m. Neekerijien m. Kristinuskon m. -**kielto** s. Kumota jnk tavarain m. -**lupa** s. Pyytää m:a.

maahappo s. Maan pintakerroksissa oleva sora sisältää runsaasti m:happoja. -**hauta** s. Kivikaupunki m. — Polttaa kalkkia m:dassa. Ruonan paistaminen m:dassa. -**hautaus** s. M:ksen ohella on meilläkin käytännössä myös polttohautaus. -**heinä** s. maalla kasvava luonnonheinä;)(kylvöheinä. | Hyvä m:a kasvava rantaniitty. -**henki** s. kiintymys maahan, maatalouteen, halu toimia maaseudun hyväksi, sen henkisen ja aineellisen tason parantamiseksi. | Herättää maalaisväestössä oikeaa m:ää. M:ää uhkuva romaani. Ison talon poika eikä ole hituakaan m:ää, herraksi vain haluaa! -**henkinen** a. vrt. ed. | M. mies. M. puhe, esitelmä, romaani, teos.

maaherra s. (Suomessa ja Ruotsissa) läänin ylin hallintoviranomainen; vrt. kuvernööri. | M:n, joka on lääninhallituksen päällikkö, tulee johtaa ja valvoa läänin yleistä hallintoa, huolehtia järjestyksestä ja turvallisuudesta, rikosten tutkimisesta ja syytteen saattamisesta jne. Vaasan läänin m. Nimittää m:ksi. Jeesuksen syntymän aikana Pontius Pilatus oli Juudean m:na. Valittaa m:an 'maaherran virastoon'. — **Kans.** Hän on jo toisessa m:n läänissä 'muualla, kaukana täältä'. Ympäri, kautta m:n

läänin 'ympäri maakunnan, kaikkialla'. — **Yhd.** varam. -**kausi** s. Pontius Pilatuksen m. -**kunta** s. maaherran hallintoalue, lääni. | Kustaa II Aadolfin aikana oli Suomessa neljä m:a.

maaherran asunto s. -**kanslia** s. -**kaupunki** s. -**virasto** s. lääninhallitus. -**virka** s.

maaherratar s. maaherran rouva.

maahiainen^{es} s. = seur.

maahinen^{es} s. myt. 1. M:iset ovat tarinain mukaan maan alla asuvia ihmisen muotoisia ylliluonnollisia olentoja. 2. M:seksi nimitettiin myös ihossa esiintyviä tauteja, joiden uskotaan saavan alkunsa maasta.

maahiukkanen s. Vesi kuljettaa m:hiukkasia mukanaan. -**hockey** s. urh. ruohokentällä pelattava, jääpalloa muistuttava peli, nurmipallo. -**hovi** s. herraskartano. -**humala** s. Glechoma, huulikukkaiskasveja. -**hyökkäys** s. Valtakunnan suojeleminen yllättäviltä maa- ja ilmahyökkäyksiltä. -**hyönteinen** s. Maa- ja vesihyönteiset. -**höyrykattila** s.; syn. maakattila;)(laivahöyrykattila. -**höyrykone** s.; syn. maakone;)(laivahöyrykone.

maailma^{a5} s. 1. maailmankaikkeus, kosmos. | M:aan verrattuna on oma aurinkokuntamme hyvin pieni. M:an äärettömyys, rajattomuus. M:an avaruus. M:an luominen. M:an järjestyks. -- minä olen teidän kanssanne joka päivä, m:an loppuun asti ut.

2. suppeammassa merkissä. a. maanpiiri, maapallo. | M:an kartta. M:an meret ja manteeet. M:an maat ja kansat. M:an metsävarat, raaka-ainelähteet. M:an mahtavat. M:an liikenneyhtiöiden kongressi. M:an seitsemän ihmettä. M:an markkinat. M:an yleinen tilanne. M:an uskonnot. M:an historia, kirjallisuus. M:an herruus. Matkustaa, purjehtia m:an ympäri. Kautta, läpi m:an. Ympäri m:an tunnettu. Raamattu on m:an levinnein kirja. Seläistä ei ole koko m:assa. Tehtaan tuotteita myydään kaikkeen m:aan. Muualla m:assa. Radion ohjelmia voidaan kuunnella m:an toisella puolella. Liene ei maassa, m:assa, / koko ilman kannen alla / mointa laivan laatijata kal. Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko m:an, mutta saisi sielullensa vahingon? ut. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut m:aan [= maan päälle], olen minäkin lähettänyt heidät m:aan ut. — **Myt.** M:an patsas, pylvä, napa (tav.). En minäkään mikään m:an patsas en elä ikuisesti. Luuletko olevasi koko m:an napa [= maailman tärkein henkilö, keskus]? b. tav. immen a.-attr:n määrittämänä tarkoitetaan jtk osaa maanpiiristä. | Foinikialaisten tuntema m. ei ulottunut Gibraltaria kauemmas. Asuttu m. 'asuttu osa maapalloa'. Uusi m. 'Pohjois- ja Etelä-Amerikka sekä Australia'. Vanha m. 'Eurooppa, Aasia ja Afrikka'. — Ympäri-läni luminen m. 'lumiset tienoot'. Harmaana värjöttävä syksyinen m. Aamuinen m. on uuvan vallassa. Kuinka ihana m. onkaan! Ja aamulla tuoksu m. tuommoiselta maajäältä sil. -- sieltä [vaaralta] vasta näemme kauas keväisiä m:oitä KATAJA. Käypi tietä, astelevi / koillisille m:oilte [= koilliseen päin] kal.

— *Yhd.* saaristo-, tunturim.; ulkom. c. tähtikunnista, aurinkokunnista, tähdistä. | Tähti-taivaan tutkija näkee m:oja m:ojen perästä. Emme tiedä, millaisia m:oitä voimme vielä avaruudesta löytää. Uskon kautta tajuamme, että m:at ovat rakennetut Jumalan sanalla *ut.* Kerro, [tähti], kätkekö m:oitä / autuaisein-pain asujain HAAHTI. — *Yhd.* pienoisin.

3. ed:een liittyviä sanontoja, sävyiltään us. lioittelevia t. muuten tunnepitoisia. a. paikan merk:een liittyviä. | Matkustaa, lähteä m:an ääriin 'kauas pois'. Lähteä m:aa [= vieraita oloja] katsomaan. Kiertää m:aa. M:aa nähnyt, kulkenut, kiertänyt. M:an kiertäjä, kiertolainen. Lähteä avaraan m:aan. Poika joutui jo nuorena lähtemään m:alle 'pois kodin suojasta'. Lapset ovat jo kaikki m:alla. — Ei tämä mikään m:aa mullistava päätös ole. Yritän uudestaan, vaikka m. nurin menköön. — M. menee mustaksi, mustenee [pyörtyvän, pahoinvoivan] silmissä. M. pyörii silmissä. — Ei mikään mahti m:assa saa häntä luopumaan periaatteistaan. Mitä m:assa [= mitä kummaa] hän mahtoi tarkoittaa? — Sup:n yhteydessä. | M:an luonnollisin asia. M:an lystikkäin mies. M:an kauneimmat silmät. Paras mies m:assa. — Häviti, häipyä, haihtua m:an tuuliin 'mennä menojaan, kadota jäljettömiin'. Metsät, perintörahat ovat menneet kaiken m:an tietä 'hävinneet, loppuneet'. — *kaiken maailman* (us. halv.) kaikenlainen. | Puhuttiin kaiken m:an asioista. Kaiken m:an tyhjäntoimittaja, kulkuri, roisto. Laulella kaiken m:an renkutusta. Kaiken m:an rojuja. -- kaiken m:an kakarat juoksenteleivät siellä, missä ennen vain herrasväet saivat kulkea *TALVIO*. — *maailman* (adv., vars. ark.) tavattoman, hirmuisen. | Asia ei ole niin m:an tärkeä. Ei siitä ole m:an pitkiä aikoja. — Tuollainen ero ei m:aa, m:oja [= liikaa, suunnattomia] maksa. Ei yksi mies koko m:aa [= ylettömiä, ylen paljon] kerkiiä. — Kokonainen m. katkeruutta. Runoilijassa on kokonainen vastakohtien m. b. aikaa ilmaisevia. | Joskus, kerran, ennen m:assa 'joskus, entisinä aikoina'. Tänä m:an aikana, tähän m:an aikaan 'nyt, nykyään'. Ei tässä m:assa 'ei ikinä'. Kautta m:an sivun 'kautta aikojen, aina'. Tämä on ollut m:an sivu vaikeimpia asioita. — *Yhd.* entis-, muinais-, nykym.

4. kaikki ihmiset, muut. | Antaa m:an puhua, juuruta. Koko m. tietää sen. Kertoa, kuuluttaa koko m:alle. En välitä, mitä m. sanoo. Puoli m:aa on samaa mieltä. M. nauraa meille. M. hämmästy. M. syyttää, tuomitsee. M:an puheita! Kuka m:an suun tukkee? *sl.* Kiittämättömyys on m:an palkka *st.* Vähäinen meidän kansa on, / m:an silmiss' arvoton suonon.

5. ihmisten elämä, elinaika maan päällä; myös: maa ihmisten asuinpaikkana. a. vars. sanontoja, jotka kuvaavat elämänkulkua, kohtaloa. | Jokainen pääsee laillansa m:an läpi 'elää elämänsä'. Saa nähdä, miten sille vielä m:assa [= elämänsä varrella] käy *ALKIO*. Hän on päässyt m:assa [= elämässään, yhteiskunnassa] eteenpäin. Niin muuttuu m. 'olosuhteet, elämänmahdollisuudet'. Matoinen m. 'ih-

miselämä'. M:an [= elämän, kohtalon] murjoma. M:an koulu. M:an ranta [= elämän kokemus] opettaa meitä. M:an tuulissa [= elämän koettelemuksissa] karaistunut. Joutua m:an turulle, jalkoihin 'kovan kohtalon uhriksi'. M:an meno 'ihmiselämän kulku, ihmisten puuhut, yritykset'. Sellainen on m:an meno. Miettiä, pohtia, katsella, seurata m:an menoa. Olla välittämättä m:an menosta. Antaa m:an mennä menojaan! b. syntymästä, kuolemasta. | Syntyä, tulla m:aan. Synnyttää lapsi m:aan. Kaikki ne laittavat lapsia m:aan! Tonttilan mummu oli aikoinaan auttanut m:aan myös Kustaan *sill.* Kaisa on jo lähtenyt tästä m:asta 'kuollut'. — Vars. *kuu.* vainajain asuinsijoista. | Haudantakainen, tuleva, toinen, tuonpuoleinen m. Hän on jo siirtynyt toiseen m:aan. Passittaa vihollinen parempaan m:aan. Muinaissuomalaiset uskoivat vainajan jatkavan elämäänsä toisessa m:assa. c. vars. *heng.* syntisten ihmisten olinpaikka; syntiset ihmiset. | Paha, petollinen m. M:an pahuus, surkeus, turhuus. Ihmisen sydän on kiintynyt m:aan ja sen aarteisiin. Olet syntinen ja kuulut m:aan. Luopua m:asta ja mennä luostariin. M:aa viero- rova. Voi m:aa pahennustensa tähden! Mitä merkitsee m:an kunnia! Tämän m:an hekuma, hyvydet, nautinnot. Jumalan karitsa, joka ottaa pois m:an synnin *ut.* -- pelkkä m:an lapsi, yhtä suuri syntisäkki kuin minä ja moni muukin *kuvi.*

6. jnk yhteisön muodostama kokonaisuus; jnk yhteisön elämänpiiri. | Kristitty, katolinen, protestanttinen, muhamettilainen m. Germaani, slaavilainen, roomalainen m. Saksalainen, anglosaksinen, espanjaa puhuva, arabialainen m. Siivittänyt, oppinut, hieno, ylhäinen m. Opettajain, lääkärien m. Suuri m. 'hienot, ylhäiset ihmiset; maailman johtavat kaupungit ja maat'. Suuren m:an nainen. Jäljitellä suuren m:an tyyliä. Suuren m:an tavat, muoti. Ikkuna suureen m:aan. Isommassa m:assa olleet älysvät, että rovasti aikoi pitää jotain puheen tapaista *KIANTO*. — Eläinten, lintujen, hyönteisten, hämähäkkien, kasvien, bakteerien m. — *Yhd.* kulttuuri-, pakana-, sivistysm.; kauppias-, lapsi-, lääkäri-, rikollis-, taiteilijam.; filmi-, liike-, muoti-, musiikki-, pankki-, raha-, teatteri-, urheilum.; ala-, puoli-, suurm.; eläin-, hyönteis-, kala-, kasvi-, lintum.

7. yksilön ajatusten, tunteiden, hengen liikuma-ala, hänen elämänpiirinsä. | Pojilla on oma m:ansa. Lapsen pieneen m:aan kuuluvat koti ja vanhemmat. Hegelin, Koskenniemen m. Kirjailijan sisäinen m. Opettajan m:aan ei sovi juuri muuta kuin koulu. Naisen oikea m. on koti. Omahyväisen ihmisen ahdas m. Meri on hänen koko m:ansa. Sinä olet minun koko m:ani. Sydänmaan Miinan m. loppui hänen pirttinsä seinien takana *TALVIO*. — *Mon.* Elää omassa m:oihsaan 'ajatuksissaan'. Vai-pua omiin m:oihinsa. Elää muissa m:oihsa. Älytön Sakari istuu rahilla heden lähellä ja nauraa omille m:oiheen *LEINONEN*. — *Yhd.* aate-, aihe-, ajatus-, käsite-, mielikuva-, tunnem.

8. kahteen ed. ryhmään liittyen. | Kalevalan,

muinaisrunojen, antiikin, Raamatun, Nummi-
suutarien m. Taiteen, runouden, kirjallisuuden,
lyriikan m. Mielikuvituksen, tunteen, tiedon
m. Kauneuden, ihanteiden m. Kullisien ta-
kainen m. Muodin m. Aineen, hengen m. Sä-
velten, kirjojen m. Keksintöjen ihmeellinen m.
— *Yhd.* haave-, ihanne-, ihme-, satu-, unim.

maa-ilma s. 1.)(meri-ilma. | Kylmempi m. al-
kaa virrata merelle päin. M:n terveellinen
vaikutus. 2. maassa oleva ilma. | Hiilihappoa
on m:ssa n. kymmenen kertaa enemmän kuin
ilmakehässä.

maailmaantulo s. (myös ~) syntyminen. | Lap-
sen, Kristuksen m.

maailmainen⁶³ a. kans. *harv.* Hän ihmetteli,
mikä M. [= ihme, kumma] siellä nyt noin
KATAJA.

maailmallinen⁶³ a. *heng.* -suus⁶³ omin. 1. maail-
maan, sen turhuuteen ja pahuuteen kiintynyt,
Jumalaa vieroksuva, suruton, syntinen, maail-
manmielinen;)(hengellinen, uskonnollinen,
uskovainen, hurskas. | M. mieli halveksi Ju-
malaa. Tulla m:seksi. Viettää m:sta elämää.
M. meno. M:et halut, ilot, nautinnot. Puri-
taani vainosivat kaikkea m:suutta. 2. *yhd.*
Yleism.

maailmallismielinen a.

maailmallist-aa² tehdä maailmalliseksi. | M:ettu
kasvatus. -*u*a¹ *pass.v.* Nykyaikainen kulttuuri
on m:nut ja unohtanut kristinuskon iäisyys-
näköalat.

maailmanlaate s. Hegelin mukaan kaikki ole-
vainen on jumalallisen m:aatteen toteutusta.
-*aika* s. 1. Nykyisenä m:aikana 'nykyään'.
Tähän m:aikaan 'näinä aikoina'. — Vars. *heng.*
Tämän m:ajan lopulla Kristus saapuu kirkkau-
dessaan. 2. *täht.* Greenwichin keskiaurinkoaika,
universaaliaika. -*aikakau*s*i* s. Amerikka on
nykyisen m:den johtava valtio. -*akseli* s. *täht.*
Maan akseli, suora, jonka ympäri Maa pyö-
rii ja jonka ympäri taivaanpallon jokapäiväi-
nen pyörähdysliike näyttää tapahtuvan. -*ar-
voitus* s. kysymys maailman synnystä, elämän
tarkoituksesta yms.; vrt. kosmogonia. | Selvit-
tää m. Filosofien yritykset m:ten ratkaisemi-
seksi. -*avaruus* s. M. sisältää kaikki tähtijär-
jestelmät ja välittää valo-, painovoima- ym.
ilmiöiden etenemisen taivaankappaleesta toi-
seen.

maailmanennätys s., vars. *urh.* Keihäänheiton
m. Parantaa m:tä. — Hänellä on varmaan m.
luokalle jäämisessä. -*aik*a s. M:oja saavutet-
tiin eilen illalla. -*heitto* s. Matti Järvisen m.
-*hyppy* s. -*juoksu* s. -*ko*e s. 10.000 metrin
juoksua mainostettiin m:keena. -*kun*t*o* s. Ame-
rikan sprintterit m:nossa. -*luettelo* s. Monet
suomalaiset urheilijat ovat saaneet nimensä
m:on. -*mies* s. Olympiavoittaja ja m. -*tulos* s.
Uusi m. aitaajuoksussa.

maailmanhallinta s. Jumalan m. -*hallitsija* s.
Augustus saattoi tuntea itsensä todelliseksi
m:ksi. Jumala on ainoa oikeudenmukainen m.
-*harava* s. *halv.* henkilöstä, joka kiertää maa-
ilmaa, kulkee paikasta paikkaan. -*henki* s. =
maailmansielu. -*herruu*s s. Muinainen Rooma
saavutti m:den. Saksalaisten unelmat m:destä.

-*historia* s. M. käsittelee koko ihmiskunnan
historiaa. M:n oppikirja. Euroopan suurilla
sotatanterilla ovat suomalaisetkin olleet luo-
massa m:a. -*historiallinen* a. -*sesti* *adv.* M:et
tapahtumat. Uskonpuhdistuksella on ollut m.
merkitys. Sivistyskansojen m. tehtävä. M:sesti
tärkeä tapaus. -*ihminen* s. *heng.* Jumalasta
vieraantunut, maailmassa ja sen suruttomassa
menossa elävä ihminen. -*järjestelmä* s. kos-
mologia. | Geosentrisen m:n mukaan aurinko,
kuu, kierto- ja kiintotähdet kiertävät liikku-
mattoman maapallon ympäri. Ptolemaiolainen
m. Kopernikuksen m. -*järjestys* s. maailman-
tapahtumien kulun lainmukainen yhtenäisyys. |
Siveellinen, Jumalan pyhä m. Lailinen, oikeu-
denmukainen m. -*järjestö* s. koko maailman
käsittävä järjestö. | Osuuskauppojen m. YK,
uusin m.

maailmankaato a. kans. maailmaa mullistava,
tavaton, kauhea. | M. myrsky, tuuli, tuisku. Ei-
hän tämä nyt sentään m. asia ole RAILO. -*kaik-
keu*s s. kaikki oleva, universumi, kosmos. |
Einsteinin tutkimukset m:destä. Meidän au-
rinkokuntamme on häviävän pieni osa m:ttä.
M:ksia syleilevä näkemys. -*kaikkisuus* s. *vanh.*
= ed. -*kansalainen* s. kosmopoliitti. | Taval-
lisesti taiteilijat ovat aidoimpia m:isia. -*kan-
salaisu*s s. kosmopolitismi. | M:den ja kan-
sainvälisyyden aikakausi. -*kartta* s. -*katsanto*
s. *vanh.* = maailmankatsomus. -*katsomuskel-
linen* a. maailmankatsomukseen kuuluva, siitä
johtuva, sen mukainen. | Kiven huumorin m.
pohja. M. ongelma. -*katsomus* s. ihmisen ko-
konaiskäsitelmä todellisuuden olemuksesta ja ar-
vosta; vrt. maailmankuva, elämäntatsomus. |
Täysin objektiivinen, tieteellinen m. on ihm-
selle mahdoton saavuttaa. Filosofinen, meta-
fyysillinen m. Idealistinen, luonnontieteellinen,
materialistinen, pessimistinen m. -*kaup*a s.
maailman eri maiden ja kansojen välinen
kauppa. | M:an keskus. -*kaupun*ki s. M:git
ovat kooltaan suuria, niiden väkiluku nousee
useihin miljooniin, ne ovat komeasti rakennet-
tuja ja niillä on huomattava sija kansain-
välisessä kaupassa ja liikenteessä. -*kau*s*i* s.
1. *geol.* maapallon kehityshistorian suuri ajan-
jakso, eera. | Neljä m:ttä ovat seuraavat: ar-
keinen, paleotsooinen, mesotsooinen ja keno-
tsooinen aika. 2. eri oppien mukaisista vastaa-
vista kausista. | Hesiodoksen m:det: kulta-
hopea-, vaski- ja rauta-aika. -*kieli* s. hyvin
laajalti puhuttu ja ymmärretty kieli. | Suuret
m:et. Tärkein m. tällä hetkellä on englanti.
Esperanto ei ole vielä saavuttanut erityisen
suurta merkitystä m:enä. -*kieltei*n*en* a. -*syys*
omin. maailmaan, ihmiselämään, ihmisiin kiel-
teisesti suhtautuva. | M. pessimisti, M. filosofia,
elämäntatsomus. Luostarilaitos sai alkunsa
m:syydestä, jonka kannattajat kristinuskon
alkuaikoina luopuivat avioliitosta, lihan ja vii-
nin käytöstä ja omaisuudesta. -*kieltäminen* s.
-*kiertäjä* s. paljon matkustanut t. matkusteleva
henkilö, kiertolainen, maailmanmatti. -*kirjal-
lisuu*s s. tav. arvostavasti: kirjallisuus, jolla
on (ollut) vaikutusta yli kieli- ja kansallisuus-
rajojen ja joka siten on ihmiskunnan yhteis-

omaisuutta. | M:den merkkiteokset. Shakespeare, m:den suurin näytelmäkirjailija. Suomen kirjallisuudesta voidaan ainakin Aleksis Kivi ja F. E. Sillanpää lukea m:teen. M:den historia, kurssi. -**kokemus** s. Matkusteltuaan monissa maissa ja seurusteltuaan erilaisten ihmisten kanssa hän oli saavuttanut runsaasti m:ta. -**kolikka** s. Syrjäinen, kaukainen m. Suuren maailman humu ei kuulu meidän yksinäiseen m:amme. -**konferenssi** s. Lontoon taloudellinen m. -**kongressi** s. Punaisen Ristin, NMKY:n m. Kirjanpainaisten m. -**kriisi** s. Taloudellinen m. 1930-luvun alussa. -**kronikka** s. Vanha kreikkalainen m. -**kulku** s. Usko m:a ohjaavaan jumaluuteen. -**kulma** s. -- se kallis maailman kulma, jossa Suomen kansa asuu kvv. -**kulttuuri** s. Hellenistinen m. Eri kansojen m:in antamat lisät. -**kuulu** a. kautta maailman tunnettu; vrt. maankuulu. | M. tiedemies, taiteilija. M. tehdas, artikkeli. Italian kielen kauneus on m. -**kuuluisuus** s. vrt. ed. 1. Saavuttaa m. Päästä m:teen. 2. maailmankuulu henkilö. | Kilpailuihin on ilmoittautunut monia m:ksia. -**kuva** s. ihmisen itselleen muodostama havainnollinen käsitys maailman kokonaisuudesta; laajemmassa merkissä = maailmankatsomus. | Aikojen kuluessa m. on vaihdellut huomattavasti. Ptolemaioksen m. -- Luonnontieteellinen, materialistinen m. Kauneus ja Kuolema ovat Koskenniemen m:n korkeimmat mahdit. -**käsitys** s. maailmankuva; maailmankatsomus. | Vanhain egyptiläisten m. Tieteellinen m.

maailmanlaajuinen a. myös a. -**lapsi** s. heng.) (jumalanlapsi, uskovaan. | Suruton m. Älä mene m:sten iloihin! -**lehti** s. Sellaisia suuria m:ä kuin New York Timesia ja Le Tempsia luetaan kaikkialla. -**liike** s. Sosialismin kehityminen suureksi m:keeksi. -- Terästeollisuuden tuotteita myyvä m. -**liikenne** s. M:teeseen kuuluu sekä eri maiden että eri maanosien välinen liikenne. -**liitto** s. Partiotyttöjen m. -**loppi** s. 1. maailman tuho. | M:un enteet, merkit. Ennustaa, odottaa m:puu. M. tulee. Elää m:un tunnelmassa. M:un ajat. Pienenee kuin ppy m:un edellä sp. 2. maailman ääri. | [Ennen] marssin aina maailman-loppuun, Heino-lan pataljoonaan kivääriä keikuttelemaan kvv. -- **Halv.** Kun se insinööri -- onkin kuulemma ihan m:un [= kauhea, parantumaton] renttu HAARLA. -**luokka** s., vars. urh. Paavo Nurmen lisäksi meillä on ollut muitakin m:an juoksijoita. -**lähetys** s. usk. M:ksen toimialana on koko pakanakunta. -**mahiti** s. Yhdysvaltain m. Japanin kehitys m:diksi. -**maine** s. Saavuttaa m. Kohota m:eseen, Suomen urheilun m. -**mainio** a. (myös a) erinomainen; maailmankuulu. | M. juoksija, merkkiteos. -**markkinahinta** s. maailmanmarkkinoilla käypä hinta. -**markkinat** s. mon. us. a. | Suomen puutavaran kysyntä m:oilla. Hintojen nousu, lasku m:oilla. Lähettää tuotteita m:oilte. -**matka** s. Tuhlaajapoka on palannut m:oiltaan. Useita vuosia kestänyt m. -**matti** s. halv. maailmankiertäjä, kiertolainen. | Tuollainen m., joka ei ole mistään kotoisin. Kansainvälinen seikkailija ja m.

-**menesty**s s. Elokuva, romaani on saavuttanut m:ksen. -- Chaplinin "Nyky aika" oli todellinen m. -**meno** s. tav. a; ks. maailma 5.a. -**merji** s. Purjehtia m:illä. Vanhimman käsityksen mukaan maa oli tasapintainen levy, joka sijaitti maailman keskukassa ja oli m:en ympäröimä. -**merkki** s. Kodak ja Agfa ovat tunnetuimpia m:ejä valokuvaustarvikkeiden alalla. -**mestari** s., vars. urh. Luistelun, kymmenottelun m. Šakin m. Hän on m. kahdessa lajissa.

maailmanmestaruus s., vars. urh. Kaunoluistelun, keihäänheiton m. Šakin m. -**kilpailut** s. mon. Salpausselän m. Voimistelun m. -**kisat** s. mon. = ed. -**ottelu** s. Nyrkkeilyn, šakin m.

maailmanmiehin a. -**miehisyys** omin. maailmanmiehele ominainen, maailmanmiehen. | M. käytös. M: miehisyystään tunnettu kirjailija. -**mielinen** a. heng. -**syys** omin. maailmallinen. | M., syntinen, suruton ihminen. -**mies** s. sulava-, varmakäyttöksinen, hieno, sivistynyt mies, joka on tottunut esiintymään suuressa maailmassa; vrt. gentlemanni, keikari, leijona. | Joustava, henkevä, eloisa, monipuolisesti sivistynyt, hienokäyttöksinen, kohtelias m. M:hen eleet, tavat. Goethe oli saanut m:hen kasvatuksen, Todellinen, oikea m. -**muna** s. myt. Monilla kansoilla tavataan tarina m:sta, josta joko itse maailma tai maailman luoja on syntynyt. -**myönteinen** a. -**syys** omin. maailmaan, ihmisiin, ihmiselämään myönteisesti suhtautuva. | M. optimisti. M. elämäkatsomus. -**nainen** s. hienosti käyttäytyvä, esiintyvä, pukeutuva nainen, hienosto-, seurapiirinen; vrt. daami, lady. | Hieno, tyylikäs, elegantti, upea m. Puuteri, huulimaali ja kynsilakka eivät vielä tee oikeaa m:sta. M:sen eleet. -**napa** s. Eikä ihminen ole mikään m. [= ei elä ikuisesti] KARHUM. -- Ei Lapuakaan mikään m. [= maailman keskiste] ole, vaikka lapualaisten puheesta niin saattaisi päätellä. -**näyttely** s. Kansainvälisen kaupan, liike-elämän ja muunkin vuorovaikutuksen edistämiseksi on viime vuosikymmenen puolivälistä alkaen pidetty m:jä, joissa useimmat maailman maat ovat panneet näytteille kaikkia inhimillisen työn tuotteita. M:ssä kultamitalilla palkittu valmiste. -**näyttämö** s. kuv. Ihmisten puuhut ja toimet suurella m:illä. -**osa** s. maanosa; maailmankolikka. -**palo** s. 1. Stolaisten mukaan jokainen maailman-kausi päättyi m:on, jota seurasi maailman uudistus. Ragnarök eli m. skandinaavien mytologiassa. -- Vars. 2. kuv. koko maailman käsittävistä sodista. | Ensimmäinen m. syytyi v. 1914, toinen vain 27 vuotta myöhemmin.

maailmanparannusohjelma s. -**oppi** s. -**puuhut** s. mon. -**suunnitelma** s. -**yritys** s.

maailmanparantaja s. henkilö, joka us. liian äänekkäästi, harkitsematta ja vaila tarpeellisia edellytyksiä haluaa muuttaa inhimillisiä oloja ja laitoja. | Epäkäytännöllinen m. -**parantelu** s. vrt. ed. -**patsa**s s. myt. tarujen mukaan taivasta kannattava jättiläispatsas; sitä kuvaava patsas; maailmanpylväs. | Kalevalan Sampo on selitetty myös m:aksi. -- **Kuv.** Ei kukaan elä m:aksi 'kovin vanhaksi, loputtomiin'. -**piiri** s. maailma, maanpiiri. | Foi-

nikialaiset harjoittivat kauppaa koko vanhan ajan m:ssä. — Näkyväisen maailman lisäksi on olemassa näkymätön m., jossa ovat taivaat ja taivasten taivaat. **-poliittinen** a. vrt. seur. | M. tilanne, asema, M:iset tapahtumat. Italian ja Abessinian välinen selkkäus sai m:iset mitasuhteet. **-politiikka** s. M. on kansainvälistä politiikkaa, johon kaikki maailman maat ottavat osaa, mutta jossa suurvallat tavallisesti menettelevät oman mielensä mukaan. **-postiyhdistys** s. M:seen, jonka toimipaikka on Bernissä, kuuluvat maat, jotka ovat yhtyneet postiliikkeen yhtenäistä järjestelyä tarkoittavaan kansainväliseen sopimukseen. **-probleemi** s. maailmanarvoitus. **-pula** s. koko maailman talouselämässä tuntuva lamakausi. **-puu** s. myt. Miltei kaikilla kansoilla on ollut taruja jättiläismäisestä, taivasiin asti ulottuvasta m:sta, jonka oksat leviävät laajalti yli maan. **-pylväs** s. = maailmanpatsas. **-pyörä** s. tivoileissa ym. huvittelulaitoksissa: suuri, vaakasuoran akselin ympäri pyörivä pyörä, jonka kehään on kiinnitetty istuimellisia koreja. **-pörssi** s. Johtavat m:t ovat New Yorkissa ja Lontoossa. **-rakenne** s. Luonnonkansojen käsitys m:teesta. Ptolemaioksen oppi m:teesta. **-rakennus** s. vanh. = ed. **-rakkau** s. heng. Synteihin ja m:teen vajonnut ihminen, joka on luopunut Vapahtajastaan. **-ran**ta s. kuv. maailmasta vars. elämäkokemuksen antajana. | M:nan kulkija 'maailmankiertäjä'. Kulkea, kiertää m:taa. Käydä m:nan koulua. Kyllä m. miehen käymään opettaa sl. **-rauha** s. Haave pysyvästä m:sta.

maailman selitys s. Luonnontieteellinen m. Aristoteleen, Kopernikuksen m. **-sielu** s. fil. eräiden filosofien oletama olevaisen henkinen alku-peruste, maailmanhenki. | Panteismissä käsitetään Jumala persoonattomaksi m:ksi. Brahmalaisuudessa Brahma on m., josta kaikki saa alkunsa ja johon kaiken on jälleen palattava. **-sota** s. Ensimmäinen m. oli keskusvaltojen ja ympärysvaltojen välillä 1914—18 käyty, toinen akselivaltojen ja liittoutuneiden välillä 1939—45 käyty sota. **-sovitus** s. heng. Kristuksen kuolema merkitsee aikojen loppuun asti m:ta. **-suhdanne** s. liik., us. mon. kansainvälisen talouselämän suhdanne, tila. **-suunnitelma** s. heng. Jumala on luonut maailman, hän määrää sen kehityksen, kunnes hänen lopullinen m:nsa toteutuu. **-syn**ty s. Luonnontieteellinen käsitys m:nystä. **-taloudellinen** a. M. pulakausi. M. ongelm. Malmikenttä, jolla on m. merkitys. **-talous** s. Tavaroiden vaihto käsitteä nykyisin koko maailman, ja talous on muuttunut samalla m:deksi ja kauppa maailmankaupaksi. — Heng. Enkelien tehtävä Jumalan m:dessä. **-tapahtuma**, **-tapa**us s. Suuri, tärkeä m. Seurata m:uksia. M:htumien polttopisteessä. Joutua m:sten vyöryyn. **-tila** (nne) s. Nykyinen, yleinen m. Jännittynyt m. **-tilasto** s. Suomi on m:ssä ensimmäisten joukossa puutavaran tuotannon alalla. Matti Järvinen pääsi viime tuloksellaan m:n ensimmäiseksi. **-tunte**mus s. Matkustamalla ulkomailla ja tapaamalla erilaisia ihmisiä voi runsaasti lisätä m:taan.

-tuomio s. heng. viimeinen tuomio. **-tuotanto** s. Teräksen, raudan, puutavaran m. **-tuska** s. synkkä mieliala, joka perustuu tuntoon siitä, että maailma on täynnä kärsimyksiä ja pahuutta. | M. on tunnusmerkillistä uusromantiikan runoilijoille, Byronin, Heinen m. Lucretiuksen m. Tunnetuimpia teoksia, joissa m:a on väkevästi kuvattu, on Goethen "Nuoren Wertherin kärsimykset". M:a poteva, sairastava nuorukainen. **-usko**n/to s. Tärkeimmät m:not ovat kristinusko, islam ja budhalaisuus. **-val**lankumous s. Kommunistien pyrkimykset m:ksen toteuttamiseksi. **-valloittaja** s. Aleksanteri Suuri, Attila, Napoleon ym. m:t. **-valloitus** s. Arabialaisten m. **-val**ta s. Roomasta tuli m. Englannin m. — Tavoitella m:taa. Paaviuden kohottaminen m:laksi. **-valtakunta** s. vrt. ed. **-val**tia/s s. Rooman keisarit olivat todellisia m:ita. Katolinen kirkko kuvitteli itsensä Jumalan määräämäksi m:aksi. **-val**tio s. 1. maailman kaikkien valtioiden yhtymä. | M:n haaveet. 2. maailmanvalta (kunta). **-val**ti/s s. Monet hallitsijat ovat historian aikana pyrkineet m:teen. Gregorius VII:n taistelu paavin m:den puolesta. **-vir**ta s. myt. vars. itämaiden kansojen maailmankuvaan kuuluvista viirroista. | Muinaiskreikkalaisten tarustossa oli Okeanos-niminen m., jonka luultiin virtaavan kehässä maan ympäri. M:roista kertoo jo ensimmäinen Mooseksen kirja. **-vuori** s. myt. Aitain suvun keskuudessa kuuluu maailmankuvaan maan navalta kohoava m. **-vuo**si s. myt. Babylonialaiset erottivat kaksi maailmankautta, jotka muodostivat m:den rr.

maailmanympäri/lento s. **-purjehtija** s. **-purje**hdus s. Ensimmäinen m., jonka suoritti portugalilainen Magalhães, liittyi Intiaan vievän meritien etsiskelyyn.

maailmanääri s. tav. ∞.

maailmanon⁷ a. kans. suunnaton, tavaton. | Ei se m:tomia maksa. M:toman kallis. -- niin m. palkka kun sillä [palvelijalla] oli talvio.

maajättäväinen s. = maanisäks. **-induktori** s. fys. koje, jolla määritetään inkliinaatio. **-ja**llassa, **-asta**, **-kaan** adv. kans. maassa, maalla, maan pinnalla, "jalka maassa";)(ilmassa, merellä. | Moni ikänsä m. [= maalla] elänyt ei tiedä, millaista kalastajan elämä on. Meripojat lähtivät vähän m:kaan 'maihiin'. Nouse puun latvaan, ellet näe m:asta! Onkia m:asta 'rannalta, maista'. Taistella m. 'jalkaisiin'. **-johto** s. sähkö. radion, puhelimen tms. maahan yhdistävä johto, maattojohto. **-joukko** s., tav. mon. 1. sot. tav:mmiin maavoimat. | Laivasto tukee tykistöllään m:jen toimintaa. Taistelut vihollisen m:ja vastaan. 2. maamassa. | Harjun kohdalta oli [rautatietä rakennettaessa] poistettava suuria m:ja. **-joukkue** s., vars. urh. maaottelujoukkue. | M:et on jo valittu Ruotsin ja Suomen väliseen jalkapallo-otteluun. **-jouk**kupeleaa/s s. **-jussi** s. = maanjussi. **-jää** s. geol. 1. [Pohjois-Siperiassa] routa säilyy "ikuisena" m:nä vuodesta vuoteen m. SAURAMO. 2. = mannerjää(tikkö). **-jää**tikkö s. geol. = mannerjäättikkö. **-kaapeli** s. sähkö. maahan laskettu kaapeli; vrt. ilma-, merikaapeli. **-kaari** s. lak.

se vuoden 1734 lain pääosa, joka sisältää yksityisoikeudelliset säännökset maan saannista ja käyttämisestä. **-kaasu** s. maasta virtaava kaasu, luonnonkaasu. | M:n käyttö polttoaineena. **-kaira** s. *tekn.* pitkävartinen kairamainen työase, jolla kaivetaan reikiä maahan rakenteiden perustaa tutkittaessa t. vettä, naftaa, hiiltä, malmeja ym. etsittäessä. **-kaistale** s. Pitkä, kapea m.

maakalajenen^{os} s. yl. jnk maan syntyperäinen asukas, alkuasukas, autoktoni; vars. niiden maiden alkuasukas, joissa tehdään kristillistä lähetystyötä. | Lähetysseurain ohella on opettajina useita m:siä.

maakalaiskristitty s. **-seurakunta** s. **-työntekijä** s. Lähetysseurain apuna on m:öitä.

maakamara s. = maankamara. **-kanava** s. *rak.* M:t, kourut ja putkijohdot. **-kanna** s. Vene vedettiin kapean m:ksen yli. Tärkeimmät m:sten poikki kaivetuista kanavista ovat Suezin ja Panaman kanavat. **-kans** s. maalaisväestö, rahvas. | Sarkatakkista m:a. M:n valistusharastukset. M:n ja kaupunkilaisväestön väliset vastakohtat. **-kappale** s. Kahdeksan aarin suuruisen m. **-karhu** s. = karhu (*Ursus arctos*). — *Kuv.* Sarkkilan Kalle on oikea leveäharteinen m.

maakari^{os} s. *vanh.* ja *ark.* (käsityöläis)mestari. | Meidän Mikko on melkoinen m. tekemään puuasioita. — Vars. *yhd.* hattu-, makkara-, peruukki-, satula-, vaunum.; humpuukim.

maakartano s. (herras)kartano; vrt. hovi, moisio. | Portlandin herttuun m. Auroa Karamzin omisti m:n Espoossa. Iso m. muurien ympäröimän puiston keskellä.

maakas^{os} a. *kans. harv.* maalta maistuva, mullan makuinen. | Sinun ruokasi ovat makeat, minun ovat m:kaat, vaikka miten heitä keittelisin ks.

maakasi s. (vesikasvi. **-kasvillisuus** s.) (vesikasvillisuus. **-kattila** s. *tekn.* maahöyrykattila. **-kauha** s. *tekn.* kauhamainen työkalu, jota käytetään maahan reikää kaivettaessa. **-kauppa** s. 1. maaseudulla harjoitettu kauppa; maitse tapahtuva kauppa; maaseudulla sijaitseva kauppalike. 2. maankauppa. **-kauppias** s. maaseudulla toimiva kauppias. **-kauppiasyhtymä** s. *liik.* Tukkuiliikkeen jakautuvat yksityisiin tukkuiliikkeisiin, keskusosuusliikkeisiin ja m:iin. **-kaupun/ki** s. 1. *hist.* Ruotsissa ja Suomessa kaupunki, jolla 1600-luvulta lähtien oli oikeus harjoittaa vain kotimaankauppaa, ylämaankaupunki;) (tapulikaupunki. | M:git möivät tavaransa tapulikaupunkeihin ja ostivat niistä ulkomaiset tarvikkeensa. Savonlinna sai v. 1816 uudelleen m:gin oikeudet. 2. maaseutukaupunki. | Kirkonkylä muistuttaa hieman m:kia. **-keinottelu** s. Epäterve m. **-kerro** s. 1. Metrin vahvuinen maa- ja kivikerros, Kasvi- ja eläinjäännöksistä muodostuneet m:sket. Irtonaiset m:sket. Vuoriöljyä sisältävä m. 2. pohja-, kellarikerros, maakerta. | M:ksessa oleva asunto. M:ksessa on pannuhuone ja polttoainetarasto. **-kerrostuma** s. Kvartaarikauden m:t. Jokin jälkeensä jättämät m:t. **-kerta** s. = maakerros. 2. **-keskeinen** a. *-sesti adv.* *-syys omin.* tav.

par. seur. **-keskeinen** a. *-sesti adv.* *-syys omin.* maan keskipisteeseen jssak suhteessa oleva, maata kaiken olevaisuuden keskipisteensä pitävä, geosentrinen; vrt. aurinkokeskinen. | Tai-vaankappaleen m. asema. M:set koordinaatit 'koordinaatit järjestelmässä, jonka origona on maan keskipiste'. M. maailmankäsitys. **-kieleke** s. Mereen pistävä m. **-kiila** s. Kovaa maata tai soraa irrotettaessa käytetään lapiota, maahakkua ja m:a. **-kiinteistö** s. maaseudulla sijaitseva kiinteistö;) (kaupunkikiinteistö. **-kiittäjä** s. M:iset 'Carabidae, suuri kovakuoraisheimo'. **-kilpikonna** s. maalla eläviä kilpikonnia.

maakirja s. *lak.* virallinen luettelo itsenäisistä kiinteistöistä ja niiden kameralaisista suhteista ym. | Suomen ensimmäiset m:t ovat vuodelta 1539 ja 1540. **-numero** s. tilan numero maakirjassa; maakirjatalo. **-talo** s. maakirjaan otettu kokonainen tila, maakirjanumero. | Virkatalosta erotettavista alueista muodostet- takoon uusi yhteinen m. *lk.* **-vero** s. vanhoihin maakirjoihin otettu pysyvä vero, joka 1700-luvulla päätetyn manttaaliveron kanssa muodosti maaveron l. vakinaisen veron.

maakirkko s. 1. kyläjumalanpalvelus, kyläkirkko. | M. pidetään Ruotsalossa ensi sunnuntaina klo 12 [ilm.]. 2. par. maankirkko. **-kirppu** s. = kirppu. 1. **-kivi** s. maassa oleva, tav. kiinteä kivi. | Ennen on ollut pyhiä m:ia, joilla käytiin tekemässä taikoja. Pelossa on pari suurta m:ea. — M:istä ladottu saunankiuas. **-kokkare** s. **-kolo** s. Kimalaiset tekevät pesänsä sammalten alle tai m:on. **-kone** s. 1. lentokone, joka lähtee maasta ja laskeutuu maahan, maalentokone;) (vesikone. 2. maalla käytetty (höyry)kone; us.) (laivakone. **-konemestari** s. määräpätevyyden omaava maa(höyry)koneen hoitaja. **-kosteus** s. Kellarikerroksen eristäminen m:delta. **-kota** s. osaksi maahan kaivettu ja tav. maalla peitetty kota. | Tervanpoltajan, tukkityöläisten m. Ostjakkien m. **-kotilo** s. *el.* M:ita, joita ovat vain muutamet keuhkokotilot, on paljon vähemmän kuin vesikotiloita. **-kotka** s. = kotka, kokko (Aquila chrysaetos). **-krapu** s. *leik. halv.* (rinn. maa-rapu)) (merimies. | Useimmat merimiehet halveksivat syvästi m:ja. Sellainen m., ettei uimaan uskalla! **-kreivi** s. vanhan Saksan valtakunnan ruhtinaita. **-kreivikunta** s. **-kreivitär** s. **-kuljetus** s. Maa- ja vesikuljetukset. **-kulkuneuvo** s. Maa-, vesi- ja ilmakulkuneuvot. **-kumppu** s. Muinaisaikaiset haudat ovat suuria m:ja. **-kunnallinen** a. *-sesti adv.* *-suus omin.* maakuntaa koskeva, siihen kohdistuva, sen käsit- tävä, maakunta-, maakunnan. | M:set juhlat. M. kulttuuri, erikoishenki. M. järjestö, museoliitto. Kotiseuduntutkimuksen m. keskus. Osakunnan m. perusta. Ahvenanmaalla on m. itsehallinto. Ajatella m:sesti. Hallintokoneiston m:suus.

maakunnan hallitus s. Ahvenanmaan maakun- tapäivien asettama neuvosto, joka hoitaa maa- kunnan hallintoa. **-raja** s. **-vaakuna** s. **maakunnittain** *adv.* maakuntien mukaan, maa- kunta kerrallaan. | Taloudelliset olot ovat m.

aivan erilaiset. M. valitut edustajat. Äänestystapahtuu m.

maakunta s. 1. historiallisesti ja kansatieteellisesti yhteen kuuluvan kokonaisuuden muodostava suurehko valtakunnan osa; *puhek.* myös jnk keskustaikan ympärillä olevasta, sen piiriin kuuluvasta maaseudusta. | Suomessa on 9 historiallista m:taa: Varsinais-Suomi, Ahvenanmaa, Uusimaa, Häme, Satakunta, Savo, Karjala, Pohjanmaa ja Lappi. M:nan pääkaupunki, keskustaikka, rajat. M:nan väestö. Kautta m:nan tunnettu. — Matkustaa, vaeltaa pitkin m:taa 'ympäröivää maaseutua'. Tapaus on herättänyt melkoista huomiota m:nassa. Matkustaa, lähteä m:taan. — Maakunnan asukkaista. | Koko m. on tullut ihmettä katsomaan. Puoli m:taa on liikkeellä. Aina olet [rikas isäntä] imenyt m:taa, kerännyt toisten hien ja vaivannäön haanpää. — *Yhd.* alppi, koti-, rannikko-, saarim. 2. a. yhtenäinen luonnontieteellinen alue. | Kasvitieteilijät ovat jakaneet Suomen 18 m:taan. — *Yhd.* eläin-, kasvim. b. *vanh.* osakunta. | Ylioppilasosakuntien virallinen nimitys oli vuoteen 1828 m. Upsalan yliopiston pohjalainen m.

maakunta-arkisto s. arkisto, johon on kerätty tav. yhtä maakuntaa t. läänin koskevaa asiakirja-aineistoa. | Hämeenlinnan, Oulun, Turun, Viipurin m. -henki s. M. yhdistää saman maakunnan asujat aivan samoin kuin kansallishenki saman kansan jäsenet. -historia s. Varsinais-Suomen m. -jako s. Suomen m. -juhla s., tav. mon. Pohjois-Pohjanmaan m:at Haapavedellä. Uudenmaan työväestön m. M:ien ohjelmaan kuuluu mm. kuorojen ja soittoakuntien yhteisesityksiä ja voimistelua, urheilu- ym. kilpailuja. -julkaisu s. Kotiseutuyhdistyksen m. -keisari s. hist. Rooman historiassa sanotaan m:eksi niitä keisareita, jotka olivat kotoisin provinseista ja hallitsivat vv. 96—180. -kirjasto s. maakunnan keskuskirjasto. -kokous s. hist. etenkin Ruotsi-Suomen oloista: yhden t. useamman maakunnan äänivaltaisten asukkaiden kokouksia, joiden merkitys ja tehtävät olivat eri aikoina erilaiset, maakuntapäivät, -käräjät, maapäivät. | Helsingin m. vuonna 1616. -kuninkas s. Ennen kuin pohjoismaissa oli syntynyt yhtenäisiä valtakuntia, hallitsivat m:kaat maakunnissaan. -käräjät s. mon. hist. maakuntakokous (vars. vanhimpina aikoina); nyk. Ruotsissa: lääninkäräjät. -lailinen⁶⁶ s. maakunnan asukas. | Kirjailija osoittaa tuntevansa m:sensa. — Hist. vars. muinaisen Rooman provinssien asukkaista. | Keisari Augustuksen pyrkimykset m:sten aseman parantamiseksi. -laki s. Ruotsin vanhat m:it. Maunu Eerikinpöjan maanlaki päätti m:kien aikakauden. — Erik. Ahvenanmaan itsehallintoalueella voimassa oleva laki. -laulu s. Ok-sasen "Savolaisen laulu" on ensimmäinen suomalaisen m. -liitto s. Varsinais-Suomen m. Maataloustuottajain m:ot. -museo s. Keski-Suomen m. -päivät s. mon. 1. hist. = maakuntakokous. 2. jnk maakunnan t. autonomisen alueen edustuslaitos; vrt. maapäivät. | Ahvenanmaan m. Kanadan eri osilla on omat pai-

kalliset m:änsä. Rooman provinssien asukkaat saivat ottaa osaa yleisten asioiden käsittelyyn m:illä. 3. Maakuntaliiton järjestämät m:ät. Pohjois-Pohjanmaan nuorisoseurojen liitto viettää m:ia Oulaisissa. -raja s. maakunnan raja. -ruhtina s. Abessinian mahtavat m:at. -säädys s. mon. Wienin kongressin jälkeen Preussi sai vain neuvoa antavat m. -vaakuna s. maakunnan vaakuna. -viesti s. urh. Keski-Suomen m. matkalla Joutsa—Jyväskylä.

maakuoppa s. Perunoiden säilyttäminen m:kuopassa. Asua m:kuopassa. -kuori s. par. maankuori. -kylä s. maalauskylä. | Rauhallinen, syrjäinen, kaukainen m. -kysymys s. M:kkeen kuuluu joukko yhteiskunnallisia kysymyksiä, joissa pohjimmaltaan on kysymys siitä, miten maan käyttö on yhteiskunnan kannalta tarkoituksenmukaisimmin järjestettävä. Useimmissa maissa m. on ratkaistu panemalla toimeen täydellinen maareformi. -käräjät s. mon. Tanskan valtiopäivien ensimmäinen kamari.

maalaja¹⁶ tek. < maalata; vrt. maalari. | Keskiäjän ja renessanssin kuuluisat m:it. — Korttelipellissä. | Skruuvissa on jokainen vuoron perään m:na. — *Yhd.* maisema-, muotokuva-, taidem. -tar¹⁴ s. naismaalari.

maalamat^{on} *kielt.* a. < maalata. | Uusi, m. rakennus. M. lattia. M:tomat huonekalut. Kasvot puuteromattomina ja m:tomina.

maalamo s. maalausliike t. -osasto. | Autotehtaan, huonekalutehtaan m. — *Yhd.* auto-, huonekalu-, kilpim.; pika-, ruiskum.

maalaili^{la} *frekv.v.* < maalata. | Naapurin poika on ruvennut navettaa m:emaan. Nuori taitelija m:ee kevätaamua. — Vars. kuv. kuvaila, esittää jtk sattuvasti, ilmeikkäästi, havainnollisesti. | [Kirjailija] on m:lut henkilökuvasa väljästi ja vapaasti. Turha sinun on m. opettajantointa ruusuiseksi. — *maalaili*eva (a.) -evasti (adv.) M:eva tyyli, sanonta, musiikki. Vapaamittaisia, m:evia runoja. M:evasti kertova.

maalailu² *teonn.* < ed. | Harjoitella piirustusta ja m:a. — Kuv. Sanoilla tapahtuva m. Eino Leino "Maan parhaat" on parodioiva m. tunnetuista helsinkiläispiireistä. — *Yhd.* rytmi-, sävel-, tunne-, äänne.

maalainen⁶⁶) (kaupunkilainen. 1. a. -suus⁶⁶ omin. Kaupungillamme on m. leima. M. rakennustapa. Elää m:seen tapaan. Kielenkäytön m. sävy. M:set ystäväni ja sukulaiseni. Häpeillä, ujostella m:suuttaan. Puheen m:suus. 2. s. a. M:set ja kaupunkilaiset. M:set käyvät kaupungissa myymässä tuotteitaan. Yksinkertainen m. Kauppias yrittää pettää m:siä. b. gen:n t. poss.-suff:n ohessa: maanmies, saman maan kansalainen. | M:siamme asuu Ruotsin puolella Länsipohjassa. Teidän m:sianne olen tavannut viimeksi Berliinissä.

maalais- us. myös maa-

maalaisaateli (sto) s. maalla asuva, maa-aateli (sto). -aihe s. Kirjailija on pysytellyt m:iden parissa. -aiheinen a. M. huvinäytelmä. -akka s. -apteekki s. -asumus s. -asunto s. -asutus s. -elinkeino s. Maanviljelys, karjanhoito ja näi-

den ohella kalastus ovat tavallisimmat m:t. -**elämä** s. Yksinkertainen, terveellinen m. Kai-vata m:n rauhaa. M:n kuvaus. -**emäntä** s. Hyväntuulinen, pyylevä m. -**henki** s. Ne, joissa on aitoa m:ää ja kiintymystä kotiseutuun, ei-vät muuta kaupunkiin. -**hää** s. *mon.* Moni-päiväiset m. -**idylli** s. Kiven yksinäyöksinen m. "Yö ja päivä". Paimen- ja m. -**ihminen** s. Vanhanaikainen, yksinkertainen, suorasukainen m. -**isäntä** s. Totinen, sarkatakkainen m.

maalaisittain *adv.* maalaisen tapaan;)(kau-punkilaisittain. | M. pukeutunut. Puhua, käyt-täytyä m.

maalaisjuusto s. Kansanomaisiin ruokiin kuu-luvia m:juustoja ovat esim. länsisuomalainen kehäjuusto ja pohjalainen leipäjuusto. -**kansa** s. maalaisväestö. -**kansakoulu** s. -**kaunotar** s. -**kauppa** s. maaseudulla käyty kauppa; maa-laiten kanssa käyty kauppa; maaseudulla ole-va kauppalike. -**kauppias** s. -**kiinteistö** s. Maalais- ja kaupunkikiinteistöjen omistaja. -**kirkko** s. -**kirkonkylä** s. -**koti** s. Siisti, yksin-kertainen, varakas, köyhä m. Maalais- ja kau-punkikodin väliset eroavaisuudet. -**kulttuuri** s. -**kunta** s. Kunnat on jaettu meillä lainsää-dännössä m:iin sekä kaupunki- ja kaupala-kuntiin. M:ien liitto. Asetus m:ien itsehal-linnosta. Kokkolan m. -**kuvaus** s. "Nummisuu-tarit" on Suomen kirjallisuuden loistavin rea-listinen m. -**kylä** s. -**köyhälistö** s. Tilaton m. -**lapsi** s. -**leipä** s. Maukas, hapan m. -**liitto** s. 1906 perustettu keskustapuolue, joka pitää pää-määränään vars. maalaisväestön tilan paran-tamista ja maatalouden kohottamista. -**liitto-lainen** a. ja s. maalaisliittoon lukeutuva t: kuu-luva. | M. lehdistö. Sunilan m. hallitus. — M:sten puoluekokous. M:set kannattavat hal-lituksen esitystä. -**maa** s. Suomi on Keski-Euroopan maihin verrattuna m. -**mainen** *adv.* -**sesti** *adv.* -**suus** *adv.* Käytökseltään m. Pukeutua m:sesti. Kartanoherran kar-keus ja m:isuus. -**mies** s. -**nainen** s. -**neiton** s. -**nuoriso** s. -**nuorukainen** s. -**oikeus** s. *lak.* maaseutua ja maaseudun asukkaita koskevat erikoiset oikeussäännöt;)(kaupunkilaisoikeus. -**olo** s. *mon.* Syntyä, kasvaa m:ssä. M:jen tuntemus. Yksinkertaiset, vaatimattomat, al-keelliset m. -**opettaja** s. -**pappi** s. -**pappila** s. -**perhe** s. -**pirtti** s. -**pitäjä** s. -**poika** s. -**po-liisi** s. -**puolue** s. -**puoti** s. -**raivas** s. talon-poikais-, maalaisväestö. -**ruoka** s. Yksinker-taista, vahvaa m:a. -**räätiä** s. -**sauna** s. Oi-kea sisään lämpiävä m. -**seppä** s. -**serku** s. Matkustaa m:kujen luo kesää viettämään. — Vars. *leik.* maalaiskukulainen, -tuttava (vars. hänen kaupunkilaisesta poikkeavaa vaatetus-taan, käyttäytymistään, puhetapaansa ajatelen). | Näyttää kaupunkia m:uille. Ujosteleva, kömpelö m. Olemme saaneet voipaketin m:ul-tamme. -**seura** s. *vanh.* maamiesseura. -**seura-kunta** s. -**seutu** s. tav:mmin maaseutu (1). -**suutari** s. -**talo** s. talonpoikais-, maatalo. | Suomalainen, savolainen m. Suuri, rikas, van-ha m. -**talou** s. Karjako saa paikan pienessä m:dessä [ilm.]. M:teen kuuluvat ulkotyöt. -**tanssi** s. talonpoikaistanssi. | Kansansävel-

mien pohjalla sävellettyjä m:ejä. -**taipa** s. Ter-veet, yksinkertaiset m:vat. Puhua, keskustella m:paan. -**tavara** s. -**tollo**, -**tollukka** s. *halv.* Enhän minä oppimaton m. sellaista ymmärrä. **maalaista** *v.* muuttua maalaiseksi. | M:nut sivistyssuku.

maalais-tuntuinen a. Pienen sisämaankaupungin hiljainen, m. elämä. -**tuote** s. Kauppiaat es-tivät lähipitäjistä lihaa, talia, voita, munia ym. m:teita. -**tupa** s. -**tyttö** s. -**työväki** s. -**ukko** s. -**vaimo** s. -**voi** s.) (meijerivoi. -**väes-tö** s. -**väki** s. maalaiset, maalaisväestö. -**yh-teiskunta** s. "Seitsemän veljestä" on tyhjentävä kuvaus siitä m:nasta, jossa Kivi oli syntynyt ja kasvanut. -**ylioppilas** s. -**ympäristö** s. -**äijä** s. **maalaji** s., vars. *geol.* M:lajit 'maankuoren irt-tonaiset kerrostumat'; vrt. kivilaji. Kokoomuk-sensa ja alkuperänsä mukaan erotetaan kiven-näis-, eloperäiset ja kemialliset m:lajit. M:l-lajeja ovat esim. hiekka, sora, savi ja turve. — *Yhd.* hiekka-, kivennäis-, savi-, sora-, suo-, turvem. -**lajite** s. *geol.* ja maaperäopissa. -**laki** s. par. maanlaki.

maalari s. 1. käsityöläinen, joka suorittaa maa-laustöitä. | M:t saavat työtä rakennustöy-maalla [ilm.]. M:en palkat. M:t ryhtyneet lakkoon. — *Leik.* Samaa, yhtä maata [niin]-kuin m:n housut [= kaikki yhtäläisiä, yhtä huonoja] sp. — *Yhd.* auto-, huonekalu-, kilpi-, lankkum.; ruiskum. 2. taidemaalari. | Renes-sanssin kuuluisat m:t. Akseli Gallen-Kallela, aikansa etevin suomalainen m. — *Yhd.* am-matti-, hovi-, näyttämö-, taidem.; akvarelli-, fresko-, kalkkim.; mainos, miniatyyri-, muoto-kuvam.; eläin-, henkilö-, lintu-, maisema-, me-rim.

maalariakatemia s. Kölnin m. -**ammattikunta** s. -**koulu** s. Maan etevimpien taiteilijoiden joh-dolla toimiva m. -**mestari** s.

maalarin ammatti s. -**kiisä** s. -**liike** s. Lehti-sen m. suorittaa kaikenlaisia alaan kuuluvaa työtä [ilm.]. -**oppi** s. Päästä m:n. -**oppilas** s. -**säili** s. -**työ** s. -**väri** s. maalarin (1) käyttämä väri. | Sinkkivalkoinen on tavallinen valkoi-nen m.

maala *v.* peittää (pinta) maalilla (sivele-mällä t. ruiskuttamalla); vrt. värittää, värjätä. 1. m. lattiaa, kattoa, huonekaluja, M. ohuella, paksulla maalilla. M:amisessa käytetään eri-laisia siveltimejä. Nurkkalaudat on m:ttu valkoisiksi. Kauniisti m:ttu arkku. Utisraken-nuksen m:aminen annetaan urakalle. 2. *erik.* a. taidemaalauksesta. | Oljy-, vesiväreillä m:ttu. M. muotokuvia. M. maisemia, eläimiä, lintuja. b. kosmetiikasta aineiden käytöstä. | M. pos-kensa, kyntensä. Huulet punaisiksi m:ttuina. c. *kuv.* M. piru, paholainen, pöppö seinälle 'kuvitella, ennustaa (toiselle) kaikkein pahinta'. Aurinko -- m:si rosoisen männyn rungon ti-lenruskeaksi *KARHTUM.* Aho m:a sanoilla. — M:at eteeni liian loistavan tulevaisuuden. -- meidän täytyy muille vaikuttaville kansoille m. kaikki asiamme mahdollisimman kauniisti *LEHT.* Isä, sinä m:isit minulle suotta maailman liian mustaksi *JOTUNI.* d. eräissä kortti-peleissä: ilmoittaa korttiansa perusteella, millaista peliä

haluaa ja luulee voivansa pelata (tikkiluku, pelilaatu).

maalattia s. Riihen, navetan m.

maalauksellinen^{as} a. kuvat. -sesti adv. -suus^{as} omin. väriyksellä vaikuttava, väri- ja väliöivaikutelmia tavoitteleva; tav. kielenkäytössä ylt. (maalauksen tavoin) silmää kiehtova, värikäs, loistavan värinen, kaunis; syn. pittoreski. | M. valon ja varjon käsittely. Goya edustaa tauluissaan puhtaasti m:sta käsitystä: hän ei pane pääpainoa muotoon, kuten uusklassisuuden aikana tehtiin. M. tyyli. M. mielikuvitus, kyky. Taiteen m. suunta. M:sesti esitetty porvarityyppi. M:sesti kaunis. — M:sen viehättävä. M:set rauniot. Keskiajan m:iset kaupungit. Espanjattaria m:ssä puvissaan. Vanha linna tekee m:sen vaikutuksen. Venetsian m:isuus. — Kuv. muista kuin näköaistimuksista. | Kielelme m:iset [= maalailivat, kuvailevat] ominaisuudet. Itämurteet ovat tuoneet yleiskieleemme m:suutta.

maalau^s teonn. < maalata. 1. maalaaminen. | Katon, seinän m. Taitavasti suoritettu m. M:ksen avulla saadaan pinnat kestävämmiksi. Rakennuksen ulkopuolinen m. — Yhd. viimeistelym.; sisä-; ulkom.; ruiskum. — Erik. a. maalaustaide. | M. kuuluu kuvataiteisiin. Opiskella, harrastaa m:sta. Renessanssin m. b. Naiset ovat harrastaneet kautta aikojen ihonsa m:sta. M. sopii tummaihoisille paremmin kuin vaaleaverisille. c. korttipelissä; vrt. maalata 2.d. | Bismarckissa ei käytetä m:ksia. Bridgessä m:ket ovat kohoavia. 2. maalaamisen tulos, taidemaalarin teos. | Gallen-Kallelan, Järnefeltin m:okset. Impressionistinen, nonfiguratiivinen m. Nuorta tyyttöä esittävä m. M:ksillä koristettu kappeli. — Kuv. Ahon "Korven kosto" on romanttinen m. [= kuvaus] historiamme alkua ajoilta. — Yhd. (useimmat myös 1. ryhmään kuuluvina) fresko-, henkilö-, kukka-, laatuksena-, maisema-, meri-, miniatyyri-, muotokuvam.; akvarelli-, kalkki-, pastelli-, tempera-, vesiväri-, öljy(väri)m.; holvi-, ikkuna-, kallio-, katto-, kirkko-, seinäm.; emalji-, lasi-, posliinim.; maljakko-, ruukum.; koriste-, näyttämö-; (kuv.) sävelm. 3. jssak pinnassa oleva maali(kerros). | M. lohkeili katosta suurina levyinä. Auton, aluksen m. on turmeltu. Hyvä m. kestää pitkät ajat. — Yhd. so-tam.

maalau^sakatemia s. Pariisin maalaus- ja kuvanveistoakatemia. -jalusta s. = maalausteline. -kokoelma s. Taidemuseon maalaus-, kuvanveisto- ja piirustuskokoelmat. -kone s. maalauksruisku. -koriste s. Maljakko on somistettu kauniilla m:illa. -koulu s. 1. Opiskella Münchenin m:ssa. M:n johtaja, opettaja. 2. maalaustaiteen suunta, koulukunta. | Ranskan naturalistinen m. -kustannukset s. mon. Rakennuksen m. -liike s. maalariinliike. | Harjoittaa m:että. M:keen omistaja. -osasto s. Taidemuseon m. Kotiteollisuuskoulun m. -pinta s. maalattava pinta. -ruisku s. maaliruisku, maalaus-kone. | M:lla vesi- tai lakkaväri levitetään sumuna puhaltaen maalattavalle pinnalle. -suunta s. Impressionistinen, ekspressionisti-

nen, futuristinen m. -tai de s. kuvataiteen laji, joka värejä käyttäen esittää kappaleet pinta-kuvina taiteilijan näkemyksen mukaisesti. | Opiskella, harjoittaa m:detta. Antiikin, renessanssin m. Espanjan, Alankomaiden m. Kansallinen m. Nykyajan m:teen saavutukset. M:teen näytely. -taiteellinen a. M:set taipumukset. M. suunta. M. aihe, ongelma. -taiteilija s. maalaustaiteen harjoittaja, taidemaalari. | Renessanssiajan m:t. Espanjalainen m. -tai to s. Oppia, kehittää piirustus- ja m:toa. Freskomaalaus on m:don vanhimpia menetelytapoja. -tapa s. Taiteilijan omintakeinen, itsenäinen, leveä, jyrä m. Mainosjulisteiden valmistuksessa käytetty m. -tekniikka s. Impressionistinen m. Temperamaalaus oli yleisimmin käytetty m. ennen öljyvärimaalausta. Ammattimaalarin m. -teline s. (puu)jalusta, jolla maalari työskennellessään pitää tauluunsa, maalausjalusta, stafia. -tyyli s. -työ s. Huoneiston maalaus- ja korjaustyöt.

maalaut^{aa}* fakt.v. < maalata. | Seura on päättänyt m. puheenjohtajansa muotokuvan taiteilija S:llä. M. kirkkoon alttaritaulu. Se-nät, katto ja lattia on m:ettu uudestaan.

maalaut^a pass.v. < maalata. | Metalliosat es-tyvät m:masta, kun ne maalauksen ajaksi voi-dellaan vaseliinilla tai suovalla. Kädet ovat m:neet vihreiksi. — Kuv. Tulinen helvetti — m:i selvänä hänen silmiensä eteen karnum.

maaleikkaus s. Rautatietä rakennettaessa jou-duttiin tekemään suuria m:leikkauksia. -len-näin s. sot. langaton lennäin, jonka avulla yhteyden pito tapahtui maan välityksellä. -len-tokentä s. lentokenttä. | Helsingin, Turun m. -lentokone s. maakone (1). -levy s. sähkö. maa-han upotettu metallilevy, johon maajohto on kiinnitetty.

1. **maali**ⁱ s. 1. paikka, esine, johon ampuja, heittäjä tm. haluaa osua, kohde; vrt. pilkka. | Ampua, osua, tähdätä m:iin. Alä ammu sivu, ohi, yli m:in! Tykistön m. Hyvä m. viholliselle. Liikkuva, kiinteä m. Elävä, eloton m. Vihollisen marssirivistöstä saimme lihavon m:in. M:in liiketila on määritettävä, jotta voitaisiin laskea oikea ennako. — Kuv. Jokai-nen hänen sanansa kävi, osui m:iin. Ivalli-nen huomautus meni sivu m:in 'ei vaikutta-nut'. — ampuu yli maalin ylittää totuuden t. kohtuuden rajat, mennä liian pitkälle, liioi-tella. | Arvostelija on ampunut yli m:in. Näyt-teleminen oli yli m:in ampuvaa. — Yhd. ilma-, maa-, merim.; alue-, kauko-, pistem. 2. urh. a. juoksu-, hiihto-, hevos-, purjehdus- tm. kil-pailujen päätekohta. | Jos kilpailijat lähtevät yhtäaikaan matkaan, on voittaja se, joka tulee ensimmäisenä m:iin. Juoksukilpailuissa on m:iin pingotettu nauha, jonka voittaja katkai-see. Kilpailu ratkesi viimeisillä metreillä en-net m:ia. 200 metrin rintauinnissa löi ensim-mäisenä kätensä m:iin mestari T.R. Saapua m:iin. Ottaa loppukiri m:iin tullessa. — Yhd. loppu-, lähtö-, pääte-, tulom. b. useissa pallo-peleissä kilpailun määräkohta, johon pal-loa koetetaan saada. | Jääpallon, jääkiekon m:it. Jalkapallossa on kummallakin joukku-

eella oma m:insa, jona on puupuomeista tehty määräkokoinen kehys. Ampua pallo vastapuolen m:iin. Pallo vierähti m:iin. Puolustaa m:ia. Vaarallinen tilanne m:in edessä. Joukkueemme m. uhattuna. — *Erik*. Neljä m:ia 'nelimaali'. c. ed:een liittyen pallon saamisesta vastapuolen maaliin. | Tehdä m. Joukkue sai edellisellä puolijalalla kaksi m:ia. Vaasa voitti ottelun kahdella m:illa yhtä vastaan. Ottelu päättyi m:eitta. Vesipallo-, jääpallo-ottelussa tehdään m:ejä. Ensimmäisen m:in laukaisi, ampui keskushyökkääjä K. — *Yhd.* kavennus-, lohdutus-, tasoitus-, yllätysm.; tappio-, voittom.; kulmuri-, paitsiom. 3. melko *harv.* tavoite, päämäärä. | Retkemme m:ina on Lappi. Päästä, pyrkii m:iinsa. Totuus on oleva elämämme korkein m. Ei konsaan matkan m:iin / se saavu mies, ei palaa *MANN.* — *Yhd.* pääm.

2. **maali** s. seos, jota juoksevana sivellään t. ruiskutetaan väritettävään pintaan ja joka kuivuu siihen kiinni; vrt. väri. | M:ssa oleva väriaine. Öljyä sisältävä m. Ohut, sakea, paksu m. M. ohennetaan tärpätillä, bentsiinillä tai petrolilla. M:n haju. M. ei ole vielä kuivunut. M. on kulunut, lähtenyt pois. Lattia on vielä hyvässä m:ssa. Käteni ovat m:ssa. — Kosmeettisista väriaineista. | Panna maalia poskiinsa. Huulet m:ssa. — *Yhd.* kalkki-, kaseiini-, keitto-, lakka-, liete-, liima-, liitu-, puna-, valko-, vesi-, öljym.; lasi-, lattia-, seinäm.; huuli-, iho-, kasvo-, kynsim.

maaliaine s. maali jauhe. | Punamulta, keltamulta, sinkkivalkoinen ym. m:et.

maali alue s. 1. *sot.* Ryhmän, joukkueen, patterin m. 2. *urh.* maalin etupuolella oleva määräsuuruisen alue. | Jalkapallokentän m:et.

maaliastia s. M:na voi käyttää sangallista lätkitölkkiä.

maali aukko s. *urh.* Jalkapallossa pallo ohjataan jalan, vartalon tai pään avulla m:aukosta sisään. — *ero* s. *urh.* Ottelu päättyi suureen m:on. Tamperelaiset kavensivat m:a jälkimmäisellä puolijalalla.

maali liikenne s. maitse tapahtuva liikenne. | Rautateiden rakentamisen jälkeen m. on suunnattomasti parantunut.

maaliin ammunta s. Harjoitella m:a.

maali liito s. vars. *hist.* Irlannissa perustettiin 1879 m., joka tahtoi tehdä irlantilaiset vuokraajat heidän viljelemissä tilojen omistajiksi.

maali jauhe s. — *kerros* s. Esineen pinnalla oleva m.

maali korkeus s. *sot.* epäsuora-ammunnoissa maalin sijaintipaikan korkeutta merenpinnasta osoittava koordinaatti. — *kulma* s. *sot.* tulen tähtystykseen liittyvä: tähtystysviivan ja ampumaviivan välinen kulma.

maali kuppi s. Posliinimaalarin m:kupit. — *kylä* s. *kans.* kaupungista, isosta kirkonkylästä. | — m:stä taloonsa toi kaupungin kasvatin *ropila*. — kymmenen vankkaa ja pitkää jokivenettä miehineen, Kemijärven suuresta m:stä nousseina K.M.WALLENIUS. — *laatikko* s. Taiteilijan m.

maali laukaus s. [Jalkapallo-ottelun] useimmat m:laukaukset suoritti PS:n keskushyökkääjä. —

Sot. maaliin osunut laukaus. — *luku* s. *urh.* Maa-ottelun m. oli 5—1.

maali ma s. *murt.* maailma. | — m. murheineen, tämä narrien riehumapaikka A.OKSANEN. Itseppä heijät [lapset] m:an laittanutkin out — tottapa ruokittikin Kianto.

maali nauha s. *urh.* kilparadan poikki maaliin pingotettu nauha, jonka voittaja maaliin saapuessaan rinnallaan katkaisee. | Katkaista m. Saapua, syöksyä yhtäikaa m:lle.

— **maali nen** s. *poss.a.* < 1, maali 2.c. | Moni-, runsas-, vähän.

maali nen s. *poss.a.* < 2, maali. | M:set kädet. — *Yhd.* ohut-, paksum.; kelta-, punam.

maali hinaus s. *sot.* maaliesineen hinaaminen ilma- ja meriammunnoissa. — **mitta** s. *sot.* tulen sivu- ja korkeuskorjausten mittayksikkö suoramunnoissa.

maali nna s. vrt. seur. | Muinaisen Karjalan alueelle oli rakennettu useita m:linnoja väestön suojaksi. Viron vanhat m:linnat. — **linnoitus** s. Linnoituksen sijaintipaikan mukaan voidaan puhua maa-, rannikko- ja merilinnoituksista.

maali nälkä s. *urh. kuv.* Vaasalaisjoukkueen m. oli sammumaton; lopputuloksena oli 8—1. — **tekijä** s. *urh.* Varmin m. oli keskushyökkääjä.

— **teko** s. *urh.* Ei päästy monta kertaa m:on. — **tiedustelu** s. *sot.* Tulenantopaikalle saapumisen jälkeen tulentohtue aloittaa heti m:n.

maali ntu s.) (vesilintu. | Tundralla elää vain vähän m:ja.

maali vaihto s. *sot.* M:vaihdon aikana siirretään tuli samalla ampuma-alueella toiseen maaliin. — **vartija** s. *urh.* maalivahti.

maali pensselli s. *puhek.* maalisivellin.

1. **maali pinta** s. *sot.* Osumismahdollisuudet laajaan m:an ovat varsin hyvät.

2. **maali pinta** s. Himmeä, kiiltävä m. Lohkeileva maali on kaavittava pois m:nasta.

maali piste s. *sot.* se maalin kohta, johon halutaan osua t. jonka koordinaatit ilmoitetaan; vrt. laukauspiste.

maali poskinen a. M. nainen, neiton.

maali potku s. *urh.* Kun pallo potkaistaan [jalkapallossa] vastapuolen päätyrajan yli, saa vastapuoli suorittaa ns. m:n, joka on potku maalivahdin alueelta kentälle päin.

maali purkki s. *ark.* maali tölkki.

maali pylväis s. *urh.* Pallo osui m:äseen eikä maalia tullut. Circus maximuksen molemmissa päissä oli m., joka kilpa-ajajien oli kierrettävä.

maali pytty, — **pönttö** s. *ark.* maaliastia.

maali raja s. *urh.* a. jalkapallo-, jääpallo- tm. kentän päätyviiva. | Pallo ylerii yli m:n. b. maali, maaliviiva. | "Lokki" ylitti ensimmäisenä purjehduskilpailuissa m:n.

maali ruisku s. = maalausruisku.

maali ryhmä s. *sot.* Kolmen rintakuvion muodostama m.

maali sivel lin s. Pehmeä, kova, kankea m. M:timen puhdistaminen, liottaminen.

maali skui nen a. M. aurinko, päivänpaiste. M:set hohtavat hanget. M:sen heleä tunnelma luonnossa.

maali skuu s. vuoden kolmas kuukausi. | M:ssa on jo kevään tuntua ilmassa. M:n aurinko,

hohtavat hanget. M:n vallankumous [Venäjällä v. 1917]. M:n idus 'maaliskuun 15:s, Caesarin murhapäivä'. Helmikuun hellät tuulet m:ssa maksetaan sl. M. maita näyttää [= maaliskuussa ilmestyy päiviä maahan] sl.

maalisuora s. urh. se juoksuradan suora, jonka päässä maali on, vars. juostuna ennen maaliin tuloa; vrt. loppusuora. | Vimmattu taistelu m:lla.

maaliuhra s.

maalitaulu s. taulu, johon ammutaan t. pommitetaan (ja josta voi todeta osumain tarkkuuden). | Kiväärillä ammutaan m:tauluun, jossa olevat kymmenen rengasta tarkoittavat piste-määriä 1–10. Laivaston ja rannikkotykistön hinattavat m:taulut. Lentokoneista suoritettujen pommituksien ja ammunnan m:taulut ovat vaakasuorina maan pinnalla. — *Kuv.* Joutua jkn vihan, ivan m:tauluksi. Julkisuuden henkilöt saavat usein olla aikalaistensa leikinlaskun m:tauluna. **-tehtailija** s. urh. leik. (vars. jalka)pallolijasta, joka tekee paljon maaleja. **-tehtailu** s. urh. leik. vrt. ed. | Pallokentällä nähtiin eilen oikeaa m:a. **-tiedustelu** s. sot. par. maaliintiedustelu. **-tilanne** s. urh. Jalkapallo-ottelun m. M. ensimmäisen puoliajan jälkeen oli 2–1.

1. **maali**on^m kar.a. urh. < 1. maali 2.c. | M. ottelu. Puoliaika jäi m:tomaksi.

2. **maali**on^m kar.a. < 2. maali. | Lattia on kulunut m:tomaksi.

maalituomari s. urh. M:en tehtävänä on todeta, missä järjestyksessä kilpailijat tulevat maaliin.

maalitölkki s.

maalivaakataso s. sot. maali-pisteen kautta käyvä vaakataso. **-vah**ti s. urh. Jalkapallojoukkueessa on m:din tehtävänä vastapuolen maaliintekoyritysten torjuminen, ja vain hänellä on oikeus tarttua käsin palloon. M:in alue. M:in käsiin. Jääpalloujoukkueen m. **-verkko** s. urh. Jalkapallokentän maali-kehäkkeen on kiinnitetty m., johon maaliin ammuttu pallo pysähtyy. Jääpallokentän metallinen m. **-viiva** s. urh. vrt. lähtöviiva. | Juoksijat saapumassa m:lle. Voittaja on se, joka ensimmäisenä ylittää m:n. M:n kohdalle radan poikki pingotetaan helposti katkeava nauha. — Jalkapallokentällä m. on maalipylväiden välinen osa maalirajaa.

maaliväri s. väriaine, jota käytetään maalien valmistamiseen; myös valmiista maalista. **-öljy** s. rasvaöljyjä, joita käytetään maalijauheen sideaineena taide- t. muussa maalauksessa; suppeammassa merk:ssä: pellavaöljy, joka on käsitelty siten, että sen kuivumisaika on lyhempi kuin 24 tuntia; vrt. vernissa. | Sekoittava sinkkivalikoista, keltamultaa m:yn.

maalila, -ta, -le adv. ks. maa IV.4, II.3.

maallaolo s. Kesällä on m. kaupungin lapsille hyvin tärkeää.

maallemuutto s. M:muuton aika. Huoneisto jää m:muuton takia koko kesäksi tyhjäksi. **-nosto** s. Veneen, ajopuiden m. **-nousu** s. tav:mmin mähinnousu.

maallikko^m s.; syn. laikus. 1. seurakunnan jä-

sen, joka ei ole pappi. | Kirkolliskokoukseen valitaan edustajiksi myös m:toita. M:kojen johtamat herätysliikkeet. 2. ei-ammattimies. | M:on ajatuksia politiikasta. M:on mielestä taulu on onnistunut, Olen tällä alalla täysi m.

maallikko aines s. Seurakunnan m:aineiset.

-edustaja s. Kirkolliskokoukseen valitaan yksi m. kustakin rovastikunnasta. **-investituura** s. hist. Paavi Gregorius VII kielsi vuonna 1075 m:n, ts. epäsi maallisilta ruhtinailta oikeuden piispojen nimitymiseen. **-johtaja** s. Herännäisyyden m:t. **-jäsen** s. Kirkolliskokouksen, munkkikunnan, tuomioistuimen m:et. **-lukija** s. M:akin kiinnostava teos. **-mie**s s. Seurakuntatyössä toimivat m:het. **-nimi** s. Paavi Martinus IV:n m. oli Simon de Brion. **-pappi** s. pappi, joka ei ole saanut teologista koulutusta; myös = maallikkoveli. **-piiri** s., tav. mon. Pappis- ja m:it. Ammatti- ja m:ieissä huomiota herättänyt lääketieteellinen teos. **-puhuja** s. Herännneiden, lestadiolaisten m:t. **-rakennus** s. Kaupungin huomattavin m. oli raatihuone. **-saarnaaja** s. henkilö, joka papiksi t. lähetyssaarnaajaksi vihkimättömänä toimii saarnaajana; erik. saarnalupatutkinnon suorittanut henkilö. | Lähetysskoulua käynyt m. Lestadiolainen m. Evankelisen liikkeen m:t. **-sisar** s. vrt. maallikkoveli. | Luostarin m:et. **-toiminta**, **-työ** s. maallikoiden toiminta kirkon piirissä. | Vapaaehtoinen m. **-veli** s. munkkikuntaan kuuluva mieshenkilö, joka on tehnyt luostari-lupaukset, mutta jota ei ole vihitty papiksi. **-voima** s., tav. mon. Kirkon palveluksessa olevat m:at. — M:ien esittämä näytelmä.

maallikonjärki s. M:eni ei käsitä näin vaikeaa teknillistä esitystä.

maallinenen^m a. 1. vars. ylt. ja heng. maan päällä oleva t. tapahtuva, maiseen elämään kuuluva, ajallinen, mainen, katcava. | M. onni, elämä. M:et huolet, surut. Kaikki m. hyvä. M. omaisuus, rikkaus, mammona. Mitäpä minä rahasta, m:stahan se vain on! Kaiken m:sen kauneuden katoavaisuus. M. kutsumus, elämäntehtävä. M:sten töittensä vuoksi kristityt eivät muista Jumalaansa. Avioliitto on sanottu m:seksi paratiisiksi. Anna jäi leskeksi ja menetti m:sen tukensa. Ja on taivaallisia ruumiita ja m:sia ruumiita; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas m:sten ut. Kulki Luoja karjatietä / muodossa m:sen urohon LEINO. Vaan ei tässä nyt enää m:set lääkärin auta JOTUNI. — M. matka, retki, vaellus 'elämä'. M. maja 'ruumis'. Hänen m. tomunsa [= ruumiinsa] saatettiin haudan lepoon. — S:sesti vars. mon. maallinen omaisuus; maalliset asiat, puuhut, yritykset. | Kyllä sinulla-kin on tuota m:sta! Murhe m:stista. Kiintyä m:siin. Mitäs näistä m:stista! -- m:siin on heidän mielensä ut. 2. syn. profaani;) (hengellinen, kirkollinen, papillinen, uskonnollinen. | M:set ja kirkolliset ruhtinaat. M. ja kirkollinen hallinto. M. lainsäädäntö. M. räls-si. Paavin m. valta. Siviilivioliitto solmitaan m:sen viranomaisen edessä. Hengellinen ja m. oratorio. Kirkollisen tyylin vaikutus m:siin

rakennuksiin. M. kieli käyttää myös raamatullisia sanontoja. M. ja uskonnollinen kirjallisuus. — *Erik*, tuomitsevasti: epä kristillinen, maailmallinen, maallismielinen, suruton, syntinen, | M: set hovit, ilot. Laulaa m: sta laulua. Soittaa m: sia renkukuksia. Näytelmä oli kirkkoherran mielestä liian m. aiheeltaan. Mieleltään m. M: set harrastukset. Se olikin ainoa kylän talo, jota ei ollut punattu, sillä isä oli pitänyt sitä m: sena ja synnillisenä koreutena KATAJA.

maallismielinen *a.* vrt. ed. 2. | M. ihminen ikä-
vöi maailman turhuutta ja sen iloja. M. renessanssipaavi.

maallist/aa *v.* tehdä maalliseksi. | Kristinuskon m: aminen. Arkkihiippakunta on myöhemmin m: ettu herttuakunnaksi.

maallistua *pass.v.* < ed. | Kirkon, kristikunnan, munkkikunnan, hengellisen elämän m: minen. M: nut länsimainen kulttuuri. M: nut kirkkolaulu. Aapisen sisällys on m: nut: tunustusten ja rukousten sijalle on tullut satuja ja runoja. Maailmaan kiintynyt mieli m: u.

maalohkare *s.* Iso m. Jään irrottama m.

maalta muutto *s.* Liikekeskuksiin suuntautuva m. -**pa/ko** *s.* maalaisväestön siirtyminen kaupunkeihin ja asutuskeskuksiin. | M: on syytä ovat mm. maaseudun taloudelliset ja sosiaaliset epäkohdat. M. on saavuttanut viime aikoina pelottavat mittasuhteet. M: on estäminen.

maajuku *s. hist.* luku, joka ilmoitti (veronkantoa varten) maatilan kameralaisen suuruuden. -**luola** *s.* M: ssa asustava yöeläin. -**lyön/ti** *s. urh.* M: nissä, joka on pesäpallon tavallisimpia lyöntejä, pallo vierii tai hyppii maata pitkin. -**löydös** *s.*, vars. *arkeol.* maasta tavattu löydös. | Yksinäisenä m: ksenä tavattu sormus. -**löytö** *s.*, vars. *arkeol.* maasta tehty löytö. | Esihistoriallinen m. -**maali** *s. sot.* Maalit jaetaan maa-, meri- ja ilma- maaleihin. -**magneettinen** *a. fys.* maamagnetismia koskeva, siihen kuuluva. | M. tutkimus, havainto. M. voima, kenttä. -**magnetismi** *s. fys.* kaikkialla maanpinnalla vaikuttava magneettinen voima. | M. asettaa vapaasti liikkuvan magneettineulan likipitään pohjois-eteläsuuntaan. M: n vaikutus, tutkiminen. M: n mittauskoje.

maamainen *km kalt.a.* M. massa, kerros, jauhe.

maamaja *s.* maahan kaivettu t. maasta tehty maja. -**marsalkka** *s. hist.* säätyedustuksen aikana ritariston ja aatelin puhemies valtiopäivillä. -**matka** *s.* -- osan taipaleesta pääsisi veneelläkin, mutta sitten on taas m: a ivalo. -**merkki** *s.*, vars. *mer.* (merikorttiin merkitty) selvästi ja kauas näkyvä kiinteä esine, jota voidaan käyttää apuna paikanmäärittämisessä, maantunnus. -**mestar/** *i s. hist.* Saksalaisen ritarikunnan johtajana oli suurmestari, ja hänen alapuolellaan oli suurehkoja alueita hallitsevia m: eita. -**metalli** *s. kem.* M: t 'alkuaineiden luonnollisen järjestelmän III pääryhmään kuuluvat metallit'. Tärkein m. on aluminium. Harvinaiset m: t 'ryhmä kemiallisesti toistensa kaltaisia metalleja'.

maamies *s.* 1. maata viljelevä mies, maanvilje-

lijä, talonpoika. | Uuttera m. Kustaa on oikea m., innokas turpeenpuskija, jolle pellot ovat kaikki kaikessa. M: hen työ on kovaa. M: hen toimet. M. tietää, että jos peltoa pettää, niin pelto pettää myös. — *Harv.* henkilöstä, joka elää t. on maissa, maalla. | Ei tuollaisesta m: hestä ole merille! Kaksi hoitaa verkkoja veneestä, yksi on rannalla m: henä. 2. saman maan kansalaisesta par. maanmies.

maamieskoulu *s.* tav. yksivuotinen maatalous-
oppilaitos, jonka tarkoituksena on harrastuksen herättäminen maanviljelykseen ja myös tietopuolisen alkeisopetuksen antaminen. -**koululainen** *s.* maamieskoulun oppilas. -**opisto** *s.* M: issa annetaan tietopuolista jatko-opetusta henkilöille, jotka ovat suorittaneet keskikoulun tai maamieskoulun kurssin ja vaaditun maanviljelysharjoittelun tai käyneet maanviljelyskoulun. Mustialan m. -**puolue** *s.* Ruotsin m. -**päivät** *s. mon.* tav. maanviljelysseurojen järjestämä, päivän pari kestävä kokoustilaisuus, jossa pidetään maataloutta käsitteleviä esitelmiä. -**seur/** *a s.* M: oiksi nimitetään maanviljelijäin maataloudellisia paikallisyhdistyksiä. -**yhdistys** *s.*

maamiina *s. sot.* maasodassa käytettävä miina. **maammo** *s.*, vars. *kansanr.* äiti, emo. | Taittoi vastan taatollensa, / toisen taittoi m: llensa kal. Oi emo, elättäjäni, / m., maion-antajani! kal. Taattoni ei mua muista, / m: ni huokaa kalmiston puista JYLHÄ.

maammola *10 s.*, vars. *kansanr.* äidin, vanhempien koti. | Mies, oi mieheni, omani, / -- / taatto-
laan, tule, ajamme, / matkustamme m: han! *MANN.

maamo *s.* tav: mmin maammo.

maamoottori *s. tekn.* (laiva-, venemoottori. -**muna** *s.* kuukunen. -**muurain** *s.* mesimarja. -**myyr/** *a s. 1.* Talpa europaea, hyönteis-
syöjiin kuuluva tumma, hieno- ja pystykarvainen pikkunisäkäs. | M. on taitava kaivaja-
eläin, joka viettää kaiken elämänsä maanalaisessa käytäväverkossaan. 2. *kuv. leik.* myös: maanmyyrä. a. maamies, turpeenpuskija. | Niin ahkera m., ettei malta pelolta kotiin tulla. b. maakrapu. | Nortamon kertomuksia raumalaisten merimiesten ja m: ien seikkailuista. Ei meripojasta ole m: äksi.

maanakka *s.* maalaisakka. -**akseli** *s. täht.* tav. *o.* -**alainen** *a.* maan alla oleva. | Perunan m: set mukulat. M. luola, onkalo, asunto. M. käytävä. Rakennuksen m: set osat. M. kaiyos. M. rautatie, rata, juna. Maamyyrä viettää m: sta elämää. — *S: sesti* maanalainen juna, rautatie. | Ajaa m: sella. Lontoon, Berliiniin m. M: sen pysäkki. — *Kuv.* viranomaisilta salaa tapahutuva t. toimiva (vars. kumouksellisesta poliittisesta toiminnasta). | M. liike, puolue. M. julkaisu, lehti, painotuote, kirjallisuus. Vapauttaistelijain m. toiminta. M. kiihotus. -**anastu/** *s.* Suurvaltojen m: kset.

maanantai *7 s.* viikon toinen, sunnuntain jälkeinen päivä. | Tänään on m. M: na, toukokuun 27. päivänä. — *Yhd.* helluntai-, pääsiäism.; vapaam. -**aamu** *s.* -**ilta** *s.* -**morsian** *s. kans.* Istuu kuin m. [= toimeettomana, välinpitämättömä-

näl, ja toinen hakee reppuaan hiessä päin!
JÄRVENT.

maanantainen^{as} *a.* maanantaina tapahtuva t. tapahtunut, pidettävä tms., maanantai- | M. työmatka. M. näytäntö peruutetaan.

maanantaipäivä *s.*

maanantaisin *adv.* aina maanantaina, joka maanantai. | M. on teatterissa hyvin hiljaista.

maanantaki^{1*} *s. kans.* maanantai.

maanarvo *s.* M:arvon kohoaminen, lasku. Verojen määrittäminen m:arvon mukaan. Luontainen m. -**asukas** *s. jnk* maan alkuasukas. | Valloitusarmeijan kukistamat m:kaat. -**emäntä** *s.* maalaisemäntä. | Lihava, pulska, ystävällinen m.

maan/este *s.* maassa oleva vesi, johon on liuenut suoloja, kaasuja ym. -**neuvos** *s.* Ahvenanmaan maakunnanhallituksen esimies. -**neuvosto** *s.* V. 1922 perustettiin Saarín alueelle m. neuvoa antava kansanedustajalaitos.

maan/haltija *s. 1.* maanomistaja. 2. *myt. jnk* paiknan haltija. | M:haltijoita ovat esim. suomalaisen mytologian kodinhaltijat. -**hankinta** *s.* M. asutustarkoituksiin. M. tilattomalle väestölle. -**hankintalaki** *s.* -**henki** *s. myt.* Uhrata m:gilie ja vedenhaltijoille. -**hin/ta** *s.* Maalaisväestön lisääntyessä nousivat m:nat huomattavasti.

maani/ia¹⁷ *v. harv.* maanitella, houkutella. | -morsianta m:ttaissa, / houkutellessa tytärtä KANT. Kangastus mikään / ei näy luoksensa m:en / katseen tyhjällä tiellä KALLAS.

maaniitty *s.* Suomen niittytyypit jaetaan vesija m:ihin; jälkimmäisten kasvien juuret ovat pohjavedestä riippumattomia.

maanikko^{2*} *s.* henkilö, joka potee jtk maniaa.

maanillinen^{as} *a.* = seur.

maani/nen^{as} *a.*, vars. *lääk. psyk.* maniaasta johtuva, maniaan kuuluva. | Maanis-depressiivisen taudin m:selle vaiheelle on ominaista, että potilas puuhaa ja puhelee kovasti ja estottomasti, mutta ajatukset voivat hyppiä ja yrietykset olla arvostelukyvttömiä. M. tila, koh-taus.

maanis-depressiivinen *a.*, vars. *lääk. psyk.* M. [= sairaalloisesti manian ja depression välillä heilahteleva] mielitauti.

maaniska *s.*, vars. *sof.* maahan upotettu poikki-parru, jonka varassa kenttäsilan vuolien päät ovat.

maani/sä *s.* (us. γ) hallitsijasta t. muusta maan johtavasta henkilöstä. | Kansa piti kuningasta todellisenä m:isänä. Lempeä, kaikkien kunioittama m. M:isien toiminta eduskunnassa.

maanisä/käs *s.* maalla elävä nisäkäs. | Valaat polveutunevat m:käistä.

maanisällinen *a.* Presidentti antoi lähetystölle m:siä ohjeita. Hallitsija puhui m:seen ta-paan.

maan/it' *s. mon.* vanhojen roomalaisten usko-muksissa: vainajain (esi-isien) henget. | Uh-rata m:eille.

maanit/ella^{28*} *v. -telu² teonn.* suostutella, houkutella, taivutella, viekoitella. | M. mukaansa, ruoalle. M:televä ääni. Houkutella vuoroin m:ellen, vuoroin uhaten. Mökin emäntä m:te-

lee sianporsasta, joka on pujahtanut ulos ai-tauksestaan. Pyyttää m:ellen. Viekas m:telu.

maanittaa^{2*} *v. harv.* = ed.

maani/itu^{2*} *teonn.* < ed. | Totella kiusaajan m:ksia. — Erik. eräs kansantänhu.

maan/ia/ko *s. maanm.* M:oksi luetaan nykyisen lainsäädännön mukaan isojako, sen täydentäminen, uusjako, halkominen ja lohkominen. M:on toimeenpano. M:on aiheuttamat kus-tannukset. M:koa koskevat määräykset.

maan/jako/asia *s.* -**kartta** *s.* -**laitos** *s.* -**oikeus** *s.* maanmittaustoimituksista aiheutuvia riita-asioita ja valituksia käsittelevä erikoistuomio-istuin. -**toimitus** *s.*

maan/jumala *s.* -**jumalatar** *s.* -**jussi** *s. leik.* talonpojasta, maanviljelijästä. | Tavallinen m. vain. [Hotelliherat] rikastuvat: monen m:n mannut niillä on taskussaan LEHT. -**järisty/s** *s.* kiinteän maankuoren osan äkillinen liikahtaminen. | M:ksen alkukohta, keskus. Paikallinen, vulkaaninen, tuliperäinen m. Heikko, lievä, kova, ankara m. Tuhoisimpia m:ksiä ovat olleet Lissabonin, Messinan ja Tokion m:kset. Suomessa m:kset ovat harvinaisia. — Minua ei saa m:skään täältä lähtemään. Huone oli kuin m:ksen jäljiltä.

maan/järitys/aalto *s. 1.* maanjärityksen keskuksesta aaltomaisesti kaikkiin suuntiin etenevä tärähtely. | M:aaltojen nopeudet vaihtelevat syvyyden mukaan, yleensä kasvaen syvyyssuunnassa. 2. maanjärityksen synnyttämä hyökyaalto. -**alue** *s.* Välimeren ympäristö on m:ta. -**havainto** *s.* -**ilmiö** *s.* -**mittari** *s.* = seismografi. -**oppi** *s.* = seismologia.

maan/järähtely *s.* -**kaivu** *s.* Rakennustöihin kuuluva m. -**kamara** *s.* M. on koostunut erilaisista kiinteistä kivilajeista ja niiden rapautumatuotteista. Noustiin veneestä kiinteälle m:lle. M. tuntui heiluvan jalkaimme alla. Elää kotoi-sella m:lla. M:mme karuus. -**karvainen** *a.* maanvärinen. | Peltopyyn väri on m., harmaata ja ruskeaa sekaisin. -**kaup/ia** *s.* Tehdä m:o-ja. -**kavallus** *s.* = maanpetos. -**kavaltaja** *s.* = maanpetturi. | Anjalan liiton miehiä on syytetty m:iksi. -**ken/kä** *s. murt.* (kova) maan-pinta, -kamara. | [Leikkasi] halmeen m:gästä rengaspyörykän PAULAH. -**kiertäjä** *s.* maankul-kija, kulkuri, maailmanmatti. | Hän on m., joka muuttaa paikasta toiseen ja aina kaipaa uusiin oloihin. Levoton m. -**kirk/ko** *s. jnk* maan, valtion kirkko. | Saksan evankeliset m:ot. -**koet-in** *s. tekn.* koetintanko, jota käytetään maan-ladun tutkimiseen kaivu- ja perustustöitä suunniteltaessa. -**kohoaminen** *s. geol.* laajalla alueella tapahtuva maankuoren verkkainen nousu, josta mm. aiheutuu rantaviivan siirtyminen merelle päin. | M. on suurin Perämeren rannoilla, n. 1 m vuosisadassa. -**kolk/ka** *s.* maankulma. | Etäinen, kaukainen, syrjäinen, vaikeapääsyinen m. Täällä meidän m:allamme 'seudullamme, kulmakunnallamme'. -**kolo** *s.* M:ssa talviuntaan nukkuvaa sammakko.

maankorko *s. tal. tulo*, jonka maanomistaja saa maastaan tavallisen pääomankoron ja liikevoiton lisäksi. | Maankorosta aiheutuu ns. ansio-ton arvonnousu. — *Metsät.* jäännös, joka saa-

daan, kun metsämaan bruttotuotosta vähenne-
tään tuotantokustannukset huomioon ottaen
myös korot. **-teoria** s. maankoron synnystä
esitetty teoria. | Ricardon, Malthusin m.

maan/kuivatus s. Asutustoiminnan yhteydessä
suoritettu laaja m. M: kuivatuksen ansiosta il-
ma pääsee tunkeutumaan maahan ja maape-
rän rapautuminen ja lahoaminen edistyy pa-
remmin. **-kulkija** s. maankiertäjä. | Mustalai-
set ja muut m:t. — **A:sesti**. Sitten tulee joku
m. tukkijätäkä **LINN**. **-kulkuri** s. = ed. **-kulma** s.
= maankolkka. **-kuori** s. Maapalloa ympäröi
kivikuori eli m. (litosfääri) osaksi irtonaisen
maapeitteen, osaksi myös vesikerroksen ver-
hoamana. M:en rakenne. M:en kohoaminen,
liikkeet, värähtely. M:en lämpötila, ominais-
paine, paksuus. **-kuulu** a. (myös ~) kautta
maan tunnettu, kuuluisa. | M. lääkäri, urhei-
lija, tiedemies, M. kaunotar. Isäntä on m. niit-
tää. M. koulu. M:t markkinat.

maankäyttö s. Järkiperäinen m. M:ä kuvaavasta
kartasta näkyvä pello-, niitty-, laidun- ja met-
sämaiden laajuus. **-laji** s. maat. tiluslaji. | Tär-
keimmät m:t ovat pello, puutarha, niitty, lai-
dun ja metsä. **-laki** s. **-osasto** s. Metsähalli-
tuksen maankäyttö- ja asutussosasto valvoo
valtion maiden käyttöä esim. asutustarkoituk-
siin. **-toimisto** s. Maatalousministeriön asutus-
asiainosaston m.

maan/laatu s. Viljelykseen sopiva m. Hiekka-
peräinen m. **-laki** s. *hist.*) (kaupunginlaki. |
Yleinen m. 'Ruotsin valtakunnan ensimmäiset
koko maaseutua varten tarkoitetut lakikokoel-
mat, jotka tulivat maakuntalakien sijalle'. En-
simmäinen m. syntyi Maunu Eerikinpojan ai-
kana. Kristofer-kuninkaan m. vuodelta 1442.

-lunastus s. Tien rakentamisesta johtuva m.
-lunastuslautakunta s. **-luonto** s. 'ak. M:toja
on kolmea pääryhmää: vero- l. perintö-, rälssi-
ja kruununmaa. Uusimman lainsäädännön mu-
kaan m:not ovat suureksi osaksi menettäneet
merkityksensä. **-luovutus** s. M. asutustarkoi-
tuksiin. M. siirtoväelle, tilattomille. Unkarin
m:ket maailmansodan jälkeen. **-luovutusvel-
vollisuus** s. **-läheinen** a. *kirjall.* Välitön, en-
nakkoluuloton, m. taitellija **VILJANEN**. [Näytte-
lijätär] muuntautui ihmeteltävän verevästi
m:seksi -- irlantilaisvaimoksi **AK**. **-mainio** s.
(myös ~) maankuulu; aivan erinomainen. |
M. ennustaja, tanssijatar. Mutta sano nyt sinä,
m. noita, tietäjä suurin Suomen niemen **CANTH**.
M:ta keittoa. **-mieh** s. l. saman maan kansa-
lainen t. asukas; samasta maasta kotoisin ole-
va henkilö. | Koillisväylän löysi m:hemme Nor-
denskiöld. Tapasimme Berliinissä kaksi m:s-
tämme. Amerikassa asuvat m:hemme. 2. par.
maamies. | M:hen tyytyväisyys hyvän vuoden-
tulon johdosta.

maannittari s. ammattikoulutuksen saanut hen-
kilö, jolla on oikeus suorittaa maanjakoja ja
muuta maanmittaustoimituksia; vrt. maanmit-
tausinsinööri. — *Yhd.* läänin-, varam. **-kun-
ta** s. Suomen m. saa koulutuksensa Teknilli-
sessä korkeakoulussa. **-n/tutkinto** s. **-yhdistys** s.
Suomen M. on perustettu v. 1884.

maanmittaus s. maa-alueiden mittaaminen ja

kartoitus omistus- ja verotussuhteiden selvit-
tämiseksi t. geodeettisia tarkoituksia varten.
-asetus s. M. v:ilta 1916. **-auskultantti** s. maan-
mittarintutkinnon suorittanut maanmittaus-
insinööriin apulainen. **-hallinto** s. **-hallitu** s. s.
maatalousministeriön alainen keskusvirasto,
jolle kuuluu maanmittauslaitoksen ylin valvon-
ta. | M:ksen pääjohtaja. M:ksessä on maanja-
kotoimien ja kartastotöiden osasto, ja sen alai-
suuteen kuuluu vakaustoimisto. **-harjoittelija**
s. tutkintoa suorittamaton maanmittausinsi-
nööriin apulainen, maanmittausoppilas. **-insi-
nööri** s. Teknillisen korkeakoulun maanmit-
tausosastossa diplomitutkinnon suorittanut
henkilö. | M:n tutkinto. — *Yhd.* lääninm. **-kart-
ta** s. maanmittari(e)n tekemä kartta, joko-, ti-
luskartta. **-konttori** s. Kunkin läänin m. johtaa
ja valvoo maanmittaushallintoa ja maanmit-
taustointia läänissä sekä pitää maarekisteriä
ja hoitaa arkistoa. Ruotsi-Suomen m. **-laito** s. s.
M:ksen tehtävänä on hoitaa maanmittaus-,
jako- ja verollepanotoimia, maarekisterin pi-
tämistä, kartoitustöitä sekä vakaustointia. **-oppi**
s. Alempi geodesia eli m. käsittelee pienten
maanjokien osien mittaamista ja kuvaamista
käytännöllisiä ja teknillisiä tarkoituksia var-
ten. **-oppilas** s. = maanmittausharjoittelija.
-osasto s. Teknillisen korkeakoulun m. **-palkkio**
s. **-taulu** s. piirustuspöytä, jota käytetään kul-
mien siirtämiseen luonnosta paperille, mitta-
pöytä. **-toim** s. M:en järjestäminen. **-toimi-**
tus s. Tärkein m. on maanjako. **-työ** s. Maan-
mittaus- ja kartoitustyöt. M:töiden tarkastaja.
-viranomais s. **-virasto** s.

maan/moukka s. *halv.* maalainen, talonpoika. |
Yksinkertainen, typerä m. **-muna** s. = kuuku-
nen. **-muodostus** s. Geologit tutkivat seudun
m:ta. **-muokkau** s. M:ksen tehtävänä on saat-
taa maa sadon jälkeen uuteen kasvukuntoon.
M. tapahtuu monella eri tavalla: kyntämällä,
äestämällä, kuokkimalla, lapioimalla jne. **-myy-
rä** s. = maamyyrä 2. **-na/pa** s. niistä kohdis-
ta, joissa maan akseli leikkaa maan pinnan. |
M:poja on kaksi: pohjoinen ja eteläinen. —
Magneettinen m. — Kansanuskomuksissa pu-
hutaan m:valla kasvavasta mahtavasta maail-
manpuusta. **-nimi** s.

maannos⁹¹ s. *geol.* ja maaperäopissa: ilmaston,
kasvillisuuden ym. tekijäin vaikutuksesta muut-
tunut maaperän ylin kerros (esim. podsoli, rus-
komaa, mustamulta); vrt. mantu.

maannostu a¹ v. M:misellä tarkoitetaan rapau-
tumisen ja orgaanisten jäännösten hajaantu-
misen kivennäismaan pintakerroksessa aiheut-
tamia muutoksia.

maannostyyppi s.

maan/nousema s. *metsät.* erään kääpäsiemenen
(Fomitopsis annosa) aiheuttama, erityisesti
kuusta ahdistava lahovika. | M. hävittää juu-
ret ja tunkeutuu niistä runkoon lahottaen sen
ontoksi. **-nousu** s. maankohoaminen. **-nuolai-**
nen s. *urh.* maata hipovasta pallosta. | Am-
pua, lyödä luja m. **-nälkä** s. *kuv.* Tilattoman
väestön m. **-oikeus** s. *hist.* 1400-luvulla toimi-
nut Suomen ylioikeus.

maanomistaja s. Maataloustyöläiset ja m:t. Ri-

kas m. Suurin m. on valtio. — *Yhd. suur.*
-luokka s. -suku s. -väestö s.

maanomistus s. Alkukantaisissa oloissa m. oli perheen, suvun, heimon tm. yhteisömuoto. Yksityisten, valtion, kirkon, puutavarayhtiöiden m. — *Yhd. suur.* -oikeus s. Vapaa m. Talonpoikien m. Ulkomaalaisten m. -olot s. mon. Epäedulliset, nurjat m. Unkarin vanhoilliset m. -riita s. -suhde s. Suomen m:teissa on tapahtunut suuria muutoksia tämän vuosisadan aikana.

maanosa s. Maapallon mantereet jaetaan historiallisten, sivistyksellisten, fyysillisten ym. näkökohtien perusteella m:osiin. Seitsemän m:osaa ovat: Eurooppa, Aasia, Afrikka, Pohjois-Amerikka, Etelä-Amerikka, Australia ja Etelänapamanner. Mustien l. musta m. 'Afrikka'. -osittain *adv.* maanosien mukaan, maanosa kerrallaan. | Postimerkit on ryhmitelty m. -ositus s. maanm. tilan halkomisen ja lohkomisen yhteisnimitys. -osto s. Puutavarayhtiöiden m:t Pohjois-Suomessa. Kaupungin m. Lähtää m:on [= maatilaa osto] toiseen pitäjään. Ottaa laina m:a varten. -ostolaina s. -paikka s. paikkakunta, seutu. | Syrjäinen, kaukainen m. Mistä kaukaa lienevät olleet, toisista m:ista JOTUNI. -paine s. rak. Maan painetta sitä rajoittavaa kiinteää seinaa vastaan sanotaan aktiiviseksi m:eksi. Muuriin vaikuttava veden- ja m. -pako s. maan kansalaisen lähtö omasta maastaan viranomaisten määräyksestä t. rangaistuksen t. vainon välttämiseksi; oleskelu ulkomailla näistä syistä, maanpakolaisuus. | M. oli aikaisemmin rangaistus, johon tuomittiin monien törkeiden rikosten tekijät. Ajaa, karkottaa, tuomita m:koon. Lähtää, mennä m:koon. Olla, elää, kuolla m:ossa, Palata m:osta. -- m. uhkasi jokaista vanhoille perustuslaeille kuuluaista kansalaista LENO. — *Erik.* Israelin historiassa tarkoitetaan m:olla juutalaisten pakkosiirtolaisuutta Babyloniassa, "Baabelin vankeutta". -pakolainen a. ja s. maanpaossa oleva, maanpakoon tuomittu. | Juutalaisten m. kansa. Euroopan m:iset kuninkaas. — Kierrellä m:sena ympäri maailmaa. Venäjän tsaarivallan karkottamat m:iset. -pakolaisuus s. ks. maanpako. **maanparannus** s. maat, kaikki sellaiset työt, jotka pysyvästi lisäävät maan satoisuutta; suppeammassa merk:ssä: maanparannusainoiden käyttäminen; *syn.* melioratio. -aine s. Tavallisimpia m:ita ovat suomuta, savi, hiekka, kalkki ja kipsi rr. -laina s. -toiminta s. -työ s., tav. mon.

maanpeite s. Kiinteä m. kuten nurmikko. M:peitteen poistaminen kivennäismaasta myöten. -perimys s. lak. M:itä koskevat säännökset. -perimys-oikeus s. Naisilla ei aina ole ollut m:ttä. -petoksellinen a. vrt. seur. | M. toiminta. M:iset puuhat, hankkeet. M. puolue. M. miellipide. -peto s. lak. rikos, joka kohdistuu valtion ulkonaiseen turvallisuuteen ja osoittaa petollisuutta omaa (t. isäntä)maata kohtaan, maankavallus; vrt. valtiopetos. | Tehdä m. Syyllistyä m:kseen. -petturi s. maanpetoksen tekijä, maankavaltaja. | Pääministeri tuomitiin m:na kuolemaan. -pettjä s. = ed. -piiri s. koko maailma. | Tuttu yli koko m:n. Euroopan kansat ovat saattaneet valtaansa koko m:n. Koko m:n yhteinen kansainvälinen kauppa on maailmankauppaa. Ja ihmiset menestyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä m:ä kohtaa ut. -pinta s. Kartta on esitys osasta m:taa. M:nan muodot. Tasainen, epätasainen m. Lähellä m:taa. M:nan korkeus. Korkeus m:nasta. Pitkin m:taa. Nostaa malmia m:nalle. -porau s. s. M:ksessa saadut malmiäytteen. Perustustöiden yhteydessä suoritettut m:ket. -povi s. tav. h. | Saattaa, kätkeä jku m:een 'hautaan'. M:esta [= maan sisältä, kätkeistä, uumenista] esiin kaivetut muinaislöydöt. -puoleinen a. tav. h. | Sotasaataman m:iset varustukset. Laivalaiturin m. pää. -puoli s.) (merenpuoli. | M. pitäjää. -puolustaja s. Ammattisotilaat ja muut m:t. Rohkea, urhoollinen m. M:in muistomerkki. -puolustuksellinen a. tav. par. maanpuolustus-, maanpuolustuksen. -puolustus s. valtakunnan turvaaminen ja puolustaminen sotilaallisin keinoin. | M:ksen tehostaminen on itsenäisyyden turvaamista. Jokaisen kansalaisen velvollisuus on ottaa osaa m:kseen. M:kesta annettu laki. Väestönsuojelu on uusimpia m:ksen muotoja. **maanpuolustuslaite** s. -joukko s., us. mon. -järjestö s. Vapaehtoiset m:t. -kyky s. -laitos s. -suunnitelma s. -tah/to s. M:don kasvattaminen, tehostaminen. -työ s.

maanpäällinen a. maan päällä, maan pinnalla oleva t. elävä; mainen;) (maalalainen; tuonpuoleinen. | Kasvin m:iset osat. M. taisteluhauta. M:stä elämää viettävä hyönteinen. — Tuntea elämänsä m:seksi helvetiksi. Kuolleiden maailma kuviteltiin m:sen kaltaiseksi. M. todellisuus. M:iset olot. — *S:sesti* (kans.) maallinen tavara, varat. | Hiljaksen ruvettiin kokoamaan taloustavaraa ja muuta m:sta, karkaa ja kaikenlaista elävää TOPPIA. Niin — oli Aarakilla maita ja m:stä HAANPÄÄ.

maanraataja s. raskasta työtä tekevä maanviljelijä. -raivaaja s. -raivaus s. -raja s. 1. myös: maaraja. | Kaataa puu m:sta, läheltä m:a 'maanpinnan kohdalta, läheltä maanpintaa'. M:sta lahonnut pylvä. Maitaisen lehdet ovat ruusukkeena m:ssa. 2. valtakunnanraja. | Kulkea m:n yli. -raiko s. tav. h. | Talveksi sisilisko ryömyi kivenkoloon tai m:koon. — *Kuv.* Haen pojan esiin vaikka m:osta. — Haudasta, kuolemasta. | Joutua, mennä m:koon. Rykiä ja oksentaa verta ja on valmis vietyväksi m:koon HAANPÄÄ. Kansanrunouden mahti on jo mennyt m:on 'hävinnyt, loppunut'. -ran/a s. ranta. | Kolmas souti jäljempänä m:nan varjossa AHO. -rata s. täht. (tav. h) se rata, jota Maa kiertää Auringon ympäri. -rauha s. hist. yleisen rauhan ja turvallisuuden tila; laki t. sopimus, joka tällaisen tilan säätää. | Keisari Maksimilian I:n Wormsin valtiopäivillä 1495 säätämä ikuinen m. Birger Jaarlin ja Mauno Lodonlulun lait yleisen m:n ylläpitämisestä. -repeämä s. Maanjäristyksessä syntyneet m:t. -räjäyty s. Rakennustyömaalla on tarpeen suorittaa m:ksiä.

-saan|ti s. M:nin ehdot. M:tiin oikeutetut. -saanto s. lak. M. tapahtuu perinnön, lahjoituksen tai oston tietä. -selkä s. jono maan-kohoamia, jotka muodostavat vedenjakajan, maanselänne. | Etelä-Venäjän, Baltian m. — *Erisn.* se vedenjakaja, joka erottaa Jämereen ja Pohjanlahteen laskevat vesistöt toisistaan. -selänne s. = edl. -sisus s. Sula m. -sisäi-nen a. M:iset voimat. M. lämpö. -suru s. maan hallitsijan, hänen puolisonsa, kruunun-prinssin tms. henkilön kuoltua pidetty yleinen suru; vrt. hovisuru. | Monarkkisissa maissa määrättiin hallitsijan kuoltua virallinen m., jonka aikana sotaväki ja hovi käyttivät suru-pukua, julkisia huveja ei pantu toimeen jne. — Pitäjää kohtasi todellinen m. Tonttilan isän-nän kuoleman takia. -sydän s. 1. vars. sisä-paikallissijoissa. | Elää kaukana m:nessä 'maalla, maaseudulla, syvällä sisämaassa, »Jumalan selän takana». M:imestä tullut palvelus-tyttö. 2. (tav. ~) maapallon sydän. -säde s. (tav. ~) maapallon säde. -tapa s. Elää m:van mukaan. Noudattaa yleisiä m:poja. — *Lak.* yleisesti noudatettu, oikeudellisen pätevyyden saanut tapa;) (kirjoitettu laki. | M., kun se ei ole kohtuuton, pidettävään lakina, jonka mukaan on tuomittava lk. -tarve s. Siirtoväen m. -tasainen a. *harv.* maan tasalla, maanpin-nan korkeudella oleva. | M. ikkuna. -- kan-kaalla matala, m. huone AHO. Ne [tyttäret] on lyhven lylleröiset, / m:iset talleröiset KANT. -teitse *adv.* maantietä pitkin. | Kulkea, matkus-taa m. -tekoinen a. maalla tehty, maalais-. | M. villalanka.

maantie s. valtion kunnossa pidettäväksi mää-rätty yleinen tie; vrt. kunnan-, kylätie; kaik-kia ajoneuvoja varten tarkoitettu tie; vrt. au-totie. | Rovaniemen—Ivalon m. M. kulkee pitkin järven rantaa. Hiekoitettu, keltainen m. M. põlisee. M:n tomu, pöly, hiekka. M:n laita, oja. Suora, mutkainen, kuoppainen, ta-sainen, sileä m. Leveä, kaitainen m. Ajaa m:tä. M:n oikaiseminen. M:n kulkija, kul-kuri. M. on kova kävellä / ja kivääri raskas kantaa ak. — *Kuv.* Joutua m:lle 'kerjuulle, puille paljaille, menettää omaisuutensa, työ-paikkansa t. asuntonsa'. Ajaa jku m:lle. -ajo s. [Kilpapyöräily] 10 km:n m. Vaunun renkaat ovat kuluneet kovassa m:ssa. -alue s. Yksityisiltä maanomistajilta lunastetut m:et.

maantie|de s. tiede, joka tutkii ihmisen aisti-ympäristöjä ja aistiympäristöltään yhtenäisiä maanpinnan alueita, geografia; maantieteen oppikirja. | Suomen, Euroopan m. M:teen op-pikirja, professori. Yleinen, fyysillinen, valtiol-linen m. Keskikoulun m. — Runojen, sanojen m. 'levinisyys, esiintymispaikat yms.'. — *Yhd.* erikois-, paikallis-, yleism.; asutus-, eläin-, ihmis-, kasvi-, kulttuuri-, liikenne-, talousm.

maantie|juna s. *kuv.* linja-autosta. | Varkauden ja Kuopion välillä liikennöivä m. -juoksu s. *urh.* maantiellä suoritettava kilpajuoksu. | Oh-jelmassa on mm. 10.000 metrin m. -jyrä s. -kartta s. Suomen m. M. on pyöräilijälle vält-tämätön. -kilpailut s. *mon. urh.* M. pyöräili-

jöille, moottoripyörille. -kuljetus s. maanteitse tapahtuva kuljetus. -liikenne s. M:teen har-joittaminen tapahtuu autoilla. Maantie- ja rautatieliikenteen välinen kilpailu. -matka s. Kylästä on rautatieasemalle 11 kilometrin m. maantien|kulkija s. Hevosella ajava m. — Pai-kasta paikkaan kiertävä m. 'kulkuri'. -oja s. Syvä m. M:t kasvavat nokkosia. Kaatua m:an. Ajaa pyörällä m:an. Humalainen makaa m:s-sa. -rakennus s.

maantie|osuus s. Ennen kuin valtio rupesi pitä-mään kunnossa maanteitä, oli taloilla m:osuudet, jotka niiden oli pidettävä kunnossa. -pyörä s. tavallinen polkupyörä; vrt. rata-, urheilupyörä. | Keveäkulkuinen, luja m. -pyö-räily s. *urh.* 100 kilometrin m. -ritari s. keski-ajan aatellisista maantierosvoista; *leik.* kul-kuri. | Götz von Berlichingen, seikkailija ja m. -rosvo s. Matkamiehet saivat pelätä m:jen hyökkäystä. -rumpu s. -silta s. Kymijoen yli johtava rautatie- ja m. -sora s.

maantiete|linen a. -sesti *adv.* vrt. maantiede. | M. kartta. M. seura, yhdistys, laitos, kongressi. Alueen m. asema. M:iset navat. Sanan m. le-vinisyys. M. tutkimus. M. pituus 'longitudi'. M. leveys 'latitudi'. Pitäjät ovat m:sesti lä-hellä toisiaan. M:sesti alue kuuluu Penno-skandiaan.

maantiete|lijä s. maantieteen tutkija t. harras-taja. — *Yhd.* eläin-, ihmis-, kasvi-, talousm.

maantieto s. maantiede, vars. koulun oppiaine-e-na; myös maantiedon oppikirja.

maantie|työ s. -vaunu s. autosta. | Suuri kul-jetusauto ja tavallinen m. törmänneet yhteen. -verkko s. Suomen m. on Keski-Euroopan mai-hin verrattuna harva. -viitta s. maanteillä käytetty tienviitta. -yhtey|s s. Pohjois-Suomen m:ksien parantaminen.

maan|tunnus s., vars. *mer.* = maamerkki. -tun-temus s. Löytöretkien ansiosta m. lisääntyi huomattavasti. -tuntu s. [Juho Reijosen novel-lien] sanarikkaudessa ja lausetavoissa ilmenevä m. TARK. -tuntuinen a. Realistinen, m. kuvaus. -tuntuma s., vars. *mer.* Saada m. 'maa näky-viänsä'. -tuoksu s. -tuoksuinen a. M. kansan-kuvaus, -tuot|e s. maalaistuote. | Voin, lihan, munien, villojen ym. m:teiden välittäjä. -tuot-to s. M:on verotus. -tutkimus s. maaperän ja maalahien tutkimus. -työ s. = maatyö 1. | -- kaikki tulevat kaupunkieihin eikä m:toitā enää tehdä ALKIO. -tärähdy|s s. Voimakkaita m:ksiä havaittu laajalla alueella. -ukko s. maalaisukko. | Sarkatakkainen m. kaupungissa käymässä.

maanuoliainen s. *urh.* = maannuoliainen.

maan|vaihto s. Naapurukset ovat sopineet m:vaihdosta. -vaiva s. yleinen vitsaus. | Heinä-sirkat m:na Italiassa. Ohdake on seudulla to-dellinen m. Kerjäläisistä on tullut oikea m. Kulkutaudit, halla, sodat ja muut m:t. -va-joama s. -vajoaminen s. -valtaus s. Suoma-laisten m. kävi hitaasti. Unkarilaisten histo-ria ennen m:tä. -vanhin s. Sotapäälliköt val-littiin m:ten joukosta. -vierem|ä s. vuoristoissa ja jokilaaksoissa tapahtuva äkillinen maaker-rosten (t. kallion osien) liikkuminen; maan-

massa olevat oikeussäännökset. | Preussissa asui v. 1794 preussilainen m. roomalaisen oikeuden sijaan. -**omaisuus** s. Yksityisten, seurakunnan, valtion, yhtymän m. Rintamailla on aivan harvoja suuria m:ksia. M. jaettiin kah-tia tyttären kesken. -**omena** s. *vanh.* ja *leik.* peruna. | Puhuttiin edelleen m:asta, jonka nimi oli potateos **TALVIO**. -**opillinen** a. -sesti *adv.* -**oppi** s. mantua (maata) ja siinä tapahtuvia muutoksia käsittelevä tiede, maaperäoppi, pedologia. -**orava** s. oravia, jotka eivät kiipeile. | Juovikas m. -**orja** s. vrt. seur. | M:t olivat sidotut maahan, jota heidän piti viljellä herransa hyväksi. -**orjuus** s. orjuutta lievämpi epä-vapauden tila, jossa suuri osa Euroopan talon-poikia oli keskiajalla ja pitkälle uuteenkin aikaan ja jonka päättunusmerkkejä oli muutto-vapauden puuttuminen ja päivätyövelvolli-suus. | M:den aika Virossa. -**osuu** s. Eri talo-jen m:ksien mitta. Tehtaan omistama laa-ja m.

maaoottelu s. *urh.* kahden maan varta vasten valitun edustusjoukkueen välinen ottelu. | Suomen ja Ruotsin välinen m. — *Yhd.* jalka-pallo-, nyrkkeily-, paini-, voimistelu-, yleis-urheilun. -**edustaja** s. M:mme aitaajuuksissa. -**joukkue** s. Ranskan m. johtajineen. -**karsin-**ta s., tav. *mon.* M:nat Helsingissä. -**mies** s. -**painija** s. -**paija** s. Suomalaisten sininen m. [Juoksija] vetää yllään m:dan [= ottaa osaa maaootteluun] jo 20. kerran. -**pelaaja** s. -**päivä** s. -**voitto** s.

maapala s. Neliön muotoinen m. Viljellä pientä m:palaansa. Unkari menetti Tšekkoslovakialle melkoisen m:palan. -**palanen** s. -**pallo** s. 1. taivaankappaleemme, vars. ajatellen sen muo-toa ja pintaa. | M:n halkaisijan pituus. Osa m:n pintaa. M:n eläimistö. Eri puolilla m:a. — *Erik.* pallokarta. 2. *urh.* maata pitkin kie-rivä pallo;) (ilmapallo. | M:jen vangitsemi-nen tuotti vaikeuksia takakentän miehille. -**palsta** s. M:n osto. M:n vuokraus. M:n an-tama sato. Taloa ympäröivä m. -**pahto** s. pa-doksi tehty loivaluiskainen maapenger, joka us. on vahvistettu esim. betonista tehdyllä sydämellä t. betonista t. asfaltista tehdyllä vedenpuoleisella verhouksella. | Jokeen tehty m. M:don murtuminen. -**peite** s. maaperä; myös jtk (milua, kivivallia tms.) peittävä maakerros. -**peitteinen** a. M. kumpu. M. savu-pirtti. -**pengeri** s. Maantieteyhteys m:tä myöten. M:ten väliin rakennettu kanava. -**permanto** s. Pajan, navetan, lappalaiskodan m. -**perus**-ta s. Metsää kasvaa kaikenlaisella m:lla. M:lle pystytetty kiuas. Veden virtaaminen m:ssa. -**perä** s. kallioperää verhoava maapeite kaik-kine aineksineen; vrt. maannos. | M:n kosteus ja lämpötila. M:n tutkiminen. — *Erik.* 1. maa-perän, maan laatua, soveltuvuutta viljelykseen, maaperää kasvuvalustana yms. ajatellen. | Kos-tea, kuiva, kova, kivinen, soinen m. Hyvä, huono, hedelmällinen, lihava, laiha, karu, ha-pan m. Kasvi, joka ei viihdy Suomen kylmässä m:ssä. — *Kuv.* Vahingoittunut iho tarjoaa bakteeritartunnalle suotuisan m:n. Kotoisesta, suomalaisesta m:stä versionut runous. Muo-

kata, tunnustella, valmistaa m:ä illek toimin-nalle, aatteelle. Kristinuskon henkinen m. Kiitollinen m. kommunismin julistukselle. Uu-distuksille otollinen m. 2. maaperää, maanpin-taa yl. alustana ajatellen: maapohja, maan-kamara. | Permantonaa oli kovaksi tallattu m. Pelkkä m. puimatanterena. — M:ssä [= maan tasalla, maassa;) (maasta koholla] oleva lattia. Alin hirsikerros oli painunut m:än. Hyvä on maata m:ssä / oman lieden lämpi-mällä **LEINO**. Lato oli ränsistynyt, m:ssä mä-däntyvä mörskä **KARHUN**. — Suomalaisella m:llä [= Suomessa] suoritettu tutkimustyö. Toimia kotoisella, vieraalla m:llä. Saksan m:llä suoritettut sotatoimet. — *Kuv.* Lujasti m:ssä pysyvä, turhia haihattelematon realisti. Tutkimus, jossa liikutaan kovin vieraalla m:llä 'alalla, pohjalla'. -**peräin** a. -*syys omin.* M. kivi;) (irtokivi. M. lattia [= maalattia] **PAKK**. — [Kiven] "Keinussa" vapautuu aihe m:syydestään harvinaisen kuuleaksi ja voi-makkaaksi runonäyksi **TARK.** -**peräkartta** s. Eu-roopan m. -**perällinen** a. -sesti *adv.* us. par. maaperä- tms. | Kasvien riippuvuus m:sistä ja ilmastollisista tekijöistä. -**peräntutkimus** s. Rakennustöiden suunnittelun yhteydessä suoritettava m. Maataloudellinen m. -**perä-opillinen** a. -sesti *adv.* -**peräoppi** s. = maa-oppi. -**pesä** s. Karhun, piisamin m. -**peto** (eläin) s.

maapihka s. kellanruskea bituminen luon-ontuote, maavaha, otsokeriitti. | Ja tiiltä he käyttivät kivenä, ja m:pihkaa he käyttivät laastina vt. -**piki** s. = asfaltti. -**pilari** s. kor-kea ja hoikka sorakeila, jollaisia syntyy ra-pautuvissa vuoristoissa vuorten kupeille sade-veden huutelu vaikutuksesta. -**pinta** s. hevo-senkengässä: maata vasten oleva pinta. -**pohja** s. maa vars. rakennusta kannattavana t. yl. asumisen ja elämisen perustana; maaperä. | Kuiva, vetä läpäisevä m. M:an tutkiminen. M:an rikkaus. Metsän hinta m:ineen. M:aa kuivaava oja. Kantokykynsä puolesta m:at jaetaan hyviin, keskinkertaisiin ja huonoihin rakennuspohjiin. — Suomalainen, kotoinen, vieras m. — *Kuv.* Ajatuksien, muistojen, to-dellisuuden, uskonnon m. Pysytellä esitykses-sään kiinteällä, kotoisella, lujalla, vankalla m:alla. Siirtyä tutulle, vieraalle m:alle. — Hä-nen teoksissaan on selvä m:an tuntu **TARK.** -**pohjainen** a. -suus *omin.* M. hirsinavetta, karsina. M. lattia. M. kivi;) (irtokivi. — *Kuv.* Kuvauksen m. todellisuussävy. -**poliisi** s. maa-laispoliisi. -**politiikka** s. sellaisten talouspoliit-tisten toimenpiteiden kokonaisuus, jotka kos-kevat maan viljelemistä, jakoa, hoitoa, vero-tusta yms. -**pora** s. kuoppien maahan poraami-seen käytetty suurikokoinen käsipora. -**puoli** s. *maat.* anturasta ylöspäin oleva auran osa, joka ohjaa auran kulkua vaon reunaa myöten. -**puo-lustus** s. *sof.* Valtakunnan maa-, meri- ja ilma-puolustus. -**puu** s. maassa, suossa t. vesistöjen pohjassa oleva osaksi t. kokonaan maahan peittyntä puu, lieko. -**pyörä** s. *maat.* auran eturattaiden pyörä, joka kulkee kyntämättö-mällä pellon osalla, t. kehyksen pyörä, joka

tukee sitä vaonseinämään ja pohjaan. **-pähkinä** s. 1. *Arachis hypogaea*, hernekasvi, jonka hedelmänalut kukkimisen jälkeen työntyvät maahan, missä ne kehittyvät ja kypsyvät; tämän hedelmä. | M:ää viljellään yleisesti kaikissa kuumissa maissa. Pureskella m:öitä. Syöttää oravia m:öillä. 2. mukulaleinikki. **-pähkinäkakku** s. maapähkinän (1) siemenen puserussähteistä valmistettu rehukakku. **-pähkinäöljy** s. maapähkinän (1) siemenistä puristamalla saatu öljy. **-päivät** s. *mon.*, vars. *hist.* osavaltion tms. säätyjen edustajien kokous eräissä maissa eräinä aikakausina; us. = maakuntakokous. | Ala-Itävallan m. M. Helsingissä 1616. Läänitysten haltijain pitämät m. **-pääsi** s. Myös pilkkasit silloin silmiäni, kutsuen niitä ympyriäisiksi m:n silmiksi *kv.* **-pääoma** s. M:n arvioiminen. **-päärynä** s. *vanh.* peruna.

maar *adv.* *kans.* (*rinn.* *mar.*, harvemmin maaren, maarin) eri yhteyksissä: kai, kyllä tms. | Totta m.! Kai m. Niin m. Kyllä m. minä hyvin jaksan. Tulee m. hän mukaan. -- ei m. siinä uni tullut, kun se mies saarnasi talvio. | "Mitä se siihen kuuluu." — "Kuuluu m." *AK.*

maarae s. M:rakeiden suuruus. **-rahti** s. maakuljetuksesta menevä rahti **-rahvas** s. Viron vanhoista oloista: vironkielinen rahvas. **-raja** s. 1. Valtakunnan m. Pitkät m:t. Meri- ja m:t. 2. = maanraja 1. | Pylvään m:ssa oleva osa. Työkennellä aivan m:ssa. Perustus tehdään m:an asti. Halkopinon mittaus m:sta. Kasvien katkaiseminen m:sta. **-rakennus** s. Maaja tienrakennuksen professori. **-rapu** s. = maakrapu. **-rata** s. *urh.* maapohjalle tehty (luistin)rata;)(jäärata. **-reformi** s. maanomistusolojen uudistus. | Liettuun m. 1700-luvun m. Perinpohjainen verotus- ja m.

maarekisteri s. *lak.* läänin maanmittauskonttorissa pidetty yhtenäinen luettelo maataloista. | Eri läänien m:t. **-kartta** s. maarekisteriin liittyvä rekisterikartta. **-note** s. läänin maanmittauskonttorin antama asiakirja, joka sisältää osan maarekisteriä, tavallisesti tietyn maatalan oikeussuhteita koskevat merkinnät. **-numero** s. Tilan, kiinteistön m. **-tila** s. maarekisteriin merkitty tila. | Itsenäinen m. M:n kiinnittäminen.

maaren *adv.* tav:mmin maar. | Ei m. *HJ.* *NOR-TAMO.*

maaretki s. *hist.* M:en vero Ruotsi-Suomessa sotaretkien aikana kannettu ylimääräinen vero, joka tuli käytäntöön Eerik XIV:n aikana ja muuttui lopulta vakinaisuonteiseksi osaksi manttaaliveroa.

Maaria¹⁰ s. *kans.* Marian ilmestyspäivästä. | Mikä M:na malolla, se vappuna vaossa [lunta] *sl.* **maarian heinä** s. Hierochloë, hyväntuoksuisia heinäkasveja. **-kala** s. tavallinen kampela. **-kämme** s. (myös: Maarian kämme) *Orchis maculatus*.

maariita s. maan omistusta koskeva riita-asia. **maarin** *adv.* tav:mmin maar. | Kai ne nuo samat olivat, jotka tuolla nyt parkuivat. — Ei m. olleetkaan, ne oli Mutkalan Kalle ja Lovelan Vihtori *SILL.*

maarintama s. Sotatoimet maa- ja meririntamilla. M. uhkaa muuttua. Saksan vastoinkäymiset m:lla.

maaru¹ s., vars. *leik.* maha. | Syödä, ahtaa, saada m:nsa täyteen. Täyttää m:nsa puurolla. [Nälkä] naukuilee ensi-ajan m:ssamme, mutta sieltä ampuu se pian tuohon pampallaavaan sydämeen *kv.* — *Murt.* pussi, massi. — *Yhd.* tulusm.

maa ruhtinas s. maata hallitseva ruhtinas; erik. Saksan osavaltioiden ruhtinaista käytetty nimitys. — *Kuv.* mahtava maanomistaja. **-rykmentti** s. *hist.* Kustaa II Aadolfin muodostama sotilashallinnollinen yksikkö, joka alueeltaan rekrytoi määrätty asevelvolliset kenttäjoukot. **-salko** s. *rak.* jatkettava rautatanko, jolla voidaan tutkia maapohjan laatua 10—15 metrin syvyyteen asti. **-sauna** s. osaksi maahan kaivettu asumus t. sauna. | Kehitys pistekodasta m:an merkitsi suurta edistysaskelta. **-seinä** s. Nauriskuoppien m:t. **-selkärankainen** s. *el.* Kalat ja m:et. **-seppä** s. maalaisseppä. **-seurakunta** s. seurakunta, jonka alueena on kaupunkia välittömästi ympäröivä maaseutu. | Hämeenlinnan m. **-seutu** s. 1.)(kaupunki. Muuttaa m:dulle. Vetäytyä m:dun rauhaan. 2.)(pääkaupunki. | M:dun teatterielämä. M:dun kaupungit.

maaseutu/asema s. Tampereen—Hämeenlinnan rataosan m:asemat. Meteorologiset havainnot m:asemilla. **-asiakas** s. **-asutus** s. **-johto** s. maaseutukeskukseen menevä puhelinjohto. **-jisen** s. Seuran helsinkiläiset ja m:et. **-kaupunki** s. Helsingin ja m:en teatterit. **-keskus** s. 1. maaseudun asutuskeskus. 2. maaseudun puhelin- ja asiamiesverkon tms. maaseudulla oleva keskus. **-kiertue** s. Tampereen Työväenteatterin m. **-kirje** s. lehden maaseudulla asuvan kirjeenvaihtajan lähettämä kirjoitus esim. paikkakunnan oloista ja elämästä. **-kirkko** s. maalaiskirkko. **-konttori** s. laitoksen, liikkeen tms. maaseudulla oleva haarakonttori. **-koulu** s. **-kurssi** s., *tav. mon.* Myynti- ja mainoskoulun kolmannet m:t Joensuussa. M:en muodossa tapahtuva opetustyö.

maaseutulainen s. maaseudun asukas;)(kaupunkilainen t. pääkaupunkilainen.

maaseutu/lehdistö s. Hallituspuolueen m. Itä-Suomen m. **-leh'ti** s. Aamulehti, Savon Sanomat ym. m:det. **-lääkäri** s. **-museo** s. **-myymälä** s. Osuusliikkeen m:t. **-olo't** s. *mon.* Yhteistoiminnalle edulliset m:t. M:issa toimivat kerhot. **-osasto** s. liikkeen, laitoksen tms. maaseudulla oleva haaraosasto; sanomalehden-toimituksen maaseutu-uutisia hoitava osasto; sanomalehden, osoitekalenterin tms. maaseutua koskeva osasto. **-paikka** s., *tav.* = seur. | Suurehkoissa m:ssa myytävänä kemikaalikauppa. **-paikkakunta** s. Suuri, pieni m. Taajaan, harvaan asuttu m. **-pankki** s. **-puhelu** s. kahden lähekkäisen paikkakunnan puhelinkeskusten välittämä puhelu. | M. Hämeenlinnasta Vanajaan. **-seura** s., *us. urh.* maaseudun urheiluseura. **-säätöpankki** s. **-teatteri** s. **-tilaaja** s. Uuden Suomen m:t. **-tilaus** s. Autonrenkaiden m:kset. **-väestö** s. **-yhdistys** s. Yhdistys,

jonka muodostaa Helsingissä sijaitseva keskus-yhdistys sekä yhdeksän m:tä.

maasiira s. Oniscus, rannoilla kivien alla, kellarissa ym. kosteissa paikoissa eläviä nivel-äyriäisiä; *syn.* saunamajja. **-sika** s. Oryctopus, Afrikan nisäkkäitä; *syn.* muurahaissika. **-silta** s. 1. silta, joka ei vie vesistön yli, vaan kulkee maanpinnan yläpuolella olematta vesijohtosilta. | Ilmaradat kulkevat katujen yläpuolella m:toja myöten. 2. maasta tehty silta. | Peltosaralta toiselle johtava m. Tornio on valtion kustannuksella yhdistetty m:lalla Ruotsiin. — *Kuv.* maakannas. | Hindostanin ja Pohjois-Dekanin kohotessa merestä muodostui m. Aasian mantereen ja ceylonilaisen alaluheen välille. — Italian yritys yhdistää Somali ja Eritrea abessinialaisella m:lalla. 3. murt, maalattia.

maasjalkainen a. murt. maassa jalkaisin kulkeva. | M. piru LEINONEN.

maasjalkaisin adv. murt. jalkaisin (maata pitkin). | Älä, lapsi kulta, luule sentään, että Jumala tulee tavaroitansa m. jakamaan ALKIO.

maasimestari s. vanh. masuunin hoitaja.

maasota s. sot. maalla tapahtuvat sotatoimet. **-joukko** s., tav. mon. maavoimat. **-koulu** s. Santahaminan kadettikoulun nimi vv. 1935—53. **-toimi** s. maavoimien suorittama sotatoimi. **-voimat** s. mon. maavoimat.

maasotilas s. harv. maavoimiin kuuluva sotilas.

maassamuutto s. väestön muuttaminen kotimaassa paikkakunnalta toiselle, sisäinen muutto.

maasta/karkotus s. vieraan valtion kansalaisen karkottaminen maasta; vrt. maanpako. **-lähtö** s. 1. Matkailijain m. 2. Lentokoneen m. **-muuttaja** s. **-muutto** s. vrt. siirtolaisuus. | Tilapäinen, jatkuva m. **-otto** s. Juurikasvien, perunoiden m. **-viejä** s. vientikaupan harjoittaja. | Puutavaran, paperin, voin, juuston m:t. **-vientti** s. Ulkomaankaupaksi sanotaan tavaroiden m:tä ja maahantuontia. Raudan, viljan, paperipuun m.

maasto¹ s., vars. sot. ja urh. sana, jolla yl. tarkoitetaan maanpinnan muotoja ja peitettä, joskus tien ulkopuolista aluetta. | Alava, aukea, avoin, epätasainen, louhikkoinen, kapeikkoinen, kuoppainen, metsäinen, peitteinen, soinen, tasainen, vaihteleva, vuorinen, vesistöjen rikkoma m. Helppo, vaarallinen, vaikea, vaikeakulkuinen m. — Harjoitella, olla, suunnitella m:ssa. Juuttua, kadota, mukautua, nojata, pureutua, sopeutua m:on. Toimia m:n mukaan. — *Yhd.* alppi, avo-, harjanne-, jänkä-, järvi-, kangas-, kapeikko-, korpi-, kukkula-, kumpu-, louhikko-, metsä-, suo-, vuoristom., etu-, sivu-, taka-, välim.; ajo-, etenemis-, harjoitus-, hiihto-, hyökkäys-, kilpailu-, koulutus-, metsästys-, puolustus-, ryhmittymis-, taistelu-, toimintam.; savolais-, vihollism. **-alue** s. Tuli-iskun peittämä m. Suojainen m. **-ammunta** s.)(rata-ammunta. **-auto** s. huonoilla teillä ja tiettömissäkin maastossa liikkumista silmällä pitäen rakennettu, vars. sotilastarkoituksiin soveltuva auto, maastovuunu, jeep. **-esine** s. Kolmiomittauksen pis-

teinä käytetään joko tähystystorneja tai m:itä, kuten kirkkontorneja, tehtaanpiippuja ja puunlatvoja. **-este** s. Eteneminen on m:iden vuoksi vaikeaa. **-harjoitus** s. sot. maastossa tapahtuva johtajiston harjoitus, jossa maaston elävöittävä vaikutus oletettuun taistelutilanteeseen saadaan käytetyksi hyväksi. **-hiihto** s. urh. vaihtelevassa maastossa suoritettu hiihto, murtomaahiihto.

-maastoinen² poss.a. Alava-, aukea-, helppo-, matala-, sileä-, tasa-, vaikeam.

maastoitse adv., vars. sot. maaston kautta, teitä käyttämättä. | Edettiin m.

maastojuoksu s. urh. juoksu vaihtelevassa, epätasaisessa maastossa, ainakin pääasiallisesti teiden ja urheilukentän ulkopuolella, murtomaajuoksu. | 10 km:n m. **-juoksukilpailu** s. urh., us. mon. **-kelpoinen** a. **-suus omin.** M. sotilasauto. **-kulma** s. sot. vaakatason ja maasto-
viivan välinen kulma. | Tykin epäsuorassa suuntauksessa otetaan m. huomioon tasaimen avulla. M:n asettaminen tasaimen. **-laatikko** s. sot. opetusvälineenä käytetty laatikko, johon hiekasta yms. on muodostettu pienoiskuva jstak maastotyyppistä.

maastollinen³ a. **-sesti** adv. us. par. maasto-, maaston tms. | M. ero, sijainti. M:et eroavuudet, näkökohdat, olosuhteet, syyt. M:ssä suhteessa edullinen etenemistie. M:sesti vahvat puolustusasemat.

maastomarssi s. sot. teitä käyttämättä tapahtuva marssi.

maaston/kohta s. kohta maastossa. | Edullinen, hallitseva, helposti havaittava, tärkeä m. Vaikeiden m:kohtien ylittäminen. Saavuttaa tietty m. hyökkäyksessä. Kartan avulla helposti löydettävät m:kohdat kuten tienristeykset, pienet metsiköt ja kukkulat. **-peite** s. maan pintaa peittävä kasvillisuus: metsät, pensaat, kanervikot, heinä, kasvava vilja yms. | M:teen tarjoama näkösuoja. **-piste** s. tarkasti määritettävä (pieni) maaston kohta. | Kahden m:en välinen korkeusero ja etäisyys. **-tiedustelu** s. sot. tietojen hankkiminen toimintamaastosta. | Ryhmänjohtajien suorittama m. Hyökkäystä varten suoritettava m.

maasto-oppi s. sot. maaston merkitystä ja maastossa toimimisen edellytyksiä käsittelevä oppi. **-rata** s. urh. vars. ladusta; *syn.* murtomaarata. | Hiihdettävänä oli 5 km:n m. **-ratsastus** s. sot. ja urh. **-suhteet** s. mon. M:iltaan tasaiset maat. M:isiimme soveltuvin aseistus. Edulliset, epäedulliset, helpot, vaikeat m. **-suksi** s. urh. maastohiihtoon sopiva suksi, murtomaasuksi.

maastouttaa² v. sot. sovittaa t. peittää maastoon sijoittamalla, muotoilemalla ja naamioimalla. | Hyvin m:etut kk.-pesäkkeet, tykit, ajoneuvot.

maastoutu¹a¹⁴ refl.v. sot. suojautua t. peittäytyä maastoon. | M. vihollisen tähystykseltä, tulelta. Hyvin m:neet joukot. Vihollisen avatessa tulen partio m:i nopeasti.

maastovaikeudet s. mon. Laajojen soiden aiheuttamat m. M. estävät etenemisen. M:vaikeuksien voittaminen. **-viiva** s. ballistiikassa:

ammuksen (luodin) lähtöpisteen ja maalipisteen välinen kulma. -**vaunu** s. = maastoauto. -**voitto** s. alueenvaitaus. | Joukkomme saavuttivat huomattavia m:ja.

maa/sulku s. sähkövirran tuhoisa pääseminen johdosta maahan. | M:sulun sattuessa 120 kV:n verkossa kehittyi vastuksessa n. 4000 kW:n teho. -**susi** s. Proteles cristatus, juovikkaan hyeenan näköinen, ketun kokoinen Ete-lä- ja Keski-Afrikassa elävä peto, sivetti-hyena.

maasuuni → masuuni.

maa/syöttö s. urh. jalkapalloilussa: maata pitkin tapahtuva syöttö. | Eturivin m:syötöt olivat taitavasti suoritettuja. -**sälpä** s. kalium-, natrium- t. kalsiumaluminisilikaatti, yleisimpiä ja tärkeimpiä kivimineraaleja. | Väri-tön, harmaa, punaruskea, vihreä m. Graniitin pääaineet ovat m., kiille ja kvartsi. M:ä käytetään keraamisessa teollisuudessa, varsinkin posliinivalmistuksessa. — *Yhd. kali-, kalsium-, kirjo-, natriumm.* -**sälpä** e s. Mitä suurempia m:keet ovat, sitä helpommin kiven kulmat rik-koutuvat. -**säädyt** s. mon. hist. säätykokoukseen, maapäiville tms. kokoontunut maa(kun-na)n edustajisto. | Helsingin maapäivillä v. 1616 Suomen m. myönsivät mm. erikoisen maa-retken veron. Venäjällä toimi v. 1864—1917 useimmissa kuvernementeissa semstvo eli m.

maat ^{ma} v. vrt. levätä, lojua. I. intr. 1. ihmisi-stä, eläimistä. a. olla pitkällään, levolla. | M. kyljellään, pitkin pituuttaan, selällään, sykkyrässä, vatsallaan. M. lötköttää, rötköttää. M. lattialla, nurmella, penkillä, vuoteessa. Heit-täytyä makaamaan. Jäädä, jättää makaamaan. Mennä, panna m. 'levolle, makuulle'. Kahden m:tava sänky. — M. haavoissaan, humalassa, kuolinvuoteella, kuollessa, kuumeessa, sairaana, tajuttomana, verissään. — *Kuv.* -- mutta syvällä, Sompioniitun pohjassa makasi halla, teroitellen korviansa, vaan voimatonna kohot-tamaan päätänsä nurmen kamaran alta ylös kivi. — Kuolleesta. | M. haudassa, kylmänä, lautojen välissä, maan mullassa, ruumiina, turpeen alla. M:koon rauhassa! — *Erik.* M. [= harjoittaa sukupuoliyhteyttä] jkn kanssa. b. vars. *murt.* nukkua, | M. sikeästi. -- m:aanpa naapurissa vielä, m:aan, että orret jyrisee kivi. Ei loppu uni m:en eikä työ tehden sl. c. *kuv.* olla laiskana, toimettona. | Joukot makasi-vat asemissaan ryhtymättä hyökkäykseen. -- saisin laivoineeni ja miehistöineeni kuukausi-määrät m. laiskana ja toimettona satamas-sa KILPI. 2. muuta käyttöä. a. olla käyttämät-tömänä, lamassa. | Monta vuotta seinustalla maanneet heinäseipäät. Veräjä on jo viikon päivät maannut maassa. Vuoden vedessä maannut katiska. Pohjavedessä maannut savi. Pellot ovat maanneet kesantona. -- hoitamaton lantakeko makaa mustassa vesilammikossa KARHUM. Savessa, rapaisena raikiona makaa syys-vilja, poutakesän parhain toivo KARHUM. — Ku-vallisemmin. | Mietintö makaa valtioneuvoston arkistossa. Hyödyttömänä maanneet pääomat. Tutkimusala on saanut m. vuosikymmeniä kos-kemattomana. b. *kuv.* ed:iin liittyen: olla lii-

kahtamatta; käyttö us. vieraan mallin mu-kaista. | Laiva makaa ankkurissa, satamassa. Laivat makasivat autioina päivänpaisteessa PÄLSI. — Vesi makasi niityillä. Sumu makaa järvellä, laaksossa, niityn päällä. — Tässä istumme ja tuossahan makaa jalkaimen alla koko maailma KIVI. Keskellä alavaa niitty-maata makaa entisen kumpupetäjikön sijalla laaja, musta kalmanpelto HAARLA. Siellä makaa meri jo ihan tyynenä HJ. NORTAMO. Ukkosta on ilmassa, punamöykkyinen pilvenlonka makaa jo järven takana KARHUM. Ja kuoleman-tyy-neltä ulapalta, / jolla pilvien kummitusvarjot makaa KAILAS. [Olavin] lyijynä maannut veri liikahtaa ja syöksyy suihisten eteenpäin LINN. -- samaan aikaan on outo pelko maannut ko-vana pallona rintani alla LINN. c. † epäsu-malaista käyttöä; us. korvattavissa v:llä olla. | Laiva makaa sivuittain merenkäyntiä vastaan. Luonnontilassa makaava suo. — *makaava* → pitkittäinen, vaakasuora, lamassa oleva, lama-. | Makaava laudoitus, hirsikerta, sauma. Ma-kaavat höyryjohdot, koneet. Ryijyn makaava nukka.

II. tr. 1. makaamisen syytä ilmaisevan par-titi:n ohella. | M. jalkaansa, selkäänsä 'olla vuo-teenomana jalassa, selässä olevan vammaan t. sairauden vuoksi'. Kauniaiasten Jussi makasi monta viikkoa kirvespohjasta lanteillaan saa-tua kolahdusta päivär. — Lauttamiehet -- oli-vat menneet tuulta makaamaan karjalatoon KA-TAJA. 2. nukkumisesta, levoilla olosta. | M. ruoka-lepo. M. suruttomuuden unta, talviunta. M. päänsä selväksi, pohmelo päästänsä. — M. hal-lia; vrt. hallimakuu. 3. pilata makaamalla. | Äiti makaa lapsensa kuoliaaksi 'nukkuessaan tukehduttaa vieressä nukkuvan lapsensa'. Emakko makaa [= litistää maatessaan kuoliaaksi] porsaansa. — *Kans.* Käsi on m:t'u 'miehen (naisen) käsi on puutunut, kun hän on nukkunut naisen (miehen) vieressä'. — *Kuv.* Talvi makaa oraat. — *Erik.* sukupuoliyhteydestä (nelt-syyden viemisestä, raskaaksi tekemisestä). | Mies, joka on maannut kihlattunsa, on velvollinen suorittamaan tälle kohtuullisen hyvityksen, jos kihlaus tämän syyttä purkautuu. -- Jumalan pojat makasivat ihmisten tyttäriä, ja nämä synnyttivät heille lapsia vrt. Maahan katsoo m:t'u piika, permantoon pidetty piika sl.

maat/aa ^{ma} v. *harv.* muuttaa maaksi. | Tuo Ukko, ylinen luoja, / -- / ilmasta ve'en eroitti, / veestä m:i mantereen KAI.

maataistelu s. taistelu, jossa molemmat osa-puolet toimivat maassa. | Ateenalaiset eivät uskaltaneet antautua m:un. Lentojoukkojen osanotto m:ihiin. -**kone** s. sot. = rynnäkkö(len-to)kone. | M:et suorittavat matalalla lentäen hyökkäyksiä (maa)joukkoja, kuormastoja tms. vastaan. -**len/to** s. sot. Lentäjän kannalta kat-sottuna muodostuu hänen osanottonsa maa-taisteluun m:noksi.

maatai/val s. Järvien väliset m:paleet. Pitkät, tiettömät m:paleet.

maatajal/ka (inen) a. *murt.* lyhytjalkainen. | -- ota ohrilta orisi, / -- / m:ka maltahilta KANT. **maatalo** s. maalaistalo, maatala. | Suomalainen,

hämäläinen m. Suuri, pieni, yksinäinen, syrjäinen m.

maataloudellinen a. -sesti adv. maataloutta koskeva, maatalouteen kuuluva, maatalouden, maatalous-, agraari-. | M. tuotanto, tuotantokyky, kehitystaso. M: set kysymykset, uudistukset. M. osuustoiminta, seura. M: set opetusaineet, virkatutkinnot. M: sesti edullinen, tuotava.

maatalous s. maanviljelyksen ja karjanhoidon sekä laajemmassa merkityksessä myös metsänhoidon ja puutarhanhoidon käsittävä elinkeino. | Maan pääelinkeinona oli m. — Koko m. oli pehtoorin huostassa alkio. — Runsaskarjaiset, vähäkarjaiset maataloudet 'maatilat'. -**akatemia** s. Ruotsin kuninkaallinen m. Lietuan m. -**ala** s. M:n kysymykset, M: lla suoritettavat uudistukset. -**alue** s. Lounais-Suomen m. Itämerenmaiden muodostama m. Rikas, vauras, viljava m. -**ammatti** s. -**ammattimies** s. -**asi**ja s. M: oita käsittelevät kirjoitukset. -**elinkeino** s. -**hallinto** s. -**hallitus** s. maatalousministeriön alainen maataloushallinnollinen keskusvirasto. -**harjoittelija** s. -**harjoittelu** s. maatalousalan oppilaitosten pääsy- t. kursivaatimuksiin kuuluva määräjän kestävä osanotto käytännöllisiin maataloustöihin. | M. jakautuu maanviljelys- sekä karjanhoito- ja meijeriharjoitteluun. M. valtion koulutiloilla. -**historia** s. -**historiallinen** a. Mustialan m. museo. Museon m. osasto. -**instituutti** s. maataloustieteellinen laitos. | Rooman kansainvälinen m. -**irtaimisto** s. M:n huutokauppa. -**järjestö** s. -**kalusto** s. maataloudessa käytettävät koneet, työkalut yms. esineet. -**kamari** s. maatalouden harjoittajien edustuslaitos eräissä maissa. | Saksan m: en keskusjärjestö. -**kerho** s. maatalouskerhotoimintaa harrastava maaseutunurten yhtymä. | Ilmajoen m. -**kerholainen** s. maatalouskerhon jäsen. | V. 1933 oli Suomessa 35.300 m: sta. -**kerhotoiminta** s. Yhdysvalloissa alkunsa saanut liike, jonka tarkoituksena on maalaislasten harrastusten suunnittaminen maatalouden ja kodin piiriin. | M: nan tukemiseksi myönnetty määräraha. -**kerhotyö** s. M: ssä saavutetut kokemukset. -**kiinteistö** s. M: stä saatu tulo. -**kilpailu** s. tav. mon. maatalousjärjestöjen toimintamuoto, jonka tarkoituksena on palkintoja jakamalla antaa tunnustus maatalouden alalla saavutetuista esimerkillisistä tuloksista. | Kihlakunnittain järjestetyt m: t. -**kirjanpito** s. M: don opiskeleminen. Tilan m. -**koelaitos** s. laitos, jonka tehtävänä on suorittaa tutkimuksia valtakunnan maatalouden kehittämiseksi. | M: kseen kuuluu nykyisin 9 osastoa, ja niillä kullakin on oma tutkimuslaitos. -**kone** s. M: et voidaan jakaa kolmeen suureen pääryhmään: voimakoneet, voimansiirtolaitteet ja työkonet. -**kongressi** s. Pohjoismaiden m. Tukholmassa. -**korkeakoulu** s. Berliinin m. Ultunan m. Ruotsissa.

maatalouslakko s. Koko maan käsittävä m. M: lakon uhka saatu torjuttuksi. -**lehti** s. maatalousalan ammattilehti. -**liike** s. maatalousliiketoimintana. | Sellaista m: ttä, jossa käyte-

tään runsaasti pääomaa ja työtä pinta-alayksikköä kohti, sanotaan voimaperäiseksi 1. intensiiviseksi, päinvastaista taas laajaperäiseksi 1. ekstensiiviseksi. -**luotto** s. maatalouden tarpeisiin käytetty luotto. -**maa** s. 1. maatalousvaltio. | Tanska on m. Valtamerentakaiset m: t. 2. maatalouden harjoittamiseen sopiva t. käytetty maa. | Hyvää m: ta. M: n ala vaihtelee huomattavasti pienviljelmillä. --**metsätieteellinen** a. Helsingin yliopiston m. tiedekunta. -**mies** s. -**ministeri** s. maatalousministeriön päällikkö. -**ministeriö** s. ministeriö, joka käsittelee maatalouden, metsätalouden, maanmittauksen, asutustoiminnan, eläinlääkinnän, metsästyksen ja kalastuksen alaan kuuluvia asioita. -**moottori** s. maatalouden tarpeisiin sopiva moottori. -**museo** s. Mustialan, Kokemäen m. -**neuvoja** s. M: n palkkaaminen Kuusamoon. Lapinlahden maamiesseuran m. -**neuvonta** s. -**neuvos** s. maataloushallituksen osastopäällikkö. -**normaalikoulu** s. oppilaitos, jossa maatalouskoulujen opettajiksi valmistuvat saavat asianmukaista valmennusta ja suorittavat opetusnäytteensä. | Järvenpään m. -**näyttely** s. jnk maatalousjärjestön t. valtion toimeenpanema tilaisuus, johon tuodaan näytteille maataloustuotteita ja -tarvikkeita ja jossa esitetään muutakin maatalouden edistämiseen tähtäävää ohjelmaa, kuten esitelmiä ja työkilpailuja. | Oulun m. Kansainvälinen m. -**oikeus** s. lak. se talousoikeuden osa, joka käsittää maataloutta koskevat oikeusläänökset. -**opetus** s. -**opisto** s. Wienin m: t. -**oppi** s. M. käsittelee maatalouden harjoittamisessa esiintyviä teknillisiä ja taloudellisia kysymyksiä. -**oppilaitos** s. M: ksilä tarkoitetaan maamies-, pienviljelijä- ja maanviljelyskouluja, maamiesopistoja, karjanhoitokouluja, karjatalousopistoja, meijerikouluja sekä muita näihin verrattavia oppilaitoksia. -**osasto** s. Maataloushallituksen yleinen m. Vientiyhdistyksen m. Osuuskaupan m. Suomen Rakennusmestariiliiton m. Työnvälitystojen m. -**osuustoiminta** s. Suomen m: nan keskusjärjestö Pellervo-Seura.

maatalouspankki s. -**poliittinen** a. maatalouspolitiikkaa koskeva, agraaripoliittinen. | M. järjestö, sanomalehti. M: set uudistukset, toimenpiteet. Pohjoismaiden m. kongressi. -**politiikka** s. talouspolitiikan haara, joka tarkoittaa maatalousolojen parantamista, agraaripoliitiikka. | Hallituksen, puolueen m. Presidentti Rooseveltin m. Ruotsin m. -**pula** s. maatalouden alalla vallitseva pula. | Euroopan m. Yleismaailmallinen m. -**pääoma** s. maatalo ja sen hoitoon tarvittavat välineet sekä muut hyödykkeet, joiden taloudellinen arvo on rahana ilmaistavissa. -**rakennus** s. Navetat ym. m: kset. -**seura** s. maatalouden alalla työskentelevä seura; us. = maanviljelysseura. | Lapin m. Suomen m: ojen keskusliitto. -**seutu** s. Rikkaat, vauraat m: dut. Alue on vanhaa m: tua. Keski-Euroopan m: dut. -**tarkastaja** s. Oikeusministeriön vankeinhoito-osaston m. -**tarvike** s. maatalouden harjoittamisessa tarvittava aine, tavara t. esine (polttoöljyt, lannoitusaineet, siemen- ja rehutavara, työkalut yms.). -**tek-**

niikka s. M:än edistyminen. M:assa saavutetut parannukset. **-teknikko** s. maamiesopiston käynyt henkilö, agrologi. **-teknillinen a.** **-tiede** s. Maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti, lisensiaatti, tohtori. **-tiedustelu** s. viljelmien lukumäärän, tiluslajien, peltoalojen suuruuksien, kotieläinten lukumäärän yms. selville saamiseksi suoritettu tiedustelu. | Maamme metsämaata omistavien maatilojen lukumäärä oli vuoden 1929 m:n mukaan n. 232.000. **-tieteellinen a.** M. kirjasto, seura. **-tilasto** s. maataloutta käsittelevä tilasto. **-tulli** s. tuontitulli, jota kannetaan kotimaisen maataloustuotannon suojelemiseksi ulkomaiselta kilpailulta. **-tuotanto** s. **-tuote** s. M:teet ovat lähinnä puutavaraa olleet maamme tärkein vientitavararyhmä. **-tuottaja** s. maatalouden harjoittaja. | M:ien maakuntaliitot. — Argentiina on maailman suurimpia m:ia. **-työ** s. **-työläinen** s. **-työnjohtaja** s. **-työntekijä** s. **-työväki** s. **-valiokunta** s. Eduskunnan m. 'maataloutta koskevia asioita valmisteleva ylimääräinen valiokunta'. **-valtio** s. valtio, jossa pääelinkeinona on maatalous, maatalousmaa, agraarivaltio. | Oklahoma on Yhdysvaltain tärkeimpiä m:ita. Unkari on aito m. **-viikko** s. maataloudelle omistettu kokous- ja esitelmäviikko. **-vuosi** s. Huono, hyvä m. **-väestö** s. maataloudesta t. sen sivuelinkeinoista toimeentulonsa saava väestö. **-väki** s. maatalousmiehet, **-väestö**. **-yritys** s. Valtion, yksityisten m:ket. Suomen m:ksistä on n. $\frac{3}{4}$ pienviljelmää. **maatameno** [-amme-] s. nukkumaan meno, maatapano. | M:n aikaan. -- jo on m:n aika käsissä AHO. -- illallisen jälkeen hiukan puheltiin ennen m:a SILL. **maata/omistamaton**, **-omistava a.** tav. \sim . **maatapano** [-appa-] s. tav. = maatameno. **-aika** s. Illalla m:na päivär. **maataviljelevä a.** tav. \sim . **maate** [-e'] *adv. murt.* Mennä, panna m. 'levolle'. Jäädä m. M. vanha syötyään, nuori työtä tehtyään sp. **maateitse** *adv.* = maitse. **maatiainen^{as}** a. 1. viljelyskasveista t. kotieläimistä: jalostamaton; myös kotoisten kantojen pohjalla jalostetuista lajikkeista ja roduista. | M. syysruis, M. emakko. — *S:sesti* jalostamaton (t. kotimainen) kasvi(lajike) t. kotieläin(rotu). | Suomalainen, eurooppalainen m. Länssuomalainen m. 2. us. *halv.* ihmisestä: maalainen, talonpoikainen. | Hänhän oli nainut jonkun [näyttelijättären] --. Sitä paitsi aivan m:sen LEINO. **maatiais/emakko** s. **-hevonen** s. **-kana** s. **-karja** s. **-karju** s. **-kaura** s. **-kukko** s. **-lammas** s. **-lehmä** s. **-ohra** s. **-peruna** s. **-rotu** s. **-rotuinen a.** **-ruis** s. **-sika** s. Luppakorvainen m. Pystykorvainen m. **-sonni** s. **-voi** s. maalaisvoi. **-ylioppilas** s. Kömpelö m. WALTARI. **maatie** s. vrt. *ilmatie*, *vesitie*. | Suomen ainoa m. Keski-Eurooppaan käy Venäjän kautta. **-tiedustelu** s. *sot.* maassa tapahtuva ja maassa oleviin kohteisiin suunnattu tiedustelu. **-tila** s. (isohko) tila, jolla harjoitetaan maataloutta. **-tilankauppa** s. **-tilanomistaja** s. **-tilkku** s. pie-

ni maapala. | Viljellä pientä m:aan. Ennenp' orjana raataisin m:a vieraan *MANN. **-tilu** s. s. tav. *mon.* Omistaa m:ksia, Kirkon m:ket.

maat/on^{as} a. maata omistamaton. | M. väestö. — *S:sesti*. Viljelykelpoisen maan luovuttaminen m:tomille.

maatorppa s. vuokra-alue, jonka haltijan pääelinkeinona on maanviljelys; vrt. kalastustorppa.

maat/aa^{as} v. *sähkö.* yhdistää maahan sähköä johtavasti. | M. kokeiden metalliset ulko-osat. M:ettu kollektorikone.

maatto^{as} *teonn. sähkö.* < ed. **-johto** s. = maa-johto. **-kytkin** s.

maatu/a^{as} *pass.v.* < maataa. 1. muuttua maaksi, lahota, mädäntyä, vanhuuttaan luhistua, sammaltua. | M. maaksi, mullaksi, tomuksi. Puut, oksat, lehdet m:vat. Hyvin m:nutta laantaa. M:nut hauta, rajakivi, rakennus, raunio. -- pirtti, jonka tuvan ohessa oli tämä m:nut kamari SILL. Emme säiky teitä: nuoret oomme, mutta teidän luonne kohta m:u KALLAS. — *Kuv.* -- ettei hän päässyt jäykkenemään ja m:maan AHO. -- jää soittamatta kantele / ja laulun mahti m:u LEINO. 2. liettyä, joutua kuiville, muuttua vesijättömaaksi. | Järvet, joet, lahdet, jokien suut m:vat. Maankohoamisen vuoksi m:vat Pohjanlahden matalat rantavedet niityiksi. Saaren ja mantereen välinen väylä m:u umpeen. Saaret ovat m:neet yhteen.

maatuki s. *tekn.* sillan alusrakenteeseen kuuluva osa, jonka varassa sillan rantapää on. | Puusilltojen m:tuot ovat joko kivistä tai puusta. **-tuli** s. 1. metsäpalo, joka kohoamatta puiden latvuksiin etenee maanpeitteessä ja matalassa alakasvoksessa; vrt. kulo, latvatuli. 2. maasta virtaavista, syystä t. toisesta syttyneistä kaa-suista, jotka saattavat palaa vuosisatojakin yhtämittaa. | M:et ovat yleisiä vuoriöljyseuduilla. **-tulli** s. *hist.* välillinen kulutusvero, jota kannettiin valtion alueella toiselle paikkakunnalle, vars. kaupunkin valtion muista osista tuoduista tavaroista, pikkutulli. | M. lakkautettiin Suomessa v. 1808.

maatum/a^{as} s. maatunut paikka, liettymä; vesijättömaa. | Maankohoamisen aiheuttamat m:at. Vesien mataloituminen aiheuttaa m:ia.

maaturve s. vedenpinnan yläpuolella muodostunut turve.

maatuska^{as} s. *ark.* (venäläinen) nainen. | -- sitäkö pelkää, että minä miellyn ryssän m:an ja jään sinne? IVALO. — Pojat ja veljet, saman m:n kantamat ja synnyttämät kaikki, kuulkaat yksi oiva sana KIVI.

maatuuli s. maailta puhaltava tuuli; *metrl.* erik. merien ja isojen järvien rannikoilla öisin maalta merelle t. järvelle puhaltava tuuli, yötuuli;)(meri-, päivätuuli. | -- hienon m:tuulen kuljettaessa laivaa länteen päin IVALO. — Meriä m:tuulen vaihtelu. **-työ** s. 1. tav. *mon.* maanviljelysalan työ, maantö. | Kiireelliset, raskaat m:työt. Tehdä m:töitä. Viero m:työtä. M:töihin totuttu mies. -- ei minustakaan tahdo oikein noihin raskaimpiin m:töihin olla LEINO. 2. tav. *mon.* ne tasoitus-, kaivamis- ja täyttä-

mistyöt, joita rautateitä, maanteitä, katuja, kanavia, satamia, rakennusten perustuksia yms. tehtäessä on suoritettava. -**työläinen** s. maatalousalan työläinen. -**työmies** s. -**työntekijä** s. -**työväki** s. -**tähti** s. Geaster, kupusieniä. -**tähyisy** s. sot. maassa oleviin kohteisiin ja tav. myös maasta t. ainakin maahan kiinnitetystä laitteesta suoritettu tähyisy; vrt. lentotähyisy. | Suojautua vihollisen m:kseltä. Olla alttiina vihollisen m:kselle. M:ksen havaitsemat maalit. -**täyte** s. Kaivon ympäristön tiivistäminen m:teellä. Kellarin seinämiä verhoava m. -**usko** s. -**uuni** s. tav. mäen törmään kaivettu, kivillä sisustettu uuni. | Muinoin kypsennettiin leipä pihalla tilapäisissä m:issa. Harkkorautaa valmistettiin ennen yksinkertaisissa m:issa. M:ejä käytetään nykyisinkin kalkin kotitarvepoltossa.

maavaha s. = maapihka. -**valli** s. Kaupunkia, linnaa ympäröivä m. -**valta** s. valtio, jonka sotilaallinen voima perustuu vahvoihin maajoukkoihin; maasotilaallinen valtiutus; vrt. merivalta. -**vara** ssa, -**an adv.**, vars. kans. maata vasten. | Lattia on m. — Vetää vene m:an 'maihiin'. -- oisin pannut [saaliin] m:han, / siat siinä siirteleisi kal. -**varsi** s. kasv. maanalainen varsi t. varren osa; vrt. ilmavarsi. -**varustus** s. maasta rakennettu suojavarustus. | Vanhojen linnojen m:ket. -**vastus** s. sähkö. maattojohdon ja maan välinen vastus. -**vero** s. maatilaa tuotosta suoritettu vero. — Erik. Suomessa aik. suoritettu pysyvä, maan omistusta koskeva, usean eri veron (maakirjaveron, manttaaliveron, kruununkymmenysten ym.) muodostama vero. | M. lakkautettiin Ahvenanmaalla v:n 1930 alusta, muualla Suomessa v:n 1925 alusta lukien. -**verotus** s. -**veisi** s. 1. maaperässä oleva vesi. | Pitkien ajanjaksojen kuluessa m. on kuljettanut ravinteita mäkimaailta laaksoihin. 2. suolaton vesi; mon. sisämaan vesistö. | Lastaus m:dessä. Lohet nousevat merestä m:siin. M:siissä kasvaneet ankeriaat. -**vihreä** s. maal. eräs maaväri. -**virta** s. sähkö. maassa kulkeva sähkövirta. -**viskaali** s. hist. maaseudulla kruunuvuotien ja kruununnimismiesten rinnalla toiminut eräänlainen syyttäjäviranomaislainen. | V. 1714 perustettiin Ruotsi-Suomen m:en virat, jotka Suomessa lakkautettiin v. 1860. -**voimat** s. mon. se maan sotailaitoksen osa, jonka tehtävänä on maasodan käynti, maasotavoimat; vrt. merivoimat, ilmavoimat. -**vouti** s. 1. hist. jnk alueen (Ruotsi-Suomessa tav. kihlakunnan) käskynhaltija ja veronkantaja. 2. Ruotsissa läänin ylin poliisiviranomainen ja syyttäjä. -**vuolto** s. 1. geol. rinteitä peittävän maan vetymisen aiheuttama liukuminen. | M:don synnyttämät laaksot. 2. sähkö. virran jonkinvertainen pääseminen sähkö- t. puhelinjohdosta maahan. | Kenttäkaapeli- ja kenttäjohtolinjoissa syntyy runsaasti m:toja. -**väki** s. sot. maajoukot, -voimat. -**väri** s. luonnossa esiintyvä epäorgaanisten aineksien muodostama seos, joka lietettyinä, kuivattuna, hienonnettuna ja seulottuna kelpaa maaliväriksi. -**yhdysmiina** s. sot. kaapelin maissa olevaan sy-

tytyskeskukseen yhdistämä meressä käytettävä miina. -**yhtey** s. 1. eri alueiden maitse kulkeva yhteys; vrt. meriyhteys. | Muinoin on ollut m. Euroopan ja Afrikan välillä. Ruotsin m:det Suomenlahden ympäri 1600-luvulla. Vihollisen edetessä kaupunki menetti kaikki m:det omiin joukkoihin. 2. sähkö. virtayhteys maahan. -**ylimys** s. aatelineen suurtilanomistaja. | Englantilainen m. -**yökkö** s. = seur. -**yökkönen** s. Agrostis, lyhyt- ja paksuruumiisia, kapeasiipisiä yöperhosia. -**äiti** s. = maamo. -**öljy** s. = kiviöljy.

macchia¹⁰ [tav. makkia] s. maant. kasv. = seur. | Sardinian valtakasvillisuus on m:a. -**kasvillisuus** s. vars. Välimeren maiden kuivilla rinteillä esiintyvä ainavihanta, melkein läpitunkemattomana tiheikkönä kasvava varpu- ja pensaskasvillisuus.

machiavellilainen⁶⁸ [maki-] a. ja s. Machiavelliin t. machiavellisiin liittyvä, Machiavellin oppien mukainen; henkilöstä: Machiavellin oppeja kannattava, niiden mukaan toimiva, machiavellisti(nen); us. yl. (vars. politiikassa) häikäilemätön, viekas. | M. oppi. M:sta politiikkaa.

machiavelismi¹ [maki-] s. Machiavellin suositama poliittinen katsantokanta, jonka mukaan vallanpitäjien on toiminnassaan käytettävä häikäilemättömyyttä ja viekkautta moraalista näkökohdista välittämättä; yl. häikäilemätön ja tunnoton valtpolitiikka; joskus kuv. muustakin häikäilemättömyydestä toiminnasta. -**listi**¹ s. machiavellismin kannattaja, henkilö, joka toimii Machiavellin oppien mukaisesti. -**listinen**⁶⁸ a. machiavellilainen. | M. valtiomies, valtiotaito.

madallut²⁸ **taa**²⁸ **kaus.v.** (< madaltua) = seur. | Hyppyriä on m:ettu. Joen tuoma liete m:taa lahtea.

madal⁵ **taa**⁵ v. -tavasti **adv.** -**lus**⁶¹ **teonn.** tehdä matala(mma)ksi, mataloittaa. 1. a. korkeudesta. | M. tornia, huonetta, ovea. Rapautuminen vaikuttaa vuoriin m:tavasti. — Kuv. vähentää jnk arvoa, tehdä jk huono(mma)ksi, arvottomaksi;) (kohottaa. | Luonnetta m:tavat tottumukset. Siveellistä ryhtiä m:tava kirja. Näytöntö oli m:lettu humpuukin tasolle. — Ilmi tuleminen pelko m:si [= mäsens] mieltä. b. syvyydestä. | M. kuoppaa, hautaa, ojaa. Satamaa m:si joen mukana alituisesti kulkeutuva lieju. 2. äänestä. a. alentaa äänen säveltasoa. | M. puheensa mörinäksi. b. heikentää äänen voimakkuutta, hiljentää, vaimentaa. | So, so, m:la ääntäsi, poikani aho. **madaltua**¹⁸ **pass.v.** < ed. 1. a. korkeudesta: aleta, laskeutua, painua. | Tuulen tyyntyessä laineet m:vat. Liekki m:i ja sammui. Hanget ovat jo paljon m:neet. Taivas m:i ja pudotti harmautensa lumien ylle seppänen. Kissa on m:nut kypäliensä nojaan karhum. Vuorijono m:u loivasti itään päin. — Kuv. Tuotteiden taiteellinen taso on m:nut. Henkisen elämän m:ninen. Komedian m:i pelkäsi ilveilyksi. Rohkeus katosi ja mieli pyrkii m:maan. b. syvyydestä. | Satama m:i m:mistaan. Uitto on hankalaa väylän m:misen vuoksi. Ranta m:i

nopeasti. Ojat ovat päässeet pahasti m:maan. — Ura höylätään toista päästä kohti m:vaksi. 2. äänestä. a. aleta, laskea säveltasoltaan. | Ääni m:i mörinäksi. b. hiljetä, vaimeta voimakkuudeltaan. | Puhe m:u kuiskaukseksi. c. jon. Diffongin jälkikomponentti i on m:nut e:ksi.

madapolaami¹ s. etup. alusvaatteisiin käytetty ohut, tiivis, kaksiniitinen puuvillakangas.

made^{78*} s. Lota vulgaris, turskan heimoon kuuluva pehmeäväinen kala, matikka. | M. on hidaslukkeinen pohjakala. Niin luukas kuin M. Mateita pyydystetään talvella. Mateen mätä on herkkua. Muhennettua m:tta. — Yhd. kutu-, talvim.

madeira¹⁵ s. alkoholia 16–20 tilavuusprosenttia sisältävä väkevähkö viini, jota valmistetaan vars. Madeiran saarella, madeiraviini. -**kirjonta** s. käs. punospistorei'in ommeltu valkokiirjonta, reikäkirjonta. -**lasi** s. Tyhjentää m:nsa. -**pullo** s. -**sipuli** s. ruok. suuri, miedon makuinen sipuli, jota käytetään paitsi mausteena myös varsinaisena ruokana, espanjan-, paistinsipuli. -**viini** s. madeira.

madekeitto s. -**koukku** s. kal.

madell^{28*} *frekv.* v. matelevasti *adv.* < mataa. 1. edetä ruumis pitkin pituuttaan maata laahaten; vrt. ryömiä, kontata. | Käärme m:tee 'luikertelee'. Mateleva mato, sisilisko. Liikkuu m:en. Intiaani mateli vatsallaan pensaikkoon. M. kynärpäitä apuna käyttäen. 2. kuv. a. Juuret matelevat maata pitkin. Ja vaivainen vaivaiskoivu m:tee alamelisenä pitkin kivistä kamaraa PAULAH. — Mieli m:tee maassa 'on alakuloinen, haikea, murheellinen'. b. hitaasta, vaivalloisesta etenemisestä. | Juokse äläkä m:tele! Kulkea m:en. Pölyisellä rautatieradalla -- mateli pari mustaa työläistä LEHT. Jono alkaa m. eteenpäin. -- raskaina riippuvat pilvet matelevat alhaalla LEINONEN. Matala, ruuhen näköinen vene m:tee vaivalloisesti uhkaavassa laitatuulessa HAARLA. Tunnit kuluvat m:en. Kavan on tämä tuuma hänen mielessään m:ut AHO. Hetket matelivat eteenpäin TALVIO. c. halv. orjamaisesta, liehittävän, mielitelevän nöyrästä käyttäytymisestä, esiintymisestä. | Matelevan nöyrä, kohtelias. Pelkurimainen senaatti mateli hallitsijan edessä. Mateleva käytös. Mateleva hymy. Kirjeen mateleva sävy. -- joka ei kuololle kumarra, / ei m:tele Manalle menen LEINO.

mademerta s. kal. -**rysä** s. kal. -**saalis** s. -**suppilo** s. kal. maitaiden pyyntiin käytetty pystyrysä, riippurysä.

madjaari¹ s. unkarilainen.

madonkantaja s. lääkk. loismadon vaivaama henkilö (t. eläin). -**munja** s. Ulostesta löytyi m:ia.

madonna¹⁶ s. vars. katolisista oloista ja kuvataiteesta: Neitsyt Maria; Neitsyt Marian kuva. | Pyhä m. ja Jeesus-lapsi. M:n kuva. M:n edessä paloi pieni lamppu. — Kuv. Neitsyt Mariaan jssak suhteessa verrattavasta naisesta. | Puhdas kuin m. Soitti hoitajan, kaitakasvoisen, ruskeasilmäisen m:n HEFOR. --**aihe** s. Maa-

lata m:ita. -**mainen**¹³ *kalt.a.* M. nuori äiti. M. puhtaus.

madonnan kasvoinen a. M. nainen. -**kasvot** s. mon. Tytön viattomat m. -**kuva** s. Maalattu, veistetty m. Rafaelin maailmankuulut m:t. -**palvonta** s. -**pää** s. Marmorinen m.

madonnatyppi s. Lempeä m. Suomalainen m.

madonsyöjä a. toukan syöjä. | M. hedelmä. M:t [= vialliset, reälliset] hampaat. — Kuv. -- toiselta puolen tunki hän vaistomaista inhoa ja vastenmielisyyttä kaikkea mädännäistä ja m:ä kohtaan LONERVA.

madottaa^{2*} v. kal. syöttää (koukkuja) madoilla. | M. pitkäsima.

madrigaali¹ s. 1. Italian runoudessa 1300-luvulla kansanlaulusta kehittynyt yksisäikeistön lyyrillinen t. epigrammiruno, jossa oli 8–11 tietystä loppusointujärjestyksessä olevaa säettä. 2. mus. alkuaan ed:ssä mainittua tekstiä käyttäen muodostettu, aluksi kaksi-, myöhemmin useampiääninen laulusävellys(muoto). — Yhd. kuoro-, soolom. -**tyyli** s.

maestoso [-to-] *adv.* mus. majesteettillisesti, juhlavasti.

maestro¹ [myös -e-] s., vars. mus. mestari, opettaja. | M. itse johti konserttia. Laulajatar on opiskellut Milanossa m. N:n johdolla.

maffaila²⁸ s. puhek. mahtaila, ylvästellä, pöyhkeillä. | Älä m:e!

maffi¹ a. puhek. -sti *adv.* -us¹⁵ omin. ylpeä, ylvästelevä, mahtilevä, pöyhkeilevä. | Eri m. kaveri. Esiintyä m:sti.

magdalanpuna(inen) s. eräs tumman ruskea väriaine.

magdaleena-aika s. arkeol. vanhemman kivikauden nuorin kukoistuskauti.

magia¹⁵ s. taikuus, taikominen. | Alkeellisten kansojen m. Homeopaattinen l. sympaattinen m. Musta [= pahoihin voimiin turvautuva, pahan aikaansaamista tarkoittava] m. Harjoittaa m:a.

magma¹⁰ s. geol. maan sisuksen hehkuvan sula kiviaine. | Tulivuorista purkautuvaa m:a sanotaan laavaksi.

magmaattinen¹⁶ a. magmasta (jähmettymällä) syntynyt. | M. kivilaji, muodostumistapa.

magma kivi s. vrt. seur. | Diabaasi on m:kiveä. -**kivilaji** s. magmasta syntynyt kivilaji, jähmettynyt, purkautunut, eruptiivinen, magmaattinen kivilaji. | Graniitti on yleisin m. -**massa** s. **magnaatti**^{2*} s. 1. rikas, taloudellisesti mahtava mies. pohatta. "porho", "pomo". | Mahtava, rikas m. Rahamaailman m:it. — Yhd. pörssi-, sanomalehti-, teollisuus-, öljym. 2. hist. ylimys: Unkarissa ylähuoneen jäsen; Puolassa valtakunnan neuvoston t. ylhäisaatelin jäsen.

magnaatti/pöytä s. hist. Unkarin ylähuone. -**suku** s.

magnesium⁷ s. tekn. alumiinin ja magnesiumin seos.

magneesia¹⁵ s. 1. magnesiumoksidi, poltettu magneesia. 2. jarm. emäksinen magnesium-karbonaatti, valkoinen magneesia. -**jauhe** s. -**sementti** s. tekn. M:istä valmistetaan pöytä- ja lattialaattoja, rakennusornamenteja sekä siihen hiekkaa lisäämällä keinotekoisia kiviä.

magneetitön⁷⁷ *a.* magneettisuutta vailla oleva. | M. kappale ei vedä rautaa puoleensa. M. aine, teräs.

magneetti⁷⁸ *s.* kappale, joka vetää rautaa puoleensa, magneettinen kappale. | Luontainen, keinotekoinen, pysyvä m. Voimakas, heikko m. Jokaisessa m:ssä on kaksi kohtaa, joissa magneettinen voima on suurin, m:in navat eli kohtiot. M:in akseli 'napoja yhdistävä suora'. — *Kuv.* Huvittelupaikka veti väkeä puoleensa kuin m. Hänestä oli tullut voimakas, m., jonka vaikutus ympäristöön alkoi tuntua koskenn. — *Yhd.* hevosenkenkä-, kello-, sauva-, tankom.; sähkö-, teräsm.; jarru-, kenttä-, kytkin-, nostom.; luonnon-, tekem.

magneetti-induktori *s. sähkö.* yksinkertaisia sähkögeneraattoreita, joita käytetään puhelimen merkkisäätövirran synnyttämiseen, räjähdyspanosten sytyttämiseen yms. — *jarru s. tekn.* jarrulaite, jonka toiminta perustuu sähkömagneettiseen induktioon. — *kehä s. sähkö.* tasavirta-generaattorissa ja -moottorissa: kiinteä kehä, johon magneetit on kiinnitetty. — *kenkä s. sähkö.* Kuulotorven m. — *kenttä s. fys.* magneettinen kenttä (ks. kenttä 4.a). | Magneetti ja sähkövirta luovat ympärilleen m:än. Voimakas, heikko m. Magneetti vetää puoleensa m:tään joutunutta esinettä. — *kiisu s. min.* raudan ja rikin yhdiste, joka us. nikkelipitoisena on tärkeä nikkelimalmi. — *kompassi s.* kompassi, jossa on magnetineula; vrt. hyräkompassi. — *kytkin s. sähkö.* kytkinlaite, jonka toiminta perustuu sähkömagneettiseen induktioon. — *käämi s. sähkö.* sähkömagneetin käämi. — *käämitys s. sähkö.* sähkömagneetin käämitys. — *malmi s. min.* magneettinen (rauta)malmi, magnetiitti. — *miina s. sot.* aluksen ja miinan keskinäisestä magneetti-vaikutuksesta räjähtävä miina. — *napa s. fys.* magneettisen kappaleen kohta, jossa magneettisuus on suurin, magneettinen napa. | Jokaisessa magneetissa on kaksi m:pa. Generaattorin, maapallon m:vat.

magneettinen⁷⁹ *a.* -sesti *adv.* -suus⁸⁰ *omin.* sellainen, joka vetää puoleensa (t. työntää luotaan) rautaa; magnetismina ilmenevä, magnetismin kuuluva, liittyvä, perustuva, magnetismin aiheuttama, siitä johtuva. | M. kappale, rautamalmi. Luonnostaan m., m:seksi tehty esine. Voimakkaasti, heikosti m. kappale. Mineeraalien m:isuus. Esine on kadottanut m:suutensa. Kappaleen m:iset navat. Maapallon m. etelä-, pohjoisnapa. M. kenttä, voimaviiva. M. voima, ilmiö. M. induktio. M. meridiaani, ekvaaattori, deklinaatio, inkliinaatio. M. koje, jarru. M. menetelytapa, mittaus. M. malmi. M. menetelmä. M:sesti rikastettu malmi. M. tutkimus. M. kartta. M. observatorio. Ilmakehän m:iset häiriöt. M. myrsky 'raju maamagnetismin häiriö'. — *Kuv.* Hän vetää m:sesti puoleensa. Kaunotar, jolla on suorastaan m. viehätysoima. — *Leinon* erikoislaatuinen, m. [= suggestiivinen] persoonallisuus vaikuttaa vastustamattomalla voimalla LONERVA.

magneetti-neula *s. fys.* magneettinen neula, joka pääsee vaakasuorassa tasossa vapaasti pyörimään metallikärjen varassa olevan keskis-

teensä ympäri. | M:neulan kärjet osoittavat maapallon magneettista pohjois- ja etelänapaa. — **piiri** *s. fys.* magneettinen kenttä. — **rauta** *s. fys.* magneettinen rauta (kappale). | Paikalta on löydetty m:a. Voimakas m. — **sauva** *s. fys.* magneettina toimiva metallisauva. — **sydän** *s. sähkö.* Käämin m. — **tanko** *s. fys.* magneettina toimiva metallitanko. — **virta** *s. sähkö.* sähkökoneen magneettikäämeissä kulkeva virta. — **virta-piiri** *s. sähkö.* — **voima** *s. fys.* magneettinen voima. — **voimaviiva** *s. fys.* — **vuosi** *s. fys.* navasta lähtevien magneettivoimaviivojen kokonaismäärä. | M:n tiheys. — **vuori** *s.* saduissa esiintyvä laivoja puoleensa vetävä magneettinen rautavuori.

magneetto⁸² *s. tekn.* yksinkertainen sähkögeneraattori, jota käytetään polttomoottorien sytytyskipinän aikaansaamiseen. — *Yhd.* pienjännite-, suurjännite-, sytytysm. — **sytytys** *s. tekn.* magneetolla tapahtuva sytytys.

magnesiitti⁸³ *s.* kokoomukseltaan magnesium-karbonaattia oleva väritön, kellertävä t. harmahtava mineraali. — **levy** *s. rak.* — **massa** *s. rak.* Lattia lujaa m:aa. — **tiili** *s. rak.* Tulenkestävät m:et.

magnesium⁸⁴ *s.* hopeanvalkoinen, kevyt maa-alkalimetalli. — **jauhe** *s.* Erittäin kirkasliekkisenä palavaa m:ta käytetään valokuvauksessa. — **karbonaatti** *s.* hiilihapon magnesiumsuola, valkoinen magneesia. — **lanka** *s.* — **nauha** *s.* — **oksiidi** *s.* magnesiumin palaessa syntyvä aine, (poltettu) magneesia. — **silikaatti** *s.* piihapon magnesiumsuola. | Talkki on vesipitoista m:a. — **sulfaatti** *s.* rikkihapon magnesiumsuola, karvas-, katkera-, englanninsuola. — **suola** *s. kem.* — **valo** *s.* magnesiumin palaessa syntyvä erittäin kirkas valo. | Valokuvaaajan m:t välähtelivät.

magnetiitti⁸⁵ *s.* magneettinen rautamalmi, musta rautamalmi, magneettimalmi. | Kemialliselta kokoomukseltaan m. on rautaoksidia. — **malmi** *s.*

magnetismi⁸⁶ *s. 1. fys.* ominaisuus vetää rautaa puoleensa, magneettisuus, magneettinen voima. | M. voi kappaleessa esiintyä alkuperäisenä tai keinotekoisesti aikaansaatuina. Maan m. Eri-, samanniminen m. Poistaa m. Tutkia m:a. — *Yhd.* maa-, para-, sähköm.; etelä-, pohjoism. 2. *vanh.* Animaalinen 1. eläimellinen m. 'suggestio, hypnotismi'.

magnetisoida⁸⁷ *v.* -nti⁸⁸ *teonn.* = magnetoida. **magnetisointi**⁸⁹ *pass.v.* = magnetoitua.

magnetofooni⁹⁰ *s.* laite, joka magnetoituvaa lankaan t. nauhaan tallentaa ja siitä toistaa puhetta, musiikkia ym. — **grafi**⁹¹ *s.* maamagnetismin tutkimisessa käytetty itserekisteröivä variaatiokoje.

magnetoita⁹² *v.* tehdä magneettiseksi, magnetisoida, *sähkö.* herättää. | M:tu kappale, teräs. M:va voima, sähkövirta.

magnetointi⁹³ = magnetointi.

magnetointi⁹⁴ *teonn.* (< magnetoida); *syn. sähkö.* herätys. — **jännite** *s.* — **koje** *s.* — **kone** *s.* — **käämitys** *s.* — **virta** *s.* Generaattorin m.

magnetoitu⁹⁵ *pass.v.* < magnetoida. | Rautakappaleen m:minen. Kellon koneisto ei saa m.

magnetitoimat *on⁷⁷ kieltä. a. -tomuus⁶⁵ omin.* Kello, jossa on m. koneisto.

magneto[kemia] *s. aineiden magneettisia ominaisuuksia tutkiva kemian haara. -metri¹ s., vars. min.* maamagnetismin mittausskoje. **-metriinen⁶¹ a.** -sesti *adv.* magnetometriä käyttäen tapahtuva. | M. tutkimus, kartoitus. Tehdä m:ia mittauksia. **-motorinen⁶¹ a.** *sähkö.* Magneettisen kentän aiheuttaa m. voima.

magnolia *15* [tav. -ö-] *s.* Magnolia, subtrooppisia puu- t. pensaskasveja. | M:n valkoiset kukat. Monia m:n lajeja viljellään suurten, usein tuoksuviene kukkiensa vuoksi puistopuina Etelä- ja Keski-Euroopassa. **-pensas s. -puu s.**

magotti⁶⁶ s. Inuus ecaudatus, makakeihin kuuluva hännätön apina. | M. on ainoa Euroopassa elävä apina.

maha¹⁰ s. 1. vars. *ark.* vatsa. | Iso, pullea, hoikka, täysi, tyhjä m. Pojalla m:ia kuin rovas-tilla. M. pingallaan, pullollaan. Syödä, juoda m:(nsa) täyteen, m:n(saa) täydeltä. M. on ki-peä. M:an koskee, m:ia nipistelee. Nälkä kurnii m:ssa. Isäntä nauroi että m. hytkyi. Hohottaa m:ansa pidellen. Kulkea m. pystyssä [vars. raskaana olevasta naisesta]. Lehmät olivat vedessä m:ansa myöten. Kettu juosta viiletää m. maata viistäen. Hauen m. halkaistaan puu-kolla. Ei makeaa m:n täydeltä [= ei hyvää ylen-määrin] *sp.* — **maha[lla(an), -lle(en adv.) vat-sallaan, suullaan.]** Olla, maata, loikoilla, ryö-miä m:llaan. Kaatua, kääntyä m:lleen. — *Kuv.* pulleista esineistä. | Pullon, säkin m. — *Yhd.* ihra-, rapam. 2. vars. *anat.* mahalaukku t. (el.) sen osa. | M:n suu, portti. M:n huuhtelu. Mä-rehtijän 4-osainen m. Keitettyjä lehmän ma-hoja. — *Yhd.* etu-, hunaja-, juoksutus-, li-has-, mesi-, rauhas-, verkkom.

maha[haava s. lääke. mahalaukun limakalvossa oleva tautiperäinen haavauma. | Potea, sairastaa m:haavaa. **-happo s. fysiöl.** mahanesteessä esiintyvä vapaa suoiahappo, vatsahappo. **-häi-riö s. lääke.** mahan toiminnassa esiintyvä häi-riö, ruoansulatus-, vatsahäiriö. | Hermostosta johtuva m.

-mahainen⁶¹ poss.a. ark. Hoikka-, iso-, möhö-, pieni-, pullea-, suuri-, valkom.; (el.) neli-, yksim.

mahak[as⁶⁶ a. ark. -kuus⁶⁵ omin. iso-, suuri-mahainen. | M. isäntä. — *Kuv.* M. [= pullea] pullo.

maha[katarri s. lääke. ruoansulatushäiriöitä ai-heuttava mahalaukun limakalvon tulehdus, vatsakatarri, gastriitti. | Pitkällinen, äkillinen m. **-kipu s. tav.** vatsakipu. **-lauk[ku s. anat.** ruoansulatuskanavan keskiosan laajentuma, jos-sa ravinnon sulaminen suureksi osaksi tapah-tuu, vatsalaukku. | Ihmisen m. on yksi-, mä-rehtijän neliosainen. Ruokatorven alapää au-keaa m:kuun m:un suun kautta. **-letku s. lääke.** suun ja ruokatorven kautta mahalaukkuun työnnettävä paksuseinäinen, taipuisa kumilet-ku, jota käytetään mahalaukun sisällystä tut-kittaessa, mahalaukkuun huuhdeltaessa yms., mahasondi.

mahallinen⁶¹ s. mahan täysi. | Syödä koko m.

maha[lääke s. lääke. = vatsalääke. **-määr[in,**

-ällä, -ältä *adv. kans.* vatsansa täyteen. | Syö-dä, juoda oikein m. **-nahka s.** vatsanahka. | M. pingolla. Syödä enemmän kuin m. kes-tää.

mahanalus s. Sammakon vaalea m. — *Leik. ark.* Jklä on m. jalkoja täynnä 'liikkuu nopeasti'.

mahaneste s. fysiöl. mahalaukun seinämissä olevien rauhasen erittämä ruoansulatusneste. **-rauhanen s. anat.**

mahan[huuhtelu s. lääke. mahaletkua käyttäen suoritettu mahalaukun huuhtelu. **-portti s. anat.** mahalaukun alapäästä suolistoon joh-tava, rengaslihaksen ympäröimä aukko. **-puru s. ark.** vatsanpuru, vatsa-, mahakipu, -vaiva. **-suu s. anat.** ruokatorvesta mahalaukkuun joh-tava, rengaslihaksen ympäröimä aukko, ma-halaukun suu.

maha[paita s. anat. = vatsapaita. **-piironki s. ark.** kaarevaseinäinen (rokoko)lipasto. **-port-ti s. par.** mahanportti. **-puoli s.** vatsapuoli. — Hirren m. 'alapuoli'.

maharadža¹⁰ s. korkea-arvoisia intialaisia hal-litsevia ruhtinaita.

maha[rauhanen s. anat. mahalaukun seinä-mäsä oleva rauhanen, mahanesterauhanen. **-sondi s. lääke.** = mahaletku. **-sylki s. fysiöl.** haiman erite, haimaneste. **-sylkirauhanen s. anat.** hai-ma. **-syöpä s. lääke.** mahalaukussa esiintyvä syöpä. **-tauti s.** vatsatauti, vars. mahalaukun tauti. | Erilaiset suoli- ja m:dit.

mahatma¹² s. Intiassa käytetty uskonnollisten johtajien t. muiden etevien henkilöiden kun-nianiimi. | M. Gandhi.

maha[tulehdus s. lääke. mahalaukun limakalvon tulehdus. **-vaiva s.** Potilaalla on m:oja. **-vyö s.** valjaissa: hevosen vatsan alitse kulkeva, selustinta paikallaan pitävä hihna, vatsavyö. — Sikaarin m.

mahdi¹ s. muhamettilaisten odottama Muham-medin työn jatkaja; vars. 1880-luvulla esiinty-neestä egyptiläisestä kapinapäälliköstä Mu-hammed Ahmedistä.

mahdik[as⁶⁶ a. -kaasti *adv.* -kuus⁶⁵ omin. 1. mahtava. | M. tietäjä, hallitsijasuku. Ja niin oli Jukolan pojilla lukkarissa m. välimies kivi. 2. mahtavalta näyttävä, (esiintymisessään) mahtipontinen, mahtaileva, ylimielinen. | Kors-kea ja m. pormestari M. olemus, esiintyminen. Puhua, käyttäytyä m:kaasti. Työpaikassa ty-töt olivat m:kaita, kiusasivat ja pilkkasivat toisiaan PAKK. Hän nousi junaan ja istui m:-kaana toisen luokan pehmeällä penkillä HAANPÄÄ.

mahdit[on⁷⁷ kar.a. harv. (< mahti) heikko, voi-maton. | -- sinun pääsi vaipui sinun kätesi varaan, niin kuin sinä olisit m:tomaksi tullut KILPI.

mahdollinen⁶¹ a. -sesti *adv.*) (mahdoton; merk-ryhmät lähellä toisiaan.

1. sellainen, joka (yleensä t. määräehdoin) voi toteutua, tapahtua, käydä päinsä, joka voi-daan tehdä, toteuttaa, saada aikaan, suorit-taa. | Jumalalle on kaikki m:sta. Laivaliikenne oli satamassa m. kautta vuoden. Suunnitelma ei ole m. toteuttaa. Suoritan tehtävän, jos se yleensä on m:sta. Tämä ei voi olla m:sta [=

totta! Parantuminen on m:sta vain suotuisissa olosuhteissa. Yritys ylittää m:sen rajat. Järjestelmä tuskin on käytännössä m. [vrt. 3]. Uusien työmenetelmien ansiosta on entistä suurempi tuotanto tullut m:seksi. Lahjoitus teki m:seksi uusien koulujen perustamisen. Isäni, jos m:sta on, niin menköön minulta pois tämä malja ur. — Subj:na inf. | Tuloksia on m:sta vielä parantaa. On aina m:sta asettaa taso kolmen pisteen kautta. Minun ei ollut m:sta tulla heti. Ei näyttänyt enää m:selta päästä ajoissa perille. — Ellipt.: jos, mikäli mahdollista jos, mikäli on [oli jne.] mahdollista, mahdollisuuksien mukaan, | Ilmoita tulostasi mikäli m:sta ennakolta. Sää on jos m:sta eilistään parempi. Vastaaajan tulee, mikäli suinkin m:sta, olla istunnossa läsnä. Mikäli m:sta erehdyksiä on vältettävä. Tuotantoa on laajennettava ja, jos m:sta, myös parannettava sen laatua.

2. ajateltavissa oleva; sellainen, jonka voi ajatella t. olettaa olevan olemassa, tapahtuvan, toteutuvan, tulevan kysymykseen, käyvän päinsä; todennäköinen, oletettava, edellytettävä, ehkä olemassa oleva t. tapahtuva t. kysymykseen tuleva, huomioon otettava, odotettavissa oleva tms. | M:sen palkinnon aiomme jakaa keskenämme. M:sen hyökkäyksen varalta on puolustuslaitteita vahvistettu. M:sen kuolemantapauksen varalta otettu vakuutus. M:set vastaukset pyydetään lähettämään allekirjoittaneelle. Pyydämme ilmoittamaan m:sesta osanotostanne. Anomukseen on liitettävä m:set lisäselvitykset. Sanan m:set vastineet sukukielissä. [Ihmispärit] ovat jo aikojen sitten nukahtaneet m:sista iltahyvälyistään sll. — Mikä teoriassa on m:sta, saattaa olla käytännössä mahdollonta. — Arvostelma voidaan esittää todellisena tai m:sena. Se on tietenkin m:sta, mutta tuskin luultavaa. Ei voi mitenkään olla m:sta, etten olisi virhettä huomannut. Uusi selitys on edellistä paljon m:sempi [vrt. 3.]. — Vrt. 1. | Potilaan pelastamiseksi tehtiin kaikki m:sista. Etsin kaikista m:sista ja mahdollistakin paikoista. Toivotan kaikkea m:sta hyvää. Yrityksestä on saatava kaikki m. hyöty. — mahdollisesti ehkä, kenties. | Sataa m:sesti jo tänään. M:sesti olen väärässä. Saanko m:sesti tarjota lasin viiniä? | "Milloin tulet?" — "M:sesti ensi viikolla." — Viivyn päivän, m:sesti parikin. M:sesti sattuvista muutoksista on heti ilmoitettava. — niin hyvä, hyvin tms. kuin mahdollista (on, oli jne.). Tuloksen on oltava niin hyvä kuin suinkin m:sta. Juoksini niin kovasti kuin m:sta. Tule niin pian kuin m:sta. — mahdollisimman hyvä, hyvin tms. us. = erittäin. | M:simman monipuolinen taiteilija. Hinnat on pidetty m:simman halpoina. M:simman tarkka tulos. Laite soveltuu m:simman moniin tarkoituksiin. Vierailin talossa m:simman usein. — paras tms. mahdollinen. Joukkue ei ollut paras m. Lyhimpänä m:sena palvelusajana on pidettävä vuotta. Halvin m. taksa on 50 mk. Tuotanto supistettiin vähimpään m:seen. — mahdollisimman mukaan parhaan mukaan, niin hy-

vin kuin mahdollista. | Vaihtelut on esitetty tilastossa m:simman mukaan.

3. vars. heng. jhk kelpaava, kykenevä, kelloinen, pätevä, jhk arvoisin, arvoinen; sellainen, joka voidaan hyväksyä, jota voidaan käyttää. | En ole m. niin suureen kunniaan. En usko häntä m:seksi sellaiseen ikityöhön. -- emme ole m:set saamaan, mitä me rukouksemme, emmekä ole sitä ansainneet KATEK. [Kansa] oli m. kehittymään, nousemaan, uudistumaan AHO. -- hän voi olla m:sempi ehtoollisvieras kuin kukaan noista toisista ALKIO. Anna mulle rangaistus, että tulisin m:seksi Sinun kasvojesi etehen AJÄRVILUOMA. -- vielä hän oli m. samoihin perustunnelmiin kuin tuo nuorempikin sll. — Teos ei ole m. oppikirjaksi. Oja-aura on m. [käyttää] vain kivettömässä maassa.

mahdollistaa² v. tehdä mahdolliseksi. | Valtion avustus on m:anut teoksen julkaisemisen. Hyvä hakemisto m:aa asioiden nopean löytämisen. Radio m:aa laajojen sotatoimien kiinteän johtamisen.

mahdollistaa¹ pass.v. (< ed.) tulla mahdolliseksi. | Totaalinen sota on m:nut ennen kaikkea tekniikan valtavan kehityksen ansiosta.

mahdollistuttaa^{2*} v. par. mahdollistaa.

mahdollisuus³ omin. < mahdollinen; merk.-ryhmät lähellä toisiaan.

1. se, että jk on mahdollista, voi toteutua; toteutuvuus, toteutettavuus. | Sähkön m. aavistettiin jo vanhalla ajalla. Aaveiden m:ta ei järkevä ihminen ota huomioon. En epäile teorian m:ta. Sodan m. oli varsin lähellä. Parantumisen m. on tietenkin olemassa. "Reaalinen" m. on ainoastaan niillä esineillä, jotka voivat esiintyä havainnoissamme, -- "loogillinen" m. on kaikella, mitä voidaan ajatella ilman ajatuksellista ristiriitaa K.GROTEFELT.

2. konkr:mmen: a. se, mikä on mahdollista, voi tapahtua, tulla kysymykseen; mahdollinen, ajateltavissa, odotettavissa oleva seikka, tapahtuma, kehitys tms. | On otettava lukuun se m., että juttu voi päättyä huonosti. On vain kaksi m:ta: joko -- tai. Teoria ei sulje pois sitä m:ta, että maahanmuutto on sattunut jo aikaisemmin. Olen varautunut kaikkien m:ksien varalta. b. us. mon. tilaisuus, edellytykset, olosuhteet, joiden vallitessa jk on mahdollista, voi toteutua, tapahtua. | N:llä on hyvä, suuri, pieni, vähäinen m. onnistua. Onnellinen satuma soi m:den pelastua. Hänellä oli hyvät m:det selviytyä. M:teni päästä ehjin nahoin olivat yksi kymmenestä. Ulkomaankaupalle avautui uusia m:ksia. Maan taloudelliset m:det näyttävät ehtymättömiltä. Amerikka, rajattomien m:ksien maa. Hän ei osaa käyttää m:ksiaan. Turmella m:tena. Tämä on viimeinen m:teni. On taisteltava viimeiseen m:teen asti. Pankki on käyttänyt loppuun kaikki m:tena. Heikillä ei ole pienimpiäkään m:ksia näyttelijäksi. -- Goethessä piili eräitä suurempia m:ksia kuin muissa samanikäisissä ylioppilaissa KOSKENN. — Asian toteuttaminen tuskin on m:ksien rajoissa 'mahdollista'. Yritys hipoo m:ksien rajoja. Sellainenkaan kehitys

ei ole m:ksien ulkopuolella 'mahdoton'. M:den, m:ksien mukaan, m:ttä t. m:ksia myöten 'siinä määrin kuin jk on (jklle, jllek) mahdollista'. Olen säästännyt m:den mukaan. Jokaisen on yritettävä m:ksiensa mukaan. Sanakirjan on m:ksia myöten annettava kuva koko kielestä. Neuvotteluja joudutettiin m:ttä myöten. c. yhd. vars. lukuisiin verbaalis:eihin liittyen: Ansio-, asumis-, elin-, elämis-, harjoittelu-, harjoitus-, huolto-, kehitys-, keitto-, kilpailu-, käyttö-, laajenemis-, menekki-, osto-, pako-, puolustus-, pääsy-, selitys-, taistelu-, toimeentulo-, toiminta-, toteutumis-, työ-, vienti-, viljely-, voiton-, voitto-, ylenemis-, yllätys(m:det); virhem.

3. harv. (vrt. mahdollinen 3) kelpoisuus, kykenevyys, ansioituneisuus. | -- hän tekee tämän kaiken sulasta isällisestä, jumalallisesta hyvydestänsä ja laupeudesta, ilman mitään minun ansiotani tai m:ttani KATEK.

mahdoton⁷ a. -tomasti adv.) (mahdollinen; merk.-ryhmät lähellä toisiaan.

1. joka ei voi toteuttaa, tapahtua, käydä päinsä, tulla kysymykseen, jota ei voi tehdä, suorittaa, toteuttaa, saada aikaan, joka ei ole tehtävissä, toteutettavissa; joskus: ylivoimainen. | Jumalalle ei mikään ole m:onta. M. hanke, tehtävä, yritys. Palaaminen on nyt m:onta. Liikenne joessa on kesäkuivalla hankalaa, joskus m:ontakin. M:onta, ei käy päinsä! Radion kuuntelu kävi ukonilman takia m:tomaksi. Matematiikka on hänelle m:onta oppia. Päälystöt antoi m:tomia määryksiä. Sota teki koulutyon m:tomaksi. — Subj:na inf. | Oli m:onta löytää tietä. Sitä on m. sanoa. Oli m:onta kuulla melulta mitään. Näytti m:tomalta selviytyä leikistä ehjin nahoin.

2. joka ei ole ajateltavissa; ajatuksen, järjen vastainen; joskus: järjetön, hullu, uskomaton, mieleton. | Sellainen otaksuminen on m. On m:onta, ettei hän olisi asiasta tien-nyt. Olen miettinyt kaikki mahdolliset ja m:tomatkin keinot. Koko juttusi on m., en usko siitä sanaakaan. Logiikan kannalta m. selitys. M. aie, tuuma. — S:sesti. Kuvitella, puhua m:tomia. Emäntä kertoi hänestä valian m:tomia.

3. jhk (tarkoitukseen) soveltumaton: joka ei (jssak suhteessa) voi tulla kysymykseen, jota ei voi käyttää, hyväksyä; jhk, jssak suhteessa kykenemätön, pystymätön, sopimaton, kelpaamaton, kelvoton; jolla ei ole edellytyksiä jhk. | Syksyin keväin tie on melkein m. kulkea. Kuumuus teki paikan oleskelun m:tomaksi. Maasto oli m. laajojen sotaliikkeiden suorittamiseen. Menetelmä osoittautui käytännössä m:tomaksi. Oikeakielisyyden kannalta m. ilmaus. Nimi on m. muistaa. Käsi-alasi on m. lukea. Kirjeestä tuli aivan m. Valokoinen solmuke on smokin kanssa käytettynä m. Hattuni rypistyi vallan m:tomaksi. Enhän voi lähteä näin m:tomassa puvussa! Sillä miehellä on aivan m:tomat tavat. Käyttäytymä m:tomasti. — M. taloustöissä, matematiikassa. Raha-asioissa N. on aivan m. Poika on m. opimaan mitään. Luonteensa takia hän on

m. opettajaksi. Jos viittatoista vuotta nuorempi taikka mielipuoli tahi muu syyhyh m. on tehnyt vahingon -- i.k. — M. [= ansio-ton] ehtoollisvieras. Olen m. näin suuren armon! — Us. vars. *puhek.* sellainen, jonka kanssa ei voi tulla toimeen, sietämätön. | M. asiakas, lapsi, Ukko on m., riitelee ja ärjyy vähimmästäkin. Älä viitsi olla m. Hän tulee päivä päivältä m:tomammaksi. Pekka on taas m:tomalla tuulella.

4. vars. *puhek.* tavaton, suunnaton, kauhea, tavattoman suuri, kova tms. | Hän on aivan m. valehtelija. Eukko on m. juoruamaan. Miestä keuhataan vallan m:tomaksi työntekijäksi. Hevonen kuuluu olevan m. aituuri. Tuli eteen m. mäki. Huoneessa oli m. haju. Rengillä on m:tomat voimat. Ei matka niin m:tomalta tuntunut. Omenia tuli m:tomat määrät. Asiasta nousi m. meteli. Ei tämä puku aivan m:tomia maksanut. Älä syö noin m:tomasti! Verot ovat nousseet m:tomasti. Eihän nyt merikään m:tomia anna AHO. — *mahdottoman* tavattoman, suunnattoman, kauhean, erittäin, kovin. | M:toman korkea vuori. M:toman kallis koru. Jäsentä on m:toman rikas. Odotin m:toman kauan.

mahdottomuus⁶ omin. < ed. 1. Yrityksen m. on ennakolta selvä. Koko ajatus raukeaa omaan m:teensa. Silmän m. erottaa hyvin kaukana olevia esineitä. Hän tunsu kipeästi oman kyvyttömyytensä ja m:tonsä. 2. konkr:mmiin: se mikä on mahdotonta, mahdoton asia, seikka, tapahtuma, kehitys tms. | Sellainen suoritus on käytännöllinen m. On sula m. saada työtä valmiiksi määräajassa. M:delle ei voi mitään. Päätelmä, joka on looginen m. Kuvitella, puhua m:ksia. Järjestelmä vie ennen pitkää m:k-siin. Siinä suhteessa on menty suorastaan m:k-siin. -- korkeana longottaa nyt välillämme m:den muuri kivi.

mahdottaa² *kaus.v.* < mahtua. | Huoneeseen on m:ettu liikaa tavaraa. Laatikoon ei voi m. enempää omenia. Pieneen tilaan on m:ettu paljon. Päivän ohjelmaan oli m:ettu toistakymmentä ottelua. Tekijä on m:tanut kirjaan runsaasti asiatietoja. Lujusoppia ei ole voitu m. tämän esityksen puitteisiin. Koko tiedon voi m. pariin sanalippuun. Kuka on kolmannesmittaan m:tanut maan tomun vt. Don Quijoten -- avaroihin puitteisiin on m:ettu paljon erillisiä sivukertomuksia TAPK. — Katsomo m:taa itseensä 2.000 henkeä, par. katsomoon mahtuu 2.000 h.

mahia⁷ v. murt. lahota. | Puu, lauta m:i. M:nut verkko. -- vanha m:nut savupirtti TOPPILA.

mahjong⁷ s. eräs kiinalaisperäinen seurapeli.

mahla¹⁰ s. etenkin lehtipuiden rungossa keväisin esiintyvä, haavoista tihkuva sokeripitoinen neste. | Koivuun m. Kuoren haavasta tihkuu m:a. Juoksuttaa puun kyljestä m:a. Makeaa kuin m. Koivu on m:lla. -- kaikki, mitä minulle on tätä ennen tapahtunut, on ollut vain kuin keväisen m:n kuohua LINN. — *Kuv.*, vars. *ylät.* elinvoimasta, -nesteestä. | Kuohuva elämän m. -- vielä miehuuden m:t verissäni vierivät KALLAS. -- puhtaat ja virkeät veret

ja m:t niissä, joiden on neitseystensä uhrattava korkean elämän alttarille sll. — *Yhd.* koi-vunm.; kevätm.

mahlainen¹⁰³ *poss.a.* M. koivu.

mahlaja¹² *s. murt.* mahl. | -- paimenpoikaset koivujen kyljistä m:ta juoksuttivat KALLAS. Sydän on täynnä kuin puu m:n aikana TALVIO.

mahlakoivu *s.* mahlainen koivu. | Keväinen m. -kuu *s. kans. (vanh.)* maalisk. t. huhtikuu.

maho¹ *a. -us¹⁰ omin.* vars. lehmästä: hedelmätön, marto, ahtera, steriili. | M. lehmä. Tamma on jäänyt m:ksi, M. puu, M. [= viljelemättä, kylvämättä oleva] peltö, maa. Apuna ahonkin kyntö, lisänä m:nkin maito sl. -- on vallan m:na se Kräpsälä, suuri asumus ja hyvät maat sll. — *Halv.* M. nainen, M:ksi itsensä kantanut nainen WALTARI. — *Kuv.* Hedelmätön, m. aatesuunta. -lehmä *s.*

mahomettilainen¹⁰³ *a.* ja *s. vanh.* muhamettilainen. | Pakanat ja m:set.

mahonginpunainen *a. -ruskea a. -värinen a.* myös ~.

mahonki^{10*} *s.* lukuisista trooppillisista puulajeista saatava kova, tav. (puna)ruskea jalopuu; vars. = oikea mahonki; myös puu, josta oikeaa mahonkia saadaan, mahonkipuu. | M:a käytetään huonekaluihin, veneisiin ym. Oikea m. on mahonkipuun punertavaa tai kanelinväristä, kovaa ja helposti kiillotettavaa puuta. Valkoinen m. M. on Länsi-Intian arvokkaimpia puulajeja. -huonekalu *s. -kaappi s. -kalusto s. -laatu s. -lipasto s.*

mahonkinen¹⁰³ *ain.a.* M. kalusto, lipasto, vene. **mahonkipaneeli** *s. -pinta s. -puu s.* Swietenia, Amerikan trooppillisissa osissa kasvavia puita; niistä saatu puuaine, mahonki. | Oikea m. Ovet olivat m:ta. -pöytä *s. -sohva s. -tuoli s. -vaneri s. -vene s.*

mahorkka^{10*} *s.* halpa venäläinen tupakkalaatu. | Polttaa m:a.

mah/taa^{10*} *v. 1. a.* vars. kielt. ilmauksissa: voida tehdä, pystyä, kyetä tekemään jtk, taitaa. | Asialle ei m:da mitään. Minkäs paremmalleen m:taa. Lääkärit eivät m:taneet taudille mitään. Ei kukaan mahdolltomia m:da. — *Vanh.* I inf:n kera. | Tästä m:damme ymmärtää, että -- -- mitä tapahtunut on, et heille kertoa m:da krvi. Kunneka m:dat mennä, poikani Imant? KALLAS. b. *harv. vanh.* saattaa, saada. | Nyt Herran hyvyydestä / m:damme iloitte vk. Vaikka saatava ei ole maksettavaksi käynyt, m:dettakoon sitä kuitenkin konkursissa valvoa lk. 2. I inf:n kera ilmaisemassa (puhujan) arvelua (pres:ssä ja perf:ssä korvattavissa potentiaalilla); vrt. taitaa. | Hän m:taa olla [= lienee, on varmaankin] rikas. Mahtaa olla väsyttävää kuulla aina samoja asioita. Juttu ei m:taane olla hänelle mieleen. Matka mahtoi olla hauska. Talossa mahdettiin vielä nukkua, koska ketään ei näkynyt. — Mitähän Liisa m:toi sanoillaan tarkoittaa [= oikein tarkoitti]? M:taako isä tulla [= tulee-kohan isä]? 3. vars. *vanh. ja kans.* mahtaa-v:n akt. ind. impf. yhdessä pääv:n I inf:n kanssa ilmaisemassa pääv:n kond. perf:ä vastaten tapahtuneeseen kohdistuvaa puhujan toivomus-

ta, neuvoa, kehotusta: kunpa olisin, olisinpa, olisit(pa) [jne.] tehnyt tm. | M:doin mahtaa mieleni enkä rientää toisten kilvalla aho. M:doit itse maksaa, kun talossa kävit TALVIO.

mahtailija¹⁴ *tek.* < seur. | Onpa olevinaan, moikomakin m.

mahtailija¹⁰ *v. -evasti adv. -u² teonn.* käyttäytyä t. puhua mahtavasti, mahdikkaasti, mahtipontisesti, levennellä, pöyhkeillä, pöyhistelällä, rehennellä, ylvästellä. | M. voimillaan, rahoillaan. Kylläpä sinä nyt m:et ja olet olevinasi. Käyttäytyä, puhua m:evasti, m:len. M:eva esiintyminen, tyyli. Poikien m:u loppui lyhyeen.

mahtaja¹⁰ *tek.* 1. taitava, pystyvä henkilö, taitaja. | Tieteen, ajatuksen m. Sibelius, Suomen säveltäiteen suurin m. -- mahti ei joua maan rakohon, / vaikka m:t menevät kal. 2. mahtava henkilö, mahtimies; suurmies. | Maan, maailman m:t. Maallinen, hengellinen m. -- tomusta köyhät korotat / ja maahan kaadat m:t s.korPELA.

mahtava¹⁰ *a. -asti adv. -uus¹⁰ omin.* 1. henkilöstä t. henkilöihin verrattavasta. a. jolla on mahtia, (sanan-, vaikutus)valtaa; vaikutusvaltainen, voimakas, rikas tms. | M. hallitsija, ylimys. Valtakunnan m:n mies. Seudun rikkaat ja m:at tilanomistajat. M. suku, heimo, kansa, M. valtakunta, kaupunki. M. liitto, järjestö. Ruotsi-Suomen m:uuden aika. Kuningaskunta oli m:immillaan. Roomalaiskatolinen kirkko paisui yhä m:ammaksi. — M. tietäjä, noita. Varsinkin oli hän mainittu vallan m:aksi [= pystyväksi, kykeneväksi] parantamaan ruusua krvi. — *S:sesti.* Maan, maailman m:at. b. mahtailva, mahdikas, mahtipontinen, suurellinen, ylväs(televä). | On hän nyt m:aa miestä. Esiintyä, käyttäytyä m:asti. M:at eleet, puheet. Rovasti astelee m:ana ja arvokkaana. Isännän m:uus alkoi harmittaa. Talossa elettiin perin m:asti. Hän meni m:ana, niin kuin tapansa oli, nenä pystyssä ja kädet viuh-toen KATAJA. 2. a. mittasuhteiltaan iso, suuri, valtava, | M. kolossi, rakennus. M:at jättäiläispuut. M. vuori, järvi, koski. Joki paisuu m:aksi kymeksi. Karhu sattui olemaan tavallista m:ampi otus. Tiibet, maapallon m:in ylänkö. Aallot vyöryivät m:ina. Norsun m:at syökyshampaat, Isännällä oli m. vatsa. Tehtaalla on m:at varastot kaikkea alaan kuuluvaa. M. joukko, kulkue. M. kuoro, orkesteri, Pyramidien m. koko. Kotka kohooa m:in kaartein. Pekka otti m:an kulauksen. — *Mat.* Äärellisen joukon m:uus on sama kuin sen elementtien lukumäärä. Ekvivalentit eli yhtä m:at joukot. b. vaikutukseltaan suuri, voimakas, väkevä, komea, (voimakkaasti) vaikuttava tms. | Leo Tolstoin m. kirjailijahahmo. M. romaani, runo, sävellys, taulu. Kulkue oli todella m. näky. M:an juhlallinen näköala. M. ääni. Laulajan m. basso. M:asti jymisevä koski. Ukonilmassa on alkuvoimaista m:uutta. M. voima, tahto. Isänmaanrakkaus on m. tunne. Englanti antoi sodassa m:aa apuaan. Sähkön keksiminen vaikutti m:asti tekniikan kehitykseen. Päivän m. työnäytelmä alkaa sll.

mahtava/eleinen *a.* -eleisesti *adv.* -eleisyys *omin.* M. puhuja. -**sanainen** *a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* M. julistus, kchuskelu.

mahtavoitu¹⁸ *v.* -nti¹⁸ *teonn.* esiintyä mahtavana, mahdollaana, mahtaila, pöyhkeillä, ylvästellä. | M. voimillaan, rikkauksillaan. Ukon m:nti alkoi suuttua. Vähän m:den hän vastaa: -- AHO. -- suurilla muinaissukulaisuuksilla m:va suurruotsalaisuus TARK.

mahtavoitu¹⁸ *v.* tulla mahtava (mma) ksi. | Yhä m:va suurvalta.

mahtavuudenaika *s.* aika, jolloin jk on mahtava. | Ruotsin m. alkoi Kustaa II Aadolfin aikana.

mahti¹⁸ *s.* Merk.-ryhmien ero ei aina ole selvä. 1. kyky, taito, pystyvyys. | Tietäjän m. siirtyi perintönä. Runon m. on kansasta katoamassa. -- m. ei joua maan rakohon, / vaikka mahtajat menevät KAL. 2. jllek ominainen (sisäinen) voima, teho. | Ihminen hallitsee maailmaa järjensä mahdolla, Suomalaisten ikivanha luotamus sanan m:in. Rakkauden väkevä m. Taudin m. murtui vähitellen. -- hänen [Leinon] kaikkivaltias sanainen m:nsa on kotiperua SILJO. -- koetteli turhaan äänensä m:a sill. -- Jumalan ilma on täydessä mahdolla KAHUM. 3. (ulkonainen, vars. poliittinen, taloudellinen tms.) valta, mahtavuus. | Aateliston, kuninkaan m. Paavilla oli runsaasti sekä kirkollista että maallista m:a. Valtiolinen, taloudellinen m. Saksan sotilaallinen m. oli mennyttä. Rooman muinaisesta mahdolla todistavat vieläkin monet muistomerkit. Vaimo joko huoneen nostaa ylös m:in ja kunniaan tai repii sen alas aina multahirsiin asti KVR. -- Yhd. kauppa-, meri-, sotilasm. (voivat liittyä myös seur. ryhmään). 4. mahti-, voimatekijä, mahtava olento, yhteisö tms., voima. | Ei mikään maailman m. voi minua estää. Taivaan, hornan mahdit. Salaperäiset, tuntemattomat mahdit. Jokin ihmistä korkeampi m. Luottaa maallisiin mahteihin. Hansalitto esiintyi poliittisenakin m:na. -- yksilöllisen vapauden sorto, jota typerät mahdit maailmassa harjoittavat sill. Tuli Tuonelle väkevä, / matkasi manalle m. KALLAS. -- Yhd. raha-, valtiom. (ks. myös ed. ryhmää). 5. mahtavuus, mahdolluus, mahtipontisuus. | On hän nyt mahdolla. Näyttää m:aan. -- mahdolliseen se siinä syljeskelee ja poruuttelee KAHUM.

mahti/asema *s.* asema, jossa jklla t. jllak on mahtia, valtaa; vrt. valta-asema. | Valtiolinen, poliittinen, sotilaallinen, taloudellinen m. Kuninkaan, suvun, valtion m. Potemkin kohosi nopeasti m:asemasta toiseen. Italia menetti m:asemansa. Kullan vuosisatainen m. -**henkilö** *s.* mahtava, vaikutusvaltainen henkilö. | Kunin-gas, drotsi, herttuat ja valtakunnan muut m:t. Juhlissa nähtiin pormestari, talousneuvos N.N. ym. paikkakunnan m:itä. -**keino** *s.* mahtiin perustuva keino; us. voima-, pakkokeino. | Hallitus käytti m:ja lakon lopettamiseksi. Paavi turvautui m:ihiinsa. -**käsky** *s.* mahtiin perustuva ehdoton käsky t. määräys. | Järjestö lakkautettiin hallitsijan m:illä. Kuninkaallisella m:illä perustettu kaupunki. -**mie** *s.*

1. mahtava, vaikutusvaltainen mies. | Maan, maailman m:het. Valtakunnan ylimykset ja muut m:het. Isäntä on kunnan m:hiä. -- siinä vietiin hautaan yhteiskunnan pylvästä ja kansan m:stä LEINO. 2. joskus: suuri tietäjä, taitaja, poppamies. | Tietäjät ja m:het. Tiedon, runon m. -**ponsi** *s.* 1. ylevä paatos, ponnekuus, tarmo(kkuus), painokkuus. | [Savolaisen laulussa] on väkevä henkäys tuota Runebergin ja Snellmanin ajan ehyttä kansallista innostusta ja aatteellista m:ttä TARK. Hänen henkilöllisyydessään -- on vaikuttavaa ja pelottavaa m:ttä KOSKENN. 2. mahtipontisuus, mahdolluus, mahtalevyys, pöyhkeilyys, korkealentoisuus, suurellisuus, suurielisyys, -sanaisuus, liiallinen pateettisuus. | Hän esiintyy vaatimattomasti, ilman suuria eleitä ja m:ttä. Käyttää kauniita lauseparsia ja onttoa m:ttä. Kanttori Sepeteus puhuu papillisella m:nella. -**ponti** *nen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* mahtaleva, mahdolluus, pöyhkeilevä, korkealentoinen, suurellinen, suurielinen, -sanainen, pateettinen. | Juhlallisen m. herra, puhuja. M. näytelmä, runo, julistus. M. esiintyminen. M. kaunopuheisuus, tyyli. Käyttäytyä, puhua m:sesti. Papillinen m:suus. Barokkityylin prameileva m:suus. -**san** *a.* 1. (mahti)käsky, määräys. | Liitto lakkautettiin hallitsijan m:alla. Ei häntä voi m:oin pidättää. 2. taikasana; joskus: manaus, loitsu. | Ihmeitä aikaansaava m. Tietäjän vanhoilta oppimat m:at. -**sku** *s.* mahtava suku. | Maan rikkaimmat ja kuuluisimmat m:vut. -**tekijä** *s.* jhk voimakkaasti vaikuttava henkilö t. asia, voima-, valtekeijä. | Poliittinen, sotilaallinen, taloudellinen m. Herttuasta oli tullut huomioon otettava m. Sanomalehdistö ei ole suinkaan väheksyttävä m. -**valta** *s.* mahti, valta, voima. | Kirkko esiintyi täysin maallisena m:na. -- raaka aineellinen m. TARK. -**voima** *s.* = ed. | Hengen, rahan m. [Maamies käy pelastamaan] kansaansa jumalaisen siveyden m:lla ALKIO.

mahtotapa *s.* kiel. potentiaali.

mahtu¹⁸ *v.* pystyä sisältymään jhk (tilaan, alaan, piiriin, joukkoon, lukumäärään tms.), so-pia. | Jk m:u jnk sisään. Astiaan m:u neljä litraa. Salin m:i 2000 henkeä. Laatikoon ei mahdu enempää. Varren pää ei mahdu reikään. Pöytään m:i 12 henkeä. Aarille m:u 10 pensasta. Kaikki tanssijat eivät m:neet lattialle. Piano ei m:nut ovesta. Kopissa tuskin m:u kääntymään. Junassa oli niin täyttä, ettei m:nut istumaan. Liisa ei m:nut [= pääsyt] hyväksytyjen joukkoon. Kirjaan on saatu m:maan runsaasti asiatietoa. Oli niin rai-voissaan, ettei tahtonut m. nahkoihinsa. Satoi minkä taivaasta m:i. Kyllä maailmaan ääntä m:u sp. -- vieläkö yksi matka m:isi ennen kello viittä sill. -- Kengät eivät mahdu jalkaan 'ovat niin pienet, ettei jalka mahdu niihin'. Sormus m:i juuri ei juuri sormeen. Olen kasvanut niin, ettei takki enää mahdu yleni. -- Kuv. Jk ei mahdu jkn päähän, ajatukseen, järkeen 'jku ei voi ymmärtää jtk'. Eikö kalloosi mahdu, että sinun on nyt läh-dettävä?

mahtumat/on⁷⁷ *kielt.a.* Tupaam m. väki seisoskeli pihalla. Jalkaan m:tomat kengät.

maidenvälinen *a.* M. kauppa, tavaravaihto, kilpailu, M. palkinto.

maidit/taa²⁶ *v.* -us⁶⁴ *teonn.* laskea maiti mätimunien joukkoon, hedelmöittää maidilla. | Koiras m:taa mätimunat. Hauenmädin keinotekoinen m:us.

maidokas⁶⁶ *poss.a.* *harv.* < maito. | M. [= maitoinen] karjakesä.

maidon|antaja *s.* Mansikki oli erinomainen m. Talon m:antajat 'lehmät'. -**anti** *s.* Huono ruokinta vähentää (lehmän) m:a. -**eritys** *s.* Rintojen m. Lehmän m. on runsaimmillaan poikimisen jälkeen. -**hinta** *s.* M. nousee, laskee. -**hoito** *s.* Järkiperäinen, huolellinen m. -**jakelu** *s.* Liikealan lakko vaikeuttaa pääkaupungin m:a. -**juonti** *s.* M. on pikkulapsille välttämätöntä. -**jäähdytin** *s.* -**karvainen** *a.* maidonväriäinen, valkoinen. | M. vesi, liete. Lamppu on m:sta lasia. M. iho. -**koetin** *s.* laite maidon rasvapitoisuuden määrittämiseksi, butyrometri. -**koeutus** *s.* vrt. ed. -**kuljetus** *s.* M. rautateillä. -**kuljetusastia** *s.* Peltinen, emaljoitu m. -**kulutus** *s.* Pääkaupungin vuotuinen m. -**käsittely** *s.* M:n on oltava siistää. -**myynti** *s.* M. on järjestetty suoraan meijereistä tapahtuvaksi. -**myyntiosuuskunta** *s.* -**puoli** *s.* *keans.* maito, lehmänanti. | M. on käynyt niukemmaksi. -**puute** *s.* -**saanti** *s.* -**tarkastamo** *s.* laitos, jossa virallinen maidontarkastus tapahtuu.

maidontarkastus *s.* maidon laadun ja kokoomuksen (virallinen) tarkastaminen. -**asema** *s.* -**laitos** *s.*

maidon|tulo *s.* M. lehmästä. M. meijeriin keskeytyi. -**tuoja** *s.* Osuusmeijerin m:t. -**tuotanto** *s.* Lehmän, tilan, maan m. -**tuottaja** *s.* Lehmä oli huono m. — Meijeripiirin m:t. -**tuotto** *s.* -**valkea**, -**valkoinen** *a.* M. iho, povi, käsi. M. neste, lasi. -**värinen** *a.* myös *o.*

maidos⁶⁴ *s.* emulsiio, vaahdotte. | Ruiskutusnes-teeksi sopiva m. — *Yhd.* karbolihappo-, (palo)-öljym.

maidost/aa² *v.* -us⁶⁴ *teonn.* emulgoida, vaahdottaa. | Saippua, suopa, lipeä ym. m:avat aineet.

maidostu/a¹ *pass.v.* (< ed.) emulgoitua. | Helposti veteen m:va seos.

maidot/on⁷⁷ *kar.a.* -tomuus⁶² *omin.* < maito. | M. lehmä. Lehmän uumessa ollessa mökissä oli m. aika.

maihin *adv.* ks. maa II.2.

maihinlasku *s.* vrt. maahanlasku. | Laivan m. -**paikka** *s.* Laivan, veneen m. Koko rannikolta ei löytynyt sopivaa m:a.

maihinmeno *s.* Matkustajien m. (laivasta). — Sotilaslangissa: maahan heittäytyminen.

maihinnousu *s.* — *Sot.* vihollisen hallussa olevalle rannikolle t. saarelle meritse kuljetettavien joukkojen suoritettu operaatio. | Liittoutuneiden m. Normandiaan. -**alue** *s.* -**alus** *s.* -**joukko** *s.*, *tav.* *mon.* Amerikkalaisten m:jen hyökkäys. -**lupa** *s.* Siirtolaisille myönnettiin m. -**operaatio** *s.* Liittoutuneiden m:t Pohjois-Afrikassa onnistuneet. -**paikka** *s.* Norjaan lähetettävien joukkojen m:aksi valittiin Narvik. -**ponttoni** *s.*

-**portaati** *s.* *mon.* aluksesta maihin vievät portaati. -**silta** *s.* vrt. ed. -**yritys** *s.* Vihollisen heikoin voimin tekemä m. torjuttu.

maihinpääsy *s.* Laivassa olevilta juutalaisilta evättiin m.

Maija¹⁰ *s.* (myös: maija) eräissä yhteyksissä yleisnimenä. — (Musta) Maija (myös: (musta) maija) 'vars. lasten suosima yksinkertainen korttipeli, jossa patarouvaa ei voi kaataa valitillakaan ja jossa se häviää, jolle tämä kortti jää käteen'; myös patarouvasta (tässä pelissä). Pelata Mustaa M:a. Ristosta tuli [pelin hävittyään] M. — *Leik.* Poliisilaitoksen Musta M. (myös: mustamaija) 'suuri musta poliisiauto'. — *Yhd.* musta-, patam.; naukum.; saunam.

maikail/la²⁰ *v.* *harv.* makeilla, liehakoida. | [Valehtelet] sinä m:eva vauva *Kivi.* -- nokat vastakkain noin maireesti m:ee, / sulotunteita huokaa ja haikailee *MANN.

maikea²¹ *a.* *harv.* -sti *adv.* makea, makeileva. | Sisar astui keskelle huonetta ja hymyili m:sti U.KARRI.

maikka¹⁰⁹ *s.* *koul.* maisteri, opettaja. | Historian, englannin m.

maila¹⁰ *s.* *urh.* eri pallopeleissä pallon lyömiseen käytetty väline, karttu. | Pesäpallopelissä m. on noin metrin pituinen puusauva. Lyödä m:l-la. — *Yhd.* golf-, jääkiekko-, jääpallo-, pesäpallo-, pingpong-, tennis-, verkkopallom.; harjoitus-, kilpailum.

mailanen⁶³ *s.* Medicago, vars. Välimeren maissa kasvavia pienikukkaisia hernekasveja. — *Yhd.* kylvä-, nurmi-, rehu-, sinim.

mailan|käyttö *s.* Suomen [jääpallo]joukkueen m. oli liian hidasta. -**puristin** *s.* puristuslaite, joka vääntymisen ehkäisemiseksi kiinnitetään verkkopallomailaan siksi ajaksi, jolloin sitä ei käytetä. -**vars** *s.*

maila|pussi *s.* pussi, jossa mailaa t. mailoja säilytetään käytön väliaikoina. -**rikko** *s.* *urh.* aik. pesäpallopelissä: tilanne, jossa maila lyöjän lähdettyä juoksemaan jää kiellettyyn asemaan.

maileri⁷ *s.* *urh.* meillä vars. 1500 m:n juoksijasta. | 5000 metrin juoksija seattaa olla samalla hyvä m. — *Yhd.* neljännes-, puolim. -**tyyppi** *s.* Pitkäraajainen m.

maili¹ *s.* pituusmitta: 1609 metriä, englanninpe-ninkulma. | M:n juoksija. — *Yhd.* neliö-, neljännesm.

maili|a(an), -e(en) *adv.* ks. maa IV.5.

mailleenmeno *s.* Aurinko tekee m:aan.

mailma¹⁵ *s.* → maailma.

maima³⁰ *s.* *kal.* *harv.* täkykala.

main *ks.* maa IV. 5. — *Yhd.* keski-, liki-, lähim. *main.* *lyh.* mainittu. | Main, lainkohdassa sanotaan: --.

mainadi⁷ *s.* = menadi.

mainari⁷ *s.* *ark.* amerikkalainen kaivostyömiies. | Valloissa käynyt m. — *Yhd.* kolim.

maine⁷⁸ *s.* 1. *harv.* arvostelema maininta, lausunto, arvostelu. | -- hänestä saattoi antaaakin sen m:en, että -- v.VOIONMAA. -- teinit kutsun sai ja arvon mukaan m:et LARINK.

2. jtk koskeva (kerrottuna leviävä) tieto, kulkupuhe, huhu. | M. sankarin uroista kantautui kauas. -- onko perustaa siinä m:essa,

että on hän juuri teidän tuleva, sievä vävyne? KIVR. -- klassillisten kirjailijain kertomia hämäreitä m:ita I.K.INHA.

3. jksta t. jstak (toisten keskuudessa) valalla oleva käsitys, mielipide; "nimi". | Jklla, jllak on hyvä, huono m. Hänellä on kylässä rohkean miehen m. "hantä pidetään rohkeana miehenä". Pekalla on sellainen m., ettei hän ole aivan luotettava. Tämän naisen m. ei ole parhaita. Satamalla oli merimiesten keskuudessa huvittelupaikan m. Huhut ovat vahingoittaneet hänen hyvää m:taan. Parantaa, korjata m:taan. Hän on m:taan parempi. Tavara ei ole m:ensa veroinen. Eilisessä otte- lussa HPS paikkasi aika tavalla m:taan. Eräät ammatit ovat saaneet suorastaan pelottavan m:en keuhkotaudin aiheuttajina. Tuomarin pitää aina tarkoin tutkia, onko todistajalla hyvä nimi ja m. LAK. — olla jnklaaisessa, jkn, jnk maineessa olla tunnettu jnklaaisena, jnak. | Hän on paikkakunnalla huonossa m:essa. Poika on hurjapään m:essa. Lappalaiset olivat muinoin noidan m:essa. Urheilijoina suomalaiset ovat päässeet hyvään m:eseen. Härkä oli vihaisen m:essa.

4. a. hyvä maine, hyvä nimi, kunnia. | Vargella, tahrata m:taan. Huhut vahingoittavat hänen m:taan. Säilyttää m:ensa. Pelastaa, myydä m:ensa. M:en ja kunnian menetys. Hänen m:ensa kirurgina sai pahan kolauksen. Joukkue puolusti kunniakkaasti koulun m:tta. b. kuuluisuus, maineikkaus, kiitos, tunnustus. | Kuolematon, katoava m. Sotilaallinen m. Saavuttaa, saada m:tta (jstak, jnk johdosta). Edelfelt saavutti Euroopan m:en. Etsiä, tavoitella m:tta. Suoritus tuotti hänelle laajalti m:tta. Urheilijamme ovat niittäneet suurta m:tta merten takanakin. Hänen tiensä on johtava m:eseen. Laulajatar, jonka m. on yhä kasvamassa. Napoleon oli m:ensa kukkuloilla. M. ja kunnia. Menestyksen ja m:en päivät. -- se on sinulle vain m:eksi AHO. Minun m:eni, perheeni ja velkani olivat jokseenkin tasasuhtaisesti vuosi vuodelta karttuneet SLL. — olla maineessa, päästä, tulla, nousta, saattaa, nostaa maineeseen olla kuuluisa, maineikas, tulla, tehdä kuuluisaksi, maineikkaaksi. M:essa oleva muotilääkäri. Kaupunki on laajalti m:essa kauneudestaan. Suurimpaan m:eseen nosti kreikkalaisen murhenäytelmän Sofokles. c. yhd. Lääkärin-, runoilijan-, taiteilijan-, tiedemiehenm.; hiihto-, kauppa-, sankari(n)-, sotilas-, urheilum.; ennakko-, jälkim.; maailmanm.

5. kiel. predikaatti. | Lauseen pääjäsenet ovat alus ja m.

maineentäyte s. kiel. predikaatintäyte, predikaatiivi.

maineet|on²⁷ kar.a. -tomasti adv. -tomuus⁴⁵ omin. (< maine) mainetta saamaton, ansaitsematon t. tuottamaton; huomaamaton, tavallinen; kunniaton, häpeällinen, halveksittu, halveksittava. | Tavallinen m. arkieläjä. Halveksittu, m. rikollinen. Unohdettu ja m. vanhuus, M. elämä, ura. Kuolla, kaatua m:tomasti. -- elo m. on manan yötä! LEINO.

mainehik|as⁴⁴ a. tav:mmen seur. | M. tietäjä. M. teko, menneisyys. -- veriinsä näantyy m. kansa CAJ. Sill'aikaa -- leikkivät lapsemme noitten m:kaitten puitten alla SLL.

maineik|as⁴⁴ a. -kaasti adv. -kuus⁴⁵ omin. (rinn. mainehikas) kuuluisa, nimekäs, suuri-mainainen; mainetta, kuuluisuutta, kunniaa, kiitosta tuottava t. ansaitseva, kunniakas. | M. sankari, sotapäällikkö, tiedemies, runoilija. Rikas ja m. suku. M. kaupunki. M. teko, teos, tutkimus. M. elämä, menneisyys. Ruotsin historian m:kain aika. Koululla on m:kaat perinteet. Joukkue puolusti m:kaasti seurasaa värejä.

-maineinen⁴⁵ poss.a. -sesti adv. -suus⁴⁵ omin. Huono-, hyvä-, paha-, puhdas-, suurim.

maine|kirja s. = mainetodistus. -mie|s s. harv. maineikas mies, merkkimies. | Oli ennenkin m:hiä tullut KARHUM.

main|nen⁴⁵ a. 1. vars. yläit. maallinen, maanpäällinen, ajallinen;)(taiva(all)inen, ikuinen. | M. elämä, hyörintä, onni, kunnia, turhuus. M:et ilot, surut, huolet. M:et rikkaudet, aarteet. Kohota m:sen mataluuden yläpuolelle. Jumalan kirkkautta emme voi tajuta m:sin silmin. Runoilijan huoneessa -- oli kaikki mikä oli runoilijan m:selle olemukselle tarpeellista KOSKENN. — Vars. heng. M. matka, retki, vaelus 'elämä'. Vanhuksen m. matka on päättynyt. M. maja 'ruumis'. Runoilijan henki on jättänyt m:sen majansa. 2. -maa-loppuisista yhdyss:ista johdettuja a:eja: etelä-, itä-, koti-, länsi-, pohjois-, ulkom.: oma-, vierasm.

-mainen⁴⁵ (etuvoik. yhteyksissä -mäinen) denominaalinen a:njohdin, jolla muodostetaan: 1. runsaasti s.-kantaisia kaltaisuuden a:eja: akkamainen, kasarmimainen, kissamainen, luonnosmainen, miesmäinen, nauhamainen, nestemäinen, pallomainen, petomainen, puumainen, tyttömainen, ukkomainen, veitikkamainen; Juhani Aho-mainen, kiantomainen, Joel Lehtosmainen, sibeliusmainen. 2. a.-kantaisia a:eja: arkamainen, halpamainen, pikkumainen, raakamainen, turhamainen. 3. alamainen, etumainen.

maine|nimi s. jklle t. jlle jnk ominaisuuden perusteella annettu (lisä)nimi. | Fredrik II sai m:nimen Suuri. Kuusamolle on annettu m. Suomen Sveitsi. -san|ja s. jksta t. jstak jnk ominaisuuden perusteella käytetty sana t. nimitys, epiteetti; arvostelu, arvosana, arvolaus. | Kiittävä, ylistävä, moittiva, välttävä m. Antaa jklle t. jlle jnk (jstak) jk m. Hän ansaitsee m:an mestari. Hän ei ole arvollinen samaan taiteilijan vaativalle m:aa. Tämä tutkimus ansaitsee mitä parhaat m:at. Nuorukaisesta on annettu m. "hän käyttäytyy hyvin". -te|ko s. mainitsemisen arvoinen teko, maine-, suurtyö; us. uroteko. | Sankarien m:ot. Pojan mieli paloi m:koihin. Suorittaa sotilaallisia m:koja. -todistus s. rekisteriviranomaisen antama rekisteriin perustuva kirjallinen todistus siitä, nauttiiko henkilö kansalaisluottamusta vai ei, mainekirja. | Hakemuksin on liitettävä maine- ja lääkärintodistus sekä jäljennökset koulutodistuksista. -|työ s. maineteko. | Loistavia

m:toita suorittanut sotapäällikkö, suurmies. Vain taiston kentälläkö m:työt / verestä urhon kukkii kunniaa *MANN.

mainija¹⁷ v. *harv.* mainita, kertoa; kehua. | Laiska lakkaamatta työtänsä m:i sl. Meidänpä mainetta m:vat nuot: / koskien ärjyt ja surkeat suot Kianto.

mainin ki^{*} s. tuulen nostama, sen laannuttua (t. merellä myrskyalueen ulkopuolella) kulkeva pitkä, loiva, tyrskytön aalto; sellaisen aaltojen muodostama aallokko. | Tyyntyvän meren verkkaan kohoilevat m:git. Oli melkein tyyntä, vain m:git keinuttivat venettä. Askeista myrskyä todisti enää laantuva m. Aaltoilu voi m:kina ulottua myrskyalueen ulkopuolellekin. Merikin oli vapautettu ja kohoteli rintaansa tyyneä m:kina aho. — Kaukaa ohitse kulkevan laivan m:git pyörivät sieliniä ja kiiltävinä LEHT. — *Kuv.* vars. jnk jälki- t. jhk etäiseen ulottuvasta vaikutuksesta. | Vallankumouksen, taistelu m:git. Elettiin vielä ensimmäisen maailmansodan m:geissa. Romantiikka saapui meille heikentyneinä m:keina. Vaalikiistan m:git eivät ole vielääkään laantuneet. Tunteiden, vihan, surun m:git. Lepäsimme rinnakkain, intohimon raukea m. vielä suonissamme U.KOSKELA. — *Yhd.* jälkim.

maininta^{10*} *teonn.* (< mainita) mainitseminen; (puhuttu t. kirjoitettu) sanat, joilla jksta t. jstak mainitaan, jstak koskeva (lyhyt) tieto, ilmoitus. | Kiittävä, kehuva, moittiva m. jksta, jstak. Asia ansaitsee kyllä m:nan. M:nan arvoinen tapaus. Konsertista oli lehdessä vain lyhyt m. Kirjan m., että hän olisi ollut poissa, ei pidä paikkaansa. Sekissä on tavallisesti m., kenelle maksu suoritetaan. Pöytäkirjat sisältävät suunnitelmasta useitakin m:toja. — *Yhd.* kiitos-, kunniam.; ennako-, erikois-, jälkim.; asiakirja-, sanomalehtim.

mainio¹ 1. a. -sti *adv.* a. erinomainen, hyvä. | M. ampuja, juoksija, puhuja. Kaikin puolin m. mies. Maan m:immat kirjailijat. Silkkiuikko on m. sukeltaja. M. hevonen, lehmä. M. ase, työkalu. Nämä soveltuvat m:sti hiihtokengiksi. M. illallinen. M. tuuli, sää, keli. M. suoritus. Perhe tulee m:sti toimeen. Isä voi m:sti. Olipa m. asia, että osuit paikalle. Isäntä oli m:lla tuulella. Pekalla on m. ruokahalu. "M:ta!" huudahtivat kaikki. Sattui niin m:sti, että ... — *Yhd.* maailman-, maanm. (voivat liittyä myös b-ryhmään). b. *vanh. harv.* maineikas, kuuluisa. | -- monista kirkolliskokouksistaan m:n Lateraanin kirkon katto aho. -- kaikiksi ajoiksi m:ksi tullut huuto: thalatta! thalatta! i.k.inha. 2. s. *vanh. harv.* a. maininta. | Ei päivät sanomitta, päivän matkat m:itta sl. b. maine. | -- oiva miesi, puhtahinmal m:lla kivi.

mainioida¹⁸ v. *harv.* kehua, ylistää. | Heidän esiintymistensä kuvataan ja m:an runoissa monella tavoin TARK.

mainita²¹ v.; mainittava ks. erikseen. 1. antaa jstak jk (lyhyt) ilmoitus, tieto; sisällyttää puheeseen t. kirjoitukseen jotain jstak koskevaa; lyhyesti sanoa, lausua, ilmoittaa; vrt. kertoa. |

Asia on tuskin m:semisen arvoinen. Sanaa juutalainen ei saanut hänen läsnä ollessaan m:akaan. Ministerin nimeä on kielletty m:semasta uutisen yhteydessä. M:kaa esimerkkejä! Kuten jo edellä on m:tu, on --. Minulta jäi äsken m:sematta, että --. Kirjassa ei ole m:tu painovuotta. Elimäki m:aan jo keski-ajalla. Muista vientituotteista m:takoon hedelmät. Älä m:se asiasta äidille vielä mitään. Tekijä ei m:se sanallakaan, mistä asia sai alkunsa. M:sit äsken isäsi. Joku nimeltä m:tu henkilö. Sibeliuksen ohella on m:tava useita muita säveltäjiä. Isäntää m:aan taitavaksi sepäksi, taitavana seppänä. Talon karkaa m:aan hyväksi. Mitä tehdään, että m:tai-siin! sr. Siinä paha, missä m:aan sl. Tulija m:si [= sanoi ohimennen] hyvän illan KARHUM. — *Mussa* [= jo aikaisemmin puheena olleessa] paikassa auto ajoi ojaan. M:un tapseiset laitteet tulevat liian kalliiksi. Ensiksi, ensin m:tu. Viimeksi m:tu tapaus. 2. nimit-tää, sanoa jksik. | Liikkeessä kauppiasta piti m. johtajaksi. Taloa m:aan nykyään Pekka-laksi. Ystävien piirissä häntä m:tiin nimellä Viki. Min' olin ylioppilas, / m:tiin maisteriksi *CAJ. Hän herraksi m. sietää! LEHT.

mainitella^{22*} v. *harv.* maanitella, houkutella. | M. lasta, kissaa. -- ei isonen armastele, / eikä äiti m:tele KANT.

mainitsematon²⁷ *kielt.a.* jota ei mainita t. ole mainittu. | Muuan nimeltä m. henkilö. Edellä erikseen m:tomat tavarat. Lähemmin m. paikka. Sanottu koskee muutakin 16 §:ssä m:onta oikeutta.

mainittava¹³ a. (*partis.*) -asti *adv.* mainitsemisen arvoinen, joltinenkin, kohtalainen, melkoinen, huomioon otettava, erikoinen, sanottava. | Erittäin m. kirjailija. Sivistryshistoriallisesti m. tapaus. Saavutetut tulokset ovat varsin m:ia. Keksinnöllä ei ole m:aa käyttö-arvoa. Hinnnoissa ei ole tapahtunut m:ia muutoksia. Hän ei ole osoittautunut m:an lahjakkaaksi. Teos on saanut tavallista m:aman levikin. Sääntöä ei ole voitu m:assa määrin noudattaa. Päivä oli kaunis, eikä tuultakaan m:asti. Tilauksia ei ole m:asti tullut. Mattihan on m. työmies, tekee kahden miehen tingin TALVIO.

mainitunlaatuinen a. myös . | M:laatuiset rikokset ovat vähentyneet. -lainen a. M. kehitys ei voi kauan jatkua. M. kirves on muualla tuntematon.

maino¹ v. *murt.* 1. puhua ihmetellen, päivitellä; manaila. | Hän alkoi ihmetellä ja m. Ukko m:i pitkään nukkumistaan. "No, voi helvetti!" m:i Mikko KATATA. 2. mainita; kehua, kiittää. | -- Fruholman rouva, jota vanha muistelu vieläkin m:o PAULAH.

mainonnalli²⁸ v. a. -sesti *adv.* mainontaa koskeva, mainontaan liittyvä; us. par. mainonta-, mainonnan. | M. näkökohta, syy. M:sesti tehokas ilmoitus, keino.

mainonnanhoitaja s. Liikkeen m. -johtaja s. Yhtiön m.

mainonta^{10*} s. *liik.* mainostaminen, mainostus, reklaami. | M. on myynnin perustekijöitä. Te-

hokas m. Harjoittaa m:taa. Amerikka, m:n kotimaa. Valo m:n palveluksessa. Suora m. 'mainosten toimittaminen suoraan asiakkaille'. Liike uhraa vuosittain suuria summia m:taansa. Partasaippuan m. oli järjestetty huonosti. — *Yhd.* elokuva-, ikkuna-, (sanoma)-lehti-, radio-, ulko-, valo-, yhteism.; ennakkom.

mainontatapa s. mainostamis-, mainostustapa. | Tärkein m. on ilmoittelu sanoma- ja aikakauslehdissä. Hyvä, tehokas, huono m.

mainos^{9a} s. *liik.* mainonnan väline: ilmoitus, (mainos)juliste, -lehtinen, -kilpi tms., reklaami. | Piirretty, värillinen m. Seinään maalattu m. Tehokas m. Aitaan oli kiinnitetty toinen toistaan räikeämpiä m:ksia. Elokuvan m. täytti koko seinän. Ennen elokuvan alkua esitettiin tavallisesti eri liikkeiden m:ksia. M:sten suunnittelija. M:ksen teksti. Myyjä on liikkeensä elävä m. — *Yhd.* elokuva-, ikkuna-, (sanoma)lehti-, seinä-, ulko-, valo-, värin.; jäätelö-, kenkä-, matkailu-, saippuam.; jättäläism.

mainos- us. = mainonta-, mainostus-,

mainosala s. Työskennellä m:alalla. M:alaa tunteva piirtäjä saa paikan. — **arvo** s. Hyvä kuva lisää ilmoituksen m:a. Urheilusaavutuksillamme on meille erinomainen m. — **elokuva** s. jtk mainostava elokuva. | Tehdas valmistutti tuotteitaan esittelevän m:n. — **esitys** s. jtk mainostava esitys. — **hinta** s. jllek tavalle mainostamistarkoituksessa asetettu tavallista halvempi hinta. | Myymme pienehkön määrän täytäkyniä m:an. — **hyökkäys** s. (tav. äkkiä aloitettu) suurisuuntainen mainostus. | Uuden automallin tunnetuksi tekemiseksi pantiin alulle laajakantoinen m. — **ikkuna** s. näyteikkuna. | Toiminimi on vuokrannut tuotteilleen m:n Messuhallista. — **juliste** s. Seiniin ja pylväisiin kiinnitetty värikäät m:et. Konserthin, elokuvan, säästäväisyysviikon m. — **julkaisu** s. Kylpylää esittelevä kuvitettu m. — **kaappi** s. lasikaappi, johon asetetaan näytteille mainostettavia tavaroita t. mainoksia. | Myymälän, elokuvateatterin m. — **kampanja** s. = mainoshyökkäys. — **kilpi** s. Maalattu, peltinen, huomiota herättävä m. Liikkeen m. — **kirjanen** s. Matkailureittejä esittelevä m. — **kortti** s. Vaaturinliike jakoi painettuja m:ejään lähiympäristön taloihin. — **koulu** s. Myymäläapulaisia varten on Helsinkiin perustettu myynti- ja m. — **kulkue** s. Ylioppilaiden järjestämä kotimaisen työn m. — **kulut** s. mon. — **kurssi** s., tav. mon. Neliviikkoiset m:t. — **kustannukset** s. mon. Yhtiön m. nousevat miljooniin. — **kuv** s. Värikäs m. Ennen pääelokuva esitettiin muutamia m:ia. — **lehti** s. Messuvieraille jaettiin liikkeiden puolesta m:ä. — **lehtinen** s. Hinnastoja ja m:siä lähetetään pyydettyä. — **maalari** s. — **maalaus** s. — **menot** s. mon. — **merkki** s. Kirjekuoreen liimattava m. — **mies** s. mainosalalla toimiva mies. | Kokenut, ammattinsa taitava m. — **nukke** s. vars. näyteikkunoissa vaatekapaleiden mainostamiseen käytetty mallinukke, muotinukke, mannekiini. — **osasto** s. Tavaratalon m. Sanomalehden m. — **piirtäjä** s. mainosten

piirtämisen erikoistunut graafikko. — **plakaatti** s. mainosjuliste. — **päällikkö** s. jnk liikkeen, yhtymän tms. mainontaa johtava henkilö, mainonnanjohtaja. | Elokuvayhtiön, kirjakaupan m.

mainostaa² v., vars. *liik.* — **us**^{9a} *teonn.* eri keinoja, vars. mainoksia (ilmoituksia, julisteita ym.) käyttäen (myyntitarkoituksessa) tehdä tunnetuksi, esitellä, suositella (ostettavaksi, käytettäväksi) jtk, kiinnittää toisten huomiota jhk, tehdä reklaamia. | M. kirjaa, kahvia, saippuaa, turkkia. Elokuvaa on kovasti m:ettu jo etukäteen. Tuotteemme m:avat itse itsensä. Kestäväksi m:ettu auto. Matkailuhotellia m:ava juliste, esittelyvihkonen. Kirja m:aa erinomaisella tavalla maataamme. M:ava kansilehti, käärepaperi. M:ava värikäs pakkaus. Tehdä m:usta jstak, jnk hyväksi. Tehokas m:us lisäsi sanomalehden levikin kaksinkertaiseksi. Olympialaiset olivat hyvää m:usta maallamme.

mainostaja¹⁰ tek. Taitava m. välttää silmään pistävää liioittelua.

mainostarkoitus s. Julisteiden, värin, valon käyttö m:ksiin. M:ksessa lähetetään näyte-numero ilmaiseksi.

mainostaulu s. Ikkunaan asetettava raittiusviikon m.

mainoste⁷⁸ s. mainos. | Monivärinen m.

mainosteho s. Aistikas sommittelu lisää näyteikkunan m:tehoa. — **teksti** s. mainoksen teksti. | M:n on oltava asiallinen ja iskevä. Tärkeä seikka on myös m:n painoasu. — **tempu** s. Nokkela m. — **toiminta** s. Määrätietoisien m:n ansiosta myynti kasvoi kolminkertaiseksi. — **toimisto** s. liike, joka sopimuksesta hoitaa eri liikkeiden mainontaa, reklaamitoimisto. | Jättäkää mainontanne kokenee m:n huoleksi! — **toimittaja amm.** henkilö, joka laatii mainostekstejä. — **työ** s. M:hön tottunut mies saa paikan [ilm.]. — **valaisin** s. — **valaistus** s. Neonvaloa käytetään yleisesti m:keen. Katu loisti iltaisin kirjavassa m:ksessa. — **valo** s. Iltä hämärtä, m:t syttyivät. Neonvalo on yleinen m:na. — **vihkonen** s. Maamme nähtävyyksiä esittelevä m. — **virtilija** s. — **väline** s. Ilmoitukset, julisteet, valomainokset ym. m:et. Elokuvasta on tullut ensiluokkainen mainos- ja propagandaväline.

maire⁷⁸ 1. a., vars. *runok.* maire, | -- olet niin m. ja ihana aho. -- punainen poski, m. marja-huuli LEINO. [Tytö] näytti niin somalta, että miesten suu meni m:eksi [= maireaan hymyyn] J.SAULI. — *S:sesti.* Suu m:essa 'maireassa hymyssä, messingillä'. 2. s. mairittelu, mielittely. | Kyllin jo turhaa m:ttä kuulit, / itsehes luottaen suuria luulit HAAHTI.

maire²¹ a. — **asti** *adv.* suloinen, makea; makeileva, mielistelevä. | Tytöt vilkuilivat m:ina poikiin. M. hymy, kohteliaisuus. Puhua m:alla äänellä. Kauppias naureskeli m:asti. -- posititi tunsu m:ata vahingoniloa KIANTO. Ei mikään tosin ole tympäisempää kuin teeskennellyn m:at lausunnot suuruuksille SILL. -- suupielä kiertää entinen varovan m. viekaus HAARLA.

maireinen⁶³ a. *harv.* = ed.

mairesan¹ *s.* kehuva, mielistelevä sana t. sanonta, kohteliaisuus. | Imartelua ja m:oja. -- sa m:oin totuutt' ällös peitä A.V.KOSKIMIES.

maireu¹ *s^{om}*. < mairea. 1. Puheen, käytöksen m. 2. mairesana, kohteliaisuus. | -- korvaan oli supatellut m:ksiaan M.MERENMAA.

mairi¹ *a¹⁷* *v.* = seur., tav. henkilösubj:n ohella. | Eukko m:i edessä, panettelee takana. -- ne m:vat kansaa LEHT. -- [Ylistysruno] täynnä m:vaa suitsutusta TARK.

mairitella^{28*} *v.* -televasti *adv.* -telu² *teonn.* imarrella, mielistellä, liehakoida. | M. jkta. Puhua m:televasti, m:ellen. Moni on m:telulle liiankin altis. -- Koreita, m:televia sanoja. M:televa lausunto, kehuuta. Saada osakseen m:televaa huomiota, Tuopa ei tunnui erikoisen m:televalta. -- oli Uolevi tullut toisellakin, mutta paljon vähemmän m:televalta tavalla kuuluisaksi WILKUNA. -- m:televaa hänestä oli näin kulkea rikkaan kauppiamiehen tyttären vierellä TALVIO.

mairittaa^{2*} *v. harv.* -us⁶¹ *teonn.* = ed. | Hiiteen tämä sytleminen ja m:us! KIVI. Kuin muutkin kuljin sekä keikaroin / ja m:in ja häntää heilutin LEINO.

mairittelija¹ *tek.* < mairitella. | Liehakoiva m.

maisema¹ *s.* 1. jk maanpinnan osa katsojalle näkyvänä kokonaisuutena; joskus: näköala, (luonnon)näkymä. | Kaunis, ruma, jylhä, aukea, vaihteleva, yksitoikkoinen m. Metsäinen, mäkinen, runsasjärvinen m. Aurinkoinen, pilvinen m. Kesäinen, talvinen m. Kuusamon koemat m:at. Ikkunasta näkyy tyypillinen suomalaisen m. järvineen, mäkineen, peltoineen, puineen. Matka jatkui, m:at kävivät yhä autiomiksi. Lumista m:aa esittävä maalaus. Silmien eteen avautui tuttu kotoinen m. Taivas kaareutui kirkkaana keväisen m:an yllä. Pilven varjo liukui m:an yli. Koko m. kylpi kuun huhteessa. M:assa ei näkynyt yhtään asumusta. M:ia piiskasi ankara kaatosade. Etelässä m:aa rajoittaa kaukaisten vuorten sininen vyö. M:ille antaa leimansa punertava hiekkakivi. -- purjeen alta näkyy kappale maata ja vettä, ja valkoiset merimerkit elähtävät m:aa AHO. -- Erik. *maant.* ihmisestä jnk matkan päässä oleva, vain näkemällä havaittava ympäristö; vrt. lähiö. -- *Kuv.* [T. Vaaskiven] "F. E. Sillanpää" on Suomen kirjallisuudessa m:assa kieltäen uudenlaatuinen, värikäs ilmestys VILJANEN. 2. maisemaa esittävää kuva (maalauks, valokuva tms.). | M. Sisä-Suomesta. Merenrantaa esittävä m. Werner Holmbergin m:at. Pekka Halonen on tunnettu etenkin m:istaan. -- M. Kuusta. 3. *mon.*, us. *ark.*, vars. ulkopaikkailisijoissa: maat, seudut, tienoot. | On parasta lähteä turvallisemmille m:ille. Ette taida olla kotoisin näiltä m:ilta? Itse kuitenkin he harvoin siirtyivät omilta m:iltansa pois KIVI. Sankarihautaukset ovat tuttuja jo näilläkin m:illa Kianto. 4. *yhd.* Alppi-, aro-, asutus-, erämaa-, joki-, järvi-, kaupunki-, korpi-, koski-, kukkula-, kumpu-, kylä-, laakso-, meri-, metsä-, mäki-, puisto-, ranta-, saaristo-, suo-, tasanko-, tunturi-, vaara-, viljelys-, vuoristo-; kesä-, kevät-, kuu-

tamo-, syys-, talvi-; kulttuuri-, luonnonm.; lähim.; kuum.; sielunm.

maisema¹-**aihe** *s.* Maalata m:aiheita. -- **aiheinen** *a.* -**kortti** *s.* maisema-aiheinen (posti)-kortti. | Kolia esittävä m. -**kuv**¹ *s.* Oljyseutujen m:alle ovat tyypillisiä poraustornit. Maalata, ottaa (valokuvauskoneella) m:ia. Ahon lastujen m:at. -**kuvau**¹ *s.* Renessanssin maalustaide ei paljoakaan harrastanut puhdasta m:sta. -- Holmbergin idylliset m:okset. N.N:n kynästä on lähtenyt monta hienoa m:sta.

maisemalli¹ *en¹* *a.* -sesti *adv.* maisemaa koskeva, maisemaan liittyvä, kuuluva, maisemaa muodostava; us. par. maisema-, maiseman. | Seudun m:aset erikoispiirteet. Joki m:sena tekijänä. M:sesti ympäristöstään poikkeava seutu.

maisema¹-**maalaja**, -**maalari** *s.* maisema-aiheita harrastava maalustaiteilija. | Vilho Sjöström oli tunnettu varsinkin m:maalarina. -**maalau**¹ *s.* Opiskella, harjoittaa m:sta. Munsterhjelm on Suomen m:ksen varhaisemman kauden tunnetuimpia edustajia. -- Vanhojen hollantilaisien mestarien m:sket. -**muoto** *s.* Karstinaa on kalkkitasangoille ominainen m. -**objektiiv**¹ *s.* valok. maisemakuvien ottamiseen erityisesti soveltuva objektiiv. -**postikortti** *s.* -**puutarha** *s.* luonnonmaisemaa jäljittelevä, "englantilainen" puutarha. | Versailles'n jäykkä puistoihin kyllästytneen Marie Antoinette rakennutti Pikku-Trianoniin englantilaistyyllisen m:n.

-**taide** *s.* Pekka Halosen hienostunut m. -**taulu** *s.* -**tausta** *s.* Tyylliteltyä m:a vasten taulussa näkyy nuori nainen. -**tiede** *s.* *maant.* tiede, jonka kohteena on maisema. | M. selvittää maisemallisen kokonaisuuden syntyä J.G.GRANÖ. -**tiiteellinen** *a.* -sesti *adv.* M. tutkimus, sanasto. Alueen m. jako. Virtojen m. merkitys. -**tyyli** *s.* luonnonmaisemaa jäljittelevä "englantilainen" puutarhatyyli. -**tyyppi**¹ *s.* Mäki- ja järvimaisemat ovat maamme sisäosille luonteenomaisia m:eja.

maisena¹⁷ *s.* (myös: maizena) maissitärkkelys. **mais**¹ *adv.* maata pitkin, maitse. | Kulkea, matkustaa m. Matkaa oli jatkettava m. Tavarat kuljetettiin m. karavaanitietä. -- *Yhd.* halki-, poikkim.

maiska¹ *a¹⁰* *onom.v.* = seur. | Huulet m:vat. M:va ääni.

maiskahdella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Huulet m:televät.

1. **maiskahtaa**^{2*} *mon.v.* -(hd)^{us⁶¹} *teonn.* (< maiskaa) vars. imuäänestä, joka syntyy, kun vastakkain t. jtk vasten puristuneet huulet t. kitalakeen painautunut kieli äkkiä irtautuu. | Suu m:htaa. Huulet m:htavat. M:htava ääni. Suuteli että m:hti. Huulten m:us. Kuului äänekäs m:us. Hevosta hoptuttava m:us. -- mastot m:hti [= kaatuivat läiskähtäen] merehen, / purjehet putoelivat KAL.

2. **maiskahta**^{2*} *v. harv.* maistua lievästi jltak. | Maito m:a hapantuneelta. -- tämä sotaseikkailu voi enimmästään osaltaan m. yksitoikkoselta HAANPÄÄ.

maiskausäänne *s.* fon. huulilla t. jllak kielen osalla ilmavirtaa äkkiä sisäänpäin imien muodostettu konsonantti, imuäänne.

maiskaut/ella^{28*} *frekv.v. -telu² teonn.* < seur. | M. suutaan. -- maistaa m:teli, että kuului TALVIO.

maiskaut/taa^{28*} *kaus.v. -us²¹ teonn.* < 1. maiskahtaa. | M. suutaan, huuliaan, kieltään, suulaan, huulillaan, kielellään. Suudella m. "Onpa makeaa!" sanoit emäntä suutaan m:taen. M. suutaan ihastuksesta. Majuri m:ti piippuaan. -- minä sanon: "Soh Polle!" ja m:an aho. Utela m:ti hevosen liikkeelle LINN. -- viehätty suutaan m:taen kehumiaan ryhtiä, kampausta, pukua, hymyä TALVIO.

maiskis *onom.interj.* maiskahtavasta äänestä, jtk herkullista nopeasti suuhun pantaessa tms. | M.! kajahti suudelmia. M. mansikka karhun suussa SL.

maiskut/ella^{28*} *frekv.v. -telu² teonn.* < seur. | M. huuliaan. M. kielellään. On rumaa syödessään m. tai hörppiä. Syödä, maistella m:ellen. Ukko imi m:ellen piippuaan. Antti m:teli makeisia suussaan. Äänekäs m:telu. Kettu jo m:teli suutaan painin toivossa. -- saisin oikein m. kostoni herkkua KIVI. -- kieltään m:ellen ja hevosta kiirehtien ALKIO.

maiskut/taa^{28*} *v. -us²¹ teonn.* aiheuttaa (suulaan) maiskauksia. | M. suutaan, huuliaan, kieltään, suullaan, huulillaan, kielellään. Älä m:a syödessäsi! Syödä m:taen. M. suutaan mielihyväästä, ihastuksesta. -- vanhat akat m:tivat hampaattomia suutaan TOPPILA. -- pienet suut m:tavat ahneesti PEKANEN. Kottaraisen vihelävä ja m:tava ääni. Kivitaskun m:us.

maissa *adv.* ks. maa II.2.

maissi¹ *s.* 1. Zea mays, komea, yksivuotinen viljelty heinäkasvi. | Tavallinen m. M:a viljellään varsinkin Amerikassa, mutta myös Etelä- ja Keski-Euroopassa ja Afrikassa. M:n tähkä voi tulla yli 40 cm:n pituiseksi. M:n jyvät muistuttavat herneitä. M:a käytetään Suomessa vihantarehuna. 2. ain. ed:n jyvät (viljana), maissijauho tm. | M:sta leivotaan leipää. Italiassa m:sta keitetään puuroa, polentoa. M:n tuonti. -hiutale s. Maissinjyvistä valmistetaan keittämällä, litistämällä ja paahattamalla ns. paahdettuja m:ita. -jauho s., tav. mon. M:ja käytetään meillä varsinkin kotieläinten ruokintaan. -kakku s. maat. maissijöllyn puristusjätteistä valmistettu rehukakku.

maissinjyvä s. -tähkä s.

maissipelo s. -puuro s. M., polenta, on Italian kansallisruokaa. -sato s. -tärkkelys s. maisista saatu tärkkelys. | Puhdas m. esiintyy kaupassa usein maisena-nimisenä. -vanukas s. ruok. -öljy s. maissin jyvistä puristettu öljy.

maist. *lyh.* maisteri.

maist/aa¹⁰ *v. 1. tr. a.* tunnustella (suussaan) jnk makua, syödä t. juoda jtk vähän (maun toteamiseksi). | M. ruokaa, juomaa, lääkettä, viinaa. M. miltä jk maistuu. M. kielen kärkeillä, huulilla. Kokki m:oi lusikalla, oliko keitossa tarpeeksi suolaa. Karvas lääke on viisainta niellä m:amatta. M:oin vähän jokaista ruokalajia. Sairas tuskin m:akaan hänelle tuottuja herkuja. Omenat olivat niin koreita, että teki mieli m. Hän ei m:akaan viinaa. M:akaan [= polttakaa koetteeksi] näitä sikareja.

M. kielletyn puun hedelmää. Sillä korva koettelee sanat, ja suulaki m:aa ruuan maun vr. Tytär ottaa kauhalla padasta lientä ja m:aa suolaa KARHUM. Ken keitetyn paistaa, se makean m:aa SL. — *Kuv.* saada tuntea, kokea jtk, jnk vaikutusta. | M. piiskaa, remmiä, keppiä. Poikien selkä sai m. patukkaa. Tulehan, niin saat m. nyrkistäni! M. jkn vihaa, ankaruutta. Syntinen saa m. Jumalan armoa. M. onnea, iloa. Kansa oli jo saanut m. vapautta. Kahteen vuorokauteen ei ole unta m:ettu. Sain läheltä m., millaista sota on. Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä m:a kuulemaa ut. -- voi sitä sydäntä, / joka ei koskaan m:anut siunua, Elämä KALLAS. b. *kiert.* ilman obj.: nauttia alkoholia. | Miehet olivat jo hiukan m:aneet. Kamreeri kuuluu m:avan liikaa. Isäntä oli m:anut runsaanlaisesti. Kiitos, en m:a! M:ettuaan hän on mahdoton. [Sattui] että Kustaa m:oi humalaan asti kylällä liikkuaan SLL. -- m:ava miesväki naukkasi varkein taskusta väkevää TOPPILA. 2. *intr.* = maistua; vrt. maittaa. (a.) M. hyvältä, hyvälle, pahalta, pahalle. Ruoka ei m:anut hänestä miltään. -- sylki suussa m:aa messingille AHO. Kaikki paha se hyvältä m:aa JOTUNI. (b.) -- siunasi hän ruokaa ja alkoi m:avan ehtoollisen KIVI. -- ruoka ei m:anut ja unettomuus alkoi taas vaivata SEPPÄNEN.

maistaja¹⁰ *tek.* Ruoan, teen m. Olutpanimoilla on vakinaiset m:nsa. Juomisen taito taas hänellä oli sellainen, että vanhatkin m:t [= ryyppymiehet] ihmettelivät TALVIO.

maistajaiset¹⁰ *s. mon.* maistiaiset. | Meillä on leivottu tänään, tervetuloa m:ille [= maistamaan!] Keksitehdas järjestää ilmaiset m. 'tilaisuuden tuotteidensa maistamiseksi'.

maistamat/on¹⁰ *kielt.a. -tomuus²⁵ omin.* 1. *akt.* Viinaa m. mies. Tuli uusia miehiä, tulta m:tomia HAANPÄÄ. 2. *pass.* Vielä m:tomat ruokalajit.

maistatt/aa^{28*} *fakt.v.* < maistaa. | Ruhtinas m:i viininsä ensin palvelijoillaan.

maistelija¹⁴ *tek.* < seur. | Oluen m. Hänen miehensä -- oli näet pitäjän hurjin m. [= juomari] KIANTO.

maistelija²⁸ *frekv.v. -u² teonn.* < maistaa 1. (a.) Kokki m:i välillä keitostaan. Muhennosta on m:tava silloin tällöin, ettei se tulisi liian suolaista. Emäntä m:i voita kielensä kärjellä. Kamarissa isännät m:ivat totia. Oli jo m:tu muutamia laseja. -- kala m:i juuri Heikin koukkua TALVIO. (b.) Miehet olivat sen verran m:leet, että puhe luisti. Kodassa ukot istua myssyttävät pölkköjen päällä ja hissuksiin m:evat KIANTO. Hän m:ee pullon vähiin päin SLL.

maisteri¹⁰ *s. 1. a.* nyk. meillä = filosofian, valtiotieteen t. kauppatieteiden maisteri, arvonimi, jonka yliopisto (korkeakoulu) antaa hakemuksesta (joko promootiossa tai ilman juhallista vihkimistä) filosofian, valtiotieteen t. kauppatieteiden kandidaatille; tämän arvonimen saanut henkilö. | Historian, kielen, matematiikan, luonnontieteen, sosiologian m. Maisteri N.N. Vihkiä m:iksi. — *Yhd.* filosofianm.; mies-, naism.; riemum. b. ed:een liittyen jokap.

kielenkäytössä us. muistakin kandidaatin tutkinnon jssak korkeakoulussa suorittaneista henkilöistä (ei kuitenkaan lääketieteen eikä lakitieteen kandidaateista). | Filosofian kandidaateja, sacri ministerii kandidaateja, maatalous- ja metsätieteiden, kauppatieteiden ja yhteiskuntatieteiden kandidaateja sanotaan yleensä m:iksi. 2. aikaisemmista oloista. a. yliopiston filosofisessa tiedekunnassa korkeimman (muiden tiedekuntien tohtorintutkintoa vastaavan) tutkinnon suorittanut ja väitöskirjaa puolustanut henkilö. | Arvid Kurki, Turun viimeinen katolinen piispa, oli tullut Pariisiin yliopistossa baccalaureukseksi ja m:iksi. M. Pietari Särki-lahti. b. Ruotsissa ja Suomessa opettajasta (vars. oppikoulun miesopettajasta, joka ei ollut rehtori eikä lehtori) käytetty nimitys. | M. oli jo kuulustellut läksyn. Min' olin ylioppilas, / mainittiin m:iksi *cār. — Yhd. koulum. c. apulaispapista. | Joululuvan aikana hän tutustui pappilan nuoreen 'm:iin', joka luki papiksi KATAJA. | "Kumpaako pappia käski pyytää?" — "M:iä sanoi haluavansa puhutella" KAUPPISH. 3. uimamaisterista. | Humallahden uimalaitoksen laia promovoitin 21 m:ia. — Yhd. uimam.

maisterin/arvo s. M:arvon voi saada joko promootiossa tai ilman juhallista viikimistä. Ainakin kuusi Suomen keskiaikaista piispaa oli Pariisissa saavuttanut m:arvon. -kirja s. todistus, joka osoittaa ao:n saaneen maisterin arvon. -kysymys s. promootiossa maisteriksi vihitäviin primukselle vastattavaksi esitetty kysymys. -seppel s. promootiossa vihittävän maisterin päähän asetettava laakeriseppel. -sormus s. sormus, jota maisterin arvon saaneella on oikeus käyttää arvonsa merkinä. -tutkin/to s. 1. (filosofian)kandidaatin tutkinto; vrt. maisteri 1. a. 2. vrt. maisteri 2. a. | Useat Suomen keskiaikaisista piispoista olivat suorittaneet m:non ulkomailla. -vihkiäiset s. mon. juhallinen tilaisuus t. sarja juhlatilaisuuksia, joissa yliopisto (korkeakoulu) antaa kandidaateille maisterin arvon, promootio. | Juhlalliset m. Helsingin yliopiston juhlasalissa. M:ten ohjelma on seuraava: --. -väitöskirja s. hist. (filosofian) maisterin arvon saamiseksi vaadittu väitöskirja; vrt. maisteri 2. a.; leik. (laajasta) laudaturtyöstä.

maisteripromootio s. maisterinvihkiäiset.

maisterismies s. Joukossa oli pari m:tä.

maisti s. harv. makuaisti. | Ihmisen viisi aistia: tunto, m., haisti, kuulo ja näkö.

maistiais/et s. mon. 1. maistettavaksi tarkoitettu erä jtk. | Antaa, saada, tuoda, viedä m:ia. Meillä on leivottu, tässä hiukan m:ia. Ukko ryyppäsi aimo siemauksen m:iksi. Noin vähä tuskin riittää m:iksikaan. Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia ja lähetäkää m:ia niille, joilla ei ole mitään valmistettuna vt. 2. harv. = maistajaiset. | -- viime syksynä oltiin Hallpumskan m:issa TALVIO. Liikaa lienee jo muutakin, siihen joh-topäätökseen he m:issa tulevat KARHUM.

maistiais/pala s. -ryyppy s.

maistim/eksi, -iksi s. vaill. harv. maistiaisiksi. | Minä tahdon tarjota pullon samppanjaa sille-

kin, markkinain m. K.KAJANDER. Tervankuljetajat -- tarjoilivat talon väelle m:iksi piiraitaan ja kalakukkoaan L.ONERVA.

maisto s. teonn. harv. < maistaa 1. | Siitä suutui viinan m:on *MANN.

maistraatin/jäsen s. -sihteeri s.

maistraat/ti s. kaupungin hallintovirasto, jolla mm. on tuomiovalta järjestys- ja talousasioissa. | M. on kolleginen virasto, jonka puheenjohtajana on pienissä kaupungeissa pormestari, isoissa kunnallispuormestari, ja jäseninä neuvosmiehiä. Kaupungin m. M:in istunto. Mennä m:tiin.

maist/ua s. pass.v. < maistaa. 1. olla jnk makui-nen, aiheuttaa jk makuaistimus. | M. jltak, jllek [ed. tav:mpi]. Ruoka m:uu hyvältä. Kas-tike m:ui liiaksi sipuliilta. Kahvi m:uu pan-nulta. — Kuv. tuntua jltak. | Miltä työ m:uu? Uni m:uu makealta. Vapaus m:ui ihanalta. Opettaminen alkoi m. rasittavalta. Saarna m:ui enemmän lailla kuin evankeliumilta. -- so-malle m:ui mieli MERIL. -- oli maalaattanut sen [talon] loistavan vihreäksi, hiukan Pieta-riilta m:uvaan tyyliin LEHT. Ahkeruus ja toi-meliaisuus, sehän m:uu pyhäkoululta SILL. — **maistua puulta** kyllästyttää, ikävystyttää, pit-kästyttää, olla vailla mielenkiintoa, viehätys-tä. | Opiskelu alkoi m. puulta. Koko elämä m:uu puulta. 2. olla maukasta, maistua hyvältä, maittaa, kelvata. | Kylläpä ruoka m:uu. Sai-raalle eivät herkutkaan m:uneet. M:uvia kek-sejä. — Kuv. Uni m:uu väsyneelle. Työ ei tun-tunut m:uvan. Eivät m:uneet huvituksetkaan. Nykyaajan nuorisolle ei m:u Beethoven.

maite s. Lotus, pääasiassa trooppisissa ja sub-trooppisissa maissa kasvavia kelta- t. punakuk-kaisia ruohoja t. varpuja. — Yhd. rantam.

maiti s. koiraskalan valkoinen, maitomainen siemenneste. | Koiraskala laskee m:nsa naa-raskalan mädin päälle.

maitainen s. 1. Leontodon, mykerökukkaisiin kuuluvia ruohoja, joilla on varren latvassa mykeröissä sijaitsevat keltaiset, kielimäiset kukat ja lehdet ruusukkeena maan rajassa. — Yhd. syysm. 2. murt. mm.: voikukka. | Vi-hottavilla kedoilla ja pientareilla rehottaa m., jonka pitäisi olla maan lopullisen lämpenemi-sen merkki SILL.

maitiais/neste s. 1. kasv. eräiden kasvien solu-koissa esiintyvä tav. valkoinen t. keltainen, tahmeahko neste. | Voikukan katkaistusta var-resta tiinkuu kirpeää m:nestettä. Oopiumi on ilmassa kuivunutta unikon m:nestettä. Kumia saadaan monien puulajien m:nestestä eli la-teksista. 2. fysiol. aterian jälkeen suoliston imu-suoniin kerääntyvä imuneste, joka kuljettaa osan imeytyneistä ravintoaineista vereen. -nes-teellinen a. M. kasvi, puu. -nesteetön a. M. ruohokasvi. -putki s. kasv. maitiaisnestettä sis-ältävä johtosolukon putki, joka on syntynyt useista pitkistä soluista väliseinien hävittyä. | Rouskuilla on itiöemän kaikissa osissa verk-koutuneita m:a. -solu s. kasv. maitiaisnestettä sis-ältävä haaraiseksi putkeksi kasvanut solu. -suoni s. anat. suoliston imusuoni. -säiliö s.

anat. iso imurauhanen, johon maitiaissuonet laskevat.

maitikala *s.* kala, jossa on maitia, koiraskala.

maitikka¹⁵⁶ *s.* Melampyrum, naamakukkaisiin kuuluvia puoliloisia eläviä ruohoja. — *Yhd.* lehto-, metsä-, niitty-, pelto-, tähkäm.

maitipussi *s.* koiraskalan sukupuolirauhanen.

maito¹⁵⁶ *s.* 1. valkoinen ravintoneite, jota erittyy jälkeläisten ensimmäiseksi ravinnoksi nisäkäsnarasten maitorauhastista; tav. = lehmän maito. | Lehmän, vuohen, hevosen, tamman, lampaan, koiran m. Äidin m. Rasvainen, laiha m. Tuore, hapan, piiminyt m. Vasta lypsetty lämmin m. Eheä, täysi, kuorimaton, laskematon m. Kermottu, kuorittu, laskettu, separoitu m. Tiivistetty, kondensoitu m. Maidon rasvapitoisuus. Äidillä ei ole m.:a, että hän itse voisi imettää pienokaistaan. Lehmä lypsää m.:a. Lypsää (lehmästä) m.:a. Maidon tulo on runsaimmillaan jonkin aikaa poikimisen jälkeen. Lehmä pidättää m.:aan. Juoda m.:a. Hakea, ostaa m.:a. Juoksettaa m. piimäksi. Keitetty m. M:on keitetty puuro. Valkoinen kuin m. ja punainen kuin veri. Jo äidin maidossa poika oli imenyt itseensä vihan sortajia kohtaan. Ja hän -- antoi meille tämän maan, maan, joka vuotaa m.:a ja mettä vr. — Paikallissijojen käyttöä: Lehmä on maidossa 'lypsää'. Lehmä tulee m:on 'rupeaa lypsämään'. -- kaksi lehmää, toinen täydessä maidossa, toinen ehtymäisillään HEPOR. Lehmä lypsää maidosta m:on 'olematta ennen poikimista ummessa'. Vasikka on vielä emänsä maidossa 'elää emän maidolla'. Lehmä piti koko perheen maidossa 'antoi maidon koko perheelle'. Olla, käydä maidolla, mennä maidolle 'olla, käydä hakemassa, mennä hakemaan maitoa'. — *Mon.* joskus vars. astioissa olevasta maidosta t. eri maitomääristä. | Maidot on kesäisin pidettävä viileässä. Kaikki maidot kaatuivat maahan. Meijeriin tuodaan m.:ja laajalta alueelta. — *Kuv.* Tuollainen pelkuri, m.:a hänellä on suonissaan eikä verta. Ei, jos voisin, hornaan / valaisin sopuisuuden miedon maidon *caj. — *Yhd.* hevosen-, lampaan-, lehmän-, poron-, vuohen-, äidinm.; lapsenm.; juusto-, kahvi-, kulutus-, mansikka-, meijeri-, pihka-, pullo-, raaka-, rieska-, rintaa-, seka-, säilyke-, terni-, vakioim.; aamu-, iltä-, päiväm.; linnunm. 2. maitoa muistuttavasta nestestä. | Voikukan valkoinen m. 'maitiaisneste'. Kookospähkinän m. -- jyvää tunnustellessa se tuntui pehmeältä, ja puserttaessa roiskahti siitä valkoista m.:a KATAJA. — *Yhd.* kalkki-, kasvi-, kookos-, kurkku-, lilja-, mantelin.

maitoaita *s.* Maalaistalossa on usein erikoinen m. -**anemia** *s.* pikkulapsissa joskus esiintyvä yksipuolista ja pitkäaikaisesta maitoravinnon nauttimisesta johtuva verenvähyystila. | M. on seurasu verenmuodostuksessa välttämättömien raskasmetallien puutteesta. -**annos** *s.* -**astia** *s.* Lasinen, posliininen, peltinen m. Kantaa m.:a. M:t on pidettävä ehdottoman puhtaina. -**auto** *s.* maitoa kuljettava auto. | Meijerin m. -**baari** *s.* baarin tapainen ravintola, jossa ei tarjoilla väkijuomia -**eläin** *s.* mai-

toa tuottava eläin. | Tärkein m. on lehmä. -**hammas** *s.* lapsille ja eräiden nisäkkäiden poikasille ensimmäisinä puhkeavista ja myöhemmin irtautuvista hampaista; vrt. rautahammas. | Lasten ensimmäiset m:paat puhkeavat n. puolen vuoden iässä. Ihmiselle kehittyä kaikkiaan 20 m:masta. M:paiden tilalle tulevat myöhemmin pysyvät hampaat. Koiran, varsan m:paat. -**hampaisto** *s.*

maitohappo *s.* kem. esim. maidon happanemisen yhteydessä maitosokerista syntyvä happo. -**bakteeri** *s.* eri sokerilajeja maitohapoksi hajottava bakteeri. | M:ēja esiintyy luonnossa kasveissa, maassa, lannassa jne. Maidon happanemisen aiheuttavat m:it. Pallomaiset, saumamaiset m:it. -**inen a.** -suus *omin*. M. kalkki. M:et suolat. -**käyminen** *s.* sokerin käyminen maitohapoksi. | Maidon hapatessa siinä tapahtuu m.

maitohinkki *s.* Kantaa m:hinkkiä. -**hoito** *s.* lääk. muutamissa taudissa käytetty maitoruokinta. -**home** *s.* Oidium lactis, eräs homesienilaji, joka muodostaa esim. hapattamalla valmistetun piimän kermakerroksen pinnalle valkoisen samettimaisen nukan. -**horsma** *s.* Epilobium angustifolium, ahoilla, kuloalueilla, pientareilla, ratavalleilla ym. yleinen korkea, puna- t. harv. valkokukkainen horsma. -**huulik** *s.* Pestä m:oit. -**huone** *s.* Kunnollista maidon käsittelyä varten on karjataloissa tarpeen erikoinen m. Navetan, keittiön yhteydessä oleva m.

maitoinen¹⁵⁶ *poss.a.* -suus¹⁵⁶ *omin*. M. [= maidon jäljeltä pesemätön] astia, pullo. Kesällä oli talossa m:sin [= maidokkain] aika. Kookospähkinän m. mehu. -- ruis hohti jo kellertäen, m:sin jyvän WALTARI. — *Yhd.* hyvä-, laiha-, lyhyt-, niukka-, pitkä-, runsas-, vähän.

maitojauhe *s.* kuivatusta maidosta saatu jauhe. | M. liukenee veteen maitomaiseksi nesteeksi. -**jono** *s.* maitoa ostavien ihmisten jono. | Seistä m:ssa. M:ssa puhuttiin tänä aamuna sellaista, että --. -**juna** *s.* maitoa kuljettava juna. -**juusto** *s.* maidosta valmistettu juusto; vrt. kermajuusto, piimäjuusto. -**jyvä** *s.* pehmeä, kypsyvätön jyvä. | Ohra on vielä m:illä. -- m. on hennoimmillaan AHO. -**kaakao** *s.* maitoon sekoitettu kaakaojuoma. -**kaali** *s.* ruok. maitoon tehty kaalikeitto. -**kahvi** *s.* kahvi, johon on sekoitettu (keitettyä) maitoa. -**kalkki** *s.* maitohapon kalsiumsuola, kalsiumlaktatti. | M.:a käytetään luustoa vahvistavana lääkkeenä. -**kamari** *s.* = maito huone. -**kammio** *s.* utareissa vetimen yläpuolella oleva ontelo, johon maito kerääntyy maitotiehyitä pitkin maitorauhastista. -**kannu** *s.* Posliininen, lasinen, peltinen m. Nokallinen, korvallinen, sangallinen m. 3 litran m. -**kastike** *s.* ruok. Lipeä kala tarjotaan valkoisen m:keen kera. -**kauppa** *s.* M:at pidettiin sunnuntaiaamuisin auki. M:paat koskevat säännökset. -**kauppias** *s.* -**kehlo** *s.* -**keitto** *s.* ruok. Vellit ovat jauhoilla tai ryyneillä suurstutettuja m.:ja. -**kiulu** *s.* Lehmä kaatoi täysinäisen m:n. M. kädessä. -**kivi** *s.* maitoa t. kermää kuumennettaessa kuumennusastian sisäpintaan erottuva kova aine. | M.

sisältää albumiineja ja kalkkiyhdisteitä. **-kometero** s. **-kortti** s. elintarvikekortti, jolla saadaan maitoa. **-kuono** a. halv., tav. s: *sesti* nuoresta, kehittymättömästä ihmisestä, parrattomasta nuorukaisesta, koiranpennusta tms. (jonka suu, kuono vielä on maidossa), maito-, piimäsuu, -parta. | Röyhkeä m. nulikka. Tuollainen ymmärtämätön m.! **-kuorma** s. Meijeriin menevä m. **-kuppi** s. Koiran, kissan m. **-kusi** s. ark. Kartanon m. **-kuume** s. *eläinlääk.* = poikimahalaus. **-kvartsi** s. (maidon)valkoinen kvartsi. **-kypä** a. maat. -yys omin. viljasta, jonka jyvä on maitomainen ja olki kelastuu; vrt. kelta-, täysi-, liikkakypä. **-lammas** s. lammas, josta saadaan maitoa. | Friisiläinen m. **-lapsi** s. rinta- t. pullolapsi. **-lasi** s. 1. himmeä, maidonvalkoinen lasi. | Lampun kupu on m:ia. 2. maidonjuontilasi. | Hiomaton m. M:ina käytetään keskikokoisia juomalaseja. 3. (juoma)lasillinen maitoa. | Join kaksi m:ia. **-lasku** s. Maksaa m:nsa. **-lehmä** s. lypsylehmä; vrt. teuraslehmä. | Hyvä m. **-liike** s. Osuuskaupan m. **-litra** s. litra maitoa. | M:n hinta on nousut. **-lämmitys** s. murt. maitoa lämmittämällä valmistettu keitto. | -- hän oli kyennyt nilemään vähän m:itä NUOLIV.

maitomainen⁹³ kalt.a. -suus⁹⁵ omin. M. neste, luos, seos. M:sen samea vesi. M:sen vaalea iho. M. väri, valo.

maito/matka s. maidonhaku- t. -tuontimatka. | Jokapäiväinen m. naapuriin. Olla m:matkalla. **-meijeri** s. meijeri, joka saa raaka-aineensa maidona; vrt. kermameijeri. **-merkki** s. lehmässä oleva ulkonainen merkki, jonka on uskottu todistavan sen lypsykykyä. | Maitosuonet, maitopeili ym. m:it. **-mies** s. maidon harkija t. tuojia. | Pikkutyöt oli lähetetty m:hiksi. **-mittari** s. 1. koje, jolla määräsuuruisen pumppukammion avulla mitataan maitoa t. kermää. 2. maidonkoetin, butyrometri. **-mylly** s. kans. separaattori; meijeri. | -- olivat vaimot m:ä pyörittämässä KAUPPISH. -- ilmaisi epäilyksensä koko m:ä [= meijeriä], nykyaikaista rakkinetta, herrain keksintöä kohtaan LEHT. **-myymälä** s. Meijerin m. **-määrä** s. Lehmän vuotuinen m. Meijerin tuotu m. on lisääntynyt. **-naama** a. halv., tav. s: *sesti* (nuoresta) parrattomasta, sileäkasvoisesta, vaaleaihoisesta henkilöstä. | Tuommoinen keikari, m.! **-neste** s. 1. Separattori erottaa rasvan m:estä. 2. maitaisneste. **-näyte** s. Ottaa m. M:teiden tarkastus. **-ohdake** s. = valvatti. **-pari**ta a., us. halv. nuoresta, kehittymättömästä (mies)henkilöstä, vars. lapsesta. | -- m. Turun teini LEINO. — Tav. s: *sesti*. -- minun lasna latialla / eessä polven pyöriessä, / m:tana pahaisna, / piimäsuuna pikkaraisna KAL. Mitä tuosta m:rasta on sinulle mieheksi JORUNI. **-peili** s. lehmällä: maitomerkinä pidetty hienojen karvojen peittämä utareiden takaosa, jossa karvojen suunta on reisikarvojen suunnan vastainen. **-pilli** s. pilli, joka maidon saamiseksi työnnetään eräissä lehmän utareiden sairaustiloissa tukkeutuneeseen vetimeen.

maitopisara s. 1. pisara maitoa. 2. eräiden, pikkulasten huollon alalla neuvontatoimintaa, las-

ten ruokkimista yms. harjoittavien yhdistysten nimitys; maitopisara-asema. | M:n vappukukka. --asema s. (maitopisarayhdistyksen ylläpitämä) pikkulasten maidon saannista huolehtiva laitos. **-yhdistys** s. ks. maitopisara 2.

maitoporsas s. porsas, jota ruokitaan lehmänmaidolla. **-pula** s. Tampere kärsi m:sta. **-pullo** s. Pikkulapsen m. **-pulveri** s. = maitojauhe. **-pumppu** s. 1. maidon pumppuamiseen (esim. meijereissä) käytetty pumppulaite. 2. imulasin t. kellon tapainen koje, jolla imetään maitoa äidin rinnosta, jos lapsi ei voi imeä t. maitoa erittyä liikaa. **-puu** s. Brosimum galactodendron, Venezuelassa kasvava paksurunkoinen puu, jonka maitaisnestettä käytetään mm. ravinnoksi, lehmäpuu. **-pystö** s. suurehko, kaksikorvainen, kannellinen, metallinen maidonkuljetusastia, tonkka. **-pytty** s. Puinen m. **-rain**ta s. Kantaa m:a. **-rakkula** s. anat. maitorauhasten hienoimpien tiehyiden päässä olevia maitoa kehittäviä pullistumia. **-rasva** s. maidossa oleva rasva. | Kirnuttaessa m. kerääntyy voiksi. **-ratat** s. mon. ratat, joita käytetään maidon kuljettamiseen. **-rauhanen** s. anat. maitoa erittävä (nisäkkään) rauhanen. **-ravinto** s. Lilian yksipuolinen m. edistää riisitaudin kehittymistä. **-reikä** s. 1. Nännin kärjessä on sulkulihasen kiinni puristama m. 2. mon. kans. maitomerkinä pidetty lehmän rinnan alla olevat reiät, joista maitosuonet menevät rintaonteloon. **-rikas** a. → runsasmaitoinen. **-ruoka** s. Pelkillä m:illa ei aikuinen tule toimeen. **-ruokin**ta s. M:nalla lihotettu porsas. **-rupi** s. *lääk.* pienissä lapsissa etenkin poskipäissä esiintyvä vetistävä, märkäinen t. rupea muodostava rohtuma. **-ruukku** s. -saavi s. Kantaa m:a. 40 l:n m. **-sanko** s. **-separaattori** s. **-sieni** s. maitaisnestettä sisältävä sieni, rousku. **-siivilä** s. **-sintu** s. vedellä sekoitettu maito. **-sokeri** s. maidossa esiintyvä sokeri, laktoosi. **-suihku** s. M:t sihahtelevat kiulun laitaan. **-suklaa** s. suklaa, johon valmistettaessa on lisätty (tav. jauheena) maitoa. **-suoni** s. lehmällä utareista pitkin vatsanalusta etumaiseen ontolaskimoon johtava laskimo. **-suu** 1. Pienokaisen m. 2. a. M. vasikka. — *Kuv.*, tav. s: *sesti* nuoresta, kehittymättömästä, kokemattomasta, joskus saamattomasta henkilöstä. | Kokematon nuorukainen, tuommoinen m.! -- harmittaa, kun kaikki m:tkin tolkutavat oikein ihmisten kuullen KAUPPISH. **-säiliö** s. Meijerin, lypsykoneen m. **-taloudellinen** a. **-sesti** adv. M. kurssi, julkaisu. **-talou**s s. Pitäjän, Suomen m. Vanhanaikainen, järkipäinen m. Koneiden käyttö m:dessä.

maitotalouskoelaitos s. Valtion m:koelaitoksen tehtävänä on toimittaa maitotaloustutotteita koskevia kokeita ja tutkimuksia. **-kone** s. Separattori ym. m:et. **-neuvoja** s. maitotalousalalla ammattisivistyksen saanut henkilö, joka antaa meijerien perustamista, käyttöä yms. koskevia neuvoja. **-opetus** s. **-opisto** s. Valtion m. Jokioissa. **-oppi** s. **-tuotanto** s. **-tuote** s. Voi, juusto ym. m:teet.

maitotiehyt s. anat. maitorauhasesta johtava tiehyt. **-tilkka** s. Kissakin sai m:an. Lehmästä

ei herunut m:kaakaan. **-tinki** s. ks. tinki 2. | Meillä on naapurista kolmen litran m. **-tonkka** s. maitopystö, **-tuoppi** s. **-tuote** s. Kerma, juusto, voi ym. m:teet. **-umpi** s. maitorauhasten erittämän maidon tulo t. muodostumisen tyrehyminen. | Imettävällä naisella m. johtuu siitä, että maitotiehyet jostakin syystä tukkeutuvat. **-utare** s. **maat**. tyhjänä pehmeältä ja veltolta tuntuva utare; vrt. lihautare. **-vaaka** s. vaaka, jota käytetään maidon vunnitsemiseen. | Meijerin m. **-valas** s. Delphinapterus leucas, kiiltävän maidonvalkoinen hammasvalas. **-varsa** s. imevä varsa. | -- m. oli imemisen touhussa KARHUM. **-vasikka** s. vasikka, jota ruokitaan maidolla. — *Kuv.* runsaasti maitoa juovasta henkilöstä, vars. lapsesta. | Jussi on aika m. **-vati** s. **-vaunu** s. Maidon kuljetukseen rautateillä käytetään erityisiä m:ja. **-velli** s. maitoon keitetty velli. **-virhe** s. maidon ulkonäössä, hajussa, maussa tms. esiintyvä virheellisyys.

maitse adv. maata pitkin, maatieta, -teitse, maisin. | Kulkea, matkustaa, kuljettaa m. Matka on m. huomattavasti pitempi kuin veneellä. **maittaa**¹⁰⁰ v. olla maukasta, maistua hyvältä (jksa), kelvata. | M. jkille. Kylläpä keitto m:taa! Sairaalle ei m:a minkäänlainen ruoka. M:tava ateria. Puuro m:taa hyvin, huonosti. Kiitos, ei m:a tällä kertaa! — *Harv.* partit:n kera. | Syö minkä sinua m:taa! -- muu m:tait maitoa tilkka *MANN. — *Kuv.* us. kelvata, miellyttää, huvittaa, viehättää. | Uni m:taa. M:tava löyly. Kyllä pojille nauru m:toi. Ei tuntunut työ oikein m:tavan. Teen mitä milloinkin m:taa. Tanssi ei enää Pekalle m:tanut. -- silloin [jänikselle] maa m:toi [= jänis sai jalat alleen] SILL.

maittain odv. maiden mukaan. | M. järjestetty arkisto, nostimerkkikokoelma. Äänestys tapahtui m. Tuonti jakaantuu m. seuraavasti: --. — Järjestää pelikortit m.

maittila¹⁵ s. murt. kerma. | Ota kupit, sokeri ja m. kaapista RAILLO.

maiva¹⁰ s. murt. 1. muikku. 2. kalanpoikanen, pieni kala.

maizena¹⁷ s. = maisena.

maja¹⁰ s. 1. pieni, yksinkertainen, vakinaiseen t. tilapäiskäyttöön tehty erillinen asuin- t. oleskelusuoja; vars. yhd:oissa suuremmistakin lähinnä tilapäiskäyttöön tarkoitetuista majoitussuojista. | Risuista, kaisloista, hirsistä, savesta, kivistä tehty m. Neekerien alkeelliset ruohokattoiset m:at. Eskimot rakentavat lumesta m:ansa. Kalastajien tilapäinen m. Rakentaa, tehdä m. Tukkiponttole rakennettu m. Nuotion vieren kyhättiin havuista kolmisenäinen katollinen m. M. oli niin matala, että tuskin seisomaan mahtui. M:an seinä, katto, oviaukko. -- jos tahdot, niin minä teen tähän kolme m:aa ut. — *Yhd.* havu-, hirsi-, humala-, kaisla-, kivi-, lauta-, lehti-, lumi-, risu-, ruoho-, ruusu-, savi-, syreeni-, turvem.; ampuma-, hiihto-, huvi-, kala(stus)-, karja-, leikki-, matkailu-, metsästys-, purjehdus-, puutarha-, sairas-, ulkoilu-, urheilu-, viikonloppu-, yöm. 2. vars. *ylät.* yl. (etenkin vaatimaton)

ihmisasunto, asumus, koti, majapaikka, tyys-sija. | Joulu tulee yhtä hyvin rikkaan palatsiin kuin köyhän m:aan. Jeesus ei ylenkatso matalintakaan m:aa. Tervetuloa matalaan m:aani! Terve, terve tultuasi / tänne pienehen tupahan, / matalaisehen m:ahan KAL. Jumalattomain huone hävitetään, mutta oikeamielisten m. kukoistaa vt. -- vihollinen tunki sydämaan rauhaisimpiinkin m:oihin AHO. -- liikkuu -- lohduttajana kaupungin laita puolella köyhien ja kärsivien m:oisissa TARK. -- pikkutunneilla palasi juhli va kaupunki hiljaisiin m:oihinsa KARHUM. Luota armahani m:an / samoelen hiljalleen *KOSKENN. — Löysihän lintunen m:an ja pääskynen pesän vt. — Eräissä yleiskielen sanonnoissa. | Pitää, olla m:aa jssak 'majailla, asua jssak'. Toistaiseksi oli pidettävä m:aa matkustajakodissa. Kettu pitää m:aan sa louhikossa. Etsiä, saada, antaa m:aa 'asuntoa, majapaikkaa'. Kuninkaan asioissa liikkuvilla oli oikeus saada m:aa talonpojilta. Vieraskoti antaa maksusta m:aa ja yösijaa matkustaville. Muuttaa m:aa 'muuttaa asunnosta toiseen'. Kesäkuussa on taas muutettava m:aa. Oletko muuttanut m:asi naapuriin? — *Kuv.* Muuttaa, mennä, siirtyä manan m:oilte, m:oihin 'kuolla'. Useat seuran jäsenet ovat jo muuttaneet manan m:oilte. Olla manan m:oilte. Muuttaa, siirtyä, päästä rauhan m:oihin 'päästä kuoltuaan taivaaseen'. -- kun hetki on tullut, saata minua pyhiesi m:oihin KIVI. Maallinen, mainen m. 'ruumis'. -- vaikka tämä meidän maallinen m:amme hajotetaan maahan vt. Tanne on kätetty runoilijan mainen m. Emännän tukeva maallinen m. Eilen hänen henkensä jätti maisen m:an. -- nojasi maallista m:ansa porraspylvään tukevaa turvaa vastaan ALKIO. — *Yhd.* kesä-, talvim.; pääm.; tomum.

majaila²⁰ v. (vars. tilapäisesti) asua, oleskella jssak. | M:en toistaiseksi hotel'issa. Hän on m:lut kaupungissa jo toista viikkoa. Seudulla m:i runsaasti sotaväkeä. Vuorilla m:ee suuria lintuparvia. Puute m:i usein vieraana torpassa. Hän on nyt m:lut minun sohvallani, tuolla pihan puolella, kaksi päivää TALVIO.

majailu² teonn. < ed. **-paikka** s. Talo oli kirkkovaen vakituinen m.

majakan/hoitaja s. **-vartija** s. Majakan miehistöön kuului majakkamestari sekä vanhempi ja nuorempi m.

majakka¹⁵ s. 1. merenkulkijoita (t. lentäjiä) valollaan, ääni-, radiosuuntimis- tm. laitteillaan varoitettava ja ohjaava, näkyvään paikkaan rakennettu torni. | Harmajan m. M:an valot vilkkuivat. — *Kuv.* Edistykseen, valistuksen m. — *Yhd.* lento-, liikennem.; radio-, vilkkum.; kiintom. 2. murt. (tukkiponttoon) maja. | -- se mies ei tänä yönä maannut sijallaan ponttoon m:assa SILL.

majakka-alus s. valo-, ääni- tm. merkkilaitteilla varustettu alus, joka ankkuroidaan laivaväylän varrella olevan matalikin lähelle varoittamaan ja ohjaamaan merenkulkijoita, majakkalaiva. **-laitos** s. merenkulkuhallinnon haara, jonka tehtävänä on huolehtia loisto-

jen, majakoiden ym. merenkulun turvaamiseksi rakennettujen laitosten toiminnasta. **-laiva** s. = majakka-alus. **-lauri** s. majakka-aluksen päällikkö. **-maksu** s. maksu, jota majakkalaitoksen ylläpitämiseksi kannetaan kaupparenkulkuun käytetyistä aluksista. **-mes-tari** s. sellaisen majakan päällikkö, jossa on vakinainen vartiomiehistö. **-osasto** s. Merenkulkuhallituksen luotsi- ja m. **-torni** s. **-valo** s. **majala**¹⁴ s. *harv.* majatalo, matkustajakoti, vierasmaja. | Näköalapaikalle rakennettiin m. Asua m:ssa.

majamiehyys s. *hist.* vanhoista pakonalaisista kauppaoloista johtunut tapa, jonka mukaan talonpojat kaupungissa käydessään majailivat aina saman kauppiaan luona ja tekivät hänen kanssaan kauppansa. **-mie**s s., vars. *hist.* 1. kauppias, joka antoi kaupungissa käyville talonpojille majapaikan. | -- toivat eväitensä ohella vanhan tavan mukaan tuliaisikin m:hillensä *c.suolahti*. 2. kauppiaan luona kaupunkimatkallaan majaileva talonpoika. | Talonpojat asuivat kaupungissa käydessään m:hinä joka kerta saman porvarin luona. Sama olkoon laki, jos m. jää velkaa ravinnosta *lk.*

majanen¹⁵ *dem.s.* Pieni, soma m.

majanmuuttaja s. **-muut**to s. muuttaminen asunnosta toiseen. | Taas on edessä m. Kyllä m:ssa tavaraa kertyy. — *Kuv.* kuolemasta. | Joka päivä ne soivat / m:toa ihmisen erään *SARKIA*.

majapaikka s. majoituspaikka, tilapäinen asunto, kortteeri. | Hotellit, matkailijakodit ym. m:at. Talo oli vakituinen m:kamme kaupungissa käydessämme. Retkeilijät palasivat m:kaansa.

majatalo s. talo, josta matkustaja saa maksusta majapaikan, ruokaa ja kyydin, (kesti)kievari(talo). | Asua m:ssa. M:n isäntä, pitäjä. **-n**isäntä s. **-n**pitäjä s.

majautua¹⁴ *v. harv.* majoittua. | M. jnnek. — *Kuv.* Älköön mielesi olko pikainen vihaan, sillä viha m:u tyhmään poveen *vr.*

majava¹⁵ s. Castor fiber, suurikokoinen, vesilämään mukautunut jyrsijä; sen nahka. | M. kuoli meiltä sukupuuttoon viime vuosisadalla. M:n kiiltävän ruskea, arvokas nahka. M:n litteä, suomuinen häntä. — *Turkki* oli m:a. — *Yhd.* joki-, rämme. **-kanta** s. *Norjan* m.

majavanhaju s. = seur. **-hausta** s. väkevän hajuinen voidemainen aine, jota erittyy majavan sukupuolitehyihin avautuvista rauhasista, majavanhaju. **-nahka** s. M:asta tehty turkki.

majavaturkki s. majavan nahasta tehty turkki.

majatehtiläinen¹⁵ *a.* -sesti *adv.* -suus¹⁵ *omin.* = majatehtinen. | M. vuori, rakennus, puu. Bii-soni on m. otus. M. suuruus. Erämaan m. hiljaisuus. Laiva lipui m:sen verkkaisesti. M:sesti pauhaavat urut.

majateetti¹⁶ s. 1. majateetti(su)us. | Lain, esivallan m. Kuoleman m. Rahan ja mammonan m. Jumala ikuisessa m:issaan. Jumalan m:tia ja suuruutta hän kuvaili calvinilaisella mahtiponnella *kosken*. 2. keisarista, keisarinasta, kuninkaasta, kuningattaresta (sekä

eräistä heidän arvoisistaan, kuten sulttaa-nista, šaahista); vars. attr:n ohella arvonimenä. | M. [= kuningatar] oli erinomaisen ystävällinen *ak.* — Keisarillinen, kuninkaallinen m. Hänen m:tinsa keisari, kuningas. Heidän m:tinsa keisari ja keisarinna. Kuten Teidän M:tinne suvaitsee. — Jumalasta: -- istunut M:in oikealle puolelle korkeuksissa *vr.* — *Kuv.* valtiat, hallitsija. | Karhu, pohjolan metsien m. -- julistaa kansan ainoaksi auktoriteetiksi, ainoaksi todelliseksi m:iksi *AHO*.

majateetikirja s. *hist.* Keisari Rudolf II antoi Böömin evankelisille säädylle uskonvapauden.

majateetti¹⁵ *a.* -sesti *adv.* -suus¹⁵ *omin.* kunnioitusta herättävä, arvokas, mahtava, valtava, ylevän vaikuttava, juhlallinen, majateetillinen. | M. hahmo, olemus. Kuningas oli todella m. ilmestys. Jumalan m:uus. Leijona on m. otus. M. vuori, linna, jättiläispuu. Meren m:uus. M. ryhti, arvokkuus. M:sen ylevä esiintyminen. Valtamerihöyry kääntyi m:sen hitaasti. Tyynen m:sesti virtaava kymi. Ukosen m. jylinä.

majateettiriko s. *lak.* maan hallitsijan t. hänen perheensä jäsenen koskemattomuuteen, henkilökohtaiseen vapauteen t. kunniaan kohdistuva rikos. | Syyttää m:ksesta. — *Kuv.* Luonnon juhlallisen rauhan häiritseminen olisi tuntunut m:ksesta.

majateettius¹⁵ s. 1. se että jku on majateetti; majateetille kuuluva asema, valta, arvo; majateetti, valtiut, valtasuuruus, suverenisuus. | Tähtitaivas todistaa Jumalan kaikkivaltaista m:tta. Luoja kaikessa m:dessaan. [Vanhan testamentin] aikaisemmissa osissa merkitsee Jumalan pyhyys hänen olentonsa m:tta, joka ei ihmisen puolelta siedä ajattelematonta lähestymistä *ERKKI KALLA*. 2. majateettisuus. | Luonnon ylevä m. Vuorten juhlallinen m. valtiat hänet kokonaan.

majoit¹⁶ *v.* antaa (vars. tilapäinen) asunto, sijoittaa (tilapäisesti) asumaan. | Vieras m:ettiin peräkamariin. Taloon on m:ettu siirtolaisperhe. Kaupunkiin on m:ettu pataljoona sotaväkeä. Juhlavieraiden m:taminen tuotti vaikeuksia.

majoittaja¹⁶ *tek.* asunnon antaja; majoituksen järjestäjä. | M:alla on oikeus saada majoituksesta kuitti. Joukko-osasto lähettää edeltäpäin m:ia valmistelemaan majoitusta.

majoittajaosasto s. *sot.*

majoittautua¹⁶ *refl.v.* = seur. | M. teltoihin.

majoit¹⁶ *refl.v.* < majoittaa. | M:uin kaupungin hotelliin. Sotaväki m:tui seudun kouluhin. Tupaani oli m:tunut 30 henkeä. Kotaraisten pönttöihin oli m:tunut varpusia. — *Kuv.* asettua. | -- lastannut tavaransa tähän jaalaan, joka kuin tahallaan oli m:tunut Viipurin satamaan *HEPOR*. Ruustinna oli m:tunut nimismiehen rouvan kanssa puusohvalle *NUOLV*. **majoitus**¹⁵ s. majoittuminen; us. vars. *sot.* konkr:mmiin majoittumisen vaatimista järjestelyistä, siihen käytetyistä tiloista, asunnoista, majoitusoloista. | Sotaväen rauhan aikainen m. on järjestetty kasarmeihin. M:ksen tiedustelu

'majoitusalueiden, -paikkakuntien t. -paikkojen tiedustelu'. M:ksen varmistaminen 'majoittuneiden joukkojen suojaaminen vihollisen toimenpiteiltä'. Retkeilijän m. kouluihin. Siirtoväen m. on tuottanut hankaluuksia. M:kseen aiottu tilat osoittautuivat riittämättömiksi. Hyvä, huono, jatkuva, tilapäinen m. Antaa, järjestää, tilata, saada m. — *Yhd.* hotelli-, joukko-, kesä-, pakko-, sisä-, sotilas-, talvi-, telta-, tilapäis-, ulko-, yhteism.

majoitusalue s. Sotaväen, joukko-osaston m. -**joukko** s. sot. vanh. majoittajaosasto. -**kanslia** s. majoitustoimisto. | Juhlien m. -**kulut** s. mon. -**kustannukset** s. mon. -**lautakunta** s. sot. kunnallinen lautakunta, jonka tehtävänä on huolehtia sotaväen majoituksen järjestämisestä kunnassa. | Kunnanvaltuuston valitsema kolmimiehinen m. -**lippu** s. majoitukseen oikeutettava todistus. | Majoittajalle jätettävässä m:ussa on mainittava majoitettavan sotilasarvo ja nimi. -**mahdollisuus** s. M:det olivat paikkakunnalla varsin pienet. -**menot** s. mon. -**mes-tari** s. sot. vanh. joukko-osastoissa majoituksesta huolehtinut upseeri. | Rykmentin m. — *Yhd.* pääm. -**olot** s. mon. Armeijan m. ovat parantuneet. -**osasto** s. sot. samalle, yhtenäiselle majoitusalueelle majoittuneet joukot. -**paikka** s. Hotellit, matkustajakodit ym. m:at. Tätä huonetta käytettiin vain arvokkaimpien vieraiden m:kana. Paraatin jälkeen joukot marssivat m:koihinsa. Kaupunki oli parin rykmentin m. Järven rannalta löytyi sopiva m. -**puoli** s. Juhlien m:kin oli järjestetty moitteettomasti. -**päällikkö** s. majoituksen järjestelyä johtava henkilö. | Juhlien m. -**raha** s. sot. sotilaan siviilimajoituksesta maksettu korvaus. | Yhteismajoituksen ulkopuolella asuvien m. Toipumislomalaisen m. -**rasitus** s. Linna-leirin aiheuttama m. oli varsin ankara. -**tiedustelu** s. sot. majoituksen tiedustelu. -**toimisto** s. majoituksesta huolehtiva toimisto. | Kurssien m. -**velvollisuus** s. Linnaleiri tuotti kansalle rasittavan m:den.

majolika¹⁵ s. eräs fajanssilaji. -**kaakeli** s. -**maljakko** s.

majoneesi¹ s. ruok. sakea, kylmänä käytettävä kastike, joka valmistetaan öljystä ja munankeltuaisesta sekoittamalla lisäksi sakeaa kermää, etikkaa, sinappia, suolaa ja pippuria. — *Yhd.* hummeri-, salaatti-, tomaattim. -**kastike** s. = ed.

majoraatti¹⁶ s. lak. perimysjärjestys, jonka mukaan jk (määrä)omaisuus, tav. kiinteistö, toiset perilliset syrjäyttäen joutuu vanhimmalle (tav. miespuoliselle) perilliselle; myös tällä tavalla periytyvä omaisuus.

majordomus¹⁷ s. hist. hovimestari. | Frankkilaiskuningasten m. oli todellinen hallitsija.

majoriteetti¹⁸ s. enemmistö;) (minoriteetti.

majuri¹⁹ s. sot. useimmissa armeioissa alin esipäseerinä, pataljoonan komentaja t. vastavassa virka-asemassa oleva upseeri. — *Yhd.* insinööri-, lääkintä-, musiikkim.; kenraalim.; tampusurim.

majurinrouva s. -**virka** s.

majurska¹⁵ s. ark. ja vanh. majurinrouva.

majuskeli²⁰ s. kirj. iso kirjain, suuraakkonen. **makaaber**²¹ a. kaamea, kammottava, synkkä. | M. -- on säilyttään tilanne, tunnelma, runo ym., johon sisältyy räikeä vastakohta toiselta puolen kuoleman, toiselta puolen nuoruuden, elämän ilon, nautinnon jne. välillä ir. Novel-lissa vallitsee m. kauhutunnelma.

makaaja¹⁰ tek. < maata.

makadaami¹ s. tien t. kadun peitteenä t. täyteenä käytetty kivimurska, sepeli. — *Yhd.* asfaltti-, emulsio-, hiekkakivi-, kalkkikivi-, kuonam. -**tie** s.

makadam(is)oi'da¹⁵ v. -nti¹⁶ teonn. päällystää tie t. katu makadaamalla, sepelöidä. | M:tu valtatie, viertotie.

makaila²² frekv.v. -u² teonn. (< maata) loikoilla, lojua. | M:ee laiskana vuoteellaan, kotoaan. Syö ja m:ee joutilaana. M:i nurmikolla selällään. Huoleton m:u. Eivät työt m:emisella edisty. Metsän pohjassa m:ee kaatuneita honkia.

makajainen²³ s. lampaan kasvavassa villassa tavattava kimppu, jonka karvat ihvi on liittänyt toisiinsa, niin että villa voidaan jakaa nahkaan saakka kimppuja rikkomatta.

makak²⁴ s. Macacus, häntäapinoita, joilla on isot poskipussit ja korean väriset pakarot. | Varsinainen m. eli Jaavan apina. M:reja ovat mm. magotti ja bunderi.

makanen²⁵ s. kut. = pasma.

makaroni¹ s., us. mon. ravintotuote, jota valmistetaan hienoista vehnäjauhoista ja jota on tav. kaupan hoikkina putkina. | M:a valmistetaan myös riisi- ja maissijauhoista. Keitettyjä, muhennettuja makaroneja. M. on italialaisten kansallisruokaa. — *Yhd.* lanka-, putki-, tähtim. -**laatikko** s. ruok. -**muhennos** s. ruok. -**paistos** s. ruok. -**tehdas** s. -**vanukas** s. ruok. -**vehnä** s. = lasivehänä.

makasiini¹ s. 1. varasto(huone). | Noutaa suo-loja, jauhoja m:ista. — *Yhd.* jauho-, jyvä-, ruuti-, suola-, viljam.; kenttä-, keskus-, kruunun-, pitäjän-, satama-, tulli-, tuonti-, var-rantti-, vientim.; hirsi-, kivi-, puum. 2. tekn. eräistä säiliöistä, lipaista. | Kiväärin m. 'syötötkotelo'. Pistoolin m. 'lipas'. Puoliautomaattisen haulikon m. Latomakoneen, kutomakoneen m. — *Yhd.* kirjake-, putki-, rumpu-, tukkim. 3. harv. yleistajuinen, tav. kuvitettu aikakauslehti. | Juotiin teetä ja luettiin m:reja.

makasiinijärjestelmä s. sot. huoltojärjestelmä, jonka mukaan tarvikkeet kootaan sotänäyttämön varastoihin ja jaetaan niistä joukoille. -**kivääri** s. makasiinillinen kivääri. | M:n suuri tulinopeus.

makasiinillinen²⁶ poss.a.

makasiini¹lauhinta s. tekn. malmin lauhinta siten, että lauhittu malmi jätetään aluksi makasiiniin ja kuljetetaan vasta louhinnan loputtua edelleen. -**luodikko** s. makasiinillinen luodikko. -**lämmitys** s. tekn. lämmitys(tapa), jossa polttoainetta voidaan varata pesään tuntikau-siksi ja palaminen tapahtuu ilman hoitoa. -**mies** s. varastomies.

makasiininen²⁶ poss.a. Kaksi-, kolmim.

makasiininhoitaja s.

makau^s s. 1. makuu-, lepopaikka, vuode. | Karhu oli vielä m:ksessaan. Lumessa näkyi jäniksen m. Jäljellä oli vain miehen tyhjä m. vajan nurkassa. 2. mon. murt. vuodevaatteet. | M:ksset ja pitovaatteet PAULAH.

makausaika s. mer. par. seisonta-aika. -päivä s. mer. par. seisontapäivä. -rahat s. mon. mer. par. seisontakorvaus.

makauttaa² v. = makuuttaa. | M. lasta kät-
kyssä, lattialla. M. kaadettua kaskea poltta-
mattomana.

makea¹ a. -asti adv. -us² omin. vrt. imelä, makoinen, makeisoja. 1. sokerin, siirapin, hunajan, sakariinin yms. mausta. | Miedon, väkevän, äitelen, katkeron m. M. maku, haju. M. viini, kastike, keitto. Sokeroida liian m:aksi. Täynnä m:ata viiniä 'juovuksissa'. Ruoon m:us. Liika m:us tyympäisee. — Erik. vedestä: suolaton. | M. vesi. M:an veden kala. — S:sesti. M:ihin perso. — Yhd. hunajan-, sokerinm. 2. läheisesti ed:een liittyen: maukas, hyvän makuinen. | Lehmiä ahmii m:ata kevätruohoa. Vedellä piipustaan m:ita savuja. Suolainen ja sakea on talonpojan m. sp. Ken keitetyn paistaa, se m:an maistaa sl. Ei m:aa mahan täydeltä sl. — Jklla on m:an leivän päivät 'hyvät päivät, herkullinen elämä'. Syödä m:aan suuhunsa, m:ihin suihinsa. Sitä ajatellessa aivan m. vesi kihahuttaa kielelle. 3. kuv. Purskahtaa m:aan nauruun. Nauraa, myhäillä m:asti. Siitä saadaan m:an naurun aihe. Kutittaa m:asti. Vedellä m:ita unia. Nukkua m:inta aamu-untaan. Nuku m:asti! Unen m:us. Humala oli m:immillaan. M. löyly. Lähettä tästä m:asta maailmasta 'kuolla'. Maistaa vallan m:utta. Kaikkila meillä on täällä m:ita muistoja kivi. -- m:immassa, oikein Babelin hekkumallisessa kiemalluksessa he seisovat tässä rinta vasten rintaa kivi. M. väli [= hyvät välit] alkio. -- tunnen kasvojeni menevän m:aan hymyyn, kun pitäisi ruveta kuvailemaan sinua, poika sll. Mieli m:ana kuin hääkansalla konsanaan U.T.SIRELIUS. — Pankin kassallapoli varkaille m. pala. 4. makeilevä, mielitelevä. | Olla edessäpäin m. Panna suunsa m:aan hymyyn. Hymyillä m:asti. M. esiintyminen. Käytöksen m:us. Olla kohtelias ja m. Kumarrella m:an näköisenä. Vietellä m:illa puheilla. Puhua m:alla äänellä. Kirjoittaa m:ita kirjoja. -- mies on niin m., että tekisi mieli pestä kätensä aina vähän päästä, kun tuntee ne tahmeiksi J.FINNE. — Erik. väreistä, esitystavasta yms.: imelä, äitellä. | M:at värit. Teoksen m. sanonta. 5. eräissä yhteyksissä: kipeää tekevä, kirpaiseva. | Koski m:asti 'kipeästi'. M. isku kynnärpäähän. -- liivautteele oikein m:ita iskuja kivi.

makeahko¹ mod.a. -sti adv.

makeainen² a., vars. runok. makea.

makeakeitto² s. marja- t. hedelmäkeitto. | Kyllästynyt m:keittoihin ja pannukakkuihin. -sanainen a. mielitelevästi puhuva. | Jopas hän nyt oli m. -soppa² s. = makeakeitto. -vetinen a. M. sisäjärvä, vesistö.

makeilla² v. -evasti adv. -u² teonn. esiintyä makeasti, liehitellä, "heiluttaa häntänsä". |

M. herrojen edessä. Alentua m:emaan esimiehään. M:ee vieraille miehille. M:eva käytös, puhe, hymy. M:eva kiipijättyppi. Kumarrella m:evasti. Hänen kohteliaisuutensa on vain m:ua. Liehitellen punoi Pirkko pienet kätensä perämiehen kaulaan ja m:i hunajaisella tekoäänellä: -- LARINK.

makeinen² s. sokerista, kaakaosta, manteleista, pähkinöistä, hedelmistä, lakritsista ym. valmistettuja tuotteita, joissa makeuttamisaineena on sokeri; tav. erillisiä palasia, joita vars. lapset nautinnokseen imeskelevät suussansa; "namu(nen)"; vrt. karamelli. | M:siin luetaan suklaa, karamellit, marmeladi, halva, lakritsi, purukumi, pastillit ja marsipaani. Lapsille m:sia. M:sille perso. M:sia kaupantekijäiksi. — Yhd. manteli-, sokeri-, suklaam-; juhla-, tuliaism.

makeisautomaatti s. -kauppa s. -kioski s. -malja s. M. täynnä karamelleja. -paperi s. -pussi s. Lapsen kädessä oli valtava m. Tuoda m. tuliaisiksi. -raha s. Antaa lapselle m:a. -rasia s. -tehdas s. SOK:n m. -teollisuus s. -tötterö s. M. kaupantekijäiksi. -valmist s. Fazerin m:ita. -valmistusvero s. makeisvalmistesta peritty vero. -vero s.

makeutaa² v. tehdä makeaksi. | M. sokerilla, sakariinilla. Keinotekoisesti m:ettu ruoka, juoma. Jälkiruokien m:taminen.

makeuttamisaine s. Keinotekoinen, luonnollinen m. Käyttää sokeria m:ena.

makeutua¹ v. tulla makea (mma)ksi.

maki¹ s. Lemur, vars. Madagaskarissa eläviä puoliapinoita. | Musta m. — Yhd. kissam.

makkabealaisinen² s. M:et 'toisella vuosisadalla eKr. valta-asemaan noussut juutalainen pappis- ja hallitsijasuku'. -s[kirja] s. makkabealaisten historiaa käsittelevä apokryfikirjoja.

makkara² s. 1. lihajaloista, joissa eri ainek-
sista tehty massa on pantu oikeaan t. keino-
tekoiseen suoleen ja joita käytetään joko kei-
tettynä, paistettuna t. savustettuna eri ruoka-
lajeissa t. -lajeina tahi viipaleiksi leikattuina
voileivällä t. voileipäpöydässä. | Tehdä, täyttää
m:oit. Keitetty, savustettu m. Paksua m:aa.
½ kg, iso lenkki m:aa. M:an kuori. Paistaa,
käristää m:aa. Leikata m:asta viipaleita, m.
viipaleiksi. Panna leivälle m:aa. Olutta ja
m:oit. M:an muotoinen. — Eril. kuv. sanon-
noissa. | Tehdä eläimestä m:oit, panna eläin
m:aksi 'teurastaa'. Kaksi päätä m:alla [= asiassa on kaksi puolta] sp. -- asia, joka on
kaksipäinen kuin m. ja josta papitkin ovat
eri mieltä AHO. Panna kissa m:an vahiiksi
[= uskoa jtk jkn sellaisen vartioitavaksi,
haltuun, jolta sitä päinvastoin olisi suojeltava]
sp. Tehdä m. mieleiseksi [= menetellä mie-
lensä mukaan] sp. Eduskunta puolestaan saa
tehdä m:an mieleiseksi, joko hyväksyä tai
hylätä tämän lain ak. — Yhd. hevos-, kieli-,
maksa-, peruna-, rasva-, ryyni-, suoli-, verim-;
halpa-, keitto-, kääre-, nakki-, savu-, siskon-;
säilyke-, talous-, varastom.; berlinin-, frank-
furtinm.; lauantai-, olut-, tee-, yöm.; käriste-,
paistinm. 2. kuv. makkaran muotoisista esi-
neistä ja esiintymistä. | Paksu m. [=rasva-
pömu] leuan alla. Venytteli taikinasta pitkiä

m:oit. Sita jk m:aksi. Pulleaksi m:aksi täytetty patja. [Köydet] kuljetetaan mukana lyhyenä vyyhtenä, m:ana tai patukkana ak. [Vetelee ruoskalla] niin että ruunan selkään kohoavat sormen paksuiset m:at lassilla. — Ulkopaikallissijoissa adv:n tavoin. | Sukat, housunlahkeet m:alla, m:oilta. Kääriä vaate, köysi m:alle. Vetää sukat m:alta. [Hevonen] on vielä talvitakussaan, karva hankautunut, selkä m:oilta aho. Hän kiertyi hetkessä m:alle / ja kuoli HASUNTA.

makkara halko s. liereä, halkaisematon halko. | -- tässä nyt seison m. [lyömäaseena] kädessä KIVI. -kastike s. ruok. -keitto s. ruok. -makkari s. puhek., tav. halv. makkaranterijä. | Lihava kuin m. -mainen^m kall.a. -mestari s. -muhennos s. ruok. -mureke s. ruok. -myrkytys s. pilaantuneen makkaran aiheuttama lihamyrkytys.

makkaranterijä s. M:itekiän ammatti. -te|ko s. Teurastuksen ja m:on aika.

makkara puikko s. ohut puupuikko, jolla makkaran pää suljetaan pistämällä se suolen läpi ja pyöräyttämällä makkaraa, makkaratikku. -pötky s. -retki s. hist. Sigismundin suomalaisten kannattajien v. 1598 Ruotsiin tekemä retki. -sarvi s. makkaran täyttämiseksi käytetty sarvi. -suoli s. makkaranterijään käytetty suoli. -taikina s. makkaran täytemassa. -tehdas s. -teollisuus s. -tikku s. = makkara-puikko. -tuote s. M:iteiden myynti. -työntekijä s. -viipale s. M:ita voilleipien päälle. -voileipä s. Kahvia ja m:ä.

makkaru^s s. kans., us. mon. makkaran täytemassa, -aineet. | Varustaa m:kset valmiiksi. — Kuv. Tehdä jksta m:sta 'piestä pahanpäiväiseksi'.

makkelis adv. ks. mukkelis makkelis.

makki¹ s. käymälä. | Makin haju. — Yhd. sisä-, ulkom. -lan|ta s. käymälän lanta; ihmisen ulosteista valmistettu lannoite. | M:nan sekoitusaineet.

makkula¹⁵ s. harv. esim. hyönteisen pureman tai reumatismin aiheuttama pieni ihonalainen kovettuma. | Ihoon nousi punertavia m:oitaita.

maklattaa^{2*} v. murt. makeilla, liehakoida. | Pitäisi hiukan pokata ja m. ja keikauttaa ketunhantaa kainalossa LEINONEN.

1. **mako**^{1*} s. kans. maha, maaru. | Vasikan, sian m. Silakan m. Nälkäinen, tyhjä m. M. kurisee, laulaa. Pistellä m:onsa. Saada m:nsa täyteen. -- m:nne on velliä täynnä KIVI. Se [paisti] uppoaa heidän m:onsa muutamalla viiksen viippauksella LEINONEN. -- pääsin päätä saat siellä popsia m:osi HAARLA. — Erik. juuston juoksenttimena käytetty eläimen, vars, pikkuvasikan mahalaukku. | Käyttää m:na hauen suolta. Juusto tehdään maidosta maon avulla.

2. **mako**¹ s. kut. arvokas ruskeahko egyptiläinen puuvilla (laji).

makoila²⁰ v. ark. -u² teonn. makoilla, vars. lojua jouten, laiskana t. sairaana. | M. nurmilla. Joutilaina m:evia miehiä. Koko talvikauden on vain m:lut. Pitkällinen m:eminen

veltostaa. | Vai täällä se luutnantti m:ee. Eikö tunnu tauti helpottavan? JÄRVENT. -- päiväkaudet m:ivat ja antoivat isäpapaan elättää itseään TOPPILA.

makoinen^m a. hyvän makuinen, maukas, maukuisa, makoisa; vrt. makea. | M. suupala. M:isia herkuja. M. mälli poskessa. Padassa porisi m. paisti. M:iset kahvit. Maistuu m:selta. Syödä m:seen suuhunsa. On se vielä m:sena toisenkin miehen suu tänä iltana [= jtk herkullista on tiedossa] HEPOS. — S:sesti. Tarjota m:isia. — Kuv. Suu m:sen messingillään. Suupielissä m. hymy. Toinen toistaan m:sempia juttuja. M:sen hyvä elellä. Se [naisen niskal] on niin valkea, niin kaunis, niin m. aho. -- palavat tytön posket niin vietävän m:sina TALVIO.

makoisa¹⁸ a. = ed. | M:a suuhun pantavaa. M. ruoka. Tuoksuu m:lta. M:t piipun savut.

makojuusto s. kans. (vasikan) maolla juoksettusta maidosta tehty juusto.

makopuuvilla s. kut. = 2. mako.

makramee²¹ s. käs. pitsiä muistuttava, solmimalla valmistettu ripsureunus, jota loimista solmittuna käytetään koristeellisenä kankaan lopetuksena; myös: solmeilutyö. -solmu s.

makrilli¹ s. 1. Scomber scombrus, piikkieväinen, 40–50 cm pitkä merikala. 2. kuv. sotilasslangissa: alokas, monni.

makro- kreikkalaisperäisten sanojen alkuosana: iso, pitkä;)(mikro-. -kefalia¹⁵ s. lääk. = isopäisyys. -kosmos²¹ s. fil. maailmankaikkeus kokonaisuutena, universumi;)(mikrokosmos. -molekyyli¹ s. kem. fys. erittäin suuri, molekyyli, jättiläismolekyyli. | M:en kemia. -skooppinen^m a. -sesti adv. paljain silmin nähtävä;)(mikroskooppinen. | M. eliö. M. anatomia. M. havainto. Tutkia, tarkastella m:sesti. -spori¹ s. kasv. = isoitiö.

maks. lyh. 1. maksanut, maksettu. 2. maksimi.

maksa¹⁰ s. 1. selkärankaisten ruoansulatuskanavan suurin, vatsaontelossa sijaitseva tav. tumman sinipunainen ruskea rauhanen; myös ruoka-aineena. | M:n turpoaminen, laajeneminen. M:n värinen. Vasikan, mateen, hanhen m. (myös). Tuoretta, paistettua m:a. — Kuv. Jklla on lampaan m. 'jku on hyväluontoinen'. Jkn m. sulaa 'mieli lauhuu'. Jk käy m:lle 'kiukuttaa'. M:a karvastelee 'suututtaa', kiukuttaa'. -- silloin moni m. höyryää [= taistellaan verisesti]! R. RAUANHEIMO. -- ylpeyden mato m:ssa LEINONEN. — Yhd. rasvam. 2. a. hyytynyt, maksoitunut veri. | M:ksi hyytynyt veri. b. vars. vanh. eräiden maksaa muistuttavien kemiallisten yhdisteiden nimissä. | Antimoni-, rikkim.

maksaa⁹ v. I. suorittaa tav. rahaa antamalla korvaus, hinta jstak, us. nimenomaan ostamansansa hyödykkeestä, antaa, luovuttaa jtk jnk korvauksena, hintana, suorittaa maksuksi jstak.

1. a. obj:nä se (rahasumma tms.), mikä jstak hintana, korvauksena suoritetaan. | M. jstak 45, 30 000 mk. M:oi maatilasta suuren summan (rahaa). M. kymmenen markkaa kilolta, kilosta, kappaleelta, kappaleesta. M:oit turkistasi liian suuren hinnan. M:an hevos-

tasi mitä tahdot. Paljonko n:at tästä kellostä? M. jstak palveluksesta, työstä. M. täysihoidosta, elatuksestaan. **b.** obj:na suoritus (palkka, velka tms.), joka maksamalla täytetään. | M. hinta(na), korvaus(ta), palkkio(ta). Palkkaa m:etaan 200 mk tunnilta. M. velkansa, veronsa, vuokransa. M:oi velkansa loppuun. M. korkoa 8 %. M. lukukausi-, jäsenmaksunsa. M:avat ja vapaaooppilaat. M. sovintorahoja, lunnaita. M:a, mitä olet velkaa. Ostot m:etaan kassaan. Huudot on m:ettava heti. M:oi hinnan seteleinä, arvopapereina. Vekseli erääntyy m:ettavaksi. Vaadittaessa m:ettava lasku. Kuitata suoritus m:etuksi. M. kustannukset, kulut. — M. rahalla, työllä, työnä. M. käteisellä. Verot m:ettiin luonnontuotteina. **c.** obj:na tavara tm. hyödyke, josta jtk hintana, korvauksena suoritetaan. | Huonekalut ovat vielä m:amatta. Maatila on m:ettu viimeistä penniä myöten. M:oi päivällisen kaikkien puolesta. M. matka-, pääsyliput. Vastaus [sähkösanomaan] m:ettu. Yhtiö m:aa matkat. M. kyyti ajurille. Vahinko on vielä m:amatta. — Joskus henkilöobj:n ohella. | M. jku vapaaksi jstak. — suuri talo ja kaikki edellisen emännän perilliset pois m:etut srl. Onpa mukavaa, kun saa m. sen vanhan käsnäleuan selväksi KARHUM. — nämä m:oivat niillä [rahoilla] työmiehet, jotka työskentelivät Herran temppelissä vt. — Hyvin m:ettu [→ palkattu] maalarilla, työmies. M:ettu [→ palkattu] kätyri. **d.** maksava (liik.) velvollinen maksamaan, velkaa (oleva). | Paljonko olen sinulle vielä m:ava? Liikkeenne on m:ava meille seuraavan laskun mukaan: --.

2. eräissä sanontatavoissa ja kuv. | M. kalliit oppirahat jstak. M. vanhoja kalavelkojaan, ks. kalavelka. M. viulut (ark.) suorittaa t. joutua suorittamaan kustannukset t. joutua kärsimään vars. jstak sellaisesta, jonka maksaminen t. kärsiminen kuuluisi useille t. toisille'. — *Erik.* a. korvata, hyvittää, sovittaa; palata; lunastaa. | M. hyvä pahalla. M. kiitollisuudenvelkansa kauniilla sanoilla. Kärsimyksillä m:ettu onni. M. jk selkänahallaan. Sai m. varomattomuutensa hengellään. Kristus on m:anut syntimme verellään. Voitosta oli m:ettava kalliisti. Tekosi saat vielä kalliisti m:a! -- millä m:an maammon maion / sekä taattoni hyvyyden KAL. Helmikuun hellät tuulet maaliskuussa m:etaan sl. -- sillä sinä [Herra] m:at kullekin hänen tekojensa mukaan vt. — Yritys, joka pian m:aa kustannuksensa. Metsänhoito m:aa ajan mittaan itse itsensä. **b.** kostaa. | M. samalla mitalla. Nyt m:an kaikki pahat tekosi. Kyllä tämän sinulle vielä m:an. Nyt ne m:etaan omat kärsimykset ja kyyneleet ivalo. -- toki kerran kohut koston, / kerran koron kanssa m:an LEINO. Minun on kosto, minä olen m:ava, sanoo Herra ut. c. Jk m:aa vaivan 'jk kannattaa, jhk on syytä'. M:aa vaivan ainakin yrittää. Ei m:a enää vaivaa lähteä.

II. olla jnk hintainen, arvoinen; olla kauan, tarjolla, saatavana t. tulla ostetuksi, lunastetuksi jstak hinnasta; vaatia, viedä (kus-

tannuksia). | Kirja m:aa 100 mk. Mitä omenat m:avat? Retki m:oi suuret summat. Miljoonia m:ava yritys. Elämä tulee m:amaan niin paljon, etteivät tulot tahdo riittää. Ostan sen, m:oi mitä m:oi. — *Erik.* joskus: maksaa paljon, olla kallis(ta). | Kylläpä se m:aakin! Kaikki m:aa nykyään. — *Kuv.* a. vaatia, viedä. | Asia on vietävä päätökseen, m:oi mitä m:oi. Yritys m:oi monta hikipisaraa, uneton- ta yötä. Taistelu m:oi paljon verta. Jokainen hyökkäys m:aa miehiä. Hoitovirhe voi m. potilaan hengen. **b.** olla jnk arvoinen; hyödyttää. | Hänen apunsa ei paljon m:a. Mitä m:aa nyt enään koreus, kun kaikki on men- nyt? kivr. Sellaisen miehen puhe, sekin m:aa jotakin ja painaa vaa'assa ALKIO. Tekee mieli kysyä, mitä tällaiset pohdiskelut m:avat M.RAPOLA. — *Yksipers.* vars. kielt. yhteyksissä: kannattaa, olla vaivan arvoista, antaa aiheita. | Niin vähäpätöinen, ettei m:a mainita- kaan. Siitä ei m:a paljon puhua. Minun ei m:a panna rahojani sellaiseen. M:aako tuol- laista nyt murehtia?

maksaja¹⁰⁰ tek. Huono velkojensa m. Alennus on se määrä, mikä myönnetään m:lle suorituksen vähennyksenä. — *Yhd.* koron-, pal- kan-, veronm.

maksa/laatikko s. ruok. jauhetusta maksasta, suurimosta ja rusinoista valmistettu laatikko, maksapaistos, -vuoka. **-laskimo** s. anat. mak- sasta lähtävä laskimo. **-lohko** s. anat. Vasen, oikea m. **-mainen**¹⁰¹ kalt.a. Hyytynyt, m. veri. **-makkara** s. ruok. **-mato** s. Fasciola hepatica, vars. nautaeläimen ja lampaan, joskus ihmisenkin maksan sappitiehyissä loisia imumato. **maksamat/on**¹⁰² kielt.a. 1. < maksaa I. a. akt. joka ei maksa t. ole maksanut. | Velkaansa m. mies. Veroa m. Lähti m:tomana. **b.** pass. jota ei ole maksettu; jota ei voi maksaa. | M. hin- ta, lasku. M:tomien verojen perintä. Niin suu- ret velat ovat hänen tuloillaan m:tomia. 2. (< maksaa II) joka ei maksa (mitään). | Mitään m:onta romua. Käyttää hyväkseen m:onta apu-voimaa.

maksamatotauti s. eläinlääk. etup. nautaeläimissä ja lampaissa esiintyvä maksamatojen aiheuttama tauti.

maksamis- = maksu-. **-aika** s. **-paikka** s. **-pe-**ruste s. **-velvollisuus** s.

maksamuhennos s. ruok.

maksan/karva a. harv. = seur. | M. kivi. **-kar-**vainen a. maksan värinen. | Huusi naamal- taan m:sena. M:sta kangasta. — *Kuv.* M:set synnit. **-ruskea** a. M:a graniittia. M. kuonon pää. M. hevonen, kaniini.

maksanta¹⁰³ teonn., melko harv. (< maksaa) maksaminen, maksu. | Verojen m.

maksa/paisti s. ruok. M:paistia ja marjahilloa. **-paistos** s. ruok. = maksalaatikko. **-pasteija** s. ruok. **-pihvi** s. ruok. **-porti** s. anat. se mak- san kohta, jossa porttilaskimo ja sappitiehyt puhkaisevat sen. **-ruoho** s. Sedum, Crassula- ceae-heimoon kuuluvia mehevälehtisiä ruoho- kasveja. | Katkera, leveälehtinen, iso m. **-sam-**mal s. M:et 'Hepaticae, sammalkasvien luokka'. **-syöpä** s. lääk. **-tauti** s. lääk. tauteja, jotka

kokonaan t. etupäässä paikallistuvat maksaan. **-tiehyt** s. *anat.* tiehyitä, joita myöten maksassa syntynyt sappineste juoksee joko pohjukais-suoleen avautuvaan sappitiehyeen t. sappirakkoon.

maksatta^{a*} *fakt.v.* < maksaa. | M. isällään lukuvelkansa, laskunsa. Valtio m:a suuria veroja. M. vahingonkorvausta.

maksa/tulehdus s. *lääk.* Äkillisen m:tulehduksen yleisin muoto on katarraalinen keltatauti. **-täplä** s. *lääk.* ihon epätavallisesta pigmenttisytydestä johtuva kellanruskea täplä. **-tärkkelys** s. *kem.* = glykogeeni. **-uute** s. *lääk.* **-valmiste** s. *lääk.* M:et anemian hoidossa. **-valtimo** s. *anat.* maksaan ja mahalaukuun verta tuova valtimo. **-vuoka** s. *ruok.* = maksalätkä. **-öljy** s. eläinten maksasta valmistettu öljy.

maksella^{as} *frekv.v.* -u² *teonn.* < maksaa I. | M. velkojaan vähitellen. M. huimia aintoja. M. alituisen sakkaja. M:ee velkojen korkoja lopun ikäänsä. M. takauksia. Kyllä niillä tuolloilla pienet kustannukset m:ee. — *Kuv.* Vanhoja kalavelkojaan taisi m. Poliittikka pyrki menemään kalavelkojen m:uksi.

makeskella^{as} *frekv.v. ark.* = ed. | M. lukuvelkojaan. M. pieninä erinä.

maksiimi^o s. *fil.* ajattelemisen t. toiminnan perusohje, perussääntö, jonka yksilö itse hyväksyy ohjeekseen, periaate; vrt. normi. | Esteettinen m. Uskonnollinen m.

maksimaali ^{as} *yhdyt.* ojen alkuosana = 'eur.

maksimaalinen^{as} a. suurin, runsain tm. (mahdollinen t. sallittu), maksimi-, enimmäis-, huippu-;) (minimaalinen.

maksimalisti^o s. enimmäin vaativa, pisimmälle menevä, radikaalisin henkilö. | Puolueen m:t.

maksimi^o s. suurin, runsain, ylin (mahdollinen t. sallittu) määrä, arvo, aste tms., suurin ääriarvo, enimmäis-, huippumäärä, -arvo;) (minimi. | Jäsenmäärä saavutti m:nsa. Sademäärän, painekäyrän, ilmanpaineen, voiman m. Ammuksen lentomatkan m. Palkat ja hinnat ovat nousseet m:nsa. Määrät jllek m. Rangaistuksen m. — *Mat.* = maksimi-arvo. — *Metri.* korkeapaineen alue, korkeapaine, korkea. | Barometrin m. — *Yhd.* ilmanpaine-, jännite-, painom.; jäsen-, oppilasm.; kuukausi-, vuosim.

maksimi suurin, runsain tm. (mahdollinen t. sallittu), enimmäis-, huippu-, maksimaali-. **-aika** s. Sopimuksen voimassaolon m. **-amputammatka** s. Rannikkokanuunan m. **-annos** s. Lääkkeen m. **-arvo** s. Sähkövirran jännitteen m. Viennin, tuonnin m. — *Mat.* funktion maksimikohdassaan saama arvo, maksimi. **-hinta** s. **-jännite** s. **-kantamatka** s. Kiväärin m. **-kestävyys** s. **-kohta** s. Kuume on kohonnut m:ansa. Ammuksen lentoradan m. — *Mat.* sellainen argumentin (argumenttien) arvo (ryhmä), jolla funktio saa suuremman arvon kuin läheisillä argumentin (argumenttien) arvoilla. **-korkeus** s. Rakennusten, vedenpinnan m. **-kuorimitus** s. *tekn.* Voimakoneen, sähköjohdon m. **-leveys** s. **-luku** s. Vaihtelulajisuuden maksimi- ja minimiluvut. **-lämpömittari** s. lämpömitta-

ri, joka jää osoittamaan ylintä vallinnutta lämpötilaa ja jota käytetään esim. kuumetta mitattaessa. **-lämpötila** s. **-matka** s. **-määrä** s. Kohota, nousta m:änsä. Tuotanto saavutti tähänastisen m:nsä. **-nopeus** s. Hävittäjäkoneen, aluksen m. Ammuksen m. **-paine** s. Keskipaineen suhde m:eseen. **-paino** s. **-palkka** s. Säännökset maksimi- ja minimipalkoista. **-pituus** s. **-raja** s. Vesimäärän maksimi- ja minimirajat. **-teho** s. Moottorin m. **-tilavuus** s. **-työaika** s. vars. pisin viikoittainen t. päivittäinen aika, jonka laki sallii pitää täysikasvuista henkilöä työssä. **-vaatimus** s. Asettaa jk m:ksekseen.

makso^o s. *vanh.* maksu. | Saada velkansa m:on. Mennä paperin saatavien m:on. Velan m:on lähden kivi. -- pitäisi oleman ainakin minun puolestani m:ssakin [= maksettukin] sml. Ottaa, saada m. jstak. Panenpa parahan m:n, / annan lunnahat lujimmat kal.

makoittu^{a*} v. 1. verestä: hyytyä, koaguloitua. | Veren m:essa siitä erkanee kirkas vaaleankeltainen verihera. Haavaan m:nutta verta. Teuraseläimestä laskettavaa verta pitää hämmäntää, ettei se m:isi. 2. keuhkoista: muuttua keuhkotulehduksessa maksakudosta muistuttavaksi.

makoittum^a s. makoittumisen tulos. | Haavaan syntyy fibriniin vaikutuksesta verenvuotoa ehkäiseviä m:ia.

maksu^o s. 1. maksaminen, maksanta. | Lainan takaisin m. Pitkittää velkansa m:a. Huolehtia m:sta. Olla tilin m:ssa. Lähteä verojen m:un. Saada velkansa, korkonsa m:un 'maksetuksi'. Vaatia saatavansa m:un 'maksettavaksi'. Tänä vuonna m:un pannut verot. Liike on lakkautanut m:nsa [käteisvarojen puutteessa]. -- teidät m:lle [= maksamaan] panisin jorun. — *Yhd.* koron-, palkan-, tilin-, vekselin-, velan-, veron-, vuokranm. 2. rahausumma tm. korvaus, jolla jk t. joka jstak maksetaan, (raha)korvaus; hinta, palkkio, suoritus. | M. tavarasta, työstä, palveluksesta. Saada, ottaa m. jstak. Lääkäri ottaa käynnistään m:n. Vaatia, kiskoa liikaa m:a. Tarjota m:a. Suorittaa m. Tehdä jtk m:sta. Antaa, suorittaa jtk m:tta 'ilmaiseksi'. Myydä, ostaa hyvästä m:sta. Antoi suuresta m:sta muutakin tavaraa. Tehdä jtk m:a vastaan, par. maksusta. Verot ja muut m:t. M:jen kerääjä. — *Erik.* valtion t. julkisen yhteisön jnk laitoksensa käytöstä yksityiseltä perimä korvaus; vrt. vero. — *Yhd.* hoito-, ilmoittautumis-, kuljetus-, liittymis-, lunastus-, luotsaus-, osanotto-, pääsy-, tarkastus-, tilaus-, toimitus-, vakuutusm.; kansaneläke-, lapsilisäm.; koulu-, kurssi-, lukukausi-, oppilas-, tenttim.; auto-, juna-, kanava-, kirje-, kyyti-, liikenne-, posti-, puhelin-, rahti-, sairaala-, satama-, silta-, sähkö-, tullim.; jääm.; ennako-, kerta-, kuukausi-, käteis-, osa-, vähittäism.; erikois-, lisä-, perus-, pohjam.; lääkärin-, papinm.; jäsenm.

maksu/aika s. 1. ajankohta, jona jk (hinta, vero, velka tms.) on maksettava, maksetaan t. on maksettu, erääntymisaika. | Kauppahinnan

lopullinen m. Sopia täsmällinen m. Velan m. lähestyy. Lainan saanti- ja m. 2. aika, jonka kuluessa jk (hinta, vero, velka tms.) on maksettava. | Vuoden, kuukauden m. Antaa m:aikaa. Lyhentää, pidentää m:aikaa. Vekselin m. pidennettiin kolmeksi kuukaudeksi. 3. aikajakso, jolta palkka, vuokra tms. kerrallaan maksetaan, maksukausi. | Viimeisenä m:aikana erääntynyt palkka, -**eh/to** s. Ankarat, edulliset m:dot. Myydä, lainata helpoilla m:doilla. Tilaus- ja m:dot. -**erä** s. Vähittäishinnan ensimmäinen m. Jäljellä olevat m:t. -**helpotu/s** s. Myöntää m:ksia ostajilleen.

-**maksuinen**^{ms} poss.a. Halpa-, huokea-, kallis-, lyhytm.

maksujärjestelmä s. Kauppasopimuksen edellyttämä m. -**järjestely** s. vars. kansainvälisessä kaupassa käytetystä clearingjärjestelmästä. | Nämä maksut on suoritettava Suomen ja Italian välisen m:n ulkopuolella. -**kau/si** s. Vuokrien m:det. -**kielto** s. vars. viranomaisen maksuvelvolliselle antama määräys, ettei tämä saa suorittaa velkaansa suoraan saamamiehelleen. -**kuitti** s. Vakuutuksen m. -**kyky** s. Ostajan, kuluttajan m. Verotaakan pitää vastata verovelvollisen m:ä. Yli m:nsä velkaantunut. Rahayksikön maksu- eli ostokyky. — **Yhd.** koron-, velan-, veronm. -**kvkyinen** a. -syys omin.; syn. solventti. | M. ostaja. M:set markkinat. Turvata m:syytensä. -**kyvytön** a. -tömyys omin. M. asiakas, yrittäjä, takaaja. Velallisen m:tömyys on ilmeinen. Kansainvälisesti m. valuutta. -**liike** s. liik. Pankkien tehtävänä on mm. m:keen helpottaminen. Kotimainen, ulkomainen m. -**lippu** s. liik. tilapäisenä maksuvälineenä käytetty asiakirja. | Talletuksen m. Ulkomaisen saatavan m. Sekkilitin m.

maksullinen^{ms} a. josta peritään maksu, maksusta tapahtuva, käytettävä, nähtävä tms.;)(maksuton, ilmainen. | M. sauna. M. iltama, tilaisuus. juhla. M. lääkärintarkastus. M. tarvalähetys.

maksুমääräys s. liik. asianomaisen käyttövarojen(sa) hoitajalle antama, tav. kirjallinen määräys suorittaa jk summa (menoerä) jklle, jhk tarkoitukseen. | Johtaja antaa kassaan m:ksen. M:ksillä, jotka on asetettu valtion kassalaitoksille, maksetaan suurin osa valtion menoista.

maksun/alainen a. maksullinen. | M. virkasähkösanoma. -**kerääjä** s. -**lykkäys** s. moratorio. -**otto** s. -**perijä** s. -**saaaja** s. -**saanti** s. -**suoritus** s.

maksuosoitus s. liik. jkille henkilölle osoitettu kirjallinen tahdonilmaisu, jossa osoituksen antaja määrää, että tämän tulee kolmannelle henkilölle suorittaa jk määräsumma; syn. assignaatio. | Osuuskunnan hankintamiesten karjanmyyjille antamat m:osoitukset. Sadan tuhannen markan m. Sekki on m., jolla saa nostaa pankista määräsumman. Jkille asetettu m. Allekirjoittaa yhdistyksen suoritettavat m:osoitukset. Maksaa palkka m:osoituksina. -**paikka** s. Tavarain, verojen m. -**peruste** s. Tullitariffien m:et. Miesluku veron m:ena.

Rajaseutulisien m:et. -**puoli** s. M. [= maksaminen, maksu] kyllä järjestyy. Olen vielä m:ella 'maksava'. -**päivä** s. Verojen, velan korkojen m. Siirtää m:ä. Korvata m:n ja erääntymispäivän kurssiero. -**päiväkirja** s. liik. kirjanpidon apukirja, johon määräpäivinä suoritettavat maksut kirjoitetaan muistiin kukin määräpäivänsä kohdalle. -**sitoumu/s** s. Kirjallinen m. Täyttää täsmällisesti m:ksensa. Antaa, kirjoittaa m. -**sopimu/s** s. Ulkomaiden kanssa tehdyt kauppa- ja m:okset. Englannin ja Ruotsin välinen m. -**sub/de** s. M:teemme Ruotsiin. Kansainväliset m:teet. -**suoritus** s. Liikelaitosten välisten m:ten järjestely. -**tapa** s. Sopia saatavien maksuajoista ja -tavoista. -**tase** s. tal. jhk maahan tietyn ajan kuluessa ulkomailta tulevien ja sen suorittamien maksujen keskinäinen suhde. | Aktiivinen, passiivinen m. Suotuista, epäsuotuista m. -**todiste** s. liik. kirjallinen todiste maksun suorittamisesta, maksutodistus, -tosite. | Maksun suorittajan saama m. on menotodiste, -tosite, (maksu)kuitti, maksun saajalle jäävä m. on tulotodiste, -tosite, reversaali. Liittää kirjanpitoon m:et. -**todistu/s** s. = ed. | Tarkastusleimalla varustettu perimiskuitti m:ksena.

maksuton^{ms} kar.a. -tomasti **adv.** -tomuus^{ms} omin. maksutta saatava, käytettävä, tapahtuva, nähtävä tms., ilmainen;)(maksullinen, | M. todistus. M. lääkärintarkastus. M. tilaisuus. M. kurssi. Oikeus m:tomaan kotimatkaan. M. valo ja lämpö. M. palvelus. Saada jtk m:tomasti. Opettaa m:tomasti. Lomakkeita jaetaan m:tomasti. Kansakoulun m:tomuus.

maksutosite s. liik. = maksutodiste. -**tulo** s. vrt. ansio-, verotulo, | Julkinen talous nojautuu etupäässä ns. m:ihin.

maksuun/panna v. par. panna maksuun. | M:pannut (tav:mmiin ~) verot. -**pano** s. Veron m. Osuuskunnan lisämaksujen m. Toimittaa kunnallisverojen m. -**panoluettelo** s. Verojen m.

maksuvaatimus s. -**vaikeu/s** M:ksien pelosta ei uskalleta ottaa lainaa. Jk tuottaa m:ksia. Myöntää helpotuksia m:ksiin joutuneille. -**valmiu/s** s. liik. maksu-, suorituskyky, likviditeetti. | Pankin m. M. paranee, heikkenee. Varmuuden ja m:den periaatteet. -**velvollinen** a. ja s. M. puoliso, takaaja. Jkille m. Perittää verojen rästit m:silta. -**velvollisuus** s. Selvitää, todistaa jkn m. Lyödä laimin, täyttää m:ntensa. Määrätä jkille m. Takaajan m. on kiistaton. -**väline** s. liik. Tavallisin m. on raha. Laillinen, käypä m. Rahana käytetty m. Vekseli m:enä. Käteisten m:iden määrä. -**yksikkö** s. Puhelinliikenteessä m:nä on se maksu, joka suoritetaan tavallisesta 3 minuutin yksityispuhelusta.

maku^{ms} s. I. I. makuaistilla tunnettava ominaisuus, makuaistilla saatu aistimus; myös haustaistil välittämistä aistimuksista, kun ne saadaan suuhun otetusta aineesta. | Tunnetuimme pääasiassa neljää m:a: makeaa, hapanta, suolaista ja karvasta. Kahvin, kuminan, leivän, viinan m. Savun, metsän, riistan m. Suoveden, meriveden m. Tuoreen kalan m. Paleltuneen perunan m. Hapanneen, pilaantuneen,

paletuneen, ummehtuneen, käyneen, väljähtyneen m. Keitetyn m. Vanhan, uuden, härskin m. Miellyttävä, epämiellyttävä m. Hyvä, hieno, imelä, karvas, pistävä, tyympäisevä m. Mieto m. Ruokahalua kiihottava m. Ruoassa on kattilan m. Maidossa on rehun m:a. Ruokaan tarttuu kuparin m:a. Ilkeä m. suussa, Maultaan hyvää, huonoa. Tuntea, erottaa jk mausta. Saada humalista m:a [= hyvää, oikeaa makua] olueen. M:nsa menettänyt kaljaa. Karhu oli jo päässyt lihan m:un 'saanut syödä lihaa ja alkanut pitää siitä'. Päästä keväällä tuoreen kalan m:un. Poika on jo hiukan päässyt viinan m:un. 2. kuv. a. ed:een liittyen; us.: tuntu. | Sai tuntea selässään vitsan maun. Hänen puheessaan tuntui piikittelyn m:a. Tilanteessa oli sodan m:a. Miksikähän maise-massa oli toinen m. ja hieman kuin kulttuurin kajoa Kianto. [Yksinäisyys] voi viihdyttää --, mutta sen kalkissa on kuoleman m. Kosken. — Puhua suunsa mauksi 'lörpötellä aiheetta', puhua vain puhuakseen'. — Erik. Päästä jnk m:un, saada m:a jstak 'saada kokemusta jstak, tutustua (ja tav. tottua t. mieltä) jhk'. Päästä metsästyksen, taistelun, vallan m:un. Keran m:un päästyään ratkesi juopottelemaan. Tekee työtänsä vain sen verran, että m:un pääsee. Jstak jää paha m. suuhun 'jk tekee huonon, vastenmielisen vaikutuksen, jättää ikävän muiston'. Elokuva, joka jättää pahan maun suuhun. b. viehätys(voima), vaikuttavuus, teho. | Saada esitykseensä m:a. Näppärät sivu-juonet antavat elokuvalla m:a. Siihen ikään tultaessa tanssi menettää jo m:nsa. Lioittelun vuoksi koko kertomus menetti m:nsa. Huono esitys vei näytelmältä maun. 3. yhd. Kahvin-, maltaan-, viinan- jne. m.; esi-, jälki-, lisä-, sivum.

II. kans. makuaïne, höyste. | Ei ole mitään m:ja [= lihaa, rasvaa tms.] keittoon. Panna karjan juomaan m:ja 'jauhoja, suolaa tms.'. — Melkein yötä päivää he vedättivät m:a [= lantaa] polloille MERIL.

III. 1. makuaisti, maisti, us. nimenomaan sen yksilöllisyyttä ajatellen. | Ihmisen aistit ovat näkö, kuulo, m. haju ja tunto. Tarkka, tylsä, tylsistynyt m. Juomarin kielestä on m. mennyt. Suolaa maun mukaan. Keitto oli minun m:uni. Vaativintakin m:a tyydyttävää herkkua. 2. välitön, vaistomainen t. tunteenomainen tajuamis- t. arvostelukyky, jkn mieltymysten laatu t. suunta, aisti, tyyli-vaisto. | Pitää tarjolla ostajien m:a vastaavia tavaroita. Aivan m:ni mukainen mies. Miehisen maun mukainen kertomus. Kukin sisustaa kotinsa m:nsa mukaan. Siinä suhteessa meillä on sama m. Arvostelijana hän mukautui yleisön vaihtelevaan m:un. Taiteilijan persoonallisen maun ilmaus. Hyvä, huono, terve, turmeltumaton, kehittynyt, hienostunut, vaatelias, sovinainen, erikoinen m. Taitoa ja hienoa m:a osoittavia käsitöitä. Esteettinen, taiteellinen, musiikillinen m. Suomalainen, ranskalainen m. Kehittää kirjallista m:aan. Hyvän maun säännöt. — Erik. hyvä, oikea maku. | Hänellä on m:a.

makuaine s. makua antava aine, höyste, mauste. | Tärkein m. on suola. Lihakeitossa olevat m:aineet kiihottavat ruokahalua. Lihan, hedelmien m:aineet. Mausteita ei saa käyttää niin runsaasti, että ruoassa itsessään syntyvät m:aineet hukkuvat niiden makuun. Kemiallinen m. -aisti s. kyky aistia makua, maku, maisti. | Kehittynyt, erehtymätön m. Tylsistynyt m. -aistimus s. M:ksia välittävät aivoihin kielikintahermon ja kielihieron haarat. Miellyttävä, vastenmielinen m. -aisti n s. M:mena ovat mm. kielen pinnan makunystyt. M:nten hermot. -arvostelma s. arvostelijan makuun perustuva arvostelma. | M:ien suhteellisuus. -asia s. yksilöllisestä mausta riippuva, ehdonvallon asia. | M:oista ei pidä kiistellä sp. On m., milloin kahvi on sopivasti paahdettua. Lienee m., kumpi menettelytapa on parempi. Nainen on yleensä tarkka m:ois-sa. -eli n s. makuaistin. | Kieli toimii m:menä. Kielessä olevat m:met. -ero s. Viineissä on huomattava m. -hermo s. makuaistimuksia välittävä hermo. | M:jen pääte-elimet. — M:ja kiihottavaa ruokaa. Ja ihana kahvin haju täytti pian tuon pienen erämaisen töllin, pannen kidutetut m:t kummasti kutajamaan ... Kianto.

makuinen¹⁰ poss.a. -sesti adv. -uus⁹⁵ omin.; kirjoitetaan us. ∪ lyhyen, attr:tuos määryssanansa kanssa. 1. varsin. merk:ssä. | Mantelin, lakritsin, lipeän, mullan, öljyn, veren m. (myös ∪). Hyvän, huonon, pahan, raikkaan, karvaan, kitkerän, virkistävän, pistävän, polttavan m. (myös ∪). Eltaantuneen voin, raikkaan hedelmän m. Eihän tämä ole minkään m:sta. — Yhd. edellisen tyyppisten lisäksi: hieno-, huono-, mieto-, puhdas-, raikas-, voimakas m.; eri-, saman-, toisen-, tämänm. 2. laajentuneessa merk:ssä: tuntuinen. | Puhui vihaisen m:sella äänellä. Tiuski tärkeän m:sena jokaiselle. Ruumis tuntui kipeän m:selta. -- hiukan kostean m:iset hytit LEHT. -- Jenny oli kovin kummallisen m. ja hermostunut K.VÄÄNÄNEN.

makuja¹⁰ a. -asti adv. -uus⁹⁵ omin. maukas, makoisa. | M. ateria, M:aa juomaa. M. tuoksu. M:uudesta kuulua kalaa. — Kuv. M. voitto. En minä tiedä sen m:ampaa väriä maailmassa kuin kerman kelta KILPI. Karhu möri-see -- kankailla kulkiessaan ja marjoja m:asti syödessään ks.

makujuoma s. maukas juoma. | -- Mattia myös m:juomaa [= rommia] viittasi juomaan *MANN. -- ohraiset oluet, / m:juomat maltahiset KAL. — Kans. jauhoilla, suolalla tms. maustettu karjan juoma, haudevesi. | -- kuivista haavanlehdistä tuli parhainta lehmien m:juomaa KARHUM. -keränen s. anat. = makusilmu. -kysymys s. makuaasia. | Jää m:kseksi, kumpi taa on parempi. M:ksistä ei sovi kiistellä.

makulatuuri¹ s. virheellisesti painettu t. painossa nuhraantunut paperi, arvonsa menettänyt painotuote, hylky-, jät-paperi; huokea (kääre)paperi. | Kirja kelpaa enää m:ksi. Koota vanhat sanomalehdet m:ksi. — Yhd. sano-

malehtim. -paperi s. Liimatonta valkoista m:a. Kirja, jolla on vain m:n arvo.
makuloida¹⁸ v. -nti¹⁸ teonn. tehdä makulatuuriksi; tehdä mitättömäksi, mitätöntää jk painotuote. | M. painotuote. M. vanhat kirjat. — Virheellisesti kirjoitettu šekki on m:tava. Leimalla m:tu postimerkki. Antaa ohjeet kuitien m:nista.

maku mestari s. Ranska oli Euroopan m. seurustelun alalla. -- m. olevansa/ laulun maassa luulee LEINO. -**paia** s. herkkupala. | Ahnehtia itselleen parhaat m:t pöydästä. Pistellä m:oja poskeensa. Houkutella koiraa m:olla. Lammas oli sudelle oikea m. — Kuv. Rahallap oli rosvoille oikea m. Juoruamille herkullinen m. Pilalehden parhaita m:oja. Propagandan kannalta hyvä m. Tieto oli tutkijoille oikea m. -**silmu** s. anat. makuhermon varsinainen pääte-elin, makukeränen. | M:t ovat keräsiä ja sijaitsevat pääasiallisesti kielen limakalvossa olevien vallinystysten reunoissa, lehtinystysten sivuilla ja sieninystysten päissä. -**sipuli** s. anat. = ed.

makustella²⁸ frekv.v. kans. -u² teonn. maistella. | Puraitsi palan ja m:i suussaan. Vähän aikaa m:tuuan sylkäisi hän murut suustansa PAKK. — Kuv. -- siinäähän menee, kun ei m:e JÄRVENT.

maku suunta s. vrt. maku III.2. | Kirjallinen, esteettinen, taiteellinen m. Ranskalais-klassillinen m. Akateeminen m. Noudattaa vallitsevaa m: suuntaa. Ajan m: suunnasta poikkeava rakennus. Yleinen m. karttaa räikeänvärisiä pukuja. -**sääntö** s. Yleispäteviä m: jä ei ole olemassa. -**tuomari** s. tyylä yms. koskeissa kysymyksissä (arvovaltaisena) ohjeiden antajana, ratkaisijana esiintyvä henkilö, tyylituomari. | Taiteen m. Aikakauden, kaupungin m. Petronius, Neron hovin m. "arbitr elegantiarum". Arvovaltaisten m:en mielipide. Puolueettoman m:n arvostelu taideteoksesta, esityksestä, puvuista. — Harv., tav. leik. ruokien t. juomien (maun) arvostelijana esiintyvistä henkilöistä. | Viinien, tupakan m. -**tuomio** s. vars. urh. vrt. makuasia. | Ottelu oli tasaväkinen, joten NN:n voitto oli m.

makuu²⁵ s. 1. makaaminen; makaaminen levon t. nukkumisen vuoksi; murt. nukkuminen, uni. | Seisonta, istunta ja m. Selällään m. Kovalla pohjalla m. pakotti jäseniä. — On jo m:n aika. Ei nyt ole aikaa pitkiin makuihin. Viime yö jäi vähälle m:lle. Ei kannattanut enää häristä pojalle maanantiaamujen makuista SILL. — -- uuvuta uunen, / maku'usen maanittele KAL. — Yhd. halli-, sairaala-, ulkoilma-, vuodem.; päivä-, yöm.; (voim.) kyljin-, päin-, selinm. 2. **makuu**/lla, -lta, -lle (adv.) a. (joskus poss.-suff. ilisena) makuu-asennossa, pitkälläan. | M:lla tehtäviä voimistelulajeita. Sairaana on oltava m:lla 'vuoteessa'. Asettua m:lle(en). Joutua viikoksi m:lle. Karja asettui m:lle ja märehti rauhallisesti. Nosta m:lta. — Urh. sot. Ampua m:lta. Tähtäysasento m:lta. Tähtystää vihollista m:lta. b. levolla; nukkumassa. | Hän on vielä m:lla. Paneutua, ruveta, asettua m:lle.

Riisuutua, lähteä, mennä m:lle. Panna, riisua lapsi m:lle. Nosta m:lta. 3. makuupaikka, -sija, lepopaikka, vuode, makuu, makuu. | Laittoi m:nsa luhtiin. Muutti m:nsa pirtistä kamariin. Jäniksen, karhun m. Ampua jänis m:seen. Kiertää karhu m:lleen. Kettu oli lähtenyt päivällisiltä makuultaan. -- laitoin minä itselleni m:n kamarin seinustalle kyhättyyn heinäsuojaan SILL.

makuu/aika s. 1. levollaolon aika, nukkuma-aika. | Viime yön m. M. on jo käsissä. Tehdä jtk ennen m: aikaa. Häiritä m: aikana. Karhun m. 2. mer. par. seisonta-aika, -aitta s. jossa nukutaan. | Talon tyttären m. Käyttää vaateaittaa m:inaan. -**alkovi** s. Keittiö, kamari ja m. [ilm.]. -**asento** s. Asettua m:toon. Olla hyvässä, epämukavassa m:nossa. Sairaana on pysyttävä m:nossa. Ampua m:nosta. Suorittaa aseensa lataaminen pysty- tai m:nossa. — M:non tulos [ammunnassa] oli 396 pistettä. -**haavia** s. vars. kauan samassa asennossa makaamisesta sairaan ihmisen t. eläimen ihon puristuksessa olevaan kohtaan syntynyt haava. | Tavallisin painokuolon muoto on m. — Leik. Kieli saa m:oja [(suulaan ihmisen) pitkäaikaisesta pakollisesta puhumattomuudesta]. -**halli** s. vars. parantolan halli, jossa potilaat voivat maata raittiissa ulkoilmassa. -**huone** s. nukkumapaikkana käytetty huone. | Vanhempien, lasten m. Huoneistoon kuului keittiö, ruokasali, olohuone ja m. M:en kalusto. -**huopa** s. peitehuopa. | Retkeilijän varusteisiin kuuluu myös m. -**hytti** s. Laivan mukavat m:it. -**kamari** s. = makuuhuone. -**kammio** s. Kuninkaan m. Tyttö pujahtaa m:onsa. -**komero** s. Keittiön yhteydessä oleva m. Ullakkokerroksen m. -**lava** s. Sängyn virkaa toimittava m. Kalasaunan, tukkilaiskämpän m. Hevosien, lehmän m. -**laveri** s. Rintamakorson m. Kaksikerroksiset m:t. -**lavitsa** s. Sotilaiden m. Pehmustaa m:nsa sammalilla. Seiniin kiinnitetyt m:t. -**lippu** s. raut. makuupaikkalippu.

makuulle- myös **~**. -**lähtö** s. -**meno** s. -**pano** s. On m:n aika.

makuu/noja s. voim. asento, jossa vartalo on suorana joko molempien tai vain toisen käden ja jalkaterän tukiessa lattiaan. | M. eteenpäin, taaksepäin. — Yhd. etu-, koukku-, takam. -**oljet** s. mon. vuodeoljet. -**orsi** s. nukkumatorsi, yöpuu. | Kanojen m. -**paik/ka** s. Mukava, lämmin, rauhallinen m. Aitta m:kana. Tuvassa on m:at viidelle hengelle. Käyttää uunin päällystä m:kanaan. — Laivan hytissä on kymmenen m:kaa. Tilata m. iltapikajunaan. Toisen luokan m. — Jäniksen, hirven, karhun m. eli makuu. -**paikkalippu** s. raut. makuuvaunun vuodepaikkaan oikeuttava lippu. | Hankkia m. ajoissa. M:jen hinnat ovat nousseet. -**patja** s. -**pinta** s. rak. muuri-, seinäkiven vaakasuora pinta. -**pussi** s. Laposen m. Erämiehen, retkeilijän m. 'makuusäkki'. -**puu** s. yöpuu. | Variksen, huuhekajan m. Lintu asettuu m:lleen. -**päivä** s. mer. par. seisontapäivä. -**rahat** s. mon. mer. par. seisontakorvaus. -**rengas** s. lääk. makuuhaavojen

välttämiseksi sairaan arkoja ruumiinosia tukemaan käytetty ilmatäyteinen kumirengas. **makuu**^s s. 1. makuu-, lepoaika, vuode, makuu. | Koiran, kissan m. Ampua jänis m:kseensa. Koiran ajamana jänis palaa pian m:kselleen. -- katoakin, ettei karhuja pelotella m:ksistaan aho. 2. *mon. kans.* makuualuset, vuodevaatteet, makaukset. | Puidella m:ksiaan. Viedä lehmille m:ksia 'kuivikkeita'. Kaikilla [kärryillä] oli sama kuorma: merimiesarkku ja m:ksset pakk.

makuu/sali s. Retkeilymajan tilava m. Kasvatuslaitoksen, sairaalan, luostarin m. -sarja s. *urh.* makuulta ammuttava laukaussarja. | 25 laukauksen m. -sija s. makuupaikka, lepohuone. | Sohva m:ana. Laitto itselleen mukavan m:an tallin parvelle. Tehdä havuista m. Laivan hytissä on m. viidelle hengelle. Tilata m. junaan, laivaan. Jäniksen yksioinen m. — *Mon.* Painua m:oilleen 'nukkumaan'. Nouta m:oiltaan. -sohva s. M., jossa on säilytyslaatikko vuodevaatteita varten. -soppi s. Kotiapulaisen erityinen m. Vetäytyä m:een. -suoja s. makuupaikka, -huone. | Isäntävään, palkollisten m:at. Aitat ovat kesäisin nuoren väen m:ina. Meillä oli siihen aikaan tapana -- etsiä hauskin huvimme kulkemalla tyttöjen m:issa alkio. -säkki s. lämmin miehen mentävä pussi, jota esim. retkeilijät käyttävät kylmässä yöpyessään. | Suden-nahkainen m. Vetoketjuinen m. Pujauttaa m:insä. -tauti s. *eläinlääk.* eläimen kyvyttömyys ennen t. jälkeen poikimisen nousta seisomaan. -tila s. 1. tila maata, nukkua. | Ahdas, riittävä m. M:aa monelle hengelle. Lehmällä pitää olla tarpeeksi m:aa. 2. makuusuoja, -huone, makuupaikka, vuode. | Laudoista kokoon kyhätty m. pirtin nurkassa. Lämmin, kylmä m. Laittaa m:ansa lattialle. Lojua m:allaan. Siirtyä m:oilleen 'nukkumaan'. Nouta m:oiltaan. -- laittausivat he vaatimattomille ja kovalle m:oilleen wilkuna. -toveri s. Sysiä m:aan. Täysi vatsa on huono m.

makuut/taa²⁸ *fakt.v.* < maata. 1. vrt. maata I.1.a. | Lääkäri m:ti potilasta viikkomäärä. Keuhkokuume m:ti häntä kuukauden päivät. -- Tyttö kuuluu m:tävän miehiä vieressään. 2. vrt. maata I.1.b. | Pettänyt oli Mattia ja Liisaa uni yöpaikassa, m:tanut pimeässä saunassa isoon päivään... aho. — *Yksipers.* Jopa nyt m:ti pitkään. 3. *kuv. a.* pitää laiskana, toimettonana; vrt. maata I.1.c. | M. sotajoukkoa talvilleirissä, samoissa asemissa. M. laivaa miehistöineen satamassa. b. pitää käyttämättömänä; vrt. maata I.2.a. | M. kaskea polttamattomana. M. peltojaan kestantona. M:ti viljojaan seipäissä syksyn saateissa. — *Kuv. M.* asiapapereita viraston laitikoissa. M. pääomia hyötävä tuottamattomina. | No mitä sitä keppiä [= viestikapula] täällä m:etaan? Mene viemään alkio.

makuuvaatteet s. *mon.* vuodevaatteet. | Pitoja m. Puidella, pölyttää m:ita.

makuuvaunu s. *raut.* Matkustaa m:ssa. M:n siivooja. -lippu s. Toisen luokan m. -osasto

s. II lk:n m:ssa on kaksi vuodetta. -paikka s. Saitko vielä m:an? Tilata m. M:kojen myynti.

maku/vaatimus s. Ruokien suhteen on pakko tinkiä normaaliajan m:vaatimuksesta. Nykyajan m:vaatimuksia vastaavia pukuja, huonekaluja, rakennuksia. -vaikutelma s. -vari s. *kans. harv.* kuuma siirappivesi, jota ennen myytiin toreilla ja markkinoilla, kun kahvia ei vielä yleisesti käytetty. | Hän heitä viinamyrkällä, vielä m:llakin viekoitteli krvi. -virhe s. Viinin m:et. Säilytysastian voihiin aiheuttamat m:et. -vivahde, -vivahdus s. Herkullinen, miellyttävä m. Juoma saa hienon m:teen. Tupakan m:dukset. -ärsytys s. M:tä aiheuttava aine.

malaga¹⁵ s. alk. Espanjasta Malagan seudulta kotoisin oleva väkevä viini. | Juoda m:a. Pullo vanhaa m:a. -viini s.

malaiji¹⁶ s. M:t 'Taka-Intian ja Kaakkois-Aasian saariston pääväestö'. -lainen¹⁷ a. M. rotu. -rotu s. -valtio s., tav. *mon.* Malakan niemimaan Isoon-Britanniaan kuuluvien alkuasukasvaltioiden nimitys.

malakiitinvihreä a. M. kivi.

malakiitti¹⁸ s. koruihin ja päällystykseen käytetty vihreä puolijalokivi, emäksinen kuparikarbonaatti. -vihreä s. eräs vihreä väriaine, kiinanvihreä.

malaria¹⁹ s. lämpimissä maissa tavallinen kuumetauti, joka leviää horkkasääskien välityksellä, horkka, vilutauti, suokuume. — *Yhd.* lintum. -kuume s. = ed. -loinen, -plasmodi s. *lääk.* = horkkaplasmodi. -sääski s. = horkkasääski. -tauti s. -tautinen a. ja s.

maleksi¹⁷ v. -nta^{15a} *teonn.* kuljeskella joutilaana, laiskana, vetelehtiä. | M. kylällä, kaupungilla. M. satamassa. Kaduilla m:i joutilasta väkeä. M:i ulkona päivät pitkät. Ravintoloissa m:via soitaita. Missä olet taas m:nut? Kieli pitkällä m:via koiria. — Mennä m. Kulkea m. ohitse. Poika m:i ulos ovesta. Lopeta jo tuo m:nta!

maleksija¹⁴ *tek.* Joutilas m.

maleva¹² s. muinaisvirolaisten sotajoukko.

mali¹ s. = koiruoho.

maligni⁶ a. *lääk.* pahanlaatuinen;) (benigni.

malikka^{13a} s. Clitocybe, syötäviä hehtasieniä. — *Yhd.* härmä-, tuoksum.

malja¹⁰ s. 1. vars. pyöreämuotoinen, tav. korkeuttaan leveämpi, suurehko ja sisältä pyöreäpohjainen astia; vrt. kulho, vati, kalkki, pikari, pokaali. | Kultainen, hopeinen, lasinen m. Puusta koverrettu m. Jalallinen m. M:an muotoinen. M:an täysi puutarhamansikoita. — *Yhd.* hopea-, kristalli-, kulta-, lasi-, pakka-, posliinim.; kaarim.; ehtoollis-, hedelmä-, huuh-telu-, jälkiruoka-, kaste-, keitto-, liemi-, makeis-, pesu-, uhri-, vesim.; kierto-, mesta-ruus-, palkinto-, voittom.; (kasv.) itiö-, kotelom. 2. eräissä sanonnoissa: juomapikari, viinilasi, ryyppylasi, vars. sen sisällystä ajatellen; vrt. lasi, kolpakko. | Täyttää m. Kaa-taa m:at täyteen. Kilistellä m:oja jkn kanssa. Kumota ahkerasti m:oja 'ryypiskellä'. Juoda jkn m. 'kohottaa lasinsa ja juoda siitä kerta

jkn onneksi'. Päivänsankarin, morsiusparin, isänmaan m. Vanhojen muistojen m. Kohottaa m. jklle. M:at pohjaan! M:anne, hyvät herrat! Juoda, esittää, kohottaa m. jkn kunniaksi, terveydeksi, menestykseksi. — *Yhd.* harjakais-, lähtö-, muisto-, myrky-, rauhan-, sinun-, sinän-, tervehdys-, tervetuliais-, tuliais-, veljenm. 3. kuv. ed. ryhmiin liittyen vars. elämän nautinnoista t. kärsimyksistä. | Riemujen m. Juoda nautinnon m. pohjaan asti. Tyhjentää koettelemusten, kärsimysten, katkeruuden m. pohjasakkaa myöten. Unohduksen m. -- nautitsen onneni kultasesta, ylitsekuohuvasta m:asta kiv. Minä tahdon kohottaa elämän vaahoavan m:an huulille. ni LNN. -- syntinsä m:an reunahan täyttää KOSKENN. Siis viime tippaan asti / juo m:at elämän JYLHÄ. Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä m. ut.

malja-aste s. *biol.* = gastrula(-aste).

maljailia²⁰ v., vars. *kirjall.* -u² *teonn.* M. jkn kanssa 'juoda maljoja, pokuloita'. M:ua, vapaata hulluttelua, riemunremakkaa Kianto.

maljakehäinen a. *kasv.* kukan kehästä, jossa emiö on kiinnittynyt yhtä korkealle t. alemmaksi kuin hetiö, mutta emiö ja kukkapohjus eivät ole kasvaneet yhteen, perigyninen. | Verhiö, teriö ja hetiö m:kehäiset. -**keskinen** a. *kasv.* kukan sikiäimestä, joka on maljamaisen kehän sisässä. | M. sikiäin, emiö.

maljakko²⁰ s. tav. leveyttään korkeampi t. suhteellisen ahdassuinen, vars. irtokukkien pitoon, mutta myös koristeena t. muutenkin käytetty astia, vaasi. | Antiikkinen, etruskilainen m. Panna kukkia m:on. — *Yhd.* hopea-, keramiikka-, kivi-, kristalli-, lasi-, metalli-, posliini-, pronssi-, savi-, tinam.; hauta-, koriste-, koru-, kukkam.; (anat.) lonkka-, nivelm. -**kukka** s. maljakossa pidettävä kukka. | Kaunis, kestävä m. -**kuv** s. maljakon koristekuva. | Antiikin m:t. -**maalau** s. M. 500-luvulta eKr. Kreikkalainen m. -**piirros** s. Kreikkalais-roomalainen m. -**taide** s. Antiikin m.

maljakollinen²⁰ s. maljakon täysi. | M. kukkia.

maljallinen²⁰ s. maljan täysi. | M. hilloa, hedelmiä.

maljamainen²⁰ *kalt.* a. -sesti *adv.* -suus²⁰ *omin.* M. astia. M. lampun kupu. Sienen m. lakki. M. linnun pesä. Vuoristojen ympäröimä m. painanne. Kukan m. kehä. Solun m. varsi. M:sesti viettävä tasanko. M:sesti laajentunut kukkapohjus. M:sesti kovera takaraivon luu.

maljanjuonti s. vrt. malja 2.

maljapuhe s. maljanjuonnin yhteydessä pidetty puhe. | M. isänmaalle. -**ruoste** s. ruostesienten helmi-itiöaste (kasvitautilina). -**tasanko** s. *maant.* maljamaisesti keskustaansa viettävä tasanko.

malju¹ s. *kansat.* esim. naisten kansallispuvun liivin etureunaan kiinnitettävä solkimainen rengas, jonka läpi sidenauha juoksee.

malka¹⁰⁰ s. 1. vars. tuohi- ja olkkaton harjalta räystäälle kulkeva riuku, joka estää kateaineen irtoamisen. — *Kuv.* -- tuli tuolta tai m:a [= tuli mitä hyvänsä] KAUPPISH. Kuinka

naet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa m:a omassa silmässäsi? [toisten ihmisten pientenkin vikojen huomaamisesta] ut. — *Yhd.* kattom. 2. sot. pitkittäinen puu, jolla kenttäsilan kansilauditus sidotaan reuna-vaoliin. 3. *kut.* silmu- ja nukkakankaita kudottaessa käytetty metallilanka, jonka ympärille silmut muodostuvat. -**katto** s. tuohikatto, jossa on käytetty malkoja tuohien sitomiseen. | Pirtin, saunan m. -**kattoinen** a. M. aitta. -**puju** s. Varata rakennukselle m:ita.

malkio³ s. *kansanr.* poloinen. | Viikon, uura, uinaelin, / kauan, m., makasin! KAL.

malko¹⁰ s. tav:mmiin malka. | Tuohien päälle pantiin m:ot. Mikä Maariana m:olla, se vapuna vaolla [lunta] sl.

malkuri³ s. *murt.* kaira, näveri.

mallailla²⁰ *frekv.v.* ark. (< mallata) sovitella, hahmotella, sommitella. | M:i aukkoa pitkin ja poikin. Räättäli ratkoi, sommitteli ja m:i takkia. -- oli niin kuin yhdet olisivat pitäneet puhetta ja toiset m:leet laulaakseen AHO.

mallas²⁰ s. ks. maltaat. -**ekstrakti** s. mallasmehu, -uute. -**etikka** s. maltaista valmistettu etikka.

-**huone** s. = mallaspirtti. -**itu** s., tav. *mon.* maltaiksi idätetyn viljan itu. | M:ituja käytetään hiivateollisuudessa ja karjan väkirehuna. M:idulle idätettyjä kuroja syötetään kanoille. -**jauho** s., tav. *mon.* jauhetut maltaat.

mallasjuoma s. maltaista käyttämällä valmistettu alkoholipitoinen juoma (kalja, olut, pilsneri). | Verottomat m:t. Väkevät, miedot m:t. -**tehdas** s. -**teollisuus** s. -**vero** s. mallasjuomien valmistuksesta suoritettava välillinen valtionvero.

mallas/kahvi s. maltaista valmistettu kahvin korvike. -**kylpy** s. M:jä on annettu riisitautisille ja rohtumia poteville lapsille. -**lauteet** s. *mon.* -**lavo** s. = mallasparvi. -**mehu** s. siirappimainen hyvänmakuinen neste, jota valmistetaan maltaista haihduttamalla niiden vesiutosta sopivan vahvaiseksi ja jota käytetään vars. lapsille vahvistavana t. ruokahalua lisäävänä lääkkeenä, mallasekstrakti, -uute. -**mylly** s. -**ohra** s. Panimoteollisuuteen soveltuva m:a. M:n viljelysovimus. -**parvi** s. erityisesti maltaiden idättämistä varten saunaan tehty parvi, mallaslauteet, -lavo. -**pirtti** s. erityinen pirtti maltaiden valmistusta varten, mallassauna, -huone. -**pitoisuus** s. Ohran, oluen, pilsnerin m. -**riihi** s. *harv.* maltaiden idätystä ja kuivatusta varten lämmitetty riihi. -**rouhe** s. -**sauna** s. erityinen sauna maltaiden valmistusta varten t. sauna sinä aikana, jolloin siinä valmistetaan maltaita, mallaspirtti, -huone. | Lämmitteä m:a. M:n valvojaiset. M:n imelätuoksuinen ilma. -**sokeri** s. sokerilaji, jota syntyy maltaita valmistettaessa, maltoosi. -**säkki** s. säkki maltaita. | Ja tuossa makaa Juhani kuin m. kiv.

mallastaa² v. -us²⁰ *teonn.* valmistaa maltaiksi. | M. jyviä, viljaa. M:etun viljan idut. M:ukseen käytetty sauna.

mallastamo² s. huone, rakennus t. laitos, jossa viljaa mallastetaan.

mallas/tehdas s. -**teollisuus** s. -**uute** s. maltaita

uuttamalla saatu neste (mallasmehu) t. siitä haihduttamalla saatu jauhe; *syn.* mallas-ekstrakti. -valmiste s.

malla ^{ta} v. ark. 1. *intr.* olla sopiva, sovelias, sopia, käydä. | He m:avat hyvin pariaksi. Kuinkas tämä puku m:a yleni? Piippu m:a hyvin hänen suupielinsiä. Sellainen käytös ei m:a papille. Tämä ei m:a yksin hänen oppinsa kanssa. Eihän m:a tämä yhteen nimismiehemme ennen aina viisasten ja vikkeliin tuumien kanssa KIVI. Jos olisin upseeri, niin eipä tämä juuri m:isi KIVI. 2. *tr.* sovitella, koella, näyttää, sommitella, kaavailla, järjestää. | M. pukua ylleen, hiuksiaan jakaukselle. M:si tanssin askella pirtin lattialla. M. käsillään jtk. Ja nyt ne [asiat] on m:ttu köyhien parhaaksi HAARLA. -- ainakin m. [= yrittää] olisi pitänyt nukkumista LLESKINEN.

malleini s. *eläintä* aine, jota käytetään rakkautaudin toteamiseksi.

malli s. 1. esine, kuva, kuvio tms., jonka mukaan, jota esikuvana pitäen jtk valmistetaan, jota jtk valmistettaessa jäljitellään, josta otetaan esimerkkiä; vrt. esikuva, esimerkki, kaava, muotti. | Vanha kirvesvarsi uuden m:ina. Paperista tehty lennokin m. M. jäljennetään kankaaseen kalkiopaperin läpi. Ompele tähän piirretyn m:in mukaan. Kirjainten m:it. Oppaassa on asiakirjojen m:ejä selityksineen. Käyttää jtk m:ina. Tehdä jk m:iksi. Ottaa jk m:iksi. — Erik. a. kuvanveistäjän tav. jstak muovailuaineesta lopulliseen muotoon (us. myös kokoon) tekemä veistos, jonka mukaan varsinaisen taideteoksen valmistaminen tapahtuu. | Savesta muovailtu m. Sankaripatsaan m. b. rakennusta, konetta, laitetta, elimistöä tms. esittävä (pienois-)jäljennös t. -kuva, jonka perusteella sen ominaisuuksia voidaan tutkia [tms.]. | Sairaalan, laivan, lentokoneen m. Maalaiskirkon puinen m. Pienoiskokoinen, suurennettu m. Anatomiset m:it. Kitaleen, korvan, silmän m. c. näytteenä oleva kappale jtk, näytekappale. | Pitää muutamia kappaleita m:ina varastossa. d. henkilö, joka (us. ammatikseen) toimii todellisuusvastineena, jonka mukaan kuvaamataiteilija valmistaa työnsä t. josta valokuvaaja ottaa kuvia. | Taiteilijan, valokuvaajan m. Piirtää, maalata elävän m:in mukaan, elävää m:ia. Alaston m. Olla, istua m:ina. Ansaista leipänsä m:ina. — Yhd. mies-, naism.; ammattim. e. yhd. Askartelu-, kaunokirjoitus-, kirjonta-, koriste-, käsityö-, leikkuu-, ompele-, piirustus-, työ-; pitsim.; kipsi-, pahvi-, paperi-, puu-, savi-, vaham.; pienoism.

2. yl. esikuvana, esimerkkinä pidetty esine, olio, tapa tms. | Pitää jkta m:ina, ottaa jksta m:ia käyttäytymisessään, pukeutumisessaan. Siinä sinulle miehen m:ia! Romaanin henkilön m:ina ollut todellinen henkilö. Hänen ääntämyksensä on m:iksi kelpaava. Joutua näyttämään m:ia jssak työssä.

3. tyyppi, muoto, tyyli; kuosi. | Usinta m:ia oleva auto. Tämänvuotiset m:it saapuneet kauppoihin. Käytännöllinen työpuvun m. Hyvä puikon m. Kirkko on m:iltaan ristikkirkko.

Auto vuoden 1950 m:ia. Kivääri m/91 'vuoden 1891 mallia'. Huonekalut rokokoon m:ia. -- tappelu oikeata m:ia ALKIO. — Kenkä, joka varmasti säilyttää m:insa. Siinä puvussa on m:ia. — Yhd. aura-, auto-, huonekalu-, jalkine-, kaulus-, kenkä-, kone-, laiva-, luistin-, polkupyörä-, potkuri-, puku-, pulpetti-, pöytä-, suksi-, takki-, tuoli-, vene-, veturim.; erikois-, loisto-, normaali-, standardi-, vakioim.

4. ark. tyyli, tapa. | Tarkasteli hevosen kävelyn m:ia. Hiihtää hyvällä m:illa. Työ on tehtävä uudella m:illa. On otettava toisella m:illa, jos aikoo voittaa. Paikattiin kättä sillä m:illa, että vielä tavataan. Asiat ovat hyvällä, huonolla m:illa 'kannalla, tolalla'. Tiltanne kehittyi sille m:ille, että --. Nyt ovat asiat m:illaan, m:issaan 'oikealla kannalla, tolalla'. Tekee kaiken m:illeen 'oikein, kuten pitääkin'.

5. (jnk, jhk) malliin jnk esikuvan, mallin mukaan, jhk tapaan, tyyliin. | Liittotasavalta Yhdysvaltain m:iin. Villin lännen m:iin suoritettu ryöstö. Järjestää sotilaalliseen m:iin. Karjalaiseen m:iin valmistettuja ruokia. Kutsut herras-, ranskalaiseen m:iin. Esitys sujui entiseen m:iin. Ei hän ainakaan ole tavalliseen papin rouvan m:iin AHO. [Kirjoitti] jonkun pienen tyyliharjoitelman Aleksis Kiven m:iin TARK. -- minä tein mieleni m:iin [= mieleni mukaan] SIMO PENTTILÄ.

malli- yhd:ojen alkuosana ilmaisemassa vars.:

1. malliksi tarkoitettua, mallina käytettävää t. käytettyä; esim. m:kappale, -kuvio, -tila. 2. malliksi sopivaa, kelpaavaa, mallikelpoista, esikuvallista, moitteetonta, ihanteellista; esim. m:ihminen, -oppilas, -perhe. 3. malleja sisältävää; esim. m:kirja, -kokoelma, -salkku. -asunto s. Rakennutti m:ja työväelle. -avioimies s. -elämä s. Viettää m:ä. -esimerkki s. Kirjanpidon m:ejä sisältävä oppikirja. Juurilaskujen m. — M. antiikkia ihannoivasta tyylistä. -esine s. Muovailussa käytetyt m:et. -esitys s. -hiekkia s. met. valuhiekkia, joka tulee mallia vasten. -huone s. Muotiliikkeen m. --ihminen s. Hän on kerrassaan m. Marjaana oli juuri niitä itsetietoisia, tekopyhiä m:isiä, joita pastori ei kärsinyt TALVIO. -kaari s. Veneen laudoitus tehdään m:en päälle. -kaavja s. Paperista, metallilevystä leikattu m. Anomuksen m. He ovat eläviä ihmisiä eivätkä mitään m:oja. -kaavake s. Painettu m. -kangas s. Tehtaan, räätälin m. -kappale s. Jnk valmisteiden m. Pahviset m:et eri osista. Mittayksikön m. 'normaalikappale'. — Oikein avioimiehen m. Miten tämä m. mieheksi nykyään jaksellee? U.KOSKELA.

mallikas ^{om} poss.a. -kaasti adv. -kuus ^{om} omin. hyvä-, kaunis, kaunis, tyylikäs, kuosikas. | M. puku, hattu. M:kaat kengät. Yksinkertaisen m. kirkko. M. veistos, patsas. Siro ja m. kaappi. M. asento. Puku pysyy m:kaana. M:kuudetaan tunnettuja tuotteita.

malli keittiö s. Näyttelyn ruotsalainen m. -kelpoiinen a. -sesti adv. -suus omin. malliksi, esikuvaksi, esimerkiksi kelpaava, esikuvallinen, esimerkillinen, moitteeton, ihanteellinen. |

M. mies, puoliso, isä. M. työmies, oppilas, opettaja, virkamies. M. koti, avioliitto. M. runoteos, suomennos. M. ahkeruus, tarkkuus. M. kuri, järjestys, käytös. Virheetön ja m. suoritus. Maatila on m:ssä kunnossa. Suorittaa työnsä m:sella tavalla. Puhua m:sta kielistä. M:sesti järjestetty yhteiskunta. Hoitaa lapsiaan m:sesti. Käyttäytyä, puhua, menettellä m:sesti. Esityksen, käytöksen m:suus. -**kiekko** s. *käs.* kädensijallinen, terävähampainen metallipyörä, jonka avulla jäljennetään kaavoja. -**kieli** s. Puhua m:stä. -**kirja** s. malleja sisältävä kirja. | Kansallispuukujen m. Pitsinnyplääjän m. -**koe** s. *tekn.* koe, jossa rakenteita, teknillisiä laitteita tms. tutkitaan mallin avulla. -**kokoelma** s. Käsiyönopetuksen m. Työkalujen m. -**kone** s. Rakentaa m. 'perustyyppi'. Mallit valmistetaan m:ella. — **Erik.** lentokoneen pienoismalli. -**koti** s. -**kouku** s. *met.* kouku, jolla malli nostetaan muotista. -**koulu** s. jnk koulumuodon t. opetus-tavan tunnetuksi tekemistä palveleva t. opetuksen järjestelyn esikuvana toimiva koulu. | Hovikoulu toimi m:nä. Pestalozzin perustama m. — **Erik.** vanh. opettajaseminaarin harjoituskoulu. -**kuva** s. Anatominen m. Valokuvaa-ja oli jo valmistanut m:n. Hän oli aikakauden virkamiehen m. -**kuvio** s. Koristeompelun m. -**laatta** s. *met.* kaavauskoneen laatta, johon mallin puolikkaat kiinnitetään. -**laitos** s. M. lampaanhoitoa varten. Hänen järjestämästään koulusta tuli m. -**lapsi** s. Pojista yritettiin kasvattaa oikein m:a. -**lauta** s. luotta, malline. -**lehti** s. Malli- ja muotilehtien erikoisliike. -**levy** s. luotta, malline. -**maa** s. Hienojen käytöstapojen m. Maanviljelyksen m. -**matti** s. šakissa: matti, jossa kaikki upseerit ottavat aktiivisesti osaa matin tekoon ja jossa vastapuolen kuninkaan lähiruuduista kutakin suojaa vain yksi nappula. -**merkintä** s. Valmisteen m. on DZ8. -**mies** s. Nykyajan m. Täydellinen m. Kenkäalan m. 'mallien suunnittelija'. -**mitä** s. mittajärjestelmän mittojen normina käytetty mittaväline t. -yksikkö. | Tarkistaa m:an avulla. -**muoto** s. Arkkitehtuuri, jossa m:ina on käytetty antiikin muotoja. Sanojen taivutuksessa m:ina käytetyt sanamuodot.

mallin *adv.* ks. mullin mallin.

malline^{ns} s. = luotta. — *Yhd.* maalaus-, piirustus-, sorvausm.

mallin^{en} *poss.a.* -sesti *adv.* -suus^{ns} *omin.* muotoinen, tyylinen, tyyppinen, mukainen, lainen; kirjoitetaan myös *lyhyen attr:ttoman* määräyssanansa kanssa. | Hevosenkengän m. koukku. Maalaistalon m. asunto. Rokokoon m. huonekalu. Viime vuoden m. auto. Hyvän, huonon, hauskan, oudon, vanhan, uuden m. (myös *lyhyen*). — *Yhd.* empire-, rokokoom.; hockey-m.; Telefunken-m.; pusero-, rasia-, risteilijä-, kilpailu-, urheilum.; huono-, hyvä-, kevyt-, lyhyt-, nyky-, puhdas-, raskas-, siro-, uusi-, vanha-, kaupunkilais-, latinalais-, maalais-, pohjalais-, ranskalais-, savolais-, ulkomaism.; eri-, erikois-, sekalais-, yleism.; saman-, toisen-, tämänm.

mallin^{koetus} s. *tekn.* mallikoe. -**mukainen** *a.* -sesti *adv.* myös *lyhyen*. | M. puku, laite. Tehdä m:sesti. -**piirtäjä** s. Muotiliikkeen m. -**sommittelija** s. -**sommittelu** s.

mallinukke s. tav. luonnolliseen kokoon valmistettu nukke, joita käytetään pukujen koettelemiseen t. joita puettuina pannaan vaate-liikkeen mainosikkunaan, mainosnukke, muotinukke, mannekiini (nukke).

mallinveistäjä s. = malli(puu)seppä.

mallinäyte s. Kauppatarkkustajan mukanaan kuljettamat m:näytteet. Antoi m:näytteen hyvästä lausunnasta. Julistus oli oikea mahtipontisuuden ja itserakkauten m. -**oppilas** s. Poika oli oikea m. -**painos** s. normaalipainos. -**paperi** s. tav. ruudullinen paperilaatu, jota käytetään malleja piirrettäessä. -**piirustus** s. 1. mallina käytettävä, malliksi kelpaava piirustus. | Ommella m:ksen mukaan. Siitähan tuli oikein m. 2. mallien mukaan tapahtuva piirustaminen. | Alaluokilla piirustus on etupäässä m:sta. -**poika** s. Hannu ei ollut mikään m. -**puku** s. [Muotiliikkeen] runsas m:jen valikoima. -**puuseppä** s. = malliseppä. -**salkku** s. Käsiyöoppaan m. -**sarja** s. sarja malleja. -**seppä** s. puuseppä, jonka tehtävänä on valmistaa valumalleja, mallipuuseppä, mallinveistäjä. -**sikala** s. Koulutilan m.

mallisto^{ns} *coll.s.* mallikokoelma, mallit. | Runsa, pieni m. — *Yhd.* kangas-, pukum.

mallisäännöt s. *mon.* Osuuskuntien m. -**talo** s. Hän teki talostaan oikein m:n. — **Erik.** mallitila, koulutila. -**tappi** s. *met.* tappi, jota käytetään reikiä valettaessa. -**tila** s. esikuvaksi kelpaavalla tavalla hoidettu tila; *erik.* koulutila, jonka tarkoituksena on osoittaa, miten maatalouden eri puolet on parhaiten järjestettävä. -**tilkku** s. Kankaan m. Viedä m. nähtäväksi.

malliton^{ns} *kar.a.* 1. M. kaunokirjoitusvihko. 2. tyviltön, kuositon. | Aivan m. puku.

mallittytö s. Kasvatti tyttärestään oikein m:tytön. -**vaimo** s. Liisa oli kaikin puolin m. -**valikoima** s. Monipuolinen m. pukuja ja hatuja. -**valtio** s. Ranskasta tuli myös taloudellisesti hyvinvoinnissa m. -**vankila** s. -**varasto** s. Runsa m. -**verstaas** s. Tehtaan m. -**vihko** s. Kaunokirjoituksen, kirjanpidon m. -**yhteiskunta** s. -**ääntämys** s. Yleisesti hyväksytty m. M:ksen mukaan olisi äännettävä näin.

mallo¹ s. lämpipatja, hamutsa, paatsa, kaulapaita.

mallotta^{a*} *deskr.v.* Katsoa m. -- töllesteltiin vastakkain silmästä silmään toisiaan m:en TOPPILA

malluainen^{ns} s. vedessä eläviä nivelkärsäisiä hyönteisiä.

malmari^{ns} s. *murt.* metallinuppinen tappelu-ruoska. | Puukko tuppehen ja m. povehen, / kun kylälle lähdetähän kl.

malmi¹ s. 1. a. luonnossa esiintyvä aine, joka sisältää niin paljon sellaisessa muodossa jatk metallia, että tämän valmistus siitä on taloudellisesti kannattavaa; vrt. metalli, mineraali. | Louhia, kaivaa m:a. Rouhia, jauhtaa m:a. Nostaa m:a järvestä, suosta. Ori-

järven, Outokummun m. Magmaattiset ja kerrostuneet m:t. Köyhää m:a. — *Yhd.* järvi-, kallio-, suo-, vuorim.; kiinto-, näyte-, rikastusm.; hauli-, herne-, kilpi-, palam.; alumiini-, kromi-, hopea-, kulta-, kupari-, lyijy-, nikkeli-, rauta-, rikki-, sinkki-, tinan, b. (vars. kirkonkellon) metallista. | M:n sointi. Etäisten m:en humina. -- teräskielet iskivät kellon m:in HASUNTA. -- äänessä oli m:n soitua LINN. — *Kuv.* Hän ihailee roomalaisessa runoilijassa sitä tahdon m:a, joka -- VILJANEN. 2. *vanh.* aukea paikka kylän t. kaupungin laidassa, sotaväen harjoituskenttä. | Paraisten m. Kampin m. Savonlinnan, Mikkelin m.

malmiaihe s. malmiesiintymään viittaava seikka t. löydös. | Löytää m. -**alue** s. Löytää, valata m. Petsamon, Outokummun m. Nivalasta on löydetty uusi m. M:iden tutkimus. -**esiintymä** s. *geol.* maassa t. vuorella oleva malmimuodostuma, malmio. | M:t ovat monenlaisten muutosten alaisina olleita geologisia muodostumia. Laaja, pieni m. Arvokas m. Petsamon, Nivalan m. Löytää, vallata m. -**geologi** s. -**geologia** s. Teknillisen korkeakoulun m:n dosentti. -**geologi**nen a. M:iset tutkimukset. -**jauhe** s. -**juoni** s. -**kaivos** s.

malmikas⁶⁶ a. malmia (runsaasti) sisältävä, malmipitoinen, runsasmalmiinen. | M. alue.

malmikello s. valettu metallikello (vars. kirkonkellosta). | M:kellon heläjävä ääni. M:kellot kumahtelevat. Tuomiokirkon m. -**kenttä** s. Laaja ja arvokas m. -**kerros**(tuma) s. -**kiennäinen** s. -**kivi** s. -**kompassi** s. magneettisten malmien etsinnässä käytetty kompassi, kaivoskompassi. -**laatta** s. laattamainen malmiesiintymä. | Outokummun m. -**laji** s. -**liete** s. -**lohkare** s. M. ruhjoi miehen. Kultapitoinen m. -**löydös** s. Tutkia m. perusteellisesti. -**löytö** s. Petsamon m:döt. Tehdä m. -**massa** s. Sula, jähmeä m. -**mineraali** s. mineraali, joka sisältää jtk hyödyllistä metallia. -**muodostuma** s.

malminen⁶³ a. 1. *ain.* (< malmi 1.b) (ei terminä:) valumetallinen. | M. pata, pannu. M. portti, M:iset kirkonkellot. M. aisakello. — *Kuv.* Kellon m. ääni. -- runoissa soi usein kuin tuomion kellojen m. ääni VILJANEN. -- sävel m. soi hämärään SARKIA. 2. *poss.* < malmi 1.a. | Niukka s. runsasm.

malminetsijä s. Ruosteiset kalliot ovat m:etsijän osviittana. -**etsintä** s.; *syn.* prospektaus. | Sähkökojeiden apu m:nässä. -**kuljetus** s. M. rautateitse, meritse. -**louhinta** s. M. Petsamon tuntureista. -**nosto** s. M. kaivoksesta, järvestä, suosta. -**rikastamo** s. -**rikastus** s. -**sulatto** s. -**sulatus** s. -**vienti** s. Harjoittaa m:a.

malminäyte s. Kulta sisältävä m. Ottaa m. kalliosta.

malmio⁶³ s. malmimuodostuma, -esiintymä, -kerros(tuma).

malmipaikka s. Pohjois-Karjalan tunnetuin m. on Outokumpu. Etsiä uusia m:paikkoja. -**pata** s., vars. *kans.* rautapata. -**pitoi**nen a. -**suus** omin. M:sta kalliota, soraa. Kallion m: -**suus** on huomattava. -**rae** s. -**rikas** a. → runsasmalmiinen, malmikas. -**rikaste** s. -**rikkau**s s.

Petsamon m:det. -**risti** s. valettu metalliristi. | Sukuhaudan m. Lepää m:n alla. -**rouhe** s. Karkeata m:ta. -**suoni** s. Nikkeliä sisältävä m. -**säiliö** s. *tekn.* Rikastustehtaan m.

malmion⁶⁷ *kar.a.* -**tomuus**⁶⁵ omin. M. mineraali, seutu.

malmitutkimus s. M:tutkimuksessa käytetyt kojeet. Suorittaa perinpohjaisia m:tutkimuksia laajoilla alueilla. -**varat** s. *mon.* Yhdysvaltain runsaat m. -**vaunu** s. malminkuljetusvaunu. | Kuparikaivoksen m:t. -**ääni** s. Kellojen kumea m.

malo⁶¹ s. 1. vars. *kansanr.* halkeama, rako, loma. | -- iski nauriinhauvikkaita leukojensa m:on HAARLA. -- kirjavan kiven sisässä, / maksankarvaisen m:ssa KAL. Tuoli on otso synnytetty, / -- / luona kuun, m:ssa päivän KAL. 2. aukko, vars. suu. | Suu kuin ankeriaan m. Huuhkajan m. -- hampaattomasta m:sta tupsahtelee savu LEINONEN. — *Yhd.* suum.

maloittaa⁶⁸ v. -us⁶¹ *teonn.* varustaa maloilla (ks. malka 1, 2). | M. katto, silta. Aloittaa katon m:us. Tuohikatossa on melko tiheä m:us.

maloppi⁶⁶ s. Malope, Malvaceae-helmioon kuuluvia kasveja.

malspiikki⁶¹ s. *puhek.* teräväkärkinen, puupäinen rautapiikko, jota käytetään esim. punos- ja solmutöissä, pujontapiikko.

maltaan/haju s. Pirtissä tuntui m:hajua. -**maku** s. Voissa on heikko m.

maltaantua⁶¹ v. muuttua maltaiksi, maltaan makuisiksi. | M:neita jyvät. Saunan parvessa oli ohria m:massa.

maltaasi⁶ s. entsyymi, joka hajottaa mallasso-kerin rypälesokeriksi.

maltaat⁶⁶ s. *mon.* idätettyjä ohran, harvemmin rukiin, kauran, vehnän t. maissin jyvät, joiden itäminen on sopivalla asteella keskeytetty ja jotka sen jälkeen on kuivattu. | Saunakuivat m. Jauhattaa m:ita. M:ista tehdään olutta. Suorittaa veronsa m:ina. — *Kuv. kans.* Vaikka menisi saunat ja m. 'vaikka kaikki menisi, kävi miten kävi'. Nuorenparin on nyt m. makeimmillansa 'elämä hempeimmillään'. — *Yhd.* kaura-, ohra-, ruis-, vehnäm.; mämmi-, panimom.

maltaisristi s. = maltanristi. -**ritari** s. = johanniitta (siitä alkaen kun Malta tuli ritarikunnan asuinpaikaksi). -**ritaristo** s. vrt. ed.

maltanristi s. risti, jonka muodostaa neljä yhtä pitkää, keskeltä päihin päin levenevää lovipäistä haaraa, maltalaisristi.

malthusianismi⁶¹, **malthusilaisuus**⁶⁵ [maltu-] s. taloustieteen suunta, joka hyväksyy Malthusin väestöteorian ja tahtoo ehkäistä liikkaväestön syntymisen. — *Yhd.* uusm.

maltais⁶⁶ a. *harv.* -kaasti *adv.* -kuus⁶⁵ omin. = seur. | M. puheissaan ja toimitissaan. Menetellä m:kaasti. Käytöksen m:kuus.

malliinen⁶³ *poss.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ omin. < maltti. 1. kiihkoton, harkitseva, järkevä, suvaitsevainen, hillitty, moderaatti;) (jyrkkä, kiihas, kiihkeä. | M. mies. Luonteeltaan m. M. tutkija, protestantti. M. puolue, vasemmisto. M. realismi, rationalismi. Edustaa aatteen,

liikkeen, puolueen m:sta suuntaa. Jyrkkien ja m:sten uudistusmiesten välinen ristiriita. M. mutta tinkimätön suomalaisuuskanta. M:sta ja puolueetonta kuvausta. Vakaata ja m:sta puhetta. Sävyisiä ja m. esiintyminen. M:set toimenpiteet. Kohdella alaisiaan, vastustajiaan m:sesti. Toimenpiteiden m:saus. 2. ed:een läheisesti liittyen: rauhallinen, tyyni, levollinen;) (maltiton, hätäinen, kärsimätön. | M. neuvottelu, keskustelu. M. kävely. Puhua m:sella äänellä, m:sesti. Kuunnella m:sesti. Puhujan m. olemus. Pysyä m:sena vaarallisesakin tilanteessa. Kärsiä kaikki m:sesti. Tilanne pani m:suuteni kovalle koetukselle.

maltillistu^a v. tulla maltillise(mma)ksi, malttua. | Iän mukana hän on huomattavasti m:nut.

maltistu^a v. *harv.* = ed. | M:ttuaan hän kääntyi jälleen isänsä uskoon.

maltiton⁷ *kar.a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* (< maltti) malttamaton, kärsimätön. | M. käytös, sana, puhe, vastaus. Odottaa jtk m:onna, m:tomasti. Hevonen kuopii m:onna. Joh-tajan epäröidessä joukko alkoi käydä m:tomaksi. Vastata, ärähtää m:tomasti. Kannattajajoukkojen m:tomuus.

malto¹⁰ s. 1. *kasv.* kasvin t. sen osan (pehmeä) perussolukko, mehevä osa. | Hedelmän m. 'liha'. Lehten m. Perunan, punajuuren, nauriin m. Sienen pillit ja m. Mehevä, kuiva, jauho-mainen m. Terve, pilaantunut m. Hohkainen m. — *Yhd.* hedelmä-, lehtim. 2. *murt.* puun runko. | Liika laiska on lentoon lähtemään raskas lintu, puun m:a vain kiertää AHO.

maltoinen⁶⁸ *poss.a.* *kasv.* -suus⁶⁵ *omin.* mehevä (ja pehmeä). | M. lehti, hedelmä, juuri, varsi. M. itiöemä. Kukan m. lapakko. M. sieni. M. päähkyä, marja, palko. Luumarjan m. ulko-kerros. — *Yhd.* hieno-, kelta-, kiinteä-, mehevä-, punam.; runsas-, vähän.

maltoosi⁹ s. = mallassokeri.

maltsa¹⁰ s. Atriplex, savikkakasvien heimoon kuuluvia kasveja, Suomessa tav. rikkaruohoja. — *Yhd.* keihäs-, pelt-, tarham.

malttaa¹⁰ v. 1. obj:na s. | M. mieltensä 'hillitä itsensä (halunsa, kärsimättömyytensä, suutumuksensa)'. M:a mielesi äläkä vielä lähde! Mieltensä m:taen hän vastasi tyynesti. — *Harv.* M. itsensä. M:a sanas, mies KIVI. -- semmoisessa paikassa, jossa aina on m:ettava kieltä KILPI. 2. obj:na inf. | En m:tanut olla sanomatta 'en voinut hillitä haluani (kärsimättömyyttäni), vaan sanoin'. M:atkohan noudattaa ohjeita? M:atko jäädä kahville? Lapsi ei m:a istua hetkeäkään paikallaan. Kuka täl-laisella ilmalla m:taa sisällä pysyä! M:toi köyhä keittää, vaan ei m:a jäähdyttää SL. — En m:a vielä lähteä 'en henno, raski lähteä, en saa lähdeksi'. M:atko edes tulla syömään? Piti kalliina eikä m:tanut ostaa. -- kumpakaan hommaa hän ei m:tanut heittä-pois, sillä hyvät olivat niistä tulot KATAJA. -- sen ylellisyyden oli Syöpä kuitenkin m:tanut kustantaa itselleen KILPI. 3. -tavasti *adv.* ilman obj:a vars. imperat:ssa ja I partis:ssa: olla rauhallinen, odottaa kärsivällisesti. | M:a-

han, kun kerron! M:as, hyvä tästä tulee! M:a hetki! M:a! -- asian sulle kertoo tahdon KIVI. -- m:takoot, kunhan Bror Trygve koteutuu! Kianto. M:a, m:a, härkä parka, / kun tulen kurikan kanssa KAL. — M:tavat [= maltillis-et] sanat. M:tava mieli. Odotella m:tavasti. 4. *murt.* voida, osata; huomata. | -- ei m:tanut antaa miehelleen anteeksi KALLAS. -- kar-jalankieltä vallon vapahasti m:tava Kianto. -- ei m:tanut paimen [pilvisyyden vuoksi] -- yön ja päivän rajaa KIVI.

malttamat^{on} *kielt.a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* maltiton, kärsimätön. | Sairas odotti m:tomana lääkäriä. Odottajat alkoivat käydä m:tomiksi. M. asiakas, ostaja, odottaja. Hevo-nen kuopii m:tomana maata. — M. puhe, käy-tös. M. vastaus, kirje. M. ja hätäinen toiminta. M. teko. M. kädenliike. M. odotus. Kuun-telijat liikehtivät m:tomasti. Menetellä, käyt-täytyä, puhua m:tomasti. M:tomuuden puna poskilla. Metsästäjän m:tomuus pelasti otuk-sen.

malttavainen⁶⁸ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* malttillinen, rauhallinen, kärsivällinen. | Uskoa asiain hoito m:siin käsiin. Odottaa tuomio-taan m:sesti. Osoittaa tervettä harkintaa ja m:suutta. Tyyni m:suus.

maltti¹⁰ s. itsehillintä, mielen tasapaino, har-kinta, kärsivällisyys, maltillisuus. | Säilyttää, menettää m:nsa. Jkltä menee, loppuu m. Suut-tui ja menetti kaiken m:nsa. Päällikön m. ja rauhallisuus pelasti tilanteen. Kehottaa riitel-jöitä m:in. -- ei ole tällä köyhällä m:a keittämään, vielä vähemmin jäähdyttämään AHO. Juuri kun hänen m:nsa oli pettämässä, kuuli hän vihdoin askelten lähestyvän KATAJA. Kellä on m., sillä on valtti SL. — *Yhd.* mie-lenm.

malttu^a v. rauhoittua, maltillistua. | Onnet-tomuuden jälkeen mies m:i huomattavasti. Mieli m:i vähitellen. Poika palasi maailmalta m:neena miehenä. Maltu, lapsi, maltu, illall' äiti palaa *MANN.

malturi⁷ s. *murt.* maltaiden valmistuksessa hen-kilö, joka sekoittaa jyviä ja lämmittää mal-lassaunaa.

malva¹⁰ s. Malva, Málvaceae-heimoon kuulu-via kasveja. — *Yhd.* huonem.

malööri⁹ s. vars. *puhek.* vahinko, kommellus, kömmähdys.

mamelukki¹⁰ s. 1. M:it 'Egyptiä 1200-luvulta 1800-luvulle hallinnut sotilaskasti'. 2. *mon.* 1800-luvun puolivälin tienoilla ja jälkeen käy-tetyt mamelukien housuja muistuttavat, nil-kasta kokoon kurotut laajalahkeiset tytön housut.

mamia¹⁷ v. *last.* = mamma. | Mami nyt kau-niisti!

mamma¹⁰ s. 1. vars. ruotsinvoittoisessa (kau-punkilais)kielessä: äiti. | Ovatto pappa ja m. kotona? Sano m:lle terveisiä. Sieltä tuon mi-niän m:lle KL. — *Kans.* M:n piika 'vieron tyt-tö, neitsyt'. 2. *ark.* vanhahko, pyylevä nai-nen. | Hänestä on tullut aika m. | Ka tuo-ko on anoppimuori? Onpa se lihava m. ALKRO.

mammanpoika s. *halv.* hemmoteltu, veltto poi-

ka; ylen viaton, kokematon nuorukainen. | Aika m. Ei m: jasta ole sellaisille retkille. Kiltti, viaton m. Luuletko minun paljaaksi mammanpojaksi, elätettyä rieskalla ja simpuloilla kivri. -- laki ei erotellut m: iä raikulipojista KARHUM.

mammi¹ s. last. maito.

mammia¹⁷ v. last. (rinn. mamia) nukkua. | Pannaanpa vauva m: maan.

mammona¹⁴ s. omaisuus, rikkaus; eritoten rikkaus ihmisen epäjumalaksi ajateltuna (tällöin joskus myös isolla alkukirjaimella kirjoitettuna). | Hänellä oli hyvin vähän maallista m: a. Etsiä onnensa maailman m: sta. M: n orja, palvelija. Rahan ja m: n majesteetti. Askenpä vielä ryömin kurja m: n taakan alla kivri. -- tässä on kaksi vapaata miestä, joita eivät m: n kahleet sido WILKUNA. Maallista rikkautta ja m: a ei pappila kyennyt tarjoamaan KOSKENN. Ette voi palvella Jumalaa ja m: a UT.

mammonan/palvelu (s), -[palvonta] s. Tuntee kiusausta vallanhimoon ja m: palveluun. Vajota m: palvontaan.

mammutti¹⁸ s. 1. Elephas primigenius, sukupuuttoon kuollut tuuheakarvainen norsueläin. 2. tavattoman suuri yksilö (ihminen, eläin, kone tms.). | Onpa hän koko m. ihmiseksi. Pikku koneiden rinnalla on suuria m: eja.

mammutti/mainen⁶⁸ kalt. a. -maisuu⁶⁸ omin. mittasuhteiltaan valtava. | M. alus. Jnk elimen m. kasvu, laajeneminen. -petäjä s. Sequoia gigantea, amerikkalainen jättiläishavupuu.

mamselli⁶ s.; rinn. mamselli⁶. 1. vanhoista oloista: aateliton neiti; nyk. leik. t. halv. | Pappilan m. Kivi asui m. Lönnqvistin luona. — Yhd. herras-, perhe-, postim. 2. rak. täytemaan junnuttamiseen käytetty käsin iskettävä hirren pätkä; välikappale, jota käytetään junnuttavan paalun yläpään jatkeena t. suojana. -mainen⁶⁸ kalt. a. halv. hienosteleva; akkamainen. -nikoulu s. vanhoista oloista: yksityisen "mamsellin" pitämä (tyttö)koulu. | 1800-luvun m: koulut.

1. **mana**¹⁰ s. 1. (myt.) kuolleiden olinpaikka, manala, tuonela. | M: n neiti. -- mi sinun M: lle saattoi / työnti Tuonelan jokehen? KAL. -- elo maineeton on m: n yötä LEINO. — Vars. yllät. eräissä kuolemista, kuolemaa tarkoittavissa sanonnoissa. | M: lle menneen [= kuolleen] veljen muisto. Mennä, lähteä, muuttaa, siirtyä m: n majoille 'kuolla'. Matkata m: n maille. 2. personoituna: kuolema, tuoni. | Nyt pökäni mä elävissä näen, / mut tyttäreni Manan morsianna kivri. Mahtias ei telje M. MANN. Etsi, matkas maat ja meret, / uhmas itse m: a LEINO. Tuoni minun tänne tuotti, / M. mailtani veteli KAL.

2. **mana**¹⁰ s. harv. manaus, kiros, sadatus. | Minkä m: n hän nyt suustansa pihauttaisi? M. MERENMAA.

3. **mana**¹⁰ s. usk. pyhissä esineissä, eräissä luononesineissä ja ihmisissä esiintyvä salaperäinen, yliluonnollinen voima.

manaaja¹⁰ tek. < manata. | Henkien m. 'tai-

kuri, joka maagillisilla keinoilla uskoo saavansa henkiolennot tottelemaan itseään'. Kipujen m.

manaatti¹⁸ s. Trichechus, sireenieläimiin kuuluvia nisäkkäitä.

manageri¹⁷ s. johtaja, järjestäjä, impressaari; vars. ammattilaisurheilijain kilpailuja järjestävä henkilö, promootori. — Yhd. jalkapallo-, nyrkkeily-, painim.; ammatti-, seuram.

manaila¹⁹ frekv. v. -u² teonn. < manata, vars. 5 ja 6. | Taikurit m:ivat tauteja, henkiä. Lautamies m: ee kansaa kärejiin. Harmitella ja m.

manala¹⁵ s. myt. kuolleiden olinpaikka, tuonela, mana. | Synkkä kuin m: n virta. Lähettää m: an 'surmata'. -- joutui nuori Paulus aivan kuin m: n rakkien revittäväksi Kianto. Ja ihmisriepu vaeltaa kuin M: n esikartanoissa PAULAH. Lyhykäinen Tuonen tytti, / matala M: n neiti KAL. -- tuolta Tuonelan ko'ista, / M: n ikimajoista KAL.

manalainen¹³ 1. s. myt. manalan asukas, vainaja, vainajan henki, joka voi esiintyä kummituksena, pahanahenkenä tms. | Kenties on Kalervo m: senä silmissäsi kummitellut? Kivri. -- niin oli myöskin koulun historia minulle pääasiassa vain m: sten kalpeaa varjoelämää KOSKENN. 2. a. harv. manalaan kuuluva, manalasta peräisin oleva. | M. kummitus.

manallemeno s. (myös ~) kuolema. | Isän m. oli äidille kova isku. M: onsa saakka.

mana/ta¹⁵ v. 1. loitsun avulla saada tauti t. paha tottelemaan käskyjä, loitsia, lohtia. | M. paholainen esiin. M. kuolleet haudoistaan. M. haamu hautaan. Taikuri m: a henkiä avukseen. M. tauti, riivaaja jkhu, jksta. M. karhu karjaan. Poseidon m: si valtikallaan myrskyn. M. jumalan viha, kiros jkn osaksi. [Panu] siveli ja villetteli ... ja sitten m: si rienaa pois AHO. -- kaikki taidan, min jumalat, / en sitoa sinistä tulta, / m. mennyttä takaisin LEINO. Tuonne ma kipuja kiistä, / tuonne tuskia manoaan KAL. 2. toivottaa jk t. jku jhk t. jnek, kirotta. | M: si minut alimpaan helvettiin. M: si hänet mielessään hiidenkattilaan. 3. vapaammin ed: iin liittyen, us. kuv. | M. esiin vanha riita. Lennokkaan mielikuvituksen esiin m: amia kauhukuvia. Pula-ajat m: avat esiin yhteiskuntaa järkyttäviä voimia. | Jättäkää kostoaiheet! Alkää m: tko uutta onnettomuutta, uutta kirousta, uutta Jumalan vihaa päällemme RVALO. Älä naisen kanssa riitaa m: a: / ei kukaan vie kalulta viimeistä sanaa KOSKENN. 4. vars. murt. ponnekkaasti kehottaa t. kutsua, vaatia, haastaa. | M. jkta tekemään jtk. Neuvoa ja m. katumukseen. M. kanssaan kilpailu. -- kuului toisten veljesten huuto, m: ten riitamiehiä malttiin kivri. -- jotka vaan johonkin kykenivät, m: ttiin vainiolle AHO. -- kyröläisiä m: taan ankarasti jättämään pietarsaarelaisten alueet rauhaan v. VOTONMAA. Sss! määtkö kotiisi, sss! m: si Riika, mutta mirri ei totellut Kianto. — Erik. kutsua vastaajaksi, todistajaksi tms. oikeuteen, antaa haaste, haastaa. | M. jku oikeuteen, kärejille. 5. lausua kiroana t. -sanoja, kirotta, sadatella, noitua. | Kirosi ja m: si ääneen. Juopunut m: si ja ri-

teli. Poistui karkeasti m:ten. 6. moittia, mor-kata, sättiä, sadatella, kirotta, pahoitella, päi-vitellä. | Voutia m:tiin julmaksi konnaksi. M:si kirkot ja papit. M. maailman pahuutta. Sadetta m:ten jatkettiin matkaa. Herkkäus-koisuuttaan m:ten hän katui kauppojaan. -- riidellyt ja sopinut, kiroillut ja lyönyt, m:n-nut taivaat ja maat, mutta mikään ei ollut auttanut Kianto. -- ei toruttu torkunnasta, / makaamasta ei m:ttu kant.

manau[s] s. 1. loitsu t. luku, jossa paha tav. ajatellaan eläväksi olennoiksi ja käsketään me-nettelemään loitsijan t. sanelijan haluamalla tavalla. | Tietäjä käytti voimakkaimpia m:k-siaan. Pappi luki latinankielisiä rukouksia ja m:ksia. Missä ei syntyysana ja miehen m. aut-tanut, siinä eivät auttaneet käsitteet eiväkä taikakalut Aho. Yksinkertaisella m:ksella: "Mene, Hiisi, helvettiin" Maaria karkottaa taudin m:haavio. 2. kehoitus, kutsu, vaatimus. | Hevoskonni ei ole vähistä m:ksista millänsä-kään. -- huudella hänelle ryyppylletulon m:ksia seppänen. 3. kirous, sadatus. | Päästellä, las-ketella karkeitä m:ksia. Vahvasti sanojaan vuolain m:ksin. -- mutta temperamenttinsa leimahtaessa vetävät hänen [Tuomaan] m:k-sensa vertoja Juhanin kirouksille ja uhkauk-sille kosken. 4. nuhde, moite, sadattelu. | Kohdistaa jkhu ankaruutta m:ksia. Hänen omas-ta mielestään olisi pieni, kohtuullinen löylytys -- omien veljesten kädestä, ja sitten kii-vasta m:sta Jumalan ninessä, ollut miehelle prasta kivi. [Kerrottiin] niistä m:ksista, joita hän [piispa] siellä oli rahvaalle antanut rвало. **manausluku** s. sanat, joita manattaessa käyte-tään, loitsuluku. | M. suden repimää haavaa varten. -**paikka** s. paikka, johon tauti t. paha manataan. -**sanja** s. 1. tav. mon. sanat, joilla paha manataan lähtemään. | Loitsuun kuu-luu syntysanat ja m:at. Käärmeen m:at. 2. kirosana. | Päästää, lasketella m:oja.

manauttaa* *fakt.v. harv. (rinn. manuuuttaa)* (< manata) haastattaa. | M. jku oikeuteen, kärkeä.

manchestersametti [tav. mantšes-] s. kapeajuovainen vakosametti.

mandaatti* s. 1. a. välipuhe, jolla toinen sopimuspuoli antaa toiselle toimeksi jnk asian t. tehtävän suorittamisen ja toinen sitoutuu tämän suorittamaan. b. toimeksianto, toimeksisaanti. | Imperatiivinen m. 'toimeksi-anto, jota on hoidettava toimeksiantajan mää-räysten mukaisesti'. -- Erik. julistus, mää-räys. | Kuninkaallinen m. M. rukouspäivistä. 2. a. jllek valtiolle annettu valtuus valvoa tois-ta valtiota t. aluetta. b. valtio t. alue, jonka valvonta t. hallinta on kansainvälisellä sopi-muksella uskottu jllek valtiolle, mandaatti-, huoltoalue. | Kansainliiton m. Saksan enti-set siirtomaat jaettiin m:teina voittajaval-loille. Britannian m.

mandaattialue s. = ed. 2.b. | Syyrian m. Kan-sainliiton m. -**hallinto** s. mandaattialueen hal-linto. -**hallitus** s. mandaattialueen hallitus. -**maa** s. mandaatiksi annettu maa. -**valtio** s. Kansainliiton alainen m. Muodostaa m:ksi.

mandariini* s. 1. a. valtion virkamies keisari-ajan Kiinassa. b. eräs kiinan kielen murre. 2. a. mandariinipuun hedelmä. b. mandariini-puu. -**puu** s. Citrus nobilis, sitruuna- ja ap-pelsiinipuulle lähisukuinen hedelmäpuu.

mandoliini* s. kielisoitin, jonka kaikupohja on halkaistun päärynän muotoinen ja kielet pa-reittain. | Näppäillä, soittaa m:a. -**orkesteri** s. -**tyhtye** s.

mandrilli* s. Mandrillus sphinx, eräs afrikka-lainen apina(laji).

maneer* s. (tav. piintynyt, kangistunut) me-nettelytapa. | Sisäluvun opetuksen vanha m. M:ksi muuttunut opetustapa. -- minun sydämeeni oikein koski tuo ihmisten ulkokul-taisuus, tekopyhyys, m., jonka muka tulisi merkitä uskonnollista elämää Alkio. -- Erik. taitelijan, kirjailijan luonteenomainen (tav. aina samanlainen, jllak tavoin hengetön, kaa-vamainen) esitystapa. | M:n rasittamaa näyt-telemistä. Esitystapa vivahtaa m:in. Tyyli ei saa rappeutua m:ksi. -- Kiven niin runsaasti viljelemä sanojen takahetto ei ole hänellä vain paljasta m:a, vaan tyylikeino E.A.SAARIMAA. -**mainen** *adv.* -**sesti** *adv.* -**suus** *omin.* M. esitystapa, tyyli. Lukijaa häiritsee muutamien sanojen m. käyttö. Volter Kilven m. tyyli. Matkia m:sesti jkn tyyliä. Maalausten vikana on liika romantisointi ja m:isuus.

manees* s. ratsastusharjoituksia varten raken-nettu halli. | Kaartin m. -- Yhd. ratsastusm. -**rakennus** s.

1. **maneeitti*** s. el. liuskameduusain meduusa-aste.

2. **maneeitti*** s. vanh. magneetti. | -- me tun-nemme kuuluvamme toisillemme ja vetävämme toisiamme kuin m. rautaa Linn.

mangaani* s. eräs alkuaine, hopeanvalkoinen, kova ja hauras metalli. -**happo** s. kem. -**le-jeerinki** s. -**malmi** s. -**metalli** s. Puhdas m. -**oksidi** s. -**pitoinen** a. -**suus** *omin.* M. rauta-malmi. Raudan m:isuus. -**pronssi** s. mangaania sisältävä pronssiseos. -**rauta** s. valkoinen raakarauta, joka sisältää 30--85 % mangaania ja hiiltä 7,5 %:iin asti. -**seos** s. -**sulfaatti** s. -**suola** s. -**teras** s. mangaania sisältävä teräs. -**yhdiste** s. kem.

manganaatti* s. mangaanihapon suola.

manganiini* s. kuparin, nikkelin, mangaanin ja raudan seosmetalli.

manganiitti* s. eräs mangaanimineraali.

mango* s. Mangifera indica, eräs tropiikin he-delmäpuu, mangopuu; sen hedelmä. -**hedel-mä** s.

mangoldi* s. lehtijuurikas.

mangopuu s.

mangrove* s. 1. tropiikissa merien tyrskyiltä suojaisilla rannoilla, etenkin lahtien pouka-missa, joken suistoissa tms. tavattava omitui-nen kasvustomuoto, jonka puilla on paksut ja pitkät pönnkājuuret. 2. mangrovepuu. -**kas-villisuus** s. M:den reunustama merenlahti. -**metsä** s. Ryteikköinen, läpikäsemätön m. -**puu** s. puu, joista mangrove (1) muodostuu. -**tiheikkö** s. Taaja m.

mangunta^{15*} *teonn.* < *mankua*. | Kuuluu itkua ja m:a.

manhonvākji s. *murt.* manalaiset, vainajien hengenget. | -- vainajan matkassa aina vaelsi m:enä PAULAH.

mania¹⁵ s. psykiatriassa: maanis-depressiivisen mielisäirauden kiihkovaihe; yl. voimakas, pakkonomainen himo jnk teon suorittamiseen, vimma, kiihko; jokap. puheessa: erikoisen silmäänpiistävä (sairaallinen) luonteenpiirre ja siitä johtuva toiminta. | M. luokitella kaikki. Päälystön m. pitää tarkastuksia. Keräily on hänellä m:nä. Ajatus kehittyi hänessä suoranaiseksi m:ksi. — *Yhd.* dipso-, klepto-, mono-, nymfo-, pyrom.; fenno-, gallom.; keräily-, luokittelu-, tanssim.

manierismi¹ s. kuvaamataiteissa renessanssin ja barokin välillä vallinnut tyyllisuunta.

manifestaatio⁴ s. ilmestyminen, ilmenemys, vars. abstraktisen ilmeneminen konkreettisuudessa, äärettömän äärellisessä; ajatusten, aikeiden ilmaiseminen, mielipiteenilmaisu, mielenilmaus. | Jumalan tahdon m. Kokous oli valtava yhteishengen m.

manifesti¹ s. 1. julistus (kirja), julkinen (hallituksen, puolueen tms.) tiedoksianto. | Helmikuun m. Kommunistinen m. Keisarillinen m. Työväenpuolueen m:t. — *Yhd.* rauhan-, sotilas-, venäläistämism. 2. mer. = lastiluetelo.

manifesto¹ *ida*¹⁵ v. -inti¹ *teonn.* antaa ilmaus jllek, ilmentää, ilmoittaa, julistaa. | Vierailu m:i harrastus- ja asetoveruutta. Puhe m:i pahansuopuutta meitä kohtaan. Näytelmä m:i uutta maailmankuvaa. -itu¹ *a*¹⁵ *pass.v.* saada ilmauksensa, ilmetä. | Tauti m:u 'ilmenee, puhkeaa esiin'.

manikealainen⁶³ a. ja s. vrt. seur. | M. harhappi, sekauskonto. — M:silla oli kaksi jumalaa, hyvän ja pahan. M:sten pyhät kirjat. -suu⁶³ s. persialaisen Manin 200-luvulla jKr. perustama itämainen sekauskonto, jonka mukaan on olemassa kaksi valtakuntaa, valkeuden ja pimeyden, jotka alituisesti taistelevat keskenään. | M:den kannattaja.

manikyristi¹ s. käsen, vars. kynsien hoitaja. -kyyri¹ s. käsen, vars. kynsien hoito.

manila¹⁵ s. (*rinn.* manilla¹⁵) manilahamppu; siitä valmistettu köysi. | M:sta tehtyä köyttä. -hamppu s. vars. banaanin sukuisen Musa textilis -lajin johtojänteistä saadut, pääasiassa niinisivistä rakentuneet kuidut, joista valmistetaan mm. köysiä, paperia, tekstiilituotteita. -kartonki s. -kopaali s. manilahampusta tehty hartsi. -kuitu s. manilahampun kuitu. -köysi s. -matto s. -nuora s.

maniokki¹ s. Manihot utilissima, tarkkelyspitoisten juurimukuloidensa vuoksi trooppisissa yleisesti viljelty pensas, kassava.

manipulaatio¹ s. käsittely, menettely; temppu, metku. | Tupakan m. kuivaamisen jälkeen. Poliittiset m:t. Viekkat m:t jssak asiassa. — *Yhd.* kirjanpito-, kurssim.

manipuli¹ *hist.* roomalaisen legioonan suunnitteen nyk. kompaniaa vastaava alaosasto.

manipulo¹ *ida*¹⁵ v. -nti¹ *teonn.* käsitellä. — *Tal.*

M:tu valuutta 'arvoltaan keinotekoisesti säännelty valuutta'.

maniska¹⁵ s. *kans.* kovitettu, irrallinen paidanetumus. | Hienot kaulurit, m:t ja haarahäntätkäit oli hänellä aina pärvär. Kallella oli kovaksi tärkätty kaulus ja kiiltävä m. *TALVIO.*

mankeli¹ s. 1. pesuvaatteiden silittämiseen käytetty kone, jossa vaatteet kulkevat kahden puristavan telan välitse t. kierivät puutelalle käärittyinä alustalla raskaan painon alla. | Mennä m:in 'mankeloimaan'. — *Yhd.* höyry-, kampi-, kone-, laatikko-, sähkö-, vetom. 2. *tekn. met.* mankelia muistuttava silitys- t. puristuskone, valssi. — *Yhd.* nahka-, ryynim.

mankelihuone s. Kaupunkitalon asukkaiden yhteinen m. -liina s. liina, joka kierretään mankelutuille pannun mankeloitavan vaateen päälle. -tukki s. mankelin tela. -tupa s. mankelihuone. -vaate¹ s. 1. mankeloitava t. mankeloitu vaate. | Kostuttaa ja vetää m:teet. M:teiden kuivatus ja silitys. 2. mankeliliina.

mankelo¹ *ida*³⁰ v. -nti¹ *teonn.* 1. silittää mankelissa. | Pyykin pesu, kuivatus ja m:nti. M:dut lakanat, pyyhkeet, pöytäliinat. 2. mankeloidista muistuttavasta käsittelystä: silittää, liistää. | M. vuotia. M. tupakan rangat ja lehti-ruodit. M. kauraryynit litteiksi. Valssimyllyssä jyvät m:daan jauhoiksi. — *Met.* valssata, | M. höyryputkien laipat kiinni. M. kattilan tuliputki putkilevyyn. M. emalji, lakka esineen pintaan. M. putken suu.

manko¹ s. *liik.* lähetyksestä puuttuva tavaramäärä, vaje. | Toimitetussa kangasmäärässä oli metrin m. M. on ostajan todistettava.

manku¹ *a*¹⁵ v. 1. itsepintaisesti ja marisevaan sävyyn pyydellä, kerjätä, kättää. | Kerjäläinen m:u ruokaa ja yösijaa. M. avustusta, helpotusta, armoa. On alituisen pyytämässä ja m:massa. Saada pitkän m:misen perästä. Mustalaisen valittava m:minen. -- rässyllä on kivuloinen muija ja monta m:vaa lasta *KRVI.* 2. valittaen hokea, marista. | M. köyhyyttään, kovaa onneaan. M. kärsineensä vääryyttä. Sanoa m:valla äänellä. Te katselette täällä Suomessa asioita aina nurkkakuntasilmillä, ja aina te mangutte *IVALO.* 3. kissan naukumisesta. | Kissa m:u ovela. Kolliit m:vat ilmoille sydämensä salaisimmat sykkeet *AK.*

manku¹ *a*¹⁵ *tek.* Avun, yösijan m.

manna¹⁰ s. 1. *raam.* ihmeruoka, jolla Jumala ravitsi israelilaisia heidän korpivaelluksensa aikana. | Ja israelin heimo antoi sille nimen m. Ja se oli valkean korianderinsiemenen kaltaista ja maistui hunajakakulta vt. -- hyppe-lisimme tuolla kultaisilla kartanoilla, ja m:a, pojat, paljasta m:a söisimme *KRVI.* — *Kuv.* jstak erittäin maukkaasta, makeasta, mielisästä. | N:n sanat olivat m:a ja hunajaa, tav. 'mielisteleviä, imartelevia'. Mikä m. ja autuus siitä lähtisi? Lepo maistuu taivaan m:alta. Olympiavoitot olivat m:a kansalle. Sade on m:a kylvöksille. Maistaa voiton m:a. Armon m. Piskuansa katselee hän [äiti] nauru-suin, raviten sitä rinnan m:lla *KRVI.* -- nuorta, tervettä seuraa, joka on m. ja hunaja minun hermoilleni *LEINO.* -- Liiva-Simo oli ollut mettä

ja m:a [= hyvällä tuulella] kotiin tullessaan HEPOR. 2. kasv. eri kasveista joko itsestään tai haavoittamisen jälkeen tiheä, tav. sokeria sisältävä ja ilman vaikutuksesta hyytyvä neste. — *Farm.* vars. manna-saarnen varsin tehdyistä viilloksista tiheä, ilmassa kuivunut kasvineste, jota käytetään ulostusaineena. — *Yhd.* saarni-, tammim.

manna jäkälä *s.* *Lecanora esculenta*, Aasian ja Afrikan aroilla kasvava jäkälälaji, jonka mukulamaista sekovartta käytetään leivän valmistukseen ja jota luultavasti Raamatun manna tarkoittaa. — **puu** *s.* puu, jonka rungon haavasta valuu mannaksi hyytyvää nestettä, esim. manna-saarni, monet tammilajit. — **puuro** *s.* mannaryynipuuro.

mannaryyni *s.*, tav. *mon.* nykyään vehnän jyvistä valmistettu pienikokoinen ryyni, manna-suurimo. — **puuro** *s.* — **vanukas** *s.* — **velli** *s.*

manna-saarni *s.* *Fraxinus ornus*, Välimerenmais-
sa kasvava saarnilaji, josta saadaan mannaa (ks. manna 2). — **siirappi** *s.* *farm.* mannaa sisältävä siirappi. — **sokeri** *s.* manna-saarnen kuivatusta mehusta (mannassa) ja eräissä leväkasveissa esiintyvä makea aine, jota syntyy hedelmäsokeria pelkistettäessä, manniitti. — **suurimo** *s.* = mannaryyni. — **vanukas** *s.* = mannaryynivanukas. — **velli** *s.* = mannaryynivelli.

mannekiini *s.* 1. pukujen näytteille asettamiseksi käytetty mallinukke, mainos-, muotinukke. 2. henkilö, joka (mainostarkoituksessa) esiintyy muoti- t. muussa esiteltävässä puvussa. | M:t esittelivät viehättävästi uusia pukumalleja. — **esitys**, — **näytös** *s.* muotinäytös. | Muotiliikkeen m.

manner^{ms}, mantere *s.* Yks. nom. ja kons.-vartaloiset muodot tav. ed:stä, vok.- ja vars. monikkovartaloiset muodot jälk:stä; vrt. mannermaa. 1. maankamara, maapohja, tanner; maa-alue. | Ellei tämä ole tosi, niin revetkään m. mun jalkani alla kivi. Korpi koleasti ryskäh-teli, m. kumahteli kianto. Akka manteren-alainen, / mannun eukko, maan emäntä kal. — Ulkomaiset trustit pois Suomen mantereelta! Jo kuukauden ajan olimme polkeneet venäläistä m:ta. — onpa väljyyttä seitsemälle veljelle näillä mantereilla kivi. — *maat (ja) mantere(t)*. Harhailla, kierrellä, kulkea, matkata, vaeltaa maat (ja) manteret, maita (ja) mantereita 'laajalti, joka puolella'. Olla maiden ja manteeiden takana 'hyvin kaukana'. — *Geol.* M. jäähtyy ja lämpiää nopeammin kuin vesi. Sorautuminen on yleinen m:ten pin-nalla tapahtuva ilmiö. 2. suuri yhtenäinen maa-alue saaren t. saariston vastakohtana; joskus myös suuri saari pienempien ympärillä olevien vastakohtana. | Kapea salmi erottaa saaren mantereesta. Markkinoilla oli kansaa sekä mantereelta että saaristosta. — *Maant.* Maapallon manteret ovat: Vanha m. (Aasia, Eurooppa, Afrikka), Uusi m. (Pohjois- ja Etelä-Amerikka), Australian m. ja Etelänapam. Amerikan, Afrikan m. Ahvenan m. 3. = man-nermaa 2. | Englannin ja manteren välinen laivaliikenne.

manner-alue *s.* Eteläisellä pallonpuoliskolla m:-

alueet ovat pieniä ja merialueet hyvin suuria.

-ilma *s.* M:n virtaaminen merelle päin. — **-ilmasto** *s.* mantereilla, vars. niiden sisäosissa vallitseva ilmasto;) (meri-ilmasto. | M:lle ominaisia ovat hyvin lämpimät kesät ja hyvin kylmät talvet. — **-ilmastoinen a.** — **-jää** *s.* *geol.* jääkaudella mantereita peittänyt ja napaseuduilla vielä nytkin mantereita peittävä pysyvä jää, maajää. | Jääkauden m:n kallioon piirtä-mät uurteet. Grönlanti on suureksi osaksi m:n peitossa. — **-jäättikkö** *s.* *geol.* mannerjään muo-dostama jäättikkö. — **-lohko** *s.* *geol.* mantereen kohdalla oleva maankuoren lohko.

mannermaa *s.* vrt. manner. 1. = manner 2. | Saariston väkeäkin oli tullut m:lle juhlimaan. Niinpä myös m:lla harmeneva merimies joh-dattelee mieleensä muinoista myrskyä kivi. — Tav. 2. Euroopan manner, vars. sen länsiosa Brittein saarten, Skandinavian ja Suomen vastakohtana, kontinentti. | Käytiin neuvotteluja Englannin liittymisestä m:n teräskartelliin. Euroopan m:n kulttuurivaltiot. M:n muotikes-kukset. Teos on m:lla saavuttanut suuren suos-ion. — **-alue** *s.*

mannermaalainen 1. *s.* mannermaan asukas. | Englantilaisten ja m:sten välinen kaupankäyn-ti. 2. *a.* tav:mmiin mannermainen.

mannermaansulkemus *s. hist.* Napoleon I:n yri-tys eristää Englanti kauppayhteystensä man-nermaan kanssa.

mannermaa-valta *s.* V:n 500 vaiheilla eKr. ei Persia ollut enää pelkkä m.: sillä oli käytet-ävissään myös Egyptin, foinikialaisten ja kili-kialaisten laivastot. — M:valloilla oli yhteisiä etuja valvottavanaan Englantia vastaan. — **-valtio** *s.* Pääostajina ovat olleet Yhdysvallat, Eng-lanti ja Euroopan m:t.

mannermainen^{ms} *a.* — *sesti adv.* — *suus*^{ms} *omin.* 1. *harv.* mantereinen, manner-. | M. ilmasto. Alueen saaret ja m. osa. — Tav. 2. manner-maahan (2) kuuluva, mannermaalta peräisin oleva; mannermaalalle t. sen suurille sivistyskan-soille ominainen, suurelle maailmalle ominai-nen, suuren maailman oloihin, laitoksiin tms. verrattava, hieno; *syn.* kontinentaalinen. | M:sista ostajista on ennen muita mainittava Hollanti ja Ranska. M:iset muotikeskukset. M. kahvila. M:sesti sisustettu hotelli. M:iset ta-vat. M. hienostuneisuus, kuosi, tyyli. M:sta tasoa oleva esitys. M:sessakin mielessä suu-renmoinen.

manner-osa *s.* Maarian pitäjän m. — **-pitäjä** *s.* Nykyinen Pliikkiö on jotakuinkin puhdas m., johon kuuluu vain muutama saari. — **-rannik ko** *s.* manteren rannikko. | M:olta vie silta vas-tapäiselle saarelle. — **-rinne** *s.* *geol.* Mantereita ympäröivää matalan meren vyöhykettä seuraa jyrkkä lasku, m., joka ulottuu n. 3000 m:n sy-vyyteen. — **-run ko** *s.* *geol.* Syvän meren tasan-teen eli 3000 m:n syvyyskäyrän yläpuolella olevaa osaa merenalaisesta ja merenpäällisestä mantereesta nimitetään m:goksi. — **-saari** *s.* *geol.* mantereen läheisyydessä oleva, rakenteensa ja muotojensa puolesta siihen liittyvä saari;) (val-tamerensaari. | Esim. Ahvenanmaan saariston saaret, Hailuoto, Brittein saaret, Aasian itä- ja

kaakkosrannikon saarionot ja -ryhmät ovat m:a. -**tuuli** s. mantereelta päin puhaltava tuuli. -**valta** s. = seur. -**valtio** s. valtio, jolla ei ole merirajoja t. on vain lyhyt meriraja t. joka rajoittuu meriliikenteelle vähäarvoisiin meriin, sisämaanvaltio;) (saarivaltio, merivaltio. | Euroopan m:t ja Englanti. Sveitsi on täydellinen m. -**yhitys** s. Pohjois-Amerikka ja Eurooppa ovat varmaankin joskus olleet m:dessä keskenään.

mannesmannputki s. tekn. teräskangesta valsattu saumaton putki.

manni s. kans. vanh. mies. | Minä mies merellä, sinä m. manterella sl. Säkki selkään, m. matkaan sl.

manniitti⁹⁸ s. = mannasokeri.

mannuton⁹⁷ kar.a. < mantu. | Mies on alvan maaton ja m.

manometri¹ s. tekn. koje, jolla mitataan kaasujen ja nesteiden paineita, painemittari. — **Yhd.** elohopea-, imu-, jousi-, metallim. -**paine** s. manometrin osoittama paine. -**tauu** s. M:ssa on tavallisesti punainen viiva, jonka yli paine ei saa nousta.

mansardi-ikkuna s. rak. taitekaton lappeeseen sovitettu ikkuna. -**katto** s. rak. taitekatto. | M. tekee mahdolliseksi käyttää ullakotilaa tarkoituksenmukaisemmin asuinhuoneiksi.

mansetti⁹⁶ s. 1. kalvosin. | Paidan m:it. — Kynttilänjalkojen lasiset m:it. 2. tekn. eräänlainen rengasmainen (nahka)tiiviste. | Pumpun männän m. — **Yhd.** nahkam.

mansikan kukka s. Valkoiset m:kukat. -**lehti** s. -**punainen** a. M:iset huulet. -**tähti** s.

mansikka¹⁰⁵ s. Fragaria, ruusukasvien heimon kuuluvia ruohoja; myös niiden makeista, helakan punaisista epähedelmistä, "marjoista". | M:an lehti. Syödä, poimia m:oit. Posket punaiset kuin m:at. — Olla m:assa 'mansikoita poimimassa'. Mennä, lähtä m:kaan. — **Kuv.** Kynttilänä silmä loistaa, m:kana suu kutsuu! KARTHUM. Kasvoit kukkana kujulla, / ahomaille m:kana kal. Oma maa m., muu maa mustikka sl. — Panna suu m:alleen 'hymyyn'. — **Yhd.** aho-, hyöty-, kuukausi-, metsä-, (puu)tarham.

mansikka-aho s. M. hohti punaisenaan marjoja. --**aika** s. aika, jolloin mansikat ovat kypsä. | M:na mansikkamaito on lasten parasta herkkua. -**hillo** s. Ohukkaita ja m:a. -**hilloke** s. ruok.

mansikkainen⁹³ 1. poss.a. mansikoita kasvava. | M. mäenrinne, pellonpiennar. 2. dem.s. -- ne ruusupäisnä ruskottaa / kuin maalla m:et ak.

mansikka jäätelö s. -**kuume** s. mansikkain syönistä aiheutuva nokkoskuume. -**laji** s. -**lajike** s. -**ma** s. Vanhat kaskijätöt ovat tavallisesti erinomaisia m:ita. Puutarhassa on marjapensaita ja m. -**maito** s. kesäinen ruokalaji: tuoreita mansikoita keittämättömässä maidossa. -**mehu** s. mansikoista keitetty mehu. -**mätäs** s. -**paikka** s. -**poski** 1. s. kuv. punainen poski. | Pienokaisen m:et. 2. a. punaposkinen. -**punkki** s. Tarsonemus fragariae, tarhamansikan lehtien alapinnalla elävä tuholaispunkki. -**suu** s. kuv. punahuulinen, pieni, sievä suu. | -- ja

kas kun naara nyt oikein rypistää suunsa m:ksi kivi. -**tuohinen**, -**tuokkonen** s.

manteli¹ s. 1. mantelipuun siemen, josta kova kuori on poistettu; mantelimaisista siemenistä. | Täytekakun päällys koristetaan poltetuilla m:illa. Joulupuuroon on tapana kätkeä m.: joka sen saa, joutuu ensimmäisenä naimisiin. Makea m. — **Yhd.** karvas-, kuori-, kääpiö. 2. geol. eräissä kivilajeissa tavattava, kalkkialvalla, kvartsilla t. muilla mineraaleilla täyttynyt mantelin muotoinen rakkula. — **Yhd.** akaattim. 3. anat. par. risa.

manteli emulsio s. lääk. = mantelimaito. -**hap-po** s. kem. farm. fenyyli glykoli happo. -**kakku** s. ruok. manteleilla maustettu kakku. -**karamelli** s. mantelimakeinen. -**kivi** s. geol. kivi, jossa on manteleita (ks. manteli 2). -**leivos** s. manteleilla maustettu leivos. -**leseet** s. mon. mm. manteliöljyn valmistuksessa jääneistä puristusjätteistä tehdyt leseet, joita käytetään vars. kosmeettisiin tarkoituksiin. -**mainen**⁹⁸ kalt.a. Kaakaopavut ovat kaakaopuun m:isia siemeniä. -**maito** s. lääke- ja kosmeettisiin tarkoituksiin käytetty maitomainen neste, jota valmistetaan manteleista vedellä uuttaen, manteliemulsio. -**makeinen** s. manteleilla maustusta taikinasta tehty makeinen. -**massa** s. karkearakeinen marsipaani, mantelitahdas. -**mylly** s. mantelin ym. jauhamiseen käytettävä pieni käsimylly.

mantelin kukka s. mantelipuun kukka. -**makui-**nen a. tav. a. -**muotoinen** a. tav. a. | M. rauhanen.

manteli puu s. Amygdalus communis, ruusukasvien heimoon kuuluva matalahko puu, jonka siemeniä, manteleita, käytetään vars. mausteena ja lääke- sekä kosmeettisten aineiden valmistukseen. — **Yhd.** kääpiö-, valvaism. -**saippua** s. manteliöljyä sisältävä saippua. -**seo**'s s. M:ksella täytetty leivos. -**silmä** s. mantelin muotoinen silmä. | Tuijotti pitkänomaisilla, ruskeilla m:illään. -**silmäinen** a. -**tahdas** s. -**täyte** s. -**täyteen** a. M. leivonnainen. -**vanukas** s. ruok. manteleilla maustettu vanukas. -**öljy** s. lääke- ja kosmeettisiin tarkoituksiin sekä mausteena käytetty, manteleista puristettu rasvaöljy.

mantere⁹² s. ks. manner.

mantereellinen⁹³ a. -suus⁹⁵ omin. = seur.

manterainen⁹³ a., vars. maant. geol. metrl. -suus⁹⁵ omin. manteretta koskeva, manterelle kuuluva t. ominainen, mantereelta peräisin oleva, mantere(e)llinen, manner-, terrigeeninen;) (mere(lli)nen. | M:iksi nimitetään rannikoita, joiden muodon määräävät m:sten voimien synnyttämät maankamaran muodot. Merenpohjan kerrostumat ovat joko m:isia, tyrskyjen irrottamista tai jokin tuomista kulumisaineuksista muodostuneita, tai mereisiä, pikkueliöiden ja vesikasvien jäännöksistä muodostuneita. Yhteistä koko Itä-Euroopalle on ilmastoinen m:isuus.

manterelainen⁹³ a. ja s. mantereella asuva, mantereelta peräisin t. syntyisin oleva. | M:set serkut tulevat taas saaristoon kesänviettoon. — M:sen silmin katsottuna saaren talot ovat pieniä.

manterelli¹⁰³ *a.* -suus¹⁰⁵ *omin.* = mantereinen.

mantiikka¹⁰⁴ *s.* ennustustaito.

mantila¹⁰⁵ *s.* (myös: mantilla¹⁰⁶) espanjattaren pukuun kuuluva (tav. musta) pitsihuivi; joskus myös tavallisesta hartiahuivista. — *Yhd.* pitsi-, silkkin.

mantissa¹⁰⁶ *s. mat.* desimaalilukuna esitetyn logaritmin desimaaliosa.

manto¹⁰⁷ *s.* puun pintakerros, pintapuu. | Puusepäntöihin on yleensä ruskottunut sydänpuu parempaa kuin valkoinen m.

-mantoinen¹⁰⁸ *poss.a.* Kova-, tiivism.

manto¹⁰⁹**kuoriatinen** *s.* Scolytus, puiden jälsi- ja pintakerroksissa eläviä kaarnakuoriaisia. | Koivun m. -**puu** *s.* pintapuu. | Sydänpuu on tummempaa ja kovempaa kuin m.

mantšu¹¹⁰ *s.* 1. M:t 1. mantšulaiset 'Mantšurian itäosista peräisin oleva tunguusiheimo, joka v. 1644 valtasi koko Kiinan ja perusti sen viimeisen, v:een 1912 saakka vallassa pysyneen keisarisuvun'. 2. mantšujen kieli.

mantšulainen¹¹¹ 1. *a.* M. dynastia, hallitsijasuku, sotilaskansa. 2. *s.* = mantšu 1.

mantšurialainen¹¹² *a.* ja *s.* Mantšuriasta peräisin oleva, Mantšuriassa asuva.

manttaali¹¹³ *s.*, vars. *lak.* maatilalan veroluku, jonka perusteella aiemmin määrättiin tiluksen maavero ja jolla vieläkin on merkitystä jakoperusteena. | Puolen, kahden m:n talo, tila. Määrätä, panna tilalle m. Palstatilalle, jonka osuussuhde maakirjataloon on aikaisemmin vahvistettu, on lääninmaanmittauskonttorissa laskettava m. *LK.* Ulkopalsta [on] -- pieni itsenäinen tila, -- joka aikoinaan veronpanossa ei ole pienuutensa takia saanut m:a rr. — M:in pantu maa 'maa, jolle on annettu manttaali'. — *Kuv.* äveriäisyydestä, suuresta koosta ym. | Onpa hänen kämmenissään m:a 'kokoa'. -- sitä miestä eivät olleet m:t [= maatilalan suuruus ja muu rikkaus] pohistaneet *ak.* -**kirja** *s. hist.* henkikirja. -**kokous** *s. lak.* manttaalikunnan kokous. -**kunta** *s. lak.* kunnan manttaaliin pannun maan omistajan ja haltijain muodostama yhteisö. -**luettelo** *s. hist.* henkikirja, -luettelo. | Vaasan läänin m. v:ita 1801. -**luku** *s. lak.* manttaalin määrää ilmaiseva luku. | Kameraalisesti itsenäinen tila, jolla on oma m:nsa. -**mies** *s.* = manttaalinomistaja. | Mäntsälän m:ten kokous. -**määrä** *s.* Kukin talo sai osuuden vesijättömaahan m:nsä mukaan.

-manttaalinainen¹¹⁴ *poss.a.* Pieni-, suurim.

manttaalinomistaja *s.* manttaaliin pantua maata omistava henkilö, manttaalimies.

manttaali¹¹⁵**pomo**, -**porho**, -**pösö** *s. leik.* paljon maata omistava henkilö, suurtilallinen. -**rasi**¹¹⁶**tus** *s. lak.* manttaalin mukainen vero- ym. rasi¹¹⁷**tus**. -**vero** *s. hist.* useista eri maksuista yhdistetty maatilalle manttaalin mukaan määräytynyt vero.

manttel¹¹⁸ *s.* 1. *a.* väljä, tav. hihatton päällysviitta, vaippa. | Valkoinen, samettinen m. Tuulikankainen m. Kullalla ja hopealla kirjailtu m. kruunaustilaisuutta varten. — *Kuv.* Pukea ylleen ystävyyden m., verhoutua ystävyyden

m:iin 'käyttäytyä ystävän tavoin t. teeskennellä ystävyyttä'. Hänen yllään oli murheen m. 'hän oli (t. oli olevinaan) murheellinen'. — *Arvoasemasta.* | Tavoitella jkn m:ia. Paavo Nurmen m:n perijä. — *Yhd.* kruunausm.; (kuv.) mestaruusm. *b. puhek.* sotilaan päällystakki. | Majuri veti m:in ylleen. — *Yhd.* sarkam.; sotilas-, suojeluskuntam. 2. *tekn.* par. vaippa, suojus, kuori, päällys. | Luodin m. Paksusta rautapellistä tehty uunin m. 3. *liik.* Obligaatiossa ovat kupongit ja talonki tavallisesti asetettuina varsinaisen obligaation sisään, minkä tähden tätä pörssikielessä sanotaan m:ksi.

mantteli¹¹⁹**luoti** *s. par.* vaippaluoti. -**muuri** *s. hist.* vanhain linnain ulkomuuri, ympärystymuuri.

man¹²⁰**tu**¹²¹ *s.* maankamara, maapohja, maaperä; maa-alue (vars. omistuksesta puhuen); varsin. merk. us. hämartynt. | Satojen sukupolvien hiki on vuotanut tämän maan m:tuun. -- patjani on paljas m. *MANN. -- kun hän [Jumala] ei vielä ollut tehnyt maata, ei m:tua vt. Akka manteren-alainen, / m:nun eukko, maan emäntä *KAL.* — Viljellä omaa m:tuaan. Peri talon ja m:nun. Kruunu alkoi antaa aseuksia m:nuista ja metsistä. Jättää nämä maiset m:nut 'kuolla'. -- m:nut [= kaikki maaomaisuus] vasaran alle vierimässä *KIANTO*. — *maat (ja) mann*ut kaikki maa- ja muikin omaisuus. | Menettää maansa ja m:tunsa. Talo joutui vieraalle maineen m:tuineen. — *Geol.* ja maaperäopissa: ilmaston vaikutuksen alainen maankuoren osa, johon kasvillisuus on kiinnittynyt; vrt. maannos.

manttutyyppi¹²² *s. geol.* ja maaperäopissa; vrt. ed. | Podsol, ruskomaan ym. m:it.

manuaali¹²³ *s. mus.* käsin soitettava urkujen ja harmonin koskettimisto, sormio. — *Yhd.* ala-, yläm.

manufaktuuri¹²⁴ *s.* työhuone, jossa raaka-aine muokataan käsin; vars. 1700- ja 1800-luvun käsiteollisuuslaitoksien nimitys; joskus myös yl. tehdaslaitoksesta. | Ruotsin vallan loppuajan m:t ja ruukit. — *Yhd.* rauta-, teräsm. -**laito**¹²⁵ *s.* Ilmeisesti ainakin Englannissa jo 1500-luvulla oli suurverstaite eli m:ksia. -**paja** *s.* -**tavara** *s.* käsin valmistettu tavara, käsiteollisuustuote (vars. tekstiilitavaroista). -**tehdas** *s.* -**teollisuus** *s.* 18:nneen vuosisadan lopulla ja 19:nneen vuosisadan alussa m. alkoi väistyä koneita käyttävän suurteollisuuden tieltä.

manuskripti¹²⁶ *s. harv.* käsikirjoitus.

manu¹²⁷**u**¹²⁸ *s. kans.* haaste oikeuteen. | [Herasuomari] kulkee varmaan m:illa *KAUPPISH*. On parasta kääntyä lautamiehen puoleen ja antaa m. sille, jota jostakin edesvastuuseen tahtoo *R.ENGELBERG*.

manuulipaino *s. kirj.* eräs jäljentämismenetelmä, jota käytetään kirjain uusintapainosten valmistamiseen.

manuutta¹²⁹**ja**¹³⁰ *v. kans.* = manauttaa, haastattaa. | -- Annastiina m:a Veertin kärejiin poikansa pieksämisestä *KAUPPISH*. Ja nyt tahtoi Ienokin eukko m. Ripattia, oli jo käynyt vallesmannilla *LEHT*.

manöv(e)ro¹³¹**ida**¹³² *v.* -inti¹³³ *teonn.* vrt. seur. 1. *sot.* liikutella sotavoimia niiden liikkumis-

reitit ja tavoitteet määräämällä. | Hindenburg m:i erittäin taitavasti vihollisen joukkoja melkoisesti heikommilla voimillaan. 2. vars. leik, alusten, lentokoneiden ja ajoneuvojen ohjailusta. | Laivan m:inti altaassa salmessa.

manööver¹ s. 1. sot. sotaliike; tav. mon. sota-harjoitus. | Nopeilla ratsuväen m:eißä on monta taistelua voitettu. 1700-luvun kabinettisodat olivat enemmän marsseja ja m:ejä kuin oikeita taisteluja. — Viikon kestävä suuret m:it. Sotaväki m:eißä. — Yhd. tulitaistelu; ilma-, merim.; laivasto-, tykistö-m:it.; syys-, talvim:it. 2. vesi- t. ilma-aluksen, joskus myös ajoneuvon liike. | Lentokone teki surmansilmukoita ja muita taitoa ja rohkeutta vaativia m:eita. Alus, jolla vaikeimmatkin m:it voidaan suorittaa helposti. — Yhd. ankkuroidmis-, väistöm. 3. kuv. neuvokas t. ovela teko t. menettely. | Akkain m:in tarkoituksena oli nuorten välien sotkeminen. Jatkakoot vain älyllisiä kuperkeikkojaan ja m:eitään.

manööverikyky s. Aluksen m.

maori¹ s. 1. M:t 'Uuden Seelannin alkuasukkaat'. 2. maorien kieli.

mapit/taa² v. -us² teonn. panna mappiin. | M. kirjeitä.

mappi¹ s. tav. laatikkomainen, erityisellä kiinnityslaitteella varustettu suojus asiakirjojen, kirjojen tms. paperien säilyttämistä varten, kansikko, asiakirjakannet. | Lähetettyjen, saapuneiden kirjojen m.

mar adv. = maar.

mara¹⁰ s. myt. kansan käsityksen mukaan yli-luonnollinen olento, joka öisin kiusaa nukkuvia ihmisiä ja eläimiä, painajainen, ajajainen. | Pitkin rutistunutta runkoa juoksi -- tuskanhikeä kuin elukan kyljiltä, jolla "m." ratsastaa alkio. [Hutupään ukonkin] taikuri m:sta paransi TOPPILA. — Kuv. Häntä alkoi akka kiusata entisten kokemusten m. HEPOS.

marabu² s. = seur. -haikara s. Leptoptilus crumeniferus, afrikkalainen haikaralaji.

marah della²⁵ frekv. v. -telu² teonn. < seur. | -- kissa vielä m:telee revon kynsissä ks.

marah/taa² mom. v. -dus² teonn. (< marista) äännähtää valittavasti, parahtaa. | Kissa m:ti ilkeästi. -- kun potkaisin siihen, niin eikös tuo vainaja m:tanut! LEINONEN.

marakatti¹ s. 1. Cercopithecus, hoikkaruumisia, pitkähäntäisiä apinoita, jotka elävät puissa Afrikan trooppisissa metsissä. | Musta, punainen, vihreä m. Posetiivinsoittajan mukanaan kuljettama punatakkainen m. — Kuv. halv. t. leik, rumasta, ilkeästä, ilkikurisesta, vallattomasta ihmisestä. | Ryppyinen ja ruma kuin m. Talon lapset olivat oikeita m:ejä. Mokomakin vanha m.! 2. voim, rekillä polvitaiteista riippuen suoritettu pyörähdys.

maranata¹⁰ s. Anateema ja m. 'kirous'. Syyti puheessaan anateemaa ja m:a nykyistä yhteiskuntajärjestystä vastaan.

maraton⁷ s. urh. = maratonjuoksu. | Juosta m:ia. Helsingin m:in voittaja. — Kuv. Juosta m:ia raitiovaunun perässä 'juosta pitkän aikaa raitiovaunun perässä tavoittaakseen sen'. — Yhd. olympiam.; katu-, vesim.; uintim.;

känsäm. -istunto s. leik, kauan kestävä istunto. | M. eduskunnassa kesti yli 21 tuntia. -juoksija s. urh. -juoksu s. urh. ylipitkän matkan maantiejuoksu, pituudeltaan joko 42.194 metriä (täysi maraton) tai 40.200 metriä (lyhyt maraton). -kilpailu s. maratonjuoksukilpailu. | Olympialaisten m. — Kuv. = maratonottelu. -matka s. urh. Täysi m. on 42.194 metriä. -mestari s. urh. Suomen tämänvuotinen m. -ottelu s. leik, erityisen pitkään kestävästä ottelusta. -puhuja s. leik, pitkien puheiden pitäjä. -rata s. urh. Olympiakisojen m. -reitti s. urh. -tulos s. urh. -voittaja s. urh. maratonjuoksun voittaja. -voitto s. urh. Antwerpenin olympiakisoissa v. 1920 Suomi sai ensimmäisen m:nsa Hannes Kolehmainen ansiosta.

maratoonari⁷ s. urh. ark. maratonjuoksija.

maratti¹ s. Asperula, Rubiaceae-heimoon kuuluvia kasveja. — Yhd. tuoksum.

mare⁷ s. 1. (vars. lievä naurun, hymyn) ilme, kare, väre. | Hymyn, ivan m. suupielessä. Suu naurun m:essa, m:issa. -- jurot kasvat olivat lientyneet hyväntahtoiseen m:eseen LINN. — Harvemmin. | Suupielet katkerassa m:essa. Suu vääntyi itkun m:eseen. — mareessa, mareissa, mareilla(an) (adv.) hieman hymyssä. | Suu m:essa, m:issa, m:illa(an). Suu meni m:eseen. Kuunnella m:illa suin. — Yhd. hymyn-, naurun. 2. nahk, martio (puoli).

mareellinen²⁵ poss. a. nahk. < mare 2. | Kun nahka parkittaessa halkaistaan, sanotaan pintapuolesta tullutta nahkaa m:seksi, lihanpuoleista mareettomaksi eli haljakseksi.

mareeton²⁷ kar. a. nahk. < mare 2. | M. nahka eli haljas.

-mareinen²⁵ poss. a. nahk. mare 2. | Hienom.

maremmi¹ s. maant. eräiden Italian rämeiden nimitys.

marengi¹⁰ s. ruok. munanvalkuaisvaahdosta ja sokerista tehty leivos (munavaahdoleivos) t. leivonnaisten päällyste. — Yhd. koriste-, manteli-, omena-, suklaam. -kuorrutus s. -leivos s. mareografi¹ s. = limnigrafi.

margariini¹ s. voin vastike, jonka pääaineena on muu kuin maidosta saatu rasva; syn. teko-voi; vrt. kasvisvci. | M:n valmistukseen käytetään nykyisin kasvis- ja eläinrasvojen lisäksi myös jonkin verran maitoa ja oikeaa voirasvaa. -juusto s. juuston kaltainen valmiste, jonka pääaineena on muu kuin maidosta saatu rasva. -paketti s. -rasva s. margariinin valmistamiseen käytetty kasvis- t. eläinrasva. -tehdas s. -teollisuus s. -valmiste s. -vero s. margariinivalmisteiden tuottajilta kannettu erikoisvero.

marginaali¹ s. 1. kirjoitetun t. painetun sivun tyhjä reuna, vierus. | Käsikirjoituksen vasemman laitaa on jätettävä n. 4 cm:n levyinen m. Oikea, vasen m. Painovirheet ja oikaisuut on merkittävä m:eihin. — Kuv. Tässä yhteydessä pyydän merkitä m:iin [= sivumennen mainita], että --. 2. reunahuomautus tm., joka on kirjoitettu (painettu) marginaaliin. | Taitajan on pidettävä huolta myös siitä, että sivun reunaan tulevat sisällyksen ilmaiset eli m:it osuvat oikeihin paikkoihin. 3. vars. liik.

kahden (raha)määrän erotus (joka takaa vakuuden tappiota vastaan t. mahdollisuuden voittoon); joskus vastaavasti muistakin kuin rahataloudellisista suhteista. | Ost- ja myyntihinnan välillä on varsin pieni m. Pörssi-asioissa m. on se summa, joka talletetaan sopimuksen täyttämisen vakuudeksi. Otto- ja antolainauskoron (väiinen) m. — Tampereen Palloseura voitti, mutta kapeammalla m:illa kuin oli odotettu. — *Yhd.* korko-, varmuus-, voittom.

marhamin^{10*} s. päitsiin kiinnitettävä hevosen kiinnitys- ja talutushihna, -köysi t. -ketju; joskus muidenkin eläinten talutus- ja kiinnityshihnasta t. -köydestä; *syn.* riimunvarsi. | Sitä hevonen m:nalla tallin seinään. -- heitti hiekalle hevosen, / painoi puuhun m:nan kal. — Tavalliset koiranketjut ovat vuohien m:inoiksi varsin sopivat. Taluttaa kameliaan pitkistä m:nasta.

mari¹ s. tšeremissien omakielinen nimitys.

marianpäivä s. Marian ilmestyspäivä, maalisk. 25:s.

marikko^{2*} s. marjapaikka. | -- Ulla tietää ja löytää aina parhaat m:ot PAKK. — *Yhd.* mustikka-, puolam.

marinoida¹⁹ v. ruok. -nti^{10*} *teonn.* valmistaa kalaa t. lihaa säilykkeiksi käyttämällä etikkalientä, jossa on suolaa ja muita mausteita. | M:tuja sieniiä, silakoita.

marionetti^{1*} s. vars. nukketeattereissa käytetty nivelnukke, joka nyörien ja koneiston t. näyttäjän näkymättömillä käden- t. sormenliikkeillä saadaan matkimaan ihmisliikkeitä, sätkynukke; *us. kuv.* heikkoluonteisesta, helposti toisten johdettavissa olevasta, toisten tahdottomana välikappaleena toimivasta ihmisestä. | Sätkytellä kuin m. Puolueen kannattajain enemmistö on poliittisia m:ejä, joilla ei ole omaa tahtoa eikä vakaumusta. -hallitus s. *kuv.* Vieraan vallan tukeen nojautuva m. -teatteri s. nukketeatteri.

marisija¹⁴ tek. < seur. | Tyytymätön m.

marista²¹ v. -na¹⁴ *teonn.* äänellä kitisten, naukuen, mankuen, tyytymättömästi, happamasti; (tyytymättömän) mankuu, valittaa, ruikuttaa, napista, nalkuttaa. | M:see kuin emäntäänsä liehrittelevä kissa. Peto häntä haisteli, kyhneili ja tukisteli, m:sten ja äyhkien pahoin *krvi.* — M. ikäväänsä, köyhyytään, vaivojaan. M. harmissaan. Kaikesta m:seva vanhus. Älä siinä m:se, että sinut työllä tapetaan! Vielä m:set, ettet mene! M:si yhtä ja samaa aamusta iltaan. Akka taas m:see ukolle juopottelusta. Unohuivat jo pikkuriidat ja m:nat. -- tehty on tehty, eikä saata sitä enään takaisin ruikutus ja m:na *krvi.*

marja¹⁰ s. 1. yleisk. mehevä, tav. syötävä, pienenpuoleinen hedelmä (varsin. marja, luumarja t. epähedelmä); *kasv.* turvonneesta sikiäimestä muodostunut kautaltaan meheväsisuinen, tav. kalvomaisen kuoren peittämä hedelmä. | Mustikka, mansikka, vadelma ym. m:at. Pihlajan, tuomen m. Makea, hapan, karvas, myrkyllinen m. Poimia, syödä m:oja. Säilöä, hillota m:oja. Kirsikka on m:oja punaisenaan. — Kaunis

kuin m. Sävähti punaiseksi kuin m. Yhdennäköiset kuin kaksi m:aa 'aivan yhdennäköiset'. — Mennä m:aan [= marjoja poimimaan], olla, käydä m:assa, tulla m:asta. — Kasvitieteellisessä merkityksessä oikeita m:oja ovat mm. mustikka, appelsiini ja kurkku; mansikka sen sijaan on turvonneesta ja mehevoituneesta kukkapohjuksesta muodostunut epähedelmä. — *Kuv.* -- kellot kultaiset kilisi / Katrinaisen kulkiessa, / hyvän m:an matkatessa *LEINO.* Niin käy, kun lähtee herrain kanssa m:aan [= toimii yhdessä, vetää yhtä köyttä herrain kanssa] *sp.* Saammepa niellä täällä montakin karvasta m:aa [= kärsiä monta mieliharmia, murhetta] *krvi.* — *Yhd.* (ks. myös ryhmää 2) katajan-, pihlajan-, ruusun-, tuomenm.; karviais-, mesi-, viinim.; metsä-, puutarham.; hillo-, keitto-, säilykem.; luum. 2. *yhd.* eräiden kasvien nimissä itse kasvista ja sen hedelmästä. | Konnan-, oravan-, sian-, suden-, variksenm.; (ellipt.) happo-, lumi-, taikinan. 'happomarja' [jne.] pensas'. 3. *farm.* = pilleri. | [Lääkettä] nautitaan 1–2 m:aa syönnin jälkeen kolmesti päivässä. — *Yhd.* lääkem.

marja-laho s. M:ahot ovat punaisenaan mansikoita. -aika s. aika, jolloin marjat ovat kypsiä. | M. on käsissä. M:na voidaan jälkiruocut valmistaa tuoreista marjoista.

marjaasi⁹ s. eräs korttipeli.

marja-astia s. Tuohirove on m:-astiaksi parhaita. M:-astiat marjoja kukkuroillaan. -hedelmä s. *kasv.* = marja. -hillo s. Ohukkaita ja sokeroitua m:a.

marjaila²⁰ v. -u² *teonn.* tav:mmin marjastaa. | Lähdettiin suolle m:emaan. — *Kuv.* Kyllä ne [herrat] siksi poikia ovat etujansa valvomaan --, että älä mene niiden kanssa m:emaan! **ALKIO.**

marjainen²⁰ *poss.a.* M. aho, mäenrinne, mätäs. M. katajanoksa. — *Yhd.* pieni-, suurim.; musta-, puna-, valkom.

marjakarhu s. = marjaskarhu.

marjakas^{20*} *poss.a.*, vars. *runok.* runsaasti marjoja kasvava, marjainen. | Täällä nurmi ruohokas, / aho, mäki m. ERKKO.

marja/kasvi s. Mansikat, karviais- ja herukkapensaat ynnä muut puutarhojen m:kasvit. -ka/to s. Kukkimisaikana sattuneet hallayöt aiheuttivat tänä vuonna lähes täydellisen m:don. -kauppa s. Aleksanterinkadun varrella oleva hedelmä- ja m. — Torilla oli varsinkin m. tänään vilkasta. -keit/to s. Puuroa makean m:on kera. -kiisseli s. -kori s. Kukurupäinen m. kummassakin kädessä. -kuusi s. Taxus baccata, tav. pensasmainen havupuu. -levä s. Sargassum, lämpimien merien ruskoilevia. -lu/de s.; *syn.* metsälude. | M:teet 'Pentatomidae, puolisiipisiin kuuluvia nivelkärsäisiä'. Tavallinen m. 'Dolycoris baccarum'. -ma'a s. Äiti neuvoi lapset hyville m:ille. — Puutarhaan kuuluu pieni vihannesmaa ja vähän suurempi m.

marjamainen²⁰ *kalt.a.* M. hedelmä, äkämä.

marja/maito s. kesäinen ruokalaji: marjoja keittämättömässä maidossa. | Mansikka- ja mustikka-alkoina m. on päivällispöydässä

herkullisin jälkiruoka. **-matka** s. Koko perhe oli m:lla järven takana. **-mehu** s. Sokeroitua, kylmää m:a. **-mehutehdas** s. **-mie/s** s. marjamatkalla olia, marjanpöimijä. | M:het palasivat vasta illansuussa vasut marjoja täynnä. **-mylly** s. mehun erottamiseen käytetty marjannurskausmylly. **-mämmi** s. puolukoista, ruisjauhoista ja vedestä tehty, uunissa kypsennetty kansanomaisinen ruokalaji. **-mätäs** s. **marja^{nen}** ^{dem.s.} Maustepippurin hedelmät ovat pieniä m:siä. — *Kuv.* Kun oli kotona neito, / m. emon majassa *A.O.VÄISÄNEN.

marjaⁿjalostus s. Mehujen ja marmeladien valmistus ja muut m:jalostuksen alat. **-kuivaamo** s. **-pöimijä** s. **-poiminta** s. **-punainen** a. M:set huulet, posket. **-raakila**, **-raakile** s. **-varsi** s. matalan marjakasvin varsi, vars. puolukan, mustikan varpu. **-viejä** s. M:in yhdistys. **-vienti** s. M. Suomesta ulkomaille on vuodesta vuoteen lisääntynyt. **-viljely(s)** s. Hedelmän- ja m. on elinkeinonakin kannattavaa.

marjaⁿomena s. marjaomenuun pienikokoinen, us. vain pihlajanmarjan suuruinen, tav. hyvin hapan hedelmä. **-omenapuu** s. *Pyrus baccata*, sekä hiltottavaksi sopivien pienten marjamaisten hedelmiensä vuoksi että varsinaisten omenapuiden perusrunkona viljelty, Siperiasta kotoisin oleva omenapuulaji. **-paikka** s. Aurinkoisilla harjunkupeilla oli parhaat m:at. **-pehko** s. marjapensas; marjapensas-t. marjanvarpurykelmä. **-pensa/s** s. Herukat ovat puutarhojemme yleisimpiä m:ita. **-pullo** s. Kellarin hyllyt notkuivat m:jen painosta. **-pussi** s. *kans.* = marjaasi. **-puuro** s. Vatattu m. — Seinät olivat ikävästi m:n väriset 'saamean vaaleanpunaiset'. **-pöperö** s. murska- tuista marjoista, tav. puolukoista t. mustikoista ja ruis- t. talkkunajauhoista tehty kylmä, puuromainen ruoka. **-retki** s. Edessä on taas kesä hauskoine m:neen. **-ruoka** s. Varsinkin kesäisin kuuluvat erilaiset vihannes- ja m:at luonnostaan ruokavaliomme. **-sato** s. Hedelmä- ja m. tulee tänä vuonna erittäin runsas.

marjasilla ^{os.} s. *vaill.* Olla m. 'leikkiä erästä seuraleikkiä, jossa eri marjojen nimiä saaneet osanottajat vaihtavat keskenään nimiään ja paikkojaan'.

marjaskarhu s.; *rinn.* marjakarhu. | Äkäinen kuin m. [hyvin äkäinen] sp.

marjaⁿsoppa s. *ark.* marjakeitto. **-sose** s. Sokeroitu m.

marjast^{aa} ^{v.} *-us^{aa} teonn.* olla marjassa, poimia marjoja, marjailla. | Perheen nuorimmat ovat koko päivän olleet metsässä m:amassa.

marjaⁿsäilyke s. Keittää talveksi m:säilykkeitä. **-tarha** s. Puutarha jakautuu tavallisesti vihannes- sekä hedelmä- ja m:an. **-terti** ^{tu} s. Pihlajan punaiset m:ut.

marjatⁿ ^{kar.a.} M. vedelman oksa. M. vuosi.

marjaⁿtuohinen, **-tuokkosen** s. Kukurapää m. **-vesi** s. sokeroimaton, laiha marjamehu. | Juoda janoonsa m:ttä. **-viini** s. marjoista tehty viini. **-viljely/s** s. marjatarha, marjanviljely-alue. | Tuholaisten torjunta hedelmä- ja m:k-sillä. **-vuosi** s. Hyvä, huono m.

marjoⁿ ^{aⁱ} v. *-nta^{15*} teonn.* kasvista: tuottaa marjoja. | Taimet m:vat vasta seuraavana vuonna. — *Kuv.* Juoneksen hiekiä m:va [= pisa-roiva] otsa SEPPÄNEN.

marjutⁿ ^{dem.s.} (< marja), tav. vain *kuv. ru-nok.* lapsesta ja nuoresta, kauniista tytöstä. | Maammopa valvoi m:tansa, / ettei se joutunut hukkaan K.LEINO.

markanⁿmaa s. *hist.* Ruotsi-Suomessa käytetty vanha veroluku. | M. tarkoitti alkuaan luultavasti sellaista maatilaa tai maa-alaa, josta maksettiin veroa yksi markka ja joka vastasi yhtä manttaalia. **-raha** s. Uuden uutukainen, kiiltävä m.

markatonⁿ ^{kar.a.} < markka.

markeeraⁿ ^{ta¹⁵} v. 1. näkyvillä t. kuuluvilla merkeillä ilmaista (us. nimenomaan erittäin selvästi, tähdentäen). | Punaisella reunuksella m:ttu ilmoitus. | Oikean käden sormilla suoritettua voimakkaat soittimen kielten näppäilyt m:avat melodian. 2. kuvata jtk jllak tavoin; (antaa jnk) olla jnk merkinä t. edustajana; tarkoittaa, merkitä, edustaa, esittää. | Tehdä pikarin kumoamista m:ava liike. Harjoituksissa vihollisen komppaniaa m:ava osasto. Tämä viiva m:a rajaa. 3. *urh.* jalkapallo-pelissä: pitää tarkasti silmällä jtk vastapelaajaa estääkseen häntä saamasta haltuunsa palloa t. yrittääkseen riistää sen häneltä heti, kun hän sen saa haltuunsa.

marketeria¹⁵ s. vars. huonekalutehtaassa käytetty norsunluu-, metalli-, helmiäisupotekoristelu; us. = intarsia.

markiisi¹⁶ s. 1. alk. markkreivi, rajakreivi, sittemmin arvoltaan herttuana ja kreivin välillä oleva aatelismies. 2. kehyksen varassa ulkopuolelta ikkunan (t. oven) eteen suojaksi auringon säteitä vastaan laskettava kangasverho, ulkokalhdin. **-kangas** s. markiiseiksi käytetty tav. raidallinen tiivis puuvillakangas.

markiisitar^{16*} s. markiisin puoliso; naispuolinen markiisin arvonn omistaja.

markⁿ ^{ka^{10*}} s. (*lyh. mk.*) Suomen ja Saksan nykyinen, eräissä muissakin maissa aiemmin käytännössä ollut rahayksikkö. | Rahayksikkönämme on m., joka jakautuu sataan penniin. Suomen, Saksan m. M:an arvo vakautumassa. M. [= markan kurssi] noussut Lontoossa. Vaihtaa kruunut m:oiksi. Viiden m:an lantti. Sadan, tuhannen m:an seteli. Hinta pyörästettäkseen tasaisiksi m:oiksi. Vahinkoja on vaikea m:koina arvioida. Hän on minullekin velassa m:alleen saman summan. Kilon pakkaus maksaa 72 mk. — M:koja [= markanrahoja] minulla kyllä on, mutta ei kymmenpennisiä. Venyttää m:an soikeaksi 'on hyvin saita'. Sitä varten m. on pyöreä, että se kiertää sp. — Vars. *mon.* us. yl. rahasta, rahavaroista. | Ottaa m. sieltä, mistä sen helpoimmin saa 'koettaa' ansaita helpoimmalla mahdollisella tavalla. Panna m:at pyöräimään 'kuluttaa, tuhlaa paljon rahaa'. Panna viimeiset m:ansa [= rahansa] likoon. Ei minulta m:at [= rahat] lopu. Ei maaten m:at [= varallisuus] kasva st. — Iloinen kuin kolmen m:an hevonen [= hyvin iloinen] sp.

Kolmen m:an suutari tekee kuuden m:an vahingon [= taitamaton, halvalla työskentelevä tekijä saattaa aiheuttaa enemmän vahinkoa kuin hyötyä] sp. Suutarin m. (leik.) '25-penninen'. — Yhd. hopea-, kulta-, kupari-, nikkel-, rautam.; raha-, säästö-, verom.; matkam.; pelim.

markka-arvo s. Kiinteistön m. on tileissä edelleen sama kuin ennen sotaa.

markkainen⁶⁸ a. tav. vain yhd:ojen jälkiosana. | Tuhatm. velka.

markkamäärä s. M:määrältään on liikevaihtoveron tuotto tasaisesti lisääntynyt. **-määrä** | **-nen** a. -sesti **adv.** Hintojen nousun vuoksi todellinen liikevaihto kasvoi paljon vähemmän, kuin esitetty m. myyntitulo osoittaa. — M:iset ja ulkomaan rahan määräiset obligaatit.

markkanen⁶⁸ s. 1. **dem.** Joku m. se joskus eksyy köyhänkin kukkaroon. 2. jälkiosana rahojen nimityksinä käytetyissä yhd:oisissa; ed. osa tällöin lukusana, joka ilmaisee, monenko markan arvoisesta rahasta on kysymys. | Viisi-, kymmen-, kaksikymmen-, sata-, tuhatm.

markki¹⁸ s. 1. **hist.** (alk. frankkien valtakunnan) rajamaakunta. 2. **murt.** ylämaa. | Lappajärven seutu oli ennen Pietarsaaren m:a.

markkina¹⁸ s. ks. markkinat. **-aika** s. 1. vrt. markkinat 1. | Mikkelinpäivän seutu oli ennen vanhaan suosittu m. M:oina oli pikku kaupunki väkeä tulvillaan. 2. vrt. markkinat 2. | Huonoina m:oina kertyy tehtaille varastoja. **-alue** s. alue, jossa jllak tavaramalla on menekkiä, menekki-, myyntialue. | Englanti on ollut suomalaisen voim parasta m:itta Tehtaan valmistetut ovat jatkuvasti vallanneet uusia m:ita. **-arvo** s. kauppa-, myyntiarvo. | Valtio joutui ostamaan tuotteet niiden käypää m:a huomattavasti kalliimmasta hinnasta. **-hevonon** s. markkinoilla myytävä hevonen. | Siir'yä omistajalta toiselle kuin m. **-hin**ta s. **liik.** se hinta, josta jtk tavaraa jnak ajankohdalla myydään, käypä hinta. | M:nat lasivat huomattavasti tuotantokustannusten alapuolelle. **-huijari** s. M:t kynivät korttipelissä miehen putipuhtaaksi. **-humu** s. M:ssa menivät viimeisetkin pennit. **-huvit** s. **mon.** Raisut m. **-ilo** s. Ankara pääkipu oli muistona edellisen yön m:ista. **-ilveily** s.

markkinaiset⁶⁸ s. **mon.** markkinoiden kunniaksi annettu kestitys t. lahja; markkinatuliaiset. | Tarjota ryyppy m:iksi. — Tuoda lapsille m:ia.

markkina järjestely s. Tuotannon vaihtelevuus on estänyt järkipäiset m:järjestelyt. **-kansa** s. markkinaväki. | -- markkinoiden aikana -- on salikin täynnä m:a talvo. **-katsaus** s. jnak ajanjaksona käytyä kauppaa ja hinta- yms. suhteita koskeva katsaus. | Kauppakamarin kuukausittain julkaisema m. **-kauppa** s. markkinoilla (1) tapahtuva kaupanteko. | Tori-, kierto- ja m:a koskevat lait ja asetukset. **-kausi** s. kaupankäynti-, myyntikausi. | Hinnat olivat m:den alussa huomattavan alhaiset. **-kelpo**inen a. -suus **omin.** kauppaan kelpaava, hyvin kaupaksi käypä. | Pitkä varastoiminen on heikentänyt tavarantoimintaa. **-kertomus** s. vrt. markkinakatsaus. | Uusien tuotteiden

myynnin kasvusta antavat eri kulutuspaikkakuntien m:iset selvän kuvan. **-koju** s. tav. kangaskattoinen myynti- tm. koju markkinoilla. **-kurssi** s. **liik.** vars. ulkomaan rahan kullonkin käypä kurssi. | Ruotsin kruunun virallinen kurssi on huomattavasti alempi vapaata m:a. **-maa** s. menekkimaa. | Japani sai Abesiniasta kaikille teollisuustuotteilleen kulutuskykyisen m:n.

markkinamainen⁶⁸ **kalt.** a., us. **halv.** huonosta, sopimattomasta, mauttomasta. | M. metelöinti. Harrastaa m:sta kellonvaihtoa. Esitys oli aivan m:sella tasolla.

markkina matka s. Maalaisten m:matkat, kaupunkiin. Isäntä viipyi m:matkoillaan usein viikkokausia. **-melu** s. M:ssa ja -tungoksessa on taskuvarkaiden helppo harjoittaa ammattiaan. — Älkää vain ruvetko mitään m:a [= kovaa melua] pitämään. — **Kuv.** Teoksen hiljainen julistus hukkuu kokonaan tusinaromaanien m:un. **-meno** s. markkinain kulku, viettotapa; raisu ilonpito, meluaminen markkinoilla. | Perillä näin kaiken, mitä yleiseen m:on kuuluu. — **Kuv.** Elämä oli surutonta m:a. **-mie**s s. markkinoilla kävijä. | Majatalo oli täynnä rehvakkaita m:hiä **-muisto** s. Kertoilla m:jaan. **-paikka** s. 1. markkinainpitoaika; kaupankäyntipaikka. | Ajaa rutuutti m:asta m:kaan. M:kojen korvia huumaava melu. Vanha keskiaikainen m. 2. **liik.** paikka t. alue, jossa jllak kauppatavaraa t. tuotteella on menekkiä. | Toimittaa tavara m:oilte. Belgia on aina ollut tärkeä suomalaisten maataloustuotteiden m. **-pallo** s. kumilankaan ripustettu kirjava paperipallo, jollaisia tav. lasten leluiksi myydään markkinoilla ym.; us. myös ilmapallosta. **-päivä** s. markkinainpitoapäivä. | M:t ovat lokakuun 15. ja 16. päivä. **-raha** s. markkinoilla käytettäväksi tarkoitettu raha. | Isä antoi kymmenen markkaa m:oiksi. **-rahva**s s. markkinaväki. | Varas pääsi katoamaan m:an villään. **-rauha** s. **hist.** useissa maissa aiemmin voimassa ollut erityinen laissa säädetty turva, jonka suojassa markkinapaikkakunta ja markkinaväki markkinain aikana olivat. **-rinkeli** s. Nauha m:ei-tä.

markkinat¹⁸ s. **mon.** 1. us. vanhan tavan mukaisesti määräpaikassa määräaikana järjestetty kaupantekotilaisuus, jossa tehdään vähittäiskauppaa myyjäin mukanaan tuomilla tavaroilla ja jossa us. runsaammin kuin muuten on tarjona jtk tavaralajia (esim. kalaa t. lihaa) t. sellaista tavaraa (esim. hevosia), jota paikkakunnalla muissa tilaisuuksissa ei ole julkisesti kaupan; vrt. toripäivät, messut. | Almanakassa on luettelo kunakin vuonna pidettävistä m:oista. Monessa paikassa m., esim. kuului Henrikin eli Heikin m. Turussa, ovat saaneet alkunsa juhlayön keskiaikaisten kirkkojuhlien aikana keskenään suorittamasta kaupanteosta. Olla, käydä m:oilta. Kulkea m:oilta m:oilte. Monet m. kiertänyt hevos-huijari. Uljasta kuin karusellimusiikki m:oilta. Nuorena käydään m:oilta, vanhana voitotellaan sl. Ei auta itku m:oilta sl. — **Harv.** yks:l-

lisenä. | Kotona olisi pysynyt, ei [olisi kulkenut] talvikausia m:asta m:aan AHO. -- koristi päättään kirjavilla nauhoilla kuin m:an marakatti TALVIO. — *Kuv.*, vars. *ark.* tilaisuudesta, jossa on paljon väkeä ja kova hällinä. | Kun saatiin viinaa, niin sitten ne vasta m. alkoiivat. Edestakaisin juostaan, ulos ja sisään — onpa m.! — Turhuuden m. 'maailman turha hyöriä ja meno'. Johan nyt on m. [= kumma], kun ei käsky kuulu! Koko homma meni m:aksi 'myttyyn; hulinaksi'. — Kierrellä maailman m:oita 'maailmalla'. Missä lie poika maailman m:oilla. Lähteä, siirtyä muille m:oilte 'muualle, muille maille, toiselle seudulle'. Hän on jo muilla m:oilla 'toisaalla, poissa'. Raha virtasi muille m:oilte. — *Yhd.* (ks. myös 3) eläin-, hevos-, orjam.; vuosi-; kihlam.

2. *liik.* kysyntä ja tarjonta ja siihen liittyvä hinnanmuodostus, kaupalliset suhdanteet, menekki, menekkimahdollisuus; alue, jossa kauppatavaralla on menekkiä. | Puutavara-, nahka-alan m. M. ovat laimeat [kysyntä (ja tarjonta) on vähäistä], viikkaat [kysyntä (ja tarjonta) on runsasta]. M. heikkenevät, kiintenevät. Avoimet, vapaat m. 'rajoituksista vapaat, vapaaseen kilpailuun perustuvat kaupalliset suhdanteet'. Puutarhatuotteilla on nyt hyvät m. Tulla, päästä, päästää, laskea, lähettää m:oilte 'yleiseen kauppaan, yleisesti myytäväksi'. M:oilla on paljon laadultaan huonoja tuotteita. Uusi tuote valloitti itselleen heti m. Ostajan m. 'liikesuhdanteet, jolloin tarjonta on runsasta ja hinnat määräytyvät sen mukaan'. Sodanjälkeiset myyjän m. Puutavarallemme avautuu yhä uusia m:oita. Vanhanmalliset tuotteet menettivät kokonaan m:ansa. Japanilaiset syytivät polkuhinnasta tuotteitaan Euroopan m:oilte. Koneteollisuudessa Englanti kauan hallitsi m:oitte 'oli suurin tuottaja ja määräsi hinnat'. — *maailman markkinat* (us.) yleismaailmallinen kauppa, yleismaailmalliset kaupalliset suhdanteet. | Jalkinealalla on maailman m:oilte tapahumassa romahdus. Kotimainen hinnanmuodostus on täysin riippuvainen maailman m:oitte. — *Kuv.* Nainen kilpailee nykyisin tasaväkisesti elämän m:oilte. Keskipitkillä matkoilla hallitsi Paavo Nurmi kauan m:oitte. — *Yhd.* (ks. myös 3) auto-, hilli-, kenkä-, kirja-, maito-, paperi-, puutavara-, rasva-, rauta-, sokeri-, teräs-, tulitikkum.; laina-, muoti-, osake-, pääoma-, raha-, rahti-, työ-, valuutta-, vuokram.; kauppa-, menekki-, myynti-, osto-, vientim.; avioliitto-, naimam.

3. *yhd.* 1. ja 2. kohtaan liittyen: Hedelmä-, juusto-, kahvi-, kala-, kangas-, karja-, liha-, nahka-, ruis-, turkis-, vehnä-, vilja-, villa-, voi-, vuotam.; joulu-, kevät-, pääsiäis-, syys-, talvim.

markkina[tavara] s. 1. markkinoilla (1) kaupan oleva tavara; us. *halv.* huonolaatuisesta tavarasta t. tuotteesta. | Kirjavat pallot, kukkopillit ja muut erityisesti m:tavaraksi sopivat tuotteet. — Tyhjöpäisten kirjallijain tuotama tyhjämpäiväinen m. 2. vrt. markkinat 2. |

Kupari, tina m:tavarana. -**teit**ta s. markkinoilla oleva myyntiteitit t. taikatemppeujen yms. esitystelitä. | Seisoo kuin sirkuskoni m:assa. -**tie** s. Hämeen miesten ikimuistoinen m. — -- hellänä poikaa tervehti, joka m:tiellä [= markkinamatkalla] / kauan viipynyt on *MANN. Kuljin ma maailman m:teitä [= turhuuden teitä] LARINK. -**tiedotus** s. tavarain hintoja, kysyntää ja tarjontaa yms. liike-elämää kuuluvaa koskeva tiedotus. | Maataloustuotteiden ja -tarvikkeiden m. -**tilaisuus** s. markkinainpitotilaisuus, markkinat; markkinoilla tapahtuva t. (*halv.*) siihen verrattava huvittms. tilaisuus. | Aiemmin kotimainen kaupankäynti oli kokonaan keskitettävä kaupunkihin ja m:ksiin. Kokous muuttui pelkäksi m:deksi. -**tilan**ne s. vrt. markkinat 2. | Paperialan, puutavaran, voin m. M:teen epäedullisen kehitys. Kirjakauppa-alalla m. on huononemaan päin.

markkinaton⁷⁷ *kar.a. liik.* tavarasta t. tuotteesta, jolla ei kaupamarkkinoilla ole kysyntää. | Sama tuote voi toisella seudulla olla haluttua markkinatavaraa, toisella aivan m:ta.

markkina[tori] s. tori, jolla markkinoita pidetään. | M:torilla oli myyntikatoksia vieri vieressä. — *Kuv.* Viettää aikaansa turhuuden m:toreilla. -**tuilais**et s. mon. Isä antoi lapsille makeisia m:iksi. -**tunnelma** s. Ahkera ryypiskely sai mielet pian iloiseen m:an. -**tuomi**set s. mon. Laukku oli täpötäynnä erilaisia m:ia. -**tutkimus** s. *liik.* tavaroiden myyntimahdollisuuksien ja hintasuhdanteiden selville ottaminen. | Suorittaa m:ksia suomalaisten tuotteiden sijoittamiseksi Kanadaan. -**tuuli** s. Olla m:ella 'hilpeällä tuulella, vars. humalassa'. M:ella heiluva miesjoukko. -**viikko** s. markkinainpitoviikko. | Sirkusseurue oli kaupungissa koko m:on. -**vilinä** s. Kadota kihisevään m:än. -**väki** s. markkinoille kokoontunut väki. | Kaupunkiin oli matkalla joukoittain m:eä. -**yleisö** s.

markkinoi[da]¹⁸ v. 1. *liik.* toimittaa myytäväksi, markkinoille (2), kauppaan, myydä. | Maanviljelijäin oli edullista m. teuraseläimensä osuusteurastamojen välityksellä. Puolet painoksesta on jo m:tu. 2. *kans.* käydä, olla markkinoilla. | -- Riion Pekan pitää antaa rauhassa m. AHO. M:tiin sitten minkä m:tiin, hyvähän Joensuussa on m:dakin tiurus.

markkinointi¹⁴ *teonn.* < ed. | Tämänvuotisen hedelmäsadon m. -**tutkimus** s.

markkreivi¹ s. = rajakreivi. -**kunta** s. *hist.* rajakreivikunta, markki.

markkoittain *adv.* markka kerrallaan, markkoina.

markomanni¹ s. M:t 'germaaninen kansakunta, josta nykyiset baijerilaiset osaksi polveutuivat'.

markonki¹⁸ s. verohinta; *kans.* käypä (urakka)-palkka.

marksilainen¹⁸ a. -suus¹⁸ s. par. marxilainen.

markööri¹⁰ s. henkilö, joka laskee, merkitsee muistiin ja ilmoittaa biljardinpelajain voitot ja tappiot, merkitsijä.

marmatjella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. |

-- emäntä ainoastaan siitä [tyttären naimasiasta] enää m:telä ALKIO.

marmat/ta²⁸ v. -us²¹ *teonn.* äännellä marisevasti, tyytymättömästi; marista, mankaa, nurista, purpattaa, nalkuttaa, jankuttaa. | Kissa murista m:ti vihaisesti. — Ukko m:ti jotakin itseksensä. Riittää siinä akoille m:usta. Jaksat sinäkin aina samasta asiasta m.

marmelaati¹ s. (*rinn.* marmeladi¹) hedelmistä t. marjoista ja sokerista valmistettu tahdasmainen t. hyytelömäinen säilyke, jota käytetään ruokataloudessa erilaisten leivonnaisten täytteeksi, voileivän päällysteeksi ym.; myös eräänlaisista makeisista, jotka on tehty hedelmistä t. hyytelöimällä esanssista; *syn.* marmelo. — *Yhd.* hedelmä-, luumu-, marja-, omena-, puolukka-, päärynä-, -rasia s. -tehdas s. -tölkki s. -valmiste s.

marmelo² s. *ehd.* marmelaati.

marmor¹ s. 1. hienorakeinen kiteinen kalkkikivi t. dolomiitti, vars. sellainen, joka on kiillotettavissa ja sopii rakennuskiveksi ja kuvanveistossa käytettäväksi. | Seinät hohtavan valkoisesta m:sta. Veistää, hakata jkn piirteet m:in. Ruskealan, Carraran, Paros-saaren m. — *Yhd.* kalkkisälpä-, kalsiittim.; mosaikkim.; taide-, tekem.; kipsi-, kumim. 2. marmorisista taide-esineistä (kuvapatsaista, maljakoista tms.). | Renessanssiajan jalot, ajan tumentamat m:t. Hautamuistomerkki on nuoren taiteilijan ensimmäinen tunnustusta saanut m. 3. *kuv.* Kylmä ja tunteeton kuin m. Seisoa kuin m:in veistettynä 'jäykkänä t. ylväänä kuin kuvapatsas'. Hänen piirteensä olivat m:ksi kivistyneet 'jäykistyneet'. -- loistaa otsas m. [= valkeus, jalous], silmäis jää *JYLHÄ.

marmorijallas a. M:altaassa välkehti kirkas vesi. -arkku s. Kohokuvin koristettu m. -halli s. M:n kattoa kannattavat paksut doorilaiset pylväät. -jalusta s. Kuvapatsaan korkea m. -jauhe s. Marmorista jauhamalla saatu m. -kivi¹ s. Puhtaan valkoista m:ea. Haudalle pystytetty m. -kuva s. Pienikokoinen Budhan m. Katsella kylmänä kuin m. -laatu¹ s. Seinä on päällystetty m:oilla. -lattia s. -levy s. -linna s. -lohkare s. -louhos s. Ruskealan m. -maiden⁶⁵ kalt. a. M:seksi maalattu seinäpinta. -mosaikkiki s. sementtimosaikkiki, jossa kiviaineksena on marmorirouhe. -mökkäle s. Suuri, hiematon m.

marmorinen⁶⁵ *ain.a.* M. arkkua, pöytälevy, rintakuva. — *Kuv.* M:sen puhtauden ihanne.

marmorinhiomo s. -kova a. kova kuin marmor. | -- on kasvosi m:t *JYLHÄ. -valkoinen a. M:sena hohtava katto.

marmorioisa s. *runok.* Ei m:otsasi puhdasta lunta / ole huolet ne konsahan uurrelleet LEINO. -paasi s. -palatsi s. Romanttinen Venetsia kanavineen ja m:ineen. -paperi s. vars. kirjansidonnassa kansien päällyksenä käytetty marmoroitu paperi. -patsas s. Metsästävä Diana esittävä m. — Valkoisena ja vaihteliaana kuin m. -penkki s. -pilari s. M:en reunustama käytävä. -porras s., *tav. mon.* Leveät m:taut. -pylväs s. Kirkon ristiholveja kannattavat m:t. -pää s. Taiteilijamestarim-

me veistämä pienen tytön m. -pöytä s. Juhlahuoneiston upeat m:dät. -risti s. Työtoverit pystyttivät haudalle valkoisen m:n. -rouhe s. Sementtimosaikkiki on liottua betonia, jossa kiviaineksena on graniitti- tai m:tta. -ryhmä s. marmorinen henkilö- tms. ryhmää esittävä kuvapatsas. | M. "Apollon ja Marsyas". -sali s. Komea pylväiden ympäröimä m. -seinä s. -sementti s. poltetusta kipsistä ja eräistä muista aineista valmistettu, veden yhteydessä marmorimaiseksi kovettuva seos. -silta s. Joen yli on rakennettu leveä m. -taulu s. Juhlasalin seinään kiinnitettyssä m:ssa on koulun sanakirjainajien nimet. -temppele s. -veistos s. **marmoroida¹⁸** v., vars. maal. ja kirj. -nti¹⁸ *teonn.* tehdä väriykseltään t. juovitukseltaan marmorin kaltaiseksi. | Vihertävään vivahtava, tummemmalla värillä m:tu seinäpinta. Kirjan syrjät koristetaan joko kultaamalla tai m:malla. M:tu esilehtipaperi, nahka.

marmoroitu¹⁸ *pass.v.* 1. < ed. | Siipien alapinta ruskea, mustalla m:nut. 2. *harv.* muutua marmoriksi, marmoriseksi. | Alitse Rialton [sillan], keveydessä jalon kuin m:nut unelma LEHT.

marnia¹⁷ *deskr.v.* = marria. | Kuopan pohjalla m:i pari käärmettä. Eivät he kiiruhda, ei; m:ivat kuin etanat HEFOR.

marnu¹⁸ v. kättää, mankaa, marista. | Vähän saatuaan on valmis m:amaan lisää. Väsy ainaiseen m:amiseen.

marodööri¹ s. sotilas, joka luvatta poistuu joukostaan ryöstämään paikkakunnan asukkailta, sotarosvo; myös yl. vahingontekijästä, roistosta.

marokiini¹ s. (vars. musta) sahviaani; *syn.* marokonnahka.

marokonnahka s. = ed.

marras⁶⁰ 1. a. a. kuollut, kuolleen kaltainen; useimmiten vain ihmisestä (tällöin us. s:sesti = vainaja); vars. *runok.* joskus myös kasvista, kasvustosta t. kasvipeitetä vailla olevasta, hedelmättömästä, karusta maasta. | Parkaisi pajari naurun, / Perm hänet m:taaksi sivalsi LEHT. M:taitten [= vainajien] päivä oli vasta melkeinpä kantapäillä HAARLA. Mutta mies kun kuolee, makaa hän m:taana vt. — Se [kevät] armon kättä käytti / maan m:taan yli taas SILJO. -- nurmikin ruskea / m:taan lailla HAAHTI. Syksy kukkasen syö, / maahan m:taaksi lyö STIONIN KANNEL. b. *tav.* vain ihmisestä: kuoleva, kuolemaisillaan oleva, heikko, riutuva, voimaton. | -- mut jos ma m. horjun, / pahasta, Herra, torju A.OKSANEN. -- kuss' on kurjat kulkemassa, / -- / m:tahat matelemassa KANT. Vielä ehtii elävä kuolla, m. mennä maan rakohon SP. 2. s. *murt.* kuoleman enne. | Särästön Pekkakin -- sai neli-leiviskäisen lohen m:taakseen, ja kuoli jo syksyn saapuessa PAULAH.

marraske¹ s. ihon uloin kerros, orvaskeden pintaosa. | Orvaskedessä on kaksi kerrosta; pinnalla oleva sarveiskerros eli m. ja sen alla oleva nilakerros. -kuinen a. M. röntäsade. -kuu s. vuoden yhdestästä kuukausi. | Koele m:n päivä. Ei m:ssa pohjattu talvi pysy SP.

M:n julistuskirja, jonka Nikolai II antoi m:n 4. p:nä 1905, merkitsi suunnanmuutosta Venäjän vallanpitäjän v:ina 1899—1905 Suomea kohtaan noudattamissa menettelytavoissa. M:n vallankumous 'lokakuun vallankumous (Venäjällä)'.

marrja¹⁷ *desk.r.v.* liikkua hitaasti, ryömiä, mädellä, mönkiä, kömpiä, marnia. | -- niin pian kuin hän [koiranpentu] vähänkään kykeni m:imaan AHO. [Uponneen laivan] laitoja pitkin m:ivat verkkaisesti merisillit ja meritähdet saalistusmatkoillaan K.M.WALLENIUS. Lauri m:i umpilumessa kuusen luo AK.

mars interj., vars. *sot.* eräissä komennoissa ilmaisevassa liikkeellä lähtöhetkeä; toistettuna osoittamassa liikkeen suoritusta juosten t. muuten mahdollisimman nopeasti; us. myös *puhek.* käskynä liikkeelle lähtöön, jhk työhön ryhtymiseen tms. | Tahdissa — m.! Kaarto vasempaan — m.! Kolmijonoon järjesty, m.m.! — M., lurjus! M. matkaan vain! M. rattaille! M. läskykirjojen ääreen! M. minun luokseni! Kengät jalkaan ja m.m.!

marsalkanauha s. juhlissa marsalkkana l. ai ruena toimivalla tunnusmerkinä oleva olkapään yli menevä leveä silkkinauha. -sauva s. (sota)marsalkalla hänen arvonsa ja käskyvaltansa merkinä oleva tav. lyhyt, koristeltu sauva; us. *kuv.* marsalkanarvosta. | Kenraali A. sai m:n. Hänellä on m. repussaan 'hänellä on mahdollisuus aikaa myöten kohota sotamarsalkaksi t. päästä pitkälle, johtavaan asemaan alallaan'.

marsalkka¹⁰⁸ s. 1. eri aikoina ja eri maissa eri hovi- ja virkamiehiä sekä korkeita sotilashenkilöitä; nyk. eräissä maissa ylintä arvostettua oleva kenraali. | Parhaat kenraalinsa Napoleon nimitti m:oisiksi. Suomen, Ranskan, Neuvostoliiton m. — *Yhd.* hovi-, maa-, valtam.; aatelism.; valtakunnanm.; sotam.; ilma-, lentom. 2. arvokkaissa juhlatilaisuuksissa ai ruena toimiva henkilö. | Ylioppilaat toimivat juhlassa m:koina. Silkkinauhaiset m:at ohjasivat yleisöä juhlasalissa.

marseljeesi¹ s. suuren vallankumouksen ajalta peräisin oleva Ranskan kansallislaulu. — *Kuv.* vapauslaulusta, innostavasta laulusta. | Oksasen "Suomen valta" on suomalaisuuden mahdava m.

marsi¹⁷ v. *murt.* marssia. | -- valmis m:maan Anianpellon markkinoille *krv.* Viikon virsua pitää, kun on laiska m:maan ja ahkera parsiamaan SL.

marsilainen¹⁰⁸ s. oletettu Mars-tähden asukas.

marsipaani¹ s. jauhetuista manteleista ja sokerrista tehty, us. oranssinkukka- t. ruusuvedellä maustettu makeistahdas, jota käytetään leivonnaisten ja makeisten täytteeksi ja koristeeksi; myös tästä tahtasta valmistetuista makeisista. -makeinen s. -valmiste s.

1. **marski**¹ s. 1. *hist.* 1200-luvulta 1600-luvulle saakka Ruotsissa ja Tanskassa korkeaa arvohenkilö, joka oli mm. ylin sotapäällikkö. — *Yhd.* valtam.; valtakunnanm. 2. *vanh.* ja *puhek.* (sota)marsalkka. — *Yhd.* sotam.

2. **marski**¹ s. = seur. -maa s. *maant.* vars. Poh-26 — Nykysuomen sanakirja III

janmeren rannikon alavien, nousuveden aikana veden peittämien rantatasankojen nimitys. -niit,ty s. *vrt.* ed. | Jyllännin m:yt. -n-lilja s. Eremurus, koristekasvina viljeltyjä liljojen heimoon kuuluvia kasveja.

marssi¹ s. 1. *sot.* osaston siirtyminen joko jalan tai joillakin omilla kulkuvälineillään paikasta toiseen, marssimatka, marssiminen; laivasto-osaston siirtyminen paikasta toiseen; myös yl. ihmisryhmän (esim. mielenosoittajain t. voimistelija- ja urheilunäytösten esiintyjäin) enemmän t. vähemmän sotilaallisessa ryhmityksessä tapahtuvasta liikkumisesta. | Lähteä m:ille. Lisäjoukkoja on jo m:illa rintamalle. Komppania palaamassa m:ilta. M:in aikana on kerran tunnissa 10 min:n marssitauko. M:in varmistaminen. M. ilman tahtia;)(tahtim. Joukot saivat joka päivä tehdä pitkiä m:reja. On ilo katsella sotapoikain ryhdikästä m:ia. — Olympiaurheilijain m. stadionille. Mielenosoituskulkueen m. suuntautuu eduskuntatalon edustalle. — *Kuv.* Vallankumous on aloittanut m:insa voittoa kohti. Totuus on m:illa 'tulossa julki'. — *Yhd.* ajo-, hiihto-, jalka-, pyörä-, harjoitus-, keskitys-, maantie-, maasto-, matka-, sotam.; paraati-, tahtim.; pika-, rientom.; etenemis-, vetäytymism.; päivä-, talvi-, yö-, esiin-, läpi-, ohim.; juoksu-, kaari-, kuvio-, ojennus-, rintamam. 2. sotilaiden (paraati)marssia muistuttavasta astelemisesta (us. *iron.*); *ark.* us. jalan kulkemisesta, jalkamatkasta, saapas-telusta, patikoimisesta. | Hanhiperheen juhallinen m. rantaveteen. Oli vaikea pidellä naurua, kun katseli lehtorin arvokasta m:ia puhujalavalle. [Juoksu Hiidenkivelle] oli m., jota muistamme niin kauan kuin härkiä maailmassa löytyy *krv.* — *Yhd.* hanhenm. 3. *urh.* miekkailussa. | Tasoittaminen [= sopivan syöksyvälän päähän pyrkiminen] voidaan suorittaa tasoitusm:in, m:in tai hyppyn avulla. 4. *mus.* rytmiltään voimakkaasti korostettu, tahtilajiltaan kaksi- t. nelijakoinen sävellys, joka tav. on tarkoitettu ohjaamaan marssivan sotilasosaston, juhlaulkueen tms. astuntaa samaan tahtiin. | Porilaisten m. Suomalaisen ratsuväen m. 30-vuotisessa sodassa. Soittaa, puhalttaa m., m:ia. Soittokunnan virittämän m:in tahdissa pataljoona palasi harjoituksista. Laulettiin Vaasan m. Orkesterisarja päättyy komeaan m:iin. — *Kuv.* Konekiväärit soittivat helvetillistä m:iaan. — *Yhd.* alku-, loppu-, lähtö-, tulom.; hautaus-, hää-, juhla-, kruunaus-, kunnia-, morsius-, sotilas-, surum.

marssia¹⁷ v. 1. vars. *sot.* sotilasastosta; kulkea rivistönä joko jalan tai omilla kulkuvälineillä; yl. ihmisryhmästä (esim. voimistelijasta t. mielenosoittajista): kulkea sotilaalliseen tapaan järjestäytyneenä rivistönä; myös yksityisen henkilön kulkemisesta sotilasosastossa t. muussa järjestyneenä rivistönä liikkuvassa ihmisryhmässä. | M. tahdissa, ilman tahtia. Musiikin tahdissa komppania m:i kasarmille. Ensimmäisinä m:ivat kadettien uljaat rivit. Liittoutuneiden joukot m:ineet Roomaan. Lakkolaiset m:ivat kulkueena Suur-

torille. Ryhdikkäänä Pekka m:i voimistelilajain riveissä. Kustaa II Aadolfin täytyi lopulta m. pois [= lähteä sotajoukkoihin] Nürnbergin edustalta. 2. kävellä, astella sotilaiden (paraati)marssia muistuttavalla tavalla, sotilallisen ryhdikkäästi, tahdikkaasti, juhlallisesti, jäykästi (joskus iron.); ark. kulkea, mennä, patikoida, saapastella. | M. samaan tahtiin. Luutnantti m:i arvokkaasti esimiehensä eteen. Pastori m:i salissa edestakaisin kuin kenraali. M:i matkoihi! M:i töihisi vain! -- tästä sinnen (häihin) jalkataneissa m. saavat kivi. — Kuv. Teoria ja käytäntö m:ivat harvoin käsi kädessä.

marssiaskel s. Astella lyhyin m:askelin. **-harjoitus** s. **-helpotus** s. sot. M:ksia ovat esim. sotamiesten varusteiden ajoneuvoilla kuljetaminen, marssirivistön välien suurentaminen kovan kuumuuden tai pölyn takia, kaulusten avaaminen ja hihojen kääriminen.

marssija¹⁴ tek. Hikisten m:in on hyvä heti mars-silta tultuaan mennä saunaan.

marssijalkine s. Paksupohjaiset m:jalkineet. **-jaotus** s. sot. vanh. marssiryhmitys. | Divisionan m. **-järjestys** s. vars. sot. järjestys, jossa yksiköt ovat marssirivistössä; aik. myös = matkajärjestys. **-kelppinen** a. **-suus omin.** M., lievästi haavoittunut sotilas. **-kenkä** s. Sotilaan varusteisiin kuuluu pari saappaita ja pari m:ää. **-kilpailu** s. Joukko-osastojen välinen suunnistamis- ja m. **-kolonna** s. sot. Lentojoukkomme ovat tehneet hyökkäyksiä vihollisryhmyksiä ja m:ia vastaan. **-kompassi** s. sot. marssilla ja muussa palveluksessa käytettäväksi tarkoitettu kompassi. **-kunto** s. Ruuan huonous on suuresti vähentänyt joukkojen m:toa. — Rykmenttimme oli ensimmäisenä m:nossa. **-kuri** s. sot. Hyvään m:in kuuluu tasainen marssinopeus ja määrättyjen etäisyyksien ja välimatkojen säilyttäminen sekä marssilla käyttäytymisestä annettujen määräysten noudattaminen. **-kyky** s. Joukkojen m. riippuu paljon jalkineista. **-kynnys** s. sot. = lähtökynnys. **-kyvytön** a. Jalan hiertyminen rakoille tekee miehen m:tömäksi. **-käsky** s. sot. joukolle annettava marssitien ja -tavoitteen sekä muut tehtävät määrittävä käsky. **-laulu** s. marssittaessa laulettava t. sellaiseksi sopiva laulu. | Komppania kajautteli reippaita m:ja. **-lepo** s. sot. marssimatkan aikana lepoa ja ruokailua varten pidetty vähintään tunnin kestävä lepoaika. **-mainen**¹⁵ kalt.a. Sinfonian m. finaali. **-matka** s. M:a kesäleirikentälle oli yli 300 km. **-muodostelma** s. sot. Laivaston m. **-muoto** s. sot. Jonorivistö on valjastetun patterin yleisin liikkumis- ja m. Ennen sillalle tuloa joukkojen on siirryttävä sillan leveyden ja rakenteen mukaiseen m:on. **-musiikki** s. **-nopeus** s. sot. Jalkaväen m. on keskimäärin 5 km tunnissa, polkupyöräjoukkojen 10–12 km.

marssin¹⁶ ta¹⁶ teonn. < marssia. | Kadulta kuuluu m:nan töminää.

marssiosasto s. sot. yhtenäisessä johdossa oleva, samaa tietä marssiva osasto. **-päivä** s. Yhdeksäntenä m:nä komppania pääsi määräpaik-

kaansa. **-rivistö** s. sot. yhtenäinen marssia suorittava joukko. | Komppania ryhmittyi m:ön maantielle. **-ryhmitys** s. sot. marssia varten suoritettu joukkojen ryhmitys. **-saavutus** s. Jalkaväen suurimpana mahdollisena m:ksena pidetään n. 50 km:ä päivässä.

marssiskella¹⁸ jrekv.v. -u² teonn. < marssia. | Vartiomies m:i edestakaisin talon edustalla. **marssi**¹⁹ suunta s. sot. Joukon m:suunnan säilyttämiseksi käytetään suuntapartiota. **-syvyys** s. sot. vanh. marssirivistön pituus. **-sävellys** s. **-sävelmä** s. **-tah**²⁰ ti s. tahti, jossa marssiminen tapahtuu. | Väsymyksestä huolimatta joukot kykenivät säilyttämään m:in hyvänä. **-tauko** s. sot. Marssin aikana on keran tunnissa 10 min:n m., jonka aikana miehet voivat korjata varusteitaan. **-tavoite** s. sot. paikka, joka on marssilla saavutettava. **-tie** s. sot. Tykistömmä ampui häirintätulta vihollisen m:teille.

marssit²¹ ta²² fakt.v. < marssia. | Alokkaita m:ettiin edestakaisin pölyävällä kentällä. V. 1812 Napoleon m:ti puolen miljoonan miehen armeijan Venäjälle. — Serkkuni m:ti [= kävelytti] minua ympäri kaupunkia. — Kuv. Teoksessa on m:ettu järki uskonnon opinkappaleiden kimppeun.

marssi²³ valmis a. sot. vanh. **-valmius omin.** M:valmius merkitsee, että kantamukset ovat selässä, kuormasto on valjastettuna jne., niin että liikkeellelähtö edellyttää vain marssirivistöön järjestäytymisen. **-vapaus** s. sot., tav. mon. Komennolla "matkajärjestys" astuvat voimaan tietyt m:det, jolloin miehet saavat jutella, tupakoida, avata kaulukset jne. **-varmistus** s. sot. vanh. marssin varmistaminen.

marsu¹ s. Cavia porcellus, 20–24 cm pitkä hännätön, lyhytraajainen jyrsijä, merisika. | M:ja käytetään paljon koe-eläiminä.

marta^{10*} a. ja s. murt. = marras. | -- nyt on m. marrassa ja toinen tokeassa HAARLA.

martensiitti¹⁶ s. met. hiilen ja raudan muodostama karkaistun teräksen tärkein mikrorakeneaines. **-nen**¹⁷ poss.a. M. teräs.

martiaalinen¹⁸ a. sotaisa, miehekkään komea. | M. hahmo. M. innostus.

martingaali¹ s. maasto- ja esteratsastuksessa joskus käytetyt apuohjekset, joiden tarkoitus on estää hevosta viskomasta päättään ylöspäin.

martin [-tin-] **-mellotus** s. met. martinmenetelmällä tapahtuva mellotus. **-menetelmä** s. met. ranskalaisen insinöörin Martinin keksimä tapa valmistaa terästä sulattamalla yhteen raakaurataa, rautaromua ja happipitoista rautamal-mia t. paja- ja valssihilsettä. **-rauta** s. met. = seur. **-teräs** s. met. martinmellotuksella valmistettu teräs. **-uuni** s. met. martinmellotuksessa käytetty sulatusuuni.

martio⁹ s. orvaskesi; nahan pintakerros, pinta-puoli, mare. | -- minun m:ni jokainen karva [on] suloisella kiehkurala EINARI VUORELA. — Nahk. Kromilla kypsennetty vasikannahka, jonka m. on viimeistelyt nyp pyläiseksi.

martioi¹⁸ da¹⁸ v. nahk. -nti¹⁸ teonn. (tav. koneellisesti) tehdä parkitun nahan pinta koristeel-

lisen rosoiseksi painamalla esim. vasikannahkaan pukin-, sian- t. krokotiilinnahan pintaa jäljitteleviä kohoamia ja syvennyksiä.

martiopuoli *s. nahk.* nahan alkupuoli;)(lihapuoli.

marto¹⁰ *1. a. -us^{as} omin. a. vars. kasv. el. siitos-, lisääntymiskyvytön, hedelmätön, steriili; maho (yl. vain täysin siitoskyvyttömästä eläimestä, mutta joskus myös tilapäisesti tiinehtymättä jääneestä naaraasta). | M. kukka on vailla heteitä ja emejä. Tähkä jää marroksi ja siis jyvättömäksi. M:us on yleistä sekamuodoilla, niinpä esim. muuli ja muuliaasi ovat yleensä lisääntymiskyvyttömiä. Vanha, ja m. eläin. M:na oleva emakko. Tänä vuonna marroksi jäänyt tamma. — M. nainen. — Kuv. M. vanhoillisuus. Kannattaa m:ja aatteita. b. kirjall., vars. runok. kuollut, kuolleen kaltainen, kuolemaisillaan oleva, riutuva, heikko, voimaton, raukea; audio, viljelemättä jäänyt; vrt. marras 1. | Se onnellinen, ken nukkuu / jo m:na alla maan ak. -- akkunansa alta poltit / marroks' maahan monta iljaa a. tola. — -- maa m., musta multa, sen yllä ikävyys *A.KIVIMAA. 2. s. a. hiusten peittävä ihoalue, se ala päänihosta, jossa hiukset ovat kiinni; se hevosen niskan ala, jossa harjan jouhet ovat kiinni, harjanjuuri; joskus myös tukanrajasta otsalla ja ohimoilla. | -- hiukset olivat ihan m:ia myöten katkaistut H.J. NORTAMO. — Yhd. hiusm. b. kasv. mykerökukkaisten heimon kuuluvien kasvien lyhyen laajentuneen kukkalapakan yläpinta, jossa kukat ovat kiinni. | Marron laidassa olevia kukkia sanotaan laita-kukiksi, keskellä olevia kehräkukiksi. c. anat. el. harv. kavioluuta t. sarven tohloa peittävä verinahka. — Yhd. kynsim.*

marto/emakko¹⁰ *s. porsimaton, tiinehtymättä jäänyt emakko. -kavio*¹⁰ *s. hevosen kaviossa sarveiskavion ja luuston välissä oleva verinahasta muodostunut kavion osa, lihakavio. -kehä*¹⁰ *s. martokaviossa kavion karvanrajassa oleva sarveispakunnos, kruunu. -lehmä*¹⁰ *s. maho, tiinehtymätön lehmä, maholehmä. -tamma*¹⁰ *s. maho, tiinehtymätön tamma.*

martsipaani¹ *s. → marsipaani.*

martta¹⁰⁹ *s. marttayhdistyksen jäsen. | Kirkkoherran rouva oli lotta ja m. ja mitä kaikkea olikaan. Marttojen käsityönäyttely. — Yhd. kylä-, talousm. -liitto s. Suomen m. 'marttayhdistysten keskusjärjestö'. -työ s. M:n tarkoituksena on kodin henkisen ja aineellisen tason kohottaminen. -yhdistys s. kotitalouden piiriin kuuluvain asiain edistämistä ajava nais-yhdistys. | Suomalaisia m:ksiä on maamme kylissä ja kaupungeissa jo 600.*

marttiira¹⁵ *s. vanh., nyk. joskus leik. = seur. | M:in veri. — Kerran painetaan sinun kulmillesi m:n kruunu!*

marttyyri¹⁰ *s. 1. usk. uskonsa tähden kuolemaan mennyt kristitty, vars. Rooman valtakunnassa kristittyjen vainojen aikana surmattu veritodistaja. | Stefanus oli ensimmäinen m. Pyhäinmiestenpäivää vietetään kaikkien pyhimysten ja m:en kunniaksi. 2. vakaumuksensa tähden vainottu t. syyttömästi kärsivä henkilö,*

vakaumuksensa uhri. | Ajatuksenvapauden, tieteen m. Veljesvihan, kansalaissodan, vallankumouksen m:t. -- tuossa hän makaa, kuumeen hehku poskillaan uhrinne, suomenkielen uhri, isänmaan, tuulentupienne m. AHO. -aika *s. usk. hist. kristittyjen vainojen ajoista, erik. Rooman valtakunnan suurten uskonvainojen ajasta vars. kirkkohistoriassa käytetty nimitys. -historia s. kristityistä marttyyreista kertova historia. -kirkko s. usk. hist. Rooman valtakunnassa toimeenpantujen kristittyjen vainojen aikaisesta kristikunnasta vars. kirkkohistoriassa käytetty nimitys. -kuolema s. Keisari Neron aikana apostolit Pietari ja Paavali kärsivät Roomassa m:n.*

marttyyriin|kruunu *s. kruunu, jonka marttyyrien uskottiin taivaassa saavan; kuv. marttyyriin kunnia, syyttömästi kärsineen kunnia. | Monet lähetyssaarnaajat ovat alkuseurakunnan kristittyjen tavoin saaneet m:kruunun 'saaneet surmansa uskonsa vuoksi'. Kyllä mieheissä niin paljon syytä on, ettei hänen kannata itselleen m:kruunua vaatia. -kuolema s. marttyyrikuolema.*

marttyyrius¹⁵ *s. marttyyriin kärsimykset, marttyyrikuolema; marttyyrina oleminen, vakaumuksensa puolesta, syyttä kärsiminen. | Mitensä tähden Henrik-piispa korotettiin pyhimysten joukkoon. Kiven elämä on järkyttävintä m:ttä, mitä kirjallisuutemme historia tuntee.*

maruna¹⁵ *s. Artemisia, mykerökukkaisten heimon kuuluvia kasveja; vars. kansanomaisessa lääkityksessä paljon käytetty A. vulgaris, yleinen maruna 1, pujo. | Kaksivuotinen, Norjan m. — Yhd. kenttä-, koim.*

marxilainen¹⁰ *a. Karl Marxin esittämän sosialistisen teorian t. sen kannalla olevan sosialidemokraattisen t. kommunistisen puolueen aatteiden mukainen, Marxin teoriaan t. sosialidemokraattiseen t. kommunistiseen puolueeseen kuuluva, sen aatteita ajava t. kannattava. | M. sosialismi, historiankäsitys, luokkataistelu. M:iset opinkappaleet, vaalilulisteet. M. työväenpuolue, sanomalehdistö. M. kansanedustaja, vaalipuhuja. — S:sesti. M:iset voittivat viisi edustajanpaikkaa.*

marxilais|johtaja *s., us. halv. sosialidemokraattisen t. kommunistisen puolueen johtohenkilö. -leiri s., tav. halv. sosialidemokraattisesta t. kommunistisesta tahosta, puolueesta. | Vaalitappion vuoksi on suru m:ssä suuri.*

marxilaisuus¹⁵ *s. Karl Marxin esittämä sosialistinen teoria; sen kannalla oleva suuntaus sosialidemokraattisessa t. kommunistisessa puolueessa, marxismi. | Oikeaoppinen m. M:den leniniläinen muoto. Kansainvälinen työväenliike pohjautuu m:teen.*

marxismi¹ *s. = ed.*

mase¹²¹ *a. harv. -asti adv. alakuloinen, apea, masentunut, tukahtunut, hiljainen, alistuvainen, nöyrä. | -- taival pitkä ja tukala, / mieli m., matala AHO. "Pärjääte!" matkii vaimo m:asti itku kurkussa Kianto. -- päällikköjensä edessä heidän piti olla -- m:ita ja nöyriä k.s. LAURILA.*

masen/nella^{28*} *frekv.v.* < masentaa. | -- emoa elä unohta, / m:tele maammoasi **KAL.**

masennu⁵⁴ *s.* masentuneisuus, lannistus, lamaannus, herpaannus, raukeus; alakuloisuus, apeus. | Onnettomuuden, sairauden, työttömyyden aiheuttama m. Mielestä vaihtelivat ilo ja suru, innostus ja m. Olla m:ksen vallassa. -- m:ksessaan ei Hanna saanut sanaa suustaan **AHO.** — *masennu/ksissa(an)*, -ksiin (*adv.*) masentuneena, alakuloisena, apeilla mielin, allapäin. | Mieli m:ksissa. Mennä m:ksiin. M:ksissani en osannut tehdä mitään. — *Yhd.* mielenm.

masennustila *s.* Toiveikas mieliala vaihtui painostavaksi m:ksi.

masen/ta⁸ *v.* -tavasti *adv.* kukistaa, lannistaa, lamauttaa, taltuttaa, hillitää, asettaa; saattaa alakuloiseksi, apealle mielelle, allepäin. | M. vastustajansa, vihollisensa. M. uppiniskaiset, ylpeät. Kapinointisijat m:nettiin taistelussa perin pohjin. Paljain käsin hän m:si raivostuneen eläimen. Reduktiolla Kaarle XI m:si valtakuntansa aatteliston. M. jkn vastarinta, mahti. M. jkn ylpeys, itsepäisyys, rohkeus, halu, harrastus, into, moraalinen kestävyys. Suru m:si hänen terveytensä. Kyllä aika ja maailma miehen m:tavat. Tyttärensä emäntä m:si pelkällä katseellaan. -- minä kuritan ruumistani ja m:nan sitä *ut.* — Olla murheen m:tama. Onnettomuudet eivät minua m:na. Mieltä m:tava näky. Tuntua m:tavalta. Vaihtua m:tavasti. Kirjoitus teki m:tavan vaihtuksen. Kärsiä m:tava tappio. Voitto oli m:tavan ylivoimainen.

masentua^{1*} *pass.v.* (< ed.) tulla apealle mielelle, lannistua, murtua; talttua, asettua. | Mieli m:tuu. Sinäpä vähästä m:nut. M:tumatta hän yritti uudelleen. — Kuitenkin m:tui [= riutui, sammui] vähitellen heidän riskikovalkeansa *krv.* — *masen/tunut* (*a.*) -tuneesti (*adv.*) -tuneisuus⁶⁵ (*omin.*) alakuloinen, apea, murheen murtama. | M:tunut mieliala, itsetunto. Puhua m:tuneella äänellä. Hymyillä m:tuneesti. Mielen ollessa m:tuneimmillaan. Pohjaton m:tuneisuuden tunne.

masentumat/on⁵⁷ *kielt.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* lannistumaton, murtumaton. | Toiveikas, mistään m. ihminen.

masentumu⁵⁴ *s.* masentuneisuus, masennus, alakuloisuus, apeus. | Olla m:ksen vallassa. Taistella m:sta vastaan.

maseraatio⁸ *s.* kem. tekn. maserointi.

maseroi/da¹⁸ *v.* kem. tekn. -nti¹⁸ *teonn.* pehmentää kasvi- t. eläinkudoksia kemiallisilla aineilla solujen erottamiseksi toisistaan; erottaa höyryttämällä t. keittämällä luista pehmeät kudokset luurankoja yms. preparointaessa; *farm.* uuttaa rohdoksia huoneenlämmössä.

maseroitu/a^{1*} *pass.v.*, vars. lääk. *farm.* (< ed.) pehmetä, liueta. | Kuoltuaan sikiö pian m:u kohdussa, jollei sitä saada poistetuksi.

maseta³⁴ *v.* *harv.* raueta, sortua, kukistua, lannistua, luhistua, murtua, kuihtua. | M:ni tarmo ja tahto. -- tyyten on m:nnut maahan talon valta ja voima **HAARLA.** Sinne mieleni tekisi / kotihini kuolemahan, / maalleni m:-

nemahan **KAL.** Täytyipä lumisateen m., kun aurinko suilahti näkymään **AK.**

masi¹ *s.* sot. *ark.* Vanha m. 'vakinaisen palveluksensa melkein loppuun suorittanut varusmies'.

masiina¹⁵ *s.* *ark.*, joskus *leik.* kone. | Viljat puitiin m:lla. Piti tulla lentokoneella, mutta myöhästyimme m:sta. Ei ihminen ole mikään m. sp. — *Yhd.* höyry-, ompelu-, vesim. -paperi *s.* *ark.* konepaperi.

masinisti¹ *s.* *ark.* *leik.* koneenkäyttäjä.

maskeera/ta²⁵ *v.* -us⁶⁴ *teonn.* naamioida.

maskeradi¹ *s.* naamiaiset, naamiohuvit.

maski¹ *s.* par. naamari, naamio.

maskotti^{6*} *s.* esine t. myös eläin, jota muka onnea tuottavana kuljetetaan mukana (matkoilla).

maskuliini¹ *s.*) (femiiniini. 1. *kiel.* miespuolinen suku; miespuolista sukua oleva sana. 2. *puhek.* *leik.* mies. | Eeva veti maskuliineja puoleensa kuin sokeri karpäsiä. -**muoto** *s.* *kiel.* Latinan adjektiivin m.

maskuliini nen¹³ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.*) (femiininen. 1. *kiel.* miespuolista sukua oleva. | M:set substantiivit. 2. miespuolinen; miehelle omainen, miesmäinen, miehessä. | M:set läsnäolijat. M. karkeus, pöyhkeys, rohkeus, tarmo. Käytöksen m. varmuus.

maskuliinisuku *s.* *kiel.* Sana on m:sukua. -**sukupuolinen** *a.* *kiel.* M:set sanat.

masmalo² *s.* 1. Anthyllis, hernekasveja, vars. Suomessa tavattava A. vulneraria, keltamasalo. 2. (eläimen) nivus; nautaeläimellä kaulan alapuolella oleva kaksoisihopoimu. | Hevonen oli muuten musta, mutta m:t ja turpa olivat kellervät. — M., joka sonneilla on kehittyneempi kuin lehmillä, ulottuu eräissä roduissa alaleuasta rintaan saakka.

masokismi¹ *s.* sukupuoli Vietin harhauma, joka ilmenee siten, että tyydytys saavutetaan olemalla ruumiillisen t. henkisen kidutuksen alaisena;) (sadismi.

masokisti¹ *s.* masokismia sairastava, masokismin vaivaama henkilö. -**nen**⁶⁵ *a.* M:set taipumukset ovat naisissa yleisempiä kuin miehissä.

masoniitti^{1*} *s.* rak. höyrytetystä puumassasta puristamalla tehty rakennuslevy.

masoreetti^{1*} *s.* usk. Kirjanoppineita, jotka varhaiskeskiajalla lopullisesti valmistivat ns. masoraan (perimätietoon Vanhan testamentin oikeasta lukemisesta) perustuvilla lukumerkeillä varustetun Vanhan testamentin neprealaisen tekstin, sanotaan masoreeteiksi ja heidän laatimaansa tekstiä masoreettiseksi. -**nen**⁶⁵ *a.* *ks.* ed. | M. teksti.

1. **massa**¹⁰ *s.* 1. pehmeä tahdasmainen aine. | Vellimäinen m. Notkea, muovailtava m. Höyryävä sula m. Aine ei ole juoksevaa, vaan hyytelöimäistä m:aa. Mätänevä liha muuttuu lopulta pehmeäksi, haisevaksi m:aksi. Jauhott, voi ja sokeri hierotaan sormin tiiviiksi m:aksi. — Erik. *tekn.* sellaisista enemmän t. vähemmän notkeista raaka-aineseoksista (sekä tuoreena ja pehmeänä että us. myös kuivuneena ja kovettuneena), joista tehdään erilaisia teollisuustuotteita, esim. paperia, rakennus-

levyjä t. astioita, tahi joilla peitetään lattioita, seinäpintoja yms.; us. = paperimassa, selluloosa. | **M:ana** värjättyä pahvia. Lattia on peitetty kulutusta kestäväällä m:alla. Ovenkahvat ovat ruskehtavaa m:aa. — **Yhd.** laavam-, kaakeli-, karamelli-, kynttilä-, lasi-, pahvi-, paperi-, saippuam-, kuitu-, puum-, asfaltti-, sulfiittim-, eristys-, kyllästys-, lasitusm.; lattia-, täytem-, mantelim. 2. a. jnk kappaleen varsinainen aines; suuri yhtenäinen, us. möhkälleenä, kasana tms. oleva aine-määrä. | Äänilihakset muodostavat äänihuulten varsinaisen m:an. Jättiläisliskon ruumiin valtava m. Rakennuksen julkisivun m:at. Kirkkorakennuksen vaikuttava m:ojen ryhmitys. — Värity sulautuvat [taulussa] yhteen laajoiksi m:oiiksi. — **Yhd.** jää-, kalli-, kivi-, lumi-, pilvi-, vesim-, valo- ja varjom-, sävel-, äänim. b. **fys.** kappaleen aine-määrä. | Kappaleen aines-sisällystä sanotaan m:aksi. M. on yhtä suuri kuin kappaleeseen vaikuttavan voiman ja sen kappaleelle aiheuttaman kiihtyvyyden suhde. Jupiterin m. on 318 kertaa niin suuri kuin Maan m. 3. suuri, epämääräinen ihmisjoukko, josta yksilö ei erotu; tav. nimenomaan suuri yleisö, varsinainen kansa, kansan laajat piirit, rahvas, roskaväki; joskus muustakin suurissa määrin olemassa t. tarjona olevasta, mutta huonolaatuisesta. | Nuorten joukko tuli hällisten kirjavana m:ana. Vihollinen teki hyökkäyksensä suurina tiiviinä m:oina. — Kyvyt työntyvät itsestään esiin m:asta. Sosialistisen järjestelmän sanotaan upottavan persoonallisuudet m:aan. Näin korkea taide ei ole m:aa varten. Puoluepukarien valta m:oihin horjuu. — Ostan myös m:aa [= tavallisia, halpa-arvoisia postimerkkejä suurin määrin] ja annan tilalle arvokkaampia merkkejä. — **Yhd.** ihmis-, työläism-, katsoja-, yleisö-, äänestäjäm. 4. **geol.** = massiivi 2.

2. **massa**¹⁰ s. neekeriorjien englannissa: herra. **massa[-armeija]** s. miesmäärältään suuri (ja us. laadultaan huono) armeija. | Pieni valioarmeija on parempi kuin heikosti koulutettu m. -- **artikkeli** s. = massatuote. -- **esitys** s. näytös t. esitys, jossa on suuri joukko esiintyjä, joukkoesitys. | Voimistelijain valtava m. **massah[della]**^{28*} **frekv.v.** -telu² **teonn.** < massahtaa. | Kaisan huulet m:itelee, / napsuttelee kirves kivi. -- hampaaton suu m:iteli somasti TOPPILA.

massa[hiihto] s., tav. **mon.** (kilpa)hiihto, jossa on paljon osanottajia, vars. sellaisia, jotka muuten eivät harrasta hiihtoa kilpailumielessä. | Osakuntain väliset m:hiihdot. -- **hiukka-**nen s. Hiomakiekkio irrottaa levystä pieniä m:asia. — **Fys.** Maan vetovoima vaikuttaa samoin aineen kuhunkin m:seen.

massahtaa^{2*} **mom.v.** maiskahtaa. | -- pienet huulet kirposivat m:en ruskeasta rinnanpäästä LEINONEN.

massahyökkäys s. suurin voimin tehty hyökkäys. | Vihollisen uudistuneet m:okset torjutiin.

massainen²⁸ **ain.** ja **poss.a.** -suus²⁵ omin. tav.

vain yhd:ojen jälkiosana. | Korkki-, kumim-, hauras-, kova-, pehmeä-, sitkeä-, tiivism.

massa[isku] s., vars. **sof.** suurin voimin suoritettu isku. | Vihollinen teki useita turhia m:iskuja asemiamme vastaan. -- **kasvu** s. **metsät.** = kuutiokasvu. -- **kerrojs** s. Huopa peitetään ohuella m:ksella. -- **keskipiste** s. **mat.** **fys.** painopiste. | Painovoima vaikuttaa kappaleeseen aivan kuin kappaleen koko massa olisi keskittynyt sen painopisteeseen, mistä syystä tätä pistettä nimitetään myös m:eksi. -- **keskus** s. **mat.** **fys.** = ed. -- **kilpailu** s., tav. **mon.** kilpailu, jossa on hyvin runsaasti osanottajia, vars. sellaisia, jotka eivät muuten harrasta urheilua kilpailumielessä. | Työpaikkojen väliset m:t. -- **käyttö** s. Materiaalin ja miehistön m. maailman-sodan suurissa taisteluissa. -- **lattia** s. M. on puu- ja korkkimattolattiaa kestävämpi. -- **levy** s. puu-, paperi- tms. massasta valmistettu rakennus- ym. tarkoituksiin käytetty levy. | Äänen eristämiseen käytetään huopaa, korkkia ja usein erilaisia m:jä. -- **liike** s. 1. rakennus-tms. massaa valmistava t. myyvä liikeyritys. | Marmori- ja m. 2. suurten joukkojen harrastama aatteellinen t. henkinen virtaus, joukko-liike. | Urheilu on nykyisin yleismaailmallinen m. -- **mainen**²⁸ **kalt.a.** M. kivilaji. -- **paali** s. puu-, paperi- tms. massaa sisältävä paali. -- **piste** s. **fys.** niistä pikku osasista, joista kappaleen massa voidaan ajatella rakentuneeksi; pisteen kokoiseksi ajateltu aine-määrä. -- **puu** s. **puut.** puuvanukkeen valmistukseen käytetty puu-(tavara). -- **päällyste** s. Portaissa on tummahko m. -- **seos** s. -**tavara** s. joukkotavara. -- **tehdas** s. Puuvanuke- ja m. -- **teollisuus** s. Saha- ja m. -- **tiheys** s. **mat.** massan ja sen täyttämän tilan tilavuuden (t. pinta-alan t. kaarenpituuden) suhde. -- **tuli** s. Vihollinen ampui kaikilla aseillaan m:ta asemimme. -- **tuotanto** s. joukkotuotanto. | Vakiolajien, sotatarvikkeiden m. Kone on kotimaista valmistetta, ei m:a, vaan tarkkuustyötä. -- **tuote** s. = joukkotuote. -- **uinti** s., tav. **mon.** uintikilpailu, jossa on paljon osanottajia, vars. sellaisia, jotka muuten eivät harrasta uintia kilpailumielessä. -- **urheilu** s. joukkourheilu;) (huippu-urheilu.

massautella^{28*} **frekv.v.** < seur. | M. suutaan, huulillaan.

massaut[taa]^{28*} **kaus.v.** (< massahtaa) maiskauttaa. | M. suullaan, huulillaan. Nytkäisi hän ohjia hieman, m:ti kerran suutansa, ja kohta nopea ruuna travia juoksemaan kivi. -- m:et-tuaan hevosta lähtöön [vieras] lisäsi: -- TOPPILA.

massautu¹⁴ **v.** kasaantua, työntyä ahtaalle. | Vihollisjoukot m:ivat järvien väliselle kapealle kannakselle.

massa[vaikutus] s. 1. suuren joukon, määrän, koon tekemä vaikutus. | Kreikkalainen fangitaktiikka perustui m:vaikutukseen. Eduskuntatalon julkisivun jykä m. 2. **kem. fys.** M:vaikutuksen laki lausuu, että palautuvissa kemiallisissa reaktioissa lähtöainesten ja muodostuvien aineiden määrät tasapainotilassa ollessaan ovat reaktiolle ominaisessa, tasapainovakiolla esitettävässä suhteessa toisiinsa IT.

-valmiste s. 1. Paperimassa ja muut m:et. 2. = joukkotuote. -valmistu/s s. joukkovalmistus. | Standardoimisella pyrittiin m:ksen helpottamiseen. -voima s. tekn. moottorin osien tms. painosta johtuva, tarkoitettua liikettä häiritsevä voima. | M:in tasaailla varustettu kamplakseli. -yksikkö s. fys. Tieteellisessä mittajärjestelmässä m:nä on gramma.

massi⁴ s. suusta kurenauhalla suljettava pieni pussi (piippu)tupakan t. metallirahan säilytystä varten; us. ark. muunkinlaisesta tupakka- t. rahakukkarosta. | Täytti piippunsa ja veti m:n nauhat kiinni. M. pullollaan vahvaa nurkantakuista. Rahat kilahelivät m:ssa. — Kuv. ark. rahavaroista, varallisuudesta. | Valtion m:sta ei riitä varoja. Eivät [tuhlatut] rahat ole sinun m:stasi. Kauppiaan m:in soluu yhä enemmän rikkautta. — Yhd. nahkam.; raha-, tupakkam.

massiivi¹ 1. a. = massiivinen. | Eduskuntatalon m. julkisivu. Kirjailijan m., monumentaalinen kuvaustapa. 2. s. geol. graniitin t. muiden syväkivilajien muodostama yhtenäinen kallio-perustan osa t. vuori, massa. | Syvien laaksojen toisistaan erottamat m:t Alpeissa. Böömin, Traakian m. — Yhd. diabaasi-, graniittim.

massiivinen¹ a. -sesti adv. -suus¹ omin. 1. masaltaan suuri t. vaikuttava, jyrkeä, jyhkeä, paksu, raskas. | Sillan m. rakenne. M. rakenus. Koulutalon m:et muodot. Muurin m:isuus. — M. [= suurikokoinen, vankka, tanakka] voimamies. Virtahevön kömpelö, m. olemus. — Kuv. a. Paksu, m. soitinmus. M:sesti pauhaava orkesteri. M:suudessaan liioiteltu värien käyttö. b. harv. ajattelutavasta, käsitteistä yms.: karkea, summittainen. | M:sen aineellinen käsitys sakramenteista. 2. a. kautaltaan samaa ainetta oleva. | Toiset palloista olivat m:sta kultaa, toiset kullalla silatuja. b. täyteläs, kompakti, ei ontto. | Kävelykkejä ruokoa tai m:sta puuta. c. harv. yhtenäinen, taaja, runsas. | Suomenlahden rannikon m. ruotsalaisasutus. Tuberkuloottisen sairauden syntymisen edellytyksenä on, että henkilö on ollut runsaan ns. m:sen tartunnan alaisena.

massoittain adv. suurin joukoin, suurin määrin, joukoittain. | Ihmisiä oli liikkeellä m. M. kukkia.

massu¹ s. last. = masu.

massut(ella)^{2*} frekv.v. < seur. | M. suutaan, huuliaan. -- puhua m:teli mukavasti JÄRVENT.

massutaa^{2*} v. -us¹ teonn. maiskuttaa. | M. suutaan. Syödä m.

mastaba¹⁵ s. muinaisegyptiläinen ylimyksien hauta ja uhrikappeli.

master⁷ [mā-] s. mestari, (nuori)herra; Englannissa mm. collegen esimies t. eräiden hovien muiden virkojen haltija; myös metsästysratsastuksen johtaja.

mastiffi¹ s. lyhytkarvainen, suurikokoinen, vars. Englannissa suosittu seurakoira.

mastiksi⁹ s. väriltään kellertävä t. vihertävä, ajan oloon punertavaksi muuttuva, läpikuultava hartsilaji, jota käytetään mm. vernisso-

jen, kittien ja haavalaastarin valmistamiseen sekä väkijoumien mausteeksi, kiviliima. -hartsis. = ed. -liuos s.

mastisoli¹ s. farm. mastiksia ja eetteriä, kloroformia t. bentseeniä sisältävä liimaliuos.

masto¹ s. alukseen pystytetty, purjelaivoissa raakoja, purjeita ja koko takilaa, höyry- ja moottorialuksissa lastaus- ja purkamispuomeja, merkinantolaitteita yms. kannattava paksuhko puu- t. ontto metallisalko; vars. yhd:ojen jälkiosana muistakin kuin aluksessa olevista kannatus- yms. salkorakenteista ja telineistä. | Nostaa purjeet m:ihin. Kiivetä m:on. Olla m:ssa purjeita kiinnittämässä. Laitoja vierä vieraissa niin tiheässä, että m:t ovat kuin metsä. — Kalliolla oli korkean m:n hui-pussa lippu. — Liik. Hinta vapaasti m:n juurella tavarain hinta silloin, kun ostajan on omalla kustannuksellaan huolehdittava tavarain purkamisesta ja säilytyksestä purkamis-satamassa'. — Yhd. puu-, rautam.; etu-, keula-, peräm.; iso-, suurm.; fokka-, mesaanim.; merkki-, semaforim.; ankkuroidis-, kiinnitys-m.; antenni-, radiom.

mastodontti^{1*} s. Mastodon, tertiääriajan loppupuolella ja osaksi kvartääriajallakin eläneitä norsueläimiä.

-mastoinen¹⁵ poss.a. Puu-, rautam.; paksu-, pitkä-; yksi-, kaksi-, kolmi-, neli-, monim.

mastokori s. mer. mastossa oleva tähytyskori; vrt. määssykori.

mastolli¹nen¹⁵ poss.a. Silta, jonka alitse m:se-kin alukset pääsevät kulkemaan.

masto lyhty s. mer. mastossa oleva merkkilyhty. -metsä s. 1. pitkiä mastopuita kasvava metsä. 2. kuv. Satamassa oli tiheä m., jonka pienet alukset muodostivat.

maston huippu s. -kaulus s. mer. tervattu t. maalattu purjekankainen peite, joka kiinnitetään maston tyven ympäri estämään vettä valumasta kannessa olevaan mastonreikään. -kenkä s. mer. laivan sikopalkkiin maston tukemista varten kiinnitetty pölkkö, jossa on mastontyveä varten syvennys; myös muunlainen maston tyven tukilaite.

mastonosturi s. tekn. 1. vars. laivatelakoissa aiemmin aluksen mastojen paikalleen asettamiseen käytetty nosturi, jossa on kaksi yläpäästään toisiinsa liittyvää pylvästä, joita kolmannen, alapäästään kiskoilla liukuvan t. ruuvilla t. taljalla lyhennettävän ja pidennettävän pylvään avulla voidaan kallistaa eri vinoasentoihin; syn. saksinosturi. 2. nosturi, jossa on yhdellä t. kahdella palkilla yläpäästään maahan tuettu kiertyvä pylväs ja siihen kiinnitetty vintturilla eri vinoasentoihin asetettava puomi.

mastonpää s. mastonhuippu. -reikä s. aluksen kannessa mastoa varten oleva reikä. -ty¹nkä s. Haaksirikkoutuneen laivan m:gät. -ty¹vi s. Mastonkengässä on syvennys m:enä varten.

mastopuu s. pitkä ja suora aluksen mastoksi sopiva t. tarkoitettu havupuu. | Metsä kasvoi runsaasti komeita m:itakin. M:uksi mänty on kuusta parempi. — Mies oli pitkä ja hoikka kuin m.

mastoton⁷ *kar.a.* M. haaksirikkoutunut hylky.
mastot/taa² *v. -us⁴ teonn.* varustaa alus mastoilla, pystyttää mastot paikoilleen. | Laiva on vielä m:tamista vailla.

mastovalo *s. mer.* aluksen mastossa oleva merkivalo. | Kulussa olevassa konevoimaisessa aluksessa tulee olla valkoinen m.

masturbaatio¹ *s.* itsetyydytys, -saastutus, onania.

masu¹ *s. last. (rinn. massu)* vatsa. | Kyllä tämän pojan m:un maitoa mahtuu.

masurium⁷ *s.* hyvin harvinainen mangaanin sukuinen alkuaine.

masurkka^{15*} *s.* rytmiltään kolmivaihtoinen, aikolnaan seurattavissa suosittu puolalainen kansantanssi, Suomessa ja muuallakin myös vuorona erissä kansantanssissa; sen tahtiin sävelletty musiikki. | Puolalainen m. Tanssia m:a. Chopinin masurkat. — *Yhd.* polkka, potkum. -rytmi *s.*

masutti¹ *s. tekn.* vuoriöljyä tislattaessa muodostuva jäte, jota käytetään lämmitykseen ja voiteluun ja josta valmistetaan tislamalla voiteluöljyä.

masuuni¹ *s. met.* rautamalmia raakaraudaksi pelkistettäessä käytetty 20–30 m:n korkuinen purnu-uuni. — *Yhd.* sähköm. -kaasu *s.* masuunista rautamalmia sulatettaessa virtaava, rautateollisuudessa moniin eri tarkoituksiin käytetty kaasu. -kuona *s.* rautamalmia raakaraudaksi pelkistettäessä masuunin pohjalle laskeutuvan rautasulan pinnalle kellumaan jäävä aine, josta valmistetaan mm. kuonasementtiä. -laitos *s.*

mata¹ *v. tav:mm*in madella. 1. liikkua ruumis pitkän pituuttaan maata laahaten, laahautua, luikerrella, kiemurrella. | M. vatsallaan maassa. Käärme kulkee m:en. — *Kuv.* Mansikan rönsyt m:vat maata pitkin. Pieni, maassa m:va varpukasvi. — Mieli matoi maassa 'oli apea, alakuloinen'. Epäluulo oli m:n hänen mieleensä. — *Lääk.* M:va [= märkivä, alinoma laajeneva] haava silmän sarveiskalvossa. 2. ed:een liittyen vitkallisesta, vaivalloisesta liikkumisesta. | Mennä m. eteenpäin. M. laiskasti matkoihinsa. Missähän se mies m:a ja maleksii? Vankijono alkoi m. eteenpäin. Alhaalla m:vat pilvet. — Aika m:a eteenpäin kuin etana. -- niin päivä päivän jälkeen vitkaan m:a **γλῆνῃ*. Ajatukset m:vat raukeasti samoja ratoja.

matadori¹ *s.* härkätaistelija, jonka tehtävänä on antaa härälle kuolinisku; *us. kuv.* alansa parhaasta, etevimmästä, huomattavimmasta asemassa olevasta henkilöstä. | Kilpailu voitosta oli kahden m:mme välinen asia.

matala¹ *a. -asti adv. -uus⁶ omin.;* matal[alla, -alta, -alle ks. erikseen].

A. varsin. merk. I.)(korkea. 1. ulottuvuudesta: korkeudeltaan vähäinen. a. ylöspäin vain vähän ulottuva, maan, veden tms. pinnasta t. tasosta vain vähän kohoava. | M. rakennus. M. penkki, pöytä. 'Tuoli, jossa on m:at jalat. Siitä yli mennään, mistä aita m:in on s:l. Jklla on m. aita jkta kohtaan (kans. kuv.) 'jku on pahansuopa jkta kohtaan'. M:at ki-

notset. Puut ladotaan m:aksi kasaksi. M:aksi palanut kynttilä. M. mäki, saari, rannikko. M:aa [= alavaa], tasaista maata. M:asti kumpuileva maasto. M. oviaukko, huone, luola. M. kaari. M:at kengät 'puolikengät'. M:at [= lyhytvartiset] saappaat. M. lippalakki. M. otsa. — M. varpukasvi. M:aa metsää. M. hevonen. — *Harv.* ihmisestä: lyhyt, pienikokoinen. | M., vääräsääriäinen lappalainen. Tässä seison aseissa, vaikka vähän m:ampi muita kivi. Lyhykäinen Tuonen tytti, / m. Manalan neiti *kal.* — Kyyristyä, painautua m:aksi 'kyykkyyn, kyyryyn, lähelle maata'. M:ana hiipivä kettu. Pitää vastustaja m:ana, painaa vastustaja m:aksi 'tulella pakottaa vastustaja pysymään taisteluhautoihin tms. kyyristyneenä'. — *Ark.* Panna jku t. jk m:aksi 'saattaa alakyntein, tappiolle, nujertaa; moittia perin pohjin, panna pataluhaksi, teillata'. Siinä mies, joka tapelussa panee m:aksi kenet hyvänsä. Koko suunnitelma pantiin kirjoituksessa m:aksi. b. joskus: yl. jstak pinnasta vain vähän ulkoneva t. kohoava, ulospäin vain vähän ulottuva. | M., litteä nenä. M. kuhmu. M. korkokuva. 2. sijainnista: alhaalla, vain vähän ylemmän maan, veden tms. pintaa sijaitseva t. liikkuva. | M., saka sumu. Kissa livistää pihan poikki maha m:ana 'lähelle maata painuneena'. -- tuiskuva taivas on harmaan ja m:an näköinen *KATAJA*. -- jouluaaton m. päivä alkoi hiukan hämärtyä *SILL*. — M. askel, hyppy, heitto, lyönti. M. [= matalalle ilmaan heitetty t. lyöty] pallo. — *Fon.* M:at vokaalit, esim. a, ä 'joita äännettäessä kielen selkä on matalalla, alasarjan, ala-, avarat, avoimet vokaalit'. — *Kuv.* mielialasta, tunnelmasta: alakuloinen, apea, painunut, masentunut. | Mieli käy, painuu m:aksi. Istua mieli m:ana. Rangaistuksen pelko painoi veljesten rohkeutta m:ammaksi.

II.)(syvä. 1. ulottuvuudesta: syvyydeltään vähäinen. a. alaspäin vain vähän ulottuva, maan, veden tms. pinnasta t. tasosta vain vähän laskeutuva. | M. laakso. M. uoma, oja, joki, lampi, järvi. Salmen m:uus. M. paikka keskellä ulappaa. Veden läpi näkyvät m:an rannan pohjakivet. Kahlata m:assa vedessä. — M. lautanen, vati. M. lannoitus. M., vain 10–15 cm syvä kyntö. — *Erik.* vedenkorkeudesta: normaalia vedenkorkeustasoa (huomattavasti) alempana oleva. | Kesällä m:an veden aikana. M:imman laskuvien aika. — *S:sesti* matalikko. | M:alle juuttunut alus. Lallin m. Kemin edustalla. — *syvin tai matalin.* Käyköön syvin tai m:in 'hyvin tai huonosti, miten tahansa'. Hän vie tahtonsa perille syvin tai m:in 'kaikesta huolimatta, mistään piittaa-matta'. b. yl. jstak pinnasta, rajasta tms.: vain vähän sisäänpäin ulottuva. | Pieni, m. haava. Nahkaan tehdään m. viillos. Lehdet m:asti nirhalaitaiset. 2. *matal[assa, -aan (adv.)* sijainnista. | Pohjavesi on näillä seuduilla m:assa 'lähellä maan pintaa'. Aarre oli kätkeytynä m:aan. Lanta kynnetään m:aan. M:assa [= vain vähän veteen uponneena] kulkeva joki-alus.

B. lähinnä ryhmään A.1 liittyvää *abstr.* ja *kuu.* käyttöä.

I. asioista, ominaisuuksista, joiden suuruutta, tehoa ilmaistaan asteikolla t. luvuilla: pieni, alhainen, vähäinen (näma us. par.). | M. pistemäärä, keskiarvo, kierrosluku, sulamis-piste, lämpötila, ilmanpaine, jännite. M. kuoleisuus, syntyvyys. Korkeiden ja m:ien arvojen välillä. Korttipakan korkein ja m:in kortti. — *S:sesti metr.* matalan ilmanpaineen alue, matalapainealue, (ilmanpaine)minimi. | Voimakas m. siirtyy Itämereltä Etelä-Suomeen, M:an keskus.

II. 1. arvoasemaltaan vähäinen, vähän arvonantoa omaava, vähän huomattu, halpa-arvoinen, vähäväkinen, köyhä; nöyrä. | Tervetuloa m:an katonni alle! Joululooa m:im-paankin majaan! M. [= pieni, halpa] olen minä tänä [suurena] hetkenä puhumaan LINN. — Salmeluksen päätykkunoista puhui silloin m:ampien ahertajien tajuun yhä ylpeämmän arvokkuuden ilme SILL. M. on köyhän mahti, lyhykäinen orjan lyky sl. — *S:sesti.* Maan m:at. 2. kehitykseltään, laadultaan alhaisella tasolla oleva, alkeellinen; ei aina selvästi erotu seur. ryhmästä. | M. kehitys-, sivistystaso. Esitys oli m:alla tasolla. M. [par. alhainen, huono] laatu. 3. tavallinen, jokapäiväinen, arkinen, mauton, lattea, tökerö. | Puhel nostatti mielet kaiken m:an yläpuolelle. Elämällä oli entinen arkinen, m. säävynsä. Kirjallisen kulttuurimme puolinaisuus, m:uus ja latteus. Esitystapa, tyyli on arkipäiväistä ja m:aa. Hyvä kirja kohottaa mieleemme maan m:uudesta henkisyiden piiriin. Salmeluksen Kustaan sisäinen kotielämä oli silloin juuri kaikkein m:immillaan SILL. 4. ed:een liittyen: siveellisesti arvoton; halpamainen, matalamielinen. | M., aineellinen maailma. M. itseihailu. Pois m. arkuus! Taivaaseen, mun sieluni, / riennä maasta m:asta vk. — M:aa panettelua. M. ja pikkumainen menettely. Teon vaikuttimien uskomaton m:uus. Todistus m:asta mielenlaadusta. — *Alat.* Tykätä m:aa 'panna pahakseen'.

III. äänestä. 1. jonka värähdysnopeus on pieni; karkea; möreä. | Puoli askelta c:tä m:ampi sävel. M., möreä basso. M., kova alto. Laulajattaren äänen m. ala oli erikoisen komea. Äänenmurroksessa korkea lapsenääni muuttuu m:ammaksi miehenääneksi. M. mörinä, mylvintä. 2. hiljainen, vaimea. | Puhua m:alla äänellä. Kuului m:aa supatusta. [Äiti] lähestyi ja sanoi m:asti -- SILL.

matala/hampainen a., vars. *kasv. el.* Lehdet keihäskantaista, m:hampaisia. Perhosia, joiden takasiipien ulkolaita on tasaisen m. — **henkinen a.** M. roskaromaani.

matalahko¹ mod.a. M. ikkuna, pengeri, selänne. M. ruohokasvi. M. lovi.

matalahyökkäys² s. sot. matalalta tapahtuva lentohyökkäys. | Rynnäkkökoneiden m. marsivaa jalkaväkiriivistöä vastaan.

matalainen³ a., vars. *runok.* matala. | -- äkäsin talvisen päivän jo m:sen kiertonsa alkaneen KALLAS. -- m:sen kurttuotsan alta /

pienet, virkut siansilmät kiilluu LEHT. Terve, terve tultuasi / tänne pienenhen tupahan, / m:sehen majahan KAL.

matala/jaksoinen a. sähkö. = pienjaksoinen;)(korkea-, taajajaksoinen. | M. vaihtovirta. — **jalkainen a.** -suus *omin.* M. eläin, työhevo-nen, koirarotu. M. ukkeli. M. lipasto, pikari. — **juurinen a.** jonka juuret ovat matalassa. | M. puu, kaktus. — **jännite⁴ s. sähkö.** → pienjännite. — **jännitteinen a. sähkö.** → pienjännitteinen. — **kal-loinen a.** Pääkallon mittauksessa erotetaan matala-, keski- ja korkeakalloinen tyyppi. — **kantainen a.** M:et kengät. — M. kaviö. — **kas-vuinen a.** M. heinä, männikkö, pensas, M. mies. — **kattoinen a.** M. rakennus. — **kaulainen a.** M. saviastia. — **kirkollinen a.** anglikaanisesta kir-kosta puhuen: jyrkästi protestanttinen, per-soonallisen uskoon tulemisen merkitystä koros-tava; yleisemmässä merk:ssä: joka ei pane painoa kirkollisille muodoille ja menoille eikä arvoasteikolle. | M. suunta. Vapaamielinen, m. katsantokanta. — **korkoinen a.** K:et jalkineet. — **kulkuinen a.** matalassa kulkeva. | M. alus. — **kyn⁵ s. maat.**)(syväkynä; vrt. kamara-kynä. — **laitainen a.** M. astia, kasari, reki, vene. — **lento⁶ s.** lento matalalla.

matala/lla, -lta -lle adv. asemaltaan, laadul-taan matalana, us. = alhaalla;)(korkealla, syvällä. | Sijaita m. M. lentävä sorsaparvi. Aurinko paistaa m:ltä. Tauluja ei saa aset-taa liian m:lle. — Mieliala, tunnelma, rohkeus on m. — Elintaso painui yhä m:mmlle. Sivi-sykseltään m. oleva kansa. Tämä taiteenala on meillä surullisen m. Että mies saattaakin painua siveellisesti noin m:lle! — M. [par. al-haisessa lämpötilassa] kiehuva öljy. — [Jal-kapallojoukkueen] puolustus pelasi liian m., tav:mmin alhaalla. — M. liikkuva virsisä-velmä.

matalalti adv. matalalta, matalalle, matalasti. | M. käännetty maa. Laudan reunassa on m. kourua.

matala/meri⁷ s. maant. geol. (myös ~) vrt. sy-vämeri. | Mantereiden läheisyydessä sijaitsee matalameren vyöhyke l. shelf, syvyys enintään 200 m. — **mielinen a.** -sesti *adv.* -syys *omin.* mie-leltään, tarkoitukseltaan, moraaliltaan alhai-nen, halpamainen, katala. | M. arkailu, pelko. Kurja ja m. oppi. M. mies, oman edun tavoit-telija, onnenonkija, pikkusielu. M. liehittely, lähentely. M. kateus, parjaus, riita. M:et me-nettelytavat. — **multainen a.** M. savi-jankkoinen maa. — **muokkaus⁸ s. maat.** vain pintakerrok-siin, vähemmän kuin 20 cm:n syvyyteen ulot-tuva maan muokkaus;)(syvämuokkaus.

matalan/lainen⁹ a. = seur. | M. maja, puu. Pu-hui m:laisella äänellä. — **puoleinen a.** mata-lahko, matalanlainen. | M. putous, rakennus.

matala/otsainen a. Leveäkasvoinen, m. mies. — **paine¹⁰ s.**)(korkeapaine. 1. *fys. tekn.* alhai-nen, heikko kaasun t. nesteen paine. | Mäntä aiheuttaa sylinteriin m:en. 2. *metr.* alhainen ilmanpaine, (ilmanpaine)minimi, matala. | M:en alue, keskus, vyöhyke. Myrsky johtuu Suomeen siirtymisestä m:esta. 3. *kuu.* Työmark-kinoilla nykyisin vallitseva m. [Huoneessa] oli

vallinnut ahdistava m. **AK.** -**painehöyry** s. *tekn.* -**paineinen** a. *tekn.* M. kaasui. M. höyrykone. **matalapainekattila**, -**kone**, -**pumppu** s. *tekn.* matalapaineinen höyrykattila, höyrykone, pumppu, -**rengas** s. *tekn.* autonrengas, jossa paine on n. 2—3 ilmakehää. -**syylinteri** s. *tekn.* -**turbiini** s. *tekn.*

matalapohjainen a. M. joki, järvi, ranta, vesi. M: pohjaiset merenrannikot. M. [= matalassa kulkeva, laakeapohjainen] alus, vene. -**pommitus** s. *sot.* matalalla lentäen suoritettu ilmapommitus. -**pyöräinen** a. M: set rattaat, -**ra-kenteinen** a. M. höyrykattila, suojakatos. M. nuori mies, -**rantainen** a. M. järvi. -**reunainen** a. M. astia, laatikko, paistinpannu. -**runkoi-nen** a. M. puu. -**seinäinen** a. M. navetta, laa-tikko. -**selkäinen** a. M. tuoli. -**suhdanne** s. *liik.* talouselämän vaihe, jolloin kysyntä on vä-häistä, hinnat halvat ja tuotanto lamassa, ta-loudellinen lamakausi; vrt. laskusuhdanne;) (korkeasuhdanne. -**tasoinen** a. M. sävel. — M. [= huono, heikko(tasoinen)] esitys, näytel-mä, romaani. -**vartiainen** a. M. kasvi. M: set pieksut. -**vesi** s. *1.*) (korkeavesi. | Kun vesi vesistöissä on korkeimmillaan, sanotaan ole-van korkeavesi, kun se on matalimmillaan, sa-notaan olevan m. Talvinen, kesäinen m. Ma-talaveden t. matalanveden (myös ~) aikana. — *Yhd.* keskim. 2.) (syvä vesi; par. ~. | Ma-talaveden kasvi, vene. -**vetinen** a. M. järvi, rannikko, satama. -**vuorinen** a. M. ylätasanko. -**ääniäinen** a. -sesti *adv.* M. höyrypilli. M. mies. M. keskustelu. Haastella m: sestä.

matalikko s. laajahko matalan veden kohta meressä, järvessä t. joessa; vrt. kari, särkkä. | Newfoundlandin m. Ajaa, ajautua m: olle. Har-jottaa kalastusta m: olla. — *Yhd.* ranta-, sel-kä-, ulkom.; hiekka-, muta-, savim.; kutum.; kala-, koralli-, osterim.

mataloida v. → madaltaa, mataloittaa.

mataloitaa v. madaltaa. 1. korkeudesta. | Liian korkeat tienkohdat m: etään. Kirkko-salla on entisestään hiukan m: ettu. — *Kuv.* Kulttuurista m: tava materialismi. Luonnetta m: tavat harrastukset. 2. syvyydestä. | Maan-kohoamisen m: tama lahti.

mataloitu a* v. madaltua. 1. korkeudesta. | Vuo-ret m: vat rapautumisen vaikutuksesta. Maas-to m: u länteen päin. Kengänkorot ovat viime-vuotisesta m: neet. — *Kuv.* Kirjallisuus ei saa m. pelkäksi ajanvietteeksi. 2. syvyydestä. | Väylä on liettyntä ja m: nut.

matam f s. *vanh.* vars. 1800-luvun oloista: alem-piin säätyihin kuuluva kaupunkilaisvaimo, porvarisvaimo (myös puhuttelusana); nyk. tav. *leik.* t. *halv.* ruokapaikan pitoa, torikau-pustelua tms. harjoitettava vanhahko naisihmi-nen; joskus *leik.* lihavanpuoleisesta naishenkilöstä yleensä. | Suutarimestari ja hänen m: in-sa. Pääset vielä räätälin m:iksi. M. elätteli itseään ja poikaansa pitämällä täysihoitolai-sia. M: it värjöttelivät torilla kalalaatikkojen-sa ääressä. — Onpa sinusta paisunut aika m. Voimistelkaa, arvoisat rouvat, ettette muutu m: eiksi! — *Yhd.* halli-, sauna-, torim.; kalam.; ruoka-, vuokram.; siivoojam.

matara s. *Galium*, Rubiaceae-heimoon kuulu-via hentoja, pystyjä t. rentoja ruohoja, joi-den pienet valkoiset t. keltaiset kukat tav. ovat runsaskukkaisissa tiheissä viuhkoissa; yhd: o-jen jälkiosana myös läheisten Rubia ja She-rardia -sukujen lajien nimissä. | M: a käytet-tiin ennen keltaisen värin saamiseen. — *Yhd.* aho-, kelta-, kierto-, kivikko-, luhta-, pain-men-, pelto-, suom.; sini-, värim. -**kiittäjä** s. *Dellephila* galii, ruskean ja punaisen kirjava kiittäjäperhonen. -**maa** s. -- neiti oli m: lla, / keikkui keltakankahilla *KAL.* -**puna** s. väri-matarasta saatu väriaine, krappi(väri).

mate s. (*rinn.* matte) matepuun lehdistä val-mistettu teen tapainen juoma.

mateenmäti s. Linnit tarjotaan kuumina voi-sulan ja m: din kera.

matelassé [matlasé] s. täytekuhteella pehmus-tettu, tav. puuvillainen kuviollinen ontelokan-gas, jota käytetään aamutakkeihin, naisten päällystakkeihin ym.

matelevainen a. -sesti *adv.* -suus s. *omin.* ma-televa. 1. matelemalla liikkuva. | M. eläin. — *S: sestä.* -- kaikkinaisia nelijalkaisia maan eläimiä ja metsillisiä, ja m: sia, ja taivaan lin-tuja ytv. — Tav. 2. *kuv.* liehittävä, orjamai-sen nöyrä. | Orjallisen m. käytös. Arka ja m. kumartelija. Inhoittavaa leihakointia ja m: -suutta!

matelija tek. < madella. 1. matelemalla liik-kuva eläin. | -- se oli kuin tuhatniveleinen m., joka hitaasti ryömi lonkeroitain heilutellen LEINONEN. — *El.* M: at 'Reptilia, selkärankai-siin kuuluva eläinluokka'. M: oihin kuuluvat alkuliskot, liskot, käärmeet, krokotiilit ja kil-pikonnat. — *Yhd.* jättiläism. 2. *kuv.* Esintyvä esimiestensä edessä nöyristelevänä m: ana.

matelu *teenn.* < madella. | Käärmeen inhot-tava m. Tavarajunan m. tuskastua minuut-tien m: un. — Miehiselle miehelle sopimaton meltomielisyys ja nöyräilevä m.

matemaatikko s. 1. matematiikan tutkija. 2. eräiden liike-, vars. vakuutuslaitosten palve-luksessa oleva, tilastoja yms. laativa virkaili-ja. — *Yhd.* pää-, tilasto-, vakuutusm.

matemaattinen a. -sesti *adv.* 1. matematiikan alaan kuuluva, matematiikkaa koskeva t. si-sältävä, matematiikkaan perustuva. | M. lah-jakkuus. M: set aineet. M. laitos, teos. M: set merkit. M. kaava, lauseke, yhtälö. M. ratkai-su, selvitys. Arkhimedein laki m: sestä ilmai-suna. — *Fys.* M. eli teoreettinen fysiikka. M. heiluri 'painottoman langan varaan ripustet-un pistemäisen massan muodostama (ajatel-tu) heiluri'. — *Maant.* M. maantiede 'maapal-loa taivaankappaleena käsittelevä varsinaisen maantieteen aputiede'. — *Tal. liik.* M. koulu-kunta 'eräs kansantaloustieteen suunta'. Jon-kin ajan kuluttua maksettavan rahamäärän m. arvo 'diskontattu pääoma-arvo'. Osakkei-den m. arvo. Vakuutuksen m. arvo 'vakuutus-maksurahaston vakuutukseen kohdistuva osuus'. — *Fil.* Symboinen eli m. logiikka 'lo-gistiikka'. 2. ed: een liittyen: ehdoton, ehdotto-man oikea, varma, täsmällinen. | M. tarkkuus,

varmuus. M. välttämättömyys. M:sen täsmällinen todistus.

matematiikan koe s. -opettaja s. -tunti s.

matematiikka¹⁰⁸ s. oppi suureista ja niiden keskinäisistä suhteista; matemaattiset aineet oppiaineena. | M:a on neljä tuntia viikossa. Matematiikan opettaja. Pekka on huono matematiikassa. — *Yhd.* alkeism.; finanssi-, kauppa-, metsä-, vakuutusm. — **kone s.** monimutkainen, matemaattisia laskutoimituksia mekaanisesti suorittava kone. — **pää s.** kyky oppia matematiikkaa. | Sillä pojalla on hyvä m. Minulla ei ole m:tä lainkaan.

matepuu s. (rinn. mattepuu) Ilex paraguayensis, Etelä-Amerikassa kasvava puu, jonka kuiva-
tuista lehdistä valmistetaan matea.

matéria¹⁵ s. aine; aineelliset arvot. | Ainetta eli m:a on kaikki, mikä vie tilaa. — M:n palvoja. Päästä m:n herraksi.

materiaali¹ s. aine, aines, josta t. jonka avulla t. perusteella jtk tehdään, raaka-aine, tarvikkeet, aineisto. | Kutoma-, metalliteollisuuden m. Rakennustuotanto potee m:n puutetta. Koivu on meillä parasta huonekaluteollisuuden m:a. Wäinö Aalosen veistosten m:na on usein myös graniitti. Kerätä m:a väitöskirjaa varten. Romaaninsa m:n tekijä on saanut lapsuudenmuistoistaan. — *Sot.* sodankäynnissä tarpeelliset tarvikkeet, vars. kalusto, aseet ja ampumatarvikkeet elävän voiman vastakoh-
tana; myös sotavoimista, miehistöstä ja kaikista sotatarvikkeista yleensä. | Vihollinen menetti paljon miehiä ja m:a. Saksalaisilla oli puolellaan ylivoimaisen m:n suomat edut. Huollon tehtäviin kuuluu myös kelpaamattomaksi käyneen elävän ja elottoman m:n kuljetus pois rintamalta. — *Yhd.* rakennusm.; kirjoitusm.; arkisto-, toimistom.; todistus-, tutkimus-, vertailum.; kuva-, uutism.; huolto-, pioneeri-, sota-, viestim.; hevos-, ihmism.

materiaali¹ **nen**¹³ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* aineellinen, asiallinen, sisällyksellinen, todellinen, konkreettinen; vrt. materialistinen. | M. kappale. Ihmisen m. [= ruumiillinen] olemus. Suunnitelman toteuttamiselta puuttuu m:set edellytykset, varat. Sopimuksen m. pohja. Esityksen m. perussisältö. Tiedot tämän salassa palvelun pyhänjännöksen m:sesta olemuksesta puuttuvat. — *Erik. a. sot.* materiaaliin perustuva. | Sodanjohto luotti liiaksi omaan valtavaan elävään ja m:seen ylivoimaansa. **b. kiel.** M. substantiivi 'ainesana'. M:set adverbis 'paikkaa, aikaa, tapaa, tilaa t. niiden kaltaisia seikkoja ilmaisevat adverbis'. **c. lak.** Asiallinen eli m. laki;) (muodollinen eli formaalinen laki. **d. tekn.** Räjähdyksineen m. tilavuus 'pienin tilavuus, johon painoyksiköstä räjähdysainetta syntyneet räjähdyskaasut voidaan puristaa'.

materiaali¹ **prinsippi s.** usk. se protestanttisuuden periaate, että usko on vanhurskauttamisen peruste, aineellinen perusajatus. — **pula s.** aines-, tarvikepula.

materiaalist¹ **aa**² v. = materialisoida. — **ua**¹ *pass.v.* = materialisoitua.

materiaali¹ **taistelu s.** sot. taistelu, jossa käy-

tetään runsaasti kalustoa ja tarvikkeita ja jossa ratkaisu riippuu enemmän niiden runsaudesta ja laadusta kuin elävästä voimasta. — **tappio s. sot.,** tav. *mon.* Vihollisen miehistö- ja m:t. — **varasto s.** Liikkeen, armeijakunnan m. — **ylivoima s. sot.** materiaaliin perustuva ylivoima, aineellinen ylivoima.

materialisaatio³ s. aineellistuminen, aineellistuma; vars. spiritistisissä istunnoissa tapahtuva henkiolennon ruumiillistuminen t. ruumiillistuma; *fys.* energian muuttuminen aineeksi.

materialismi¹ s. *fil.* 1. miehipide, että kaikki olevainen on aineosasia, aineellisuuden oppi;) (spiritualismi. | Elämäntoiminnot ja sielunelämä ovat m:n mukaan palautettavissa aineosasten ominaisuuksiin ja liikkeisiin. 2. elämäntat-
mus, jonka mukaan ihmisen eettillisen toiminnan motiiveina ja päämääränä on aistillinen mielihyvä;) (idealismi. 3. Historiallinen m., materialistinen historiankäsitely 'teoria, jonka mukaan taloudelliset olosuhteet määräävät yhteiskunnallisen elämän kehityksen'.

materialisoi¹ **da**¹⁸ v. aineellistaa, saattaa aineelliseen, ruumiilliseen muotoon, toteuttaa; korostaa materialismin oppia; materiaalistaa. | Piirustuksessa arkkitehti antaa ajatukselleen muodon, jossa se voidaan toteuttaa, m. — Karkeasti m:va ajatustapa. — **tua**¹⁴ *pass.v.* aineellistaa, tulla aineelliseen, ruumiilliseen muotoon, materiaalistua.

materialisti¹ s. materialismin (etup. merk. 1 ja 2) kannattaja t. edustaja; aineellisuuden palvoja; us. *leik.* hyvästä ruoasta ja juomasta pitävästä, paljon syövästä ihmisestä. — **nen**¹³ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* materialismin mukainen, sitä kannattava, siihen perustuva; aineellisuuteen kiintynyt, aineenpalvontaa osoittava. | M. ajatustapa, kanta, maailmantat-
mus. H. historiankäsitely, ks. materialismi 3. M. aikamme. Ajatella karkean m:sesti. — M. vatsanpalvoja.

materniteetti¹⁸ s. äitiys.

1. **matikka**^{15*} s., hiukan *kans.* = made. | Liukas kuin m.

2. **matik**¹ **ka**^{15*} s. *koul.* matematiikka (oppiaineena). | Muu on helppoa, m. vain kangertaa. Sain ehdot m:assa.

matikka¹ **keitto s.** madekeitto. — **kukko s.** made-
tätteinen kalakukko.

matinea¹⁵ s. keskellä päivää toimeenpantava huvi- t. taidetilaisuus, päivänäytäntö, -konsertti. | Kirjallinen m. Kaupunginorkesterin m. Näytelmä esitetään huomenna m:na. — *Yhd.* kirjallisuus-, taidem.

matin¹ **teko s.** šakkipelissä. | Mustalla on vielä mahdollisuus m:tekoon. — **uhka s.** šakkipelissä. | Valkoisen siirtoon liittyy m.

matjessili¹ s. nuori, vielä kutematon, aikaisin pyydetty silli.

matka¹⁰ s. **I.** 1. meno, kulku, siirtyminen (jalan t. jllak kulkuneuvolla) paikasta toiseen, matkanteko, matkustus, retki; kulku-, matka-
reitti. | Hankkia m:aa jonnekin. Minne m.? Tehdä m:aa jalan, selkähevosella. Eli juosten m:aa tehdä sl. Jatkaa m:aaansa polkea pitkin. Jouduttaa m:aansa. M. edistyy, sujuu

nopeasti. M. kesti neljä tuntia. Olla m:alla kotiin. Uupua m:alla. M:asta väsynyt. Miesten m. suuntautui rantaan. M:ani kulki, kävi kylän kautta. M. vei kauas kotoa. M:amme sattui yhtäänne, suuntautui yksin. Meillä oli sama m. Ajaa, kulkea, mennä, tulla, lähteä, palata samaa t. yhtä m:aa (jkn kanssa). Kulkea, olla liikkeellä yksin m:oin. Lähti kanssani yhteen m:aan. Tulivat kaikki samassa m:assa. — "Vellamo" teki eilen viimeisen m:ansa [= kulkuvuoronsa] tänä purjehduskautena. — M:an varrella [= matkan aikana] sattui yhtä ja toista. M:an varren [= matkareitin varrella olevat] talot. Pitkin m:an vartta [= matkareittiä] oli komeita metsiä. -- eikä ruuna jaksaisi vetääkään mäkisellä m:alla [= matkareitillä, matkaosuudella; vrt. II.1] AHO. — Huomenna minulla on m. [= minun on mentävä] kirkolle. Miehillä oli m. [= miehet olivat menossa] heinänniittoon. — Lähteä, rientää m:aan, us. 'liikkeelle'. Olla aina m:assa 'liikkeellä, kulussa, menossa'. Mars m:aan siit! Kone tuhisi ja pihisi, mutta m:aan ei lähtenyt ... KATAJA. Tässä ollaan m:assa -- kutsumassa jalomielisiä lahjoittajia pienen seuralliseen illanviettoon ALKIO. — Lähteä, mennä m:ansa t. m:oihinsa 'pois, tiehensä'. Ajaa jku m:oihinsa. Marssi, painu m:asi siit! Oli silmänräpäkässä m:oihinsa '(tipo)tiessään'.

2. *erik. a.* vars. junaa, laivaa, linja-autoa, lentokonetta tms. kulkuvälinettä käyttäen tapahtuva matkustus (esim. huvittelu-, opinto-, tutkimus- tms. tarkoituksessa); merkeen sisältänyt us. varsin. matkustuksen vuoksi tapahtuvan liikkeelläolon lisäksi myös (lyhytaikainen) oleskelu jllak t. joillakin paikkakunnilla; paikallissijoista käyt. etup. ulkoisista. | Hankiutua, varustautua m:alle. Olla m:alle lähdössä. Lähteä (pitkälle, viikon kestäväälle, parin päivän) m:alle. Onnea m:alle! M. Helsinkiin, maaseudulle, ulkomaille, suureen maailmaan, maailman ympäri. M:alla Lahdesta Loviisaan. Berliiniin m. jatkui Pariisiin. Palata m:alta. Kuinka Ruotsin-m:asi onnistui? M. oli virallista laatua. Teki useita m:oja Kiinaan. — Lähteä m:oilie. Olla m:oililla. Palata m:oilta. — Yksinkertaiseen, edestakaiseen m:aan oikeuttava matkalippu. Rautateiden palveluksessa olevilla on oikeus tiettyyn määrään vapaita m:oja. Peruspalkan lisäksi edustajamme saa myynnistä kymmenen prosenttia ja m:at 'korvauksen matkakuluista'. *b. mer.* Alus on näiden [meriteiden] sääntöjen tarkoittamassa mielessä m:alla [= kulussa], kun se ei ole ankkuroituna, rantaan kiinnitettynä tai karilla *ak.* -- "kansainvälisellä m:alla" tarkoitetaan [aluksen] m:aa tämän sopimuksen alaisesta maasta maan ulkopuolella olevaan satamaan tai päinvastoin *lk.*

3. *kuv. a.* ihmiselämästä, ihmisen elämänjuoksusta. | Teemme m:aa ajasta iäisyteen. Harvat olivat ne ilot, joilla elämä kevensi runoilijan m:aa tässä maailmassa. Tietoa tarvitsee jokainen elämänsä m:alla. Tuntui siltä kuin hän olisi valmistanut lastaan kuoleman

m:alle TALVIO. — *mainen matka* (ihmis)elämä. | Avuttomana parkuen aloittaa ihmislapsi mainen m:ansa. Ah, m. mainen kun päättyy tää / ja mulle aukeepi hauta SIIONIN KANNEL. — *viimeinen matka* vainajan matka hautausmaalle; kuolemaan päättävä matka. | Senaattori N.N:n viimeinen m. Saattaa jkta hänen viimeisellä m:allaan. Uskoin jo olevani viimeisellä m:alani. -- rannalla seisotat sanoivat, että jo oli siinä viimeinen m. KATAJA. *b.* muuta käyttöä. | Kaikki hänen [Goethen] suhteensa ja vaihteensa ovat vain läpikulkuasemia m:alla uusia löytöjä, uusia arvoja kohti KOSKENN. -- joku [tyttö] oli saanut lapsen ja toisen luultiin olevan m:alla sinne päin SILL. -- joskus ne [ajatukset] m:oiltaan sattuiivat sellaiseen eteen, jolle täytyi hiukkasen hymähtää LEINONEN. — M:assa on vielä monta mutkaa 'asian selvittämisessä on vielä pulmia, vaikeuksia'. Kaikki tuntui selvältä, mutta sitten tuli mutkia m:aan. — *kaiken t. pitkin matkaa* koko matkan; koko ajan, alinomaa; kauttaaltaan. | Vieruskumppanini kaiken m:aa kerskasi: -- ALKIO. [Matti oli miettinyt] tullessa taas pitkin m:aa ja mäen kohdalla varsinkin, että mitenkä ne alamäkiä laskee AHO. Pitkin m:aa joki saa eri puolilta lisävesiä. Elämä oli pitkin m:aa ollut tukalaa. Opetukseen on pitkin m:aa liitettävä sopivia harjoitustehtäviä. Esitys oli pitkin m:aa erinomaisen elävää. -- Alman heinäpäivä pitkin m:ansa oli ollut erikoislaatuinen SILL. — *panna matkaan* panna liikkeelle, ottaa käyntiin. | Heikki pani m:aan kaiken voimansa ja keinoinsa ALKIO. -- silloin panen minäkin tiefoni m:aan *ak.* — *päästä matkaan* päästä alkuun. | Otti ensinnä sopivan vertauskuvan päästäkseen m:aan [= puheen alkuun] ALKIO. Tuosta Masastapa nyt vasta kylänluuta tuli, kun ensin m:aan pääsi *ak.* — *saada, saattaa matkaan* (vanh.); myös: matkaansaada, matkaansaattaa) saada aikaan, aiheuttaa. | Sai m:aan sekasortoa, ikävyyksiä. Sai kysymyksillään m:aan vilkkaan keskustelun. Saattoipa m:aan aika metelin! Viimeinpä kuitenkin saattoi Simeoni m:aan seuraavan kanssapuheen *kvv.* Jos kuulen sieltä pienenkin pihauksen, niin onneton se, joka saattoi sen m:aan *kvv.* — *matkassa*, -asta, -aan t. (harv.) *matk|oissa*, -oista, -oihin (adv. ja postp.) matkaseurana; mukana. | Meni niin kovaa, että muut eivät olleet m:assa pysyvä. Jäädä, unohtua pois m:asta. Sopii hyvin m:assakin kuljetettavaksi. Ottaa evästä m:aan. — Lähteä, lyöttäytyä jkn m:aan. Päästä miesten m:aan. Minä tulen m:asi. Vielä ehdit muiden m:aan. Olla jkn m:assa. Lähteä toisten m:assa. Lähettää jkn m:assa terveisiä. Pitää asetta m:assaan. Onni oli m:assamme. Tuulenpyörre sieppasi paperin m:ansa. Susi -- alkoi ulvoa vullottaa pukkien m:assa *ks.* Kärrypelit kulkeutuivat ylimahin vasta maantien m:assa PAULAH. -- eihän sellainen yksinkertainen asia voinut huhunkaan m:assa miksikään muuttua SILL. — Kulkea pahan m:assa 'olla huonoilla jäljillä'. Vuosien m:assa äijä kävi yhä kärttyisemmäksi. -- Verner ajoi isänsä m:oihinsa

Urkolassa kilpi. -- yrittänyt tyttöä houkutella m:oihiisi ja metkuihiisi LEINONEN.

II. etäisyys, väli, välimatka. 1. paikallisesti; us. nimenomaan jnk välin kulkemista ajatellen: taival, matkaosuus. | M. ovelta peräseinään. Vajaan 10 metrin m. Kaltevuus 2 cm yhden metrin m:aa kohti. Liukui oman pituutensa m:an. Nyt kudotaan koko m. nurjaa ja oikeaa. Kappaleen m:aa jäljempänä. Oli jäänyt toisista jonkin m:aa. Tie kulki pitkän m:aa joen vartta. Vähän m:aa Keravalle päin. Sinne on lyhyt, pitkä, parin kilometrin, puolen tunnin m. M:aa on 10 km. On sinne m:aa [= sinne on pitkä matka!] Olivat kulkeneet jo puolen m:aa. Hyvän, melkoisen m:an päässä. Siirtäjä sopivan m:an päähän. Valkaistu navetta näkyi pitkien m:ojen päähän. Lähimmät naapurit olivat melkoisten m:ojen takana. Miehet olivat kaukaa, tiettömien m:ojen takaa. [Ei] talon emännän tuossa tilassa tarvitse jalkaisin semmoisia m:oja patikoida SILL. — M. taittuu kuin huomaamatta. Jospa sillä [autolla] pääsisi huristamaan, niin kyllä m. lyhenisi! KARHUN. — *Fys.* Sen radan osan pituus, jonka piste määrättyinä aikana kulkee, on pisteen tänä aikana kulkema m. ak. — *Mer.* Aluksen kulkema m. on kahden pisteen välinen etäisyys meripeninkulmina isoympyrän kaarella tai suoran kompassisuunnan muodostamalla loksodromilla. — *Sot.* ammunnan kohteen (maalin) etäisyys ampumapaikasta: ampumaetäisyyttä vastaava korotuskulma pituusmittoina lausuttuna. | Avata tuli liian pitkältä m:alta 'pitkän matkan päästä'. Ampua 100 metrin m:alta. Komentaa m. metreinä, jalusosina. Asettaa m. 'tykin suuntauslaitteeseen määrätty korotus'. M:an korjaus 'virheellisen korotuksen korjaus tykin suuntauslaitteessa'. Lyhyin m. on se pienintä korotuskulmaa vastaava m., jolla voidaan ampuu esteen yli pienintä pannon käyttäen. -- tykeillämme on yleensä lyhyt m. [= ampuvat lyhyen matkan päähän] ja pieni tulinopeus uusiin verrattuna ak. — *Urh.* kilpaa juostavasta, hiihdettävästä, luisteltavasta, uittavasta, pyöräiltävästä tms. matkasta. | 10 000 metriä oli Paavo Nurmen paras m. Hiihtokilpailu suoritettiin 30 km:n m:alla. Pistetilanne luistelun mestaruuskilpailuissa kahden m:an jälkeen. — *Erik.* ilman attr:a kohtalainen, melkoinen, joltinenkin, jokin etäisyys. | -- säikähtyen tästä, [härät] nyt siirtyivät heistä m:an [= vähän matkaa, jonkin matkan päähän] kivi. Oli kuljettava m. hevos-tietä HEPOR. — (jo) matkan t. matkojen päässä, päästä, päähän t. takana, takaa, taakse jonkin t. melkoisen, pitkän matkan päässä. | Seisoa, olla, pysytellä jstak m:an päässä. Siitä näkyi m:an päässä kotimökki. Katsella, kuunnella m:an päästä. Jo m:ojen päästä olin tuntevinani hänet. Reki oli ehtinyt jo m:ojen päähän. Toisena tuli m:an takana Martti. Jostakin m:ojen takaa kuului vihellys.

2. a. ajallisesti. | Pitkän m:aa kolmatta viikkoa. Oltiin jo hyvän m:aa elokuussa. Kesä on vielä parin kuukauden m:an päässä. Romaani vie meidät ajassa vuosisadan m:an

taakse päin. — Iltaan on vielä m:aa 'pitkä aika'. Eläkevuodet ovat vielä m:an takana. b. muuta, ed:een liittyvää, lähinnä kuv. käyttöä. | Pitkän m:aa toista tuhatta markkaa 'paljon yli tuhannen markan'. Reaalipalkat ovat vielä hyvän m:aa alempana rauhan ajan tasoa. Ei ole pitkä m. siihen ajatukseen, että --. Rokokooajan peruuksista on pitkä m. nykyajan lyhyttukkamuotin. -- kun hänen nimensä oli mainittu ja hänestä vielä pieni m. luettu TALVIO. -- m:aa on välillä aikeen ja toimeenpanon *MANN. Tuulen ja pilven siivistä [runokielessä] on hyvin lyhyt m. muiden luonnollisuuksien olennoimiseen samalla tavalla J.V. LEHTONEN. -- valetta, valetta koko m:an [= koko ajan, kaikki tyynni], että sitä myöten muka vuorokaudessa pääsisi Helsinkiin AHO.

III. yhd. Ajo-, hiihto-, juoksu-, kävely-, lento-, purjehdus-, ratsastus-, soutu-, uintim.; auto-, hevos-, jalka-, juna-, laiva-, polkupyörä-, venem.; ilma-, joki-, järvi-, maa-, meri-, vesim.; maantie-, rautatien.; kala-, marja-, onki-, sienim.; kalastus-, metsästys-, pyynti-, saalistusm.; haku-, kanto-, kuljetusm.; esiintymis-, kilpailu-, tarkastus-, tutkimus-, tutustumis-, vierailum.; huvi-, loma-, sunnuntai-, turisti-, viikonloppu-, virkam.; hää-, kosiom.; kauppa-, opintom.; kaupunki-, kirkko-, koti-, koulu-, kylä-, markkina-, saunam.; kongressi-, konserttim.; puhe-, puhuj-, saarnam.; kotimaan-, ulkomaanm.; seura-, yhteis-, yksityism.; kierto-, rengasm.; karku-, pakom.; sairasm.; kesä-, talvim.; meno-, paluu-, tulom.; kauttakulku-, läpikulku-, ohim.; neitsytm.; alku-, loppum.; ampuma-, heitto-, pudotusm.; kuulo-, näkö-, silmäkantom.; päiväm.; (urh.) keski-, maraton-, pikam.; vauhtim.; etum.; välim.; puolim.

matka-aiä s. Olla m:aikeissa. -aiä s. matkalla-oloaika, matkan kestoaiä. | Korvaus matkajalta sisältyy peruspalkkaan. Uusi pikajuna lyhentää m:a noin puolen. — *Kuv.* Suo mun sulle kunniaksi / käyttää m:ni [= elämäni aika]! SIIONIN KANNEL.

matkaaja¹⁰ tek. (< matkata) matkalla, kulussa olia, matkamies. | Aavikon m. M:ien eteen avautui ääretön lakeus. — *Kuv.* Taivaan maahan m. — *Yhd.* maailmanm.; maailmanympärim.

matka-ajo s. matkan vuoksi, matkustustarkoituksessa tapahtuva ajo; vrt. kilpa-, työajo. -alennus s. Rautatiehallitus on myöntänyt kurssien osanottajille 25 %:n m:ksen. -alttari s. kokoonpantava, matkalla mukana kuljetettava alttari.

matkaanlähtijä s. -lähtö s. M. tapahtuu tunnin kuluessa. -saada v. vanh. (myös: saada matkaan) = seur. -saattaa v. vanh. (myös: saattaa matkaan) saada aikaan, aiheuttaa, tuottaa, tehdä. | M. kärsimystä, vahinkoa. Sotien m:tamat hävitykset. Sisä voi m. ihmistä. Teos on parasta, mitä kirjailija tähän mennessä on m:tanut. Ellei -- voida m. yksimielistä -- sopimusta lk.

matka[-apteekki s. matkalla mukana kuljetet-

tavat lääketarvikkeet. --**apuraha** s. opinto- t. tutkimusmatkaa varten annettava apuraha, stipendi. | M. kieliopintoja varten. --**arkku** s. Lujatekoinen, nahkapäällysteinen m. --**asia-**
mies s. Henkivakuutusyhtiön m. --**asteik** **ko** s. sot. Tähtäin on varustettu m:olla. --**asu** s. Hän tuli juhlaan suoraan junalta m:ssaan. --**avustus** s. Kurssien osanottajille annetaan pienehköjä m:ksia. --**ero** s. Voittajalla ja toisella miehellä oli maalissa m:a vajaat pari metriä. — **Fys.** Ääniaaltojen aallonpituuksien väliset m:t. --**este** s. M:en vuoksi ei A. voinut saapua kilpailuihin. --**evä**'s s. M:inä oli maitoa ja voileipiä. — **Kuv.** Äiti antoi siunauksensa m:iksi maailmalle lähtevälle pojalleen. --**gramofoni** s. matkalaukun muotoinen, pienikokoinen kannettava gramofoni. --**hanke** s. Olla m:keissa. --**havainto** s. M:toja Amerikan käynniltäni. — **Lentoradan** pituutta koskevat m:not. --**hevon**en s. matka-ajoon käytetty hevonen; vrt. kilpa(-ajo)-, työhevon. --**huopa** s. --**häkki** s. rekeen t. kärryihin matkaa varten hevosen heinien säilyttämiseksi kiinnitettävä häkki. --**hökkä** s. Hevonen hidasti juoksunsa hiljaiseksi m:äksi.

matkailija¹⁴ tek. (< matkaila) huvittelu-, virkistys- t. myös opinto-, tutkimustarkoituksessa matkalla oleva t. matkoja tekevä henkilö, turisti. | Nähtävyyksiä katsomaan tullut m. — **Yhd.** huvi-, kulttuurim.; loma-, opinto-, tutkimusm.; maailman-, Lapin-m. --**hotelli** s. Pallas-tunturin uusi m. --**koti** s. hotellia vaatimattomampi matkustavien t. matkailijain majoittamispaikka. --**liike** s. tav:mmiin seur. --**liikenne** s. = matkailuliikenne. | M. maassamme yhä vilkastunut. --**maja** s. vrt. matkailijakoti. | Pyhäntunturin m. --**tulva** s. Ulkomainen m. Norjan kaunis luonto houkuttelee sinne joka kesä suuren m:n. --**yhdistys** s. matkailuolujen kehittämistä, (virkistys ja huvi)matkailijain kaikinpuolisen mukavuuden edistämistä matkoilla jssak maassa t. jllak paikkakunnalla harrastava yhdistys. | Suomen, Tornionjokilaakson m.

matkailu²⁰ frekv.v. < matkata. 1. kuljeskella ilman aikojaan, jouten, liikkukella, kulkea, liikkuu. | M. maailmanmatkasta savotasta savotetaan. -- miten olla, kuin eleä, / tällä ilmalla asua, / näillä mailla matkaella **KAL.** -- hänen mielensä m:ee muualia **AHO.** Tyynenä virta m:i merta kohden **KATAJA.** — **Tav.** 2. matkustella jssak maassa t. jllak paikkakunnalla virkistykseen ja huihin vuoksi t. myös opinto- t. tutkimustarkoituksessa. | Seuramatkat tarjoavat vähävaraisemmillekin tilaisuuden m:emiiseen vähiin kuluihin. Monessa maassa rahatalousoloja tarkkailemassa m:lut talousmies.

matkailma s. Saimme ihanan m:n.

matkailu³ s. 1. vrt. matkalla 1. | -- kokoot Isän kotihin / sun laumas m:ilta! **HLV.** — **Tav.** 2. virkistykseen ja huihin vuoksi t. myös opinto- t. tutkimustarkoituksessa matkusteleminen, turismi; vrt. rekeily. | M. sai varsinaisesti alkunsa vasta uuden aikaisten kulkuneuvojen tulua käytäntöön. M:n edistämiseen myönnetty määrärahat. — **Yhd.** huvi-, loma-, opintom.;

kesä-, talvim.; auto-, jalka-, kanoottim.; kotimaan-, ulkomaanm.

matkailualue s. Suositettu m. --**asema** s. Matkailijayhdistykset ylläpitävät luonnonnähtävyyksien lähetytyillä m:ia. --**auto** s. --**halu** s. --**harrastus** s. M. on alkanut maassamme levitä yhä laajempiin piireihin. --**hotelli** s. Punkaharjun m. --**järjestö** s. M:jen tehtävänä on kehittää ja edistää matkailuliikennettä ja sen edellytyksiä. --**karita** s. matkailijoita varten laadittu kartta. --**kau**'si s. Hotellin kaikki huoneet on jo etukäteen varattu koko m:deksi. --**kesku**'s s. paikka, johon matkailu erikoisesti suuntautuu ja keskittyy. | Aulanko on maamme tärkeimpiä m:ksia. --**liike** s. 1. tav:mmiin matkailuliikenne. 2. **harr.** = matkailutoimisto. --**liikenne** s. --**lippu** s. **raut.** kuukauden voimassa olevia, loma- ym. matkailijoille tarkoitettuja matkalippuja.

matkailullinen²³ a. --**sesti** **adv.** matkailua koskeva, matkailu-. | M:sen asiatiedot. M:sten mahdollisuuksien kehittäminen. M:sesti tärkeä kulkureitti.

matkailu **maa** s. maa, johon matkailu erityisesti suuntautuu. | Sveitsi on Euroopan suosituin m. Suomen mahdollisuudet m:maana. --**mahdollisuus** s. Maamme m:ksia esittelevä kirjanen. --**mainonta** s. matkailun hyväksi tehtävä mainonta. --**mainos** s. --**maja** s. Sallan m. --**messut** s. **mon.** maan matkailumahdollisuuksia esittelevät messut. --**nähtävyys** s. Imatra oli ennen suurenmoisin m:temme. --**näyttely** s. = matkailumessut. --**olo**'t s. **mon.** Maamme m:jen parantaminen. --**opas** s. Lappia esittelevä kuvitettu m. --**paikka** s. Koli ja Punkaharju ovat suosituimpia m:ojamme. --**propaganda** s. matkailun hyväksi tehtävä propaganda. --**reitti** s. Matkaoppaassa esitellään useita sopivia ja kauniita m:ejä. --**seutu** s. Maamme huomattavampien m:jen halki suunniteltu kiertomatka. --**toimisto** s. = matkatoimisto. — **Yhd.** koulum. --**yhdistys** s. = matkailijayhdistys.

--**matkainen**²⁴ **poss.a.** Kauko-, keski-, lyhyt-, pitkäm.; kertam.

matkajuna s. **raut.** liikennepaikalta toiselle aikataulun mukaan t. ilman aikataulua kulkeva juna; vrt. vaihtojuna. --**järjestys** s. sot. komento, jolla tietyt marssivapaudet rivistössä tulevat voimaan;)((rivistöjärjestys. --**kaari** s. sot. tykin korkeussuuntauslaitteissa ampuamatkan asettamista varten oleva asteikollinen osa. --**kamera** s. **valok.** rakenteeltaan kuvaamokameran kaltainen, mutta sitä kevyempi, ulkosalla jalustalta käytettäväksi tarkoitettu ammattivalokuvaajan kamera, kenttäkamera. --**kapine** s., **tav. mon.** Matkalaukut ja muut m:et. Vanerilaatikko, aikoinaan suomalaisten kansallinen m. Roikottaa m:ita käsissään. --**kapistu**'s s., **tav. mon.** = ed. | Lailla kuntoon m:ksiaan. --**karita** s. matkalla käytetty t. matkailijain tarpeita silmällä pitäen laadittu kartta. --**kassa** s. matkaa varten varatut t. tarpeelliset rahat. | M. oli huvennut miltei olemattomiin. Olympiaedustajaimme m:an karttui varoja huomattava summa. --**ker-**

tomu s. jkn matkastaan laatima, tav. kirjallinen kertomus. | M. Siperian mailta. M:ksessaan A. sanoo lähteneensä matkalle syyskuun 17. p:nä. -**kiire** s., us. *mon.* M:iden vuoksi asia unohtui. Nytkö, keskellä m:ttä? -**kirja** s. 1. jkn matkastaan t. matkoistaan kirjoittama kirja; harvemmin: yl. matkoista kertova kirja. | Sakari Pälän tunnetut m:t. Pyhästä maasta kertova m. 2. matkalla pidetty päiväkirja. | Tehdä muistimpanoja m:ansa. 3. tullitakuulehtiö, jota eräiden autoyhdistysten jäsenet saavat käyttää matkustaessaan omistamillaan autoilla maasta toiseen päästäkseen eräin edellytyksin suorittamasta vau-nustaan tullia. 4. *vanh.* passi. -**kirjailija** s. matkakirjojen kirjoittaja. -**kirjallisuus** s. vrt. matkakirja 1. | Edustava valikoima tuoreinta m:ttä. -**kirje** s. jkn matkaltaan kirjoittama, matkasta kertova kirje. | M. aurinkoisesta etelästä. Julkaisi sanomalehdessä pirteitä m:itä. -**kirjoituskone** s. pienen matkalaukun tapaiseen koteloon suljettava, matkalla kuljetettavaksi sopiva kirjoituskone. -**kirstu** s. Vaatteet ja muut matkavarusteet pakattiin suureen m:un.

matka **kokemus** s. Merkitä muistiin havaintonsa ja m:kokemuksensa. -**kone** s. matkalla mukana kuljetettavaksi ja käytettäväksi sopiva kirjoitus-, valokuvauk-s- tms. kone. -**kori** s. Pajusta valmistettu kannellinen m. -**kortti** s. *lak.* eräiden valtioiden kesken tehdyn sopimuksen perusteella näihin maihin matkustettaessa ulkomaanpassin korvaava poliisiviranomaisen antama henkilötodistus. | Pohjoismaiden m. oikeutti Suomen kansalaisen matkustamaan vapaasti Ruotsiin, Norjaan, Tanskaan ja Islantiin. -**korvaus** s. Peruspalkan lisäksi suoritetaan päiväraha ja m. matkapäiviltä. -**krediiti** s. *liik.* krediitti, joka oikeuttaa sen haltijan kreditiivissä mainituista eri paikkakunnilla olevista (pankki)liikkeistä nostamaan rahaa haluaminaan erinä määräsommen asti. -**kulut** s. *mon.* matkan aiheuttamat kulut. | Matkalippujen hinnat ja muut m. Saada korvaus m:ista ja muista suoranaisista menoista. -**kumppani** s. A. oli m:inani Riihimäelle asti. — *Kuv.* Rikkaruohot ovat usein huonojen siemenien m:eita. -**kumppanuus** s. -**kunto** s. Laitautua m:toon. Laitella, saattaa, valmistaa jtk m:toon. Auto on m:nossa. -**kustannukset** s. *mon.* = matkakulut. | Elanto- ja m. M:sten korvaus. -**kuulumiset** s. *mon.* Kysellä, tiedustella, kertoa m:ia. -**kuume** s. edessä olevan matkan aiheuttama jännitys ja levottomuus; voimakas matkustushalu. | Olla m:essa. Levoton m:n vuoksi. Kevään tullessa valtaa monet vastustamaton m. -**kuv** s. tav. = seur.; *harv.* matkalla tehty piirros t. matkalla otettu valokuva. | M:ia Italiasta. -**kuvau** s. matkasta annettu, tehty, tav. kirjallinen kuvaus. | M:ksia Välimeren maista. Tiedot perustuvat A:n pirtteään m:kseen. -**käsikirja** s. = matkapas 2. | Baederkerin kuuluisat m:t.

matkalainen ^{ma} s. matkalla olij, matkamies, kulkija. | Uupunut m. M:et lähtivät taas liikkeelle. Palasi asemalta m:sta saattamasta. —

Kuv. — kun kerran hautas tasataan, / sä mykkä m. maan koskenn. — *Heng.* Kaidan tien m:et. — *Harv.* *a:sesti.* Laki on Lapissa: auta / aina miestä m:sta! **LEINO.**

matkalakki s. Kevyt lipallinen m. -**lasku** s. (virka)matkan aiheuttamista kuluista tehty lasku. -**laukku** s. matkalla käytettävä kannettava, tav. laatikkomainen laukku, kapsäkki. | Suurikokoinen m. Pakata, purkaa m:aan. -**laulu** s. matkalla laulettava laulu. — *Kuv.* *heng.* Elävien kristittyjen m:na tuttu virsi. -**lento** s. lentokoneella (matkustustarkoituksessa) suoritettu pitkän matkan lento. -**liitto** s. sopimus yhteisestä matkanteosta. — *Kuv.* *heng.* — mene hiljaisuuteen ja solmi uusi m. Herrasi kanssa *ak.* -**lintu** s. *el.* jllak paikakunnalla vain muuttomatkallaan yli lentävänä t. lepäävänä tavattava muuttolintu. | Suomessa tavatuista n. 300 lintulajista on 200 täällä pesiviä ja 100 läpi kulkevia m:ja tai satunnaisia vieraita. -**lippu** s. jssak yleisön käyttöön tarkoitettussa kulkuvälineessä matkustamiseen oikeuttava lippu, piletteri. | Ostaa m. Helsingistä Lahteen. 3:nnen luokan m. Edes-takainen m.

matkalla **lähtijä** s. -**lähtö** s. M. lykkääntyi seuraavaan päivään.

matka **lukeminen** s. M:lukemiseksi olin ostanut jännitysromaanin. -**lupa** s. (vars. viranomaisen myöntämä) lupa matkalle lähtemiseen. | Evätä, myöntää m. Saada m. Anoa m:ia. -**markka** s. Saksassa saivat matkailijat virallista kurssia edullisemmin vaihtaa ulkomaan valuuttaa ns. m:oisiin. -**marssi** s. *sot.* marssi olosuhteissa, joissa vihollisen häirintekomahdollisuudet ovat vähäiset ja joissa matkanteko- ja mukavuusnäkökohdat voidaan asettaa etusijalle;) (sotamarssi. -**menot** s. *mon.* = matkakulut. -**mie** s. 1. matkalla olij, matkustaja, matkalainen, kulkija. | Väsynyt m. Neuvoa m:helle tietä. Helena mukautuu hienon kulkuneuvon m:heksi *KARHUM.* — Kaiken maailman m. 'maankiertäjä, kulkuri'. — *Erik.* jnk liikkeen, yhdistyksen, aatesuunnan edustajana matkustava henkilö. | Maamiesseuran m. Hämeessä liikettä edustavat sen m:het. 2. *kuv.*, vars. *heng.* ihmisestä hänen elämänsä aikana. | Elon m. Syntien maan m. Oi Herra, jos mä m. maan / lopulla matkaa nähdä sun saan vk. Herran edessä olemme vain kurjia m:hiä *ak.* — Joskus edeen liittyen kuolemaa tekevistä. | Huonolta näytät, — taidat m. olla *ALKRO.* Tuonelan m. *KARHUM.* -**mittari** s. *tekn.* ajoneuvoissa käytetty mittari, joka ilmaisee kuljetun matkan pituuden. | Auton nopeus- ja m. -**muistelm** s. Kertoilla m:iaan. Julkaista m:ansa. -**muisto** s. 1. matkasta muistona oleva esine. | Kaupitella matkailijoille m:ja. M:ksi ostin komean lippaan. 2. matkalta mieleen jäänyt muisto. | Rattoisia m:ja Espanjasta.

matkanjohtaja s. matkaseurueen johtaja. | Jää-pallojoukkueen m. -**määrä** s. matkan pää(määrä), tavoite. | M:näni oli aurinkoinen Ateena.

matkanopeus s. kulkunopeus matkan aikana. |

Koneen huippunopeus on 500 km/t ja m. keskimäärin 400 km/t.

matkanpäät s. (us. *h*) matkan tavoite, matkan loppu. | M. oli vielä peninkulman takana. — Tullut on eteen maallinen m: pääsi *h* asunta. — **teko** s. matka, matkaaminen, matkustaminen, kulkeminen. | M. oli hidasta ja vaivalloista. M. sujui nopeasti. Jouduttaa hevostaan nopeampaan m: koon. Jälleenkö isäntä on m: ossa? — *Kuv.*, vars. *heng.* ihmiselämästä. | Valotonta on m. ilman Herraa.

matkaohje s. Antaa lähtijöille m: ohjeita. — **ohjelma** s. M: an kuuluu mm. museoissa käynnejä. Hakemukseen on liitettävä yksityiskohdainen matka- ja opiskeluohjelma. — **onni** s. Toivottava (hyvä) m: ea. — **opas** s. 1. matkailijoita opastava henkilö. | M: paanamme toimi monia kielillä taitava herra A. — *Kuv.* Jeesus kun on ainaan / m: pahamme *hlv.* 2. käytännöllisiä tietoja ja neuvoja matkailijoille sekä kuvauksia matkareiteistä ja matkailupaikkakuntien nähtävyyksistä sisältävä opaskirja, matkakäsikirja. | Helsingin ja sen ympäristön m. — **osa** s. vrt. seur. — **osuu** s. Vies-tinjuoksussa kukin joukkueen jäsen juoksee oman m: tensa. Viimeisen päivän m. oli viiden peninkulman pituinen. — **pahoinvointi** s. = merisairaus. — **pakina** s. vrt. matkakertomus, -kuvauus. | Kirjaan on koottu lehdissä julkaistuja m: oita. — **pakkaus** s. matkalle mukaan otettavaksi tarkoitettu tavarapakkaus. — **papisto** s. vrt. seur. — **pappi** s. virkansa hoidon vuoksi matkustelemaan joutuva pappi. | Valtion palkkaamat kuuromykkäin m: it. Maassa hajallaan asuvan ortodoksisen väestön sielunhoitoa ja uskonnonopetusta varten on Suomen kreikkalaiskatolisen kirkkokunnan palveluksessa m: peja. — **passi** s. 1. *vanh.* = passi. | Jos väärä asiakirja on m., mainetodistus, taikka muu senkaltaisen todistus -- *Lk.* 2. *kuv.*, us. *mon.* ero, äkkilähtö tms. | Seurauksena riidasta oli m: t. Tuolla pelillä hankit itsellesi varmasti m: t. — Vars. sanontatavassa *antaa, saada matkapassi(t)*. Renki sai heti m: n. Tyttö antoi lähentelijälle äkäiset m: t. Ostakaa Raikas-tabletteja ja antakaa yskälle m. — **postiljooni** s. postivaunussa toimiva postivirkailija. — **puhuja** s. paikasta toiseen matkusteleva, tav. jnk seuran t. järjestön edustajana juhla-, kokous-tms. tilaisuuksissa puheita pitävä henkilö. | Raittiuden Ystävien m. Kierrellä m: na maakunnassa. — **pukeissa** *adv.* (tav. poss.-suffillise-na) matkavaatteet yllä, matkatamineissa. | Olla m. Seisoi ovella m: an. — **pukimiet** s. *mon.* matkavaatteet, matkatamineet. | Pukeutua m: iinsa. Olla m: issaan. — **puku** s. matkalla käytettävä t. käytettäväksi sopiva puku. — **pukuinen** a. M. mies, turisti. — **pussi** s. pussi matkatavaroita varten. | M. riippui nuorakantimesta kainalon alla *alkto.* — **puuha** s. Olla m: issa. M: at jäivät sikseen. — **päivä** s. päivä jolloin matka tapahtuu, jolloin ollaan matkalla. | M. oli edessä. M: iltä maksettava erikorkorvaus. Kolmantena m: änä satoi. — **päiväkirja** s. matkalla pidetty päiväkirja. — **pöly** s. Huuh-toa, pestä pois m: t. Puhdistautua m: istä.

matkadio s. pieni, kannettava radiovastaanotin. — **raha** s. 1. tav. *mon.* matkaan tarvittavat rahat. | Ansaita itse m: at. Sain parisataa markkaa m: oiksi. Ei ollut penniäkään m: aa. 2. hiukan *vanh.* a. laissa säädetty virkamiehelle virantoimituksessa aiheutuvista matkakuluista ja yksityishenkilölle eräissä tapauksissa lain velvoittamien matkojen aiheuttamista kuluista suoritettava korvaus; vrt. matkakorvaus. | -- maanjako-oikeuden jäsenet nauttivat m: aa matkustussäännön kymmenennen luokan mukaan *Lk.* Velallisen tulee saada konkurssipesästä -- m., kun hänen -- tulee saapua oikeuteen kuulusteltavaksi *ak.* b. = matka-apuraha. | Yliopiston myöntämä m. Opiskella ulkomailta valtion m: alla. — **rahas** s. Keräys olympiajoukkueen m: n kartuttamiseksi. — **rasitus** s. Ankarien m: ten uuvuttama. — **rattaat** s. *mon.* Lujatekoiset m. — **reitti** s. Etukäteen tarkoin suunniteltu m. M. kulki Puhkaharjun kautta. Aluksen m. on seuraava: --. — **reki** s. pitkällä matkoilla käytetty laidallinen ja istuimellinen reki. | Korkeakeulainen m. — **reppu** s. Karhunnahkainen m. Täyttää m: aan eväillä. — **romaan** s. matkasta t. matkoista kertova romaani. — **rumpu** s. *sot.* tykin korkeusuuntausvälineisiin kuuluva laite ampumamatkan asettamista varten. — **saarnaaja** s. paikasta toiseen matkusteleva saarnaaja. | Puolustuslaitoksen kreikkalaiskatolinen m. Hel-luntailiikkeeseen kuuluva m. — **sauva** s. jalkamatkalla käytetty tukisauva. | Retkeilijät lähtivät liikkeelle eväsreput selässä ja tukevat m: t kädessä. — Vars. *kuv.* Tarttua m: an 'läh-teä matkalle'. Laskea m: nsa (kädestään) 'lopettaa matkustelunsa, kiertelynsä; us: kuolla'. M: nani [= tukenani, turvanani, neuvonantajani] on ollut Jumalan sana. Musta lie mull' yö nyt eessä, / murhe puuna m: n MANN. -- ja m: na Kohtalo ikuinen KAILAS. — **seikkailu** s. Kertoa m: jaan. — **selostus** s. A: n m. oli mielenkiintoista kuultavaa. — **seura** s. 1. matkalla jnk seuran olemisesta t. olijasta t. oloista. | Olla jnk m: na. Sain lehtorista hauskaa m: a. Lähteä jnk m: ksi. Valita tarkoin m: nsa. Odotella m: ansa. 2. = matkaseurue. | Vain iloinen m: mme oli koossa. — **seuralainen** s. matkalla seuran olijia, mukana seuraaja. | M: seni osoittautui mukavaksi mieheksi. — *Kuv.* Kaikenlaiset taudit ovat ikäisuuden m: sia. — **seurue** s. yhdessä matkalla oleva seurue; jkta matkalle saattava, jnk seuran oleva seurue. | M: emme oli seitsenhenkisen. Herttuan m. — **sihteeri** s. jnk seuran t. järjestön palveluksessa oleva henkilö, jonka tehtäviin kuuluu paikasta toiseen matkustellen hoitaa seuran asioita ja tehdä sen puolesta propagandaa. | NKKY: n. Valkonauhan m. — **stipendi** s. = matka-apuraha. — **suunnitelma** s. Etukäteen tehty tarkka m. M: aan kuuluu mm. käynti Pariisissa. Muuttaa m: iiaan. Hakemuksiin on liitettävä matka- ja opinto-suunnitelma. — **suunta** s. Neuvoa jkille m: a. Lin-tu leijaili yhdellä paikalla pysytellen ikään kuin etsien oikeaa m: a. Alus muutti äkkiä m: ansa. — Valita elämälleen uusi m. 'uusi

tarkoitus; uudet elämäntavat'. -säly s., tav. *mon.*, us. *halv.* matkatavarat. | Pakata m:ään. Julmetun paljon kaikenlaista m:ä. -sää s. Erinomainen m.

matka/ta²⁵ v. kulkea, kuljeksiä, matkustaa, matkustella, tehdä matkaa (nämä tav:mpia). | M. jalan pitkiä taipaleita. M. maat ja mannut ristiin rastiin. M. maita ja meriä. M. maailmalla. Paljon maailmaa m:nnut mies. Olen useaan kertaan m:nnut yli Atlantin. — Yksin m:an mailla muistojen IMMI HELLEN.

matka/taival s. Viimeinen m. taittui nopeasti. -takki s. Yllään väljä m. -tamine/et s. *mon.* Olla täysissä m:issa. Riisua m:ensa. -tarkastaja s. jnk liikkeen t. järjestön palveluksessa oleva, paikasta toiseen matkustelevali liikkeen t. järjestön toiminnan tarkastaja. | Henkivakuutusyhtiön m. -tarpe/et s. *mon.* par. seur. | Arkku oli pullollaan vaatteita ja muita m:ita.

-tarvikke/et s. *mon.* matkalla tarpeelliset vaate-etus- yms. esineet, matkalaukut jne. | M:iden erikoisliike. -tavarja s. matkustajien mukanaan kuljettamat matkalaukut, korit, arkut, laatikot jne.; vars. *mon.* us. = matkatarvikkeet. | Pakata m:oitaa. Koota m:ansa. — Raut. matkustajajunassa erityisessä vaunussa lisämaksusta kuljetettavat matkalipun ostaneen matkustajan matkalaukut, arkut, laatikot ym. tavarat; myös laiva- ja lentoliikenteessä vastaavalla tavalla kuljetettavasta tavarasta; *syn.* pakaasi. | Panna menemään m:ana. Paitsi matkalaukkuja, koreja, arkkuja ja laatikoita otetaan rautateilla m:ana kuljetettavaksi lastenvaunuja, kelkkoja, suksia, polkupyöriä yms.

matkatavara/hylly s. vars. junan matkustajavaunussa matkatavaroita varten oleva hylly. -maksu s. -sääli s. rautatie-, linja-auto- tms. asemalla oleva toimisto, jossa maksusta säilytetään matkatavaraa; vrt. matkatavaroimisto. -todistus s. matkatavaran kuljetettavaksi ottamisesta matkustajalle annettu todistus. -toimisto s. rautatie-, linja-auto- tms. asemalla oleva lähtevän matkatavaran vastaanottoa ja saapuneen matkatavaran luovutusta, us. myös matkatavaran säilytystä hoitava toimisto. -vakuutus s. kuljetettavaksi annettua matkatavaraa varten otettu vakuutus. -vaunu s. rautatievaunu, jossa kuljetetaan matkatavaraa.

matka/toimisto s. matkustajille neuvoja ja tietoja antava, matkalippuja välittävä ym. tavoilla matkustajaliikennettä palveleva toimisto t. liike. -tomu s. Pestä m:t kasvoistaan. -toveri s. -toveruus s. -tulialinen s., tav. *mon.* Lapset saivat isältä makeisia m:siksi. -turkki s. Istua kyyhötti reessä suuri m. yllään. -vaate/et s. *mon.* Pukeutua m:isiin. Olla m:issaan. -vaikeus s., tav. *mon.* Päästä perille m:ksista huolimatta. -vaikutelma s. Kertoa m:istaan. M:ani ovat pelkästään myönteiset. -vaiva s. M:in uuvuttama. — Älköön m:in paino / masentako mieltä *HLV.* -valmi s. a. valmis lähtemään matkalle. | Seisoa m:ina portailla. Juna puuskutti m:ina. -valmistelu/et s. *mon.* Suorittaa, tehdä, kiirehtiä m:ja. Hyöriä m:issaan. -valmistukset s. *mon.* = ed. | Selvitä m:is-

taan. -valuut/ta s. Suomen Pankki on vähentänyt ulkomaanmatkoja varten myönnettävän m:an määrää. -var/et s. *mon.* matkaa varten tarpeelliset t. käytettävissä olevat (raha)-varat. | M. ovat lopussa. Pyytää lisää m:oja. -varuste/et s. *mon.* Olla täysissä m:issa. Reet oli kuormattu kaikenlaisilla m:illa. -varustu/ s. s., tav. *mon.* Tarkastella m:ksiaan 'matkavarusteitaan'. Usko on kristityn oikea m. Toukokuun lopussa oli m:kset [= matkavalmistelu] tehty. -vaunut s. *mon.* Keveät, katetut m. -vene s. pitkien vesimatkojen tekoon tarkoitettu vene. -viit/ta s. Pyhiinvaeltajia m:ois- saan. -virsi s. matkalla laulettavaksi tarkoitettu virsi; *heng.* us. *kuv.* | Kristityille rakas m. -väsymys s. Nukkua pois m:ksensä. -yksikkö s. *fys. tekn. raut.* kuljetun matkan mit- taysikkö. | Työ, jonka voimayksikkö suorittaa m:ä kohti. Ns. asteikkotariffissa maksu m:ä kohti pienenee kuljetusmatkan lisä-änt- tyessä.

matkia¹⁷ v. -nta^{15*} *teonn.* tehdä samoin kuin jku toinen t. toiset, jäljitellä, imitoida. | M. jnk ääntä, käytöstapoja. M. isäänsä. Papukaija m:i ihmisen puhetta. Mikään kone ei pysty m:maan käden heiluttaman vasaran joustavaa lyöntiä.

matkija¹⁴ tek. Taitava lintujen äänten m.

matkimis/halu s. Lapsille ominaista on m. -kyky s. -taito s. -viet/ti s. Kielen on selitetty saaneen alkunsa ihmisen m:istä.

matkitella^{26*} v. *harv.* matkia. | Heidän leikkinsä olivat m:leet -- sitä elämää, jota he joka päivä näkivät ympärillään *LENO.*

matkue²⁸ s. yhdessä matkustava t. kulkeva seurue, retkikunta, matkaseurue. | Ratsain kulkeva m. Liittyä kesävieraiden m:eseen. M. kuormineen ja hevosineen oli lähtövalmis. M:en jälkiosan muodosti kaksi kuormarekeä. — Yhd. hevos-, reki-, venem.; kauppa-, koulu-, markkinam.; mustalaism.

matkustaa² v.; matkustava ks. myös erikseen. 1. siirtyä tav. jllak yleisön käyttöön tarkoitettulla kulkuneuvolla (ei esim. polkupyörällä t. yksityisautolla) toiselle, tav. suhteellisen etäiselle paikkakunnalle, tehdä matka t. matkoja. | M. maalle, pääkaupunkiin, ulkomaille. M. lomalle. M. junassa t. junalla, lentokoneessa t. lentokoneella. M. Jyväskylästä Kuopioon. Paljon maailmaa m:anut mies. — Erik. a. matkalla olemisesta, matkan tekemisestä. | Juna oli täynnä lomalle m:avia koululaisia. b. matkalle lähtemisestä, jstak pois matkustamisesta. | Aion m. huomenna klo 19.40. Joh- taja A. m:i eilen. c. ammatin t. viranhoidon takia paikasta paikkaan matkusteleimisesta. | M. liikkeensä, seuransa asioissa. Omalla autolla m:ava liikkeen edustaja. 2. *harv.* yl. kulkea, taivaltaa, matkata. | Niin he haasteli- vat keskenänsä, m:äen halki synkeän salon kivi. -- eräs samarialainen, joka m:i sitä tietä ut. -- laululintuset olivat m:aneet kauas etelään *KIANTO.*

matkustaja¹⁰ s. 1. jssak yleisön käyttöön tarkoit- tussa kulkuneuvossa matkustava henkilö; harvemmin yl. matkalla oleva henkilö, (huvi-

tutkimus)matkailija. | M:at vaunuihin! Ensiluokan m. Lentokoneen miehistö ja m:at. — M:at pitävät saarta melkein paratiisina. Joen alkulähteitä etsivä m. — *Yhd. juna-*, raitiotie-*m*; *kansi-*, luokkam.; *mies-*, *naism*; *sala-*, vapaam. 2. jnk liikkeen matkustava edustaja, kauppaedustaja, -matkustaja. | Maanviljelyskonealan, tukkuliikkeen m. Tehdas myy tuotteitaan joko suoraan tai m:iensä välityksellä. — *Yhd. kauppa*.

matkustaja-*alus* s. etup. matkustajaliikennettä välittävä alus. | Sisävesillä kulkeva m. --**ase-ma** s., vars. *raut.* vrt. tavara-asema. -**hotelli** s. Uudenaikainen, upea m. -**huone** s. Osa hotellin m:ista suljettu korjauksen takia. -**hytti** s. *mer.* -**höyry** s. = seur. -**höyrylaiva** s. vrt. matkustaja-alus. -**juna** s. = henkilöjuna; joskus yl. matkustajia kuljettava juna. -**kirja** s. kirja, johon hotelleissa, matkustajakodeissa ja yömajoissa merkitään niihin majoittuneiden nimet ja eräitä henkilötietoja. -**kone** s. tav. = matkustajalientokone. -**koti** s. hotellia vaatimattomampi matkustajien majoituspaikka. -**laiva** s. etup. matkustajaliikennettä välittävä laiva. -**lento** s. matkustajien kuljettamiseksi suoritettu liikennelento. -**lentokone** s. matkustajaliikennettä välittävä lentokone. -**lentoliikenne** s. -**liike** s. tav:mmin seur. -**liikenne** s. Vilkas m. rautateillä. M:ttä välittävä höyrylaiva. -**luettelo** s. vrt. matkustajakirja. | Matkustajakodin m. Laivan m. -**maksu** s. Valtionrautateiden m:ja korotetaan. -**määrä** s. Helsingin—Tukholman linjalla m. on yhä lisääntynyt. -**npaikka** s. Toisen luokan m:paikkoja laivassa on 350. -**osasto** s. Höyrylaivan m. -**tuuva** s. Helsinkiin suuntautuva m. -**vaunu** s. *raut.* matkustajille tarkoitettu rautatievaunu. -**vuoro** s. Höyrylaiva "Ilma" aloittaa säännölliset matkustaja- ja rahtivuorot Hankoon.

matkustamis-*into* s. Keväisin minut valtaa tavaton m. -**kielto** s. — *Lak.* ulosotonhaltijan velkojan anomuksesta velalliselle antama kielto, ettei hän saa matkustaa paikkakunnalta, ennen kuin velka-asiat on hänen kohdaltaan selvitetty.

matkustaneisuus^{as} s. Laajasta m:desta todistavat A:n monenlaiset matkamuistot eri puolilta maailmaa.

matkustav^a *a.* (*partis.*) vrt. matkustaa. | M. yleisö. M. asiamies, konsulentti. — *S:sesti.* Huolenpito m:ien mukavuudesta. Heille esitelmme itseämme m:ina vierailta mailta *kirj.* -**ai**^{nen} *1. a.*, hiukan *vanh.* = ed. | Muuan m. isäntämies. M. sadunkerääjä. 2. s. matkustaja, matkamies. | Tarjota m:sille yösiijaa. Majatalo oli täpösen täynnä m:isia.

matkustel^{la} *as* *frekv.* -u² *teonn.* < matkustaa. | M. huvikseen. M:i kaikkialla maassamme. — Kuulkaapa tuota kaikua tuolla rin-teillä, miten se m:ee *MERIL.*

matkustu^s *1. a.* matkustaminen. | M:ksen hankaluus, hitaus. M. joustimettomilla vankku-reilla. 2. *vanh.* matka. | -- teki laajoja m:ksia Pohjois-Amerikassa *AK.*

matkustus-vrt. matka-, matkustamis-. -**aika**

s. Aikataulun mukainen m. Helsingistä Ouluun. -**halu** s. En voi hillitä m:ani. -**haluinen** *a.* -**kielto** s. = matkustamiskielto. -**luok**^{ka} s. Valtioneuvoston päätös virkamattojen m:ista. Valtioneuvoston jäsenet luetaan ensimmäiseen m:kaan. Saada korvausta toisen m:an mukaan. -**lupa** s. Rajaseudulle matkustavilla tulee olla viranomaisen antama m. -**sääntö** s. *lak.* asetus virkamattoista suoritettavasta korvauksesta, matkarahasta ja päivärahoista. -**tap**^a s. Vanhoja oloja ja m:oja valaiseva kuvaus. -**väline** s. Lentokone on nopea ja mukava m.

matlak^{ka} *15** *a.* *murt.* liehittelevä, makeileva, imarteleva. | Lausui makeita ja m:oitia sanoja. M. oli mies, ja -- hunaja herahteli aina hänen kielellään *AK.*

matlakoi^{da} *30* *v.* *murt.* -*nti*^{1*} *teonn.* liehitellä, makeilla, imarrella. | Ei nyt auta imartelu ja m:nti.

mato^{1*} s. 1. matelemaalla liikkuva raajaton eläin; *el.* pääjaksioon Vermes kuuluvista eläimistä; *kans.* ja *yleisk.* (sekä myös *el.* eräiden yhd:oien jälkiosana) toukistakin, joskus tuhatjalkaisista yms., *kans.* myös käärmeistä. | Madot, Vermes, ovat kaksikytkisiä raajattomia eläimiä, joilla on ihonalainen lihaksisto, hermostossa aivosolmupari tai nielurengas, korkeammilla muodoilla tikapuuhermosto. — Maassa matelema m. Kiemurrella kuin m. Niin helläsydäminen, ettei tee madollekaan pahaa. Joutua m:jen ruoaksi (kuv.) 'kuolla'. — *Erik. a.* kalastettaessa koukussa syöttinä käytettävistä (kaste-, onki)madoista. | Etsiä multakasasta m:ja. Panna uusi m. onkeen. *b.* sisälmysmadoista; *kans.* madoiksi kuvitelluista tautien t. vikojen aiheuttajista. | M:ja suolistossa. Jkta vaivaa, jklla on m. Ajaa m:ja lääkkeillä. — Madon syömät [= reälliset, mädät] hampaat. *c.* hyönteisten toukista. | Madon syömä omena. Mätänevässä lihassa olevat madot ovat karpäsen toukkia. M:jen pilalle kalvamaa puuta. Jauhottavat madoissa. *d.* *kans.* *kansanr.* käärmeestä. | Leikkasip' on pään maolta, / katkoi kaulan käärmeeltä *KAL.* Suhisevat -- kuin m. mättäässä *MERIL. c.* *yhd.* Heisi-, imu-, laaka-, nauha-, nivel-, nuoli-, okakärsä-, ripsi-, suka-, väkäm.; kaste-, onki-*m*; iili-, jouhi-, kiho-, lapa-, rakko-, värttinäm.; hietam.; keuhko-, maksam.; lois-, sisälmys-, suolim.; herne-, jauho-, juuri-, juusto-, kaali-, lehti-, maa-, multa-, niitty-, olki-, oras-, solmu-, vattum.; karvam.; silkkim.; mittarim.; litom.; kiiltom.; hammasm.; ihom. 2. *anat.* kokoon kääriytynyttä matoa muistuttava selkärankaisten pikkuaivojen keskiosa. 3. *kuv.* *a.* halpa-arvoisesta, halveksitusta oliosta. | Minä vaivainen oon, m., matkamies maan vk. Mutta minä olen m. enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan hylky vrt. Pää pysyy vaan! / Sä olet mies, et halpa m. maan! suonio. Valapattoisena, sieluttomana m:na piti nyt itseänsä kurja mies *kirj.* Madoksi masentunut *RAILO.* *b.* mieltä vaivaavasta (ilkeästä, vastenmielisestä) ajatuksesta, tunteesta jms. | Ajatus kalvoi aivoja inhottavana m:na.

-- unessaan hän unohtaa tämän nälkämme, tämän kuolettavan madon kivi. -- sydäntä alkoi syödä epäuskon m:kin *KILPI*. Liikkui Raidassa kateen m., vai miksi oli hieman pilkallinen? *HEPOR.* c. jtk vaivaavasta puutteesta, viasta. | Maan hyvinvointia jäyti jokin salainen m. Lahjusten otto ei ollut ainoa m. byrokratian kukinnassa. -- emäntä, joka tuhlaa, on talon ruumiin jokapäiväinen m. vatsassa *KIVI. d. puhek.* taitavasta, etevästä, ovelasta ihmisestä. | Aika m. miehekseen! M. kirjoittamaan, juoksemaan. Luuli olevansa laki-asioissa oikea m. -- olivat koko m:ja urkki-maan *HEPOR. e.* katalasta ihmisestä. | -- An-nastiina, se m., oli häntä verisesti loukannut *NUOLIV.* — *Heng. kans.* Vanha m. 'paha henki, perkele'. Ja hän otti lohikäärmeen kiinni, sen vanhan madon, joka on perkele ja saatana *UV.* -- yörauhan häiritsijä ei voinut olla muu kuin itse se vanha m. ja rietas, joka aina ympäri käy *TITUS*.

matoastia s. astia, jossa syöttimatoja pidetään. **matoinen**^{as} a. -suus^{as} omin. 1. jossa on matoja; madonsyöjä. | M. herneenpalko, omena. 2. ilmauksessa (*tämä*) **matoinen** maa t. *maailma*: kurja, viheliäinen. | Kaikkea sitä sattuu tässä m:ssä maailmassa. Unohti koko m:sen maailman. -- auekkoon allansa m. maa ja nielköön hänen helvettiin alas *KIVI.* [Mieliala oli] painunut aivan m:sen maanpinnan tasalle *AK.*

mato kuuri s. *ark.* sisälmysmatojen poistamiseksi tapahtuva lääkkeiden otto. | Filisiinikap-seli ja pullollinen karvasvettä, siinä ovat m:kuurin ainekset, -**käärme** s. Typhlops, maan alla tropiikissa eläviä sokeita, myrkyttömiä käärmeitä. -**lääke** s. sisälmysmatojen tappamiseksi t. karkottamiseksi käytetty lääke. -**mainen**^{as} *kalt.a.* -sesti *adv.* Karvainen, m. toukka. Umpisuolen m. lisäke. Kasvin m:sesti suikertavat rönsyt. Suoliston m:sesti liikkeet.

matoinen^{as} *dem.s.* Käyttää syöttinä m:siä. Sylkäisi m:seen ja sinkautti siiman veteen. — *Kuv.* Maan m. 'kurja, viheliäinen olio'. Mitä voin minä, kurja maan m. -- jos maan m., / oon rikkonut, itse mä kärsin sen *LEINO.* — *Käs.* eräs koristekuvio kansanomaisessa koru-ompelellussa.

matonkude s., *tav. mon.* riepumaton kuteeksi käytettävät kangassuikaleet. | Leikellä m:ku-teita. Housuista ei ole enää muuksi kuin m:kuteiksi. Lattialla isot kasat m:kudetta. -**kudon**ta s. Elättää itseään m:nalla. -**kutoja** s. -**kutomo** s. myös: mattokutomo. | Itämainen m. -**loimi** s. M:ena kestäväntä on ns. purjelanka. -**reuna** s.

mato pulveri s. pulverimainen matolääke. -**rak-kula** s. *el.* = rakkomato. -**sade** s. se joskus talvisin esiintyvä ilmiö, että eräiden hyönteis-ten toukat leudon ilman sattuessa suurin joukoin ryömyvät esiin pillopaikoistaan ja laajoilla aloilla peittävät lumen ja paljaan maan. -**sam-makko** s. M:ot 'Gymnophiona, tropiikissa eläviä sokeita, raajattomia, matomaisia sammakkoeläimiä'. -**siemen** s. *farm.* M:et 'Turkesta-nissa kasvavan marunan (Artemisia Cina) au-

keamattomat kehtomykeröt, joita käytetään matolääkkeenä'. -**simpukka** s. *el.* = laiva-mato. -**syötti** s. Ahven tarttuu hanakasti m:in. -**tauti** s. sisälmysmatojen aiheuttamista vai-voista ja sairaustiloista.

matoton^{as} *kar.a.* < matto. | M. lattia.

matot/ta^{as} v. peittää t. varustaa mato(i)lla. | M:ettu lattia, huone.

matotuohinen s. Onki olalla, kädessä m.

matrassi^{as} s. *puhek.* patja.

matriarkaallinen^{as} a. matriarkaattia koskeva, matriarkaattiin kuuluva t. perustuva, äidin-valtainen. | M. yhteiskuntarakenne.

matriarkaatti^{as} s. eräiden luonnonkansojen tapa laskea sukulaisuus vain äidin puolelta, äidin-valta.

matriisi^{as} s. *tekn.* 1. muotti, jossa puristamalla, pakottamalla t. valamalla valmistetaan (pik-)kuesineitä; vars. *kirj.* kirjakkeen, kuvalaatan t. ladoksen puristamalla valmistettu valu-muotti; vrt. patriisi. — *Yhd. kirjain-*, kuva-laattam.; metalli-, pahvi-, paperim. 2. *mat.* lineaarisen äärellisen t. äärettömän yhtälö-ryhmän kertoimista muodostettu lukukaavio.

matriisikehys s. *kirj.* se latomakoneen osa, jossa ladottaessa valumuottina toimivat matriisit ovat. -**levy** s. *kirj.* -**makasiini** s. *kirj.* lino-tyyppilatomakoneen osa, josta matriisit näp-päimiä painettaessa soluvat latomahakaan. -**mekaniikka** s. *fys.* matriiseja (2) apuna käyt-tävä teoreettisen fysiikan tutkimusmenetelmä. -**pahvi** s. *kirj.* vrt. seur. -**paperi** s. *kirj.* Mat-riisit tehdään matriisipahvista puristamalla tai m:sta levittämällä paperi kosteana ladok-selle ja koputtamalla sitä ladosta vasten har-jalla. -**puristin** s. *kirj.* kone, jonka avulla la-doksesta puristetaan matriisi. -**rivi** s. *kirj.*

matrikkeli^{as} s. jnk seuran, laitoksen, oppilaskun-nan, virkakunnan tms. jäsenluettelo, myös painettuna, jolloin siihen tav. sisältyy elämäkerta-ym. tietoja. | Viipurin Urheilijain, kadettikun-nan, koulun, yliopiston m. Viedä jkn nimi m:in. Kirjoittaa, merkitä jku m:in. Julkaista m. — *Yhd.* jäsen-, oppilas.; jääkäri-, laki-miesm. -**kirja** s. -**tieto** s.

matroona^{as} s. 1. muinais-Roomassa: laillinen aviovalmo, perheenemäntä. 2. vanhanpuolei-nen, arvokaskäyttöksinen, lihavahko naitu nai-nen. | Kymmenessä vuodessa oli neidosta tul-lut uhkea m. Hyvinvoipa m. -**mainen**^{as} *kalt.a.* M:sen uhkea ulkomuoto.

matruusi^{as} s. kauppa-aluksen kansimiehen tehtä-viin täysin perehtynyt merimies; sotalaivas-tossa arvoltaan jalkavaen sotamiestä vastaava merisotilas. — *Yhd.* ali-, ylim.; kansi-, radio-, torpedo-, tykkim.

matsi^{as} s. = matsi.

matta¹⁰⁰ a. → himmeä.

matte^{as}, -**puu** s. = mate, -puu.

matsi^{as} s., vars. *urh. ark.* (myös: matsi) ottelu. — *Yhd.* jalkapallo-, nyrkkeily-, painim.

1. **mati**¹⁰⁰ s. 1. *kans.* (tav.: Matti) Matin, Ma-tiaksen päivästä, helmikuun 24:nneestä, ennen myös syyskuun 21:nneestä, jotka ovat kan-sanomaisen ajanlaskun merkkipäiviä. | Kynt-tilästä kolme [viikkoa] M:tiin, M:ista neljä

Maariaan sp. Jos on M:tina pakkaneen, niin kesä on poutainen sp. M. pihdin nostaa, M. pihdin kaataa [syyskuun 21. p:nä (syysmattina) tuodaan pärepihti tupaan, helmikuun 24. p:nä (kevätmattina) se viedään pois] sp. Kevätm. sontam., syysm. mukulam. sp. 2. vrt. maailmanmatti. | Helvetistäkös herra rovasti tietää että Taava on raskaana nimenomaan minulle? On niitä maailmassa muitakin m:teja [= miehiä] Kianto. — Yhd. nukkum. 3. = taskumatti. | -- sain vielä täytetyn m:in taskuuni-kin! Kivi. 4. *puhek.* eräissä sanontatavoissa. | Hänellä on m. kukkarossa, taskussa 'hän on ilman rahaa'. Rahat riittivät, mutta pussiin jäi melkein "m." KARHUM. — A:sesti. Puoli tuntia pelattuani olin aivan m. 'hävinnyt kaikki rahani'. — Saat olla m. [= varma] siitä, että --.

2. *matti** šakkipelissä. 1. a. (ei attr:nä) kuninkaasta joka t. pelaajasta jonka kuningas on siten uhattuna, ettei sitä voida pelastaa. | Kaksi siirtoa — ja kuningas on m. Saada, tehdä vastustaja m:iksi. 2. s. pelin loppu, jossa toinen kuningas on siten uhattuna, ettei sitä voida pelastaa. | Sakki ja m. Tehdä m. Kahden, kolmen siirron m. — Yhd. šakkim.; hevos-, kuningatar-, lähetti-, tornim.; hölmönm.

*matti*asema s. šakkipelissä. | Siirto, joka johtaa m:asemaan. — *hyökkäys* s. matintekoon johtava hyökkäys šakkipelissä.

mattimyöhäinen s. *leik.* (myös: Matti Myöhä(i)nen) viimeiseksi jäävästä t. jääneestä, liian myöhään tulevasta t. tulleesta, aina myöhästyvästä henkilöstä. | Sinä iänikuinen m. Vielä ehtivät m:sekin mukaan! M:set jäivät ilman.

*matti*siirto s. matintekoon johtava siirto šakkipelissä. — *sommitelma* s. matintekoon tähtäävä siirtosuunnitelma. — *tehtävä* s. šakkitehtävä, jossa probleemana on matinteko.

*matti** s. 1. a. tav. irrallinen lattian peite, useimmiten (koristeellinen) kutomatuote, joita paitsi lattialla saatetaan pitää myös seinillä; myös keinu- ja nojatuleissa pidettävistä suojus- ja koristepeitteistä sekä eräänlaisista kirjoituspöydillä pidettävistä kaitaliinoista. | Itämainen, persialainen, turkkilainen m. Heleäraitainen, kotikutoinen m. Hakata, pölyttää m:toja. Levittää m:ot lattialle. Keinutuolin m. Kirjailtu verkainen kirjoituspöydän m. — Yhd. eteis-, kynnyks-, käytävä-, lattia-, seinä-m.; kaisla-, karvalanka-, kookos-, niini-, olki-, riepui-, räsym.; korkki-, kumi-, linolim.; koriste-, peitem.; rukousm.; persialais-, turkkilaism.; brysselinm.; riippum. b. vars. *urh. voim.* pehmustettu, määräsuuruinen alusta, jolla painottelut suoritetaan; telinevoimistelussa alustulopaikalla oleva pehmustettu suojusalusta. | A. painoi vastustajansa hartiat m:toon. Tuomari ajoi ottelijat m:olta. Pukin taakse alustulopaikalle on levitettävä m. — Yhd. paini-, voimistelun. c. *kuv.* maanpinnan ruoho-, sammal-, kukka-, lumi- tms. peitteestä. | Tuoreen ruohon heleänvihreä, tiheä m. Kukkien värikäs m. niityillä. Lumi hohti häikäisevän val-

koisena m:tona. Sammal oli kutonut pehmeän m:tonsa kivien ylle. Syyslehtien m. tiellä SARKIA. — Yhd. havunneulas-, jäkälä-, kukka-, lumi-, nurmi-, ruoho-, sammalm. 2. *sähk.* multipelijakissa rinnakkain yhteen sidotut johdot. — Yhd. multipelim. 3. *vanh.* isokokoinen, tav. niininen (jauho)säkki, jollaisissa esim. viime vuosisadalla vilja tuotiin Venäjältä maahamme; vrt. kuli. | Jaalassa oli lastina parisataa m:toa venäläistä viljaa. Kokonainen m. viikunoita. — Yhd. jauho-, tupakkam. 4. *murt.* välikatto, laipio, laki.

— *mattoinen*⁶⁵ *poss.a.* Pehmeä-, vihreä.

matto jauhot s. *mon. vanh.* matoissa (ks. matto 3) olevista jauhoista. — *kangas* s. — *kauppa* s. Tapetti- ja m. — *kauppias* s. — *kudo*'s s. Hampulanka sopii säkki- ja m:ksiin. — *kutomo* s. = matonkutomo. — *lanka* s. — *liike* s. Huonekalukangas- ja m. — *mainen*⁶⁵ *kalt.a.* — *sesti* *adv.* M. tiheä sammalpeite. Veden pintaa m:sesti peittävä vihreä lima. — *esasto* s. Tavaratalon m. — *paini* s. *urh.* paini, jossa painijat vuorolaan ovat alla matossa, permanto-, parterripaini;)(pystypaini. — *sukkula* s. *kut.* mattoja kudottaessa käytetty sukkula. — *tehdas* s. — *teollisuus* s. — *tuomari* s. *urh.* kaatoja ja mato-painia valvova painottelun tuomari; vrt. pistetuomari. — *vippaus* s. *urh.* eräs mattopainin liike. — *vääntö* s. *urh.* vrt. ed.

*maturiteetti** s. kypsyys. — *kirjoitus*, — *koe*, — *tutkinto* s. eräisiin korkeakouluopintoihin kuuluvia kirjoituksia, kokeita ja tutkintoja.

*matustaa*² *deskr.v.* *harv.* mutustaa. | Syödä m. — *ella*⁶⁵ *frekv.v.* Me söimme rypäleitä, Mikko-kin m:i tupakkaisella suullaan *sill*.

mau *onom.interj.* kirjoitetussa kielessä kissan ääntelystä; vrt. *niu*.

*maukas*⁶⁵ a. — *kaasti* *adv.* — *kuus*⁶⁵ *omin.* 1. hyvältä maistuva, hyvänmakuinen, makuista. | M. ateria, ruokalaji. Imä savukkeestaan m:kaita sauhuja. Liemen m:kuus. Syksyllä ovat vihannekset m:kaimmillaan. — *Kuv.* miellyttävä, houkutteleva, otollinen. | M. ajanvieteromaani. Propagandan avulla hallitus yrittää tehdä politiikkaansa kansalle m:kaaksi. M. maalinsaantimahdollisuus. Ottelussa oli monia m:kaita tilanteita. 2. *harv.* aistikas. | M:kaat koristemuodot, väriyhdistelmät. M:kaasti sisustettu asunto.

maukaslihainen a. M. hanhi.

*mauku*⁶⁵ *onom.v.* kissan ääntelystä: naukua, manku (surkealla äänellä, valittaen). | Katti m:i päästäkseen pihalle. — Ihmisestä: valitella, marista, manku. | Lapset ympärillä m:ivat: "Äiti, mitä me tekisimme?"

mauntuomari s. tav:mmin makutuomari. | Ajankohdan paras m. muotialalla.

*mauri*⁶⁵ s.; *syn.* maurilainen. | Historiassa m:eiksi sanotaan varsinkin Espanjan valloittaneita arabialaisia; nykyään m:ella tavallisimmin tarkoitetaan Pohjois-Afrikan kaupunkien arabialaisia, joihin on sekaantunut berberi- ja osaksi espanjalaista verta. — M. on tehnyt tehtävänsä, m. saa mennä sp.

*maurialainen*⁶⁵ s. muurahainen, vars. Lasius ni-

ger, pieni musta muurahainen. | -- maat käveli m:na, / neuliaisna niemen reunat kal.

maurilainen²¹ 1. a. maureille ominainen, maureille kuuluva, maureja koskeva. | M. veri. M. palatsi, rakennustyyli 2. s. = mauri.

maurilaislinna s. maurilaisvallan aikainen linna vars. Espanjassa. -**tyyli** s. -**tyylinen** a. -**valita** s. M:lan aika Espanjassa.

maurotti/aa²² *deskr.v.* katsomisesta. | Katsella, katsoa m. Tyytyväisenä m:ava pikkulapsi. Kissan m:avat silmät. Lypsyyän odottanut lehmä katsoa m:i mielissään AHO.

mauru/ta²³ *onom.v.* naukua, marista; jankuttaa; kättää, mankua. | Kissa m:si surkeasti. Nälkä m:aa mahassa. Asiasta muori m:si viikkokausia. Lapset m:sivat makeisia.

mauseri²⁴ s. *puhek.* tav. = mauseripistooli; joskus = seur. | Veti esiin ison m:n. — *Yhd.* ukkom.

mauser/kivääri s. saksalaisen Mauser-tehtaan valmistama kivääri. -**pistooli** s. saksalaisen Mauser-tehtaan valmistama pistooli.

mauskah/della²⁵ *onom.v.* maiskahdella, masahdella. | Pisteli poskeensa niin että m:tel. Joka askelella pieksut nousivat m:dellen loasta.

mauskut/ella²⁶ *frekv.v.* < seur. | Linnut m:telivat ja särisivät lakkaamatta. -**[taa]**²⁷ v. -**us**²⁸ *teonn.* maiskuttaa. | Eläin m:ti suullaan. Kuului m:tavaa ääntä. Lintujen m:us.

mausole/e²⁹, -**umi**³⁰ s. suuri, komea hautarakennus. | Diocletianuksen, Leninin m. Juseliuksen m. Porissa.

maust/aa³¹ v., vars. ruok. -**us**³² *teonn.* höystää ruokaa t. juomaa mausteilla, ryydittää; joskus yl. tehdä maukkaaksi, parantaa jnk makua. | Voimakkaasti m:ettua ruokaa. M. inkiväärillä, kanelilla, pippurilla, suolalla. Ukot m:ivat kahvinsa viinalla. — *Kuv.* Hauskoin sanankääntein m:ettu esitelmä. Romaanin tyyliä mehevöittää ja m:aa tekijän hyväntahoton huumori. Harjoitusleirin ohjelmaa m:ettiin leikeillä ja retkeilyillä. — Väritetty ja suolanaisin valhein m:ettu sanomalehtiartikkeli. Vahingonilon m:ama onnentunne.

maustamaton³³ *kielt.a.* M. viini.

mauste³⁴ s. tav. joitakin kasvinosia, joita joko sellaisenaan, jauhettuina tai muulla tavoin valmistettuina lisätään miellyttävän maun t. hajun antamiseksi ruokiin ja juomiin, maustin, ryyti; joskus yl. ruoan t. juoman makua parantava aine. | Anis, inkivääri, kaneli, kardemumma, pippuri ja muut m:et. M:eksi lisätään survottua pähkinää. — *Kuv.* Sovitti puheensa lomaan m:eksi hauskoja kaskuja. Joukossa oli m:ena muutama koreasilmäinen tytölapsi. — *Yhd.* pöytä-, hedelmä-, juuri-, kukka-, kuori-, lehti-, siemenm. -**aine** s. Sahrami on arvokas haju-, mauste- ja väriaine. -**astia** s. -**hyllä** s. -**häkki** s. = seur.

mausteikko³⁵ s. teline, jossa on mausteastioita, maustehäkki.

maustainen³⁶ a. -**suus**³⁷ *omin.* mausteita sisältävä, maustettu, maustetulta maistuva. | [Omenalajikkeen] maku on viinipöppöinen ja hiukan m. Kantarelleissa on miellyttävän m. maku. — *Yhd.* vahva-, voimakasm.

mauste/juusto s. maustettu juusto. -**kaappi** s. mausteiden säilytyskaappi. -**kakku** s. mausteilla maustettu kakku. -**kala** s. maustettu säilykekala. -**kasvi** s. kasvi, jota t. jonka siemeniä t. muita osia käytetään joko sellaiseenaan mausteena tai aineksena mausteiden valmistuksessa. | Humala ja kumina ovat kansanomaisista m:eistamme vanhimmat. -**kirveli** s. *Anthriscus cerefolium*, sarjakukkaisiin kuuluva kasvi, jonka lehtiä käytetään mausteena. -**leipä** s. mausteilla maustettu leipä. -**limppu** s. mausteilla maustettu limppu. -**meirami** s. *Majorana hortensis*, Pohjois-Afrikasta ja Lounais-Aasiasta kotoisin oleva meirami, jota viljellään aromaattisten lehtiensä vuoksi maustekasvina. -**mylly** s. mausteaineiden hienontamiseen käytetty mylly. -**neilikka** s. mausteena käytettävät mausteneilikkapuun (*Eugenia caryophyllata*) kukkasilmut. -**pippuri** s. myrtinsukuisen pimenttipuun (*Pimenta officinalis*) mausteena käytetyt kuivatut marjat, ryytipippuri, pimentti; vrt. pippuri. -**purnukka** s. -**sekoitus** s. lihasäilykkeisiin sopiva m. -**silakka** s. maustettu säilykesilakka. -**silli** s. maustettu säilykesilli. -**tölkki** s. -**vihannes** s. mausteeksi käytetty vihannes, esim. persilja, ruohosipuli, tilli. **maustin**³⁸ s. = mauste.

maut/on³⁹ *kar.a.* (-tomuus *omin.* ks. erikseen) < maku. 1. joka ei maistu miltään t. tarpeeksi siltä, miltä pitäisi. | Puhdas typpi on väritön, hajuton ja m. kaasua. Lypsykauden lopussa voi on m:tomampaa. M:onta, yksitoikkoista ruokaa. -- jos suola käy m:tomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? vt. 2. -**tomasti** *adv.* huonoa aistia, arvostelukykä, tyyliä tms. todistava, tyyliön, tökerö. | Karkeaa ja m:onta pilantekoa. M:onta koreilunhalua. M:tomaan tyyliin rakennettu huvila. Väritykseltään m. taulu. M:toman koristeelliset kehukset. M:toman runsas hajuveden käyttö M. käyttäytyminen. Imarrella jkta mitä m:tomimmalla tavalla. M:tomasti pukeutuva nousukasrouva.

mauttomuus⁴⁰ *omin.* < ed. (1.) Ruoan m. (2.) Hänen juttujensa, pilailunsa m. Koristelu, muodin, tyylin m. Esitys, jossa oli paljon m:ttä. M:den rajaa hipovat iskulauset. — *Erik.*, tav. *mon.* huonoa aistia, arvostelukykä todistava, mauttomalta tuntuva, vastenmielisyyttä herättävä asia, juttu tms. | Jutella, lasketella m:ksia. M:ksia sisältävä puhe. Erehtyä, mennä m:ksiin. Turmeli tunnelman räikeillä m:ksillaan.

mauveiini⁴¹ s. eräs safraniiväreihin kuuluva punainen violetti väriaine.

maya⁴² [mai]ja s. M:t 'ryhmä kieleltään lähisukuista Meksikon kaakkoiskolkassa ja Keski-Amerikassa asuvia intiaanikansoja'. -**heim** s. -**intiaani** s. -**kansa** s. -**kieli** s. M:et 'mayaheimoihin kuuluvien intiaanien puhumat toisilleen lähisukuiset, itsenäisen kielikunnan muodostavat kielet'. -**kulttuuri** s. Muinainen korkea m.

mazdalaisuus⁴³ [-zd-] s. Zarathustran perustama muinaispersialainen uskonto. | M:ttä tavaan nykyään parsilaisuutena Intiassa.

me I. mon. 1. pers:n pron. Taivutus: gen. *meidän*, akk. *meidät*, vanh. t. kans. *meidän*, *me*, muissa sijoissa vartalo *mei-*. Murt. vartalo *meitti-*, *meiti-*; murt. nom. *myö*, vartalo *mei-*. Yks. vastaava pron. minä.

1. yl. ilmaisten kahta t. useampaa, joista puhuja on toinen t. yksi, osoittaen (tiettyä t. epämääräistä) ryhmää, johon puhuja kuuluu. | Te ja me. Me, sinä ja minä. Me, Matti ja minä. Me Paavon kanssa (vars. ark.) 'Paavo ja minä'. Me ja muut. Tehkää niin kuin me teemme. Talo on meidän. Näin meidän kesken. Teidän ja meidän välillä (mme). Jättäkää meidät rauhaan! Odottakaa meitä! Meitä asui kolme miestä yhdessä. Miten menettelisitte minä? Ei meissä ole sen tekijää. Joku, yksi meistä. Alkää katsoko meihin päin. Meillä oli oikein hauskaa. Näyttäkää meillekin. Maatila joutui meiltä pois. — Huom. että nom:a käyt. täydellisen lauseen ainoana subj:nä ja gen:a attr:nä, postp:n kera sekä tempor.-rakenteen subj:n asemassa yl. vain mikäli pron. on painokas; muutoin käyt. pelkkää persoonapäätettä t. poss.-suff:a. | Me ainakin menemme. Kyllä me vielä näytämme. Se on meidän syy. Meidänkö ikkunamme sinä rikoit? Saatte meidän puolestamme tehdä mitä hyvänsä. Tulkaa nyt meidän tähtemme! Muut olivat tulleet vasta meidän lähdeytämme. Kuinka voit käyttäytyä noin meidän nähtemme? — Huom. että pääsana esiintyy välittömästi gen:n jäljessä us. ilman poss.-suff:a, milloin ei ole puhe varsinaisesti omistussuhteesta, vaan perhesuhteista, asuinpaikasta tms. (vrt. 2. a). | Meidän isä, Kalie, väki. Meidän rovasti, nimismies, Meidän koulu, luokka, kirkko. Meidän pitäjä, Meidän kylän nuoret, Meidän miehet jo kertoivat asiasta. — *Puhek.* käyt. v:n finiittimuotona us. passiivimuotoa. — Nyt me lähdetään. Ei me toki olisi tullu, jos olisi tiedetty. Niin, näin me ennen elettiin aho. — *Erik.* a. välittömästi seuraavan attr:n määrittämänä. | Me kaupunkilaiset, maalaiset, virkamiehet. Me miehet, naiset. Me allekirjoittaneet, läsnä olevat. Me kaksi, kahdeksan. Meidän kaikkien puolesta t. kaikkien meidän puolestamme. Jumala armahtakoon meitä syntisiä! Me liikeväki. Me ehkä voisimme, me pienet kansat — me pienistä pienimmät aho. b. vars. kans. painokkaasti toistettuna. | Me syömmme me kivi. Mutta me purjehdimme, me aho.

2. ed:een liittyvää erikoiskäyttöä. a. tarkoittaen puhujan perhettä, kotia, asuin- t. työpaikkaa. | Meidän isä, muori, Pekka, Liisa. Meidän lapset ja muiden kakarat sp. Meidän väki. Meidän lehmä (mme), tupia (mme). — *Erik.* *meillä*, -iltä, -ille 'minun kotonani'. | Meillä oli eilen kutsut. Meillä ja naapurissa. Tulkaa meille! Minä olen meiltä ja muut ovat meidän krannista sp. Kaikkialla nukuttiin, sekä meillä että muissa taloissa aho. — *Murt.* Joko meidän [talossa] pian ruvetaan rukiinlekkuuseen? b. tarkoittaen puhujan kotimaata, kansaa, johon puhuja kuuluu. | Meidän maamme, kansamme. Meidän vaatimattomissa oloissamme. Meidän kaupun-

geissamme ja kylissämme. Meidän ruotsalaisemme, kielimiehemme. Sadeaika vastaa meidän kevättämme. — *Erik.* *meillä*, -iltä, -ille 'meidän maassamme, maamme oloissa'. | Selkäläinen on meillä harvinaista. Tapa lienee ollut meillä tunnettu jo 1600-luvulla. Meillä sitä ei voi tapahtua. Tämä sana on tullut meille lännestä päin. Kasvi, jota voidaan viljellä meilläkin. Meillä Suomessa. c. tarkoittaen puhujan aikalaisia. | Meidän päivinämme, aikamme. Vanhalta ajalta meille periytynyt tapa. Meille nykyajalle elää Voltaire pääasiassa satiirisissa romaaneissaan koskenn. d. tarkoittaen yl. ihmisiä. | Isä meidän, joka olet taivaissa! ut. Meidän tulee kunnioittaa vanhempiamme. Meitä on niin monenlaisia. Meitä arvostellaan usein ulkonäön perusteella.

3. yks. 1. pers:sta. a. hallitsijan t. muun korkeassa valta-asemassa olevan henkilön puheessa itsestään (pluralis maiestatis). | Me Aleksanteri III, Jumalan armosta koko Venäjänmaan keisari --. Me olemme täten tehneet tiettäväksi, että --. b. vaatimattomuus- syistä (esim. kirjailijan, pakinoitsijan tms. puheessa itsestään; pluralis modestiae); predikatiivi ja v:n liittomuodoissa partis. tällöin yks:ssä. | Meidän ei tarvitse selittää asiaa pitemmälti. Emme tosin ole mekään asiasta mitään kuullut.

4. muukalaisvoittoisesti suunnilleen korvaamassa epämääräistä pers:aa; voidaan tav. jättää pois. | Meillä on tänään tiistai 'tänään on tiistai'. Olettakaamme, että meillä on seuraavanlainen tapaus: --. Jos palaset jaetaan vielä kahtia, meillä on neljä osaa.

II. vanh. raam. refl.-pron:na. | -- me olemme sadatuksilla meitämme kironneet utv. Ei niin, että me olemme itse meistämmme soveliaat jotakin ajattelemaan utv.

meanderi⁵ s. 1. maant. tasankojoessa esiintyvä syvä (kaarevuudeltaan pienempi kuin 180°) mutka t. mutkasarja; vrt. serpentiini, kiemura. 2. (vars. kreikkalaisessa ja roomalaisessa) ornamenttiikka: kiemurtelevan nauhan tavoin säännöllisesti toistuvina kuvioina jatkuva koristeaihe. -**kuvio** s. -**nauha** s. = meanderi 2. -**taulu** s. *mat.* eräs nomogrammilaji, jonka avulla suoritetaan useita peräkkäisiä kerto- ja jakolaskuja.

medaljonki^{1*} s. pyöreä- t. soikeakehyksinen kohokuva, maalaus t. valokuva; (vars. kaulassa pidettävä) pienoiskuvan, hiuskiehkuran tms. muistoesineen pyöreä t. soikea metallikotelo. | Seinää koristava m. M. kaulassa. — *Yhd.* hopea-, kultam. -**kuva** s. Muistopatsasta koristava m.

medekä^{10*} poss.a. < mesi. | M. kukka.

medellinen¹³ poss.a. < mesi. | M. kukka.

medenimijä s. M:t 'Nectariniidae, vanhan maailman trooppillisissa osissa eläviä kolibrien näköisiä pienitä varpuslintuja'.

medetön²⁷ kar.a. -tömyys²⁵ omin. < mesi. | Tuulensuosijain m:ömät kukat.

media¹⁵ s. → meedia.

mediaali¹ a. keskukessa oleva, keski-, keskus-

- nen^{ns}** *a.* = ed. **-puoli**, **-sivu** *s. anat.* Raajan, elimen m. 'sisäpuoli, -sivu'.
- mediaaniⁱ** *s. geom.* keskijana; *mat.* arvo, jota suurempana ja pienempänä satunnaissuure esiintyy yhtä suurella todennäköisyydellä. **-taso** *s. anat.* keskitaso. | *M.* jakaa ruumiin oikeaan ja vasempaan puoliskoon.
- medianttiⁱ** *s. mus.* asteikon kolmas sävel, välittäjä.
- mediati(s)oi^{da}** *v. hist.* -nti^{ts} *teonn.* Saksassa itsenäisen valtakunnansäädyn (ruhtinaan, kaupungin yms.) saattamisesta jnk suuremman valtion suvereenisuuden alaiseksi. | *M:tu* aaltolisuku.
- medievaaliⁱ** *s. kirj.* eräs antiikvan laji.
- medikamenttiⁱ** *s.* lääke, rohto.
- medikofiiliⁱ** *s. puhek.* = seur. **-tutkinto** *s. aik.* Helsingin yliopiston filosofisen tiedekunnan matemaattis-luonnontieteellisessä osastossa lääketieteelliseen tiedekuntaan pääsemiseksi suoritettu alkututkinto, lääketieteen alkututkinto.
- medinaaliⁱ** *s. farm.* eräs unilääke, veronaalin natriumsuola.
- medio³** *s.* → meedio.
- medio-^{jon}** = keski-, **-alveolaarinen** *a.* **-pala-** *taallinen* *a.*
- medisiina¹⁰** *s.* lääketiede.
- medisiinari⁵** *s. yliopp.* lääketieteen opiskelija.
- medisiininen^{ns}** *a.* lääkeopillinen. — *Yhd.* oikeusm.
- meditaatio²** *s.* mietiskely, tutkistelu. | Syvä, harras, uskonnollinen m.
- meditoi^{da}** *v.* -nti^{ts} *teonn.* mietiskellä, tutkia, pohtia. | Itämaiden kansoille on ominaista m:minen.
- mediumiⁱ** *s. kiel.* eräissä indoeurooppalaisissa kielissä aktiivin ja passiivin rinnalla esiintyvä verbin pääluokka.
- medullaariputki** *s. biol.* hermoputki.
- meduusa¹²** *s.* 1. *el.* purje- ja liuskameduusain suvullinen polvi, joka on vapaasti liikkuva, kellon muotoinen. | Hydrozoa-ryhmän eläinten kehityksessä on kaksi sukupolvea, m. ja polyppi, jotka vuorottelevat synnyttäen toinen toisensa. *M:n* purje, lonkerot. *M:in* violetti loiste. — *Yhd.* korva-, liuska-, loisto-, purjem. 2. *erisn. myt.* kreikkalainen naispuolinen taruolento, Gorgo, jonka tukkana oli kiemurtelevia käärmeitä ja katse niin kauhea, että se jäykisti ihmisen kivipatsaaksi. **-npää** *s. vrt. ed. 2.* | Perseus sai tehtäväkseen m:pään hankkimisen.
- media¹⁵** *s. fon.* klusiili, jossa sulkeuman aukeaminen tapahtuu höllästi ja purkautumalla. | Tenuikset ja m:t.
- medio⁹** *s.* henkilö, joka voi saada aikaan parapsyykkisiä ilmiöitä; *erik.* spiritismin käsityksen mukaan ihminen, jonka välityksellä päästään yhteyteen henkimaailman, vars. vainajien kanssa.
- meelinen^{ns}** *a. (rinn.* melillinen) laulu-. | *M.* runous 'kreikkalainen, vars. yhden hengen laulettava tunnelmarunous'.
- meesa¹⁰** *s. tekn.* sulfaattiselluloosatehtaan jäte, joka sisältää etup. kalsiumkarbonaattia.
- meetteri²** *s. murt.* metri.
- meetvurstiⁱ** *s. ruok.* erikoisen hyvin säilyvä, tav. kylmänä savustettu lihamakkara.
- mefistomainen^{ns}** *a.* pirua muistuttava; pirullinen. | *M:et* piirteet. *M.* kyynillisyyks, iva. Miehessä on jotakin m:sta.
- meg(a)-** (kreikkalaisperäisten sanojen alkuosana: suuri; miljoonakertainen).
- megadyne⁹** *s. fys.* miljoona dyneä.
- megergiⁱ** *s.* miljoona ergiä.
- megafoniⁱ** *s.* suppilomainen torvi, jonka kapeampaan päähän puhutaan ja jolla ääni saadaan voimakkaammaksi sekä määräsuntaan kuuluvaksi; huuto-, puhetorvi. | Urheilukilpailujen kuuluttaja käyttää m:a.
- megaliitti|hauta** *s. arkeol.* suurista kivenlohkareista tehty esihistoriallinen hautakammio. **-nen^{ns}** *a. arkeol.* *M.* [= megaliitti|hauta. *M.* kehä 'suurista kivilaatoista tehty pyöreä esihistoriallinen rakennus'. *M:et* [= suurista kivenlohkareista tehtyt] esihistorialliset muistomerkit. *M.* kulttuuri 'jolle ovat ominaisia megaliittiset muistomerkit'.
- megohmiⁱ** *s. sähkö.* miljoona ohmia.
- mehev^ä** *a.* -yys^{ns} *omin.* jossa on mehua. 1. kasveista, kasvien osista: mehukas (1), mehuista, mehuinen;)(mehuton, kuiva. | *M.* hedelmä, marja. *M.* kasvi, lehti. Perunan mukulat ovat maanalaisten varren m:iksi muuttuneita osia. Salaatti on kasvanut hyvin m:äksi. *M:ää* ruohoa. *M.* heinä, nurmikko. Nurkan takana kasvaa m:ää tupakkaa. -- näkivät -- tuon ennen m:än laihon valkeana, kuihtuneena edessäänä kivi. 2. maasta: rehevä, viljava, hedelmällinen;)(karu. | Järven rannalla on m:ää niittyjä. Peltojen m:yys. Siellä m:ät maat, vihertävät lehdot, aukeat ahot, täällä soita ja karuja kankaita ja rotkoisia vaaroja AHO. 3. joskus elävistä olennoista t. niiden ruumiinosista: verevä, pulsa. | Kukolla on m. punainen helkka. *M:ät* huulet. Suuri, m. kastemato. *M.* punaposkinen tyttö. Kyllä m:ytyensä menettää, kun ikänsä töitä puskee. — *M.* kinkkuviipale. — Ruis-kautti m:än [= runsaan] syljen keskelle latistaa. 4. *kuv.* (myös -ästi *adv.*) Uusien vih-tojen m. [= tuore, voimakas, täyteläinen] tuoksu. — Kuulo- ja näköaistimuksista. | *M.*, täyteläinen viulunääni. Laulajattarella on m., kaunissointinen ääni. *M.* melodia. Soinnun m:yys. *M:in* värein maalattu taulu. — Vars. puheesta, kielestä, kirjallisista tuotteista yms.: verevä, väkevä, ytimekäs, mehukas, ilmeikäs, kuvaava, maalaileva; "mojova", karkeahko. | *M.* kasku, juttu, vitsi. *M.* kirus. *M.*, rikas, kansanomainen kieli. Savolaismurteen m:yys. Sanoa, kertoa, kuvailla m:ästi. *M.* sanonta, kuvaus, käännös, esitystapa. "Nummisuutarin" m:immät kohtaukset. *M.* huumori, *M:ää* tilannekomiikkaa.
- mehevähköⁱ** *mod.a.* *M.* siemenkuori.
- mehev^ä|lehtinen** *a.* *M.* maksaruoho. **-puheinen** *a.* *M.* jutunkertoja. **-sanainen** *a.* *M.* kansanmies. **-sointinen** *a.* *M.* ääni. **-vartinen** *a.* *M.* kasvi. **--ääninen** *a.* *M.* soitin.
- mehevöittä^ä** *v.* tehdä mehevä(mmä)ksi. | Ri-

kas itäsuomalainen kieli on m:mässä Juho Reijosen kertomuksia.

mehevoitiä* v. tulla mehevä (mmä)ksi. | Mansikan epähedelmä on paisunut ja m:nyt kukkapohjus. Maa on m:nyt kasvien jäännöksistä. **mehikasvi** s. kasv. kasvi, jonka varret ja lehdet t. jommatkummat ovat paksuja ja meheviä ja päälyskelmu paksu, joten ne kestävät hyvin kuivuutta, mehuksa, sukkulentti. | Kaktukset, maksaruohot ym. m:t.

mehiläinen m. s. Apis mellifica, ihmisen vuosituhansia sitten kesyttämä, suurissa yhteiskunnissa elävä, pistiäisten lahkoon kuuluva hyönteinen, koti-, mesimehiläinen; kans. myös kimalaisesta; el. mon. heimona = mesipistiäiset. | M:sen kotimaana pidetään Etu-Intiaa. M. on nykyään levinnyt ympäri maapallon. Suomalainen, pohjoismainen m. M:sten yhteiskunnat. M:sten puhdistuslento, parveilu. M:sten hoito. Ravintolan ympärillä oli ihmisiä kuin m:siä ruusupensaassa. M., meidän lintu, / metsän kukkien kuningas! KAL. — Yhd. koiras-, naaras-, työm.; erakko-, hunaja-, koti-, lois-, mesim.; kanerva-, kierto-, maa-, metsä-, muurari-, nummi-, pihka-, puu-, ruusu-, syysi-, verhoilijam.

mehiläisemo s. täysin kehittynyt naarasmehiläinen, mehiläiskuningatar. | Kussakin mehiläisyhteiskunnassa on vain yksi m.

mehiläispisto s. M:pistosta johtuva myrkytys. -vaha s. = mehiläisvaha.

mehiläisaukka s. Pernis apivorus, hiirihaukkaa hiukan suurempi petolintu. -**hoidollinen** a. mehiläishoitoa koskeva, mehiläishoidon alaan kuuluva. | M. havaintoasema, neuvontatyö. -**hoitaja** s. mehiläishoidon harjoittaja. | M:n varokeinot mehiläispistoja vastaan. Suomen M:in Liitto. -**hoito** s. mehiläisten hoito. | M:don tarkoituksena on hunajan tuottaminen. -**huntu** s. mehiläisten hoitajan kasvoja mehiläisten pistoilta suojaava huntu. -**huone** s. useita, jopa satoja mehiläispesäiä sisältävä rakennus, mehiläispaviljonki, -talo. -**kasvi** s. kasvi, josta mehiläiset keräävät hunajaa. | Alsikeapila on hyvä m. -**keko** s. kekomainen mehiläispesä. -**kenno** s. -**koiras** s. -**kuh-nuri** s. koirasmehiläinen. -**kuningatar** s. mehiläisemo. -**kunta** s. mehiläisyhteiskunta. -**myrky** s. mehiläisen pistäessään erittämä myrky. -**naaras** s. -**parvi** s. Häälennolla oleva m. -**paviljonki** s. = mehiläishuone. -**pesä** s. mehiläisten pesä; tav. mehiläisyhteiskuntaa varten rakennettu pesä; myös = mehiläisyhteiskunta. | Puinen, pientä rakennusta muistutava m. Kuhisee kuin m. Luokasta kuului sorinaa kuin m:stä. -**piippu** s. mehiläisten karkottamiseen käytetty piippumainen kärytyslaite. | M:a polttaen hoitaja voi rauhassa käsitellä vahakakkuja. -**pöntö** s. Tseremissien m:öt. -**rotu** s. Meillä viljelty pohjoismainen m. -**seula** s. M:lla voidaan emo ja kuhnurit erottaa työmehiläisistä. -**syöjä** s. M:t 'Meropidae, kirsikulintuihin kuuluva lintuheimo'. Ete-lä-Euroopassa, Pohjois-Afrikassa ja Länsi-Aasiassa elävä m. (Merops apiaster) on joskus eksynyt Suomeenkin. -**talo** s. = mehiläis-

huone. -**tarha** s. M., jossa on 15 yhteiskuntaa. -**toukka** s. -**täi** s. Braula coeca, mehiläisessä loisena elävä pieni, sokea, siivetön täikärpä-nen. -**vaha** s. mehiläisten valmistama aine, jota ne käyttävät kenojensa rakentamiseen. | Varsinkin aikaisemmin valmistettiin m:sta katolisen kirkon kirkkokynttilät. -**yhteiskunta** s. M:nassa on kolmenlaisia, tarkasti omaa tehtävänsä suorittavia jäseniä: emo, muutamia satoja koiraita ja useita tuhansia työläisiä. M. muistuttaa suurta perhettä. Kahdenkymmenen m:nan omistaja.

mehi/ruusuke s. Echeveria, maksaruohojen heimo-oon kuuluvia kasveja, joiden paksut, mehevät lehdet ovat ruusukkeena aivan lyhyen puutuneen varren latvassa. -**tähti** s. Sempervivum, maksaruohojen heimo-oon kuuluvia kasveja, joilla on mehevien lehtien muodostama tähtimäinen ruusuke ja siitä kohoava pienilehtinen varsi; syn. tähtispuli, -**villakko** s. Kleinia, koristekasveina viljeltyjä mykerökukkaiskasveja.

mehiä s. harv. -ntä^{10*} teonn. tihkua, kihota. | -- silmät -- vähän vettä m:en LLESKINEN. — Lääk. M:minen l. transsudaatio 'veriheran t. muiden veriaineiden tunkeutuminen verisuonista ympäröivään kudokseen'.

mehu s. 1. vars. kasveissa, kasvien osissa (hedelmissä, varressa, lehdistä) oleva neste (josta johtuu niiden mehevyys, mehukkuus, tuoreus). | Sitruunasta erotetaan m. pusertamalla. Raparperin varressa on runsaasti m:a. Nauriin, sokerijuurikkaan, punajuuren m. Kumpuun rungosta tihkuu maitomaista m:a. Suolaheinän m. on kirpeää. Koivun m. [= mahla] alkaa keväällä juosta. — Muuta käyttöä, vars. ruoka-aineista. | Lihaa ei saa nauttia niin, että m. tihkuu pois. Luuytimen m. Kalakukossa on m:a [= mehukkuutta] ja makua. — Yhd. liha-, ravintom. 2. ruok. hedelmistä, marjoista t. muista kasvien mehevistä osista pusertamalla t. keittämällä saatu neste, jota käytetään juomana t. ruoanvalmistukseen. | Veteliä, sakea, sokeroitu, sokeroitamaton, makea, kirpeä, hapan, käynyt, kirkas m. Raaka m. Mustikat keitetään m:ksi. Jotta m:sta tulisi kirkasta, se siivilöidään kankaan läpi. Panna m:a pulloihin. Tytöt tilasivat kylmää m:a ja leivokset. Saanko lasin m:a? Ekstraktista valmistettu m. — Joskus viinistä. | Rypäleiden tulinen m. Suloinen tislattu etelän m.! SILL. — Yhd. hedelmä-, marjam.; mesimarja-, mustikka-, muurain-, puolukka-, vadelma-, viinimarjam.; appelsiini-, kirsikka-, luumu-, omena-, raparperi-, sitruuna-, tomaattim.; jälki-, puriste-, raaka-, seka-, tuorem.; luonnonm.; mallasm. 3. kuv. a. kasvukyvystä, elinvoimasta ym. | -- vaikka monet sukupolvet ovat vaaran kylkiä kaskeamalla haaskaanneet, ei se kuitenkaan ole vielä m:aan menettänyt AHO. Eip' on maa m:a puutu, / voimaa Kalevan peltto LEINO. -- elokuun halla hyytää m:n suvilaihon puolittaleesta tähkästä SILL. — Lannan m:sta [= voimasta] maa kasvaa. — Vars. urh., us. mon. voimat. | Mies, jolla ruumiin m:t ovat vielä

ehtymättömät. Luja harjoittelu on ottanut pojista m:n. [Viestijoukkueen] ankkuri puristi itsestään m:t niin tarkkaan, että kaatui maaliin tultuaan. — *Yhd. elin-, elämän-m(:t).* **b.** kirjallisesta kuvauksesta t. suullisesta esityksestä puhuen: voima, teho, elävyys, sattuvuus, tuoreus, mehevyys. | Aho on saanut kielensä m:n Savon murteesta. Puhujan esityksessä oli m:a ja verevyyttä. Näytelmä, jossa on m:a ja väriä.

mehu|hiekkä *s. met.* runsaasti savea sisältävä valuhiekkä. — **hyytelö** *s. ruok.* keittäen t. hie-roen mehusta ja sokerista valmistettu hyytelö. **mehuinen**⁶³ *poss.a.* meukas, mehevä. | *M.* hedelmä, marja, kasvi. — *M.* liha. — *Yhd. kirpeä-, makea-, runsas-, vähän.*

mehuis¹³ *a.* meukas, mehevä. | *M.* omena, suomurain. *M.* lihaviipale. Nurmi rehoittaa m:ana. — *Kuv.* Puhua m:ista asioista.

mehujäätelö *s. ruok.* sokeriliemestä ja jstak hedelmä- t. marjamehusta t. soseesta valmistettu jäätelö.

mehukas^{96*} *a.* -kuus⁶⁵ *omin.* 1. vars. kasveista, kasvien osista: runsaasti mehua sisältävä, mehevä. | *M.* hedelmä, marja. *M.* appelsiini, karpalo. *M.* ruoho, kasvi. Kasvin maanalaiset m:kaat osat. Päärynän m:kuus. — Ruoista, ruoka-aineista. | *M.* kakku. *M.* liha, pihvi. 2. *harv.* maasta, sen kasvukykyä ajatellen: viljava, hedelmällinen, rehevä. | *M.* peltö, niitty, multa. 3. *kuv.* (myös -kaasti *adv.*) tav:mmiin mehevä. | *M.* juttu, kieli, kertomistapa, kuvaus. Puhua, kertoa m:kaasti. — *M.* ääni, väri.

mehukastike *s. ruok.* -kasvi *s. kasv.* = mehi-kasvi.

mehukas^{78*} *s. par.* mehuste.

mehukeitto *s. ruok.* marjamehusta valmistettu, perunajauhoilla suurstettu makea keitto. | Jälkiruokana on m:keittoa korppujen kera. -kiisseli *s. ruok.* vrt. ed. -lasi *s. lasi*, josta mehua juodaan; lasillinen mehua. -mylly *s.* Mehu puristetaan marjoista erityisellä m:llä.

mehunpuristin *s. koje*, jolla hedelmistä ja marjoista puserretaan mehu.

mehupullo *s. M:t* säilytetään talven aikana kellarin hyllyllä.

mehustaa² *v.* -us⁶⁴ *teonn.* tehdä mehukkaaksi, meheväksi. | Kakku on m:ettu hunajavedellä. — *Ruok.* vrt. mehustua. | Marjoja m:etaan säilyttämällä niitä jonkin aikaa lämpimässä paikassa. — *Kuv.* *M.* kieltään muresanoilla. Esityksen m:aminen äänilevynäytteillä.

mehuste⁷⁸ *s. 1.* se, millä jtk mehustetaan. | Kakun m:ena on käytetty punssia. 2. ekstrakti, uute. | Liemen valmistaminen m:ista. Hajuvesiteollisuudessa käytetyt m:et. — *Yhd. liha-, mallasm.*

mehustin⁶⁰ *s. ruok.* laite, jossa hedelmiä ja marjoja mehustetaan. — *Yhd. höyrym.*

mehusta¹ *v. 1. ruok.* hedelmistä ja marjoista: olla paikallaan lämmön, paineen tms. vaikutuksen alaisena niin että mehua erottuu. | Mansikat pannaan sokeriin m:maan. Marjat survotaan ja jätetään m:maan muutamaksi päiväksi. M:neista marjoista siivilöidään me-

hu vaatteen läpi. Kaalinkupu leikataan hienoiksi suikaleiksi, jotka puunuijalla nuijitaan hyvin, niin että ne m:vat. 2. *harv.* tulla mehukkaaksi, mehevoityä. — *Kuv.* Sellon sointi voisi entisestään m.

mehu|tehdas *s. -teollisuus* *s.*

mehu|on⁷ *kar.a.* *M.* hedelmä, kasvi. M:tomiksi keitetyt marjat. Sitkeitä, m:tomia sienä. *M.* kuivettunut nurmi. *M.* liha. Mauton ja m. paisti. — *M.* [= laiha, voimaton] peltö, maa. — *Kuv.* tehoton, voimaton, puiseva, kuiva, ikävä, lattea. | *M.* kieli, esimerkki, ilmaisu. *M.* aate, teoria. M:tomia kronikkatietoja. Runo on kovin väritön ja m.

mehuvesi *s.* mehua veteen sekoittamalla tehty juoma.

meidän|aikainen *a.* meidän aikaisemme. | *M.* tutkija. *M.* suurkaupunki. -keskinen *a.* myös *u.* | Tämä on m. asia, jota et saa kenellekään kertoa. -kyläläinen *s. ja a.* meidän kylässämme asuva. | M:sten matka. *M.* tyttö. -välinen *a.* (myös *s.*) *us.* = meidänkeskinen.

meijeri⁷ *s. tav.* koneistettu laitos, jossa karjanomistajien lähettämä maito t. kerma jalostetaan myyntikelpoisiksi tuotteiksi. | Viedä, kuljettaa maito m:in. M:imme tuodaan maitoa kolmen pitäjän alueelta. Talot ovat m:n jäseniä. *M.* valmistaa voita ja juustoa. — *Yhd. osuus-, yksityis-, yhtiöm., juusto-, kerma-, maito-, voim-, kauppa-, ostom-, opetusm.; keskus-, kylä-, ala* *s. M:lla* on toimia varsinkin naisille. -apulainen *s.* Juuston suolaamiseen perehtynyt m. saa paikan osuusmeijerissä [ilm.]. -astia *s.* -harjoittelija *s.* Meijerikouluun pyrkivän on oltava kaksi vuotta m:na maataloushallituksen hyväksymässä voimeijerissä. -harjoittelu *s.* Meijerikoulun pääsyvaatimuksiin kuuluu kahden vuoden m. -juusto *s. M:sta* valmistivat osuusmeijerit v. 1932 64 prosenttia. -jäte *s. M:teitä*, joita ovat kuorittu maito, hera ja kirnupiimä, käytetään mm. sikojen ruokinnassa.

meijerikkö^{2*} *s.* naispuolinen meijerissä toimi-va ammattihenkilö, joka on suorittanut ase-tuksen mukaisen meijeriharjoittelun ja tietopuolisen meijerikoulun. | Meijerin henkilökuntaan kuuluu isännöitsijä, m., koneenkäyttäjä ja ainakin yksi apulainen.

meijeri|kone *s.* M:koneiden hoitoon tottunut konemestari. -koulu *s.* Suomen ensimmäinen karjanhoito- ja m. perustettiin v. 1869. Koke-mäen, Kuopion m. -kurssi *s.* tav. *mon.* Tietopuolisen m:n suorittanut henkilö. Kokkolan ruotsinkieliset m:t. -laito/s *s.* Valion suuret m:kset. -liik/e *s.* Maaseudun m:keet. M:keen harjoittaminen. -liit/to *s.* M:ot ovat osuusmeijerien maakunnallisia yhtymiä tuotteidensa ja taloutensa parantamiseksi. Kansainvälinen m. -maito *s.* meijeristä saatu maito; joskus = kuorittu maito, kurnaali. -mie/s *s. 1.* Maan m:hiä kiinnostava kysymys. 2. maitoa meijeriin kuljettava mies. | *M.* kiertää hevosella talosta taloon hakemassa meijeriin vietävän maidon. -opetus *s. M:ta* annetaan tietopuolississa meijerikouluissa ja valtion maitotalousopistossa. -op/pi *s. M:in* professori. M:in op-

pikirja, -osuuskunta s. -piiri s. M., johon kuuluu kaksi pitäjää. — *Mon.* M:en [= meijeriväen] käsitys voim nykyisistä hinnoista. -rakennus s.

meijeristi¹ s. miespuolinen meijerissä (vars. isännöitsijänä) toimiva ammattihenkilö, joka on suorittanut aseuksen mukaisen meijeriharjoittelun ja tietopuolisen meijerikoulun.

meijeritalous s. Tutkimus maito- ja m:talouden alalta. Maassamme on siirretty karjan tuotteiden kotivalmistuksesta m:talouteen.

-tarvike s., tav. *mon.* Meijerikoneet ja -tarvikkeet. -tekniikka s. M:an oppikirja. -tili s. M. maksetaan meijerin osakkaille kuukausittain maidon määrän ja laadun perusteella. -toimi s. M:en ohella osuusmeijeri harjoittaa myyliikettä. Itsenäinen m. kuuluu teollisuuteen.

-toiminta s. Suomessa m. alkoi v. 1857, jolloin perustettiin ensimmäinen yksityismeijeri. -tuote s. Voi on Suomen tärkein m. -voi s. M. on kalliimpaa kuin maalais- eli kotivoi. -väki s. M:en kokous, äänenkannattaja.

meijerska¹⁵ s. → meijerikkö.

meiju¹ s. murt. limo, juhannuskoivu. | Mikä rientää vieraita vastaan, mikä lehtii riistomaan ja mikä m:ja metsästä perään kivri.

meikäläinen¹⁵ a. ja s. meille kuuluva, meidän omamme, meidän maastamme kotoisin oleva, meidän maahamme, joukkoomme, sukuumme, puolueeseemme, säätyymme [jne.] kuuluva, meidän miehiämme. | M:set olot, Keski-Euroopan metsämaat ovat m:siä paremmat. M:set ruotsalaismurteet, M. historian tutkimus. M. osuuskappu, yliopisto. M. ajokoirat. M. tunnettu runoilija. — Tukholmassa tapasin monta m:stä 'maanmestäni'. Eikö täällä olekaan muita m:siä [= meidän perheestämme, joukostamme]? Välikysymyksen teki m. 'meidän puolueemme edustaja'. Eihän m:sellä ole sellaiseen mahdollisuuksia.

meikäläisittäin adv. meidän tapamme mukaan, kuten meillä on tapana, meidän kannaltamme. | M. pukeutunut. M. asiaa ajatellen voimme olla tyytyväisiä ratkaisuihin.

meinailta²⁰ *frekv.* v. < seur. | Mitähän se oikein m:i, aikoikohan tyttö jäädä TOPPILA.

meina¹⁵ v. ark. 1. aikoa, suunnitella, tuumia jtk, jhk ryhtymistä, menemistä, jksk rupeamista. | M:simme mennä illalla teatteriin. M:atko ostaa uuden puvun? M:an kalaan tänä iltana. M. naimisiin. M. papiksi, opettajaksi. Pojasta tuli mitä hänestä m:ttiin 'aiottiin, toivottiin'. — Naimia-asioista. | Naapurin Kalle m:a turhaan Kankaalan Tyynä. 2. arvella, ajatella jtk jstak asiasta; tarkoittaa. | Mitä m:at ehdotuksestani? Mitä tämä oikein m:a? Sinä m:at miestä vuorossa kivri. Ei meinaa mitään [= ei merkitse mitään, ei ole väliä], vaikka sataakin. 3. ilmaisemassa tapahtumaisillaan olevaa tekemistä. | M:sin [= olin (vähällä)] kaatua. Tuuli m:si [= oli (vähällä)] viedä, viemäisillään lakin päästä. Häntä ei ensin m:ttu uskoa 'ei oltu uskoa, oli vähällä ettei uskottu'.

meininki¹⁵ s. ark. 1. aie, puuha, hanke, suunnitelma, yritys, tarkoitus; vrt. ed. | Minulla

on m., olen m:g(e)issä matkustaa maalle. | "Aiotko lähteä?" — "Sellainen on m." Tein sellaisen kuin oli m:kikin. Kauppa luistaa m:kien mukaan. Kumouksellisten m:git. Kallella on jo miehen m:git 'otteet'. Kirkas tuli ja jyrinä! sehän on tarkoitukseni, sehän kultanen m:kini kivri. -- nyt juodaan suuren m:gin menestykseksi ja onneksi LEINONEN. 2. meno, järjestys, komento. | Tutustua vieraan maan m:kiin. Kyllä on kiero m:kiä 'peliä'. Nykyinen elämä on maailmanlopun m:kiä. Isossa talossa on ison talon m. sp. Entisaikaan merimiehillä oli rahaa ja repäisevä m. PAKK.

-meininkinen¹⁵ *poss.a.* Rento-, typerä-, täysim. **meirami**¹⁵ s. Majorana, huulikukkaisten heimoon kuuluvia kasveja; *ruok.* maustemeirami, vars. sen kuivatut lehdet. | M:a käytetään eräiden keittojen, makkarain ja veriruokien mausteena. — *Yhd.* mauste-, metsäm.

meiska¹⁵ v. -us¹⁵ *teonn.* leikkiä, peliä, peuhata, melskata. | Pojat m:avat pihalla. Niin oli isä rallatellut Elsan kanssa tanssiessaan ja m:teessaan PAKK. Kevätpuoleen -- alkaisi m:us jäällä JÄRVENT.

meiske¹⁵ s. meiskaus, melske, meteli. | Isäntää ei häiritse m. ja melu, joka täyttää koko talon HAARLA.

meisla¹⁵ v. *tekn.* -us¹⁵ *teonn.* par. taltata.

meisseli¹⁵ s. *tekn.* par. (ruuvi)taltta. — *Yhd.* ruuvim.

meiste¹⁵ s. *nahk.* sopivan muotoisiksi meistetty nahan tm. kappale.

meisti¹⁵ s. *tekn.* työkalu, jolla levyyn, pahviin, paperiin, nahkaan tms. leikataan reikiä t. näistä aineista määrämuotoisia kappaleita, stanssi.

meistää¹⁵ v. *tekn.* käyttää meistiä, leikata meistillä, stanssata.

mekä¹⁰ s. murt. mekastus, melu, mökä. | Ja kävi siinä hurina rannassa, niin kuin käypi puhelevassa väkijoukossa, aika m. PAKK.

mekaanikko¹⁵ s. henkilö, joka etenkin käytännössä harjoittaa mekaniikkaa, konesepä. | Olla m:na radioliikkeessä. — *Yhd.* auto-, elokuva-, hieno-, lentokone-, puhelin-, radio-, sähköm. -koulu s. Ilmavoimien m.

mekaaninen¹⁵ a. -sesti adv. -suus¹⁵ omin. 1. mekaniikkaan kuuluva t. perustuva, mekaniikkaa koskeva. a. kappaleiden tasapainoon ja liikkeisiin (ja niiden vaikutuksiin) perustuva t. kuuluva, niitä koskeva; ulkonaisten (puhtaasti fyysillisten, ei esim. kemiallisten) tilojen t. muutosten vaikutuksesta tapahtuva, niihin perustuva, niitä koskeva. | Kappaleen m. energia. Voiman suorittama m. työ. M. lämpöoppi, -teoria. M. lämmön ekvivalentti. M. seos;) (kemiallinen yhdiste. M. ja kemiallinen ruuti. Teräksen m:set ominaisuudet. M:sta kulutusta kestävä aine. M. rapautuminen. Ulkopuolisen m:sen ärsytyksen aiheuttama tulehdus. Kuori suojaa kasvia m:silta vaikutuksilta. M:sten värähtelyjen muuttaminen sähkövärähtelyiksi. Kasvin m. [= tuki]solukko. b. koneita, työkaluja yms. koskeva; koneen t. koneiston käyttämä, koneella, konevoimalla toimiva, koneella t. koneella suoritettu t. suoritettava, koneellinen. | Puuta ja-

lostetaan sekä m:in että kemiallisin keinoin. M. teknologia 'se teknologian osa, joka käsittelee niitä työtapoja, apuneuvoja, koneita yms., joita käytetään jalostettaessa luonnosta saatuja aineita mekaanisin keinoin'. M. ja kemiallinen puhdistusmenetelmä. M. kehruu. M. puumassa 'puuhioko'. Asetinlaitteet voivat olla täysin m:ia tai sähköasetinlaitteita. M. lelu. M. soitin, esim. gramofoni. — *Yhd.* hieno-, sähköm. 2. konemainen, koneellinen; ilman ajatusta tapahtuva, automaattinen, vaimomainen, kaavamainen. | Suorittaa jk tehtävä m:sesti. M. lukutapa. Kieliopillisten harjoitusten m:uus. M. sääntöjen panttääminen. M., hengetön opetus. M. muisti. Tutkimuksessa on noudatettu m:sesti kielirajaa. Taikavoimien käsitettiin vaikuttavan m:sesti.

mekaanist/aa² v. = mekanisoida, vars. 2. -ua¹ v. = mekanisoitua, vars. 2.

mekaanik/ka¹⁰⁰ s. 1. fys. oppi voimien ja voimaparien yhdistämisestä sekä kappaleiden tasapainosta ja liikkeestä. | M:an osat ovat statiikka ja dynamiikka. Sen mukaan, minkälainen kappale on, puhutaan massapisteen m:asta, jäykkien kappaleiden m:asta, nesteiden m:asta, kaasujen m:asta ja kimmoisten kiinteiden kappaleiden m:asta. Taivaankappaleiden liikettä käsittelevä m. Teknillinen, analyttinen, graafinen m. Yleinen, sovellettu m. Galilein ja Newtonin töihin perustuva ns. klassillinen m. — *Yhd.* aalto-, aero-, geo-, hydro-, kvanttim.; erikoism.; taivaanm. 2. (us. par.) mekaniismi, koneisto. | Urkujen m.

mekanismi¹ s. 1. koneisto. | Pianon, urkujen m. Pumpun, vivun m. Terveysikkunan m. — Kuuloelimen m. Taivaan m. Valttiollisen m:n toiminta. Käsitys siitä, että ihmisruumis on elävä m. — *Yhd.* reaktio-, työntö-, varam.; hengitys. 2. fil. luonnonfilosofinen suunta, jonka mukaan kaikki elämänilmiöt voidaan periaatteessa palauttaa liikkeilmiöihin;) (vitalismi. | Demokritos oli antiikin aikana johdonmukaisen m:n kannattaja.

mekanisoid/aa¹⁸ v. -nti¹⁸ teonn. 1. varustaa koneilla, koneistaa. | M. armeija, sodankäynti. M:dit joukot. Satama m:daan. Työn m:nti. Filmi ei ole m:tua teatteria. 2. tehdä koneelliseksi, konemaiseksi, koneellistaa, mekaanistaa. | Kristillisen elämän m:minen. Tutkimustyön m:nti. M:tu opetus.

mekanisoimaton¹⁷ kielt.a. M. työ.

mekanisoitu/a¹⁶ pass.v. < mekanisoida. (1.) Työvälineiden, maatalouden m:minen. Radion ja gramofonin aloitettua voitokulkunsa on musiikinviljely yhä enemmän m:nut. (2.) Aikakautemme m:va elämä. Ulkoluvussa m:nut muisti.

mekanistinen⁶⁸ a. fil. mekanismin mukainen, mekanismin kuuluva, perustuva. | M. filosofia, psykologia. M. elämän-, luonnon-, maailmankäsitys. M. käsitys ajatustoiminnan sielullisesta kehityksestä. — Tieteiden alalla m. menetelmä tarkoitti sitä, että ilmiö jaettiin osailmiöihin ja niitä tutkittiin erikseen.

mekano/terapeutti s. lääk. Helsingin yleisen sairaalan m:terapeutina on lääkäri, joka on

suorittanut lääkitysvoimistelun ja hieronnan oppijakson ja käytännöllisesti perehtynyt näihin hoitotapoihin. -*terapia s. lääk.* hieronnan, lääkitysvoimistelun ja mekaanisten kojeiden käyttö sairauksien parantamisessa.

mekast/aa² v. -us⁶⁴ teonn. pitää kovaa, pahaa ääntä, elämää, meluta, metelöitä, elämöitä, mellastaa, menota, melskata; telmiä, peuhata, riehua. | Pojat m:avat ulkona. Tieltä kuuluu humalaisten m:usta. Katolla m:ava varpusparvi. Useinpa, koska taasen akka riehui ja m:i, läksi ukko metsään kivi.

mekastaja¹⁰ tek.

mekastel/la²⁸ jrekv.v. -u² teonn. < mekastaa. | Naisväki m:ee keittiössä. Kapakasta kuuluu iloista m:ua.

mekko¹⁸ s. paidan tapainen, edestä umpinaisen pukine, vars. pikkulapsen kolttu. | Imeväisen, kaksivuotiaan, nuku m. Villalangasta kudottu vauvan m. Kastetilaisuudessa lapsella oli äidin morsiushunnusta tehty m. — Rohtiminen, sarkainen, verkainen m. M:a käytettiin muiden vaatteiden suojana likaa ja kastumista vastaan etenkin kesällä. — Lypsäjällä on yllään valkoinen m. ja sininen hame. — aika mekosta (adv. harv.) kelpo tavalla. | Kimautu tuosta, veli Tuomas, ja oikein aika mekosta kivi. — *Yhd.* kaste-, ristimäm.; lapsenm.; hursti-, karttuuni-, musliini-, pumpuli-, rohdin-, sarka-, verka-, villam.; kesä-, riihi-, työm.

-mekkoinen⁶⁸ poss.a. Hursti-, rohdinm.; työm.; musta-, puna-, ruskea-, valkom.

mekko/kangas s. -niekka a. jolla on mekko yllään. | Kaksi pientä m:kaa poikaa taapertelee pihalla. — *S:sesti.* Vesainen oli -- nähnyt tuon kavalannäköisen m:an lymyilevän siellä kivien lomassa IVALO. -**puku s.** Toisella ikävuodella lapsi tarvitsee oikean m:vun, pienen väljän koltun. -**pukuinen a.** M. lapsi. M. talonpoika 1600-luvulta.

mekkosilla (an adv. vrt. hameisillaan, paitasillaan. | Lapsi kellii leikkikehässä m.

meklaamo² s. liik. meklarinliike. — *Yhd.* laivam.

meklari²⁵ s. 1. liik. kaupanvälittäjä, -välittäjä. — *Yhd.* arvopaperi-, hedelmä-, kahvi-, tavara-, vekseli-, villam.; laivam.; pörssi-, tullim. 2. huutokaupan toimitusmies, vasaramies.

meklarinliike s. Meklarin- ja laivanvarustusliikkeen harjoittaja. M:liikkeen kirjanpitäjä. -**palkkio s.** kurtaasi. -**toi/mi s.** Harjoittaa m:nta.

meklariyhdistys s.

meklaus⁶⁴ s. liik. ammattimainen kaupanvälitys; meklarinliikkeen harjoittaminen. | Välillisesti liittyvät merenkulkuun m., huolinta ja ahtaus. -**osasto s.**

mekosti adv. murt.; rinn. mekosta. | Aika, kelpo m. 'aika, kelpo tavalla'. -- ja aika-m., luulen minä, hän poikansa nyt sukii kivi.

meksikolai/nen⁶⁸ a. ja s. M. heimo. M. hevonen, kalkkuna. M. tango. M. tupakka, sikari. M. rosvo. — M:sten kapinat.

mela¹⁰ s. 1. väline, jolla venettä t. lauttaa ohjataan t. melotaan; vrt. airo. | Airot ja m. M:n

lapa 1. terä ja varsi. Kanootin m. on kaksilapainen. Ohjata venettä, pitää perää m:lla. Huovata m:lla. Istua, olla m:ssa hoitaa melaa; meloa. Istutua, pystyä m:an. Meni, että m. vilahdi sp. Lyllyivät m:t lyllyiset, / hangat piukki pihlajaiset kal. — *Kuv.* Antaa m. lasikijan käteen 'jättää asiainhoito toiselle'. Huonosti olisivatkin asiat, jos et olisi m:an tarttunut [= ruvennut johtajaksi] aho. — *Yhd.* peräm. 2. edellisen tapainen puosine, jolla jtk seosta hämmennetään, lavanne. | Hämmennetään, sotkea m:lla taikinaa, pataa. — *Yhd.* puu-, taikina.

mela/jalka s. el. linnun jalka, jonka kaikkia varpaita yhdistää räpylä. | Merimetson m. -**jalkainen** a. el. — *S:sesti.* M:set 'Steganopodes, lintulahko, jonka linnuilla on mela-jalat'.

melakka^{15*} s. murt. melu, metakka. | Poikien kesken syntyi kova m. Nostaa m. jstak. Juopuneiden m. Koirien korviasärkevä m. -- heidän [= koirien] ehdittyänsä röyheän kontion luoksi, nousi kiukkuinen m. kivi. Elä sinä Lassi tyhjästä nosta noin suurta m:ta KAUPPISH.

melakoida³⁰ v. murt. -nti^{1*} teonn. meluta, meta-koida. | Koulupojat m:vat välitunneilla. Kuului lasten iloista m:ntia. M:va oppilasparvi.

melamies s. meloja, melan käsittelijä, peränpitäjä. | Veneen, purren m.

melanesialainen³⁰ a. ja s. M. rotu.

melanismi¹ s. = melanoosi.

melankolia¹⁵ s. 1. lääkk. sairaaloinen raskas-, synkkämielisyys, mielenmasennus, depressio. | Sairastaa m:a. Vajota m:an. 2. lievemmin: alakuloisuus, surumieliisyys. | Lyyrillinen m. Älyllinen m. Nuoruuden m. Tämä m. täytti meidänkin sydämemme, me kaipasimme jotakin suurta ja runollista, esimerkiksi syvien salomaiden siintäviä näköaloja sill. Tietoisuus lopullisen eron läheisyydestä on synnyttänyt omituisen viileästi rauhoittavan m:n TARK. — *Yhd.* kuoleman-, nuorukaism.

melankolikko³⁰ s. melankoliaa sairastava; temperamentiltaan melankolinen henkilö.

melankolinen³⁰ a. -sesti adv. -suus³⁰ omin. 1. lääkk. melankoliaa poteva. 2. surumieliisyyteen, alakuloisuuteen taipuva, surumieliisyyttä herättävä. | M. tunnelmia, mieliala. M. huumori. M:sta kanteleensoittoa. Elokuun m. kuutam. Samankaltaisen m:sen vaihdenäyn tarjoavat metsien vaeltajalle erämaan sadat pienet lammet Kianto.

melanoosi¹ s. lääkk. biol. luonnottoman runsas ruskean t. mustan väriaineen esiintyminen ihossa, melanismi.

melanssilanka s. sellainen puuvilla- t. etenkin villalanka, jonka väri on aikaansaatu sekoittamalla keskenään erivärisiä kuituja, meele-rattu lanka.

melan/vars s. -ve/to s. Ohjata venettä m:doin.

melassi³ s. raakasokerin emäliuos, tummanruskea sakea siirappi, josta sokeri ei enää kiteydy. | M:a käytetään hiivan ja alkoholin valmistukseen ja rehuna. -hiili s. kuiviin haihdutettu ja hehkutettu, sokeriton melassin suoda-

tusjäte. --**ihottuma** s. eläinlääk. melassirehun aiheuttama ihottuma. -**rehu** s. maat. melassista sekoittamalla saatu karjanrehu. -**sokeri** s. Kiteinen m.

melastella³⁰ v. harv. = meloskella. | M. venees-sään rantoja pitkin. -- älysin heti itsensä pilvien pitäjän, Ukko Ylijumalan, siinä maailman merta m:evan leino. Soutoa m:evi, / päähän saaren saattavi kal.

melaton³⁷ kara. M. vene.

meleera³⁰ v. tekn. -us³⁰ teonn. sekoittaa vä-rejä, erivärisiä raaka-aineita. — *Erik.* 1. kut. tehdä kirjavaksi t. epämääräisen väreiksi sekoittamalla keskenään erivärisiä kuituja. | M:ttu lanka, kangas. 2. paperista: tehdä kirjavaksi t. epämääräisen väreiksi sekoittamalla massaan erivärisiä kuituja. | Imupaperin m:us. M:ttu kirjekuori-, setelipaperi.

melillinen³⁰ a. = meelinen.

meliniitti^{1*} s. räjähdysaineena käytetty pikriinihappo.

melioratiivinen³⁰ a. kiel. positiivisen tunnesuh-tautumisen sävyttämä;) (pejoratiivinen. | Sana, jolla on m. merkitys.

meliorismi¹ s. elämäntähtämys, jonka mukaan maailmaa voidaan jatkuvasti parantaa.

melisma¹⁵ s. mus. sävelkuvio, joka syntyy, kun samalla tavulla lauletaan useita säveliä; vrt. niekku. | Halleluja-sävelmien m:t. -**attinen**³⁰ a. jossa esiintyy melismoja, koristeellinen;) (syllabinen. | M. sävelkultu. M. tyyli.

melkein adv. vain myönt. yhteyksissä: vähää vaille, miltei, lähes, liki, likimain, -määrin, -pitäen, noin, jokseenkin, suunnilleen, osapuilleen, suurin piirtein. 1. nominin, adv:n t. adverbiali-ilmauksen ohella. a. lähinnä mää-rää t. mittaa ilmaisevaan sanaan liittyen. | M. sata, tuhat. M. viisikymmentä miestä. Kello on m. kahdeksan. M. kilometrin matka. M. korvollinen vettä. M. puoli, puolet, neljäs-osa. — M. kaikki, jokainen. M. joka paikassa. M. koko vuosi. — M. isänsä pituinen. M. kak-sinkertaisesti. M. täynnä, puollillaan. M. kokoaan, tyystin, kauttaaltaan. M. riittävästi, tar-peeksi. M. loputtomiin. M. kaikkialla, aina. Ruoka on m. lopussa. Oltiin jo m. puolimat-kassa. Vettä oli m. polviin asti. M. aamuun asti. M. alusta alkaen. M. pienestä pitäen. — *Mat.* Ominaisuus on voimassa m. kaikkialla 'muualla paitsi pistejoukossa, jonka mitta on nolla'. b. lähinnä laatua, astetta t. tapaa il-maisevaan sanaan liittyen. | M. sama, saman-lainen. M. ylivoimainen, mahdoton, parantu-maton, toivoton. M. kalju, kuiva, puuton. M. punainen, valkoinen. M. valmis, ehjä, uusi. Sopusuhtainen, m. kaunis vartalo. M. ruma tyttö. M. hullu, ikäloppu, kulunut. M. varma, tosi. M. silkkaa vettä. M. pimeä ilta. M. kirkas päivä. M. lumeton talvi. M. hylätty tapa. — M. samoin. M. niin, näin, oikein, vää-rin. M. heti, samassa. M. poikki, läpi, rikki. M. ympäri, kohti. M. selin, vastakkain. M. kulmittain, ristikkäin. M. kumoon, alassuin. M. entisellään, sillänsä. Juoksin itseni m. näännyksiin. M. humalassa. Lumi sulaa m. silmissä. Lähti m. sanaakaan sanomatta. M.

ilman syytä. — Eräissä tapauksissa myös s:iin liittyen. | Hän oli jo m. ylioppilas, maisteri. M. lapsi vielä. Iältään m. jo vanhus. On jo m. päiviä, yö, syksy, kesä. Sataa m. vettä. 2. v:iin liittyen. | M. säikähdin. Piti m. itkeä. M. säälittää tuollainen. Olin m. nukahtaa, pudota, suuttua. Ulkona m. sataa. Sen voi m. nähdä. Lapsi osaa jo m. puhua. M. jalkani katkaisin. Tuntuu m. kuin asia olisi niin. Minua m. kuin oksettaa, pyörryttää. Olin m. kuin kuulevinani, että --. Saattaa m. kysyä, miksi --.

melkeä²¹ *a. harv. -sti adv.* vain myönt. yhteyksissä: melkoinen. | Hän tarvitsi -- m:n joukon tavallista isompia puita pärvär. Kuvitelmat kehräsivät uutta ja entistä monin verroin m:mpää elämänmenoa LEINONEN. Kun on paasto selkeä [ilmoiltaan], niin on vuosi m. sl. — -- ei ollut sitä urosta / eikä miestä m:tä, / kuta emme kaatanehet KAL. — Iron. Silloin on mieli m:ssä, kun on toisen miehen päässä sl.

melko; vain myönt. yhteyksissä. 1. *a. taipum.* melkoinen, aika, aimo. | M. lailla väkeä, rahaa. Suututti m. tavalla. M. joukko ihmisiä. Teki m. harppauksen. M. ajat sitten. Oli m. pakkaneen. 2. *adv.* melkoisen, jokseenkin, joltienkin, kohtalaisen, aika, koko. | M. suuri, vieras, uusi, kuiva, hapan. M. kovaa vauhtia. M. viaton, varaton. M. väsynyt. M. hyvin, varmasti, säännöllisesti.

melkoi²² *a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin.* vain myönt. yhteyksissä: joltinenkin, jommoinenkin, kohtalainen, aikamoinen, huomioon otettava, merkitsevä. | M. summa rahaa. M:set säästöt, menot. Metsä on m:sta ryteikköä. Tapaus herätti m:sta huomiota. M. erehdys. M. menestys. M:set tiedot. M. pakkaneen. M:ssessa määrässä. M. osa armeijaa tuhoutui. Hänellä on m. valta. Hän omistaa m:sen maatilan. M. perhe. M. sotajoukko. M. kaupunki. Pellossa kasvaa m:sta riuista. Tulee m. marjavuosi. Nousi m. meteli. M:sen matkan päässä. — Taistelun merkitys oli m. Summa on kasvanut m:seksi. Erotus käy yhä m:semmäksi. Luulee olevansa m. herra. M. mestari, juoksija, urheilija. M. tiedemies, asiantuntija. M. suutari, maalari, kirjailija. M. utopisti, pessimisti. M. riitapukari. M. syömään, tekemään työtä, valehtelemaan. — Tuulee m:sesti. M:sesti toisenlainen. Miehistötappioiden m:saus arveluttaa. — M:sen [= melko, jokseenkin, aika, kutakuinkin, kohtalaisen] hyvä, suuri, lahjakas, varma. M:sen itsenäinen ajatus. M:sen runsas saalis. Yllään m:sen kulunut puku. M:sen usein, varmasti, kuuluvasti. M:sta [= melko paljon] suurempi palkka. M:sta enemmän. M:sta paremmin, kauemmin.

melkolla *adv.* par. ∞.

melkutus⁶⁴ *s.* 1. *voim.* vuorohyppely paikalla säärtä eteen ja taakse heiluttaen. 2. ed:n tapainen kansantänhu.

mella¹⁰ *s.* Lapin jokivarsien hiekka- t. sorapenger, -kumpu, särkkä. — *Yhd.* hiekka-, hieta-, soram.

mellak¹⁵ *s.* 1. vakavanlaatuinen levottomuus,

rauhattomuus, väkivaltaisuuksiin johtanut mielenosoitus, kahakointi, tappelu. | Ravintolassa nousi m. Maassa puhjenneet m:t kukistettiin verisesti. Äärimmäisyysaineekset panivat toimeen m:oitaa ja veritekoja. Nämä m:t johtivat ilmiäpinaan. — *Yhd.* katu-, lakko-, neekeri-, ylioppilasm. — Harvemmin 2. metakka, melu, rähinä. | Pitää pahaa m:kaa. Juopuneiden m. Vastustajat nostivat asiasta aika m:an.

mellakoida²⁰ *v. -inti¹⁴ teonn.* 1. järjestää mellakoita, osallistua mellakkaan. | Lakkolaiset m:ivat kaduilla. Vihollisotilaat rupesivat m:iimaan kylässä. Syyttää kapinasta ja m:imiestä. Kapinallisten m:inti. — Harvemmin 2. mellastaa, mekastaa. | Humalaisten m:inti ravintoloissa. -- katsellen nuorta väkeä ja lapsia, jotka kadulla m:ivat AHO. -- vähimmästäkin seikasta torui ja m:i KATAJA.

mellakoi¹¹, **mellakoitsija**¹⁴ *tek.* < ed. | Poliisi pidätti pahimmat m:t.

mellastaa² *v. -us⁶⁴ teonn.* 1. elämöidä, metelöidä, riehua, raivota, reuhata. | Raivoissaan m:ava härkä. M. humalassa. Alituisen juo ja m:aa. Tappelut ja muut m:ukset. Päivän tai pari ryyppittyään -- ja kapakoissa m:etutuaan AHO. Aina se tästä mukulasta m:aa ja sanoo, että minä sitä huonosti kasvatan ALKIO. Ei tiedä kotoiset naiset, missä miehet m:avat sl. — Vihollinen m:i maassa kenenkään estämättä. Kapinalliset ryöstivät ja m:ivat mielin määrin. — Luonnonilmiöistä: riehua, raivota. | Itä-Aasiassa m:ava taifuuni. Myrsky m:i koko yön. — *Kuv.* Toivo ja epätoivo m:ivat rinnassani. Oudot voimat m:ivat hänen sisimmässään. -- alkoi hänen mielikuvituksensa m. kuin öinen kyöpeli KATAJA. 2. mekastaa, telmiä, peuhata. | Kuivalla koulunpihalla oppilaiden on hyvä m. Vanhempien poissa ollessa lapset saivat m. mielin määrin. Iloisena m:ava koirajoukko.

mellastella²⁸ *frekv.v. -u² teonn.* < ed. | M:evia humalaisia. Puukkojunkkarien m:u. Sotavaimien m:u vallatussa kaupungissa. -ija¹⁴ *tek.* Aseistettuja m:oitaa.

melli⁴ *s. last.* karamelli.

melloit → melloi.

mellot¹² *v. met.* hapettamalla vähentää raakauraudan hiili- ja piipitoisuutta, jolloin se tulee pehmeämmäksi ja sitkeämmäksi, melloksi, meltouttaa. | M. raakaurautaa ahjossa, erilaisissa uuneissa. Poistaa raudasta hiiltä m:tamalla. Taottavaksi m:ettua rautaa.

mellottu^{1*} *pass.v. met.* (< ed.) meltoutua. | Raakaurauta m:u hiilmäärän pienetessä. Raudan, teräksen m:minen.

mellotus⁶⁴ *teonn. met.* < mellottaa. — *Yhd.* bessemer-, martin-, ahjo-, hehku-, hitsi-, kuiva-, sulatus-, sähköm. -ahjo *s.* -kuona *s.* mellotuksessa apuna käytetty kuona. -kuumuus *s.* Riittävä m. -laitos *s.* -mnetelmä *s.* -paja *s.* -panos *s.* samalla kertaa mellotettava rautamäärä. -tapa *s.* -uuni *s.*

meloja¹ *v.* 1. saattaa vene, kanootti tms. vedessä liikkumaan melalla t. airolla, joka vastaa vain käsiin ja veteen eikä myös hankaimeen,

kuten soudussa. | M. kanootilla, veneellä. M. pitkin salojärven rantoja. M. pitkä taival. Souti vaimo, vieri venho, / m:i kaunoinen Katerma LEINO. — M. venettä, kanoottia, lauttaa. M:i veneensä rantaan. — *Kuv.* -- ihan jo katumus alkoi m. mieleen LEINONEN. 2. melomista muistuttavasta tekemisestä. | Uida selläänä käsillä m:en. [Kuovi] joutuu uimasilleen, m:o pienen kaarroksen salmelle M.RAPOLA.

melodia¹⁵ s. mus. rytmillisesti jäsentynyt yksinäinen sävelsarja, joka muodostaa oman kokonaisuutensa, sävelmä. | Musiikin elementit ovat rytmi, m. ja harmonia. Kaunis, yksinkertainen, rauhallinen m. M. nousee ja laskee. Laulaa, hyräillä, soittaa, viheltää jtk m:a. — Us. moniäänisessä sävellyksessä erik. säestuksen, säestävien äänten, harmonian vastakohtana: sävellyksen johtava sävelkulku, melodinen linja. | Laulun m. ja säestys. Sellot soittavat m:a, viulut ja huilut säestävät. — *Kiel.* Puheen m. 'sävelkulku'. — *Yhd.* koraali, mustalaism; lause-, puhem. -**raken**/ne s. Jäykkä, sujuva m. M:teen lait. -**tyyppi** s. Itämainen m. Doorinen m. Tavallinen suomalaisen m.

melodiikka^{10*} s. mus. 1. oppi melodiarakenteen laeista. | Sointimusiikin m. 2. jnk sävelteoksen t. -teosten, jkille säveltäjälle, jllek tyylisuunnalle tms. ominainen melodian t. melodiojen käsittelytapa. | Marssin iskevä rytmi ja miehikäs m. Lyyrillinen, draamallinen, resitoiva m. Bachin, Wagnerin, italialaisen oopperatyylin m.

melodiikka^{2*} s. säveltäjä, jonka tuotteet ovat melodisia.

melodiinen^{6*} a. mus. -sesti *adv.* 1. melodiaa, melodiikkaa koskeva. | Sävelmän m:et piirteet. M. aksentti. Sävellyksen m. eheys. M:sesti mestarillinen. 2. -suus^{6*} *omin.* melodialaan vaikuttava; laulunomainen, helposti laulettava ja korvakuulolta opittava, laulava. | Hyvin m. sävelmä. M. soittotapa. Runon m: suus. M. molliasteikko, ks. molliasteikko.

melo/draama s. soiton säestämä lausuntaesitys (aik. myös näytelmä); *kuv. halv.* epäaidon sentimentaalisesta, ontton pateettisesta, mahtalevasta, teatraalisesta esityksestä. | [Näytelmän loppu madaltui] pelkäksi m:draamaksi, jossa oli sovinnainen, hiukan äitellä joulutunnelma ANNA-MARIA TALLGREN. -**draamalli**/nen, -**dramaattinen** a. -sesti *adv.* -suus *omin.* melodraamanomainen; myös *halv.* epäaidon sentimentaalinen, ontton pateettinen, mahtaleva, teatralinen. | M:sta lausuntaa. M. lopukohtaus. M:suuteen taipuvainen kirjailija.

meloilla²⁰ v. = meloskella. | M. hiljakseen järkev yll.

melo/i^{10*} väl. melomisväline, mela. | Veneen, kanootin m. Norpan takajalat toimivat m:mina.

meloja¹⁰ tek. Veneen, kanootin m. Suomen m:t saivat suurvoiton Helsingin olympiakisoissa 1952. — *Yhd.* kilpam.

meloksia¹⁷ v. = meloskella.

meloni⁵ s. Cucumis melo, rento kurkkukasvi, jonka meheviä pallomaisia, uurteisia hedelmiä

käytetään ravinnoksi; sen hedelmä. | M:n viljely. M:n viipale. — *Yhd.* vesim.

melonta^{15*} *teonn.* < meloa. | Kanootilla m. M. urheilumuotona. Harrastaa m:a. Melonnan olympiakarsinnat. -**kilpailu** s. 1000 m:n m. -**urheilu** s.

meloskel/la²⁸ *frekv.v.* (< meloa) meloilla, meloksia, melastella. | Kalamies m:ee järvellä. Ukko m:i hiljaa valkamaa kohti.

melka¹⁰ s. *harv.* sekamelska. | Voi taivaallista m:a! *Kivi.* Tämä m. [= yhteiskunnallinen kumous] on se tikarappu, jota myöten köyhälistön asia kiipeää kuin orava TALVIO. — *Yhd.* sekam.

melskaht/aa^{2*} *onom.v. harv.* molskahtaa. | -- m:i merehen miehiet KAL.

melska/ta²⁵ v. -us²⁴ *teonn.* 1. mekastaa, meluta, metelöidä, meiskata. | Lapset uivat ja m:avat rannalla. Pojat m:avat luistinjäällä, urheilukentällä. Humalaiset m:sivat kylätiellä. Nurkkatansseissa tapeltiin ja m:ttiin. Mies m:a alituiseen perheensä kanssa. Mitäs te täällä oikein m:atte? Akka m:si vielä ovela, että -- ALKIO. -- lauhkea tuuli loi laulun hietikon sileään sanaan, jossa pojat intiaaneina m:sivat Kianto. 2. huonosta vieraan kielen puhumisesta: solkata. | Koetti parhaan taitonsa mukaan m. venäjää. M. saksaksi. M:si jotakin siansaksaa. — Puhua m:ten 'epäselvästi'. Hänen puheensa on sekavaa m:usta.

melske^{7*} s. 1. melu, meteli, metakka, kalske, helske. | Korvia särkevä m. Lapset pitävät uimarannassa iloista m:ttä. Lohi piti kovan m:en, ennen kuin sen sai veneeseen. Joukon lähtiessä oli m:ttä ja hyörinää. Rauhasa maailman melulta ja m:eltä. Päästä, erota maailman m:estä 'kuolla'. Taistelun m. kiihtyy. -- minä kuulen kuin kohinan kaukaisen / tai tuhanten miekkojen m:en LEINO. -- heräsin siitä, että ulkoa kuului tappeluksen m:ttä, kirouksia ja uhkauksia KATAJA. 2. rauhattomuus, meteli, mellakka, taistelu, kapina. | Keskiajan sotaiset m:et. Sortua sodan m:iisiin. Tuhoutui kansainvaelluksen, vallankumouksen m:issä. Kiinan, Meksikon m:et. Erämaahan tänne pakenin -- pois verisistä m:istä pahan veljen kanssa *Kivi.* Viel' on haavat hartioissa, / -- / mennehistä m:histä / suurilla sotamäillä KAL. — *Yhd.* lakkolais-, vallankumousm.

melskei/nen^{6*} *poss.a.* < ed., vars. 2. | Abessinian m. historia. Kansainvaelluksen m:sinä aikoina.

mel/to^{1*} a. -tous^{6*} *omin.* 1. metallista: pehmeä, taipuisa, taottavaksi sopiva. | M:toa rautaa, terästä. Liian m:toa rautalankaa. Kirveen terä on liian m. 2. *kuv.* luonteesta, mielenlaadusta: pehmeä, taipuisa; tunteikas, hentomielinen; tarmoton, saamaton, nahjusmainen. | Nälkä muokkasi mielet m:loiksi. M:lot tunteet. Palasi mieli m:tona ja herkkänä. Pois m:lot kaihot! IVALO. -- itki hän yksin kamarissaan hetken kestävä m:toa itkua HAARLA. Häntä pitivätkin ammattitoiverit -- m:tona ja liikatuenteellisenä HEPOR. M:tous voi olla miehuutta ja miehuudelta näyttävä m:toutta HEPOR.

meltomielinen a. -syys *omin.* hentomielinen, saamaton, tarmoton. | M. lemmenhaaveilu.

M:siä raukkoja kaikki. Ei, nuo väitteesi ovat kaikki m:siä haaveita IVALO. Häntä hävetti hiukan sellainen m:syys, ettei hän voinut iskeä voitoniskua AK.

meltorauta³⁰ s. pehmeä, takomakelpoinen rauta; myös: mellottamalla saatu rauta, takorauta. | M:a voi takoa, mutta ei karkaista. -inen a. -sydän s. Sähkömagneetin m. -tanko s. M., jonka ympäri sähkövirta kulkee, tulee magneettiseksi.

meltoutta²⁶ v. tehdä melloksi. | Valmistaa raakaraudasta m:malla [= mellottamalla] takorautaa. — Koettelemusten m:mat hermot. Silloin ei enää anneta armoa vieraan veren m:mille kamasaksoille ... HAARLA.

meltoutta⁴⁴ v. tulla melloksi. | Raakarauta m:u [= mellottuu] taottavaksi. — Tahdon m:milen. Mutta miehen mieli ei saa m. kehnoksi tekoihin ja taisteluihin HAARLA. Kun vuosia kuluu, niin mies m:u KARHUM.

melu¹ s. voimakas äänten häly, kaikenlaiset häiritsevät äänet, hälinä, meteli, kohu. | Pamaus on lyhyen aikaa kestävä m. Koneiden korvia huumaaava m. Moottorin, raitiovaunujen m. Taistelun m. Kadun m. kuuluu huoneisiin. Pitää kovaa, pahaa, suurta m:a. Syntyy, nousee kova m. M. kiihtyy, ylttyä, laantuu, heikkenee. Voimistelusalista kuuluva m. häiritsee opetusta. Markkinapaikalla oli kova m. ja rähinä. Elää erillään maailman, kylän, kaupungin m:sta. Päivän m:a karttava uneksija. Paljon m:a ja vähän villoja [= pieni tulos paljosta touhusta] sr. Pitää kovaa m:a turhasta. Pikkuseikoista ei kannata nostaa selaista m:a. Pitää itsestään, teoistaan suurta m:a. -- alkoi kuulua raa'an ja riitelevän äänen m:a AHO. Mikon malja juotiin suurella m:lla ja pauhinalla LEINO.

meluja¹⁶ tek. < meluta.

meluinen⁶³ poss.a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. = seur. | M. kylä, kaupunki. M. seurue.

meluisa¹⁸ a. -asti adv. -uus⁶⁵ omin. meluava, hälisevä. | M. lapsilauma, markkinaväki, kokous, ryyppyseura. M. nauru, riita, väittely. M:ia suosionosoituksia. M. orkesteri, tanssimusiikki. Nauraa, puhua, väitellä m:asti. Kokouksen m:uus. Kadun m:uus käy hermoille. **melun/pito** s. meluaminen. | Seurue jatkoi m:pitöään. -torjunta s. Tehdassaleja rakennettaessa kiinnitetään nykyään huomiota myös m:an.

melu¹⁰⁰ v. -avasti adv. pitää melua, kovaa, pahaa ääntä, hälistä. | Juopuneet huutavat ja m:avat. Lapset tulevat sisään nauraen ja m:ten. M:ava seurue, kansanjoukko. Noitarummun m:ava ääni. M:ava puhetapa. Nauraa m:avasti. Oppilaiden m:aminen häiritsee työskentelyä.

meluton⁷⁷ kar.a. -tomasti adv. -tomuus⁶⁵ omin. M. tehdassali. Liikkua m:tomasti. Esiintyä m:tomasti 'vaatimattomasti'.

membraani⁶ s., vars. anat. tekn. kalvo. | Puoliläpäisevä eli semipermeaabeli m.

memento¹ [myös: -me'n-] s. eräissä sanontatavoissa: muistutus. | Asia on meille tuoreena m:na. Tapaus on vakava m. lainvalvo-

jille. Tällainen on se m., -- jonka Leino nyt asettaa itselleen L.ONERVA.

memoari¹ s. muistelmia; mon. myös muistelmateos. -kirjallisuus s.

memoraatti⁶ s. omakohtaisesta uskomuspohjaisesta elämäyksestä kerrottu lyhyt muistelmia.

memorandumi¹ s. muistio. 1. diplomaattinen asiakirja, jossa lyhyesti selostetaan jotak (kiista-) asiaa. | Italian m. Abessinian oloista. 2. viranomaisen (ylemmälleen) tekemä lyhyt kirjallinen selonteko jstak ajankohtaisesta asiasta. | Ylipäällikön hallitukselle jättämä m.

memoriaali¹ s. kirjallinen lausunto, virkakirjelmä; hakemus, anomus. | Valtiopäiville jätetty m. Papistolle osoitettu m. Kuvneröörin senaatile lähettämä m. — Erik. 1. lak. a. kihlakunnanoikeudessa tehty pohjapöytäkirja, jonka mukaan varsin. pöytäkirja laaditaan. b. kannekirjelmä, jonka kanneviskaali jättää virallisissa syyteissä hovioikeuteen. 2. liik. kirjanpidossa kirja, johon merkitään aikajärjestyksessä kaikki muut liiketapahtumat paitsi kassamerkinnot, muistio.

memoroida¹⁸ v. -nti* teonn. painaa muistiinsa (tehtävä, rooli tms.); lukea muistista. | On opittava m:maan niin suurina paloina kuin suinkin huomaan kykenevänsä.

menadi¹ s. (rinn. mainadi) muinaisessa Kreikassa Dionysoksen seurueeseen kuuluva t. hänen palvelustaan haltioitunut nainen.

menageria¹⁵ [-aše-] s. eläintenkesyttäjän t. -näyttäjän eläinokoelema, eläinnäyttely.

mendelismi¹ s. biol. (Mendelin aloittama) risteytyskokeisiin perustuva perinnöllisyyskysymysten tutkimus. -tinen⁶⁶ a. mendelisiin perustuva t. kuuluva, sen mukainen. | M. tutkimus.

mendelöi/jä¹⁸ v. biol. -nti* teonn. periytyä Mendelin toteamien lakien mukaan. | M:vä ominaisuus, tauti.

menehdyksi¹⁵ -in adv. (us. poss.-suff.:llisena) lopen väsyksissä, näännöksissä, uuvuksissa, voivuksissa, menehtymäisillään. | Pakolaiset olivat matkan rasituksesta m:ssä(än). Juosta m:in asti.

menehdyttää²⁶ kaus.v. < seur. | Kiivas juoksu, tuska oli aivan m.

menehty¹⁶ v. kuolla (tav. hitaasti riutuen), nääntyä, riutua, kuihtua; väsyä, uupua, voipua perin pohjin. | M. nälkään, janoon, tautiin, viluun, kuumuuteen. Haavoittunut m:i verenvuotoon. Kaksi lasta m:nyt liekkeihin. Lehmä m:i suohon. Taimet ovat m:neet kuivuuteen. Tuhohyönteisten voittama puu saatetaan kokonaan m. Aviopuolisoiden rakkaus m:i alituisiin riitoihin. — Lapsi m:y, so. menee tajuttomaksi ja lakkaa hetkeksi hengittämästä. Miehiä m:i marssilla kymmenittäin. Potilas on voimaton ja m:nyt. — M. suruun, murheeseen, huoleen. Tyttö nauri m:äkseen. Liisa oli m. naurusta. Elli oli iloonsa m. AHO. -- päivä painuu pois kaihoonsa m:mäisillään SILL. Puimakone ahmi keltaista pahnaa m:äkseen KARHUM. -- kaikki maan asukkaat m:vät pelkoon teidän edessäne vt.

meneillä, -e adv. (us. poss.-suff.:llisena) (par-

haillaan) menossa, menemässä, käynnissä, kulumassa, tapahtumassa, tekeillä tms. | Kesäkuun toinen viikko oli m:ään. Työ, kilpailu on m. Juhla oli juuri m. Asia on saatava m:een [= alulle] ensi tilassa. On m. [= tekeillä] viikate alkio.

menekki ^{ki*} s. 1. kaupaksi meneminen; kaupaksi mennyt tavaramäärä. | Tavarat, kirjan, viikkolehden, pääsylippujen, arpojen m. Hyvä, huono, suuri, pieni m. M. kasvaa, lisääntyy, suurenee, parane, vähenee, pienenee, supistuu, huononee. Tehokas mainonta lisää tuotteen m:kiä. Romaani saavutti valtavan m:in. Tavarat, jolla on m:kiä ulkomailakin. — *Yhd.* kuukausi-, vuosim. 2. käyttö(määrä), kulu, kuluksi. | Pakkaset lisäsivät polttopuiden m:kiä. Siementen m. hehtaarille. Tiilien m. 408 kpl m:ä kohti. Kankaan lankojen m. on laskettava etukäteen. Voiteluöljyn m. jäi varsin pieneksi. Työn m. -- pidä tarkka räkinki olven m:istä kivi. — *Yhd.* ajan-, hiilen-, höyryn-, langan-, raaka-aineen-, työn-, voimann.

menekki ^{ki} **alue** s. alue, jossa jllak tavaralla on menekkiä, markkina-, myyntialue. | Tavarat, tuotteen m. Suomalainen puutavara on saanut uusia m:alueita. Kasvavalle teollisuudelle oli hankittava laajempia m:alueita. -**kirja** s. kirja, jolla on hyvä menekki, menestyskirja. | Romaanista tuli vuoden parhaita m:oja. -**kirjailija** s. kirjailija, jonka teoksilla on hyvä menekki, menestyskirjailija. -**ma** ^a s. maa, jossa jllak on menekkiä, markkinamaa. | Vientiteollisuutemme on saanut uusia m:ita. Tanskan paras m. oli Englanti. -**mahdollisuus** ^s s., tav. *mon.* mahdollisuus saada menekkiä. | Tavarat, tuotteen m:det. Hyvät, huonot, suuret, pienet m:det. Sodan jälkeen teollisuudellemme avautui uusia m:ksia. Koti-, ulkomaiset m:det. -**markkinat** ^{at} s. *mon.* vrt. markkinat 2. | Tavarat koti-, ulkomaiset, merentakaiset m. Hankkia, saada uusia m:oit. Maiden kilpailu m:oit. Sahatavaran m. ovat huonontuneet.

-**menekkinen** ⁿⁱ *poss.a.* Heikko-, huono-, hyvä-, runsas-, suuri-, vähän.

menekki ^{olot} s. *mon.* Hyvät, edulliset, huonot, epäedulliset m. Metsän raha-arvo riippuu myös m:oloista. -**paikka** ^a s. paikka, jossa jllak on menekkiä. | Siirtomaat olivat emämaan tuotteiden parhaita m:oja. -**pula** s. menekin puutteesta t. huonosta menekistä johtuva liike-pula. | M:n aikana tavaroita joko ei saada ensinkään kaupaksi tai voidaan myydä vain tuntuvasti alennettuun hintaan. -**romaanit** s. vrt. menekkikirja. -**suhteet** ^s s. *mon.* Hyvät, edulliset, suotuisat, huonot, epäedulliset m. Maataloustuotteiden m. ovat viime aikoina parantuneet. Muuttuneet ulkomaiset m. supistaneet vientiä. -**tavara** s. tavara, jolla on hyvä menekki. | Tuotteesta tuli erinomainen m. Joulumarkkinain m:t. -**vaikeus** ^s s., tav. *mon.* Yleistä talouspulasta aiheutuvat m:det. M:ksen takia jouduttiin tuotantoa supistamaan. -**ykkönen** s. parhaiten (t. erittäin hyvin) kaupaksi menevä artikkeli, vars. kirja, bestseller. | Kirjasta tuli vuoden m.

menemätön ⁿⁱ *kielt.a.* -tömyys ⁿⁱ *omin.* (< menä) joka ei mene t. ole mennyt. | Vielä palvelukseen m. tyttö. Kalat taitettiin pyydyksiin m:tömiksi. Perille m. kirje. Mielestä m. tapaus. M., so. nyky- tai tuleva aika. Umpeen m. haava. Liiallisuusiin m:tömät elämäntavat. Kaupaksi m. tavara.

meneskelillä ⁿⁱ *frekv.v.* < mennä. | Mies ei pitänyt kiirettä, m:i vain omia aikojaan. Aika m:ee hiljalleen. -- kun sattui myönteiset purjetuulet, silloin kelpasi m. PAULAH. -- jossain isäntä m:i aittaansa sill. Niinhän se maailma m:ee eteenpäin ... LEINONEN. Niin m:i Mosse elämä vuodesta toiseen KARHUM.

menestys ⁿⁱ *poss.a.* -kästi *adv.* = seur. | M. kilpailija, taiteilija, asianajaja. M. konsertti, kauppatietä, sotatoini. Toimia m:kästä.

menestyskellinen ⁿⁱ *poss.a.* -sesti *adv.* -syys ⁿⁱ *omin.* (< menestys) jolla on menestystä, hyvä menestys; joskus: onnistunut, onnekas. | M. kirjailija, taiteilija, sotapäällikkö. Joulumarkkinoiden m:sin romaani. M. sota, liikeily, kalastus, konsertti, politiikka. Elinkeinon m. harjoittaminen. Taudin m. torjuminen. Toimia, opiskella m:sesti. Kasvi, jota voidaan m:sesti viljellä Keski-Suomessa asti.

menestykset ⁿⁱ *kar.a.* -tömästi *adv.* -tömyys ⁿⁱ *omin.* < menestys. | M. taistelu, yritys. Tutkimusretki jäi m:tömäksi.

menestymis ⁿⁱ *edellytys* s., tav. *mon.* -**mahdollisuus** ^s s., tav. *mon.* Jklla, jllak on hyvät, huonot m:det. Asianajajan, kasvin, sanomalehden, liikeyrityksen m:det. Turmella m:tena.

menestymätön ⁿⁱ *kielt.a.* -tömyys ⁿⁱ *omin.* Koulussa m. lapsi.

menesty ⁿⁱ *teonn.* < menestyä; us. = onni, onnistuminen. | Jklla, jllak on m:stä, hyvä, huono, suuri, pieni, vaihteleva m. Hänellä on m:stä naisten parissa. Kansan m. olkoon hallitusmiehille ylin laki. Yrityksen taloudellinen m. oli loistava. Näytelmällä oli erinomainen m. Saada, saavuttaa m:stä. Jumala suokoon sinulle m:stä! Toivottaa onnea ja m:stä. M. kruunasi vihdoinkin hänen ponnistuksensa. M. on noussut [näyttelijän] päähän. Iloita m:ksestä. M:ksensä päivinä hän oli kuuluisa. Juoda malja jkn m:kseksi. Toimenpide koitui koko maalle m:kseksi. -- Toimia, työskennellä, opiskella (hyvällä) m:ksellä, par. menestyskellisesti. -- Joskus konkr:mmin (myös *mon.*) menestyskellisesti saavutuksesta, yrityksestä, tapauksesta yms. | Taistelussa saatu m. on turvattava. USA:n aseilla uusia m:ksia. Kaupan alalla viime vuosina saavutetut m:kset. Konsertista tuli loistava m. Kirja oli joulumarkkinoiden suurin m. -- *Yhd.* alku-, kokonais-, osam.; jymy-, loisto-, suurm.; kassa-, maailman-, yleisöm.; arvostelu-, elokuva-, kilpailu-, myynti-, näytelmä-, näyttämö-, vaalim.

menestys-alkuiset yhd:t merkitsevät sellaista, jolla on hyvä menestys. -**elokuva** s. Ranskalainen m. "Pépé le Moco". -**kappale** s. Tämä näytelmä oli kauden m. [Iskelmä] on vuoden parhaita m:ita. -**kirja** s. Waltarin "Sinuhe egyptiläinen" oli joulun m. -**kirjailija** s. Ame-

rikkalainen m., jonka teokset leviävät kymmeninä painoksina. -**numero** s. Laulaja esitti suosituimpia m:itaan. Esityksestä tuli todellinen m. -**näytelmä** s. Juhani Tervapään m. "Juurakon Hulda". -**ohjelma** s. Kabaree on jo neljättä viikkoa esittänyt suuren suosion saavuttanutta m:ansa. -**romaan**i s. Kotimaassaan suurina painoksina ilmestynyt ja useille kielille käännetty m. -**viikko** s. Uuden kotimaisen elokuvan viides m.

menestyä¹ v. 1. elää, toimia, työskennellä [tms.] onnekaasti, tulokseksaasti, tulla hyvin toimeen, kehittyä edullisesti, edistyä (yl. t. jssak suhteessa), saavuttaa t. tuottaa (hyviä) tuloksia; onnistua, selviytyä, suoriutua hyvin, "pärjätä"; joskus: hyötyä, kukeistaa, vaurastua. | M. hyvin, huonosti. M. elämässään, työssään, opinnoissaan, urallaan. Poika ei m:y koulussa. Liisa m:yy huonosti matematiikassa. Hyvin m:yyvä liikemies. Hän tuskin on m:yyvä asianajaja. Isäntä on rikastunut ja m:ynyt kaikin puolin. Suomalaiset eivät oikein m:yneet Lontoon olympiakisoissa. Ja Hiskia m:yi kaikessa, mitä hän teki vr. Kunnoita isääsi ja äitiäsi, että m:ysisit ja kauan eläisit maan päällä **KATEK.** — Hyvässä hoidossa siat lihoivat ja m:yiivät. Karja ei tahtonut talossa oikein m. Hänen liikkeensä m:yy erinomaisesti. Heikosti m:yyvä yritys. Kone ei käytännössä m:ynyt. Väärä m:yi, oikeutta sorrettiin. 2. viihtyä, tulla toimeen. | Siinä talossa eivät palvelijat m:y. Vaativammassakin oloissa m:yyvä kasvi. Kirsikka m:yy kunnollisesti vain maamme eteläosissa. Ihmettelen, että Eeva on näin kauan m:ynyt heidän kanssaan kivi.

mene tekell' s:n tavoin *ylät.* t. *leik.* varoitus, varoitava esimerkki, muistutus. | Maailmansodan hirvittävät, veriset uhrat olkoot ihmiskunnalle varoitavana m:tinä sen alennustilasta. Maaotteluhäviö oli uusi m.t. urheilumme johdolle.

menetellä^{2*} v. 1. *frekv. vanh. harv.* < menettää. | -- älä m:tele sanoja hukkaan kivi. Ennen kaa'an kalvallani, / m:telen [=tapan, tuhoan] miekkalani **KAL.** 2. tavan adverbiaalin ohella: toimia t. käyttäytyä tieteen tahtoon jnk määrätarkoituksen saavuttamiseksi. | M. oikein, väärin, viisaasti, typerästi, taitavasti, taitamattomasti, varovasti, jalomielisesti, kieroisti, häikäilemättömästi. Miten m:telisit tulipalon sattuessa? Asiassa ei ole m:elty laillisesti. Tässä tapauksessa voi kukin m. mielensä mukaan. Kettu m:telee ovelasti saalis- taessaan. — M. jllak tavalla jkn t. jnk kanssa, suhteen, us. par. kohdella, käsitellä, käyttää jkta t. jtk, suhtautua jkhun t. jhk jllak tavalla, tehdä jklle t. jlle jtk. En tiedä, miten kiellon rikkojien kanssa olisi m:eltävä, par. mitä kiellon rikkojille olisi tehtävä. Hullun kanssa on m:eltävä [par. hulluun on suhtauduttava] varovasti. Niityn kanssa on m:elty [par. niittyä on käytetty, käsitelty] järjettömästi. Sillä ei hän ollenkaan tiennyt, kuinka tytön kanssa m. **AHO.** 3. käydä päinsä, laatuun, mennä mukiin, kelvata, välttää, tyydyttää, auttaa. | Ei tämä kaksinen ole, mutta m:telee

paremman puutteessa. Kyllä hän opettajana m:telee. Laiskottelu ei täällä m:tele. Kum-mempikin nimi m:telisi. Päivät aina m:televät, mutta yöt ovat tuskallisia. M:telihän se mieheksen **JOURNI.** — *Yksipers.* "Mitä kuuluu?" — "M:telee." Päivällä vielä m:telee, on askarrusta ja touhua köyhällä piikaihmisellä liiatenkin **KALLAS.**

menetelmä³ s. järjestelmällinen menettelytapa, -keino, metodi. | Hyvä, huono, tehokas, tarkka, varma m. Tieteellinen, teoreettinen, käytännöllinen, koneellinen m. Käyttää, noudattaa jtk m:ää. Keksiä, löytää, valita oikea m. Turvautua jhk m:ään. Tulokseen voidaan päästä eri m:in. Opetuksessa m:ät vaihtelevat. Kuparin erottamiseen malmista käytetään joko kuivaa tai märkää m:ää. Maan happamuusaste voidaan todeta Comberin m:ällä. — *Yhd.* vars. moniin verbaalis:eihin liittyen: harjoitus-, kasvatus-, kirjoitus-, kuivaus-, kysely-, lämmitys-, mittaus-, myynti-, opetus-, opiskelu-, paino-, parannus-, piiritys-, poraus-, puhdistus-, ruokinta-, säilytys-, tutkimus-, työ-, valmennus-, valmistusm.; erikois-, koe-, kolmio-, pikam.

menetelmällinen⁴ a. -sesti *adv.* -syyss⁶⁵ *omin.* jtk (määrä)menetelmää käyttävä; menetelmää koskeva; metodinen. | M. tutkimus. Opetuksessa on noudatettava m:syyttä. M. periaate, ohje.

menetelmäoppi s. metodiikka, metodioppi.

menetelly² *teonn.* < menetellä. 1. menettelminen; menettelytapa, proseduri. | Oikea, virheellinen, taitava, typerä, vilpillinen m. Hänen m:nsä sinua kohtaan ei ollut kaunista. Koko asia voidaan pilata taitamattomalla m:llä. Reilua sellainen m. ei ainakaan ole. Kirjallinen, suullinen m. Käyttää, noudattaa jtk m:ä. Maanmittaustoimituksissa noudatettava m:ä koskeva asetus. Tuomaria syytetään lainvastaisuudesta m:stä. — *Yhd.* konkurssi-, käsittely-, lunastamis-, maanjako-, oikeudenkäynti-, sovittelu-, suoritus-, valitus-, väli-miesm. 2. → menetelmä. -**ohje** s. Poliisilla oli mahdollisten välikohtausten varalta tarkat m:et. -**ta'pa** s. tapa menetellä, proseduri; menetelmä, metodi. | Oikea, virheellinen, helppo, mutkikas m. Käytännöllinen, tieteellinen m. Käyttää, noudattaa jtk m:pa. Samaan tulokseen päästään eri m:voin. Kokouksessa ilmeni erimielisyyttä m:vasta.

menetää^{2*} v. kadottaa, hukata;)(saada, saavuttaa, voittaa. 1. joutua luopumaan jstak, luovuttamaan jtk, lakata omistamasta, pitämästä hallussaan [tms.] jtk, jäädä ilman jtk, kärsiä jnk menetys, häviö, hukka. a. esi-neobj:n ohella. | M. omaisuutensa, rahansa, maansa. En m:tänyt kaupassa penniäkään. Tungoksessa katosi laukkuni, mutta en usko sitä lopullisesti m:täneeni. Perhe on m:tänyt ainoan lehmänsä. Valtakunta joutui sodassa m:tämään suuria maa-alueita. Alus ja lasti tuomittiin valtiolle m:etyksi. Onnettomuudessa hän m:ti toisen kätensä. Haavoittunut m:ti runsaasti verta. Puu on m:tänyt kaikki leh-tensä. Rakennus m:ti tulipalossa kattonsa.

Lähetin m:täminen ratkaisi [šakki]pelin mustan tappioksi. — Kapinan johtajat m:tivät päänsä 'mestattiin'. Hallitsija m:ti kruununsa. **b.** henkilöobj:n ohella. | **M.** (kuoleman takia) isänsä, omaisensa. Vihollinen m:ti 60 miestä kaatuneina ja 200 haavoittuneina. Mitättömän riidan vuoksi m:in hyvän ystävän. Liike m:ti kaikki asiakkansa. — **M.** [= kadottaa] jku näkyvistään. **c. abstr.** **M.** näkönsä, työkykynsä, järkensä, malttinsa, hermonsa, tajuntansa, muistinsa, ruokahalunsa, kauneutensa, terveytensä. **M.** rohkeutensa, toivonsa, uskonsa. **M.** henkensä 'saada surmansa, kuolla'. **M.** työpaikkansa, toimensa. Viran m:tämisen uhalla. Puolue m:ti vaaleissa viisi edustajanpaikkaa. **M.** oikeutensa, puhevaltansa. **M.** kunniansa, kansalaisluottamuksensa. **M.** vapautensa. Valtio m:ti itsenäisyytensä. Maa on m:tänyt ulkomaiset markkinansa. **M.** arvonsa, merkityksensä, voimansa, tehonsa. **M.** tasapainonsa, tukensa, varma jalansijansa. Kädet m:tivät otteensa. **M.** kosketus viholliseen. Osastot m:tivät tuntuman toisiinsa. Viivytelyllä m:ettiin aloitteen suoma etu. **M.** jkn ystävyys, kunnioitus. **M.** mahdollisuutensa, tilaisuus. — Kangas m:tää värinsä, kiiltonsä. Kappale m:tää veteen upotettuna painostaan niin paljon kuin sen kokoinen vesimäärä painaa. **M.** makunsa, muotonsa, ryhtinsä, tyyliä, tuoreutensa. Vanhat tavat m:tävät alaa vuosi vuodelta. Palo oli m:tänyt kimmoisuu- tansa. Laiva m:ti ohjattavuutensa, suuntansa. Lentokone alkoi m. korkeutta 'painua alemmaksi'. Mikä voimassa voitetaan, se matkassa m:etään. Työ on m:tänyt kaiken viehätys- kensä. Romaani m:tää loppupuolella uskotta- vuutensa. — Meillä ei ole mitään m:ettävänä, päinvastoin kaikki voitettavana. Kaikki on m:etty 'hukassa, mennyttä'. **d.** ilman obj:a: kokea jk menetys, hukka, häviö, tappio; jos- kus: kärsiä, tulla huonommaksi. | **M:**in kau- passa aika lailla. Yrityksessä pikemmin m:et- tiin kuin voitettiin. Pokerissa on suuri m:tä- misen vaara. Näin esitettyä runo varmasti m:tää.

2. ed:een liittyen: hukata, kuluttaa, tuh- lata, käyttää hukkaan. | **M:**ettyä aikaa on vai- kea korvata. Konevian takia m:ettiin kalliita minuutteja. -- kaikki, mitä rattailta hel- tiä, m. viinaan kivi. Olihan hän ennenkin näh- nyt kauniita naisia eikä ollut m:tänyt aja- tuksiansa heihin seppänen.

3. vars. *vanh.* hävittää, tuhota; surmata, tap- paa. | Joka vaimon kanssa avion rikkoo, on mieletön: itsensä m:tää, joka niin tekee vr. -- miekalla m:etyksi, / tapetuksi tapparalla **KAL.** -- koska häntä m. koetimme, niin -- henki ei lähtenyt kivi. -- Mari on jotenkin m:tänyt [= tappanut] itsensä **PAKK.** -- hen- keäni nuort' älä m:ä ***MANN.** -- olisiko kovin suuri synty koettaa m. ihmisalku **LINN.** -- mies- ten jako eri kilpailuihin m:ti [= riisti, vei] Suomelta yhden toisen palkinnon **AK.**

4. joutua häviölle, tappiolle jssak, kärsiä hä- viö, tappio jssak, hävitä. | **M.** ottelu, taistelu, sota. **M.** (riita)juttu, (oikeus)asia. En pidä

vielä asiaani m:ettynä. **M.** veto. **N.N.** voitti ottelun eräkkään m:tämättä. — **Erik. menet- tää peli** (kuv.) joutua tappiolle, hävitä. | Jos menetät malttisi, m:ät varmasti pelin. Tilanne oli toivoton ja peli auttamattomasti m:etty.

5. vanh. menetellä. | Niin tässä kirjallisesti m:ettävä on kivi.

menety[s⁶⁴ teonn. < ed. **1.** menettäminen. | Ra- han, omaisuuden m. Maan, maa-alueen m. Pelinappulan m. Ruumiinjäsenen, hiusten m. Murhasta saattoi seurata pään m. Omaisen, ystävän m. 30 miehen m. oli tuntuva tappio. Näön, työkyvyn, muistin, ruokahalun, tervey- den m. Rohkeuden, toivon m. Hengen m. Ih- mishenkien m:ksiä ei onneksi sattunut. Työ- paikan, toimen, viran, toimeentulon m. Oi- keuksien, puhevallan m. Kunnian, kansalais- luottamuksen m. Vapauden, itsenäisyyden m. Arvon, voiman m. Tasapainon, tuen m. Jkn ystävyys, kunnioituksen m. Värin, painon, muodon m. Ajan m. oli melkoinen. — **Yhd.** alueen-, arvon-, hengen-, lämmön-, painon-, voimanm. **2.** tappio, vahinko, hukka, häviö. | Karvas, raskas, suuri, vähäinen, tuntuva m. Maston katkeaminen oli ikävä m. Suurmiehen poismo on maalle korvaamaton m. Kärsiä m., m:ksiä. Vihollisen m:kset kaatuneina n. 60 miestä. Saksan m:kset sodassa olivat suun- natomat. — **Yhd.** alue-, kalusto-, miehistöm. **3. vanh.** menettely. | -- lausun kerran vielä, että on tämmöinen m. koiramaista kivi. -- velallinen on tehnyt itsensä vikapääksi petol- liseen m:kseen velkojiansa kohtaan **LK.**

menetystapa s. vanh. menettelytapa, menetel- mä. | -- täytyy muuttaa m:ani pärvär.

menevä¹³ a. (partis.) ks. myös mennä. — **Erik.** nopea t. halukas menemään. | Hevonen on hyvä ja m. **KATAJA.** Palvelustytö sattui olemaan ko- vin m:ä lajia 'ei pysynyt kotona, vaan kävi huveissa, kylässä yms.'

meneväi¹³ nen¹³ a., vars. vanh. menevä. | Sillä itse te ette mene sisälle, etkä salli m:sten sisälle mennä **UT.**

menijä¹⁴ tel. < mennä. | M:ät ja tulijat. Tie on täynnä m:öitä. Nopea, hidas m. Kirkkoon, kouluun, markkinoille m. Metsälle, kalaan m. Teatteriin m:öillä alkoi olla kiire. Hevonen oli kova m. Purjevene osoittautui oivalliseksi m:äksi. — **Yhd.** mestari-, pika-, suurm.

meniski¹⁵ s.; rinn. meniskus⁶¹. **1. fys. a.** hiusput- kessa olevan nesteen kupera t. kovera pinta. **b.** kuperankovera linssi. **2. anat.** nivelkierukka.

menneen¹⁶ kesäinen a. edellis-, viimekesäinen. | **M.** tapaus. Veneessä on vielä m. terva. Pääs- kynen palaa m:kesäiselle pesälleen. **-syksyi- nen a.** edellis-, viimesyksyinen. | -- tuolla puo- len m:stä ruishalmetta **AHO.** **-talvi¹⁷ nen a.** edel- lis-, viimetalvinen. | **M.** sairaus. — **Kuv.** Mitäs m:sesta lumesta 'vanhasta, unohtetusta asiasta, vanhoista'. **-vuoti¹⁸ nen a.** edellis-, vii- mevuotinen. | **M.** lehti, karpalo. — **Kuv.** Ha- kea mennyttä päivää ja m:sta lunta 'vanhaa, unohtettua'.

menneisyys¹⁹ s. mennyt, takanapäin oleva ai- ka; se, mikä on ajassa takanapäin, menneet asiat, tapahtumat jne.; joskus: entisyys, mui-

naisuus, historia; vrt. nykyisyys, tulevaisuus. | Kaukainen, läheinen m. Jkn henkilön m. Kansan, maan m. Jklla, jllak on kunniakas, häpeällinen m. Seikkailijan kirjava m. Suomen kansalla on omintakeinen m., siis oma historia. Säätyennakkoluut kuuluvat auttamattomasti m:teen. Kaupunki, jossa m. ja nykyhetki lyövät kättä toisilleen. M:den varjo. Hän ei voinut unohtaa, että Aunella oli m.

mennessä ks. mennä, vars. II.3.a.

menninkäinen^m s. myt. (rinn. männinkäinen) kirkon, hautausmaan ja ruumiinsäilytyshuoneen vaiheilla oleskeleviksi kuviteltuja vainajalentoja. | Pelätä m:siä. Kirkon ympärillä vaeltavat vainajat, m:set ja keijukaiset m. HAAVIO.

mennoniit^{ta}^{10*} s. M:at 'Menno Simonis -nimisen papin Hollannissa 1500-luvulla perustama uskonlahko'.

mennyt⁷ a. (partis.) ks. myös mennä. 1. ajasta. a. takanapäin oleva, kulunut. | M. aika. M:et kuukaudet, vuodet, vuosisadat, tapahtumat. Kaupungin valtakausi oli m:yttyä 'ohi, lopussa'. — S:sesti. Muistella m:itä. b. viime. | M:eenä yönä, talvena. M:een kesän tapahtumat. 2. hukkaan joutunut, jssak suhteessa menetetty, sellainen jota ei enää voi ottaa lukuun, käyttökelvoton. | Jk on m:yttyä. Hän on poliittisesti m:ytty (miestä). Laiva oli selvästi m:yttyä kalua.

mennä⁷ v. I. poistumisesta t. joutumisesta jhk (päämäärää osoittaa tav. tulosijassa oleva adverbiali); tav.)(tulla.

1. merk., jota luonnehtivat mm. v:t lähteä, siirtyä, käydä, ajaa, liukua, valua, pudota. | M. ulos, pihalle, jkn luo. M. kotiin. M. maalle. — Rokka m:i maahan. Pala m:i väärään kurkkuun. Myllyyn oli m:nyt raudankappale. Vene m:i karille. Kuu m:ee auringon eteen. Aurinko m:ee pilveen, mailleen. Voileipäkään ei tahtonut m. alas. Tikku m:i kynnen alle. Kyllä vain tahtoo m. käsi korvan taakse, kun maa kasvaa huonosti ALKIO. — Hysteriseltä ei m:e virtsa eikä uloste kohtauksen aikana alle 'hän ei virtsaa eikä ulosta'. — Ulkomaille m:evä [= lähetettävä] arvoposti. — Erik. jnk liikkeen maisemassa näennäisesti aiheuttamista muutoksista. | Kirkko m:i metsän peittoon. Talo m:i tien mutkan taakse.

2. ed:een liittyen menemisestä jtak tekemään. a. M. marjaan, kalaan, heinään. M:tiin **iltakarjalle** 'iltalypsyille'. Lapset m:ivät kelkkamäkeen. Parhaana pyyntiaikana m:tiin verkkoille ja nuotille joka iltä. — Erik. liikkumisen merk. himmennyt t. häipynyt. | M. oppipojaksi, suutarinoppiin, kouluun, sotaväkeen. M. jklle (vaimoksi). M. kihloihin, naimisiin, mieheleään. b. M. maata. — M. jssak käymään. Hän m:i toivottamaan onnea nuorelle parille. — Erik. liikkumisen merk. häipynyt: käydä, ryhtyä; suostua. | On vaikea m. sanomaan [= sanoa] mitään varmaa. Ollisit harkinnut, ennen kuin m:it sellaista tekemään. En m:e takamaan, että --. Mitäs m:it valehtelemaan. M:e siinä sitten mitään ennustamaan! Kenenkään yksityistä elämää ei toisella ole oi-

keus m. kaivamaan AHO. -- olisi ollut tyhmää m. lykkäämään Vuoremaahan joukolle semmoista rahasmuamaa sll. — M. jstak takaukseen. Valtuutetut m:ivät kuitenkin myönnetyksiin. Hallitus m:i sopimukseen. Asian todenperäisyydestä emme m:e vastuuseen. Joka m:ee takuuseen, se m:ee maksuun sl.

3. kuv. Lopulta m:i joku Kustaankin puolelle. Ikkunaan m:ivät Samulinkin silmät. Asia m:i Marjan korviin 'Marja sai kuulla asiasta'. Metsä saattoi n. omistajalta toiselle väliin jauhosäkiä. — Työ on m:nyt eteenpäin 'edistynyt'. Potilas on viime päivinä m:nyt alaspäin 'huonontunut'. Nämä ominaisuudet ovat m:neet hänen oppilailleen perinöksi. Sisu m:i kaulaan 'petti'. Se ajatus m:i yli poikien ymmärryksen. — M:en vielä siihen Esaan 'otan puheeksi Esan'. M. henkilökohtaisuuksiin. — Us. jnk asian liiallisuudesta. | Uinnissa voidaan myös m. kohtuuttomuuteen. Äärettömiin m:evä uhrautuvaisuus. Kahvin juonti m:i liiallisuuteen. — Viina m:ee päähän 'päihdyttää'. Samppanja m:ee pikemminkin jalkoihin kuin päähän. Menestys on m:nyt hänelle päähän. — Matkustelu on m:nyt hänen veriinsä 'tullut hänelle tarpeeksi'. — Mikä sinuun on m:nyt [= mikä sinua vaijaa]? Silloin m:i äijään piru ja hän sanoa päräytti. --. — Yleisöön m:evä [= yleisöä miellyttävä] näytelmä. Tämmöinen propaganda m:ee kansaan. — Viinaan m:evä [= alkoholiin taipuvainen] mies. Naisiin m:evä 'halukas antautumaan naisuhteisiin'. — **menä itseensä** tutkistella itseään. | Rikollinen m:i itseensä ja kauhistui tekoaan. Ihmisen pitäisi m. itseensä ja kuunnella omantunnon ääntä. — **mennä pitkälle** etenemisen, jatkumisen, kehittymisen tms. asteesta, määrästä, vaiheesta. | Liian pitkälle tässä erotelussa ei kuitenkaan voi m. Äijä m:i saituudessaan liian pitkälle. Asiassa m:tiin jo niin pitkälle, että tehtiin talonkirjat. Tämä m:ee jo liian pitkälle. — Pitkälle m:evä työnjako. Pitkälle m:evä myönnitys, määräys. Ehdotus ei ollut tarpeeksi pitkälle m:evä. Pitemmälle m:evä holhous voi talouselämälle käydä rasitukseksi. — Hän tulee vielä m:emään pitkälle 'menestymään elämässään'.

II. poistumisesta ajattelematta liikkeen päämäärää; us.)(tulla.

1. lähteä, erota. | M:e terveenä! Lausui hyvästinsä ja m:i. M:etkö hänen kanssaan? Viette salaisuuteni m:nessänne. M:e nyt ja anna minun rauhassa nauttia näköalasta. M:ettkö siitä juoruamasta! Myllymiehiä tuli ja m:i. Mauri on tehnyt tehtävänsä, mauri saa m. sp. Kuului vain m:evä ja tulevia askelia. Höyryn mukana m:ee vettä kattilasta. — Erik. a. tulla lähetetyksi. | M:evien hiililastien rahdit. M:evä ja tuleva kiitotavara. M:eekö tämä kirje 25 markalla? b. kuolla. | Ihmisiä m:i kuin silppua. Minulta m:i hyvä ystävä. Muisteleimme niitä, jotka m:neet ovat. -- oliko tytön kovin ikävä, kun isä sillä lailla m:i sll. c. **menlävä** (s:sesti) välttämätön meno tms. | Minulla on tänä iltana välttä-

mätön m:tävä. Onneksi oli Tuomaalla aina omia m:täviään *KARHUM.* d. *mennen tullen* (adv.) mennessä ja tullessa. | Matka tapahtui m:nen tullen veneellä pitkin Tornionjokea. M:nen tullen kuljettiin yhtä matkaa. e. *mene (ja) tiedä* kumaties, kenties, ehkä. | M:e ja tiedä vaikka niin olisikin. Mahtaakos tulla, m:e tiedä. M:e tiedä saan vielä selkääni. M:e tiedä kuinka tässä käy. | "Mutta minkä tähden?" — "M:e tiedä" [= kukapa sen tietää]. | M:e tiedä, jos tuota kuollet tuonne vielä *JORUNI*.

2. hävitä, haihtua, häipyä, huvia, tulla menetyksi, tuhoutua. | M:i henki, virka. Rahat m:ivät viinojen takia. Silmästä taitaa m. näkö. Huhtikuulla m:i lumi. Sotakunnia siinä m:i. H:lta m:i talo ilmapommituksessa. Laukuni oli muka m:nyt sen tien. Niin m:ee meiltä viisisataa riksiä kivi. Siinä se lämmin m:ee! Kun ei peliä kiinni saa *SILL*. — Egyptin johtasema oli m:nyt. Puhekyky oli m:nyt. Tässä m:ee järki. Juhlamiehi näytti m:neen. Minulta m:i halu siihen. Väitteeltä on m:nyt pohja pois. Kyllä siinä ihanteellisuus m:i menojaan. Pojlta m:i paha tuuli menojaan. Taas m:i kunto kaiken maailman tien. — *Erik. a. kulua.* | Enimmän siemeniä m:ee hajakylyvöön. Laatikon aineisiin m:ee kaksi neliometriä lautaa. Rakennukseen laskettiin m:evän 23 hirsikerrosta. Tulot m:ivät toimeentuloon. Tupakkaan on m:nyt paljon rahaa. Polttoaineisiin on m:nyt viitisensataa markkaa. Melkein koko jäämistö m:ee velkojen maksamiseen. — Tuontitavarasta m:evä [= maksettava] tulli. b. *panna menemään* tuhata, hävittää. | Se poika panee rahaa m:emään! Ei olisi ollut pakko panna ansioita olueen m:emään. c. *menemään* läheten adv:a pois. | Viskaa m:emään! Heitettiin käärön koko sisällys m:emään. — *Murt.* Niitämme m:emään [= alamme niittää] *JÄRVENT.* No, luehan m:emään, Alfred, että kuullaan, kuinka kävi *KATAJA.* d. *mennä matkaa(nsa t. matkoihi(nsa t. tiehe(nsa) mennä* pois, poistua. | Tietäjät m:ivät matkaansa. Tiina m:i motkottaan matkoihinsa. M:e tiehesi!

3. ajasta: kulua, rientää, häipyä, kadota, loppua. | M:i muutama silmänräpäys. Päivä m:ee ja toinen tulee. Illat tulivat ja m:ivät yksitoikkoisesti. Juhannus m:i. Koko päivä m:i kovassa työssä. Viime vaaleista on mennyt kolme vuotta. Ei m:e kesä vesittä eikä talvi pakkasitta *SL*. — Louhimiseen m:ee paljon aikaa. Korjaustyöhön m:ee puoli vuotta. Sääksmäkeläisiltä m:i viikko myllymatkoihin. Suutarilta m:ee yhden kenkäparin tekemiseen kaksi päivää. — Kevätulva on m:nyt. Sadekuuro m:i ohi. Juoppohulluus m:ee tavallisesti ohi muutamassa päivässä. Tämä virtaus ei m:nyt sivu jälkiä jättämättä. Koko esitelmä m:i heiltä ohi korvien. Tilaisuus m:i sivu suun. — *Erik. a. jhk mennessä*, harv. *men-täessä* ennen jtk ajankohtaa. | Hakemukset on lähetettävä kesäkuun 1. päivään 1955 m:nessä. Kirjat pyydetään viimeistään joulukuun m:nessä palauttamaan. Koneistoineen

tehdas on valmis vuoden loppuun m:nessä. Päivälliseen m:nessä hänen mielensä ehti tyyntyä. Pilvet hävisivät taivaalta iltaan m:nessä. Lokakuun puoliväliin m:täessä. b. *jnk mentyä* jnk kuluttua, jnk jälkeen. | Puutarhuri puhdisti maitaan talven m:tyä. Hallon m:tyä istutetaan daalait puutarhaan. Laulajat viettivät onnistuneiden konserttiansa m:tyä [= jälkeen] iltaa Kaivohuoneessa.

III. olotilan t. muodon muuttumisesta: muuttua, vaihtua, joutua jhk tilaan, tulla jksik.

1. tilanmuutoksesta (vars. sellaisesta, jossa normaalilla muuttuu poikkeukselliseksi, tav. huonommaksi; vrt. tulla). a. ihmisistä. | M. kalpeaksi. M. noloksi, totiseksi, vakavaksi. Pohtilas on m:nyt lyhyessä ajassa huonoksi. Hän m:i mustaksi vihasta. — M. tainnoksiin. M. hämilleen. M. hunningolle. b. ruumiinosista, esineistä ym. | Posket m:ivät kurttuun. Suu m:i väärrään, vinoon. Pää oli m:nyt kumaraan. Jalka m:ee koukkuun. Käsi on m:nyt sijoiltaan. Kuoliin m:nyt iho. Haava m:i arpeen. Tukka m:i kiharoille. Posket m:ivät kuopalle t. kuopille. Isän suupieli m:i mareisiin, nauruun. Hampaat välkkyivät huulten m:nessä hymyn. Kieroon m:nyt ovi. Vaatteet m:ivät läjään. Vanne m:i tiukkaan. Multa m:i tiiviimpään. Iukko m:ee salpaan. Pilveen m:nyt taivas. M. jäähän "jäättyä". Rauta m:i mutkille. Mukulakivet m:evät jaurhoksi. Sauva m:i poikki. Pakoputki on m:nyt tukkoon. Köysi m:i solmuun. Ruis m:i lakoon. Ilta m:i myöhäiseksi. Kaikki toiveet olivat m:neet murskaksi. Suunnitelma m:ee sekaisin. c. jnk asian epäonnistumisesta, raukeamisesta, "kokoon kuivumisesta" tms.; vrt. V.2. | Työ m:i vikaan. Käräjäasiat m:ivät tyhjään. Turhaan m:nyt työ. Hanke m:i mytyn. M:köön syteen tai saveen [= käyköön] kuinka tahansa! sp. Heidän ponnistelunsa eivät m:e hukkaan. Ei lepo nuoressa hukkaan m:e sp. — Jopa m:i joutavaksi koko näytelmä. Opetushomma m:i heti alussa hulinaksi. Keskustelu asiasta uhkasi m. haihatteluksi. Hedelmäsato m:ee [= hupenee] ihan mitättömiin. Varasto m:i vähiin.

2. asennon muutoksesta. | M. kyykylle t. kyykkyyn. M:i polvelle ja ampui. Hevonen kompastui ja m:i polvilleen. Ovi m:i sara-noiltaan. Ikkuna m:i kiinni. Vene m:i nurin "kaatui". M. kumoon.

IV. ed:iin liittyen sijainnista, sopimisesta, mahtumisesta.

1. pitkänomaisten esineiden, luonnonpaikkojen tms. sijainnista: kulkea, käydä, ulottua, suuntautua. | Hänen poskensa yli m:ee leveä arpi. Kaulanikamia pitkin m:evä valtimo. Seinämän läpi m:evä ruuvi. Juurikasveilla on syvälle m:evä pääjuuri. Jyväskylältä Korpilahdelle m:evä maantie. Huvilat m:ee kymmenen maanomistajan metsäsarkain poikki. Valtaväylä voi m. pitkin toista rantaa. Poranreikä m:ee 2960 m:n syvyyteen. Tästä m:ee ovi äijän kamariin. — Ajasta: Keski-aikaan m:evä asutusnimi Kyyvärä. Rekisterin synty m:ee suunnilleen vuoteen 1486. Kum-

mijärjestelmän juuret m:evät kauas toiseen vuosisataan asti.

2. mahtua, sopia. a. koosta verrattuna jhk muuhun: sopia jstak kulkemaan, mahtua jnk sisään t. päälle. | Ei m:e ovesta. Keulamasto m:i vapaasti sillan alitse. Männän tapin tulee olla niin tarkka, että se juuri ilman väkivaltaa m:ee reikänsä. Hirsiseinän rakoihin lyödään tilkeraudalla tilkkeitä niin täyteen kuin m:ee. — Käsine m:ee helposti käteen. Pieksu eivät tahdo m. jalkaan. Minun vaatteeni m:evät kyllä hänen ylleen. — Kuv. Päähami ei m:e [= en jaksa käsittää], että --. Järkeen m:evä asia. — jnk *mentävä* niin suuri, tilava t. sen kokoinen, että jk pääsee siitä kulkemaan. | Sormen, käden m:tävä aukko. Tuossa on edessä miehen m:tävä kujanne. b. jnk isomman kokonaisuuden muodostumisesta pienemmistä kokonaisuuksista. | Yhteen kuhilaaseen m:ee kaksitoista lyhdettyä 'kuhilaassa on t. kuhilaaseen pannaan 12 lyhdettyä, 12 lyhdettyä muodostaa kuhilaan'. Kauroja m:ee rehuyksikköön 1,2 kg. Kilon painoon m:evien muikkujen kappaleluku. Silputtuina oljet m:evät pienen tilaan. Montako kirjainta m:ee riville?

V. liikkeestä yl. sekä siitä johtuvia merkityksiä; us.) (seisoa.

1. kulkea (poispäin), olla kulussa. | Nykäisi hevonsa m:emään. Huomasi maantiellä m:evän hevosen. M:i pellon piennarta. Missähän se poika nyt m:ee? Soutaen m:tiin kivikot ja matalikot. Syvällä kulkevain laivain on m:tävä hitaammin. — Hevonen m:i laukkaa. M:i tavatonta vauhtia. M:i oikeaa suuntaa. Isäntä m:ee polkkaa karjakon kanssa. Nyt m:nään [= ollaan leikkimässä] sormusleikkiä. — Jalkojen juuressa m. lirtteli puronen. Taivaalla m:ee pilvisuikaleita. — *Erik.* a. vars. *puhek.* näytelmästä, elokuvasta yms.: olla esitettävänä, tulla esitetyksi. | Näytelmä m:ee tänään kolmannen kerran. Bio-Biassa on "Seitsemän veljestä" m:nyt neljättä viikkoa. Elokuva m:ee kolme kertaa illassa. b. *mennä läpi* (kuv.) käsitellä lävitse; tulla hyväksytyksi. | M:i hakemukset läpi. Kauppalakento m:tiin pikavauhdilla läpi. — Asia on ollut esillä valtiopäivillä, mutta se ei m:nyt läpi.

2. kuv. sujua, onnistua, menestyä, käydä laatuun; vrt. III.1.d. | Jk menee hyvin, huonosti. Alku m:i jotenkuten. M:eehän tämä näinkin. Koulutyö kyllä m:ee. Nyt alkoi reaktio m. itsestään. | "Miten jaksat?" — "Siinä hän tuo m:ee." Oli hän tanssinutkin, ja m:i hän se. — *Erik.* a. tekijää ilmaisevan abl:ssa olevan määräyksen ohessa. | Athanasiuksen tunnustus m:i häneltä kuin vettä valaen. Varvasento hengitysliikkeissä m:ee hyvin totuneilla voimistelijoilla. b. *olכון menneeksi*. No, hyvä se, olכון m:neeksi! | "Saanko näyttää?" — "Olכון m:neeksi." — Jos antavat kilon kahvia, niin oli m:neeksi 'suostun'.

3. vars. *kans.* tulla toimeen, selviytyä. | Karja m:i hyvin talven yli. Tällä kermalla minä m:en monta päivää talvio. Ja jos ei olisi juonut ja pieksänyt, olisi siinä m:ty HEPOR. —

Joskus suunnilleen = elää. | Niin m:tiin syksy. Tässähän tuota on m:ty, päivä kerrallaan.

4. sopia, soveltua, käydä, kelvata, menetellä. | Haapa m:ee aidaksina siinä missä kuusikin. Kyllähän hän vielä miehenä m:i, kun vain jalat tekisivät tehtävänsä. Huoneisto m:i jotenkuten korjattuna. Me m:imme täydesti paikkakuntalaisista. Sellaiset tavat eivät m:e tässä ympäristössä. Näin isossa talossa m:i useampikin poika. — -- eukolla olisi mehevämpikin -- [mies] m:nyt LASSILA. — *Erik.* a. *mennä täydestä* jnk sellaisen asian uskomisesta, hyväksymisestä, joka on saatettu näyttämään toiselta, tav. paremmalta, kuin se oikeastaan on. | Huhut m:iivät täydestä. M:i täydestä kuin väärä raha. Häneen oli koko kertomus m:nyt täydestä. b. *mennä mukiin* käydä laatuun, menetellä, kelvata. | Pussihousut m:evät kyllä mukiin talvella. Ensimmäiset päivät m:ivät mukiin kutakuinkin.

meno¹ teonn. < ed. 1. meneminen jonnekin. | Minnehän Nilolla on m.? Häntä pelotti sinne m. Lääkärille m. sai jäädä. Onko sinulla tänä iltana m:a [= mentävää]? Oli edessä m. sotapalvelukseen. Päivän mailleen m. — *Yhd.* (us. myös *h*) alaspäin-, eteenpäinm.; asemaan-, kirkkoon-, kotiin-, luostariin-, työhön-, vuoteeseenm.; maata-, makuulle-, nukkumaanm.; kihloihin-, naimisiinm.

2. meneminen jstak pois, häviäminen, kuluminen (ynnä tähän liittyviä erikoismerkityksiä). | Eräänä päivänä alkoi sitten jäiden m. Sylinterin kummassakin päässä on sola, toinen kaasun tuloa, toinen m:a varten. Hän pelkäsi yksinäisen lapsen syntymästä aiheutuva maineen m:a. — Terve m:a! [tav. ivallinen onnen toivutus lähtijälle t. jllek, jonka katoaminen on mieluisaa]. — *mennä menoja(an)* mennä tiehensä, sen tien, kadota. | Mies vain naurahti jotakin ja meni m:jaan. Kansiluuku irtosi ja meni m:jaan. — *Erik.* a. tav. *mon.* (jhk t. jnak aikana) kuluva rahamäärä, kulut. | Tulot ja m:t. Sosiaaliset m:t. Juoksevat, satunnaiset, tilapäiset, vakinaiset m:t. Jokin summa on varattava arvaamattomiin m:ihin. Satamarkkanen ei ole iso raha, oli se tuloa tai m:a. — *Yhd.* asunto-, halko-, huolto-, kanslia-, korko-, lämmitys-, matka-, palkkaus-, puku-, puolustusm(t); brutto-, kerta-, lisäm(t). b. kulutuksesta, loppumisesta, kuolemasta. | Puiden m. oli suuri. Katselin ääneti eväiden m:a. Tällä m:lla ei perintö kauan riitä. — Sukulaisen m. Valitetaan miehen m:a. Laiminlyönti tässä suhteessa voi olla hevosen m. Tämä alkaa jo olla m:a 'kuolema lähestyy'. — jnk t. jnk *pään menoksi* tuhoamiseksi, kukistamiseksi. | Punoa juonia jnk pään m:ksi. Hyökkäys oli suunniteltu kilpailijain taholta uuden yrityksen pään m:ksi. — *Yhd.* hengen-, höyryn-, rahan-, vedenm.

3. asennon t. tilan muuttumisesta. | M. olkaseisonnasta kippinojaan. Konseptien sekaisin m. Ihon haavoille m. Kotielämän rappiolle m. — *Yhd.* (us. myös *h*) auki-, kiinni-, nurin-, poikki-, rikki-, sijoiltaan-, tyhjiin-, um-

peenm.; makuulle-, pitkälle-, polvellem.; jäähänm.

4. kulkeminen, kulku (kiinnittämättä huomiot menon suuntaan) ynnä tähän liittyviä erikoismerkkejä. | Juoksijoiden luistavaa m:a oli ilo katsella. Pari puhelinkankaakin siinä noudatteli tien m:a sill. — Häiritä leikin m:a. Seurata tapahtumain m:a. Puuttua asiain m:on. Kokouksen m. oli pitkäpiimäistä. Annoimme asioiden mennä m:aan. — maailman meno. Keskusteltiin maailman m:sta. Mietiskeltiin maailman m:a. Maailman m. joskus hymyilyttää. Pitkään aikaan hän ei tiennyt mitään tämän maailman m:sta 'oli tiedottomana tms.'. — Yhd. läpi-, oh-, ylim. — Erik. a. vauhdista. | Parantaa m:aan. Vene solui tasaista m:aan. Hän työnsi potkurinsa selälaiseen m:on, että Esa oli pudota. Päätä pyrki huimaamaan siinä m:ssa. — Oltiin jo hyvää m:a suistumassa anarkiaan. b. yhtä menoa, yhteen t. samaan menoon keskeytyksettä, saman tien. | Luin kirjan yhtä m:a. Pihaan päästyään hän ryntäsi yhtä m:a kamariin. Malmi sulatettiin ahjossa ja taottiin samaan m:on kankiraudaksi. Villavaatteet eivät siedä liottamista, vaan ne on pestävä yhteen m:on lämpimällä vedellä. Hän iski kolmannenkin keran yhteen m:on. c. hyöriä; yksilön t. yhteisön (vars. sopimaton) käyttäytyminen t. elintapa. | Baaripöydän ääressä oli vilkasta m:a. Mene, laiskuri, muurahaisen luo; katso sen m:a ja viisastu vrv. — Jumalaton, kevytmielinen, syntinen m. Pappi nousi leirin irstasta m:a vastaan. Mies kauhistui entistä elämänsä ja m:ansa. Vietettiin maailmallista m:a. -- mies, joka oli istunut ja pitänyt nauravaa m:a Alman kanssa sill. -- useat sanankuulijoistani vastoin kaikkea kristillistä m:a -- pimeydessä vaeltavat aho. Siellä [tai vaassa] jalo m. on / ja riemu verraton vk. d. melu, meteli. | Pojat nostivat asiasta kauhean m:n. Tuuli piti ulkona pahaa m:a. Taistelun m. kasvoi. Koneiden asettelussa kävi tavallista voimakkaampi m. ja meteli. Pirtistä alkoi kuulua sellainen m. kuin saattoi odottaa. Tuosta nousee m. tuima, / tuhattulimmainen rätinä kivi. e. tav. mon. juhlameno, rituaali, seremonia. | Maagilliset, rituaaliset m:t. Uskonnollisten m:en toimittaminen. Yliopisto vihittiin juhlallisiin m:in. — Yhd. hää-, juhla-, kultti-, palvonta-, puhdistus-, uhri-, vihkimism:t; kirkonm:t.

5. olla menossa (hyvin verbaalisena liittyen menä-v:n eri merk.-ryhmiin:) olla menemässä. | Hän on m:ssa kotiin, metsästämään, marjaan, kalalle, suutarinoppiin, kihloihin. Päivä on mailleem m:ssa. — Hän on jo pois m:ssa 'lähtemässä'. — Potilas on m:ssa huonomaksi. Järvi on jäähän m:ssa. — Aina hän on m:ssa 'liikkeellä'. Oli m:ssa vuosi 1715. Illallinen oli jo hyvässä m:ssa, kun astuin sisään tupaan.

menoarvio s. ennakolta laadittu arviolaskelma jnk julkisen t. yksityisen talouden menoista tiettyä ajanjaksona; us. = tulo- ja menoarvio, arviolaskelma tuloista ja menoista tule-

vana varainhoitokautena, tav. kalenterivuotena, talousarvio, budjetti. | Kunnan, yhdistyksen m. Kuluvan, ensi vuoden m. Valtion tulo- ja m. vuodeksi 1954. Valtion m:arvioon otettiin määräraha sairaalalojen parantamiseksi. — Yhd. lisäm. -aukko s. us. = poistoaaukko. | Jäähdytysveden tulo- ja m. Savukaasut poistuvat tulipesästä m:on kautta. -erä s. Tilikirjaan merkittävät tulo- ja m:t. Verojen muodostama m. Perheen tärkeimmät m:t ovat asunnon vuokra, ruoka- ja vaatemenot. 10 000 mk:n m. -halu s. Hillitä hevosen m:a. Tytöllä oli alituinen m. -- illempänä ei hän voinut enää m:aan Lusikkalaan pidättää rop-pila. -höyry s. tekn. poistohöyry.

menoisa¹³ a., vars. mus. -uus⁹⁵ omin. vauhdikas, eloisa, ripeä. | Dvořákin slaavilaisesti m. pianokvintetto.

menojohto s. 1. tekn. us. = poistojohto. | Vesi kulkee lämmityskattilasta m:johtoa myöten pattereihin. 2. sähkö. Kolmivaiheisen generaattorin meno- ja paluujohto. -kaasu s. tekn. poistokaasu. -kanava s. tekn. alakanava; poistokanava. -kyyti s. Meno- ja paluukyyti. -lippu s., vars. raut. menomatkaan oikeuttava matkalippu. | M. Kuopion. Meno- ja paluulippu 'edestakaiseen matkaan oikeuttava matkalippu'. -luokka s. Valtion menot jaetaan eri m:iin sen mukaan, mihin tarkoitukseen varat käytetään. -matka s.)(paluu-, tulomatk. | M:lla poikettiin Mikkelissä. Meno- ja paluumatkaan oikeuttava matkalippu. -paikka s. 1. paikka, johon jku, jk menee. | Aluksen lähtö- ja m. Kyllähän Helsingissä ensikertalaisella m:koja on. 2. paikka, jonka kautta jku, jk menee, kulkupaikka. | Ahtaat m:at. Siellä oli matalat m:at --, tarvittiin taitava luotsi J. SAULI. -paussi s. fysiol. kuukautisten lakkaaminen vaihdevuosina. -puoli s. 1. Talousarvion, tilikirjan tulo- ja m. Talouden m. [= menot] on saatava pienenemään. 2. Veden tulo- ja m. vesivoimalaitoksessa. 3. tekn. eril. rajatulkeissa joko (ulkomittoja mitattaessa) se puoli, johon mitattavan kappaleen tulee mahtua, tai (sisämittoja mitattaessa) se puoli, jonka tulee mahtua mitattavaan aukkoon. -putki s. poistoputki. | M. johtaa palamiskaasut moottorista. -pää s. 1. Putken m. 'pää, josta jk (esim. vesi) poistuu'. 2. tekn. menopuoli sisämittojen mittaamiseen käytetyssä rajatulkeissa. 3. menopäällä = menotuulella. | Paavo Nurmi oli oivalla m:illä. -reitti s. -ryhmä s. Kokonaismenojen jakaantuminen eri m:iin. -rästi s. -sola s. tekn. poistosola, kanava.

menost/aa² v. harv. -us⁶¹ teonn. menota. | Lapset m:avat pirtissä.

meno/suunta s. Hiihtäjän, auton, kellon osoittimien m. Veden, pilvien m. Muuttaa m:suuntaa. Istun junassa kasvot m:suuntaan päin. Vesistön, lihassyiden m. -sään/tö s. (vahvistettu) menoarvio. | Yliopiston m. Ensi vuoden m. M:nön alainen virka.

meno/ta³⁸ v. mekasta, metelöidä, pitää pahaa elämää. | Huutaa m:i. Miehet juovat ja m:avat. Niin hän m:si, löi nyrkkinsä pöytään, pauhasi kuin ukkonen kivi.

meno/talous s. talouden menopuoli; *tal.* kulus-, käyttötalous; vrt. ansiotalous. | Perheen, valtion tulo- ja m. Supistaa, laajentaa m:taloutta. -**tie** s. M. kaupunkiin. — **menotielä(än)**, -**teillä(än)** (adv.) joutumassa, joutumaisillaan (jkitä) hukkaan, turmioon, häviämässä, häviämäisillään, tuhoutumassa, tuhoutumaisillaan. | Sairas on m:tiellään 'ei enää parane, kuolee'. Talo on m:tiellä. Lehti joutui m:teille, tilaajien määrä väheni kolmanneksen. Rohkeuteni alkoi olla m:teillään. -**tilli** s. -**tositi** s. *liik.* Tulo- ja m:teet. -**tuuli** s. menohalu. | Iltaisin kotiin lähtiessä iski mieleen joskus hurja m. KARHUM. — **menotuulla** halukkaana, innokkaana menemään. | [Juoksija, uimari, polkupyöräilijä] on hyvällä m:ella. Hevonen ei tuntunut olevan m:ella. -**venttiili** s. *tekn.* poistoventtiili. -**väylä** s.

menstruaatio s. kuukautiset; ks. kuukautinen 2. **mensuraalinoitti** s. *mus.* vrt. seur. -**kirjoitus** s. *mus.* myöhäiskeskiajalla nuottien merkintään käytetty viivastokirjoitus, joka ilmaisi myös sävelten keston.

mensuuri s. 1. *mus.* a. urkupillien ja puhallussoittinten putkien pituuden ja laajuuden keskinäinen suhde. b. oikea mittasuhte, jonka mukaan soitin on rakennettava. c. nuottien kolmi- t. kaksijakoinen aika-arvo mensuraalinuottikirjoituksessa. 2. miekkailijoiden mitattu välimatka; saksalaisten, virolaisten tm. ylioppilaiden miekkailuottelu. 3. mittalasi.

menševiki s. Mit 'Venäjän sosiaalidemokraattisen puolueen hajottua 1903 perustettu, vähemmistöksi jäänyt varsinainen sosiaalidemokraattinen ryhmä'; vrt. bolševikki.

mentaalihygienia s. *lääk.* sielullista terveyttä edistävien ja turvaavien seikkojen tutkiminen ja käytäntöön soveltaminen psykiatrien, psykologien, kasvattajien keskuksessa yhteistoiminnassa, mielenterveys(oppi).

mentaalinen a. -sesti *adv.* henkinen, sielullinen.

mentaaliteetti s. jnk yksilön t. yhteisön henkinen omalaatuisuus, mielen-, hengenlaatu. | Suomalainen, eurooppalainen m. Venäläisten m. Pienten lasten m. Kansojen sodanjälkeinen m. Ymmärtää jkn m:a. Jk asia sopii, ei sovi jkn m:in. -- vielä lähempänä hänen m:aan oli sellainen yksinkertaisessa koruttomuudessaan liikuttava sävel, mikä soi -- AK.

mentoli s. *farm.* eräs kamfereihin kuuluva alkoholi, joka on pääaineiksenä piparminttuöljyssä. | M. on virkistävän makuista ja lievästi desinfioivaa. M:a käytetään suuvesissä, karamelleissa yms. -**salva** s. -**sprii** s. Hytysenpüreia voidellaan m:lla.

mentori s. (nuoren henkilön) ohjaaja, neuvonantaj.

menuetti s. vanha ranskalaisperäinen tanssi alk. hitaanlaisessa 3/4-tahdissa; tämän tahtiin sävelletty musiikki. | Siroin liikkein, sulavasti ja juhlallisesti he tanssivat soman vanhanaikaisen m:in Mozartin musiikin säestyksellä ANNI SWAN.

merasin s. *met.* suippeneva teräspuikko, jolla

avarretaan ja muodostellaan työkappaleeseen tehtäviä reikiä, tuurna, tamppi.

merehinen s. merenhaltija.

merinen a., vars. *metrl.* merellinen, meri-;)(mantereinen. | M. ilmasto, sade.

merelle/lähtö s. Laivan m. -**pääsy** s. Laivaston m. Odottaa m:ä. — Jnk valtion m.

merellinen 1. a. -*syys* omin. meressä oleva t. ollut, mereen kuuluva, meressä muodostunut, meren tuntuinen tms., meri-, meren, meräinen, pelaginen; us.)(mantereinen. | M saari, majakka. Jnk valtion m. asema. -- saarehen selällisehen, / luotohon m:sehen KAL. Kivihiilikauden m:set kerrostumat. M:set sedimentit, fossiilit. — M:set rannikkomuodot. Ilmaston m:syys. M. sade. Koko Luoteis-Euroopalla on m. luonne. — Valtioiden välinen m. vuorovaikutus. M. talval, urheilu jne., tav. par. meri-. Haahdet, / te m:set haahdet, / jotka vievät miehiä rannasta / toiseen rantaan KAILAS. 2. s. a. *murt.* hylkeenrasva, traani. b. meren täysi. — *Kuv.* M. kärsimystä RAILLO.

merelläkulkija s.

meren/ajo s., vars. *lak.* = merihylky. | -- rantaan tautunut m. tulokoon Kruunulle LK. -**alainen** a. meren(pinnan) alia oleva. | M. luoto, tulivuori. M. kaapeli, tunneli. -**emo** s. *myt.* Ennen kalastajat uhrasivat m:lle. -**haltija** s. *myt.* Kreikkalaisen taruston Proteus oli ennustaitoinen m. -**harmaa** a. M:t silmät. -**henki** s. Viettää kesänsä saaristossa raikkaassa m:ässä. -**heruus** s. Vihollisella on m. 'vihollisen merivoimat ovat voimakkaammat'. -**ju-mala** s. Kreikkalaisten m. Poseidon. -**jää** s. **merenkulkija** s. merenkulun harjoittaja, merenkävijä. | Tanskalainen m. Rohkea, taitava, vanha m. -**kansa** s. Foinikialaisia pidetään ensimmäisenä m:na. -**n**/kirja s. = merimieskirja.

merenkulku s. kaikki se toiminta, mitä vesitse tapahtuvassa liikenteessä harjoitetaan; kansainvälisen meriliikenteen, laajimmassa merk:sä myös kotimaisen rannikko- ja sisävesiliikenteen käsittävä laivaliikenne. | Harjoittaa m:a. — *Yhd.* kauppa-, talvim. -**elinkeino** s. -**hallinto** s. valtionhallinnon haara, jonka tehtävänä on turvata, edistää ja valvoa kauppamerenkulkua. -**hallitus** s. merenkulkuhallintoa hoitava, lähinnä kauppa- ja teollisuusministeriön merenkulkuosaston alainen keskusvirasto. -**hytti** s. = karttahuitti. -**kaupunki** s. Venetsia oli keskiajan luomattavimpia m:reja. -**keskus** s. Maamme vanhin m. Varsinais-Suomi. -**konferenssi** s. Lontoon m. -**kongressi** s. -**koulu** s. merenkulkuoppilaitos, jossa annetaan opetusta kauppa-alusten aliperämiehen, perämiehen ja merikapteenin tutkinnon suorittamiseksi. | Rauman m. -**laitos** s. ne elimet, jotka hoitavat merenkulkuhallintoa ja sen hoidossa olevaa omaisuutta. | Suomen m. -**lip-pu** s. meriliikenteessä aluksen kansallisuuden tunnusmerkkinä käytetty valtakunnan lippu. | Maamme merenkulku- ja kauppallippuna käytetään valtiolippua ilman vaakunaa. -**ma** s. 1400- ja 1500-luvuilla olivat Portugali ja Espanja johtavia m:ita. -**maksu** s. aluksiin ja

merenkulkuun kohdistuvia osaksi veron, osaksi korvauksen luonteisia maksuja. | Luotsaus-, majakka-, lasti- ja jäämaksut ovat Suomessa m.:ja. -**museo** s. Osion, Rotterdamin m. -**neuvos** s. merenkulkuhallituksen jäsen; myös arvonimenä. -**oikeus** s. 1. lak. se merioikeuden osa, jossa määräävänä on julkinen etu. 2. oikeus harjoittaa merenkulkua. | Tapulikaupunkien m.:det. -**opas** s. -**opisto** s. merenkulkukoulua korkeampi merenkulkuoppilaitos (ei nyk. Suomessa). -**oppi** s. merenkulkuaitoa käsittelevä oppi, nautiikka, navigaatio. -**oppilaitos** s. merenkulkualan ammattikoulu. -**piiri** s. piiri, joihin maa on jaettu paikallista merenkulun valvontaa varten. | Päijänteen m. -**politiikka** s. Merkantilistinen m. Suomen m. -**sanasto** s. -**sopimus** s. merenkulua säännöstelevä valtiosopimus. -**sääntö** s. Kansainvälisten m.:jen määräämät valo- ja äänimerkkilaitteet. -**taito** s. -**tekniikka** s. -**teknillinen** a. -**upseeri** s. sot. merenkuluteknillisistä asioista huolehtiva upseeri. | Sota-aluksen m. -**viranomai**nen s. Suomen m.:set. -**väline** s. merenkuluteknillinen väline, esim. kompassi, kiikari, ei kuit. alus.

merenkuluta s. vanh. runok. meripihka. | - - kirsikoita, jotka kuulsivat kuin punaisin m. KALLAS. -**kulullinen** a. -sesti adv. merenkulkuun kuuluva t. sitä koskeva, merenkulku-. | M.:set olosuhteet. Aluksen m.:sessa käsitellyssä tapahtunut virhe. M.:sesti vaikea rannikko.

merenkulun tarkastaja s. jokaisessa merenkulku-piirissä oleva virkamies, jonka tehtävänä on valvoa merenkulua erityisesti turvallisuusnäkökohtia silmällä pitäen. -**ylitarkastaja** s. merenkulun tarkastajien lähin esimies merenkulkuhallituksessa.

merenkyntäjä s. kuv. merialus; merenkulkija. | Ulkomaisia m.:kyntäjiä satamassa. — Rohkea, vanha m. -**kävijä** s. merenkulun harjoittaja, merenkulkija, purjehtija. | Kokenut, vanha m. Muinaiset norjalaiset m.:t. -**käyn**ti s. meren aaltoilu, aallokko, laineet, mainingit, tyrskyt. | Ankara, kova m. M. voimistuu, ylttyy, tyynyy. M.:tiä kestävä rantapenger. M.:niltä suojattu satama. Voimakkaan m.:nin vuoksi oli vaikea päästä haaksirikottuneen aluksen lähelle. -**lahdelma** s. -**lahti** s. Leveä, matala m.

merenmittaus s. meressä suoritettava mittaus, joka käsittää lähinnä luotauksen ja luotauspisteiden aseman määrittämisen. -**alus** s. -**retkikunta** s. -**toimisto** s.

meren napa s. myt. paikka, jossa meren liiken vesien kivitellaan juoksevan maan alle, merenmieu, kurimus, kinahmi, syöveri. -**neito** s. naispuolinen merenhaltija, vedenneito, neidei. | Pitkiä hiuksiaan kampaava m. -**neiton** s. -**nielu** s. = merennapa. -**piikka** s. tav. min meripihka. -**pin**ta s. Tyyni m. Pitkin m.:taa. M.:taa käytetään korkeudenmittauksissa perustasona. Korkeus m.:nasta. Louhoksen pohja on 20 m m.:nan alapuolella. -**pohja** s. M.:sta nostettu alus. M.:n kerrostumat. Alue, joka on vanhaa m.:a. -**poukama** s. Ka-poa, syvä m. -**puoleinen** a. myös a. | M. kaup-punginosa. Saaren m. ranta. Linnakkeen m.:set tykit. -**puoli** s.) (maanpuoli. | M. kaupun-

kia, saarta. -**rannikko** s. Suomen m. M.:on asukkaat. M.:olla sijaitseva kaupunki. -**ran**ta s. us. = rannikko. | M.:nan kasvisto. Oleskella, viettää kesänsä m.:nalla. Sijaita m.:nalla. -**merenranta**-alue s. -**hietikko** s. -**huvi**la s. -**kallio** s. -**kasvi** s. -**kaupunki** s.

merenrantalainen s. ja a. M.:rantaisten harjoittama merenkulku. M.:ranta-aiset kalasta-jat. -**rantama** s. Avonaiset m.:t. Kulkea m.:a. -**merenranta**niitty s. Pohjanmaan m.:niitty. -**seu**-tu s. Suomen lounaiset m.:dut. M.:tujen asuk-kaat. -**tie** s. -**tila** s. -**viiva** s. Suomen m.

merenrinne s. ulkosaaristoa lähinnä oleva avo-meren vyöhyke siihen kuuluvine saarineen. | Ulkosaaristossa ja m.:rinteessä olkoon - - kouk-kukalastus syvässä vedessä jokaiselle sallittu lk. -**ruoko** s. vanh. rottinki. -**ruokoinen** a. vanh. Silloin luttari - - rynkäs sisään hei-luttan kourassansa meren-ruokoista, jyrkävää sauvaa kivi. -**saari** s. -**saaristo** s. M.:ssa pesi-vät lintulajit. -**salmi** s. -**selkä** s. meren ulappa, aava. | Aava, aukea, syvä m. Tyyni, myrsky-kyvä m. Purjehtia m.:ä. Purjevene villettää pitkin m.:ä. -**sin**i s. merensinisen väri. | - - m.:eltä läikehtiviä katseita HAARLA. -**sininen** 1. a. M.:set silmät. M.:stä kangasta. 2. s. = merensini. -**syvyy**s s. M.:ksien eläimistö. -**ta**-kai^{nen} a. meren toisella puolen oleva, sinne suuntautuva t. sieltä tuleva. | M.:set siirtomaat, M. veljeskansamme virolaiset, M. kauppa, tuonti, vienti. M. liikenne. M. siirtolaisuus. M.:set valtaukset. - - tulee mies m., / ei tule turpehen alainen KANT. -**tuoksu** s. Kirpeä, suo-lainen m. -**tutkija** s.

merentutkimus s. mereen kohdistuva fysikaalinen, kemiallinen ja biologinen tutkimus, meritiede, oseanografia t. talassologia. -**laitos** s. Suomen m. -**neuvosto** s. Vakinainen kansain-välinen m., perustettu v. 1902.

merenulappa s. Aava, rannaton m. -**vaha** s. kellertävän valkoinen talkin sukuinen mine-raali, hapan magnesiumsilikaatti. | M.:sta val-mistetaan piipunpesiä ja pieniä koruesineitä. Mull' oli "Geven vaakunaa" / ja piippu m.:a *MANN. -**vahainen** a. -**vahanpiippu** s. Pitkävar-tinen m. -**valti**us s. Roomalaisten m. Englan-nin m. -**vihreä** 1. a. M.:t silmät, M. kangas, puku. M. akvamariini sormuksessa. 2. s. me-renvihreä väri. -**väki** s. myt. vrt. vedenväki.

mergeli s. → merkki.

meri s. 1. yhtenäinen vesimassa, joka peittää suurimman osan maapallon pintaa; enemmän t. vähemmän selvärajainen, omaniminen osa tätä vesialuetta; suolapitoinen suurehko sisä-vesi; us.) (maa, manner. | Aava, rannaton, silmäkantamaton, syvä m. Tyyni, myrskyisä m. Avoin m., erik. 'meri, missä merien vapau-den periaate on voimassa'. Aigeian, Karibian, Punainen m. Kuollut m. M.:en ranta, pohja, pinta, selkä, ulappa, saari. M.:en povi, syli. M.:en eläimistö, kasvisto. M.:en karja 'kalat'. M.:en syvyyssuhteet, lämpötila. — M. aaltoilee, kuohuu, myrskyä. M. käy vaahtopäisenä. M. liplattaa veneen laitaa vasten. M. pieksee alusta. M. tyynyy. Laiva kulkee, kyntää m.:ta. Heittää m.:een. Hypätä, hukuttautua

m:een. Mies m:essä! Ulkona m:ellä. M:en puolella. M:ten taakse. Käydä oppinsa m:ten takana. — *Yhd.* alku-, avo-, raja-, rannikko-, ranta-, reuna-, saaristo-, sisä-, sivu-, ulko-, valtam. — *Erik.* a. ulkopaikallissijoissa purjehtimisesta, merenkulusta, merimiehenä olemisesta. | Lähteä m:elle 'purjehtimaan [tms.]'. Olla m:ellä. Palata m:eltä. Lähteä m:ille 'ruveta merimieheksi'. Karata m:ille. Olla m:illä 'merimiehenä'. M:elle hänenkin mielensä paloi. *b. kuv.* Silmät syvät kuin m. Miestä kuin m:en mutaa [= paljon] sp. Lähteä m:ta edemmäksi kalaan [= hakea, tavoitella jtk kauempaa kuin on välttämätöntä] sp. Ei se maalta m:elle vie [= ei vaikuta paljon asiaan, ei ole väliä] sp. — M:ten takana 'saavuttamattomissa'. M:een [= pois] kaikki toiveet, m:een kaikki nuoret ihanteet *LEINO.* 2. *kuv.* paljoutta, äärettömyyttä, pohjattomuutta, valtavuutta kuvaamassa. | Metsien m. Liekkien, mainosvalojen m. Kansojen m. Autuuden, epätoivon, onnen, rakkauden, unoituksen m. Kaikkeuden, tyhjyyden m. Pois katoot ajan virtahan, / pois kohti unhon m:ta *KOSKENN.* [Vuodet] jotka nyt humisevat hänen tajussaan pitkänä epämääräisenä ajan m:enä *SILL.* [Vaaskivi] irtautuu kokonaan nykyajasta, hän uppoutuu täydelleen antiikin kuultavaan m:een *M.HAAVIO.* — *Yhd.* kukkas-, lato-, lippu-, metsä-, pilvi-, sumu-, talo-, tähkäm.; ihmis-, slaavilais-, yleisöm.; sävelm.

meriahven s. 1. Morone labrax, iso piikkieväinen merikala, 2. joskus: meressä elävä (tavallinen) ahven. **-akademia** s. merisota-akademia eräissä maissa. | Pietarin m. **-alue** s. Pohjoisen pallonpuoliskon laajat m:et. Itämeri on maailman saarisimpia m:ita. **-alus** s. merikelpoinen ulkomeriliikenteen alus. **-ankerias** s. Conger vulgaris, eräs ankeriaalle lähisukuihen valtaimen kala. **-antura** s. etup. ruok. eräistä kampelalajeista, vars. Solea solea. **-ase** m. s. 1. sijainti meren suhteen. | Edullinen, hallitseva m. 2. vrt. asema II. | Eläintieteellinen m. Yleistä radioliikennettä varten tarkoitettu liikkuva m. **-asia** s. M:in erikoistuntijat. **-asiamies** s. vrt. asiamies I.c. | Englannin m. **-asiantuntija** s.

meridiaani s. 1. maant. napojen kautta kulkeva isoympyrä, jolla sijaitsevilla paikoilla on sama maantieteellinen pituus ja sama aika, puolipäivä-, pituuspiiri. — *Yhd.* alku-, keski-, nolam. 2. *täht.* taivaannapojen ja havaintopaikan zenitiin kautta kulkeva isoympyrä, taivaanmeridiaani. 3. Magneettinen m. 'maan magneettisten napojen kautta kulkeva isoympyrä'. **-korkeus** s. *täht.* tähden korkeuskulma sen kulkiessa meridiaanin poikki. | Aurin gon m. **-minuutti** s. kaariminuutin pituinen osa meridiaania. **-taso** s. meridiaanin kautta kulkeva taso. **-ympyrä** s. *täht.* koje, jonka avulla voidaan määrittää tähden meridiaanikorkeus ja kulminaatiohetki.

meriekkipaasi s. *hist.* meriväenosasto. | Suomen m. perustettiin v. 1830—31. **-eläimistö** s. **-eläin** s. Meritähdet ovat piikkinahkaisiin kuuluvia m:miä. Jääkarhu syö kaloja, hylkeitä ym. m:

miä. **-elämä** s. M:n vaatimuksiin tottunut väestö. M:n ankaruus. **-esikunta** s. merivoimien esikunta eräissä maissa. | Ruotsin, Saksan m. **-hanhi** s. Anser anser, kesyn hanhen kantamuoto, harmaahanhi. **-harakka** s. Haematopus ostralegus, merenrannoilla pesivä mustan ja valkoisen kirjava kahlaaja, rantaharakka. **-haura** s. rakkolevä, haura. **-heinä** s. *koll.* erinäisistä merikasveista; merikasvien (vars. Zostera marinan) kuivatuista lehdistä valmistettu heinämainen täyteaine. | M:ällä, m:illä täytetty patja. **-heinäpatja** s. **-henki** s. Teos, jossa on aitoa m:että. **-henkinen** a. -- Luvian pieni m. pitäjä kukkuloiden reunustamassa rannikkolaaksossa *AK.* **-hevo** nen s. Hippocampus, pystyasennossa uivia tup-sukiduksia kaloja, joiden pää muistuttaa hevosen päätä ja kaulaa. | M:siä tavataan Mustamerestä Englannin rannikolle saakka. **-herrsus** s. par. merenherrsus. **-hiekk** s. merien rannoille kerrostunut hiekkä. **-hivriö** s. meressä elävä jättiläispeto. | Hait, mustekalat ja muut m:t. Kreikkalaisen taruston Skylla oli m., jolla oli kuusi käärmeen päätä. — *Kuv.* Yhdysvaltain laivaston suuret m:t. **-historia** s. merenkulun ja merisotataidon historia. **-huolto** s. meritse tapahtuva huolto. | Vihollisen m:lon lamauttaminen. **-hylky** s. *lak.* hylätty laiva, laivahylky t. haaksirikossa veden varaan joutunut t. muuten kadonnut tavara, joka tavataan rannalle ajautumassa t. ajautuneena. **-hämähäkki** s. pitkäraajaisia, hoikka-ruumiisia taskurapuja. **-härkä** s. Cottus quadricornis, arktinen merikala, jota tavataan jäänteinä Itämeressä ja isoissa järvissäkin, härkäsimppu. **-häitä** s. myrskyn t. haaksirikon aiheuttama hätä(tila) merellä t. yl. vesillä liikuttaessa. | Rahtilaiva m:dässä. **-ilma** s. Raikas, kostea, suolainen, raaka m. **-ilmasto** s. merillä ja niiden lähetytyillä vallitseva ilmasto;)(mannerilmasto. | Länsi-Euroopan, Norjan m. Subtrooppinen m. **-ilmasu** toinen a. M. rannikko, alue. **-ilmasu** m. s. mereltä kylmälle mantereelle virtaavan kostean ilman muodostama sumu. **-ilmatiede** s. *metrl.* merialueiden ilmatiede. **-ilmavoimat** s. *mon.* sot. eräissä maissa merivoimiin kuuluvat lentojoukkoyksiköt.

meriiti s. ansio (4), vars. virka-ansio. | Jk on jkille m:tiä, m:tinä, m:iksi. Hallituksen m:it inflaation torjumisessa. Sinulle ei ole m:iksi, että --.

merijalkaväki s. sot. lähinnä maihinnousutaitelija varten koulutetut ja varustetut laivaston joukot. | Englannin, Yhdysvaltain m. **-jää** s. Kiinteän m:n reuna. M:t lähtevät helposti liikkeelle. **-kaali** s. Crambe, ristikukkaiskasveja, vars. merenrannoilla kasvava C. maritima. **-kaapeli** s. erikoisrakenteinen merenalainen kaapeli. **-kadetti** s. sot. merisotakoulun kadetti. **-kadettikoulu** s. **-kaisla** s. Scirpus maritimus, merien rannoilla kasvava iso kaisla. | Syltä pitkä m:a. **-kala** s. Suomen m:osta on tärkein silakka. Tuoretta, jäädytettyä m:aa. M:ojen tuonti. **-kalastaja** s. Vaasan läänin m:t. **-kalastus** s. Harjoittaa m:sta. M:ksessa

erotetaan ulkomeri- ja rannikkopyynti. **-kanava** s. merta toiseen t. jhk sisämaan keskukseen yhdistävä kanava. | Suezin ja Panaman m:t. **-kansa** s. merenkulkua t. merikalastusta harjoittava kansa; merenrannan asukkaat. | Kauppa- ja m. Hollantilaiset, etevä m. **-kapteeni** s. henkilö, joka säädetyn meripalveluksen ja tutkinnon suoritettuaan on saanut merikapteeninikirjan.

merikapteenin|kirja s. kauppa-aluksen päällikön toimeen pätevöittävä todistus. **-tutkinto** s. **meri|karhu** s. 1. Arctocephalus ursinus, Tyyneen valtameren pohjoisosissa elävä arvokasturkinen korvahylje. 2. kuv. vanha, kokenut merenkävijä. | Karaistunut, karski, vanha m. **-karta** s. merenkulkua varten jstak vesialueesta laadittu kartta, joka näyttää rantapiirteet saarineen ja luotoineen, karit, veden syvyiden, purjehdusväylät merimerkkeineen ym., merikortti. **-kasvi** s. **-kasvisto** s. **-kattila** s. *tekn.* laiva (höyry)kattila. **-kauppa** s. meritse tapahtuva kauppa, kaupparenenkulu. | Hollannin harjoittama m. **-kaupun|ki** s. merenrantakaupunki; merenkulkua, merikauppaa harjoittava kaupunki. | Suomen m:git. **-kelpo|nen** a. **-suus omin.** merenkulu-, purjehduskuntainen, merikuntainen. | M. alus. Laiva on m:ssä kunnossa. **-kerrostuma** s. *geol.* Terrigeeniset m:t syntyvät jokien tuomista tai tyrskyjen irrottamista, pohjaan laskeutuvista aineksista, organogeeniset m:t eläimistä tai kasveista, jotka käyttävät meriveteen liuenutta kalsiumkarbonaattia kiven osiansa rakentamiseen. **-kieli** s. merenkulkualan ammattikieli. **-kilpikon|na** s. M:t Chelonidae, merissä eläviä kilpikonnia, joiden selkäkilpi on litteä, varpaat tav. leveiksi eviksi yhteen kasvaneet ja eturaajat hyvin isot. **-kipeä** a. = merisairas. **-kipu** s. = merisairaus. **-kissa** s. Anarrhichas lupus, pohjoisissa merissä elävä toista metriä pitkä, isosuinen, terävähampainen kala, kissakala, tainari. **-kompassi** s. laivakompassi. **-kortti** s. merikartta. **-kotka** s. Haliaetus, vankka ja pitkänokkaisia kotkia, vars. Suomessa hyvin harvinaisena pesivä H. albicilla, joka syö kaloja ja vesilintuja, joskus maanisäkkäitäkin. **-koulu** s. merenkulkukoulu t. -oppilaitos. **-kra|pu** s. *leik.* merimies; vrt. maakrapu. | Nyt on maamyryn kääppä m:vn saksissa kivv. **-krot|ti** s. M:t Pediculati, kaikissa merissä eläviä pohjakaloja, joilla on iso pää ja varrelliset rintaevät. **-kuljetus** s. **-kulttuuri** s. Viikinkiajan m. **-kuningas** s. *hist.* viikinkiretkien päällikkö. **-kunto** s. purjehduskunto, merikelpoisuus. | M:nossa oleva moottorialus. **-kuntoi|nen** a. **-suus omin.** = merikelpoinen. | M:iset sota-alukset. **-kurkku** s. M:ut Cucumaria, Välimeressä, Atlantissa ja Pohjanmeressä eläviä merimakkaraita. **-kuva** s. M:ien maalaaja. **-kylpy** s. **-kylpylä** s. Naantalim. **-käyttö** s. Dieselmoottorilla maa- ja m:ön. **-käärme** s. 1. M:et Hydrophinae, Intian meressä ja Tyyneessä valtameressä eläviä myrkykäärmeitä. 2. meressä eläväksi kuviteltu käärmehirviö. | Olaus Magnus kertoo puolentoista meripeninkulman pituudesta m:estä. Mätäkuun suuri m.

meri|laiva s. vrt. merialus. **-laki** s. merenkulkua ja siitä johtuvia oikeussuhteita koskeva laki. | Suomen m. v:lt 1939. **-lappalai|nen** s. M:iset 'Norjan vuonojen rannoilla asuvat lappalaiset'. **-laulu** s. Vanha englantilainen m. Reipas m. **-lehmä** s. Halicore, Intian valtameren rannikkovesissä eläviä, valaita muistuttavia sireenieläimiä. **-leijona** s. eräiden korvahylkeiden nimenä. | Kalifornian m. 'Otaria californiana'. M:ien sirkusesitykset. **-lennosto** s. sot. **-lentoasema** s. Santahaminan m. **-lento|kone** s. vellilentokone. **-leopardi** s. Ogmorhinus leptonyx, eteläisellä pallonpuoliskolla elävä kellanvalkoinen, tummatäpläinen hylje. **-levä** s. Ravinnoksi kelpaavia m:ia. M:ien tuhasta saadaan jodia. **-liike** s. merenkulu, merikauppa. | Harjoittaa m:ttä. **-liiken|ne** s. laivaliikenne meritse; merenkulu. | M:teessä olevat alukset. Helsingin m. keskeytyksissä. Harjoittaa m:nettä. **-liitto** s. merikauppa- t. merisotaliitto. | Attikalainen m. Ranskan meri- ja siirtomaaliitto. **-liija** s. M:t Crinoidea, syvänmeren pohjassa eläviä kukkien näköisiä piikinahkaisia. **-linnake** s. sot. yksinomaan merelle suuntautuvaa toimintaa varten rakennettu linnake. **-linnoitus** s. sot. Svartholman m. oli aikoinaan saaristolavaston voimakas tuki, joka samalla suojasi rannikkolinnituksen tapaan Loviisan kaupunkia. **-lin|tu** s. 1. Haahka, pilkkasiipi, lokit ym. m:nut. 2. = meriteeri. **-lohi** s. = lohi (Salmo salar). **-loisto** s. mer. merimajakka. **-lokki** s. Larus marinus, ulkosaaristossa elävä lokki. **-lordi** s. Englannin amiraliteetin neljän johtavan upseerijäsenen nimitys. **-luk|ki** s. M:it Pantopoda, merilevillä eläviä lukkien näköisiä niveljalkaisia. **-luonto** s. Suomenlahden m. **meriläinen^{en}** s. *murt.* merimies; rannikkolainen. **meri|maa** s. merenrantaseutu. | Varsinais-Suomen m. M:maan kylät. Sisämaasta m:maahan. **-maalari** s. meriaiheita harrastava taidemaalari. **-maalaus** s. meriaiheinen maalaus; meriaiheita harrastava maalaustaide. **-maali** s. sot. merellä oleva tulituskohde. | Rannikkotykistön, ilmavoimien m:t. **-maasto** s. sot. **-mahi** ti s. Englannin m. **-maise|ja** s. Jylhä, karu, viehättävä m. Vuorelta näkyy suurenmoinen m. Maalata m:ia. **-majakka** s. ulkomeren rannan läheisyydessä oleva majakka. **-makkara** s. M:t Holothuriodea, makkaramaisia piikinahkaisia. Kiinassa ja Japanissa m:a käytetään trepangi-nimisenä mausteena ja ravintona. **-marssi** s. sot. Laivasto-osaston m. Kanaalin yli. **-matka** s. M. Suomenlahden yli M. Turusta Tukholmaan. Kahden kuukauden m. Ihana, myrskyinen, virkistävä m. Tehdä m:oja. Lähtää m:alle. **-merkk|i** s. mer. asemaltaan t. muodoltaan tietynlainen esine, joka ohjaa merenkulkijoita. | Luonnollisia m:ejä ovat mm. erikoisen muotoiset vuorenhuiput, maisemaprofiilit ja rakennukset. Rakennettuja m:ejä ovat majakat, majakkalaiivat, erilaiset poijut, ankkuroidut meriviivat yms. **-metso** s. Phalacrocorax carbo, melajalkaisiin kuuluva mustan ruskea, metallinhohtoinen lintu, jota muuttoaikoina tavataan Suomessakin.

merimiehenammatti s. -**solmu** s. = merimies-solmu.

merimies s. aluksessa palvelevista laivatyötä tekevästä, myös päällystään t. konehenkilökuntaan kuuluvista henkilöistä; ahtaammas-sa merkissä vain (kansi)miehistöön kuuluvista henkilöistä. | Karaistunut, reipas m. Ru-veta m:heksi. — Huono m. 'tottumaton liikku-maan vesillä'.

merimiesarkku s. merimiehen matkoilla mu-kanaan kuljettava tavarainsäilytysarkku, merimieskirstu. -**elämä** s. Teos, jonka aihe on m:stä. -**huolto** s. merimiesten yhteiskunnal-linen huolto. -**huone** s. mer. aik. laitos, jonka päätehtävänä oli laivaväen otto- ja päästö-katselmusten suorittaminen. | Kotkan m. Päästä m:en kirjoihin. M:et avustavat puut-teessa olevia merimiehiä ja heidän perhei-tään. -**juttu** s. merimiehen seikkailusta kertoma t. merimiesten keskuudessa synty-nyt tav. liioitteleva juttu. | Kertoa mehu-kaita, vanhoja m:tuja. M:un tyyliin paisu-tettu kertomus. -**kapakka** s. Singaporen m:at. Huonomainen, likainen m. -**katselmus** s. lak. virallinen katselmus, jossa merimieheksi pestätyt henkilöt otettiin aluksen palve-lukseen ja siitä vapauttaminen vahvistetaan.

-**kaulus** s. merimiespuseroon kuuluva t. sen mallinen, takaa suorakaiteen muotoinen kaulus.

-**kieli** s. merimiesten käyttämä slangi. | Sol-mut, joita m:ellä sanotaan knuupiksi. -**kirja** s. lak. merimiehen hallussa oleva kirja, jo-hon merkitään hänen henkilötietonsa, suori-tamansa merimatkat sekä palveluksen laa-tu, merenkulkijankirja. -**kirkko** s. merenkul-kumaan satamassa toimiva merimieslähetyk-sen asema, jonka kirkko ja muut suojat ovat merimiesten käytettävissä. | Lontoon suoma-lainen m. -**kirstu** s. = merimiesarkku. -**koti** s. 1. tärkeimmissä satamakaupungeissa olevia matkustajakoteja, joissa merimiehet maissa ollessaan saavat täysihoidtoa sekä mahdolli-sesti tarvitsemaansa avustusta. 2. merimiehen koti. | [Oulun] merimies- ja käsityöläisko-deissa käytiin ankaraa taistelua elämisestä

VILJANEN. -**koulutus** s. kauppa- ja sota-aluk-sissa annettava koulutus. -**laki** s. aluksen päällikön ja laivaväen työsuhteita koskeva la-ki. -**lakki** s. merimiesten erikoisvaatetukseen kuuluva lipaton, nauhoilla varustettu t. sen mallinen lakki. -**lakko** s. -**laulu** s. Vanha eng-lantilainen m. Reipas m. -**luettelo** s. mer. vanh.

miehistöluettelo.

merimieslähetyk s. lähetystyö, jonka tarkoituk-sena on järjestää sielunhoitoa ja sosiaalista huoltoa merimiehille ulkomaiden ja myös ko-timaan satamissa. -**asema** s. Hampurin, Lon-toon m. -**juhla** s. -**seura** s. Suomen m. -**työ** s.

merimiespappi s. merimieslähetyksessä toi-miva pappi. -**pihvi** s. ruok. kerroksittain ase-tetuista perunaviipaleista ja ruskeutetuista lihapaloista ym. pannussa kiehutettu ruoka-laji, patapihvi. -**puku** s. merimiesten erikois-vaatetukseen kuuluva t. sen mallinen (vars. lasten) puku. | Pitkähousuinen m. on suosittu pikkupoikien juhlapuku. -**pusero** s. merimies-

puvun pusero. -**solmu** s. (myös: merimiehen-solmu) eräs kahden nuoranpään liittämiseen käytetty solmu, kypärsolmu. | Väärin tehty m. on nimeltään ämmänsolmu. -**sopimus** s. merimiehen ja työnantajan välisiä oikeudelli-sia suhteita koskeva sopimus. -**säkki** s. vrt. merimiesarkku. | Purjekankainen m. -**taito** s. Oppia m:a. -**tanssi** s. -**taipa** s. Noudattaa pur-jehduksessa hyvän m:van mukaista varovai-suutta. -- leikkasimme poikki hain pyrstö-evän ja naulasimme sen vanhan m:van mu-kaan liivaripuomin nokkaan HJ.NORTAMO.

-**toim** i s. Päälliköllä on valta laivanisännän puolesta m:een ottaa sekä päällystään että miehistöön kuuluva laivaväki LK. -**valhe** s. vrt. merimiesjuttu. -**valssi** s. reipastahtinen, kan-sanomainen valssi; sen tahtiin sävelletty mu-siikki. | Soittaa, tanssia m:a. M:n iloiset säve-let.

merimiina s. sot. vrt. 1. miina 1. | Ankkuroidut m:miinat. Ajelehtiva m. Sulkea väyliä m:-miinoilla. -**ministeri** s. sotalaivastoa koskevia asioita hoitava ministeri eräissä maissa. -**mi-nisteriö** s. -**monsuuni** s. metrl. mereltä man-tereelle puhaltava monsuunituuli. | Kostean m:n tuoma sade.

merinen a. -suus⁶⁵ omin. 1. poss. Eteläinen pallonpuolisko on m:sempää kuin pohjoinen. 2. runok. merta kulkeva, meri-, meren. | Hir-veät m:set hirmut, / tulen hirmut hirveämmät

LEINO. -- aiothan lähteä m:sille retkille HAARLA. En kiitä m:stä miestä, / aallonlaskija-urosta KAL.

merineula s. Nerophis ophidion, särmäneuloi-hin kuuluva matomaisen hoikka kala, silo-neula. -**neuvottelu** s. lak. neuvottelu, johon esim. merihädässä olevan aluksen päällikön on kutsuttava päällystön ja laivaväen koke-neimmat, ennen kuin hän uhkaavan vaaran välttämiseksi ryhtyy toimenpiteisiin, joista aiheutuu vahinkoa lastille t. alukselle, laiva-neuvottelu.

merino s. 1. merinolammas. 2. merinovilla; merinolanka. 3. merinokangas. — Yhd. puu-villa-, villam. -**kangas** s. neliniitinen tasa-valtainen toimikaskangas. -**lammas** s. eräs hie-novillainen lammas(rotu). | Espanjalainen m. -**lanka** s. merinovillasta kehrätty kampalanka.

merinorsu s. Macrorhinus, isoja hylkeitä. | Ete-läinen, pohjoinen m.

merinovilla s. merinolampaan villa.

merinäköala s. -**näköpiiri** s. mer. taivaan ja meren näennäinen rajaviiva. -**oikeudellinen** a. lak. -sesti adv. vrt. seur. | M. kysymys. M:-set sopimukset. -**oikeus** s. lak. merenkulkua ja siitä johtuvia oikeussuhteita järjestävät oikeus-säännökset. | Kansainvälinen m. -**ominaisuus** s. tav. mon. Aluksen m:det. -**onnettomuus** s. tav. alusta merellä kohdannut onnettomuus, meriturma. -**operaatio** s. sot. -**palvelus** s. lai-vapalvelus; palvelus meriväessä. -**pantteri** s. Anarrhichas lupus, pohjoisissa merissä elävä merikissan sukuinen kala. -**panttioikeus** s. lak. merioikeudellinen panttioikeus laivaomaisuuteen.

meripelastus s. haaksirikkaisen t. aluksen pe-

lastaminen haaksirikon t. merionnettomuuden sattuessa. **-asema** s. Kiinteä m. Liikkuvia m:ia ovat vaaranalaisilla paikoilla haaksirikkojen uhatessa risteilevät pelastuskutterit. **-seura** s. Hangon m. **-toimisto** s. **-vene** s.

meripeninkulma s. merellä käytetty matkannäppä: yhden kaariminuutin pituus päivän-tasaajalla; vrt. solmu (nväli). | Kansainvälinen m. on 1.852 metriä. **-peto** s. meren petoeläin; tarunomainen merihirviö. | Hai, vaarallinen m. Merisaukko on siirtynyt maapedosta m:doksi. Kolmipäinen m., jolla oli karvainen ruumis.

meripihka s. tav. keltainen, läpikuultava t. samea fossiilinen pihka, keltainen ambra. | M. oli entisaikoina kallista kauppatavaraa. M:stä valmistetaan koruesineitä, piippujen suukappaleita yms. **-esine** s. **-happo** s. *farm. tekn.* meripihkasta kuivatislauksella saatu lääke- ja väriaineisiin käytetty happo. **-helmi** s. **-koru** s. **-lakka** s. *maal.* lakka, joka sisältää meripihkaa. **-vernissa** s. *maal.* vrt. ed. **-öljy** s. *farm.* meripihkasta kuivatislauksella saatu, kouristustiloissa lääkkeenä käytetty öljy.

meripimeä s. sakean sumun aiheuttama pimeä merellä. | Myrsky ja m. hidastuttavat aluksen kulkua. **-poika** s. nuorenpuoleisesta merimiehestä t. merisotilaasta. | Reipas, uljas m. **-politiikka** s. Suurvaltain m. **-protesti** s. *lak.* ilmoitus, jollainen aluksen päällikön oli merivaariosta aikaisemmin tehtävä julkiselle notaarille ennen täydellistä meriselitystä. **-puolustus** s. *sot.* mereltä uhkaavaa hyökkäystä torjuva puolustus. **-pyynti** s. Lohen, ravun, helmien m. **-rahti** s. rahti merikuljetuksesta. | Autojen m:dit. Kappaletavaran m:diin kanto-tapa muuttunut. **-raja** s. 1. valtion aluevesien ulkoraja; kahden valtion aluevesien välinen raja. | M:n vartiointi. 2. *geol.* meren ranta-vaiva. | Balttilaisen m:n yläpuolella sijaitsevat moreeniseudut. **-rasva** s. valaiden, hylkeiden ja haikalajien rasvakudoksista sulatamalla saatu rasva, traani. **-raukka** s. *myt.* kummitteleva mereen hukkunut vainaja. | Suurien myrskyjen ja surkeiden merionnettomuuksien edellä nouseskelivät m:at -- ylös ja -- näyttäytyivät onnettomille merenkulkijoille PAULAH. **-reitit** s. Viikinkien m:it. Länsi-Euroopan ja Etelä-Amerikan välinen m. Kulkea, purjehtia jtk m:tiä. **-retki** s. Löytöretkeilijän rohkeat m:et. Väinämöisen, Ilmarisen ja Joukahaisen m. Merimiehet kertovat mielellään entisistä m:istään. **-rintama** s. Sotatoimet m:lla. M:lla kärsityt tappiot. **-rokko** s. Balaanus, meressä kiviin, muihin eläimiin ym. kiinnittyneinä eläviä kalvoäyriäisiä, joiden ruumis on kalkkilevyjen suojaama. **-romaani** s. romaani, jonka tapahtumapiirinä on meri. | Kiplingin kuuluisa m. "Meren urhoja". **-rosvo** s. merirosvouden harjoittaja; vrt. merisissi, kaappari, bukanieeri. | 1600-luvun kuuluisat m:t. M:ja esiintyy vieläkin Itä-Intian saaristossa ja Kiinan vesillä. **-rosvoilu** s. merirosvous. **-rosvolaiva** s. **-rosvoilippu** s. Vieras laiva nosti mustan pääkallolipun, m:un.

1. **merirosvous** s. yksityisten henkilöiden avoi-

mella merellä harjoittama rosvious. | Vanhalla ajalla kaikki kauppakansat harjoittivat m:ta. 2. **merirosvous** s. merirosvona olo, merirosvon ammatin harjoittaminen. | M:teen taipuvainen rannikkoväestö.

merirosvovaltio s. Pohjois-Afrikan m:t.

meriruno s. Heinen m:runot. **-runous** s. Muinaissuomalainen m. **-ruoho** s. yl. merenpohjaskasvistosta; us. = meriheinä. | Maihin ajautunut m. M:lla täytetty patja. **-ruoko** s. 1. M:a niitetään rehuksi. 2. *vanh.* rottinki.

merisaalis s. merestä saatu kala- tms. saalis. **-saapas** s. merenkulkijain käyttämä vahvatekoinen rasvanahkasaapas. | Raskaat m:paat. **-saarto** s. *sot.* **-sairas** a. merisairauden vai-vaama, merikipeä, -tautinen. **-sairaus** s. äkillisten asennonmuutosten (aluksen keinumisen, auton tm. tärinän) aiheuttama sairaus, jossa pääoireina ovat oksetus ja heikotus; *syn.* merikipu, -tauti, matkapahoinvointi. **-sankari** s. merisodan sankari. | Englantilainen m. Nelson. **-satama** s. Hangon m. **-saukko** s. Latax lutris, Tyynen meren pohjoisosissa elävä saukon sukuinen peto, maapallon arvokkain turkiseläin. **-savu** s. *metrl.* sulan veden yläpuolelle pakka-sella kohoava sumu. | Näkyvyys m:n huonontama. **-sedimentti** s. *geol.* Tertiäärikauden m:it. **-selitys** s. 1. *lak.* ilmoitus ja selitys, joka aluksen päällikön on määrättyjä muotoja noudattaen annettava viranomaisille merivaariosta t. muusta alusta kohdanneesta vahingosta; vrt. meriprotesti. 2. *kuv.* vars. *leik.* puolustele-va selitys jnk toimenpiteen, vastoinkäymisen tm. johdosta. | N.N:n m. puolueensa vaalitap-pion johdosta. **-seutu** s. Suomen lounaisten m:tujen saaristo. Tyynen meren kuumat m:dut. **-sieni** s. (sienieläimiin kuuluva) pesu-sieni. **-siika** s. etup. meressä elävä, vaellus-kalana jokin kutemaan nouseva siika. **-siili** s. M:t 'Echinoidea, tav. pallomaisia piikki-nahkaisia'. **-sika** s. sekä pyöriäisestä että marsusta käytetty nimitys. **-silkki** s. = simpukkasilkki, byssus. **-simpukka** s. **-sipuli** s. Ur-ginea maritima, Etelä- ja Lounais-Euroopan rannikoilla tavattava liljakasvi. | M:n möy-heitä sisälehtiä käytetään rotanmyrkyksi. **-sirri** s. Calidris maritima, Jäämeren rantaseuduissa pesivä sirri. **-sissi** s. merellä toimiva sissi, kaappari, merirosvo. | M:en kruunaamaton kun-ningas kapteeni Blood. **-sodankäynti** s.

merisota s. sota(toimet) merellä. | M:a Espan-jan vesillä. Siirtomaavaltiojen käymät meri-sodat. **-historia** s. **-koulu** s. oppilaitos, jossa merivoimien upseereiksi (ja aliupseereiksi) ai-koille annetaan peruskoulutus. **-laitos** s. **-oi-keus** s. 1. merisodankäyntiä säännöstävä kansainvälinen oikeus. | M:ttä koskevat sopimuk-set. 2. merivoimien oikeusasioita käsittelevä sotatuomioistuin. **-saalisioikeus** s. sota-aluksen oikeus vallata sodan aikana aluksia ja niissä olevaa tavaraa; tällaisia valtauksia käsitte-levä tuomioistuin. **-taito** s. M:don kehitys. **-tiede** s. merisotataidon teoriaa käsittelevä tiede. **-tieteellinen** a. M. teos. **-toimi** s. Joh-taa m:a. **-voimat** s. *mon.* merivoimat, meri-taisteluvoimat. **-väki** s.

merisotilaallinen *a.* -sotilaallisesti *adv.* merisotaan kuuluvaa, sitä koskeva, merisota-. | **M.** tehtävä. **M:sotilaallisesti** edullinen asema. **-sotilas** *s.* merivoimien sotilas. **-strategia** *s.* merisodan strategia. **-strateginen** *a.* -sesti *adv.* **M.** tehtävä, tilanne. Sotasataman m. asema. **-sulka** *s.* Pennatula phosphorea, pimeässä valaiseva sulkakoralli. **-sulutus** *s.* sot. merialueen sulkeminen miinoilla ja esteillä. **-sumu** *s.* merellä syntynyt sumu. **-suojeluskunta** *s.* suojeluskuntalaitoksen meriosasto. **-suojeluskuntalainen** *s.* -suola *s.* merivedestä haihduttamalla saatu suola; vrt. vuorisuola. **-taistelu** *s.* sot. Suursaaren m. **M:ssä** saavutettu voitto. — **Leik.** ark. tilaisuus, jossa nautitaan paljon alkoholia, juomingit. **-taisteluvoimat** *s.* mon. Saksan kevyet m. liikehtineet Suomenlahdella. **-taival** *s.* **-taktiikka** *s.* merisodan taktiikka. **-taktillinen** *a.* -sesti *adv.* **-tapa** *s.* Vanha englantilainen m. **-tauti** *s.* = merisairaus. **-tautinen** *a.* = merisairas.

meriteera *ta²⁵ v.* kans. merkitä. | Tosin on tyttö hieman aikavampi, mutta se ei mitään m:a krvi. — **M:ttu** → ansioitunut.

meriteeri *s.* Melanitta nigra, sorsien heimoon kuuluva tumma vesilintu, mustalintu. **-teitse** *adv.* meritetä, -teitä käyttäen, merta myöten, meritse. | **M.** tapahtuva kauppa, vienti. Matka m. **-tie** *s.* **M.** Etelä-Euroopasta Atlantilille. Itä-Intian m. **M:teiden** säännöt. **-tiede** *s.* merentutkimus, joko oseenografia tai talassologia. **-tieteellinen** *a.* **M.** havaintoasema. **-toimi** *s.* Yllätykselliset m:et 'merioperaatiot'. **-toiminta** *s.* Vihollisen m.

meritse *adv.* merta myöten, meriteitse. | Tavarankuljetus m. **M.** tapahtuva liikenne.

meritulli *s.* hist. meritse tuodusta tavarasta Ruotsin valtakunnassa kannettu tulli. **-tuppi** *s.* **M:et** 'Tethyodea, etup. alustaan kiinnittyneitä pussimaisia vaippaeläimiä'. **-turma** *s.* lak. alusta merellä kohdannut onnettomuus, merionnettomuus. **-tursas** *s.* 1. el. Octopus vulgaris, kahdeksanlonkeroinen mustekala. 2. uskomuksissa ym.: omituinen meriotus, merihirviö, tursas. | **M.** partalainen kr. **-turvalli-**
suus *s.* matkalla olevan aluksen miehistön ja matkustajien turvallisuus. **-tuuli** *s.* mereltä puhaltava tuuli; *metrl.* merien ja isojen järvien rannikoilla mereltä t. järveltä maalle päivisin puhaltava tuuli, päivätuuli;)(maa-, yötuuli. | Suolainen, raikas m. -- päivän ja m:ten ruskettama pyhäpuukuinen tyttölapsi **SILL.** **-tykistö** *s.* sot. **-tykki** *s.* sot. sota-aluksen tykki, laivatykki. | **M:ejä** käytetään useissa maissa myös rannikkolinnoissa. **-tynnuri** *s.* syn. selpa. | **M:t** 'Thaliacea, läpikuultavia, tynnyrin muotoisia vaippaeläimiä'. **-tähti** *s.* **M:det** 'Asteroidea, piikkinahkasiin kuuluvia tähtimäisiä merieläimiä'. **-upseeri** *s.* merivoimiin kuuluva merenkulkukoulutuksen saanut upseeri; vrt. laivastoupseeri. **-urheilu** *s.* -usva *s.* merellä syntynyt usva.

merivahingonlaskija *s.* virkamies, joka laatii merivahinkoa koskevat laskelmat, dispaööri. **-selitys** *s.* lak. = meriselitys 1.

merivahinko *s.* lak. satunnainen vahinko, kus-

tannus t. menetys, joka kohtaa merellä t. satamassa olevaan alukseen t. sen lastiin osallista, haveri. | Yhteinen, yksityinen m. **-vahti** *s.* mer. vahdinpito kulussa olevassa aluksessa; laivaväen se osa, joka aluksen ollessa kulussa kulloinkin on työvuorossa. **-vaihe** *s.* geol. Myöhäisglasiaalinen m. Litorinameri on Itämeren jääkauden jälkeisessä kehityksessä ancyliusjärveä seurannut m. rr. **-vakuutaa** *v.* ottaa merivakuutus (jllek). | **M:ettu** lasti.

merivakuutus *s.* alusta t. sen lastia koskeva kuljetusvakuutus. **-kirja** *s.* **-yhtiö** *s.* Kansainväliset m:t.

merivalta *s.* merisotilaallisesti voimakas valtio; merisotilaallinen voimakkuus, merimahti; vrt. seur. | Englannin merkitys m:valtana. — **Vahvistaa** m:valtaansa. Ruotsin m:vallan heikkeneminen. **-valtio** *s.* pitkälti mereen rajoittuva, tav. merenkulun ja merikalastuksen alalla huomattava valtio;)(mannervaltio, sisämaanvaltio; vrt. ed. **-valvonta** *s.* sot. tähytys- ja hälytystoimenpiteet merialueella. **-valvontaviesti** *s.* sot. merivalvontaa koskeva viesti. **-vartija** *s.* merivartiolaitoksen palveluksessa oleva mies.

merivartio *s.* merivartiointia suorittava vartio. **-alus** *s.* merivartiointissa käytettävä merivartiolaitoksen alus. **-asema** *s.* Pöllän m.

merivartiointi *s.* valtakunnan merirajan vartiointi.

merivartiolaitos *s.* merivartiosto. **-palvelus** *s.* merivartiosto *s.* merivartiointista huolehtiva laitos.

merivartioupseeri *s.*

merivaruste *s.* merenkulkuvaruste. **-varustelu** *s.* Suurvartiojen m:t. **-varustus** *s.* **-vasikka** *s.* kans. korvameduusa. **-vaurio** *s.* Alusten yhteenajosta yms. aiheutuneet m:t. **-vene** *s.* merikäyttöön tarkoitettu purje-, soutu- t. moottorivene. **-veisi** *s.* **M:den** suolapitoisuus on keskimäärin 3,5 %. **-viesti** *s.* sot. meritoimintaa koskeva viesti. **-viitta** *s.* mer. kulkuväylän suuntaa ja matalikon t. karin asemaa osoittava merimerkki; vrt. reimari. **-vimpa** *s.* = vimpa. **-virta** *s.* pysyvän tuulen, maan pyörimisen t. veden erilaisen tiheyden aikaansaama meriveden liike. | Kylmä, lämmin m. Pasaatialueiden m:rat. **-virtaus** *s.* **-voimat** *s.* mon. sot. se puolustusvoimien osa, jonka tehtävänä on merisodan käynti, merisota-, meritaisteluvoimat. | **M:iin** voi kuulua erilaisia laivastoyksiköjä, huoltojoukkoja, merilennostoja, merijalkaväkeä, rannikkotykistöä yms. Palvelia m:issa. **M:iin** esikunta. **-voitto** *s.* meritaistelussa saavutettu voitto. **-vuoko** *s.* **M:ot** 'Actinia, pehmeärunkoisia, us. kukkien näköisiä korallieläimiä'. **-väki** *s.* kauppa- t. sotalaivastossa palvelevat t. palvelleet henkilöt ja muu merielämään totutut väki. | **M:en** pestäminen. **M:en** upseeri 'meriupseeri'. Palvelia m:essä. **-väylä** *s.* viitoitettu merialue, missä alukset voivat turvallisesti kulkea. | **Selvältä** merireitiltä satamaan johtava m. **-yhtey[s]** *s.* yhtey[s] meritse. | Maiden välinen m. **M.** siirtomaihin. Kaupan kannalta tärkeä m. Valtakunnan m:det ovat uhattuina.

merja¹⁰ s. Keski-Venäjällä asunut, sukupuuttoon kuollut suomensukuinen kansa. -**lainen**⁶³ a. ja s. M:sten asuinpaikat.

merkantiilijärjestelmä s. Euroopassa keskiajan lopulta 1700-, osaksi vielä 1800-luvulle vallalla ollut talouspoliittinen järjestelmä, merkantilismi. | M:n kannattajat pyrkivät siihen, että heidän valtionsa voisi mikäli mahdollista tulla toimeen omilla tuotteillaan.

merkantiilinen⁶³ a. kaupallinen.

merkantilismi¹ s. = merkantiilijärjestelmä. -**listi**¹ s. merkantiilijärjestelmän kannattaja. -**listinen**⁶³ a. merkantiilijärjestelmään kuuluva t. sitä koskeva. | M. ohjelma, periaate. M. holhousjärjestelmä.

merkaptani¹ s. M:t 'alkoholeja vastaavia rikkiyhdisteitä'.

merkat⁶³ v. 1. käs. nimikoida. | M. liinavaatteita. Punaisella langalla m:ut nimikirjaimet. 2. kans. ark. merkitä. | Linja m:aan. M. jtk muistiin.

merke⁷⁵ s. mat. indeksi.

merkki¹ s. kalsiumkarbonaattia sisältävä savi. -**kivi** s. savensekainen kalkkikivi, kalkkimerkeli. -**maa** s. merkkiä sisältävä maa. -**savi** s.

merkkijäs⁶³ a. harv. merkityksellinen. | -- kun professori nyt pienen m:kkään vaitiolon jälkeen vihdoin lausui mielipiteensä LNN.

merkillepano s. merkille paneminen, huomauttaminen. | Ansaitsee m:panoa. -**pantava** a. tav. -, ks. merkki IV.

merkillinen⁶³ a. -sesti adv. -syys⁶³ omin. 1. omittuinen, kummallinen, ihmeellinen, erikoinen, outo. | M. eläin, ihminen. M:sen näköinen. Sepä m. paikka. M. sana, lause. Mieleeni tuli m. ajatus. M:stä kyllä. M:sen vähän te olette saaneet valmista. Kuiskaa minulle, Simeoni; sillä itse olen tällä hetkellä m:sen typerä kivi. 2. vanhentumassa olevaa (useissa tapauksissa tosin ed:een läheisesti liittyvää) käyttöä: huomattava, merkityksellinen, merkille pantava, tähdeläinen, erinomainen, etevä. | M. jstak, jnk puolesta, jssak suhteessa. Aikamme m:simpää ajattellijoita. M:sin saavutus seuran toiminnassa. Kaupungin m:syyksiin tutustumassa. Tämä tienhaara -- on minulle m. esikuva kivi. -- laina on useinkin tutkimukselle vielä m:sempää kuin oma E.N.SETÄLÄ.

merkinantaja s. vars. merkinantoon koulutettu henkilö, signalisti. | Sotalaivojen m:antajat. -**an/to** s. vars. tiedon antaminen sovituin, välittömästi näkyvin t. kuuluvain merkein, viestitys. | Merellä käytettävät m:not. Auton-ajajan, liikennepoliisin m:not. -- Muuta käyttöä. | Hämällä ja hyvillä kuunteli Malla kiitosta, viivyttellen m:toa pöydästä nousemiseen KOSKENN.

merkinanto- tav. = signaali-. -**asema** s. -**järjestelmä** s. Kansainvälisen m:n liput ja viirit. -- Kielellä tarkoitetaan ajatusten ilmaisemiseen käytettyä m:ä. -**kello** s. Aluksen, raitiovaunun m. -**kirja** s. merkinantojärjestelmän sisältävä kirja, viestityskirja. | Kansainvälinen m. -**laite** s. Rautateiden m:teet. Vedenalaiset m:teet. -**lamppu** s. -**laukaus** s. -**lippu** s. Merellä käytettävät m:ut. Kilpailu-

jen lähettäjän m. -**lyhty** s. -**pilli** s. -**raketti** s. -**torvi** s. -**väline** s. Pilli, valopistooli, liput ym. m:et.

merkinnänpito s. mer. aluksen paikan, pidettävän suunnan ja kuljetun matkan merkitseminen merikarttaan.

merkinsoittaja s. sot. merkkisoittojen puhaltaja, signalisti.

merkin¹² s. 1. merkitseminen; merkitsemistapa. | Hinnan, koron m. Kanojen, porojen m. Puiden m. Teiden m. karttaan. Aluksen aseman m. Sävelten m. Käyttää foneettista m:tää. M:n yhtenäisyys. -- Yhd. koe-, lisäm.; osakkeen m. 2. se mitä on merkitty, merkintö. | Tehdä m. asiapapereihin, luetteloon, päiväkirjaan, tavarahan. M. aviosuhteesta, rangaistuksesta, suorituksesta. Sukupuolta osoittava m. Merkinä 29. 5. 1945. -- Mat. Funktiosta käytetään m:tää f(x). -- Yhd. aika-, alku-, erikois-, hyväksymis-, kirjanpito-, lisä-, lyhennys-, sala-, varasto-, vastaanotto.

merkintä¹² s. Varastokirjanpidossa käytetyt m:kortit. -**lasku** s. mer. aluksen paikan ja pidettävän suunnan määrittämiseksi suoritettu laskutoimitus, joka ei perustu tähtitieteellisiin havaintoihin eikä radioteitse saatuihin tietoihin. -**lista** s. Osakkeiden m. -**määräys** s. määräys tavarahan varustamisesta aikamerkinnällä tms. | Maitotuotteiden m:ket. -**oikeus** s. Osakkaan m. -**pakko** s. Jtak tavaraa koskeva m. -**tap** s. Sävelten m. Foneettinen m. Eksponenttifunktiosta käytetään m:oja ex ja exp x.

merkintö² s. = merkintä 2.

merkitsemiskone s. -**lait** s. Työaikakellon yhteydessä oleva m. Vedenkorkeuden vaihteluiden tarkkaamisessa käytetyt m:teet. -**luku** s. sot. suuntakehällä tapahtuneen merkitsemisen tuloksena saatu piiruluku, merkitsemä. | Merkitsemisluku 155. -**oikeus** s. Uusien osakkeiden m:den myynti. -**tapa** s. Lukujen, tähtikuvioiden, äänteiden m. Porojen m. Noudattaa kärkeä m:a.

merkitsemä¹² s. sot. = merkitsemisluku.

merkitsemät¹² ⁷⁷ kieltä. -**tömyys**⁶³ omin. < merkitä. 1. pass. M. puutavara, Rekisteriin m. yhdistys. Kantakirjaan m. hevonen. 2. akt. Mitään m. sana.

merkitsevyystaso s. mat. M. ilmaisee, mitä varmuusastetta tutkimuksessa on käytetty.

merkitsev¹² 1. partis. < merkitä. -- Yhd. itse m. 2. a. -**ästi** adv. -**yys**⁶³ omin. merkitystä omaava, merkityksellinen, merkittävä, huomattava; tiettyä asiaa tarkoittava, tiettyä vaikutusta tavoitteleva. | M. saavutus, toimenpide. Tautien synnyssä bakteereilla on m. osuutensa. A. I. Arwidsson, m:n Suomen kansallisromantikoista. M. vaitiolo. Hymyillä, iskeä silmää, yskähtää m:ästi. Ei juuri munkki, vaan erakko, "ikuisen rauhan erakko", sanoi pappi m:ästi venytellen AHO. -- sävytyt, joka sitten rounouden kielessä lisää kantavuutta ja m:yyttä R.KOSKIMIES. -- Mat. Jos luku alkaa nolalla tai nolilla, sanotaan niiden jäljessä olevia muita numeroita m:iksi numeroiksi. Kahden satunnaissuureen eroa pidetään melkein m:ä-

nä, m:änä tai vahvasti m:änä sen mukaan, onko eron varmuus 95—99 %, 99—99,9 % vai 99,9—100 %.

merkittäjä¹⁴ *tek.* < merkitä. | Osakkeiden m. — Tuulen suunnan, lämpötilan m. 'merkitsemislaite'. Kylvörievien m. — *Yhd. ajan*-, muistiinm.

merkittävä¹⁵ *a. (partis.) -ästi adv. -yyss⁶⁵ omin.* merkitystä omaava, merkityksellinen, merkitsevä, huomattava, tärkeä. | M. henkilö, teos, tulos, saavutus. Poliittisesti, tutkimuksen kannalta m. M:ältä osalta. Saamatta mitään m:ää aikaan. Asian, toimenpiteen m:yyss. Romaani, joka kohoaa taiteelliseen m:yyteen. M:yyden tavoittelun vietti. Vaikuttaa jhk m:ästi. [Minna Canth] oli näytelmäkirjailijana Kiven jälkeen aikansa m:in TARK.

1. merkittää* *fakt.v. (< merkitä) merkityttää.* | M. nimensä luetteloon. M. vastalause pöytäkirjaan.

2. merkittää* *v. varustaa merk(e)illä.* **1.** M. tuotteensa. **2.** varustaa postilähetys postimerk(e)illä, frankeerata. | Vaillinaisesti m:etty kirje.

merkitykse⁶⁶ *a. -käästi adv. -kyys⁶⁵ omin.* (ei juuri ihmisestä) = seur. **1.** | M. saavutus, toimenpide.

merkityksellinen⁶⁸ *a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin.* **1.** (ei juuri ihmisestä) merkitystä omaava, merkittävä, merkitsevä, merkitykseks, huomattava, tärkeä, arvokas. | M. viljalaji. A:n elämän m:simmät vuodet. Kaksi kansantaloudellisesti m:stä tekijää: vuodentulo ja ulkomaankauppa. Kastetoimitus on monessa suhteessa m. Taiteellisesti, poliittisesti m. Sivistyselämällemme m. 1880-luku. Näytellä m:stä osaa. Vientikaupan mahdollisuudet kasvaneet m:sesti. — † *Yhd. suuri*-, tärkeä-, vähä-. → merkityksinen. **2. kiel.** merkitykseen kuuluva t. sitä koskeva, merkitys-. | Pienimmät itsenäiset, m:set osat, joihin lause voidaan jakaa, ovat sanoja E.N.SETÄLÄ.

merkityksen/kehitys s. kiel. -muutos s. kiel. -selitys s. kiel.

merkitykset/ön⁶⁷ *kar.a. -tömästi adv. -tömyys⁶⁵ omin.* (< merkitys 2) jolla ei ole merkitystä, mitätön, vähäpätöinen, toisarvoinen, arvoton. | M. taiteilija. M:tömät tulot. Pieni, aivan m. asia. M:tömiä sanoja. Teollisuuskaupunkina Kairo oli m. Hyönteiset voidaan jakaa vahingollisiin, m:tömiin (indifferentteihin) ja hyödyllisiin. Se on minulle m:öntä.

-merkityksinen⁶⁸ *a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin.* Suuri-, vähä-.; laaja-, moni-, samann.

merkitys⁶¹ *s. 1.* se mitä jk tarkoittaa, esittää, symbolisoi, mitä jk sisällyksellisesti on, sisällys sinänsä; vrt. mieli. | Kuvan, hieroglyfin, sanan, taivutuspuutteen m. Sanan abstraktinen, konkreettinen m. Sanan laajentunut, muuttunut m. Maatalous sanan ahtaamassa m:ksessä käsittää maanviljelyksen ja karjanhoidon. Hän on sotilas sanan täydessä m:ksessä. Mies sanan parhaassa m:ksessä. Keskeisyöllinen runokokoelma sanan puhtaimmassa m:ksessä. Sanan varsinaisessa, laajimmassa, oikeusoppilaisessa m:ksessä. Kuvan, maalauksen, runon symbolinen m. — Opettaja se-

litti oppilaille Kalevalan päivän m:stä. Ei ymmärtänyt käskyn m:stä. Kuoleman m. Vain harvat ihmiset tajuavat täysin synnin m:ksen. **2. jnk t. jnk sisällyksellinen arvo, tärkeys.** | Jnk m. jlle t. jlle. Huomattava, ratkaiseva, tärkeä, vähäinen m. Kansainvälinen, kaupallinen, käytännöllinen, taloudellinen, valtiollinen m. Jllak on m:stä. Uskonpuhdistuksella oli aivan nullistava m. Rahalla on meille suuri m. Koulussa tapahtuvilla lääkärintarkastuksilla voi olla arvaamaton m. koko kansan terveydelle. Sillä ei ole mitään m:stä. Menettää m:ksensä. Tunnustaa jnk m. Tapahtuman historiallista m:stä ei voi arvioida liian suureksi. Se on vaan puumerkki, -- mutta sen m. on suuri kivi. Plihtarin joukko, Hilman kotiväki, paisutti m:stään päivä päivältä sill. — † Jk on suuresta, vähäisestä m:ksestä. **3. yhd.** Alku-, erikois-, kulttuuri-, perus-, pää-, rinnakkais-, sivu-, yleism.

merkitys/aines s. kiel. Adverbiin saattaa liittyä pronominaalista m:ainesta. **-ala s. kiel.** Sanan m:n laajentuminen, **-ero s. kiel.** Sanojen m. **-historia s. kiel.** Ujo-sanan m. **-kehitys s. kiel.** Sanojen m. **-kenttä s. kiel.** Sanan m. **-laina s. kiel.** lainaustietä kielen jlle ilmaukselle saatu uusi merkitys, **-opillinen a. kiel.** -sesti adv. M:sesti mielenkiintoinen sana. **-oppi s. kiel.** eläntutkimuksen haara, joka käsittelee kielen ainesosien merkitystehtäviä, semologia, semantiikka. **-puoli s. kiel.** Sanojen m. **-sisällys s. kiel.** Sanalle annettu m. **-suhde s. kiel.** Johdannaisten m. kantasanaan. **-tehtävä s. kiel.** us.: munktio. | Sanojen, muotojen m:t. Verbin käyttö uudessa m:ssä. **-vastine s. kiel.** Kontingentin suomenkielinen m. on kiintiö. **-vivahtelu s. kiel.** Sanan eri m:sket. Synonyymien m:sket.

merkityttää* *v. = 1. merkittää.* | M:i eriävän mielipiteensä pöytäkirjaan.

merkitä⁶¹ *v.*; merkitsevä, merkittävä ks. erikseen. **1.** akt. merk:ssä, tav. henkilösubj:n ohella. **1.** tehdä jhk jtk huomioon otettavaa, jnk sijaintia, laatua, omistajaa tm. osoittava merkki t. merkkejä, varustaa merkillä t. merkeillä. | M. puita kaadettavaksi. M. tie, hiihtolatu, rakennuksen paikka. Rata m:stään kalkilla, paaluilla, lipuilla. Avannot on m:ttävä kuusennäreillä. M. ristillä, numeroilla, polttoraudalla. Lampaiden m:tseminen korvamerkeillä. Laillisesti m:tyt lohi- ja siika-apajat. — *Kuv. a.* Huhtikuun 7. p:nä saimme m. ristin hänen nimensä kohdalle 'hän kuoli'. -- niin jo omaksensa alkoi m. kihlasilkkilöin ja kultavanteihin HEFOR. -- ulkona paukkuu neljäkymmenen asteen pakkakan m:ten valkoisella liidullaan armotta -- nurkat ja seinähirsien kolot KARHUM. **b.** painaa jklun, jhk leima(nsa), leimata; sanoa jkta, jtk vars. halveksien t. tuomien (julkisesti) jksik, tuomita, merkitä poltto-, häpeämerkillä. | Taudin, kuoleman, synnin m:tsemä. -- murtunut, kohtalon m:tsemä mies, joka on elämässä menettänyt kaikkensa TARK. -- Somerin emännälle [oli] juuri tapahtunut jotakin varsin ikävää, jotakin, joka pahasti m:tsi hänet ihmisten silmissä TALVO.

Omituisuus, joka heitä kaikkia yhteisesti m:tsee, on heidän ruskea ihonsa ja kankea, hamppu-karvainen tukkansa krvr. — M. jku häpeälaimalla, polttomerkillä. "Kyökinhaju" on haukkumasanana, jolla Plautus m:tsee epämielittävän ihmisen ak. -- jos kuka ei tottele sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin m:tkää hänet alkääkää seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi ut. — *merkitty*. Muiden silmissä ainiaaksi m:ttty kavaltaja. Johonkin häväistysjuttuun sekaantunut taikka rangaistuksen kärsinyt tai muuten "m:ttty mies" EINO KAILA.

2. tehdä jhk asiapaperiin, luetteloon tms. merkki (ks. merkki I.2.a), lyhyehkö maininta tm. jstak, kirjoittaa (muistiin), panna kirjoihin, rekisteröidä. | M. muistiin. M. jtk vihkoon, rekisteriin, pöytäkirjaan. Vaaliluetteloon ääni-oikeutetuksi m:tyt. Lähettäkää minulle yllä olevasta luettelosta m:tseniä kirjat. Vekselin määrä m:tään sekä kirjaimin että numeroin. M. jhk nimensä ja osoitteensa. Yhdistyksen nimen m:tsivät puheenjohtaja ja sihteeri. Osoittaja m:tään murtoviivan yläpuolelle. M:ttty summa, osamäärä. Seismografi m:tsee maankuoren värähtelyt. — *Erik*. a. vars. tal. M. [lunastukseen] osakkeita, obligatioita. M:ttty osakepääoma. Obligaatiot m:tään määräsummalle, ko. nimellisarvolle. Keräyslistaan m:ttiin heti ensimmäisenä päivänä 15.000 mk. Puntina m:ttty hinta. Arvo, johon irtaimisto on m:ttty. b. laajentuneesti: (kirjallisesti) esittää, ilmaista; todeta, panna merkille. | M. kantansa. Jo aikaisemmin olen m:nnyt eriävän kantani. Jossakin määrin ylimalkaisemmin ja sovinnausemmin m:tttyjä ovat Kriston ja Jaanan luonnekuvat tark. — Ryhtymättä asiaa tässä seikkaperäisemmin käsittelemään, m:tsemme vain että --. Tyydytyksellä on m:ttävä, että --. Viime neuvottelupäivien jälkeiseltä ajalta voi tiealalla m. kolmekin tärkeätä saavutusta. M:tsemme, että Pyrkönmäen Paajalan kylässä -- on vieläkin Pajula niminen talo v. VOIONMAA. Sen minä kyllä olen m:nnyt, että Antilla ei ole isäntämiehen luontoa MERIL. c. kuv. Kilpailuissa m:ttiin [= saavutettiin] useita huipputuloksia, uusi pitiushypyn Suomen ennätys. M:ttiin useita huippukursseja. Sai m. tililleen 1½ — 2 milj. markan voiton.

3. a. esittää, havainnollistaa t. kuvata jtk jllak merkillä t. merkeillä, sanalla tm., käyttää jstak symbolisesti jtk merkkiä, sanaa tm.; vrt. II.1.b. | Vesimolekyylin m:tään: H₂O. Se, että AB on pienempi kuin CD, m:tään AB < CD. M:ttty laskutoimitus. Suomen kieltä m:tään latinalaisilla kirjoituskirjaimilla. Kun sitä [folklore-nimitystä] ensinnä viime vuosisadan keskiajoilla ruvettiin käyttämään, m:ttiin sillä kaikkea kansan muistitietoa yhteisesti E.N.SERÄLÄ. b. todeta t. katsoa jk jksik, leimata jksik, pitää jtk jnak, olla jstak jtk mieltä. | Rotuja, joissa esiintyy kääpiökasvuisia yksilöitä, ei semmoisinaan voi m. kääpiöiksi. M. jk voitoksi, tappioksi, puutteeksi. Vuosi 1838 on m:ttävä käännekohtaksi M. A. Castré-

nin toiminnassa. Sisäministerin toimenpide on erällä taholla m:ttty vasemmistoa liehitteleväksi. Suuri osa [kansanrunoutemme] lyyrillisistä tuotteista voidaan jo sisällyksensä -- perusteella m. verraten myöhäsyntyiseksi TARK. Virheet lienee m:ttävä huolimattoman oikaisu-luvun laskuun.

4. *erik.*, vars. sot. saattaa tähtäysvälineen tähtäysviiva liikkumattomaan pisteeseen ja lukea osoittimen kohdalta sivu- ja korkeuskulmaa osoittavat luvut. | M. kiinnityspisteeseen.

II. asiasubj:n ohella: olla jnk merkinä, merkinä jstak. 1. ilmaista, osoittaa jtk silminnähävästi, havainnollisesti; symbolisoida. a. *harr.* osoittaa jnk sijaintia. | Ne attikalaiset hautakivet -- ovat epäilemättä kerran m:nneet vainajain viimeisen leposijan paikkaa KOSKENN. b. ilmaista kirjoituksessa, laskusuorituksessa tm. jtk käsitettä, tarkoittaa jtk; myös tiettyä asiaa ilmaisevista viittoilu-, valo- ja äänimerkeistä; vrt. I.3.a. | Lyhennys kg m:tsee kilogrammaa. 9:3 m:tsee, että 9 on jaettava 3:lla. Sano, mitä kukin numero m:tsee luvussa 29.873. Nuottikirjoituksessa risti m:tsee, että ao. säveltä on korotettava. — Lyhyt — pitkä m:tsee morsettaessa a:tä. -- hän viittasi vasemmalla kädellään, mikä m:tsi niin paljon kuin: nyt voit mennä KALLAS. — *Erik*. sanoista eril. käsitteitä ilmaisevina. | Mitä m:tsee sana kytty? Samaa m:tsivät sanat. Englannin ship m:tsee 'laiva'. c. olla ilmauksena, osoituksena t. todisteena jstak, olla jnk tunnusmerkinä, luonnehtia jtk. | Pensaat ja useimmat varpuksavit m:tsivät hyvänpuoleista suota. Hämeestä tavatut karjalaiset hajalöydöt eivät tosin m:tse asutusvirtaa, mutta ne kertovat karjalaisesta vaikutuksesta. Jos sanain viimeiset kirjaimet jäävät rihma-maisen ohuiksi, sen pitäisi grafologien mukaan m. varovaisuutta, harkitsevuutta ja epäluuloisuutta. -- avioerojen lisääntyminen m:tsee yleistä siveellisten siteiden löyhtymistä ERKKI KAILA. d. olla jkn vertauskuvana, symbolina, tarkoittaa jtk. | Puolittain auennut valkoinen ruusu m:tsee surevaa rakkautta. -- kumpaisellakin [oli] samanlainen neula, jossa sydän m:tsi rakkautta heidän välillään, risti ja ankuri uskoa ja toivoa toisiinsa NUOLIV. e. olla enteenä jstak, ennustaa, ennakoita, "tietää". | Jk m:tsee hyvää, huonoa metsästysonnea. Naulaamista muistuttavan äänen kuuluminen pääsisäisöinä m:tsee kuolemaa. Joosef selitti faaraan unien m:tsävän, että Egyptiin tulee ensin seitsemän viljavaa ja sitten seitsemän nälkävuotta.

2. olla (sisällykseltään arvioituna, selitettynä, jltak toiselta, tietyltä kannalta katsottuna) jtk, tietää jtk, aiheuttaa, tuottaa jtk; olla jnk (tav. paljon) arvoinen, olla tärkeä, merkityksellinen, vaikuttaa. | Jk toimenpide m:tsee parannusta, huononnusta, huomattavaa muutosta oloihin. Penisilliinin keksiminen m:tsi suurta edistysaskelta. Työnsäaukset m:tsivät suunnattomia kansantaloudellisia tappioita. Valkoisten tulo Amerikkaan m:tsi

punanahoille kuolemaa. Jk m:tsee jkile paljon, vähän. Ihmishenki ei siihen aikaan suuria m:nnyt. Hänelle m:tsi oma itse kaikkea. Se ei m:tse minulle sitä eikä tätä, tuon taivaallista 'ei merkitse mitään, on yhdenkukaan'. Mitä tämä m:tsee [= tarkoittaa]? Tietäisitpäs, mitä ystävytyesi minulle m:tsee! Eivät nykyajan tytöt aavistakaan, mitä ennen m:tsi pitkän takkuisen tukan nopea suoriminen. Pian N. sai kokea, mitä m:tsi ruveta vastustamaan esimestään. Kaikesta huolimatta m:tsi tämä päivä kumminkin Hiljalle tavatonta riemullista nousua sill. Kaikki m:tsi hänelle jotakin yli jokapäiväisen, niin sanokseni reaalisien arvonsa koskenn. — Us. par. olla tm. | Työpalkat m:tseivät huomattavaa osaa [ovat huomattava osa, muodostavat huomattavan osan] tuotantokustannuksissa. Epämiellyttävää yllätystä m:tsi [epämiellyttävä yllätys oli, epämiellyttäväksi yllätykseksi satui], että --. Kaupungin oloissaan alkusyksy usein -- m:tsee oikeastaan heileintä ja virkeintä vuodenaikaa [on -- vuodenaika] ak. Useat hänen kertomuksistaan m:tisivät niin ikään raikasta ja rotevaa otetta [= kertomuksissaan on -- ote, kertomuksensa todistavat -- otetta] ajan kysymyksiin TARK.

merkitön⁶⁷ kar.a. -tömyys⁶⁷ omin. < merkki. | M. uittopuu. M. sotilaspuku. M. hauta. Hevoson m. otsa. — Vanh. merkityksetön. | -- niinkuin karriainen -- takerrutte vimmatusti turhaan, m:tömään sanaan KIVI.

merkkaja¹⁰ tek. ja amm. käs. < merkata.

merkailija²⁰ frekv.v. < merkata | -- ainoaksi työkseen m:ee muistiin toisten syntejä KARHUM. **merkkau**⁶⁴ teonn. < merkata. -lanka s. käs. nimikoimislanka. -liin'a s. käs. liina, johon on ommeltu eril. koristeaiheita malliksi ompelutoissa, merkkuliina. | M:oja käytettiin etenkin säätäläispiireissä 1700- ja 1800-luvulla. -liitu s. par. merkiliitu. -muste s. käs. nimikoimismuste.

merkkauttaa^{2*} jakt.v. < merkata.

merkkeilijä¹¹ s. postimerkkien kerääjä, filatelisti.

merkkeily² s. postimerkkien keräily, filatelian -harrastus s.

merkki^{1*} s. I. varsin. merk. I. varta vasten jhk tehty piirto, kuvio tm. t. sellaista vastaava jhk kiinnitetty esine, joka osoittaa jtk huomioon otettavaa, jnk sijainnin, laadun, omistajan tm.; vrt. pilkka, rasti, viitta. | Merireitin m:it. Rajaa osoittavat m:it. M., jonka kohdalta hyppääjä aloittaa vauhdinoton. Liidulla kankaaseen tehdyt m:it. Piirtää, veistää, lyöä, polttaa jhk m. Porojen korviin leikataan m:it. joista kukin lappalainen tuntee omansa. Kulta- ja hopeaesineiden m:it. Punainen ympyrä, suljetun tien m. Sokean m:kinä on keltainen side käsivarressa. Tulkoot valot taivaanvahuuteen -- ja olkoot ne m:keinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia vr. — Kainin merkki, ks. J. — Yhd. liitu-, maali-, poltin- t. poltto-, ristinm.; hauta-, kirjan-, lasti-, meri-, muisto-, omistajan-, rajam.; korva-, orjan-, porom.; hakkuu-, kohdistus-, leimaus-, omis-

tus-, tarkastus-, uittom.; kielto-, liikenne-, mutka-, risteysm.; askel-, heitto-, ponnistus-, vauhtim.; (kuv.) häpeäm.

2. a. kuvio t. kuvioryhmä, jollaisia kirjoituksessa, laskusuorituksissa ym. käytetään eril. käsitteistä, symboli. | Kirjain on äänne m. Ortografiset m:it. Matemaattiset m:it. Yhteen-, jakolaskun m. Juuren m. Hopean kemiallinen m. on Ag. Nuottikirjoituksen m:it. Ilmatieteelliset m:it. Kartoissa käytetyt m:it. Jousimies on eräs eläinradan tähdistö ja sen m. Koiraan m. on ♂ ja naaraan ♀. M. < sanakirjassa viittaa johdannaisen kantasanaan. -- erota ei vanha silmä / enää m:kejä kirjojen LEINO. — Mat. = etumerkki. — Yhd. kirjoitus-, kuva-, nuolenpääm.; heitto-, korko-, kysymys-, lainaus-, muljeeraus-, sulku-, tavu-, välim.; jako-, kerto-, miinus-, plus-, vähennys-, yhteenlasku-, yhtäläisyys-, ynnäm.; alennus-, kertaus-, korotus-, nuotti-, tahtim.; kaari-, kalenteri-, kartta-, laatu-, metsä-, myrky-, puu-, pykälä-, raha-, tähtim.; lyhennys-, nimim.; konsonantin-, vokaalinm. b. vars. pukuun kiinnitettävistä eril. tunnuksista; myös merkeistä, joita annetaan kunnianosoituksiksi, ansioiden t. jnk suorituksen perusteella. | Urheiluseuran, poliittisen järjestön m. Partiolaisten I luokan m. Aleksis Kiven päivän m. Rintapieli täynnä m:kejä. Kaduilla hyväntekeväisyystarkoituksiin myytävät m:it. — Yhd. hiha-, rintam.; ansio-, harrastus-, kunnia-, kuntoisuus-, ritari-, taitom.; ampuma-, hiihto-, lento-, uinti-, urheilu-, voimistelum.; arvonn-, aselajin-, erikois-, exlibris-, jäsen-, seurannm.; hopea-, kulta-, kuparim.; heimopäivä-, invalidi-, raitius-, vappum. c. = tavara-, kauppa-, tehtaamerkki; yhdistämättömänä vars. ao. merkiksi olevasta tavarasta, tuotteesta. | Autojen m:kejä. Suosittu, tunnettu, johtava m. Kirjoituskoneita varastossamme useita m:kejä. Pianomarkkinoita hallitsivat saksalaiset m:it. Hyvää, verratonta m:kiä. Alkää antako -- halvempien m:kien houkutella itseänne ak. — Yhd. kauppa-, liike- tavara-, tehtaannm.; auto-, kahvi-, kenkä-, kirjoituskone-, konjakkipolkupyörä-, posliini-, radio-, saippua-, savuke-, tee-, tulitikki-, vehnä jauho-, viinim.; laatu-, maailmanm. d. = postimerkki; yhd:ojen jälkiosana myös muista, postimerkkien tapaisista, tav. arvomerkinmäisistä paperilippusista. | Suomalaisia, ulkomaisia m:kejä. Itä-Karjalan, siirtomaiden, Punaisen Ristin, hammasattomat, sota-aiheiset m:it. 25 mk:n m. Leimaamaton, leimattu m. Ostaa, myydä, vaihtaa m:kejä. — Yhd. postim.; erikois-, hyväntekeväisyys-, juhla-, leijona-, lento-, lisäpaina-, maisema-, muisto-, muutokuva-, sotam.; leima-, verom.; joulum.

3. liike, ele, valo t. ääni, jolla ilmaistaan jtk tiettyä asiaa, välitetään tiedonanto paikasta toiseen, signaali. | Antaa m. kädellä, lipulla, kellolla, ampumalla. Vieltää m. Majakan m:it. Viittomakielen m:it. Sovittu m. Antaa m. jnk aloittamiseen, lopettamiseen. Äiti antoi m:in, että poistuisimme. Puheen-

johtaja koputtaa nuijalla pöytään m:iksi, että kokous alkaa. Älä lähde ennen kuin saat m:in! Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille m:in sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni" ut. — *Yhd.* kuulo-, näkö-, signaalim.; käsi-, lippu-, savu-, sormi-, valo-, viittoilum.; ampuma-, vihellys-, äänim.; lennätin-, morse-, radio-, sähkötysm.; alku-, erehdys-, hälytys-, hätä-, kertaus-, keskeytys-, lopettamis-, loppu-, lähtö-, pysähdys-, pysähtymis-, pysäytys-, valmius-, varoitus-, vastausm.; asema-, luotsi-, sumum.

4. jnk abstr. asian (konkr.) tunnus-, vertauskuva, tunnus, symboli; vrt. III. 1. | Voiton, vapauden m. Kruunu ja valtikka hallitsijalle kuuluvan vallan m:keinä. Musta harso on surun m. Oppineisuuden ulkonaisena m:kinä oli vieraskielinen sukunimi. Lyödä kättä sovinnon m:iksi. Syrakusan vapautumisen m:iksi Timoleon hajotutti tyrannin linnan. Se oli jonkinlainen miehuuden m. tämä syljen tirskauttaminen hammasten lomitse Kianto. — *Yhd.* surun-, vallan-, voitonm.

II. 1. jälki (vars. konkr. merk:ssä). | Kuluminen, käytön m:kejä. Naulasta puukon terään jäänyt m. Aaltojen m:it rantahiekassa. M:kejä hiirien vierailusta. Vanhimmat m:it seudun asutuksesta ovat kivikaudelta. Kadonneesta veneestä ei ole löydetty ainoatakaan m:kiä. Ruumiissa ei ole voitu todeta väkivallan m:kejä. -- naamassaan selvät elostelun m:it A. KARIMO. [Virolaisten] kieleen, mieleen ja historiaan on saksalaisuus uurtanut kenties syvemmät m:it kuin ruotsalaisuus suomalaisiin TARK.

2. synnynnäinen täplä, läikkä ihossa t. eläimen karvapeitteessä; luomi. | Noidan m. Hevosen väri ja m:it. Hevosen pään m:kejä ovat tähti, piirto ja pilkku. Ajokoiralla on valkoisia m:kejä rinnassa, kaulassa ja päässä. — *Yhd.* rotu-, syntymäm.

III. 1. ilmaus, osoitus t. todiste jstak, luonteenomainen, tyypillinen ominaisuus t. muu seikka, josta jk on tunnettavissa t. todettavissa, ilmennys, ilmentymä, tunnus(merkki), oire; vrt. I. 4. | Luonteenomaisia m:kejä. Sellaiset vanhuuden m:it kuin samaa iho, rypyt ja harmaantuneet hiukset. Selvä taudin, kuoleman m. Luonnossa on jo syksyn m:kejä. Käenkaali on hyvä m. metsän kasvuvuomasta. On havaittavissa soistumisen m:kejä. Toinen varma m. karhujen olostä paikakunnalla ovat rikutut muurahaispesät. Ei näy pienintäkään elon m:kiä. Rykäistä elon m:iksi. Herätyksen, taantumuksen m:kejä. Osoittaa paranemisen, voimistumisen, vähenevän, harvenemisen m:kejä. Voi pitää ajan m:kinä että --. [Varsassa] on jo juoksijan m:it, vakuuttavat hevosmiehet TALVIO. Iän m:it olivat iskeyntyneet häneen hyvin lyhyessä ajassa SILL. -- oikean vaimon m:in tiedät, ettei se kuivaa leipäpalaa suunsa sivu kierrä JOTUNI. Lapsirajoitus on sekin sen vaikean kriisin m:kejä, jonka alaisena kristikunta kamppailee ERKKI KAILA. — *Yhd.* elon-, kuo-

lon-, maito-, pedon-, taudinm.; aatelis-, erikois-, tunnus-, tuntom.

2. enne, ennus(merkki), ennakkoilmiö, -ta-paus, oire. | Myrskyn, kevään, hyvän vuoden-tulon m:it. Kuun kehä poudan m:kinä. Harakan ilmestyminen metsästäjän lähelle on m. huonosta metsästysonnesta. Tarkata tai-vaan m:kejä. Uskoa m:keihin. — Onnettomuuden, maailmanlopun m. Poliittisen taivaan m:it. Kaikki m:it viittaavat hintojen nousuun. Jos m:it pitävät paikkansa, niin --. Ottaa vaarin m:leistä. [Venlasta] toivon saavani avion ja hyvän, elleivät petä minua vanhat m:it KIVI. Nais-valtikka on murheellinen m.; se maakuntain häviöä ennustaa KIVI. | -- nyt ne lyövät jo kahdella pliskalla. Se on sen m., että kohta on hevosesta loppu E. ELENIUS. — *Yhd.* ennus-, luonnon-, myrskyn-, taivaanm.

IV. eräissä sanonnoissa. — ei merkkiäkään ei mitään, minkäänlaista merkkiä jstak, ei alkuakaan, vähääkään, tietoakaan jstak tms. | Ei naarmun m:kiäkään. Hyönteisiä, joilla ei ole m:kiäkään siivistä. Tieteellisestä syven-tymisestä ei m:kiäkään. Ei m:kiä, ei alkua-kaan näkynyt vielä siitä työstä KATAJA. — jnk, jnklaissa merkeissä jnk, jnklaissa tun-nuksissa, tunnusmerkeissä, jnk antaessa lei-man toiminnalle, elämälle, jstak tehden t. har-rastaen tms. | Hakaristin m:eissä. Eletään messujen, maaottelun, vaalien m:eissä. Juhla osuustoiminnan m:eissä. Järnefelt aloitti kir-jailijanuransa realismin m:eissä. Viikko alkoi onnen, onnekaissa m:eissä. Näissä m:eissä käännyimme maamme raittiusväen puoleen. Tämä yö kuluu Alasuvannossa tuskien ja vai-vojen m:eissä, puhutaan, valvotaan, Iina it-kee AK. — *Leik.* -- päivä eli mennyt kumin-palkkauksen m:eissä O. NUORTO. Yö kului -- rauhattomasti kirppujen m:eissä S.-W. PEKKOLA. — Us. par. muuten. | Eletään odotuksen m:eis-sä 'odotuksessa, odotellen'. Kansainliitto eli jo heikkouden m:eissä 'eli heikkoudentilassa, poti heikkoutta'. — panna merkille huomata, havaita, todeta, ottaa huomioon, varteen. | Panin m:ille hänen hermostuneisuutensa. Ku-kaan ei pannut tulijaa m:ille. Suoranaisia vir-heitä ei teoksesta voi panna m:ille. Ilokseni olen pannut m:ille, että --. Obs. (lat. lyhen-nyks) "huomaa, pane m:ille". Kauppaneuvos oli mielihyvin pannut m:ille nuoren kontto-ristinsa ahkeruuden ja työnnon E. KIVIJÄRVI. — merkille pantava (myös ☺) huomioon, varteen otettava, huomattava, merkittävä, merkityksel-linen, tärkeä. | M:ille pantava etu, piirre, seikka, tieto. Useita huomattavia ja m:ille pantavia eroavuuksia. M:ille pantava on työ sopimuslain 20 §. M:ille pantavaa on, että --. — ottaa merkki(ä), pitää merkkiä jstak (kans.) suunnan ottamisesta, pitämisestä jnk mukaan, jnk pitämisestä enteenä, ohjeena. | Niemien nenistä ja saarista -- otti hän m:kiä ja oikeaan osasi KATAJA. Siitä [auringosta] minä pidän m:kiä, jotta milloin heidän teon aloitan KATAJA. -- muuttolintujen tulosta voi-tiin keväällä ottaa m:kiä, minkälainen kalan-saalis oli siksi vuodeksi tuleva AK.

merkki- yhd.:ojen alkuosana mm.: 1. merkinä oleva, tiedottamista, merkinantoa koskeva, tiedotus-, merkinanto-, signaali-; esim. m:kello, -lamppu, -lippu, -lyhty, -paalu, -salko, -savu, -vihellys. 2. huomattava, tärkeä, merkityksellinen; esim. m:henkilö, -mies, -päivä, -tapaus. 3. postimerkkejä koskeva, postimerkki-; esim. m:anti, -arvo.

merkki|aika s. 1. merkityksellinen ajankohta yleensä. | Kirkollisen elämän m:ajat. 2. tietty ajankohta, jolloin kevään tuloa, säätä, satoa tms. ennustavia seikkoja pannaan merkille. | M:ajat sattuvat usein yhteen kalenterijuhlien kanssa. -**anti** s. kerrallaan painettu erä postimerkkejä. -**arvo** s. postimerkin nimellisarvo. -**havainto** s. ampumaopissa: havainto, jonka perusteella pystytään sanomaan vain, millä puolella maalipistettä iskemä- t. räjähdyssyste on;)(mittahavainto. -**henkilö** s. ks. merkki- 2. | Historian, kirjallisuuden, raittiusliikkeen m:t. Paikkakunnan, Mikkelin m:t. -**hetki** s. vrt. merkiaika. | Elämämme tärkeät m:et. -**huuto** s. -**järjestelmä** s. Foneettinen m. Merenkulussa käytetty m. -**kello** s. Laivan, tehtaan m. -**kieli** s. Kuuromykkään m. Kulkevilla mustalaisilla on oma m:ensä. Rakastavaisten m. Matemaatikassa käytetty m. Koskenniemen lyyrillisessä m:essä on -- leivonen kauneuden airut VILJANEN. — *Kuv.* Kukien, luonnon m. -**kirjain** s. Aluksen m. Lapin läänin m. on L. Tuontitavarassa olevat m:met. Signaaloinnissa käytetyt m:met. -**kiiv** s. Rajan m:et. — *Kuv.* M. kansanvaltaisen kehityksen tiellä ak. -**koe** s. urheilu- tm. merkin suorittamista varten järjestetty koe. -**kohta** s. merkityksellinen ajankohta, kehitysvaihe tms., ratkaisukohta, käänne. | Elämän, historian m. Tehtaan kehityksen m. Stolbovan rauha on m. Ruotsi-Suomen historiassa. -**kuva** s. vars. postimerkkiin painettu kuva. -**lait** s. merkinantolaitte. | Aluksen m:teet. Vedenalaiset m:teet. -**lamppu** s. Punainen m. Keskuspöydän m:ut. -**lanka** s., vars. kds. merkinä käytetty lanka. -**lasi** s. veden korkeutta höyrykattiloissa tms. osoittava lasiputki. -**laukaus** s. Valopistoolilla, kiväärillä ammuttu m. -**levy** s. — *Sähk.* sulaketulpassa oleva sen käyttökuntoisuutta osoittava pieni levy. | Punainen, vihreä m. -**liitu** s. Erivärisiä m:ja. -**lip|pu** s. merkinanto-, signaalilippu; merkinä käytetty lippu. | M:ut pelikentän kulmissa. Räjähdyksineen sijaintia osoittava m. -**lyhty** s. Mastoon kiinnitetty m. Autojen m:dyt. Tiettyömaata osoittava m. -**mie** s. ks. merkki- 2. | Historian, talouselämän m:het. -**muoto** s. kiel. sanan muoto, jonka mukaan paradigmian muita muotoja voidaan muodostaa, teemamuoto. -**nainen** s. ks. merkki- 2. -**nauha** s. Valkokaarti käytti valkoista m:a. Köyden keskikohtaan sidottu punainen m. **merkkinen**^{ss} poss.a. Minkä m. tuo auto on? -- kahden luvun summa aina on sen yhteenlaskettavan m., jolla on suurempi itseisarvo ak. — Vars. yhd. eri-, monen-, samanm.; miinus-, oikea-, plus-, vastakkaism.; Ford-, Leijona-m. **merkki|paalu** s. Rajaa osoittavat m:paalut. —

Kuv. Elämän m. Sivuuttaa kehityksessään tärkeä m. -**paikka** s. ks. merkki- 2. | Esihistoriallinen m. Saksassa olevat uskonpuhdistuksen m:t -**piste** s. -**poiju** s. -**puu** s. 1. merkinä oleva puu. | Katiskian m., pola. -- teos, joka on m. vuoden huipulla, kuin lipputanko kukkulalla vt. 2. *harv.* jnk merkkitaipauksen muistoksi istutettu puu. -**pyh**ä s. raamatunhistoriallisen tapauksen t. henkilön muistoksi vietetty pyhä. | Eivät tule vuokkilaiset m:näkään enää kirkolle Kianto. -**pylv**ä s. Tien, alueen m:ät. — *Kuv.* Elämän, historian, kehityksen m. -- teos, joka on m. hänen [Eino Leinon] luomistyössään L. ONERVA. -**päiv**ä s. merkityksellinen, huomattava päivä (syntymä-, hää-, ylioppilaaksitulo- tms. päivä). | Onnitella m:n johdosta. N. viettää m:nsä matkoilla. — *Erik.* Kansan m:t ovat tiettyjä päiviä, joiden mukaan vuoden kulkua lasketaan, järjestetään elämän eri toimia ja joiden aikana vallitsevista merkeistä ennustetaan säätä, vuodentuloa yms. Pärtytyl on vanha m., syksyn alku. -**rakennu**s s. ks. merkki- 2. | Eduskuntatalo, yliopisto ja muut Helsingin m:kset. -**raketti** s. Vartioaluksesta annetaan pysähdysmääräys -- pimeän tultua ampumalla m. lk. -**ren|gas** s. Kanoille jalkaan kiinnitetyt m:kaat. -**saavutu**s s. ks. merkki- 2. | Taiteilijan tuotannon m:kset. -**salko** s. Maanmittauksessa käytetty m:ot. -**sarja** s. tav. postimerkkisarja. -**savu** s. Tähtystäjät ilmoittivat m:illa viikinkien lähestymisen. -**sija** s. ks. merkki- 2. | Mathilda Wreden kuvalla on m. Järnefeltin muotokuvamaalausten joukossa. -**soit**to s. Puhalttaa m. Paimenten m:ot. Iltahuudon suorittamiseen kutsuva m. Autojen m:ot. -**suoritus** s. urheilu-, nuorisotyö- tms. merkin saamiseen vaadittava suoritus. -**sään|tö** s. 1. urheilu- tms. merkin suorittamista koskeva sääntö. 2. mat. sääntö, jonka mukaan tuloksen merkki määräytyy niiden suureiden merkkien perusteella, joilla laskutoimitus suoritetaan.

merkki|tapahtuma, -**tapaus** s. ks. merkki- 2. | Historian m:tapahtumat, m:tapaukset. Kirjallinen m. M. teollisuuslaitoksen kehityksessä. Elämäni suurimpia m:tapauksia oli, kun --. -**tarkistus** s. ampumaopissa: tulenkorjauksen määrittämiseksi ampumalla suoritettava tarkistus, jolla todetaan, onko saatu oikeat merkkihavainnot. -**tavara** s. liik. tavara, jonka laatua osoitetaan tietyllä merkillä (nimellä, numerolla tms.), niin että sitä voi tilata tämän merkin ilmoittamalla. -**teos** s. ks. merkki- 2. | Vuoden kirjamarkkinoiden m. Historiantutkimuksen m. M. jkn tuotannossa. -**tilaisuus** s. ks. merkki- 2. | Arkkiveisuja sepitettiin häihin, hautajaisiin ym. m:ksiin. -**torvi** s. M:en soitto, törähdys. -**tu|ji** s. Laivan, sataman m:et. Araknaionin huipulle sytytettiin m:et kertomaan akhaialaisille Ilionin kukistumisesta. — *Kuv.* Taiteen, runouden m:et. Saarna oli herätyksen alkamisen m. -**vaatimus** s. vaatimus urheilu- tms. merkin saamiseksi. -**valo** s. Majakan m:t. Laivojen, autojen m:t. Oven päällä oleva punainen m. — *Kuv.* Hänen toimintansa loistaa m:na muille. Haaveiden m:t. -**vihel-**

lys s. -**viiva** s. Mittalasin m. Piirtää lautaan, maahan m. -**vuosi** s. ks. merkki- 2. | Taloudellisen kehityksen, kansallisen herätyksen m. Kaupungin m. -**ääni** s. Puhelimen m:et.

merkkuri¹ s. tekn. automaattisesti merkitsevä mittauskoje. — *Yhd.* ilmanpaineen-, lämmön m. **merkkuu**²⁵ s. käs. tav:nnin merkklaus. -**lanka** s. -**liina** s.

merkonomi¹ s. kauppaopiston käynyt henkilö. **merkuri**- kem. alkuosana 2:n arvoista elohopeaa sisältävien yhdisteiden nimissä. -**kloridi** s. -**yhdiste** s.

merkuro- kem. alkuosana 1:n arvoista elohopeaa sisältävien yhdisteiden nimissä. -**kloridi** s. -**yhdiste** s.

meronien²³ dem. s. *runok.* meri. | Meri, meri oi, musta m., / musta m., tumma m. *MANN. -- tuli rannalle m:sen LEINO.

merovingi¹ s. *hist.* M:t 'frankkilaisvaltakunnan ensimmäinen hallitsijasuku'. Klodvig on kuuluisin m. -**kuningas** s.

merseroi¹⁴ v. -nti¹⁸ teonn. tehdä erityisellä menettelyllä puuvillalangat t. -kankaat silkin-kiiltoisiksi. | M:tua lankaa.

meri¹⁴ s. kal. yksi- t. kaksi-, joskus myös useampinieluisen sulkupyydyks. | Pyöreäsuinen m. Rapujen pyynti m:roilla. — *Kuv.* Olla m:--rassa 'kiipelissä'. Joutua m:taan 'kiipeliin'. Nyt on piru m:--rassa [= asiat ovat hullusti, uhkaa käydä huonosti] sp. — *Yhd.* keppe-, lanka-, puu-, rihma-, säle-, varpu-, vitsam.; kataja-, kuusi-, pajum.; ahven-, lohi-, nahkiais-, rapu-, särkim.

merty¹⁴ v. *runok.* harv. merk. hämää. | -- ja ulapan tuulet ne unia tuo, / ja mieli mennessä m:y MANN.

meryt²³ dem.s. *runok.* meri. | -- rannalla m:tä vasten KAL.

mesaani¹⁰ s. mer. mesaani- t. kryssimaston kahvelipurje. -**kahveli** s. mesaanin kahveli. -**masto** s. määrätyyppisten purjealusten perimmäinen masto. -**märssy** s. mesaanimaston märssy. -**puomi** s. puomi, johon mesaani jalustetaan. -**purje** s. = mesaani. -**tanko** s. raa'attoman mesaanimaston huipputanko.

mesallianssi¹ s. avioliitto alemmaa säätyä olevan kanssa, epäsäätyinen avioliitto.

mesenaatti¹⁸ s. henkilö, joka taloudellisesti tukee tieteitä t. taiteita, tieteen-, taiteensuosija.

mesenkyymi¹ s. *biol.* alkion ektodermin ja enteron välin muodostuva solukko, josta kehittyvät mm. veri, sydän, sileät lihassolut ja tukikudokset.

mesi¹⁰ s. 1. makea, aromaattinen neste, jota kasvien kukat erittävät; joskus myös hunajasta ja mesijumasta. | Mehiläiset valmistavat kukista keräämästään medestä hunajaa. Kirkasta, makeaa mettä. Makeaa kuin m. -- makeimmat hunajaa ja mehiläisen mettä vt. -- mettä kannu kannettiin KAL. 2. *kuv.* a.meden makua ajatellen. | Elämän, rakkauden m. Puhe oli paljasta mettä. Olla puheissaan pelkkää mettä ja hunajaa. Pyytää jtk suu medessä, m. suussa t. kielellä 'mairein, miellestelevin sanoin'. M. kielessä, myrky mielessä sl. Juoda sun huulies mettä ja kuulla sun

ääntäsi kaihoon KOSKENN. -- ei mieleni sillä kertaa medelle maistunut AHO. b. jnk paikan hedelmällisyyttä ja ihanuutta kuvaamassa. | Siell' oli mäet simaiset, / kalliot kananmunaiset; / mettä vuoti kuivat kuuset, / maitoa mahot petäjät KAL. Oletpa totisesti tuonut meidät maahan, joka vuotaa maitoa ja mettä vt.

mesi¹⁴angervo s. Filipendula ulmaria, kosteilla niityillä ym. kasvava isokukintoinen, voimakastuoksuinen angervo. -**heinä** s. Holcus, korkeakkoja, pehmeitä, karvaisia heiniä. | Karvainen, pehmeä m. — Siell' on neiti nukkunna, / -- / sivulla simainen heinä, / m. helmassansa KAL. -**huuli** s. *kuv.* vrt. mesikieli. | Anoa, kujertaa m:n. -**huulinen** a. *kuv.* M. viettelijä. -**juoma** s. -**kakku** s. = mesileipä. -**kannus** s. *kasv.* eräiden kasvien kukissa oleva kannusmainen pullistuma, jonka tyvessä on mesiäinen. -**kaste** s. kasvien pinnalla usein esiintyvä sokeripitoinen neste, hunajakaste. | Lehtikirvojen erittämä m. Torajyväsiemen kuromaitiot ovat tahmean m:en tahrimia. -**kasvain** s. *eläinlääk.* koiran nielussa oleva limarakkulo. -**kenno** s. hunajakkenno. -**kieli** s. *kuv.* miellestelevästä, makeasta puheesta. | Li-verrellä, puhua m:n. Valeverhossa saatana ilkkui, / m:tä kun käytteli hän SHIÖNIN KANNEL. -**kielinen** a. *kuv.* -syys omin. miellestelevä, makeapuheinen. | En siedä tuota m:stä miestä. **mesik**¹⁴ka¹⁵* s. *murt.* mesimarja. | -- metsikkö täynnä m:oit ja mansikoita KANTO.

mesikkä¹⁵* s. Melilotus, verraten korkeita pienikukkaisia, hyvätuoksuisia hernekasveja. — *Yhd.* rohto-, valkom.

mesikukka s. 1. kukka, jossa on mettä;)(pölykukka. | -- neitsyikäisen Barbaran ympärillä ovat nuoret ritarit surisseet niin kuin mettiäiset m:kukan vaiheilla KALLAS. 2. kasvien nimenä: Herminium monorchis, meillä harvinainen kämmekkäkasvi; Phacelia tanacetifolia, koristekasvi, jonka pienet siniset kukat ovat pikkukukkinnoissa, hunajakukka. -**kuoppa** s. *kasv.* kuoppamainen mesiäinen. -**kämmen** s. *kans. ylät.* karhu. | Metsän m. Otsoseni, ainoiseni, / m., kaunoiseni! KAL. -- ei kuitenkaan ollut vielä m:en pyyntiin oikea aika KIVI. -**kätkö** s. *kans.* kukan mesisäiliö. -**leipä** s. mesikakku. 1. leipä, jonka valmistukseen on käytetty hunajaa, hunajaleipä. | Tulepa minulle, tyttö / -- / m:vän leipojaksi, / oluen osoajaksi [= vaimoksi]! KAL. — *Kuv.* Lempeät sanat ovat m:pää; ne ovat makeat sielulle ja lääkitys luille vt. 2. hunajan ja siitepölyn seos, jota mehiläistoukat syövät. -**lin**¹⁴tu s. M:nut 'Meliphagidae, vars. Australiassa eläviä pieniä lintuja, jotka imevät kukista mettä'. -**maha** s. hunajamaha. -**marja** s. Rubus arcticus, vatukan sukuinen punakukkainen ruoho; sen hienomakuinen hedelmä (ker-rannainen luomarja); *syn.* maamuurain. | M. on yleinen koko Suomessa. — M:aista valmistetaan hilloa, mehua ja likööriä. — *Kuv.* tav. mieltietystä, rakkaasta, rakastetusta naisesta. | M. maanittaissa, luisku luovuteltaessa sl. M:ani, pulmuni, pääskyni mun LA-RINK. -**marjahillo** s. -**marjalikööri** s. -**nysty**,

-nystyrä *s. kasv.* nystymäinen mesiäinen. **-pistiäinen** *s. M:* set 'Apidae, tuuheakarvaisia, tanakkarakenteisia pistiäisiä, jotka täysimuotoisina syövät yksinomaan kukkien mettä'. **-puu** *s. kansat.* mehiläisten pesäpuu. **-rauhanen** *s. kasv. par.* mesiäinen. **-sieni** *s. Armillaria*, yleisiä syötäviä helttasieniä. **-suju** *kuv. vrt.* metin 2.a. 1. s. metinen, murea suu, hymysuu. | Lapset saavat m:in mansikoita maistaa *ak.* 2. a. jolla on metinen suu, murea, mielis-televä. | Ensimmäinen kävi päälleni, nyt m:una viehättelee AHO. **-viitat** *s. mon. kasv.* useiden kasvien terälehdissä olevat kuviot, jotka opas-tanevat hyönteisiä meden sijaintipaikkaan. **mesiäinen**⁶⁵ *s. 1. murt.* kimalainen. — *Kuv.* Katso, ettes makaa tuolla pöydän alla ja kuulte-le m:siä [= ole pyörryksissä] *kivi.* 2. *kasv.* mettä erittävä muodostuma kukassa, mesi-kuoppa, mesinystyrä. **mesijuusto** [mäs-] *s. etup.* vuohenmaidon heraa-keittämällä valmistettu norjalainen hera-juusto. **meso-** (kreikkalaisperäisten) sanojen alkuosana: välillä, keskellä oleva, väli-, keski-. **meso'a**⁶ *v. ark.* touhuta, "heilua", mekasta; hummata. | Kyllä siellä kelpaa m. N. on m:nut koko viikon Helsingin kapakoissa. **mesoblasti**⁶, **-dermi**⁶ *s. biol.* keskimmäinen alkio-lehti. **-fyyti**⁶ *s. kasv.* kasvi, joka karttaa vesi-peräisiä, hyvin kuivia ja suolaisia kasvupaikkoja. **-kefaali**⁶ *s. henkilö,* jonka pääkallon leveys on 75–80 % sen pituudesta, keskikalloinen. **-kefaalinen**⁶⁵ *a.* keskikalloinen. **-liittinen**⁶⁵ *a. arkeol.* M. aika, kivikauden 'palcolittisen ja neoliittisen kivikauden raja-aika'. **mesoni**⁶, **mesotroni**⁶ *s. fys.* raskas elektroni, jonka massa on suuruudeltaan elektronin ja protonin massojen välillä. **mesotsooinen**⁶⁵ *a. geol.* M. aika, maailmankausi 'kenotsooista aikaa lähinnä edeltänyt maailmankausi'. M. kerrostuma, muodostuma. **messi**⁶ *s. mer.* kauppalaivastossa: kansi- ja konepäälystön ja miehistön sekä taloushenkilökunnan ruokailusuoja; sotalaivastossa: päälystön ja alipäälystön kokous- ja ruokailuhuone sekä siinä ruokailevien yhteisö; myös vastaavanlainen merivoimien huone varuskunnassa. — *Yhd.* miehistö-, päälystöm.; ali-upseeri-, upseerim. **messiaallinen**⁶⁵ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* = seur. **messiaani**⁶⁵ *a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* Messiaasta koskeva. | M. aika. M. ennustus, julistus. Jeesus Kristus, Jumalan m. poika. Useita Vanhan testamentin kohtia tulkitaan m:sesti. **messiadi**⁶ *s.* Kristusta käsittelevä runoelma. | Mattias Salamniuksen 2000-sakeinen m. "Ilo-Laulu Jesuksesta". **Messias**⁶⁵⁽⁶⁴⁾ *s. usk.* juutalaisten odottamasta pelästäjakuninkaasta ja vapahtajasta käytetty nimitys; *erik.* Jeesus tuona vapahtajana. **messiasto**⁶ *s.* **messinkeltainen** *a.* M. rikkikiisu. **messingöidä**¹⁸ *s. -ntä*¹⁸ *teonn.* päälystää mes-singillä.

messinki⁶ *s. 1.* kuparisinkkiseos. | M. sisältää tavallisesti 75 % kuparia ja 25 % sinkkiä. Kylmänä taottavat m:git. — *Yhd.* alumiini-, tinam.; juotto-, takom. 2. *kuv.* Suu m:igillä 'mieli-hyvän hymyssä'. Suu menee, vetäytyy m:igille. **messinkijastia** *s. -esine* *s.* Kiillottaa m:itä. **-harja** *s. 1.* puhdistukseen ja hankaukseen käytetty harja, jonka sukat ovat messinkiä. | Puhdistaa kiväärin piippua m:illa. Puun petsauk-sessa käytetään usein m:a. 2. *sähk.* messinkinen liukuharja. **-helja** *s. M:* oilla koristettu lipas. **-helainen** *a. M.* virsikirja. **-holkki** *s.* Laakerien m:it. **-juote** *s. met.* pääasiallisesti messinkiä sisältävä juote. **-ketju** *s. kilpi* *s. M.* ovessa. **-kotelo** *s. -koukku* *s. -kuori* *s. M:* en ympäröimä nalli. Kellon m:et. **-kuula** *s. -laatta* *s. -lanka* *s. -levy* *s. -lista* *s.* Pöydän reunassa oleva m. **-nappi** *s. -nasta* *s. -naula* *s. messinkinen*⁶⁵ *ain.* *a. M.* astia, kynttilänjalka, sormus. **messinkiäniitti** *s. -nuppi* *s.* Rautasängyn m:it. Lippusalon m. **-palo** *s. -pelti* *s. -punnus* *s. -putki* *s. -renkas* *s.* Verhotangon m:kaat. **-ruuvi** *s. -sangat* *s. mon.* messinkiset silmä-lasien sangat. | -- muorikin heitti välinpitämättömän silmäyksen m:kojensa ylitse KARHUM. **-sankainen** *a. M:* set silmälasit. **-soitin** *s. mus. tav.* = vaskipuhallin. **-tanko** *s. -torvi* *s. -valu* *s. -valuri* *s. -verkko* *s.* Sihdin m. **messipoika** *s. mer.* kauppa-aluksissa poika, joka siivoaa ja palvelee messissä ja auttaa kokkia. **messu**⁶ *s. 1.* varsin. merk. a. marttyyrikirkon aikainen seurakunnan jumalanpalvelus kokonaisuudessaan. | M. jakautui kahteen pääosaan: katekumeenien m. ja uskovien m. b. katolisen kirkon ehtoollisenvieton sisältävä jumalanpalvelus t. sen ehtoollisenvietto-osa. | M:t kirkkovouden sunnuntai- ja pyhäpäivinä. Pyhimysten päivinä m:t. Erikoisten tapahtumien johdosta pidetyt m:t. Julkinen m. Yksityinen eli hiljainen m. — *Yhd.* aamu-, iltä-, juhlam. c. luterilaisessa jumalanpalveluksessa: se osa liturgiaa, jonka pappi joko yksin tai vuorotellen seurakunnan kanssa veisaten esittää. 2. katolisen messujumalanpalveluksen vakioteksteihin sävelletty musiikki(teos). | Useat suuret säveltäjät, kuten Palestrina, Bach ja Beethoven, ovat säveltäneet m:ja. — *Yhd.* hautaus-l. sielun.; seurakuntam. 3. *kans.* eräissä yhd:oissa t. sanaliitoissa pyhimysten merkki-päivistä sekä niiden yhteydessä pidetyistä markkinoista (tällöin myös mon.). | Mikkelin m:na 'mikkelinpäivänä'. Kesämarkkinain eli Heikin m:n aika. Paikoitellen lakattiin pä-reitä käyttämästä Matin m:n aikaan aamulla U.T.SIRELUS. 4. *mon. tiik.* eri tavaraan mainos-tamista ja tukkukauppojen tekoa varten toimeenpantu näyttely. | Kansalliset, kansainväliset m:t. Leipzigin m:t. Käydä m:illa. Saanut kultamitalin m:illa 1950. — *Yhd.* auto-, huonekalu-, maatalous-, teollisuus-, turkism:t; kevät-, syysm:t; erikois-, suur-, yleism:t. **messu halli** *s.* lähinnä messujen pitoon tarkoitettu halli. | Helsingin, Göteborgin m. **-kaapu** *s. = seur.* **-kasukka** *s.* messupukuun kuuluva, messupaidan päälle pantava, kullalla t. hopealla

kirjailtu hihaton vaate. -**kirja** s. roomalais-katolisessa kirkossa se liturginen käsikirja, joka sisältää messun kaavan sekä messussa luettavat tekstit, missale. -**laulu** s. -**näyttely** s. etupäässä mainostarkoitusta palvelevat messut. -**paita** s. messupukuun kuuluva pitkä, hi-hallinen, valkoinen paita. -**pappi** s. messua toimittava t. liturgina toimiva pappi. -**puku** s. papiston kirkollisissa toimituksissa juhlapäivinä käyttämä puku. -**sävelmä** s.

messu ^{ta} v. 1. papista: laulaa messun liturgisia osia. | Pappi m:aa. M:ttavat rukoukset. — M:ttaman s. laulettaman silloin [Eskon häissä] pitää kivi. — **Puhek.** laulaa t. puhua messuavan papin tavoin t. muuten kovalla äänellä; myös: huutaa, itkeä tms. | Miehet joivat ja m:sivat. Kylläpä tuo lapsi nyt m:aa. 2. **leik.** pitää messuja (ks. messu 4). | Helsin-gissä m:taan.

messu ^{talo} s. talo, jossa pidetään messuja. -**ta-va** s. messuilla näytteille pantu tavara. -**toi-minta** s. vrt. messu 4. --**uhri** s. katolisen kirkon opin mukaan ehtoollisessa tapahtuva Jeesuksen uhrin uudistaminen. -**vieras** s. mes-suilla kävijä. -**ääni** s. messuamiseksi soveltuva t. siinä käytetty ääni. | Hyvä, huono m. Pappi lauloi venytetyllä, haikealla m:ellä.

mestaa ^{ja} ^{te} ^{tek.} < mestata.

mestari ² s. 1. tietyn ammatin harjoittajista t. tietystä virka-, johtajan- t. ohjaajan-asemassa olevista henkilöistä. 1. käsityöammatin, käsiteollisuuden alalla; vrt. kisälli. a. ammattikuntalaitoksen aikana: itsenäinen käsityöammatin harjoittaja. | M:ksi pääsemiseen oli ehtona paitsi aviollista syntyperää ja hyvämaineisuutta oppi- ja kisällivuodet sekä mestarinnäyte. b. M:n nimen ja kirjan voi Suomessa nykyisin saada ammatinharjoittaja, joka kisällinä on vähintään kaksi vuotta tehnyt työtä ammatissaan sekä suorittanut asianomaisen elinkeinoyhdistyksen hyväksymän työnäytteen. c. **yhä.** Käsityöläism.; karvari-, leipuri-, räätäli-, seppä-, vaatturim. 2. erällä muilla ammatti- t. virka-aloilla: tietyn taitavuuden ammatissaan saavuttanut ja sen edellyttämässä ammattiasemassa oleva henkilö; us. myös: ao. henkilökunnan johtaja, päällikkö. | Olla m:na tehdaslaitoksen jllak osastolla. M. saa paikan valimossa. — **Yhd.** suksi-, venem.; baletti-, hovi-, kapelli-, keittiö-, kone-, konsertti-, palo-, panimo-, paperi-, posti-, rakennus-, rata-, ruisku-, tie-, viinim.; ase-, lento-, majoitus-, sotilas-, varusm. 3. eräiden järjestöjen johtohenkilöistä. | Vapaamuurariloosin m. — **Yhd.** suurm. 4. opettaja, esikuva. | Seurata m:aan. Kaikki nuoret maailmanparantajat näkivät "Götzin" luojassa -- her-ransa ja m:nsa kosken. Tunsin vähitellen eläväni suuren m:ni August Strindbergin il-makehässä sll. — **Heng.** Jeesuksesta. | Jee-sus, m., armahda meitä! ut. — **Yhd.** harjoitus-, koulum.

II. lähinnä ao. henkilöiden taitavuutta, etevyyttä, suorituskyykyä ajatellen. 1. etevä, suuri taiteilija. | Maalausaitteen, runouden m. Sävelten m. Proosatyölin, muodon m. Rubens,

flaamilaisen koulun suuri m. Renessanssin suuret m:t. 2. yleisemmin: jssak suhteessa erittäin etevä, taitava, kyykykäs henkilö, taitaja, taituri, tekijä(mies), kyyky. | Olla m. tanssissa, pahanteossa. Olla m. muistamaan asioita, kertomaan kaskuja. Vuohi on vapaasti kulkiesaan m. löytämään itselleen ravintoa. -- Ru-neberg oli m. runon mitallisten keinojen käytelyssä r.koskimies. — **Yhd.** tanssim.; kieli-, sanam.; humpuukim. 3. mestaruuskilpailun voittaja. | Keihäänheiton, kolmiloikan, 100 m:n juoksun m. Kynnön, ojankaivun m. Piirin, Suomen m. Nuorten m. — **Yhd.** keihäs-, nyrkkeily-, paini-, pesäpallom.; kyntö-, lypsy-, oja-m.; maailmanm.

mestari -yhä:ojen alkuosana mm.: 1. erittäin taitava, etevä (henkilö); esim. m:kertoja, -laulaja, -maalari; m:ampuja, -hiihtäjä, -painija, -pelaaaja, -urheilija; m:valehtelija. 2. erittäin hyvä, huomattava, mestarillinen (suoritus, teos, työ tms.); esim. m:laukaus, -luomus, -maalaus, -romaani, -saavutus, -teos, -tuote, -työ.

mestari ¹ ^{ampuja} s. -**ehdokas** s. Keihäänheiton m:kaat. -**hiihtäjä** s. -**hyppääjä** s. -**joukkue** s. mestaruuskilpailun voittanut viesti-, jalkapallo- tm. joukkue. -**juoksija** s. -**kertoja** s. M:mme F. E. Sillanpää. Venäläinen m. Leo Tolstoi. -**kirja** s. par. mestarikirja. -**kokki** s. -**kurssi** s., tav. mon. M:t vaattureille. -**laukaus** s. Wilhelm Tellin m. -**laulaja** s. 1. ks. mestari- 1. 2. = mestarilaulaja. | Nürnbergin m:t. -**laulu** s. = mestarilaulu.

mestarillinen ^{es} a. -**sesti** ^{adv.} -**suus** ^{es} omin. erittäin taitavasti suoritettu t. tehty, suurta taitavuutta osoittava, taidokas, mainio, erinomainen, suvereeni. | M. suoritus, työ, romaani, sävellys, veistos. M. luonteen kuvaus. Ker-ronnan m:isuus. Puhuja loi m:sen katsauksen ulkopoliittiseen tilanteeseen. M:sella taidolla tehty. M:sesti suoritettu. Esitti osansa m:sesti. M:sesti johdettu hyökkäys. N. hillitsi m:sesti itsensä. Luonnon m. kuvaaja.

mestari ¹ ^{luokka} s. jnk alan mestarien ryhmä (heidän suoritustensa tasoa ajatellen), mestaruusluokka, ensimmäinen luokka. | M:luokan pianisti. Puhe oli m:luokkaa 'mestarillinen, erinomainen'. — **Erik.** luokka, johon urheilijat tms. pääsevät asetettujen vaatimusten mukaisen hyvän tuloksen saavutettuaan. | Kohota A-luokasta m:luokkaan. M:luokan ampuja, kei-laaja, maileri. Šakkikilpailujen m. -**luoma**, **luomus** s. Runoilijain, säveltäjien m:at, m:ukset. Renessanssin m:ukset. -**maalari** s. Flaa-milaiset m:t. -**maalau** s. s. Pekka Halosen m:ket. -**merkki** s. par. mestarinmerkki. -**mie** s. s. vrt. mestarismies. | Tietää ne m:het, etteivät ne maistelematta pysy, -- niin kuin joku raja-suutari saidan vaimonsa käsikomennon alla **JOJUNI**. — Juoksun, seiväshyppyn m:het. Hiih-tokilpailuista muodostui m:sten voimainkoetus. **mestari** ¹ ^{arvo} s. M:arvon saaneet käsityöläiset. — M:arvon ansainnut urheilija, šakkiturnauksen voittaja. -**kirja** s. mestariksi hyväksytylle käsiteollisuusammatin harjoittajalle annettu ammattipätevyyskirja. -**kä** s. s. M:dellä suori-

tettu työ. Gallen-Kallelan m:destä lähtöisin oleva piirros. -**merkki** s. 1. merkki, jonka saamiseksi jssak urheilulajissa tm. on saavutettava määrätulokset. | Nyrkkeilyn, urheilun m. Nuoren Voiman Liiton m. 2. jnk käsiteollisuusalan mestarin käyttämä tunnusmerkki. -**näyte** s. 1. työnäyte, joka käsiteollisuusammattin harjoittajalta vaaditaan mestarinarvon saamiseksi. 2. näyte mestaruudesta, mestarillinen suoritus. | Kaiverrustaidon, maalaustaiteen, taktiikan m. Novelli, joka on todellinen m. -**titteli** s., tav. *urh.* Puolustaa m:ään.

mestari nyrkkeilijä s. -**näyte** s. = mestarinäyte, vars. 2. -**ohjaaja** s. etevä teatteri- t. elokuvaohjaaja. -**painija** s. -**pelaaja** s. taitava pelaaja (jalkapallossa, šakissa tms.); mestari luokkaan kuuluva šakinpelaaja, šakkimestari. -**pelis.** -**romaani** s. Gogolin m. "Kuolleet sielut". -**saavutus** s. Taiteen, urheilun m:ket. Työn m.

mestari laulaja s. mestarilaulun harjoittaja, mestarilaulaja. -**laulu** s. Saksassa 1200-luvulla hovilyriikasta syntynyt laulurunous, jota erityisesti yhdistyksiksi järjestyneet porvarit harjoittivat, mestarilaulu. -**mies** s. vars. käsityöläismestari. | Kylän arvoisat m:het. -- minun on helppo kuvitella jalopiirteinen vanhan kansan m. *sill.*

mestari suomennos s. Otto Mannisen m: suomennotset. -**suoritus** s. Teknillinen m. -**sävellys** s. Jean Sibeliuksen m:ket.

mestari tar¹* s. naispuolinen urheilumestari.

mestari teos s. Runouden, taiteen m. Aleksis Kiven m:teokset. Useat kirkot ovat taiteellisia m:teoksia. Tekniikan m. Lajissaan m. -**tuote** s. Rakennustaiteen m. Bachin m:teet. -**työ** s. -**urheilija** s.

mestari us¹ s. mestarinarvo (jkn saavuttamana); vrt. mestaruus. | Vanhassa käsityöläisluvussa isältä pojalle periytynyt m. — Tav: mmin mestari (illis)uus. | Näytelmän rakenteellinen m.

mestari oida¹ v. -inti* *teonn.* 1. valmistaa jtk omin neuvoin, tav. jtk käsityökalua (-kaluja) käyttäen; nikkaroida. | N. m:i itse saavat ja sauvansommat. Tehtävä, joka on tuttu kaikille pojille kotoisten m:imisten ajoilta. Totunein käsin hän m:i kakkuja, niin että valan vesi herähti kielelle. — Vars. 2. yrittää korjata t. parannella jtk siihen kuitenkin pystymättä, asiantuntemattomasti, tökerästi, arvostella jtk pedanttisesti, pikkumaisesti ja samalla asiantuntemattomasti moittien, peukaloida, repostella, räpäpiä. | On erittäin vaarallista m. moottorien varokkeita. M. toisten töitä. Kirjallisuuden m:inti. Pois kielen m:iminen! M. Luojan töitä, Jumalan sanaa. On ilmennyt aiheetonta m:imisen halua. -- kun sellainen keltanokka kuin sinä käy tuomitsemaan ja m:imaan vanhoja kokeneita hengen miehiä, siitä täytyy tulla pannukakku *AHO*. Pikkutarkeällä tuomarinilmeellä m:ivat ne [epäpätevät arvostelijat] runoluomia, joiden sisäisen arvon tajuamiseen heiltä usein puuttuu synnynnäiset edellytykset *KOSKENN.* -- nämä esittäjät koettavat m. epämuukavia tosiasiota sellaisiksi, että ne olisivat paremmiin

sopuoinnussa materialististen oppien kanssa *AK.*

mestari oija¹, **mestaroitsija**¹ *tek.* < ed.

mestaruus¹ s. vrt. mestarius. 1. mestarillisuus, keinojen, tekniikan tm. mahdollisimman täydellinen hallinta, taidokkuus, suvereenisuus. | Osoittaa m:ttä ihmisten käsittelyssä. Kerronnassa, värin käytössä saavutettu m. Pyrkii m:teen kielen eri ilmaisukeinojen käyttämisessä. Muodon m. Talitaisen m. matkimis- taidossa. Mikä toimiala ihmisellä lieneekin, on hänen arvoaan tässä suhteessa mitattava sen mukaan, -- millaisen m:den hän on toimintansa puitteissa saavuttanut *SILL.* 2. vars. *urh.* erityisessä mestaruuskilpailussa saavutettu voitto, siihen perustuva parhaimmuus. | Mieskohtainen m. Nuorten, ikämiesten m. Kuulan-työnnön m. M:det pikamatkoilla, eri [voimistelutelineillä. Kynnön, ojanakaivun m. Voittaa m. Kilpailu m:desta. Puolustaa m:ttäen. — *Yhd.* ammattilais-, ikämies-, joukkue-, koululais-, seura-, yksityism.; ampuma-, luistelu-, moottoripyörä-, mäki-, nelinpeli-, paini-, pesäpallo-, pyöräily-, uinti-, viestim.; piiri-, sarja-, sisäkenttäm.; kyntö-, lypsy-, ojitusm.

mestaruus arvo s. vrt. ed. 2. | Kilpailu m:arvosta. -**kilpailu** s., tav. *mon.* kilpailu(t) tiettyjen urheilulajien tms. mestaruuden ratkaisemiseksi. | Suomen m:t. Yleisurheilun, tukki- laisten m:t. -**kisat** s. *mon.* = ed. -**luokka** s. = mestariluokka. | Päästä m:kaan. Saavuttaa m:an tuloksia. -**mitali** s. mestaruuskilpailujen voittajan palkintomitali. -**näyte** s. = mestarinäyte 2. -**ottelu** s. vrt. mestaruuskilpailu. | Jalkapallon m:t. Raskaansarjan m. -**sarja** s. *urh.* mestaruusottelujen sarja. -**turnaus** s. otte- luseria šakkimestaruudesta.

mesta ta¹ v. 1. panna kuolemanrangaistus täytäntöön katkaisemalla kuoilemaan tuomitun kaula teräaseella; vrt. teioittaa, teila. | M. miekalla, giljotiinilla. Tuomittiin m:ttavaksi. — *Kuv.* M. jku henkilö puheessaan, sanomalehdessä 'sättii, moittii perusteellisesti'. 2. *vanh.* hukata, menettää, panna menemään. | M. vir- kansa juomalla. M:nnut olen muitten onnen samalla kuin omani *IVALO*. Kaikki hän oli menettänyt, kaikki m:nnut *IVALO*. Otti piitä pikkuruiseen, / tauola taki vähäisen; / ne me- rehen mestoavi *KAL.*

mesta us¹ *teonn.* < ed. | Panna m. täytäntöön. -**kirves** s. -**kone** s. tav. = giljotiini. -**lava** s. lava, jolla mestaus suoritetaan. | Noustu, as- tua m:lle. -**paikka** s. Julkinen m. Kaupungin m. -**pölkky** s. pölkky, jolla mestattavan on pidettävä päättään mestausta suoritettaessa. | Laski päänsä m:ylle.

mesta uti¹ aa¹ *fakt.v.* < mestata. | Augustuksen seuraajat m:ivat tuhansittain syyttömiä ala- maisiaan.

mesti ti¹ s. valkoihoisen ja intiaanin jälkeläinen. **meta-** kem. alkuosana sellaisten epäorgaanisten happojen ja emästen nimissä, joissa on vä- hemmän vetyä kuin vastaavissa ortoyhdisteissä.

meta ani¹ s. yksinkertaisin hiilivety, jota syntyy useiden orgaanisten aineiden hajotessa, kaivos-

kaasu, suokaasu. **-kaasu** s. **-käyminen** s. seluloosakäyminen, jonka lopputuloksena syntyy metaania. **-sarja** s. sarja eräitä keskenään homologisia hiilivetyjä, rajahiilivedyt, parafiinit. **metafora**¹¹ s. kielellinen kuvailmaus, jonka pohjana on vertaus. | M. on esim. ilmaus "mielen jää". Tavallisen kielenkäytön kalvenneet m:forat. — M:foraa laajimmassa merkityksessä käytetään yleensä kielikuvan vastineena. **-forinen**¹² a. **-sesti** adv. joka on metafora, metaforaan kuuluva, metafora-. | M. ilmaus, epi-teetti. M. merkityksen muuttuminen. M:sesti käytetty sana. **-fysiikka** s. filosofian osa, joka koettaa selvittää olevaisen varsinaista olemusta ja syvimpiä perusteita, vars. fyysillisen aistimaailman takana t. ulkopuolella olevaa; myös hiukan *halv.* todellisuudelle vieraasta, hämä-rästä mietiskelystä. | Tämä on jo puhdas-ta m:a. **-fyysikko** s. metafysiikan tutkija t. harrastaja. **-fysillinen** a. **-sesti** adv. (*rinn.* metafysiinen) metafysiikkaan kuuluva t. sen mukainen, metafysiikkaa koskeva. | M. maailmankatsomus. M. ajattelu. M. kysymys, kirjoitus. Selittää jtk m:sesti. — M. näky, tun-nelma. M. mielikuvitus. -- hämä-rästä myy-tistä uhoaa kerrassaan m. vapautustaan ja-naavan sielun tunnelma TARK. -- ajatus ret-keili mieliteilleen -- m:siin kaukaisuuksiin KOSKENN. **-fyysinen** a. **-sesti** adv. **-syys omin.** = ed.

metakka^{13*} s. hälinä, melu, meteli, rähinä, (tap-pelun) nujakka. | Pitää kovaa m:kaa. Nostaa m. Humalaiset panivat toimeen aika m:an. Talossa kävi sellainen m., ettei ollut sekaan mahtua. Tieltä kuului tappelun m:kaa.

metakoida³⁰ v. pitää metakkaa. | M:vat huma-laiset. Ryhtyä turhan päiten m:maan.

metakromaattinen a. **-suus omin.** M:suus 'ai-neen ominaisuus esiintyä useanvärisenä sen valon aallonpituuden mukaan, missä sitä kat-sotaan'.

metalli¹⁴ s. verekseltä pinnaltaan kiiltäviä, lä-pinäkymättömiä, hyvin sähköä ja lämpöä joh-tavia, taottavia, sulassa tilassa toisiinsa se-koittuvia alkuaineita t. tällaisten homogeeni-sia seoksia. | Kevyet, raskaat m:it. Kevyin m. on litium, raskain osmium. Jaloja m:ejä ovat kulta, hopea ja platina. Epäjalot m:it. Sula m. Hauras m. Kiiltävä, kirkas, kova kuin m. Hänen äänensä kajahti kuin m. M:in helähdys. Maitoon, voihin tullut m:in maku. — *Kuv.* Hän tarkasti Olavia pitkään, ikään kuin yh-dellä silmäyksellä käsittääkseen, mistä m:ista hän oikeastaan oli tehty LÄNN. — *Yhd.* alkali-, jalo-, laakeri-, tako-, valkom.

metalliala s. metalliteollisuusala. | M:alan tuot-teet. Työskennellä m:allalla. **-alusta** s. **-arvo** s. Esineen m. on siinä olevan pelkän metallin arvo. Rahan m.; vrt. nimellisarvo. Pantattuja kulta- ja hopeaesineitä ei saa myydä alle niiden m:n. **-ase** s. **-astia** s. **-elektrodi** s. **-esine** s. Teräs- ja muut m:et. M:iden tinaaminen. **-harja** s. 1. puhdistukseen ja hankaukseen käytettävä harja, jonka suksat ovat metal-lia. | Jäykkä, pehmeä m. 2. *sähkö.* ks. harja 4.b. **-harkko** s. **-hela** s. M:oilta koristettu vyö.

-hiukkanen s. **-hohtoinen** a. = metallin-hohtoinen. **-hylsy** s. **-ilmapuntari** s. = ane-roidi(-ilmapuntari). **-jalja** s. Kynttilän m. **-jauhe** s. M:ista tehdyt väriaineet, Erinäisten koneenosien täyttämisen m:ella. **-johdin** s. *sähkö.* **-johto** s. *sähkö.* **-jousi** s. **-jäte** s. **-kai-kui-nen** a. = metallinkaikuinen. | M. barytoni. **-kaistale** s. **-kalvo** s. Kuulotorven m. Kondensaattorimikrofonin ohut, joustava m. **-kan-gas** s. metallilangoista kudottu kangas. | M:kaasta tehdään seulanpohjia, koneiden siiviläharjoja yms. **-kansi** s. Säilyketölkin m. **-kanta** s. 1. Patruunan m. 2. tal. rahakanta, jossa rahayksikkö on kiinteässä arvosuhteessa jhk metalliin (tav. kultaan t. hopeaan); 3) (paperi(raha)kanta. **-kantainen** a. 1. M. patruuna. 2. M. maa. **-kap-pale** s. Hehkuva m. Kahden m:en yhdistä-mistä toisiinsa erityisellä metallisella liitos-aineella, juotteella, sanotaan jouttamiseksi.

metallikas^{15*} a. **-kaasti** adv. **-kuus**¹⁶ omin. ää-nestä: metallin kaltainen, metalli(mai)nen, metallinkaikuinen, **-kirkas**. | Laulaja, jonka ääni soi komean m:kaana. M. basso.

metallikassa s. tal. setelipankin hallussa oleva arvometalli (kulta t. hopea); us. = seur. | Suo-men pankin m. **-kate** s. tal. arvometallina ole-va setelien kate; vrt. ed. **-katto** s. metallile-vyillä päällystetty ulkokatto, tav. peltikatto. **-kauppa** s. **-kausi** s. *arkeol.* pronssikaudesta t. rautakaudesta; myös kummastakin yhdessä.

-kehys s. Peilin m. **-kerro/s** s. Päällystää jk esine m:ksella. **-ketju** s. **-kieli** s. Pianon m:et. **-kiilto** s. metallipinnasta tapahtuvasta valon heijastumisesta johtuva voimakas kiilto; myös muu siihen verrattava kiilto. | Kiisujen m. Pääskysen höyhenten m. **-kiiltoinen** a. **-suus omin.** M:sia mineraaleja, Sorsan m. siipipeili. **-kisko** s. **-kitti** s. kitti, jolla voidaan kiinnittää metalleja toisiinsa, kiveen, lasiin tm. **-koriste** s. **-koru** s. Sormukset, rintasoljet ja muut m:t. **-kotelo** s. **-koukku** s. **-kudos** s. Moottorien sy-tytysjohtoja suojaava m. **-kuori** s. Kellon m:et. M:en sisässä oleva moottori. **-kuula** s. **-kuvastin** s. **-kärki** s. Sytytyspanoksen m. Hehkutetulla m:ijellä suoritettu hehkupiirustus. **-kärkinen** a. M. nuoli. **-köy/si** s. M:destä käytetään usein nimitystä vaijeri. **-laatikko** s. **-laatta** s. **-lakka** s. kulan- t. hopeanvärisiä alkoholi- ym. lakko-ja, joiden väri johtuu hienosta messinki-, prons-si- tm. metallijauheesta. **-lanka** s. jstak metal-lista valmistettu lanka, vanunki; esim. rauta-, teräs-, kuparilanka. **-lankainen** a. M. vanne. **-lankalamppu** s. sähkölamppu, jonka hehku-lanka on metallia. **-lankaverkko** s. **-lastu** s. Sorvin m:t. **-letku** s. **-levy** s. **-lieriö** s. **-liike** s. metallivalmisteita myyvä liike. **-liuska** s. Män-tärengas sovitetaan paikoilleen m:in ja ren-gaspihtien avulla.

metallimainen^{17*} kalt.a. **-sesti** adv. **-suus**¹⁸ omin. M. aine, massa. M:sen kova. M. hohto, kiilto, värke. M. helähdys, ääni.

metallimanometri s. *fys.* manometri, jossa ole-va kimmoisa metallirasia t. taiputettu putki muuttuu muodoltaan paineen vaihteluiden mu-kaan. **-markkinat** s. *mon.* M:oilta tapahtunut vähäistä hintojen kohoamista. **-massa** s. Uk-

kosjohtimeen yhdistetyt m:t. **-muotti** s. metallinen muotti. **-myrkytys** s. lääke. **-nappi** s. **-nauha** s.

metallinen¹⁸ a. -sesti adv. -suus¹⁵ omin. 1. ain. M. astia, kuula, liukupinta. 2. joka on metalli(a), metallin muodossa oleva. | M. alkuaaine, koboltti. 3. metallia muistuttava, metallin kaltainen, metallimainen, metallikas. | M. hohto, kiilto. Tumman m. tyttökorento. M:sesti välikehtivä. M. maku. — M. ääni. — yhä äänekäämmältä tuntui sisarista seinäraution m. rakustus WILKUNA.

metallinhohde s. Höyhenyksen m. **-hohteinen** a. **-hohto** s. **-hohtoinen** a. Linnun m. siipipeili. **-jalostus** s. metalliteollisuus. **-kaikuinen** a. äänestä: metalli(mai)nen, metallinkirkas. | Lau-lajan m. ääni. **-kiilto** s. = metallikiilto. **-kiiltoinen** a. M:sest kiteet. Sulat m:siä. **-kirkas** a. kirkas kuin metalli. | M. pinta. — Äänestä: metallinkaikuinen, metalli(mai)nen. | M. helähdys, ääni. **-kova** a. M. aine, esine. — M. ääni. **-maku** s. Maidon m. johtuu siihen liuenneesta raudasta tai kuparista. **-pakotus** s. ohuen metallilevyn vasaroiminen kohokuvaksi t. -kuviksi. **-puhdistus** s. **-ruiskutus** s. esineiden päällystäminen metallilla ruiskuttamalla sitä sulana niiden pinnalle, metalloiminen. **-sininen** a. Sorsan m. siipipeili. M. taivas. **-sointuinen** a. metallinkaikuinen, -kirkas, metalli(mai)nen. | Pastorin ääni kaikui m:senä. **-sorvaus** s. **-sulat-t(im)o** s. **-sulatus** s. **-valanta** s. **-vihreä** a. M. kovakuoriainen. **-värjäys** s. metallipintojen värjäminen kemiallisesti t. mekaanisesti.

metallioksidit s. kem. metallin ja hapen yhdiste. **-osa** s. Esineen, koneen m:t. **-pallo** s. **-paperi** s. pinnaltaan metallinhohtoinen paperi. **-peili** s. Muinaiskreikkalaisten m:t. M:ellä varustetut valonheittimet. **-piili** s. Urkujen m:t. **-pinta** s. metallinen pinta. | Hiottu m. Sälilön, pöydän m. M:ojen kiillottaminen. **-pitoi-nen** a. -suus omin. M. aineseos. Kiven m: -suus. **-pora** s. metallin poraamiseen käytetty pora. **-puikko** s. **-puola** s. vars. valok. kokonaan metallinen filmirullan puola. **-putki** s. **-pyörä** s. **-päällyste** s. Galvanoimalla aikaan-saatu m. **-päällysteinen** a. M. katto. M. kaapeli. **-pöly** s. Smirgelitahkosta lentävä m. **-raha** s. metallinen raha, kova raha;) (paperi-, seteliraha. **-rasia** s. **-rengas** s. **-rikas** a. → (erit-täin) metallipitoinen. **-rikkau** s. Etrurian m:det. **-ristikko** s. **-romu** s. **-runko** s. Koneen m. **-ruuvi** s. 1. metallinen ruuvi. 2. metalliin kiinnitettäväksi tarkoitettu ruuvi. **-saha** s. metallin sahaamiseen käytetty saha. **-seos** s. vaihtelevia määriä kahta t. useampaa met-allia sisältävä (tasalaatuinen) seos, lejeerinki. | Uushopea on kuparia, sinkkiä ja nikkellä si-sältävä m. **-seppä** s. 1. metallialan seppä. | Tai-tava, vanha m. 2. Corymbites aeneus, leveä, litteähkö, sini- t. vihreähohtoinen kovakuo-riainen. **-siivilä** s. **-silau** s. **-siru** s.

metallisoita¹⁸ v. par. metalloida.

metallisoituinen a. = metallisointuinen. **-sor-vaaja**, **-sorvari** s. **-sorvi** s. metallin sorvaami-seen käytetty sorvi. **-sulate** s. **-sulatt(im)o** s. **-suoju** s. Kaapelin m. M:kseen sovitettu linssi.

-suola s. jnk metallin suola. | Veteen liukenevat m:t. **-suoni** s. **-taide** s. metallia raaka-ai-neena käyttävä taide. **-tanko** s. **-tavara** s. M:n valmistus. **-tehdas** s. metallialan tehdas. **-teol-lisuus** s. metallia raaka-aineena käyttävä teol-lisuus. **-teos** s. metallialan, -teollisuuden tuo-te, metallituote, -valmiste, metallitavara. **-tuo-te** s. = ed. **-työ** s. työ(nteko), jonka raaka-aineena on metalli; metalliteos, -valmiste. | M:työssä tarvittavat välineet. Intialaisia m: -töitä. **-työläinen** s. metalliteollisuuden palve-luksessa oleva työläinen. **-työmies** s. metalli-alan työmies. **-työntekijä** s. metallialan työn-tekijä. **-vahvike** s. **-vaippa** s. Eristysputken m. **-valaja** s. **-valimo** s. **-valmiste** s. **-valos** s. met-allin valamisen tulos. **-valu** s. metallin vala-minen, metallinvalanta. **-valuri** s. **-vanne** s. Puuastian m:teet. **-verkko** s. **-verstas** s. **-vuoka** s. **-väri** s. väriaine, jonka valmistukseen on käytetty metallijauhetta. **-yhdiste** s. kem.

metallografia¹⁵ s. 1. oppi metallien ja metalli-seosten sisäisestä rakenteesta ja niiden tä-hän perustuvista ominaisuuksista. 2. eri me-netelmät, joiden avulla metallilevyn pinnalle saadaan kuva, joka sitten painamalla voidaan monistaa. **-grafiinen**¹⁸ a. vrt. ed.

metalloida¹⁸ v. -nti¹⁴ teonn. 1. päällystää esi-neitä metallilla, vars. ruiskuttamalla sitä su-lana niiden pinnalle. 2. tehdä jk esine erinäi-siltä ominaisuuksiltaan metallin kaltaiseksi. | M. hiillilankaa.

metalloidi¹ s. kem. epämetalleista us. käytetty nimitys; ahtaamassa merk:ssä metallien kaltaisista aineista, jotka kem. luonteensa vuoksi luetaan epämetalleihin (esim. antimo-ni, vismutti, telluuri).

metalloituja¹⁸ pass.v. < metalloida. — Erik. Ampuma-aseen m:minen 'putken sisäpinnan jstak kohdasta sulaneen ja kaasuvirran kul-jettaman teräksen keraantuminen ja jäähmet-tyminen jhk toiseen kohtaan'.

metallurgi¹ s. metallurgian harjoittaja. **-a**¹⁵ s. op-pi metallien valmistustavoista; ne kemialliset ja mekaaniset prosessit, joiden avulla metalleja valmistetaan niiden malmeista. **-nen**¹⁸ a. met-allurgiaan kuuluva, sitä koskeva. | Tinamal-min m. käsittely. M:set laitteet, tehdaslaitok-set. M:set prosessit.

meta-meerinen¹⁸ a. 1. kem. M:meeriset yhdisteet 'yhdisteet, joiden erilaisuus perustuu meta-meriaan'. 2. anat. vrt. seur. | Selkärangan m. rakenne. **-meerit**¹ s. mon. anat. eläinten pe-räkkäiset samanlaiset osat (esim. selkänika-mat). **-meria**¹⁵ s. kem. isomeria, joka johtuu samaan keuhusatomiin sitoutuneiden saman-tapaisten radikaalien erilaisesta suuruudesta, kun atomien kokonaissumma kuitenkin on sama. **-morfinen**¹⁸ a. geol. metamorfoosin muuttama, metamorfoitunut. | M:set muodos-tumat, kivilajit. **-morfismi**¹ s. geol. = meta-morfoosi. **-morfoituja**¹⁸ v. geol. käydä läpi me-tamorfoosi, muuttua metamorfoosin kautta. | M:essaan kivet usein muuttuvat kiteisiksi lius-keiksi. **-morfoosi**¹ s. muodonmuutos, muodon-vaihdos. | Ovidiuksen kuuluisat runot myto-logisista m:aista. — Erik. 1. geol. kiviaineen

muuttuminen jähmeässä olomuodossaan sen joutuessa olosuhteisiin, joissa alkuperäiset ainekset eivät ole pysyviä, vars. toiseen lämpötilaan ja paineeseen, metamorfismi. — *Yhd.* alue- 1. regionaali-, kosketus- 1. kontaktim. 2. kasv. uuden tehtävän saaneen kasvinosan muuttuminen tämän tehtävän vaatimusten mukaiseksi, muuntuminen, muutunta. 3. el. = muodonvaihdos.

metanaali¹ s. = formaldehydi.

metanoli¹ s. = metyylialkoholi.

meta/psykologia s. = parapsykologia. -**psykologinen** a. = parapsykologinen. -**psykyllinen**, -**psykykinen** a. = parapsykyllinen. -**sentrumi** s. tekn. teoreettinen piste, jonka korkeussijainnista aluksen vakavuus riippuu, vaihtokeskus, kaatopiste. | Jos m. on liian matalalla, alus käy kiikkeräksi. -**somaattinen**² a. min. -sesti adv. vrt. seur. | Mineraalin m. syntymisprosessi. M:sesti syntyneet kontaktimalmit. -**somatoosi**¹ s. min. mineraalin muodostuminen jstak entisestä mineraalista siten, että kiveen tunkeutuvat aineet syrjäyttävät siitä joitakin aineksia. -**staasi**¹ s. lääk. haara-, etäispesäke. -**staattinen**² a. lääk. -sesti adv. vrt. ed. | M. märkäpesäke.

metateesi¹ s. kiel. sellainen muutos sanan äänneasussa, että kaksi äännettä vaihtaa paikkaa, takaheitto; esim. veneh > venhe. -**muoto** s.

metateettinen² a. kiel. takaheittoinen; vrt. metateesi. | M. muoto.

meteli¹ s. 1. hähinä, melu, metakka, rähinä; mellakka, (tappelu) nujakka. | Kova, aikamoinen, hirmuinen m. Meno ja m. Naurun ja riemun m. Pitää m:ä. Nostaa m. Syntyi tavaton m. Pihalla kävi ankara m. M. kasvaa kasvamistaan. Hillit lasten, koirien m:ä. Kova on siinä m., missä Rajamäen matkue on vaeltamassa kivi. [Tuli] sota ja m. Suomen maa-han sill. Hurjana m:n laukkasi vieras karja ohi nuoliv. — *Erik.* Asiasta on pidetty sanomalehdissä turhaa m:ä. 2. lak. mellakka, jonka toimeenpanee väkijoukko uhaten viranomaista t. yleistä järjestystä t. turvallisuutta ja kieltäytyen hajaantumasta, | -- kapinan, m:n tai muun vakavan järjestyshäiriön sattuessa ak. [Juutalaiset] haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa m:n ur. — *Yhd.* kansan-, katum.

metelinpito s. metelöinti.

meteliveisi s. leik. viina. | Oi! Antakoon se [tarina siasta lammikossa] meille aina tuikeamman inhon tuota tuomittua m:ttä kohtaan kivi.

metelöidä³⁰ v. -nti¹ teonn. pitää meteliä, meluta, mekastaa, hählistä, rähistä. | Älkää m:kö, pojat! Humalaiset kuuluvat m:vän kadulla. Kaupungissa m:tiin 'oli meteleitä'. Lasten m:tsevä liuta kivi. Mutta varsinkin Välisuvannossa ne [lohet] m:vät, loikaten siihen tullessaan ja siitä lähtiessään aho.

metelöijä¹¹, **metelöitsijä**¹⁴ tek. < ed. | M:t vietin poliisiasemalle.

meteor¹ s. kivimäinen kappale, joka yl. suurella nopeudella tunkeutuu avaruudesta maan ilmakehään ja näkyy tähdenlentonä t. tuli-

ballona; vrt. seur. | Taivaalla näkyy kirkas m. M. jätti jälkeensä loistavan juovan. Esa oli kiittänyt ohitse kuin m. ALKIO. — *Kuv.* Uusi m. pikaluistelun taivaalla.

meteoriiitti¹ s. avaruudesta maan pinnalle pudonnut kivi; vrt. ed. — *Yhd.* kivi-, rautam.

meteorikivi s. = ed. -**mainen**² kalf.a. -- Aleksis Kiven samanaikainen m. tulo kirjalliseen julkisuuteen R.KOSKIMIES. -**pöly** s. kosmellinen tomu; ks. kosmellinen 1. -**rauta** s. meteoriiteissa oleva nikkelinsekainen rauta.

meteorismi¹ s. lääk. puhkuisuus.

meteo|grafi¹ s. metr. kevyt mittauskoje, joka kiinnitetään esim. ilmapalloon t. leijaan vapaan ilmakehän paineen, lämpötilan ja kosteuden tutkimiseksi. | Väisälän m. — *Yhd.* pienois-, radiom. -**logi**¹ s. ilmatieteilijä. -**logia**¹ s. ilmatiede; vrt. klimatologia. -**loginen**² a. -sesti adv. ilmatieteellinen. | M. kartta. M. asema. M:et merkit.

meti|nen² poss.a., vars. runok. ja kuv. -sesti adv. -syys² omin. < mesi. | M:et apilameret sill. -- m:sillä mättähillä, / kultailla kunna-hilla kal. — Mieli m:senä aho. -- m:sesti silmää iskien aho. M:sin kielin hän oli kuiskuttavinaan sill. Poika julma neion nuoren / miel-lytti m:sin kielin leino. -- lämmitä kylvä m. kal. — Oi mielu metsin emäntä, / Metsolan m. muori kal. Metsolan m:et piit leino.

metka¹⁰ a. ark. -sti adv. hauska, mukava. | M. juttu, tapaus. M:n näköinen. Jopa kävi m:sti.

metku¹ s. ark. kepponen, kuje, juoni, (konnan)-koukku; erikoinen, omalaatuinen keino, tapa tms., "kotkotus". | Koulupoikien m:t. Tyttöjen m:t. Hänellä on omat m:nsa. Ne ovat niitä herrojen m:ja. M:t mielessä. Mitkään m:t eivät auttaneet. Maailma, se on kaikki nuo omaan pihaankin näkyvät maat ja mannut väkineen ja m:ineen sill.

metkuilla²⁰ v. ark. -u² teonn. tehdä metkuja, kujeilla, juonitella, vehkeillä. | M. issak asiasa. Vastaa m:ematta! Paljastaa herrojen m:ut.

meto¹ dem.s. runok. harv. mesi. | Vaahti päällä, m. alla, ympäri hopeapääme; itsesi onneksi juo haarla.

metodi⁵ s. järjestelmällinen menettelytapa määrätarkoituksen saavuttamiseksi, (tutkimus-, opetus- tm.) tapa, menetelmä. | Tieteessä m. merkitsee ajatusten järjestämistä jonkin periaatteen mukaan tai kokemusten hankkimista harkitun menetelmän mukaisesti rr. Historian, luonnontieteiden, psykologian, matematiikan m:t. Analyttinen, synteettinen, vertaileva m. Käyttää, noudattaa jtk m:a. — *Yhd.* esittämis-, opetus-, tutkimusm.

metodiikka¹⁰ s. oppi, joka selvittää osaksi tieteen yleisiä, osaksi kunkin yksityistieteen erityisiä metodeja, metodi-, menetelmäoppi. | Käytännöllinen, teoreettinen m. Äidinkielen opetuksen m.

metodikko²⁰ s. metodiikan tutkija, harrastaja; metodien luoja; jnk metodin (piintynyt) noudattaja.

metodi|nen² a. -sesti adv. -suus² omin. metodin mukainen, metodiin t. metodiikkaan kuu-

- luva, sitä koskeva; menetelmällinen. | M: set periaatteet, M: sesti korkeatasoinen tutkimus.
- metodioppi** s. = metodiikka.
- metodismi**¹ s. anglikaanisen kirkon piirissä 1700-luvulla syntynyt herätysliike; siitä muodostunut protestanttinen kirkkokunta.
- metodisti**¹ s. metodismin kannattaja, metodistiseen seurakuntaan kuuluva henkilö. -**kirkko** s. Englantilainen m. Suomen piispaallinen m. Joensuun m.
- metodistinen**¹ a. metodismin kuuluva t. sitä koskeva. | M. herätys, oppi.
- metodistipappi** s. -saarnaaja s. -seurakunta s.
- metoditon**¹ kar. a. -tomasti adv. -tomuus¹ omin. M. tutkimustapa, Opetuksen m: tomuus.
- metodologia**¹ s. tieteen metodia käsittelevä tiede. -**loginen**¹ a. metodologiaan kuuluva t. sitä koskeva. | M: set kysymykset.
- metodikki**¹ s. hist. muinaisessa Kreikassa, vars. Ateenassa, täysiä kansalaisoikeuksia vailla ollut muukalainen.
- metoli**¹ s. kem. valok. valkoinen kidejauhe, jonka liuosta käytetään valokuvauksessa kehitteenä.
- metonen**¹ dem. s. runok. mesi. | Parempi omalla maalla / vetonenkin virsun alta, / kuin on maalla vierahalla / kultamaljasta m. kal.
- metonymia**¹ s. kuvailmaus, jossa varsin. käsite korvataan toisella sen kanssa paikallisessa, ajallisessa, loogillisessa t. muussa yhteydessä olevalla, esim. "Koko sali (so. salissa olijat) taputti käsiään". -**nyminen**¹ a. -sesti adv. vrt. ed. | M. ilmaus, kuva.
- metooppi**¹ s. M: it 'doorilaisen tyylin friisin triglyfien väliset pinnat'.
- metreittäin** adv. metri kerrallaan, metreinä, metri kaupalla, monta metriä. | Kangasta myydään m. Romaaneja oli hyllyillä m.
- metri**¹ s. 1. (lyh. m) pituusmittojen perusyksikkö metrijärjestelmässä, maan meridiaanin n. neljäkymmentämiljoonas osa. | 25 m: ä. 3 m 7 cm 4 mm. Kaksi m: ä pitkä, kahden m: n pituinen. M: n halkoja. 10 m: ä köyttä. Huoneen korkeus on kolme m: ä. Kankaasta maksettiin 350 mk m: ltä. 5000 m: n juoksu. — *Urh.* 400 m: n [juoksun] mestari. Neljä m: ä oli hyppäjäälle liikaa. — *Yhd.* deka-, desi-, hehto-, kilo-, milli-, senttim.; kuutio-, neliöm.; sekunti-, voimakilogramm.; aita-, filmi-, hylly-, kangas-, kisko-, oja-, rata-, reikä-, rintama-, rivi-, siltam.; alku-, juoksu-, loppum. 2. epä-määräisemmin. | Jokaisesta m: stä käytiin kamppailua. Etenimme m. m: ltä. 3. vierasperäisten yhd: ojen jälkiosana. a. eril. tieteellisten mittauskojeiden nimissä. | Baro-, dynamo-, elektro-, foto-, galvano-, hydro-, hygro-, kalori-, krono-, termom.; b. run. Heksa-, penta-, trim.
- metriikka**¹⁰ s. runomittaoppi.
- metrijärjestelmä** s. mittajärjestelmä, jonka perusyksikkönä on metri. -**kaupalla** adv. metreittäin, metrimäärin, useita metrejä. | Ostaa, myydä kangasta m. [Juoksun] voittaja jätti toisia m. — *Kuv.* Voisi poimia m. esimerkkejä teoksen kielivirheistä. -**kilo(gramma)** s. fys.
- (lyh. mkg) = voimakilogrammametri. -**kyntilä** s. = luksi.
- metrillinen**¹ a. = metrinen 2—4.
- metriluku** s. Kehruutuotteiden numerona on se m. lankaa, jonka paino on 1 g. Keihäänheiton maailmanennätys siirretty uudelle m: luvulle. -**mita** s. 1. pituuden mittaukseen käytetty mittatanko, -nauha tms., johon on merkitty metrijärjestelmän mukainen mittajako. 2. metri (osineen ja kerrannaisineen) mitta. | Kierteen nousu mitataan m: oin. -**määrä** s. Ostajan haluama m. kangasta. M: in kirjoja. -**nauha** s. metrinen mittanauha.
- metriäinen** a. vrt. metrillinen. 1. metrin pituinen. | M: siä halkoja. Suunnilleen m. keppe. — *Yhd.* kaksi-, viisi-, kymmen-, 12--, satam. 2. metrijärjestelmään kuuluva t. sitä koskeva, metrijärjestelmän mukainen. | M: set mitat. M. kappa, sentneri, tonni. M. syli (halkomittana) '4 m³'. M. numeroimistapa. 3. run. runomittainen. | Runon m. muoto. Runouden m: set kuviot. 4. mat. ja fil. mitallinen. | M. avaruus. — "Loogillisten avaruuksien" m: set ominaisuudet.
- metrimitta** s. = metrimitta 1.
- metrisyli** s. metrinen syli. -**tavara** s. metreittäin myytävä tavara. | Käyttö- ja kuljetushinnat ovat m: a. -**tonni** s. metrinen tonni, 1000 kg.
- metritäin** adv. par. metreittäin.
- metro**¹ s. eräiden suurkaupunkien (vars. Pariisin) maanalainen rautatie. | Pariisin, Moskovan m.
- metronomi**¹ s., vars. mus. kulloinkin haluttua tahtia lyövä säädettävä heilurilaitte, tahtimitari.
- metropoli**¹ s. suuri pääkaupunki. | Italian m. Seinen m. 'Pariisi'. -**poliitta**¹⁰ s. Rooman valtakunnassa maakunnan pääkaupungin piispa, vars. itämailla; itämaisen kirkon hierarkiassa arvoltaan patriarkan ja arkkipiispan välillä oleva pappi. | Moskovan m.
- metrumi**¹ s. run. runomitta.
- metsikana** s. kans. metsäkana.
- metsikkö**¹⁰ s. pienehkö metsä; *metsät*. metsän osa, jonka jk sen ominaisuus erottaa ympäröivistä metsän osista t. muista tiluslajeista. | Peltojen välillä on pieni m. Metsän arvioimisessa m: ön luetaan vain puusto. — *Yhd.* kuusi-, mänty-, pien-, ranta-, seka-, uhrim. -**talous** s. *metsät*. metsiköittäiseen käsittelyyn perustuva metsätalouden järjestelymenetelmä.
- metsiköittäin** adv. *metsät*. metsikköinä, metsikkö metsiköltä. | Kasvattaa puulajeja m. M. suoritettu hakkaus.
- metsiköittäinen**¹⁰ a. *metsät*. metsiköittäin tapahtuva. | M: set viljelykokeet.
- metsimies** s. kans. metsämies.
- metsisty**¹ v. ruvetä (uudestaan) kasvamaan metsää, vars. joutua takaisin luonnonvaraiselle asteelle, palautua luonnontilaan, villiityä. | M: nyt pelto, puutarha. Kaskesta otettiin vain yksi sato, minkä jälkeen se jätettiin uudelleen m: mään. M: neet viljalajit, koristekasvit. — M: nyt kaniini. Etelä-Amerikassa elää m: neitä hevosia. — *Kuv.* ihmises-

tä. | Syrjäkulmien m:neet asukkaat. Laiha ja m:neen näköinen mies.

metsistö² s. vanh. metsikkö.

metsitty^{1*} v. ruveta kasvamaan metsää, muuttua metsäiseksi; myös = metsistyä. | Itses-
tään m:vät kuloalat. M:nyt niitty, suo. Viljelty-
jen omenapuiden m:neet jälkeläiset. -- saa-
ressa kesä pidetty ja m:nyt pessi LEHT. --
hänessä on jotain m:nyttä ja villiä KALLAS.

metsit/tää^{2*} v. -ys²⁴ teonn. tehdä metsää kasva-
vaksi; puista: muodostaa jnk paikan metsä. |
M. autiomaita, soita. Suoritettiin laajoja m:ys-
siä. — Valtavien honkien m:tämä hiekkahar-
ju. Kuusi m:tää koko alueen.

metsä¹ s. Tetrao urogallus, maamme suurin
kanalintu; vars. lajin uros; vrt. koppelo. | Iso,
komea m. M. soi, hioo, kiroilee. M. soitimella.
F. von Wrightin maalaus "Taistelevat m:t".
-- tällaisena iltana m. laulaa, varmasti se
laulaa, könönokka, juhrukulma, pyrstö pör-
höllään HAANPÄÄ. — Pöyhistelee kuin vanha m.
-- käyrä nenä kuin pulskimmalla m:lla KATAJA.
— Ruok. Paistettua m:a. — Yhd. koiras-, naa-
ras-, poika-, ukko-, uros-, huurre-, soidinm.,
korpi-, metsä-, riekkom. -kukko s. urosmetsä. |
Pörröniskainen, komea m. Soidinhurmiossaan
soitteleva m. [Miehet] tappelivat kuin m:ot
TALVIO.

Metsola¹² s. runok. (myös: metsola) metsä, Ta-
piola. | M:n väki 'metsäeläimet'. Tapiolan
tarkka ukko, / itse M:n isäntä KAL.

metsönpoika(nen) s. -soidin s.

metsöpaisti s. -poikue s.

metsä¹¹ s. 1. kasviyhdyskunta, jonka pääasialli-
sen kasvillisuuden muodostavat puut; puita
suhteellisen tiheässä kasvava alue; vrt. lehto,
kangas, korpi, salo, erämaa. a. yl. metsämaas-
ta kasvillisuukseineen. | Suomen m:t. Peltoa,
puutarhaa, niittyä ja m:ä. Trooppilinen m.
Mänty-, koivuvaltainen m. Mustikkatyypinen
m. Rehevä, sakea, synkkä, jylhä, koskematon,
nopeakasvuinen, kuiva m. Talvinen m. Vi-
reät, huurteiset m:t. M:n puut, eläimet. M:n
kuningas 'karhu'. Metsien humina. M. suhi-
see, kohisee. Huutaa että m. raikuu. M:ssä ja
vainiolla. Kulkea m:ssä. Olla, elää m:n kät-
kössä, metsien keskellä. Kadota m:än, m:n
peittoon. M:n laidassa. Metsien toisella puo-
len. Polku vie m:n läpi. Niin oli ennen, miet-
tii Matti syksyistä m:ä pyssy olalla kävelles-
sään KATAJA. — Eräiden kasvien nimissä. | M:n
alvejuuri, kurjenpolvi, peltovilla. — maat ja
metsät. Maat ja m:t viheriöivät. Halki mai-
den ja metsien. b. erik. metsän puustosta. |
Matalaa, harvaa m:ä. Puhdas [= vain yhden
puulajin muodostama] m. M. kultaaltaan yli
30 m:n pituista. M:n peittämä maa. M:n ikä.
Kylvää, istuttaa, hoitaa, nuorentaa, hakata,
myydä m:ä. M:n haaskaus, hävittäminen. Kir-
ves on m:n lääke SL. M. seisoo hiljaisena. --
aurinko oli ehtinyt m:n latvan tasaa SILL.
c. myt. metsä henkilöitynä. | Olla m:n pei-
tossa, ks. metsänpeitto. M. liikkuu. M. pitää
jnk miehinään 'jklä on hyvä metsästysonni'.
Miesty, m., kostu, korpi, / taivu, ainoinen Ta-
pio! KAL. -- sai linnun tai jäniksen saaliiksen-

sa, jos ansat sattuivat m:n mielen mukaan
AK. d. kuv. Miehiä kuin m:ä. Opetustyössä oli
aloitettava pystystä m:stä 'aivan alusta'. Jku
ei näe m:ä puilta [= ei huomaa pääasiaa,
olennaista pikkuseikkojen, yksityiskohtien,
epäolennaisen vuoksi] sp. Niin m. vastaa kuin
sinne huudetaan SL. e. yhd. Havu(puu)-, hon-
ka-, koivu-, kuusi-, lehti(puu)-, mänty-, poppe-
li-, setripuu-, seka-, tammim.; kallio-, kan-
gas-, korpi-, lehto-, ranta-, salo-, suo-, vuor-
istom.; kauko-, koto-, lähi-, taka-, ulkom.;
aarnio-, iki-, monsuuni-, sade-, sumum.; arvo-,
harsinta-, hyöty-, jäte-, kotitarve-, puisto-,
suojam.; kylvö-, siemen-, vesam.; halko-, hirs-
si-, paperipuu-, tervas-, tukki(puu)m.; lehdes-,
marja-, mustikka-, puolukka-, sien-, terho-,
tuohim.; hirvi-, jänis-, lintu-, oravam.; kun-
nan-, valtion-, yhteis-, yksityism.; suoma-
laism.

2. vars. paikallissijoissa eräissä yhteyksissä
ja yhd:ojen jälkiosana metsästämisestä, jnk
hankkimisesta metsästä yms. | Olla, käydä
m:llä, oravam:llä t. oravam:ssä. Miesten kier-
täessä m:llä naiset hoitivat taloutta. Lähtee
m:lle. Ilman koiraa ei juuri m:än kannata läh-
teä Y.YLÄNNE. Taidolla mies m:ä käy SL. —
Olla lehdesm:ssä 'lehdeksiä tekemässä', hal-
kom:ssä 'halvoja hakkaamassa'. Lähtee puo-
lukka-, sienim:än 'poimimaan puolukoita, sie-
nestämään'. -- eihän pikkutillallisen kannat-
tanut m:änkään mennä, kun valmista hirttä
oli [purettavasta rakennuksesta saatavissa]
KARHUM. — Lähtee akkam:än (kans.) 'vaimoa
etsimään, akanottoon'. — Yhd:oja ks. 1.e-ryh-
mästä.

3. kuv. Mastojen, tehtaanpiippujen m. Sa-
pelien ja pistinten m. JÄRVENT. -- merihe-
nän m. huojuu aina AHO. Autioina ovat nyt
satamat, joissa ennen kesäisin oli m:nään
frekattiemme, parkkierme ja skuunareittem-
me mastoja PAKK. Valtavat räjähdyspylväät
kohosivat siellä tuhkatiheänä m:nä ASOMER-
SALO. — Yhd. kaislikko-, keihäs-, kivääri-, kuk-
kas-, masto-, peitsi-, piikki-, piippu-, pistin-,
pylväs-, risti-, ruoko-, sarvi-, telinm.

4. kans. kiert. karhu. | Nostattaa m. kar-
jaan. Ja ahkiassa metsänhauilla leväten lähti
"m." viimeiselle matkalleen PAULAH. -- hä-
nellä oli se tunne, että "m." oli lähtenyt syksy-
teilleen, että korven kuningas oli taas muis-
tanut lihan maun RALLO.

metsä- us. metsät. -ajo s. = metsänajo. -ala s.
1. metsäalue. | Autio, laaja, yhtenäinen, vähä-
tuottoinen m. Tuli tuhosi suuria m:oja. Kuusi-
valtaisten metsien osuus on n. 1/4 koko m:as-
ta. 2. metsätalouden, metsätieteen erikoisala. |
Toimia m:alla. Pari m:an tiedemiestä. -alue s.
Valtion m. Tilan m. Kyläkuntain jakamatto-
mat m:et. Laaja, syvä, viljelemätön m. M:en
tuotto. -ammattimies s. -aro s. Venäjän m:t.
-asema s. sot. metsään sijoitettu puolustus-
asema. -aukea(ma) s. -aukio s. -aura s. hak-
kausalaa metsänkylvöön valmistettaessa käy-
tetty erikoisvalmisteen aura. -biologia s.
metsän ja metsäkasvien elämänilmiöitä tutki-
va tiede. -biologi(nen) a. M:siä tutkimuksia

-ekonomia s. metsätaloustiede. **-eläimistö** s. **-eläin** s. M:ten nahkoja. M:ten aiheuttamat vahingot. **-elämä** s. **-hallinto** s. se hallinnon haara, jonka tehtävänä on hoitaa, valvoa ja edistää maan metsätaloutta. | M:non palveluksessa olevat virkamiehet. **-hallitus** s. maatalousministeriön alainen keskusvirasto, jonka tehtävänä on valtion metsien hoito ja muunkin metsätalouden valvonta. **-hanhi** s. Anser fabalis, Pohjois-Suomessa pesivä hanhi, jonka nokan kynsi on musta; *syn.* isohanhi. **-harjanne** s. **-harjoittelu** s. metsänhoidon harjoittelu. **-harju** s. **-herra** s. *kans.* ja *vanh.* metsänhoitaja. **-hiiri** s. Apodemus flavicollis, metsissä, pelloilla ym. yleinen iso, selkäpuolelta kellanharmaa hiiri. **-hiisi** s. *myt.* paha metsän haltija, metsäpiru. | Ukon suuressa ruuhossa piili miltei m:den voima PAULAH.

metsähiinen^m s. *kans.* metsänhaltija; metsän peto, karhu. | M:sen pesä 'karhunpesä'.

metsähunaja s. villien mehiläisten kokoama hunaja. | -- hänen ruokanaan oli heinäsiikat ja m. ur. **-hyödyke** s. **-hyönteinen** s. **-härkä** s. villihärkä. **-ihminen** s. metsissä elävä, villi ihminen, metsäläinen. | Villi m. Hänessä oli vielä m:sen alkuperäisiä vaistoja. **-ilma** s. Raikas m. Hyvä m. 'metsästyssää'. **-ilmasto** s. metsän latvuskatoksen alapuolella vallitseva ilmasto.

metsäin^m a. **-syyss^m omin.** 1. *poss.* M. kukula, ranta, suo. Maaston m:syys. M:iset taitalet. — *Yhd.* kuusi-, mäntym.; harva-, huono-, korkea-, matala-, sankka-, synkkä-, tiheä-, vähä-. 2. metsään kuuluva, metsän-, metsä-. | M. tuoksu. -- liha oli m:stä ja sitkeitä ARAUANHEIMO.

metsäjasmiini s. = pihajasmiiini. | Tavallinen m. **-joki** s. Mutkainen, koskinen m. Tukiinuitto m:illa. **-jänis** s. Lepus timidus, tavallinen jänis. **-järjestys** s. vrt. järjestys I.3. | Vuoden 1851 m. **-järvijä** s. Pieni, kalainen m. Yksinäisen m:en rannalla. **-kaartilainen** s. sotavuosien 1939–45 (metsissä püleskelleistä) sotilaskarkureista, käpykaartilainen. **-kaava** s. metsäkartan tavallinen mittakaava, 1:8000. **-kana** s. (sukuna ja lajina) = riekko. — M:t 'Tetraonidae, kanalintujen heimo, johon luetaan metson, teeren, pyyn ja riekon suku'. **-kangas** s. Kuiva, soistuva m. **-kansa** s. metsissä elävä, vars. luonnontilassa oleva kansa. | Lauhkean vyöhykkeen m:t. **-kantoni** s. = alkukantoni. **-karhu** s. — *Kuv.* -- hienostumaton ja karkeasanainen, oikea m. TARK. **-karju** s. eurooppalainen villisika. | -- hänen äänensä on kuin m:n mylvähdys LEINONEN. **-kartta** s. metsäalueesta tehty erikoiskartta. **-kasvi** s. Suomessa yleiset m:t. Granaattimenapuuta tavataan Välimeren maissa m:nä. **-kasvillisuus** s. Runsaas, harva m. Mäet ovat m:den verhoamia. **-kasvitiede** s. tiede, joka tutkii metsäkasveja ja kasvillisuutta paitsi puustoa. **-kauppa** s. puiden myynti t. osto metsästä. **-kauris** s. Capreolus capreolus, Etelä- ja Keski-Euroopassa sekä Aasiassa elävä pieni hirvieläin. **-keinottelu** s. **-kiinnitys** s. kasvavan metsän panttaus lainan vakuudeksi. **-kiin-**

teistö s. **-kirves** s. metsätöissä käytetty kirves. **-kirvinen** s. Anthus trivialis, aukeilla metsämailla yleinen kirvinen. **-kissa** s. metsässä elävä villikissa; Felis catus, Keski-Euroopan metsissä luonnonvaraisena elävä kissa. | Kävi tungettelijan kimppuun raivokkaasti kuin m.

metsäkoira s. metsästyksen käytetty koira, metsästyskoira. | Jänistä ajavan m:koiran ulina ja haukahtelu. No, minä aivan kiehun ajoalusta kuin vanha m. AK. **-konduktööri** s. *vanh.* metsänhoitotutkinnon suorittanut henkilö, joka toimi valtion metsähallinnon palveluksessa. **-konsulentti** s. metsä(nhoito)tutkinnon suorittanut yksityisen metsätalouden palveluksessa toimiva metsätalousneuvoja. **-konttori** s. puutavarahankinnoista huolehtiva puutavarayhtiön konttori. **-korkeakoulu** s. metsätieteellinen korkeakoulu. **-kota** s. vars. tervanpolttajien majapaikasta. | Turvekattoinen m. **-koulu** s. kaksivuotinen koulu, jossa annetaan alempaa metsäopetusta. | Kurun, Tuomariemen m. **-kuiva** a. metsässä ulkoilmassa, saateelta ja lumelta suojaamattomana kuivunut, ulkokuiva. | M. puutavara. **-kukka** s. Kimppu m:ia. **-kulma** s. Pitäjän syrjäisillä m:illa. -- hiljaisten m:ain ainainen alakuloinen kaipaus LEHT. **-kulmalainen** s. metsäkulman asukas. **-kurssi** s., us. *mon.* metsätaloudellinen kurssi. **-kylä** s. Lounais-Hämeen m:t. **-kyläläinen** s. metsäkylän asukas. **-kyyhky(nen)** s. = uuttukyyhky. **-kämpä** s. Puutavarayhtiön m. **-köyhä** a. → metsistä köyhä, vähä-, niukka-metsäinen. **-köynnös** s. Clematis, seinustoilla koristekasveina suosittuja köynnöstäviä isokukkaisia leinikkikasveja; elämänlanka. **-laidun** s. Niukka m. Pysyviin luonnonlaitumiin kuuluvat metsä-, niitty- ja hakalaitumet. **-laiduntaminen** s. **-lainsäädäntö** s. metsätalouden kohdistuva lainsäädäntö; vars. se lainsäädäntö, joka koskee muiden metsänomistajien paitsi valtion suhdetta omaan metsäänsä. **-laki** s. M:it voidaan jakaa yleisiin m:keihin ja suojam:keihin. V:n 1886 m. **-lampi** s. Synkkä m. Oi, m., silmä erämaan, / niin päily katsees tyyynnä, kirkkahana JÄRVENT. **-lappalainen** s. M:et 'Ruotsin ja Suomen metsäseuduissa osaksi poronhoidolla, osaksi kalastuksella ja metsästykselläkin elävät lappalaiset'. **-latu** s. **-lautakunta** s. tav. = kunnanmetsälautakunta; vrt. metsänhoitolautakunta. **-lehmus** s. Tilia cordata, Suomessa luonnonvarainen lehmus, niinipuu. **-leivonen** s. = kangaskiuru. **-liike** s. metsäntuotteiden, vars. puutavaran, sekä metsän kauppa. | Maatalous ja m. Harjoittaa laajaa m:ttä. **-lintu** s. Tikat ovat aito m:ja. M:ja syödään meillä vähän.

metsällinen^m 1. *poss.* a. M. asuntotila. — Vars. 2. s. *kans.* metsänriistasta. | -- karhuja, hirviä, susia, kettuja ja muita m:siä AHO. Eikä tuolta enää nykypäivinä näy paljon m:stä tulevan AK. — Hyvin useasti pantiin [leipään] puoleksi m:stä [= petäjäistä] PAULAH.

metsälohko s. **-lude** s. = marjalude. **-luotto** s. luotto, jonka vakuudeksi asetetaan metsämaan lisäksi metsän kasvava puusto. **-lähde**

s. Kirkas m. -- silmät, jotka tuijottavat kuin kaksi tummaa m:ttä korven pimennosta LNN.

metsäläinen^{us} s. metsissä elävä, tav. primitiivinen ihminen, alkeellinen, sivistymättömän syrjäseutujen asukas, korpelainen, metsä-, villi-ihminen. | Primitiivinen, villi, täysi m. Synkän näköiset m:set. Muuttuneet m:sistä pelonviljelijöiksi. -- eletään täydellisesti m:sen vapaata elämää KIANTO. -- Huusivat kuin m:set. Hänen silmissään vilkkuu m:sen arkuus. Outo olisi voinut luulla häntä melkein m:seksi, niin vähän hän välitti -- ulkoasustaan ja ulkonaisista kohteliaisuustavoista TARK. -- Harv. a:sesti. Heidän käytöksensä on liiaksi m.

metsäläisaste s. Vielä m:asteella oleva kansa. -elämä s. Vapaa m. Muinainen m. satoine seikkailuineen. -- villi m. ei ajan mittaan voi tyydyttää [Jukolan] veljeksiä TARK. -kansa s. -vaisto s. -- ikään kuin m:nsa varoittamana tuli hän katsantaneeksi vieressään olevaan puuhun J.SAULI. -vapaus s. Menneiden aikojen m.

metsälö² s. metsät. metsätalousyksikkö, jota hoidetaan yhtenä kokonaisuutena. | M:ä vastaa maataloudessa viljelmää.

metsämaa s. maa, jossa kasvaa t. viljellään metsää. | Kosteaa, tuore, huonokasvuinen, viljelykelpoinen m. Yhteiset m:maat. M:maiden luokittelu, kuivattaminen. Hiihtää m:maita. -- Harv. Olimme vuokranneet Sorsasalmen saaret omiksi m:maiksemme [= metsästyksmaiksemme] AHO. -maasto s. Liikkuminen m:ssa. Maja on kauniissa m:ssa. Tie rakennettiin m:on. -maism/a s. Jylhä, karu m. Näköala yli kumpuilevan m:an. Maalata m:ia. -maja s. -mansikka s. = ahomansikka. -marja s. Mustikka, puolukka ja muut m:at. Teollisuuden raaka-aineeksi kelpaavat useimmat m:oisista. -matka s. M. seuraavaan kylään. Harvoin pystykorva suostuu lähtemään vieraan kanssa m:lle 'metsästyksmatkalle'. -mehiläinen s. villi mehiläinen. -meri s. kuv. Rannaton, vihreä m. -merkki s. metsää osoittava karttamerkki. -mies s. 1. metsästäjä; vrt. kalamies. 2. metsänhoito-, metsätalouden ammattimies. -moisio s. aidattu pienenkö viljelysala metsässä, metsähalmee. -multa s. multa, joka on syntynyt lahonneista lehdistä, pintakasvillisuudesta, puista ja puiden osista. -myyrä s. Clethrionomys glareolus, maassamme yleinen, selkäpuolelta ruskean punainen myyrä. -mäki s. Peltöjen välissä on m:ä. -mökki s. Syrjäinen m.

metsän'ajo s. tukkien ym. puutavaran kuljetus metsästä. -anti s. metsänristä. -arvioiminen s. (us. ^) metsäalueen puuston ja sen arvon ym. seikkojen selvittely. -arvioimistiede s. -arviointi s. (us. ^) = metsänarvioiminen. -arvostelija s. virkamies, jonka tehtävänä on toimittaa metsänarvioimistöitä valtionmetsissä. -aukea(ma) s. -eläin s. Villit m:met. Arka kuin m. M:nten nahkojen ostaja. -eläjä s. Ja se [polku] on m:n ainoa yhdysside asutun maailman kanssa PAULAH. -elävä s. Hirvet, jänikset ja muut m:it. Poika eteni, pysähdellen kuin pieni m. SILL. -emä s. Lehdetön m. Epi-

pogium aphyllum, kämmekkäkasveihin kuuluva kalju mädännäiskasvi'. -emäntä s. myt. (tav. ^) naispuolisesta metsänhaltijasta. | M. Mielikki.

metsäneuvos s. metsähallituksen osastopäällikkö; myös ansioituneille metsänhoitoalan ammattimiehille annettava arvonimi; sen saanut henkilö.

metsän'haaskaaja s. -haaskaus s. metsän liiallinen ja metsänhoidon vaatimuksista välittämättömän käyttö, metsänhävitys. -- Lak. myös toisen omistaman metsän luvattomasta käytöstä. -hakkaaja s. -hakkaus s. = seur. -hakkuu s. Suorittaa m:ita. Lähtee m:useen. Sopivin aika m:ulle on talvi. -hakkuuoikeus s. -hakkuutyö s. -haltija s. myt. metsässä asuva, metsälle ominainen haltija. | M:oisista mainittakoon ennen muita Tapio. Mutta m. on tässä [paikassa] kova ja kiukkuinen kivi. -harvennus s. -henki s. -- niissä vanhan kansan "mehtuumiehiissä" oli oikea m., metsä oli syöpynyt heidän veriinsä PAULAH. -- Myt. metsänhaltija. -hin'ta s. tav. puiden hinta. | M:nat laskeneet. -hoidollinen a. -sesti adv. metsänhoitoon kuuluva, sitä koskeva, metsänhoito-. | Eri puulajien m:set ominaisuudet. Metsän m. leimaaminen, tila. M:sesti suoritettut hakkuut. M:set näkökohdat. Valtion harjoittama m. holhous. M. yhdistys. -hoidonneuvoja s. -hoitaja s. 1. korkeakoulussa metsä- t. metsänhoitotutkimuksen suorittanut metsäammattimies. -- Yhd. apulais-, läänin-, suonkuivatus-, ylim. 2. = aluemetsänhoitaja. -hoito s. 1. metsätalouden osa, joka käsittää metsien perustamisen, kasvattamisen ja uudistamisen sekä niiden suojelemisen ulkonaisilta tuhoilta. 2. vanh. = metsätalous.

metsänhoitoalue s. Valtion metsät jakautuvat tarkastuspiireihin ja nämä m:alueisiin. -koulu s. etup. metsänomistajille metsäopetusta antava oppilaitos. -kurssi s. tav. mon. -laitos s. valtion metsähallinnosta huolehtiva laitos. -lautakunta s. yksityismetsäläin valvontaa ja yksityismetsätalouden edistämistä varten asetettuja lautakuntia, joissa on 3—5 metsänhoitoon perehtynyttä, paikallisoja tuntevaa jäsentä ja joiden palveluksessa on metsäammattimiehiä. -mies s. metsänhoitoalan ammattimies. -- opetus s. -suunnitelma s. -tiede s. -tutkinto s. metsätutkintoa aik. vastannut tutkinto. -viranomais s. -virkamies s. -yhdistys s. metsänomistajien yhteenliittymä, jonka tarkoituksena lähinnä on yhteisen ammattimiehen palkkaaminen metsien hoitoa, leimausta ja yhteismyyntien järjestämistä varten.

metsän'hävittäjä s. -hävitys s. metsän hävittäminen, haaskaaminen; metsän saattaminen sellaiseen tilaan, että luontainen uudistuminen joutuu vaaraan; myös nuoren metsän liian ankara hakkaus.

metsäniemeke s. Keskele peltoaukeamaa pistävä m. -nütty s.

metsän'istutus s. -jumala s. myt. Roomalaisen m. Silvanus. -kaataja s. metsänhakkaaja. -kaato s. metsänhakkuu. -kasvatus s. -kasvu

s. Huono m. Suomen ilmasto on suotuisa m:lle. M:n pohjoisraja. Saattaa suomaa m:un. -**kor**ko s. jäännös, joka saadaan, kun metsätalouden tuotosta vähennetään tuotantokustannukset, mutta ei korkoja, metsän puhdas tuotto. -**kuningas** s. 1. karhusta. 2. metsänhaltijasta. | Sanotaan, että m. näyttäytyy valepuvussa lapsille ja metsästäjille *TARK. -**kylvö** s. -**käviä** s. tav. metsästäjä, metsämies. | Innokas m. Karjalan mies on enemmän m. kuin maanraataja. [Emännät] kytkevät m:t [= lehmät] navetaan, jossa toimitetaan lypsäminen ja iltajuottelu PAULAH. -**käyn**ti s. metsästys. | Harjoittaa m:tiä. Hankkivat eläntönsä m:millä. -**käyt**tö s. metsän tarjoamien hyödykkeiden, vars. puiden talteenotto ja hyväksikäyttö. | Järkipäinen, tuhlava m. M:ön rajoittaminen tiloilla, joilla on lunastettavia vuokraluita. -**käyttö**oikeus s. Torppien m. -**käyttö**oppi s. us. = metsäteknologia. -**lai**de s. = seur. | Haukka pesii m:teilla. -**lai**ta s. M:dassa kyyhöttävä mökki. -- m:dat olivat valkoisinaan vuokkoja TALVIO. -**latv**at s. mon. Aurinko laskee m:ojen taa. -**leimaa**ja s. -**leimaus** s. -**lukija** s. vrt. seur. 1. -**luku** s. 1. metsän arvopuiden lukeminen myyntiä t. hinnoitusta varten. 2. metsästysloitsu. -**myyjä** s. -**myynti** s. kasvavien puiden t. valmiiksi tehdyn jalostamattoman puutavaran myynti. -**neito** s. myt. naispuolinen metsänhaltija. | M. näyttäytyi ihanana naisena metsästäjälle. -**nenä** s. myt. metsää saatu tartunnainen. | Samoin on erä- ja kalaretkiltä palattaessa "puhdistauduttava", jottei metsän- tai vedenenä tartuisi kotiväkeen UNO HARVA. -**omista**ja s. -**omistus** s. omistus, jonka kohteena on metsämaa puustoineen. -**ostaja** s. -**osto** s. vrt. metsänmyynti. | Sahateollisuuden m:t. Hakkuukauden m:t ovat päättyneet. -**otu**s s. M:sten pyynti. M:ksista arvokkaimmat ovat hirvi ja karhu.

metsänpalo s. = metsäpalo. -**parannus** s. huonokuntoisen metsän t. metsämaan parempaan kuntoon saattaminen. -**parannuslaki** s. -**parannus**työ s. M:toita varten annetut lainat. -**peikko** s. Pelätä m:ja. -**peit**to s. myt. Olla m:ossa 'metsän lumoamana, lumouksissa'. Joutua m:toon. Päästää karja m:osta. -**peitto**inen a. myt. M. karja. -**perkaus** s. -**pe**to s. Taistella hallaa ja m:toja vastaan. M:dot vahingoittaneet karjaa. Kuin m:toa minua ajetaan ja ärystetään LEINO. -**piika** s. myt. metsänneito. -**pohja** s. M. kasvaa saniaista. M:an lahoaa miljoonien arvoiset omaisuudet. -**puoleinen** a. ark. M. [= vasen] käsi. -**puute** s. -**raiskaaja** s. -**raiskaus** s. = metsänhävitys. -**raivaus** s. -**raja** s. 1. jkn omistaman metsäalueen raja. | -- pidettiin häntä pikkua varkaana, joka ei tietänyt mitään m:osta ALKIO. 2. metsänreuna. | Vihollinen hyökkäsi m:asta. 3. raja, jolla puut t. jk puulaji lakkaa esiintymästä luonnonvaraisia metsiä nuodostavana. | Erotetaan polaariset eli horisontaaliset ja alppiset eli vertikaaliset m:at. 4. metsän ja taivaan (näennäinen) rajaviiva, metsänranta (2). | Yli m:an. Taivas punertaa m:an

yläpuolella. Aurinko aleni m:aa kohti U.KARRI. -**ran**ta s. 1. metsänreuna. | Koivut jo punertavat m:nassa. 2. = metsänraja 4. | Aurinko laskee m:nan taa. -**reuna**ja s. Häämöttää tumma m. Kulkiivat pitkin peltoa ja m:aa. Kaki kukahteli m:assa. Raita on yleinen m:oilta. -**riista** s. Jäniksiä ja muuta m:a. Syötävä m. M. jaetaan kahteen ryhmään: vahingollisiin ja hyödyllisiin eläimiin. -**rinne** s. metsänreuna, -rinta. -**rin**ta s. metsänreuna. | Utuinen m. Riihi on etäimpänä m:nassa. -- tikka [naksutti] niin että m. iloisesti raikui Kianto. Vuosi vuodelta vainiot suurenivat, m. pakeni MERIL.

metsänsisusta s. kuvat. Huurteinen m. Pääasiallisesti N. maalasi kirkasilmaisia, päivän-säteiden valaisemia m:sisustoja. -**suo**jelu s. toimenpiteet, joilla metsää suojataan kuloilta, myrskyiltä, tuhohyönteisiltä ym. ulkonaisilta vaaroilta. -**tuhoo**ja s. metsätuhojen aiheuttaja. -**tuot**e s. metsästä saatavista tuotteista, vars. puutavarasta. | Puut ja muut m:teet. Nestemäistä m:etta, tervaa. M:teiden jalostus ja kauppa. Luonnollista [= luontaista] vesistöä saatakoon -- käyttää m:teiden lauttaamiseen UK. -**tuot**to s. M:ton lisäämiseksi on parannettava kasvua ja puiden laatua. -**uudistus** s. metsän uudistaminen luontaisesti t. keinollisesti. -**varti**ja s. toimihenkilö, jonka tehtävänä on määrääalueella, vartiopiirissä, suojella metsää vahingoilta. -- Yhd. kruunun-, läänin-, -**vartijakoulu** s. vanh. metsäkoulu. -**vilja** s. metsänriista. | Elää m:lla. Jousi ja nuoli, joilla esi-isämme m:a kaatoivat. -**viljely**(s) s. metsän uudistaminen kylvöä t. istutusta käyttämällä. -**väki** s. 1. myt. metsässä ja metsäneläimissä olevat salaperäiset voimat. 2. saaduissa: metsän eläimet ym.

metsäoja s. -**ojitus** s. soiden t. soistuneiden maiden kuivaaminen metsän kasvatusta varten. | Valtion m:ksat. -**omaisuus** s. Valtion laaja m. Maamme on perustunut pieniksi yksityisluonteisiksi m:ksiksi. -**onn**i s. metsästysonni. | Hyvä m. Parantaa m:aan taika-keinoilla. -**opetus** s. metsäalan ammatillinen opetus. | Korkeampi, alempi m. -**opisto** s. Korkein metsäopetus annettiin ennen Evon m:ssa, mistä se 1909 siirrettiin Helsingin yliopistoon. -**osasto** s. Puutavaraliikkeen, maataloustieteellisen koeaseman m. -**palo** s. kulo, kulo-, metsävalkea. | Huolimattomasta tulen käsittelystä syttynyt m. Tuhoisa m. M:jen hävitykset. -**palovakuutus** s. -**palsta** s. -**peitte**inen a. -**syys omin**. M:set vuoret. -**pelto** s. -**pino** s. metsään hakkuupaikalle tehty puupino. -**pinta**-ala s. Suomen m:sta noin puolet on maatala-metsiä. -**pirtti** s. -**piru** s. myt. = metsähiisi. -- Musta kuin m. -- köyhiä kuin vanhat m:t HAANPÄÄ. -**poliitti**nen a. M. probleemi. M:set toimenpiteet. -**politiikka** s. metsätaloustaloudellista seka taloudellista asemaa valtion- ja kansantaloudessa. 2. = metsätaloustiede. -**polku** s. Pieni, kaita m. Kulkea yksinäistä m:a. -**puro** s. M:n lirinä. -**pu**u s. M:iden tuhosie-

net. M:una koivu kasvaa Suomessa kaikkialla. -pyy s. = pyy. -päivät s. mon. metsätalousmiesten kokous-, neuvottelu- ym. tilaisuuksista. -päälikkö s. puutavaraliikkeen metsäosaston päälikkö. -pääoma s. -rahat s. mon. metsän myynnistä saadut rahat. -raja s. 1. = metsänraja 3. 2. metsässä kulkeva rajaviiva. | Venäjänvastainen m. -ranta s. metsäinen ranta. -rata s. = seur. -rantatie s. rautatie, joka on rakennettu puutavaran kuljettamiseksi metsäalueelta. -retki s. us. = metsästysretki. -riihi s. kansat, tav. kaskien läheisyyteen rakennettu riihi. -rikas a. → metsistä rikas, runsasmetsäinen. -rikkaus s. Suomen m. synnytti vilkkaan sahateollisuuden. -rosvo s. metsissä elävä rosvo. -ruusu s. metsässä luonnonvaraisena kasvava ruusu; vars. Rosa cinnamomea, metsissä, aitivierillä ym. luonnonvaraisena kasvava punakukkainen ruusu, nurmi-ruusu. | -- olet kaunis kuin m. JOUTU.

metsä⁴¹ s. harv. metso. | Parempi pyy pivossa kuin m. metsässä sl.

metsäsaareke s. erillinen metsikkö. | Keskellä niittyä oleva m. -sahrat s. mon. sahat, joilla kaskia kynnettiin. -sammal s. M. on pienten puuntaimien pahimpia vihollisia. -sarka s. vanh. metsälohko. -sauna s. metsästäjien, metsätyöväen tm. tilapäisluonteinen asumus metsässä, metsäpirtti. | Erämiesten m. -seutu s. Kivikkoinen, tiheä m. Hämeenlinnan m:dot. Elelee syrjäisessä m:dussa. -sika s. Meles meles, näätien heimon kuuluva n. 70 cm pitkä, tanakka, kaikkiruokainen petoeläin, mäyrä. -sissi s. Robin Hood, englantilaisten m:en päälikkö. Joutui m:en ryöstämäksi.

metsästellä³⁸ frekv. < metsästää. | M. oravia. Varis m:ee sammakoita. — Kuv. M. uutisia. metsästyksenvalvoja s. Valtion m.

metsästäjä⁴¹ s. metsästäminen. 1. riistanpyynti, jahti. | M. ja kalastus. M. ampuma-aseilla, erilaisilla pyydyksillä. Luvaton m. Harjoittaa m:stä. Ottaa osaa m:keen. Pantiin toimeen suuria m:ksia. — Neekerien m. orjakauppaa varten. — Yhd. hirven-, jäniksen-, karhun-, ketun-, leijonan-, linnun-, mäyrän-, norsun-, oravan-, peuran-, sorsan-, teerenm.; kevät-, syys-, talvim.; ajo-, ajokoiraa, huvi-, joukko-, soidin-, urheilum.; ihmis-, tännm. 2. kuv. Rahan, vanhojen kirjojen, tittelin m. Valokuvaaaja aiheiden m:ksellä. — Yhd. rahanm.; uutism.; kameram.

metsästysaika s. Päivän parhaat m:ajat ovat aamu- ja iltatunnit. Kun m. seuraavana kesänä oli käsissä, lähti räätäli koiraansa koettamaan AHO. -alue s. Eri pitäjillä oli omat m:ensa. -ase s. -asetus s. Vuoden 1898 m. -aste s. Talouselämän kehitys m:elta peltoviljelysasteelle. -haukka s. = ajohaukka. -into s. Palava m. M:nossa Mirri hyökkäsi rotan niskaan. -intojen a. M:set englantilaiset. M. koira. -juttu s. Kertoa m:jaan. -kauksi s. Riistakanta runsas m:den alkaessa. -keipoinen a. -suus omin. M. lintu, riista. Koira on harjoitettu m:seksi. -kielto s. -kivääri s. -koe s. Seisoville lintukoille järjestetty m. -kohtaus s. M:ksia esittävät maalaukset. -koira s. -kortti

s. metsästyksen harjoittamiseen oikeuttava, viranomaiselta lunastettava lupakortti, metsästyslupatodistus, metsästyslippu. -kulttuuri s. Primitiivinen metsästys- ja kalastuskulttuuri. -laki s. -laukka s. eräs laukkakilpailun laji. -laukku s. -laulu s. -linna s. Mayerlingin m. Itävallassa. -lippu s. = metsästyskortti. -lupa s. vrt. metsästyskortti. -maia s. Ruhtinas piti alamaistensa peltojakin m:inaan. M:iden vuokraus. — Kuv. Muuttaa, päästä autuaammille, paremmille m:ille 'kuolla'. Passittaa autuaammille m:ille 'tappaa'. -maja s. -matka s. M. saloseudulle. M:oltaan palaava kissa. -neuvot s. mon. Aseet ja muut m. -oikeus s. Vapaa m. M:den haltija. Ostaa m. -onni s. Hyvä m. Metsän lepyttäminen, so. hyvän m:en hankkiminen. -passi s. harv. metsästyskortti. -puisto s. Haag oli alkuaan Hollannin kreivien m. -puku s. -puukko s. -pyssy s. -ratsastus s. eräs kilparatsastuslaji. -reppu s. -retki s. Syksyiset m:et. -ruuti s. Savuton m. -saappaat s. mon. -seura s. -seurue s. Viisimiehin m. -taika s. -tapaa s. Muinaissuomalaisen m:oja. -tarvike s., tav. mon. -torvi s. -toveri s. Koira on korvaamaton m. -urheilu s. -varuste s. -veitsi s. -verkko s. -väline s. -yhdistys s.

metsästäjä¹⁰ tek. 1. metsänkävijä, metsämies. | Innokas m. — Yhd. hirven-, ketun-, sorsanm.; pääkallon-, turkism.; ajokoiraa, haukkaa; ammatti-, rosvo-, ryöstö-, sunnuntai-, suur-, urheilum. 2. kuv. Nimikirjoitusten, palkintojen m. — Yhd. naisten-, rahanm.

metsästäjäaste s. M:asteella olevat kansat. -elämä s. Ankara paimentolais- ja m. -heimo s. M:jen liikkuvaan elintapaan soveltuvat asunnot. -kansa s. -liitto s. Suomen yleinen m. -npihvi s. ruok. jauhelihapihvi, jonka päälle kaadetaan ennen tarjoilemista sienimuhennosta. -väestö s.

metsästä² v. 1. pyytää, pyydystää luonnonvaraisia eläimiä, riistaa. | M. jäniksiä, hirviä, kettuja. M. ampumalla. M. koiralla, ansoilla, myrkyllä. Teeriä m:etän alkutalvesta kuultaa. — Haukkaemo opettaa poikasiansa m:ämään. 2. kuv. M. harvinaisuuksia kirjastoon. M. pisteitä seuransa puolesta. N:ää ja hänen tovereitaan m:etään [= ajetaan takaa] Minnesotan valtiossa. [Romaanit] joiden ainekset m:in Italiassa T.VAASKIVI.

metsäsuksi s. -suo s. -suomalainen s. M:set 'Keski-Skandinavian metsäalueella asuva suomalaisväestö'. M:sista enää harva osaa suomea. -taistelu s. -taival s. Kulkea m:valta. Suuret m:pale(e)t ovat erottaneet eri heimot toisistaan. -talo s. Etäinen, yksinäinen m. — Kylän talot ovat enimmäkseen m:ja 'omistavat paljon metsiä ja saavat niistä huomattavan osan tulojaan'. -taloudellinen a. Kasvupaikkojen m. luokitus. M:set kysymykset. Valtion m. holhous. -talous s. 1. metsähyödykkeiden tuottaminen; laajemmassa merk:ssä myös niiden, vars. puun, jalostusteollisuus. | Järkipäinen, nykyaikainen m. Valtion m. Harjoittaa m:tta. Toimenpiteet m:den edistämiseksi. Jalojen lehtipuiden sija m:dessä. 2. metsätaloustiede.

metsätalous *alue* s. Hyödyllistä m:aluetta on maassamme n. 40.000 hehtaaria. **-maa** s. **-mies** s. **-neuvoja** s. yksityisen metsätalouden palveluksessa oleva metsäteknikko. **-suunnitelma** s. **-tiede** s. metsätieteen osa, joka selvittää metsän kasvatuksen ja käytön taloudellista puolta, metsäekonomia.

metsä *tase* s. 1. numeroselvitys tietynä aikana tapahtuneen poiston (hakkuumäärän ja ns. luonnonpoiston) suhteesta samana aikana tapahtuneeseen kasvun määrään. 2. metsätaloustieteen liiketaloudellinen tulos- t. omaisuus. **-tasinko** s. *lak.* metsämaiden jaon yhteydessä suoritettava tasinko. **-teknikko** s. metsäkoulun käynyt metsäammattimies (aik. nimitys metsätönnöhtäjä). **-teknologia** s. metsätieteen osa, joka selvittää puiden teknillisiä ominaisuuksia, niiden kaatoa ja kuljetusta, mekaanista ja kemiallista jalostamista sekä metsän sivutuotteita ja niiden käyttöä, metsänkäyttöoppi. **-teknologinen** a. M. tutkimus. M. laitos. **-teollisuus** s. puunjalostusteollisuus. **-tiainen** s. = hömötiainen. **-tie** s. Varjoisa, ruohoinen m. Huono m. Kulkevat pitkin kivistä, polvellista m:tä kivi. **-tiede** s. metsä ja metsätaloutta tutkiva tiede. | M:teen tärkeimmät alatieteet ovat: metsänhoitotiede, metsänarvioimistiede, metsäteknologia ja metsätaloustiede. Maatalous- ja m:teiden kandidaatti, lisensiaatti, tohtori. **-tieteellinen** a. M. tutkimustoiminta. Suomen m. seura. **-tieteilijä** s. **-tila** s. tila, johon kuuluu runsaasti metsiä. **-tilasto** s. **-toimisto** s. Asutushallituksen m. **-torppa** s. vrt. valtion- l. kruununmetsätorppa. | Nyt etähällä m:assain / ma yksin erakkona elän vain LEINO. **-torvi** s. metsästystorvi. **-tuho** s. tav. *mon.* **-tuholainen** s. M:sen metsän tuhohyönteiset' **-tulo** *t. mon.* M:sen verotus. **-tuote** s. metsän tuote. **-turve** s. vars. korvissa muodostuva, runsaasti puuntähteitä sisältävä turve. **-tutkinto** s. yliopistossa suoritettava tutkinto, jonka suorittanut saa metsänhoitajan arvonimen. **-tyyppi** s. Eri m:it erotetaan puulajin ja aluskasvillisuuden perusteella. **-työ** s. Käydä, olla m:töissä. M:töiden johtaja. **-työläinen** s. **-työmaa** s. **-työnjohtaja** s. aik. kaksivuotisen metsäkoulun, nyk. yksivuotisen metsätönnöhtäjäkoulun käynyt t. käytännössä vastaavan taidon saavuttanut metsäammattimies. **-työpalkka** s. **-työväki** s. **-tähti** s. Trientalis, esikkokasveihin kuuluvia ruohoja, vars. tuoreissa kangasmetsissä yleinen valkokukkainen T. europaea.

metsätönnöhtäjä *kar. a.* **-tömyys** *omin.* Aukea m. alue. Tunturin m. huippu. Saaristo on m. M:tömissä Välimeren maissa. 51 tilallista jäi kokonaan m:tömäksi.

metsä *vahinko* s. kulojen, sienien, hyönteisten, laiduntamisen tm. metsälle aiheuttama taloudellinen vahinko. **-valkea** s. kulo, metsäpalo. **-varat** s. *mon.* jnk alueen metsämaat ja niillä kasvavat puut. | Suomen m. **-varpunen** s. = pikkuvarpunen. **-vero** s. metsästä suoritettava vero. **-verotus** s. **-viikunapuu** s. *raam.* Ficus-sukuun kuuluva sykomor. **-villa** s. kuusen ja männyn neulasista t. juurikuiduista

saatu kuituaine, fiiberi. **-vuohi** s. metsäkauris. | Nuori mies, hän on kuin m., hurjapäinen kivi. -- he olivat niinkuin -- m:et [= gasellit] vuorilla vrv. **-vyöhyke** s. kasvillisuusvyöhyke, jossa metsät ovat (t. luontaisesti voisivat olla) vallitsevina. | Siperian laaja m. **-yhtiö** s. tav. puunjalostusteollisuutta harjoittava yhtiö.

metti *nen* ⁶³ s. *kans. runok.* 1. mehiläinen, kimainen. | M:sten hyrinä ja linnunlaulu koskenn. Sinitaivoja linnut kaiuttaa, / -- / ja m:set etsivät mettä LARINK. 2. *vanh.* metsäkyöhykseen. | -- sinun silmäs ovat niinkuin m:sen silmät vrv. -- Yhd. toukom.

mettiä *nen* ⁶³ s. = ed. 1. | -- pienikokoinen m., joka hyrisi ja hamusi kanervan latvasta toiseen sll. -- *Kuv.* Kuunnella m:siä 'olla pökeryyksissä'.

metvursti ⁶³ s. par. meetvursti.

metyleeni ⁶³ s. *kem.* atomiryhmä, jossa on yksi hiili- ja kaksi vetyatomia. **-sini** *(nen)* s. eräs sininen väriaine.

meuhata ⁶³ v. **-ina** ⁶⁴ *teonn.* mellastaa, meluta, räyhätä, rähistä. | Lapset m:avaat. Sitä m:i-kuivattilattaessa syntyvä, kemiallisesti yksinkertaisin alkoholi, puusprii, metanoli. **-oranssi**, **-puna** *(inen)* s. indikaattoreina käytettyjä suoloja. **-sini** *(nen)* s. eräs sininen väriaine. **-vihreä** s. eräs vihreä väriaine, pariisinvihreä.

meuhata ⁶³ v. **-ina** ⁶⁴ *teonn.* mellastaa, meluta, räyhätä, rähistä. | Lapset m:avaat. Sitä m:inaa ja menoa! TOPPILA.

meurata ⁶³, **-oa** ⁶⁴ v. = meuruta. | -- meri m:aa LEINO. Mutta mielessä m:oi entinen Nikkilän Penjami sll.

meuru ⁶³ s. meuruaminen, pauhu. | Myrskyn m. -- ympärillä massan m., / riemuhuudot, vihellykset JYLHÄ.

meuru ⁶³ v. pauhata, myllertää, raivota. | Meri m:aa. Myrsky m:si. Sonni m:si veräjällä.

mezzo [metso-] **-forte** *adv. mus. (lyh. mf)* jokseenkin voimakkaasti, puolivoimakkaasti. **-piano** *adv. mus. (lyh. mp)* jokseenkin hiljaa, puolihiljaa. **-sopraano** s. *mus.* sopraanon ja alton välinen naisääni; laulajatar, jolla on tällainen ääni. **-tinto** ⁶³ s. eräs graafisen taitteen syväpainomenetelmä; sitä käyttäen tehty kuva.

mf *lyh. mus.* mezzoforte.

mg *lyh. milligramma.*

mhyh *interj.* kirjoitetussa kielessä ylenkatsetta, halveksintaa ilmaisevaa äännähdyttä kuvaa-massa; vrt. hyh, pyh.

1. **mi** ⁶³ [mɪ] s. *mus.* 1. ranskalaisilla ym. = e. 2. sävelentalpallussa käytetty duuriasteikon 3. asteen nimitys.

2. **mi** (gen. min) *pron. runok.* = mikä. | Mi on sun tarkoitukses? kivi. Mi soma, ihmeellinen hetki kivi. Näin punahunnun, mi väikkyi MANN. Poiat kansan urhokkaan, / min verta joi jo Puolan -- multa *MANN. -- ei onnettuutta tiellein saa, / mi mieltäin voisi lan-nistaa hlv. Mi on pöyällä pöytä, / mi tomua ikkunoilla, / nepä siivellä sipaise kal.

miau [a-u] *interj.* (kirjoitetussa kielessä) kisan äänestä. | M., naukuivat kissat.

midianilainen⁹³ s. M: set 'israelilaisten naapurina asunut beduiiniheimo'.

mie *pron. murt. runok.* = minä. | Mie olen nuori Joukahainen KAL. Hymyy taivas ja hymyy maa — / miksi miekin en hymyileis LEINO.

miedohko⁹² *mod.a.* < mieto. | M. liuos.

miedonnainen⁹³ a. = ed. | M:sta viiniä.

miedonnon⁹⁴ s., vars. lääkk. laimennos.

miedonpuoleinen a. miedohko.

miedon⁹⁵ *taa*⁹ v. -tavasti *adv.* -nus⁹⁴ *teonn.* tehdä miedommaksi, laimentaa, lieventää, heikentää. | Hapon m:taminen vedellä. Fotogeenilla m:netaan vernissaa. Rintalapsen ravinnoksi maito on m:nettava kauralimalla. Typpikaasu m:taa hapen. M. jtk väriä. [Kupolin alla] valo on m:nettu ja himmeä AHO. — *Kuv.* M:nettu totuus 'puolitotuus'. Tekijä -- pikemmin teroittaa kuin m:taa sanojensa ivallista kärkeä TARK. Kuntien tonttipolitiikan avulla voidaan m. suhdannevaihteluja kuntien omassa piirissä AK.

miedontamat⁹⁶ *on*⁹⁷ *kielt.a.* M. liuos. — *Kuv.* M:to-man kristinuskon ankarat vaatimukset AK.

miedontu⁹⁸ *a*¹⁰ *pass.v.* (< miedontaa) miedota. | Rautapitoinen pohjavesi m:u sekoituessaan järviveteen. — *Kuv.* Raakuus on m:nut, tavat hienostuneet.

miedosti *adv.* ks. mieto.

miedota⁹⁹ v. tulla miedommaksi, miedontua. | Papujen maku mietonee fermentoitaessa.

miehekäs⁹⁹ a. -käästi *adv.* -kyyss⁹⁵ *omin.* positiivisesti miehinen, miehelle ominainen (vahva, järkähtämätön, rehti, rohkea tms.); vrt. miehevä, miehuullinen, maskuliininen. | Vakaan, koruttoman m. Rehti ja m. M. mies, nuorukainen. M. luonne. M. asento, ote, esiintyminen. Kulkea m:käin askelin. Toimia m:käästi. Osoittaa m:kyyttä. Hänen toiminnassaan ilmenevä luja m:kyys. Perämieheltä vaadittin m:ästä malttia. — M. runo. Taidetta, jolla on kauttaaltaan m. leima. Kuoron yleisointi oli m:kään metallinen. M. urheilumallinen puku. Suomen kieli on voimakas ja m. AHO.

miehellinen⁹³ a. *harv.* miehinen. | Se loukkasi hänen m:stä kunniantuntoaan. -- ei ollut voinut vastustaa m:stä haluaan, vaan oli hiipinyt neidon makuuhuoneeseen Kianto.

miehelä¹⁵ s. tav. vain sisäpaikallissijoissa (*adv:n* tapaan) aviomiehen kodista vaimon kotina, naisen naimisiinmenosta, elämästä aviomiehen kodissa. | Joutua, lähteä, mennä m:än 'naimisiin'. Valmistautua m:än. Olla m:ssä. Hänet vietiin vasten mieltä m:än. Mieli neien m:hän st. Niin on neiti taattolassa, / kuin marja hyvällä maalla, / niin miniä m:ssä, / kuin on koira kahlehdissa KAL.

miehen⁹⁵ *alku* s. *leik.* poika. | Reipas, tanakka m. Parin viikon vanha m. -ikä s. Päästä täyteen m:än. -kantava a. myös *h.* | M. jää. -kipeä a. *leik.* naisesta: lemmen-, naimahaluinen, lemmensairas. | M. vanhapiika. -korkuinen a. myös *h.* | M: set kinokset. M:sta kaislikkoa kasvava ranta. -kunto s. Ikimuiston vartioikoon / miehuus, m. vakaa! *MANN. -kuvja s.

Piirrellä m:ia. — Us. *halv.* mitättömästä miehestä. | Kaikenlaiset m:at ne yrittävätkin parannella yhteiskuntaa. -käsi s. Luja m. -metsä s. *hist.* yhden miehen yksityiseksi osaksi luettu erämaakappale, miehenosa. -mieli s. Urheilun pitäisi kehittää rehtiä m:tä. -mitta s. Ottaa m:a jksta 'mitellä', koetella voimaansa jkn kanssa'. -mittainen a. myös *h.* | M. kasvi, sauva. -- kostoni olisi ollut täydellinen ja m. JÄRN. -moinen⁹³ a. *harv.* M. saavutus, yritys. -nimi s. Kalle on ollut yleisimpiä m:ia. -osa s. *hist.* = miehenmetsä. -paita s. -pituinen a. myös *h.* -puku s. -puoli s.) (naisenpuoli. 1. vars. *vanh.* mieshenkilö. | Talossa ei ollut kotosalla ainoatakaan m:ta. -- ympärileikkaa jokainen m. keskuudessanne vt. 2. par. *h.* | Suku sammui m:elta. -puolinen a. par. mies-, urospuolinen. -päivä s. = miestyöpäivä. -pää s. myös *h.* | M:tä esittävä veistos. M:n kokoinen kivi. -taki s. -tappaja s. Kaikkien pelkäämä m. Joka lyö toisen kuoliaaksi rautaisella aseella, hän on m. vt. -tarkkailu s. *tal.* työntekijän (päivä)tuotannon vertailu suunniteltuun tuotantoon. -teko s. vrt. seur. | Sukupolvesta toiseen muistissa säilynyt m. -työ s. miehistä kuntoa, miehekkyyttä vaativa työ, sankaritö. | Kosken laskeminen oli oikea m. -- m:toita häll' on mielessänsä LEINO. -vastus s. Hänessä ei ole m:ta 'ei pysty tasavertaiseen vastustukseen'. Hakea m:ta. Tarjota m:ta. M:ta ei puuttunut Eeroltakaan tässä kahakassa KIVI. -ääni s. Korkea, syvä, voimakas m.

miehetär⁹⁴ s. *raam.* Ja mies [Aadam] sanoi: "Tämä [nainen] on nyt luu minun luistani ja liha minun lihastani; hän kutsuttakoon m:täreksi, sillä hän on miehestä otettu" vt.

miehetön⁹⁷ *kar.a.* -tömyys⁹⁵ *omin.* < mies. | Jättää talo m:tömäksi. M. nainen on kuin paulaton virsu SP.

miehevä¹³ a. -ästi *adv.* -yys⁹⁵ *omin.* positiivisesti miehinen, miehelle ominainen, miesmäinen; rehvakkaan miehinen; vrt. miehekäs. | M. mies. M. ääni. M:än päättäväinen. M. päätös, teko. Luonteen m:ys ja vaatimattomuus. [Kirjalliset tuotteet] jotka samalla osoittavat m:ää otetta nykypäiväiseen todellisuuteen TARK. — Poika yritti olla kovin m. Käyttää m:ia sanoja.

miehimy⁹⁴ s. *harv.* miespuolinen homoseksuaalisti. | Eivät huorintekijät -- ei hekumoitsijat eikä m:kset -- saa perä Jumalan valtakuntaa VT.

miehi⁹⁵ *nen*⁹³ a. -sesti *adv.* -syys⁹⁵ *omin.* vrt. miehekäs, miehevä, miesmäinen. 1. miespuolinen, mies-. | M. sukupuoli, väestö. Suvun m: set jäsenet. M. perillinen. Näytelmän m. pääosa. Tässä tarvitaan nyt m:stä apua. Ei akkaista lukkaria eikä m:stä kupparia SP. 2. miehelle ominainen, miehen. | M: set kasvonpiirteet. M. omanarvontunto, ylpeys, turhamaisuus. M:stä voimaa. M: set ammatit, työt. M. mies 'oikea mies'. Juoruilu ei sovi m:selle miehelle. Vahva m. onnentunne täytti Tellrannan isännän mielen SLL. 3. *poss.* lukumäärää ilmaisevien yhd:ojen jälkiosana; joskus sekä miehiä että naisia tarkoittaen = -henkinen, -päinen. |

Kolmi-, neli-, kahdeksan-, kymmenen-, viisi-kymmen-, sata-, tuhat-, 3000-m.; monim.

miehistellä²⁶ v. -evästi *adv.* -y² *teonn.* tekeytyä miesmäiseksi, tavoitella miesmäisyyttä. | Pikukupuikien m:y. M:evät liikkeet, puheet.

miehistyä¹ *pass.v.* < seur. | Poika kasvaa ja m:y. Runoilijan ryhti on m:nyt, ote käynyt varmemmaksi *TARK.* — Viime aikoina on paljon puhuttu naisten m:misestä.

miehistää² v. tehdä mieheksi t. miehise(mmä)ksi, ryhdistää. | M. itsensä. Työ miehen m:ää.

miehistö² s. (jnk yksikön, laitoksen tms.) miehet, henkilökunta, väki. | Junan, lentokoneen, paloaseman m. Ruoppauspumppu, joka vaatii pienen m:n ja on yksinkertainen rakenteeltaan. Hevosponnttuulla on vakainainen m:nä, tavallisesti 6 miestä. — *Harv.* Tupakka tupruili yli koko pitäjän m:n *KIANTO.* — *Sot.* Upseeristo, alipuseeristo ja m. Maa- ja ilmapuolustuksen m:ön kuuluvat sotamiehet ja korpraalit. Värvätty m. — *Mer.* aluksen m:ön ahtaamassa merkityksessä luetaan se osa laivaväkeä, joka ei kuulu päällystään. — *Yhd.* ajo-, apu-, edustus-, kanta-, lastaus-, palo-, pelastus-, sammutus-, uitto-, vala-, valtaus-, viestim.; juna-, kans-, laiva-, siltam. -aines s. Pataljoonan m. on hyvää. -*korsu* s. *sot.* miehistön asuinkorsu. -*kortti* s. *sot.* miehistöön kuuluvan sotilaskantakortti. -*luettelo* s. luettelo, johon on merkitty sotaväenosaston, aluksen tms. miehistöön kuuluvien nimet. | Tuvan seinässä oleva m. -*menetykset* s. *mon.* = miehistötappiot. | Komppanian m. Laivaston m. olivat melkoiset. -*parakki* s. *sot.* miehistön asuinparakki. -*reservi* s. *sot.* Armeijan kalusto- ja m. -*suoja* s. *sot.* miehistön suojaamiseksi vihollisen tulta ja sään vaikutuksilta rakennettu korsu tm. suoja. -*tappiot* s. *mon.* *sot.* Taistelussa kärsityt m. Armeijan, komppanian m. -*tu/pa* s. *sot.* miehistön asuintupa. | Komppanian m:vat. Kasarmien m:vat. -*täydenny/s* s. *sot.* Pyytää, saada m:stä. Huolehtia m:ksestä. Komppaniaan tuli m:stä. -*vahvuus* s., vars. *sot.* jhk miehistöön kuuluvien lukumäärä. | Sotalaatoksen rauhan aikainen m. Laivaston m. Aluksen m.

miehittyä¹ *pass.v.* *harv.* < miehittää. | Olympiakylä alkaa vähitellen m.

miehittäjä¹⁰ *tek.* Saksan m:t.

miehittämätön²⁷ *kielt.a.* Maasta ohjattavat m:tömät lentokoneet. Miehitetty ja m. osa valtakuntaa.

miehit(tää)²² v. 1. varustaa miehillä, miehistöllä. | M. linnoituksen muurit, puolustusasemat, tärkeitä maastonkohtia. M. alus, lentokone. M:etty vaihte (raut.) 'vaihte, joka on vaihdemiehen välittömässä hoidossa'. — M. [= täyttää] virkoja, paikkoja. Upseereita tulee olla niin paljon, että liikekannallepanossa voidaan kaikki upseerinpaikat m. 2. vihollisen alueisiin kohdistuvista sotilaallisista toimenpiteistä: ottaa haltuunsa, vallata t. varmistaa valtauksensa asettamalla joukkojaan tiettyihin strategisiin paikkoihin, okkupoida. | M. kaupunki, valloitetut alueet. Saksan m:tämät maat. 3. *kuv.* Rikkaruohot m:tävät koko puu-

tarhan. -- silloin lentää kirkuva joukko [varpusia] sireenialdasta ja m:tää tallinparveen johtavan sillan *SILL.*

miehytys⁶⁴ s. 1. miehittäminen; miehittettynä oleminen t. pitäminen; *syn.* okkupaatio. | M. tapahtui välikohtauksista. Maan jatkuva m. M. kävi kansalle raskaaksi. 2. miehitysjoukko, -joukot, -voimat; miehistö. | Heikko, vahva m. Pääpuolustuslinjan m:ksen tihentäminen. Aluksen m. käsittää 600—1000 miestä.

miehytysalue s. miehitetty alue. -*armeija* s. -*joukko* s., *tav. mon.* Rooman täytyi pitää valloittamillaan alueilla vakinaiset m:ot. Venäläiset m:ot Saksassa. -*lakko* s. lakko, jossa lakkolaiset pysyvät työpaikalla estääkseen siten lakonmurtajien käyttämisen, istumalakko. -*vyöhyke* s. Liittoutuneet jakoivat Saksan m:keisiin.

miehuks⁶⁶ a. *vanh.* -kaasti *adv.* -kuus⁶⁵ *omin.* miehekäs. | Urhea tempaus, m. tempaus sekä kontion että teidän kivi.

miehuks¹⁵ s. 1. vyötaiset, vyötärö. | Hoikka m. -- m:lla vyö kuin kesän kirkas taivas kivi. Miekka m:lla **MANN.* 2. *käs.* paidan, puseron tms. vartalo-osa, valtaosa; joskus yl. etuosa. | Hihat ja m. M. ja takakappale.

miehuuden¹⁶ s. = miehuusikä. -*kausi* s. = miehuuskausi. -*näyte* s. -*tunto* s. Nuorukaisen paisunut m.

miehuullinen⁶³ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* miehekäs, rohkea, urhea. | M. teko, Taistella m:sesti. Kestää vastoinkäymiset m:sesti. Osoittaa m:suutta. Kohtaloon tynestä ja m:sesti alistuva *TARK.* Valvokaa, pysyäkää lujina uskossa, olkaa m:set, olkaa väkevät ur.

miehuus⁶⁵ s. vrt. miehyys. 1. miehen nuoruuden ja vanhuuden välinen elämän osa. | Saavuttaa m:den ikä. Olla m:den iässä. M:den päivinä. M:tensa parhaina vuosina. [Kuoli] iässä, jossa monen onnellisemman täysimmät m:den teot vasta alkavat kypsyä *TARK.* 2. miehistä ominaisuuksista. a. miehen arvo, arvokkuus, miehekkyyt. | Se oli jonkinlainen m:den merkki tämä syljen tirkkaaminen hammaslomitse *KIANTO.* Se on alkujaan herra, mutta ei ole osannut m:ttaaan pitää *AHO.* b. miehen kunto, voima, rohkeus, urheus, miehuullisuus. | Hänessä ei ole enää entistä voimaa ja m:tta. Osoittaa m:tta taistelussa, jnk tehtävän suorittamisessa. -- osoittakaat sekä provostille että koko maailmalle mitä m. voi kivi. -- tuon infernon [= vankeudessa olon], jossa hänen m:tensa kesti kovimman koetuksensa *TARK.* | Ruuhisulun puomipuu oli m:den vaaka. Piti kävellä puomipuu päästä päähän ilman seivästä *KARHUM.* c. miehen sukupuolisesta kypsyydestä t. voimasta, siitoskypsyydestä. | Hänen sydämensä oli puhdas, verenssä viaton ja m:tensa koskematon *KATAJA.* Ruuben, sinä olet minun esikoiseni -- minun m:teni ensimmäinen vt. 3. *heng.* Jeesuksen inhimillisestä olemuksesta. | -- tuli taivahasta, / päälleen otti m:den [= otti ihmisen muodon, tuli ihmiseksi] *VK.*

miehuus¹⁶ s. = miehuus 1. | -- ihmisen todelliset kasvat näkyvät selvemmin vasta m:-

ajan jälkeen *JOTUNI*. -*ikä* s. miehen nuoruuden ja vanhuuden välinen ikä, miehuuden-ikä. | Ehti täyteen *m:ikään*. Olla parhaassa *m:iässä*. Eino Leinon m:iän tuotanto. -*kausi* s. vrt. ed. -*koe* s. *kansat.* = puberteetikoe. -*vuosi* s. miehuusiän vuosista. | Aikaisemmat, myöhemmät *m:det*. Parhaina *m:sinaan*.

miehuut/on⁷⁷ a. -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* epämiehekas, pelkurimainen;)(miehuullinen. | M. käytös, toiminta. Menetellä *m:tomasti*. Valitus ei kuulunut m. **car.* Hervoton pehmeäselkäisyys ja *m:tomuus* *K.S.LAURILA*.

miehyys⁶⁵ s. miehenä oleminen; vrt. miehuus. | Nähtiin selvästi, kuinka m. tuossa pojassa oli kasvamassa *sill.* — Vars. *yhd.* edus-, esi-, maja-, metsä-, suurn.

miekkallinen⁶⁵ *poss.a. runok.* < miekka. | -- sata miestä *m:sta*, / tuhat kalvan kantajata *KAL.*

miekanjarpi s. -haava s. -huotra s. -isku s. Haavoittua *m:sta*. Menetti päänsä *m:sta*. — *Kuv.* Vallata kaupunki *m:ttä* 'verta vuodattamatta, ilman taistelutoimintaa'. M:ja, hyvät herrat, ei mitään neulanpistoja! *AK.* -*kahva* s. Koristeltu m. Käsi m:lla. Tarttua *m:an*. -*kalske* s. taistelijoiden miekkain kalahtelu toisiaan vasten. — *Kuv.* Sitä *m:ttä*, joka alituisesti tässä valiokunnassa kuului, -- on vaikea sanoin kuvata *AK.* -*kannike* s. miekan kanto-hihna, hankkilus. -*kärki* s. M. rintaa vasten painettuna. M:jen viiltämä haava. -*käyttäjä* s. Kokenut, taitava m. -*käyttö* s. M:ön tottunut. -*lape* s. Ritarilyönti annettiin *m:peella* vihittävän ritarin hartioihin. -*mittely* s. vars. *ylät.* miekkailu. | Joutua *m:yn*. — *Kuv.* Kirjallinen, tieteellinen m. -*mittelö* s. *ylät.* = ed. -*nielijä* s. (sirkus)taiturei, joka esittää "miekan nielemistä". | Silmänkääntäjä, m:öitä, taikureita ja surmanajajia. -*pisto* s. Saada m. rintaansa, sydämeensä. Moni viskoo sanoja kuin m:ja, mutta viisasten kieli on lääke vt. -*ponsi* s. miekankahvan yläpää. | Kullattu, pronssinen m. -*ryöstö* s. *urh.* miekkailuliike, jonka tarkoituksena on miekan lennättäminen vastustajan kädessä. -*säysäs* s. *urh.* eräs miekkailuliike. -*terä* s. Väikehtivä m. M:n muotoinen lehti. -- Kustaa Wetterin silmäys saattoi kipunoida kuin m. *TALVIO.* -*tuppi* s.

miekka¹⁰⁸ s. 1. kädensijallinen, yl. n. 75—110 cm:n pituinen lyömä- t. pistoase; vrt. kalpa, säilä, sapeli, floretti. | M:an kärki, terä, lape, säilä, kahva, kädensija, ponsi, huotra, tuppi. Yksi-, kaksiteräinen m. Suora, käyrä m. Lyöntiin, pistoon käytettävä m. Ratsuväen m. Afrikkalainen m. 1200-luvun m. M. on useissa maissa kuulunut hovi-, virka-, ylioppilas- ym. pukuihin. Floretti, kalpa ja säilä ovat miekkailussa käytettäviä m:koja. M. kädessä, vyölä. Vetää m:kaansa huotrasta. Paljastaa m:kaansa. Turvautua m:kaan. Iskää, pistää m:alla. Mitellä m:koja (ylät.) 'miekkailu'. Heittänyt m:kaansa. Hioa m:kaansa. Tehdä kun- niaa m:alla. M. janoaa, juo verta. M. puree, syö lihaa. Somap' on sotahan kuolla, / kauris m:an kalskehesen *KAL.* — *Yhd.* isku-, lyö- mä-, pistom.; kulta-, pronssi-, puu-, rautam.; tohtorin-, upseerinm. 2. *Kuv.* a. aseenkäytön,

sodankäynnin, taistelun, voimakeinojen ver- tausekuvana. | Käydä, tarttua m:kaan. M. toi- sessa ja muurauksella toisessa kädessä. Val- loittaa kaupunki m:an iskutta. -- jotka m: kaan tarttuvat, ne m:kaan hukkuvat vt. — Esivalta ei turhaan m:kaa kanna [alk. vt.]. — *tulella ja miekalla* sodalla, sodankäynnillä. | Levittää valtaansa tulella ja m:alla. Hävittää maa tulella ja m:alla. — *miekka — aura*. Ta- kkoa m:at auroiksi. -- kun saimme auroiltam- me / me käydä m:kahan *KOSKENN.* b. muuta kuv. käyttöä. | Omantunnon m. Hengen, uskon m. Ja ne hehkui, / hengen m:at, / taivonkaaria tavaten *LEINO*. Hän ei tahdo alistaa uskoa tieteen alle, mutta hän ei ryhdy dogmin m: kaan, johon niin moni kirkkoruhtinas on kaa- tunut *AHO*. -- myös sinu s. selusi lävitse on m. käyvä vt. — Kaksiteräinen m. [asiasta, joka voi hyödyttää, mutta myös vahingoittaa]. Da- mokleen m. [uhkaavasta vaarasta]. — Kalevan m., ks. kalevanmiekka. -- otavaisen olkapäit- se, / kärjitse Kalevan m:an *LEINO.* c. *yhd.* Kurjenm.

miekkailija¹⁴ *tek.* < seur.

miekkailu²⁰ v. otella miekalla. | M. taitavasti. — *Kuv.* M. kysymyksillä ja vastakysymyksillä *T.VAASKIVI.*

miekkailu² *teonn.* < ed. | M:a ovat harjoitta- neet kaikki historian tuntemat kansat. Ope- tella m:a. Voittaa, saada surmansa m:ssa. — M. urheilumuotona. M:ssa käytetään joko pis- toaseita, florettia tai kalpaa, tai sekä pistoon että lyöntiin soveltuva säilä. — *Yhd.* flo- retti-, kalpa-, pisto-, taistelu-, taito-, urhei- lum. -*asento* s. Asettua m:on. -*harjoitus* s. -*koulu* s. Ranskalainen m. -*kypärä* s. -*liike* s. -*n/oppettaja* s. -*ottelu* s. -*sali* s. -*seura* s. -*tai- to* s.

miekka/kala s. 1. *Pelecus cultratus*, 20—30 cm pitkä lahnan sukuinen kala. 2. *Xiphias gladiolus* t. *Histiophorus gladius*, ulkomaisia ka- loja, joiden yläleuka on miekkamaisesti ulko- neva. 3. *erisn. täht.* eräs pieni eteläisen tai- vaanpallon tähdistö. -*liilja* s. *Gladiolus*, *Irida- cea*-heimoon kuuluvia kurjenmiekan näköisiä kauniskukkaisia koristekasveja. -*lisäke* s. *anat.* rintalastan alin osa. -*lähetyt* s. asevoimin ta- pahtuva uskonnollinen lähetystyö. -*mainen*⁶⁵ *kalt.a.* -*sesti* *adv.* -*suus*⁶⁵ *omin.* M. lehti. Miek- kakalan m. yläleuka. -*mie*'s s. sotilas, jonka pääaseena on miekka; *urh.*, vars. *leik.* miek- kailija. | Mainio m. -- kuusikymmentä urhoa, Israelin urhoja, kaikki m:hiä, sotaan harjoitet- tuja vt. Ylös maasta, m:het, / mannun-aikai- set urohot *KAL.* -*puu* s. 1. *rak.* = 1. kara 2.b. | Ovi- ja ikkuna-aukkojen m:ut. 2. *kans.* kai- vonvintin selkäpuu. | -- kaiivot m:ineen *LINN.* -*seppä* s. miekkoja takova seppä.

miekkasilla¹⁸ s. *vaiil.* Olla m. 'miekkailu'. Ryh- tyä m:e. Vaatia jkta m:e kanssaan 'miekoilla' käytävään kaksintaisteluun'.

miekkatanssi s. miesten miekka kädessä suo- rittama kuviotanssi. | Germaani m:anssit. -*tähdistö* s. eräs ruotsalainen ritarikunta. -*va- las* s. Orca gladiator, Jäämeressä ja Pohjois- Atlantissa elävä hammasvalas, jolla on pit-

kä, pysty selkävä. -**vyö** 1. s. miekkaa kuppeella kannattava vyö. | -- takinhelmus auki m:tä myöten **HAARLA**. 2. a. **runok**, jolla on miekka vyöllä. | Miehet m:t.

miekkoinen^m a. **runok**. (ylen) onnellinen, autuas. | Akilleus, ah, olet m. mies, / joka Tuonen lehdossa lepää **LEINO**. — *S:sesti*. Niin on mieli m:sien, / autuaallisten ajatus, / kuin keväinen päivännousu **KAL**.

miekkoinen^m s. 1. tav. **leik**. mies; us. myös säälien: miesparka, -rukka, -poloinen. | Kuulkaapa, m:set! Mukava, hyväntuulinen m. [Räättäil] oli näet syvästi uskonnollinen m. **KIANTO**. Hän herkutteli tupakalla, tämä m., poltti sikareja **ALKIO**. [Etsivä] toimitti m:sen poliisin suojiin **AK**. — **Sairas**, surkea, murheellinen, ryyssynen m. Siinä makaa m. pahasti ruhjoutuneena. 2. **runok**. onnenpoika. | M:sia me, jos vaikka / saamme veren, hengen antaa ***MANN**. **mieleenjohtuma** s. Tilapäinen, äkillinen m. -- äänessä mieluisen m:johtuman pehmeä sävy **LINN**. -**käypä** a. -västi *adv.* (myös ~) vaikuttava, mieleen tehoava. | M. näky. -- hänen tapansa oli lausua kihlajastilaisuudessa nuorelle pariskunnalle joku m. sana raamatunlauseella höystettynä **TARK**. -**painaminen** s. tav. ~. -**painuva** a. -asti *adv.* (myös ~) mieleen, muistiin painuva, unohtumaton. | M. juhlatilaisuus. M:ia kansantyyppejä. -- katsoimme luonnontähtelmää, joka oli näkemistäni kauneimpia ja m:impia **PÄLSI**.

mieleinen^m a. -sesti *adv.* jkn mielen mukainen, jkn mieleen oleva, jkta miellyttävä, mieltä tyydyttävä, tervetullut, hauska, mieluinen, mieluisa. | M. tulija. M. lelu, kirja. M:stä ruokaa. M. näky, ääni. M. ajatus, päätös, tehtävä. Työ näyttää olevan m:stä hänelle. On m:stä havaita, että oppilaat ovat edistyneet. -- kuulti kaikista läpi, ettemme olleet m:siä vieraita **AHO**. — **Erik**. gen:n t. poss.-suff:n määrittäjänä. | Miesten m. asia. Than minun m:seni mies. Saat tehdä sen aivan m:sekseksi. -- uusi ja hyvin hänen m:sensä asuinpaikka **SILL**. Varo, ettet uhraa polttouhrejasi missä m:ssessäsi paikassa hyvänsä vt.

mielekäs^m a., vars. **psyk.** -käästi *adv.* -kyyss^m *omin*. jossa on mieltä, järkeä, järjellinen;) (mieletön. | Lausujan eleiden pitää olla m:käitä. Arvostelman m:kyyss. Kirjoittajan ei ole onnistunut luoda laajasta aineistostaan m:stä kokonaisuutta. M:stä -- on jonkin kokonaisuuden piirissä kaikki se, mikä tyydyttää tämän kokonaisuuden tarpeita **EINO KAILA**.

mielellinen^m poss.a. *harv.* (< mieli) järjellinen, järkevä. 1. jolla on mieli, älykäs. | M. olento. Ne on miehet m:set, jotka katsovat eteensä sl. 2. jossa on mieltä, järkeä; ymmärrettävä. mielekäs. | M. lause. -- kaikki puhe käsitetään a priori m:seksi, jotakin merkitseväksi **TARK**.

mielellä(än *adv.* ks. mieli I.4.b.

mielemmin *adv.* *harv.* mielummin, kernaammin. | -- askarteli ahkerasti pelloillansa, mutta m. vielä saloilla ja soissa **KIVI**. -- hän m. jätti muut ja kulki omaa tietänsä **E.N.SERÄLÄ**.

mielenapeus s. -**hau**de s. = mielihauhe. | Leena on minulle kavaltanut sinun viimeaikaisia m:teitasi **M.RAPOLA**. -**houre** s. = mielihoure. | Hänen näit vaan unissa tai m:essa, jonka saattoi matkaan väkevien ylellinen nautinto **KIVI**. -**häiriö** s. tila, jossa normaali ajatus- ja tunnetoiminta tav. tilapäisesti on sairaalloisesti häiriintynyt, (tilapäinen) sekavuustila; joskus: mielenvika (isuus). | Äkillinen m. Häkmyrkytyksen aiheuttamat m:t. Joutua m:ön. Tapon synnä oli tilapäinen m. -**ilmaisu** s. = seur. -**ilmau**s s. julkinen mielipiteen ilmaus (puhe, lausunto, kirjoitus tms.); vrt. mielenosoitus. | Persoonallinen m. jssak kysymyksessä. Valtiovaltaa vastaan kohdistuneet m:kset. Suomalaiskansalliset, kommunistiset m:kset. -**jalu**s s. Historia mainitsee monia esimerkkejä Caesarin m:desta voitettuja kohtaan. -**johde** s. = mielijohde. -**jännitys** s. Tyttö oli m:ksestä aivan kalpea. M. laukea. -**järkyty**s s. Räjähdyksen aiheuttama m. Kokea m. Olla m:ksen vallassa. -**karvau**s s. myös: mielikarvauus. | Katkeruuden ja m:den ilmaus. Tuntea m:tta. Ankarat rauhanehdot herättivät katkeraa m:tta. -**katkeruu**s s. Vääräyden kärsimisestä johtunut m. täytti N:n viimeiset elinvuodet. -**kevenny**s s. Tuntea m:stä. Lukea jtk m:ksekseen. -**kiikko** s. Hän on m:sta aivan punainen. -**kiihtymys** s. erikoisen voimakas mielenliikutus (esim. kova suutumus), affekti. | Olla m:ksen vallassa. -**kiinnoto**n a. -tomasti *adv.* -tomuus *omin*. joka ei kiinnitä mieltä, ei herätä mielenkiintoa, kiinnostamaton, epäintresantti, ikävä, kuiva (kiskoinen) tms. | Ikävä ja m. henkilö. M. tehtävä. Kertoa, luennoida m:tomasti. Yksinpä Cornelian ystävättärekin -- olivat käyneet [Goet'helle] m:tomiksi **KOSKENN**. -**kiin**to s. 1. tunneeseen, joka kohdistuu jhk kiehtovaan, miellyttävään, kiinnostavaan, itselle merkitykselliseen ja johon us. sisältyy toivo päästä kosketuksiin sen kohteen kanssa, saavuttaa se tms., kiinnostus, harrastus, viehtymys, intressi. | M. jkhun t. jhk, jkta t. jtk kohtaan. Poliittinen, tieteellinen, älyllinen m. Tuntea m:toa. Kadottaa m:tonsa. Herättää m:toa jkssa. Uusi kirja on herättänyt vilkasta m:toa. Lapsen sinne tänne häilyvä m. Lukea kirja alusta loppuun m:non herpahtumatta. N:n onnistui pitää kuuntelijoiden m. viireillä koko esityksensä ajan. Kuiva esitystapa tappaa kuulijoissa kaiken m:non. Inhimillisellä m:nollanne oli nyt vakinaisen kohteensa **SILL**. 2. → mielenkiintoisuus, kiinnostavuus. | Elokuva, jonka m. on sen erikoislaatuissa aiheissa. Teos on vaila taiteellista m:toa. -**kiinto**inen a. -sesti *adv.* -suus *omin*. mielenkiintoa, harrastusta herättävä, kiinnostava, kiintoisa, kiehtova, huvittava, intresantti. | M. henkilö, tuttavuus. M. keksintö. M. tehtävä, kysymys. M. romaani. Puhua m:sesti. Kuvauksen m:isuus. Historiallinen, taiteellinen m:isuus. -**kuohu** s. voimakas kiihtymys, mielenjärkytys, kiikko, raivo tms. | Murha oli herättänyt paikkakunnalla suurta m:a. Uutelan valtasi sellainen m., ettei hän

voinut pysyä kotona LINN. -**käynti** s. mielialojen vaihtelu, mielenliikkeet. | Nuoruuden m. Lyylin m. oli tyyntynyt, se kohoili nyt ikään kuin loivemmissa, lämpöisemmissä laineissa SILL.

mielenlaatu s. 1. luonteenlaatu, -sävy, temperamentti. | Kevyt, iloinen, rauhallinen, lempeä, jalo, rehellinen, äidillinen m. Uskonnollinen, käytännöllinen m. Suomalainen m. M:laadultaan levoton. Melankoliselle m:laadulle on pidetty ominaisena, että sieluntoiminnot kehittyvät hitaasti, mutta ovat voimakkaat. Säilytti tasaisen m:laatunsa elämänsä loppuun saakka. Hänen m:laatuunsa on vaikea ymmärtää. Huono kirjallisuus turmelee kansan siiveellisen m:laadun. 2. *harv.* mielentila. | Tärkeimpänä pidettiin uhria, m. oli sivuasias. Siinä hetken maattuaan synkeimmässä m:laadussa, nousi hän taasen ylös kiv. -**liike** s., tav. *mon.* Herkät, hillittömät m:keet. Lapsi ei osaa peittää m:keitään. -**liikute** s. tav. lyhytaikainen voimakas tunnetila, jonka yhteydessä us. esiintyy muutoksia ruumiin elinten toiminnassa, esim. sydämen tykytystä, punastumista, kalpenemista t. kyynelemaahan liittäytävää eritystä. | Voimakas, äkillinen m. Joutua m:ksen valtaan. Kokea m. M:ksesta aivan kalpea. Ääni m:ksesta väristen. Toipua m:ksesta. Saavuttaa sielunrauha, jota m:ksket eivät häiritse. Vaan hän m:ksen / pilkkaan karkeaan nyt peittää LEINO. -**lujuus** s. Osoittaa rohkeutta ja m:ttä. -**maltti** s. Säilyttää m:nsa vaaran hetkellä. Kadottaa m:nsa. -**masennus** s. Alakuloisuus ja m. Pettymyksen, epäonnistumisen aiheuttama m. Tuntee syvää m:ttä. -**mukainen** a. -sesti *adv.* myös *~*. | Kukaan ajeli m:sta vauhtia, M:sesti säädettyä. -**muuto** s. Täydellinen, äkillinen m. Poliittinen m. Tulla m:ksen. Vaikuta meissä Pyhällä Hengelläsi m., että tekisimme parannuksen mukaista hedelmää *ak.* -**noude** s. *vaill.* — *jkn mielenmouteeksi* (kans.) mieliksi. | Tehdä jtk jkn m:teeksi. Ole minulle m:teeksi, poikani Imant KALLAS. -**osoittaja** s. mielenosoituksen osanottaja. | Kolme m:a pidätettiin. -**osoituksellinen** a. -sesti *adv.* -suus *omin.* mielenosoitukseksi tapahtuva t. suoritettu, mielenosoitus-, demonstratiivinen; uhitteleva. | M. teko, toimenpide. Laivaston vierailu oli m. Tehdä jtk m:sen hitaasti, kiivaasti, välinpitämättömästi. Esiintyä, poistua m:sesti. Olla m:sesti vaihi. Kulki kolistellen ja m:sesti rykien. Käänsi m:sesti selkensä. -**osoitu** s. toiminta t. toimenpide, jonka tarkoituksena on voimakkaasti korostaa, huomiota herättävästi ja tav. uhmaten esittää jk vaatimus, eriyvä mielipide tms.; *sym.* demonstraatio; vrt. mielenilmaus. 1. joukkoesiintymisestä. | Työläisten, ylioppilaiden m. Hallituksen toimenpiteitä, ulkopolitiikkaa vastaan kohdistunut m. M. maaherra N:ää vastaan. Panna toimeen, järjestää m. Joukkoja kokoontui m:ksen eduskuntatalon edustalle. M. sujui välikohtauksista. Poliisi pidatti m:ksen osallistuneista kymmenen. — Joukkojen keskittäminen rajoille oli tarkoitettu m:ksiksi ulkovaltojen har-

joittamaa poliittista painostusta vastaan. — *Yhd.* joukko-, laivasto-, vappum. 2. harvemmin yksityisen henkilön esiintymisestä. | Hän poistui m:ksiksi. -- ensimmäiseksi m:ksiksi [heränneiden toimintaa vastaan] päätti hän [rovasti] laittaa semmoiset pidot, ettei moisia ole ennen pidetty AHO.

mielenosoituskokous s. Kommunistien m. M. Suurtorilla. -**kulkue** s. Lakkolaisten m. -**lakko** s. -**päivä** s. Vappua on vietetty järjestyneen työväen kansainvälisenä m:nä. -**tilaisuus** s. **mielenpuhtaus** s. Hyvien tapojen ja m:puhtauden opettaminen nuorisolle. -**purkaus** s. voimakas, spontaaninen mielialan, tunteen purkaus, kiivas, kärkevä tms. mielenilmaus. | Hysterinen, katkera, kiihkeä, voimakas, äkillinen m. Sanomalehtien yleisen osaston m:ksket. [Kilven "Bathseba"] on ennen kaikkea itsetunnustus ja lyyrillinen m. R.KOSKIMIES. -**rauha** s. Häiriintymätön, syvä m. Tuntee m:a. Saavuttaa, menettää m. M:ni on mennyt. Saada m:n sa takaisin. Järkyttää jkn m:a. -**suunta** s. Jkn henkilön, kansan m. Sosiaalinen, uskonnollinen m. [Kansallinen innostus] muuttui hänessä koko olemusta hallitsevaksi m:naksi TARK. -**sävy** s. -**terveysoppi** s. = mentaali-hygienia. -**tila** s. Apea, iloinen, kiihtynyt, levoton, pelokas, synkkä m. Ihon ja kiihtymyksen täyttämä m. M:n syvälinen, äkillinen muutos. Päästä jhk m:an. Saavuttaa entinen m:nsa. Miehen m:sta annettiin lääkeopillinen lausunto. -- pian oli hän viinaa, olutta ja viiniä sekaisin nauttien tullut siihen m:an, että alkoi puheita pitää AHO. -**tilantekimu** s. *lak.* Syytetty määrättiin m:ksen. -**tyyneys** s. Säilyttää, menettää m. Filosofin, suomalaisen m. -**vika** s. = mielitauti. | M:kaa sairastava. Olla m:assa. Tulla m:kaan. -**vikainen** a. ja s. -**suus omin.** = melisairas. | M. mies. — M:sten hoitolaitos. -**vire** s. Olla tavallisessa, jännittyneessä m:essä. Puhujan m:en värittämä ääni. -- hänen m:ensä päätekinä on ilkeä kyllästyminen SILL. -**virkestys** s. Kaivata vaihtelua ja m:stä. Tehdä jtk jkn m:ksiksi. Kuunnella musiikkia m:kseseen. -**ylene** s. Uskonnollinen m. Taiteen synnyttämä m. M:ksiksi koitua kirkossakäynti.

mieletön *kar.a.* -tömästi *adv.* -tömyys *omin.* järjetön, hullu, älytön, hilliton, tolkuton. | M:tömät luontokappaleet. M. mies. M. päähänpisto, unelma. M. lause, teko, verotus. Hallituksen m. politiikka. Lähtee m:tömään pakkoon. Puhua m:tömiä. Voi minua m:öntä! Olisi m:öntä ruveta tappelemaan. Juhan valtas melkein m. ilo AHO. Huutaa, paeta m:tömästi. Hävittää metsiä m:tömästi. Olla m:tömästi rakastunut. Ajatuksen, päätelmän, suunnitelman m:tömyys. Mennä m:tömyykseen.

mielevä *a.* -ästi *adv.* -yyss *omin.* 1. viisas, ymmärtäväinen, järkevä. | M. hidalgo Don Quijote. -- m. mies, vaikka ei juuri etevä koulunpenkillä LEINO. -- hän oli uskollinen ja m. toimensa eikä olvimaljoja kallistellut KALLAS. Tulkaa, yksinkertaiset, m:iksi; tulkaa järkeviksi, te tyhvät vt. [Kansamme kokemus on]

kiteytynyt sananlaskuiksi, m:iksi ja ytimek-
käiksi lausemiksi AK. En mene osan hyvyyllä
/ enkä miehen m:yyllä KAL. — S:sesti. Hullun
suuttumus tulee kohta ilmi, mutta m. peittää
kärsimänsä häpeän vt. 2. hyväntahtoisien mer-
kitsevä, ovela, salaviisas; mielitelevä, mai-
rea. | M. ilme, katse, puhe. M:än näköinen.
Iskeä m:ästi silmää. -- Saara katsoi minuun
m:ästi hymyillen, niin kuin olisi sanonut, että
"etpäs tiedä" SILL. — Sanoo jtk teennäisen
m:ästi. -- sitten ilmestyi noille epämiellyttä-
ville kasvoille m. hymy J.SAULI.

mieli^m s. Yks. adess. runok. myös miellä; esim.:
-- mietin m:lä ankealla LEINO. Kesäpäivänä,
peräti hyvällä m:lä; / tapas hyttynen muura-
haisen tiellä KALLAS. Adess:ssa ja all:ssa olevan
a:n yhteydessä joskus inkongruentisti instr:s-
sa: Olla hyvillä, pahoilla m:in. Poikani, ole
turvallisella m:in ut. Ethän vain tule pahoille
m:in! Vrt. henki.

I. puhtaasti sielullisessa, sieluntoimintaa
koskevassa merk:ssä; eri käyttöryhmät us. vai-
keasti toisistaan erotettavissa.

1. yl. ihmisen sisäinen, henkinen olemus,
sielu, "sydän", sielunelämä. | Lapsen herkkä
m. Häiritsemätön m:en lepo. Hätä täytti hän-
nen koko m:ensä. -- kolkasta ikävyydestä la-
kastuu miehen m. KIVI. -- murheet ja vas-
toinkäymiset olivat hänen m:ensä murtaneet
AHO. Nuori m. ikään kuin laajeni ja rohkais-
tui SILL. -- muuttukaa m:enne uudistuksen
kautta ut. -- Läheten käyttöryhmää I.S.B. |
Ajatella, kuvitella, nähdä, vanhoja m:essään.

2. luonne, luonteen-, mielenlaatu. | Tasai-
nen, rauhallinen, rauhaton, iloinen, jalo, re-
hellinen m. Isänmaallinen, kristillinen m.
M:eltään nuori, iloinen, pessimistinen. Lap-
sen, miehen m. -- tunnettu oli hänen suora
ja vilpittön, ehkä hieman jyrkkä m:ensä KIVI.
Hänen m:ensä on niin kovin pehmeä ja ruu-
miinsa heikko KATAJA. — Yhd. lapsen-, or-
jan-, pojan-, äidinm.; erakko- t. erakon-,
isäntä- t. isännän-, laulaja(n)-, runoilija(n)-,
sankari(n)-, uneksi(n)m.; ihmism.; suku-
lais-, taistelu-, uhri-, vastustus-, yhteism.

3. merk:ssä tunnepuoli etualalla. a. sielu
tunteiden syyssijana; mieliala, mielenlaatu, -vi-
re, "tuuli". | M. hilpeänä, katkerana, kuoh-
huksissa. M. on maassa, painuksissa. M. on
kukkuroillaan. M. lämpiää, kuohahtaa. M:et
olivat jo hiukan asettuneet. -- hänen m:ensä
rintatautisten tapaan loppuun asti säilyi var-
sin valoisana SILL. Maijan m. oli kevyt kuin
ilma sateen jälkeen KAHUM. -- m. ei tervoa
parempi, / syän ei syttä valkeampi KAL. — Pa-
hoittaa m:ensä [= tulla surulliseksi] jstak.
Jk virkistää, viihdyttää, painaa, kaivelee, kar-
vastelee. kuohuttaa, etoo m:tä. Kiitos kut-
kutti hänen m:tään. Poliittiset olosuhteet jän-
nättävät m:ää. M:tä huumaaava, karmaiseva,
polttava. On m:tä ylentävää nähdä, että --.
Puhua m:iin käyvästi. Oikein m:tä käänsi,
kun vain ajattelin ruokaa CANTH. — Hilpeä,
synkkä, rohkea m. Haihduttaa pahaa m:tään.
Olla keveällä, hauskalla, murheellisella m:ellä.
Olla hyvillä, pahoilla m:in. -- alla päin, pa-

hoilla m:in KAL. Millä m:ellä (t. m:in) hän
on? Tulla jstak hyvälle, pahoille m:in. Teen
sen kiitollisin m:in. Juhalta pääsi hyvän m:en
nauru AHO. — Yhd. ilo-, into-, kade-, kaiho-,
kiihko-, murhe-, suru-, viham.; juhla-, mat-
kailu-, taistelu-, urheilu-, vastustus. b. halu,
mieliteko, toive, tahto. | Noudattaa jkn m:tä.
Tehdä jtk vastoin m:tään. M. palaa merille,
työhön. Metsään m. pitää (harv.) 'tekee mie-
li'. -- ei saanut sitä kalaista, / mitä m:ensä
pitävi: / Vellamon vetistä neittä KAL. Laati-
siko [= tekisikö] m. mennä / elomailten enti-
sille? KAL. Parhaassa se on viejän m. SL. —
jkn mielen mukaan. Elää Jumalan m:en mu-
kaan. Toimia (oman) m:ensä mukaan. Voit
tehdä aivan m:esi mukaan. Pojat eivät par-
haalla tahdollaankaan osanneet olla äidin
m:en mukaan. — (jkn) mieltä myöten (vanh.).
[Simeoni] päätti nyt käytellä valtaansa ihan
m:tänsä myöden KIVI. Johda m:täsi myöten
kaikkia toimiamme AK. Takoi miekan m:tä
myöten, / kalvan kaikkien parahan KAL. —
jkn tekee, on mieli jnnek t. jtk. Hänen tekee
m. kotiin, ongelle, pyörimään. M:eni teki
makeisia. Tekekö m:esi oppia kieliä? Teki jo
m. lähteä. Tekisikin m. olettamaan [→ olettaa],
että --. Välinpitämätön, tekisipä m. sanoo
edevastuuton menettely. Ole missä m:esi te-
kee. Ei ollut poikien m. jäädä kaupunkiin.
On tehtävä ahkerasti työtä, jos (on) m. on-
nistua. Jos olis valta, niin kuin on m., / niin
ottaisin omakseni KL. Etehen elävän m. SL.
-- m. neien miehelähän / korkeastaki koista
KAL.

4. ed. ryhmään liittyvää erikoiskäyttöä. a.
eril. sanontoja. — hillitä, malttaa mieltänsä,
pitää mieltänsä kurissa (yms.) estää t. tukah-
duttaa jnk voimakkaan tunnetilan (suuttu-
muksen, riemastuksen tms.) purkautuminen. |
Malta, hillitse m:esi! Ei pystynyt pitämään
m:tään kurissa. Toki nyt käskee viisaus, että
hallitsen m:täni vielä ajan tuonnemma, vaika
paisuukin sappi KIVI. — purkaa mieltään
päästää voimakas tunnepatoutuma purkautu-
maan sanoiksi, eleiksi tms. | Kiihtynyt joukko
purki m:tään sadatellen ja nyrkkiä heris-
tään. — Edellistä lievempanä, us. merkiten
mieltä painavan salaisuuden tms. ilmaise-
mista: keventää mieltään, mieltänsä. Keven-
tää m:tään äidille. — rohkaista mieltänsä tu-
kahduttaa pelkonsa, rohkaistua. | Lopulta hän
sentään rohkaisti m:ensä ja kosi. b. adv:eja ja
adverbiaali-ilmauksia. — (olla jkille) mieleen
mielihyväksi, iloksi. | Utuinen oli kaikille
m:een. -- ei ole minulle m:een jumalattoman
kuolema vr. -- se puhe oli Matista m:een AHO.
— (jkn, jkille) mieliksi suosiota, hyväksymistä
tms. tavoitellen. | Olla jkn t. jkille m:iksi. Aset-
taa sanansa ihmisten m:iksi. Ja kun Pilatus
tahtoi tehdä kansalle m:iksi, päästi hän heille
Barabbaan, mutta Jeesuksen hän -- luovutti
ristinnaulittavaksi ut. -- jos ei alkeisi olla
työtä m:iksi kotipuolella MERIL. — mielikse(en)
mielihyväkseen, tyydytykseksään. huvikseen,
kiinnostukseksi, halukkaasti. | N. sai asian
järjestymään m:iksensä. Luin kirjan m:ikse-

ni. Näyttelyä katselee m:ikseen. Tätä syö ihan m:iksensä. — *mielellä(än)* mielihyvin, halukkaasti, kernaasti, hanakasti; us. lähten merk:ttä: helposti. | Lukea, matkustella m:ellään. Suostuin m:elläni hänen pyyntöön. Kalakastikkeet saavat m:ellään olla hiukan kirpeitä. Kustannukset eivät m:ellään [= hevin] saa ylittää ko. summaa. Piihappo yhtyy m:ellään [= helposti] kalkkiin. — *mielissä(än)* iloisissaan, hyvillä mielin. | Hän oli hyvin m:issään lahjasta. M:issäni tiedosta ajattelin, että --. Ja Olavi oli m:issään ja nautti siitä vaikutuksesta, mikä hänellä oli Elliin aho. — *mielin* (runok.) mieliuosiolla, hyvällä, omasta halusta. | Talo m:in tai väkisin vierailta pois *MANN. Siit' alkoi salot silota, / metsät m:in kasvaella KAL. — *mielin* määrin niin paljon kuin miellyttää, aivan oman halun, mielen mukaan; kyllikseen, yltä kyllin. | Herkuteltiin m:in määrin. Voihan sisällä kierrellä huoneesta huoneeseen, m:in määrin katsella ikkunoista ja vaikkapa oikaista sängylle SLL. — *mielin kielin* mieliksi, mielistellen, lipevästi, makeilevasti. | Koettaapa hän nyt olla m:in kielin. -- miks' et ollut m:in kielin, / m:in kielin Kirstin kanssa KANT.

5. lähinnä ajatustoiminnasta. a. ajatuksista. | Kuunteli, joskin m. muualla. M:eni kiersi jatkuvasti samaa asiaa. — Vars. sisäpaikallissijoissa; vrt. I.6.b. | Tytön m:een juolahti, välähti, että --. M:emme ei päikähäntykään pyytää apua. Asia jäi hautumaan m:eeni. Pohdiskella jtk m:essään. Ajattelin hiljaa m:essäni, että --. Vilkkua m:essäni kuvittelet liikoja. Heitä se tuuma jo m:estäsi! Rovasti -- ei saanut m:estään pois sitä, mikä sitä kiusasi AHO. b. harkinnasta, suunnitelmista, aikomuksista. | Aioin lähteä, mutta muutin m:täni. Minulla on m:essä(ni), että --. Hänellä on paha m:essä 'suunnittele, alkoo pahoja'. Mitä teillä on m:essä Herraa vastaan? vrt. c. suhtautumisesta jhk asiaan, ajatus-, suhtautumistavasta, mielipiteestä. | Olen sitä m:tä, että --. Oletko samaa m:tä? Uskallan olla asiasta toista m:tä. Siitä ei liene eri m:ää. Yhtä monta m:tä kuin on miestä SL. Taistelun lopullisesta päättymisestä ei voi olla muuta kuin yksi m. AHO. Ilmaista m:ensä. Kommunisteja osoittamassa m:tään [vrt. mielenosoitus]. Osoittaa töissään isänmaallista m:tä. Kasvattaa kansansa sosiaalista m:tä. Koulun on luotava kasvatteihinsa harras uskonnollinen m. Menetellä vastoin jkn, jnk m:tä. Meni naimisiin vastoin vanhempiensa m:tä. -- kuulkaamme jokaisen m. KIVI. — *mieli* — *kieli*. Sivistyneistö oli sekä m:eltään että kieleltään kansalle vierasta. Suomen kieli, Suomen m., / niissä on suoja Suomenmaan A.OKSANEN. — (jkn) *mielestä* (postp.) jkn mielipiteen, käsityksen mukaan, jkn mukaan, kuten jku ajattelee, sanoo tm. | M:estäni asia on niin. Sokrateen m:estä hyve on tietoa siitä, mikä on parasta ihmiselle. Oletko omasta m:estäsi kärsinyt vääryyttä? Hän on kyllä miestä m:estään.

6. vrt. ed. pääryhmää. a. mielen terveys;

(terve) järki. | Vapaa, sairas m:eltään. M:tä vailla. Sairaus vei naiselta m:en. — Hänellä on m:tä enemmän kuin luulisikaan. -- joka nuhdetta kuuntelee, se saa m:tä vt. [On koetettu,] mutta ei sille saa m:tä päähän J.REIJONEN. Oi on, hullu, hulluuttasi, / mies on, m:esi vähyyttä! KAL. M. markkoja parempi SL. — Asioista, lähten ryhmää II.1. | Hänen puheessaan ei ollut mitään m:tä. b. sisäpaikallissijoissa: muisti; vrt. I.5.a. | Painaa, panna jtk m:ensä. Asia jää, painuu, syöpyy m:een. On syytä palauttaa m:een tämä seikka. Muistua m:eeni eräs tapahtuma. -- kuolemantunnuskuvaus tuo m:een Hauptmannin "Hannelen" TARK. On pidettävä m:essä, että --. Kerrata jtk m:essään. Näky, joka ei hevin unohtu m:estä. c. huomio, huomaavaisuus, vaarinto, asianharrastus; tajunta, tietoisuus. | Asia, joka erikoisesti kiinnittää m:täni. Lie nee syytä teroittaa m:in, että --. Veljet, kuulkaa mitä sanon ja mihin tahdon nyt teroittaa teidän m:enne KIVI. — Kummallinen raukeus valtaa äkkiä hänen m:ensä. Pyörien tasainen kolkutus hoki korvaan ja m:een, että matka tosiaan piti sinne ja sinne SLL.

II. varsin. sieluntoiminnan ulkopuolelle laajentuneessa merk:ssä.

1. tarkoitus; vrt. I.6.a. | Tehdä jtk hyvässä, pahassa, vilpillisessä m:essä. Käännyn puoleesi lähinnä siinä m:essä, että --. Älä rupea riitelemään ahnakaan siinä m:essä, että voitaisit sillä jotakin. -- mik' on puheen moisen m.? LEINO. Tuomari ottakoon kaikessa laissa vaarin siitä, mikä lainsäätäjän tarkoitus oli; muutoin sitä käytetään väärin ja väännetään toisaalle kuin lainsäätäjän m. on I.K. — Yhd. vars. iness:ssä: harjoitus-, hyväksymis-, propaganda-, selostamis-, urheilu-, valloitusm:essä.

2. (tav. vain iness:ssä) merkitys. | Sanan varsinaisessa, konkreettisessa, parhaassa m:essä. Tietyissä m:essä. Monessa m:essä kiintoisa tehtävä. Säästöpankki nykyaikaisessa m:essä. Luonnontieteellisessä m:essä ihminen on nisäkäs. Kalevala ei ole sankariteos siinä m:essä kuin Homeroksen laulut. He eivät kuuluneet herrasväkeen siinä m:essä kuin herrasväki itse sen asian käsittää SLL. Koskenniemen kuolemanrunous on näissä hautasäkeissä -- kauniissa m:essä kreikkalaista VIILJANEN. Työntekijä tämän lain m:essä on henkilö: joka -- I.K. — Yhd. tyyliin:essä.

mieli- yhd:ojen alkuosana mm.: 1. mieleen kuuluva, mieltä koskeva, mielen; esim. m:ala, -haikeus, -harmi, -hyvä, -johde, -kuva, -kuviutus, -paha, -pide, -puoli, -tauti. 2. jkta erityisesti miellyttävä, jklle muita mieluisampi, rakkaampi, suosikki-, lempi-, esim. m:aihe, -kirja, -kirjailija, -lause, -paikka, -ruoka, -työ, -urheilu, -väri.

mieli/aihe s. Runoilijan m., syksyinen luonto. -aine s. Luonnontieto on monen oppilaan m. -ajatus s. Hänen m:ksiaan oli, että paikkakunnalle piti perustaa osuuskouppa. -ala s. 1. tajuntaa hallitseva tunnetila, mielentila, tunnelma. | Hetkellinen, jatkuva, vaihteleva m.

Korkea, haltioitunut, hurskas, raskas, toivoton, painostava m. M. korkealla, matalalla. M. laskee, nousee. Armeijan m. on erinomainen. Juhlissa vallitsi lämmin, isänmaallinen m. Loistavat voitot kohottivat joukon m:aa. Hänen m:ansa keveni. Herkästi eri m:oja kuvastavat kasvot. Aamulla -- aurinko antaa uudet m:at aho. — Yhd. ikuisuus-, paniikki-, rukous-, taistelu-, tappio-, vastustusm. 2. jklle mieluisa ala; vrt. 1. ala 5, 6. | Toimia m:allaan. Hän johdatti keskustelun pian m:alleen. -**alue** s. Suot ovat kurkien m:ita. — Uudessa teoksessaan runoilija liikkuu jälleen m:ellansa, saaristolaiskansan parissa. -**apea** s. apeus, alakuloisuus. -**askar**(e) s. Poikia m:eissaan, postimerkkejä järjestämässä. -**askartelu** s.

mielijaave s. haave, unelma. | Hauras, kaukainen, salainen m. Tulevaisuuden m:haaveet. M., joka ei koskaan voi toteutua. Ja vanhuksat saattoivat -- aivan puhellakin siitä uudesta m:haaveestaan, että ostaako naapurin mökistä toinen lehmä **TOPPILA**. -**haikea** s. apeus, (mieli)haikeus, kaiho, suru. | Hänellä on omat pienet m:nsa. Tyhmä poika on isälensä suruksi ja synnyttäjälensä m:ksi vr. -**haikeus** s. = ed. | M:den vallassa. Häntä itkettää m., ikävä **LEHT**. Niin haihtuivat ukolakin -- huolet ja m. **ALKIO**. -**halu** s. halu vars. jnk toiveen, haaveen toteuttamiseen, mieliteko, kaipaus. | Kiihkeä, vastustamaton m. M. lukemiseen. Pojan hartain m. oli päästä merille. -- seksuaalipatologinen m., jonka tyydyttämiseksi rakastaja koettaa kiusata ja kiduttaa rakastettuansa **AK**. M:t heräävät. Noudattaa m:jansa. Tyydyttää, hillitää, voittaa m:nsa. Tehdä jtk m:lla, m:sta 'hyvin mielellään, halukkaasti'. -**harmi** s. harmi, närkästy, kiusa. | Hän on kaikkien m:na. Oikea Jumalan m.! Asiasta ei koitunut muuta kuin m:a. Olisit säästänyt itseltäsi monta m:a, jos olisit ottanut selvän asiasta. -**harrastus** s. hobby, "kärpänen". | Urheilu m:ksena. Mitkä ovat m:ksesi? -**haude** s. kaunan mielessä hautunut (tunnepitoinen) ajatus. | Istua vaipuneena m:teisiinsa. Havahtui raskaista m:teistaan. -- en löyvä sitä sisarta, / en sitä emosen lasta, / jolle ma sanon sanani, / haastan m:teheni **KANT**. -**houre** s. = heure 1, 2. | Sairaana m:et. Enemmän kuin sairaus / kiduttaa häntä synkät m:et, / jatk' unen hältä vie ***CAJ**. -**hyvin** *adv.* hyvillä mielin, mielellään, kernaasti, halukkaasti. | M. autan sinua. Suosituimme m. tarjoukseen. | "Tuletko mukaan?" — "M.!" -**hyvä** s. mieluisuuden tunne, tyytyväisyys, ilo tms., hyvämieli;)(mielpaha. | Tuntee m:ää jstak, jtk tehdessään. Onnistumisen aiheuttama m. Kauniin näkemisestä syntynyt m. Aistillinen m. M:ää ilmaiseva nauru. M:äksemme olemme vastaanottaneet kirjeenne. [Niismies] rupesi m:issään käsiänsä hiomaan **ALKIO**. M:stä ähisten ottaa ukko ensimmäiset hartialöylänsä **KARHUM**. — **mielihyvällä** mielihyvin, tyydytyksellä. | Toimempide hyväksyttiin m:ällä. Voimme m:ällä todeta, että --. Kaarlon silmät seurasivat Eevaa m:ällä **KATAJA**. -**hyvänen** a. *harv.*

-sesti *adv.* mielihyvän vallassa oleva, sitä ilmaiseva. | Skugge katseli m:senä silmälasiansa takaa **TALVIO**. Leveä suu vetäytyi m:seen hymyn **ALKIO**.

mieliinpainuva a. par. mieleenpainuva.

mieliisti *adv.* *murt.* mielellään. | Ja m. otti aina [sanomalehden] toimitus vastaan hänen läheystykkäpaleitansa **KIVI**.

mielijohde s. äkkiä mieleen tullut ajatus t. halu, päähänpisto, oikku. | Hetkellinen, omiituinen m. Tehdä jtk äkillisestä m:johteesta. Poika oli -- saanut äkkiä sellaisen m:johteen, että hänen äitinsä juuri oli kuollut **SLL**.

-**juohde** s. *murt.* = ed. | Yhtäkkiä hän saa m:teen, sieppaa -- Kustaavan ylös kätkystä **KIANTO**. Varjele vakainen Luoja, / -- / miesten m:tehistä, / akkojen ajatuksista! **KAL**. -**juoma** s. Kahvi on monen m. -**kappale** s. Soittaa m:taan. -**karvau** s. mielen karvaus, katkeruus. | Suru ja m. Köyhän kansan m. olevia oloja kohtaan. M:della, m:dekserni olen todennut, että --. Pitkien aikojen m:det purkautuivat kyyneltulvaksi **TALVIO**. -**kirja** s. Hänen m:ojaan oli Ahon "Rautatie". -**kirjailija** s. M:ni Sillanpää.

mielikki* s. lemmikki, suosikki. | Äitinsä m.

mieliksi *adv.* ks. mieli I. 4. b.

mielikukka s. Päivänkakkara, m:kukkani. -**kuva** s. 1. (ei *psyk.*) = miele. | Tajuntaa askarruttavat m:at. Mopsista on useimmilla jonkinlainen m. Minulla on sellainen m., että --. Kaupunki synnytti kieväraamaan m:an. Ranskan viininviljelystä saa jonkinlaisen m:an, kun ajattelee, että esim. vuonna 1949 maan viinitarhojen sato oli 40,1 milj. hl. 2. kuvitelma. | Ukkosesta on eri kansoilla erilaisia m:ia. M. Kharonista on kulkeutunut Kreikkaan Egyptistä. Ne [mietteet] olivat haaveita, järjestömiä m:ia, joita sairais mieli synnytti **KATAJA**. -- oma m:ainsa pelottamat talonpojat olivat yhä mielettöminä kauhusta **IVALO**. 3. ks. mieli- 2.

mielikuvamaailma s. Lasten m. Kotoinen, vieras m. Kalevalan eloisia m. Kirjailijan m:maailmassa on lapsuudenmuistoilla keskeinen sija. Opettajan on koetettava sopeutua oppilaiden m:maailmaan. -**piiri** s. Kirjailijan m. Kramsumaisen jylhässä m:ssä liikkuu myös kuvitelma "Veljeshauta" **VILJANEN**. -**ryhmä** s. -**sarja** s. [Runoilija] kehittää omia m:ojaan samaan tapaan kuin säveltäjä **R.KOSKIMIES**. -**toiminta** s. = mielikuvitustoiminta. -**tunne** s. *psyk.* mielteisiin, mielikuviin liittyvä tunne; vrt. aistimustunne. -**yhtymä** s. Kirjailija, jonka sanojen tekemä vaikutus perustuu usein hupaisiin m:liin.

mielikuvitella v. → kuvitella, fantisoida. -**kuvitelma** s. par. kuvitelma. -**kuvittelu** s. par. kuvittelu, fantisointi. -**kuvituksekas** a. mielikuvituskykyinen, mielikuvitusta osoittava. | M. keksijä. Kirjailijan m. tuotanto. -**kuvituksellinen** a. -sesti *adv.* -suus *omin.* mielikuvitukseen perustuva, kuviteltu, kuvitteellinen, fantastinen, illusorinen; us.: satumainen, suunnaton. | M. draama, maalaus. Taideteoksen m. aihe. M. huhu, tarina. Puvut

olivat m:siä ja loistavia. M:sen loistelas, suuri. M:sen nopeasti. **-kuvituksenomainen** a. -sesti adv. -suus omin. = ed. | M. kertomus. Teoksen m. sisälllys. **-kuvitukset** on kar. a. -tomasti adv. -tomuus omin. < mielikuvitus. | M. järki-ihminen. Teos osoittaa karua m:tomuutta. Kuivassa, hiukan m:tomassa rationalismissaan oli hän tyypillinen valistuskauden kasvatti KOSKENN. **-kuvitus** s. kuvittelukyky, -voima, kuvittelu(toiminta), fantasia. | Eloisa, kuiva, leikkitelevä, lennokas, likainen, luova, rehevä, rikas, rohkea, runollinen, sairias, taiteellinen, terve, vilkas m. Lapsen, suomalaisten m. M:ksen puute. Hänellä ei ole rahtuakaan m:sta. Näkee, että hänellä on m:sta. M:ksen leikki, voima. Hänen puheensa oli pelkkää m:ksen tuotetta. Huoneen sisustus osoittaa rehevää, itämaista m:sta. Päästää m:ksensa valloilleen. Elää m:ksessaan menneet tapahtumat. Hän elää kokonaan m:ksen maailmassa. Isännän sanat olivat saaneet hänen m:ksensa täyteen lentoon AHO. -- kun uusi siisti runokokoelma osui käteemme, loi m. sen ympärille ihanimman haaveen: että meidän oma nimenme kerran olisi painettuna tuollaisessa hienossa kannessa SLL. — Yhd. runoilijan-, taiteilijann.

mielikuvituselämä s. Haaveellinen, lennokas, rikas, sairias, terve m. Lasten m. [Kirjailija] kuvaa taitavasti kansanihmisen m:elämän eri ilmauksia. **-ihminen** s. voimakkaan mielikuvituksen omaava, mielikuvituksen maailmassa elävä ihminen; vrt. järki-, tunneihminen. | -- mielikuvitus- ja tunneihminen, jonka veret läikkyvät nopeasti ja kiivaasti TARK. **-luoma**, **-luomus** s. Mitä eriskummallisimpia m:ia. **-maailma** s. Elää omista m:issaan. **-piirustus** s. mielikuvitusaiheita käyttävä piirustus-tapa; mielikuvituksen perustava piirustus. **-rikas** a. par. mielikuvitukseks. **-rikkaus** s. Taiteellinen m. **-toiminta** s. **-voima** s. Nuoruudelle ominainen m.

mielilaulu s. Hyräillä m:lauluaan. **-lause** s. Liisan m.: "Täsmällisyys on ajanhukkaa". **-lintu** s. Kiuru on Koskenniemen m. **-murre** s. harv. suru, huoli. | -- ison päiviksi pahoiksi, / emon m:tehiksi KAL. -- kurjan, tavallisen ihmislapsen surut ja m:teet KIVI. -- te huudatte sydämen tuskasta ja voivotatte m:teissanne vt. **-murteinen** a. harv. surullinen. | -- m:sena, silmät kyynelissä, katseli häntä vaimo pöydän toisesta päästä KIVI.

-mielinen^{es} poss.a. -sesti adv. -syys^{es} omin. Avo-, haja-, hento-, into-, jalo-, kiihko-, kuje-, lempä-, luja-, pitkä-, puhdas-, oikea-, raskas-, synkkä-, tylsä-, uhka-, umpi-, vakava-, ylevä-, ylim.; isänmaallis-, kansallis-, kuningas-, saksalais-, suomen-, ylimysm.; eri-, samann.

mielinkieli adv. par. &; ks. mieli I.4.b. **-määrin** adv. par. &; ks. mieli I.4.b.

mieli paha s. epämieluisuuden tunne, suru, murhe, harmi, ikävyys, pahamieli;)(mielihyvä. | Aiheuttaa, tuottaa jklle m:pahaa. Tuntea m:pahaa. Hän huomasi suureksi m:pahakseen,

että --. Asiasta ei ole muuta kuin m:pahaa. **-paikka** s. Onkimiesten m. Istui m:assaan ikkunan edessä. Matalat, kaislikkoiset lahdet ovat haukien m:koja. **-pide** s. käsitys (2), ajatus (3), käsitys-, ajatuskanta, luulo, otaksuma, arvelu, arvostelu, vakamus. | Julkinen, yleinen m. Poliittinen m. M:teeni asiasta on, että --. Tämä on hallitusmiesten m. Koko sivistyneen maailman m. M:teiltään sosialisti. Muodostaa m:teensä jstak. Ilmaista, lausua m:teensä. Saammeko kuulla m:teesi? Uhmata yleistä m:dettä. Eri puoluiden m:teet törmäsivät rajusti vastakkain. Kysymys herätti vilkasta m:teiden vaihtoa. Merkittää pöytäkirjaan eroava m:teensä. Minä en vihaa häntä -- mutta m:teeni luontonsa laadusta on järkähtämätön KIVI.

mielipide-ero s. = seur. --eroavuus s., tav. mon. Miesten väliset m:det. Jyrkkien m:ksien vuoksi neuvottelu oli lopetettava. **-suunta** s. Valtiolliset, poliittiset m:nat. Vallitseva m. Toisistaan jyrkästi eroavat m:nat.

mielipiteenilmaisu s. Puolueen m:t. Julkisuudessa esitetyt m:t.

mielipiteidenvaihto s. Seurasi vilkas m.

mielipuoli a. ja s. sairaalloisesti mietlön, järjetön, hullu, mielisairas. | M. mies. Raivoa kuin m. M:puolen teko. Hän purskahti m:puolen nauruun. Tuli m:puoleksi pelkäästä surusta. N. on ollut m:puolena jo monta vuotta. -- Harv. lievemässä merk:ssä: hillitön, tolkuton. | M:puolena pelosta kuuli Jouko isänsä kiituksen AHO. -- Leik. Olen sitä m:puolta [= mieltä], että --. **-puolinen** a. -sesti adv. -suus omin. vrt. ed. | M. katse, raivo, teko. M:set hurjastelut. Hän on aivan m:sesti rakastunut. N. on lähellä m:suuden rajaa. **-runoilija** s. Saima Harmaja tyttöjen m:nä. **-ruoka** s. Pannukakku on m:iani. -- laita minulle herkkuruoka, minun m:iani, ja tuo se syödäkseni, että minä siunaisin sinut vt. **-sairaala** s. sairaala, jossa hoidetaan mielisairaita. | Kunnalliset m:t. -- Yhd. piirim.

mielisairaanhoidaja s. M:hoidajina on myös miehiä. **-hoitajatar** s. **-hoito** s.

mieli/sairas a. ja s. mielitautia sairastava, mielitautinen. | M. mies. Parantumaton m. **-sairasosasto** s. Sairaalan m. **-sairaus** s. = mielitauti. **-sanja** s. "Sankari" on Kiven romanttisia m:oja. **-soitin** s. Banjo, Amerikan neekerien m.

mielissä (än adv. ks. mieli I.4.b.

mielistelijä¹⁴ tek. < seur.

mielistellä²⁸ v. -evästi adv. -y² teonn. tavoitella jkn suosiota (liioittelevasti) kehuen, kohteliaisuuksia viljellen tms., liehitellä, mairitella, imarrella, hännystellä. | M. jkta. Puhua m:ilen, m:evästi, m:evällä äänellä. M:eviä sanoja. M:evä hymy, kohteliaisuus, käytöstapa. Tyttö pujotti m:ilen kätensä miehen kainaloon. Keskustelu on tuttavallista ja peitetyn m:evää TALVIO. -- heidän [jumalattomain] suuna puhuu pöyhkeitä, ja he m:evät ihmisiä oman etunsa tähden vt. Yleiseen oli -- tunnettua, että Krankan Hannu m:i [hakkaili, koskiskeli] Helinää IVALO.

mielisti *adv.* *vanh.* kernaasti, mielellään, mieli-hyvin. | "Sen kunnian jos meille suot." — "Oh, jaa, niin m." LINN.

mielistyä *v.* mieltä 1. | M. jkhuu ensi näkemältä. Kaikki m:ivät hänen rehtiin käytökseensä. Olen m:nyt maalaiselämään. M. musiikkiin, tanssiin. -- hyvänthahtoinen, m:nyt ilme kasvoillaan AHO. Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen m:nyt vt.

mielisuosio *s.* suosio, suopeus. | Päästä, pyrkiä jkn m:on. Vedota jkn m:on. Yleisön m. kalistuu etupäässä kirjailijan isänmaallisten aiheiden puoleen. Minulla on korkia ja kunnoitettu virka ja siinä ylempäini ja alempaini m. KALLAS. Ei ole minulla m:ta teihin, sanoo Herra Sebaot vt. — *mielisuosiolla* suosiolla, sovussa, sovinnolla, hyvällä, vapaaehtoisesti. | Hän ei lähtenyt m:lla. Nyt tahtoi hän voittaa hyvydellä ja ottaa Herransa haltuun ainoastaan ne, jotka m:lla siihen taipuvat AHO.

mielisuorin *adv.* kielt. yhteyksissä: (ei) hevillä, (ei) millään, (ei) kerta kaikkiaan, (ei) totta totisesti, (ei) kuulemaksenkaan. | En m. muistellisi sitä [tapausta] SLL. -- en olisi mennyt kotiin m. SLL. Pahinta vain oli, ettei Manu suostunut m:kaan panemaan voittoa puoleksi HASUNTA.

mielitauti *s.* lääkäri. keskushermoston sairaus, jolle on ominaista koko persoonallisuuden selvästi havaittava häiriytyneisyys; *syn.* melisairaus, psykoosi. | Sisä-, ulkosyntyiset mielitaudit. Maanis-depressiivinen m. Taipumus hermo- ja mielitauteihin. -lääkäri *s.* mielitautien erikoislääkäri, psykiatri. -nen *a.* ja *s.* mielitautia sairastava. -oppi *s.* -potilas *s.*

miel[itehtävä] *s.* Miekankahvojen koristelu oli taidokkaiden aseseppien m:tehtäviä. -teko *s.* (us. päähänpiston, oikun luonteinen) halu, toive, pyyde. | Lasten m:ot. Lasta odottavilla naisilla on usein omituisia m:koja. Tyydyttää m:konsa. Hallita m:konsa. Taistella m:kojaan vastaan. Noudattaa jkn m:koja. -- täytyi kaikkien omien etujen, kaikkien lempituumain ja m:kojen väistyt AHO. -- mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten m:koja vt.

miel[itehtävä] *v.* -televästi *adv.* -tely² *teonn.* 1. hyvillä, mielistellä. | M. jkta. Puhua m:ellen. M:televä hymy suupielessä. Anti-koirani -- on kieppunut koko päivän kintereilläni, m:elley, viekoittelut AHO. 2. mielessään tavoitella, toivoa t. pyrkiä; haluta, havitella, mieliä; jkn tekee mieli. | M. jtk, jhk. M:telin tyttöä omakseni. M. ulkomaille. M. uimaan. -- äijä oli siinä illalla kertonut niistä ulosmittauksista ja hän oli ymmärtänyt, että se m:telä toista sianporsaista ALKIO. -- ei hän milloinkaan ollut semmoisiin [kotikouluihin] m:elleyt SLL. Älkää korkeita m:elkö, vaan tyytykää alhaisiin oloihin vt.

miel[itehtävä] *s.* murt. = seur. | Sanotaan hänen olevan tän kylän naisten m. CANTH. -tiet[itehtävä] *s.* rakastettu, rakas, armas, lemmitty, kulta. | Pari nuorukaista m:tyineen. Mennä m:tyään tapamaan. Ei ole vertaa nuoruuden ensimmäiselle

m:ylle. -työ *s.* Kalastus on m:täni. -urheilu *s.* Jalkapallo on englantilaisten m:a. -valta *s.* 1. asiantila, että jk toiminta, menettely perustuu jkn omaan (puhtaasti) subjektiiviseen tahoon, haluun, makuun tms. t. jkn tilapäiseen mieleenjohtumaan, oikkuun, mielitekoon (eikä esim. lakiin, sääntöihin, yleisiin objektiivisiin näkökohtiin); sellaiseen perustuva toiminta, menettely, vallan käyttö tms. | Lain tilalle on pantu m. Sortovuosien aikana vallitsi maasamme miltei täydellinen m. Hallinnollinen m. kukoistaa jälleen. Kansaa nousi ruhtinaiden m:taa vastaan. Virkamiesten m:lasta on päästävä. Väestö oli kokonaan miehitysjoukkojen m:lassa. Harjoittaa m:taa. Arvosteluutoma-reiden harjoittama m. -- Jeesuksen hän [Pilatus] antoi alttiiksi heidän m:lallensa vt. 2. edeen liittyen: puhtaasti subjektiivinen harkinta, oma, vapaa valta t. tahto, ehdonvalta. | Saat toimia m:tasi mukaan. M:taan perustava valinta. Asioiden käsittely on kunkin kirjoittajan m:lassa. Omalle m:lalle ei jäänyt suurtakaan tilaa. Päätöksen tekeminen jätettiin kunkin m:taan. -valtainen *a.* -sesti *adv.* -suos *omin.* mielivaltaan perustuva, puhtaasti oman halun, mielen mukainen; sattumanvarainen;) (määräsääntöjä, -muotoja tms. noudattava. | Hallituksen m:set toimenpiteet. Tieteellinen ajattelu ei saa olla m:sta. Komitean päätös oli aivan m. Maarajat ovat usein m:sia. Tavarat on varustettu m:silla nimityksillä. Kromosomit katkeavat aivan m:sista paikoista. Lain mukaan ei ketään saa m:sesti pidättää. Kolme m:sesti valittua pistettä. Hallituksen m:suudet menevät liian pitkälle. — *Mat.* M. funktio, lauseke, suure, valinta. -vieras *s.* M. johdettiin aina talon peräkamariin. Ei ole anoppi m. miniälle AHO. -virs *s.* Vainajan m. oli --. -väri *s.* Punainen on lasten m.

mieli *ä¹⁷ v.*, vars. *kirjall.* 1. haluta, tahtoa, mielitellä; jkn tekee mieli. *a.* obj:na nomeni. | M. rikkautta, valtaa. M:n uutta pukua. Mikko m:i Aunea vaimokseen. Lapsi sai m:mänsä lelun. Joskus tuli huhtien raatajille salomaila tora ja tappelukin, kun satuttiin m:mään samaa kaskimaata PAULAH. *b.* obj:na inf., sivulause t. lauseenvastike. | Jos m:tään päästä parempiin oloihin, on tehtävä lujasti työtä. Minun on nopeasti paettava, jos m:n säilyttää henkeni. -- m:npä nyt kertoa vanhasta Taula-Matista krvi. -- minä m:n puhua Kaikkivaltiaalle, minä tahdon tuoda todistukseni Jumalaa vastaan vt. — Jos m:tään, että ilmanvaihto on moitteeton, on --. -- miksi mun m:net muodostuvan? HAAHTI. *c.* ilman obj:a. | M. ulkomaille. M. naimisiin. Tee miten m:t. -- kun et m:ne merisin, / niin on maisin matkaskamme KAL. 2. pyrkiä, tahtoa. | Kylmä mieli kangastelemaan jäseniäkin IVALO. — *Yksipers.* Tyttöä m:i naurattamaan. Minua m:i vähän epäilyttämään.

mielle *ts⁸ s.* psyk. havainnosta aistikiikutuksen lakattua tietoisuudessa esiintyvä jälkivaikutus, "mielikuva"; vrt. havainto, käsite. | Hämärä m. Voimakas m. Kuullun sävelen m. on olen-

naisesti toisenlainen kuin vastaavan nuottimerkin m. — *Yhd. asia-*, sanam.; kuulo-, näköm.; harha-, pakkom. -**kytkeymä** s. *psyk.* = mielleyhtymä. -**maailma** s. Lapsen omalaatuisen m. Raamatun m:n osuus Aleksis Kiven teoksissa on huomattava. -**piiri** s. Lasten m. Uskonnollinen m. -**sisällys** s. Sanojen m. -**tytymä** s., vars. *psyk.* sielullinen tapahtuma, jossa mielle itsestään tuottaa tajuntaan toisen mielteen, tällaisen tapahtuman tulos, (idea)-assosiaatio, (mielle)kytkeymä. | Sama sana saattaa eri ihmisissä herättää erilaisia m:itä. Sävellyksen kuulijoissa herättämät m:ät. Koskenniemen notkea, tuorella, rientävillä m:illä leikkiviä sanonta VILJANEN.

miellyttellä²³⁶ v. -televästi adv. -tely² teonn. tavoitella suosiota koettamalla olla miellyttävä, olla mieliksi, mielitellä, hyvittää, lepyttää, suostutella. | Mies koetti tyttöä m. Haltioita m:eltiin erilaisin keinoin. Puhua, toimia m:televästi. Ei välittänyt imartelijain m:telyistä. Näinpä, lauluni, sä lennä / -- / nuorten mieltä m:ellen A.OKSANEN.

miellyttämishalu s. -haluinen a.

miellyttävä¹³ a. (*partis.*) -ästi adv. -yys⁶⁵ omin. mielihyvää, mieltymystä herättävä; *syn.* eri tapauksissa mm. hauska, mukava, viehättävä, herttainen, rakastettava, suloinen, ihastuttava, soma, sievä, viihtyisä, sympaattinen. | M. ihminen, taideteos, romaani, asia. Hauska ja m. toveri. M. esiintyminen, käytös, puhetapa, ääni. Liisalla on m:ät silmät. Esteettisesti m. Ruoassa on m. maku. M:än hajuinen neste. Ulkona on m. sää. Näin m:ää unta. M:än herttainen, kaunis, miehekäs. M:än vileä ilma. Hymyillä, puhua m:ästi. Tuuli puhalsi m:ästi. Taideteoksen esteettinen m:yys. Kahden juhlapäivän raukea levollisuus alkoi taas m:ästi painostaa SILL.

miellyttävän/hajuinen, -makuinen, -näköinen a. tav. ∞.

miellyttävä-ääninen a. M. lausuja. M. radio, soitin.

miellyttää²³⁶ *kaus.v.* < mieltä; miellyttävä ks. myös erikseen. 1. *harv.* saada mieltymään itseensä; suostuttaa, lepyttää. | Poika julma neion nuoren / m:ti metisin kielin LEINO. Niinp' on lieto Lemminkäinen / -- / m:ti metsän emännän KAL. 2. a. aiheuttaa mielihyvän tunne, herättää mieltymystä, tyydyttää mieltä, olla mieleen, ihastuttaa, viehättää. | Tyttö m:ää minua kovin. Laulu m:ti kaikkia. Ehdotus ei m:ä meitä lainkaan. Kaunis talo m:ää silmää. Taideteoksen tarkoituksena ei pitäisi olla vain m. b. *yksipers.* haluttaa, huvittaa. | Tule vain, jos sinua m:ää. Teen mitä m:ää. M:ääkö teitä lähteä sinne? Aion oleskella maalla niin kauan kuin minua m:ää. Kylpeä taidamme koska m:ää, koska vaan päähämme pistää KIVI.

mieltenkuohu s. Hallituksen omavaltaiset toimenpiteet olivat herättäneet kansassa suurta m:a.

mieltymys⁶⁴ s. mieltyminen, miel(is)tyneisyys, kiintymys, ihastus, viehtymys, vetovoima. | Rakastavaisten keskinäinen m. M. lauluun, kir-

joihin. A:n onneton m. viinaan. Tuntea m:tä jkhun, jhk. Esteettinen, sukupuolinen m.

mieltäytyä^{1*} v. -tyneesti adv. 1. ruveta pitämään jksta t. jstak, ihastua, kiintyä, viehättää, rakastua, mielistyä. | M:lyin tyttöön ensi näkemältä. M. lauluun, musiikkiin, politikointiin, viinaan. Ihmiset ovat syntyin m:tyneet. 2. *harv.* leppyä, taipua, suostua. | Hyvin meihin metsä m:tyi, / metsä m:tyi, korpi kostui KAL. -- pian muuttui liepeäksi peljätty herra ja m:tyi var tomaan vahinkonsa palkintoa mainiosta huhdasta KIVI. Joas, minä tiedän, ettet m:ly yhdistymään iloomme KIVI. 3. *kans.* tulla järkevää(mmä)ksi, viisastua. | Antaa lapsen hullutella, kyllä se siitä m:tyy. Lähteä maailmalle m:tymään. Kunpa Elsa malttaisi vain noin työssään nuhjata kotosalla, niin siinä hän se vakaantuisi ja m:tyisi PAKK. Untamola vuotelewi / tätä [Kullervo] tästä kasvavaksi, / m:tyväksi, miestyväksi KAL.

mieltäjätkyttävä, -kiehtova, kiihottava a. tav. ∞. -**kiinnittävä** a. tav:mmen mielenkiintoinen, kiinnostava, -**kohottava**, -**kuohuttava**, -**liikut-tava**, -**masentava** a. tav. ∞.

mieltämis- *psyk.* -tapa s. -toiminta s. -**tyyppi** s. Ihmiset voidaan jakaa eri m:eihin sen mukaan, minkälaiset mielteet heidän mieltämis-toiminnassaan ovat vallitsevia. Auditivinen, visuaalinen, motorinen m.

mieltäylentävä a. tav. ∞.

mieltä³ v. *psyk.* kokea ja muodostaa mielteitä; vrt. ajatella. | Visuaalisesti, auditivisesti, eideettisesti m:vä henkilö. -- kvaliteetteja voi m. ja käsitellä vain mikäli niitä on koettu EINO KALLA.

mieluilja²⁰ v. *harv.* mieliä, mielitellä. | Mies näytti m:evan riitaa. Sehän tätä [tilaa] on m:lut pitkin aikaa karjansa laitumeksi KAUPPISH.

mieluimmin *sup.adv.* ks. mieluusti.

mieluimmiten *sup.adv.* mieluimmin.

mielui⁶⁵ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. 1. mieleinen. | M. vieras, esine, kertomus, tehtävä, asia. Saapumiseni oli heille m. yllätys. M. velvollisuuteni on lausua parhaat kiitokseni. M:sta olisi saada kuulla asiasta. -- verkon kutominen mulle ei m:sta ole KIVI. -- hän oli huomannut tyttärensä ilmeistä, että Antti oli hänelle m. KATAJA. Paavo tahtoi olla kiltti ja m. emännälle SILL. — Melko *harv.* gen:n t. poss.-suff:n määrittämänä. | Onko muutenkin m:senne [vaimo]? AHO. Etsi nyt, poikani, itsellesi m:sesi [tyttö] PAKK. 2. *mieluisesti* (*harv.*) mielellään, mieluisasti, kernaasti, au-liisti. | -- sinun on hänelle m:sesti lahjoitettava lampaistasi VVV.

mieluisa¹³ a. -asti adv. -uus⁶⁵ omin. 1. mieleinen; ei gen:n t. poss.-suff:n määrittämänä. | M. vieras, lahja, muisto, virka. M. maku, haju. On m:aa saada nähdä sinut. Minulle ei suinkaan ollut m:aa lähteä pois. Hetken levähdys oli kaikille hyvin m. Ruohoiset ahteet ovat karjan m:ia kesälaitumia. Rakennuspalikat ovat lasten m:impia leluja. M. velvollisuuteni on ilmoittaa --. M:aa kuulla, että --. M:asti yllättävää on todeta, että --. Aika kuluu mi-

nulta m:asti. M:uuden tunne. 2. mielellään jtk tekevä, halukas, kernas. | Olkoon hän [Si-meoni] oloillansa ja astukoon esiin toinen uros, m:ampi rinnustukseen kivi. Johanna ei talon jakamiseen ollut ollenkaan m. ALKIO. Olli oli m. mies juttuilemaan KATAJA. — Vars. *mieluisasti* mielellään, kernaasti. | M:asti muistelee vanhus menneitä aikoja. M:asti kävin ruokaan käsiksi. Miestä kuunneltiin m:asti. -- yhtä m:asti eivät he kuululleetkaan äitinsä käskyjä kivi.

mieluiten *sup.adv.* mieluummin. | Pysyisin m. juhlista poissa. Keittoastiana käytetään m. rautapataa.

mielukas⁹⁸ a. *murt.* -kaasti *adv.* mieluisa. | -- laula se kehtoveisu, jota aina kuultelin niin m:kaasti kivi.

mieluummin *komp.adv.* ks. seur.

mielusti *adv.* mielellään, halukkaasti, kernaasti, mieluisasti. | Pappi puheli m. karjalaa Kianto. Kun ihmistä oikein väsyttää, niin m. menee nukkumaankin HELVI HÄMÄLÄINEN. — Vars. *komp.* ja *sup.* Haluatko m:ummin teetä kuin kahvia? Tuhat kertaa m:ummin kuolen kuin petän isänmaani. Kuljen m:immin jalan. Vaatteet huuhdotaan hyvin, m:immin järvi-vedellä. Pellava menestyy m:immin pellossa, jossa edellisenä vuonna on kasvanut heinää. — Se on m:ummin [= pikemminkin] kallis kuin halpa. Todiste, joka m:umminkin [= pikemminkin] puhuu vastaan kuin puolesta.

miero¹ s. kodin ulkopuolella oleva maailma, vieraat; nyk. tav. maailmalla, vars. kerjuulla olemista ilmaiseksi sanonnoissa. | Koditon m:n kulkija. Kiertää m:a kerjuupussi olalla. Hakea m:lta leipäänsä. Turvautua m:n saavaan 'kerjuuseen'. Joutua m:n armoille, tielle 'kodiittomaksi, us. kerjuulle'. Puute, m. ja ankara työ olivat hänelle jo lapsuudesta tuttuja. -- tottapahan sitten m. vaivaisensa vaalii IVALO. -- tuon luntun annetaan kaivaa talonsa tyhjäksi ja elämisensä jakaa ympäri m:a [= ympäri maailmaa, vieraille] MERIL. -- miehet kiersivät m:a [= poissa kotoa] ansiotöissä AK. — Elä huoli siitä, mitä m:n hamppaat hakkaa [= mitä vieraat, syrjäiset puhuvat, mitä maailmalla puhutaan] AHO. Käypäs tuota katsomahan, / miten m. hautoavi! KAL.

mierolainen⁹⁸ s. mieron kulkija, kulkuri, vars. kerjäläinen. | Muut minua vieroivat m:sta, hän hoiteli ja hyvitteli AHO.

mieron kierto a. ja s. *harv.* mieron kiertävä, mieronkiertäjä. | Minä, mies m. LENO. Olipa ukko uunin päällä, / m. kiukahalla KAL. -**kiertäjä** s. mieronlainen. | Uutela seisoi keskellä pihaa niin kuin m., joka ei tiedä minnepäin askeleensa suuntaisi LINN. -**kulkija**, -**kävi** s. mieronlainen. -**tie** s. tav. A. | Kulkea m:tä. Joutua, lähteä m:lle.

mies⁹⁸ s. I. 1. a.)(nainen. | Tilaisuudessa oli sekä m:hiä että naisia, M:hen ja naisen väliset fyysiset ja psyykkiset eroavaisuudet. Nuori, vanha, naimaikäinen m. Naimaton, nainut m. Voimiensa kehuminen on m:hille luonteenomaista. Sellaisia te m:het aina olette! Näin m:sten kesken voi asian ottaa puheeksi.

Halkojen hakkuu on m:sten työtä. Siinä tarvitaan m:hen voimaa. — Vars. *leik.* pojasta. | Pikku m. Pieni m:hen alku. b.)(poika. | Poika alkaa varttua m:heksi. Hän on täysi m. Hän käy jo m:hestä. Pekka alkaa jo päästä m:sten kirjoihin. Tulla, päästä m:hen ikään. Naimaissä oleva m. Pojalla näyttää jo olevan m:hen otteet. Ei hänestä enää ole m:sten töihin. M:hen vahvuinen puunrunko. M:hen korkuinen onkalo. M:hen mentävä aukko. — Pullo m:stä väkevämpää (kuv.) 'viinaa'. — Pojasta. | Sinähän olet jo iso m. — Yhd. aikam.

2. ed:een liittyviä miehen parhaisiin ominaisuuksiin perustuvia sanontatapoja. | Olla m. paikallaan. Onko sinussa m:hen vastusta? En tahdo olla m:stä huonompi. Anna oikein m:hen kädestä! Se oli m:hen ote! M. se on hävinnytkin. M. se, joka --. Teki vastarintaa m:hen lailla. Taistelukaa m:hinä! Näytä, että olet m.! Ole m.! Kestäkää m:sten lailla! Hän pysyi m:henä loppuun asti. Kuolla kuin m. Se on m:hen puhetta! Siitä on m:hen sana takuuna. Hän on m:sten parhaita, oikea m:sten m. Onhan ero m:hen ja m:hen välillä. Täyttää m:hen mitta joka paikassa. Onko sinussa m:stä [= kykenetkö] pysymään sanasi takana? Hänkös oli m:stä mielestään. Lammashän on m:heksi. Ei kaikki m:hiä ole, jotka housuja pitää sp. Työ m:hen kunnia sp. Parta m:hen kunnia sp. Mutta peijata ja nykeä talonpoikaa, siihen kyllä ovat [herat] m:hiä kivi. Hänelle heiteltiin kompassanoja sieltä täältä ja hänessä oli kyllä m:stä vastaamaan SLL.

3. a. *aviomies*. | Hänen aikaisempi, ensimmäinen, nykyinen, tuleva m:hensä. Heistä tuli m. ja vaimo. M:heni ei ole kotona. Pettää m:stään. Hän on m:helleen uskollinen. Olen herasi ja m:hesi. b. *naisen suhteista miehiin*. | Mennä m:helle (vanh. ja ylät.) 'naimisiin'. -- ylösnousemuksessa ei naida eikä mennä m:helle ut. [Miinaa ei] m:hiin puhuttu SLL. — Olla m:hiin menevä 'taipuvainen antautuman seksuaalisiin t. eroottisiin suhteisiin miesten kanssa'.

II. miehen ja naisen t. pojan vastakohtaisuutta varsinaisesti ajattelematta; joskus (vars. eräissä sanonnoissa ja yhd:oisissa) yl. henkilöstä. | Täällä kävi joku m. Kalle on ahkera työmies ja hyvä m. muutenkin. Kelpo, kunnon, rehellinen, hieno, mitätön m. M:hen roikale, retkale. A:tta pidetään etevänä m:henä. Viimeinen m. rivissä. Et ole sopiva m. minua ojentamaan. Oikeat m:het oikeille paikoille. Uudet m:het hallitukseen! Sotaan lähti m. talosta, kaksi parhaasta. Pyhän m:sten päivä. Valkoinen m. ja hänen mustat veljensä. Aatteen, julkisuuden, kunnian, käytännön, rauhan, toiminnan m. (myös). Paikkakuntansa eturivin m:hiä. Teuvo on häntäpäin m:hiä luokallaan. Tulevaisuuden m. Kivikauden m. K. on oikea kansan m. Hengen m. (tav.). Kunnan, kruunun m. (myös). Puuyhtiön, nyrkkeilyliiton m:het. Puolue pyrki täyttämään virat omilla m:hillään. Kuninkaan

m:het 'kannattajat'. Vasalli polvistui lääninherran eteen ja lupasi ruveta hänen m:hekseen. Aate, joka vaatii m:hensä [= kannattajansa, harrastajansa] kokonaan. Hän on profetta ja hurskas Jumalan m. Köyhä mökin m. (myös ☺). Lapin, Tyrvään m. Kadun m., ks. katu. Suomen m:hellä tarkoitetaan laissa Suomen kansalaista. — Laiva hukkuu m:hiineen [= miehistöineen] kaikkineen. Kaikki m:het kannelle! — Puhutteluissa ym. | Kuulehan, m.! No mutta hyvä m., älä nyt noin suutu! — Yhd. ikä-, voimam.; leski-, nuori-, poika-, setä-, sulhas-, ukko-, velim.; aatellis-, herrasm.; isäntä-, jätkä-, poliisi-, renkim.; maisteris-, mestaris-, pappis-, suutarism.; johto-, mahti-, rahan.; kirja-, kortti-, kynä-, laulu-, luku-, löyly-, puolue-, raittius-, saarna-, seura-, tupakka-, urheilu-, uudistus-, vallankumous-, äärimmäisyysm.; haka-, hantti-, järki-, kärki-, malli-, merkki-, napa-, tekijä-, valiom.; jouto-, kulkum.; kaupunkilais-, maalaism.; eskimo-, lappalaism.; hengen-, kansan-, kirkon-, kruunun-, kunnan-, kylän-, maailman-, mökin-, rauhan-, talon-, torpanm.; maaottelu-, mitali-, palkinto-, pistem.; maanm.; siviilim.; viham.

— Erik. 1. a. Lähti murtuneena m:henä. Iloisina m:hinä pojat palasivat. Olla kiivasta m:stä 'esiintyä kiivaana'. Hän on mennyt m:stä. Mennyt m:stä [= hukassa] on kala, joka tähän uistimeen tarttuu. Kerran vain tyttö vilkaisi, ja Tuomo oli myyty m. Aika kettu m:hekseen. Mikä hän on m:hiään? En ole niitä m:hiä [= sellainen], jotka --. Olla, kävellä muina m:hinä 'kuin ei huomaisi jtk t. mitään, jstak välittämättä'. Matti ei ole niinä m:hinäkään [= millänsäkään] tietävinäänkään! LEINO. Silloin ei kotiapulainen ole niitä m:hiäkään [= tietävinäänkään], vaan väittää -- TATU VALKONEN. -- minä olin aina parassa m:ssä ja alkuunpanijana AHO. b. Pullo kiersi m:hestä m:heen. M:hestä m:heen kerrottiin, että --. Taistella m. m:stä vastaan. — Puolustaa linnoitusta viimeiseen m:heen. — Osuuskunnissa noudatetaan periaatetta m. ja ääni. Lapset saivat kolme omenaa m:heen 'kukin, henkeä kohti'. Saalis jaettiin m:hiä myöten 'tasan pääluvun mukaan'. c. Markkinoilla oli m:stä kuin meren mutaa. Tuon nyt tekee m. kuin m. Tehtävä ei ole joka m:hen [= jokaisen] ratkaistavissa. Joka m:hen [tav:mmiin ☺] työkalu, radio. — He tulivat kolmissa m:hin 'kolmissin'. -- kolmeen m:heen sulloutuivat samaan huoneeseen TALVO. Päätehtiin lähteä yksissä m:hin 'kaikki yhdessä'. Kansan nousi yhtenä m:henä 'yksimielisesti, joka mies'. He ovat yhtä m:stä 'pitävät yhtä, toimivat yhdessä'. — miehissä joukolla. | Lähdimme juhlaan oikein m:hissä. Maalasta ihailtiin m:hissä. Kivi liikahti, kun m:hissä väännettiin.

2. joskus arvo-, virka- tms. asemaa ajatellen: erityistä arvoa, asemaa tms. vailla oleva mies, tavallinen mies. | Työnjohtaja ja kolme m:stä. 1 upseeri, 4 aliupseeria ja 30 [sota]-m:stä.

3. vars. lak. eräissä vakiintuneissa yhteyksissä yl. henkilöstä. | Kolmas m., ks. kolmas 3. Vieras m. (tav. ☺), ks. vieras. Uskottu m., ks. uskottu.

4. jälkiosana lukuisissa yhd:oisissa, joissa alkuosa ilmaisee a:n ammatti-, virka-, toimi-, harrastus- tms. alaa t. (tilapäistäkin) tehtävää; useissa tapauksissa (esim. hakkuu-, niitto-, soutum.) tekijä vastaamassa. | Hallitus-, laki-, liike-, tiede-, valtio-, virkam.; elokuva-, kansantalous-, kauppa-, kieli-, kirjallisuus-, koulu-, kunnallis-, lehti-, mainos-, museo-, musiikki-, nuorisoseura-, osuustoiminta-, palo-, pankki-, sanomalehti-, suojeluskunta-, teatteri-, teollisuus-, tilasto-, vakuutus-, yliopistom.; edus-, esi-, katsastus-, kymmenys-, lauta-, neuvo-, nimis-, puhe-, raati-, ulosotto-, valitsija-, valtiopäivä-, valtuusm.; piiri-, pää-, päällysm.; asema-, jarru-, juna-, kansi-, kone-, kulissi-, laiva-, lautta-, lotja-, putki-, sähkö-, tulli-, vaihde-, varasto-, veturim.; meri-, sotam.; peräm.; erä-, kala-, metsäm.; harava-, jousi-, keihäs-, kirves-, miekka-, mitta-, nuija-, nuotta-, onki-, pilli-, pyssy-, vasaram.; viikatem.; kivääri-, konekivääri-, tykkim.; vartio-, viestim.; varusm.; kuula-, moukarim.; kamera-, kennel-, koiram.; auto-, hevos-, moottorim.; jalka-, moottoripyörä-, pyörä-, ratsu-, suksi-, venem.; hakkuu-, haku-, hiihto-, kanto-, kosio-, kyntö-, kyyti-, matka-, muutto-, niitto-, pelastus-, pyynti-, rakennus-, saatto-, soutum.; työm.; maam.; murham.; heinä-, maito-, marjam.; kirkko-, koti-, markkina-, mylly-, riihi-, sauna-, talkoom.; muona-, ruokam.; vuokram.; apu-, asia-, etu-, järjestys-, luottamus-, ovi-, toimi-, toimitus-, varam.; väli-, yhdysm.; rintama-, rivim.; saamam.; keskus-, laita-, raja-, sisä-, ulkom.; myrrys-, poppa-, tietom.

miesapulainen s. M. saa toimen myymälässämme. -farmaseutti s. -hakija s. Toimeen ei ilmaantunut yhtään m:a. -henkilö s. -hieroja s. Kylpylän m. -hoitaja s. Mielisairaalan m. -hukka s. Hyökkäyksemme aiheutti viholliselle suurta m:a.

miesi⁷² s. runok. mies. | -- ulos majasta käy m. vanha kivi. -- hepo torkkuin astui, unta veti m. *CAJ. -- Äijön hehkun äänettömän / tunsii, tiesi, tais se m. LEINO.

miesihanne s. Nykyajan m. ei ole suinkaan samanlainen kuin viime vuosisadan. Tytön m. oli hänen isänsä. -ikä s. tav:mmiin miehen ikä. -jono s. Kaupan ovella oli pitkä m. -joukko s. Kirkon edustalle kerääntynyt suuri m. Lyöttäydyn ohi kulkevaan m:on. Ohjasi hevosen keskelle sakeinta m:a. -joukkue s. Urheiluseuraa edusti sekä nais- että m. -jäsen s. Yhdistyksen nais- ja m:et. -kanja s. Suku sammui m:nalta 'miehen puolelta'. -karakko s. -ketju s. Taloa piirittävä m. Viestitystä varten järjestettiin m. paikkojen välille. -kohtainen a. -sesti adv. -suus omin. henkilökohtainen; omakohtainen. (1.) M. aseistus. M. vapaus, rohkeus. Tehdä jtk m:sista vaikuttamista. M. vaikutelma. Tapaus tuli hänen yhä m:semman huomionsa kohteeksi. Tais-

telu muuttui m:seksi 'mies miestä vastaan tapahtuvaksi'. Ilmoittautua m:sesti. Olla m:-sesti läsnä. Kenraali johti sotatoimia m:sesti. — *Lak. M.* [= henkilö]vero, takaus. — *Urh. M.* kilpailu;)(joukkuekilpailu. Kilpailussa saavutetut m:set tulokset. (2.) *M.* koulutus, opetus. Saada m. tunnustus. *M.* ystävä, tuttavuus. — **kummi** s. Lapsen nais- ja m:t. — **kunto** s. miehinen kunto. | Varmaan Salmeluksenkin sukua taistelee, voittaa ja häviää, elää juuri parhaassa m:nossaan tänäkin vuonna *SILL.* [Ystäväni] kuva on -- ihanan nuorukaisylevyyden perikuvana, m:non symbolina *KALLAS.* — **kuntoinen** a. -suus *omin.* miehuusikään pääsyt, miehuusiän saavuttanut, sukupuoli-sesti kypsä. | Olla m. Tulla, kypsyä m:seksi. Saavuttaa m:suus. M:suuden ikä. -- puhkesi Paavolle selvä m:suus verraten myöhään, ja siihen olivat kaiketi syynä uuttera työnteko ja sisärieni seura *SILL.*

mieskuoro s. mieslaulajien muodostama kuoro. — **konsertti** s. — **laulaja** s. — **laulu** s. — **sovitus** s. — **sävellys** s.

mieskuri s. Aleksanteri Suuren armeijassa valittiin hyvä m.

mieskvartetti s. kvartettilaulua esittävä mieskuoro. | Yksinkertainen [= nelimiehininen] m. Kaksinkertainen, kolminkertainen, vahvistettu m. — **laulu** s.

mieslaulaja s. — **lauma** s. Kaunotarta ympäröi kokonainen m. — **luku** s. henkilöiden lukumäärä, henkilöiluku, pääluku, miesvahvuus. | Kokouksessa äänestettiin m:vun mukaan. Armeijan m. nousi miljoonaan. — **lukuinen** a. -sesti *adv.* henkilömääristä: runsaslukuinen, lukuisa. | Joukkomme ei ollut kovin m., mutta sitä sitkeämpää ainesta. Vihollinen oli meitä paljon m:sempi. Yleisöä oli paikalla m:sesti. — **lukuisa** a. -sti *adv.* = ed. — **luonne** s. On m:teita, jotka eivät helposti sisintään paljasta. Kiven teosten m:teet. — **luostari** s. — **luuku** s. *tekn.* miehen mentävä kulkuväline. | Höyrykattilan m. Tunnelikäytävän m:ut. — **maailma** s. Kirja on m:ssä herättänyt suurta huomiota. Kaunotar, jolla on hyvä menestys m:ssä. — **maisteri** s. — **muisti** s. ajanjakso, jonka tapahtumia kulloinkin elävät ihmiset voivat omalta kokemaltaan muistaa; harvemmin: kulloinkin elävien ihmisten muisti omasta kokemastaan. | M:n ajan järvi on ollut kuivilla. Ainakin m:n talo on ollut kestiekievarina. M:n takaiset ajat. | "Miten pitkä aika tapahtumasta on?" — "Lieneekö m., puolisen vuosisataa." — M:in ei tällaista myrskyä ole nähty. Kesä on helteisempi kuin m:in. Kylmin talvi m:in. Niin pitkälle kuin m. ulottuu. Tapahtumia, joista m:kaan ei tiedä mitään. — **muisto** s. *vanh.* = ed. | Niin hän lausui, vaikkei m:on ollutkaan tietty varkaiten eljistä Jukolan talossa *KIVI.* — **muistoinen** a. M:ista ajoista (saakka) 'niin kauan kuin saatetaan muistaa, vanhoista ajoista'. M:ista ajoista on se [meri] hukuttanut laivoja, harva se vuosi *KALLAS.* — **murha** s. mieheen kohdistuva t. kohdistunut murha. | Tappelu johti m:an. Raaka m. -- katsellessani kuinka Tuomaan nyrkki

kumoili miehiä, aattelinpa: nyt ei ole m. kaukana *KIVI.* — **murhaaja** s. par. (miehen) murhaaja. — **myyjä** s.

miesmäinen a. -sesti *adv.* -syys^{as} *omin.* miestä muistuttava, miehen kaltainen, epämaailmallinen; miehelle ominainen, miehelle sopiva, miehävä; vrt. miehekäs, miehininen. | *M.* nainen. Hänen koko olemuksessaan on jotakin m:stä ja kovaa. Poika yritti olla hyvin m. Nainen, jolla on m. ääni. — Miehet olivat perin m:sellä tuulella. Ei ole m:stä kuunnella juoruja. Hyvin m:sesti Ragnar lopetti hyväilynsä, niin kuin se olisi ollut vain joku tilapäinen luonteva asento *SILL.* -- punaposkinen poika, varmaan ensimmäisissä m:sissä vaatteissaan *TALVIO.*

miesmäärä s. Komppanian m. Työn suorittamiseen tarvittava m. — **nimi** s. → miehennimi. — **näyttelijä** s. — **olento** s. Jo toista vuotta kulki heillä aamiaista syömässä eräs puolimykkä resuinen m. *KIANTO.* — **onni** s. Tytöllä on ollut huono m. — **opettaja** s. — **opiskelija** s. — **oppilas** s. — **orja** s. — **osa** s. Näytelmän m:t. — **osasto** s. Yhdistyksen m. — **paha**, **paha(i)nen** s. Mitä voin minä m. tehdä? *M.* näytti olevan aivan pyörällä päästään. — **paikka** s. Makuuvaunun m:at. Parantolan m:at. — **paimen** s. — **palvelija** s. — **pari** s. joskus myös √. | Säili m:kaa! *M:*alla ei ollut edes kunnan paitaa. *M.* aivan vapisi pelosta. — **parvi** s. — **perillinen** s. Kuninkaalla ei ollut ainoatakaan m:stä. Suvun ainoa m. — **piha** s. Asuinrakennusten puoleinen osa vanhan länsisuomalaisen talon pihamaata oli nimeltään m., navettain puoleinen osa taas karjopihä. — **polo** (inen) s. joskus myös √. | Mitenkähän m. tarkenee tuollaisissa repaleissa? Minä m. en ymmärtänyt etuani. — **polvi** s. ihmisistä: sukupolvi. | *M.* lasketaan tavallisesti noin kolmekymmeneksi vuodeksi. Jo monta m:ea talo on ollut suvun hallussa. Muutamia m:ia taaksepäin. Kuluu vielä m:ia, ennen kuin olot paranevat. Tarinat ovat kulkeutuneet kansan suussa m:esta toiseen. Edellinen m. on saanut kokea yhtä suuret vaikeudet kuin nykyinenkin. — **potilas** s. — **puku** s. par. miehenpuku. — **puoli** s. *harv.* = miehenpuoli 1. | Älä makaa m:ta, niinkuin vaimon kanssa maataan *VR.* — *miespuolelta* tav:mmin miehen puolelta. | Suku sammui m:elta. — **puoli** *nen* a. -sesti *adv.* miessukupuolta oleva, miehininen, maskuliininen;)(naispuolinen. | *M.* vedenhaltija. Suvun m. haara. Hänellä ei ollut m:stä jälkeläistä. Talon m. väki on heinässä. Yhdistyksen jäseneksi pääsee jokainen m. Suomen kansalainen. — *Kiel. M.* suku 'maskuliini'. — *Run. M.* [par. yksitavuinen] loppusointu. — *Mus. M.* [par. iskullinen] säkeenpäättös. — **puutarhuri** s. — **päivä** s. = miestyöpäivä. — **pääosa** s. Näytelmän m. — **raukka** s. joskus myös √. | Köyhä m. Haavoittunut m. Voi m:a! — **rivi** s. — **roikka** s. *alat.* miesjoukko, -ryhmä. | Ylimmälle kummulle vieritti m. tervatynnyreitä *HAARLA.* — **rukka** s. joskus myös √. — **ryhmä** s. Kymmenpäinen hiihtävä m. Joutilaana seisoskeleva m. — **rykelmä** s. -- samassa loikkaa keulasta nuori pirkka miekka kou-

rassa keskelle puolustautuvaa m:ä HAARLA. -sakkii s. ark. Kadun kulmassa seisoskeli joultas m. Liityn ohi kulkevaan m:in. -seminaari s. -seura s. Istua m:ssa 'miesten parissa'. Tulla, saapua, liittyä m:an. Juttu, jonka voi kertoa vain m:ssa. — Hilma sai m:a. Matkalla minulla oli pelkkää m:a. -suku s. miehet. | Itsekästä m:a. Kirsti sanoi halveksivansa koko m:a. -sukulainen s. -sukupuoli s. -tanssija s. -tappo s. Humalaisten riita johti m:on. -tarjoilija s.

miesten- tav. -hattu s. -kello s. -kenkä s. -osasto s. -puku s. -sukka s.

miesloveri s. -tuttava s. -tyyppi s. Hämäläinen m. Hän edustaa todella uljasta m:ä.

miestyä¹ v. 1. melko harv. miehityä. | Poika alkaa jo m. Sittenhän minä siinä hiljalleen m:in, tulin ylioppilaaksi ja muuta semmoista sll. Untamola vuottelevi / tätä [Kullervo] tästä kasvavaksi, / mieltäväksi, m:väksi kal. 2. kansanr. suostua, leppyy, taipua. | Miesty, metsä, kostu, korpi, / taivu, ainoa Tapio! kal.

mies-työpäivä s. miehen tekemä työpäivä, miehen-, miespäivä. -työvoima s. -vahvuus s. Komppanian, palokunnan, kauppalaivan m. Armeijan rauhanaikainen m. määrättiin 30.000 miehiksi. Lisätä, vähentää m:ttä. -vainaja s. Rouva kertoi m:staan. — Onko arkussa naisvai m.? -vanki s. -vieras s. -virkailija s. -voima s. 1. miesten voima; miehet voimana, työvoimana, voimatekijöinä. | M:alla kuljetettava malmivaunu. Kiveä ei saatu m:alla liikkumaan. Auto vedettiin m:in takaisin tielle. Turve nostetaan suosta joko m:in tai koneilla. — Aluksen m. oli taisteluissa heikentynyt. Maan asekkuntainen m. Hyökkääjällä oli runsaasti m:aa käytettävissään. Ei taitanut olla tulijoilla takanaan paljonkaan m:aa HAARLA. — miesvoimalla, miesvoimin us. suurella (mies)joukolla, miehissä. | Tunkelille annettiin m:alla selkäsauna. Ennätystä on koetettu rikkoa oikein m:in. — asukkaat oikein m:alla viettivät maailmallista menoa PAULAH. 2. harv. miehen voima. | — näytän sinulle m:in käsikapulassa kivi. 3. Kuoro, jossa on liian vähän m:ia 'mieslaulajia'. Näytelmän naisosatkin esitettiin m:in. -väestö s. Maaseudun m. -väki s. Ojankaivu on m:en työtä. Talossa ei ollut m:keä kotosalla, vain naisia ja lapsia. Kylän koko m. oli lähtenyt kadonnutta etsimään. M:en muodit eivät vaihtelee niin usein kuin naisten. -ylioppilas s. -ystävä s. -ään*i* s. miehen ääni. | M. on lähes oktaavia naisten ja lasten ääntä matalampi. Syvä, voimakas m. Jokin m. kysyi sinua puhelimesta. -ääni*n* a. Keittiöstä juuri heikosti kuului matala m. sana silloin tällöin sll.

miet*e*^{79*} s. ajattelun, miettimisen tuote, ajatus, mietelmä. | Syvälinen, rohkea m. Jokin outo m. näytti kiusaavan häntä. Ravistin mielestä synkkiä m:teitäni. Panna m:teensä paperille. M:teitä ajasta ja ajan hengestä. M:teitä Suomen puolustuksesta. Siihen suuntaan kävivät m:teeni. Olla m:teissään. Istui sy-

viin m:teisiin vaipuneena. Unohtua m:teisiinsä. Havahtua, herätä, tempautua m:teistään. — Yhd. (tav. mon.) haja-, jälki-, loppum.; joulu-, kevät-, pääsiäis-, syysm.

miete*kirja* s. Uskonnollinen m. Hartaus- ja m. Poimintoja erään lääkärin m:kirjasta. -ko*koelma* s. aforismikokoelma. -lause s. tiiviissä muodossa ilmaistu ajatelma, mietelmä, aforismi, sentenssi. -lauselma s. = ed.

mietelmä^{10*} s. miete, ajatus: mietelause. | M:ää kasvatuksesta. Panna m:äään paperille. Kirjassa on useita syvästi yleisinhimillisiä m:ää. Hänen valtiolliset m:änsä eivät ole mistään kotoisin. N:n matkamuistelmiin liittyvät m:ät osoittavat syvällistä ajatustoimintaa. — Yhd. haja-, jälki-, loppum.

mietelmä*kokoelma* s. mietekokoelma.

miete*lyriikka* s. mieterunous. -runo s. ajatusruno; vrt. seur. | Kokoelma m:ja. -runous s. se lyriikan laji, jossa mietiskelevä aines on etualalla, mietelyriikka, ajatusrunous.

mietin*tä*^{10*} teonn. < miettiä. | Vastasi pitkän m:nän jälkeen. En saanut koko päivän rauhallisen m:nän hetkeä. — hänen oli pysädyttävä vaitioloon ja teennäiseen m:tään sll. mietintä *aika* s. miettimisaika.

mietin*tö*^{2*} s. jnk viraston, komitean, valiokunnan tms. tav. saamansa määräyksen johdosta laatima asiakirja, jossa selvitetään käsiteltävää kysymystä ja tehdään siitä ehdotus; vrt. lausunto, päätös, arvostelu, selitys. | Komitean, viraston m. Antaa m. Eduskunta hyväksyi valiokunnan m:nön. Eduskunnalle jätetty uutta hintojen säännöstelyä koskeva m. — Yhd. loppum.; talousarvion.; komiteanm.

mietintö *aika* s. → mietintä-, miettimisaika.

mietiskelijä¹⁴ tek. < seur. | Totuutta etsivä, hiljainen m. Synkkä m. A. aloitti runoilijantointiansa yksinäisenä m:nä.

mietiskel*lä*^{2*} frekv.v. -y² teonn. olla mietteisään, syvämietteisiin ajatuksiin vaipuneena, miettiä, pohtia, tuumaila, meditoita. | Istuin yksinäni ja m:in. M. maailman menoa. Hän näyttää m:evän jotakin syvällistä. Mitä m:et? Luonteeltaan m:evä. Hänen runoudessaan on m:evä aines etualalla. Vaipua m:yyn. Itämaalaisille ominainen taipumus m:yyn. Uskonnollinen m:y.

mietitytt*ää*^{2*} kaus.v., 3. pers. (< miettiä) panna miettimään, tuumimaan, harkitsemaan, asaruttaa mieltä, ajatuksia. | Asia m:i minua kovin. Eräs selkeä on ruvennut minua erityisesti m:ämään. Iltayöstä häntä valvotti ja m:i. — sunnuntain m:ävä rauha AHO. Muulloin uneliaista isäntää ei näyttänytään nukuttavan, m:ihan vain kovasti AHO.

mie*to*^{1*} a. -dosti adv. -tous^{6*} omin. jltak olenaiselta ominaisuudeltaan niukka, vähäinen, puutteellinen, voimakkuudeltaan, teholtaan, vaikutukseltaan jssak suhteessa heikko;)(voimakas, vahva, väkevä. 1. a. aineista t. ainekookoomuksista, jotka sisältävät niukasti jtk olennaista ainetta: laimea, laiha, teholtaan, maultaan, hajultaan [tms.] heikko. | M. etikka, happo, liuos, seos, saippuavesi, suolavesi. M. kahvi, olut, tee, viini. M. savuke. Hajuvesien

m:dot laadut. M:dosti suolattu vesi. Kalat suolataan m:dosti. **b.** mausta, hajusta: laimea, lievä, heikko. | Savukkeen m. maku. M:don hapan, kitkerä, suolainen, imelä, äitälä. Kuminan haju on m. ja miellyttävä. M:dosti tuoksuva pensas. **c.** väristä, valosta: haalea, haljaka, valju, kelmeä. | M. väri. M. punainen. M:don taivaansininen. Iltaapäivän m. valaistus. Kuun m. valo. **d.** tulesta, lämmöstä, tuulesta yms. ilmiöistä: heikko, laimea, lievä, hiljainen. | Kasari asetetaan m:dolle tulelle. Kattilan alla pidetään m:toa tulta. Ruoka kypsennetään m:dossa uunilämmössä. Tuulenhenki oli niin m., ettei se saanut edes puiden lehtiä lepattamaan. Ilmakylvyt vaikuttavat ihosuoniin samaan tapaan kuin kylmät vesikylvyt, mutta m:dommin. **2. yl.** intensiteetiltään heikko. **a. harv.** työstä, toiminnasta: lievä, vähäinen. | M. voimistelu ei ole niinkään raskasta kuin moni työ. **b.** tunteen t. mielipiteen ilmauksista, ilmeistä, kielellisistä ilmauksista yms.: laimea, lievä, vaisu, innoton; väritön, ilmeetön, tehoton, vähän sanoja. | M. ja mitään sanomaton katse. Hymyllä m:dosti. Mökinvään tavalliseen kotioloon kuuluu lasten rehkimistä -- ja vanhempien m:toa tiuskimista ja pientä torailua **SILL.** — M. kuvailmaus. Käytät-pä kovin m:toja sanoja pöyristyttävästä asiasta. Olipa se m:dosti sanottu! -- karkea suomalainen sana "perkeleitä" paremmin vastaa Lutherin henkeä kuin m. sanonta "pimeyden enkeleitä" **TARK.** Sana, jolla on m:dosti [= lievästi, hiukan] väheksyvä merkitys. **c.** vaikutelmista, tunnelmista, tunteista: laimea, lievä. | Kristinusko tuntuu monista liian m:dolta ja raukkamaiselta. M:don tunteileva runo. Romaani, jossa on sovinnaista, m:toa kauneutta. -- tämä m., tyyntä tunne on ystävyttä **TALVIO.** Silloin muuttui hänen mielialiansakin; tuli sisuksiin omiainen m:tous, joka oikeastaan oli ellottavaa, mutta jolle ei mitään voinut **SILL.** Päivä oli todellakin kirkas ja lempeä, sellainen m. ja vähän surullinen, mikä voi olla joskus syyskuussa **HAANPÄÄ.**

mieto/makuinen a. M. ruoka. -**tuoksuinen a.** M. kasvi.

-**miettein^{en}** *poss.a.* -sesti *adv.* -syys^{en} *omin.* < miete. | Syvä-, vakavam.

miettelä^{is} *a.* -ästi *adv.* -isyy^{en} *omin.* mietteisinsä vaipunut, mietiskelevä, miettiväinen, harkitseva, vakava, hiljainen. | Harvasanainen ja m. Hämeen mies. Hän oli nuoruudessaan m. ja hiljainen. Kuultuaan asian hän kävi m:äksi. M:än näköinen. M:ät kasvot, M. hymy, ilme. Mies puhui m:äseen erämaan eläjän tapaan. Haasteli m:än hiljaisesti. Katsella, puhua m:ästi. Hänen kasvoillaan on vanhuksen arvokasta m:isyyttä. — Sunnuntain m. rauha. Metsän m. hiljaisuus.

miettiä^ä *tek.* Yksinäinen m. Hänen kasvoillaan oli syvällisen m:n ilme.

miettimisaika s. Sain päivän m:ajan päätöksentekoa varten. Pyytää, antaa, myöntää m:aikaa. Komitea pidättää itselleen kolmen päivän m:ajan. Šakin turnajaispeleissä on m. ra-

joitettu. Tilanne ei suonut minulle paljonnekaan m:aikaa. -**tauko s.**

miettimätön^{en} *kielt.a.* Riuskaotteinen, turhia m. mies.

miettiväinen^{en} *a.* -sesti *adv.* -syys^{en} *omin.* miettivä, miettelias. | Vähäpuheinen ja m. Hän kuunteli m:senä puhetta. Kirje pani miehen m:seksi. Kasvoilla m. ilme. M:sen näköinen. Katseli m:sesti eteensä.

miet/tiä^ä *v.* -tivästi *adv.* **1.** ajatella, harkita, pohtia, punnita, tuumia, aprikoida, järkeillä, mietiskellä. | M. jtk asiaa. M. kaiken katoavaisuutta. Ehdotusta on vielä m:ittävä. Mitäs m:it? M:in juuri, kannattaako ollenkaan lähteä. Olen tässä m:tinyt, että taitaa olla parasta myydä koko talo. "Kukahen tuollaisenkin on osannut tehdä?" m:ti poika. Vastasi sen enempää m:timättä. Pysähty keskelle pihaa m:timään. M. päänsä puhki. Pää m:tivästi kumarassa. Otsa m:tivästi rypyssä. — Hän oli m:tinyt [= ajatellut, suunnitellut] levähtävänsä vain hetken ja lähtevänsä sitten kotiaan **KATAJA. 2. a.** suunnitella; saada ajatuksissaan valmiiksi; keksiä (miettimällä). | Keisari m:ti valloitusretkeä Intiaan. M:i kirje valmiiksi ennen kuin kirjoitatti. M:ti keinon tullimiesten pettämiseksi. Oli m:tinyt mielestään oivan selityksen. Kylällä näet ei kukaan uskonut koko testamenttijuttua, vaan otaksuttiin Samulin sen itse m:timeen **KATAJA. Älä m:i** pahaa lähimmäistäsi vastaan **VT. b. harv.** päästä ajatteleamalla selville jstak; arvata. | -- ken m:ti neidon mielen? ***MANN.** Miekka m:ti miehen mielen, / arvasi uron pakinan **KAL. 3. harv.** inf.-obj:n ohella: suunnitella, aikoa, tuumia. | M:ti koetella ja tutkia asiaa. M:in mennä lukkarille kouluun **KIV.** Luviisa m:ti jäädä ovensuuhun seisomaan, mutta rohkaisikin mielensä ja astui Jounin perässä **JÄRVENT.** Ei kukaan m:tinytkään perääntä ***JYLHÄ.**

migmatiitti^ä *s.* gneissimäisiä kivilajeja, jotka ovat graniittien ja kiteisten liuskeiden seoksia. **migreeni^ä** *s. lääk.* kohtauksittainen pitkälinen sairaus, jonka huomattavimmat oireet ovat kova (tav. toispuolinen) päänsärky, oksennukset, huono yleistila ja näköhäiriöt. -**koh-taus s.**

mihin *adv.* ks. missä. -**kin** *adv.* ks. missäkin. -**kään** *adv.* ks. missään.

miilu^ä *s.* tiiviille pohjalle ladottu, lämpöä pitävällä, palamattomalla aineella peitetty puukeko t. -pino, jossa puita hiilletään sysiksi. | Tasa-, luisupohjainen m. M:n pystyttäminen, sytytys, poltto. M. kytee, savuaa. — Harvinaisempaa käyttöä. | Yksinkertaisin tiilenpolto tapahtuu m:ssa. Poltettuja luujauhoja valmistetaan luita m:issa polttamalla ja näin saatua tuotetta hienoksi jauhamalla. — *Kuv.* Sydänten sytyvät m:t **TLVY.** — *Yhd.* kormu-, lama-, pysty-, ripam.; hiili-, sysi-, tervam.; uraanim. -**hauta s.** -**hiili s.** miilusyysi. -**hiilto s.** sysien hiiltäminen miilussa. -**koppi s.** miilunpolttajien miilun lähistölle tekemä tilapäis-suoja. -**n/pohja s.** -**n/polttaja s.** -**n/poltto s.**

-puu s. milussa hillettävä puu, sysipuu. | M:i-
den läpimitta on 5—15 cm.

miilusta^{a2} v. kans. oleilla, kuljeksia, puuhailla
(jssak näkymättömissä), olla hämäreperäisissä
puhissa. | M. kylällä päivät pitkät. Öisillä
kaduilla m:via naisia. Missä poikakin m:nee,
kun ei ole koko päivänä näkynyt? KARHUM.

miilusiysi s., tav. mon. milussa hilleetty syysi,
miiluhiili. --**uuni** s. milun tapainen laite, jossa
hilleetään syysiä ja jossa miilusta poiketen on
tiilistä t. raudasta tehty hiiltotila.

miimikko²⁸ s. mimiikan harjoittaja, miimillinen
näyttelijä.

miimilli^{nen} a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. =
seur.

miimi^{nen} a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. mimiik-
kaan kuuluva t. sitä koskeva, eleellinen, ele-
ilme-. | M:iset liikkeet. M. esitys, tanssi, taid-
e. M:esti vaikuttava näyttelijänsuoritus. —
M:iset lihakset 'ilmeliikkeitä aiheuttavat kas-
volihakset'.

miimos⁶¹ s. 1. antiikin aikana: ilveilijä, näytte-
lijä. 2. rahvaanomaisista matkintakujeista ke-
hittynyt, osaksi miimisesti esitettäväksi, osaksi
lausuttavaksi tarkoitettu kreikkalais-rooma-
lainen kirjallisuudenlaji. | Koomillinen m.

1. **miina**¹⁰ s. 1. sot. veden pinnalle t. pinnan
alle (merimiina) t. maahan (maamiina) ase-
tettu, tav. kosketuksesta räjähtävä räjähdys-
panos; vars. aik. myös erityisillä heittimillä
ammuttavista suurehkoista kranaatin tapai-
sista räjähdysammuksista. | Vihollisen m:at.
Astua, ajaa m:aan. M. räjähtää. M:ojen rai-
vaus. — Yhd. maa-, merim.; aika-, kosketus-,
magneetti-, polku-, sytytys-, sähkö-, tähyys-
tys-, tärym.; ajo-, heitto-, pohja-, sarvim.;
hyökkäysvaunum. 2. el. käytävä t. ontelo, joi-
ta (lehti)miinaajien toukat nakertavat kas-
vien lehtiin. — Yhd. lehtim.

2. **miina**¹⁰ s. 1. muinaisajan paino- ja raha-
mitta: 1/60 talenttia. 2. uuskreikkalainen pai-
nomitta: 1500 drakhmaa (1,5 kg).

miinaaja¹⁰ s. el. hyönteisiä, joiden toukat elä-
vät kasvien lehtien sisällä niiden solukoita
ravinnokseen käyttäen. | Useimmat m:t kuu-
luvat pikkuperhoisiin (esim. sireenikoi, tuo-
men miinaajakoi) tai kaksisiipisiin (esim. juu-
rikaskärpänen, ohranlehtikärpänen), mutta
eräät niistä luetaan kovakuoriaisten ja pis-
tiäisten lahkoihin. — Yhd. lehtim.

miina-**alus** s. sot. M:-alukset voidaan tehtä-
vänsä luonteen mukaan jakaa miinanlaskijoi-
hin ja miinanraivaajiin. --**ansa** s. sot. -**este** s.
sot. -**harava** s. sot. magnetismin perustuva
laite, jota käytetään maamiinojen raivaukses-
sa etsimisvälineenä. -**kartta** s. sot. miinoitus-
kartta. -**kenttä** s. sot. miinoitettu alue; tällai-
sella alueella olevat miinat. | Vihollisen m.
Lahden suulle laskettu m. Ajaa m:än. Lähes-
tyvä kuormasto pysäytettiin m:än. -**kranaatti**
s. sot. ohutkuorinen, runsaasti räjähdysainetta
sisältävä kranaatti, jonka teho perustuu mi-
navaikutukseen; vrt. sirpalekranaatti. -**käytä-
vä** s. sot. pitkäaikaisessa asemasodassa ja pii-
rityksissä vihollisasemien alle kaivettu käy-
tävä, jonne sijoitetuilla suurilla räjähdyspa-

noksilla nämä asemat voidaan räjäyttää.
-**laiva** s. sot. = miina-**alus**. -**laivue** s. sot. -**mes-
tari** s. sot. Torpedo- ja m. huolehtii, vastaa ja
tekee tilin -- aluksen torpedo- ja miinaka-
lustosta SO.

miinanetsijä s. sot. miinanetsintään käytetty
alus; us. = miinanraivaaja. -**etsintä** s. sot.
miinojen etsintä (ja niiden merkitseminen
karttaan). -**heitin** s. sot. vrt. heitin 2. | Saksa-
laisten ensimmäisessä maailmansodassa käyt-
tämät m:timet. -**laskija** s. sot. miinanlaskuun
käytetty alus. | M:na voidaan käyttää mitä
alusta tahansa, kunhan siihen vain on sijoit-
tettavissa miinanlaskulaitteet. -**lasku** s. sot.
miinojen laskeminen hyökkäys- t. puolustus-
tarkoituksessa alusten kulkuvesille. -**raivaaja**
s. sot. miinanraivaukseen käytetty matalassa
kulkeva alus. -**raivaus** s. sot. miinojen raiva-
minen maastosta t. vesistöistä. -**räjähdys** s.
miina-**pommi** s. sot. vrt. miinakranaatti. -**so**ta
s. sot. Saksalaisten tarkoituksena oli heiken-
tää Englannin merivoimia m:dalla ja sukel-
lusvenehyökkäyksillä. -**sulku** s. sot. niin tiheä
miinakenttä, että alus ei voi sitä vaurioitu-
matta läpäistä. | M:un murtaminen.

miina-**ta**³⁵ v. el. miinaajista: syödä lehden solu-
koita. | Juurikaskärpäsen toukkien m:amat
lehdet.

miinat^{on} kar. a. M:tomaksi raivattu väylä.

miinaupseeri s. sot. Aluksen m. -**vaara** s. ilma-
hyökkäys- ja m. Tavarain vakuuttaminen
m:n varalta. -**vaarannos** s. sot. harvaan las-
kettu miinoite jnk merialueen liikennekelvotto-
maksi saattamiseksi. -**vaikutus** s. sot. räjäh-
dyksen aikaansaamaan paineeseen perustuva
vaikutus;)(sirpalevaikutus. | Kranaatin m.
-**vene** s. sot. -**vyöhyke** s. sot. vyöhykemäinen
miinakenttä.

miini⁴ s. puhek. kasvojen eleet, ilme, katan-
to. | Arvokas, röyhkeä m.

miinoite⁷⁸ s. sot. miinoittamisen tulos, miina-
este, -kenttä, -sulku. | Väylän, tien poikki las-
kettu m.

miinoit^{taa} v. sot. varustaa miinoilla, sijoit-
taa, laskea jhk miinoja. | M:ettu alue. Sata-
man suu on m:ettu. Pioneerit m:tavat tietä.

miinoittaja¹⁰ tek. Vedenalaisten käyttö m:ina.

miinoitus⁶¹ s. miinoittaminen; miinoite. | Sillan,
radan, rakennusten m. -**kartta** s. sot. kartta, joi-
hon on merkitty jnk alueen miinoitteet.

miinu⁶⁴) (plus, "plussa". 1. adv. jota us. käyt.
myös s:sesti. Merkittään: — a. mat. vähennys-
laskun merkinä: pois. | 5—2=3. Paljonko on
100—1? a²—b². Tehdä laskuvirhe merkitse-
mällä plussan asemesta m. — Yleisemmin käyt-
tettynä. | Palkkaa 18.000 mk kuussa m.
veronpidätys. b. vars. mat. negatiivisten lukujen
(plus-merkin ohella myös nollan) etumerkinä.
| —3, —ab, ±0 [luetaan: plus miinus
nolla]. — Kuv. Tulos oli plus m. nolla 'hyö-
dytön, olematon, yhtä tyhjän kanssa'. — Erik.
lämpömittarilla mitattaessa 0-pisteen alapuo-
lella olevien lämpöasteiden merkinä. | —6° C
[luetaan: miinus kuusi astetta Celsiusta]
'kuusi astetta kylmää, pakkasta Celsiuksen
lämpömittarin mukaan'. Oli ainakin m. kol-

mekymmentä astetta. **c.** (vars. koulukielessä) numerona merkityn t. kirjaimella ilmaistun arvosanan jäljessä osoittamassa, että asianomaisen tiedot t. taidot, menestys kokeessa tms. eivät aivan vastaa ko. täyttää arvosanaa. | 5—. **a.**—. **d.** opettajan koulussa oppilaan huolimattomuuden, osaamattomuuden tms. johdosta muistikirjaansa tämän nimen kohdalle tekemä —-merkki. | Opettaja merkitsi m:ksen kirjaansa. Pekka sai taas m:ksen. 2. s. kuv. a. vähennys, tappio. | Myymälän liikevaihdossa tapahtunut hieman m:sta. Yhtiö tuotti pelkkää m:sta. Viennin ja tuonnin suhde osoitti tammi—heinäkuussa 1934 Suomelle 200 milj. markan m:sta. Saada plussat ja m:sket taloudessa tasapainoon. **b.** heikkous, epäkohta, epämeriitti, haitta. | Suurin m. joukkueellemme oli J:n poissaolo. Hänelle katsottiin m:kseksi, että —. Se on minun mielestäni pikemminkin m. kuin plus. Pienenä m:ksena voisi sanoa, että —.

miinusaste s. pakkasaste. | Lämpömittari osoitti neljää m:astetta. **-kirja** s. kirja, johon merki(ty)etään (tositteellisia) menoeriä, jotka a. saa laskea hyväkseen verovähennyksinä (esim. sairaus- ja lääkemenot). **-lasit** s. mon. koverallinssiset silmälasit. **-merkki** s. **-napa** s. sähkö. negatiivinen napa. **-piste** s. vars. urh. Saada ajan ylittämistä m:it. **-puoli** s. 1. Lämpömittarin m. '0-pisteen alapuolella oleva puoli. — Tav. 2. huono puoli, haitta-, varjopuoli. | Teoksen m:ia on, että —. **-sähkö** s. negatiivinen sähkö. **-tili** s. Laitteen m:lle [= haittoihin, huonoihin puoliin] on merkittävä sen kalleus.

mikado s. länsimaissa Japanin keisarista käytetty nimitys.

mikaniitti* s. tekn. kiillesuomuista ja jstak sideaineesta puristettu levymäinen massa, jota käytetään sähkön eristysaineena.

mikin *indef.pron.* (vartalo mi-) ks. myös misäkin; vrt. kukin, mikäkin. 1. muodoltaan aina yksilisenä sekä henkilöistä että muista olioista, esineistä ja asioista: jokainen erikseen, omasta puolestaan, vuorostansa. Käyt. vain myönt. yhteyksissä muiden, tav. samakan- taisten pron:ien ja adv:ien ohella. **a. s:sesti.** Mitä heimoa m. on. Miten m. [= kuinka kukin] vain haluaa. Missä m. sijaitsee. Tekevät mikä [t. kuka] mitäkin 'mikä sitä, mikä tätä; yksi yhtä, toinen toista'. Minkä mitäkin 'sitä ja tätä, yhtä ja toista, jos jotakin'. Milloin minkin lajinen, suuruisen, värinen (myös ∪). Miten paljon minkin kokoista [myös ∪] sähkötavaraa tarvitaan. **b. a:sesti.** Mitä ehdotusta m. äänestäjä kannattaa. Missä on m. esine luokassasi? Mitä muut tutkijat ovat mistäkin asiasta esittäneet, sen K. jättää yleensä huomioon ottamatta. Mikä milläkin tavalla 'mikä yhdellä, mikä toisella tavalla; mikä tavalla, mikä toisella'. Milloin missäkin tarkoituksessa. 2. *harv.* = jokin. | — — kuun syrjästä lähti kappale kulumaan — — niin kuin m. happo olisi syönyt ohkaista levyä ivalo. — Hieman yleisempi yhteydessä jos *mikin*. | Siellä oli väkeä jos minkin näköistä, oli nuoria ja vanhoja.

[Naiset] ilonpidoin pitkin / juonet punovat jos mitkin / pettääkseen miesparkojaan *MANN.

mikkeli* s. alkuaan arkkipiispa Mikaelille omistettu pyhäpäivä, 29:s syyskuuta (= Mikon päivä), mikäli se on sunnuntai, muutoin sitä seuraava sunnuntai, mikko, mikkeli-, mikon-päivä. | M:stä joulun. Muuttaa m:nä uuteen taloon. Elot oli korjattava m:in mennessä. **-n/päivä** s. = ed. | M:päivän tienoilla.

mikko* s.; myös: Mikko. 1. = mikkeli. | Mikon viikko. Lampuot tuli tilalleen m:nä. M. ajaa ämmät pirttiin ja naurii kuoppaan sr. 2. leik. a. kettu. | M., mielevä mies. Pitkähäntäinen m. Ukolla oli kahdeksat raudat m:ja vaanimassa. Saipa nyt moni vikkelijalkainen M. maksaa hienolla rahallansa muutaman makean palan kivi. b. eräiden osaksi tilap. yhd:o- jen jälkiosana. | — — kuitenkin niiden yksinkertaisten, harmaitten jörösilmiä pohjasta kurkistelee mielestäni ylös niinkuin jokin pieni klipparim. [= veijari] kivi. — Yhd. rätti-, vahtim.

mikonpäivä s.; myös: Mikon päivä. | Hirsien hakkuuajaksi riitti m:stä pääsiäiseen.

mikro- (kreikkalaisperäisten) sanojen alkuosana: pieni, pikku, pienois-; mittayksikön nimen alkuosana: miljoonasosa ko. yksikköä;)(makro-. **-ampeeri** s. sähkö. (lyh. μA) 1/1.000.000 ampeeria. **-analyysi** s. kem. mikrokemiallinen analyysi. **-barometri** s. metrl. pienten ilmanpaineen muutosten havaitsemiseen käytetty elohopeailmapuntari.

mikrobi* s. alkuaan bakteereista, nyk. (vars. kansantajuissa esityksissä) kaikista mikro-organismeista käytetty nimitys. | M., joka on kuppataudin aiheuttaja.

mikrobiologia s. mikro-organismeja tutkiva tiede. **-eliö** s. mikro-organismi. **-faradi** s. sähkö. (lyh. μF) 1/1.000.000 faradia. **-filmi** s. vrt. seur. **-filmikuvaus** s. rainakuvaus.

mikrofoni* s. fys. tekn. puhelin- ja radiotekniikassa sekä äänilevyjen ja -elokuvasal- mistuksessa yms. käytetty koje, joka muuttaa ääniaallot samanmuotoisiksi sähkövärähtelyiksi. | Puhua m:in. — Vars. rad. Olla m:n ääressä. Torstaina käyvät m. ja nimimerkki Vuokko mannekiininäytöksessä. — Yhd. puhe- lin-, radiom. **-kuva** s., tav. mon. kuulokuvia, jotka tav. on otettu nauhaan radioselostajan jssak vieraillessa. | M:ia Hämeenlinnasta. M:ia Helsingin Diakonissalaitoksen työmaalta. **-käynti** s. radioselostajan suoraan radioitu t. nauhaan otettu käynti jssak, sen radiointi. | M. sosiaalimuseossa, lentokonetehtaassa. **-laite** s. **-mies** s. radioselostaja. **-n/kalvo** s. fys. tekn. **-vahvistin** s. rad. laite, joka vahvistaa mikrofonin antaman heikon tehon. **-vierailu** s. = mikrofonikäynti. | M. Turun vanhassa linnassa. **-virta** s. fys. tekn. mikrofonin kautta kulkeva sähkövirta.

mikrogramma s. (lyh. γ) 1/1.000.000 grammaa. **-ilma** s. metrl. maanpinnan lähellä t. kasvipiteessä oleva ilma-alue. **-ilmasto** s. **-ilmatie** s. **-kemiallinen a.** **-sesti adv.** M. analyysi, mikroanalyysi 'kemiallinen analyysi, joka suoritetaan, kun tutkittavaa ainetta on hyvin

vähän t. kun on todettava erittäin pieniä aineääriä". -**kokki** s. *lääk.* etup. sellaisia kokkeja, palloaktereita, jotka eivät kuulu varsinaisesti tauteja aiheuttaviin lajeihin. -**kosmos** s. pienoismaailma; *erik.* ja alkuaan siitä "pionoismaailmasta", jonka ihminen mm. renessanssijan luonnonfilosofien käsityksen mukaan muodostaa;) (makrokosmos. | Atomin sisäinen m. -**levy** s. tavallista levyä hienompiurainen, hitaammin soitettava, tavallista enemmän musiikkia tm. sisältävä äänilevy, long playing -levy. -**litra** s. (*lyh.* μ l) 1/1.000.000 litraa. -**metri** s. koje, jolla voidaan mitata erittäin pieniä pituuksia ja kulmia. -**metriruuvi** s. mikrometriin kuuluva hyvin pieninoinen ruuvi, jota kiertämällä mikrometrin osia voidaan liikuttaa. -**millimetri** s. = mikroni.

mikronesialainen^{as} a. ja s. M: set 'Mikronesian saariston alkuasukkaat'.

mikroni^f s. (*lyh.* μ) 1/1.000.000 metriä, mikromillimetri. — *Yhd.* millim.

mikro-ohmi s. *sähk.* (*lyh.* $\mu\Omega$) 1/1.000.000 ohmia. --**organismi** s. *biol.* paljain silmin näkymätön eliö, pien-, pienoisi-, pikkueliö, hituolio, mikrobi. | Bakterit ym. m:t. M: en aiheuttamat taudit. -**pipetti** s. pienten nestemäärien mittaamiseen käytetty, tav. mittaasteikolla varustettu pipetti. -**skooppillinen**^{as} a. par. mikroskooppinen.

mikroskooppi^{1*} s. optinen koje, jolla voidaan tarkastella lähellä olevia pieniä esineitä (voimakkaasti) suurennettuina. | Luonnontieteilijän, lääkärin m. Tutkia jtk mikroskooppilla. — *Kuv.* -- jos otamme Inkerin runot tutkimuksen mikroskoopin alaiseksi, niin huomaamme, että -- *en-serätä.* — *Yhd.* elektro-ni-, kasvi-, stereo-, ultram. -**kuv** s. M. haa-vasta.

mikroskooppinen^{as} a. -**sesti** *adv.* 1. mikroskoopin avulla tapahtuva, mikroskooppia hyväkseen käytävä. | M. tutkimus, analyysi. M. kivitiede. M. patologinen anatomia 1. patologinen histologia tutkii mikroskoopin avulla kudoksissa ja soluissa esiintyviä taudinilmiöitä. 2. (vain) mikroskooppilla näkyvä, paljain silmin näkymätön; myös laajemmin: pienen pieni, pikkuriikkinen. | Imusolmukkeen m. rakenne. Pellavan m: sena tuntomerkinä on kuidun suoruus. Ohran ja vehnän lentonoki ovat m: sestä täysin samanlaiset. M: set eliöt, leväkasvit, M. loissieni, M: sen pieni. Pieni, melkein m. mies. Rakennukset näyttivät m: silta ympäröivien suunnattomien vuorten rinnalla.

mikroskooppitutkimus s. Bakteerien toimintaa ja vaikutusta koskevat m: ket.

mikroskopi^{da} 19 v. -nti^{1*} *teonn.* käyttää mikroskooppia, tutkia jtk mikroskooppilla. | M: tava valmiste. -**ja**¹¹ *tek.* Harjaantunut m.

mikrosomi^f s. M: t solun submikroskooppisia osasia'.

mikrospori^f s. *kasv.* pikkuitiö. -**tomi**^f s. leikkauslaite, jota käytetään mikroskooppisia valmisteita tehtäessä. -**vaaka** s. erittäin herkkä, vars. kemian tutkimuksissa käytetty vaaka. -**valokuva** s. vrt. seur. | M. solukosta. -**valo-**

kuvaus s. mikroskooppisten esineiden valokuvaaminen suurennettuina mikroskoopin ja valokuvauskoneen yhdistelmää käyttäen. -**voltti** s. *sähk.* (*lyh.* μV) 1/1.000.000 voltia.

miksi *interr. adv.* (harvemmin miksikä, vanh. miksis, *murt.* ja *runok.* miksi; kielto: n: n kera us. miksen, mikset jne.) minkä takia, tähden t. vuoksi, mistä syystä. 1. varsin. *interr.* käyttöä. a. itsenäistä kysymyslausetta aloittamassa. | M. pelkää? M. aina riitelette? M. tapelua rauhallisessa huoneessani? *krvt.* M: ihän tie on tältä kohtaa tavallista leveämpi? M. hän ei tule? M: ette jo luovu yrityksestä? -- m: is meille näin teit? *urv.* Joka aamu on armo uus; / miksi siis huolta me saamme? *hlv.* — Vahvistussanan kera. | M. ihmeessä et vastaa? b. alisteista kysymyslausetta aloittamassa. | En tiedä m. pelkään. Tästä selitty, m: ei työ onnistunut. Nousi kysymys siitä, m. asiaa ei ollut otettu aikaisemmin esille. 2. muuta, laajentunutta käyttöä. a. huudahduksissa. | Voi, m. sen jätin! M: ette te koskaan voi olla rauhassa! Oi kultainen syntymäkehto, m. en sitä siunaisi *Kianto.* b. myönnytävissä ilmauksissa. | Olin huoleton ja — m: en sitä myöntäisi — sanomattoman onnellinen. Elokuva olisi verraton opetusväline kaupunkien ja m: ikä ei myös maaseudun kouluissa. [Se oli] jonkinlainen ansiotyö, niin m: ikä ei suurtyökin minun puoleltani *Aho.* Hyvinhän siinä kävi, ja m: ei olisi käynyt. | "Eikös olekin hyvä keksintö?" — "M: ei." | "Muistatko vielä Jussin?" — "M: en muistaisi."

miksolyydynen^{as} a. *mus.* M. sävellaji 'eräs kirkkosävellaji'.

miksti^f s. *mus.* laulussa: falsetin ja rintaäänien välinen rekisteri.

mikstuura¹² s. lääkeeseos, vars. kansanlääkkeenä yleinen mixtura simplex, ruusunpatat. | Kamferia, m: a ja valeriana. Teelusikallinen m: a vilustumiseen. M: n haju.

mikstuuri^f s. *mus.* kuoroäänikerta.

mikä s: nen ja a: nen esinettä t. asiaa, joskus myös henkilöä tarkoittava *pron.* Yks. ja mon. gen. *minkä*, mon. nom. *mitkä*. Muista sijamuodoista, jotka gen: n tavoin ovat mon: ssa samanlaiset kuin yks: ssä, -**kä** liittyy vain joskus (tarpeettomasti) ill: iin ja all: iin: *mihinkä*, *millekä*. — *Ks.* erikseen *mi (min)*, jotka muodot ovat yleisiä runoudessa, sekä *adv: n* tavoin käytettyjä *miksi*, *mitä* ja *missä*, *mistä*, *mihin*. Vrt. *kuka*.

1. *interr.* Huom., että kysyttäessä "mikä?" henkilöä tarkoittaen halutaan tietoa hänen asemastaan, ominaisuuksistaan tms., kysyttäessä "kuka?" halutaan tietoa henkilöllisyydestä. — Samoin: Älkää vihatko ihmistä, *kuka* ja m. hän lieneekin; nähkää vain, m. hän on, se riittää *sill.*

1. itsenäistä kysymyslausetta aloittamassa. | M. hän on? Mitä te olette miehiänne? Miksi minua oikein luulet? M. se on? M. hätänä? Mitä nyt? Mitä kuuluu? Mitä haluat, teet, ajattelet? Mitä tuntuu? Mistä kummasta te puhutte? Minkä arvoinen, ikäinen, kielinen, kokoinen, näköinen? Minkä takia, tähden,

vuoksi? — M. mies? M. heikkarin nero luulet olevasi? M. puku, kirja, kaupunki? M. talo tuo on? Millä kadulla asut? Minä päivänä palaat? M. kiire sinulla on? Mistä syystä? Mistä kaukaa vieras on? — Mitä [= paljonko] kello on? Mitä tämä maksaa? Mitä olen velkaa? — Murt. Kuuluuko sitä mitä [= kuuluuko jotakin ja mitä; mitä kuuluu]? Saitko m. palkaksi? — Tiedätkös mitä [puhek. kiinnittämissä puhuteltavan huomiota puhujan haluamaan seikkaan, yms.]. | Tiedätkös mitä! Asiasta tuli sittenkin tosi.

2. alisteista kysymyslausetta aloittamassa. | Kysyin, m. hän on, miksi hän aikoo. Ei tiedä, mitä tekisi. Näyttäkääs nyt, mihin pystytte. — Kukaan ei osannut sanoa, m. mies hän on. Selittää, millä tavoin työ on tehty. En voi aavistaakaan, mistä syystä minut jätettiin kutsumatta. — Ties millä keinoin. — Murt.; vrt. IV.2. | Jos minkä [= ei sitä tiedä minkä] vielä tekee, kun kirosi pahasti AHO.

3. ediin liittyvää käyttöä. a. hämmästyttä, ihastusta, mielipahaa tms. ilmaisevissa huudahduksissa. | Mitä ihmettä! Mitä merkkillistä sinä oikein teet! Mitkä silmät! M. ihana näky! M. murheen hetki! M. ero entisen ja nykyisen välillä! M. vahinko, etten tienenny tulostasi! Voi, missä siivossa te olette! Voi sitä poikaa, minkä tempun teki! b. myönnetyissä t. painokkaasti toteavissa ilmauksissa. | M:s hänen on ollessa! M. on ostaessa, kun on kukkaro täynnä rahaa. | "Tuletko?" — "M:-päs siinä!" | Ja nuoren parin välit näkyivät menevän oikein hyvin --. M:s sellaisen miehen kanssa! LINN. Pian A. voitti kaikkien suosion ja m:s mukavampaa miestä saa turhaan hakea. Ja topakka kun oli Maijastiina, niin m., pitiväthän ne sitä JORUNI. | Rintamalleko sinä olet menossa? — M:s, johan minä olen siellä kuukauden ollut HEPOR. — mikä ettei tottahan toki, kyllä vain, miksei. | Tottahan nyt sotamies uskalsi — m. ettei JÄRVENT. "Rupeat osamieheksi?" — "No, ka m., etten [= miksen] rupeaisi" AK. c. torjuvissa, väheksyvissä ilmauksissa; huudahduslauseissa, jotka muodoltaan tav. myönteisinä ilmaisevat sisältämänsä ajatuksen painokkaasti kielteisenä. | Mitä vielä! Vielä m.! Eikö mitä! Jussiko hyvä oppilas, ja mun mitä! Mitäs noista meneistä! Mitäpä hän lääkeistä. Mitä minä siitä, mitä muut ajattelevat! Mitä se minuun kuuluu. Minkäs sille mahtaa. M:s kiire teillä on. | "Mutta jos siitä tulee riita?" — "Vieläpä siitä m.!" | Mitä varastamista se on, jos omastaan ottaa. M. sinä olet minua komentamaan! Herra, m. on ihminen, että hänestä lukua pidät, m. ihmislapsi, että häntä ajattelet! vt. — "Tehtävä on liian vaikea." — "M. vaikea tuo nyt tuollainen on!" | M. vanha kauppias oli? Mies parhaassa iässään LEINO. d. epävarmuutta, mahdollisuutta ilmaisevissa yhteyksissä. | Muuan mies, m. lienee ollut kuluri. M. lieneekin tullut, mutta Pekka ei enää palannut. Mitä niitä mahtaa olla 30 'mahtaisiko niitä olla, kai niitä on kolmisenkymmentä'. Mitähän sinne lienee vajaat viisi

kilometriä. Viikon pari mitä virunee [sairaana] LEINO. — mitä(hän) jos, mitäpä jos, mitä jos aloittamassa jtkk uutena mahdollisuutena t. ehdotuksena esitettyä, tarkempaa pohdintaa t. vastausta edellyttävää ajatusta: entä(pä) jos, entäs jos. | Mitähän jos möisin huvilan. Mitäs jollei juna ehtisikään ajoissa. Mitähän jos menisin uimaan? Mitähän olisi, jos keitetäisiin kahvit.

II. rel. vrt. joka. 1. korrelaattina s.; vallankaan henkilöistä ei suositeltavaa; muutoinkin tav. mmin (paitsi sup:n yhteydessä) joka, yleisesti kuitenkin: se paikka, missä; ks. missä 2. | Lapset, mitkä ensimmäisinä ikävuosinaan ovat sairastelleet. -- niitä juutalaisia pakko-siirtolaisia, mitkä minun isäni, kuningas, on tuonut Juudasta vt. Talo, minkä ostimme. Työ, minkä eduskuntamme on suorittanut. Ne virheet, mitä karjaloudessa yleensä tehdään. Niillä edellytyksillä, mitä laki ja välipuhe kussakin tapauksessa sisältävät. Hänen vaatteissaan on sama savupirtin suloinen tuoksu m. [= kuin] ennenkin AHO. — Erik. sup:n määrittämään s:iin viitaten. | Paras paikka minkä tiedän. Kiikkerin vene mitä ajatella saattaa.

2. korrelaattina yksiköllinen, tav. asiaa tarkoittava pron. | Sen lisäksi, mitä on säädetty. Se ei ole kaunista, mitä sanot. Tuonti on vähentynyt siitä, mitä se oli ennen sotaa. Saimme kaikkea, mitä vain osasimme toivoa. Sama m. ennenkin. — Mutta: Ne, jotka. Voi sitä, joka ei tottele! — Murt. päälauseen edellä olevassa tempor., kond. t. konsess. sivulauseessa; vrt. IV.2. | Ja kun mitä lujasti toivoo, se tapahtuu JORUNI.

3. korrelaattina sup:ssa oleva a. | Paras mitä tiedän. Suurin mitä maassamme on koskaan nähty.

4. yleensä vain kirjall. korrelaattina lause. a. pron. yksinään. | M. oli todistettava. Tuli sade, m. [= ja se seikka] esti koko matkamme. Kysyin hänen vointiaan, mihin hän vain pudisti päätään. — Erik. elipt. huomautuksissa seuraavaan viitaten. | Hän on hienokäyttöksinen ja m. tärkeintä erittäin rikas. -- ja m. ihmeellisintä, L. säilyi onnettomuudessa täysin vahingoittumattomana. Mikä vielä ikävämpää, näiden viljalajikkeiden satoisuudesta ei toistaiseksi ole varmoja koenumeroita. b. pron. ja postp., esim. minkä jälkeen, mitä ennen, minkä johdosta, takia, tähden, vuoksi, mitä vastoin. | Pysähdyttiin ateriomaan, minkä jälkeen makkaa jatkettiin. Vihannekset keitetään, mitä ennen ne on huolellisesti puhdistettava. Satoi, minkä takia lähtö lykkäytyi. Rukiit tulivat huonoja, mitä vastoin kaurasta saatiin kohtalainen sato. c. rel.-lauseessa pron:n pääsanana korrelaattilauseetta määrittävä nomini. | Tuli sade, m. seikka esti koko matkamme. Nimitykset etnologia ja etnografia vilahtelevat kirjallisuudessa sangen epämääräisinä ja häilyvinä, mitä epämääräisyyttä on jatkunut viime aikoihin asti. Luu- ja niveltuberkuloosin hoidossa käytettiin ennen runsaasti leikkauksia, mistä syystä näitä tau-

din muotoja on kutsuttu kirurgisiksi tuberkulooseiksi.

5. mikä = se mikä. | Teen minkä taidan. Saat mitä haluat. Minulla ei ole mitä kaivata, ei mitä toivoa. A:lla ei ole millä maksaa velkansa. Mitä edellä on sanottu puusta, koskee myös muita hyödykkeitä. — Erik. a. Tuli m. tuli. Tein minkä tein. Puhu mitäs puhut. Istukaa mitä istutte, minä menen nukkumaan. — Kuollut m. kuollut. Tehty m. tehty. — Kauppa m. kauppa [= kauppa on kauppa], ei se siitä muutu. Älä kaunistele, valhe m. valhe. b. rel.-lauseessa pron:n pääsanana nomini, jota rel.-lause oikeastaan määrittää. | Tässä on meillä sileä aho, ja mitä kantoja on esteeksi, tempaamme juurineen pois krvi. — ja mitä rahoa oli, ne hän oli säilyttänyt takanaan KAUPPISH. — söivät mitä löysivät juuria ja marjoja AHO.

6. vieraanvoittoista, kankeaa käyttöä. | M. meitä eniten ihastutti, oli [Eniten meitä ihastutti] hyvä ja runsas ruoka. M. on arveluttavinta, on [Arveluttavinta on] että —. — mitä jhk tulee. Mitä vanhimpiin merkkeihin tulee, ne [Vanhimmat merkit] alkavat jo olla suuria harvinaisuuksia. Mitä obligaatiosijoituksiin tulee, [Obligaatiosijoituksista] ei tämän kirjoittaja uskalla sanoa mitään varmaa. Mitä palkkoihin tulee, [Palkkojen suhteen] työ on varsin edullista.

III. komp:essa t. komp.-luonteisessa rel.-lauseessa.

1. Työ oli vaikeampi, kuin miksi sitä kuvitelin. — Us. pron. täysin tarpeeton. | Suomen tuntemus on ulkomailla pienempi, kuin (mitä) meillä tavallisesti luullaan. Matkustaja saa viedä maasta saman määrän valuutaa, kuin (mitä) hänellä on ollut maahan tullessaan.

2. mitä (minkä jne.) konj:ta lähten → kuin (mitä), muuta kuin mitä, paitsi mitä. | Jussi nukkuu, syvempää unta mitä [= kuin] seitsemään vuoteen SLL. — -- harvoinpa on ollut isästä tarkempaa tietoa, mitä [= muuta kuin mitä, paitsi mitä] sitten on myöhemmin lapsen näköpää ilmoittanut RAILO. Enhän ollut ennen tanssinut, mitä olin pyörinyt joidenkin setien kanssa perhejuhlissa AK. Kuivat siellä nyt ovatkin muuten maat, minkä [= paitsi] tuossa suolla RENGELBERG.

3. minkä konj:n tavoin. a. niin paljon kuin (suinkin), sikäli kuin. | Huutaa minkä jak-saa. Juoksi minkä kintuista pääsi. Lapset poimivat kukkia minkä ennättivät. [Kissanpoika] kasvaa joka päivä, minkä [= sitä mukaa kuin] kesä lähestyy SLL. Nukuttiin penkeillä, minkä [= sen verran kuin, se vähä mikä] nukuttiin. b. murt. kuten, niin kuin. | Surkeaa on köyhän elämä, minkä noittenkin raukkain PAKK. Tuli työtään tekee minkä pakkankenen MERIL.

IV. indef. murt. t. ainakin itäsuomalaisittain. a. kielt. yhteyksissä: mikään. | Ei siinä m. auta. Ei kannussa mitä juotavaa ollutkaan. Eipä olekaan m. eläessä AHO. Eihän lapsella m. — näkeehän sen kohta HEFOR. En minä-

kään m. orja ole. Olemmeko me mitä kansakoululaisia! Kuka sille mitä mahtoi, että roisto pääsi pakoon TALVIO. Insinöörikin häntä on sanottu, jos lie m. insinööri WALTARI. — mitä (puhek.) joskus vain vahvistavana: suinkaan, ollenkaan, alkuunkaan. | "Jokos uskot?" — "Enhän minä mitä usko." | Eihän tämä mitä vinossa ole AK. — *älähän mitä, älä (pä)s mitä* (puhek.) Kauko kuuluu menneen kihloihin." — "Älähän mitä [= vai niin, ihan-ko totta!]" | Odotettiin sadetta, mutta äläs mitä [= annahan olla, kuinka ollakaan] — pouta tulikin. — Vars. jos mikä. Kahvi jos m. on piristävää. Alituinen kertaus jos m. on omiaan lamauttamaan oppilaiden mielenkiinnon. Tässä jos missä pitää paikkansa sananlasku: "oma apu paras apu". b. kysyviissä ja kond. yhteyksissä = jokin. | Söisihän sitä, jos olisi mitä syötävää. Oli turvallista tietää, että apu oli tarjona, jos mitä olisi sattunut. Jos vielä menee, tuittupää, ja tekee minkä itselleen! HEFOR. — Mahtoiko olla vihaa mitä vanhaa? AHO. | Jäikö mitä vielä? — Lakki jäi AHO.

2. yl. jstak rajoituksesta, esineestä t. asiasta, joka jssak suhteessa on yhtä mahdollinen, tulee yhtä hyvin kysymyksen kuin kaikki muutkin. a. konsess. yhteyksissä. | -- matoja, perhoja, simpukoita ja mitä kaikkea AHO. Jos mitä teet, niin tervaa! — Vars. mikä hyvän-sä, tahansa, vain; vaikka mikä, jos mikä. Olkoon m. hyvän-sä. Ehdolla millä hyvän-sä. Mihin hintaan t. keinolla millä tahansa. Haluaa työtä mitä vain. Omenia, karamelleja, kakkua ja vaikka mitä. Kaloja tuli vaikka millä mitalla. En peräänny, vaikka m. olisi. Jos minkä väristä kangasta. Kuulut sieltä matkoiltasi hankkineen jos mitä TALVIO. b. kuin mikä (murt.) kuin mikäkin, kuin ainakin t. konsanaan jokin. | Ulista kuin m. koiranpentu. Kasvaa kuin m. sieni ikään. Asunto oli ahdas kuin m. varpusenpesä. Kaunis paikka kuin m. pieni Punkaharju. — Pelkkänä vahvistussanana. | Totinen kuin m. Maa on kovaa kuin m.

3. mikä mitäkin, missäkin, milloinkin, kulloinkin yms.; yleisesti myös henkilöistä. | Tekevät m. mitäkin 'mikä sitä, mikä tätä; yksi yhtä, toinen toista'. Hajosivat m. minnekin. M. milläkin tavalla. Syötiin mitä milloinkin. Millä minkinlaiset jalkineet. Juteltiin minkä mitäkin 'sitä ja tätä, yhtä ja toista, sekalais-ta'. On ollut maalarina, suutarina ja minkä minäkin. Marja harhaili pihassa ja rannassa ja minkä missäkin AHO.

4. mikä — mikä, mikä — kuka yleisesti myös henkilöistä: joku — joku, toinen — toinen, yksi — toinen. | M. maisteli olutta, m. viiniä. M. kantoj matkalaukkua, millä oli reppu selässään. -- minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät vt. Lehmät viettivät yötään m. seisten, m. makuullaan märehkien. Tähän sopimukseen liittyivät muutkin, mitkä aikaisemmin, mitkä myöhemmin. — M. minne, kuka kunne. M. huutaa, m. pui nyrkkiään, kuka noituu. Kuka oii suutarina, m. räätälinä.

mikäkin *indef.pron.* komp. konj:n kera: kuin ainakin, konsanaan jokin; vrt. mikin. | Astelee nenä pystyssä kuin m. kauppaneuvos. Elää kuin missäkin hotellissa. -- käy kiinni kuin mihinkäkin koukkuun **TALVIO.** -- viehättävä valoläikkä, joka on kuin m. kuutamon paiste **SILL.** -- Pelkkänä vahvistussanana. | Pirteä kuin m. Suuria kuin mitkäkin.

mikäli konj:ta lähenevä *adv.* 1. *rel. a.* sikäli kuin, sinä määrin kuin, niin paljon kuin, sen mukaan kuin; jos. | Pula vain sikäli paheni, m. sota jatkui. -- m. [= sitä mukaa kuin] synnytyisaika lähenee, sitä vaikeammaksi hänen tilansa kävi **LINN.** M. kielitiede ja muinaistutkimus ovat pystyneet selvittämään Suomen suvun alkuperää, se näyttää johtavan Kaakkois-Venäjälle. M. olemme saaneet tietää, on --. -- Korjaukset suoritetaan vain m. ne ovat aivan välttämättömiä. Kasvillisuus koettaa tuntuellakin tulla toimeen m. kylmyydeltä ja tuulilta voi. -- Mak-sen m. jaksan. Tulen m. voim. M. tarvetta ilmenee, on --. Lasten on saatava opetusta m. mahdollista oman koulupiirinsä koulussa. Jos mahdollista on ja m. teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa **UT.** -- *sikäli mikäli* (leik.) vars. vastauksissa puhujan epävarmuutta t. varausta ilmaisevassa: riippuu olosuhteista, kenties tms. | "Voiko tauti parantua?" -- "Sikäli m." b. siinä tapauksessa että; edellytettynä että; jos. | Korvaus odotusajalta, m. se on kahta tuntia pitempi. M. teosta on vielä saatavissa, pyydämme toimitamaan tilauksen ensi tilassa. M. huollettavia lapsia ei voida sijoittaa sopiviin yksityiskoteihin, kunta on ylläpidettävä lastenkoteja. Niin asia on, m. en muista väärin. 2. *interr. harv.* missä määrin. | On vaikea ratkaista, m. kysymyksessä on juuri sama henkilö.

mikään *indef.pron.*, jota esinettä t. asiaa, joskus myös henkilöä tarkoittaen käyt. kielt. yhteyksissä;)(jokin; kaikki. Yks. ja mon. gen. *minkään*, yks. akk. *minkään*, *mikään*, mon. nom. ja akk. *mikään*. Muista sijamuodoista, jotka gen:n tavoin ovat mon:ssa samanlaiset kuin yks:ssä, -*kään* (runok. joskus -*känä*) liittyy aina vain transl:in. ill:iin ja all:iin: *miksikään*, *mihinkään*, *millekään*. Ess. ja partit. sekä olo- ja erosijat kuuluvat sen sijaan *minään*, *mitään* (runok. joskus *mitänä*) ja *missään*, *mistään*, *millään*, *mitään*. Ed. sijoissa kuit, ylät, myös -*kään*: *minäkään*, *mitäkään*, jälkimmäisissä joskus yleisemminkin: *missäkään* jne. Ks. myös erikseen *missään*, *mistään*, *mihinkään*, joita muotoja käyt. paikallisesti *adv.*:eina. Vrt. kukaan.

1. *s:sesti*. M. ei auta. Ei m. estä minua. Siellä ei ole mitään. Kaikki tai ei mitään. Ei yhtään, ei niin mitään. Ei juuri, paljon mitään. Ei näe, tiedä, sano mitään. Ei ole kadottanut mitään nuoruutensa tulisuudesta. Hän ei ole m., mitään. Mahtaako lähdestä tulla mitään. Ei tämä vielä mitään, mutta näkisitpä --. | "Anteeksi!" -- "Ei (se) [haittaa] mitään." | Ei minkään näköinen. Sitä ei pidetä minään. P:stä ei ole mihinkään. Ei välitä mistään. Lönn-

rot ei ollut missään äärimmäisyyksien mies. -- eikä peittänyt mitänä / tulevaisen polven tulla **LENO.** Hän oli -- ihmisten hyökkäämä, -- halveksittu, jota emme minäkään pitäneet **VT.** Antaa en voi mitäkään: / ristis juurehen vaan jään **HLV.** -- *Erik. a. jos mikään* elliptisenä sivulauseena vahvistamassa määrittämäänsä sanaa: ennen kaikkea, juuri, vasta, nimenomaan. | Alkoholi jos m. on vaarallista. Tällä seikalla jos millään on suuri merkitys. Kirjapainotyö on kulttuurityötä jos m. b. *eikä mikään* vahvistamassa kielt. lauseessa sanaa, johon pron. on rinnastettu: ei mies eikä mikään = (painokkaana:) ei mikään mies. | Hän ei ole mies eikä m. Talo ei ole talo eikä m., ellei --. Eihän se ole matka eikä m. Ei ole konsti eikä m. Ei keinolla eikä millään. Et saa sitä hinnasta eikä mistään. Se on siivo mies, ei juo eikä mitään **TALVIO.** c. *ei millään* ei millään keinolla, ihmeellä tms., ei mitenkään. | Työ ei onnistunut millään. En millään muista. Ei millään malttanut lähteä. d. *niin kuin ei mitään* (ark.) vaikeuksista, helposti tms., noin vain. | Päästä kuulustelusta niin kuin ei mitään. -- soittaa luirutteli urkuja niin kuin ei mitään **TIRUS.** Meidät nähtiin nyt piha-penkillä äijän kanssa istuskelemassa, lauan-taiehtona saunan jälkeen, niin kuin ei mitään **SILL.** e. *mitään* (puhek.) pelkästään vahvistavana: suinkaan, ollenkaan, alkuunkaan. | Älä pelkää, ei se mitään päälle aja. Minä lupasin kynsiä silmät sinun päästäsi, mutta en minä mitään kynsi **LINN.** f. *älähän mitään*, *älä(pä)s mitään* (puhek.). "Sain nelikiloisen hauen." -- "Älähän mitään [= vai niin, ihan-ko totta!]" | Ukkoa odotettiin jo kuolevaksi, vaan äläs mitään [= annahan olla, kuinka olikaan] -- se virkosikin!

2. *a:sesti*. Ei m. tavallinen mies. Enhän minä ole m. Runeberg. Ei m. ase, kirja, talo. Hymy, joka oli tuskaisempi kuin mitkään kynelet. Eihän tässä m. hengenhäätä ole. Siitä ei ole mitään hyötyä. Minulla ei ole siihen mitään sanomista. Nuorisoa, jolla ei ole mitään harastuksia. Ilman mitään kustannuksia. Ei missään tapauksessa. Älä missään nimessä! Ei mistään hinnasta. Ei millään tavalla, lailla. Ei millään muotoa. Ei millään ilveellä (ark.). Ei millään ehdolla. -- S:sesti käytettyyn a:iin liittyen. | Ei mitään hyvää. On vaikea sanoa mitään varmaa. Ei mitään uutta auringon alla (alk. vt.). -- *Erik. a.* vars. käännösuomessa us. tarpeettomasti. | Ilman mitään ostopakkoa. Hänellä ei ollut mitään perhettä. b. vars. *puhek.* tarpeettomasti a:iin liittyen. | Ei enää m. uusi. En ollut m. halukas suostumaan ehdotukseen. Heinä ei ollut mitään erinomaista. Säkeet, jotka eivät suinkaan ole mitään sujuvia ja kaukkaita.

milaneesi s. *kut.* eräs naisten alusvaatteisiin ja yöpukuihin käytetty ohut silkki- t. teko-silkkipangas.

millisi s. 1. sotaväki, joka rauhan vallitessa on palveluksessa vain lyhyen ajan, tav. enintään jonkun viikon vuodessa. | Muutamissa mais-sa, esim. Sveitsissä, m. perustuu asevelvolli-

suuteen ja on ainoa sotaväki, toisissa maissa, esim. Englannissa ja Yhdysvalloissa, joissa on paikka-armeija, m:n kuuluminen on vapaaehtoista, ja m. on vakinaisen armeijan reservinä r. Fascistinen m. Italiassa Mussolinin aikana armeijan rinnalla toiminut fascistien sotilasjärjestö. — *Yhd. talonpoikais-, työläis-m. 2. hist.* Suomessa Venäjän vallankumouksen jälkeen 1917 poliisista lyhyen aikaa käytetty nimitys. -**armeija** s. -**joukko** s., tav. *mon.* -**järjestelmä** s. Sotalaitoksen perustyyppi: ammatti-, miliisi- ja kaaderijärjestelmä. -**laitos** s. -**osasto** s. -**sotila** s. Vapaaehtoiset m:at. **militarismi**¹ s. sotilaallisten näkökohtien yksi-puolinen varteen ottaminen, niiden vaatimusten liiallinen suosiminen yhteiskunnan muiden tarpeiden kustannuksella, sotahenkisyys; sotilasvalta.

militarisoida¹⁸ v. tehdä militaristiseksi. | M:tu maa. M:tu nuoris.

militaristi⁴ s. militarismin kannattaja. -**nen**²⁸ a. militarismia kannattava, sen mukainen t. sille ominainen. | M. maa. M. politiikka.

militääri²⁸ a. par. sotilaallinen, sotilas-.

milj. lyh. miljoona. | 3 milj. tonnia.

miljardi¹⁸ s. (*perusl.*) (*lyh.* mrd.) tuhat miljoonaa, merkitään 1.000.000.000. | 30 m:ia markkaa. Lähes puoli m:ia dollaria. Yhtiö uhrasi tutkimustyöhön m:(n) markkaa. Ihmisiä lasketaan nykyisin olevan 2½ m:ia. M:ejä vuosia sitten. -- nuo m:it pienet elämän kohdat, jotka kukin sinänsä ovat kuulumattomia, mutta jotka yhdessä täyttävät keskeyttämättä poutailman sll. — *Erik.* rahasta: miljardi markkaa, kruunua tm. | Vahingot noin puoli m:ia. Hallitus varasi työttömyyden torjuntaan m:n. Talousarvio, joka nousee kymmeniin m:eihin. Alkoholin käytön uhrataan vuosittain m:ejä. — *Yhd. apulanta-*, sotakorvaus-, työttömyysm.

miljardiööri⁴ s. henkilö, jolla on omaisuutta miljardi markkaa, kruunua tm. | Amerikan m:t.

miljonääri⁴ s. 1. henkilö, jolla on omaisuutta miljoona markkaa, kruunua tm.; us. yleisemmin: erittäin rikas henkilö; *syn.* miljoonikko, miljoonamies. | Suutari, josta tuli m. Naida m:n tytär. M:en loistohuvilat. Elää kuin mikäkin m. — *Yhd. dollari-, puntam.*; monim. 2. ks. lentomiljonääri. -**n/housut** s. *mon. leik.* lounaspuvun ja šaketin raidallisista housuista. -**perhe** s.

miljoona¹⁸ s. (*perusl.*) (*lyh.* milj.) tuhat tuhatta, merkitään 1.000.000. | 300 m:aa dollaria. Hän peri m. markkaa, m:n markkaa. 1,4 m:aa tonnia. M:ia kilometrejä. Lontoossa on noin 8 m:aa asukasta. M. kertaa. Sellaisia on vain yksi m:asta. — *Erik.* a. rahasta: miljoona markkaa, kruunua tm. | Kaksi m:aa rahana. Useiden m:ien omaisuus. Talo maksoi m:an. Puutavaraa puolentoista m:an arvosta. — *Yhd. puolustus-, sivistysm:at.* b. vain *mon.* miljoonat ihmiset. | Tuhannet ja m:at ovat turhaan etäsineet vastausta tähän kysymykseen. Työ, joka on ollut m:ille siunaukseksi.

miljoona-armeija s. miljoonainen armeija. | Suurvaltojen m:armeijat. -**arpajaiset** s. *mon.*

arpajaiset, joissa on voittoina miljoona t. miljoonia.

miljoonainen²⁸ a. miljoonan t. miljoonia käsittävä, miljoonan t. miljoonien suuruinen. | Viron m. kansa. M:iset joukot. Tuo sievä korva oli vielä kuukausi sitten yhtenä niistä kidusrakojen uureista, jotka m:sten ajanjaksojen takana johtivat tästä leukojen takaa nieluun sll. — *Yhd. puoli-, kaksi-, kolmi-, neli-, kymmen-, satam.*; monim.

miljoona/kartta s. koko maapallon maa-alan käsittäväksi suunniteltu, lehtinä ilmestyyvä kartta, jonka mittakaava on 1:1.000.000.

-**kauppa** s. miljoonan t. miljoonien suuruinen kauppa. -**kaupun/ki** s. kaupunki, jossa on miljoona t. miljoonia asukkaita. | New Yorkin m. Keskellä m:gin hällinää ja pauhua. -**kavallus** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) suuruinen kavallus. -**kertai/nen** a. -**sesti adv.** Äänen vahvistaminen elektroniputkivahvistimilla m:seksi. -**lahjoitu/s** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) arvoisen lahjoitus. | Suomen kulttuurirahastolle tehdyt m:kset. -**liike** s. iso, huomattava liikelaite, suurliike. -**lu/ku** s. Päästä säästötilillä uudelle m:vulle. -**mie/s** s. miljonääri, miljoonikko. | Amerikan m:het. -**omaisuus** s. omaisuus, jonka arvo on miljoona t. miljoonia (markkoja, kruunuja jne.). -**paino/s** s. miljoonan t. miljoonien kappaleiden painos. | M:k-sina leviävä lehti. -**palo** s. tulipalo, jonka aiheuttamat vahingot nousevat miljoonaan t. miljooniin (markkoihin, kruunuihin jne.). | M. Tampereella. -**peri/jä (tär)** s. henkilö, joka saa miljoonaperinnön. -**perintö** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) suuruinen t. arvoinen perintö. -**rahasto** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) rahasto.

miljoonas²⁸ järjestysl., joka vastaa perusl:a miljoona. | M. osa jstak. Vuos jo m. vierähtää, / illan tähdestä tie kun lähti VILJANEN. -**osa**²⁸ s. Sekunnin m.

miljoonasti¹⁸ adv. miljoona kertaa. — *Kuv.* Olen jo m. [= lukemattomia kertoja] sanonut sinulle, että --.

miljoona/talo s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) arvoinen talo. | M:-talon tyttö. -**tappio** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) tappio. -**testamentti** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) suuruinen t. arvoinen testamentti. -**tila** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) arvoinen t. hintainen maatila. -**tulipalo** s. = miljoonapalo. -**työ** s. miljoonan t. miljoonia (markkoja, kruunuja jne.) maksava työ. | Satama-alueella suoritettavat m:t. -**vahinko** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) vahinko. -**voitto** s. miljoonan t. miljoonien (markkojen, kruunujen jne.) voitto. -**yritys** s. miljoonan t. miljoonia (markkoja, kruunuja jne.) maksava yritys; suuri likeyritys. | Koskenperkaus on m.

miljoonikko²⁸ s. miljonääri, miljoonamies. — *Yhd. monim.*

miljoonittain *adv.* miljoonia, monta miljoonaa. | M. bakteereja. Miehiä kaatui sodissa m. Raitiotieihin on sijoitettu pääomaa m.

miljöönä s. ympäristö, olot (ympäröivä luonto t. sosiaaliset olosuhteet), missä jku t. jk jatkuvasti on, elää, toimii t. vars. missä jkn t. jnk kuvataan olevan, elävän, toimivan, elämän-ympäristö, -kehä, -piiri, "ilmapiiri". | Runoilijan lapsuudenaikainen m. Romaanin, runon m. Onnistuneesti valittu m. Ihmesatujen m. on fantastinen, "kerran" ollut, "yhdeksän meren väkainen", ylen kirkkaan auringon loisteessa väkätelevä, ylen tummien puunvarjojen pimeydessä levittäytyvä kaukomaa m. HAAVIO. -**n**kuvaus s. Romaanin, elokuvan m. -**teoria** s. ranskalaisen Tainen esittämä teoria, jonka mukaan olevilla oloilla ja ympäristöllä, miljööllä, on ratkaiseva vaikutus taideteoksiin ym. kulttuurihistorian ilmiöihin.

milkki¹⁶ s. *ark.* kondensoitu, tiivistetty maito.

millä¹⁰ s. *murt.* kuisti.

millainen¹⁰ pronominaalinen *a.* minkälainen, -laatuinen, -kaltainen, -mimmonen. 1. *interr.* M. hän on miehiänsä? M:seksi ihminen tulee, kun hiilihapoa ei poistu riittävästi ruumiista? En tiedä, m:sen puvun panisin. M: set kannet kirjassa on? M. luku on 17/5? Kertokaahan, m:sta oli maalla. — Hämmästyttä, ihastusta, mielipahaa tms. ilmaisevissa huihduksissa, päivittelyissä yms. | M. mies! M. vahinko pitikään sattua! M. røyhkeä valhe! — *Murt.* Oliko juhlissa m:sta [= millaista juhlissa oli]? 2. *rel.* = jollainen. | Maaottelussa saavutettiin viisi uutta Suomen ennätystä, m:sta ihmettä ei ole tapahtunut siten urheilumme varhaisvuosien. — M. tehtävä, sellainen palkka. M. pappi, sellainen seurakunta sl. 3. *indef.* konsess. yhteyksissä. | M. hyvänsä, tahansa. Vaikka olisit m. mahtimies, en välttä sinusta.

millettäin *adv.* milli kerrallaan, milleinä, monta millia. | Lyhentää jtk m. — Tupakan ostaminen m.

milli¹ s. 1. *puhek.* millimetri. | Kahdeksan m:ä paksu. Leikkauttaa tukkan kolmen m:n koneella. Kuviot on sijoitettava m:lleen [= millimetrin tarkkuudella] toisiinsa kiinni. 2. *kap-palemittana:* 1000 kpl. | Puoli m:ä "Työmiestä". 5 m:ä kirjekuoria.

milli- mittayksiköiden nimen alkuosana = tuhannesosa; esim. milligramma = tuhannesosa grammaa. -**ampeeri** s. *sähkö.*; *lyh.* mA. | Yhden m:n virta. -**baari** s. *metri.*; *lyh.* mb. -**gramma** s.; *lyh.* mg. -**litra** s.; *lyh.* ml.

millimetri s.; *lyh.* mm. | 5—6 m:ä pitkä. Koko maan vuotuinen sademäärä on keskimäärin 537 m:ä. — *Yhd.* mikrom.; neliöm.; palstam. -**asteikko** s. M:olla varustettu lasiputki. -**jako**, -**jaotus** s. Viivoittimen m. -**lehtiö** s. millimetripaperilehtiö. -**mitta** s. -**pä-peri** s. ruutupaperi, jonka ruutujen sivu on 1 mm. | Graafisten käyrien piirtäminen m:lle. -**vihko** s. millimetripaperivihko.

millimikroni s. (*lyh.* mμ t. μμ) vars. valopissa: 1/1000 mikronia.

millinen¹⁰ *a.* vanh. millainen, minkälainen. |

-- m. tämä on? *utv.* -- ottakaat vaari, m. loppu heidän menollansa oli *utv.* M:seksi kertoivat miehen muodon? *krvi.* He eivät näkynet pitävän mitään lukua omasta kurjuudesta, olipa se m. tahansa päivär.

-**millinen**¹⁰ *poss.a.* < milli 1. | 2--, 5--, 10-m. **millivoltti** s. *sähkö.*; *lyh.* mV. | Jännitehäviö 50 m:a.

milloin *adv.* (harvemmin: milloinka) *vrt.* koska. 1. *interr.* aikaan, ajankohtaan kohdistuvaa suoraa t. epäsuoraa kysymyslausetta aloitamassa. | M. lähdemme? M. teos ilmestyy? Tiedätkö m. äiti palaa. En voi aavistaaakaan, m. työ valmistuu. Ties m. olemme tavanneet. -- kesällä m. lienee ollut, sulan, pehmeän maan aikana *AHO.* — Huudahuksissa. | M. sinäkin miehistyt! — *Murt.* Tuletko sinä m. [= tuletko ja milloin; milloin tulet] käymään minun luonani? *iris uurt.* Kun ei ollut kiireitä töitä, hän kävi aina iltaisin laivarannassa, että jos m. sattuu tulemaan *KAUPPISH.* 2. *rel. a. harv.* jolloin. | Elin kanssa onnen ajan, m. / mielen rauha puhkes ruusuihin *ELINA VAARA.* b. *tempor.* konj:ta lähten: (aina) silloin kun, aina kun, joka kerta kun. | Aina m. tarve vaatii. M. ei estettä ilmaannu. Saat ruokaa m. tahdot. Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, m. sitä tehdä voit *vr.* M. oppiaat eivätkä voi aterioida kotonaan, on paikallaan ylläpitää koulukeittolaa. Jokivesi on usein likaista, etenkin m. joki on vähävetinen ja hidas. M. katsotaan syytä olevan, on asia alistettava maatalousministeriön ratkaistavaksi. — *Murt.* Ja kun tieni minut m. [= Ja milloin tieni minut] toivat kotikylään takaisin, niin kyllä kysyivätkin silmäni ensiksi *AHO.* -- riistivät -- parhaat pojat sotatanterille, kun kuninkaat ja keisarit m. saattoivat vallasta riitaantumaa *KIANTO.* -- minä ansaitseen paljon paremmin, jos satamassa m. on työtä *iris uurt.* 3. *indef.* a. konsess. yhteyksissä. | M. [= minä ajankohdasta, millä hetkellä] hyvänsä, tahansa, vain. Hän voi tulla m. hyvänsä. Olen valmis m. vain. Vaikka m. — *Harv.* Ken teitä en lempinyt m. [= joskus], / ei kylmene konsanaan *KOSKENN.* b. *milloin* *mitäkin, missäkin* yms. | M. oli mikin puolue voitolla. Käytti apunaan m. ketäkin, M. mitenkään, milläkin tavalla. Ulkoa kuului m. minkinlaista ääntä. c. vars. *runok. harv.* milloinkaan, koskaan. | -- mut onnea ei ollut hällä m. *LARINK.* d. *milloin* — *milloin* joskus — joskus, toisinaan — toisinaan. | M. sitä, m. tätä. Asua m. maalla, m. kaupungissa. M. olimme kalassa, m. lueskelimme, m. raivasimme kiviä. — *milloin* — *kul-loin* (*murt.*) -- väistellen m. sauvoimella, kul-loin airolla kiitäviä jäälohkareita päivär.

milloinkaan *adv.* (*runok.* myös -na) kielt. yhteyksissä: (ei) minään aikana t. ajankohtana, (ei) missään tilaisuudessa t. olosuhteissa, (ei) koskaan, ikänä, konsanaan. | Ei m. ennen. Ei m. eläessänsä. En ole nähnyt häntä m. Eihän sitä m. tiedä, mitä tapahtuu. Kuinka tästä m. selviämme! Nyt tai ei m. Nyt jos m. Ihme ja kumma, jos Heikki m. tulee ylioppilaaksi. Jos m. niin viime vappuna minulla

oli hauskaa. Olla terveempi, ankarampi kuin m. Parempi myöhään kuin ei m. sl. Harvoin saapi orja lemmin, / ei miniä m:nä KAL.

milloinkin *adv.* (tav. vain samankantaisten pronien ja *adv.*ien kera) = kulloinkin. | Mikä puku m.? Kuka m. on vuorossa. Millaista työtä m. on saatavissa. Tehdä ostoksensa mistä m. 'milloin yhdestä, milloin toisesta paikasta, milloin mistäkin'. Miten m.

millä (**nsäkään** *adv.* Jku, jk ei ole m., m:änkään 'ei välitä jstak, mistään, ei ole tuonaankaan'. Ei ole m. vaarasta, jkn puheista. Emme olleet m:mmeäkään. Älä ole m:sikään, kyllä se siitä selviää! — Harvemmin. | Ellös olko m:känä, / m:känä, tuollakana! KAL. Mutta Simeoni ei tuosta ollut juuri m:nsä kivi.

milma yks. 1. pers:n pron:n partit. *murt.* minua. | Jos ma pääsisin hovista, / -- / et sinä enämpi m., / koira kirjava, purisi A.OKSANEN.

milorsini(nen) s. eräs tumman sininen väriaine.

miltei *adv.* = melkein. | M. kaikki. M. viisi litraa. M. joka päivä. M. kaikkialla. M. yksityiskohtia myöten. M. mahdollon, uskomaton. M. jumalallinen, pelokas, yksinvaltainen. Saa-da m. johtava asema. M. parempi kuin ennen. Tyttö m. pelkäsi. M. itkin. M. lensimme suksilla alas vuorenrinnettä. Yksityiskohta, jonka saattoi m. jättää huomaamatta.

mineografi s. monistusköje, jossa painokehiliö vastaa erikoisesti valmistettu, värinä läpäisemätön paperi, johon piirrot muodostuvat pienistä rei'istä.

mimicry¹ [-kri] s. el. sellainen suojeleva yhdennäköisyys, että jk eläin sekä väreiltään että muodoiltaan erehdyttävästi muistuttaa jtk toista, us. aivan vierassukuista eläintä.

mimiikka^{10*} s. tunteiden, ajatusten ja mielen-tilojen ilmaisu kasvojen (laajemmassa merk:ssä koko ruumiin) ilmielikeillä, ilmehtiminen, ilmeily, ilmekieli, ilmeet; elehtiminen, eleily, elekieli, eleet. | Välitön, luonnollinen m. Näyttelijän m.

minimoinen¹⁰ pronominaalinen a. = millainen. | 1. *interr.* M. mies? Kertokaa nyt, m:sta maalla oli. 2. *rel.* Se oli semmoinen, m:sena hän oli nähnyt itsensä salin suuressa kuvastimessa. 3. *indef.* Kouluun oli mentävä m:sella ilmalla hyvänsä.

mimoosa¹⁰ s. troopillisia hernekasveja, vars. Mimos pudica, jonka lehdyköissä ja ruodeissa kosketus, sähköiskut, valaistuksen vaihtelut ym. ärsykkeet aiheuttavat asennonmuutoksia, tunteita. | Herkkä kuin m. -**mainen**¹⁰ *kalt.* a. M. herkkyys. -**n**kuori s. useiden akaasialajien kuori, jota käytetään vars. nahkojen parkitukseen.

min *lyh.* minuutti. | 5 t 20 min 15 s.

min. *lyh.* ministeri.

mina¹⁰ s. par. miina (ks. 2. miina).

minareetti¹⁴ s. moskeijan yhteydessä oleva siro torni, jonka parvekkeelta uskovaisia kutsutaan rukoukseen. | Kupolien ja m:en kaupunki.

-minen¹⁰ nomininjohtin (= IV inf:n tunnus), jolla jokaisesta v:stä voidaan johtaa vastaava tekoa, us. myös teon kohdetta merkitsevä s.:

antaminen (lahjan antaminen — onko teillä jotakin antamista?), juominen (juominen kesäkuumalla — pyytää juomista), kirjoittaminen (kesken kirjoittamista — ei ole mitään kirjoittamista), koskeminen, kuuleminen, käskeminen, laajentaminen, laulaminen, lyöminen, meneminen, muodostaminen, oleminen, paraneminen, paukkuminen, sataminen, sädehtiminen, tekeminen jne. — Huom. mon:lliset ilmaukset: olla naimisissa, mennä naimisiin; olla tekemisissä, joutua tekemisiin jkn kanssa. — Huom. myös: Hänen on meneminen 'hänen täytyy mennä'. Ei sinne ole menemistä 'ei sinne sovi mennä'. Huutaa huutamistaan 'huutaa jatkuvasti'.

mineraali¹ s. kivennäinen. | Epämetalliset m:t. Suomen hyödylliset m:t. Graniitti sisältää kolmea m:a: kvartsia, maasälpää ja kiillettä. — *Yhd.* kivi-, malmi-, suola-; fosfaatti-, oksidi-, rikki-, sulfidi-, titaanim.

mineraali = kivennäis-. -**aar**/re s. Tärkeimmät Kapmaan m:teista ovat kupari, kulta ja timantit. -**aine**/s s. Kivilajin m:ket. -**esiintymä** s. Rikkaita m:iä. -**happo** s. -**jauhe** s. Raapekumi on mineraali- ja värijauheilla seostettua kumia, jota käytetään kirjoituksen ja piirustuksen poistamiseen. -**kokoelma** s. Koulun m. -**kokoomus** s. Kiven m. -**lähde** s. kivennäis-(vesi)lähde. | Kuuma, radiumpitoinen m. Karlsbadin m:teet. -**löydös** s. -**maa** s. -**massa** s. Malmien ja muiden m:ojen tutkiminen.

mineraalinen¹⁰ a. 1. mineraalina oleva, alkuperältään, rakenteeltaan, kokoomukseltaan yms. mineraalia oleva, mineraali-, kivennäis-. | M:et raaka-, polttoaineet. 2. *poss.* — *Yhd.* runsas-, vähäm.

mineraalinenäyte s. -**pitoinen** a. -**suus omin.** Veden m:suus. -**ra**/e s. Kiven m:keet. -**rikkau**/s s. Kanadan m:det. -**seos** s. -**sini(nen)** s. runsaasti raskassälvällä, kipsillä ja savella sekoitettu berliinisininen. -**suola** s. Ravinnon m:t. -**teollisuus** s. Kalkki- ja sementiteollisuus ovat maamme m:den haaroista ensimmäisellä sijalla. -**tuotanto** s. Kotimainen m. -**tuote** s. Kivihiiltä ja muita m:teita. -**varat** s. mon. Maamme m. -**vesi** s. -**väri** s. -**öljy** s.

mineralogi¹ s. mineralogian harjoittaja t. tutkija. -**logia**¹⁰ s. mineraaleja, niiden ominaisuuksia, kokoomusta, esiintymis- ja synty-tapoja, keinotekoisista valmistamista sekä muut-tumista ja hajaantumista käsittelevä tiede, kivennäistiede. -**loginen**¹⁰ a. mineralogiaan kuuluva t. sitä koskeva, mineralogialle ominainen. | M. kovuusasteikko. Haliitti, vuorisuo-lan m. nimi. Yliopiston m. laitos.

miniatyristi¹ s. miniatyyrien tekijä, vars. miniatyyrimaalari.

miniatyyri¹ s. 1. koristeellinen, maalattu alkukirjain t. kuvio, jollaisia keskiajalla ja uuden ajan alussa käytettiin käsikirjoituksissa ja painetuissa kirjoissa. 2. hyvin pienikokoinen, us. norsunluulle, medaljonkiin tms. tehty maa-laus, pienoismaalaus, -kuva. | Rokokoon suosimat m:t. M. äidinäidistä. Kokoelma m:reja. — M:in [= miniatyyrimaalauksen, -taiteen] mestari. — *Yhd.* emalji-, muotokuvam. 3. *kuv.*

jstak, joka on mittasuhteiltaan erittäin pieni, huomattavasti pienennetty. | M. kunniamerkistä.

miniattyri¹ 1. vrt. ed. 1, 2. 2. laajentuneessa merk:ssä us. tilap. yhd:issa yl. pienois-. | Lapsen m:leuka. Puoli tuntia -- muistutti huone m:helvettä **ak.** -**koko** s. M:a oleva muotokuva. — Ikkunat olivat m:a. -**kokoinen** a. M. kuva. — M. talo. -**kuva** s. Medaljongin m. -**maalari** s. miniatyyrien maalaaja. -**maalau**s s. Harjoittaa m:sta. M:ksen kukoistusaika. — Käsikirjoituksen m:sket. -**mainen**^{1a} kalt.a. M. piirustus. Taide, joka perustuu m:sen hienoon yksityiskohtien suoriutukseen. -**muotokuva** s. Norsunluulle maalattu m. -**taide** s. Keskiajan m. Monet A:n pikkusävellykset ovat mitä ihastuttavinta m:ta.

minimaali- yhd:ojen alkuosana = seur.

minimaalinen^{1a} a. -sesti **adv.** -suus^{1a} **omin.** pienin mahdollinen, mahdollisimman t. äärimmäisen pieni, mitä pienin, erittäin pieni, vähäinen, merkityksetön tms. | M:sket tulot, kustannukset. M. tartunnanvara. Lämmön hukka aivan m:sta. M:sen pieni, vähän. Tietojen m:suus. Tuotanto on lisääntynyt vain m:sesti. **minimetri**¹ s. **tekn.** poikkeamatulkki, jolla voi mitata esineen tuhannesosamillimetrin tarkkuudella.

minimi¹ s. pienin, alhaisin mahdollinen t. sallittu määrä, arvo, aste tms., pienin ääriarvo, vähimmäisarvo, -määrä, -summa tms.;) (maksimi. | Lämpötilan m. helmikuussa. Rautapitoisuuden m. 50 %. 12-tykkistä patteristoa on tulitehon kannalta pidettävä m:nä. Saatuttaa m:nsä. Pienetä, painua m:in(sä). Rautateiden tavaravaunureservi m:ssään. Palkat olivat aivan m:ssä. — Jokaisen kasvilajin siemenellä on omat itämismääristeensä: m:nsä, optiminsä ja maksiminsä. — **Yhd.** paino-, toimeentulon. — **Erik. a. mat.** = minimiarvo. b. **metril.** matalapainealue, matala. — **Yhd.** ilmanpainem.

minimi- pienin, alhaisin [tms.] mahdollinen t. sallittu, vähimmäis-, minimaali-. -**ajaka** s. Suorittava työ m:ajassa. -**arvo** s. Lämpötilan m. — **Mat.** funktion minimikohdassa saama arvo, minimi. -**eh/to** s. Kauppatavaroille asetettavat m:dot. Täyttää m:dot. -**hin/ta** s. M., jolla kauppa kannattaa. Asetuksen määräämät m:nat. -**jännite** s. -**kohta** s. **mat.** sellainen argumentin (argumenttien) arvo(ryhmä), jolla funktio saa pienemmän arvon kuin läheisillä argumentin (argumenttien) arvoilla. -**koko** s. -**korkeus** s. Huoneiden m. -**laki** s., vars. **maat.** vähimmän määrän laki: eliöiden menestymisen (vars. sadon suuruuden) määrää se elinehto (ravintoaine, lämpö, valo tms.), joka ao. eliölle on vähiten edullinen. -**leveys** s. Jääpalloradan m. -**luku** s. -**lämpö** s. M., jossa bakteerit elävät. -**lämpömittari** s. lämpömittari, joka osoittaa alimman vallinneen lämpötilan. -**mit/ta** s. Jalkapallokentän m:at. -**määrä** s. Kuukausipalkan m. -**nopeus** s. -**paine** s. -**pai-no** s. -**palk/ka** s. Lailla määrätty m:at. -**pi-tuus** s. -**rahti** s. **liik.** -**raja** s. Vesimäärän maksimi- ja m:t. Toimeentulon m. -**suuruu**s

s. M:ta oleva huone. -**teho** s. -**tilavuus** s. -**vaatim**us s. Tavaralle asetettavat m:sket. Kirjansidontatyön m:ksena on, että --.

ministeri¹ s. 1. valtion hallituksen, valtioneuvoston jäsen, virkamies, joka välittömästi valtionpäämiehen alaisena ottaa osaa valtion hallintaan ja ylimmän hallinnon johtoon. | Kul-kulaitosten ja yleisten töiden m. Salkuton m. Maalaisliittolaiset m:t. — **Yhd.** ammatti-, kabinetti-, pääm.; finanssi-, ilmailu-, kansanhuolto-, kauppa-, kulkulaitos-, maatalous-, meri-, oikeus-, opetus-, puolustus-, raha-, siirtomaa-, sisä(asiain)-, sosiaali-, sota-, talous-, teollisuus-, työ-, ulko(asiain)-, valtiovarainm.; (leik.) huvim. 2. toisen arvoluokan diplomaattinen edustaja, lähettiläs (sanat ahtaamassa merk:ssä), jonka arvonimenä tav. on "erikois-lähettiläs ja täysivaltainen ministeri"; henkilö, joka on saanut tämän arvonimen.

ministeri aika s. Churchillin m:aikana. -**ehdo-**kas s. Hallitusneuvotteluja m:kaiden kesken. -**hallitus** s. hallitusjärjestelmä, jonka mukaan hallitusasioiden ratkaisu ei kuulu valtion päämiehelle, vaan vastuunalaiselle hallitukselle, ministeristölle t. eri toimialoilla sen eri jäsenille. -**hotelli** s. ulkomaiden oloista: lähetystö-talo, lähettiläänasunto. -**kan/si** s. N.N:n ensimmäisen m:den aikana. -**lista** s. Paasikiven m. oli seuraava: --. M. esitettäneen tänään tasavallan presidentille. -**neuvosto** s. eräiden maiden ministeristöstä käytetty nimitys. | Ranskan, Kreikan, [keisariajan] Venäjän m. -**neu-vottelu** s. Englannin ja Amerikan m:t.

ministerin paikka s. M:paikkojen jakautuminen eri puolueiden kesken. -**ronva** s. -**salkku** s. **kuv.** ministerintuimesta, -paikasta, ministeriydestä. | Sosialistit saanevat viisi m:a. -**toimi** s. -**tuoli** s. **kuv.** ministerinpaikasta, -toimesta, ministeriydestä. | Noustu aina m:lle saakka. -**vaihd**o s. Useasti tapahtuvat m:sket. -**vas-tuunalaisuus** s. hallituksen jäsenen, minis-terien, vastuunalaisuus virkatoimistaan, ahtaamassa merk:ssä tällainen vastuunalaisuus kansaneduskunnalle. -**virka** s.

ministeri pari s. tav.: ministeri ja hänen puolisonsa. -**presidentti** s. ulkomaiden oloista: ministeristön l. ministerineuvoston puheenjohtaja ja ensimmäinen jäsen, pääministeri. -**pula** s. = hallituspula. -**residentti** s. ko'man-nen arvoluokan diplomaattinen agentti l. asia-mies.

ministeristö¹ s. ministerien yhdessä muodostama valtioelin, joka tav. valtionpäämiehen johdolla käsittelee ja ratkaisee tärkeitä hallitusasioita, valtioneuvosto, (ulkomaiden oloista:) minis-terineuvosto.

ministeri syyte s. ministeriä vastaan lainvastaisesta menettelystä virkatoimessa nostettu syy-te. -**toveri** s. Omasta ja m:ensa puolesta. -**va-liokunta** s. ministereistä muodostettu valio-kunta. -**valtioliiketeeri** s. **hist.** virkamies, joka Venäjän vallan aikana esitteli Suomen asiat hallitsijalle. -**vierailu** s. M. Tornionjokilaak-sossa.

ministeriys^{1a} s. ministerinä olo.

ministeriö¹ s. valtioneuvostoon kuuluva virasto,

joka johtaa jtk hallinnonhaaraa ja jonka päällikkönä on ministeri. | Kulkulaitosten ja yleisten töiden m. — *Yhd. kansanhuolto-, kauppa-, maatalous-, oikeus-, opetus-, puolustus-, raha-, sisäasiain-, sosiaali-, sota-, teollisuus-, ulkoasiain-*, valtiovarainm.

miniä¹⁴ s. pojan vaimo (suhteessa appivanhempiinsa); vrt. vävy. | Anoppi ja m. Harvoin orjaa kiitetään, m:ä ei milloinkaan sl. Kyllä vävyjen aina kelpaa, mutta voi m. parkoja! sl. -- niin m. miehelässä, / kuin on koira kahleissa kal.

minkaltainen¹⁵ a. vanh. minkäkaltainen, millainen. | -- en tiedä, m. on päivän tulinen tähti [= aurinko] kivi. Näkisit, m. / rangaistus on iäinen kvv.

minkin¹⁶ **ikäinen**, **-kokoinen** a. (myös \cup) vrt. mikin. | Miten paljon m:ikäiset lapset painavat. Milloin m:kokoisia kappaleita. **-lainen**¹⁷ *indef.* a. vrt. mikin. | Pojat tekivät mikä m:asia [= mikä sellaisia, mikä tällaisia; yksi yhden-, toinen toisenlaisia] koirankureja. Jutella milloin m:sta. Kasvi, jota tavataan milloin m:silla paikoilla. Miten paljon m:sta [= kutakin] tavaraa tarvitaan? — Harvemmin. | Jos m:asia [= jonkinlaisia] virheitä.

minkinnahka s. ks. myös nertsii. **-turkki** s. **minkin**¹⁸ **niminen**, **-näköinen**, **-suuruinen**, **-väri-** **nen** a. (myös \cup) vrt. mikin. | Milloin m:nimiset herätysliikkeet. Millä m:värinen kukka napinlävessä.

minkki¹⁹ s. Mustela vison, ulkonäöltään ja elämäntavoiltaan vesikon kaltainen, turkiseläintarhoissa yleisesti kasvatettu pohjoisamerikkalainen näätäeläin; sen nahka turkiksena. | Minkin nahkaa sanotaan usein nertsiksi. **-kanta** s. Maamme m. on lisääntynyt.

minkkilä²⁰ s. = seur.

minkki²¹ **tarha** s. **-turkki** s. minkinnahkaturkki. **minkä-** a:ien alkuosana us, myös \cup , adv:ien alkuosana par. \cup . Merk.: 1. *interr.*, esim. M:ikäinen hän on? En tiedä, m:ikäinen hän on. 2. *rel.*, esim. Ostan m:ikäisen haluan. 3. *indef.*, esim. Niitä oli vaikka m:ikäisiä. **-arvoisen** a. Olkoot he m:asia tahansa. **-hintainen** a. **-ikäinen** a. **-jälkeen** *adv.* par. \cup . **-kaltainen** a. Arvaas m:sen kyydin tästä olisit ansainnut? kivi. Sillä hän tietää, m:sta tekoa me olemme vrt. **-kielinen** a. **-kokoinen** a. M. tahansa. **-laatuinen** a. M:sta kirjallisuutta? **-lainen**²² a. (aina \cup) millainen, mimmoinen, minkälaatuinen, -kaltainen. | M. on työpaikaksi? Sai tuntea, m:sta on elää toisten nurkissa. Käyttää aikansa ties m:siin huvituksiin. Kilua ja kalua vaikka m:sta. Nauttia jos m:asia [tav:mmin: jonkinlaisia] lääkkeitä. — *Murt.* Oliko täällä m:sta [= minkälaista täällä oli] viime talvena leht. **-luonteinen**, **-luontoinen** a. Jo luetteluista esimerkeistä käy selville, m:asia varhaiskeskiajan pitäjänkäräjät olivat. **-maalainen** a. M. tämän laulun säveltäjä on? **-makuinen** a. **-moinen**²³ a. (aina \cup) tav:mmin mimmoinen, millainen. | M. se hevonen on? Lähteä katsomaan, m:sta maisema on. Ehti kuvitella vaikka m:sta. **-muotoinen** a. M. on kissan pää? Kotelo saa olla m. ta-

hansa. **-nimi-** **nen** a. M:siä perhosia tunnet? **-näköinen** a. M. hän on? Jos m:stä ruokaa. **-suuruinen** a. **-takia** *adv.* par. \cup . **-tapainen** a. **-tähden** *adv.* par. \cup . **-vuoksi** *adv.* par. \cup . **-väri-** **nen** a. Vaikka m:siä vaatteita.

minkään- a:ien alkuosana us, myös \cup . Vain kielt. yhteyksissä, merk. *indef.* **-arvoisen** a. Teot, jotka eivät ole m:asia. **-laatuinen** a. **-lainen**²⁴ a. aina \cup . | Ei ollut saatavana m:sta lääkettä. Onko sinulla m:sta karttaa? Se ei ollut paljon m:sta. Minä N.N. lupaan ja vannon, -- [etten] m:sen syyn takia ole salaava enkä puhumatta jättävä mitään, josta voi olla valaistusta asian ja totuuden selville saamiseksi lk. **-makuinen** a. **-moisen**²⁵ a. (aina \cup) = minkäänlainen. **-näköinen** a. Hän ei ole m. 'ei näytä mitään, on mitättömän näköinen'. — Us. = minkäänlainen, mikään. | Ei näkynyt m:stä rakennusta koko seudulla. Siitä ei ole ollut m:stä puhetta. Semmoiseen ei heikkäläisellä ole m:stä oikeutta! AHO.

minne *adv.* (tarpeettomasti: minnekä) paikallisesti: mihin; vrt. kunne. 1. *interr.* M. menet? M. matka? On yhdentekevää, m. minut haudataan. Hävinnyt ties m. Elo päättyy m.? KLEINO. — Voi, m. minä menisin! 2. *rel.* jonne, johon. | Muutti v.1933 Helsinkiin, m. vuotta myöhemmin perusti oman kodin. — Ilman korrelaattia. | Menen m. menen. Ei ollut m. olisi asettunut yöksi. 3. *indef.* a. vars. *murt.* minnekään, mihinkään. | -- ei kai se nyt siitä m:ikä pyöri ... AHO. | "Mihin matka?" — "Eipähän m." b. *konss.* yhteyksissä. | M. tahansa. Vaikka m. M. hän meneekin, aina hänellä on kynä ja muistilehti mukanaan. — Mikä m., kuka kunne.

minnekin *indef. adv.* paikallisesti: mihinkin. | Lähtivät mikä m. He tunkivat vuokselaiset nopeasti hajalleen --, minkä uiskoryhmän m. HAARLA. Milloin m. **-kään** *indef. adv.* paikallisesti: mihinkään. | En lähde m. kotoani. Tuskin uskaltaa silmätä m. Totuus, josta ei pääse m.

minne **laulaja** s. minnelaulujen seppittäjä t. esittäjä. | 1200-luvun saksalaiset m:laulajat. Vietti m:laulajan seikkailuvaa elämää. **-laulu** s. saksalainen, varhaisemmalla keskiajalla kukoistanut trubaduurirunouden tapainen lyyrillinen runous, jota kiertelevät minnelaulajat kielisoittimen säestyksellä esittivät, minnerunous; tällaisen runouden yksityinen tuote. | M:n mestari Walther von der Vogelweide. Vanhempiä aikoina m:ja esittivät ritarit.

minnepäin *adv.* (myös \cup) mihin suuntaan, mihin päin. | M. menemme? Liikkuu m. tahansa. **minnerunous** s. ks. minnelaulu.

minoriti²⁶ s. = fransiskaani.

mintu²⁷ s. 1. Mentha, huulikukkaisten heimon kuuluvaa monivuotisia, vahvasti aromattisia ruohokasveja, vars. melkein koko maassamme yleinen Mentha arvensis, pelto-minttu. | M:un tuoksu täytti luhdin. — *Yhd.* pelto-, piparm. 2. jälkiosana eräiden muiden huulikukkaisten kasvien nimissä. — *Yhd.* hurtan-, kissan-, käenm.; maustem.

mintäh²⁸ **den** *adv.* harv. minkä tähden. | M. jä-

nis yli tien juoksee? ARV. M:en, metsän emäntä, / asut arkivaatteissa KAL.

minuendi⁴ s. mat. vähennettävä.

minuetti¹⁰ s. kans. menuetti.

minui nen⁶² a. harv. minunlaiseni, -kaltaiseni. | Oi on Ahti, Lemmin poika! / Jos tahot m:sta neittä / ikuseksi puoliseksi, / -- / sie vanno valat ikuiset KAL. Mutta minä olen m:sta lajia! HAARLA.

minun kaltaiseni a. (myös 6) = seur. | Ei m. mies niin vain syö sanaansa. -lais/eni⁶³ a. (myös 6) sellainen kuin minä. | M. tavallinen ihminen. Ei m:teni miestä kukaan muista. Se on liian hyvä m:elleni.

minus⁶⁴ par. miinus.

minuskeli¹ s. kirj. "pieni kirjain", pieniaakkonen;) (majuskeli.

minuu⁶⁵ s. ihmisen yksilölliset ominaisuudet, vars. ihmisen olemuksen henkinen puoli, sielu, psyyke, minä, oma minä, oma itse, itseys. | Hänen oikea, väärentämätön m:tensa. M:den kehitys. Kirjailijan tuotanto hänen oman m:tensa kuvastimena. -- Kuinka m:den yö-puoli voittaa päiväpuolen T.VAASKIVI. [Runoilija] tahtoo vapautua m:den panssarista ja tulla ulos itsekästä yksinäisyydestä AK.

minuuteittain adv. minuutti kerrallaan; useita minuutteja, minuutikaupalla. | Hoitoa annetaan m. Kallista aikaa kului m.

minuutti⁶⁶ s. 1. aikamittana (lyh. min) 1/60 tuntia, | 4 min 18 s. Muutamia m:teja. A:n aika oli lähes m:in parempi kuin B:n. Viiden m:in matka. 15 m:in [= neljännestantin] tauko. Joka m. 80 kertaa m:issa. Viiden m:in kulluttu. M:it kiittävät, matelevat. Kallit m:it kuluivat hukkaan. Sekunnit tuntuivat [odottajista] m:eilta. -- Yhd. alku-, loppum:it; puhelum. -- Erik. a. hyvin lyhyestä ajasta: hetki, tuokio, silmänräpäys. | M. vain! Ei siitä nyt aivan m:issa selvitä. En viivy täällä enää yhtään m:tia. M:tiakaan ei ole hukattavissa. -- Leik. Ei se kestä kuin punaisen m:in. b. määrähetkestä. | Odotamme häntä joka m. Millä m:illa tahansa. Lähden tällä m:illa. Tulla viimeisellä m:illa 'viime hetkessä'. c. **minuutilleen** (adv.) minuutin tarkkuudella. | Kello käy m:illeen. Heräsin m:illeen kello neljältä. Suorittaa lypsy m:illeen samana hetkenä joka päivä. 2. kulman mittana 1/60 astetta; kaaren mittana 1/60 kaariastetta; merkitään '. | 30° 15' [luetaan: kolmekymmentä astetta viisitoista minuuttia]. -- Yhd. kaari-, kulma-, leveys-, pituusm.

minuutikaupalla adv. useita minuutteja, minuuteittain. | Olla hievahtamatta m. Jättää jkta kilpajuoksussa m. -kello s. kello, joka osoittaa (vain) minuutit. | Urheilukentän m. -kierro s. tekn. Moottori, joka käy 6000 m:k-sen nopeudella "tekee 6000 kierrosta minuutissa". -luku s. -määrä s.

minuuttinen⁶⁷ 1. a. a. (tekn.) vars.: M. kerros-luku "kierrosten luku minuutissa". b. yhd. Kaksi-, viisi-, kymmenm. 2. s. yhd:ojen jälkiosana: Kaksi-, viisi-, kymmenm. 'kahden [jne.] minuutin aika'.

minuutti nopeus s. nopeus minuutissa. | 165 met-

rin m: nopeudella toimiva höylä. -osoitin, -viisari s. Kellon m.

minä I. yks. 1. pers:n pron. Taivutus: akk. **minut** (vanh. ja kans. **minun**, **minä**), muissa sijoissa vart. **minu-**. Ks. erikseen ma, mä ja mää (vart. mu-) ja mie (vart. mi(n)u-), joita muotoja käyt. murt. ja runok. Mon. vastaava pron. me. | M. ja sinä. Matti, Osmo ja m. Tee kuten m. Sitähän m:kin. Se on minun. Minun on nälkä. Pekan ja minun välillä(ni). Unohda minut! Auta minua! Kuinka sinä tekisit minuna? Ei ole minussa miestä. Pois sellaiset ajatukset minusta. Minusta tuntuu, että --. Älä koske minuun! Minulla on kaksi lasta. Anna minullekin! Minulle tuttu ja rakas paikka. -- Huom., että nom:a käyt. täydellisen lauseen ainoana subj:nä ja gen:ä attr:nä, postp:n kera sekä tempor.-rakenteessa subj:n asemassa yl. vain mikäli pron. on painokas. Muutoin käyt. pelkkää persoonapäätettä t. poss.-suff:a. | M. menen. Kyllä m. näytän. M. tässä isäntä olen. Se on minun asiani. Minunko poikani tekisi sellaista! Saat minun puolestani. Tee se minun tähteni! Vasta minun saavuttuani. Minun puhuessani ei tirsuta! -- Erik. 1. välittömästi seuraavan attr:n määrittämänä. | M. allekirjoittanut. Minä N. N. lupaan ja vannon, Jumalan ja hänen pyhän evankeliuminsa kautta, että -- i.k. -- M. kurja, onneton, raukka. M. vaivainen syntinen ihminen. M. viheliäinen maan mato. M. onnen suosikki. M. poika teenkin oman tahtoni mukaan. 2. painokkaasti toistettuna. | M. menen kotiin m. M. osaan kyllä m:kin pitää puoleni. -- minulla on minullakin Hagborgin postilla AHO. 3. predikaatiivina olla-v:n ohella ilmaisemassa subj:nä olevaa puhujaa itseänsä, vars. hänen sisintä olemustaan, luonnettaan. | Sen sanon, että minä en ole m., jos meijeri Pikku-Herralaan rakennetaan KATAJA. -- Puhujasta henkilönä, jolla on määräämisvalta, jota on toteltava. | Minä meillä m. olen sp. 4. gen:ssä huudahdusten vahvistusana, us. myös mun. | Voi minun päiviäni!

II. vanh. raam. refl.-pron:na. | Mutta minä kuulin äänen minulleni sanovan: -- utv.

III. s. yks. vart. minä. 1. minämuotoisen kirjallisen tuotteen subj:sta. | Eräessä [Koskenniemen "Hiilivalkean"] kuvitelmassa runon m. saapuu vaeltajana aamuyöstä kotitaloon VILJANEN. Säestävänä luonnonkuvauksena, joka saa värinsä ja valaistuksensa "m:n" kuloisestakin tunnelmasta, voitaisiin [Ahon lastuista] mainita esim. "Arkituuli -- pyhäpouta" K.NIEMINEN. 2. ihmisen olemuksesta. a. koko ihminen ruumiillis-sielullisena olentona, vars. ihmisen olemuksen henkinen puoli, sielunelämä itsenäiseksi kokonaisuudeksi käsitettynä, minuu, oma itse, itseys. | Oma m. Aluksi lapsi ymmärtää m:llä lähinnä omaa ruumistaan. Oman m:n vaatimukset. Turhamaisuus ja m:n palvonta. Hyöriä oman pikku m:nsä ympärillä. Tuntee oman m:nsä pirstoutuvan. | Kaarlo Sarkian runous on m:n taidetta. Siinä etsivät ilmaisuaan keskeisim-

mät ja arimmat tuntemukset, koko subjektiin kohdistuva elämänpaine *ak.* — Kuolettaa vanha m:nsä. Uuden ja vanhan m:n välinen taistelu. *b.* tarkemmin määritettynä jstak ihmisen olemuksen puolesta. | Onnistaa huomiota ulkonaiselle m:leen. Sisäisen m:mme. Rikastuttaa henkistä m:änsä. Tajuinen, älyllinen, siveellinen, lihallinen *m.* Lyyrillinen m:ni. Parempi m:ni voitti. Lelu on kuollut inhimillisen hulttiomuuden uhrina, ei inhimillisen ilkeyden, niin kuin minun synkkä pohjam:ni oli olettanut ja melkein toivonut sml. Ihmisrinnoissa käydään ikuista kamppailua sen m:n välillä, joka kysyy oikeuksiaan, ja sen, joka käskää kysymään velvollisuuksia *ak. c.* toinen minä henkilö, joka ulkomuodoltaan t. sisäisiltä ominaisuuksiltaan huomattavasti muistuttaa toista, jkn kuva, kaksoisolento; erittäin läheinen ystävä, uskottu. | A. on hänen toinen m:nsä.

minä/keskeinen *a.* -keskeisesti *adv.* -keskeisyys *omin.* = itse-, omakeskeinen, egosenttrinen. | M. ajatteli. Lasten m:keskeisyys. M. elämäkäsitely. Olla m:keskeisten, suuruudenhuljien kuvitelmiensa vanki. M. runokokoelma. **-kohtainen** *a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* tav:mmin itsekohtainen. **-muoto** *s.* kirjallisen tuotteen (romaanin, runon tms.) muoto, jossa sisällisyys esitetään kirjoittajalle, kertojalle itselleen tapahtuvana, hänen kokemuksinaan, elämyksinään t. ajatuksinaan. **-muotoinen** *a.* M. kertomus, runo. **-romaan *s.* minämuotoinen romaani. | Mika Waltarin m. "Sinuhe". **-tajunta** *s.* oman minän tajunta. **-tietoisuus** *s.* tietoisuus omasta minästä. | Lapsen m. **-vaivainen** *s.* kans. synnintunnustuksesta, joka alkaa sanoilla: "Minä vaivainen, syntinen ihminen". | Pappi luki m:sen. -- nöyrytyipäs mies, lasketti m:sta niin kuin kuka muu syntinen hyvänsä WILKUNA.**

miocene *s.* *geol.* tertiäärikauden kolmas alkauksi; tältä kaudelta peräisin olevat muodostumat. **-aika, -kausi** *s.*

miraakkeli *s.* 1. ihme(tapahtuma). 2. = seur. **-näytelmä** *s.* keskiaikaisista hengellisistä näytelmistä, jotka käsitelivät pyhimysten ihmetöitä.

mirabelli *s.* eräs luomulajike.

mirbaaniöljy *s.* saippuan, öljyjen yms. hajusteenä käytetyn nitrobenseenin nimitys.

mirha¹⁰, **mirha**/mi⁵ *s.* (*rinn.* myrha) useista Comphora-suvun kasveista saatu, suitsukkeena, hajusteena ja lääkkeisiin käytetty hyvänhajuinen hartsi. | M:lla sekoitettu viini. [Itämaan tietäjät] avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja m:a vt. -- hänen huulensa ovat liljat, ne tiukkuivat sulaa m:a vt. | Voita menneiden vaikutus. Sitä vastaan annan minä sinulle unohtamisen verrattoman lahjan, nauttimisen m:min LEHT.

mirri *s.* vars. hyvävälevästi: kissa, kissi. | Pikku m. Silittää m:n selkää. — *Yhd.* kissim.

misantrooppi¹⁸ *s.* ihmisvihaaja.

misantropia¹⁰ *s.* ihmisviha.

miselli *s.* submikroskooppinen makromolekyylien yhteenliittymä; sähköisesti latautunut

kolloidihiukkanen, jossa molekyylit ovat orientoituneet. — *Yhd.* proteiini-, selluloosam.

misspeli⁹ *s.* Mespilus, orapihlajalle läheistä sukua olevia ulkomaisia ruusukasveja, pensaita t. matalia puita; näiden, vars. M. germanican, Saksan mispelein, päärynämainen hedelmä, joka vanhetessaan ja hallan vaikutuksesta tulee syötäväksi. — *Yhd.* marjam.

miss *s.* vaill. tittelinä ja puhuttelusanana: (brittiläinen t. amerikkalainen) neiti; vrt. missi. — *Erik.* kauneuskuningattarista. | M. Suomi.

missaali⁹ *s.* kirj. isoja kirjakeasteita. | Pieni m. on 48, iso m. 60 pistettä.

missale⁹ [-ä-] *s.* messukirja; room.-kat. kirkossa liturgian käsikirja, joka sisältää messun kaavan ja messussa luettavat tekstit.

missi⁴ *s.* ark. (brittiläinen t. amerikkalainen) neiti; *leik.* myös naisten kauneuskilpailujen voittajista. | Amerikkalaiset m:t. Kuvankaunis m. **-romaan** *s.*, tav. halv. lähinnä (nuorille) naislukijoille tarkoitettu (pintapuolisen ihanteellinen t. romanttinen) romaani.

missä, **mistä**, **minhin** *adv.* Vastaa paikallisesti käytettynä mikä-pron:a, jonka sisäpaikallissijoja *adv:n* eri muodot ovat; **minhin** = **minne**. Vrt. kussa. 1. *interr.* M. viivyt? M. on nainen? Kysyi m. asema on. M. päin? Mistä tuulee? Mistä kaukaa vieraat ovat? Mistä [= minkä kautta, mitä tietä?] sinne pääsee? Minhin he menivät? Mihinkäs olet matkalla? En kuolemaksenikaan tiedä, minhin olen pannut hattuni. — *Murt.* Joko lienee päivä m. asti tulossa? AHO. -- kyselivät, oliko tansseja m. [= oliko ja missä tansseja; missä oli tanssit] WALTARI. — Huudahduslauseissa. | Mistähän saisin rahaa! Minhin ihmeeseen se poika on kadonnut! 2. *rel.* Paikka, m. talo sijaitsee, Karjalan saloilla, m. ikihongat humisevat. Siinä paha, m. mainitaan sp. Jatkaa siitä, minhin edellinen on lopetanut. Olin juuri tullut siihen kohtaan satua, m. Punahilkka kohtaa suden. -- m. sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesikin vt. — Ilman korrelaattia. | Olin m. olin. -- Ihmisen Pojalla ei ole, minhin hän päänsä kallistaisi vt. [Erkko] uskalsi murtaa haaveensa, m. ne eivät vastanneet hänen tajuamaansa todellisuutta LEINO. 3. *indef. a.* vars. *murt.* missään. | Elhän teillä minhin niin kiirettä ole. — Vars. jos missä. Täällä jos m. saa elää rauhassa. -- jos m., niin lie tässä syytä pysähtyä, tämän jäätäläiskaaren alle AHO. *b.* *murt.* kysyvissä ja kond. yhteyksissä: jossa-kin. | Jos kaani kuuli, että m. oli joku merkillisempi puu, niin paikalla piti se tuoda hänen puustoonsa i.k.inha. c. konsess. yhteyksissä. | -- toisaan panettelevat, m. liikkuvat AHO. Etsin sinua jos mistä. Tikuista saa tulen, jos minhin raapaisee. Vaikka m. joutuisin elämäni elämään, synnyinseutuani en unohta. Minhin ikänä hän menikin, A:n kuva seurasi häntä kaikkialle. *d.* *missä* *mikin*, *milloinkin* yms. | Tavarat ovat m. milkin. Oleskelee m. milloinkin. *e.* *missä* — *missä* toisaalla — toisaalla, yhtäällä — toisaalla. | M. enemmän, m. vähemmän, M. kynnetään, m. nostetaan perunoita.

missäkin, mistäkin, mihinkin *indef.adv.* Vastaa paikallisesti käytettynä mikin-pron:a, kuten missään vastaa mikä-pron:a. Käyt. tav. vain samakantaisten pron:ien ja adv:ien ohella. | Ottaa selville, mikä (kuka) m. asuu. Ovat mikä m. Menivät mikä mihinkin. Millaisia välineitä m. käytetään. Tuulee milloin mistäkin. Miten m. on tapana.

missäpäin, mistäpäin, mihinpäin *adv.* (myös \hookrightarrow) millä suunnalla. 1. *interr.* M. on etelä? 2. *rel.* Kuljimme länteen, mistäpäin näkyi korkeita vuoria. 3. *indef.* Ei näkynyt muuta kuin merta, katsoipa mihinpäin tahansa. M. milloinkin.

missään, mistään, mihinkään *indef.adv.* Vastaa kielt. yhteyksissä paikallisesti käytettynä mikään-pron:a, jonka sisäpaikallissijoja adv:n eri muodot ovat. | Ei m. Enemmän kuin m. A:ta ei löydetty mistään. Ei mistään saa tämän parempaa leipää. Ei mihinkään päin. Lapsilta ei päässyt mihinkään. Täällä jos m. — *Kuv.* ilmauksissa. | Siitä ei pääse mihinkään 'se on väistämätön tosiasia, välttämätöntä, siitä ei pääse yli eikä ympäri'. Se ei ole mistään kotoisin 'ei minkään arvoinen, arvoista, siitä ei ole mihinkään'.

misteli s. Viscum album, puoliloisena useiden lehtipuiden oksilla etup. Keski-Euroopassa elävä pensas. | M. on ikivanhoista ajoista antanut aihetta taikauskoon ja taruihin.

mister s. (*tyh.* mr), (paitsi titellinä nimen edessä) *ark.* (brittiläinen t. amerikkalainen) herra.

mistiin *adv. ark.* Mennä m. 'mennä vikaan, myttyyn, päin seinä, epäonnistua'. M. meni koko yritys. Taisi mennä m. pastorin toivomus.

mistraali s. Etelä-Ranskassa puhaltava kylmä, kuiva pohjoistuuli.

misääri s. eräissä korttipeleissä (mm. skruuvissa) erä, jossa vältetään tikin ottamista.

mitali s. valettu t. lyöty, tav. pyöreä, pienehkö, rahan kaltainen, kohokuvallinen t. -kirjoituksinen metallilaatta, jollaisia tehdään jkn henkilön t. jkn tapahtuman kunniaksi t. muistoksi t. jollaisia tav. nauhalla rintaan kiinnitettävänä annetaan palkinnoksi kilpailuissa t. näyttelyissä, uskollisesta palveluksesta, ansiokkaista teoista, urheudesta tms. | Aleksis Kiven m., muovailut Väinö Aaltonen. Lyötää m. jkn muistoksi. Kerätä m:eita. — Valikoisen Ruusun m. I, II luokan m. Saada m. urheudesta, ihmishengen pelastamisesta. Päästä kilpailussa m:elle. M:it rinnassaan. — *Kuv.* M:in toinen puoli 'asian toinen, tav. rumempi, arkisempi, epämiellyttävämpi, epäedullisempi puoli'. Katsokaamme m:in toistakin puolta. Tämä on kuitenkin vasta m:in toinen, joskin varsin tärkeä puoli. — *Yhd.* hopea-, kulta-, pronssim.; ansio-, hengenpelustus-, kunnia-, mestaruus-, muisto-, olympia-, palkinto-, sotilas-, urheilu-, urhoollisuus-m.; vapaudenm.

mitalikoelma s. -mie/s s. *urh.* mitalin voittanut kilpailija; vars. urheilijasta, joka olympiakisoissa sijoittuu jssak kilpailulajissa jllek kolmesta ensimmäisestä sijasta, ts. saa kulta-, hopea- t. pronssimitalin. | Pituushypyn m:het.

Melko varma m. -n/kaivertaja s. -n/veistäjä s. -näyttely s. -pronssi s. mitaleihin käytetty kuparia, tinaa ja sinkkiä sisältävä pronssi-seos. -saalis s. Suomen joukkueen m. Helsingin olympialaisissa. -sija s. *urh.* mitaliin oikeuttava järjestysija vars. olympiakisoissa. | 1500 m:n juoksussa ei yksikään suomalaisista päässyt m:oilte. -taide s. -taiteilija s. -tila s. *urh.* mitalisija.

mitallinen 1. a. -sesti *adv.* -suus^{as} *omin.* mitan mukainen, mittaa käyttäen tehty, mittaa noudattava. | M. piirustus. M. kansanrunous. — M:sesti [= mitaltaan] ontuva runo. — *Mat.* Pistejoukko tai funktio on m., jos mittana käytetty summakäsite saa yksikäsitteisen ja äärellisen arvon. — *Yhd.* yhteism. 2. s. mitan täysi, mitta. | M. kermää, herneitä, kalkkia. Vajaa m.

mitan *mukainen a.* myös \hookrightarrow . | M. höyläys. M. puku. -- ollakseen oikea on puukon, kirveen, viikatteen oltava m., kädenjatkoinen, osa käyttäjästä itsestään *AHO.* -otto s. Mennä räätäliin m:on.

mitata v. 1. ottaa selville, määrittää jkn suuruus (pituus, pinta-ala, tilavuus, paino, lämpö, ajallinen kestävyys tms., harvemmin kuit. lukumäärä) vastaavina mittayksikköinä, mittoina. | M. jkn pituus, korkeus, lämpö, kosteus, M. kangasta, voita, maitoa. M. kyynärällä, puntarilla, M. matka askelillaan. -- luntta oli sauvalla m:en *AHO.* M. puu tyvestä. Kuume m:aan tavallisesti kainalosta. Korkeus maasta m:tuna. Tuvan suuruus on 5x4x3 syltä sisältä m:en. Tyynen valtameren syvyydeksi on paikoin m:tu [= mittamalla todettu] jopa 10.000 m. Kappaleittain m:tavat puutavarat. Viisarit mittasivat aikaa, Satoina ja tuhansina vuosina m:tava ajanjakso. Laulajan aikaa ja laulajan mahtia mittaa / vuossadat yksin *KOSKENN.* — *mitattavasti* (*adv.*) Ranne on m:tavasti litistynyt 'niin paljon, että eron saattaa mitata'. — *Erk* a. annostaa mittaamalla. | Kauppias, joka mittaa vasaasti. Sokeria 1/2 kg:n pusseihin m:tuna. Väki-rehu m:aan kullekin lehmälle erikseen. — *Kuv.* -- millä mitalla te mitaatte, sillä teille m:aan *ur.* b. = ulosmitata. | A:lta m:tiin velasta ainoa lehmä. -- toimenhaltija, jolta voidaan m. kuukausittain palkasta *KARHUM.* 2. *kuv.* käyttöä, a. kulkea jkn läpi (pitkin askelin), jssak edestakaisin, astella. | M. katuja. Mittasimme Länsitien päästä päähän. — Mittariperhosten toukista, juotikkaista yms. eläimistä: liikkuu eteenpäin tarttumalla alustaan vuoroin etu-, vuoroin takaruunillaan. | Kulkea mittaamalla. b. katsella, tarkata jkta t. jtk arvostellen, pitkään, sillä kovana. | M. jkta kiireestä kantapäähän. Suutari mittasi kysyjää tuikeasti silnälasiensa takaa. M. katseellaan merta. c. muodostaa käsitys jksta t. jstak, punnita, arvostella, tuomita. | M. nuorisoa käytöksen mukaan. Mittaa miestä sen mukaan, mihin hän pyrkii! Ilmatorjuntatulen vaikutusta ei ole m:tava vain sen aineellisten tulosten perusteella. M. kaikkia samalla kyynärällä, mitalla. Lasten taudinvastustus-

kyky ja terveys eivät ole silmillä m:tavissa. Sitä ei voi ihmisjärjellä m. Inhimillisesti m:en hänen kohtalonsa on ollut aivan suhteettoman kova. Heikko -- nielee monta karvasta marjaa, monta huutisanaa, m:en aina herjaukset vähäviksisyytensä mukaan kivi. d. elämän jatkuvuudesta, kuolemasta. | Kukaan ei voi etukäteen m. päivänsä. A:n elinaika oli m:tu loppuvaksi.

mitat[on]⁵⁷ kar.a. -tomasti adv. -tomuus⁶⁵ omin. tav. = mittaamaton. | M. erämaa. M:tomat matkat, taipaleet. Ajan m:tomuus. — M. [= runomitaton, vapaarytminen] runo.

mitattavuus⁶⁵ s. jnk ominaisuus, että se voidaan mitata.

mitella¹⁷ s. lääk. käsivartta kannattamaan käytetty tav. kolmiomainen sidehuivi, kolmioliina.

mitellä^{20*} frekv.v. < mitata; varsin. merk:ssä tav:mmiin mittailuilla. | M. kaadettuja runkoja. Tyynesti mittelei seinäkello aikaa. Purolasta oli Aholaan vielä kahden virstan käymätai-val, tai kolmen, kukapa niitä oli m:yt, sydämaan mutkittavia kinttupolkuja KARHUM. — Tav. kuv. M. [= kävellä, astella] katuja, kujia ja teitä. M. runonkerääjänä Karjalan saloja. Mittelee pitkin askelin huoneensa lat-taa. M. [= tarkastelee] jkta katseellaan. Rouva mitteli Annia päästä jalkoihin. Minä tätä asiaa mittelin [= ajattelin, mietin, punnitsin], mittelin vähä sen vaimovainaan aikanaan JOTUNI. — mitellä miekkoja(an) miekkailla; taistella, kamppailla. | M. miekkoja vainolaisen kanssa. Sotilaat paloivat halusta m. miekkojaan. — mitellä voimiaan otella, kamppailla, kilpaila, taistella. | M. voimiaan urheilukentällä, painissa. M. voimiaan vihollisen kanssa. M. voimiaan myrskyn kanssa.

miten interr. ja rel., vars. konsess. yhteyksissä myös indef.adv. (tarpeettomasti: mitenkä) yl. = kuinka.

A. v:iin liittyen. I. interr. 1. ilmaisemassa tapaa: millä tavalla, lailla, millä muotoa, millä keinoin. a. aloittamassa itsenäistä kysymyslausetta. | M. voit? M. matka onnistui? M. laskutoimitus helpoimmin suoritetaan? M:kä meidän olisi meneteltävä? — M:kähän tässä mahtaa käydä? M:hän olisi, jos sittenkin tulisit mukaan. — Murt. -- joko opit kielen m. ? АНО. — Huudauslauseissa. | M. ihmeessä sinä sen oikein teet! — miten olikaan t. olla-kaan kertovissa kuvauksissa parenteettisesti jtk uutta, tärkeää käännettä aloittamassa, siihen huomiota kiinnittämässä. | M. olikaan, yhtäkkiä auto pysähtyi. Mutta m. olikaan, niin A. tuli katupäälle. Yritettiin ja m. ol-lakaan, onnistuttiin. b. aloittamassa sivulausetta. | Sano m. asiat oikein ovat. Pistäydyn katsomaan, m. täällä jaksetaan. Kertoi, m. en-nen elettiin. Harkittiin keinoja, m. kustan-nukset saataisiin alenemaan. Ties m. tästä selvittää. 2. vars. toisen sanomaan liittyvissä kysymyksissä lausutun sisällykseen kohdis-tuen; us. = mitä. | M. sanoit? Anteeksi, m.? — vai miten vetoavasti täydentämässä omaa (ei varsinaisen kysymyslauseen muodossa ole-

vaa) kysymystä t. toiselle lausuttua arvelua t. toteamusta: eikö niin, vai mitä. | Et osaa, vai m.? Liisahan on sinua nuorempi, vai m.? Hauska näyteimä, vai m.? — mitenkäs muu-toin t. muuten us. = tietysti, luonnollisesti, totta kai. | "Tuletko mukaan?" — "M:käs muutoin!" | Taas hän on humalassa, m:käs muuten. 3. läheten merk:tä: miksi, mistä syystä, miten on selitettävissä että. | M. sinä nyt noin erehdyit? M:käs Unto on vielä täällä, hänenhän piti olla nukkumassa? M. hänellä voi olla rahaa? — Hävytöntä, m. us-kallatte! M. saatoitkaan tehdä niin rumasti! M. en sitä muistaisi! — miten(kä) niin toi-sen sanomaan liittyvissä kysymyksissä. | "Etkö voi hyvin?" — "M:kä niin?" | "Taitaa käydä huonosti." — "M. niin?" b. aloittamassa sivulausetta. | Selitä, m. olet yhä täällä. On käsit-tämätöntä, m. sellainenkin mies saattaa hai-rahtua. 4. vars. huudauslauseissa osoitta-massa toiminnan t. tapahtumisen intensiteet-tiä: miten suuressa määrin, miten paljon; vrt. B. a. itsenäisessä lauseessa. | M. hän ikä-vöikään kotimaahan! Sua, Suomen Leijona, tervehdän: / m. säilässä aurinko palaa! KOSKENN. b. aloittamassa sivulausetta. | Katso, m. jäätikkö kimaltelee! Kauheaa, m. täällä haisee! Kas kas, m. irvistelee! 5. kertomista t. havaitsemista merkitsevien v:ien ohella ta-paa ilmaisematta eksplikati. konj:ta läheten: se (sen, sitä, siitä jne.) että, (se jne.) kun. | Kuulin m. tuuli vinkui. Näin, m. hän luis-kahti ja putosi veneestä. Kerrottiin, m. muka kokonainen perhe oli kuollut nälkään. Tässä kertomuksessa kuvaillaan, m. --. — Myös aloit-tamassa (vars. verbaali)s:iin liittyvää attr.-lau-setta. | Kauhukuvaukset, m. sotilaat suoritti-vat väkivallantekoja. -- uni, m:kä hänen ra-kas miehensä kävi unessa varta vasten sano-massa: -- TOPPILA. 6. aloittamassa rel.-luon-teista kysymyslausetta: päälaudessa tällöin tav. demonstr. pron. t. adv.; vrt. A.II. | Sen mukaan, m. --. Ihailen sitä, m. --. Tarina al-kaa siitä, m. --. Riippuu siitä, m. [= missä määrin] varoja on käytettävissä.

II. rel. komp. konj:ta läheten: sillä tavalla kuin, niin kuin, kuten. | Kävi m. kävi. M. ku-kin haluaa. Oli m. oli, mutta riita on lopetet-tava. Talvi kestettiin m. kestettiin. Enkö aut-tanut sinua m. jaksoin? KIVI. -- leikkivät yk-sissä, m. lapset ainakin ak. -- kirjallisuuden ja sanomalehdistön tuotteita hän, m. [= mi-käli] mahdollista, koetti hankkia itsellensä ak.

III. indef. 1. vars. murt. kielt. yhteyksissä: mitenkään. | Eihän siitä m:kä talo palamaan pääse АНО. Eihän hän m. voinut tässä pyhä-koltussa lähteä pitkin katuja juoksemaan LEINO. Nyt hänestä oli alkanut tuntua, ettei-hän tästä m. kerkiä HEFOR. 2. konsess. yhteyk-sissä miten hyvänsä, tahansa t. vain; vaikka t. jos miten; miten — -kin (-kaan) millä ta-valla hyvänsä, tahansa, vain; vaikka millä tavalla. | Saat tehdä m. hyvänsä. M. tahansa [= olkoon miten on, oli miten oli], minä pi-dän pääni. Ei tullut, vaikka m. olisi houku-

tellut. Tämä ainakin on varmaa, m. asiat muutoin ovatkin. Ei säilynyt, jos m. käsitteli. M. liittyvät vuodet vuosien lukuun, / ei kotiudu laupius ihmissukuun KOSKENN. 3. *miten* *min*-*kin*, *milloinkin*, *missäkin* (yms.) mikä (milloin jne.) yhdellä, mikä (milloin jne.) toisella tavalla. | Tulivat toimeen m. *min*. Mene-tellä m. milloinkin. 4. *miten* *kuten* par. √.

B. a:iin (partis:iin), adv:iin, määrää ilmaisevaan pron:iin liittyen ilmaisemassa määrää t. astetta. I. *interr.* M. suuri, pitkä, kallis? M. varmana tietoa voi pitää? Et voi kuvitella-kaan, m. ihanaa maalla oli. Osoitus siitä, m. itsekkäästi ihmiset ajattelevat. M. monta? M. paljon? M. vähällä tulet toimeen? M. kauka-na? M. kauan viivyt? M:kähän kallis se mah-taa olla. — Huudahduslauseissa. | M. suloista, ihanaa! M. naurettavaa! M. välttämätöntä se olisikaan jokaiselle ihmiselle. — *Murt.* Onko teillä m. monta lasta [= montako lasta teillä on]? Oliko se m:kin kallis? II. *rel. komp. konj:n* tavoin. | Käy m. usein [= niin usein kuin] haluat! Reikiä on tehtävä niin monta, m. monta on nappejakin. III. *indef. konsess. yhteyksissä* *miten* — *hyvänsä* t. *tahansa* t. *vain*; *vaikka* t. *jos* *miten* —; *miten* — *-kin* (*-kaan*). M. iso hyvänsä. M. kauan tahansa. Vaikka m. monta kertaa. Ei haittaa, m. virheellinen se lieneekin.

C. eräiden instr.-muotoisten adv:iien ohella attr:n tavoin vastaamassa mikä pron:n instr:a. I. *interr.* M. päin (myös √), puolin pöytä on asetettava? II. *rel.* Pantiin niin päin, m. päin se oli ollutkin, III. *indef.* M. päin, puolin ta-hansa. M. päin milloinkin.

mitenkin *indef.adv.* vain myönt. yhteyksissä, vars. samakantaisten pron:iien t. adv:iien ke-ra. | Elävät mikä m. 'mikä yhdellä, mikä toi-sella tavalla'. Matkustaa milloin m. — Mil-loin m. päin.

mitenkuten *indef.adv.* vain myönt. yhteyksissä: jotenkuten. 1. jollakin tavoin. | Pääsi m. livis-tämään. Sävellys ei synny ääniä ja sointuja m. yhdistämällä. Seison hetken päästä edes-säsi salissa, m. pukeutuneempaan. AHO. 2. vai-voin, välttävästi, auttavasti, jota-, kutakuin-kin, niin ja näin. | Luuva, joko kunnollisesti rakennettu tai m. kyhätty. Valli suojeli m. kranaateilta. Olivat tulleet m. toimeen. Sel-viäytyä jstak m.

mitenkä *adv.* ks. *miten*.

mitenkään *indef.adv.* kielt. yhteyksissä: (ei) kuinkaan, (ei) millään tavalla, muotoa, (ei) missään tapauksessa, (ei) ensinkään, lain-kaan, ollenkaan. 1. v:n ohella. | En m. kerkiä. Etkö m. voisi tulla mukaan? Jos m. voim. M. ei Jaana tahtonut nyt Heikkiä kohdata LEINO. | "Häiritsekö?" — "Ette m.". 2. a:n t. adv:n ohella. | Ei ole m. viisasta, että --.

mitenpäin *adv.* tav. √; ks. *miten* C.

mitäni⁹ s. eräs rasvaemulsio, jota käytetään usein lääkesalvojen perusaineena.

mitoitella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Ra-kennuksen m:telu.

mitoitaa^{29*} v. -us³¹ *teonn.* suunnitella, laskea, määrätä jnk valmistettavan, tekeillä olevan

mitat. | Generaattorin, padon m:taminen. Ter-vahauta m:etaan poltettavaa tervamäärää vas-taavaksi. Käämitykset, jotka m:ettu 42.000 kVA:n teholle. Katkaisijan räjähdysvaara on suuri, jos releitä ei ole oikein m:ettu.

mitoo³¹ s. *biol.* solutuman välillinen 1. epä-suora jakautuminen, karyokineesi. -**tti**³² *nen*³³ a. *biol.* -sesti *adv.* Solun jakautuminen välilli-sesti, m:sesti.

mitra¹⁰ s. piispan hiippa.

mit¹¹ *ta*^{10*} s. I. perusmerk. 1. yksikkö, jolla pi-tuutta, pinta-alaa, tilavuutta, painoa, lämpöä, ajallista kestävyttä tms. mitataan, mitta-yksikkö. | Merellä käytetyt m:at. Vanhan-aikaiset m:at kyynäriä ja kortelli. Kulman m:tana on aste, joka jakautuu 60 minuut-tiin. Raha arvon m:tana. Massan ja kiihty-vyyden tuloa sanotaan voiman dynaamiseksi m:aksi. Paras m., jolla lehmän maidontuo-tantokykyä voidaan mitata, lienee tuotetun maidon kalorimäärä. — *ei mittaa* (*eikä mää-rää*) jstak, jota ei voi mitata, jstak rajatto-masta, suunnattomasta. | Ei ole m:ttaa Ju-malan rakkaudella. Kansanjoukolla ei näyt-tänyt olevan m:ttaa eikä määrää. En tiedä onnenleni m:ttaa enkä määrää. — *Yhd.* aste, metrim.; aika-, kulma-, paino-, pinta-, pi-tuus-, tilavuusm.; ajan-, arvon-, kulman-, painon-, pinnan-, pituuden-, syvyyden-, tila-vuuden-, voimanm.; vetom.; halko-, neste-, pino-, propsi-, raha-, suola-, viljam.; askel-, silmä(määrä)m.; perusm.

2. mittausväline, vars. väline, jolla pituutta t. tilavuutta mitataan. | Painot ja m:at. Met-rin m. Viivoitin, keppi m:tana. Kermanmyyn-nissä käytettävä m. Käyttää väärää m:ttaa. Panna viljaa, omenoita m:taan. — *Kuv.* lä-heten seur. merk.-ryhmän käyttöä. | Vastata, maksaa, antaa takaisin samalla m:alla [kos-tamisesta tms.]. Ruotsalaiset olivat valmiit tukemaan sosialisteja — tietenkin samalla m:alla annettavaa vastasuoritusta vastaan. -- millä tuomiolla te tuomitsette, sillä tei-dät tuomitaan; ja millä m:alla te mittaatte, sillä teille mitataan ut. — (*oikein*) *Porvoon mitalla* oikein runsaasti, kosolti, kukkurakau-palla. | Ruokia oli Porvoon m:alla. -- olen-han saanut selkääni, saanut oikein Porvoon m:alla kivä. — *Yhd.* aste-, metri-, millimetri-, senttimetri-, tuumam.; kaaren- t. kaari-, kul-ma(n)- jne. sekä halko-, neste- jne. m. (ku-ten ed. ryhmässä); astia-, haarukka-, haka-, kuutio-, metalli-, paperim.

3. mittausvälineen, mitan, vars. mittaus-astian täysi jtk, mitallinen. | M. viiniä. Puoli m:ttaa olutta. Seitsemän m:ttaa sahtia mie-heen. M. eli pikku m. [= 1 dl], iso m. [= 2 dl] kermää. Puutavaran tulli kiinteältä m:al-ta. Kukkurainen, vajaa m. — *Raam.* -- kuusi kivistä vesiaastia, kukin kahden tai kolmen m:an [mitta = n. 40 l] vetoinen ut. — *Kuv.* Runsaat m. huumoria, kärsimyksiä.

4. gen.-attr:n t. poss.-suff:n kera: käsivar-ren mitta 'käsivarren pituinen määrä, verta, käsivarren pituus, korkeus tms.'. | Ja-lan m. Rinnan m:an toista edellä. Suk-

sen m:an jäljessä. Jäi muista viisi hevo-
sen m:taa. Sormen m:an vahvuinen. Ko-
rennon m:an korkeudella. Makaan missä m:-
tani puuta on sp. Syön m:tani rapaa, jos ym-
määrän, mitenkö -- *LARINK. Kun joku pää-
see m:taansa muita korkeammalle, rykii hän
ääneen tai röyhistää rintaansa KARHUM. — *jnk*
mit/alla, -alta, -alle, vars. 'niin pitkälti kuin
jtk riittää, jnk pituudella, pituudelta, pituu-
delle'. | -- roviot palavat virstan m:alla pit-
kin rantaa LEINONEN. Väkeä oli koko tien,
penkkien m:alta. Kirves upposi koko terän
m:alta [= syvyydeltä] lahoon puuhun. Laa-
rit sijoitetaan koko seinän m:alle. Ketään
sivullista ei osu tulemaan koko kadun m:alle
sill. — Myös: Kilometrin m:taan ei ollut ai-
noatakaan ihmisasuntoa. — *Yhd.* altaan-, kie-
len-, kynnen-, pää-, rinnan-, sormen-, suk-
sen-, vaununm.

II. 1. tav. mon. jnk esineen ulottuvuus, suu-
ruus, koko jhk suuntaan mitattuna, jnk esi-
neen pituus, leveys ja us. myös korkeus mitta-
yksikköinä ilmaistuna. | Verkon m. Laatikon,
rakennuksen m:at. M:oiltaan pieni kirkko.
Eri tililajien m:at. Jarruniittien m:at on
standardisoitu. Vaneria ostajan määräämiin
m:toihin. Takin m:at. Jkn m:alla t. m:an,
m:tojen mukaan tehty puku. — *Mat.* Hajon-
nan m. — *Erik. a. ottaa mittaa.* Ottaa m:taa
lattiasta, ikkunoista. Ottaa m:taa jksta pukua
varten. Ottaa takin, saappaiden m:taa. —
Kuv. Ottaa m:taa naapurikylän pojista 'kil-
pailu, otella naapurikylän poikien kanssa'.
Ilman armoa ottais hän kohta pojasta kirja-
van takin m:taa [= antaisi pojalle selkään]
KIV. b. muuta kuv. käyttöä. | Jnk teon taval-
lisuudesta poikkeavat m:at. Ulkonaisilta m:oil-
taan valtava kulttuuri-ilmio. Ylittää tavalliset
m:at. c. *yhd.* Etäisyys-, korkeus-, leveys-,
läpi-, paksuus-, ympärysm.; pohja-, sisä-,
tyvi-, ulkom.; keskim.; jättiläis-, normaali-m:at;
laivanm:at; housun-, pöksynm.

2. yl. koko, suuruus, pituus. | Kasvaa, ve-
nyä m:taa. Kasvaa, ojentua täyteen m:taansa.
Saavuttaa miehen m. Ei m. auta muuta
kuin tuohimetsässä ja järviheinässä sp. M:taa
kuin kirkkoveneellä. Onpa sillä m:taa! — *Kuv.*
[Cervantes] saavutti täyden henkisen m:tansa
vasta noin 50:n korvissa TARK.

III. ed. pääryhmiin liittyvää kuv.-luonteista
käyttöä. 1. seikasta t. seikoista, joiden mukaan
jtk arvostellaan, vertailla-, arvioimis-, arvos-
teluperuste, mittapuu, vaatimus t. vaatimuk-
set. | Komedio on kirjailijan älyn m. Ukosta
oli tietysti räättäli ihmisen m.: "Kun et kelpaa
räättäliksi, niin ei sinusta tule miestä ollen-
kaan" A.ANTTILÄ. Niin se oisi miehen m.: /
olla kuni ilman kotka, / yli pilvistä yletä r.
ENGELBERG. — Vars. *täyttää mitta* täyttää va-
atimukset, puolustaa paikkaansa. | Täyttää mie-
hen m. M:an täyttävä poliitikko. Filmaustyö
m:an täyttävää. Vaativatkin m:at täyttävä
suoritus. — Samoin: Vastata suuriakin m:toja.

2. sietämisen, kärsimysten, syntien tms.
määrästä, jota ei voi enää vastavaikutuksetta
ylittää. | M:tani on täysi 'en kärsi, kestä enää'.

Aidin m. on kerrankin täysi, niin täysi ettei
sinne enää mahdu tätä pisaraa HELLAAKOSKI.
A:n m. kuohahti yli reunojen. — Kärsimysteni
m. on täysi 'en voi, jaksa kärsiä enää'. Hän-
nen syntiensä m. on täysi 'on tehnyt niin pal-
jon syntiä, ettei voi enää välttää rangaistusta'.
| [Juutalaiset] ovat kaikkein ihmisten
vihollisia, kun estävät meitä puhumasta paka-
noille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhäti
täyttävät syntiensä m:taa ut. Tuhannesti olen
kynnelin rukoillut Jumalalta kuolemaa; mutta
rangaistukseni m. ei varmaan vielä ole täysi
*SILJO. -- tämä oli minun mielestäni suurin
vääräys Herralta, sillä minä olin jo oman m:-
tani jälkeen kyllin vääräyttä tässä elämässä
kärsinyt KALLAS.

IV. muuta käyttöä. 1. eräissä yhteyksissä
määrästä, paljoudesta. | Valmistaa jtk suu-
ressa, laajassa m:assa. Juominen vähäisessä
m:assa. Entistä pienemmässä m:assa. Tehdas
työskentelee vain suppeassa m:assa. Helsinki
harjoittaa karjanhoitoa -- siinä m:assa kuin
sen kokoiselta kaupungilta sopii odottaa tal-
vio. Laajaan m:taan päässyt polttopuun hak-
kuu. Nauttia jstak täysin m:oin. Kiitän teitä
kaikkia siitä ystävällisyydestä, jota niin run-
sain m:oin olen saanut osakseni. Miehiä vaikka
millä m:alla. Aiti on tänäänkin tehnyt työtä
vaikka millä m:alla.

2. jstak asian asteesta, vaiheesta. | Pitkässä
m:assa oleva tauti. Työt ovat hyvässä m:assa.
Asia on nyt siinä m:assa, että saat lähteä
KARHUM. Tillet kuivuvat kolmessa viikossa sii-
hen m:taan, että niistä voi rakentaa poltto-
uunin. Herman oli päässyt siihen m:taan juo-
misessaan, jolloin sielullinen vapaus ja kat-
seen ylemmyys ovat saavutetut KOSKENN. --
tuossa ikäkaudessa [lapsi] ei vielä ole ehtinyt
minänkehityksessään siihen m:taan, että se jo
alkaisi erottaa realiteetin omista mielikuvis-
taan Y.KULOVESI.

3. gen.-attr:n t. poss.-suff:n kera (pitkästä)
ajasta. | Monta miespolven m:taa. Koko tal-
ven m:an olen käyttänyt tupakkatehtaan pys-
tynpanoon TALVIO. Niin se päivä alkoi aa-
musta ja pitkin m:taansa ikään kuin sakeni
iltaa kohden SILL. — Elämästä. | Hänen elä-
mänsä, juoksunsa m. oli lyhyt. Herra, opeta
minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun
päivieni m. on vt. — *jnk mitta*an aikana, ku-
luessa. | Monta kertaa päivän, kesän m:taan.
Useasti olen teitä talven m:taan ajatellut.
Vuosien, vuosisatojen m:taan. Ajan m:taan
viini vain paranee. Hän -- on soittanut Se-
senheimin kirkonkelloja jo miespolven m:taan
KOSKENN. -- hän rupesi kertomaan asioita,
joita ei hänestä millään pelillä ollut matkan
m:taan saanut houkutelluksi TALVIO.

4. eräissä ilmauksissa: *yhteen mitta*an kes-
keytyksettä, yhtäjaksoisesti. | Neljä vuotta yh-
teen m:taan. Luetella kuninkaiden hallitus-
vuodet yhteen m:taan. — *yhtä mitta* yhtenäin,
alinomaa, alituisen, tavan takaa. | Saada kir-
jeitä yhtä m:taa. Vaihdaa yhtä m:taa omis-
tajaa. — *sitä mitta*a (harv.) saman tien. |
[Poika] hypähti kuin hirvi pöydän toisen pään

kautta lattialle ja sitä m:taa ulos huoneesta E.JAAKKOLA.

5. run. = runomitta. | Jambiset m:at. Vapaa m. M:tana trokeinen tetrametri. Virheetön, ontuva m. Rikkoa m. — Yhd. kuusi-, viisi-, kalevalanm.

mittaaja¹⁰ tek. < mitata. 1. henkilöistä. | Etäisyyden, puutavaran, alkoholin m. Valantehnyt halkojen m. M:t ja pakkaajat. — Kuv. Maantien m. 'kulkuri'. Syvien luonnonviettien m:na, sielun yöpuolen tutkijana ja paljastajana -- Aino Kallas on vallannut itselleen paikan r. VAASKIVI. — Yhd. alusten-, etäisyyden-, pino-tavaran-, tontinm. 2. vars. itsetoimivista mit-tauskojeista. | Virranvoimakkuuden m. Spiro-metri, hengitysilman tilavuuden m. — Yhd. etäisyyden-, suunnan-, tahdin-, vauhdinm.

mitta-ala, -alue s. mitta-alue. | Ampeerimit-tarin m. Mikrometri, jonka m. on 25 mm.

mittaamat^{on} ⁷⁷ kieltä. -tomasti adv. -tomuus⁶⁵ omin. 1. jota ei ole mitattu. | M. huvilapalsta. M. marjalähetys. — Vars. 2. jota ei voi mitata, rajaton, loppumaton, pohjaton, määrätön, suun-naton, tavaton, ehtymätön, erittäin t. ylen suuri. | M. korpi, erämaa. -- taivaan / sil-min m. siintävyys MANN. Avaruuden m:to-muus. M:tomien matkojen päässä. M:tomasti ilmaa ja valoa. M:toiman pitkä aika. Maapal-lon m:toiman pitkä kehityshistoria. M:tomat mahdollisuudet. M. onni, riemu, tuska. M:to-mat kärsimykset. -- hänen ilonsa [oli] myös m:tomasti suurempi ihmisten tavallista iloa WALTARI.

mittaamis/koje s. -tapa s. -väline s. Lailliset mitaamiset ja punnitsemisvälineet.

mitta-analyysi s. kem. farm. kvantitatiivisen kemian analyysimenetelmä, jossa mitattava aine sidotaan väkevyydeltään tunnetulla mitta-liuoksella ja lasketaan sen määrä käytetyn mittaliuoksen tilavuudesta; syn. titrimetria, volumetria. --asteikko s. Elohopealämpömitta-rin m. --astia s. -ero, -eroav(ais)uus s. -haa-ru s. = harppari. -havainto s. sot. ampuma-opissa: havainto, jonka perusteella pystytään määrittämään, millä puolella ja kuinka kaukana maalipisteestä iskemä- t. räjähdyspiste on;) (merkkihavainto. -hyvitys s. liik. metsät. mittaustuloksen vähennys, jonka myyjä myön-tää ostajalle tavaran viallisuuden t. muun syyn vuoksi, mittavähennys. -hävikki, -häviö s. liik. = mittatappio.

mittail^{10a} ⁷⁰ frekv.v. -u² teonn. < mitata; vrt. mitellä. | M. veden syvyyttä. M. palstoja. M. tavaroita. M. sokeria pusseihin. Vakaasti aikaa m:eva seinäkello. — Kuv. M:i lattiaa pitkin askelin. M. [= astella, kävellä] pimeitä, hiljaisia katuja. M. jkta katseellaan, vihaisiin silmiin. Esa tirkisteli veräjälle, m:len jak-saisiko musta siitä yli hypätä ALKIO. -- au-rinko vain työmaata m:i KARHUM. -- yöt val-von ja m:en / ja tuskasta vavisten tutkin / ma pohjia sydämen LEINO.

mittain⁶⁰ väl. (< mitata) mitta-alue. — Yhd. hammastusm.

mittai^{nen} a. -suus⁶⁵ omin. gen:n t. poss.-suff:n määrittämänä. 1. jnk pituinen, korkui-

nen, suuruinen, kokoinen tms. | Metrin m. 50 —60 cm:n m. Peukalon, pikkusormen m. Mie-hen m. M:seni tyttö. "Lemminkäinen", 825 säkeen m. eeposluonnos. Kestoltaan lyhyen vokaalin m. diftongi. Koko päivän m. kokous. — Sopivan m. Ei ole vielä tietoa, minkä m:sia kaivospuita meiltä lähinnä halutaan. — Yhd. metrin-, miehen-, sormen-, vaaksanm. (myös ~); saman-, sopivanm. (myös ~); iso-, koo-kas-, lyhyt-, pieni-, suurim.; ali-, eri-, määrä-, normaali-, täysi-, vajaan.; yhtäm. 2. kuv. henkilöistä: jkn, jnk vertainen, veroinen, ar-voinen. | Miehen m. "Tiituksen" m. pakinoit-sija. Olla m:staan vailla. -- valtavat kansali-set ja henkiset tehtävät odottivat viime vuosisadan alkaessa m:siaan tekijöitä AANTILA. — Olla sanansa m. 'pitää sanansa, täyttää lupauk-sensa'. Sanansa m. mies. Hän on aina ollut lupaustensa m. 3. yhd. run. Runo-, vapaam.; kalevalanm.

mittajärjestelmä s. mittayksikkösarja, joka muodostaa sikäli järjestelmän, että siihen kuu-luu ns. perusyksiköjä, joista muut yksiköt on johdettu. | Metrinen m. Käytännöllinen 1. teknillinen m., jonka perusyksikönä ovat 1 m:n pituus, 1 kg:n voima ja 1 s:n aika. Fysikaali-nen, tieteellinen, absoluuttinen m. -kaava s. pienennys- t. suurennussuhde, jota käyttäen luonnosta mitatut pituudet kuvataan karttoi-hin t. piirustuksiin; vrt. mitta-asteikko. | Graafinen m. Kartta on piirretty m:an t. m:ssa 1:20.000. Alkueliön kuva on piirretty m:an 200:1. Rakennuksen, koneen m. — Suu-ressa, huomattavassa, pienessä jne. m:ssa, par. suuressa [jne.] määrässä, mitassa, suurin [jne.] määrin, mitoin. Harjoittaa karjanhoitoa suu-ressa m:ssa. Siementen käsittely kuumavesi-menetelmällä ei voine yksityistalouksissa tulla laajemmassa m:ssa kysymykseen. — Kuv. par. mitta. | -- uusi m., jonka mukaan ihmiset arvostellaan JÄRN. — Yhd. kaltevuus-, kor-keus-, pituusm.

-mittakaavainen a. Suuri-, pienim.

mitta/kaulain s., vars. metsät. = mittasakset, kaulain. -kehys s. suorakulmainen, sisäreunoil-taan tav. 2 x 2 tai 2 x 1 metrin suuruinen ke-hys, jossa halkoja vähittäiskaupassa mitataan. -keppi s. mittana, mitta-alueena käytetty keppi. | 2 metrin pituinen m. M., johon on merkitty senttimetrit. -ketju s. maanm. päis-tään silmukoilla varustetuista rautalankaosista ja niitä toisiinsa yhdistävistä renkaista tehty maanmittausväline. -kiila s. reikien ja lovien aukon mittaukseen käytetty kilamainen, astei-kollinen väline. -kirja s. Räättälän m. — Vars. laivanmittaajan antama todistus, jossa on mai-nittuna aluksen päämitat ja sen vetomäärä re-kisteritonneina. -koje s. mitta-koje. | Ohmi-mittari, sähköjohtovastuuskien m. -kone s. mit-tauskone. -laite s. mitta-laite. -lanka s. mit-tausvälineenä käytetty lanka. -lasi s. mittana käytetty lasiastia, vars. asteikollinen neste-mitta. | Lääkkeen annostus m:lla. -linja s. maanm. metsät. Selkälinja ja sitä vastaan koh-tisuorat m:t viitoitetaan ja mitataan. -liuos s. kem. farm. väkevyydeltään tunnettu liuos, jon-

ka kanssa mitta-analyysissä mitattava aine saatetaan reagoimaan. -**luku** s. *mat.* luku, joka ilmaisee mitattavan suureen suhteen mittayksikköön, lukuarvo. | Halkaisijan, kulman, pinta-alan, painon m. Kolmion sivujen m.:vut. Purjeveneet jaetaan m:kunsa ja tyyppinsä perusteella erillisin kilpaileviin luokkiin. -**luoti** s. *mer.* = luoti 2.

mitta|merkki s. Mitta-astia, jonka laidassa on m. -**mie**s s. M., joka kuormaa purettaessa mitata puut. Kiekonheittokilpailun m.:het. -**muuntaja** s. *sähk.* pieni muuntaja, jota käytetään alentamaan jännitettä t. virranvoimakkuutta mitattaessa vaihtovirtoja suurjännitelaitoksissa. -**määrä** s. Tavarankorkeus m. Kaikki mitta-, aika- ja hintamäärät ladotaan numeroilla. -**määräys** s. Puupylväiden m:ket. -**nauha** s. mittaussäiliönä käytetty, tav. metri-, senttimetri- tm. jaotuksella varustettu nauha. | Kankainen, teräksinen m. Räätilin m. -**nuora** s. vrt. mittalanka. | Mitata jtk m:lla. — *Kuv.* - - minä [= Jumala] panon oikeuden m:ksi ja vanhurskauden vaa'aksi vrt. -**osa** s. Sekoittaa yhtä suuret m:t sementtiä ja hiekkaa. -**pala** s. *tekn.* määräsuuruisia metallikappaleita, joita yhdistelemällä saadaan vaihtelevia mittoja. -**peruste** s. Erilaiset puutavarat mitataan eri m:n. -**pipetti** s. *farm.* mittaussäiliönä käytetty pipetti. | 5 ml:n m. -**puikko** s. -**puku** s. *vaat.* puku, johon räätili on otanut mitat, mutta joka on tehty tehdastyönä. -**pullo** s. kemiallisissa töissä käytetty tav. pitkäkaulainen pullo, jonka kaulassa oleva asteviiva ilmaisee, paljonko pullo sitä myöten täytettynä sisältää nestettä. -**putki** s. mittaussäiliönä käytetty tav. asteikollinen (las.)putki. | 25 ml:n m. -**puu** s. mittana, mittaussäiliönä käytetty puu. | Senttimetriasteikollinen m. M., jolla koululaiset mitataan koulussa. — *Kuv.* seikasta t, seikoista, joiden mukaan jtk arvostellaan, vertailu-, arvioimis-, arvostelu-peruste(et), -asteikko, mitta, ehto, vaatimus t. vaatimukset. | Miehen kunnon, arvon m. Lukutaito kansansivistyksen m:na. Kristillinen, siveellinen, taiteellinen m. Kansainvälisenkin m:n mukaan ansiokas romaani. Käyttää liian ankaraa m:ta. Tyytyväisyys terveyden m:na. Kirjoituksen kaltevuus on tunteellisuuden m. Sinussa on minulle m. kaikille naisille, niin, kaikille ihmisille, sinun rakkaudessa m. kaikelle kohtalolle *KOSKENN. -**pyörä** s. pituuden mittaussäiliönä käytetty pyörä, jonka ympäryys on tarkoin tunnettu. -**pöytä** s., vars. *maanm.* = maanmittaustaulu.

mittari s. 1. henkilö, joka mittaa t. jonka tehtävänä, ammatin on mitata jtk, mittaaja; vars. = maanmittari. | M:n erottama palstatila. M:en linjat. — *Yhd.* *maanm.* 2. eräistä hyönteisistä. a. = mittariperhonen. | M:n toukka. — *Yhd.* herukka-, karviais-, koivu-, mänty-, niitty-, tunturi-, tuomim-, halla-, kääpiöm. b. *yhd.* Vesim. — Tav. 3. a. itse toimiva mittauskoje. | Valovoiman m. Hygrometri eli kosteuden m. Voltametri, sähkövirran voimakkuuden ja sähköpäljouden m. Auton, lentokoneen m:t. M:n lukeminen, tarkastaminen.

Koettaa m:lla kuumetta. Laskuttaa m:n osoittama määrä kaksinkertaisena. — *Yhd.* (osalta myös gen.-alkuisina) bentsiini-, höyry-, kaasui-, kierros-, kulma-, kuume-, lämpö-, matka-, neste-, paine-, sähkö-, valo-, verenpaine-, virta-, voimam-, lumi-, sade-, tuulim-, etäisyys-, korkeus-, kosteus-, nopeus-, syvyys-, vesipitoisuusm-, haihtumis-, kallistus-, kulu-, säteily-, valotusm-, sekuntim-, taksam-, ampeeri-, ohmi-, watti-, voltim-, elohopea-, väkiviinam. b. muista mittaussäiliöistä, par. mitta, mittain. — *Yhd.* korkeus-, pituus-, tilavuusm-, (anat.) kallo-, lantiom. c. *kuv.* Ylijäämäprosentti liikkeen kannattavuuden m:na 'osoittajana, ilmaisijana'. Ihonväri ei ole mitenkään varma sairauden ja terveyden m. 4. *maat.* kasvilajike, jota käytetään vertauskohtana kenttäkokeissa.

mittarilento s. lento, jossa koneen ohjailussa turvaututaan pelkästään kompassiin, mittareihin ja tehtyihin laskelmiin; vrt. sokkolento. -**lukema** s. mittaria tarkastamalla välittömästi saatu havaintoarvo. -**mato** s. mittariperhosen toukka. -**nukija** s. Kaasulaitoksen m. -**vuokra** s. Sähkökuluttajan maksama m. -**perhonen** s. M:et 'Geometridae, etup. hämähäissä liikkeellä olevia suurperhosia, joiden siivet ovat ohuet ja leveät, lepoasennossa tav. levällään ja joiden toukat liikkuvat "mittaamalla", so. tarttumalla alustaan vuoroin rintaa, vuoroin takajaloillaan. -**taulu** s. taulu, jossa mittari t. mittarit sijaitsevat.

mitta|sakset s. *mon.* *metsät.* puun paksuuden mittaussäiliö, kaulain. -**sauva** s. vrt. mitta-keppi. | 2 metrin m.

mittasilla s. *vaill.* Olla m. 'vertailla jkn kanssa pituuttansa, voimiansa'. Käydä m:e jkn kanssa. - - vaati miehen m:e, / voiman voitokilpasille MANN.

mitta|silta s. *sähk.* siltamittari. -**suhde** s. mittojen keskinäinen suhde. | Kartta on piirretty m:teena [= mittakaavaan] 1:20.000. Koneen, rakennuksen, lipun m:teet. Nähdä pienet ja suuret asiat oikeissa m:teissa. — *Mon.* us. laajentuneesti: mitat, koko, laajuus. | Kirjon valtavat m:teet. M:teiltään pieni juhlatilaisuus. Saavuttaa laajat, huomattavat m:teet. Maailmanpoliittiset m:teet saavuttanut selkkäus. Leino kasvoi helkavirsien tekijänä sisäisiltä m:teiltään TARK. -**syylinteri** s. asteikollinen sylinteri, jollaisia käytetään nesteiden t. nesteeseen upotettujen kiinteiden kappaleiden tilavuuden määrittämiseen. -**systemi** s. mitta-järjestelmä. -**tanko** s. mittana, mittaussäiliönä käytetty tanko. | 5 metrin pituinen m. -**tappio** s. *liik.* vars. vähittäiskaupassa tavaraa mitattaessa myyjälle aiheutuva tavaratappio, mittahävikki. | Suurin sallittu m. 1 %. Kun tavara on valmiiksi pussitettua, kauppialta säästävät punnitusvaivat ja m. -**tarkistus** s. sot. ampumaopissa: mittahavaintojen tarkistus ampumalla. -**taulukko** s. taulukko, jossa on jnk esineen t. jnk esineen eri kokojen mitat. | Soutuveneen m. Voimistelupukujen m. -**teoria** s. *mat.* yleistä mittakäsitettä (vrt. mitta II.1) tutkiva matematiikan osa. -**tie|to** s. Kaikki tar-

vittavat m:dot. -**tikku** s. mittausvälineenä käytetty asteikollinen, us. kokoon taitettava puu-
t. metallista. | Metallitöissä käytettävä m.
-**tulkki** s. met.

mittauksellinen^{as} a. -sesti adv. mittaamalla ta-
pahtuva, mittaus-.

mittaus^{teonn} < mitata. | Pituuden ja painon m. Koululaisten, tavarain, metsikön m. Ajan, kosteuden, lämpötilan, sähkötehon, virran m. Antropologiset, fysikaaliset m:ket. Toimittaa jkltä talo m:kseen 'ulosmittavaksi'. — *Kuv.* Asettamalla henkilönsä suurten elämänskysymysten -- eteen kirjailija on suorittanut sisäisiä m:ksia -- ja antanut noille m:ksille syvää aatteellista kantavuutta TARK. — *Yhd.* korkeuden-, pituuden-, syvyydenm.; kallon-, kulman-, lämmön-, maan-, meren-, paineen-, painon-, sateen-, säteilyn-, sään-, tuulen-, valon-, veden-, voiman-, älykkyyden-, äänenm.; arvio-, askel-, kenttä-, kolmio-, kulma-, tanko-, tutka-, valo-, valokuva-, äänim.; koe-, tarkistum.; tykistön.

mittausala, -**alue** s. 1. ala, alue, jonka jk mittausväline t. -koje mittaa, mitta-ala, -alue. | Volttimittarin m. 2. mitattava ala, alue. -**arvo** s. Tarkat m:t. M:jen avulla määritetään maan paikka ja liiketila. -**asema** s. sot. -**astia** s. -**elin** s. sot. Patterin m. -**hajonta** s. sot. ampumaopissa: mittaussarjan yksityisten mitaustulosten poikkeaminen mittauksen keskiarvosta satunnaisten virheiden vaikutuksesta. -**jako** s. mat. jakolasku, jossa jaettava ja jakaja ovat samaa laatua, sisältyjako. -**järjestelmä** s. = mittajärjestelmä. -**kamera** s. valok. kamera, jossa on kiikaritähntäin ja tarkennusta varten erittäin täsmällinen etäisyysmittari. -**kanta** s. sot. ampumaopissa: kahden mittausaseman (mittauspisteen) välinen vektori. -**kirja** s. = mittakirja. -**kohla** s. Puun ympärysmitta m:delta. -**koje** s. Sähkövastuksen, äänienergian m. Kaltevuusmittari 1. klinometri, laivan kallistuman m. Tähtitieteelliset, lämpöteknilliset m:et. Herkkä, tarkka m. -**kone** s. -**lait** s. Meteorologiset m:teet. Sääto- ja m:teet. -**menetelmä** s. Sähkötekniikassa käytetty m:t. -**opillinen** a. -sesti adv. = geometri-
nen. | Kappaleen m. keskipiste. M:set kuviot, koristeaiheet. -**oppi** s. = geometria. -**paikka** s. -**patter** i s. sot. Lähinnä vihollistykistöön kohdistuvien mitausten suorittamiseksi tarvitaan erityisiä m:eita, jotka suorittavat valo-, ääni- ja mahdollisesti tutkimittausta ja jotka toimivat sotatoimiyhtymien alaisina. -**piste** s. Tietystä m:estä tehty mittaukset. -**pituus** s. 1. mittaamalla saatu, mitattu pituus. 2. pituus, joka jllak mittausvälineellä t. -kojeella voidaan mitata. -**rintama** s. sot. Vierekkäiset mittausasemat muodostavat m:n. -**sarja** s. -**sääntö** s., vars. mer. sääntö, jonka mukaan lasketaan aluksen tilavuus eli bruttovetoisuus ja tästä vähennetään sallitut poistot, jolloin jäännös on aluksen nettotilavuus eli nettovetoisuus. -**ta/pa** s. Graafiset m:vat. M., jolla saa tarkkoja tuloksia. -**tarkkuus** s. Mittarin m. -**tekniikka** s. -**tiedustelu** s. sot. Tykistön m. -**todistus** s. liik. (mer.) mittauksesta annettu

todistus. -**toimitus** s. -**tulo** s. Tarkat m:ket. Lämpötilan vaikutus m:ksiin. -**työ** s. Mittaus-
ja kartoitustyöt. -**työkalu** s. -**virhe** s. 1 cm:n m. -**väline** s. Tykistön m:et. M:iden tarkista-
minen.

mittausta^{2*} *fakt.v.* < mitata. | Palstan m:mi-
nen. M. tavarat valantehneellä mittaajalla.

mittava^{as} a. -uus^{as} omin. iso, kookas, iso-, koo-
kasmittainen. | M. vartalo, miehenalku. Ikäi-
sekseen m. Veljeään pari senttiä m:ampi.
Seistä koko m:uudessaan. M:aa metsää. M.
vene. "Suomen kansan vanhat runot", m:in
maassamme julkaistuista teoksista. — *Abstr.*
laaja, huomattava, suuri. | Kaupan m:uus. M.
tutkimus. Konsertti, jonka ohjelma oli liian-
kin m. -- suuria, m:ia arvoja, jotka tekevät
samalla kertaa nöyräksi ja ylpeäksi WALTARI.

mittavajaus s. liik. (virheellisestä, epätarkasta)
mittaamisesta aiheutunut tavaramäärän va-
jaus. | Suurin sallittu m. 1 %. -**viiva** s. Ko-
neenpiirustusten m:at. M:oin varustettu lääke-
lasi. -**viivoitin** s. mitta-asteikollinen viivoitin.
-**virhe** s. Mittausvälineiden kulumisesta johtu-
vat m:et. — Runo, joka vilisee m:itä. -**vitjat**
s. mon. = mittaketju. -**vähennys** s. liik. =
mittahyvitys. -**väline** s. -**yksikö** s. yksikkö,
jolla pituutta, pinta-alaa, tilavuutta, painoa,
lämpöä, ajallista kestävyyttä tms. mitataan,
mitta. | Mekaaniset m:öt. Ajan m:konä fysi-
kassa on sekunti. Junakilometri, rautatiellä
käytännössä oleva m. Suomen lipun leveys on
11 ja pituus 18 m:köä.

mitteli² s. kirj. kirjakeaste, jonka keilimitta on
14 tyypografista pistettä.

mittelijä^{as} tek. < mitellä. | Vaka vanha Väinä-
möinen / -- / oli teittensä ajaja, / matko-
jensa m. KAL.

mittely² *teonn*. < mitellä. | Miekkojen m. Voi-
man ja rohkeuden m. Antautua m:yn hur-
jimpienkin luonnonvoimien kanssa. — *Yhd.*
miekan-, voimaainm.

mitteli² s. harv. = ed. | Lähe miekan m:hön, /
käypä kalvan katselohon! KAL. Maailmanennä-
tysmiesten tuikea, sykähdyttävä m. Los Ange-
lesin 400 metrillä M:JUKOLA.

mitta^{as} *frekv.v. harv.* (< mitata) mitellä. |
Nuorta juoksijapolvea murtomaita m:massa.

mittumaari², -**a**^{as} s. murt. juhannus. | M:n ai-
kaan. -- kesän onnellisin ilta, m:n aatto TAL-
vio. M:asta päivät lyhenee st.

mittuu^{as} s. murt. mittaus. | Puutavaran m.

mittuuttaa^{2*} v. murt. mittaattaa.

mittynen^{as} a. harv. millainen, mimmainen. |
M. tämä on miesi LENO. -- m:set on siellä
ampujat, m:set haukkujat ks.

mitä adv. vrt. mikä. 1. *interr. ark.* miksi, minkä
johdosta, takia, tähden t. vuoksi, mistä syystä,
mitä varten. | M. sinä hypit? M. te aina moi-
tutte toisia? En tiedä, m. hän tänne tuli, M:s
et pitänyt puoliasi! M:pä minä häntä vastus-
telemaan. 2. *mitä sitten* saati sitten, (jstak)
puhumattakaan. | Olin aivan murtua Paavon
kuoleman johdosta, m. sitten Liisa. Marjaanan
hän oli saanut innostumaan hienoihin ompe-
luksiinkin, m. sitten kutomiseen NUOLRV. Jos
ei täällä rouvat saa nukkua, niin m. sitten

palkollinen **LEINO**. 3. sup:n määräyksenä ilmaisemassa absoluuttista sup:a. | M. kaunein, ihminen, miellyttäväin, suurin, tärkein, viihtyisin 'erittäin, oikein, huomattavan, harvinaisen kaunis jne.'. M. vaikein tehtävä. Elää m. kurrjimmassa oloissa. M. moninaisimmilla keinoilla. M. huolellisimmin, pikimmin. Suositaa jkta m. parhaiten. 4. rel. määrittämässä sivulauseessa olevaa komp:a, johon päälauseen sisällys t. jk jäsen on syy- t. riippuvaisuussuhteessa: jota, kuta. a. päälauseessa *sit*ä t. *sen* adv:n määrittämä komp.: mitä — sitä t. sen. | M. vanhempi, sitä viisaampi. M. paksummalti oli voita, sitä maukkaammalta leipä maistui. M. enemmän asiaa lykkää, sitä mutkikkaammaksi se tulee. Kiukaan paukahtaminen tiesi morsiusparille rikkautta, sen suurempaa, m. kovempi pamaus oli. b. *harv.* päälauseessa ilmaistun ominaisuuden, toiminnan tms. tehostuminen t. heikkeneminen ilmaistu muuten kuin komp:lla. | Hän vain heikkeni, m. pitemmälle aika kului.

mitäh [-ä'h] *interr.pron. ark.* = mitä. Käyt. vain kun pron. yksinään muodostaa lauseen. | [Mm. kysyttäessä toisen sanoja] Mitäh? Vai yrität sinä pakoilla, m.? | "- ehkä se taas kävisi hyvin, jos koettaisitte?" — "M.? Ei se käy ..." **AHO.**

mitämaks *adv. vanh.* (ja esim. pakinatyyliä) ehkä, kenties, entäpä. | Jokin ilkeä taka-ajatus, m. poliittinen letkaus. M. tässä kävisi vielä huonosti. Ja minä kauhistuin hengessäni, kun minä ajattelin, että minut m. olisi kutsuttu pois ajallisesta elämästä äkillisellä kuolemalla **KALLAS.** -- ajattelin, että m., jos hyvinkin uskaltaisi käydä katsomassa **SERP.** — Muuta käyttöä. | -- halkopinokin rupeaa jo hassusti alenemaan; mutta m. [= mitäpä siitä]; onhan meillä Jukolassa metsää **KIVI.**

mitäpä, -s ks. mikä, mitä. -stä *vanh.* = mitä; ks. mikä, mitä. | M. mä siellä tehnen? **KANT.** M. siis meidän pitää sanoman? **UTV.**

mitätöidä¹⁸ *v.* → mitätöntää.

mitätöntä¹⁷ *a.* -tömästi *adv.* -tömyys¹⁸ *omin.* 1. vähäinen, vähäpätöinen, erittäin pieni, merkityksetön, vaatimaton. | M. kasvi. Ulkonäöltään m., m:tömän näköinen nainen. Pieni, m. lampi. M:tömät maaston kohcamat. Lentokoneesta talot näyttivät m:tömitä tulitikkurasioilta. M. palkka, hyöty. M:tömät kustannukset. Kirja maksoi m:tömät 25 markkaa. Kone, jonka teho on m. M:tömän pieni, vähän. Viljaa lieenee viety vain m:tömästi. Tulokset poikkeavat m:tömästi toisistaan. Kailken äärellisen m:tömyys äärettömän rinnalla. — *Erik.* a. arvoton, alhainen, keho, kurja. | M. mies. Köyhä, m. ihminen. Ole mies, älä m.! *sl.* Tuntee, tunnustaa oma m:tömyytensä. Minun m:tömyyteni teki aikanaan ehdotuksen, että --. b. joutava, turha, tyhjämpäväinen. | M. sivuseikka. Joutua kiistaan m:tömästi asiasta. -- vereni kuohuu, ja m. asia on silloin mielestäni kuolema ja kuoleman kauhistukset **KIVI.** c. *mitättömiin.* Vähentyä, huveta m:tömiin. Huomasi aikeensa menevän m:tömiin. 2. vars. *lak.* ehdottomasti pätemä-

tön, epäpätevä, kelpaamaton, paikkansapitämätön, voimaton. | M. päätös, sitoumus, hallintotoimi. Velkakirjan m:tömyys. Muotovirheestä aiheutuva m:tömyys. Tendä, julistaa m:tömäksi. Valvomatta jätetty keskinäinen testamentti on katsottava m:tömäksi. -- jos vaalilipussa ei ole asianomaisen vaalilautakunnan leimaa, olkoon sellainen vaalilippu m. **LK.**

mitätöntää¹⁸ *v.* tehdä mitättömäksi, annuloida, makuloida. | Obligaatioiden m:täminen. M:netyt leimamerkit.

mitään|sanomaton *a. kuv.* ilmeetön, sisällyksetön, tyhjä. | M:sanomattomat kasvit. M. kirjallinen tuote. -**tekemätön** *a.* jolla ei tee mitään, mihinkään kelpaamaton, kelvoton, joutava. | M. mies. Kulunut, m. kirves.

miu interj. kirjoitetussa kielessä kissan äänestä: miau, nau.

mjaa interj. epäriävän myöntymyksen, harkinnan yms. ilmauksena: njaa, tjaa, no jaa. | Koskeeko se minua jollakin tavalla? — Mjaa ... ehkä välillisesti **AGAPETUS.**

mk lyh. markka. | 50 mk.

mkg lyh. *fys.* metrikilogramma.

ml lyh. millilitra.

ml lyh. 1. maalaisliitto. 2. moottorilaiva. 3. (myös: m.l.) mukaan luettuna.

mlk lyh. maalaiskunta. | Helsingin mlk:n kouluot.

1. **mm interj.** kirjoitetussa kielessä ilmaisemassa muminaa, mieltävää hymähdystä tms.; joskus mutustamisesta, miellyttävästä makuaistimuksesta, suutelemisesta tms. | "Mm", mutisi ukko. | Poika pitää minua sylissään ja antaa suuta. Oooh ... mm ... mm... sellaista **SLL.**

2. **mm lyh.** millimetri. | 8 mm:n levyinen nauha.

MM lyh. = seur. 2.

mm lyh. 1. (myös: m.m.) muun muassa, muiden muassa. | Vieraiden joukossa nähtiin mm. ministeri K. Kivihilestä saadaan mm. väriaineita. 2. (myös: MM) muistomitali.

mmk lyh. miljoona markkaa. | 1.248 mmk.

mnemo|niikka^{10*}, -**tekniikka** *s.* taito keinotekoisin apumenetelmin helpottaa mieleen painamista ja muistamista sekä lisätä muistin suorituskykyä, muistitaito, -tekniikka. -**teknillinen** *a.* muistitekniillinen. | M. keino.

-**mo**² (etuvok. sanoissa -mō²) deverbaalinen johdin, jolla muodostetaan tekopaikkaa ja vars. jtk valmistavaa laitosta merkitseviä s:ejä: katsomo, lasittamo, latomo, leipomo, näyttämö, ompelimo, pukimo, puristamo, valimo, veistämö.

moaree²⁰ *s.* silkki- t. villakangas, jossa on puristamalla tehtyjä aaltomaisesti läikehtiviä kuvioita, läikekangas. | Iitalaukku mustaa m:ta. — *Yhd.* silkkim. -**kangas** *s.* -**kuvio** *s.* -**puku** *s.*

mobili¹ *a.* liikkuva, siirrettävä;) (stabili. | M. maantieteellinen alue.

mobilisaatio³ *s.* sot. liikekannallepano, mobilisointi. -**julistus** *s.* -**kuulutus** *s.*

mobiliso|ida¹⁸ *v.* -inti¹⁸ *teonn.* 1. *sot.* panna, saattaa t. asettaa liikekannalle, sotavalmiuteen. | M. armeija. Ranska voi m. 4,5 milj. miestä, Saksa m:i! Jalkinetehtaat m:itiin ar-

meijan tilauksia suorittamaan. 2. yl. saattaa liikkeelle, toimimaan (jkn hyväksi), panna hyödyttämään jtk. | Paikalle m:itiin myös lähiympäristön palokunnat. Juhlata järjestämään on m:itu kaikki kykenevät henkilöt. Asian edistämiseksi on m:itava kaikki voimat. Työvoiman m:inti [= hankkiminen, järjestäminen] oli vaikeaa.

modaali^{en} a. -sesti adv. -suus^{en} omin. 1. kiel. M:sta apuverbiä käytetään toisen verbin apuna ilmaisemaan jotakin modusta. Lauseessa "Hän mahtaa olla rikas" on mahtaa-verbillä m., potentiaalia ilmaiseva funktio. M. [= puhujan subjektiivista suhtautumista sanottavaansa ilmaiseva] adverbi, esim. ainakin, ehkä, oikeastaan, tuskin. 2. mus. modukseen perustuva. | Nuottikirjoituksen m. lukutapa.

modelli^o s. vanh. malli. | -- rupeaisit minulle m:ksi TALVIO.

modelloida^{is} v. muovailta.

moderaatio^o s. kohtuus, kohtuullisuus, maltillisuus, hillintä. -ti^o a. kohtuullinen, maltillinen. — S:sesti. Hän oli kyllä ollut läsnä K.P.T:n perustavassa kokouksessa, mutta liittyi sittemmin m:teihin AHO. -tori^o s. tekn. säädin, hidastin, regulaattori.

moderatiivinen^{en} a. kiel. lieventävä. | M. adjektiivi, esim. suurehko, kalliinlainen.

moderato [-ā-] adv. mus. kohtuullisessa tempossa, kohtuullisesti, kohtalaisesti.

moderni^o a. -i(su)us^{en} omin. uudenaikainen, nykyaikainen, tämänhetkinen, ajanmukainen, uusmuotinen. | M. ihminen, runoilija, säveltäjä. M. huonekalu, koru, romaani. Kaupungin m:ein osa. M. kirjallisuus, musiikki, taide. — Yhd. huippu-, hyper-, ultram.

modernismiⁱ s. uutuuden, uudenaikaisuuden tavoittelu; eri (vars. taiteen) aloilla esiintyvien uuden aikaisten suuntien ja virtausten yhteisnimi. | M. kirjallisuudessa, musiikissa, kuvataiteiden alalla. Paavi Pius X vastusti jyrkästi katolisen teologian piirissä vuosisadan vaihteessa esiintynyttä m:a.

modernisoida^{is} v. -nti^o teonn. tehdä uuden aikaise(mma)ksi, nykyajan vaatimuksia vastaavaksi, uuden aikaistaa, nykyaikaistaa, ajanmukaistaa, modernistaa. | Liikehuoneistoa m:daan. Kokonaan m:tu matkustajalaiva. M:tu "Hamlet". -tu/a^{is} pass.v. < ed. | Kirjallisuutemme on huomattavasti m:nut.

modernistaa² v. modernisoida.

modernistiⁱ s. uuden aikaisia suuntia ja virtauksia suosiva henkilö, modernismin kannattaja (vars. taiteen alalla). | Uuno Kailasta on mainittu runoutemme edustavimmaksi m:ksi. Eurooppalaisen musiikin m:t. Katoliset m:t. -nen^{en} a. -suus^{en} omin. uuden aikaisia suuntia ja virtauksia suosiva, modernismin kannattava, modernisuutta tavoitteleva, modernismin mukainen. | M. kirjallisuuskriitikko. M. taidelehti. Näytelmä on moderni, suorastaan tarkoituksellisen m. M:set pyrkimykset.

modernistuaⁱ pass.v. modernisoitua.

moderniteetti^o s. moderni (su) us.

moderoida^{is} v. lieventää, hillitä, sovitella.

modifiikaatio^o s. 1. modifiointi, (vähäisehkö,

lievä) muodostelu, muuttelu, sovittelu, tasoittelu, supistelu; biol. periytymätön ilmiö muuntelu. 2. modifioinnin t. modifioitumisen tulos, (jstak toisesta t. joistakin toisista tav. vähän poikkeava) muodostelma, laitelma, muu- telma, muunnelma; muunnos, variantti; biol. mukautuma. | Esityksen eri m:kaatiot. Teoria on vain erään vanhemman m. Rikki esiintyy useina m:kaatioina. Lämmön vaikutuksesta valkokukkaiseksi muuttunut kissankelloyksilö on m. -oida^{is} v. -nti^o teonn. (tav. lievästi) muodostella, muovailta, muuttella; määritellä, tarkistaa, täsmäntää, supistella. | Lakiesityksen sanamuotoa on vielä m:tava. Uusien keksintöjen johdosta teoriaa täytyy m. -oitua^{is} pass.v. < ed. | Kasviyksilö voi m. ulkonaisten olosuhteiden mukaan.

modisti^o s. (nais)henkilö, joka valmistaa t. myy naisten muotitavaroita, vars. hattuja.

modulaatio^o s. 1. mus. siirtyminen sävellajista toiseen, sävellajin vaihtaminen, moduloiminen; sävellajista toiseen välittävä sävelryhmä (js- sak sävellyksessä, kahden sävellyksen välillä); (sävellajin) vaihdos. 2. rad. moduloiminen, moduloituminen; vrt. moduloida 2, moduloitua.

modulaattori^o s. rad. elektroniputki, joka yhdistää pienjaksaisen värähtelyn suurjaksoiseen.

moduloida^{is} v. -nti^o teonn. 1. mus. siirtyä sävellajista toiseen, vaihtaa sävellajia. | M. C-duurista g-mollin. Sävellyksen kohdasta toiseen johtava m:va välike. Jyrkin kääntein m:va melodia. 2. rad. yhdistää puheen t. musiikin mikrofonissa synnyttämä pienjaksainen värähtely suurjaksoiseen (kantoaaltoon). | M:tu värähtely siirtyy langallisesti tai langattomasti lähettimestä vastaanottimeen. M:va elektroniputki. -maton^{en} kielt.a. < ed. 2. 1. akt. M. radiolähetin. 2. pass. M. aalto. -tu/a^{is} pass.v. rad. < moduloida 2. | M:nut värähtely.

modus^{en} s. 1. kiel. verbin finiittimuotojen luokka, joka ilmaisee puhujan suhtautumistavan lausumaansa, moodi, tapaluokka. | Suomen kielessä on neljä m:ta: indikaatiivi, potentiaali, konditionaali ja imperatiivi. 2. lak. tarkoitteääräys. 3. mus. vanh. keskiajan musikinteoriassa eri kirkkosävellajeista käytetty määresana.

moduuli^o s. eräistä suhdeluvuista ja kertoimista. — Erik. 1. rak. vanh. jstak rakennuksen osasta saatu mitta, jota käytettiin rakennuksen muiden osien suhteita laskettaessa. | M. oli sama kuin puoli pylvään alapään halkaisijaa. 2. mat. kompleksiluvun itseisarvo; monikäsittelyn funktion kahden haaran vakioerotus; logaritmiopissa: luku, jolla jnk järjestelmän logaritmit on kerrottava, jotta saataisiin kysymyksessä olevan järjestelmän logaritmit. — Yhd. (fys.) kimmom. 3. tekn. luku, jolla π on kerrottava, jotta saataisiin hammasrattaan hammasvälin suuruus mm:einä.

mofetti^o s. geol. vars. hiilidioksidiä erittävä kaasulähde muinoin tuliperäisellä seudulla.

moguli^o s. hist. Baberin v. 1526 Etu-Intiaan perustaman mongolivaltakunnan kansalainen t. hallitsija. — Yhd. suurm.

mohair⁷ [mouhe⁹] s. = mohääri.

mohikaan¹ s. M:t 'eräs Pohjois-Amerikassa elänyt intiaaniheimo'. — *Kuv.* Viimeinen m. [henkilöstä, joka jssak suhteessa on viimeinen jäljelle jäänyt]. Häviävän ammatin, aikansa eläneen ajatussuunnan viimeinen m. Ylioppilaspireissä, puhtaan kansallisen romantiikan viimeisissä m:issa LEINO.

mohääri⁹ s. (*rinn.* mohair) angoravuohen villa; siitä kudottu kangas. -kangas s. -lanka s. -villa s.

moika¹² *onom.v.* (*rinn.* moikua) (vars. suuren) kellon kovasta, kumeasta äänestä. | Kirkonkellot m:vat. Seppä moukaroit että maailma m:a. -- hätäkello m:a kivi. -- juhlallisesti m:va kello aisalla HAARLA.

moike⁷⁸, -**jin**¹⁴ s. moikava ääni. | Kirkonkellon m:e. Hätäkellojen kumea m:ina.

moiku¹² *onom.v.* = moikaa. | Kirkonkellojen m:va ääni SLL. Heidän kellokkaitensa pämpät m:ivat mahtavasti hiljaisessa aamussa LEINONEN.

moilainen¹³ s. *vanh.* porkkana.

moina (ankaan *adv.* kans. kielt. yhteyksissä olla-verbin ohella: millänsäkään. | Ei ollut onnettomuudesta m:nsakaan. -- et ole tämän puolen tytöistä ollut m:sikaan J.REIJONEN.

moinen⁶³ a.; partit. vars. *runok.* joskus mointa. 1. tav. puhujan kulloisenkin suhtautumistavan mukaan eri tavoin sävyttyneenä: sellainen, semmoinen; vertainen. | Moista miestä en ennen ole nähnyt. M. kirja on erittäin tarpeellinen. M. tapa on kokonaan jätettävä. M. ei voi olla totta. En usko moisia juttuja. M. törkeys suorastaan hirvittää. M. yli varojen eläminen ei voi kauan jatkua. Sain lölytyksen moisen, että muistan sen lopun ikääni. Ei muistettu miesmuistiin moista tapahtuneen. Ei milloinkaan ole ollut moisia hajuaineita kuin ne, jotka Saban kuningatar antoi kuningas Salomolle vt. En ole mointa ennen kuulut / sinä ilmoisa ikänä KAL. -- niin kaunis tyttö, ettei maassa mointa löytynyt päivär. -- laitetaan talo semmoinen, ettei kotitalo m. AHO. 2. *harv.* melkoinen, aikamoinen; joskus: oiva, verraton. | -- tuota mointa morsianta, / kaunokaista kassapäätä KAL. Tultiin siitä oikein moiselle aukolle, helluvaan suohon kivi. — *Yhd.* aikam. 3. gen:ssä olevan nominin määrittämänä: kaltainen, lainen, vertainen (tav. ~, vars. pron:iin liittyen johtimen tavoin; vrt. 4). | Minkähän m. se mahtaa olla? Sinun moisesi mies. -- nousi toinen, nousi kolmas purje yhden m. LEINO. Se on niiden moista! *MANN. -- joku vaimo tiedusteli, olisikoan punaisilta jäänyt sen ja sen moista kangaspakkaa SLL. -- veli paljoo parempi, / kahta mointa [= vertaa] kauniimpi KAL. — *Yhd.* (myös -moisesti *adv.*) lapsen-, miehen-, helkkarin-, hiton-, pahuksen-, peijakkaan-, perhanan-, pirun-, vietävänn.; suuren-, jonkin-, kaiken-, minkä-, monen-, saman-, toisenm. 4. (etuvok. yhteyksissä -möinen) denominaalinen johdin, jolla yksitavuisista pronominikannoista muodostetaan kantasana ilmaistun kaltaista merkitseviä prono-

minaalisia a:eja: jommainen, kummainen, mimmoinen, semmoinen, tuommoinen, tämmöinen.

moira¹¹ s. helleeneillä: kohtalotar, kohtalon hengetär. | M:t, ihmisten elämänlangan kehrääjät.

moisio³ s. 1. *murt.* (metsän sisässä oleva) aidattu viljelysala, metsäviljelys, uudispelto, rai-vio. | -- m., jonka rukiinoras jo aidan yli ja puun runkojen välitse hänen silmäänsä liekehti SLL. — *Yhd.* metsäm. 2. vars. Viron oloista: suuri maatila, (herras)kartano, hovi. | Suuri, rikas m. M:n herra, työväki. M:n päärakennus, viljelykset. Viron saksalaiset m:t. — *Yhd.* aatelism.

moision/herra s. -omistaja s.

moiskah/della²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | -- m:telivat korvapuustit kivi.

moiskahdut- tav:mmin moiskaut-.

moiska/htaa²⁸ *onom.v.* -(hd)us⁶⁴ *teonn.* lyön-nin, paikkaamisen yms. äänestä. | Moista miestä moksauttaa, läiskähtää. | [Härän] häntä vaan oli m:htanut oven pieleen MERIL.

moiskahut- tav:mmin moiskaut-.

moiskauttaa²⁸ *kaus.v.* (*rinn.* moiskah(d)uttaa) < moiskahtaa. | Suudella m.

moiskis *onom.interj.* läimäyttämisen, putoamisen, suutelemisen yms. äänestä. | M! kivi putosi veteen. M! kajahti äänekäs suudelma.

moite⁷⁸ s. 1. moittiminen; moittiva lausuma t. mielipiteen ilmaus; nuhde;)(kiitos, kehu(mta). | Lievä, ankara, jyrkkä, kiivas m. Oikeutettu, ansaitsematon m. Esittää, lausua m. jstak, jtak koskeva m. Saada, ansaita m:etta, m:teita jstak (syystä). Hänen m:teensa eivät minuun tehoa. M. kohdistuu var-sinkin tavarain laatuun. Lausua m:teen sanoja. Torjua m:teet. Järjestelyssä ei ollut m:teen sijaa, sijaa m:teelle. Hänen elämässään on kyllä m:teen aihetta. Emäntä ei säästänyt m:teitaan. En ollut -- tuntenut mitään oikeata omantunnon m:etta AHO. 2. *lak.* vaatimus jnk oikeus- t. tosiasiallisen tilan ennalleen palauttamisesta t. oikaisemisesta, moitekanne. | Testamentin, perinnönjaon, tilin m. Tehdä, nostaa, panna vireille m.

moiteaika s. *lak.* määräaika, jonka kuluessa moitekanne on nostettava. | Tavallisin m. on yö ja vuosi. -kanne s. *lak.* = moite 2. | Testamenttiin kohdistuva, perinnönjaon m. Tehdä, nostaa, panna vireille m. Haltijan saantoa vastaan nostettu m. Ajaa m:itta jkn puolesta. -kirje s. -lause s. Välikysymyksen käsitte-län yhteydessä hallitukselle esitettiin m. -oi-keus s. *lak.* oikeus nostaa moitekanne. -peruste s. *lak.* Moiteaika on m:iden mukaan eripitui-nen. -sana s. Ei lausunut hänestä pienintäkään m:a.

moitiskelija¹⁴ tek. < seur.

moitiskel/la²⁸ *frekv.v.* -u² *teonn.* (< moittia) tav. moittia lievästi. | Isäntä hiukan m:i renkiään. Arvostelu sisälsi pientä m:ua.

moittava¹³ a. (*partis.*) -asti *adv.* -uus⁶⁵ *omin.* moitetta ansaitseva, paheksuttava, huono, kelvoton tms. | M:at elämäntavat. Käyttäytyä m:asti.

moitos⁶⁴ *s. harv.* moite. | Ankara m. Kiitos kuulematta, m. kuullen sl.

moitteenalainen *a.* -alaisuus *omin.* jota moititaan t. voidaan moittia, moitittava. | Joutua, tulla m:alaiseksi. Viettä m:alaista elämää. Kirjassa on runsaasti m:alaisia kohtia. — *Lak.* jota vastaan on nostettu t. voidaan nostaa moitekanne. | M. omistusoikeus, päätös, toimenpide. **-haluinen** *a.* moittimishaluinen. **-varainen** *a.* *lak.* -suus *omin.* jota vastaan voidaan nostaa moitekanne. | M. oikeustoimi, pätemättömyys. Päätöksen m:uus.

moitteetön⁷ *a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* jota ei voi moittia, nuhteeton, hyvä, erinomainen, täydellinen, kunnollinen, korrekti. | M. virkamies, kavaljeeri, Ritari peloton ja m. M. tavara, iltapuku. M:tomat kasvonpiirteet. Ulkoasultaan m. auto. Laadultaan m. liha. M:toman puhtas huone. Kirja on vielä m:tomassa kunnossa. Kaikin puolin m. elämä. Käytettyä m:tomasti. Kone toimi täysin m:tomasti.

moittia^{17*} *v.* -tivasti *adv.* -inta^{18*} *teonn.*; moitittava ks. erikseen. 1. sanoa jtk huonoksi, ilmaista tyytymättömyytensä jhk, paheksua, haukkua, morkata, soimata, säättä;)(kehua, kiittää, ylistää. | M. naapuriaan, lapsia, säätä, vuodentuloa. Edessä kiittää, takana m:tti. Kuvernöörejä m:ittiin yleisesti. Ei sanallakaan m:tinut äitiään. Ainakaan hänen intoaan ei sovi m. M. jkta laiskuudesta, turhamaisuudesta. M. peltoa huonoksi, ruokaa mauttomaksi, hintaa liian kalliiksi. Kauttaaltaan m:tiva arvostelu, lausunto. Puhua m:tivasti, m:tivaan sävyyn jstak. "Voi voi!" sanoi äiti m:tivasti. M:tiva ilme, katse. Vilkaista, pudistaa päätään m:tivasti. Ei ole m:timista, hyvä täällä on olla. Ensimmäinen katsoi hän minua tutkivasti, minusta näytti arvostelevalta, ehkä m:tivistikin aho. 2. *lak.* vaatia jnk oikeus- t. tosiasiallisen tilan ennalleen palauttamista t. oikaisemista, nostaa moite (kanne). | Perilliset aikovat m. testamenttia. M. tuomiota, tiliä, kauppaa. Perinnönjoon m:timinen.

moittija¹⁴ *tek.* Ei välittänyt m:oisistaan. Nykyaikaisen yhteiskuntajärjestyksen m:at. — Testamentin m.

moittimaton⁷ *kielt.a.* 1. *akt.* Sopuisa, ketään m. mies. 2. *pass.* M. testamentti.

moittimis aika *s. lak.* moiteaika. **-halu** *s.* **-haluinen** *a.* -suus *omin.*

mojahuttaa^{2*} *onom.v.* -(hd)us⁶⁴ *teonn.* lyömisen, ampumisen yms. aiheuttamasta äänestä: paukahtaa, kajahtaa. | Iski että m:hti. Annoin varkaalle aika m:uksen. Ja se onkin sellainen mälli, että kun kerran vain m:htaa, niin tuo tupa pyllähtää joken A.JÄRVILUOMA. [Moukarin] m:us kajahtaa aina määrätyn väliajan jälkeen LEINONEN.

mojahut- tav:mmin mojaht-.

mojahtella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.

mojahtaa^{2*} *kaus.v.* (*harv.* mojahuttaa) (< mojahtaa) iskeä, lyödä, ampua tms. äänekkäästi, pamauttaa, paukauttaa. | M. jkta nyrkillä leukaan, moukarilla alasimeen. Iskeä, ampua m. **mojo**¹ *v.* 3. *pers.* (mojova ks. erikseen) = mo-

jottaa 1. | Leini m:o polvia. Säärtä m:va isku. -- ankara kipu m:o äänetönä povessani KIVI. -- vaikutelmat m:ivat Suojasen Tiltan kiihtyneissä aivoissa SILL.

mojotella^{28*} *frekv.v.* < seur. | Oli alkanut m. polvea HEPOR.

mojottaa^{2*} *v.* -us⁶⁴ *teonn.* 1. 3. *pers.* särkeä, pakottaa, kivistää, kolottaa, jomottaa. | Selkää, päätä m:taa. Rinnassa ilkeästi m:tava tunne. -- jotain särkyä, mitä lie m:usta rintaluissa SILL. 2. *deskr.* olemisesta. | Kun hän [syylapsi] oli nälkäänsä sammuttanut, jäi hän siihen tyytyväisenä m:tamaan CANTH. -- ei nyt olisi rustoja m:tamassa [= olemassa koholla, käymättä] jok'ainoassa ruppisi mukassa LEINONEN.

mojova¹⁸ *a.* (*partis.*) *ark.* -sti *adv.* useita merkivähduksia: voimakas, vaikuttava, tehokas, tepsivä, pätevä, osuva, sattuva; repäisevä, hauska, mehevä, mukava tms. | Annoin miehelle m:n täräyksen. M. löyly, ryyppy, lääke. M:a hyönteismyrkkyä. Keksiä m. syy, esimerkki. Olipa siinä m. uutinen! M. valhe. M. haukkuma-, voimasana. M. ilmoitus. En osaa vastata kyllin m:sti. -- ei keksinyt [vastauksiksi] mitään oikein m:a WILKUNA. M. sukkeluus, vitsi. Kertoiltiin toinen toistaan m:mpia juttuja. Konepistooli on sentään m. vehje! Tansseissa oli oikein m:a. Ja täällä oli lämmin ja m. olo HEPOR.

mokare⁷⁸ *s. harv.* (kova) möykky, möhkäle, kokare. | Aika m. sokeria.

mokeltaa⁶ *v. harv.* -lus⁶⁴ *teonn.* puhua epäselvästi, sopertaa, mökeltää. | Mies m:si jotakin käsittämättömää. Humalaisen m:lus.

moketti^{10*} *s.* kirjavakuvioinen plyyssi.

mokka^{11*} *s.* 1. makkakahvi. | Keittää, tarjota m:a. Kupillinen vahvaa m:a. 2. makkakan-gas. | Pusero lujaa m:a. 3. mokkanahka. | Vyö on hienoa m:a.

mokka/kahvi *s.* hieno arabialainen kahvilaatu. | Aitoo m:kahvia saa meillä harvoin. **-kaku** *s. ruok.* kahvilla maustettu kaku. **-kangas** *s.* lyhyt- ja tiheänukkainen tiivis puuvillakan-gas. | M:ta käytetään hiihto-, päälly- ja suojapukuihin. **-kankainen** *a.* M. hiihtopusero. **-kenkä** *s.* makkakanainen kenkä. **-kivi** *s.* harmaa ja valkoinen kalsedonimuunnos, jonka sisässä on puuta t. sammalta muistuttavia ruskeita t. tummia kideryhmiä. **-kuppi** *s.* 1. (makkakahvin juomiseen tarkoitettu) pieni kahvikuppi. 2. kupillinen makkakahvia. **-mylly** *s. tekn.* = kollerimylly. **-nahka** *s.* pinnaltaan samettimaiseksi hiottu vuohikasnahka. | M:a käytetään käsineiden, kengänpäällisten, kirjaidoksien ym. valmistukseen. **-nahkainen** *a.* **-pusero** *s.* makkakanainen pusero.

mokasiini⁴ *s.* tav. *mon.* Pohjois-Amerikan intiaanien käyttämä yhdestä nahkapalasta tehty jalkine. | Jalassa pehmeät m:t.

mokkeri⁵ *s.* sot. alat, alokas.

mokoma¹² *I. a.* tav. puhujan suhtautumisen mukaan eri tavoin sävytyneenä: sellainen, (sem)moinen, tuollainen, tällainen.

1. ihmettelevää t. arvostavaa suhtautumista ilmaisten. | M:aa miestä en ole ennen ta-

vannut. M:aa otusta säikähtäisi kuka tahan-sa. Kas m:aa vehjettä! Kuka olisi uskonut m:aa! Onko m:aa ennen kuultu! Voi, kun mie m:an [miehen] saisin KANT. Ole mies m.: auta toista ahteessa SL. -- semmoisella tulimmais-
tempauksella, ettei maailma m:ata ennen ollut aavistanutkaan Kianto. — S:sesti. Kas m:aa miten menee!

2. ed:een liittyen: mainio, mainittava, huomattava, erikoinen, kumma, jnk veroinen. (myös komparoituna). | Mies niin m., että kynmentä vastaa. Onkos m:ampaa kuultu! Enpä minä ole m:ampaa [= suurempaa] jyvän paljoutta milloinkaan yhdessä talossa nähnyt pärvär. -- eikä piippu kernaasti saa olla miestä m:ampi KLPF. Vielä m:amman hauen oli Pötky-vainaja tavoittanut PAULAH. -- hänestä tulisi viuluniekka sen m. kuin hän lapsena uskoi LEHT. Ei miestä missään m:ampaa: / pieksee eukkons' ensin ja sitten kam-paa *MANN.

3. väheksyvää, halveksivaa, ivallista suhtautumista ilmaisten: niin, noin mitätön, tuomoinen jonninjoutava, semmoinen keho, eto, pätö, hyväkin. | M:asta miehestä ei kannata puhuaakaan. Sinultako lupaa kysyisin, m:alta herralta! Hyväkin linna, m. mökkirähjä! M:aa ruokaa ei viitsi katsoakaan. Suuttua nyt m:asta asiasta! Kaunisti rakkautta m:akin! M:aan tietelyyn ei voi suhtautua vakavasti. Laita itsesi pois m:asta ämmäin karsinasta! Kianto. Mutta meillähän on ainakin 4711 sel-laista herraa, jotka sikaria suustaan ottamatta voivat kirjoittaa m:anakin šekin SILL.

4. harmia, suuttumusta, kyllästymistä ilmaisten: senkin, juuttaan, pahuksen, peijakkaan. | M. ruoja, hyväkäs. M. kiusankappale! Pilasi hyvän asian, m. hätähouso! Isännästä viis, m:asta syöttälästä! Minä sen m:an akan kyö-rään täältä tiehensä CANTH. M. ahne särki, veit ilmielisen perhon KAUPPISH. -- oijen kai-vaminen, m:ien myyränkanavien, joihin ai-kuinen mies ei mahdu muutoin kuin syrjällään KARHUM. — S:sesti lievän haukkumasanan ta-voin: hyväkäs, ruoja, täytinen. | Poika, m., minkä teki! Pääsetkö siitä, m.! Uskaltakaa-pas tulla tänne, m:at! Pekka-m:alle [t. Pe-kalle, m:alle,] en virka enää sanaakaan. Kettu m. oli liian viisas. Kelloni seisoo, m. Siitä m:asta ei saa selvää suurennuslasillakaan. Katsos m:ia, kun aikoivat viedä minulta leh-män AHO. Tukkipatpa suunsa m:at! ALKIO. Ruotsi m. ei antanut [aseita] TALVIO. Ja sit-ten se m. rupe si Rosinaa neuvomaankin LEHT. — Lievän voimasanan tavoin: pahas, peija-kas. | M., kengännauha katkesi! M., unohtin koko asian! Voi m., kun kismittää!

II. s. 1. määrä, paljous, verta. | Melkoinen m. rahaa, aikaa. -- läntäsi sen m:an rahaa! LEHT. -- on kai siitä aikaa m:akin, kun te olette minua nähnyt PAKK. Kylässä olikin men-nä hujautanut aika m. kallista päiväsydäntä EINARI VUORELA. -- Erik. (tav. adv:n tavoin) sama mokoma saman verran; yhtä suuri mää-rä, yhtä paljon; toinen mokoma saman ver-ran lisää. | Perunoita saatiin sama m. kuin

viime vuonnakin. A oli B:stä metrin edellä ja C saman m:an jäljessä. Kaatuneita oli 10, haa-voittuneita toinen m. Taloa aiotaan laajentaa toinen m. nykyisestään. Saat palkkaa toisen m:an lisää. 40-vuotias voi vielä elää toisen m:an. -- sillä tavoin saa rahaa seitsemän m:aa [= kertaa] enemmän LEHT. 2. kaikin mo-komin a) kaikin tavoin, voimin, keinoin; kai-kella muotoa, ehdottomasti, välttämättä, eh-dolla millä hyvänsä. | Asia on salattava kai-kin m:in. Syöpäläisiä on kaikin m:in kartet-tava. -- hän tahtoi siis kaikin m:in saavut-taa kuomureen IVALO. -- Anna Liisa koettaa kaikin m:in välttää rikoksensa ilmitulemista TARK. Pitäjään pitäisi kaikin m:in saada lää-käri. Vanha sanasto olisi kaikin m:in kerättä-vä talteen. Liisa halusi kaikin m:in tulla mu-kaan. Kehotin heitä kaikin m:in matkusta-maan. b) vastauksissa, kehotuksissa, myön-nytyksissä: (tottahan) toki, totta kai, kaikella muotoa. | "Saanko tulla tänä iltana?" -- "Kai-kin m:in!" Istukaa kaikin m:in hetkinen! | "Suokaa anteeksi!" -- "Kaikin m:in!"

mokot/ella²⁸⁶ frekv.v. -telu² teonn. < seur. | M:-teli suutuksissaan koko päivän. Viina oli päistä haihtunut, painostava kohmelo siellä nyt vain m:teli ALKIO.

mokot/taa²⁸⁷ v. -us⁶⁴ teonn. 1. puhua vihaisesti, motkottaa, säättä. | Akka m:ti samasta asias-ta alituiseen. Tuo ruokaa äläkä m:a TALVIO. 2. murjottaa, mököttää. | -- istua m:tavat totisena kuin Tuomainen kuuna potatti kul-kussa KAUPPISH. 3. pakottaa, kirvellä, jomot-taa, mojituttaa. | Monen miehen selkäsäuna m:-ti miekkosten hampaiden koloissa ALKIO.

moksah/della²⁸⁸ frekv.v. -telu² teonn. < seur. | Kävyt pudota m:teliivat maahan.

moksa/htaa²⁸⁹ onom.v. -(hd)us⁶⁵ teonn. vars. pu-toamisen, lyömisen aiheuttamasta pehmeä-hköstä äänestä: muksahtaa. | Pudota m. Lapsi m:hti tuolilta lattialle. Käpy m:hti pehmeään maahan. Pää kävi seinään että m:hti. M:h-tava ääni. Poskelle m:hti suudelma. Sainpa aika m:uksen takamuksini. Kuului pehmeitä m:uksia.

moksahut- tav:mmin moksaut-.

moksa/ta²⁹⁰ v. harv. = seur. | -- m:si nyrkillään entistä kovemmin SILL.

moksaut/taa²⁹¹ kaus.v. (rinn. moksahuttaa) < moksahuttaa. | Lyödä m. Sanoa, suudella m. M. suutaan, suullaan. -- m:ti, päättään taapain keikauttaen, piipunperät poskeensa AHO.

moksis 1. onom.interj. pehmeän lyömisen, pu-toamisen yms. äänestä: muksis. | M.! tuolilta lattialle. M.! pää kävi seinään. 2. moksiskaun (adv. puhek.) millänsäkään, moinaakaan. | Ei ollut iskusta m:kaan. Mies ei ole häviöstään m:kaan.

moksu²⁹² s. harv. moksahtava lyönti, kolaus, muk-su. | Antaa, saada m.

moksa²⁹³ s. mordvalaisten toinen pääheimo; sen kieli. -heimo s. -lainen²⁹⁴ a. ja s. -mordva s. -mordvalainen a. ja s. -murre s.

molaari²⁹⁵ s. anat. varsinainen poskihammas.

molassi²⁹⁶ s. geol. Alppien pohjoisreunalla esiin-tyvä vahva tertiäärikauden hiekkakivikerros-

tuma, joka on syntynyt kohonneen vuoriston kulumistuotteista.

mola *uutt* ²⁸ *v. harv.* mullaattaa, muljauttaa. | M:i suurta kieltään Kianto.

molekylaari- *kem. fys.* molekyyliä koskeva, molekylaarinen; *tav. par.* molekyyli-, molekyylien. **-liike** *s.* **-nen** ²⁹ *a.* M. assosiaatio. M. yhdiste, vety. — *Yhd.* bi-, monom. **-paino** *s.* **-yhdiste** *s.*

molekyyli ¹ *s. kem. fys.* aineen pienin osa, joka voi esiintyä vapaana, hiuke. | Kaikki aineet koostuvat m:ista. Alkuaineen m:it ovat rakentuneet yhtäläisistä, kemiallisen yhdisteen m:it erilaisista atomeista. Kaasujen m:it ovat alituisessa liikkeessä, jähmeissä aineissa m:it tekevät pienen pieniä heilahduksia tasapainoaseman eri puolille. — *Kuv.* Ihminen, häviävän pieni m. maailmankaikkeudessa. — *Yhd.* happi-, kaasu-, rauta-, vesi-, vetym.; grammam.

molekyylienergia *s. fys.* molekyylien liikkeen aiheuttama energia. **-kaava** *s. kem.* aineen molekyylien kemiallista kokoomusta esittävä merkintä, empiirinen kaava. | Veden m. on H₂O. **-liike** *s. kem. fys.* molekyylien liike. | Nesteessä on m. vilkkaampaa kuin jähmeässä kappaleessa. **-lämpö** *s. fys.* lämpöä, joka kuluu kohottamaan yhden grammamolekyylin lämpötilaa yhden asteen. | M. on aineen molekyyliainon ja ominaislämmön tulo.

molekyylinen ²⁹ *a. 1. fys. sähkö.* M. johtokyky. 2. *poss.* yhd:öjen jälkiosana. | Pieni-, suurim.

molekyyli **paino** *s. kem. fys.* yhdessä molekyyliä olevien atomien atomipainojen summa. | Veden m. on 18,016. **-rakenne** *s.* aineen molekyylien rakenne. | Kemiallisen yhdisteen m. Metalloidit ovat m:teeltaan metallien kaltaisia. **-ryhmä** *s.* Magneettisen raudan molekyyli tai m:t ovat pieniä magneetteja. **-teoria** *s.* teoria molekyylien olemassaolosta, rakenteesta ja ominaisuuksista. **-tilavuus** *s. kem. fys.* se cm³:einä ilmaistu tilavuus, jonka yksi grammamolekyyli ainetta täyttää. **-voima** *s. fys.* molekyylien välinen vetovoima. **-yhdiste** *s. kem.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

molemmat ²⁸ *s.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

molemmat ²⁸ *s.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

molemmat ²⁸ *s.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

Tappiot ovat m:in puolin suunnattomat. Päätös tyydytti m:ia osapuolia. Irtisanomisaika m:in puolin 2 kuukautta. Tehtävä suoritettiin m:milla tavoin. M:mat vaihtoehdot eivät voi [= vain toinen vaihtoehto voi] tulla kysymykseen. — *Yks.* vain *ark. leik.* sanonnassa **molempi parempi** molemmat ovat yhtä hyviä; hyvä niin, hyvä näin; sitä parempi. | "Kumpi parempi?" — "M:pi parempi." | "Entä jos Pekkakin tulee?" — "No, m:pi parempi." — Tarpeetonta muukalaisvoittoista käyttöä. | Suomen ja Ruotsin tavaravaihto vahvistetaan m:pien maiden välisellä [par. niiden keskinäisellä, keskinäisellä] sopimuksella. M:pien suurvaltojen [par. näiden suurvaltojen, näiden kahden suurvallan] ulkoministerit kohdannevat piakkoin. M:pien mielipiteet [par. heidän mielipiteensä] kävivät ristiin. 2. **molemmat** (adv.) molemmat (yhdessä). | Nauroimme m:in, Liisa ja minä. Pojat lähtivät m:in.

molemmat ²⁸ *s.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

molemmat ²⁸ *s.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

molemmat ²⁸ *s.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

molemmat ²⁸ *s.* kahden t. useamman molekyylin yhdiste.

liikkuvan veden aiheuttamasta äänestä: pulista, kohista. | Veneen pohjavedessä m:i suuri lahna KARHUM.

molit/taa^{25*} v. -us⁶¹ teonn. vars. venäjän kielellä puhumisesta; joskus epäselvästä, äänekkäästä puhumisesta; molottaa, polittaa. | Iivana m:ti mitä lie m:tanut. Niinhän te m:atte kuin seitsemänsataa ryssä! PAKK. -- rupesi siinä ruot-siaan m:tamaan LEINONEN.

moljot/taa^{25*} deskr.v. -us⁶¹ teonn. katsoa t. tuijottaa silmät ammolla, muljottaa. | Katsoa m. -- silmät ilmeettöminä m:taen JÄRVENT.

molkki^{1*} s. murt. (Laatokan) pieni muikku.

1. **molla**¹¹ s. kangas-, räsynukke. | M. on vaaraton lelu pikkulapsenkin kädessä.

2. **molla**¹¹ s. (rinn. mulla) pappishenkilöiden arvonimitys turkkilaisilla ja Keski-Aasian muhamettilaisilla.

1. **molli**¹ s. mus. surumieliseltä vaikuttava sävel-laji, jonka peruskolmisoinnun muodostavat pieni terssi ja puhdas kvintti;)(duuri. | M. on sävyltään pehmeämpi ja naisellisempi kuin duuri. Sävellys, joka liikkuu yleensä m:ssa. M:in viritetty kantele. — Kuv. Runo, jonka perussävy on kaihoisa m. — Yhd. a--, cis--, es-m.

2. **molli**¹ deskr. (rinn. mollo) möykky, mokare; mollikka, molli(skö). | Aikamoinen pojan m. Vesipisarat alkoivat putoilla suurina rakeen-raskaina m:eina KARHUM.

molli/aihe s. mus. -akordi s. mollisointu. -asteikko s. 7-sävelinen sävelsarja, jossa aina 2. ja 3. sävelen ja sen ohella eri tapauksissa joko 5. ja 6. tai 7. ja 8. sävelen tai molempien väli on 1/2 sävelaskelta. | Luonnollinen m. 'jossa puolia-skelet aina ovat 2. ja 3. sekä 5. ja 6. säve-len välillä'. Harmoninen m. 'jossa 6. ja 7. säve-len väli on 1 1/2, 7. ja 8. sävelen väli 1/2 as-kelta'. Melodinen m. 'jossa puolia-skelet ylös-päisessä asteikossa ovat 2. ja 3. sekä 7. ja 8. sävelen välillä, alaspäisessä samat kuin luon-nollisessa'.

mollikka^{15*} deskr.s. suurehkosta, paksusta olios-ta: kölki, mollykkä, molli(skö). | Vankka po-jan m.

molli/kolmisointu s. mus. -skaala s. molliasteik-ko. -soin(tu) s. Löi pianosta muutaman m:nun. -sävel s. — Kuv. Surun ja kaipauksen m. -sä-vellaji s. -sävelmä s. -sävy s. Melodialla on selvä m. — Kuv. Runokokoelma, jossa m. on vallitsevana. -sävyinen a.

mollo¹ deskr.s. = 2. molli. | -- miehen-kämpy-rät, sydänmaan m:t Kianto.

mollo/taa^{25*} deskr.v. vars. pyöreistä esineistä: näkyä suurena, kookkaana, selvästi erottuvana, polloittaa. | Taivaanrannalla m:i täysikuu suu-rena ja punertavana. Aurinko paistaa m:aa. Suuret, ilmeettöminä m:avat silmät. Nuotta-kota siinä katsoa m:aa ... AHO. Tuokin tuolla m:aa ikkunassa, tuo vanhapiika PAKK. -- ka-tossa m:aa vaaleanpunainen amppeli LEHT.

mol¹ [mō] s. par. moolo.

molok¹ [mō] s. par. moolok.

molokaani¹ s. M:t 'eräs 1700-luvun loppupuolella syntynyt venäläinen uskonnollinen lahkokunta'.

molot/taa^{25*} v. -us⁶¹ teonn. (puhua) molittaa,

polittaa. | Ryssä m:ti jotakin omalla kielellään. Kuului kovaa vieraan kielen m:usta.

molksah/della^{25*} frekv.v. -telu² teonn. (< seur.) molksia. | Hauet m:televat kaislikossa. Vesi niin somasti m:telä airojen ympärillä CANTH.

molksa/htaa^{25*} onom.v. -(hd)us⁶¹ teonn. suureh-
kon olion t. esineen veteen putoamisen, ve-
dessä äkkiä liikahtamisen yms. aiheuttamasta
äänestä: mulksahtaa, loiskahtaa, polksahtaa,
pulskahtaa. | M:hdin veteen. Kivi pudota m:hti
järveen. Kaislikosta kuului veden pinnassa
potkaisevan hauen m:hdus.

molksahut- tav:mmin molksaut-.

molksa/ta^{25*} deskr.v. puheesta: solkata. | M:si
ruotsia parhaan taitonsa mukaan.

molksaut/ella^{25*} frekv.v. -telu² teonn. < seur. |
Lohi m:telä pyrstöllään vettä.

molksaut/aa^{25*} kaus.v. (rinn. molksahuttaa) <
molksahtaa. | Hypätä m:i veteen.

molkske⁷⁵ onom.s. molskiva ääni, molksahtelu,
molksina, polske. | Rannasta kuuluu uijain m.

molksi¹ s. paksu ja tiivis säleäpintainen puuvilla-
kangas, jonka sidos on 8-vartista, kudeval-
taista, lujitettua pomsia; syn. nahki, englan-
ninnahka. — Urh. Painihegemoniamme väsähti,
kunnes m:lle [= painimatolle] astui Kustaa
Pihlajamäki.

molksi/a¹⁷ onom.v. -na¹⁴ teonn. molksahdella,
loiskia, polskia. | Lapset uida m:vat ranta-
matalikossa. Nuotanperä m:i kaloja täynnä.
Kutulahnojen m:na.

molksi/housut s. mon. -kangas s. -mat/to s.
Painijat ahertavat m:olla.

molksis onom.interj. veteen putoamisen, mols-
kahtamisen äänestä; vrt. loiskis, mäiskis, pols-
kis, roiskis, räiskis. | M! putosin päistikkää
veteen. M. vain, sinne meni hauki mistä tu-
likin!

molksut/ella^{25*} frekv.v. -telu² teonn. (< seur.)
polskutella. | Uida m.

molksut/taa^{25*} onom.v. -us⁶¹ teonn. polskuttaa. |
M. vettä jalallaan. Uida m.

molukkirapu s. Limulus, tikaripyrstöisten lah-
koon kuuluvia, rapuja muistuttavia merieläi-
miä.

molva¹¹ s. Molva molva, Pohjoisessa jäämeressä
ja Atlantin pohjoisosissa elävä solakka, mateen
muotoinen turskakala.

molybdaatti^{1*} s. kem. molybdeenihapon suola.
molybdeeni¹ s. eräs kromin sukuinen alkuaine,
hopeanvalkoinen kiiltävä metalli. -esiintymä
s. -happo s. -hohde s. tärkein molybdeeni-
malmimineraali, molybdeniitti. | M. on peh-
meä, liijynharmaa mineraali. -kaivos s. Mä-
täsvaaran m. -malmi s. -metalli s. -oksiidi s.
-pitoinen a. M. malmi. -sini(nen) s. molyb-
daatteja pelkistämällä saatu tummansininen
jauhe, jota käytetään silkin värjäämiseen ja
kemian analyysihin, sininen karmiini. -teräs
s. molybdeenia sisältävä teräs.

molybdeniitti^{1*} s. = molybdeenihohde.

mom. lyh. lak. momentti. | 4. §:n 2. mom.

momentaani(nen)¹⁵ a. -sesti adv. hetkellinen,
äkillinen, teon äkillisyyttä ilmaiseva. | M. häly.
M. verbi, merkitys. M. ääntenmuutos. -verbi

s. *kiel.* verbi, joka ilmaisee tekemisen äkilliseksi, esim. heilahtaa, kysäistä, sivaltaa.

momentti^{ti} s. 1. asiaan vaikuttava seikka, tekijä; vaihe jssak tapahtumassa. | Tähän tapaan alkuaan liittynyt uskonnollinen m. on hävinnyt. Kielen äännetyyppinä määriteltäessä abstrahoidaan yleensä kokonaan sellaiset m:it kuin vahvuus, sävelkorkeus ja kesto. Yritykseen liittyvä epävarmuuden m. Runo, johon liittyy eräitä traagillisuutta tehostavia m:teja. Huumoriin sisältyvä vapauttava m. — Ratkaiseva, tärkeä, varteen otettava m. jssak asiassa. Aistimistapahtumassa voidaan erottaa kolme m:tia. Toiminnan eri m:it. — *Yhd.* aika-, häiriö-, jännitys-, kiihotus-, syyllisyys-, tunne-, vaara-, yllätys. 2. *lak. (lyh. mom.)* lain t. asetuksen pykälän alaosasto, kappale, alio; tulo- ja menoarvion yksityiskohtaisin alaosasto. | Rikoslain 3. luvun 4. §:n 2. m. Tulo- ja menoarvion menopuoli jaetaan eri hallinto- ja menojen mukaan pääluokkiin, lukuihin ja m:teihin, tulopuoli vastaavasti osastoihin, lukuihin ja m:teihin. — *Yhd.* alam. 3. *mat. fys.* käsite, jota käytetään merkitsemään yl. jtkak tuloa. | Voiman staattinen m. jnk pisteen suhteen. Voiman ja sen varren tuloa sanotaan voiman m:iksi akselin suhteen. Voimaparin m. Magneettinen m. — *Yhd.* hitaus-, kierto-, kitka-, kokonais-, käynnistys-, taivutus-, tasapaino-, tuki-, vastus-, vääntö. **momentti**^{ti} sääntö s. *fys.* eräistä momenttia koskevista väittämistä käytetty nimitys. -**tyhtälö** s. *fys.*

mommo¹, -**nen**^{en} *deskr.s.* pallomainen esine, esim. peruna.

monadi^o s. *fil.* yksinkertainen, jakamaton, häviämätön, sisäiseltä olemukseltaan sielullinen alkuosanen, joista kaiken olevaisen on ajateltu koostuvan. | Leibnizin oppi monadeista. -**oppi** s. *fil.* Leibnizin m.

monahtaalja, -**ta**, -**le** *adv. harv.* moniaalla, moniahtaalla. | Semmoista rotua -- ei liene m. muualla maailmassa AHO.

monarkia^{ia} s. 1. valtiomuoto, jonka mukaan päämies (hallitsija) on asemassaan elinikensä ja vailla juridista vastuuta, tav. kruununperimyksen nojalla, harvemmin valittuna, yksinvalta, hallitsijavalta. | Rajoittamaton, absoluuttinen, itsevaltainen m. Rajoitettu, perustuslaillinen m. Perinnöllinen m. M:n kannattaja. — *Yhd.* vaalim. 2. valtio, jossa 1. kohdassa mainittu valtiomuoto on voimassa, hallitsijavalta valtio, kuningas-, keisari-, sulttaanikunta tms. | Ruotsi on perustuslaillinen m. Parlamentaarinen m. — *Yhd.* kaksoism.

monarkianismiⁱ s. *usk.* niiden v:n 200 tienoilla esiintyneiden kristillisten käsitystapojen yhteinen nimi, jotka korostivat sinä määrin Jumalan ykseyttä, että kolminaisuus tuli kielletyksi.

monarkistiⁱ s. monarkian kannattaja. | M:en ja tasavaltalaisten taistelu. Espanjan m:t. -**joh-taja** s. -**järjestö** s. -**lehti** s. -**nen**^{en} a. monarkiaa kannattava. | M. puolue, lehti. M:et mielipiteet -**puolue** s.

monarkki^{ki} s. monarkian päämies, hallitsija,

hallitseva ruhtinas. | Ruotsin, Norjan ja Tanskan m:it.

monarkki^{nen} a. -**sesti** *adv.* sellainen, jonka hallitusmuoto on monarkia; monarkian periaatteiden mukainen, monarkiaan nojautuva, siihen kuuluva; hallitsija-, yksinvaltainen. | M. maa, valtio. M. hallitusmuoto, järjestelmä, periaate, valta.

monasteriⁱ s. kreikkalaiskatolinen (vars. venäläinen) luostari, luostarikirkko. | Valamon m. M:n kellot.

monasti *adv.* par. monesti. | M. menin ukon luo / ilveillemähän suotta *CAJ.

monatsiittiⁱ s. *min.* eräiden harvinaisten maa-metallien väriiltään ruskea t. vihreähkö, kide-rakenteeltaan monokliininen fosfaatti.

mondeenⁱ a. suuressa maailmassa mukana elävä, suurelle maailmalle ominainen, suuren maailman. | M. ihminen, nainen. Seurustele m:issa piireissä. M. seuralämä.

mondismiⁱ s. *engl.* Mondin mukaan nimensä saanut periaate ja menettelytapa, jonka mukaan työrauhan turvaamiseen pyritään työnantajien ja työntekijöiden keskisillä neuvotte-luilla.

monelmetalli s. n. 70 % nikkeliä ja 30 % kuparia sisältävä seos.

monen- alkuiset yhdys:t merkitsevät tav. jtkak saman lajin, laadun tms. useaa eri astetta olevaa; voidaan tav. käyttää vain monikollisista t. jaollisista käsitteistä; = usean-; us.) (saman-, yhden-; vrt. moni-.

monenarvoinen a. Laitoksessa oli m:arvoisia virkailijoita. — *Kem.* vrt. arvoinen 1 (yhd.) | M. alkoholi. -**hintainen** a. M:sta polkupyöriä.

-**ikäinen** a. Joukossa oli m:siä lapsia. -**kaltainen** a. monenlainen. | Ostin m:sta tavaraa.

Kirja herätti m:siä ajatuksia. -**karvainen** a. 1. monenvärinen. | -- iho huoltuneena m:seksi HAARLA. 2. monenkaltainen, -lainen, -moinen; us. väheksyvässä sävyssä: monenkirjava, sekalainen, kaikenkarvainen. | M:sta väkeä.

Yleisö oli hyvin m:sta. Hänestä kulkee m:siä juttuja. -**kertainen** a. -**sesti** *adv.* moninkertainen. | M. määrä, arvo. Valovoima kasvoi m:seksi. M. hyöty. Monenkokertaisesti hin-nat ovat kohonneet? -- mielisivät koirillem-me m:sesti kostaa KIVI. — Paksu, m. peite.

M. punos, solmu. Hänen m., velttolaskoksinen leukansa KALLAS. M:set hameet HAARLA.

Kirja oli m:sesta käsittelystä nuhraantunut. -**keskinen** a. Valtiosopimus voi olla joko kahdenkeskinen tai m. -**kielinen** a. vrt. monikie-linen. | Hyllyssä oli m:siä lehtiä. -**kirjava** a.; *rinn.* monikirjava. 1. monivärinen, kirjava, värikäs. | Kolbrin m. höyhenys. 2. monen-latuinen, -moinen, moninainen, monivivah-teinen, sekalainen, vaihteleva. | Yleisö oli m:aa.

M. kuin sekalaisten tavarain kaupan ikkuna. M. nimistö. M:at elämänvaiheet. Kertoi m:ista seikkailuistaan. -**kokoinen** a. Palloja oli hyvin m:siä. -**laatuinen** a. monenlainen, moninainen; vrt. monilaatuinen. | Kaupassa oli m:siä kankaita. Toimia m:sisä tehtävissä.

Laite, jota voi käyttää mitä m:simpiin tar-koituksiin. Häntä syytettiin m:sista väärinkäy-

töksistä. **-lainen**^{as} *a.* monenkaltaisen, -moinen, moninainen. | Metsissä on m:sta riistaa. Saatiin m:sia kaloja. Kokouksessa oli m:sta väkeä. M:sta hän on saanut kokea. **-mallinen** *a.* Hattuja on m:sia. **-moinen**^{as} *a.* monenlainen, -kaltaisen, moninainen. | M:sia liiketoimia. M:sta oli ehtinyt tapahtua. M:set kuumetaudit ovat seudun vitsauksena. Suunnitelmaan liittyy m:sia vaikeuksia. **-muotoinen** *a.* vrt. monimuotoinen. | Lehtisahalla voidaan sahata m:sia kuvioita. Italian kirkot ovat varsin m:sia. Ikkunassa oli m:sia jääkkeitä. **-niminen** *a.* vrt. moniniminen. | Teetä on kaupassa m:siä laatuja. Petkuttaja esiintyi m:senä. **-näköinen** *a.* Maassa ryömi m:siä kovakuoriaisia. Junasta tuli m:stä väkeä. — *Us.* monenlainen, -moinen. | M:set kaupaa rajoittavat määräykset. **-pituihin** *a.* M:sia suksia. **-suuntainen** *a.* Kivessä oli m:sia juovia. Esitettiin m:sia arveluja. **-vuotinen** *a.* monena eri vuonna tapahtunut, tehty, monelta eri vuodelta peräisin oleva; vrt. monivuotinen. | Sai vastata oikeudessa m:aista rikoksistaan. Aitassa on m:sta ruista. Selvittelin m:sia paperitani. **-väriäinen** *a.* vrt. moniväriäinen. | Niityllä kasvaa m:siä kukkia. Galaliitti esiintyy kaupassa hyvin m:senä. M:sin langoin parsitut sukat.

mones^{as} järjestyksell. tavoin käytetty *a:*nen *indef.pron.* 1. interr. yhteyksissä: *monesko, kuinka mones* millä sijalla järjestyksessä oleva. | M:sko hän on rivissä? M:nneksiko tulit kilpailussa? M:sko t. kuinka m. päivä tänään on? M:sko C-duurasteikon sävel on g? Ties m:ttako kertaa hän on täällä. Tiedätkö, m:n teenko polveen sukuselvitys ulottuu? Sanoihan, m:sko [= suuriko, mikä] osa 8:sta on 2. — *Murt.* Joko se on tuo Vappu teillä m:ttä vuotta [= kuinka monetta vuotta V. jo on teillä]? **KAUPPISH.** 2. komp. yhteyksissä: *niin, yhtä mones (kuin)* samalla sijalla järjestyksessä oleva (kuin). | Kolmannen kerran jo tulen ja yhtä m:nnen kerran saan tyhjin toiminn lähteä. Jäiden pitäisi lähteä niin m:ntena toukokuun päivänä kuinka m:ntena marraskuun päivänä järvi on jäänyt. 3 on yhtä m. osa 9:stä kuin 4 12:sta.

monesti *adv.* monta kertaa, usein, useasti. | Kerran, ei m. Pikkuhalla on ruokittava m. päivässä. Hevonen on m. vaihtanut omistajaa. M. olen häntä muistanut. Sellaista sattuu m:kin. On m. pako tinkiä periaatteistaan. Täläistä ei m:kaan tapaa. Torpassa ei m. ollut leipääkään. Siinä voi käydä huonosti, kuten m. on nähty. M. kuulee väitettävän, että --. Tuntuu m. siltä, että kaikki oli lopussa. — M:ko [= kuinka m.] 2 sisältyy 8:aan?

monetääriäinen^{as} *a.* rahaa, rahalaitosta koskeva, rahallinen, raha-. | M. järjestelmä. M:set tekijät, tarkoitukset. Hyödykkeen m. vastine.

mones^{as} *omin.* < moni;) (ykseys. | M:ttä ilmaistaan tavallisimmin monikolla. Raamatun Jumala-käsitteeseen kuuluu m.

monesoppi *s. fil.* pluralismi.

mongerrella^{as} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.

mongertaa^{as} *v.* -rus^{as} *teonn.* puhua kankeasti,

huonosti, virheellisesti, epäselvästi. | Mies m:si jotakin, luultavasti saksaksi. Vieraat m:siivat englantia. Kamalaa m:rusta tuo sinun ruotsi. Puhua m:taen. Mitä lienee m:tanut mennessään. Yritti m. nimeään. Humalaisen puhe muuttui sekavaksi m:rukseksi.

mongoli^{as} *s.* 1. *a.* M:it 'Keski-Aasiassa eläviä mongoloidiseen roturyhmään kuuluvia kansoja'. M:eihin kuuluvat varsinaiset m:it, burjaatit, kalmukit ja mogholit. 6. laajemmassa merk:ssä yl. mongoloidiseen rotuun kuuluvista (vars. Aasiassa asuvista) ihmisistä. | Keltaihoinen, vinosilmäinen m. Kiinalaiset, japanilaiset ym. m:it. Eskimot ovat rodultaan m:ēja. 2. Mongoliassa puhuttu kieli, mongolin kieli.

mongolidi^{as} *s.* = mongoloidi. **-nen**^{as} *a.* = mongoloidinen.

mongoliheimo *s.* -kansa *s.* Aasian m:t. **-lainen**^{as} *a.* -suus^{as} *omin.* M. rotu, kansa. M. ominaisuus. M:set kielet. **-laistua**^{as} *v.* muuttua mongolilaise(mma)ksi. **-mainen**^{as} *kalt.a.* M:set piirteet.

mongolinen^{as} *a.* mongolilainen. | M. heimo.

mongolinpoimu *s. anat.* mongoloidiselle rodulle ominainen sisemmän silmäkulman ylitse vnostti alaspäin laskeutuva yläluomen ihopoimu. **-täplä** *s. anat.* vastasyntyneillä mongolirotuilla lapsilla ihossa ristiluun tienoilla oleva sinertävä täplä.

mongolirotu *s.* mongoloidinen rotu. **-rotuinen** *a.* **mongolismi**^{as} *s.* synnynnäisen idiotian muoto, jota potevat jonkin verran muistuttavat ulkomuodoltaan mongoleja, mongoloidinen idiotia. **mongolisoi**^{as} *v.* = seur.

mongolistua^{as} *v.* mongolilaistua.

mongoloidi^{as} *s. (rinn. mongolidi)* mongoloidinen henkilö. | M:t Aasian asukkaita. **-nen**^{as} *a.* (rinn. mongoloidinen) mongolin sukuinen, mongolia muistuttava, mongolilainen, -tyyppinen. | M. roturyhmä 'vars. Aasiaan ja Amerikkaan levinnyt ihmisrotu, jolle on tunnusomaisia kellertävä ihonväri ja (näennäisesti) vinot silmät; *syn.* mongolirotu, keltainen rotu'. Lappalaiset kuuluvat m:siin kansoihin. M. idiotia 'mongolismi'.

moni^{as} *indef.pron.* suhteellisen suuresta määrästä jnk ryhmän edustajia: usea;) (harva, muutama. Kokonaisobj:na käyt. (pääteellistä akk:a vastaamassa aina, pääteetöntä tav.) partit:a *monta*, samoin yl. subj:na, jos partiaalinen subj. on mahdollinen. Yks. ja mon. us. samanmerkityksiset, mon:ssa kuit. joskus vivahdus 'lukuisat, moninaiset'. 1. *a:sesti*. M. muu menetti enemmänkin. Siinä ei olisi m. poika kestänyt. M. hanke epäonnistui. -- huoneessa, jossa hänelle oli lausuttu niin m. ystävällinen sana KOSKENN. -- kiusaajan hahmo on m. SEPPÄNEN. Tuli m:ta vierasta. Hänellä on m:ta rautaa tulella. Asiassa on vielä m:ta mutkaa. Yhtä m:ta mieltä kuin miestäkin sp. M:ta miestä [-> moni mies] menetti henkensä. M:ta kymmentä. M:ta sataa siivua. Olen nähnyt, oli nähty m:ta maata. Hän puhuu m:ta [† montaa] kieltä. M:ta vertaa parempi. Niin tapahtui m:ta monituista kertaa. M:enko [= kuinka monen] metrin pitui-

nen. M:essa palkassa, paikoin. M:esta aikaa. Ei m:een viikkoon. M:ella tavalla, tapaa, tavoin. M:ella yrittäjällä oli vaikeuksia. — Sitä mieltä ovat Antti ja m:et hänen toverinsa 'moni, usea hänen tovereistaan'. Hänen m:et [= lukuisat, monilukuiset] toverinsa. Näin välttämä m:et elämän huolet. Hänen työnsä ja toimensa ovat m:et. Liisa kokoili m:ia pikutavaroita. Yritettiin m:issa miehin. M:in paikoin maa oli jo paljas. Tulos oli nyt m:in verroin parempi. 2. s:esti. Ei jokainen, mutta m. M. lähti, mutta m. jäi kotiinkin. M. jäi luokalle, vielä useammat saivat ehtoja. Meitä oli m:ta yhtä vastaan. M:tako [= kuinka monta] puuttuu? Ota niin m:ta [omenaa] kuin haluat. M:en mielestä yritys oli uhkarohkea. M:en [= hyvin] m. epäonnistui. Olen käynyt siellä m:en monta kertaa. M:ena mies eläessään: milloin kyydillä ajaapi, milloin toista kyyditsepi sl. -- pökölö pitkälläan maassa, m:eksi murskautuneena aho. Meitä on (niin) m:eksi [= meitä ihmisiä on monenlaisia] sp. M:essa mukana ollut poliitikko. M:ellakaan ei ollut asiasta tietoa. M:elle ratkaisu tuli yllätyksenä. — Hyvin m:et sairastuivat. Hanke epäilytti m:ia. M:ia kokenut. **moniaal/la**, -ta, -le *adv.* monin t. muutamin paikoin, monella t. muutamalla taholla, moniahtaalla, monialla. | Rautaa tavataan m. M. antaa maisemille leiman voikukka. M. muuallakin valitetaan, että --. M:le haarautuva oksisto. Kirjallisuutemme on nykyisin m:le suuntautuvaa. -- m:ta yhteen tulleita ihmisiä sill.

monianne *adv. harv.* moneen t. muutama suuntaan, monianne.

moniaasti *adv. harv.* joskus, muutaman kerran. | Olen m. ajatellut, että --.

moniahta^{10*} *indef.pron.*, melko *harv.* (*vanh.* monikahta) monias. | Kului m. viikko. M. sana riittää. — Tässä m:na päivänä.

moniahtaal/la, -ta, -le *adv.* moniaalla. | M. maa-seudullakin on esiintynyt perunan puutetta. Sama havainto on tehty m. muuallakin. Mäet eivät kasva mäntypuuta niin kuin m. Savossa aho. -- monen m:ta muualta löydämme kuitenkin melodisia aihesommitteita H.KLEMETTI. -- historiallisen elämän m:le haarautuminen O.MANTERE.

moniaiheinen a. M. Sampo-runous. Bachin useinkin m:aiheiset urkufuugat. -**aikainen** s. pitkäaikainen. | M. työ. Kestävä, m. karpine.

monialla, -ta, -le *adv.* monin paikoin, monella taholla. | Leppä muodostaa m. kokonaisia metsiä. Polttoturvetta saadaan m:ta sisämaasta. -- m:le mutkistellen, m:le kaarrellen liukuvat veljekset kiiltävillä suksillansa kiv.

monialoitteinen a. Yritteliäs, m. mies.

monianne *adv. harv.* moneen suuntaan. | Monet on askaret inehmon, / m. miehen aatos LEINO.

moniarvoinen a. — Kem. par. monenarvoinen.

monias⁹⁶ *indef.pron.*; moniaalla, moniaasti ks. erikseen. 1. luvultaan epämääräisistä, yl. jokseenkin harvalukuisista olioista t. asioista: muutama, joku(nen); merk. aina mon:llinen. | Kylässä on vain m. talo. Sain m:ita ahvenia,

ehkä viisi kuusi. Joimme m:an kolpakon. Nousitiin vielä m:ita metrejä. Kului m:ita päiviä. Saanko tehdä m:an kysymyksen? Edellä lueteltujen lisäksi mainittakoon vielä m:ta. 2. yl. tarkemmin määrittämättömistä olioista t. asioista (ei aina selvästi erotettavissa ed:stä): eräs, muuan; merk. myös yks:llinen. | Sattui tässä päivänä m:ana tulipalo. Silkkiperhosia on onnistuttu totuttamaan m:iden tammilajien lehtiin. M:illa tahoilla asiaan suhtaudutaan liian kevyesti. Sellainen voi olla harmillista m:issa tilanteissa. Lyyti tyttö -- haihtui m:an rakennusmestarin matkaan Kianto.

moniaasteinen a. M. koululaitos, säätyjako. Muinaisen Rooman m. valtiojärjestelmä. — *Mat.* M:asteisessa otannassa otetaan aluksi ensimmäisen asteen, niistä toisen asteen (jne.) näyteyksiköitä. -**avioinen** a. jolla samanaikaisesti on useampia kuin yksi puoliso, polygaaminen. | M. mies. Kukko on m. eläin. -**avioisuus** s. Avioiton eri muotoja ovat yksilavioisuus, monogamia, ja m., polygamia. Elää m:dessä. -**ehto-**nen a. M. päätöslasku 'pätöslasku', jossa funktio riippuu monesta argumentista'. -**eminen** a. *kasv.* -**haarainen** a. -**sesti** *adv.* -**suus omin.** M. kynttilänjalka. M. puu, runko, juuri, kukinto. M. joki, vesistö. M. suku. — *Kuv.* moniosainen, -puolinen, monelle taholle ulotuva, vaikuttava tms. | M. järjestö, laitos. M:seksi paisunut toiminta, tuotanto. Kemian laaja ja m. työala. M. kysymys. Nykyaikaisen kulttuurielämän m:isuus. -**hampainen** a. M. kita. M. verhiö. M. työkalu. M. liitos. -**han-**kainen a. M. kirkkoveine. -**harrasteinen**, -**har-**rastuksinen a. M. mies. -**henkinen** a. M. perhe, lähetystö. -**heteinen** a. *kasv.* M. kasvi, kukka. -**huippuinen** a. M. vuori, käyrä. -**huo-**neinen a. M. rakennus, asunto. -**hyväinen** a. -**syys omin.** joka pitää (samalla kertaa) monta asiaa hyvänä, joka pitää monesta asiasta; mielihaluiltaan, -teoiltaan vaihteleva. | Merimies on m.: tyttö joka satamassa. Niin m., että haluaa kaikki ansiot itselleen. Rouvalla on monta ihailijaa, taitaa olla m:syyteen taipuvainen. -**jakoinen** a. moneen osaan, asteeseen, vaiheeseen jaettu t. jakautuva. | M. haara, ristiholvi. M. vuoroviljely. -**jakoviljely**(s) s. *maat.* vähintään 5-vuoroinen vuoroviljely(s). -**jakso-**nen a. M. pumppu. M. sävellys. -**jalkainen** a. Ravut ovat m:sia eläimiä. — *S:esti el.* M:iset 'juoksujalkaiset'. -**johteinen** a. monelta taholta johtuva, juontuva, polveutuva. | Jäkelät ovat m:sia. -**johtiminen** a. M. kaapeli. -**jumal-**lainen a. monta jumalaa palveleva, tunnustava, polyteistinen. | M. uskonto. -**jumalai-**sus/s s. polyteismi. | Roomalaisten uskonto oli m:tta. -**juurinen** a. M. kasvi. -**jyväinen** a. M. tähkä, sato. -**jäseninen** a. M. komitea, lautakunta. M. lauseke.

monikah/ta^{10*} *indef.pron.* *vanh.* moniahta. | Yksi sitä, toinen tuota, m:dat muutamia sl. M:dat työmiehet saivat vedestä oudon savipuolen ihoonsa KALLAS. -- m:dat alkoivat horjua uskossaan papilliseen pyhytyteen Kianto.

monikkamioinen a. M. sydän, kanavan sulku. -**kansainen** a. Habsburgien m. valtakunta. -**kan-**

salaisuus *s. lak.* samanaikaisesti usean maan kansalaisena oleminen. **-kerroksi** *nen a.* -suus *omin.* *M.* rakennus, sänky. *M.* malmiesiintymä. *M.* epiteeli. **-kerti** *a s. 1. mat.* suureen ja luvun tulo, kerrannainen. | Pitäisyydet ovat kymmenjärjestelmän mukaisia metrin m:oja ja murto-osia. **2. monikertaan** (*adv. murto.*) mooneen kertaan. | -- m:aan paikatut ja yhtä kaikki rikkinäiset housuresut pärvär. -- hänelle se oli niin tavallista, m:aan ajateltua *iris uurtu.* **-kertainen** *a.* -sesti *adv. tav. mmin* moninkertainen. | *M.* määrä, hinta. Monikokertainen sato oli edelliseen verrattuna? Jäsenmäärä on lisääntynyt m:sesti. *M.* ylivoima. Teho kasvoi m:seksi. — *M.* punos, seinä. **-kieli** *nen a.* -syys *omin.* *1. M.* soitin. *2.* monta kieltä puhuva; jossa puhutaan t. käytetään useita kieliä. | *M.* henkilö. Alueen m:syys tuotti hankaluutta. *M.* sanakirja, julistus. **-kierteinen** *a.* *M.* ruuvi. **-kiloinen** *a.* *M.* hauki. **-kirjaaja** *s.* Polygraphus, kuusissa eläviä kaarnakuoriaisia. **-kirjavia** *a.* -uus *omin.* monenkirjava. *1. M.* kaulahuivi, kukkapenkki. Syksyn m. väriloisto. *2. M.* joukko eri kansallisuksia ja rotuja. Satujen m. maailma. Romaanin m. sisällys. Elämän kuohuva m:uus. Hänellä oli takanaan m:at vaiheet. **monikko** *ko² s. kiel.* luku, joka ilmaisee, että oli oita t. toimivia persoonia on monta (vähintään *2.* eräissä kielissä vähintään *3.*), pluraali; joskus: monikkomuoto. | Pata-sanan m. *M:*on nominatiivi, essiivi. *M:*on *3.* persoona. Nominien m:on tunnus on *i.* Miten kuuluu koulussa-muodon m.? **monikko/muoto** *s.* Nominien, verbien m:muodot. **-muotoinen** *a.* Suomen kielen komitatiivi on aina m. **-taivutus** *s.* taivutus monikossa, monikollinen taivutus. | Nominien, verbien m. **-vartalo** *s.* Nominien m. muodostetaan *i-tun-*nuksella. **monikollinen** *a.* *kiel.* -sesti *adv.* -suus *omin.* monikossa oleva, monikkomuotoinen, monikkoa ilmaiseva. | *M.* muoto. Sana, jota käytetään vain m:sesti. Eräissä kielissä m:uus ilmaistaan toistamalla sana. **monikoukkuinen** *a.* *M.* uistin. **-kukkainen** *a.* *M.* kukinto, vana. **-kulmainen** *a.* *M.* levy, kivi. Poikkileikkaus on m. — *Anat.* Isompi, pienempi m. luvu 'eräitä ranneluita'. **monikulmio** *s. geom.* tasokuvi, jonka rajana on umpinainen murtoviiva; *syn.* polygoni. | *M:n* sivut, kärjet, piiri. Kupera m. — *Yhd.* tähtim. **-mai** *nen² kalt. a.* -sesti *adv.* *M.* poikkileikkaus. **monikuntainen** *a.* *kasv.* kasvista, jonka heteiden palhot ovat kolmessa t. useammassa kimpussa. **-kuteinen** *a.*, *tav. kuv.* monisäikeinen, -tahoinen. | Arvoituksellinen, m. persoonallisuus. ["Jumalanmarjat"] on Pakkalan totisimpia nolleja ja myös sielullisesti erittäin m. *sljo.* **-kuukautinen** *a.* *M.* pouta, sairaus. *M.* [= monta kuukautta viipyväl] vieras. **monikymmeninen** *a.* monta kymmentä käsittävä, monikymmenlukuinen. | *M.* joukko poikia. *M.* kuoro. **-kertainen** *a.* -sesti *adv.* *M.* määrä, ylivoima. **-lukuinen** *a.* -päinen *a.* *M.*

lauma poroja. **-sivuninen** *a.* *M.* luettelo. **-vuotinen** *a.* *M.* opetustoiminta, työ. *M.* kehitys, kokemus. Kaupungin m. [= monta kymmentä vuotta virassaan ollut] pormestari.

monikärkinen *a.* *M.* ahraim. **-käsitteinen** *a.* monella tavalla käsitettävissä oleva;)(yksikäsitteinen, -ymmärteinen. | *M.* nimitys, termi. — *Mat.* *M.* funktio 'funktio, joka samalla muuttujan arvolla saa kaksi t. useampia arvoja'. **-käänteinen** *a.* Kertomuksen m. juoni. **-laatuinen** *a.* -suus *omin.* monta laatua käsittävä; vrt. monenlaatuinen. | *M.* varasto kankaita. Tuotantotyön m:uus. **-lahtinen** *a.* *M.* järvi, rannikko. **-lajinen** *a.* monta lajia käsittävä. | *M.* kasvisuku, linnusto. *M.* siemen-sekoitus. **-lamppuinen** *a.* *M.* valaisin. **-lankainen** *a.* *M.* johdin. **-lapsinen** *a.* *M.* perhe. **-lehtinen** *a.* *M.* kasvi, oksa, varsi, hietä. — *Mat.* *M.* pinta muodostuu, kun pintoja liitetään toisiinsa kiertopisteiden avulla. **-lieriöprojektiio** *s.* karttaprojektiio, jonka kuvapintana on useita lieriöpintoja. **-liuskainen** *a.* *M.* lehti.

monilo² *s.* = blokki *3.*

monilohkoinen *a.* *M.* hedelmä, rauhanen. **-lokeroinen** *a.* *M.* lipasto, *M.* sikiäin. **-lukui** *nen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* lukuisa, runsas (lukuinen). | *M.* joukko, henkilökunta. Hänen m:set vastustajansa. Vihollinen oli liian m. Suomen m:set järvet. Esiintyi m:set kerrat oopperassa. Pitäjäläisiä oli saapunut m:sesti. Huomioiden m:uus. **-merkityksinen** *a.* -syys *omin.* jolla on monta merkitystä. | *M.* sana, käsite. **-miehinen** *a.* *M.* joukko, komitea. **-miehisyy** *s.* monilavioisuus, jossa vaimo elää avioitossa monen miehen kanssa, polyandria. **-mieli** *nen a.* -sesti *adv.* -syys *omin.* *1.*)(yksimielinen. | Kokous oli melkein yhtä m. kuin -miehenkin. *2.* mieleltään, mielipiteiltään epävakainen, vaihteleva. | -- hän koki tuolla m:syydellä voittaa ihmisten kunnioitusta pärvär. *3.* monimerkityksinen. | Sanan m:syys. **-miljonääri** *s.* henkilö, joka omistaa monta miljoonaa, monimiljoonikko. **-miljoonainen** *a.* *M.* kansa, kaupunki. **-miljoonikko** *s.* = monimiljoonääri. **-moottorinen** *a.* *M.* lentokone. **-muistoinen** *a.* *M.* pakka, tapahtuma. **-muotoinen** *a.* -suus *omin.* Afrikan runsas ja m. eläimistö. *M.* kasvisuku. Rikas ja m. kieli. Verbien m. taivutus. Kirjailijan tuotanto on varsin m.: se käsittää romaaneja, näytelmiä, novelleja, runoja. Mainonta on kehittynyt yhä m:semmaks. Renessanssin maailman m:uus. Iso-rokko voi esiintyä oireiltaan hyvin m:sena. — *Biol.* *M:*uus 'se ilmiö, että samassa eläinrunkokunnassa t. yhteiskunnassa t. muutenkin saman lajin piirissä voi esiintyä kolmen t. useammanlaisia yksilöitä, polymorfismi'. **-mutkainen** *a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* *1. harv.* mutkitteleva, mutkainen, kiemurainen, koukeroinen. | *M.*, koukeroinen nimikirjoitus. *M.* käytävä, sokkelo. *M:*sesti kiemurteleva joki. Lehmusten latvukset rajoittavat m:sella ääriivivallaan talon järevelle näkyvän osan *sill.* — *Tav.* *2.* mutkikas, monia osia, puolia, vaiheita tms. käsittävä, komplisoitunut, monisyinen,

-säikeinen, -vaiheinen, hankalatekoinen, vaikeaselkoinen; pulmallinen, sekava, kiperä;)(mutkaton, yksinkertainen, selvä. | M. kuvio, koriste. M. vyyhti. M. rakennus. Koneen rakenne on hyvin m. M. työkalu, valmiste. M. kemiallinen koostumus. Tehdä jtk m:sesti. M:sesti valmistettava jälkiruoka. Pitkät, m:iset juhlamenot. Näytelmä on liian m. selostettavaksi. Romaanin m. juoni. M. sävelmä, sävellys. M. työ, tehtävä, lasku. M. laki, riitajuttu, kysymys, ongelma. M. tilanne, suhde. M. tapa, järjestelmä. **-mutkaista^{a2}** v. tehdä monimutkaise(mma)ksi, mutkistaa. | Tarpeettomasti m:ettu menetelmä. Asiaa m:aa se, että --. **-mutkaistu^{a1}** pass.v. < ed. | Tilanne m:i odottamatta. **-mutkaistuttaa^{a2}** kaus.v. (< ed.) monimutkaistaa. **-mykeröinen** a. kasv. M. ruoho, vana.

moninainen^{a3} a. -sesti adv. -suus^{a3} omin. 1. monenlainen, -laatuinen, -moinen. | Soilla elävät m:iset lintulajit. Tehtaan m:iset koneet. Laitetta voidaan käyttää mitä m:simpiin tarkoituksiin. Jäähtymisestä oli m:sta haittaa. Käsitukset voivat olla hyvin m:iset. Keskustelimme m:sista. -- hän rupesi opettamaan heille m:sia ur. 2. ero ed:stä ei selvä: monilukuinen, runsas. | Kansat ovat rodullisesti sekaantuneet m:siin muihin kansoihin. Yhdistelmien m:isuus näyttää loputtomalta. Sillä m:sissa me kukin puutumme utr.

moninaista^{a2} v. tehdä moninaise(mma)ksi. | Keksinnöt ovat kehittäneet ja m:aneet aseistusta.

moninaistu^{a1} pass.v. < ed. | Puun käyttö on yhä kasvanut ja m:nut. Yhteiskunnallisten tehtävien m:minen. Ulkonaisesti kulttuuri ilmenee tarpeiden m:misena.

moni napainen a. M. generaattori. M. hermosolu. **-niitinen** a. kut. M. kangas, sidos. **-nimi^{a1}** n. a. vrt. monenniminen. | M:seksi kastettu poika. Espanjan m:sesti hallitsijat. **-niveli^{a1}** n. a. Sarvijaakon m:iset tuntosarvet. Kasvin m. varsi. M. ketju.

monin kerroin adv. par. ^, **-kertainen** a. -sesti adv.; rinn. monen-, monikertainen. 1. monta kertaa niin suuri, voimakas tms. kuin jk tietty, puheena ollut, johon verrataan. | M. määrä, hinta. Tuotanto kasvoi m:seksi. Väkiluku on lisääntynyt m:seksi. Rahan arvo on laskenut m:sesti. Saatiin m. sato. M. teho, voima, vastus. M. ylivoima. M. miljoonamies 'monimiljonääri'. M. pienennys. 2. jossa jk t. jtk on monin kerroin, monena kerroksena, jossa on monta samanlaista osaa, tms. | M. peite, laudoitus, vaneri. M. punos, side. M:selle silmukalle vedetty lanka. M. solmu. M:sesti köytetty laatikko. Ruuvissa on m. kierre. M. syy. 3. joka tapahtuu, esiintyy, toistuu [tms.] monta kertaa. | M. kaiku. M:set loppusoinnut ovat harvinaisia. — M. [= monta kertaa t. monessa lajissa mestaruuden saavuttanut] Suomen mestari. **-kertaista^{a2}** v. tehdä moninkertaiseksi. | Tuotanto m:ettiin. Puolustus on m:ettava. **-kertaistu^{a1}** pass.v. < ed. | Summa on m:nut. M:neet elinkustannukset. Kokoelmat ovat kymmenen vuoden aikana m:neet.

-kertaistuttaa^{a2} kaus.v. (< ed.) moninkertaistaa, **-paikoin** adv. par. ^, **moninumeroinen** a. M. luku. **moninverroin** adv. par. ^, **moninäytöksinen** a. M. draama. **monio^a** s. geom. vanh. monikulmio. — Yhd. voimam.

moni|opettajainen a. M. koulu. **-oppinen** a. monia (tiedon, tieteen) aloja tunteva, monitietoinen. | M. polyhistori. **-osai^{a1}** n. a. -suus omin. M. kaappi, rakennus. M. hakuteos. M. sävellys. M. yhdyssana. **-osastoinen** a. M. virasto. **-osoitteinen** a. M. [= samalla kertaa usealle henkilölle osoitettu] sähkösanoma. **-ottelija** s. urh. moniotteeluun erikoistunut, sitä harrastava, siihen osaa ottava urheilija. **-ottelu** s. urh. monta urheilulajia käsittävä kilpailu (laji), jossa kilpailijain eri lajeissa saavuttamien piste-määrien summa ratkaisee sijoittumisen. | Kolmi-, viisi- ja kymmenottelu ovat m:ita.

moni|paikkainen a. Mökinpojan m:paikkaiset housut. M. sairaala. — Erik. sot. lentokoneesta, jonka miehistöön kuuluu useita miehiä. | M. pommikone. **-palstainen** a. M. (maan)jako. M. otsikko. **-parinen** a. kasv. lehdestä, jossa on monta lehdykkäparia. **-peninkulmainen** a. M. taival, järvenselkä. **-persoonainen** a. kiel. sellainen, jota käytetään monessa persoonamuodossa. | M. verbi. Aktiivi eli m. pääluokka. Vieraiden kielten m. passiivi. **-pohjainen** a. — Kuv. M. [= monella tavalla tulkittava] runo. **-poimuinen** a. M. hame. **-polvinen** a. 1. polvelle, mutkitteleva. | M. joki. — Kuv. Romaanin m. juoni. 2. M. muusikkosuku. **-prosenttinen** a. Monikoprosenttista tämä liuos on? **-puoli^{a1}** n. a. -sesti adv. -suus omin. monia puolia, aloja käsittävä, hallitseva, huomioon ottava, runsas- ja vaihtelevaisallyksinen; moniin tarkoituksiin soveltuva t. käytetty;)(yksipuolinen. | M., etevä mies. M. tutkija, urheilija. M:sesti sivistynyt henkilö. M. lahjakkuus. M. varasto, tutkimus. M. oppi, tutkimuslaitos. Vaihteleva ja m. ravinto. Juhlan m. ohjelma. Asiaa m:sesti valaiseva teos. Valtion talous on kehittynyt yhä m:semmäksi. M. laite, kone. Valmiste, jolla on varsin m. käyttö. **-puolistaa^{a2}** v. tehdä monipuolise(mma)ksi. | Kasvisravintoamme voitaisiin m. **-puolistu^{a1}** pass.v. < ed. | Inhimillisen tiedon ala on jatkuvasti kasvanut ja m:nut. Runoilijan asteikko laajenee ja m:u. Sodankäynnin m:minen. **-puolistuttaa^{a2}** kaus.v. (< ed.) monipuolistaa, **-puolisuusmies** s., vars. urh. monipuolinen mies. **-putkinen** a. M. radiovastanotin. **-puuhai^{a1}** n. a. -suus omin. M. julkisuuden mies. **-pyöräinen** a. M. vaunu. **-päinen** a. 1. M. lohikäärme, jumalankuva. 2. (vars. elollisten oloiden) lukumäärästä: monilukui-nen, lukuisa, runsas. | M. perhe, veljessarja, palveluskunta, komitea. M. karja, lammaslau-ma. M. sanapesye. **-päiväinen** a. M. kokous, työ, taistelu. M. tuuli, sade. M. parransäiki. **-rattainen** a. M. kone, koneisto. **-rivinen** a. M. uutinen. Voimistelijain m. rintama. M. [= monitahkoinen] ohra. M. harmonikka 'jonka näppäimistö muodostaa monta riviä'. **-runkoi-**

nen *a.* M. pihlaja. **-ruokainen** *a.* monenlaista ruokaa syövä. | M. eläin. M. kuin sika. **-ruutui** *nen a.* M: set ikkunat.

moni|saarinen *a.* M. järvi. **-sanai** *nen a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* M. puhuja. M. lause. Selitteli asiaa pitkäväiteisen m: sesti. Turhaa m: suutta on kartettava. **-sarake** *inen a.* M. taulukko. **-sarvinen** *a.* M. peto. **-satainen** *a.* monta sataa käsittävä, monisatalukuinen. | M. joukko, lauma.

monisata *kertainen a.* M. määrä. **-lukuinen** *a.* M. joukko, yleisö. **-päinen** *a.* M. lammaslauma. **-sivui** *nen a.* M. romaani. **-vuotinen** *a.* Kaupungin m. historia. M. kehitys, työ, kulttuuri. M. tammi.

moni|selitteinen *a.* monella tavoin selitettävissä oleva. | M. ongelma. **-siemeninen** *a.* M. kota- [hedelmä]. **-siirto** *inen a.* M. šakkitehtävä. **-sirkai** *nen a.* kasv. M. kasvi. — *S: sesti.* M: set 'paljassiemiset'. **-siteisyys** *s.* kiel. kolmen t. useamman lauseenjäsenen t. lauseen rinnastaminen siten, että ensimmäistä seuraavista jokainen yhdistetään edelliseen sidosanalla, polysyndeton; esim.: kylmää ja kolkkoa ja autiota. **-sivui** *nen a.* M. ulkonema rakennuksessa. Lehti ilmestyi m: sena juhlanumerona. **-sivukas** *s. geom. vanh.* monikulmio.

monismi *m.* *fil.* oppi, joka olettaa vain yhden alkuperusteen; vrt. singularismi, dualismi, pluralismi.

moni|sokkeloinen *a.* M. rakennus, saaristo. — *Kuv.* Romaanin m. juoni. **-soluinen** *a.* M. kasvi, eläin. **-sommiteinen** *a.* M. sävellystapa, fuuga. **-sormi** *nen a.* Hevoskastanjan m: set lehdet.

monist|aa *v.* -us⁶⁴ *teonn.* 1. lisätä, moninkertaistaa jnk lukumäärää. | Useita kasveja voidaan m. jakamalla. Pelargonin m: us pistokkaista. Vuorten m: ama kaiku. — *Erik.* 2. tehdä, ottaa jstak kirjallisesta esityksestä, taideteoksesta tms. samalla kertaa useita kappaleita t. jäljennöksiä. | M: amiseksi katsotaan jokainen menettely, jolla teoksesta tuotetaan useampia kuin yksi jäljennös lk. Kirjat m: etään painamalla. M. valokuvaamalla, valamalla. — Vars. monistimella monistamisesta. | M: ettu kiertokirje, lentolehtinen. M: ettuja nuotteja.

monistaja *m.* tek. Lentolehtisten m. pidätetty.

monistamis- = monistus-.

monistamo *s.* paikka t. laitos, jossa jtk monistetaan. | Salainen m.

moniste *m.* (vars. monistuslaitteella) monistettu kappale jtk. | Kirjehän, nuotin m: et. Levittää m: ita.

monistella *m.* *frekv. v.* -u² *teonn.* < monistaa. | M: u hektografilla.

monistellen *adv. harv.* monin paikoin, monessa suhteessa. | M. ovat aikain kuluessa -- toistuneet egyptiläisen papin Neferhotepin haudan seinään hakatut säkeet H. KLEMETTI. -- on kysytty pitkässä m. suorastaan vääristellyssä purkauksessa, olenko -- ak.

monisti *m.* monismin kannattaja.

monistin *m.* väl. (< monistaa) monistuslaite, -koje, -kone.

monisti|nen *m.* -sesti *adv.* monismin mukainen,

yhteen alkuperusteseen nojautuva. | M. ajatustapa, teoria, M. spiritualismi.

monisto *s.* mat. pistejoukko yksi- t. useampiulotteisessa avaruudessa.

monistu|a *pass. v.* (< monistaa) lisääntyä, kasvaa (luvultaan). | Karviaismarjapensas m: u helposti pistokkaista. Kymmeniksi m: nut hiiriparvi. -- maantieteell. ajavain rattaisten rytinä m: u AHO. Äärettömiin m: vat peileissä hyllyt ja niillä kirjavat putelit leht.

monistus|huone *s.* Kauppapuutarhan m. **-kappale** *s.* moniste. **-koje** *s.* M: ista on yleisin hektografi. **-kone** *s.* (vars. kirjoitetun tekstin) monistamiseen käytetty pienoispainokone. | Off-setpainomenetelmän mukaan toimiva m. **-laitte** *s.* **-menetelmä** *s.* Graafiset m: t. Erilaiset paino- ja m: t. **-muse** *s.* **-oikeus** *s.* Teoksen m. Tekijän m. **-paperi** *s.* monisteisiin tarkoitettu paperi. **-tapa** *s.* Kasvien m. Graafisen tuotteen m. **-toimisto** *s.* Konekirjoitus- ja m. **-työ** *s.* M: t edullisesti toimistossamme. **-väri** *s.* **monistutta|a** *m.* *jakt. v.* < monistaa. | Lentolehtisten m: minen.

moni|suoninen *a.* M. lehti. **-syinen** *a.* M. lihas. — *Kuv.* = seur. | M. tapahtuma, sielunlike. Romaanin m. juoni. **-säikei** *nen a.* -sesti *adv.* -syys *omin.* M. lanka, kaapeli. — *Kuv.* monesta osasta yhdistynyt, monipuolinen, -syinen, -tahkoinen, -vivahteinen; mutkikas, monimutkainen. | M. luonne. M. ongelma. M. tapahtuma, toiminta. Rikas, m. elämä. Nykyaajan kulttuurin m: syys. Juoneltaan varsin m. elokuva. **-särmiö** *s. geom. vanh.* monitahokas. **-särmäi** *nen a.* -sesti *adv.* -syys *omin.* M. pylvä, pora. — *Kuv.* monipuolinen, -tahkoinen, -säikeinen. | Eino Leinon m. persoonallisuus. Vaikea ja m. tehtävä. M. ilmiö, elämä. Axel Ahlbergin taiteen suuruus ja m: syys. **-säveli** *nen a.* M. sointu. Kottaraisten m. laulu. **-tahkoinen** *a.* M. jalokivi. M. ohra 'johon kehittyy jyvät useampaan kuin kahteen riviin'. — *Kuv.* = monisärmäinen. | Kalevalan m. sisällys. **-taho** *inen a.*, tav. *kuv.* = ed. | M. säveltäjä. M. keskustelu. **-tahokas** *s. geom.* tasojen (monikulmioiden) rajoittama kappale, polyedri. | Säännöllinen m. M: kaan tahkot, särmät, kärjet. Tärkeimmät m: kaat ovat pyramidi, prisma l. särmiö, tetraedri, oktaedri, ikosaedri, heksaedri l. kuutio ja dodekaedri. **-taitoi** *nen a.* -suus *omin.* M. perheenemäntä. **-taitte** *inen a.* M. katto. Kirjan eri kokoon nimitykset perustuvat siihen, kuinka m: seksi arkkii on taitettu. — *Kuv.* vaihteleva, polveileva. | M. kuvaussarja kokonaisesta kulttuurikaudesta. -- rastaan m. pakina *SILL.* **-tairi** *ji s.* -uus *omin.* monitaitoinen henkilö. | M. Leonardo da Vinci. Kätevä mies, oikea m. **-talo** *inen a.* M. kylä. **-tappinen** *a.* M. heinäseiväs. **-taso** *s.* lentokone, jossa on useampia kuin kaksi päällekkäistä kantatasoa. **-taso** *inen a.* M. lentokone. — *Kasv.* M. eli polysymmetrinen elin, kasvinosa 'joka usealla lävistävällä tasolla voidaan jakaa kahteen symmetriseen osaan'. **-tavi** *inen a.* M. sana. **-teko** *inen a. lak.* Reaalinen konkurrensi l. rikosten m. yhtyminen on olemassa, milloin henkilö on samalla kertaa tuomit-

tava kahdesta tai useammasta eri teoilla tehdystä rikoksesta rr. **-teräinen** *a.* M. kääntöveitsi, porakone, kamara-aura. **-tieteilijä** *s.* moneen tieteenalaan perehtynyt tutkija, polyhistori. **-tietoinen** *a.* Älykäs, m. henkilö. **-tietäjä** *s.* monitieteilijä. **-toiminen** *a.* -suus *omin*. M. virkailija.

monitori¹ *s.* sot. mer. 1.000—10.000 tonnin vetoinen, vahvasti panssaroitu, hidas rannikkosota-alus, jonka runko kohoaa vain vähän vedenpinnan yläpuolelle, aseistuksena pari järeää tykkiä. | M. syntyi Pohjois-Amerikan kansalaissodan aikana.

monitorinen *a.* M. linna. **-tuhantinen** *a.* monta tuhatta käsittävä, monituhatlukuinen. | M. kansanjoukko.

monituhattainen *a.* M. määrä. **-lukuinen** *a.* M. joukko. **-päinen** *a.* M. yleisö. **-sivuinen** *a.* M. tietoteos. **-vuotinen** *a.* M. historia. M. kehitys, kulttuuri.

monitui *nen*² *a.* *nen* *indef.pron.*, jota käyt. monipron:n jäljessä sen merk:tä vahvistamaan; on aina samassa sijassa kuin pääsanana oleva *s.*, "moni" joko samassa sijassa sen kanssa tai gen:ssä. | Monet m:iset [= hyvin monet, lukemattomat] pojat. Monta m:sta viikkoa. Monen m:set kerrat. Monissa [t. monen] m:ssä paikoissa. Pula oli synnä monen m:siin vaikeuksiin. — *Harv.* itsenäisenä: moni, lukuissa. | Näihin seikkoihin liittyi vanhallakansalla mitä m:simpia perintätietoja ja tapoja PAULAH.

monitulkintainen *a.* moniselitteinen. **-tuntinen** *a.* M. työ, keskustelu. M. sadc. **-tähkäinen** *a.* kasv. M. niittyvilla. **-ulotteinen** *a.* moneen suuntaan ulottuva. | M. avaruus. -- kuta syvällisemmin kalevaista runouttamme on opituksellamme, sitä m:semmeksi ja arvoitukselemmeksi se on alkanut muuttua tutkijain silmissä TARK. **-vaihegeneraattori** *s.* sähkö. monivaihevirtaa synnyttävä vaihtovirtageneraattori. **-vaiheinen** *a.* M. liike, työ. M. koulu, elämä, historia. Pitkä, m. kehitys. M. pakomatka. — *Mat.* M:ssä otannassa otetaan aluksi yksi näyte; jos tämä ei anna haluttua varmuudella tietoa perusjoukon määrämöinaisuudesta, otetaan uusi näyte jne. — *Sähk.* M. [= kahdesta t. useammasta samajakoisesta, mutta erivaiheisesta vaihtovirrasta syntyvä] vaihtovirta. **-vaihejärjestelmä** *s.* sähkö. vrt. ed. **-vaihevirta** *s.* sähkö. monivaiheinen vaihtovirta. | Tärkein m. on kolmivaihevirta. **-vaimoinen** *a.* M. muhamettilainen. **-vaimoisuus** *s.* moniavioisuus, jossa mies elää avioliitossa monen naisen kanssa, polygynia. **-vakuutus** *s.* lak. vakuutusuhde, jossa sama etuus on vakuutettu saman vaaran aiheuttamien vahinkojen varalta useammassa kuin yhdessä vakuutuslaitoksessa. **-valjakko** *s.* vrt. pari, nelivaljakko. | Ajaa m:olla. **-varainen** *a.* M. kasvi. — *Kut.* = moniniitinen. | M. kangas, sidos. **-viikkoinen** *a.* M. matka, piiritys, sairaus. M. pouta. — M. [= monta viikkoa viipyv] vieras. **-virkainen** *a.* M. mies, jota ei koskaan tapaa kotoa. **-vivahtuksen *a.* = seur. **-vivahteinen** *a.* -sesti *adv.* -suus *omin*. M. väri, valo. M:sena välkkyvä läikesilkki. — *Kuv.***

vaihtelevan moninainen, monipuolinen, monenlaatuinen, runsasilmäinen. | M. luonne. M. kuin elämä itse. Suomen kielen johtimien m:-suus. Teos antaa aiheestaan värikkään, m:sen kuvan. M. kysymys. Uudenaikaisen soitinnustekniikan m:-suus. Tämä päivä on ollut niin pitkä ja m. SILL. **-vuoroinen** *a.* M. viljelyjärjestelmä. Kotiljonki, m. alkuään ranskalainen seurataansi. **-vuosisatainen** *a.* monta vuosisataa käsittävä. | M. kehitys. **-vuotinen** *a.* M. sota, vankeus, pula-aika. M. työ. M. viha, totutus. — Seuran m. [= monta vuotta tointaan hoitanut] puheenjohtaja. M. toimittaja, ystävä. — *Erik.* M. kasvi 'kasvi, joka kukkii ja hedelmöi monena kasvukautena'. Puut ovat m:siä. M. kaunokainen. M:iset koristekasvit eli perennat. **moniväri** *jäljennös* *s.* -kuvja *s.* M:in somistettu joulujulkaisu. **-liite** *s.* monivärinen liitekuva, -kartta tms. **-nen** *a.* -sesti *adv.* -syys *omin*. M. kuva, kangas, marmori. M. kuin sateenkaari. **-painanta** *s.* kirj. **-paino** *s.* kirj. Painaa m:ssä. **-painos** *s.* kirj. **-taulu** *s.* -työ *s.* kirj.

moniyymmärteinen *a.* monikäsitteinen, -selitteinen. | Lain epäselvien ja m:ymmärteisten kohtien sisällyksen ja tarkoituksen selvittäminen. **-ääni** *inen* *a.* -sesti *adv.* -syys *omin*. M. laulu, sävellys. M. kuoro. Laulaa m:sesti. — M. puheensorina, huuto. **-äinen** *a.* M. valvominen. **monkuja**¹⁶ *onom.v.* naukua, mankaa. | -- lehdi-koista kantaa kissa m:en -- pikkulinnun SILL. **monni**¹ *s.* 1. Silurus glanis, mäteän näköinen suuri järvikala, säkiä. — *Yhd.* kääpiöm. 2. alat. asiantuntematon henkilö, tyhmyri, typerys. | Typerä, tyhmä m. N. on näissä asioissa vielä täysi m. — *Sot.* alokas.

mono- kreikkalaisperäisten yhd:ojen alkuosana: yksi-; vrt. bi-, tri-, poly-. — *Kem.* yhdisteiden nimissä osoittamassa, että ko. aineen molekyyli-lissa on jälkiosan ilmaisemia atomeja t. atomiryhmiä vain yksi.

monodia¹⁵ *s.* mus. aik. joko säestyksetön tai yksäänisesti säestetty yksääninen laulu; myöhemmin: soittimien säestämä soololaulu. **-nen**² *a.* 1. mus. yhden laulettava, yksääninen. | M. sävellystyyl. 2. run. M. runo, lyriikka '(muitaisessa Kreikassa) yhden laulettava tunnelmaruno, -runous'.

monodraama¹⁰ *s.* yhden henkilön esitettävä (melo)draama.

monoftongi¹ *s.* kiel. yksinäisääntiö, -vokaali; vrt. diftongi, triftongi. **-utuja**¹⁶ *v.* kiel. muuttua monoftongiksi. | Diftongin m:minen.

monofysiitti¹⁸ *s.* monofysitismin kannattaja. **-fysiitti** *inen*² *a.* monofysitismin mukainen, sitä kannattava. | Abessinian ja Armenian kirkot ovat omaksuneet m:sen opin. **-fysitismi**¹ *s.* vanhan ajan kirkossa esiintynyt oppisuunta, jonka mukaan Kristuksella maan päälläkin oli ainoastaan yksi, nim. jumalallinen luonto. **-gaami**¹ *s.* yksiavioisuudessa eläjä. **-gaaminen**² *a.* yksiavioinen. | M. avioliitto. M. eläin. **-gamia**¹⁵ *s.* yksiavioisuus. **-gonia**¹⁵ *s.* suvuton lisääntyminen. **-grafia**¹⁵ *s.* jtk tieteellisesti rajoitettua aihetta verraten tyhjentyvästi käsittelevä tutkimus, erikoistutkimus, -tutkimus. | Katariina Suurta, keskiajan kirkkoja kä-

sittelevä m. Paikallismurteen m. M. sisäjärvien hyönteisistä. **-grafiinen**^m a. monografian muodossa oleva, monografian luonteinen. | M. tutkielma, tutkimus. **-grammi**ⁱ s. kahdesta t. useammasta (vars. jkn henkilön ristimä- ja sukunimen alku) kirjaimesta sommitellut nimikirjaimet, taiteellinen nimimerkki. | Kristuksen m. Kuninkaallinen m. Hopeaesineisiin kaiverretut m:t. Päälystakin vuoriin on silkillä ommeltu omistajan m. **-gynia**¹⁰ s. yksivaimoisuus, -naaraisuus. **-gyyninen**^m a. yksivaimoinen, -naarainen. **-hybridi**⁹ s. *biol.* sekamuoto, jonka vanhemmat eroavat toisistaan yhden periytyvän ominaisuuden puolesta.

monokenkä s. ks. monot.

monokkeli⁹ s. yhden silmän silmälasit, jotka puristetaan silmäkulmaan. | Entisajan keikari m. silmässä.

monokliininen^m a. 1. *min.* M. kide, kidejärjestelmä sellainen, jossa on kolme eripituista akselia, joista kaksi muodostaa keskenään vinon kulman ja kolmas on kohtisuorassa niitä vastaan. M. [=monokliinisista kiteistä muodostunut] mineraali. 2. *kasv.* kaksineuvoinen. **-kordi**ⁱ s. *mus. fys.* yksikielinen soitin, jonka ääntä voidaan vaihdella kielen pituutta t. jännitystä säätämällä. **-kratia**¹³ s. yksinvalta. **-kromaattinen**^m a. *fys.* valosta: jonka kaikilla säteillä on sama aallonpituus, yksivärinen.

monokulaarinen^m a. -sesti *adv.* yksisilmäinen, toista silmää käyttävä, toiselle silmälle tarkoitettu. | M. näkeminen. M. mikroskooppi.

monokulttuuri⁹ s. maan yksipuolinen käyttö kasvinviljelyssä. **-liitti**¹⁰ s. yhdestä kivilohkareesta tehty suurikokoinen veistos t. rakennuksenosa. **-logi**ⁱ s. yksinpuhelu. **-maani**⁹ 1. s. monomaaninen henkilö. 2. a. = seur. **-maaminen**^m a. monomaniaa poteva, sellainen jolla on jk voimakas päänäpniintymä, jhk asiaan yksipuolisen kiihkeästi suhtautuva, yksipuolisen, sairaalloisen kiihkeä. | M. naistenvihaaja. Suorastaan m. säästämisvimma. **-mania**¹⁵ s. *lääk.* vietinomainen pakko jhk toimintaan; tila, jolloin jk ajatus kaikki muut jatkuvasti syrjäyttäen hallitsee tajuntaa. **-metallinen**^m a. yksimetallinen. | M. raha-, valuuttajärjestelmä. **-metallismi**ⁱ s. *tal.* yhteen metalliin (kultaan t. hopeaan) perustuva rahajärjestelmä, yksimetallikanta.

monomi⁹ s. *mat.* yksijäseninen lauseke; vrt. binomi, trinomi, polynomi.

monoplaaniⁱ s. yksitaso.

monopoliⁱ s. yksinoikeus jnk taloudellisen toiminnan harjoittamiseen, jnk tuotteen t. jnk alan tuotteiden valmistamiseen t. myymiseen, yksinvalmistus (oikeus), yksinmyynti (oikeus); myös: olosuhteista johtuva mahdollisuus (yksin) hallita jnk tuotteen t. jnk alan tuotteiden valmistusta t. kauppaa. | Valtion jklle, jllek myöntämä m. Hankkia, saada jnk tuotteen, alan m. Alkoholin myynti on meillä valtion m:na. — *Kuv.* Suhteemme ulkovaltoihin eivät saa tulla minkään kansalaisryhmän m:ksi. Keihäänheitosta näytti muodostuneen meikäläisten m. — *Yhd.* alkoholi-, suola-, tulitikkua, tupakkam.; kauppa-, myynti-, valmistusm. **-asema** s.

Päästä m:an jllak alalla. **-hintä** s. monopolin haltijan, monopoliasemassa olevan määräämä hinta; vrt. kilpailuhinta. **-järjestelmä** s. **-liike** s. vrt. monopoliyhtiö. **-oikeus** s. Yhtiö, jolla on tärkeitä m:ksia ulkomaankaupan alalla.

monopolisoida¹⁸ v. -nti¹⁰ *teonn.* antaa t. hankkia monopoliksi, saattaa monopolijärjestelmän alaiseksi. | Alkoholin kauppa on meillä m:tu. Viennin, tupakan valmistuksen m:nti. Yhtiö yrittää m. tulitikkumarkkinoita. — *Kuv.* Eräät piirit haluaisivat m. isänmaallisuuden itselensä.

monopolisoitu^a *pass.v.* < ed. | Turkisten vienti on m:nut.

monopolistinen^m a. monopoleja suosiva, kannattava; monopoliasemassa oleva t. siihen pyrkivä; monopolielementtejä sisältävä. | M. kaupapolitiikka, kilpallu. M. yhtymä.

monopolyhtiö s. yhtiö, jolla on jnk tuotteen t. alan monopoli, monopoliasemassa oleva yhtiö. | Oy Alkoholi- ja Ab on m. **-yhtymä** s. vrt. ed. | Osuustoiminnan taistelu m:ia vastaan.

monopoloida¹⁸ v. -nti¹⁰ *teonn.* = monopolisoida.

monosakkaridiⁱ s. *kem.* M:sakkaridit 'yksinkertaiset sokerilajit'. Hedelmä- ja rypälesokeri ovat m:sakkarideja. **-syllabi**¹⁰ *a. kiel.* yksitavuinen. | M:aset kielet, esim. kiina.

monotⁱ s. *mon.* tukevatekoiset, varrelliset, nauhoilla kiinnitettävät kävely- ja hiihtokengät, monokengät. | Miesten, lasten m.

monoteismiⁱ s. usko yhteen jumalaan, yksijumalaisuus. **-teisti**ⁱ s. monoteismin kannattaja, yhden jumalan tunnustaja. **-teistinen**^m a. monoteismin mukainen, yksijumalainen. | M. uskonto, käsitys. **-toni**ⁱ a. *mat.* = monotoninen. **-tonia**¹⁰ s. yksitoikkoisuus. **-toninen**^m a. -sesti *adv.* -suus¹⁵ *omin.* 1. yksitoikkoinen; ikävä. | M. ääni, lukeminen. Esityksen m:suus. 2. *mat.* koko ajan samaan suuntaan muuttuva.

monotyyppi¹⁰ s. *kirj.* = seur.; vrt. linotyyppi. **-kone** s. irtokirjakkaita valava latomakone. **-ladelma** s. irtokirjakeinen koneladelma. **-latoja** s.

monotypia¹⁵ s. grafiikassa: vedostusmenetelmä, jossa kuva maalataan kiillotetulle metallilevylle öljyväreillä ja painetaan siitä paperiin; myös siten tehty vedos.

monsignore⁹ [-injö're] t. -injörel s. katolisten piispojen, eräiden apottien ja Vatikaanin ylempien virkamiesten arvonimi.

monstranssiⁱ s. jalallinen, varrellinen ehtoollisleipäastia roomalaiskatolisissa kirkkoissa. | Hopeinen m.

monstrositeetti¹⁰ s. *anat. kasv.* epämuodostuma.

monstrumi⁹ s. luonnon, luonnottoman suuri ollo t. esine, hirviö, eriskummaisuus. | Huvilla oli mauton m. Todellinen sanam.

monsuuni⁹ s. *maant.* vuodenaikojen mukaan suuntaansa vaihtava tuuli, vuodenaikatuuli. | M. syntyy tropiikkivyöhykkeen reunaosissa mantereiden ja meren lämpötilan eroavuuksista. Kesäisin m. puhalttaa mantereelle, talvisin merelle päin. — *Yhd.* kesä-, talvi-; kaakkois-, lounais-, luodem. **-alue** s. alue, jolle puhalttaa

monsuuni. | Itä-Aasian m. --ilmasto s. ilmasto, jolle ovat ominaisia monsuunit. | Trooppinen, kuumun kostea m. -**metsä** s. monsuunialueen metsä, joka sateisena vuodenaikana on lehdessä, kuivana lehdetön. -**sade** s. monsuunin aiheuttama sade. -**tuuli** s. = monsuuni.

montaaninen¹⁸ a. *maant.* vuoristolle, vuoristoseudulle, vuoriston kosteussuhteille ominainen, vuoristo-. | M. metsä, vyöhyke. -**vaha** s. bitumisesta ruskohiilestä uutettu tumma, hauras vaha, jota käytetään mm. kengänkiillotus- ja eristysaineiden valmistukseen.

montaasi¹⁸ s. elokuvan (harv. valokuvien) leikkaus; ks. leikkaus 1.b. — *Yhd.* kuvam.

montanismi¹ s. = montanolaisuus.

montanolainen¹⁸ a. ja s. vrt. seur. | M. skisma. M: set erotettiin kirkon piiristä. -**suus**¹⁸ s. fryygialaisen Montanuksen 2. vuosisadalla jKr. alkuunpanema kristillinen ajatussuunta, joka tähdensi mm. Herran pikaista tulemistä ja profetian merkitystä, montanismi.

monteera¹⁸ v. -**us**¹⁸ *teonn.* asentaa. | Moottorin m: aminen.

montu¹⁸ s. *kans.* maahan kaivettu (suuri) kuoppa t. kaivantö. | Kaivaa m., m: tua. Uudisrakennuksen paikalla on jo suuri m. Pudota m: un pohjalle. — *Yhd.* hiekka-, kellari-, panu-, työm.

montööri¹⁸ s. asentaja. — *Yhd.* auto-, puhelin-, radio-, sähkö-, viestim.; ylim.

monumentaali- yhd: ojen alkuosana = monumentaalinen. -**maalau** s. Gallen-Kallelan m. "Kullervon sotaanlähtö". Michel Angelon m: kset. -**nen**¹⁸ a. -**sesti** *adv.* -**suus**¹⁸ *omin.* monumentin tapainen t. luonteinen; kooltaan, tyyli- liltään, vaikutukseltaan suuri, mahtava, valtava, jätti (läis)mäinen, suurenmoinen. | M. rakennus, tori, kuvapatsas, fresko. Pyramidien m: suus. Eduskuntatalon m. julkisivu. M. arkitehtuuri, kuvanveisto, maalaustaide. Kooltaan ja sisällykseltään m. historiateos. M. romaani, luonnonkuvaus. Sinfonian m: sesti rakennettu finaali. M. tekotapa, tyyli, kauneus. Esitys kohosi suorastaan m: seen suuruuteen. Paavo Nurmen m. juoksijanura. Goethen m. hahmo. -**rakennus** s. -**taide** s. -**tehtävä** s. C. L. Engelille uskotut m: t. -**teos** s. -**tyyli** s. -**työ** s. -**veisto** s. Aleksis Kiven patsas, tunnetuin Wäinö Aaltonen m: ksista.

monumentti¹⁸ s. (suuri, mahtava) muistomerkki, -patsas; hautapatsas. | Historiallinen m. Elias Lönnrotin pronssinen m. Kirkot, kansan hengellisen elämän m: it. — *Kuv.* "Suomen kansan vanhat runot" on todellinen suomalaisen kansanrunouden m. — *Yhd.* hautam.

monumenttigraniitti s.

moodi¹ s. 1. *mat.* tyyppiarvo. 2. *kiel.* par. modus.

mooli¹ s. *kem.* grammamolekyyli. — *Yhd.* hiili-, kaasu-, vesim.

moolo¹ s. aallonmurtaja, pistolaituri.

moolok¹ s. *kuv.* (myös: Moolok) jstak (ihmis)-uhreja vaativasta, hävittävästä toiminnasta, ilmiöstä yms. | Sodan kyltymätön m.

moosekselainen¹⁸ a. ja s. mooseksenuskoinen.

mooseksenusko s. juutalaisten uskonto, juutalaisuus. -**i**¹⁸ *nen* a. ja s. mooseksenuskoa tun-

nustava (henkilö), juutalainen. | M. Suomen kansalainen. M: sten hautausmaa. -**lainen** s. mooseksenuskoa tunnustava henkilö, juutalainen. | M: sten seurakunta.

moottori¹⁸ s. 1. *tekn.* kone, joka muuntaa jnk energialajin (sähkön, lämmön, tuuli-, vesi- t. muun voiman) mekaaniseksi, voimakone; tav. = polttomoottori. | Auton, moottorialuksen, lentokoneen m. Pumpun, pesukoneen m. Yksi-, kuusisylinterinen m. Kaksi-, nelitahtinen m. Voimakas, heikko, 60 hv: n m. Hydraulinen m. Sähköllä, öljyllä käyvä m. M., jossa on vesi-, ilmajäähdytys. M: in akseli, sylinteri. M. käy, surisee, hyrrää. M. yskii, pysähtyy. M: in jyrinä, surina, pauke. M: in tuli vika, häiriö. Käynnistää, pysäyttää m. M: in asentaminen. — *Yhd.* bentsiini-, diesel-, kaasu-, petroli-, poltto-, raakaöljy-, sähkö-, tasavirta-, tuuli-, vaihtovirta-, öljym.; imukaasu-, induktio-, kuula-, laippa-, liukurengas-, oikosulku-, repulsio-, rivi-, räjähdys-, tähti-, venttiili-, asynkroni-, epätahti-, kakstahti-, kolmivaihe-, nelitahti-, synkroni-, tahtim.; apu-, käynnistys-, käyttö-, lisä-, maatalous-, pää-, yleism.; auto-, lentokone-, pumppu-, venem.; keski-, perä-, sisä-, (leik.) kauram. 2. *ellipt. a.* moottorivene. | M. odottaa laiturissa. Järvellä tuksuttaa m. Ajaa, kulkea m: illa. Astua m: iin. — *Yhd.* kalastaja-, luotsi-, meri-, merivartio-, pika-, pirtu-, spriim. b. *kans.* moottoripyörä. | -- m: eitakin hurahtelee kesäistä maantietä pitkin KARHUM. 3. *harv.* liikkeellepanija, käynnissäpitäjä. | -- voimakkaimmat henkiset m: it, joita historia ja elämä tuntevat, ovat ihanteellisuus ja kristinusko P. VIRKKUNEN. Pelkkä tottumus ei ole milloinkaan sielullisen tapahtumisen m: i siihen ei sisälly minkäänlaista sielullista voimaa EINO KAILA.

moottoriajelu s. moottoriveneajelu. | Lähteä m: lle.

moottoriajoneuvo s. maata pitkin kulkeva, ihmisten t. tavarain kuljetukseen tarkoitettu moottorivoimainen ajoneuvo, joka ei kulje kiskoilla. | Hevoset ja m: t. Autot ja moottoripyörät ovat m: ja. M: jen katsastus. M: n kuljettamiseen oikeuttava lupa, ns. ajokortti. -**asetus** s. -**laki** s. -**liikenne** s. Vilkas m. Harjoittaa ammattimaista m: ttä. -**rekisteri** s. Jokainen moottoriajoneuvo on merkittävä maaherranvirastossa pidettyyn m: in. -**vero** s. vero, jota moottoriajoneuvon käyttämisestä liikenteessä suoritetaan valtiolle.

moottoriakseli s. *tekn.* moottorin akseli. -**ala** s. M: n oppikirjat. Toimia m: illa. -**alus** s. (kansainväl. *lyh.* M/S) polttomoottorin, tav. dieselmoottorin käyttämä alus, moottorilaiva. | Nopeakulkuinen m. M. Gripsholm. -**aura** s. 1. *maat.* moottorivoimainen aura. 2. moottorivoimainen lumiaura. -**bensiini** s. polttomoottorien polttoaineena käytetty bensiini. -**generaattori** s. *sähk.* koneyhdistelmä, jossa vaihtovirtamoottori pyörittää tav. samalle akselille sovitettua tasavirtageneraattoria. -**hinaaja** s. *mer.* -**häiriö** s. -**jähti** s. *mer.* -**joukot** s. *mon. sot.* moottoroidut joukot. -**juna** s. moottorivoimainen juna. -**jyrä** s. moottorivoimainen tie-

jyrä. **-kelkka** s. **-kiitojuna** s. **-kone** s. 1. moottori. 2. moottorilentokone. **-koneisto** s. **-kone-mestari** s. **-korjaamo** s. **-kuljetus** s. kuljetus moottoriajoneuvoilla, moottorivoimainen kuljetus. **-kulkuneuvo** s. moottorivoimainen kulkuneuvo. | Autot, moottoriveneet, lentokoneet ym. m:t. **-kutteri** s. mer. **-kuunari** s. mer. **-käyttö** s. M:öllä toimiva nostokurki. **-käyttöinen** a. moottorilla käyvä, moottorin käyttämä, moottorivoimainen, moottoroitu. | M. rullavaunu, pumppu. **-laite** s. **-laituri** s. moottorivenelaituri. **-laiva** s. (lyh. ml., m/1 t. M/S) vrt. moottorialus. **-lautta** s. moottorikäyttöinen lautta. **-lentokone** s. moottorivoimainen lentokone; vrt. liito-, purje(lento)kone. **-liikenne** s. 1. moottoriajoneuvoliikenne. 2. moottoriveneliikenne.

moottorillinen⁶³ poss.a. M. jäähdytyskaappi. M. lento.

moottori malli s. **-matka** s. moottorivenematka. | Saareen on puolen tunnin m. **-mies** s. moottorin käyttäjä, hoitaja; moottorialalla toimiva henkilö, moottorialan harrastaja t. asian-tuntija. | Pätevä, kokenut m. M:ten ammatti-lehti. **-mittari** s. sähk. moottorilla toimiva sähkömittari.

moottorinakseli s.

-moottorinen⁶³ poss.a. Yksi-, kaksi-, neli-, moni-m.; 8-, 10-m.; heikko-, voimakas.

moottorin/korjaus s. **-suojus** s. Auton, lentokoneen m.

moottorioppi s. (poltto)moottorien rakennetta, hoitoa yms. käsittelevä oppi. **-paja** s. moottorikorjaamo. **-petroli** s. polttomoottorien poltto-aineena käytetty petroli. **-pikajuna** s. **-proomu** s. **-pumppu** s. moottorikäyttöinen pumppu. **-pyörä** s. kaksipyöräinen moottoriajoneuvo. | Yksi-, kaksi-istuminen m. Sivuvaunullinen m. Ajaa m:llä. M:n pärinä, rätinä. **-pyöräilijä** s. moottoripyörällä ajaja. **-pyöräily** s. moottoripyörällä ajo.

moottoripyöräkilpailu s., tav. mon. Eläintarhan m: kilpailut. **-komppania** s. sot. **-liikenne** s. **-lähetti** s., vars. sot. moottoripyörällä liikkuva lähetti. **-onnettomuus** s. **-partio** s., vars. sot. moottoripyörällä liikkuva partio. **-urheilu** s.

moottori/rakenne s. Koneen m. **-reki** s. moottorivoimainen reki. | M:en liike saadaan aikaan ilmapotkurin, vetopyörän tai telaketjun avulla. **-resiina** s. moottorivoimainen resiina. **-retki** s. moottoriveneretki. | M. saaristoon. **-ruisku** s. moottorikäyttöinen ruisku. | Palokunnan m. Tuhohyönteisten torjuntaan käytettävä m. **-saha** s. moottorikäyttöinen saha. | Puiden kaatoa m:lla. **-sprii** s. polttomoottorien poltto-aineena käytetty sprii. **-tehdas** s. **-teho** s. moottorin teho. **-tekniikka** s. M:an viimeaikaiset saavutukset, kehitys. **-teollisuus** s.

moottoriton⁶⁷ kar.a. M. lentokone.

moottori/torpedovene s. sot. moottorivoimainen torpedovene. **-tyyppi** s. **-urheilu** s. auto-, moottoripyörä- ja moottoriveneurheilu. **-vaunu** s. raut. rautatievaunu, jossa itsessään on kuljettamiseen tarvittava voimakone (polttomoottori,

höyrykone t. sähkömoottori). | Rataosalla Lahti—Heinola liikennöivä m.

moottorivene s. polttomoottorilla kulkeva vene t. pieni alus; vrt. perämoottori(vene). | Kalastajien m:itä. Ajaa m:ellä. M:en surina, sätkäytys. **-ajelu** s. **-kilpailu** s., us. mon. **-laituri** s. **-liikenne** s. **-matka** s. **-retki** s. **-urheilu** s. **moottori**/veto s. M:vedolla toimiva lautta. **-vetoinen** a. moottori(ajoneuvo)n vetämä, moottorilla vedettävä. | M. tykki. **-veturi** s. raut. polttomoottorilla varustettu veturi. **-vika** s. Lentokone teki m:an takia pakkolaskun. **-vintturi** s. moottorikäyttöinen vintturi. **-voima** s. M:lla kulkeva veturi, laiva, M:lla toimiva pumppu. **-voimainen** a. moottorivoimalla toimiva, moottorin käyttämä, moottorikäyttöinen. | M. lumiaura. **-öljy** s. moottoreissa käytetty voiteluöljy.

moottoroida⁶⁸ v. -nti* *teonn.* varustaa moottor(e)illa, moottorikäyttöisillä työkonella, kuljetusneuvoilla tms., tehdä moottorikäyttöiseksi, -voimaiseksi, moottoriajoneuvoilla liikkuvaksi, motorisoida. | M:tu juna, tykistö patteri, M:tu liikenne, M:tu tykistö, jalkaväki.

moottoroimaton⁶⁷ kielt.a.

moottoroitu a^{1*} pass.v. < moottoroida. | M:nut liikenne, sodankäynti.

mopsi¹ s. dogia muistuttava tylppäkuonoinen, kurttuotsainen, lyhytkarvainen kääpiökoira. | M. oli entisajan seurapiirien muutikoira.

mora¹¹ s., vars. lak. liik. suorituksen t. sen vastaanottamisen viivästyminen, viivästys, myöhästys.

moraali⁶ s. 1. siveellinen kanta ja katsomus; siveellisyys, siveellinen ryhti, kunto, kuri; jnk ihmisryhmän, yhteisön keskuudessa vallitsevat yleiset siveellisyyskäsitteet, -säännöt, -tavat; käsitykset siitä ja suhtautuminen siihen, mikä on siveellisesti oikein t. väärin. | Hyvä, huono, korkea, alhainen, matala, ankara, höllä m. Terve, turmelumaton m. Vapaa, vevyvä, tekopyhä m. Kaksinainen m. Hänellä ei ole lainkaan m:a. Kansan m. on noussut, madaltunut. Joutilaisuus löyhdytti armeijan m:a: juopottelu, varkaudet ja ryyöstöt olivat jokapäiväisiä ilmiöitä. M. liike-elämässä, sodassa, urheilussa. M:n puolustaja, vartija. Vaaditaan, että taide ei saa loukata m:a. Yleistä m:a loukkaava elokuva, esitys. Poliitiikka joutuu usein ristiriitaan m:n vaatimusten kanssa. — Joskus *erik.* = sukupuolimoraali. | Miesten m. — *Yhd.* kauppa-, kilpailu-, liike-, peli-, porvaris-, sanomalehti-, sukupuoli-, yhteiskuntam.; hyöty-, järki-, kaksinais-, kaksois-, teennäis-, valhem.; kansanm. 2. edeen liittyen: siveellinen sisällisyys, opetus, ohje, tar koitus, sens moral; siveellisyys-, siveysoppi. | Jutun m. on se, että hyvä saa aina palkkan sa. Saarnata m:a. Sodalla on oma m:n sa. 3. *erik.* sotaoloista: kyky säilyttää rohkeus, taistelumieli, (siveellinen) kuri; kyky pysyä lujana, kestää, vastustuskyky. | Joukkojen m. alkoi horjua, antautumisiakin tapahtui. Vihollisen pommit eivät pystyneet murtamaan väestön m:a. — *Yhd.* taistelum.

moraali/filosofi s. moraalifilosofian harrastaja t.

tutkija, eetikko. -**filosofia** s. erikoisesti siveellisyyksymyksiä käsittelevä filosofia, etiikka, siveysoppi. -**filosofinen** a. M. teos, tutkimus. -**käsité** s. -**käsitys** s. Yleiset m:sket. Alkuauskaiden m:sket. -**käskey** s. siveellisyyttä koskeva käskey, siveyskäskey.

moraali ⁶¹ a. -sesti adv. -suus⁶¹ omin. 1. moraaliin kuuluva, liittyvä t. sitä koskeva, siveellinen, eettinen, moraali-, siveellisyys-; vrt. amoraalinen. a. neutraalisti, arvostelutta. | Jkn henkilön, jnk kansan m. kunto, taso. Mies, jolta puuttuu m:sta ryhtiä. M:set tunteet. Joutua m:sen suuttumuksen, vihan valtaan. Hänen m:set periaatteensa ovat varsin löyhät. M:sesti hyvä, huono ihminen. M:sesti arvoton teko. M. rappio, alennustila. Kasvatuksen m. merkitys. M:sista systä kirjaa ei voi hyväksyä. Kysymys kuolemanrangaistuksen m:sesta oikeutuksesta. Arvostella jnk teon m:suutta. — Joskus erik. sukupuolimoraalista. | Oppilasasuntoloiden m:set vaarat. b. arvostelevasti: moraalin kannalta, siveellisesti hyvä, kunniallinen, kunnollinen, puhdas tms.;)(epämoraalinen, moraalityn. | M. ihminen, luonne. M. teko. Elää m:sta elämää. c. siveellisesti opettava, tarkoituskeltaan siveellinen; joskus: moralisoiva. | Ylen m. opettaja. M. teos, viikko-lehti. Romaani, jonka sisällys on häiritsevän m. Elokuva m. tendenssi. d. moraalin, (yleisten) moraalikäsitteiden mukainen, niiden edellyttämä, vaatima, siveellisesti hyväksyttävä; vrt. 1.a ja 2.a. | M. velvollisuus. M. oikeuteni oli huomauttaa hänelle epäkohdasta. 2. reaalisen, tosiasiallisen vastakohtana. a. periaatteellinen, periaatteessa, teoriassa edellytettävä, hyväksyttävä t. hyväksyttävä, (oikeaksi) tunnustava, tunnustettu, t. tunnustettava; us.)(aktiivinen, aineellinen, juridinen. | On helpoa luvata asialle m. tukensa, kun ei tarvitse tehdä mitään sen hyväksi. Lausunnonlaan hallitus itse asiassa asettui m:sesti kannattamaan lakkolaisia. Hänellä on perintöön m. oikeus, vaikka ei juridista. b. vars. urh. M. voitto. Voittanut joukkue kärsi oikeastaan m:sen häviön. Tuomarihäviön kärsineen [nyrkkeilijä] A. oli sarjan m. voittaja. 3. vars. sof. mielialaa koskeva, siihen (positiivisesti t. negatiivisesti) vaikuttava; vrt. moraali 3. | Voiton m. merkitys. Tappiolla on m:sesti lamauttava vaikutus. Yllätys takaa usein ainakin m:sen yllätteen. On harjoitettu m:sta painostusta valitsijoihin.

moraaliopetus s. siveysopetus. | Uskonnon tilalle koulun opetusohjelman on ehdotettu otettavaksi m. -oppi s. siveysoppi, etiikka. -**saarna** s. moralisoiva puhe, nuhtelu tms., nuhde-, siveysaarna. -**sään** ⁶² tō s. siveyssääntö. | Kristilliset m:nöt. -**tieteet** s. mon. Englannissa ja Ranskassa = henkietieteet.

moraalit ⁶³ on⁶³ kar.a. -tomasti adv. -tomuus⁶³ omin. moraalilla vailla oleva, epämoraalinen, immoraalinen, epäsiiveellinen, siveetön, säädytön. | M. ihminen. Heikko, m. luonne. M. menettely, teko. On m:onta käyttää toisten hättä hyväksien. M:tomuus on pelottavasti lisääntynyt.

morahta ⁶⁴ a⁶⁴ mom.v. < morista. | -- karhea, m:va huuto KIVI.

morakas ⁶⁵ a, harv. = seur. | -- pane pois tuo m. muoto KIVI.

morakka ⁶⁶ a. yrmeä, äkeä, äkäinen, tuitupäinen. | M. vanhapiika. -- Eeva on tuitupää, tuiskea, näetkös, m., tahi niinkuin ruotsalaisen sanoo: turski KIVI.

moralismi ⁶⁷ s. 1. katsomus, joka perustuu tekojen ja tapahtumien siveellisuuteen, moraaliin (eikä esim. uskontoon);)(immoralismi. | Konfutusen m. 2. taipumus moralisointiin, taipumus arvostella asioita (vain t. suuressa määrin) moraalin kannalta.

moralisoija ⁶⁸ v. -vasti adv. -nti⁶⁸ teonn. opettaa t. saarnata moraalilla, siveellisyyttä, antaa moraalilla koskevia neuvoja, ohjeita. | M:va kirjallija. M:va opetus, puhe. M:va romaani. Älä viitsi ruveta m:maan. Näytelmä eksyy palloittelun m:ntiin. Elokuva m:va tendenssi.

moralisti ⁶⁹ s. 1. moralisoiva henkilö, moraalin saarnaaja t. opettaja; henkilö, joka on taipuvainen arvostelemaan asioita (vain t. suuressa määrin) moraalin kannalta, näkemään asioissa niiden moralisen puolen. | Ankara m. Prandello, m. ja yhteiskunnan parantaja. [Maila Talvio] on yleensä liian suuressa määrin paatetikko ja m. kohdellakseen henkilöittää humoristin ennakkoluulottomalla hymyllä r.koskimies. 2. liittyen moralismi-sanan 1. merkeen: moralismin kannattaja, sen periaatteiden mukaan elävä henkilö.

moralistinen ⁷⁰ a. moraalisesti opettava, moralisoiva. | M. runo. M. kristillisyyden käsitys.

moraliteetti ⁷¹ s. 1. moraalisuus, siveellisyys; fil. erik. vapaaehtoinen, ihmisen omaan vakaumukseen perustuva, subjektiivinen siveellisyys, käytöksen t. luonteen suhde moraalisiin normeihin. 2. keskiajan lopulta peräisin oleva uskonnollinen, tav. allegorinen (runo)näytelmä, jolla on moralisoiva sisällys. | M:en henkilöt edustivat allegorisesti erilaisia hyveitä tai paheita. Tunnettu m. "Jokamies".

moratorio ⁷² s. maksuajan pidennys, maksujen lykkäys, maksunlykkäys. | Pyytää, saada m:ta. Velallisille myönnetty m. Sodanaikainen yleinen vuokrien m.

morbi ⁷³ diteetti⁷³ -liteetti⁷³ s. lääk. sairaiden lukumäärän suhde terveisiin, taudintapausten prosenttimäärä; keskiarvolaskuihin perustuva sairastumismahdollisuus epidemiaan vallitessa.

mordenti ⁷⁴ s. mus. alahele.

mordva ⁷⁵ s. mordvalaisten kieli, mordvan kieli; harv. mordvalaiset. — Yhd. ersa-, mokšam.

mordvalainen ⁷⁶ a. ja s. M:et Keski- ja Itä-Venäjällä Volgan mutkan tienoilla asuva suomalais-ugrilainen kansa. M. mies, kansanpuku.

mordvalaisalue s. -asutus s. -mies s. -nainen s.

moreeni ⁷⁷ s. geol. jäätikköjen kuljettamista alneksista syntynyt, kokoomukseltaan vaihteleva ja raesuuruudeltaan lajittumaton maalaji; siitä muodostunut kohoama t. kerros. | M. sisältää suuria lohkkareita, erikokoisia kiviä, so-
raa, hiekkaa, savea ym. M. peittää maamme pinta-alasta suurimman osan. Joet ovat puhkaisseet uomansa m:en läpi. — Yhd. keski-, pinta-, pohja-, pääte-, reuna-, sisäm. -aines s.

-alue s. Mäkinen m. -harjanne s. -harju s. Sisä-Suomea halkovat m:t. -hiekkä s. -hieta s. -kerros s. -kerrostuma s. -kumpu s. -maa s. Omenapuu menestyy multavassa, jonkin veran kalkkipitoisessa m:ssa. Sisä-Suomen kumpuilevat m:t. -maisema s. Kumpuinen m. -muodostuma s. -mäki s. -peite s. Maan m. -savi s. -selänne s. -sora s.; *syn.* murtokivisora. | M:ssa on sekaisin erikokoisia ja -muotoisia kivenlohkareita, soraa, hiekkaa ja hienompia maalajeja.

morelli⁹ s. eräs kirsikkalajike (ryhmä).

morfeem¹⁰ s. *kiel.* foneemi, jolla on jk merkitys. | M:ejä ovat sanat, sanayhtymät, johtoja tai vutuspäätteet, esi- ja jälkiliitteet.

morfiini¹ s. opiumin tärkein, lääke- ja huumausaineena käytetty alkaloidi. | M:a käytetään tavallisesti suolahappoisena suolana. Pienet annokset m:a vaikuttavat rauhoittavasti, suuret huumavasti ja ylen suuret tappavasti. -annos s. -humala s. morfiinin aiheuttama huumaus. -hydrokloridi s. *farm.* morfiinin suolahappoinen suola. -kide s.

morfiinikko^{2*} s. = morfinisti.

morfiini¹/myrkytys s. -ruiske s. Potilas sai m:en. -ruisku s.

morfinis¹mi¹ s. morfiinin (ja sen johdannaisen) väärinkäyttö huumausaineena. -ti¹ s. morfiinia huumausaineena väärin käyttävä henkilö, morfiinikko.

morfologi¹ s. morfologian tutkija t. harrastaja. -logia¹⁰ s. eri tieteiden osana: muotooppi. | Eläinten, kasvien, maanpinnan m. Kielen m. Biologinen, vertaileva m. -loginen¹⁰ a. -sesti *adv.* muoto-opillinen. | M. tutkimus. Eläinten, kasvien m:et ominaisuudet. Kaksi m:sesti erilaista kasvia, Adverbien m. luokitus.

morganaattinen¹⁰ a. M. avioliitto 'kirkollisesti pätevä avioliitto, jonka jnk hallitsijasuvun (t. sen veroisen suvun) tav. miespuolinen jäsen solmii alempisäätyisen kanssa ja joka ei anna tälle eikä lapsille ruhtinaallisia oikeuksia'. M. puoliso 'morganaattiseen avioliittoon vihitty alempisäätyinen puoliso'.

morisko¹⁰ s. *hist.* M:t 'v. 1492 tapahtuneen Granadan valloituksen jälkeen Espanjaan jääneiden muhamettilaisten kristinuskoon kääntyneet jälkeläiset'.

merista²⁴ *onom.v.* -na¹⁴ *teonn.* murista. | [Koirat] nilkuttelivat ja nalkuttelivat syllän päästä, koska ahma pyrskäytteli, pyrskäytteli heitä m:sten pensastosta vastaan kivi. Kahvia tosin hän [Venla] nautiskeli jotenkin runsaasti, ja kuultiin siitä useinkin m:nata Juhanilta kivi.

morje(n)s, -ta *interj. puhek.* 1. tuttavallisena tervehdys- ja hyvästelysanana: terve, hei, hyvästi, näkemiin. | Morjens, Pekka! Eipä siten enää muuta kuin morjesta vain karhum. 2. hämmästyksen, yllättyneisyyden tms. ilmauksena: terve, ohoh tms. | "Ka, kuuluu se seisonen jo sosialistisissa sanomalehdissäkin", selitti Oikarinen. — "Morjens", ajatteli Johannes LEINO. "Kuka ihme ampui kapakassa!?" — "Minä", sanoi Torkka. — Morjens! SIMO PENTTILÄ.

morje(n)s¹ta² *v. puhek.* tervehtiä. | On tullut niin ylpeäksi, ettei enää tuttaviaan m:a.

morkkata^{25*} *v. ark.* -kaus⁶⁴ *teonn.* moittia, haukkua, panetella, soimata, sättiä. | M. kilpailijaansa. M. ruokaa kehnoksi. Tyttöä m:attiin siitä, ettei hän pysynyt kotona. Poliittisten olojen m:kaus. M:kaava lausunto, arvostelu. Aina hän on muita m:kaamassa. -- siitä nästähän ne ovat sitä m:anneet, se kun on semmoinen potaatti LASSILA.

morkkaa¹⁶ *tek.* < ed.

morkkaila²⁹ *frekv.v.* -u² *teonn.* < morkkata. | Toisten m:u.

morkku^{1*} s. *ark.* murju, mörskä.

mormoni² s. M:t 'alkuperältään pohjoisamerikalainen kirkkokunta (Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko), jonka järjestys perustuu uskoon jatkuvasta ilmentyksestä', -lainen¹⁰ a. ja s. -suus⁶⁵ *omin.*

moro¹ s. *geol.* rapakivisora.

moren *interj. puhek.* = morjens 1.

moroutua⁴⁴ *v.* rapakivestä: rapautua.

morseaakkoset s. *mon.* sähkötyksessä käytetty merkkijärjestelmä, jossa kirjaimet, numerot ym. korvataan erilaisilla pisteiden ja viivojen yhdistelmillä: myös samantapainen valo-, lippu- tm. merkkejä lähetettäessä käytetty järjestelmä; Morsen aakkoset, morsekirjaimisto, -merkit, -avain s. Morsen lennättimen lähetysavain, Morsen avain, lennätin-, sähkötyksavain. -kirjaimisto s. = morseaakkoset. -kirjoitin s. Morsen lennättimen vastaanotin. -kone s. Morsen lennätin. -lampu s. morsemerkkien lähettämiseen käytetty lamppu. -merkki s. Morsen merkkijärjestelmän merkki; myös tämän järjestelmän mukainen valo-, lippu- tm. merkki. | Lennättimellä lähetetyt m:t. Antaa, lähettää m:kejä lampulla, lipulla, Viestittää m:eillä. M:kien vastaanotto.

morset¹ta^{2*} *v.* -us⁶⁴ *teonn.* lähettää morsemerkkejä, viestittää morsemerkeillä.

morsiamenryöstö s. morsiameksi otto ryöstämällä, neidon ryöstäminen morsiameksi. | M. on vielä tapana erällä seuduilla Intiassa.

morsia¹n¹⁰ s.; *rinn.* runok. morsio. 1. kihlattu nainen; häissä myös juuri avioliittoon vihitty nainen, nuorikko. | M. ja sulhanen. Kihlattu m. Kihlata jku m:mekseen. M:men ryöstö. Kallen m. kuuluu olevan rikas. Kaunis kuin hääpukuinen m. M:men huntu, kruunu. Nuoripari, m. ja sulhanen, istui sohvassa. — *Kansanr.* myös yleisemmin (naitavasta) neidosta, tyttärestä. | Anna, akka, tyttöäsi, / mulle noorta m:nta kal. — *Yhd.* kauppunkilais-, talonpoikaism.; hopea-, kultam. — *Kuv. a.* Metsä seisoo m:nna LEINO. Oi vapaus, sinä kaivattu, korkehin tähtien alla, / -- / untemme m. KOSKENN. b. *heng.* Kristuksen, Jeesuksen m. 'kristillinen seurakunta; (Kristukselle pyhitäytynyt) uskova kristitty, uskovainen sielu'; joskus 'nunna'. | Iloitse, m., / ja riennä vastahan. / Hän saapuu, kuninkaasi vk. Äitisi kuoleman kautta Jeesus kutsuu sinua m:mekseen KATAJA. c. *leik.* Kivääri, sotamiehen m. 2. vars.

ark., *us. leik.* naisesta: rakastettu, mielletty, heili, kulta. | Monta on pojalla m:nta.

morsinko^{2*} *s.* Isatis, merenrannoilla kasvavia korkeita ristikukkaiskasveja, vars. Suomessa etelä- ja lounaisrannikolla kasvava *I. tinctoria*, värim.

morsio³ *s.*, vars. *runok.* morsian. | Nuori, kaunis m. -- kimaltavan maljan nosti / sulho suulle m:nsa LEHT. — *Heng.* -- kruunu kirkas m:lla, / häät jo alkaa iäiset HLK.

morsius⁴ *s.* morsiamena olo. | Myrtinoksa, m:-den vertauskuva.

morsiusaika *s.* M:aikana tehtyjä kappioita. -**apu** *s.* kansat. Yleisenä tapana [Karjalassa] oli, että morsian heti kihlauksen jälkeen lähti keräämään m:a sukulaistaloista ja vierailta-kin I.MANNINEN. -**arkku** *s.* arkku, jossa morsian säilyttää avioliittoon tarkoitettamiaan (vaa-)tavaroita, vars. kappioita, kappioarkku. -**huntu** *s.* 1. morsiamen hääasuun kuuluva hunttu. | Valkoinen m. M:nun kantajat. — *Kuv.* Kukivien tuomien m. 2. Campanula fragilis, valkokukkainen riippuva huonekasvi, neidonkello. -**huone** *s.* 1. huone, jossa morsiuspari viettää häyönsä. 2. morsiamen pukeutumis-huone. -**kamari**, -**kammio** *s.* = ed. -**kapiot** *s.* mon. -**kruunu** *s.* morsiamen häissä käyttämä kruunu. | Hopeinen m. -**kukat** *s.* mon. morsiusvihko. -**lahja** *s.* häälahja; kihla-, kuuliaislahja. -**marssi** *s.* häämarssi. -**myrtti** *s.* ruukussa kasvatettu myrtti, josta tehdään morsiusseppelä. -**neito** *s.* neito, joka t. joita vihkimistilaisuudessa on morsiamen saattajana t. saattajina, morsiuksitt. | Hääpari astuu m:-jen ja sulhaspoikien saattamana alttarin eteen. -**pari** *s.* morsian ja sulhanen häissä, hääpari. | M. seisoo papin edessä. Toivotamme onnea m:lle. -**peite**, -**peitto** *s.* morsiamen kappioihin kuuluva peite; morsiusparille tehty t. lahjoitettu peite. | Ennen vanhaan tehtiin usein ryyji m:teeksi. -**puku** *s.* morsiamen hääpuku. | Valkoinen m. Silkinen m. -**saatto**, -**saattue** *s.* hääsaatto. -**seppel**(e) *s.* morsiamen häissä päässään pitämä seppelä. | Myrtin oksista sidottu m. -**talo** *s.* morsiamen koti häätalona. | Hääsaaton lähtö m:sta. -**tyttö** *s.* vrt. morsiusneito. | Morsiamen huntua kannattava pieni m. -**tähti** *s.* Bouvardia, Rubiaceae-heimoon kuuluvia huonekasveja. -**vihko** *s.* kukkavihko, joka morsiamella on vihkimistilaisuudessa. -**vuode** *s.* häävuode. | Kukitettu m.

morski¹ *a.* *ark.* karski, tuima, peloton. | M. mies, -- tahto hänellä on m. kuin saatanaalla LEHT.

mortaliteetti^{1*} *s.* kuolleisuus.

mortteli² *s.* *ark.* huhmar.

morula¹⁵ *s.* *biol.* monisoluisien eläinten varhaisin alkioaste, muurainaste; vrt. blastula, gastrula, --aste *s.*

mosaiikki^{1*} *s.* vierekkäin asetetuista, sideaineella toisiinsa ja alustaan kiinnitetyistä värisistä (kivi-, lasi-, emalji-, terrakotta- tm.) palasista sovitettu kuva- t. koristepinta; *syn.* musiivinen työ. | Kristusta esittävä m. Kuuluisat Ravennan m:it. — *Kuv.* Värikäs

muistojen m. — *Yhd.* katto-, lattia-, seinäm.; kivi-, lasi-, sementtim.

mosaiikki¹**bastardi** *s.* *biol.* sekamuoto, jossa jk ominaisuus, esim. väri, on paikoitellen toisen, paikoitellen toisen vanhemman mukainen. -**kivi** *s.* mosaiikkiin käytetty kivi. -**koristelu** *s.* -**kuva** *s.* Italian vanhojen kirkkojen m:t. -**kuvio** *s.* -**lattia** *s.* -**maiden**¹⁵ *kall.a.* -sesti *adv.* -suus¹⁵ *omin.* M. seinien koristelu, M. täplämaalaus. Nevoilla m:sesti toisiinsa liittyvät kasviyhdyksennat. Teos, joka runsaiden sitaattien vuoksi vaikuttaa liian m:selta. -**taide** *s.* Varhaiskristillinen m. -**tauti** *s.* kasveissa esiintyviä tarttuvia virustauteja. | M:en saastuttamien kasvien lehtiin ja hedelmiin ilmestyy erivärisiä laikkuja ja viiruja. -**teos** *s.* -**työ** *s.* Pompeijin m:t. — *Kuv.* Tieteellinen tutkimus on usein kärsivällisyyttä vaativaa m:tä.

mosatramppari² *s.* *ark. leik.* 1. maanmittari. | -- mukava mikkelliläinen "m.", jonka piti siellä mittaila maita ja mantuja, jakaa tiluksia AK. 2. jalkaväen sotilas, "mosuri".

mosia¹⁷ *v. murt.* moittia. | Kuultuaan mistä Viljoa oli rangaistu, alkoi hän vähitellen m. opettajaa SILL.

moska¹¹ *s.* 1. roska, törky, lika. | Rannalle ajautunutta m:a. Kuoppa oli täynnä haisevaa m:a. Kädet kyynärpäihin asti m:ssa LEHT. — *Kuv.* En syö tuollaista m:a. — Vars. joutava, alarvoinen asia t. puhe, löpöty, pöty, "roska", "soopa". | Puhua m:a. Kirja on pelkkää m:a. Kaikennäköistä m:a sitä esitetäänkin. — *Erik.* 2. a. lanta, sonta. | -- uhkea karja antakoon m:a kivi. b. sohjo, sose. | Omenat survotaan m:ksi. Muutamia m:ksi tallattuja ahvenia makasi siellä täällä JÄRVENT. Hevosen lannasta ja jauhoista keitettiin sioille m:a.

moskainen¹⁵ *poss.a.* Sylkinen ja m. lattia.

moskeija¹⁵ *s.* muhamettilaisten pyhäkkö. | Sofian m. M:n värikkäät kupolit ja suipot minareetit.

moskiitto^{2*} *s.* verta imevistä tropiikkien sääs-kistä käytetty nimitys. | Kuumuus ja moskiitot tekivät yöt helvetiksi. -**verkko** *s.* verkko, jota käytetään (tav. vuoteen ympärillä) suojana moskiitoilta.

moskovaalainen¹⁵ *a.* ja *s.* 1. M. lehti Pravda. 2. *hist. us.* = venäläinen. | M:sten hyökkäykset. -- Rannun kirkkoherra hamaan m:sen maahantuloon asti KALLAS.

moskoviitti^{1*} *s.* venäläisistä, moskovalaisista.

moskula¹⁷ *deskr.s. harv.* (pieni) pyöreä esine, muskula, mukura, pahkura, pallukka. | Kiven m. Pojan m. -- perunain siemennuppuja, "m:oit" KAUPPISH. -- siinä te kehtaatte m:at [= lapset] rehennellä TOPPILA.

moslemi¹ *s.* = muslim.

mossa/htaa^{2*} *onom.v.* -(hd)us¹⁵ *teonn.* pehmeästä putoamisesta. | Säkki pudota m:hti lattialle. Suuri sylkym:us KARHUM.

mossautti/aa^{2*} *kaus.v.* < ed. | -- samalla Perttu vielä m:i huuliaan KATAJA.

mosuri¹ *s.* sot. alat. = mosatramppari 2.

MOT lyh. molempien oikeuksien tohtori.

motata¹⁵ *v. ark.* iskeä, lyödä, paiskata, mojauttaa. | M. jkta kivellä.

motelli¹ s. "moottorihotelli", automatkailijoille tarkoitettu hotelli.

motetti^{1*} s. mus. tav. säestysksetön polyfoninen hengellinen kuorosävellys. | Bachin m. "Jeesu aarteheini". -**kuoro** s. kuoro, joka esittää etup. hengellisiä a cappella-sävellyksiä. -**tyyli** s.

movea¹³ a. ark. -sti adv. mukava, sopiva, tehokas, tepsivä, mojova. | -- sieppaan saunan seinustalta m:n kiven M. RAPOLA. Korvike maistui m:ta HAANPÄÄ.

motiiv¹⁰ s. 1. vaikutin, toiminnan sielullinen syy, peruste. | Teon m. Toiminnan m:it. Emme tunne hänen m:ejaan, Murhan m:ina lienee ollut mustasukkaisuus. Tehdä jtk itsekäistä m:eista. Jos syyllä ei ole oikeudellista merkitystä, se on vain vaikutin l. m. rr. — Yhd. pääm. 2. aihe, aiheelma. | Lilja on heraldiikassa suositun m. M. eli sävelaihe on pienin itsenäinen sävelrakenteen jäsen. Sinfonian ensimmäisessä osassa ohimennen esiintyvä m. palautuu finaaliissa. Idyllisen pienoismaailman ja suuren ulkomaailman vastakohta on Ahon lastuissa usein toistuva m. Faust-m. Goethen tuotannossa. — Yhd. johto-, keskus-, laina-, pää-, sivum.; eläin-, kasvi-, lehtim.

motit/taa^{2*} v. sot. -us¹ teonn. panna mottiin t. motteihin, saartaa joka puolelta. | M. jk vihollisen joukko-osasto. Kokonainen divisioona m:ettu.

motivaatio³ s. jhk toimintaan johtavien motiivien kokonaisuus. | Puheessa esiintyvien ilmiöiden m. on psyykillinen.

motivo¹⁴ v. -inti^{1*} teonn. 1. olla jnk motiivina, perusteena, aiheena; tehdä aiheelliseksi, perustelluksi, oikeutetuksi. | Valtion taloudellisen tila ei ole sellainen, että se m:isi menojen lisäämistä. Liikenteen voimakas kasvu m:i riittävästi uuden junavuoron järjestämisen. M:itu [par. aiheellinen, perusteltavissa, motivoitavissa oleva] toimenpide. 2. perustella, esittää perusteita, syitä. | Menettelyään hallitus m:i sillä, että --. Perusteellisesti m:itu ehdotus. Romanin loppuratkaisu on heikosti m:itu.

motivoimat/on¹⁷ kielt.a. jota ei ole motivoitu t. ei voida motivoida, perustelematon, aiheeton. | Aivan m. toimenpide. Tarkemmin m:tomista syistä.

motkot/ella^{28*} frekv.v. -telu² teonn. < seur. | Eukko haukkuu ja m:telee. -- m:teli kuin punainen kukko kivi.

motkot/taa^{2*} v. -us¹ teonn. puhua vihaisesti, moittien, nalkuttaa, jankuttaa. | M. suutuksissaan, äikeissään. Älä viitsi aina m. samasta asiasta! Vihainen, m:tava ääni. Jutusta riitti m:usta ja porua. Ammä jäi vielä jatkamaan tolkutonta m:ustaan, kun mies hiljaa painoi pirtin oven kiinni sill.

moto¹ s. vaill. alat., vars. halv. Lyödä, antaa, saada m:on 'lyödä, saada isku kasvoihin'. Jos olisi poika ollut, niin m:on olisi vetänyt KARHUM. Saitkos m:osi!

motorinen¹³ a., vars. fysiol. liikkeelle paneva, ruumiin lihasten hermottamasta (liikeimpulsseja) välttävä, liikettä ylläpitävä, liikkeenä ilmenevä, liikunta-, liike-. | M. hermo 'liike-

sentrifugaalinen hermo'. Aivojen m. puhekeskus. Hermosäikeiden m. tehtävä. M. voima. Aistimuksen m. seuraus. M. afasia eli sanamyykyys. M. muisti 'liikuntamuisti'. M. tyyppi 'henkilö, jolla on motorinen muisti'.

motoriso¹⁴ v. -nti^{1*} teonn. moottoroida. -**motor**¹⁷ kielt.a. -tuja^{1*} pass.v. moottoroitua. | Liikenteen m:minen.

1. **mot/i**^{1*} s. 1. (pyöreä) pahkura, patti, paksunnos. | Iso m. [= paise] poskessa. Kepin päähän vuoltu pyöreä m. 2. sot. joka puolelta vihollisen saartama sotaväen osa(sto); alue, jolle sellainen osasto on saarrettu. | Tehdä m. Panna m:iin. Saarrettu rykmentti paloiteltiin pienempiin m:eihin, jotka tuhottiin. Kahden kilometrin pituinen ja puolen kilometrin levyinen m. M. laukeaa 'motin puolustus luhistuu'. Selvittää, laukaista m. — Yhd. jättiläis-, saksalais-, vihollism.

2. **mot/ti**^{1*} s. 1. kans. a. muki; mukillinen jtk ainetta. | Mutta pienet m:it tyhjensivät väleen suuren pullon HAANPÄÄ. b. neljänneslitran kannisteri (spritiä). 2. kuutiometri halkoja t. paperipuita pinottuna; kuutiometrin puupino. | Tehdä m. Hakata m:teja. 6 m:n pino. — Yhd. halkom.

3. **motti**^{1*} s. ark. moottorivaunu, -juna.

mottimetsä s. metsä, jossa hakataan motteja; us. = halkometsä. | Hyvää m:ä. Olla, käydä m:ssä 'motteja hakkaamassa'. Mennä m:än.

motti/päinen a. M. keppi. patukka. -**pää** 1. s. Puntarin m. 2. a. mottipäinen. | M. keppi. -**taistelu** s. sot. -**taktiikka** s. sot.

mottitalkoot s. mon. talkoot halkomottien tekemiseksi, halonhakuutalkoot.

mot/to^{1*} s. 1. sisällykseen viittaavat, sitä luonnehtivat, us. siteeratut otsikkosanat (esim. kirjan nimilehdessä t. sen lukujen alussa). | Teoksensa m:oksi kirjailija on ottanut Horatiuksen säkeet: --. Kirjeen m:tona olivat sanat: --. 2. kilpailijan nimensä asemesta kilpatehtävässä käyttämä tunnus(sana, -lause, -merkki). | I palkinnon sai arkkitehti N.N., m:tona "Pro arte". 3. kuv. tunnus(sana, -lause), ohje-, vaalilause. | Juhlien m:tona oli "Yhteistyö on voimaa". "Ole luja!" olkoon m:tonne.

motto/lause(lma) s. -sana s. Teoksen m:t.

moukari⁵ s. 1. kaksin käsin pideltävä raskas vasara, leka, palja, väkivasara. | Raskas m. M:n varsi. M:n takoma-, lyöntipää, hamara. M:n silmä. Lyödä, jymäyttää, takoa m:lla. M:n isku. Nyrkit kuin m:t. Sanat putoilivat raskaina kuin m:n iskut. — Kuv. Lain m. — Yhd. kivi-, pora-, rautam. 2. urh. heittoväline, jonka muodostaa kahvallisen metallilangan päähän kiinnitetty metallikuula, heittomoukari; myös moukarinheittosta. | Yksi-, kaksikahvainen m. Kevyt m. painaa 5,44 kg. Heittää m:a. — M:n voitti N.N. — Yhd. heitto-, kilpailum.; messinki-, rautam. -**ennätys** s. urh. moukarinheittoennätys. -**kilpailu** s. urh. moukarinheittokilpailu. -**mestari** s. urh. moukarinheiton mestari. -**mie**s s. urh. moukarinheittäjä. | Kilpailuissa ovat mukana parhaat m:hemme.

moukarinheit/to s. urh. moukarin heittäminen

urheilulajina. | M: on mestari. Uusi ennätys m: ossa.

moukarin *heittokilpailu* s. *urh.* -**heittäjä** s. *urh.*

moukari *pörssi* s. *urh.* *ark.* moukarinheittäjä (jssak kilpailussa), moukarinheitto (kilpailu). | M. syyskatselmuksessa stadionilla. -**tulos** s. *urh.* moukarinheittotulos.

moukaro *ida*³⁰ v. -*inti*^{1*} *teonn.* takoa voimakkaasti (moukarilla). | M. lekalla, vasaralla. Seppä m: i rautaa. — *Kuv.* M. nyrkeillä (än). Raskas tykistö m: i vihollisen asemia.

moukistu *a*¹ *pass.v.* *harv.* muuttua moukaksi, tulla moukkamaise (mma)ksi. | -- täällä Suommessakin maatu ja m: u talvio.

moukka^{1*} s. *halv.* (vars. esiintymiseltään, käytökseltään) tyhmä, sivistymätön henkilö, typerys, tomppeli, tollo, hölmö, pöhlö. | Typerä, ymmärtämätön m. Sellainen maatiainen m. Rikas hän on, mutta sivistymätön m. Esiintyy kuin m. ainakin. M: an käytös, tavat. Kyllä hän osaa d: t ja äffä, mutta heittäytyy kurillaan m: aksi Kianto. — Jklla on m: an tuuri, viuhka (ark.) 'odottamattoman hyvä onni'. — *Erik.* 1. us. talonpoika, alhaissäätyinen henkilö (aatelisen, säätyläisen, "paremman ihmisen" vastakohtana). | Herrat ja m: at. -- m: at saavat pysyä "säätynsä saralla" alkio. -- eihän m. toki asiatta herrain puheille KARHUM. — *Yhd.* maanm. 2. šakkipelissä: talonpoika, sotamies. | M: an menetyk.

moukkamai *nen*³⁵ *kalt.a.* -*sesti* *adv.* -*suus*³⁵ *omin.* (vars. esiintymiseltään, käytökseltään) tyhmä, typerä, sivistymätön. | Kömpelö, m. maalainen. M: set tavat. Käyttäytyä, esiintyä m: sesti. On m: sta keskeyttää toisen puhe. -- miestä niin m: sta, joka ei tiennyt, että ainoastaan iltapäivällä sopii tulla frakissa visiitille AHO.

moukku^{1*} s. *ark.* 1. isku, lyönti, läjäys, tälli. | Antoi miehelle aika m: un. M. m: usta! 2. ryypy (viinaa). | M. rommia. Otetaan pienet m: ut!

mouku *a*^{1*} *onom.v.* 1. kissan äänestä: naukua, vonkua, monkua. | Kissa m: u. -- kissa asteli häntä pystyssä poikki permannon kovasti m: en maitoa Kianto. 2. (suuren) kellon äänestä: moikua. | -- jymeästi m: i ison kellon ääni KAUPPISH.

moulinélanka [*mulinē-*] s. *käs.* tav. kahdesta (erivärisestä) langasta kertaamalla ja kiertämällä muodostettu puuvillalanka. | M: a käytetään kirjontaan ja nimikointiin.

mouru *il*²⁰ *frekv.v.* -*u*² *teonn.* < seur. | Vesi porisee ja m: ee jälkeenpäin pitkät ajat KARHUM.

mouru *ta*³⁰ *onom.v.* (matalalla äänellä) vonkua, naukua, munkua, monkua, möyrytä. | Kissat tappelevat m: ten. Vatsa m: aa. Lapset m: aivat nälkänsä. Akka m: si vihoissaan. Myrsky m: aa. -- kello m: aa aivan kamalasti AHO. -- mahtava potkuri pieksää vettä kumeasti m: ten M. MERENMAA.

mpk *lyh.* meripeninkulma.

mr *lyh.* engl. sanasta mister 'herra'. | Mr Smith.

mrd *lyh.* miljardi.

mrs *lyh.* engl. sanasta mistress 'rouva'. | Mrs Brown.

M/S *lyh.* moottorialus.

M-side s. *lääk.* monijakoinen side, jossa suolakulmion muotoisen keskikappaleen molemmille puolille liittyy limittäin meneviä kaistoita.

msrk. *lyh.* maaseurakunta. | Uudenkaupungin msrk.

mtr *lyh.* → m (metri).

muassa *etup.* *konkr.* mukana olosta; vrt. mukana, jonka käyttö on avarampaa. 1. *adv.* Hän liikkuu aina sateenvarjo m. Minulla on kirje m. Kun on vaatteet yllä, niin on kaikki m., mitä omistaa. 2. *postp.* *gen:n t.* *poss.-suff:n* ohella. | Tuli muiden m. Harakka lensi metsämiehen m. Alkoi tuulen m. tuiskuta lunta. Suuret laivat pauskautuivat ankan hyökyaallon m. [Ruisvainio] toi aina m: an muiston Marjaleenasta TOPILA. — *muun t.* *muiden muassa* (*lyh.* *mm.*) Kreikkalaiskatoliset, muun m. venäläiset. Seudun kasvistoon kuuluvat mm. --. Muun m. hän panetti heidät jalkapuuhan. Herätys levisi pian ympäristöpitäjiin, muiden m. Nousiaisiin.

muata^{35*} v. *lak.* *harv.* mukailla. | Mukaamalla tehty tahi väärennetty metalli- tahi seteliraha LK.

mudanotto s. -*ve* *to* s. Pojat olivat m: dossa.

mudata^{35*} v. *harv.* ruopata; käsitellä t. peittää mudalla, sekoittaa mutaa kivennäismaahan.

muessin⁷ s. kuuluttaja, joka moskeijan minareetista kutsuu muhamettilaisia rukoukseen.

mufloni² s. Ovis musimon, Euroopan ainoa luonnonvarainen lammis, josta pohjoismaiset maatiislampaat polveutuvat. -**lammis** s. = ed.

mufti¹ s. muhamettilaisilla lainoppinut, joka antaa Koraniin ja perimätietoon perustuvia lausuntoja 1. lainselityksiä oikeusasioissa. — *Yhd.* suurm.

muha¹¹ s. poro, puru, muta, rapa. | Sahan m: a. -- siinä on laaja suo hänen edessään ja musta m., jota polkee KATAJA.

muhahdella^{35*} *frekv.v.* < seur. | -- tuhautteli nokkaansa ja m: teli LEINONEN. -- kahleitaan solistelevien lehmien m: televa syönti SLL.

muhahtaa^{35*} *onom.v.* myhähtää, hymähtää. | "Hm!" m: i Aili ääneensä AK. Kuunnelleensa sitä [varpusten puhetta] m: i mies nauramaan KS.

muhametinusko *inen* a. ja s. islaminusko *inen*, muhamettilainen. | M. pappi.

muhamettilainen³⁵ a. ja s. islamilainen, islamin-, muhametinusko *inen*, islamin tunnustaja. | M. pappi, seurakunta. M. moskeija. M. korkeakoulu. M. maailma. M. eli maurilainen tyyli. M. taide. — M: sillakin on maassamme seurakuntansa. M: sten turbaanit.

muhamettilaisjohtaja s. -*lapsi* s. -**maailma** s.

muhamettilaisuus³⁵ s. = islam. | Kääntyä m: teen.

muhe²¹ a. -*us*³⁵ *omin.*; *rinn.* muheva. 1. kuohkea, möyheä, pehmeä. | M. multa, peltö. Karjanlannalla lisätään maan m: utta. Pehmeätä, m: ata nahkaa. Kalakukot ja m: at kokkelit. M. löyly. — *Abstr.* -- sydän oli m. sillä miehellä SEPPÄNEN. [N.] piirsi [näytelmässä] hauskan m: an tyyppin kättilöstä HJALKANEN. 2. *murt.*

tummahko, tumman ruskea. | -- m. pilkkua lähellä vasempaa sierainta KIVI.

muhennos²¹ s. erilaisista kasviksista, lihasta t. kalasta (käristämällä ja) keittämällä valmistettu lämmin ruoka, jossa ainekset ovat möyhentyneinä t. paloina (liemi jälkimmäisessä tapauksessa jauhoilla suurstutettua). — *Yhd.* herne-, kasvis-, kukkakaali-, lanttu-, papu-, peruna-, pinaatti-, sienim.; ahven-, kana-, keuhko-, liha-, made-, makkara-, munuais-, silakkam.

muhenta²¹ v. -nus²¹ teonn. tehdä muheaksi, möyhentää. | Maanpinnan m:täminen. — *Vars.* ruok. tehdä muhennokseksi. | M:netut makaronit. M:nettua madetta sitruunakastikkeen kera.

muhentu¹⁴ pass.v. < ed. | Sateen ja pakkasen vaikutuksesta savi m:u.

muheja²¹ v. harv. = ed. | Juuret rytisivät, multa m:ni. kivet kohoilivat Kianto.

muheva¹³ a. -uus²¹ omin. = muhea. | M. maa, multa, metsä. M:aa leipää. Puut, ruoho, sammal ja itävä siemen -- tulevat aina m:ammiksi TOPPILA. -- muuten hän näytti sangen m:alta herralta, jonka pelkkä naamataulu sai läsnäolevaiset hyvälle tuulelle Kianto.

muhina¹⁴ onom.s. 1. melu, hälinä. | Ja niin menivät hekin -- hei, millaiseen m:aan, iloon ja elämään SEPPÄNEN. Se oli menoa! Se oli m:ata KOJO. 2. ark., us. mon. eri sukupuolten välinen seurustelu, hakkailu, kuhertelu. | Olla m:oiissa jkn kanssa. -- päästä m:oihin emännän kanssa KOJO. [Nannin] kanssa Mikolla jo nuorena oli ollut m:oiita TOPPILA.

muhinoi¹⁴ da²⁰ v. ark. -nti¹⁴ teonn. olla muhinoissa jkn kanssa, hakkaila. | M. tyttöjen kanssa.

muhista¹¹ onom.v. 1. mutista. | Hermannin -- m:isi jotain mustiin viiksiharjaksiin LEINONEN. 2. harv. Te kuulkaa, kuinka multa m:ajaa, / ja niittu, peltö kuinka pelmuua LEINO.

muhjotta²⁴ deskr.v. Istua m:i tyytyväisenä. Lapsi m:aa lämpimien vällyjen alla. -- mullan sisässä m:avat täysikasvuiset juurimukulat terveinä ja voimakkaina TOPPILA.

muhkeja²¹ a. -asti adv. -us²¹ omin. komea, upea, uhkea, kookas, iso, suurenmoinen. | Ulkomuodoltaan m. rovasti. Miehistä m:in. M. vartalo. Hänen muotonsa olivat täyteläiset ja m:at. M. tukka. M. karja. Vanhan Rooman m:at kylpylät, Kaupungin m:in rakennus. Sali oli m. katsella. M. näky. M:asti sisustettu huone. -- silmään hohtivat m:at angervon kukat SILL. M:asti kestittiin miehiä linnassa IVALO. Onni, m. onni olkoon ainoa toverimme täällä kaikissa toimissa KIVI.

muhku¹ s. kuhmu, muhkura. | Sai ison m:n päähänsä.

muhkurja¹⁴ s. pähkä, pähkura, kyhmy, kuhmu, muhu. | Kaalinpään kokoinen m. Patja on täynnä m:oiita. Pieni, kivuton m. ilmaantui rintaan. -- sorminivelet olivat pullistuneet paksuiksi m:oiiksi LEHT. Piispa -- tarkastelee tuimasti kulmat m:alla vuoroin toista ja toista LEINONEN.

muhkuraj²¹ nen²¹ poss.a. M. patja, M. oksa. Nive-

let oli reumatismi runnellut suuriksi ja m:iksiksi.

muholla²⁰ v. -evasti adv. -u²¹ teonn. hymyillä hyvällä mielin, myhäillä. | Kasvot, silmät m:evät. Suu m:ee. Hän m:ee tyytyväisyydestä, tyytyväisyyttä. M. itseksensä. M:evan hyvän tuulinen. -- m:evan huumorin kirkastama alistuminen kaikkiin kohtaloihin AANTILA. "Rautatien" m:evasti kuvatut henkilötyypit K.NIEMINEN. — *Kuv.* -- lempeänä m:i metsä AHO. -- ruskean mullan maat m:ivat viljavuutta HEPOR. On käynyt talven muoto juro / jo leppoisampaan m:uun MANN.

muhveli¹ s. tekn. tulenkestävästä savesta t. valuraudasta tehty kannellinen t. oellinen astia, jossa kuumennetaan metalleja t. poltetaan posliinia. -uuni s. tekn. kuumennusuuni, jossa esineet ilman hapettavan vaikutuksen estämiseksi kuumennetaan muhveleissa.

muhvi¹ s. 1. käsipuuha. | Alma kaikki molemmat kätensä m:in CANTH. — *Yhd.* nahka-, turkism. 2. tekn. lyhyt, tav. sisäpuolelta kierteellinen putki, joita käytetään putkien ja akselien jatkoskohdissa liittämään osia toisiinsa. — *Yhd.* haaritus-, jako-, jatkos-, kulma-, laippa-, pienennys-, risti-, umpim. -kytkin s. -liitos s. -putki s.

muija¹¹ s., tav. ark., us. halv. vrt. akka, eukko, mummo, muori, ämmä. 1. vaimo, emäntä. | Työmiehen, torpparin m. Ottaa m. Ruveta jkn m:ksi. M. ja mukulat. Pitäähän tehdä pikkum:lleen mieliksi CANTH. Kyllä semmoinen työ mies elää ja elättää m:nsakin TALVIO. 2. vanha(hko) nainen. | Mökin m. Tomera, suulas m. Muijen melu, tappelu. M:t sitä maitojonossa puhuivat. Tiellä tulee joku m. — *Yhd.* mustalais-, mökin-, torpanm.; apu-, pesu-, pyykki-, torim.

muija¹¹ nen²¹ dem.s. harv. vars. vaimon puhuttelemanana. | No, no m:seni!

muijaton²⁷ kar.a. < muija 1. | M. tupaa.

muikail¹⁴ v. muikistella. | Mitä se Hilma m:ee, käy vain pöytään!

muikeja²¹ a. -asti adv. -us²¹ omin. 1. hapan, hapahko, (happamen) kirpeä. | Karvaat, m:at marjat, M:ata leipää. M. piimä. Hapattaa maito m:aksi. M. maku, haju. -- pari kupillista m:aa kahvipunnissa KIVI. -- tuntee sieraimissaan m:an uhon, joka höyryää tuhat vuotta sitten mädäntyneitten lehtien ja juurien jätteistä LEINONEN. Vällyjen lemu kävi -- kevät-puoleen yhä m:ammaksi AK. — *Kuv.* Myrkyllisen m. ääni. Jku on m:alla päällä. -- olettekos te aina noin m:an näköinen ALKIO. Huomatkaa tuo m. hymynhäivähdyksen hänen suupielessään TIITUS. 2. vars. kuv. makoisa, makea; imelä, makeileva. | [Pastori ei halveksinut] talonpoikaisriekkaa, ei m:ata muikkukukkoa, ei salojen saunaa Kianto. — Martti vainaa oli ainaisesti muhevan m:asta hymystään huolimatta perin onneton ihmislapsi SILL. Mosku nauraa yhä, nauraa ja heittelee -- Mitriin m:ita, meheviä silmäyksiä K.M.WALLINIUS. — Maija on niin m. poikain seurassa, mutta imelyys on kaukana, kun hän oikein kimpaantuu.

muikist/aa² v. vetää suunsa irtistykseen, irveen jtk hapanta, (happamen) kirpeää maistaessaan t. nauttiessaan; suipistaa suutaan, vars. vetää suunsa virneeseen, ilmehtiä happamesti, vastahakoisesti tms. | Ryyppää ja m:aa suutaan. Joi lääkkeen m:amatta. — Suu oli oikeastaan liian suuri, mutta hän m:i sitä mukavasti polttaessaan HEPOR. — Rypisti otsaansa ja m:i suutaan. N. m:i klusaantuneena huuliaan.

muikistella^{as} frekv.v. < ed. | M. suutaan, huuliaan. — Erik. suipistella suutaan (makeasti); ujostella, kainostella, kursailla. | [Kalaukko] m:i -- suutaan ylen tyytyväisenä SEPPÄNEN. — "Välttäisi tämä vanha ihminen [= Kaisa] muuallakin [kuin Jussin vieressä penkillä]". — "No älä nyt tyhjää m:e!" leikkitteli siihen Jussi LASSILA. — Minä luulen, että sinä m:et [= nauraa virmistelet] kivi.

muikistua¹ pass.v. < muikistaa. | Leveä suu -- on niin hauskaasti m:nut M. MERENMAA.

muikku¹ s. Coregonus albula, lohikalajien heimoon kuuluva, tav. silakan kokoinen maukaslihalainen kala, muje; vrt. räppys. | M. on isojen järviemme tärkein ravintokala. Paistettuja, suolattuja m:ja. — Yhd. iso-, pikkum.; suolam. -apaja s. -kanta s. Oulunjärven m. -keitto s. -kukko s. muikuista tehty kalakukko. -nuotta s. -parvi s. -verkko s. Tiheä m.

muikun/kalastus s. -kutu s. -mäti s. Suolattua m:ä. -pyynti s.

muilut/aa² v. ark. -us¹ teonn. kuljettaa (poliittisista syistä) väkivaltaisesti jku henkilö toiselle pakkakunnalle, valtakunnan rajan taakse, kyyditä. | Kommunistien m:ukset lapuanliikkeen aikoina. — Laajentuneesti. | Aatteen varjolla sanomalehtiin m:ettu [= solutettu, "uitettu"] mainosteksti.

muinainen^{as} a. (harvemmin: muinoinen) entinen. 1. muinoin olemassa t. käytössä ollut, tapahtunut t. suoritettu, entisaikainen, ennenmuinoinen, ikivanha, ammainen; erik. antiikin aikainen. | M:aset kreikkalaiset, egyptiläiset, Jo m:aset esi-isämme. M. Rooma. Suomalaisen m:aset asutus- ja kulttuurikosketukset. Muurla m. hallintopitäjä. M. kulkureitti. M:silta vaikuttavat paikannimet. Soista löydetty m:aset sukset. M. rantamuodostuma. Sisä-Suomen savimaat ovat enimmäkseen m:sten järvien vesijättömaata. Jo m:sista ajoista asti. — Erik. kaskuissa, sananparsissa ym. = entinen 2.b. | N. on kuin se m. mies, joka --. 2. harv. a. aikaisempi, varhempi, entinen (1), vanha. | M. toverini, opettajani. J. V. Snellmanin m. koti. Lukea m:sia muistiinpanojaan. -- tuli mieleen taaton m. sana HAARLA. Eiväthän he niiltä m:silta päiviltä enää paljon olleet toisiansa nähneetkään KILPI. — S:sesti. Muistella m:sia. b. poss.-suff:n kera, us. s:sesti aikaisemmasta laadusta, tilasta tms. | -- ryyhtis rauenneempi on m:staan *MANN. Sillä minä käännän maan kohtalon m:selleen, sanoo Herrä vt.

muinaisaika s., us. mon. M:aikana, m:aikoina. M:ajoista asti. M:ajan metsästäjä. M:ajan tavat, tietämys. M:aikojen merenkulku, M:aiko-

jen tulivuoret. -aikainen a. M. eläin, puu. M:sia rahoja, työkaluja, M. savupirtti. M. runous. Madagaskarin eläimistö on m. -egyptiläinen a. ja s. M. muistomerkki. M:setkin tunsivat jo raudan käytön. -eläin s. M:ten kivetetyneet jäännökset, fossiilit. -esine s. muinaisilta ajoilta periytyvä esine, irtain muinaisjäännös. | Kivisiä m:itä. Suomen varhaisimmasta asutuksesta on luotava kuva maasta löytyneitä m:itä ja kiinteitä muinaisjäännöksiä tutkimalla. -esineistö s. muinaisesineet. -esinekauppa s. par. antiikkikauppa. -germaani s. -germaaninen a. M. kieli. M. laki. -hautaus s. muinaisilta ajoilta periytyvä hautaus. | Egyptin m:dat. -heimo s. Suomalaiset m:t. -historia s. vrt. muinaistiede, arkeologia. | Suomen kansan m. -historiallinen a. -sesti adv. M:sina aikoina. M:set tiet. M. heimopäällikkö. -hämäläinen a. ja s. vrt. jäämi. | M. kylä. -israeliläinen a. ja s. -itämainen a. M. kulttuuri. -järv/i s. Suuret m:et Muinais-Laatokka, Suur-Saimaa ja Muinais-Päijänne. -jäte s. muinaisjäännös. -jäämistö s. muinaisjäännökset. -jäännös s. jäännös muinaisilta, vars. esihistoriallisilta ajoilta. | Kiinteä, irtain m. Maasta löydetty m:okset. Tuuloksen vanha kirkkirkko on Hämeen merkillisimpiä m:ksiä. -kalu s. vanh. muinaisesine. -kalusto s. muinaisesineistö. -karsa s. Vähän-Aasian m:t. -- ja urhoot astuvat kumpuin yöstä / ja kertovat m:n työstä A.JÄNNES. -karjalainen a. ja s. M. asutusalue. M. runoperintö. -kaupunki s. Fönikialainen m. Tyros. -klassillinen a. M. kulttuuri. -kreikka s. antiikin aikainen kreikan kieli, klassillinen kreikka. -kreikkalainen a. ja s. M. kypärä. M. kirjakieli, runomitta. — M:sten muodotelema oppi neljästä alkuaineesta. -kristillinen a. M. taide, kirjallisuus. M:sellä ajalla. -kulttuuri s. Suomen m.

muinaislina s. puolustustarkoituksessa luonnonkivistä kasatuilla valleilla varustettu esihistoriallinen paikka. | Sääksmäen Rapolan m. -löydös, -löytö s. muinaiselta, vars. esihistorialliselta ajalta peräisin oleva löydös, löytö. -maailma s. M:n eläimistö. Kivihiili on muodostunut m:n kasveista. -meri s. Jääkauden jälkeiset m:et. -muisto s. muisto(merkki) menneiltä, (esi)historiallisilta ajoilta. | Paikalliset m:t. -perintö s. Esihistoriallinen m. Henkinen m. -pohjoismainen a. M. runous. M. kauppatapa. -rakennus s. Rooman m:okset. -ranta s. Laatokan m. -roomalainen a. ja s. antiikin ajan roomalainen. | M. rakennus. — M:sten sotaretket. -runo s. vars. vanhoista kalevalanmittaisista kansanrunoistamme. | Suomalaiset m:t. -runosto s. muinaisrunot. -runous s. vrt. muinaisruno. -ruotsalainen a. ja s. -ruotsi s. ruotsin kieli vanhimpana kautenaan. -sankari s. -seemiläinen a. ja s. -skandinaavinen a. M. tarusto. -sלאאאאאא a. M. kirkkokieli. -suku s. Suosta löydetty m:et. -suomalainen a. ja s. M. kärkejapaikka. M:sella runomitalla esitetyt kansanrunot. — M:sten pakanallinen uskonto. -tarina s. -taru s. Kreikkalaisten m:t. -tarusto s. muinaistarut. -tiede s. = arkeologia. -tieteellinen a. = arkeologinen. | M:set kai-

vaukset. M. museo. **-tieteilijä**, **-tutkija** s. = arkeologi. **-tutkimus** s. = arkeologia. **-usko** s. muinaisaikojen kansanusk. **-uskonto** s. vrt. ed. | Suomalais-ugrilaiden kansojen m.

muinaisuus⁵⁵ s. kaukainen menneisyys, kaukaisuus; muinainen aika kaikkine ilmiöineen ja olosuhteineen, muinaiset olot, muinais-, varhaishistoria. | Kaukainen m. Hämärässä, harmaassa m:dessä. M:destä asti. Jk ulottaa juurensa, jnk juuret ulottuvat hämärään m:teen. Suomen m. Historiantakainen m. M:destaan kuuluisa Kreikka. Kansanrunot heimomme m:den muistomerkkeinä.

muinen adv., vars. *runok.* ja *vanh.* = seur. | Paikka, jossa m. on ollut kirkko. -- kuin m., mahti on harmaapäin **LEINO**.

muinoin adv. muinaisina aikoina, ennen vanhaan, kauan sitten. | Jo m. M. asui Etelä-Suomessakin lappalaisia. Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala, joka m. Mooseksen kautta johdatti kansasi Egyptin maasta **AK**. — *Harv.* läheisemmästä menneisyydestä: aikoinaan, ennen, entisinä aikoina. | [Asia] joka oli heidät m. toisistaan erottanut **JÄRN**. Sillä lailla Alastalo puheli, kun silloin m. seisoiimme tuossa sivuakkunan vieressä **KILPI**. — *ennen muinoin*. Ennen m. muodosti tunturilappalaisten pääasiallisen kesäruoan maito ja juusto.

muinoinen⁵⁶ a. = muinainen. | M:sina aikoina. Muuan m. roomalainen oikeusoppinut. Muorin eväät eivät ole mitään m:sen lesken siunattuja ruokavaroja **KARHUM**. — Se johdatti hänen mieleensä m:set onnelliset joulumuistot **KLEHTIMÄKI**.

muinoisin adv., vars. *runok.* muinoin. | -- ja luulenpa, ihmiset m. / sitä onneksi sanoa taisi **LEINO**.

muiska⁵⁷ v. *ark.* -us⁵⁸ *teonn.* suudella (äänekkäästi); maiskauttaa. | Poika pimeässä Liisaa m:s **LARINK**. Pieni nipistys poskesta ja m:us nurkkin takana **J.FINNE**. — Sitten -- äes perään, äijä hyppää päälle, m:us hevoselle ja lähdetään **SILL**.

muisku¹ s. *ark.* suukko, suudelma, pusu. | Antaa m. jklle. — *Kuv.* -- pullot hellän m:n antaa **LEHT**. — *Yhd.* lentom.

muiskutella⁵⁹ *frekv.v. ark.* (< seur.) vars. suutelemisesta. | Minä en päästäisi häntä -- suuta m:telemaan **KIVI**. Otti minutkin -- syliinsä ja m:teli **J.FINNE**.

muiskuttaa⁶⁰ v. *harv.* -us⁶¹ *teonn.* maiskuttaa, maiskautella. | M. suutaan.

muist. *lyh.* muistutus (2.c).

muistaa⁶² v.; muistettava ks. erikseen. 1. varsin merk. a. pitää t. säilyttää jtk (asioita, mielteitä, tietoja) muistissaan, mielessään, olla unohtamatta. | M:an nimet, mutta en numeroita. M:an erään pojan, joka --. M:an aina silmäsi, sanasi, ystävällisyytesi. Hän m:aa paremmin toisten asiat kuin omansa. On m:ettava säännöt. M:atko vielä kesiä, jolloin --. Seijan hän m:i ihan pikkulapsesta saakka. Et tainnut m. vieraita tulevaksikaan? En m:a sellaista ennen nähneeni. M:akaa minun sanoneen! M:a poiketa kauppaan! Olipa ikä-

vää, ettet m:anut kirjoittaa asiasta. M:akin että tulet ajoissa! Sikälä kuin m:an, ellen väärin m:a, asia on niin, että --. M:an sen kuin eilisen päivän. M:an kuin pahaa unta, että --. Se ei ansaitse m:amista. Juuri tuota m:an itсени katselemassa **SILL**. -- en minä nyt ihan tulitikutonta aikaa olleeksi m:a, mutta tulukset kyllä m:an käytännössä siinä ohessa **SILL**. Maailma -- / työt toisen m:a, toisen unohtaa **LEINO**. — *Erik.* Kyllä hän toisella kertaa m:i pitää varansa. Ole hiljaa tai saat sellaisen tällin että m:at. Ei sanaakaan toisille, m:a se! Tullimiehet kirosivat ja lupasivat m. **KATAJA**. b. palauttaa jk (asia, mielle, tieto) mieleensä, saada mieleensä, "päähensä" jtk muistissa säilyttämäänsä t. välillä unohtamaansa. | Silloin m:in sinut. M:i viime hetkessä vakuutusmaksunsa. Nyt m:ankin, että --. Hetken kuluttua hän m:i vielä kysyä Leenan vointia. -- jo puoliyössä oltiin, / kun vihdoin m:in mennä ***MANN**. En nyt tällä kerta m:a muuta. Teen sen nyt heti m:aessani.

2. erikoistunutta käyttöä. a. ajatella jtk muistojensa perusteella, muistella; joskus laajemminkin: ajatella, miettiä. | M:an sinua aina. Voi hyvin äläkä pahalla m:a! | Jaksanko m. ollutta onnea aikaa? Jaksanko uskoa todeksi, että olen elänyt ihanana kesäyönä? **KATAJA**. — M. menneiden sukupolvien ankaraa työnteoa. Älä m:a murhetta, / tuoll' on kirkas taivas **J.JUTENI**. b. edeen liittyen jnk palkitsemisesta, auttamisesta, suosion t. sydämellisyyden osoittamisesta jllek. | M:akaa sotaorpoja! Kyllä minä teidän vaivanne m:an. M. jtk varojensa mukaan. M. jtkä testamentissaan. -- mikä on ihminen, että sinä [Jumala] häntä m:at, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen? vr. Vanhaa äitiäinkin nämä pojat m:avat. Ei ole Kemppaisen muoria lähetetty vaivaistalolle **VALVIO**. | "Kyllä minä siten taas Eevaa m:an." — "Mitäs tohtorin... kun aina muutenkin liikaa m:aa --" **KARHUM**. — *muistaa jtk (jtk) jllak.* M. jtkä lahjalla, lahjoin, sähköellä, tervehdyskäynnillä. M:akaa lahjoituksilla ja jälkisaadoksilla Suomen Kulttuurirahastoa! M. sanomalehteä kirjoituksillaan. c. ottaa huomioon, varteen jtk, kiinnittää huomiota jhk, huolehtia jstak, jnk vaatimusten täyttämistä. | M:akaa välimerkit! M:ettakoon myös seinämien vahvistukset. Rikkihiilen tulenarkuus on m:ettava. Siivoojan on m:ettava tuuletus. Seuraavat pikkuseikat on hyvä m. Menetelmää valittaessa on m:ettava, että --. M:a jälkiäsi [= tule vastakin!] sp. M:atko isämeitääsi, poika! **KARHUM**. Pertun tunteet lämpenivät niin, ettei hän enää m:anut koko muuta maailmaa **KATAJA**. Autuas ken aikansa / m:aa taivaan autuuden vk. Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi m:a vt. d. huomata, "hoksata", äkätä, keksiä. | Tuskin m:i hyvään päivään vastata. Ei tässä kiireessä kohta m:a edes nenäänsä niistä. -- kuin paroni Münchhausenin, joka suohon upotessaan m:i tarttua tukkaansa ja vetää siitä itsensä ylös lujalle maankamaralle **HOLLO**.

Kyllä mä siihen mutkan m:an, / mutkan m:an, keinoon keksin KAL.

muistaja¹⁰ tek. Vanhan kansan m:ilta talletetut tarinat.

muistajais^{et}¹¹ s. mon. suvun vainajien muistojuhla (esim. karjalaisten keskuudessa), muistaiset. -juhla s. = ed.

muistam^a¹² s. muistaminen; käyt. vain eräissä sanontatavoissa. | Isäni m:an mukaan. Viime m:altamme [taiteilija] on huomattavasti kehittänyt. -- vaatteitansa hän ei ollut m:iin muuttanut SEPPÄNEN. Kiitos m:asta!

muistamat^{on}¹³ kieltä. -tomuus¹⁴ omin. 1. akt. Tekeytyä m:tomaksi. Joi itsensä m:tomaksi. Saat syyttää omaa m:tomuuttasi. -- istuivat onnellisina ja kaiken muun m:tomina rannalla AHO. 2. pass. -- niin kuin olisi palautunut omaan syntymiseensä asti, tuohon koskaan m:tomaan SILL.

muistan^{ta}¹⁵ teonn. harv. < muistaa. | Isäni m:nan aikana. Kumpi on tieolta parempi, / m:nalta mahtavampi KAL.

muistavainen¹⁶ a. muistava, hyvämuistinen.

muistelijä¹⁷ tek. < seur. | -- minun ikäiseni mies jo vallan hyvin voi esiintyä entisten maalaisolojen m:na SILL.

muistel^{la}¹⁸ frekv. < muistaa. 1. koettaa palauttaa mieleensä, ponnistella muistaaksensa, muistutella. | M:e mitä matkalla olet nähnyt! Helena ... Helena ... missä minä olen hänet tavannut? m:i Pekka. Niinhän asia onkin, kun oikein alan m. Ukko näytti m:evan. 2. ajatella t. kertoilla menneitä asioita, menneiden aikojen kokemuksia, tapahtumia tms. | M. jtk mielessään. M. vanhoja, muinaisia. M. ystäviään, kotiseutua, kesän riemuja. Usein sinua olen kaiholla m:lut. Tšuvassit m:evat kuollutta joka torstai-iltä varsinkin ensimmäisten viikkojen aikana. M:ivat, kuinka ennen riittiä puitiin. "Siitä on pian kymmenen vuotta", alkoi isäntä m. Älkää entisiä m:ko, älkää menneistä välittäkö vt. Ukko innostuu vanhojaan m:emaan: Sillä raudalla [= luodikkolla] on pudotettu kymmeniä teeriä ja ukkometsoja KARHUM. -- Harv. Kuunnelkaapa, kun m:en teille tapauksen, josta on jotakin oppimista JÄRVENT. -- eikä m:lut kellenkään, mitä hän oli nähnyt PAULAH. 3. harv:mpaa käyttöä. a. vrt. muistaa 2.b. | Korkeuden hallitsija, mikä olen minä, että minua m:et? KIVI. b. vrt. muistaa 2.c. | -- hätä ei m:e lakeja eikä sääntöjä KIVI. Tapahtuipa asioita, jotka saattoivat heitä enemmän kuin ennen m:emaan huomispäivää ja siirtymään vähän entisistä menoistansa KIVI.

muistelm^a¹⁹ s. 1. muisto. | Lapsuusajan armaat m:at / -- synnyinseutuani teistä kiitän! A.AVA. Tāti Amandan rinnalla leikkivät papin pojan m:issa -- tädin kolme tytärtä Kianto. Tuo m. poltti nyt häntä iris uurro. -- Harv. muistuma. | -- sanat, jotka vertauskuvallisesta sattuvasuudesta huolimatta saattoivat olla m:aa pienestä kansankirjasesta TARK. -- Tav. 2. yl. mon. jkn kertoma, kirjoittama omakohmainen muisto, jkn muistelu, muistelo; vars. jkn henkilön elämästään t. oman aikansa hen-

kilöistä, oloista t. tapahtumista tekemä biografis-historiallinen muistinpäno, memoari; joskus: anekdootti; monilisenä myös muistelmateoksesta. | Napoleonin m:at. F. E. Silanpään m:at "Poika eli elämänsä". Lapsuusajan m:at. M:ia Elias Lönnrotista, teatterista, säätyvaltiopiiviltä. Kirjoittaa, laatia m:iaan. -- Yhd. lapsuuden-, nuoruudenm.; koulu-, matka-, sotam.

muistelmajulkaisu s. -kirja s. kirjailija s. -kirjallisuus s. -kirjoitus s. -kuv/a s. M:ia sotavuosilta. -sarja s. -teo s. M:kset toisesta maailmansodasta. Emma Irene Äströmin m. "Elämäni ja ystäväni".

muistelo²⁰ s. 1. muistaminen, muistelu; muisto. | Koko elämämme liikkuu entisyyden m:n ja sen kaipaamisen välillä, mitä kerran on tuleva AK. Nytkö m. vain mulle eessä, / muistot siitä, mit' on takanain? LEINO. -- omistakaamme hetken hiljainen m. poistuneille vainajille E.N.SETÄLÄ. Elää m:issaan uudelleen jtk. -- menneiden aikojen m:ihin usein hiipii Helenen kuva M. RAPOLA. Yrjö tuntee etäytyvänsä vaarallisiin m:ihiin, joilla ei ole mitään tekemistä nykyhetken tapahtumien kanssa KARHUM. -- ruonilija löytää onnensa m:ista uuden elämänlähteen AK. Hymähti m:illeen. 2. muistelm (2). | Herttaisia m:ita lapsuus- ja nuoruusvuosilta. M:ita suvun edesmenneistä jäsenistä. [Surutalossa] joku läheinen kertoilee jonkin m:n tai pappi pitää hartauspuheen AK. Lauoi päivät pääksytysten, / yhytysten yöt saneli / muinaisia m:ita KAL. 3. par. muistuma. | Pakkalan "Lapsuuteni muistoissa" voi havaita m:ita Raamatun kielestä. -- kenties muruiksi murentuneen sammon kuvittelussa on m:ja siitä kuvittelusta, että maailma syntyi särkyneestä maailmanmunasta E.N.SETÄLÄ.

muistelu²¹ teonn. < muistella. | Entisaikojen m. Vaipua m:ihiin. -- kesti vielä puhetta ja m:a pitkälle yöhön JÄRN.

muistelu^s²² s. muistelm, lyhyehkö kertomus, memoraatti. | M:ksia kouluvuosilta. Lapin m:ksia. Lukemattomat kansan m:kset kertovat vainolaisen tihutöistä. Kylän polkisten hauskimpia ajanvietteitä oli kuunnella hänen m:ksiaan JÄRVENT.

muistettav^a²³ a. (partis.) -asti adv. muistamisen arvoinen, tärkeä, huomattava. | Historiallisesti m. M. paikka, tapaus. Vuosi 1899 on m. etenkin siitä, että --. Aleksanteri II:n m:in teko Suomen hyväksi oli valtiopäiväin palauttaminen AK.

muisti²⁴ s. 1. kyky säilyttää henkisenä "omaisuutenaan", mielessään elämyksiä, tietoja ja taitoja sekä tarvittaessa palauttaa ne tajuntaansa; laajimmassa merk:ssä myös niiden mieleen painamisesta; suppeimmassa, tav:assa merk:ssä vain tietojen säilyttämisestä. | Hyvä, huono, tarkka, terävä, lyhyt m. Kanan m. "huono muisti". Hevosen m. "hyvä muisti". Harjoittaa, teroittaa, pristäää m:a. Rasittaa m:aan. Panna m. koetukselle. M:n varassa suoritettu piirustus. Jk on m:n tukena. M. heikkenee, himmenee, rappeutuu. Menettää, juoda [= juomalla menettää] m:nsa. Mikäli

m:ni ei petä, asia on niin, että --. Kah kun ei ota m., vaikka säkeet kielellä hyppelivät Kianto. — *Psyk.* Visuaalinen, auditiivinen, motorinen m. — *Yhd.* kuulo-, liikunta-, näkö-, ulkom.; henkilö-, nimi-, numeron. 2. ed:een liittyen muistamistoiminnan keskuksesta, kuvittelusta orgaanista, jossa elämykset, tiedot ja taidot säilyvät tarvittaessa palautettavina. | Säilyä m:n komeroissa, kätöissä. M:n pohjalta nousevat kuvat. Kaijella m:aan 'koettaa muistaa'. Kun antaa kuluneen ajan kuvasarjan liukua m:nsa ohi, saattaa sieltä tapailla yhtä ja toista paperille pantavaa ak. — Vars. sisäpaikallissijoissa: *muisti/ssa*, -sta, -in 'mielessä'. | Pitää, säilyä m:ssa. Kansan m:ssa elävät tarinat. Tapaus on minulla vielä m:ssa, hyvässä m:ssa. Tuoreessa m:ssa on vielä --. [Lehmiin sukupuut] ovat hänellä m:ssa paremmin kuin papilla Katkismus LEINONEN. Hänen m:ssaan vilahti koko tähän asti eletty elämä Kianto. Hävityä m:sta. Haeskella, kaivaa jtk m:sta. Painaa jtk m:in(sa). Paimua, tarttua, jäädä m:in. Palauttaa, palautua m:in. Rouvaa harmitti -- kun sai m:insa, että -- PAKK. — *muistiin* (adv.) ed. käytöstä laventuneena jnk tiedossa pidettävän asian merkitsemisestä jhk, kirjallisesta tallentamisesta: kirjaan, kirjoihin. | Tulos pannaan, merkitään m:in. Vartija ottaa m:in tarpeelliset henkilötiedot. Kansanrunojen m:in kirjoittaminen. Merikarvialta m:in pantuna tarina kuuluu: --. 3. mielessä säilytetystä henkisestä "omaisuudesta", muistamisen sisällyksestä. | Laaja m. M:n verestämiseksi kertaan pääkohdat. Niin pitkälti kuin hänen m:nsa riittää. Ei minun m:ini [= muistamanani aikana] ole sellaista tapahtunut. M:n aikana ei näytä olleen erikoisia kihlajaispitoja UNO HARVA. -- hypnotisoidulla herättyään ei ole mitään m:ia siitä, mikä tapahtui hänen ollessaan suggestion tilassa AK. — *muistista(an)* muistamansa mukaan, sikäli kuin muistaa; ulkoa. | Tehdä jtk m:sta. Kirjoittaa, maalata m:sta. Lausua runo m:sta. -- luki m:staan korkeaisnmaallisen pro memorian Kianto. Kasvoillaan jylhän totinen ilme alkoi päällikkö paikalle jääneitten miesten kanssa m:sta kertailla kuinka kaikki oli tapahtunut SILL. — *vanhalta muistilta* vanhan muistaman mukaan, vanhasta tottumuksesta. | Osasi työn vanhalta m:lta. -- suurten juhlien aikana [vietettiin vielä] vanhalta m:lta tuollaisia keskiaikaisia aseleikkejä IVALO. Ja vanhalta m:lta poikkesi sinne tamma nytkin AHO. 4. par. muisto. | Antaa jklle jtk m:ksi. Joutaa pitää [kirje] m:na minulta, kun en tullut hyvästikään heittäneeksi KAUPPISH. -- poika hällä ainut, Juho, / vaimoltansa viime m. LEINO.

muistiaika s. = muistinaika. | Ne ovat olleet tuossa koko hänen m:nsa, siitä lähtien kun hän oli aivan pieni *L.HIRVENSAALO.

muistiaiset^m s. mon. 1. muisto, muistutus. | Saada jtk m:iksi. Tappelun rytinöitä tapahtui useampiakin, joista yhdelle ja toiselle jäi tuntuvia m:ia ALKIO. 2. = muistajaiset.

muistijerehdys s. M:erehdyksen perustava väite.

-harhja s. [Selitys] joka ei ehkä myöskään ole aivan vapaa eksyttävistä m:ista KOSKENN.

muistiin|kirjoittaa v. tav:mmin: kirjoittaa muistiin; ks. muisti 2. **-kirjoittaja** s. Reinholm oli ensimmäisiä suomalaisten kansansatujen m:ia.

-merkin|ä s. Määräpäivän virheellinen m. Murteesta tehty m:nät. **-merkitsijä** s. Samuli Paulaharju, tunnettu kansantietouden m. **-merkitä** v. tav:mmin merkitä muistiin; ks. muisti 2.

-panija s. muistiinmerkitsijä, -kirjoittaja. **-panna** v. tav:mmin panna muistiin; ks. muisti 2.

muistiinpano s. merkintä, kirjaanpano; vrt. muisti 2 (muistiin). | Työtuntien m. M:ja lapsen terveydentilasta. Murteesta tehty m:t. Kansanrunojen, tarinain m:t. Katkelmallisia m:ja. — *Yhd.* kirjallisuus-, päiväkirjam.; luento-, navettam. **-kirja** s. Merkitä m:an. **-lehti** s. Tyhjät m:det. **-liuska** s. **-paikka** s. Sadun m. **-vihko** s.

muistijälki s. *psyk.* keskushermostoon jäänyt aistivaikutelman jälki, jonka avulla sen uudistaminen käy mahdolliseksi, engrammi. **-kalenteri** s. Puutarhanhoitajan m. **-kirja** s. muistiinpanokirja; myös muistoalbumista, -kirjasta. | Vaha(kangas)kantinen, irtotehtinen m. Koululaisen m. Tili- ja m. M:ssani on merkintä, että --. **-koe** s. **-komero** s. kuv. Kaijella m:itaan 'koettaa muistaa, pinnistää muistiaan'. **-kuvja** s. muistiin palautettu mielle. | Vuosien takainen m. -- kalpeita, himmentyneitä, epämääräisiä m:ia KOSKENN. Mieleeni nousi eräs m. kouluajoilta. Kaukaa lapsuuden vuosilta palasi m.: hän oli pikku tyttönen U. KARRI. **-lehtiö** s. muistiinpanolehtiö. **-lista** s. suoritettavista töistä, käsiteltävistä asioista tms. muistin tueksi kirjoitettu lista. **-lokero** s. kuv. vrt. muistikomero. | Hakea jtk m:istaan. **-lyhenne** s. pikakirjoituksessa: muistinvarainen lyhenne.

muistin^m s. *harv.* -- olkoon se meille m:meksi [= muistutukseksi], että "aatosta juhla korkein" KIVI.

muistin|aika s. aika, jolta jklla on elämyksiä muistissaan; niin pitkä aika taaksepäin kuin voi muistaa. | Vanhojen miesten m:ajalla, m:aikana. -- leipää, silakkaa, perunaa ja piimää oli minun m:aikanani jo aina puuttumatta SILL.

-muistinen^m *poss.a.* Huono-, hyvä-, lyhyt-, pitkäm.

muistin|häiriö s. **-menetys** s.; *syn. lääk.* amnesia.

muistinnumero s. — *Mat.* yhteen- t. kertolaskussa osasumman t. -tulon numeroista, jotka on liittävä seuraavaan osasummaan t. -tuloon.

muistinvarainen a. (myös v) pelkästään muistin varassa säilyvä t. säilytetty. | Kansanrunous, m. kirjallisuus. — Pikakirjoituksessa: pelkästään muistin avulla tulkittava, sovittu. | M. lyhenne. M. kirjoittamatta jättäminen.

muisto^a s. 1. muistilehtiö, -kirja. | Kirjoittaa jtk m:on. Kymmeniä runoja jäi pelkinä luonnoksina m:iden sivuille. 2. *liik.* memori-aali. | Kirjanpidon tavalliset peruskirjat ovat kassakirja ja m.: edelliseen merkittään kassatapahtumat, jälkimmäiseen muut liike-

tapahtumat. 3. memorandum. | Vastaus Yhdysvaltain lähettilään m:ihin.

muistijäpiirustus s. piirustaminen muistista. -**sääntö** s. Saamme siis seuraavan m:nön: kierteiden lukumäärä tykeissä on yleensä 3 kertaa, käsiaseissa 4 kertaa kaliberi sentteinä. -**tieto** s. 1. suullinen perimätieto, traditio. | Elävä, arvokas m. M:don epäluotettavuus. Vanhan m:don mukaan. Niin kuin m. kertoo. Säilyä m:dossa, m:tona. Kerätä m:toa. 2. ulkoa, mekaanisesti opittu, henkisesti sulattamaton tieto. | Koneellinen, kuolettava m. Kuulustelu alkoon rajoittu yksinomaan m:don vaatimiseen. -**tyyppi** s. psyk. Auditivinen, motorinen, visuaalinen m. -**varasto** s. Koota m:onsa tietoja. -**vihko** s. muistimpanovihko. -**virhe** s. **muisto**¹ s. 1. muistiin, mieleen jäänyt elämys. | Osoitini, juhlapäivän, jnk tapahtuman m. Kesän, lapsuuden m:t. Varhaisin m:ni koulusta. Kaunis, miellyttävä, kallis, humoristinen, hakea, raskas, likainen m. M:jen paikka. Jättää jälkeensä valoisia m. Siirtyä, jäädä m:jen joukkoon. Siitä on vain m. jäljellä. Se on enää m., m:a. Mieli täynnä m:ja. Tapaamisesamme minulla on vain hämärä m., ei ole mitään m:a. Kipeitä m:ja herättävä näky. Mieleen tulee, välähtää jk m., tulvahtaa m:ja. M:si säilyy aina. Yhä kirkastuva m. M:t haalistuvat, himmenevät. M., joka polttaa kipeästi. Leenaa raivostutti vielä m. eilisillasta. Säilyä m:jen kätöissä, komeroissa. Elää m:is-saan, m:jen maailmassa. Kertoa m:jaan. Häpäistä jkn m:a. Kokous kunnioitti vainajien m:a hetken hiljaisuudella. Vanhurskaan m:a siunataan, mutta jumalattomien nimi lahoaa vt. — jnk muistoksi, muistolle jnk muiston kunnioittamiseksi, kunniaksi. | Juoda malja jkn m:ksi, m:lle. Omistaa teoksen jkn m:lle. Pyhitetty sankarivainajien m:lle. Kunniaa hänen m:lleen! Sähkötalon yksikkö watti on saanut nimityksensä englantilaisen keksijän James Wattin m:ksi. | Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumini, joka teidän edestänne annetaan. Se tekee minun m:kseni KATEK.

2. *konkr.* merk:ää, a. esine, joka on saatu t. hankittu t. jota säilytetään jkn, jnk muistissa pitämiseksi, jkn, jnk muiston säilyttämiseksi, ylläpitämiseksi, muistoesine, -lahja. | Antaa jklle jk m., jk m:ksi. Tehdä jklle jtk m:ksi. M:jen myynti matkailijoille. Sormus on m. äidiltä. Tytön lippaassa on jos jonkinlaisia m:ja: kirjelappuja, kuivatut kukkia, nauhakkeita, pääsylippuja, valokuvia. -- pitkän palvelusaikansa m:ksi [Kerttu] sai talosta Pulmikki nimisen nuoren lehmän MERIL. — Leik. Sai mustelman m:ksen. b. jstak muistuttava jäännös, jäte, jälki. | Historialliset m:t. Paleoliittisen ajan kulttuurin m:ja tunnetaan vain Euroopasta. Vanhimmat eränkävijäin m:ista ovat ns. soikeita tuluskiviä. Viime vuosisadan m:na kaupungin keskustassa oleva puutalorymä. Kielemme vanhimmat kirjalliset m:t. M. paremmilta päiviltä. Tauti, joka on m:a nuoruuden kurjilta vuosilta. Rehun vesivaralta kokoilu on m:a alkukantaisesta karjan talvi-

muonan hankinnasta KUSTAA VILKUNA. — Leik. Pojan rintapielissä on vielä m:ja elisestä ateriasta.

3. *tav:mmin* muisti (1—3). | -- m. oli hänellä verrattoman tarkka kivi. Mitä taasen olen nähnyt, pistetään m:n tarkkaan talteen kivi. [Jussilan] m. pettää, vaikka aamulla vielä oli osannut sanottavansa ulkoa kuin isämeidän K.KAJANDER. Antverpenin m:lta suomalaisia kunnioitettiin mm. parhainpina kehättien tuntijoina L.PIKKALA. Alkuaan oli pirti m:n mukaan ollut ilman lattiaa J.AALTO. Oli niitä ollut syksyjä Mikonkin m:on, ettei vettä satanut KATAJA. — Vars. sisäpaikallissijoissa. | Pysy, säilyä m:ssa. Se on vielä tuoreessa m:ssa. Säilyttää jk kalliissa, rakkaassa m:ssa. -- pyhästä tarinasta väikkyä m:ssani mennyt päivä kivi. Suloisessa m:ssa on minulla ensimmäinen ylioppilassyksy Kianto. -- hyvä [oli] pysyä nuoren hallisijan m:ssa IVALO. Panna, palauttaa jtk m:onsa. M:oni on jäänyt unohtumattomasti, kuinka --. Näitä hänen jutelmiensa kuultelivat pojat -- ja painoivat lujasti m:onsa kivi. -- sinun almusi ovat tulleet m:on [= huomioon] Jumalan edessä vt. [Brahen] hallitus aika, kreivin aika, on ainaseksi jäänyt kansamme kiitolliseen m:on tt. Kirjoittaa jtk m:on. Gottlund -- merkitsi näkemänsä ja kuulemansa tarkasti m:on TARK.

4. *yhd.* liittyen ryhmiin 1 ja 2. | Kansanm.; lapsuuden- t. lapsuus-, nuoruuden- t. nuoruusm.; joulu-, kesä-, talvim.; hää-, kauppa-, koti-, kotiseutu-, koulu-, markkina-, matka-, rintama-, rippikoulu-, sota-, tanssiais-, teatterim.; perhe-, sukum.; muinaism.; vuosil-, puolivuosisatais-, satavuotism.

muisto-yhd:ojen alkuosana vars.: 1. jnk muiston kunnioittamiseksi, kunniaksi, muistolle tehty t. omistettu, jnk muistoksi tapahtuva, vietettävä (vrt. muisto 1); esim. m:kappeli, -kirja, -kivi, -merkki, -painos, -patsas, -puu, -rahasto; m:puhe, -sanat; m:ateria, -hetki, -ilta, -juhla, -päivä, -uhri. 2. muistoksi saatu, hankittu, muistona säilytettävä (vrt. muisto 2. a); esim. m:esine, -lahja, -sormus; m:lause, -värs(s)y.

muistoalbumi s. albumi, johon kootaan muistorunoja, nimikirjoituksia tms.; myös jkn, jnk muistoksi toimitetusta tilapäisjulkaisusta. -**arkku** s. *tav.* = kenotafi. | Piispa Henrikin m. Nousiaisissa. -**ateria** s. ks. muisto-1. | Vainajien m. — *Usk.* Pyhä ehtoollinen on Jeesuksen kuoleman m. -**esine** s. Vanha, arvokas m. Lapinaiheisia m:itä. Suvun m:itä. Lahja- ja m:iksi sopivia käsitöitä tuototteita. -**hetki** s. Haudalla pidetty lyhyt m. -**ilta** s. Uuno Kailaan m.

-**muistojen**² *poss.a.* -sesti *adv.* Moni-, rikas-, runsas; lämmin-, synkkä; iki-, ylim.

muistoisa³ a. rikas-, monimuistoinen. | M. matka, juhlatilaisuus.

muistojuhla s. Vainajien m:juhlat. Helsingin yliopiston m. Aleksis Kiven syntymän satavuotispäivänä. Joulu, Jeesuksen syntymän m. -**julkaisu** s. M. sähkölaitoksen 25-vuotisen toiminnan johdosta. Hannes Gebhardin m. -**ju-**

malanpalvelus s. -kappeli s. Piispa Henrikin m. -kirja s. muistojulkaisu, -albumi. -kirjoitus s. M. sankarivainajista. — Erik. = nekrologi. -kivi s. Hautausmaan m:et. Kustaa II Aadolfin m. Vanhassakaupungissa. -kuvja s. 1. par. muistikuva. 2. muistona oleva (valo)-kuva. | Kansioon järjestettyjä m:ia retkiltä ja kesämailta. -- ei saa edes hautapatsaita pystytetyksi, saati sitten m:aa seinälleen ripustettavaksi aho. -lahja s. muistoksi annettu lahja, muisto. | M. kummilapselle, eroavalle työntekijälle. Antaa jklle m:ksi kultakello, pienoislippu. Kurssilaisten m:n opettajalle ojsi N.N. -lause s. muistettavaksi tarkoitettu mieta- t. tunnuslause. | Aidin tyttärelleen antama m. -malja s. 1. esim. vainajan kunniaksi juotu malja. | -- nyt juomme Jaakko Ilkan m:t K.LEINO. 2. urh. N.N:n m. [kiertopalkinto]. -merkki s. 1. jkn, jnk muiston kunnioittamiseksi valmistettu, muistolle omistettu patsas tms., muistopatsas, monumentti. | Pystyttää m. jklle, jkn haudalle. Eino Leimon m. Kirkkomaan sammaloituneet m:it. — Kuv. Tällä työllään N.N. on luonut itsellensä vaskea kestävämmän m:n. "Välskärin kertomukset" on pysyvin ja rakkain m. Topeliuksen kirjallisesta toiminnasta. — Yhd. hautam. 2. jstak muistona säilynyt, vars. jllak tavoin merkityksellinen t. arvokas jäännös, jäte, jälki, muisto. | Luonnon m:kien suojelu. Jääkauden, kivikauden m:it. Ikivanhan sivistyksen m:kejä. Historialliset, kansatieteelliset m:it. Suomen kielten vanhimmat kirjalliset m:it. Taiat, jotka ovat vanhan uskon m:kejä. [Savu haihtui] kiukaiden ympäriltä, jotka mustina m:keinä jäivät kertomaan karkotettujen lappalaisten viimeisistä asuinpaikoista aho. [Kanat jättivät] muutamia näkyviä m:kejä ruokailustaan ahti rytkönä. Mistään ei hänen luonteesensa näkynyt jäävän minkäänlaisia m:kejä HELVI ERJAKKA. — Yhd. kielen-, luonnonm. 3. jstak muistona oleva, muistoksi annettu rinta- tm. merkki. | Olympiakisojen m. Keskuskauppakamarin muisto- ja ansiomerkit. 4. muistopostimerkki. | Minna Canthin m. -mitali s. vrt. ed. 3. | Talvisodan m. Olympiakisojen m. Aleksis Kiven m., jonka Suomalaisen Kirjallisuuden Seura on lyöttänyt. -näyttely s. Akseli Gallen-Kallelan m.

muistoonmerkintä, -panija, -pano (ym.) s. tav: mmin muistiin-.

muisto/paikka s. Pyhän Henrikin kuoleman m. Köyliössä. -painos s. ks. muisto- 1. | Kalevalan m. -palkinto s. Kolmelle ensimmäiselle annetaan m:not. -patsa s. vrt. muistomerkki 1. | Kelsarin m. Pystyttää m. jklle. — Kuv. -- katkeroitunut Schopenhauer pystyttää itselleen filosofiansa kautta vaskeakin vahvemman m:an EINO KAILA. -postimerkki s. Turun kaupungin 700-vuotisjuhlan johdosta painatetut m:it. -puhe s. ks. muisto- 1. | Pitää m. jklle, jllek. M. prof. Viljo Tarkiaista. -puu s. ks. muisto- 1. | Karsikot olivat muisto- ja nimikopuita. M:n istuttaminen jnk tapahtuman kunniaksi. -päivä s. Voiton m. Toinen joulupäivä, Tapanin päivä, on ensimmäisen mart-

tyyriin Stefanuksen m. Tänä m:nä tahdon palauttaa mieleen --. -raha s. vrt. muistomerkki 3. muistomitali. | Olympiakisojen hopeinen m. -rahasto s. ks. muisto- 1. | Valtioneuvos E. N. Setälän m. -rikas a. par. moni-, runsas-, rikas- muistoinen, muistoisa, -runo s. Jkn kuoleman johdosta kirjoitettu m. Oksasen m. M. A. Castrenille. -sanat s. mon. ks. muisto- 1. | Lausua m:oja vainajasta. Nekrologi, sanomalehdessä julkaistut m. -seppeli(e) s. hautaseppeli(e). | Työtoverien m:een vainajan haudalle laskivat A. ja K. -sormus s. Ripillepääsyn johdosta annettu m. -säe s. Seppeleennauhojen m:keet. -säkeistö s. vars. muistokirjaan, -albumiin muistoksi kirjoitetuista säkeistöistä. -tarina s. -- m:toita, jotka palautuvat todellisiin, koettuihin sattumuksiin m. HAAVIO. -taulu s. Larin-Kyöstin syntymätalon seinään kiinnitetty m. -temppele s. -teos s. muistojulkaisu, -albumi. -tieto s. tav: mmin muisti-, perimätieto. -tilaisuus s. 100-vuotispäivän johdosta järjestetty m. -uhri s. -vuosi s. Aleksis Kiven syntymän m. -värs(s)y s. muistosäkeistö.

muistua¹ pass.v. < muistaa l.b. | M:u mieleeni eräs pikkutapaus. Mieleen m:i kotiseutu. | Hannalta oli siinä surun ja murheen keskellä unohtunut koko asia. -- Nyt vasta se taas m:i KATAJA.

muistuma^{1a} s. hämärä, vaistonomainen, tahaton muisto, tahaton laina toisesta (kirjallisesta, musiikki- tm.) teoksesta, reminisenssi. | Leikeissä saattaa piillä m:ia vanhoista kansanuskomuksista. M:ia Boccaccion novelleista. -- "Seitsemässä veljeksessä" tavataan m:ia Homeroksen tyylistä TARK.

muistutella^{2a} frekv.v. -telu² teonn. 1. < muistuttaa 1. | M. jkta velasta. Läksyt jäivät pojilta lukematta, kun ei ollut äitiä m:telemassa. Minä rupesin häntä hiljaksen m:telemaan siitä vaarasta päivar. Minä m:telin hänen mieleensä erästä yötä Säpin majakan ulkopuolella Y.RAUNHEIMO. Aattopäivän aamusta alkain oli Katri m:ellut Mikolle, että lähdeittäisi nyt jouluna kirkkoon KAUPPISH. — Erik. Kasvatus oli lähinnä kieltämistä, m:telemista ja varoittelua ak. — Vars. 2. koettaa palauttaa jtk muistiinsa, mieleensä, koettaa muistaa, kaivella muistiaan. | M. kuulemaansa, lukemaansa. Hän m:telä mieleensä Helsingin tyttöjä TALVIO. [He alkoivat] vuorotellen m. toistensa mieleen -- tuttuja legendoja uskonpuhdistajasta WILKUNA. Yritin turhaan m. kuka hän oli. M:tele, oletko pannut merkille mitään epäilyttävää! Uteliaasti katseli häntä Aapo, m:ellen sinne, tänne, mutta eipä johtunut mieleensä neitosen nimi KIVI. Mies -- viittoi yhä, taisipa -- jos oikein m:telen -- väläyttää pulloakin SEPPÄNEN.

muistuttaa^{2a} v. -tavasti adv. 1. tav. rektio: m. jkta jstak, jklle jstak, harvemmin: m. jklle jtk, a. huomauttaa jklle jstak muistettavasta asiasta (velvollisuudesta tms.), kiinnittää jkn huomiota jhk muistissa pidettävään, tärkeään asiaan. | M. jkta työstä, velasta, lupauksesta. M:a minua (t. minulle) siitä illalla. Rahastonhoitaja m:taa jäsenmaksuista. Sivumennen

m:an siitä, että --. Ei auttanut, vaikka häntä asiasta usein m:ettiinkin. -- hovioikeuden alaisia raastuvanoikeuksia [on] m:ettu, että pöytäkirja -- [on varustettava] jäsenten alikirjoituksilla lk. — M:an sinulle erästä asiaa. On syytä m. paria periaatteellista näkökohtaa. -- mitä tarvitsee sellaista mennä m:tamaan, jollei ole pappi sill. Eihän sulla ole kenkiäkään, poikariepu! m:ti Topi Kianto. — Erik. moittien muistuttaa, tehdä muistutus (2.a). | M. laiskuudesta. Ostaja m:takoon heti mahdollisista laskutusvirheistä. Jos tuotteidemme laatua vastaan on jotakin m:ettavaa, pyydämme siitä meille ilmoittamaan. Onko sinulla jotakin m:tamista? Työssä on paljon m:tamisen varaa. Älä aina m:a! -- kruununvouti "m:taa", "huomauttaa" ja "kehottaa" lakkaamatta KATAJA. b. ed:een liittyvää kuv. käyttöä; vrt. 2.a. | Seinäkello m:taa tikityksellään ajan riennosta. Pelot, jotka m:tavat meitä isien työstä. Usein toistuva huimaus m:ti maksavaivasta. Nämä ristiriitaisuudet m:tivat kyllin usein olemassaolostaan. — Pajuhehkot ojissa m:tavat viljelyn kehnoutta. -- puut lehtiverhossa, / taas meille m:tavat / hyvyttä Jumalan kvv. -- ankarat kulkutaudit m:tivat kaupungille omaan kunnallisten sairaalain tarpeellisuutta v. VOIONMAA. 2. rektio: m. jkta, jtk t. jksta, jstak, jälkimmäinen b-ryhmässä melko harv. a. herättää t. antaa vaikutelmaa jstak, tuoda t. johtaa mieleen jtk. | Romaanin henkilökuvat m:tavat Tyko Sallista. Resedaa m:tava tuoksu. Maku kirpeä, kamferia m:tava. Käenpiika huutaa keväisin pikutikkaa m:tavasti. — Kilpailu m:ti keihäänheittäjiemme loiston päivistä. Lorin [apinan] yöllisistä elämäntavoista m:tavat suuret, tuijottavat silmät. Elokuvatekniikasta m:tava kehäasetelma, jota kirjailija on käyttänyt. Ainoastaan vartalo ja suu hänessä m:tivat sisaresta AHO. b. ed:een liittyen: olla (samanlainen) kuin jk, jnk kaltainen, tapainen, olla verrattavissa, rinnastettavissa jhk. | Poika m:taa selvästi isäänsä. Hän m:taa luonteeltaan lammasta, Lapinsirkut m:tavat monessa suhteessa leivosia. Veistos, joka m:taa 1100- ja 1200-luvun krusifikseja. Nahkaa tai sitä m:tavaa ainetta. Hedelmä, joka mauultaan m:taa päärynää. -- heidän ilmeensä m:tivat aamunkoittoa HELVI HÄMÄLÄINEN. — Siinäkin kohden hän m:taa sisarestaan. Lajit, jotka ulkonaisesti m:tavat toisistaan. "Kuolleet runoilijat" m:taa eräistä Kiplingin lauluista AK. 3. melko harv. muistiin, mieleen palauttamisesta; vrt. muistua. | Annahan, kun m:an mieleeni, keitä siinä oli TALVIO.

muistuttaja¹⁶ tek. Mutta jos joku rohkeni hänelle muistuttaa pikkuisenkaan Piukka-Jaakosta, tunsin m. kohta korvapuustin kihisevän korvuksillaan pärvär. [Uusi nimikin] olisi ollut hänelle m:na siitä, että vanha oli kadonnut ja uusi tullut sijaan A.J.PIETILÄ.

muistutus⁶¹ s. 1. huomautus jstak muistettavasta asiasta (velvollisuudesta tms.); seikka, joka kiinnittää huomion jhk muistissa pidettävään, tärkeään. | Äidin tavanomaiset m:kset

siitä, miten kylässä on oltava. Sanoin tämän vain m:kseksi, ettet unohda päivämäärää. — Saimme kouraantuntuvan m:ksen uhkaavasta vaarasta. Uuden m:ksen kuolevaisuudestamme on Herra Jumala antanut meille kutsuessaan -- tästä elämästä seurakuntamme jäsenet: -- AK. -- piiska vain vinkuu kuormalta, kun hän antaa milloin yhdelle, milloin toiselle härälle m:ksen laiskuudesta AK. -- vaimo — ikunen m. jostain ajattelemattomasta nuoruuden yöstä sill. 2. ed:een liittyvää erikoiskäyttöä. a. jnk toimenpiteen oikeellisuutta, jnk tuotteen laatua tms. vastaan tehty huomautus, joka tav. sisältää myös vaatimuksen virheellisuuden oikaisemisesta, moite; vrt. kan-telu, valitus. | Kirjallinen, suullinen m. M. menettelytavasta. M. tavaran laatua, taksoitusluetteloa vastaan. Tätä opetustapaa vastaan voidaan tehdä painavia m:ksia. Aika, jonka kuluessa m:kset asiassa on tehtävä. Antaa aiheita m:ksiin. Jos valioakunta katsoo olevan syytä m:kseen siitä, että --. Ottaa m. huomioon. Tilit hyväksyttiin m:ksetta. [Talven] kuluessa ei joutunut veljeksille provastilta minkäänlaista käskyä, ei m:sta KIVI. Meijeristä oli näet joskus tullut m., että Kierikan maito oli likaista sill. — Yhd. este-, jäävi-, tili-, virhem.; reunam. b. jklle rikkomuksen, laiminlyönnin tms. johdosta rangaistukseksi tehty suullinen t. kirjallinen huomautus, ojenus, nuhteet; vrt. varoitus. | Opetajan oppilaalle antama m. Sai m:ksen päiväkirjaan. Seuraan ja tovereihin kohdistuvista rikkomuksista seurasi rangaistuksena ensin m. seuran edessä ja lopuksi erottaminen. — Sof. päällystölle ja alipäällystölle annettuina järjestysrangaistusmuotoina. | Upseerille yksityisesti, päiväkäskyssä annettu m. — Yhd. koti-, päiväkirjam. c. (lyh. muist.) huomautus, alaviite, nootti. | Sääntöön liittyvät poikkeukset ja m:kset. Sivun alareunaan ladottavat m:kset. Ks. s. 154, 2. muist. 3. harv. muistuttaminen. | -- kuolemansa muistoa ja vaikutusta hän ei jättänyt edes Pyhän Hengen m:ksen ja opetuksen varaan, vaan asetti juhla-aterian, jossa hänen omansa saavat yhtyä häneen AK.

muistutusasia s. Tullen tarkastuksesta aiheutuvat m:asiat. -kirje s. -kirjelmä s. Asianosaisella, joka ei tyydy keskuslautakunnan päätökseen, on oikeus -- antaa maaherralle m. seitsemän päivän kuluessa siitä lukien, kun -- lk. -sarake s. -- poistetuista maaveroista tehdään maakirjan m:keeseen merkintä asianomaisen talon kohdalle lk.

mujauttaa²⁸ v. ark. pekkuttaa, jymäyttää. | -- meitä kyllä ei m:eta rirrus. Hovin ostossa savolainen nerokkuus oli m:tanut hämäläistä yksinkertaisuutta LINN.

muje²⁸ s. kans. mulkku.

muju¹ s. 1. möyhy, sohjo, rapa, mura, moska. | Omenat hajosivat matkalla m:ksi. Pureksia jk m:ksi. Suon mustat m:t. Tämä meren m., johon kuuluu myöskin pieniä kasveja, aiheuttaa keväällä ja kesällä ns. veden kukkimisen AK. -- pannussa porisee aina mokka[kahvi], musta kun manalan m. Kianto. 2. Erik. a.

(kuuma) tuhka, poro. | Nyt syömme oikein kuninkaallisen arian. -- Naudan-lihaa pusista ja nauris-hillukkoja m:sta. Ne ovat kypsiä tuossa paikassa KIVI. [Jalkani] särkee ja mojoo kuin kiehuvassa m:ssa KIVI. b. vars. *kansanr.* käärmeen myrkystä. | Keittää m:ja AHO. Karkaeli nuoliansa / -- / maon mustissa m:issa, / käärmeen kähyverissä KAL. — Yhd. käärmeenm. c. kuv. Sappi on keittänyt vihasia m:jaan ALKIO. -- tottelee ilman harmin m:ja sisuksissaan KILPI. Tämä henkipattoajan katkerin myrkky kuohahtaa nyt pohjam:ja myöten taistelevan miehen sydämeen HAARLA. -- myrkkyä hänellä mieli, / sisu mustia m:ja AOKSANEN.

muka; mukana, muassa, mukaan ks. erikseen. 1. *adv.* osoittamassa ilmauksen jkn toisen ajatuksiksi t. väitteeksi, jonka totuudellisuutta epäillään t. joka ainakin jätetään kokonaan esittäjänsä vastuulle; vrt. mukamas. a. yksityistä lauseenjäsentä määrittävänä. | Neuvoi toisia m. asiantuntijana. Käsitys, jota on levitetty m. lopullisena totuutena. Ryhdyttiin tarmokkaisiin toimenpiteisiin m. oikeuden nimessä. A. annettiin ilmi m. salaliitosta. M. kostoksi sytytetty tulipalo. Meidän m. reip-paiden miesten täytyi jo kielellä häntä, ettei -- niin mennä AHO. b. koko lausetta t. lauseen vastiketta määrittävänä. | Hän on m. sairas. Vuoressa m. asuu peikko. Sitten m. ruoka oikein hyvältä maistuu. Väite, että kansanrunous m. on kollektiivista eli joukkotuotantoa. Olen kuullut sanottavan, että öljykäsittely m. tummentaa vaalean tukan. Etkö m. tule? Ei ollut m. aikaa. Luuletko minua niin vanhaksi, etten m. tulisi yksin toimeen. Huttulan tallissahan sitä ei ole hierojalle hevosta m. ... olisi pitänyt pyhään odottaa m. AHO. — Käveli katua m. ikkunoita katsellen. Monet ovat läheneet Amerikkaan siellä m. leipänsä helpommalla ansaitakseen. 2. s:n tavoin eräissä adverbiaali-ilmauksissa: *siitä mukaa (kuin)* siinä, samassa järjestyksessä (kuin), samassa määrässä t. suhteessa (kuin), sen mukaisesti (kuin), sikäli (kuin). | Kivet poistetaan ja kirsikat pannaan sitä m:a soke-riliemeen. Romaanit tilaan yhden kerrallaan sitä m:a kuin ne ilmestyvät. -- onnekkaimman numeron saanut lähti loilotellen hevospuomille; ja sitä m:a muut SEPPÄNEN. — Kul-takutri kasvoi päivä päivältä ja tuli sitä m:a yhä kauniimmaksi AK. Käsiteollisuuden harjoittaminen on vähentynyt sitä m:a kuin halvat tehdastuotteet ovat valloittaneet markkinat. -- aivojen suhteellinen paino yleensä ale-nee sitä m:a, mitä suurempi ruumiin paino on H.SALOVAARA. — Kansan taloudellinen ja sitä m:a sivistyksellinen tila LEHT. Kaikkein kehnoimman rekensä oli hakenut ja muutkin neu-vot sitä m:a KATAJA. — *yhtä, samaa mukaa* (kans.) samalla kertaa, samassa tahdissa, samalla. | He tulivat yhtä m:a. -- laivan tuli-nen tärinä panee heissä sisun yhtä m:a täri-semään AHO. [Sere] heittäytyi itsekin kätkeyn laidalle yhtä m:a soutelemaan KAUPPISH. Ra-haa siitä m:ta lähtenyt --, mutta melkein sa-

maa m:a se on kulunut kuin on tullutkin K.KAJANDER.

muka- = kvasi-. | M.-filosofi(nen), --taiteelli-nen, --taiteilija jne.

mukaan A. *adv.* keralle, joukkoon, matkaan, myötä; vrt. mukana. | Pyrkiä, päästä m. Tu-leeko setäkin m.? Lumi luodaan niin tarkkaan pois, että pohjamaatakin kuoriutuu m. — Ot-taa lapset, sukset, luettavaa m. Antaa jklle kirje m. Pane nyt sille m. reilut tuliaisit. Suomi saattoi joutua vedetyksi m. maailmansotaan. — *mukaan luettu(i)na* (lyh. ml.) Retken osanot-tajien lukumäärä oppaat m. luettuna. Koskiyh-dyskunta siis näyttää muinoin ulottuneen Mes-sukylästä idässä Hyhyn kylään lännessä, nä-mä kylät m. luettuina v.VOIONMAA.

B. *postp.* (gen:n t. poss.-suff:n kera). — *Vanh.* partiti:n kera. | Jokaiselle on osansa annettu, ja ainapa "miekka miestä m." KIVI. — *siitä mukaa* → *siitä mukaa*.

I. merkiltään *adv*:sta käyttöä vastaten. | Pääsi maitoauton m. Ketun etujalat nyljetään niin, että kynnet lähtevät nahan m. — Ottaa, varata jtk m:sa. Sain vielä m:i paketin voi-ta. Innostus tempasi ukotkin m:sa. Voiteluren-kaat ottavat pyöriessään öljyä m:sa. -- nie-laisee meidät vaunuvirta m:sa AHO.

II. jnk mukaisesti, jtk noudattaen, seuran. 1. *konkr.* us. = myöten. | Putket asettu-vat ojan pohjan m. Tie kiemurtelee harjun m. -- välkää rantojen m. luikerteleva vesihei-nän varsi AHO. Vartalon m. — Kulkea majak-kavalojen, puihin vesitytöjen pilkkujen m. 2. *abstr.* käyttöä, joka us. on korvattavissa esim. seuraavasti: haluni m. = kuten haluan, kuten minua haluttaa; vaatimusten m. = vaati-musten edellyttämällä tavalla, kuten on vaa-dittu. | Tehdä halunsa, mielensä, oman pään-sä, päähänpistojensa m. Kaikki kävi ajatus-temme m. Kirjoittaa jtk muistinsa m. Par-haan taitonsa, kykynsä m. Heille tapahtui hei-dän uskonsa m. Jumala pelasti meidät lau-peutensa m. Muista minua armosi m. Saada palkka tekoiensa m. Käkyn, neuvon m. Kut-sun m. he nyt olivat matkalla. Meni tapaa-maan Katria hänen pyyntönsä m. Peli sujui laskelmien m. Tanssia jkn pillin m. 'noudat-taa jkn tahtoa'. Sujua nouttiin [= laskelmien, odotusten] m. Tilanteen vaatimusten m. Kaik-kien taiteen sääntöjen m. Pukeutua viimeisen muodin m. Ajan tavan m. Olosuhteiden m. Vaihdelta vuodenaikojen m. Totuuden, kohtuu-den m. — *Erik.* a. osoittamassa mallia, kaa-vaa tms., jota noudattaa jk tapahtuu t. teh-dään. | Engelin piirustusten m. rakennettu rakennus. Voide tehdään seuraavan ohjeen m. Määräkaavan m. annettava kuitti. Yhdiste hajaantuu helposti seuraavan yhtälön m. Tii-listä maksetaan seuraavan taulukon m. Shake-spearen esikuvan m. b. osoittamassa mitta-puuta, laskuperustetta. | Laskea korkoa 5 pro-sentin m. Lehden irtonumerot laskutetaan 10 markan m. Painon m. määrätty hinta. Helsin-gin horisontin m. 3. *abstr.* osoittamassa lau-seeseen sisältyvän väitteen alkuperää; *postp.* ilmaus korvattavissa seuraavasti: tietämäni

m. = kuten t. sikäli kuin tiedän; puhujan m. = kuten puhuja sanoo, väittää tms. | Veljeni tietämän m. Kuulemani m. Hän on kuuleman m. [= kuulemma] vakavasti sairas. Tarinan, perimätiedon m. — Puhujan, kirjoittajan, toistajien, vastaan m. Tarkkaisen m. Agricolan äidinkieli oli suomi. N.N:n tutkimusten, aamulehtien m. 4. *sen mukaan kuin*. Sen m. [= sikäli] kuin voin muistaa, asia on niin. Virs-tan virstansa perästä hän meitä noudatti ajaa sen m. [= samaa vauhtia tms.] kuin mekin, milloin juosten, milloin käyttäen AHO.

mukaan/luuttua v. par. liittää mukaan, oheistaa. -*luettu partis*. par. o.

mukaannuttaa* v. = mukauttaa.

mukaanotto s. Matkatavaran, koirien m.

mukaansatempaava a. kuv. -sti adv. taiteelli-sesta, tieteellisestä tm. esityksestä t. sellaisen esittäjästä, joka pitää mielenkiinnon herkeä-mättä vireillä, haltioittava, tenhoava, lenno-kas. | M. puhe, kertomus, romaani. M. elo-kuva saaristolaisten elämästä. M. tyyli. M. luennoitsija. M. orkesteri. Puhua, näytellä m:sti.

mukaantua* v. = mukautua.

mukaantulo s. Lasten m. Italian m. sotaan. Es-tää jkn, jnk m.

mukaantuvainen* a. = mukautuvainen.

mukaelma¹² s. mukailien seipetty kirjallinen tm, tuote; vrt. plagiaatti. | Kiven "Suomen-maa" on ilmeinen m. Maamme-laulusta. Ossia-nin kuuluisan aurinkolaulun m. — *Harv.* muista mukailun tuloksista. | -- oikeuden asia on tie-tysti harkita, mitä on pidettävä siksi oikean rahan näköisenä, että sitä voi sanoa m:ksi AK. — *Yhd.* iva-, käännösm.

mukailija¹⁴ tek. < seur. | Runouden kääntäjä ja m.

mukaila²⁰ v. 1. tehdä jtk jnk mukaan, mukai-sesti, jtk mallina noudattaen, jäljitellä, mat-kia, imitoida. a. Parsiminen kangasta m:e-malla. Lapsi oppii kielen m:emalla, matki-malla muita ihmisiä E.N.SETÄLÄ. | Isoa rokkoa se sairasti nuorena, siitä se pää oli löyhtynyt. — Vai siitä oli pää löyhtynyt, m:en minäkin kan-san tyyliin Kianto. — *mukailu* (a.) mukailien valmistettu, jäljitely. | Unkarilaistyylinen ka-pakka ja pieniä m:tuja puutarhamajoja. — *Ruok.* M:tu linnunpaisti, maksalaatikko, kilpi-konnakeitto. — Vars. b. kirjallisesta t. muusta taiteellisesta työstä; vrt. plagioida. | Ahlqvistin suomeksi m:ema näytelmä. M:len suomentanut N.N. Hän on tavoittanut -- vieraskielisen vir-ren sisällystä ja soittoa koettaen m. sitä hio-mattomin keinoin TARK. Kristillisen kirkon ku-vanveistotaide tyytyi aluksi m:emaan hellenisti-siä esikuvia IT. 2. a. noudattaa ominaisuuksil-taan jtk esikuvaa, mallia, olla jnk mukainen, kaltainen. | Vanhimmat metalliesineet m:evät melko orjallisesti kivisiä A.M.TALLGREN. -- har-maat puuristit, jotka joskus köyhyydessään koettavat m. rikkaiden marmoriristejä PAULAH. — *Ruok.* Liharuokia m:evät kasvisruoat. b. *harv.* mukautua välittömästi jhk konkr. esi-neeseen t. ilmiöön, sopeutua, myötäillä, nou-dattaa, seurata. | -- nuuskanruskeat housut

muodikkaasti m:ivat reisiä ja sääriä WALTARI. [Vastaanottolaitteiden kalvot] m:evät tutkit-tavien foneettisten liikkeiden aiheuttamia il-manliikkeitä FÄRMÄ.

mukailu² s. 1. mukaileminen. | M. on vapaata jäljentämistä. Romantikit ja realistit nousi-vat vastustamaan elottoman kaavamaista an-tiikin m:a. 2. mukailamisen tulos, mukaelma. | Tekokukkia, koristesuklia yms. m:ja. [Libe-rian valtiomuoto] on Yhdysvaltain valtiomuo-don m. IT. Suomen oloihin sovitettu nokkela m. tanskalaisen Ludvig Holbergin komediasta. — *Yhd.* ivam. -*teos* s. -*työ* s. Oppikirjan suo-mennos- ja m:n on suorittanut N.N.

mukainen²¹ a. -sesti adv. -suus²² omin. 1. gen:n t. poss.-suff:n ohella: jnk mukaan tehty, ta-pahtuva tms., jtk noudattava t. vastaava, jnk vaatimuksiin sopeutuva, jnk kanssa sopu-sointuinen; vars. yks:ssä olevan määräykset-töman yhdistämättömän s:n kanssa us. u. | Tien m. oja. Mallin m. Sopimuksen, sääntöjen m. Englannin m. kirjoitusasu, Tehtävien m. organisaatio. Työsuunnitelman, oppivelvolli-suuslain, vakuutusehtojen m. Vanhempien mie-len m. Vahvistetun kaavan m:set tarkastus-kertomukset. Jokaisen omien etujen m:sta on, että -- Kuvan 163 m. Aineen ja tekniikan m. tyyli. Ajatuksen ja kieliopin m:sempaa olisi siis -- E.A.TUNKALO. [Tulija] hillitsi hevosensa Yrjön hevosen m:seen kulkuun RALO. Isä joi ja koko elämä oli sen m:sta. Se oli hänen ar-vonsa, asemansa, mielensä m:sta. Meiltä saatte makunne ja kukkaronne m:sen kameran. On-nistuipa hänen sitten saada m:sensa renki KAUPPISH. M:staanhan mullikin puskee se. — Jk sujuu suunnitelmien, odotusten m:sesti. Pe-rustuskirjan, voimassa olevien säännösten, ajan hengen m:sesti. Toimia oman harkintansa m:-sesti. -- että Silja luontonsa m:sesti alkoi kaivata partaa ja paikkakunnan vaihdosta SILL. Yleensä partaa on pidetty miehekkyyden merkinä ja sen m:sesti suuressa arvossa IT. — Hyväksyttyjen sääntöjen m:suus. Kvalifi-kaatio, asetettujen ehtojen m:suus. Hyvien ta-pojen m:suuden vaatimus. — *Yhd.* aikatau-lun-, ajan-, ansion-, asetuksen-, johdon-, koh-tuuden-, luonnon-, maun-, mitan-, muodin-, odotuksen-, oikeuden-, ruumiin-, sopimuksen-, suunnitelman-, säädyn-, säännön-, sääntöjen-, tahdin-, taistelun-, takan-, tarkoituksen-, ta-van-, toden-, totuuden-, tyylin-, vartalonm.; senm. 2. *geom.* *harv.* yhdenmuotoinen. | Kol-miot ABC ja A'B'C' ovat m:set. — *Yhd.* epä-, tasam.

mukama¹³ a. murt. mokoma. | M:kin sammakko! KIVI.

mukamas adv. = muka 1; kuit. tätä painok-kaampi, antaa ilmaisulle us. väheksyvän, hal-veksivan sävyn. | M. tärkeätkin hyväkkäät SILL. Passista m. puuttui jokin leima. Sinäkö m. olet kehittynyt nainen! Vai parkki m. nyt rakennetaan KILPI. Tämän kai pitäisi olla hie-noa, m. *A.SIMOJOIKI. | -- se ei nyt muka kelvannut semmoiselle herralle. Piti saada pa-rempi, m. AHO. — Minä olen tänä iltana m. [= olen olevinani, kuvittelen olevani] Peer

Gynt, ja miksi ei se sopisikin, kun oikein ajatelen M. MERENMAA.

mukamasten *adv.* = ed. | M. tässä kaupungin kouluun, sanoin minä, köyhän töllitalon lapsi TOPPILA.

mukana *vrt.* muassa, mukaan, myötä, kanssa, kera, matkassa.

I. *adv.* 1. yhdessä jkn, jnk kanssa. a. elollisista olennoista: samalla matkalla, asialla (tms.) kuin jk toinen, seurassa, parissa. | Hänellä on lapset aina m. Olla matkalla, vierailulla, ostoksilla m. Sai luvan olla m. päivällisillä. Varsa ei jaksanut seurata m. Ei ole häntä, kun minä olen m. AHO. b. esineistä, jotka jklla on kannettavanaan, varusteinaan, matkatavaroinaan tms. t. jotka seuraavat jtk toista, toimitetaan jneek jnk toisen kanssa tms., ohella; vastaavasti myös asioista. | Jklla on matkalaukku, kaikki tavarat m. Minulla ei ole nyt rahaa m. Osti talon ja koko karjan m. Käyttöohje seuraa m. -- vaikka henki menisi ja käsivarsit m. KILPI. -- niin kuin hänen ympärillään olisi m. seurannut kevyt kerros arkituvan ilmaa SILL. -- Josefuksen pitkässä kuvauksessa onkin nähtävästi liioittelua m. AK. 2. ed. käyttöryhmään liittyen. a. vars. henkilöistä: osallisena jssak toiminnassa, aktiivisesti toimivana jssak hankkeessa, tilaisuudessa tms. | Olla m. yhdistyksessä, juhlassa, kilpailuissa, nuorison riennöissä, juonessa, asiassa, merenkulun elvyttämispyrkimyksissä. Oli innokkaasti m. keskustelussa. N. oli m. 1889 Kansallis-Osake-Pankkia perustettaessa. Tässä on varmasti nainen pelissä m. Jklla on sormensa, näppinsä jssak m. Lapset olivat kaikesta sydämestään m. Yleisö oli "m." ottelun alkuminuuteista saakka. -- hän tahtoi hummata, olla m., tanssia, kuherrella EAUER. Olen sen verran päässyt tajuihini, että saan naurahaneeksi m. AHO. -- Henkisemmässä merk:ssä. | Elää näytelmä, romaani m. | [Helga oli oppinut metsän] ääniä ymmärtämään, vaikka ei voinutkaan sen pimentoihin painua. Jokaisella solullaan eli hän m. nytkin LEINONEN. -- Erik. nimenomaan taloudellisesta osanotosta jhk. | Olla raha-arvassa m. Yhtiö on päättänyt olla m. uudessa raakasokeritehtaassa. b. *harv.* vastaavasti esineistä ja asioista. | Kaiuttimen kalvokartio puristetaan paksuma vanerilevyä vasten, jolloin sekini värähtelee m. Kuinka monessa kurituksessa ja rangaistuksessa -- onkaan m. tämä "sadistinen" taipumus purkaa omaa jännitystään tuottamalla toiselle kärsimystä? EINO KAILA.

II. *postp.* gen:n t. poss.-suff:n ohella. 1. *adv.* sen käytön 1. ryhmää vastaten puhtaasti konkr. merk:ssä. | Palasimme markkinamies-ten m. Hänellä oli m:an kaikki lapset. Ulla uhkasi, ettei hän ot Kallea m:an marjaan. Seurata laivan m. N. tuhoutui lentokoneen m. Viedä jtk m:an. Lähettää jtk jkn m. Lauku, sateenvarjo, suosituskirjeitä, iso tukku rahaa m:an. Jäävuoret kuljettavat m:nsa soraa ja suuria kiviä. Kulkea, ajautua virran, tuulen m. (myös kuv.). Väkevä virta vei heitä m:an. Tauti voi tulla ostolehmien m. Talvi tuo

m:nsa omat riemut. Voi salaisuuden m:an hautaan. Viskata lapsi ulos pesuveiden m. sp. 2. muuta, merk:iltään 2. *adv.* sta ryhmää vastaavaa käyttöä. | Nauraa, huutaa muiden m. Ulvoa sutten m. sp. Kun hän tuli rukoukseen, lankesi rahvas polvilleen puhujan m. AHO. -- Aleksis Kiven suhde kyläkulttuuriin: hän iloitsi ja suree sen m. LEINO. Viipurin m. [= samalla kun Viipuri] joutui koko Kaakkois-Suomi venäläisten valtaan. Pohjoismaissa, niiden m. Suomessa. Vehnän nimitys muiden m. viittaa siihen, että --. [Sammon] taonta on muiden vaikeiden ansiotöiden m. hänen saavuttamisensa ehtona E.N. SETÄLÄ. -- Erik. a. ajallisessa merk:ssä: sen mukaan, sikäli kuin aika (päivä, ikä tms.) etenee, kuluu, ajan kuluessa. | Ajan m. ajan kuluessa, ajan mitaan, ajan oloon, aikaa myöten. | Tultiin sitten ajan m. Narvaan Y.KIVIMIES. Kasvaa, kehittyä, muuttua, asettua ajan m. Tämä käsitys on vakiintunut ajan m. Ajan m:an tuomat ongelmat. Asia selvisi päivän m. Lehti on tummentunut yön m. SILL. 1600-luvun jälkipuolisko toi monenlaisia koettelemuksia m:an. Varttua iän m. Ikävuosien m. kasvava vanhoisuus. Kirjalliset ihanteet ja iskusant muuttuvat sukupolvien m. 'sukupolvien vaihtuessa'. -- Harv. Uusi runokevät puhkeaa saksalaiseen kirjallisuuteen näiden säkeiden m. KOSKENN. b. käsitteistä, jotka ovat riippuvuussuhteessa toisiinsa: samalla kun, samassa suhteessa kuin, sen mukaan, sikäli kuin. | Lämpötila kasvaa korkeuden m. Pienjakoisten värähtelyjen jaksoluku vaihtelee alituisesti puheen ja musiikin m. Suunnitelma on kasvanut ja valmistunut työn m. Ohjelma, jonka m. hallitus pysyy pystyssä tai kaatuu. Halla ja sen m. köyhyys ja pettuleipä olivat jokapäiväisiä vieraita LEINO. -- uskonpuhdistuksen m. oli virinnyt eri tahoilla harrastus suomen kielen kirjalliseen viljelyyn TARK. Musiikin m. olemme sulaneet helliin tunteihin AHO. | Hänen pessimisminsä kasvaa, hänen yksinäisydentunteensa niin ikään. Molempien m., imien voimaa molemmista, kasvaa hänessä runoilija KOSKENN. -- mielikuvitus ja sen m. tyylittely, yksityisseikkain erottelu ja yhdistely, on jälleen päässyt oikeuksiinsa LEINO. -- tuoda mukana/ an saada aikaan, aiheuttaa. | Alkoholin usein m:an tuoma kurjuus. M:si toiti yksinäiseen elämäni sisällystä, rikkautta. Kohu ja hälinä, jonka tapaus toi m:an. Itsekunnioitus alkoon tuoko m:nsa toisten halveksimista. -- niitä tulemia, joita elämä aina muodossa tai toisessa tuo m:an SILL.

mukana/kuljetus s. Matkatavaroiden m. -olija s. -olo s. Kaikkien osakasten m. välttämätön. Ilman Yhdysvaltain m:a ei konferenssilla olisi suurtakaan merkitystä. -seuraava a, par. o t. (us.) oheinen.

mukare⁷⁸ s. *murt.* nokare, kimpale, möhkäle. | Iso m. sikuria. M. palvattua lampaanlihaa. -- Yhd. liha-, sokeri-, voim.; kulta-, lyijym.

mukata⁸⁰ v. *murt.* kaatua. | M:kasi hiihtomäessä.

mukatuuli s. *harv.* myötätuuli. | M:a ja sopivia ilmoja ei näyttänyt tulevan E.ELENIUS.

mukaus⁶⁴ *s. harv.* mukaelma, mukailu. | -- kumpi on alkuperäinen, kumpi kömpelö m. E.N.S.E.TÄLÄ.

mukauttaa²⁸ *v. (rinn. mukaannuttaa)* sovittaa jk jnk mukaiseksi, jhk, sopeuttaa; vars. *fysiol. syn.* akkommodoida. | M. jk maastoon, olosuhteisiin, tuttuun kaavaan. Uuteen tehtävään m:ettu kone. Kilpailu m:taa tuotannon maksukykyiseen tarpeeseen. Huolto täytyy saada m:etuksi taistelujoukkojen toimintaan. Lainsanojen m:taminen kielen omiin aineksiin.

mukauttajalihas *s. anat.* Silmän m.

mukautua⁴⁴ *v. -tuvasti adv. -tuvuus⁶⁵ omin. (rinn. mukaantua)* sopeutua jnk mukaiseksi, jhk; *syn.*, vars. *fysiol.* akkommodoitua; joskus: myöntyä, alistua. | Alusvaatteiden tulee m. vartalon muotoihin. Maanalaiseen elämään m:tunut nisäkä. Vientiteollisuus on m:tunut uusiin oloihin. Vieraan on m:duttava talon tavolle. Adjektiivina m:tuu pääsanansa mukaan. Kovakuoriaisten etusiivet ovat m:tuneet koviksi peitinsiiviksi. Seurata m:tuvasti hinnanvaihteluja. On mahdollista m. ajatukseen, että --. Weckström kyllä voi siihenkin vastata, jos m:dut kysymään häneltä talvo. Onnettomuus oli jo tapahtunut, ja siihen oli m:duttava ak. — *Biol.* M:tuminen 'akkommodaatio, adaptaatio'. — *Kiel.* M:tuminen 'kongruenssi'.

mukautuma¹³ *s.* se, mikä on mukautunut, mukautumisen tulos; *biol.* ulkonaisten olosuhteiden aikaansaama ominaisuuden muutos, modifikaatio; vrt. muunnos. | Kesävihihantien puiden lehtisato on m. talviseen vedenpuutteen. Ns. mehikasvit, kuten kaktukset, ovat m:ia kuivaan ilmastoon.

mukautumaton⁷⁷ *kieltä a.* Uusiin oloihin m. — *Kiel.* inkongruentti, epämukainen.

mukautumisilmiö *s.* Kielelle ominaiset m:ilmiöt. -*kyky* *s.* Joustava, nopea, vaivaton m. Useilla luonnonkasveilla on huomattavan suuri m. Osoittaa m:kyä. Tehtävä, joka vaatii m:kyä. Silmän mukautumis- l. akkommodaatiokyky. -*kykyinen a.* Rotta on erittäin m. -*kyvytön a.* M. eliö.

mukautuvainen⁶⁸ *a. -sesti adv. -suus⁶⁶ omin. (rinn. mukaantuvainen)* mukautuva, mukautumiskykyinen. | Kuuliainen, m. lapsi. Ihminen on hyvin m. erilaisiin olosuhteisiin. Kumihihnojen m:suus moniin käyttösuhteisiin.

mukava¹⁸ *a. -asti adv.; -uus omin. ks. erikseen.* 1. vaivaton, helppokäyttöinen, kätevä, sopiva, miellyttävä, laatuista, viihtyisä;) (hankala, sopimaton, työläs, tukala, vaivalloinen. | M:at jalkineet. M. tuoli, vuode. Laivan m:at makuuhytit. Muutamme asuntomme m:ammaksi. M. tie. Sinne on m:at kulkuyhteydet. Kädensijasta oli m. ottaa kiinni. Istua m:assa asennossa. Elää m:issa oloissa. Viettää m:aa elämää. M:asti järjestetty kylpyhuone. Matkustaa, asua, elää m:asti. Ruokahuoneeseen pitää päästä m:asti keittiöstä. Se käy m:immin päinsä siten, että --. 2. hiukan *ark.* hauska, hupaisa, raittoisa, laatuista. | M. mies. M:aa väkeä koko talo Kianto. Vanha Karoliina oli oikeastaan m. ihminen sll. Tampere tuntui m:alta kaupungilta. Aika m. filmi. Kuulin

tässä m:an jutun. Olisi m. tavata toistekin. Tuntui oikein m:alta päästä kotiin. Aika meni m:asti siinä vanhoja muistellessa. Laine lipsui m:asti seipäitä vastaan KARHUM. — *S:sesti.* Jutella m:ia. -- toiset tanssivat ja puhuivat piiloille m:ia EINARI VUORELA. 3. *ark.* erikoinen, omituinen. | On tämä koko m. talo, joka liikkuu! Kianto.

mukavakäyttöinen a. kätevä, helppokäyttöinen. | M. hakuteos.

mukavoittaa²⁶ *v.* tehdä mukava(mma)ksi.

mukavoitu^{1*} *v.* tulla mukava(mma)ksi. | Matkustaminen on yhä m:nut.

mukavuudenhalu s. Nykyajan ihmisen m. -*haluinen a. -rakkaus s.*

mukavuus⁶⁵ *omin.* < mukava. 1. Kenkien, vuoteen, kulkuyhteyksien m. — *Erik.* elämän mukavuus, mukavat olot. | M:ttä rakastava. Nauttia m:ttä. Elää m:dessä. Uhrata m:destaan jtk. Pitää silmällä jkn m:ttä. Matkailijain m:deksi rinteeseen on tehty portaat. — *Yhd.* ajo-, kulku-, matkustusm.; elämämm. 2. us. mon. asunnon tms. mukavuutta lisäävistä laitteista (vesijohto, keskuslämmitys, kylpyhuone, WC jne.). | Talo, jossa on kaikki nykyajan m:det, Sairaalan osaston taloustilat: pesuhuone, kylpyhuone ja m:det. Paitsi muita m:ksia tulee laitokseen säkituskone.

mukavuuslaite *s. vrt. ed. 2.* | Sairaalan erilaiset m:laitteet, -*laitos s.* käymälä, klosetti, WC. -**näkökohta** *s.* M:ia silmällä pitäen. -*syly s.* tav. mon. M:iden aiheuttama imetyksen keskeyttäminen. Lääkkeiden antamisessa käytetään m:istä pieniä asteikkolisia lääkelaseja. -**vaatimus** *s.* us. mon. Matkustajien m:ks. Rakennus, joka täyttää kohtuulliset m:ks. M:sten kasvaminen.

mukella²⁶ *v. murt.* kaatuilla, mukkelehtia. | Ne [tervapaäskyt maassa] m:kelevat ja räpistelevät, kun jaloista ei ole apua sll.

mukel¹ *v. harv.* kaatua, keikahtaa, keikkua. | M. nurin. -- mies toisensa perään m:si mereen J.SAULI. Surkealta näytti, kun hevosrievut mennä m:sivat paksussa lumessa niin kuin myyrät pärvär.

muki¹ *s., vars. puhek.* Ileriömäinen, kädensijallinen (korvallinen) (juoma-)astia, kippo. | Alumiininen m. Pikkulapsen m. Juoda m:sta. — *Yhd.* alumiini-, emalji-, hopea-, pelti-, posliini-, tinam.; juoma-, maito-, piimä-; kentäm.

mukiin *adv.* sanontatavassa *mennä* (harv. *käydä*) *mukiin* käydä laatuun, päinsä, menetellä. | Ruoka, asunto menee m. Ensimmäinen viikko meni kutakuinkin m. Menehän se m. paremman puutteessa. Ihminen tuli toimeen koulussa, mutta meni m. myös koulun ulkopuolella LEINO. -- tämä elämä ei käy m. V.KOLKKALA. -**menevä a.** -*ästi adv.* laatuunkäypä, sopiva, kohtalainen, tyydyttävä. | M. majapaikka. Olla m:ässä kunnossa. Iän oli muotonsa puolesta vielä m. Ahvenet olivat keittokaloiksi hyvin m:ia. Suoriutui tehtävästään m:ästi.

mukilliinen⁶⁸ *s.* mukiin täysi. | M. maitoa. Emäntä oli tuonut vielä kahviakin kokonaisen m:sen TOPPILA.

mukilojida³⁰ *v.* lyödä jkta t. jtk (eläintä) toistuvasti nyrkeillä t. jllak kovalla esineellä, hakata, peitota, kolhia, pidellä pahoin. | M:ivat toinen toistaan. M:itsi mieheltä huulen halki. Hän m:i ketun kepillä mukoliaaksi. -- iski vastustajiansa kalloon, m:i heidät monasti pahapäiväisiksi, m:i niin, että eräät koko ikänsä pysyivät rampoina J.FINNE.

mukijsta²¹ *v.* -na¹¹ *teonn.* puhua hiljaisella äänellä vastahakoiseen t. tyytymättömään sävyyn, mutista, jupista, nurista. | M:si ham-paittensa välistä. Jos hiukankin m:aset, niin saat korvillesi. Siihen ei ole kellään mitään m:semistä. Olla m:sematta. Väkijoukosta kuului tyytymättömyyden m:naa. — Ei auta m. vastaan. -- tämä on herrojen asia, eikä meidän ole terveellistä edes vastaan m. KARHUM.

mukit/taa²² *v. murt.* mukiloida. | Pere käski pieksämähän, / muu väki m:تامahan KAL. Lyö, m:a sitä, Leja, lyö, mutta älä niskaan LEHT.

mukkeleht/ja^{17*} *v. ark.* kaatuilla, kieriskellä. | Ihmisiä m:i toistensa yli J.FINNE.

mukkelis makkelis *adv. ark.* nurin niskoin, kuperkeikkaa. | Meni aivan m. m. M. m. tuuskahdin siihen permannelle ks.

mukku¹⁸ *s. murt.* nurinmeno, kuperkeikka. | Teki mäessä aika m:un.

muksah/della^{23*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | -- pakkaneen m:teleen nurkissa joskus KOJO.

muksa/htaa²⁴ *onom.v.* -(hd)us¹¹ *teonn.* pudota pehmeästi, kupsahtaa, kuukahtaa. | M. polvilleen mättäälle. Lyhde m:htaa maahan. Joskus vain pudota m:hti oksilta lunta KOJO. — Sai aika m:uksen takapuoleensa.

muksautella^{25*} *frekv.v.* < seur.

muksaut/aa²⁶ *kaus.v.* < muksahtaa. | -- m:i eräs kylän isäntä kiven reestään kankaalle päivar. — Katsos, tällä kun m:aa pääkuoreen, niin selvä on AK.

muksis *onom.interj.* pehmeästi putoamisesta yms. | M., hän kompastui ja kaatui. Hän maahan — m.! — laski pussin *v.JUVA.

muksu¹ *s. ark.* 1. lyönti, isku (jhk pehmeään). | Visanuijan m:t. Sai m:n selkäänsä. Antaa m:ja. Näyttää jkille mitä m. maksaa [uhkaus] sp. 2. lapsi, mukula. | Hiljaa, m:t!

mukula¹⁴ *s.* 1. pyöreähköksi paisunut kasvin osa, vars. maanalainen varsi t. juuri. | Perunan, maa-artistokan, sellerin m:at. M. on kasvin vararavinnon säilytyspaikka, lisääntymis- ja talvehtimiselin. — *Yhd.* juuri-, perunan-, varsim.; kylvöm. 2. yl. pyöreähkö kappale jtk ainetta, möhkäle, möykky, mukura. | Hiekkakiven m:at ovat pyöreähköjä, suurimmat jopa nyrkin kokoisia. Pilven m:oit. 3. *ark. halv.* lapsi, muksu, kakara, penska, pentu. | Työläisten m:at. Räkänäinen m. Muija ja m:at. M:at mellastavat. On saanut sinua hoidella ja huolehtia m:asta saakka LEINONEN.

mukula-artistokan *s.* Helianthus tuberosus, viljelyskasvi, jonka maanalaisia varsimukuloita käytetään perunain tapaan, juuri-, maa-artistokka; myös sen mukuloista.

-mukulainen²⁷ *poss.a.* < mukula 1. | Pyöreä-, runsas-, sileä-, soikea-, suurim.

mukula/juuri *s. kasv.* turpea, maltainen, runsaasti vararavintoa sisältävä juuri. -**kasvi** *s.* kasvi, jonka maanalaisiin varsiin kehittyvät mukuloita. | Peruna on m. -**kiveys** *s.* mukulakivinen kiveys. | Jalan alla oli epämukava m., jalat liukahtelivat joka askelella ilkeästi nilkasta U.KARRI. -**kivi** *s.* veden t. jään hankauksesta pyörästynyt pienehkö kivi; *geol.* 2—20 cm:n läpimittainen pyöreähkö kivi. | Kiuas on m:stä. M:llä kivetty katu. -**kivikatu** *s.* -**kivikko** *s.* -**kivi** *n.* a. M. kiuas, katu. Ylös pitkin m:stä rinnettä he astuivat kivi. -**leinikki** *s.* Ranunculus ficaria, matalakasvuinen, vars. lehdoissa kasvava leinikki, jonka lisäjuurista osa on mukulamaisia, maapähkinä (2). -**mai-nen**²⁸ *kalt.a.* -sesti *adv.* M:isia juuria. Ristikukkaisten m:seksi paisunut sirkkavarsi. — *Ark. halv.* M. ilme, käytös. -**rikko** *s.* Saxifraga granulata, Etelä-Suomessa tavattava sivrikkojen sukuun kuuluva valkokukkainen monivuotinen ruohokasvi. -**sato** *s.* Perunain m. -**selleri** *s.* = juuriselleri. -**varsi** *s. kasv.* maavarren turpea osa, joka sisältää vararavintoa, talvehtii ja lisää kasvia.

mukur/a¹⁴ *s.* 1. pullistuma, pahka, pahkura, muhkura; *anat.* kyhmy. | Lehmuksen runko on täynnä m:oit. Kaulan imurauhaset turpoavat angliinassa usein aristaviksi m:oiiksi. Nupo on sarveton nauta, jonka niskanharjassa on korkeampi tai matalampi karvapeitteinen m. — *Yhd.* istuin-, laki-, otsam. 2. enemmän t. vähemmän muodoton kappale jtk ainetta, möykky, möhkäle, mukula, kokkare. | Meren-vahaa tavataan epäsäännöllisinä m:oina savipitoisissa vuorilajissa Vähässä-Aasiassa. Nyrkit olivat kovat kuin kiven m:at. — Joskus vastaavasta maakappaleesta. | Perunapellon m. **mukurai/nen**²⁹ *poss.a.* Karvalankamaton m. pinta. M. oksa. Huitoi luisevia, m:isia käsivarsiaan.

mukurojida³⁰ *v.* mukiloida. | M. jkta nyrkillä. -- m:vat silmittömässä kiihkossään monia miehiä sairaalakuntoon AK.

mulah/della^{23*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | [Kalat] m:telivat, posahtelivat ja pärskivät AHO. Vesi kiittäessään kiven ohi m:тели vihaisissa häränsilmissä HAANPÄÄ. — Silmät m:televat.

mula/htaa²⁴ *mom.v.* -(hd)us¹¹ *teonn.* < seur. 1. M. järveen. Hypätä m:hti veteen. -- kuului lahnain laiska m:hdus J.SAULI. 2. = muljahtaa 1. | Sen silmän valkuainen m:hti -- kuutamon valossa AHO. -- silmän m:uksessa oli jotain, joka sanoi Heikille, että järjestyy, järjestyy se AK.

mula/ta²⁵ *deskr.v.* polskia t. pulata vedessä, molskia, mulia. | Lapset m:avat rannassa. M. kistikoidensa kimpussa.

mulatti²⁶ *s.* valkoihoisen ja neekerin jälkeläinen. -**väestö** *s.*

mulaut/ella²⁷ *frekv.v.* < seur. | M. silmiään. -- hän katsaheli, m:тели ankarasti oikealle Toukolan miehiä kohden KIVI.

mulaut/taa²⁸ *kaus.v.* < mulahtaa. 1. molskauttaa, pulauttaa. | M. kivi järveen. 2. = muljauttaa. | Katsoa m:taa jkta syrjäsilmillä, vi-

haisesti. Isä m:taa silmiään lasiensa yli AHO.
 -- m:in salaa katsoa hänen päällensä KIVI.
mulii¹ a. päästä: aivan lyhythiukseksi ajeltu, puli. | M:ksi ajettu pää.
mulii¹⁷ v. = mulata. | Uiden taikka muuten m:en. [Rannassa] oli sitä hauskeampi m., mitä kuumemmin päivä paistoi KARHUM.
mulipää 1. a. kans. nupo, nutipää. | M. lehmä. — S:sesti. Punainen, romuiainen m. AK. 2. ark. = pulipää. a. s. Pojan m. b. a. -- tyttö ainakin oli m. kuin sievä koiranpentu Kianto. — S:sesti. "Tuon näköinen 'm.' joutaisi kuolla", hän ajatteli vihaisena KAUPPISH.
mulista²¹ onom.v. -na¹¹ teonn. = pulista. 1. veden (neste) äänestä: pulputtaa, hulista. | Putosi järveen, niin että vesi m:si. 2. puhumista ym.: mutista, mukista, jupista. | M. tyytyväisyyttä. -- työllä itku kurkussa, laskee jotakin sapekasta m:naa ALKIO.
mulista²² v. murt. muljauttaa. | M. silmiänsä. Härkä päättää hälläytti, / mustat silmänsä m:i KAL.
muljahdella^{23*} frekv.v. < muljahtaa. | -- silmät m:televat vihaisesti sivuille kuin härällä LEHT. -- kivet m:telivat nurin hänen metsätietä tallustellessaan pävär. Siitä saakka olivat nuo mietteet aina joskus taasen mieleen m:delleet LEINONEN.
muljahdus²⁴ s. = muljaus.
muljahdut- tav:mmin muljaut-.
muljahtaa²⁵ mom.v. 1. silmän liikkeen aiheuttamasta valkuaisen välähdyksestä, mulahtaa. | Silmät m:ivat vihaisesti. 2. nujahtaa, luiskahtaa. | Jalka m:i sijoiltaan. Hevonen mennä m:i ojaan.
muljahut- tav:mmin muljaut-.
muljalla (an adv. Silmät m. 'muljottaen'.
muljatta²⁶ v. harv. myllertää, myllätä. | Meri m:a KILPI. Niin tuli maa moneen kertaan m:tuksi TOPPILA.
muljau²⁷ teonn. (rinn. muljahdus) < muljah-
 taan. | -- joka tätä yllättävää veljeilyä seuraili hyvin epäluuloisin m:ksin KARHUM. — Yhd. silmänm.
muljautella^{28*} frekv.v. (rinn. muljah(d)utella) < seur. | M. silmiään. M:teli nuoreen mieheen yli lasiensa. — Kokonaisen vuorokauden keskin se [mälli] sitten käännellä m. puolelta toiselle pävär.
muljauttaa²⁹ kaus.v. -us¹¹ teonn. (rinn. muljah(d)uttaa) < muljahtaa. | M. silmiään. Katsoa m. vihaisesti. M:ti vierustoveriinsa epäilevästi. Hän m:taa sivusilmäyksen kuuliijaansa KARHUM. — M:ti tilien muotista vesisaaviin. -- tyttö m:ti pään silakalta ja haukkasi TOPPILA.
muljeera³⁰ v. kiel. -us¹¹ teonn. palataalistaa, luudentaa. | Konsonanttien m:us.
muljeerautua^{31*} pass.v. kiel. < ed. | M:nut konsonantti.
muljeerautumaton³² kielt.a. kiel. M. loppu-n.
muljolla (an adv. murt. silmistä: muljottavina, muljallaan. | -- silmät m. kuin härän päässä PÄIVÄR.
muljotella^{33*} frekv.v. < seur. | M. silmiään.

[Hauet] m:telivat liikkuvata tulenpaistetta KALLAS.
muljot/taa³⁴ v. katsoa silmät pyöreinä, muljallaan, mulkoilla. | Silmiään m:tava härkä. M:tavat silmät. [Pojat] katsella m:tivat hetken aikaa altakulmin CANTH. [Humalaiset] m:tivat himmeillä silmillään ovea kohden ALKIO.
mulkais/ta³⁵ v. katsoa muljauttaa. | M:i häneen happamesti.
mulkata^{36*} v. murt. -kaus¹¹ teonn. muuttaa t. järjestellä toisenlaiseksi, kääntää, mullistaa. | Onhan niitä nytkin -- kirjanoppineita, jotka m:kaavat almanakat, vieläpä vanhat virsikirjat ja katkismuksetkin EJAKKOLA.
mulkaus³⁷ s. = muljaus. — Yhd. silmänm.
mulkauttaa³⁸ v. muljauttaa, mulkaista.
mulku³⁹ s. alat. siitin; mon. miehen t. koiras-eläimen sukupuolielimet (vars. kivekset).
mulkoil/la⁴⁰ v. -u¹¹ teonn. pyörittää silmiään, katsoa jtk silmät pyöreinä (vars. vihaisesti t. epäluuloisesti), muljautella. | Silmät m:evat. M. silmillään t. silmiään. M. jkta, jkhun vihaisesti, julmasti. Pojat m:evat tyttöjen ikkunan alla. -- silmät rupesivat m:emaan ja hänen kasvonsa väentyivät äkkiä katkeraan, kamalaan nauruun IVALO. -- heitellen opettajansa puoleen m:evia härän-silmä KIVI.
mulko/silmä 1. s. muljottava, pullistunut, muljallaan oleva silmä. | Tukkukauppias Pumpulan m:silmät tuijottivat kummastuneina ja hirmustuneina TIIRUS. -- aikamoinen pukki se olikin hiilimustine m:silmineen ja liehupartoinen KARHUM. — Lääk. suurentunut, us. pullistunut t. muuten sairaalloisesti muuttunut silmä. 2. a. = seur. | M. akka. Kyllä muualla m., kotonansa kynnyksillä st. — S:sesti. Suu kiinni, senkin m.! -- sinä, jänis, m., jolla on niin villavat takajalat ks. [Kiiski hauelle:] No tule, syö nyt minut, m.! LEHT. -silmäinen a. M. mulatti. M. härkä, jänis. Suuria, m:siä [ahvenen] vonkaleita olemme saaneet vain eräitä KARHUM.
mulla⁴¹ s. = 2. molla.
mullan/ajo s. -harma a. Hän katsoi vanhasännän haalistuneisiin, m:iden ryppyjen ympäröimiin silmiin WALTARI. -karvainen a. mullanvärinen. -keltainen a. Perhosen m:set siivet. -otto s. -ruskea a. -sekainen a. myös . | M:sta hiekkamaata. -värinen a. myös .
mullas⁴² s. geol. ja maaperäopissa = humus. -aine s. humusaine. -happo s. humushappo. -kerros s. humuskerros.
mullata^{43*} v. 1. maat. a. syn. mullittaa. | M. peruna 'aurata t. kuokkia multaa perunanvarsilille'. Taimi m:aan kädellä niin tiukka kuin mahdollista. b. peittää multa. | Karjanlannan multaaminen. Heinän siemen m:aan matalaan. 3. peittää hautaan, haudata. | Hauta on m:tu. M. jku hautaan. -- m:tuaan vainajat oli Hannu, kolmas ja viimeinen poika, joutanut jäännökset liminkalaisia takaisin IVALO. — Kuv. -- kaikki toiveet olen saanut m. u. KARRI.
mullertaa⁴⁴ kar.a. M:ta maata.
mullerru⁴⁵ s. = myllerrys. | -- silloinpa on meteliä ja m:sta KIVI. -- moisina m:ksen ja

sekamelskan aikoina, joissa nykyään elämme
LEINO. -- siirappipönttö oli tässä m:ksessa
mennyt rikki riirus.

muller|taa^v v. = myllertää. | Tämä viinan vil-
litty mälinä m:i si ylös helvetin ja kaikki per-
keleet meille kamoittavaksi varoitukseksi kivi.

1. **mulliⁱ** s. = mullikka. | Puolivuotias m. --
verta siitäkin lykkäsi niin kuin m:n kurkusta
sill. Siltä m. kuolee, jolla m. on sl. — *Yhd.*
härkä-, sonnim.

2. **mulliⁱ** s. ark. ohut musliini(kangas).

mullikannu s. = härkäkannu.

mullikanvuota s.

mullikarhu s. *harv.* keskenkasvuinen karhu. |
Pian myös kaatoivat he kiukkuisesti taistele-
vat m:t kivi.

mullik|ka^{in*} s. nuori härkä, mulli; *murt.* myös
= hieho. | Lyhytsarvinen m. Kirmaa kuin
m. keväisellä laiumella. [Sinulla on] aina
joka syksy jukuripää m. ja sikaporsas penkkiin
lyötävä kivi. — Haukkumasanana vars. po-
jista. | Hävetkää, m:at. Eläkö valehtelee, sen-
kin sarvipää m.! Kianto. — *Yhd.* härkä-, son-
ni-, vasikkam.

mullik|ko^{o*} s. multamaa. | Savinen, hedelmälli-
nen m. Pohjanmaan keveillä, kivettömällä
m:oilla. -- korpiuusten lomassa, kuivassa
m:ossa, rypeä rötköttää vanha metso kianto.

mullin mallin *adv.* täysin epäjärjestyksessä, epä-
järjestykseen, sekaisin, hujan hajan. | Talo,
maailma on m. m. Kaikki meni m. m. Kaapit
on pengottu m. m. — Se myllertää mielenkin
m. m.

mulli|poika s. ensikertalainen jllak matkalla,
härkämies, -poika. — **sauk|ko** s. *harv.* kesken-
kasvuinen sauikko. — Haukkumasanana. |
Laula, sinä m:n poika, laula, koska minä
tanssin kivi. Minuako suuta vasten lämähyt-
täisit, sinä m.? CANTH.

mullist|aa^v v. 1. saattaa sekaisin, mullin mal-
lin, mullertaa, myllertää, mullistaa, kumota,
kaataa. | M. maata kylvettäväksi. Lapset m:i-
vat koko ullaan. Siellä käydään käsiksi ko-
vaan kiveen, ja vuoret m:etaan juuriaan myö-
ten vr. — *Murt.* Hra Kenonen m:i [= mul-
jautti] silmiään niin kuin musta andalusialai-
nen sonni riirus. 2. aiheuttaa perusteellinen,
käänteentekevä muutos jssak, saattaa tykkä-
nään uudelle kannalle. | Napoleonin voitot m:i-
vat olot Pohjois-Euroopassakin. Painelma-
porat ovat m:aneet koko kiviteollisuuden. Sain
kokea sellaista, joka m:i täydelleen elämäni.
Kartano on kokonaan m:ettu, ainoastaan si-
kolatti ja sauna ovat vanhallaan alkio. —
mullist|ava (a.) -avasti (*adv.*) -avuus^{o*} (omin.)
perusteellisen muutoksen aiheuttava t. sitä
merkitsevä, käänteentekevä, ratkaiseva. | M:a-
va asia, muutos, tapaus, käänteekohta, uutuus.
Gutenbergin m:ava keksintö. Taloudellisesti
m:avat vuosikymmenet. Jk on m:avaa laatua.
Uusi suunta tuntui hänestä liian m:avalta.
M:avasti kehittyneet aseet. Ilmailu on vai-
kuttanut m:avasti liike-elämään.

mullistaja^o *tek.* Cervanteesta tuli m., vaikkei
hän tahtonut olla tai ainakaan näyttää m:lta
TARK.

mullistel|la^{o*} *frekv.v.* -u² *teonn.* < mullistaa.
(f.) Routa voi talvella m. seinissä olevia ki-
viä. — M. silmiään. M:ee kumppaniaan epä-
luuloisena. -- oikein silmänne kyräilee ja
m:ee minuun kivi. -- puri huulta, väänsi
päästä, / m:i muotoansa KANT. (2.) Ne uutiset
-- m:ivat niitä haaveellisia mietteitä, joita
hän oli kauan sydämessään hautonut ivalo.

mullistu|aⁱ *pass.v.* < mullistaa. | -- emme pel-
kää, vaikka maa m:i si vr. -- silmät m:ivat yhä
julmemmin suonio.

mullistu|s^u *teonn.* (< mullistaa) vars. perus-
teellinen, käänteentekevä muutos. | Valtioli-
nen, sosiaalinen m. Sisällinen m. Maailman-
sodan m:okset. Elämäkäsityksissä tapahtui
valtava m. Rautatiet ovat saaneet aikaan täy-
dellisen m:ksen maaliikenteen alalla. — *Yhd.*
luonnonm.

mullistus|aika s. M., jota nyt elämme. -**hank** e
s. Valtiolliset m:keet.

mullit|taa^{o*} v. -us^o *teonn.* = mullata 1.a.

mulloⁱ s. 1. Mullus, ahvenkalojen lähisukuisia
luukaloja. 2. = seur.

mullo|nen^o s. koskessa elävä nuori järvitaimen,
forelli. | Onkivat koskesta m:asia. — *Yhd.* lo-
henm.

mullo|s^o s. mullalla (esim. kyntämisen jäljiltä)
oleva maa. | Jyrätä m. Maa pidetään m:ksella.
-- ajoin varsani vaolle, / mustan ruunan m:k-
selle KANT.

mullasperho s. *kal.* mullosten pyynnissä käytetty
perho.

mulperi|puu s. *Morus*, Moraceae-heimoon kuu-
livia ulkomaisia puita t. pensaita, joiden leh-
tiä silkkiperhosen toukat syövät, silkkiäspuu.
-**silkki** s. luonnonsilkki.

mulskah|taa^{o*} *onom.v.* -dus^o *teonn.* = mols-
kahtaa. | Kivi m:ti veteen. Vesi m:ti kalan
siepatessa perhosen.

mulskia^o *onom.v.* -na^o *teonn.* = molskia.

multa^o s. 1. tumma maalaji, jossa huomatta-
vana ainesosana ovat lahonneet kasvinjään-
nökset. | Lihava, laiha, hedelmällinen m.
Muuttua, maatua, mureta m:laksi. M. kääntyy
auran edessä. Pello on tuoreella m:lalla. Nur-
mi oli koluttu mustalle m:lalle. Kylvää, istut-
taa m:taan. Peittää siemenet m:taan. Kaivaa
perunoita m:lasta. Vaihtaa ruukkukasveihin
uusi m. M:lan värinen. Keltainen m. [Pohjois-
Kiinan paksuista pölymaakerroksista]. Must-
tan m:lan hedelmälliset seudut Etelä-Venä-
jällä. — *Yhd.* kangas-, metsä-, niitty-, oja-,
pelto-, puutarham.; hieta-, rusko-, savi-, suo-
turvem.; komposti-, laho-, lanta-, lava-, tun-
kiom.; kanerva-, lehtimi-, elo-, raaka-, ruoka-
m.; pinta-, pohjam.; istutus-, kukka-, ruuk-
kum. 2. vars. *ylät.* yl. maasta, maa-aineesta. |
Ihmisajatus kohoaa maan m:lasta taivaan ylhäisyyteen. Äsken lempeä ja tointa täynnä,
nyt kuollut kappale, kivi, maa ja m. kivi. -- on
aarteet kalliit m:taa maan s.KORPELA. Sil-
mämme jos m:taan tuijottaa, / tomu silloin
pian tahraa meidän KAILAS. Oot Herra maan
ja taivahan, / mä m. ainoastaan vk. — Vars.
hautauksesta, haudassa lepäämisestä. | Maata,
olla maan, kirkkomaan m:lassa, m:lissa. Elä-

neekö vielä vai lieneekö jo maan m:lassa. Kätkeä, saattaa, siunata jku kirkkomaan, kotimaan m:tiin. Kepeät m:lat hänen haudalleen! — Yhd. kirkonm. 3. jälkiosana eräiden värijauheiden nimissä: Kelta-, punam.

multa-aine s. par. mullasaine.

multaaja¹⁰ tek. < mullata. | Perunan m.

multaamaton¹⁷ kielt.a. < mullata. | M. peruna.

multaamissyvyys s. M. riippuu siemenen suuruudesta ja maan kuohkeudesta.

multaantu¹⁸ pass.v.; rinn. multaautua. 1. muutua mullaksi, multua. | Hevosenslanta edistää sekalannassa olevien erilaisten aineiden m: mistä. 2. peittyä t. tahrautua multa. | Huonosti m:neet siemenet. M:neita marjoja.

multahirsi s. alin, maata vasten oleva seinä-hirsi, alushirsi. | Vaimo joko huoneen nostaa ylös mahtiin ja kunniaan tai repii sen alas aina m:hirsin asti kiv. -hiukkanen s.

multainen¹⁹ poss.a. Sileät, m: set pellot. M. kuono, liero, mansikka, peruna. Naama aivan m: sena. — Yhd. heikko-, huono-, hyvä-, kova-, köyhä-, lihava-, matala-, möyheä-, ohut-, pak-su-, pehmeä-, runsas-, syvä-, vahva-, vähä-, väkevä-; kanervam.; ruokam.

multakasa s. -kerros s. Möyheä m. Miilu päällystetään multa- tai hiilimurskakerroksella.

-kakkare s. Jyrällä hienonnetaan maan pinnalla olevia m: ita. -kumpu s. -kuoppa s.

-kuorma s. -köyhä a. par. vähämultainen, vähähumuksinen. -lattia s. Kovaksi tallattu m.

-ma/a s. maalaji, joka sisältää vähintään 40 % multaa ja lisäksi runsaasti kivennäisaineita.

| Kasvaa m: assa. Ei menesty m: illa. -mainen²⁰ kalt.a. M. hiekka, kivennäisaine, maaliaine.

Rautaoksidi esiintyy m: sena. Turve on tullut m: semmaksi. M: sesti mureneva kalkkikivi.

-mökky, -paakku s. -peite s. -penkki s. 1. vanhoissa asuinrakennuksissa seinää vasten luotu maavalli, joka estää kylmän tunkeut-

masta hirsiseinän alitse rakennuksen sisälle, multiainen, multimus. 2. Pihalla oli pari kuk-

kivaa m: ä. -permanto s. -pitoinen a. -suus omin. M. maa, savi. Perunan m: suus. -pohdin

s. maat. kauhamainen työväline, jota käytetään mullan kuljettamiseen lyhyitä matkoja

peltosaroilla, lantapatterien hajottamiseen ym., koppuri, multuri. -raha s. kans., us. mon. hau-

tasijasta suoritettava maksu. | M: t ja veisuu-

rahat ja kellorahat ja hakorahat ja muut ra-

hat oli kansliassa kannettu Vihtorilta jo sil-

loin, kun hän kävi kuolemanilmoitusta teke-

mässä sill. -rikas a. par. runsasmultainen,

runsashumuksinen. -seos s. Huonekasveille so-

piiva m. -seula s. -sieni s. M: et 1. tryffeli "Tu-

beraceae, kotelorakkoisiin kuuluvia sieniä".

multaus²¹ teonn. < mullata. | Perunain m. Sie-

menten m. — Mutta vaikka niinkin olisi, että

lapseni lain mukaan olisi oikeutettu saamaan

täydellisen siunauksen, en sittenkään sallisi

papin m: ta Kianto. -aura s. -kuokka s. -kyntö

s. -laite s. Perunanistutuskoneen pääosat ovat

siemenlaatikko, syöttölaite, vaonvetäjä ja m.

multautua²² pass.v. = multaautua.

multava¹³ a. -uus²³ omin. maasta: multapitoi-

nen, kohtalaisen humuspitoinen. | M. pelto,

mäki. M. maa, savi. M. hiekkamaa. Kun hiekka-

maa viljelemällä paranee ja tulee m: aksi, siinä

menestyvät hyvin useimmat peltokasvit. M: im-

mat maat ovat jo peltolina. Lannoitus lisää

maan m: uutta.

multavalli s. Parin jalan korkuiset m: vallit ym-

päroivät riisikenttiä. Asukkaat ovat asuneet

m: vallien suojaamissa suurissa kaupunkilin-

noissa. -väri s. harv. maaväri.

multiainen²⁴ s. kans. = multapenkki 1. — Yhd.

sisä-, ulkom.

multilateraalinen²⁵ a. useiden välinen t. keski-

nen, useita koskeva, monenkeskinen. | M. kaup-

pa, sopimus, clearingjärjestely.

multimus²⁶ s. kans. = multapenkki 1.

multiplikaatio²⁷ s. kertolasku. -plikaattori²⁸ s.

1. mat. kertoja. 2. sähkö. galvanometrin her-

kyttä lisäävä virtakäämi, jossa on lukuisia

kierroksia ja jonka sisässä galvanometrin mag-

neettineula on. -plikandi²⁹ s. mat. kerrottava.

-plikatiivi³⁰ s. kiel. adjektiivi t. adverbi, joka

ilmaisee sellaista määrää, johon jk yksikkö

sisältyy yhden t. useamman kerran, esim. yk-

sinäinen, kaksittain. -plikatiivinen³¹ a. kiel.

M. adverbi.

multipeli³² 1. a. moninkertainen. | M. tähti. M.

hermotulehdus. 2. s. a. mat. kerrannainen,

monikerta. | 12 on 3:n m. b. tekn. eräs keski-

kokoisiin ja suuriin puhelinkeskuksiin kuuluva

laite. -jakki s. tekn.

multuja³³ v. muututtua mullaksi, multaautua. |

Hyvin m: nut sekalanta. Kalkki ja puuntuhka

lantaan sekoitettuna jouduttavat m: mistä.

multuri³⁴ s. maat. = multapohdin.

mumi³⁵ sta²⁴ onom.v. -na³⁶ teonn. puhua hiljaa ja

epäselvästi hammasten välistä huulia tuskin

liikuttaen, mutista. | M. itsekseen. Lukea m.

puoliääneen. Kuulivat noidan m: sevan epä-

seltä loitsusanoja. Hänen puheensa on epä-

seltä m: naa. Hiljainen rukouksen m: na. Tai-

taa jäädä pyty vannehtimatta, jos saavitkin,

m: si Lunki järvent.

mumma³⁷ s. eräs väkevä olutlaji.

mummeli³⁸ s. hyväilevästi = mummo 2.

mummi³⁹ s. hyväilevästi = seur. 2. | Helenalle ja

Raidalle laitettaisiin tosin vain pieni kesäkoti

ja ukille ja m: lle, jos tahtovat tulla hepor.

mummo⁴⁰ s. (rinn. mummu) vrt. akka, eukko,

muija, muori, ämmä. 1. vanha nainen. | Ta-

paus antoi runsaasti aineita puheliaille m: lle.

Tuolla tallustivat ensimmäiset m: t aamukirk-

koon sill. -- huojutteli vartaloaan edestakai-

sin sivulle ja toiselle kuin vanha m. r. RAUAN-

HERMO. — Yhd. kahvi-, kehrääjä-, kuppari-,

ruoti-, saunam. 2. isoäiti. | Lapset m: nsa

luona.

mummola⁴¹ s. isoäidin koti. | Nukkui rauhalli-

sesti kuin ennen vanhaan m: ssa. Kipin kapin

m: an, / kaikkein lasten onnelaan ak.

mummu⁴² s. = mummo, vars. 2; merk: ssä 'van-

ha nainen' hiukan ark.; joskus leik. yleensäkin

naisesta. | Meidän m. Hyvää limppua osaa

paistaa m. kuin m.

muna¹¹ s. 1. a. monisoluisten eläinten muna-solu ympäröivine verhoineen; jokapäiväisessä puheessa vars. lintujen ja hyönteisten munista. | Pääskysen, luteen m:at. M:an kuori, keltainen l. ruskuainen, tuma, valkuainen. Hedelmöitetty m. Munia m:ansa jhk. Vasta m:asta kuoriutunut linnunpoikanen. Keräillä [lintujen] m:ia. Kalojen ja sammakoiden m:ia sanotaan mädiksi. Muurahaisen m:at ovat muurahaistoukkien koteloita. — *Kuv.* Asiasta ei tullut m:ia eikä poikasia 'mitään tulosta'. — *Yhd.* haahkan-, harakan-, kanan-, käen-, linnun-, teeren-, telkän-, varpusen-, vesilinnunm.; heinäsiirran-, madon-, muurahaisenm.; hyönteis-, perhosm.; koiras-, naarasm.; kesä-, lepo-, talvim.; mätim.; mätäm.; kuukunan-, maam.; selkä-, silmä. **b. erik.** ravinnoksi käytetyistä lintujen, vars. kanan munista. | Tuore, raaka, pilaantunut m. Paistettu m:at. Kovaksi, pehmeäksi keitetty m. M:ien pakkaus, säilytys. Mitä m:at maksavat? Kananpojille syötetään hienoksi hakattua m:aa. — *Kuv.* Onko m. kanaa [= lapsi isäänsä tms.] viisaampi? Nürnbergin m. 'eräs varhaisimman tyyppin taskukello'. Kolumbuksen m. 'nerokkaasta ratkaisusta, joka näyttää yksinkertaiselta sen jälkeen, kun se on keksitty'. — *Yhd.* hautoma-, laatu-, munitus-, nahka-, pesä-, rotu-, ruoka-, siitos-, säilyke-, vientim.; (ruok.) hyönteistö-, pinaatti-, silakka-, tomaattim.; kalkki-, puu-, pääsiäis-, suklaam. **2. alat. mon.** miehen t. koiraseläimen kivekset; miehellä myös siitimestä. **3. ark. leik.** pommista, munakäsikranaatista. | M:ansa munituaan pommarit [= pommituskoneet] jatkoivat matkaa KARHUM.

muna-albumiini s. valkuaisaine, jota on etenkin kananmunan valkuaisessa. --aste s. el. Hyönteisten muna- ja toukka-aste. -hammas s. el. lintujen ja useiden matelijain sekä nokkasiliien poikasten välileuan päässä oleva sarveiskyhy, jolla ne munasta ryömiessään särkevät sen kuoren. -hylly s. erityinen hylly, jossa on reikiä munien säilytystä varten. -munainen¹⁰ poss.a. Pieni-, suurim.; eri-, samam.

munaitiö s. kasv. leväsiemien ja levien selvän siitoksen aiheuttama sisäsyntyinen itiö. -jauhe s. munista t. munankeltuaisista kuivaamalla saatu ruokajauhe. -johdin s. anat. par. munanjohdin. -juusto s. pimmällä juustoututusta maidosta ja munista valmistettu juusto. -kalvo s. el. munasolun ympärillä oleva kalvo. -kana s. kana, jota pidetään munien saannin vuoksi; hyvin muniva kana.

munakas¹⁰ s. ruok. pääasiallisesti munista valmistettu paistos, joka paistamisen jälkeen taitetaan kaksin kerroin ja jossa us. on täytteenä kalaa, lihaa, sieniä tm.; syn. omeletti. — *Yhd.* hillo-, kala-, kinkku-, munuais-, omena-, parsa-, pinaatti-, rapu-, sienim. -pannu s. kaltevarainen, ohut munakkaanvalmistuspannu.

munakastike s. ruok. tav. kalaliemestä tehty vaalea kastike, johon on käytetty höysteeksi kovaksi keitettyä muna. | Keitettyä haukea m:kastikkeessa. -kasvi s. = munakoiso. -kauppa s. -kiintiö s. -kilo s. -koiso s. Solanum me-

longena, koisojen sukuun kuuluva ruohokasvi, jonka hedelmiä syödään paistettuina t. viipaleina, munakasvi. -kakkeli s. ruok. ruoka, joka valmistetaan siten, että yhteen sekoitettu muna ja maito hyydytetään voidellussa pannussa hiljaisella tulella hämmäntäen. -kokoelma s. kokoelma linnunmunia. | Koulun m. -kori s. -kotelo s. el. Torakan m. -kuppi s. pieni pikarimainen kuppi, josta keitetty muna syödään. -käsikranaatti s. sot. munan muotoisen käsikranaatti. -laatikko s. munien kuljetusta varten erityisesti valmistettu laatikko. -lukko s. 1. etu-, riippulukko. | Suu tuppeen ja m. suun eteen sp. 2. Heittää m:ja 'heittää kiviä veteen siten, että ei synny loiskahdusta'. Kivi menee m:on. -lusikka s. keitetyn munan syönissä käytetty (us. luu- t. muovil)usikka. -maiden¹⁰ kalt.a. M. kallo, päälaki, silmä, nivel. M. kiviase. M. rae. M. hedelmä, käpy. — Kuviosta: toisesta päästään leveämmän sokion muotoinen. | M. poikkileikkaus. M. lehti. -maito s. ruok. maito, johon on sekoitettu muna; myös = munavelli. -markkinat s. mon.

munanasetin s. el. useiden naarashyönteisten putkimainen elin, jolla ne asettavat munansa haluamaansa paikkaan. -torvi s. = ed.

munanen¹⁰ dem.s. Muuttuivat murut hyviksi, / kappalehet kaunoiksi: / m:sen alainen puoli / alaiseksi maaemäksi kal.

munajohdin s. anat. naaraan putkimainen elin, jota myöten munasarjassa muodostunut munasolu kulkee kohtuun, munatiehyt, -torvi. -keitin s. ruok. -keltainen a. munankeltuaisen värinen. -keltuainen s. -kuori s. -lasku s. hyönteisten munimisesta. -leikkuri s. ruok. -muotoinen a. myös . | M. kappale, koppa, kotelo, kuula, kuvio. M:set kasvot. M. ruumis, M. hedelmä, nivel. M. käsikranaatti. M. maljakko. M. somistelu. -myyntiosuuskunta s. -ruskuainen s. = munankeltuainen. -tuonti s. -tuotanto s. Kanalan m. V. 1928 voitiin m:mme arvioida noin 9–10 milj. kiloksi. -tuottaja s. M:an vai välittäjän etu on nyt kysymyksessä? Sussex-kanat ovat hyviä m:ia. -valkuainen s. -valkuaisaine s. valkuaisaine, proteiini. -viejä s. -vienti s.

munapesäke s. kasv. munasiittoisten kasvien (paitsi koppisiemenisten) naaraselin, jossa munasolu syntyy; vrt. siittiöpesäke. -pistin s. el. pistinmäinen munanasetin. -rakkula s. anat. munasolun sisältävä rakkula munasarjassa. -rauhanen s. anat. = munasarja. -ruoka s. On henkilöitä, joille m. tuottaa pahoinvointia. -saippua s. munan muotoinen hienosaippua.

munasarja s. anat. naaraan sukupuolielimiin kuuluva rauhanen, jossa muna(solu)t syntyvät, munarauhanen, ovaario. -kasvain s. lääk. -tulehdus s. lääk.

munasauna s. rak. antiikkinen koristeaihe: soikeiden kuvioden muodostama nauha. -siitos s. biol. siitos, joka tapahtuu keskenään erilaisten solujen, munasolun ja siittiösolun, yhteydessä. -siittoinen a. biol. vrt. ed. | M. kasvi.

munaskuu¹⁰ s. raam. munainen; tav. vain Raamatun kieleen pohjautuvissa kuv. ilmauksissa. -- minä [Jumala] olen se, joka tutkin

m:ut ja sydämet ut. Sillä sinä olet minun m:uni vr. [Soitto] käy ytimiin ja m:ihiin kivi. -- valkoinen lumi viehätti silmää, virkisti mieltä ja m:ita KATAJA. -- tämän punaisen viivan pitää viiltämän kansamme sortajia ytimiin ja m:ihiin Kianto. Mikko närkästyi sydäntä ja m:ita myöten E.JAAKKOLA.

muna|solu s. *biol.* naaraspuolisessa eliössä syntynyt solu, jolla on kyky kehittyä uudeksi yksilöksi yhdyttyään siittiösoluun, joskus ilman kin sitä. -**šampoo** s.

muna|ta⁵⁵ v. *alat.* -us⁶¹ *teonn.* nolata itsensä, käyttäytyä tyhmästi, tehdä tyhmyyksiä, blaskata. | M. itsensä. Sattui pari pahaa m:usta. Maalivahti m:si yhden pallon. Älä toiste m:a näin raskaasti, vaan painu kotiin ak.

muna|tiehyt, -**torvi** s. *anat.* = munanjohdin. -**toti** s. toti, johon on lisäksi sekoitettu vatkatua munankeltuista. -**täyte** s. -**täyteinen** a. M. pasteija. -**vaaho** s. 1. *ruok.* (sokerin kanssa) vaahdoksi vatkattua munaa, joskus erik. munanvalkuaista. 2. esim. hiusten pesuun käytetty saippuaveden ja munan seos. -**vaah-toleivos** s. *ruok.* marenki(leivos). -**velli** s. munasta ja maidosta valmistettu jälkiruokana käytetty velli. -**voi** s. voi, johon on sekoitettu kovaksi keitettyä, hienonnettua munaa ja jota syödään tavallisen voin sijasta leivälle levitettyä. -**voileipä** s. voileipä, jonka höysteenä on munaa.

1. **mungo**¹ s. *kut.* lyhytkuituinen lumppuvilla, jota voi kehrätä vain pitempikuituiseen sekoitettuna.

2. **mungo**¹ s. Herpestes nyula, Intiassa ja Ceylonissa elävä sivettieläinten heimoon kuuluva pieni peto.

muni¹⁷ v. 1. linnuista, hyönteisistä ym.: laskea munansa jhk, tehdä mun(i)a. | Linnuilla valmistuu aina vain yksi muna kerrallaan m:itavaksi. Hyvin, runsaasti m:iva kana. Monet hyönteiset m:ivat veteen. — *Kuv.* -- näin-pä että aapiskirjan kukko muni sinulle ahkeruutesi ja viisautesi palkinnoksi aika läjän karamellia ja sokerin paloja kivi. Kas siinäkin yksi vietävänmoinen keksintö, kuka koiranleuka lienee tämänkin m:nut KARHUM. 2. *kuv. ark. t. alat.* a. hautoa mielessään (vars. kaunaa kantaen). | Hän on m:nut tätä jo kauan. b. viivytellä liian kauan. | Kuinka kauan sinä aiot siellä m.? c. tehdä munauksia, möhlätä. | HJK:n puolustus m:i pahasti.

munien|tuonti s. -vientä s.

munija¹⁴ *tek.* Leghorn-kanat ovat hyviä m:oitu. Paras lihakana on huono m. — *Yhd.* kesä-, kevät-, syys-, talvim.; vuosim.

munimat|on⁵⁷ *kielt.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* M. kana. **munimis|aika** s. Vesilintujen m. -**paikka** s. -**pesä** s. Kanalan m:t on paras asettaa niin, että munat voidaan ottaa niistä käytävän puolelta. **muninta**^{15*} *teonn.* < munia. | Pöllöt aloittavat haudontansa jo ensimmäisen muninnan jälkeen. — *Yhd.* syys-, talvim. --**aika** s. Kanojen m. -**kausi** Kanojen m. on jo alkanut.

munittaja²⁶ v. < munia. 1. *fakt.* Kanoja ei pidä m. liian nuorina. M. telkkiä uuttuihin. M. aapiskukkoa. 2. *kaus.* M:via kuivarehuja.

munitus⁶¹ *teonn.* < ed. | Kanojen, lokiien m. -**muna** s. pesämunia.

munkinkaapu s.

munkisto² s. munkkikunta. — *Yhd.* benediktiin-, dominikaani-, fransiskaani-, kartusiaanim.; erakko-, kerjäläism.

munkki^{18*} s. 1. mies, joka uskonnollisista syistä on eristäytynyt maailmasta elääkseen Jumalalle pyhitettyä elämää, harjoittaakseen askeetia ym.; vars. sellaisesta, joka yhdessä toisten samanmielisten kanssa elää luostarissa, munkkikunnan jäsen, luostariveli; vrt. nunna. | Kreikkalaiskatolinen, budhalainen, lamalainen m. Valamon luostarin m:it. Vihkiä m:iksi. Elää askeettisesti kuin m. Huone oli karu kuin m:in kammio. — *Yhd.* benediktiin-, dominikaani-, fransiskaani-, kartusiaanim.; erakko-, kerjäläism.; pappism. 2. *kasv.* Jasione, Campanulaceae-heimoon kuuluvia kasveja. 3. *ruok.* vehnätaikinasta tehty rasvassa kypsennetty leivonnainen. — *Yhd.* hiiva-, koho-, lanttu-, omena-, perunam. 4. *ellipt. ark.* munkkilikööri. 5. *rak.* munkkitiili. 6. *käl.* sulkulaite, jonka avulla kalanviljelylammikko voidaan tyhjentää vedestä.

munkki|elämä s. Tuomas-piispa tahtoi hiljaisessa m:elämässä sovittaa tekemänsä erehdykset. M. levisi nopeasti itämailla. -**kaapu** s. par. munkinkaapu. -**kammio** s. Luostarin m:t. -**kirjoitus** s. keskiaikaisissa asiakirjoissa ja käsikirjoituksissa käytetty ns. goottilainen kirjoitus(tapa). -**kunta** s. samoja (luostari)sääntöjä noudattavien munkkien yhteisö, munkisto; vrt. kongregatio.

munkkilaisuus⁶⁵ s. määränsääntöjen mukainen askeettinen elämä joko täydellisessä yksinäisyydessä tai samanmielisten kanssa luostarissa.

munkki|laitos s. -**latina** s. keskiajalla käytetty latinan kielen muoto, -**likööri** s. benediktiinlikööri. -**limitys** s. *rak.* tilien limitys, jossa peräkkäisesti on 2 juoksukiveä ja 1 sidekivi. -**luostari** s. Athoksen m. -**lupaus** s. miesnoviisin antama luostarilupaus. -**mai'nen**⁶³ *kalt.a.* M. elämänjärjestys, luostarielämä. M. hurskausihanne. M:sen harras. -**pannu** s. *ruok.* valurautainen, puolipöireitä syvennyksiä sisältävä pannu, jossa paistetaan munkkeja. -**rinkilä** s. *ruok.* munkin tavoin rasvassa kypsennetty rinkilä. -**sääntö** s. munkkikunnan sääntö. | Fransiskaaniin m. Luostarissa ollessaan Luther koetti tunnollisesti noudattaa kaikkia m:ia. -**sääty** s. -**taikina** s. *ruok.* -**tili** s. *rak.* eräs kattoiili(muoto), munkki.

munkkiu|s⁶⁵ *omin.* munkkina oleminen. | Jos koskaan munkki m:dellaan on päässyt taivaaseen, niin olisin minä sinne päässyt [M. Luther].

munkkivala s. munkkilupaus.

munsoöri⁶¹ s. *leik.* herra. | -- haluaako m. totia? Kianto.

munteerin|ki^{18*} s. *leik.* asu, (virka)puku. | Mitäs sanot, jos Atlekreus näkee sinut tuossa m:gissä? JÄRVENT. Sinä riisut omat vaatteesi ja otat minun rehellisen merimiesm:kini ylläsi ANNI SWAN.

munuainen^{ns} s., tav. *mon.* selkärankaisten virtsanerityselin; us. myös muiden eläinten vastaavista elimistä. | Selkärankaisten m:set sijaitsevat molemmin puolin selkärankaa. Varsen, oikea m. Paistetut m:set. — *Yhd. lisäm.*

munuaisallas s. *anat.* munuaisen sisällä oleva ontelo, josta virtsanjohdin alkaa. — **keränen** s. *anat.* munuaisen kuorikerroksessa olevia pieniä pähkuroita, joissa virtsan erityys tapahtuu. — **kivi** s. *lääk.* munuaiseen joskus muodostunut kivennäistymä. — **laskimo** s. *anat.* munuaisesta pois johtava laskimo. — **mainen**^{ns} *kalt.a.* munuaisen muotoinen, munuamainen. | M. lehti. Kähärän hiuksen poikkileikkaus on m. Malakiitti esiintyy m:sina massoina. — **muhennos** s. *ruok.* — **nysty** s. *anat.* munuaispyramidin munuaisaltaaseen ulkoneva pää. — **paisti** s. *ruok.* — **pikari** s. *anat.* munuaisnystyä ympäröivä virtsatiehyen supplimainen alkupää. — **portti** s. *anat.* munuaisen sisäpinnassa oleva syvennys t. lovi, jonka kautta munuaisvaltimo kulkee munuaiseen sekä laskimo ja virtsanjohdin munuaisesta. — **putki** s. *el.* munuaista vastaava alempi eläinten erityselin, jollainen ylempillä on vain sikiöasteella. — **pyramidi** s. *anat.* Munuaisen ydinkerros on jakautunut 8—18 kartiomaiseen osaan, ns. m:eihin. — **rasva** s. *ruok.* teuraseläimen munuaisten ympäriltä saatu rasva, josta valmistetaan keitin- ja paistinrasvaa. — **syöpä** s. *lääk.* — **tali** s. naudan ja lampaan munuaisrasvasta. | Lihavien eläinten munuaisia ympäröi runsas m. — **tauti** s. munuaisten tulehtuminen t. niiden kudosten rappeutuminen erinäisten myrkköjen vaikutuksesta. — **tautinen** a. ja s. — **tiehyt** s. *anat.* munuaiskeräsestä munuaispikariin johtava erittäin mutkikas tiehyt. — **tuberkuloosi** s. *lääk.* — **tulehdus** s. *lääk.* — **valtimo** s. *anat.* munuaiseen tuleva valtimo. | M. tuo kuona-aineita sisältävää verta munuaisten puhdistettavaksi.

munuamainen^{ns} a. — *sesti adv.* munuamainen. | M. helmi. Ihmisen rintaontelon poikkileikkaus on m. Suo-orkokin m:set lehdet.

muodikas^{ns} a. — *kaasti adv.* — *kuus^{ns} omin.* muodinmukainen, kuosikas, hieno, moderni; vars. vaatteista. | M. puku, hattu. Harmaa on aina m. väri. M:kaat ikkunaverhot. M:kaat silmälasit. M. rakennustapa. Kaupungin uusin ja m:kain hotelli. M:kainta rakennetta oleva kelonkoneisto. Hiukset m:kaasti käherrettyinä. Hänen pukunsa kiilsii uutuuttaan ja m:kuutetaan.

muodinmukainen a. — *sesti adv.* — *suus omin.* (myös ~) muodikas. | Aina m:ssä arkipuvussa. Uusia m:sia huonekaluja. M:sesti pukeutunut nainen. Varsinaisille muotitavaroille m:suus on kerrassaan elinehto.

muodinmukaistaa^v v. tehdä muodinmukaiseksi. **muodistaa**^v v. — *us^{ns} teon.* vars. vaatekappaleesta = ed. | Vanhoja hattuja m:etaan.

muodoin ks. *muoto* 9.

muodokas^{ns} a. kaunismuotoinen. | M. sorvaus. M. kirja. Näsiselän m. eteläranta.

muodollinen^{ns} a. — *sesti adv.* (— *suus omin.* ks. *erikseen*) formaalinen; merk.-ryhmät eivät selvästi erotu toisistaan. 1. muotoa koskeva,

muotoon liittyvä t. perustuva, muodon, muoto-; us.)(sisällyksellinen. | Taideteoksen m. ja sisällyksellinen puoli. Runon m:sista ominaisuuksista lienee poljento tärkein. Sävellyksen m. kiinteys. Lakiin on tehtävä muutamia m:sia korjauksia. Sanojen m. ja merkityksellinen sukulaisuus. M:ssä suhteessa voidaan erottaa kolmenlaisia minnelauluja. Puh- taasti m:sten seikkojen perusteella suoritettu jako. M:sesti heikko romaani, runo. M:sesti tai asiallisesti virheellinen tuomio. — M:set opetusasteet, herbart-zilleriläisessä kasvatustieteessä käytetty opetuksen jäsentelyn nimitys. M. siivistys 'sielun ja hengen toimintojen jllak (esim. klassillisten kielten ja matematiikan) alalla tapahtuva tehokas harjoitus, jonka väitettään luovan kykyä kaiken muunkin sivistysaineen itsenäiseen omaksumiseen'. — *Fil.* M:set tieteet 'tieteet, joiden tutkimuksen kohteena ovat viime kädessä väittämien muoto ja muotoon perustuvat yhteydet'; esim. matematiikka ja logiikka. — *Lak.*)(aineellinen, materiaallinen. | M. laki. M. ja aineellinen konkurssi-oikeus. Oikeuden keinot ovat m:sia ja aineellisia. — *Usk.* Protestanttisuuden m. periaate 'periaate, että Raamattu on ainoa ohje, jonka mukaan seurakunnan uskoa ja oppia on arvosteltava'. — *Kiel.* M. [= sanan muodon perusteella määräytyvä;)(luonnollinen, luontainen] suku. M. subjekti 'eräissä kielissä määrätapauksissa subjektin paikalla (joskus varsin subjektin ohella) oleva pronomini'. Lauseissa "Det regnar" ja "Es kommen vielleicht Gäste" ovat *det* ja *es* m:sia subjekteja. — *Sot.* M. taktiikka 'teoreettinen, alkeistaktiikka';)(sovellettu taktiikka. M. koulutus;)(taistelukoulutus. 2. muotojen, sääntöjen, asetusten, lakien, määrätapojen tms. mukainen; us. virallinen: joskus: (vain) muodon vuoksi oleva t. tapahtuva, nimellinen, näennäinen; us.)((tosi)asiallinen. | Viranhakijan m. pätevyys. M:sesti pätevä viranhoidtaja. Toimenpiteelle saatiin vihdoin myös m. lupa. Sota syttyi, mutta m:sta sodanjulistusta ei annettu milloinkaan. Kolmi- liitto hajosi asiallisesti vuonna 1914 ja m:sesti 1915. M:sesti Unkari oli monarkia vuoteen 1946. M:sesti osakeyhtiö lakkaa vasta kun se poistetaan kaupparekisteristä. — Se on pelkkä m. seikka. Viran haettavaksi julistaminen oli vain m. toimenpide, sillä siihen nimitettävä oli jo etukäteen tiedossa. Talosta otettiin vain m. [= nimellinen, merkityksetön] hinta. Pelkästään m:sista syistä suoritettu ruumiin- avaus, Ero, joka on vain m. M. ja todellinen kristillisyyden. Ainakin m:sesti hän on vasemistolainen. 3. (virallisia) muotoja, käytäytymistapoja, etikettiä noudattava, etiketin, käytäytymissääntöjen mukainen, virallinen, virallisen tuntuinen. | Olla m. käytäytymisessään. Lyhyt ja m. tilaisuus. M. visiitti, tervehdys- käynti. Tervehti m:sen kohteliaasti.

muodollisuus^{ns} *omin.* < ed. | Luostarielämän hetketön m. — *Erik.* sääntöjen, määräysten, määrätapojen tms. tietyissä tapauksissa vaatima menettely, formaliteetti. | Seuraelämässä on otettava huomioon kaikenlaisia pikku m:k-

sia. Šekkiä ei voida m:ksitta siirtää toiselle. Pitää kiinni turhista m:ksista. Takertua m:ksiin. — *Yhd.* tulli-, tuonti-, vastaanotto-, vienti-, virastom.

muodonanto *s.* vars. estetiikassa: muotoaminen, muodonta. | Runoilijan, säveltäjän m. Taiteellisen m:annon elämyksellinen ilmaisu-tarve *R.KOSKIMIES*. -**elämys** *s.* vars. estetiikassa. | Taiteilijan m. -**käsittely** *s.* Kuvanveistäjän, draamatikon m. Realistinen, runollinen, ihannoiva, koristeellinen m. Taiturimainen m. Veistos, jonka m. todistaa elävää plastillista havaintoa. -**muoto** *s.* deformaatio; metamorfoosi. | Lämmön aiheuttamat kappaleiden m:okset. Rakennus on restauroinnin aikana kokenut täydellisen m:ksen. Ovidiuksen runoelma antiikin jumalien m:ksista. — *Sot.* siirtyminen jstak sulkeis- t. avomuodosta toiseen (paikalla t. liikkeessä). -**taju** *s.* vars. estetiikassa. | Taidemaalarin, runoilijan m. -**vaihto** *s.* metamorfoosi. | Hän on kehityksessään käynyt läpi monenlaisia m:ksia. Koristeaihe, joka on ollut mitä erilaisimpien m:sten alaisena. Laki, jonka lopullinen asu on useiden m:sten tulos. — Erik, *el.* eläimen kehitys toukka-asteen kautta täysimuotoiseksi. | Täydellinen m. 'jossa toukka-asteen jälkeen on koteloaste'. Vaillinainen, epätäydellinen m. 'josta koteloaste puuttuu'.

muodostaa *v.* 1. tilan t. muodon muutoksesta. a. käsitellä jtk näin, että se saa jnk (uuden) muodon t. asun, saattaa jk jhk muotoon t. asuun, tehdä jnk muotoiseksi, muokata, muovata, muotoilla, muodostella. | Taikina m:etaan pieniksi tangoiksi. Rinkilän m:aminen. Reikää m:etaan vielä taltalla. Savimassa m:etaan ensin lieriöksi. Torven toinen pää m:etaan suppiloksi. Vanhemmat kiviaseet m:ettiin pelkästään iskemällä. — Liike m:ettiin osakeyhtiöksi. Kustaa Vaasa m:i Suomen herttuakunnaksi. Tiiti m:ettiin omaksi kirkkoherrakunnaksi v. 1516. — Veden maanpintaa m:ava vaikutus. b. saada aikaan, valmistaa, tehdä, laatia, luoda, järjestää. | Taikinasta m:etaan lusikalla pieniä palloja. Keppi, jonka päähän on m:ettu koukku. Pystysäleistä m:ettu häkki. Lapset saavat irtokirjaimista m. sanoja. Oppilaita opetetaan m:amaan lauseita ja virkeitä. Huulet m:ivat vaivalloisesti sanan "äiti". N.N. on suostunut m:amaan uuden hallituksen. Kaivoksen hyväksikäyttöä varten m:ettiin osakeyhtiö. Hegel m:i suurenmoisen oppijärjestelmän. — M. (itselleen) käsitys, mielipide jstak. Tutkija tekee suuren joukon havaintoja ja m:aa niiden perusteella lakeja. c. saada aikaan, tuottaa, synnyttää. | Tulen täytyy palaa niin, ettei se m:a savua. Kattilakiveä m:ava vesi. Verta m:avat kudokset. Itiöitä m:ava kasvi. Kaasu, joka saattaa m. ihoon pahoja rakkuloita. Lahotessaan puu m:aa ruokamultaa. Luonnon m:ama allas. d. olla (olemassaolollaan) osallisena jnk syntymisessä t. osana jssak koostumuksessa yms.; vrt. 1.c ja 2.b. | Rauta m:aa monien aineiden kanssa yhdistettä. Kaseini yhtyy sekä emäksiin että happoihin m:äen suoloja.

2. pysyvästä tilasta. a. ilmetä, esiintyä, olla jssak muodossa, jnak. | Kanervikko m:aa paikoin laajoja nummia. Kasvin latvaosassa on kukka, joka m:aa suuren pallon. Rintamalinja m:i laajan itään päin työntyvän haaran. Keskijuoksullaan joki m:aa useita mutkia. Torni kapenee m:äen huipussa terävän piikin. Lyydiläismurteet m:avat pitkän kapean vyöhykkeen. Kangas ei saa m. [= kankaassa ei saa olla] pienintäkään ryppyä. b. ilmaisemassa, että jk (yhdessä toisten kanssa) on kokonaisuuden osana, joista ao. kokonaisuus koostuu, että jk yhdessä toisten kanssa, jotkin yhdessä ovat jk kokonaisuus. | Useiden osien m:ama kokonaisuus. Peräkkäiset kirjaimet m:avat rivin. Kirveen m:avat terä ja siihen kiinnitetty varsi. Kaikki saman sanan muodot yhdessä m:avat paradigman. Kynnärvarsi m:aa olkavarren kanssa työpään kulman. Johtokunnan m:avat puheenjohtaja ja viisi jäsentä. Isä, äiti ja lapset m:avat perheen. Tervaleppä m:aa paikoin metsiä. Patamien ja jyrkänteiden m:ama maasto. Keskiajalla kaupunki ympäristöineen m:i itsenäisen kreivikunnan. c. ilmaise-massa, että jk (yksinään) on jtak, vastaa jtak, voidaan katsoa jksik, tm.; us. par. olla jnak tms. | Eliön saattaa joskus m. yksi ainoa solu. Vastus, jonka m:aa 600 m pitkä ja 4 mm paksu kuparilanka. Kasvisuku, joka m:aa oman heimonsa. Kyrönjoen toisen alkuhaaran m:aa Jalasjoki. Järvi m:i ylipääsemättömän esteen. Aterian m:i [par. ateriana oli] yksi ainoa maitolasillinen. Rakennuksen pääosan m:aa suuri kupoli. Ruotsinkielinen väestönosa m:aa vajaan kymmeneksen [par. on vajaa kymmenes] koko väestöstä. Appelsiinit m:avat Palestiinan tärkeimmän vientiartikkelin, par. ovat P:n tärkein vientiartikkeli. Näytelmän huippukohdan m:aa [par. huippukohtana on] kohtaus, jossa - -.

3. *harv.* Kivellä: olla jnk muotoinen, muistuttaa jtak. | Hän [pilvi] nyt ratsastavaa sankaria m:aa kivi.

muodostaja¹⁰ *tek.* Virtaava vesi laaksojen m:ana. Maksu toimii suolistoverenkiertoon kytkeytyneenä sappinesteen m:ana. Rahkasammaleet ovat turpeen m:ina sammalista tärkeimpiä.

muodoste¹⁸ *s.* muodostamisen tulos. | Kielellinen m. Oppitekoinen m. Inhimillisessä sielunelä-mässä tavattavat m:et. — *Yhd.* (kiel.) analogia-, rinnakkais-, seka-, uudism.; adverbii-, inessiivi-, monikkom.

muodostella²⁸ *frekv.v.* (< muodostaa) muovail-la, muunnella, sovitella, modifioida. | Taikinasta m:laan kahdella lusikalla pieniä pyörköitä. Idealistinen taide m:ee luonnon muotoja omiin tarkoituksiinsa soveltuviksi. M:eva mielikuvitus.

muodostelm¹⁰ *s.* 1. *sot.* vars. laivastossa ja lentotoukoissa muoto, jossa joukko toimii, ryhmittymismuoto; yhd:n jälkiosana myös huoltoköistä. | Pysyä m:assa. Lentää m:assa. Laiva poistui m:asta. — *Yhd.* huoltom.; auto-, kuljetus-, kuormastom.; täydennysm.; kulku-, lento-, pommitus-, taistelum. 2. yl. muodoste-

lun tulos, muodoste, muunnelma, mukaelma. | Joonialaisen tyylin m. oli runsaasti koristeltu korinttilainen. Tämä runo on vapaa m. skandinaavisesta Inkerin laulusta. — *Yhd. valtiom.; kuvio-, sävelm.*

muodostelmalento *s. sot.* ryhmälento osaston ollessa käsketyssä ryhmytyksessä.

muodostelu² teonn. < muodostella. | Saviastian m. Suunnitelma on vielä m:n alaisena. Kie- len m. jatkuu kautta ihmisiän. — *Yhd. esi-, jälkim.; uudestim.*

muodosto² s. maant. jnk alueen maanpinnan muotojen kokonaisuudesta. | Veden ja kasvil- lisuuden m:t J.G.GRANÖ.

muodostu¹ pass.v. (< muodostaa) tilan t. muo- don muutoksesta: kehittyä, kehkeytyä, syn- tyä, kuontua, tulla, käydä jksik. | Jään su- laessa m:u vettä. Raudan pinnalle on m:nut ruostetta. Kankaaseen ei silitettäessä saa m. ryppyä. Kaasujen m:minen suolistossa. So- lukudoksen m:minen ja kehitys. Lintujen etu- raajat ovat m:neet siiviksi. Hyvin m:nut var- talo. Epäsäännöllisesti m:nut hedelmä. Haja- naisista heimoista m:i ylitäinen kansa. En- tiset siirtomaat m:ivat itsenäisiksi valtioiksi. Useista osista m:nut [= koostunut, rakentu- nut] kokonaisuus. — Hintojen, kansantulon m:minen. — Yhtiön asema m:i kestävämmä- mäksi. Tilanne alkoi m. [= tulla] vaaralli- seksi. Huono maidontuotanto m:u vähitellen kannattamattomaksi. — Milloin kysymyksessä ei ole selvä muutos tav. par. muuten. | Avio- liitto m:i heti alkuunsa onnettomaksi, par. avioliitosta tuli onneton. Teoksen ilmestyminen m:i merkkitaipaukseksi, par. ilmestyminen oli, ilmestymisestä tuli merkkitaipaus. Tapaa- minen m:i [par. jäi] viimeiseksi. Kello m:i hyväksi myyntiartikkeliksi, par. kellosta tuli hyvä myyntiartikkeli. Illan kohokohtaksi m:i [par. kohokohtana oli] ministeri N.N:n puhe. Ei vielä tiedä, kuinka pitkäksi odotus m:u, par. kuinka pitkä odotuksesta tulee.

muodostuma¹³ s. muodostumisen tulos. | Sisi- liskojen ja käärmeiden suomet ovat verina- han m:ia. Kun orgaaniset lahoamisjäännök- set sekaantuvat kivennäisaineisiin, nimitetään m:aa mullaksi. Vuoret, laaksot ym. maanpin- nan m:at. Laskimoon muodostunut sairaaloi- nen m. — *Geol.* Geologiset m:at 'ylipäänsä kaikki maapallon kivennäiset, kivilajit ja maa- lajit'. Interglasiaaliset, jotuniset, iimniset, ka- levalaiset, permiset m:at. — *Mat.* kuvioiden yhdelmä. — *Yhd.* kalkki-, koralli-, korkki-, malmi-, sarveis-, suolam.: karva-, pakka-, sar- vim-, harju-, kallio-, mätäs-, suo-, vuorim-, kivihiili-, liitu-, liuskem.; kasvillisuusm.; asu- tus-, kylä-, valtiom.; märkä-, tulehdusm.; luonnonm.; analogia-, rinnakkais-, seka-, uu- dism.; epäm.

muodostumis/aika *s.* Geologisten kerrostumien m. -kyky *s.* Solujen muodostumis- ja lisää- tymiskyky. -lämpö *s. kem.* syntymislämpö. -tapa *s. M:*van mukaan erotetaan jokihiekka, rantahiekka, glasiaalihiekka ja lentohiekka. -tila *s. kem.* tila, jossa alkuaineet ovat vapau- tuessaan yhdisteistään.

muodostu¹⁴ s. 1. muodostaminen, muodostu- minen. | Langan m. kehrättäessä. Uusien asu- tustilojen m. Rasvan m. elimistössä. Höyryn, kaasun m. Pieninä määrinä elimistöön ruis- kuttuna käärmeenmyrky aiheuttaa vasta- aineen m:sta. — *Yhd.* hapon-, homeen-, jään-, kaasun-, karstan-, liman-, lämmön-, noen-, rasvan-, savun-, solun-, sumun-, äänenm.; hinnan-, kurssin-, pääomanm.; käsitteen-, teorianm. 2. a. muoto, asu. | Englannin valtio- kirkko sai nykyisen m:ksensa 1500-luvun jäl- kipuoliskolla. Runon ainekset ovat saaneet pe- rin omintakeisen m:ksen. Syvyyksimittauksilla otetaan selko pohjan m:ksesta. Swedenborg hylkäsi kolminaisuusopin sen kirkollisessa m:k- sessä. — *Yhd.* pinnanm. b. muodoste, muodos- telma. | Kansanlaulun pohjalta tehty m. Paa- vo-nimen kansanomaiset m:kset. Osa näistä tarinoista näyttää palautuvan skandinaavisiin m:ksiin. c. tav:mmen muodostuma. | Väli- meri nykyisellään on verraten nuori geologinen m. Putkilot ovat kuolleita, vettä kuljettavia m:k- sia. — *Yhd.* ks. muodostuma.

muodostus/aika *s. -tapa* *s.*

muodota¹⁵ v. harv. -nta¹⁵ teonn. antaa illek muoto, muotoilla, muodottaa. | Varmasti m:ttu pianosonaatti.

muodot¹⁶ on¹⁷ kar.a. -tomasti adv. -tomuus¹⁸ omin. (< muoto) epäsäännöllisen, epämääräisen muotoinen, luonnollisesta muodosta poikkeava, epämuotoinen, epämuodostunut, muotopu- di, rujo, ruma. | M. massa, möhkäle. Rumen- tava, m. lehteri on poistettu. Lehdet käyvät kurttuiksi tai muulla tavoin m:tomiksi. M:tomaksi runneltu ruumis. Ei hankään aio liho- m:tomaksi. Eikä ollutkaan Marja hänestä enää ruma, eikä vartalo m. aho. — Sommittelultaan m. romaani. Pidettiin m:tomana [= sovittu- jen muotojen vastaisena] sitä, että puhemies teki säädysensä anomusehdotuksen. Persoonaa- semoja A. käyttää m:toman runsaasti. Ara- bialaiset vääntävät oudot nimet aivan m:to- miin. — *Erik. geol. fys.* amorfinen.

muodot¹⁹taa²⁰ v. -us²¹ teonn. = muodota. | Terä- sen m:taminen valsaamalla.

muokata²² v. 1. a. käsitellä (jtak esinettä t. ainetta) mekaanisesti (harvemmin kemialli- sin menetelmin), jotta se tulisi tarkoitukseen sopivaksi, jllak tavalla muuttuisi, kehittyisi, valmistuisi tms. | M. [= hieroa, vatkata tms.] taikinaa. M. [= hioa] puunpintaa hohkakivel- lä, hiekkapaperilla. M. terästä takomalla, vil- loja karstaamalla. M. kerma kirnussa voiksi. Nahan parkitseminen ja m:kaaminen. Tiili- putkien raaka-aineena käytetään hyvin m:at- tua savea. — *Kuv.* Alokkaista m:attiin anka- rilla harjoituksilla kestäviä sotamiehiä. b. saat- ta (maata) mekaanisin keinoin viljelyskun- toon. | M. peltoa lapiolla, kuokalla, auralla, äkeellä. Viljelysmaan raivaaminen ja m:kaa- minen. Puutarhamaa m:ataan ja lannoite- taan. M. kaskimaat varsinaiseksi peltomaaksi. Syvälti m:attua maata. — *Kuv.* M. maaperää uusille aatteille. M. mielialaa illek otolliseksi. Ranskan valistusfilosofit m:kasivat mielipiteitä vapauden aatteille alttiiksi. c. kirjallisista tuot-

teista yms.: muodostaa, kehittää, kehitellä, parannella, hioa. | Kivi m:kasi moneen kertaan runojaan, vieläpä painettujakin. Esitystä on hiottava ja m:attava, kunnes tulkinta tulee valmiiksi. N.N. on m:annut näytelmän elokuvan käsikirjoitukseksi. 2. kuv. 1.a-kohtaan liit-
tyen pieksämisestä, peittoamisesta, kovakou-
raisesta käsittelystä yms. | Se ei haittaa he-
vosta, jos miestä m:ataan sl. -- neekerin m:-
kasin mustemmaks H.A.SUNTA. Lapset olivat
alituisen kissanpentua m:kaamassa ja vanut-
tamassa. 3. murt. puuhata, touhuta, uuras-
taa. | Kun hän sitten isojen, tulisesti kiehui-
vien rautojen ääressä m:kasi tuolla raskaalla
vasarallaan, silloin oli leikki poissa pärvär. Hi-
keensä asti Kaipio aina m:kasi, oltiinpa sit-
ten kepeämmässä harjoituksissa taikka vai-
keammissa IVALO.

muokattavuus⁵⁵ s. soveltuvuus muokattavaksi. | Puun, metallien m.

muokka¹¹⁸ s. murt. muokkaus. | Pello on hy-
vässä m:assa 'hyvin muokattu'. — Tav. kuv.
rasitus, vaikeus, hankaluus, vaiva. | M:an niit-
ten [huutolaisten] kanssa näkee, ei niitä voi-
tokseen pidä PAKK. On se ukko ollut monessa
m:assa [= "liemessä"] AHO.

muokkaa¹⁰ tek. < muokata. | Sanomalehdistö
on yleisen mielipiteen m. — Yhd. maan-, pel-
lonm.

muokkaamat^{on} kielt.a. < muokata. | M. vuot-
ta, graniitti, teräslanka. Pistoturvet kuivataan
polttoturpeeksi m:tomassa luonnontilassa. M.
maa, pello. — Kuv. -- Kivi [ei] ole suinkaan
ollut yksistään vaistoperäinen ja m. runoilija
TARK.

muokkaamo² s. työpaja, laitos tms., jossa jtk
(vars. turkiksi) muokataan. — Yhd. turkism.

muokkaantua¹⁸ pass.v. = muokkautua.

muokkaila²⁰ jrekv.v. -u² teonn. < muokata. |
M. peltoa. Helposti m:tavaa savea.

muokkain⁵⁰ väl. muokkausväline. | Kuokka on
mainio m. suonviljelyssä.

muokkau⁵⁶ teonn. < muokata. | Nahan, tur-
kisten m. M. parantaa teräksen ominaisuuksia.
Puutarhamaan m. Huonossa m:kassa [= huon-
nosti muokattuna] pidetty maa, Romaani vaa-
tii vielä m:sta ja hiomista. Yleisen mielipiteen
m. — Yhd. maanm.; kesä-, syysm.; esi-, lop-
pum.; kesanto-, kylvöm.; matala-, syvä.

muokkauskausi s. maat. se aika vuodesta, jol-
loin ilmastosuhteet sallivat maan muokkauk-
sen. -kerros s. tekn. Sorateiden m. — Maat. =
peltomultakerros. -kone s. Kuitujen m. Piik-
kikiekkojyrä on keskinkertaisen hyvä m.
-kunto s. maat. Salaojitetut maat ovat ke-
vällä aikaisin m:nossa 'muokattavassa kun-
nossa'. Huonossa m:nossa oleva [= huonosti
muokattu] pello. -kyky s. maat. Kultivaatto-
rin m. -laite s. -menetelmä s. -syvyys s. maat.
Kun keksittiin rautaiset aurat, m. suureni huo-
mattavasti. -tapa s. -terä s. Akeen m:t. -työ
s. Kun routa on sulanut ja maa riittävästi kui-
vunut, aloitetaan maan m:t. — Luonnos, joka
vaatii vielä runsaasti muokkaus- ja korjaus-
työtä. -voimistelu s. voim. vauhdikas ja pe-
rusteellisesti suoritettu yleisvoimistelu, jonka

tarkoituksena on yleiskunnan parantaminen ja
edellytyksien luominen erikoislajien suoritta-
miseksi. -väline s.

muokkauttaa²⁸ fakt.v. < muokata. | M. itselleen
peltoa.

muokkautua¹¹ pass.v. (rinn. muokkaantua) <
muokata. | Maaperä on hyvin m:nut. Suolis-
tossa ravintoaineet m:vat soluaineenvaihdun-
taan kelpaavaan muotoon. — Miellalan m:mi-
nen. Murteiden taistelun aikana vanha kirja-
suomi m:i monipuolisesti ilmaisukykyiseksi ny-
kysuomeksi.

muona¹¹ s. ruoka, ravinto; ruokavarat, elintar-
vikkeet, proviantti. | Hernekeitto on tukevaa
m:a. M. olla piti muikaa, muutoin hyvä ei ol-
lutkaan! Kianto. Väki oli muuten joulun alla
puskenut töitä -- laihalla m:lla NUOLIV. Hei-
näväellä oli viikon m. mukanaan. — Yhd. ke-
sä-, talvim. — Erik. a. vars. maat. määrära-
vintoaineita luontoisetuna työstä t. sopi-
muksen perusteella. | Kaksi navetta-apulaista
saa toimen heti joko m:lla [= muonapalkalla]
tai talon ruoassa. Hän oli pienen -- torpan
muori ja asui siellä, m:ansa nauttien, pikki-
rikkisessä porstunperäkamarissa SLL. Hän
taivutti kiertokoulupiirin myöntämään pienen
m:n Lassille ja tämän vaimolle V.KOLKKALA.
— Yhd. vuosim. b. sot. sotilaiden valtiolta saa-
maa ravinto (valmistettuna t. valmistamatta). |
Kurssiajalta rajavartio-oppilaat saavat vapaan
varustuksen, asunon ja m:n. Kuiva m. 'leipä,
voi, juusto, sokeri ja teeohde'. Komppanian
muonissa t. muonilla [= muonitettavina] ole-
vat miehet. — Yhd. päiväm.

muona-ajoneuvo s. sot. --annos s. Sotilaan päi-
vittäinen m. -mestari s. sot. vanh. talousali-
upseeri. -mies s. omassa ruoassaan maanomis-
tajan rakennuksessa asuva maataloustyöläi-
nen, joka saa osan palkkaa viljana, maitona
ym. tuotteina, muonarenki, jyvämies. -palkka
s. maat. kokonaan t. osaksi luonnontuotteina
suoritettava palkka. -raha s. sot. sotilas-
henkilölle menetetyistä muonitusedusta mak-
settava korvaus. -renki s. = muonamies. -torp-
pari s. hist. torppari, joka teki taloon työtä
myös muonapalkkaa vastaan. -vahvuus s.
vars. sot. = muonitusvahvuus. -varasto s. Lai-
vat täydentävät m:jaan. -varat s. mon. M.
ovat melkein lopussa. Koota m:oja. -varikko
s. sot.

muonitaa²⁸ v., vars. sot. varustaa muonalla,
muonavarjoilla. | Ennen taistelua joukot m:e-
taan hyvin ja hevoset rehustetaan. — Suur-
kaupungin m:taminen on varsin monisyinen
tehtävä.

muonittaa¹⁰ tek., vars. sot. Komppanian talous-
aliupseeri toimii samalla myös m:na.

muonitus⁵⁶ teonn. < muonittaa. | Vihollisen
ratsuväki häiritsti armeijan m:ta. Jalkaväen
m. oli järjestetty erinomaisesti. — Kun pis-
tiäisen pesä on valmis, alkaa sen m. -lotta s.
-menot s. mon. -mestari s. Kreivi Hannu Wir-
tenberg tavataan v. 1606 Suomen m:na. -toi-
misto s. Pääesikunnan intendentuuriosaston m.
-vahvuus s. sot. joukon muonilla kulloinkin
olevien henkilöiden lukumäärä. -vaikeus s.,

tav. *mon.* Pakkanen ja m:det pysäyttivät armeijan etenemisen.

muori¹ s. vanha t. vanhanpuoleinen nainen, vars. (vanha) emäntä; vrt. akka, eukko, muija, mummo, ämmä. | Vaari ja m. Torpan m. Lovisa-m. Lukkanin m. 'vaimo, emäntä'. Papin m. käski paistia kääntää sr. -- eukko, kutsuttu "Männistön m:ksi" kirj. "Riuskas m.!" tunnusti Iso-Vileeni (renki talon emännästä) kilpi. Malkamäen vanha emäntä eli m. sll. Antaa pojan kasvaa siellä m:nsa [= isoäitinsä] tykönä tölkilumalla sll. — *Yhd.* anoppi-, äitim.; hieroja-, kupparim.; pirtti-, saunam.; kana-, kettum.

muorinen³ *dem.* s. vaimon t. vanhahkon naisen puhuttelusana. | Hei m:seni, missä olet? "Se on vain turhaa luuloa, m:seni", sanoi torppari *TARK.

muoska¹ s. *murt.* lapsesta: kakara, pentu, penska, muksu, mukula, puoska. | -- korjaa kenkiä m:illeen ja akalleen *HEPOR.*

muoti¹ s. jllak elämän alalla kulloinkin vallalla olevan maun mukainen yleinen tapa t. käytäntö, vallitseva makusuunta, kuosi, tapa, tyyli; us. erik. pukeutumisen alalla vallitsevasta muodista. | Eurooppalainen, ranskalainen m. Pukeutumisessa, käytöstavoissa, kirjallisuuden, taiteen alalla vallitseva m. Tapa, josta on tullut suorastaan m. Pukeutua m:diin mukaan. Viimeistä, uusinta m:tia oleva hattu, kampa, koru. Mikä tänään on m:tia, voi huomenna olla vanhanaikaista. M:diin oikut, vaihtelut. M:diin maailma. Seurata, noudattaa m:tia. Olla m:diin orja. Tehdä jtk vain m:diin vuoksi. M:diin vaatimuksia vastaava puku. Siihen aikaan oli m:dissa kammata tukka ylöspäin. Sateenvarjo on pysynyt m:dissa nykypäiviin asti. Päästä m:tiin. Viime aikoina m:tiin tullut tunturihihti, lomanviettopaikka. Ryijy on uudelleen tullut m:tiin. Jääää, joutua pois m:dista. — Kammata hiukset uuteen m:tiin 'uuden muodin mukaan'. — Miesten, naisten m:dit 'muodin mukaiset pukuosat, -mallit'. Pariisin m:dit. — *Yhd.* kesä-, kevät-, syys-, talvim.; pariisilaism.; hattu-, hius-, kangas-, kenkä-, puku-, tukka-, turkism.

muoti- yhd:ojen alkuosana tav.: 1. muodissa oleva, muodin mukainen, jnak ajankohtana erityisen suosittu; esim. m:asia, -hattu, -kirjailija, -väri. 2. pukumuotia koskeva, pukumuodin alaan kuuluva; esim. m:ala, -lehti, -piirtäjä. -ala s. M:lla toiminut myyjätär. -asia s. 1. Matkailu on tullut m:aksi. 2. M:oisia on paras turvautua räätälin asiantuntemukseen. -esine s. 1. Pesukoneesta on viime aikoina tullut oikein m. 2. Hatut, solmiot ym. m:et. -harrastus s. Urheilusta tuli oikein m. -hattu s. muodin mukainen hattu. -hulluus s. liioittelu muodin noudattamisessa. | Nylonsukkien käyttö talvipakassellakin on sulaa m:ta. -kan/gas s. Kevään m:kaat saapuneet kauppoihin. -katsaus s. Talvikauden takkeja koskeva m. -kauppa s. muotiliike. -kau/si s. Kuluvan m:den kenkäuutuudet. -kenkä s. Uuden uutukainen m. -kesku/s s. Pukumallimme ovat

suoraan mannermaan m:ksista. -kirjailija s. ks. muoti- 1. | Nimekäs m. -kirje s. Lehtemme julkaisee joka viikko m:itä Pariisista. -kunin/gas s. mies, jolla on määräävä t. suuri vaikutus (naisten) pukumuotien kehitykseen. | Pariisin m:kaat. -kuva s. pukumuotia esittävä kuva. -kuvasto s. vrt. seur. -lehti s. muodin mukaisia pukumalleja kuvina esittelevä lehti. -leijona s. pukumuotia tarkoin (us. keikarimaisesti) noudattava t. pukumuodin alalla esikuvana oleva mies; keikari. -liike s. naisten pukuja, hattuja yms. valmistava ja myyvä liike, muotitalonki. -lääke s. Penisilliini, uusi m. -lääkäri s. ks. muoti- 1.

-muotinen³ *poss.* a. Uuden-, vanhanm.; uusm. **muoti**¹**nukke** s. 1. muotien esittelyyn käytetty malli-, mainosnukke. 2. kuv. nainen, joka pukeutumisessaan orjallisesti noudattaa muotia. -näytös s. tilaisuus, jossa mannekiinit esittelevät uusia pukuja, mannekiininäytös. -pakina s. pukumuotia käsittelevä pakina. -palsta s. vrt. muotilehti. | Lehden m. -piirtäjä s. naisten pukumallien sommittelija, -puku s. muodin mukainen puku. -sairaus s. muotitauti. -salonki s. iso muotiliike. -suunta s. Uusi m. Ulsterilaadut vaihtelevat suuresti eri m:ien mukaan. -sävelmä s. ks. muoti- 1. | Iskelmästä tuli kauden m. -taiteilija s. 1. ks. muoti- 1. | Seurapiirien suosima m. 2. naisten pukumalleja sommittelija taiteilija, muotipiirtäjä. -tanssi s. Samba, 1940-luvun m. -tauti s. ks. muoti- 1. | Neurastenia oli 19:nneen vuosisadan m. -tavara s. 1. ks. muoti- 1. | Kangas, joka tänään on m:a, saattaa huomenna olla vanhanaikaista. 2. vaatetuksen alaan kuuluva, muodin vaihtelujen alainen tavara. | Naistenhatut ym. m:t. -urheilu s. Melonnasta tuli todellinen m. -uutinen s. M:siä Lontoosta. -uutuu/s s. Pariisin m:det. -vaihtelu s. Hajuvesikin on m:n alainen. -virtau/s s. Noudattaa, seurata m:ksia. Kirjallinen m. -väri s. Joka muotikaudella on omat m:nsä.

muotka¹ s. *murt.* Lapissa: kannas, jonka yli vene vedetään.

muotki¹* v. *murt.* vetää vene maata pitkin kannaksen yli t. kosken ohi. | Venheiden m:minen oli vinyt runsaasti aikaa JÄRVENT.

muoto¹* s. 1. fyysillisen olion ulkoisten piirteiden kokonaisuus, hahmo, ulkomuoto. | Esineiden m. ja väri. Ruuvien koko ja m. Pöydän, ikkunan, rakennuksen, ammuksen, astian, koristekuvion m. Hylkeen ruumiin m. on sukulamainen. Kallon, kasvojen m. Käden, jalan m. Lehden, varren m. Pallon, kolmion m. Putken poikkileikkauksen m. M:dohtaan neliömäinen, soikea, lieriömäinen, pallomainen, kartiomainen. M:dohtaan jääkieket ovat hyvin erilaisia. Pilvi muistutti m:dohtaan hevosta. Ihmisen m:toon veistetty patsas. Hevoskengän m:toon katettu ruokapöytä. Taikina kierretään rinkilän m:toon. Terä sorvataan lopulliseen m:toonsa. Tiili saa m:tonsa muotissa. Savea voi muovata mitä erilaisimpiin m:toihin. Kimmoinsta kappaletta ei voida m:dohtaan muuttaa, vaan se palautuu ennalleen voiman lakattua vaikuttamasta. Lestillä

kengät säilyttävät hyvin m:tonsa. M:tonsa menettänyt hattu, puku, Antaa jllek m. Muuttaa m:toaan. — Maanpinnan m:dot. Barokin rehevät m:dot. Kustavilainen tyyli eroaa roko-koosta ennen kaikkea suoraviivaisten m:tojensa puolesta. M:dotaan ja suhteitaan kauris kirkko. — Erik. ihmisen ulkomuodosta. a. Ei molempia yhdelle anneta: hyvää luontoa ja kaunistaa m:toa sp. -- ei ollut hänellä m:toa, johon me olisimme mielisteineet vt. — Heng. M:toon t. m:toa katsomatta 'henkilöön katsomatta'. Älä käännä oikeutta, älä m:toa katso äläkä lahjoja ota vt. b. kasvoista, kasvojen ulkonäöstä. | Ukon partainen m. Hänen m:tonsa kävi kalman kalpeaksi. Vaimon m. oli mustanpuhuva, kaita ja laiha A.OKSANEN. [Otsa] oli pysynyt valkoisempina kuin muu m. aho. — Erik. kasvojen ilmeitä ajatellen. | Jkn m. muuttuu. Miehen m. musteni 'ilme synkkeni'. Isä otti tuiman m:don. -- ei ollut heidän m:tonsa iloinen, vaan kiusan karheus väikkyi heidän kulmakarvoillansa krvi. On otanut oikein korskan m:don päälle [ark.] LEINONEN. — Alot. Iskeä jkta vasten m:toa 'kasvoja'. Saada ruokaa m:toonsa 'syödäkseen, "naamaansa"'. c. mon. ihmisen (us. erik. naisen) vartalon ääripiirteistä. | Pikkulapsen pulleat m:dot. Rouvan pyylevät m:dot. Sillä vaikka hän oli ylöns hoikka varreltansa --, olivat hänen m:tonsa kuitenkin täydelliset ja muhkeat KALLAS. -- hänen vartalostaan tuskin aavisti mitään naisellisia m:toja sll. d. yhd. Jalan-, kallon-, kengän-, käden-, lestin-, pinnan-, pään-, ruumiinm.; liekki-, pisaram; U--; T--; V-m.; alku-, ihanne-, normaali-, perus-, standardi-, vakio.

2. olo-, ilmenemismuoto, olotila. a. fys. aggregaatiotila. | Kaasumainen, nestemäinen, jähmeä m. Juoksevassa m:dossa oleva parafiini. b. yl. olomuoto, -tila; joskus: asu. | Tähteeksi jäänyttä ruokaa ei pitäisi toista kertaa tarjota samassa m:dossa. Elintarvikkeet saatetaan keittämällä nautittavaan m:toon. Vitamiinit ovat jo kasveissa saaneet sen m:don, jossa ne kelpaavat eläinruumiin käytettäväksi. Tuomiokirkko nykyisessä m:dossaan 'asussaan'. Nykyiseen m:toonsa maataloushallitus järjestettiin v. 1917. — Kulki Luoja karjatietä / m:dossa [= hahmossa] maallisen urohon LEINO. [Kristus] otti orjan m:don, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olenaltaan sellaiseksi kuin ihminen vt. — jnk t. jssak muodossa us. par. korvattavissa ess:llä. | Tupakkaa nuuskan m:dossa 'nuuskana'. Jään m:dossa oleva vesi. Papiston palkka suoritettiin aikaisemmin luonnontuotteiden m:dossa. c. sot. määrätavasta, jolla joukko (harjoituksissa, taistelussa, marssilla tms.) on järjestäytynyt. | Parvi on säännötön m., jolla on sekä syvyyttä että leveyttä. Ryhmän avojarjestyksen m:dot ovat avojono, avoparijono, avorivi ja parvi. M:don muutokset. Hän ratkaisi keveämmillä m:doillaan taistelun edukseen. — Yhd. avo-, hajam.; jono-, kolonna-, rivim.; etenemis-, hyökkäys-, kokoontumis-, marssi-, ryhmitys-, taistelum.

3. ed:een liittyen tavasta, jona jk toiminta, teko, tunne, ilmiö tms. (ulkonaisesti, käytännössä tms.) ilmenee, havaitaan, koetaan. | Elämä tuhansine m:toineen. Kansatiede tutkii varsinkin alkukantaisia oloja ja m:toja. Näyttelyajatus sai kiinteän m:don. Kuntien itsehallinto on vähitellen saanut nykyiset vaikiintuneet m:tonsa. Levottomien maakuntien liikehdintä sai uhkaavia m:toja. Leikki sai yhä rajumpia m:toja. Taikausko ei hävinnyt, se vain muutti m:toa. Viha pukeutui varsin räikeihin m:toihin. Vapaus kaikissa m:doissaan. Naturalismi karuimmassa m:dossaan. Peitettyssä muodossa annettu hinnan alennus. Peitettyssä m:dossa lausuttu uhkaus. Avustusta on annettu monessa m:dossa: suoranaisina lahjoina, lainoina ym. — jnk t. jssak muodossa us. par. korvattavissa ess:llä. | Murrosien levottomuus purkautuu usein liikunnan m:dossa 'liikuntana'. Tuotannon väheneminen ilmeni pian hintojen nousun m:dossa. Eläkkeen m:dossa myönnetty korvaus. Ystävät toivat tervehdyksensä kukkien m:dossa = tervehdyksenään kukkia. — Joskus konkr:mmin. | Osuustoiminnan oikeudellinen m. on osuuskunta. — Yhd. (raja b. ryhmään ei ole selvä) asumis-, avustus-, harjoitus-, hoito-, huvittelu-, ilmoitus-, kalastus-, kasvatus-, kiihotus-, kilpailu-, kirjanpito-, käyttäytymis-, käyttö-, liikkumis-, liikunta-, mainostus- opetus-, propaganda-, rangaistus-, rankaisu-, seurustelu-, toiminta-, työ-, vakuutus-, verotus-, viljely(s)m.; asutus-, kulttuuri-, sivistys-, taide-, talous-, uskontom.

4. a. kirjallisesta t. suullisesta esityksestä, kuvaama- t. säveltaiteen tuotteesta ym.: se miten jk on ulkonaisesti toteutettu, hahmoteltu, sommiteltu, rakennettu, esitetty tms.; us.)(sisällys, ajatus. | Romaanin, runon sisällys ja m. Esittää ajatuksensa suppeassa m:dossa. Kireä, loistava, horjuva, väkinäinen m. Sujuvaan m:toon laadittu asiakirja. Kirjeen m:toon seipitetty matkakuvauk. Aforismin m:dossa lausuttu ajatelm. Lausumme tämän laskulain myös kaavan m:dossa. Yhtälö sievennetään m:toon $ax + by = c$. Laki hyväksyttiin suuren valiokunnan ehdottamassa m:dossa. Sonaatin m:dossa oleva sävellys. Baletti esitettiin kokonaan uusitus m:dossa. — Musiikin m:dot. Kiinnittää huomiota m:toon. Huomautukset koskivat pelkästään m:toa. M:don hallinta. M:don mestari. — Yhd. kirje-, proosa-, romaani-, runom.; laulu-, lied--, sikermä-, sonaattim. b. kiel. sanan äänneasu; niistä äänneasuista, joissa sana esiintyy taivutettaessa, taivutusmuoto. | Sanan merkitys ja m. Kirjakielen mukainen murteellinen m. Supistumaton m. Verbin kielteinen m. Suomen kokonaisobjektilla on yksikössä kaksi m:toa: pääteellinen ja pääteetön. — Yhd. taivutusm.; aika-, persoona-, sija-, tekijäm.; aktiivi-, passiivi-, refleksiivim.; yksikkö-, monikkom.; finiitti-, infiniitti-, nominaalim.; akkusatiivi-, imperatiivi-, imperfekti-, infiniitti-, komparatiivi-, konditionaali-, nominatiivi-, perfekti-, potentiaali-, preesens-, superlatiivim.; liitto-, yksi-

näism.; kielto-, omistus-, teitittelym.; katom.; murrem.; verbinn.

5. lain, asetusten, sääntöjen, vakiintuneen käytännön tms. määräämä, edellyttämä t. niiden mukainen menettelytapa. | Oikeudenkäynnissä on noudatettava lain määräämiä m:toja. Yhteisen jumalanpalveluksen vakiintuneet m:dot. Asianmukaisin m:doin tehty sopimus. M:doin puolesta päteväksi katsottava avioliittoon vihkiminen. Vapautua aikakauden ja sosiaalisen ympäristön m:doista. — Vars. mon. lailliset t. tarpeelliset ulkonaiset muodollisuudet, menot, seremoniat, etikettiseikat tms. | Kristillisyyden ei saisi pinnallistua vain ulkonaiseksi m:toksi. Lapsikastetta useat pitävät turhana m:tona. Menetellä m:doista välittämättä. Pitää kiinni m:doista. Turhien m:tojen mies. M:tojen orja. — *muodon vuoksi* jotta jk asiaan kuuluva muodollisuus, tapa, vaatimus tms. täytyisi; muodollisesti, näön, tavan vuoksi, nimellisesti. | Virka oli m:doin vuoksi julistettava haettavaksi. Aluksi rouvat hiukan kursailivat m:doin vuoksi. Sopimus laadittiin vain m:doin vuoksi. Otti osaa kilpailuun pelkästään m:doin vuoksi. Etumies tiesi tehtävänsä, vaikka hän m:doin vuoksi siinä miesten kuullen sitä kysyvään tapaan mainitsi sll. — *Yhd.* (us. konkr.) hallitus-, järjestys-, valtiom.

6. laji, tyyppi (vars. ulkonaisen seikkojen mukaan jaoteltaessa). | Tukikireen pohjoissuomalainen m. 'muodoltaan pohjoissuomalainen tukikireki'. Rautainen kirves keskiaikaista m:toa. Muurahaisten joukossa on sekä siivettäviä että siivellisiä m:toja. Muinaisaikoina eläneet liskoeläinten m:dot. Kansanruno, jota tunnetaan kolme toisistaan poikkeavaa m:toa. Pat-saat, käyrät ym. graafisen esityksen m:dot. Hyppykilpailun m:doista on pituushyppy vanhin. Taudin pitkäaikaista m:toa on usein vaikea todeta. Jakomielitaudin katatoninen m. Sateen m:dot. Novelli kirjallisuuden m:tona. — *Biol.* muunnos, jolle on ominaista periytyvä, vain yhden geenin aiheuttama muuntelu. — *Yhd.* eliö-, eläin-, ihmis-, jäkälä-, kasvi-, liskom.; hedelmä-, itiö-, kukinto-, kukka-, lehti-, pyrstöm.; ihottuma-, syöpä-, tautim.; kasvillisuus-, maisema-, metsikkö-, suom.; asunto-, aura-, esine-, hammas-, holvi-, kaari-, kattila-, katto-, kide-, kierre-, kirjain-, kirves-, koriste-, koulu-, kuvio-, laippa-, lakki-, lääke-, navetta-, puku-, pylvä-, pöytä-, rakennus-, sidos-, tähtäinm.; kielim.; koiras-, naarasm.; jättiläis-, kääpiöm.; meri-, pinta-, pohja-, tunturim.; kevät-, talvim.; alku-, ihanne-, kanta-, laina-, malli-, normaali-, perus-, pää-, rinnakkais-, seka-, standardi-, sukulais-, vakio-, väli-, yleism.

7. adv:n tapaisia yhteyksiä. — *kaikella muotoa* a) kaikin tavoin. | Häntä koetettiin kaikella m:toa estää suorittamasta tehtävänsä. b) kaikin mokomin, ehdottomasti, välttämättä, ehdolla millä hyvänsä. | Lahjapaketti on kaikella m:toa lähetettävä ajoissa. Törkeitä syntejä tulee meidän karttaa kaikella m:toa, sanon minä kivi. c) vastauksissa, kehoituksissa, myönnetyksissä: (tottahan) toki, totta kai. |

"Saanko tulla?" — "Kaikella m:toa!" — *monella muotoa*, (harv.) *monin muodoin* monin tavoin. | Jumalille osoitettiin monella m:toa kunnioitusta. -- saivatpa nyt entiset pilkkajat havaita monin m:doin, että kaikki hän muisti HAANPÄÄ, — (ei) millään muotoa (ei) millään ehdolla, (ei) missään tapauksessa, (ei) millään. | Seos ei millään m:toa saa kiehua. Hän ei millään m:toa sovi lastenhoitajaksi. Älä millään m:toa suostu heidän tuumiinsa! AHO. — *niin muodoin*, *näin muodoin* johtopäätöstä ilmaisten: sen, tämän johdosta, siten, täten, siis. | Sairastuin enkä niin m:doin voinut tulla. Seteleitä esitettiin lunastettavaksi keskuspankkiin, jonka kultavarasto niin m:doin väheni. Näin m:doin ei ole ihmeteltävää, että --.

muotoaines s. Kielen m. -aisti s. kyky tajuta t. ymmärtää muotoja, muototaju. | Taidemaalarin, runoilijan, säveltäjän m. Herkkä, hieno, hyvä, varma m. Kehittää m:aan. Kuvanveisto- taide vetoaa ensi sijassa m:in. -asu s. Runon kieli- ja m. -höylä s. puut. muotolistojen yms. höyläämiseen käytetty höylä, jonka terän leikkaava reuna muodostaa kuvioviivan. -höyläys s. puut. vrt. ed. | Suksien m. -ihanne s. Rennessanssin yksinkertainen, suoraviivainen m. **muotoil** la²⁰ v. antaa jllek muoto, muodota, muodottaa, muovaila. | M. metallia takomalla. Jyhkeästi m:tu veistos. Kauniisti m:tu koriste-esine, tuoli. Se mitä sanotaan, olkoon selvästi ajateltua ja tehokkaasti m:tua. Kiinteästi m:tu jousikvartetto. Mannerjään m:emaa maastoa.

muotoilu teonn. < ed. | Kirkon holvien plastilinen m. Uudet rakennusaineet edellyttävät aivan uutta m:a. M:ltaan mestarillinen romaani. -kyky s. Arkkitehdin, runoilijan m. -nahka s. nahk. pehmeä vasikannahka, jonka pintaan tylpällä piirtimellä painettu kuviointia jää helposti näkyviin, plastiikkannahka.

muoto nen⁶³ poss.a. -sesti adv. -suus⁶³ omin. gen:n t. poss.-suff:n määrittämänä; kirjoitetaan us. myös ◊ lyhyen, attr:ttoman määräys-sanansa kanssa. | Keilan, kiilan, kuution, munan, pallon, päärynän, suorakaiteen, suppilon, ympyrän m. Mättään m. muurahaispesä. S:n, V:n m. Oikean, sopivan m. Kuta suurempi saviteoksen kutistuvuus on, sitä vaikeampi sitä on kuivattaessa pysyttävä m:senaan. Raudan pää taivutetaan puoliympyrän m:seksi koukuksi. Reisiluun alapää on nuijan m:sesti alaspäin paksuntuva. — *Yhd.* jalo-, kaunis-, laaja-, puhdas-, rikas-, siro-, suppea-, uusi-, vanha-, vapaam.; kaksi-, monim.; ihanne-, normaalim.; kehys-, osakeyhtiö-, runo-, sini-m.; aktiivi-, passiivi-, monikko-, yksikkö-, nominatiivi-, translatiivim.; kaiken-, monen-, saman-, yhdenm.; erim.; epäm.

muotojumalainen a. -jumalaisuus omin. vain uskonnon ulkonaisia muotoja noudattava. | Väärä nimikristillisyyden ja m:jumalaisuus. -jyrsin s. tekn. vrt. muotohöylä. -jyrshintä s. tekn. vrt. ed. -järjestelmä s. Kielen m. -kappale s. tekn. erikoismuotojen kappale, vars. erikoismuotojen putken osa. | Kulmaraudat, renkaat, muh-

vit ym. m:et. **-kasvi** s. *maat.* jllek alueelle ominainen ja ulkomuodoltaan muiden alueiden kasveista selvästi poikkeava kasvi; vrt. leimakasvi. | Sarat voivat olla etenkin nuorilla niityillä m:ina. **-kasvu** s. *metsät.* kasvun johdosta tapahtuva puun rungon muodon muuttuminen; vrt. pituuskasvu, pintakasvu. **-kategoria** s. *kiel.* **-kaunis** a. → kaunismuotoinen. **-kieli** s. vars. estetiikassa: jllek henkilölle, jllek ajalle, tyyliuunnalle tms. luonteenomainen taiteellinen ilmaisutapa; tyyli. | Pyrkimys persoonalliseen m:een. Barokin m. Kirjallinen, rakennustaiteellinen m. **-kristillinen** a. **-syys omin.** vain kristinuskon, kirkon muotoja noudattava; nimikristillinen. **-kulttuuri** s. Seura-elämää ja m:a käsittelevä kirjallisuus. N.N:n runoudesta puuttuu vielä persoonallisuutta ja m:a. **-kuri** s. vars. estetiikassa. | Ranskalaisklassillisen draaman ankara m. **-kuva** s. näköisyyttä ja muuta luonteenomaisuutta tavoitteleva kuva (piirros, maalaus, veistos, joskus myös valokuva) jksta henkilöstä. | Maalauttaa m:ansa. Pasteurin m. — *Kuv.* myös kirjallisesta henkilökuvauksesta. | A. on muistelmissaan piirtänyt sattuvia m:ia kirjallisen elämäme merkkienhenkilöistä. — *Yhd.* pastelli-, öljyväri-; lapsi-, naism. **-kuvaaja** s. vars. muotokuvamaalari.

muotokuva/kokoelma s. **-maalari** s. Albert Edelfelt teki nimensä tunnetuksi etenkin m:na. **-maalaus** s. M. Elias Lönnrotista. Harjoittaa m:ta. **-miniatyri** s. **-piirros** s. **-piirustus** s. **-tai/de** s. Pisanello oli Italian m:teen pääkehittäjä. **-tilau** s. Suoritti suuria m:ksia. **-veistos** s.

muoto/käsittely s. → muodonkäsittely. **-lista** s. *puut.* poikkileikkaukseltaan erikoismuotoinen lista, profiillista. **-luku** s. *metsät.* puun kuutiomäärän suhde sen sylinterin kuutiomäärään, jonka kanta on yhtä suuri kuin puun poikkileikkauspinta määräkorkuudella ja korkeus yhtä suuri kuin puun pituus. **-luokka** s. *metsät.* luokkia, joihin puut muutosuhteidensa perusteella jaetaan. **-meno** s. *usk.* uskonnollisten tapojen t. menojen noudattaminen pelkästään muodon vuoksi. | Perityn uskonnon suurin vaara on siinä, että se helposti jähmettyy pelkäksi m:ksi. **-määräys** s. *lak.* jssak toimituksessa t. oikeustoimissa noudatettavia muotoja koskeva määräys. | Kiinteistökauppoja koskevat m:kset. **-ominaisuus** s. Kiteiden fyysikaaliset ominaisuudet ovat täysin sopusoinnussa niiden m:ksien kanssa. **-opillinen** a. **-sesti adv.** muoto-oppiin kuuluva, muoto-oppia koskeva. | M. tutkimus. M:sesti samanlaiset elimet. **-oppi** s. eri tieteissä oppi alan muodoista, morfologia. | Sitä osaa sanaoppia, joka käsittelee sanojen muotoja, sanotaan m:iksi. Laajarakenteisten musiikillisten rytmiyksikköjen esitystä nimitetään m:iksi. Kasvien, selkärankaisten m. Biologinen m. osoittaa, että eliöiden rakenteellinen yhtäläisyys on huomattavasti suurempi kuin ensi katsomalta näyttää. **-piir/re** s. Pääkallon m:teistä kiinnitetään erityistä huomiota pituuden, leveyden ja korkeuden välisiin suhteisiin. **-piste** s. *metsät.*

se puun rungon kohta, johon tuulen taiputtavan voiman katsotaan keskittyvän. **-puhdas** a. → puhdasmuotoinen. **-puoli** 1. s. Runouden sisällys- ja m. Meidän on voimiemme mukaan huolehdittava myös tehdasvalmisteidemme m:esta. 2. a. epäsymmetrinen; epämuotoinen, muodoton, ruma, rujo. | M., epätasaisesti pyörivä pyörä. M:eksi kulunut veitsi. M:eksi kiihtunut käsi. [Tuohilevylle] luultavasti lapsen kädellä oli piirretty m:ia susia ja karhuja HAARLA. **-puu** s. puu, joka leikkaamalla ja ohjaamalla on kasvatettu tavallisuudesta poikkeaviin muotoihin.

muoto/rakenne s. 1. vars. estetiikassa. | Sinfoninen m. Antiikin kirjallisuuden vankka esteettinen näkemys ja luja m. Musiikin m:rakenteeseen kuuluu sävelteoksen yleinen yhtenäisyys ja sen osien sopusuhtaisuus ja keskinäinen vastakohtaisuus. 2. *kiel.* Suomen murteen sanavarat ja m. H. Winkler vertaili tunguusia muoto- ja lauserakenteen kannalta suomalais-ugrilaisiin kielisiin. **-rauta** s. *tekn.* muototeräs. **-rikas** a. → runsasmuotoinen. **-rikkaus** s. Yksi- ja monisoluisten levien m. on vallan hämmästyttävä. **-runsaus** s. Voikukkien m. on erittäin suuri. **-ryhmä** s. Sanamuodot, joilla on sama tunnus, muodostavat m:än, jonka jokaisella muodolla on yhteinen lisämerkitys. Kivettyminä ovat säilyneet nykyisiä m:ia yhdistävät välimuodot, kuten matelijoita ja lintuja välittävä liskolintu. **-sarja** s. 1. Selkärankaisten eläimet muodostavat sukulaisesta asteittaisesti kohoavan m:n. 2. *kiel.* taiputusmuotojen sarja, paradigma. **-seik/ka** s. Runon m:at. Takertua m:koihin. Huomiota ei kiinnitetä toisarvoisiin m:koihin. **-silmä** s. kyky tajuta (vars. nähdä) muotoja, erik. niiden esteettisiä arvoja. | Hänellä on kehittynyt m. **-suhde** s., tav. *mon.* Pääkopan ja naaman m:teet. Liettyminen on muuttanut järvien m:teita. **-systemi** s. *kiel.* muotojärjestelmä. **-taito** s. vars. estetiikassa: muodon käsittelyn taito. | Loistavalla m:dolla kirjoitettu romaani. **-taituri** s. kirjallija tm. taitelija, jolla on erinomainen muodonkäsittelytaito. **-taituruus** s. vars. estetiikassa: erinomainen muototaito. | Runokäännös, joka todistaa verratonta m:tta. **-taju** s. muotoaisti. | [Taitelijan] varma m. Lasten m:n kehittäminen. **-teoria** s. *mat.* neliömuotoja tutkiva matematiikan osa. **-terä** s. *tekn.* höylän tms. terä, jonka leikkaava reuna muodostaa kuvioviivan. **-teräs** s. *tekn.* valsaamalla muodostettu kankiteräs, jonka poikkileikkauspinta on kulman, U:n, H:n, I:n tm. muotoinen, kuvio-, profiiliteräs, muotorauta. **-tiili** s. *tekn.* tavallisesta tiilimuodosta poikkeava, etupäässä koristeellisiin listamuotoihin tarkoitettu tiili, muottitiili. **-tunne** s. vars. estetiikassa: muotoaisti, -taju, maku muodon suhteen. | Kunkin tyylikauden aikana vallitseva maku ja m. painavat luonteenomaiset tuntomerkinsä rakennustaiteen tuotteisiin. **-tyyppi** s. Sana "kotia" on samaa m:piä kuin "kahtia", "kolmia". Lyriikan eri m:pien vertailu voi tuottaa merkitseviäkin tuloksia. Malajit eivät muodosta mitään rotua, vaan hei-

dän joukossaan ovat edustuneina kaikki mahdolliset koot ja m:it.

muotou[tua]⁴⁴ v. saada muoto, muodostua jhk muotoon, hahmottua. | Elämykset m:tuvat havainnollisiksi kuviksi. Kielen m:tuminen sivistyskieleksi. Vasta m:tumassa oleva suunnitelma. — Hierojan käden on m:duttava käsiteltävän ruumiinpaikan mukaan.

muotoutuma¹³ s. muotoutumisen tulos, muodostuma. | Huumorin kaunokirjalliset m:t. Ihmisten välisistä suhteista sukeutuvat sosiaaliset m:t.

muotoutumat⁵⁷ kielt.a. Vielä m. ohjelma.

muoto[vaatimus] s. muotoa koskeva vaatimus. | Suomalaisen runouden m:vaatimusten kohottaminen. -**vaihtelu** s. par. muodon vaihtelu. -**vaisto** s. vars. estetiikassa: vaistonomainen, luontainen muototaju. | Herkkä m. Aino Kallaksen m. on varma. -**valmis** a. → valmismuotoinen. -**varma** a. → varmamuotoinen. -**vik**a s. metsät. Puun ulkonaisia m:oja ovat vääryys, mutkaisuus, haaraisuus yms. -**virhe** s. Kaupanmoitekanne on kaupan kumoamista muototai asiavirheen perusteella tarkoittava kanne. Runon m:et.

muoti¹⁸ s. 1. **tekn.** valettavan, puristettavan t. taottavan kappaleen t. laitteen muotoon tehty kaava, johon sula metalli, betoniseos tms. valetaan t. johon metalli jähmeänä taotaan; vrt. kaava, kehys, kokilli, luotta, lesti, malline, matriisi, šabloni, upukka. | Kuvapatsaan, kaivonrenkaan m. Betoniseinä m. tehdään laudoista rakennuspaikalla. Tiilet lyödään käyttäen puusta tehtyä pohjatonta m:tiä. Sula kynttiläaines kaadetaan m:tiin, jossa sen annetaan jäähmettyä. — **Kuv.** Sisäruksot olivat aivan yhdennäköiset, kuin samaan m:tiin valetut. — **Yhd.** valum.; betoni-, luoti-, saipua-, tiili-, hiekk-, kipsi-, lauta-, metalli-, pahi-, pelti-, puu-, rauta-, teräsm.; sisä-, ulkom.; irto-, kiintom. 2. **ruok.** a. ääri viivoitetaan jnk kuvien muotoinen teräväreunainen esine, jolla kaaviloidusta taikinalevystä painaen leikataan halutun muotoisia kappaleita. | Pyöreä, tähden muotoinen m. Voitakina kaaviloidaan levyksi ja siitä otetaan m:illa kakkuja. — **Yhd.** kakku-, pikkuleipä-, piparkakku-, neliö-, tähtim. b. vuoka, jossa kakku tms. paistetaan halutun muotoiseksi. — **Yhd.** kakku.

muotti[aine] s. aine, josta muotti on tehty. -**ala-**sin s. **tekn.** Muottivasaran vastimena on työ-kappaleen alapinnan muotoa vastaava m. -**hiekk**a s. **met.** hiekk, johon muotti tehdään, kaavaus-, valuhiekk. -**laudoitus** s. **rak.** M:ket betonitöissä. -**lauta** s. **rak.** Betoniperustus valetaan m:ojen väliin.

-**muottinen**⁶¹ **poss.a.** Kaksi-, nelim.

muotti[taonta] s. **met.** takominen muotteja käyttäen, upukataonta. -**tiili** s. **tekn.** muototili. -**työ** s. Teräsbetonirakenteiden muotti- ja rauditustyöt. -**vasara** s. **tekn.** muottitaonnassa käytetty vasara, jonka lyöntipinnassa on taottavan kappaleen muotoa vastaava syvennys, yläupukka; vrt. muottialasin.

muovaa[ja]¹⁶ **tek.** < muovata.

muovaamaton⁵⁷ **kielt.a.** < muovata. | Vielä m. savimöhkäle.

muovaantua¹⁴ v. = muovautua.

muovailemat[on]⁵⁷ **kielt.a.** < muovalla. | M. savi. M:toman puun vienti on kasvanut.

muovailija¹⁴ **tek.** < seur. | Saven, muotokuvien m. — Sebestyén Tinödi oli unkarilaisen eepillisen runolaulun huomattavin m.

muovail[ia]²⁵ **frekv.v.** < muovata. 1. **konkr.** muodostella, muotoilla; **erik.** muodostaa jstak plastillisesta aineesta halutun muotoisia, us, taitteellisia esineitä. | M. savea. M. kipsistä kuvia. Kovasta voista ei voi m. kuvioita. Taikinakaistaleet m:laan koukeroiksi. Mas-sasta m:laan 100 pilleriä. Päälylsit on vuolen m:tava muotoonsa. Kiven m:tu pyhäkkö. Jää ja virtaava vesi ovat m:leet kalliokamaraa. — **muovail[tava]** (partis.) -tavuus⁶⁵ (omin.) muovautuva, plastillinen. | Saven erikoisin ominaisuus on se, että se on m:tavaa. Kupari lisää messingin m:tavuutta ja venyvyttä. 2. **abstr.** muodostella, kehittää, muunnella, sovittaa, kaavailla, modifioida. | Kajatorvessa voidaan ääntä m. mitä moninaisimmilla tavoilla. Ei ole tarkoitus m. alkuaine-käsitettä uudelleen. Elokuva, joka on huvinäytelmästä m:tu. Näyttelijä m:i osansa omintakeisesti.

muovailu² **teonn.** < ed. 1. muovaileminen; **erik.** saven ym. plastillisten aineiden (taiteellisesta) käsittelystä. | Piirustuksen, m:n ja veiston opettaja. Lasituotteiden m. Plastillinen, vapaa m. Harjoittaa, suorittaa, opiskella m:a. Voipalojen m. Aikaisempien säädösten m. uuden asetuksen mukaisiksi. — **Yhd.** kiven-, puun-, savenm.; koriste-, pintam.; käsinm. 2. muovailemisen tulos. | Juhlapäivällinen on nykyisessä muodossaan vapaa m. vanhasta klassillisesta päivällisestä. Jaakko Tengströmiltä tunnetaan vanhan virsikirjan m:ja 20. -**puikko** s. saven ym. muovailussa apuna käytetty puikko. -**savi** s. muovailtavaksi valmistettu savi. -**työ** s. Varmaa tietoa ei ole, onko Gregorius itse ottanut osaa sävelmien m:työhön. Näyttelyssä oli m:töitä Helsingin kansakouluista. -**vaha** s. muovailua varten erityisesti valmistettu vaha.

muova[ta]³⁵ v. saattaa jk jllak käsittelyllä jhk muotoon, muodostaa, muodostella, muotoilla, muovalla. | Mantelitahnasta voidaan m. erimuotoisia karamelleja. Kylmänä m:ttaessa suurenee raudan kovuus. Vaikutusta tehosti korkea ja kapea goottilaiseksi m:ttu akkuna. Suuret maankuoren liikkeet m:sivat manteeiden ja merien jakautumisen nykyiselleen. — Kyselijä ei ole perillä alan sanastosta eikä osaa m. kysymystä moitteettomasti. — miksi on emäntä niin murheen m:ama KIANTO.

muovaus⁴¹ **teonn.** < ed. 1. muovaaminen. | Takomiseen kuuluu kolme eri toimitusta: kuunnus, m. ja jäähdytys. 2. muovaamisen tulos. | Kuvapatsas on koko vartaloesittävä m. -**leikkaus** s. **tääk.** plastillinen leikkaus, kirurginen plastiikka. -**työ** s.

muovautu[ja]⁴¹ **pass.v.** (< muovata) muodostua, hahmottua, kehittyä, sukeutua. | Savi m:u savenvalajan käsissä maljakoksi. Vesipäästäisen

jalat ovat m:neet uintielimiksi. Ajatukseni m:i sanoiksi. Aikaa myöten korkeiden linnan- isäntien jälkeläiset m:ivat keikailevaksi hovi- aateliksi. Oli nähnyt kansakunnan elämän m:van kokonaan uudelleen. — *muovautuva* (partis.) muovailtava, plastillinen.

muovi¹ s. *tekn.* etup. orgaaniskemiallisen teol- lisuuden valmistamia synteettisiä, suurimole- kyyllisia tuotteita, joita jssak valmistusvai- heessa voidaan paineen ja lämmön avulla muo- vata haluttuun muotoon, tekoaine, plastikki. | Muoveja käytetään nykyään mitä erilaisimpiin tarkoituksiin. — *Yhd.* kerta-, keston. -aine s. -auto s. -esine s. -kuitu s. -lanka s. -lelu s. -teollisuus s. -tuote s.

mura¹ s. 1. *yleisk.* (karkeahko) muta, ruoppa; *geol.* ja maaperäopissa: tumma maalaji, joka on muodostunut tummavetisissä vesistöissä saostumalla etup. niihin kulkeutuneista humus- aineista, järvimuta. | Upposi m:an ja liejuun. Vetää m:a pelloille. -- nosti mustia muria / päälle selvien vesien KAL. — *Yhd.* pohjam.; järvi-, suom. 2. kivistä, tiilistä yms. syntynyt murska, sora. | M:ksi rapautuvaa kiveä. Kiven, tiilen m:a. — *Lääk.* soran tapaisista ki- vennäistymistä. | Virtsassa on kiviä ja m:a.

murahdella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | M:teli jotakin partaansa. Miesjoukosta kuu- luu mutinaa ja m:telua.

murah/taa^{28*} *mom.v.* -dus²⁴ *teonn.* < murista. | M:ti unisena jotakin. M. tyytyväisenä, vihai- sesti, ystävällisesti, halveksivasti. M:ti lyhyen tervehdyksen, kirouksen. M:ti jotakin vastauk- seksi. Koira, karhu m:ti vihaisesti. Hyväk- syvä, hylkäävä m:dus. Mielihyvän m:dus. [Nukkuva] toveri vain m:ti toiselle kyljelleen kääntyen: "Anna minun nukkua, Antero!" AHO.

murak/ka^{16*} a., vars. *murt.* murea. | Niin m:oitte perunoita, että keitettyä hakeilevat. M:kaa leipää, kakkua. -- pehmoisen, m:an maan penkominen AHO.

mura/kuorma s. -maa s. Suosta kuivatettua m:ta. Kallioiden rapautuessa syntyvä m.

muratti^{16*} s. Hedera helix, meillä huonekasvina käytetty maassa suikertava t. kiipimäjuuriensa avulla kiipeilevä pensas. -köynnös s. Seinän peittävä m. -seppäle s.

murautu^{14*} v. 1. tulla muraiseksi, tahriutua muraan. | Kengät m:vat suolla. 2. muuttua muraksi, rapautua. | M:va kivi, vuori.

muravulkaani s. = mutavulkaani.

mure²⁸ s. *murt.* ja *runok.* murhe.

mure²¹ a. -us²⁵ *omin.* helposti mureneva, hau- ras, rapea; us.) (sitkeä. | M. korppu. M:aksi keitetty. M. salaatti, kaali. M. massa, kivi, me- talli. M:aa lunta. M:aa maata, savea, multaa. Muokata viljelysmaa m:aksi. M. hevosen ka- vio. Lihan m:us. M:uttaan hakeilevia peru- noita.

murehdittaa^{28*} *kaus.v.* < murehtia.

murehdut/taa^{28*} *kaus.v.* (rinn. murehuttaa) (< murehtua) tehdä murheelliseksi, saattaa mu- rehtimaan, suretaa. | Mieltäni m:taa ainai- nen rahanpuute. M:tava toteamus. M. Juma- laa synneillään. M. jkta sanoillaan. Ei ilah- duta eikä m:a.

mureh/tia^{17*} v. 1. olla murheissaan jstak, surra jtak. | M. jtak. M:tii lapsensa kuolemaa. Sur- ra ja m. jtak. Itkeä ja m. Miettii ja m:tii it- sensä järjiltä. Tuota itken tuon ikäni, / puhki polveni m:in KAL. Ja Aabraham meni m:ti- maan Saaraa ja itkemään häntä vr. 2. olla huolissaan jstak, huolehtia. | M. jkn puolesta, takia. M. lapsistaan. M. toimeentulostaan, sie- lunsä autuudesta. Sitä asiaa ei ole syytä m. M:tii velkojaan. 3. *harv.* pitää huolta jstak, hoitaa jtak, huolehtia. | Jokainen m:tikoon vain omista asioistaan.

mureh/tua^{18*} v. *harv.* tulla surulliseksi, murheel- liseksi. | Mieli m:tuu. Hän ei m:du niin pie- nestä asiasta.

murehuttaa² v. = murehduttaa.

murei/nen⁶¹ a. *maat.* -suus⁶⁰ *omin.* muruinen. | M. metsämulta. Roudan m:seksi tekemää sa- vea. Lisätä maan m:suutta.

mureke^{28*} s. *ruok.* jauhamalla, hakkaamalla t. muulla tavoin hienonnettu liha t. kala, jota on höystetty muilla aineilla ja joka paiste- taan uunissa t. vesihauteessa. — *Yhd.* kala-, korppu-, liha-, lintu-, makkara-, sien-, sila- vam. -kyljys s. -seos s. -taikina s. M:sta teh- tyjä pyörköitä.

mureleipä s. kuiva, kova ja ohut leipä, näkki- leipä.

muren²², *muren/e* s. muru(nen). | M:e leipää. Korpun, lihan, luun m:ia. Ripotella linnuille leivän m:ia. Ei ole maistanut ruoan m:takaan. Ei ole saanut m:ettakaan suuhunsa. Särkyä m:iksi. Tykkituli jauhoi linnakkeen pieniksi m:iksi. — *Kuv.* hiukkanen, rahtu. | Hänen pu- heessaan ei ollut järjen m:takaan. Siihen asiaan häneltä ei riittä harrastuksen m:takaan. -- hä- nen naisenkorvaansa joskus sattui joku m. munkkien ja pappien puheista KALLAS. — *Yhd.* leipä-, liham.; leivän-, lihanm.

murena¹⁵ s. = ed. | Ei ole syönyt suuruksen m:a- kaan. — *Kuv.* Sillä miehen luonnossa tarvi- taan aina m. karmeutta kivi. — *Yhd.* leipä-, liham.; leivän-, lihanm.

murenematon²⁷ *kielt.a.* < mureta. | M:ta beto- nia, kalkkia, leipää, M. lakkaväri.

murenemistappio s. Heinän m:t.

muren/nella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < muren- taan. | M. käsissään leipää linnuille. M. pieniksi palasiksi.

murennus²⁴ s. 1. murentaminen. | Leivän, kiven m. palasiksi. 2. *kans.* lihasta, leivästä yms. murentamalla tehty ruokaseos. — *Kuv.* -- teke- vätpä [härät] pian m:ta sekä miehettä että hänen koiristaan kivi. — *Yhd.* leivän-, sianm.; liham.

muren/ta⁸ v. rikkoa mureniksi (vähin erin); vrt. hienontaa, murskata, rouhia, pirstoa, sär- keä, rikkoa. | M. hakkaamalla, jauhamalla. M. kivilohkare vasaralla. M:si hampaissaan kovaa leipää. M. käsissään kuivia jäkälää. M. leipää linnuille. Aes m:taa multakokkareet. Pakka- nen m:taa kynnetyn maan pinnan. Jatkuva tykistötuli m:si varustukset. [Seppo Ilmari- nen] venon murskaksi m:ti, / tunkevi tulisija- han KAL. — *Kuv.* -- tarvitsematta särkeä pää- tään sillä, mihin kaikkeen pitää markkansa m.

AHO. Routavuodet eivät olleet siinä suhteessa vähintäkään hänen vakaumustaan m:taneet LEINO.

murentu^{a1*} *pass.v.* (< ed.) = seur. | Tiili rakollee ja m:u. Jäätyneenä helposti m:vaa ainetta. Kivi m:u soraksi. — *Kuv.* -- olisin mä oma siskoses, / en nyt murhees m:isi kivi.

mure^{ta} *pass.v.* hauraista kappaleista: särkyä (vähin erin) mureniksi, pieniin osiin, murentua; rapautua; vrt. murtua, pirstoutua, rikkoutua, särkyä. | Liian kuivat heinät m:nevat käsiteltäessä. Haurasta, helposti m:nevaa ainetta. Eväskorput m:nivat jauheeksi. Jauhoinen peruna m:nee käsiin. Liian kovaksi karikaistu teräs m:nee helposti. Ojan reunat, joen törmät m:nevat. Kallio m:nee soraksi. M:nevaa savea. Huokoiset ja siten helposti vettyvät kilvilajit särkyvät ja m:nevat niihin imeytyneen veden jäätessä. Vuosien vieressä vallituksen muurit alkoivat m. -- miekka murskaksi m:ni, / eipä hauki tiennytäkään KAL. Ei salvat sanoilla taitu, / lukot loihulla m:ne KAL. — *Kuv.* (vähitellen) hävitä, kulua, huvetta. | Säästöt m:nivat pikku ostoksiin. Murheet m:nevat. Kunniotus uskontoa kohtaan on vähitellen m:nnut. -- luuletko minun sen tähden murheeseen m:nevan? CANTH. [Näin] näyn, joka ei helposti mielestä m:ne AHO. Vasta vuosisadan puolivälin jälkeen on säätylaitos vähitellen m:nnut v.VOIONMAA. Kuluu päivä pilvesäkin, murehessakin m:nee SL.

mureuttaa^{2*} *v.* tehdä mureaksi. | M. lihaa paistamalla.

mureutu^{a14} *v.* tulla mureaksi. | Panna liha m:maan.

mureva¹³ *a. harv.* -uus⁶⁵ omin. murea. | M. maa, multa. M:ia perunoita. Salaojitus lisää maan m:uutta.

murha¹¹ *s.* vakain tuumin tapahtunut toisen henkilön surmaaminen; vrt. tappo. | Poliittinen m. Caesarin m. Tehdä m. Syyttää, tuomita m:sta. Roskajoukot levittivät m:a ja hävitystä. — *Kuv.* Syntinen elämä on sielun m:a. Sun henkesi kaipuu on henkesi m. LEINO. — *Yhd.* himo-, kosto-, oikeus-, ryöstö-, sala-m.; myrkytysm.; itse-, joukko-, mies-, sukulais-, veljesm.; isän-, lapsen-, veljen-, äidinm. --aie s. Luopua m:keistaan. Tehdä tekonsa m:keissa. Liikkua m:keissa.

murhaaja¹⁰ *tek.* < murhata. | Saada surmansa m:n kädestä. — *Yhd.* himo-, kosto-, ryöstö-, salam.; itse-, joukko-, miesm.; isän-, lapsen-, veljenm.

murha-ase *s.* Käytti puukkoa m:ena. Nykyaikaisen sodan m:et.

murhaava¹³ *a. (partis.) -sti adv.* (< murhata) us. musertava, murskaava. | M. ase, isku, pisto. M. konekiväärillä. Karhu puristi miehen m:an syleilyynsä. — M. [= tavattoman ankara] taistelu, kilpailu. M. [= perusteellinen] tappio. M. [= tavattoman kova, "tappava"] vauhti. — M. [= erittäin halveksiva, väheksyvä, ivallinen tms.] katse, silmäys. M. arvostelu, lausunto. M. satiiri. M:n tyyntä ilme. Sanoa m:n ivallisesti. Katsoa m:sti. Arvostella m:sti.

murha^{en}*keli* *s.* = murhanenkeli. -hank^e *s.* Paljastaa m:keet. -hetki *s.* -himo *s.* -isku *s.* -joukko *s.* Aseellinen m. M:ön päällikkö. -joukkue *s.* Poliisi on paljastanut kokonaisen m:en. -juttu *s.* Hämäräperäinen m. Sekaantua m:un. -kiihko *s.* Teki tekonsa m:n vallassa. -luoti *s.* Ampui m:nsa. -mieli *s.* Tulkaa, henget, / te m:en kätyrit *CAJ. -- eip' ollut sen, ken m:lä tuli, / tää katse lempeä ja suruinen! SUONIO. -mie^s *s.* murhaaja, murhan tekijä. | Hänet kaatoi m:hen tikari. Ryövärien ja m:sten piilopaikka.

murhan^{en}*keli* *s.* Raivosi kuin m. Hän on vuoroin säälimätön m., vuoroin katuvainen tuhlaajapoika KOSKENN. -halu *s.* M. sydämessään. -haluinen *a.* M. peto. -himo *s.* Saaliin- ja m. M:n sokaisema. -himoinen *a.* M. alkuasukasjoukko. M. ryöväri. -isku *s.* Antaa, iskeä m. -tekijä *s.* murhaaja, murhamies. | M:n mielentila, motiivit.

murha^{paikka} *s.* M:paikalla suoritettut tutkimukset. -polttaja *s.* tuhopolttaja. | Valtiopäivä-talon m:t. -poltto *s.* tuhopoltto. -päivä *s.* M:n aamuna. -raivo *s.* Joutua jkn m:n uhriksi. -ryhmä *s.* rikospoliisiosaston ryhmä, joka tutkii nimenomaan murhia ja niihin liittyviä rikoksia. -suunnitelma *s.*

murha^{ta}³⁵ *v.* vakain tuumin surmata toinen henkilö; vrt. tappa. | Sala-ampuja m:si kuninkaan. Kain m:si veljensä Aabelin. Rosvojoukko riehui ryöstäen ja m:ten. — *Kuv.* ks. myös murhaava. | M:sitko muut ilosi? LEINO. -- tutun ravintolan portieeri m:a toiveeni kylmästi: sotilaita ei päästetä sisään WALTARI.

murha^{tapa}*us* *s.* Selvittämätön m. -teko *s.* Katua m:aan. -työ *s.* M:nsä tehtyään roisto pakeni. M:n motiivit.

murhau^{ta}^{2*} *fakt.v.* < murhata. | Sulla m:i poliittiset vastustajansa.

murha^{uutinen} *s.* Sanomalehtien m:uutiset. -vimma *s.* Anarkistien m. vain yltyi. -yritys *s.* Keisaria vastaan tehty m. Epäonnistunut m. -yö *s.* M:n tapahtumat.

murhe^{7*} *s.; runok.* mure. 1. syvä suru. | Tuntea m:ttä jstak. Vaipua surun ja m:en valtaan. Hänen mieltään painaa raskas m. M:en murta-mies. Ottaa ryyppy, tuikku m:eseen. M:ekseni totesin, että --. Viime aikoina hänellä on ollut paljon m:ita. A:lla on ollut m:ttä pojistaan. -- Musta, m:en väri. M:en ilme kasvolla. M:en pilvi haihtui hänen otsaltaan. Vuodattaa m:en kyyneliä. Se oli meille m:en päivä. Toi m:en viestin. Maistaa m:en maljasta. M:en laakso 'mainen elämä, maailma'. Syntyä tähän m:en maailmaan. — *murheissa* (*an* *adv.*) Hän on syvästi m:issaan vaimonsa kuolemasta. Älä ole m:issasi, kyllä vielä paranet! 2. läheisesti ed:een liittyen: huoli. | Toimeentulon m:et. Hänellä ei ole m:ttä maallisista. Maalliset m:et eivät häntä paina. Hän ei välitä tämän elämän m:ista. Kullakin päivällä on omat m:ensa. Se on taas sen ajan m. — *pitää murhe(tta)* *jstak* (vars. kans. t. vanh.) pitää huoli, huolta jstak, huolehtia, hoitaa. | Pidä sinä vain omista asioistasi m:ttä. M:enpa oli elämä hänestäkin pitänyt kaikesta huoli-

matta KOSKENN. -- huominen päivä pitää m:en itsestään ut. — jkn murheena, murheeksi tav:mmin huolena, tehtävänä. | Rahojen hankkiminen on ollut hänen m:enaan. Jätä se minun m:ekseni! Jätetään tämä asia myöhemmän ajan m:eksi. — Yhd. elatus-, matka-, toimeentulom:et.

murheellinen⁶⁵ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. surullinen. 1. murheissaan oleva, sureva; murhetta osoittava. | Isä on m. lapsensa sairauden vuoksi. Epäonnistumisestaan m:sena hän luopui koko yrityksestä. Olla m:sen näköinen. Lohduttaa m:sta äitiä. M:set mietteet, ajatukset. Seurasi m:sin mielin tilanteen huononemista. Mieli käy m:seksi. Olla m:sella tuulella. — M. huokaus. M. katse, ilme. Näyttää m:sta naamaa. Hymyillä m:sesti. Vastata m:sesti. Vastauksen, ilmeen m:suus. 2. murhetta aiheuttava, ikävä, surkea, lohduton. | M. tilanne. M. tilasto. Taistelun m. tulos. Hänen tekonsa seuraukset olivat m:siä. M:set kokemukset. M. toteamus. On m:sta havaita, että --. Sotajoukko oli sangen m:ssä kunnossa. Unohdetaan m:set asiat. Hänen laitansa on m. M. näky. Vankien m. kulkue. Syksy näytti m:set kasvonsa. Syyspäivän m. tunnelma. Retki, yritys päättyi m:sesti.

murheenkryyni s. ark. murheen aiheuttaja. | Kovin hyvin hän [pastori] muisti pojan hänen rippikouluajoiltaan — tuon elämänsä m:kryynin! LEINONEN. Oikea m. oli se venerähjä KARHUM. -laakso s., vars. ylät. maailma, maanpäällinen elämä, kyynel-, itkulaakso, murheen maa. | Vaelluksemme täällä m:ssä. Uskovainen pitää elämää vain m:na. -lapsi s. kuv. murheen aiheuttaja t. aihe. | Pojasta tuli perheen m. Tehtaasta koitui yhtiön m. -viesti s. Toi m:n äidin kuolemasta.

murheeton⁶⁷ kara. -tomasti adv. < murhe. | Mieli on iloinen ja m. — M. [= huoleton] toimeentulo. Elää m:tomasti päivästä toiseen. -- juokseva korko on antava hänelle m:toman elatuksen LINN.

murheikas⁶⁶ a. harv. = seur.

murheinen⁶⁸ a., vars. kirjall. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. murheellinen. | Tämä ilosanoma hälvensi kaikki m:set mietteet. M:sin mielin ajattelen tulevaisuuttani. — M:set kasvot. M. katse, ilme. -- satoi ankarasti ja metsä m:sesti kohisi kivi. Suo sanas meitä lohduttaa, / m:set aina virvoittaa HLW.

murhejuhla s. tav:mmin surujuhla. -laulu s. tav:mmin surulaulu. -malja s. kuv. murheen malja. | -- m. mainen / se loppuu aikanaan SIONIN KANNEL. -mieli s. -- sävelet yksin voivat sydämen -- m:en vienoksi kauneusnautinnoksi viihdyttää LEINO. — Tav. murhemielellä, murhemielin (adv.) Saattaa jku m:elle. Täytyy m:in todeta, että --. Jätti m:in isänmaansa. Ei kenkään siellä / oo m:lä, / vaan kaikki kiitosta laulelee HLW. -mielinen a. -syys omin. Lohduttaa m:siä. Hän ravisteli m:senä päättään. -näytelmä s. näytelmä, jossa traagillisuus on vallitsevana aineksena, tragedia. | Hamlet, Shakespearen ehkä kuuluisin m. — Kuv. Oinen m. merellä: kymmenen miestä

menehtyi aaltoihin. Hänen elämänsä m. päättyi hirsipuuhan. Heidän avioliitostaan tuli m. Erämaan m. oli näytelty loppuun. Kansalais-sota, historiamme suurin m. -puku s. tav:mmin surupuku. | Pukeutua m:kuun. — Kuv. Minä puetaan taivaat mustiin ja panen m:vun niitten verhoiksi ut. — -pukuinen a. M. nainen. -runo s. tav:mmin sururunno. | M. piispa Gezelius vanhemman kuoleman johdosta. -saatto s. tav:mmin surusaatto. -sanoma s. tav:mmin surusanoma. | Sai m:n veljensä kuolemasta. -taakka s. kuv. M. mursi hänen henkiset voimansa. -tapaus s. Isän kuolemasta alkoi m:ten sarja.

murhetu¹⁴ v. harv. murehtua. | Pää painuu, mieli m:u ak.

murheuttaa²² v. harv. murehduttaa. | Sua usko en ma kiittämättömäksi, / mua sentään m:at sanoilla LEINO.

murhevaatteet s. mon. surupuku. | Pukea m. ylleen. -viesti s. tav:mmin suruviesti. | Vaimo sai m:n miehensä kaatumisesta.

murikka¹⁵⁶ s., vars. kans. isohko kappale jtk, kimpale, möykky, möhkäle. | M. lihaa, sokeria. Puolen kilon m. voita. Löi kiven m:alla toista päähän. — Yhd. jää-, kivi-, liha-, liji-, savi-, sokerim.; kivenm.

murila⁶⁰ s. harv. = ed. | Nauriit olivat isoja m:ita. Karhukin kiperäkynsi, / mustan hallava m. A.AAVA.

muri¹¹ onom.v. -na¹⁴ teonn. 1. vars. eläimistä: äännellä matalalla, viihaisella äänellä. | Koira m:si viihaisesti tulijalle. Haukunta vaimenee matalaksi m:naksi. Pesästä kuului kanton kumeita m:naa. — Tyhjä vatsa m:see 'kurisee'. -- pahaa ennustavasti m:si koski syvyudessa Kianto. 2. ihmisistä: äännähdellä matalasti, puhua epäselvästi ja matalalla äänellä, vars. tyytymättömänä t. viihaisena; kuv. yl. puhua viihaisena t. tyytymättömänä, nuriista, napista, mukista. | M. jtk itsekseen. Tyytymättömästi m:sten mies lähti tiehensä. Seinän takaa kuului matalaa m:naa. Väki-joukosta kuului hyväksyvää m:naa. "No ole sitten", m:si äijä ja lähti tupaan ALKIO. Nyt hän yhtäikaa nauroi ja m:si partaansa Kianto. — Kansa m:see jo verojen suuruutta. Hevosmiehet m:sevat, kun valjaat ovat huonoja. Isä m:si pojilleen yöjuoksuista ja päivisin nukkumisesta. Maakunnasta kuului valituksia ja m:naa. Maksoi velkansa m:natta. Tee se ilman yhtään m:nata, muutoin keikkuu vielä ruoska minun kourassani kivi. -- Elli itse itkemähän, / muu pere murajamahan KANT.

murjaani¹⁰ s. 1. halv. t. leik. neekeristä tm. tummaihoisesta. | -- mukana oli kaikkiaan 43 kilpailijaa aina senegalilaisia m:ēja myöten M.JUKOLA. Lämmittäjä oli nokinen ja musta kuin m. Mustina m:eina palasivat miehet kaskea polttamasta. 2. harv. = seur. | [Hän selitti] Antero Juhdan luonnonlaadun, minkälainen m. ja jörrikkä mies oli LEINONEN. -- monikin voi olla hilpeä seurassa ja ystävällinen vieraille, mutta kotiväkensä keskuudessa mitä ilkein m. ak.

murjake⁷⁸ s. pahantuulisena murjotteleva hen-

kilö. | Poika on harvapuheinen m. Lisäks eikö-
hän ikävä lie, minä luulla voinen, / koko ikänsä
elää seurana m. moinen? *MANN.

murjaut/ella^{28*} *frekv.v.* < seur. | Katsoa m:telee
alta kulmaina.

murjaut/aa^{28*} *v. harv. muljauttaa.* | Vihaisesti
katsoa m:i.

murjo¹ *v.* pidellä pahoin, kovin kourin, ru-
sikoida, ruhjoa, runnella, kolhia. | [Nyrkkei-
lijä] m:i vastustajansa kasvot kauheaan kun-
toon. Kiivas taistelu m:i linnoituksen pahan-
päiväiseksi. Myrskyn m:ma maisema. Maan-
järityksen m:ma kaupunki. — *Kuv.* Vastoin-
käymisten m:ma retkikunta. Murheen m:ma
köyhä mies. Maailman m:ma ihminen. [Oma-
tunto] ei masenna eikä murjo, vaan se aut-
taa ja ohjaa AHO. Viis vuosikymmentä mua
muokkaella, / mua muuttaa, muuksi m. ne
koitti *MANN. [Cervantes] tarttui aiheeseen
asiallisesti ja kovasti -- kaiketi aikeissa m.
ritariromaanihulluuden ivakuvauksellaan TARK.
Maahan m:ttu, sekä ulkonaisesti että sisälli-
sesti rusikoitu oli tämä kansa ERKKI KAILA.

murjot/ella^{28*} *frekv.v.* -telu¹ *teonn.* < seur. | M:-
telee omissa oloissaan. Jatkaa m:teluaan päi-
västä toiseen. -- nuori pastori m:telee tuppi-
suuna TOPPILA.

murjot/taa^{28*} *deskr.v.* -us¹ *teonn.* 1. olla pahan-
tuulisena ääneti, jurottaa, jöröttää, kyräillä,
mököttää. | Olla, istua, seisoa m. M. mykkänä,
tuppisuuna. Istua m:ti jurona muista erillään.
M:ti päiväkausia mitään puhumatta. Katselee
m:taen toisten ilonpitoa. Älä viitsi m. moko-
masta asiasta. Vaimo m:ti miehellen koko
päivän. Pitkän m:uksen jälkeen sovittiin riit-
ta. Ilman sitä olisi viikko vielä m:ettu ja tiesi,
olisiko sittenkään sopua tullut AHO. M:taa kuin
ahven merrassa SL. Koira mennä m:ti hiljaa
äristen. — *Kuv.* liikkumattomasta, synkän
näköisestä olosta, esineestä. | Taivas m:-
taa lyijynharmaana. Suolla m:taa musta ter-
vaskanto. Vietiin minut keskiluokille suuriin
kaupunkieihin, m:tavain, jylseiden tiilimuurien
pimeihin lokeroihin LEHT. 2. *harv.* katsoa vi-
haisesti, muljottaa. | Ville nielaisee pahat sa-
nansa, m:taa Mariin ja sanoo -- TALVIO.

murjottaja¹⁶ *tek.*

murjotus/päällä, -päälle *adv.* Mies sattui ole-
maan m. -tuulella -e *adv.* M. ollessaan hän ei
puhu eikä puhahda.

murjoutu/a¹¹ *pass.v.* < murjoa. | Tappelussa
pojan kasvot m:ivat muodottomiksi. — Viime
viikkoina murentuneen, m:neen vanhan mie-
hen tilalle alkoi taas kasvaa entinen pat-
ruuna, seudun valtiass LEINONEN.

murju¹ *s. halv.* huono, sekainen ja likainen
asunto, kauppakoku tms., mörsky. | Asuntona
oli ahdas ja pimeä m. Asuntopulan vuoksi
joudutaan asumaan kaikenlaisissa m:issa.
Ville kiertelee juopottelurekillään laitakaup-
pungin m:issa. Hänen kauppansa on ahdas ja
sotkuinen m. Kolttien kodat olivat kurjia m:ja.
Ylioppilaan, taiteilijan m. — Karhu talvehti
m:ssaan. Makaa rauhassa — poissa on kur-
juus: / astuu tiede autioon m:us M. KUUSI. —

Leik. ark. asunto, huone, boksi. | Taidan tästä
painua omaan m:uni.

murkin/a¹⁴ *s. 1. kans. a.* aamulla t. aamupäi-
vällä syötävästä ateristiasta. | Talossa ruvettiin
m:alle. Kutsua väki m:alle. M:an aika lähes-
tyy. Kesäaikana aterioitiin [Etelä-Pohjan-
maalla] noustua einestä, klo 11 m:aa, klo 4 päi-
vällistä ja illalla ehtoota U.T. SIRELIUS. M. kun
syödään, puolipäivä kun pidetään, ehtoo it-
sestään tulee SL. b. tav. mon. murkinan ajasta. |
Nukkua m:oihin asti. Päivä on jo m:oisssa.
2. ateria, ruoka. | Kettu sai jäniksestä hyvän
m:an. -- hylje-emon pyydystäessä hänelle
[pojalleen] m:ata jään alta KALLAS. Ei muoto
m:aksi kelpaa SL. Sääressä suden m. SL.

murkinapöytä¹ *s.* Istua m:dässä.

murkinoida³⁰ *v.* -nti¹ *teonn.* syödä (murkinaa). |
Ennen matkalle lähtöä m:tiin kaikessa rau-
hassa. M:minen tapahtuu sunnuntaisin taval-
lista myöhemmin.

murmat/ella^{28*} *frekv.v.* < seur. | Siinä makasi
Kustikin vieressä m:ellen seljälläan Kianto.
[Rumpali] m:telu puolihumalassa koraanin lu-
kuja *KALLAS.

murmat/taa^{28*} *onom.v.* äännellä t. puhua mata-
lalla äänellä, murahdella, purpattaa, motkot-
taa. | Älä siinä m:a! -- lausui m:taen ma-
nauksen LARINK. "A mistäpä mie sen tiijän",
m:ti ukko ja painui päre hampaissa tupaan
HEPOR.

murmeli¹ *s.* Marmota, etup. vuoristoissa eläviä
ulkomaisia jyrsijöitä. — *Yhd.* alppi-, arom.

muro¹ *s.* Blitum, kaljuja, jauhottomia savikka-
kasveja.

murokakku *s. ruok.* murea kakku, jonka ainek-
sina jauhojen lisäksi on tav. sokeria, voita ja
munaa.

murokas^{68*} *s.* eräiden sisävesien pienikokoinen
siika(muoto).

muroleivos *s. ruok.* murotaikinasta valmistettu
leivos, hiekkaleivos.

muroma¹⁸ *s.* Venäjällä Okan ja Volgan yhtymä-
kohdassa asunut, luultavasti suomalais-ugri-
lainen kansa, muromalaiset. -lainen⁶⁸ *a.* ja *s.*
murotaikina *s. ruok.* vars. vehnä jauhoista, voista,
munasta ja sokerista sekoitettu murea taikina.
murratt/aa^{28*} *fakt.v.* < murttaa. | Isäntä m:i kel-
larin oven.

murre^{78*} *s. 1.* kielen piirissä jnk määräalueen
(maakunnan, pitäjän) asukkaille t. jnk yhtei-
sön jäsenille ominainen kielimuoto, joka ään-
neasuuna, taivutuksensa, sanastonsa ja lause-
opillisten ominaisuuksiensa puolesta huomai-
tavasti eroaa kirja- t. yleiskielestä t. yl. saman
kielen muista esiintymismuodoista; vrt. slan-
gi. | Suomen m:teet. Savon m. Keuruun
m. Viipurin m. Hämmäläinen, karjalainen m.
Sosiaaliset m:teet. Puhua m:retta. Rauman
m:teella seipitetty runo. Miehen m:teesta voi
päättellä hänen kotiseutunsa. Jnk m:teen mu-
kainen ääntämys, sana, taivutusmuoto. M:tei-
den taistelu. — *Yhd.* kielim.; kansanm.; ala-
keskus-, naapuri-, raja-, seka-, siirtymä-, vä-
lim.; kaupunkilais-, paikallis-, yleism.; hämä-
läis-, kannas-, pohjalais-, savolais-, viipuri-
laism.; lyydiläis-, äyrämöism.; koti-, nykym.;

itä-, kaakkois-, lounais-, länsi-, pohjoism:teet. 2. = mielimurre. | En mieleni m:teessa [= surussani, huolessani] muuta halaa, / vain koston sen himo hehkuu ja palaa *MANN. 3. äänenmurreksesta. | -- kuului yhtäkkiä Laurin m:teessaan oleva ääni AHO. -- puheessa kerskaava karahdus, sekaisin lapsen ja nuorukaisen äänen m:teesta ALKIO.

murrejaineisto s. -aine s. M:ksen keruu. [Kirjailijan] tyyli oli Raamatun tyylin ja m:s-ten sekoitusta. -alue s. Kuolajärvi on ns. Kemijärven m:ttä. Itäinen m. Savolainen, pohjalainen m. -asu s. M:ssa [= murteella] julkaistu tarina. -asuinen a. --ero s. --eroa-(ais)uus s. -havainto s. murteesta tehty havainto. -ilmau s. Höystää puhutetaan m:ksilla. -ilmio s. -juttu s. murreasuinen juttu. | Nortamon raumalaiset m:ut. -kartta s. murreilmiöiden esiintymisestä laadittu kartta. -kertomus s. murreasuinen kertomus. -kirjailija s. kirjailija, joka teoksissaan käyttää kirjakielen sijasta murretta. -kirjallisuus s. 1. murteita käsittelevä kirjallisuus. | Tieteellinen m. 2. kirjakielen sijasta murretta käytävä kirjallisuus. | Nortamo pani jaarituksillaan alkuun suomalaisen m:den.

murrella ²² *frekv.v.* -telu² *teonn.* < murtaa. | Poika m:telii kepin palasiksi. — *Kuv.* Murheen m:telema mies. -- tuntehet tuskapää / jo m:telii lapsuen mieltä KLEINO.

murremaantiede s. vrt. kielimaantiede. -maantieteellinen a. M. tutkimus, kartta. -muoto s. 1. murteellinen muoto. | Sanan m. 2. Pohjois-Suomessa puhutut m:dot. -näyte s. M:teitä eri puolilta maata. -ominaisuus s. [Kirjailijan] kielellä on havaittavissa itäsuomalaisia m:ksia. -omitaisuus s. -pakina s. murreasuinen pakina. -piirre s. Hämäläinen m. -raja s. Savon ja Hämeen välinen m. -ryhmä s. Kaakkoishämäläinen m. -sana s. kirjakielestä poikkeava, jhk murteeseen kuuluva sana. -sana kirja s. -sanasto s. -sävy s. Pakinan aito m. Kirjailija on tavoitellut m:ä. -teksti s. M:ejä sisältävä kokoelma. -tutkimus s. -vastine s. Äänteen, ilmauksen m. *latva*-sanat m:et.

murrikka ¹⁵ *deskr.s.* harvasanainen, yksinäisydessä viihtyvä henkilö, jorrikkä. | Tuo Ryyryrannan Jooseppi oli merkillinen miehen m. Kianto.

murrin ²⁰ *väl.* < murtaa. — *Yhd.* muurinm.

murrit ²² *deskr.v.* jurona olemisesta, jurosta, yksivakaisesta puhumisesta, tekemisestä. | [Helena] aina m:ti ja sanatonna oli koro. [Kissamirri] kehrätä m:taa rauhallisesti muurin kupeella Kianto. -- Tuoro oli silloin siepannut jousensa ja mennä m:tanut metsään AK.

murrok ²⁰ s. metsän pohjaan sokin sokin kaatuneet puut t. metsään hakattaessa jätetyt latvat ja oksat; vrt. risukko, ryteikkö, murros. | Puut ovat kaatuilleet m:oksi. Hakata metsä m:oksi. Raivata tiensä läpi tiheän m:on. Jänis katosi m:koon.

murrokkoinen ²³ *poss.a.* M. metsä, polku, taival. **murronkestävä** a. myös *h.* | M. kassakaappi, teräsovi.

murro ²¹ s. I. *konkr.* 1. a. = murrokko. | Kaa-

tuneiden puiden, kantojen ja pökölöiden muodostama m. -- tuulispää oli myllertänyt ja kaatanut metsää niin sakeasti, ettei ollut mahdollista m:ksen läpi ajaa LEINONEN. b. *sot.* tekoeste, joka tehdään siten, että kasvavia puita kaadetaan latvat viholliseen päin jättäen tyvet kantoihin kiinni, pienet oksat karstataan ja isot teroitetaan. | Tukkaa vihollisen etenemistä miinoitetuilla m:ksilla. Kaataa, hakata m. 2. a. murtuminen, murtuma. | Maan kuoren m:ksat ja siirroksat. b. *min.* mineraalin epätasainen murtumapinta, murreospinta;) (lohkopinta. c. *tekn.* louhos, louhimo. | Louhinta avonaisissa m:ksissa. II. *abstr.* 1. syvälinen ja jyrkkä muutos, käänne; taite-, käännekohta. | Henkinen, sisäinen m. Syvälinen elämän m. Kokea ratkaiseva uskonnollinen m. Katolisuus väistyi Suomessa vähitellen, ilman jyrkkää m:sta. Vanhan ja uuden ajan m. 1500-luku oli historiassa suurten m:sten aikaa. Uskonpuhdistus merkitsi valtavaa m:sta kirkon ja uskonnollisen elämän piirissä. Teollisuuden m. 1800-luvun puolivälissä. Kansallisen ajattelutavan m. — *Yhd.* kulttuuri-, tyylin.; äänenm. 2. *tekn.* laakerien suuntavirhe, joka aiheuttaa akseliin kohdistuvaa painetta. | Akselissa on m:sta.

murros ²¹ *aika* s. Elimme toisen maailmansodan jälkeistä m:aikaa. Teollistumisen m. M:ajan mies. — *Erik.* sukupuoli kypsäksi tulon aika, puberteettiä. | M:aikaansa elävä tyttö, poika. -este s. = murros I. 1. b. -ikä s. sukupuoli kypsyden saavuttamisikä ja lähivuodet sen molemmiin puoliin, puberteetti-, siirryntäikä. | M:ikään ehtinyt poika, tyttö. M:iässä oleva oppilas, nuoriso. -ikäinen a. murrosiässä oleva. | M. poika, tyttö. -ilmio s. Yhteiskunnallinen m. -katto s. taitekatto. -kau s. Sisällinen, uskonnollinen m. Sukupuolielämän m:det. Runoilijan sieluelämässä oli havaittavissa useita m:siä. Taloudellinen, poliittinen m. Rakennustaiteen, maatalouden m. Realismin ja romantiikan m. maailman kirjallisuudessa. M:den runoilija, lapsi. M:den ilmiötä. Toisen maailmansodan jälkeen maailma eli vakavinta taloudellista ja poliittista m:ttään. -kohta s. 1. murtumakohta. | Sovitella katkenneen jousen m:ia vastakkain. Vahvistaa padon m:ia. 2. *abstr.* käänne-, taitekohta. | Tulla elämänsä m:aan. Nuoruuden tärkein m. Maan taloudellinen kehitys on saavuttanut m:ansa. -linja s. *geol.* linja, jota pitkin murtuminen tapahtuu t. on tapahtunut. | Vuoristojen muinaiset m:t. -nivel s. *tekn.* kardaaniminiveli. -pinta s., vars. *min.* = murros I. 2. b.

murrosta ² v. *sot.* -us²¹ *teonn.* tehdä murros, varustaa murreksella. | Tie miinoitetaan ja m:etaan.

murros ²¹ *tila* s. Heti papiksi vihkimisen jälkeen nuori teologi joutui ankaraan m:tilaan. Sisäinen m. Vuosisadan vaihteessa Viron kirjallisuus oli m:tilassa. -vaihe s. M. käsittää nuorison elämässä ajan lähinnä ennen ja jälkeen sukukypsyden saavuttamisen. Koko poliittinen elämä on m:nessään. Ulkomaankaupan m. -viiva s. viiva, jota pitkin jk murtuu.

— *Geol.* rako t. halkeama, jota pitkin maan kuori halkeilee ja jota pitkin lohkot liikkuvat maanjäristysten t. maan kohoamisen yhteydessä, siirrosviiva. | Maan kuoressa tapahtuu siirroksia m:ojen kohdalla. — *-vuo/si* s. Sodan jälkeiset m:det. — *Erik.* murrosin vuosita. | Sukupuolivoimat kehittyvät voimakkaasti m:sina.

murruttaa²⁸ *kaus.v.* < murtua. | Jää saattaa m. kattohuovan.

murska¹¹ s. 1. (hienoksi) rouhittu t. murennut kiinteä aine. | Kalkin, koksen, jään m. Varaston lattialle kertyi hiilen m:a. Tiilet hajoavat m:ksi. Kivi rapautuu m:ksi. — *Yhd.* hiili-, kivi-, koksi-, luu-, malmi-, savi-, sepele-, sora-, turvem. 2. *murska/na*, -ksi (adv:n tavoin) pieninä kappaleina, säpäleinä, mäsänä. | Mennä m:ksi. Haavoittuneen sotilaan jalat olivat m:na. Taistelun jäljeltä koko kaupunki oli m:na. Iski viulunsa m:ksi pöydän kulmaan. Polki käärmeeen pään m:ksi. Raskas tykistö jauhoi m:ksi puolustajien varustukset. — miekka m:ksi mureni *KAL.* — *Kuv.* Heidän perheonsensa on m:na. Nykyaikainen sota lyö m:ksi kaikki vanhat ihanteet. Toiveeni menivät m:ksi. Nuoruuden uljaat sankarihaaveet — olivat m:na *TARK.*

murskaaja¹⁰ *tek.* < murskata, 1. — *Kuv.* Sydänten m. Maailmanennätysten m. 2. itsetoimiva murskaamiskoje, -kone; murskain.

murskaamiskone s. -kyky s.

murskaamo² s. tehdasmainen murskaamislaitos. — *Yhd.* kiven-, sepelinm.

murskaantua¹⁶ v. = murskautua.

murskain¹⁰ *väl.* < murskata. | M:met ja hio-makoneet. M:meen syötetään kiviä, jotka se murskaa sepeliksi. — *Yhd.* kiven-, muurin-, sepelinm.; isku-, kartio-, lautas-, leuka-, valssi-, vasaram.

murskainen¹⁰ *poss.a.* M:sta koksia, tiiltä, jättä.

murskakivi s. murskattu t. murskautunut kivi.

murskale⁷⁸ s. murskautumalla syntynyt kappale, pirstale, palanen. | Kiven m. Mennä m:iksi. — *Geol.* nuorempaan kiveen sulkeutunut särmikäs t. pyörästynyt kappale vanhempaa kivilajia. | Kivilaji, jota tavataan vain m:ina. — *Yhd.* kivim.

murska/ta³⁵ v. -avasti *adv.* rikkoa iskemällä, painamalla t. puristamalla, saattaa murskaksi, rusentaa, ruhjoa, pirstoa, rouhia. | M. kappaleiksi, mäsäksi. M. kahvikuppi kiveen. Kranaatin sirpale m:a miehen pään. Loukulla m:taan pellavan luiset kuidut. M. kivellä ikkunalasi. Kovat savikokkareet m:ttiin nuijalla. M. hampaissaan luumun kivet. M. tallaamalla käärmeeen pää. Juna m:nnut auton alle. Pommii m:si koko talon. Vihollinen m:si puolustusrintaman keskustan. Ankara pommitus m:si kaikki puolustuslaitteet. — M. kiviä sepeleiksi. Malmin koneellinen m:aminen. M:ttua koksia. Mausteena käytetään karkeaksi m:ttua valkopippuria. Myllynkivet m:avat jyvät. Talvisäiliöön pantavat puolukat m:taan survomalla. — *Kuv.* musertaa, nujertaa, tehdä tyhjäksi, masentaa. | Petollinen sulhanen m:si neidon sydämen. Kaunotar oli m:nnut nuo-

rukaisten sydämiä. M. toiveet, unelmat. An-kara todellisuus m:si kaikki haaveet. Sulha-sen kuolema m:si tytön onnen. Onneton sat-tuma m:si suunnitelman. Vanha teoria, jonka myöhempi tutkimus on kokonaan m:nnut. Hallitus päätti m. opposition voimakkeinoin. Nurmi m:si maailmanennätyksen toisensa jäl-keen. M:ava lausunto. Väistyä m:avan yli-voiman tieltä. Arvostella m:avasti. Minä voi-sin teidät lain vasaralla m. *AHO.* [Kehitys] jättää jälkeensä — m:ttujen idyllien haikeutta *SILL.*

murskaton⁵⁷ *kar.a.* -tomuus⁶⁵ *omin.* Ensiluok-kaista m:onta koksia.

murskaus⁶⁴ *teonn.* < murskata. | Kiven, mal-min m. — *Yhd.* karkeam. -*huhmar* s. -*kone* s. Malmin, kiven, luiden m. M:illa tehty kivi-murska. -*koneisto* s. Kuparitehtaan m. -*laite* s. -*laitos* s. -*mylly* s. -*tela*, -*valssi* s. *tekn.*

murskautu/a¹⁴ *pass.v.* (*rinn.* murskaantua) (< murskata) rikkoutua iskun, paineen, puristuk-sen tm. johdosta, mennä murskaksi, mäsäksi, rusentua, ruhjoutua, pirstoutua. | M. kappaleiksi, pirstaleiksi, mäsäksi. Koiran leuoissa luu m:u ja ydin valuu ulos. Auto-onnettomuu-dessa muodottomaksi m:nut ruumis. Pudotes-saan lentokone m:i kelvottomaksi. Mootto-rin peräsin m:i salakariin. Ilmapommituksessa m:i useita taloja. Lasimaljakko m:i lattiaan. Jyvät m:ivat myllynkivien välissä. — *Kuv.* Toi-veet, unelmat m:vat. Napoleonin ylpeät suun-nitelmat m:ivat Venäjän-retkellä. — ajan an-karan myrskyyn m:u / lahot valtiot, yhteis-kunnat *LEINO.*

murske⁷⁸ s. varta vasten tehty murska. | Tiilen, hiilen, kiven, poltetun saven m. Karkean hiekan näköistä m:tta. — *Yhd.* hiili-, kivi-, puu-, savi-, tiilim.

mursu¹ s. Odoabaenus rosmarus, Jäämeressä elävä isokokoinen hylje-eläin, jolla on pitkät torahampaat. | M:n hampaat ovat arvokasta kauppatavaraa. M:n nahka, rasva.

mursun hammas s. -*hinen* a. M. suka. Ylermi ylpeä isäntä / murti ruoskan m:sen *LEINO.* -*luu* s. mursun torahampaista saatu luu. -*nah-*ka s. M:asta tehty laivaköysi. -*nahkainen* a. M. hihna, köysi. — *Kuv.* Herroilla on hyvät hevoset ja m. omatunto sl. -*pyynti* s. Eskimot harjoittavat m:ä. -*pyytjä* s. -*rasva* s. -*sy-dän* s. hakaristi (muoto), jossa hakojen päät on yhdistetty toisiinsa nuolenkärkeä muistutta-vaksi kuvioksi. -*viikset* s. *mon. kuv.* Miehen valkoiset, karkeat m.

murttaa⁶ v. **I. konkr.** saada jk (tav. väkivalloin ja us. pääsyn²⁷ avaamiseksi) taittumaan, rik-koutumaan, lohkeamaan, repeämään, puhke-maan, aukeamaan, irtoamaan tms.; taittaa, katkaista, rikkoa, murskata. | M. jk vääntäen, painaen, puristamalla, iskemällä, räjäyttämällä. M. jk moukarilla, kangella. M. jk poikki, rikki, auki. M. kynä poikki, kahtia. M. piiska, keppi käsissään. M. suklaalevy kappaleiksi. M. kah-leensa (myös kuv.). M. jnk pinta, kuori. Isku m:si [= murskasi, puhkaisi] kallon. Karhu on m:tanut häkkinsä. Liian kova paine saat-taa m. säiliön seinän. Tulva m:si padot. Ras-

kas kuorma m:si jään altansa. M. jää (kuv. ks. jää). Laiva m:taa jättä 'avaa väylää jää-hän'. Roudan m:tama [= rikkoma] tien pinta. Salakari m:tamat mainingit. — M. vihollisen rintama, asemat, linjat. M. piiritysketju. — *Harv.* ruumiinjäsenen katkeamisesta. | M:si pudotessaan niskansa, par. pudotessa häneltä murtui niska. — [Painija] sai sidonnan ja m:si vastustajansa sillan. — *Erik. 1. a.* ob:ina se, mikä jstak taittamalla, vääntämällä tms. irrotetaan. | M. jk irti. M. leivästä pala. M. lauta kangella lattiasta irti. M:si [= väänsi, irrotti] äkillisellä liikkeellä kätensä irti vastustajan otteesta. — *Harv.* louhia. | M. malmia vuoresta, kalliosta. b. obj. ilmaisee toiminnan tuloksen. | M. aukko, reikä jhk. Laiva m:taa jäähän väylän. Vesi on m:tanut itselleen tien harjun poikki. 2. vars. *heng.* leivän taittamisesta, paloitteluksista (toisille syötäväksi); ehtoollisleivän jakamisesta t. nauttimisesta. | Ja hän [Jeesus] otti leivän, kiitti, m:si ja antoi heille ur. Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja m:sivat kodeissa leipää [= aterioivat yhdessä] ur. 3. oven, lukon tms. avaamisesta väkivalloin, ilman avainta. | Kun avainta ei löytynyt, ovi oli m:rettava. Varas oli m:tanut aitan oven rautakangella. — *Refl. taiv.* Tarttui rautaiseen ovenriipaan, m:sihe sisään *AK.*

II. abstr. ja kuv. 1. murskata, lannistaa, nujertaa, kukistaa, tehdä voimattomaksi, mamentaa tms. **a.** M. kauppasaarto, työsulku. M. [= saada loppumaan, tehdä tyhjäksi; vrt. rikkoa] lakko. M. kiellon, sanojen, tekojen vaikutus. M. lumous, taikapiiri. Kesän kukka on kahden liitto, / sen m:tavi ensi syys *LEINO.* -- valasi m:si kaikkivaltias kuolema! **SILJO.* **b.** M. jkn tahto, ylpeys, itsepäisyys, rohkeus, uhma. -- m. oma tahtonsa ja aivan kokonaan antautua Jumalan haltuun *AHO.* M. jnk valta, voima. M. jkn moraali, usko, vastarinta, puolustuskyky. Keuhkotauti m:si hänen terveytensä. Rakkaamme N.N. kuoli ankaran taudin m:tamana. Murheen m:tama mies. Virkaero m:si hänet lopullisesti. Isän kuolema m:si äitini sydämen. Murhe oli aivan m. mieleni. Valitukses -- mieleni m:taa *KIV.* Eivät ne [kiltit tytöt] koskaan mieltä m:ra *ALKIO.* Tuntee m:tavaa rakkauden hellyyttä *ERKKI KAILA.* 2. a. kasvojen piirteistä, ilmeistä: vääntää, vääristää. | Tuskan m:tamat kasvot. [Joukahainen vihoissaan] m:ti suuta, väänti päätä, / m:ti mustoa haventa *KAL.* **b.** äänestä: saada sortumaan, katkeilemaan. | Puhua liikutuksen m:tamalla äänellä. 3. erässä vakiintuneissa termin luonteisissa yhteyksissä. **a.** *lak. vanh.* erottaa, lohkaista. | -- yhteismetsänä, josta osakas ei ole oikeutettu saamaan osuuttaan erilleen m:retuksi *LK.* **b.** *mus.* M:rettu [= murto]sointu. **c.** *harv.* väreistä: taittaa. | M. puhdas valkoinen keltaisella tai mustalla. **d.** *kut.* M:rettu [= murto]toimikas. M:rettu pujutus, toimiviiva. 4. ääntämyksestä: puhua murteellisesti, oikeasta ääntämyksestä poikkeavasti, vieraanvoittoisesti. | Puhua m:taen. Savoksi m:tava mies.

Puhua suomea ruotsiksi m:taen. Hän m:taa omituisesti suomea puhueensa.

murtaja¹⁶ tek. — *Yhd. aallon-, jään-, muurinm.; lakonm.*

murmaton²⁷ kieltä. jota ei ole murrettu t. ei voida murtaa. | M. sinetti. M. aita, muuri. M. rintamalinja.

murtautu¹⁴ refl.v. (< murtaa) väkivalloin tunkeutua, raivata tiensä jhk, jnk läpi, kautta, jstak ulos, esiin. | Kaksi miestä m:i yöllä taloon, pankkiin. Vanki m:u kopistaan. M. jonon, tungoksen, saartoketjun läpi. Vihollinen m:u aseisiin, rintaman läpi. Rykmentti m:i saarroksista. — Tulviva joki m:i harjun poikki. — *Kuv.* Kehitys m:i entisistä uomistaan uusille urille. Sokeat vaistot m:vat esiin. -- auringon ensimmäinen kirkas säde m:i metsän takaa *AHO.* Näyttää melkein siltä, kuin olisivat pidätetyt henkiset kyvyt kahta suuremmalla voimalla m:neet esiin *TARK.*

murtautumisryitys s. Saarretun armeijan m:ket sotajoukko.

murteelli⁶³nen⁶³ a. -sesti *adv.* -suus⁶³ *omin.* murteenomainen, jnk murteen mukainen, jhk murteeseen kuuluva. | M. ääntämys, puhetapa. M. sana, taivutusmuoto. Puhua m:sta suomea. Kirjakielisen sanan m. vastine. Ääntää, puhua m:sesti. Äänteellinen, lauseopillinen m:suus. Hyvässä yleiskielessä on vältettävä m:suuksia.

murteen mukainen a. -mukaisesti *adv.* myös *^*. | M. ääntämys, merkintä. Kirjoittaa sanat muistiin mahdollisimman m:mukaisesti. -**omai⁶³nen⁶³ a.** -sesti *adv.* -suus *omin.* M. ääntäminen. M. taivutusmuoto, sana. Sanan m. käytäntö. Puhua, ääntää m:sesti. -**puhuja s.** Maalaisväestöön kuuluva m. -**ta⁶³taja s.** Hyvä m. -**tut⁶³kija s.**

murteen tutkimus s. erityisesti murteita tutkiva kielitieteen haara. -**laitos s.** -**matka s.**

murteen voitto⁶³nen a. -sesti *adv.* -suus *omin.* M. puhe, ääntämys.

murteeton²⁷ kar.a. < murre. | M. kantakieli on mahdoton oletus.

murteidenvä⁶³linen a. Vokaalistossa esiintyy m:stä vaihtelua.

-murteinen⁶³ poss.a. < murre. | Itä-, länsim.; hämäläis-, karjalais-, savolais-, viipurilaism. **murteisto² koll.s.** jnk alueen, maan, maakunnan tms. murteet kokonaisuutena. | Tornion m. Keski-Pohjanmaan m. — *Yhd. pääm.*

murteittain⁶³ adv. (muutamissa) murteissa; murteiden mukaan. | M. tapahtunut äänteenmuutos. Sana esiintyy m. suomessa ja virossa.

murteittainen⁶³ a. murteittain esiintyvä t. esitetty. | M. rinnakkaismuoto. M. ilmiö, vaihtelu.

murtelu² teonn. < murrella.

murteut¹⁴taa²² = seur. | Lehmä m:taa.

murteuta¹⁴ v. eläimistä: tehdä keskoset, luoda. | Lehmä, hevonen m:u.

murto¹⁶ s. 1. (jnk) murtaminen; (jhk) murtautuminen. | Sinetin, lukon, jään m. Vastarinnan m. oli helppoa. Se m. uuteen aikaan, jota näkiintynyt kylvömiehe -- oli unelmoinut, oli nyt parhaillaan käsillä *SLL.* — Käy kurt-

tuun otsa, huulet m:toon vääntyy [vrt. murtaa suuta] CAJ. — *Yhd.* leivänm. — *Erik. a. lak.* varastamistarkoituksessa väkivalloin t. viekkauksella suoritettu tunkeutuminen asuntoon t. suljettuun säilytyspaikkaan t. tällainen suljetun säilytyslaitteen avaaminen sitä pois viemättä. | *Suorittaa*, tehdä m. Syyllistyä m:toon. Tuomita m:rosta. Varjelkaa kotianne m:roilta! — *Yhd.* aukim.; kellari-, myymälä-, pankki-, ullakkom. *b. sot.* murtautuminen jhk t. jstak; rintaman murtaminen. | Vihollisen onnistui päästä m:toon vasemmalla sivustalla. Suorittaa äkillinen m. puolustusaseman läpi. — *Yhd.* rintamanm.; (myös kuv.) esiin-, läpi-, sisäänm. 2. par. murtuma. | Vauhtipörään syntyy repeämiä ja m:toja. 3. *metsät.* Lumen-, tuulenm. 4. murrekko, murros, risukko. | M:toon piiloutunut jänis. Raivata metsästä m:rot 'maahan kaatuneet puut, maahan jääneet latvukset ja oksat'. — *Erik.* kalojen kutupaikaksi järjestetty risukko, turo. | Onkia ahvenia m:rolta.

murtohälytys s. Palo- ja m. -jännitys s. tekn. pintayksikköä kohti vaikuttava murtovoima. -**kanki** s. murtorauta. -**kappale** s. murskale. -**katu** s. jo rakennetun kaupunginosan läpi puhkaistu katu. -**kestävyys** s. tekn. = murtolujuus. | Teräsköyden m. M. 5 kg/mm². -**kivi-harju** s. = moreeniharju. -**kivisoro** s. = moreenisora. -**koe** s. Teräksen m. -**kohita** s. murtamist. murtumiskohta. | Valita muurista sopiva m. Köyden, pylvään m. Jos luunmurtuma paranee hyvin, niin m:taa ei voi erottaa terveistä kohdista. — *Sot.* se vihollisaseman kohta, johon hyökkäysjoukko on päässyt tunkeutumaan. | Vihollisen hyökkäys pysäytettiin ja m:dat eristettiin. -**kuormitus** s. tekn. Kappaleen, köyden, liitoksen m. -**laatta** s. tekn. laatta, joka esim. valsseissa toimii varolaitteena ja murtuu liian kovissa rasituksissa siten suojaen muita osia. -**lauseke** s. mat. murtoluvun muotoinen lauseke. | M. a/b. M:keilla suoritettavat laskutoimitukset. -**lujuus** s. tekn. pienin murtojännitys, joka murtaa kappaleen, murtoraja. | Betonin, lasin m. Teräslaji, jonka m. on 50 kg/mm². -**luku** s. luku, joka ilmaisee yhden t. useampia yksikön yhtä suuria tasasiasia; vrt. kokonaisluku. | M:un osoittaja, nimittäjä. Varsinainen m. 'jonka osoittaja on pienempi kuin nimittäjä', esim. 2/3. Laske yhteen m:vat a/b ja c/d. Supistaa, laventaa m:kuja. — *Yhd.* epä-, ketju-, kymmenm. -**lukuoppi** s. mat. oppi murtoluvuista ja niillä suoritettavista laskutoimituksista.

murtomaa s. urh. maasto, jonka pinnanmuodostus vaihtelee; vars. yhd:ojen alkuosana nykyt: mmin maasto;) (tasamaa. | Kilpailuissa hiihdettiin 20 km m:ta. Rata on helppoa, vaikeaa m:ta. -**hihto** s. = maastohiihto. -**juoksu** s. = maastajuoksu. -**latu** s. Helppo m. -**rata** s. = maastorata. -**suksi** s. = maastosuksi.

murto-moduuli s. tekn. murtojännityksen suhde suhteelliseen venymään t. kutistumaan. --**osa** s. 1. jnk murtuessa syntynyt osa. | Luun m:ien yhteen liittäminen. 2. murtoluvun ilmaisema osa; pieni osa. | Sekaluvun kokonais- ja m.

Se tapahtui sekunnin m:assa. Omaisuudesta on enää pieni m. jäljellä. — *Lak.* Perilliset omistavat kiinteistön m:in 'yhdessä siten, että ei mikään konkreettinen osa kuulu kellekään erikseen, vaan ainoastaan omaisuuksien suhde on määrätty, ideaalisin osin, määräosin'. --**osainen** a. lak. vrt. ed. | M. yhteisomistusoikeus. -**paikka** s. M:alta löydettiin sormenjälkiä. -**pala** (nen) s. murtamalla t. murtumalla syntynyt pala. | Saviruukun m:t. Vels-toksesta on tavattu vain m:isia. -**pinta** s. 1. murtumapinta. | Valuraudan karkeakiteinen m. Tahtuneen luun m:tojen hankautuminen vastakkain. 2. mat. vars. tasokuvioista kokoonpantu pinta, jonka kaikki pisteet eivät kuulu samaan tasoon. | Prismen m. eli vaippa. -**pi-tuus** s. tekn. = katkeamismita. -**potenssi** s. mat. potenssi, jonka eksponenttina on murtoluku. -**raja** s. tekn. murtolujuus. | Kuormittaa jtk m:an saakka. -**rasitus** s. tekn. -**rauta** s. -**ryhmä** s. Rikospoliisin m. 'ryhmä, joka tutkii erityisesti murtoja'. -**sauma** s. sauma, jota pitkin jk murtuu t. murretaan. -**sointu** s. mus. sointu, jonka säveliä ei aiheuteta yhtäkaaa, vaan perätysten, murrettu sointu. -**sointuinen** a. mus. M. soitotapa, sävelmä. -**toimikas** s. kut. toimikas, jossa toimiviiva välillä murtuu t. katkeaa, murrettu toimikas. -**vakuuttaa** v. vakuuttaa murtovarkauden varalta. | Huoneisto on palo- ja m:ettu. -**vakuutus** s. murtovarkauden varalta otettu vakuutus. -**varas** s. henkilö, joka varastaakseen suorittaa murron. -**varkaus** s. varkaus, jonka yhteydessä tapahtuu murto. -**varkausvakuutus** s. = murtovakuutus. -**venymä** s. tekn. aineen sitkeyden mitta: prosentteina ilmaistu pituuden lisäys, jonka aine murtuessaan on ehtinyt saada. -**vesi** s. vähäsuolainen (meri)vesi. | Sisämerien m:sissä elävät kalat. Merivesi muuttuu lähellä joen suuta m:deksi. -**viiva** s. 1. viiva, jota pitkin jk murtuu t. murretaan. | Luun m. 2. mat. suoraviivaisten osien muodostama viiva, joka itse ei ole suora. | Umpinainen, avonainen m. 3. mat. murtolausekkeen osoittajaa ja nimittäjää erottava viiva. -**viivamittaus** s. kiintopistesarjan pisteiden keskinäisen aseman määrittäminen mittaamalla viereisten pisteiden etäisyydet toisistaan ja niiden yhdistysviivojen muodostamat kulmat, polygonimittaus. | Määrittää paikan koordinaatit m:ksella. -**voima** s. tekn. voima, joka saa kappaleen t. aineen murtumaan. | Pintayksikköä kohti vaikuttavaa m:a sanotaan murtojännitykseksi. -**väline** s. Murtovarkaan m:et. -**yritys** s. Valita m:ukseen sopiva rintaman kohta. Kassa-kaappi kesti kaikki m:okset.

murto ¹ pass.v. < murtaa. 1. *konkr.* katketa, taittua, lohjeta, murskautua, rikkoutua, särkyä. | M. poikki, rikki. Laivan masto m:i myrskyssä. M:i kuin korsi. Kahleet, siteet m:vat. Kaatui niin että nilkka m:i. Selkäranka m:i iskusta. M:neen raajan tukena käytetään lastaa. Haurasta, helposti m:vaa ainetta. Jää ei kestänyt, vaan m:i. Kivi m:u moukarin iskuista. Raskaan kuorman alla silta m:i. Tien laita m:i, ja auto kierähti ojaan. Maankuoren

m:minen. Kirveen terä m:i [= lohkesi] kiveen. Liian kuiva nahka saattaa m. Taivutettaessa korkkimatto helposti m:u. Hammaskiilteen m:minen. Laineet m:vat tyrsyiksi rantakallioihin. — Saartoketju m:u. Hyökkäyksen paineesta rintaman keskusta m:i. Rivistöt m:ivat taistelussa. — *Erik. a.* irrota murtumalla jstak yhteydestä. | M. irti. Kipsiveistoksen jalka m:i irti. Rantatörmästä m:i suuria kappaleita virtaan. b. subj. ilmaisee tapahtumisen tuloksen. | Muuriin m:nut aukko. 2. *abstr. ja kuv.* lakata kestävästä; lannistua, nujertua, kukistua, luhistua, masentua. a. Maan taloudellinen kestävyys uhkaa m. Puolustajan voimat m:ivat kiivaissa taisteluissa. Vastarinta m:u. Vihollisen hyökkäys m:i konekivääriemme tuleen. — Jkn elämys m:u. Tahdonvoima, siveellinen ryhti, elämänusko, ylpeys, uhma m:u. Talven valta on m:nut. b. Jkn sydän, mieli m:u surusta, vastoinkäymisistä. Lapsen mieli m:i kyyneliin asti. M:nein mielin hän erosi virastaan Tehnyt olen väärin ma sulle. / siitä mun sydämeni m:i LEINO. -- särjettävä m:nutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää vt. c. myös -neesti *adv.* M. ikävään ja suruun. Syytetty m:i kokonaan ja teki täydellisen tunnustuksen. Sielullisesti ja ruumiillisesti m:nut ihminen. M:neena miehenä hän luopui yrityksestä. Vastata, katsoa, huoata m:neesti. d. äänestä: sortua, katketa. | Ääni m:i huutamisen. Näin äänin m:vin laulaen / hän ripusti naulahan kantelen LEINO. e. kasvonpiirteistä, ilmeistä, katseesta. | M:i muoto Ilpon emännän, -- hän suuttui ja sydäntyi AHO. -- silmälaudat värähtivät ikään kuin katse olisi m:nut [kun hän ajatteli kaatuneita poikiaan] TALVIO. Kun m:u [= sammuu] silmäni multa, / niin hiljaa ne umpeen luo *MANN.

murtuilla²⁰ *frekv.v.* < ed. | Jää m:ee jalkojen alla.

murtum¹³ s. murtuminen; murtunut kohta. | Pääluun m. Maankuoren m. Penkeren, betonin m. Savupiipun m:asta työntyi savua. Savastian reunassa on pahoja m:ia. Voimahihnaa tuli vaarallinen m. Padon seinään oli syntymässä uhkaavia m:ia. Vihollinen aikaansaai syvän m:an puolustusrintamaan. — *Yhd.* akselin-, kallon-, luun-, padonm.; avo-, kaari-, kierrem.

murtuma kohta s. Silta oli m:kohdastaan hiukan laho Luun m:kohdalta jäsen turposi kovasti. Rintaman m. -laakso s. *maant.* maankuoren murtumisen johdosta syntynyt laakso. -linja s. *geol.* murroslinja. -paikka s. murtuma-kohta. -pinta s. pinta, jota myöten jk murtuu t. on murtunut. | Sileä, epätasainen m. Luun m:nat hankautuvat vastakkain aiheuttaen tuskaa.

murtumat¹⁷ *kielt.a.* -tomuus⁴⁵ *omin.* joka ei murru t. ole murtunut. | M. teräs, pato, muuri, rintama, linnoitus. M. liitos, side, lukko. M:onta kumia, nahkaa, levyä. — M. moraali, tahto, voima. M. terveys. M. vala, sopimus, ystävyys, liitto. Vastoinikäymisistä huolimatta mies pysyi m:tomana.

murtumavika s. Koneen laakereissa oli useita

m:vikoja. -vyöhyke s. *maant.* vyöhyke, jossa on tapahtunut maankuoren murtumia.

murtumiskoe s. *tekn.* Suorittaa teräslaadun m:kokeet. -kohta s. Hihnan, luun, jousen m. Rintaman m. Korjata, tukea m. -lujuus s. *tekn.* murtolujuus. -raja s. *tekn.* murtoraja.

murtumu⁴¹ s., vars. *vanh.* henkinen murtumis-, masennustila. | Mutta siitä m:ksestä myös kirposi lohdutus LINN. -- ainoastaan meillä oli sylissämme surun kääri, rakkauden m. Kianto. Lysähdämme penkeille apaattisen m:kseen tainnuttamina M.JUKOLA.

murtuvainen⁴³ a. -suus⁴² *omin.* tav:mmiin murtuva. | M. terä, aine. Lisätä, pienentää aineen m:suutta.

murtuvuus⁴⁵ *omin.* < murtuva. | Köyden, nahkan, penkeren m. M:tensa takia epätaloudellista ainetta.

muru¹ s. 1. a. (pienen) pieni kappale, palanen, muren, siru, sirpale, pirstale, kipene, hiukkanen. | Kiven, luun, korpun, sokerin m. Pieni m. leipää, voita, sokeria. Pyyhkiä pöydältä leivän m:t. Luun m. pisti syödessä ikeneen. Ei ole m:akaan leipää, lihaa. Tänään en ole syönyt ruoan m:akaan. -- pyytää jauhokouraa tai suolan m:a SLL. — *muruina, muruiksi.* Komea kattokruunu oli m:ina lattialla. Pikkuleivät olivat m:ina eväslaukun pohjalla. Hakata, iskeä, lyödä, murskata m:iksi. Lattialle pudotessaan lasiastia meni m:iksi. -- karsahti munat m:iksi KAL. -- halkeat, paha, kaheksi, / konna, kolmeksi m:iksi KAL. — *Kuv.* -- m:ja on elon onni, suurin osa suruja! A.OKSANEN. -- vaikka [Panulan] vanhin poika sai parhaat tiedot, pirahdelti siitä m:ja nuoremmillekin AHO. -- en nauttinut onnestain / kuin sieltä ja täältä m:n LEINO. — *Yhd.* kivi-, korkki-, leipä-, liha-, sokeri-, voim.; kiven-, leivän-, luun-, ruoan-, sokerinm.; jäkäläm. b. *harv.* rouhe, puru, jauhe. | Pistä pullanm:a sille [rotalle] suuhun JOTUNI. 2. puhuteltaessa henkilöistä, vars. rakastetusta t. pienistä lapsista: kullannuppu(nen), -terttu, rakas, kulta. | Äidin pieni m. Pikku, herttainen m., elä ole milläsiikään enää CANTH. "Tule pois, m.", kuiskasi John CANTH. — *Yhd.* kullannm.; kultam. 3. melko *harv.* leik. ruoka, syötävä. | Minulla on tuolla nytyissä vähän m:a KARHUM. Jos tässä käytäisiinkin m:lle, pidettäisiin tunti tai pari lounataikaa A.AAVA.

muruinen⁴³ *poss.a.* M. pöytä. Jäkälän varren m. haara. — *Maat.* M:sta maata 'maata, jossa hiukkaset ovat yhtyneet pieniksi muruiksi'. Maan m. rakenne.

murukokoelma s. Kaupunkilähetyksen m. 'avustustarkoitusta varten kerätty varasto käytettyjä tavaroita'.

muruinen⁴³ *dem.s.* Pieni m. lipeäkiveä. M. sokeria, lihaa. Kiven, luun, korkin, leivän m. — *Kuv.* Opin, tiedon m. -- aina joku m. jouluiloa pirahdi pieneenkin majaan PAKK. — *Yhd.* kivi-, kulta-, leipä-, sokerim.; kiven-, kullannm.; järjen-, tiedonm.

mururakenne s. *maat. geol.* muruinen maanrakenne.

museaalinen⁴³ a. museolle ominainen, museota

koskeva, museo-. | Kokoelmien m. näytteilleasettelu.

museo³ s. yleisön nähtävänä oleva järjestetty kokoelma luonnon- t. kulttuurihistorian, kansatieteen, taiteen tms. alaan kuuluvia esineitä sekä sitä varten varattu huoneisto t. laitos; myös suurten henkilöiden muistoksi järjestetty, us. heidän asuntoonsa sijoitettu ja heidän työtään valaiseva esinekokoelma. | Historiallinen, luonnontieteellinen, teknillinen m. Yksityinen, julkinen m. Raahan m. Itä-Hämeen m. Topeliuksen m. M:n kokoelmat, M:n intendenti, hoitaja. — Se on jo m:ön joutavaa [= aikansa elänyttä, vanhentunutta] tavaraa. Hänen kotinsa on kuin m. — *Yhd.* kansallis-, kotiseutu-, maakunta-, paikallis-, yksityism.; kaupungin-, pitäjänm.; kauppa-, koulu-, liikenne-, maatalous-, posti-, rautatie-, sota-, taide-, taideteollisuus-, teatteri-, urheilum.; ulkom.

museoaineisto s. M:aineiston kerääminen. -**aines** s. Kansatieteellinen m. -**ala** s. Antautua m:lle. -**arvo** s. Esine, jolla on huomattava m. Tällä työkalulla on enää vain m:a. -**esine** s. Koota m:itä. Esihistoriallinen, kansatieteellinen m. Jllak on arvoa m:enä. -**kappale** s. Laite, jota on säilynyt vain muutamia m:ita. -**kokoelma** s. Suuri, monipuolinen m. -**kuoriainen** s. Anthrenus museorum, museoiden hyönteiskokoelmissa tuhoja tekevä kovakuoriainen. -**luettelo** s. luettelo museon esineistä. -**mies** s. Tunnettu ruotsalainen m.

museonhoitaja s. -**intendentti** s. -**johtaja** s. **museo** päivät s. *mon.* Kuopiossa pidettiin m. vuonna 1938. -**rakennus** s. -**seura** s. Hämeen m. -**talo** s. -**tavara** s. M:ksi kelpaava esine. Kerätä m:a. — *Kuv.* aikansa eläneestä, vanhentuneesta, vanhanaikaisesta tavarasta. | Pitää jtk m:nä. Sirppi alkaa jäädä m:ksi. -**tiede** s. oppi museorakennuksista, näytteillepanokysymyksistä, museoesineiden käsittelemis- ja luettelointitavoista yms. -**tila** s. Kansatieteelliset kokoelmat vaativat suuria m:oja. -**työ** s. museoalan työ. -**varkaus** s. esineen varastaminen julkisesta museosta. -**virka** s. -**väki** s. museoalaa harastavat ihmiset | M:ää kiinnostava kysymys. -**yhdistys** s. Suur-Savon m.

muserrella³³³ *frekv.v.* -**telu**² *teonn.* < muser-taa.

muserin⁶⁶ *väl.* < seur.

museritaa⁶ v. -tavasti *adv.* -**rus**⁶⁴ *teonn.* murskata, rusentaa, ruhjoa, pirstoa, rouhia. | M. puristamalla, survomalla, iskemällä, M. vasaralla pähkinän kuoria. Kirveenisku m:si pääkallon. Kalliopaasi m:si alleen useita ihmisiä! Älä purista niin kovasti, ihan m:rat käteni! M:rathan kurkkuni [puristamalla] *krvi.* Viinirypäleet m:retaan erityisissä myllyissä tai polkemalla. Keitetyt perunat m:retaan survomalla. Hienoksi m:rettuja munankuoria. M. huumareissa tupakan varsia. — Pommituksilla ja tykistötuella pyritään m:tamaan vihollisen elävä voima. — *Kuv.* tuhoa, murtaa, lan-nistaa, nujertaa, kukistaa, masentaa. | M. jkn ylpeys, vastarinta, voima, valta. Hän olisi tah-tonut m. minut katseellaan. Onnettomuus oli

aivan m. hänet. Tosin m:taa sydäntämme jää-hyväishetki *krvi.* — **musertava** (a.) tavattoman ankara, väheksyvä, halveksiva tms. | M:tava arvostelu. Vihollisella oli m:tava ylivoima. Puo-lue kärsi m:tavan vaalitappion. Päätös teh-tiin m:tavalla äänten enemmistöllä. M:tava [= tavattoman kova, vastustamaton, tappa-va] loppukiri. M:tavan raskas menetyks. -- tuumaili hän m:tavan rauhallisesti *AHO.* -- oli puhunut kylmiä, m:tavia sanoja *LEHT.* -- tämä Bismarckin käsitys on osoittautunut suo-rastaan m:tavalla tavalla oikeaksi *K.S. LAURILA.* **museruta**^{1*} *pass.v.* < ed. | Sorni m:i oven vär-liin. Kirsikan kivet m:vat kivihuhmaressa sur-vottaessa. — -- kynneltävirta hänen helmaans vuotaa, / povi painuu, sydän m:u *KIVI.*

musiikillinen⁶⁶ a. -**sesti** *adv.* musiikkia koskeva, musiikkiin kuuluva, musiikkina ilmenevä; us. par. musiikki-, musiikin; vrt. musikaalinen. | M. toiminta, Jumalanpalveluksen m. puoli. Oopperan m. rakenne. Sointujen m:set lait. M:--set harrastukset. M. kasvatus, sivistys, M:sesti mainio ooppera, M:sesti korkeatasoinen esitys. M:sesti koulutunut ääni, korva. M:sesti eheä aihe, käsittely. — M. lahjakkuus. M:sesti lahjakas.

musiikin harrastaja s. Innokas m. -**historia** s. -**johtaja** s. Yliopiston, kaupungin m. -**lehtori** s. Seminaarin m. -**opettaja** s. Suomen M:in Liit-to. -**opetus** s. Oppikoulujen m. Antaa, hoitaa m:ta. -**taju** s. -**teoria** s. -**tuntija** s. Etevä m. -**tutkija** s. -**tutkimus** s. -**viljely** s.

musiikki⁶⁶ s. 1. laulamalla t. soittamalla tuo-tettuja sävelryhmiä t. -sarjoja, joiden sisäistä suhdetta määräävät rytmin, melodian ja har-monian lait; laulu ja soitto; taidelaji, joka käyttää säveliä ilmaisuvälineinään, säveltai-de. | Maallinen, hengellinen m. Absoluuttinen, kuvaileva m. Klassillinen m. Luonnonkansojen m. Elokuva säestävä m. Luoda, säveltää, esittää m:kia. Sibeliuksen, Brahmsin [sävel-tämä] m. Kuunnella m:kia. Tanssia m:in tah-dissa. — Taide, kirjallisuus ja m. M:in his-toria, teoria. M:in kolme suurta B:tä: Bach, Beethoven ja Brahms. M:in opettaja, opiskel-la m:kia. — *Yhd.* instrumentaali-, laulu-, soi-tin-, vokaalim.; kuoro-, kvartetti-, orkesteri-, piano-, urku-, viulum.; äänilevy. ajanviete-, kamari- konsertti-, koti-, ravintola-, rytmii-, sinfonia-, tanssi-, viihdem.; baletti-, elokuva-, näyttämö-, oopperam.; kansan-, kirkko-, tai-dem.; ohjelman.; tunnelman.; mustalais-, neekeri-, sotilasm.; tausta-, voimistelu-, väli-aikam. 2. *kuv.* a. äänistä, jotka ovat jllak tavoin musiikin kaltaista t. vaikuttavat jkhun kuten musiikki. | Tytön ääni soi m:kina nuorukaisen korvissa. Laineiden lipplattelu on tyynnyttävää m:kia. Ajokoiran kiihkeä hau-kunta on m:kia metsämiehen korville. Hor-nan m. 'esim. taistelun meteli'. Välistä tulen sille tuulelle, että näen kaikki sävelissä: jär-ven läikyntä, koski, joka pauhaa, metsä, lin-nut, vuoret, laaksot, kaikki on mulle m:kia *TALVIO.* — *Erik.* kielestä, puheesta, sanoista. | Äänneryhmien sisäinen m. [runossa] on ai-nakin yhtä tärkeä kuin ulkonainen kuvallinen

puoli TARK. Kielen suoranainen ilmaisu-
kyhän perustuukin kielen m:kiin, so. sen ääneli-
seen kaikuun K.S.LAURILA. — Yhd. sanam.
b. myös muusta, mikä jllak tavoin muistuttaa
musiikkia t. luo samanlaisen (kohottavan, har-
monisen) tunnelman kuin musiikki. | Arkki-
tehtuuria on joskus nimitetty jähmettyneeksi
m:iksi. -- hänen pukujaan on nautinto kat-
sella, sillä hän ymmärtää värien m:in TALVIO.
Väritys karttoi raskaampia sointuja, valiten
vain hienoimmat ja puhtaimmat ja sovittaen
ne hentoon m:kiin O.OKKONEN. — Yhd. viiva-,
värin.

musiikki/aiisti s. kyky tajuta, ymmärtää mu-
siikkia, musiikkitaaju. | Herkkä m. -**akatemia** s.
Wienin m. -**ala** s. M:n mies. M:n erikoisliike.
Antautua m:lle. -**arvostelija** s. Sanomalehden
m. -**arvostelu** s. -**diktaatti** s. opetusmenetelmä,
jonka avulla lausunnutaan korvakuuloita
merkitsemään laulettuja t. soitettuja sävel-
kuluja, sävelsanelu. -**draama** s. näytelmä,
joka kokonaan t. pääasiallisesti esitetään lau-
lamalla tav. orkesterin säestämänä, säveldraa-
ma; ooppera. | Richard Wagnerin romantti-
nen m. "Lentävä hollantilainen". -**elokuva** s.
elokuva, jossa musiikilla on huomattava sija.
-**elämä** s. Konsertti oli maan m:n merkkitä-
pauksia. Kaupungin m:n johtomies. -**esitys** s.
Ohjelmaan kuului pari m:täkin. -**estetiikka** s.
musiikin estetiikka. -**filmi** s. musiikkielokuva.
-**harrastus** s. M:ksen virittäjä. Paikkakunnan
m:ksat. -**historia** s. musiikin historia. -**historial-
linen** a. M. tutkimus, muistomerkki. -**hullu** a.
ja s. leik. musiikkiin hullaantunut. -**huone** s.
Hotellin m. --**ilta** s. illaksi järjestetty tilai-
suus, jonka ohjelmaan kuuluu etupäässä mu-
siikkia. | Hengellinen m. Kuoro ja orkesteri
järjestivät hauskan m:lan. --**iltama** s. musiik-
kin merkeissä järjestetty illama. -**instrument-
ti** s. soitin. -**juhla** s., tav. mon. Järjestää, toi-
meenpanna m. Kesäiset m:t. Kansallinen, hen-
gellinen m. Salzburgin m:t. -**julkaisu** s. Loista-
va-asuinen m. -**kappale** s. sävellys. | Reipas,
sytyttävä m. Esittää, soittaa jk m. Säveltää,
luoda m. Improvisoitu m. -**kapteeni** s. vrt. mu-
siikkiupseeri. -**kasvatus** s. Sai perusteellisen
m:ksen. -**katsaus** s. Radion m. -**kauppa** s. nuot-
tien ja soittimien kauppa; sitä harjoittava
liike. -**kauppia** s. musiikkikaupan pitäjä. -**kau-
punki** s. Wien on Euroopan johtava m. -**kau-
si** s. Syksyn m:den tapahtumia. -**kerho** s. -**kes-
ku** s. Wien ja Pariisi ovat Euroopan m:ksia.
-**kieli** s. musiikkialan erikoiskielenkäyttö, sii-
hen kuuluvat sanat ja puheenparret. | M:en
sana, sanasto. -**kirjailija** s. musiikista kirjoit-
tava kirjailija. | Säveltäjä ja m. -**kirjallisuus** s.
musiikkia koskeva kirjallisuus; ahtaammin:
painettu t. kirjoitettu musiikki. | Etevä m:den
tuntija. Maailman m:den tunnetuin viulu-
konsertto. -**komedia** s. vrt. musiikinäytelmä.
-**korkeakoulu** s. musiikkioppilaitos, jossa an-
netaan korkeinta musiikkikoulutusta. | Sibelius-
Akademian on maamme ainoa m. -**korva** s. kyky
tajuta oikein musiikkia, sävelkorva. | Hyvä,
tarkka, heikko, huono m. Jklla on m:(a), ei
ole m:a. -**koulu** s. Konservatoriot, musiikki-

akatemit ym. m:t. -**koulutus** s. Laulajatar
sai perusteellisen m:ksen. -**kriitikko** s. Konsert-
ti tyydytti ankarintakin m:a. -**kritiikki** s. Har-
joittaa m:a. -**kulttuuri** s. Kirkollinen m. Van-
nan m:mme saamat vieraat vaikutteet. -**kurs-
si** s., us. mon. Suomi-opiston kaksivuotinen m.
Musiikinopettajain liiton m:t.

musiikki/lautakunta s. Kaupungin m. -**lava** s.
soitto- ja laululava. | Konserttisalin m. -**lehti**
s. musiikkialan aikakauslehti. -**liitto** s. Työväen
m. -**luutnantti** s. vrt. musiikkiupseeri. -**lä-
hety** s. Yleisradion kotimaiset m:ksat. -**maa**
s. Italia on tunnettu m. -**maailma** s. M:n kuu-
lumisia, tapahtumia. Olla m:n huomion koh-
teena. -**majuri** s. vrt. musiikkiupseeri. -**mie** s.
Säveltäjät, orkesterinjohtajat ym. m:het. Ete-
vä, tunnettu m. -**numero** s. Ohjelmaan kuu-
lui myös pari m:a. -**näyte** s. Esitelmä Chopi-
nista m:tein. -**näytelmä** s. näytelmä, jossa on
huomattavan paljon musiikkia, laulunäytelmä;
vrt. ooppera, operetti. -**näyttämö** s. musiikki-
näytelmää esittävä teatteri, laulunäyttämö,
vars. ooppera. -**ohjelma** s. Tilaisuuden m:an
kuului N.N:n kantaatin kantaesitys. Kirkko-
päivien m. -**ohjelmien** s. Kiertueen m. -**olo** t.
s. mon. Musiikkiopiston perustaminen oli huo-
mattava tapahtuma m:jemme kehityksessä.
-**opetus** s. par. musiikinopetus. -**opin** not s.
mon. Harjoittaa, jatkaa m:tojaan jkn joh-
dolla. -**opillinen** a. musiikkioppiin t. sen alaan
kuuluva, musiikkioppia koskeva. | M. käsite.
M. termi, jaotus. -**opisto** s. musiikkioppilaitos,
jossa opiskellaan musiikin eri aloja, konserva-
torio. | Käydä m:a. Suorittaa m:n kurssi. -**opi-
pi** s. järjestelmällisesti esitetty tietomäärä mu-
siikista; vastaava oppiaine ja oppikirja. | M:n
kurssi. Opettaa, opiskella m:pia. Lyhyt m.
alkeisopetusta varten. -**oppilaitos** s. -**osasto** s.
Yleisradion m:n päällikkö. -**pakina** s. musiik-
kiaiheinen pakina. | Pitää m:toita radiossa.
-**palsta** s. Päivälehdien m. -**pedagogi** s. musiik-
kinopettaja. -**päivät** s. mon. Pohjoismaiset m.
Oslossa kesäkuun lopulla. -**päällikkö** s. Yleis-
radion m.

musiikki/sali s. Vanhan ylioppilastalon m. -**sana**
s. musiikkikielen sana. | Italialaiset m:t cre-
scendo, legato jne. -**sanasto** s. vrt. ed. | Suo-
malainen, italialainen m. -**seura** s. Akateemi-
nen, kansainvälinen m. -**sivistys** s. Kapelli-
mestari oli saanut monipuolisen m:ksen. -**sti-
pendi** s. -**taide** s. säveltaide. -**taiteilija** s. mu-
siikkitaiteen harjoittaja, musikko. | Seuraan
kuuluu useita etevä m:toita. -**taju** s. Helppo-
tajuusella musiikilla on huomattava merkitys
yleisen m:n kehittäjänä. -**teoreetikko** s. mu-
siikkiteorian tutkija. -**teoria** s. musiikin teoria,
musiikkioppi. | Opettaa, opiskella m:a. M:n
oppikirja, tuntemus. -**teos** s. Luoda, esittää
suuria m:ksia. -**termi** s. musiikkikielen termi. |
Vierasperäinen, suomenkielinen m. Mitä mer-
kitsee m. adagio? -**tie** de s. musiikin eri puo-
lien tieteellinen tutkimus. | M:teen professori.
-**tieteellinen** a. M. tutkimus, teos. Suomen M.
Seura. -**tieteilijä** s. musiikkiteetien harjoitta-
ja, musikologi. -**tilaisuus** s. Hengellinen m.
-**tirehtööri** s. tuomiokapitulin ansiotuneille

urkureille t. valtiovalan ansioituneille musiikoille antama arvonimi; sellaisen saanut henkilö; director musices. -**tuotan**to s. Suomalaisen m:n on taso. -**tutkimus** s. musiikin alalta tehty tutkimus. | Kirjoittaa, julkaista m. -**tyyli** s. Jnk aikakauden m. -**upseeri** s. sotilassoittokunnan kapellimestari, jolla on upseerin arvo. | Suomen korkea-arvoisin m. on musiikkieverstiluutnantti. -**uutuus** s. Kevään konserteissa kuultiin useita m:ksia. -**yhdistys** s. Kaupunkiin perustettiin m. -**yleisö** s. musiikkia harrastava ja vars. musiikkitilaisuuksissa käyvä yleisö.

musiivikulta s. 1. kultauksen jäljittelyyn ja pronssaukseen käytetty kullankeltainen tina-sulfidijauhe. 2. taideteollisuudessa kullan asemesta käytetty messinkilaji.

musiivinen^{as} a. 1. pikku osista kokoonpantu, mosaiikki-. | M. työ 'mosaiikki'. 2. el. M. näkeminen 'verkkosilmän eri näkökeilojen luomien yksityisten kuvien sulautuminen kokonaiskuvaksi'.

musikaalinen^{as} a. -sesti adv. -suus^{as} omin. 1. musiikkia tajuava, ymmärtävä, harrastava, jolla on musiikkilahjoja, -taipumuksia. | Eritäin m. henkilö. Soittaa, esittää jtk m:sesti. M:suus ilmenee tavallisesti jo lapsena. 2. musiikkia muistuttava, sointuva, melodinen. | Kielen m:suus. Kaunis, m. puheääni. Runojen suorastaan m. kauneus. — Fon. M. aksenti '(sävel)korko'. 3. tav:mmen musiikillinen, musiikki-. | M. sivistys. M:set opinnot. Perusteellinen m. kasvatus. M:set lahjat. Jklla ei ole m:sta korvaa. M:sesti lahjakas. Kehittynt m. maku.

musikantti^{as} s. *puhek.*, us. *leik.* t. *halv.* soit-taja, soittoniekka. | Pojasta tuli aika m.: soit-teli viulua ja klarinettia. Kiertelevä m. Häissä oli m. naapuripitäjästä asti. Pataljoonan m. Harvoin m:it vaunuilla ajaa sl.

musika^{as} s. ark. venäläinen (itäkarjalainen, inkeriläinen tm.) rahvaanmies. | Yksinkertainen m. Ryssän m. -- isäntä, aitolakarjalainen m. Kianto. -- keisari aukaisi akkun ja ärjäisi, että tie auki, m:at WILKUNA.

musikologi s. musiikkitieteen harjoittaja, musiikkitieteilijä.

musisoida^{as} v. -nti^{as} teonn. esittää musiikkia, soittaa ja laulaa vars. itseksensä t. pienessä seurassa, huvittaa toisia musiikilla. | Tyttö ja poika m:vat ahkerasti yhdessä. Perhepiirissä m:va harrastelija. M:nnin viehätys. Ernst Lingon pianosävellyksissä on rinnan pirteää m:ntia ja klassillista m:toilupyrykimystä S.RANTA.

musikariini s. mm. karpässienissä esiintyvä myrky; väriaine, joka värjää puuvillan puh-taan siniseksi.

muskatelli s. 1. muskatelliviini. 2. muskatelli-rusina. -**pullo** s. -**rusina** s. varsinen kuivattu-jen rusinoiden nimitys, ruokkurusina. -**rypäle** s. rypälelaji, josta valmistetaan muskatelliviiniä. -**viini** s. useiden Etelä-Euroopassa valmis-tettujen makeiden ja aromaattisten viinien nimitys.

muskatti^{as} s. 1. muskatelli (1). 2. muskotti. -**viini** s.

musketti^{as} s. 1500-luvulla käytäntöön tullut rih-laton, karkeakaliberinen käsituliase, jonka tu-kena oli ammuttaessa erityinen haarukka. -**miejs** s. sotilas, jonka aseistuksena oli mus-ketti; *syn.* musketööri. | M:het tukivat ratsu-väkeä tulellaan. -**sotilas** s. = ed. -**soturi** s. = muskettimies. | Dumas'n seikkailuromaani "Kolme m:a". -**tuli** s. M. pakotti hyökkääjän vetäytymään takaisin.

musketööri s. = muskettimies, -sotilas.

muskotinkukka s. = muskottikukka. -**öljy** s.

muskotiti^{as} s. 1. muskottipuu. 2. mausteena käy-tetty muskottipähkinä t. muskottikukka. | Maustaa m:illa.

muskottikukka s. mausteena käytetty muskot-tipuun siemenvaippa. -**maksa** s. *lääk.* maksa-vika, joka muuttaa maksan muskottipähkinän väriksi. -**puu** s. Myristica fragrans, mauste-kasvina viljelty trooppilinen puu. -**pähkinä** s. pähkinää muistuttava muskottipuun siemen. -**voi** s. muskottipähkinöistä puseritettu rasva. -**öljy** s.

muskoviitti^{as} s. *min.* vaalea kille.

musliini^{as} s. alk. itämaila kudottu ohut ja peh-meä kaksiniitinen (tav. puuvilla)kangas. — *Yhd.* puuvilla-, villam. -**hame** s. -**kangas** s. -**leninki** s. -**nen**^{as} *ain.a.* -**puku** s.

muslim^{as} s. islamin tunnustaja, musulmaani, mu-hamettilainen. | Oikeauskoinen m.

musseera^{as}ta^{as} v. -us^{as} teonn. kuohua, poreilla. | M:avat [= hiilihapoiset] juomat.

musta^{as} a. -asti adv. (harv.) -uus^{as} omin. 1. a. väristä, joka imee täydellisesti kaikki valonsä-teet; tav. kielenkäytössä: hyvin tumma; va-laistussuhteista: hyvin pimeä. | Absoluuttisen, täysin m. Sinisen, likaisen, kiiltävän m. (myös ∪). M:an harmaa, ruskea, kiiltävä, kirjava, vihreä (myös ∪). M. kuin piki, noki, kekäle, neekeri. Maalata astia m:aksi. M. tušsi. Luok-kahuoneen m. taulu. M:at ja punaiset pelikor-tit, Valkoiset ja m:at šakkinaappulat. M. ku-ningatar (šakkipelissä). Padan m. kylki. M. graniitti. M. puku, harso. M:at silmät, hiuk-set. M. parta. M. kissa, hevonen. Kädet, kasvot liasta, noesta m:ina. M:at renkaat silmien alla. -- välistä hän menee melkein m:aksi vi-hasta aho. M. savu. M:at pilvet. Ovi ammotti m:ana aukkona. Kuljettiin aivan m:an tun-nelin läpi. M. yö. Yö on m:immillaan. Hämy-n seasta häämöttivät rakennukset m:ina ja toti-sina KATAJA. b. ed:een liittyvissä ilmauksissa. | M. [= neekeri]rotu. M. viinimarja. M. ruuti, ks. ∪. M. hemi [spartalaisen kansallisuutta]. Ve-näjän m:an mullan seudut. Joutua maan m:in multiin 'hautaan'. Hevonen kuopii maan m:alle muralle. Maa on m., m:ana 'lumetonna'. M. leipä 'ruisleipä'. M. [= väkevä t. kermaton] kahvi. Juoda kahvi m:ana. M. surma (myös ∪) 'ruttotauti, joka 1300-luvulla raivosi Euroopas-sa, isorutto, hirmukuolema'. M:at veljekset 'dominikaanit'. Maailma meni m:aksi hänen silmissään 'hän pyörtävi t. oli pyörtymäisil-lään'. — *mustana*(an) (adv.) Kadut olivat m:a-naan [= täynnä] väkeä. Hevosen selässä oli paarmoja m:anaan 'khiisemällä'. — *Yhd.* noki-, piki-, rihi-, sini-, sysim.; kiilto-, kulom.; hiili-,

liuske-, luu-, puum.; hiilen-, kekäleen-, luonnon-, raudan-, sametin-, silkin-, tervan-, yön.

2. edeen liittyvää s:sta käyttöä. a. musta väri. | M. on surun ja kuoleman väri. Lisäsi hiukan m:aa kulmakarvoihinsa. M:alla maalattu arku. — Panna m:aa valkoiselle [kirjoittamisesta]. Asiasta ei ole m:aa valkoisella 'mitään kirjoitettuna t. painettuna, paperilla'. b. mustasta hevosesta. | Panna m:ansa valjaisiin. M. porhalsi täyttä ravia. c. neekereistä. | M:ien maanosia 'Afrikka'. Sata m:aa ja yksi valkoihoisen. d. šakkipelissä. | M. [= mustilla nappuloilla pelaava] luovutti. e. Pukeutua m:iin 'mustiin vaatteisiin'. Koko hautajaisväki m:issaan.

3. abstr. ja kuv. a. synkkä, toivoton, huono. | Esittää asia m:in värein. Maalata, kuvailla tilanne m:aksi. Tulevaisuus näytti m:akaan m:emmalla. Epätoivon m:at hetket. M. murhe täytti mielen. Jkn muoto on m. Mieli käy m:aksi. Tehdä jtk mieli m:ana. M. päivä urheilun, sodan historiassa. M. päivä arvopaperipörssissä. M. pitää keuhkotautitilastoissa. -- mieli on m. ja elämä tuntuu epätoivoiselta aho. -- elämä muuttui m:aksi kuin hauta pakk. b. häpeällinen, alhainen, rikollinen. | Tapaus on m. pilkku tehdasyhtymän historiassa. Perheen, suvun m. lammak. M. penkki 'häpeäpenkki'. M. lista 'kartettavien henkilöiden t. toiminnien luettelo'. Joutua m:alle listalle. M:an taantumuksen edustaja, valta. M. kiittämättömyys. M. valhe. M. petos, konnanyö, synti. Hautoa, punoa m:ia juonia. M. syntinen. M. menneisyys. M. sydän, sielu. Hän tekee helposti m:asta valkoisen [= selittää pahan muka hyväksi] ja päinvastoin. -- m. luulos on kotoisin pimeyden alhusta kivi. -- tuo silloin julki m. työ, / mut nimen peittävään yö *MANN. -- koko elämäni on ollut synkkä ja m., täynnä syntiä ja rikoksia WALTARI. — M. kirja, raamattu, ks. v. Palvella m:ia voimia 'pahoja henkiä'. M. magia, taikuu. c. M. pörsä 'salainen, virallisen pörssin ulkopuolella tapahtuva pörssitoiminta; säännöstelyn aikana laittomat markkinat'. M:an pörssin kauppia, asiakas, tavara. Ostaa m:aa [= mustan pörssin] kahvia, lihaa. Pitää m:ia porsaita. Ostaa jtk m:asti 'säännöstelymääräysten vastaisesti'. M. mies [= olematon henkilö] palkkalistassa. M. alivuokralainen 'jota ei ole ilmoitettu talonkirjaan'. Pyöräilykilpailun voitti yllättäen m. hevonen [= tunteamaton ja sellainen, jonka ei odotettu voittavan], N.N. — Leik. M:an lehmän maito 'vesi'.

musta- 1. useita -inen-loppeisia poss. yhdysa:ja: m:ihoisen, -kylkinen, -partainen jne. 2. yhdys:issa horjuntaa yhteen ja erilleen kirjoittamisen, kongruenssin ja inkongruenssin välillä: mustaherukan, mustanherukan, mustan herukan jne.; inkongruentti yhd. us. suositeltava milloin kyseessä on oppi- t. ammattisana, kasvin t. eläimen nimi tms. -harsoinen a. M. nainen, -helminen a. M. rukousnauha, -herukka^{ss} s. (myös v) Ribes nigrum, musta viinimarja.

mustahko² mod.a. M. perhonen. Kasvi, jolla on m. kukka.

musta/härnä^{ss} s. (myös v) Cladosporium herbarum, erään kotelosien kuroma-aste, joka muodostaa kuolleiden kasvinosien pintaan nukkamaisen, mustahkon peitteen. -ihoinen a. M. ihmisrotu. — S:sesti, Neekerit eli m:aset. — Myös: tummaihoisen. | M., synkän näköinen mies. -juovainen a. Perhosen m:aset siivet. Seeprian m:aset jalat. -juuri^{ss} s. Scorzonera hispanica, monivuotinen mykerökukkaiskasvi, jota käytetään parsan tapaan. -jyväinen a. M. kauralaji. M. kalan mätä. -kaapui^{ss} a. M. tuomari, munkki. -kantinen a. M. kirja, vihko. -karvainen a. M. hevonen. Lehden m. pinta. -kaulainen a. M. joutsen. -keitto^{ss} s. ruok. mm. hanhen sisälmyksistä ja verestä valmistettu sate, runsaasti maustettu keitto. -keltainen a. musta ja keltainen. | M. lippu. -ketu^{ss} s. (myös v) väriltään musta ketu. -kiharainen a. M. tyttö. -kirja^{ss} s. myös v. 1. loitsuja ja taikoja sisältävä kirja, mustaraamattu, 'noitakirja'. 2. eräs Turun tuomiokirkon kopiokirja, joka sisältää tärkeimmät ja useimmat Suomen keskiaikaista kirkkoa koskevat säilyneet asiakirjat. -kirjailinen a. Eräiden hyönteisten m:aset siivet. -kivi^{ss} s. (myös v) 'musta graniitti'. -kivinen a. M. hautapatsas, korvakoru. -koiso^{ss} s. (myös v) Solanum nigrum, eräs rikkaruoho. -kulma a. = seur. | -- sinä tyttöni m. LEINO. -kulmainen a. jolla on mustat kulmakarvat. | Pojan mielessä väikkyi m:sen tytön kuva. -kuori^{ss} a. M:sta leipää. M. puu. M. kirje. -kupari^{ss} s. (myös v) muita metalleja sisältävä, epäpuhdas ja hauras kupari(laji). -kutrinen a. M. lapsi. -kylkinen a. M. kattila, laiva, puu. -kärkäinen a. Linnun m. nokka. M:aset siivet. -kääpä^{ss} s. Polyporus nigricans, eräs kääpälaji. -laikkui^{ss} a. M:sta karjaa.

mustalain^{ss} s. M:aset ovat kulkurikansa, jota tavataan melkein kautta maailman. M:aset nimittävät itseään romaaneiksi. Unkarin m:aset ovat kuuluja musikaalisuudestaan. Kiertää kuin m. — sr: Lähteä kuin m., tehdä m:sen konsti 'lähteä heti jtk syötyään t. saatuaan'. Käy kuin m:sen hevosen 'kuolee nälkään'. Kokoja ja näköä kuin m:sen hevosessa. Kaikki jää kuin m:sten jäljiltä 'sekaisin'. — Harv. a:sesti. Mutta äiti oli m:sta sukuperää CANTH.

mustalais^{ss} akka s. Uskoa m:akan povauksiin. -asteikko s. mus. molliasteikko, jonka neljäs ja seitsemäs aste on korotettu. -elämä s. us. kulkurilämä. | Viettää kuljeksivaa m:ää. Poikavuosien vapaa m. -häät s. mon. mustalaisten häät. -joukko s. Kiertelevä m. Kymmenpäinen m. -joukkue s. = ed. | Mies oli liittynyt kiertelevään m:eseen. -kieli s. mustalaisten keskenään käyttämä sekakieli. -kuorma s. — Kuv. iso ja sekava (meluisa) ihmisjoukko ratilla. -laulu s. -leiri s. Kirjava ja meluisa m. Markkinoiden edellä m:ssä vallitsi kova touhu ja hyöriä. -matkue s. -musiikki s. Unkarin mustalaisten keskuudessa syntynyt, vars. jousisoittimilla ja symbaaleilla esitetty (kansan)-musiikki, jolle on ominaista mm. mustalais-

asteikko, voimakkaasti iskutettu, us. synko-
poitu rytmii ja tempo rubato. | Soittaa, esittää
m:kia. **-nainen** s. Koreapukuinen m. povaili ja
loruili. **-orkesteri** s. Ravintolassa soittaa un-
karilainen m. **-poika** s. Viulua vinguttava m.
— M:jan kokoinen, ikäinen 'keskenkasvuinen'.
-priimas s. mustalaisorkesterin, -yhtyeen joh-
taja. **-romanssi** s. M:n haikaa melodia. **-soitto**
s. mustalaismusiikki. **-sävelmä** s. vrt. musta-
laismusiikki. | Orkesteri soitti tulisia m:ia.
-tanssi s. Kiihkeä m. **-tyttö** s. **-veri** s. Jo
pelkkä ulkomuoto on osoituksena hänen m:es-
tään. — *Kuv.* Jkssa on m:ta 'viettymystä kul-
kurielämään'. **-yhtye** s. Unkarin ravintoloissa
soittavat m:et. M:en priimas.

musta|lintu⁸³ s. = meriteeri. **-lipeä**⁸⁵ s. *tekn.*
(myös \wedge) musta jätelipeä. **-läiskäinen** a. M.
emäljikattila. M. lehmän kylki. **-maa**⁸⁴ s. *geol.*
ja maaperäopissa: mustamulta. **-maalau**⁸⁵
s. *kuv.* jnk asian (olojen, tulevaisuuden) esit-
täminen (liian) synkin värein, pessimistisesti;
vrt. mustata 2. | Ulkomaankauppamme kehitys
ei anna aihetta m:kseen. Liiottelevilla m:k-
silla ei ilmankin synkkiä olojamme paranneta.
-maija⁸⁴ s. kssi. Maija. **-malmi**⁸⁵ s. (myös \wedge)
magneettinen rautamalmi, magnetiittimalmi.
-mul⁸⁴ s. (myös \wedge) humuspitoinen, hyvin he-
delmällinen maannos, joka tyypillisimpänä
esiintyy Etelä-Venäjällä. | Venäjän mustan-
mullan seudut. **-naama** a. = seur. — *Us. s:ses-
ti.* Se Nyyjäläisten munkki -- se m. HAARLA.
-naamainen a. M. polka.

mustan alkuiset väriä merkitsevät yhdys:t
(m:harmaa, -kiiltävä, -kirjava, -ruskea jne.)
tav. \wedge .

mustangi⁸ s. Amerikan ja Australian villiinty-
neistä hevosista ennen käytetty nimitys; etelä-
amerikkalainen ratsuhevonen.

mustan|kipeä a., vars. *ark.* -kipeys *omin*. musta-
sukkainen, kademiellinen. | M. sulhanen, mor-
sian, aviomies, vaimo. Olla jklle m. jksta. M.
ihailija. **-merenruusu** s. Achimenes, Ameri-
kasta kotoisin olevia, huonekasveina viljelty-
jä kasveja. **-puhuva** a. mustaan vivahtava,
tumma. | Laiho kasvaa m:nä. Keväinen jää on
muuttunut m:ksi. Idästä nousee m. pilvi. M.
savu. Ajettunut sormi oli aivan m. Mies suuttui
niin, että meni kasvoiltaan m:ksi. Pahoinpite-
lyn m:t jäljet ihossa. Komea, m. mies. **-päistä-
rikkö** a. ja s. mustaa lähenevä päistärikkö.
-raudikko a. ja s. mustaa lähenevä raudikko.
-rautias a. = ed. | M. hevonen. **-ruunikko** a.
ja s. mustaa lähenevä ruunikko.

musta|painos⁸³ s. painos, jossa on käytetty vain
mustaa väriä. | Tiluskartta m:painoksena. Ku-
vista oli vain m:painoksia. **-pait**⁸⁴ a. musta-
paitainen. — *Tav. s:sesti* Isänmaallisen Kan-
sanliikkeen jäsenistä ja Italian fascisteista. |
M:ojen marssi Roomaan.

mustapaita|divisioona s. **-inen** a. M. urheilu-
joukkue. M. fascisti. **-järjestö** s. **-osasto** s.
Italian armeijan m:t.

musta|partainen a. M. mies. M. suu. **-pekka**⁸⁴ s.
ks. pekka. **-penkki**⁸⁵ s. (myös \wedge) kirkoissa ran-
gaistusvälineenä käytetty penkki, jossa jul-
kiseen häpeärangaistukseen tuomittu joutui

olemaan jumalanpalveluksen aikana kirkko-
kansan nähtävänä, häpeäpenkki. | Jalkapuu ja
m. olivat ennen ahkerassa käytössä. Joutua
mustaanpenkkiin. Olla, istua mustassapenkissä.
-pilkkui⁸⁵ n. Perhosen m:set siivet. M. lin-
nun muna. M. lehmä. M. kangas. **-pintainen**
a. M. lehti, hedelmä. M. pahi. M. [= tumma-
ihoinen] mies. M. neekeri. **-pippuri**⁸⁵ s. maus-
teena käytetyt pippuriköynnöksen puolikypsät,
kuivatut marjahedelmät. **-pohjainen** a. M.
kangas. **-pukuinen** a. M. hautajaisväki. M.
pappi. **-punainen** a. musta ja punainen. | M.
lippu, kunniamerkkinauha. **-puu**⁸⁵ s. musta ee-
benholtsi. **-päinen** a. M. lintu. M. mies. M.
kynä, keppi. — M. [= mustaliinainen, -pää-
hineinen] nainen. **-pää** a. = ed. | M. tähkä,
mato, lintu. M. ajos, keppi. — *S:sesti.* Se on kai
se Tarrin m., joka sinut on neuvonut ihmisiä
haukkumaan slll. **-raamattu**⁸⁴ s. (myös \wedge) =
mustakirja 1. **-raitai**⁸⁵ n. a. M. villapaita, puku.
M:set housut. **-rasta**⁸⁵ s. Turdus merula, Ete-
lä-Suomessa elävä rastas. | M:an pesä. **-reu-
nainen** a. M. astia, kuppi. M. lippu, seppel-
nauha, kortti, juova, ilmoitus. **-rintainen** a. M.
pikkulintu. **-rokko**⁸⁵ s. erittäin paha isonrokko
muoto. **-rotta**⁸⁵ s. (myös \wedge) Rattus rattus,
musta rotta(laji). **-rouski**⁸⁵ s. (myös \wedge) Lac-
tarius necator, mustalakkinen ruokasieni, terva-
sieni. **-ruoste**⁸⁵ s. Puccinia graminis, viljakas-
veja saastuttava ruostesienilaji, viljaruoste.
-ruuti⁸⁵ s. (myös \wedge) räjähdysaineena käytetty
kaliumnitraattia, hiiltä ja rikkiä sisältävä me-
kaaninen seos. **-sankai**⁸⁵ n. a. M:set silmä-
lasit. **-silmä** 1. a. mustasilmainen, | M. tyttö-
nen. 2. s. Thunbergia, suurikukkaisia köynnös-
kasveja, joita viljellään koristekasveina. **-sil-
mäinen** a. **-sotnialainen** a. ja s. tsaari-Venä-
jän loppuaikojen oloista: taantumuksellinen.
-sukka a. = seur. **-sukkainen** a. **-sesti** *adv.*
-suus *omin*. 1. jolla on jalassa mustat sukat.
— Vars. 2. joka epäilee aviopuolisonsa, rakas-
tettunsa uskollisuutta t. on arka tämän multa
saamasta suosiosta, mustankipeä, lemmentekä,
luulevainen; kademiellinen. | M. aviomies. Olla
jklle m. valmistaan, miehestään. M. luonne.
M. kysymys, katse. Muljauttaa jkhun m:sesti.
M:suuden puuska. Morsiamen m:suus rikkoi
välit. — M. jkn suosiosta, ystävydestä.
Lapsi on m. leluistaan, vanhemmistaan. Tun-
tea ammatillista m:suutta jkta kohtaan. Olen
välistä m. koko maailmalle ja kuvittelen, ettei
minusta kukaan välitä AHO. **-surma**⁸⁴ s. ks.
musta 1.b.

musta|ta⁸⁵ v. **-us**⁸⁴ *teonn.* 1. tehdä väriltään
mustaksi. | M. noella, hiilellä kasvonsa. M.
saappaansa. Naiset m:avat kulmakarvojaan.
Ruudinsavun m:ama lumi. Savun m:ama katto,
uunin suu. Noella m:ttu aurinkolasi. — Uusi
rautapata m:a ruoan. 2. *kuv.* panetella, puhua
pahaa, "heittää lokaa". | M. jkn mainetta, kun-
niaa, menneisyyttä. Toisten ihmisten m:amin-
en on juorukellojen mielihalu. M. oman
maan oloja.

mustata⁸⁵ s. *met.* takomalla valmistettu rauta-
esine, joka kelpaa käytettäväksi takomisen jäl-
jeltä;)(hienotae. **-tehda** s. **-teollisuus** s.

musta|takki *a.* = seur. | *M.* papinkokelas. — *S:-sesti.* En minä Neitsyt Maariata enkä m:takekia [= pappia] pelkää *TOPPILA.* "Entäpä tossa, en tule, m. [= varis]", vastasi sammakko *LEHT.* **-takkinen** *a.* *M.* mies. *M.* naakka, korppi. — *S:-sesti.* *M.* 'pappi'. *M:*sten [= naakkojen] pesimäpaikat. **-takomo**⁸⁵ *s. met.* mustataetehdas. **-taonta**⁸⁵ *s. met.* vrt. mustatae. **-tiainen**⁸⁵ *s.* = kuusitiainen. **-tukka, -tukkanen** *a.* **-turkki** *a.* = seur. | *M.* karhu. *M.* joulupukki. — *S:-sesti.* Mikä sen tiesi, vaikka yksi m. [= karhu] olisi jäänyt isoon metsään *KARHUM.* **-turkkinen** *a.* *M.* karhu. *M.* herrasmies. **-täpläinen** *a.* *M.* muna, koira, perhonen. **-valkea** *a.* = seur. **-valkoinen** *a.* musta ja valkoinen. | *M.* lippu, nauha. **-valkoraitainen** *a.* *M.* pusero. **-varis**⁸⁵ *s.* *Corvus frugilegus*, maassamme harvinaisehko musta varis, peltovar. **-velji**⁸⁵ *s.* myös *~*. | Mustan puvun mukaan dominikaaneja sanottiin m:ijiksi. **-veljekset**⁸⁵ *s. mon.* (myös: mustat veljekset) vrt. ed. | *M:*sten luostari. **-verinen** *a.* tummaihoinen. | *M.* ihminen. *M.* etelämaalainen. **-vetinen** *a.* *M.* lampi, oja. **-viiksinen** *a.* *M.* mies. **-viklo**⁸⁵ *s.* *Tringa erythropus*, Pohjois-Suomessa elävä viklo. **-villainen** *a.* *M.* lammas.

muste⁷⁸ *s.* 1. kirjoitusnesteiden yleisnimitys. | *M:*ella kirjoitettu kirje. Lomakkeen saa täyttää *m:*ella tai kopiokynällä. Sininen, punainen, vihreä, keltainen m. — *Yhd.* aniliini-, kromi-, rautam.; jäljennös-, kirjoitus-, koulu-, konttori-, leimasin-, merkkauk-, monistus-, nimiköimis-, paino-, sala-, täytekynä. 2. mustekalan erittämä musta neste, jolla se vaaran uhatessa samentaa veden. 3. mustaamiseen käytetty väri- ja voiteluaine. — *Yhd.* kenkä-, kiillotus-, nahka-, saapasm.

musteentuhrija *s. halv.* kirjailijasta, kynäilijästä. | Tunteaton m. Kaikenlaiset kirjalliset poropeukatot ja m:t.

musteinen⁸⁰ *poss.a.* *M.* kynä pilaa tušsin. Pestä m:et kätensä.

muste|jauhe *s.* jauhe, josta valmistetaan mustetta. **-kala** *s.* *M:*t 'Cephalopoda', luokka meressä eläviä nilviäisiä, joiden liikuntaelimet lähtevät päästä ja jotka käyttävät suojanaan erittämäänsä mustan ruskeaa nestettä, pääjalkaiset'. Tavallinen m. *M:*n lonkero, mustepussi. — *Kuv.* Eino Leino joutui sanomalehtityön m:n lonkeroiden saaliiksi *L. ONERVA.* **-kynä** *s.* *M:*n terä. Kirjoittaa m:llä.

mustelma¹⁰ *s.* jnk vammun ihoon aiheuttama verenpurkauma, sinipunainen, myöhemmin kellertävä laikku, sinelmä, sinimarja; myös tumma läiskä esim. hedelmän pinnassa. | Saada m. *M.* käsivarressa. Puristeli, pieksi toisen m:ille. Iho pahoinpitelyn jäljiltä m:illa. — Kolhiutuneisiin omeniin tulee m:ia.

mustelma|nen⁸⁰ *poss.a.* *M:*set kasvot. *M.* omena, hedelmä.

musteläiskä *s.* Kirjoitusvihkoon tullut m. **-neste** *s.* Mustekalan m.

musten|taa⁸ *v.* tehdä must(emm)aksi; vrt. mustuttaa, mustata. | Auringon m:tama iho. Savun m:tama katto. Väriä on vielä m:nettava. — *Kuv.* Tuska m:si maailman nuorelta köyden-

pitelijältä *IVALO.* -- suupieltä suru vetävi, / murhe mieltä m:tavi *LEINO.*

muste|pilkku *s.* *M:*pilkkujen tahrina pöytäliina. **-pullo** *s.* Pistää kynä m:on. **-pussi** *s.* Mustekalan m. **-sieni** *s.* *Coprinus-*, *Oncopus-* ja *Psalliophora-*sukuun kuuluvia heitetasieniä. **-säiliö** *s.* Täytekynän m. Lennätinkoneen m.

muste|ta⁸⁴ *v.* tulla must(emm)aksi, mustua, tummaa, pimetä, synketä. | Savusaunan m:nneet seinät. Öljylampun lasi m:nee. Keväiset jäät m:nevat vähitellen. Itätaivaalle nousee yhä m:nevia pilviä. Myrskyn edellä kirkas päivä m:ni äkkiä. Varjot m:nevat. Lähestyy jo ehtoo, kuusi m:nee ja mänty mäellä tuolla harmaana haamuna seisoo kivi. — *Kuv.* Tapausta ajatellessani mieleni vieläkin m:nee. Mutta se nyt kävi sen Marinkin niin kuin kävi, ja silloin se elämäkin m:ni *PAKK.* — *Erik.* ilmauksissa, jotka merkitsevät tajunnan menettämistä, hillitöntä suuttumista tms. | Maailma m:ni sairaan silmissä, kun hän yritti nousta jalkeille. Iskin päini, niin että maailma m:ni silmissä. Äkkiä m:ni silmissäni ja siihen paikkaan pyöräyin. Maailma m:ni Portaankorvan silmissä, ja hän tavoitteli asetta *KATAJA.* Yrjö vilkaisi porttia kohden, mutta samassa hänen silmissään m:ni: siellä olivat Hessu ja Paroni *AK.* Marski m:ni kasvoiltaan tuota kirjettä lukiessaan *IVALO.*

muste|tahra *s.* *M:*tahroja vaatteissa, sormissa. **-tolppo** *s.* mustepullo. | Kirjoitti m:on kastamallaan hanhenkynällä. Metallinen, lasinen m. **mustettu|a**^{1*} *v. harv.* mustua. | -- paukahtelivat kiukaan m:neet kivet *KIVI.*

mustikan|varpu *s.* **-varsi** *s.*

mustik|a^{10*} *s.* *Vaccinium* myrttilus, kanervakasvien heimon kuuluva kasvi; sen kypsänä tumman sininen marja. | *M.* kukkii. Pöimä, syödä m:oit. Suu m:assa 'mustana mustikkain syönnistä'. Käydä m:assa 'mustikoita poimimassa'. Lähteä m:kaan. — *Kuv.* Oma maa mansikka, muu maa m. *SL.*

mustikkai|nen⁸⁰ *poss.a.* *M.* kangas. *M:*set kädet.

mustikka|kangas *s.* *metsät.* aluskasvillisuutena seinäsamalten ohella etupäässä mustikkaa ja puolukkaa kasvava kangas. **-keitto** *s.* *ruok.* **-kiisseli** *s.* *ruok.* **-korpi** *s.* *metsät.* kuivin varsinainen korpiyyppi. **-liemi** *s.* *ruok.* **-maa** *s.* Saarissa on usein parhaat m:t. **-maito** *s.* *ruok.* tuoreita mustikoita maidossa. **-mehu** *s.* *ruok.* **-metsä** *s.* *metsät.* mustikkatyypin metsä. **-piirakka** *s.* *ruok.* **-puuro** *s.* *ruok.* **-pöperö** *s.* mustikoista ja (talkkuna)jauhoista survomalla tehty ruoka. **-räme** *s.* *metsät.* runsaasti mustikkaa kasvava korpiräme. **-soppa** *s.* par. mustikkakeitto. **-sose** *s.* *ruok.* **-torltu** *s.* *ruok.* **-tyyppi** *s.* *metsät.* metsätyyppi, jossa vallitsevana aluskasvillisuutena ovat mustikan varvut. | *M:*in männikkö, metsä. Käenkaali-m. **-varvikko** *s.* **-varvusto** *s.*

mustik|ki^{10*} *s.* musta lehmä; us. *erisn.* — *Leik.* *M:*in maito 'vesi'.

mustilainen⁸⁰ *s. murt.* mustalainen.

mustu|a¹ *v.* tulla must(emm)aksi, musteta, tummaa, likaantua, pimetä, synketä. | Kiillottaa m:-

neita hopeaesineitä. Aseen piippu on sisältä m:nut. Ruudin savusta m:nut lumi. Savupirtin m:neet seinät. Likaissessa työssä m:neet kädet. M:nut kattilan kylki. Kesällä hakattu puu pyrkii m:maan. Pilaantunut ja m:nut hedelmä. M:va paise, pilkku ihossa. Taivaanrannasta ko-
hoaa yhä m:via pilviä. Metsä m:u uhkaavasti, taitaa tulla myrsky. — *Erik*, ilmauksissa, jotka kuvaavat tajunnan menetystä, raivostumista tms. | Maailma oli m:nut silmissäni, en tien-
nyt muuta kuin että minun piti saada hyvitys millä tavalla tahansa KOSKENN. — kurkkuun pisti niin, että maailma m:i silmissä JÄRVENT. Ja rovastinna oikein m:i kiukusta ALKIO. Sil-
loin miehen hahmo m:i [raivosta] LÄNN. — *Kuv.* Mieli m:u 'synkkenee, käy apeaksi'. Mai-
ne m:u.

mustuainen⁶⁵ s. 1. silmäterä, pupilli. | Le-
väsä kuunteli yhä kuivin silmin m:set laa-
jentuneina HEPOR. 2. likainen kynnen alus. |
Ei kynnen m:sen vertaa 'ei vähääkään'. —
Yhd. kynnenm.

mustukainen⁶⁶ s. pieni musta kohta, täplä, pilk-
ku. | Oli kuin luullut jo keksineensä m:sta lai-
neilta HAARLA. [Sohaisee] hurtan [= suden]
arinta paikkaa, kuononpään m:sta HAARLA. —
m:i munassa m:sta, / nepä ilman pilvilöiksi
KAL.

mustum¹⁶ s. 1. valok. kuvaksen valotetun ken-
tän valonpidätyskyky l. tummuusaste. 2. mus-
tunut kohta. | M:ia uunin pinnassa.

mustutaja^{2*} *kaus.v.* (< mustua) vrt. musten-
taa, mustata. | Savun m:ma katto. Noen ja
lian m:mat kasvat. Aurinko on m:nut hänen
ihonsa. Halla on m:nut perunan varret.

musulmaani¹ s. = muslim.

musu^{na}, -ksi *adv. harv.* murskana, mäsänä.

mušši¹ s. = englanninlaastari.

mut konj. runok. mutta, | -- muihin karsaan
katseen loi m. Kerstiin hempeen LÄRINK.

muta^{13*} s. 1. vars. veden pohjaan lietteestä syn-
tynyt tumma, löyhä maa; *geol.* ja maaperä-
opissa vars. *vanh.* = mura, järvimuta. | Ran-
nassa oli paksultti mustaa, löyhkäävää m:a.
— Miestä kuin meren m:a 'suuri joukko'. --
meren mustista mu'ista, / tuhannen sylen sy-
västä KAL. — *Kuv.* -- pahan mielen mustaa
m:a AHO. -- yhteiskunnan musta m., sen huo-
noimmat ainekset K.S. LAURILA. — *Yhd.* järvi-
pohja-, rantam. 2. maatonut turve, ruoppa,
ruta. | Ajaa m:a pelloille. — *Yhd.* rahka-, suo-
turvem.

mutaantua^{1*} v. = mutaantua.

mutaatio³ s. 1. *biol.* ilmiö, joka käsittää kaikki
ne vanhempien ja jälkeläisten väliset äkilliset
peruusun eroavuudet, jotka eivät ole synty-
neet perintötekijöiden säännöllisestä mende-
listisestä uudelleen ryhmittymisestä, muuttu-
ma; myös mutaation tietä syntynyt muoto,
mutantti; vrt. variaatio. — *Yhd.* bakteeri-, gee-
ni-, kromosomi-, plasma-, plastidi-, silmu-, tu-
marihma-, versom. 2. *mus.* siirtyminen solmi-
saatiosta heksakordista toiseen.

mutaatio darvinismi s. *biol.* oppi, jonka mukaan
lajien kehitys perustuu mutaatioihin, joiden
säilyminen t. tuhoutuminen ratkaisee luon-

nollinen valinta. -ilmiö s. -teoria s. -tutki-
mus s.

mutabiliteetti^{1*} s. muuttuvuus, muuntelevuus.
muta/haude s. *lääk.* Reumatismien parannuskei-
nona käytetään mm. m:hauteita. -hauta s.
mudanottoa paikka, -kuoppa. -hieronta s.

mutainen⁶⁸ *poss.a.* M. järven ranta, pohja. M.
lampi, puro, suo. Likaista, m:sta vettä. Tuli
pellolta kengät m:sina.

muta/kala s. afrikkalaisesta keuhkkokalasta (Pro-
topterus) ja meillä harvinaisesta isosta kiven-
nuoliaisesta (Cobitis fossilis) käytetty nimi-
tys. -kerros s. Järven pohjassa on paksu m.
-kerrostuma s. Suon m. -kuoppa s. mutahauta.

-kuorma s. -kylpy s. M:pyjä käytetään reu-
matismin hoidossa. — Sika ottaa rapakossa
m:pyjä. [Suohon pudotessamme] saimme pe-
rusteellisen m:vyn. -kylpylä s. laitos, jossa an-
netaan mutakylpyjä. -lammikko s. -lampi s.
Pohjaton m. -lapio s. -lieju s. M. on syntytä-
valtaan mudan ja liejun väliaste. -maa s.
Niitty on hyvää m:ta. M:t: järvi-, rahka-,
suomuta.

mutamainen⁶⁸ *kalt.a.* M. turve, maakerros.

mutantti^{1*} s. *biol.* mutaation tietä syntynyt uusi
eliömuoto.

muta/pohja s. -pohjainen a. M. järvi. M. niitty,
suo. -proomu s. ruoppaproomu. -ranta s. -ran-
tainen a. -rapakko s. -sarja s. *puhek.* hitain
sarja ravikilpailussa. -savi s. -suo s. suo, jonka
kasvipeitteen muodostavat sarat, korte, raate
ym. heinämaiset kasvit ja jonka pohja on mu-
raa; vrt. rahkasuo, -suoturve s. saravaltaita
turvemaata; vrt. rahkasuoturve.

mutaus⁶⁴ *teonn.* < mudata. | Peltojen m.

mutautua¹⁴ v. (*rinn.* mutaantua) muuttua mu-
daksi, mutamaiseksi, maatua. | Hyvin m:nutta
rahkaturvetta, suomaata. Sammalpeitteen m:-
minen.

mutautumisaste s. Turvekerroksen m.

muta/velli s. vellimäinen muta. | Sateella tie on
m:vellin peitossa. -ve/si s. Suolta virtaa mus-
taa m:ttä. Syvässä m:sissä viihtyvä kala. -vul-
kaan*i* s. kartion muotoinen, jopa 100 m kor-
kea lietekasa, joka on purkautunut maasta
kaasujen ja suolaliuosten yhteydessä, mura-
vulkaani. | M:reja on varsinkin maaöljyalueil-
la. -yrtti s. Limosella, pienikokoisia naama-
kukkaiskasveja.

mutismi⁹ s. psykogeeninen, vars. hysteerinen pu-
hekyvyttömyys; vrt. afasia.

muti/sta²⁴ v. -na¹⁴ *teonn.* puhua hiljaisella ja
epäselvällä äänellä (vars. itseksensä, tyytymät-
tömänä, vastustaen); vrt. murista, mukista,
nurista, napista. | M:si unissaan jotakin. M:si
jotain kiitokseksi ja lähti. Mies m:si jotain
partaansa, mutta en saanut siitä selvää. Sei-
nän takaa kuului epäselvää m:naa. M. loit-
suja, rukouksia, manauksia. Hyväksymisen
m:na. — Älä ollenkaan m:se vastaan! Tee
vain m:sematta! Ei mitään m:noita! M:nat
pois! Olla välittämättä jkn m:noista. Mies-
joukosta alkoi kuulua uhkaavaa m:naa. --
koska kerran voitin [painin], niin voitin, ei-
hän sinä mitään muuta m:nata kivi. -- Hil-
tan silloin on muutta m:noita jättävä kotiin

SILL. — Erik. mennä *mutinaksi* t. *mutinoiksi* (ark.) epäonnistua, mennä myttyyn. | Yritys meni m:naksi. Huonon järjestelyn vuoksi kilpailut menivät m:naksi. — *Yhd.* jälkim.

mutistaa² v. mytistää, kurtistaa, rutistaa, rypistää. | M. takki pääanalusekseen. M:i vain suutaan vastaukseksi. Parta-Jaakko m:i pari kertaa kulumiaan ja sanoa tokaisi: -- KAUPPISH.

mutistelja² *frekv.v.* < ed. | Ukko istui sivussa suutaan m:ien. Suu m:i jotakin ja silmissä välähti päättäväinen ilme **KARHUM.**

mutkja¹ s. 1. varsin. merk.: väärä, kaareva, kaartava kohta, polvi, koukku, kaarre, käänne, taive, taipuma. | Tien, radan, joen, ojan m. Rannan, reunan, seinän m. Tangon, putken, käytävän m. Jyrkkä, loiva m. Piteli tyttöä käsi-vartensa m:assa. Oikoa tien m:ia. Polku kiertäytyi monissa m:issa. Istuu vartalo monessa m:assa. Tie, puro tekee suuren m:an. Rintamalinja teki puoliympyrän muotoisen m:an etelään päin. Koiran ajamana kettu tekee m:ia ja sivuhyppyjä. Valtatietä kulkien tulee huomattavasti m:aa. Kulkea m:an kautta, m:aa tehden. — *Hyrskylän* m. 'ent. rajaviivan Hyrskylän luona muodostama pohjukka'. *Pommerin* m. 'avoin lahti'. — *mutkalla*, -alle, -illa, -ille (tav. adv.) Putki on m:alla, on vääntynyt m:alle. Taivuttaa, vääntää, taipua m:alle, m:ille. -- niska m:alla [= alla päin, vastahakoisena] mennyt, mutta mennyt kumminkin **LEINONEN.** — *mutkin* (murt.) edestakaisin. | Minä se toki jo olen pariin kertaan lastiveneen soutanut Oulussa m:in **IVALO.** — *Kuv.* M:an kautta 'kiertoteitä, epäsuorasti'. Asia selvisi hiukan m:an kautta. Saada m:an kautta tietoonsa. Monen m:an kautta [= eri aloja koeltuaan] päädyin kirjailijaksi. Tuntuu kaikki kehityksen m:at ja polveilut. — *Yhd.* äkkim.; lantio-, ranta-, suolim.; joen-, käden-, suolen-, tienm.

2. *kuv.* a. vaikeus, pulma, hankaluus, arvaamaton vastus. | Monta on m:aa matkassa **sp.** Kirjanpainamisessakin on vielä monta m:aa. Jutun piti jo olla selvä, mutta siihen tulikin vielä m. väliin. Asian selviäminen on vielä monen m:an takana. Mitäs m:ia tässä vielä olisi? Enpä tosiaan tullut ajatelleksikaan sitä m:aa. Mutta siinäkin oli paha puntti ja m. **KARHUM.** m. keino, konsti, temppu, kuje, metku, veruke, (turha) muodollisuus. | Kyllä mä siihen m:an muistan, / m:an muistan, keinoon keksin **KAL.** Tuntuu tarkoin kaikki diplomatian m:at ja metkut. Ei tässä asiassa tarvita turhia muotoja eikä m:ia. Kaikki sujuu ilman m:ia ja metkuja. Asiakirjoissa on vältettävä joutavia m:ia ja kaunisteluja. Hänellä ei ollut enää mitään m:aa eikä valhetta, jolla olisi puoltanut rumaa asiaa **PÄRVÄ.** -- suora ja rehellinen ilman m:ia ja joutavia korulauseita **KATAJA.** | Ei muttia eikä m:ia! Sano kieräilemättä **KARHUM.** — *muttia* (t. *pitemmittä*, *suuremmittä*) *mutkitta* ilman muuta, siekailematta, pitemmittä puheitta. | Vahvempi sortaa muttia m:itta heikompaansa. Ajoi humalaisen ulos muttia m:itta. Apulainen sai muttia m:itta eron. Vallanpitäjät vangittavat muttia

m:itta vastustajansa. Alkoi pitemmittä m:itta sinutella vieraitaan.

mutkailja² *frekv.v.* -u² *teonn.* = mutkitella. (1.) Joki virtaa tunturien välissä m:ien. Metssä m:eva tie. Laiva yrittää m:emalla pelastua torpedoinnilta. Tuulella ei taitavinkaan perämiä voi estää laivan m:uja puoleen ja toiseen. [Tanssijan ruumis] m:ee [= taipui-lee, mutkistelee] sinne tänne niin kuin käärme **AHO.** (2. *kuv.*) Sano totuus m:ematta! Tässä ei nyt m:u auta.

mutkainen² *poss.a.* -sesti *adv.* -suus² *omin.* mutkikas, mutkallinen. | M. tie, vuoripolku, latu, katu, porraskäytävä. M. puun runko, rauta, joki, ranta. M:sesti nirhalaitaiset lehdet. Rajan m:isuus. — *Kuv.* Hyvin m. ja sekava kertomus. Maailman m. meno. — *Yhd.* jyrkkä-, loiva-, moni-, äkkim.

mutkajuoksu s. *voim.* juoksu, jossa jono tekee vapaasti mutkia ensimmäisen miehen mukaan. | M:juoksua — mars! -**käynti** s. *voim.* vrt. ed. -**laitainen** a. M. kasvin lehti. Perhosen m. siipi. M. koristejuova.

mutkallinen² a. -suus² *omin.* 1. mutkikas, mutkainen. | M. vuoritie, savukanava. — *Tav.* 2. monimutkainen, pulmallinen, vaikea, sotkuinen. | M. asia, kysymys, M:iset omistussuhteet. M. asema. M:sta ja tarkkaa työtä. Asioiden hoito käy yhä m:semmäksi. Miettiä elämän m:suutta. Matemaattisen kaavan m:isuus.

mutkamäenlasku s. *urh.* pujotteluhihto.

mutkanmerkki s. liikennemerkki, joka ilmoittaa, että lähellä on vaarallinen mutka.

mutka paikka s. Puhelinlinjan pylväiden on oltava m:paikoissa vahvempia kuin suorilla välillä. M:paikoissa kuorma helposti kaatuu, jos vauhti on kova. -**runko** *omin.* a. -suus *omin.* Karjan polkemista taimista kasvaa usein m:ia puita.

mutka *ta²* v. 1. tehdä jhk mutka, taivuttaa jk mutkalle, mutkistaa. | M. rautatangon päät. M:ttu höyryputki. 2. tehdä mutkaa, kulkea mutkaa tehden, niin että tulee mutkaa. | Raja kulkee pitäjän halki m:ten. Viittakepit veivät -- ohrapellon ja perunamaan piennarta m:ten lähteelle **KATAJA.**

mutka *tie* s. kiertotie. | Kulkea m:tietä, m:teitä. — *Kuv.* Päästä päämääränsä m:tietä.

mutka *on²* *kar.a.* -tomasti *adv.* -tomuus² *omin.* 1. suora. | M. tie, joki. M. puu, viiva, raja. 2. yksinkertainen, selväpiirteinen, koruton, vaatimaton, selvä, suora, vilpiton, suorasukainen;)(monimutkainen, mutkikas, sekava, sotkuinen. | M. kone, rakenne, tehtävä. Humalan viljely on perin m:onta. M. asia, juttu, kysymys. M. keino, Ratkaisi asian sangen m:tomasti. Selitti asiansa suoraan ja m:tomasti. Selvää ja m:onta puhetta. Antoi m:toman vastauksen. Hänen asenteensa oli selvä ja m. M:onta oikeudenkäyttöä. Tapahtuman kulku oli hyvin m. Menetellä, käyttäytyä m:tomasti. Vieraiden vastaanotto oli hyvin m:onta. M. kristillisyyden, lapsenuskon. Suora ja m. luonne, Suorasukainen, m. mies. -- sydämessä m. elämisen onni **SILL.**

mutka *s²* s. mutka. | Lämpöjohtoon m. Talo on

joen m:ksessa. -- tutkien jokaista rannan m:sta Kianto. Tien m:ksestä pistää postihevo- sen pää TOPPILA.

1. **mutkia**¹⁷ v. *harv.* tehdä mutkia, mutkitella. | Kovasti m:va joki.

2. **mutkia**¹⁷ v. *harv.* antaa selkään, piestä, hutkia. | Ensinnä asia tutkitaan, sitten miestä m:taan sl.

mutkikas¹⁰⁴ *poss.a.* -kaasti *adv.* -kuus⁶⁵ omin.

1. mutkainen, mutkallinen, mutkitteluva. | M. tie, katu, käytävä, puro, oja, M. kulkureitti. M. puu, raja, viiva. Tie kulkee m:kaasti met- sän läpi. 2. monimutkainen, monia osia, puo- lia, vaiheita tms. käsittävä, komplisoitunut, monisyinen, -säikeinen, -vaiheinen, vaikeasti tehtävä, selvitetävä tms.; pulmallinen, vai- kea, sekava, kiperä;)(mutkaton, yksinker- tainen, selvä. | M. kone, laite, mekanismi, M. lukko. M. virkakoneisto. M. kemiallinen yh- diste. M. ruokajärjestys, M. kehityssarja. M. matemaattinen kaava. M. laki, määräys, ohje. M. selitys. Selostaa m:kaasti. M:kaat peli- säännöt. M. työ, tehtävä. Tilanne käy yhä m:kaammaksi. M. asia, kysymys, riitajuttu. Verbiin m. taivutus, Ohjelden m:kuus.

mutkistaa² v. -us⁶¹ *teonn.* 1. taivuttaa mutkalle. | Pesulauta on päällystetty aaltomaisesti m:et- tulla pellillä tai lasilla. 2. tehdä mutkikkaa(m- ma)ksi, monimutkaise(mma)ksi. | Se seikka m:aa huomattavasti asian ratkaisua.

mutkistella²⁶ *frekv.v.* -u² *teonn.* taivutella mutkalle, tehdä mutkaiseksi. | Savukanavia ei pidä suotta m. M. vartaloaan. 2. mutkitella. a. — *Kuv.* Asiaa on lausunnossa vääristelty ja m:tu. Tie m:ee metsän läpi, M:eva karjapolku, metsäpuro, rajaviiva. Kallion koloissa m:eva juuri. Juoksi pakoon puolelta toiselle m:len. b. *kuv.* | Nyt ei m:u auta. -- katso, ettei haastele itsiämme säkkiin, jos täytyisi meidän niinkuin vähän m. kivi. -- aina jonkin ver- ran m:ivat ja kieräillivät, kun hän [nimismies] yritti heitä lailliseen satimeen saattaa ALKO. Kuinka kauan sinä m:et sinne ja tänne, sinä luopiotytär? vt.

mutkistua¹ *pass.v.* 1. taipua mutkaise(m- ma)ksi, mutkikkaa(mma)ksi, mutkalle, mut- kille. | Flexo-kellonlasike ei mutkistu eikä su- pistu. Sisäänpäin m:nut seinä. Vuoroin kos- tuva ja kuivuva lauta pyrkii m:maan. Mel- kein kulmaan m:nut torven pää. Rintama- linja väliin m:i, väliin oikein. Selkärangan m:minen. 2. muuttua mutkikkaa(mma)ksi, mo- nimutkaise(mma)ksi, komplisoitua. | Asia, ti- lanne, asema m:u. Sopimukseen pääsyn ar- vellaan m:van. Kun pitkistyy, niin m:u sl.

mutkistuttaa^{2*} v. = mutkistaa.

mutkitella^{26*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* mutkailla, mutkistella. 1. tehdä mutkia, kulkea mutkia tehden, olla mutkainen, kiemurrella. | Jänis koettaa m:telemalla eksyttää koiran jäljil- tään. Juosta pakoon m:ellen ja takaa-ajajaa väistellen. Sahan terä uoppoi m:ellen puuhun. Partio m:teli vihollisosastojen välitse omalle puolelle. Tie m:telee kylän peltojen ja talojen lomitse. Puro m:telee vuoren rinnettä alas. Kovasti m:televä katu, käytävä. Toukka syö

puuhun m:televiä uria ja reikiä. M:televä ra- javiiva, laita, reuna. Puun syiden aaltomainen m:telu. 2. *kuv.* tehdä esteitä, verukkeita, vil- pistellä, temppuilla, konstilla, keinotella, kie- räillä, kieroilla. | Sano m:telematta, mitä on mielessäsi! Sain m:elluksi itseni vapaaksi koko jutusta. Tässä eivät m:telut auta. -- kaikki tai ei mitään, tinkimättä, m:telematta AHO.

mutlari² s. *maol.* tasotin.

mutristaa² v. vetää (suunsa) mutruun, muikis- taa. | M. suutaan, huuliaan. M:i myhäillen suutaan. Zaida oli m:avinaan suutaan harmis- tuneesti ja ylenkatseellisesti LEINO. M:i mi- nulle huuliaan, etten jatkaisi HEPO.

mutristella²⁶ *frekv.v.* < ed. | Mummo m:i ham- paatonta suutaan. -- sanoi pappi nauraa m: len päivär.

mutruilla²⁶ v. vars. kiinni olevien huulten liik- keestä. | Puheenvuoroa odottelevan mummon suu jo m:ee. Viinaryypyn jäljiltä miehen suu m:ee hetkisen. -- suu m:i omituisesti aivan kuin olisi aikunut sylkäistä eikä kuitenkaan sylkäissyt Kianto. Adlercreutzin suu m:i nau- runväänteissä JÄRVENT. -- näyttää laskevan leikkiä, koska -- suu m:ee sill.

mutruissa, -un, -lla(an), -lle(en) *adv.* suusta, huulista: supussa, mutussa, kureissa. | Suu ylen- katseellisesti m. Panna, vetää suunsa, huulen- sa m:un, m:lleen. -- ylähuuli hampaattoman suun yllä oli m:lla HEPO. — *Harv. s:sesti.* -- pitkältä vastakkain painuneet huulensa vei- keässä m. sill.

mutrusuu s. ja a.

mutso¹ s., vars. *kansanr.* (nuori) vaimo. | Hyvä täällä on m:n olla, / kaunis kasvoja miniän KAL. Mutta lämmitäpä nyt, m., matkamiehille sauna IVALO.

mutta; *runok.* ja *mutt.* mut. A. adversatiivinen *konj.*; kieltov:iin liittyen tav. mutt[en, -et, -ei jne.

I. vastakohta suoranainen: sitä vastoin. 1. liittämässä yhteen kahta rinnasteista lau- setta, joista jälkimmäinen sisältää kaksi edel- lisen vastaaville osille vastakkaismerkityksistä osaa. | Eilen oli pakkana, m. tänään on suojia. Ennen hän oli rikas, m. nykyään rutiköyhä. Alku työn kaunistaa, m. lopussa kiitos seisoo. Vanhempi poika jäi kotitaloa hoitamaan, m. nuorempi lähti maailmalle. Hänellä on puhe- oikeus, m. ei äänestysoikeutta. Sinä lähdet, m. minä en. 2. liittämässä kahta rinnasteista lausetta t. lauseenosaa, joista edellinen on kiel- teinen, jälkimmäinen myönteinen; merk. suun- nilleen sama kuin lauseparissa 'vaikkakaan ei --, niin kylläkin --'; vrt. vaan. | Ei vielä tänään, m. huomenna. En minä, m. kyllä hän. Niin tekemällä et hyödytä ketään, m. vahingoitat itseäsi ja muita. En minä huoli siitä, m. sun ämmästäs sill. — ei ainoastaan (t. vain) — mutta myös → ei ainoastaan — vaan myös. | -- johtavat ei ainoastaan eteen- päin, m. myöskin harhaan AHO.

II. vastakohta epäselvempi: kuitenkin, kum- minkin, sittenkin, kaikesta huolimatta, joka tapauksessa; edellinen jäsen sisältää us. myön- netyksen: tosin, kyllä, vaikkakin tms.; jäl-

kimmäinen jäsen ilmaisee us, rajoituksen, varauksen, selvennyksen t. muunlaisen lisäyksen. | Käskin heitä, m. he eivät totelleet. Hän palasi, m. asiaansa toimittamatta. Maamme on köyhä ja karu, m. meistä se on rakkain paikka maan päällä. Vaikkapa niinkin, m. totuudessa on pysyttävä. Olet kyllä vahva, m. älä silti luota liikaa voimiisi. Hyökkäys oli ankara, m. puolustus kesti järkkymättä. Asia saattaa olla niin, m. varmaa se ei ole. Olkoonpa miten tahansa, m. minä en suostu. Usko tai älä, m. niin on asia. Olen tavannut hänet, m. vain sattumalta. Hän hyväksyi ehdotuksen, m. eräin varauksin. Mene, m. älä viivy kauan! Runsaasti, m. huonoa ruokaa. Rikas, m. onneton. Köyhä, m. ylpeä. Pieni m. pippurinen. Ankara, m. oikeudenmukainen tuomio. Uskomaton, m. totta. Esitti asian lyhyesti, m. selvästi. Sanoi hiljaa, m. varmasti. Korttia saa pelata, m. ei rahapeliä. Vastasithan sinä, m. liian hiljaa. Yritin, mutten onnistunut. Pintapuolisesta tarkastelijasta tilanne näyttää siltä, m. jos asiaan syvennyy, niin --. Hän on hidas, m. kun hänellä on tarpeeksi aikaa, hän tekee hyvää työtä. -- kuolet tietysti, m. kuolemaa pelkäämättä AHO. Tämä runous lauloi naisen ylistystä, m. naisen, jonka -- KOSKENN.

— Erik. 1. liittämässä edelliseen lausetta t. lauseenosaa, joka sisältää ilmauksen *kuitenkin, kumminkin, sittenkin, joka tapauksessa* tms. | Pieni, m. kuitenkin tervetullut avustus. Tilanne ei ole toivoton, m. vaarallinen joka tapauksessa. Hän epäroi, m. suostui sittenkin lopuksi. Mies oli jo kuolemaisillaan, m. ajatteli siitä huolimatta vain maailman mammonaa. Ihmisillä oli suuri hätä, m. kaikki ehtivät kuitenkin pelastua JORUNI. -- puhe oli vain sisältänyt eräitä -- huomautuksia, tosin tarpeettomia, m. kumminkin SILL. 2. Odotin häntä kauan, m. turhaan. Häntä varoitettiin, m. turhaan. 3. aloittamassa vastaväitettä. | "Minua ei nyt huvita lähteä teatteriin." — "M. sinähän lupasit." | "Lähdetään jo!" — "M. olen luvannut odottaa Pekkaa mukaan." | "Pane vain suurempi kuorma!" — "M. jos hevonen ei jaksa vetää." M., hyvä ystävä, minun on ensin hankittava lupa. Niin, m. sittenkin. Niin, niin, m. -- | "Olithan mun sydämeni korkein kalleus sinä." — "M. perintö kalliimpi on sinulla jällellä vielä." KIVI. | "Emmehän niin tarkoin tiedä." — "M. minä tiedän" AHO. 4. liittämässä edelliseen täydentävää, tähdentävää, täsmentävää, selittävää, perustelevaa tms. ilmausta. | Hautalöytö on vanha, m. kuinka vanha, on ratkaisematta. Ehkä hän on jo 70-vuotias, m. varmasti yli 60:n. "Jaa, jaa, m. minä päivänä?" tiuskasi herra KATAJA. — *mutta erityisesti t. nimenomaan*. Hän harrastaa kaikkea taidetta, m. erityisesti musiikkia. Jumala pitää huolta kaikista luoduistaan, m. nimenomaan ihmisestä. — *mutta myös, mutta lisäksi*. Kivi on kirjoittanut näytelmiä, m. myös runoja. Metsästä hakattiin halkoja, m. lisäksi melkoinen määrä tukkeja. — *mutta niinpä*. Hän ansaitsee hyvin, m. niinpä hänellä onkin mitä tuhlat. — Hän elää komeasti, m.

hänellä onkin paljon velkoja. Asia on selvä, m. onhan sitä pohdittukin. 5. aloittamassa anteeksipyyntöön liittyvää kysymystä, pyyntöä, väitettä, vaatimusta, selitystä tms. | Anteeksi, m. paljonkohan kello on? Anteeksi, m. selittäisittekö vähän tarkemmin. Suokaa anteeksi, m. tämä istumapaikka on varattu. Anna anteeksi, että minä tämmöistä kirjoitan, m. minun täytyi saada puhua tästä Sinun kanssasi LINN.

III. vailla varsin. vastakohtaisuutta liittä-mässä edelliseen ilmausta, joka tuo esiin uuden ajatuksen, käänteeseen, asianhaaran t. varsin. merk:tä vailla aloittaa esityksen. | M. ennen kuin käyn itse asiaan, saanen lyhyesti kuvailla tutkimuksen vaiheita. M. minähän unohtin kokonaan varsinaisen asiani. M. tuollahan poika jo tuleekin, M. aika kului ja lähtöhetki lähestyi. | Niin muistelivat veljeksetkin menneitä päiviänsä -- istuissaan ympäri Jukolan pöydän ja haastellessaan keskenään. M. tulelta nostettiin pata, tehtiin tuohisista haloista oivallinen pystyvalkia, ja sen loimoittavassa valossa alkoi nyt juhlallinen veisauks. KIVI. — Erik, kysymyksissä ja huudahduksissa, jotka ilmaisevat esim. hämmästyä, vastahakoisuutta, vastenmielisyyttä, haluttomuutta, harmia, välinpitämättömyyttä, epäilyä. | M. missä sinä oikein olet viipynyt? M. onko se nyt sitten aivan varmaa? M. hyvä ystävä, sinähän olet aivan kalpea! No m. isä, oletko unohtanut koko asian! M. hyvät miehet, aiotteko ruveta tappelemaan! M. asialahan on päivänselvä! M. etkö sinä ymmärrä? Onhan tämä kalliinlaista, m. välipä sillä. Asiat menevät nyt hullusti, m. menkööt! | Hän suostui sittenkin ehdotukseen. M. kuinkas kävi [= enkö minä jo sanonut, johan minä sanoin tms.!] | Katsos mokomia, kun aikoivat viedä minulta lehmän. M. malttakootahan AHO. | Jääkäämme odottamaan -- ja suuri kiitos kahvista! Jaa, m. se minun laukkuni --, missäs se on? SILL. | Ei! Elää minä tahdon niin kauan kuin nuori olen --. M. tiedätkö, Tuomenkukka, mitä elämä oikein on? LINN. Ei, m. ihan totta? LEINO. | Tämä ylioppilas on erinomaisen nuhteettomasti puettu. M. kengät! TALVIO. No m., Herra siunatkoon, mikä ihmisille oli tullut? TALVIO.

B. s:sesti sanasta "mutta". I. vastaväitettä, vastahakoisuutta, epäilyä, veruketta merkitsemässä. | "Voinhan lähteäkin, mutta ..." — "Ei mitään m:a, sinä lähdet ja sillä selvä." | "Kiitos kysymästä, mutta ..." — "Ei muttia eikä mutkia! Sano kieräilemättä, mikä sinut ajoi noin rohkeaan hätävalheeseen" KARHUM. II. estettä, estävää, rajoittavaa seikkaa, pulmaa, hankaluutta, vaikeutta tms. merkitsemässä. | Asiassa on monta m:a. Siihen tuli suuri m. väliin. Sodankäynnissä on monta m:a ja mutkaa. -- lähtisihän se karpänenkin tervasta, mutta siinä on m. MERIL.

muttaille²⁰ v. sanoa "mutta", tehdä vastaväitettä, epäillä, epäroidä, empiä. | "Voinhan lähteäkin, mutta ..." — "Tule m:ematta, jos tulet!" Hän on niin epäroiva, ettei m:ematta us-

kalla ryhtyä mihinkään. Mitä siinä enää m:et!
"Jaha, jaha, hyvä on, uskon tietysti, mutta...",
m:i komissaari vieläkin AK.

mutteri¹ s. *tekn.* ruuviin kuuluva, tav. neli- t. kuusikulmainen metallikappale, jonka keskellä on reikä ja tämän sisäpinnassa ruuvin kierrettä vastaavat uurteet. | Kiertää m. paikoilleen, irti, auki, kiinni. Kärryn akselin m. Kiinnitysruuvin m. M:n aluslaatta, läpimitta. M:n kierreet ovat sekaisin. — *Yhd.* asetus-, kiinnitys-, kiristys-, lukko-, sulku-, säätö-, tarkistus-, tiivistys-, juuri-, kansi-, pohja-, pääte-, siipi-, tulppa-, vastam.; kaksois-, puu-, rautam. -**avain** s. avain, jolla mutteria kierretään, ruuviavain. -**kierre** s., tav. *mon.* sisäpuolinen kierre (kuten mutterissa); vrt. ruuvikierre. -**laatta** s. mutterin alle asetettava laatta. -**mainen**² *kalt.a.* M. kappale, osa. -**pihdit** s. *mon.* pihdit, joilla muttereita kierretään. -**pultti** s. ruuvikierteillä ja mutterilla varustettu pultti. | Kiinnittää m:illa. -**ruuvi** s. mutterilla varustettu ruuvi. | Kiinnittää m:illa. -**tappi** s. mutterikierteiden tekoon käytetty kierretappi.

mutu¹* s. Phoxinus aphyia, vesistöjemme pienimpiä särkikaloja,

mutualismi¹ s. vastavuoroisuus. 1. yhteiskuntapolitiittinen, sosialismiin kallistuva suunta, joka tahtoo vapaan kilpailun sijaan saattaa voimaan keskinäiseen avustukseen perustuvan järjestelmän. 2. *biol.* epämääräinen nimitys, jota käytetään toisinaan symbioosista yleensä, toisinaan verraten höllästi symbioosista, jonka katkeaminen ei ole osapuolille sanottavan haitallista.

mutuilla² v. *kans.* vars. huulista: liikahdella, värähdellä. | Huulet m:ivat, aivan kuin hän olisi aikonut sanoa jotakin. Suu m:ee naurua pidätellen. Hevosen huulet m:evät leipäpalaan toivossa. Hänen kasvonsa värähtelivät ja m:ivat suonenvedon tapaisesti, mutta sanoja ei vain tahtonut tulla pärvän.

mutussa, -tuun *adv.* Istuu pahantuulisen huulet m. 'yhteen puristuneina ja hiukan eteenpäin työntyneinä'. Suu tiukasti m. ja nenänielissä uhkaavat poimut. Puristaa suunsa m:tuun eikä virka mitään.

mutusta² *desk.v.* (vars. hampaattoman ihmisen) syömisestä, pureskelusta. | Mummo kasaa leivänpalaa maidossa ja syöä m:a. Sen [rintaa imevän lapsen] suu m:a niin mukavasti KARHUM. Liisa jäi m:maan pullaansa AK.

mutustella² *frekv.v.* -u *teonn.* < ed. | Syöä m:ee kiirettä pitämättä, Poika m:i makeisia. Hän oli aivan hampaaton ja syödä m:i huullilansa JÄRN. — Ukko oli puhunut höperöllä äänellä ja suutaan m:ilen HAARLA.

1. **muu**² a:nen ja s:nen *indef.pron.* vrt. toinen; ryhmät eivät erotu selvästi toisistaan.

I. ilmaisemassa, että puheena olleen lisäksi tulee jtk samaan käsittepiiriin kuuluvaa; us. vielä, lisäksi, lisää, enää -sanojen vahvistamana. | Meillä oli ennen pastori ja pari m:ta vierasta. Tarvitaanko vielä muita todistuksia? — Olisiko sinulla vielä jotakin m:ta sanottavana? Ei nyt m:ta tällä kertaa. Haluan tietää vain

sen seikan enkä mitään m:ta. Tuleeko tänne enää muita? Kutsu vain hänet äläkä keitään muita! Eikä hän vietä edes mitään mallielämää; valmonsan kanssa tappelee ja m:ta ALKIO. -- kyllä se asiat tietää, jolla on aviisit ja m:ta LEINO. — ja t. *ynnä muuta* (sellaista, samanlaista, sen tapaista). Ostin jauhoja, suoloja ja m:ta sellaista. Hänen tilillään on petoksia, varkauksia ynnä m:ta sen tapaista. Seppiä, räätäleitä, suutareita ynnä muita käsityöläisiä.

II. tietystä ryhmästä t. kokonaisuudesta se, mikä jää jäljelle, kun jtk erikseen mainittua lasketaan pois: jäljellä oleva, jäljelle jäävä, mainitsematta, luettelematta jäänyt t. jätetty. | Koulun rehtori ja m:ta opettajat. Jälat ja m. ruumis. Rakennukset ja m. kiinteä omaisuus. Toivotan terveyttä ja kaikkea m:ta hyvää. Suomessa sauna on hyvin yleinen, mutta m:ssa maailmassa sitä käytetään vähän. Pitäjässä seurataan valppaasti m:n maailman rientoja. -- muista kaikki m:ta kalusi, / ne kolme kotihin heitä KAL. Poika haaveili vain rakkaudesta ja unohti kaiken m:n. Minä otan tämän ja sinä saat kaikki m:ta. Talon tyttäristä yksi on naimisissa, m:ta ovat vielä kotona. — Erik. 1. sanontatavassa *muiden t. muun muassa* (*lyh.* mm.) tähdentämässä jtk tietystä joukosta erikseen mainittua. | Vieraiden joukossa oli muiden muassa pääministeri rouvineen. Kastrupin lento-onnettomuudessa kuoli muiden muassa Ruotsin perintöprinssi. Muiden muassa Tanska otti osaa kilpailuun. Lähetystö kävi m:n muassa presidentin puheilla. Päälikkö antoi m:n muassa sellaisen käskyn, että --. M:n muassa sitä et ole huomannut. — Samoin sanontatavassa *ennen muita t. muuta* ennen kaikkea, ensi sijassa, etupäässä. | Metsänhaltijoista tunnetaan ennen muita Tapio. Hän katsoo ennen m:ta omaa etuaan. Runoilijana Goethe on ensi sijassa ja ennen m:ta -- lyyrikko KOSKENN. 2. *jos ei muu niin* = ainakin. | On siitäkin jos ei m:ta niin vahinkoa. Kelpaa se kuollutkin lehmä, jos ei m:ksi niin saippuaksi.

III. ed:een liittyen, mutta vastakohta tähdentyneempänä, ilmaisemassa, että jk ei ole sama t. samanlainen kuin juuri puheena ollut: toinen, erilainen. Us. merk. on komp:nen ja vahvistuksena jk sellainen sana kuin aivan, ihan, kokonaan. Vastakohta t. vertauskohta voidaan erikseen ilmaista t. se voi ilmetä yhteydestä. | Nimismies kehotti kääntymään jonkun m:n viranomaisen puoleen. Markus tai joku m. apostoli on kirjoittanut, että --. Olin odottanut aivan m:ta vastausta. Mutta tähän on kokonaan m:ta tavaraa. Ei ole m:ta keinoa, ratkaisua. Asia on järjestettävä m:lla tavoin, keinoin. Jokainen m. johtopäätös on väärä. M:n [so. sopivamman, paremman] puheenaiheen puutteessa hän kertoo matkoistaan. — Lykätä lähtö jhk m:hun aikaan, päivään, Huomenna tai jonakin m:nä päivänä tällä viikolla. — Olla muista riippuvainen. Arvostella muita itsensä mukaan. Sinäkö vai joku m.? Hän kai — kukas m. Onko se omasi vai jonkun m:n? Lainalle rahansa muille ja on

itse puutteessa. Jos joku m. kuin pastori olisi sen sanonut, en uskoisi. Siinä minä missä m:kin. Ei hankään ole muita [so. tavallisia ihmisiä] parempi. M:t tuota ihastelevi, / ei ihastu Ilmarinen kal. — Hänellä oli aivan m:ta mielessä. Suuret sanat eivät auta, jos ei m. Kun hän ei m:ta osaa, niin hän alkaa pane-tella. Tässä ei auta mikään m. Hänen sanansa ovat valetta, eivätkä teidän toistenkaan ole juuri m:ta. Mitäpä m:ta tässä voi tehdä. Asia ei ole enää m:ksi muutettavissa. | "Se on ihan totta." — "No kukas on m:ta väittänyt?" | "Et kai väitä, että --". — "No enpä paljon m:takaan." | "No mitäs m:ta! Lähdetään menemään!" — sano(kaa)s muuta (ark.) oikein sanoit(te), juuri niin. | "Jopa kävi huonosti." — "No sanos m:ta!" | Sanokaas m:ta! Sitäpä minä kysynkin, että onko sillä valtaa ALKIO. | Sanokaas m:ta, maisteri! Roisto ja lurjus se mies oli H.JARTTI. — Älä m:ta sano [= oikein sanoit]!

— Erik. 1. muussa tapauksessa vastakkaisessa tapauksessa, jos ei käy odotusten mukaan, muuten. | Näillä ehdoilla suostun, m:ssa tapauksessa kieltäydyn. Meidän on kiiruhdettava, m:ssa tapauksessa myöhästymme. — muissa maailmoissa haaveissa(an), unelmissa(an), mietteissä(an). | Hän on elänyt viime aikoina aivan muissa maailmoissa. Hänen ajatuksensa näyttävät liikkuvan kokonaan muissa maailmoissa, aivan kuin hän ei näkisi eikä kuulisi ympäristöään. — muilla mailla, muilla markkinoilla muualla, poissa, toisenlaisissa oloissa. | Hän lähti jo aikoa sitten muille maille. Varasjoukkueen oli pakko siirtyä muille markkinoille. Miksei hän -- hakenut uutta, kiitollisempaa seikkailua muilta markkinoilta? IVALO. — muina miehinä välinpitämättömyyttä, tietämättömyyttä, viattomuutta teeskennellen, aivan kuin ei olisi mitään kuullut, huomannut tms., aivan kuin mitään erikoista ei olisi tapahtunut t. ei olisi tekeillä tms. | Varas otti polkupyörän ja lähti muina miehinä ajamaan. Sanoi sen muina miehinä. Meni ohi muina miehinä, ei ollut tuntevinaanakaan. Aikansa riideltään he erosivat aivan muina miehinä. — muitta mutkitta, ilman muuta yksinkertaisesti, suoraan, välittömästi, pitemmittä puheita, selittelyttä. | Asiahon on muitta mutkitta selvä. Alkoi muitta mutkitta sinutella. Uskon sen ilman m:ta. Piirustuksista selviää ilman m:ta, että --. Laboratoriorokkeiden tuloksia ei ilman m:ta voida soveltaa käytäntöön.

2. kielt. yhteyksissä; merk. = myönt. lauseessa 'vain'. a. ei voi (tms.) muuta kuin + inf. | En voi m:ta kuin luopua koko yrityksestä. Voit tuskin m:ta kuin suostua. Voinko m:ta kuin odottaa! Mitä m:ta tässä voi kuin todeta asian niin olevan. Niinpä ei äiti ollut saattanut m:ta kuin iloita, kun -- LEINO. En tiedä m:ta kuin että niin on käynyt. Ei ole muuta mahdollisuutta kuin suostua. Ehdin tuskin m:ta kuin vilkaista siihen. b. ei muu kuin. En tavannut ketään m:ta tuttavaa kuin hänet. Ei auta m. kuin odottaa. Hän ei sanonut mitään m:ta kuin --. Mitä hyötyä sinulla

siitä on m:ta kuin --? Kuka m. kuin lääkäri sen voisi sanoa? Ei kelpaa mihinkään m:hun kuin --. — ei kukaan, ei mikään muu (kuin) nimenomaan, juuri. | Hänestä onkin kysymys eikä kenestäkään m:sta. Sitähän väitinkin enkä mitään m:ta. Luoksemme saapui — ei kukaan m. kuin piispa itse [yllättäen, "omassa persoonassaan"]! — kaikkea muuta kuin ei lainkaan, ei ollenkaan. | Kaikkea m:ta kuin helppo tehtävä. Asia on kaikkea m:ta kuin selvä. Kaikkea m:ta, mutta ei hyvä. Kaikkea m:ta kuin tyytyväinen 'peräti tyytymätön'. c. ilmauksessa (ei) muuta kuin vain, "sen kuin". | Ei m:ta kuin pöytään! Velat eivät m:ta kuin kasvoivat. Älä m:ta kuin tee kaupat! Vaikka hän hampain käskisi sänget maasta repimään, niin ei m:ta kuin tottele LEHT. [Ei] nimittänyt, kuka hukui, m:ta kuin huusi vain mennessään KAUPPIH. Toisilla ei ollut siihen mitään sanomista, m:ta kuin lähteä vain SLL. | Ei poika ottanut mitään. M:ta kuin naimahommiin vain piti ruveta M.HAAVIO. — Mitäs m:ta kuin syömään vain. Mitäs m:ta kuin anna tänne. Jos ei kauppooja synny, mitäs m:ta, lähdetään pois.

3. välttelevästi, kiertäen jstak sellaisesta, jota ei haluta mainita, mutta joka tav. on kuulijalle t. lukijalle tuttua. | Siitä m:sta ei nyt puhuta. Ja tulisi sitä leipää, sillä m:lla tavalla [viinanpoltolla] LEHT.

2. muu⁽²⁰⁾ 1. onom.interj. kuvaamassa lehmän ääntä. | "Muu", sanoo lehmä. 2. s. last. lehmä. muual^{la}, -ta, -le adv. jssak muussa paikassa, kohdassa, osassa, maassa, seudussa, jllak muualla taholla (vastakohtana mainitulle t. ajatellulle). | Katossa ja m. huoneessa. Hämeessä ja m. Suomessa. Hänellä on haavoja päässä ja m:lakin ruumiissa. Asiasta puhutaan Moosesen kirjassa tai jossakin m. Raamatussa. Suomessa saunotaan enemmän kuin missään m. Hänen ajatuksensa ovat kokonaan m. 'muissa asioissa'. Kaikkialla m. paitsi Saksassa. Etsi sitä jostakin m:ta! Mistä m:ta poika on sen voinut kuulla kuin sinulta. Vieraita on saapunut kaikkialta Savosta ja m:takin. Maahamme m:lta tuotavia kulutustarvikkeita. Pane kirja johonkin m:le!

muu^{an} inde^f.pron. (rinn. muudan); vrt. muutama (jonka kohdalla vok.-vartaloiset taivutusmuodot). 1. oliosta t. asiasta, jonka puhuja (kirjoittaja) tuntee, mutta jonka hän olettaa kuulijalle (lukijalle) tuntemattomaksi: eräs tietty. Esim.: m. ilta viime viikolla 'eräs tietty ilta'; vrt. jokin ilta viime viikolla 'ilta, josta puhujalla ei ole tietoa'. a. a:sesti. M. entinen koulutoverini soitti äsken. M. kuuluisa tiedemies on sanonut, että --. M. markkinamies. Puhuttelin m:atta torikauppiasta. M. henkilöauto ajoi lyhtypylvääseen. Se tapahtui m:anna syksynä. Vielä on jäljellä m. keino. Älä sano kenellekään sitä m:atta asiaa PAKK. — Lieventävästi, joskus halv. | Kokouksessa käytti pari puheenvuoroa m. N.N., joka ei ollut vähääkään perillä asioista. On se hänkin m. Jumalan mieliharmi. | Hänkö! M:ankin taitoniekka! b. s:sesti. M. miehistä pyrki alinomaa kome-

telemaan toisia. | "Kuka se tuo sinun kumpapanisi on?" — "Onpahan m. Mitä se sinuun kuuluu!" KATAJA. 2. *harv.* lukumäärältään epämääräisistä oloista t. asioista: joku (harva), muutama, eräitä. a. *a:sesti.* Lääkettä sekoitetaan m. tippa kuumaan veteen. Minulla on vain m. markka rahaa. Marski Klaus Fleming oli -- saapunut m:atta tuntia myöhemmin IVALO. Vieläkö m. tuhat velkaa? KIANTO. b. *s:sesti.* "Oliko teillä paljon vieraita?" — "Olihan niitä m."

muuanne *adv.* muualle. | Menikö hän kaupunkiin vai jonnekin m.? Joka paikkaan m. hän osaa, mutta ei sinne. Mihin m. tämän voisi panna kuin taskuun? Piiloudu mihin m. tahansa! — Mieli liivahti m. [= muihin asioihin] AHO.

muudan *indef. pron.* = muuan.

muukalais *nen* ²¹. -suus *omin.* ks. erikseen. 1. s. vieras-, ulkomaalainen, vieraan kansan jäsen. | Maan kieltä taitamaton m. Elää m:sten parissa vieraissa maissa. — Jo vaatetus ja puhetapa osoittaa hänet m:seksi. Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille m:sille *ut.* — *Lak.* henkilö, joka ei ole kysymyksessä olevan maan kansalainen, ulkomaalainen. — *Heng.* t. siitä vaikutteita saaneessa kielenkäytössä. | Oletko sinä ainoa m. Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut? *ut.* -- minun ei tarvitse olla mikään m. Israelissa *LEINO.* -- häntä vaivaa jonkinlainen alituinen epävarmuus, tehden hänestä oudon m:sen maailmaan **HOLLO.* Laula toivomielin vaan, / muistain, että m. / oletkin sä päällä maan *S.KORPELA.* -- -- noin vain kuin muina m:sina [= muina miehinä] *LEINONEN.* 2. a. vierasmaalainen, -peräinen, vierasvoittoinen, vieras, outo, tuntematon, vieraan mallin mukainen. | M. nimi, sana, tapa. M. puku. Muutti m:sen nimensä suomalaiseksi. Etelästä tullut m. tapa. -- tämä [ruotsinkielinen Siuntion] pitäjä on minulle aina ja tulee minulle olemaan m. ja vieras *KIV.* Laps, että jos tuo viekas on / maan m:sen puolla / avion uuden, uskon, / jo solminutkin tuolla? **LEINO.* Kun te hylkääte Herran ja palvelette m:sia jumalia *vr.*

muukalaisittain *adv.* muukalaiseen tapaan, ulko-, vierasmaalaisittain. | Pukeutua, ääntää m.

muukalaiskortteli s. Kaupungin m. -*legioona* s. Ranskan m. 'Ranskan armeijaan kuuluva, siirtomaissa toimiva osasto, jossa palvelee pääasiassa värväytyjä ulkomaalaisia'. -*legioonalainen* s. -*oikeus* s. *lak.* jnk valtion alueella oleskelevien ulkomaalaisten oikeusasemaa koskevat säännökset. -*passi* s. *lak.* eräissä maissa vieraan maan kansalaisille annettu henkilö-todistusta vastaava, ko. maassa oleskeluun oikeuttava passi. -*peräinen* a. -*syys* *omin.* vierasperäinen. | M. sana, nimi, tapa. -*syntyinen* a. -*syys* *omin.* Mies, jolla on m. vaimo.

muukalaistaa *v.* tehdä muukalaisen mukaiseksi, asuiseksi, epäkansalliseksi. | M. nimensä. M. virkamiehistö 'asettaa muukalaisia virkamieheksi'.

muukalaistu *a¹ pass.v.* < ed. | Vieraan valtiasskans keskellä elävän kansansirpaleen kieli

ja tavat m:vat helposti. Venäläistämispoliitikan aikana maamme virkamiehistö alkoi m. 'alkoi tulla muukalaisia virkamieheksi'.

muukalaistulva s. Amerikka on pyrkinyt rajoittamaan maahan suuntautuvaa m:a.

muukalaisuus ²² *omin.* (< muukalainen) us, myös jstak muukalaisvoittoisesta ilmiöstä: vieraanvoittoisuus, vierasperäisyys, vieraat tavat tms. | Kansan kieleen ja tapoihin on juurtunut paljon m:tta. Kaikkea m:tta ihaillaan meillä aivan naurettavassa määrässä. — *Kiel.* vierasperäinen ilmaus. | Käännöksissä esiintyy m:ksia paljon enemmän kuin alkuperäisissä teoksissa. Teos on täynnä m:ksia. — *Heng.* maallisesta, ajallisesta elämästä. | -- vaeltakaa pelossa tämä m:tenne aika *ut.* Kun taas jatkan vaellustani tässä m:den maassa, niin anna minulle valoa tuntemaan tahtosi *ak.* Olo ja elämä tuntuu yhä enemmän vaellukselta m:den maassa *SILL.* — *Erik.* tunne siitä, että on outo, vieras. | Bruniusta [kaupunkilaista maalla] ilmeisesti vaivasi hänen oma m:tensa *SILL.* [Osakuntakerho] on vieläkin kotoisampi keskiö täällä [Helsingissä] m:tta tuntevalle ylioppilaalle kuin koko maakunnan käsittävä osakunta *ak.*

muukalaisvalta s. Vapauttaa isänmaa m:vallasta. M:vallan ies. -*vastainen* a. M. mieliala, liike. -*viha* s. Kiinalaisten m. kesti kauemmin kuin japanilaisten. -*voittoinen* a. -*sesti* *adv.* -suus *omin.* M. ilmaus. M. puhetapa. Puhua, ääntää m:sesti. Kielen, tapojen m:suus. -*väestö* s. Maailmankaupungin m.

muuli ²³ s. oriaasin ja tammahevosen jälkeläinen; vrt. seur. — *Yhd.* kuormam. -*aasi* s. orihevosen ja tamma-aasin jälkeläinen. -*karavaani* s. -*kehruu* s. *kut.* vrt. seur. -*kone* s. *kut.* eräs kehrukone, saanut nimensä siitä, että se on kehitetty yhdistämällä kaksi vanhempaa konemallia. -*kuljetus* s. muuleilla tapahtuva kuljetus. -*kuormasto* s. -*lanka* s. *kut.* muulikoneella kehrätty lanka. -*markkinat* s. *mon.* -*najaja* s. -*valjakko* s.

muulloin *adv.* 1. muuna aikana. | Nyt en ehdi, mutta tulen joskus m. Hän käy syömässä kotonaan, m. häntä on vaikea tavoittaa puhelimeen. Aina m. paitsi lauantaisin. Ei milloinkaan m. kuin sovittuna aikana. Johtaja on tavattavissa virka-aikana ja tarpeen vaatiessa m:kin. Nyt kuten m:kin. 2. muuna kertana. | Viimeksi talossa käydessäni isäntäkin oli kotona, mutta m. [= muina kertoina käydessäni] hän on ollut työmaillaan. Kerran sain myöhästymiseni anteeksi, aina m. on rangaistu. Tällä kertaa kuten m:kin.

muulloinen ²⁴ a. *harv.* vrt. ed. | -- ol' ilme miettivämpi m:staan **MANN.*

muumio ²⁵ s. 1. vars. muinaisen Egyptin oloista: palsamoimalla mätänemiseltä suojattu ruumis; yl. kuivettunut, mätänemättä jäänyt ruumis. — *Kuv. halv.* ruumiillisesti t. henkisesti kuivettuneesta, elinvoimattomasta, ilmeiltään elottomasta tms. | Hänestä on enää jäljellä kuivettunut m. Hän on vain elävä m. Mies on kuin m. menneiltä ajoilta. Ei siltä m:lta saa sanaa suusta. -- nuo koulumestarien pyhät jään-

nökset edellisiltä vuosisadoilta, kurttuiset pyhäkoulumamsselit ja muut m:t Kianto. 2. *kasv.* muumiotaudin voittamana kurtistunut ja kuivettunut hedelmä.

muumio|arkku s. -**hau**ta s. Pyramidiiden m:dat. -**hedelmä** s. *kasv.* muumiotaudin voittama hedelmä, muumio.

muumioida¹⁸ v. muuttaa muumioksi, palsamoida. | M. vainajan ruumis. Faaraon m:tu ruumis.

muumioitua¹⁸ v. muuttaa muumioksi. | Kohuttuun m:nut sikiö. Kuivettunut ja m:nut eläimen raato. Mustaksi m:nut omena. — *Kuv.* kuivettua, kangistua. | [Don Quijote] ikään kuin kuoreutuu ja m:u psykologiseen konservatiivisuuteensa, skolastiikkaansa ja ritarihaaveisinsä TARK. Ranskan akademia, jonka art ei ole mikään m:nut käsite KIVIMIES.

muumio kirstu s. -**kotelo** s. el. kotelo, jonka pinnassa voi erottaa täysin kehittyneen hyönteisen siivet, raajat ja tuntosarvet muuhun ruumiiseen kiinni painuneina; vrt. tynnyrikotelo. -**kuva** s. egyptiläisten muumion pään kohdalle asettama, vainajan kasvoja esittävä muotokuva. -**maalaus** s. vrt. ed. -**mainen**¹⁹ *kalt.a.* M:iset kasvat. Toukan m. kotelo. -**marja**, -**omena** s. vrt. muumiohedelmä. -**tauti** s. Sclerotinia-sienien aiheuttama kasvitauti, jossa sienen talvehtiva rihmastopakka täyttää isäntäkasvin hedelmät, siemenet jne. hävittäen ne, hedelmähöme.

muun|kaltainen a. tav:mmin muunlainen. | Tieteellisessä ajattelussa ja m:kaltaisessa korkeammassa henkisessä työssä. -**kieli**nen a. Hän ei pysty lukemaan m:stä kirjallisuutta kuin suomenkielistä. Suomalais-m. sanakirja. Hän ymmärtää m:stäkin [kuin äidinkielistä] tekstiä. Latinaistettu m. sana. Saksan-, ranskan- ja m:stä ruoutta. — M. [= vieraskielinen] esikuva. Kääntää m:stä kirjallisuutta. Suomen m:set asukkaat. -**kuntalainen** s. vieraan kunnan jäsen. -**laatu**inen a. muuta, eri, toista laatua oleva kuin se, josta on puhe, muunlainen. | Eikö teillä ole m:sta kahvia [kuin tätä]? Varkaus- ja eräissä m:sissakin rikoksissa. On meillä muunkinlaatuisia kauran siemeniä. -**lai**nen²⁰ a. muuta, eri, toista lajia t. laatua oleva kuin se, josta on puhe, toisenlainen, erilainen. | Kalvospölkky ynnä m. sahaamaton puu. Runon m. tulkinta vie harhaan. Muunkinlaisia kuin näitä. Työhön tarvitaan aivan m:siä välineitä. -**luonte**inen a. Hän harrastaa hiukan m:siä yhteiskunnallisia asioita kuin minä. -**luonto**inen a. Hän on aivan m. mies kuin te toiset. -**maala**inen a. ja s. Muutama ruotsalainen, mutta etupäässä m:siä vieraita. -**mallinen** a. -**merkinen** a. -**muassa** adv. (tav. \wedge) ks. I. muu II. -**muoto**inen a.

muunne²¹ s. mus. muunnos, muunnelmä, | Sävellyksessä toistuu sama aihe eri muuntein. -**kolmisointu** s. mus. vrt. muunnosointu.

muun|nella²² *frekv.v.* < muuntaa. I. tr. M. kertomusta, runoa, näytelmää, sävelaihetta. Tekijällä on täysi oikeus m. teoksiaan. Ympäristön m:televa vaikutus. Normaalisti hiukan

m:neltu koneen rakenne. — M. geometrisia kuvioita. M:neltava sähkövirran vastus. M. pinta-aloja. 2. *intr.* alituisen muuttua, vaihdella. | M. jnk ominaisuutensa puolesta. Runomitta, jonka laskussa olevien tavujen luku voi suurestikin m. M:televa säerakenne. Soittokokeen muoto on hyvin m:televa. — *Biol.* siitä ilmiöstä, että eliöissä saman lajin yksilöt eroavat joissakin yksityiskohdissa toisistaan. | Kasvit, eläimet m:televät. Koivulajien m:televät lehdet. M:televa karpässieni.

muunnelmaa¹³ s. jnk muunneltu t. muuntunut muoto, jstak muuntamalla saatu muoto, laitos tms., variaatio; vrt. mukaelma, mukautuma, muunnos, toisinto, variantti. | Teoksen, runon, laulun, näytelmän m. Aiheen m. Kirosojen lukuisat m:at. — *Erik. a. biol.* muuntelun tulos. b. mus. yhtenäisen sävelryhmän kertaus muunnellussa muodossa, variaatio. | M:ia aiheesta "Tule lentäen, lintu". M:ia pianolle. c. šakkipelissä: pelitavan, pelin avauksen, siirtoyhdistelmän tms. muunnelmä, kukin käytettävissä oleva siirtojakso. | Kuningatargambiitin m.

muunnelma|sarja s. mus. aihe muunneltumiseen. | M:sarjassa lausekkeen tai sikermän muotoinen alkusäkeistö (teema) kertautuu aina uudella tavalla muunneltuna. -**sikermä** s. mus. -**teos** s. mus. Säveltää m.

muunne|sointu s. mus. sointu, jossa jnk kolmitt. nelisointuun kuuluvan sävelen (t joidenkin sävelten) tilalla on sen muunnosävel. -**sävel** s. mus. tilapäisesti käytetty sävel, joka on puoli sävelaskelta ylempi t. alempi kuin jokin sävelalan kantasävel. | C-duurin m:et saa pianon mustista koskettimista.

muunn|minen a. Kuningas tai m. hallitsija. Loheksi luetaan myös m. lohensukuinen kala lk.

muunno|²³ *teonn.* < muuntaa. I. muuntaminen, muuntuminen. | -- veroparseelien m:ksesta aiheutuvista toimenpiteistä annetun kirjeen mukaisesti lk. Energian m:kset tapahtuvat tiettyjen lakien mukaan. Monistuminen on eräs sadun vaeltaessa usein sattuva m. M.HAAVIO.

— *Mat.* toimitus, jolla suure (lauseke t. kuvio) saatetaan toiseen muotoon tiettyä analyttistä t. geometrista menetelmää käyttäen, transformaatio. | Yhtälön m:kset. Affiini, geometrinen I. — *Mus.* muunnosmerkin aiheuttama sävelen t. soinnun muuttuminen.

2. muuntamisen t. muuntumisen tulos, jnk muunneltu t. muuntunut muoto; toisinto, variantti. | Sukulaiskielet ovat yhteisen kantakieleen m:ksia. Keskiäikäisen ristikirkon m. Faustnimisestä näytelmästä on monenlaisia m:ksia. Tämä on vain eräs violetin m. Hiekkakiven hienorakeisista m:ksista valmistetaan mm. tahkoja, Ylevää, traagillista jne. pidetään usein kaudenuden alalajeina I. m:ksina. — *Kasv. el.* lajin (verraten epänormaali) ala-aste. | Nauris on peltokaalin m. Maantieteellinen [= maantieteellisten tekijöiden (maaperän, sääsuhteiden yms.) aiheuttama] m. Nykyään tavallisesti vaaditaan, että päämuodon ja m:kseen eroavuuksien pitää olla periytyviä. Käytännössä m:sten erottelu on melkein kokonaan tutkijan

harkinnan varassa it. — *Yhd.* eläin-, kasvim.; juurikasm.; ohra-, ruusum.; laji-, rotu-, värim.

muunnos^{kaava} *s. mat.*; *syn.* muuntamiskaava.

-merkki *s. mus.* yksityisen nuotin eteen merkitty korotus-, tasoitus- t. alennusmerkki.

muuntaa^{ta} *v.* -tavasti *adv.* 1. muuttaa jk t. jtk muodon, olotilan, laadun tms. puolesta enemmän t. vähemmän toisenlaiseksi, mutta tav. ei kokonaan muuksi. | M. umpiauto avoautoksi. M. paristoradio vaihtovirtaradioksi. M. jnk aineen olotila jksik toiseksi. M. siviilitoellisuuslaitos sotatarviketehtääksi. Teoksen 2., m:nettu painos. M. kertomustaan kuulijakunnan mukaan. Ympäristö vaikuttaa m:tavasti ihmiseen. Jos puolison yksityistä omaisuutta on avioliiton aikana myyty tahi muulla tavalla m:nettu, on se, mitä on sijaan tullut, pidettävä yksityisenä omaisuutena lk. — *Erik.* lievästi väärentää, esittää epäaitona. | Esittää m:nettua totuutta (myös leik. eufemistisesti 'valedella'). Saarnata m:nettua kristinoppia. — *Fys. tekn.* transformoida. | M. kosken vesivoima sähkövoimaksi. M. suurempijännitteinen sähkövirta pienempijännitteiseksi. — *Mus.* tilapäisesti ylentää t. alentaa jtk duuri- t. mollisoinnun säveltä puoli sävelaskelta. 2. läheisesti ed:een liittyen: muuttaa jtk laadultaan t. muodoltaan toiseksi arvon muuttumatta. — *Lak.* Vankeusrangaistuksen m:taminen kuritushuonerangaistukseksi. — *Liik.* konvertoida. | M. velka 'muuttaa velkaa koron suuruuden, maksuajan tms. puolesta t. siten, että vakauttamaton velka muuttuu vakautetuksi, haltijavelkakirja nimetylle henkilölle maksettavaksi tms.' Luoton m:taminen obliigaatiolainaksi. M. jnk maan raha jnk toisen maan rahaksi jnk kurssin mukaan. M:nettu taara 'toisina painoyskikkoina laskettu taara'. — *Mat.* suorittaa muunnos. | M. pienempi laatu suuremmaksi. M. hehtaarit aareiksi. Murtoluku voidaan m. toiseen muotoon laventamalla tai supistamalla. M. kolmio nelikulmioksi. — *Maat.* Tiluksen m:nettu pinta-ala saadaan kertomalla kokonaispinta-ala muuntokertomalla tai jyväluvulla. Tilan pinta-ala on 50 m:nettua peltotehtaaria. — Kotieläinluvut m:netaan nautayksiköiksi. — Työpäivät m:netaan miestyöpäiviksi siten, että naispäivä vastaa 2/3, alaikäisen päivä 1/3 miespäivää. — *Metsät.* M. tukit halkokuutioiksi.

muuntaja^{te} *tek.* — *Sähk.* koje, jolla muutetaan vaihtovirran jännitettä, virran voimaa ja eräissä tapauksissa vaihelukuakin, transformaattori; vrt. muuttaja. | M:n sydän, teho. Hydraulinen, staattinen m. — *Yhd.* kuiva-, sydän-, rengas-, vaippa-, verkko-, öljym.; keskus-, pääte-, varam.; kierto-, mitta-, siirto-, säätö-; jännitteen-, virran-, voimanm. -- **asema** *s. sähkö.* muuntoasema, muuntamo. -- **jännite** *s. sähkö.* -- **torni** *s. sähkö.* -- **öljy** *s. öljy*, jota käytetään vars. muuntajissa.

muuntamaton^{te} *kielt.a.* M. kertomus. M. soitto.

muuntamiskaava *s. mat.* = muunnoskaava.

-luku *s.* muuntokerroin.

muuntaus^s *s. sähkö.* muunto-, muuntaja-asema.

muuntautua^a *refl.v.* < muuntaa. | Näyttelijän

kyky m. Novaliksen rakkaudentunne m:u 'taivaallisen Erokseen' serafiseksi musiikiksi A.KIVI-MAA.

muuntautumiskyky *s.* Näyttelijän m. 'kyky muokautua osiinsa'.

muunteinen^a *a.* -suus⁶³ *omin.* 1. kem. allotrooppinen. 2. mus. muunnettu. — *Yhd.* alku-, loppu-, täysim.

muuntelehtijä^{17*} *frekv.v.* alituisen muuttua; vrt. muunnella. | Kielen m:va aines. Luonnollisesti m:i sen [onnenmaan] kuva yksityispiirteiltään runoilijan persoonallisuuden ja mielikuvitusvoiman mukaan TARK.

muuntelematon^{te} *kielt.a.* < muunnella. 1. pass. vrt. muunnella 1. | M. kertomus. 2. akt. vrt. muunnella 2. | M. kasvisuku.

muuntelevainen^a *a. biol.* -suus⁶⁵ *omin.* muunteleva. | M. perhoslaji. M:suus 'erikoinen kyky, taipumus muunteluun'. Koirasten m:suus on yleensä suurempi kuin naarasten.

muuntelija¹⁴ *tek.* < muunnella. | Kertomuksen m. — *Biol.* eliö, joka muuntelee, variantti.

muuntelu^{te} *teonn.* < muunnella. — *Mat.* variaatio. — *Biol.* variabiliteetti. — *Yhd.* kombinaatio-, yhdistelmä. -- **kyky** *s. biol.* muuntelevaisuus, variabiliteetti. -- **kykyinen** *a.* -syys *omin.* -- **kyvytön** *a.* -tömyys *omin.* -- **käyrä** *s.* Muuntelutarjaa kuvaava m. -- **muoto** *s.* Kombinaatiomuuntelu on eräs m. -- **sarja** *s. biol.* saman lajin muuntelijoiden muodostama sarja. -- **tyyppi** *s. biol.*

muunto^{1*} *teonn.* < muuntaa. -- **asema** *s. sähkö.* Imatran Voiman m. -- **huone** *s. sähkö.* -- **häviö** *s. sähkö.* -- **kelpoinen** *a.* -suus *omin.* M. energia. -- **kerroin** *s.* muunnettaessa käytetty suhdeluku, muuntoluku, -tekijä. -- **kone** *s.* -- **koppi** *s. sähkö.* -- **kurssi** *s. liik.* -- **luku** *s.* vars. *metsät.* = muuntokerroin. -- **menetelmä** *s.* -- **rangaistus** *s. lak.* toisesta rangaistuksesta muunnettu rangaistus. | Suorittaa sakko varojen puutteessa m:ksena. -- **suhde** *s.* -- **taulukko** *s.* taulukko, jonka avulla mitat voidaan muuntaa toisen järjestelmän mukaisiksi. -- **teho** *s. sähkö.* -- **tekijä** *s. maat.* = muuntokerroin. | Muunnettu ala saadaan kertomalla todellinen pinta-ala m:llä.

muuntaja^{1*} *pass.v.* < muuntaa. | Sähkövirran jännite m:u pienemmäksi. Äänivärähtelyn m:näminen mikrofonissa sähkövärähtelyksi. Kasvin pikeiksi m:neet lehdet. Valkuainen m:u sokeiksi. M:nut [= maankuoren sisässä rakenteeltaan kokonaan muuttunut] kivilaji.

muun- myös *h.* -- **tyyppinen** *a.* -- **uskoinen** *a.* ja *s.* M:sten vainoaminen. -- **väri** *nen a.* Onko teillä m:stä kuin mustaa maalia?

muuraaja³⁶ *tek.*, vars. *amm.* (< muurata); *syn.* muurari. | M:n kauha. M:n ammatti. -- **mestari** *s.*

muuraamaton^{te} *kielt.a.* < muurata. | Savusauhan m. kiuasuuni.

muurahaisten⁶³ *s.* Formica, myrkkypistiäisiin kuuluvia hyönteisiä. | Punainen, keltainen m. M:sten pesä, keko. M:sen myrky. M:sen muna 'koteloitunut toukka'. — Hyöri kuin m. havu-neulasen kimpussa. Ahkera kuin m. Siinä kuhisee ihmisiä kuin m:sia aho. — *Kuv.* Kaikkea tätä tekevät kaksijalkaiset m:set [= työteliäät

ihmiset] KARHUM. — *Yhd.* hevos-, hunaja-, keko-, kelta-, lento-, paperi-, pistin-, puna-, rauta-, rusko-, suom.; koiras-, naaras-, työm.

muurahaishappo s. mm. muurahaisissa esiintyvä karbonihappo. -**karhu** s. Myrmecophaga jubata, Etelä-Amerikassa elävä vajaahampainen nisäkä, jurumi. -**kasvi** s. *kasv.* kasvi, joka elää läheisessä suhteessa muurahaisiin, muurahaisuosiija, myrmekofyytti, myrmekofiili. -**keko** s. kekomainen muurahaispesä. | Väkeä kihisee kuin m:ossa. -**korento** s. Myrmeleon formicarius, sudenkorentoa muistuttava verkkosipinen. -**kuningatar** s. täysikasvuinen naarasmuurahainen. -**kuoriainen** s. Thanasismus formicarius, eräs kovakuoriainen. -**kylpy** s. ammekylpy, jossa kuumaan veteen on pantu muurahaisia t. muurahaishappoa. -**käpy** s. Manis, termittöjä syöviä nisäkkäitä, jotka suompeitteensä vuoksi muistuttavat käpyä. -**leijona** s. muurahaiskorennon toukka. -**mätäs** s. muurahaisten pesämätäs. -**pesä** s. Kuhisee kuin m. On hyörinää kuin m:ssä. Tori on muuttunut kuhisevaksi m:ksi. -**polku** s. -**sika** s. = maasika. -**sprii** s. *farm.* muurahaispopoitoinen sprii. -**suosija** s. = muurahaiskasvi. -**työläinen** s. työmuurahainen. -**viera**s s. el. hyönteinen t. muu pikkueläin, joka elää muurahaispesässä, myrmekofiili. | M:issa voidaan erottaa: viholliset, suvaitut hyönteiset, varsinaiset m:at, joista on muurahaisille hyötyä, ja loiset. -**yhteiskunta** s.

muuraila²⁰ *frekv.v.* < muurata.

muurain²⁰ s. suomurain, vars. sen "marja"; *syn.* lakka, hilla. | Poimia, syödä m:mia, Olla m:messa "muuraimia poimimassa". Lähteä m:meen. — *Murt.* kypsytön, kova suomurain.

muurainaste s. *biol.* = morula. -**hillo** s. ruok. -**hilloke** s. ruok. -**jäätelö** s. ruok. -**korpi** s. metsät. varsin. korven laji, jossa kasvaa runsaasti muuraimen varsia. -**mehu** s. ruok. -**suo** s. Löysimme hyvän m:n.

muurari² *amm.* muuraaja. | Ammattitaitoinen m. M:n apumies. M:n lasta, vasara. — *Ark.* vapaamuurareista. — *Yhd.* uuni-, vapaam. -**ammattikunta** s. -**ampiainen** s. Eumenes, ampiaisia, jotka rakentavat pesänsä savesta. -**mes-tari** s.

muurarinammatti s. -**kauha** s. muuraukauha. -**kisälli** s. -**oppilas** s. -**vasara** s.

muurariosasto s. Ammattiopiston m.

muurarismies s. | "Mikä virkamies se [aviomieh] on, jos saa kysyä?" — "M., mikäs muu" JOTUNI.

muurata²⁵ v. rak. liittää laastilla yhteen rakennuskiviä; rakentaa kivistä (savesta tms.). | M. uuni luonnonkivistä. M. talon seinät tiilistä. M. holvi, M. tillet pystyn, lappeelleen. M. kivi reiän tukkeeksi. M. savi-, sementtilaastilla. M. kylmiltään 'ilman laastia'. — M. kassakaappi seinään. M. pata kiukaaseen. Oviaukko m:ttiin kiinni. Hautaholvin suu m:ttiin umpeen. Pääskynen m:a pesänsä suun umpeen. M. jku hautakammioon 'sulkea umpeen muurattuun hautakammioon'. — *Kuv.* M. nyrkiniskulla jkn silmä umpeen. Kas, miten ne ovat m:n-

neet minut talviturkkeihin! *TARK. Hätäaputöiden lamaanuttava vaikutus oli kai m:n:nnut heidän suunsa niin kiinni, ettei heillä ollut enää tarmoa avata sitä R. RAUANHEIMO.

muuraus²⁴ s. 1. muuraaminen. | Uunin m. on vielä kesken. Suorittaa m. loppuun. Käyttää m:kseen sementtitiiliä. — *Yhd.* kuiva-, laastim.; sisä-, ulkom.; urakkam. 2. muurattu seinä t. pinta. | Tulipesän kohdalle on uuniin tehtävä kaksinkertainen m. Tulenkestävistä tiilistä tehty m. Purkaa m:sta siksi paljon, että sen alla oleva kiven reuna tulee näkyviin. M. lohkeilee katosta. — *Yhd.* kivi-, sementti-, tiili-; katto-, pinta-, rako-, sisä-, ulko-, verhom.

muurausaine s. muurauksessa käytetty sideaine, laasti. -**hiekkä** s. muurauslaastin tekoon käytetty hiekkä. -**kalkki** s. vrt. ed. -**kauha** s. = muurauksista. -**laasti** s. muurattaessa sideaineena käytetty laasti, muurilaasti. -**lasta** s. kädensijallinen teräslaatta, jolla muurari muurattaessaan panee laastia kiven rakoihin, muurauksien jäljeltä oleva pinta. -**savi** s. laastin tekoon käytetty savi. -**teline** s., *tav. mon.* -**tiili** s. rak. = seinätiili. -**työ** s. Talon perustukset on tehty, mutta m:t voidaan aloittaa vasta keväällä.

muurauttaa²² *fakt.v.* < muurata. | M. jklä uuni.

muurautu²⁴ *pass.v.* < muurata. — *Kuv.* Käytävän katon luhistuessa oviaukko m:i umpeen. Tappelussa hänen toinen silmänsä m:i kiinni.

muuri¹ s. 1. jnk rakennelman osana oleva t. erillinen seinä (sulku, este, suoja-aita, tuki, perustus tms.), joka on rakennettu kivistä (välissä tav. sideaineena laastia tms.) t. betonista, harv. savesta, maasta tms. | Rakentaa, muurata kivistä m. kaupungin, linnan, puutarhan ympärille. Vietti loppuikänsä luostarin m:en sisällä. Linnaa ympäröivät korkeat m:t ja tornit. Vankilan synkät m:t. Kiinan m. Penkeren tueksi rakennettiin betonista luja m. Satamaa suojaavat myrskylä vahvat kiviset m:t. Kylmä [= ilman sideainetta rakennettu] m. — *Kuv.* jstak lujasta, järkkymättömästä, jstak suojaavasta, läpäisemättömästä, ylipääsemättömästä, voittamattomasta esteestä, väliseinästä tms. | Hän on luonut ympärilleen järkähtämättömän periaatteiden m:n. Aviopuolisoiden väliin oli noussut erottava m. Ammattikuntien väliset m:t ovat vähitellen murtuneet. Ihmisiä seisoi sankkana m:na kadun varvilla. Sotilaat muodostivat elävän m:n haavoittuneen päällikkönsä ympärille. Karpaahtien vuoristo ympäröi mahtavana m:na Unkarin lakeutta. Ky-läaukeaa ympäröi metsä tummana m:na. Rakkaus kiipeää mustimmankin m:n yli Kianto. Kukin paikallaan, kukin kohdastaan / on maansa m. nyt LENO. -- kohoo, kansakunnat erottain, / sairaan epäluolon pelon m. KAILAS. — Vaiti kuin m. 'aivan ääneti'. — *Yhd.* betoni-, graniitti-, kivi-, savim.; harkko-, kehä-, umpi-, valu-, verkkom.; aita-, kivijalka-, laituripalo-, peite-, pengermä-, perus-, pohja-, ranta-, raja-, sulku-, suoja-, tuki-, ympärysm;

(kuv.) ihmis-, katsoja-, teräs-, tuli-, tulli-, vesim.; äänim. 2. *kans.* muurattu tulisija, uuni. | Tuvan, kamarin m. -- elämä tuntuu mulle nyt kuin m:n raossa torkkuvan torakan kivi. Ulla oli juonut pannunsa tyhjäksi ja nostanut sen jo m:n laelle KATAJA. Kalkittu kesäisen viltä m. *SLL*. 3. *murt.* muuripata.

muuriainen⁶³ s. *vanh.* muurahainen. | Ahkera kuin m., se mies kivi.

muurihammastus s. vanhoissa linnoituksissa käytetty hammastettu muurinharja. -**kaari** s. muurattu holvikaari. -**kivi** s. muurin rakennuskivi. | Kalliosta hakattu m. Vanhan kappelin seinissä m:et olivat pahasti liikkuneet ja halkeilleet.

muurikivi⁶⁴ s. (musta) lehmä; tav. *erisn.* | Emäntä on m:ia:an lypsämässä. — *Leik.* Ei ole muuta kuin m:in maitoa 'vettä'.

muurikruunu s. kruunu, jonka pystysakaroina on muurihammastus. | M:kruunua näkee usein esim. kaupunkien vaakunoissa. -**kvadrantti** v. *täht.* kvadrantti, jonka kiinteä ympäryskaari oli tehty muuraamalla. -**laasti** s. *rak.* = muurauslaasti. -**limitys** s. *rak.* kivien t. tiilien limitys muurissa. -**mestari** s. etup. hist. oloista: muurari. | Ulkomailta hankittiin m. -**mätä** s. *rak.* kemiallinen prosessi, joka aiheuttaa muurin (tiilien) rapautumista.

-**muurinen**⁶⁵ *poss.a.* Jyrkkä-, korkeam.

muurinhalkeama s. -**harja** s. M:lle rakennettu rintavarustus. Kiivetä m:lle, -**katos** s.

muurinki⁶⁶ s. *mer.* satamassa tm. oleva laite (poiju, paalu, pollari tm.), johon alus kiinnitetään.

muurin kolo s. -**korva** s. *kans.* uunin kulma. | Säilyttää tulitikkurasia m:lla. Kun Matti korjaa mällin m:ltä talvio. -**murin** s. = seur. | -- aseta sitä vastaan m:toimet yltymäri vtv. -**murtaja** s. *hist.* vanhalla ja keskiajalla käytetty sotakoe, jolla murrettiin puolustajan muureja ja muita varustuksia ja jonka pääosana oli yksi t. useampi päästä raudoitettu hirs; myös samaan tarkoitukseen käytetty heittokone; *syn.* muurinmurrin, -särkijä. — *Kuv.* Käyttää šakissa sotilasta m:ana. Sillä alalla on elinkeinovapautta aikaisemmin toteutettu, ja m:ina olivat elinkeinovapauden pahimmat vastustajat itse v:voitonmaa. -**nurkka** s. *kans.* uunin ja seinän välinen nurkka. | Istua pirtin m:assa. -**olka** s. *kans.* = seur. | M:alla paloi pieni lamppu. -**otsa** s. *kans.* uunin rinnassa oleva pykälä t. porras. | Kengät ovat kuivumassa m:lla. -**pieli** s. *kans.* uunin pieli. | Seisokella m:essä. -**pinta** s. -**rako** s. -**repeämä** s. -**syvennys** s. -**särkijä** s. = muurinmurtaja.

muuripata s. kiinteästi tulipesän yhteyteen muurattava kookas pata; joskus yl. suuri pata. | Saunan, navettakeittiön m. Pyykkirannalla on kivien päällä valtava m. — Näen suuren m:padan aamusta iltaan asti kiehumassa keittiön hellalla aho. -**pato** s. muurin tavoin rakennettu kiinteä pato. -**penkki** s. *kans.* uunin vieressä oleva penkki. | Istua, nukkua m:illä. -**pilari** s. *rak.* muuriin kuuluva (nelikulmainen) muurattu pilari; ikkunoiden t. muiden aukkojen välinen kiviseinän osa. | M:t

erottavat sivulaivat pääläivästä. -**pinta** s. *rak.* Aukoton m. Kalkittu, rapattu m. -**pylväs** s. *rak.* = muuripilari. -**rakenne** s. *rak.* 1. muurin rakenne. | Ulkoseinän luja m. Normaali m. 2. muurattu rakenne, valmis muuri. | Veteen tehty m. Sulkujen kiinteät ja liikuteltavat m:teet. Seinänä oleva luja m. -**ruukki** s. par. muuri-laasti. -**sakar** s. muurihammastuksen sakara. | Kaupunginmuuri m:oineen ja ampumakäytävineen. -**savi** s. laastin valmistukseen käytetty savi; savilaasti. | Sekoittaa m:ea. M. rapisee seinistä, katosta. -**seinä** s. muuramalla tehty seinä. -**syöpä** s. *rak.* muurin pinna läiskinä esiintyvät (natrium-, kalium-, kalsium- ym.) suolat. -**tiili** s. *rak.* seinätiili; vrt. kattotiili.

muuriton⁶⁷ *kara.* M. kaupunki. — *Kans.* M. [= uuniton] ullakkokamari.

muuritorni s. kaupungin- t. linnanmuurin torni.

muuritaa⁶⁸ v. -*us*⁶⁴ *teon.* varustaa muurilla, muureilla. | M. kaupunki, linna.

muurivihreä s. (ei *kasv.*) muratti. | M:n peittävä linna.

muurosta⁶⁹ v. *murt.* myyrästä, myyrästä, penkoa. | Aamusta anivarhaisesta iltamyöhään m:ivat miehet kaskimaalla TOPPILA. Toisissa paikoin se [karhu] oli m:anut [= kaivellut juuria] kuin hyvä peltomies ak.

muusa⁷¹ s. kreikkalaisten tarustossa taiteiden ja tieteiden haltijat; tav. erik. runouden haltijat, runotar; *kuv.* myös runoudesta henkilöitynä, taiteilijan, vars. runoilijan innoituksesta, hänen työtään innoittavasta naisesta. | Kleio, historian hengetär, oli yksi yhdeksästä m:sta. M:in kuoro. — M:in suosikki 'lahjakas runoilija'. Antautua m:in palvelukseen 'runoilijaksi, taiteilijaksi'. Voi, seppä, seppä poloinen, / sinulle t' murheisen / vain pettymyksen tuottaa JÄRVENT. — Kirsikankukka on japanilaisen m:n mieliaiheita. Runoilija ja hänen m:nsa.

muusi⁷² s. *puhek.* survos, sose. | Omenat menivät keitetessä m:ksi. — *Kuv.* Piestä, hakata jku m:ksi. — *Yhd.* lanttu-, nauris-, omena-, perunam.

muusikeri⁷³ s., vars. *vanh.* = seur.

muusikko⁷⁴ s. musiikkimies, vars. ammattisoittaja. | Luova, esittävä m. Etevä, lahjakas m. Kuuluu m. M:on lahjat. — *Yhd.* ammatti-, hovi-, kamari-, orkesterim.

muusi (lli)nen⁷⁵ a. taiteiden t. tieteiden alaan kuuluva, taiteita t. tieteitä koskeva tms. | Kreikkassa erotettiin m. ja gymnillinen kasvatust. M:set kilpailut.

muutahta⁷⁶ v. *mom.v. harv.* < muuttua. | -- jo m:a maisema selväksi kirkonkyläksi Kianto.

muutal⁷⁷ v. *mom.v. harv.* < muuttaa. | M:la-pas vähän asentoasi! — Odotahan! Minä vain m:lan toisen puvun ylleni. — *Refl. taiv.* Itse muuksi m:tilhe, / kyhäsihe kyyhkyseksi KAL.

muutam⁷⁸ *indef.pron.* vrt. muuan. 1. lukumäärältään epämääräisistä oloista t. asioista: joku (harva), joitakin, eräitä; merk. on luvusta riippumatta monikollinen. a. a:sesti. M. pari jalkineita, M:an päivän kuluttua, M. prosentti. M. markka rahaa. En ole ollut siellä m:aan

vuoteen. Työ on valmis m:assa hetkessä, silmänräpäyksessä. Pankaa m. kappale lisää! M. kapaanalla peltoa. Tykistö ampui m:an laukauksen. Selittää asia m:alla sanalla, m:in sanoin. M. harva ohikulkija. M:issa tapauksissa. M:ia kertoja. M:ia vuosia sitten. Pituus vaihtelee m:ista tuumista useihin metreihin. — Epämääräisestä, likimääräisestä ajasta. | M:an ajan kuluttua. Hän on joutunut m:aksi ajaksi vuoteeseen. M:an aikaan. b. s:esti. "Onko sinulla hevosia?" — "Onhan minulla m." Virkamiehistä vain m:illa on kohtalainen palkka. 2. melko *harv.* oliosta t. asiasta, jonka puhuja (kirjoittaja) tuntee, mutta jonka hän olettaa kuulijalle (lukijalle) tuntemattomaksi: eräs tietty. Esim.: m:ana iltana viime viikolla 'iltana, jonka puhuja tietää'; vrt. jonakin iltana viime viikolla 'joskus, iltana, josta puhujalla ei ole tietoa'. a. a:esti. Kuulin asian m:alta ohikulkijalta. M:ana kauniina syyspäivänä. Tämä on m:an tuttavani koira. M:asta seikasta on vielä huomautettava. — Joskus *halv.* mokoma, senkin. | Tässäpäs tämä onkin kummipoika, m:akin maailmanpatsas LEINONEN. b. s:esti. M. miehistä poistui kirollen. Tunnen minä m:an, jolla on paljon rahaa. — *Halv.* No laita nyt ittesi heti makuulle, kun sait anteeksi, m.! ALKIO. — *muutamakseen* (adv. kans.) (erään) kerran. | "No tämän [kirjaimen] sinä tunnet?" sanoi äiti m:akseen varmana Aukustin puolesta PAKK. -- niin hän tuossa m:akseenkin lauloi AHO.

muutamainen^{ms} *indef. pron. kans.* = ed. | M:sen kerran. M. mies.

muutamamiehininen a. M. partio. M. metsästyseurue.

muutama|lainen^{ms} a., us. *halv.* eräänlainen. | Onhan se tuokin m:laista viisautta. -**päiväinen** a. eräänä päivänä tapahtunut, ollut tms. | M. työ, vieras, riita.

muutama|päiväinen a. muutaman päivän ikäinen, kestänyt t. kestävä. | M. lapsi. M. työ, pouta, sade. Hän on vain m. vieras. -**sanainen** a. M. tervehdyspuhe, keskustelu. -**sivuinen** a. M. lehtinen.

muutamasti *adv. harv.* (erään) kerran; eräitä kertoja. | "Tokkohan vaan jaksatte kävellä perille asti?" sanoi kirkkoherra m. päivär. — M. yön kuluessa pistäysi sekin ajatus mieleen ALKIO.

muutama|tuntinen a. M. harjoitus, kertaus. -**viikkoinen** a. M. lapsi. M. kurssi, harjoitus, taistelu. -**vuotinen** a.

muutat *taa*^{ms} *fakt.* ja *kauv.v.* < muuttaa. | Ennen kuolemaansa mies m:ti testamenttiaan. M:ti sotilastakkinsa siviilitakiksi. Jyrkkä ylämäki m:ti auton vaihdetta. Kouluhallitus m:ti koulun oppisuunnitelmaa. — Isäntä m:ti auran eteen toisen hevosen. Opettaja m:ti aineen nimen toiseksi. Isä m:ti pojalla pukua. — Tilanahaus m:ti perheen suurempaan asuntoon.

muut|e^{ms} s. *harv.* muutos, vaihtelu, vaihde. | Ennustaa sään m:etta. Olotilan m. Sanoa jtk puheen m:teeksi. Kaivata suun m:etta 'tupakkaa, viinaa tms.'. Pojasta polven m.: joko hy-

vään tai pahaan sl. — Tehdä jtk m:teen vuoksi. — Tav. *muut|teeksi, muut|teesta* (adv.) vaihtelun vuoksi, vaihteeksi. | Elokuviissa tulee käydyksi kovin usein, mutta mennään m:teeksi konserttiin. Syödä m:teeksi kalaruokia. Puhutaan nyt m:teesta jotain muuta! Annapas kun minäkin m:teesta ohjaan autoa!

muut|ella^{ms} *frekv.v.* < muuttaa; vrt. muunnella. 1. vrt. muuttaa I. a. M:telee tavaroitaan paikasta toiseen. Rajaa m:ellaan tämän tästä. — M:telehan nopeammin jalkojasi! b. M. pukua. M. ministereitä. M. nimiään. M:telee alinomaan asuntoa, paikkaa. c. M. kertomustaan, ääntään. Tuomiota on monta kertaa m:eltu. Hänellä on tapana m. määräyksiiän. M. sähkövirran jännitettä. M. mieltään, kantaansa. M. lakia, järjestystä. 2. vrt. muuttaa II. a. Mies m:telee tämän tästä [asunnosta, paikasta toiseen]. Linnut m:televat etelään. b. vähän väliä muuttua, vaihdella; vrt. muunnella 2. | Esineen paino m:telee jonkin verran. Hänen mielensä on hyvin oikullinen ja alinoma m:televa. 3. *refl. taiv.* a. siirtyä. | Mato-setki maanalaiset / päälle mullan m:teliehe kal. b. muuttautua jksik, jonkinlaiseksi. | Lämpö-määrä helposti m:teleiksen. Siitä lieto Lemminkäinen / tohti toiseksi ruveta, / ruohti muiksi m:ellaita kal. Pian muuksi m:teliehe, / ruton toiseksi rupeui kal.

muuten *adv.*; vrt. muutoin. 1. muussa tapauksessa. | Pakene, m. sinulle käy hullusti! Vaikene jo, m....! Jos yritys onnistuu, saan asiani kuntoon. m. olen vararikon partaalla. Sota sotki suunnitelmat, m. poika olisi jo valmis insinööri. Hän on ahkera ja rehellinen, m. hän ei olisikaan palveluksessa. Varomattomuudellaan hän paljasti aikeensa, joka m. olisi pysynyt salassa. — Erik. muissa, tavallisissa oloissa, tavallisesti, yleensä. | M. iloinen ja puhelias mies on nyt hyvin vaielias. Se oli onnen aikaa m. kovaosaiselle maalle. Isäntäkin suuttui, niin tyyni mies kuin hän m. onkin.

2. muun vuoksi, muusta syystä, muun puolesta, muissa suhteissa. | Hänen sairautensa ei minua huoleta m. kuin lasten vuoksi. Tämän takia ja m:kin olen eri mieltä. Sitä mukaa kuin aika paranee ja tilanne m. sallii. Ulkona paukahteli pakkaneen, mutta m. oli hiljaista. Lattia oli lakaisematta, eikä tupaa m:kaan ollut siistitty. M. samanlainen, mutta painavampi. Tämä kirves on kulunut ja m:kin huonompi kuin tuo toinen. Järjestetäköön asia m. miten hyvänsä, kunhan ei tule velkaa. — Erik. a. erityisesti tarkoituksesta, syyttä suotta, ilman aikojaan, ilman vain, huvikseen, jouten tms. | M. omia aikojani kävelen. | "Onko teillä tärkeätä neuvottavaa?" — "M. tässä istutaan iltaa." — Vahvistettuna: vain muuten, muuten vain. Minä vain m. huvikseni kysäisin. Sanoin sen m. vain jotakin sanoakseni. | "Onko sinulla sinne asiaa?" — "Ei, m. vain menen käväisemään." Ei hän sairas ole, m. vain ei viitsi tulla. — *muutenkos.* Lurjus hän on, m:kos [= miksi muuten] hän ihmisiä petkuttaisi, M:kos hän niin mielistelisi. b. *muutenkin* ilmeikin, ilman sitäkin. | Keuh-

kokuume mursi hänen m:kin heikon terveytensä. Lumipyryllä käy m:kin hämälä talvipäivä miltei pimeäksi. Älä vaijaa häntä pyynnöillä, hänellä on m:kin huolia kylliksi. c. modaalisena adv:nä: kesken kaiken, sivumennen sanottuna. | Koska sinä m. aiot matkustaa? M. mitenkähän tämän asian laita oikein on? Emmekö m. voisi sinutella toisiamme? Mitähän se Matti m. puuhaa, kun ei jo ala joutua. Tuo mies oli m. entinen kuritushuonevanki. — Suutari Vaara, kylän kiivain sosialisti m., oli sitä mieltä, että --. Onpa hänen pilkkansa, m. purevimpia koko Suomen kirjallisuudessa, kohdistunut -- LEINO.

3. muulla tavalla. | Jotenkin m. Ei mitenkään m. Ampua tai m. surmata. Hän antoi veljelleen velkaa ja m:kin auttoi tätä. Pitää ostaa rahalla, kun m. ei saa. Jos et m. saa häntä suostumaan, niin uhkaa oikeudenkäynnillä! Hän ei osaa pitää puoliaan m. kuin huutamalla. Asiat on järjestettävä m. eikä tappelemalla. — En ole nähnyt häntä m. kuin valokuvassa. | "Ovatko asiat jo niin hullusti?" — "Eivätpä paljon m:kaan." — *kuinkas muuten* miksi ei, kyllä, tietenkin tms. | "Maalaat siis mallin mukaan?" — "Kuinkas m." | "Hän oli kai humalassa." — "Kuinkas m." Morsian oli onnellinen — kuinkas m., niin monen vuoden uskollisen odotuksen perästä! LINN. | "Palvelijankas ollaan?" — "Mitenkäs m." JORUNI.

muutin⁹⁰⁸ väl. tekn. < muuttaa. | Vaihteen m. **muutoin** adv. = muuten; käyttö kuit. jnk verran suppeampaa, ei juuri merkissä 2, erik. (1.) Nyt on pidettävä kiirettä, m. myöhästytään. Verotuksesta on valitettava määräaikana, m. valitusta ei oteta huomioon. Vaikene koko asiasta, m. siitä koituu ikävyyksiä! Nyt poistu, m. --! Sano totuus, m. peittoon sinut kanankaaliksi KVR. (2.) Ei hän sitä tee m. kuin runsaan palkkion toivossa. M. hän on toimeen omansa, mutta on liian vanha. Päättäni kivistää ja m:kin voin pahoin. -- sovellettakoon häneen m., mitä siitä rikoslain voimaan panemisesta -- annetun asetuksen 35 §:ssä tutkimusvangeista on säädetty LK. (3.) Asia on selvitettävä jotenkin m. Hän ei pystynyt hankkimaan rahaa m. kuin velkaa tekemällä. Oletko unohtanut sen jonnekin, vai onko se kadonnut jotenkin m.? Voikos tämän m:kin tehdä?

muutoksen/hakemus s. lak. vrt. muutoksenhaku. | Antaa korkeimman oikeuden kirjaaajan-konttorin kirjallinen m. Hylätä m. -**hakija s. lak.** vrt. seur.

muutoksenhaku s. lak. toimi, jolla tuomioistuinten t. viranomaisen päätökseen haetaan oikaisua ylemmältä. | M. alioikeuden päätöksiin. M. hovioikeudessa. -- voi oikeus samalla määrätä, että tuomiota on muutoksenhausta huolimatta toistaiseksi noudatettava LK. -**aika s. asia s. -aste s.** Korkein oikeus on yleensä ylin m. -**keino s.** Varsinainen, ylimääräinen m. -**kirja s.** muutoksenhaun sisältävä kirjelmä. -**menettely s. -oikeus s.** M:den rajoitus. -**peruste s. -teitse, -tietä adv.** Saattaa asia alioikeudesta m. hovioikeuden tutkittavaksi.

-**tuomioistuin s.** päätöksen antanutta ylempi tuomioistuin, jossa muutosta haetaan.

muutos⁹¹¹ s. 1. muuttuminen; vrt. käänne. | Jssak tapahtuu m. Aiheuttaa, aikaansaada m. jssak. M:ksille altis. Kemiallinen m. Käänteentekevä m. Tilanteessa tapahtui jyrkkä m. pahempaan päin. Sään, lämpötilan, tilavuuden, hinnan, suunnan, arvon m. 2. muuttaminen. | Tehdä käsikirjoitukseen m:ksia. Pakollinen, välttämätön m. Lain, asetuksen m. Ehdotus hyväksyttiin m:ksitta. Suorittaa m:ksia liikkeen henkilökunnassa, armeijan päällystössä. — **Lak.** Hakea m:sta oikeuden tuomioon. Kanteen m. — **Mat.** = lisäys. 3. yhd. Elämän-, energian-, henkilön-, hinnan-, merkityksen-, mielen-, muodon-, nopeuden-, sään-, tilanm.; perus-, äkkim.

muutos/ehdotus s. Tehdä jhk, jtk koskeva m. Hyväksyä, hylätä m. -**esitys s. -ilmiö s.** Alku- ja loppuäänteiden muutokset ym. kielen m:t. -**ilmoitus s.** Tehdä m. kaupparekisteriin. -**lämpö s. kem.** aineen olomuodon muuttuessa vapautuva t. sitoutuva lämpö. -**piste s. fys.** lämpötila, jossa aineen olomuoto (jähmeä, nestemäinen t. kaasumainen) muuttuu toiseksi t. kiteinen muoto toiseksi kiteiseksi muodoksi, muuttumispiste. | Jäähdyttää nestettä nestemäisen ja jähmeän olotilan m:eseen. -**prosessi s. -rakennus s. rak.** vrt. uudis-, lisärakennus. | Suorittaa m:ksia. -**sarja s. -suunnitelma s. -työ s.** Korjaus- ja m:t. -**vaatimus s. lak.**

muuttaa⁹¹² v. I. tr. I. siirtää, viedä toiseen paikkaan, vaihtaa jnk paikkaa. | M. kaappi nurkasta toiseen. M. oven lukko toiseen kohtaan. M. maito kannusta pulloon. M. ikkuna-aukko alemmaksi. M. marjapensas parempaan maahan. M. kirjeet toiseen järjestykseen. M. jk toiseen asentoon. — M. perheensä maalta kaupunkiin. M. virkamies uuteen tehtävään. M. virasto paikkakunnalta toiselle. Hän on m:tanut majansa [= muuttanut asumaan] kirkonkylään. Hei, Musta, m:apas jalkaa [= kävele, juokse!] *MANN. 2. edeen ja seur:aan liittyen: vaihtaa. | M. vuoteeseen puhtaat lakanat. M. kasvilavaan uusi multa. M. karahiin raikas vesi. M. toinen mato ongenkoukuun. M:ti vanhat soutamahan, / nuoret päältä katsomahan KAL. — M. asuinpaikkaa, asuntoa, majaa, paikkaa 'sirtyä muualle'. M. junaa. Talo on jo monesti m:tanut omistajaa. M. alaa, ammattia, nimeä, uskontoa. 3. tehdä jk toiseksi t. toisenlaiseksi kuin se on ollut; vrt. muuntaa. a. uusi olomuoto ilmaistuna adverbiaalilla. | M. viljelyskelpoinen maa pelloksi. M. laiva romuksi. M. sauna asuinhuoneeksi. Veturi, joka voidaan m. eri raideleveyksiin sopivaksi. M. koulu yliopistoon joltavaksi. M. numero kahdeksaisesta yhdeksäiseksi. M. maatila rahaksi 'myydä, realisoida'. M. metalli nestemäiseen tilaan. M. armeija rauhan kannalle. M. kuri ankarammaksi. Eduskunta m:ti lain näin kuuluvaksi. M. vaihtovirta tasavirraksi. M. mekaaninen työ lämmöksi. Hän m:ti kertomustaan paremmin totuutta vastaavaksi. — M. [= muuntaa] kolmio suorakulmioksi. M. epämurto luku seka-

luvaksi. M. kilometrit metreiksi, M. yhtälö toiseen muotoon. **b.** uusi olomuoto ilmaisematta; vars. partit:n oheassa us. liittyy ryhmään I.2. | M. tuomio, päätös. Hän on m:tanut nimensä. Poika m:ti kokonaan tapansa. Mitä hän sanoneekin, se ei m:a asiaa. M. hallituksen kokoonpanoa. M. testamenttia, sopimusta. Taas hän on m:tanut kertomustaan. M. jnk asentoa, järjestystä, suuntaa. Laiva m:ti suuntaa(nsa). Kappale m:taa tilavuuttaan [= muuttuu tilavuudeltaan] lämpötilan mukaan. M. väriään kuin kameleontti. Verholehdet ovat muotonsa m:taneita tärehtiä. Taikausko ei ole hävinnyt, se on vain m:tanut muotoa. M. mielensä, mieltä 'tehdä uusi päätös, tulla toisiin ajatuksiin'. Poika m:ti mielensä ja purki kihlauksen. Hän kuuluu m:taneen mieltä ja suostuneen tarjoukseen. **4. refl. taiv.** muuttautua. | Noita m:aiksen korpiksi, -- maito m:tihe vereksi **LEINO**. — Kun kesä muualle m:tihen, / vei pääskyn se mennessään **AK**.

II. intr. siirtyä muuanne, toiseen paikkaan. | M. maalta kaupunkiin. M. maahan, maasta, seurakuntaan, seurakunnasta. M. pois, ulkomaille. Joko he ovat m:taneet? M. uuteen asuntoon, huoneistoon. M. asumaan jhk, jnek. — **Erik**. 1. muuttolinuista. | Pääskysel m:tavat syksyisin lämpimien maihin. Hanhet m:tavat parvina tai auroina. **2. kuv.** sanonnoissa kuolemasta. | M. Manan majoille. M. ikuiseen kotiin. M. toiseen maailmaan. M:ti tästä elämästä. M:ti pois keskuudestamme. Hän valmistautuu jo maailmasta m:tamaan.

muuttaja¹⁰ *tek.* — **Sähk.** pyörivä muutokone, jolla voimansiirrossa muutetaan sähkövirran laatua, jännitettä, jaksolukua tms.; vrt. muuttaja. — **Yhd.** maahan, maastam, kierrosluvun, nimenm.; kaskadi-, yksiankkurim. -- **asema s. sähk.**

muuttamat/on¹⁷ *kielt.a. 1. pass. a.* jota ei muuteta t. ole muutettu. | Säilyttää lakipykälä m:tomana. Käsky jäi m:tomaksi. Palauttaa m:tomana. **b.** jota ei voida muuttaa. | Se on ihmisvoimin m. **2. akt.** Oloja sanottavasti m. toimenpide.

muuttamisjärjestys s. -kielto s. -kustannukset s. mon. -laite s. -menetelmä s.

muuttaj/tua¹⁴ *refl.v. 1.* muuttaa itsensä jksik, jnklaiseksi. | Paholainen voi m. milloin miksiin. [Metamorfoosissa] Päivän poika on m: tunut itse Auringoksi **TARK**, Saduille ominaista on sankarien m:minen elämäksi **E.N.SERÄLÄ**. -- oli vaara Hämeestä päin äkkiä m: tunut enteileväksi ukkospilveksi **HAARLA**. **2.** siirtää itsensä, siirtyä. | Poika m:tui lattialta tuolille. Kun kala ei enää tuntunut huolivan onkeaa, m:tuivat he toiseen paikkaan **AHO**.

muuttee/llinen¹³ *a. harv.* muuttuva(inen). **-ton**¹⁷ *a. harv.* muuttumaton. | -- Herra uskollisena on / m. **SIONIN KANNEL**.

muuttelehtaa^{2*} *v. = seur.*

muutteleht/ia^{17*} *v. 1.* vähän väliä muuttua, vaihdella. | Onni m:ii. Osoite m:ii. Toisinaan hänen kasvojensa väri m:i **ALKIO**. **2.** siirtyä. | M:ii hermostuneena paikasta paikkaan. -- hevosraukka ei ollut jalkainsa herra, ne kun

m:ivat toistensa edelle vaistomaisesti **ALKIO**. Lapsen tarkkaavaisuus m:ii esineestä toiseen. **muuttelevai/nen**¹³ *a. -suus*¹³ *omin.* muutteleva, vaihteleva. | Pituus jossain määrin m. Epävakainen ja m. sää. Tunteiden m:isuus. Yksilöllinen m:isuus ilmenee käsialasta.

muuttele² *s. runok.* = seur. | Tules paian m: hon, / vaattehen vajehtelohon! **KAL**.

muuttelu² *teonn.* < muuttella. | Huonekalujen m. asunnosta toiseen. Astioiden m. pöydällä. — Kertomuksen m. Puvun kuosin m. — Väestön m. paikkakunnalta toiselle.

muutto^{1*} *teonn.* < muuttaa. (I.) Halkojen m. ulkoa sisään. Talon m. toiseen paikkaan. — Toisten hevosten m. rattaiden eteen. Koneen terien m. Kääreiden m. Omistajan m. Nimen m. M. käyntiin tapahtuu komennolla "käyntiin". — Lämmön m. sähköenergiaksi. Kuutiometrien m. kuutiojaloiksi. — **Yhd.** majan-, nimen-, rintaman-, suunnanm.; rahaksim. (II.) Maasta m. (myös ~). Ulkomaille m. M. maalle, kaupunkiin. Linnut tekevät m:a etelään. Suomen suvun m. nykyisille asuinsijoilleen. — Ilman määräystä us: muuttaminen toiseen asuntoon, majanmuutto. | Meillä on taas m. edessä. — **Kuv.** Hänelle voi tulla m. [= kuolema] jo ensi yönä. — **Yhd.** maahan-, maalle-, maassa-, maasta-, poism.; kevät-, syysm.; massa-, pakko-, salam. **-aika s.** Vuokralaisilla on pian m. käsissä. Sopivin m. on kevät. Lintujen m. — **Lak.** se aika, jonka kuluessa muutto on suoritettava. | Antaa kuukausi m:aikaa. Saada, käyttää hyväkseen laillinen m. M:ajan umpeen kulltua. **-avustus s.** avustus, joka maksetaan muutosta johtuvien kustannusten korvaamiseksi. — **Erik.** korvaus, joka määräedellytyksin maksetaan valtion viran- t. toimenhaltijalle hänen muuttaessaan toisella paikkakunnalla olevaan virkaan t. toimeen. **-haluinen a.** Kaupungit vetävät puoleensa m:sta väkeä. **-hank/e s.** tav. *mon.* Perhe on parhailaan m:keissa. **-haukka s.** Falco peregrinus, suurin maassamme pesivä jalohaukka. **-homm/a s. ark.**, tav. *mon.* muuttopuuha, -työ. | Perhe oli m:issa. Auton renkaan m. on käynnissä. **-ilmoitus s.** paikkakunnalta toiselle muuttamisesta entisen asuinpaikkakunnan rekisteriviranomaiselle tehtävä ilmoitus. **-karavaani s.** jono muuttokuormia. **-kielto s.** paikkakunnalta muuttamista koskeva kielto. **-kiire s.** M:iden vuoksi en ehtinyt. **-kirja s.** asiakirja, jonka kirkkoherranvirasto t. muu rekisteriviranomainen antaa paikkakunnalta toiselle muuttamista varten. **-kuorma s.** Kesäasukkaiden m:at lähtivät asemalle. Tiet olivat täynnä sotaa pakenevien m:ia. **-kustannukset s. mon.** Maksaa korvausta m:ista. **-kuume s. kuv.** Nuorison valtaisi m., ja kymmenet lähtivät Amerikkaan. **-kuva s.** Usein lasimaalaukset aikaansaadaan ns. muutto- l. painokuvien avulla kiinnittämällä ohuella kalvolla painettu kuva lasin pintaan. **-käsky s.** Saada, antaa m.

muuttolai/nen¹³ *s.* jllek paikkakunnalle muualta muuttanut henkilö. | Naapuripitäjästä tullut m. **-s/väki s.**

muutto/liike s. 1. väestön siirtymisestä. | Kau-

punkeihin suuntautuva m. Kotimainen, sisäinen, kansainvälinen m. Työpaikkojen välinen m. 2. liike, joka suorittaa muuttoa. | Tilata auto m:liikkeestä. -**lin**tu s. lintu, joka talveksi siirtyy lämpimämpään ilmastoon; vrt. kiertolintu, paikkalintu. | M:nut alkavat läheteä, saapua. Lensi kuin m. etelän maille. — **Kuv.** M. rakkaus ei tehdä voinut pesää / sydämeeni, jossa jo syksy punertuu sarkia. -**loi**nen s. kasv. isäntäkasvia vaihtava loissieni. | Useimmat ruostesienet ovat m:ia. -**luet**telo s. luettelo, johon merkitään kuntaan t. kunnasta muuttaneet siviilirekisteriin kuuluvat henkilöt. -**lupa** s. Anoa, saada m. -**matk**a s. M:alla rikkoutunut kaappi. M:oiltaan linnut seurailivat rannikoita. -**mie**js s. henkilö, joka suorittaa muuttoa t. on apuna muuttossa. | Tilata muutto-liikkeestä m:het. Pyytää naapurista m:hiä. -**oikeus** s. Vapaa m. minne hyvänsä. -**parv**i s. Kurkien m:et lentävät lumiauran muotoisina kiiloina. -**puuh**a s. Olla m:assa, m:ssa. Ryhtyä m:iin. -**päiv**ä s. Vuokralaisten, palkollisten m. Keyri on vanha palvelusväen m. Yleinen m. on kesäkuun ensimmäinen. Vappu on pappien m. -**reitti** s. Pääskysten m. -**retk**i s. M:ellään oleva kurkiparvi. -**sirkka** s. = kulkusirkka. -**suun**ta s. Lintujen tärkeimmät m:nat. -**tapa** s. muuttamistapa. -**tappio** s. muuttoliikkeen aiheuttama väestön väheneminen. -**tavara** s. Perheellä oli vaunulasti m:a. -**tie** s. Lintujen m:t. -**vaisto** s. Lintujen ihmeellinen m. -**vapaus** s. oikeus vapaasti valita asuinpaikkansa valtion alueella. -**vietti** s. Muuttolintujen periytyvä m. -**voitto** s. vrt. muuttotappio. | Kaupunkien m.

muuttu¹* *pass.v.* -tuvasti *adv.* < muuttaa. 1. tulla muuksi, toiseksi, muun-, toisenlaiseksi kuin on ollut; vrt. muuntaa. | M. muodoltaan, maultaan, väritään jnklaiseksi. Veden m:tuminen höyrystyi. Suola ei liuetessaan m:u kemiallisesti. Kirtuttaessa kerma m:tuu voiksi. Ruoka on m:tunut huonommaksi 'on huonompaa kuin ennen'. Unikko, jonka heteet ovat m:tuneet terälehdeksi. Tyttö oli m:tunut edukseen. He m:tuivat ystävyksistä vihamieheiksi. Jopas on miehen mieli m:tunut! Epäily m:tui varmuudeksi. Ajat ovat m:tuneet. M:tuneet olot, olosuhteet. Illan hämärä m:tuu yön pimeydeksi. Kitka m:tuu lämmöksi. Pojasta polvi m:tuu sl. Jopa Hurtan muoto m:tuu, / painuu kulmat synkät vakoon LEINO. — **Geol.** M:tuneet kivilajit 'erinäisten muutosten tietä toisista syntyneet kivilajit, kiteiset liuskeet'. — **Erik.** vaihdella (jatkuvasti) jtk ominaisuudeltaan, olla epävakainen, epätasainen, vaihteleva, variaabeli, muuttua jatkuvasti. | Vaihdevirta m:tuu alituisen suunnaltaan ja voimaltaan. Kiinteä tai m:tuva korko. Muodoltaan m:tuva. M:tuva suure (mat.) 'muuttuja'. M:tuva, tasaisesti m:tuva liike. M:tuvasti kiihtyvä liike. M:tuva tähti 'jonka valovoima vaihtelee joko jaksollisesti tai epäsäännöllisesti'. 2. vaihtua. | Johtajat m:tuivat, mutta järjestelmä pysyy samana. Talojen omistajat m:tuivat usein.

muuttuja¹⁶ *tek.* — **Mat.** suure, jonka arvo ei tar-

kastelun aikana pysy vakinaisena. | Funktio eli riippuvainen m., argumentti eli riippumaton m. **muuttuma**¹³ s. muuttumisen tulos. — **Biol.** = mutaatio.

muuttumat¹⁰ *on⁷ kielt.a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁶⁵ *omin.* pysyvä, vakainainen, kiinteä, konstantti, invariantti. | M. suure (mat.) 'vakio'. Pitää, säilyttää, pysyä m:tomana. Jäädä m:tomaksi. M:tomien tilavuussuhteiden laki. Aineen ja energian summa on m. Kulkea m:tomalla nopeudella. Suuruudeltaan ja suunnaltaan m. painovoima. M:tomasti aina sama. Puhua m:tomasti samalla äänellä. Väriin m:tomuus. Aineen säilymisen eli massan m:tomuuden laki.

muuttumis¹ *kyky* s. Aineen m. -**nopeus** s. Lämpötilan m. -**oppi** s. usk. katolinen oppi, jonka mukaan ehtoollisleipä ja -viini muuttuvat olemukseltaan Kristuksen ruumiiksi ja vereksi papin lukiessa asetussanoja, transsubstantiaatio-oppi. -**piste** s. *fys.* = muutospiste. -**tila** s. M:ssa oleva aine. -**tulos** s. Talkki on magnesiumpitoisten mineraalien m.

muuttuvai¹ *nen⁶⁵ a.* -suus⁶⁵ *omin.* muuttuva. | Kielen sanavarasto on alati m. Luonteeltaan m. Ilmapuntari ennustaa m:sta säätä. Kielen m:isuus on ikivanha havainto.

muuttunais¹ *alkuisia yhd:oja käyt.* kasvien osista, jotka muuttunna, metamorfoosin, tietä ovat saaneet entisestä poikkeavan muodon ja erikoistettävän. -**juuri** s. kasv. Kärhikasvin m. -**lehti** s. kasv. Kärhilehdet ovat m:ä, jotka toimivat vain kiipeämiseliminä. -**verso** s. kasv. Sipuli on kasvien maanalainen m.

muutunta^{13*} s. muuttuminen. — **Kasv.** kasvin osan (juuren, lehden t. varren) kehittyminen muotonsa ja rakenteensa puolesta alkuperäisestä poikkeavan erikoistettävänsä vaatimusten mukaiseksi, muuttuminen, metamorfoosi. | Happomarjan kasvulehden m. oralehdeksi. Kärhikasvien juurien, lehtien ja versojen m. kärhiksi.

mv. lyh. maanviljelijä. | **Mv.** Antti Rantala. **myalgia**¹⁵ s. lääkk. lihaskipu. | M. esiintyy oireena mm. lihasreumatismissa.

myhky¹ s. möykky, myhkyrä, pahkura; kuhmu, kyhmy. | Suomalmi esiintyy tumman ruskeina, epäsäännöllisinä m:inä. Aika m. savea. Reumatismi on nostanut käsivarteen m:jä.

myhkyinen⁶³ *poss.a.* M. ryhmysauva.

myhkyrä¹⁴ s. möykky, pahka, pahkura, muhkura, myhky; kuhmu, kyhmy. | Kyhmyruusuissa ihoon ilmestyy aristavia m:öitä. Nielty saalis näkyy käärmeen ruumiissa m:änä. -- hänen pienuttua ja selkensä m:ää ei voinut kätkeä heiluva hame LEINONEN. — **Min.** pyöreähkö t. epäsäännöllisen muotoinen mineraalimuodostuma kivi- t. maalajeissa. | Limsiö esiintyy m:öinä liidussa.

myhkyräinen⁶³ *poss.a.* Leinin runtelemat m:set sormet. Petäjän m. runko.

myhäh¹ *dellä^{28*} jreku.v.* -tely² *teonn.* < seur. | M. tyytyväisenä. Isäntä m:teli itsekseen. Iski silmää ja m:teli merkitsevästi. Suopea m:tely. Hän m:teli niin kuin se, jolla on varalla illoinen yllätys iloista yllätystä vastaan AHO.

myhäh¹ *tää^{28*} mom.v.* -dys⁶⁴ *teonn.* (tav. tyyty-

väisesti) naurahtaa, hymähtää, sanoa hm. | M. tyytyväisesti, hyväksyvästi, huvittuneena. M. itseksseen, ajatuksilleen. "Hm", m:ti isäntä. Salaperäisesti m:täen tai veitikkamaisesti silmää isken hän lähtee AHO. Sitten hänen suunsa vetäytyi nauruun — kuului pieni m:dys LINN. | "Pelkäätkö, vallesmannia?" — "Niin minä!" m:tää Juutas pilkallisesti LEHT.

myhailiä²⁰ v. -y^a teonn. hymyillä tyytyväisesti, leppoisaasti, muhoilla, olla tyytyväisen näköinen. | M. tyytyväisenä, hyvillään, huvittuneena. Ukko m:i ja naurahdella. Hyväntuulisen m:evä ilme, hymy. Pojan onnesta m:evät kasvot. Kamreeri m:i partaansa. Leppoisa ymmärtäväinen m:y. Kirjoittajan m:evä kerronta. Hänen naamansa ja partansa ja koko mies m:i AHO. — Kuv. -- keskellä tällaista ihanaa iltaa ja m:evää maisemaa AHO.

mykeeneläinen²⁰ a. hist. Mykeenen kuuluva, liittyvä, Mykeenestä t. Mykeenen kukoistusajalta peräisin oleva. | M. aika, kulttuuri.

mykertyä¹* pass.v. (< seur.) käpristyä, käperäytyä, mytistyä. | -- miehen niska painuu vähän kyssään, koko kuvio m:y sill. Minä olen siinä suhteessa kuollut ihminen, hän ajatteli ja m:i portaalle HELVI HÄMÄLÄINEN.

myker(tää)² v. harv. mytistää, rutistaa. | Ja siellä oli lavolla kaksi vihtaa m:retty päänalaiseksi SILL.

mykerö² s. kasv. kukinto, jossa kukat liittyvät lyhyeen, kartiomaiseen t. leveään, litteähköön kukkalapakkoon ilman kukkaperiä. | Voikukan keltainen m. — Yhd. emi., hedem.

-mykeröinen²⁰ poss.a. Harva-, iso-, kelta-, litteä-, pienim.; yksi-, moni-, 4-m.

mykerö kukinto s. kasv. -kukkainen a. kasv. M. kasvi. — S:sesti. M:set 'Compositae, yhdistäisiin kuuluva kaksisirkkaisuheimo, kasvukunnan suurimpia'. -mäinen²⁰ kalt.a. -sesti adv. M. kukinto, kukkaryhmä. Kukat m:sesti ryhmitäin. -ruusu s. lääkt. = kyhmyruusu.

myketä²⁰* v. harv. mykistyä, vaieta. | Tapo ähkäisi ja m:keni HAARLA.

mykevä¹³ a. -yys²⁰ omin. vars. pinnasta: (pallomaisesti, joskus lieriömäisesti) kupera. | M. pinta. M. linssi. Rokokoolipaston m. etupuoli. M:ät peltokumpareet LEHT. — M:äksi vetäytynyt lauta.

mykistyttyä²⁰* kaus.v. (< seur.) mykistää. | Hänen taituruutensa suorastaan m:ä. Miehet seisovat pelon m:minä.

mykistyä¹* pass.v. < seur. | M. sanattomaksi, äänettömäksi. M. kauhusta, hämmästyksestä. Yleisö aivan m:i ihastuksesta. Arvostelu m:y. Kuolleen ainaseksi m:neet huulet. Omantunnon ääni heikkenee ja m:y kokonaan. -- kodin onnesta autioon yksinäisyyteen, jossa ilo kuolee ja laulu m:y TARK.

mykistää² v. -ävästi adv. tehdä mykäksi (2), sanattomaksi, äänettömäksi, mykistyttyä, vaientaa. | Vastaukseni m:i hänet kokonaan. Seisomme hämmästyksen m:äminä. Suurenmoinen, m:ävä näköala. Turhaan on yritetty m. julkista sanaa. -- epäsuosiosi teki minut voimattomaksi ja -- m:i suuni LEHT.

mykiö² s. (vars. kupera) linssi. | Valokuvausko-

neen m:t. Poikkileikkaukseltaan m:n muotoinen kappale. — Anat. silmälinssi. | Silmän valoa taittava osa, m. -mäinen²⁰ kalt.a. kuperaan linssin muotoinen. | M. kappale, solu.

mykkyrä¹⁴ s. mytty, käärrö, kerä, käppyrä, sykkyrä. | Kääräisi vaatteet m:ksi. Yhtenä m:nä tenavat kierivät portaita alas. M. ruskeata ompelulankaa KARHUM. — Vars. mykkyrässä, -än, -llä, -lle (us. adv.) Olla, istua, maata m:ssä. Lapsi kyhjötti yhdessä m:ssä. Jalat m:ssä alla. Käärä, sitoa, mytistää, mennä, kiertä m:än. Hihat ovat menneet monelle m:lle. Äiti leipomapöydällä kaulasi taikinan ohueksi, käänsi sen sitten monimutkaisesti yhteen m:än CANTH. [Koira] vihdoin laskeutui makuulle yhteen m:än JÄRN.

mykkä¹¹* a. mykästi adv. mykkyys²⁰ omin. 1. puhekyvytön. | M. mies. Lapsi ei oppinut puhumaan, vaan jäi mykäksi. Kuuro ja m. — Mykät eläimet. — S:sesti. Mykkien opetus. — Yhd. kuuro. 2. sanaton, puhumaton, äänetön. | Vieraat istuivat mykkiä. Hämmästyksestä, ihmetyksestä, kauhusta m:nä. M. kuin kala, muuri. Keskiajan katolisissa jumalanpalveluksissa seurakunta jäi mykäksi kuulijaksi. -- ujoina ja m:nä en saanut sanaakaan sanotuksi tervetuliaisiksi AHO. 3. esineistä, asioista: äänetön; us. kuv. 1. ja 2. kohtaan liittyen. | Eloton, m. kappale. Radion on epäkunnossa ja m. Urkujen fasadi tehdään usein mykistä pilleistä. M. elokuva;) (äänielokuva. M. asiakirja. M. kuva voi kertoa enemmän kuin monisanainen esitelmä. Hiljainen, m. yö. Luonnon m. kieli. Puut seisovat tapahtuman mykkiä todistajina. Rauniot kertovat m:ä tarinaansa. Sorretun kansan m. hätä. Hänessä alkoi kuohua hiljainen, m. raivo. M. halveksunta. Silmien m. kysymys. M. kauppa 'aikoinaan luonnonkansojen kanssa ilman keskustelua käyty vaihtokauppa'. — Ranskalaisten sanojen m. [= kirjoituksessa merkitty, mutta puheessa kuulumaton] loppuäänne.

mykologi¹ s. sienitietilijä. -logia¹⁰ s. sienitiede. -loginen²⁰ a. M. tutkimus.

mykoosi² s. sienitauti.

mykorritsa¹⁰ s. kasv. sienijuuri.

mykrä¹¹ s. murt. myyrä.

myksooma¹³ s. lääkt. limakasvain.

myksödeema¹⁰ s. lääkt. kilpirauhasen toiminnan puutteellisuudesta aiheutuva sairaus, limapöhdö(tauti).

myky¹⁰ s., vars. ruok. kokkare, paakku, möykky. | Keittoon lisätään jauhoista ja verestä tehtyjä m:jä.

mykyrä¹⁴ s. mykkyrä, myhky(rä), möykky. | -- suuri palmikko painoi m:nä niskassa HEFOR. **myli**¹⁰stä²⁰ onom.v. harv. -nä¹¹ teonn. mölistä. | -- mullikka [on] päästänyt intohimoisen pitkän m:nän Kianto.

myllehtiä¹⁷* v. harv. myllertää, temmeltää. | Maailma riehuu ja m:i päivär. [Säyneitä] m:i ihan siimani ylikin AHO.

myllerrellä²⁰* frekv.v. -tely² teonn. < myllertää. | Myrskyn m:tely. Ajatukset m:televät mielessä.

myllertyä^{1*} *pass.v.* < myllertää 2. | Meri m:i pohjia myöten.

myllertäjä¹⁰ *tek.*

myller¹*tää*⁹ *v. -rys^{9a} teonn.* 1. *intr.* liikkua sekasorron vallassa t. sekasortoa aiheuttaen, myllätä, möyriä, telmiä, temmeltää, riehua; merestä yms.: kuohua, hyrskytä, meuruta. | Lapsiparvi m:tää kamarissa. Liisa m:si pukukomerossa. Pellolla m:tävä mies. Meressä m:tävä valas. Kaivukoneen m:rys. -- m:si, kuokki ja lapiot PAULAH. — Vaahtopäin m:tävä meri. Vene kiisi läpi m:tävien kuohujen. Myrskyn m:rys. Taistelun m:rys. — *Kuv.* Rinnassa m:tävät voimakkaat tunteet. Mielikuvituksen m:rys. Ristiriitaiset ajatukset m:sivät hänen aivoissaan. Vallankumouksen m:rykset. Rauhallinen kolkka keskellä ajan m:ryksiä. Uudet aatteet alkoivat m. kansan keskuudessa. 2. *tr.* myllätä, möyriä; penkoa, tonkia; kuohuttaa, saattaa sekasortoon. | Olet m:tänyt laatikon mullin mallin. Kranaatit m:tävät maaston. Tulvaveden m:tämä seutu. Myrskyn m:tämä meri. Paikalle m:rettiin rakennuksen perustaa. Tupakka m:si ilkeästi vatsaa. Sodan m:tämä Eurooppa. Mieltä m:sivät monenlaiset ajatukset.

1. **mylleröi**¹*dä*²⁰ *v. -nti^{1*} teonn.* = ed. 1. | -- monissa kymmenissä koskissa m:nyt vesi AHO. 2. **mylleröi**¹*dä*¹⁸ *v. voim. puhek.* -nti^{1*} *teonn.* voimistella Müllerin järjestelmän mukaan. | M:kää aamuisin!

myllistää² *v.* mullistaa, myllertää. | M. maata. -- m:i hän yöt yksinään, milloin niityn raiuussa, milloin ojankaivussa KAUPPISH. Koko laatikon hän m:ää ylösalaisin KALLAS.

mylly¹ *s.* 1. perusmerk. a. viljanjauhaimiskone, jossa jyvät murskautuvat kahden pyöreän, uurrepintaisen kiven t. kahden valssin välissä, vasaralaitteissa tms.; rakennus t. teollisuuslaitos, jossa suoritetaan viljan jauhatus. | Veden, tuulen käyttämä, pyörittämä m. Höyryllä, sähköllä käyvä m. M:n kivet, suppilo, rattaat, ruuhi. M. jauhaa, käy, pyörii. Jauhattaa m:ssä rukiita, vehniä. Koskessa on vanha m. Mennä m:yn, käydä m:ssä. SOK:n m. — *Kuv.* Saada (uutta, lisää) vettä m:ynsä [= saada (uutta) aihetta, ylykettä, saada puheen aihetta, "tuulta purjeisiinsa"] sp. Tapauksesta vastustajat saivat vettä m:ynsä. Juttu lisäsi vettä kylän akkojen m:yn. Joka ensin m:yn tulee, se ensin jauhattaa [= ensiksi ehtineellä on etuoikeus] sl. Jumalan m:t jauhavat hitaasti [= rikosta seuraa rangaistus, vaikka se näyttäisi viipyvän] sl. — *Yhd.* kaura-, ohra-, riisi-, ruis-, vehnäm.; jauho-, ryyni-, suurimom.; höyry-, käsi-, polku-, sähkö-, tuuli-, vesim.; harakka-, jalka-, kartio-, keila-, kivi-, mamselli-, ratas-, siipi-, survin-, valssi-, varvas-, vasaram.; kauppa-, kotitarve-m. b. *kuv.* hyörinä, touhu, kiire, mylläkkä, sekamelska, kaaos. | Moissessa m:ssä en vielä ole ollut: työtä aamusta iltaan ja puhelin soi lakkaamatta. Jos mielivalta pääsee valloilleen, joudutaan m:yn, josta on vaikea päästä. Koko katu oli yhtenä ainoana hullun m:nä. — *Yhd.* hiiden-, hullunm.; mainosm. 2. muista, kah-

vinpapujen, mausteiden, lihan, hedelmien, seppelin ym. jauhamiseen t. rouhimiseen käytetyistä viljamyllyn tavoin rakennetuista t. toimivista laitteista t. koneista. | Jauhaa kahvia m:llä, m:ssä. M:llä, m:ssä hienonnettu liha. — *Yhd.* kahvi-, liha-, luu-, manteli-, marja-, mauste-, mehu-, peruna(jauho)-, sepeli-, silppu-, soram.; paperim.; kollerim.; mokkam.; kuula-, putkim. 3. muuhun kuin jauhamiseen käytetyistä myllyn tavoin pyörivistä laitteista t. koneista. | Lapset rakentelevat m:jä puroon. — *Yhd.* betoni-, laasti-, sementtim.; rukousm.; raham. 4. *voim.* hevosella suoritettava säärtien pyöritys. 5. myllypeli; myllypelissä pelinappuloiden sijoitus t. tilanne, jossa pelaaja on saanut kolme nappulaansa samaan riviin. | Pelata m:ä. Saada, tehdä m. M. kiinni!

myllyhuone *s.* -koi *s.* = jauhokoisa. -kone *s.* Tehdas valmistaa erilaisia m:ita. -koneisto *s.* -koski *s.* koski, jossa on mylly. -kuorma *s.* myllyyn menevä t. sieltä tuleva viljakuorma. -kylä *s.* kylä, jossa on mylly. -kääntö *s.* voim. nojapuulike, jolla haaraistunnasta mennään toisen aisan alitse jälleen haaraistuntaan. -lahko *s.* hist. myllyosuuskunta. -laite *s.* -laitos *s.* Suuri, uudenaikainen m. -liike *s.* Harjoittaa saha- ja m:ttä. Myytävänä tuottava m. -matka *s.* Isäntä on m:lla. -matti *s.* = myllypeli. | Pelata m:a. -mestari *s.* mylläri. -mieh*s.* myllyssä kävijä. | Kunnantalon edustalla seisoskeli m:hiä. -mäki *s.* mäki, jolla on mylly. | Kylän tuulimyllyt sijaitsivat yhteisellä m:ellä.

myllynakseli *s.* Paksusta puusta tehty m. -haltija *s.* myt. M. herätti nukahtaneen myllärin, kun kivet jauhoivat tyhjää. -kivi *s.* M:et, kaksi tav. pyörää, uurrepintaista kiveä, joiden välissä vilja jauhautuu. M:en silmä. -- hänen sydämensä on kova kuin alimmainen m. kivi. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että m. ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen ur. -kivikaulus *s.* vars. 1500–1600-luvulla käytetty laaja, pyöreä, poimuiseksi kovitettu kaulus. -kivitehdas *s.* -kiviteollisuus *s.* -koulu *s.* = myllynruuhi. -omistaja *s.* -paikka *s.* Hyvä m. Kosken rannalla vanha m. -pöly *s.* viljasta myllyyn kertynyt jättepöly, myllyntomu. | M. on oivallista sianruokaa. -ratas *s.* Vesi pyörittää m:ta. -ruuhi *s.* vesimyllyn rattaaseen vettä johtava ruuhi, myllynkouru, -ränni. -ränni *s.* = ed. -siipi *s.* tuulimyllyn siipi. | M:vet pyörivät tuulella. Kädet viuhkovat kuin m:vet. -tomu *s.* = myllynpöly.

myllyoikeus *s.* oikeus pitää myllyä. | Feodaaliherroilla oli alueellaan myös m. -osuuskunta *s.* Maaseudun meijeri- ja m:nat. -peli *s.* kahden pelattava lautapeli, jossa pelaajat koettavat saada nappulansa sijoitetuksi kolmittain samaan riviin l. tehdä "myllyn". -puro *s.* puro, jossa on mylly. | M. kohisi keväisessä mahdisaan. -pyörähdys *s.* voim. eräs nojapuilla haaraistunnasta suoritettu pyörähdys. | M. eteen, taakse, sivulle. -rakennus *s.* SOK:n upea, ajanmukainen m. -teollisuus *s.* Kanadan tärkeä m.

-tie s. myllylle johtava tie. **-tonttu** s. myt. myllynhaltija. | Jauhoinen m.
myllyttää¹⁰ tek.
myllyttää²⁰ v. jauhattaa t. jauhaa myllyssä. | M. viljaa, ohria.
myllytulli s. erä, jonka myllynomistaja ottaa jauhatuspalkkiona jauhettavasta viljasta; hist. myllyyn jauhattavaksi viedystä viljasta Ruotsi-Suomessa v. 1625—34 valtiolle suoritettu maksu. **-tupa** s. myllyn yhteydessä t. lähistöllä oleva tupa. | Sillan korvassa oli mylly ja m. aho.
myllytys⁶⁴ teonn. < myllyttää. | Kauran m. suurimoiksi. **-arvo** s. Vehnän m. **-jäte** s., tav. mon.
myllytyspi s. Jalkamylly ym. m:it.
mylly[tä³⁰ v. harv. myllätä, myllertää. | Mikä helvetti siellä [sielussa] m:ää LEHT.
myllytön⁶⁷ kar.a. M. kylä, talo.
myllyvero s. hist. v. 1882 lakkautettu myllynomistajien suorittama elinkeinovero. **-vesi** s. Poutien takia on m. käynyt vähiin. **-vuoro** s. Jokaisella myllylahkoon kuuluvalla oli m:nsa.
myllä[kä¹⁵ s. 1. sekasorto, sekamelska, sekasotku, kaaos, myllerrys, melske, nujakka, hälinä, vilinä, vilse. | Sekava tappelevien m. Suursiivouksen, muuton m. Taistelun m. Kansainvaelluksen, vallankumouksen m. Pakokauhun aiheutti hirtittävän m:än. Ihmiset matkustivat jouluksi maalle, ja me jouduimme asemalla pahimpaan m:ään. Koko joukko kiersikeli maassa yhdessä m:ässä. Kävi kova myrsky, ja lahti vaahtosi yhtenä m:känä. Ajatukset pyörivät sekavana m:känä päässä. Koko [Michelangelon] viimeisen tuomion esitys näet on vain alastomien ruumiiden m:kää aho. Kaikkeksi onneksi nuo [elämän] ihmeet eivät esinny järjestyksettömänä m:känä, vaan noudattavat lakeja SILL. 2. eräs kansantänhu.
mylläköidä³⁰ v. -nti¹ teonn. myllätä, myllertää, mylleroiä. | Lasten oli lysti m. heinissä. [Kivikkorannassa aallot] turhaan m:vät PAKK.
mylläri s. myllyn omistaja, hoitaja, käyttäjä. | Valkoinen kuin m.
myllästää² v. harv. = seur. | Mennäänhän tuonne suuren kiven kupeelle juttelemaan, jossa ennenkin m:ettiin KAUPPISH.
myllä[tä³⁵ v. -ys⁶⁴ teonn. myllertää. 1. intr. Maija m:si vaatekomerossa. Renki m:ä pelolla. Hauet m:sivät katiskassa. Meri, koski m:ä vaahtoten. Hän penkoo, m:ä, heittelee kirjoja, sulloo sukkia KARHUM. 2. tr. Olen m:nnyt kaikki paikat sekaisin. Kaivukone m:ä maata. Potkurit m:sivät vettä. -- m:sin tuntikaupalla vanhojen ulkomaalaisten lehtien suunnattomia röykkiöitä SILL.
myloniitti⁶ s. geol. maankuoren liikunnoissa ruhjoutunut ja uudelleen iskostunut kivi.
mylviä¹⁷ onom.v. -ntä¹⁵⁰, -näl¹ teonn. huutaa kovalla, jylisevällä, us. matalalla äänellä, möyrytä, mölistä. | Härkä kuopii maata ja m:i. M:vä karja. Mursujen kumia m:ntä. Mies m:i kuin raivostunut sonni. Kaiuttimet m:vät. Sumusireenin m:nä. Syöksypommittajat kiitävät moottorit m:en. Ulkona m:i hirmumyrsky. -- myrsky nousee ja korpi m:i ja salo soi aho. Laulu jatkuu taas uhkaavana m:ntänä SILL.

mylväh[dellä²⁰⁰ frekv.v. -tely² teonn. < seur. | Lehmät m:televät. Kapteeni m:telii vihoissaan.
mylväh[tää²⁰ mom.v. -dys⁶⁴ teonn. < mylviä. | Härkä m:tää raivoissaan. Sumusireenin m:dys.
mylväis[tä²⁰ mom.v. harv. = ed. | -- kun sa m:et, niin vuoret murtuu LEINO.
mymi[stä²⁰ onom.v. harv. -nä¹¹ teonn. mumista, hymistä. | -- m:si minulle käsittämättömiä loitsurukouksia JÄRN.
mymäh[tää²⁰ mom.v. harv. -dys⁶⁴ teonn. < ed. | -- hörppäili kahvia ja m:ti: "Yhy" Kianto.
mynkään adv. alat. -- mennä mynkään mennä myttyyn. | Koko juttu meni m.
mynnähtä²⁰ v. ark. käydä happameksi, pahanmakaiseksi t. -hajuiiseksi, myrtyä. | Maito on m:nyt. M:neen haju. -- Kuv. Juttu tuntuu hukan m:neeltä.
mynti¹ a. murt. täysi-ikäinen. | -- m. on hän vasta puolen vuoden päästä kivi.
myntti¹ s. ark. (lyöty) raha. | -- suuria velkakirjoja, joista en saanut kruunun m:ä pärvär. Nohin housurepaleihin meni semmoinen summa m:ä PAKK. -- Kuv. Lyödä m:ä jstak, jllak 'käyttää hyväkseen jtk, hyötyä jstak'. Osasi lyödä m:ä poliittisten vastustajien erehdyksistä. -- merkki s. rahamerkki; erik. Kaarle XII:n liikkeeseen laskemista kuparisista hätärahoista.
myntä³⁵ v. ark. -täys⁶⁴ teonn. lyödä t. leimata rahaa. | M. hopeaa rahaksi. M:ätty raha. Myykäämme se kruunulle, joka m:tää siitä rahoja kivi.
myo[geeni]¹ s. albumiineihin kuuluva lihaskudoksen valkuaisaine. **-kardiitti**¹ s. lääkk. sydänlihasen tulehdus. **-logia**¹⁵ s. lihaksia käsittelevä anatomian osa, lihasoppi. **-meeri**¹ s. selkärankaisten lihassegmentti.
myooma¹⁰ s. lääkk. lihas(kudos)kasvain.
myooppinen⁶³ a. lääkk. likinäköinen.
myopia¹⁵ s. lääkk. likinäköisyys.
myosiini¹ s. globuliinien ryhmään kuuluva lihaskudoksen tärkein valkuaisaine. **-tomia**¹⁵ s. lääkk. lihasen katkaiseminen hoitotoimenpiteenä.
myrha¹¹ s. = mirha(mi). | M:n tuoksu.
myria/deittain adv. äärettömin määrin, suunnattomasti. | Hyönteisiä oli m. -(di¹ s. (perusl.), tav. mon. ääretön, suunnaton, lukematon luku (määrä). | M:dit tähdet. Hangella hohti m:deja lumikristalleja. M:dien vuosien aikana. **-metri**¹ s. (lyh. mam) 10.000 metriä, peninkulma.
myristiinihappo s. eräs kiteinen rasvahappo.
myristä²⁰ onom.v. -nä¹⁴ teonn. murista, möristä. | Koira m:si hiljaa. Karhun m:nä. Hän rymysi polvillaan, höpisi ja hölpötti, m:si ja mörisi pärvär. Taave luovi m:sten ohi vastamatta mitään SILL.
myrky¹ s. aine, joka verraten pieninäkin määrinä vaikuttaa elimistöön vahingollisesti. | Tappava, vaarallinen, voimakas m. Huumava, lamauttava, syövyttävä m. Kiinteä, nestemäinen, kaasumainen m. Sinihappo, strykniini ym. m:yt. Elohopea on nautittuna vaarallista m:kyä. Käärmeen [erittämä] m. Torakan [hävittämiseen käytetty] m. Alkoholi on elimis-

tölle m:kyä. Nauttia, ottaa m:kyä. Antaa jkille m:kyä. Tappaa n:yllä. Pyyttää kettuja m:yllä. M:yn vaikutus. M:kyjen käyttö lääkkeenä. Hävittää syöpäläisiä, rikkaruohoja m:yllä. Noita ja m:kyjen sekoittaja. Valhetta on kartettava kuin m:kyä. Kalkki saattaa olla muutamille kasveille m:kyä. — *Kuv.* jstak henkisesti, moraalisesti vahingollisesti vaikutavasta. | Kateuden, valheen, vihan, epäluulon m. Vuodattaa, valaa m:kyä jkn mieleen. Kylvää eripuraisuuden m:kyä. — kylvävät ihmisten mieliin masennuksen m:kyä AHO. Siitä rupeisi mustasukkaisuuden m. kaivamaan nuorukaisen sydäntä IVALO. Paroni oli aina ollut m:kyä Aarnen elämässä TALVIO. — *Erik.* pahudesta, ilkeästä puheesta. | Kielen, puheen m. Hän on täynnä m:kyä ja sapetta. Mesi kielessä, m. mielessä SL. [Huomautus] oli pistos nauravilta huulilta, m:kyä kielenkärjessä LINN. — Jopa nyt m:yn lykkäsi (ark.) 'pitipäs sattua onnettomasti, hullusti, tulipa vastus, kävipä ohraisesti'. — *Yhd.* kasvi(s)-, käärmeen-, ruumis-, sienim-, hengitys-, hermo-, iho-, kosketus-, suoli-, sydän-, verim-, hyönteis-, kalan-, kasvinuojelu-, ketun-, karpas-, nuoli-, peittaus-, rotan-, syöpäläis-, torakan-, tuholaism-, vastam.

myrkyjaine s. Voimakas, vaarallinen m. M:aineet on pidettävä apteekissa erillään. Pilaantuneissa ravintoaineissa syntyy m:aineita. Toksiinit, bakteerien synnyttämät m:aineet. -annos s. Kuolettava m. -ase s. Erällä hyönteisillä on m. -asetus s. lak. myrkyjen käyttöä, säilyttämistä yms. koskevia määräyksiä sisältävä asetus. -elin s. Skorpionin m. -hammas s. myrkykäärmeillä myrkyrauhasen yhteydessä oleva ontto hammas. | Kyykäärmeen m:paat.

myrkyinen⁶⁵ poss.a. harv. myrkyllinen. | -- sydämissään kiihkon tutkaimen m. kärki SARKIA. **myrkyisä**¹³ a. harv. = ed.

myrkyjaue s. -juoma s. -kaappi s. Apteekin, sairaalan m. -kaasu s. M:jen käyttö sodassa. -kasvi s. Sudenmarja, myrkykeiso ym. m:t. -kauppa s. myrkyaineiden kauppa. -keiso s. Cicuta virosa, komea valkokukkainen myrkyllinen putkikasvi. -kielinen a. kuv. ilkeä, häijypuheinen, -sanainen. | M. eukko. M. artikkeli. -kirja s. farm. kirja, jota apteekkien tulee pitää erikoisessa luettelossa mainittujen ensimmäisen luokan myrkyjen myynnistä. -kylvö s. kuv. moraalisesti t. jssak muussa suhteessa turmiollinen toiminta t. vaikutus. | Eripuraisuuden m. alkoi itää. -käärme s. käärme, jolla on myrkyhampaat, myrkyllinen käärme. | Silmälasikäärme on vaarallisimpia m:itä. -liija s. Colchicum, eräitä liljakasveja. -liuos s. Tuhohyönteisten hävittäminen m:ksilla. -malja s. Tyhjentää m. -merkki s. farm. = myrkymerkki. -neste s. Syövyttävä m. -nuoli s. myrkytetty nuoli. | Borneon alkuasukkaat käyttivät m:a metsästykseen. — *Kuv.* -- jokaista on kerran pettymyksen m. haa-voittava Kianto. -oppi s. myrkyä, niiden kemiallisia ja fysiologisia ominaisuuksia käsittelevä oppi, toksikologia. -pikari s. Sokrates sai

tyhjentää m:n. -pisara s. Juomaan sekoitettu m. — *Kuv.* Tämä totuus toi mukanaan ennen pitkää myöskin m:n kalkkiin: minulle kävi vähitellen selväksi, etten itse osannut laulaa KOSKENN. -pistin s. Ampiaisen, skorpionin m. -pistiäinen s. M:set 'Aculeata, pistiäisten alalahko, johon kuuluvat mm. ampiaiset, mehiläiset ja muurahaiset'. -pitoinen a. M. aine, liuos. -pullo s. Pääkallon kuva m:n kyljessä. Hyönteiset tapetaan m:ssa. -pöly s. Tuhohyönteisiä hävitetään mm. arseenipitoisella m:llä. -rakko s. Kyykäärmeen myrkyham-
paan tyvessä on m. -rauhanen s. Kyn, am-
piaisen m. -sieni s. Kärpässieni on m:stämme tunnetuin. -syötti s. Rottien hävittäminen m:eillä. -vaikutus s. Alkoholin, tupakan m. Taistelukaasujen m.

myrkyllinen⁶⁵ a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. myrkyä sisältävä, myrkyypitoinen, myrkyyn tavoin vaikuttava. | M. aine, väri. M. kasvi. M. käärme. M. [= myrkytetty] nuoli. Ampiaisen m. pistos. M:sesti vaikuttava lääke. Kärpässienen m:syys. — *Kuv.* häijy, ilkeä (mielinen), katke-
ra, pahansuopa; purevan ivallinen, pilkallinen. | M. vanhapiika. M. sana, pistopuhe, pilkkaruno. M. kirjoitus, lentolehtinen, vitsi. Puhua m:ssä äänilajissa. Eukolla on m. kieli. Onpas hän m:sellä tuulella. M. katse, silmäys. Nauraa m:sesti. Ukko hymähti m:sen hymähdyksen ja hänen kasvoillaan ilkkui alaston iva LINN. -- vihan puna kasvoilla ja silmissä m. väike järvent. — M:sen vihreä 'myrky-
vihreä'.

myrkymerkki s. farm. merkki, joka tulee olla ensimmäisen luokan myrkyyn päällyksessä, kun sitä luovutetaan apteekista muuhun tarkoitukseen kuin lääkkeeksi. -sekoittaja s. Salamuraaja ja m. -vihreä a. räikeän vihreä. | Kirkon m. katto. M. tapetti. **myrkytellä**²³⁶ frekv.v. -tely² teonn. < myrkyt-
tää. | Talvisin hän m:teli kettuja.

myrkyttää¹⁴ pass.v. < myrkyttää. | Elimistö m:y. Kalat kuolivat m:neessä vedessä. — *Kuv.* turmeltua henkisesti, moraalisesti; tulla häijyksi, ilkeäksi, katkeroitua. | Äärimmilleen hienostunut, m:nyt taide WALTARI. Ei leikistä kan-
nata m. Hän on jo parikymmentä vuotta kan-
tanut orjan iestä, ja hänen sielunsa on m:nyt TARK.

myrkyttää¹⁶ tek. Mieheensä m. — *Kuv.* Epä-
sopu, elämän m.

myrkyttää²² v. -tävasti adv. 1. panna myrkyä jhk, tehdä myrkylliseksi. | M. jkn ruoka. Vihollinen m:tä kaivot. M:etty syötti. M:etty [= myrkyllä sivelty, myrkyyn kastettu] nuoli, tikari. Taistelukaasut m:tävät ilman. Sini-
happo vaikuttaa m:tävästi. — Omenapuiden m:täminen 'myrkyllä ruiskuttaminen'. — *Kuv.* turmella, vahingoittaa, saastuttaa moraalisesti t. jssak muussa suhteessa; joskus: katkeroi-
taa. | Poliittisen kiihotuksen m:tämä kansan-
joukko. Pahat himot m:tävät ihmisyydämen. Heidän moraalittomuuden m:tämä mielensä. Epäluulo m:ti koko poliittisen ilmapiirin. Nai-
nen m:ti koko hänen elämänsä. Kaikenlaiset
huhut kiertelevät ilmassa ja m:tävät mieli-

alan PEKKANEN. 2. antaa myrkyä jlle t. jlle, vahingoittaa t. tappaa myrkyllä. | M. jku arsenikilla. Vainaja on ilmeisesti m:etty. M. itsensä 'ottaa myrkyä'. Tuhannet ihmiset kuolivat kobran m:täminä. M. luteita.

myrkyty^s ^{teonn.} < ed. 1. myrkyttäminen. | Hän on joutunut m:ksen uhriksi. 2. myrkytävahingollinen vaikutus elimistöön t. elimen, myrkytävahingollinen vaikutus elimistöön t. elimen häiriötila, myrkytyminen, myrkytystila. | Äkillinen, pitkälinen, paikallinen, yleinen m. Saada m. Potilaassa on selviä m:ksen oireita. Pitkäaikaisen morfiinin käyttämisen aiheuttama m. — Yhd. alkoholi-, arsenikki-, bakteri-, elohopea-, fosfori-, happo-, haka-, jodi-, kaasu-, karboli-, kupari-, liha-, lyijy-, lyysi-, makara-, morfiini-, märkä-, nikotiini-, rehu-, sien-, sinihappo-, tupakkam.; verenm.

myrkytysmurha s. -oire s. Kyyn pureman aiheuttamat m:et. Tupakoiminen voi aiheuttaa ankaruuden m:ita. -tapaus s. Äkillisissä m:kissa on heti turvauttava lääkäriin. -tila s. Strykini aiheuttaa elimistössä vaikean m:n. Pitkällinen m. -vaara s. Puukaasuttimien aiheuttama m.

myrkytön^{en} ^{kar.a.} -tömyys^{en} omin. < myrky. | M. leimasinväri, tulitikki. M. kasvi, käärme.

myrmekeittiⁱ s. min. tav. kvartsin ja plagioklaasin mikroskooppinen yhteenkasvettuma.

myrmeko/fiiliⁱ s. kasv. el. muurahaissuosija; muurahaissievras. -fyyttiⁱ s. kasv. muurahaisskasvi.

myrobalaanⁱ s. troopillisten Terminalia-puulajien hedelmä. | M:ejä käytetään varsinkin parkitsemiseen.

myrosiiniⁱ s. ristikukkaisissa, vars. sinapin siemenissä esiintyvä entsyymi.

myrriⁱnenⁱ a. harv. äkäinen, ärtynen, nyrpeä, myrtynyt. | Herätessä tuntuivat mielet apeilta ja m:siltä ALKIO.

myrriksissäⁱ, -in adv. (us. poss.-suff:llisena) nyrpeissään, äkeissään, happamalla tuulella. | Onpa hän tänään m:ssään. Mieli on m.

myrrysmies s. harv. noita, velho, tietäjä, poppamies. | Kuuluu m. -- silmissä oli näkiän ja m:miehen tuima, punnitseva katse HAARLA. -ukko s. = ed.

myrtyⁱäⁱ ^{kaus.v.} < myrtyä. | Ukkonen m:ää maidon. — Tapaus m:i isän. -- pieni kirje oli m:änyt marskin mielen ivalo.

myrskyⁱ s. 1. a. erittäin voimakas (metrl. vähintään 8 beaufortin) tuuli; vrt. rajuilma. | M., kaatosade ja ukkonen. Kova, ankara m. Puhkesi hirvittävä m. Tuuli kiihtyi m:ksi. M. riehui, raivoaa, meuruu. M. pauhaa, mylvii. M. kiihtyy, yltyy. M. tyntyy, laantuu, asettuu, lakkaa. M:n voima kasvaa, heikkenee. M:n myllertämä meri. Puut huojuvat, taipuvat, taittuvat m:n kourissa, käsissä. M. aiheuttanut suuria vahinkoja. Laiva heittelehti avuttomana m:ssä. -- m. käy ja metsä pauhaa, / tulta iskee pitkäinen kiv. — Kuv. Rlen-si m:nä ovesta ulos. Hevoslauma kiihtää m:nä eteenpäin. — Yhd. hirmu-, pyörrem.; hiekkalumiin.; itä-, koillis-, länsi-, pohjoism.; ke-vät-, syys-, talvim. b. Magneettinen m. 'raju

maamagnetismin häiriö'. 2. kuv. voimakas kuohunta, kiihko, kiihtymys, raju levottomuus; kova kohina, pauhu tms. | Kansainvaelluksen, isonvihan, vallankumouksen m:t. Kansainvälisessä politiikassa m:n merkkejä. Elämän tyynyt ja m:t. Rauhallinen turvapaikka keskellä ajan, maailman m:jä. — Tunteiden, intohimojen, ajatusten, mielen m. Nuoruusvuosien sisäiset m:t. Vastustuksen, vihan m. Kirja nostatti siveellisen suuttumuksen m:n. Asia herätti lehdistössä tavattoman m:n. Mieli-piteiden m. Kun isä saapui, nousi kotona m. Isännän katse ennusti m:ä. — Puolustajan tuli kiihtyi m:ksi. Käyttänytutusten m. Esitys aiheutti suoranaisen suosionosoitusten m:n. Ihastuksen, suosion, riemastuksen m. -- taistelun m. soi VIILANEN. -- äänten m. hiljnen HELVI HÄMÄLÄINEN. — Eräitä sanontoja. | Tyntä m:n edellä. M. vesilasissa 'merkitykseltään vähäinen kiihtymys pienessä piirissä'. Kylvää tuulta ja niittää m:ä 'aiheuttaa toiminnallaan tarkoittamaansa suurempaa levottomuutta, häiriötä, vastustusta'. M. ja kiihko 'nimitys, jolla tarkoitetaan erästä 1700-luvun loppupuolen kautta Saksan kirjallisuudessa; myös kiihkeä kausi jkn yksityisen elämässä t. kirjailijan tuotannossa; myrsky- ja kiihkokausi'. [Goethe] saa uusia sosiaalisia velvollisuuksia, hänen m:nsä ja kiihkonsa tyventyy KOSKENN. Olla kuin m:n merkki (allakan kulmassa) [= viuhaisen näköinen] sp. — *hyrskyn myrskyn* ks. *hyrsky*. — Yhd. vastalause-, suosion-, tun-nem.

myrsky/aallokko s. myrskyn aiheuttama aallokko. -aalto s. myrskyn nostattama aalto. | Valtameren m:tojen korkeus on 8–10 m. — Kuv. Vallankumouksen m:lot. -- ihastuksen m. hulvahti yli kumartelevan taiteilijan LEMO-NEN. -alue s. alue, jolla myrsky raivoaa. | Atlantilla on laaja m. -haka s. rak. naula, jolla liuskekaton levyt kiinnitetään alakärjestään.

myrskyillä^{en} ^{frekv.v.} < myrskytä.

myrskyilma s. On tulossa m.

myrskyinen^a a. -sesti adv. -syys^{en} omin. myrskyisä. 1. a. poss. M. ilmasto, sää, rannikko, talvi, yö. M. matka. b. myrskyävä, myrskyn vallassa oleva; myrskyä muistuttava, myrskyn kaltainen, myrsky-. | M:sen meren jättiläis-aallot. M. tuuli. 2. kuv. kiihkeä, kuohuva, levoton, raju, raivokas. | Levoton m. aika. Hänellä on ollut m. nuoruus. M. kokous. Kotona sattui m. kohtaus. Yleisö osoitti m:sesti suosiotaan. M. ihastus. Mutta harvoin kuitenkin nähtiin näin m:senä rauhallista Lauria KIVI. -- m:sen avioliiton jälkeen oli hän karannut erään luutnantin kanssa KOSKENN.

myrskyisäⁱ a. -ästi adv. -yyss^{en} omin. = ed. | M. ilmasto, rannikko, yö. M. matka. M. meri, tuuli. — M. aika. M. istunto, riita. Kappale sai m:än menestyksen. Voittajaa juhliittiin m:ästi.

myrskykansi s. mer. aluksen ylärakenteen päällä oleva kevytrakenteinen kansi, jota matkustajaluksessa käytetään kävelykantana. -kausi s. Syyskuussa sattui lähes kaksiviikkoinen m. —

Kuv. Kansainvälisen politiikan m:det. Myrsky- ja kiihkokausi Saksan kirjallisuudessa, ks. myrsky 2. Kirjailijan, nuoruuden myrsky- ja kiihkokausi. -kesku|s s. *metrl.* myrskyä aiheuttava syvä matala, | Itämerellä on syvä m. M. siirtyy nopeasti kaakkoon päin. — *Kuv.* Balkan, poliittinen m. -- uskonnollisista henkilöistä tulee välistä jonkinlaisia henkisiä m:k:ia, jotka synnyttävät sisäistä liikettä ja järkytystä keskellä idylliä TARK. -*laita* s. *mer.* = parraslaita. -*lin|tu* s. Fulmarus glacialis, pohjoisen pallonpuoliskon arktisissa seuduissa elävä tuhkanharmaa ja valkoinen vesilintu. — M:nut 'Procellariidae, pitkäsiipisten ryhmään kuuluva heimo'. -*lyhty* s. kannettava lyhty, jonka lasi estää liekkiä sammumasta tuulella. -*mäinen*⁶³ *kalt.a.* M. tuuli.

myrskyn|keskus s. M:keskuksessa voi syntyä voimakas pyörre. -*merk|ki* s. M:it [= renkaat] kuun ympärillä. — *Mer.* myrskyvaroituserkki. | M. majakkalaivan mastossa. — *Kuv.* Isäntä oli kuin m. 'näytti vihaiselta'. -*puuska* s. Ensimmäinen vihainen m. meni ohi.

myrsky|pilvi s. Taivaalla kiittää m:ilviä. — *Kuv.* Poliittiselle taivaalle nousi uhkaavia m:ilviä. -*portti* s. *mer.* laivan parraslaidassa oleva ulospäin aukeava läppä, joka päästää kannele tulevan veden valumaan pois. -*purje* s. *mer.* purje, jota alus käyttää myrskyssä. -*päivä* s. Lokakuun m:t. -*pääsky(nen)* s. Oceanodroma leucorhoa, pohjoisen pallonpuoliskon kylmissä merissä elävä, pääskystä muistuttava myrskylintu. -*silta* s. *mer.* aluksen perä-, keskilaiva- ja keulakoroketta yhdistävä silta, jota pitkin voi kulkea kaikella säällä. -*sää* s. Sateinen m. Purjehtia m:illä. -*tulva* s. myrskyn aiheuttama tulva; myrskyvuoksi. | M. Helsingin satamassa. -*tuuli* s. Vinha m. Puut huojuvat m:essa. Hevonen kiittää kuin m. — *Kuv.* Vapauden m.

*myrsky|tä*³⁰ v. 1. *yksipers.* myrskysäästä. | Tä nään m:ää ja sataa. On m:nnyt kovasti jo neljä päivää. — *Kuv.* tunteista, mielenliikkeistä. | Rinnassa m:ää. 2. merestä, järvestä: olla myrskyinen, riehua myrskyn vallassa. | Meri m:ää. Ulpain m:ävät aallot, Meret m:sivät, näkymättömien maailmojen ukkoset jyrsivät LEINO. — *Kuv.* raivota, riehua, kuohua, pauhata. | Tunteet m:ävät povessa. Yleisö osoitti m:ävää suosiota.

*myrskyt|ön*⁷¹ *kar.a.* -tömyys⁶³ omin. Kirkas, m. yö. Rauhallinen, m. matka.

myrsky|vahinko s. myrskyn aiheuttama vahinko. | Metsien m:vahingot. -*varoitus* s. *metrl.* ilmatieteellisen keskuslaitoksen tms. merillä t. suurilla sisävesillä liikkuvia varten antama myrskyä koskeva ennakkotiedotus. | M. Itämerelle ja sen lahdille. -*varoitussan|ma* s. Rannikolle on sijoitettu m:ia. -*varoituserkki* s. -*vuoksi* s. rannikkoa vasten suuntautuvan myrskyn aiheuttama vedenpinnan kohoaminen rannikolla. --yö s. Synkkä m.

myrtinoksa s. M:ista sidottu morsiusseppel.

myrt|ti^{1*} s. Myrtus, etupäässä tropiikeissa viihtyviä nahkealehtisiä kasveja; tav. kielenkäytössä = M. communis, tavallinen myrtti, Vä-

limeren maissa luonnonvaraisena kasvava ja meillä huonekasvina pidetty nahkealehtinen, valkokukkainen pensas. | M:in oksia käytetään etenkin morsiusseppeleisiin. — *Yhd.* morsium.; suom.

myrtti|kruunu s. myrtin oksista sidottu kruunut. seppel. -*seppel(e)* s. myrtin oksista sidottu seppel. | Morsiamen m. -*öljy* s. myrtin lehdistä ja marjoista saatu haihtuva öljy. | M:ä käytettiin lääkkeenä.

*myrtymys*⁶¹ s. myrtyminen, myrtyneisyys, ärtymys. | -- hänen mielensä m., joka kalvoi häntä niin kuin ruumiin mato KALLAS.

myrty|ä^{1*} v. 1. vars. maidosta: (tav. lievästi) hapata, hapantua. | Lämpimällä ilmalla maito helposti m:y. M:nnyttä kermaa. -- ammoiin jo maljassaan m:ivät rypäleet KOSKENN. 2. *kuv.* mielialasta: ärtä, katkeroitua, suuttua (lievästi), pahastua. | Mistä hän on m:nyt? Mieli, mieliala m:y. -- hän m:y surussaan ja uhmaa ja mietti koston töitä LEHT. — *myrty|nyt*, -neesti (adv.) -neisyys⁶¹ (omin.) M:nyt ilme. Kirjoituksessa on m:nyt sävy. "Kyllä kai!" murahti isäntä m:neesti. Naamat m:neinä he toimiskelevat kuin suutuksissaan HAARLA.

*myry*¹ s. *harv.* myrsky, myräkki. | -- Herran ilman raivon, hirmumyrskyn m:n *MANN. -- tulee kuin myrsky ja m. HAARLA.

*myry|tä*³⁰ v. *harv.* pitää myryä, myrskytä. | Harvoin Perttu [= 24. 8.] on m:ämättä sp. -- myrskyssä m:ävässä LEHT.

myräh|dellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Ukkonen m:telee.

myräh|ää^{28*} *mom.v.* < myristä. | Kaukana m:ää ukkonen. "Hm!" m:i pappisveli WILKUNA.

myräk|kä^{28*} s. myrsky, myry, tohina; pyry. | Ukonilman m. Nousi aika m., lunta tuli ettei eteensä nähnyt. — *Kuv.* mylläkkä, metakka. | Asiasta syntyi kotona kauhea m. Isäntä piti eilen aika m:än. Euroopassa uhkasi syntyä samanlainen m. kuin v. 1914.

*myrät|ä*³⁰ v. *harv.* pitää myräkkää. | Ollut montakin maailmankaatomyrskyä sinä syksynä, m:nnyt meri LEINO. -- tehdään tanssit ja m:tään niin puoleen yöhön L.KETTUNEN.

*myseeli*⁶ s. *kasv.* sienissä: rihmasto, huovasto.

*myski*¹ s. myskihirven uroksen sukupuolielinten läheisyydessä sijaitsevilla rauhasilla muodostuva voimakastuoksuinen erite. | M:ä käytetään hajuvesi- ja saippuateollisuudessa. Aikaisemmin m:ä käytettiin kiihottavana lääkkeenä. Keinotekoisia m:ä voidaan valmistaa nitraamalla eräitä bentseenijohdannaisia. -*hirvi* s. Moschus moschiferus, Keski- ja Itä-Aasian vuoriseuduissa elävä pienikokoinen, sarveton märentijä. -*härkä* s. Oribos moschatus, Grönlannissa ja Pohjois-Amerikan pohjoisimmissa osissa elävä pitkäkarvainen, ontosarvinen märentijä.

myskin|haju s. Voimakas m. -*hajuinen a.*

*myssy*¹ s. 1. a. tav. syvä ja pään myötäinen, lie-ritön ja lipaton, us. pehmeästä kankaasta tehty t. kudottu (neulottu) pääähine; vrt. hattu, lakki, hilka. | Pehmeä, lämmin m. Leuan alle nauhoilla sidottava m. Virkattu m. Pik- kulapsen m. Korvat peittävä m. Sairaanhoida-

jattaren m. Jakobiinien fryygialainen m. — *Yhd.* fryygialais-, narrim-, nauha-, neule-, pitsi-, sametti-, tykkim-, yöm. **b.** myssy muistuttavasta (kahvi)pannun suojuksesta. | Kahvipannun m. — *Yhd.* (kahvi)pannun m. 2. *hist.* M:t 'Ruotsi-Suomessa vapauden aikakaudella Arvid Hornin kannattajista syntynyt puolue'. Hatut ja m:t. -hallitus s. *hist.* myssypuolueen muodostama hallitus. -mäinen⁶¹ *kalt.a.* M. laki. -**n**. nauha s. -puolue s. *hist.* vrt. myssy 2. | Hatut nimittivät Arvid Hornin kannattajia myssyiksi, mutta vasta hattujen päästyä valtaan v. 1739 syntyi varsinainen m. -päinen a. M. mummo. -pää a. = ed.

myssytön⁶⁷ *kar.a.* < myssy 1. | M. kahvipannu. **myssäkkä**^{15*} s. *harv.* mytty, nyytti. | Pieni m. selässä.

mystagogi¹ s. mystillisten menojen, mysteerien johtaja, mysteereihin vihkiä.

mysteeri¹⁶ s.; *rinn.* mysteerio. 1. vars. antiikin oloista: salainen jumalanpalvelus, salaperäinen uskonnollinen toimitus. | Eleusiin, Samothraken m:t. Kybelen m:t. M:eihin vihitty. Kreikkalaisessa kirkossa nimitettiin sakramentteja m:eksi. Ruumiin ja veren m:in menot. 2. mysteerinäytelmä. | M:t ja miraakkelit. 3. salaperäinen asia, arvoituksellinen tapahtuma, arvoitus, salaisuus. | Selittämätön, selvittämätön, salaperäinen m. Asia on kerta kaikkiaan täydellinen m. Jumalan anteeksiannon m. Olemassaolomme suuri m.

mysteerinäytelmä s. keskiaikainen, Raamatun kohtauksia, vars. Vapahtajan elämän eri vaiheita kuvaava hengellinen näytelmä, mysteeri. **mysteerio**³ s. = mysteeri.

mystifikaatio³ s. hämärä, mystillinen asia; uskottelu. | Pietari Suuren testamentti, historiallinen m., joka sisältää muka Pietari Suuren ohjeita seuraajilleen rr.

mystifioida¹⁸ v. tehdä salaperäiseksi, mystilliseksi. | Selvä asia on suotta m:tu.

mystikka^{15*} s. *usk.* pyrkimys välittömään, salaperäiseen yhteyteen jumaluuden kanssa, seläiseen perustuva uskonnollisen elämän muoto; *fil.* = mystisismi. | Dogmit ja palvontamenot syrjäyttävä uskonnollinen m. Kristillinen m. Uusplatonilainen m. Keskiajan skolastiikka ja m. Taipumus haaveelliseen, tunnepitoiseen m:an, Filosofinen m. — *Yhd.* luku-, luonnonm.; Kristus-m.

mystikko^{2*} s. mystiikan kannattaja, harrastaja, mystillistä ajatustapaa noudattava henkilö. | Kristillinen, budhalainen m. Keskiajan kato-liset m:ot.

mystillinen⁶¹ a. -sesti *adv.* -syys⁶⁵ *omin.* 1. mystiikan mukainen, mystikalle ominainen, haaveellisen uskonnollinen. | M. uskonto. M:sen suunnan teologi, M. yhteys jumaluuden kanssa. Uskonnollinen m:syys. 2. salaperäinen, salainen; joskus: hämärä, selittämätön, arvoituksellinen, hämäräperäinen. | Kirkossa vallitsi m. puolihämärä, M. tunnelma. — M., ratkaise-maton asia. Koko juttu vaikuttaa hiukan m:seltä. Jollakin m:sellä tavalla hän on saanut asunnon.

mystillisävyinen a. M. uskonnollisuus.

mystinen⁶¹ a. *harv.* = mystillinen.

mystisismi¹ s. *fil.* ajatuskanta, jonka mukaan todellisuuden olemuksesta voi saada tietoa vain tunteen- t. aavistuksenomaisesti, intuitiivisesti, ei kokemusperäisesti; joskus = mystiikka. | Maeterlinckin m. Haaveelliseen m:in taipuvainen. -- vanha klassillisuus hajotti selvydellään keskiajan m:n usvat AHO.

mytistellä²⁸ *frekv.v.* < mytistää. | Ukko mietti ja m:i huuliaan.

mytistyä¹ *pass.v.* < seur. | Paperi on m:nyt ruttuun. [Setelit] olivat yhä samassa mykky-rässä, johon ne jo illalla olivat hänen kouras-saan m:neet sill.

mytistää² v. -ys⁶⁴ *teonn.* puristaa myttyyn, rut-tistaa, rypistää. | M. ruttuun, mykkyrälle. Myt-tyyn m:etyt vaatteet, M. suutaan. -- m:äen huulensa vikkellään myhäilykseen kivi.

mytologi¹ s. mytologian tutkija t. harrastaja.

-logia¹⁵ s. 1. jnk uskonnon myytit kokonaisuutena, jumalaistarusto. | Kreikkalaisten, antiikin m. Slaavien, ostjakkien m. Skandinaavi-nen m. 2. jumalaistaruston tutkimus, taruoppi.

-loginen⁶³ a. -sesti *adv.* mytologiaa koskeva, mytologiaan liittyvä t. kuuluva, uskomuksel-linen, uskomus-. | M. olento. M. taru, eepos. Tizianin m:set taulut. M:sesti mielenkiintoi-nen runo. -**logioida**¹⁸ v. -nti* *teonn.* antaa illek mytologinen, mytillinen sisällys, leima. | M:va Kalevalan tutkimus.

mytty^{1*} s. muodoltaan epämääräinen kääro, nyytti; mykkyrä, mytträ. | Kietaisi vaatteet mytyksi, m:yn. M. eväitä, nahkoja. M. kädessä, kainalossa. — Mytyksi rutistettu paperi. La-kana oli kiertynyt mytyksi jalkopäähän. Koira kiertyi yhdeksi mytyksi. Lyödä m:yn 'kasaan, lyttyyn'. Suu on mytyssä 'tiukasti kiinni, su-pussa, mutrussa'. Puristi huulensa m:yn. — *mennä myttyyn* (kuv.) epäonnistua. | Aie, han-ke, yritys menee m:yn. Hyökkäys meni m:yn. Koko juhla oli mennä m:yn. Mutta silloin oli-vat mytyssä Annan onnentoiveet rvalo. — *Yhd.* eväs-, ruoka-, tavara-, vaatam.

mytynen⁶³ *dem.s.* M. kädessä.

mytträ¹⁴ s. mytty, myhkyrä. | Takki m:nä pään alla. Kääriä vaatteet m:än, m:ksi. Rutisti se-telin pieneksi m:ksi.

mytyllinen⁶³ s. mytyksi riittävä määrä. | M. pe-suvaatteita.

1. **myy** *onom.interj.* kuvaamassa vars. vasikan ääntä. | "Myy", äänsi vasikka. -- vu. minun lehmäni, / myy minun vuoheni KANT.

2. **myy**²⁰ s. eräs kreikkalainen kirjain (μ).

myy[dä]²⁰ v. (*rinn.* myödä) luovuttaa määrähin-nasta toiselle t. toisille jtk omaansa t. hal-lussaan olevaa;)(ostaa. | M. perunoita, ka-laa, maitoa, kankaita, kirjoja, lehtiä, kelloja, jalokiviä, karjaa. Kauppias myy kaikenlaista tavaraa. Myi maansa naapurille. M:tävänä suuri sahalaitos. Viljaa liikeni m:täväksikin. M. arvopapereita, obligaatioita, arpoja. Pää-sylyiput m:tiin loppuun tunnissa. M. eli dis-kontata vekseli. Ennen aikaan virkoja m:tiin. M. jstak hinnasta, jhk hintaan, jllak hinnal-la. En myy sormustani mistään hinnasta. Mat-to m:tiin pilahintaan. Koko maatila m:dään

1.600.000 mk:lla. Kananmunat m:ään 20 mk:n kappalehintaan, 20 mk:n hintaan kappale, kappaleelta. Osakkeet m:tiin vähemmältä kuin nimellisarvostaan. M. käteisellä, luotolla, tiliin, velaksi. M. halvalla. M. tappiolla, voitolla. M. huutokaupalla, huutokaupassa. M. tukuittain, vähittäin. Talo oli m:tävä veloista. Metsä on m:ty putipuhtaaksi. Puut m:ään pystyyn. Joosef m:tiin orjaksi. Hän myisi rahasta vaikka toisen silmänsä. Hän osaa englantia sen verran, ettei häntä sillä kielellä m:ä. Mainos, joka myy 'saa tavaran menemään kaupaksi'. — *Kuv.* M. itsensä, sielunsa paholaiselle. M. henkensä, nahkansa mahdollisimman kalliista. Hän on valmis m:ään isän maansa. M. kunniansa. Mutta Seelia myi murheelle itsensä *LEHT.* — *myyty* (a.) us. hukassa oleva, häviölle joutunut, menetetty. | Häntä pidettiin jo m:tyinä miehenä. Viimeisen kieroksen alkaessa A. oli m:ty mies. Kun tyttö hymyili, oli Pekka m:ty mies. Jos näytämme pelon merkkiäkään, olemme varmasti m:tyjä. — *Yhd.* loppuun.

myyjä¹¹ *tek.; rinn.* myöjä. | M. ja ostaja. Tavarat, kiinteistöjen, metsän m. Maataloustuotteiden, maidon, kirjojen, lehtien, kukkien, arpojen, pääsylippujen m. Kanada on maapallon suurimpia viljan m:ä. — *Erik., us. amm.* kaupalliseksi myyjänä toimiva henkilö. | Etevä, kohtelias m. Tavaratalon, maitokaupan m. — *Yhd.* karjan-, kukkien-, lipun-, maidon-, (sanoma)lehdenm.; katu-, paikallis-, piiri-, pää-, suur-, tori-, tukku-, vähittäis-, yksinm.; mies-, naism.

myyjäiset¹³ *s. mon.* jssak määrä- (vars. hyväntekeväisyys)tarkoituksessa järjestetty tilaisuus, jossa myydään erilaista tavaraa. | Hyväntekeväisyystarkoituksessa järjestetyt m. Pitää m. lähetystyön hyväksi. Ompeluseuran, Punaisen Ristin m. — *Yhd.* joulun-, kevät-, lähetys-, pääsiäis-, syysm.

myyjäkunta *s.* Suurliikkeen m.

myyjätär¹⁴ *s. tav. amm.* naismyyjä. | Tavaratalon, sekatavarakaupan, maitokaupan m. Liisa sai m:tären paikan. — *Yhd.* lipunm.

myymiskielto *s. lak.* Myymis- ja hukkaamiskielto 'oikeuden säännöstelemä vakuustoimenpide, jolla velallista kielletään velkojiensa vahingoksi myymästä, panttaamasta, hävittämästä t. kätkemästä omaisuuttaan'. Myymis- ja hukkaamiskieltoon alaiseksi asetettu kiinteistö.

myymähinta *s.* myyntihinta.

myymälä¹⁵ *s.* huone(isto), jossa tavaraa myydään yleisölle. | Liikkeen konttori, varasto ja m. Suurliikkeillä on m:öitä joka puolella kaupunkia. Elannon Lepävaaran-m. — *Yhd.* hedelmä-, jalkine-, kala-, kangas-, kirja-, leipä-, liha, lippu-, maito-, rohdos-, ruokatavara-, (sanoma)lehti-, sekatavara-, vaatetusm.; haara-, halli-, pää-, sivu-, talousm.

myymäläalue *s. jnk* myymälän myyntialue. | Osuusliikkeen eri m:alueet. — **apulainen** *s.* myymälän palveluksessa oleva henkilö, kauppa-apulainen, myyjä. | Jalkineliikkeen omistaja ja m:set. — **auto** *s. jnk* liikkeen kiertävänä myymälänä toimiva auto. — **henkilökunta** *s.*

Osuusliikkeen myymälä- ja varastohenkilökunta. — **huone** *s.* — **huoneisto** *s.*

myymäläintarkastaja *s.* HOK:n m.

myymäläkalusto *s.* myymälän kalusto. — **kauppa** *s. vrt.* kulku-, torikauppa. | M. on vähittäiskaupan tavallisin muoto. — **kulttuuri** *s. M.* on viime vuosina huomattavasti parantunut. — **murto** *s.* myymälään tehty murto. | Röyhkeä m. Vallilassa viime yönä.

myymälänhoitaja *s.* Osuusliikkeen m:hoitajan kurssit. — **sisustus** *s.* Liikkeemme suorittaa m:ksia [ilm.].

myymäläpöytä *s. tav.* pitkän, matalahkon kaapin tapainen pöytä, jonka ääressä kaupan teko myymälässä tapahtuu, myyntipöytä, tiski. | Myyjä on m:pöydän takana. Apteekin m. Lasi-, marmoripäällysteinen m. Laski rahat m:pöydälle. — **rakennus** *s.* Osuuskaupan sivuliikkeen m. — **todistus** *s.* Alkoholiliikkeen m. 'todistus, jolla henkilö on osoitettu jnk väkijoukossa myymälän asiakkaaksi, "viinakortti"'. — **vaaka** *s.* — **verkko** *s.* Suurliikkeen m.

myymäpöytä *s.* myyntipöytä. | Kauppias seisoo m:nsä ääressä. Lasilevyllä päällystetty m.

myymätön¹⁷ *kieltä.* jota ei ole myyty. | M. varasto. M:tömät arvot on palautettava.

myynti¹⁸ *s. kans., tav. mon.* kapiot. | Morsiamen m:t. Kerjessään päivitteli Liisa Loviisan suurta m:ä *JOTUNI.*

myynninjohto *s.* — **järjestely** *s.*

myynnintä¹⁹ *s. liik.* tavaroiden lähettäminen ulkomaille myytäväksi lähettäjän laskuun, konsignaatio.

myynnitsijä¹⁴ *s. liik.* myyjän ulkomaalla oleva kaupitsija, konsignatööri.

myynnittäjä¹⁶ *s. liik.* myyjä suhteessaan ulkomaalla olevaan kaupitsijaansa, myynnitsijän päämies, konsignantti.

myynnös¹⁸ *s. harv. se,* mikä on myyty. | Sillä myyjä ei enää palaja m:ksillensä vr.

myynti¹⁹ *teonn. (rinn. myönti) < myydä.* 1. myyminen. | Omenien, kirjojen, lehtien m. Tavarat, maidon, metsän, viljan m. Käteisellä, luotolla, velaksi m. Irtaimiston m. huutokaupalla. Tilalla kasvatetaan karjaa m:tiäkin varten. Kirjeellinen m. Alkoholin m. lisääntynyt. Pörssissä tehtiin vain muutamia m:tejä. Runsaasti m:tejä Englantiin. 2. myydyn tavarat määrää t. arvo, myynnin määrä, myyntimäärä. | Elokuun m. huomattavasti suurempi kuin heinäkuun. Liikkeen vuotuinen m. on 10 milj. mk. Viime kuun m:nin arvo. M. kasvaa, pienenee, vähenee. 3. *yhd.* Alennus-, dumping-, ennako-, jälleen-, kokonais-, kotimaan-, loppuun-, mainos-, polku-, pystyyn-, suur-, tilaus-, tukku-, ulkomaan-, velaksi-, vienti-, vähittäis-, yhteism.; hankinta-, pystym.; joulun-, kausi-, kevät-, kuukausi-, syys-, talvi-, tori-, vuosi-, vuotuisim.; hiihen-, kalan-, karjan-, lehtien-, lihan-, lippujen- t. lipun-, metsän-, puutavaran-, vehnän-, viinan-, viljanm.

myyntiagentti *s.* myyntiasiamies, -edustaja. | Ranskalainen toiminimi hakee m:agenttia Suomesta. — **aika** *s.* Ennen joulua, kiireisimpänä m:na. M. torilla päättyy klo 12. — **alue** *s.*

Liikkeiden kilpailu m:ista. Kasvava teollisuus kaipaa laajempia m:ita. Suomalaisen puutavararinnan tärkeimmät ulkomaiset m:et. **-artikkeli** s. myytävä tavaraalaji; vrt. artikkeli 3. | Hyvä, erinomainen m. Liike ottaa uusia m:eita. **-arvo** s. Viat vähentävät tavararinnan m:ia. Metsämaan arvo määritetään joko myynti- l. vaihtoarvona tai tuotto- l. odotusarvona. Ulkomaankaupan m. on kasvanut. **-asiamies** s. Liikkeellä on m:hiä ympäri maata. **-edustaja** s. Toiminimen ulkomaiset m:t. N.N. on toiminut suomalaisen puutalojen m:ina Lontoossa. **-edustus** s. Liikkeen m:ita hoitavat asiamiehet. Kotimaisen tuotannon m. ulkomailta. **-ehto** s. Tavararinnan m:dot. Tukkuliikkeen m:dot. Paperitehtaiden yhtymä on hyväksynyt seuraavat yleiset m:dot: --. Tutustukaa hintoihimme ja m:toihimme! **-elin** s. jnk suuremman kokonaisuuden osana oleva myynnistä huolehtiva liike, laitos, osasto tms. | Tekstiliiketehtaiden yhteinen m. **-ennätys** s. Myynti kohosi viime kuussa 80 milj. mk:aan, mikä on uusi m. **-erä** s. **-esine** s.

myyntihakkuu s. *metsät*, puiden hakkuu myytäväksi; vrt. kotitarvehakkuu. **-hetki** s. Metsän arvo m:ellä. **-hinna** s. hinta, josta jnk myydään; vrt. osto-, hankinta-, oma hinta. | Tavararinnan, valmisteen, kirjan m. Jalkineiden m:nat. Maatilan m. oli 3.000.000 mk. Voitto on myynti- ja oman hinnan erotus. **-huone** s. **-huoneisto** s. **-ilmoitus** s. **-järjestelmä** s. Alkoholin m. **-järjestö** s. Osuustoiminnalliset m:t. Maataloustuottajien yhteinen m. **-kartelli** s. *liik.*; *syn.* myyntirengas (tuma), **-yhtymä**. | Puuvillatehtaiden m. Kuulua m:in. **-kauksi** s. Kirjojen paras m. on joulun edellä. Turkisten menekki viime m:delta. **-kelpoinen** a. **-suus omin.** myytäväksi kelpaava, myytävä. | M. tavara, valmiste. Metsä on pian m:ista. Meijeri jalostaa maidon ja kerman m:siksi tuotteiksi. **-keskus** s. Kaupunki oli ympäristön maataloustuotteiden luonnollinen m. Lasitehtaiden perustama m. **-kielto** s. Oulun läänillä koskeva alkoholin m. voimassa kaksi viikkoa. **-kilpailu** s. Tehtaiden välinen m. **-kirja** s. *liik.* yl. kirjanpitokirja, johon merkitään muistiin myynnit; *erik.* (esim. ranskalaisessa kirjanpidossa) peruskirja, johon tehdään merkinnät tavaroiden myynnistä. **-kirje** s. **-koju** s. Sanomalehtien, virvoitusjuomien m. **-kokemus** s. Kauppias, jolla on runsaasti käytännöllistä m:ta. **-konttori** s. Yhtiöllä on n. 50 m:ia eri puolilla maata. Naulatehtaiden yhtymän m. **-koulu** s. Myymäläapulaisten koulutusta varten on Helsingissä myynti- ja mainoskoulu. **-kurssi** s. 1. tav. *mon.* Liikeapulaisten m:t. 2. *liik.* arvopapereista, ulkomaan rahasta yms.: myyjän pyytämä hinta; vrt. markkina-, ostokurssi. | Osakkeiden m. Suomen Pankin tämpäpäiväiset m:t ovat seuraavat: --. M:en noteeraus. **-kustannukset** s. *mon.* Liikkeen m.

myyntilasku s. *liik.* kaupitsijan kaupittajalle lähetettävä lasku (kuluistaan, palkkioistaan yms.). **-liike** s. Siirtomaantavaroiden m. Ostojen m. **-lista** s. Pörssin m. **-luettelo** s. **-luku** s. myynnin määrää osoittava luku. | Yhtiön m:

vut ovat tasaisesti nousseet. **-lupa** s. Räjähdyksineiden m. **-maa** s. *liik.* viennissä: maa, johon tavara myydään; vrt. ostomaa. **-mahdollisuus** s. Maataloustuotteiden m:det parantuneet. **-markkinat** s. *mon.* vrt. markkinat 2. | Maa menetti parhaat ulkomaiset m:ansa. Tehtaiden kilpailu m:ista. **-matka** s. Liikkeen edustajien m:t. **-menestys** s. Messuilla oli hyvä yleisö- ja m. **-menetelmä** s. **-mies** s. tukkumyyntiä hoitava henkilö; (kauppa)edustaja. **-määrä** s. myynnin määrä, myydyin tavararinnan määrä. | Liikkeen m. kasvaa, pienenee. Sahatavararinnan viimevuotinen m. 200.000 std. **-määräys** s. määräys myydä, myyntiä koskeva määräys. | Antaa meklarille m. **-numero** s. myynnin määrää osoittava numero. | Kustannusliikkeiden m:t. Maataloustuotteiden m:ita. **-näyttely** s. näyttely, jossa tavarat ovat myytävänä. | Suomalaisen tekstiilien m. Tukholmassa. **-oikeus** s. Hänellä on taloon m. **-oppi** s. *liik.* Kauppakoulun opetusohjelmaan kuuluu mm. m. Opettaa m:a. **-organisaatio** s. myynnin järjestely. | Tehokas m. **-osasto** s. Tehtaan m. Tukkuliikkeen hankinta- ja m. **-osuuskunta** s. Maataloustuottajain m. **-paikka** s. Tavararinnan kuljetus m:koihin, m:oilte. Kukien, makkaroitten m. Alkoholin, lääkeaineiden m. Osuusliikkeellä on 56 m:kaa. **-palkkio** s. Asiamies sai m:ina 2 % tavararinnan hinnasta. **-peruna** s. kauppaperuna. **-piiri** s. Liikkeen edustajien m:t. **-politiikka** s. Järkevä, typerä m. Valtion m. Liikkeen on oltava selvillä kilpailijain m:asta. **-propaganda** s. **-provisio** s. prosentteina laskettu myyntipalkkio. **-puoli** s. Hoitaa liikkeen m:ita. **-puu** s. vrt. kotitarvepuu. **-päivä** s. Vekselin m. **-päällikkö** s. jnk likeyrityksen myyntiä johtava henkilö. | Osakeyhtiön, tukkuliikkeen, kustannusliikkeen m. **-pöytä** s. (myymälöissä, torilla ym.) pöytä, jonka ääressä myynti tapahtuu, myymäpöytä, tiski. | Lasi-, marmorilevyillä päällystetty m. Apteekin, kirjakaupan m. Myyjä seisoo m:dan takana, asiakkait sen edessä. **-rengas** (tuma) s. myyntikartelli. | Lasitehtaiden m. **-sopimus** s. Maatalouskoneita koskeva m. Maahan m:ksen perusteella tuodut tavarat. **-summa** s. Liikkeen vuotuinen m.

myyntitaito s. Myyjän m. **-tapa** s. Pörssissä tavallisin m. on huutokaupalla myynti. **-tarjouk** s. Maanomistajan m. Runsaasti m:ksia pörssissä. Kirjeellinen m. **-tavara** s. Hedelmät ovat Kaliforniassa erittäin tärkeä m. **-teho** s. Värikkyys lisää mainoksen m:a. **-tekniikka** s. Kilpailu kehittää m:a. **-tilaisuus** s. Kaupat on maksettava m:dessä. Messut, tavaroiden näyttely- ja m. Isäntä luopui tilastaan edullisen m:den sattuessa. **-tilasto** s. Yhtiön m. **-tili** s.; *syn.* komissiotti; vrt. kiinteä tili. | Kustantaja lähettää jonkin määrän kirjoja kirjakauppiaille m:in 'sitin, että kirjakauppa esiintyy vain kustantajan kaupitsijana ja saa palauttaa myymättä jääneet kirjat'. Tilata, ostaa m:in. **-toimi** s. Suorittaa m:a. **-toiminta** s. M:a harjoitettava liike. M. on viime syksystä vilkastunut. **-toimisto** s. Yhtiöllä on m:ja maaseudulla. **-tulos** s. Näyttelyn, myyjäisten m.

Viime kuun m. tyydyttävä, -tulot s. mon. Met-
sästä saadut m. -tuotanto s. myytäväksi tar-
koitettu tuotanto. | Metsätalouden, viljan m.
M: on tähtäävää sikatalous, -tuote s. myytäväk-
si tarkoitettu tuote. | Maito on maatalouden
tärkeimpiä m:teita, -tutkimus s. jnk tavaran
myyntimahdollisuuksien ja -keinojen tutkimus.
-työ s. M:hön perehtynyt liikeapulainen, -va-
rasto s. myytävän tavaran varasto. | Liikkeen
näyte- ja m. -verkko s. Yhtiöllä on n. 100
myymälää käsittävä m. -vilja s. kauppavilja. |
Tila tuottaa m:a. -voitto s. Kauppiaat kiskoi-
vat kohtuuttomia m:ja. Yhtiön viime vuoden
m. -yhtymä s. myyntikartelli. | Rautatehtai-
den m. Liittyä m:ksi, m:än.

myyri¹ s. harv. myyrä. | Onnen m. on se mies,
/ kellä oma tanner on kivi.

myyriäinen² s. harv. muurahainen.

myyrä¹¹ s. 1. M:t 'Arvicolidae, pienehköjä, ta-
nakkaruumiisia jyrjyöitä'. Useimmat m:t elä-
vät maahan kaivamissaan koloissa. M:n kolo,
käytävä, pesä. Kaivaa maata kuin m. Liisa
oli hiljaa kuin m. — Kuv. Onnen m. (myös c)
'onnellinen ihminen, onnenpoika'. Voittaisinpä
arvajaisissa, niin olisin oikea onnen m. -- sen
miekkaisen sydämessänsä onnen m:ksi mainit-
si, joka tämän tasaisen ja kaunokaisen vai-
monpuolen omaksensa kutsua taisi KALLAS. —
Yhd. metsä-, oja-, pelto-, piisamim.; on-
nen-, työm. 2. jokap. kielenkäytössä us. =
maamyyrä.

myyräillä²⁹ frekv.v. < myyrä. | -- oli kotivir-
ran rannalla ikänsä maatöissä m:yt rvalo.

myyränkolo s. Pelto on täynnä m:koloja. —
Kuv. Rosvot lähtivät liikkeelle hämäräperäi-
sistä m:koloistaan. -pesä s. -reikä s. -työ s.
kuv. salainen vahingollinen puuhailu. | Ku-
mouksellisten aines'ten yhteiskunnan perus-
tuksia jäytävä m. Sabotoijien m.

myyrästä² v. harv. = seur. | -- rupesi m:mään
ahkerasti kotiaskeleilla PAKK. -- kyykkäili ki-
veliöistään m:en kuin kontio kantojenperiä
PAULAH.

myyrästä²⁵ v. harv. tonkia, penkoa, möyriä;
uurastaa. | Lapset m:sivät lumessa, M. puu-
tarhatoissa. -- haki työtä ja sen ääressä m:si
PAKK.

myyskellä²⁸ v. harv. = seur. | -- nyt markoista
m:i aatteitaan S.NUORMAA.

myysken'nellä^{28*} frekv.v. -tely² teonn. < myy-
dä. | M. hedelmiä, kukkia, sanomalehtiä, rih-
kamaa. Hän on pikku hiljaa m:nellyt irtaimis-
toaan.

myyskentelijä¹⁴ tek. < ed.

myyttillinen²⁸ a. -syys²⁸ onin. mytologiaan kuu-
luva, liittyvä, uskomuksellinen, uskomus-, ta-
runomainen, taru-. | Junalat, haltijat, demonit
ym. m: set olennot. Vanha m. patsas. Mui-
naisruojemme m. sampo. M. tarina. M. kä-
sitys.

myyti¹ s. jnk kansan jumalia, yliluonnollisia
olentoja, tarusankareita tms. käsittelevä taru
t. kertomus, uskomuksellinen taru, jumalais-
taru. | Antiikin m: tien merkitys runoudelle.
Taru Balderista, ikivanha skandinaavinen m.
Gananderin 'Mythologia Fennica' sisältää

runsaan kokoelman suomalaisia m:tejä. — Us-
heikentyneenä: tarunomainen asia, taru, satu,
juttu, kuvitelma (us. jstak sellaisesta, jota ei
ole olemassa t. joka ei ole totta); henkilöstä:
tarunomainen olento. | Usko tekniikan kaikki-
voipaisuuteen on varmaankin vain m. Pysyvä
rauha ei saa jäädä pelkäksi m:iksi. Hitler, fa-
sistisen Saksan m. — Yhd. kansan-, luon-
nonm.

myyttää^{2*} fakt.v. < myydä. | Uskottuilla mie-
hillä olkoon oikeus m. velallisen pesään kuulu-
vaa pahentuvaa tavaraa. M. huutokaupalla.

myö pron. murt. (vart. mei-) me.

myöden adv. ja postp. par. myöten.

myö¹ v. tav: mmin myydä. | Ennen mies
maansa myö kuin sanansa syö sl. On kuin
maansa m:n:yt ja rahansa syönyt [= surullin-
nen, masentunut] sp. -- Pietolan talo on pian
syöty ja m:ty PAKK. — Kuv. Myö kalliista hen-
kesi, nuori mies LEINO. -- profeettana koht'
olet m:ty mies, / jos järkäle puhut *MANN.

myö¹ dätä^{25*} v. tav. vain konkr. yhteyksissä.
1. intr. antaa myöten, perään; joustaa, taipua,
höltyä, hellitä, mukautua, venyä. | Pehmeä,
m:ttävä alusta. Kumpallo m:ttää sitä painet-
taessa. Joustimet m:ttäsivät hiukan. Notkea,
m:ttävä lauta. Pyörä kulki jonkin m:ttävän
esineen yli. Hän työnsi ovea kaikin voimin;
se m:ttäsi. Kova pinta ei m:dännyt vähääkään.
Pikkulapsen päähän luut liittyvät toisiinsa m:
ttäivin saumoin. Kiskaisin, mutta köysi ei m:
dännyt. Ratsu m:ttää ohjasten vaikutukselle.
Liikkuvaa kohdetta on usein valokuvattava
m:ttäämällä 'antaen koneen objektiivin liik-
kua kuvattavaa esinettä seuraten'. — Harv.
abstr. luopua, peräytyä jstak, myöntyä, antaa
jklle, jllek valta, etusija, voitto, antaa periksi,
myöten. | Kiistaveikoista ei kumpikaan aikoi-
nut m. 2. tr. hellittää, höllentää. | M. köyttä,
ohjaksia.

myöh'emmin komp.adv. myöhempään, jäljem-
min, jälkeinpäin. | Ennemmin tai m. Neljä(ä)
päivää m. Kuukautta, sata(a) vuotta m. Men-
kää te edeltä, minä tulen hiukan m. Alussa
tauti näytti lievältä, mutta muuttui m. vaaral-
liseksi. Ehti asemalle vähän m. kuin juna oli
lähtenyt. Palaan asiaan m. toisessa yhtey-
dessä. Soitan m.

myöhemmyys²⁸ komp.omin. < myöhempi (ks.
myöhä 1). | Sanamuodon m. (jnk toiseen t.
joihinkin toisiin verrattuna).

myöhem'pänä, -mäksi, -mä(s) komp.adv. myö-
häisempänä aikana, tuonnempana. | Siitä asi-
asta puhutaan m. enemmän. Päätös jätettiin
m:mäksi

myöhem'pään adv. ks. myöhään.

myöhentää² v. päivätä myöhäisemmäksi, post-
dateerata;) (varhentaa. | M. päiväys.

myöh'ä¹¹ a. (myöh'emmin, -empänä, -ällä, -ässä,
-ään ks. erikseen) myöhäinen. 1. us. s:sesti
subj:na ja yksipers. käytetyn v:n predika-
tiivina. | On jo m. 'myöhäinen hetki, ilta'. Tu-
lee m. -- ilta pimeni, tuli yhä m:empi ja
m:empi sl. On m. [= liian myöhä] enää
kääntyä. M. hiiren haukotella, kun on puo-
leksi kissan suussa sl. — Yhd. ilta-, syys-

yöm. 2. siin liittyen tav. vain eräissä yhteyksissä ja komp:ssa. | Valvottiin m:ään yöhön. Varhaisempi ja m:empi herännäissyys. M:empinä aikoina. M:emmällä iällä hän tuli sokeaksi. Sana on m:empää perua. Kellotapuli on kirkkoa m:empi 'myöhemmin rakennettu'. M:emmat tutkijat ovat olleet toista mieltä. — *Harv.* Usein syöpätaapaukset joutuvat leikattavaksi liian m:ässä asteessa. -- teemme hulluuksia, joita seuraa aina m. katumus kivri.

myöhäisen⁶³ *a.* -syys⁶³ *omin.* myöhä;)(aikainen, varhainen. 1. pitkälle ehtineenä ajankohtana, myöhään (us. tavallista myöhemmin) tapahtuva, ilmenevä, tuleva, valmistuva tms. | Kevät on tänä vuonna m. ja kylmä. M. kehittyminen, kypsyminen, hampaiden puhkeaminen. Moottori, jossa on m. sytytys. — M. vuosi 'vuosi, jolloin viljat yms. kypsyvät myöhään'. — M. [= myöhään kypsyvä t. valmistuva] peruna-, kirsikkalaji. M. [= myöhään kukkiva] ruusu. M. [= myöhään syntynyt] poikue, porsas. M. [= myöhään saapuva] muuttolintu. M:simmät vieraat saapuivat vasta puolen yön jälkeen. Äiti on kovin m. tänään. M. tulokas, kirkkomies, Matti M. [leik. myöhästyneestä t. aina myöhästyvästä henkilöstä]. Viikinkien m. jälkeläinen. Kilpailija sai m:sen [= järjestyksessä myöhäiseen lähtöön oikeuttavan] lähtönumeron. — Varsin m:sinä aikoina. Vielä m:sinä vuosinaan [= loppuillallaan] reipas vanhus. M:sellä [= pitkälle kehittyneellä] asteella oleva keuhkotauti. — Nyt on m:stä [= liian myöhäistä] kautua. — *Yhd.* keskim. 2. ajasta: pitkälle ehtinyt, kulunut. | M. iltä, yö 'myöhäinen illan, yön hetki'. Oli jo m. aamu herätessäni. Töitä jatkettiin m:seen syksyyn asti. Vielä m:ssä vanhuudessaan. M:semmällä iällä hän alkoi sairastella. 3. a. iltamyöhäinen, myöhään illalla oleva, tapahtuva tms. | Oli niin m:stä, että talossa jo nukuttiin. M:sestä ajasta huolimatta oli paljon väkeä liikkeellä. M:sen ajankohdan takia kokousta päätettiin jatkaa seuraavana päivänä. b. myöhään illalla jalkeilla oleva, iltavirkku. | Kaupungissa ollaan yleensä m:sempiä kuin maalla. c. *yhd.* Iltam. 4. *komp:ssa*;)(aikaisempi. aiempi, edellinen. | M:sempi herännäisyys. Hänen m:sempi [= toinen] avioliittonsa. Viittaus teoksen m:sempään [= tuonempana seuraavaan] lukuun. M:sempi [= uudempi] kansanrunous.

myöhäis- myöhäinen; vrt. jälki-.

myöhäis/aika *s.* Vasta m:ajalla. -**aikai**nen *a.* M. ilmiö. Kansanruno, jossa on selvästi m:siä piirteitä. -**antiik**ki *s.* antiikin loppuvaihe. | M:in taide, teatteri. -**antiikkinen** *a.* M. veistos. -**aste** *s.* Taudin m. -**barokki** *s.* barokin loppuvaihe.

myöhäiseen *adv.* myöhäiseen ajankohtaan saakka, myöhään. | Työ on jätetty liian m. Sunnuntaiaamuna nukuttiin myöhäisempään kuin tavallisesti. -- kaikki meni niin m., etteivät he ehtineet puolipäivän jumalanpalvelukseen **PAKK.** — *Erik.* myöhäiseen iltaan asti. | Tarinoitiin m.

myöhäisehkö¹ *mod.a.* < myöhäinen. | -- on jo m. iltä **SILL.**

myöhäisemmin *komp.adv.* myöhemmin.

myöhäisemmyys⁶³ *komp.omin.* < myöhäisempi.

myöhäis(-) *empire* *s.* empiren loppuvaihe. -**esihistoriallinen** *a.* M. kalmisto. -**glasiaaliaika** *s. geol.* kvartaarisen mannerjäätikön sulamis-aika, myöhäisjääkausi. -**glasiaalinen** *a. geol.* (vrt. ed.) myöhäisjääkauteen. | M. rantavalli, sedimentti. -**goottilainen** *a.* vrt. seur. | M. rakennus, kaappi. -**gotiik**ka *s.* gotiikan loppuvaihe. | Siirtyminen m:asta renessanssiin. M:an rakennukset.

myöhäisintään *sup.adv.* ei myöhemmin; viimeistään;)(aikaisintaan, varhaisintaan. | Äännekehitys *a* > *u* on karjalan kielessä tapahtunut m. v:n 1500 paikkeilla.

myöhäisjuuri *s.* metsät. myöhäiskasvuinen juuri. | Kuusen m. -**juutalainen** *a.* M:iset käsitykset. -**jääkausi** *s. geol.* = myöhäisglasiaaliaika.

-**jääkauteen** *a. geol.* = myöhäisglasiaalinen.

-**kantasuomalainen** *a. kiel.* -**kantasuomi** *s. kiel.*

kantasuomi loppuvaiheessaan. -**kasvuinen** *a.*

kasv.; *syn.* adventiivinen, jälkikasvuinen. | M.

elin 'valmiseen solukkoon myöhemmin kehittyneet elin'. M. juuri, silmu, verso. -**kau**si *s.*

Taiteilijan m:den tuotanto. -**keskiaika** *s.* -**keskiaikainen** *a.* M. rakennus, näytelmä. -**kesä** *s.*

loppukesä. -**kevä**t *s.* loppukevät. | Oli m., melkein kesä. -**kivikausi** *s.* kivikauden loppuaika.

-**kivikauteen** *a.* M. keramiikka. -**klassillinen** *a.*

M. runoilija. -**konser**tti *s.* myöhään illalla pidetty konsertti. | Radio-orkesterin m. alkaa klo

22.30. -**kustavilainen** *a.* M. kalusto. -**kvartaari** *s. geol.*

myöhäis- ja postglasiaaliaika. -**latina** *s.*

-**latinalainen** *a.* -**lähetys** *s.* Radion m. alkaa uutisten jälkeen klo 22.20. -**ohjelma** *s.* Radion

m. -**paleoliittikausi** *s. hist.* -**paleoliittinen** *a.*

hist. -**perä**inen *a.* -**syys** *omin.* myöhäiseltä ajalta peräisin oleva. | M. kansanruno, nimi, tapa. -**rautakausi** *s. hist.* -**rautakauteen** *a.*

hist. -**renessanssi** *s.* renessanssin loppuvaihe. | Siirtyminen m:sta varhaisbarokkiin. -**romaaninen** *a.*

M. kirkko. -**romantiikka** *s.* romantiikan loppuvaihe; jälkiromantiikka. -**romantikko** *s.*

vrt. ed. -**romanttinen** *a.* vrt. myöhäisromantiikka. -**roomalainen** *a.* M. raha, taide. -**suv**i *s.*

loppukesä. | M:en kuulaat päivät. -**syksy** *s.* loppusyksy. | Kolea m. M:n väriloisto. -**syn-**

tyinen *a.* myöhäsyntyinen. | M. jälkeläinen. M. muoto, ilmiö, äänne. -**tertiäärika** *s. geol.* -**tertiäärinen** *a.*

geol. M. kerrostuma. -**tuotanto** *s.* Runoilijan m. -**uutiset** *s. mon.* M. luetaan [radiossa] klo 22.00. -**vai**he *s.* Taudin m. -**verso** *s.*

kasv. myöhäiskasvuinen verso.

myöhäll *ä*, -*e* *adv.* myöhään (illalla). | Tulemme vasta m. perille. Nukuin m:e iltapäivään.

Myöhemmällä tapasin Antin.

myöhänlai *nen⁶³* *a.* joksikin myöhä, myöhäisehkö. | M. kevät. — Valvoin m:seen.

myöhäperäinen *a.* myöhäisperäinen. | M. tapa, muoto.

myöhässä *adv.* määrääjasta, normaalista jäljessä. | Juna oli tunnin m. Olemme jo pahasti m.!

myöhästel¹²⁸ *frekv.v.* < myöhästyä. | Junat m:ivät tuon tuostakin.

myöhästymisaika s. — Ampumaopissa: aika, joka kuluu putkelle määrättävän korotuksen lukemisesta laukaisuuhetkeen.

myöhästys⁶⁴ *teonn.* (< myöhästyä) viivästys. -**korko** s. *liik.* korko, joka lasketaan maksettavalle summalle erääntymispäivästä lukien, viivästyskorko.

myöhästyttää²⁸ *kaus.v.* < seur. | Sumu m:i laivaa. M. lähtöään. Kylmä kevät m:ää kylvöjä.

myöhästyä¹ v. tulla, lähteä tms. (liian) myöhään, olla määrää, oikeasta, tavallisesta ajasta myöhässä; viivästyä. | M. koulusta, virastosta, junasta. Juna m:i tunnin. M. määrääjasta. Kilpailija m:i lähdössä. Päivällinen m:y tänään. Tavaratömitusten, maksun m:minen. Talven tulo on m:nyt. M:nyt kehitys.

myöhäsyksy s. loppu-, myöhäissyksy. | Kolea, harmaa m. M:syksen röntäsaateet. -**syntyinen** a. -syys *omin.* myöhään syntynyt, synnyltään, alkuperältään myöhäinen. | M. roomalainen. Jkn m. jälkeläinen. M. maakerrostuma. Pitkä vokaali sanan ensi tavua kauempana on suomessa m. M. runo. Näytelmä on kirjallisuuden lajeista m:sin. Ilmiön m:isyys. Vaan Maren, Valdekon lesken, sydän kääntyi tämän m:sen poikansa puoleen KALLAS. -**sytytys** s. *tekn.* myöhäinen sytytys.

myöhään *adv.* 1. myöhäisenä ajankohtana;) (aikaisin, varhain. | Tulit liian m. Pekka palasi m. illalla. Jäät sulivat tänä vuonna tavallista m:empään. 2. myöhäiseen ajankohtaan. | Valvoin m. Enkö saisi nukkua vähän m:empään? **myöjä**¹¹ *tek.* tav:mmin myyjä. | Tavarin, maatilin m.

myön¹²⁸ *frekv.v.* -tely² *teonn.* (< myöntää) myönnytellä. | "Niin niin", m:telä ukko. "No menethän", m:telee isä. Pekka puhui, minä m:telin. Hymähteli suopeasti m:nellen. Maria oli koko matkalla puhunut tuskin mitään, m:nellyt vain Laurin sanoihin IRIS UURTO.

myönnytellä²⁸ *frekv.v.* -tely² *teonn.* (< seur.) = ed. | "Mikäpäs siinä", m:telee pehtori. "Taitaa niin olla", m:telä äiti. -- m:telä Koslovin puheisiin ja pyyntöihin päätänsä nyökytellen SEPPÄNEN.

myönnytää²⁸ v. *harv.* myöntää, tehdä myönnytys. | "No olkoon", m:tää isäntä. Konsessioviset eli m:tävät konjunktiot. -- toimitsijamiehet eivät m:ä velkojan pyyntöä [= eivät suostu velkojan pyyntöön] LK. "Niinhän se taitaa olla", m:ti Alina KAUPPISH. Jos rikosta on maataan puolustaa, / jot' ei voi kelpo sydän m., / miestä aseellista silloin rangaiskaa *CAJ.

myönnytys⁶⁴ *teonn.* < ed. 1. vars. *vanh.* myöntyminen, myöntymys, suostumus, myöntymyksen ilmaus. | Valtiosäätyjen suostumuksella ja m:ksellä LK. -- hänen silmistään näin m:ksen AHO. Sedän täytyi kirjoittaa m., että Otto saapi ottaa kiinnityksen KAUPPISH. — *Kiel.* M:stä ilmaiseva 1. konsessiivinen konjunktio (esim. vaikka, joskin). — *Lak.* asianosaisen tuomioistuimen edessä vapaaehtoisesti ja selvästi antama selitys, että vastapuolen vaatimus joko kokonaisuudessaan tai jltak osaltaan on oikea,

myöntäminen. 2. us. *konkr.* mmin, myös *mon.* luopuminen jssak suhteessa jkn t. jnk hyväksi jstak omastaan, oikeuksistaan, vaatimuksistaan tms., jklle t. jlleek joitakin oikeuksia, etuja, helputuksia, lievennyksiä myöntävä lupa; helputus, lievennys. | Pakottaa vastapuoli m:ksiin. Rauhanteossa maan oli suostuttava suuriin m:ksiin. En voi tinkiä vaatimuksistani enkä tehdä m:ksiä. Valmis pitkälle meneviin m:ksiin. Lakiesityksessä tehdään uusia m:ksiä ruotsalaisuudelle. — *Kuv.* Elokuvan ohjaaja ei ole tehnyt minkäänlaisia m:ksiä yleisön maulle. Rikollisen jättäminen rankaisematta olisi m. kurittomuudelle. — *Yhd. alue-*, *erikois-*, *lisä-*, *vastam.*

myönteinen⁶³ a. -sesti *adv.* -syys⁶⁵ *omin.* positiivinen;) (kielteenen, negatiivinen; merkiryhmien rajat eivät ole aina selvät. 1. myöntävä. | M. lause, muoto. M:sen imperatiivin preesens. Saimme m:sen vastauksen. M. arvostelma väittää jotakin asiallista. | Oletteko kiinnostunut asiasta? M:ssä tapauksessa [= jos olette kiinnostunut] pyydetään ottamaan yhteys allekirjoittaneeseen. 2. myötämielinen, suopea. | M. asenne, kanta, mielipide. Suhtautua m:sesti jhk. M. arvostelu, arviointi, lausunto. Tehtiin m. päätös. Asiaa käsiteltiin m:ssä hengessä. Kysymys sai m:sen ratkaisun. Uskonnollisen m:yyden henki. — *Yhd.* elämänm. 3. edullinen; edistävä, rakentava; tunnustusta ansaitseva, ilahduttava, valoisaa, hyvä. | Kokeiden tulokset olivat pelkästään m:siä. M. vaikutelma, kokemus. M. ominaisuus, tekijä. Ilahduttavan m. ilmiö. Asialla on m:setkin puolensa. Teoksessa on paljon m:stä. Kehitys on kulkenut m:seen suuntaan. M. vaikutus. Ylöspäinen sävelkulku vastaa ylimalkaan m:stä tunnelmaa. Elämän m:set voimat.

myönti¹⁸ *teonn.* tav:mmin myynti. | Perunain, viinan, maatilin m. M. on kasvanut viime kuussa.

myöntyisä¹⁸ a. *harv.* myöntyvä(inen). | Isäntä tuntui hyvin m:ltä.

myöntymys⁶⁴ s. myöntyminen, suostumus. | Nyökkäsi m:ksensä merkiksi. Tein sen esimiestäni m:ksellä.

myöntymätön²⁷ *kielt.a.* -tömyys⁶⁵ *omin.* joka ei myönnä t. ole myöntynyt. | Siinä asiassa hän on edelleen m. Aloite raukesi vastustajain m:tömyyden vuoksi.

myöntyväinen⁶³ a. -sesti *adv.* -syys⁶⁵ *omin.* myöntyvä, suostuvainen. | Kaikkein m. mies. Tyttö tuntui m:selä. Maa oli rauhaan m. Liikaa m:syttä on kartettava.

myöntyväisyys/politiikka s. myöntyväisyyttä (joidenkin vaatimusten suhteen) kannattava politiikka. | Sota olisi ehkä voitu välttää järkevällä m:politiikalla. -**puolue** s. myöntyväisyyttä kannattava puolue.

myöntyä¹⁸ v. -tyvästi *adv.* suostua, taipua, mukautua;) (kieltäytyä, olla taipumaton. | M. pyyntöön, ehdotukseen. Anomukseen on m:ntyy. Tyttö m:tyi kosintaan. Hänet saa m:tymään mihin vain. "No lähdetään!" m:tyi Pekka. Nyökätä m:tyvästi. — *Harv. konkr.*

taipua, kuontua. | -- ettei se [somp] pääse m:ymään pitkin seipään vartta L.PIHKALA.

myöntäjä¹⁰ tek. Luoton m.

myöntämispäivä s. Velan, patentin m.

myöntämätön¹⁷ kielt.a. -tömyys⁶⁵ omin. joka ei myönnä t. ole myöntänyt. | Tarkoitukseen varoja m:tömät kunnat.

myöntäväinen¹⁸ a. harv. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. myöntävä. | M. lause, vastaus. Hymäh-teli m:sesti.

myön[tää] v. -tävästi adv. 1. tunnustaa; antaa t. ilmaista myöntymyksensä; sanoa oikeaksi, todeksi, pitää oikeana, totena;) (kieltää, kiis-tää, väittää vastaan. | "Olen syylinen", m:si poika. "Aivan oikein", m:tää opettaja. "Ei-hän se oikeastaan minuun kuulu", m:si isäntä. En m:nä enkä kiellä. Vastata m:tävästi. M:tävä vastaus, lause, muoto. M. rikoksensa, syyllisyytensä. M:si kuulustelupöytäkirjan oikeaksi. M:nätkö erehtyneesi? M:nän, että olet oikeassa. M:nettävä on, että virheitäkin sattui. Syytetty m:si varastaneensa takin. M. toinen paremmakseen. En m:nä asialle mi-tään merkitystä. M. jkn ansiot. M. kunnia sille, jolle kunnia kuuluu. M. etusija jllek. Kun tunnustus koskee itse oikeuden olemassa-oloa, sanotaan tunnustusta m:tämiseksi AK. 2.) (evätä. a. antaa, suoda, luvata. | Tarkoi-tukseen on m:netty 200.000 mk:n määräraha. M. avustusta, lainaa, luottoa. M. jtk velaksi. M. alennusta. Ruotsille m:netty tuontikiintiö. M:nämme asiamiehillemmme hyvän palkkion. M. kiinnitys. Kaikenlaisia vakuutuksia m:tävä yhtiö. M. kunniamerkki, patentti. Tarkasta-jan m:tämä haastattelu. — M. virkavapautta, lomaa. Ei m:tänyt itselleen hetkenkään lepoa. M. ero, eläke. M. etuja, oikeuksia, helpotuksia, lievennyksiä. M. maksuajan pidennystä. Joh-tokunnalle m:nettiin vastuuvapaus. Hakijalle m:netty pätevyöitymisaika. Elinkeinoluvan m:täminen. Maalle m:nettiin laaja autonomia. Pakolaiselle ei m:netty maan kansalaisuutta. -- syöskenneltiin sitä mitä läheisen nurkka-puodin rouva toistaiseksi m:si SLL. b. sallia; mahdollistaa, antaa tilaisuus, antaa myöten. | Yksityisen oikeus m. loutaus vesistöissä. M. poikkeus jstak. — Mikäli aika m:tää. Tilan-puute ei m:nä pitempiä selityksiä. Teen minkä voimani m:tävät. Jos varat m:tävät, ostan turkin. Tule, jos olosuhteet suinkin m:tävät. Voimisteli minkä kipeä selkä m:si. Ohjeet ei-vät m:nä sellaista. Laitteen rakenne ei m:nä suurempaa kuormitusta. -- nuolaisivat [= vi-listivät] edellä minkä ulottimet m:sivät ALKIO. 3. harv. konkr. myödätä. | Pehmeä, m:tävä alusta. M:tävä vatsansseinämä.

myöntö* teonn. (< ed.) myöntäminen, myönty-myksen ilmaus;) (kieltö. | Tässä ei tule kysy-myksen muu kuin m.

myös (kielt. yhteyksissä tav. myöskään) adv.

1. lisäksi; toisten, muun ohella, muassa; samoin, edelleen; -kin (-kaan, -kään). a. yk-sityiseen sanaan liittyvänä; voidaan tav. korvata -kin (-kaan, -kään) liitteellä; on yl. painottomana (välittömästi) pääsanansa edes-sä t. harvemmin, tav. painollisena, sen jäl-

jessä, mutta voi eri tavoin painotettuna esiin-tyä muissakin asemissa. | M. Pekka tulee mu-kaan. Lähdettekö te m.? M:kään Liisa ei osaa mitään. Päivälliseen kuului m. hieno jäl-kiruoka. Paitsi kahvia saimme m. jäätelöä. Haluatteko m. kermaa [t. kermaa m.]? Kou-lussa luetaan saksan ohella m. ranskaa. Hän osaa m. lukea [joko (jos paino on myös-sa-nalla): 'hänkin osaa lukea' tai (jos paino on lukea-sanalla): 'hän osaa lukeakin']. Veljeni juoksee m. [joko: 'veljenikin juoksee' tai: 'vel-jeni juokseekin']. Tohtori N. on m. etevä pian-nisti. Tuoli on paitsi luja m. kaunis. Ei m:-kään siinä tapauksessa, että --. M. tuossa on tahrta [t. Tuossa on m. tahrta t. Tuossa on tahrta m.] 'tuossakin on tahrta'. — Tehtävä-näsi on valvoa, että ohjeita m. noudatetaan. Pelkkä lupaus ei riitä, on m. tehtävä mitä lupaa [vrt. 3]. — Probleema voidaan ratkaista siten, että --, tai m. siten, että --. Varsin-kin kuivina kesinä, mutta m. muulloin. Ti-lauksen voi lähettää m. ilman rahaa. — ei ai-noastaan t. vain — vaan myös. Asia ei koske vain sinua, vaan m. monia muita. Rakennus ei ole ainoastaan epäkäytännöllinen, vaan m. ruma. Tämä on ei ainoastaan ikävää, vaan myös väärin. b. kokonaiseen lauseeseen liit-tyvänä. | Huomautettakoon m., että sellainen on harvinaista. Ei ole m:kään unohdettava, että --.

2. myöskään edellä olevaan kielt. yhteyteen liittyvässä adversatiivisuhteissa kielt. yhtey-dessä sanontaa lieventävänä: toisaalta, liioin, kuitenkin, toki, sentään. | Ei liikaa eikä m:kään liian vähän. Ei hän ole varsinaisesti sairas eikä m:kään aivan terve. Ei käsenyt, mutta ei m:kään kieltänyt. Ei se hyvä ole, vaikka ei m:kään vallan mahdoton. Jos ei paista päivää, niin eipä m:kään sada.

3. v:ä vahvistavana: todella, tosiaan. | En-nusti niin tapahtuvan, ja niin m. tapahtui. Ei aikunut lähteä eikä m:kään lähtenyt. -- samana päivänä, jona meitä varrotan nuoren emännän kanssa, me tulemme m. Kivi.

4. niin myös, kuin myös (vanh.) ja, sekä, ja samoin. | Virolaiset ja suomalaiset, niin m. vatjalaiset, vepsäläiset ja liiviläiset lienevät muinoin olleet samaa kansaa. Perukirjassa on mainittava, onko perilliselle annettu perin-töveron alaista omaisuutta, niin m. omaisuu-den laatu ja arvo. — Pääkaupungin kuin m. maaseudun näyttämöt. Ilmoitus siitä, mon-tako henkeä saapuu, kuin m. siitä, kauanko he vilpyvät. Tutkimus kohdistui Unkarin kie-leen ja kirjallisuuteen kuin m. vertailevaan suomalais-ugrilaiseen kielitieteeseen. -- äijä, joka kuin m. hänen isävainansa SLL. — Pu-hek. leik. "Minä lähdän." — "Kuin m. [= niin minäkin]."

myöskennellä^{28*} frekv.v. (< myödy) tav:mmin myöskennellä. | M. sanomalehtiä, rihkamaa.

myöskin (kielt. yhteyksissä myöskään) adv. -kin tarpeeton; = myös. 1. vrt. myös 1. | Kertokaa minulle m. Paketti sisälsi m. kahvia t. kahvia m. M. toinen silmä voioitui. M. siinä tapauksessa, että --. Tehtävä voidaan rat-

kaista m. päättellessä. M. viime kesänä. 2. vrt. myös 3. | Sanoi tulevansa ja tuli m. Uskoin hänen paranevan, ja hän parani m. 3. *niin myöskin, kuin myöskin* (vanh.) ja, sekä, ja samoin. | Metallitaltoja on käsiteltöjä kuin m. varrellisia kylmä- ja kuumataltoja. *myöstyä¹ pass.v. harv.* < myöstää. 1. M:nyt teräs. 2. taipua mukaan, mukautua. | -- vihdoinkin m:i elämä hänen mukaansa eikä mutkittellut HAARLA.

myöstämätön² kielt.a. M. teräs.

myöstää³ v. met. pehmentää metallia t. poistaa sen jännitys kuumentamalla ja sen jälkeen hitaasti jäädyttämällä. | M. rautaa, terästä. M:ettyä teräslankaa.

myöstö⁴ teonn. met. < ed. | Metallin m.

myötellä⁵ frekv.v. murt. -tely⁶ teonn. (< 1. myöttää 1) myönnellä. | "Niin, niin", m:tel vieras KAUPPISH.

myöten A. adv. I. antaa myöten antaa perään, periksi. I. myödätä, joustaa, taipua, höltyä, hellitä, mukautua, nokua, venyä. | Pehmeä alusta antaa m. Joustin antoi m. Joustava, m. antava lauta. Kova, m. antamaton pinta. Kävännön seinämä antoi m. ja mies jäi vyöryvän maan alle. Köysi on pingotettu niin kireälle, ettei se anna m. Silmukka antaa m. Lukko antoi m. ja kansi ponnahti auki. Työnsin ovea, ja se antoi m. 2. *abstr. a.* hellittää, helpottaa, lieventyä. | Tauti alkoi vähitellen antaa m. b. luopua, peräytyä jstak, myöntyä, taipua, alistua; antaa jkille, jllek valta, etusija t. voitto;) (vastustaa, panna vastaan, olla jyrkkä. | Antaa m. vastustajalleen. Vikuroivalle hevoselle ei saa antaa m. Antaa m. jllek vaatimukselle. Rauhan säilyttämiseksi on jonkun annettava m. Kärtti niin kauan, että toinen antoi m. Annoin uteliaisuudelleni m. ja menin katsomaan. Antaa m. oikulle, halulle. Sisä, luonto, kunnia, ylpeys ei anna m. tehdä jtk. c. sallia, myöntää, mahdollistaa, antaa tilaisuus. | -- mikäli aika ja varat m. antavat. Tulen, jos olosuhteet antavat m. Taivutti jalkaa niin paljon kuin tasapaino antoi m. Aikoi kumartua, mutta kipeä selkä ei antanut m. Yritti minkä voimat m. antoivat.

II. harv. myötä, puolesta. | Ei m. eikä vastaan. -- kukaan ei tuntunut olevan sen enempää vastaan kuin m:kään R. RAUANHEIMO.

B. postp. (partit:n kera). I. pitkin. I. pitkänomaista esinettä t. muodostumaa merkitsevän sanan ohella tietä, suuntaa ilmaisemassa. | Kulkea tietä, lauttaa, jokea m. Tulen rantaa m. Nousta portaita m. Kiipesi puuta m. Vesi poistuu putkea m. Lankaa m. kasvava köynnös. Haparoit seinää m. ovele. Koira juoksi jälkiä m. Katsoin hänen ohjennettua sormean m. Sahataan tarkasti viivaa m. Tie kulkee harjua m. Katon rajaa m. kiertävä johto, -- meni viime usta m. LEINO. "Kyllähän me tuttuja ollaan", tuli sikaria m. LNN. -- ajettiin pitkin rantojakin taloloita m. [= talojen kautta] PAULAH. -- joitain vaiheita m. SILL. 2. a. liikettä merkitsevän v:n yhteydessä ilmaisemassa tietä t. alustaa. | Kulkea maata, suota, jäätä m. Laiva lipuu merta m. Räntä

valuu lasia m. Ääni kiirii vettä m. Taivalsimme soita m. -- huhunnut ja huudellut metsiä m. AHO. b. olemisesta, sijainnista: pinnan myötäisesti. | Tukka silkeästi päästä m. Painautui vatsalleen aivan maata m. Märät vaatteet liimautuivat ihoa m. Taivas ruuhotti melkein maata m. AHO. -- saattoi jo lähellään huomata maata m. kipertyneen katajan SILL. -- Lentää aivan maata m. 'aivan lähellä maan pintaa'. Veistää puun pintaa m. 3. *murt.* (jkn, jnk) mukana, myötä, välityksellä. | Lähettää tieto jkta m. Lähetitte Rajamäen kauheata rykmenttiä m. sikamaisimpia, oikein konnan lauseita terveisinä ylhäiselle miehelle KIVI. -- olen laittanut hänelle Jussia m. terveisillä CANTH. -- ainoa seikka, jota m. [= jolla] lapsi saattoi tuottaa aikuisille pientä viehätystäkin SILL.

II. ed:een liittyen eräissä yhteyksissä ajasta: aikana, kuluessa. | Yötä m. 'yöllä, yöaikaan, yön aikana'. Lähdimme yötä m. ajamaan Tampereelle. Palasi yötä m. kotiin. Viileä oli yötä m. niitellä. Aikaa m. 'ajan kuluessa'. Aikaa m. kauppiasta tuli kauppaneuvos. Värit himmenivät aikaa m. Päiviä m. sitä vähitellen alkoi tottua siihen elämään AHO.

III. alueen, paikan, piirin, määrän, (toiminnan, tapahtumisen, ominaisuuden tms.) alan, ulottuvuuden, laajuuden, sisällyksen tms. rajaa osoittavana (pääsanana käsite kuuluu joskus rajan sisäpuolelle, joskus on itse rajana): asti, saakka. I. lähinnä paikkaa osoittavana. a. ilmaisemassa mihin, minne asti. | Itämeri jäättyi eteläosiaan m. Koko Suomi Lappia m. Tulva täytti alanteen niittyä m. Sali täytti ääriään m. Astia on täynnä reunojaan m. Huone kattoo m. tulvillaan savua. Joki kuivui pohjiaan m. Salama valaisi käytävän etäisintä soppea m. Talo paloi perustuksiaan m. Tie auki taivasta m. Kirkkomäki kuohuu reikiä ja hevosia metsän rajaa m. AHO. -- Vrt. 2. a. | Punastui hiusmartoa m. Ihoa m. läpimärkä. Jalat varpaita m. höyhenpeitteiset. Huuliaan m. valkoinen. b. ilmaisemassa mistä asti. | Väkeä oli Oulua ja Torniota m. Vieraita tuli ulkomaita m. Kinkeriväkeä pitäjän syrjäkulmia m. c. ilmaisemassa missä asti. | Matkusti monessa maassa Italiaa m. Teos on herättänyt huomiota ulkomaita m. -- Nauroi suu korvia m. 2. a. III.1.a-ryhmään liittyvää käyttöä. | Puu paleltui juurta m. Jalka oli leikkava polvea m. Oksat karsittava runkoa m. (vrt. I.2.a). Kasvain poistettiin tervettä kudosta m. Heinä oli kaluttu mustaa multaa m. Kaupunki hävitettiin perustuksiaan m. -- pannen mäen lakeansa m. maan tasalle AHO. Opetus uudistettiin perustuksiaan m. Muuttui olemuksensa pohjia m. Loukkautui sydänjuuriaan m. -- Upposi suohon kainaloita m. Seisoo vedessä vyötäisiä m. Polvia m. hangessa. Kädet paljaina kyynärpäitä m. Oikapäitä m. avokaulainen puku. Rattaat painuivat lokaan akselia m. Hattu upposi päähän korvia m. Naula oli lyöty puuhun kantaa m. Tikari kahvaa m. rinnassa. Herrasmies sormenpäitään m. Veloissa, rakastunut korvia m. Aseissa hampaita m. Palelsi luita ja ytimiä m. b. mu-

kaan luettuna, lukuun otettuna. | Maksoi velkansa viimeistä penniä m. Kaatuivat viimeistä miestä m. Katsomo oli täynnä viimeistä sijaa m. Puu otettiin talteen risuja m. Koko toimisto lähetti poikaa m. Lähetellään ponsia tasavallan presidenttiä m. 'aina presidentille asti'. Läsna kaikenikäistä väkeä vanhuksia ja sylivauvoja m. Talo on oma saunaa ja puuvajaa m. Osasi katekismuksensa raamatunlauseita m. Pienimpiä yksityiskohtia, pikkuseikkoja m. Viimeistä piirtoa m. Laskea neljää desimaalia m. Käynyt koulut yliopistoa m. Seinäkellot tuotiin puuosiaan m. ulkomailta. Toiminut niilloin minäkin aina sirkustaitelijaa m. — Asia on sitä m. [= siihen asti, sikäli, niin pitkälle] selvä. Se on sitten sitä m. valmis. Ei ole selvää, mitä m. [= missä määrin, kuinka laajasti] kysymys kuuluu kunnille. 3. *harv.* ajasta. | Tätä m. on kaikki hyvin. Nimi lienee ollut yleinen aina 700-lukua m. — *Murt.* -- on ollut siitä m. [= alkaen] siellä, kun Kaarina oli houriinsa *WILKUNA*.

IV. (jnk) mukaan, mukaisesti. | Elää varojan m. Mahdollisuutta, tilaisuutta m. Ponnistella voimiaan m. Ratkaisu tehtäköön tapausta m. Miestä m. miekka vyöllä sl. Nimi miestä m. Vaihtoi poliittisia mielipiteitään kulloisiakin vallanpitäjiä m. Palkka ansiota m. Rangaistus rikoksen laatua m. Oikeutta m. sinun olisi maksettava. Ansio vaihtelee työtehoa m. Kulloistakin tarvetta m. Kirjainta m. 'kirjaimellisesti'. Muona jaettiin miehiä m. 'tasan miesten kesken'. Saalis pantin miehiä m. Kalansaalis säätiä m. Panna suu säkkiä m. [= elää varojensa, mahdollisuuksiensa mukaisesti] sp. Jkn mieltä m. Ei käynyt oikein mieltäni m. Ole aina äidin mieltä m. Korottaa hintoja mieltään m. Elä koissa koin tavalla, miestä m. miehelässä sl. -- irtisteli ja hänen puhettansa m. pientä leukaansa keikuteli *KVR.* Se on sitä m., mitä epäsiiveellisyys ymmärretään *AHO.* — Sitä m. kuin 'sitä mukaa, sen mukaan, sikäli kuin'. Viisasti sitä m. kuin ikää karttui. Höyry poistuu sitä m. kuin sitä kehittyä.

1. *myötää** v. *murt.* 1. myöntää. | "Niinpä taitaa olla", m:ti kasakkaukki *KAUPPISH.* 2. maasta: viettää, olla myötäinen. | M:tävää alamäkeä.

2. *myöttää** *fakt.v.* (< myöä) tav:mmmin myytää.

myötyri² *I. s. harv.* 1. jkn t. jnk myötä, mukana olevasta t. seuraavasta. a. Se asusti piru talossa m:nä, perintönä vanhalta ajalta *TOPPILA.* b. (kyyti)hevosesta, jolla matka suoritetaan alusta loppuun asti (hevosta välillä vaihtamatta). | -- maantiematka jollain mökkiläisen laiskalla m:llä *AHO.* 2. myötätuuli, myötäinen. | -- tuskinpa vain m:ä tai edes laitatulta *AK.* **II.** *myötyriksi, myötyrin(än)* (adv.) myötämöisin, ainaiseksi, lopullisesti, kokonaan. | Joko se meni m:nään? *AHO.* -- eihän mökkiin sopinut m:ksi jäädä *KIANTO.*

myötä vars. *kirjall.* 1. *adv.* a. mukana, seurana. | Kulkea, seurata m. Olla m. juhlassa, hautajaisissa. Yritin nauraa m. Vaikuttaa m.

jhk, jssak. *Sven Dufva* m. oli myös, hän pantiin passaamaan **CAJ.* Hyvä on hiihtäjän hiihdellä, / kun ystävä häll' on m. *LEINO.* Jklla on onni aina m. Onnessamme murhe m. on *KOSKENN.* b. mukaan, oheen. | Jhk m. liitetty todistukset. c. mukana, puolesta, puolella;) (vastaan. | Olla, asettua m. tai vastaan. Puhua m. tai vastaan. Ei virkkanut sanaakaan m. eikä vastaan. Todistaa, harkita m. tai vastaan. Aina ja aina vastahankaan, ei koskaan m. *CANTH.* Moneen kertaan antaa pieni, pyöreä peili neuvojan m. ja vastaan *AHO.* | Ei pidä välittää, vaikka hän vastustaa. Sydämessään hän on m. *TALVIO.* d. antaa myötä → antaa myöten. 2. *postp.* (gen:n t. poss-suff:n kera). a. mukana, kera(lla), kanssa, seurassa. | Olla, kulkea, seurata, tulla jkn m. Tavarat lähetettiin kyytimiehen m. Vei pojan m:nä lääkäriin. Kuljettaa, tuoda m:nä. Sai vaimonsa m. rahojakin. Onni on yrittävän m. Aikuiset iloitsivat lasten m. Virta vei veneen m:nä. Tuuli toi m:nä sateen. Kevään m. saapuivat kottaraiset. Tilanne muuttui ja sen m. suunnitelmat. Voimat vähenivät iän m. M:nä paha tapa vie sl. b. mukaan, oheen. | Ottaa m:nä. Anomuksen m. liitetyt paperit.

myötä/aallokko s. myötäinen aallokko. -**aurin ko** s. takaapäin tuleva auringonvalo. | Joukkue valitsi m:gon, mutta vastatuulen. Pelata (jalkapalloa) m:koon 'aurinko selän takana'. -**elämy's** s. myötätuntoinen tois(t)en kohtaloihin eläytyminen. | Herkästä persoonallisesta m:ksestä syntynyt kovasaisten kuvaus. -- tunnen säälän, m:ksen, joka ei ole vaila ylenkatsetta ja hellyyttä ihmiskuntaa kohtaan **KOSKENN.* -**elä** v. vars. nominaalimuodoissa: elää t. olla hengessään mukana; eläytyä. | Taitelijan intensiivinen m:minen. M:misen kyyky, lahja. Yleisö seurasi esitystä innokkaasti m:en. Voimakas m:vä rakkaus, sääli, mielikuviutus. Kirjailijan m:vä suhde kuvattavaansa. -**hankaan adv. harv.** laitamytäiseen. | -- lähdemme paluumatkalle, laskien m. *AHO.* -**hankainen a. harv.** tuulesta: laitamytäinen. | M. tuuli. -- *S:sesti.* Puhalsi navakka m.

myötälilj¹⁴ *tek.* < seur. | Laulun m. -- kuin olisivat ne [kukat] olleet hänen ajatustensa m:öitä *HEPOR.*

myötälil¹⁰ v. -y² *teonn.* **I. tr.** 1. *konkr. harv.* noudattaa, seurata, olla jnk mukainen, kulkea jnk mukaan. | Tie m:ee joen vartta. [Soutajat] ovat vetävinään lujasti, mutta antavat aironlappeiden vain m. vettä *HAARLA.* 2. *mus.* säestää. | M. laulajaa, laulua pianolla, hanurilla, huilulla. Laulaa orkesterin m:emänä. Draaman toimintaa m:evä kuoro. Elokuva, tanssiesitys m:evä musiikki. 3. ed:in liittyen, us. *kuv.*: seurata (mukana), seuralla, noudatella, olla jnk mukainen, olla täydentävästi liittyneenä t. liittää jtk täydentävää jhk. | Puhetta m:evä hymy, ele. Romaanin tyyli m:ee oivallisesti sisällystä. Hengitys m:i liikkeen rytmiä. Akka puhui, ukko tyytyi vain m:emään. Hänen ruumiinsa m:i hänen liikkeitään *WALTARI.* **II. intr. harv.** < myöä. | Notkeasti m:evät joustimet.

myötäilo s. osanotto toisen iloon, mielihyvään. | Myötätunto ilmenee joko m:nä tai säälinä.

myötäilinen^a a. -sesti *adv.* -syys^{omin} *omin*. 1. gen:ssä olevan sanan määrittämänä (kirjoitetaan us.): jtk myöten oleva, jnk mukainen, suuntainen. | Pään m. lakki. Tiiviisti vartalon m. puku. Maanpinnan, varren m:et lehdet. Alustan m:sesti kiinnitetty levy. — *Yhd.* ihon-, pinnan-, pohjan-, pää-, seinän-, varren-, vartalonm. 2. a. tuulesta, aallokosta, virrasta: menon suuntainen;)(vastainen. | M. tuuli, aallokko. — *S:sesti* myötätuuli. | Puhalsi navakka m. Purjehtia, ohjata m:seen, m:stä. Kääntää (alus) m:seen, m:sen kautta. Hyvällä m:sellä, hyvässä m:ssä matka edistyi nopeasti. Joka m:sen makaa, se vastaisen sou-taa sl. — *Yhd.* hanka-, laita-, sivum. b. *harv.* maasta: kulkusuuntaan viettävä. | M. maasto. — *S:sesti* myötämaa, -mäki, myötäle. | -- hiihti pellon yli ja laski Hukarinloukolle menevää m:stä EINARI VUOPELA. 3. suotuisa, edullinen. | Onni oli m. M:set olosuhteet. 4. *harv.* altuinen; vrt. myötänsä. | M. kiire. Lähdön edelliset päivät oli Tiinan elämä m:stä synkkää vaitelaisuutta päivän.

myötäjais^{et} s. *mon.* vaimon pesään tuoma omaisuus; *lak.* omaisuus, jonka isä t. äiti vanhan avioliittolain mukaan antoi rintaperilliselle tämän mennessä naimisiin t. muuten erotessa kodista ja pesästä ja joka myötäjais-ten antajan kuoltua t. pesänsitoksen tapah-tuessa oli tuotava takaisin jakoon. | Suuret, runsaat, rikkaat m. Antaa m:iksi, m:inä jtk. Tytär sai m:inä, m:iksi lehmän, lam-paan, vaatteita ja talouskaluja. -**lahja** s. -**lehmä** s. -**tavara** s. -**vakuutus** s. vakuutusmuoto, jonka tarkoituksena on lapsille annettaviin myötä-jaisiin t. opintokustannuksiin käytettävän pää-oman synnyttäminen.

myötäkarvaan *adv.* karvojen suuntaan. | Har-jata hevosta, turkkia m. -**karvainen** a. jossa karvat ovat pinnan myötäisiä. | M. lehti. Au-rankukan m. varsi. -**kuulo** s. = näkökuulo. -**kär-simys** s. osanotto tois(t)en kärsimykseen. | Myötätunto ja m. -**käyminen** s. menestys, onni;)(vastoinkäyminen. | M. teki isännän ylpeäk-si. Minä N.N. otan sinut N.N. nyt avioaimok-seni rakastaakseni sinua myötä- ja vastoinkäy-misessä KIRKKOKÄSIKIRJA. -**laitainen** a. laita-myötäinen. | M. tuuli. — *S:sesti* laitamytäi-nen tuuli. | Vene kiittää navakassa m:ssä. **myötäle**^{ts} s. myötämaa, -mäki;)(vastale. | Loi-va m. -- päästi m:essä vinkeään juoksuun KATAJA. -- lähtee vihaisesti laskemaan alas pitkää m:ttä PAULAH.

myötäliitetty *partis.* par. a. -**maa** s. kulku-suuntaan viettävä maa, alamäki;)(vasta-, ylämaa. | Loiva, jyrkkä m. M. loppui, alkoi nousu. Ajaa m:ta. -**mieli** s. myötämielisyys. | Osoittaa m:ttä jtkä, jtkä kohtaan. M:ttä herät-tävä esitys. — **myötämielin** (adv.) myötämie-lisesti. | Suhtautua m:in jhk. -**mielinen** a. -**sesti** *adv.* -syys *omin.* suopea, suosiollinen, aulis. | M. jkile, jlle kalle asialle, jtkä, jtkä asiaa kohtaan. M. kannattaja, yleisö. M. arvostelu, lausunto, M. esiintyminen, politiikka. M. sävy.

Suhtautua jhk m:sesti. Puhe otettiin vastaan erittäin m:sesti. Valtio osoitti hanketta koh-taan suurta m:syyttä. -**mäki** s. kulkusuun-taan viettävä mäki, alamäki;)(vasta-, ylä-mäki. | Loiva, jyrkkä, pitkä, pleni m. Laskea, ajaa m:ää, m:een. — *Kuv.* Elämän myötä- ja vastamäet. -**möisi** n, -**möisiin** *adv.* *harv.* ainaiseksi, lopullisesti, kokonaan, myötyriksi. | Meni m., koskaan palaamatta, "- jos tämä Anna Kaisa suostuisi tulemaan sille Jussi Va-taselle ihan m:n" LASSILA.

myötänään *adv.* *harv.* myötään(sä). | Tyttö on m. poissa. Hän onkin m. juossut täällä tilauk-sineen TALVIO.

myötäote s. käden t. käsien ote, jossa oikea peukalo on vasemmalla, vasen oikealla puo-lella kättä; vrt. vastaote. | Tarttua m:otteella rekkiin. -**otteinen** a. *voim.* vrt. ed. | M. oiko-riipunta. -**perillinen** s. *lak.* par. perijäkump-pani, toinen t. muu perillinen. -**puoli** s. *lak.* asiakumppani;)(vasta-, riitapuoli. -**purje** s. *mer.* suuri kolmikulmainen lisäpurje, joka kil-papurjehduksissa levitetään erityisen puo-min avulla tuulen puolelle myötätuuleen pur-jehdittaessa, (s) pinaakkeri. -**päiväinen** a. vrt. seur. | M. kierre, kiertosuunta. -**päivään** *adv.* kiertävästä liikkeestä: auringon kiertosuun-taan, idästä etelän kautta länteen, vasemmal-ta yläkautta oikealle;)(vastapäivään. | Kel-lon viisarit liikkuvat m. Juoksi m. rakennuk-sen ympäri. Pyöriä, kiertyä, kääntyä m. Kier-tää avainta, ruuvia m. Punoa köyttä m. M. kierteinen rihta. — *Mat.* negatiiviseen kier-tosuuntaan. -**seuraava** *partis.* par. a. -**sukaan** *adv.* Silittää kissaa m. 'myötäkarvaan'. Harja-ta turkkia m. Karsia puu m. 'katkaisemalla oksat siitä suunnasta, mistä katsoen ne muo-dostavat rungon kanssa tylpän kulman'. Pä-reet asetetaan siten, että höyläysälleet tulevat m. alaspäin. Oja yhtyy toiseen m. 'vinosti las-kusuuntaan'. — *Kuv.* myötämielisesti, suo-peasti. | Mieho naurahteli m., ymmärtävästi HAARLA. -**sukainen** a. -**sesti** *adv.* vrt. ed. | Äes, jossa on kulkusuuntaan nähden m:set piikit. — *Kuv.* myötämielinen, suopea. | -- on aina ollut m. tälle yhteiselle kansalle WILKUNA. -**syntyinen** a. -**sesti** *adv.* -syys *omin.* synny-näinen, synnyntä-. | M. lahjakkuus, kuurous, hitaus, kainous. -**syntynyt** a. par. ed. -**syyllinen** s. *kirjall.* tois(t)en ohella syyllinen. | Hän on m. [= myös syyllinen] rikokseen. Tunnustaa, tuntee itsensä m:seksi. -**syyllisyys** s. vrt. ed.

myötätunto s. osanotto tois(t)en tunteisiin, vars. mielpahaan, myötätuntoisuus, sympatia. | Saada osakseen m:tuntoa jkltä, jkn taholta. Osoittaa m:tuntoa surevalle, surevaa kohtaan. M:tuntoni on kokonaan hänen puolellaan. M:tun-ton ilmaus, osoitus. -**tuntoinen** a. -**sesti** *adv.* -suus *omin.* tois(t)en tunteisiin, vars. mielpa-haan, osaa ottava; sydämessään osaa ottava; myötämielinen, suopea. | M. jtkä, jtkä kohtaan. M. uskottu, ystävä. M. ajatus, sana. Sanoo jtk m:sta. Suhtautua m:sesti jhk. Seuras erittäin m:sesti pojan ponnistuksia. Osoittaa m:suutta jkile, jtkä kohtaan. Lähetä surevalle kukkia

m: suutensa osoitukseksi. Kaivata m: suutta ja ymmärtämystä. M: suus ei ole mikään vapaa tahdon ilmaus, ainoastaan tahdoton mielenliikutus AHO. -**tunto (isuus) lakko** s. lakko, joka on syntynyt myötätunnosta toisia kohtaan, tav. toisen lakon tukemiseksi, kannatus-, sym-patialakko. | Leipuriin lakko aiheuttanut m: ja useilla paikkakunnilla. -**tuuli** s. menosuuntaan puhaltava, myötäinen tuuli, myötäinen:) (vastatuuli. | Purjehtia m: essa, m: een, Oli hyvä m. Kääntää (alus) m: een, m: en kautta, M: en parantama juoksutulos. Joukkue [jalkapallopelissä] valitsi m: en 'kenttäpuoliskon, jolla tuuli jäi selän taakse'. — Kuv. menestys, suotuisat olosuhteet. | Hallituksella on ollut viime aikoina pelkkää m: ta. -**vaikut/taa v. -us teonn.** vaikuttaa mukana, lisäksi, auttaa, edistää. | M. jhk. M: ti huomattavasti koulun perustamiseen. Liiton tarkoituksena on m. terveysolojen parantamiseen. Eli koskaan m: tanut lait-tomaan tekoon. M: tava syy, tekijä. Päätöksen tekemiseen vaaditaan eduskunnan m: us. Hal-lituksen m: uksella. Ilman hänen aktiivista m: ustaan yritys on mahdoton. -**virta** s. virta sen suuntaan tapahtuvan liikkeen suhteen:) (vastavirta. | Voimakas m. Vene lipuu m: rassa. — Vars. adv: n tavoin **myötävirtaa(n)** virtaa alaspäin. | Liukua, soutaa, purjehtia m: taan. M: taan ajelehtiva tukki. Vene käännettiin m: taan. — Kuv. -- täysissä purjeissa laski in-nostuksen m: taan AHO. -**väistö** s. urh. miekkailussa: väistö, jossa miekka säilyttäen koske-tuksen vastustajan miekkaan antaa myöten sen paineelle. -**värähtely** s. fys. mukana värähtelemineen. | M. on sitä voimakkaampaa, mitä lähempänä ulkoapäin vaikuttavan äänen vä-rähdysluku on resonoivan ontelon tai kappaleen ominaisvärähdyslukua. Fysikaalisessa mielessä resonanssi on m: ä.

myötäämätön ⁷⁷ kieltä. -tömästi adv. -tömyys⁶⁵ omin. joka ei myötää. | Kova, m. alusta. **myötää(n)sä)** adv. alituisen, alinomaa, yhtämittaa. | Akka puhuu m: n. Oli m: nsä vie-rait. Kauppias on m: nsä matkoilla. Lapsi sairastelee m: nsä. Sataa m: n. Joukko kasvoi m: nsä. Uusia sanoja syntyy m: n. M: n toistuva ilmiö. — **yhtä myötään** (murt) myötäänsä. | Hän mietiskeli yhtä m: n kaikenlaista ALKO.

myötöraja s. tekn. se metallin kuormitusraja, jolloin se venähtää silti katkeamatta, juoksu-raja.

mä pers.pron. puhek. runok. (rinn. ma) = minä. Taivutus: gen. ja päätteellinen akk. *mun*, partit. *mua*, adess. *mulla*, ablat. *multa*, allat. *mulle*; *puhek.* käyt. joskus muitakin sijoja. | En mä vaan tiedä. Mun on niin hyvä olla. Anna se mulle. Multa et saa penniäkään! Siinä mulla mies [= on siinäkin mies]! Sä löysit, Jeesus, mun, mä sun! S.KORPELA. -- mun lähteä täytyy, mua kutsuvi velvollisuus! K.LEINO. — Erik. eräissä sanonnoissa. | Voi mun päiviäni! Ja mun mitä [= vielä mitä]! Sitä mun tätä 'sitä ja tätä'. — V: n jälkeen myös normaalityyissä (us. v.). | Sinä olet, näen mä, pulskistunut. Menenmähän kuuntelemaan AHO. — Vrt. kuulemma, näemmä, tiemmä.

-mä ks. -ma.

mädännyt⁶⁴ *harv.* mätä. | -- paikoitellen läpi-kuultavaa kuin veden m., tuollaista muodo-tonta vesihiyytelöä AHO. — Kuv. mädännäisyys. | Siveellinen, valtiollinen m. Sellaiset ihmiset kuin hän ovat elämän suola, sillä he estävät kaiken m: ksen leviämistä J.FINNE.

mädännyttäjä²⁶ *kaus.v.* (< mädäntyä) mädät-tää. | Kosteus on m: nnyt seinät. — Kuv. Paheet m: vät yhteiskunnan elämää.

mädännäin⁶³ a. (-syys *omin.* ks. erikseen) mätä, mädännyt. | M. likaviemäri. — Kuv. Valtakunnan m: set olot.

mädännäiseliö s. biol. mätänemistä ja käymis-tä aiheuttava eliö. -**kasvi**, -**loinen** s. kasv. = mädänsyöjä.

mädännäisyys⁶⁵ s. kuv. turmelus, rappeutuneisuus. | Siveellinen, poliittinen, yhteiskunnallinen m. Kirkon, liike-elämän m.

mädänsyöjä s. kasv. kasvi, joka käyttää ravin-tonaan kuolleita elimellisiä aineita, mädän-näisloinen, saprofyytti. | — A: sesti. M. ruoho.

mädäntäjä¹⁶ v. mädätä. | Vene m: y rannalla. M: vä raato. Löyhkää m: neeltä.

mädäntäjä⁹ v. *harv.* = seur. | Veden m: vä vai-kutus.

mädättäjä³⁰ tek. Kosteus on pahimpia puun m: iä.

mädättäjä²⁶ *kaus.v.* (< mädätä) mädännyttää. | Sieni m: ä puun juuria. Sateen m: mä katto. — Kuv. M. kansan sielu.

mädäty⁶⁴ *teonn.* < ed. 1. mädättäminen. | Sa-ven m. tarkoittaa sen plastillisuuden paranta-mista. 2. mätä, mädännäisyys. | M: ksen löyhkä nousee raadosta. Tämä m: ksen maailma LEINO.

mädätys/bakteeri s. biol. mätänemistä aiheutta-va bakteeri. -**menetelmä** s. tekn. M. likaveden puhdistamiseksi. -**säiliö** s. tekn. säiliö, jonka läpi kulkiessaan likavesi ja liete joutuvat mätä-nemistilaan.

mädäitä³⁴⁶ v. muuttua mädäksi, mädäntyä, mä-rätä; vrt. maatua, lahota. | Mätäneminen on hiljaista palamista. Liha, kala, omena mätä-nee. Vilja mätäni pellolle. Heinä alkaa m. Sei-sova vesi mätäneä. Mätänevä raato. Paljon marjoja jää metsään mätänemään. Missä on sielu silloin, kun ruumis jo maassa mätäneä AK. — Kuv. M: nnyt yhteiskunta.

mädätön⁷⁷ *kar.* < mätä. | M: tömiä puita. Haava on täysin m.

mäenharja s. Nousta m: harjalle. -**kumpare**, -**kumpu** s. -**kuve** s. -**laji** s. Auto pääsi vaivoim m: elle. -**laskija** s., vars. urh. M: in suurkisat. — Kuusivuotias m. jäi auton alle.

mäenlasku s. Harjoittaa m: a kelmalla, suksilla. — Vars. hiihtomäenlaskusta. | M: n kaksois-voitto meni Norjaan. -**kilpailu** s., us. mon. Kan-sainväliset hiihto- ja m: t. -**suksi** s. = mäki-suksi.

mäen/nousukyky s. Auto jonka m. on hämmäs-tyttävä. -**nypylä** s. Rakentaa talonsa yksinäi-selle m: lle. -**rinne** s. Jyrkkä, louhikkoinen m. Läntinen m. Laskeutua m: nettä. Perunakuop-pa m: teessä. -**rinta** s. = ed. | [Huomasi] kar-hun painaltavan jyrkkää m: a alas AK. -**törmä**

s. -töyry s. -töyrä/s s. Kirkko on korkealla m:ällä.

mäetön¹⁷ kar.a. < mäki. | M. tie. Pohjanmaan m:tömät lakeudet.

mähkä¹¹ s. Selaginella, etupäässä trooppisissa metsissä kasvavia liekokasveja. — Yhd. piikkim.

mähän¹¹ s. murt. (rinn. määhnä) mäti.

mäihjä¹⁷ v. olla mäihällä. | Oksastaa m:vään runkoon.

mäihä¹¹ s. jälsi. 1. puiden (vars. männyn) kuoren alla keväällä erityisen runsaana esiintyvä pehmeä, nesteinen kerros. | Männyn, pajun m:ä. Makea, muhea m. Keväällä, m:n aikana. Syödä m:ä. Lampaat jyrivät m:ä männystä. Taitavat tässä vielä jäätyneetkin m:t mahlaksi sulaa HAARLA. 2. juureksesta t. hedelmästä kaavittu raaste. | Nauriin m. Setä tiedustele, onko hän milloinkaan maistanut lantun m:ä KARHUM. 3. kuv. Lyödä jk m:ksi 'mäsäksi'.

mäihäkerros s. Kuoren alainen m.

mäihät¹⁵ v. kaapia mäihää, jältää. | M. nau-rista. M:ty koivu.

mäike⁷⁸ onom.s. melu, mäiske, jytinä, metakka, mäikinä. | Kuului hurjan tappelon m:ttä. Hei vain, millaista m:ttä pilvet pitivät [rajumyrskyn alkaessa]! LEINONEN.

mäikinä¹⁴ s. = ed.

mäikkyä¹⁴ v. = mäikä. | Yhdestä suusta he huusivat, ja m:i avara pirtti kivi.

mäikkä^{2*} v. = mäikä. | Suuri palokello pantiin m:mään LEINONEN.

mäikyt/tää^{2*} kaus.v. -ys²⁴ teonn. < mäikkyä. | M:ti kangaspuita.

mäikyä^{1*} onom.v. -nä¹⁴ teonn. kaikua, kajahdella, mäikkyä, mäikää. | Tanssittiin niin, että seinät m:ivät. Kuuluu korves kirveenpauke, / metsä m:y, tanner tömisee kivi. -- etäältä -- kaikki hänen korviinsa m:nä kiekkokankien iskuista kivi.

mäikätä^{35*} onom.v. tehdä jtk niin, että mäike kuuluu. | Juoksivat m:äten tupaan. Lapset m:kkävät pihalla.

mäikä² onom.v. = mäikä. | Mäki m:ä nuorten kisailissa. Pieksää vettä niin että m:ä. Eräänä iltana kuuli Jaana aisakellon m:vän maantiellä LEINO. -- laulaa teräs ja m:ä taltta KILPI.

-mäinen⁶⁸ ks. -mainen.

mäiske⁷⁸ onom.s. mäiskivä ääni, mäiskinä, mäike, jytinä, töminä. | Kuului nyrkiniskujen ja patukoiden m:ttä. Kutoi että m. kävi. Sateen ropina säesti askelten raskasta m:ttä.

mäiskis onom.interj. M.! pallo mätkähti seinään.

mäiskiä¹⁷ frekv.v. -nä¹⁴ teonn. tehdä jtk, vars. lyödä niin, että mäiske käy, lätkiä, paiskia, läiskä; mäiskyttää. | M. palloa. Miehet m:vät korttejaan. M:i airoilla veteen, vettä. Kutoa m. Ampua m. Alkoi kiroten m. hevosta lautasil-
sille.

mäiskyt/ellä^{28*} frekv.v. -tely² teonn. < seur. | M:tel poskessaan paksua tupakkamäliä.

mäiskytää^{2*} kaus.v. -ys²⁴ teonn. < seur. | Kylpijät m:tävät vihtojansa. Syödä m.

mäiskyä¹ onom.v. -ntä^{16*} teonn. läjähdellä,

mätkähdellä, mäiskää. | Lumipallot m:ivät hyökkääjien niskaan.

mäiskäh/dellä^{28*} frekv.v. -tely² teonn. < seur. | Iskut m:telivät yhä tiheämmin.

mäiskä/htää^{2*} mom.v. -(hd)ys²⁴ teonn. (< mäiskää) sattua jhk (esim. pudota) niin, että syntyy kuuluva, pehmeä ääni, mätkähtää, mäjäh-tää, läjättää. | Kompastui ja m:hti mahalleen. Iski nyrkkinsä pöytään niin että m:hti. Ammuttu lintu putosi m:htäen kalliolle. Kivi m:hti hevosen kylkeen. Kuului tukevan korvapuus-tin m:hdys.

mäiskä/tä²⁵ v. -ys²⁴ teonn. mäjyttää, läjyttää, mäiskäyttää, paiskata. | M:si nuttunsa nurkkaan. M. ovi kiinni. Sai aimo m:yksen takamuksilleen. — Kuv. Oli m:nnyt tavaralleen hyvän hinnan. -- m:si [keitoksen kupista] suuhunsa KIANTO.

mäiskyt/tää^{2*} kaus.v. (< mäiskähtää) = ed. | Lyödä m:ti. M. jkta leukaan. M:in kurikalla kalloon. -- m:ti [uunin] peltin lujasti kiinni kivi.

mäiskä/ä² v. = mäiskä. | Lapset m:vät kelkka-mäessä.

mäjäh/dellä^{28*} frekv.v. -tely² teonn. < seur. | Tukit kiittävät m:dellen pitkin teloja.

mäjä/htää^{2*} onom.v. -(hd)ys²⁴ teonn. läjättää, läimähtää, lätkähtää. | Ovi m:hti kiinni. Korttipakka m:htää pöytään. Pallo lentää m:htäen kourasta kouraan.

mäjy/tää^{2*} kaus.v. (< ed.) läimäyttää, mäiskäyttää, paiskata. | M:ti oven kiinni, että lasit helähtivät. Karhu m:tää kämmeniään yhteen. M:in poikaa pakaroille. — Sanoa m:ti totuuden kaikkien kuullen.

mäki^{1*} s. Merk.-ryhmien rajat häilyviä. 1. paikka, missä maanpinnan kaltevuus on melkoi-nen. | Jyrkkä, loiva, pitkä, raskas m. Nousta, laskeutua m:ä. M:ä ylös, toista alas. Mäen alla, päällä. Mäessä 'mäen rinteessä'. Auta miestä mäessä, älä mäen alla st. Kyllä m. velkansa maksaa, jos ei ennen niin palatessa st. — Erik. mäestä mäenlaskuun käytettynä. | Lapset laskevat m:ä (suksilla, kelkalla). Olla mäessä. Mentiin m:een. Laski mäen kaatumat-ta. Salpausselän m. [= hyppymäki] on uusittu. Valonen voitti mäen 'mäenlaskun'. — Yhd. ala-, myötä-, vasta-, yläm.; hyppyri-, kelkka-, pujottelu-, suksim.; laskum. 2. kukkula-mainen (maant. 25–50 m korke) maaston kohoama. | Mäen juuri, rinne, kuve, laki, harja. Talo on korkealla mäellä. Mäeltä avautuu laa-ja näköala. Nyt silmäni mä nostan / taas ylös m:ihin vk. 3. ed. ryhmiin liittyen. | Kirkko-t. kirkon-, koti-, saunam.; hiekka-, kallio-, kataja-, kivi(kko)-, metsä-, puolukka-, viinim. 4. eräissä sanonnoissa yl. tantereesta. | Ajaa jku mäelle 'ulos, pihalle'. Lassi oli jo men-nyt luikkaamaan lapset mäeltä sisälle v.KOLK-KALA. Viskaan m:een koko sapuskat AK. Ei, käräjät loppuun ma käydä käkeen. / Peer Gynt tai minä nyt mäsäksi m:een! *MANN.

mäki/asutus s. mäkien rinteille syntynyt asu-tus. | Savolais-karjalaista m:asutusta. -ennä-tys s. urh. jssak hyppymäessä saavutettu pa-ras tulos; vrt. kenttä-, rataennätys. | Lah-

nessa uusi m. -hihnat s. mon. = mäkiyöt.
-juotti s. maant. mäkien muodostama jono. | Pohjois-Saksan m. -**katu** s. Tukholman ahtaita m:ja. -**kelkka** s. mäenlaskussa käytetty kelkka. | Ohjattava m. Lasten, neljän hengen m. -**kelpoinen** a. -suus omin. M: set sukset. Kelkan m: suus. -**kilpailu** s. urh. hypyrimäenlaskukilpailu. -**kuja** s. Myllylle jottava m. -**kylä** s. vrt. mäkiastutus. | Järven päässä siintää värikäs m. -**linna** s. hist. mäelle rakennettu linna. | Esihistoriallinen m. Vuorija m: t. -**maa** s. mäkinen maa. | Matalaa m: ta. Savon kiviset m: t. -**maasto** s. M: on soveltuvat sukset. -**maisema** s. -**mies** s. urh. mäenlaskija. | Norjan ja Suomen m: ten yhteenotto. -**mänty** s. Käänttyäinen m. -**mökki** s. tav. = mäkitupa. -**mökkiläinen** s. Olisin nyt m. jos-sain vuoren vinkalossa Amerikan maassa kivi.
mäki/nen^{as} a. -syys^{as} omin. 1. poss. M. maasto. Teiden m: syys. — Yhd. jyrkkä-, matala-, pik-kum. 2. kansanr. mäellä kasvava. | -- usein m. mänty / pärepuiksi leikatahan kal.
mäki/paikka s. M: paikoissa alkaa lumi jo sulaa. -**pelto** s. mäessä t. mäellä oleva pelto. -**päjä** s. 1. mäen puoleinen pää. | Huone on talon m: ässä. He ehtivät pellon m: ähän, josta kuusikko alkoi kATAJA. 2. kansanr. korkeista laineista. | -- kuohuja kulettaessa, / m: itä mentäessä kal. -**rikko** s. Saxifraga tridactylites, eräs kivi-rikko. -**rinne** s. mäen rinne. | Eteläinen, jyrkkä, metsäinen m. Nousta m: nettä. M: teeseen rakennettu sauna. M: teiltä se [kirkkotie] painautui notkoihin AHO. -**savi** s. -**suksi** s. urh. mäenlaskusuksi. | M: et ovat huomattavasti leveämmät, pitemmät ja tukevammät kuin pika- ja murtomaasukset. -**talo** s. -**tervakko** s. Viscaria vulgaris, maassamme yleinen tervakko. -**tuomari** s. urh. mäenlaskukilpailujen tuomari. -**tupa** s. omalla t. vuokralla oleva mökki, jonka asukas tav. saa ainakin pää-asiallisen elantonsa muualta; vrt. torppa. | Kartanoon kuuluva m. Nälkä oli m: ien tuttu vieras.
mäkitupa/-alue s. maa-alue, joka annetaan vuokralle maanviljelys- t. teollisuustyöväestöön kuuluvan t. muun taloudellisesti samanvertaisen henkilön t. perheen asuntoalueeksi. | Itsenäistynyt m. M: -alueen vuokraaminen. M: -alueella on vähemmän kuin kaksi hehtaaria viljeltyä maata. -**asumus** s. --**asutus** s. -**lainen** s. mäkitupa-alueen vuokramies, mäkituvan omistaja.
mäkitörmä s. -**töyry** s. -**töyrä** s. M: äseen tehty maantieleikkaus. -**vieru** s. Lampeen vietävällä m: illa. -**viljely** (s) s. Itäsuomalainen m. -**vyöt** s. mon. luokkivaljaissa hevosen ruumiin taitse kulkeva hihna (apuhihnoinen), joka alamäessä estää ajoneuvoja työntymästä hevosen kintereille.
mäki/ä¹² s. M: ät 'Simuliidae, sääskien ryhmään kuuluva kaksisiipisheimo'. Lapin m: öitä. Polttava m: än pisto.
mäkäriäinen^{as} s. = ed.
mäki/ellä²² frekv. v. -tely² teonn. < seur. | Lampaat m: televät. M: televä taivaanvuohi.
mäki/tää²² onom. v. -ys²¹ teonn. esim. lampaan

ja vuohen ääntelystä: määkiä. | Lampaat m: -tävät. Vuonan m: tävä ääni. Kuuluu pukin m: ystä. Apinoiden m: ys. Taivaanvuohi m: tää. — Halv. ihmisestä. | Mitä siinä m: ät [= puhut joutavia], painu tiehesi!

1. **mälli**¹ s. suussa pureksittava möykky jtk ainetta, vars. purutupakkaa. | M. suussa, poskessa. Tehdä m. Pureksia, pyörillä, vääntää m: ä. — Yhd. lehti-, tupakkam.; piikka-, pikim.

2. **mälli**¹ s. läimäys, tärskäys, tälli. | Antaa m. jkille. Sai hartioihinsa sellaisen m: n, että mät-kähti istualleen. [Mäenlaskija] sai m: n 'meni nurin'.

mälliposki 1. s. -- paksu nenä, valtava m. ALKIO. 2. a. Ukko m., leikkisuu kivi.

mällistel/ä²² desk. v. ark. töllistellä, toljailla. | M. suu auki. Mitä siinä m: et! -- taivaanran-nalta, puun latvojen takaa, katsella m: i täysi-kuu WILKUNA. Koko luokka m: i meidän koh-taustamme Kianto.

mälli/syly s. Roiskautti pitkän ja paksun m: -syljen. -**tupakka** s. purutupakka.

mällähtää²² desk. v. harv. -- kukas tietää kuinka täällä pojan päähän m: ää [= pälkähtää] kivi.

mällätä²² v. kans. On rahaa, millä m. 'tehdä jotakin, elää komeasti tms.'. Meillä on millä m: än, jos loppuu niin lainaata sr.

mälvä¹¹ a. koul. -sti adv. ikävä, nolo, kenkku, mätä. | M. kaveri. Se oli m: sti tehty.

mämmi¹ s. tav. ruisjauhoista, maltaista ja ve-destä imellyttään ja tav. tuokkosessa paistena valmistettu kansanomai-nen pääsiäisruoka.

-**koura** a. halv., tav. s: sesti esim. pelaajasta, joka ei saa palloa kiinni. -**maltaat** s. mon. hienoksi jauhetut ruismaltaat. -**mäi/nen**²² kalt. a. -sesti adv. -syys²² omin. — Kuv. M. kädenpu-ristus. Tehdä jtk m: sen veltosti, m: sesti. -**rove**, -**tuohinen** s. = seur. -**tuokko/nen** s. alk. tuohesta valmistettu mämmin paistamiseen käytetty astia; tuokkosellinen mämmiä. | Tuo-hen säästämiseksi m: set tehdään nykyään pahvista.

männik/kö²² s. mäntymetsikkö, -metsä, män-nistö. | Matala, tasainen m. Myrsky riehuu m: össä. Mökki on m: ön keskellä. — Kuv. Tehdä jtk päin m: köä 'nurinkurisesti, päin män-tyä'. Yritys meni m: köön, päin m: köä 'ajau-tui karille'. Painu m: köön 'tiehesi'. — Yhd. jākälä-, kanerva-, kaski-, kirkko-, räkäm.

männikkö/inen²² poss. a. M: isia harjuja. — Yhd. harvam. -**kangas** s. -**mäki** s.

männinkäi/nen²² s. myt. = menninkäinen. | Oven täydeltä tuppasi outoja ukkoja, m: stä sarvi-päistä savupirtti kukkuroilleen Kianto.

männistö²² s. = männikkö. | Solakka, tuuheaa m. Tuuli suhahtelee m: ssä. -- hengittää kotee, suojanen tuuli / himmeäs m: s kivi.

männynhavu s., tav. mon. Juhlasali oli m: illa koristettu. -**kylpy** s. kylpy männyn (t. kuusen) oksista saatavaa uutetta t. männynhavu-öljyä sisältävässä vedessä. -**seppel(e)** s. Pu-huja laski haudalle kauniin m: en. -**uute** s. männyn oksista saatu uuti. -**öljy** s. farm. män-nyn neulasista ja nuorista oksista tislattu öljy.

männynjuuri s. M:juurista punottu köysi.
-kaarna s. M:sta vuoltuja leluja. **-kanto** s.
-kerkkä s. männyn vuosikasvain. | Nuoria,
 pihkaisia m:ia. **-kuori** s. **-kylvö** s. **-käkkyrä**,
-kakkärä s. kitukasvuisesta männystä. | Mata-
 lia m:öitä. **-käpy** s. **-kääpä** s. M:västä tehty
 astia. **-latvja** s. Auringonsäteet kultaavat m:o-
 ja. **-neulanen** s. **-oksja** s. M:ia maljakossa. **-pih-**
-ka s. **-runko** s. Kulon mustuttama m. **-siemen**
 s. Kylvää m:ia. **-taimi** s. **-tuoksui**nen a. Hen-
 gittää m:sta ilmaa.

männä⁷⁷ v. murt. mennä.

männällinen⁶⁸ poss.a. < mätä. | M. pumppu,
 kirnu.

männänjisku s. tekn. Kone tekee 48 m:iskua mi-
 nuutissa. **-rengas** s. tekn. männän tiivistys-
 rengas. **-tappi** s. tekn. **-varsi** s. tekn.

männätön⁷⁷ kar.a. < mätä. | M. pumppu.

mäntti¹⁶ s. aluna- l. valkoparkituksen avulla
 saatu, kastumisesta johtuvan kovettumisen es-
 tämiseksi hyvin rasvattu nahka. | Parasta Oul-
 lun m:ä. Mäntistä tehty hihna. — *Yhd.* mur-
 sunn. **-hihna** s. **-nahka** s. M:a käytetään mm.
 valjaisiin. **-remmi** s.

mänty¹⁶ s. 1. Pinus, ainavihantia havupuita,
 joiden neulaset ovat pareittain (t. viisittäin)
 kääpiöversoissa; vars. maassamme luonnon-
 varaisena kasvava P. silvestris, tavallinen män-
 ty, petäjä; vrt. honka. | Matala, juureva, kät-
 tyäinen, solakka, tuuhea, vaivainen m. M:-
 nyn runko, latva, käpy, neulanen. M:nyn mäi-
 hää. M:tyä kasvava harju. — Jk menee, jtk
 tehdään päin m:tyä t. päin m:tyyn 'hullusti,
 päin seiniä'. — *Yhd.* jouhi-, kangas-, kitu-
 kakkyrä-, lehti-, maki-, puna-, räkä-, räme-,
 sembra-, suo-, vuorin; uhrin. 2. männyn puu-
 aines. | Valkoista, kovaa, järeää m:tyä. Tehdä
 jtk m:nystä. M:nyn hinta nousee.

mäntyalue s. Pohjois-Saksan metsistä on n. 80
 % m:aluetta. **-hajko** s. Lämmittää uunia m:oil-
 la. **-hiili** s. M:en lämpöarvo. **-hirsi** s. Kuoritu-
 tuja m:ä.

mäntyinen⁶⁸ a. 1. ain. M. penkki. M:siä hal-
 koja. Anna juosta puisen purren, / mennä m:-
 sen venehen **KAL.** 2. poss. M. maki, harju. --
 m:sten vaarojen punerrus sammui **LEHT.**

mäntyistutus s. **-kan**gas s. Kirkko on m:kaal-
 la. **-kausi** s. **-maant.** maamme metsäkasvilli-
 suuden varhaisin kausi. **-kehrääjä** s. Lasio-
 campia pini, kehrääjäperhonen, jonka toukka
 on männyn tuholainen. **-kiittäjä** s. Sphinx
 pinastri, kiittäjäperhonen, jonka toukka syö
 männyn neulasia. **-kukka** s. Monotropa, tal-
 vikkikasveja. | Suomessa tavataan vain kal-
 vakka m., Monotropa hypopitys, lehtivihreäton
 mädänsyöjä. **-laji** s. Pohjoisia m:veja. **-lankku**
 s. **-laut**a s. Oksatonta m:a. **-maa** s. **-metsät.**
 metsämaa, jolla puulajeista etup. vain män-
 ty tulee kunnollisesti toimeen. **-metsikkö**
 s. **-metsä** s. **-metsäi**nen a. M:siä seutuja. **-mä-**
-ki s. Laskeuduttiin m:en rinnettä. **-mittari** s.
 Bupalus piniarius, perhonen, jonka toukka on
 männyn tuholainen.

mäntynen⁶⁸ dem.s. -- kaikki m:set mällä
KAL.

mäntynummi s. **-näätä** s. = näätä. **-parketti**

s. **-pistiäinen** s. Lophyrus, lehtipistiäisiin kuu-
 luvia hyönteisiä. | Tavallinen, ruskea m.
-propsi s. **-puinen** a. M. lattia. M:siä pölk-
 kyjä. **-puu** s. Pihkaista m:ta. M. on puuteolli-
 suutemme tärkeimpiä raaka-aineita. Takassa
 räiskyvät m:t. — -- majassamme, jonka pie-
 niä akkunaita ympärillä suhisevat m:t hämäs-
 sivät **KIANTO**. **-pylväs** s. Kyllästettyjä m:itä.
-päre s. **-pölkky** s. **-rima** s. **-rinne** s. Tuntu-
 rin m:teet. **-räme** s. **-maant.** kitukasvuista män-
 tyä kasvava räme. **-sahatavara** s. **-saippua** s.
 vedetöntä soodaa mäntysuopaan sekoittamalla
 saatu saippua. **-soiro** s. **-suopa** s. mäntyöljystä
 valmistettu pehmeä, kellertävä saippua. **-ta-**
-vara s. **-puut.** Pyöreää, höylättyä m:a. M:n
 hinnat nousseet. **-terva** s. Rakennustöissä käy-
 tetään ainoastaan m:a. **-tukki** s. **-valtai**nen a.
-suus omin. pääasiassa mäntyä kasvava. |
 Metsistämme on 55 % m:siä. **-vaneri** s.
-vyöhyke s. **-maant.** Lapissa kuusi- ja koivu-
 vyöhykkeen välinen vyöhyke. **-vöykönen** s.
 Panolis piniperda, yöperhonen, jonka toukka
 on männyn tuholainen. **-öljy** s. havupuiden
 hartsi- ja rasvahapojen seoksesta saatu öljy. |
 Tehdas valmistaa m:ä. **-öljyvernissa** s.

mäntä¹¹⁶ s. 1. käsikirnussa käytetty alk. pork-
 kamainen hämmennysväline; *murt.* myös: här-
 kin, hierin. | Kirnu, jäätelökoneen m. -- täy-
 sinäisenä odotti kirnu nurkassa m:nän heilut-
 taja ivalo. — -- pian siinä olis ollut m. katolla
 [= talon häviö, köyhyys] **ALKIO.** 2. **-tekn.** ko-
 neen sylinterissä edestakaisin liikkuva lieriö-
 mäinen t. laattamainen koneenosa, jonka avul-
 la sylinterissä olevan höyryn, kaasun t. nes-
 teen paine muutetaan mekaaniseksi työksi t.
 päinvastoin. | Polttomootorin, höyrykoneen,
 pumpun m. Yksi-, kaksitoiminen m. M:nän
 varsi, tappi, renkaat. — *Yhd.* höyry-, imu-,
 kaasu-, laaka-, läppä-, nahka-, paine-, teräs-,
 työ-, uppom.

mäntähiomo s. **-höyrykone** s. **-tekn.** voimakone,
 jossa höyryn paine-energia liikkuvan männän
 välityksellä suorittaa mekaanista työtä. | Höy-
 rykoneet jaetaan m:isiin ja höyryturbiineihin.
-ilmapumppu s. **-tekn.**

-mäntäinen⁶⁸ poss.a. Yksi-, kaksim.

mäntäkirnu s. kirnu, jossa kermää vatkataan
 männän avulla. | Korkea m. **-kompressori** s.
-tekn. paineilmakone, jossa ilman puristajana
 toimii mäntä. **-kone** s. **-tekn.** voimakone, jossa
 käyttövoima vaikuttaa männän välityksellä,
 vars. mäntähöyrykone. | Kaikki polttomooto-
 rit ovat m:ita. **-luisti** s. **-tekn.** luistina toimiva
 mäntä; vrt. tasoluisti. **-mäinen**⁶⁸ **-kalt.** a. Lukon
 m. takaosa. **-nahka** s. Ilmapumpun kuppimai-
 nen m. **-pumppu** s. **-tekn.** vrt. keskipakopump-
 pu.

mäntätä¹⁵⁵ v. murt. 1. iskeä, lyödä, peitota,
 pieksää, pehmittää. | M. jtk päähän. Ajoi
 hevosta hurjasti m:äten. Vai sellainen [opet-
 taja] tässä nyt m:täämään ihmisten lapsia!
ALKIO. 2. paiskata, mättää. | M:täsi hynttyyt
 nurkkaan. [Ukko] m:täsi luoda märkää savea
KATAJA.

märe⁷⁸ s. = märe pala. | Lehmältä putosi m.
märehtijä¹⁴ s. el. M:t 'Ruminantia, parivarpai-

siin kavioläimiin kuuluva nisäkäsryhmä'.
Lehmä on tunnetuin m:mme.

märehtimätön⁵⁷ *kielt.a. 1. pass. M. ruoka. 2. akt. M. eläin.*

märehtii^{17*} *v. 1. nautaeläimistä, hivistä ym. ns. märehtijöistä: pureksia toistamiseen puoleksi pureksittu, ruoansulatuselimistä suuhun palautuva ruoka. | Karja, lehmä m:tii pelolla. M:tivä pukka. M:ditty ruoka. 2. ark. ihmistä: vitkalleen pureksia, pyöritellä suusaan. | Istuu ravintolassa tuntikausia ruokaansa m:tien. Siinä hän nyt m:tii mälliään.* LEHT. 3. kuv., tav. halv. (yhä uudelleen) pohtia, harkita, ajatella, vatvota, hautoa. | M. samoja asioita viikkokaupalla. M:tii nuoruusmuistojaan. Julkaisi vuosia m:timänsä teoksen. Kansa omaksui auliisti puoluepomojen valmiiksi m:timät mielipiteet.

märeppä s. märehtijän verkkomahasta suuhun kerrallaan nouseva ruokaerä. | Pullottaa kuin m. lehmän kaulassa.

märistä²⁴ *v. harv. -nä⁵¹ leonn. marista. | Tiehesi siitä m:semästä! Alkoi pitää ilkeää m:nää. Jaaha, älä sitten m:se, jos saat selkääsi TARU VALKONEN.*

märkiä^{17*} *v. tulehtuneesta kudoksesta: muodostaa märkää. | Haava, korva m:ii. M:iminen lakkaa. M:ivä tulehdus. — Murt. — kesällä, kun järvi m:i ja lykkäsi [puiden siitepölystä] semmoisen keltaisen kuoren rannalle PAULAH.*

märkyy⁵⁵ *omin. < seur. | Maan, vaatteiden m. Hirret ovat m:destä mustuneet. Aasi ei voi sietää m:ttä. — Yhd. liika-, pohjam.*

märkyyssaste s. Laastin m.

märkä^{11*} *I. a. runsaasti nestettä sisältävä, vetinen;)(kuiva; vrt. nahkea, kostea, tuore, vetä. 1. pinnasta. | M. katu, lattia. M. käsi. Jalat m:kinä. Pää hiestä m:känä. Hän oli m. ihoa myöten. Ajoi hevosensa m:äksi. Ruoho on sateen jäljeltä m:kää. — M. kuin uitettu koira. Hänen korvantaustansa ovat vielä m:ät (leik. halv.) 'hän on ylen nuori ja kokematon'. Lyön niin että sinusta jää jäljelle vain m. läiskä! 2. huokoisesta aineesta. | M:äksi sanotaan maata, kun siitä kädessä puristettaessa tihkuu vettä. M:kää hiekkaa. M. rantaniitty. M:kiä halkoja. M:ät kengät, vaatteet. Paita hiestä m:känä. — Hän vaipui kasaan kuin m. rätti 'aivan hervottomana'. — S:sesti. Jaksaa, voida niin kuin m. palaa 'huonosti'. Lapsi on m:issä(än) 'kapalot, vaatteet märkinä'. 3. M. [= sateinen] ilma, sää. M. syksy. M. [= kylästynt] höyry. 4. nesteestä. | M. elementti 'vesi'. — Erik. alkoholista. | Pois punssit, konjakit ja liköörit -. Alkoon m:kääkään tulko tästä lähin huulieni yli! AHO. M. maa, valtio 'jossa ei ole kieltolakiä'. 4. laitteesta, menetelmästä, jossa käytetään nestettä. | M. kääre. M. paristo 'jkh nesteeseen upotettu sähköparisto'. M. kaasunaamari. Paperikoneen m. pää. M. perho 'veden alle uppoava täkyperho'. M. hionta, suolaus. M. kehruu. 5. yhd. Hiki-, liko-, läpi-, puoli-, vesim. II. s. tulehduksen yhteydessä ruumiin elävistä kudoksista erkaneva kellanharmaa, samea neste, mätä; vrt. visva. |*

Keltaista, paksua, haisevaa m:kää. Haavaan muodostuu, haavasta vuotaa, juoksee, haava vuotaa m:kää. Ajos tulee m:ille, m:älle, on m:illä, tekee m:kää. Kateus on kuin m. luissa sl.

märkä/bakteeri s. lääkä. Suojella haavaa m:bakteereilta. -**elementti**⁵⁵ s. sähkö. myös -. -**haava** s. -**hattu** a., vars. kansanr. M. karjanpaimen, / ukko Pohjolan sokea kal. -**hionta**⁵⁵ s. tekn. märkänä hiominen.

märkäinen⁵⁵ *poss.a. lääkä. -sesti adv. M. nuha, tulehdus. M. rohtuma. M:stä eritettä. M:sesti tulehtunut poskilu.*

märkä/kehruu⁵⁵ s. kut. märkänä kehrääminen;)(kuivakehruu. -**käsittely**⁵⁵ s. märkänä käsittely; us. = märkäpeittaus. | Valokuvan m. Siemenviljan m. -**muodostuma** s. lääkä. M:ia selässä. -**myrkytys** s. lääkä. märkäbakteerien aiheuttama myrkytys. | Yleinen m. M:ksen aiheuttama sydämenheikkous. -**mäinen**⁵⁵ *kalt.a. lääkä. -syyss omin. M:stä nestettä, limaa. Eritteen m:syys. -mätä⁵⁵ s. eräiden sienien aiheuttama mätänemisilmiö;)(kuivamätä. | Perunan m. -**neste** s. lääkä. Limamaista m:ttä. -**nokkainen** a. ark. M. renkipoka.*

märkänäkehruu s. kut. märkäkehruu.

märkä/näppylä s. märkäpäinen näppylä, märkää, "finni". | M. kasvoissa. -**näppyläinen** a. M. iho. -**ontelo** s. lääkä. Keuhkoihin muodostunut m. -**paise** s. lääkä. ihossa oleva märkäpesäke, paise. -**paristo**⁵⁵ s. sähkö. myös -. -**peittaus**⁵⁵ s. maat. sienten peittaus myrkkyluoksella, märkäkäsittely. -**perho**⁵⁵ s. kal. (myös) veden pinnan alle uppoava täkyperho. | Kalastaa m:lla. M:n heittäminen. -**peräinen** a. M. maa. -**pesäke** s. lääkä. absessi. | Ihossa, keuhkossa, maksassa oleva m. M:keen avaaminen. — Kuv. Laittomuuden m. -**piiri**⁵⁵ s. tekn. Vesiväylän m. tarkoittaa vesiväylän pohjaa ja sitä osaa väylän reunoista, joka on veden peitossa. -**pohjainen** a. M. tanner. -**puristin**⁵⁵ s. tekn. eräs paperikoneen osa. -**päinen** a. Kasvoissa m:siä näppylöitä. -**pä** a. I. s. märkänäppylä, "finni"; paiseen märkäinen kärki. | Iho täynnä m:itä. M:än puhkaiseminen puristamalla. [To- musta] syntyy ihmisiin ja karjaan m:ihiin puhkeavia paiseita vrt. 2. a. märkäpäinen. | M. näppylä. -**rakkula** s. lääkä. märän täyttämä rakkula ihon pinnassa, pusteli. | Isonrokon m:oit. -**rupi** s. lääkä. vars. lapsissa esiintyvä märkärakkuloina alkava ihottuma. -**solu** s. lääkä. -**virtsaisuus** s. lääkä. märän esiintyminen virtsassa eräiden tulehdustautien oireena, pyuria.

märssy¹ s. mer. aluksen alamaston saalingilla lepäävä puoliympyrän muotoinen, tav. puinen, vaakasuora lava. | Iso m. (tav.). Taistelulaivan monisiltainen m. Kiipesi m:yn tähtytämään. — Yhd. keula-, peräm.; taistelum. -**kori** s. rintasuojuksellinen märssy. -**purje** s. märssyraakaan kiinnitetty purje. -**raaka** s. märssytankoon kiinnitetty raaka. -**tanko** s. alamaston ensimmäinen jatko. | Neliosaisen maston osat ovat alamasto, märssy-, prammija pikkuprammitanko.

märä¹¹ s. murt. tamma; halv. naisesta: lutka. |

No tekiköhän tuo m. moisen jutun [että antoi rukkaset]! LASSILA.

märänsekainen *a. lääk.* myös *h.* | *M:*sekaista nestettä, -**vuoto** *s. lääk.* *M.* keskikurvasta. **märättää**²⁸ *v.*, vars. *murt.* mädättää; panna märkimään. | Veden m:ämä seinä. Hanki m:i sadon. — [Metsänjälki] kun niin ajettui ja m:i PAULAH.

märätä²⁸ *v.*, vars. *murt.* mädätä, maatua, pilaantua. | Sienet m:känevät. Katto m:käni. Halot m:känevät metsään. M:anneit perunoita, kaloja. Säilyä m:känemättä. -- alta latiat lahovi, / päältä peite m:känevi *KAL.* -- -- eivätkä laivat päässeet tulemaan, ennen kuin jäät tuohon m:käniivät [= sulivat] paikoilleen AHO.

mäski¹ *s.* oluen ja (väki)viinan valmistuksessa se kiinteä aine, joka vedessä käydessään muodostaa vierteen; vierteestä erotettu sakka, jota käytetään rehuna; (koti)viinien valmistuksessa vastaava hedelmämassa. | Tehdä m:ä maltaista. Keittää m:ä. Vierteen m. Syöttää m:ä lehmille, sioille. — **mäskinä**, -ksi (adv. ark.) mäsänä, murskana. | Hulinoitsijat löivät m:ksi kirjapainon koneet. -- tulisivat edes ne neekerit ja löysivät m:ksi koko maailman! LEHT. -**amme** *s. tekn.* amme, jossa mäskin valmistus, mäsääminen, tapahtuu. -**maha** *a.*, tav. *s. sesti* isomahaisesta henkilöstä: ihamaha, möhömaha. | Senkin m.! Kun pyysin: "Anna mullekin", / huus hylky, m: "Hiiteen, noita!" *JYLHÄ. -**rohtuma** *s. eläinlääk.* nautaeläintauti, joka johtuu yksipuolisesta peruna- ja mäsikiravinnosta. -**sammio** *s.* = mäsiamme.

mäskänä, -ksi *adv. ark.* mäsänä, mäskinä. | Käteni on m. [oltuaan puristuksissa]. Ampua, lyödä jk m:ksi. Mennä m:ksi.

mäskätä²⁵ *v. tekn.* -ys⁶¹ *teonn.* tehdä mäsiksi. | *M.* maltaita, viljaa. Vierteen m:ys. M:ttäessä muuttuu suurin osa maltaiden tärkkelyksestä mallassokeriksi ja dekstriiniksi.

mässäilijä¹⁴ *tek.* < seur.

mässäillä²⁰ *frekv.v.* -y² *teonn.* < seur. | Juovat ja m:evät kuin viimeistä päivää. Tolkutonta m:yä.

mässäitä²⁵ *v. -ys⁶¹ teonn.* nauttia ruokaa ja juomaa ylen määrin, hekumoida, nautiskella, herkutella. | *M.* pidoissa. Syö, juo ja m:ä kaiket päivät. Kuluttaa varansa m:ykseen. M:ävä elintapa. Lehmät m:ävät kaurassa. Mitä lihaa m:tään täällä niin runsaasti? KIVI. — *Kuv.* *M.* tunteilla. Itki kiukuissaan oikein m:ämällä.

mässäjä¹⁶ *tek.* < ed. | Intohimoinen m.

mäsättää²⁸ *onom.v.* sattua, törmätä, töksähtää jhk, mätkähtää. | Lumipallo m:i ikkunaan. -- taivaasta [oli] pudota m:änyt kerrassaan mahdoton käärme TOPPILA.

mäsänä, -ksi *adv.* murskana, liiskana, tohjona, mäskinä. | Perunat ovat m. [esim. kiehumisesta]. Mennä m:ksi. Iskeä, survoa, ruhjoa, talata jk m:ksi. Aivanhan sinä rutistat minut m:ksi! M:ksi puituja oikia. Ajoi autonsa m:ksi. M:ksi ammuttu linnoitus.

mäti¹⁸ *s.* vars. kalojen ja sammakoiden munista,

joita limamainen neste pitää koossa. | Kalan, muikun, siian m:ä. Sammakon m. Laskea m:ä. Maidittaa m:ä. — *Yhd.* kalan-, lohen-, mateenm. -**jyvä(nen)** *s.* = mätimuna. -**kala** *s.* naaraskala (vars. kudun aikana). | Sai pulleavatsaisen m:n. -**lohi** *s.* vrt. ed. -**mahainen** *a. halv.* lihavasta, isomahaisesta ihmisestä. | Viertolan m. patruuna KIVI. -**mun** *a. s.* Istuttaa, hautoa lohen m:ia. M:asta kuoriutuva poikanen. -**pussi** *s.* kalan (naaraan) munarauhanen. | M:n turvottama vatsa.

mätkiä¹⁷ *frekv.v.* -nä¹⁴, -ntä¹⁵ *teonn.* 1. hutkia, piestä, hakata, lätkiä, läimäytellä. | *M.* jkta jllak jhk. Lyödä m. *M.* lunta, savea tiiviiksi. Vihtojen kiivasta m:nää. Passi vilisee viranomaisten m:miä leimoja. -- ruokapussini m:n mäsiksi mäkeen! KIVI. 2. heitellä, paiskia. | *M.* lunta katoita. M:i tavaroita reppuun. [Vihollinen] mätki raskaita ammuksia parakkimme ympärille E.PALOLAMPI. 3. *kuv.* jaella, antaa tms. (kevytimielisen) runsaasti. | Hallitus m:i veroja verojen päälle. Kansanoikeuden m:miä tuomioita.

mätkyä¹ *onom.v.* = seur. | Kaviot kopsivat, maantie m:i v.KOLKKALA. -- mäet m:i mensesänsä, / norot nousi, vaarat vaipui *KAL.*

mätkähdellä²⁸ *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Pommit m:telivät pitkin soita. Kuuluu hevosen kavioiden pehmeää m:telyä.

mätkähtää²⁸ *mom.v.* -dys⁶¹ *teonn.* isohkosta esineestä: pudota, kaatua, töksähtää jhk niin että syntyy pehmeäkö ääni; vrt. muksahtaa. | Pudota, kaatua m. *M.* pitkälleen, vatsalleen. Istua m:ti tuoliin. Lunta m:ti hänen kädessä matolle. Meni selälleen että m:ti. Kuului ankara m:dys. — *Kuv.* Jopahan uskot, kun m:tää sakko niskaasi.

mätkäistä²¹ *mom.v.* (< seur.) mätkäyttää. | *M:i* ahdistelevaa koiraa kepillään. Mies m:tiin (nujakassa) mäkeen. — *Kuv.* Tuontitavaroille on m:ty hirmutulli.

mätkäitä²⁵ *desk.v.* lyödä äkkiä, huitaista; iskeä niin että mätkähtää. | *M:i* kangella aitaan. Kuin jousilla kimposi Siukka pystyyyn ja m:i [ruoskalla miestä] LEINONEN. — *Kuv.* Pääsylipulle oli m:ttty siivottoman korkea hinta.

1. **mätkäys**⁶⁴ *teonn.* < ed.

2. **mätkäys**⁶⁴ *teonn.* (< mätkähtää) tav:mmin mätkähdys.

mätkäysvero *s.* verosta, joka jälkeenpäin määrätään ilmoittamatta jätetystä tulos:ta ja omaisuudesta.

mätkäyttää²⁸ *kaus.v.* < mätkähtää. | *M:ti* toista patukalla leukaan. *M:ti* säkin maahan. — *Kuv.* *M:*ettin roima tulli.

mättäikkö²⁸ *koll.s.* < mätäs. | Vetinen m. *M:ä* kasvava niitty. — *Yhd.* marja-, niitty-, puro-, rantam.

mättäinen⁶³ *poss.a.* -syys⁶³ *omin.* mättäiden peittämä, mättäällinen. | *M.* niitty, suo, mänikkö. Tutkia maan m:sysyttä. — *Yhd.* matala-, runsas-, tiheä-, rahkam.

mättää²⁸ *v.* heitellä (lapiolla tms.), nostella (esim. lusikalla), ammentaa (kauhalla, äyskärillä); luoda, lapioida, äyskäröidä; us. run-

sauden, voimallisuuden vivahdus: syytää, ajaa, ahtaa, sulloa. | M. lunta, hiekkaa, M. heiniä latoon. M. puuroa, keittoja, lihapaloja kattilasta lautaselle. M. ruokaa suuhunsa. M. kaloja veneeseen. M. vettä veneestä. M. rahoja tasakuunsa. M:i reppunsa täyteen eväitä. — *Kuv.* M. tietoja päähänsä. Alkoi puhua m. Salmiska se vallankin m:i pahaa sisuaan **TALVIO**.

mättäällinen³ *poss.a.* = mättäinen. | M. räme. **mättäätön**⁷ *kar.a.* < mätäs. | M. suo, niitty.

mätä^{11*} *1. a. a.* orgaanisesta aineesta, jossa on tapahtunut bakteerien aiheuttamaa hävitystä (ja joka sen johdosta us. muodostaa haisevan, vetisen massan); vrt. laho. | M. hirsi, puu, kanto. M. muna. M:ä lihaa. Mätää perunoita. Katto on m. Vesi haisee mädältä. — *Yhd. läpi*, puolim. *b. kuv.* keho, kurja, epäkelpo. | M. hallitus, puoluepolitiikka, sivistys. M. järjesteelmä. Jutussa on jotakin m:ä. Tanskanmaassa on jotakin m:ä sp. — *Koul.* kuiva, ikävä, mälvy. | M. filmi. M. kaveri, opettaja. Eri m:ä, koulu alkaa huomenna *2. s.* mätänemisilmiö; mätänävä, mädännyt kohta; märkä. | Määdän syövä kasvi. Kaktusta ahdistaa m. Puussa on m:ä. Perunoissa on m:ä. Raadosta lähtee määdän löyhkä. Jalka tekee m:ä. Haavasta vuotaa m. Kelpo vaimo on puolisonsa kruunu, mutta kunnoton on kuin m. hänen luissansa vt. — *Kuv.* Taantumuksen m. — *Yhd. juuri*, latva-, oksa-, rengas-, sisus-, sydän-, varsim.; haava-, hammas-, ien-, keuhko-, kurkkuluu-, sorkkam.; vesim.; kuiva-, märkäm.

mätäbakteeri *s.* Käymistä aiheuttavia m:bakteereita. -**haava** *s.* Vuotavia m:oja jalassa. — *Kuv.* Yhteiskunnallisten epäkohtien inhoitava m.

mätäinen³ *poss.a.* -syys⁶⁵ *omin.* M. tulehdus. M:siä ysköksiä, M. sideharso. — *Kuv.* Olojen m:syys.

mätäkuinen *a.* mätäkuun aikainen, mätäkuuhun kuuluva, mätäkuulle ominainen. | M:kui-set sateet. Lehdet tarjollevat taas m:kuisia juttuja. -**kuu** *s.* heinäkuun 23. ja elokuun 23. päivän välinen aika, jolloin esim. ruokatarvat tav. vallitsevan sään kuumuuden ja kosteuden vuoksi helposti pilaantuvat. | M:n sateet. Se tapahtui m:ssa, m:lla. Kuuma m:n aurinko. — M:n [= perättömiä] juttuja. -**kuume** *s. vanh.* märkäisestä tulehduksesta johtuva kuume (rutto tm.). | Kuoli m:eseen. -**kuunjuttu** *s.* perätön (vars. mätäkuun aikainen) puhe, huhu; valhe. | Tavanomainen m. suuresta merikäärmeestä. -**laikku** *s.* M:ja perunan mukuloissa. -**muna** *s.* — Vars. *kuv.* "musta lammas", häpeäpilkku. | Perheen, luokan, (urheilujoukkueen m. Se iänikuinen m. pillasi koko jutun.

mätäneminen³ *teonn.* ks. mädätä.

mätänemisbakteeri *s.* mädätysbakteeri. | M:bakteerien hävitystyö. -**ilmiö** *s.* -**jäte** *s.* Haisevia m:teitä. -**prosessi** *s.* -**tila** *s.* Joutua m:an. Ruumis on jo m:ssa.

mätänemätön⁷ *kielt.a.* joka ei mätäne t. ei ole mädännyt. | M:tömäksi imeytetty puu. Mammutit ovat säilyneet monia vuosituhansia m:töminä.

mätänenä *s. lääk.* = haisunenä. -**näppylä** *s.* märkänäppylä, "finni". | M. nenänjuuressa. -**paise** *s.* (märkä)paise. | Tulehtunut pakka kehittyi m:eksi. — *Kuv.* rälkeä epäkohta. | Orjuuden m. Säännöstelyn synnyttämiä talouselämän m:ita. -**pesäke** *s.* märkäpesäke. | Pinnallinen m. avataan veitsellä. -**pilkku** *s.* M:ja omenissa. Nielussa näkyy m:ja. -**päinen** *a.* märkäpäinen. | M:siä näppylöitä. -**pää** *a.* = ed. | M. ihottuma. -- latvasta lahon petäjän, / m:istä mäntylöistä **KAL.**

mätäs^{61*} *s.* tiheän heinä-, sammal-, marjainm. kasvillisuuden muodostama (pieni) maan kohoama; vrt. tupas, pouu. | Marjainen, kukkiva m. Niityn, suon m:täät. Istua m:täällä. Hypellä m:täältä toiselle. Muuraimet loistavat m:täiltään. -- maasta m:tähän repäisi / tukkeheksi tuiman reiän **KAL.** — *Yhd.* apila-, heinä-, lauha-, marja-, puolukka-, rahka-, ruoho-, sammalm.; oja-, ranta-, suom.; myyränm.

mätäs kohta *s.* Puolukan varvusto pysyttelee suon m:kohdilla. -**maa** *s.* M:n muokkaaminen pelloksi. -**rikko** *s.* Saxifraga caespitosa, kivi-rikkoihin kuuluva tiheään mätästävä ruoho.

mätästys¹ *v.* muuttua mättäiseksi, muodostaa mättäitä. | Niitty on m:nyt. Nurmilauha on saanut m.

mätästävä¹⁵ *a. (partis.) kasv.* (loivina) mättäinä kasvava. | M. kasvi, ruoho, saniainen. Tiheään m. rahkasammal. — M. kasvutapa.

mätäsveitsi *s. maat.* Mättäät ja myyrän kasat poistetaan laidunmaasta parhaiten m:ellä.

mätätauti *s.* -- oli saamassa lääkärinhoitoa johonkin ilkeään m:insa **SILL.**

mätätä¹³ *v. murt. 1.* mättää. | M. jtk yhteen kasaan. M:täsi reppunsa täytteen. *2.* paiskata, mättäätä.

mätä täpli *s.* M. ihossa, juurikkaan pinnassa. -**vuoto** *s. lääk.* märänvuoto.

mäyrä¹¹ *s.* metsäsika. -**ajokoira** *s.* mäyräkoiran ja ajokoiran välimuoto. -**koira** *s.* metsästyskoira, jolle on tunnusomaisista lyhyet, väärät jalat ja pitkä ruumis, joten se soveltuu häätämään kettua ja mäyrää luolasta, taksi. | M:a käytetään useissa maissa vain seurakoirana.

mäyrän nahka *s.* -**nahkainen** *a.* M. laukku.

mäys⁶⁴ *s.* = seur. **mäysti**¹⁰ *s.* suksen hihna, johon jalkineen kärki sovitetaan, varpaallinen, jalkahihna. | Pientää, korjata m:ntä. Työntää jalka m:meen. Katkennut m.

1. mää onom.interj. lampaan ja vuohen äänestä.

2. mää pron. murt. minä.

määhnä¹¹ *s. murt.* mäti.

määkiä^{17*} *onon.v.* -nä¹⁴, määintä^{15*} *teonn.* lampaan ja vuohen ääntelystä: mäkättää. | Lammas, vuohi, pukki, karitsa m:i (ruokaa). Navetasta kuuluu surkeaa m:nä. — *Halv.* ihmisestä. | Mitä se puhuja m:i?

määkiä^{14*} *v.* -nä¹⁴ *teonn.* = ed. | Eläimet m:ivät näliissään. Lammasten m:nä.

määkäis/tä²⁴ *onon.v.* -y² *teonn.* < määkiä. | Lammas m:i lyönnistä.

määre⁷⁸ *s.* vars. *kiel.* määräys (3), määrite; mainesana, epiteetti. | Substantiivin m. Jos sanaparin ensi osalla on m:itä, se kirjoitetaan

erilleen. Metsänhaltijan m:itä ovat naavaparta, havuhattu ym. — *Yhd. ajan-, paikanm. -sana* s. Toimialaa osoittava m. liikkeen nimessä.

määri¹ s. kunnallishallinnon esimies Ranskan kunnissa. | Pariisin m.

määriläisen⁶³ a. ja s. M:set veljet 'eräs uskonnollinen yhdyskunta'.

määrit^{76*} s. se mikä määrittää jtk; *Kiel. tav:mm* määräys. | Käsitteen tuntomerkit ovat sen m:teitä.

määritellä^{78*} v. vrt. määrätä, määrittää. 1. antaa tarkka selitys siitä, mikä jllek käsitteelle (esineelle) on luonteenomaista (mihin luokkaan se kuuluu ja mikä erottaa sen saman luokan muista jäsenistä), definioida. | M. jk käsite. M., mitä sähkö on. — *Mat.* esittää määritelmä. 2. vapaammin: luonnehtia, ilmaista, osoittaa, muotoilla; us. par. määrittää. | M:telä sodan syyksi uskonnonvapauden puolustamisen. M. kansan rotuominaisuudet. Rauhanehdot on tarkasti m:eltävä. Vahingon suuruutta on vaikea rahana m. No, en minä osaa sitä asiaa [= rakkauttani] m., suloinen sinä vain olet *TALVIO*. "Sonta pellan herra", m:telivät vanhat varsinaissuomalaiset *KUSTAA VILKUNA*. 3. → määrittää. | M. kasvi, eläin, tauti. M. kullan puhtaus. M:telä veden lämmön kädellään.

määritelmä⁷⁹ s. käsitteen (t. esineen) olennaisen tuntomerkkien lyhyt, tarkka esitys, definitio. | Lyhyt, ahdas, suppea, kuiva, sattuva, virheellinen m. Sodan, taiteen m. Laatia, esittää m. — *Mat.* lause, joka ilmaisee mitä ominaisuuksia jllak kuviolla, lausekkeella, funktiolla, käsitteellä t. suurella on. — *Yhd. kehä-, yleism.; nominaali-, realim.*

määrittelemätön⁸⁰ *Kielt.a.* jota ei ole määritelty; jota ei voida määritellä, epämääräinen. | M. käsite. Silmissä miettävä m. ilme.

määrittely² *teonn.* < määritellä. 1. Merkityksen, käsitteen m. Looginen n. — *Liik.* Kun luonnontuotetta myydään m:n perusteella, tavaran tulee vastata vahvistettua m:ä. 2. matemaattisen käsitteen määritelmän esittäminen.

määrittämätön⁸¹ *Kielt.a.* jota ei ole määritetty; jota ei voida määrittää. | Vielä m. itävyys, kultapitoisuus.

määrittää^{82*} v. vrt. määrätä, määritellä. 1. henkilösubj:n ohella: ottaa selville t. todeta esim. laskemalla, mittaamalla, tuntomerkkien perusteella, pääättelemällä. | M. kahden luvun keskiarvo. M. laivan asema, auringon korkeus. Kultapitoisuuden m:ttäminen. M. hampaista hevosen ikä. M. kasvi, hyönteinen 'todeta mihin lajiin yms. se kuuluu'. 2. myös asiasubj:n ohella: rajoittaa, luonnehtia erottavien tuntomerkkein. | M. kantansa jnk kysymyksen suhteen. Ympyrä on täysin m:etty, kun kolme sen kehän pistettä tunnetaan. Kolme kehän pistettä m:ttää ympyrän. Arvostelma on ajatustominta, joka yhdistää kaksi käsitettä siten, että toinen, subjekti, m:etään toisella, predikaatilla. — *Kiel.* olla jnk ilmauksen (pääsanana, -jäsenenä) määräyksenä (määritteenä,

määreenä). | Ilmauksessa "iso kivi" m:ttää "iso" attribuoituna "kivi"-sanaa.

määritys⁸³ *teonn.* < ed. | Suorittaa paikan m:ttä. Kasvien määritykset ovat oikeat. — *Yhd. ajan-, paikanm. -alue* s. *mat.* argumentin t. argumenttien arvoryhmien yhdelmä, jolla lauseke t. funktio on määritetty. -*kaavja* s. Kasviopin m:öja. -*tapa* s. Yksinkertainen m. -*virhe* s. -*väli* s. *mat.* yksilulotteinen määritysalue. -*yhtälö* s. *mat.* yhtälö, joka määrittää käsitteen t. suureen.

määrin ki^{84*} s. *mer.* kaksisäikeinen lieväkiertäinen pellavanuora. | Tervattua m:kiä. M:gillä paltettu purje.

määrly¹ s. *tav.* U:n muotoinen teräväpäinen metallilankakappale, sinkilä. | Kulmikas, pyöreä m. Haan m. Lukko riippuu m:ssä. Johto lyödään pylvääseen m:illä. — *Yhd. rautam.; kiinnitys-; lukkom.*

määrjä¹¹ s. 1. päämerk.; alaryhmät eivät jyrkästi eroa toisistaan. a. lukumäärä, luku, lukuun perustuva paljous, joukko. | Pieni, suuri, ääretön m. (ihmisiä, lampaita, tähtiä, kiviä). Alin, korkein [*tav. par. pienin, suurin*] m. Suuret m:ät tukkeja. M. vaihtelee, laskee. Kuuntelijain m. nousi toiselle tuhannelle. Seitsemän on valehtelijan m. Sain suuren m:än kaloja. Ryhmä on m:ältään edellistä suurempi. Miehistötappiot rajoittuivat pieneen m:ään. Hänen päivänsä m. on täysi. On suoritettava riittävä m. mittauksia. Ajanjakso käsittää hyvän m:än toista tuhatta vuotta. b. (aineen, tavarain) paljous; (ilmiön, ominaisuuden tms.) runsaus; suuruus. | Jokin m. voita. Kala keitetään pienessä m:ässä vettä. Sateen m. vaikuttaa ratkaisevasti satoon. Tuotannon, viennin m. laskee. Potilaan parantuminen riippuu hänen saamansa valon m:ästä. Tuskeni m:ää ei kukaan tiedä. Sotavammassuuden m. lasketaan prosentteina. Käsialasta voi päätellä ihmisen tarmon m:än. Vastustuksen m. lisääntyy. Hänen tietojensa m. on hämmästyttävä. Puolue on saavuttanut kansan vihan täyden m:än. c. luku-, nimellisarvo; summa. | Postiosoituksen, vekselin, laskun m. Varojen ja velkojen m. Osakkeet ovat m:ältään 200 mk. Situttiin palkan m:ästä. Vedon m:äksi pantiin kilo kahvia. -- seinäkellon m. tuntui oudolta *SILL*. Hänen ansionsa kohosivat huikeihin m:iin. M. maksetaan käteisellä. Kadonnut pienehkö m. rahaa. d. *yhd.* Asukas-, jäsen-, kappale-, litra-, mies-, oppilas-, piste-, prosentti-, sivu-, tonni-, tunti-, äänim.; aika-, aine-, luku-, lämpö-, paino-, puhtaus-, raha-, sade-, sivistys-, tavara-, työ-, velka-, vero-, vesi-, veto-, voimam.; hakkuu-, jauhatus-, korvaus-, kuivumis-, kulutus-, kuolelus-, kuormitus-, kyntö-, leviämäs-, oppi-, syöttö-, taipumis-, tieto-, tuonti-, valmistus-, venymis-, veto-, vientim.; enimmäis-, ennätys-, jäännös-, keski-, kokonais-, liika-, minimi-, nimellis-, normaali-, vuotuis-, vähimmäis-, yhteis-, ylim.; osam.; kello(n)-, päivä(n)m.; uskon-, voimam.

2. a. mitta. | Ei rajattomasti, vaan m:än mukaan. Pitkiä housuja pidetään miehen mit-

tana ja m:änä. Heinien m:änä käytettiin Kainuussa häkkiä. Tuoppi viinaa päivässä oli hänen m:änsä. Ja nämä ovat sen [maa-alueen] m:ät: pohjoissivu neljätuhatta viisisataa [mittayksikköä] vrv. — *Yhd.* silmäm. b. eräissä adverbii(aali)-ilmauksissa. | Leipää annettiin vain m:ältä 'määräerinä, ei mielin määrin'. Hän saapui m:älleen 'täsmälleen'. Muistan sen m:älleen. Vuoroin voita, m:in määmiä, harvoin päiviä hyviä st. Lapsat saivat touhuta mielin m:in 'mielensä mukaan'. Ilahduttavassa, vähenevässä, yhä suuremmassa m:ässä t. m:in 'ilahduttavan runsaasti, yhä vähemmän jne.'. Tauti on lisääntynyt pelottavassa m:ässä 'pelottavasti'. Oli siihen m:ään [t. siinä m:ässä, siinä m:in] väsynyt, että kävi heti levolle. Osaan minäkin jossain m:in laulaa. Käytti täysin m:in hyväkseen isännän anteliaisuutta. Hän on saanut osakseen kunniaa runsain m:in. — *Yhd.* keskim:in; ylenm:in. c. -määrin, -määriä mittaa, (luku)määrää merkitsevien sanojen yhteydessä: -ittain, -kaupalla. | Kilometri-, kukkura-, kuukausi-, litra-, palsta-, sata-, tuhat-, viikko-, vuorokausim:in, -m:ia.

3. enimmäismäärä, raja. | M:änsä kaikella! Liikkene laajenemisella ei ole mitään m:ää. Jumala on asettanut ihmiselle m:än, jonka yli ei kukaan pääse. Eihän sinun ruokahalullasi ole mitään m:ää! Juo kuin sika eikä tiedä m:äänsä. Hänen röyhkeytensä menee yli kaiken m:än. Varkaat voivat tavaraa ilman m:ää 'määrättömästi'. Hänen onnellansa ei ole mittaa eikä m:ää. Ei m:ättä voita rokkaan sp. Kaikkisuuden hallitsija -- pane m. tälle autuudelle krvi. — Jumalass' on juoksun m., / Luojassa lopun asetus kal.

4. a. päämäärä, tarkoitus(perä), tavoite, maali. | Matkan, kasvatuksen m. M:än pää. Panna, asettaa m. korkealle, liian alas. Ottaa jk elämänsä m:äksi. Pyrkii m:äänsä kohti. Pääsi m:äänsä. Kulki katuja m:ättä, m:ää vailla. Asetti m:äkseen yleissivistyksen kohottamisen. Ei päässyt unelmiensa m:ään. — *Yhd.* pääm. b. (ed:een liittyen:) on määrää on velvollisuus, tarkoitus t. aikomus, pitää. | Minun, minulla on m. matkustaa huomenna. Teki kuten hänen oli m. Joukkueen oli m. taistella viimeiseen mieheen. Saapui myöhemmin kuin oli m. Heidän oli m. matkustaa Pariisiin. Korjauksen oli m. tapahtua heti.

määrä- yhd:t merkitsevät tiettyä t. ennalta sovittua t. määrättyä, esim. m:aine, -asia, -hetki, -kerta, -kuumuus, -käyttö, -lämpö, -metri, -nopeus, -piste, -suunta, -vaatimus; m:alainen, -kokoinen, -paksuinen, -rytmien, -sisältöinen, -voimainen.

määräaika s. tietty, sovittu t. määrätty aika. 1. määrähetki. | Saapui m:aikana. Häiden m. oli siirrettävä. M:ajoin toistuva ilmiö. 2. määräpituinen aika t. ajanjakso. | M:ajan kuluessa, loputtua. Työ valmistui m:ajassa. Ylittää m. M:aikaa on pidennetty. -aikainen a. -sesti adv. -suus omin. määräaikaana suoritettava, tapahtuva; määrärajan kestävä. | M. työ, lypsy, katsastus. M. laina, henkivakuutus. M. va-

pausrangaistus. M. kokous. Presidentti on m. valtion päämies. M:sesti palaava pyrstötähti. Valtiopäivien m:isuus.

määräaikaisilmoitus s. Ohjesäännön mukainen m. -laina s. -luonteinen a. M. ottolainaus.

määräaikajuttu s. lak. asia, joka määrärajan kuluessa t. määräpäivänä on pantava vireille t. ajettava perille tuomioistuimessa t. hallintoviranomaisen luona.

määräajoittain adv. määräaikaisesti, määrärajoin. | Kokoontua m. M. toimitettava tarkastus. -ala s., vars. maanm. tietty maa-alue, joka ei ole itsenäinen tila;)(murto-osa, | Ostaa tilasta vielä erottamatta oleva m. -alue s. M:illa pantiin toimeen etsiskelyjä. -arvo s. Nopeus ylitti m:n. -arvoinen a. Höyrynpaine pysyy m:senä. M. postilähetys. -asema s. 1. tietty asema. | Rangaistusta sovelletaan vain m:assa oleviin henkilöihin. Sanansisäinen h on m:issa kadonnut 2. vars. raut. asema, jonne jk tavara lähetetään, osoiteasema;)(lähetysasema. | Rahti maksetaan m:alla. -asenjo s. Vipu pitää akselin m:nossa. -edellytyks s. Kanne hylätään m:ksin. -ehito s. Noudattaa m:toja. Laina myönnettiin m:doin. -enemmistö s. tietty yksinkertaista enemmistöä suurempi äänimäärä. | Päätöksen tekoon vaaditaan kahden kolmanneksen m. -eräinen a. liik. M. takaus. -eräistakaus s. liik. takaus, jossa takajat ovat sitoutuneet vastuunalaisuuteen määräsimmästä t. velan määräsimmästä, määräeräisen takaus. -etäisyys s. Pysähtyi m:den päähän. -henkilö s. Osakekirja on asetettava joko m:lle tai haltijalle. Kansantarinat liittyvät usein m:ihiin. -hetki s. Ovet suljettiin m:ellä. -hinta s. Maanviljelijän on luovutettava tuotteitaan m:an. -ikä s. Asevelvollisuus koskee kaikkia m:än ehtineitä miehiä. -ikäinen a. M. henkilö.

määräillä⁹⁹ frekv.v. -evästi adv. -y² teonn. < määrätä. | M. kohtuuttomia. Pyrkii m:emään hänelle kuulumattomia. Maassa m:i silloin suuraateli. Yrittää m., miten toisten on eletävä. Hänen m:emisestään on tehtävä loppu. Lääkäri m:i alttiisti spriitä potilailleen. M:i töistään hirmuhintoja. Esiintyä m:evästi. Puhuu m:evään sävyyn. Alistui vastahakoisesti vanhempien m:yihin.

määräinen⁹⁸ a. -sesti adv. -syys⁹⁵ omin. 1. gen:n ohessa: määrältään jnklainen, jnk suuruinen, pituinen, laajuinen, kokoinen. | Sopimuksen m. erä kahvia. Mittatiku m. välimatka. Sahan markan m. kultaraha. — Lük. Rahan m. maksusuoritus 'suoritus, joka maksetaan rahana eikä esim. tavarana'. Suomen rahan m. vekseli, obligatio 'jonka määrä on osoitettu Suomen rahana'. 2. kiel. definiittinen;)(epä-määräinen. | M. spesies osoittaa olion tunnetuksi, ennen mainituksi. Substantiivin m. muoto. 3. yhd:t ilmaisevat: a. lukua, lukumäärää, esim. arvio-, keski-, liki-, tarkka-, täysi-, yllim.; sata-, tuhatm.; pienempim. b. jnk määräämää, esim. laki-, sääntöm. c. mittayksikköä, esim. dollari-, markka-, puntam., kilometri-, kuukausi-, viikkom.; palsta-, sivum.; d. muuta seikkaa, esim. ylenm.; epäm.

määrä/kohta s. Rungon ympärys mitataan m: kohdista. Kromosomit eivät katkea m: kohdin. **-koko** s. M: on suurennettu valokuva. **-kokoij-**nen a. M: seksi leikattu paperi. **-korkeus** s. Pudottaa jtk m: desta. Hinnat kohosivat m: teen. **-korkuijnen** a. Veden pinta on nostettava m: seksi. Rakennukset saavat olla vain m: sia. **-kuukau/isi** s. Vuokrasopimus on m: tena uudistettava.

määrälli/inen^{ms} a. **-sesti** adv. paljoutta, lukumäärää koskeva, kvantitatiivinen. | Sekä m: stä että laadullista elintarvikkeiden puutetta. Suomi on ainakin m: sestä maailman ensimmäisiä teatterimaita.

määrä/luks s. 1. tietty luku (määrä). | Hyväksytyksi tulemiseen vaaditaan m. ääniä. Kaikki m: lukuun päätyvät arvot voittavat. 2. määrää osoittava luku. | Viime vuoden tuonnin m: luvut. **-lukuinen** a. M. enemmistö. M. astiasto. Leikki lopetetaan, kun osanottajain joukko on kutistunut m: seksi. **-maa** s., vars. **liik.** se maa, mihin tavara lähetetään, osoite-maa;)(lähetyksmaa. | Vientitavaran m: t. **-maksu** s. Tonttivero ja muita m: ja. Ajo suoritetaan m: a vastaan. **-matka** s. Pysytellä m: n päässä jstak. **-mit/ta** s. M. viljaa, vettä, lauttaa. M: taa suurempi, pitempi, ohuempi. Kaikki m: an täyttävät puut kaadetaan. Myytävänä varasto- ja m: toihin katkottua rautaa. Työkappaleen pintaan merkitään m: at. — **Erik.** Valmistaa m: toja [= määrämien pituisia kapaleita] lankuista, rautatangosta [tms.]. M: at myydään korkeampaan hintaan. **-mittahakkuu** s. **metsät.** määrämien täyttävien puiden kaataminen. **-mittai/inen** a. **-sesti** adv. **-suus** omin. M. levy, keppi, astia, reikä. M. aika. M. rytm. M. paksuus. Astua m: sin askelin. M: sestä säännöstelty poljento. Muotojen m: suus. **-muolto** s. Noudattaa m: toa. M: toon sorvattu kappale. M: doin päätetty kauppa. **-muotoinen** a. **-suus** omin.)(vapaamuotoinen. | M. esine. Sonetin m: suus. — **Lak.** M. sopimus.

määrän/le^{ms} s. **harv.** lääkemääräys, resepti. | M: teen kirjoittanut lääkäri.

määrännäis- **liik.** määrättävissä, siirrettävissä oleva, orderi-; vrt. haltija-. **-ehto** s. **liik.** velkasitoutukseen liitetty määräys, joka oikeuttaa velkojan siirtämään sen toiselle henkilölle, määrännäislauseke. **-konossementti** s. **liik.** konossementti, jossa tavara määrätään luovutettavaksi nimetylle henkilölle t. hänen määrämälleen, orderikonossementti. **-lauseke** s. **liik.** = määrännäisehto. **-paperi** s. **liik.** asiakirja, jossa suoritusta luvataan tehdä nimetylle henkilölle t. hänen määrämälleen, orderipaperi;)(haltijapaperi; vrt. nimennäispaperi. **-sekki** s. **liik.** nimetty henkilö t. hänen määrämälleen asetettu sekki. **-sitoumus** s. **liik.** nimetylle henkilölle t. hänen määrämälleen tehty kirjallinen velkasitoutus, orderisitoumus;)(haltijasisitoumus; vrt. nimennäissitoumus. **-velkakirja** s. **liik.** juokseva velkakirja, joka on asetettu nimetylle henkilölle t. hänen määrämälleen, orderivelkakirja;)(haltijavelkakirja. **-velkoja** s. **liik.** henkilö, jolle velkasitoutus siirretään, määrättä, orderi.

määränpää s. (pää)määrä, maali. | Retkikunnan m. hämmöttää. Päästiin m: hän. M. on kaukana. Unelmieni m. Matkamielen mieli palaa / m: hän, kotihin **HLV.**

määrä/osa s. M. tuloista pidätetään ennakko-verona. — **Lak.** M. perinnöstä 'murto-osa, ideaalinen osa'. Omistaa tila m: osin. **-osainen** a. **lak.** M. omistusoikeus. **-osuus** s. Saada m. voittoa. **-paik/ka** s. Aluksen lähtö- ja m. Tavarankuljetus m: kaansa. Minun piti odottaa häntä m: assa. Kansantarinat liittyvät usein m: koihin. Hyvä järjestys vaatii, että työkalut ovat m: allaan. **-painoinen** a. M. esine. **-paljous** s. M. [= tietty määrä] jtk ainetta. **-perä/inen** a. **-sesti** adv. **-syys** omin. määrätietoinen, tarkoituksellinen, harkittu. | M. työ, opiskelu, tutkimus. Harjoittaa m: stä toimintaa, propagandaa. Astua m: sin askelin. M: sen jaloituksen avulla kehitetty rotu. Hänen toimintansa on tyyntä ja m: stä. On havaittavissa m: stä pyrkimystä yhä suurempaan selvytyteen. Toimia m: sestä. Tavoitella m: syyttä. M: sin liikkein hän kaivoi taskustaan imukkeen **SLL.** **-pitui/inen** a. M. esine, matka, aika. Katkaista jk m: seksi. **-pituus** s. Tukit eivät täytä m: tta. **-päiv/ä** s. vrt. määräaika. | Panna, asettaa m. Tehdä jtk m: ään. Kokoon tuua m: in. Jouluna ja muina m: inä. Toimittaa tavara m: äksi, m: ään mennessä. Maksoi velkansa m: ään. Saapui m: älleen. — **Palasi** matkaltaan m: ien kuluttua. **-päivä/inen** a. **-syys** omin. M: set ja liikkuvat pyhät. Juhlien m: syys. **-raha** s. raha-erä, joka määrätarkoitukseen myönnetään valtion t. muun julkisoikeudellisen yhdyskunnan varoista. | Vakinaiset, ylimääräiset m: at. Miljoonan markan m. Osoittaa, myöntää m. jhk tarkoitukseen. M: ojen ottaminen talousarvioon. — **Yhd.** avustus-, kirjallisuus-, korjaus-, kulttuuri-, sotilas-, työttömyys-, urheilum.; erikois-, lisä-, siirtom.

määräraha/-anonus s. **-asia** s. **-esitys** s. määrärahan myöntämistä koskeva esitys. **-kysymys** s.

määrä/raja s. Vettä ei saa nostaa yli m: rajan. Paine, nopeus on lähellä m: rajaansa. Luottoa myönnetään m: rajaan asti. **-ruo/ka** s. Olla m: illa 'syödä tiettyjä ruokia, noudattaa ruokavaliota'. **-satama** s. Laivan, tavarankuljetusta m.

määräsel/taän adv. **murt.** määrältä, pienin määrin, vähän. | Olisi saanut tulla siihen kirjeeseen muitakin nimiä, mutta kun oli sitä papereita niin m. **KATAJA.**

määrä/suhde s. Arinan suuruuden tulee olla m: suhteessa tulipinnan suuruuteen. — **Maito** sisältää sopivan m: suhteen kaikkia ihmiselle välttämättömiä ravintoaineita. **-summa** s. Tililtä voidaan ilman irtisanomista nostaa varoja m: an asti. **-summainen** a. M. velkakirja. **-suun/ta** s. Kulkea m: taa, m: taan. Eksyä m: nasta. Lehti ohjaa mielipiteitä m: taan. **-suunta/inen** a. **-sesti** adv. **-suus** omin. M. viiva, värähtely. Sydän panee veren kiertämään m: sestä. Äänteenmuutosten m: suus. **-suuruinen** a. M. kappale, kulma, luku, maksu, mitta, nopeus,

voima, vähemmistö. -suuruus s. Vararahasto ei vielä ole kasvanut m:teensa. -säntö s. Sanojen painotus noudattaa m:jä. -ta pa s. Oppia m:poja. Tehdä jtk m:valla, m:voin. -tapau s. Tutkia m:ksia. Aikoinaan s on m:ksissa muuttanut z:ksi. -tarkoitu s. M:kseen myönnettäviä apurahoja. -tavu s. Pääpaino on m:lla. -tehtävä s. -tiedot on a. -tomasti adv.)(seur. | Hapulevaa ja m:onta opiskelua. Työkennellä m:tomasti. -tietoi n a. -sesti adv. -suus omin. päämäärästä tietoinen, kiinteästi jhk suuntautuva, suunnitelmallinen; joka tietää mitä tahtoo. | M. harjoitus. Tehdä m:sta työtä. Noudattaa m:sta ohjelmaa. Tehdä jtk m:sin liikkein, m:sesti. Harjoittaa m:sta väestöpolitiikkaa. Pellon m. lannoittaminen. Hänen otteissaan on ylevää m:suutta. — M. tahto. M. nuorukainen.

määrätty* s. liik. harv. henkilö, jolle velkaisuus siirretään, määränneisvelkoja, orderi. | Maksakaa -- hra N. Kososelle tai hänen m:illeen 'määrämälleen'.

määrätty* a. (partis.) ks. määrätä.

määrätyn ti s. Saapua ennen m:tia, m:nilleen. — Liike saa olla auki vain m:nit.

määrätyn- tav. → määrä-, tiety n. | M: aikainen, -laatuinen, -lainen, -lukuinen, -muotoinen, -suuruinen.

määrätyö s. Kullakin on m:nsä.

määrätyä v. -ävästi adv. vrt. kehottaa, komentaa, käskää, vaatia; määrittää, määrillä.

I. jatkuvasta toiminnasta: harjoittaa määräämis-, käskyvaltaa, pitää komentoa, olla jnk johdossa, johtaa, hallita, vallita. 1. tarkemmin määrittämättä. | M. talossa, yhtiössä. Meillä m:äkin isäntä. M:ävä puolue. M:ävät yhteiskuntapiirit. M:ävällä taholla. Olla m:ävässä asemassa. Esintyä m:ävästi. Äänessä m:ävää sävyä. 2. obj:n ohella. | Toiset ovat häntä aina m:nneet. Voutien toimia m:sivät ylikäskynhaltijat. — Olla vanhempiensa m:ttävissä. A:n m:ttävissä olevat varat. 3. elat:n ohella. | M. jkn elämästä ja kuolemasta. M. sodasta ja rauhasta. M. paavinistuimesta. Oikeus m. omaisuudesta. Määrärahat, joista valtiovarainministeriö m:ä. Köyhäinhoidosta m:si kirkkokokous. Tytärten naimisesta m:si isä.

II. mahti-, virka-aseman, sopimuksen tms. perusteella tapahtuvasta kertakaikkisesta teosta: antaa määräys, käsky. 1. määrätä jtk tehtäväksi, toteutettavaksi; eri merk.-vivahduksia luonnehtivat sanat käskää, osoittaa, päättää, säättää, tuomita. | M. kirjallisesti. M. testamentilla, jälkisaädöksellä. M. lailla. M. lähtö-, hälytysvalmius. Ryhmänjohtaja m:ä miestensä paikat. Kunniamerkin luokka m:ään asianomaisten ansioiden perusteella. Vastedes m:ttävänä aikana. — M. jklle rangaistus, kuritushuonetta. M. joukoille tavoitteet. Ryhmänjohtajan on -- m:ttävä ryhmälleen kulloinkin tarkoituksenmukainen muoto SO. — M. jku tekemään työtä. M:ttiin lähtemään kaupungista. M. jk jkn tehtäväksi. M. tavara luovutettavaksi. M. jk perustettavaksi, lakkautettavaksi. M. päätös täytöntönpantavaksi.

M. nostettavaksi kanne. — Niin kuin siitä erikseen m:ttään. Ellei yhtiöjärjestyksessä toisin ole m:ttty. Isä m:si, että pojan oli seurattava hänen jälkiään. — Erik. a. vahvistaa jnk suuruus, sisällys t. määrä. | M. jnk koko. M. painoksen suuruus, — Vars. rahasummasta: panna maksettavaksi, asettaa. | M. hinta, palkio, vahingonkorvausta, veroa. Näyttelytoimikunta on m:nnyt vakuutussumman kutakin eläintä kohti 3000 markaksi. M:si talolleen kalliin hinnan. M:si työstä 500 mk. b. lääketms. määräyksestä, "kirjoittaa". | M. lääkettä, oopiumia, korvatippoja, resepti, jolla m:ttään spritiä. Kalan m:äminen sairaan ruoaksi. M. lepoa jklle. Lääkäri m:si potilaalle kylpyä. 2. a. määrätä jku jksik, jhk asemaan, tehtävään: nimetä, asettaa, valita, valtuuttaa; vrt. määräys i.c. | Virkamiesten m:äminen arvalla. M. alaikaiselle holhooja. M. edustajansa kokoukseen. Maksakaa N.N:lle tai hänen m:ämälleen --. — M. jku johtajaksi, komitean jäseneksi, jkn sijaiseksi. M:ttiin hoitamaan nimismiehen virkaa. Tuomari m:ä lautakunnan tai muita uskotuita miehiä toimittamaan jaon. b. määrätä jku jhk, jnnek: komentaa, tuomita. | M. sotamies sairastupaan, arestiin. M. jku yleiseen työ- tai kasvatustalokseen. Nuorisovankilaan m:ttty nuori rikoksenteijä.

III. ed. ryhmiin liittyvää erikoistunutta käyttöä. 1. lain, asetusten tms. velvoituksesta, vaatimuksesta. | Asetuksen m:ämä harjoittelu. Ehdotonta vapaurangaistusta m:ävä päätös. Laki m:ä, että --. 2. Pariisi ja Lontoo m:ävät maailman muodit. Muodin m:ämä väljyys. Siten kuin kuosi m:ä. 3. Jumalan, kohtalon tms. päätöksestä, säädöksestä. | Tähdissä m:ttty. Kaikki on ennalta m:ttty. Hänen kohtalonsa oli jo m:ttty. Arpa m:si. -- ei Jumala ole m:nnyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ut.

IV. antaa t. painaa leimansa jhk, olla olenaisena osana jssak kokonaisuudessa, olla merkitykseltään ratkaiseva, vaikuttaa ratkaisevasti jnk luonteeseen. | Jalkalamppu, joka iltaisin m:ä huoneen tunnelman. Eetteriöljyt m:ävät hunajan maun ja tuoksun. Voitelutehon m:ä öljyn rasvapitoisuus. Lasten terveys on m:ävä koko heidän tulevaisuudelleen. Ammatin m:ä usein "luonnollinen ammatinvalinta". Sokrateen ja Platonin aatepiiri on tärkeissä kohdin m:nnyt Aristoteleen katsantotapaa. Esiintyä suuntaa m:ävänä. Tosiasioita, jotka m:ävät ulkopoliittikkamme suuntaviivat. — määrävä (a.) ratkaiseva, suuntaa t. leimaa antava, johtava, olennainen. | M:ävät kauppapaikat. M:ävä vientitarkkeli. M:ävät tekijät, vaikutteet, periaatteet. M:ävä taloudellinen merkitys. Sai m:ävimmat taideherätteensä Ranskasta. Runopaino on säkeessä tärkeämpi, m:ävämpi kuin sanapaino. Vaikuttaa m:ävästi jhk. Maanviljelyksen tuotto riippuu suuresti — ellei suoraan m:ävästi — peltomaiden kiviutuksen onnistuneisuudesta.

V. par. määrittää. | M. jnk pituus, paino. M. veden lämpö. Koj, jolla liuoksen väri voi-

daan m. M. talon vanha paikka. Ajaltaan m:ttävä löytö. M. hevosen ikä hampaista. M. kantansa jnk kysymyksen suhteen. M. suhteensa jhk. — M. kasveja. M. tauti. M. matemaattisesti. M. monikulmion ala, liikkeen kiihtyvyys. M:ä lukujen 5, 7, ja 20 keskiarvo. On m:ttävä 17 s:ssa kuljettu matka, kun nopeus on 16 m/s. — *määrätty* tav. → määrä-, tietty, eräs. | Sukupuolirauhasten m:tyt osat. M:tyissä olosuhteissa on s muuttunut z:ksi. M:tyssä mielessä. Työssä tulee kysymykseen m:ty sorminäppäryys. Suure, jolla on m:ty arvo. Luku, joka kerrottuna m:tyllä luvulla antaa tuloksi toisen m:ty:n luvun.

VI. kiel. 1. = määrittää 2. spesieksistä: *määrävä* (a.) definiittinen;) (määräämätön, epämääräinen. | Englannin kielen m:ävä artikkeli the. — *määrätty* (a.) = määräinen 2. *määrätön*⁷ kar.a. -tömästi adv. -tömyys⁵ omin. 1. ääretön, rajaton, suunnaton. | M:tömiä rikkauksia. M. erämaa. M. joukko. M. ilo, onni, rakkaus, kurjuus. M. melu, sekasorto. Tuijotti m:tömään kaukaisuuteen. M:tömän laaja, ahne, ahkera. Olla m:tömän hyvillään. Siellä on tilaa m:tömiin, m:tömästi. Hänellä on m:tömästi vaikutusvaltaa. Kaikkeuden m:tömyys. 2. harv. päämäärätön. | Jatko m:öntä kulkuun. Harhailee m:tömän kaupungin katuja. Koira juoksentelee m:tömästi.

määrä/vahvuinen a. M. esine. — *Sot.* vrt. seur. | M. joukko-osasto. -*vahvuus* s., vars. *sot.* ylimmän sotilasjohdon vahvistamat joukkojen lukumäärää, kokoonpanoa, aseistusta ja varustusta osoittavat luvut. | Sodanaikainen m. Armeijan, joukko-osaston, esikunnan m. M:den vähentäminen. — *Polisin*, virkamiehien m. -*vauhti* s. -*vuosi* s. M:sien kuluttua. Vakuutus on voimassa m:det. — Tarkastus toimitetaan m:sina. M:den toukokuussa. -*vuotinen* a. määrävuonna tapahtuva; määrävuoDET kestävä t. voimassa oleva. | M. tarkastus. M. sitoumus. Eläkkeet ovat elinkautisia tai m:sia.

määräys⁶ s. 1. esimiehen tm. vastaavassa asemassa olevan antama käsky, velvoittava ohje. | Ankara, harkitseminen m. Antaa, saada m. Allekirjoittaa m. Jaella m:ksiä. Tehdä m:sen mukaan. Noudattaa, rikkoo m:ksiä. Poiketa m:ksistä. M. jää täyttämättä. — *Erik. lak.* a. ihmisten ulkonaisia suhteita järjestävä ohje, säännös. | Rauhansopimuksen m:ksset. Tarkemmat m:ksset tämän lain toimeenpanosta annetaan asetuksella. M:ksiä terveydenhoidosta. Liikenteestä annetut m:ksset. b. yksityistapausta koskeva hallintotoimi, joka ei ole pelkkää oikeussääntöjen soveltamista. | Antaa m. kokouksen hajottamisesta. A. sai m:ksen saapua kuulusteltavaksi. c. valtuutus, jolla jku määrätään sijaisena t. muuten väliaikaisesti hoitamaan virkaa. | R. sai tuomiokapitulilta m:ksen Tampereen kaupungin saarnajaksi. d. *yhd.* Ennakko-, erikois-, lisä-, pakko-, pysyväis-, virkam.; lain- t. laki-, sääntö-, tariffi-, testamenttini; puhelin-, radio-, sähkö-, ajo-, hoito-, jako-, karkotus-, kilpailu-, lähtö-, maksu-, osto-, pakkaus-, palvelukseenastumis-, perustamis-, rauhoitus-, työni; ai-

ka-, kieli-, lääke-, nopeus-, paino-, turvallisuus-, valuuttam. 2. par. määrittäminen. | Kappaleen tilavuuden, ominaispainon, aineen kokoomuksen m. Ruumiinlämmön m. [= mittaus] toimitetaan kahdesti päivässä. Suorittaa kasvin m. — *Yhd. iän*-, palkanm. 3. *kiel.* pääjäsentä määrittävä jäsen (sana, lauseenosa, lause), määre, määrite. | Predikaatin, substantiivin m. Päälauseen m:ksenä olevaa lausetta sanotaan sivulauseeksi. — *Yhd.* adjektiivi-, adverbiali-, genetiivim.; lisä-, seikka-, tapa-, täytem.

määräyskirja s. määräyksen sisältävä asiakirja. | Sai tuomiokapitulilta m:kirjan (papin virkaan). Amsterdamin köyhät miehet -- pyytävät [Kustaa II Aadolfilta] m:kirjaa, ettei verkakauppaa kielletä missään maassa **LEINONEN**. -osa s. *kiel.* se (edellinen) yhdyssanan osa, joka määrittää toista l. perusosaa, esim. puu sanassa puujalka. -*san*a s. määräyksenä oleva sana, määre, mainesana, epiteetti. | Maa-lailevia m:oja. Kirjokansi on Vienen runotoisinnoissa siirtynyt Sammon m:aksi. -*val*tta s. valta antaa määräyksiä, käskyvalta. | Ehdoton, suuri, vähäinen m. Olla jnk m:lassa, m:lan alainen. Kuninkaallisen m:lan toimeenpanija. Hänellä ei ole enää m:taa minun.

määräytyä⁴ *pass.v.* < määrätä. | Verot m:vät tulojen mukaan. Palkka m:y työtehon perusteella. Köyden paksuus m:y käyttötarkoituksesta. Tulipolitiikka m:y valtion rahatalouden mukaisesti. Hintojen, verotuspaikan m:minen.

määräjä¹⁰ *tek.* < määrätä. | Tehtävän, työn m. Esiintyä toisten m:änä. Siinä talossa on palvelijatar m:änä. Muodin m. Rangaistuksen m. Kukko ajan m:änä. Asettaa omat etunsa tekojensa m:iksi. Laadun m:änä on tekotapa. Partion kärjessä kulkee suunnan m.

määrämis/ oikeus s. Asunnonomistajalla ei ollut m: oikeutta vuokralaisiin nähden. -*periaate* s. lak. periaate, jonka mukaan asianomaiset saavat itse päättää, tahtovatko käyttää hyväkseen valtion oikeusapua. -*val*tta s. määräysvalta, käskyvalta. | Suuri, ehdoton, ratkaiseva m. Vanhempien, liiton, yksinvaltiaan m. Ulkomaisen pääoman m. maassamme. Saada, ottaa itselleen m. Havitella kaupallista m:taa. Jousta, alistua jnk m:taan. Käyttää väärin m:taansa. M. lapsesta kuuluu vanhemmille. Hänessä on järjellä m. Tämä asia ei ole meidän m:laassamme.

määrämat/ön⁷ *kielt.a.* -tömyys⁵ omin. jota ei ole määrätty, jota ei voida määrätä; epämääräinen; määrätön. | Tarkastus toimitetaan tarkemmin m:tömänä päivänä. Osanottajain lukumäärä on ennakolta m. Luvultaan m. erä jtk. — Nimitettiin virkaan m:tömäksi ajaksi. Ratkaisu siirtyi m:tömään tulevaisuuteen. — M:tömän kauan. — *Kiel.* indefiniittinen, epämääräinen;) (määräinen, määräävä. | M. muoto, Saksan kielen artikkeli ilmaisee, onko substantiivi spesiekseltään määräinen vai m. Passiivi ilmaisee persoonan m:tömyyttä.

määräväi/ nen⁶ a. -sesti adv. -syys⁶ omin. määräävä, määrälälvä. | Luonteeltaan m. nainen. Esiintyä m:sesti. Hänen alituinen m:syytensä vaikuttaa tympäisevältä.

mäyntyä^{15*} *teonn.* < mäkyä. | Ääni kuin vohlan m.

möbleerata³⁵ *v. puhek.* kalustaa.

möhkä¹⁷ *v. harv.* mönkiä, kömpiä. | Talviönä nousi saukko avannosta ja m:i ylös töllin tanhuville snl.

möhkä¹¹ *s. harv.* möhkäle, möykky. | -- ettei kukaan [linnuista] saisi viedä liian suurta m:ä [talia] mennessään *ak.* -jalka *s. ja a.* = kam-purajalka. -kala *s.* Orthogoriscus, jäykkäleu-kaisten alalahkoon kuuluvia luukaloja.

möhkäle⁷⁸ *s.* isohko, painavahko, paksuhko, enemmän t. vähemmän muodoton kappale, möykky; *vrt.* lohkar. | Painava, iso, epämää-räinen m. Juuston, kiven m. Pilvet kulkevat isoina m:inä. Nuotta jäätty veneeseen yhdeksi m:eksi. [Lyöty] kaatui elottomana m:enä lattialle. Louhittu malmi kuljetetaan valta-vina m:inä valimoon. Hän kuvitteli liukula-utan -- tukkilautan kaltaiseksi latuskaiseksi m:eksi Kianto. -- Laiva hämöttää sumussa valtavana m:enä. Rakennus kohoaa tummana m:enä kohti taivasta. Vaara toisella puolen lahden suureni ja sulj yhdeksi ainoaksi m:eksi AHO. Hänen varjonsa liikkuu suurena m:enä vaalealla seinällä TALVIO. -- *Yhd.* juusto-, kivi-, kulta-, liha-, rauta-, savi-, suolam.; kiven-, pilvenm.; jättiläism.

mökkäläinen⁶⁸ *kalt.a.* M. esine, ruumis. M:-sen kömpelö.

möhlä³⁵ *v. ark.* -ys⁶⁴ *teonn.* toimia taitamat-tomasti ja epäonnistua, söhlätä. | -- ennätys-Bill "muni" ja "m:si" ja pudotti [riman] kol-me kertaa M. JUKOLA.

möhöjuuri *s.* = kaalirevennäinen. -mah'a *halv.* ihramaha, mäsikimaha. 1. *s.* Kasvatti itselleen inhottavan m:an. 2. *a.* = seur. | M. elostelija. -- Tav. *s:esti* hyvin lihavasta henkilöstä. | Sinä kirottu ihraamaainen m.! On siellä jos millaisia m:oja. -mahainen *a. halv.* M. juoppolalli, pomomies.

mökeltää⁵ *deskr.v.* -lys⁶⁴ *teonn.* tehdä jtk epä-selvästi, epätäydellisesti. | Puhe kuin kuuro-mykän m:lystä. [Hampaaton] syödä m:si. "Ruhtinaallinen aterial!" m:si joku joukosta suu täynnä mehevää kalkkunaa WILKUNA. Yh-tä tylsää m:tämistä täällä [korvessa] on kaik-ki, kaivoi ojaa tai teki heinää KARHUM.

mökili¹¹ *nen*⁶⁸ 1. *poss.a.* < mökki. | -- se oli sii-hen aikaan, kun hän vielä oli m:senä AHO. 2. *s.* mökin täysi. | M. pieniä lapsia.

mökin¹¹ *akka* *s.* Kissa oli m:akan ainoa toveri. -mies *s.* "M:kö olette?" kysyi pappi. -- "Onhan sitä vähän sitä mökin räppänätä" JORUNI. -muija *s.* -poika *s.* Elias Lönnrot, korkealle kohonnut m. -ukko *s.* -vaimo *s.* -äijä *s.*

möki¹¹ *st*²⁴ *deskr.v.* -nä¹⁴ *teonn.* mukista. | Mitä siinä m:set, painu töihisi!

mökkitön⁶⁷ *kar.a.* < mökki. | M. pieneläjä.

mökkeröi⁶⁸ *dem.s. harv.* < seur. | -- omaan m:seen oli päästävä yöksi koro.

mökki¹⁸ *s.* pieni, vaatimaton, tav. hirsinen t. lautainen asumus, tölli; *vrt.* mäkitupa, torp-pa. | Pieni, raihnainen, punainen, matala m. M:in eläjät. M:in mies, vaimo. Rakentaa m. Asua m:issä. M. seisoo, kyyhöttää kuusikon

varjossa. -- *Yhd.* metsä-, ranta-, salom.; lähi-, naapurim.; kala-, verkkom.; kesäm.; turvem.; koti-, saunam.; syntymä.

mökkikylä *s.* Saloseudun m.

mökkiläinen⁶⁸ *s.* mökin asukas, mäkitupalai-nen. | Rikkaan talollisen köyhä m. Vakinaista ammattia vailla olevat m:set luetaan tilatto-maan väestöön.

mökkiläisäsuus *s.* Mäen rinteellä on raihnaista m:asutusta. -elämä *s.* Ihannoit m:ä. -kansa *s.* Kovaosaista m:a. -lapsi *s.* -mies *s.* -nainen *s.* -perhe *s.* -vaimo *s.*

mökki¹¹ *pahanen* *s.* pieni, raihnainen mökki. | Lappalaisten m:pahasia. Tien laidassa törröt-tää musta m. -ryhmä *s.* Vaaran kyljessä si-jaitseva m. -rykelmä *s.* -rähjä *s.* Hajoamisti-lassa oleva m. -talo *s.* (köyhä) pikkutalo. | Useimmissa m:issa on välikössä tai aitanpök-sässä pienet käsikivet Kianto.

mökkiry¹⁵ *s. murt.* mökkiläinen. | [Usea tilaton] pyrki tilallisten m:eksi ja torppareiksi pärvär. -- m:elle kelpasi huonompikin metsä Kianto. **mökkän**¹⁵ *s. murt.* patja. | -- aivan kuin muka häneltä itseltään puuttuisi limppu ja piimä, lakana ja m. Kianto. -- *Yhd.* olki-, säkkin.

mökkönen⁶⁸ *dem.s. harv.* < mökki. | [Liisalla] oli m. toisella puolen salmen, vastapäätä pap-pilaa AHO.

möksä¹¹ *s. harv.* pieni, keho (asuin)rakennus, asumus t. huone; mörskä, pöksä. | Eikä ollut edes permanttoa missään m:ssä, että olisi voitu tanssia KARHUM.

möksähtää²⁸ *deskr.v.* -(hd)ys⁶⁴ *teonn.* mätkäh-tää, muksahtaa. | Koiranpentu pudota m:hti portailta. Niskaan m:hti lumimöhkäle. Kuului pehmeä m:hdys (lapsen kaatuessa).

mökä¹¹ *(*) s. ark.* melu, rähinä, meteli, hälinä, ökä. | Juopuneiden, mustalaisjoukon m:ä. Pi-tää m:ä. Nosti möän (t. m:n). Urheiluken-tältä kuuluu hirmuinen m. -öljy *s. leik.* vars. kotitekoisesta viinasta. | Sotavuosien aikana tehtiin jonkinlaista m:ä laskemalla väkevää sahtia separaattorin läpi rirrus.

mökönturkki *s. kans.* Paikata m:kia 'mököt-tää, murjottaa, olla huonolla tuulella'. Saatpa nyt kuitenkin paikata m:in itsellesi [kun sait rukkaset] LEINO.

mökötellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < mököttää. 1. M. saamansa loukkauksen johdosta. Pyydä anteeksi äläkä siinä m:tele! 2. Pukki m:telee karsinassa. M:televä taivaanvuohi. -- *Kuv.* Ole m:telemättä kostosta kivi.

mököttäjä¹⁰ *tek.*

mököt¹¹ *tää*²⁸ *v. -ys⁶⁴ teonn.* 1. murjottaa, jurot-taa. | Istua m. tuppisuuna, happamana. M:ti nurkassa yksikseen. Mitä siinä m:ät, painu tiehesi! Väsyttävää m:ystä. -- *Kuv.* Vaunu seisoo m:ti raiteillaan. 2. *harv.* mäkättää, mää-kiä. | Pässä m:tää. -- *Kuv.* "Toista sorttia ka-lua", m:it siinä kivi.

mölhö¹ *s. ja a.* hölmö. | M:n näköinen pojan-nulikka. Se m. ei kyllä osaa perille.

mölisi¹⁴ *tek.* < seur.

möli¹¹ *st*²⁴ *onom.v.* -nä¹⁴ *teonn.* mölytä. 1. eläi-mistä: mylviä, ammuja, ynistä (vars. valitta-vasti). | Karja laukkasi surkeasti m:sten pa-

koon. Navetasta kuuluu nälkäisten eläinten m:nää. M:sevä [= mölyävä] apinaparvi. 2. ihmisistä: äänellä epäselvästi, tolkkumattasti, älistä; puhua joutavia. | Mieli puoli huutaa m:see. Juopunut m:see kuin eläin. Sai kiven päähänsä ja päästi hirmuisen m:nän. Pidä suusi äläkä siinä m:se! Isä tuli jotain laulua m:sten alkio. Akkojen lurituksia m:sette, miehiset miehet TOPPILA.

möljälä¹¹ s. aallonmurtaja; jonka sisäisivulla on satamalaituri ja jolla tav. on raiteita ja tavarasuojia; myös yl. laituri. | Hangon, Mäntyluodon m:ät. M:än nokka. Laiva laskee m:ään, m:än kupeelle. Tavara puretaan m:älle. M:ien ympäröimä saari. — *Yhd.* kivi-, puum.; ranta-, sataman.

möllä⁴ *deskr.s.* = seur. | Isopäinen pojan m. -- ainoastaan urheilusta mitään käsittämättömälle m:lle annetaan anteeksi tuommoinen vihjaus SILL.

möllikälä^{15*} *deskr.s.* isokokoinen, kankearakenteinen ihminen (*harv.* esine); tollo, tomppeli. | Molemmat lapset ovat lihavia m:öitä. Hiukan hassahtanut vanhanpojan m. Eihän se m. tiedä edes nimeään. -- pommerilainen [peruna] oli nyt kasvanut tuollaiseksi m:äksi KARHUM.

mölliskö² *deskr.s.* = ed. | Lihava pojan m.

möllykkä^{15*} *deskr.s.* möllikkä. | "Olisit kalloosi saapa hyvän moksauksen, mokoma m.!" porisi muori KAUPPISH.

möllöt/tää^{2*} *deskr.v.* Itkeä m. 'jollottaa'. Seisoa m. [= tollottaa] tyhjän näköisenä. Pyylevä emäntä istua m:ti [= köllötti] keinutuolissaan. Punainen kuu katsoa m:ti ikkunasta KOJO.

möly¹ *onom.s.* mölinä, melu, metakka. | Pitää m:ä. Päästi aika m:n. -- veljesten huuto, koirien ähellys ja elukain m. kivr. -apina s. M:t 'Alouatta, uuden maailman apinoita, joille on tunnusomaista ison ja ontton kieliliuon avulla aikaansaatu kauas kuuluva ulvonta'. Ruskea, musta m. — *Kuv. ark.* mölyävistä ihmisistä. | Hiljaa, senkin m:t!

möly/tä³⁰ *onom.v.* mölistä, pitää mölyä. | Vihainen sonni kuopii maata hirveästi m:ten. Kuuluu humalaisten m:ämistä.

mölä¹¹ *onom.s.* *harv.* möly, mökä. | -- herrat huusivat [niin kovasti], jotta se vasta m. oli PAKK.

möläh/dellä^{25*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Koiran ahdistama hirvi korskua ja m:telee. Lehmien m:telyä. — Mies örisee ja m:telee unissaan.

mölähtää^{2*} *mom.v.* -(hd)ys⁶⁴ *teonn.* < mölistä. | Lehmät m:htävät tutusti emännälle. Mies m:hti kuin vihainen sonni ja hyökkäsi kimp-puuni. Kuuluu laivapillin kumeita m:hdyksiä.

möläkkä^{15*} *onom.s.* möly, melu, metakka, meteli. | Sai selkäänsä ja nosti aika m:än. M:än minäkin päästäisin, jos niin niukan ravinnon saisin kuin sinä Kianto.

möläyttää^{2*} *kaus.v.* (< mölähtää) sanoa tokaista jtk tyhmästi, ajattelemattomasti, höläyttää; päästää mölähdys. | Sanoa m. jtk. -- minä kiiruhdin vastaamaan, ennen kuin

Silvio kenties m:äisi turhia SIMO PENTTILÄ. Lehmä m:i hyvänpäivän hoitajalleen.

mölä¹ *deskr.s.* ja a. *harv.* tollo, hölmö, tyhmä. | Seisoa tollotti m:n näköisenä. M. valhe.

mölet/tää^{2*} *onom.v.* -ys⁶⁴ *teonn.* pölpöttää, hölöttää, holottaa. | M:ti silmät tapillaan jostakin näkemästään aaveesta. Pidä suusi äläkä turhia m:ä! Väsyttävää m:ystä.

mönjä¹¹ s. liyyä sisältävä punainen väriaine, jota käytetään vars. suojavärinä ruostetta vastaan. | M:llä sivelty peltikatto. M. on rapisut laivan pohjasta. — *Yhd.* liyyä-, rautam. -kitti s. mönjästä valmistettu kitti, jota käytetään vars. kaasu- ja vesijohtoputkien tiivistämiseen. -maali s.

mönjänpunainen a. M. katto. Herukkakoin m. toukka.

mönjätä³⁵ v. -ys⁶⁴ *teonn.* maalata mönjällä. | M:ttä rautapeltiä. Kestävä m:ys.

mönjäväri s.

mönkiä^{17*} *deskr.v.* liikkua hitaasti, kömpiä, mädellä. | Hitaasti m:vä etana. Juna m:i vuorenrintettä ylös.

mönsträ/tä^{2*} v. -ys⁶⁴ *teonn.* 1. mer. vanh. a. pestata merimiehiä laivaan. | M. miehiä laivaan. Miehistön m:ys. Sattui joskus viisikin laivaa yhtäikaa m:ttäväksi PAULAH. b. pitää katsel-mu, vahvistaa virallisesti laivanisännän t. päällikön ja merimiehen välinen työsuopimus. — *Leik.* tarkastaa, katsastaa. | Itse [maisteri] Sakari Vesterlund ilmestyy pihalle ja m:ä valiojoukkonsa [= oppilaansa] Kianto. Tuolla ovensuussa joku m:ä meitä niin kuin hänellä olisi asiaa AGAPETUS. 2. murt. *harv.* Kuin tuo lepakko nyt m:si [= särki] minun -- sokerirasiani KIVI.

möreä²¹ a. -sti *adv.* äänestä: hyvin matala, möräkkä, römeä. | Jklla on m. ääni. Kuului m:ä laulua.

möreähkö¹ *mod.a.* < ed. | Päästi m:n naurun.

mörisijä¹¹ *tek.* < seur.

möristä¹¹ *onom.v.* -nä¹⁴ *teonn.* äänellä, puhua t. laulaa möreällä, hyvin matalalla äänellä; mumista viiäisesti, mukista, äristä, murista. | Karhu m:see. Sonni pitää pahaa m:nää. Bas-soviulun matalaa m:nää. M:si epäselvän vastauksen. Mene töihisi äläkä siinä m:se! Mö-räjää kuin vihainen sonni.

mörkiä^{1*} a. ark. synkkä, vakava. | Naama meni m:iksi. M. tulevaisuus. [Pastori] oli m:n näköinen kuin ukkospilvi CANTH.

mörkö^{1*} s. 1. olento, jolla pelotetaan lapsia, pöpö, kummitus. | Pelätä m:jä. Uskoo vielä m:ihin. Anneli, älä mene sinne — m. tulee ja syö sinut. — *Kuv.* Maalata m:jä seinälle 'nähdä jk pahempaa kuin se on, ennustaa synkkää tulevaisuutta'. 2. yl. pelottavasta olennosta. | Mustekaloja, merikissoja ja muita veden m:jä. [Jänis] itkeä puputtaa, kun se paha m. [= pukki] hänen mökkiinsä tuli LEHT. Mikä m. hän oli, joka ei sietänyt edes tuon vertaa hilpeätä, viatonta leikinlaskua? LEINO. — *Kiert.* karhusta. | -- kohtasi äkkiarvaamatta metsäsä mörön ja ampui sen ketturoimaan PAULAH. Ei saisi myöä karhunta jaa ennen kuin m:ä on nähtykään Kianto.

mörrä¹²⁵ *onom.v.* -ys⁶¹ *teonn.* möristä. | Sonni m:ä. Kankaalta kuuluu karhun m:ystä.

mörröttää²⁶ *deskr.v.* murjottaa. | Esa kun vain itseksensä m:i ALKIO.

mörsky¹ *s.* Helvella, kannallisia sieniä, joiden itiökotelot ovat lakkimaisen itiöemän yläpinnassa. | Ruskea, musta m.

mörskä¹¹ *s.* pieni, keho, us. siivoton asumus t. huone, murju. | Rähjäinen, matala m. Sikala on vanhuuttaan lahoava m. Poikkeapa m:äni [= asuntooni] kahville, -- kolmesta vuotta vasta oli Kenkkunen mökkinsä m:ä asukinut Kianto. — *Yhd.* asunto-, kamari-, kellari-, latom.; havum.

mörssäri¹ *s. sot.* lyhytputkinen, vain kaariammuntaan soveltuva suurikaliberinen tykki; vrt. haupitsi, kanuuna. | Ampua m:llä. — *Urh. kuv.* kuulantöntäjästä ja vars. moukarinheittäjästä. | Amerikan satakiloinen m. vei ensimmäisen palkinnon. — *Yhd.* ampumahauta-, linnoitus-, piiritys-, rannikkom. -**patteri** *s.*

möry¹ *onom.s.* mörinä. | Metsästä kuului karhun vihainen m. Kuulijakunta nosti valtavan m:n. Kielet ulkona, väänneiden silmiänsä ja hirmuisella m:llä täyttäen korven, paiskelivat he [härät] risuja kivi.

mörykkä^{10*} *s.* kansansaduissa: karhu. | [Härkä] otti sen m:än selkäänsä ks.

mörähdellä^{26*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur. | Härkä m:telee aitauksessaan, Ukko liikuskelee hyväntahtoisesti m:dellen, M:telee unissaan.

mörähtää^{26*} *mom.v.* -dys⁶¹ *teonn.* < möristä. | Karhu, härkä m:tää uhkaavasti, raivokkaasti. Torvi m:ti kumeasti. "Haloo", m:ti tuttu miehenäni. M:ti hyvänpäivän silmiin katsomatta. Vastaukseksi tuli töykeä m:dys.

möräillä²⁶ *frekv.v.* *harv.* < mörätä. | -- tämä kivi on laiva myrskyssä ja myrskynä on tuo m:evä, vihainen härkäliuta kivi.

möräkkä^{15*} *1. a.* möreä, römeä. | Laulaa m:ällä äänellä. *2. s.* matalaääninen melu; myräkki, metakka. | Maantieltä kuuluu lähestyvän humalaisjoukon m.

mörä¹²⁵ *onom.v.* möristä. | Juostiin suojaan hälytyssireenien m:teissä. -- karja aholla m:ä ja siat kujalla kauheasti vinkuu kivi.

mörökölli¹ *s., us. halv.* murjotteleva, juro ihminen, murjottaja, murjake. | Kiukkuinen, harvasanainen m. Mokomakin vanha m.! Eihän se m. mitään vastannut.

mötkähtää^{26*} *deskr.v.* -dys⁶¹ *teonn.* mätkähtää. | Ammuttu ilves pudota m:ti puun juurelle.

mötkötellä^{26*} *frekv.v.* < seur. | Lapsi maata m:telee kätkeysään.

mötköttää^{26*} *deskr.v.* pötköttää, köllöttää. | Se laiskuri vain maata m:ää pitkin päivää. Karhu m:i mahallaan pesässäänsä.

mötäkkä^{15*} *onom.s.* metakka, jytinä, jymy. | Tapelun m. Yläkerrasta kuului pitkin yötä hirmuista m:ä.

møyhen¹²⁵ *onom.s.* möykkäys, jyske, jytinä. | Huomalainen piti kovaa m:tätä oven takana.

møyhen¹²⁵ *frekv.v.* -tely² *teonn.* < möyhentää. | Emäntä m:telee paakkuisia jauhoja. Kasvimaan m:tely.

møyhennin^{26*} *väl.* < möyhentää.

møyhennys^{26*} *teonn.* < möyhentää. | Maan, jau-

hon m. Raakapuuvillan m. -**kone** *s.* Villan, vehnän m. -**kuokka** *s.* -**lapio** *s.*

møyhentyä^{1*} *pass.v.* (< möyhentää) möyhetä. | Kynnön villokset m:vät äestettäessä. Kivi m:y kemiallisen rapautumisen vaikutuksesta.

møyhentäjä¹⁰ *s., vars. maat. ja kut.* möyhennyskone, möyhennystä suorittava koneenosa. | Villan m. Hyvänä maan m:nä tunnettu auratyypipi, Laappikoneen pyörivä m. — *Yhd.* piikkim.; jankon-, maanm.

møyhen¹²⁵ *v.* -tävästi *adv.* tehdä möyheä(mmä)ksi, kuohkeuttaa. | M. maata kuokalla, äkeellä. Kastematojen m:tämä maa. Kalkki vaikuttaa m:tävästi kovaan maahan. Villan m:täminen. Syvältä m:netty peltö. — Lepuutti voimistelun m:tämää ruumistaan.

møyhel¹²⁵ *v.* tulla möyheä(mmä)ksi, möyhentä. | Kokkareinen maa m:nee jäätyvän veden vaikutuksesta.

møyhe¹²⁵ *a.* -ys⁶⁵ *omin.* kuohkea, huokoinen, hohkainen, pöyheä, muhea, pehmeä;)(tiivis, kiinteä, luja, kova. | M. maa, multa, massa. M:ät pilvet. M:ää lankaa. Pinaatin m:ät lehdet. Istahti m:älle mättäälle. -- pähkinäpen-saat muodostivat m:itä aarnioita sill. — *Kasv.* M. ruusujuuri, m. suolayrtti.

møyhelehtinen *a.* M. kasvi, pensas, ruoho, kak-tus.

møyhinä¹⁴ *s.* hällinä, meteli. | Raja niillä on harjakaisillakin, oli mennä koko yö samassa m:ssä TOPPILA. -- Yrjänä Svinhufud miehineen val-voi, ettei mitään uutta m:ä enää päässyt mil-lään puolella [tyytymättömien keskuudessa] viriämään LEINONEN.

møyhiä¹⁷ *v.* -ntä^{15*} *teonn.* möyhentää; pöyhiä, penkoa. | M. maata, heinäkasaa. Äiti m:i pat-jan pehmeäksi. Traktorin vetoketjut m:vät tien huonoksi. Ennen kilpailua on suoritet-tava hyppypaikan m:ntä.

møyhy¹ *s.* 1. hällinä, meteli. | Ovat pitäneet suurta m:ä yrityksestään. Syntyy yht'äkkiä hirveä m. [kun mies puukko kädessä hyökkää häätupaan] ALKIO. *2.* hienojakoinen aine: murska, sohjo. | Möyhennyskone tekee sellu-loosalevyistä hienoa m:ä. Kalanruodot peh-menevät kalakukossa pehmeäksi m:ksi. — *Kuv.* Uhkasi tehdä m:ä koko nykyisestä valtioko-mennosta.

møyhy¹²⁵ *v. harv.* 1. — möyhätä. | Huudettiin, m:tettiin, katkottiin aidanseipäitä. Yläilmoissa m:ää pilviukko [= ukkonen] AHTI RYTKÖNEN. *2.* Äes etenee, multa m:ää [= juoksee möy-hynä] jousien välitse KARHUM.

møyhätä²⁵ *v.* meluta, reuhata, meuruta. | Myö-täänsä joi ja m:si hän kylillä pärvär. [Pansarivaunut] olivat jo puhkaisseet rintaman ja tulla m:sivät nyt maantietä pitkin HAANPÄÄ.

møyke^{26*} *onom.s.* möykkäys, jyske, jytinä. | Hu-malainen piti kovaa m:tätä oven takana.

møykkelik kö^{26*} *s. ja a. murt.* Kyntää m:köä 'epätasaista, möykkyistä maata'. Ajoreki hyp-peli m:öllä [= epätasaisella] kevättalven tiellä Kianto.

møykky^{26*} *deskr.s.* suhteellisen iso, enemmän t. vähemmän muodoton kappale, möhkäle; vrt. kokkare. | Painava, muodoton m. M. multaa,

taikinaa. Iso kiven m. Suola on m:kyinä. Päivä paahtoi saven koviksi m:yiksi. Liha pyöriskeli sitkeänä m:kynä hänen suussaan. Vaskikala munii mätimunansa suurina m:kyinä. Hänestä tuntui kuin sydän kiertyisi kovaksi m:yksi HEPOR. Pilvet liikkuvat valtavina tummina m:kyinä. — *Yhd.* juusto-, jää-, leipä-, lumi-, suola-, taikinam.; kiven-, pilvenm.

möykkyinen²⁸ *poss.a.* M:stä maata, savea.

möykkää²⁸ *onom.v.* (rinn. möykätä) pitää möykkää, melua, elämöidä, mekastaa. | Juopuneet m:ivät kaiken yötä.

möykytää²⁸ *kaus.v.* (< ed.) hakata paukuttaa, jyskyttää. | M:ti pöytää nyrkillään. Alkoi vihoissaan m. poikia luudanvarrella. Uskovaisia minä tänään pilkasin ja m:in J.FINNE. — -- syökää, te puuhevoset, m:täkää kuin märehivät pukit tarhassa KIVI.

möykätä²⁸ *onom.v.* -käys⁶⁴ *teonn.* = möykkää. | Koväänistä m:käystä. Karhu m:käsi metsässä kiviä heitellen.

möyriskellä²⁸ *frekv.v.* < seur. | Myyrä m:ee pellossa. M:i vimmatusti papereitaan.

möyriä¹⁷ *deskr.v.* -nä¹⁴, -ntä¹⁵ *teonn.* 1. penkoa, tonkia, myllertää. | M. maata, suota. Myyrä m:i peltoa. Ukko m:i peltoansa saharalla. Sinähän m:t sekaisin koko vaatekome-roni. Kranaattien m:mä maasto. Karhu m:i muurahaispesässä. Ahkeraa m:n(t)ää. 2. mylviä, möyrytä. | Hiljaisuuden katkaisi härän huikea m:nä. Tyytymättömästi m:en kulki kartanon karja talon suurilla takamailla AHO. — Panssarivaunut m:vät hitaasti eteenpäin.

möyry¹ *onom.s.* (veden) pauhu. | Kauas kuului kosken vesien m. -- kohta oli tauonnut meren kamala m. PAULAH.

möyrytauti *s. eläinlääk.* = sonnitauti.

möyrytä²⁰ *onom.v.* -ntä¹⁵ *teonn.* mylviä, ärjyä, raivota; merestä ym.: meuruta, hyrskyttä, kuohua, myllertää. | Sonni, lehmä m:ää. [Mies] kirollee ja m:ää vihapäissään. Karhu tapella m:si suuren härän kanssa. Myrsky m:ää merellä. Ukkonen m:ää 'jyrisee'. Pohjoinen m:si ja vinkui. Hurjasti m:ten vedet syöksyvät alas putouksesta. Pommikone tulla m:si meitä kohti. Katselee meren vihaista m:ntää. Myrsky kiihtyi, hongat ruskivat, metsä m:si AHO.

möyrästellä²⁸ *frekv.v.* < seur. | Kesät hän kivoi ja m:i suolla KARHUM.

möyrästä²⁸ *deskr.v.* 1. möyriä, penkoa, myllertää. | M. pellolla aamusta iltaan. Tällä välin oli Juho m:änyt työpaikalla [suolla] mielensä mukaan päivär. 2. *harv.* möyrytä, möristä, ärjyä. | Karhu, sonni m:ää. Laiva laskee pitkän m:yksen PAULAH. Tuki suusi, mitäs siinä vielä m:ät! EINARI VUORELA.

möö *onom.interj.* vars. ammumista kuvaamassa. | "Möö!" sanoi härkä.

mööpeli¹ *s. ark.* 1. huonekalu. | [Keinutuoli] oli hänen äitivainajansa aivan viimeinen, paitsi nyt tätä kläninkiä ja muutamaa stopattua m:ä HEPOR. 2. kapine, vekotin, rakkine. | Hieno m. se hänen uusi autonsa! -- nouti hyllyltä viinaputelin, leveän tukholmalaisen m:n jäänvalkoista lasia KILPI.

N

n [än t. en, vartalo ännä-, ennä-]. 1. kirjain, *n*-äänteen merkki; ääntyy *η*:nä sanansisäisissä nk- ja ng-yhtymissä aina, tauottoman sananrajan erottaman *k:n* edellä us.; ääntyy *m:nä* sanansisäisissä nm- ja np-yhtymissä aina, tauottoman sananrajan erottaman *m:n* ja *p:n* edellä us.; ääntyy eräissä vakiintuneissa tapauksissa lainen-johtimen edellä us. *l*-äänteenä (kaiken-, muun-, saman-, toisenlainen). 2. eräs kielen äänne: hammasäänteisiin kuuluva nasaali. | *n* on ääntymätavaltaan nasaalinen aukkoäänne l. resonantti, ääntymäpaikkansa puolesta hammasäänne l. dentaali. 3. *mat.* mielivaltaisen kokonaisluvun merkinä. 4. *lyh.* mm.: noin. | Taloon on matkaa n. 8 km.

naakeli⁹ s. *mer.* aluksessa (naakelipenkissä): puu- t. metallivaarna, johon köysi kiinnitetään. -**penkki** s. aluksessa reiällinen puu- t. metallikaide, johon naakelit pistetään.

naak[ka]^{10*} s. 1. *Corvus monedula*, variksen sukuinen, sitä pienempi mustan harmaa lintu, joka us. pesii vanhojen kivikirkkojen seinäkoloissa. | *N:*at kirkuvat. 2. *kuv. halv.* naisesta. | Hän on vanhapiika, iänikuinen n. -- osasi ihmisen haukkua Majjastiina, se vanha n. *KARHUM.* — *Erik.* naikkonen, lutka. | Häpeämätön n. Laitakaupungin *n:at*.

naali¹ s. *Alopex lagopus*, pohjoisissa tunturiseuduissa elävä ketun sukulainen, napakettu, pohjankettu. -**n[na]hka** s.

naama¹⁰ s. ihmisen ja eläimen pään etupuoli; vrt. kasvot. 1. *anat.* Eri ihmisroduilla on *n:n* suunta ylhäältä alaspäin eri suuressa määrin kalteva. Täysin kehittyneellä sikiöllä on aivo-ontelon tilavuus suuri *n:an* verraten. — Kärpäsen, leijonan, linnun n. 2. ei-terminluonteisena vars. *ark. kans.* Parroittunut, synkkä n. *N.* kuin parkittu. Pestä *n:nsa*. Pyyhkiä hikeä *n:staan*. Mies saapui *n.* verissä. Pojan n. vetäytyi leveään hymyyn. Palasi n. happamena, kalpeana. Synkäksi meni miehen n. Pitkäksi venähti hänen *n:nsa* 'hänen kasvoilleen tuli pertymyksen ilme'. En ilkeä enää näyttää *n:ani* [= näyttäytyä] siellä. Näyttää iloista, surullista, synkkää, tyytyväistä, viatonta, äkäistä *n:a* 'olla illoisen [jne.] näköinen'. -- Rajamäen Kaisa -- n. nuuskassa *kivi.* -- hänen järeätekoisesta *n:stansa* hohti rautainen varmuus *ALKIO.* -- n. paistaen kun hiillistö *SIL.* — Iskeä, lyödä jkta vasten *n:a*. Sanoa totuus vasten *n:a* 'siekailematta, suoraan'. Nau-raa vasten *n:a* 'häikäilemättä, peittelemättä'.

Heittää, pistellä *n:ansa* [= syödä t. juoda] jtk. Kumautin *n:ani* pari kannua olutta. | Onkos tämä laitaa? Pinnata *n:ansa* kallista trah-tööri-viinaa yöt ja päivät *kivi.* Siellä näkee aina uusia naamoja 'ihmisiä, joita ei ole ennen nähnyt'. Kova n. 'jämerä mies, ankara vastustaja tms.'. — *Kuv.* Auringon, kuun n. -- katso rohkeasti tulevaa aikaa vasten *n:a* *kivi.* — *Yhd.* maito-, noki-, pöhön.; kaupunkilais-, maalaisn.; valkon.

naamahermo s. *anat.* naamalihaksiston liikehermo, kasvohermo.

-naamainen⁹⁸ *poss.a.* Kalpea-, kapea-, leveä-, puna-, pyöreän.; arpi-, kesakko-, ryppyn.; kaksi-, monin.

naama[ke]hä s. = seur. -**kiehkura** s. *el.* silmiä säteittäisesti ympäröivien höyhenten t. karvojen muodostama kiehkura. | Pöllöjen n. -**kukkainen** a. *kasv.* — *S:sesti.* *N:*set 'Scrophulariaceae, eräs yhdisteräisiin kuuluva kaksisirkkaishaimo'. -**kulma** s. = kasvokulma. -**lihas** s. *anat.*, tav. *mon. ark.* -**luju** s. *anat.* Pääkallon luut jakautuvat aivokopan luihin ja *n:ihiin*, -**osa** s. Pääkallon n.

naamar¹ s. kasvojen t. koko pään peitteenä käytetty irtolaite; vrt. naamio. 1. kankaasta, paperista, vahasta, puusta, tuohesta tms. tehty kasvojen (joskus koko pään) peite, joka kuvaa tietynlaisia kasvoja (t. eläimen päätä). | Antiikin teattereissa oli eri n:it tragedioja ja eri n:it komedioja varten. Japanilaiset ovat näytelmiä varten veistäneet *n:eita* puusta hyvin taitavasti. Useat kansat ovat käyttäneet eläinten päitä kuvaavia *n:eita* uskonnollisiin tarkoituksiin. — *Kuv.* Hänen kasvoillaan on aina hurskaan n. Hänen kasvojensa illoisen huolettomuuden *n:in* alta ei hänen sielunsa sisin pääse koskaan näkyviin. A. on riisunut *n:insa* 'paljastanut todellisen minänsä'. -- käyttäytymisen tulee olla -- [mielialan] ilmaus eikä petollinen n. *ak.* — *El.* eräiden sudenkorentojen toukkien kauhannuotoinen, naaman peittävä alahuuli. — *Yhd.* eläin-, härkä-, pukkini.; teatterin.; joulupukinn. 2. erinäisistä hengityselimistä, silmiä t. yl. kasvoja suojaamaan käytetyistä laitteista. | Miekkaillaessa käytetään punotusta rautalangasta ja nahasta tehtyä *n:ia* kasvojen suojana. Sukeltajan, mehiläishoitajan n. Teollisuudessa käytetyt *n:it*. — *Yhd.* happi-, kaasun-, kaivos-, palo-, savu-, teollisuussn. 3. nukutuksessa ja teurastuksessa käytetyistä ed:ia muistuttavista laitteista. — *Yhd.* eetteri-, kloroformi-, teurastusn.

naamarimainen^{ms} *kalt.a.* -sesti *adv.* Sudenkorientojen toukkien pyyntihuuli on n.

naamarustinki *s. ark.* kasvot. | Kyyneleet valuiivat pitkin hänen rosoista n:rustinkiaan LARINK. -**taulu** *s. ark.* kasvot. | Lumipallo sattui keskelle n:a. Joukon keskellä näkyi hänen pieni pyöreä n:nsa. -- tädin n. äkkiä suliloiseen iristyksen KANTO. -**värkki** *s. ark.* kasvot. | Ja tuo n:kin sinulla, Matti, on sitä laatua, että sylipuulla sen tekijä mitat on ottanut ja pelkällä kirveellä valmistanut E.ELENIUS.

naamiaiset^{ms} *s. mon.* huvittelaisuus, johon osanottajat saapuvat naamioituneina ja us. erikoisissa naamiaispuvuissa, naamiohuvit, maskeradi. | Mennä n:iin. Järjestää, toimeenpanna n. — *Yhd. oopperan.*

naamiaishuvit *s. mon.* = ed. -**puku** *s.* naamiaisissa käytetty puku. -**pukuinen** *a.*

naamio^s *s. vrt.* naamari. 1. sellainen kasvojen, pään t. koko ruumiin peite, verho, jonka tarkoitus on tehdä käyttäjä tuntemattomaksi t. jkn tietyn henkilön t. ihmistyyppin näköiseksi. | Rikollisten n:t. Naamiaisissa pidetyt n:t 'same-tista, silkistä tms. tehtyjä kasvojen peitteitä (puolinaamioita), joissa on kupu nenää ja reiät silmiä varten sekä lisäksi us. suuta ja leukaa peittävä silkkisuikale tms.'. Käyttää n:ta. N. kasvoilla. — Näyttelijän n. 'maalaamalla, tukkaa ja partaa laittelemalla tms. keinoin aikaansaatu näyteltävän osan vaatimusten mukainen ulkonäkö'. Eri kansat ovat uskonnoil-lisissa menoissaan käyttäneet n:ita, joiden avulla on uskottu voitavan karkottaa henkiä. — *Kuv.* Kauniiden sanojen peittävä n. Elämä rii-suu n:nsa 'murskaa turhat kuvitelmat, paljastaa armottomuutensa'. Hänen kasvojensa iloi-sen n:n taakse kätkeytyi loputon määrä tus-kaa. Teeskenneltyä, uskoteltua elämänasen-netta voidaan kutsua n:ksi. Jos sinulle pa-hansuovasti ilmehditään, älä käännä katset-tasi pois; ei ole haitaksi, jos näet ihmisen ilman n:ta JORUNI. — *Yhd. puolin.*; näyttelijän-n.; eläinn.; kuolinn. 2. edeen liittyen. a. kos-meettisessa tarkoituksessa kasvoille sveltävistä aineista muodostuva, jonkin ajan kuluttua pois pestävä peite, kosmeettinen, kauneusnaamio. b. *valok.* vedostettava kuva-alaa rajoittamaan käytetty musta paperi, johon on leikattu tarvittavan suuruinen aukko. 3. naamiaispukuinen henkilö.

naamiohuvit *s. mon.* = naamiaiset.

naamioida^{so} *v.* -inti¹⁴ *teonn.* 1. varustaa naamiolla. | Näyttelijä A. oli n:itu Napoleoniksi. 2. edeen liittyen. a. *sot.* peittää omia joukkoja, laitteita, liikennettä tm. vihollisen tä-hystykseltä naamioivuilla, -verkoilla, -maalauskella tms. | N. konekivääripesäke, korsu, tykki. Asemiehen n:inti. Varastot maalattiin n:ivilla väreillä. Lumipuku n:i käyttäjänsä hyvin talvella. b. *abstr. ja kuv.* Sodan aihe n:i-daan tavallisesti jonkin sopivan tekosyn taak-se. A. koetti aluksi n. rakkautensa pelkkään ystävyyteen ja mielenkiintoon. Hallituksen toi-minta on kavalasti n:itua ryöstöpolitiikkaa. Romaani, joka on tekijänsä n:itu omaelämä-kerta.

naamioimis|taito *s.* Sodankäynnissä vaaditaan hyvää n:taitoa. -**verkko** *s. sot.* = naamio-verkko.

naamioituja^{1*} *refl.v.* < naamioida. | Taikatem-pujen esittäjä oli n:nut vanhaksi professoriksi. Vieraat saapuivat n:neina. Luonnonkansojen keskuudessa tanssijat esiintyvät usein eläimiksi n:neina. — Tähystäjän tulee olla hyvin n:neita, jotta vihollinen ei heitä huomaisi. Eräät äyriäiset n:vat kiinnittämällä selkäkuoreensa erilaisia leviä.

naamioitus^{sa} *s.* naamioimisen tulos. | Näytteli-jän n. Korsujen, tykkien n. Parantaa, tehos-taa n:ta.

naamio|lyriikka *s.* lyriikka, jossa runoilijan omat tunteet ja ajatukset esitetään toisten henki-löiden tunnetiloina, sanoina tms. -**maalaus** *s. sot.* Lentokoneiden n. -**mainen**^{ms} *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁶ *omin.* Kasvojen n. liikkumatto-muus. -**näytelmä** *s.* aiheeltaan tav. vertaus-kuvallisia t. tarunomaisia juhlanäytelmiä, joita esitettiin etupäässä ruhtinashoveissa 1500- ja 1600-luvulla. | Eriytyisen suosittuja n:t olivat Englannissa. -**puku** *s. 1.* naamiaispuku. 2. *sot.* naamioitumistarkoitukseen käytetty erikoinen puku. -**pukuinen** *a.* -**tanssi** *s.* alkukantainen tanssi, jonka esittäjät ovat naamioituja (kuol-leiden henkiä, totem-eläimiä tms. kuvaaviksi). **naamioton**^{ms} *k.a.a.* — *Kuv.* Paljas, n. todellisuus.

naamioverk|ko *s. sot.* naamioimisverkko. | Ty-kin yläpuolelle asetettiin n. Tähystäjä veti päänsä yli n:non.

naapukka^{15*} *s. murt.* karvalakki, jossa on kor-ville vedettävä, takaa avoin reunus. | Lammas-nahkainen, pitkävillainen n. Pohjalainen n. -**lakki** *s.* -**reuhka** *s.*

naapurij⁶ *s. 1.* henkilö t. perhe suhteessa toi-seen, joka asuu likinnä, mutta kuit. toisessa taloudessa; myös toisen kanssa rajakkain (t. toista lähellä) oleva kiinteistö, rajanaapuri. | Kalle on lähin n:ini. Ensi keväänä tulemme n:eiksi. Riidellä n:insa kanssa raja-aidasta. Elää sovussa n:iensa kanssa. Lähtee n:iin jut-telemaan. Käydy n:ista hevosta lainaamassa. Töllistä on lähimpään n:iin toista peninkul-maa. Heikkilän talo on lähin n:imme. — *Yhd.* lähi-, rajan. 2. valtio t. kansa suhteessa toi-seen, jonka alue rajoittuu sen alueeseen. | N:imme Ruotsi. Suuri itäinen n:imme Venäjä. Kantasuomalaiset asuivat balttilaisten kanso-jen n:eina. Germaanisilta n:elitaan itämeren-suomalaiset kansat ovat saaneet monta laina-sanaa. 3. yl. vierekkäin, lähekkäin olevista ihmisistä, yhteisöistä t. esineistä. | N:inani lip-pujonossa oli puhelias mies. Hyökkäyksessä on n:inamme oikealla jääkäripataljoona. Pik-kusormen n:ia sanotaan nimettömäksi sor-meksi. Nurkassa on iso uuni ja sen n:eina li-pasto ja nojatuoli. — *Puhek.* yl. toista henki-löä tarkoittaen. | Kuulehan, n., onko sinulla tulitikkua? Sillä n:ulla on päässään muuta-kin kuin sahajauhoja.

naapurijakka *s.* -**alue** *s.* Murteen vaikutus ulot-tuu kauas n:ille. -**apu** *s.* naapureilta saatu työ-tm. apu. -**asema** *s.* Juna on juuri lähtenyt n:lta. Merivartiolaituksen n:t pitävät yhteyttä

keskenään. -asumus s. -emäntä s. -heimo s. -huone s. -huoneisto s. -huvila s. -isäntä s. -jokko s. Taistelussa on osattava nojautua niihin. -kaista s. sot. Käytimme hyväksemme n:olta avattua tulta. -kansja s. N:amme ruotsalaiset. Roomalaiset kävivät alinomaan sotia n:oja vastaan. -kartano s. -kateus s. naapurusten välinen kateus. | Riidan pohjana oli pelkkä n. -kaupunki s. Helsingin n. Porvoo. -kieli s. N:stä saadut lainasanat. -kirkko s. -komppania s. -kulttuuri s. Jnk sivistysmuodon kosketukset n:eihin. -kunta s. -kylä s. -maa s. N:imme Ruotsi. -maakunta s. -mies s. -murre s. Lounaismurre on ollut ruotsalaisten n:teiden vaikutuksen alainen. -mökki s. N:in akka, mies. N:in ikkunasta tuikkaa jo tuli.

naapurin|emäntä s. -isäntä s. -lapsi s. -mies s. -poika s. -tyttö s. -vaimo s. -väki s.

naapuri|oikeus s. lak. säännökset, jotka koskevat rajakkain olevien kiinteistöjen välisiä oikeussuhteita. -paikkakunta s. -perhe s. -piha s. -pitäjä s. -pitäjäläinen s. -pöytä s. vieruspöytä esim. ravintolassa. -rakennus s. -riita s. naapurusten välinen riita. -ruhtinas s. -rykmentti s. -seurakunta s. -seutu s. -sopu s. naapurusten välinen sopu.

naapuristo¹ koll.s.; syn. naapurusto. 1. naapurit (ihmiset t. naapuritalot). | N. oli miltei täysilukuisena vainajaa saattamassa. N. juurasi miehestä yhtä ja toista. 2. naapurialueet, -seudut. | Myös lounaismurteiden n:ssa sana esiintyy. Teimme matkan Hattulaan ja sen n:on.

naapuri|suhde s., tav. mon. naapuruussuhde. -talo s. N:n emäntä, isäntä. Pistäydyin n:ssa juttelemassa. -tieje s. Maantieteen ja sen n:teiden, geologian, kasvitieteen, eläintieteen, geofysiikan ym., välinen raja on epäselvä. -tontti s. -torppa s. -tupa s. -töllä s.

naapurius² s. tav:mmin naapuruus (1).

naapuri|vaimo s. -valti s. [Maa] julisti sodan n:oja vastaan. -valtakunta s. -valtio s.

naapuru|kset s. mon. He ovat n:ksia 'toistensa naapureita'. Toppilan isäntä ja minä olemme n. Asumme n:ksina. — Heitä on monta hyvää n:sta. — Yhd. piha-, rajan.

naapurusto¹ koll.s. = naapuristo.

naapuruus³ s. 1. (rinn. harv. naapurius) naapurina oleminen. | Itämerensuomalaisten ja balttilaisten kielten n. on ollut verraten pitkäaikainen. Uusien tulokkaiden n. ei kantaväestöä miellyttänyt. Hänelle on alkanut kangastaa outoja näkyjä toisista maailmoista, kuoleman n:desta ja seurustelusta vainajain kanssa tark. 2. välitön läheisyys. | Asua jkn n:dessä. Ihän talon n:dessä oli mylly.

naapuruus|suhde s., us. mon. N:teita koskeva lainsäädäntö. Elää huonoissa, hyvissä n:teissa jkn kanssa. N:teemme Ruotsiin ovat aina olleet hyvät.

1. naara¹⁰ s. naarausväline, hara. | Säteittäin lähtevillä kourilla varustettu pieni tukiton ankuri soveltuu hyvin n:ksi. N. valmistetaan usein paksumasta metallilangasta tai män-

nynhaarukasta. Kolmi-, nelisakarainen n. Ruumis tarttui vihdoin n:n kärkeen.

2. naara¹⁰ s. harv. naakkonen, lutka, lunttu. | -- kun n. nyt oikein rypistää suunsa mansikkasuiksi ja livertelee kuin pääskynen päiväsellä katolla kivi. Tuo Lallin paha emäntä, / vanha n., vaimo valski kant.

naaraaja¹⁰ tek. < naarata.

naara-ankkuri s.

naarannappi s. = nääranäppä.

naara|s⁹⁰⁽⁷⁰⁾ s. 1. eläimistä (harvemmin kasveja): yksilö, jossa munasolut syntyvät; ((koiras, uros. | Koiras on usein n:sta kookkaampi. Uroskettu n:ansa kanssa. Puussa näkyi pari teerikukkoa ja muutamia n:ita. Uros-hirven jäljet ovat tylpempikärkiset ja enemmän ulospäin suuntautuvat kuin n:an. — Yhd. karpas-, sääskin; siitosn. 2. halv. naisesta sukupuoliolentona; vrt. narttu. | Sinä viettelijä, sinä kiimainen n.! Viitsitkin ruveta seikkallemaan kaikenlaisten n:iden kanssa! -- ne oli Mutkalan Kalle ja Lovelan Vihtori, kyllä minä ne tunnen — haistavat uuden n:ksen sll.

naaras|aiheinen a. On kahdenlaisia munasoluja, n:aiheisia ja koirasaiheisia. -eli|n s. Heisimadolla (yhdeällä yksilöllä) on sekä koiras- että n:met. Munasiittoisten kasvien munasolut syntyvät näiden kasvien munapesäkkeissä, n:mis-sä. -eläin s. -haahka s. -haukka s. -hirvi s. -itiö s. kasv. -itiöpesäke s. kasv. -jänis s. -kala s. -karhu s. -kasvi s. kasv. kaksikotisten kasvien munapesäkkeellinen muoto. -kettu s. -kissa s. -leijona s. -lintu s. -metso s. koppelo. -perhonen s. -ponti s. puut. ponttilaudan urapuoli. -poro s. -puoli s. N:en ja koiraspuolen väliset eroavuudet. -- tuokoon hyvityksenä Herralle rikkomuksesta, jonka hän on tehnyt, n:en pikkukarjasta, uuhien tai vuohen, syntiuhriksi vr. -puolinen a. N. yksilö, eläin. N:set elimet. -solu s. biol. -susi s. -teeri s. -tiikeri s. Hyökkäsi pojan kimppuun kuin n. -yksilö s.

naara|ta³⁰ v. -us⁶⁴ teonn. etsiä veden alle vajonnutta ruumista, tukkeja tms. vetämällä jtk koukkulaitetta (naaraa, haraa) veneestä, laivasta tms. käsin pitkin pohjaa t. yl. vedepinnan alla, harata. | Verkko tai pitkäsiima joudutaan joskus n:amaan pohjasta. Onnettomuuspaikalla jatkettiin n:uksia. Hukkunut saatiin ylös heti ensi n:uksella.

naaraus|ankkuri s. -koukku s. -köysi s. -työ s. naarmais|ta³¹ v. -u² teonn. vetäistä naarmu. naarmu¹ s. (suhteellisen vähäinen) raapaisun jälki ihossa t. muussa (sileässä) pinnassa. | Ei haava, vähäinen n. vain. Kissa raapaisi käteen syvän n:n. Luoti hipaisi olkapäähän n:n. Autossa olleet selviytyivät onnettomuudesta vähäisin n:in. En saanut sodassa n:akaan 'en haavoittunut'. — Puun kaarnassa näkyi karhun kynsien n:ja. Lattia oli täynnä n:ja. Lujan teräksen ei tule n:ja. — Yhd. verin.; pintaan.

naarmu|nen⁶³ poss.a. -suus⁶³ omin. N. huonekalu. N. lasi, lattia, pinta.

naarmuton⁶⁷ kar.a. N. lasi, pinta.

naarmut/ta²⁰ v. -us⁶¹ *teonn.* tehdä naarmu(ja) jhk, saada naarmuille. | Kova ukonkivi n:taa lasia ja terästä. Lyijyä voi kynnelläkin helposti n. Keräsimien n:tama lampaannahka. Hiekka n:taa ja kuluttaa kalliota. — *Maat.* Puna-apilan siemen voidaan n., jotta pinta helpommin läpäisisi vettä.

naarmut/tua^{1*} *pass.v.* < ed. | Lattia on vain vähän n:tunut. On varottava, ettei lasi pääse n:tumaan. Teräs ei helposti n:u.

naarmuuntua^{1*} v. = ed.

naasik/ka^{15*} s. *harv.* huonotapainen nainen, lunttu, lutka. | Roomassa, koska tämä ankara valta lankeemukseensa kallistui, hallitsit portot, narsut ja n:at krvi. Tuolitapa kompuroi hän aamuvartiassa Flensborgin pahamaineisesta talosta, narttujen ja n:oitten parista SLI.

naat/ta^{10*} s. = hippa (2), litta. | Juosta, leikkiä n:taa. — Joutua n:aksi. Olla n:tana.

naat/ti^{1*} s. juurikasvin maanpäällinen osa, vars. lehdet. | Lantun, nauriin, porkkanan n. N:it ovat hyvää karjanrehua. — kallon kaulalta sivalti; / vei kuin n:in naurihista kal.

naatti/home s. Sipulin n. -**nauris** s. *maat.* rehuksi käytettävien lehtiensä vuoksi viljelty nauris.

-naattinen⁶¹ *poss.a.* Lyhyt-, matala-, suurin.

naatti/ruokinta s. *maat.* -**sato** s. *maat.*

naava¹⁰ s. puiden rungoista ja oksista riippuva jäkälä; *kasv.* Usnea, eräitä naavajäkälä. | Kuusen oksista riippui pitkää harmaata n:a.

naavainen⁶¹ a. -suus⁶¹ *omin.* 1. *poss.* N. kuusi, oksa, puu. N. kuusikko, metsä. — *Kuv.* Vanha, n. [= parrakas] äijä. 2. *ain.* — eivät puhurin pisimmätään piikit ulottuneet läpi metsän n:sen turkin AHO. Tapio ja Mielikki lepäävät vielä n:silla vuoteillaan AHO.

naava/jäkälä¹ s. N:jäkälät 'Usneaceae, eräitä naavaa muodostavia jäkälä. -**kuusi** s. naavainen kuusi. | Ukko suoristausi, seisoen kuin vanha n. keskellä permantoa LINN. -**par/ta** 1. s. Metsänhaltijan n. Kuusten n:rat. 2. a. = seur. | Nurmi-Tuomas, tuttavamme, / sammaljalca, n. KOSKENN. -**partainen** a. N. Tapio. N. kuusi. — *Kuv.* Vanha n. äijä. -**tukko** s. Soidhuista putoili palavia n:ja ja tervaksia. -**turkki** 1. s. Kuusen, metsän n. 2. a. = seur. | Korven n. kuusi. -**turkinen** a. N. metsänhaltija. -**villa** s. *kut.* kuituaine, jota saadaan männynhavuista niitä keittämällä ja puhdistamalla.

naavoittu/ta^{1*} v. tulla naavaiseksi. | N:nut kuusi. — *Kuv.* Ukon n:nut [= parroitunut] naama. Sinne hän jäi n:maan vanhenemaan, "homehtumaan".

nabob⁷ [us. nā-] s. upporikas pohatta (vars. Intiassa rikastunut eurooppalainen).

nadiiri⁶ s. *täht.* piste, missä havaintopaikan kautta kulkeva luotiviiva alaspäin jatkettuna leikkaa taivaanpallon; vrt. zenitti.

nafta¹⁰ s. maakerrokista saatu hiilivetyjä sisältävä öljyaine, kivi-, maa-, vuoriöljy. -**alue** s. -**johto** s. -**kaasu** s. -**kenttä** s. -**käyttöinen** a. N. auto.

naftalaani¹ s. *farm.* raakanafasta ja saippuasta valmistettu salvamainen seos.

naftaleeni¹ s. *kem.* eräs aromaattinen, värittöminä kiteinä esiintyvä hiilivety, naftaliini. **naftaliini¹** s. = ed. | Väkevän, tukahduttavan hajunsa takia n:a käytetään vaatteiden suojaamiseen koin tuhoilta. Panna talvivaatteensa kesäksi n:in.

naftalähde s. -**lämmitys** s. -**moottori** s. -**piki** s. -**teollisuus** s. -**tuote** s. -**ylhtiö** s.

nafteeni⁶ s. N:t ovat tyydyttyjä alisyklisiä hiilivetyjä, värittömiä, lievästi petrolinhajuisia nesteitä. -**happo** s. N:ot ovat nafteenien karbonihappoja. -**saippua** s. N:a käytetään suovan korvikkeena. -**yhdiste** s. -**öljy** s.

naftoli⁶ s. N:t ovat naftaleenin happamia oksiyhdisteitä l. fenoleja.

nagaikka^{15*} s. kasakanpamppu, kasakanpiiska.

nagan⁷ s. eräs venäläinen revolveri(malli).

magari⁶ s. tärkein intialainen kirjaimisto, jolla sanskritia nykyään miltei yksinomaan kirjoitetaan.

nahan/alainen a. Eläimen n:alaiset kudokset. N. rasvakerros. -**hinta** s. -**jalostus** s. -**jäljite** (lmä) s. -**jäte** s., *tav. mon.* -**kappale** s. -**luonti** s. el. niveljalkaisten kitiinikuoren ja eräiden matalien ihon yllimpien sarveiskerrosten ajoittain toistuva irtautuminen yhtenäisenä nahkana. -**muokkaus** s. -**pala** (nen) s. -**tapainen** a. myös . | N. kalvo, lehti. -**vaihdos**, -**vaihto** s. = nahanluonti.

nahanvalmistus s. nahan käsittely käyttökuntoon, nahanmuokkaus. -**menetelmä** s. -**taito** s. **nahan/vienti** s. -**värinen** a. myös .

nahas⁶¹ s. parkitsematon, karvottu ja peitattu vuota. — *Yhd.* koiran-, lampaan-, pukin-, vaskin.

nahat/on⁶⁷ *kar.a.* < nahka. | Rauta oli kalvanut nilkan n:tomaksi. Käden rystynen oli n. ja turvonnut. N. ketunraato.

nahis/ta²⁴ v. 1. *onom.* hankauksen tms. aiheuttamasta kuivan pehmeästä äänestä. | Tallukat n:ivat lattiaa vasten. Mies puhui n:evalla äänellä. 2. tapella nuhista, nujuuttaa, riidellä. | Antaa poikien n.! Siinä n:tiin ja ähistiin. 1. **nahist/aa²** v. = ed. 2. | Riidellä, tapella n. Lapset n:ivat keskenään pitkin päivää. 2. **nahist/aa²** v. saattaa nahistumaan. | Marjat n:etaan ohuelti pelleille levitettynä.

nahistel/lla²⁸ *frekv.v.* -u² *teonn.* < 1. nahistaa. | Humalaiset n:ivat kadulla.

nahistu/a¹ v. tulla nahkeaksi. 1. tuoreista kasviksista: kuivahtaa, kurtistua. | N:nut omena, peruna. Marjat ovat jo hiukan n:neita. Juuresten annetaan n. ilmavassa paikassa. — *Kuv.* N:nut ukko. — oli virkistävää sielulle, joka elämän arkipäiväisyydestä pyrkii n:maan y. KIVIMIES. 2. kuivista valmisteista: tulla nih-

keäksi, kostua. | Korput n:vat kylmässä komerossa. 3. nestemäisistä aineista: kuoretta. | Liisteriä on koko ajan sekoitettava, ettei se pääse n:maan.

nahju^s s. hidas, saamaton henkilö, vetelys, vitkastelija, kuhnuus. | Kuullut olen nahkapeitturin huonoksi mieheksi, saamattomaksi n:kseksi kivi. Telirannan emäntä näki ennen pitkää, että lapsi tulee maailmaan, ennen kuin Jalmari — se n. — on tänne mitään apua saanut SILL.

nahjusmai^{nen} ^{en} *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus^{en} *omin.* Hiljainen n. mies. N. hitaus. Hallituksen poliittinen n:suus.

nahjustella^{en} v. -u² *teonn.* käyttäytyä nahjusmaisesti, vitkastella, kuhnailla. | Kiiruhtakaa, alkää n:ko! Ei nyt ole aikaa n.

nahka¹⁰(*) s. eläimen, harvemmin ihmisen iho. | N:assa on kolme kerrosta: ohut orvaskesi, vahva tiiviskudoksinen verinahka ja alusnahka, jossa kudokset harvenevat yksinäisiksi säikeiksi.

1. ruumiin peitteenä. a. eläimistä. | Ruiskuttaa lääkettä n:an alle. Kuoreen läpikuultava n. Käärmeet ja toukat luovat n:kansa. Hevonen oli niin laiha, että luut töröttivät korkealla n:an alla. b. vars. *ark.* ihmisistä. | Aatamin n. 'paljas iho'. Paistatella n:kaansa auringossa. Poika oli satuttanut itsensä kaatuessaan, n. oli poissa monesta kohdasta. -- näki laihan kaulan heikosti kohoutuvan ja laskeutuvan hengittäessä, näki kuinka n. oli veltosti painunut kuopille jättäen luut ja suonet koholle JORTU.

2. (eläimen) ruumiista irrotettuna: joko parkitsemattomana (raakanahka, vuota) tai parkittuna, joko karvomattomana (turkinahka, talja) tai karvottuna. | Irrottaa, nylkeä n. eläimestä. N:an jalostus, valmistus, muokkaus. N:an karvominen, kuivaus, parkitseminen, peittäus, värjäys. — Ihminen on jo ammoisina aikoina käyttänyt turkiseläinten n:koja ruumiinsa verhona. Kärpän, soopelin, ilveksen ja näädan n:at ovat olleet ylhäisen aseman merkinä. Piisamin, majavan, oravan n. Karakul-lampaan karitsan n:kaa sanotaan persiaanimiksi, rasvahäntälampaan n:kaa kriminnahaksi ja astrakaaniksi. Turkiseläinten n:koja on ennen käytetty rahana. Hylkeen n:kaa käytetään matkalaukkuihin, reen päällystykseseen yms. — Kenkien, käsinneiden yms. valmistamiseen etenkin hevosten ja nautojen vuodista jalostettuja n:koja. N:an muokkaaminen vedenpitäväksi. N:an kiillotus. Laukku on n:kaa. N:an kappale. — Nyljen sinut elävältä ja ripustan n:kasi lähimpään puuhun! Ja katselkaamme ettei riipu n:kamme pian orressa kuin entisen pian kivi. — *Yhd.* kissan-, koiran-, krokotiilin-, käärmeen-, lampaan-, oravan-, sian-, sisiliskonn-, hieno-, raaka-, rasvan-, kaula-, kypä-, otsa-, pää-, vatsan-, lapikas-, päällis-, pohja-, saapas-, satulan.

3. vars. 1. ryhmään liittyvää kuv. ja erikoiskäyttöä. a. Syödä jk n:koineen karvoineen, n:koineen pävineen, luineen n:koineen 'kokonaan, kaikkineen'. Ensimmäisen Toukolaisen,

jonka saan kynsiini, syön kitaani elävältä n:koineen ja karvoineen kivi. b. *luu(t) ja nahka* ks. *luu* 2.c. eläinten nahanluontiin pohjautuvaa kuv. käyttöä. | Vaihda n:ka(a)nsa 'muuttaa mielipiteitään', 'vaihtaa väriään', "pestä kasvonsa". Ryömiä n:astaan 'näyttää salassa olleet kykynsä t. muut ominaisuutensa, poistaa naamionsa, näyttää oikea luonteensa'. Vetäytyä n:kaansa 'kuoreensa'. — Pysyä n:oissaan (*ark.*) 'hillitä itsensä, pysyä rauhallisena'. Alkää innostu, pysykää n:oissanne. d. jstak tukalasta tilanteesta puhuttaessa. | Pääsin ehjin n:oin kahakasta. Mies sai liivijä n:kaansa. Karvat olivat pölähtäneet, vertakin oli jäänyt, mutta n:kansa oli ilves pelastanut aho. — Varo n:kaasi! Hän ei yrittänytkaan auttaa toisia, tahtoi vain säästää omaa n:kaansa kaikin tavoin. Sain tuntea n:oissani, etten ollut mieluisa vieras. Kärsi n:oissasi [= vastaa sairauksista, pidä hyvänäsi!] Hän vain kärsi pilkan n:oissansa eikä puhunut mitään. e. *myydä nahkansa*. Myydä n:kansa jklle 'antautua jkn palvelukseen'. Hän on myynyt n:kansa pahalaiselle. — Myydä n:kansa kalliista 'antautua vasta kaikkensa yritettyään, kovan taistelun jälkeen'. Myi n:kansa halvalla. f. *ark.* Vetää n:kaansa [= syödä] puuroa. Kun te saatte jonkun ryyppyn n:kaanne, niin te olette kuin villisikojä Kianto. [Lehmä] tallusteli pian polvia myöten apilassa -- ja imaisi ruohoja n:kaansa niin että silmiä hämärsi *ak.* — Hänellä on peveli n:assa, hän koettaa vietiellä meitä paulaan kivi. g. *alat.* naikkonen, lutka. | Viinaa ja naisia, oikein kometitakin n:koja, maalattuja, pak-lattuja KARHUN. h. *koul.* ensiluokkainen; alaluokkainen; vrt. nahkapaika.

nahka-ala s. N:-alan asiantuntija. Antautua n:-alalle. -- **antura** s. -**esiliina** s. -**esine** s. -**haar-niska** s. Ratsuväen käyttämä n. -**hansikas** s. -**hattu** s. -**hihna** s. -**hiili** s. *met.* karkaisussa käytetty hiiletysaine. -**housut** s. *mon.* -**huonekalu** s. nahkapäällysteinen huonekalu.

nahkai^{nen} ^{en} *ain.* ja *poss.a.* -suus^{en} *omin.* N. kalusto. N:et housut. — *Yhd.* poron-, sian-, varsan-, vasikann-, puna-, ruskean-, ohut-, paku-, pehmeän-, hyvä-, siivon.

nahka-istuin s. -**jalkine** s. -**jaloste** s. -**jauhe** s. nahkajätteistä tehty lannoitusaine. -**jussi** s. *leik.* nahkapaika. -**jäte** s. *tav. mon.* -**kaistale** s. -**kalusto** s. -**kangas** s. erikoispäällysteinen nahkamainen kangas (vahakangas, pegamoidi tm.). -**kan**^{si} s. Kirjan n:net. -**kantinen** a. N. Raamattu. -**kanuuna** s. 1600-luvulla käytännössä ollut kanuuna, jonka kuparinen putki oli päällystetty nahalla. -**kappale** s. -**kassi** s. -**kau-lus** s. -**kauppa** s. -**kauppias** s. -**kenkä** s. -**kerros** s. *nahk.* verinahka. | Vuodassa erotetaan orvaskesi, n. ja aluskerros. -**kiekko** s. -**kilpi** s. Kreikkalaisen sotilaan n. -**kinnas** s. -**korko** s. Kengän n. -**kotelo** s. -**kukkaro** s. -**kuorinen** a. N. pesäpallo. — N. muna 'nahkamuna'. -**kuula** s. *urh. leik.* jalkapallosta. | A. toimitti n:n näppärästi HJK:n maaliin. -**kypärä** s. -**käsine** s. -**käärö** s. -**lakka** s. nahan lakkaamiseen käytetty lakka. -**lakki** s. -**laukku** s. -**leili** s. -**levy** s. -**liima** s. parkitsemattomista nahanjätteistä

valmistettu liima. -liivit s. mon. -liuska s. -lääppä s. Venttiilin n. -mainen^m kalt.a. Joki-kilpikonniin n. ruumiinpeite. Peltopavun iso, n. palko. N:sen pehmeä, tahmea, taipuisa, tiivis. -markkin[at] s. mon. Hintojen nousu n:oilla. -massi s. -- ukkonsa veti housunsa taskusta lihavan n:n, josta hän otti esiin kaksi ruplan rahaa ALKIO. -mosaiikki s. nahanpalasia käyt-tään tehty mosaiikki (vars. kirjankansissa). -muna s. (kanan)muna, jonka kalkkikuori on heikosti kehittynyt t. puuttuu kokonaan. -muste s. liuos, jota käytetään nahan t. nah-kateosten mustaksi värjäämiseen. -myssy s. nahkan- = nahan-.

nahka/nauha s. -nippu s. -nojatuoli s. -osa s. Valjaiden n:t. -pahvi s. hienonnetuista nah-kajätteistä ja jätetapaperikuiduista valmistettu pahvi t. kartonki; myös ruskeasta puuhiok-keesta valmistettu erikoisen vahva pahvi, jota käytetään esim. kenkien välipohjiin. -paita s. vars. keskiajalla vartalon suojaan käytetystä, metallirenkailla t. levyillä vahvistetusta nah-kapukineesta. -pala(nen) s. -pallo s. -panssari s. -paperi s. vahva, värillinen paperi(laji), jonka päällyspinta on puristettu nahkavalmistajien mukaisesti kuviolliseksi. -peite s. -peitteinen a. N. matkalaukku. -peitturi s. vanh. (lam-paan)nahkojen pehmittäjä, nahkuri. | Nyt n:lle kaupat kirjallisesti vahvistamaan kivi. -pie-lu/s s. Auton n:kset. -plastiikka s. nahka-kansien, laukkujen, korukehyksien yms. ko-ristaminen nahan pintaan muovailuilla ja pakotetuilla kuviolla t. kuvilla. -pohja s. Kenkien n:t. -pohjainen a. N:iset kengät. -poika s. puhek. aloittelija, ensikertalainen, alokas, ensiluokkalainen. | Aliupseerit komen-tavat kentällä n:ia. Olimme alvan n:ia siinä hommassa. -poimu s. Kalkkunan nokan ala-puolella riippuva n. -puku s. -puoli s. Hal-kaistun kalan n. 'nahan peittämä puoli'. Ka-lat pannaan suolaveteen n. alaspäin. -pusero s. -pussi s. -päähine s. -päällinen s. -päällisy s. -päällysteinen a. N. huonekalusto. -päätös s. kans. tuomioistuimen (t. siihen verrattavan) päätös, jolla kanne t. syyte hylätään. | N., ku-lut kuitataan SILL. -remmi s. -reunus s. -ruk-kanen s. -saapas s. -salkku s. -sarana s. -selkä s. Kirjan n. -selkäinen a. N. kirja.

nahkas/et^m s. mon. kans. vällyt. | -- emäntä on kantanut n. ja turkit tupaan lämpiämään AHO. Ja ukko painui kyljelleen ja nukkui heti n:ensa alle JORUNI.

nahka/siipi s. kans. lepakko. | -- suut selällään he kuultelivat -- kertomuksia, suut selällään ja korvat pystyssä kuin n:siiven korvat KIVI. -siippi s. = ed. -sisuste s. -sisusteinen a. -sohva s. nahkapäällysteinen sohva. -suikale s. -suojus s. -suutari s. Sinä olet puusuutari ja minä olen n., me vedämme siis vähän vir-kaveljiksi KIVI. -säkki s. -säärystin s. -takkii s. -takkinen a. N. mies. -tapetti s. N:reja on käytetty loistellaissa asunnoissa varsinkin kes-kiajan loppu- ja uuden ajan alkupuolella. -tarvike s., tav. mon. N:keiden myynti.

nahkatavara s. -kauppa s. -liike s. -osasto s. -varasto s.

nahka/tehdas s. nahanjalostustehdas. -tehtailija s. -telttä s.

nahkateollisuus s. -keskus s. -kone s. -liitto s. -mies s. -tuote s.

nahka/teos s. Nahkajalkineet, -käsineet, -kuk-karot yms. n:teokset. -tiivistä s. -tilkku s. -tohveli s. -tuoli s. nahkapäällysteinen tuoli. -tuote s. -tuppi s. Puukon n. -tykki s. nahka-kanuuna. -tyyny s. nahkapäällyksinen tyyny. -[työ] s. N:työhön perehtynyt työntekijä. Kau-niita marokkolaisia n:toita. -työntekijä s. nah-ka-alan työntekijä. -vaate s., tav. mon. Pu-keutua n:teisiin. -valmiste s. Kenkiä, lauk-kuja ym. n:ita. -varsi s. Kumiterät kiinnite-tään n:n. Piipun n. -veitsi s. nahanleikkuussa käytetty veitsi, suutarinveitsi. -vero s. hist. Kuninkaalle suoritettua nahka-, raha-, voi-, karja- ja viljaverot. -voide s. nahan voitele-miseen käytetty voide. -vuori s. Kenkä, jossa on n. -vyö s. -väri s. nahanvärjäykseen käy-tetty väri. -öljy s. nahan voitelemiseen käy-tetty öljy.

nahke/a^m a. -us^m omin. nahkamaisen, sitkeän pehmeä, kosteahko, nihkeä. | Laakerin ja öljy-puun n:at lehdet. -- tupakan lehdet ovat suuren haihduttamisensa johdosta tulleet vel-toiksi, n:iksi, eivätkä ole arkoja vioittumaan AK. N. maalipinta. N. leipä, korppu. Vaatteet eivät olleet vielä kuivuneet, vaan tuntuivat n:ilta. N. lumi. Ilma oli n., se toi mieleen itä-misen SILL.

nahkea/kuorinen a. -lehtiäinen a. N:iset tammila-jit. -pintainen a.

nahki¹ s. = molski.

nahkiai/nen^m s. Petromyzyon, ympyräsuisten luok-kaan kuuluvia liereäruumiisia, ankeriaan nä-köisiä vesieläimiä, vars. P. fluviatilis; syn. kans. silmu. | N:sen pyynti. Hiillillä paistettua n:set. -- Kuv. velto, saamaton ihminen, nahjus. | Menikin sen vaimonsa kanssa semmoiseksi saamattomaksi n:seksi KATAJA. -- Yhd. joki-meri, pikkun., etikan.

nahkiaisennynti s.

nahkiaisemerta s. nahkiaisennyntissä käytetty merta.

nahkimo² s. nahkurinverstaas, nahkatehdas.

nahko/a¹(*) v. harv. 1. nylkeä. 2. luoda nahkan-sa. | N:va toukka.

nahkuri² s. ammattilainen, joka muokkaa raa-kanahkoja, karvari. -mestari s.

nahkurin/ammatti s. -liike s. -verstaas s.

nahoit/taa² v. varustaa, vars. päällystää nah-halla. | N:etut voimistelurenkaat, housut, huo-nekalut.

nahturi² s. tervan tms. sivelemiseen käytetty siveletimen tapainen väline (esim. riepui kie-dottuna puuvarren päähän). | -- tyttöt tynnyrin pituiset, / poiat n:n näköiset LEINO.

nahu/ta² desk.r.v. ponnistellen (us. tuloksetto-masti, hyödyttömästi) puuhata, touhuta, nujuta. | Muurahaiset n:sivat korren kimpussa. Kuorma kaatui; siinäpä oli n:amista. Lapsi n:i si äitinsä hameenhelmoissa.

nai/da¹ v.; nainut ks. myös erikseen. 1. vars. miehestä: ottaa puoliso, ottaa puoliso. | Kenet aiot n.? Jos Liisa ei olisi Kallea n:-

nut, niin naimattomaksi tämä olisi jäänyt. N:tava [= naimaikäinen] tyttö. Asken n:nut [= naimisiin mennyt] mies. N:tu nainen. N. naapurista, omasta säädystä. N. taloon. -- synnyttään, kasvetaan, n:daan ja huollaen KALLAS. — Kuv. N. rahaa 'mennä rahoja silmällä pitäen naimisiin rikkaan kanssa'. N. kul-taa, omaisuutta, valtaa. Hän oli itse lausunut mitä ankarimman inhotuomion niistä, jotka n:vat rahaa ilman rakkautta AHO. 2. ark. miehestä: olla sukupuoliyhteydessä. -- elit riettaasti, määrättä joit ja n:t / ja rakastit öykkäreitä JYLHÄ. 3. slangissa: kähveltää, pihistää. | Mistä olet noin komean takin n:nut?

naiivi^a a. -sti adv. -(su)us^{as} omin. lapsellinen, lapsekas. 1. negatiivisesti: lapsellisen yksinkertainen, typerä, lyhytjärkeinen. | Hän on vähän n. Hänen todistelunsa oli aivan n:a. N:a puhetta tuollainen! N:a on ajatella, että --. N:n typerä. N:n optimistinen usko. Tunsin käyttäytyneeni n:n kömpelösti. 2. positiivisesti: kaunistelematon, teeskentelemätön, lapsen-omaisen suora, vilpiton, luonteva, välitön. | Runon herttaisen n. tunnelma. Kalevalan sadun-omaisuus ja n. mielikuvituksellisuus. N. satutyyli. N. hartaus, herttaisuus, luonnollisuus, luottamus, viattomuus. N:n harrasta, eheää uskonnollisuutta. Lapsuuden n., välitön realismi KOSKENN.

naijata^{as} v., vars. mer. ark. kiinnittää sitomalla, köyttää.

naiikko^{nen} s. halv. vars. kevytkenkäisestä, huonotapaisesta naisesta. | Keimalle n. -- täällä meidän syrjäkulmalla asustaa eräs vihkimätön kulkumies n:sineen KARHUN.

naima- us. = avio(liitto)-. --aie s., tav. mon. Olla n:keissa. --asia s. -- mutta leikistä luovun minä ja heitin n:ni Herran huomaan KIVI. -halu s. -haluinen a. N. leski, neitonen, nuorukainen. -hanki s. Tyhjiin rauennut n. Olla n:keissa. -hommia s. Olla n:issa. Ryhtyä n:iin. -huoli s. -ikä s. Päästä lailliseen n:ikään. Tytär on jo täydessä n:iässä. -ikäinen a. N. poika, tyttö. -ilmoitu/s s. (sanoma)lehdessä julkaistu ilmoitus, jossa jku tiedottaa etsivänsä yhteyttä sopiviin avioliittoon haluaviin henkilöihin. -kansia s. vanh. hääväki, saattoväki. | N:n virret. -kauppa s. = naimiskauppa. -kel-poinen a. -suus omin. N. neitonen, nuorukainen. -kielto s. avioliiton solmimista koskeva kielto. -kiihko s. -kirja s. lak. vanh. esteettömyystodistus, joka sulhasen oli ennen kuulusta esitettävä viranomaiselle. -kuume s. leik. Jumala tautia lisätköön, sanoi vanhapiika, kun n:ttä sairasti sp. -liitto s. = avioliitto. -lupa s. avioliiton solmimiseen oikeuttava lupa. | Alaikäisen on saatava n. vanhemmiltaan tai holhoojaltaan päästäkseen naimisiin. -lupaus s. = avioliupaus. -oikeus s. vanh. avio-oikeus. -onn(i) s. (hyviin) naimisiin pääsemisen onni. | Erilaisia taikvoja on käytetty n:en saamiseksi. Tiedustella n:ea. Taikvoja jkita n. -osa s. vanh. avio-osa. -puuha s. Ryhtyä n:iin. Olla n:issa. -reis(s)u s. murt. -retki s. Nummisuutarien Eskon epäonnistunut n. Kalevalan sankarien n:et Pohjolaan. -sopimus s. = avioliittosopi-

mus. -tapa s. avioliiton solmimiseen liittyvä tapa. | Morsiamen ryöstö ja ostaminen ovat muinaisia n:oja. -tarjou/s s. Neidolle tuli n:k-sia läheltä ja kaukaa. Suostua n:kseen. Torjua kaikki n:kset. -toimisto s. = avioliittotoimisto. **naimat**^{on} a. -tomuus^{as} omin. joka ei ole naimisissa;)(nainut. | Mies kuoli n:tomana. N:tomaksi jäänyt nainen. Hänellä oli neljä n:onta tytärtä. Roomalaiskatolisilta papeilta vaa-dittu n:tomuus. N. mies ja hännätön koiras SL.

naimattomuuslupaus s. Munkin n.

naima^{tuuma} s. ark. naima-aie, -hanke. -vuo/si s. Pihlajanmarjojen runsauden on sanottu merkitsevän hyvää n:tta 'runsaasti uusia avioliit-ta tulevana vuotena'. Kyllä suvi varsan sukii, n:det neitosen sl.

naimi^{nen} s. 1. avioliittoon meno. | N. ei ole leikin asia. -- jos välttämättä piti tulla n., niin ei ainakaan jonkun Rantalan kanssa TALVIO. Kaikkiansa se katuvi, / joka nuorna n:stansa KAL. N. tulee kuin rikka silmään sp. 2. **naimi**^{sis}issa, -sista, -siin 'avioliitossa'. | Men-nä, joutua, päästä n:siin. Olla rikkaissa n:sis-sa. Olen ollut n:sis-sa jo kolme vuotta. Olen n:sis-sa N:N:n tyttärien kanssa. Hän on jo toi-sissa n:sis-sa. Hän aikoo jälleen uusiin n:siin. -- alkoi poika puhua n:sis-ta ja tiedusteli Sil-jalta, eikö tämä olisi halukas tulemaan hänelle SILL. — Murt. Mennä toiseen, uuteen n:seen. Ensimmäisestä n:sestaan oli hänellä ollut yksi tytär ALKIO. [Riepuumatto.] Hilman oma kuto-ma joskus edellisessä n:sestaan SILL.

naimisiin^{meno} s. myös . | Hän on vielä liian nuori n:a ajattelemaan. Ennen n:aan hän oli ollut piikana pappilassa.

naimisissa^{olo} s. myös . | Koko n:nsa ajan.

naimis^{kaari} s. lak. vuoden 1734 lain 1. pää-osasto. | N:kaaren sijaan on tullut v. 1929 an-nettu avioliittolaki. -kauppa s. Tehdä n., n:at [= mennä naimisiin] jkn kanssa. Tehdä hyvä n. 'päästä hyviin naimisiin'. Edullinen, huono n. Tavanomainen ruhtinaallisten n. Olen tuota ollut monenkinlaisia n:poja välittämässä, ja monet paidat olen siitä toimesta päälleni pu-kenut AHO. -liitto s. tav:mmiin avioliitto.

nai^{nen} s. 1. a.)(mies; vrt. vaimo. | Miehet, n:set ja lapset. N:set ja lapset pelastusveneisiin! N:sten kenkiä, pukuja. N:sten puoli [sau-nassa, uimalaitoksessa]. N:sten huone [ase-malla, teatterissa]. N:sille sopiva urheilu. Nuori, vanha n. Naimaton, naimisissa oleva, naitu n. Hieno n. Vain heikko n. Huono [= sukupuoli-moraaliltaan huono] n. Yleinen n. 'huora'. Kodin n. Suurmaalman n. Puolimaailman n. Seu-rapiirin n:set. Sydämeni n. 'rakastettuni'. Unel-mieni n. Hyvät n:set ja herrat! Hän on erittäin lahjakas n. Hän polveutuu n:sen puolelta Tudorien suvusta. N:sen aseman parantaminen. N:sen kauneus. N:sen oikku. N:sen vaisto. N. valetkoon seurakunnassa sp [alk. ur]. Oi kuin-ka häilyvä / on aina n. ak. Heikkous, nimesi on n. (Shakespeare). Mitä n. tahtoo, sitä tah-too Jumalakin sp. — Mentiin miehissä ja n:sis-sa 'joka (t. usea) mies ja nainen'. b.)(tyttö. | Kypsä, täysi n. Kypsä n:seksi. Talon

nuorinkin tytär on jo n:seksi puhkeamassa. c. *yhd.* Irtolais-, maalais-, porvaris-, työläis-, vallasn.; liike-, sanomalehti-, seurapiiri-, virka-, ylhäisön.; eskimo-, intiaani-, juutalais-, mustalais-, neekerin.; kansan-, maailman-, rahvaann. 2. *erik.* a. herran (kavaljeerin) naisseuralainen jssak (juhla)tilaisuudessa, daami. | Juhlaan ovat jäsenet n:sineen tervetulleita. Sitten tarttuu hän n:seensa, pyöräyttää häntä, heittää häntä korkealle ilmaan ja jatkaa taas tasajalkatanssiaan AHO. b. *kans.* (avio)vaimo. | -- siellä [kotona] sua odottaa n:ses nuori kivi. [Annikki] jota hän nyt julkisesti pyytää n:sekseen AHO. Sull' on ennen naitu n., / ennen juohettu emäntä KAL. c. miesten (sukupuoli)suhteista naisiin. | Juosta n:sten perässä. N:sten mies 'naissankari'. Olla n:siin menevä 'taipuvainen antautumaan seksuaalisiin t. eroottisiin suhteisiin naisten kanssa'. Taa-vetti on laiska n:sissa [= yöjalassa] käymään SILL.

-**nainen**⁶⁸ (etuvok. sanoissa -näinen⁶⁸) denomi-naalinen a:njohdin: avonainen, halkinainen, itsenäinen, kokonainen, ominainen, puolinai-nen, suoranainen, täysinäinen, vakinainen, yh-tenäinen, äkkinäinen.

nainsook⁷ [neinsuk t. nansok] s. alusvaatteina käytetty ohut kaksiniittinen puuvillakangas.

naintalikä, -**vuosi** s. *vanh.* naimalikä, -vuosi.

nainut⁷ a. (*partis.*) naimisissa oleva. | N. vai naimaton? N. mies, nainen. — *Yhd.* vastan.

naisapu s. Kustaa ei silloin hakenut kylästä n:apua, vaan jätti omat työnsä ja hääri keit-topuolella varsin tottuneesti SILL. -**apulainen** s. Myymälän n. -**arkkitehti** s. -**asi**a s. 1. vrt. nais-asialiike. | Rouva A. on n:an esitaistelijoit. 2. Se on se isä ollut vähän semmoinen vekkuli niissä n:oissa, niin että minä jäin sen joh-dosta niinkuin lehtolapiseksi LASSILA. -**asia**-**kas** s.

naisasialiike s. naisen oikeuksien puolesta toi-miva uudistusliike. -**nainen** s. naisasialiikkeen päämäärän hyväksi toimiva nainen. -**työ** s. -**yhdistys** s.

naisavustaja s. Lehden n:avustajat. -**edustaja** s. Eduskunnan n:t.

naisekas⁶⁸ a. *harv.* = seur.

naisellinen⁶⁸ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁸ *omin.* nai-selle ominainen, naisen, nais-, feminiininen; vrt. naismainen. | N. hempeys, kainous, kauneus, koreilunhalu, lempeys, sulous, temperamentti, turhamaisuus, uteliaisuus. N:set vaistot. Ikui-sesti n. Olen altis n:selle viehätyskelle. Hän on juuri n:sen kypsytyksensä kynnyksellä. Hän oli ikäsekseen mittava, mutta niin laiha, että hänen vartalostaan tuskin aavisti mitään n:sia muotoja SILL. Ikuinen n:suus. Hänen tyt-tömäisyytensä oli kypsynyt kiehtovaksi n:suu-deksi. Ja punertavat kutrit liekehtivät ohi-moilla kuin syvälie pidätetyn väkevän n:suud-en tinnukset SILL. — Miehen kasvojen mil-tei n. kauneus. Lyyrikkona Topelius oli vie-nompi n:sempi kuin Runeberg.

naisellistaa¹ v. tulla naiselliseksi (mma)ksi. | Tyttö on kehittynyt ja n:nut.

naiseläjä s. *kans.* naishenkilö. | Ei ole min-

käänlaista n:eläjää koko talossa. -**emansipaa-tio** s. naisen vapauttaminen t. vapautuminen miehen holhouksesta; vrt. naisasialiike.

naisennimi s. Liisa on tavallisimpia n:nimiä.

-**palvonta** s. Ritarikulttuurin n. -**puku** s. -**puoli** s. 1. vars. *vanh.* naishenkilö. | Talossa ei nä-kynyt ainoatakaan n:ta. -- Karja-Matin häis-sä, joissa ei löytynyt naisen-puolta kuin kolme vanhaa ämmää, mutta miehiä aika liuta KIVI. 2. par. *h.* | Suku sammui n:elta. -**puolinen** a. par. naispuolinen. -**päivä** s. = naistyöpäivä. -**pää** s. N:tä esittävä veistos. -**ryöstäjä** s. -**ryöstö** s. tav. vaimon hankkiminen ryöstämällä. | N. oli ennen avioliiton solmimisen tavallisia muotoja. — *Lak.* Rikoslain mukaan syyllistyy n:ön se, joka ilman rikoksen uhrin tai tämän holhoojan suostumusta ottaa valtaansa viisi-toista vuotta täyttäneen naisen ja vie hänet pois avioliiton solmimista tai haureuden harjoittamista varten. -**sielu** s. -**silmä** s. -**sydän** s. -**ääni** s.

naisfarmaseutti s. -**filosofi** s. -**hahmo** s. Eteeni ilmestyi rovea n. Jono tummia n:ja. Seunalan Anna on kirjallisuutemme kauneimpia n:ja.

-**hallitsija** s. -**hammaslääkäri** s. -**henkilö** s. -**hieroja** s. Kylpylän n:t. -**hoidok**ki s. Parantolan n:t. -**huoli** s. tav. *mon.* Hänellä on n:a 'naisten (lemmittyjen) aiheuttamia huolia'. -**hyve** s. Kainous on parhaita n:itä. -**ihanne** s. N.N. ei ole vielä löytänyt n:ttään vastaavaa. -**ihminen** s. *ark.* ja *kans.* nainen, naishenkilö. | Hän on suurikokoinen n:seksi. N:sen kieli on merkillinen kapine, se ei mene solmuun eikä sotkeudu KILPI.

-**naisinen**⁶⁸ *poss.a.* < nainen. | Kolmi-, viisi-, monin.

naisistua¹ v. 1. tulla naismaiseksi. | N:neet miehet eivät ole varsin miellyttäviä. 2. tulla nais-valtaiseksi. | Opettajisto on viime aikoina voi-makkaasti n:nut.

naisjohtaja s. Orkesterin n. -**joukko** s. -**joukkue** s. Urheiluseuran n. -**junailija** s. -**järjestö** s. -**jäsen** s. -**kampaamo** s. = kampaamo. -**kan**ta s. Hän on n:nalta [= naisen puolelta] A.-su-vun jälkeläinen. -**karjakko** s. -**kasvatu**s s. Minna Canth kiinnitti huomiota mm. meidän n:ksemme pintapuolisuuteen. -**kasvot** s. *mon.* Lempeät n. -**kauneus** s. -**kauppa** s. keinotte-luliike, jonka toimintamuotona on naisten houkuttelevainen työpaikkaa tarjoamalla hau-reuden välikappaleiksi, vars. vieraaseen maa-han, valkoinen orjakauppa, tyttökauppa. -**ker**ho s. -**kirjailija** s. Maila Talvio on tunne-tuimpia n:oitamme. -**kohtalo** s. Järkyttävä n. Kirjailija kuvaa mestarillisesti traagillisia n:ita. -**komitea** s. -**komppania** s. Punakaartin n. -**konduktööri** s. -**konstaapeli** s. -**konttoristi** s. -**koomikko** s. Elokuvan pääosaa esittää Eu-roopan etevin n.

naiskotiteollisuus s. naisten harjoittama koti-teollisuus. -**koulu** s. Joensuun n.

naiskoulu s. -**kummi** s. Lapsen mies- ja n:t.

naiskuoro s. naislaulajien muodostama kuoro.

-**laulu** s. -**sävellys** s.

naiskuuluttaja s. Radion n. -**kuv**a s. Taiteilijan maalaamat n:t. Sillanpään Silja on kir-

jallisuutemme kauneimpia n:ia. **-kuvaus** s. Taiteilijan, kirjailijan n. on mestarillista. **-kysymys** s. naisen asemaa yhteiskunnassa koskeva kysymys. **-kähertämö** s. → kähertämö. **-käsi** s. N:den hellä kosketus. Ruusutkin -- näyttivät lakastuneilta ja ikään kuin ikävöivän n:den pehmeää hoitoa KATAJA.

naiskäsityö s. naisten harjoittama käsityö. **-koulu** s.

nais/laulaja s. **-lauma** s. Ryysyinen n. oli keräytynyt torinlaitaan. **-hiike** s. naisasialike. **-lukija** s. **-luokka** s. Rouva N.N. lukeutuu itseensä n:an. **-luon/je** s. Kirjassa on varsinkin n:teiden kuvaus hyvää. Tämä näyttelijä on etevä häikäilemättömän n:teen tulkitsija. **-lyyrikko** s. **-lähetti** s. Pakanalähettyksen n.

naislähetys s. naisten suorittama kristillinen lähetystyö. **-koulu** s. **-opisto** s.

nais/lääkäri s. **-maailma** s. Mies, jolla on menestystä n:ssa. Helmikoristeet ovat n:ssa haluttua tavaraa. Kaupungin kaunis n. oli juhlassa lukuisasti edustuneena. N. suhtautuu uuteen elokuvaan hyvin suopeasti. **-maalari** s. **naisma/inen** a. **-sesti adv.** **-suus** om. n. naista muistuttava, naisen kaltainen, epämiehekas; vrt. naisellinen. | Keikaileva, n. mies. Onpa miehellä n. ääni. Miehen n:et kasvot. Miehen n. käsiala, käytös, liikehtiminen, puhe-tapa. Pojan n:sen pehmeä leuka. N:sen siro hoviherä. N:sesti käyttäytyvä mies. Hänen [miehen] katseessaan oli omituinen, melkein n. helotus slll.

naisma/isteri s. **-malli** s. Taiteilijan n. **-matkusta-**ja s. **-ministeri** s. **-muoti** s. naisten pukumuoti. **-muotokuva** s. **-myyjä** s. Mies- ja n:t. **-nimi** s. par. naisennimi. **-näyttelijä** s. **-olen/je** s. Näkyviin tuli nuori viehättävä n. Tulen henkeä on kuviteltu ihanaksi n:noksi. **-opettaja** s. **-opiskelija** s. **-opisto** s. **-oppilas** s. **-orja** s. **-orkesteri** s. **-osa** s. Näytelmän n:t. **-osasto** s. Voimisteluseuran, maatalousseuran, seminaarin n. **-ostaja** s. **-paikka** s. Makuuvaunun n. **-palvelija** s. Mies- ja n:t. Tyttö oli talon ainoa n. **-pappi** s. Maassamme ei vielä ole n:ejä. **-parturi** s. **-parvi** s. Hilpeästi rupatteleva n. N:esta kuului tirsakuntaa. **-pataljoona** s. Punakaartin n. **-pelaaja** s. Verkkopalloseuran n. **-piiri** s. Kaupungin kristillismieliset n:t. **-poliisi** s. **-poltilas** s. **-profeetta** s. **-professori** s. **-proviisori** s. **-puku** s. par. naisenpuku. **-puoli** s. 1. harv. = naisenpuoli 1. | -- heidän n:ensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen ut. 2. par. naisen puoli. | Suku sammui n:elta. **-puoli/nen** a. **-sesti adv.** naissukupuolta oleva, feminiininen;)(miespuolinen. | Ky-län n. väestö. Suvun n. haara. Hänellä ei ollut n:sta jälkeläistä. Talon n. väki on navetassa. N. metsänhaltija. — *Kiel.* N. suku 'feminiini'. — *Run.* N. [par. kaksitavuinen] loppusointu. — *Mus.* N. [par. iskuton] säkeenpäätös. **-puutarhuri** s. **-pyhimys** s. **-päivä** s. = naistyöpäivä. **-päähenkilö** s. Elokuvan, kirjan n. **-pääosa** s. Näytelmän n. **-rauha** s. *hist.* muinaisruotsalaisen yhteiskunnan naiselle suoma oikeusturva; nyk. naisen oikeudesta esim. liikkua hätyyttämättä kadulla. | N. oli yksi Birger Jaar-

lin säättämää rauhanlakeja. **-reportteri** s. **-ru-noilija** s. Sappo on maailmankirjallisuuden kuuluisimpia n:toita. **-ruumis** s. **-ryhmä** s. **-san-kari** s. 1. mies, joka tavoittelee naisten ihailua ja rakkautta ja saavuttaa siinä menestystä, naissydänten murskaaja, hurmuri. | Hurja, kevytmielinen n. Ryhdytön n. Kalevalan Lem-minkäinen on aito n. 2. harv. sankaritar. | Kuu-luisa ranskalainen n. Jeanne d'Arc. | -- mikä muoto [neidolla]! Yht'aikaa ylpeän n:n ja plivissä surevan seraafin krvi. **-seikkailu** s. miehen rakkausseikkailu. | Kertoa n:istaan. Kerskailla n:illaan. N:ihin halukas. Hänen n:nsa ovat melko arveluttavia. **-seminaari** s. **-serkku** s. **-seura** s. Istua n:ssa 'naisten pa-rissa'. Tulla, saapua, liittyä n:an. N:ssa juttua ei voi kertoa. — Sain n:a 'seurakseni yhden t. useamman naisen'. Junassa minulla oli vain n:a. — N. "Kipinä" järjestää juhlan toimin-tansa hyväksi. **-sielu** s. **-sihteeri** s. **-silmiä** s. Kauniisiin n:iin ei pidä koskaan luottaa. -- varakkaassa asumuksessa, jossa ei talon puo-lesta ollut yhtään vaarallista n:ää katselema-sa, kuinka paljon mitäkin kului ja mihin kului slll. **-sivistys** s. naisten sivistys. | Hän on n:k-semme uranuurtaja. **-sofilas** s. **-soturi** s. **-suh/-de** s. miehen rakkaussuhde naiseen. | Runossa kuvastuu muuan tekijän n:teista. Kerskailla n:teillaan. Yksi voi pakista koiristaan, toinen n:teistaan, kolmas ryyppyretkistään slll. **-su/-ku** s. naissukupuoli, naiset. | N:vun vapautu-minen ja itsenäistyminen. N:vun turhamai-suus. -- huikentelo on n:vun perisynti krvi. **-sukukunta** s. = ed. **-sukulainen** s. naispuo-linen sukulainen. **-sukupuoli** s. N:en edustaja 'nainen'. **-sulo** s. **-sulous** s. **-suosio** s. naisten suosio. | Mies etsii n:ta. **-sydän** s. N:men ja-lous, puhtaus. Kuuluisa filmitähti, monien n:-mien valloittaja. **-säveltäjä** s. **-tarjoilija** s. Mies- ja n:t.

naistenhattu s. **-huone** s. teatterissa, ravinto-lassa tms. paikassa naisille varattu huone, missä nämä voivat mm. järjestellä asuaan. **-hurmaa**ja s. **-kangas** s. **-kenkä** s. **-klinikka** s. klinikka, jossa hoidetaan naistentauteja ja syn-nytyksiä. **-lehti** s. **-osasto** s. **-pukimo** s. **-räättäli** s. **-satula** s. naisten aik. käyttämä ratsastus-satula, jossa istutaan sivuittain. **-tau/ti** s. N:-deiksi nimitetään naisen sukupuolielinten tau-teja ja sairaalloisia muutoksia. N:taista erote-taan kolme pääryhmää: epämuodostumat, tulehdukset ja kasvaimet. **-tautilääkäri** s. **-tau-tioppi** s. Synnytys- ja n:n professori. **-vihaaja** s. mies, joka vihaa naissukua, naisvihaaja, misogyyini. **-viikko** s. aika 18.—24. 7., jonka koh-dalla almanakassa on pelkästään naisten ni-miä. | Tietysti sataa, kun on n.

nais/teologi s. **-tohtori** s. **-toimittaja** s. **-toveri** s. **-tuttava** s. **-tuttavuus** s. **-tyyppi** s. Puu-hakkaan n:n perikuva. Demoninen n. **-työ** s. 1. naisten työ. 2. naiseen kohdistuva huoltotyö. **-työläinen** s. **-työntekijä** s. **-työpäivä** s. nai-sen suorittama työpäivä, nais(en)päivä. **-työ-voima** s. Kutomateollisuudessa käytetään run-saasti n:a. **-täh/ti** s. Elokuvan n:det. **-uimari** s. **-urheilija** s. **-urheilu** s. naisten urheilu.

-val|ta s. naisen valta, "akkavalta". | Talossa vallitsee n. Mies on joutunut täydelleen n:lan alaiseksi. **-valtainen** a. -suus *omin*. 1. voitto- puolisesti naisia sisältävä, käsittävä, naisvoit- toinen. | Tampere on n. kaupunki. Kaupunki- laisväestö on n:sempaa kuin maalaisväestö. Väestön n:isuus. 2. jossa naisilla on valta. | N. perhe. **-valttika** s. *kuv.* naisvalta. | N. on murheellinen merkki; se maakuntain häviöä ennustaa *KIVI*. **-vanki** s. **-vankila** s. **-vartalo** s. **-vartija** s. **-vieras** s. **-viha** s. miehen nais- sukua kohtaan tuntema (kestävä) viha. **-vi- haaja** s. = naistenvihaaja. **-virkailija** s. **-voi- ma** s. 1. naisten voima; naiset (työ)voimana, voimatekijöinä. | Työ, joka sujuu n:allakin. 2. Kuoro, jossa on liian vähän n:ia 'naislaula- jia'. **-voimisteli** s.

naisvoimistelu s. naisten voimistelu. **-joukkue** s. **-näytös** s. **-seura** s.

naisvoittoinen a. = naisvaltainen 1. **-väestö** s. **-väki** s. naiset. | Kankaankudonta on n:en työtä. Talossa ei ollut n:keä kotosalla. N:en muodit. Mies ei näyttänyt n:estä välittävän. **-yhdistys** s. **-ylioppilas** s. **-ystävä** s. **-ään|i** s. naisen ääni. | Miesääni on lähes oktaavin n:tä matalampi. Heleä, kimakka, vieno n. Kuului n:ten supatusta. **-ääninen** a. N. kuorolaulu. **naittaa**¹⁰⁸ v. toimittaa naimisiin. | Isä n:oi tyt- tärensä vastoin tämän tahtoa. Maa n:aa pa- hatkin piiait, isän pelto ilkeätkin sl.

naittaja¹⁰ tek. — *Erik.* (aik.) henkilö, jonka suostumuksen tyttö tarvitsi voidakseen mennä naimisiin.

naittautua⁴⁴ refl.v. < naittaa. | Renki-Matin kihloja elä ota, ei kannata enää maalle n. JOTUNI.

naittilla⁹⁰ s. kans. naimisiin menijä. | N:ita alettiin kuuluttaa. -- vastentahtoisenä n:ana olivat huhunneet hänen kerran taloon tul- leen... HAARLA.

naittua¹⁸ pass. ja refl.v. kans. joutua t. mennä naimisiin, avioitua. | [Tuli] taloon piiaiksi, n:i ja pääsi napatalon miniäksi PAULAH. -- renki- pahanen, joka toivoi talon tavaraa ja n:ikin viimein tytön kanssa TOPPILA.

naivi⁴ a. → naiivi.

naivismi⁴ s. taidesuunta, joka esikuvanaan luon- nonkansojen ja lasten taideilmaukset ja taha- lisen naiivilla esitystavalla pyrkii mahdolli- simman suureen välittömyyteen.

naivisti⁴ s. naivismin harrastaja t. kannattaja. **naivistinen**⁶⁰ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁰ *omin*. nai- vismin mukainen, siihen liittyvä. | N. maalaus. **naiviteetti**¹ s. naivi(su)us.

najadi¹ s. kreikkalaisessa mytologiassa: veden- neito.

nak|ata^{35*} v. (asiatyyliä *harv.*) heittää, vis- kata. 1. nopealla liikkeellä panna lentämään, paiskata. a. obj. ilmaisee liikkeeseen pannun esineen: singota. | N. jk pois, sivuun, mene- mään, veteen, ilmaan. Mies n:kasi lakin kau- aksi kädestään. N:kasin suuren sylkyksen hal- koja uunin eteen. b. obj. ilmaisee satutetun esineen. | N. lumipalloja jkta. N:kasin ikku- nan kivellä rikki. c. obj. ilmaisee tuloksen. | N. löylyä. N. uusi ennätys. 2. läheisesti ed.

ryhmään liittyen: nopealla liikkeellä heittäen sijoittaa, paiskata, panna jhk. | N. reppu sel- käänsä. N. onki järveen. N:kaa takki yles! N:kasi vastustajansa nurin. — *Ark.* syömisestä ja juomisesta. | N:kasi ryyppyn kurkkuunsa. N:kasin kiireissäni aterian suuhuni. — *Kuv.* nopeasti siirtää, lennättää paikasta toiseen. | N. joukot, reservi tuleen. Mikä sinut tänne n:kasi? 3. äkillisesti heilauttaa. | N. päänsä taaksepäin, takakenoon. Tyttö n:kasi kopeasti niskojaan. 4. lähinnä *kuv.* katseen, sanan tms. heittämisestä. | Hän n:kasi minuun vihaisen silmäyksen. N. kysymys, kompasana jklle. Mies ei paljon puhunut, n:kasi sanan silloin, toisen tällöin. Nämä n:kasivat silloin tällöin Siljalle jonkin rivouden sllt.

nak|ella^{28*} *frekv.v.* < ed. (1.a.) N. lumipalloja, kiviä. N. vettä kiukaalle. Säkit n:eltiin jou- tuin rekeen. — *Yksipers.* Alkoi n. lunta. (b.) Poika n:keli kissaa kivillä. Permanto oli n:eltu täyteen sanomalehtiä. (2.) Myrsky n:keli laivaa. — *Ark.* N. naukkuja naamaansa. — *Kuv.* Olla kohtalon n:eltavana. (3.) N. nis- kojaan, päättänsä. (4.) N. kiro sanoja, sukke- luuksia. Koski rantojensa kullussa kumajaa --, yölintu kuudessa n:kelee sen yli sirautuk- siaan AHO.

naker|rella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | N. korppua. Orava n:telee käpyä. Jänikset n:te- levät kuorta omenapuista. | "Mitä pappi vuo- lee?" — "Ilman vain n:telen" AHO. — *Kuv.* N:televä tuska. Nälkä n:telee vatsassa.

naker|taa⁶ v. -rus⁶⁴ *teonn.* jyrsiä, kalvaa suh- teellisen pienellä välineellä, vars. hampain (ei isosta eläimestä) t. puukolla. | N. korppua, ko- vaa leipää. Rotat ovat n:taneet oveen reiän. Tikan n:tama reikä. Jyrjsijät n:tavat puun juuria. Kuului rottien n:rusta. Aloin n. puu- kolla puuhun reikää. Käsin tehty on [kellon] pieninkin ratas ja sormin n:rettu [= nakerta- malla valmistettu, näperretty] jokainen ham- mas AHO. — *Kuv.* Levottomuus, tuska n:taa mieltä. Nälkä n:si vatsassa. N:tava ikävä. Me n:ramme täällä toinen toisemme kunniaa JOTUNI.

nakertaja¹⁰ tek. 1. -- onpa hän vaan puusuu- tari, viheliäinen n. *KIVI*. — *Kuv.* Silloin täl- löin käy niinkin, että teaterikriisin synty- pukiksi nimetään arvostelu, tuo ymmärtä- mätön, salainen n. K.MARJANEN. 2. el. = jyrjsijä.

nakka^{108*} s. Kirveen n. 'hamara'.

nakka|tu|a⁴⁴ refl. ja pass.v. < nakata. | N. pen- kille pitkälle. N. satulaan. N. reestä. N:es- sani kiveltä kivelle vertyivät jäsenet notkeiksi ja ruumis taipuisaksi AHO. Hihna n:i pois pyö- rältä. Tuli n:i kuivaan honkaan. — *Kuv.* Istuuduimme siihen hetkeksi levähtämään n:aksemme sitten tuolle paripeninkulmaiselle sydänmaan taipaleelle AHO.

nakkelu² *teonn.* < nakella. | Kivien n. Nisko- jen n. Pilkkasanojen n.

1. **nakki**^{1*} s. sadin, jonka iskuvoima perustuu jouseen. | Kärpän n. Hiiren n.

2. **nakki**^{1*} s. eräs korttipeli. | Pelattiin kolmen markan n:a.

3. **nakki**^{1*} s. ruok. savustettu, keitettyllä ja jau-

hetulla sianlihalla täytetty pieni makkara, nakkimakkara. | Katumyyjän kuumat nakit. -makkara s. = ed.

naks onom.interj. äkillisestä, soinnittomasta, terävästä äänestä, joka syntyy kun jk katkeaa, kirpoaa [tms.], naksis. | Väänsin keppeä, ja niks naks — se oli poikki.

naksa^a onom.v. -us⁶¹ *teonn.* terävästä, kivistä paukahtelevasta äänestä: naksahdella, naksua. | Kellon heiluri n:a. Päässäni niksaa ja n:a. [Lehmä] ammahti ilmaan ja jatkoi n:vin nivelin matkaansa taloa kohti aho. Hän potkaisee [ovea]: jo halkeilevat laudat ja sarranat n:vat ivalo.

naksahdella^{25*} frekv.v. -telu² *teonn.* < seur. | Nivelet n:televat. Harvaan n:televa kaappikello. Hän -- kuuli niiden [koivujen] jäätyneitten varpujen hiljaisen kahinan ja n:telun viiman kynsissä LINN.

naksahdut- tav:mmin naksaut-.

naksahtaa^{2*} mom.v. -(hd)us⁶¹ *teonn.* < naksaa. | Tyttö niiasi niin, että polvet n:htivat. Poika löi kantapänsä yhteen niin että n:hti. Lukko n:hti, ja ovi avautui. Kuului pistoolin varmistimen n:hdus. Taas kello n:htaa, ko-rahtaa ja lyö SILL.

naksahut- tav:mmin naksaut-.

naksautella^{25*} frekv.v. -telu² *teonn.* < seur. | Pöllö n:telee nokallaan. N. saksia. -- hän aivastaa n:teli aivan kuin pieni kissanpoikainen, joka on haistanut tärpättä Kianto.

naksauttaa^{2*} kaus.v. (rinn. *harv.* naksah(d)uttaa) < naksauttaa. | N. kantapänsä yhteen. N. vasaralla pöytään. N. sormiaan. Ampua n. Vastata, sanoa n. N. laatikko kiinni.

naksis onom.interj. = naks. | "N.", sanoi lukko ja lippaan kansi ponnahti auki AK.

naksu^a onom.v. -nta^{15*} *teonn.* naksaa. | Nivelet n:vat. Poro juoksi niin että koivet n:ivat. Taikinaa alustetaan, kunnes se alkaa n.

naksutella^{25*} frekv.v. -telu² *teonn.* < seur. **naksut/taa^{2*} kaus.v.** -us⁶¹ *teonn.* < naksua. | N. hampaitaan, sormiaan. Lintu n:taa nokkaansa. Kello n:taa seinällä. -- kelohongan harmaassa kyljessä takoa n:ti kirjosiipi tikka Kianto.

nakutella^{25*} frekv.v. -telu² *teonn.* < seur. **nakut/taa^{2*} onom.v.** -us⁶¹ *teonn.* nopeasta, tiheästi toistuvasta kevyestä hakkaamisesta: naputtaa, koputtaa. | N. kirjoituskoneella vastausta kirjeeseen. N. vasaralla. Tikka n:taa puuta. Kello, pikakivääri n:taa. Moottorin n:us 'poltto moottorin sylinteristä kuuluva hakaava ääni, joka johtuu polttoaineen ennen-aikaisesta syttymisestä (puristuksen vaikutuksesta)'. — *Yksipers.* Päässä n:taa. — *kuin nakutettu* täsmälleen, aivan oikein, ohjelman mukaan. | Sopii kuin n:ettu. Kaikki käy niin kuin n:ettu.

nakutusherkkyyys s. tekn. Moottorin n.

nallik^a s. 1. *puut.* lyhyt, tav. noin 40 cm:n pituinen halko; suurtavaran tyvestä leikattu tasauspätkä. | N:toita tehdään etupäässä Saimaan seuduilla. — *Yhd. havu-*, koivun. 2. *deskr.* puolikasvuisesta pojasta: nallikka. | Am-

pua, — tekö n:at! ivalo. -- näyttää n:assa polvi muuttuvan A.AAVA.

nallikkahalko s. = ed. 1.

nalja¹⁰ s. harv. pila, pilanteko. | -- ilo, n. virtasi vallaltaan LEINO.

naljailija¹⁴ tek. < seur.

naljaila²⁰ v. -u² *teonn.* laskea leikkiä, tehdä pilaa, pilailua. | N. jkn kustannuksella. Tytöille n:evia nuorukaisia. Viatonta n:ua.

naljasilmä a. kansanr. vrt. naljottaa. | -- vaihoit siskosi siveän / n:hän natohon! KAL.

naljata²⁵ v. harv. = naljailla.

naljotta^a deskr.v. Katsoa n. Istua n. -- jos olisi nähnyt pimeässä huoneessa kummituksen loukossa n:van PAKK.

nalkit^a v. varustaa nalkilla, kiilata. | -- nalkävyön kiinni kuin n:un vanteen KIVI.

nalkki¹⁴ s. puukiila, jota käytetään mm. halkoja ja puunrunkoja halkaistaessa ja eräissä puuliitoksissa; vrt. kiila, suude, vaaja. | Kiristää n:en avulla. Ukkosen n. 'ukonvaaja'. -mai^{nen} *kalta.* kiilamainen. | [Kasvin] lehdet ovat tyvestään n:set. Lintu, jolla on n. pyrstö.

nalkutella^{25*} frekv.v. -telu² *teonn.* < seur.

nalkut/taa^{2*} v. -us⁶¹ *teonn.* katkonaisesti, yksitoikkoisesti, us. jatkuvuudellaan hermostuttavasta, ärsyttävästä äänestä; us.: motkottaa, toruskella. | Hakata, lukea, puhua, soittaa n. Koira haukkua n:ti. N:tava ääni. Lopeta jo n:uksesi! -- jättäkäätkä tämä leukain n:us [= joutava riitapuhe] KIVI.

nalle⁶ s. last. ja *leik.* karhusta, karhunpojasta, lelukarhusta. | Korkeasaaren leikkisä n. Pikusiskon rakkain lelu oli suuri, karvainen n.

1. **nalli¹ s.** herkkää räjähdysainetta sisältävä kapseli, jollaista käytetään varsinaisen räjähdyspanoksen, miinan, patruunan yms. laukaisemiseen; vastaavanlainen paperikiekkonen, jollaisia käytetään pamauksen aikaansaamiseen lasten leikkipysyissä. | Iskulle herkkä, räjähtävä n. Iskuri iskee n:in. Varustaa n:lla. — *Yhd. kupari-*, messinki-, paperin.; isku-, sytitys-, sähkön.

2. **nalli⁴ s. harv.** 1. koira. | Lempoako nyt n:t kahta puolta luskuttaa? Kianto. N:t vinkuu, Kaisa kiroo, / mörää Mörökölle KIVI. — Tav.: Kuin n. kalliolla [= yksin, hylättynä] sp. Jäi kuin n. kalliolle. 2. = nallikka. | Pojan n.

nallia^{inen} deskr.s. = nallikka. | Oravan, pojan n. -- synnytit kerran seitsemän pientä n:sta KIVI.

nallielohopea s. nalleissa käytetty herkkä räjähdysaine, räjähdyselohopea. -hattu s. = nalli 1.

nallikka^{15*} deskr.s. puolikasvuisesta pojasta: napula, nalli(ainen). | Pahainen n. Pojan n. -- luvaten kerran oikein kuranssata Karkkulan nenäkistä n:a KIVI.

nallilaatikko s. nallien säilytyslaatikko. -lukko s. Kiväärin n. -naama a. kans. *halv.* pyöreä-naamaisesta henkilöstä. -pet^{to} s. N:osta puhutaan silloin, kun nalli ei syty tai sytytä panna, vaikka näkyvää syytä siihen ei ole. -pihdit s. *mon.* pihdit, joiden avulla nalli puristetaan tulilankaan kiinni. -pyssy s. leikkipistooli, jolla ammutaan paukahtavia paperi-

nalleja. -**rasia** s. -**reikä** s. räjähdysainekappaleeseen nallia varten porattu reikä.

nallit/taa²⁸ v. -us⁴¹ **teonn.** varustaa nallilla. | N. hylsyjä.

nam *interj.*, vars. *last.* tav. toistettuna ilmaise-
semassa, että jk on hyvän makuista, ma-
keaa. | -- veripalttuakin ja sylttimakkaraa, ai,
ai, nam-nam! **KARHUM.**

nami⁴ a. *last.* herkullinen, makea. | Se oli n:a.
— **S:sesti** karamelleista yms. | Tule ottamaan
n:a.

namu¹ s. *last.*, tav. *mon.* makeinen. | Maisku-
tella n:ja. N:t raidallinen kaunolle kahdelle
***MANN.** — **Yhd.** joulu-, suklaan.

namunen⁶³ *dem.s.*, tav. *mon.* = ed.

namusetä s. nimitys, jota käyt. sairaalloisen
sukupuoliviekkänsä tyydyttämiseksi lapsia luok-
seen houkuttelevasta miehestä.

namuspussi s.

nandu¹ s. Rhea, eteläamerikkalaisia, varsinais-
ten strutsien näköisiä lintuja.

nankiini⁹ s. *kut.* raidallinen t. yksivärinen, tav.
neliiniäinen puuvillakangas, jota käytetään
vars. tyyne- ja pukukankaana.

nanna¹⁰ s. 1. *last.* makeisista. | Tahtooko Liisa
n:a? 2. *murt.* isoäiti. | Voi onnetonta minua
n:ksi **HEFOR.**

napa^{10*} s. 1. perusmerk.: ihmisen (nisäkkään)
vatsan keskiviivalla oleva napanuoran arpi. |
Lapsen n. saattaa helposti tulehtua. Paita
ulottui hädin tuskin n:an asti. N:ansa tuijot-
tava fakiiri. | [Pyöreä] kuin kaalinkerä. Tus-
kin n:ansa näkee, varpaitaan ei kumminkaan
KARHUM. — **Alat.** Ajaa ruokaa n:ansa 'vat-
saansa'. 2. *kasv.* edeen liittyen. a. Jäkälän
sekovarren n. 'kohta, jolla jäkälä kiinnittyy
alustaansa'. Perunan n. 'mukulan ja maan-
alaisen varren haaran yhtymäkohta'. b. juu-
rikasvien pääjuuren ohuempi, suipeneva
kärkiosa. | Listittäessä on varottava napojen
leikkaamista, jottei mehu turhaan tihkuisi
pois. Litteä, navan kohdalta kovera kaskinau-
ris. 3. pyörän tms. keskusosa, jonka mukana se
pyörii akselin ympäri t. joka on kiinni akse-
lissa. | Pyörän osat ovat kehä, n. ja puolot.
Potkurin n. ja siivet. Vorokin n. 4. **maant.**
täht. Maapallon (maantieteellinen) n. 'akse-
lin (kumpikin) pää'. Päästä navalle, Jupite-
rin navat. Maapallon magneettinen n. 'lähellä
maantieteellistä (pohjois- ja etelä)napaa ole-
va kohta, johon maan magnetismi keskittyy'.
Taivaan n. 'maan akselin jatkeen ja taivaan-
kannen leikkauspiste (Pohjantähden ja Ok-
tantin tienoilla), jonka ympäri taivas näyt-
tää kiertyvän'. — **Yhd.** etelä-, pohjois-; pak-
kasn. 5. *fys.*; *syn.* kohtio, pooli. | Eri-, saman-
niminen n. a. magneettin (kumpikin) pää, johon
magneettinen voima keskittyy; *tekn.* erik.
sähkömoottorin ja -generaattorin magneetti-
navoista. — **Yhd.** etelä-, pohjois-; apu-,
kääntö-, pään. b. *sähkö.* virtalähteen kohta,
johon johdot kiinnitetään. | Pariston positiiv-
inen ja negatiivinen n. Napojen välinen pot-
entiaaliero. — **Yhd.** miinus-, plusn. 6. *mat.*
funktion äärettömyyskohta, pooli. 7. *kuv.* kes-
kiö, keskus, keskipiste. a. keskessä oleva koh-

ta. | Tervahaudan n. 'pohjan keskus, johon
terva valuu'. Meren n. (myt., tav. ☺). Hui-
masti lensivät hänen suksensa alas Savukan-
kaan navalta [= huipulta] **IVALO.** b. keskei-
nen, tärkeä paikka, henkilö tms. | Rovaniemi
on koko Lapin läänin n. Anttilan isäntä oli
pitäjän n., jonka ympäri kaikki pyöri. — Liit-
tyen kohtaan 5. | Helleenisen hengen kaksi
n:a, apolloninen ja dionyysinen **KOSKENN.**

napa-**akseli** s. *mat.* napakoordinaatiston perus-
suora. --**alue** s. *maant.* napapiirin rajoittama
alue etelä- ja pohjoisnavalla. --**aukko** s. Si-
sämykset tunkeutuivat ulos n:osta. --**etäisyys**
s. *täht.* taivaankappaleen kulmaetäisyys tai-
vaannavasta. --**haava** s. *lääk.* Vastasyntyneen n.
napahdut-*tav:*mmiin napaut-.

napa hirsi s. Miilun, telttakaton n. 'keskellä
oleva pystytuki'. --**hiukkanen** s. *biol.* solun
keskusjyvänen.

napahtaa²⁸ *onom.v.* napsahtaa, kopahtaa.

napahut-*tav:*mmiin napaut-.

napailmasto s. napaseudun ilmasto.

-napainen⁶³ *poss.a.* < napa, vars. 5. | Kaksi-
monin.

napaisuus⁶⁵ *omin.*; *syn.* navallisuus, polariteetti.
1. *fys.* Kohtion n. 'positiivisuus t. negatiivis-
uus'. 2. *kasv.* korkeampien kasvien varressa
ja juuressa ilmenevä latva- ja tyvipuolen ero,
joka ilmenee esim. siten, että leikatun kappaleen
latvapäästä kasvaa versoja, tyvipäästä
juuria. 3. *yhd.* ks. -napainen.

napa jako s. *sähkö.* -jänis s. *Lepus arcticus*, eräs
pohjoinen jänis(laji). -**jännite** s. *sähkö.* virta-
lähteen napojen välinen jännite, kohtiojännite.
| Generaattorin, pariston n. -**jää** s. Ret-
kikunta eksynyt n:lle. -**jäätikö** s. Luokse pää-
semättömät n:öt. -**kaira** s. *kansat.* kiinteillä
vääntösarvilla varustettu kaira, jonka varsi
päätyy rintaan painettavaan, pyörivään keh-
rään. | Ei kirves kivehen pysty, n. kallioon
sl. -**kelkka** s. huvitteluväline: salkoon kiinni-
tetty kelkka, jota pyöritetään paalun ympäri.
-**ken[kä]** s. *sähkö.*; *syn.* kohtiokenkä. | Hevosen-
kenkämagneetin molemmissa päissä on jat-
keet, ns. n:gät. -**keskinen** a. napaseudun ympä-
ristöön kuuluva, rajoittuva, sirkumpolaari-
nen. | Usealla eläinlajilla on n. levinneisyys.
-**ketu** s. = naali. -**kivi** s. röykkiön keskellä
oleva isoin kivi. — **Erik.** Pyökin n.

napak[ka]^{10*} a. -asti *adv.* -kuus⁶⁵ *omin.* navak-
ka, näppärä, terhakka, topakka. | N. pakkanen.
N. poika. Vastata n:asti.

napa/koetin n. *sähkö.* koje, jolla määritetään,
kumpi sähkövirtalähteen navoista on positiiv-
inen, kumpi negatiivinen; *syn.* kohtiokeotin.
-**kohju** s. *lääk.* sisälmyksien tunkeutuminen na-
han peittäminä napa-aukosta, napatyry. | N:t
ovat tavallisimmin synnynnäisiä. -**kolmio** s.
mat. annetun pallokolmion kärkien napaympä-
röiden muodostama pallokolmio. -**koordinaa-
tisto** s. *mat.* tasokoordinaatisto, jonka muodos-
tavat annettu piste, origo, ja siitä lähtevä
puolisäde, napa-akseli. | Pisteiden aseman n:ssa
määrittää sen etäisyys origosta ja näiden pis-
teiden yhdysjana ja napa-akselin välinen kul-
ma. -**korkeus** s. *täht.* taivaan navan kulma-

etäisyys jnk maanpinnalla olevan paikan horisontista. | Paikan n. ilmaisee myös sen kulmaetäisyyden päiväntasaajasta, maantieteellisen leveyden. -**kymppi** s. *urh.* kymppin keskukseen sattunut laukaus. -**laakeri** s. *tekn.* Polkupyörän n. -**laskimo** s. vrt. napasuoni. | N. tuo verta sikiön sydämeen. -**lento** s. Venäläisten n:n. -**luku** s. 1. *sähk.* Moottorin n. 2. *sot.* napapohjoisesta laskettu suuntakulma 6000-jakoisina piiruinä. -**maa** s. *maant.* tav. *mon.* maapallon napoja ympäröivät maat. | Pohjoiset eli arktiset ja eteläiset eli antarktiset n:t.

1. **napamai**nen a. vrt. ed. | Ilmasto on n:sen kylmä.

2. **napamainen** *kalta.* < napa. | N. syvennys. **napamanner** s. Eteläinen n. -**meri** s. tav. Pohjoisesta jäämerestä. -**mies** s. tav. hiukan *ark.* tärkeä, keskeinen henkilö. | Hän on yhdistyksen n:hiä. -**muija** s. *kans.* kättilö, lapsimuija. | -- peskäämme itsemme puhtaiksi kuin olimme lähteneet napa-muijan nopsista kourista kivi.

napanteri s. *ark.* = napaus 3. | -- haluatko pienen n:n? JÄRVENT.

napanuora s. nuoromainen muodostuma, joka yhdistää sikiön istukka. | Leikata, sitoa n. Ravintonsa sikiö saa n:nuoran välityksellä. -**paperi** s. *sähk.* erikoisvalmisteinen, napakoetimenä käytetty paperi. -**pari** s. *sähk.* Moottorin n:n luku. -**piiri** s. *maant.* leveyspiiri, jonka kulmaetäisyys navasta on 23 1/2°. | Pohjoinen, eteläinen n. N:n sisäpuolella näkyy keskikesällä keskijön aurinko. -**pin**ta s. *sähk.* Moottorin n:nat. -**piste** s. vars. *maant.* N. liikkuu hiljalleen. -**pohjoinen** s. *sot.* meridiaanin pohjoiseen osoittama suunta; vrt. neula-pohjoinen. -**projekti**o s. karttaprojekti, jonka sivuamispiste on navalla. -**puu** s. *kans.* Heinäsuovan, kiikun, luomapiuden n. -**pyörre** s. *metrl.* napaa kiertävistä ilmavirroista. | Suomi kuuluu pohjoisen n:teen piiriin. -**pyörä** s. *sähk.* roottori. -**rauta** s. Kiikun, myllyn n. -**reikä** s. Pyörän n. -**retkeilijä** s. -**retki** s. retki pohjois- t. etelänavalle t. napaseudulle. -**retki**-**kunta** s. Amiraali Byrdin n. -**ruuvi** s. *sähk.*

napaseudun/tutkija s. Ansiokas norjalainen n. Nansen. -**tutkimus** s.

napaseutu s. Napaseudun ilmasto, kasvillisuus. N:jen asukkaat. -**asema** s. napaseudulle perustettu havainto-, radio-, tutkimusasema. -**kansa** s.

napa/side s. *lääk.* N:sidettä käytetään suojaamaan napaa, kunnes napatynkä on pudonnut ja napahaava parantunut. -**sieni** s. *lääk.* herneen kokoinen, navan pohjukasta esiin puhjennut jyväskudaskasvain. -**sika** s. *Dicotyles* taju, Etelä-Amerikan metsäseuduissa asuva sikaeläin. -**solu** s. *biol.* Alkiorakkoon kuuluu kaksi n:a, jotka yhtyvät ja muodostavat sekundäärisen alkiorakko- l. keskittuman. -**suon**i s. 1. *el.* verenkiertoa emon ja sikiön välillä välittävä suoni. | Alkion verisuonet jatkuvat ulkoiseksi n:eksi, jonka haarat ovat kiinni emon ruumiissa. 2. *kasv.* Siemen kiinnittyminen emilehteen n:ella. -**susi** s. suden poh-

joisamerikkalaisen muunnoksen valkoinen, arkittinen muoto. -**säde** s. napaan päättyvä (maapallon) säde.

napata *v.* 1. siepata, kaapata, kopata. | N. itselleen. N. käteensä. N. jtk toiselta. N. varas kiinni. Kettu n:pasi kanatarhasta kanan. Poika n:pasi lakiin naulasta. Vihollisen kuuntelulaitteet voivat n. äänen. Sitä Taavia, n:pasi [= suikkasi] suuta! LARNK. — *Erik.* a. tarttua, tärpätä. | Ahven n:paa onkeen. Jo n:pasi! [Muurahainen] n:pasi -- leukapihtinsä toukan leukapieleen KARHUM. b. anastaa, ottaa, varastaa. | Kukahan sen on n:annut? 2. lyödä nopeasti ja kevyesti, kopauttaa, napauttaa, näpsäyttää. | Kun paraa "n:ataan" lusikalla, katkeaa emännän jalka M.HAAVIO. -- lasta on n:attava sormiin SILL. -- mies vihastui ja n:pasi vaimoan korvalle E.LAMPÉN. -- n:pasi viiskymmenpennisen pöytään HEPOR. — *Erik.* napsauttaa, näpätä. | N. valokuva. Jos on hämärä, niin sopii n. valoa KARHUM. -- n:pasi oven lukkoon LEHT. — *Urh.* 3000 m:n kohdalla n:attu väliäika.

napa/taatta s. *kans. halv.* lyhytkasvuisesta ihmisestä. | -- sinä kuus-tuumainen Eeroseni, sinä napa-taatta kivi. -**talo** s. suuri, rikas talo. -**tau**ti s. *lääk.* napaan paikallistunut tauti. | N:dit aiheutuvat napaan joutuneista bakteereista. -**tukki** s. napapuu, -hirsi. -**tulehdus** s. *lääk.* Vastasyntyneen n. -**tutkija** s. napaseuduntutkija. -**tutkimus** s. napaseuduntutkimus. -**tyrä** s. *lääk.* = napakohju. -**tähti** s. *täht.* taivaan navan lähellä oleva tähti (vars. Pohjan-tähti).

napaus s. 1. hiljainen, napsahtava ääni, kopaus, napsahdus. | Arkun kannen, kameran n. 2. kevyt isku, näp(s)äys, napautus. | Hiljainen, kevyt n. Piiskan n. Antaa pallolle n. — *Kuv.* Se oli hänelle terveellinen n. 'hyvä opetus'. 3. *ark.* väkijoumariyppä, napsu, tuisku. | Pieni, tuima n. Ottaa pultista n. -- veti poveltaan viinapullon ja tarjosi miehille n:kset TOPPILA.

napautella *frekv.* < seur.

napaut/taa *kaus.v.* -us⁶⁴ *teonn.* (rinn. napah(d)uttaa) (< napahtaa) iskeä kevyesti, kopauttaa, napsauttaa. | N. vasaralla. N. sormiaan. N. lasiin, pöytään. Mies n:ti kannen kiinni. Poika n:ti ketun hengiltä. Puheenjohtaja n:ti asian päätökseen. — *Kuv.* Oikeus n:ti miehelle sakon. Sanoa n. -- sellaisia poikia, että n:ta-kaapas nokalle, niin ymmärrätte! LEINONEN.

napa/vaihtaja s. puhelinkeskuksissa hälytysvirran antamiseen käytetty laite. -**valtimo** s. vrt. napasuoni. | Sikiön n. -**varsi** s. 1. *anat.* napanuora. | Lapsen n. leikataan pois sakilla. 2. *kasv.* Siemenaiheesta on hyvin pitkä n. -**virta** s. *maant.* napaseudulta päiväntasaajalle päin kulkeva kylmä merivirta. -**voimakkuus** s. *tekn.* Magneetin n. -**vyö** s. vastasyntyneen kapaloimisvaatteisiin kuuluva, noin metrin pituinen ja 10 cm:n levyinen vaate-, tav. flaneli-kaista. | N:tä käytetään myös napatyrän parantamiseen. -**vyöhyke** s. *maant.* Eteläinen n. -**ympyrä** s. *mat.* se pallon isoympyrä, jonka pisteiden etäisyys annetusta pallon pinnan pisteestä on 90°. -**yö** s. napapiirissä se pisin aika,

jolloin aurinko ei lainkaan nouse, polaariyö. | N:n pituus kasvaa, mitä lähemmäksi napaa tullaan — aina kuuteen kuukauteen asti.

napeloida³⁰ v. sormillaan kömpelösti availa t. kiinnittää nappeja, nauhoja tms., näpelöidä, näprättä. | N. solmuja auki. N. sormillaan. Hänellä ei olisi ollut aikaa turhan n:miseen KARHUM.

nappero² *deskr.s. kans.* pienikokoisesta henkilöstä, tav. lapsesta; myös esim. pienestä perunasta. | Pojan n. Kolmivuotias n. Pienestä n:sta alkaen.

naperrella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* nakerrella, näperrellä. | -- elukka, joka n:telee pienellä, hyvin nopeasti veputtavalla turvallaan herneen helpeitä AHO. -- kihtihiiri taas n:telee KARHUM. -- n:telee leipurista tuotua rusinapappista vehnävaaria LEINONEN. — N. puukolla, taltalla, -- n:rellen talvitöitään lusikoita ja kauhoja LEINONEN.

napertaa⁶ v. *harv.* vrt. ed.

napill(a)n, -e(en) *adv.* ks. nappi.

napillinen⁶³ *poss.a.* < nappi. | N. pusero, tasku.

napin *adv.* ks. nipin napin.

napin¹ *kolo*, -läpi s. = napinreikä.

napinoida¹⁸ v. -nti^{1*} *teonn.* napista.

napinreikä s. kankaaseen tms. nappia varten leikattu (ja ommeltu) reikä, napinläpi. | Ommella napinreikiä. Kukka napinreissä. -**kone** s. kone, joka valmistaa napinreikiä. -**pisto** s. *käs.* napinreikien reunojen, silmujen yms. vahvistamiseen käytetty erikoispisto. -**sakset** s. *mon.* erikoismalliset sakset, joilla napinreikiä leikataan. -**silkki** s. napinreian reunojen vahvistamiseen käytetty silkkilanka.

napisja¹⁴ *tek.* < seur. | Tyytymätön ruikuttaja ja n.

napi²⁴ v. -na¹⁴ *teonn.* 1. osoittaa tyytymättömyyttään, nurkua, nurista, nureksia. | Tyytyi n:sematta kohtaloonsa. -- koko Israelin kansa n:si Moosesta ja Aaronia vastaan vt. -- hänen ruumiinsa n:si tätä työtä vastaan HELVI HÄMÄLÄINEN. Tyytymättömyyden n:na. 2. *onom.* *harv.* napsaa, kapista. | Poron sorkat n:sevat.

napitella^{28*} *frekv.v.* < napittaa.

napiton²⁷ *kar.a.* < nappi. | N. takki.

napit²⁴ v. 1. panna pukine tms. napeilla kiinni. | N. kiinni. N. kengät, liivit, puku. Ylös saakka n:ettu puku. Olkapäältä n:ettava paita. — N. auki → avata napit. 2. varustaa napeilla. | Räättäli n:ti takin. Puku on n:tamista vaille valmis. 3. *deskr.* tuijottaa silmät napillaan. | Hän katsoo n:ti minua kuin heikkopäistä AK. -- kirkkailla silmillään n:taen KARHUM.

napittamaton²⁷ *kielt.a.* N. takki.

napitus⁶⁴ s. 1. napittaminen. | Takin n. ei vienyt paljon aikaa. 2. napit, nappirivi. | Takissa on yksin-, kaksikertainen n. — *Yhd.* etu-, pillo-, sala-, sivun.

napituskoukku s. Kengän n. -**silmukka** s. vaatteen reunassa oleva nauhasilmukka, jolla reuna kiinnitetään toisessa reunassa olevaan nappiin.

napolilainen⁶³ a. ja s. — *Mus.* N. koulukunta, tyyli, seksisointu.

napolin¹ *kelta* s. eräs oranssiväri, lyijyn ja antimoinin yhdiste. -**keltainen** a. ja s. vrt. ed.

napostella²⁸ *deskr.v. kans.* suorittaa jtk työtä hiljalleen, pieninä erinä, vähän kerrallaan. | N. solmuja auki. Istui voileipää n:en. Haukkua, moittia n.

1. **nappa**¹⁰⁰ s. *vaihl.* ks. nippa.

2. **nappa**^{10*} s. *nahk.* = nappanahka. -**hansikas** s.

nappaila²⁹ *frekv.v.* -u² *teonn.* < napata. | -- n:tu joku haukikin katiskasta Kianto. Panu -- n:i vasaralla [arpakannuksen] kalvoa varovasti joka tahoita AHO.

nappais²¹ v. -u² *teonn.* 1. *mom.* < napata. | HPS n:i pari pistettä. 2. *onom. murt.* -- kello käydä n:ee seinällä AHO.

nappanahka s. määrätavalla parkittu nahka, jota käytetään vars. käsineiden valmistukseen.

nappau⁶⁴ *teonn.* < napata. | Kalan n. ongesa. Valokuvan n. [Jokainen kellon] n. on -- kolkutusta omalletunnolleni AHO. — Hänestä et saa kunnon n:sta [= otetta] koskaan [painissa] KIVI. -- riitoja, tuimua n:ksia [= yhteenottoja] milloin mistäkin syystä KIVI.

nappi^{1*} s. 1. tav. kiekkomainen kappale, joka esim. jhk pukimen osaan ommeltuna ja toisessa olevan reiän t. silmukan läpi pistettynä pitää näitä kiinni toisissaan t. on vain puvun koristeena. | Luinen, pyöreä n. Liivin, paidan, takin n. Avata n:pin. Panna n. kiinni. N. lähtee irti. Ommella n. — Heittää n:pia kuoppaan. Pelata n:pia. — Silmät pyöreät kuin n:it. — *Ark.* Luutnantin n:it 'kaulusruusukkeet, "tähdet". Antaa jklle n. otsaan 'ampua kuoliaaksi'. — *nappissa*, -piin (*adv.*) napitettuna. | Panna takkinsa tiukasti n:piin. — Suu n:issa 'kiinni'. — *napilla(an)* -ille(en) (*adv.*) Katella silmät n:illa 'silmit pyöreinä, tuijottaen (hämmästyneenä, jännittyneenä)'. Silmät menevät n:illeen. — *Yhd.* helmiäis-, kangas-, kulta-, luu-, messinki-, puun.; koriste-, leijona-, niska-, painon.; housun-, kalvosi(me)n-, kauluksen-, liivin-, paidan. 2. yl. napin muotoinen esine, nappula. | Sähkökellon n. Painaa n:pia. Vääntää katkaisimen n:pia. — *Kuv.* Kaikki on valmista: ei tarvitse muuta kuin painaa n:pia, niin toiminta alkaa. — *Yhd.* kytkin-, käyntiainpano-, sähkön.; suklaa-, voi-, värin. 3. eräissä vähäistä määrää t. jtk halpaa kuvaavissa sanonnoissa. | Ei meillä n:illa pelata! Eihän siihen minun syytänä ollut, ei n:in eestä MERIL. Juuri n:illa piti [= oli vähällä], ettei saanutkin yhtä ruipeloa häntäjouhista kiinni KARHUM. — *napilleen* (*adv.*) jorkoin, täsmälleen. | Aivan n:illeen yhtä paljon. Hän sanoi n:illeen näin.

nappia^{17*} *frekv.v.* < napata. | N. palkintoja.

nappi¹ *herra* s. *kans. halv.* univormupukuinen herra, virkamies; sotilas. | -- pappi Sinusta tulee eikä mikään n. Kianto. -**kauppi** s. Perustaa n. — -- jäi siksi aikaa puotiin päättelämään pienempiä lanka- ja n:ojaan KARHUM. — *Kuv.* toiminnasta, joka on vähämerkityksistä, jossa käsitellään vähäarvoisia asioita, nappipeli. | Pellavan viljely ei olekaan mitään n:aa. N. saa loppua, nyt pelataan isoilla pa-

noksilla. **-kauppia** s. s., tav. halv. -- hyvätkin kamasaksat ja n:at riirus. **-kenkä** s., tav. mon. kenkä, joka kiinnitetään jalkaan napin t. nappien avulla;) (nauhakenkä. **-koukku** s. napituskoukku. **-kuoppa** s. eräs lasten peli. | Heittää, pelata n:a. **-kuoppasilla** s. vaill. vrt. ed. | Olla n. Ruveta n:e.

nappimainen ¹³ kalt.a. N. pahka.

-nappinen ¹³ poss.a. Kiiltävä-, korea-, kultan-, kolmi-, viisin.

nappi ¹³ nukke s. nappeja lankaan pujottamalla tehty nukke. **-peli** s. = kirppupeli. — Kuv. = nappikauppa 2. **-rasia** s. tav. useaan erikokseen osastoon jaettu rasia t. laatikko, jossa nappeja säilytetään. **-rivi** s. Kaksi n:ä. Päälystään n:t. Hanurin n:t.

-nappirivinen poss.a. Yksi-, kaksin.

nappisilla ¹³ s. vaill. tav. nappikuopasta. | Olla n.

nappisilmä kans. 1. s. pyöreistä, tav. pienistä, tummista silmistä. 2. a. = seur. **-silmäinen** a. vrt. ed. **-tehdas** s.

nap ¹³ po¹³ s. kans. alk. puusta kovertamalla tehty, nyk. myös metallinen lyhytvartinen ammenusastia, **-kauha**; vrt. kippo. | Koivunpähkinäinen n. Ammentaa vettä n:olla. -- jäi seisomaan kuin kivettyneenä n. huulillaan n. NORTAMO. — Yhd. kuparin; piimä-, vesin.

nappula ¹² s. 1. pieni, us. lyhyt (matala), lieriömainen kappale; vrt. nappi, tappi, palikka, pulikka. | Soittokellon n. 'se osa, johon painetaan'. Kiertää, painaa, vääntää n:aa. Jalakapallokengissä käytetään kumisia n:oitaa. Hänellä oli vaateaulakossa oma vakituinen n:ansa. — Erik. pelinappula. | Šakkipelissä on mustia ja valkoisia n:oitaa. Koronapelin n:at. Ruotsi oli vain vähäpätöinen n. suurvaltain pelipöydällä. — Yhd. puun; arpa-, paketti-, peli-, soitto-, sähkö-, šakki-, vaaten. 2. kuv. ark. a. pienikokoista henkilöistä, tav. alakäisestä pojasta. | Polvenkorkuinen, vähäinen n. Piian, pojan n. -- kerhoon he liittyvät joka n. KARHUM. b. (lyhyistä) jaloista. | Koe-tapas liikutella noita n:oitasi hieman nopeammassa tahdissa!

nappularattaat s. mon. kans. ajelurattaat, joiden korin laidat ovat nappuloista.

naps ¹³ onom.interj. napsahtavasta äänestä; vrt. nips. | N., ja valo sammui.

napsaa ¹³ onom.v. (tav. vain prees.-vartaloisia muotoja) kevyesti paukahtelevasta äänestä: napsahdella, napsua. | Jonka ei jalka kapsa, sen ei suu napsa sl.

napsahdella ¹³ ¹³ frekv.v. -telu² teonn. < napsahtaa.

napsahdut -tav:mmin napsaut-.

napsahtaa ¹³ ¹³ mom.v. -(hd)us¹³ teonn. < napsaa. | N. poikki. Lukko n:hti auki. Rasian kansi n:hti kiinni. Kiväärin varmistin, korkki n:htaa. Kantapäät n:htavat yhteen. Lyhyt, terävä n: (hd)us.

napsahut -tav:mmin napsaut-.

napsa ¹³ ¹³ v. harv. napsaa; napsuttaa. | -- laulan ja n:an vielä sormianikin kiivi.

napsautella ¹³ ¹³ frekv.v. -telu² teonn. < seur.

napsauttaa ¹³ ¹³ kaus.v. (rinn. harv. napsah(d)uttaa) < napsahtaa. | N. poikki. N. sormiaan.

Ampua, kirotta, lyödä n. Mies n:i hevostaan ohjaksilla.

napse ¹³ ¹³ onom.s. napsahtelu, napsaminen. | Hiljainen, yhtämittäinen n. Jalkojen, kameroiden n.

napsia ¹⁷ v. napsahtelevaa ääntä synnyttävästä toiminnasta. | Ampuja n:i linnun toisensa jälkeen. N. lasta risulla. N. päreitä nauiloilla kiinni. N. langat poikki. Tyttö n:i tähkäpäitä taskuunsa. N. [= naukailla] viinaa. Kirotta n. **napsis** ¹³ ¹³ onom.interj. = naps. | N. vain, niin kauris Apollo oli varpusen suussa *TARK.

napsu ¹³ s. kans. viinaryyppyy, naukku.

napsuja ¹³ ¹³ onom.v. napsahdella, napsaa. | Pakkainen n:u nurkissa. Poron kaviot n:vat. Taiminaa alustetaan, kunnes se alkaa n. -- kamiina n:u kuumuuttaan U.KARRI.

napsutella ¹³ ¹³ ¹³ frekv.v. -telu² teonn. < seur.

napsuttaa ¹³ ¹³ ¹³ kaus.v. -us¹³ teonn. < napsua. | Ampua n. N. sormiaan. N. vasaralla. Kello, sydän n:taa. Tikka n:taa seinää.

napuk ¹³ ¹³ ¹³ s. kans. nappula, nuppi, tappi. | Siirtää, vääntää koneen n:oitaa. — Kuv. Mokokakin n. Pieni, polvenkorkuinen n. — Yhd. puun. — Erik. 1. anat. Kohdussa erotetaan runko, kaula ja n. 2. kal. Hyljekeihään n. eli kuokka 'keihään päässä oleva erillinen, pitkään nuoraan kiinnitetty terä'.

naputella ¹³ ¹³ ¹³ frekv.v. -telu² teonn. < seur. | N. vasaralla rapausta irti. N. kirjoituskonetta.

naputtaa ¹³ ¹³ v. -us¹³ teonn. koputtaa, nakuttaa. | N. kynällä, vasaralla. N. ikkunaan, oveen. N. jalallaan tahtia. Suutari n:taa kenkää. Moottori n. — Erik. korttipelissä: koputtaa (pöytään) merkiksi (mukaan tulosta, panoksen kahdentamisesta).

narahdella ¹³ ¹³ ¹³ frekv.v. -telu² teonn. < narah-taa. | Sängyn n:telu. N:televat kengät. — Sorsa n:teili silloin tällöin aho.

narahdut -tav:mmin naraut-.

narah ¹³ ¹³ ¹³ ¹³ mom.v. -dus¹³ teonn. < narista. | Kaivonvintti, ovi, portti, sarana n:taa. Haukotteli niin että leuat n:tiivat. Pirta piukki, polkimet n:tiivat PAKK. -- n:ti ukko ivanaurun, joka rätisi ihan kuin olisi kuivia päreitä pirstonut LEINONEN.

narahut -tav:mmin naraut-.

narajaa prees. ks. narista.

narautella ¹³ ¹³ ¹³ frekv.v. < seur.

narauttaa ¹³ ¹³ ¹³ kaus.v. (rinn. harv. narah(d)uttaa) < narahtaa. | N. hampaitaan. Poika n:i ovea.

nardus ¹³ s. hyväntuoksuinen itämainen rohdos (öljy t. voide). | Kuninkaan istuessa pöydässään tuoksui minun nardukseni kaiken aikaa vt. **-voide** s. -- alabasteripullo täynnä oi-keata, kallista n:tta vt. **-öljy** s.

nargile ¹³ s. vesipiippu.

nari ¹³ s. kans. käden t. jalan nivelkohdan tauti, jonka johdosta nivel liikuteltaessa synnyttää narisevan äänen.

narikka ¹³ ¹³ s. = narinkka.

narin adv. ks. nurin narin.

narinkka ¹³ ¹³ s. kans. (rinn. narikka) pikkukau-pustelijoiden puoteja sisältävä rakennus t. ra-

kennusryhmä; käytettyjen tavaroiden osto- ja myyntiliike, diverssi-, sekalaiskauppa.

narista¹ *onom.v.* -na¹⁴ *teonn.* tiheästi toistuvasta, soinnittomasta, ei terävästä t. korkeasta äänestä puhuttaessa: kitistä, käristä, narskua, natista, naukua, ratista. | Saranoiden n:nä. N:sevat kengät. Lumi narajaa jalkojen alla. Puhua n:sevilla vanhan miehen äänellä. -- sorsat n:sten lentelivät kivi. -- kyllä ne tiedetään tämän nurinan ja n:nan pohjimmaisest syyst KARHUM.

naristaa² *kaus.v.* tav:mmin narisuttaa.

naristella²⁸ *frekv.v.* < ed. | N. saappaitaan.

naristuttaa²⁸ *kaus.v.* < narista. | N. hampaitaan. -- hänen astuntansa n:i yläkerran portaita U.KARRI.

narkoomaani¹ s. = narkootikko. -**mania**¹⁵ s. sairaallinen huumausaineiden väärinkäyttö.

narkoosi⁰ s. *lääk.* hermoston huumausaineiden leikkauksen tm. tuskallisen toimenpiteen kivutonta suorittamista varten, nukutus; vrt. kuoletus, puudutus. | Kirurginen n. Potilaalle annettiin n. Herätä n:sta. — *Yhd.* eetterin. -**eetteri** s. narkoosissa käytetty puhdistettu eetteri. -**lääkäri** s. Sairaalan n.

narkootikko² s. huumausaineiden väärinkäyttäjät, narkomaani.

narkoottinen²⁸ a. -sesti *adv.* -suus²⁵ *omin.* huumausaine, kivuttomuutta, tajuttomuutta, tunnottomuutta synnyttävä; narkoosia koskeva, siihen liittyvä. | Tupakka, hasiä ja opiumi ovat n:asia, n:sesti vaikuttavia nautintoaineita.

narkotiini¹ s. *farm.* eräs opiumin alkaloidi.

narkotisoida¹⁸ v. *lääk.* -nti¹ *teonn.* nukuttaa. | Potilas n:daan.

narrailla²⁹ *frekv.v.* -u² *teonn.* < seur. | N. tyttöjä. N. ahvenia. N. rahoja tyhmiltä ihmisiltä. N:i tullimiehiä.

narraita³⁵ v. -us¹⁴ *teonn.* puhua perättömiä, valheella (us. pahaa tarkoittamatta, lievästi, vaarattomasti); huiputtaa, peijata, pittää; houkutella, viekoitella. | Älä n:a! — Poika n:a tyttöä. Hän on jo luonnostaankin helposti n:tava. Ovat n:nneet häneltä talon. Ei se ole narri, joka n:a, vaan se joka antaa itseään n. sl. Matti, kalamies, n:si särkeä uuden onkikalurinsa nokassa KARHUM. — N. jku teke-mään jtk. Ettes vähän hapee n. itsellesi toisen kunniallista morsianta kivi.

narrautua¹⁴ *pass.v.* < ed. | Vihollinen n:u hyökkäämään ennen aikojaan.

narrji¹ s. helposti nenästä vedettävä, narrattava t. naurettava, hassunkurinen henkilö. | Tyhmä n. Suuri n. Olin n. kun uskoin häneen. -- sen viettäviä viiksinaamaisia n:ēja kivi. — *Erik.* 1. *hist.* henkilö, jonka tehtävä oli huvittaa isäntäänsä ja tämän vieraita sukkeluudellaan, tyhmyydellään t. muodottomuudellaan. | N:in hiippa. N:in tiuku. — *Yhd.* hovin. 2. eräissä sanonnoissa. | Pitää jtk n:inaan 'tehdä jksta pilaa, huvitella jkn kustannuksella'. Joutua naisten n:iksi. En rupea teidän n:iksenne! Sinne tulivat herrat ja n:it 'kaikenlaiset ihmiset, oppineet ja oppimattomat'.

narrimainen²⁸ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus²⁵ *omin.* naurettava, irvokas, koomillinen, turha, ty-

perä. | N. mies, yritys. Käyttäytyä n:sesti. **narrinhiippa** s. narrien käyttämä, us. kaksihaarainen, tiuilla varustettu hiippa. -**juhla** s. *hist.* keskiajalla jouluviikkoina vietetty hilpeä kansanjuhla. -**kaapu** s. -**pele** s. = narripeli. -**puku** s.

narriinäytelmä s. keskiajalla etenkin Ranskassa suosittu näyttämöllinen pilaesitys, joka oli tapahtuvinaan narrien maailmassa ja jossa esiintyjät olivat narrinpuvussa. -**pele** s. humpuuki, ilveily, turhanpäiväinen pilanteko, narrimainen toiminta. | Elämän n. Kaikki oli vain mielikuvituksen n:ä. Mitä n:ä tämä on! **narritella**²⁸ v. *kans.* 1. narrata, narralla. | Älä joutavia n:tele pärvär. 2. käyttäytyä narrimaisesti, höpsötellä.

narriu²⁵ s. narrimaisuus. | -- naiivisuutta n:teen asti sll.

narseini¹ s. *farm.* eräs opiumin alkaloidi.

narsismi¹ s. eräs sukupuoli-vietin harhautumis-ilmiö, omaan ruumiiseen kohdistuva eroottisen viehtymys.

narsissi⁰ s. Narcissus, sipulikasveihin kuuluvia koristekasveja. — *Yhd.* kelta-, valkon.

narsisti¹ *nen*²⁸ a. -sesti *adv.* -suus²⁵ *omin.* vrt. narsismi. | N. itseihailu.

narskaa⁰ *onom.v.* narskahdella, narskua.

narskahdella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < narskahtaa.

narskahdut -tav:mmin narskaut-.

narskahduttaa²⁸ *mom.v.* -dus²⁴ *teonn.* < narskaa. | Hampaat n:tavat. Lumi n:taa. [Löi toista] nyrkillä leuankärkeen, niin että tukeva niska n:ti WALTARI.

narskahut -tav:mmin narskaut-.

narskauttaa²⁸ *kaus.v.* (rinn. *harv.* narskah(d)uttaa) < narskahtaa. | N. hampaitaan.

narske²⁸ *onom.s.* narskahdeltu, narskunta. | Askelten, hampaiden n. -- hän sai tallin kaikkumaan syömisestä n:esta SEPPÄNEN.

narsku¹ s. 1. *el.* = sotka. 2. *kasv.* = sinappi. — *Yhd.* pelton.

narskuja¹ *onom.v.* -na¹⁴, -nta¹⁵ *teonn.* kirskaa, narista, narskaa. | Hampaat n:tavat. Lumi n:u jalkojen alla. Uutuuttaan n:tavat saappaat.

narskutella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.

narskutaa²⁸ *kaus.v.* -us²⁴ *teonn.* < narskua. | N. hampaitaan. Lapsi n:ti tyytyväisenä korpua. Hilpeä, yksitoikkoinen n:us. -- keväiset sorsat n:tivat pajupehkojen suojassa J.SAULI.

narssu¹ s. *harv.* huono nainen, narttu. | Roomassa -- hallitsit portot, n:t ja naasikat kivi.

nartta¹⁰ s. *kansat.* kevytrakenteinen, pohjoisten kansojen käyttämä koira- ja pororeki.

narttu¹⁸ s. 1. naaraskoira (t. -susi, -kettu). | Kiimainen n. — *Yhd.* ajokoirat, setterin. 2. *halv.* huonosta naisesta. | Sohvakulmassa puoli-alaston, naurava n. LEINONEN.

1. **narui**¹ s., vars. *ark.* nuora. | Sitaista n:lla kiinni. — *Yhd.* paketti-, puoti-, pyykkini.

2. **narui**¹ *onom.s.* *harv.* narina; vrt. nauku. | Kengissä on n:a.

nasaa¹ s. *fon.* konsonantti, jonka ääntyessä ilmapirta kulkee nenäontelon kautta suuväylän ollessa sulkeutuneena, nenä-äänne, nasaa-li-, nenäkonsonantti. | N:ēja ovat m, n ja η.

Vokaalit, lateraalit ja n:it kuuluvat aukkoään-teisiin 1. resonantteihin.

nasaalikonsonantti *s. fon.* nasaalinen konso-nantti, nenäkonsonantti, nasaali.

nasaalinen¹³ *a. fon.* jonka ääntyessä nenävyälä on avoin; *syn.* nenäsointinen. | N. konsonantti, vokaali. N. ääntämys.

nasaalistua¹ *v. fon.* saada nasaalista sävyä, nasa-loitua. | N:nut äänne.

nasaalivokaali *s. fon.* nasaalinen vokaali, nenä-vokaali, naso-oraali. | Ranskassa on neljä n:a. **nasah'della**^{25*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.

nasahtaa²⁶ *mom.v.* napsahtaa, rapsahtaa. | Vasara n:i pöytään. -- jäiset puut n:ivat [tuulen hengessä] tuon tuostakin aho. — Se tulla n:i aivan itsestään tuo pieni viaton hätä-valhe TOPPILA.

nasakka^{10*} *a. kans.* -asti *adv.* luja, naseva. | N. sivallus. Väittää n:asti vastaan.

nasaloida¹⁸ *v. fon.* -nti^{1*} *teonn.* ääntää nasaa-lisesti. | Vokaalien n:nti heikkoa. -tua^{1*} *pass.v.* nasaalistua.

nasarealainen¹¹ *a. ja s.*; *rinn.* natsarealainen. 1. ensimmäisistä kristityistä. 2. erään juuta-laiskristillisen lahkon jäsenistä.

nasaretilainen¹² *a. ja s. (rinn.)* natsaretilainen) Na(t)saretista kotoisin oleva. | Jeesus n. — *Erik.* erisn:n tavoin: Jeesus.

naseva¹³ *a.* -asti *adv.* -uus⁴⁵ *omin.* lyhyt ja osuva, pirteä, pureva, sattuva, sukkela, terävä, voimakas. | N. isku, potku. — N. sutkaus. N. ja selvä esitystapa. Vastata n:asti. Vuorosanojen n:uus.

nasevoitu¹⁴ *v. tulla* nasevammaksi. | [Kirjaili-jan tyyli on] entisestään kiinteytynyt ja asial-lisesti n:nut AK.

nasiiri⁹ *s. usk.* israelilaisten keskuudessa Jah-velle vihkiytynyt henkilö. | N. Simson. Juma-lan n. N:t eivät antaneet leikata tukkaansa, koska he uskoivat Jumalan antaman elinvoi-man piilevän siinä. -lupaus s. nasiiriksi vih-kiytymisen yhteydessä Jumalalle tehty lupaus määräajaksi t. iäksi pidättäytyä juovuttavista juomista ym.

naskali³ *s. 1.* tav. puuvartinen, etupäässä jal-kinetyössä käytetty piikki; *vrt.* ora. | Kolmi-särmäinen, käyrä, litteä, suora n. Suutarin n. Pistää reikä n:lla. N:n kärki, pää. — Terävä kuin n. Silmät [terävät] kuin n:t. Hänen sa-nansa olivat pumpuliin kätettyjä n:n pistoja. — *Kirj.* Latojan n. — *Yhd.* piirto-, purje-, äi-män. 2. *kuv.* puolikasvuisesta pojasta; *vrt.* nallikka, napero, nappula. | Pojan n. Jo riit-tää, n:t! — *Koul.* normaaliyseen auskultan-tista. — *Yhd.* poikan.

naskalimainen¹⁵ *kalt.a.* N. piikki.

naskalin ¹⁶ *kärki* *s.* -terä *s.* -terävä *a.* terävä kuin naskali. — *Kuv.* N. ääni.

naski¹ *s. kans.* porsas. | -- emakon n:nensa KIVI.

nasku¹ *s. kans.* = ed.

nasku¹ *a. harv.* risahdella, naksua. | -- samas-sa rupeasi lautamiehen alla oleva tuoli arve-luttavasti n:maan ALKIO.

naskutella^{28*} *frekv.v.* < seur. | N. vasaralla. Aivan kerrassaan lakkasivat ampumasta, vain

hiukkasen n:eltiin LEINONEN. -- puhua n:teli edelleen SILL.

naskuttaa^{29*} *kaus.v. harv.* < naskua. | N. suu-taan.

naso-oraali¹ *s. fon.* vokaali, jonka ääntyessä il-mavirta kulkee sekä nenä- että suuväylän kautta, nasaali-, nenä-vokaali.

naso-oraali¹ *nen*³ *a. fon.* -sesti *adv.* *vrt.* ed. | N. vokaali.

nassahtaa²⁶ *onom.v.* -(hd)us⁴¹ *teonn.* nasahtaa, mäiskähtää. | N:htava isku. Saipa hän -- nu-pillensa aika n:uksen kivi.

nassakka^{15*} *s.* pieni (puinen) tynnyri, lekkeri. | Tamminen n. N. viiniä. Pieni kuin n:an tappi sp. — *Yhd.* rommi-, vesi-, viinan.

nasse⁹ *s.* porsaan hahmoinen (joulu)piparkakku; *vrt.* nisse.

nassiel¹⁸ *v. kans. harv.* läimäytellä. | -- n:en häntä paljaalla kämmenelläni KIVI.

nassikka^{15*} *deskr.s.* pieni polka, naskali, nal-likka. | Pojan n.

1. **nassu**¹ *s. (rinn.)* nasu) porsaan, sian hyväily-nimi: possu.

2. **nassu**¹ *s. ark.* naama. | Pesi n:nsa.

nasta¹⁰ *s. 1.* teräväkärkinen, lyhyt ja ohut nau-lanen, jonka päässä on suhteellisen leveä, joko tasainen tai kupera kanta; *vrt.* nupi. | N:an kanta. Pistellä n:oilla kiinni. Kiinnittää pii-rustuspaperi n:oilla pöytään. N:oilla seinään kiinnitetty juliste. Verhoilijat kiinnittävät n:oilla huonekalujen päälliset. Hevosvaljaita koristellaan kuperakantaisilla n:oilla. Kengän-pohjissa käytetään n:oja kulumisen estämi-seksi. — *Yhd.* kupari-, messinki-, rauta-, te-räsn.; kiinnitys-, koriste-, paino-, piirustus-, verhoilun.; kengänn. 2. pieni (us. tappimai-nen t. puolipallon muotoinen) kappale t. ko-hoama, joka kiinnittää, ohjaa [jne.], nuppi, nappula; *tekn.* us. erityiseen loveen t. uurttee-seen sopiva kohoama, joka sitoo koneiston liik-kuvia osia t. ohjaa niiden liikettä. | Lukossa on n., joka pistää avaimen putkeen ja pitää sen sopivassa asennossa. Jalkapallokenkien pohjissa on kumiset n:at lipeämisen estämi-seksi. Lattiaan oli lyöty kuminen n., ettei ovi päässyt aukeamaan liikaa. Kirjakaapin hylly-laudat asetetaan usein liikuteltavien n:ojen varaan. Kompassin magneettineula liikkuu va-paasti n:an varassa. Painaa soittokellon n:aa. Painaa herätyskellon n. alas. Sormuksen n. 'kanta'. — *Yhd.* kumi-, metalli-, puun.; jar-ru-, johto-, kannatin-, kiinnike-, kiinnitys-, kosketin-, ohjaus-, pidäke-, salpa-, sytytys-, säätö-, telki-, varmistus-, veton. — *Erik. a.* anat. Nivelen muodostavat kuopat, joita vas-taavat nivelruston peittämät n:at. — *Yhd.* ni-veln.; kyynärn. b. *kut.* ks. juoksu 4. c. *maat.* Puimakoneen n:at 'kelan ja sillan teräspuikot, jotka irrottavat jyvät tähkistä'.

nastahammas *s.* tekohammas, joka on nas-talla kiinnitetty juureen. -kela *s. maat.* Pui-makoneen n. -kone *s. maat.* = nastapui-ma-kone. -lisäke *s. anat.* N. liittää alaleuan kal-lonpohjaan.

nastallinen¹³ *poss.a.*

nastapuumakone *s. maat.* nastakelallinen pui-

makone. -pyörä s. tekn. pyörä, jonka kehässä on nastoja. -silta s. maat. puimakoneen ke-
laa ympäröivä nastallinen vaippa. | Nasta-
koneen kela vetää oljet n:lan nastojen välitse,
jolloin jyvät irtautuvat.

nasta¹⁰ v. -us⁶¹ teonn. kiinnittää nastoilla.

nastavyö s. kansat. nastakoristeinen vyö.

nasti¹ s. nahk. pieni, kannaton nauha.

nastia¹⁴ s. biol. omasuuntainen taipumislake,
jonka kasvi suorittaa, kun sitä kohtaa ärsytys.

nastinen⁶³ a. kasv. vrt. ed. | N. liike.

nastoita²⁶ v. -us⁶¹ teonn. varustaa nastoilla. | N:etut kengät. Ajokaistoja toisistaan
erottava kadun pinnassa oleva [metalli]n:us.

nasu¹ s. = 1. nassu.

nata¹⁰⁰ s. Festuca, heinäkasveja. | Ruokomainen
n. Lampaan n. — Yhd. aho-, aro-, punan.

nationalismi¹ s. kiihkeä kansallismielinen har-
rastus ja into ajaa oman kansakunnan ja kan-
sallisuuden etua, us. muiden kustannuksella,
kansallismielisyys, kansalliskiihko.

nationalisti¹ s. nationalistinen henkilö, nationa-
listin kannattaja.

nationalisti¹nen⁶³ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. kan-
sallismielinen, -kiihkeä, kiihkekansallinen.

natiista²¹ onom.v. -na¹⁴ teonn. vrt. narista. | Han-
gat, portaat n:sevat. Lumen, oven n:na. Puut
nitisivät ja n:sivat tuulella. — Yhteiskunnan
liitokset n:sevat. Älä nyt n:se vastaan!

natista¹ v. kuivettua, nahistua. | Naurit alka-
vat n. Vanhuuttaan n:nut akka TOPPILA.

natistua¹ v. -us⁶¹ teonn. vrt. narista. | Tuuli n:i la-
hoa puuta.

nativismi¹ s. fil. oppi, jonka mukaan muutamat
tietoinekset ovat ihmisessä synnynäiset;) (empirismi.

nativiteetti¹ s. syntyvyys.

natku¹ s. kans. 1. huono nainen, huora. 2. ita-
ra ihminen, kitupiikki.

natkuttaa²⁶ v. kans. jankuttaa, nalkuttaa.

nato¹ kansanr. aviomiehen sisar; vrt. käly.

natrium⁷ s. eräs alkalimetalli. -asettaatti s.

etikkahapon natriumsuola. -bikarbonaatti s.

hapan natriumkarbonaatti. -fosfaatti s. fosfo-
rihapon natriumsuola. -hydraatti s. vanh.

= seur. -hydroksidi s. natriumin ja veden muo-
dostama emäs, kaustinen sooda, lipeäkivi, nat-
ronlipeä. -jodidi s. jodivetyhapon natriumsuo-
la. -kaasu s. -karbonaatti s. hiilihappoinen nat-
rium, sooda. -kloridi s. natriumin ja kloorin
yhdiste, keittosuola. -lamppu s. sähkö. natrium-
höyryä sisältävä purkauslamppu. -nitraatti s.

typpihapon natriumsuola, tärkeä lannoitus-
aine, chilen- l. natronsalpeteri. -oksidi s. nat-
rium ja hapen yhdiste. -silikaatti s. vesilasi.

-sulfaatti s. rikkihapon natriumsuola, glau-
ber-suola. -suola s. -fiosulfaatti s. -yhdiste s.

natron⁷ s. aikaisemmin natriumista, nyk. joskus
natriumoksidista käytetty nimitys. | Syöpä n.

'natriumhydroksidi, lipeäkivi'. -järvi s. lasku-
joeton suolajärvi, jonka vesi tavallisen keitto-
suolan lisäksi sisältää soodaa ja glaubersuolaa.

-kalkki s. natrium- ja kalsiumhydroksidin heh-
kutettu seos. -(kalkki)lasi s. hiekan, kalkin ja
soodan sekoituksesta valmistettu tav. vihertä-
vän sininen lasi, ranskalainen lasi. -lipeä s. =

natriumhydroksidi. -saippua s. rasvahappojen
natriumsuolojen seos, kova saippua. -salpie-
tari s. = natriumnitraatti.

natsa¹⁰ s. puhe. 1. savukkeen pätäk. | Tupa-
kan n. 2. korpraalin t. aliupseerin arvonmerk-
kinauha. | Alikersantin n:t.

natsarealainen⁶³ a. ja s. = nasarealainen.

natsareeni¹ s. N:t Roomassa v. 1810 syntynyt
uskonnollisromanttinen saksalainen taidema-
lariryhmä.

natsaretilainen⁶³ a. ja s. = nasaretilainen.

natsi¹ s., tav. halv. Saksan kansallissosialisteis-
ta; joskus vastaavaa ajattelutapaa edustavista
henkilöistä muissakin maissa. | Göring ja muut
johtavat n:t. N:en hirmutyöt. Omat n:mme.

-diktatuuri s. -hallitus s. -johtaja s.

natsilainen⁶³ a., tav. halv. -sesti adv. kansallis-
socialistinen. | N. lehdistö. N:sesti ajattelevat
piirit.

natsilaisuus⁶⁵ s., tav. halv. kansallissosialismi. |
N:den kukistuminen.

natsismi¹ s., tav. halv. = ed.

natsi¹terveys s. N. suoritettiin nostamalla oi-
kea käsi suorana etuyläviistoon. -valta s.

naturalisaatio¹ s. kansalaiseksi ottaminen, kan-
salaistaminen.

naturalismi¹ s. 1. fil. ajatustyyli, joka kiistää
kaiken yliluonnollisen ja väittää, että myös
sielunelämää vallitsevat yleiset luonnonlait.

2. realismin jyrkempi muoto, joka luonnon-
mukaisuuden tavoittelussa menee mahdolli-
simman pitkälle eikä siis karta rumuuttakaan. |
Reaktion n:a vastaan aloitti meillä Akseli Gal-
len-Kallela. Suomalaisessa kirjallisuudessa
edustaa n:a ennen kaikkea Minna Canth.

naturalisoi¹da¹⁸ v. -nti¹⁸ teonn. kansalaistaa.

naturalisti¹ s. naturalismin kannattaja.

naturalisti¹nen⁶³ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. luon-
nonmukainen; vrt. naturalismi. | N. kuvaus,
tekotapa. N. kirjailija, koulukunta. N. roma-
ani, maalaus. Esittää n:sesti.

natusta¹ v. -us⁶¹ teonn. vrt. narista. | Tuuli n:i la-
hoa puuta.

natustella²⁶ frekv.v. -u² teonn. < ed. | N. leipää.
— Elää n. KAUPPISH.

nau onom.interj. kissan äänestä; vrt. kurnau,
miau.

naudan¹lanta s. = navettalanta. -liha s. -paisti
s. ruok. -tali s.

naudikas⁶⁰ s. = boksinaika; vrt. vuohikas. |
Kenkä on mustaa n:ta. — Yhd. pohja-, rasva-,
vasikan-, vuotan.

nauh¹⁰ s. kapea, litteä kudonta- t. punonta-
tuote, jota käytetään sitomisvälineenä, koris-
teena, arvont. järjestön merkinä tms.; myös
muista samanmuotoisista esineistä; vrt. nuora,
raina, siisna. | Kirkasvärinen, kapea, leveä
n. Paperinen, silkkinen n. Esiliinan n:at.

Matruusin n:at. Vapaudenristin III luokan n.
Mustaa n:aa pidetään surun merkinä. Riip-
pua n:assa. Kiinnittää, solmia n:at. Sitoa
lapsen lakki n:oilla leuan alta kiinni. Liuskat
leikataan ohuiksi n:oiksi. — Erik. eril. koneis-
sa ja laitteissa olevista nauhoista. | Yleis-
radio otti puheen [magnetofonin] n:aan. Vaihi-

taa [väri]n. kirjoituskoneeseen. Ampua [konekivääri]n. [= patruunavyö] tyhjäksi. Lukea sähkö n:asta. — *Kuv.* Auringon kultaiset n:at 'säteet'. Joki juoksi hopeisena n:ana. Väkeä tuli yhtenä n:ana 'jatkuvana virtana'. Maantien valkoinen n. "United States" voitti sinisen n:an 'ylitti Atlantin ennätysajassa'. Toveri hellitti auliisti kukkaronsa n:oja 'antoi raha-apua'. Vetää oikeasta n:asta 'käyttää oikeaa keinoa, osua oikeaan'. — *Yhd.* hatun, kengän.; hiha-, kaula-, käsivarsi-, olka-, otsa-, sukka-, vyön.; kantti-, kure-, poikki-, punos-, reuna-, sauma-, sivun.; helmi-, kumi-, paperi-, silkki-, teräsn.; eristys-, hiki-, kanto-, kiinnitys-, koriste-, maali-, mitta-, rukous-, soitto-, suru-, sytytysn.; aliupseerin-, arvomerkki-, kaluuna-, kunniamerkki-, osakunta-, puoluen.; elokuva-, filmin.

nauhagalanometri ⁶³ s. *sähk.*

-nauhainen ⁶³ poss.a. Puna-, valkon.; kaksi-, useampin.

nauhake ^{78*} s. nauhamainen esine, nauha. | Kunniamerkin n. Postimerkin n. 'nauhamainen koristekuvio'. Vaakasuora n. friisin alapuolella. — *Sot.* kaluuna.

nauha/kenkä s., tav. mon. irrotettavilla nauhoilla jalkaan kiinnitettävä (varsi)kenkä. **-keraaminen** a. *arkeol.* nauhakeramiikkaan kuuluva. **-keramiikka** s. *arkeol.* Keski-Euroopan vanhin kivikautinen saviastiatteollisuuden laji. **-kone** s. *kut.* = nauhakutomakone. **-koriste** s. **-kutoma-kone** s. *kut.* N:et eroavat tavallisista kutomakoneista siinä, että niissä kudotaan samalla luhalla useita toisistaan erossa olevia nauhoja. **-kutomo** s. **-kuusi** s. *metsät.* kuusi (muoto), jonka oksien lyhyet oksan suuntaiset sivuhaarat antavat pääöksille nauhamaisen ulkonäön. **-kuvio** s.

nauhallinen ⁶³ poss.a. N. kunniamerkki, merimieslakki.

nauhamainen ⁶³ kalt.a. -sesti *adv.* -suus ⁶⁵ omin. N. eläin. Kasvin n:et lehdet. Muurahaiskarhulla on n. kieli.

nauhama/to s. N:dot 'Nemertini, lähinnä laakamatoihin liittyvä matoluokka'.

nauha/nen ⁶³ dem.s. Lapsen peite kiinnitetään n:silla korin kulmiin.

nauhan/pätkä s. Lyhyt n. **-reikä** s. Kenkien n:ät.

nauha/ornamentiikka s. vrt. seur. **-ornamentti** s. nauhoista sommiteltu t. koristellun nauhan tapainen ornamentti. | Keskiajalla käytettiin puunleikkauksessa ja kuvakudonnassa n:ejä. **-polkka** s. *kansat.* eräs kansantänhu. **-pyörä** s. *tekn.* Puhelinkeskuksen yhdistysnauhat kulkevat n:ien varassa. **-ruusu** (ke) s. *rusetti*. | Punainen n. Puvun ainoana koristuksena oli pieni hillitynvärinen n. **-röyhä** s. **-silmukka** s.

nauhat/on ⁶⁷ kar.a. N:tomat kengät.

nauhoit/taa ⁶⁶ v. 1. kiinnittää, sitoa t. varustaa nauhoilla, solmia nauhat kiinni. | N. kenkiään. Kauniisti n:ettu paketti. 2. ottaa magnetofonin nauhaan; vrt. levyttää, äänittää. | Tilaisuus n:ettiin.

nauhoitus ⁶⁴ s. 1. nauhoittaminen. 2. nauhoilla varustettu osa, nauhat. | Nykyisin ei n. ken-

gissä ulotu yhtä korkealle jalan rinnassa kuin aikaisemmin. Puvun loistavavärinen n. — *Yhd.* etu-, hihnan.

nauhu/s ⁶⁴ s. nauhakoriste, kaluuna. | Morsian koristettiin n:ksilla. — *Yhd.* kulta-, silkin. **naukais/ta** ⁶¹ mom.v. -u² *teonn.* < naukua. | Kissa n:ee. Oven saranat n:ivat.

naukata ⁶² v. *ark.* ottaa naukku, ryypätä. | N. viinaa. N. pullosta.

naukin *adv.* ks. niukin naukin.

naukkailla ²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < naukata. | Ukot olivat hiukan n:et.

naukkari ⁶ s. *kirj.*, tav. mon. sylinteripainokoneessa olevia kynsiä, jotka tarttuvat painettavaan t. painettuun arkkiiin ja kuljettavat sitä koneessa edelleen. | Johtohihna vie paperiarkin koneen n:ehiin. — *Yhd.* ala-, sylinterin.

naukki ⁶ s. *murt.* naukku. | -- yksi n., hyvä kanttoori, ei tee pahaa *kirj.*

naukkia ^{17*} *frekv.v.* < naukata. | N. itsensä hu-malaan.

nauk/ku ¹⁸ s. *puhek.* viinaryyppy. | Otetaanpas vielä pikku n:ut! Tarjota n:kuja. — *Yhd.* aamu-, lähtö-, tuliaisn.

nauku ¹⁸ s. *kans.* kenkien narina. | Kääkikö [isäntä] n:a panna? *KAUPPISH.*

nauku/a ¹⁸ *onom.v.* -na¹ *teonn.* 1. kissan kimeästä, vonkuvasta äänestä. | Se kissa n:u, kellä on hiiri suussa sl. 2. ed:tä muistuttavasta vinkuvasta äänestä. | Lattiapalkit, saranat n:vat. Eräänä aikana oli muodissa, että kenkien piti n. käveltäessä. Nahka n:u kuivuuttaan. Lumi, pakkaneen n:u. Suolet n:vat, vatsa n:u nälästä. -- viulu vinkui, vinkui, että katto n:i *kirj.* — *Erik.* pyytää surkealla, valittavalla äänellä, ruikuttaen. | Älä nau'! Lapset n:vat ruokaa. -- olette joka viikko käsi ojolla palkanne n:massa *LEINONEN.*

naukuil/la ²⁰ *frekv.v.* < ed. | -- vaikka n:ikin vatsassani nälkä *kirj.*

naukuin *adv.* ks. niukuin naukuin.

naukujaiset ⁶³ s. mon. kissannaukujaiset.

naukumaija ¹⁰ s. *halv.* hemmoteltu henkilö, joka helposti rupeaa itkemään, marisemaan. | Lelli-poikia ja n:oja. Kissa olet sellainen n:an poika [= marisija] *LEINO.*

nau/a ¹⁰ s. 1. 1. puuhun, nahkaan tms. lyötäväksi tarkoitettu metallinen, joskus puinenkin piikimäinen yhdistys- ja kiinnitysväline. | Ohut, terävä n. Galvanoitu n. Kaksituumainen, kahden tuuman n. Ruostunut n. N:an osat ovat kanta ja varsi l. ruoti. Tekotavaltaan n:at voidaan jakaa langasta leikattuihin, puristettuihin l. prässätyihin ja valssattuihin n:oihin. Lyödä n. seinään. Päittää l. kotkata n. Takoa n:oja. Talo on valmis viimeistä n:aa myöten. Astua n:aan. Sahanterä osui n:aan. — Turpeet kiinnitetään puisilla n:oilla l. vaarnoilla. — *Yhd.* kengitys-, kiinnitys-, koristus-, pidäke-, varmuusn.; koivu-, kupari-, messinki-, puu-, rauta-, vaskin.; lanka-, nasta-, niitti-, nupi-, prassi-, ruuvi-, sokkan.; hevosenkenkä-, hönkä-, huonekalu-, huopa-, jää-, kaari-, kenkä-, lattia-, pahi-, päre-, tammi-, venen. 2. laajemmin, naulamaisesta, tav. puisesta esineestä. a. vaatteiden tms. ripustamista varten

tav. seinään kiinnitetty t. erityisessä laitteessa oleva tappi t. koukku. | Vaatenaaulakon n:at. Heittää hattunsa n:aan. Takki riippuu n:assa. Pää on hatun n. sp. — *Yhd.* hattu-, vaate-, valjasn. b. muuta käyttöä. | Jauhinkiven n. 'kiila'. Halkaista puu n:an [= kiilan] avulla. Kanteleen n:at 'viritystapit'. — *Yhd.* viritysn. 3. eräissä kuv. sanonnoissa. | Osua n:an kantaan t. päähän [sattuvasta puheesta, oikein arvaamisesta tms.]. Annastiina on puhunut n:an kantaan TOPPILA. -- se vertaus lyö n:aa kantaan kivi. Kalantulo loppui kuin n:aan 'äkkiä, kerta kaikkiaan'. Hän lakkasi kuin n:aan laulamasta CANTH. Se n. veti 'se keino auttoi, tepsi'. Mutta vitkoin nousi hän n:as-tansa [= kasvoi pitemmäksi] kivi. — Panna, ripustaa hampaat n:aan, ks. hammas l.b. Hampaat n:aan kun leipä loppui sl. — *Yhd.* veton.

II. vanha painomitta, vajaa 1/2 kg. | Vanha Suomen n. '425 g'. Englannin n. '454 g'. Leiviskässä oli 20 n:aa, n:assa 32 luotia. N. voita. Tykki, jonka kaliberi oli 12 n:aa [siinä käytetty pyöreän kuulan painon mukaan]. — *Yhd.* hopea-, kahvi-, leipä-, sokeri-, voiti.

naulaaja¹⁰ tek. < naulata. | Ammattitaitoinen n. Pärekaton n:t.

naulaanastuma s. *eläinlääk.* Hevonen sairasti n:a.

naulailla²⁰ *frekv.v.* < naulata.

-naulainen⁶⁰ *poss.a.* < naula. (I.) Vahvan. kengänpohja. (II.) 18-n. tykinammus.

naulakko²⁰ s. vapaasti seisova t. tav. seinään kiinnitetty laite, jossa on nauvoja t. koukkuja vaatteiden ym. ripustamista varten. | Eteisen, keittiön n. Takit riippuvat n:ossa. Pojalla on n:ossa oma nimikkonaulansa. — *Yhd.* hattu-, pyyheliina-, vaaten.

naulakone s. *tekn.* kone, joka valmistaa nauvoja. **-laatikko** s. **-laatta**, **-levy** s. rei'itetty laatta, jota seppä käyttää apuna nauvoja ja niitejä takoessaan, naularautaa, reikärauta. **-mainen**⁶⁰ *kalt.a.* N. piikki.

naulanen⁶⁰ *dem.s.*

naulan/kanta s. **-kärki** s. **-likistys**, **-painama** s. *eläinlääk.* hevosen martokavion vaurio, joka aiheutuu kenkänaulan likistyksestä. **-pisto(s)** s. *eläinlääk.* Jos kengitettäessä naulan kärki menee martokavioon saakka (n.), syntyy tulehdus. **-pää** s. **-reikä** s. 1. naulan tekemä reikä. 2. nauvaa varten tehty reikä. | Hevosenkengän n:at. Leipälaudan päällä on n.

naula/paja s. paja, jossa valmistetaan nauvoja; *vanh.* naulatehdas. **-puu** s. *kans.* naulakko. **-rauta** s. = naulalevy. **-rivi** s.

naulat/a³⁵ v. kiinnittää naulalla t. naujoilla; vrt. naulita. | N. kiinni. N. kokoon. N. lattialaudat palkoilleen. N. ilmoitus seinään. — *Kuv.* tav:mmin naulita. | Hän seisoi kuin paikalleen n:tuna. Pysähtyi kuin n:tuna.

naula/tehdas s. **-teollisuus** s.

naulau/s⁶⁴ s. 1. naulaaminen. 2. naulattu kohta, kiinni lyödyt naulat. | Pari lautaa oli irtaantunut n:ksestaan.

naulauskone s. *tekn.* kone, joka iskee naulan puuhun ja us. myös kotkaa sen.

naulauttaa²⁰ *fakt.v.* < naulata. | N. juliste pylväisiin.

naulautu/a¹⁴ *pass.v.*, tav. *kuv.* < naulata. | Hänen silmänsä n:ivat poikaan.

nauli¹ s. *nahk.* pieni, kannallinen, ohutkärkinen naula. — *Yhd.* konen.

nauliintua¹⁰ v. = nauliutua.

naulit/a³¹ v. 1. melko *harv.* varsin. merk.: naulata. | -- ei ole soveliaasta, että siniristilippuja n:aan juhlasalien ym. seinille koristeiksi AK. — *Erik.* jalkineteollisuudessa: kiinnittää nauleilla. — *Yhd.* ristiinn. 2. *kuv.* Vihollisen nuoli n:si hänet seinään. Seisahtua kuin n:tuna. Emmehän tiedä -- missä meidänkään nahkamme viimein n:aan [= millaisen lopun saamme] kivi. — Opettaja n:si katseensa valittomaan oppilaaseen. Puhe n:si kuulijat paikoilleen.

nauliutu/a¹⁰ *pass.v.* (*rinn.* nauliintua) < ed. | N. paikoilleen. Pojan katse n:i tytön nilkkoihin.

nauloit/taa²⁰ v. varustaa naujoilla. | N:etut kengät.

nauloittain *adv.* Voita myytiin n. 'naulakau-palla'.

nauplius⁶⁴ s. *el.* eräs alempien äyriäisten toukka-muoto. **-aste** s. **-toukka** s.

naur/aa⁰ v.; naurettava (a.) ks. erikseen. I. varsin. merk., ihmisestä: ilmaista tunteitaan naurulla; vrt. hymyillä, myhäillä, virnistää, irvistää. 1. ilman kohdetta. | N. makeasti, pilkallisesti, tarttuvasti. N. katketakseen, kohti kurkkuaan, kuollakseen. N. partaansa. N. sisäistä naurua. N. ääneen. N. hahattaa, hekottaa, hihittää, hohottaa, hykertää, höröittää, kihertää, kikattaa, tirskaa. N. jnk, jkn vuoksi, tähden. N. ilosta. Purskahtaa, ruveta, räjähtää nauramaan. Ei asia n:amalla parane. N:ava ääni. Itku pitkästä ilosta, parku paljon n:amasta sl. Se parhaiten n:aa, joka viimeksi n:aa sl. 2. kohde ilmaistuna. a. N. jklle t. jkta, jllek t. jtak, (harv.) jklla, jllak. Hänelle n:ettiin. En voi olla sille n:amatta. On rumaa n. toisen vahingolle. N. jtak jklle 'nauraen kertoa jtak asiaa jklle'. Me n:amme sellaisille uhkauksille 'emme välitä niistä, halveksimme'. Tyhmä tyhjä n:aa sl. -- askeleen otan, jota ei n. tule kivi. Niin he n:ovat häntä ur. -- siksi p n:oihin asialla ja ajeli kuin ei mitään LENO-NEN. — *Kuv.* Johan sinulle n:avat harakatkin [t. hevosetkin, naurisinaan aadatkin, mieron koiratkin] sp. Luonto n:oi hänen ponnistuksilleen. b. Esitys n:ettiin penkin alle. Hänet n:ettiin ulos, N. vatsansa kipeäksi. II. edeen liittyen. 1. naurua muistuttavasta äänestä. | Harakat, hyeenat n:avat. N:ava lokki. Viulu itki ja n:oi. 2. nauravasta t. sellaiseksi kuvitellusta ilmeestä. | Hänen silmänsä n:ovat. Kengänsauma, seinänrako n:aa. 3. *erik.* a. *kansanr.* vietellä. | -- n:aisin sataki naista KAL. -- tappoi naisen n:amansa LENO. b. N:avat [= sivu]perilliset.

naurah/della²⁰ *frekv.v.* **-telu**² *teonn.* < seur. **naurah/taa**²⁰ *mom.v.* **-dus**⁶⁴ *teonn.* < nauraa. | N. hermostuneesti, pilkallisesti. N. keksinnölle, omille ajatuksilleen. Eipä olekaan, n:ti

Ville myönnytykseksi KAUPPISH. -- vaan n:tin pari kertaa hänen puheitaan HELVI HÄMÄLINEN.

nauraja¹⁶ tek. Mies tulee räkänenästä, vaan ei tyhjän n:sta sl. — Saada n:t puolelleen 'menetellä niin, että vaikka asiallisesti ehkä joustuikin tappiolle, saa osakseen huumorintajuisten (t. myös kevytmielisten, ajattelemattomien) ihmisten suosion'.

nauramaton¹⁷ kieltä a.

nauranta¹⁸ teonn. < nauraa.

naurattella¹⁹ frekv.v. -telu² teonn. 1. < naurattaa. | Hän osaa tanssia ja n. tyttöjä. 2. murt. naurahdella, naureskella. | Mitä siinä n:telette aho. -- paha se on kuumaan, n:teli Rantanen KAUPPISH.

naurattaa²⁰ v. -us²¹ teonn. < nauraa. 1. fakt. -- n:ti piikojia pirtissä JÄRVENT. -- oli tottunut n:tamaan suuria seuroja TALVIO. — *Kansanr.* Sinä veljesi tapakin, / sulta naista n:tävi [= viettelee]! LEINO. 2. kaus., 3. pers. Tapaus n:ti kaikkia. Minua n:taa. -- oli n:tamaan asti iloista kuulla aho.

naurattaja¹⁶ tek. Naisten n.

nauravainen²² a., tav. runok. iloluontoinen, helposti naurava; naurava. | Iloinen ja n. -- n. naikkonen polvellaan KARHUM.

naureskia¹⁷ v. naureskella. | -- vastaa vanhat puheenparsin, / n:vat nuorempaiset LEINO.

naurella²³ v. harv. = seur. | Sitähän jo n:isivat kaikki Toukolan siatkin kivi.

naureskella²⁴ frekv.v. -u² teonn. nauraa silloin tällöin, hiljaksen. | N. mielihyvystä. N. portaan. Sinä n:it tätä pystyssä seisovaa töyhtöä pääläeläni tässä kivi.

naurettava¹³ a. (partis.) -asti adv. -uus²⁵ omin. naurua herättävä, koomillinen, mahdollon. | N. muotihattu. Väitteesi on n. N:an pieni hinta noin hyvästä tavarasta. Käyttäytyä n:asti. Pikkumaisuudessaan ja typeryydessään hän meni n:uuteen saakka.

nauriin kylvö s. -kylvökone s. maat. -muotoinen a. myös . | Kellon n. messinkikuori. Linnun n. pesä. -naatti s. -siemen s. -varas s. Ei n:ta hirtetä sl.

nauri²⁶ s. 1. Brassica campestris v. rapa, peltokaalin turpeajuurinen muunnos, aik. yl. ruoaksi, nyk. tav. rehuksi viljelty juurikasvi; tämän kasvin mehevä juuri. | Kylvää n:sta. N:it viedään kellariin. Kasvot valkoiset kuin paleltunut n. Naama pyöreä kuin n. — N:in sylkeminen 'nauriin kylväminen suuhun otettuja siemeniä ulos sylkemällä'. — *Yhd.* kaski-, kevät-, palo-, pello-, rehu-, ruoka-, syys-, toukon. 2. kuv. ark. isosta taskukellosta. | -- katsoi n:sta,an, vertasi sitä raatihuoneen kelloon JÄRVENT. — *Yhd.* hopean.

naurishalme s. -haudikas s. -hau²⁷ta s. 1. nauriiden kypsentämistä varten maahan luotu nuotiohauta. | N:toja tehtiin sekä yksi- että kaksi- ja useampikerroksisia. 2. edellisessä, mutta myös uunissa, kannellisessa padassa tm. hauduttamalla valmistettu naurisruoka. -hilukka s. harv. -- nauris-hillukkoja [= -haudikkaita] mujusta kivi. -huhta s. -kaski s. -kukko s. vrt. kukko 3. -kuoppa s. vrt. peruna-

kuoppa. -lamppu s. kansat. lamppu, jonka kehyksenä on nauriin koverrettu kuori. -lohko s. -maa s. -mainen²⁸ kaita. -sesti adv. N. juuri. N. kello. N:sesti turpea juuri. -paistikas s. Paistaa n:kaista. Pehmeä kuin n. -puuro s. -varas s. — *naurisvar*/kaissa, -kaista, -kaiisiin (adv.) nauriita varastamassa. -öljy s. useiden Brassica-lajien, mm. tavallisen nauriin siemenistä puserrettu öljy, rapsiöljy.

nauru¹ s. 1. varsin, merk., ihmisestä: lyhyiden peräkkäisten uloshengitysten ja niihin liittyvien äännähdysten muodostama eril. tunteiden, vallankin ilon ilmaus, myös kutituksen tms. aiheuttama refleksi; nauraminen. | Iloinen, irstas, makea, pilkallinen, sydämellinen, vapauttava, väkinäinen n. Homeerinen, sardoninen n. Itkun sekainen n. N:n hohotus, höräys jne. (myös .). Nauraa sisäistä n:a. Puhjeta, purskahtaa, pyrskähtää, ratketa, remahdaa, räjähtää n:un. Kiemurella, väantelehtiä n:sta. N:ssa suin. N. jähmettyi suupielin. Suu vetäytyi n:un, n:n kierteisiin. Asia kuitattiin yleisellä n:lla. Ei se ole n:n asia. Oli siinä n:ssa pitelemistä [tav. iron. jstak ikävästä tilanteesta]. Olla tikahtumaisillaan n:un. Pidätellä n:aan. Sali kajahteli n:sta. Herättää n:a. Joutua n:n alaiseksi. Lasten laulut, naisten n:t LEINO. — *Erik.* naurun aihe. | Vallanhan sinä laitait itsesi ihmisten n:ksi CANTH. -- se n:na ois ja saaliina naapurin nurjan MANN. — *Yhd.* harakan-, ilo-, iva-, pilkka-, röhön. 2. naurua muistuttavasta äänfelystä t. katkonaisesta äänestä. | Harakan, hyeenan, huuhkajan, metsäkanan n. Jo rätsi pikakiväärin kuivan n:nsa HAANPÄÄ.

nauruhermo s. kuv., tav. mon. N:ja kutkuttava [= naurattava, hauska] elokuva.

nauruihin²⁹ poss.a. harv. N:set [= nauravat] kasvot.

nauru kaasu s. = ilokaasu. -kohtaus s. Hysteerinen n. Saada n. -kuoppa s. = hymykuoppa. -lihas s. anat. = hymyilihas. -lokki s. Larus ridibundus, eräs loppilaji. -menesty's s. Elokuva saavutti n:ksen.

naurun aihe s. Saada n:aihetta. -alainen a. N. tila. Joutua, tulla n:seksi. Saattaa, tehdä jk n:seksi. -halu s. Pidätellä n:aan. -hekotus s. -helähdys s. -hiihtäys s. -hohotus s. -höräys s. -kikatus s. -purskaus s. Äkillinen n. -puuska s. Hillitön n. Saada n. -remahdus s. -remakka s. Iloinen n. Hänet otettiin vastaan valtavalla n:alla. -rähäkkä s. Puhe hukkuu yleiseen n:än. Siitä nousi n. -sekainen a. myös . | N. itku. -tirskahtus s. Tytön kimeä n. -virne s. Suu n:essä.

nauru pilleri s. kuv. Esitys oli oikea n. -pommi s. kuv. Syksyn suurin n. [filmikomedista]. -silmin adv. nauravin silmin. -silmä a. nauravasilmäinen. | -- naisen nuoren, n:n LEINO. -suin adv. suu naurussa, naurussa suin. -sui³⁰nen a. Tappoi naisen n:sen LEINO. -suu a. = ed. | N. tyttö. -tuuli s. Isä ei ole tänään n:ella.

nauska³¹ onom.v. natista, narskua. | Pakkanen n:a. -- ja hanki se n:a / ja jäätikkö rauskaa AK.

nauskah'della²⁵⁶ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.
nauskahtaa²⁵⁶ *mom.v.* < nauskaa.
nausku a¹ *onom.v.* nauskaa. | -- n:en katkesi-
 vat kovat juuret KATAJA.

nauskutella²⁵⁶ *frekv.v.* < seur.

nauskutt aa²⁵⁶ *kau.s.v.* < nauskua. | Syödä n.
 Joku muu olisi kiittänyt, tämä vain haukkua
 n:i KIANTO.

naut a¹⁰⁶ s. 1. *el.* Bos, ontosarvisia märehit-
 jöitä. | N:dat jaetaan biisoneihin, kyttyränau-
 toihin, puhveleihin ja varsinaisiin n:toihin.
 2. *tav.* suppeamassa merk:ssä varsin. nau-
 doista (Taurina), erik. kesystä naudasta (Bos
 taurus), lehmien, sonnien, härkien, hiehojen,
 mullikoiden ja vasikoiden yhteisnimityksenä;
 vrt. raavas. | Kesä n. Vääräsarvinen n. N:dan
 ammuminen. N:dan liha, vuota. Talveksi n:-
 dat viedään navettaan. — *Yhd.* lihotus-, teu-
 rasn. 3. *kuv. halv.* typerä, älytön henkilö. |
 -- Antero Juhta on tyhmä ja ymmärtämätön
 n. LEINONEN. Arvostelijat [ovat] n:toja OLLI.

nautaeläin s. Biisoni, iso n. -**karja** s. -**karjan-**
hoito s. *maat.* -**kiilläinen** s. Hypoderma bovis,
 ihosairastaja, jonka toukat aiheuttavat nau-
 dan ihoon ns. permuja; *syn.* nautapaarma.
-kun'ta s. *hist.* eräänlainen verokunta keski-
 ajalla. | Kymmenen kokoveron maksavaa talon-
 poikaa saatettiin yhdistää yhdeksi n:naksi.
-mai nen⁶³ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* vrt.
 nauta 3. | N. käytös. Menetellä n:sesti. N:sen
 typerä hymy. -**paarma** s. = nautakiilläinen.
-rotu s. -**yksikkö** s. maataloustilastossa käy-
 tetty yksikkö. | N. on esim.: 1 sonni tai lehmä =
 1/2 hevosta = 3 sikaa = 8 lammasta. Muuntaa
 n:öiksi. Kotieläinten lukumäärä n:köinä. Lai-
 dunala kutakin n:köä kohti.

nautiikka¹⁰⁶ s. merenkulkuoppi.

nautikas⁶⁰⁶ s. → naudikas.

nautinnokas⁶⁰⁶ a. -kaasti *adv.* -kuus⁶⁵ *omin.*
 = seur.

nautinnollinen⁶³ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.*
 joka tuottaa t. johon liittyy nautintoa. | N. elä-
 mä. N. hetki. N. tunne, ikävä. Teos on kielel-
 lisesti varsin n. Vetää tupakasta n:set sau-
 hut.

nautinnon/halu s. Hillitsemätön n. Päästää n:-
 halunsa valloilleen. -**haluinen** a. Hän oli hui-
 kentelevainen ja n. Rokokoon n. henki, -**himo**
 s. Ylellisyys ja hillitön n. Tyydyttää n:aan.
 -**himoinen** a. N. ihminen.

nautinta¹⁵⁶ s. 1. yl. nauttiminen. | Eläkkeen n.
 2. *lak.* jnk esineen t. omaisuuden hallinta, jo-
 hon liittyy sen ja sen tuoton hyväksi käyttä-
 minen; oikeuden saanto, joka perustuu sii-
 hen, että jku on määrääjän ja muutoinkin
 määräedellytyksin käyttänyt tähän oikeuteen
 kuuluvaa toimivaltaa. | Määräaikainen n. Yli-
 muistoinen n. Maapääomaan luetaan kuulu-
 vaksi myös sitä seuraavat n:nat, kuten esim.
 osuus kalavesiin. Laidunmaat pysyivät kylä-
 kunnan yhteisessä n:nassa. — *Yhd.* vuoro-
 yhteisn.

nautinta/-aika s. *lak.* aika, jonka kuluessa hen-
 kilö on käyttänyt t. saa käyttää hyväkseen
 jtk esinettä, omaisuutta tms. ja sen tuottoa.
 --**alue** s. Karjalaiset yrittivät anastaa Keski-

Suomen takamaat n:ikseen. -**maa** s., *tav. hist.*
 erämaa 2. | Kylän yhteinen n. -**oikeu/s** s. *lak.*
hist. oikeus, jonka nojalla sen haltija saa mää-
 ratavalla käyttää hänelle kuulumatonta esi-
 nettä, omaisuutta tms. tahi nauttia siitä tule-
 vaa tuottoa; vrt. hallinta-, käyttöoikeus. |
 Valtaus- ja vuokraoikeus ovat n:den muotoja.
 Supistaa n:ttä. -**selitelmä** s. *lak.* jakotoimituk-
 sessa laadittava asiakirja, jossa luetellaan kul-
 lekin jako-osakkaalle kuuluvat tilukset ja nii-
 den jyvitysarvot. -**suhde** s.

nautinto²⁵⁶ s. 1. aistimusten t. sielullisten vai-
 kutelmien aiheuttama voimakas mielihyvä;
 vrt. huvi, ilo, riemu, hekuma. | Aistillinen, es-
 teettinen n. Lihalliset [= sukupuoli] n:not.
 Pöydän, vatsan n:not. N:non tunne. N:non
 halu, himo. Katsella jtk n:nokseen. Väristä
 n:nosta. Tuntea sisäistä n:toa. Tuottaa n:-
 toa. Hän etsii vain n:toa. Hänen näkemisensä
 oli n:toa vanhoille silmilleni. Oli n. katsella
 heidän peliänsä. Kiinalainen runoilija Li Tai-
 po ylisti kiittävän hetken ja viinin n:toja. Nai-
 nen on ehkä suurin n:nosta, paras unohtami-
 sista LEHT. — *Yhd.* taiden; elämän-, lemme-
 n. 2. par. nautinta. | Omaisuus on ollut yksi-
 tyisen n:nossa.

nautintoaine s. luonnosta sellaisenaan saatu t.
 keinotekoinen tuote, joka vaikuttaa keskus-
 hermostoon joko huumaavasti tai kiihottavasti
 ja synnyttää käyttäjässään nautintoa; laa-
 jemmassa merk:ssä myös = ravintoaine; vrt.
 huumausaine. | Kahvi, tee ja tupakka ovat
 n:aineita. N:aineet virkistävät olematta ra-
 vitsevia. Väkihuomien käyttö n:aineena. —
 kuinka haluttu n. liha on *PÄLSI*. -**aineteolli-**
suus s. Ravinto- ja n. -**arvo** s. Hedelmien, li-
 han n. -**ihminen** s. -**kasvi** s. kasvi, josta saa-
 daan nautintoainetta. -**mahdollisuus** s. Vä-
 häiset n:det. --**oppi** s. *fil.* = hedonismi. -**rikas**
 a. → nautinnollinen, nautinnokas. -**tarkoi-**
tu/s s. Käyttää n:nkseen. -**vero** s. N:ja ovat
 makeisvalmistevero, väkijuomavero ym.

nautiskelija¹⁴ *tek.* (< seur.) vrt. sybariitti.
 | Älyllinen n.

nautiskella²⁵⁶ *frekv.v.* -u² *teonn.* < nauttia. (I.)
 N. kahvia. — *Tav.* (II.) Raaka, n:eva, rahaa
 rakastava luonne. N. tulevien ilojen mielikuvi-
 ta. Miehen tehtävä on hävittää ja luoda, ja
 nauttia siitä — mutta ei n. *SIJO*.

nautit/a²¹ v. *vanh.* nauttia. | Aika tavaran n:see
 st. Kiireesti valmistaen arian, jota veljellisesti
 n:simme yhdessä *KIVI*. Vaan vieras häijy, kel-
 voton, / -- / sen [ehtoollisen] tuomiokseen
 n:see *VKV*.

nautittav/a¹³ a. (*partis.*) -asti *adv.* -uus⁶⁵ *omin.*
tav.: josta saatava nauttia. | Esitys oli todella
 n. Tilaisuus muodostui varsin n:aksi. Rivien
 väleistä pilkahteleva tendenssi vähentää huo-
 mattavasti teoksen n:uutta.

nautofoni¹ s. *mer.* sähköllä toimiva, sointulevyyl-
 linen voimakas äänikoje, jota käytetään lai-
 vojen, majakkain yms. merkinantolaitteena;
 vrt. (sumu)sireeni. | Sumumerkit annetaan
 n:lla.

nauttia¹⁷⁶ v. I. *tr.* neutraalissa merk:ssä. 1.
 ruoasta, juomasta tm., jonka jku syö, juo t.

muuten käyttää aktiivisesti hyväkseen. | N. aamiaista. N. keittoa, maitoa. Ruoka kelpaa nautittavaksi. Esitelmien välillä nautittiin vehnäkahvit. N. Herran ehtoollista. N. tabletti kerran päivässä. N. raitista ilmaa. N. päivälisunta. Hänkö n:si näiden huulien pyöräyttävää hekkumaa kivi. — *Erik. a.* alkoholin nautimisesta. | N. liikaa. Mies vannoi, ettei hän koskaan enää n:si tippaakaan. Hän pois-tui ravintolasta hiukan n:neena. *b.* käyttää jatkuvasti hyväkseen jtk esinettä, omaisuutta tm. ja sen tuottoa; vrt. nautinta. | N. korot pääomastaan. Luovuttaa kalavedet, niitty, palstatila jkn nautittavaksi. -- verotta n:kaat sitä [torppaa] aina kuolinpäiväänne asti kivi. 2. jstak, joka jatkuvasti tulee jkn hyväksi ilman tämän aktiivista myötävaikutusta. | N. eläkettä, suurta palkkaa, valtionapua. N. vir-kavapautta. N. opetusta. N. lain suojaa. N. kansalaisluottamusta. N. yleistä arvonantoa. N. jkn suosiota, vieraanvaraisuutta. Hallitus n:i eduskunnan luottamusta. Kirkko n:i vero-vapautta. N. pankissa avointa luottoa. *II. intr.* tuntee voimakasta mielihyvää jnk aistillisen t. sielullisen vaikutelman johdosta. | N. elä-mästä, olemassaolostaan. N. jkn kärsimyksistä. N. esityksestä, musiikista, taiteesta. Silmä nauttii kuvapatsaan viivojen sopusuhtaisuus-desta. N. luonnosta, luonnon kauneudesta. N. muistoista. N. onnesta. N. vapaudestaan. N. intensiivisesti. N. kaikilla aistimillaan. N. täy-sin siemauksin. Hän elää vain n:akseen. -- muut murehti, nautti, ma en, ma en *LEINO.* -- elä hetki, nauti hetki, kaadu paikalle si *LONERVA.*

nauttija¹⁴ *tek.* Alkoholi juomat aiheuttavat n:s-saan kihhotusta. [Sairas] oli niin huonona, ettei hänessä ollut minkään n:a *PAKK.* — *Yhd.* avun-, eläkkeen-, palkann.

nauttimus⁶¹ *s. lak. harv.* nautinta.

nauttinen⁶³ *a. mer.* nauttiikkaan kuuluva t. sitä koskeva, merenkulku-. | N:set kojket.

nau'unta^{15*} *teonn.* < naukua. | Kissan surkea n.

navahdut- tav:mmin navaut-.

navah'taa^{2*} *onom.v. harv.* -dus⁶¹ *teonn.* pa-mahtaa, läjähtää. | Ohjasperät n:tivat rus-kon selkään.

navahut- tav:mmin navaut-.

navak'ka^{15*} *a.* -asti *adv.* -kuus⁶⁵ *omin.* ripeä, terhakka, ponteva, tiukka, kova, napakka. | N. isku, sivallus. Tuuli on n. N. pakkaneen. Poika puolusti n:asti oikeuksiaan. Tapella n:asti. Vastausten n:kuus miellytti opettajaa.

navakoitu^{1*} *v.* tulla navaka (mma)ksi. | Tuu-li n:u.

navallisuus⁶⁵ *s.* = napaisuus.

navan|kansi *s. tekn.* (auton) pyörän navan suo-jus. -ympäristötähti *s.* tähti, joka on niin lähellä taivahan napaa, ettei se koskaan laske ao. paikkakunnalla, sirkumpolaarinen tähti.

navauttaa^{2*} *kaus.v. (rinn. harv. navah(d)uttaa)* < navah'taa. | Lyödä, purra n.

navea²¹ *a. harv.* kovanlainen, kiinteä. | -- kes-keltä oli suo kaltais in ja siinä maa myös n:mpi *KIVI.*

navertaa⁶ *v. kans.* nävertää, nakertaa. | N. kivi-kovaa nistusta *J.SAULI.*

navet|ta^{15*} *s.* ulkorakennus t. sen osa, jossa pi-detään karjaa (tav. nautoja), milloin se ei ole laiturilla, karjakartano, läävä, ometta, pi-hatto. | Kivinen, puinen n. Kuuden lehmän n. Luoda n:taa puhtaaksi. Karja suljettiin n:-taan. N:an hajua on vaikea saada pois vaat-teista. Maidossa oli selvä n:an maku. — *Yhd.* kellari-, kesä-, lanta-, luontin.; hirs-, kivi-n.; lammas-, lehm-, vuohin.

navetta|apulainen *s.* Lypsytaitoinen n. -*ilma* *s.* N. pilaa maidon. -*kaivo* *s.* -*kartano* *s.* kans. navetan ja siihen liittyvien rakennusten ryhmä; navetta. -*katos* *s.* (navetan yhtey-teen) karjaa sateelta suojaamaan rakennettu katos. -*keittiö* *s.* karjakeittiö. -*kota* *s.* -*lanta* *s.* navetasta saatu lanta, kylmä lanta. | N. on kiinteää ja erittäin vesipitoista, minkä vuoksi se palaa hitaasti. -*lato* *s.* navettaan liittyvä lato, karjatalo. -*mies* *s.* mies, jonka tehtäviin kuuluu lannan luonti navetasta ym. raskaat navettatyöt. -*palveija* *s.* -*piha* *s.* -*piika* *s.* -*rakennus* *s.* -*ruokinta* *s.* Karjan kesäruokinta on joko laidunruokinta tai n:a. -*työ* *s.*

navetto^{2*} *s. murt.* navetta.

navigaatio³ *s.* purjehdustaito, merenkulkutaito, -tiede; navigointi.

navigoi|da¹⁵ *v.* -nti^{1*} *teonn.* huolehtia aluksen kulusta ja liikkeistä, ohjailta alusta. | Aluksen n:nti.

navoi|ta^{2*} *s.* varustaa navoilla; *fys.* tehdä po-laariseksi. | Rattaiden n:taminen. — Tasavir-takäämityksellä n:ettu sähkömagneetti. -*tua*^{1*} *pass.v.*

ne demonstr.pron. ks. se.

nearki|nen⁶³ *a. el. maant.* Eläimistönsä puolesta Amerikka jakautuu eteläamerikkalaiseen l. neo-trooppiseen ja pohjoisamerikkalaiseen l. n:seen alueeseen.

nebulaarihypoteesi *s. täht.* Laplacen esittämä oletamus, jonka mukaan aurinkokuntamme on syntynyt hehkuvasta, tiheämmän keskuksensa ympäri kiertävästä kaasumassasta.

nebulosa¹⁵ *s. täht.* tähtisumu.

neeker|j² *s. I.* negridiseen roturyhmään kuuluva henkilö; *erik.* henkilö, joka kuuluu Afrikan tummaihoiseen alkuväestöön t. polveutuu siitä; vrt. murjaani. | N:it l. mustaihoiset. Pesunkes-tävä n. N:ien ulkomuodolle on ominaista vil-lamainen tukka, leveä ja litteä nenä ja paksut huulet. — *Kuv.* Hän on paahtunut aivan n:ik-si. — *Yhd.* bantun. 2. *leik.* sanomalehtimies. | Noilta kiroituilta n:eilä ei näy saavan rauhaa missään! — *Yhd.* lehti-, sanomalehti-, urheilun.

neeker|heimo *s.* -*hirssi* *s.* Pennisetum typho-ideum, vars. Afrikassa viljelty viljalaji. -*kan-sja* *s.* Afrikassa on satoja erilaisia n:oja. -*kieli* *s.* -*kylä* *s.* -*kysymys* *s.* valkoisen rodun asu-ma-alueilla asuavan neekeriväestöön liittyvät probleemit. -*laulaja* *s.* N. Al Jonson. -*laulu* *s.* Negro spirituals, hengelliset n:t. -*musiikki* *s.* (Amerikan) neekerien musiikki; *us. halv.* jatsi-musiikista. -*mäinen*⁶³ *kalt.a.* Ulkomuodon n:-set piirteet. -*nainen* *s.* -*n|pusu* *s.* ruok. eräs mustapintainen, pyöreä leivonnainen. -*nyrk-*

keilijä s. -orja s. Afrikasta kuljetettiin n:ia Amerikan ja Intian suurille plantaaseille. -**orjuus** s. N. lakkautettiin Englannin siirtomaissa v. 1833. -**pojka** s. Mustia kuin pienet n:jat. -**rotu** s. negridinen ihmisrotu, "musta (ihoinen)" rotu. -**sankkeri** s. lääkä. eräs sukupuoli-tauti. -**tanssi** s. neekerien tanssi; *halv.* jatsista yms. -**valtio** s. -**veri** s. Hänessä oli pari tippaa n:ta. -**väestö** s. Yhdysvaltain n.

nefeliini¹ s. *min.* natriumaluminiumsilikaatti. -**syeniitti** s. eräs harvinainen magmakivilaji.

nefoskooppi¹ s. *metr.* koje, jolla määritetään pilvien näennäinen nopeus ja kulkusuunta; *syn.* pilvipiili.

nefriitti¹ s. 1. *min.* kova, sitkeä, vihreän värinen korukivi. 2. *lääk.* munuaistulehdus.

negatio³ s. kieltäminen. | Jumala sisältyi usein jumalattomimpiinkin ajatuksiin, vaikka vain n:nä. — *Kiel.* kielto. | Suomessa n. ilmaistaan kieltöverbillä.

negatiivi¹ s. 1. kuva, jossa valoarvot ovat vaihdoksissa siten, että varjot esiintyvät vaaleina, valot tummina;)(*positiivi.* a. *valok.* Kosteä, kuiva n. N:n heikentäminen, kehittäminen, kiinnittäminen, kopioiminen, vahvistaminen. N:sta valmistettiin useita suurennuksia. b. *kirj.* N. jäljennetään syövyttämällä sinkkilevyille. 2. *tekn.* jäljennettävästä esineestä, mallista, valmistettu muotti, jossa kohoamat esiintyvät syvennyksinä ja päinvastoin. — *Yhd.* kipsin.

negatiivikuva s. negatiivi. -**luku** s. *mat.* negatiivinen luku.

negatiivinen³ a. -sesti *adv.* -suus³ *omin.*)(*positiivinen.* 1. kielteinen. a. kieltävä, epäävä, torjuva, hylkäävä. | N. vastaus, päätös. N. asenne, suhtautuminen. Hän oli n. luonne. b. epäedullinen, epäsuotuisa, huono, haitallinen. | Yleisvaikutelma jäi n:seksi. Kehäsmies-temme sijoittuminen oli n. yllätys. 2. sellainen, josta puuttuu jtk olennaista; päinvastainen kuin se, jota pidetään oikeana, normaalina tms. | Yritimme, mutta tulos oli n. 'tarkoitus jäi saavuttamatta'. Väestönlisäys on ollut n:sta laatua 'vähennystä'. — *Tal.* Maalla on n. kauppatase 'tuonti on suurempi kuin vienti'. Velka on n:sta omaisuutta. — *Maant.* N. pintamuoto 'maanpinnan laskeuma'. Ranta-*viivan* n. [= alaspäin tapahtuva] siirtyminen. — *Mat.* N. luku 'nollaa pienempi reaali-luku, miinusmerkkinen luku'. Jos vähentäjä on vähennettävää suurempi, saadaan jäännökseksi n. luku. Puolisäde muodostaa myötöpäivään kiertäessään n:sen kulman. — *Fys.* Liikkeen hidastuminen on n:sta kiihtyvyyttä. Painovoima tekee nostovoiman vastakohtana n:sta työtä. Lämpömittarin n:set asteet 'nollan alapuolella olevat, pakkasasteet'. N. [= kovera] linssi. — *Kasv.* N. [= ärsykeestä pois-päin suuntautuva] taksis. — *Sähk.* Hartsi tulee hangattaessa n:sesti sähköiseksi. N. sähkövaraus. Virtalähteen n. napa. N:sesti sähköinen hiukkanen. — *Valok.* N. kuva 'negatiivi (1. a)'. — *Kut.* Kun loimensyöttölaitteet toimivat loimen jännityksen perusteella, niitä sanotaan n:sisiksi. N. varsikone. — *Lääk.* Kokeen tulos on n., kun merkkejä ko. taudista ei havaita.

negatiivipaperi s. *valok.* negatiivin ottoon tarkoitettu valonherkkä paperi.

negativismi¹ s. *fil. lääk.* kielteisyyys, vastahakoisuus.

négligé²⁰ [-šə] s. naisen aamu- t. yöpuku; solmittavilla nauhoilla kiinnitettävä pitsimyyssy; puolipukeisuus.

negligoida¹⁸ v. laiminlyödä, syrjäyttää, olla välittämättä.

negosoida¹⁸ v. *liik.* päättää jk suurehko liiketä, esim. välittää laina.

negretti¹ s. = seur. -**lammas** s. eräs merinolammasrotu, siihen kuuluva lammas.

negridinen³ a. N. roturyhmä 'Afrikan, Etu- ja Taka-Intian sekä Melanesian saariston "mustaihoiset" rodut'.

negriitti²⁰ s. N:ot 'pienikokoinen, neekereitä muistuttava, sukuperältään tuntematon ihmisrotu, joka elää Filippiineillä, Malakan niemimaalla ja Andamaaneilla'.

negroidi¹ s. negroidinen henkilö. -**nen**³ a. neekerin sukulainen, neekerimäinen.

negus³ s. Abessinian hallitsija. | N. Menelik.

neidi¹ellä²⁸ v. -tely² *teonn.* puhutella neidiksi. | -- joka jo on niin pitkä, että häntä jossain n:ellään *sm.*

neidonhiuspuu s. Ginkgo biloba, saniaismänty, jota Kiinassa ja Japanissa kasvatetaan pyhänä puuna. -**kenkä** s. Calypso bulbosa, eräs kämmekkäkasvi. -**kieli** s. Echium vulgare, eräs lemmikkikasvi. -**koren**¹to s. Calopteryx, suden-korentoja. | Siniset n:not lepattelevat jokien varsilla *ak.* -**kukka** s. Nigella, koristekasvina viljeltyjä leinikkikasveja, neito. -**vaippa** s. Hel-leborine, kämmekkäkasveja.

neilikka¹⁵ s. 1. Dianthus, kohokkikasveja, joista useita lajeja viljellään koristekasveina. | Monivuotinen n. N:an ryytimäinen tuoksu. Kolme tulipunaista n:kaa. Kulkea n. napin-lävessä. — *Yhd.* harja-, hietä-, kallio-, keto-, koriste-, puna-, puutarha-, ranta-, ruukku-, tarha-, tervan. 2. mauste- ja rohdosaine, jota saadaan ryytineilikkapuun avautumattomina kuivatuista kukkasilmuksista; tällainen silmu. | Maustaa n:alla. Teelusikallinen hienonnettuja n:oitaa. — *Yhd.* mauste-, ryytin.

neilikka/mainen³ *kalt.a. kasv.* N. teriömuoto. -**rustokas** s. Marasmus oreades, kalpean lihan-värinen helttasieni, jota sen neilikantuoksun vuoksi käytetään liha- ja kalaruokien maustena, laukkasieni. -**öljy** s. ryytineilikoista vesihöyryllä tislamalla saatu haihtuva öljy.

neiti s. 1. taiv. ¹ a. vars. tittelinä ja puhut-telusanana: naimaton nainen;)(*rouva*; vrt. neito, neitsyt, impi. | Rikas vanha n. Fanny n. N. Hirvonen. N. Mathilda Wrede. Hyvä n. Armollinen, jalosukuinen n. Saanko n., saat-taa teidät kotiin? Hän on pian täysikasvuinen n. Liisa on vielä n. [= naimaton], jääneekö n:diksi koko iäkseen. — *Us. erik.* sivistyneis-töön kuuluvasta naimattomasta naisesta. | Pap-pilan n:dit. Talon nuori n. 'puolikasvuinen ty-tär'. Ei emännän kuitenkaan tarvitse luulla, että tyttö miksikään korkea-arvoiseksi n:diksi täällä paisuus *MERIL.* — *Yhd.* aatellis-, herras-, opettaja-, pikku-, virkan. b. yleisenä virka-

t. ammattitehtävässän olevan naisen (us. myös naimisissa olevan) puhuttelusanana ja (yhd.) ammattinimityksenä. | N. — kuppi kahvia [ravintolassa]! — Yhd. apteekki-, hovi-, kassa-, konttori-, pankki-, parturi-, posti-, puhelin-, seuran. 2. kansanr. vanh. (taiv. ¹²); ess. myös neinnä) nuori naimaton nainen, nuori tyttö, neito, impi. | Tellervo, Tapion n. N:et niemiä neissä KAL. Tuuli n:ttä tuutteli, / aalto impeä ajeli KAL. Kun olin ennen nuorra n:nnä KANT. -- taivahan n:et / huntuja neuloo LEINO. -- heistä muodostui kauniit n:det päivär. — Leik. Lapsi on tytär kotona, vasta n. naituansa SL.

neiti-ihminen s. ark. neiti. | Hän oli vanterra n., vahva kuin puuhevonon Kianto.

neitimäi nen⁶³ kalt.a. tav. paheksuvasti. | [Kaikki muut tytöt] olivat hänestä niin n:siä, ettei hän suorastaan voinut heitä sietää AHO.

neiti nen⁶³ dem.s. Se auttoi n:sen vaunuistaan A.OKSANEN. — **neitiseni** (harv.) puhuttelusanana: neiti hyvä. | -- saako olla, n:seni? sanon minä ja tarjoan LINN.

neitivalta s. kansanr. = seur.; us.)(miniävalta. | Valkea kesäinen päivä, / n. valkeampi KAL.

neitiys⁶⁵ s. neitinä olo. | Pakollinen n.

neito¹⁶ s. 1. tav. *ylät*. nuori naimaton nainen, nuori tyttö; vrt. impi, neiti, neitonen, neitsyt. | Kaunis, sokea n. 17-vuotias n. Tyttö kehkeytyy n:doksi. Mieli n:don miehelähän SL. Poika ja n. kisailivat rakkauden kisasta ruisleikkopelillä KIVI. — Vellamon n. — Yhd. ikä-, linnan-, morsiusn.; meren-, metsän-, vedenn. 2. = neidonkukka.

neitoikä s. tyttöjen kehityksessä murrosikää seuraava vaihe.

neitokai nen⁶³ s. tav:mmin neitonen; vrt. nuorukainen | Tanssiin menevät n:set SEPPÄNEN.

neito nen⁶³ s. nuori naimaton nainen, nuori tyttö; vrt. neito, neiti, neitsyt, impi. | N:set ja nuorukaiset. Hän on seurustellut erään n:sen kanssa. -- kaukaiset metsänreunat värisivät kuin n:sen jäsenet karkelon kiihkossa LEINONEN. — Yhd. helsinkiläis-, konttori-, vlioppilasn.

neitseelli nen⁶³ a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. (rinn. neitsyellinen) koskemattomalle neitsyelle ominainen, puhdas, siveä. | N. kainous. Kalevalan Ainoa n. puhtaus. N. povi. Kapea, n. vuode. [Rakastin] n:sen vartalosi notkeutta AHO. "Kuka siellä?" huusi morsian n:sesti narkästyneenä Kianto. [Silja] eli vielä täydessä n:nessä heräämättömyydessä SLL. — Biol. partenogeneettinen. | N. lisääntyminen, sikiäminen 'munasolun kehittyminen normaalisti yksilöksi ilman hedelmöitystä'. Lehtikirvat lisääntyvät n:sesti. — Kuv. koskematon. | N:sen koskematon metsä, N. [= viljelemätön] maa. Lapin luonnon n:sysy.

neitsyys⁶⁵ s. vanh. neitsyys.

neitsy¹ s. vars. vanh. = neitsyt.

neitsy¹ nen⁶³ a. harv. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. = neitseellinen.

neitsykäi nen⁶³ dem.s. < seur. | Hauskaksi tuntui Jaakopille aika vartoessaan n:stä Raakelia KIVI.

neitsyt s. Taiv. kaavan 73 t. (ei kuit. merk:ssä

1.a ja 2) 77 mukainen. 1. koskematon nainen, impi. | Koskematon n. Orleans'in n. Viisaat ja tyhmat n:et. -- tyttö oli sangen ihana nähdä ja vielä n. vrv. Kukas on tämän n:een laillinen naittaja? LEINONEN. — Erik. a. us. isolla alkukirjaimella Jeesuksen äidin nimityksenä. | N. Maria. Pyhä N. -- luki messujaan pyhän n:yen kuvan ääressä AHO. Sano siskolle, että kyntelin / vie eteen hän N:yen alttarin koskenn. b. vanh. ja hist. naimattoman, vars. aatelittoman naisen tittelinä ja palvelijan ammattinimityksenä. | N. Ulrika. Eilen n. liian varhain sulki pellin LARINK. — Yhd. kamarin. 2. *erisn. täht.* eräs eläinradan tähdistö ja merkki, Virgo.

neitsyt¹⁶ s. morsiamen viimeinen ilta ennen häitä; juhla, jonka morsiamen tyttöystävät järjestävät tälle ennen häitä. -**kammio** s. tav. yhden, mutta myös useamman nuoren naisen asuinhuone. | Hän saattoi lennähtää ulos n:stään hiukset pehmeästi irrallaan Kianto. -**matka** s. (aluksen) ensimmäinen matka. | Koe-matkan jälkeen Aallotar lähti n:lleen. -**puhe** s. kansanedustajan (valtuusmiehen) ensimmäinen puhe eduskunnassa (valtuustossa). -**öljy** s. hieno öljy (laatu), joka on valunut oliiveista niiden omasta painosta, ennen puristamista.

neitsyys⁶⁵ s. neitseä olo, impeys, piikkuus, koskemattomuus. | Menettää n:tensä. -- immen päälle iski niinkuin kotka ja -- n:tensä kunnian kruunun vei KIVI. — Kuv. Ihmiskunnan aatteellinen n. tuli julmesti raiskatuksi Kianto.

nekku¹⁶ s. siirapista ja sokerista paperitötteröön valamalla valmistettu makeinen. | Imeskellä n:a. Keittää, valmistaa n:ja. — Yhd. siirappi-, tikku.

nekkrologi⁶⁵ s. (sanoma)lehdessä julkaistu, pääasiassa vain lyhyet elämäkertatiedot sisältävä muistokirjoitus äsken kuolleesta henkilöstä.

nekkroosi⁶⁵ s. lääk. kuolio. | Mennä n:n.

nekkroottinen⁶³ a. lääk. kuolion luonteinen, kuolio-. | N. utaretulehdus.

nekkrotomia¹⁵ s. lääk. ruumiinavaus.

nektari⁶⁵ s. jumalten juoma kreikkalaisten mytologiassa; vrt. ambrosia. — Kuv. Sima on ke-vään n:a. Runouden n.

nektion⁷ s. el. aktiivisesti, omin voimin pinta-vedessä uiva eläimistö;)(plankton.

neli¹ s. laukka, vars. sen nopein laji; vrt. nelistä, nelistää. | Ajaa täyttä n:a. Hirvi syök-syi n:n.

neli- yleinen perusl:la neljä vastaava yhd:ojen alkuosa; käytöstä vrt. kolmi-.

neli akselinen a. raut. N. vaunu. -**apila**(s) s. nelilehdykkäinen apilanlehti (kuvio). | N:n uskotaan tuottavan onnea löytäjälleen — Kuv. Koko n. [= nelihenkinen toverusryhmä] istuutui nyt nurmikolle lepäämään. -**haarai nen** a. -suus omin. N. koukku. -**henkinen** a. N. toimikunta. -**heteinen** a. N. kasvi. -**hyppely** s. voim. nelijakoinen vuorohyppely. -**iskuinen** a. mus. N. säe, sävelryhmä. -**ja ko** s. neljään osaan jakautuminen t. jakaminen. | Itiot syntyvät emoluista n:n tietä. Eduskunnan n. Ympyrän n. -**jakoi nen** a. -suus omin. neljään osaan jakautuva. | N. ikkuna. N. tahti, vuosi. -**jakoviljely**(s)

s. eräs vuoroviljelyjärjestelmä. **-jalkainen** *a.* N. eläin, tuoli. — N. säe. — *S:sesti* ihmiset ja n:set. **-jalkaseisonta** *s.* voim. seisonta, jossa ruumiinpaino on tasan käsien ja jalkojen varassa. **-jono** *s.*, vars. *sot. voim.* neljän rinnakkaisjonon muodostama jonosto. | Joukkue järjestyy n:on. **-kamari** *n.* *a.* Valtioapäivät toimivat n:sina — ritaristo ja aatelit, papisto, porvaristo ja talonpoikaissäät. **-kannassa** *adv.* kans. nelisin. **-kanta** *s.* kans. neliö. | Seulalla arvottaessa asetettiin kaksi hiiltä ja kaksi savipalasta n:an niin, että muodostui risti. **-kantainen** *a.* nelitahkoinen. | N. pora. **-kerroksinen** *a.* N. rakennus.

nelikko² *s.* 1. vetomitta, 1/4 tynnyriä, Suomessa nyk. 30 l, aik. kuivan tavarann mittana noin 41 ja nestetavaran noin 31 l; tämän vetoinen liereä puuastia. — *Yhd.* slakkan. 2. melko *harv.* neljän (henkilön) ryhmä; vrt. kolmikko. | Oli siinä surkea n. miehiä.

nelikoittain *adv.* nelikkokaupalla, -määrin. | Voita myytiin n.

nelikollinen² *s.* nelikon täysi. | N. perunoita. **nelikulmainen** *a.* -kulmaisuus *omin.* vrt. neliskulmainen. | N. ikkuna, torni. **-kulmarauta** *s.* *tekn.* = neliöteräs. **-kulmio** *s.* 1. geom. neljän janan rajoittama tasakuvi. | N:n sivut, kulmat, pinta-ala. Neliö on säännöllinen n. 2. väljemmin: nelikulmuun muotoinen alue, esine, joukko tms. | Taikina leikataan n:iksi. Jalkaväen vahvat n:t.

nelikymmenhenkinen *a.* N. joukko. **-kertainen** *a.* -sesti *adv.* -vuotias *a.* N. henkilö. -vuotinen *a.* N. toiminta.

nelikärkinen *a.* N. kiila, tähti.

nelikäs² *s.* 1. mus. kvartoli. 2. *hist.* neljän ruodun t. ratsutilan yhdessä asettama sotamies.

nelikätkäinen *a.* -kätisesti *adv.* Soittaa pianoa n:ikätkäisesti 'kaksi yhdessä'. N. pianokappale. **-laita** *a.* = seur. — Tav. *s:sesti* vene, jonka kummassakin laidassa on neljä lautta; yl. iso vene. **-laitainen** *a.* vrt. ed. | N. vene. **-lapekatto** *s.* **-lappainen** *a.* *rak.* N. päädytön harjakatto. **-lehtinen** *a.* N. apila, emiö. Arkin taittaminen n:seksi. — *S:sesti* neli-lehtinen apila. | Tytöt etsivät n:siä. **-lokero** *n.* *a.* N. sydän. N. siemenkoti. **-luokkainen** *a.* N. keskikoulu.

nelilö² *s.* filateliasa: kaksirivinen, neljän toisistaan irrottamattoman postimerkin muodostama ryhmä.

nelimaali *s.* eräs pesäpallon tapainen lasten palloleli, neljä maalia. | Pelata n:maalia. **-mastoinen** *a.* N. purjelaita, kuunari. **-miehinen** *a.* N. toimikunta. **-mitta** *s.* *run.* mitta, jossa säe jakautuu neljään dipodiaan, tetrametri; myös = seur. **-mittasäe** *s.* vrt. ed. **-moottorinen** *a.* N. pommikone. **-napainen** *a.* *sähk.* N. kone, moottori, kytkin.

nelinen ks. nelisen, nelistä.

neliniitinen *a.* *kuul.* neljällä niisivarrella kudottu, nelivartinen. | N. kangas l. toimikas. **-nivelinen** *a.* N. varvas, tuntosarvi, N. korsi.

nelinjaloin *adv.* (myös *~*) ryömiä, nelinkontin, -ryömin. | Ryömiä n. **-kanto** *s.* *sot.* kanto-tapa, jossa on neljä miestä kantamassa. **-kertainen** *a.* -sesti *adv.* 1. neljä kertaa niin suuri,

voimakas, pieni [jne.] kuin se, johon verrataan. | Tuotannon n. kasvu. Vauhti tuli n:seksi. Lukujen n. tulo. 2. joka esiintyy, tapahtuu, tekee jtk [jne.] neljä kertaa, jossa jtk on neljänä kerroksena tms. | N. hei-huuto. N. paperisäkki. **-kertaista**² *v.* tehdä nelinkertaiseksi. | Tuotanto n:ettiin. **-kertaista**¹ *pass.v.* < ed. | Rahastot n:vat. **-kontin** *adv.* (myös *~*) = nelinjaloin. | Kulkea n.

nelinpeli *s.* *urh.* vars. neljän hengen pelattavasta verkkopallosta. — *Yhd.* sekan. **-mestari** *s.* **-ottelu** *s.* -*pari* *s.*

nelinryömin *adv.* (myös *~*) = nelinjaloin. | Heittäyttyä n.

nelinumeroinen *a.* N. luku. **-nurkkainen** *a.*; *rinn.* nelisnurkkainen. | N. aitaus, huone, rakennus. **-näytöksinen** *a.* N. näytelmä. **-osainen** *a.* N. alttaritaulu, masto, teos. N. mahalaukku. **-ottelu** *s.* *urh.* 1. neljä lajia käsittävä urheiluottelu. | Poikien n:n lajit olivat: 100 m:n juoksu, kuulantyöntö, keihäänheitto ja pituushyppy. 2. ottelu, jossa on neljä osanottajaa. | Pohjoismainen n. nyrkkeilyssä. **-polvinen** *a.* N. akseli. N. runomitta. **-pyöräinen** *a.* N. turbiini. N:et vankkurit. **-pyöräjarrut** *s.* *mon. tekn.* jarrut, jotka vaikuttavat ajoneuvon kaikkiin neljään pyörään. **-pyöräve** *s.* *tekn.* veto, johon ajoneuvon kaikki neljä pyörää ottavat aktiivisesti osaa; vrt. kaksipyöräve. **-pyöräve** *n.* N. traktori. **-päinen** *a.* N. seurue, N. reisilihas. **-päiväinen** *a.* N. istunto, vierailu. **-rivi** *s.* 1. *sot.* voim. neljän peräkkäisen rivin muodostama rivistö. | Joukkue on n:ssä. 2. *run.* = nelisäe. **-rivinen** *a.* N. rivistö. N. säkeistö, N. piikkiäes. N. ohra, tähkä. **-ruutuinen** *a.* N. ikkuna, -sahas *s.* *puut.* sahaus (menetelmä), jossa tukki ensin sahataan kahdelta sivulta tasaiseksi pelkäksi ja sitten toisessa sahasa toiseen suuntaan halutuksi tavaraksi, pelkkasahaus; vrt. halkisahaus. **-seinäinen** *a.* N. rakennus.

nelisen indef.lukus. *vai.* noin, likimäärin neljä. | Siitä on n. viikkoa. **-kymmentä**, **-sataa** *indef.lukus.* vrt. ed.

nelisiipinen *a.* N. hyönteinen. N. potkuri, tuuletin. N. rakennus.

nelisin *adv.* neljin, neljä yhdessä, neljän kesken. | Istuimme n. vajassa.

nelisivuinen *a.* N. piha, rakennus, N. monikulmio. N. sanomalehti. **-sivukas** *s.* *geom.* nelisivuinen monikulmio.

neliskanttinen *a.* *ark.* = seur. **-kulmainen** *a.* nelikulmainen; tav. erik. neliömäisestä t. kuution t. suorakulmisen suuntaissärmiön muotoisesta. | Melkein n. pöytäliina. N. leuka. Ja tämä kivi, miesten turvapaikka, oli melkein n., sillä korkeaa kallionkappale kivi. **-nurkkainen** *a.* nelinurkkainen. | N. piha. N. uuni. N. tupa. Kanan kauppa kartanolla, nelien n:ssä [= huoneessa] si.

nelisointu *s.* 1. *mus.* neljän eri sävelen (perussävel sekä sen terssi, kvinti ja septimi t. seksti) muodostama sointu. 2. neljän keskenään sointuvan värin yhdistelmä. 3. *run.* nelinkertainen loppusointu.

nelistä² *s.* *vai.* Ajaa täyttää n. 'täyttää neliä, nopeaa laukkaa'.

nelistää² v. -ys² *teonn.* juosta neliä, laukata. — *Kuv.* Kievarit ja talot n:ävät ohitse. Pappi n:i läpi kuulutukset. N:ävä [= lentävä] keuhkotauti.

nelisylinterinen a. N. moottori. -sä¹e s. *run.* runo t. säkeistö, jossa on neljä säettä, nelirivi. | Omar Khaijam käytti n:keitä kuuluisissa epigrammeissaan. -säkeinen a. N. säkeistö. -säräinen a. N. parru. N. varsi, lehti, palko. -sävel s. *mus.* iskuala, jossa on neljä yhtä pitkää säveltä. -sävelikkö s. *mus.* nelisävelinen asteikon katkelma, tetrakordi. -sävelinen a. *mus.* N. iskuala. -tahkoinen a. jossa on neljä sivupintaa. | N. torni, hirsi. N. ohra, tähkä. -tahoinen a. = ed. -tahokas s. *geom.* neljän kolmion rajoittama pyramidi, tetraedri. -tahtimoottori s. *tekn.* polttomoottori, jonka täydelliseen työvaiheeseen kuuluu neljä männäniskua: imu-, puristus-, työ- ja poistotahti. -tahtinen a. N. moottori. N. säe. -taite s. *kirj.* neljään osaan taitetun arkin koko, kvartto (koko). -taitekoko s. *kirj.* vrt. ed. -taitteinen a. N. arkki, nidos. N. taittokone. N. välikatto. -tavu s. *run.* neljän (us. lyhyen) tavun muodostama runojalka, peoni. | Daktyylin joukossa esiintyy joskus myös n:ja. -tavui¹nen a. N:set sanat, N. runojalka, loppusointu.

nelitellen *adv.* *harv.* nelittäin.

nelitiehana s. *tekn.* neljän putken yhtymäkohtaan sovitettu hana, jolla putket saadaan pareittain toistensa yhteyteen. -toistavuotias a. N. poika. — S:esti. Lupaava n. -toistias a. = ed.

nelittäin *adv.* neljä (aina) yhdessä, neljän ryhmänä. | Kukut ovat n. lehtihaangoissa. Kiväärikoet muodostetaan n. Tytöt kävelivät n.

neliulotteinen a. *geom.* -ulotteisuus *omin.* jolla on neljä ulottuv(ais)uutta. | N. geometria. N. avaruus. Suhteellisuusteorian n:ulotteisen koordinaatiston koordinaatit ovat pituus, leveys, korkeus ja aika. -vaiheinen a. -sesti *adv.* N. hengitysliehe. — Sähk. N. vaihtovirta. N. moottori. -valjakko s. 1. neljä ajoneuvojen tms. eteen valjastettua hevosta. 2. *kuv.* neljä tovestusta tms. | Pojat muodostivat iloisen n:ön. -valtainen a. *kasv.* -suus *omin.* N. hetiö 'jossa on 6 erilehtistä hedettä, niistä 4 pitempää, 2 lyhyempää'. — S:esti. N:set 'Linnén kasvi-luokka 'Tetradyamia'. -varti¹nen a. 1. jossa on neljä vartta. | N. keinu. 2. *kut.* = neliniitinen. -viikkoinen a. N. kuukausi, kurssi. N. porsas. -viivainen a. *mus.* N. oktaavi 'kolmiviivaista korkeampi oktaavi'. N. c 'neliviivaisen oktaavin c'. -vuotia¹s a. N. poika. N:ana Liisa pantiin leikkikouluun. -vuotinen a. N. kurssi, seminaari. — N. nurmi. -vuotiskau¹si s. Liiton jäsenmäärä on kuluneen n:den aikana kasvanut. -värikuva s. *kirj.* neljällä värillä painettu kuva. -värinen a. N. kansikuva, kartta.

neliväri/painanta s. *kirj.* -painatus s. *kirj.* -paines s. *kirj.*

neliääninen a. *mus.* -sesti *adv.* N. laulu. N. sävellys.

neliö¹ s. 1. *geom.* tasasivuinen, suorakulmainen nelikulmio, kvadraatti. | N:n sivut, ala. — *Yhd.* vinon, 2. yl. neliön muotoinen alue, esine, jouk-

ko tms. — *Sot.* neljä alayksikköä käsittävän yksikön tavallinen ryhmittymismuoto, jossa alayksiköt ovat kaksi rinnakkain ja kaksi peräkkäin. — *Filateliasa.* neliö. — *Urh.* nyrkkeilykehä. — *Kirj.* täytevälineitä, joita käytetään vars. vajaiden ja tyhjien rivien täyttämiseen. — *Yhd.* jää-, kartta-, katu-, kaupunki-, rakennusn.; avon. 3. vars. *puhek.* neliömetri. | Huoneiston vuokra on 75 mk n:ltä. 4. *mat.* suureen toinen potenssi; vrt. kuutio. | Korottaa n:ön. 2:n n. on 2·2 = 4. Valovoima on kääntäen verrannollinen etäisyyden n:ön. Toisen asteen yhtälön vasen puoli täydennetään n:ksi yhtälön ratkaisemista varten.

neliödesimetri s. (*lyh.* dm²) pintamitta: neliö, jonka sivut ovat desimetrin pituiset.

neliöidä¹ v. -nti¹ *teonn.* 1. *geom.* muuntaa jk kuvio pinta-alaltaan samansuuruiseksi neliöksi. | Ympyrän n:minen. 2. *mat.* mitata ala annetulla neliöllä. 3. jakaa neliöiksi. | Karmelliseos n:dään veitsellä.

neliöjalka s. pintamitta: neliö, jonka sivut ovat jalan pituiset. | Englannin n. = 0,09 m². -juuri s. *mat.* luvun toinen juuri, juuri jonka indeksi on kaksi. | N. 4:stä on 2. -kilometri s. (*lyh.* km²) pintamitta: neliö, jonka sivut ovat kilometrin pituiset. -kirjoitus s. kirjoitus, jossa kirjaimilla on enemmän t. vähemmän neliömainen muoto. | Heprealainen n. -kyynä¹rä s. vanha pintamitta: neliö, jonka sivut ovat kynnärän pituiset.

neliök¹ s. poikkileikkaukseltaan neliön muotoinen. | Parru veistetään n:kääksi.

neliömaili s. pintamitta: neliö, jonka sivut ovat mailin pituiset. | Englannin n. on noin 259 ha.

neliömetri s. (*lyh.* m²) pintamitta: neliö, jonka sivut ovat metrin pituiset. — *Yhd.* lattian. -hint¹a s. Permantonpinnan, huvilapalstan n. -paina s. Paperin n. oli 75 grammaa. -vuokra s.

neliömitta s. neliön muotoinen pintamitta, jonka sivu on pituusyksikön suuruinen. -muoto s. *mat.* lausekkeen muoto, jossa se muuttujiinsa nähden sisältää vain toisen asteen termejä. -muotoinen a. *mat.* vrt. ed. -mäi¹nen² a. -syys² *omin.* N. aukea, ruutu. N. kamera.

neliönmuotoinen a. -suus *omin.* (tav. ◡) = ed. **neliöpeninkulma** s. pintamitta: neliö, jonka sivut ovat peninkulman pituiset. -raha s. nelikulmaiseksi leikattu metalliraha, klippinki. -senttimetri s. (*lyh.* cm²) pintamitta: neliö, jonka sivut ovat senttimetrin pituiset. -summa s. *mat.* annettujen lukujen neliöiden summa. | Pienimmän n:n menetelmä. -syli s. pintamitta: neliö, jonka sivut ovat sylen pituiset. -teräs s. *met.* poikkileikkaukseltaan neliömainen kankiteräs. -tuuma s. pintamitta: neliö, jonka sivut ovat tuuman pituiset. | Englannin n. = 6,45 cm². -verkko s. *mat.* Suorakulmaisessa koordinaatistossa muodostavat tasaväliset, koordinaattijaksien suuntaiset suorat n:ön.

neljä¹ *perusl.* merkitään 4, joskus IV. 1. lukumäärästä. | N. poikaa, lammasta. N:n jalan juoksevat. Vain n. totteli käskyä. N. kertaa.

N. vuotta. Se tapahtui kolme n. päivää sitten. N:n kilometrin matka. N:ltä taholta. Jakaa n:än osaan. N. viidesosa. N:n kuninkaan kirja 'pelikortit'. N:n laudan välissä 'arkussa'. N:n seinän sisällä 'huoneessa'. Hajota n:än tuuleen 'joka suuntaan'. N:n silmän välillä 'kahden kesken, kasvatusten'. 2. numerosta ym. | Kaksikymmentä n. (myös ∪). Kello on n. Hän matkusti n:n junassa. Hänellä oli laskennossa n. 'nelonen'.

neljäkymmentä *perusl.* N. markkaa. Hän oli jo neljäkymmenessä 'noin 40 vuoden ikäinen'. Neljäkymmenen marttyyriin päivää vietettiin 9. p:nä marraskuuta. N. kahdeksan (myös ∪). **neljäkäs**⁹⁹⁹ s. 1. *geom.* nelikulmio, jonka sivut ovat yhtä pitkät, rombi. 2. yleisemmin, laajemmin: neljäkkään muotoinen levy tms. | Mutterin n. 3. *rak.* kuution t. parallelepipedin muotoiseksi hakattu kivilohkare, harkko-kivi, neljäkaskivi. -**kivi** s. = ed. 3. | Pyramidi oli tehty n:stä.

neljänlainen⁹⁹ a. Raamatun vertaus n:sesta kylvömaasta. Pesukoneita oli näytteillä n:siä.

neljänneksenperuutus s. *hist.* Kaarle X Kustaan ollessa Ruotsi-Suomen kuninkaana toimeenpantu aateliston tilojen osittainen valtiolle palauttaminen 1. reduktio.

neljänneksittäin *adv.* neljännes kerrallaan. | Väliajat otettiin mailin n. — *Yhd.* vuosin.

neljänne⁹⁹ s. (*perusl.*) (jnk kokonaisuuden) neljäsosa (merkitään 1/4). | Omenan n. N. omena. Kolme n:stä. Kaksi kohtisuoraa halkaisijaa jakaa ympyrän neljään n:kseen 1. kvadranttiin. Puu halkaistaan n:ksiksi. Kuun on ensimmäisessä n:ksessään 'kuusta näkyy sen oikea puolisko'. Vuoden viimeinen n. — Kellonajoista puhuttaessa: 15 min, tunnin neljäsosa. | Kello oli jo n:ksen, n:stä yli seitsemän. Akateeminen n. Hän viipyi kolme n:stä. — *Kans.* pituusmittana: 1/4 (vanhaa Ruotsin) peninkulmaa. | Sinne oli matkaa kuusi n:stä. — *Yhd.* utaren.

neljännes⁹⁹ *arkki* s. N:arkin koko. -**hehtaari** s. N:n peltomaa. -**kierro** s. Suora kulma on tasan n:ksen suuruinen. -**kilo** s. Kahvi on n:n pakkauksissa. -**kunta** s. *hist.* Keskiajalla ja uudenajan alussa olivat hallintopitäjät etupäässä veronkantoa silmällä pitäen jaetut neljään piiriin, n:än. -**kuntamies** s. *hist.* = neljännesmies. -**laatikko** s. Naulojen hinta nousi 20 markkaan n:olta. -**litra** s. N:n muki. N. vettä. -**maileri** s. *urh.* juoksija, joka on erikoistunut neljännesmailille (400 m:lle). -**maili** s. 1/4 mailia, noin 400 metriä; *urh.* myös 400 m:n juoksusta. -**metri** s. N:n vahvuinen lumikerros. -**mies** s. *hist.* (rinn. neljännesmies) henkilö, jonka tehtävänä oli (alk. neljänneskunnassa) auttaa kruununmiehiä veronkannossa, järjestyksenpidossa ym., neljänneskuntamies, lukumies. -**miljardi** s. -**miljoona** s. -**minuutti** s. -**naula** s. -**nuotti** s. *mus.* aika-arvoltaan kokonutuin neljäsosa, neljäsosanuotti (merkitään ♯). -**peninkulma** s. -**piiru** s. N:n tarkuudella. -**piste** s. *mat.* N:et ovat ne satunnaissuureen arvot, jotka jakavat todennäköisyysjakautuman neljään osaan niin, että

satunnaissuure osuu kuhunkin niistä yhtä todennäköisesti (25 %:n varmuudella). -**ruhtinas** s. *hist.* (rinn. neljännesruhtinas) Rooman ylivallan alainen pikkuruhtinas, tetrarkki. | Galilean n. Herodes Antipas. -**tauko** s. *mus.* neljännesnuotin pituinen tauko.

neljänne⁹⁹ *adv.* neljännes kerran. | Ja viimein, n. kysyttäessä, piika toi tiedon PAULAH.

neljännes⁹⁹ (*tiili* s. *rak.* N:tiilen [= tiilen lyhyemmän särmän] vahvuinen seinämä. -**tunti** s. 15 minuuttia, kvartti. | N:nin kuluttua. Kolme n:tia. -**tuntinen** 1. s. neljännestunti. | Se oli vaikea n. 2. a. neljännestunnin kestävä. | N. puheenvuoro. -**tuuma** s.

neljännesvuosi s. Kolme neljännesvuotta. -**julkaisu** s. neljännesvuosittain ilmestyyvä julkaisu. -**kokous** s. Yhdistyksen n:ksessä päätettiin --.

neljännes⁹⁹ *vuosisata* s. Talouselämäme kiintoisin n. '25 vuotta'. -**vuosisatainen** a. N. merkkipäivä. N. olemassaolo. -**vuosisittain** *adv.* Talotuttaa 10.000 mk n. N. ilmestyyvä lehti. -**ympyrä** s. *geom.* ympyrän neljännes 1. kvadrantti. **neljännys**⁹⁹ s. *vanh.* neljäsosa, neljännes. | Leivän n. Kuun viimeinen n. — *Yhd.* vuodenn. -**mies** s. = neljännesmies. -**ruhtinas** s. = neljännesruhtinas.

neljäntuulenlakki s. tav. ∪ ∪; ks. lakki 1.

neljä⁹⁹ *järjestysl.*; merkitään 4:s (4.) t. IV. | N. käsky. N. sinfonia. N. sääty. Kuun n. neljännes. N. ulottuvuus. Luvun n. juuri, potenssi, verto. N. vaalisääntäjä 'jonka seurakunta vaalissa pyytää kolmen vaalisijoille asetetun lisäksi'. N:nneksi suurin. Tuleko n:nneksi [korttipeliin tms.]? Kustaa IV Aadolf. Joka n. viikko, Toukokuun 4. [päivä]. Hän on jo n:n:nellä [ikävuodellaan t. luokalla koulussa]. Kello käy n:ttä 'on yli kolmen'. — *Melko harv.* Yksi-, kaksi- jne. n:ttä '31, 32'. Kolmenn:ttä ikäisenä.

neljäsataa *perusl.* Myydä neljästäsadasta markasta. Neljänsadan neuvosto. — *Urh.* Juosta neljäsataa [metriä].

neljäs⁹⁹ *kertainen* a. Hänet tuomittiin n:kertaisesta varkaudesta. -**kymmenes**⁹⁹ *järjestysl.*

-**luokkalainen** s. (a.) Lyseon n. -**osa**⁹⁹ s. neljännes. | Luvun n. Kolme n:a. Tahtiosan aikamittana käytetään n:a [vrt. seur.]. -**osanuotti** s. *mus.* = neljännesnuotti. -**osatunti** s. = neljännestunti. -**päiväinen** a. *lääk.* N. horkka-kuume 'jossa kuumekohtauksia esiintyy tav. 72-tuntisin väliajoin'. -**sadas**⁹⁹ *järjestysl.*

neljästi *adv.* neljä kertaa. | Lehti ilmestyy n. vuodessa.

neljästoista *järjestysl.* Eerik XIV.

neljä⁹⁹ *toista* *perusl.* Hän oli jo täyttänyt n. [vuotta]. Joulun on enää n. päivää. -**tuhatta** *perusl.* myös ∞.

nelmä⁹⁹ s. eräs lohikala.

nelonen⁹⁹ s. 1. neljän numero. | Epäselvästi merkitty n. Sai laulusta n:sen 'neljällä merkityn (huonoimman käytetyn) arvosanan'. Ampua n. 'osua nelosella merkittyyn maalin renkaaseen'. 2. järjestyksessä neljäs, neljän numerolla merkitty tm. | Tulla n:sena perille. [Konekivääri-ryhmässä] n. toimii patruunankantajana.

Munkkiniemestä pääsee n:sella [= raitiolinja 4:n vaunulla] Hietalahteen. Ässä, kakkonen, kolmonen ja n. — Autoista: auto, jonka moottori on nelisylinterinen. — *Yhd.* hertta-, pata-, risti-, ruutu-, valttin.; *Ford*-n. 3. tav. *mon.* N:iset 'neljä samasta raskaudesta syntyneitä lasta t. poikasta'. Uuhi sai n:iset.

neloskaritsa s., tav. *mon.* vrt. ed. 3. | N:oitä synnyttävä emolammas.

nelsoni s. *urh.* eräs painiote. — *Yhd.* koko-, puolin.

nemesis¹¹ s. (myös: Nemesis) kreikkalaisessa mytologiassa: oikeutta valvova ja sen rikkomisen rankaiseva jumalatar; rikosta seuraava (taivaallinen) kosto, rangaistus. | Historian n. ei jätä tällaisia erehdyksiä rankaisematta.

-nen¹² s.:n johdin (vrt. -inen, -lainen), jolla muodostetaan: 1. kaksitavuiheen kantanaan liitetyn deminutiiveja; esim. kukkanen, kätönen, poikanen, sananen. — *Us. mon.* luku-; hippasilla, leskisillä (leikkien nimiä). 2. eläinten nimiä; esim. hevonen, kyyhkynen, kärpänen, perhonen. 3. sukunimiä; esim. Kervinen, Makkonen.

nenitellä^{13*} v. *murt.* kiusoitella, pistellä. | N. jklle. -- enkä kärsi n:televää akkaväkeä LAS-SILA.

nenitse 1. *postp.* Niemen n. 'nenän ohi'. -- naisten neuojen n. [= neniä pitkin] AK. 2. *adv.* Hän puhalsi tupakansavua suitse ja n. 'nenän kautta'.

nenä¹⁴ s. vrt. nokka, kuono, kärsä. 1. elin, jossa ihmisen hajuaisti sijaitsee ja jonka kautta hengitys yllä tapahtuu, erik. sen ulkoinen, esiin työntyvä osa. | Iso, kaareva, leveä, litteä, nykerö, suora, terävä, punainen n. Aatelin, kreikkalainen, roomalainen n. [ks. näitä a:eja]. N:n selkä, pää, nipukka. N:n väliseinä, sivuontelot. N. noessa, puuterissa. Silmälasit n:llä. N. kutisee, syyhyy. N:ä kututtaa. N. vuotaa [limaa]. N:stä vuotaa verta. N:ssä tuhisi ainen nuha. Niiskauttaa n:änsä. Niistää, pyyhkiä n:änsä. Niin kiire, ettei ehdi edes n:änsä niistää sp. Kaivaa [sormella] n:änsä. Pidellä n:änsä [pahan hajun vuoksi]. Tuhauttaa n:änsä. Puhua n:änsä 'honottaa'. Hengittää n:n kautta. Palelluttaa n:nsä. — Tunkkainen haju pisti n:än. Luonnonihmisen n. [= hajuaisti] on tarkempi kuin kulttuuriihmisen. — *Yhd.* koukku-, kyömy-, latuska-, lättä-, nykerö-, pysty-, satulan; aatelis-, kotkann.; noki-, räkän.; olut-, viinan.; (lääk.) haisu-, kupari-, mätän.

2. vars. *ark.* eräissä *us. kuv.* sanonnoissa. | Aina hän on täällä n. pitkällä [= uteliaana, ahneena] kärkevyydessä. Niin pimeä ettei näe n:nsä päähän, n:änsä pitemmälle. Kulkea minne n. neuvoo ilman tiettyä päämäärää. Hänellä oli tarkka n. [= "vainu"] haistamaan ansiomahdollisuudet. -- olihan hyvä, että Janella oli ollut n:ä [= ymmärrystä] käskemättäkin juosta rantaan auttamaan KILPI. — *nenä kiinni jssak.* Istua n. kirjassa kiinni. On aina n. kiinni papereissaan. — *nenä nyrpällä; nyrpällä, nivalla nenin tms.:* vastenmielisesti, kyllästytneenä, tympäytyneenä. | Syödä jtk n.

nyrpällä, nirpassa. Kuunteli nyrpällä nenin. — *nenä solmussa* = ed. | -- pitää välttää ensimmäistä riitaa, eikä saa antaa turhista n:n solmuun mennä AK. — *nenä pystyssä* ylpeästi, ylpeänä, mahtavana, ylpeän, mahtavan näköisenä. | Kulkea n. pystyssä. — *saada pitkä nenä* pettyä suunnitelmissaan, toiveissaan, nolostua; jkltä venyy naama pitkäksi; vrt. seur. | Sai suunnitelmissaan, aikeissaan pitkän n:n. Sanomalehtimiehet, jotka olivat panneet toiveensa Kordeliiniin [= K:n rahastoon], saivat pitkän n:n. Jäi pitkällä nenin katsomaan, kun auto porhalsi ohi. — *näyttää jklle pitkää nenä* pitää toista (t. kumpaa) kättään sormet levällä nenänsä jatkona osoittaakseen siten jklle toiselle halveksimistaan, vahingoniltaan; (kuv.) ilkkua, osoittaa vahingoniltaan jklle. | Näyttää pitkää n:ä leikkiverilleen, opettajalle. Naapurilehti näyttää meille pitkää n:ä sen johdosta, että --. — *nyrpistää nenäänsä* osoittaa vastenmielisyyttään, kyllästyneisyyttään. | Nyrpistää tyytymättömänä n:änsä. He vain nyrpistivät n:änsä tuolle velkaantuneelle seikkailijalle. — *nostaa, nakata nenäänsä* ylpeilemisestä, mahtailemisesta. | Nostella n:änsä köyhille, köyhien edessä. Niilo vain nakkasi hymähtäen n:änsä. -- ei sitä, kuule, nyt pidä kohta niin kovin n:änsä nostaa, ei tiedä vielä maailmassa kuinka käy AKIO. — *ei ajattele nenäänsä pitemmälle* toimii harkitsemattomasti, lyhytnäköisesti. | N:änsä pitemmälle ajattelmaton hepsankeikka. Ei siinäkään näytä ajattelun n:ä pitemmälle. — *pistää nenäänsä jnnek, jhk* pistäytyä jnnek; sekaantua, puuttua jhk. | Ei uskaltanut n:änsä ulos ovesta pistää. Ei keittiöön juuri ollut vieraan n:änsä pistämistä. Pistää n:nsä toisten asioihin, joka paikkaan. Tuohon sotkuun minä en n:äni pistä. — *nenän alla, edessä.* Kirja aina n:n alla. Istua aivan opettajan n:n alla. Ammus räjähti n:mme edessä. Pani kalan ihan kissan n:n eteen. Paikata ovi kiinni toisen n:n edessä. Viedä, anastaa jtk aivan toisen n:n alta, edestä. Isän n:n alla [= silmälläpidon alaisena, läheisyydessä] lapset kyllä olivat siivosti. — *nenän editse, ohitse.* Pujauttaa pakoon vahien n:n editse. Tilaisuus pääsi menemään n:ni ohi. Hyvä huvila, ja meni aivan n:mme ohitse. — *nenästä nokkaan* kahden kesken; vasten kasvoja, päin naamaa. | Annahan minä saisin sen rouvan käsiini, niin kyllä -- minä sanoisin hänelle n:stä nokkaan! PAKK. — *vetää jkta nenästä a)* Tiinakin on tyhmä kuin peruna ja huolimatton... pitäisi aina olla n:stä vetämässä joka työssä AKIO. Ei sitten maailmassa mitään aikaan saataisi, jos jokaista aina pitäisi n:stä vetää SILL. b) petkuttaa, puijata, huiputtaa. | Vetää n:stä asiakkaitaan, velkamiehien, opettajaansa, Naisia, jotka pystyvät vetämään miestensä kelpo lailla n:stä, jos niikseen tulee. — *ottaa nenäänsä* narkästyä, loukkaantua. | Ottaa n:änsä kaikista pikkuasioistakin. — *hypätä, tulla jkn nenälle* asettua jkn tielle, ryhtyä röyhkeästi vastustamaan vanhempansa, parempaansa. | Hypätä isänsä n:lle. Ei tarvitse mökempana nulkien tulla minun n:li-

leni. -- sanavalmis ihminen, jonka n:lle ei rehentelevimmänkään nousukkaan ollut hyvä hypätä. *E.KIVI* JÄRVI. — antaa jkta *nenälle*, saada *nenälleen* nolata jku, tulla nolatuksi. | Tyttö, joka antoi helposti n:lle. Sai pahasti n:lleen. — *kaatua* tms. *nenälleen* kasvoilleen, suulleen. | *Kaatua*, kuukahtaa, lentää n:lleen. Kamppasi miehen n:lleen lumihankeen. — *omin nenin* omin päin, omin neuvoin. | Tehdä jtk omin nenin.

3. eläinten, vars. nisäkkäiden vastaavasta elimestä. | Koira kulkee n. maassa, ulvoo n. pitkällä. Kissa hieroo n:änsä. — Myös haju- aistista. | Sepi sai jäniksenjaljet n:änsä. [Ajo] vaatii koiralta tarkkaa vainua, ts. hyvää n:ää. *Y.YLÄNNE*.

4. yl. kärki, huippu, nokka, pää; paikallisi- joissa us. postp:tta lähteen. | Kannon, kuusen n. Terävä kuin naskalin n. Seipään, tangon, tikapuiden n:ssä. Paistaa makkaraa tikun n:ssä. Panna jtk puntarin n:än. Patsaiden n:än rakennetut aitat. -- tuli suihki suksiloista, / savu sauvojen nenistä *KAL.* Varpaiden n:t. Punnita jtk sormiensa nenillä. Jalaksen n. Takareen n. eli sepä. Istua penkin n:än, n:lle. Niemen n:ssä. Harjun n:stä avautuva näköala. -- vuorelle pystytettiin rovio ja sen n:än vanha tervattu vene *TALVIO*. -- kanno mettä kielessäsi / kuuen kukkasen n:stä, / seitsemän on heinän päästä *KAL.* Kulkea joukon n:ssä. — Voitto oli hiuskarvan n:ssä 'varassa'. — *Yhd.* patsaan-, seipään-, viirinn-, mäen-, niemenn-, peukalon-, sormen-, varpaan.

5. *abstr.* käyttöä, vars. *kans.* | Onhan siinäkin vähän asian n:ä 'asian tynkää, juurta, vähän asiaa'. Olisi ollut asian n:ä vähän. — Palkan n:stä [= palkasta] eläjät. -- pantu tänne palkan eestä, / rakettu rahan n:stä *KAL.* Menisit nyt jo edes työhön, että oppisit, kun eläminen ansion n:än [= varaan] tulee *ALKIO*. — *pahan nenällä* (murt.) pahaksi onneksi. | Pitikin pahan n:llä tulla tämän uuden kome- non, juuri kun virka-aika oli täyttymässä *AHO*. Remulan Ransakin oli haastettu oikeuteen, vaikkei mitään asiasta tiennyt, sattui silloin pahan n:llä Koiranhännän kapakassa pörrää- mään *TOPPILA*. — *ihmeen nenällä* (murt.) kai- keksi ihmeeksi, ihmeen kaupalla. | -- puhui saarnastuolissakin -- silloin kun 'hmeen n:llä sattui siihen nousemaan -- maanviljelyksestä *AHO*.

6. *myt.* yhd:oisia: sairaus, jonka uskottiin aiheutuvan luonnossa piilevän pahan voiman l. väen tartumisesta. | Metsän-, vedenn.

nenäapina s. Nasalis larvatus, Borneossa elävä häntäapina, jolla (koirailta) on pitkä, litteä nenä. -aukko s. *anat.* -hengitys s. hengitys nenän kautta;)(suuhengitys.

-**nenä**i *nen^{es} poss.a.* -syys^{es} *omin.* Iso-, nykerö-, peruna-, puna-, roomalais-, räkä-, vuotavan.; haukann.; hyvä-, tarkkan.

nenäkakkulat s. *mon.* vrt. kakkulat 2. -karhu s. Nasua rufa, pikkukarhujen heimoön kuuluva peto, jolla on kärsämäinen kuono. -katari s.

lääk. nenän limakalvon tulehdus, nuha. | Kuiva n. Krooninen n. -kitti s. eräs naamioimisaine. **nenä**kkäin *adv.* = nenätysten.

nenäkoi s. *lääk.* eräs nenässä esiintyvä iho- ja limakalvotuberkuloosin muoto. -**kuorikko** s. *anat.* Nenäontelon seinistä pistää nenäkäytävään kolme ohutta liuskaa, n:a, jotka jakavat sen vaakasuioriin osiin.

nenäkäs^{es} a. -käästi *adv.* -kyyss^{es} *omin.* joka siekailematta, pieteettittä tekee ivallisia, sopimattomia huomautuksia t. antaa tällaisia vastauksia, näsäviisas, nokkaviisas, nokkava, viisasteleva. | N. nuorukainen, oppilas. Vastata n:käästi. N. huomautus, vastaus. — Laajemmin. | -- n. orava pudotti kävyn lähelle [koiraa] *HEPOR.*

nenäkäytävä s. *anat.* Nenäkuorikot jakavat nenäontelon n:käytäviin. -**lasit** s. *mon.* sangat- tomat silmälasit, jotka puristuvat kiinni nenänvarteen.

nenäliima s. ohuesta kankaasta tehty pieni, neliskulmainen, tav. valkoinen vaatekappale, jota käytetään nenän niistämiseen ym. | Silkinen n. Valkoinen n. rintataskussa. Pyyhki suunsa n:an. Huiskuttaa n:lla. — *Lääk.* Hoi- tajan käyttäessä nenä- ja suuliinaa suojeltuu pienokainen nuhatartunnalta. — *Yhd.* arki-, nuha-, morsius-, silkin. -**kangas** s. ohut pel- lavapalttina (laji). -**laukku** s.

nenälima s. Tauti leviää yskösten ja n:liman välityksellä. -**luu** s. *anat.* pieni, nenänselässä oleva parillinen luu, joka muodostaa nenän katon. | Vasen, oikea n. N. on iskusta murtunut. -**lääkäri** s. nenäsairauksiin erikoistunut lääkäri.

nenänalusta s. Kuivata n:nsa.

nenänielu s. *anat.* kitapurjeen yläpuolella oleva nielun ylin osa. -**aukko** s. *anat.*, tav. *mon.* nieluun aukeavista taemmista nenäaukoista; *syn.* koani.

nenänjuuri s. *anat.* nenänselän otsaan liit- tyvä yläpää, nenäntyvi. | N:juuren sisäänpai- numa. N:juuresta lähtevät rypyt, -**niipukka** s. nenänpää. | -- silmälasit pyrkivät väkisten- kin solumaan ihan n:an JÄRVEN. -**nyppykkä** s. vars. lapsen nenästä. | Paleluttaa n:nsä. -**pieli** s. Kyynelet juoksivat n:iä pitkin. Joskus puh- kaisevat alkuasukkat n:ensäkin koristeiden kiinnittämistä varten. -**pää** s. nenän karkkiosa. | Hikitiippa n:ssä. N:n kutiamisen uskottiin en- nustavan jonkun kuolemaa. — Ei tarkene n: tään ulos pistää. -**sel**kä s. nenän sivujen yh- tymäkohta. | N:än alapäästä nimitetään ne- nänpääksi, yläpäästä nenänjuureksi. -**seutu** s. *anat.* pääkopan t. naaman jautuksessa käy- tetty nenän ympäristön nimitys. — *Kans.* Pik- kupoikien siistimätön n. -**typistys** s. nenän pois leikkaaminen rangaistuksena. -**tyvi** s. = nenänjuuri. -**var**si s. Sivellä n:ntaan. Katsoa n:ttä pitkin 'kieroon; ylimielisesti, halveksien'. **nenä**ontelo s. *anat.* nenän imatiehyiden ylim- män osan muodostava ontelo. -**osa** s. Otsaluun n. -**paju** s. = (reen) juko, etu-, keulapaju. -**peili** s. *lääk.* peilikkoje, jolla voidaan tarkastaa nenäonteloa. -**pieli** s. = nenänpieli. -**pii** s. nenän yläpuolinen osa hevosen kuonossa. |

Kuonohihna sovitetään n:lle. **-piuvi** s. *harv.* näpäs t. luunappi nenälle. **-polyyppi** s. *lääk.* eräs nenätauti, limakalvon paksuntuma. **-puoli** 1. a. nenätön. | N. kuvapatsas. 2. s. a. se pään puoli, jossa nenä on. b. etu-, kärkepuoli. | Reen n. **-puu** s. = (reen) juko. **-rengas** s. Luonnonkansojen naisten n:kaat. — Talutti härkää n:kaaseen sidotusta nuorasta. N. estää sikaa tonkimasta maata. **-rusto** s. *anat.* nenän väliseinän rustomainen osa. **-saivartaja** s. saivartaja, jotka munivat munansa eläinten sieraimiin. | Lampaan, poron n. **-sointi** *nen a.* **-sesti** *adv.* **-suus omin.** N. ääni. Puhua n:sesti.

nenästävedettävä a. (tav. ~) luonnonltaan yksinkertainen, helposti petettävä, puijattava; vrt. nenä 2: vetää nenästä.

nenästäjä v. *-ys⁶⁴ teonn.* vetää veneen kokka maihin. | Vene oli löysästi rantaan n:etty.

nenäsuuäänne s. *fon.* = naso-oraali. **-tauti** s. **-tautioppi** s. *lääk.*; *syn.* rinologia.

nenätsi s. Roripa, ristikkukaiskasveja. — *Yhd. metsä-*, vesin.

nenätysten *adv.*, hiukan *ark.* (nenät) vastakkain, nenäkkäin, nokitusten. | Istua n.

nenätön *kar. a.* N. nukke. N. kerma-astia.

nenävarsi s. = nenänvarsi. **-verenvuoto** s. *lääk.* verenvuoto nenästä. **-vokaali** s. *fon.* = nasaalivokaali. **-vuoto** s. *lääk.* veren t. mären vuoto nenästä. **-väylä** s. *anat. fon.* nenän kautta kulkeva ilmatiehyt; vrt. suuwylyä.

nenäytyä v. *harv.* ottaa nenäänsä, loukkaantua. | Kenonen vähän n:i kysymyksestä LASSILA.

nenä-ääni s. Puhua n:äänellä. Kuorsaukset ja muut n:äänät. **-ääninen** a. N. laulu. **-äänne** s. *fon.* = nasaali.

neo- yhd:oisissa, us. = uus-, nuor-. **-dyymi** s. eräs harvinainen maametalli. **-impressionismi** s. impressionismin jatkoksi maalaustaiteessa 1880-luvulla syntynyt suunta, uusimpressionismi, pointillismi. **-impressionistinen** a. vrt. ed. | N. maalaus. **-liittinen** *a. arkeol.* N. (kivi)-kausi, aika 'kivikauden myöhempi, jääkauden jälkeinen ajanjakso, jolloin kiviaseet hiottiin sileiksi, nuorempi kivikausi'. N. [= neoliittiselta ajalta peräisin oleva] kirves. **-logia** *s.* 1. *usk.* valistusaikainen maltillisen rationalistinen uskonnollinen virtaus. 2. *kiel.* uusien sanojen ja puheenparsien, neologismien, muodostaminen. **-loginen** *a.* vrt. ed. | N. suunta, virtaus. **-logismi** s. *kiel.* kielellinen uudistusmuodoste, uusi sana t. puheenparsi.

neon s. eräs jalokaasu. | Ilmassa on n:ia 0,0015 tilavuusprosenttia. **-kaasu** s. **-putki** s. neonkaasulla täytetty putken muotoinen purkauslamppu. | N:a käytetään mm. valomainoksissa. **-valo** s. vrt. ed.

neosalvarsaani s. *farm.* salvarsaania käyttökelpoisempi syylisilälake.

neotrooppinen *a. el. maant.* N. alue käsittää Etelä-Amerikan, osan Keski-Amerikkaa ja Länsi-Intian.

neotsooinen *a.* = kenotsooinen.

nepaa s. *murt.* serkku. | Syöpi susi n:nsakin SL.

nepotismi s. omien sukulaisten suosiminen virkoja täytettäessä.

neptunismi s. *geol.* vanhentunut käsitys, että kaikki kivilajit ovat syntyneet kerrostumalla. **neptunium** s. *kem.* keinotekoinen transuraneihin kuuluva alkuaine.

neredi s. merenneito.

nero s. 1. nerous, nerokkuus. a. henkisen lahjakkuuden ylin aste, tav. myös siihen liittyvä luova kyky. | N:n tunnusmerkkinä on, että se tuottaa olennaisesti uutta ja alkuperäistä, jolla on merkitystä ihmisten yhteiselle henkiselle elämälle rr. N. ilmenee eri aloilla, esim. tieteellisena, tieteellisenä ja käytännöllisenä n:na. A:ssa on luovaa n:a. Ei edes Newtonin n. olisi riittänyt, jotta -. b. avarammassa merk:ssä: yl. lahjakkuus, lahjat, kyvyt, äly, älykkyys. | N:n leimaus, tav:mmiin ~. Siihen pystyy vain ihmisen n. Ylipäilyllystön strateginen n. Uh-rata kaikki tarmonsia ja n:nsa lasten hyväksi. Eräs mies oli sattunut saamaan lahjaksi n:a runsaan annoksen ALKIO. Jokainen n:n merkki, vaikka pieni kuin saivar, pitää oikeutensa saaman kivi. N:a, mielikuvitusta, astia ja kätevyyttä tarvitaan viljeltävän talon raatamisessa korven keskestä AHO. Raha oli miehellä kädessä, vaan ei ollut n:a pitää! ks. 2. nerokas ihminen. a. henkilö, joka on lahjakkuudeltaan (ja luovalta kyvyltään) ylittä astetta, hengen jättälinen. | Hengen n. Luova n. Suuret n:t. Kaikkien aikojen suurin n. Leonardo da Vinci. Sellaiset n:t kuin Aleksis Kivi ja Jean Sibelius. - - vain harvoille n:ille on niin kuin Cervanteelle - - suotu kyky koota yhdeksi eläväksi kokonaisuudeksi ne moninaiset äänät, joita kokonaisessa kansassa humisee TARK. b. yl. lahjakas ihminen, »kyky». | Koulun hyväksyttiin vain n:t. Hän oli monitietoinen n., kuten sanomalehtimiehen tulee ollakin. Julman-Ulla oli n. naisekseen töitä teettämään nuolrv. 3. *yhd.* ihmisen; luonnonn.; ajattelijan, kirjailijan, taiteilijan, tutkijan; kieli-, liike-, yleisn.

nerokas *a.* **-kaasti** *adv.* **-kuus⁶⁵ omin.** neroutta osoittava, (loistavan) etävä t. lahjakas, nerollinen. | N. taiteilija, tutkija. N. ajatus, tuuma. Koneen n:kuus. Suunnitelma on n:kaasti laadittu.

nerollinen *a.* **-sesti** *adv.* **-suus⁶⁵ omin.** = ed. **neroniek ka a.** ja s. nerokas (henkilö). | Ei hantä yleensä minään n:kana pidetä. - - antoi kuumen korvapuustin n:alle keksijälle PAKK. **neronleimaus** s., us. *iron.* nerokas päähänpisto, nerokkuuden, älyn hetkellinen ilmaus. | Saa-da n. **-tuote** s. Runoilijoiden, säveltäjien kuolemattomat n:teet. — Us. *iron.* Paperikoriin joutui sekin n.!

neropatti s. 1. *harv.* vrt. älynystyrä. | - - sulkea kirjailijat joskus lukkojen taa - - heruttelemaan n:ajaan ak. 2. nerokas, vars. kekse-läs henkilö. | Koulussa hän ei ollut mikään n. — Us. *iron.* Kukahan n. tämänkin taas on keksinyt!

nerot^{on} *kar. a.* **-tomasti** *adv.* **-tomuus⁶⁵ omin.** < nero 1. | Hänen teoksensa on täysin n.

nerous *s.* nerokkuus. | Synnynnäinen n. N:n den kipinä. Kiven n. [= se, että K. on nero] on jo kauan ollut tunnustettu.

nersti¹ s. keskieuropalainen vesikko; vars. sen turkiksen kaupanimitys, yleistynyt myös minkin ym. vesikkoeläinten turkiksen nimitykseksi. **-turkki** s.

nesessäiri¹ s. laukku t. lipas, jossa pidetään harjoja, kampoja, saippuakoteloita, parranajovälineitä yms.

nestes⁷⁸ s. sula, juokseva aine (jonka muotoa voi helposti muuttaa, mutta ei juuri tilavuutta). | Vesi ym. n:et. Elohopea on tavallisessa lämpötilassa n. Jähmeät kappaleet, n:et ja kaasut. N:en paino, tilavuus, lämpötila. Kaasu tiivistyy lopulta n:eksi lämpötilan aletessa. Kyllästetty n. 'kylästetty liuos'. Kuiva-aineen ja n:en suhde ravinnossa. — Pullo täynnä kirkasta n:ttä: viinaa. -- onhan juomanamme ohran ruskea n. [= olut] kivi. — N:en nousu puissa. Lihassyiden sisältämä valkuaispitoinen n. Ruumiin n:et. N:et ne minullakin on kihiseet nuorena ruumiissa [= olen ollut täynnä elinvoimaa] VALENTIN. — Yhd. elämän-, rypälen.; (tekn.) huuhtelu-, jäähdytys-, lasitus-, poltto-, puhdistus-, syövytys-, värin.; (fysiol.) haima-, lihas-, maha-, ruoansulatus-, sappi-, sylki-, verin.; imu-, juuri-, kasvi-, kudos-, maitiais-, ravinto-, solun.

nesteen hukka s. lääk. Liiallinen n. heikentää ruumiin voimia. **-mitta** s. = nestemitta. **-pinta** s. **-pitävä** a. N. liitos.

nesteetön⁷⁷ kar.a. < neste.

nestehiukka nen s. Neste sekaantuu ilmaan pieniksi n:siksi, uduksi.

nesteinen⁸³ a. 1. poss. N. ruoho. — Yhd. vähän. 2. nestemäinen. | Elohopea on ainoa metalli, joka tavallisessa lämmössä on n:essä tilassa.

nestejarru s. tekn. nesteen (tav. öljyn) välittämällä paineella toimiva jarru, hydraulinen jarru. **-jännitys** s. kasv. elävän kasvisolun solunsisällyksen paine solun seinää vastaan, turgori. **-jäähdytys** s. tekn. nesteen avulla suoritettu jäähdyttäminen; vrt. ilmajäähdytys. **-kerros** s. Maan pinnan n. Ylemmät n:ket painavat alempia. **-kompassi** s. kompassi, jonka neula liikkuu nesteellä täytetyssä säiliössä. **-lukko** s. tekn. esim. viemäreissä ja käymisastioissa käytetty kaasujen vaihduntaa estävä laite, jonka muodostaa nesteellä täytetty putken mutka. **-lämpö** s. fys. se lämpöenergia, joka tarvitaan, jotta 1 kg 0°:ista nestettä alkaisi höyrystyä. **-lämpömittari** s. lämpömittari, joka perustuu nesteen (elohopean, sprin tms.) tilavuuden vaihteluihin erilaisissa lämpötiloissa. **-manometri** s. manometri, jossa paineennäyttäjänä toimii neste (elohopea- t. vesi) patsas. **-mitta** s. 1. nesteiden mittaamisessa käytetty tilavuusyksikkö. 2. astia, jonka laitaan merkitystä asteikosta voidaan lukea kaadetun nesteen määrä, mittalasi. **-mittari** s. fys. nestemäärän mittaamiseen käytetty mittari. **-mäinen**⁸³ kalt.a., vars. fys. **-syys**⁸³ omin. juokseva, sula. | N. aine, ilma, ravinto. N. olomuoto, tila. **-määrä** s. Kappaleen syrjäyttämä n. Pienehkö n. **-ontelo** s. biol.; syn. nesterakko. | Alkuliman sisässä on solunesteen täyttämä n. **-paine** s. fys. nesteen omasta painosta johtuva, hydrostaattinen paine; hydraulinen paine.

-paljous s. nestemäärä. **-patsas** s. fys. patsaan muotoinen nestemäärä (esim. putkessa). | 80 cm:n korkuisen n:an paino. **-pilari** s. fys. = ed. **-pin**ta s. fys. Aleneva, kovera n. Etäisyys vapaasta n:nasta. N:tojen välinen korkeusero. Paine n:toja vastaan. **-pisar**a s. Tauti leviää suusta singahtavien n:oiden välityksellä. **-pi-toinen** a. **-suus** omin. N. ruoka. Sylki antaa ruoalle oikean n:isuuden. **-puristin** s. tekn. puristin, jonka toiminta perustuu paineen lievämiseen nesteissä, hydraulinen puristin. **-pylväs** s. fys. = nestepatsas. **-rakko** s. biol. = neste-ontelo. **-rihma** s. kasv., tav. mon. kotelosienten itiölavassa olevia rihoja, jotka eivät kehitä itiöitä, vaan suojelevat itiökoteloita kuivuudelta. **-seos** s. Noin 30—50 % alkoholia ja loput vettä sisältävää n:ta nimitetään paloviinaksi. **-säiliö** s. Kompassin n. **-tasapaino** s. fysiol. Elimistön n:n säilyttäminen 'nestemäärän säilyttäminen normaalina'. **-tavara** s. liik.) (kuiva tavara. **-uute** s. farm. rohdoksista erill. luottimilla valmistettu, määräväkevyyteen hahdutettu uute; lääke-seos, jonka pääosan muodostaa tällainen uute. **-virtau**s s. N:ksen nopeus, paine. — Kasv. veden sekä siihen liuenneiden aineiden kulku kasvilla.

nesteitin⁸⁶ väl. tekn. (< seur.) laite, jossa höyry jäähdytetään nesteeksi, lauhdutin, kondensaat(ori).

nesteyttää²² v. fys. tiivistää nestemäiseen tilaan, lauhduttaa, kondensoida. | Höyry voidaan n.

nesteytyä¹⁴ v. fys. tiivistyä nestemäiseen tilaan, lauhduttaa, kondensoitua. | Alkoholihöyry alkaa n. hyvin alhaisessa lämpötilassa. Vesihöyryn n:minen vedeksi.

nestor⁷ s. (myös: Nestor) alansa vanhin ja kunnioitettu edustaja, jnk ryhmän tms. vanhin, kunniaivanhus. | Hammasslääkietieteemme n.

nestoriaani¹ s. usk. = seur.

nestoriolainen⁸³ a. ja s. usk. nestoriolaisuuteen kuuluva, sitä kannattava. | N:set lähetyssaarnaajat.

nestoriolaisuus⁸⁵ s. usk. vanhan ajan kirkon piirissä syntynyt oppisuunta, jonka mukaan Kristuksen molemmat luonnont on käsitettävä pyysvästi toisistaan erillään oleviksi.

netka hta²² v. **-(hd)us**⁶¹ teonn. taipua äkisti, notkahtaa, hetkahtaa. | Tytön niska n:hti merkittävästi. [Korkeushyppääjän] takaruumiin n:us riman putoamisen välttämiseksi.

netkaselkäinen a. notko-, ketkaselkäinen. | Vanha, n. tamma.

netkaut taa²² kaus.v. **-us**⁶¹ teonn. < netkahtaa. | N. lanteitaan.

netota⁸⁸ v. ark. saada nettoa, voittaa. | Hän nettosi kaupasta tuhat markkaa.

netto¹⁸ liik. 1. adv. kaikkine vähennyksineen. | Tavara painaa 10 kg n. 'ilman astiaa, käärettä'. Nelikon hinta on 32 mk n. — A. painaa 96 kg n. 'vaatteitta'. 2. s. määrä, joka jää, kun kokonais- 1. bruttomäärästä (-painosta, -hinnasta, -tulosta tms.) vähennetään päällyksen paino t. hinta t. kulungit yms.; syn. puhto. | N. saadaan vähentämällä brutosta taara. Tavarat, joiden päällyys on arvokas tai vaikea

erottaa, myydään brutto n:nä. — Ark. Saada n:nä 'rahallista' voittoa'.

nettojarvo s. -**budjetti** s. talousarvio, joka käsittää tulojen ja menojen nettomäärät. -**energia** s. — *Maat.* jäännös, joka jää jäljelle, kun rehun muuntokelpoisesta energiasta vähennetään ruoansulatustyöhön tarvittava energia. | Rehun n. -**hint**a s. *liik.* hinta, joka saadaan vähentämällä välityspalkkio yms. -**kasvu** s. *metsät.* metsikön kokonaiskasvun ja kulojen, lahoamisen, tuhohyönteisten ym. aiheuttaman poistuman erotus. -**menot** s. *mon.* Valtion n. -**määrä** s. Menojen n. Laatikot sisältävät ilmoitetun n:n marjoja. --**omaisuus** s. puhdas omaisuus. | *Kuntien* n. -**paino** s. tavarain paino sinänsä. | N. saadaan joko punnitsemalla tavara ilman päällystä tai vähentämällä bruttopainosta taara. -**putous** s. *tekn.* se kosken luonnollisen putouksen osa, joka vaikuttaa turbiineihin, hyödyllinen l. tehoisa putous. -**putouskorkeus** s. *tekn.* -**saatava** s. *liik.* Pankkien ulkomaiset n:t. -**tappio** s. puhdas tappio. -**tilaavuus** s. Aluksen n. 'lastitilojen ja matkustajasuojien tilavuus'. -**tulo** s. *tav. mon.* bruttotulojen ja niiden hankkimiskustannusten erotus, puhdas tulo. | Alkoholiiliikeen tuottama n. -**tulos** s. Liikkeen n. osoittaa nousua. -**tuotto** s. kokonaistuoton ja kustannusten erotus, puhdas tuotto. | Rautateiden n. -**vaaka** s. nettopainon ilmoittava vaaka. | Maidon, voin n. -**vetoisuus** s. kaappa-aluksen nettotilavuus rekisteritonneina. -**vetomäärä** s. = nettotilavuus. -**voitto** s. puhdas voitto. | Liikkeen n.

neula¹⁰ s. 1. ohut, puikkomainen esine, jollaisia käytetään ompelemiseen, kiinnittämiseen, pistämiseen, raapimiseen, koristeena, osoittimenä ym. | Terävä, tylppä n. Ompeelukoneen n. Ommella, pistää n:lla. Pujottaa lanka n:än. -- pukimet aivan vasta n:lta heitetyt [= upo uudet] *KAUPPISIH.* Kiinnittää pusero edestä n:lla. Asemien kulkumerkitään sotakarttaan neuloilla. Gramofonin n. Neulaventtiilin n. Kompassin n. — *Kuv.* ilmauksia ja sanontoja. | Etsiä n:lla 'tarkasti'. Istua kuin neuloilla 'olla niin kärsimätön, levoton, ettei voi istua hiljaa paikallaan'. Katset kuin n:t 'pistävät, terävät'. Viima viilsi kylminä neuloina hänen ruumiinsa läpi *LINN.* Päivänsäteen kultainen n. *SEPPÄNEN.* — Kuvaamassa pientä, vähää. | Se on n:n hakemista heinäsuovasta 'toivotonta, turhaa työtä'. Oli niin hiljaista, että olisin voinut kuulla n:n putoavan. Joka n:sta alkaa, se hevoseen lopettaa [nim. varastelun] sp. En n:akaan ole ottanut! *KIANTO.* -- ette n:n edestä [= hiukkaakaan] *MERIL.* — *Kans.* Silian n. 'silian poikanen'. — *Yhd.* hopea-, kulta-, luu-, metalli-, puun.; kanava-, parsin-, pujottelu-, ryijy-, silmä-, virkkuun.; hatu-, koriste-, puku-, rinta-, solmion.; hiusen.; nuppin; haka-, lukko-, säppin; (kal.) havas-, jama-, käpy-, paulan; (lääk.) haava-, infektio-, punktion.; hyönteisn.; sähkön.; tatuoimisn.; gramofoni-, safiiri-, yön.; koetin-, raavin-, radeerausn.; kompassi-, magneetti-, pohjoisin. 2. *harv.* neulanen. | Tuuli puodotti neuloja puista. — *Yhd.* havunn. 3. avarammin: neulan muotoisista

esineistä. | Happo kiteytyy neuloiksi. Kleopatran n:t 'kaksi egyptiläistä obeliskia, jotka on sijoitettu Lontoseen ja New Yorkiin'. Neulapadon n:t 'vierekkäin pystyyn asetettavat piirut, joista padon sulkupinta muodostuu'. — *Yhd.* jään.; (el.) särmän.

-**neulainen**^{em} *poss.a.* (1.) Pysty-, vaakasuoran. virkauskone. (2.) -neulasinen. | Hienon. havusto.

neula järjestelmä s. Kompassin n. -**kala** s. Fierasfer acus, pieni tuulenkalojen heimoon kuuluva kala. -**kinnas** s. *kans.*, *tav. mon.* kinnas, neulalla neulottu kinnas. -**kirja** s. kankaasta, paperista, nahasta tms. valmistettu kirjan muotoinen neulansäilytyslaite. -**kirje** s. kirjekuoren tapainen pakkaus, jollaisissa neuloja myydään. -**kiivääri** s. vanhan mallinen, pitkästä iskurista nimensä saanut, takaa ladattava kiivääri. -**kompassi** s. kompassi, jossa on tau-lusta erillään pyörivä neula. -**kotelo** s. neulikko. -**kuppi** s. *tekn.* eräs voitelulaite. -**lennätin** s. *tekn.* eräs sähkömagneettinen lennätin. -**luku** s. *sot.* neulapohjoisesta laskettu suunta-kulma 6000-jakoisina piiruina.

neulamainen^{em} *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus^{em} *omin.* N:set lehdet. Puun n:set suippusolut. N:sesti kiteytyvä aine. Oravan hampaiden n:suus.

neula nen^{em} *dem.s.* Kiinnittää n:silla. — N:sina kiteytyvä mineraali. — *Yhd.* jään., kiden. — *Tav.* 2. havupuu neulamainen lehti. | Kuusen, männyn, katajan n:set. Kuvuneita n:sia. — *Yhd.* havu(n)n.

neulan kuljetin s. *lääk.* kirurgisten neulojen käsittelyväline. -**kärki** s. Terävä, tylppä n. Terävä kuin n. -- pisteli jäsenissä kuin n:nä pinteeseenhalu *KULP.* -- pienet silmät n:nä *TALVIO.* -**nuppi** s. nuppineulan (pallon muotoinen) pää. | N:n kokoinen murunen. -**pisto** s. 1. *käs.* Ommella huolimattomin n:n. 2. Kirvelevä, terävä n. N:jen jäljet sormissa. N. eläimen sorkassa kehittyy usein märkiväksi. — *Kuv.* Katse kuin n. Puheen sisältämät n:t 'piikittelyt, pienet ilkeät vihjaukset'. N:ja [= pieniä, ärsyttäviä tekoja], joihin jokaiseen venäläinen virkavalta vastaisi kangenlyönnillä *LEINO.* -**pistopoliitiikka** s. *vrt.* ed. 2. -**pistos** s. = neulanpisto, vars. 2. -**silmä** s. (ompelu)neulan päässä oleva reikä. | Pujottaa lanka n:än. — *Kuv.* ahtaasta paikasta. | Täytyy ryömiä vaikka n:stä. Helpompi on kamelin käydä n:n läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan *UT.* -- katsoa siirrettiä diskonttausluukun n:än *KARHUM.* -**terävä** a. N. kynä. Oravan n:t hampaat.

neulapato s. *tekn.* pato, jonka sulkupinnan muodostavat 'neulat' (ks. neula 3). -**pohjoinen** s. *sot.* kompassin pohjoisneulan osoittama pohjoisuunta; *vrt.* napapohjoinen, karttapohjoinen. -**putki** s. = neulikko. -**raha** s., *tav. mon.* naisen (tyttären v. vaimon) taskuraha. -**rasia** s. Neuloja säilytetään n:ssa. Kompassin n. -**rivi** s. Kutomakoneen n:t.

neulasen^{em} *kar.a.* -tomuus^{em} *omin.* < neulanen. | Lehtikuusen hedekukat ovat n:tomissa kääpiöversoissa. Hyönteiset syövät männyn n:tomaksi.

-neulasinen⁶³ *poss.a.* < neulanen. | **Kaksi-**, kolmin.; harva-, lyhyt-, pitkä-, tiheän.

neulasisto¹ *koll.s.* (< neulanen); *syn.* neulasto. | Kuusen tuuhea n.

neulasmai nen⁶³ *kalt.a.* -suus⁶⁵ *omin.* < neulanen. | Puun n:iset lehdet. Kiteet ovat n:isia. N:sen jäykkä.

neulas/pistiäinen s. N:pistiäiset 'lehtipistiäisten alaheimo Lophyrinae'. -**ruoste** s. *metsät.* eräitä kasvitauteja. | Männyn, kuusen n. -**sato** s. *metsät.* Männyn vuotuinen n. 'vuodessa kariseva neulasmäärä'.

neulasto² *koll.s.* = neulasisto.

neulastuppi s. *kasv.* (männyn) kääpiöverso, josta neulaset kasvavat.

neulatanko s. Neula kiinnitetään ompelukoneen n:ön kiertimellä.

neulaton⁶⁷ *kar.a.* (1.) N. ompelukone. (2.) neulaseton. | N. puu.

neula tyyny s. Neulat säilytetään n:tyynyssä. -**venttiili** s. *tekn.* venttiili, jonka sulkevana osana on hieno puikonpää. | Kaasuttimen n. -**villa** s. *tekn.* erimuotoisia, ohuita ja hienosti teritettyjä villoja.

neula⁷⁸ s. vrt. neulos. 1. *käs.* kudelman, kudin; vrt. neulaa 1. | N. muodostuu silmukoista. Oikea, nurja n. N. tulee tasaista. Sukat ym. n:et. Karoliina istui keittokirjaa tutkien, sukan n. vieressään aho. — *Yhd.* helmi-, palmikko-, patenttin.; sukann. 2. ommel, ompelus; ompelulanka; vrt. neulaa 2. | Kenkä ratkesi n:esta. -- neulanpisto kankaan lävitse, käden muutto n:en yli ja pistoksen kiinniveto *PÄLSI.* Ei silmistä lumpsusakin n:eksi olle *MANN.

-neuleinen⁶³ *poss.a.* Kulta-, nukkan.

neule/kangas s. = trikoo. -**malli** s. -**paita** s. -**pitsi** s. *käs.* puikoilla neulottu pitsi. -**puikko** s. = kudinpuikko. -**puku** s. -**pusero** s. Oma-tekoinen n. Villalankainen n. -**takki** s. -**teollisuus** s. trikooteollisuus. -**työ** s. puikoilla neulomalla (kutomalla) suoritettava t. suoritettu työ. | Kahdella puikolla suoritettavat n:t. N:n tekniikka. N:n parsiminen. Virkkaus- ja n:t.

neulikko²⁶ s. *kans.* tav. vyössä kannettu neulansäilytysrasia, neulakotelo, -putki.

neuloja¹ v. 1. *käs.* valmistaa kudelman 1. neuletta toisiinsa punoutuvista lankasilmukoista joko puikoilla 1. vartailta tai koneella, kutoa (I.3). | N. käsin, koneella. N. nurin, oikein. N. pitsiä kahdella sukka puikolla. Terittää sukka n:malla. Sukkaa n:o, ukkoa toivoo *SL.* 2. neulalla ja langalla käsin t. koneella suoritettua työstä; ommella, | N. napit kiinni. N. säkeistä lakanoita. N. pitkiä pistoja. N. neulalla, koneella. Kenkien n:minen. — Nuoralla n:ttu vene. Lääkäri n:o haavan umpeen. 3. *kuv.* edestakaisesta liikkeestä. | Lahna n:o evillään.

neuloja¹⁶ *tek.* vrt. ompelija. | Nopea, taitava n. — *Yhd.* napinn.

neuloma/kone s. 1. neuletta (1) valmistava kone, trikokone. 2. *murt.* ompelukone. -**lanka** s. -**teollisuus** s. N:den raaka-aineet. Kotimainen n. -**tuote** s. N:teiden kauppa, myynti. -**työ** s. N. rasittaa silmiä. — N. putosi hänen syliinsä.

neulomo² s. tav. ompelimo. | Pariisiin n:t. Ken-

kätehtaan n. — *Yhd.* alusvaate-, puku-, korsetti-, lakki-, puku-, turkisin.

neulomus⁶¹ s. neule; ompelus, ommel.

neulonainen⁶³ s. neulomatuote, neulottu esine, trikootuote. | Käsineet, sukat ym. n:iset. N:siin käytetään tavallisimmin villa- tai silkki villalankoja. — *Yhd.* kuvio-, pitsi-, silkkien.

neulonta¹⁵⁶ *teonn.* < neulaa. (1.) *käs.* Kireä, tavallinen n. N. aloitetaan luomalla silmukoita. — *Yhd.* kone-, kuvio-, taiden. (2.) Vaatteiden n.

neulo⁶¹ s. vrt. neule. 1. kudelman; vrt. neulaa 1. | Oikea, nurja n. N:ksen leventäminen. 2. ommel, ompelus; vrt. neulaa 2. | N:ksen ratkeaminen. Pitseillä ja n:ksilla koristetut alusvaatteet. — *Lääk.* Repeytyneen lihaksen päät yhdistetään n:ksilla. N:sten poistaminen. — *Nahk.* valmiiksi ommellut kengän päällisosat. **neuloskelja**²⁸ *frekv.v.* < neulaa. (1.) N. sukkaa. (2.) -- minä n:en täällä isän kanssa [suutarintöitä] *KIVI.*

neulottaa²⁶ *fakt.v.* < neulaa. (1.) N. itselleen sukat. (2.) N. haavansa sairaalassa.

neumi⁴ s. *mus.* laulettavien sanojen yläpuolelle piirrettyjä merkkejä, joiden avulla keskiajalla ilmaistiin messulaulujen sävelmät. | Neumeja on kahta päämuotoa: aksentti- ja hakan:t. -**kirjoitus** s. neumiin muodostama nuottikirjoitus.

neuralgia¹⁵ s. *lääk.* hermosärky. -**nen**⁶³ a. *lääk.* vrt. ed. | N:set kivut. Sairauden n. luonne.

neurasteenikko²⁶ s. *lääk.* neurasteeninen henkilö. | Aivan vähäpätöisetkin seikat saattavat vaikuttaa n:ön järkyttävästi.

neurasteeninen⁶³ a. *lääk.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* heikkohermoinen. | N. henkilö.

neurastenia¹⁵ s. *lääk.* heikkohermoisuus.

| Akuuttinen n. Lapsuusiän n.

neuriini⁶ s. emäksinen, ruumismyrkkyä esiintyvä aine.

neuriitti¹⁶ s. 1. *anat.* hermosolun pitkä, ärsytystä pois päin johtava haarake. 2. *lääk.* hermotulehdus.

neuro fibrilli⁶ s. *anat.* hermosolun säiemäinen rakenneosan, hermosäle. -**logia**¹⁵ s. *lääk.* oppi, joka käsittelee hermostoa ja sen elimellisiä tunteja, hermotautioppi. -**loginen**⁶³ a. vrt. ed.

neuroni⁶ s. *anat.* hermosolu jatkeineen, hermoke.

neurooma¹³ s. *lääk.* ääreis- t. keskushermostossa esiintyvä, hermokudoksesta muodostunut hyvänlaatuinen kasvain.

neuroosi¹⁶ s. *lääk.* anatomisiin syihin perustumaton sielullinen t. hermoston toiminnallinen häiriö. | N. syntyy. Potea n:a. N. ilmenee usein neurasteniana. — *Yhd.* kauhu-, tuskan.; pakkon. -**psykologia** s. neurooseja tutkiva psykologian haara.

neurootikko²⁶ s. *lääk.* neuroosia sairastava henkilö.

neurootti/inen⁶³ a. *lääk.* neuroosia poteva, siihen kuuluva. | N. henkilö. N:set oireet.

neuro/paatti¹⁶ s. *lääk.* hermostoreaktioltaan yliherkkä henkilö. -**paattinen**⁶³ a. *lääk.* vrt. seur. | N. rakenne. -**patia**¹⁵ s. *lääk.* hermoston rakennepuutos, joka ilmenee taipumuksena hermoston toimintahäiriöihin.

neuston⁷ s. *biol.* veslätäkkojen tms. pintakalvossa elävä mikroskooppinen eliöstö; vrt. plankton.

neutraali¹ a. -sti *adv.* -us⁶⁵ *omin.*; *rinn.* neutraalinen. 1. jossa ei ole kumpaakaan t. jossa ei vallitse voimakkaampaa kumpikaan kahdesta vastakkaisesta tekijästä; joka on kahden vastakohdan, äärimmäisyyden rajalla t. välissä. | Kansanluonteen n:t piirteet 'piirteet, joita ei voida pitää hyvinä eikä huonoina'. — *Kasv.* Puun n., syykerros 'johon ei vaikuta puristus eikä veto'. — *Kem.* N. [= ei hapan eikä emäksinen] aine. N. liuos. N. maa. N. saippua. — *Sähk.* Maapallo taivaankappaleena on sähköisesti n. 'maan ja ilmakehän sähkövaraukset kumoavat toisensa'. N. molekyyli 'ulospäin sähkötön molekyyli; molekyyli, jonka elektronit ja positronit sitovat toisensa'. 2. joka ei ota osaa t. vaikuta mihinkään, ei herätä riitaa, kuohuta tunteita; us.: tasapuolinen, välinpitämätön, tehoton, mitäänsanomaton; jolla ei ole mitään tunnusomaisia merkkejä, piirteitä tms. | Nahka on väriaineisiin nähden n. 'ei vaikuta väriaineiden väreihin t. muuta niitä omalla alkuperäisellä värillään'. Seinä on n. tausta, jota vastaan huoneen sisusteet erottuvat. Taulun n:t kehukset. N. arvostelu, sanonta. N. keskustelunaihe. N. äänensävy. N. väri 'värisävytön väri (valkoinen, harmaa t. musta)';)(korea, kirjava väri. Esiintyä n:sti. -- viime vuosikymmenen aikana eettisesti n:ksi kehittyneitä kirjallisuutta *WALTARI*. 3. joka ei ole kenenkään t. kummankaan puolella, pysyy erillään sodasta, riidasta, väitteistä tm.; joka kuuluu puolueettomalle valtiolle, puolueettomaan asemaan, on puolueettoman henkilön tm. omaisuutta; puolueeton. | N. valtio. N. alue, vyöhyke. N. rannikko. N:t siirtomaat. N. kauppa. Julistautua n:ksi. Pyssyä n:na. Virallisesti n. henkilö.

neutraaliksi s. *tekn.* Taivutetun kangen n. 'puristumattomana ja venymättömänä säilynyt keskiviiva'. -**johdin** s. *sähk.* = nollajohdin. -**koh'ta** s. Tasavirtamoottorin harjat ovat n:dassa.

neutraali **nen**⁶⁵ a. -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* = neutraali. | N. liuos. Kaasun n:isuus. Valtion n:isuus.

neutraali **piste** s. *sähk.* = nollapiste. -**puna(i-nen)** s. eräs väriaine. -**sin(i-nen)** s. eräs väriaine.

neutraalistaa² v. = neutralisoida.

neutraalistua¹ *pass.v.* (< ed.) = neutralisoitua.

neutraalisuola s. *kem.* suola, joka ei ole hapan eikä emäksinen, normaalisuola.

neutraalisuus **oikeus** s. *lak.* niiden oikeussäännösten yhdistelmä, jotka määräävät puolueettomien valtioiden ja niiden alamaisten suhteita sotaa käyviin valtioihin.

neutraali **taso** s. *tekn.* taso, jolla joidenkin voimien vaikutukset kumoavat toisensa. -**vyöhyke** s. 1. *tekn.* tehoton, vaikutukseton vyöhyke. | Ankkurijohdot ovat n:keessä. 2. *lak.* kahden valtion välissä oleva puolueeton vyöhyke.

neutralisaatio³ s. neuralisointi; neutralisoituminen.

neutralisoida¹⁸ v. -inti¹⁸ *teonn.* (*rinn.* neutraloida) tehdä neutraaliksi, neutraalistaa. 1. tehdä merkityksettömäksi, tyhjäksi, kumota, sitoa. | Liikkeen lisääntyneet kustannukset n:ivat keskeyksen tuottaman edun. Sininen n: i punaisen ja keltaisen värin liian voimakkaan vaikutuksen. — *Kem.* N. ammoniakkihiuosta suolahapolla. — *Sähk.* Yhtä suuret määrät vastakkaisia sähkölajeja n:ivat toisensa. 2. tehdä puolueettomaksi. | Ahvenanmaan n:imi-nen. Alue n:idaan.

neutralisoimisaine s. Kalkin käyttö n:ena.

neutralisoitu¹⁸ a¹⁸ v. (*rinn.* neutraloitua) tulla neutraaliksi, neutraalistua. | Nahat rasvataan alkalilla saippuamulsioilla, jotta niissä oleva happo n:isi.

neutralisoitumislämpö s. *fys.* lämpö määrää, joka vapautuu hapon ja emäksen neutralisoituessa.

neutraliteetti¹⁸ s. (valtakunnan) puolueettomuus.

neutraloida¹⁸ v. -nti¹⁸ *teonn.* = neutralisoida. -**tua**¹⁸ v. = neutralisoitua.

neutri¹ s. vrt. maskuliini, feminiini. 1. *kiel.* eräissä kielissä suku, joka käsittää muut kuin maskuliiniset ja feminiiniset substantiivit sekä niiden sijasta käytettävät sana(nmuodo)t; neutrisukua oleva, suvuton sana. 2. ed:n mukaisesti: sukupuoleton olento. | Emmehän me ole n:eja kumpikaan *LONERVA*.

neutri **muoto** s. *kiel.* Partisiipin perfektin yksikön n. -**nen**⁶⁵ a. *kiel.* neutrisukua oleva. | Substantiivit ovat maskuliinisia, feminiinisiä tai neutrisia. -**suku** s. *kiel.* ks. neutri 1. -**skuinen** a. N. sana.

neutroni⁸ s. *fys.* atomiytimen sähköisesti neutraali osanen. -**pommitus** s. -**säteily** s.

neuvo¹ s. 1. viite, jonka noudattamisen antaja katsoo toiselle hyväksi; vrt. ohje, opastus, kehotus. | Viisas, äidillinen n. Suullinen n. Jaella n:ja. N:a antava kansanäänestys. Ministeri oli antanut kuninkaalle huonon n:n. Sain n:n palata kotiin. Kysyä, pyytää jkltä, jkn n:a. Kiittää n:sta. Seurata, noudattaa, kuulla jkn n:a. — Nyt ovat hyvät n:t kalliit! 2. keino, menettelytapa. | Ei ollut muuta n:a kuin lähteä kotiin. Mikä nyt n:ksi? -- isäntä ja emäntä aprikoimaan, mikä tässä n:ksi tulee pärvär. Hätä n:n keksii sl. Sano minulle -- millä n:in [= miten] voisin miellyttää l. *ONERVA*. -- sumutorvi, jossa ääni saadaan aikaan koneellisin n:in ak. — Tulla toimeen omin n:in 'omin avuin, yksin'. — *Kans.* N:n neitonen pitääpi [= menettelee näin]: kun ei naida, ompi ilman sl. Suurelle saaliille täytyy pitää muuta n:a; suolata rant'aittaa vrt. *SIRELIUS*. 3. vars. eräissä sanonnoissa: tuuma, aie, ajatus, suunnitelma. | Yksissä n:in [= yksissä tuumin, yhdessä] jkn kanssa. Pitää n:a jkn kanssa 'neuvotella; suunnitella yhdessä'. -- pitivät he n:a tappaakseen hänet vrt. — Muuten vars. *heng.* | -- töin ja n:in rikkoneet / sun käskys, asetukses vk. Komtuuria oli varoitettu, ja meidän n:mme ennakoita tyhjäksi tehty KALLAS. — *Yhd.* (a. runok.) moni-, satan. 4. vars. *raam.* viisauts. | Juma-

lalla on -- n. ja ymmärrys vr. Niin vihdoin ikuisessa n:ssaan / Hän ihmissyöjän loi maailmaan koskenn. N:lla työt tehdään, ei väen paljoudella sl. 5. vars. yhd:n jälkiosana, us. *mon.*: kalu, kapine, väline. | Tukinajoon tarvittavat n:t. -- kolmannessa ahkiassa oli herrojen n:ja PAULAH. — Yhd. ajo-, apu-, kirjoitus-, kulku-, onki-, parranajo-, purema-, pyynti-, syömä-, tupakkan(:t).

neuvoja¹ v. antaa neuvo t. neuvoja; vrt. ohjata, opastaa, opettaa, kehottaa, osoittaa, ilmoittaa. 1. obj. ilmaisee neuvo(je)n saajan. | N. jkta kädestä pitäen. N:n sinua luopumaan yrityksestäsi. Isäntä n:i vieraat saunaan. -- olen tässä lastani koettanut taas n. taipaleelle nuoliv. Reki varsan n:o sl. — Ilman obj:a. | Tee niin kuin sydän n:o! -- roistoja, jotka pahaan n:vat KATAJA. 2. obj. ilmaisee neuvo(je)n sisällyksen. | Neuvo minulle hyvä keino! Tytölle n:ttiin, kuinka lattia lakaistaan. N. jklle tie, tietä. Lähdimme n:ttuun suuntaan. Hänelle Antti n:i linnan avaimet portaiden alta ks. Sitten hän [lääkäri] kirjoitti bromia ja n:i jonkinlaisia männynhavukylpyjä sill.

-neuvojen² *poss.a.* -suus³ *omin.* Monin; (biol.) yksi-, kaksin.

neuvoja¹⁰ tek. Arpa paras neuvojista sl. — Erik. amm. (vars. alemman) ammattikoulutuksen saanut toimihenkilö, joka suorittaa neuvontatyötä; vrt. konsultti. | Maatalousseurojen, Marttaliiton n:t. Karjanhoidon, kotitalouden, puutarhanhoidon n. — Yhd. mies-, nais-, kerho-, piiri-, seuran; (myös gen.-alkuisina) karjanhoito-, maatalous-, metsätalous-, urheilu-, verotusn. -**koulutus** s. Kalastusalan n. -**kunta** s. neuvojat. -**kurssi** s. Koko maan käsittävät n:t. N:n suorittanut kotitalousneuvoja. **neuvokas**¹⁰ s. -kaasti *adv.* -kuus³ *omin.* kekseliäs, keinokas, nopeaälyinen, ovela (ei ilkeyden merk:tä); viisas, älykäs. | N. mies, joka on selviytynyt monesta kiperästä tilanteesta. Moni n. köyhä rikastui tänä aikana. N. toiminta. Toimia n:kaasti. Osoittaa n:kuutta.

neuvokirja s. ohjekirja. | Puutarhanhoidon n.

neuvokki¹⁰ s. kans. neuvo, | -- sai taas aiheita n:keihin AHO. -- vaimoin puheet ja n:it KAUPPISH.

neuvokkivirsi s. kansanr. vanhoihin häämenoihin kuuluva, tav. morsiamen opastamiseksi laulettu runo. | N:ssä annettiin ohjeita tulevan yhteiselämän varalle. Karjalainen n. Morsiamen n.

neuvokset/ar¹⁰ s., vars. *puhek.* yhd:n sijasta: neuvoksen puoliso. | Rouva n. Puhutella jkta n:tareksi. -- johon n. [= valtion.] nyykäytti päättään sill. — Yhd. hovi-, kauppa-, kunnallis-, sala-, vuorin.

neuvoja¹⁵ s. neuvonta-asema, neuvomo. | Kuntaan olisi perustettava lastenhoidon n. Aidinmaidon jakelu suoritetaan n:oissa. — Yhd. avioliitto-, kasvatus-, äitiysn.; lastenn.

neuvollinen¹⁰ a. kans. neuvokas.

neuvomat/on¹⁰ *kielt.a.* Mies tulee pi neuvotusta, koira n:tomasta sl.

neuvomo² s. = neuvola. — Yhd. maanviljelysn.

neuvonantaja s. (tav. henkilöstä) joka antaa

t, jolta saa neuvoja. | Ylioppilaiden opastajat ja n:at. Kodin lääkärikirja, terveiden ja sairaiden n. Liiton äänenkannattaja »Siipikarja» on tuhansien pienkarjanhoitajien n:ana suorittanut arvokkaan työn. Kokemus on usein paras n. Ihmeellinen n., Väkevä Jumala vr. — Erik. henkilö, joka toimii hallitsijan, jnk elimen, yhdistyksen tms. avustajana, neuvojana. | Ministerit ovat hallitsijan n:ia. Paavin n:at 1. kardinaalit. Kotimaisella ruhtinaalla, kaanilla, oli brittiläinen n., agentti. Toimia poliittisena n:ana. Yhdistyksen lainopillinen n. Kansallisteatterin kirjallinen n.

neuvonanto s. neuvonta. -**asema** s. -**toimisto** s. **neuvonjohde** s. vanh. tuuma, hanke, yhteinen sopimus. | -- häpeään joutuu Israel n:piteistensä vr. -**pito** s. neuvottelemisen, neuvottelu. | Yhteinen n. Kokousta, saapua, yhtyä n:on. Nyt jääköön tähän n:mme kiiri.

neuvonta¹⁰ *teonn.* < neuvola. | Varoitusta ja n. -- vähät naisen neuvonnasta AHO. — Erik. (ammatti)neuvojan suorittamasta työstä. | Ko-deissa suoritettu n. — Yhd. ammatin-, ehkäisy-, kotitalous-, nuoriso-, opinto-, urheilu-, äitiysn. --**asema** s., vars. lääke. neuvola. | Lastenhoidon n. Terveystieteellinen n. -**kurssi** s., tav. *mon.* Lyhyet, käytännölliset n:it. Järjestää, toimeenpanna n:oja työläisille. -**laitos** s. Liittojen toiminnan ohjausta varten on järjestetty erityinen n. -**matka** s. Neuvojat suorittavat n:oja. -**osasto** s. Teknillinen n. Yleisradion n:n johtaja. -**piiri** s. Alue jaettiin kahteen n:in, joihin kumpaankin palkattiin vakituinen neuvoja. -**toimi** s. neuvojan toimi t. toiminta. | Harjoittaa n:nta. Hän sai n:mesaan paljon hyvää aikaan. -**toiminta** s. = neuvontatyö. -**toimisto** s. Ammatinvalinnan, lainopillinen n. Perustaa n:ja. N:n hoitaja, päällikkö. -**työ** s. ammattineuvojen, neuvontasemien tm. suorittama työ. | Kirjallinen, käytännöllinen, teknillinen, tehokas, vapaaehtoinen n. Konsulttien suorittama n. Liiton n:tä on tehostettu.

neuvos¹⁰ s. kollegiaalisen keskusviraston päättävän elimen muu jäsen kuin puheenjohtaja; myös eräissä virka- ja arvonimissä. | Hovi-oikeuden n. Kaupallinen n. — Yhd. asutus-, esittelijä-, hallinto-, hallitus-, hovi-, kamari-, kauppa-, kaupunki-, kirjasto-, kirkko-, koulu-, kunnallis-, lähetystö-, lääkintö-, maatalous-, merenkulku-, opetus-, sala-, sosiaali-, talous-, teollisuus-, vakuutus-, valtio-, vuorin. -**herra** s. *hist.* valtaneuvos; neuvosmies. | Kuninkaan, valtakunnan n:t. Kaupungin n:t. Goethen isä oli arvossa pidetty n. Frankfurtin kaupungissa.

neuvoskel/la¹⁰ *frekv.v.* < neuvola. | -- ja siinä ohessa n:i, missä lääkäri asui sill.

neuvoskunta s. neuvosto (käyttö kuit. ahtaampi). | Spartan vanhain n. eli gerusia. Venetsian tasavallan suuri ja pieni n. Paavin kuuria eli n. Ruotsin kuningas ei itsevaltiuden ajalla ollut riippuvainen n:kunnasta. -**mies** s. raastuvanoikeuden t. maistraatin jäsen, raatimies. | Maaherra nimitetään n:het. — Yhd. kunnallis-, oikeusn. -**pöytä** s. vanh. neuvottelupöytä.

neuvosto² s. monijäseninen neuvottelu- ja toimielin, joka johtaa yhteiskunnan, yhteisön, yhtiön t. jnk henkilöryhmän asioita, neuvostokunta. | Ateenan lakiasäättävä neljänsadan n. Juutalaisten suuri n. Saksan osavaltioiden salaiset n:t. Kaupungin asioita hoiti n. eli raati. Kansainliiton yleiskokous ja n. Kuulua n:on. N:n jäsenet, puheenjohtaja. — Työläisten ja talonpoikain n:t Venäjällä vuonna 1917. Kansankomissaarien n. Neuvostoliiton ylin elin on v:sta 1936 ollut korkein n. — *Yhd. hallinto*, *liitto*, *ministeri*, *opettaja*, *sotilas*, *talous*, *turvallisuus*, *työttömyys*, *valtion*; *vanhain*, *vanhempainn*.

neuvosto- yhd:ojen alkuosana us. = Neuvostoliiton. -**armeija** s. N:n eteneminen. -**diplo-maatti** s. N:ejä kutsuttu kotiin. -**hallitus** s. neuvostojärjestelmään nojautuva hallitus; *erik.* Neuvostoliiton hallitus. -**järjestelmä** s. vaali-oikeutta nauttivien kansalaisten (työläisten) valitsemiin (paikallisiin) neuvostoihin perustuva hallitusjärjestelmä; *erik.* Neuvostoliiton hallitusjärjestelmä. -**kansa** s. N:n johtajat. -**kansalajin** s. Suomessa asuvat n:iset. -**kirjailija** s. neuvostola¹⁵ s. Neuvostoliitto.

neuvostolainen¹⁶ a. ja s. neuvostoliittolainen. **neuvostolaista**¹⁷ v. tehdä neuvostolaiseksi. | Baltian maiden täydellinen n:minen.

neuvostolehdistö s. N. ruoskii jatkuvasti teollisuuden epätydyttävää tilaa. -**lehti** s. N:disä julkaistaan säännöllisesti tietoja eri teollisuusaloilta. -**liittolainen** a. ja s. Taisteluun osallistui n:siä lentokoneita. N:sten talous on suunnitelmataloutta. -**maa** s. vars. Neuvostoliitosta. -**paratiisi** s., tav. *iron.* -**taiteilija** s. -**talous** s. N. on voimakkaassa nousussa. -**tasavalt** a s. tasavalta, jossa on vallalla neuvostojärjestelmä. | Kirgiisien n. kuuluu Sosialistisen n:ojen liittoon. -**tähti** s. 5-sakarainen tähti, joka on mm. Neuvostoliiton lipussa, sirpin ja vasaran yläpuolella. -**upseeri** s. -**valta** s. 1. neuvostojärjestelmä. 2. neuvostotasavalta; Neuvostoliitto. -**valtio** s. valtio, jossa vallitsee neuvostojärjestelmä. -**vastainen** a. -**sesti** *adv.* -**suus** *omin.* N. [= Neuvostoliitto] vastaan tarkoitettu, tähdähty | poliittika, propaganda, rintama. -**venäläinen** a. ja s. -**viranomais** s.

neuvot¹ s. *mon.* ks. *neuvo* 5.

neuvotella²⁶ v. 1. keskustellen pohtia, miten asianomaisten t. -omaisen itsensä olisi jssak asiassa meneteltävä, täten vaihtaa ajatuksia, pitää neuvoa, konsultoida. | N. puhelimesta, kirjeitse. Tahtoisin n. kanssasi. N. jstak asiasta. Ennen päätöksen tekoa oikeus poistuu n:telemaan. — *neuvotteleva* (a.) Varsinaisten jäsenten ohella saattaa virastoihin kuulua myös n:televia 1. konsultatiivisia jäseniä. N:televa insinööri. 2. *kans.* keinotella, keplotella. | Onkija sai hauen n:elluksi jälle. -- ehkä n:telisit jonkun [viina]-ankkurin itsellesikin j. RELJONEN.

neuvot²⁷ *kar.a.* -**tomuus**²⁸ *omin.* 1. joka ei tiedä jhk asiaan keinoja, menettelytapaa, epäroivä, epätietoinen, hämillinen, nolo. | Jäädä n:tomaksi. Seisoo n:tomana. Kasvoilla n. ilme. Parempi leivätönnä kuin n:onna sl. 2. *kasv.*

emi- ja hedelehtiä vailla oleva. | Laitakukat n:tomia.

neuvottelija¹⁴ *tek.* (< neuvotella) vars. henkilö, joka (toisen toimeksiannosta) käy vastapuolen kanssa neuvotteluja, mutta jolla tavallisesti ei ole valtuutusta tehdä (toimeksiantajaansa) sitovia päätöksiä. | Suomi lähetti Moskovaan n:toita. — *Yhd. kauppa*, *rauhann.*

neuvottelu² *teonn.* < neuvotella. | Yhteinen n. Sitkeitä n:ja. Käydä, pitää n:ja. Ryhtyä n:i-hin jkn kanssa. N:t jatkuvat. Tulos n:ista. — *Yhd. aselepo*, *jatko*, *palkka*, *rauhan*, *sotan*, *-aste* s. Asia on vielä n:ella 'asiasta neuvotellaan vielä'. -**huone** s. -**kokous** s. konferenssi. | Pitää n:ksia. -**kunta** s. jtk erityistä tarkoitusta varten asetettu, tavallisesti asioita valmisteleva ja neuvoa antava monijäseninen elin. | Taloudellinen n. Liikkeenhoitajien, rautatiehallituksen n. Kysymystä selvittämään asetettiin n. -**paikka** s. Käräjäkumpua käytettiin pakanuuden aikana n:na. -**peli** s. šakkipeli, jota toisella t. kummallakin puolella pelaa vähintään kaksi pelaajaa. -**pohja** s. Englannin ja Saksan välillä on käyty keskusteluja, jotka ovat tarkoittaneet n:n löytämistä virallisia kauppasopimusneuvotteluja varten. -**politiikka** s. Chamberlainin n. ajautui karille. -**päivä** s. 1. Rauhanneuvottelujen ensimmäinen n. 2. *mon.* useita päiviä kestävä neuvottelutilaisuus. | Kotitalousopettajien, piiri-insinöörien n:ät. Liitto järjestää vuosittain n:iä alaisilleen. -**pöytä** s. Asettua n:dän ääreen. Toivottavaa on, että Suomikin saisi äänensä kuuluvuun kansainvälisissä n:dissä. -**teitse**, **-tietä** *adv.* Asiasta sovittiin n. Sopimukseen päästiin n. -**tilaisuus** s. Eduskuntaryhmä kokoontuu n:teen. -**toimisto** s. toimisto, joka antaa neuvoja jhk erikoisalaan kuuluvista asioista. | Lainopillinen, teknillinen n. Kääntä n:n puoleen.

neva¹⁰ s. tav. puuton, rahkasammalta kasvava suo; vrt. korpi, letto, räme. | Aukea, lyhytkortinen, vetinen n. Järvi kasvaa umpeen ja muuttuu n:aksi. Rämpö n:oja. — *Yhd. aito*, *jänne*, *kalvakka*, *luhta*, *lähde*, *muta*, *raha*, *rimpi*, *sara*, *tulva*, *vesin*.

neva-**aste** s. Suo jää n:-asteelle. -**jänne** s. vrt. jänne 4. -**korpi** s. nevan ja korven välimuoto. | N:en metsäkasvillisuus on matalaa ja käsittää etupäässä lehtipuita. -**maa** s. -**mainen**²⁹ *kalt.a.* -**niitty** s. kostea t. märkä niitty, jossa on paksu, ainakin pintaosaltaan puhtaasti turvemainen mullaskerros; *syn.* *heteniitty*. -**räme** s. nevan ja rämeen välimuoto. -**suksi** s., tav. *mon.* urottavien nevojen ylittämässä käytetty suksi.

newfoundlandinkoira [njufaund-] s. isokokoinen, tav. musta vartija- ja seurakoira (rotu).

nevoittua¹⁸ v. muuttua nevaksi.

nid. *lyh.* kirjasta: nidottu(na). | Hinta nid. 120 mk.

nide²⁵ s. 1. nitomisväline, side. | Viikatteen n. Aidan n. 'vitsas'. Liisteet nidotaan yleensä kahdella niteellä. Pajumerran n. 2. par. nidos 2.

nidelmä¹⁹ s. *harv.* nitomistuote; ks. nitoa 2. |

Majan seinänä oli vitsoista tehty n. — *Yhd.* paju-, säle-, vitsan.

-nidoksinen¹⁰³ *poss.a.* < nidos. | Kaksi-, monin. **nidoksittain** *adv.* nidoksina, nidos kerrallaan. | N. ilmestyvä teos.

nidonta¹²⁵ *teonn.* (< nitoa) nitominen. | Kirjan, viikatteen n. -lanka s. -työ s.

nidos¹¹ s. 1. *harv.* nitomalla tehty liitos, vahvike tms. | Ongenvapaa lujittava n. 2. kirja (teos t. sen osa, kappaleena). | Kirjasto käsittää yli 20.000 n:ta. Julkaisun kolmas n. -luku s. kirjojen kappalemäärä. | Kirjaston n. on kasvanut.

nidot/taa²⁶ *fakt.v.* -us⁶¹ *teonn.* < nitoa.

niekauttaa²⁸ v. *harv.* nyökyttää, keikauttaa. | N. päätänsä.

niekka¹⁰⁸ 1. tav. johtimen luonteisena yhd:n jälkiosana, jolla muodostetaan: a. merk:ltään poss., taipuvia t. taipumattomia a: *eja*: hame-, hanko-, hattu-, häntä-, kaulus-, kivääri-, korva-, parta-, pistin-, pyssy-, rilli-, saapas-, sarvi-, turkki-, viiksin. b. alkuosan ilmaisemalla alalla toimivaa t. taitavaa henkilöä merkitseviä s: *eja*: kieli-, kynä-, laulu-, runo-, sana-, soitto-, taide-, taito-, tieto-, tyyli-, vitsi-, väri-, älyn. 2. vain *tilap.* itsenäisenä s: *na*: taitellija. | Oikeinpa niekan [= taitavan näyttelijän] tavalla teet sinä tässä tehtäväsi *kivi*. -- meitä onkin tässä kolme n: a [= runoilijaa] ja kolme majisteria *KIANTO*.

niekku¹¹⁶ s. *mus.* (vars. kansanomaisen) virsilaulun sävelkuvio, jossa useita säveliä lauletaan samalle tavulle; vrt. melisma.

niekut/ella²⁸⁵ *frekv.v. harv.* -telu² *teonn.* < seur. | -- muorit oikein huokaillen n:telivat itseään *PÄRVÄR*.

niekut/taa²⁶ v. *harv.* -us⁶¹ *teonn.* nyökyttää, keikuttaa. | Rovasti n:ti lihavaa päättään *MERIL*.

nielais/ta²⁴ *mom.v.* -u² *teonn.* < niellä. | N. ruokapala, lääke, tabletti. N:in kiireesti kupin kahvia. Lapsi on n:sut napin. Kala n:ee syötiin, kourun. N:i jännittyneenä tyhjää. Jäykkä kuin seipään n:sut. Älä pelkää, en minä sinua purematta n:e. Ukko näytti siltä kuin aikoi n. pojan elävältä. -- N. [= viime hetkessä jättää sanomatta] kirous, kiivas vastaus. Älä n:e viimeistä tavua. N:i kiukkunsa. Ville n:ee pahat sanansa *TALVIO*. — *Kuv.* Pyörre, koski n:ee veneen. Ihmisvirta n:i heidät mukaansa. Tuli n:i ahnaasti ikkunaverhot. Tehdas n:i pojan kitaansa. Hän poistui, ja pimeys n:i hänet. Kadonnut kuin maan n:emana. [Suurliike] n:i pienemmät kilpailijansa. Yrityksen sanotaan n:seen sievät rahat. Parisataa Pohjanmaan talonpoikaa oli taas sotaretki n:sut *IVALO*.

nielau/s⁶⁴ s. nielaisu. | Ahmaisi banaanin melkein yhdellä n:ksella. Nieveskellä pitkin n:ksin. Vielä muutama n. [viinaa] *KIVI*. Tyhjä n. painui alas kurkusta *SILL*.

nieleks/jä¹⁷ *frekv.v.* (< niellä) nieleskellä. | N. ruokaansa, N:i vastahakoisesti puuroaan. -- N. sanojaan, kyyneliään, kiukkuaan. N:ii nolona tyhjää. -- ikään kuin n:i sanoja, joita yritti pursua hänen huuliltaan *KIANTO*. --

paukku, joka panisi heidät vähäksi aikaa n:imään *PEKKANEN*.

nielemis/himo s. *lääk.* = polyfagia. -häiriö s. Kurkkusairauksissa esiintyy n:itä. -liike s. -vaikeu/s s. Potilaalla on n:ksia.

nielemätön²⁷ *kielt.a* tav. sellainen, jota ei ole nieltä t. ei voi niellä. | Kurkussa tuntui ikään kuin n. pala.

nieleskel/lä²⁸ *frekv.v.* -y² *teonn.* (< niellä) nieleksiä. | N. ruokaa. N:i hitain kulauksin kahviaan. N. nolona tyhjää. N:i liikuttuneena kurkkuun nousevia paloja. N. kyyneliä, kiukkuaan. Äskeistä nolouttani vielä n:ilen *M.RAPOLA*.

nielett/ää²⁶ v. < niellä. 1. *fakt.* N:i pojalla katteran lääkkeen. 2. *kaus.*, 3. *pers.* Oli nolo olla, n:i ja kuivasi kurkkua.

nielijä¹⁴ *tek.*, vars. *kuv.* < niellä. | Uuni oli oikea halkojen n. — *Yhd.* miekan-, tulenn.; kilometrin-, peninkulmann.

niello² s. metallien, vars. hopeaesineiden koristamismenetelmä, jossa kaiverretty ornamentti täytetään mustalla emalilla; joskus myös: siten koristettu esine, nielloteos.

nielloida¹⁸ v. -nti¹⁶ *teonn.* käyttää nielloa, koristaa nielloa käyttäen. | N:tu hopeaesine.

niello/teos s. -työ s.

niel/ä²⁵ v. -entä¹⁵⁶ *teonn.* *harv.* 1. saattaa kurkun lihaskiikkeen kiinteää t. nestemäistä ainetta suusta ja nielusta ruokatorveen ja mahalaukuun. | N. ruokaa, vettä, lääke. Lapsi n:i napin. N. pureksimatta. Kurkkuni on kipeä, en voi n. Kita ammoltaan valmiina n:emään. Käärme n:ee saaliinsa elävältä. Kala n:i syötiin. Tilhi n:ee pihlajanmarjat kokonaisina. Sammakko hengittää n:emällä ilmaa keuhkoihinsa. Saimme n. pölyä tukehduksiin asti. — *Kuv.* N. itkua. A. n:i sisukkaasti kyynelensä. Puhu selvästi, sanoja n:emättä. N. sanojen loput. — Eräitä sanontoja. | Älä pelkää, en minä sinua purematta n:e. Kankea, juhlallinen kuin seipään n:lyt. Sai n. monta karvasta palaa. Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen ja n:ette kamelin *VR*.

II. ed:een liittyvää tav. *kuv.* käyttöä. 1. ihmisestä. a. sietää, kestää, sulattaa suuttumatta, kostamatta tms. | Sai n. monta loukkausta. N. harminsa, vastenmielisyytensä. Pui nyrkkiä taskussa ja n:i kiukkunsa. N:i tyyneä pilkkasanat. Huonompi kuin Aino tosin, mutta se täytyi n. *PEKKANEN*. Jos voit kylmästi n. / karvaankin tappion *JYLHÄ*. b. hyväksyä, omaksua kriittikittömästi. | Yleisö n:ee arvelematta kaiken, mitä sanomalehdessä kerrotaan. N:i tiedon sellaisenaan. c. *harv.* innokkaasta kuuntelemisesta t. katselemisesta: ahmia. | N:i ahneesti jokaisen kuulemansa sanan. N:evä katse. 2. esineistä, asioista. a. aukosta, tilasta, johon jtkak valuu, putoaa t. nousee: vetää (sisäänsä), imeä. | Oviaukko n:ee väkeä. Rappana ei jaksanut n. kaikkea savua. Pohjaton, n:evä suonsilmä. Oja ei voinut n. kaikkea vettä. N:evä kuilu, syvyys. Myllyn suppilo n:ee jyviä. Paperikori saa n. kehnot tekeleet. -- ovi alkoi n. jonoa sisäänsä *AHO*. Kadonnut kuin maan n:emänä. Horna hänet n:köön! b. huokoisista aineista yms.: imeä. | Kuiva maa n:ee

ahnaasti vettä. -- lehdet n:ivät vettä kuin sienet **KARHUM.** Keltaiset esineet n:ivät kaikki siniset säteet. **c.** mukanaan kuljettavasta, imevästä liikkeestä: viedä, vetää mukanaan. | Virta n:ee tukkeja. Vinha, n:evä koski. Putous alkoi n. venettä. Kurimus n:i lautan ja se painui syvyyteen. Meri n:i saaliinsa. **d.** saada liittymään, sulautumaan, uppoamaan, häviämään itseensä, ottaa valtaansa. | Laajentuva suurvasta n:i alueen toisensa jälkeen. Kaupunki n:i vähitellen lähikylät. Ihmisvilinä n:i naisen. Sumu, pimeys n:ee vaeltajan. Suurkaupunki on hänet n:lyt. Yritti huutaa, mutta tuulen ulvonta n:i äänen. -- Liekit n:ivät ahnaasti seiniä. Kaikki n:evä intohimo. -- rakkauteeni on niin korkea, kaikki n:evä **IRIS** uurti. Työ n:ee hänet pian kokonaan. **e.** kuluttaa, vaatia, viedä. | Yritys on n:lyt huiimia summia. Verot n:ivät suuren osan tulosta. Sairaalamaksut n:ivät kaikki säästöt. Sota n:i suunnattomasti miehiä ja materiaalia. Uuni n:ee tavattomasti puuta. Rakennus n:i paljon sementtiä. Lehti n:ee yhä enemmän paperia. Rutto n:i tuhansia ihmisiä. Kulutus n:i metsien vuotuisen lisäkasvun. Musiikki n:i hänen vapaahetkensä. **f.** nopeasta matkan tekemisestä. | Auto n:ee kilometrejä, peninkulmia.

nielu¹ s. 1. anat. suuontelosta ruokatorveen johtava suppilomainen ontelo; vrt. kita, kurkku. | N., johon edestäpäin aukeavat nenäontelot, suuontelo ja kurkunkappi, jatkuu kuudennen kaulanikaman kohdalla ruokatorveksi. N:n kurojat. N:n koskee. -- **Kuv.** suu, aukko, kita, syöveri. | Luolan musta n. Surman, hornan n. Muistuu menneen tuskan n. *MANN. Mun edessäni epätoivo n. **KOSKENN.** -- kaiken ahmaa pimeyden n. **SARKIA.** -- **Yhd.** kurkkun. 2. ed:een liittyen: **a.** **Kal.** eräissä sulkupyydyksissä: kapeneva johdeaukko, -kanava. | Rysän, katiskan n. Merran supilomaisesti kapeneva n. **b. kasv.** yhdislehtisessä teriössä torven ja laitteen raja. **c.** virtaavan veden uomassa: kohta, jossa virran voima on suuri, kurimus. | Vene kiiti virran n:a kohti. Kosken n. tempaisi tukin mukaansa. Uittoruohon n. 'yläpää'. Siinä alkaa n., koskeen menet! **TOPPILA.** Neito oli loitonnut kaltaan rannalle, vetävän n:n yläpuolelle **HAARLA.**

nieluajos s. lääkä. tav. angiinan yhteydessä nieluun syntyvä märkäpesäke, kurkkuajos. **-aukko s.** Rysän, merran n. -- **Mer.** aukoista, jotka partaan läpi johtavat kannelle tulleen veden pois, valumisaukko. **-difteria s. lääkä.** kurkkumätä.

-nieluinen^{ca} poss.a. Avara-, suuri-, syvän.; yksi-, kaksi-, monin.

nieluakaari s. el. kaloilla pään naamaosaa tukevia luukaaria. | Useimmilla kaloilla on 7 paria n:kaaria, joihin kuuluvat leukakaari, kielliluunkaari ja kiduskaaret. **-kaaristo koll.s. el.** < ed. **-katarri s. lääkä.** = nielutulehdus. **-lan/ka s. kal.** merran t. rysän nielu seinää muodostava t. nielu paikoillaan pitävä lanka.

nielullinen^{ca} poss.a. N. kalanpyydys.

nieluontelo s. anat. Suuontelon erottaa n:ontelo-

lostaa kitapurje. **-ranko s. el.** = nieluakaaristo. **-rengas s. el.** erällä alemmilla eläimillä hermoston keskuksena toimiva nielu ympäröivä hermoringas. **-risa s. anat.** nielu takaseinässä oleva imukudostuuma; vrt. kitarisa. | **-risatulehdus s. lääkä.** **-sola s. anat.** = kitasola. **-tauhi s. lääkä.** Korva- ja n:dit.

nieluton^{ca} kar.a. N. merta.

nielu/tulehdus s. lääkä. nielu tulehtuminen, nielutartta. | N. esiintyy äkillisenä nuhan ja angiinan yhteydessä. **-vanne s. kal.** rysässä: nielu tukeva vanne.

niemek^e s. 1. (pieni) niemi. | Järveen, mereen pistävä n. Kallio-, hiekkarantainen, metsäinen n. Kapea n. -- **Yhd.** kallio-, maan. 2. ed:een liittyen: ulkonema, uloke, kieleke. | Metsän reuna tekee n:keitä. Niitty pistää n:keenä syvälle metsään. Murrealue pistää kapeana n:keenä toisen sisään. -- **Yhd.** metsän. **niemekäs^{ca} poss.a.** < niemi. | N. rannikko, järvi.

niemenkärki s. Kierrettiin n. **-nenä s.** = ed. | Vene katosi n:n taakse. **-nokka s.** niemenkärki.

niemi¹ s. 1. veteen pistävä maaukonema, -kieleke;) (lahti. | Pitkä, kapea n. Metsäinen, kallioinen, hiekkarantainen n. N:en kärki, nenä, nokka, pää, kainalo, tyvi, Malakan n. Suomen n. 'Suomi'. Kierrettiin veneellä n:en ympäri. -- **Yhd.** kallio-, maan.; etelä-, pohjoisn. 2. **harv.** ed:een liittyen: yl. niemek, kieleke, ulkonema. | Metsän reuna muodostaa n:en. Miksi haparoitsee sormes huivin n:is? **KIVI.** Talo oli metsäisessä aavan lakeuden n:essä **AHO.** -- **Yhd.** metsän.

niemimaa s. maant. manteresta mereen pistävä suuri niemi. | Italia on n. Skandinavian, Balkanin, Kuolan, Etu-Intian n.

nieminen^{ca} poss.a. N. järvi, rannikko. -- **Yhd.** moni-, runsas.

niemyt^{ca} dem.s. runok. < niemi. | -- pitkän n:en nenässä **KAL.**

nieriä¹ s. Salmo salvelinus, eräs lohikala; **syn.** nieriäinen; vrt. rautu. | N. esiintyy jokivesissä pienenä alpinus-muotona, laajoissa järvivesissä isokokoisena salvelinus-muotona. -- **Yhd.** iso-, plikkun.; puron.

nieriäinen^{ca} s. = ed.

nieto¹ s. kinos. | Korkea, paksu, syvä n. Tuuli kasaa lunta n:ksiin, n:ksiksi. Tarpoa n:ksissa. Auto juuttui n:ksiin. N:ksat alenevat, sulavat. -- **Kuv.** Lentohiekan muodostamat n:ksit. -- **Yhd.** hiekka-, lumin.

nietost¹aa² v. kinostaa. | Tuulen n:ama lumi. -- **Yksipers.** Suksen jäljen n:i umpeen **AHO.**

nietostu¹a¹ pass.v. < ed. | Lumi n:u aitovarsille. Tie on n:nut umpeen.

nietu¹ s. vaill. puhek. Se on n:a 'siitä ei tule mitään, se on tyhjää puhetta [tms.]'. No, se nyt on n:a, että ne olisivat itsestään voineet mihinkään kävellä! **AK.** N:a mylly kitkuttaa [= jauhaa tyhjää!] **PAULAH.**

nietzscheiläinen^{ca} [nītše-] a. ja s. -syys^{ca} s. saksalaisen Fr. Nietzschen julistamaan oppiin t. suuntaan kuuluva. | N. herramoraali, maailmankatsomus, yli-ihmisoppi. -- olihan n:syys juuri 1900-luvun ensimmäisinä vuosikymme-

niinä alkanut levitä pääkaupunkimme nuoriin kirjallisiin piireihin TARK.

nigrosiini¹ *s. tekn.* N:t 'mm. nahan ja erilaisten kankaiden värjäämiseen käytettyjä sinihar-maita väriaineita'.

nihilismi¹ *s.* ajatussuunta t. elämäntarkkailu, joka ei pidä mitään pätevänä, vaan kieltää kaiken. | Valtiolinen n. kieltää kaiken yhteiskuntajärjestyksen. Siveysopillinen n. ei tunnusta mitään siveellistä ohjetta päteväksi. Uskonnollinen, teoreettinen n. Nietzsche näyt-tää joskus julistavan täydellistä siveellisyyden n:ä. — *Erik.* Venäjän sivistyneistön keskuu-dessa 1860-luvulla levinnyt jyrkästi rationa-listinen elämäntarkkailu, johon myöhemmin liit-tyi terrorismia suosivaa anarkismia.

nihilisti¹ *s.* nihilismin kannattaja. | Venäläiset n:t ja anarkistit.

nihilistinen² *a.* nihilismin kuuluva, sen mu-kainen. | N. ajatussuunta, suhtautuminen.

nihkaisu¹ *v. harv.* nykäistä, nyhtäistä. | -- ni: peittoa ylempää hieman KIVI.

nihkeä² *a.* -ys¹ omin. hiukan kostea, kostean tuntuinen, ei täysin kuiva, kosteahko, hikevä, nahkea. | N:äksi kuivanut leipä. Vasta manke-loitu, n. lakana. Kylmästä tuodut vaatteet tun-tuivat n:iltä. N. maalipinta. Likaisia, n:itä seteleitä. Juoksurata oli vielä raskas ja n. Sai-raan n. käsi. -- otsa hiestä n:änä HAARLA. N. lämpö, ilma. Oli n:än hikevä iltapäivä KARHUM. -- nuorten koivunlehtien n. tuoksu LEMPI JÄSKELÄINEN.

nihki *adv. kans. vars. a:sen sanan t. adv:n vahvistimenä:* lopen, aivan, perin, peräti. | N. vähän. N. viisas, väsynyt. -- kuhmuinen eikä n. puhdaskaan sotilassaapas HAANPÄÄ. -- nääntymässä on nainen n. LEINO.

nihrata² *v. harv.* kalvaa, nakertaa, nihrata, ni-kertää. | Ala nyt vain n. sitä [vapaa] poikki J. REIJONEN.

1. **nih[ti]**¹ *s. 1. a. hist.* sotamies, vars. jalkamies; valtakunnan aseellinen palvelusmies; vrt. huovi. | Joukko linnan n:tejä. Piispan n:tejä ei ollut enää hengissä kuin seitsemän miestä IVALO. b. korttipelissä: sotamies, 2. eril. kannat-timista ja kiinnittimistä. | Pöydän kääntöjalat eli n:dit. Liimattavat pinnat puristetaan n:dillä yhteen. — *Rak.* goottilaisen kimppupila-rin runkoon liittyvä, holviin saakka ulottuva ja holviruoteena jatkuva puolipylväs, pienpylväs.

2. **nihti**¹ *s. harv.* karpäsuuti.

niialla² *frekv. v. -u² teonn.* < seur. | Nöyrästi n:eva muija.

niia[ta]² *v.* tytöistä, naisista: tervehtiä t. kiit-tää polviaan nokkistaen; vrt. lyykistää. | Po-jat kumartavat, tytöt n:avat. N:si syvään vie-raille. N. niksauttaa. Tervehtiä n:ten.

niiaus² *teonn.* < ed. | Siro, syvä n. Tyttö teki pienen n:ksen. — *Yhd.* hovin.

niin A. adv. I. demonstr. 1. v:n ohella viittaa-massa joko edellä mainittuun, puheena ollee-seen, aikaisemmin tunnetuksi tulleeseen tai (tav. välittömästi) jäljessä mainittavaan, pu-heeksi tulevaan tapaan, tilaan, asiaan t. asioi-hin, olosuhteisiin: sillä tavalla, sillä lailla,

siihen tapaan, sillä tavoin, sillä keinoin, sillä muotoa, siten; siinä tilassa, sillä kannalla.

a. Tee n. 'sillä tavalla kuin oli puhe'. Puu on katkaistava tyvestä; n. meneteltäessä ei puuta mene hukkaan. N. laskemalla saada-an väärä tulos. Juttu voidaan hoitaa n:kin. Asia on n. eikä toisin. N. hän puhui. | "Mistä sen tiedät?" — "Kuulin n. kerrottavan." | "Jää-dään tänne." — "Tehdään n." | "Oletteko ai-koneet myydä talonne?" — "N. on ajateltu." | N:hän usein sanotaan. | "Ei siitä mitään tule." — "N:kö luulet?" | Hän pelasi aina rehellistä peliä; n. nytkin. N. käy, kun rehkii liikaa. -- olenpa onnellinen myös, n. luulen kivi. Sanaa on pidetty lainana; n. ei kuitenkaan liene laita. Pääasia unohtuu helposti, ja n. näyttää käyneen nytkin. Jo ensi kokoelmassa on muu-tamia ihasuttavia luonnonhymnejä, n. mm. se, joka alkaa -- KOSKENN. Sain vain seisomaapaikan, mutta hyvä n:kin. Eräänlainen is-kulause, jos n. haluaisi sanoa. Kun mies oli lähtenyt, Liisasta tuntui, että n. oli sittenkin parasta. Ei hän tänne pääse, järjestämme n. Hän on jo kuudenkymmenen; n. se aika menee. Maksu suoritettava yhdellä kertaa, mi-käli n. on sovittu. Henkilökunta lisättiin, kos-ka tarve n. vaati. — Jos n. tarvitaan, olen val-mis vaikka heti. Olosuhteiden n. vaatiessa hin-taa on alennettava. Sillä n. on: puheen pal-jous enentää turhuutta vt. Valtioneuvostolla on oikeus, milloin n. tarpeelliseksi katsoo, sitä varten määräämälläan henkilöllä tarkastuttaa uskonnollisia yhdyskuntia LK. — *Erik.* johto-lauseessa viittaamassa (suoran) esityksen sisällykseen. | Matti, n. hän kertoi, oli juuri ehtinyt lähteä. "Kumpi heistä ennen naiduksi tulee", n. seisoo säätös-kirjassa KIVI. Tulin katsomaan, että mitä sinä täällä niin aikaillet, n. hän ajatteli sanovansa SILL. — *Ellipt.* yhteyksissä. | N. [esittää, kertoo, selittää (tms.) asian] Homeros. — Joskus = siinä määrin, niin paljon. | Ei uskaltanut liikahtakaan, n. pelkäsi. Ei enää n. harmittanut [kuin oli har-mittanut aikaisemmin; vrt. A. II. 1]. Proviant-timestarin ollessa kotona eivät ihmiset n. us-kaltaneet tulla [kuin muulloin] TALVIO. — Olla-verbin ohella joskus = se, sellainen. | Antti Eemeli Kukkonen — n. oli hänen täydellinen nimensä. -- ei n. ole laulajan lempi LEINO. Hänen täytyi säteillä kaikkialle, — n. oli kerta kaikkiaan hänen luontonsa KALLAS. — *Puhek.* kiert. aviotonta lasta odottavasta t. sellaisen saaneesta naisesta. | Hänelle on käynyt niin. -- kuului niihin, joille oli käynyt n. SILL.

b. eräitä ed. kohtaan liittyviä sanontoja. *niin sanoakseni, sanoaksemme* us. sanontaa lieventävänä, antamassa sanonnalle varovai-suuden sävyä: jos haluaisi niin sanoa; us. = jollakin tavalla, tavallaan. | Koko suhde on n. sanoakseni kiero. Olimme paikalla n. sanoak-seni vain syrjäisinä. Mieliäni oli n. sanoak-semme tulenarka. — *niin sanottu* (lyh. ns.), *kutsuttu* tunnettu sillä nimellä (joka maini-taan). | Kansan n. sanotut syvät rivit, N. sa-nottu sivistyneistö. Päässä n. sanottu neljän tuulen lakki. N. kutsuttu kalevalainen kult-

tuuri. — *niin ikään* (myös *~*) samoin; myös, edelleen. | Olin sairas, sisareni n. ikään. Eilen satoi, ja tänään sataa n. ikään. N. ikään eläintarinat ovat lapsille sopivaa luettavaa. Ilmoitettakoon n. ikään, mitä tuomiokapituli asiasta on päättänyt. — *niin myös* tav. par. ja, sekä, (ja) samoin, samoin kuin, samoin myös. | Suomalaiset ja virolaiset, n. myös liiviläiset, vatalaiset ja vepsäläiset. Perukirjassa on mainittava, onko perillisille annettu perintöveron alaista omaisuutta, n. myös omaisuuden laatu ja arvo. — *ja niin edelleen, edespäin* (*lyh. jne.*), *poispäin* jätettäessä luettelematta, kertomatta [tms.] loppuun asti jtk. | Opettajat, lääkärit, tuomarit ja n. edelleen. Huomenna, ylihuomenna ja n. edespäin. Osaa laulaa, soitaa, tanssia ja n. poispäin. — *niin ollen* ilmaisemassa johtopäätöstä: siis, siksi, sen johdosta. | Asiassa on menetelty virheellisesti; n. ollen se täytyy ottaa uudelleen käsiteltäväksi. Juttu on jo selvä; voitte n. ollen lähteä. Järjestelystä on n. ollen molemminpuolista hyötyä. — *niin ja näin* ilmaisemassa, että jk on kyseenalaista, epävarmaa, ettei kaikki ole kohdallaan tms. | On n. ja näin ehdimmekö junaan. Hänen paranemisensa taitaa olla n. ja näin. Asiat olivat hiukan n. ja näin. Puhtauden laita oli usein n. ja näin. Nukuin yöni n. ja näin. -- pitsit kaulan ympärillä ja hiansuissa vähän n., vähän näin CANTH. — *niin tai näin* sillä tai tällä tavalla, miten tahansa. | Olipa asia n. tai näin. Sama se, tekeepä n. tai näin. — *niin ja niin* vars. kerrottaessa lyhyesti viittaamassa jkn toisen sanomaan t. esittämään, jota ei haluta toistaa; vrt. se ja se. | Piti menetellä n. ja n. N. ja n. on käynyt. Tee n. ja n. -- koska ei ollut n. ja n., niin ei sitten myöskään n. eikä n. SLL. N. ja n. on sinun puhuttava hänelle vt. — *niin vain* kielt. yhteyksissä ilman muuta, siltäaika; joskus: noin vain, käden käänteessä, helposti. | Ei sitä n. vain voi tehdä. Ei ukko n. vain kuole. Ei sotaa n. vain voiteta. Ei tästä n. vain lähdetä kuin jänis haavalta sp. — Joskus *niin, niinkään* = niin vain. | Ei tästä nyt n. lähdetä. Ja mitä metsään kuuluu, niin ei sitä n:kkään hakata KATAJA. Ei minua n. vaivuteta, jollen itse ole vaipuakseni SLL.

c. viittaamassa komp.-konj:n liittämään lauseeseen, sanaliittoon t. sanaan; vars. välittömästi kuin-sanan edessä olevana käsitetään tav. sen kanssa liittokonj:n muodostavaksi (ks. A.I.2). | N. köyhä elää, kuin märkä palaa sp. N. on asia kuin olen sanonut. N. oli kuin olisi vasara päässä takonut. Tee n. kuin muutkin tekevät. Menettelen täsmälleen n. kuin katson parhaaksi. — Niin kuin sinä minulle, n. minä sinulle. Kuten eilen, n. tänäänkin. Samoin kuin lapsi tarvitsee ruokaa, n. taimikin tarvitsee ravintoa. Ja kuten unestaherääjän ensimmäinen ajatus kohdistuu nukuttuun uneen, -- n. painautui Lyylin mieleen nyt vahva, laaja kuva kuluneesta talvesta SLL. -- niin kuin vieroitettu lapsi äidin helmassa, -- n. on sieluni minussa vt.

d. viittaamassa konsekutiiviseen t. eksplika-

tiiviseen että-lauseeseen; vrt. A.I.3. | Juoksi n. että kaatui. Tehtävä voidaan suorittaa n., että --. Päätettiin n., että --. Menettele n., ettei kukaan joudu kärsimään. Voi olla n:kin, että olet oikeassa. Lähti n., ettei kukaan aavistanut mitään. Kyllä kai tämä n. päättyy, että kaikki menee. N. näytti, että on ruokaa jos syömämiehiäkin KATAJA. Sillä n. on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa vt. — Ellipt. *ei niin, että* asia ei ole, asiaa ei ole käsitettävä niin, että. | Ei n., että haluaisin ketään syyttää. Ei n., ettei vikoja olisi.

2. komp. liittokonj:n osana: *niin kuin* (myös *~*; oikeastaan A.I.1.c-kohdan erikoistapaus) tapauksissa, joissa verrattavat puolet ovat jssak suhteessa samanlaisia, samaa tasoa, keskenään yhtä pitäviä tms.: sillä, samalla tavalla kuin, samoin kuin; vastaa sekä (reaalisissa tapauksissa) kuten-konj:ta että (irrealisissa, hypoteettisissa tapauksissa) ikään kuin konj:ta; us. korvattavissa pelkällä kuin-konj:lla.

a. = kuten. aa. ks. kuten I.I. | Me n. kuin kaikki suomalaiset. Tällä n. kuin seuraavallakin viikolla. — Kaljupäinen n. kuin isänsä. Nopeasti n. kuin salama. Nyt n. kuin ennenkin. — Puhui n. kuin mies. Elävät sovussa n. kuin hyvät naapurukset ainakin. En pelkää ketään n. kuin häntä. Luvut, jotka suhtautuvat toisiinsa n. kuin 1, 3 ja 9. Olkoon n. kuin haluat, Sano asia n. kuin se on. -- ei kukaan ole n. kuin [= sellainen kuin] sinä LINN. bb. ks. kuten I.2. | Monet kotieläimet, n. kuin hevonen ja lehmä. Poikkeustapauksissa, n. kuin sodan tai nälänhädän uhatessa. cc. ks. kuten I.3. | N. kuin tunnettua, tiettyä. Inflaatio, n. kuin olemme nähneet, on vain jatkunut. N. kuin jo alussa mainitsin, --. — Erik. dd. *niin kuin ei kukaan, mikään* paremmin, enemmän [tms.] kuin kukaan. | Laulaa, osaa mairitella n. kuin ei kukaan. -- hänessä oli taiteilijaa, rotua ja kulttuurua n. kuin ei kenessäkään hänen aikalaissaan KOSKENN. — *niin kuin ei mitään* noin vain, helposti, leikiten. | Työ sujui n. kuin ei mitään. Löi ennätyksen n. kuin ei mitään. -- seurustellen n. kuin ei mitään koko maailman kanssa Kianto. ee. (vars. huudauslauseissa) konsess. konj:ta läheten. | Ja n. kuin minä olen siinä työtä tehnyt [= niin paljon kuin olenkin, vaikka olen niin paljon jne.]. | Ja n. kuin se teitä lellitteli ja hellitteli! LONERVA. ff. kopulatiivikonj:ta läheten: — *niin kuin -kin, niin — kuin (-kin)* sekä — että, yhtä hyvin — kuin. | Kaikki ovat terveltulleita, miehet n. kuin naisetkin. Asia koskee n. sinua kuin muitakin. Nyt n. kuin muulloinkin. N. istuessaan kuin seistessään. — *niin — kuten* (harv.) = ed. | -- kaikille nykyajan ihmisille, n. epäuskoisille, jopa ateisteille, kuten uskovaisillekin LEHT. — *niin — jos (-kin)* (harv.) = ed. | N. puolelta jos toiseltakin.

b. = ikään kuin; ks. ikään 5. | Komentele n. kuin olisi isäntä talossa. Avasi suunsa n. kuin sanoakseen jotakin. Näyttää n. kuin sade olisi tulossa. Haukattavaa pöytään n. kuin olisi

jo! Hilma oli vain n. kuin pois lähtemässä ja lähtikin vihdoin SILL. — Erik. aa. us. aloittamassa (tav. huudahduslauseen luonteista) itsenäistä lausetta. | N. kuin en asiaa muka tietäisi. N. kuin siitä mitään apua olisi! **bb.** vars. *puhek.* us. lieventämässä (yksityistä) sanaa t. ilmaisua, antamassa ilmaisulle varovaisuuden t. epämääräisyyden leimaa, vars. hiukan, vähän, noin -sanojen ohella: joskus = muka, tavallaan, näköjään. | Eikö hän ole hiukan n. kuin päästään vialla. Vähän n. kuin nolona. Olisi n. kuin asiaa. Paljonkos sitä pitäisi n. kuin palkkaa saada? Siltä varalta, että jos n. kuin sattuisi häitä tulemaan. Virkkoi noin n. kuin jotakin sanoakseen: --. Olisin hiukan n. kuin tiedustellut, onko --. Hänen pitäisi tulla n. kuin tänä iltana. -- se antaa meille vähän n. kuin juhlallisuutta KIVI. -- oikeinko ne varustelevat n. kuin sotaa? ALKIO. -- akat kutkaleet kai meinasivat n. kuin kostaa Kianto.

3. konsektiivisen liittokonj:n osana: *niin että (ettei)*. Voidaan eräissä tapauksissa käsitellä myös siten, että *niin* kuuluu demonstr. adv:nä päälauseeseen; vrt. A.I.1.d. | Juoksi, n. että kaatui [t. juoksi n., että kaatui]. Ei päivää, n. ettei vahinkoa. Oltiin köyhiä, n. että täytyi kerjätä. Lähti salaa, n. ettei kukaan huomannut. Tulee pakkaneen, n. että jätet jättyvät, Olin sairas, n. etten voinut tulla. — Sivulause, us. ellipt., korostaa päälauseen t. jnk sen jäsenen sisällystä. | Virka meni n. että pamahti. Jäi luokalleen n. että humautti. Menee n. että. -- lohett hyppiikin kuohun alla n. että aho. — N. että semmoinen se oli Mäkipään perheen tämänkertainen jouluateria SILL. — Erik. a. johtopäätöstä ilmaiseva sivumerk.: joten. | Kello onkin jo kymmenen, n. että täytyy tästä lähteä. Ruista tuli tavallista runsaammin, n. että varmasti päästään talven yli. b. finaalin sivumerk.: jotta. | Join vain vähän, n. että sinullekin olisi jäänyt.

4. yhdyttäessä toisen puheeseen. a. ilmaise-massa, että jk asia on samalla tavalla, samassa tilassa, samoin [tms.] kuin jk toisen mainitsema. | "Olen sairas." — "N. minäkin." | "Pekka ainakin oli siellä." — "N. oli Liisakin." b. kysymykseen liittyvissä myöntävissä vastauksissa; ei käytetä milloin kysymys sisältyy v:iin. | "Mattiiko se on?" — "N." | "Sielläkö kotona?" — "N." | "Kahviako sinä haluaisit?" — "N." | "Taidat olla sairas?" — "N. olen." | "Eikö se ole ennenaikaista?" — "N. kyllä, mutta --." | "Kuka sen sitten riisui?" — "Jaa oriinko?" — "N." AHO. c. *niinkin* vahvistamassa myöntävää vastausta t. toteamusta. | "Tuleeko Paavo myös?" — "Tulepa n:kin." | "Ei suinkaan hän vain ole sairas?" — "Onpa n:kin." | Korea likka! Onpa n:kin KIVI. | "Leikillänhän se äitisi niin on sanonut." — "Leikillä n:kin", myönnä Kustaava KAUPPIS. d. myöntämässä oikeaksi ja vahvistamassa toteamusta. | "Olet täällä joka päivä." — "N. (olen)." | "Tulee pian joulukin." — "N." | "Täytyy vain yrittää." — "N. juuri." | "Kannattanee ainakin koettaa." — "Aivan n." | "Kuuluu Jussikin kuolleen." — "N. kuuluu." | "Kylläpä tänään tuulee." —

"N. tekee." | "Yhden jätin." — "N. pitikin jättää." | "Mutta äskenhän sinä --." — "N. n., äläs nyt häiritse." | "Kovinpa myrskyä." — "N., ja sataakin." | "Kylmä on." — "N. on, n. on." | "Tekö?" — "N. n., minä --." — "Jaa n., n:pä tietenkin --" AHO. | "Sinähän itse sanoit sitä kauniiksi?" — "N., sitä ajatusta, minkä sinä olit siihen kätkenyt --" LINN. | "Onhan siellä vanha Jussikin." — "N. ja entäs Oskari" SILL. | "O'emme siis kihlatut?" — "Olemme n." KIVI. — Vars. *puhek.* myös kieltävään lauseeseen liittyen. | "Ei asiasta mitään tule." — "Ei tule n." | "Eihän sitä koskaan tiedä." — "Eipä n., ei tiedä." e. vars. *puhek.* kysymyksissä yksityiseen sanaan vahvistavasti liittyen; vrt. A.I.6. | "Tule tänne!" — "N. minäkö?" | "Kuulehan!" — "N. mitä?" | "Mitäs teille kuuluu?" — "N. meillekö?" | "Eikö se ole vaikeaa?" — "N. vaikeako?" | N. mistäs olikaan puhe? | "Paljonko se antoi sinulle?" hän kysyi. — "Kuka n.?" LEINO. — Joskus *niin että* = ed. | "Tulehan syömään." — "N. että syömäänkö?" | "Mitä täällä oikein on tapahtunut?" — "N. ettäkö tapahtunut?" f. *niinkö, vai niin* (vars. kysyvästi, ihmettelevästi) toisen sanoihin vastattaessa; us. = todellako, tosiaanko. | "Isä tulee huomenna." — "N:kö." | "Jussila kuuluu tehneen vararikon." — "Vai n." | "En oikein haluaisi lähteä." — "Vai n., aiot siis jänistää." g. *kuinka, miten(kä) niin* selitystä, syytä tms. kysyttäessä. | "Oli vaikea päästä." — "Kuinka n.?" | "Onkohan se sama mies?" — "Mitenkä n. sama mies?" Kianto. h. *niin kai* us. ivallisesti t. epäuskoisesti: kyllä kai. | N. kai, sinä vain koetat uskotella. N. kai, ja kuitenkin sanoit äsken, että --. N. kai — ja sitten sinä tulla kolistelet juuri kun ma olen päässyt uuneen SILL.

5. a. *eikö niin, niinhän* myöntävää vastausta, vahvistusta omaan puheeseen odotettaessa, vetoavissa kysymyksissä, pyynnöissä yms. viittaamassa lausuttuun. | Se oli Antti, eikö n? Tu-lethan, eikö n.? Hän on rikollinen, n:hän? Olettehan kansakoulun johtokunnan esimies, eikö n.? AHO. Eikö n.: jos teet hyvin, voit ko-hottaa katseesi vrt. b. *niinköhän* us. aloittamas-sa arvelua, jonka toteutumiseen t. todenperäis-syyteen puhuja suhtautuu epäillen. | N:köhän tästä kunnialla selvittää. N:köhän tyttö mah-taa olla noin vain otettavissa.

6. interj:ta läheten. a. muusta lauseyhteydestä irrallaan ilmaisemassa harkintaa, huomaamista, toteamista, muistamista tms.; us. = jaa, tosiaankin. | N., kun asiaa oikein ajatte-len, niin --. N., sellaista on elämä. N. n., tässä sitä ollaan. N. n., minkäs sille mahtaa. N., mitenkähän mahtaa olla. Lähdekö tältä on kerran jokaisen, n. n. N., niin se nyt kävi. Irja — n., en oikein tiedä. En oikein muista — ai n., silloin. Kala painaa ainakin kaksi kiloa, n., ehkäpä enemmänkin. | "Kuinka niin?" — "N., minä vain muuten ajattelin --" AHO. | Mutta mistä saatiin sientä? N:pä n. ... se oli polt-tava kysymys JÄRVENT. Hän on taas runoilja, niin kuin kolme vuosikymmentä sitten, n., suu-rempi, aidompi kuin nuoruutensa päivinä

KOSKENN. Mutta silmät — n., ne olivat erikoisen kirkkaat WALTARI. b. *niin aina* (vars. kans.) toteamista, päivittelyä tms. ilmaisten. | Kuoltava täällä on kaikkien, n. aina. | Vai niin, vai niin. N. aina, n. aina TALVIO. Yö rupeaa jo pimenemään — n. aina — toinen väri siinä jo on kuin juhannuksen aikaan sill. — *niin oikein* = ed. | N. oikein, purutupakkaa tulon hakemaan TALVIO. c. *kas niin* toteamuksissa, kehotuksissa yms. | Kas n., nyt se on valmis. Menehän, kas n.! Kengät jalkaan, kas n. Kas n., älähän enää itke! d. *no niin* muodostamassa jnklaisten palaamiskohdan aikaisempaan t. siirtymän uuteen asiaan; us. = palatakseni asiaan, se siitä tms. | No n., palataanpas asiaan. No n., siitä ei sen enempää. No n., kuinka ollakaan, niin -. — Vetoavasti, toteavasti, kehoittavasti tms. | No n., siinä sitä ollaan! No n., uskotkos jo! No n., mitäs minä sanoin! — No n., alahan joutua! e. *niin no* us. ilmaise-massa vastahakoista myöntymystä, vastahakoisesti myöntävää toteamista tms. | N. no, eihän se tosin hävi ole, mutta -. N. no, mitäpä se oikeastaan meihin kuuluu. N. no, onhan siitä ollut puhetta. N. no, tavallaan. No, n. no, tulkoon sitten AGAPETUS.

7. a:n (partis:n), adv:n. (luku)määrää ilmaisevan pron:n t. harv. laatua, astetta, arvostelua tms. ilmaisevasti käytetyn s:n edessä aikaisemmin mainittuun, puheena olleeseen, tunnetuksi tulleeseen t. (tav. heti) jäljessä mainittavaan, puheeksi tulevaan viitaten ilmaise-massa ominaisuuden, määrän, tilan tms. asetta: siinä määrässä, määrin, asteessa.

a. Ahven painoi ainakin kilon; n. suurta en ole ennen saanutkaan. | "Tuletko satamaan?" — "En uskalla tulla n. kauas." | "Hän kulki matkan puolessa tunnissa." — "N:kö nopeasti?" | "Viipyivät kello kuuteen." — "N. kauan!" | "Pohkia on kahdeksan." — "N. monta!" | "Täy-tti äskettäin 60 vuotta." — "Onko hän jo n. vanha!" | "Maksoi vain 100 mk." — "N. vähän." | Olisi voinut iuulla hänen voittaneen arpajaisissa, n. iloinen hän oli. Ei maltanut syödäkään, n. oli innoissaan. — Erik. *niin ja niin, niin tai niin* vars. kerrottaessa viittaamassa lyhyesti jkn toisen esityksessään mainitsemaan ominaisuuden, määrän, tilan tms. asteeseen, jota ei haluta toistaa; vrt. se ja se. | N. ja n. korkea, vanha, tärkeä. Auttoi n. ja n. suurella summalla. N. ja n. monta sataa vuotta. Ammeen piti olla n. tai n. tilava.

b. komp. kuin-konj:n liittämistä yhteyksissä edellisen verrattavan edessä: siinä, samassa, yhtä suuressa määrässä, määrin, asteessa (— kuin), yhtä (— kuin). | Toinen on n. hyvä kuin toinenkin. Liisa on päivälleen n. vanha kuin Pekka. N. köyhä kuin kirkonrotto. N. opinut kuin professori. N:hän tuo on kevytkin kuin höyhen. N. totta kuin elän. 9 on kolme kertaa n. suuri kuin 3. Osaa n. hyvin kuin veljensäkin. N. nopeasti kuin salama. N. kauas kuin silmä kantaa. Ei koskenut n:kään kovasti kuin olin luullut. N. kauan kuin jaksan muistaa. Sillä n. korkealla kuin taivas on maasta, n. voimallinen on hänen armonsa

vt. N. usein kuin mahdollista. N. pian kuin suinkin. N. myöhään kuin 1700-luvulla. N. olevinaan kuin kuvernööri. — Se olisi sitten n. paljon kuin 100 mk. Ota n. monta kuin haluat. — Elää n. rauhassa kuin ei sotaa olisikaan. N:kin etelässä kuin Helsingissä. Ei ole enää n. pakkanen kuin eilen. Ei ole n. jano, nälkä, hiki kuin äsken. — *niin pian kuin* = heti kun. | Alkoi räyhätä, n. pian kuin pullo oli tyhjä. — *niin kauan kuin*. Heinänteko sujui ripeästi, n. kauan kuin (t. n. kauan, kuin) poutaa kesti. — *niin hyvin* — *kuin (-kin)* us. kopulatiivisesti = sekä — että (vrt. A.I.2.a. ff). | N. hyvin rakennukset kuin viljelykset olivat rappiolla. Asia koskee n. hyvin sinua kuin minuakin. — *niin* — *kuin onkin* (tekeekin, olenkin, olikin jne.) us. konsess. = siitä huolimatta että on (tekee jne.), vaikka on (kin, tekeekin jne.). | Suuttui, n. sävyisä kuin tavallisesti onkin. Yrittää piti n. väsynyt kuin olikin. N. mukavaa kuin olisikin, jos -. Maali kuivui liiaksi, n. nopeasti kuin hän maalasikin. Ymmärtää hyvin n. lapsi kuin vielä onkin. Teki työtä mitä vain n. herra kuin olikin. Otti ryypyn, n. raittiusmiehenä kuin häntä pidettiin. Riitelee n. vieraissa kuin onkin.

c. *harv. kunnes-konj:*lla alkavaan sivulauseeseen viitaten; tav. par. muuten. | Viipyi n. kauan, kunnes muut ehtivät lähteä.

d. jäljessä seuraavaan konseptiiviseen että-lauseeseen viitaten. | N. ruma että hirvittää. N. paha että itkettää. N. hyvä, että ei parempaa missään. Olin n. sairas, että ei ruokakaan maistunut. N. suuttunut että puhisee. — Juoksi n. kovasti, että kaatui. N. kauan että kyllästyttää. N. korkealla, että tuskin silmä erottaa. N. ikävissään, että itkee. Sulautui n. yhteen harmaan kiven kanssa, että -. — N. monta, että ei jaksaa laskea. N. vähän, että ei kannata mainita. — N. kesä, että tuomet jo kukkivat. En ole n. [tav. par. sellainen] narri, että lähtisin. -. ollaan itse n. porvareita, n. porvareita, että käry tulee alkio. — Absol. käyttöä läheten; vrt. A.II.2. | Ole n. kiltti ja lähde 'että lähdet'. Olkaa n. hyvä ja odotakaa. | "Saanko tulla?" — "Ole n. hyvä!"

8. vars. *puhek.* joskus vahvistamassa sanoja se, siellä, sinne jne. | Otahan se paketti sieltä pöydältä, se n. -. kotiin, sinne n., entiselleen sill.

II. *absol.* Käyttö us. puhekielenomaista. 1. v:n määräyksenä ilmaise-massa tekemisen, toiminnan, tapahtumisen suurta astetta: kovasti, kovin. | Nukuttaa, harmittaa, suuttuttaa, väsyttää n. Satoi, tuuli n. Pelkäsin n., ettet tulekaan. Selkää särki n. Eihän tuota n. tiedä. No, kukas tietää, vaikka se nyt n. puhuu lasten edusta LINN. -. minä kärsin itse omasta olemuksestani n., n. LONERVA. 2. a:n (partis:n), adv:n. (luku)määrä ilmaisevan pron:n t. harv. laatua, astetta, arvostelua tms. ilmaisevasti käytetyn s:n edessä ilmaise-massa ominaisuuden, määrän, tilan suurta astetta: erittäin, hyvin, kovin. | Olen n. iloinen. Ei se ole n:kään varmaa. Sittemmin n. kuuluisa N.N. Ennen n. kukoistava kaupunki oli sora-

läljänä. Vähittäiskaupassa n. yleinen tinkiminen. Oli n. kaunis puku, n. n. n. kaunis pakk. -- kaikin puolin n. sitten kerrassaan kelpo poikia koro. Lauloi n. ihanasti. N. hiton väsynyt. Ehkä hän ei olekaan n. kovin paha ihminen. | "Mitä kuuluu?" -- "Ei n. [= juuri] sanottavia." On aina n. olevinaan. Teen sen n. mielelläni. Sehän tapahtui n. kauan sitten. Suuttuttaa n. taitamattomasti. Oli n. suunnattoman yksin. -- Turkikset ovat n. muodissa. Ei tässä n. hätää vielä ole. Ei sillä n. väliä ole. Häntä tulee n. sääli. Oli n. nälkä, jano, hiki. Keitähän sieltä nyt n. joukolla tulee. Tavaraa n. tuhannen tavalla. Ei sitä meilläkään n. metsänkorvessa eletä LEINO. 3. vahvistamassa kieltä. ilmausta: kerta kaikkiaan, yhtään. | En tiedä asiasta n. mitään. Ei n. penniäkään. Ei n. sanan sanaa puhunut. Huoneessa ei ollut n. ristin sielua. -- ei katsahda n. puolella silmällä AHO. Vaimonsa sen sisällöstä ei tietänyt n. vähääkään KAUPPISH. Hänessä ei ole huumoria n. nimeksikään LEINO. Koko kohtaus ei muuten tehnyt Kalleen n. minkäänlaista vaikutusta SLL. 4. vars. heng. vanh. vahvistavasti ero- ja tulosijan välissä. | He olivat vankeina vieneet naiset, jotka siellä olivat, pienimmästä n. suurimpaan vt. Ja kasvoista n. kasvoihin / myös nähdään Herra korkein vk. Hän näki -- trikolorin liehuvan valtamerestä n. valtameren LEINO.

III. liittämässä edellä olevaa sivulausetta hallitsevaan lauseeseen; voidaan lauseen merk:n muuttumatta tav. jättää pois. 1. komparatiivilauseen jäljessä. | Kuten tiedetään, n. on --. Niin kuin muistat, n. minä palvelin silloin Anttilassa LNN. 2. temporaalilauseen jäljessä. | Kun pääsimme perille, n. alkoi sataa. Kun kasvan suureksi, n. rupean kauppiaksi. Ennen kuin ehdin huomatakaan, n. hän oli jo kimpussani. Mutta niinkään öinä, jolloin hän vuoteellansa nukkui eikä vallan valvonut, n. unen kummitukset kaiken aikaa ilkamoivat KALLAS. 3. kausaalilauseen jäljessä. | Koska et tullut ajoissa, n. jäät ilman. Kun ei, n. ei. Kun kerran ei halua totella, n. saat vastata seurauksista. Koska 6 nappia maksaa 12 mk, n. yksi nappi maksaa 2 mk. Ja toipakka kun oli Majjastiina, n. mikä, pitivät-hän ne sitä JORUNI. 4. konditionaalilauseen jäljessä. | Jos sen teet, n. et enää ole ystäväni. Jos tietäisin, n. sanoisin. Jos koskaan n. nyt. Jos kenessä n. hänessä on sisua. Jos ei muuten, n. huvikseen. Ellei hyvä, n. mukiinmenevä. Kun lähtenät, n. lähde. Hän ymmärsi, että jos hänkin nyt palaisi työhön, n. hän kenties saisi pitää pakkansa PEKKANEN. -- Puhe, myös konditionaaliluonteisen kysymyslauseen jäljessä. | Kuka [= jos joku] antaa kymppin, n. minä laulan. 5. *harv.* finaalilauseen jäljessä. | Jott' uusi kesä kerran saisi, n. täytyy vanhan kuolla KOSKENN. 6. konsessiivilauseen jäljessä. | Vaikka tekisit mitä, n. en suostu. Joskaan ei muualla, n. ainakin täällä. Olkoon, että vahinko ei ole korvaamaton, n. se harmittaa.

IV. toteavasti t. johtopäätöstä ilmaisevasti edellä sanottuun viitaten aloittamassa itsenäistä

lausetta; us. myös ja niin, niinpä. | N. tulitiin vihdoinkin kotiin. N. oli mennyt sekin päivä. Vielä tunti, ja n. oltiin perillä. Nykäisi ohjaksista, ja n. lähdettiin. Ja n. hänestä tuli pappi. Juna tuli vasta kuudelta, ja n. minulla oli vielä hyvää aikaa. Työtä siinä on ollut, mutta n:pä siitä on tullutkin hyvä. Kasvia esiintyy paikoin muuallakin; n:pä sitä tiedetään tavatun Tampereen seuduilla. | Kaupassa ei aina tehdä eroa säkin ja paalin välillä. N. käytetään esim. Jaavan kahvin päilyksistä kumppaakin nimeä. | "Minä kylvetan vuorostani Iipoa!" vastasi emäntä pilaan yhtyen. -- "N:pä tule sitten!" AHO. Isä otti tytärtään kädessä, ja n. mentiin pitkin iltavaroista lehtotietä SLL. [Perhe] teki kaikkensa, -- ja n:pä en ole tätä kotiopettaja-suveani myöhemminkään katunut KOSKENN. Orkesteri kuului soittavan ja n. oli kansa kadonnut tanssialin puolelle SIMO PENTTILÄ.

B. konklusiivinen *konj.* (t. sellaista lähenevä *adv.*).

I. yhdistämässä kahta rinnasteista lausetta (joista ed. ajatukseltaan, vaikka ei muodoltaan alisteinen; vrt. A.III). | Tule tänne, n. saat jotakin hyvää. Kului vähän aikaa, n. alkoi sataa. Ei aikaakaan, n. ukko kuoli. Viikko vielä, n. ollaan joulussa. Kuinka ollakaan, n. talo paloi. Tuskin on yhdestä pahasta päässyt, n. jo on toinen edessä. Tarvitsee vain kyntää ja kylvää, n. kyllä maa kasvaa. Saatpa nähdä, n. hän tulee. Mitä palkkaan tulee, n. siitä en halua sanoa mitään. Aamulla leivotaan piparakut, n. ovat tuoreita ja hyviä heidän tulemaansa CANTH. Tuohon juuri ennätin nukkua, n. silloin sinunkin piti ruveta loilottelemaan KAUPPISH. Pelättiin, n. lähdettiin ALKIO. Sano, n. on helpompaa SLL. Hetkinen vielä, n. jumalatonta ei enää ole vt.

II. vars. *kirjall.* aloittamassa uutta sisältävää itsenäistä lausetta; us. = ja. | N. tapahtui, että koko kylä paloi. N. Egyptiin tuli uusi kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt vt. N. Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?" vt. N. muutamana päivänä se poika virkkaa uunilta isälleen: -- LEHT. N. tulkoon yö ja kuolo yli kaiken sen / mi onnellist' on ollut, suruisata KOSKENN. N. Adam Dörffer ei tätä yöllistä näkyä sen enempätä hämmästellyt KALLAS.

niineen *adv.* *harv.* siltään, niine hyvineen. | -- ja n. meni rouva pois taakseen katsomatta PAKK.

niini² s. 1. useiden kasvien, vars. eräiden puiden kuoren niinisyistä saatu kuitumainen aine, jota käytetään kasvien sidontaan, punontaan ja kudontatöihin yms. | Lehmuksen, pajun n. Pellavan varresta saadut n:et. N:en punominen. Värjätystä n:estä tehtyjä laukkuja. 2. = niinipuu.

niini kerros s. Lehmuksen kuoren alla on n. -kori s. niinestä tehty kori. -kuitu s. = niinisyy. | Lehmuksen, pellavan n:dut.

niinikään *adv.* tav. ~; ks. ikään 5, niin A.I.1.b. niini köysi s. niinestä punottu köysi. | Hirtettiin halpaan n:köyteen, niin aatelismies kuin

olikin. -lanka s. -matto s. niinestä kudottu matto.

niininen⁶³ *ain.a.* N. matto.

niini nuora s. -puinen a. vrt. seur. | N. luokki. -puu s. = (metsä)lehmus. -solu s. kasv. niinisyy. -syinen a. vrt. seur. | N. kuori. -syly s. kasv. tav. pitkän janteen muodostava vahvikese, niinisolu, -kuitu. | N:itä on kasvavissa varren pintaosissa ja johtojänteiden ympärillä. Lehmuksen, pellavan, nokkosen n:yt. -säie s. -työ s. punonta-, kudonta- tms. työ, jossa aineksena on niini. -virus s.

niin kauankuin konj. → niin kauan kuin; ks. niin A.I.7.b. -**kuin konj.** par. & ks. niin A.I.2. -**kutsuttu a. (partis.)** par. & ks. niin A.I.1.b. -**muodoin adv.** par. & ks. muoto 7. -**myös konj.** par. & ks. niin A.I.1.b. myös 4. -**ollen adv.** par. & ks. niin A.I.1.b. -**piankuin konj.** → niin pian kuin; ks. niin A.I.7.b. -**päin adv.** par. &. -**sanoaksemme, -sanoakseni adv.** par. & ks. niin A.I.1.b. -**sanottu a. (partis.)** par. & ks. niin A.I.1.b.

niipukas⁶⁰ a. harv. turhan tarkka, ylen vaatimainen, nirso, oikukas. | N. ostaja.

niisi¹¹ s. *kut., tav. mon.* Niidet 'langat, joiden silmukkoihin loimilangat pujotetaan ja joita liikuttamalla aikaansaadaan loimien väliin vire kudetta varten'. N:en sitominen, solminen. Niiden silmä. Pujottaa, panna kangas n:in 'pujottaa loimet niisien läpi'. — *Kuv.* -- lähetti puhemies Vilenin. -- talontyttären luonaimista n:in panemaan [= valmistelemaan] E.JAAKKOLA.

niisi lanka s. -nauha s.

niisintä^{15*} s. niisiminen; se järjestelmä, jonka mukaisesti loimilangat pujotetaan niisiin; *syn.* niisitys.

niisipalkki s. = niisivarsi.

niisistö² *koll.s.* niidet.

niisittäjä¹⁰ *tek. amm.* Kutomon n:t.

niisittää^{2*} v. -ys⁶¹ *teonn.* = niisiä.

niisivarpa s. = seur. -varsi s. kangaspuissa: niisiä ylhäältä ja alhaalta pingottava puu- t. metallista, niisipalkki, -varpa. | N:ret sidotaan alhaalta polkusiin, ylhäältä ne ovat toistensa yhteydessä pyörien tai vipustan välityksellä. Kutoa kahdella n:rella 'kahdella niisivarsiparilla'. Neljälle n:relle niisitty kangas.

niisiä¹⁷ v. pujottaa (loimet) niisiin, niisittää. | Nelivartiseksi n:ttu kangas.

niiskahdella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Eukko itkeä n:teli.

niiskahtaa^{2*} *mom.v.* -(hd)us⁶¹ *teonn.* vrt. niiskuttaa. | -- sanoja, jotka saivat minut halveksivasti n:htamaan *WALTARI.

niiskauttaa^{2*} *kaus.v.* < ed. | Itkeä n. Pyyhkäisi silmiään ja n:i nenäänsä.

niiskutella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Itkeä n:telee alituisen. N:teli nuhaista nenäänsä.

niiskuttaa^{2*} *onom.v.* -us⁶¹ *teonn.* 1. nyyhkyttää. | N. liikutuksesta. Itkeä n. Äänekäs n:us. 2. N. nenäänsä 'vedellä äänekäin nykyisin ilmaa nenän kautta'.

niistelä²⁸ *frekv.v.* -y² *teonn.* < niistää. | N:i yhtenäen nenäänsä.

niistimet²⁰ *väl. mon.* (< niistää) kynttilän-, päreen- tms. niistämislaite. | Ja kynttilän n. ja sammuttimet olkoot puhtaasta kullasta vrv. **niistiniina s.** vanh. nenäliina.

niistäjä¹⁰ *tek.*

niistämätön²⁷ *kielt.a.* jota ei ole niistetty. | Li-kainen, n. nenä. N., savuava kynttilä.

niistäpuolin adv. tav. &.

niistää^{2*} v. -o¹, -äntä^{10*} *teonn.* 1. poistaa li-maa nenästä puhaltamalla ilmaa alos sierain-ten kautta (ja pyyhkiä nenäliinalla tms.). | N. nenänsä, itsensä, lapsensa (nenä). N. nenälii-nalla, nenäliinaan, sormin, sormiinsa. N. tu-rautti äänekäästi. 2. katkaista karsi pala-vasta kynttilästä t. pärestä lyhyemmäksi. | N. kynttilä(ä) kynttiläaksilla. N. päre(tä). — *Kuv.* [Uimalaitos] on n:änyt [= vienyt] nie-meltä pois parhaan nokan I.K.N.H.A. Hänen ju-tuistaan pitää aina n. jonkin verran 'jättää us-komatta'.

niitata^{28*} v. *met.* 1. liittää niit(e)illä. | Kiin-nittää, liittää n:taamalla. N. yhteen, kiinni. Pintaan on n:attu metallilevy. N:attu laivan-kyli. 2. liittää jhk kiinnitetyn niitin pääh. | Niittien päät n:ataan kiinnitettävän esineen tasoon.

niitellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < niittää. | N:-teli hiljalleen koko saran.

-niitinen⁶⁰ *poss.a.* < niisi. | Kaksi-, kolmi-, neli-, kahdeksan-, monin.

niitin kanta s. -reikä s. -varsi s.

niito⁶⁴ s. niitetty, vars. maassa kokoamatta oleva heinä (t. elo); vrt. luoko. | Eilinen n. oli vielä hajallaan. N:kset pantiin ruolle. Heinä sai kuivua n:ksellaan. Jätti viikatteensa n:k-selle. — *Kuv.* Tuonen n.

niitospää s. niitettäessä muodostuva pitkän-omainen heinä- t. elokoko, karhe.

niittaaaja¹⁰ *tek. amm.* < niitata. | Ammattitai-toinen n.

niittaa²⁸ s. *tekn.* niittaaminen; niittaamalla tehty liitos. | Metallilevyjen n. Laatta irtosi niittauksestaan. — *Yhd.* kone-, kuuma-, kyl-män. -**kone s.** Paineilmalla toimiva n. -**mene-telmä s.** -työ s. -vasara s. N:in huumaava pauke.

niiti^{1*} s. *tekn.* kannallinen, liereä metallipultti, jolla kaksi t. useampia kappaleita liitetään kiinteästi yhteen liistämällä t. harittamalla kannan vastainen pää; *syn.* niittinaula. | N:in kanta, varsi, päatekanta. Kaksikärkinen n. Veneen laudat liitetään n:eillä. N:eillä toi-siinsa kiinnitetyt metallilaatat. N:in reikä. — *Yhd.* kupari-, metalli-, teräs-; kaksois-, (ku-pu-, uppo)kanta-, laiva-, putkin.

niittiaine s. N:aineen on oltava hyvin sitkeää. -**jako s.** niittien keskinäinen etäisyys saumas-sa. -**liitos s.** niitattu liitos. | Tilkitty n. -**naula s.** = niitti. -**reikä s.** niittiä varten niitattavaan esineeseen tehty reikä, niitin reikä. -**rivi s.** Sauman n. -**sauma s.** niitattu sauma. -**teräs s.** Sitkeää n:tä. -**vasara s.** = niittausvasara.

niitto^{1*} *teonn.* < niittää, 1. niittäminen. | Hei-nän, piennarten n. on kesken. Olla kauran n:ossa 'kauraa niittämässä'. — *Kuv.* Kuolon, surman n. -- luulempa jo asiamme valmistu-

neen n:toon kivi. — *Yhd.* heinän-, kauran-, rukiinn. 2. *voim.* niitettäessä käytettyä liikettä muistuttava vartalon eteenäivutus- ja kierto- liike; vrt. niittoasento. 3. par. niitos. | -- vaikkei n:toa enää levällään kuivatakaan *SILL.*

niittoasento *s. voim.* asento, jossa jalat ovat haara-asennossa, vartalo oikeaan kiertyneenä, kädet nyrkissä, oikea takana yläviistossa, vasen poikki rinnan. **-kelpoinen** *a.* Joutunut, n. kaura. **-kone** *s. maat.* heinän t. viljan niittämiseen käytetty kone. | N:en runko, terä. Kahden hevosen vedettävä n. N:en raksutus, laulu. **-liike** *s. -mies* s. niittäjä. | Taitava, roima n. N:ten tahdikkaat liikkeet. — *Kuv.* Tuonen n. 'kuolema'. **-nurmi** *s. maat.* nurmi, josta sato korjataan niittämällä; vrt. laidunnurmi. | Timoteita ja apilaa kasvava n. **-sirppi** *s. kansat.* suurikokoinen, niittämiseen käytetty sirppi, kamppi. | Viikatteen arvellaan kehittyneen n:istä. **-tuli** *s. sot.* vanh. leveytstuli. **-työ** *s. — Kuv.* Konekiväärin aloittivat n:nsä. Tuonen, kuoleman n. **-väki** *s.*

niittu¹⁰ *s. murt.* runok. = seur. | -- rupesivat raivaamaan n:uksi satavuotista kuusistoa kivi. -- kasteesta jo n:ut kastui *LEINO.* -- pienet vainajat juoksevat jossain taivaan n:ulla *SILL.*

niitty¹⁰ *s. etup.* luonnonvaraisesti heinää ja ruohoa kasvava puuton maa-ala, jonka kasvu tav. niitetään rehuksi, heinämaa, niittymaa; joskus myös heinäksi kylvetystä viljelysalueesta, heinäpellostasta; vrt. laidun, pelto. | Talon pellot ja n:yt. Aidattu n. Rehevä, laiha, huonokasvuinen n. Ylävä, alava, kuiva, kostea, vesiperäinen n. Kovan maan, turveperäinen n. Vanha, metsittynyt n. Limingan n:yt. Raivausta n:tyä. Olla n:yllä, mennä n:ylle 'heinänteossa, heinäntekoon'. Karja on n:yllä, n:yssä. N:tyjä voidaan tarpeen vaatiessa käyttää laitumena. — *Yhd.* kylvö-, luonnonn:yt. Ravi-, korpi-, lehto-, letto-, luhta-, neva-, notko-, nurmi-, ranta-, rinne-, suo-, tulva(ranta)-, tunturi-, turve-, vesin.; apila(s)-, heinä-, korte-, kukka-, lauha-, leinikki-, lepikko-, rölli-, sammal-, saran.; kauko-, koti-, metsä-, taka-, ulkon.; uudis-, yhteisn.

niittyaitaus *s.* aidattu niittyalä, **-ala** *s.* Talon n. on 5 ha. **-alue** *s.* Limingan laaja n. Tulva peittänyt suuria n:ita. **-aukea** *s.* Metsän sisässä oli pienoinen n. **-hehtaari** *s.* Heinäasento n:ita. **-heinä** *s. us.* (kylvö-, peltoheinä. | N:n rehuarvo on yleensä pienempi kuin kylvöheinän. **-höylä** *s. maat.* laite, jota käytetään leikkaamaan niityltä mättäitä ja yl. tasoittamaan sen pintaa, niitylata.

niityinen¹⁰ *poss.a.* Koken edessä oli n. ranta ja muutamat latoja aho.

niittykaistale *s.* Talon n:kaistaleet. **-kappale** *s. -kasvi* *s.* Niityleinikki, yleinen n. **-kasvillisuus** *s.* Rehevä n. **-kukka** *s.* Päivänkakkara, kurjenpolvi ym. yleiset n:at. **-laakso** *s. -laidun* *s. -laken* *s.* Pohjanmaan n:det. **-lata** *s. maat.* = niityhöylä. **-lato** *s.* niityllä oleva lato; vrt. heinä lato. **-leinikki** *s.* Ranunculus acer, erittäin yleinen leinikki. **-leinikkö** *s.* = ed. **-lohko** *s.* Tilan n:t. **-lude** *s.* Lygus pratensis, eräs nivelkärsäinen. **-maa** *s.* niitty. | Aukea, rehevä,

alava n. Talon n:t. **-maisema** *s.* Tasainen n. **-mato** *s.* niitty-yökkösen toukka. **-mies** *s.* heinäntekijä, heinä mies. | Heiluu paitahissilään kuin n. **-mäinen**¹⁰ *kalt.a.* N. maa-ala, suo, kasviyhdyksunta. **-notkelma** *s. -notko* *s. -osuus* *s.* Kylän, talojen n:det. **-palsta** *s.* Aidattu n. **-perhonen** *s.* Coenonympha, pieniä, yläpuolelta ruskeita t. punaisen keltaisia päiväperhosiä. **-polku** *s.* niityn poikki t. niitylle vievä polku. **-puro** *s.* niityn läpi juokseva puro. **-ranta** *s.* Tasainen, alava n. Volgan matala vasen ranta, niin sanottu n. **-sarika** *s.* Tilan pelto- ja n:at. **-tie** *s.* niityn poikki t. niitylle vievä tie. **-tilkku** *s.* Torpan pienet n:ut. **-tyyppi** *s. -töyräs* *s. -viljely(s)* *s. -villa* *s.* = suovilla. | [Tuuli suhisi] n:n valkopäissä *RILLO.* **--yökkö** *s.* = seur. **--yökkönen** *s.* Charaëas graminis, tiheäkarvainen yöperhonen. | N:sen toukka, niitymato, aiheuttaa valtavina joukkoina esiintyessään heinämaille suuria tuhoja. **-äes** *s. maat.* niityn pinnan muokkaamiseen käytetty matalassa kulkeva äes. | N:äkeet ovat tavallisesti niveläkeitä.

niittäjä¹⁰ *tek.* Heinän, kauran, kaislojen n.

niittämätön¹⁰ *kielt.a.* jota ei ole niitetty. | N. heinä, nurmi, pelto, sarka.

niittää¹⁰ *v.* 1. katkaista, kaataa (heinää, ruohoa, eloa, kaisloja tms.) viikatteella t. niittokoneella. | N. heinää, kauraa, kaisloja. N. niitty, ruisvainio, pientareita. Isäntä n:tää edellä, rengit perässä. N. viikatteella, koneella. N. pitkälle sängelle, pitkään sänkeen. Vehnä on valmis n:ettäväksi. 2. *Kuv.* a. Konekivääri n:tää vihollisia. Koko armeija n:ettiin maahan. Tauti, kuolema on n:tänyt runsaan sadon. b. saada, korjata. | N. laakereita 'saada mainetta, kunniaa'. N. mainetta, kunniaa. Konsernissaan A. n:ti runsaasti suosiota. Yhtiö n:ti huimia voittoja. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös n:tää [alk. ut.] Joka vääryyttä kylvää, se turmiota n:tää vr. -- hänen pitää viimein n:tämän kirousta kivi.

niitynaita *s.*

niityön¹⁰ *kar.a.* -tömyys¹⁰ omin. < niitty. | N. tila.

niittää¹⁰ *fakt.v.* < niittää. | N. heinänsä vierailia.

nijoa¹ *v.* → nioa.

nikah/taa¹⁰ *v. harv.* vars. kielt. yhteyksissä: liikahtaa, hievahtaa. | Poika ei käskystä huolimatta n:dakaan. Työnsi ovea, mutta se ei n:tanutkaan.

nikahtua¹⁰ *v.* tikahtua, tukehtua, menehtyä. | Juosta n:ikseen. Oli n. nauruunsa. -- äiti yski, että tahtoi n. siihen paikkaan *KARHUM.*

nikama¹⁰ *s. l.* vars. anat. selkärangan osana oleva lyhyt rengasmaisen luokappale, selkänikama. | Selkärangan n:at. N:an solmu 'paksumpi etuosa'. N:an kaari 'kaarimainen takaosa'. N:an haarakkeet. — *Kuv.* kappale, osanen, pala jtak. | Talo myytiin viimeiseen n:aan. Viime n:assa 'viime hetkessä'. Ei ole yötä kuin pienoinen n. enää *H.VÄLISALMI.* — *Yhd.* häntä-, kannattaja-, kaula-, kiertäjä-, lanne-, niska-, pyrstö-, rinta-, risti-, selkän. 2. *harv.* kohoama, nyppylä, nikara. | Vuorenharjanteen rosoi-

set n:at. Kosken n. Noustuaan viimeisen n:an olivat he samassa vuoren korkeimmalla kukkulalla AHO. Toisinaan metsätiellä n:issa lennätti se [poro] ajajansa pulkkineen korkealle ilmaan Kianto.

-nikamainen⁶³ *poss.a.* Moni-, 29-n.

nikama/tulehdus s. lääke, tav. tuberkkelibasillien selkärangassa aiheuttama tulehduksauti. **-valtimo** s. anat. solisvaltimon ensimmäinen ja vahvin haara.

nikara¹² s. 1. kohopaikka, kohoama, nyppylä. | -- puroon saattoi koko kylä nostaa myllyjäänsä, itse kukin oman härkkinsä sopivaan n:an pitkin joen varrella PAULAH. — *Kuv.* pulma, vastus, "kiperä paikka". | -- semmoista se oli ollut elämä, että kun yhdestä n:sta pääsi, niin oli toinen edessä PAKK. N:sta n:an [= niukoissa oloissa] oli eletty Nikkilässäkin PAKK. Ensimmäinen n. suomalaiselle maalaispojalle oli oppia ruotsinkielinen TARK. 2. ain. = niverä 1. **-koivu** s. niverä koivu. **-muodostuma** s. niverämuodostuma.

nikar/rella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* (< seur.) näpertää, nikkaroida. | N:telu puusta kaikenlaisia pikkuesineitä. N. puukolla, kirveellä. Verkkaisten n:telu.

nikar/taa⁶ v. -rus⁶⁴ *teonn.* eril. teräaseita (vars. puukkoa) käyttäen valmistaa puusta jtk (tav. kooltaan pienekköä), nikkaroida. | N. puukolla lapsille leluja. Renki n:taa kiulua.

nikata^{65*} v. nyökätä. | -- sinä niiaat ja minä n:kaan KILPI. — Tav. vain yhteydessä *nikata silmää* iskeä silmää. | Paavo n:kasi silmää Liisalle. -- n:kasi uhallakin silmää alkajaisiksi HAARLA.

niker/rellä^{28*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < seur.

niker/tää⁶ v. -rys⁶⁴ *teonn.* nikartaa, näpertää. | N:si tylsällä veitsellä puuta.

nikhaka^{10*} s. *sotahist.* keskiajan lopulla ja uuden ajan alussa käytetyn pienen tykin nimitys.

nikka^{10*} s. nikotus, hikka. | Itku pitkästä ilosta, n. kauan nauramasta sl.

nikkari⁵ s. *puhek.* puuseppä. | N:n höylä, työkalut. N:n ammatti. — *Yhd.* (kuv.) pakina-, petiitti-, (sanoma)lehti-, vitšin.

nikkaroida³⁰ v. -nti^{1*} *teonn.* puusepän työkaluja käyttäen valmistaa puusta jtk, tehdä puusepän töitä (vars. harrasteluna, sivutöikseen), nikkarrella. | N. huonekaluja, arkkua, puuastioita. Isännän oma n:ma sänky. — *Kuv.* N. sanomalehtipakinoita.

nikkeli⁵ s. rautaryhmään kuuluva hopeanvalkoinen, kiiltävä metalli t. seos, jossa se on huomattavana aineksena. | N:ä käytetään rahoihin, talous- ja laboratoriokaluihin ja teräsjä muiden metalliesineiden päällystämiseen. — *Yhd.* kromi-, kupariin. — *Erik.*, vars. *puhek.* a. nikkelirahoista. | Maksoi setelillä ja sai takaisin n:ä, b. tuliaseen luodista. | Antaa jkille n:ä nahkaan. Sai n:ä kallelonsa.

nikkeli/alue s. alue, josta saadaa nikkeliä. | Petsamon n. **-esiintymä** s. Runsas n. löydetty.

nikkeliini⁴ s. *met.* sähkövastuksissa käytettyjä nikkeliseoksia.

nikkeli/kaivos s. Tuottoisa n. Kolosjoen n. **-kerro**s s. N:ksella päällystetty astia. **-kiisu** s.

-kuori s. Kellon n:et. **-kylpy** s. *tekn.* liuos, jossa metalliesineitä elektrolyyttisesti nikkelöidään. **-lejeerinki** s. *met.* nikkeliseos. **-malmi** s. Tärkeimpiä n:oja ovat nikkelipitoinen magneettikiisu ja nikkelipitoinen serpentiini. **-markka** s. **-myrkytys** s. *ark.* *leik.* Saada n., kuolla n:keen 'kuolla (käsi)tuliaseen luodista'.

nikkelinen⁶³ a. 1. *ain.* N. levy, raha, tupakan-sytytin. 2. *poss.* — *Yhd.* niukka-, runsas.

nikkelin/tuotanto s. Kanadan n. **-tuottaja** s.

nikkelipitoinen a. -pitoisuus *omin.* Runsaasti n. malmi. **-pronssi** s. *met.* kuparin ja nikkelin (joskus lisäksi tinan tms.) seos. | Markan, 50 ja 25 pennin rahoihin käytetty n. sisälsi 25 paino-osaa nikkeliä ja 75 paino-osaa kuparia. **-päällyste** s. -raha s. nikkelistä t. nikkeliseoksesta (esim. nikkelipronssista) lyöty raha. | Markan, 50 pennin n. **-rikkau**s s. Petsamon n:det, -seos s. Uushopea, eräs n. **-sulfaatti** s. **-suola** s. *chem.* N:oja ovat mm. nikkelinitraatti ja -sulfaatti, -suoni s. **-tehdas** s. **-teollisuus** s. **-teras** s. *met.* raudan ja nikkelin seos. | Kovaa 5-prosentista n:ta. **-vaippa** s. Kiväärin luodin n. **-vihtrilli** s. nikkelisulfaatti. **-yhdiste** s.

nikkelöi/dä¹⁸ v. -nti^{1*} *teonn.* päällystää nikkelillä. | Kemiaallinen, galvaaninen n:nti. N:ty metallilevy, astia. Kiiltävä, n:ty ovenripa.

nikkelöimislaitos s. Uudenaikainen kromitus- ja n.

nikkelöimätön⁷⁷ *kielt.a.* N. kupariastia.

niklata³⁵ v. par. nikkelöidä.

nikot/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < nikottaa 1. | Lapsi alkoi n. Juopuneen n:telu. — *Kuv.* katkonaisesta puhumisesta, änkyyttämisestä, hengen haukkomisesta yms. | Sano jo äläkä n:tele! Moottori alkoi n. ja pysähtyi kokonaan. — *Ark.* *leik.* hangoitella, vastustella. | Lähti n:telematta mukaan.

nikotiini¹ s. tupakassa vaikuttavana aineena oleva alkaloidi. | Puhtaana n. on väritön, nestemäinen, voimakkaasti myrkyllinen aine. — *Kuv.* N:n orja 'nikotinisti, tupakkamies'. **-kärytys** s. puutarhanhoidossa: nikotiinipitoisia aineita polttamalla suoritettu kärytys. **-liuos** s. N:ten käyttö kasvien tuholaisten torjuntaan. **-myrkytys** s. *lääk.* **-pitoinen** a. -suus *omin.* N. aine, liuos. Tupakan n:suus. **-sulfaatti** s. N:a käytetään ruiskutusaineena kasvien tuholaista hävitettäessä.

nikotiini/on⁷⁷ *kar.a.* -tomuus³⁵ *omin.* N. savu-ke.

nikotinisti⁴ s. innokas tupakkamies. | Intohimoinen n.

nikot/taa^{28*} v. -us⁶⁴ *teonn.* vrt. nikka. 1. pallean tahdottomasti tapahtuvista supistumisliikkeistä johtuvasta äkillisestä sisäänhengityksestä ja siitä aiheutuvista äänistä. | Lapsi n:taa. Juopuneen n:us. — Katkonaisesta puheesta, itkusta, naurusta. | Selitti katkonaisesti ja n:taen. Itkeä n. N:tava nauru. Kaappari päästi suustaan pari n:tavaa hohotusta HAARLA. 2. *yksipers.* Polkaa alkoi ankarasti n.

nikromi⁶ s. *met.* krominikkeli.

1. **niks** *onom.interj.* niksahavasta äänestä. | N., keppi katkesi. N. naks, niskat nurin.
 2. **niks** *interj. alat.* kieltävänä vastauksena: ei. | N., sanoo saksamanni.
niksa^a *onom.v.* vrt. 1. niks. | Nirkassa n:a ja naksa. Poron kaviot n:vat.
niksah/della^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.
niksa/htaa^{28*} *onom.v.* -(hd)us⁶⁴ *teonn.* < niksa. | Keppi n:hti poikki. Kuului pieni n:hdus.
niksaut/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur.
niksaut/taa^{28*} *kaus.v.* < niksah. 1. äänestä. | Katkaista n:ti kynän. 2. nopeasta niaamisesta. | Niiata n. Tytöt n:tivat sievästi.
niksi¹ s., vars. *ark.* 1. nokkelia keino, konsti, tempu, kikka, hienous. | Jaikapallopelin, korttipelin n:it. Pieni mukava n. Osata n:ejä. Oppi uusia n:ejä. Perehtyä hiihdon teknillisiin n:eihin. 2. vaikeus, pulma, mutka. | Asiassa on vielä pieni n., ennen kuin se on selvä. Siinäpä se n. juuri onkin, ettei ole rahaa.
niksis *onom.interj.* = 1. niks. | N., sääri poikki!
niksua¹ *onom.v.* = niksa.
niksaut/taa^{28*} *kaus.v.* -us⁶⁴ *teonn.* < ed. | N. sormiaan.
nikut/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | N:telä ja nakutteli pärekattoa.
nikut/taa^{28*} *onom.v.* -us⁶⁴ *teonn.* — Vars. **nikut-taa** ja **nakuttaa**. Takoa n. ja nakuttaa.
nila¹⁰ s. puun kuoren ja puuosan välissä olevat pehmeät ja mehukkaat solukot, mäihä; *kasv.* toisikaisesti paksuutta kasvavien (vars. kaksisirkkaisten ja paljassiemienisten puu)kasvien jäljen ulospäin muodostamat ainekset. | Puun n. Kuori irtoaa helposti keväällä n:n aikaan.
nilainen⁶⁸ *ain.* ja *poss.a.* -suus⁶⁵ *omin.* Puun n. kerros. — *Kuv.* nilainen. | -- hänen n:iset, veltot huulensa v.KARRI.
nila/kerros s. 1. vrt. nila. | Puun kuoren alla on n. 2. *anat.* orvaskeden sisempi, elävä kerros, nilvikerros. | Orvaskedessä on kaksi kerrosta: marraskesi ja n. -**kuoriainen** s. N:iset 'Hylesinae, kaarnakuoriaisten alaheimo'. -**mainen**⁶⁸ *kalt.a.* Kasvin n:iset osat, -osa s. Puun n. -**puoli** s. Puun kuoren n. -**tylppysolu** s. *kasv.*
nilellä, -e *adv.* (*rinn.* niljellä) (hankautumisesta, palamisesta tms.) vereslihalla olevasta ihosta. | Iho punainen ja n. Soutaa kämmenet n. Olla n. Mennä, tulla, hankautua, palaa n:e. Ratsasti takamuksensa n:e. Hankiainen söi koiran jalat n:e. — *Kuv.* Maa paloi kaskeittaessa n:e 'liian perusteellisesti, hedelmättömäksi'.
nilgai⁷ s. *Portax pictus*, intialainen lehmäntilooppi.
nilä¹ s. *kansat.* patsasaitta. | Lappalaisten n:t.
nilist/ää² v. *murt.* riisua; nylkeä. | Ukko n:ää vesimärän turkkina yltään HAANPÄÄ. -- alkoi n. nahkaa vasan selästä AK. — *Kuv.* -- n:e-tään köyhiltä verot koppina pois! Kianto.
nilja¹⁰ s. *harv.* lima. | Liukasta n:a.
niljaantu/a^{1*} v. tulla niljaiseksi. | N:nut tien pinta.
niljaht/aa^{2*} v. *harv.* luiskahtaa, liukastua, nyljahtaa. | Jalka n:i liukkaalla tiellä.
niljainen⁶⁸ a. -suus⁶⁵ *omin.* (vastenmielisen) li-

mainen, kostea ja liukas, niljakas, niljakka. | N:iset rantakivet. N:iset portaat. Sateesta n. katu. Etanan n. pinta. N. levä. N:sta rasvaa. — *Kuv.* vastenmielinen, inhottava, iljettävä. | N:iset kaksimielisistä puheet.
niljak/as^{68*} a. -kuus⁶⁵ *omin.* = ed. | N. tie, rinne. Savinen, n. maa. N. kuin käärme. Levien n:kaat lonkerot. — *Kuv.* -- naisten kimeitä luitkaisuja ja n:asta naurua HAARLA.
niljak/ka^{10*} a. -kuus⁶⁵ *omin.* niljainen. | Märkä, n. maa. N. hako. Matteen n. ruumis. Sienen n. lakki. Kylmä, n. käsi. N. keli. N. kosketus. — *Kuv.* N. kaksimielisyyden, rivoisuuden. N. ääni.
niljakkai/nen⁶⁸ a. *harv.* -suus⁶⁵ *omin.* niljainen. | N:iset rantakivet.
niljellä, -e *adv.* = nilellä.
niljettymä^{1*} s. *lääk.* niljettynyt ihon kohta, orvaskeden irtautuma verinahasta, nirhama. | Kämmenten tullut rakko puhkesi ja jäljelle jäi kirvelevä n. Visvainen n.
niljettymä^{1*} v. mennä nil(j)elle.
nilk/ka^{10*} s. säären ja jalkaterän välinen jalan osa; vastaava osa jalkineesta t. sukassa; varvasastujilla: ranne- t. nilkkanivelen kohta (etu-, takanilikka) t. jokapäiväisessä puheessa us. välkämme- t. jalkapöydänluiden ja varpaiden yhtymäkohta; linnuilla: varsinainen nilkan alaosa ja jalkapöydänluun muodostama (us. pitkä) jalan osa; niveljalkaisilla: raajan viimeinen, us. kynteen t. kynsiin päätyvä nivelikäs osa. | Hoikat, paksut, kauniit, sirot n:at. N:an luut. Nyrjäyttää n:kansa. N:kaan ulottuva hame. Housut valahtivat n:koihin. Kahleet, raudat n:oissa. Pilikka sattuu omaan n:kaan [= kääntyy pilikkaajaa itseään vastaan] sr. — Sukan n. — Lintujen jalkapöydänluut ovat yhtyneet toisiinsa ja muodostavat n:an. Kanahaukan puoliväliin paljaat n:at. Perhosen 5-nivelinen n. — *Yhd.* etu-, takan.
nilkkai/n⁶⁸ s., tav. *mon.* nilkkaan sukan ja kengän päälle (tav. sivusta) kiinnitettävä kannainen, kudottu t. nahkainen suojus, damaski, nilkkuri. | Harmaat, valkoiset n:met. Miesten n:met. Painonapeilla kiinnitettävät n:met. N:mia käytetään varsinkin talvella.
-nilkkainen⁶⁸ *poss.a.* Hoikka-, paksu-, siron.
nilkka/luu s. *anat.* Jalassa on 7 n:luuta. Kantalu, nisäkkäiden suurin n. -**nivel** s. *anat.* Säären ja jalkaterän välillä on n. Hevosen etujalan n., etunilikka eli etupolvi. Hyönteisen n:et. -**noja** s. *voim.* asento, johon päästään oikonojasta koukistamalla polvia siten, että nilkkataipeet nojaavat telineeseen. -**poukama** s. *anat.* kanta- ja telaluun vaon muodostama suppilomainen syvennys. -**renjas** s. nilkan ympärillä kiinnitetty rengas. | Neekerit käyttävät koristeina metallisia n:kaita. -**riipunta** s. *voim.* riipunta nilkkataipeiden varassa. -**suk/ka** s. lyhyt, hiukan nilkan yläpuolelle ulottuva sukka, nilkkuri, puolisuikka. | N:at ovat kesällä mainiot. Hiihtosukka, lämmin n. -**sukkatyt/tö** s. vars. amerikkalaisia tyyliä noudattamaan pyrkivistä n. 13—17-vuotiaista (kaupunkilais)tytöistä. | Villapusero, puolisääreen käännetyt housut ja purukumi — n:ön välttämättömät

varusteet. -taive s. säären ja jalkapöydän yhtymäkohta, nilkan etupuoli.

nilkku^{1*} a. ontuva, rampa. | N. mies, poikanen. N. hevonen. Niin tyhmä puhuu kuin n. tanssii sp. -jalka a. = ed. | N. vanhus.

nilkkuri⁵ s. harv. 1. nilkkasukka. | Lämpimät n:t. 2. nilkkain.

nilkoja^{1*} v. murt. imeä. | -- äijä jälleen kellahti lavitsalle mustaa nysää n:maan PAULAH. Poika lakkaa n:masta [äitinsä rintaa], henkäisee vähän LEINONEN. — Lypsämisestä. | N. viimeisiä tilkkoja.

nilkosilmäinen a. murt. -- vanha, n. kukko KIVI.

nilkut/ella^{28*} frekv.v. -telu² teonn. < seur. | N. rampana. — Koirat nalkuttelevat ja n:televat.

nilkut/taa^{2*} v. -us⁴ teonn. 1. ontua, kulkea ontuen, liikata. | N. hitaasti, vaivalloisesti. Kävellä, mennä, juosta n. Loukkasi jalkansa ja n:ti pois radalta. -- n:taen vasenta jalkaansa, joka oli verissä KALLAS. 2. harv. nalkuttaa. | Haukkua n. -- n:ti ja nalkutti kuin pieni piski LARINK.

nilo/a¹ v. murt. kolaa, kuoria. | N:ttu kuusiranka KATAJA.

niluri⁵ s. nilakuoriaisiin kuuluvia hyönteisiä. — Vars. yhd. suomu-, ukkon.; kuusen-, männy.

nilvi/kasvain s. lääkk. pehmeä ihokasvain. -kerros s. anat. = nilakerros 2.

nilviä^{1*} v. harv. nälviä. | -- käytti ahkerasti lainakirjastoa Tadin n:misistä huolimatta SLL.

nilviäinen^{3*} s. N:set 'Mollusca, eläinkunnan pääjakso, johon kuuluu säännöllisesti 2-kylkisiä t. kierteisiä, pehmeärumiisia, raajattomia eläimiä'. N:siä ovat mm. simpukat, kotilot ja mustekalat. — Kuv. halv. inhottavasta, vastenmielisestä, kierosta, valonarasta henkilöstä. | Mokomakin n.! Kaikennäköiset inhotavat politiikan n:set. — Yhd. petiittin.

nilviäiseläimistö s. -laji s.

nim. lyh. nimittäin.

nimeil/ä²⁸ v. käs. -y² teonn. nimikoida. | Liina-vaatteiden n:y. Punaishalla langalla n:ty nenäliina.

nimeilymyste s. nimikoimismyste.

nimeke^{78*} s. = nimike 2.

nimeksi adv. ks. nimi 5.

nimek/äs^{6*} a. -kyy⁵ omin. 1. tunnettu, kuuluisa, maineikas. | N. taiteilija, tiedemies, juoksija. N. romaani, sävellys. 2. tunnettuja, kuuluisia nimiä t. henkilöitä käsittävä. | VPS:n n. joukkue.

nimell/inen^{3*} a. -sesti adv. 1. poss. jolla on jk nimi; nimeltä tunnettu, mainittu;) (nimetön. | Kaupungissa oli vain pari n:stä katuja. N:set ja nimettömät ystävät. — Erik. Vekselin n. eli täydellinen siirto 'siirto jk:lle nimetylle henkilölle t. hänen määräämälleen'. N. luku, suure 'laatuluku'. 2. joka (vain) nimeltä, muodollisesti (mutta ei käytännössä, todellisuudessa) on jk, jssak asemassa, jnk arvoinen tms., virallinen, muodollinen, näennäinen; nimi-, nominelli; us.) (tosiasiallinen, todellinen, reaalin, reaali-. | Puolueen n. johtaja. N. toimi,

virka. Hallitsijan valta oli vain n. N:sesti itse-näinen, laillinen. Vain n:sesti kristitty. Kuuluu seuraan ainakin n:sesti. Tuli n:sestikin liikkeen johtajaksi. N. vapaaherrakunta 'selainen, joka ei tuota omistajalleen todellisia vapaaherrakuntia seuraavia erikoisuuksia'. — Liik. Arvopaperien n. [= nimellis]arvo. N. korkokanta 'koron suhde arvopaperin nimellis-arvoon'. N. ja todellinen korko. — Puut. N. mitta, kuutio 'kuutio(mitta)', jonka mukaan höylätavara myydään. N. mitta saa olla leveydeltään 1/4" ja paksuudeltaan 1/8" todellista mitta suurempi. 3. vars. kans. ed:een liittyen gen:n määrittämänä: jksik nimitettävä, (arvoltaan, asemaltaan, tehtävältään, laadultaan tms.) jtk vastaava, jnk tapainen, jnk niminen. | Keittiö hiukan kahvin n:stä. Olisi vähän asian n:stä. Isännälläkään kun ei ollut työn n:stä TOPPILA. -- kertoi olevansa apuolittajan n:senä lehdessä НЕРОР. 4. par. niminen. | Ei ole monta sen n:stä miestä. Minkä n. hän lieenee milloinkin ollut AHO.

nimellis/arvo s. liik. arvo, joka rahassa t. vars. arvopaperissa itsessään on ilmoitettu sen arvoksi; vrt. todellinen, reaali-, kauppa-, kurssi-, markkina-, vaihtoarvo. | Rahan, osakkeiden, obligatioiden n. Vaihtorahan metalliarvo on pienempi kuin n. -jännite s. sähkö. jännite, jolle jk kone t. laite on tarkoitettu. | Sähkölampun n. Käyttäjännite ei saa nousta n:ttä suuremmaksi. -kurssi s. liik. nimellisarvoinen kurssi, parikurssi. -mita s. 1. tekn. mitta, jonka suuruinen jnk pitäisi olla, jillek määrätty mitta;) (todellinen mitta. | Reian, akselin n. Toleranssipoikkeama, so. sallittu poikkeama n:asta. 2. puut. kuutiomitta, jonka mukaan höylätavara myydään, nimellinen mitta. -määrä s. vrt. nimellisarvo. | Osakkeiden n. -palkka s. us. = rahapalkka;) (reaali-palkka. -teho s. tekn. teho, jonka saavuttavaksi jk voimakone t. -laite on tehty. | Polttomoottoriin merkitty n. -virta s. sähkö. virran voimakkuus, jolle jk kone t. laite on tarkoitettu.

nimen/anto s. N. lapselle. -antoperuste s. -huuto s. — Erik. a. kokouksen, oppitunnin tms. alussa suoritettava toimitus, jossa läsnäolijoiden toteamiseksi luetaan kaikki ao. henkilöt ja jossa jokaisen on hänen nimeään mainittavesa vastattava. | Istunto, kokous, luento aloitetaan n:dolla. Pitää, toimittaa n. Iltahartaudessa oli n:dosta poissa 4 miestä. b. puhelimesta puhelua tilattaessa sen paikan nimeäminen, johon puhelu halutaan. | Puhelin n. -lyhennys s. SOK. Suomen Osuuskappojen Keskuskunnan n. -muutos s. = seur. -muuto s. Maaherran hyväksymä n. Yhdistyksen n. **nimennäis/osake** s. liik. nimetylle henkilölle asetettu osake, nimiosake;) (haltiaosake. -paperi s. liik. = nimennäissitoutus, -siirto s. liik. vrt. seur. -sitoutus s. liik. nimetylle henkilölle, mutta ei hänen määräämälleen tehty kirjallinen velkassitoutus, rekassitoutus, nimennäis-, nimi-, rektapaperi;) (haltijasitoutus; vrt. määrännäissitoutus, -sekki s. liik. vrt. ed. -vekseli s. liik. vrt. nimennäissitoutus. -velkakirja s. liik. vrt. nimennäissitoutus.

nimen|omaan *adv.* erityisesti, suoranaisesti, juuri, etenkin, varsinkin, nimenomaisesti. | Kaikki lapset, n. Jorma. Tämä koskee n. meitä. Asiasta on n. mainittu sivulla 16. Älä sano mitään, ellei n. kysytä. Isä on siitä n. kieltänyt. **-omainen** *a.* -sesti *adv.* nimenomaan esitetty, tapahtuva tms., erityinen, erikoinen, suoranainen, selvä. | N. määräys, kutsu, pyyntö. Ilman holhoojan n:sta lupaa. Hänen n:sena tehtävänään on --. Vain sillä n:sella ehdolla, että --. Monin paikoin, mutta n:sesti Pohjanmaalla. N:sesti tehtäväänsä koulutettu. **-omattain** *adv.* → nimenomaan.

nimentö* *s. kiel.* = nominatiivi.

nimen|vaihdos *s.* -väärenny|s *s.* Joutua kiinni n:ksestä.

nime|tä⁹⁰ *v. 1. a.* mainita, ilmoittaa jku, jk nime|tä, mainita jkn, jnk nimi. | Eräs n:ty henkilö. Ilmiantajan n:ämä. Edellä n:tyt elokuvia, tutkimus. Sääntöjen 7. §:ssä n:tyt asiat. On vaikea n. kaikkia nykyajan taidevirtauksia. *b. harv.* = nimittää 1.b. | [Tunteelle] ei voinut antaa nimeä, joka olisi sen tyhjentävästi n:nnyt KOSKENN. [Herne-sanan] n:ämä viljelyskasvikin opittiin balttilaisilta naapureilta *AK. c. erik.* mainita jku nime|tä, jkn nimi jtk määrätarkoitusta, -tehtävää varten; joskus: valita, ehdottaa, esittää (valittavaksi, määrättäväksi) jhk tehtävään tms. | N. jku todistajaksi. Ehdokkaiden n:äminen. Komitean jäseniä ei ole vielä n:tyt. Suomen joukkue n:ttiin eilen. 2. → nimittää. | Lapsi n:ttiin Liisaksi. 3. *kansanr.* sanoa, virkkaa. | -- sanan virkko, noin n:si KAL.

nimetön⁹¹ *kar.a.* -tömästi *adv.* -tömyys⁹² *omin.* 1. jolla t. jossa ei ole nimeä; joskus: anonyymi. | Ennen kastamista lapsi on n. Pieni n. metsälampi. N. ilmianto, kirje, kirjoitus 'jossa ei ole lähettäjän nimeä'. N:tömänä esiintyvä [= nimeään ilmaisematon] kirjoittaja. — N. sormi 'pikkusormen viereinen sormi, kultaralli'. — *Anat.* N. valtimo 'aortasta haarautuva oikeanpuoleinen käsivarren ja pään valtimorunko'. — *S:sesti.* a) nime|tön sormi. | Sormus vasemman käden n:tömässä. *b) mon. leik.* alushousut. | Vetää n:tömät jalkaansa. 2. nime|tä tuntematon, mainitsematon; tuntematon, määrittelemätön, outo. | Joku n. ystävä, hyväntekijä, vainaja. Tavallinen n. rivi-mies, -- hävinnyt tuohon suurkaupungin ihmisvilinään n:tömänä ja tuntemattomana TARK. — Outo, n. tunne. N. tuska, ikävä, hätä. Aidista huokui häneen n. rauha ja voima WAL-TARI. 3. *harv.* ed:een liittyen (vrt. nimi 3): joka on vailla kuuluisia nimiä, tuntematon, maineeton. | Kilpikävely, kansainvälisesti n:tömin urheilulajimme.

nimeämätön⁹³ *kielt.a.* jota ei ole nimetty. | N. henkilö.

nim|ä⁹⁴ *s. 1.* sana t. sanaliitto, jota käytetään ilmaisemaan jkta henkilöä, jtk oliota, esinettä t. asiaa, nimitys. *a.* leksikaalista merk.-sisällystä luonnehtimatta jkn erityisen, yksityisen henkilön, jnk olion, esineen nimestä: erisnimi, propri. | Lapsella täytyy olla n. Mikä on n:esi?

Pojan n. on Pekka, tytön Anna-Liisa. Hänen n:ensä on Matti Heinonen. PaaVo on tavallisen pojan n. Anteeksi, en kuullut n:äänne. Hevosen, koiran, kissan n. Kaupungin, pitäjän, kylän, kadun, torin, talon n. Maan, läänin n. Paikan n. oli Golgata. Järven, lahden, vuoren n. Laivan n. Romaanin n:enä on "Seitsemän veljestä". Sävellyksen, runon n. Kainis, ruma, tavallinen, harvinainen n. Kristillinen, suomalainen n. Oikea, väärä, otettu, tekaistu n. Rakkaalla lapsella on monta n:ää [vars. jkn t. jnk monista lempi-tms. nimistä] sp. Ei n. miestä pahenna, jos ei mies n:ää sl. *b.* leksikaalista merk.-sisällystä luonnehtivasti kaikkien samaan lajiin kuuluvien henkilöiden, olioiden, esineiden, asioiden yhteisestä nimestä; yleisnimi 1. appellatiivi, nimisana 1. substantiivi. | Anoppi, puolison äidin n. Eläimen, kasvin tieteellinen n. Ja ihminen antoi n:et kaikille karjaeläimille ja taivaan linnuille ja metsän eläimille vt. Nuoren hevosen n. on varsa. Nili, lappalaisten oma patsasaitan n. Erästä amerikkalaisesta pommituskonetyypistä käytetty n., lentävä linnoitus. Saada professorin n. ja arvo 'titteli'. Hyvä n. huonolla asialla. Heikkous, n:esi on nainen (Shakespeare). *c. yhd.* Henkilön-, isän-, miehen-, naisen-, pojan-, tekijän-, työtön-; eläimen-, kalan-, kasvin-, koiran-, lehmän-, linnun-, puun-, heimon-, kansan-, perheen-, ryhmän-, suvun-, joen-, järven-, kadun-, kylän-, luonnon-, maan-, paikan-, pitäjän-, talon-, tilan-, aineen-, auton-, esineen-, kirjan-, liikkeen-, tavarat-, tekemisen-, asian-, kielen-, kuun-, ominaisuuden-, taudin-, teon-, tilan-, etu-, liika-, risti(mä)-, sukun-, arvo-, haukkuma-, herras-, hyväily-, iva-, kunnia-, lempi-, lisä-, lyhennys-, maine-, peite-, pilkka-, puhuttelu-, sala-, virkan-, eris-, kaksois-, laji-, rinnakkais-, yhteis-, yleis-, kirjailija-, sotilas-, taiteilija-, tyttön-, asutus-, kauppa-, kulttuurin-, hämäläis-, karjalais-, savolaisn.

2. ed. pääryhmään liittyvää käyttöä, *a.* erill. käyttötapoja. | Ilmoittaa, sanoa, kirjoittaa n:ensä. Lausua, kuiskata jkn n., n:ää. Käyttää jksta, jstak jtk n:ää. Kantaa jtk n:ää, par. seur. t. olla jnk niminen. Olla n:eltään jk. Kaupunki n:eltä(än) Betlehem, Kutsua, puhutella, luetella n:eltä. Häntä oli puhuteltava n:ellä Teidän Yhäisyytenne. N:eltä tunnettu, mainittu, mainitsematon henkilö. Tunnen hänet vain n:eltä. Hallitsija vain n:eltään 'nimellisesti'. Lapsi sai n:en, n:ekseen Pirkko. Ottaa uusi n. Muuttaa, suomalaistaa n:ensä. Huonosti valittu n. Esiintyä jllak n:ellä, n:enään jk. Olla tunnettu jllak n:ellä 'jnk nimenä'. Suolattuna ja maustettuna kilohaili käy anjoviksen n:ellä. Koira tuntee n:en Musti 'on tottunut siihen, että sitä nimitetään Mustiksi'. — N. merkitsee usein paljon. N., joka ei vastaa teoksen sisällystä. Hänen n:ensä on laajalti tunnettu. Tehdä n:ensä kuuluisaksi, tunnetuksi. A:n n. oli kaikkien huulilla. Jo hänen n:ensäkin herättää kauhua. Kristillisyyksi ei saisi olla vain pelkkä n. Liikkeen n:ellä on hyvä kaiku. Teos tuskin ansaitsee tieteellisen

tutkimuksen n:enä. Nimittää asioita niiden oikeilla n:illä. — Ark. Tottelee n:enä Sakari 'on nimeltään S.' b. *erik.* kirjoitetusta t. painetusta nimestä. | Puhelinluettelon n:et. Listassa on parikymmentä n:enä. Tuossa näkyy Liisankin n. Näki n:ensä lehdestä. Sinun n:elläsi tullut [= sinulle osoitettu] kirje. Nimilehdessä on teoksen ja tekijän n. N:en alkukirjaimet. — *Erik.* = nimikirjoitus. | Kirjeen alla oli n. Antti. Kirjoittaa n:ensä jhk. Pistätkö n:esi tähän paperiin? Todistaa, varmentaa asiakirja n:ellään. Väärentää jkn n. Hänen n:ensä ei enää kelpaa vekseliin. Kerätä n:iä (keräyslistaan). Saada, pyytää n. (vekseliin, takaajaksi). — Vrt. 3. | Hyvä, luotettava, heikko n. [esim. velkakirjan takaajana]. -- oli kyselyt kuinka paljosta hänen n:ensä on kiinni ALKIO.

3. a. nimi edustamassa henkilöä, jolle se kuuluu. | Hän alkaa jo olla tunnettu n. Historian suuret n:et. Jalkapallojoukkueen vahvin n. Wäinö Aaltonen, kuvanveistotaiteemme johtava n. Päivän n. seurapiireissä. -- tarvitsi suuren n:en suojelusta TARK. Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja n:iä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan ur. — Kiitetty olkoon Herran n.! Ylistää, julistaa Jumalan, Jeesuksen Kristuksen n:enä. Hänen n:ensä kunniaksi. -- hänen n:ensä pakanat panevat toivonsa ur. b. nimi edustamassa käsitystä, joka toisilla on siitä, jolle t. johon se kuuluu; maine. | Jklla on hyvä, huono n. Taivoitella n:enä ja kunniaa. Saanut n:enä säveltäjänä. Luoda itselleen n. Tahrata, häpäistä hyvä n:ensä. N. on kalliimpi suurta rikkautta ur. -- sinulla on se n., että elät ur. — Liikkeellä on arvossa pidetty n. A:n tuotteet ovat saaneet huonon n:en. Auto, joka on n:ensä arvoinen.

4. erikoista paikallissijojen käyttöä. a. iness:ssä t. ill:ssa ilmauksissa, jotka merkitsevät jkn, jnk edustajana, puolesta, suojeluksessa tms. esiintymistä t. toimimista, jkhun, jhk vetoamista; joskus: laskuun, tiliin, varjolla. | Esiintyä, toimia omassa n:issään, toisen n:issä. Harjoittaa ammattia omiin n:iinsä. Esivallan n:essä, n:issä, n:iin. Hoiti taloa alaikäisten lasten n:essä, n:issä. Seurani n:essä, n:issä lausun teidät tervetulleiksi. Kristillisyyden n:essä on tehty kauheita tekoja. Lain n:essä, avatkaa! Jokainen tappeli omiin n:iinsä. Vanhoa, rukoilla jkn n:een. Kastaa, siunata Isän, Pojan ja Pyhän Hengen n:een. Sanat kuuluvat Herran n:essä, n:een seuraavasti: -- -- siunattu olkoon hän, joka tulee Herran n:een ur. Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoonnut minun n:eeni, siinä minä olen heidän keskellänsä ur. — *nimessä* us.: jhk vedoten, jnk tähden, vuoksi. | Sieluni autuuden n:essä, totta puhun! Kohtuuden, oikeuden, totuuden n:essä on myönnettävä, että --. Kaiken pyhän, järjen n:essä. Oman etusi n:essä. Inhimillisyyden n:essä. Autakaa taivaan n:essä. Ole herran n:essä hiljaa! — *ei missään nimessä* ei missään tapauksessa, millään muotoa, ei kerta kaikkiaan, ei suurin surmin. | En missään n:essä haluaisi lähteä. Tulitikkui-

hin et saa missään n:essä koskea. | "Kutsunko Majankin?" — "Älä missään n:essä." b. ed:een liittyen *nimellä* joskus = jtk synnä t. aiheena käyttäen, jnk varjolla. | -- pakeni saaresta -- milloin hykeenpyynnin, milloin muun n:ellä E.ELENIUS. -- kukapa lähtee tästä laskiaismarkkinoitten n:ellä vihille NUOLIV. c. vars. mon. iness:ssä ja ill:ssa (harv. yks. adess:ssa ja all:ssa) ilmauksissa, jotka merkitsevät jkn, jnk omistuksessa, hallussa, hoidossa, vastuulla tms. olemista t. siihen joutumista. | Talo on Kustaan, perikunnan n:issä. Mylly esiintyy asiakirjoissa hänen n:ellään. Omaisuus siirrettiin pojan n:iin, n:elle. Rakensi talon omiin n:iinsä. Otti velkaa omiin n:iinsä. Nurmen n:issä olleet maailmanennätykset. Sai urakan n:iinsä 'suorittaakseen'. Silloin jo oli [hopealusikat] Pertun n:een luvannut KATAJA. -- sinä olet ottanut n:iisi tämän temppelin ur. d. ed:een liittyen mon. ill:ssa ajasta. | Joudutaankohan perille tämän päivän n:iin 'vielä tänä päivänä'. Rakennus valmistunee vielä tämän vuoden n:iin 'tämän vuoden aikana'. e. monikon iness:ssä ja ill:ssa (harv. yksikön adess:ssa ja all:ssa) ilmauksissa, joissa jtk pidetään jkn tekemänä, aikaansaamana. | Taulu, joka käy Rembrandtin n:issä. Aristoteleen n:ellä kulkeva teoria. Runo on pantu hänen n:iinsä. — Ed:een liittyen jnk luultua, arveltua aiheuttajaa, syytä ilmaisemassa: tiliin, laskuun. | Koko teko meni hänen ymmärtämättömyytensä n:iin. Kirjoitus pantiin sepustajansa ilkeyden n:iin.

5. *nimeksi* (adv.) mitättömän vähän, tuskin mainittavasti, (ei) juuri ollenkaan. | Lunta, metsiä, rahaa on vain n:eksi. Keitossa tuntui suola vain n:eksi. Teollisuutta harjoitettiin vain n:eksi. Sataa, tuulee tuskin n:eksi. Sairas syö enää n:eksi. Sllakkaa on saatu vasta n:eksi. Ei ymmärrä asiaa n:eksikään 'ollenkaan'. Jutussa ei ole totta n:eksikään. — Maa on vain n:eksi [= nimellisesti] kuningaskunta.

nimiehdotus s. ehdotus jnk nimeksi. | Epäonnistunut n.

nimien/keräys s. Rauhanasian varjolla suoritettu n. -sekaannus s.

nimihakemisto s. Teoksen lopussa on asia- ja n. -henkilö s. jssak kirjallisessa tms. tuotessa esiintyvä henkilö, jonka mukaan tuote on saanut nimensä. | "Juha"-romaanin n. Novellin, elokuvan n. -huuto s. puhelimesta tunnuksena numeron asemesta käytetty nimi. | N.: Hallman.

nimik^{ts} s. 1. tullitariffissa: oman numeroidun ryhmänsä muodostava tavara(luokka) ja vars. sen nimi. | N:keessä mainitut tavarat, Tavara, joka kuuluu n:keeseen 10.012. — *Yhd.* tavarat: osa-, pää-, 2. kirj. kirjan (t. muun painotuotteen) nimiön se osa, joka sisältää kirjan varsinaisen nimen, nimeke.

nimikilpi s. julkisesti nähtäväksi tarkoitettu jkn henkilön, jnk liikkeen tms. nimen sisältävä taulu, "kyltti". | Oveen kiinnitetty kuparinen n. Postikonttorin, tavaratalon n. Katujen n:kilvet. Kulkueessa kannettiin eri urhei-

luseurojen n: kilpiä, **-kirja** s. jnk laitoksen, seuran tms. toimihenkilöiden t. jäsenten luettelo, matrikkeli; *erik.* valtion viran- ja toimenhaltijoista ao. laitoksessa pidetty vahvistetun kaavan mukainen luettelo, johon merkitään kun- kin henkilötiedot, opinnot, tehtävät, virka- ylennykset yms. | Oppilaitoksen, osakunnan, yhdistyksen n. Virkamiehen ansioluettelona käytetään n:n otetta. Pitää n:a. **-kirja** n s., tav. *mon.* nimen alkukirjain; monogrammi. | Hänen n: mensa ovat J. L. Savukekoteloon kai- verretut omistajan n: met. Ommellut, taiteel- lisesti sommitellut n: met. N: nten malli. **-kir- joitu** s. jkn henkilön nimi hänen itsensä ta- vanomaisesti kirjoittamana, autogrammi. | Kaunis, selvä, epäselvä n. Todistaa, varmen- taasi asiapaperi n: kseksaan. Väärentää jkn n. Kerätä n: ksia.

nimikkeistö¹ *koll.* s. nimikkeet kokonaisuutena. | Tullitariffin n. — *Yhd.* tullin.

nimik^o* s. olio t. esine, joka on määrätty, omistettu jklle, jota jku pitää omanaan, hoi- dossaan, käytössään, nimissään; joskus: joka on omistettu jklle ja nimetty hänen muka- nsa. | Lehmä on talon tyttären n. Jokaisella lapsella oli lammaskattraassa oma n: konsa. Hänen n: okseen istutettu puu, Lapsi kasteti- in ennen aina jonkun pyhimyksen n: oksi. Kirkko on Pyhän Olavin n.

nimikko eläin s. **-hevonen** s. **-kirkko** s. Pyhän Andreaan n. **-lamm** s. **-lehmä** s. Miniän n. **-puu** s. Taloon tullee nuorikolle istutettiin n. **-pyhimys** s. erikois-, suojeluspyhimys; vars. pyhimys, jonka mukaan jku henkilö, jk kirkko tms. on saanut nimensä. | Pyhä Nikolaus, lai- vuri n. Kirkon n. **-päivä** s. Pyhän Mikaelin n.

nimiko ja¹⁸ v. *käs.* n-^{ti}* *teonn.* merkitä (tav. ompelemalla) liinavaatteisiin nimikirjaimia, nimeillä, merkata. | N. liinavaatteita ompele- malla, nimikoimismusteella. Valkoisella lan- galla n: dut kirjaimet. Lakanoiden n: ti.

nimikoimis lanka s. *käs.* nimikointiin käytetty lieväkierteinen, kiiltävä puuvillalanka, nimeily-, merkkauksilanka. **-malli** s. **-muste** s. nimi- koimiseen käytetty muste, nimeily-, merkkauks- muste.

nimi kortti s. pienikokoinen kortti, johon on kirjoitettu t. painettu (t. on tarkoitus kirjoit- ta) jkn henkilön, tav. sen käyttäjän nimi; us. = käyntikortti. | Liittää n: korttinsa kuk- kalähetykseen. Kihlakortteina käytetään usein samaan kuoreen pantuja kihlaparin n: kortteja. Illallisvieraiden paikat oli merkitty n: korttein. **-kristilli** nen a. **-syys** omin. vain nimeltä, muo- dollisesti, ulkonaisesti kristillinen, muoto-, ta- pakristillinen;) (tosikristillinen. | N. ihmi- nen. N: syys, us. *syn.* kirkkokristillisuus. Penseä n: syys. **-kristit** ty s. vrt. ed.; us. *syn.* kirkko- kristitty;) (tosikristitty. | Suruttomat ja n: yt. -- moni jalo pakana elää paremmin kuin useat n: yt, jotka noudattavat Jumalan tahtoa ai- noastaan sikäli kuin se soveltuu heidän pyy- teihinsä *ak.* **-kuulu** a. → kuuluisa, nimekäs. **-laatu** s. jkn henkilön, jnk liikkeen tms. ni- meä ilmaiseva (tav. pienehkö) laatta. | Koi-

ran kaulapannassa oleva n. Hautojen mar- moriset n: at. **-lappu** s. jhk esineeseen kiin- nitetty nimeä, omistajaa, sisällystä, käyttötar- koitusta tms. ilmaiseva lappu, nimilappu, esite, etiketti. | Kirjan selkään, lääkepulloon, tavara- lähetykseen, hyllyn reunaan liimattu n. Mat- kalaukkun kiinnitetty n. Herbaariopaperit on varustettu n: uilla. Sotilaan nimen, arvon ja varusnumeron osoittava n. **-lehti** s. kirj. se painotuotteen (kirjan, aikakauslehden tms.) lehti, jonka etusivulle on painettu tuotteen nimiö, nimiö-, tittellehti. **-leima** s. leimasi- mella painettu nimi. | Omistajan, toiminimen, lähtöaseman n. Nimikirjoitusta selventävä n. **-leimasin** s. jnk nimen painamiseen tarkoi- tettu leimasin. **-levy** s. = nimilaatta. **-lippu** s. = nimilappu. | Lääkepullon, herbaariokas- vin n. **-lista** s. Kokouksen osanottajien n. **-luettelo** s. Aakkosellinen n. Koulun oppilai- den, lääkekasvien n. Kirjan lopussa täydelli- nen nimi- ja asialuettelo. **-lyhennys** s. par. nimenlyhennys, lyhennetty nimi. **-merkitön** kara. < seur. | N. kirjoitus. **-merk** ki s. 1. jkn henkilön täydellisen t. oikean nimensä asemesta tav. kirjallisen esityksen, tuotteen tekijännimenä käyttämä merkintä (esim. ni- men lyhennys, nimikirjaimet, salanimi). | N. P. K-o, "Olli". N. "Huolestunut kansalainen". Pakinoitsijan, kilpailijan n. Taulun alaluk- massa on taiteilijan n. Käyttää jtk n: kiä. Esiintyä, kirjoittaa, julkaista jtk jllak n: illä, n: kinä (än) jk. N: in taakse käteytyy eräs tun- nettu henkilö. — Alma neuoi n: kiä [= nimi- kirjainta, -kirjaimia] punaisella langalla uu- siin nenälinoihin *CANTH*. 2. jtk tiettyä nimi- merkkiä käyttävä henkilö. | N. "Tiitus" kir- joitti asiasta seuraavaa: -- Vastaukset pyy- detään lähettämään tämän lehden konttoriin n: ille "Kesäkuussa tavataan" [ilm.] **-mie** s. s., vars. *urh.* nimekäs, tunnettu mies. | Runsaasti n: hiä mestaruuskilpailuissa. **-muisti** s. kyky muistaa nimiä. | Ilmiömainen n. **-muoto** s. Paavo — eräs Pauluksen suomalainen n. Lati- nalaisasuiset n: dot. Vanha, vakiintunut, uusi, turmeltu n.

nimi nen¹⁸ *poss. a.* **-sesti** *adv.* **-syys**¹⁸ *omin.* 1. gen: n t. *poss.-suff. n* ohessa. a. gen. ilmaisee jkn, jnk toisen, jolla on sama nimi kuin pää- sanan ilmaisemalla käsitteellä. | Aivan hänen n: sensä mies. — Kirjoitetaan tav. √ a: sen pron: n tai a: n kanssa: monen-, saman-, sen- tämänn.; oudonn. b. (definitiivinen) gen. il- maisee itse nimen. | Esiintyi insinööri Kallion [= Kallio-*n: senä*. Kavalluksen n. rikos. Edus- kunnan valiokunnat antavat lausuntonsa ta- vallisesti mietinnön n: sinä. 2. nom: n ohessa √. | Eri-, hyvä-, kaunis-, komea-, ruman.; latinalais-, suomalaisn.; kaksi-, monin.; Häme-, Pekka-, Salokas-, Tuomis-n; Ville Tuominen n.

nimi neuvo s. *vanh.* eräs tsaarinvallan aikai- nen arvonimi Venäjällä ja Suomessa; sen sa- nut henkilö. **-novelli** s. novelli, jonka mukaan kokoelma, johon se kuuluu, on saanut nimensä. **-osa** s. nimihenkilön osa näytelmässä, oop- perassa t. elokuvassa. | "Hamletin", "Lean" n.

Näytellä, esittää, laulaa n(a). Tänään klo 19.30 "Carmen", n:ssa ruotsalainen vierailija A. -osake s. liik. = nimennäisosake. -paperi s. liik. = nimennäispaperi.

nimipäivä s. 1. Jkn n. 'se vuoden päivä, jonka kohdalla ko. henkilön nimi on almanakassa'. Sirkian n. on 16.10. Viettä, juhliä jkn n.ä. 2. mon. nimipäivänviettiläisyys. | Iloiset n:t. Mennä jkn nimipäiville. -kahvi s., us. mon. Komeat n:t. Kutsua n:lle. -kekkerit, -kestit s. mon. -lahja s. Sai kirjan n:ksi. -onnittelu s. Henkilökohtainen, kirjeellinen n. Saapua n:lle. -rinkilä s. -sankari s. se jonka nimipäivä on. | Onnea n:lle! -vieras s.

nimi/runo s. runo, jonka mukaan kokoelma, johon se kuuluu, on saanut nimensä. -sana s. kiel. = substantiivi. -sarja s. Johannes-nimestä on syntynyt kokonainen n. Mainikkaiden taistelupaikkojen n. -siirto s. liik. vekselin, šekin tms. siirto merkitsemällä sekä siirtäjän että siirronsaajan nimi; vrt. blankosiirto. -sivu s. kirj. nimilehden etusivu.

nimismies s. aik. pitäjään määrätty kruunun hallinnon paikallinen toimihenkilö (varhimminkin kansan oma luottamusmiehi), jonka tehtävänä oli kruununtilojen hoito, veronkanto, syytteenosto yms.; vrt. nimitysmies; nyk. maaherran alainen virkamies, jonka tehtävänä on toimia nimismiespiirissään yleisen järjestyksen valvojana, virallisena syyttäjänä ja ulosottomiehenä, kruununnimismies, vallesmanni. -piiri s. (tav. yhden, joskus useamman pitäjän käsittävä) kihlakunnan alapiiri, jossa hallintoviranomaisena toimii nimismies. | Leppävirran n. -pitäjä s. hist. = hallintopitäjä. -talo s. hist. nimismiehen virkatalo. -vero s. hist. nimismiesten aluksi omaa palkkaustaan varten, myöhemmin valtiolle kantama maavero.

nimistö² koll.s. Henkilöiden, luonnonpaikkojen, työkalujen n. Seudun vanha, omaperäinen n. Kasvien suomalainen, latinalainen n. Eläin-, lääketieteen, kemian, kieliopin, tekniikan, farmakopean n. — Yhd. henkilön-, karjan-, kasvin-, linnun-, paikan-, taudin.; karjalais-, suomalaisn.; arvo-, etu-, hyväily-, liika-, pilkka-, ristimä-, sala-, suku-, virkan.; kulttuuri-, metsästys-, sotilasn.

nimitä s. kiel. = infinitiivi. -taulu s. jnk nimeä osoittava taulu. | Kunkin lehmän kohdalla on n.

nimitellä² frekv.v. -tely² teonn. < nimittää. 1. harv. mainita, luetella nimiltään t. joillakin nimillä. | N:tele koneen eri osat. Eri metsätyyppien n:tely. -- sitä sanoessaan taputti hän oritta kaulalle ja n:teii sitä nimeltään AHO. Papaksi hän itseään harvoin n:teii KIANTO. — Tav. 2. nimitellä haukkuma-, pilkkanimillä, haukkua, herjata, säättä. | Aina haukkuu ja n:telee. N:teii toista takanapäin roistoksi, varkaaksi ja lurjukseksi. N. asianaajia lapamadoiksi sill. -- kiivaasti vastusteli Eino äitiänsäkin ja n:teii rumilla nimillä KATAJA.

nimiteide s. nimitutkimus.

nimittäin adv. (lyh. nim.), joka konj:n tavoin ja us. parenteettisesti liittää aikaisempaan, edellä esitettyyn jnk selittävän, selvittävän,

täydentävän lisän; näet, näes, näetsen. | Hän, n. Pekka [t. Pekka n.l. Kaikki kolme havu-puutamme, n. kuusi, mänty ja kataja. Taiteista abstraktisin, n. musiikki. Kilpailu, n. rehellinen kilpailu, on aina sallittua. Tulen, ellei n. sada. -- yhtä viisas on hän aina kuin isänsäkin, minä n. kivi. — En tule, olen n. sairas. On n. usein niin, että --.

nimittäjä¹⁰ s. 1. tek. harv. Minulla on melkein yhtä monta nimeä kuin on n:ä LONERVA. 2. mat. murtoluvussa murtoviivan alapuolelle merkitty luku, joka osoittaa kuinka moneen osaan yksikkö t. kokonaisuus on jaettu, jakaja. | Murtoluvussa $\frac{2}{5}$ on 5 n., 3 osoittajaa. Pienin yhteinen n. 'pienin kokonaisluku, johon kahden t. useamman murtoluvun nimittäjät sisältyvät tasan'.

nimittämis/kirja s. lak. asiakirja, jolla henkilö nimitetään valtion virkaan t. toimeen, nimityskirja. | N. voi olla avoin kirje, valtakirja tai toimikirja. -oikeus s. oikeus nimittää viran t. toimen haltija(t), nimitysoikeus. | Virat, joihin tasavallan presidentillä on n. -tapa s. nimitystapa.

nimittämätön⁷ kielt.a. jota ei ole nimitetty t. ei voi nimittää; joskus: nimitön, tuntematon. | Kaupungin n:tömät kadut. -- seuraa minua kumminkin jokin n. vaiva sill. — Mat. N. luku 'paljas luku'.

nimittäytyä¹⁴ refl.v. < seur. 1.a. | Vaatimattomasti "sivulliseksi" n:vä henkilö. "Tulenkantajaksi" n:nnyt kirjailijaryhmä.

nimitä² v. vrt. nimitä, mainita, kutsua, sanoa. 1. a. antaa jklle, jllek jk nimi, ruveta käyttämään jksta, jstak jtak nimeä. | Poika n:ettiin Pentiksi. Linnoitus n:ettiin Pyhän Olavin linnaksi. Kaikkia katuja ei vielä ole n:etty. Kasvi, joka lienee n:ettävä kokonaan eri lajiksi eikä muunnokseksi. Puuvillakankaat n:etään sidonnan mukaan. b. ed:een liittyen: ilmaista t. määrittää jk olemalla sen nimenä, tarkoittaa jtak, nimitä jk. | Substantiivi n:etää jonkin käsitteen. Yhdyssanassa "konekirjoitus" edellinen yhdyssana ilmaisee välineen, jolla jälkimmäisen n:etämä työ suoritetaan. c. käyttää jksta, jstak jtak nimeä, sanoa, kutsua jkta, jtak jksik, jllak nimellä. | N. jkta, jtak jksik, jllak nimellä. Tyttöä n:etään Liisaksi. Ruotsin asukkaita n:ämme ruotsalaisiksi. N. jkta hyväntekijäkseen. Hyökkääjäksi n:etty puoli. Taloa, jota tuskin voi kartanoksi n. Laatokkaa n:etään usein mereksi. Romantiikaksi n:etty taidesuunta. N. jkta etu-, suku-, arvo-, pilkkanimellä. Useita kasveja n:etään eri paikkakunnilla eri nimillä. N. asioita niiden oikeilla nimillä. Miten häntä, sitä tavallisesti n:etään. 2. (virallisesti) asettaa, valita, määrätä, kutsua, antaa nimitys jhk virkaan, toimeen t. tehtävään. | N. jku jhk virkaan, toimeen. N. jku jnk päälliköksi. Tasavallan presidentti n:etää piispaksi jonkun kolmesta vaalissa enimmään ääniä saaneesta. Komitean jäseniksi on n:etty seuraavat henkilöt: --. Vasta n:etty rehtori. Hän on ehdolla, mutta häntä ei ainakaan vielä ole n:etty. 3. par. nimitä, mainita nimeltä. | N. ehdokkaaksi. Ketään

erikseen n:tämättä. Mutta n:ä toki kosija ivalo. [Tuomari] n:täkään määräpäivän, jonka sisällä vetoajan on annettava riitakirjansa l.k. Joka -- perättömästi sanoo toisen syy-pääksi n:ettyyn [= nimeltä mainittuun, tiettyyn, määrä]rikokseen l.k.

nimituomari *s. vanh.* varatuomari. -**tutkimus** *s. kiel.* erisnimiin kohdistuva tutkimus, nimittiede, onomastiikka, onomatologia.

nimitys⁶⁴ *s. 1.* nimi (harv. erisnimestä). | Presidentti, tasavallan päämiehen n. Jeep on erään amerikkalaisen autotyyppin n. Ruumiinjäsenen, veneen, joen, kilvilajin, painon, värin, taudin, tunteen, kirjallisen suunnan n. Osuva, tarkka, oikea, harhaanjohtava n. Tavallinen, harvainen n. Kunniollittava, halveksiva, loukkaava n. Käyttää jksta, jstak jtk n:stä. Antaa jklle, jlle jk n. — *Yhd.* arvo-, kunnia-, pilkkan.; ammatti-, kaupan.; erikois-, ryhmä-, yhteis-, yleisn. 2. nimittäminen jhk virkaan, toimeen t. tehtävään. | N. jhk virkaan, jksik virkamieheksi. Antaa jkille n. Sai n:k:sen lehtoriksi. Hänen n:ksensä maaherraksi herätti yleistä tyytyväisyyttä. Odottaa n:stä. — *Yhd.* virkan.

nimitysasia *s.* avoimen viran täyttämisen siihen liittyvine toimenpiteineen. | Joensuun lyseon matematiikan vanhemman lehtorin n. Sotilaalliset n:asiat. -**kirja** *s.* = nimittämiskirja. -**mies** *s. hist.* nimismiestä edeltänyt pitäjän väestön itsensä valitsema viranomais, jonka tehtävänä oli mm. huolehtia paikallisesta kyytilaitoksesta. -**oikeus** *s.* = nimittämisoikeus. -**peruste** *s.* -**laipa** *s.* Kidemuotojen nimet perustuvat uuden n:van mukaan pintojen lukuun ja keskinäisiin suhteisiin.

nimityttää²⁸ *fakt.v.* < nimittää. | N:i itsensä diktaattoriksi.

nimi¹**tyyppi** *s.* Vanha *nen*-loppuinen n. N. Arpia, Nousia. -**vakuus** *s. liik.* pelkkä henkilö-vakuus, takaus, takuu;) (reaali-vakuus, pantti. **nimi**⁶ *s. kirj.* painotuotteen nimilehteen (-silvuun), joskus myös kirjan selkään painettu teksti, joka ilmaisee tuotteen nimen sekä sen tekijän, kustantajan ja painopaikan, titteli; vrt. nimike 2. | Kirjan n. — *Yhd.* suojusn. -**ladelma** *s.* -**lehti** *s. kirj.* = nimilehti. -**sivu** *s. kirj.* = nimisivu.

nio¹ *v.* -nta^{10*} *teonn.* = nivoa. | Aidakset n:ttiin seipäisiin närevitsaksilla. Purkautumattomaksi n:ttu köydenpää.

niobi⁹, **niobium**⁷ *s.* eräs harvinainen alkuaine, harmaan kiiltävä metalli.

nipin napin *adv.* hädin tuskin, töin tuskin, vai-voin, juuri ja juuri. | Jää kantaa miehen n. n. Rahat riittivät n. n. Pääsi n. n. tutkinnosta.

nipin näpin *adv.* = ed. | -- kiven koloon piiloutuen n. n. pelastunut aho.

nipistelijä¹⁴ *tek.* < seur.

nipisteli²⁸ *frekv.v.* -y² *teonn.* < nipistää. | N. sormin, pihdeillä. N:i toista käsivarresta. Pakkanen n:i korvia. — *Yksipers.* Vatsaa, vatsassa n:ee.

nipisti⁵⁰ *väl.*, *us. mon.* < nipistää. | Kello-sepän n:met 1. atulat. Sokeripihdit, metalliset n:met. Verho kiinnitetään tankoon n:millä.

N:mellä yhteen liitetty paperitukku. Pyöräilijä kiinnittää housunlahkeensa n:mellä 'lahkeenpitimellä'. Muurahaisen, ravun n:met.

nipisty⁵⁴ *teonn.* < nipistää. | Etusormen ja peukalon n. Käsivarren, korvan n. Kipeä n. N:ksen jättämä mustelma. Vatsassa tuntuu ikeää n:stä. Pieni pakkasen n. — Huulilla hieno tietäväisyyden n. sill. — *nipisty*/ksessä, -ksissä, -kseen, -ksiin. Suu happamassa n:k:ssä, -- täytyy siinä olla n:k:ssä ahtaassa paikassa KATAJA. Joutua n:kseen, n:ksiin.

nipistyä¹ *pass.v.* < nipistää. | Tiukasti yhteen n:neet huulet.

nipistäjä¹⁶ *tek.*

nipistäytyä⁴⁴ *refl.v.* < seur. | Rapu n:i varpaaseen.

nipistä² *v. us.* = näpistää; merk.-ryhmät lähellä toisiaan. **I. 1.** (tarttua jhk ja) puristaa (lujasti), tav. niin että vain pieni osa kohdetta jää puristuksiin. | N. peukalolla ja etusormella. N. hohtimilla, atuloilla. N. jkta käsivarresta, jkn käsivartta. N. korvasta, leuasta. N. mustelmalle. N:i itseään todetakseen oliko valveilla. Rapu n:ää saksillaan. Hevonen n:i hampaillaan hihasta. Rako n:i sulkeutuessaan ilkeästi sormea. — *Kuv.* -- olivat n:äneet pojan kiinni ivalo. 2. *kuv. a.* pakkasesta. | Pakkanen n:ää korvia, nenää. Halla n:i [= pallellutti] oraat. **b.** vatsakivusta. | Nälkä n:ää vatsaa, vatsassa. — *Yksipers.* Vatsaa, vatsassa n:ää. **II. 1.** irrottaa t. katkaista nipistämällä. | N. irti, poikki. N:i tomaatista oksan. N:i ihomadon ulos. 2. *kuv. ed.* liittyen. **a.** erottaa jstak pieni osa; typistää, supistaa. | Kasvitarhaksi n:ettiin kulma perunamaasta. N:i erän palkasta. Sain n:etyksi hiukan aikaa kirjoittamiseen. Kutomapalkkaakin koettavat emännät n. niin pieneksi KATAJA. -- n:i yöunensa -- lyhyemmäksi NUOLIV. **b.** tav:miin näpistää (2). | -- n:ämme vain sieltä täältä jonkin viinirypäleen tai pähkinän aho. **III. 1.** puristaa yhteen; sulkea nipistämällä, puristamalla. | N. huulensa, suunsa kiinni. N:i silmänsä tiukasti umpeen. — Letkun pää n:ettiin tukkoon. Piirakan reunat n:etään vastakkain. 2. kiinnittää nipistämällä, puristamalla. | Lehmän korvaan n:etty metallimerkki. Lakanan reunaa n:etään pyykkipojat.

1. **nippa**^{10*} *s. tekn.* putkimainen metallinen yhdistyskappale, nippeli. — *Yhd.* voitelun.

2. **nip**^{10*} *s. harv.* huippu, kärki, nipukka. -- juuresta n:paan saakka tasaisesti pumer-tava nenä HAARLA. — *nipasta nappaan* tarkal-leen, täsmälleen. | Riittivät [rahat] n:asta nap-paan sill.

nippeli⁵ *s. tekn.* = 1. nippa.

1. **nip**^{10*} *s.* (tav. yhteen sidottu) kimppu, tukku, pakka. | N. rimoja, tukkeja, luutia, nahkoja, salaattia, lankaa. Paksu n. kirjeitä. Si-toa, yhdistää n:uksi, n:puun. Retiisit myy-dään 10—20 kappaleen n:puuna. Osti n:un rinki-öitä. -- tappelevatkin usein niin, että väliin ovat paitasillaan yhdessä n:ussa ALKIO. — *Yhd.* avain-, heinä-, kala-, kukka-, lauta-, nahka-, rinkeli-, salaatti-, tukki-, vihannessn.; asiakirja-, kirje-, paperi-, setelin.

2. nippu^{1*} *s. harv.* nipukka, (2.) nippa. | Leuan, nenän n.
nippu/hinta *s.* hinta nipulta. | Retiisien n. -**kehä** *s. metsät.* tukkien niputtamisessa käytetty rautakehä. -**kuljetus** *s. metsät.* puutavaran kuljetus nippuina; vrt. seur. -**lautta** *s. metsät.* rautalangalla t. -ketjuilla sidotuista puutavaraniipuista muodostettu lautta. -**lauttaus** *s. metsät.* vrt. ed.
nipristää² *v. harv.* -ys⁶⁴ *teonn.* kipristää, nyrpistää. | N. nenäänsä.
nips *onom.interj.* nipsahtavasta äänestä. | N., kynä katkesi!
nipsa/htaa^{2*} *onom.v.* -(hd)us⁶⁴ *teonn.* napsahtaa, nikahtaa, ripsahtaa. | Tikku katketa n:hti. Kuului pieni n:us. -- akkunaruuuun n:hti pisara ja toinen KARHUM.
nipsaut/taa^{2*} *kaus.v.* < nipsahtaa. | Katkaista, leikata n. N:ti luunapin toisen otsaan.
nippuittain *adv.* nippuina, nippuissa, nippu kerrallaan, nippumäärin. | Myydä n. retiisejä, päreitä. Vanhoja lehtiä n. — *Kuv.* Murskasi ennätyksiä n.
nipukka^{12*} *s.* jnk esineen t. muodostuman uloin (tav. terävähkö) osa, kärki, huippu, nenä, sakara, nippa, nirkko. | Nenän, leuan, kielen, korvan n. Hännän viimeinen n. Kauluksen, huivin n:at. Suippolakin n. Niemen uloin n. Vuoren korkein, ylin n. — *Anat.* Darwinin n. 'ihmisen korvaleden yläosan sisälaidassa joskus esiintyvä, muiden nisäkkäiden korvaleden kärkeä vastaava nipukka'. — viime *nipukassa* viime hetkessä, viime tingassa, tipassa. | Ehti junaan ihan viime n:assa, Asia jäi aivan viime n:kaan. — *Yhd.* hännän-, korvan-, leuan-, nenän-, nenän.
niput/taa^{2*} *v.* -us⁶⁴ *teonn.* sitoa nipu(i)ksi, panna nippuun t. nippuihin. | N. tukkeja, lautoja. N:ettu sahatavara. Pareiden n:us. N. nahkoja, porkkanoita, köysiä. Langalla pinkeiksi n:etut villapaidat. Setelit n:etaan sadan kappaleen nipuiksi, nippuihin. — *Kuv.* -- sattumako n:ti noin asioita yhteen? HEFOR.
niputtaja¹⁶ *tek.* Olla pareiden n:na.
niputus/kettinki *s. metsät.* -kone *s.* vars. *metsät.* N., jonka muodostaa kaksi rinnakaista ponttonia ja toiselle asennettu konevoimainen kiramo. -**laite** *s.* vars. *metsät.* Koneellinen tukkien n. -**laitos** *s. metsät.* Puutavarayhtiön n. -**lanka** *s.* vars. *metsät.* puutavaran niputukseen käytetty metallilanka.
nirah/taa^{2*} *v. harv.* -dus⁶⁴ *teonn.* 1. *onom.* äkillisestä kitisevästä äänestä; kirahtaa, narahtaa. | Lapsi n:taa kehossa. 2. norahtaa, pirahtaa. | -- ei verentippaa miehestä n:tanut LEINONEN.
nirha¹⁰ *s. harv.* viila.
nirhalaitainen *a. kasv.* lehdestä, jossa reunan hampaat ovat terävät, lovet kaarevat; vrt. nyhälaitainen.
nirhama¹³ *s. lääke.* haava, jossa vain iho on rikkoutunut, tav. hankautumalla. | Tuli vain pieni n.
nirha/ta²⁵ *v.* 1. kalvaa, hangata, nakertaa. | N. kynäveitsellä puuta poikki. Kenkä n:si kan-

tapään verille. 2. *harv.* raapaista. | Sauvanpistot sattuiivat vain n:ten HAANPÄÄ.
niristel/ää²⁵ *frekv.v. harv.* < nirstää. | Sydäntäni n:ee nähdessäni kuinka Juhania jauheetaan KIVI.
niristä²¹ *onom.v. harv.* narista, kitistä. | Hiekka n:ee anturan alla. — Tyttö -- n:i siinä sängyn kupeella KAUPPISH.
nirist/ää² *v. harv.* nipistää, puristaa. | -- n:i kahdella sormella tyttöä hieman niskatukasta KIVI.
nirkko^{1*} *s.* suippo kärki, huippu; hammas. | Kirkontornin n. Puukon n. [Järven itäpää] pistää terävänä n:na aivan Venäjän rajaa vastaan IVALO. — Erik. *käs.* Pitsin n. Liinan reunaan on koristeeksi virkattu n:ja.
nirpa/ssa, -lla(an) *adv.* nenästä: tyytymättömyydestä nyrpistyneenä, nyrpällä(an). | Söi keittoa nenä n., n:lla nenin.
nirpist/ää² *v.* nyrpistää, kipristää. | N. nenäänsä. Aliina n:i huuliansa JOTUNI.
nirppa^{10*} *s. harv.* lumikko.
nirppa/nenä *a. halv.* tyytymättömyydestä, oikukkaasta, ylpeästä tms. henkilöstä, vars. naisesta; vrt. nirpassa. — *S:sesti.* Mokomakin n.! -- Jenni oli jonkin joutava katku, ylpeä, tyhjä n. M.MERENMAA. -**nokka** *a.* = ed. | -- kuolee n:kana vanhanapiikana LEINO. — *S:sesti.* Nämä Helsingin n:at TITUS.
nirppu^{1*} *s. harv.* nirkko. | -- pienet kiillottomat pisarat istuivat oksien n:uissa LINN. 2. Apion, pieniä, päärynänmuotoisia kärsäkkäitä, joista monet elävät toukkina ruohokasvien siemenissä; *syn.* suippokärsäkäs.
nirri¹ *s. ark.* sanonnassa (*ottoa*) nirri pois. 1. henki. | Rahat tänne tai n. pois! 2. sisu, "luonto". | Kova hiihto otti miehestä n:n pois. Minun eukkoni on aikanaan ottanut minulta n:n pois niin tarkkaan, etten jaksa tapella naisten kanssa EAUER.
nirs/ää¹⁷ *v.* järsiä, jyrsiä, nirhata. | Wetter piteli kalaa sormissaan ja n:i suurin, tervein hampain sen niskaa TALVIO.
nirskah/della^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < nirskahuttaa. | Pakkaslumi n:telee jalan alla.
nirskahdut- *tav:mmin* nirskaut-.
nirskah/taa^{2*} *onom.v.* -dus⁶⁴ *teonn.* narskahtaa, kirskahuttaa. | Hiekka n:taa koron alla. Hampaat n:tivat yhteen.
nirskahut- *tav:mmin* nirskaut-.
nirskauttaa^{2*} *kaus.v.* < nirskahuttaa. | N. hampaitaan.
nirsku/a¹ *onom.v.* narskua, kirskua. | Ankkurin kettingit alkoivat n. Avain n:u lukossa.
nirskut/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | N. hampaitaan. Sahata n.
nirskut/taa^{2*} *kaus.v.* -us⁶⁴ *teonn.* < nirskua. | N. hampaitaan. Hepokatin n:us. N:tava porras LEHT.
nirso¹ *a.* -sti *adv.* ruokien tm. suhteen turhan tarkka, erittäin vaativa, vaatelias, valikoiva. | N. ruoissaan. Koira ei yleensä ole n., vaan syö melkein mitä vain. Kasvupaikan suhteen voikukka ei ole kovinkaan n. Pääkaupungin n. ja hemmoteltu ensi-iltayleisö. Hän on siinä asiassa erittäin n.

nirsoilla²⁰ v. olla nirso, käyttäytyä nirsosti, valikoida. | Ei n:a ruokapöydässä!

nirso¹ a. *harv.* nirso. | -- hän on tänään n:lla tuulella KARHUM.

nirsoilla²⁰ v. *harv.* nirsoilla. | Ei n:tu eikä nuoleskeltu KARHUM.

niru¹ v. *harv.* norua, herua, tihkua. | Suovettä n:i jalan alta. — *Kuv.* -- eikä taloista eikä mökeistä mitään [avustusta] n:nut rop-
PILA.

nirvana¹⁴ [myös -vii-] s. *usk.* budhalaisten uskonnollisuuden korkein aste: yksilöllisen olemisen lakkaaminen, so. tila, jossa kaikki halu ja elämäntunto on sammunut; *us. kuv.* täydellisestä ajatuksettomasta levon ja onnen tilasta. | Vaipua n:an. — *Kuv.* Runsaan aterian jälkeen seurue vaipui n:an. [Aho] halusi hetimitäin vaipua kokonaan sen [romantiikan] lupaamaan esteettiseen n:an TARK.

niska¹⁰ s. I. ihmisellä ja eläimillä: kaulan takaosa ja *us.* myös takaraivon alaosa. I. N. ja takaraivo. Paksu n. kuin härällä. Kävellä, istua n. jäykkänä, suorana. N. kyyryssä, kymyssä, kekassa, kekallaan. Taivuttaa n:aansa. Työntää, vääntää, yrittää, ponnistella n. vää-
ränä (myös *kuv.*). Nakata n:aansa. Palmikot, nuttura n:assa. Hiukset n:asta kiharat. N. [= tukka niskasta] tasaiseksi leikattu, ajeltu. Lakki, huivi n:assa. Kädet n:assa. Tarttua jkta n:asta, n:aan. Nostaa koiranpentua n:asta. Raapia n:aansa. Taittaa n:ansa. — Nahkoissa: niska- ja kaulaosa. | Vuodan n. — Eräissä yhteyksissä, vars. puhek., *mon.* yhdestäkin puhut-
taessa. | Taittaa, vääntää n:at nurin jkita, jtkak (myös *kuv.* 'nujertaa, kukistaa'). Nakata, viskata, heittää n:ojaan. Tuli n:at edellä maahan. Pudota n:oilleen. — *Yhd.* (a.) keikka-, kymyn. 2. *kuv.* eril. sanontatavoissa. | Jklla on jäykkä, taipumaton n. 'on taipumaton, uppinniskainen'. Nostattaa, taivuttaa n:aansa, jkn n. 'taipua, nöyrytyä, totella; saada jku taipumaan [jne.]'. Päästä n:an päälle (ark.) 'voiton puolelle'. N:assa voittajan ies. Luoda n:oiltaan orjuuden, sorron ies. Hänellä on jo vuosia, ikää n:assaan, n:oiltaan 'on jo iäkäs'. Saada kylmää vettä n:aansa 'joutua nolatuksi; kokea jtkak, mikä äkkiä laimentaa innostusta'. Kaa-
taa kylmää vettä jkn n:aan. Jklla on silmät n:assakin 'huomaa kaiken'. Tarttua pahaa suoraan n:asta kiinni.

II. ed. pääryhmään liittyvää postp:n tapaista erikoistunutta t. *kuv.* käyttöä. I. sisäpaikallisi-
joissa. a. *us.* päällä, yllä, päältä jne. | Kohta on sade n:assamme. Hyökkääjät saivat muureilta kiehuva vettä n:aansa. Katto oli pudota n:amme. Ammukset putosivat omien miesten n:aan. Pilkkasanat satelivat poistuvien n:aan. -- on saanut moskaa [= lantaa] n:aansa tämä maa *krvi.* -- voi olla sade jauhosäkkien ja sokerilaatikoiden n:assa millä hetkellä hyvänsä koro. b. *kuv.* edeen liittyen: heti jälkeen, perään, "päälle". | Ryyppy leipä-
palan n:aan. Tuli onnettomuus heti toisen n:aan. On tullut äkkiä myrskyn n:aan kaato-
sade HAARLA. Ei tehty velkaa velan n:aan KAR-
HUM. c. kimpussa, kimpusta, kimppuun. |

Kohta ovat hyökkääjät n:assamme. Karistaa ahdistajat n:astaan. Hyökätä, syöksyä jkn n:aan. Usuttaa koirat varkaan n:aan. Saada poliisi n:aansa. On saanut arvostelijat n:aansa. Vilustuin ja tauti oli heti n:assani. -- talonmiehen n:assa oli alituisen taloneuvoston puheenjohtaja HEFOR. Rutto sen suutarin n:aan! *krvi.* 2. vars. *mon.* ulko-, harvemmin yks. sisäpaikallissijoissa: jkn taakkana, rasituk-
sena, vaivana, huolehdittavana olemisesta. | Elää vanhempiensa n:oilta. Hänellä on kymmenhenkinen perhe n:oiltaan. Joutui kun-
nan, köyhäinhoidon n:oilte. Jättää, säilyttää jk työ, tehtävä toisten n:oilte. Koko urakka joutui minun n:olleni. Työmeihläisten n:oilta on kaikki työnteko. Velkaa n:assa. Tuli n:aan sievoinen tappio, sakko. Ottaa vastuu, velvolisuus, syy, vahinko n:oilleen. Vierittää, panna, sysätä syy toisten n:oilte. Syy lankeaa kokonaan hänen n:oilleen. -- lykkäsi sen [huolenpidon kansakoulusta] sitten kunnan n:aan AHO. 3. *nurin nisko*in ks. *nurin* II.

III. eri esineistä. I. Puun juuren n. 'varren ja juuren yhtymäkohta'. Porkkanan, lantun juuren n. — Vaaran, vuoren, harjun, harjanteen n. 'harja, laki'. Puijon kyömyinen n. AHO. Jokin etäinen valo piirtyi juuri kallion n:alle IRIS UURTO. Laskea koskea tukin n:alla. -- kuin kana orren n:alla J.FINNE. Kun vähänkin oli kourun n:assa [madon]riekaletta KARHUM. — *Yhd.* juurenn. 2. *erik.* a. Kirjan n., tav. 'selkä'. Linkkuveitsen, varstan n., n:at 'saranan kohta'. b. *eril.* (puu)rakenteissa: vaakasuora kannatin, kannatuspuu, -kisko; niskahirsi, -orsi, -palkki, -parru, -puu, niskanen, vuoliainen, vasa. | Lattian, välikaton n:at. Paa-
lupukin n. N:ojen varaan laudoista tehty lava. Sillan, laiturin arkut ja n:at. — *Yhd.* puun. c. Joen, kosken n. 'alkukohta (järvestä), yläpää'. Lähellä putouksen n:aa. Saavuttiin kosken n:aan. N. nielee vettä ahnaaseen kurkuunsa AHO. — Vetää puut tulvan n:aan 'tulvivan vesistön yläjuoksulle'. — *Kuv.* Aivan joulun n:assa 'juuri ennen joulua'. — *Yhd.* joen-, kosken.

niska-aukko s. I. *anat.* Iso n. 'kallon taka-alaosassa oleva aukko, jonka kautta aivo-ontelo ja selkäydinkanava ovat yhteydessä keskenään'. 2. Vesikourun, uittoruuhkan n. 'yläpään aukko'. — *harja* s. Hevosen, hyenan n. — *harja*s s. Sian n:kset. — *Leik.* -- n:ksista sinua nyt vähän kiristäisin *krvi.* — *heitto* s. *urh.* painissa: vastustajan heittäminen niskaotteella. | Selättää n:osta. — *hirsi* s. *rak.* niskapuuna oleva hirsi. | Lattian n. Katon niska- I. harjahirsi. — *hiu*s s. Kihartuvat n:kset. N:sten leikkauttaminen. Tukistaa jkta n:ksista. — *hyppy* s. *voim.* niskan varassa suoritettu teline- t. mattohyppy. — *höyhen* s. Kukot tappelevat n:et pörröillä.

niskainen⁶³ *poss.a.* Harjas-, jäykkä-, kapea-, kymy-, paksu-, puna-, pyöreä-, terävä-, vihreä-, uppin.

niskajakauss. niskaan ulottuva jakauss. — *jänne* s. = niskaside. — *kaari* s. *anat.* takaraivonluussa niskan poikkisuuntaan kulkevia kaarevia har-

janteita. | Alempi, ylempi n. -**karv**a s. Koira murisee n:at pystyssä. Pörhistää n:ansa. N:at nousevat kauhusta, vihasta pystyyn. Tarttua jkta n:oista, n:oihin. — *Kuv.* -- kun kuulen noita iänkuisia hävyttömiä väitteitä suomalaisten mongolisuudesta ja punaisuudesta, niin nousevat n:ani pystyyn. **J.FINNE**. -**kihara** s. -**kilpi** s. *el.* vrt. kilpi 2.b. | Kovakuoraisen, toukan n. -**kuoppa** s. *anat.* ihmisellä niskan keskellä oleva pitkittäissyvennys. -**köysi** s. = niskanuora. -**lihas** s. -**lohko** s. *anat.* Aivojen n. -**luu** s. *anat.* = takaraivonluu. -**lyönti** s. lyönti niskaan. | N. on nyrkkeilyssä kielletty. -**nahka** s. Tarttua koiraa n:an. -**nappi** s. nappi, jolla miesten irtokaulus kiinnitetään niskasta paitaan;) (etunappi.

niskanen^m s. *rak.*, vars. *mon.* vaakasuora kannatuspuu, niska(puu), vuoliainen. | Permantoa, välikattoa kannattavat n:aset. N:sten varaan pinotut parrut. — *Yhd.* lattian-, poikkin. **niskanikama** s. = kaulanikama.

niskanjäykkyys s. *lääk.* eräissä sairaustiloissa niskassa esiintyvä jäykkyys, joka pakottaa pitämään päätä jäykästi takakenossa ja välttämään sen liikkeitä.

niskanuora s. N:n veto 'kansanomainen voimainkoetus, jossa kilpailijat niskan varassa vetävät umpisilmukalle solmittua nuoraa, nahkavyötä tms.'

niskanvääntäjä s. *leik.* painija. -**vääntö** s. *leik.* paini.

niskaoja s. *maat.* metsät, avo-oja, jonka tarkoituksena on estää veden tulo ylävämmältä alueelta alavammalle, piirioja. | N:ojalla ympäröity viljelysalue. Kuivattavan suon laitaan kaivettu n. -**osa** s. Kallon, kauluksen n. -**ote** s., vars. *urh.* voim. ote niskasta. -**pahka** s. *eläinlääk.* hevosen niskassa korvien takana oleva pahka, josta us. kehittyvä märkivä avanne. -**palkki** s. *rak.* niskana oleva palkki. | Välikaton n:it. -**parru** s. *rak.* vrt. ed. -**peili** s. varrellinen käsipeili, jonka avulla voi toisesta peilistä tarkastella omaa selkäpuoltaan, vars. niska ja pään takaosaa. -**pisto** s. *lääk.* selkädinnettä näyttöksi otettaessa kannattajanikaman ja kallon väliin tehty pisto. -**puo**i s. Vuodon n. Kosken n. -**puu** s. *rak.* = niska III.2.b. | Permannon, välikaton n:ut. Sillan, laiturin n:ut. N:iden varaan tehty pino. — Tulenteossa: alin puu, jonka varaan muut puut ladotaan. -**riipunta** s. *voim.* riipunta niskan ja käsien varassa. — Vapaa n. 'riipunta pelkästään niskan varassa'. -**sauma** s. I. *käs.* Kauluksen n. 2. *rak.* muuratun holvikaaren ensimmäinen sauma. -**seisonta** s. *voim.* seisonta niskan (ja pään) varassa. -**side** s. *anat.* seitsemän kaulanikaman okahaarakkeesta takaraivonluuhun ulottuva vahva jänne. -**suoni** s. -**särky** s. -**tukka** s. Pitkä, kihara n. Tukistaa n:asta. -**töyhtö** s. Jalofasaanin sininen n. -**villat** s. *mon.* Lampaan n. — *Leik.* niskahiukset, -tukka. | Raapia n:ojaan. Tarttua jkta n:oihin.

niskoitella^{28*} v. -**telu**² *teonn.* olla vastahakoinen, panna vastaan, vastustella, hangoitella (vastaan), niskuroida, uhitella, "pullikoida",

"jermuilla". | N. jkta vastaan. N:televa lapsi, oppilas. N:televat alamaiset. N. lakia, esivaltaa vastaan. Rangaista n:telusta. -- sinä olet n:elut Herran käskyä vastaan vrt. -- n:telullaan he kiusasivat Jumalaa vrt. — *Lak.* N:telu, tottelemattomuus julkisen viranomaisen tai esimiehen määräyksiä vastaan.

niskoittelijä¹⁴ *tek.* < ed. | Rangaista n:a. -- n:t alkoot nostako päätänsä vrt.

niskuri¹ s. niskoittelija. | Te n:it! 2. a. -uus²⁵ *omin.* niskoittelu. | Ihminen on kovakorvainen, n. ja tyhmä myös kivri. -- niin kuin n. lehmä on Israel niskoitellut vrt. -- minä tunnen sinun tottelemattomuutesi ja n:uutesi vrt. **niskuroi**da³⁰ v. -nti¹⁸ *teonn.* niskoitella. | N. jkta vastaan. N:va alamaisten, oppilas.

nisse⁹ s. I. vehnäs- t. piparkakkutaikinasta tehty ihmisen hahmonen (joulu)leivonnainen; vrt. nasse. | N:jä ja nasseja. 2. ravintolan, hotellin nuori apulaistarjoilija, tarjoilijaoppilas, tarjoilijapoika t. -tyttö tms. | Hotellin, elokuvateatterin n. -**poika** s. -**tyttö** s.

nissi¹ s. → niissi.

nisu¹ s. *kans.* I. myös *raam.* vehnä. | Kylvää, viljellä n:a. N:ja tuli kymmenen hehtoa. -- hänen vihamiehensä tuli ja kylvi luetusta n:n sekaan vrt. -- jos ei n:n jyvää putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin ur. — *Kuv.* Erottaa n:t akanaista t. ohdakkeista 'kelvolliset keltvottomista, synnittömät syntisistä'. 2. nisuunen, vehnäleipä, vehnänen. | Kahvia ja n:a. Leipoa n:ja.

nisuinen²⁸ *ain.a.* N. leipä.

nisulauho s. -**kahvi** s., *tav. mon.* vehnäskahvi. | Tarjota, juoda n:t. -**kakku** s. -**leipä** s.

nisunen²⁸ s. *kans.* vehnä-, nisuileipä, vehnänen. | Kahvia ja n:sta. Leipoa n:sta.

nisunjyvä s. Jeesuksen vertaus n:stä.

nisupelto s. -**pulla** s. Posket kuin n:t. -**vainio** s.

nisä¹⁴ s. nisäkästen maitorauhanen sitä ympäröivine side- ja rasvakudoksineen; naisella: rinta(rauhanen). | Naisen n:ät. Sian, koiran n:ät. Lapsi imee äidin n:ää. — *Kuv.* -- voimaa elämän n:istä joi **LEINO**.

nisäkäs^{28*} s. *el.*; *syn. vanh.* imettäväinen. | N:kkäät 'Mammalia, selkärangaisluokka, johon luetaan tasalämpöiset, keuhkoilla hengittävät, yl. 4-raajaiset, karvapeitteiset eläimet, jotka synnyttävät eläviä poikasia ja ruokkivat niitä nisiksi muodostuneiden maitorauhastensa eritteellä'. — *Yhd.* maa-, vesin.

nisäkäs|eläin s. -**heimo** s. -**lahko** s. -**lisko** s. N:t 'Theromorpha, permi- ja triaskauden maalis-koja'.

nisäluku s. nisien lukumäärä. | Koiran n. -**n**-**särky** s. *lääk.* nisässä tuntuva kipu, joka johtuu sen seuduilla olevien kylkiluiden välihermojen särystä. -**pari** s. Sian 9 n:a. -**tulehdus** s. *lääk.* bakteerien aiheuttama nisan tulehtuminen ja ajettuminen.

nisätön²⁷ *kar.a.*

niissi¹ s. *rak.* = komero 1. | Puolipyyreä n. Ku-
vapaatsaan taustana oleva n.

nitistellä²⁸ *frekv.v.* -y² *teonn.* < nitistää. | N. vihollisia.

nitijstä¹¹ *onom.v.* -nä¹⁴ *teonn.* kitistä, kitkua, natista, | Saranat n:seivät, Liitokset n:sivät ja natisivat, Rattaiden n:nä. Reki liukuu mieluisasti nitajavalla lumella TOPPILA.

nitistää² *v. 1. harv.* likistää, nipistää, | -- n:ää käärmeeen pään kuin pihteihin KALLAS, -- n:i huulensa sen jälkeen yhteen KILPI. 2. ottaa hengiltä, tappa, nujertaa, | N. jku, jk hengiltä, N:i sormellaan karpäsen. N:i miehen kuin itikan, Karhu oli n:änyt pari lehmää, -- jollemme me n:ä porvaria, niin n:ää porvari varmasti meidät SILL. — *Kuv.* voittaa, kukistaa, | N. jku kilpailussa, loppusuoralla. HJK n:i HPS:n 3—0, N. jkn ennätys, -- röyhkeys oli n:ettävä alkunsa ELSA SOINI.

nitoja¹⁴ *v. 1.* kiinnittää, yhdistää jllak siteellä, sitoa (yhteen, kiinni), nioa, nivoa, | Tukeista vitsaksilla nidottu lautta, Liisteistä nidottu reen kori. N. viikate 'viikatteen terä varteen'. Luudan n:minen. Tytöt n:ivat palmikkoihinsa kirjavia nauhoja, — *Kuv.* [Kivi] n:o lopulta veljesten motiivit yhteen R.KOSKIMIES, 2. ed:een liittyen: valmistaa jtk punomalla, kutomalla jstak nauhamaisesta aineesta, nioa, nivoa, | N. vakka tuohesta. Niinestä nidotut virsut. 3. a. kirj. liittää kirjan t. vihkon arkit langalla t. nitomasinkilöillä yhteen; sitoa kirja sille asteelle, että se on enää vailla kansia ja selkää, | N. kirja käsin, koneella. Nidottu [= kartonkipäällyksinen] kirja. b. liittää pape-reita toisiinsa erityisellä (painettavalla t. pih-timäisellä) kojeella puristettavilla pienillä me-tallihakasilla, sinkilöillä, sinkilöidä, | Kulmas-ta yhteen nidotut asiakirjat.

nitoja¹⁶ *tek.*

nitomajkehä *s. kirj.* nelikulmainen pysty puu-kehä, jossa kirjan nitominen käsin tapahtuu. -koje *s. vrt.* nitoa 3. b. -kone *s. kirj.* -lanka *s. kirj.* -nauha *s. kirj.* -sinkilä *s.*

nitomaton¹⁷ *kielt.a.* N. lehden vuosikerta.

nitomis- = nitoma-.

nitomis¹⁸ *s.* nitomisen tulos, nitomalla tehty esine, | Tuohisuikaleista tehty n.

niton¹ *s.* eräs jalokaasuihin kuuluva radioaktiivinen alkuaine, radon.

nitraat¹⁹ *s. kem.* typpihapon suola, | Metal-lien n:it. — *Yhd.* hopea-, kalium-, natrium-, rauta-, selluloosan.

nitraattibakteeri *s. maat. kem.* bakteeri, joka nitrifikaatiossa hapettaa nitriitit nitraateiksi, nitro-, salpietaribakteeri, -pitoinen *a.* N. ravintoliuos, -typpi *s.* typpihapon aineosana oleva typpi, salpietarityppi.

nitragiini⁴ *s. maat. kem.* palkokasvibakteerien puhdasviljelys, jolla palkokasvien siemen vähän ennen kylvöä tartutetaan t. joka multaan sekoitettuna kylvetään maahan.

nitra²⁰ *v. kem.* -us²⁴ *teonn.* käsitellä orgaanisia aineita nitraushapolla, nitreerata, typet-tää, | N. puuvillaa, Vahvasti n:ttu selluloosa. Raudan n:us eli typettäminen, pintakarkaisumenetelmä, joka perustuu siihen, että typpi ja rauta muodostavat kovan yhdisteen.

nitraushappo *s. kem.* väkevän typpi- ja rikki-hapon seos, jolla orgaaniset aineet nitraataan.

nitrautua¹⁴ *pass.v.* < nitrata.

nitreerata²⁵ *v. kem.* = nitrata.

nitridi⁶ *s. kem.* metallin ja typen yhdiste. — *Yhd.* alumiinunn.

nitrifikaatio³ *s. maat. kem.* maassa tapahtuva ilmiö, jossa elimellisten jätteiden hajotessa muodostunut ammoniakki hapettuu nitraatik-si, salpietarikäyminen, | N:ssa ammoniakki hapettuu ensin nitriitiksi ja se vuorostaan nitraatiksi, -bakteeri *s.* nitrifikaatiota aiheuttava bakteeri.

nitriili⁶ *s. kem.* syaanivetyhapon esteri.

nitriitti¹⁶ *s. kem.* typpihapokkeen suola t. ester, -bakteeri *s. maat. kem.* bakteeri, joka nitrifikaatiossa hapettaa ammoniakkin nitrii-teiksi, -pitoinen *a.* N. rikkihappo.

nitro¹ *s. puhek.* lääkkeenä käytetystä nitrogly-serolista.

nitro|bakteeri *s.* = nitraattibakteeri, -bentseeni *s. kem.* nitrattu bentseeni, mirbaaniöljy, kei-notekoinen karvasmanteliöljy, -fenoli *s. kem.* fenolista nitraamalla syntynyt aine, | Tärkein n. on pikriinihappo, -fiili¹ *s. kasv.* = nitro-fyytti, -foska¹¹ *s. maat.* typpeä, fosforihappoa ja kalia helpoliukoisessa muodossa sisältävä vä-kilannoite, -fyytti¹⁶ *s. kasv.* kasvi, joka viihtyy runsaasti typpiyhdisteitä sisältävällä alustalla, nitrofiili, ruderaatti, salpietarikasvi, -gelatiini *s.* räjähdysgelatiini, -glykoli *s. kem.* glykolin typpihappesteri, -glyseriini *s. kem.* = seur., -glyseroli *s. kem.* eräs glyserolin nitraatti, her-kästi räjähtävä, väritön, öljymäinen neste, | N:a käytetään mm. dynamitiin valmistamiseen, -glyseroliruuti *s. sot.* nitroglyserolia sisältävä ruuti.

nitroni¹ *s. kem.* eräs emäksinen orgaaninen yh-diste.

nitroosi¹⁸ *s. kem.* nitrosyylirikkihappoa t. nitriittiä sisältävä rikkihappo, -happo *s.* = ed.

nitroselluloosa *s.* hienontamattomana tavallisen puuvillan näköinen räjähdysaine, kemialliselta rakenteeltaan selluloosanitraatti, | Vahvem-min nitrattu n., pumpuliruuti 1, pyrokosyliini. Vähemmän nitrattu n., kolloidiumvilla 1, kolloidiumselluloosa, -lakka *s.* -ruuti *s.*

nitro|silkki *s. kut.* vähän nitratusta nitroselluloosasta valmistettu tekosilkki, -syylirikkihap-po *s. kem.* -tolueeni *s. kem.* tolueenia nitraamalla syntynyt yhdiste, -yhdiste *s. kem.* nitraamalla aikaansaatu orgaaninen yhdiste, | Useat n:et ovat räjähdysaineita, eräitä käytetään värien valmistukseen.

niuha¹⁰ *a.* -sti *adv.* 1. vähän jtk kuluttava, vars. huonosyömäinen, niukkaruokainen, | N. kahvinjuoja, N. syömään, N. [= vähän leikkaava] viikate, 2. *harv.* vihainen, äkäinen, tuima, | N. hevonen, virta, [Tamma] vetikin korvansa n:sti taakse päin WALTARI, -ruokainen *a.* vähä-ruokainen, niukkasyömäinen, -syömäinen *a.* = ed.

niuhossa *adv. harv.* hevosen korvista: luimus-sa, | -- äkeänä, korvat n., Valko seisoo KIVI.

niukahdus²⁴ *teonn.* < niukahtaa, | Nilkan, ran-teen, lonkkaniivelen n. Niukahduksen loitsu, luku, -lanka *s.* kansanomaisena parannusväli-neenä niukahtaneen jäsenen ympäri sidottava lanka, -luku *s.* niukahduksen loitsu.

niukahdut- tav:mmin niukaut-

niukahko^{1*} *mod.a.* < niukka. | N. ravinto.

niukahtaa^{2*} *v.* nyrjähtää. | Jalka n:aa. N:anut ranne. — *Kuv.* -- nujui viikkokausia, kunnes n:i hengiltä TOPPILA.

niukahut- tav:mmin niukaut-

niukalti *adv.* vähän, niukasti. | N. rahaa, ruokaa, vaatteita, aikaa. Riistaa oli perin n. Tietoja saatiin vain n. Metsää alkoi olla yhä n:emmalti.

niukanlainen^{3*} *a.* -laisesti *adv.* niukahko, niukanpuoleinen. | N. saalis. Toimeentulo oli n:laista. Rahaa oli n:laisesti. **-puoleinen** *a.* -sesti *adv.* = ed. | N. palkka. Metsää on n:sesti.

niukauttaa^{2*} *kaus.v. (rinn.)* niukah(d)uttaa < niukahtaa. | N. jalkansa.

niukentaa⁵ *v.* tehdä niuk(emm)aksi. | Ruoka-annoksia oli pakko n.

niukenta^{1*} *pass.v.* < ed. | Toimeentulon n:minen.

niuketa^{3*} *v.* = ed. | Kasvillisuus n:kenee pohjoiseen päin.

niukin naukin *adv. ark.* hädin tuskin, töin tuskin, nipin napin, niukuin naukuin. | Pelastui n. n. Ehdittiin junaan n. n. Ansiollaan hän tulee n. n. toimeen.

niukka^{10*} *a.* -asti *adv.* -kuus^{6*} *omin.* 1. vars. määrästä: vähälukuinen, vähäinen, pieni; riittämätön, vajavainen, heikko, huono, laiha;)(runsas. | N. eläimistö, kasvisto. N. ruokavalio. Liian n. ravinto. Elää n:issa varoissa, N:at kokoelmat. Luonnon n:at antimet. Sato jäi odotettua n:emmaksi, N. parrankasvu, lepo. Myöhäisen illan n. valo, Lain määräykset ko. asiasta ovat n:at. Romaanin yksipuolinen ja n. aatesisällys. Ravinnon, varojen n:kuus. N:asti viljaa, tavaraa, tilaa, aikaa. Ansaita n:asti. N:asti pukeutunut nainen. Teos on vain n:asti tunnettu. Voitti n:asti vastustajansa. -- joka n:asti kylvää, se myös n:asti niittää *ut.* 2. vars. mitoista yms.: vajaa, täpärä;)(kokonainen, täysi. | N. kapallinen. Matkaa on n. peninkulma. Asiasta on kirjassa vain n. rivi. Saavi oli n:asti puolillaan. 3. elinehdoista, taloudellisista oloista yms.: riittämätön, puutteenalainen, puutteellinen, köyhä, ahdas, huono;)(riittävä, yltäkylläinen, hyvä. | N. toimeentulo, Elämä oli kovaa ja n:kaa. Elää n:issa oloissa. Ansaita n. leipänsä. Sai maasta n:an elatuksensa. N. kukkaro. [Miksi] sitten eläme niin n:asti, jos kerran olemme rikkaita АНО. 4. kitsas, tarkka;)(tuhlaava, antelias. | Vähän antoi n. luonto, N. ruoassaan. -- harmaa ol' jo parraltansa, / n:emp' ehkä lauseisansa *CAJ. N:kahan olen ollut paloittelemaan ystäväyttäni KATAJA. 5. s:sesti *harv.* puute. | -- syömäneuvoista kun alkoi olla n. TITUS.

niukka- alkuosana lukuisissa -inen-loppuisissa poss. a:eissa; tätä yhd.-tyyppiä suositetaan us. vierasmallisen -köyhä-loppuisen sijaan (esim. happiköyhä — niukkahappinen).

niukka/eleinen *a.* -eleisesti *adv.* -eleisyys *omin.* N. esiintyminen. Kirjallijan sanonnan n:eleisyys. -happinen *a.* -suus *omin.* N. ilma, veri. -kasvinen *a.* -suus *omin.* N. autiomaa. -kasvuihenen *a.* -suus *omin.* N. peltö, aro. -lajinen *a.*

-suus *omin.* N. eläimistö, kasvisto. -lumiinen *a.* -suus *omin.* N. talvi. -metsäinen *a.* -syys *omin.* N. maasto. -ravinteinen *a.* -suus *omin.* N. kasvualusta. -ravintoinen *a.* -suus *omin.* -sanainen *a.* -sesti *adv.* -suus *omin.* N. mies. N. keskustelu, maininta, tiedotus. Lapidäärinen n. runo. Puhua n:sesti. -sateinen *a.* -suus *omin.* N. kesä. -satoinen *a.* -suus *omin.* N. lajike. -valoinen *a.* -suus *omin.* N. asunto. -vetinen *a.* -syys *omin.* N. joki, ylänkö.

niukuin naukuin *adv. ark.* = niukin naukin. | Voitti n. n. Oppi n. n. lukemaan.

niukut/taa^{2*} *v. puhek. leik.* -us^{6*} *teonn.* poistaa t. väärentää jk merkintä raaputtamalla. | Väärensä paperin n:tamalla E:n F:ksi.

nivja¹⁰ *s.* vahvahko virta (paikka), vuolle. | N:an pinnassa näkyy aina virtauksen aiheuttamia pyörteitä. Koskien välillä on tynnemmin virtaavia n:oja. Kihisevä, matala n. N:an niska. -- ylös noustessa saatiin soutaa vastaisia vesisiä, sauvoa n:oja ja koskia PAULAH.

nivaali⁹, -nen^{6*} *a. maant.* -suus^{6*} *omin.* ilmastosta: jolle on ominaista ikuinen lumi ja jää. | N. ilmasto.

nivaska¹⁵ *s. murt. ark.* kimppu, nippu, tukku. | Aika n. sanomalehtiä.

nivel^{5*} *s. 1. a. us. anat.* kahden t. useamman tav. keskenään liikkuvan luun t. ruston liittymäkohta. | Polvi, reiden ja säären välinen n. Olkapää on lapaluun ja olkaluun välinen n. Sormiluiden, nikamien väliset n:et. Varpaan viimeinen n. N:en muodostavat tavallisesti sileän nivelruston peittämät vastakkain liukuvat nivelpinnat ja rustoihin kiinnittyvä nivelpussi. Yksi-, kaksi-, moniakselinen n. Kireä n. Liikkuvat n:et. Ns. jäykkiä n:ia ovat saumat, rustoliitokset ja sideliitokset. Jäykistynyt, kankea n. N:en nyrjähdys, tulehtuminen. N. on mennyt sijoitetaan. — *Yhd.* kinner-, kinttu-, kyynär-, leuka-, lonkka-, nilkka-, niska-, olka-, polvi-, ranne-, sormin-, kierto-, laaka-, nasta-, pallo-, ratas-, sarana-, satulan-, keski-, valen. b. *kasv.* lehden t. lehtien kiinnekohta varressa; myös varren t. lehtiruodin (tav. turpea) kohta, josta kasvin taipumislake tapahtuu. | Varren n:et. Rukiin korren n:et. c. *tekn.* liitos, joka sallii yhdistämiensä osien keskinäisen liikkumisen; sarana. | Akselin, ohjauslaitteen n:et. Telaketjun osien väliset n:et. Konekiväärin patruunavyön n:et. Koneen n:et. N:istä taitettava metrimitta. Seinään erityisellä n:ellä kiinnitetty työlampun varsi. Harpin, säpin n. Kaarisillan, holvin n. 'kohta, josta silta, holvi liikkuu alustallaan t. jk sen osa jtak toista vasten'. — *Yhd.* haarukka-, kaksois-, kardaani-, kierto-, levy-, pallo-, sarana-, tappin-, etu-, harja-, takan. 2. kahden liikkuvan nivelkohdan, so. 1. ryhmässä määritellyn nivelen väli, jnk (tav. samanlaisiin) peräkkäisiin jakautuvan kokonaisuuden yksityinen osa, jäsen. a. Sormen n:et. Varpaan viimeinen, kynteen päättyvä n. b. Niveljalkaisten raajojen n:et. Heisimadon ruumis on muodostunut lukuisista litteistä peräkkäisistä n:istä. Hyönteisten takaruumiin rengasmaiset n:et ovat usein sulautuneet yh-

teen, c. Ketjun yksityiset osat, n:et. — *Kuv.* Sarjan n:et. Virkakoneiston eri n:et. Tapaan itseni yhtenä n:enä siinä ihmisjonossa, jonka toinen pää on asemasillalla *АНО. d. yhd.* Keski-, kynsi-, kärki-, lisä-, pääte-, tyvin.; rinta-, selkä-, vatsan.

niveljakseli *s.* 1. vars. *anat.* nivelen (ajateltu) akseli. 2. *tekn.* nivelikäs akseli. | Kardaaniakseli on n. -*eläin* s. N:met 'Annulata, nivelmadot ja niveljalkaiset'.

niveletön *kar.a.* -tömästi *adv.* Käsnejalka, n. raaja. Saronen n. korsi. N. kaarisilta. Osat liittyvät toisiinsa n:tömästi. — N. mato. Toukan n. ruumise.

nivelhaake *s. anat.* nikaman kaaresta molemmiin puolin ylös- ja alaspäin lähtävä haake, johon viereinen nikama niveltyy. | N:haarakkeita on jokaisessa nikamassa neljä. -**hankain** s. nivelikäs hankain. -**hiiri** s. *lääk.* nivelessä irrallaan liikkuva, kipuja aiheuttava rustokappale.

nivelikäs *poss.a.* -käästi *adv.* -kyyss⁶⁵ *omin.* N. raaja. Heinän n. korsi. Kaktuksen n. varsi. N. metrimitta, akseli, äes. — N. tuntosarvi. Kastemadon n:kyys. N. barokkityylinen kello-torni.

nivelinen *poss.a.* -syys⁶⁵ *omin.* N. korsi. N. kannatusjousi, akseli. N. telaketju. — *Yhd.* harva-, iso-, lyhyt-, norja-, pieni-, pitkä-, suuri-, vahva-, vankkan.; kaksi-, 6-- , tuhat-, monin.

nivelistö *koll.s.* Selkärangan n. Koneen n.

nivelittain *adv.* nivelten mukaan, nivel kerallaan. | Nivelmatojen elimet ovat järjestyneet n. Lidut katkeilevat n.

nivelittäinen *a. harv.* Tikapuuhermoston n. rakenne.

niveljalkainen *a. el.* jonka raajat ovat nivelikkäät, N. eläin. — *Tav. s:sesti.* N:jalkaiset 'Arthropoda, eläinkunnan runsaslajisin pääjako, kaksikykyisiä eläimiä, joiden ruumis on muodostunut tav. eri ruumiinosiksi ryhmitteistä jaokkeista ja joiden raajat ovat nivelikkäät'. N:jalkaisiin luetaan mm. äyriäiseläimet, käsnejalkaiset, tuhatjalkaiset, hyönteiset ja hämähäkieläimet. -**jäykistymä** s. *lääk.* nivelen jäykistymä, jäykistynyt nivel. | N:n hoito. -**jäykkyys** s. *lääk.* nivelen jäykkyys. | Potea n:ttä. -**karhi** s. *maat.* = niveläes. -**ketju** s. *tekn.* niveltappien toisiinsa liittämien metallilevyjen t. -kaistaleiden muodostama ketju, lamelliketju. | Polkupyörän n. -**kierukka** s. *anat.* eräissä nivelissä nivelpintojen välissä oleva kaarimainen rustolevy. -**kohta** s. Harpin, akselin n. Solmu, heinäkasvien korren paisuus n. -**kotilo** s. N:t 'Placophora, alkunilviäisten luokkaan kuuluva nilviäislahko'. -**kuolaimet** s. *mon.* kuolaimet, joiden suukappale on tehty kahdesta toisiinsa niveltävästä osasta. -**kuoppa** s. *anat.* kovera nivelpinta. | Olkaluun pallomainen yläpää niveltyy lapaluun n:an. -**kurouma** s. kahden nivelen rajana oleva kurouma. | Toukan n:t. -**kytkin** s. *tekn.* kahden erisuuntaisen akselin nivelenä käytetty kytkin, kardaani-kytkin. -**kärsäinen** *a. el.* N. hyönteinen. — *Tav. s:sesti.* N:et 'Hemiptera, hyönteislahko, johon kuuluvilla hyönteisillä on

nivelikäs pisto- t. imukärsä'. Luteet kuuluvat n:siin. -**laite** s. *tekn.* Leikkuukoneen terän n. -**leini** s. *lääk.* = nivelreumatismi. -**levy** s. *anat.* eräissä nivelissä nivelpintojen välissä oleva rustolevy. -**liitos** s. -**litu** s. *kasv.* yksisiemeniseksi kappaleiksi poikittain lohkeava litu.

nivelloida *v. -nti¹⁸ teonn.* 1. *maanm.* vaa(k)ita, punnita (korkeuseroja). 2. saatata samalle tasolle, tasoittaa. | Rapautumisen n:va vaikutus. Pyrkimys n. yhteiskunnan eri kerroksia. -**tuja** *1⁸ pass.v.* < ed. 2. | Sosiaalinen n:minen, yhteiskunnallisen tasa-arvoisuuden jatkuva lisääntyminen.

niveluu s. *el.* muilla selkärankaisilla paitsi nisäkkäillä: nieluurangan luu, jolla alaleuka niveltyy pääkalloon. -**ma**to s. N:dot 'Annelida, matojen pääluokka, liereä- t. litteäruumisia, keskenään samanlaisiin jaokkeisiin selvästi jakautuvia matoja'. N:toihin kuuluu mm. kastemato. -**monikulmio** s. *geom.* monikulmio, jonka kärkipisteissä on nivelet, joista sivut voivat liikkua. -**mäinen** *kalt.a.* -sesti *adv.* -syys⁶⁵ *omin.* N. liitos. N:istä osista koostuva ketju. -**nasta** s. *anat.* kupera nivelpinta. | Reisuun yläpään n. niveltyy lonkkamaljaan. Pääkallo niveltyy kahdella n:lla ensimmäiseen kaulanikamaan. -**neste** s. *anat.* = nivelvoide. -**nukke** s. nukke, jonka jäsenet liittyvät toisiinsa liikkuvien nivelin. | Marionetit, mannekiinit ym. n:et. -**ontelo** s. *anat.* rakomainen, nivelvoiteen täyttämä ontelo, jota rajoittavat nivelpinnat ja nivelpussi. -**osa** s. Hyönteisen raajan, lidun n:t. -**palkki** s. *rak.* usean tuen yli jatkuva, vapaasti taipuva nivelikäs palkki. -**pinta** s. *anat.* luun rustopäällysteinen, toista vasten niveltävä pinta. | Kupera, kovera n. Olkaluun yläpään pallomainen n. -**piste** s. *tekn.* nivelen kohta. | Palkin n:eseen vaikuttava rasitus. -**pussi** s. *anat.* niveltä ympäröivä sidekudoskalvo. -**pää** s. niveltävä pää. | Luun, akselin n. -**ren**gas s. Madon n:kaat. -**reumatismi** s. *lääk.* nivelissä esiintyvä reumatismi, nivelleini. | Krooninen, äkillinen n. N:n jäykistämät kädet. -**ruoto** s. *el.* nivelikäs ruoto. | Pehmeä n. -**rusto** s. *anat.* luun nivelpintaa peittävä rusto. -**sairaus** s. = niveltauti. -**side** s. *anat.* niveltä vahvistava, niveltäviä luita yhdistävä kudosside, ligamentti. -**solmu** s. *kasv.* heinäkasvien korren turvonnut nivelen kohta. | Rukiin korren n:t. -**suunnikas** s. *geom.* vrt. nivelonikulmio. -**särky** s. Reumatismin aiheuttama n. -**taive** s. Olka- ja kyynärvarren välinen n. -**tan**ko s. *tekn.* N:gonlla akseliin yhdistetty vipu. -**tap**pi s. *tekn.* niveltäviä osia yhdistävä tappi. | Nivelketjun n:t. N:in reikä. -**tauti** s. s. Tavallisimpia n:veja on nivelreumatismi. -**tuberkuloosi** s. *lääk.* -**tulehdus** s. *lääk.* nivelpussin sisäpintaa peittävän kalvon tulehdus. -**turvotus** s. Tulehduksesta johtuva n.

niveltä *1⁸ v. -västi adv.* 1. liittyä nivelellä jhk, olla nivelyhteydessä jhk, niveltää (2). | N. jhk. Olkaluu n:y olkapäässä lapaluuhun. Pääkallo n:y kahdella nivelnastalla ensimmäiseen kaulanikamaan. Luun n:vä pinta. Nivelkuoppaan n:vä nivelnasta. — Lamelliketjun osat liittyvät n:västi toisiinsa. N:vä akseli, varsi, aisa.

N:vä metrimitta. — *Kuv.* Tapaukset n:vät toisiinsa yhtenäiseksi sarjaksi. 2. jakautua niveliin. | Poikittain n:vä litu.

nivel[ää] v. 1. *tr.* a. liittää nivellellä jhk, asettaa nivelyhteyteen jnk kanssa. | N. akselin osat toisiinsa. Niveltapilla toiseen n:letty levy. Työvalaisimen varsi n:letään seinään. b. *harv.* jakaa niveliin. | N:letty barokkimainen kello-torni. 2. *intr.* nivelytä. | Alaleuka n:tää ohimoluuhun. Keskenään n:tävät nikamat. N:tävä luunpää. Olkaluun yläpään pallomainen, lapaluuhun n:tävä pinta.

nivel[vamma] s. Sijoiltaanmeno, eräs n. -vesi s. *anat.* = nivelloide. -vika s. -virna s. Coronilla, vars. Välimeren maissa kasvavia hernekasveja. -voide s. *anat.* nivelpussin täyttävä limainen neste, nivelneste, -vesi. | N. pitää nivelpinnat liikkaina ja vähentää niiden välistä hankausta. -voidekalvo s. *anat.* nivelpussin sisäkalvo. -väli s. *kasv.* kahden lähimmän nivelen väli, nivel (2). | Varren, korren n:t. Bamburuo'on n. Lyhyt, pitkä n. -yhtey[s] s. yhteys nivelen välityksellä. | Olla n:dessä jhk, jnk kanssa. Pääkallon ja ensimmäisen kaulanikaman välinen n. -aes s. *maat.* aes, jonka runko on tehty useista toisiinsa nivelytyistä osista, nivelkarhi;) (jähkyä aes. -äyräinen s. N:iset 'Arthrostraca', kuoriäyriäisiä, joiden eturuumiin jaokkeet ovat erillisiä'.

niverä¹² 1. s. *metsät.*; *syn.* nikara. a. visa. b. puu, joka eroaa visasta siten, ettei siinä ole ruskeita juovia; pienikiharainen laineikoivu. 2. a. *harv.* = seur. 1. | N. kohta, pinta.

niveräinen¹³ a.; *syn.* nikarainen. 1. laineikas, loimukas. | N. puunpinta. 2. *ain.* N. piipun-koppa.

niveräkoivu s. *metsät.*; *syn.* nikarakoivu. 1. visakoivu. 2. pienikiharainen laineikoivu. -muodostuma s. *metsät.* -piippu s. piippu, jonka pesä on tehty niveräkoivusta. | -- silloin sai vain sammaleen / n. täytteekeen *CAJ.

nivoja¹ v. -nta^{15*} *teonn.* nitoa, nioa, sitoa, kie-toa. | N. yhteen, kiinni. N. langalla, siteellä. Närelenkeillä n:ttu tukkipuomi. — Juurista n:ttu matto. Oksista n:ttu maja. -- tuvassa virsuja n:imme JÄRN. — *Kuv.* -- alkusointu n:so säkeitä toisiinsa TARK.

nivoo²¹ s. 1. *geol. maanm.* a. vaakasuora pinta, vedenpinta. b. korkeus, tav. merenpinnasta. 2. *tekn.* tarkka vesivaaka, libelli.

nivoonsiirtyminen s. *geol.* meren t. järven pinnan ja maankuoren suhteen muuttuminen pystysuorassa suunnassa.

nivoopinta s. tasa-arvopinta. 1. *fys. geol.* potentiaaliteoriassa pinta, jonka joka pisteessä potentiaalilla on sama arvo, tasapotentiaali-pinta. | Geoidi, maan n. 2. *mat.* vrt. seur. -viiva s. *mat.* avaruuskoordinaatistoon sijoitetun pinnan viiva, jonka pisteet ovat yhtä kaukana koordinaattitasosta, tasa-arvoviiva.

nivoutu¹⁴ *pass.* ja *refl.v.*, *tav. kuv.* < nivoa. | Tapahtumat n:vat toisiinsa. Säkeistöt n:vat laajemmissa kappaleissa koukeroivaksi runokudelmaksi TARK. Samaksi sävelalaksi n:via sävellajeja nimitetään toistensa rinnakkaisiksi

I.KROHN. — *Harv.* Oli turvallista n. junaan ja valtioon kiinni HEPOR.

nivukset¹⁶ s. *mon.* *tav.* mmin nivuset.

nivus[ajos] s. *lääk.* märkivä tulehdus nivustaipeen imusolmukkeessa. -aukko s. *anat.* nivustaipeen lihaksistossa oleva vatsanseinämän aukko, jonka läpi nivuskanava kulkee.

nivuset¹⁷ s. *mon.* 1. reiden ja vatsan rajaseutu, reisi-, nivustaipeen seutu; joskus: lantio. | Oikean-, vasemmanpuoleiset n. Seisoa n:iaan myöten vedessä. N:ia särkeä. -- alkoi kiinnittää leveää tuppivyötänsä n:illeen KATAJA. [Kun kapteeni] koetti uudelleen ottaa [Ingeä] n:ilta kiinni ja suuta antaa, niin silloin paukahti LEINONEN. 2. *murt.* pakarat, takamukset.

nivus[kanava] s. *anat.* vatsan etuseinämän läpi hieman nivussiteen yläpuolelta johtava kanava, jossa miehellä on siemennuora, naisella kohdun liereä side. -kohju s. *lääk.* kohju, joka on syntynyt nivusiin siten, että suolistoa on työntynyt nivuskanavan kohdalla ulos vatsanontelosta, nivusrevehtymä, -tyrä. -kuoppa s. *eläinlääk.* = nälkäkuoppa. -rauhanen s. *anat.* nivustaipeen imusolmuke. -revehtymä s. *lääk.* = nivuskohju. -side s. *anat.* suoliin etuhäärakkeesta häpyluun kyhmyyn ulottuva jännesyinen side. -taive s. *anat.* reiden ja vatsan raja, reisaive. -tyrä s. *lääk.* = nivuskohju.

njaa *interj.* epäroivän, harkitsevan myöntymyksen ilmauksena: mja, tjaa, no jaa. | Njaa, voisihan sitä ajatella.

N.N. merkintä, jota käyt. tarkoittamaan tuntemattoman t. tahallaan mainitsematta jätetyn henkilön etu- ja sukunimeä. | Tohtori N.N.

-nnainen¹⁸ (etuvok. sanoissa -nnäinen¹⁹; *rinn.* *harv.* -ntainen²⁰, -ntäinen²¹) verbaalinen nimenjohdin, jolla muodostetaan: 1. ensimmäisen teon tulosta merkitseviä s:eja; johdannainen, liitännäinen, punonnainen. 2. a:eja: kannannainen, luontainen, näennäinen, olen-nainen, perinnäinen, satunnainen, synnynnäinen, teennäinen.

no *interj.* (*rinn.* us. noh, noo, nooh) käyt. *tav.* lauseen alussa t. jnk sanan edessä varsinaista merkitystä vailla olevana aloitus-, täyte-, vahvistussana; on *tav.* painoton, mutta saat-taa vars. kysyvänä t. kehottavana yksin esiin-tyessään olla vahvasti painollinenkin; käyttö-ryhmät vaikeasti erotettavissa. 1. ihmetystä, ihailua, kyllästymistä, sadattelua, halveksimis-ta yms. merkitsevien ilmausten yhteydessä. | No on siinä kokoa! No kaikkea sitä kuulee-kin! No se nyt vielä puuttui! No jo nyt on piru! No, johan nyt on ihme, jos ei --. No älä hitossa! No voi minun päiviäni! No ovat ne nuo herrat! No on sinäkin muka mies! | Kalle pääsee kouluun. — No nyt! | No saakeli! No voi sun seitsemän seppää poikineen LEHT. 2. us. muiden *interj.* iden täydennyksenä. | No terve terve! No hei sitten! No päivää ja terve-tuloa! No voi sitä ressu! 3. (*tav.* painollise-na) ilmaisemassa äkillistä, us. ihmettelyä he-rättävää huomiota. | No! johan sinä tulit, | Mutta kuinka äitisi jaksaa? No, nyt sieltä nä-kyy kaupunki äho. | No! Mitä tuo on? Malka-

mäen muori! **SILL.** 4. kysymyksissä, a. No, kuin-
kas kävi? No hyvinkös teillä voidaan? No, mil-
täs tuntuu? No mikä sille nyt tuli? No kuka
se sitten olisi ollut? b. yksin painollisena: ky-
syvänä, selitystä odottavana vastauksena toi-
sen sanomaan. | Kuulehan! — No? | Matti!
— No? | Olen niin onneton! — No? | Arvat-
kaapa kuka tuli. — No? | Luulit kai mi-
nun olevan iloinen, mutta en ole oikein.
— No? kysyi Helena kättä puristaen koro.
c. vetoavasti. | No, mitäs minä jo sanoin! No
entäs nyt? 5. myöntymystä, toisen mielipitee-
seen yhtymistä merkitsevissä ilmauksissa. | No
tule, jos mielesi tekee. | Saanko toisen kupin?
— No tottahan! | "Saanko jäädä taloon?" —
"No jo toki" **KATAJA.** No niin niin. No onhan se
niinkin. No se on varmaa! No olkoon niin
kuin haluat. | Eipä olisi kannattanut tulla
tänne asti. — No ei. | "No, sehän sopii!" huu-
datti hira Lind illoissaan **AHO.** 6. edeen liit-
tyen vakuutuksissa yms. | Onko hän rikaskin!
— No aivan varmaan! | No tuohon käteen!
No jo uskon, että hän on pystyvä mies. | Te
olette ollut taistelussa? — No helekkarissa...
KIANTO. 7. kehotuksissa; myös yksin painolli-
sena. | No alahan jo joutua! | Menehän edeltä!
No! | No pian nyt! No, Pekka, mitäs sinulle
kuuluu? No Liisa, nyt on sinun vuorosi! --
otti ohjekset ja kimautti hevoselle: no! **SILL.**
8. vars. toistettuna ilmaisemassa (tav. lievä)
kieltoa, varoitusta, moitetta, varoitavaa, hil-
litsevää, rauhoittavaa kehotusta yms.; us. =
so. | No no, älähän mahdottomia juttele! No
no, tohtori! No no, so so, olkaa hiljaa! No no,
jo riittää! No no, älähän itke! No no no, ei
ruveta riitelemään! No mutta Pekka! "No,
no!" rauhoitteli Utela **LINN.** 9. us. siirryttäessä
puheessa t. kerronnassa toiseen asiaan; jos-
kus liittämässä jtk uutta edelliseen. | No, sit-
ten sattui niin, että --. No, kuinka ollakaan,
tapahtui että --. No, annahan olla, eukko
kuolikin. No, kului muutama päivä. No, ukko
yritti ja yritti. No, olipahan miten oli, minä
ainakin --. No, tuumasta toimeen. No, usko-
koon kuka haluaa. No, kun eukko ehti hätään,
lehmä olikin jo kuollut. No, siitä ei sen enem-
pää. | Ostetaan sika. — Ei. — No lammas sit-
ten. | Mistäs minä nyt sitten kertoisin? No
minä kerron vaikka tästä Kenoveevasta **AHO.**
10. muita tapauksia. | No nyt sitä päästään
pian kyntämään. No se kuuluu Iivarikin sit-
ten kuolleen. Mitä ne nuo vilkatteet ja aurain
kärjet ja lapiot ja kuokat — no, niitä hän tie-
tysti voisi tehdä sivutoinaän **AHO.** Ahaa, no
rekikeli tästä ainakin saadaan **KIANTO.** — No,
nyt lähdetään. No mikäs, hyvähän se on. No
hyvä on! | Vedetään yht'aikaa. No nyt! | En
ymmärrä. — No mutta onhan se aivan selvä
asia! | Tuletko? — No en oikein tiedä. | Se oli
... se oli ... no, nyt minä sen jo muistan!
LINN. No ei tänne tulla, kun minä sen sanon
SILL. 11. no niin a) muusta lauseyhteydestä ir-
rallisena toteavana t. jnklaisten palaamisen
aikaisempaan t. siirtymän uuteen asiaan muo-
dostavana ilmauksena; us. = palatakseni
asiaan. | No niin, mihinkäs jätmekään? No

niin, leikki sikseen. No niin, se siitä. No niin,
koska hän tahtoo, niin saakoon **AHO.** b) vetoa-
vasti, toteavasti, kehottavasti tm. | No niin,
siinä sitä ollaan! No niin, mitäs minä sanoin.
No niin, alahan joutua! — *niin no* us. ilmaise-
massa vastahakoista myöntymystä, vastaha-
koisesti myöntävää toteamusta tms. | Niin no,
tavallaan kylläkin. Niin no, saattaahan se olla
hyväkin. Niin no, se on oikeastaan ihan sama
asia. Niin no, mitäpä se oikeastaan minulle
kuuluu. No, niin no, tulkoon sitten **AGAPETUS.**
-- näkyväistä ei ollut paljoa jättänyt. Niin
no, pientä siellä, pientä täällä **KARHUM.** — *no*
jaa (ark.) harkitsevaa t. suopeaa myönty-
mistä ilmaisten. | No jaa, menehän se mu-
kiin. Naiset asianajajina — no jaa, miksikäs
ei. No jaa, eipä hullumpaa.

n:o lyh. numero. | Juna n:o 71. Aloitamme n:os-
ta 6. Soittakaa n:oon 37450.

noblessi^o s. 1. aateli, ylhäisö, hienosto, "kerma". |
Seudun, paikkakunnan, kaupungin n. 2. mie-
len jalous, arvokkuus. | Ritarillinen n. -- säi-
lyttänyt saman koskemattomuuden, saman n:n,
mikä lyyrikoilta aina helpommin häviää kuin
epiikan ja dramatiikan objektiivisemmilta
edustajilta **KOSKENN.**

noen harmaa a. -värinen a. myös ~.

noet^a v. tartuttaa nokea jhk, tehdä nokisek-
si. | N. kasvonsa. Nokesin sormeni uunin suus-
ta. Katsoa aurinkoa n:n lasin läpi. Nokeava
liekki. Ruskohiili palaa n:en.

noet^{on} kar.a. -tomuus^o omin. < noki. | N. tu-
lipinta. — N:onta viljansiementä.

noettu^a v. nokeutua. | N:nut seinä, ikkuna.
-- iski n:neen kepinpään kantta vastaan
TALVIO.

nogailai^{nen} s. N:set 'Kaakkois-Venäjällä,
Kaukasuksen pohjoisrinteillä ja niiden edus-
talla olevilla aroilla asuva tataarikansa'.

nogaitataari s. = ed.

noh interj. = no. 1. (painollisena) ilmaisemassa
äkillistä, us. ihmettelyä herättävää huomiota. |
Noh, siinähan sinä jo oletkin! | Noh! Mitäs
tuo on? Noh, kah, osaan se aho. 2. kysymyk-
sissä, a. Noh, kuinkas kävi? Noh, mihin sellai-
nen kiire? b. painollisena yksin: kysyvänä, se-
litystä odottavana vastauksena toisen sano-
maan. | Kuulehan, Pekka! — Noh? | Tiedät-
kö, kuka hän oli? — Noh? c. vetoavasti. | Noh,
enkös sitä jo sanonut! 3. myöntymystä, toi-
sen mielipiteeseen yhtymistä merkitsevissä
ilmauksissa. | Noh, otahan, jos mielesi tekee.
Noh, onhan se niinkin. Noh, olkoon menneek-
si. 4. kehotuksissa; myös yksin painollisena. |
Noh, ota nyt! Noh, jouduhan jo! Tamma vaol-
le, noh! Noh, mennääs nyt vähän tonne ol-
kiin lämmittelemään **SILL.** 5. (us. toistettuna)
ilmaisemassa (tav. lievä) kieltoa, varoitusta,
moitetta, varoitavaa, hillitsevää, rauhoittavaa
kehotusta tms. | No noh, älähän suutu! Noh
noh, annahan olla! 6. us. siirryttäessä puhees-
sa t. kerronnassa toiseen asiaan; joskus liit-
tämässä jtk uutta edelliseen. | Noh, sattupa
niin, että --. Noh, olipahan miten tahansa,
--. Noh, tuumasta toimeen: --. Noh, se siitä.
Noh — oletpa sinä lapsiparka sentään luke-

maan oppinut sll. 7. muita tapauksia. | Noh, itseä hän asian parhaiten tiennee. Noh, ehkä ei tuntenut hän lintua kivi. Noh, nyt ei enää muuta kuin pane silmus kaulaan! KALLAS.

nohova¹³ a. murt. -sti adv. runsas, runsaahko. | N. saalis. Punnitisi oikein n:sti.

noi pron. murt. puhek. nuo.

noidan juoma s. noidan valmistama taikajuoma, noitajuoma. -**kattila** s., tav. kuv. sekavasta, myllertävästä kaaoksesta; hiidenkattila. | Meri myllersi kuin kiehuva n. Yhä uusia joukkoja lähetettiin suurtaistelun n:an. -**kehä** s. kuv. tilasta, josta ei ole pääsyä, taikakehä. | Joutua n:än. Seikkailupolitiikan turmiollinen n. -- kiertänyt teoriain ahdasta n:ä ak. -**lukko** s. kasv. Botrychium, Ophioglossaceae-heimoon kuuluvia saniaisia. -**nuoli** s. 1. noidan ampuma nuoli; sellaiseksi t. sellaisen aiheuttamaksi kuviteltu ilmiö. | Varo, ettei hän [tietäjä] ammu n:ta sydämeesi! LEINO. Palava, kirkas n. N:ten ajateltiin kulkevan tuulispäisä ja aiheuttavan tauteja ja muuta pahaa. -- n:ia kuin tulisia käärmeitä lenteli lakkaamatta ristiin, rastiin ilmassa huimaavan päämme yli kivi. — Kuv. Kiitä, menee kuin n. 'nopeasti'. 2. lääk. lihasreumatismiin t. venähdynksen aiheuttama (yl. äkillinen) kipu tav. selän lihaksissa. | N. iski selkään. -**puku** s. Samaani käyttäjä erikoista n:ia. -**tuli** s. aaltoilevassa merenpinnassa pimeällä havaittava planktoneliöiden aiheuttama valoilmiö, veden-sähky.

noik ata¹³ v. ark. -kaus¹⁴ teonn. 1. nyökätä, antaa pään nyökkäyksellä jk merkki. | N. huomenta. -- pappi n:kaa päällään ystävällisesti ja käskäe istumaan alko. 2. sanoa pisteliäs sana, tehdä yliolkainen huomautus t. vihjaus. **noin demonstr. adv.**, joka viittaa jhk puhujan kannalta paikallisesti t. ajallisesti (suhteellisen) loitolla, mutta havaittavana olevaan; vrt. näin, niin.

1. a. v:n ohella viittaamassa puhujan (loitolla itsestään) välittömästi havaitsemaan (t. ajattelemaan) tapaan, tilaan, asiaan, olosuhteisiin: tuolla tavalla, tuolla lailla, tuohon tapaan, tuolla tavoin, keinoin, tuossa tilassa, tuolla kannalla, tuollaan, tuolleen, tuoltaan. | Älä tee n. 'sillä tavalla kuin puhuja näkee puhuteltavan t. jkn muun tekevän'. Sitten hän pani silmänsä kiinni, n., aivan kuten sinä nyt. Asia ei voi olla n. N. ei voi jatkua. Nostakaa varovasti, kas n.! Hyvä n:kin. Kumarra kauriisti — n.! N., lakki päähän ja kintaat käteen. Sanan virkko, n. nimesi KAL. Kun minä nyt näen sinut n. [= tuollaisena], niin minä ymmärrän LINN. — **noin ikään** (myös ∪) tuolla tavalla, noin. | Hän on seisonut n. ikään [alasti] edessäni? AHO. Emäntä silmäili Siljan vaatetusta, — n. ikään, että miten niillä hameilla oli yö eletty sll. b. ed:een liittyen: **noin kohan** aloittamassa kysymystä t. arvelua, jonka todenperäisyyteen t. toteutumismahdollisuuteen puhuja suhtautuu epäillen: tokkohan, niinköhän, näinköhän. | N: kohan tuo nyt meni kokonaan? N: kohan häipyisi haikeaksi muistoksi vain KARHUM. c. vars. **puhek.** (us. kä-

dellä tms. jhk loitommas viitattaessa) vahvistavana tuo, tuolia, tuossa yms. sanojen jäljessä. | "Ketä tarkoitat?" — "Tuota n." | Saanko tuollaisen n.? Hän asuu tuolla n. Asetetaanpas kaappi tuohon n. Tuolla tavalla n. -- puukko on tuolla seinän raossa, tuolla n. PÄRVÄR. Menette tuonne n. ja kysytte Kempaisen muorin mökkiä talvio. — Erik. **tuota noin** harkintaa, miettimistä, epäarointia ilmaisemassa. | Tuota n., mitäs minun pitikään sanoa. Tuota n., en nyt oikein tiedä. Merkitsikö nyt niinkään paljon, jos joskus poikkesi ... tuota n. — soh, Polle! — poikkesi moraalin polulta ...? JÄRVENT. d. **puhek. kiert.** päästään vialla t. humalassa olevasta. | Eikö hän ole päästään vähän n.? Taisit itsekkin olla aika tavalla n. e. tav. painollisena: **noin vain** ilman muuta, muutta mutkitta, niin vain. | Ei täältä n. vain lähdetä. Kaupunki vallattiin n. vain. N. vain suoralta kädeltä. Kuka nyt pystyisi n. vain maksamaan semmoista summaa. Ei sitä n. vain kannata poiskaan heittää. Oppi koko konstin n. vain, ihan itsestään. Hän saattoi tehdä kepposen ihan n. vain JÄRVENT. f. painottomana vaila varsin. merk:ä antamassa sanonnalle epämääräisyyden, ylimalkaisuuden, lievyiden tms. sävyä; vrt. seur. | N. yleisesti puhuen. N. summittaisesti määriteltynä. N. sattumalta. N. kautta rantain. N. vain huvikseen, leikillään, kokeeksi. N. vain harrastelijana. Teki sen n. tietämättään. -- se tapahtuu suotta, n. vain ilman aikojaan AHO. -- oli seurannut miesten keskustelua n. vain toisella korvallaan KAUPPISH. On tullut tavaksi meillä muistaa Elias Lönnrotia n. vain ylimalkaan kansallissankarina LEINO. -- kävelee, n. vain pyhäisen aikansa kuluksi sll. — **noin niin kuin** us. lieventävästi: vähän niin kuin, tavallaan (niin kuin), muka, näköjään, näet niin kuin. | N. niin kuin kokeeksi, leikillään, huvikseen. Eikö hän ole vähän n. niin kuin löylynyömyä? N. niin kuin jotakin sanoakseen. -- tassuttelee pihalle, n. niin kuin tietämättä minne menee sll. -- piti jäädä kotosalle n. niin kuin isännöimään HAARLA. -- n. niin kuin liioitellen puhuen M. RAPOLA. -- minun siis n. niin kuin tavallaan täytyy asettua puoltamaan lakkoo R. RAUANHEIMO. — **noin ikään** (myös ∪) vihjaavasti us. = ed. | Ottakaahan ensiksi, kun olette n. ikään arvokkaampi. -- ei hän tänään katsonut ketään silmiin, vaan sanoi sanottavansa n. ikään mennessään sll. -- kulta-
rahan painuessa kouraan, n. ikään etumak-
suksi miesten syömisistä LEINONEN.

2. painollisena (vrt. 1.f) a:n, adv:n, lukumäärää ilmaisevan pron:n t. harv. laatua, tilaa tms. ilmaisevan s:n edessä jhk puhujan (loitolla itsestään) havaitsemaan viitaten osoittamassa ominaisuuden, määrän, tilan tms. astetta: tuossa määrässä, määrin, tuossa asteessa. | Onko hän tosiaankin n. ruma! En huoli n. huonosta. Ei häntä olisi n. kieroksi luultu. Olisinpa n. terve kuin sinä! N. pieni lintu. N. tavattoman hieno. N. perin suomalainen. En jaksa syödä n. paljon. Osaatko koko läksyn n. hyvin? Onko teillä n. kiire?

3. (*lyh. n.*) määrää osoittavan ilmauksen edessä: suunnilleen, osapuilleen, likimain, likimäärin. | N. kymmenen henkeä. Väkiluku n. 6.000. N. 6 kg. N. 4 m:n pituinen lauta. N. 10 km:n päässä. N. neljäs palkasta. Luki n. sivun verran. Pakkasta n. 20 astetta. N. 50-vuotias mies. N. vuonna 1500. Kello oli n. 9. N. vuoden kuluu. Juhannukseen oli n. viikko. Viivyn n. puoli tuntia. Alkoholipitoisuus n. 15 %. N. 5 kertaa vuodessa. N. kahdeskymmenes. N. maaliskuun puolivälissä. N. sinun pituisesi. -- kyllä minä n. sinnepäin tiedän **LEINO**. — N. kymmenisen päivää → kymmenisen päivää tai n. kymmenen päivää. N. satakunta → satakunta tai n. sata.

noinikään *tav. &*; ks. *noim 1.f.*

noinpäin *adv. par. &*.

noita¹⁹ *s. 1.* henkilö, jolla uskomuksen mukaan on yliluonnollisia kykyjä, esim. taito käyttää loitsuja ja taikoja, asettua yhteyteen henkivoimien (paholaisen) kanssa; vars. luonnonkansojen ja menneiden aikojen tietäjästä; vrt. maagi, poppamies, samaani, taikuri, tietäjä, velho. | Lapin n. Pohjolan n:dat. N:dan kirot. Loveen lankeamalla n. etsi tietoja kaukaisilta seuduilta, jopa manalastakin. N:tien luultiin ratsastavan luudalla Hornaan, 1600-luvulla n:ia poltettiin roviolla. Jos mieheensä tahi naisessa on n:dan eli tietäjän henki, niin he ovat totisesti kuolettavat, he ovat kivitettävät vrv. — N:dan kattila, nuoli, *tav. &*. 2. *kuv. a. halv.* vars. vanhasta, rumasta naisesta. | Mokomakin vanha n. b. ihailen taitavasta t. valloittavasta ihmisestä. | Pikku n. Olet oikea n.!

noita-akka *s.* N:oja esittävä pääsiäiskortti. — *Kuv. halv.* Hänen vaimonsa on oikea n., ruma ja ilkeä.

noitais²⁴ *mom.v. -u² teonn.* (< noitua) sanoa kirosana, kirotta. | "Perhana!" n:i isäntä. Mehevä n:u.

noita juoma *s.* taikajuoma. **-juttu** *s.* oikeusjuttu noituudesta syytettyä vastaan. | Vielä 1700-luvulla tavataan n:ja. 1600-luvulla nostettiin n. erästä Turun professoriakin vastaan. **-keino** *s.*, *tav. mon.* taikakeino. | Tietäjän n:t. Turvautua n:ihin. Koettaa n:illa voittaa jkn rakkaus. Aijät suojelevat n:illa kuorman sa varkailta. **-konsti** *s.* = ed. | Erilaiset n:it. Koko kylä luuli Jaakon oppineen n:oja. **-luku** *s.* loitsu. | Ja Keppi-Saara puhuele itsekseen, n:ja lukee **TALVO**. **-mainen**²⁸ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* us.: salaperäinen, teinomainen. | N. mies. Hänessä on n:sta käskijäntahtoa. N:set puut **-pussi** *s.* pussi, jossa noia säilyttää taikakalujaan. | Keräsi n:in kuolleiden luita. **-rovio** *s.* rovio, jolla noituudesta kuolemaan tuomittu poltettiin. | N:t rohuisivat pitkin maata. **-rumpu** *s.* rumpu, jota noita käyttää arpomiseen t. jota pörrytämällä hän pyrkii huumaantumaaan päästäkseen tässä horroksillassa henkien yhteyteen, (arpa)kannus | Kumeäänäinen lappalaisen n. N:pua pörrytäkseen tietäjä lankesi loveen. Jumalien tahdot tiedusteltiin n:mulle. N:mun kalvoon on toisinaan piirretty maailmanpuu. **-sapatti** *s.* paholaisten ja noitien hurjat juhlat, joihin

noitien kuvitellaan kokoontuvan määrääkoina, esim. pääsiäisen tai toukok. 1. p:n vastaisena yönä luudilla, pukeilla ym. ratsastaen. **-sa/tu** *s.* N:dun sankaritar. Pelottava n. Kerätoja n:tuja. **-tarina** *s.* **-tempu** *s.*, *tav. mon.* = noitakeino. | Haltijoita taivuteltiin n:uilla. Pahansuovat ihmiset saivat aikaan tauteja ilkeillä n:uillaan. Kirke muutti n:uillaan Odysseuksen seuralaiset sioksi. **-tuomio** *s.* N:t langetettiin hatarin ja mielivaltaisin perustein. **-ukko** *s.* N. teki pahoja karjalle ja ihmisille. **-usko** *s.* usko noitiin. | Lappalaisten n. on iki-vanhaa. N. oli yleinen valistuneidenkin keskuudessa. **-uskonto** *s.* Lappalaisten muinaisuskonto oli n:a. **-vaimo** *s.* **-vaino** *s.*, *us. mon.* noitiin kohdistuva vaino. | 1300—1700-luvun n:t. N:jen aikana Suomessa tuomittiin 50—60 henkilöä kuolemaan. **-voim/a** *s.* noidalle ominaiseksi kuviteltu yliluonnollinen kyky. | Vanhassa testamentissa n:ia pidetään aivan todellisina. — *Kuv.* taikavoima. | Ilmassa oli salaperäistä n:aa. Siinä oli n:ia pelissä. **-äm-mä** *s.* N:ät tunkeutuivat näkymättöminä ehtooyöllä navettaan lampaita keritsemään. -- parhaan osan hän itse pitää, vaikka sitten sataisi vanhoja n:ia **ALKIO**. — *Kuv. halv.* Mokomakin vanha n.!

noitu/a^{1*} *v. 1.* taikoa, lohtia. | Noiduttua lihaa ei ihminen voinut syödä. Joku oli n:nut karjan petojen suuhun. — *Kuv.* Tämä on kuin noiduttua! Kuin n:malla he olivat rakentaneet kodan. Noiduttu kehä 'noidankehä'. Olemme kiertäneet kuin noidutussa ympyrässä pääsemättä pois. 2. kirotta, kiroilla, mailla, sadatella. | N. naapuriaan. N:u elämän viheliäisyyttä ja ihmisten petollisuutta. Rupesi kirkkumaan ja n:maan niin, että tuvan katto täräisi. "Tämäpä nyt pirua on", n:i haudankaivaja **HAANPÄÄ**.

noituilla²⁰ *frekv.v. -u² teonn.* < ed. | Ukko järkeilee, mittailee ja n:ee.

noitu/s⁶⁵ *s.* taikuus, magia. | Harjoittaa n:tta. Inkvisition ajoilla lentämistä pidettiin n:tena. Saksalaiset kirjanpainajat aiottiin tuomita n:desta. Mutta siellä oli yksi mies, Simon nimeltä, joka siinä kaupungissa ennen n:den virkaa piti vrv. — *Kuv.* Hänen silmissään oli n:tta. Nöyryyttävä asema painoi häntä kuin n.

noja¹¹ *s.*; nojalla, nojallaan, nojassa, nojissa ks. erikseen. 1. tuki. | Tuolin n. 'selusta'. Istuimen n. Kirjat ladotaan pystyyn kahden n:an väliin. Kaarien n:ina on yksinkertaiset seinissä tai pilareissa olevat konsolit. Emakon makuupaikalle pitäisi laittaa n:at porsaiden suojaamista varten. — *Yhd.* jalka-, käsi-, selkän. 2. *voim.* noja-asento — *Yhd.* etu-, haara-, koukku-, kulma-, kyykky-, makuu-, oiko-, poikki-, polvi-, sivu-, vapaan.

nojaa *interj.* *tav. &*; ks. no 11.

nojaamat/on²⁷ *kielt.a.* < nojata. — Vars. sot. N. [= avoin] sivusta. Tehtäviä, joissa joukkue on n.

nojaantua^{1*} *refl.v.* = nojautua.

noja-asento *s.* Heittäytyä mukavaan n:asentoon sohvaan, nurmikolle. — *Voim.* asento, jossa voimistelijan painopiste käsiin nojaten

on tukipisteen yläpuolella, noja. | Yhdistetyt noja- ja riipunta-asennot. N:asennoissa kyy-nänpää on kämmenen yläpuolella. -heilahdus s. voim. -hyppy s. voim. Permanto- ja teline-hyppy jaetaan vapaisiin hyppyihin ja n:ihin. nojaillla²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < nojata. | N. seinään, pöytää vasten. N. kyy-nänpäällä pol-viinsa. Lapionvarteen n:evia työmiehiä.

-nojainen²¹ a. 1. poss. Korkea-, matalan. 2. rinn. -nojainen. | Etu-, takan.

nojaistunta s. voim. N:istunnassa nojataan taaksepäin käsiin, jotka tukevat lattiaan. -liike s. voim. permanto- t. telineliike, jota suoritetaan vartalon painopiste on tukipisteen yläpuolella.

nojalla, -ta, -le *postp.* gen:n ohella. 1. *konkr.* jhk tukien t. tuettuna, jnk varassa; tav:mmin nojassa. | Räystään n:le pystytetyt tikapuut. Kirjallija katselee siitä veräjän n:ta asumusta sll. 2. *abstr.* a. jnk varassa, turvin; tav:mmin nojassa. | - - vartunut täällä lihan ja ruisleivän n. krvi. b. perusteella. | Luvun, käs-kyn, sopimuksen, valtuuksien, lain n. Edellä mainittujen syiden n. Tutkimusaineiston n. tehdty päätelmä. Tiedän sen kokemukseni n. Sen n., että - - . Peri avioliittonsa n. koko tilan. Vanhan toveruuden n.

nojalla(an, -e(en *adv.*; rinn. *harv.* nojallaan. 1. jhk nojaamassa, jnk varassa. | Pyssy n. ai-taa vasten. Istuutui mukavasti n:een vaunun nurkkaan. 2. kallellaan. | Petäjä on n. järvelle päin.

nojallinen²² *poss.a.* N. sohva, penkki.

noja puulike s. voim. -pu²³ *ut s. mon. voim.* te-line, jossa tolppien varassa on kaksi yhden-suuntaista aisaa. | Voimistella n:illa. -seisonta s. voim. seisonta telineeseen käsin nojaten. — Yhd. kyljin-, päin-, selinn.

noja:ssa, -sta, -an. I. *postp.* gen:n ohella. 1. *konkr.* jhk tukien t. tuettuna, jnk varassa. | Istua pää käden n. Kivijalan n. oleva raken-nus. Päälysrakenne tehdään pilarien n:an. Kiisa laskeutui kääpäliensä n:an. - - sauvani n. seison *MANN. 2. *abstr.* a. jnk varassa, turvin. | Koko eläminen on pienen palkan n. Verotus on suunniteltu tuloveron n:an. Ei jäänyt yhden neuvon n:an. Joutua, jäädä oman onnensa n:an. On kokonaan sattuman n., tullaanko oikeihin johtopäätöksiin. Runo löytyi aivan sattuman n. 'sattumalta'. b. *harv.* perusteella, nojalla. | - - se etuoikeus, jonka hän alkunaisen kiinnityksen n. on saanut lk. II. *adv.* (rinn. -nojossa) yhd:n jälkiosana. | Etu-, takan.

noja ta²⁴ v. -us²⁵ *teonn.* I. *intr.* 1. nojautua. a. olla (antaa painonsa olla, pitää oma painonsa) jnk tuen t. alustan varassa, tukeutua. | N. seinään. N:si kädellään pöydän reunaan. N. raskaasti, kevyesti jnk rintaa vasten. Roo-malaiset aterioivat n:avassa asennossa maa-ten. Voimakas n:us käsillä kohontapuuhan. Sukset pystyssä seinää vasten n:amassa. Kaksi toisiinsa n:avaa pylvästä. Ammuttaessa pys-syn perä n:sa olkapäähän. Akselin alapää n:sa teräsalustaan. Niskahirret n:avat joko suo-raan maahan tai jalkahirsiin. b. *kuv.* = nojau-

tua 2. | Kansan luottamukseen n:ava edus-kunta. Maalaisliiton ja ruotsalaisten eduskun-taryhmiin n:ava hallitus. N. lakiin. Tehtyyn päätökseen n:ten anomme, että - - . Tapaus, johon vastustajat syytöksissään n:sivat. N. omiin kokemuksiinsa, asiantuntemukseensa. N. vieraisiin esikuviiin. Uusi, alkukieleen n:ava käännös. Laajoihin lähdetutkimuksiin n:ava teos. Tekotavaltaan Canthin "Anna Liisa" n:a Ibseniin. Omalaatuiseen mielikuvitukseen n:ava huumori. c. *sot.* N:ava [= vierusjouk-koon, linnakkeeseen, maastoesteeseen tms. siitä tukea saaden ulottuva;] (avoin] sivusta. Ar-meijan vasen sivusta n:si pieneen kukkulaan. 2. *harv.* olla kallellaan eteen- t. taaksepäin, kallistua. | Tuoli, jossa on taaksepäin n:ava selusta. II. *tr.* 1. antaa jnk (painon) olla t. pitää jk (jnk paino) jnk tuen t. alustan va-rassa, tukea. | N. selkä(ä)nsä uunin kylkeen. Seistä kättään seinään n:ten. N. päättään kä-siänsä, jnk rintaa vasten. Älä n:a kyy-nä-päitäsi pöytään! Ratsastaja n:a jalkansa ja-lustimiin. 2. *sot.* vrt. I.1.c. | Oikean sivustan Armfelt n:si metsäkelekkeseen.

nojateline s. voim. voimisteluteline, jolla suori-tetaan nojaliikkeitä.

nojaton²⁶ *kar.a.* N. tuoli, penkki, pulpetti.

nojatuoli s. tav. pehmustettu tuoli, jossa on selkä- ja käsinojat; vrt. laiskanlinna. — Yhd. nahka-, telttan.

nojautu a²⁷ *refl.v.* < nojata. 1. vrt. nojata I.1.a. | N. sauvaan, lapioonsa, aitaan. Istui kyy-nänpäät polvia vasten n:neina. Väsynyt lapsi n:u äidin rintaan. N. jnk käsivarteen. Hevo-nen n:u kevyesti kuolaimiin. 2. *kuv.* pitää jtk perustana, perusteena, todistena, mallina, lähtökohtana tms., olla jnk perusteen varassa, perustua; turvautua, nojata. | Eduskunnan enemmistöön n:ava hallitus. Lakiin n:va toi-menpide. Oikeaan käsitykseen n:va periaate. Komitean kannanotto n:u kestävämmiin pe-rusteisiin. Asiakirja, johon velkomas n:u. Edel-liseen sääntöön n:en saada: - - . Opetuksen tulisi n. oppilaille tuttuun ainekseen. Uudis-sanat tulee n. entiseen kielenkäyttöön. Toi-meentulomme n:u suureksi osaksi metsävaroi-hin. Lehtien levikki n:u tilauksiin. Monet tekstiilitaiteilijamme n:vat kansanomaisiin sommitteluihin. Turvaa Herraan kaikesta sy-däimestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärryk-seesi vt. 3. *sot.* vrt. nojata I.1.c. | Mereen n:va sivusta. 4. taivuttautua t. kallistua (us. jnk tuen varassa). | N. ulos ikkunasta. Istua eteenpäin n:neena. - - taaksepäin n:vat savu-torvet AHO. - - istui hiukan n:neena hänen puoleensa IVALO. - - Mikko vaistomaisesti n:i taaksepäin välttääkseen [uunin suusta heh-kuva] liikaa kuumuutta z.JAAKKOLA.

noji:ssa, -in *postp.* *harv.* nojassa. | - - ranta-aittoja, jotka aina kiviensä n. seisovat HEFOR. -nojainen²⁸ a. = -nojainen 2. | Etu-, takan. nojolla(an, -e(en *adv.* *harv.* = nojallaan. | Ar-kun kansi oli n. kopin seinää vasten.

nojo:ssa, -on *adv.* = ed. | Kirjat ovat n. hyl-lyllä. — Yhd. etu-, takan.

nokahtaa²⁹ v. murt. nuokahtaa, nyökähtää; pu-

dota, tipahtaa. | Pää n:i alemmaksi. — Älä nuolaise ennen kuin n:aa! sp.

nokakkain *adv. ark.* nokitusten.

nokallinen *poss.a.* < nokka. | N. tiputuspullo. N. kannu, huhmar.

nokankynsi *s. el.* linnun nokan kärjessä oleva kynsimäinen sarveutuma. | Kova, alaspäin kaartunut n. — **kärki** *s.* Haukkojen käyrä n. — **pää** *s.* = ed. — Us. = nenänpää. | Pikkupojat vuotavine n:ineen. Pian oli n. kylmänä. — Siinä sai Eenokki n:ähänsä [= nenälleen]! — **tyvi** *s.* Pitkin lunnin n:ää on keltainen vanne.

nokare *ts.* s. palanen, murunen, pieni kimpale. | Pieni n. voita. Kynnenkokoinen n. sokeria. Taikinasta muodostetaan kahdella lusikalla n:ita. — Lihat on myyty viimeiseen n:eseen. [Kalat] syötiin päivälliseksi, joka n. CANTH. — *Kuv.* En löytänyt yhtä ainoata vihan n:ttä sydämestäni HILJA VALTONEN. — *Yhd.* jää-, rasva-, sokeri-, voita.

nokastu *a¹ v. ark.* = nokkaantua. | Eivät he turhista n:neet. Erkillä oli sen suunnan miehiä, että otti pian n:akseen.

nokata *ts. v.; rinn. murt.* nouketa. 1. iskeä nokallaan; siepata nokkaansa. | Tiainen n:kasi ikkunaruuutuun. Lintu n:kasi korvalehteä. Kana n:kaa jyvän. 2. *harr.* siepata, kopata, napata. | Kun seppä oli saanut -- toimensa tehdyksi, n:kasi hän pajalaukkunsa selkäänsä ja alkoi tallustella takaisinpäin pävärä.

nokat/on *ts. kar.a.* < nokka. | N. teekannu. N:to-mat liemiastiat.

nokatuksin, -sten *adv. ark.* nokitusten. | Ihmiset istuvat n. pitkällä penkillä tuijottaen toisiaan. Näillä rinteillä voit päästä n. jääkarhunkin kanssa. Elettiin hian ahtaasti, aivan n.

nokeamaton *ts. kielt.a.* < noeta. 1. *akt.* N. liekki, palaminen. Autoöljy on kemiallisesti puhdas ja n. valmiste. Hyvän koksin tulee olla lujaa, kosketeltaessa n:ta. 2. *pass.* Noettu ja n. lasilevy.

nokoutu *a¹⁴ v. (rinn. nokeentua¹⁴)* tulla noki-seksi, noettua. | Lamput pyrkivät n:maan. Uunin savukanavat ovat n:neet. Mustaksi n:nut uuninrinta. Jos padan pohja pääsee liaksi n:maan, niin keittäminen hidastuu. Sytytys-tulppien n:minen.

noki *ts. s.* 1. hiilipitoisten aineiden vaullinaisesti palaessa syntyvä musta, hienon hieno hiilijauhe; vrt. kimröökki. | Nuotion n. Takka kävi mustaksi noesta. Kiuas työntää nokea. Sylinterin seiniin kokoontunut n. ja karsta. Kimröökki on mustien värien valmistukseen käytettyä nokea. Vientomiehet olivat yltä päältä noessa. — *Yhd.* lampuu- t. lampun-, öljyn. 2. *maat.* nokisienten itiöpöly; nokisien-ten aiheuttama kasvitauti. | Noen saastuttama vilja. Näytteissä ei ole havaittu nokea. — *Yhd.* haisu-, korsi-, kätkö-, lenton.; kaurann.

nokihiukkanen *s.* Sumun sameutta lisäävät siihen sekoittuneet hiili- ja n:hiukkas- et. — **hiutale** *s.* Lumelle on lennellyt mustia n:ita. — **härmä** *s. kasv.* Fumago, eräiden sienten kehitysmuotoja. | N. peittää puiden lehdet mustana kerroksena. — **itiö** *s. kasv.* nokisienen itiö. — **jyvä** *s. maat.* nokisienen saastuttama jyvä. — **kaapi-**

pi *s. tekn.* esim. höyrykattiloissa tuliputkien ja savutorven välissä tuhkan kerääntymistä varten oleva tila, savukaappi. | Tuliputkesta kulkee tuli ja polttokaasu n:piin ja savutorveen. Veturin n:it, savutorvet ym. puhdistetaan noesta ja tuhasta. — **kannio** *s.* = ed. — **kana** *s.* Fulicula atra, liejukanojen heimoon kuuluva harmaan musta lintu. — **karsta** *s.* Riihen kattoparruja peitti kymmenien vuosien n. Uuninsuu on mustassa n:ssa. — **kerro** *s.* Höyrykattilain tulipinta nuohotaan n:ksen poistamiseksi. N. estää lämmön siirtymistä. — **keuhko** *s. lääkk.*, tav. *mon.* par. pölykeuhko. — **kolari** *s. ark.* nuohooja. | Musta kuin n. — **lasi** *s.* noettu lasi. | Katsella auringonpimennystä n:n läpi.

nokilla *(an, -e(en adv. ark. nenällään, vatsal- laan.* | Mies oli n. ojan pohjassa. Siinä tempus- sa olisit pian n:asi. Hyvä kun ei n:een len- tänyt. Jos ohjaussauvaa lähdessä työnnetään liiaksi eteenpäin, lentokone on helposti n.

noki luukku *s.* luukku, jonka kautta uunin, kes- kuslämmityskattilan tms. kanaviin keräänty- nyt noki ja tuhka voidaan poistaa, nuohous- luukku. — **musta** *1. s.* mustana maalivärinä t. muuhun värjäykseen käytettyjen nokilajien yh- teisnimitys; *syn.* kimröökki. | N:lla tummen- nettu maali. N. ei helposti sekoitu veteen. 2. *a.* musta kuin noki, aivan musta, sysi-, pikimusta. | N. riihi. N. pilvi. N. yö. -- vi- hasta n:nä kasvoiltansa seisoi Junani KIVI. — *Kuv.* -- jätti mulle n:n mielen KIVI. -- hän veti oman n:n murheensa hilellä -- piirin itsensä ja perheensä ympärille LEINO. — **naama** *1. s.* nokinen naama. | Nuohoojan n. 2. *a.* = seur. | N. seppä. — *S:sesti.* Enemmän tulta ahjoon, senkin n:t! — **naamainen** *a.* N. nuohooja. — *Kuv.* Ei myllyä voitu ulkoapäinkään n:seksi jättää.

noki nen *ts. poss.a.* -suus⁶⁶ omin. noessa oleva, noesta musta, nokeutunut. | N. katto. N. pata. N. rihi- mies poikkesi pirttiin. — Lentonen turmelemat n:iset tähkät.

nokinenä *1. s.* nokinen nenä. 2. *a.* = seur. | N. poikanen. — *S:sesti.* Täälläkö sinä oletkin, n.? Klaus Flemingiä sanottiin n:nenäksi. — **ne- näinen** *a.*

nokinta *ts. teonn.* < nokkia.

noki palo *s.* = nokivalkea. — **perhonen** *s.* Erebia, tumman ruskeita päiväperhosia, joiden etu- siipien ulkolaidassa on mustia, kellanpunaisen renkaan ympäröimiä täpliä. | Metsän n. Lapin n. — **pilkku** *s.* -pimeä *a.* ja s. pilkko-, sysi- pimeä. | N. yö. Saunassa oli n:ä. Emäntä läh- tee niin pian kuin ehtii, ettei aivan n. mat- kalla yllätä. — **pitoi nen** *a.* -suus omin. Vah- vasti n:sta maata. — Ohran n:suus on usein suuri. — **poika** *s.* nuoresta nuohoojasta. | Pieni n. vaan / uunin plippuun katoaa *IMMI HELLÉN. — **päinen** *a.* N. korsi. — **pää** *s.* nokitähkä. | Kaura oli täynnä n:itä. — **sien** *s.* N:et 'Usti- lages, vars. heinäkasveissa esiintyviä, tav. mustaa itiöpölyä muodostavia loissieniä'. N:ten aiheuttamat tuhot. — **tahra** *s.* -tauti *s.* maat. nokisienten aiheuttama kasvitauti.

nokitella *ts. frekv.v.* (< nokittaa) piikitellä,

näykkiä, nälviä. | Jotkut kansanedustajat pillaten n:telivatkin toisiaan. Mikko olisi kai sinäkin aamuna n:ellut Annastiinalle enemänkin, ellei sitä siikaa olisi saatu E.ELENTUS.
nokitonttu s. halv. nokisesta olennosta. | Ei siinä saanut riehua n:na, -- vaan piti oikein pestä käteensäkin lipeällä Kianto. Musta kuin n.

nokitaa v. 1. hakata t. koputtaa jllak teräväräksellä, piikkimäisellä esineellä. | N. jäätä puukolla. Ompelukone hakata n:a ompelusta.
 2. näykkiä, piikitellä. | Herra tarkastaja ei käyttänyt [tilaisuutta] n:akseen opettajaa oppilasten kuullen Kianto. 3. pokerissa: korottaa jkn toisen pelaajan asettamaa panosta.

nokittain adv. = seur. | Kukkopojat seisovat n. toistensa edessä.

nokitusten adv. ark. (nokat, nenät) vastakkain, nenätysten, nokakkain, nokatuksin, nokatusten. | Linnut istuvat oksalla n. Istuimme n. Ajomies tahtoi työnjohtajan kanssa n. selvitellä asioitaan. — Kuv. Siinä ovat pojat taas n. 'riitelevät'.

nokitähkä s. maat. nokisienten saastuttama, musta tähkä, nokipää. | Minä löin teitä, kaikkia teidän käntteenne töitä, n:itähkällä ja viljanruosteella ja rakella vt. -valkea s. savusoliin, savupiippuihin ym. kerääntyneen noen kiivas palaminen, nokipalo. | N:sta alkanut tulipalo. -väri s. nokimusta, kimröökki.

nokika s. 1. lintujen ja nokkaeläinten sarveistupen peittämistä, tav. huomattavasti ulkonevista leukaosista. | Pitkä, lyhyt, suora, kaareva, leveä, kapea n. Voimakas, terävä, tylppä, litteä n. Kotkan, sorsan, pääskysen n. Nokkasiliin n. Variksenpoika n. ammollaan. Varpunen ruohonkorsi n:assaan. Tikka hakkaa puuta n:allaan. — Yhd. ristin.; keltan.; (kasv.) kurjen-, vuohenn.

2. vars. ark. a. ihmisen nenästä. | Aatelimiehen korkea n. N. kylmästä punaisena. N. veressä, puuterissa. N. vuotaa. Siivota, niistää n:kansa. Puhua n:kaansa. Silmälasit n:alla. — Vars. eräissä us. kuv. sanonnoissa; vrt. nenä 2. | N:kani haistaa tässä hiukan puolue-etuilun käryä. On saanut asiasta käryä n:kaansa 'saanut vihiä'. Niin pimeää ettei näe n:kaansa pitemmälle. Naiset eivät useinkaan ajattele n:kaansa pitemmälle. Kuljettiin minne n. neuvoi. Istuu aina n. kirjassa kiinni. Kulkee n. pystyssä kuin mikäkin maaherra. Saavutus, jonka johdosta jo kannattaa nostaa n:kaansa. Norkoilijat saivat pitkän n:an. Nyripistää (tyytymättömänä) n:kaansa ille. Sellainen ilma, ettei uskalla n:kaansa ulos pistää. Älä pistä n:kaasi keittiöön! Pistää n:kansa toisten asioihin. Joka paikkaan hänenkin täytyy n:kansa pistää. Ei ole n:kaansa sen koommin näyttänyt 'näyttäytynyt'. Kirja aina n:an alla. Istuin ihan puhujan n:an alla. Livahti pakoon aivan poliisien n:an alta. Puida nyrkkiä jkn n:an edessä. Sieppasi kalan ihan n:kani edestä. Tilaus vietiin melkein n:kani edestä. Nenästä n:kaan, ks. nenä 2. Miestä vedettiin pahasti n:asta. Ei noin vähästä kannata n:kaansa ottaa. Hypätä, tulla jkn n:alle. Sai pahasti n:alleen. Tuollainen rahantekijä tar-

vitsisi hiukan n:alleen. Kaatua, luiskahtaa n:alleen. Mies n:allaan maantienojassa. [Lato] milloin vähän kallellaan, milloin n:allaan, milloin selkäänossassa AHO. Yhda toimeen omin n:in, n:kinsa, n:kineen 'omin neuvoin, omin päin, yksin'. Jatkoimme matkaa omin n:kinemme. Oman n:kansa neuvolla hän on säästönsä koonnut. Ei tässä asiassa ole kenelläkään n:an koputtamista '(vastaan) sanomista, huomauttamista'. Teen mitä tahdon eikä siinä muilla ole n:an koputusta. Joukkue on osoittanut niin erinomaista kuntoa, ettei toisilla liene tulevissa otteluissa n:an koputusta 'mitään mahdollisuuksia'. — Pääsymaksu 100 markkaa n:alta, n:asta 'hengeltä'. Saivat sakkoa 2.000 markkaa n:kaa kohti. — Yhd. konkka-, pystyn.; keikka-, nirppan.; räkän.; pihkan. b. eläinten nenästä t. kuonosta. | Haju kävi koiran n:kaan. Soh Halli, n. pois pöydältä! — Yhd. pikin.

3. astian laidasta ulkoneva nesteen, jauhujen tms. kaatamista helpottava putki t. kouru, kaatonokka. | Kahvipannun, kermakon, kannun n. Selvittää (kahvipannun) n. N:alla varustettu mittalasi. — Yhd. kaaton.; pannun.

4. a. eril. esineiden käyrästä kärjestä t. (vars. koukkumaisesta) ulkonemasta, sakarasta tms. | Pieksun n. Kaarevaan n:kaan päättävä luistin. Reen jalaksen n. eli sepä. Suksen n. Teriö, jonka ylähuuli päättyy pitkään n:kaan. — Nosturin n. Puntarin n. 'koukku'. Panna kala puntarin n:kaan. — Kuv. Asia otettiin puntarin n:kaan 'puntaroitavaksi, käsiteltäväksi'. b. yl. kärki, nenä, pää; paikallissijoissa joskus postp:n tavoin. | Tikun, seipään n. Tukin, pylvään n. Istuutua kannon n:kaan. Kiipesi maston n:kaan. Istahti penkin n:alle. Siemeniä otettiin vain kolmen sormen n:kaan. -- vesi tippui hiuksien n:ista KATAJA. — Lai- van, veneen n. 'keula, kokka'. Lentokoneen n. 'rungon etuosaa'. — Laiturin, niemen n. — Hui- vin n. 'kulma, nurkka'. — Mer. vaakasuuran t. vinon puun pää. | Raa'an, puomin n. — Yhd. maston-, raa'ann.; niemenn.

nokka-akseli s. tekn. vars. poltomootorissa akseli, johon nokkapyörät on kiinnitetty.

nokkaantu v. ark. (rinn. nokkautua) loukkaantua, 'ottaa nokkaansa', nokastua. | Helpposti n:va nainen. -- kun ei voittanut, niin siitä n:i KATAJA.

nokkaeläin s.; syn. kloaakkieläin. | N:eläimet 'Monotremata, Australiassa ja Uudessa Guineassa eläviä, pehmeäkuorisia munia munivia alhaisia nisäkkäitä, joiden virtsa- ja sukupuolitehtyät avautuvat yhteisuoelen ja joiden leuat ovat hampaattomat, sarveistupen peittämät'.

-hauki s. = nokkakala. -huilu s. puinen puhallussoitin, johon puhalletaan sen päässä olevasta aukosta.

nokkaila v. -u² teonn. esiintyä ylimielisesti, nokkavasti, mahtaila, pöyhkeillä, kopeilla. | Näytetäänpas noille n:eville kaupunkilaisnukiloille!

-nokkainen^{em} poss.a. Hento-, iso-, kapea-, ki- verä-, koukku-, käyrä-, leveä-, lyhyt-, pak- su-, pitkä-, suora-, terävä-, tylppä-, vahvan.;

kelta-, musta-, punan.; korkea-, matalan.; keikka-, pystyn.; sälön.

nokkais²⁴ *mom.v.* < nokata. | Kana n:ee silloin tällöin toista. Varis n:i saaliin suuhunsa. **nokka**¹ *kala s.* Belone acus, rakkosuisiin kuuluva kala, jolla on pitkäksi nokaksi venyneet leuat, nokkahauki. **-kannu s. nokallinen kannu, erik. sairaanhoitovälineenä. | Annettaessa makaa- valle sairaalle juoksevaa ravintoa käytetään n:a. **-kenkä s. pitkä- t. kiveräkärkinen kenkä. **-kulma s. mer. raakapurjeen yläkulma, joka sidotaan raa'an nokkaan. **-kätki s. mat. käyrän kärkipiste, jossa käyränhaaroilla on yhteen tangenti ja jossa haarat kulkevat samalla puolen tangenttiaan. **-lasit s. mon. ark. harv. nenä-, silmälasit. | Isäntä oli lukemassa avopäin raamatua, n. päässä päivar. [Vaari] kiskottelee, kirjan avaa, / n. pyyhki hihaan ERNARI VUORELLE. **-luide s. N:teet 'Anthocoridae, pieniä, hyvin litteitä luteita, joiden pää on kapea, nokkamainen'. **-mai nen²³** *kalt.a.* -sesti *adv.* N. kuono, ulkonema. Yökön huulirihmat ovat pitkät, n:sesti eteenpäin pistävät.************

nokka¹ *nen²³* *s.* kal. vars. puinen t. luinen kala-koukku. | Talvella pyydetään haukea n:sella. N. oli vanhan väen koukkupyytimä. N:sia on viime vuosikymmeninä käytetty pääasiassa madekoukkuina.

nokka¹ *paju s.* nenä-, sepäpaju, juko. **-poro s. tav. mon. kahvipannun nokassa oleva kahvinporo. | Kaataa n:t pois. **-pyörä s. tekn. pieni pyörä, jonka kehällä on pyörän varassa lepäälle viivulle halutun heilahduksen antava koro; *syn.* peukalopyörä. | Venttiilit saavat liikkeensä ohjauksella olevista n:istä.****

nokkari² *s.* sot. srappelli t. muu aikautettu ammus, joka räjähtää vasta maahan iskeytyään.

nokka¹ *saukko s.* Potamogale velox, länsiafrikkalainen saukon näköinen hyönteissyöjä. **-siili s. Echidna aculeata, siiliä muistuttava nokkaeläin. | N:n karvat ovat muodostuneet pistäviksi piikeiksi. **-un*i* s.** ark., tav. mon. lyhyt päiväuni, nokoset. | Ottaa pienet n:et. Lehtorilla oli tapana silloin tällöin vetää pienet n:et.**

nokkautua¹⁴ *v.* = nokkaantua.

nokkav*a*¹³ *a.* -asti *adv.* 1. nokallinen. | Maanmainiot n:at paulaieksut Kianto. — Tav. 2. nenäkäs, kopea. | Suulas ja n. eukko. Ruotsikot tulivat liian n:iksi. Tästä on hieman n:asti huomautettu sinne Helsinkiin.

nokka¹ *valas s.* Hyperoodon rostratus, hammasvalas, jonka leuat kapenevat linnun nokkaa muistuttavaksi nokaksi. **-varpunen s. Coccothraustes coccothraustes, paksunokkainen, isohko peipposlintu, jota väliin tavataan Etelä-Suomessakin. **-var*s*i s.** nenän varsi. | Katsella alakuloisesti pitkin n:ttaan. — Silmäili meitä pitkin n:ttaan 'halveksien'. **-vero s.** hist. kirkollinen vero, jota uuden ajan alussa suoritettiin perheiden täysi-ikäisten jäsenten luvun mukaan. | Mustasaaren alueella maksettiin n:na voita ja haukia. **-viisa s.** a. ja s. -asti *adv.* -us *omin.* nenäkäs, näsäviisas. | N. poika. N. kysymys. Se oli parahiksi noille n:ille! Sinä n. nallikka, tiedä, että olen enos kivi.**

nokkel*a*¹² *a.* -asti *adv.* -uus⁶³ *omin.* kekseliäs,

nöuvokas, näppärä. | N. tyttö. A. oli porvarissäädyn n:impia puhujia. Mies on n. ja hyvä hoksaamaan. Nuorempi veli alkoi olla yhtä n. kaupoissa. Tullimiehet kävivät valppaammiksi ja n:ammiksi. Hänen sormensa olivat yhtä n:at liikkumaan kuin kielsäkin. N. sananvaihto. N:uutta vaatava tehtävä. Vältä n:asti kaikki ansat. N:asti laadittu komedia.

nokkela¹ *käänteinen a.* -sanai¹ *nen a.* Vastaila n:sesti.

nokkia^{17*} *v.* 1. linnusta: hakata t. poimia nokalla. | Varpunen n:i ikkunaruuutua, -ruutuun. Varis n:i matoja kesantopellolla. Kanaemo n:i poikasilleen syötävää. — *Kuv.* Olla ihmisten nokittavana 'moitittavana, arvosteltavana, hampaissa'. 2. *murt.* noukkia, poimia. | Sormin saavat n. jok'ainoa paperossin patkän AHO. — Veneen täytyisi kääntyä, muuten n:si piru [= kävisi huonosti], sehän ajautuisi suoraan päin E.ILMARI.

1. **nokko^{1*}** *s.* *murt.* 1. pieni heinäkasa, nökönen. | Aina mie olen tiennyt kellottakin n:ni hajottaa PAULAH. 2. tippa, pisara. | -- joskus pihisee tervan n. reiästä ulkopuolelle AK.

2. **nokko** *adv.* *murt.* riittävästi, tarpeeksi, kyläiksi. | Savotan ruukinpiirtillä oli hommaa aivan n. E.ILMARI.

nokko *nen²³* *s.* Urtica, poltinkarvallisia ruohoja. | N:sia on meillä kaksi lajia: tavallinen n. eli viholaisten ja rautan. eli polttiainen. Polttaa kätensä n:sissa, n:siin. Tavallisen n:sen varren kuidoista voidaan valmistaa lankaa. — *Yhd.* karva-, rautan.

nokkos¹ *ihottuma s.* lääke. vrt. nokkoskuume. **-kasvi s.** -keitto *s.* ruok. nuorista nokkosen lehdistä valmistettu keitto. **-kuitu s. nokkoskasveista saatavia selluloosakuituja. **-kuume s. lääke. allerginen tauti, joka ilmenee kutiavina, ihon pinnasta hieman koholla olevina punareunaisina nopeasti ilmestyvinä ja katoavina läiskinä. | Mansikkain syöminen aiheuttaa muutamissa henkilöissä n:en. **-lanka s. nokkoskuiduista kehrätty lanka. **-muhennos s. ruok. nuorista nokkosen lehdistä valmistettu muhennos. **-palttina s. nokkoskuiduista kudottu kangas; vanh. myös eräistä puuvillakankaista. **-pehko s. Rehevä -- Mooab [on] tuleva Sodoman kaltaiseksi -- n:jen maaksi vr. **-pensas s.** -perhonen *s.* Vanessa urticae, ruskea, mustatäpläinen päiväperhonen, jonka toukka elää nokkosissa. **-rokko s. eläinlääke. sikaruu- sun lievin muoto. **-säkki s. karkea nokkoslan- gasta kudottu säkki, viholaissäkki.****************

nokoset²³ *s.* mon. ark. nokauneet. | Ottaa n.

nokot*taa*²⁶ *deskr.v.* -us⁶¹ *teonn.* kököttää, nököttää. | Siinä hän n:taa kirjojen kimpussa, ei kuule eikä näe mitään. Piti istua n. aivan hiljaa. N:etaan kuin pulmuset pälässä.

nokturni⁴ *s.* mus. katolisen kirkon yöjumalan- palveluksiin kuuluva laulu; romanttinen (piano)sävellys, jonka yleissävöily ilmentää öistä tunnelmaa. | Chopinin n:t.

nokulainen²³ *s.* *murt.* nokkonen.

nola¹ *ta³⁵* *v.* -us⁶¹ *teonn.* tehdä noloksi, saattaa noloon asemaan. | N. itsensä. Jokainen poika- nulikka olisi voinut n. hänet. Maaherra sai

n:avan vastauksen ehdotukseensa. N:ttuina saimme luikkia tiehemme.

noljot^{1a} *deskr.v.* katsoa tollottaa, toljottaa. | Mitä siinä n:at? Katsoa n:ti tyhjän näköisenä vanhukseen.

nolki^{1a} *s.* = nulkki 1.

nolkkia^{1a} *deskr.v. harv.* = seur. | -- n:en ha-
vuja raikkaasti tuoksuvassa tarhassa krvi.

nolkutjella^{2a} *deskr.v.* nakutella, koputella. | Uko n:teli sauvaliansa lattiaan. Hakata n:teli tupakkahakkurilla palturia.

nolla^{1a} 1. *perusl.* luku, joka lisätyn toiseen ei muuta sen arvoa; merkitään 0. | Jos kahteen lisätään n., saadaan kaksi. $0 \times 3 = 0$. N. konnaista viisi kymmenesosa 0,5. Loppunopeus on n. Pallon kuormitus säädetään siten, että nousuvoima vähenee n:an. — *Kuv.* Mainostus on ollut n:n arvoista. Kauppaneuvos oli aloittanut aivan n:sta 'tyhjistä'. Koetin tiedustella asiaa, mutta tulos oli plus miinus n. 2. s. a. nollan numero. | Biljoona merkitään luvulla, jossa on ykkönen ja 12 n:a. Hänen palkassaan on yksi n. liikaa 'palkka on 10 kertaa liian suuri'. — *Kuv.* Hän on täysi n. 'mitätön henkilö'. Seuroissakin istuu kuin mikä n., että oikein harmikseen katselee CANTH. — *Urh.* Kaventaa n. 'saada ensimmäinen maali, juoksu tms'. b. mitta-asteikon nollalla merkitty kohta. | Lämpömittari on n:ssa. Viisi astetta n:n alapuolella. Vesivaaka asetettu n:an. — *Kuv.* Ruokakomento oli kerrassaan n:ssa 'ei ollut mitään syötävää'. Mieliala oli painunut melkein n:an. — *Yhd.* normaalin.

nolla-arvo s. Itseinduktiojännitteen n. Jännitekäyrien n:-arvot. --**asento** s. jnk (vars. mittaust)kojeen osoittimen asento silloin, kun mittaava suure (paine, jännite tms.) on nollan arvoinen; jnk koneen t. koneiston säätö- tms. elimen asento silloin, kun koneisto t. ko. elin ei toimi; us.: alkuasento. | Galvanometri on n:nossa. Kun kampi on n:nossa, on moottorin ankkuri oikosulussa ja se pysähtyy. --**aste** s. mitta-asteikkojen nollalla merkitty kohta, 0°. | Lämpömittari osoittaa n:tta. Useiden bakteerien toiminta lakkaa lämmön laskiessa n:eseen. --**asteinen** a. N. vesi. --**elementti** s. *mat.* joukko-opissa: tarkastellun joukon elementti, joka on vastaelementtinsä suuruisen. --**haarukka** s. *sot.* hakuammunnassa se tulos, että samoilla ampumaperusteilla saadaan osuma maalin eteen ja taakse. --**harppi** s. harppi, jonka piirtosäde voidaan asettaa miltei nollaan. | Pienien ympyröiden, nurkkapyörönnysten ym. piirtämiseen tarvitaan n:a. --**johdin** s. *sähk.* jakelujohtoverkossa käytetty tav. maatettu johdin, jonka vaikutuksesta suurehkoa jännitettä käyttävään johtoverkoon voidaan kytkeä pienemmälle jännitteelle rakennettuja sähkökojeita. --**jännite** s. *sähk.* --**kaari** s. *mer. tekn.* kaari, joka sijaitsee aluksen leveimmällä kohdalla ja jolla siis on suurin ulottuvuus; myös (ja nyk. etupäässä) laajemmin: aluksen poikkileikkaus konstruktiovesilinjan keskikohdalta; pääkaari. --**kohta** s. = nollapiste. --**kulma** s. *mat.* kahden toisiaan sivuavan viivan välinen kulma. --**maatto** s. *sähk.* käyttölaitteiden suo-

jaaminen yhdistämällä niiden päällys t. suojus maatettuun nollajohtimeen. --**matriisi** s. *mat.* matriisi, jonka kaikki elementit ovat nollia. --**meridiaani** s. kartalla se meridiaani, josta maantieteellinen pituus lasketaan. | Kansainvälisenä n:na on Greenwichin meridiaani. --**piste** s. nollalla merkitty (ja tav. lähtökoh-
tana oleva) asteikon kohta; nollaa (nollan suuruista arvoa) kuvaava piste; (todellinen t. ajateltu) piste (kohta, vaihe), jossa jk on nollan suuruisen. — *Erik.* 1. (*yleisk.* tav. nimenomaan) lämpömittarin asteikossa lämpö- ja pakkaasteiden rajana oleva nollalla merkitty kohta. | Celsiuksen ja Réaumurin lämpömittarissa n. osoittaa sitä lämpötilaa, jossa vesi jäätyy. — *Us.* myös nollapisteen osoittamasta lämpötilasta, nolla-asteesta. | Lämpötila laskee n:en alapuolelle. Absoluuttinen n. 'alin teoreettisesti mahdollinen lämpötila, —273° C'. — *Kuv.* Pataljoonan mieliala pyrki painumaan n:en alapuolelle. Rohkeutemme oli n:essä. Rahan arvo lähenei nopeasti n:ttä. 2. geodesiassa: piste, josta maan korkeusluvut lasketaan, normaalinolla. | Suomen n:eksi otettiin Katajanokan kanavassa olevan vesiasteikon n. N. valitaan siten, että se yhtyy merenpinnan keskikorkeuteen. 3. *mat.* koordinaattiakselien leikkauksipiste, origo; argumentin arvo, jolla funktio saa arvons nolla, nollakohta. 4. *sähk.* tähtiyhteyksessä olevien vaiheiden yhteinen piste, neutraali-, tähtipiste. --**pyörä** s. *tekn.* = joutopyörä. --**raja** s. N:n alapuolella.

nolla^{1a} *s^m* järjestyksell., joka vastaa perusl:a nolla. | N. potenssi. N:nnen suuruusluokan tähti.

nollasuunta s. ampumaopissa: ase-
asteikon nollalukemaa vastaava sivusuunta.

nolla^{1a} *ta^m* v. -us^{1a} *teonn.* 1. *sähk.* liittää sähkölaitoksen t. -laitteen metalliset rakennosat maatettuun nollajohtimeen, maattaa nollajohtimeen. | N:tuun esineen jännitteen nousu ei saa ylittää 125 V:a. Koska hengenvaara on suuri, on varmintaa käyttää suojamaattoja tai n:usta. 2. saattaa nolla-asentoon. | N. laskukone.

nolla^{1a} *taso* s. vrt. nollapiste 2. | Vedenpinnan n. Korkeudet lasketaan nollapisteestä tai jostakin oletetusta n:tasosta. --**viiva** s. nollalla merkitty asteikon tms. viiva; viiva, jonka kohdalla jk on nollan suuruisen. | Asteikon, noonion n. --**ympyrä** s. *mat.* ympyrä, jonka säde on nolla; nollaharpilla piirretty ympyrä.

nolo^{1a} a. -sti *adv.* -us^{1a} *omin.* 1. a. henkilöstä: epäonnistumisen, epämieluisan yllätyksen, joskus esim. ansaitsemattoman t. ylenpalttisen kiitoksen t. imartelun tms. johdosta hämillään oleva, hämillinen, häpeilevä, nolattu, nolostunut, "häntä koipien välissä oleva", "kuin siiville lyöty". | N. kuin utettu koira. Tulla, käydä n:ksi. Mies meni niin n:ksi, ettei saanut sanaa suustaan. Peitellä n:uttaan. Kun kissa on iskenut kanalaumaan eikä ole onnistunut, hiipii se n:na tiehensä aho. Hienon hieno n:uden häive käväisi koko seuruksen tajussa sll. b. noloutta, nolostumista ilmaiseva. | N. ilme. Naurahtaa n:sti. c. noloksi tekevä, nolostumista aiheuttava, nolo(stu)ttava. | Joutua n:on asemaan. Olla n:ssa tilanteessa. Oli n:a tulla

hähin ilman lahjaa. Asia sai n:n lopun. N. [= ikävä] juttu. Oletko kuullut, kuinka n:sti minulle kävi? 2. a. taitamaton, saamaton, nahjusmainen. | Hän on aivan n. niittokoneen ajaja. N. käyttämään kirvestä. Ohjasivat venettä niin n:sti, että tuli vahinko. Sinä olet koko riuska poika merellä, mutta maalla niip saamarin n., etenkin naima-asioissa E.ELENIUS. b. ark. kehno, halju, kelju. | Oletpa sinäkin n. kaveri! Olin piilottanut laatikkooni n:n tusinaromaanin.

nolostu^a v. -s^a *teonn.* tulla noloksi. | Hän n:i ja sopersi. Tilanne, jossa kuka tahansa olisi n:nut. N:nut ilme. Mielessäni on sama n:nut välinpitämättömyys kaikkea kohtaan ivalo. -- n:ksen puna nousi hänen otsalleen nuoliv.

nolostutt^{aa}* *kaus.v.* < ed. | N:i puheillaan koko seurueen. Hän oli suorastaan n:avan kopea. N:ava asia. Väki seisoj juhlaisuuden n:amana. — *Yksipers.* nolottaa. | Ukkoa nauratti, mutta poikia n:i.

nolott^{aa}* v., 3. pers. saada tuntemaan itsensä noloksi, nolostuttaa. | Epäonnistuminen n:i ja harmitti. Oikein n:aa tulla näin vanhassa puvussa. Kyllä minua n:i, kun muut erehdykseni huomasiivat.

nomadi^a s. paimentolainen. | N:t 'kansat, jotka viettävät vaeltavaa elämää'; ahtaammassa merk:ssä 'paimentolaishkansat'. N:t käyttävät asumuksenaan kotaa, telttaa tms. N:t harjoittavat kalastusta, metsästystä, karjanhoitoa tai alkeellista maanviljelystä. -*kansa* s.

nomadismi^a s. paimentolaishkansojen keskuudessa vallitseva yhteiskunnallis-taloudellinen järjestelmä.

nomadisoida^{ia} v. kierrellä nomadina paikasta toiseen. | N:va kansanheimo. N:va metsästäjä- ja kalastaja-asutus.

nomenklatuuri^a s. nimiluettelo, ammattisanojen luettelo; nimistö. | Teoksen lopussa oleva n. laiva-asemalla tarvittavat painotuotteet, kuten lomakkeet ja n:t, on tilattava posti- ja lennätinhallituksen varastokonttorista. Kartan n.

nominaali- us.: nimi-, nimellis-.

nominaali^a/muoto s. kiel. verbinmuoto, jolla on nominien sijapäätteitä ja omistusliitteitä, mutta joka voi saada verbin määräyksiä; *syn.* infiniittimuoto;) (persoona-, finiittimuoto. | Verbien infiniittivit ja partisiipit ovat n:muotoja. -**määritelmä** s. fil. määritelmä, joka esittää vain mitä sanoja t. symboleja voidaan käyttää määriteltävän sanan sijasta;) (reaalimääritelmä.

nominaali^a/nimen^a a. 1. (*rinn.* nominelli) nimellinen. 2. kiel. nomineille ominainen. | N. ilmaus. N. lauserakenne. Verbien n:iset taivutusmuodot 'nominaalimuodot'.

nominalismi^a s. fil. keskiajan filosofiassa suunta, joka ei myöntänyt yleiskäsitteille olemassaoloa, vaan piti niitä pelkkinä sanoina.

nominalisti^a s. nominalismin kannattaja. -**nen**^a a. N. filosofia.

nominatiivi^a s. kiel. nominin perusmuoto, nimenä. | Suomen kielen n. on yksikössä päätetön, esim. "talo", monikossa t-päätteinen,

"talot". Irrallinen n. 'nominatiivissa olevan substantiivin yhdessä paikallisuusilmauksen tms. kanssa muodostama appositiorakenne, joka vastaa sivulausetta, nominativus absolutus'; esim. Vahinko ei tule *kello kaulassa*. -**muoto** s. -**muotoinen** a. -**nen**^a a. nominatiivimuotoinen. -**subjekti** s. nominatiivissa oleva subjekti. | Predikaatti noudattaa n:n lukua ja persoonaa.

nominelli^a a. = nominaalinen 1.

nomini^a s. kiel. sana, joka taipuu sijoissa. | Nominineja ovat substantiivit, adjektiivit, lukusanat ja pronominit. — *Yhd.* kanta-, yhdysn. -**johtoinen**, -**kantainen** a. nominista johdettu, denominaalinen, -**paradigma** s. Suomen n. sisältää 15 sijaa sekä kaksi lukua. -**taivutus** s. nominien taivutus, deklinatio, sijoittelu.

nomismi^a s. usk. siveyskäsitys, joka pitää ihmisen suhdetta Jumalaan oikeudellisesti määrättyinä ja evankeliumia lakina, lakisuuntaisuus. | N:n mukaan "hyvä" on lainsäätöjen noudattamista.

nomisti^a s. nomismin kannattaja. | N:t ovat kiintyneet lain kirjaimen muodolliseen ja konemaiseen täyttämiseen. -**nen** a. lakisuuntaainen; vrt. nomismi. | N. raamatunkäsitys. N. perussävy.

nomografia^{ia} s. mat. nomogrammeja käsittelevä matematiikan haara. -**grammi**^a s. mat. graafinen esitys, jossa funktion ja argumenttien arvot on merkitty asteikkoihin ja käyrästöihin niin, että vastinarvot voidaan lukea viivoitinta käyttäen. -**kaanon** s. kreikkalaishkansan kirkon kirkko-oikeudellinen lakikokoelma.

nomos^a s. 1. eräs muinaiskreikkalaisen laulun laulun laji; sen alaan kuuluva laulu. | N:s ten säveltäjä. 2. hallintopiiri Kreikassa. | Sparta on Lakonian n:ksen pääkaupunki.

nonagressiosopimus s. hyökkäämättömyyssopimus.

nonfiguraatiivinen^a a. -**suus**^a omin. N:sen eli abstraktisen taiteen tuotteet eivät kuvaa mitään olioita, vaan ovat pelkkiä väri- ja viivasommitelmia.

nonkonformisti^a s.; *syn.* dissentteri. | N:t 'Englannissa anglikaaniseen kirkkoon kuulumattomat protestantit'.

nono, **nonoh** interj. ks. no.

nonparelli^a s. 1. kirj. petiittiä pienempi kirjakeaste, jonka keilinnassa on 6 typografista pistettä. | Latoa n:lla. 2. mon. ruok. kakkujen koristamiseen käytettyjä pieniä värillisiä sokerirakeita. -**kirjake** s.

nonstop^a s., vars. *puhek.* tauoton (ilman väliaikoja, välillä tapahtuvaa kuulutusta tms. tapahtuva) esitys t. ohjelma. | Yleisradion keskeviikkoinen "Kirjava n." käsittää keskeytymättömän sarjan musiikkiesityksiä. --**esitys** s. --**ohjelma** s. Elokuvatheateri, joka esittää n:a.

noo interj. vrt. no (jotka venytetty muoto tämä sana on). | Noo, kyllä se meidän perheellemme riittää. Noo, nuorihan se tyttö vielä on. — Noo, hiljaa nyt! Noo, älä ota sitä niin vakavasti. — Noo, miltä sinusta nyt tuntuu? Noo, eikö jo lähdetä? Noo, veli, jokos tehtiin rauha?

noobeli^a a. -sti *adv.* -us^a omin. jalo, jalomie-

linen, ylhäinen, hieno; vrt. noblessi. | N:ä yleisää. N. teatteri.

noodi¹ s. *täht.* niistä kahdesta taivaan pallon pisteestä, joissa jnk taivaankappaleen ratataso leikkaa annetun perusisoympyrän, solmu.

nooh *interj.* noh, noo.

nooni¹ s. *mus.* eräs intervalli (oktaavi + sekunti). --intervalli s.

noonio² s. asteikkoja pitkin siirrettävä pienempi apuasteikko, jonka astejaotus on yhtä suurempi t. pienempi kuin pääasteikon samanpituisten jaotuksen ja jota käytetään jälkimmäisen osien arvioimiseen; *syn.* vernier. | N:n avulla luetaan asteiden kymmenes- ja kahdeskymmenesosat. -asteikko s. -laite s.

noonisointu s. *mus.*

nootta¹* s. *liik.* lasku yksityisestä ostosta, laskele; kauppatarkastajan t. agentin kirjoittama tilauslista, orderi.

nootti²* s. 1. hallituksen toisen valtion hallitukselle toimittama tiedonanto. | Ranskankielinen n. Itävalta-Unkarin hallitus antoi Serbialle jyrkän n:n, Japanin n. oli torjuva. — *Yhd.* vastalause-, vastaus-, verbaalin. 2. *kirj.* painetun tekstin alareunassa t. lopussa oleva viittaus, selitys t. huomautus, viite. | Varustaa teos n:eilla. N:it oli kerätty viimeisen luvun loppuun. — *Yhd.* alan.

noottienvaihto s. Suomen ja Chilen kesken n:-dolla tehty väliaikainen kauppasopimus. Tapaus aiheutti laajan n:don. Suomen ja Neuvostoliiton välinen n. selvitti riitakysymyksen.

noottinumero s. noottiin viittaava numero tekstissä asianomaisen kohdan jäljessä, viittausnumero.

nopanheitto s. nopan pelaaminen, noppapeli.

nopata³* v. 1. siepata, kopata, napata. | Poika n:pa kiven maasta. Kettu n:passi linnun suuhunsa. — *Kuv.* Suomalaiset alkoivat n. kilpailuissa kolmoisvoiton. 2. lyödä näpsäyttää, näpätä. | Eukko n:passi tenavaa sormille.

nopea²* a. -asti *adv.* (nopeus *omin.* ks. erikseen) joutuksa, vikkela, sukkela, nopsa, pikainen, kerkeä, ripeä;)(hidas, verkkainen. 1. asioista: vähän aikaa viedä, lyhyessä ajassa, pian tapahtuva. a. liikkeestä vars. vauhtia ajatellen. | N. meno, juoksu, marssi, ravi, liikenne. N. vauhti. Kärpän n:at liikkeet. Kulkea n:in askelin. A. pommitti vastustajan palloa n:in, nasevin iskuin. Kulkea, kävellä, ajaa n:asti. Lentokoneella matkustatte n:asti ja mukavasti. Kiittää nuolta n:amin. b. työstä, toiminnasta, tapahtumisesta, ilmiöistä. | N. suoritus, toimitus, tarjoilu. Virastoasiain käsittely n:amaksi! N. apu on tarpeen. Työskennellä, kirjoittaa, lukea n:asti. Liian n:asti tehty johtopäätös. N. kasvu, kehitys, muutos. Kiihtynyt, liian n. aineenvaihdunta. N. palaminen, paranneminen. Tottuneelta työ sujuu n:asti ja varmasti. N:asti tappava myrky. Rakennus valmistui odotettua n:animin. Aika kului n:aan. Kaikki tapahtui hyvin n:asti. Hinnat alkoivat n:asti laskea. — Lanteen kuljettaessa maasto laskee n:asti. N:asti [= voimakkaasti, jyrkästi] kasvava lukusarja. — *Erik.* rytmistä, toistuvista ilmiöistä: tiheä, taaja, tiukka. | Soit-

taa liian n:assa tempossa. Aikamme n. ja kuluttava rytmi. Teoksen osat ilmestyivät n:assa tahdissa. 2. henkilöistä, eläimistä, esineistä: nopeasti liikkuva t. toimiva, lyhyessä ajassa jstak suorituttava tms. | N. juoksija, kävelijä. N. tarjoilija, kirjoittaja, työntekijä. N. liikkeissään, työssään, päätöksissään. N. juoksemaan, kävelemään. — N. kilpahevonen. N. auto, juna. Lentää n:in siivin. — N. äly, käsityskyky, mielikuvitus. — N. suoni, valtimo 'tiheä valtimonsyke'. 3. eräitä erikoistuneita käytötapoja. | N. [= nopeasti reagoiva] räjähdysaine, valokuvausfilmi. Kuiva viljapello on n. [= herkkä] ottamaan tulen. Kätevä ja n. [= nopeasti tulokseen vievä] menetelmä. N. laivayhteys. N. tie 'jota pitkin pääsee nopeasti perille'. — N. juoksurata 'jolla voi saavuttaa hyviä tuloksia'. Aika on vastatuulella juostuksi erittäin n. 'hyvä'. Olla n:assa [juoksu]-kunnossa. 4. *yhd.* Nuolen-, salaman-, tuulenn.; äkkien.

nopea-ajatuksinen a. Nakkela ja n. henkilö.

nopeahko¹ *mod.a.* -sti *adv.* N. tahti, käynti.

nopeaiskuinen a. -iskuisuus *omin.* N. kone. N. nyrkkeilijä. -**jalkainen** a. N. hirvi. Tämän hetken n:simmat mailerit. -**juoksuinen** a. N. joki. -**kasvuinen** a. -suus *omin.* Mänty on kuusta n:sempi. Säynäs on särkeen sukuun kuuluvista kaloista n:sin. -**keittoinen** a. joka keitetessä kypsy nopeasti. | N. herneläijä. -**kierroksinen** a. *tekn.* jonka kierroskuusi on suuri. | N. moottori. -**kulkuinen** a. N. juna, moottorivene. -**kuviainen** a. *mus.* N. korulaulu. -**käyntinen** a. N. moottori, ratas. -**käänteinen** a. liikkeissään t. toimissaan nopea. | N. työntekijä. N. politiikka. -**liikkeinen** a. N. pikkueläin. N. hihittäjä. N. vanha tanssi.

nopeanlainen² a. -sesti *adv.* nopeahko. | N. vauhti, tahti.

nopeanousuinen a. N. lentokone. -**puheinen** a. -rytmisen a. -tahtinen a. -suus *omin.* N. kävely. N. puhe. Liian n. työskentely. — *Mus.* N. sävelmä. N. fugato-osa. -**tekoinen** a. nopeasti valmistettava. | N. solmu. Kalja on maukas ja n. juoma. -**tempoinen** a. -suus *omin.* N. puhe. — *Kuv.* Aikamme kuluttava n:uus. -**tuumainen** a. nopea-ajatuksinen. -**töinen** a. nopeatekoinen. | N. kaku, jälkiruoka. -**älyinen** a. -sesti *adv.* -syys *omin.* kekseliäs, terävä, viisas. | N. mies. Koko joukon terävin ja n:sin poika. Teko ilmaisi n:stä häikäilemättömyyttä.

nopeudenlisäys s. -muutos s. -säädin s. Moottorin n. Automaattinen n. 8-asteinen n. -säätö s. -vaihtelu s.

nopeu³* *omin.* < nopea. 1. Nykyaikaisen liikenteen n. on muuttanut käsityksiä etäisyyksistä. — *Tav.* 2. *absol.* vauhti, jolla jk liike, toiminta tms. tapahtuu. a. etenemisestä, liikkeestä. | Kappaleen n. on sen aikayksikössä kulkema matka. Suuri, pieni n. Tasainen, kiihtyvä n. Junan, lentokoneen n. Tuulen, äänen n. Aluksen kriittinen n. Auton n. oli 80 km tunnissa. Moottorivene, joka saavuttaa 20 solmun n:den. Lisätä, vähentää n:ttä. — *Kuv.* Huhu lieviää kulovalkean, tuulen, ajatuksen n:della. Nuolen n:della kiiti alus eteenpäin.

Aika tuntui kuluvaan etanaan n:delta. **b.** toiminasta, tapahtumisesta, ilmiöistä. | Suorituksen, puheen, kirjoituksen, soiton n. Tuotannon n. Työ sujui amerikkalaismaalisella n:delta. Kasvun, kehityksen n. Käsityskyvyn n. — Suomen, valtimon n. 'valtimonsykkeen tiheys'. **c.** yhd. Ajo-, etenemis-, juoksu-, kulku-, kävely-, lento-, liikkumis-, marssi-, matkustustn.; kierto-, laskeutumis-, liukumis-, nousu-, putoamis-, putous-, pyörimis-, pyörintä-, pyörähdys-, virtaamisn.; ampuma-, hengitys-, isku-, kirjoitus-, kuvanotto-, leikkuu-, lähetys-, suoritus-, syöttö-, sähkötys-, toimitus-, työn.; haihtumis-, itämis-, jäähtymis-, kasvu-, kehitys-, kuivumis-, lämpenemis-, palamis-, purkautumis-, reaktio-, sulamis-, syttymisn.; tulin.; lähtö-, matka-, tulon.; kehä-, kulma-, säteisn.; alku-, loppun.; ennätys-, huippu-, keski-, maksimi-, minimi-, normaali-, raja-, ääriin.; pintaan.; sekunti-, tunti.

nopeus ajo s. urh. Autojen ja moottoripyörien n. Maailmanennätys n:ajossa. **-aste** s. sävelteoksen esittämisen n. **-ennakko** s. ampumapissa: mitatun ja tulenjohtovälitteessä käytetyn nopeuden ero. **-ennätys** s. urh. Lento-koneen n. — Palosotilaat saivat n:ksen liikkeelle lähdössään. **-ero** s. Juoksijain n:t. Kahden hammasrattaan n. **-harjoitus** s. Pikajuoksijan, pikakirjoittajan n:kset. **-häviö** s. tekn. Pieni pyörä saa hinnan luistamisen takia aikaan n:itä. **-kilpailu** s. Lentokoneiden, moottoripyörien n:t. N. konekirjoittajille. **-koe** s. **-kolmio** s. fys. tekn. vrt. nopeussuunnikas. | Turbiiniin n:t. N:ista voidaan lukea tiettyihin nopeuksiin kuuluvan, toisiansa vastaavat ajat ja matkat. **-komponentti** s. fys. tekn. **-korkeus** s. fys. tekn. Virtaavan nesteen n. on se korkeus, johon suihku nousisi, jollei siihen vaikuttaisi muu kuin painovoima. **-käyrä** s. tekn. nopeuden vaihteluja esittävä graafinen käyrä. **-lent** to s. Uusi n:non ennätys. **-mittari** s. tekn. mittari, jolla liikkuvan kappaleen, esim. ajoneuvon, nopeus voidaan mitata. | N. näytti 106 km:n tuntinopeutta. Auton mittaritaulukossa tulee olla myös n. **-määräys** s. Autoilijoita asetettu syytteeseen n:sten rikkomisesta. Laiva ei noudattanut satama-alueen n:ksiä. **-piirros** s. tekn. nopeuden graafinen esitys. | Turbiinin n. **-raja** s. Silta, jolla auto ei saa ylittää 35 km:n n:a. **-rajoitus** s. nopeutta koskeva rajoitus. | Kelirikon alkaiset liikkeet n:kset. **-suhde** s. tekn. Kampikoneiston voima- ja n:teet. Epäkeskon ja ala-akselin n. on 1 : 1. **-suunnikas** s. fys. tekn. eri suuntiin vaikuttavia nopeuden komponentteja ja niiden resultanttia kuvaava suunnikas, jossa vierailet sivut esittävät komponentteja ja lävistäjä resultanttia. **-vaatimus** s. Lentokoneiden rakenne on kehittynyt yhä kasvavien n:sten mukaan. Laskukone, joka täyttää suurimmatkin n:kset. **-vektori** s. fys. tekn. nopeuden suuruutta ja suuntaa esittävä vektori. **-yksikkö** s. nopeuden mittayksikkö. **nopeut** taa²⁶ v. tehdä nopeammaksi. | Rytmia n:etaan ja askelta pidennetään. Elokuva voidaan esittää myös n:ettuna, so. ottonopeutta nopeammin. Lämmittämällä sekoitusvesi voi-

daan sementin sitomisaikaa n. Kartoitustyön n:tämiseksi esitettiin useita ansiokkaita suunnitelmia.

nopeutu a⁴⁴ v. tulla nopeammaksi. | Sydämen rytmin n:minen. Lääkärikunnan n:nut ja yhä n:va kasvu. Yleiskustannukset alenevat tuotannon n:misen vuoksi.

noplija v. murt. poimia, noppia, nyppiä, näykkiä. | Syödä n. Kusti poikkesi muutaman keran suon laitaan hilloja n:maan ak.

nopostel la²⁸ deskr.v. (syödä) mutustella. | Ei löytynyt luutakaan n:tavaksi. Pojat n:ivat kaalaa. Kyyhkyset n:ivat kilpaa hampun siemeniä.

noppa a^{11*} s. 1. pelikuuio, arpakuutio. | Jokainen siirto määrätään heittämällä kahta n:aa. Heittää n:aa 'pelata noppapeliä'. — Yhd. arpa-, pelin. 2. noppapeli. | Pelata n:aa. Päälliköllä on valta kokonaan kieltää korttipeli ja n. aluksestaan. 3. murt. tippa, pisara. | -- tiputteli vielä pullosta silloin tällöin maahan joitakuuta n:ia PAULAH. — Yhd. terva-, vesin.

noppa kapiteeli s. rak. romanisessa tyyliissä yleinen pylväänpää, jonka perusmuotona on alapäästään pallopinnaksi pyöristetty kuutio. **-kiveys** s. noppakivinen katukiveys. **-kivi** s. 1. lasten noppapelissä noppana käyttämä kivi. | Leikkiä n:llä. 2. nupukiveä pienempi särmätty katukivi; us. myös = nupukivi. **-kuutio** s. = noppa 1. **-peli** s. nopalla pelattava (raha)-peli; noppakivillä leikittävä lasten leikki; noppa (2). **-pikari** s. pikari, josta pelinopat kaadetaan pöydälle.

noppasill a²³ s. vaill. Olla n. 'pelata noppaa'. Ruveda n:e.

noppia v. us. ark. poimia, noukkia. | N. marjoja, rikkaruohoja. Lintu n:i muutaman siemenen. Äiti alkoi n. perunoita kattilasta. Silien n:minen verkoista on työlästä.

nopsa a. **-sti** adv. vars. elollisten olentojen liikkeistä ja toiminnoista: nopea, vikkelä, sukkela. | N. kävely. Nuoren ihmisen n:t liikkeet. N. liikkeissään, töissään N. juoksemaan, oppimaan. N. kävelijä, kirjoittaja, Liian n. pilkkaamaan toisia. Nuoret n:t jalat. N. huomio-kyky. Juosta n:sti, n:an. Nyt n:sti pukeutumaan! N:sti liikkuvat sukkapaukot mummon käsissä. Yöt valkenivat n:an. Ja vasamata nopsampaan, / -- / nää sanat lensi halki maan KRAMSTU.

nopsa jalka a. = seur. **-jalkai** nen a. N. mies. Poro on n. vetäjä. Lapsi vilisti n:sena kuin metsän eläin. **-liikkeinen** a. N. käppä. N. poliisi. **-siipi** s. Zephyrus, päiväperhosia. | Koivun, tammen n.

nopsaut taa²⁶ onom.v. näpäyttää, näpsäyttää, kopsauttaa. | N. arkun kansi kiinni. Mies n:ti kirveensä tukkiin ja pani tupakaksi. N:ti ohjasperillä hevostaan.

norah della^{28*} frekv.v. < seur. | Silmistä n:telee suuria kyyneleitä. -- tummien vesipisaroiden n:dellessä kämmenselälle HAARLA.

norah taa²⁶ mom.v. (< norua) valahtaa, tipahdaa, kilahtaa, herahda. | Monta hikihelmeä oli n:tanut, ennen kuin peltö oli kynnetyt.

Nauraessakin n:taa kyynel. Mummolle n:ti vedet silmiin.

norea²¹ *a. harv. -sti adv.* = norja. | N:in hau-dottujen vihtain raksuttava huhkina **ALKIO**.

noriitti²² *s. geol.* eräs gabron rombinen muun-nos.

1. norja²¹ *a. -asti adv. -uus⁶⁵ omin.* notkea, joustava, taipuisa, vetreä, nuortea. **1. N.** pajun-vitsa, Latvasta n. ongenvapa. N. kiikkulauta. Rasva, joka pitää nahan n:ana. — N. ja voi-makas vartalo. Vielä nuori ja n. mies. Kissan n:at liikkeet. Heilautti n:asti kättään. N:uut-ta vaativa voimisteluliike. **2.** Voidetta lämmit-tetään kunnes se on tarpeeksi n:aa. **3. kuv.** Meldän tulee häntä kurittaa, niin kauan kuin sydämensä vielä on nuoruuden n. ja taipuvai-nen **KIVI**.

2. norja²¹ *s.* norjalaisten kieli. | Puhua n:a. — *Yhd.* muinais-, nykyn.

norjalainen²³ *a. ja s. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin.* N. kirjailija. N:set sukset. — Hän on kunnon n. N:set muistuttavat luonteeltaan suomalaisia.

norjalaismallinen *a.* N. hiihtolakki. Siirryttiin n:malliseen maastohiihtoon. **-syntyinen** *a.* N. säveltäjä.

norjalaisu/a¹ *v.* muuttua norjalaiseksi. | Ruijan suomalaiset n:vat nopeasti. Murre on jonkin verran n:nutta.

norjan/kieli *s. tav. -kielinen* *a.* N. väestö. N. kirjallisuus. **-lap/pi** *s.* Norjan lappalaisten kiel-i. | N:in murteet. Sana on laina n:ista. **-sal-pietari** *s. maat.* eräs lannoite, erikoismenetel-män mukaan valmistettu kalkkisalpietari. | N. sisältää tyyppä 13—16 %.

norjatar²⁴ *s.* norjalainen nainen.

norjen/nella²⁵ *frekv.v. -telu² omin.* < seur. | N. jäseniään.

norjen/taa⁸ *v. -tavasti adv. -nus⁶⁴ teonn.* = nor-jistaa.

norjentua^{1*} *pass.v. (< ed.)* = norjistua.

norjeta³¹ *v.* = norjistua.

norjista² *v. -avasti adv.* tehdä norj(emm)aksi, norjentaa, notkistaa. | Saunan löyly n:aa jäy-kistyneet jäsenet. Kesän ruskettama ja n:ama tyttö. Lämpö n:aa talven kohmettamat pikku-oliot. — Kahvi n:i eukkojen kielet 'teki eukot puheliaksi'.

norjista/a¹ *pass.v. (< ed.)* tulla norj(emm)aksi, norjentua, norjeta, notkistaa. | Lihakset n:-vat. Olipa mies nuortunut ja n:nut! Nuora-aineokset pannaan kuumaan veteen n:maan. — Kielenkäyttö n:u kulttuurin palveluksessa.

norju/a¹ *v. murt.* notku, taipua. | Souti jotta airot n:ivat. Aisa n:i kaareksi.

norkail/a²⁰ *v. harv. (rinn. norkkailla²⁰)* = nor-koilla. | -- älkää uskokaakaan, isäntä, meitä tul-leeksi tänne [häihin] n:emaan **KIVI**. Kyllä se siellä jo n:ee, mutta odottakoon **SLL**.

norkkia^{17*} *v. ark.* = norkoilla. | Hän istuu täällä vain n:massa.

norkko^{1*} *s. kasv.* lehtipuun t. pensaan veltto-lapakkoinen tähkä; vrt. urpu. | Haavan pit-kät n:ot. Koivu on täynnä heiluvia n:koja. Pajun n:kojen korea väri johtuu heleän kel-

taisista hedeponsista. — *Yhd.* emi-, hede-, hedelmän.; koivun-, lepän-, pajunn.

norkkoinen²³ *poss.a.* N. koivu. N. oksa. Linnut visersivät n:ssä lepinkossa. — *Yhd.* pitkä-, runsas.

norkkomai/nen²³ *kalt.a.* N. kukinto. Kukut ovat n:ssä tähkissä.

norkko/perä *s. kasv.* norkkoa kannattava varren osa. **-suomu** *s. kasv.* norkon yksityisen kukan suojuusuomu.

norkoilija¹⁴ *tek.* < seur.

norkoil/a²⁰ *v. ark. halv.* odotella jtk saadak-seen, kärkeä, norkkia. | Koira n:i sokeria. Mennä pitoihin n:emaan. Mitä ne täällä ko-kouksissa n:evät, tekisivät kerrankin työtä! Kunhan n:et ensimmäistä tilaisuuttasi sata tai tuhat vuotta, puhu sitten vasta **KARHUM**.

normaali¹⁸ *1. a. -isti adv. -ius⁶⁵ omin.* säännöl-lisen luonnon- t. elämänjärjestyksen, sään-nöllisten t. tavallisten olosuhteiden tms. mu-kainen; joka ei poikkea siitä, mitä pidetään (t. on totuttu pitämään) tavallisena, luon-nollisena, oikeana, odotuksenmukaisena tms.; säännönmukainen, säännöllinen, tavallinen;) (epänormaali, epätavallinen, poikkeukselli-nen. | N. sademäärä, verenpaine, suonentiheys. Talvi on ollut kaikin puolin n. kehitys, kas-vu. Oppilaiden edistyminen on ollut n:ia. N:ia huonompi näkökyky. Kuume on sairauden oi-reena ilmenevä n:ia korkeampi ruumiinlämpö. Vesi on tänä vuonna n:ia alempana. Koneen n. pyörintänopeus, Ilmiö, joka on aivan luon-nollinen ja n. Ihmisen n. unentarve on hyvin yksilöllistä. Hyvin tavallinen, mutta tuskin n. sanajärjestys. Suhteet naapurivaltioihin ovat olleet n:it. N:issa olosuhteissa kustannukset olisivat pienemmät. N. elämäntapa. Elämä palasi sodan jälkeen n:ihin uomiinsa. N:isti kehittynyt lapsi. Liikenne sujui myrskystä huolimatta täysin n:isti. — *Erik.* ihmisestä us: henkisiltä kyvyiltään ja taipumuksiltaan terve;) (abnormi. | Teko, joka kuohuttaa jokaista n:ia ihmistä. Hän ei ole aivan n. Olla n:issa mielentilassa. **2. s.** suora, joka muodostaa suoran kulman annetun suoran t. tason kanssa; suora, joka muodostaa suoran kulman käy-rän viivan tangentin t. pinnan tangenttitason kanssa ja kulkee sivuamispisteen kautta; *syn.* kohtisuora. | A-pisteestä suoraa D vastaan piirretty n. — *Yhd.* keskin.

normaali- yhd:ojen alkuosana. **1.** = normaali **1.** **2.** mallina, ohjeena, normina oleva; joskus = normi-; esim. normaalikello, -koulu, -metri, -painos. **-aika** *s. 1.* jtk maata t. aluetta var-ten vahvistettu porvarillinen aika, virallinen aika. | Suomen n. 'Neiti Aika' ilmoittaa auto-maattisesti n:ajan. Kello poikkesi n:ajasta vain 9 sekuntia. **2.** säännönmukainen, tavalli-nen aika. **a.** Linja-auto tuli kaupunkiin aivan n:aikaan 'aikataulun mukaisesti'. — Vir-kaylennys tuli miltei aina n:ajassa. **b.** Puu-tavaran vienti oli n:aikana paljon suurempi kuin nyt. Tonttien arvo on sitten n:aikojen moninkertaistunut. **-arvo** *s.* Rahan n. 'nimellis-t. kulta-arvo'. Tavarain n. on sen arvioitu arvo. Vedenkorkeus on n:n [= tavallisen keskimää-

raisen arvon] alapuolella, Kun virranvoimakkuus ylittää n:n, niin varokkeen lanka sulaa poikki. **-asen/to** s. Pään n. Sijoiltaan mennyt käsi saatiin n:toon, Jäänmurtajan keula nousee kiintojään päälle ja jään rikottuaan painuu n:toonsa. Sähkövirrat voivat poikkeuttaa magneettineulan n:nosta. Akseli ei pysähdy n:toon, vaan kierähtää hiukan sen yli. **-derivaatta** s. *mat.* derivaatta, joka on muodostettu tietyn käyrän normaalin suuntaan. **-elementti** s. *sähk.* = normaalipari. **-etäisyys** s. Kirjan n. luettassa. Ryhmän muu henkilöstö järjestetty parivierin n:ksin ajoneuvon taakse. N. miehestä mieheen on 1 m. Srapnelli räjähti n:dellä, 40—70 m maalin edessä. **-filmi** s. elokuvauksessa tavallisesti käytetty 35 mm:n levyinen filmi; vrt. kaitafilmi. **-hiekkaka** s. *rak.* sementin ominaisuuksia kokeillessa seoksiin käytetty raekooltaan määräsuuruisen hiekkaa. Koekappaleet tehdään n:asta, jotta tuloksia voitaisiin verrata toisiinsa. **-hintata** s. Puvun, voin n. Tinkiminen n:toista ei yleensä onnistu. **-ihminen** s. Asia, jonka luulisi kiinnostavan jokaista n:stä. — Tunsin itseni selvätajuiseksi ja jo melkein n:seksi. **-ilmakehä** s. *fys.* ilmakehän normaalia painetta merenpinnan tasalla vastaava nesteissä ja kaasuisissa vallitsevan paineen mittayksikkö: 1,033 kgf/cm², fyysikaalinen ilmakehä, atmosfääri. **-jakautuma** s. *mat.* satunnaissuureiden normaali jakautuminen. | N:n frekvenssifunktio on Gaussin kellokäyrä. **-jännite** s. *sähk.* Tavallisin n. on nykyään 220 voltin jännite. N:ttä suuremmat jännitteet saattavat vahingoittaa eristettä. **-jännitteinen a.** **-jännitys** s. *fys.* normaali voiman vaikutuksesta kappaleessa syntyvä jännitys, vetojännitys;) leikkausjännitys.

normaali/kausi s. Ilmiö, jota ei n:kausina esiinny. **-kehitys** s. **-kello** s. tarkkuuskello, jonka mukaan toisten kellojen osoitukset tarkistetaan. | Tähtitornin n. Keskusaseman n. siirtää sähköön avulla kaikkien asemaan liitettyjen kellojen osoittimet samanaikaisesti. **-kentalä** s. *urh.* normaali mittainen pelikenttä. **-kieli** s. N:essämme on vielä paljon epävakaisuutta. Volter Kilven kieli poikkeaa useassa suhteessa n:estä. **-kierre** s. *tekn.* N:teillä varustettu varoke. **-kiihtyvä (äis)yyys** s. *fys.* liikeradan normaalin suuntainen kokonaiskiihtyvyyden komponentti. **-ko/ko** s. Kirjan, paperiarkin n. Suomen lippujen n:ot. Postikortin n. on 15×10,5 cm. Kattilaa valmistetaan useita n:koja. **-kokoinen a.** N. ihminen, N. tili, ruuvi, ikkuna. — Västöröyhmä, jolla on yleensä n. perhe. **-kompassi** s. *mer.* magneettikompassi, jonka mukaan alusta tavallisesti ohjataan ja joka on sijoitettu mahdollisimman etäälle magneettisten häiriöiden aiheuttajista, pää-, standardikompassi. **-komponentti** s. *fys.* = normaalkiihtyvyys. **-korkeus** s. Patolaitteiden avulla on ajateltu pitää Päijänteen vesi aina n:della. Voimistelusalin n. on 5—6 m. Kirjakkeen n. Puheen n. on yleensä lähellä äänialan alarajaa. **-korkeinen a.** N. aita, huone, mutteri. **-korrelaatio** s. *mat.* kahden normaalisti jakautuneen satunnaissuureen välinen korrelaatio.

-kosteus s. Ilman n. Jauhojen n. on 11—14 %. **-koulu** s. oppilaitos, jossa opettajiksi aikovat saavat käytännöllisen valmistuksen; vrt. normaali lyseo. | V. 1864 perustettiin Helsinkiin n. — Yhd. maatalous. **-kulutus** s. Polttoaineen n. Vehnämäärä riittää tyydyttämään 3—4 kuukauden n:ksen. Kotimarkkinatellisuutemme tuotantokyky ylittää n:ksen. **-kunto** s. Urheilijan, koneen n. **-kuntainen a.** **-kuorma** s. Nosturin n. on 5.500 kg ja suurin sallittu kuorma 6.500 kg. **-kuormitus** s. *tekn.* Moottorin, generaattorin n. Ylittää n. **-kuula** s. *urh.* kansainväliset määräykset täyttävä kuula. | N. painaa 7,257 kg (16 Englannin naulaa). **-kynttilä** s. *fys.* mm. Suomessa käytännössä oleva valon voimakkuuden yksikkö: 10/9 hefnerkynttilää. | Tavallisen steariini kynttilän voimakkuus on vähän suurempi kuin n:n. **-käynti** s. *tekn.* Paine riittää koneen lämpimänä ollessa takamaan n:nin. **-käyrä** s. normaali muotoinen graafinen (tilasto- tms.) käyrä. | Kulutuksen n. **-käyttö** s. *tekn.* N:össä moottori kehittää 400 hevosvoimaa, Magnetoimisvirta ei vastaa n:töä.

normaali/lapsi s. henkisesti ja ruumiillisesti terveesti kehittynyt lapsi, tavallinen lapsi. | Risa-tautinen lapsi eroaa jo ruumiinrakenteeltaan n:lapsesta. **-leikkaus** s. 1. *mat.* a. monikulmio, joka syntyy, kun jk särmiötila leikataan sivusärmä vastaan kohtisuoralla tasolla; käyrä, jota pitkin pinnan normaalin kautta kulkeva taso leikkaa pinnan. | Kiilan n. on tasakylkinen kolmio. 2. = normaaliprofiili. **-leveys** s. Villakankaan n. Rautateiden eurooppalainen n. **-levyinen a.** N. paperiarkki, filmi. Käytävämatto on n:stä. **-lyseo** s. yliopistoon johtava oppilaitos, jossa oppikoulunopettajien käytännöllinen valmistuminen tapahtuu. | Suomalainen n. Auskultoida n:ssa. Suomessa on kolme n:ta. — Yhd. tyttön. **-lyseolainen** s. normaali lyseon oppilas. **-lämpö** s. Ruumiin n. Meriveden n. Keskilämpö ylitti elokuussa n:mön noin 4°:lla. **-lämpötila** s. **-malli** s. N:a oleva keittolevy. **-mallinen a.** **-metri** s. metrin mallimitta. | Kansainvälistä n:ä, josta kaikille metrisiä mittoja käytäville maille saadaa perusmitat, säilytetään Pariisissa. **-metsä** s. *met-sät.* kaikissa suhteissa säännöllinen ihanne-metsä. **-mitta** s. 1. mallimitta. | Kaikissa mitauksissa pitää olla jokin n., johon mitattavaa suuruutta voidaan verrata. 2. Suomalaisten tiilien n:at. N:tojen mukaan tehty puku. N:at täyttävä pelikenttä. **-mittainen a.** N. ihminen. N. levy. Voi on pakattu n:siin astioihin. Sahatavara valmistetaan yleensä n:sta. Elokuva viimeistellään n:seksi kokoillan esitykseksi. **-moukari** s. *urh.* vrt. normaali-kuula. | N. painaa 7,275 kg. **-muoto** s. raken-nuksen, aluksen, tuolin n. N:dosta on useita poikkeuksia. — Säeluettelosta näkee laulutyy-pin n:don. Elämän n. — *Mat.* Yhtälö $ax = b$ on yhden tuntemattoman sisältävän ensiastei-sen yhtälön n. Toisen asteen yhtälön n. **-muotoinen a.** N. sydän. N. huone. N. pyöreä-kaarinen vene. N. runo. N. määritelmä. N. yhtälö. N. keskikoulu. **-määrä** s. Pesäpallojouk-

kueen n. on 9 pelaajaa. Asevelvollisia ei aina oteta täyttä n:ää. Amerikka rajoittaa viennin n:än. Varastoja pitää aina olla jokin n. Hiiva, joka sisältää n:n vettä. -**määräys** s. Suomessa on asetuksella vahvistettu betonirakenteiden n:ket. N:sten suuruisia putkia.

normaali nen⁶³ a. -sesti adv. -suus⁶⁵ omin. = normaali 1. — Yhd. epän.

normaali nolla s. = nollapiste 2. | Tarkkavaakituksen n. valitaan merenpinnan keskikorkeudelta. -**nopeus** s. Auton, aluksen n. Painokoneen n. Konekirjoittajan n. -**näköi nen** a. näkökyvyiltään normaali. | N:sellä 10-vuotiaalla lapsella on silmän mukautumiskyky hyvin suuri. N. silmä, -**olosuhte**et s. mon. N:issa ei sähköisyys tuota mitään haittoja. N:issa sydän jak-saa hyvin kestää melkoisen lisärasituksen. -**olo**t s. mon. Painaa n:issa n. 60 kiloa. Ihmisen ruumiinlämpö on n:issa noin 37°. Tehtaat kykenevät n:issa tyydyttämään kotimaisen tarpeen. Suhteellisen kosteuden poikkeus n:ista on yleensä 6—7 prosenttia.

normaalipaine s. Linja-auton renkaiden n. — Erik. ilmakehän normaalipaine. | Litra ilmaa painaa n:paineen vallitessa 1,29 g. -**paino** s. 1. Asteikko on jaettu n:illa [= normaalipunnoksilla] suoritettujen kokeiden avulla. — Jyrän n:n metristä työlevyyttä kohti tulee olla vähintään 200—300 kg. Voimistelusaavan n. on 1,5 kg. 165 cm pitkän naisen n. olisi 55 kg. Painoni on aina ollut n:n alapuolella. 2. fys. painovoiman suuruus 45. leveysasteella. -**painoinen** a. N. lapsi. N. kilpakeihäs. -**paino**s s. jnk teoksen virallisesti hyväksytty mallipainos, ohjepainos; asiantuntijain tarkistama ja julkaisema kirjallijan teosten painos. | Virsikirjan n. — Runebergin koottujen teosten n. ilmestyi kahdeksana niteenä. -**pari** s. sähköjännitteen mittauksissa ja tarkistuksissa normaali käytetty vakiojännitteen galvaaninen pari, normaalelementti. | Voltti- ja ampeerimittarien tarkistus suoritetaan n:in vertaamalla. -**perhe** s. 1. Sokerin kulutus n:ttä kohti. 2. mat. funktiojoukko, joka sisältää kaikkien funktiojonojensa rajafunktiotkin. -**piirustus** s. erilaatuisten teiden, kanavien tm. rakenteesta ja mitoista vahvistettu piirustus; standardituotteina valmistettujen rakennusten osien, huonekalujen tms. työpiirustus. | Rakennustyössä noudatetaan ie-luokan tielle vahvistettuja n:ksia. N:ksia ovat ja ikkunoihin varten. -**pitui nen** a. N. ihminen. N. kynä, väri-nauha. — Sana voidaan n:senakin ääntää tavallista painokkaammin. Talvi oli n. -**pi-tuus** s. Junanvaunun, kiväärin piipun n. Ei voida esittää mitään varmoja n:ksia, jotka kuvastaisivat kasvavan nuorison ruumiin kehitystä. — Työajan n. on määrätty 8 tunniksi päivässä. Talvimajoituksen n:tena pyrittiin pitämään viittä kuukautta. -**profiili** s. esineen, rakennelman, tien tarkoin määritetty ja käytäntöä varten vahvistettu pituussuuntaa vastaan kohtisuora poikkileikkaus. | Raskaat kannatuspalkit ovat n:ia n:o 40. Maantien n. määrää penkereiden poikkileikkauksen muodon ja mitat. Rataleikkauksissa noudatetaan

vahvistettuja n:eja. -**proosa** s. kirjallisuudessa vallitseva yleinen, yhteinen proosakieli, -tyyli. | On luotava ilmeikäs suomalainen n. kansan-kielen ilmaisuvaroja jalostaen. Sanonnan murteellisuudet ja muut poikkeamat n:sta. Kiven arvoa ei vähennä se, ettei hän sovi nykyaikaisen n:n kirjoittajien esikuvaksi. -**rai**de s. 1. raut., tav. mon.)(kapearaide. | N:teita varten rakennettu veturi. Yksityisratojen raiteet ovat usein n:teita kapeammat. 2. kuv. Elämä palautui vähitellen n:teilleen. -**raide**leveys s. Rautateiden kansainvälinen n. on 1,435 mm. -**raiteinen** a. raut. Maailman rautateistä on 71 % n:isia. Meillä nimitetään omaa 1,524 mm:n raideleveyttämme n:seksi, vaikka se kansainvälisesti on leveäraiteinen. -**rakenne** s. Sinfonian n. -**rakenteinen** a. N. jalkapohja ei kauttaaltaan vastaa maahan. Koe-eläimiksi valitaan n:isia yksilöitä. N. liesi lämpiää tasaisesti. -**ra**ta s., vars. urh. 400 m:n pituinen juoksurada. | N:dalla on helpompi saavuttaa ennätyksiä kuin lyhyemmällä radalla. -**sato** s. Jos saadaan n., voidaan perunajauhojen tullia alentaa. -**silmä** s. Likinäköisen silmän näköväli on lyhyempi kuin n:n.

normaalistaa² v. tehdä, saattaa, yhtenäistää vaikiintuneiden normien, yleisen käytön tms. mukaiseksi, normaaliksi, normalisoida; joskus: vakioida, standard(is)oida. | Kielen, oikeinkirjoituksen n:aminen. N:ettu heikkovirtale.

normaalistua¹ pass.v. (< ed.) tulla, muuttua normaaliksi, normalisoitua. | Olot ovat sodan jälkeen jo ehtineet n.

normaali suhde s. 1. Pöydän osien n:suhteet. Polykleitoksen pronssikuvista opittiin miehen ruumiin n:suhteet. — Yliopiston suomen- ja ruotsinkielisten opiskelijoiden lukumäärän n. — Lääkeaineet sekoitetaan n:suhteessa. Ravintokokoomuksen suuri poikkeavuus n:suh-teista voi käydä kohtalokkaaksi. 2. Vanhempien ja lasten välillä vallitsi n. -**suuruinen** a. N. postikortti. -**suuruus** s. Hissinkorien n:det eri kuormituksille. Parantolain n:tena pidetään 200—300 paikkaa. -**syvyys** s. Ojan n. Kirjahyllyn n. — *Sot.* Ateenalaisessa falangissa oli 8 miestä peräkkäin, mikä näyttää olleen n. Ryhmän edetessä parvessa on normaali leveys ja -syvyys noin 20 m. -**sävel** s. mus. sävel, josta lähtien lasketaan kaikkien muiden sävelten korkeustaso, viritetään soittimet [yms.]. | N:enä pidetään yleensä yksiväriäistä a:ta, jonka värähdyslukuna oli aikaisemmin 435, nykyään yleensä 440 kaksoisvärähdystä sekunnissa. -**talvi** s. Meren jäätyminen alkaa n:na marraskuun puolivälissä. -**tapau**s s. N:ksissa toimisto tekee kustannusarvion teosta varten. N:ksessa asevelvollisuus suoritetaan aseellisenä palveluksena — Lääkärin mielestä oli kysymyksessä n. -**taso** s. 1. Tulvavesi on 70 cm n:a korkeammalla. — Tuotanto ei vielä ole noussut n:lle. Valuuttakurssit laskivat jälleen n:on. — Taval-linen n:n oppilas. 2. geom. taso, joka sisältää viivan t. pinnan normaalin. | N:t leikkaavat toisensa. -**teho** s. tekn. Koneen n. on 4,5 hevosvoimaa. Numero ilmoittaa tasavirtamootorin n:n. Lähetysaseman n. on 150 kW. -**tiili**

s. Suomalaisen n:en pituus on 27 cm, leveys 13 cm ja paksuus 7,5 cm. -**tila** s. Jotta aine pysyisi n:ssa, se on säilytettävä sopivissa kelleissa. Sydämen toiminta palautuu n:ansa. Talouselämä on sodan jälkeen saavuttamassa n:n. Mies ei nähtävästi ollut n:ssa. — **Fys.** Kaasu on n:ssa, kun sen paine on 760 mm ja lämpötila 0° C. -**tulkki** s. *tekn.* nimellismittainen tulkki. -**tuotanto** s. -**tyyli** s. Sana, jota ei n:ssä käytetä. -**tyyppi** s. N:piä oleva kaapeli. Varastohuoneen n. Väkihehu, joka poikkeaa n:istä. -**tyyppinen** a. -**työaika** s. -**työpäivä** s. V. 1889 esitettiin työväen kongressissa ensi kerran 8-tuntisen n:n vaatimus. Pankeissa ylitö on tavallista, mutta n. on verraten lyhyt.

normaali vahvuinen a. N. rautatiekisko. N. köysi. N. kannatinpylväs. — N. ääni. — N. kompania. -**vahvuus** s. Kiviseinän n. — Pataljoonan n. on keskimäärin 1000 miestä. -**vartalo** s. -**vartaloinen** a. Puku, joka sopii jokaiselle n:selle miehelle. -**vastus** s. *sähkö.* vastuksien mittaamiseen käytetty suuruusdetaan tunnettu vastuskoje. | N:ket valmistetaan metalliseoksista, joiden lämpötilakerroin on hyvin pieni. -**vauhti** s. Työ on edistynyt n:a. -**vire** s. Kannel oli n:essä. -**vireinen** a. *mus.* -sesti *adv.* N. viulu. N:set urut. -**viriteinen** a. = ed. -**viritys** s. *mus.* vrt. normaalisävel. -**virranvoimakkuus** s. *sähkö.* Varokkeita, joiden n:det ovat 25, 60, 100 ja 200 ampeeria. N:ksia suurempia virtoja estetään pääsemästä johtoihin. -**virta** s. *sähkö.* normaali-jännitteen virta. | Jännitehäviö on n:rassa hyvin vähäinen. Ensiohkäimätykseen johdetaan n. -**voima** s. *fys.* kappaletta kuormitettaessa syntyvän kimmovoiman komponentti, joka vaikuttaa leikkauspinnan ulko-normaaln suuntaisesti, vetovoima;) (leikkausvoima. | N. aiheuttaa hankausvastuksen. -**vuosi** s. Viennin arvo oli heinäkuussa vain 6 % korkeammalla kuin n:tena 1934. Rehu ei n:sinakaan riittänyt talvea. -**väli** s. *sot.* N. miehestä mieheen on 1 m. N. saadaan siten, että mies kohottaa vasemman kätensä vierustoverin olkapäälle. — **Kirj.** Sanojen n. on puolikas. -**yksilö** s. *el.* ja *kasv.* Muunnos, joka eroaa väriltään lajin n:stä. -**ääntämys** s. Jnk äänteen n. Murteessa vokaalin pituus miltei vastaa yleiskielen n:tä.

normalisoija s. v. -nti* *teonn.* = normalistua. **normalisoitua** s. *pass.v.* (< ed.) = normalistua. **normannij** s. *hist.* Keski- ja Etelä-Euroopan kansojen viikingeistä käyttämä nimitys, "pohjannmies"; *erik.* niistä skandinaaveista, jotka 900-luvulla asettuivat Pohjois-Ranskaan. | N:ien lohikäärmeenpursi. N:ien ryöstöretket. Skandinavian kansat esiintyvät historiassa ensi kerran 800-luvulla n:ien nimisinä. Norman-dian maakunta on saanut nimensä n:esta. **normannilainen** s. a. Vanha n. sotilassuku. N. seikkailumieli. — N. tyyli 'Pohjois-Ranskassa 1000-luvulla kukoistanut romaaninen rakennustyyli'. N. kirkko. — N. hevonen 'Pohjois-Ranskassa Normandian maakunnassa kehitetty työhevonen'.

normannipäällikkö s. N. Robert Guiscard perusti 1000-luvulla oman valtakunnan.

normatiivinen s. a. -sesti *adv.* -suus^{as} *omin.* norma, mallina, ohjeena oleva, sellaisena pidetty t. sellaiseksi tarkoitettu; normeja, ohjeita antava; ohjeellinen. | N. kieliooppi, sanakirja. Alallaan n:sena pidetty teos. Oikeusopillinen ratkaisu, joka on tullut n:seksi. N:sena, kasvatukselle ohjeita antavana tieteenä kasvatustoppi palvelee toisia päämääriä kuin sielutiede. Opetusmenetelmään kuuluu olennaisesti sen ideaalinen eli n. luonne.

normeerata s. v. 1. tav:mmin normittaa. 2. *mat.* muuntaa suure toiseksi niin, että yksi t. useammat sen ominaisuuksista muuttuvat etukäteen valituiksi muiden pysyessä muuttumattomina. | N:un satunnaisuuteen keskiarvo on nolia ja keskihajonta yksi.

normi s. 1. sääntö, ohje, malli. | Opetustoiminnassa noudatettavat yleiset n:it. Oikeakielisyyteen kuuluu kielen n:ien noudattaminen. Oikeuden n:it ovat käskyjä, kieltoja tai lupia. Ei ole mahdollista laatia yleispäteviä siveyssääntöjä eli n:eja. Valistusajalla ihmisjärki oli ehdoton totuuden lähde ja n. Evankelisessa kirkossa ei tunneta muuta n:ia kuin ilmoitettu Jumalan sana. — Luujauhuissa pitäisi n:ien mukaan olla 4 % typpeä. Suomessa seurataan yleensä saksalaisia ja ruotsalaisia sähkökoneen n:eja. — Lastaustyössä n:ina pidetty työsuo-ritus. — **Yhd.** oikeus-, perus-, tapa-, yleisn.; palkka-, työn.; betoni-, standardi-, värin. 2. *kirj.* kirjan t. tekijän nimi (t. sen lyhenne) kunkin arkin ensimmäisellä sivulla. 3. *mat.* itseisarvon, pituuden neliö.

normihinta s. ohjehinta. -**palkka** s. ohjepalkka.

normitaa s. v. -us^{as} *teonn.* antaa normeja t. vahvistaa normit jtk varten, määrätä t. säännöstellä ohjeilla t. säännöillä, säännöittää; *tekn.* standard (is)oida. | Hintojen n:täminen. N:ettu yhteiskunnallinen elämä. N:etut työolot. Jonkin yhteisön puhumistottumusta tai kielitajua pidetään n:tävänä tekijänä. — Rakennustöissä on kaivattu rakenneosien tyyppittämistä ja n:tämistä. Joillakin aloilla on n:us jo pitkälle kehittynyt.

norma s. skandinaavisessa mytologiassa jumalattaria, jotka määräisivät ihmisen kohtalon hänen syntyessään; vrt. kohtalotar, moira. | On kuin, hunnutettuna pää, / seisoi n. sun takanasi KALAS.

noro s. 1. kostea notko, notkelma, painanne, alho. | Usvaa kohoilee vesistä ja n:ista. Missä ei ole järveä, siinä on suota ja n:a. Rehevissä n:ssa kasvaa koivuja, tuomia tai pihlajia. Nousi koivupuut n:illa, / lepät mailla leyhkeillä KAL. Syvällä n:ssa, pari kivenheittoa mökiltä, lekotti nimetön lampare Kianto. — **Yhd.** korpi-, nevan. 2. pikkupuro, nestejuova. | Hiki virtasi jo n:ina pitkin selkäpiitä. Veri valui hiljaisena n:na. Suupielistä valuivat mällin n:t. — *noronaan* (*adv.*) Vesi tippui n:naan räystäistä. Kasvoista virtasi n:naan verta. — **Yhd.** hiki-, kyynel-, veri-, vesin.

noroinen s. a. kostea, vetinen. | N. niitty. N:set maat kuivatetaan. Kaukana n:sten notkojen takana näkyi koivikkolehto.

noromaa s. kostea notko- t. rantamaa. | Ensi

luokan metsämaiksi luetaan kosteahkot, lihavannaiset n:t.

noronen^{es} *dem.s.* < noro 2. | Veri alkoi vuotaa pitkinä n:sina kasvoja myöten. — *norosinaan* (adv.) -- veden n:sinaan juostessa paidan helmasta PAKK.

norppa^{11*} *s.* Phoca hispida, Suomen yleisin hylje (laji), kiehkuraishylje.

norri⁴ *s.* = knorri. 1. Kievarissa pelattiin n:a. 2. Ukko maisteli väkevää n:aan kupin reunalta. — *Yhd.* kahvin. -**kuppi** *s.* -- puhe sujuu paremmin, kun nenän alla höyryä n. koro.

norsi¹² *s.* murt. = seur. 1.

norssi¹ *s.* 1. kuore, vars. suurikokoinen. | Nuotalla saatiin paljon n:ejä ja kiiskä. — N:n liha on jokseenkin arvotonta. — *Murt.* Poika sai pyöreäsilmaisen ahvenen n:n. Pojan n. 'pojan vekara' 2. *koul.* a. tav. *erism.* (Helsingin) normaalityö. — *Yhd.* poika-, tyttö. b. normaalityö. | Vanhat n:it olivat kuuntelemassa avajaispuhetta.

norssiverkko *s.*

norsu¹ *s.* Elephas, suurimpia nykyään eläviä maanisäkkäitä, joiden nenä ja ylähuuli ovat kasvaneet yhteen pitkäksi kärsäksi ja joiden yläleuassa on 2 pitkää etuhammasta (syöksyhammasta); *syn.* elefantti. | Afrikkalainen, intialainen n. N:ja pyydetään syöksyhampaiden vuoksi. Intiassa n:a käytetään kanto- ja vetojuhtana. -**eläin** *s.* Mammutti on sukupuuttoon kuollut n. -**lauma** *s.*

norsunhammas *s.* tav. norsun syöksyhammas. -**luinen** *a.* N. biljardipallo, kampa, kädensija, rasia, solki, veistos.

norsunluu *s.* norsun syöksyhampaiden valkoinen, kova luu, jota käytetään taideteollisuudessa monenlaisten pikkuesineiden valmistukseen, elfenluu. | N. oli entsaikkoina Kongon tärkein vientitavara. Myös virtahevon ja mursun hampaista saatua luuta sanotaan joskus n:ksi. N:n värinen iho. -**esine** *s.* -**kartonki** *s.* tav. kahdesta paperikerroksesta lujusti puristettu hieno ja sileä kartonki (laji), jota käytetään esim. nimikorttien painatukseen. -**koriste** *s.* Huonekaluissa oli upotuksina n:ita. -**leikkau** *s.* norsunluusta t. -luuhun leikattu koriste, kuva t. kuvio. | N:ksin koristettu lipas. Sarkofagien sirot n:okset. -**levy** *s.* Muotokuva-miniatyyrit tehtiin usein n:ille. -**musta** *s.* norsunluujätteistä valmistettu luumusta. -**nappi** *s.* **norsunluunleikkaus** *s.* koru- ja taide-esineiden leikkaaminen norsunluusta. | N:leikkauksessa kuten monessa muussa taideteollisuuden haarassa on Bysantin vaikutus etualalla. -**värinen** *a.* tav. ~.

norsunluupallo *s.* -**rasia** *s.* -**torni** *s.* kuv. kirjall. Runoilija katselee yksinäisyydessään maailmaa n:staan. Esteettinen kuvastelijanasenne, n., on saanut ylimmän huipennuksensa! VILJANEN. -**työ** *s.* -**veistos** *s.*

norsunmetsästy *s.* -**pyynti** *s.*

norsutauti *s.* lääk. etenkin alaraajoissa ja kivespuusissa esiintyvä immunesteen kiertohäiriöiden aiheuttama ruumiinosan laajentuminen, elefanttitauti. | N. on varsinaisesti tropiikki-tauti, jota sääsket levittävät.

noruja¹ *v.* valua, virrata pieninä noroina; tip-pua, tihkua. | Hiki n:u pitkin kasvoja. Kyy-nelpisarat n:ivat sormien lomitse. Punainen verivirta n:i tannerta pitkin. Juustopallo pan-naan kehään raskaan painon alle, jotta hera n:isi pois. Ankara helle sai hongat n:maan pihkaa. Ei tähän kuoppaan vettä noru.

norutaa^{2*} *kau.s.v.* < ed. | Kun hera n:etaan pois, jää jäljelle kuiva piimä.

nosema¹³. -**rutto** *s.* eräs mehiläistäuti. | N. tu-hoaa lyhyessä ajassa koko mehiläisyhteiskun-nan.

noske⁸ *s.* halv. Suomen kommunistien sosiaali-demokraateista käyttämä pilkkanimi. | -- ei n:lle ja porvarille suoda iloa nähdä »tovereita» lakossa AK.

noskelainen¹⁴ *a.* ja *s.* vrt. ed.

nostaa² *v.* -avasti *adv.* kohottaa;) (laskea, alen-taa.

I. 1. liikuttaa ylöspäin, siirtää t. asettaa yle-mäs, ylempänä olevaan paikkaan. | Niin ras-kas kivi, että en jaksa sitä n. N. jk ilmaan, koholle. Haahloja voidaan n. ja laskea. N. hiu-kan padan kantta. N. pudonnut kirja pöydälle. N. säkki selkäänsä, lapsi sylinsä. N. pannu tu-lulle. N. kuorma auton lavalle. N:i polkupyörän veräjän yli. N. ovi saranoiltaan. N. hattua [ter-vehdykseksi]. N:i miekkansa ja iski. N. käsi päälle, ohimolle. Joka kannattaa ehdotus-ta, n:akoon kätensä. Väsytti niin ettei jaksa-nut päättää pieluksesta n. Koira n:aa ylähuul-taan ja näyttää hampaitaan. N. housujaan. Suuri nostokurki saattaa n. kymmenien ton-nien kuormia. Pumpu n:aa veden 15 metrin korkeuteen. Jäät ovat n:aneet laiturin pois paikoiltaan. Permantoa n:ettava puoli met-riä. Lammen pintaa aiotaan patoamalla n. Tuuli n:aa pölyä ilmaan. Aura oli n:anut lumen korkeiksi valkeiksi tien molemmin puolin. Tuuli n:aa veden aalloiksi. Taskussa oleva pullo on n:anut takin koholle. — Vuoret n:avat huip-pujaan [= vuorten huiput kohoavat] kohti korkeutta. Siellä täällä n:aa jokin kelohonka latvaansa AHO. — Erikoistuneita käyttötapoja. a. *urh.* painonnostosta. | N. punnertamalla, tempauksella. Vasemalla kädellä A, n:i 58 kg. N. uusi ennätys, b. N. lippu (salkoon), pur-jeet (mastoon). N. [= irrottaa pohjasta ja nostaa] ankkuri, riippa. Laivasto n:i ankku-rin ja purjehti tiehensä. N. verkot (vedestä) [tav. kokemista varten]. Lähdettiin pitkäsi-maa n:amaan, c. ottaa jstak nostamalla jtk. | N. vettä kaivosta sangolla, pumpulla. Uppo-tukien n:aminen. Kaivoksesta n:ettiin vuo-sittain runsaasti 100.000 tonnia malmia. d. juu-rikasvien sadon maasta korjaamisesta; kanto-jen, turpeiden yms. irrottamisesta maasta. | N. perunoita talikolla, nostokoneella. Nauriit n:e-taan nyhtämällä. Polttoturvetta n:ettiin viime vuonna 250.000 tonnia. Kantojen n:aminen kangella vääntämällä. N. jäitä, e. N. [= valita, ottaa arpojen joukosta] arpa. N. [= ottaa] kort-tipakasta umpimähkään jokin kortti. — N. kort-tipakka 'ottaa pakasta mielivaltainen määrä päällimmäisiä kortteja ja siirtää ne alimmai-siksi (t. sivuun ellei niitä pelissä tarvita)'.

f. käs. N. [= ottaa puikoille, neuloa paikalleen] pudonnut silmukka. Silmäpako n:etaan. g. erosijan ohella joskus: ottaa jstak ja asettaa toiseen (us. myös alempaan) paikkaan. | N. lapsi tuolilta [= kohottaa tuolilta ja laskea] maahan. N. jku alas satulasta. Piparakut n:etaan (pelliltä) vädille jäähtymään. Ja leeviläiset n:ivat maahan Herran arkin vt. h. katseesta: suunnata ylemmäs, korkeammalle. | N. katseensa kirjasta. Ja Loot n:i silmänsä ja näki koko Jordanin lakeuden olevan runsasvetistä seutua vt. Nyt silmäni mä n:an / taas ylös mäkiin vk. i. eril. kuv. sanonnoissa; ks. merk:ää ao. s:ien kohdalta. | N. kätensä jkta vastaan. Kukaan ei n:anut asian hyväksi pikkusormeaankaan. Kapinanhengi n:aa jälleen päätänsä. N. nokkaansa, rintaansa. N. jku pinnalle. N. jku valtaistui-melle.

2. vaakasuurassa, kallellaan, rtiukuksissa [tms.] olevan esineen asettamisesta t. siirtämisestä pystyyn t. pystympään. | N. kaatunut keila, tuoli pystyyn. N. päänsä pystyyn. Koira n:i niskakarvansa pörhölle. Kukas kissan händän n:aa, jos ei kissa itse st. — Kuv. N. liikeyritys jälleen jaloilleen. Erehtyneiden ja langenneiden n:aminen. Toiminta, joka ei kaada vaan n:aa. N. jkn tie pystyyn 'aiheuttaa voit-tamattomia vaikeuksia'.

3. kuv. ed:een liittyen: saada ryhtymään t. kiihottaa jhk (vars. vastustamaan t. puolustamaan jkta t. jtk, kapinaan tms.); vrt. nousta I.4.c. | Tarkoitus oli n. koko kansa aseisiin. N. jku vastarintaan, kapinaan. Hän n:i vast-taansa koko mahtavan aateliston. Kansalais-sota n:i veljen veljeä vastaan. Yleinen mieli-pide n:ettiin hallitusta vastaan. — Tapaus, joka n:i koko kaupungin väen liikkeelle. Loit-suilla luultiin voitavan n. käärmettä ihmisten kimppuun. -- n:a nyt apuusi kirkonväkesi Pärvä. -- manalaiset, joita noidat ja velhot n:ivat liikkeelle kirkonmultien avulla PAULAH. -- hän n:aa kaupungin poikaset pyydystämään kasimatoja TALVIO. — Joskus erik. aseisiin nostamisesta, sotaväkeen ottamisesta. | Nyt n:ettiin Pohjanmaan koko alueelta joka viides mies uhattua seutua puolustamaan AK.

4. lisätä jnk korkeutta, tehdä korkeammaksi, korottaa; vrt. nousta I.5. | Seiniä on n:ettava parin hirsikerran verran. — Erik. taikinasta: tehdä kuohkeaksi, saattaa paisumaan, nousemaan, kohottaa, nostattaa. | Hiiva vaikuttaa talkinaan n:avasti. Huonosti n:ettua leipää.

5. saada nousemaan, kohoamaan, työnty-mään, ilmaantumaan [tms.] jstak esiin, näky-viin, havaittaviin; vrt. nousta I.6. | Sade n:aa viljan oraalle. Noita n:i pakenijoiden eteen vuoren. — Vrt. nousta I.6.c. | Tulehdus n:i ihoon paiseita. Voide, joka n:aa ihon rakkui-loille. Kipu n:i tuskanhien otsalle. Savu n:aa kyyneleet silmiin. Raikas pakkanen oli n:anut punan poskille. Uutinen n:i hymyn huulille.

6. aiheuttaa, synnyttää, herättää, nostattaa. a. vrt. nousta I.7.a. | Tuuli n:i korkeat laineet. Ainoastaan lounaistuuli saattoi n. myrskyn.

44 — Nykysuomen sanakirja III

Ehkä vielä n:aa ukonilman tämä hautova sää. Näyttää n:avan sadetta. Ja Jumala n:i tuulen puhaltamaan yli maan vt. Silmää himmersi --, n:i väsymystä sll. b. vrt. nousta I.7.b. | N. riita, meteli jstak. N:i aika elämän, jos ei saa-nut tahtoaan perille. Koirat n:ivat kovan älä-kän vieraiden lähestyessä. N. riemu-, hätä-huuto, valitus. N. kapina, sota. Kun kaupunki paloi, n:ettiin kysymys sen siirtämisestä joen toiselle puolelle. Lemmen n:aminen taikaei-noin. Noidan n:ama tauti, Vilustuminen n:i ankaran kuumeen. — Erik., vars. lak. N. [= panna vireille] syyte, oikeusjuttu. Kanne hy-lättiin liian myöhään n:ettuna.

II. rahoista, jotka ovat talletettuina ao:n tilille t. jotka ao:lla muuten on oikeus saada: ottaa t. saada haltuunsa. | N. rahaa pankista, tililtään. Viime kuukauden palkkani on vielä n:amatta. N. apuraha, eläke, perintö. Lainasta on vielä kolmasosa n:amatta. N:i väärenne-tyllä šekillä 100.000 mk.

III. I ryhmään liittyen eril. abstr. ja kuv. il-mauksissa. 1. saattaa korkeampaan t. parem-paan arvoasemaan; tav:mmiin kohottaa. | N. jku aatelissäätyyn, kuninkaaksi. N. jku kun-niaan. Suurimpaan maineeseen n:i kreikka-laisen murhenäytelmän Sofokles. Toinen maail-mansota n:i USA:n länsimaailman johtavaksi valtioksi. -- ja taivaan perilliseksi / niin raad-dollisen n:it vk. 2. a. tehdä laadultaan parem-maksi, parantaa jnk tasoa; tav:mmiin kohot-taa. | Sivistystä pyrittiin kaikin keinoin n:a-maan. Tuotteiden laatua on koetettu n., par-parantaa. Oikea välihyökkääjä koetti rohkeil-la pujotteluillaan n. muuten latteaa peliä. b. mielialasta, tunnelmasta yms.: tehdä hilpeäm-mäksi, rohkeammaksi, juhllisemmaksi tms. | Sään kirkastuminen hiukan n:i alakuloista mie-lialaa. Laulu vaikutti mieltä n:avasti. Niin mieltäni n:aa ja juhlistaa / tämä Kymmenen virran maa a.v.koskimies. 3. tehdä määräl-tään, teholtaan tms. suuremmaksi, lisätä, kas-vattaa; vars. b-ryhmässä nämä tav. par. a. lukumääristä ja asioista, joiden suuruutta il-maistetaan luvuilla. | N. lukumäärää. Sokerin-tuotantoa pyrittiin n:amaan. Jännitettä ei saa n. liian suureksi. Verenpainetta n:ava aine. Lämpötila n:ettiin 50 asteeseen. N. höyry (mer.) 'lisätä höyryn paine niin suureksi, että alus voi lähteä liikkeelle'. Laiva odottaa sata-massa höyry n:ettuna. — Erik. hinnoista yms. | N. hintaa. Palkat n:ettiin kaksinkertaisiksi. Talletuskorkoa n:ettu 1/2 prosenttia. Määrä-rahaa on voitu hiukan n. Kustannuksia n:ava rakennustapa. — Kuv. Joukkue on jälleen n:a-nut [= parantanut] osakkeitaan. b. N. jnk ar-voa. Työtehoa pyrittiin kaikin tavoin n:amaan. Ruokahalua n:ava lääke. Harjoittelu n:aa kun-toa. Vaatimuksia on n:ettava [= lisättävä] as-teittain. Kosteaa yöilma oli n:anut koivun tuok-sun vahvimmilleen sll.

nostaja¹⁰ tek. Tarvittiin pari kolme vahvaa miestä n:iksi. Turpeen n:ia otetaan työhön. Mut ollut kalvan n:aa / ei suuren Suomen mailla LENO. Pumppu veden n:ana. — Sum-man n:an on se myös kuitattava. Eläkkeen

n:ia oli jonottamassa jo ennen määräämää. — Kapinan, riidan n. Kysymyksen n. — Harjoittelun kunnan n:ana. — Koneista, laitteista tav:mmiin nosturi, nostin. | Juurikasvien n. Venttiilien n:at. — Yhd. painonn.; kannon-, perunan-, tukinn.

nostajainen⁶³ s. 1. mon. a. harjannostajaiset, harjakaiset. | Uudella rakennuksella oli n:set. N:ssä tarjotaan kahvit koko työväelle. b. tilaisuus, jossa jklle toivotetaan onnea t. osoitetaan kunnioitusta häntä nostamalla; sen kunniaksi tarjottu kestitys. | Morsiamen n:set. Uusi isäntä pani n:sikseen kahvit pöytään. Nyt juodaan n:sia! 2. us. mon. uppouiden nostamisesta maksettu korvaus. | N:sta maksettiin tavallisesti kappalekaupalla. Miehet kilpailivat siitä, kuka ansaitsisi suurimmat n:set.

nostaltaa⁶⁴ mom.v. < nostaa. | Mies n:taa suoraan päätä säkin selkäänsä. N:si komeasti kättään. N. housujaan. [Tohtori] vastasi vain siten, että n:si olkapäitään LEHT.

nostama⁶⁵ s. nostaminen, nostokerta. | Ähkäisi jokaisella kirveen n:lla.

nostamaton⁶⁷ kielt.a. N:tomat uppoupuut. — N:tomat korot. N:tomat eläke-erät on menetetty. — N. leipä, taikina.

nostamispäivä s. Varojen n:päivästä maksupäivään asti. Eräpäiväksi otetaan pankista rahaa nostettaessa itse n., pankkiin rahaa panttaessa seuraava arkipäivä. -työ s. Uponneen aluksen n:t.

nostannainen⁶³ a. harv. Miehen n. kivi 'kivi, jonka mies jaksa nostaa'.

nostan⁶⁴ teonn. nostaminen, nosto. | Perunain n. -- työssä tuiki työlähässä, / n:nassa vaikeassa KAL. — Lemmen n. Taru yliluonnollisesta ilman n:nasta ja tuulen myynnistä.

nostatella⁶⁸ frekv.v. < seur. | Puro virtaili kuplia n:ellen. Tuuli n:teli vaahtoisia aaltoja. Arji ja n:teli olkapäitään. — Kirolli niin, että kattoa n:teli.

nostattaa⁶⁹ v. -tavasti adv. I. fakt. < nostaa. | Rouva n:ti kaapin paikoilleen. Perunakin piti n. vierailia. Jäät oli n:ettu läheisestä järvestä. II. kaus. nousta-v:ä vastaten: saada nousemaan, kohottaa, nostaa. 1. vrt. nousta I. | Tanssin tahti pyrki ihan jalkaa n:tamaan. Nuotta n:etaan 'lapetaan nostimilla'. Tuuli n:ti ilmaan sakean pölypilven. Ruonan ajattelemisenkin n:ti inhottavan palan kurkkuun. — Kuorsasi niin että kattoa n:ti. — Kuv. Tapaus n:ti hänen silmiensä eteen koko entisen elämän. 2. vrt. nousta I.4. a. N. jku seisomaan. -- Koi taas n:taapi nukkumasta nuoren yön A.OXANEN. Näky, joka n:ti hiukset pystyyn. b. N. jku vastarintaan. N. kansa aseisiin, kapinaan, taisteluun. A. n:ti yleisen mielipiteen vastaansa. — Loukkaus n:ti hänet suorastaan raivoon. 3. vrt. nousta I.5. | Tuuli n:ti aallot nuoren korkuisiksi. Rintaa n:tava tunne. — Erik. taikinasta: kohottaa, nostaa. | Taikina n:etaan lämpimässä paikassa. Liäksi n:ettu leipä. 4. vrt. nousta I.6. a. Aurinko n:taa taimet maasta. Sade n:ti viljan oraalle. b. Joka niemeen, notkohon, saaremaan / kodin tahtoisin n. [=

rakentaa, pystyttää] ERKKO. c. Tauti n:taa ihoon paiseita. Vauhti n:ti vedet silmiin. Paistin näkeminen n:ti ihan veden kielelle. Näky n:ti väkisin hymyn huulille. d. Pula-aika n:taa monenlaisia keinottelijoita. Kaupankäynti n:ti taloudellisia keskuksia, joista siten kasvoi kaupunkia. 5. saada aikaan, aiheuttaa, synnyttää, herättää. a. Noita n:ti ankan tuulen. Itätuuli alkoi n. sadetta. b. N. riita, kapina. Teos n:ti katkeran kirjallisen kiistan. Pula-ajan n:tama kuohunta. Toimenpide n:ti ankaraa vastustusta. Puhe n:ti riemuhuudon. Esitys n:ti myrskyisät suosionosoitukset. Lempeä n:ettiin taikakeinoin. [Kylmä vesi] n:ti samalla entistä ankarampia puistatuksia SILL. c. Teko, joka n:ti [= kiihdytti] sisua. Kirosi luontoaan n:taakseen. 6. a. vrt. nousta IV.2.a. | Toimenpiteet metsätalouden n:tamiseksi. b. vrt. nousta IV.2.b. | Tuliaisryppy n:tivat pian myrtyneen mielen. Oli mieltä n:tavaa nähdä hulmuavat liput. Puhe vaikutti innostavasti ja mieltä n:tavasti. N:tava ja vapauttava kirja. c. vrt. nousta IV.3. | Liikevaihtoa pyrittiin n:tamaan lisäämällä mainontaa.

nostattaja⁷⁰ tek. Nuotan n. 'lappaja'. — Snellman kansallistunnon n:na. — Eläimen muunaisa käytettiin lemmen n:na. — Taikinan n:na käytetään hiivaa tai leivinjauhetta.

nostattamaton⁷¹ kielt.a. N. ohraaikina.

nostatus⁶⁴ teonn. < nostattaa. | Verkkovene seisoi koko nuotan n:ksen ajan. Karhun pesältä n. — Taikinan n. — Kasveja käytettiin lemmen n:keen. Taudin n:keen tarvittiin monet manaukset. — Yhd. lemmenn.

nostatusaika s. Hyvistä jauhoista tehty taikina kestää vedeltymättä pitkänkin n:ajan. -aine s. ruok. Hiiva n:ena.

noste⁷² s. 1. fys. voima, jolla neste t. kaasua nostaa kappaleita ylöspäin, nostovoima. | Veden kappaleeseen vaikuttama n. = kappaleen syrjäyttämän vesimäärän paino. Suolainen vesi on suuremman n:ensa takia uimarille edullisempi kuin suolaton. 2. nostatusaine, käyte. | Oluen n. Tuore hiiva sopii parhaiten n:eksi, mutta voidaan käyttää muitakin n:ita. — Kuv. Nyt astukoon se [viini] esiin, antamaan n:ttä ja mehua sieluillemme KIVI. 3. kirj. latoma-haasta laivaan yhdellä kertaa nostettavat rivit. | Tyhjentää haka yhdellä n:ella. N. särkyy.

nostella⁷³ frekv.v. -u² teonn. < nostaa. | N. heiniä seipäaseen. Ahvenia saattoi n. syvyyksistä niin paljon kuin ehti. Hevonen n:ee verkkaleen jalkojaan. Jäätymässä vesi n:ee kivijalkaa. Tyttö n:ti rengille nenäänsä. — -- saa pitää palkatonta piikaa ja itse vain n. holhoajan palkkoja SILL. — Kans. Lähteä n:emaan 'kävelemään'.

nostin⁶⁶ s. 1. nostamisväline, nostolaite. | Alkeellisimmat n:met ovat vipu, kiila ja väkipyörä. Laatikko on varustettu n:milla 'käden-sijoilla'. — Mer. köysi, jolla nostetaan raaka, purje, lippu tm.; syn. valli. — Yhd. koukku, sähkön.; tukin-, venttiilinn. 2. kal. nuotan nostoavanto, nostinavanto; paikka, johon nuotta nostetaan. | N. tehdään apajapaikan matalam-

man pään kohdalle. — N. on joko sileä ranta tai ulommas maasta tehty kivi- tai puusilta. 3. *harv.* nostatusaine, noste. | -- käy niin kuin Mäkelän sahti ilman n:nta CANTH.

nostinavanto s. *kal.*

nosto¹ teonn. < nostaa. | Lakin n. Lipun, purjeiden n. Uppotukkien n. Lähdettiin pitkänsiiman n:on. Yhdellä [nuotan] n:lla voi saada tuhansien kilojen saaliin. Veden n. pumpulla. — Perunoiden n. Väki oli sokerijuurikkaan n:ssa. Kantojen n. kantopommeilla. Järvimalmin n. — *Voim.* Kätten n. Säären n. eteen. — Palkan, eläkkeen n. Säästötililtä tehtyt n:t 'otot'. — Sotaväen n. palvelukseen otto, kutsunta'. — Lemmen n. taikakeinoin. — *Lak.* varsinainen muutoksenhakukeino, jota käytetään hovioikeuden tuomioon muutosta haettaessa hovioikeuteen vedotuissa jutuissa, milloin muutoksenhaku on sallittu, revisio. — *Yhd.* jalan-, käden-, polven-, säärenn.; hatun-, lakinn.; lipun-, siiman-, verkonn.; painonn.; kannon-, malmin-, perunan-, turpeenn.; arvann.; palkann.; lemmenn.; (urh.) punnerrus-, työntön.

nosto/aika s. Syyskuu on perunoiden ja nauriiden n. Viljelmät on tarkastettava kasvukauden kuluessa ja n:aikana. — *Tekn.* Vasaran putoamis- ja n.-alus s. *mer.* uponneiden alusten nostamiseen käytetty alus, nostolaiva. -*asento* s. Sopiva n. pyykkikoria liikuttaessa. Käsi ei tavannut oikeaa n:a. -*asia* s. *lak.* asia, johon voidaan hakea t. johon on haettu muutosta nostolla, nostojuttu, -*astia* s. Ruoppauskoneen n:t. -*avanto* s. avanto, josta nuota nostetaan, nostin(avanto). -*hakemu*s s. *lak.* Hovioikeus antaa lausuntonsa n:ksesta. -*hissi* s. Kaivoksen n. Betoniraudat ja puutavara nostetaan n:llä telineille. -*huuto* s. huutokaupassa ostajien vuoron perään korottama hintatarjous. | N:doin tuli tontin hinnaksi puoli miljoonaa. Ulosmitattu irtain omaisuus on myytävä n:dolla. -*ilmoitus* s. *lak.* kirjallinen ilmoitus hovioikeudelle siitä, että hovioikeuden tuomioon tahdotaan hakea nostoteitse muutosta.

-**nostoinen** a. Hidas, nopean.; yksi-, kaksin.

nostojuttu s. *lak.* = nostoasia. -**kahva** s. Laatik-
kon n:t. -**kanki** s. Kivien vääntämisessä käytetään apuna n:ea.

nostokas⁹⁹⁹ s. (ei *sot.*) nostomies. | -- vanhat knihdit ja rakuunat, nuorimmat n:kaat ja alipäälliköt kaikki ilman arvojärjestystä LEINONEN.

nostokauha s. nosturin tms. kauhamainen osa. | N:kauhat tyhjensivät pian suuren hiililaivan. -**ketju** s. Luukun n. Vesivoimalaitoksen patovalssin n. Nosturin koura tyhjenee, kun n:a hellitetään. -**kieppi** s. *voim.* kieppi, jossa telineelle nouseaan vartaloa käsivarsia taivuttaen nostamalla. -**koho** s. Sukellusvene on varustettu kahdella n:lla veneen nostamiseksi sen mahdollisesti upottua. -**kone** s. nosturi. 1. *tekn.* Yksinkertaisimpia n:ita on käsivintturi. Suurimmat ja tehokkaimmat n:t voivat nostaa ja siirtää tuhansien tonnien kuorman. 2. *maat.* Juurikasvien, sokerijuurikkaiden n. -**koneisto**

s. Sähkömoottorin käyttämä n. Kaivinkoneen, kutomakoneen niisivarsien n. -**korkeu**s s. Pumpun n. on se kohtisuora matka, minkä vesi nousee pumputtaessa. — Nostokoneen tulee olla niin rakennettu, että n:tta voidaan helposti muuttaa. -**kouku** s. Vintturin n. Sukeutaja kiinnitti vaijerit ja n:ut hylkyyn. -**kuilu** s. kaivoskuilu, josta louhittu aine nostetaan maan pinnalle. | Pystysuora, kalteva n. N:n suu. -**kulu**t s. *mon.* Uponnut tukki joutuu nostajan omaksi, jollei omistaja määrääaikana maksa ilmoitus- ja n:ja. -**kurki** s. nostokone, jossa tav. on kääntyvä "käsivarsi" nostettavan kuorman siirtämiseksi, nostorana. | Sata-man n:jet. Kiinteä, liikkuva, uiva n. N:jen varsi eli ulokki. Valtava n. siirteli teräslävyjä laivasta laiturille. -**kustannukset** s. *mon.* Uponneen laivan n. Keskimääräiset n. malmitonnia kohti. -**kyky** s. Kaivonvintin, ruoppauskoneen n. Nostokurki, jonka n. on 14 tonnia. Pumpun n. -**köli** s. *mer.* tasapohjaisten, pienekköjen purjealusten laskettava ja nostettava köli, senterbordi. | N. on puuta tai metallilevyä ja se sijoitetaan aluksen keskiviivan kohdalle erityiseen laatikkoon. -**köy**s i s. Lipun, purjeen, verkon n. Nostokoukun voi kiinnittää suoraan n:teen.

nostolaatikko s. Muurilaastin n. Vintturi laskee n:laatikon hissittönnin pohjaan. — *Kut.* Toimintansa perusteella kutomakoneiden vaihtolaatikot jaetaan n:laatikkoihin ja revolverilaatikoihin. -**lait**e s. Vintturit, nostokurjet, hissit ym. n:teet. N. siirtää juurikkaat pesualtaaseen. -**laiva** s. *mer.* = nostoalus. -**liik**e s. Sydäntautisen on varottava raskaita n:keitä. Kaikki siirto- ja n:keet tapahtuvat automaattisesti koneiston avulla. -**lipu** s. *liik.* Talletuskoron n. Juoksevan tilin n. 'šekki'. Lähettämme tunnustemme maksuksi konttokuranttiliin n:un 20.000 mk. -**magneetti** s. *tekn.* sähkömagneetti, jota käytetään nostokoneessa rautaesineitä nostettaessa. -**matka** s. -**mie**s s. 1. *sot.* nostoväkeen kuuluva mies. | I, II, III luokan n. Yli 45-vuotiaita n:hiä ei saa kutsua aseisiin ilman eduskunnan suostumusta. 2. nostaja. | [Malminnosto] on raskasta työtä ja alakuloinen n. tuskin katsahtaa meihin AHO. -**moottori** s. -**nopeu**s s. Nosturi, jonka n. on 5 m minuutissa. Pumpun kampeen on n:den lisäämiseksi sijoitettu hammaspyörä. -**nuora** s. -**piikki** s. *metsät.* oppopuiden nostossa käytetty varrellinen piikki, tiikka. -**pilli** s. pipetti. | N:ssä oleva neste ei juokse pois, kun sormi tukkii yläpäähän. Lääke otetaan pullosta n:n avulla sen kumiosaa painamalla. -**portti** s. nostamalla avattava sulkuportti. | Kanavan n. -**pumppu** s. *tekn.* pumppu, jossa mäntä nostaa nestettä ylipainetta aiheuttamatta. | Mäntäpumput ovat rakenteeltaan imu- ja n:ja tai imu- ja painepumppuja. -**puomi** s. alapäästään pylvääseen, mastoon tms. liikkuvasti kiinnitetty puomi, jota käytetään kuorman nostamiseen ja siirtämiseen; nostokurjen, kaivut, ruoppauskoneen vartena oleva puomi. | Nostovintturi kääntyvine n:eineen. Laivan lasti oli purettu ja n:it laskettiin alas. N:ien lii-

kuntasädettä voidaan nopeasti muuttaa. **-putki** s. 1. nostopilli, pipetti. 2. Vesi johdetaan kattilan yläosasta lähtevää n:ea pitkin varasäiliöön ja sieltä lämpöpattereihin. **-päivä** s. Kuukausipalkan n. **-pöytä** s. tekn. Valssilaitoksessa tarvitaan tela- ja n:ia tavaran työntämiseksi ja nostamiseksi valssien väliin. **-raha** s. lak. rahausuma, joka on suoritettava aiottaessa hakea nostotietse muutosta hovi-oikeuden tuomioon. | Päättökseen tyytymättömyyden on tehtävä siitä kirjallinen ilmoitus ja liitettävä siihen n:aa 200 mk. Eläkelaitos on vapautettu maksamasta veto- ja n:oja. **-rana** s. = nostokurki. **-raja** s. Moottoriveturi vie louhitut kivet n:doille ja automaattisesti roushimoon. Koksinsuuni n:toineen. **-ren** gas s. Miinassa on sen käsittelyä varten rautaiset n:kaat. Kasvilavan ikkunankehukset varustetaan n:kailla. **-ripa** s. nostokahva. | Kellariluokan rautainen n. **-ruuvi** s. N:en avulla säädettävä terä. Alasimet voidaan asettaa sopivalle korkeudelle n:en ja käsipyörien avulla.

nosto s. Kylvökoneen vanteiden nosto kuljetusasentoon tai lasku kylvöasentoon tapahtuu n:sangan avulla. **-silmukka** s. **-silta** s. 1. nostettava silta. a. rak. silta, jota kallistamatta nostetaan pystysuoraan suuntaan; vrt. läppäsilta. b. laskusilta (1). Linnan n. laskettiin. 2. silta, jota pitkin jtk nostetaan. | Ketjunostolaite kuljettaa tukit n:aa myöten suoraan kehysaahan. **-talja** s. Sähköistetty n. **-tanko** s. Kylvökoneen vanteiden n. Kutomakoneen nostolaatikoiden n. **-taipa** s. Tehokas, helppo n. Erilaisia juurikasvien n:poja. — *Urh.* painonostosta. | Punnerus, työntö ym. n:vat. **-teitse** adv. lak. nostoa muutoksenhakueinona käyttäen. | Jos tuomioon aiotaan hakea n. muutosta, siitä on kirjallisesti ilmoitettava. **-telakka** s. telakka, johon laivat siirretään rataa tm. alustaa pitkin nostamalla, vetotelakka; vrt. allas-, uiva telakka. | 1500 tonnin n. **-teline** s. **-torni** s. rakennustyömaalla, kaivoksessa tm. tavarahissit t. muunlaista tavaran kuljetusta varten rakennettu torni. | Betonihissin pui-
nen n. Kuparikaivoksen n. **-työ** s. Aluksen nosto- ja pelastustyöt on jo aloitettu. — Jäiden, turvepehkuun n. **-vajeri** s. **-varsi** s. Nostokurjen liikkuva n. **-vahti** s. voim. N. aikaansaadaan siten, että ruumis kohotetaan koukuriipuntaan ja siitä ojentaudutaan eteenpäin, jolloin ruumis joutuu heilahdusliikkeeseen. **-veitsi** s. eräs kutomakoneen osa. **-vintturi** s. Sähköllä käyvä n. N:n vajeri. **-vipu** s. N. on autossa välttämätön. Kylvökoneen vanteiden nosto kuljetusasentoon tapahtuu n:vun avulla. **-voima** s. Roudan n. Nosturin n. — Ilman n. N. toimii painovoimalla vastakkaisena. Lentokoneen tasojen aikaansaama n. — Hii-
van n. **-väki** s. sot. asevelvolliset, jotka eivät ole vakinaisessa palveluksessa eivätkä kuulu reserviin. | N:en I, II ja III luokka. Valtakunnan sotavoima jaetaan linja- ja n:keeseen. N:keen kuuluvat meillä ne 17 ja 60 ikävuoden välillä olevat miespuoliset kansalaiset, jotka eivät ole linjaväessä tai joita ei ole kokonaan vapautettu asevelvollisuudesta. N. asettaa so-

dan aikana täydennysmuodostelmia, joista korvataan kenttäarmeijan tappioita. **-väkijoukko** s., us. mon. **-väkimies** s. nostomies. **-väline** s. **nosturi** s. tekn. koneellinen nostolaite, nostokone. | Nostokurjet, vintturit, hissit, elevaattorit ym. n:t. Kiinteä, liikkuva, uiva n. 40-tonninen n. N. nosti auton toisensa jälkeen laivasta laiturille. — *Yhd.* höyry-, sähkö-; juoksu-, kulku-, kääntö-, siirton.; maston.; kannon-, perunan-, viljann.

notari s. 1. Suomessa valtioneuvoston, hovioikeuden tms. virkamies, jonka tehtävänä tav. on pöytäkirjojen laatiminen ja allekirjoittaminen. | Eduskunnan n. Turun tuomiokapitulin varsinainen n. Korkeimman oikeuden n. Yliopiston tiedekuntain n:t. Rikosasiain n:n tehtävänä on pöytäkirjojen laatiminen rikosasioita käsiteltäessä. Julkinen n. 'kaupungin virkamies, jonka tehtävänä on toimittaa protestit, vahvistaa asiakirjoja, todistaa nimikirjoituksia jne.'. Obligaatioiden arvonta tapahtuu valtiokonttorissa julkisen n:n läsnä ollessa. — *Yhd.* hovioikeudenn.; poliisi-, siviili-; varan. 2. ulkomaiden oloista: notariaatin (1) jäsen.

notariaatti s. 1. sellaisia virallisia henkilöitä tarkoittava yhteisnimitys, jotka on kelpuutettu ryhtymään oikeudellisiin toimenpiteisiin t. olemaan läsnä oikeustoimia suoritettaessa. 2. notaarin virka. 3. notariaattiosasto, -toimisto.

notariaattiosasto s. pankkilaitoksen osasto, joka hoitaa asiakkaiden lainopillisia tehtäviä, esim. laatii asiakirjoja. | Kansallis-Osake-Pankin n. N. hoitaa pääomien sijoituksia ja huolehtii niihin liittyvistä muodollisuuksista, oikeudenkäynneistä jne. **-tehtävä** s. Pankkien n:ien merkitys on aikain kuluessa kasvanut. **-todistus** s. (julkisen) notaarin antama t. vahvistama todistus. | Ulkoasiainministeriön, julkisen notaarin, kruununvoudin antama n. Varrallisuussuhteita, allekirjoitusta koskeva n. **-toimisto** s. vrt. notariaattiosasto. | Yksityiset n:t.

noteera v. 1. panna merkille, ottaa huomioon; merkitä muistiin. | Häntä ei juuri tarvitse n. Muutamia kulumureita ja vapaapötkuja n:ttiin kummallekin puolelle ak. 2. liik. todeta julkisesti hinta l. kurssi (tav. pörssissä). | Teollisuusosakkeet n:ttiin eilen huippukursseihin. Riisille n:ttu uusi hinta. — *Kuv.* arvostaa, arvostella. | Siellä ei ihmiselämän arvo ole korkealle n:ttu.

noteeraus s. noteeraaminen; noteerattu hinta. | N:ksen suorittavat meklarit tai pörssivaltuutetut. Kaupassa seurattiin Lontoon n:ksia. — *Yhd.* pörssin.; huippu-, nousu.; kuukausi-, viikkon.; valuuttan.; kala-, puuvilla-, sokerin. **notifioida** v. ilmoittaa, antaa tiedoksi (esim. diplomaattinen nootti). | Lähetystön tehtävänä oli n. Bulgarian ja Turkin hallitukselle Suomen itsenäiseksi julistautuminen.

notiisi s. tieto, tiedonanto; sanomalehtiutuinen. | Luin lehdestä pienen n:n.

notkahdella s. frekv. -telu teonn. < notkah-taa. | N:televa vartalo. N:televa käynti. Sydän

jyskytti ja polvet n:telivat. Kapulasillan n:telu tuntui hauskalta. Soudetaan niin, että tuhdot n:televat. -- hän lähti omiin askareihinsa, n:dellen, hyrähdellen aho.

notkahdus⁹⁴ *teonn.* < notkahtaa. — Vars. *voim.* notkistus ja ojennus. | Polvien n. — *Yhd.* kyyhkyn.

notkahdut- tav:mmin notkaut-.

notkahtaa^{2*} *mom.v.* (< notkua) keinahtaa; nyökähtää, hetkahtaa, retkahtaa; huojahtaa. | Pojan niska n:i. Kalpea pää n:aa rintaa vasten. Vavan kärki n:aa. Pojat pelästyiivät jotta polvet n:ivat. — Vanhus n:i uupuneena polvilleen. Hän n:i tien käänteessä kuormalta ja putosi pää edellä ruohikkoon. — Rakennus on keskeltä hiukan n:anut 'painunut notkolle'. Pylväät voivat n. [= nurjahtaa] sivulle.

notkahut- tav:mmin notkaut-.

notkalla(an), -e(en) *adv.* notkolla. | Katonharja on n. Rannempana on läävä, n:een painuneine kattoineen leht.

notkanne^{78*} s. notkelma, notko, painanne. | Niitytiessä oli vetelä n. Mökki on n:teessa kivikon kupeessa.

notkaute^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | N. polviaan.

notkauttaa^{2*} *kaus.v.* -us⁹⁴ *teonn.* (rinn. notkah(d)uttaa) < notkahtaa. | N. vartaloaan, lanteitaan, polviaan. N:ti ylypeästi niskaansa. Tytöt niata n:tivat sirosti. — *Voim.* Polvien n:us kyykyssä käyden.

notke²¹ a. -asti *adv.* -us⁹⁵ *omin.* taipuisa, joustava, norja, vetreä, nuortea, sulava;) (jäykkä, kankea. 1. N. pajunoksa. Ongenvapa ei saa olla liian n. Kovettunut hihna saadaan n:aksi öljymällä. — N. vartalo. N. kuin kissa. N:at liikkeet. Kiipesi n:asti katolle. Taitovoimistelu vaatii n:utta. Vedellä on n. selkä st. 2. aineista: helposti muovattava; nesteistä: juokseva. | Taikina vaiutaan n:aksi. Uurroksiin pannaan ensin n. pohjakitti. Terva saadaan n:ammaksi lämmittämällä. N:aa ihovoidetta. Öljyn n:us eli viskositeetti. 3. *kuv.* Tyttö on aina ollut nöyry ja n. N:ana poliitikkona hänen on onnistunut säilyttää asemansa. Suuri sotapäällikkö, mutta vailla valtiomiehen n:utta. — N. ja kohtelias käytös. Ihän harmittaa tuo n. kuulaisuus. Nykyinen tilanne vaatii tavallista suurempaa n:utta myös pienten kansojen ulkopoliitikalta. — N. pakinatyyli. Ilmeikäs, n. melodia. Mannisen runojen rytmi on vilkas ja n. Kielemme luontuu n:asti uusinkin runomittoihin. — Bussit ovat katu-liikenteessä n:ampia kuin raitiovaunut.

notkeahko¹ *mod.a.* -sti *adv.* N:a tervaa, öljyä.

notkea¹ *juoksuinen* a. N. öljy. N. sulate voidaan sellaisenaan käyttää valamiseen. -**liikkeinen** a. N. eläin. Hän oli hento ja n. kuin kissa. -**puheinen** a. N. seurahminen. Kauppias oli n. mies. -**selkäinen** a. -syys *omin.* nöyry, kohtelias, taipuisa; nöyristelevä, mielistelevä. | Osasipa olla n. herrain edessä! N:set miehet saivat helposti virkaylennyksen. Karuilla suomalaisilta yleensä puuttuu n:syyttä ja mielis-

telemisen taitoa. -**vartinen** a. N. ruoho. — N. nuori neito. -**älyinen** a. N. tutkija.

notkelma¹³ s. notko, noro, painanne, alho. | Syvä n. Niityn, tien n. Rahkasuon vetinen n. Keivät puoret syöksyvät mäkimailta alas n:iin. Kuusen parhaita kasvupaikkoja ovat n:at ja korvet. Liukas reki luisui n:assa hevosen jalkoihin. — *Yhd.* korpi-, metsä-, niitty-, oja-, pelto-, suon.

notke²¹ v. tulla notkea(mma)ksi, notkistua. | Siinä uunin edessä n:nivat kädetkin hepor.

notkeus² s. Betonin, sementin n. Seoksen n:asteita erotetaan neljä: kuiva, kostea, märkä ja vetelä. -**liike** s. *voim. urh.* Harjoittaa n:keitä. Ohjelmaan kuuluu erilaisia n:keitä. -**voimistelu** s.

notkeutta^{2*} v. tehdä notkea(mma)ksi, notkistaa. | Voimistella vartalon n:miseksi.

notkeuta¹¹ v. tulla notkea(mma)ksi, notkistua. | Vähitellen sormet vertyivät ja n:ivat.

notkista^{2*} v. -avasti *adv.* -us⁹⁴ *teonn.* 1. taiputtaa, koukistaa. | N. polvensa, selkäänsä (jälle tervehdykseksi, kunnianosoitukseksi; myös kuv. 'taipua, nöyrytyä, alentua jkn edessä, osoittaa jklle kunnioitustaan' tms.). Puut n:ivat oksiaan hedelmien painosta. — *Voim.* Polvien n:us. — *Kuv.* Herra, n:a taivaasi ja astu alas, koske vuoria, niin että ne suitsuavat vr. Orjia olemme, ikeen alle meidän n:i kova onni kivi. 2. tehdä notkea(mma)ksi, notkeuttaa, norjenta, norjistaa, verryttää. | Koetti hieromalla n. kohmettuneita käsiään. Taikina n:etaan leivinpöydällä. N:ettu voi lisätään seokseen.

notkistella²⁸ *frekv.v.* -u² *teonn.* < ed. (1.) Kalkille tässä nyt polvia n:emaan! Puut huokailivat tuulessa latvojaan n:en. (2.) Tanssimalla hän jalkojaan n:i.

notkista¹ *pass.v.* < notkistaa. 1. taipua, väännyä. | Polvet n:uvat. N. kyykyyn. Pensaat olivat n:uneet maahan marjojen painosta. Ongenvapa alkoi n.: kala oli koukussa. Perhonen asettui heinä n:uneelle latvalle. Hirsien keskikohdalle pantiin kivet, etteivät ne n:uisi. -- sen tähden hän ei rikastu -- eikä hänen viljansa n:u maata kohden vr. — *Kuv.* taipua, myöntyä, nöyrytyä, alistua. | He eivät hevillä n:u. -- kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen n:uman vr. -- valtakunnat sortuvat, niiden täytyy n. hänen [Kristuksen] valtansa alle ak. Kyllä hän nyt n:uu ja taipuu uskottomuutensa hylkäämään PAKK. 2. tulla notkea(mma)ksi, notketa, notkentua, norjistua, vertyä. | Jäsenet, lihaksen n:uvat. Kaada kahvia, niin kieli n:uu! — Kuumetessaan metallit n:uvat ja sulavat. Terva oli auringon paisteessa niin n:unut, että venyi kuin paras öljy. Taikina ei vain tahtonut n.

notkistus² s. *voim.* asento, jossa sääret ovat polvinivelestä suoraan kulmaan notkistetuihin.

notko¹ 1. s. a. ympäristöään alempana oleva maaston kohta, notkelma, noro, alho, alanne, laakso, painanne. | Vesiperäinen n. Mäkien väliset n:t. Tie vie haan läpi n:on. Puiston syvimässä n:ssa on tuuhea lehto. Kuusen taimia on levinnyt kosteista n:ista männikköi-

hin ja koivumetsiin. — *Kuv.* Kuoleman n. Suomalainen kirjallisuus on pian nouseva tästä n:sta. Ei sini nousta n:sta Suomen kansa saata / kuin emme me viljele isiemme maata *LEINO*. — *Yhd.* korpi-, kuusikko-, niitty-, puron. b. melko *harv.* esineessä oleva taipuma t. painuma, taive, mutka. | Vesikatossa huomattiin n:ja. Lumi on painanut katonharjaan n:n. Putket voivat painua n:lle. — Vars. *notko/ssa*, -on, -lla(an), -lle(en) (adv.) alas- t. sisään-päin taipuneena t. painuneena. | Ruunan kyljet ovat laihat ja selkä n:ssa. Ladon seinälaudat olivat painuneet n:on. Taloröstellöitä n:lla olevine kattoineen. Kaupassa oli tavaraa hyllyt n:llaan. Sängyn pohja painui n:lle. Lattiapalkit olivat n:lle kuluneet. 2. a. alas- t. sisään-päin taipunut t. painunut, notkolla oleva, kovera. | N. nenä, selkä. Etuseinästä n. kavo. Höylättäessä n:ksi jäänyt kohta. Sarat kynnetään virheellisesti joko liian kuperiksi tai keskeltä n:iksi.

notkojnen⁶⁵ *poss.a.* -suus⁶⁵ *omin.* 1. N. maasto. 2. notkollaan oleva, notko. | N. selkä, katonharja. Vartalon liika n:suus.

notko/katto s. 1. notkolle painunut katto. 2. rak. katto, jonka lappeat (ja us. harjakin) on rakennettu koveriksi. | Kaksi-, nelilapainen n. Kirkon n. -kattoinen a. Vanha, n. lato. — N. pagodi. -kohta s. Vetsiä n:ia. Tiessä oli jääsohjuinen n. -lapainen a. vrt. notkokatto 2. | N. harjakatto. -maa s. Ruohoinen n. Metsänomistajan pitäisi ojittaa pohjaveden vaivaamat n:t. -merkki s. liikennemerkki, joka ilmoittaa, että sen takana on rumpu t. kohaava silta t. että tie on muuten epätasainen. -niitty s. -paikka s. Kosteaa n. N:oissa oli vielä lunta. Kivikauden asuinsijat ovat tavallisesti n:oissa. — Katon harja noudattelee kivijalustan lieviä n:koja. -selkä 1. s. lantion kohdalta mutkalle painunut selkä(ranka), ketkaselkä. | Lapsella on n. N. on usein heikkouden merkki. N:ä hoidetaan hieronnalla ja voimistelulla. 2. a. = seur. | N. hevonen. -selkäinen a. -syys *omin.* N. tyttö. N. nenä. N. katto. Liian korkeaa pielus edistää köyryselkäisyyttä tai n:sysyitä. -tie s. -vartiinen a. Pitkät, n:iset hopeahelaiset piiput tuprusivat melkein jokaisen suussa *ALKIO*.

notkuja¹ v. taipuilla, hetkua, keinua, notkahdella. | Kävellä vartalo n:en. Polvet n:ivat väsymyksestä. Kulkea n:vin askelin. Ratsastava joukko n:i tahdikkaasti. Miehet vetelivät niin että aivot n:ivat. Hyvin jousitetut, n:vat rattaat. Lattiapalkit n:ivat askelten alla. — Orret n:vat tavarain painosta. Herkkuja n:va pöytä. — Kuorsasi että nenä n:i. Rahaa on että n:u.

notku hyppely s. *voim.* N:hyppelyä paikalla. N:hyppelyä haara- ja perusasentoon. -hyppy s. *voim.* Kolme n:ä eteenpäin.

notkuilla²⁹ *frekv.v.* -u² *teonn.* < notkua.

notkumaton²⁷ *kielt.a.* Tukeva, n. lattia.

notkunta¹⁵⁶ *teonn.* < notkua. — Vars. *voim.* nopeiden notkahdusten suorittaminen. | N:a joka kolmannella korkeammalle ponnahtaan. — *Yhd.* kyykyn.

notkut/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | N. polviaan, vartaloaan. — Neiet käy n:teli *KAL.* -- näki Marjan maitopyttyä kantaen n:televan tupaan aho.

notkut/taa²⁸ *kaus.v.* -us⁶¹ *teonn.* < notkua. | N. polviaan, lanteitaan.

notkuva/käyntinen a. -lanteinen a. -polvinen a. **notori/inen**²⁸ a., vars. *lak.* yleisesti tunnettu, ilmeinen. | N:set selkät, jotka jo ennestään ova; oikeudelle tunnetut, eivät kaipaa todistamista. N:set asiat on tuomiossa otettava huomioon, vaikka kumpikaan asianosaista ei niihin vetoaisikaan. — N. juoppo, lurjus.

noudanta¹⁵⁶ *teonn.* < noutaa. | Aarteen n. Jauhohen n. Sammon n. Pohjolasta.

noudat/ella^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. II; ks. sen merk.-ryhmiä. (1.b.) Laiva n:telee itäistä saaristoreittiä. Jälkiä n:televa koira. Riekkot liikkuvat parvissa vesakoita ja ojanvarsia n:ellen. Ja Matti lähti n:telemaan sitä latua, jonka Liisa oli tehnyt aho. Hän -- lähti noin viiri ilman aikojaan polkuja niemen päähän n:telemaan *LEINO*. (1.c.) Saariston sokkeloita n:televa reitti. Rajaviiva n:telee vanhaa maakuntarajaa. Puhelinlangat n:televät tien menoa. Asutus n:telee vuonojen rantoja. (1.d.) Höyläys suoritetaan kaapin muotoja n:ellen. -- Jalka pyrki n:telemaan tanssin rytmiä 'liik-kumaan tanssin rytmissä'. (2.a.) Sivistyneistö koetti n. suuren maailman tapoja. Hän n:teli hyväntahtoisesti isäntänsä pieniä mieltekoja. Elää vain oman sydämensä haluja n:ellen. Pyrkii n:telemaan Jumalan tahtoa. (2.b.) Hyräily ei n:ellut mitään tiettyä sävelmää. Arvopaperipörssi n:telee Amerikan johdattien pörssien suuntaa.

noudat/taa²⁸ v. -us⁶¹ *teonn.* I. *fakt.* (< noutaa) panna t. lähettää noutamaan, haettaa. | N. matkatavaransa. N:in lapset kotiin. Sairas n:ti luokseen lääkäriin. -- eivät ne saa omn lupinsa poliisilla n. lehmää navetasta ja myydä *KATAJA*. II. seurata. 1. *konkr.* a. *harv.* kulkea jäljessä t. mukana. | Hän n:ti meitä koko kilometrin matkan. — Vars. *raam. vanh.* Mutta Pietari n:ti häntä taampana *uv*. -- koska kansa sen kuuli, n:tivat he häntä jalkaisin kaupungeista *uv*. b. kulkea t. liikkua jtk pitkin, jnk mukaisesti, jtk ohjeena pitäen. | Hiljällä latuja n:taen. Pimeässä oli vaikea n. polkuja. Koira lähti n:tamaan kissan jälkiä. Viittoja n:taen osasimme perille. Hetken aikaa aivotaritta n:ettuaan he tulivat tarkasti teljetylle veräjälle aho. c. teiden, pitkänomasten luonnonpaikkojen yms. sijainnista: olla pitkin pituuttaan jnk läheisyydessä, jtk pitkin; olla jnk mukainen; myötäillä. | Tie n:taa rantaviivaa. Etelässä raja n:taa jokea. Polku kierteli vaarojen kupeita ja kovia maita n:taen. — Tiukasti vartalon muotoja n:tava puku. d. Veistettäessä n:etaan puun muotoa 'veistetään puun muodon mukaisesti'. Piirittää kuultopaperin läpi mallin viivoja n:taen. 2. *abstr.* a. henkilösubj:n ohella: toimia jnk mukaisesti; joskus: totella. | N. esimerkkiä. N. ohjeita, lakia. N. aikataulua, päiväjärjestystä, etikettiä. N. jtk periaatetta, menetelmää. N.

joitakin suuntaviivoja. N. Keski-Euroopan aikaa. Vierasperäisten sanojen kirjoittamisessa on n:ettu Airilan teosta "Vierasperäiset sanat". Vahvistettua tulo- ja menoarviota ei pystytty täysin n:tamaan. Perinnäistapojen n:taminen. N. hyviä tapoja. — N. käskyä, kehoitusta, toivomusta, kieltoa. En voinut n. kutsua. N. jkn tahtoa, mieltä. N. haluaan, mielitekojaan, kutsumustaan. — Pojat n:tavat [= tottelevat] isäänsä ja seuraavat hänen esimerkkiään. Hevonen on jo varsana totutettava n:tamaan ohjaksia. Vaikka moni n:taapi / mielellänsä maailmaa / -- / anna mun sua n. vk. — Joskus laajentuneesti. | N. varovaisuutta 'toimia varovasti, olla varovainen'. N. huolellisuutta, puhtautta, säästäväisyyttä. N:a kohtuutta [= ole kohtuullinen] ruoassa ja juomassa! Virallisissa piireissä n:etaan asian suhteen suurta pidättyväisyyttä. N. puolueettomuutta. Hallituksen tähän asti n:tama politiikka. b. asiasubj:n ohella: olla jnk mukainen. | Morsiuspuku n:tava kunkin ajan yleistä kuosia. Runo, joka ei n:a säännöllistä kalevalanmittaa. Painettu teksti n:ti jokseenkin tarkkaan käsikirjoitusta. Vanha kirjakieli n:taa pääasiallisesti länsisuomalaisia kielimuotoja. Aikajärjestystä n:tava kertomus. Laadittiin uutta ehdotusta n:tava lisäys. Suomen kielessä adjektiiviattribuutti n:taa pääsanansa sijaa ja lukua. Sana, joka n:taa toista deklinaatiota. Talon veroluku n:ti pinta-alan suuruutta.

noudattaja¹⁰ tek. Käskyjen n. Toisen tahdon n. Tarkka sovinnaisuusien n. Hän on lähinnä ranskalaisen tyylin n.

noudattamaton⁷⁷ kielt.a. Sääntöjä n. röyhkeä vastustaja.

noude⁷⁸ s. 1. vars. vanh. — jkn mielen noudeksi mielihaluun tyydyttämiseksi, mielihyväksi, tyytyväisyydeksi. | -- Jumalaa palvelemme, hänen mieltänsä noudeksi utv. -- me raukat vaan sun lahjojas / käytimme usein väärin / -- / himoimme noudeksi vkv. 2. kansat. = nuode. -mies s. = nuodemies. -väki s. = nuodeväki.

nougat²¹ [nugā t. nugā] s. ruskistetusta sokeista ja manteleista t. pähkinöistä valmistettu kova makeislaji. | N:n valmistus on peräisin Etelä-Ranskasta. Kakku koristetaan n'lla. -jäätelö s.

nouk¹²⁵ v., vars. murt. nokata. | N. suuhunsa. Tikka n:kasi kolmannenkin kerran. — N. kivi maasta. Hän n:kaa käteensä korkean silkihihatun.

nouk^{ka}¹¹⁸ s., vars. murt. = nokka. (1.) Linnun n. Luusta on mukolla n., siihen hyvän jyvän tuntee sl. (2.) Mies sai n:alleen. Naiset oleilivat kauempana kiviaidan kupeella -- nokka n:assa rupatellen LEINONEN. (3.) Kahvi valuu pannun n:asta. (4.) Sirpin käyrä n. Uistimen n. Kallion, niemen n. Jousen n. lukitsee säätövivun sen kumppankin pääteasentoon. Koukussa voi olla kaksikin n:kaa ripustimia varren.

noukkais^{ta}²⁴ mom.v. < noukata. | Maalivahti n:ee pallon. [Oli sovittu, että rouva heittäisi]

avaimen ikkunasta kadulle, josta Antti n:isi sen LEINO.

nouk^{kia}¹⁷ v. -inta¹⁵ teonn. 1. vars. murt. linnuista: nokkia. | Harakat n:kivat pudonneet omenat rikki. Rehunauriita täytyisi talvisai-kaan antaa kanojen n:ittavaksi. 2. poimia, noppia. | N. marjoja. N. perunat maasta, kalat nuotasta. N:n nuppineulat lattialta. — Kuv. Kuuset oli tarkoin n:ittu paperipuiksi. Laiva kulki laiturista laiturin n:kien matkustajia. Ei semmoisia rahoja niin vain n:ita. Eri sanomalehdistä olen n:kinut tietoja asiasta. Hän vain n:ki tapauksen ja piirteen sieltä, toisen täältä. Harjoittavat radion kuuntelua eräänlaisena urheiluna n:kien mahdollisimman paljon ulkomaisia asemia koneillaan. — Urh. A. n:ki pisteitä varsinkin lähinyrkkeilyssä. 3. käs. poimia. | N:ittu raanu on kudottu lastaa käyttäen.

noukkija¹⁴ tek. Marjojen n. Perunannostokonetta kohti pitäisi olla ainakin 15 n:a.

noun^{ti}¹⁸ s. murt. nouto, noudanta. | Renki on heinän n:nissa. Elsa tuli kotia kuteitten n:nista PAKK.

nousahtaa²⁸ mom.v. < nousta. | Hän n:i äkkiä pystyyn. Rattaat n:avat välillä mäennyyppälle.

nousema¹⁸ s. nouseminen, nousemiskerta. | Lähde nyt tältä n:ilta. -- aiorivin n:ilta, aiorivin laskemalta kiihkeni meno ja vauhdin paine KILPI. — Yhd. maann.

nousematon²⁷ kielt.a. < nousta. 1. akt. N. aurinko. N. oras. N. taikina. 2. pass. N. [= noustavaksi mahdollton] kallionseinämä.

nousemu^s²⁴ s., vars. raam. heng. nouseminen, nousu. | Jeesus on ollut ihmisille n:kseksi. Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja n:kseksi monelle Israelissa ut. -- sanovat, ettei n:sta [= ylösnousemusta] ole utv. — Täst' eikö n:sta horroksesta? KOSKENN. — Yhd. ylösn.

nousen^{ta}¹⁵⁸ s. nouseminen, nousu. | Jalan n. Muori piti huolen varhaisesta n:nasta. On jo n:nan aika. Niin käypi taru n:nasta Suomen KOSKENN.

nouseskel^{la}²⁸ frekv.v. < nousta. | Vieraat n:ivat ja tekivät lähtöä. Hän nukahti vasta, kun muut jo alkoivat n. Hiihto jatkui n:ien vaaralta vaaralle. Yhä n:ee savuja talojen rannoista. Made kutee kylmillä sydänsuilla n:ien silloin jokien suihin. Ketterästi n:i vielä vanhuksen jalka ja säännöllisesti loksahdella suksi AHO.

nousija¹⁴ tek. < nousta. | Kana on aikainen n. Hän sai halvauksen, ei taida enää olla n:a. Vuorille n:nin päämääränä ovat hohtavat lumihiiput.

nous^{ta}²⁴ v. kohota;)(laskea, laskeutua, painua.

I. liikua ylöspäin, siirtyä t. asettua ylemmäs, korkeammalla olevaan paikkaan. | N. ilmaan, koholle. Ilmapallo n:ee. Hissi n:i kuu-denteen kerrokseen. Lintu n:ee lentoon. Lämmin ilma n:ee, kylmä painuu alas päin. Piipusta n:ee savua. Suolta n:i usvaa. Taivaalle n:ee mustia pilviä. N. veden pinnalle. Kerma n:ee maidon pinnalle. Pellosta saatiin leipää

ja merestä n:i [saaliina pyydyksissä] kalaa. Minulle n:i [arpaa valittaessa] arpa n:o 126. Esirippu n:ee, Lippu n:ee salkoon. Kirnun mäntä n:i ja laski tahdikkaasti. Rinta n:ee ja laskee hengitettäessä, Kurkkuun tuntui n:evan karvas pala. Kulmakarvat n:ivat hämmästyksessä. Väsyttää niin, ettei tahdo jalka maasta n. Nuorten jalka n:ee [=uoret liikkuvat] kevyesti. Ei yksikään käsi n:sut [= kukaan ei ruvennut] häntä puolustamaan. Pylväät pyrkivät routaisessa maassa n:emaan. N:ihan kanto (maasta irti), kun kangettiin. Laudasta koholle n:sut naulanpää. — Katse n:ee [= suuntautuu ylemmäs] kirjasta. — Aurinko, kuu n:ee 'ilmestyä taivaanrannan yläpuolelle'. — *Kuv.* Veri n:ee päähän. Viina n:ee päähän 'humaluttaa'. Menestys on n:sut hänelle päähän. Väkijoukosta n:i kauhunhuuto. Rinnasta n:ee raskas huokaus. Huulille n:ee rukous. Mieleen n:ee muistoja menneisyydestä. Hienoinen epäily n:i mieleen. Myös Hengelle / ylistys n:i koon Pyhälle / tydestä sydäimestä vk. — Elin-, kustannustaso n:ee; vrt. IV. — Ed:een liittyviä erikoismerkkiä:

1. ellollisen olennon (t. siihen verrattavan) tahallista ylöspäin liikkumisesta, ylempään paikkaan siirtymisestä; joskus: kiivetä. | N. puuhun, tuolille, pöydälle, tikapuille, satulaan. N. ratsalle. N. aidan yli. Tyvestä puuhun n:taan sl. Pappi n:ee saarnastuoliin. N. torniin, vuorelle. N. portaita, mäkeä. Oli korkea rinne n:tavana. N:tiin rannasta pihaan. Vedestä maalle n:sut sorsa. — Auto, joka helposti n:ee jyrkimmätkin mäet. Lentokone syöksyi maahan heti ilmaan n:tuaan. — N. valtaistuimelle (tav. kuv. hallitsijaksi ryhtymisestä t. pääsemisestä). — N. haudasta, kuolleista. Kristus on n:sut ylös; vrt. ylösnousemus. — *Kuv.* N. alennustilastaan, kurjuudesta.

2. ed:een liittyen. a. jokea tms. ylöspäin, vastavirtaan kulkemisesta. | N. veneellä virtaa. Laiva Tonavaa n:emassa. Oli n:tava monet kovat kosket. N:tiin ihan vesistön latvoille. Lohi n:ee koskiin kutemaan. b. pohjoiseen t. ylä- t. sisämaahan päin kulkemisesta. | Ete- lästä Lappiin n:seita uudisasukkaita. c. Alus n:ee tuuleen 'kääntyy tuulta vasten t. pyrkii vastatuuleen'. Lähdettiin vastalaitaisessa n:emaan tuulen yläpuolelle. Jaala käännettiin niin ylös tuuleen, kuin minkä se ikinä n:i E.ELENIUS.

3. a. ajoneuvoon siirtymisestä; us. astua, asettua. | N. rekeen, vaunuun, junaan, laivaan. N. polkupyörän selkään. N. suksille, reen kannoille. b. ed:een liittyen myös ajoneuvosta pois siirtymisestä; us. (ja joskus par.) laskeutua. | N. (pois) satulasta. N:in junasta Tampereella. — *Erik.* aluksesta maihin siirtymisestä. | N. maihin (laivasta, veneestä). Suuria englantilaisjoukkoja n:sut maihin Pohjois-Ranskassa.

4. paikaltaan (sanottavasti) liikkumatta tapahtuvasta pystyyn t. pystymään asentoon siirtymisestä; joskus: kohottautua, ojentautua. | N. seisomaan, seisaalleen, pystyyn, jaloilleen. Kirkkoväki n:ee seisomaan. N. terveh-

timään. Vieras n:i lähteäkseen. N. tuolista, vuoteesta, makuulta. N. ruokapöydästä, aterialta. Olen juuri n:sut kylvystä. Kaatui eikä kyennyt omin voimin n:emaan. Ei se sairas enää sijaltaan n:e. N. kyynärpäiden varaan, istumaan. N. varpailleen, täyteen mittansa. Hevonen n:ee takajaloilleen. — Lakoutunut vilja n:i jälleen. Hiukset n:ivat kauhusta pystyyn. Kolran niskakarvat n:ivat pörhöilleen. — *Kuv.* Jkn tie n:ee pystyyn 'jkn eteen tulee voittamattomia vaikeuksia'. Varat loppuivat ja tie n:i pystyyn. — *Erik.* a. yölevalta jalkeille nousemisesta. | N:en aamuisin kello seitsemän. Oli niin alkaista, ettei talossa vielä ollut n:tu. — *Kuv.* Olet varmaan n:sut tänään väärällä jalalla [kun olet niin pahantuulinen, ärtyinen]. b. vars. raam. Ottakaa sitten mukanne myöskin veljenne ja n:kaa ja menkää jälleen sen miehen luo vt. N:e, tee meille Jumala, joka käy meidän edellämme vt. c. kuv. jhk ryhtymisestä. | N. jkta vastaan, vastustamaan 'ryhtyä vastustamaan'. Veli n:ee veljeä vastaan. N. esivaltaa vastaan. Koko luontoni n:ee sellaista menettelyä vastaan. Kansa n:i yhtenä miehenä puolustamaan oikeuksiaan. N. vastarintaan, kapinaan, taisteluun, sotaan, aseisiin. N:e, Herra, pelasta minut, minun Jumalani! vt. — N. raivoamaan, metelöimään. Potilas n:i suorastaan raivoon. No nytkös hääväki intoon n:i LEHT.

5. tilanmuutoksesta: tulla korkeammaksi, yletä. | Kiviröykkiö n:i yhä korkeammaksi. Vesakko on n:sut [= kasvanut] vankaksi tukkimetsäksi. Aallot n:ivat lähes kymmenen metrin korkuiksi. Laine n:ee lakkapääksi aho. Rannikolla maa n:ee noin metrin vuosisadassa. Tulva n:i yhä. Meri n:i jo ranta-aittoihin. Tunkio n:ee navetan seinustalla kohta harjan tasalle sll. — *Erik.* a. vars. yläst, rakentamisen yms. tuloksesta. | Seinät n:ivat n:emistaan. Rakennus on n:sut jo kattoon. b. Lämpömittari [= lämpömittarin elohopea- tms. patsas] n:ee. — Tähän liittyen; vrt. IV.3. | Ilmapuntari, mittari n:ee 'näyttää suurempaa astetta t. määrää'. Lämpötila n:i lämpimän puolelle. Kuume n:ee. c. taikinan huokoiseksi tulemisestä, paisumisesta, kohoamisesta. | Ennen paistamista taikinan on saatava n. Hyvin n:sutta leipää.

6. kohoutua, työntyä, tunkeutua, kasvaa, ilmaantua esiin, näkyviin, havaittaviin jstak. | Merestä n:sut saari. — *Kuv.* Yhä uusia vastuksia n:i tiellemme. — *Erik.* a. kasvien kasvamisesta. | Taimi n:ee maasta. Ruis on n:sut oraalle. Pellolle on n:sut kaunis ruisvainio. Hakkuun jälkeen n:sut taimisto. — *Kuv.* kasvaa, varttua, kehittyä. | N:eva nuoriso, sukupolvi. Meillä on n:emassa useita etevä tiedemiehiä. -- poika jäi ja nuorukaiseks n:i *caj. Nuoret vahvat pojat n:emassa — ne tarvitsevat tilaa linn. Nuori, n:eva valtio. Neuvostoliiton n:eva autoteollisuus. b. rakentamisen, pystyttämisen tuloksesta; vrt. I.5.a. | Entisen hökkelikylän tilalle on n:sut uljas kaupunki. Amerikkalaisella vauhdilla n:sut teollisuuskaupunki. Seudulle on parhailaan n:emassa

suuri tehdas. Nous taloni yhdessä yössä KARLAS. Pellolle n:i kuhilas toisensa jälkeen. c. Käsivarteen on n:sut paise. Iho n:i rakkuloille. — Hiki n:ee [= kihoaa] otsalle. Nenän päähän n:i vesitippa. Kyynelet n:ivat silmiin. Poskille n:ee kirkas puna. Hymy n:ee huulille. d. kuv. saada alkunsa, lähteä, ilmaantua tms. | Suoraan kansan keskuudesta n:sut runoilija. Uusia kritikkoja n:i kuin sienä sateella. Talonpoikien keskuudesta n:seet sivistyssuvut. Uusi kudontataiteemme on n:sut kansalliselta pohjalta.

7. alkaa, syntyä, aiheutua. a. tuulesta, saateesta yms. | N:i ankara tuuli. Oli n:emassa myrsky, ukonilma. N:ee sade, tuisku. Mikäpä sinne lähtee n:evan ilman selkään rypemään MERIL. b. ed:een liittyn. | Asiasta n:i ankara riita. Huoneessa n:i kova meteli. Maassa n:i kapina. Siitäpä ilo n:i. Tapauksesta n:i kaikenlaisia huhuja. N:i kysymys koulun laajentamisesta. Tapauksesta n:i kärkeä juttu. Mutta asiasta n:ee tuima prosessi KIVI. -- n:ee pä tästä iloinen kesti, n:ee totisesti KIVI. Tämä on vale ja vihapuhe kateudesta n:nut KIVI. Jos sota n:ee LK. c. Jkn luonto, sisu n:ee 'kuohahtaa'. Vihani alkoi hiljalleen n. d. harv. ajasta: alkaa, koittaa. | Maaliskuinen aamu n:ee SILL. Yön n:ten tyynen, kuulaan, avaran *JYLHÄ. Vaipui kuolon öinen haamu, / n:i uusi, kirkas aamu vk. — nouseva (kans.) N:evan viikon maanantaina. Haastan sinut n:evan syksyn kärkejiin.

II. esineistä, joiden korkeus ei muutu. 1. olla ympäristöään korkeampi, seisoa t. näkyä t. erottua korkeana t. ympäristöään korkeampana; ulottua t. suuntautua ylöspäin. | Siellä täällä n:ee aavikon keskeltä joku puu. Kirkkojen tornit n:ivat muiden rakennusten yläpuolelle. Merestä korkeana n:eva saari. Vuori, joka n:ee lähes 3.000 metrin korkeuteen 'on lähes 3.000 metriä korkea'. Tien molemmilla puolilla n:i synkkä metsä. Kuvio, joka tuskin n:ee taustapiinnasta. — Savupiiput n:evat kohti taivasta. Pystysuoraan n:eva rinne. Jyrkästi n:eva katto. Eteisestä n:ee portaat ullakolle. Vuorelle n:eva tie. Katu näytti n:evan suoraan taivaaseen. Takana kaulus n:ee korkealle niskaan. — N:eva kaari. Putken, käyrän n:eva osa. Voimakkaasti n:eva ruuvikierre. Korkeimmilleen käyrä n:ee pisteessä P. N:eva käyrä (mat.) 'käyrä, jonka ordinaatta kasvaa argumentin mukana'. — Anat. N:eva aortta, lyntkysuoli. 2. korkeussuhteista: tulla korkeammaksi. | Maasto n:ee pohjoista kohti.

III. äänestä: tulla säveltasoltaan korkeammaksi. | N:eva sävelkulku, -asteikko. Sävelmä, joka n:ee kaksiviivaiseen ghen. N:eva korko, intonaatio. Puhujan ääni n:i lopulta kimeäksi huudoksi.

IV. ed:iin liittyen eril. abstr. ja kuv. ilmauksissa. 1. päästä korkeampaan t. parempaan (arvo) asemaan, yletä. | N. virassa. Mies, joka n:i nopeasti virkaurallaan. A. n:i vihdoin viimein kenraaliksi asti. N:sut puotipojasta kauppaneuvokseksi. N. hallitsijaksi. N. johtoiseen. N. kunniaan, maineeseen. Joukkue

onnistui n:emaan mestaruussarjaan. Talossa oltiin joka suhteessa vaurastumassa ja n:emassa. 2. a. tulla laadultaan paremmaksi, parantua tasoltaan. | Tulokset ovat n:seet kautta linjan. Opillinen sivistys rupesi jälleen n:emaan. Romaani n:ee loppua kohden. Tuotteen laatu on n:sut, par. parantunut. b. mielialasta, tunnelmasta yms.: tulla hilpeämmäksi, rohkeammaksi, juhlallisemmaksi tms. | Voitonanoma sai mielialan n:emaan. Tunnelma n:i n:emistaan. Ilo n:i yllimmilleen. 3. tulla määrältään, teholtaan [tms.] suuremmaksi, kasvaa, lisääntyy; vars. b-ryhmässä nämä us. par. a. lukumääristä ja asioista, joiden suuruutta ilmaistaan luvuilla. | Lukumäärä n:ee. Jäsenmäärä on n:sut kahteen sataan, kahdeksisadaksi. Moottorin kierros-luku ei saa n. liian suureksi. Vehnäntuotanto on nopeasti n:sut. Painoni on n:sut pari kiloa. Voimalaitoksen teho n:ee. Tuntinopeus n:i 120 kilometriin. — Erik, hinnoista yms. | Hinnat ovat viime syksystä n:seet lähes kaksinkertaisiksi. Matkalippujen hinnat n:evat jälleen 10 %. Rahan arvo n:ee. Palkkani n:ee hiukan. Osakkeet ovat [= osakkeiden kurssi on] n:emassa. N:eva suunta markkinoilla, pörssissä. N:eva eli progressiivinen verotus (asteikko). -- tukit alkoivat jälleen hinnoissa n. J.FINNE. Talon ei huutokaupassa n:sut täyteen arvoonsa 'talon huutokauppahinta ei noussut sen arvoa vastaavaksi'. b. Ylellisyys on jälleen n:emassa. Maaseudun teatteriharrastus on ilahduttavassa määrässä n:sut. Rohkeus, into n:ee. Jkn maine, arvo n:ee. Olla n:evassa [= nousu] humalassa. 4. määriä ilmaisevissa yhteyksissä lisääntymistä ilmaisevasta yhteis-, kokonais- t. enimmäismäärän suuruudesta. | Jäsenmäärä n:ee nykyään lähes tuhanteen 'on lähes tuhat'. Toiselle sadalle n:eva oppilasjoukko. Lasku n:i huimaavaan summaan. Menetykset n:ivat kahteen sataan kaatuneeseen ja haavoittuneeseen. 3.000 niteeseen n:eva kirjasto. Korkeusero saattaa n. jopa 150 metriin. Tämän määrän yli n:evalta osalta maksetaan lisäkorvaus. Työaika ei saa n. kuuttatoista tuntia suuremmaksi.

nousu¹ teonn. < ed. I. nouseminen, nousenta.

I. < nousta I. | Lentokoneen n. (maasta). Sukellusveneen n. pinnalle. Loimilankojen n. ja lasku kudottaessa. Veden kapillaarinen n. Jklla on kevyt, ripeä, hidas jalan n. (myös) 'askel, käynti'. — Auringon, päivän n. (myös). Kuu teki n:aan. -- vesi kuivui, että tie valmistuisi auringon n:sta [= idästä] tuleville kuninkaille ut. — N. rekille, nojapuille. Puuhun, ratsaille, vuorelle, torniin n. Uuden hallitsijan n. valtaistuimelle. — Kuv. Talouselämän kulku on ainaista n:a ja laskua. Näin hän siirtyi elämänsä rataa, nuoruus teki vielä n:a SILL. — Yhd. jalann.; auringon-, kuun-, päivän.; ilmaann.; valtaistuimellen.; maihin. — Erik. a. < nousta I.2. | Kosken n. sujui hitaasti. Kalan n. kudulle. — Aluksen n. tuuleen. b. < nousta I.4. | Seisaalleen, pystyyn, varpailleen n. Makuulta, vuoteesta n. Vieraat tekivät n:a lähteäkseen. — Yölevoita

nousemisesta. | Herätys ja n. klo 7.30. Alusti taikinan ennen toisten n:a. — *Yhd.* varpaillen.; ylösn. c. < nousta I.4.c. | Kansan n. (aseisiin, kapinaan). Aseellinen n. Tapahtui kansallinen herätys ja n. — *Yhd.* kansann. d. < nousta I.5.b—c. | Lämpömittarin n. Ilmapuntari on n:ssa. — Lämpötilan, kuumeen n. — Taikinan n. — *Yhd.* lämmönn. e. < nousta I.6. | Viljan n. oraalle. Juurikasvien n. taimelle.

2. < nousta II. | Tuomiokirkon tornien ylväs n. kohti korkeutta. Holvikaarien huimaava n. — *Erik.* Tien, kadun, rautatien n. 'pituuskaltevuus'. Portaiden n. [= kaltevuus, jyrkkyys] ei saa olla 45 astetta suurempi. Katon n. 'kaltevuus'. Porrasaskelman n. 'korkeus'. Kuta parempi n. savukanavalla on, sitä paremmin se vetää. Kaariholvi on sitä heikompi, mitä pienempi kaaren n. siinä on. Kiilan n. 'kylkien kaltevuus'. Veneen keulan, suksen kärjen n. 'kaarevuus, korkeus'. Päreiden n. eli terä [= katon korkeusuintainen päriverivien limitysväli] katossa, 10 cm:n n:lla nautattu pärekatto. Ruuvikierteen, rihlan n. 'kahden lähimmän vastinpisteen lieriön akselin suuntainen etäisyys'. Potkurin n. 'matka jonka potkuri yhdellä kierroksella kulkisi eteenpäin'. Toimikkaan (toimiviivan) n. 'viistous'.

3. < nousta III. | Säveltaon n.

4. a. < nousta IV.1,2.a. | Tasainen n. [= yleneminen] virkauralla. Kenraali A:n n. on ollut ilmiömäisen nopea. KPS:n n. mestaruussarjaan näyttää jo varmalta. Caesarin n. valtaan. Ruotsin valtakunnan n. mahtavuuteen. Yhdysvaltain n. maailman johtavaksi sotilasvallaksi. Suomen urheilun n. maailmankuuluisuuteen. — Teollisuuden, kaupan, kulttuurielämän, kirjallisuuden n. Tekniikan viime aikoina tapahtunut ilmiömäinen n. Maaseudun taloudellinen n. Hellenistisen taiteen n., kukoistus ja rappeutuminen. Musiikkielämä on meillä voimakkaassa n:ssa. A:n johtajakausi on teatterille ollut voimakkaan n:n aikaa. Suomalaisuus oli voimakkaassa n:ssa. Yhdistyksen perustaminen antoi alun paikkakunnan järjestöelämän n:lle. Tulosten n. on ollut ilahduttava. Elintason n. Uskonnollisen herätyksen aiheuttama siveellinen n. Talon n:a oli koko ympäristö ihmetyksellä seurannut Alkio. b. vars. estetiikassa: jnk taidetuotteen vaikuttavuuden, tehon kasvaminen. kirjallisen tuotteen toiminnan kiihtyminen tms. | Näytelmä, josta puuttuu draamallista n:a. Draaman ylenevä toiminta eli n. Sinfonian finaalin valtava n. Taulun pääryhmään taiteilija on saanut keskitystä ja n:a. Kohtauksessa on vauhtia, n:a ja havainnollisuutta TARK. c. < nousta IV.2.b. | Tunnelman, mielialan n. Seurue oli hyvässä n:ssa 'nousuhumalassa'. -- hänen [Siljan] viirensä näytti vieläkin olevan n:n puolella SILL. d. < nousta IV.3. | Lukumäärän n. Kierrosluvun, tuntinopeuden n. Rukiintuotannossa havaittavissa lievä n:a. Puutavaran vientinumeroit osoittavat n:a. — Hintojen, palkkojen, vuokrien n. Rahan arvon n. Osakkeet ovat n:ssa. Teräsmarkkinoilla on tapahtunut

lievää n:a. — Painoni oscittaa hiukan n:a. — *Yhd.* arvon-, hinnan-, kurssin-, palkann.; paineen-, painonn.

II. nouseva paikka t. kohta jssak, nousukohta. 1. Tiessä on jyrkkä n. Koko loppumatka oli n:a. Latu teki jyrkän n:n. Portaiden edessä ei saisi olla liian suurta n:a. — *Yhd.* äkkien. 2. Melodian n:t ja laskut. 3. run. runojalan painollinen osa;) (lasku, | N:ssa oleva tavu. 4. vrt. I.4.b. | Romaani, jossa on voimakkaita draamallisia n:ja ja laskuja. Näytelmän juonen n:t ja laskut. Runo, jonka kaksi viimeistä säkeistöä muodostavat voimakkaan n:n. Lausujan on äänellään osattava tehostaa esittämänsä tuotteen n:ja. -- Alkibiadenen puhe on [Platonin] "Pitojen" toinen suuri n. KOSKENN.

nousu/aalto s. Nousu- ja laskuaalto 'vuoksi ja luode'. — *Kuv.* Talouselämän nousu- ja laskuaallot. Sivistyksen n. N. alkoi taas laskea, ja työttömyyskausi näytti olevan tulossa. -aika s. 1. Lasten makuullemeno- ja n. On jo n. — Auringon, kuun n. Taivaankappaleiden nousu- ja laskuajan määrittäminen. Lohen paras n. [= aika, jolloin se nousee jokiin kutemaan] on kesäkuun puolivälistä heinäkuun puoliväliin. — *Fys.* Ylöspäin heitetyn kappaleen n. 'aika, jonka kappale tarvitsee saavuttaakseen lakipisteensä'. 2. nousukausi. | Sivistyksen n. Kansallinen n. Taloudellinen n. Raittiustyön alalla elettiin n:a. 1860-luvulla alkoi talletuspankkien varsinainen n. -aukko s. met. valuutuun tehty aukko, josta ilma pääsee poistumaan. | N:ön kohoavasta metallin pinnasta näkyy, milloin muotti on täysi. -ero s. tekn. vrt. nousu I.2. | Tuurna liikkuu kullakin ruuvin kierroksella n:n pituisen matkan. -heilahdu/s s. 1. voim. Siirryttäen oikohiiluntaan n:ksen avulla. 2. liik. Tukkuhinnastossa tapahtui vähäinen n. Vuoden 1930 tilapäistä n:sta seurasi ankara laskuaalto. -hetki s. Aikainen n. Auringon n. -humala s. nousussa oleva, yltyvä humala;) (laskuhumala. | Olla pienessä, hyvässä n:ssa. -- taskussa hyvä mullin hinta ja päässä hieno n. SILL.

nousuinen⁶⁵ poss.a. Kolmen askelman n. koroke. 1 mm:n n. ruuvikierre. — *Yhd.* jyrkkä-, loiva-n.; eri-, pieni-, suurin.

nousu/johto s. tekn. sähkö-, kaasut. vesijohdon osa, joka nousee rakennuksen eri kerroksiin ja josta kerrosten haarajohtodot lähtevät. -johtoinen a. fil. induktiivinen. -kaarto s. kaarto, jossa lentokone nousee. -kalja s. kala, joka nousee jokiin kutemaan. | Lohi on säännöllinen n. N:öjen elinehtona olevat kosket ja jokiväylät padotaan toinen toisensa jälkeen.

nousukas⁶⁶ halv. 1. s. (suhteellisen) mitättömästä yhteiskunnallisesta asemasta kohonnut henkilö. | Sota-ajan n:kaita. Häikäilemätön n. Ylimykset eivät tunnustaneet n:asta vertaisekseen. N:kaana hänellä oli paljon vihamiehiä. N:kaan käytös. 2. a. harv. -kuus⁶⁵ omin. nousukasmainen, nousukas-. | N. liikemies LEHT. Paljasti heti n:kuutensa.

nousukas/henki s. -kulttuuri s. Amerikkalaismallinen n. -mainen⁶⁶ kalt.a. -sesti adv. -suus⁶⁵

tavaransa. N. vettä kaivosta. N. halkoja vajasta. N. kirje postista, vieras asemalta. Pestävät vaatteet noudetaan asiakkaan kotoa. Tule n:amaan minua! N. jku tansseihin. Ellei syytetty tule, määrää oikeus oikeudenpalvelijan hänet n:amaan. N:amisen uhalla. Lautakunta pyytäköön nimismieheltä virka-apua pois jääneen n:amiseen. Lentokone suoritti sairauslennon n:aakseen potilaan sairaalaan. — *Mets.* koirasta: noutaa ammuttu otus, apportoida. | Vesilintujen metsästyksessä käytetään n:amaan opetettuja seisojia. 2. *kans. t. runok.* noudattaa, seurata. a. *konkr.* Helposti sinne löytää, kun polkua n:a. Nyt sen [tien] suuntaa olikin helppo silmän n., kun sitä oli kevään päivä tummentanut KATAJA. -- ajokas kyllä tien n:aa, vaikka pyry on viimeiset jäljet umpeen puhaltanut ... KATAJA. Kulki kohti kuulua, / n:i silmänsä näkyä LEINO. b. *abstr.* Toimia Jumalan tahtoa n:äen. Kyllä niidenkin mieltä vähä pitää n. ALKIO. Niin kuin isä ei voi kieltää / rakkautta lapseltaan, / vaikka, n:ain omaa mieltä, / eksyykin se toisinaan -- VK.

noutaja¹⁰ *tek.* Postin n. Reki valmistui ja jäi odottamaan n:ansa. Järven yli päästöksemme huutelimme takarannan talosta venettä ja n:a. — *Mets.* N:t eli noutokoirat ovat koiria, jotka n. kasvatettu noutamaan ammuttua riistaa. Totteleva ja kestävä n. — *Kuv.* kuolemasta. | Heikolle miehelle olisi siinä rytkäksä jo n. tullut. Minulla heti mieleen työnnähti, että eiköhän ole n. käynyt PAKK.

noutamis/aika s. Maksun perimis/aika on kaksi kuukautta tavarana n:ajasta lukien. Lastin ostajalla on kahden kuukauden n. -**kyky** s. Useilla koirilla on synnynnäinen n.

nouto¹⁰ *teonn.* < noutaa. | Emäntä lähetti pojan kylälle piimän n:toon. Renki on halkokuorman n:dossa. Olivat käyneet -- isännät [pyytämässä] Mattilan isoa ruunaa koneen n:toon ja luvanneet hyvän palkan KATAJA. Jonkin pienen puun n:don varjolla Kustaa ajeli pitkin takamaitaan SLL. — *Lak.* pakkokeino, jolla niskoitteleva henkilö tuodaan viranomaisen eteen. | Esteettä pois jääneen syytetyn n. Voidaan käyttää uhkasakkoa tai n:don uhkaa. — *Yhd.* käskynn.; (kasv.) päivänn.

nouto/koira s. *mets.* = noutaja. -**mies** s. noutaja, hakumies. -**posti** s. postipaikasta noudettava posti, poste restante. -**uhka** s. *lak.* viranomaisten asettama uhka noutaa väkipakolla henkilö, joka ei määräyksen mukaan saavu esim. oikeuteen.

nova¹¹ s. *täht.* taivaalle ilmestynyt uusi tähti. **novatiani**¹ s. *usk.* N: roomalaisen Novatuksen 3:nnella vuosisadalla muodostama, ankaraa kirkkokuria vaativa uskonlahko.

novellet¹¹ s. 1. lyhyt novelli, pienoisnovelli. | Ahon lastuja voidaan sanoa n:eiksi. 2. *mus.* romanssin ja balladin välimailla oleva pianosävellys. | Schumannin n:it.

novelli¹¹ s. suppea suorasanaainen kertomus, joka keskitetysti kuvaa jtk yksityistä tapahtumaa, vars. ratkaisevaa elämäntähtäystä. | Historiallinen, psykologinen, realistinen, klassillinen n.

Kokoelma n:eja. N:in tekniikka ja rakenne. N. on laadultaan draamallisempi kuin romaani. Ahon n:it 'Yksin' ja 'Helsinkiin'. Laajaa n:ia sanotaan usein pienoisromaaniksi. — *Yhd.* avioliitto-, kylä-, lapsi-, rakkaus-, saaristolais-, urheilun.; ajanviete-, jatko-, murkkan.; pienois-, taiden.; elokuvan.

novelli/aihe s. N. alkoi elää kirjailijan mielukuvituksessa. A. sai n:aiheensa omasta elämästään. -**kilpailu** s. Sai 1. palkinnon n:ssa. -**kirjailija** s. -**kirjallisuus** s. -**kokoelma** s. Pakkalan n:t 'Lapsia' ja 'Pikku ihmisiä'. -**mai-**nen¹⁰ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus¹⁰ *omin.* N. pakina. Matkamuistelmissa on n:ia palasia. N:sesti käsitelty aihe. -**muoto** s. Kirjailija kuvasi työläiselämää n:dossa. -**n:kirjoittaja** s. Etevä, tuottelias n. Kokeilla n:kirjoittajana. -**romaan** s. novellin ja romaanin välimuoto, tavallista pitempi novelli, pienoisromaan. -**sarja** s. Kotikylän elämää ja asujaimistoa kuvaileva n. N. Suomen historian katolisesta keskiajasta.

novellisti¹ s. novellikirjailija. | Etevä n. Maria Jotuni on taipumuksiltaan ratkaisevasti n. ja näytelmäkirjailija.

novellistiikka^{10*} s. novellitaide, -kirjallisuus, -tuotanto. | Hyvä, hienostunut n:a. Varhaisrealistisen n:mme tuotteet. Hänen [Maupas-santin] verraton n:nsa kuvaa tunteettomalla ironialla elämän suurta naamiohuvia KOSKENN.

novellisti/inen¹⁰ a. -sesti *adv.* novellimainen, novellinomainen. | N. muistelmateos. N. kertomataide. Romaanin rakenteen n. siirous. Esitystavaltaan n. taiteilija. N:sen keskitetty esitys.

novelli/taide s. Ranskalainen n. Uusimman kirjallisuutemme kehityneintä n:taidetta. -**tuotanto** s. Minna Canthin n. Suomeennettu valikoima Anatole Francen parasta n:a. -**valikoima** s.

novgorodilainen¹⁰ a. ja s. N:iset uskonlevittäjät perustivat Valamon ja Konevitsan luostarin. N. eli pohjoisvenäläinen rakennustyyl. Tais-telu n:ia vastaan.

novial¹ s. eräs kansainvälinen apukieli.

noviisi¹⁰ s. koeaikaansa palveleva luostariveli t. -sisar, munkki-, nunnakokelas, uusikko. | Luostarin n:t. Munkiksi aikovan on ensin n:na käytävä läpi yksivuotinen koeaika. — *Kuv.* yl. kokelas, alokas, aloittelija, harjoittelija. | Hän on vielä n. tieteen alalla. Toimitukseen on tullut uusi n. -**aika** s. Kaksivuotinen n.

novokaiini¹ s. *farm.* prokaiinihydrokloridi, paikallispuudutukseen käytetty aine. -**puudutus** s. -**ruiske** s.

ns. *lyh.* 1. (myös: n.s.) niin sanottu. | Valurautaiset keskuslämmityskattilat, ns. liitekatilat. Muoto "sanomaisillani" on ns. V infinitiivi. 2. nuorisoseura.

-**nta** (etuvok. sanoissa -ntä) deverbaliininen johdin, jolla muodostetaan tav. kolmitavuisia teonimiä: etsintä, harkinta, harkinta, kutsunta, liikunta, luenta, lääkintä, poiminta, tarjonta, valinta, valvonta; liikehdintä, luonnehdinta; saanta.

nti *lyh.* neiti. | Nti Eeva Saarela.

-**nti**¹⁰ deverbaliininen johdin, jolla muodostetaan kaksi- t. nelitavuisia teonimiä: arviointi, ha-

ravointi, juonti, käynti, lyönti, myynti, numerointi, pyynti, tuonti, tupakointi, uinti, vienti. -nto (etuvok. sanoissa -ntö) deverbaliininen johdin, jolla muodostetaan teon, teon tuloksen t. teon kohteen nimiä: asento, asunto, elanto, kaivanto, katsanto, kuvaanto, käytäntö, lausunto, olento, pyyntö, sovinto.

nudis/mi⁶ s. alastomuuden harrastus, alastomuuskulttuuri. -ti⁶ s. nudismin harrastaja. -tinen⁶ a. N:siä taipumuksia.

nuha¹¹ s. nenän limakalvon tulehdus, jonka oireina ovat nenäkäytävän tukkeutuminen ja vetisen t. limaisen nesteen vuotaminen nenästä, nenäontelon katarri. | Akallinen, krooninen n. Minulla t. minussa on n:(a) t. olen n:ssa. Sai vilustuttuaan kovan n:n. Kanojen tarttuva n. — Yhd. heinän.

nuhai/nen⁶³ poss.a. -suus⁶³ omin. N. pikkupoika. Ruoka ei maistu n:selle yhtä hyvin kuin terveille. Niistellä n:sta nenäänsä. N. ääni. Oli n. koiranimiä.

nuha/kuume s. influenssa. -liina s. Jos lapsen hoitajassa on nuhaa tai yskää, hänen on käytettävä suunsa ja nenänsä edessä harsokankaista n:a. -lääke s. -pulveri s. -salva s. -tartunta s. Suojella lasta n:nalta. -tauti s. Sairastaa n:a. -tipat s. mon. -voide s.

nuhde⁷⁸ s., us. mon. jklle rikkomuksen, laiminlyönnin tms. johdosta tehty paheksuva, tuomitseva, moittiva huomautus t. muistutus, varoitava moite, ojennus, varoitus, "ripitys", torut; harvemmin nuhtelu. | Isälliset, kirvelevät n:teet. Saada jkltä n:teita. Äiti antoi pojille tuikeat n:teet. Päästä jstak vähäisellä n:teella. Missä eivät n:teet auta, on käytettävä ruumillista kuritusta. Vitsa ja n. antavat viisautta, mutta kuriton poika on äitinsä häpeä vt. — Erik. 1. virallisen rangaistusmuotona. | N:teet koko koulun läsnä ollessa. Antaa jklle julkiset n:teet. 2. heng. Herran n:teen välikappale. Totuttaa lapsia Herran n:teeseen. Suo hyviin töihin tahtoa / -- / armossa että kasvaisin, / n:teities alla eläisin vk. — Kasvattaa, pitää jkta, elää [tms.] Herran (kurissa ja) n:teessä t. kurissa ja Herran n:teessä. -- alkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattaa heitä Herran kurissa ja n:teessä vt. -- kiitollinen, että heitä [tyt-täriä] edes pienen aikaa oli pidetty työssä, kurituksessa ja Herran n:teessä TALVIO.

nuhdekirje s. Saada n. puheenjohtajalta.

nuhdella⁷⁸ v. antaa jklle nuhde t. nuhteita, varoittaen moittia, torua, ojentaa, varoittaa, "läksyttää", "ripittää". | N. jkta laiminlyönnistä, vallattomuudesta. Joutua n:tavaksi. N. lapsia. Kyläläisiä n:tiin ankarasti. Nuhteleva ääni, katse. Omatunto nuhtelee. Ja herättäään hän [Jeesus] nuhteli tuulta ja veden aallokkoa; ja ne asettuivat ja tuli tyven vt.

nuhdepuhe s. -saarna s. Rovasti piti tuiman n:n. — Vars. leik. Isän räiskyvä n. Pojat olivat hyvin ansainneet n:nsa. -sana s. -tulva s. kuv.

nuher/taa⁶ desk.v. -rus⁶¹ teonn. (vars. saamattomasta) työnteosta: koettaa puurtaa, tuher-

taa, töhertää, nykertää. | Töissään koetti Esko n. koko iltapäivän, vaan huonosti sekin luonnisti VALO.

nuhista¹¹ v. -na¹⁴ teonn. 1. onom. tuhista, pihistä. | Nenä n:see. 2. desk. nuhjata, nuhjailla. | N. kotinurkissa.

nuhista a² kaus.v. < ed. | N. nenäänsä. Lapset ja vaimot itkeä n:vat HEPOR.

nuhistella²⁸ frekv.v. -u² teonn. < ed. | Autonkuljettajakin heräsi, nahisteli ja n:i sill.

nuhjaantu/a^{1*} v. nuhraantua. | N:nut kangas, postikortti. — Kuv. -- vanhoja, kuluneita ja n:neita ihmisiä M.MERENMAA.

nuhjailla²⁹ frekv.v. -u² teonn. < seur. | N. kotosalla. Koko elämä oli sellaista pientä paikallaan n:ua. Matkalla ei n:tu. -- karjapiika, joka yksin n:i suuressa keittiössä sill.

nuhja/ta²⁵ desk.v. -us⁶¹ teonn. 1. hiljaisesta (us. saamattomasta) työnteosta, oleilusta, liikehtimisestä: nuhertaa, tuhertaa; maleksia, vetelehtiä; nuhjustaa, nyhjäätä. | N. omissa oloissaan, kotinurkissa. Mökki, jossa torppari väkineen koettaa elää n. Mennä n:ttiin vielä pari kilometriä. 2. hangata (itseään) jtk vasten, nuohota, kiehätä, kehnätä. | Poika n:a äitinsä ohessa ja höpähtelee siinä jotakin sill.

nuhjeta/ella²⁸ frekv.v. -telu² teonn. < seur. | N. omissa kotinurkissaan. Matematiikan tunneilla ei totisesti n:eltu!

nuhjeta/taa^{2*} desk.v. -us⁶¹ teonn. (vars. saamattomasta) paikoillaan olemisesta: kyhjäyttää, kyyköttää, nyhjäyttää. | Hän istuu n:taa kaikki illat kotona. Elämä pyrkii olemaan paikoillaan pysyvää n:usta. Pohjalainen ei [paimissa] n:a tai liikoja odottele, hän käy kiinni mieheen heti, kun siihen lupa annetaan AK.

nuhjuinen⁶³ a. nuhjaantunut, nuhruinen. | Yllään aina sama, n. puku.

nuhjus⁶¹ desk.s. nahjus. | Hiljainen mies, oikea n. Sinä, nokisin ja laiskin n. *MANN. -mai-nen⁶³ kalt.a. -sesti adv. -suus⁶³ omin. N. poika. **nuhjustaa**² desk.v. -us⁶¹ teonn. nuhjata, nahjustaa. | N. nurkissa.

nuhjustella²⁸ frekv.v. -u² teonn. < ed. | Lapset n:ivat sisällä koko pitkän päivän. Työhön n:ematta!

nuhkunahka s. nahk. säämiskämäinen, martiopinnaltaan hiottu nahka, nupukkinahka.

nuhraantu/a^{1*} v. (rinn. nuhrautua) kankaasta, paperista tms.: hankautua ja samalla likaantua, nuhjaantua, tuhraantua. | N:nut lakki, puku, nukke. Pehmeä kaulus, joka rypistyy ja n:u helposti. Linnun n:nut höyhenpuku. N:nut postikortti. Lukea jotakin n:nutta romaania. Kuituneet kasvat ovat itkiessä n:neet sill. — Kuv. -- vanhahko mies, joka -- herättää vastenmielisyyttä velttoudellaan ja n:neella erotiikallaan AALE TYNNI.

nuhraantu/maton⁷⁷ kielt.a. Puhdas, n. kaulus. -neisuus⁶³ omin. Setelien n.

nuhrai/nen⁶³ a. -suus⁶³ omin. nuhruinen. | N. takki. Taskussa n:seksi kulunut kirje. N. niefos sill.

nuhra/ta²⁵ v. tehdä nuhruiseksi, tuhrata. | N. vaatteensa. Epäselväksi n:ttu käsikirjoitus. Kyynelten n:amat poskipäät.

nuhrautua⁴¹ *v.* = nuhraantua.

nuhruinen⁴² *a.* -suus⁴³ *omin.* nuhraantunut, nuhrainen. | N:iset vaatteet. Halpa sametti käy n:seksi parissa viikossa. Usvat nousevat -- n:silta niittymailta KARHUM.

nuhteet/on⁴⁷ *a.* -tomasti *adv.* -tomuus⁴⁵ *omin.* moitteeton, mallikelpoinen, kunnollinen, sääntölinen, korrekti. | Käytökseltään, siveellisesti n. N. kansalainen, virkamies. Ritari peloton ja n. N. maine. Ulkonainen n:tomuus. Elää, vaeltaa n:tomasti. Tehdä tehtävänsä n:tomasti. Ansiomitali n:tomasta palveluksesta. Tämä mies oli n. ja rehellinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa *vt.* -- pyhitä koko olemuksemme niin, että henkemme, sielumme ja ruumiimme säilyisivät n:tomina *ak.* -- Runon n. rakenne. Sisällykseltään n. kertomus. -- päässä n. silkkihattu, isiltä perityn yhteiskuntajärjestyksen salkku kainalossa LEINO.

nuhtelevainen⁴¹ *a.* -sesti *adv.* -suus⁴⁵ *omin.* nuhteleva. | Sanoa jtk n:sesti.

nuhtelevasti *adv.* < nuhdella. | Puhua n. Katsoa, pudistaa päätään n.

nuhtelija¹⁴ *tek.* < nuhdella.

nuhtelu² *teonn.* < nuhdella. | Julkinen n. Päästä jstak lievällä n:lla. -kirjelmä s.

nuija¹¹ s. 1. voimakkaiden iskujen aikaansaamiseen (alkukantaisissa oloissa myös taistelussa) käytetty joko yksipuinen, jykeväpäinen kurikka tai myös ase, jonka muodostaa melko raskas, tav. sylinterimäinen puu- t. rautakappale, pää, ja siihen kiinnitetty varsi; *vt.* jnta, moukari. | Puinen, metallinen n. Kalamiehen n. Luolaihmisen n. Ratsuväessä muinoin käytetty rautapiikkinen n. Hakata, pehmittää jtk n:lla. Lyödä vastustajansa n:lla päähän. Kenen kerran n:mme maahan lyö, / se maassa on KOSKENN. Sinne vaaja vaipuu, kunne n. vaatii sl. -- *Yhd.* kivi-, puu-, rautan.; piikkin.; isku-, lyömän.; kakkare-, liha-, peruna-, savi-, voin.; nurkka-, salvos-, sotan. -- *Erik.* a. nuijasta, jolla eräissä peleissä lyödään palloa. | Krokettipelin kaaret, n:t ja pallot. -- *Yhd.* krocketti-, polon. b. nuijasta t. vasarasta, jolla kokouksen, istunnon tms. puheenjohtaja päätöksen vahvistukseksi lyö pöytään. | Lyödä päätös n:lla pöytään. Puheenjohtaja koputtaa varoittavasti n:llaan. Puemiehen n. paukahti. -- *Kuv.* puheenjohtajan tehtävästä, asemasta, puheenjohtajuudesta. | Hoitaa, heilutella (puheenjohtajan) n:a 'olla puheenjohtajana'. Puheenjohtajan n. oli A:lla lähes 10 vuotta. c. parissa kuv. sananparissa. | On kuin n:lla (päähän) lyöty(nä) 'täysin ymmällä, hämillään, pää pyörällä, kuin puulla päähän lyöty, kuin puusta pudonnut'. Huone on kuin n:lla lyöty(nä) 'mahdollisimman täynnä väkeä, tupaten t. täpö täynnä'. Ihminen -- on vihoissansa kuin n:lla tupattu sakkii, jonka sisällä sappi se karvas kiehuu ja kuohuu *Krv.* 2. *kuv.* käyttöä. a. Nyrkki puristui luiseksi n:ksi. b. *biol.* eräiden hyönteisten tuntosarvien nuijamaisesta päästä. | Turilaan tuntosarvien n. c. *leik.* (vanh.) viinapullosta. | Pieni n. konjakkia *AKRO.* | -- pianhan tämä loppuu näin pikkuinen pullo. -- Paljonko yh-

destä n:sta sitten pesee neljää suuta K.KAJANDER. d. *deskr.* Pojan n. -- toiset polkan:t, tuollaiset köyhemmät ja hintelämmät sill. e. *abstr.* Pakkanen jymäytteli n:llaan seinä ja nurkkia. -- annat tuomiosi n:n paukkua LARINK. Häntä oli vaikea tuntea: ei näkynyt jälkeäkään äskeisestä murhaavan ivan:n ja vinkuvan pilkkapiiskan käyttäjästä K. LEHTIMÄKI.

nuijailja²⁰ *frekv.v.* -u² *teonn.* < nuijata. | Voimallisesti n:i Juhani kangellansa härkää sarvien väliin KIVI.

nuija/joukko s. *hist.* nuijamiesjoukko, -kapina s. *hist.* nuijasodasta ja siihen liittyvistä paikkakunnittaisista kansannousuista. | Savon n. -kivi s. *arkeol.* Reällinen n. -lauja s. *kansat.* nuijalla ja puunauloilla hirrestä halkaistu lauta. | N:doista salvottu riista-aita. Rakennuksen kattaminen n:doilla. -mainen⁴³ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁴⁵ *omin.* N. lyöntiase. Kromosomien n:set kärkiosat. Tuntosarvet n:sesti paksunevat. -mies s. nuijalla varustautunut mies. | Kivikauden n. -- Vars. *hist.* nuijasootaan osaa ottaneista miehistä. | Jaakko Ilkka, n:ten johtaja. -neva s. *maant.* = tupasvilla-neva. -nisku s. -n:lyönti s. Puheenjohtajan n. -n:varsi s. -päinen a. N:iset tuntosarvet. -pää a. = ed. | N:t vasamat. N. [= nupopää] sonni. -- Myös s:sesti: kookas uimapyrstöllinen sammakontoukka, nöliäinen. | Oma kunkin kauniimpi, sammakonkin n:nsä sl. -päällikkö s. *hist.* nuijamiesten päällikkö. | Isokyröläinen n. Yrjö Kotsas. -sarvinen a. N. kova-kuoriainen. -sota s. *hist.* Suomen talonpoikien talvella 1596--97 maan käskynhaltijaa Klaus Flemingiä vastaan tekemä kapina.

nuija/ta³⁵ *v.* -us⁴⁴ *teonn.* iskeä, us, myös tappa nuijalla. | N. jkta päähän. N. lehmä kuoliaaksi. Tervahaudan laidat tasoitetaan n:amalla ulkonevat tervakset haudan sisälle. -- *Kuv.* Kovan onnen n:ukset KIVI.

nuija¹⁷ *frekv.v.* -nta¹³⁶ *teonn.* < ed. | N. kuoliaaksi, hengiltä. Hylkeiden n:minen. N. liha pehmeäksi. N. paaluja maahan. N. maa tiukaan. -- *Kuv.* Joutua arvostelijoiden n:maksii. Kyllä maailma n:i [= hioo, opettaa] sp. Pakkanen n:i puita ja nurkkia 'paukkuu'. -- *Erik.* päätöksen vahvistamisesta (nuijanlyönnillä) kokouksessa tms. | N. päätökset pöytään. Asiat n:ttiin kaikessa kiireessä.

nuiva¹¹ a. -sti *adv.* 1. kuivahtanut, kuivahko. | N. pihanurmi. On viini kurkun voide, -- n. / voitehett' on kurkku kuiva *MANN. -- Vars. 2. *kuv.* kylmäkiskoinen, penseä, haluton; nyrpeä, nurja(mielinen), tyyhkö. | Olla n:lla tuulella. Arvostelu on tuiki välinpitämätön ja n., hiljoilleen moitiskeleva LONERVA. Sanoa jtk, naurahtaa n:sti. -- nuivalla nenin nuivasti, nyrpeissään, myrryksissä. | Tehdä, sanoa jtk n:lla nenin.

nujak/ka¹⁵⁶ s. 1. (lieväkhö) tappelu, käsikähmä, kähmä, kahakka, kahina, nahina, metakka, temmellys. | Tappelun n. Kyläkuntien välinen n. Pari kertaa on jo sattunut pikku n. Poliisin oli puuttettava n:kaan. Haavoittua n:assa. -- *Kuv.* Tieteellinen n. -- *Yhd.* tappelun. 2. *harv.* kovasta tuulesta, myrskystä. | Tuulen n.

-- nousi kova n., purjeet pullistuivat ja laivat lensivät hyvää vauhtia PAULAH.

nukajoida³⁰ v. -nti¹ *teonn.* (lievähköstä) tapelusta: kahakoida, kahinoida, nahinoida, metakoida. | Poikien n:nti.

nujerrella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Tuuli n:telee puita. -- hän sai akan alleen ja n:teli häntä hartioista niin että rusahteli TALVIO.

nujertaa⁹ v. -rus⁶¹ *teonn.* 1. väkivalloin (painamalla tm.) kaataa maahan, painaa alleen, kellistää; väkivalloin (vääntämällä, rusentamalla tms.) katkaista, taistaa; nutistaa, nistää. | N. jku maahan, alleen. Myrskyn n:tamat puut. N. niska(t) jklta, jltak eläimeltä. N:si nauriasta naatit. -- N. karhu kirveellä. 2. *kuv.* (väkivalloin) saattaa vastustuskyyttömäksi, häviölle, voittoa, lyödä, tuhota; lanistaa, murtaa, masentaa, lamaannuttaa, tukahduttaa. | N. vastustajansa, vihollinen. Tauti n:taa vahvankin miehen. N:rettu armeija. Saksalaiset n:rettiin perin pohjin. VPS n:si HJK:n 6-0. -- Kapinan, lakkoliikkeen, opposition n:taminen. Virkaylimystön valta n:rettiin. Hollantilaiset n:sivat Ruotsin siirtomaayritykset alkuunsa. N. jkn vastarinta, ylpeys. Elämässä on mahteja, joita mikään ei n:ra. -- kyllä maailma sinut vielä n:taa JORUNI. -- Harvemmin. | Hän -- pystyi vastauksellaan n:tamaan ruokottomimmankin heittopuheen SILL.

nujertaja¹⁰ tek.

nujertaa¹ *pass.v.* < nujertaa. | N. tielle, hängelle. Nälkään n:nut poro. -- Palasi kotiin n:neena miehenä.

nuja¹ s. *harv.* = nujakka.

nujustaa² v. *harv.* = nujuuttaa 1. | Tuosta etutupsusta hän minua vähän n:i kivi.

nujuuta³⁰ *deskr.v.* ponnistellen, tempoen tm. ahertaa jnk kimpussa, jssak työssä tms., nahuta; hiljaksen painiskella, nujakoida. | N. ison kiven kimpussa. Äitinsä helmukissa n:ava lapsi. Hyvinä toverina he [mies ja vaimo] olivat silloin n:nneet talvella talissa ja kesällä pellolla KAUPPISH. -- kun aikansa oli siinä [kosken nousussa] n:ttu, niin kosken päälle sitä päästiin kuin päästiinkin AK. -- Keskenään n:avia lapsia. Tapella n. -- *Kuv.* Julkinen sana on taas viime päivinä n:nnut -- hallituskysymyksen ympärillä AK.

nujuuttaa²⁰ *deskr.v.* -us⁶¹ *teonn.* 1. retuuttaa, riepottaa, ravistella, tempoa, kiskoa. | Koira n:taa mattoa hampaissaan. N:ti raskasta rekeä rinnettä ylös. Vetää n. venettä. N. jkta tukasta, niskasta. Tuuli n:taa puita. -- *Kuv.* Tiedemiehetkin n:tavat toisiaan ankarassa tukkanuotassa. 2. vaivalloisesta, ponnistellen tapahtuvasta työstä, liikkumisesta yms. | Tulla, mennä n. Tapella n. Elää n. [= kituuttaa, retuuttaa] hiljalleen.

nukahdella²⁸ *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Rupeisi huomaamattaan n:telemaan. -- *Kuv.* -- aika kuluu talossa, vaikka viisari joskus n:telikin taulullaan KILPI.

nukahtaa²⁸ *mom.v.* -dus⁶¹ *teonn.* < nukkua. 1. vaipua uneen, uinahtaa. | N. nurmelle, äitinsä

käsivarsille. N. istualleen. N. itkuunsa. Siihen ajatukseen hän viimein n:ti. N. hetkeksi. Olla n:tamaisillaan. -- *Kuv.* a. luonnosta, luonnonesineistä, -ilmiöistä. | Laine n:ti rannan valkoiselle hiekalle. Saaret uinuivat niin hiljaisina kuin olisivat n:taneet meren syliin m:s uurto. b. kuolemasta. | N. viimeiseen uneensa, Herran huomaan. N:ti hiljaa pois. c. ed. ryh-mään liittyen: lakata, loppua, päättyä, tukah-tua, sammua, vaimeta. | Sanomalehti n:ti. Koko puuha n:ti lähes kymmeneksi vuodeksi. Kaupungin n:taneen siveellisen valppauden uudelleen herättäminen. Älköön kuitenkaan pyhityksen ikävöiminen sinussa kokonaan n:tako *ERKKI KAILA. d. erehtyä, kömmähtää, torkahtaa. | Kirjoittajalle sattunut n:dus. Joskus n:taa Homeroskin sp. 2. nukkua vähän aikaa. | Taisinpa vähän n. N:din pitkään. -- *Kuv.* Seuran toiminnassa tapahtunut muuta-man vuoden n:dus.

nukallinen⁶⁸ *poss.a.* -suus⁶⁸ *omin.* (< nukka) nukkainen. | N. kangas, huivi. Molemmiin puo-lin n. ryijy.

nukata³⁵ v. *kut.* tehdä nukkaiseksi, nukittaa. | Harjaamalla n:tu kangas.

nukat³⁷ *kar.a.* -tomuus⁶⁸ *omin.* < nukka. | Päälyysvaatekangas, jonka oikea puoli on n.

nukenkasvot s. *mon.*, vars. *kuv.* Irman pyö-reät n. -pää s. Muovinen n. -säsky s. -vaate s., tav. *mon.* -vaunut s. *mon.* Upeat kuomulli-set n.

nukikas⁶⁰ a. nukallinen.

1. **nukit/taa**²⁰ v. -us⁶¹ *teonn.* varustaa nukalla; tehdä nukkaiseksi, nukata. | N:tamalla om-meltu seinävaate. Flanelli on heikosti vanu-tettu ja pinnaltaan n:ettu pehmeä, kaksivarti-nen kangas. Ryijy, jonka n:uksessa on kolmea väriä: mustaa, punaista ja kellervää.

2. **nukit/taa**²⁰ v. *kansanr.* kurittaa. | -- elä nur-mella n:a, / pieksä pelion pientarella KAL.

nukitus kone s. *kut.* -käpy s. *kasv. kut.* keski-eurooppalaisen kartaohdakkeen (Dipsacus ful-lonum) kehtomykerö, jota käyrrään otaan päät-tyvien suomujensa vuoksi käytetään kankai-den nukitukseen, nukkauskäpy.

nukka¹¹ s. 1. lyhyet, hienot ja pehmeät, ti-heässä olevat haituvat, karvat; us. myös nöyh-tä, kehnä, köhnä. | Kangasvuokon n. Lehteä peittävä valkoinen n. Turkin pehmoinen n. Perhosen siipien n. Pyyhkeestä astioihin tart-tuva n. Lumen sulaminen synnyttää päreiden pinnalle n:kaa, joka tekee pärekatot keväisin tulenaroiksi. -- *Yhd.* suolenn. 2. vars. *kut.* kan-kaan pintaa vastaan kohtisuoraan kudotut t. muuten kiinnitetyt lyhyet langat. | Sametin, puiyysin n. Maton pehmeä n. N:an solminen ryijyyn. N:kaa harjataan vastasuuntaan. -- *Harv.* yksityisestä nukkalangasta. | Mallipi-rustuksessa ruutu vastaa yhtä n:kaa ja kahta loimilankaa. 3. *kuv.*, vars. *ylät.* lyhyestä nur-mesta, vars. sanonnassa "nurmen nukka". | -- lyhyttä lammasten jyrsimää nurmen n:kaa I.K.INHA. -- poski kuin nurmen n. LARINK. -- rinteellä oli nurmikko nuorella n:alla IVALO. -- nurmet nousivat n:alle, / kiuru kimposi si-nehen LEINO.

nukkaantua^{1*} *v.* = nukkaautua.

nukkai[nen]⁶¹ *poss.a.* -suus⁶¹ *omin.* nukallinen. | Kasvi, jolla on n:iset lehdet. Nurealta puolelta n. flaneli. — *Yhd.* lyhyt-, pitkä-, tiheän.; harmaa-, puna-, valko-, vihreän.

nukka[kangas] *s.* plyysi, vars. pitkänukainen huonekaluplyysi, šagi. | Punaisella n:kankaalla päällystetty nojatuoli. -**karsta** *s. kut.* kone, jolla kankaan pinta raavitaan nukkaiseksi. -**kudos** *s. kut.* -**lan[ka]** *s. kut.* Ryijyn n:gat. N:gaksi sopivaa villalankaa. -**lisäke** *s. anat.* ohutsuolen limakalvon pinnassa olevia pieniä lisäkeitä, jotka antavat suolen seinämälle ominaisen samettimaisen tunnun. -**loimi** *s. kut.* plyysi- ja mattokankaiden loimista, jotka muodostavat nukan. -**mainen**⁶¹ *kalt.a.* -suus⁶¹ *omin.* Lyhyt, n. karvapeite. -**malka** *s. kut.* erityinen neula, joilla nukkakangasta kudottaessa nukkaloihi kohotetaan silmuiksi kankaan pinnalle. -**mat[to]** *s.* Itämaiset n:ot. -**pinta** *s.* Sametin n. -**pin-tainen** *a.* N. kangas, matto. Itäemät yläpuoleltaan n:iset, alapuoleltaan sileät. -**puoli** *s.* Ryijyn n. -**päinen**, -**pää** *a.*, vars. *runok.* Nurmi n. 'lyhyt'. -**rauta** *s. kansat.* eräs rukiin kehrän osa. -**silmu**[(kka)] *s. kut.* Matto, jonka n:ja ei ole leikattu auki. -**solmu** *s. kut.* solmu, jolla nukka kiinnitetään maton t. ryijyn loimeen.

nukkaus⁶¹ *teonn. kut.* (< nukata) nukitus. -**käpy** *s. kut.* = nukituskäpy.

nukkaautua⁶⁴ *v. (rinn. nukkaantua)* tulla nukkaiseksi, nöyhtäytyä, kehäntäytyä. | Kirjoituspaperi ei saa n., kun siihen kirjoitetaan terävällä teräskynällä.

nukka[verka] *s.* plyysi. -**vieru** *a.* kankaasta: josta nukka, pinta on kulunut; yl. kulunut, nuhruinen, nuhraantunut, nuhjaantunut. | N. puku, karvalakki. Tuolien plyysi oli kulunut n:k-si. Köyhä leski n:ssa nutussaan. -- päällä harmaa, vanha lievetakki, / n., vanhanmallinenkin L.POHJANPÄÄ. — Romaanin n. kirjoittaja LEINO.

nuk[ke]^{9*} *s.*; mon. gen. us. nukkien (nukki-sanan paradigmatista). 1. ihmisen muotoinen lelu, harvemmin koriste-esine tms. | Kankainen, puinen, muovinen n. N, joka sulkee silmänsä. N:en pää. N:en vaatteet, sänky, vaunut. Leikkiä n:eilla. Syöttää, pukea n:kea. Saada n. jou-lulahjaksi. — N. maskottina. Kuvat eli n:et, joita alkukantaiset kansat tekevät vainajista. — *Yhd.* kangas-, muovi-, paperi-, posliini-, puu-, riepu-, räsy-, vahan.; lappalais-, poika-, tyttön.; koriste-, markkina-, sätky-, teatterin.; luonnon. — *Erik.* = mainos-, malli-, muoti-nukke. 2. *kuv.* nukkemaisista ihmisistä. *a.* vars. pienikokoisesta, sovinnaisten kauniista, sieväs-tä lapsesta t. naisesta. | Äidin pikku n. Madame A., tyyppillinen rokokooajan n. *b.* vars. huomattavassa asemassa olevasta, heikkoluonteisesta henkilöstä, joka antaa muiden johtaa itseään, tahdoton välikappale. | Alentaa hallit-sija voimattomaksi n:eksi. Me [naiset] olemme vain n:keja ja -- kissanpoikasia, joiden kanssa te [miehet] leikitte LNN.

nukke[hallitsija] *s. kuv.* heikkotahtoinen, toisten johdettavissa oleva hallitsija; vrt. nukke 2.b. -**hallitus** *s. kuv.* marionettihallitus. -**kaap[pi]** *s.*

nuken t. nukkien "asunnoksi" tehty kaappi. | Tyttö pani nukkinsa vuoteisiin n:piin ja peit-teli hyvin. — Hänen kotinsa on kuin n. 'pieni ja sievä'. -**kamari** *s.* Lasten n. Huone oli pieni kuin n. -**koti** *s.* Lapsen huoneen nukkaan järjestämä n. — Talo on kuin n. Kaikki oli itse asiassa pientä kuin n:in puutarha kos-KENN.

nukkela¹⁴ *s.* = ed. | Koti on kuin n.

nukke[lapsi] *s.* Tyttönen hoitaa n:lastaan kuin äiti ainakin. -**leikki** *s.* Lapset jatkoivat n:ään. Hänestä koko yritys oli kuin n:ä. -**mainen**⁶¹ *kalt.a.* -suus⁶¹ *omin.* N:sen ilmeetön ja sovin-nainen kaunotar. Tytön pienten kasvojen n. kauneus. N:sen pieni huonekalusto. -**maja** *s.* Tupa — oikea n. ihmisasunnoksi — sijaitsi lähellä valtamaantietä TARK. -**näytelmä** *s.* vrt. nukketeatteri. -**talo** *s.* nukkeja varten tehty talo; *kuv.* pienen pieni talo. -**teatteri** *s.* teat-teri, jossa näyttelijöinä ovat nivelnuket, joita esittäjä liikuttelee ja joiden osien mukaan hän muuntelee ääntään, marionetti-, kasper-teatteri. -**tehdas** *s.* -**teollisuus** *s.*

1. **nukki**^{16, 8*} *s. murt.* nukke.

2. **nukki**¹⁶ *kasv.* Androsaces, esikkokasveihin kuuluvia kaunistuskukaisia ruohoja.

nuk[ua]^{1*} *v.* 1. olla unessa, levätä uneen vaipu-neena, olla nukuksissa, uinua;)(olla val-veilla, valvoa. | N. sikeästi, rauhallisesti, ma-keasti, levottomasti, raskaasti, kevyesti. N. sy-vässä unessa. N. kuin hako, tukki 'sikeästi'. N. kovasti kuorsaten. Hyvää yötä, n:u hyvin! N. istuallaan, pitkällään. N. vuoteessa, nur-mella, ulkona. Lapsi n:kuu kehdoissa, äidin vie-ressä. N. vähän, kauan. Tänään n:uin kello seitsemään. N. aamua, iltana, yöuntaan. Lapsi n:kuu päiväunia. Huonosti n:utun yön jäl-keen. En voinut n. koko yönä silmäntäyttä-kään. N. koiranunta, ks. tätä. N. vanhurskaan unta 'makeasti, sikeästi ja levollisesti'. N. ruo-kalepoan. N. päänsä selväksi. N. väsymys ruu-mistaan. N. turhat houreet, haaveet päästään. Panna, ruveta, käydä n:kumaan. Panna, riisua lapsi n:kumaan. — Karhu n:kuu talviun-taan. Kanat n:kuvat orrellaan. — Kaikki on hiljaista, talo [= talon väki] n:kuu. Kasarmi n:kuu, vain vartiomies valvoo. Pimeä, n:kuva kaupunki. — *Kuv. a.* elottomasta, liikkumatta olevasta. | Talvinen luonto n:kuu lumivaipan alla. Metsä n:kuu. Meri n:kuu. Vaelsimme läpi n:kuvan erämaan. -- aika seisoo, n:kuu tuuli-viiri LEINO. *b.* kuolleesta, haudassa olevasta. | N. kuolon, kuoleman unta, viimeistä untaan, ikuuntaan. N. haudassa, kirkkomaassa, maan povessa, nurmen alla. *c.* jstak toimettomasta, uneliaasta, saamattomasta, lamaannus-, tur-tumistilassa olevasta: torkkua, olla nukuksis-sa. | On sekä n:kuvia että ripeästi toimivia yhdistyksiä. Uimaseura n:kuu vanhurskaan unta. N:kuvien puole 'vaaleissa äänestämättä olevat'. Kolkutella n:kuvia omiatuntoja. Uu-puneena ja varta vuotavana usein uudistuvista sodista n:kui Suomen kansa vuosikymmeniä ak. — Kehdossa avuttomana makaavan lapsen itsetajunta n:kuu vielä. Heräävätkö -- heidän -- vaistonsa, jotka varmaankaan eivät ole

kuolleet, vaikka n:kuvat? AHO. En tahdo -- herättää kuvitelmia tai hänen n:kuvia halu-
jaan KATAJA. — Erik. *kasv.* N:kuva silmu' (vars.
puun vuosiverson) silmu, joka pysyy pitkät
ajat kehittymättä ja puhkeaa vasta jstak eri-
tyisestä syystä, esim. latvan taittuminen joh-
dosta, uinuva silmu'.

2. vaipua uneen, nukahtaa. | Lapsi n:kui heti
vuoteeseen päästyään. Tämän sanottuaan hän
n:kui. N. nyyhkytyksiinsä, kyyneliinsä. N. istual-
leen. Olla n:kumaisillaan. -- siunatkaat sie-
lujanne ja ruumiitanne ja n:kukaat Herran
nimeen KIVI. N:u pois, kehotti Kustaava poi-
kaansa KAUPPISH. -- n:uin nuoruuden surui-
hin, / heräsin huomenen iloihin LEINO. — Mies
on kuin n:kuneen rukous 'velto, nahjus, saa-
maton'. Seuroja kyllä pidettiin, mutta ne oli-
vat kuin n:kuneen rukousta V.MALMITVAARA. —
Kuv. a. luonnosta, luonnonesineistä, -ilmiöistä.
| Laine n:kui rannan kaislistoon. -- aurin-
ko, joka silloin länteen n:kui [= laski] KIVI.
-- tuuli yöksi n:kuu kaislanpäihin KAILAS. b.
kuolemasta. | N. iankaikkiseen, ikuiseen uneen.
N. kuolon uneen, kuolemaan. N. Herran ni-
meen. N. uskossa Vapahtajaan. Nuorena n:-
kunut. Herrassa n:kunut. Autuaasti n:kunut
rovastimme. -- kun Daavid oli aikansa Her-
ran tahtoa palvellut, n:kui hän ja tuli ote-
tuksi isiensä tykö ur. Kiljahten kaatui hän
[ammuttu mies] ja vereensä n:kui KIVI. c. la-
kata, loppua, päätyä, sammua, tukahtua, vai-
meta. | Toimikunta n:kui innostuksen puut-
teeseen. Vuosia sitten n:kunut yhdistys heräsi
uudelleen eloon. -- doña Brinidan nuoruus
oli jo n:kunut S.PENTTILÄ. Sulosoittoon huolet
hukkuu, / sydämenkin tuska n:kuu AK.

nukkuja¹⁰ tek. Häiritä, peitellä n:a. Herättää n.
Nurmen alla [= haudassa] n:t.

nukkuma-aika s. nukkumisaika. | N:a jäi hyvin
vähän. Nyt on jo n.

nukkumaanmeno s. myös √. | N:n aika. -aika s.
nukkuma-asento s. Hyvä, huono, normaali n.
Monet kasvit painavat lehtensä erityiseen n:-
asentoon 'yöasentoon'. -huone s. tav:maan
makuuhuone. -orsi s. Kanan n. -paikka s.
Aittaa käytetään kesäisin n:kana. Tehdä ha-
vuista n. Etsiä itselleen yöksi n. Järjestää n:at
kuntoon. -puu s. Linnun n. -rauha s. Häiritä
jkn n:a. -sija s. Lapsen n. Etsiä itselleen sopi-
va n. Teltaan ohtiin havuista n:t. — *Kuv.*
Siinä kirkkomaassa on moni merkkihenkilö
saanut n:nsa 'hautansa'. -tilja s. Tässä on
kyllä n:aa kahdellekin. Asettua n:oilleen 'nuk-
kumaan'.

nukkumat'¹⁰ kielt.a. -tomuus¹⁵ omin. 1. akt.
Piti lähteä matkaan n:tomana. 2. pass. N:-
toman yön jälkeen väsynyt.

nukkumat'ti s. (myös) Nukkumatti, Nukku-
Matti) personoitu uni, olento, josta lapsille
kerrotaan ja jonka kuvitellaan antavan unen,
unijukka. | N. näkyy olevan tulossa. No, eikös
se n. ala tulla? N. ei näytä enää olevan kau-
kana 'lapsi on nukkumaisillaan'. Hän alkoi
kiireesti kertoa N:ista, joka tulee sulkemaan
lapsen silmät HEPOR.

nukkumis/aika s. Aikuiselle riittää lyhyempi n.

45 — Nykysuomen sanakirja III

kuin lapselle. N:aikaa jäi vain muutama tun-
ti. — On jo n. 'aika mennä nukkumaan'. -asen-
to s. -paikka s. -rauha s. -sija s.

nukkuvai'¹⁰ a. nukkuva. | Herättää n:set. --
nurmi peitti n:set, / turve turpehen alaiset
LEINO.

nukleiini¹ s. biol. eräiden solutuman fosforipi-
toisten valkuaisaineiden vanha nimitys. -happo
s. biol. solutumassa ja -limassa olevia suuri-
molekyylisiä fosforihappojohdannaisia.

nukleoni¹ s. fys. protonien ja neutronien yhteis-
nimitys.

nukuksi¹²ssa, -in adv. unessa, uneen vaipuneena. |
Olla, maata n. Tuudittaa lapsi n:in. Itkeä it-
sensä n:in. Se uni, jonka n:ssani näin AHO.
Helteisesti paahtava päivä näytti uuvuttaneen
n:in laivan koko miehistön IVALO. — *Kuv.* Yh-
distys on n. 'yhdistyksen toiminta on lamassa,
pysähdyksissä'. Harrastus on jäänyt n:in.
Henkisesti n. oleva rahvas. Omatoiminto on n.
Tämä vanhurskauden ikävä on usein n. ihmi-
sessä G.JOHANSSON. — *Yhd.* puolin.

nukula¹² s. Leonturus, huulikukkaisiin kuuluvia
kasveja.

nukunta^{12*} teonn. harv. < nukkuva. | On jo nu-
kunnan aikakin. N:a häiritsevä melu. -puu s.
nukkumapu. | Lintujen n.

nukuskella¹² frekv.v. < nukkuva. | -- hän muu-
ten n:ee missä milloinkin KIANRO.

nukut'¹²ella^{12*} frekv.v. -telu² teonn. < nukuttaa.

1. vaivutella uneen. | N. lasta. N. lapsi uneen.
2. murt. pyrkiä nukahtamaan, yrittää päästä
uneen. | Kuule, nouse ylös, elä enää n:tele
KAUPPISH. | Raita koetti n. Hän sulki silmänsä
HEPOR.

nukut'¹²taa^{12*} v. -tavasti adv. I. fakt. pitää nuk-
kumassa. | N. lasta vieressään, kehossa, ul-
koilmassa, Vieraista n:ettiin salissa. II. kaus.
1. vaivuttaa uneen. | N. lasta, lapsi laulamalla.
N. uneen. N. kehtoon, viereensä, syliinsä. —
Kuv. Synti n:täa omattunnot. N. kansa välin-
pitämättömyyden uneen. -- velttoutta ja
taantumista, johon maata ja kansaa unetta-
villa rauhan huiluilla kyllä koetetaan n. AHO.
— Erik. a. vars. lääk. suorittaa nukutus, saat-
taa narkoosiin, narkotisoida. | N. potilas leik-
kausta varten. N. eetterillä, ruiskeella. b. vars.
urh. ark. tajuttomaksi iskemisestä. | [Nyrkkei-
lijä] A. n:ti vastustajansa toisessa erässä. c.
kiert. tappaa, surmata. | "Punertaa mar sinun-
ki miekkas." — "Kaksi heistä [miehistä] n:in"
KIVI. Näiden piti n. vuorella seisovat vartijat
äkkiä ja äänettömästi HAARLA. d. valok. vai-
mentaa kuvauksen herkkyyttä, jotta valotetun
negatiivin voisi kehittää kohtalaisen valoisassa.
2. 3. pers. a. unettaa. | Minua n:täa. Rupesi
raukaisemaan ja n:tämaan. Istua pirtin n:tä-
vassa lämmössä. N:tava [= ikävystyttävä, vä-
syttävä] esitys, puhuja. b. Kuinkas sinua n:ti
[= kuinka nukuit, millainen oli unesi] viime
yönä? Kylläpä minua n:ti hyvin. Poikia n:ti
puolille päivin.

nukuttaa¹⁰ tek. Lapsen n.

nukutus¹⁰ teonn. < nukuttaa. — Erik. 1. lääk.
potilaan huumaaminen erityisillä aineilla leik-
kausta tms. kipua tuottavaa toimenpidettä var-

ten tunnettomuuden ja tajuttomuuden tilaan; siten aikaansaatu tila; *syn.* narkoosi. | Suorittaa, antaa n. Syvä, pinnallinen n. Herätä n:ksesta. — *Yhd.* eetteri-, kloroformin.; hengitys-, ruiskun. 2. *valok.* vrt. nukuttaa II.1.d. | Kuvauksen n.

nukutusaine *s. lääk.* Tavallisimmat n:aineet olivat eetteri ja kloroformi. Huumata n:aineilla. -kaasu *s.* -laulu *s.* — *Kuv.* Liverrellä poliittisia n:ja. -liuos *s. valok.* -naamari *s. lääk.* Asettaa n. potilaan kasvoille. -tila *s.* Sisään hengitetty eetteri saa aikaan lyhytaikaisen n:n. Herätä n:sta.

nuli *a. murt.* puli, muli. | N:ksi ajettu pää. -pää *s. ja a. murt.* puli-, mulipää.

nulikka^{13*} *s. halv.* vars. vastuuttomasta, vallattomasta, kujeilevasta pojasta, nuorukaisesta: kloppi, nulki. | Nuori, alaikäinen, parraton n. Vallaton, kuriton, häpeämätön, julkea n. Mies on vielä täysi n. Käyttäytyy kuin n. Laitakaupungin nulikat. Ahaa, sinä pojan n., pörhisteletkös piikkejäsi! *LEHT.* — *Yhd.* poika- t. pojan-, renkin.; herras-, koululaisn. -ikä *s. N:issä* oleva poika, nuorukainen. N:issä huvittavat kaikenlaiset kepposet. -mäinen⁶¹ *kalt. a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* N. kepponen, teko, käytös, vastaus, mielenosoitus. N:sen itsetietoinen. Päästä, parantua n:suudestaan. N:suuden ilmaus. -vuosi *s.* Harrastelin maalaamista jo n:nani.

nuljah/della^{28*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Jallat n:televat liukkaalla tiellä. Made n:telee käsistä. Kenkä n:telee jäätyneestä suksen mäystimestä.

nuljahdut- tav:mmin nuljaut-.

nuljah/taa²⁸ *deskr.v.* -dus⁶¹ *teonn.* 1. luiskahtaa, lipsahtaa, solahtaa; liukastua, livetä. | Hihna n:taa vauhtipyörän päältä. Kourat n:tivat voimistelutangosta. Niljakas kala n:taa käsistä. Veltsi n:ti leivästä ja viilsi käteen haavan. Lapsi n:ti laiturilta veteen. Peräsuoli, kohtu n:taa esiin. N. liukkaalla tiellä. Käsi, jalka n:taa sijoiltaan. — *Kuv.* ja *abstr.* Vainottavat olivat n:taneet hänen käsistään kuin talvikot kiviraunion AHO. No kumma tuo olisi, jollei tästä nikarasta [= pulmasta, vastuksesta] nyt jollakin tavoin pääsisi n:tamaan PAKK. 2. luiskahtaa irti. | Naulasta n:ti kanta. Sormesta n:ti kynsi irti. Kämmenestä n:taa nahka. Sisilikolta n:taa häntä, kun se säikähtää. 3. tapahtua huomaamatta, kuin varkein, luiskahdtaa, luikahtaa, livahtaa. | Siinäpäähän päivä mennä n:ti. Työssä n:ti pari tuntia. Valta, omaisuus n:ti toisiin käsiin.

nuljahut- tav:mmin nuljaut-.

nuljak/ka^{10*} *a. harv.* -kuus⁶⁵ *omin.* niljakka. | N. made, sieni, tie. N. keli.

nuljaska¹⁵ *s. 1. harv.* lima. | -- ota kiiskiltä kiinoa, / matehelta n:ta *KAL.* 2. Gomphidius, limapintaisia helttasieniä.

nuljat/a³⁵ *v. harv.* tehdä (hankaamalla tm.) liukkaaksi; kuluttaa, hioa [jne.] särmättömäksi, pyöreäksi tms. | Liukkaaksi n:tu rinne. Pilalle n:tu kirveenterä.

nuljaut/taa²⁸ *kaus.v.* (harv. nuljah(d)uttaa) < nuljahtaa. | N. miekka vastustajan kourasta.

N. jalkansa. N. jänikseltä nahka. N. taskunsa nurin. — *Kuv.* Tämä asia se on riittänyt n:tamaan Laurin pois raiteltaan HELLAAKOSKI.

nuljautu/a¹⁴ *pass.v.* < nuljata. | Liukkaaksi n:nut tie.

nulju¹ *a. ark.* perin saita, kitsas, "nuuka"; joskus: kelju. | N. mies. Kerta kaikkiaan hän ei ollut n., ei suurissa eikä pienissä [asioissa]! KARHUM.

nulju/a¹ *deskr.v.* harv. (rinn. nuljuta) luistaa, luiskahdella; vrt. nuljahtaa. | Suojainen lumi n:u anturain alla.

nuljuksennaula *s. kansat.* = pirunnyrkki.

nuljuluu *s. anat.* N:t 'kaksi hevosen vuohisnivelen takapuolella olevaa pientä luuta, jotka ovat liukkaana alustana niiden yli kulkeville jännteille'.

nuljus⁶⁴ *deskr.s.* kuhnus, nuhjus, nahjus. | Saamaton n. -- voittakin tulee toimeen tuollainen n. *ALKIO.*

nulju/ta³⁰ *deskr.v.* = nuljua. | Hevosen jalan koukistusjänteet n:avat liukkaiden nuljuluiden yli. — *Kuv.* -- etulijain n:aminen vapaaksi rintamatehtävistä kaikenlaisilla keljunkonsteilla *AK.*

nulkat/a^{30*} *v. murt.* vars. porosta: juosta hiljaa, hölkätä. | -- poro laahasi häntä pulkan perässä hiljakseen juosta n:en kotiin päin KANTO. Lumi lisääntyi lisääntymistään, eikä poro jaksanut enää n. JÄRVENT.

nulka/ka^{11*} *s. murt.* vars. porosta: hiljainen juoksu, hölkkä. | Poro juoksee hiljaista n:kaa. -- porojen koparat naksatelevat tasaisen n:an tahdissa PAULAH.

nulki/ki¹⁶ *s. 1. halv.* nulikka, nolki. | Pahainen, parraton, alaikäinen n. Julkea, nenäkäs pojan n. Viransijaisena oli nuori papin n. Tässä onkin sellainen tyttö, jolle karvattomat n:it eivät saa puhuaakaan EINARI VUORELA. | Siitähän on jo vuosi, kun hän ensimmäisen kerran saapasteli tehtaaseen ... Ja yhä häntä pidetään vielä n:kina O.SIIPAINEN. — *Yhd.* poika- t. pojan-, renkin.; aatelis-, herras-, kerjäläisn. 2. *murt.* mäen tms. nyyppylä. | [Tunturin] ylimmille n:eille J.LAUNIO.

nullifikaatio³ *s.* mitättömäksi julistaminen.

nulliteetti^{1*} *s. lak.* mitättömyys, ehdoton pätemättömyys. -kantelu *s. lak.* mitättömyyskantelu.

nulo¹ *a. murt.* -us⁶⁵ *omin.* alakuloinen, alla päin oleva. | N:us nyt mielt' ei paina, / sujuu temput, riemu soi *MANN. Munterinp' ei ollut n. / Kustaan lipun alle tulo *MANN.

nulppo^{1*} *a. ja s. murt.* sarveton (poro).

numeerinen⁶³ *a.* -sesti *adv.* joka voidaan laskea, määrittää, lausua, ilmaista numeroilla, numeroilla tapahtuva, lukumäärään perustuva, luvusta riippuva, lukumääräinen, numero-. | Teräksen kovuuden n. arvo. N. jaotus, arviointi. Suorittaa n:sia laskelmia. Määrittää n:silla laskuilla. Laskea n:sesti. N:sesti vähäinen määrä. — *Mat.* N. yhtälö 'yhtälö, jonka kertoimet ovat tiettyjä lukuja'.

numeraali¹ *s. kiel.* lukusana.

numero² *s. I. 1.* luvun kirjoitusmerkki. | N:t 0—9. Kahden, viiden n. (myös ∞) '2, 5'. Arabialai-

set, roomalaiset n:t. Jos luku alkaa nolalla tai nolilla, sanotaan niiden jäljessä olevia muita n:ita merkitsviksi n:iksi. Summa merkittynä sekä kirjaimin että n:in. Algebrallisisa laskutoimituksissa käytetään usein kirjaimia n:iden sijasta. — Pahvinen, peltinen n. Kilpailijoilla oli rinnassa suuret n:t. 2. numerolla ilmaistu arvosana. | Todistuksen n:t. Saa da hyvä, huono n. jstak oppiaineesta. Käytök sen, matematiikan, laulun n. — *Yhd.* huolelli suusn.; koen. 3. *mon.* numeroilla ilmaistuista luvuista, määristä. | Esittää n:ita kulutuksen kasvusta. Puhuvia n:ita alkoholin käytöstä. Vienti edusti suurempia n:ita kuin tuonti. — Suomi voitti maaottelun n:in [= pistemäärin] 106—96. — *Yhd.* kuolleisuus-, kustannus-, me nekki-, myynti-, tilasto-, tuonti-, työttömyys-, vientin:t.

II, lyh. n:o. 1. numeroilla merkityistä t. mer kittävistä jnk paikkaa t. asemaa jssak jär jestyksessä, sarjassa, järjestelmässä, luette lossa, luokituksessa yms. osoittavista luvuista, järjestysnumeroista. a. Pekan n. rivissä oli 6. Auton, polkupyörän, kiväärin, verokirjan, pas sin, kuitenkin, arvan n. Setelin sarja ja n. Ton tin, talon, huoneiston n. Puhelimen n. Sivun, virren, säkeen n. Tilan n. maakirjassa. Juok seva n. 'järjestysnumero'. — *Yhd.* arkisto-, järjestys-, kontrolli-, maakirja-, rekisteri-, tarkastus-, viittausn.; kilpailu-, lähtö-, tulon.; puhelin.; varusn.; koen, b. jnk luokitusjärjes telmän mukainen kokoa, laatua tms. osoittava numero (luku). | Puvun, kengän n. Lakki on liian pientä, liian suurta, sopivaa n:a. Raaka silkin laillinen eli kansainvälinen n. ilmai see 9.000 m:n pituisen langan painon gram moina. 40 n:n ompelulankaa. 16 n:n teräs levyä. N. 3:n lyijykynä. Kolmen n:n jauhoja. — *Yhd.* kestävyys-, kovuus-, laji-, lujuus-, suuruusn. 2. Huone n. 10 'numerolla 10 mer kittä huone'. — *Puhek.* Hän on ystäväni n. yksi 'paras ystäväni'. Yhteiskunnan vihollinen n. yksi 'pahin vihollinen'. Se oli yllätys n. kaksi 'toinen yllätys'.

III. 1. määränumerolla merkitystä esineestä, paikasta yms. | Soittaa [puhelin]n: on 12 34 56. N. on varattu, ei vastaa [puhelimeen]. Yh distää väärään n: on, Paavo asuu Rantaka dun n:ssa 26 'talossa, jonka numero on 26'. Asuimme hotellissa vierekkäisissä n:issa 'pe räkkäisillä numeroilla merkityissä huoneissa'. Talot ovat samaa, eri n:a 'kuuluvat samalla, eri maakirjanumerolla merkittyyn tilaan'. Antti Lappalainen Peräkylän n:sta 8. 2. jnk tilaisuuden ohjelman osana oleva esitys, kilpailu tms., ohjelman kohta. | Ohjelman en simmäisenä n:na oli tervehdyspuhe. Ilan ohjelmaan kuului viisi eri n:a. Koko kilpailujen paras n. oli 5.000 m:n juoksu. — *tehdä nu mero jstak.* Asiasta tehtiin suuri n. 'asiaa pi dettiin tärkeämpänä, asiaan kiinnitettiin suu rempaa huomiota kuin se ansaitsi, asiasta nos tettiin häly, asiaa paistutettiin (suhteettomas ti)'. Johtaja ei tehnyt n:a alaistensa myöhäs tymisistä. Ei kannata tehdä n:a tyhjistä. Esintyvä itsestään n:a tekemättä 'vaatimatto

masti'. Sinun pitääkin aina tehdä n. itsestäsi 'saada huomio kiintymään itseesi, esiintyä tär keänä'. — *Yhd.* ohjelman.; alku-, loppu-, pää-, täyten.; laulu-, lausunta-, musiikki-, soitto-, tanssi-, voimistelun.; bravuuri-, loisto-, me nestys-, veto-, yleisö-, yllätysn. 3. samalla jär jestysnumerolla numeroituista, samalla ker taa ilmestyvistä sanomalehden, aikakauskirjan tms. kappaleista. | Sanomalehden, aikakauskir jan n. Kahdeksana n:na vuodessa ilmestyvä tai delehti. Vuosikerran ensimmäisessä n:ssa. Uuden Suomen viime lauantain n. — *Yhd.* erikois-, joulu-, juhla-, kaksois-, muisto-, näyte-, sunnuntain.; irtto-, tilausn. 4. kokoelman, varaston tms. luetteloiduista esineistä, kappaleista t. esinelajeista. | Museo, jonka kokoel missa on tuhansia n:ita. Tavaraluettelo kä sitti noin 500 n:a. A. on kerännyt satoja n:ita runoja ja arvoituksia. 5. *kuv.* henkilöistä jnk suuren kokonaisuuden merkityksellömänä, epä itsenäisenä osana. | Hänen silmissään tavalli nen ihminen on vain pelkkä n. Ei yksityi nen sotilas ole suuressa armeijassa muuta kuin n.

numero/aineisto s. Tutkimuksessa käytetty ti lastollinen n. Tehdä vertailuja n:aineiston pe rusteella. -**arpa** s. numeroitu, numerollinen arpa. -**arpajaiset** s. *mon.* arpajaiset, joissa osanottaja saa valita numeroita tietystä mää rästä lukuja ja saa arvonnassa voiton, jos nos tettujen numeroiden joukossa on hänen valit semiaan. -**arvo** s. *mat.* numeroin ilmaistu (mer kittä, lausuttu) arvo. | Kaavassa esiintyvien kirjainten n:t. -**arvoitus** s. arvoitustehtävä, joka perustuu numeroihin. -**asteikko** s. nume roitu asteikko. | Mittauskojeen n. -**esimerkki** s. esimerkki, jossa luvut (arvot, suuret) mer kitään (lausutaan) numeroin. | Sovelttaa teo reema n:kiin. Asia selviää parhaiten n:in avu la. -**herra** s. henkilöstä, joka on paljon nume roiden (tilastojen) kanssa tekemisissä, esittää mielellään numerotilastoja. | Kuivan asialli nen n. -**hevonen** s. *sot.* yleisessä käytössä ole va armeijan hevonen;)(palvelushevonen.

numeroi da²⁰ v. varustaa järjestysnumero(i)lla, antaa illek, merkitä jhk järjestysnumero(t). | N. kirjan sivut. N. tilitodisteet, hakemuksen liitteet. N. käskeyn eri kohdat. Salissa on 250 n:tua paikkaa. Teosta julkaistiin 300 n:tua kappaletta.

numeroilmoitus s. *sot.* ilmoitus, joka vaaditaan miehiltä, kun tahdotaan todeta heidän olevan tehtäviensä mukaisilla numeroittaisilla paikoilla. **numeroimaton**²⁷ *kieltä.* N. istumapaikka. N:ta lankaa.

numeroimisjärjestelmä s. -**koje** s. -**kone** s. -**laite** s. -**peruste** s. -**tapa** s.

numerojen²⁸ *poss.a.* -**suus**²⁹ *omin.* gen:n mää rittämänä (myös). | Kolmen n. kynä 'kynä, jonka numero on 3'. Sopivan n:sta lankaa. — *Yhd.* kolmi-, kymmen-, moni-, nelin.; pieni-, pyöreä-, suurin.; eri-, samann.

numero/integrointi s. *mat.* integraalin numero arvon laskeminen.

numerointi³⁰ *teonn.* < numeroita. | Kirjan si vujen n. Suorittaa n. — Yleisesti käytetty n.

'numeroimistapa'. -koje s. -kone s. -laite s. -peruste s. -vaaka s. Langan n. numeroisilla⁶³ s. vaill. eräs seuraleikki. | Olla, leikkiä n.

numeroittain adv. numero kerrallaan, numero paikkassaan, paikkaansa; numeroiden mukaan, numerojärjestyksessä, -järjestykseen. | Aikakauslehti ilmestyy n., viisi numeroa vuodessa. Tutkia lehden vuosikerta n. Järjestää kengät n. eri hyllyille.

numeroittainen⁶⁴ a. numeroittain tapahtuva, numerojärjestykseltä noudattava. | N. järjestyks.

numeroitu⁶⁵ pass.v. — numeroitu⁶⁶ (a.) -vuus⁶⁷ (omin.) N:va suurejono (mat.) 'jonka luvut voidaan asettaa jonoon niin, että kutakin suurettaa tulee vastaamaan tietty kokonaisluku'.

numeroitumat⁶⁸ on⁶⁹ kielt.a. -tomuus⁷⁰ omin. — Mat. Yksikköjonojen pisteet muodostavat n:to-man pistejoukon.

numeroitus⁷¹ s. numerointi; numero(i)lla tehty järjestysmerkintä, merkitty järjestysnumero t. merkityt -numerot, järjestysnumeroiden sarja. | Sivujen n. Kellotaulun n.

numerojako s. numeroilla merkitty jako, jako numeroihin. -jakso s. -jaotus s. numeroilla merkitty jaotus. | N:ksella varustettu asteikko, -jono s. -järjestelmä s. Kymmenjärjestelmään perustuva numero [= lukujärjestelmä. Kassakaappia avattaessa käytettävä n. -järjestys s. numeroittainen, numeroilla merkitty, ilmaistu järjestys. | Säilyttää lehdet n:ksessä. Panna n:kseen. Noudattaa n:stä. -kerroin s. mat. numerolla ilmaistu (merkitty) kerroin. | Luvussa 3ab on 3 luvun n. -kilpi s. Moottoriajoneuvon, talon n. -kirjoitus s. mus. nuottikirjoituksen sijasta käytetty numeromerkintä. -kirves s. metsät. kirves, jolla lyödään puuhun numeroita. -laatta s. Auton n. Eläimen korvaan kiinnitetty n. -lappu s. Pahvinen, metallinen n. Kilpailijan, vaatesäilön n. -lasku s. numeroilla suoritettava lasku; vrt. kirjainlasku | Logaritmien keksiminen merkitsi suurta helpotusta n:jen suorittamiseen. -leima s. -leimasin s. leimasin, jolla jhk leimataan numerot. -levy s. Auton n. 'numerokilpi'. Automaattipuhelimen n. -lippu s. numerolappu.

numerolli⁷² nen⁷³ poss.a. -sesti adv. 1. jossa t. jolla on numero(ita). | N. vaatelappu. N:siä hauleja. 2. numeerinen, numero-. | N:set tiedot. N. selvitys jstak liikeasiasta. N:set suhteellisuusluvut. N:sesti epäedullinen kauppatase. N:sesti komea tilasto. N:sesti suuri 'lukuisa'. Kasvaa, pienetä n:sesti.

numero/luettelo s. Tavaralajien n:luettelot. -lukko s. avaimeton varmuuslukko, joka avataan numerolla merkittyjä kääntölevyjä määraaseen kiertämällä; vrt. kirjainlukko. -luku s. 1. numeroilla ilmaistu (merkitty) luku. | N:vuilla suoritettavat laskutoimitukset. Numeerisen yhtälön kertoimet ovat n:kuja. — Tilasto- yms. luvuista. | Tarkastella tilannetta n:kujen valossa. Esittää luotettavia n:kuja jstak. 2. numeroiden lukumäärä. | Taulukon n. oli valtava. — Museon, kirjaston, kokoelman n. -läppä s. Soittokellotaulussa putoaa n., kun jostakin huoneesta painetaan nappia. -lävis-

tin s. -meisti s. tekn. -merkintä s. numeroin suoritettu t. tehty merkintä. | Puneella tehty n. Kilometripylvään n. oli kulunut pois. -merkki s. Arabialainen, roomalainen n. Tietyn pakuisella langalla on tietty kirjain- tai n:nsä. -mies s. numeroiden käsittelyyn, laskemiseen tottunut henkilö. | Tottunut, näppärä n. Hän ei ollut mikään n., ja sen vuoksi hänellä oli paljon vaivaa kuittikirjoista ja laskuista TARK. -mittakaava s. mittakaava, jossa suhde ilmaistaan murtoluvulla. | N. 1:42.000. -muisti s. muisti, joka hyvin oppii ja säilyttää luvut. | Jkulla on hyvä n. -määrä s. Murtoluvun osoittajan n. Museon kokoelmien n. -näppäin s. Kirjoituskoneen n. -esasto s. numeroitu yksityisasto. | Saunan n. -paalu s. maanm. numeroitu mittapaalu. -puoli s. Rahan kuva- ja n. Saunan n. 'yksityispuoli'. Teoksen n. 'numerotietoja esittävä osa'. -pyörä s. Laskukoneen, leimasimen n. -rekisteri s. liik. pankin rekisteri, johon asiat merkitään juoksevassa numerojärjestyksessä. -rivi s. Taulukon alin n. -ryhmä s. Jaksollisen kymmenmurtoluvun n:t. N. 1—30. -sanoma s. salakielinen sanoma, jossa on käytetty merkkeinä numeroita. -sarake s. Taulukon n. -sarja s. Taulukon, tilaston n:t. Tuotannon kasvua esittävä n. Puhelimen n. jo osoittaa kaupunginosan. -sauna s. puhek. julkisen saunan yksityisasto. -tarkastaja s. liik. tilintarkastaja, joka tarkastaa vain tilien muodollista puolta (tav. jatkuvasti vuoden mittaan), numerotilintarkastaja. -tarkastus s. liik. tilintarkastus, joka rajoittuu vain tositetien ja tilikirjojen vertailuun. -tarkkailija s. liik. tarkkailija, jonka tehtävänä on pitää silmällä vain tilikirjoja. -tarkkailu s. liik. vrt. ed. -taulu s. Kellon n. Auton matkamittarin n. Kilpakentän n. Kirkon n. 'taulu, johon jumalanpalveluksen virsien numerot pannaan seurakunnan nähtäväksi'. Kääntelee kuin lukkari n:a. -taulukko s. Esittää tilastotiedot n:ina. -tehtävä s. -tekijä s. mat. lausekkeen numerolla merkitty tekijä; vrt. kirjaintekijä. -tieto s. Esittää tarkkoja, summittaisia n:toja jstak. Valaista asiaa n:doilla. Taulukon sisältämät n:dot Suomen ulkomaankauppaa koskevat n:dot. -tilasto s.

numerotilintarkastaja s. liik. = numerotarkastaja.

numeroton⁷⁴ kar.a. N. kappale.

numero/tyyppi s. Kirjain- ja n:tyypit. -viiri s. Kansainvälisen merkinantöjärjestelmän n. -virhe s. Laskuun oli tullut pari n:ttä. -yhdistelmä s. Kassakaapin lukon n. Salamerkkisänonan n. -yhtälö s. mat. yhtälö, jonka kaikki tunnetut tekijät ovat tiettyjä lukuja; vrt. kirjainyhtälö.

numerus⁷⁵ s. 1. kiel. luku. | Kaksi n:ta, yksikkö ja monikko. 2. mat. luku, jonka logaritmi on annettu, vastinluku.

numismaatikko⁷⁶ s. numismatiikan tutkija t. harrastaja, rahatielilijä; rahojen, mitalien keräilijä.

numismaattinen⁷⁷ a. numismatiikkaa koskeva, numismatiikan alaan kuuluva. | N. kokoelma, julkaisu, kirjallisuus. Suomen n. yhdistys.

numismatiikka^{10*} s. tieteenhaara, joka tutkii rahoja, rahojen vastikkeita, mitaleja ym. rahan kaltaisia esineitä, rahatie.

nummettua^{1*} v. muuttua nummeksi.

nummi⁸ s. 1. kuiva, karu, hiekkaperäinen, etup. vain kanervaa, sammalta ja jäkälää kasvava maa. | Kanervainen n. Puuton n. — *Erik.* Parolan n. 'harjoituskenttä'. — *Yhd.* hiekka-, jäkälä-, kanerva-, varpun. 2. *murt.* kangas. | -- ja kultanummen hongat soi krvi. -**hiekkä** s. -**lammäs** s. *maat.* nummilla elävä lammäs, vars. Pohjois-Saksassa Lüneburgin nummella elävä pienikokoinen lammäs (rotu). -**maa** s. Karu, hiekkainen n. -**mainen**^{2*} *kalt.a.* N. ylätasanko. -**maisema** s. -**niitty** s. -**seutu** s. Pohjois-Saksan n:dt.

nummuliitti^{1*} s. alkueläimiä, joiden rahan muotoiset kuoret muodostavat vanhemman terttiärikauden kalkkikivikerroksia. -**kalkki** s. *geol.* vrt. ed.

nunnatikki^{1*} s. *maat.* mannerjäädä esiin pistävä kallioperän paljas huippu.

nunna¹¹ s. 1. luostarilupaukset tehnyt, jhk nunnakuntaan kuuluva nainen; vrt. munkki. | Kreikkalauskatolinen n. Vihkiä n:ksi. Siveä kuin n. 2. = nunnaperhonen. — *Yhd.* havu-lehtin. 3. = nunnankukka. 4. *rak.* = nunnatiili.

nunna/**kokelas** s. luostarissa koeaikaansa oleva nunna, noviisi. -**kunta** s. samoja luostarisääntöjä noudattavien nunnien yhteisö. | Pyhän Klaaran n. -**luostari** s. -**lupaus** s. naisnoviisin antama luostarilupaus. | Tehdä, antaa n. -**maiden**^{2*} *kalt.a.* -suus^{2*} *omin.* Naisen n. olemus. N:set piirteet.

nunnan/**huntu** s. Peittää päänsä n:huntuun (kuv.) 'ruvetä nunnaksi'. Hylätä n. (kuv.) 'luopua nunnan elämästä'. -**kukka** s. Nonnea, karhealehtisiin kuuluvia kasveja. -**puku** s.

nunna/**perhonen** s. Liparis, metsien tuhohyönteisinä esiintyviä kehrääjäperhosia. -**sisar** s. nunna, luostarisisar. -**tarha** s. *kans.* jatulin-tarha. -**tiili** s. *rak.* eräs kattotiili (muoto), nunna. -**vala** s. nunnalupaus.

nunnu¹ s. *kans.* 1. nänni. | Lehmän n. 2. kukista. | Päivä paistoi, nurmen n:t, / kukat kultaist ketdolla/ katselivat, kuuntelivat KALLIO.

nuntiatuuri¹ s. 1. nuntiuksen toimi. 2. nuntiuksen virasto.

nuntius^{2*} s. vieraassa valtakunnassa oleva paa-vin vakinainen lähettiläs, joka valvoo valtion kirkollisia suhteita, mutta ei harjoita tuomio-valtaa.

nuo *pron.* ks. tuo.

nuode^{7*} s. *kansat.*, tav. *mon.* vanhoissa karjalaisissa häämenoissa morsiamen puolelta oleva saattoväki, nuode-, juohdemiehet, noude, nou-teet. | Nuoteet nousivat ajopelihin. Hupina käki metsässä, neito nuori nuotehessa SL. -**mie**s s. *kansat.* vrt. ed. | N:het saattoivat morsiamen sulhasen kotiin. -**väki** s. *kansat.* seurue, jonka kanssa sulhanen tulee häätälöön häitä pitämään ja morsianta noutamaan; vrt. juohdeväki.

nuoha¹¹ s. *murt.* noki, pöly, nöyhtä.

nuohoa¹ v. *harv.* = nuohota. | Karista katosta karstat, / noet n:o kiukahasta KAL.

nuohoamis- = nuohous-. -**kola** s. -**luukku** s.

nuohooja¹⁶ *tek. amm.* < nuohota. | Kurssin käynyt n. N:n kuula. — *Kuv.* Maailmanrannan n. 'kulkuri, maailmankiertäjä'. -**mestari** s. nuohousalueesta vastaava nuohooja.

nuoho^{10*} v. puhdistaa noesta; laajentuneessa merk:ssä yl. siivota. | N. savupiippu, savukana-vat. N. öljylamppu. — N. katto ja seinät havu-luudalla. Alituisen pestä ja n. lattioita. Ta-lossa on paljon n:ttavia kohtia. Liisa nauroi ja n:si [pojan kasvoja] -- väkisin pesusenellä TALVIO. — *Kuv.* Mies on ikänsä n:nnyt koti-kylänsä nurkkia 'elellyt kotikylässään'. Romu-jen kerääjä n:aa [= koluaa, etsii, tarkastelee] joka nurkan. Kissakin, joka n:o [= hankaa kyljellään] säärtäni SL.

nuohous²¹ *teonn.* < ed. | Uunin, savupiipun n. -**alue** s. Kaupunki on jaettu n:isiin. -**kola** s. koukumainen nuohousväline. -**laitos** s. Kun-nallinen n. -**luukku** s. Tulipesän, savukana-van n. 'noki-, tuhkaluukku'. -**väline** s.

nuojaa² *deskr.v.* *harv.* nuhjailla, nuhjata, nuh-justella, nahjustella; myös: ahertaa, puurttaa. | Kantaa n. suurta kantamusta. Koko aamun n:aa tallissa hevosten ruokinnassa. Kokouk-sessa n:ettiin puoli päivää. — -- peltomaas-saan päiväkaudet n:aa ja lapiollaan lykkii ... AHO.

nuojahdella^{2*} *frekv.v.* < seur. | Puiden latvat n:telivat hiljalleen tuuleessa. Soudettiin niin lujasti, että vene n:tel.

nuojahtaa^{2*} *mom.v.* (< nuojua) huojahtaa, nyökähtää. | Pää n:i rintaa vasten.

nuojautua¹⁴ v. *harv.* nuhraantua, nuhjaantua.

nuojua¹ *deskr.v.* -nta^{15*} *teonn.* huoja, huo-jahdella, nyökähdellä, nuokahdella. | Täydet tähkäpää n:vat iltatuuleessa. Puut aamutuul-lessa huojuu / ja latvat ne tuuleessa n:u ELINA VAARA. Pitkään kotvaan ei hän vastaa, vaiti n:u, / katsoo huokaellen, kuinka kaislat huo-juu *MANN.

nuojuilla^{2*} *frekv.v.* < ed.

nuojutella^{2*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Tuuli n:telee puita. N. vartaloaan.

nuojuttaa^{2*} *kau.v.* < nuojua. | Tuuli n:i ruo-hoa. N. päättään, vartaloaan.

nuokahdella^{2*} *frekv.v.* -telu² *teonn.* < seur. | Täydet tähkäpää n:televat vienossa tuuleessa. Väsynyt pää n:telee tämän tästä.

nuokahtaa^{2*} *mom.v.* -dus^{2*} *teonn.* heilahtaa hervottomasti alaspäin, nyökähtää, nuukah-taa. | Torkkuvan pää n:ti tuon tuostakin. — *Kuv.* nyökähtää, tuupertua. | Nurmeen n:ti poika maan SLJO.

nuokallaan, -een *adv.* painuksissa, nuokuksissa, riipuksissa. | Istua pää n. Rukiin tähkät, ku-kat ovat n. Pää retkahti n:een.

nuokkuja^{1*} v. 1. heilahdella veltosti alaspäin, nuokahdella; olla nuokuksissa. | Väsyneen ih-misen, hevosen pää n:u. Istuu pää n:en. Kuu-sen oksat n:vat lumivaipan alla. On helteinen päivä, kukat n:vat hennossa varsisaan. Kyp-sät marjaterut, täydet tähkäpää n:ivat. Sou-tajien vartalo n:vat tasaisessa tahdissa. -- n:vat [= notkuvat] orret maanpäällisestä ta-varasta sitä raskaampina JORUNI. — *Kasv.* N:-

va latva, kukinto. Kukan varsi velto, n:va. N:va ohra 'nuokkuohra'. Kissan kellon kukat ovat n:assa asennossa. 2. torkkua, torkahdella. | Väsynyt mies n:u pöytää vasten. Uninen ajuri n:i rattailaan. Kaksi vanhaa, vanhaa varista / n:u hiljaa pellon aidalla L. POHJANPÄÄ. Lippo n:u tukka silmillä ja puhisee kuin raskaassa unessa HAARLA. — Kuv. veltoista, uneliaasta, väsymyksen t. haluttomuuden herpaisemasta toiminnasta t. olemisesta. | Uupunut juoksija n:u raskaasti maaliin. Saamaton ja omista unelmissaan n:va henkilö. Ukko Granbergin -- pikkuinen maja n:i Kattajanokan korkeimmalla kohdalla J.V. LEHTONEN.

nuokku/helmikkä s. Melica nutans, helmikkä, jonka tähykylät ovat harvassa yksipuolisessa nuokkuvassa tertussa. — **ohra** s. harva- ja nuokkuvatähkäinen kaksitahkoinen ohralajike; vrt. pystyohra. — **talvikki** s. Pyrola secunda, talvikki, jonka terttu on toispuolinen, nuokkuvakukkainen.

nuokkuva/kukkainen a. N. arokellukka. — **latvainen** a. N. kasvi.

nuokkuksissa, —in *adv.* asennosta: rennosti alas-päin taipuneena, painuneena, riipuksissa, lerpallaan. | Torkkua penkillä pää n. Hevonen seisoo pää n. Helteisenä päivänä kasvin kukka painuu n:in.

nuokunta¹⁵⁹ *teonn.* < nuokkaa.

nuokuskella¹⁶⁰ *frekv.v.* < nuokkaa. | Kissa n:ee penkin kulmalla.

nuokut/ella¹⁶¹ *frekv.v.* < seur. | N. päätään. Alakuloisesti oksiaan n:televa paju. [Lähtivät] soutu n:telemaan siintäviä salmia kohden AHO.

nuokutta¹⁶² *kaus.v.* < nuokkaa. 1. N. päätään. Tuuli n:a marjaterttua. 2. 3. *pers.* torkuttaa. | Väsynyt lasta alkua n.

nuolais/ta¹⁶³ *mom.v.* —u² *teonn.* < nuolla. 1. varsin. merk. | N. huuliaan, suupielään. Koira n:ee isäntänsä kättä. N. postimerkin liima kosteaksi. N. lusikkansa puhtaaksi. Koira n:ee ruoan lautaselta, vain leipäpalan päältä. Älä n:ee ennen kuin tipahtaa sl. 2. *kuv.* Liekki n:ee uunin suuta, vaatteita. Laine n:ee rantakiviä. Hyökyaalto n:i miehen laivan kannelta mereen. Tyhjän siit n:ee 'ei hyödytä mitään'. Pääsihän siinä [karjankaupassa] joskus vähän n:emaankin [= hyötymään, voittamaan] sll. — *Erik.*, vars. *urh.* sulavasta, täpärästä ylittämistä tms. | [Hyppääjä] n:ee [= ylittää miltei hipaisten] riman. [Aituri] n:ee esteen kauniisti. [Katajapensaiden] latvat vain rapsivat kinttuja, ellei kyllin taitavasti n:sut ylitse KARHUM. [Pakenevat pojat] n:ivat edellä minkä ulottimet myönsivät ALKO.

nuoleksia¹⁷ *frekv.v.* —nta¹⁵⁸ *teonn.* (< nuolla) nuoleskella. | N. huuliaan, suutean. Kissa n:i kääpälään. Lemmät n:vat toisiaan. — Liekit n:vat kattoa ja seinä. -- terävä viikate n:i [= leikkaa helposti] apilaa juuresta poikki ALKO.

nuolen/heitto s. N. maaliin. Lasten juhla, jonka ohjelmassa on n:heittoa, onkimista ym. — **kantama** s. N:n päässä. Ampua n:n etäisyydestä. — **kärki** s. —nopea a. —sti *adv.* N. heitto, vauhti. Kiittää n:sti. —**pää** s. nuolenkärki. —**pääkirjoi-**

tus s. *hist.* Kaksoisvirran maassa muinoin käytetty kirjoitus(järjestelmä), jonka merkeinä ovat nuolenpäät t. kiilan muotoisten kuvien yhdistelmät, kiilakirjoitus. | Savitaulu, jossa on n:ta. —**pääteksti** s. vrt. ed.

nuoleskel/la¹⁶⁴ *frekv.v.* —u² *teonn.* < nuolla. | N. huuliaan. N. rasvaisia sormiaan. — Tullikiekkheet n:evat palavaa taloa. — *Ark. halv.* suutelemisesta. | Porttikäytävässä n:u.

nuolettaa¹⁶⁵ *fakt.v.* < nuolla. | N. koiralla kätetään.

nuoleutu/la¹⁶⁶ *pass.v. harv.* < nuolla. | Hyökyaalto oli syössyt kannelle ja n:i -- jokaiseen kojuun ja komeroon *TALVIO*. — *Kuv.* hävittä tarkoin, kuin nuoltuna. | Viimeistään sen [varjagiliikkeen] vaikutuksesta näyttää Etelä-Pohjanmaan väestö n:neen pois J. JAAKKOLA.

nuoli¹⁶⁷ s. 1. jousella, puhallusputkella tms. singottava terävä- t. tylppäkärkinen, kevyt, tav. puinen keihään tapainen ase; vrt. vasama. | N:en varsi, kärki, kärkipää, sulkapää. Sulitettu, myrkytetty n. Vetäistä n. viinestä. Asettaa n. janteelle. Ampua, singota, suhata n. Lävittää, surmata n:ella. N. suhahti ohi. Katse, sanat terävät kuin n. Kiittää, lentää n:en nopeudella. N:ta nopeampi, nopeammin. Kiittää, lentää, juosta n:ena 'nopeasti kuin nuoli'. Ponnahtaa n:ena pystyyn. Hyökätä n:ena jkn kimppuun. -- n:ella teräsenällä, / vasamalla vaskisella *KAL.* Päähyt pyörähti pihalle, / miehen kallo kartanolle, / kuni n:en noutaessa / puusta koppelo putosi *KAL.* — *Erik.* käsin maalitauluun heitettävä nuoli, tikka. | Heittää n:ta. — *Kuv.* Amorin, lemmen n:en haavoittama, satuttama. Ukko-sen n. 'salama'. Surman, tuskan, vihan, koh-talon n. Mutta ampukoot he päällemme kaikki kiukkunsa n:et kivi. Oot, Jeesus, vahva kilpemme, / mi pahan n:et estää vk. — *Yhd.* heitto-, lintu-, myrky-, orava-, puu-, sulka-, valon.; noidan-, surman-, ukkos-, ukkon-, ukkon. 2. jk singottavaa nuolta muistuttava esine, (liikenne-, typografinen) merkki tms. | Kompassin n. Tien ajosuuntaa osoittava n. Kartan reunassa oleva n. (→) osoittaa pohjoisuun-nan. Tekstissä n. osoittaa sanaa, johon viitataan. Vektorin n. Voimien resultantin n. — *Yhd.* osoitin-, pohjois-, suunta-, tuulin.; kak-sois-, salaman.

nuoliainen¹⁶⁸ s. 1. *urh.* pesä-, jalkapallossa: pallo, joka hipoo maata, kentän rajoja t. maalin reunoja. | Ampua, sivaltaa lujia n:asia. — *Yhd.* maa(n)-, raja(n)n. 2. vain *yhd.* Kiven-, tuolenn.

nuoli/hammas s. *tekn.* nuolimainen hammas. — **hammastus** s. *tekn.* Hammaspyörän n. — **ham-painen** a. *tekn.* N. lieriöratas, jyrsin. — **haukka** s. Falco subbuteo, jalo-haukan sukuun kuuluva pienikokoinen haukka.

nuolija¹⁶⁹ *tek.* < nuolla. | Padan n. — Jkn saap-paiden n. 'imartelija, hännystelijä, orja'. — *Yhd.* ruoskan-, saappaann.

nuoli/juuri s. = arrowjuuri. — **kantainen** a. *kasv.* —sesti *adv.* —suus *omin* N. [= nuolimainen] lehti. N:sti seipä lehti. — **kimppu** s. — **kontti** s. Metsästäjän n. — **korkeus** s. *tekn.* Holvin n.

'lakikorkeus'. -**kotelo** s. viini. | Mies jousi ja n. olallaan. -**kuvio** s. nuolen muotoinen t. nuolien muodostama kuvio. | Tiemerkin n. -**mai**nen⁶³ *kalt.a.* -sesti *adv.* -suus⁶⁵ *omin.* N. kuvio, merkki. Luoti lentää n:sesti. — *Kasv.* N. lehti. -**ma**to s. N:dot 'Chaeognata, mato-luokka, johon kuuluu pieniä, nuolimaisia matoja'. -**myrky** s. eläimistä t. kasveista saatu, nopeasti ja tehokkaasti vaikuttava myrky, jolla luonnonkansat sivelevät nuoltensa kärjet. -**nuolinen**⁶³ *poss.a.* Kaksi-, kymmen-, terävän. -**nuoli**paju s. *Salix* hastata, eräs paju(laji). -**pysy** s. jousi-, kaaripyssy. -**ryöp**ipy s. *kuv.* Hyök-kääjä sai vastaansa ankan n:yn. -**sa**de s. *kuv.* Saada vastaansa, niskaansa tuima n. Joutua n:teeseen. Lähettää jkn jälkeen n. -**sauma** s. *anat.* = lakisauma. -**suunta** s. nuolen osoittama suunta (piirroksessa tms.). -**taso** s. *anat.* = sagittaalitaso. -**tuisku** s. *kuv.* Hyök-kääjä kärsi tuntuva tappiota kovassa n:ssa. -**tyvinen** a. *kasv.* = nuolimainen. | N. lehti. -**viini** s. Metsästäjä jousi kädessä ja n. selässä. -**viit**a s. nuolen muotoinen viitta. | Tie merkitty n:oilla. -**viiva** s. Suuntaa osoittava n.

nuolia²⁵ v. 1. pyyhkiä t. sivellä, lipoa kielel-lään. | N. tyytyväisenä huuliaan. N. sormiaan. N. lusikkansa. Poi'uttuaan lehnä puhdistaa vasikkansa n:emalla. Kissa n:i lattialle läikäh-täneen maidon. Kyllä koira haavansa n:ee sl. — Hyönteinen, jolla on n:evat suuosat. — Pää on kuin n:tu 'hiukset sileästi päätä myöten kammattuina, us. samalla rasvattuina t. kas-teltuina'. Tukka sileästi jakaukselle n:tuna. — *Halv.* suutelemisesta. | -- lennetään yöt kuin päättömät kanat ja annetaan kaiken maail-man miesten n. itseään TTYNE MALJA SALMINEN. — *Kuv.* Tappelijat lähtivät kukin taholleen haavojansa n:emaan 'vammojaan parantele-maan, potemaan, toipumaan'. Puolue n:ee vielä haavojaan vaalittappion jälkeen. N:koon haavansa [= pitäköön hyvänään, kärsiköön, koettakoon itse selviytyä kärsimästään vahin-gosta tms.], kun ei uskonut varoituksia. N. näppejään, näppiä n:nen, ks. näppi 2. Alentua n:emaan jkn saappaita 'imartelemaan, lieha-koimaan, nöyrästi tottelemaan jkta, matele-maan jkn edessä'. 2. *kuv.* ed:een liittyen. | Tuli n:ee padan pohjaa. Kulovalkean liekit n:ivat kuivaa kanervikkoa. Metsäpalo n:i maan paljaaksi. Laineiden sileiksi n:emia rantakiviä. Aurinko n:ee keväiset lumet. -- suksi n:ee ladun pohjaa KATAJA. Hämärä n:ee pehmeästi paikkoja TALVIO. — Äärimmäisen perusteelli-sesta puhdistamisesta, raivaamisesta yms. | N. alituisen lattioita ja nurkkia. Metsät oli n:tu [= hakattu] putipuhdiksi. -- huhtikuun tuuli voi n. rukiin oraat olemattomiin sLL. — *Urh.* N. [= ylittää täpärästi ja sulavasti] aidat, esteet. N:eva [= matala ja vetävä] askel. A. n:i [= juoksi nuolevalla tyyliillä] aidat ajassa 14.6.

nuoli¹ *teonn.* < ed. | Ei n. elätä, eikä kaape kadota sl. Mikä neulalla saadaan, se n:lla syödään sl. -**kivi** s. 1. kivi, jonka päältä naut-karja ja lampaat lautumella ollessaan saavat nuolla suolaa ja jauhoja. 2. *maat.* suolantar-

peen tyydyttämiseksi karjan nuoltavaksi an-nettava suolakivi. -**kuppi** s. *tekn.* eräänlainen voitelukuppi. -**pala** s. = nuolukivi 2. -**suinen** a. el. N. hyönteinen. -**suu** s. el. hyönteisten nuolevista suuosista. -**tauti** s. *eläinlääk.* vars. nautaeläimissä esiintyvä puutostila, jolloin niillä on halu nuolla, pureskella ja niellä kai-kenlaisia esineitä ja aineita.

nuopalla(an) *adv.* nuopeana, nuuduksissa. | Olla, kyyhöttää n. Istua pää n. 'nuokallaan, nuukuksissa'.

nuopea²¹ a. -asti *adv.* -us⁶⁵ *omin.* alla pain oleva, haluton, alakuloinen, masentunut, nuu-tunut. | Lapsi on ollut koko päivän kovin n., ei syö eikä leiki. Hän on perin surkean ja n:an näköinen. Tuo hevonen ei ole terve, koska se seisoo noin n:ana, pää riipuksissa. — *nuopeissa*(an) (*adv.*) nuopeana, nuopallaan. | Olla n:issaan.

nuor. *lyh.* nuorempi. | Nuor. kirjanpitäjä, leh-tori. Virtanen nuor.

nuora¹¹ s. 1. 6—12-säikeinen rihma t. ohut köysi, jonka läpimitta on enintään 7 mm; vrt. lan-ka, liina, naru, nyöri, rihma, paula. | Paksu, ohut, luja, vahva n. Kolminkertainen n. Kym-mensäikeinen n. N:an säie, pää. N:an ptkä. Purjeveneeseen n:at. Punoa, tehdä n. Vyyh-detä n:aa. Kiskoa, nykiä n:asta. Kiristää n:aa. Sitoa n:alla. Pujottaa n:aan. Ripus-taa pyykki n:alle kuivumaan. Pitää hevosta n:assa. Panna n:aan. Juoksuttaa n:an pääs-sä. Taluttaa eläintä n:assa. — *Yhd.* hamp-pu-, jouhi-, manila-, niini-, olki-, paperin-, napa-, solmu-, tervan-, heitto-, hirtto-, hyppy-, kiinnitys-, laukaisu-, pelastus-, ojennus-, side-, sytytys-, talutus-, veton-, jalka-, jalus-, kai-de-, kela-, koho-, kokka-, käsi-, lieka-, mittä-, niisi-, paketti-, purje-, pyykki-, ohjas-, ohje-, rinta-, suu-, vyön-, kelkan-, kellon-, pellinn. 2. erikoiskäyttöä. | Tanssia n:alla, ks. nuoralla-tanssija. Hypätä n:aa 'hyppiä lenkinä pään yli pyöritettävän nuoran ylitse'. Panna jku n:iin 'sitoo köysiin', kuv. yl. 'vangita'. Olla, pi-tää n:issa. Mennä, vetää itsensä n:aan 'hirt-täytyä'. Roikkuu n:assa, n:an päässä, jatkona 'hiresssä'. Saada n. kaulaansa 'saada hirtto-tuomio'. — *vetää, nykäistä (oikeasta, väärästä) nuorasta.* Kyllä hän suostuu, kun vain osaat nykäistä oikeasta n:asta. En tiedä, mistä n:asta nyt olisi vedettävä 'mitä tehtävä, yritettävä'. — *nuorana*(an) yhtämittaisena jonona, köy-tenään. | Miehiä hiihti n:anaan ohi.

nuora-a^{isa} s. *maat.* Niittokoneen n:-aisat. -**haasia** s. *maat.* haasia, jossa kannatinriuku-jen sijasta käytetään pingotettuja nuoria. -**hyppely** s. *voim.* *urh.* hyppely lenkinä pään yli pyöritettävän nuoran ylitse. | N. on hyvää hengitysharjoitusta.

nuorainen⁶³ a. 1. *ain.* nuorasta tehty, nuora-.

N:set aisat, ohjakset. 2. *poss.* Kaksi-, monin. **nuora**/kaide s. pingotetun nuoran muodostama (us. tilapäinen) suojakaide. -**kannin** s. Met-sästäjän laukun n. -**kehto** s. nuorissa riippuva kehto. -**keinu** s. orteen, puunoksaan tms. len-kille ripustetusta köydestä (t. köysistä) ja sen (niiden) varaan asetetusta laudasta tms. tehty

keinu, nuorakiikku. | Vajan orteen ripustettu n. -keraaminen a. arkeol. nuorakeramiikkaan kuuluvaa t. sille ominainen. | N. saviastia. N. kulttuuri. -keramiikka s. arkeol. myöhäskivikautinen saviastian koristelu (tyyli), jossa ornamentit tehtiin nuoralla astian pintaan painamalla ennen polttamista; tältä ajalta peräisin olevat saviastiat. | N:alla koristetut saviastiat. N:kaan kuuluva muinaislöytö. -kiikku s. nuorakeinu. | Lapset kiikkuvat orteen kiinnityksessä n:ussa. -kimppu s. -koristeinen a. vars. = nuorakeraaminen. | N. saviastia. -lenkki s. Sita, kytkä n:illä.

nuorallatanssija s. tasapainotaituri, joka kävelee, tanssii t. tekee muita taitoliikkeitä maanpinnan yläpuolelle pingotetulla nuoralla. | Esiintyä sirkuksessa n:na. — Kuv. Poliittinen n. nuoramaijnen⁶¹ kalt.a. N:seksi pötkyksi puristettua tupakkaa.

nuoranen⁶³ s. 1. dem. Lyhyt n. 2. kut. tasavaltainen toimikas, jossa kaikki lankojen juokset ovat yhtä pitkät.

nuoranheitin s. mer. = heittokivääri. -punoja s. N:n ammatti. -punomo s. -punonta s. nuoran valmistaminen käsin t. koneellisesti punomalla. -pätkä s. Sitaista n:llä kiinni. -pää s. Roikkuva n. — Vetää itsensä n:hän 'hirttäytyä'. -silmukka s. Heittää n. kaulaan. -- kaulani oli vähällä joutua n:an [= olin joutua hirtteen] WILKUNA.

nuorajohja(kse)t s. mon. -painanne s. N:tein koristeltu saviastia. -portaot s. mon. nuoratiekat. | Laivan mastoon vievät n. -silmukka s. -tikapuut, -tikkaat s. mon. Nousta laivaan n:ttikaita myöten. Iäivasta laskettiin n. Voimistelusalin n. -vyyhti s. -vyö s. Housut n:llä kiinni.

nuorehko² mod.a. < nuori. | N. henkilö. N. lainasana.

nuorekas^{66*} a. -kaasti adv. -kuus⁶⁵ omin. nuorelta näytävä, vaikuttava, nuoren tavoin tunteva, ajatteleva, toimiva, nuorelle ominainen. | N. ja pirteä vanhus. N:kaan näköinen. N:kaan iloinen. Sileä ja n. iho. N., sointuva ääni. Pukeutua n:kaasti. Iloista seuraa ja n:asta leikinlaskua. N. ja haltioitunut mieliala. N. sankarimieli, seikkailunhalu. N:kaan uskon innoittama. Keski-ikään saakka n:kuutensa säilyttänyt nainen. Viisikymmenvuotias, mutta vielä n:kaan voimakas ja päivettynyt mies SILL. — N. ja eteenpäin pyrkivä maa. "Kesäyön unelma" on kautta aikojen n:kuutensa säilyttävää runoutta.

nuoremmainen⁶³ a. = nuorempainen.

nuoremmiten adv. nuorempana, nuorena. | Sienet helat ovat n. valkeahkoja, vanhemmiten kellanruskeita.

nuoremmuu⁶⁵ omin. < nuorempi. | Karjalan ja Savon viljelyksen n. Lounais-Suomeen verrattuna. Jonkin tavan tai uskomuksen n:tta tai vanhemmuutta on usein vaikea ratkaista. — nuoremmuutta(an) (adv.) siitä syystä t. sen perusteella, että on nuorempi, nuoremmakein, nuorempana. | Tarjoudun n:ttani lähtemään. Hän lupasi n:ttaan suorittaa tehtävän. Mene sinä n:ttasi!

nuorempainen⁶¹ a. runok. (rinn. nuoremmainen) nuorempi. | Veli vanhempi kiroi: / -- / Sanaan saattoi n.: / -- LENO.

nuorenlainen⁶³ a. nuorehko, nuorenpuoleinen. | N. mies, äiti.

nuoremiehen.asunto s. -elämä s. Viettää n:ä. -koti s.

nuorennos⁶⁴ s. metsät. hakatun metsikön t. puuryhmän tilalle tav. luonnon siemennyksestä noussut taimisto, vars. jonkin verran varttunut, muutaman metrin korkuinenkin. | Luonnollinen n. Kuusen n:ksille vaarallinen sien. Karja tuhoaa metsän n:sta.

nuorennus⁶⁴ teonn. nuorentaminen. — Metsät. par. uudistus. -aine s. On turhaan koetettu keksiä tehoavaa n:ta. -leikkaus s. Ryppyjen poistaminen ym. n:kset. — Vanhojen hedelmäpuiden ja pensaiden n. 'leikkaaminen uusien versojen kehittämiseksi'. — Kuv. [Jalkapallo]-joukkue on läpikäynyt n:ksen 'joukkueen miehiä on vaihdettu nuorempiin'. -lääke s. Aikojen kuluessa on kokeiltu monenlaisia n:keitä. -menetelmä s.

nuorenpuoleinen a. nuorehko, nuorenlainen. | N. äiti. N:sta väkeä. N. kasvin taimi.

nuorentaa⁶ v. -tavasti adv. 1. tehdä nuore(mma)ksi, nuore(mma)n näköiseksi. | Ihmisiä on koitettu n. lääkkeiden, leikkausten ym. menetelmien avulla. Parran ajaminen n:si miestä huomattavasti. Puku n:taa häntä kovasti. Vaikuttaa n:tavasti. On voima, mi mielet n:taa, / -- / se on laulun tenhoisa taika A.NOPONEN. 2. erikoiskäyttöä. | N. urheilujoukkueita, seuran johtokuntaa 'vaihtaa entisten jäsenten sijalle nuorempia'. N. karjakantaa. N. hedelmäpuita 'edistää puun kasvua kuivuneita oksia leikkaamalla yms.'. — Met-sät, par. uudistaa.

nuorentamismenetelmä s. -tapa s.

nuorentua^{1*} pass.v. (< nuorentaa) nuortua. | Olet ihan n:nut viime näkemästä.

nuoreta⁶⁴ v. = nuortua. | Taudista toivuttuaan hän näyttää vahvistuvan nopeasti ja aivan kuin n:nevan.

nuorgrammaatikko s. kiel.; syn. junggrammaatikko. | N:ikot 'kielitieteellinen koulukunta, joka näkee kielen kehityksessä kaksi pääteki-jää: mekaanisfysiologiset äännelait ja sielullisena tekijänä analogian'. -tinen a. N. tutkija, koulukunta, katsomustapa.

nuori⁶⁰ a. jolla on (suhteellisen) vähän ikää, vasta vähän aikaa elänyt, olemassa, käytössä [tms.] ollut, äskettäin syntynyt, tapahtunut, käyttöön, tunnetuksi tms. tullut;)(vanha, iäkäs.

1. ihmisistä. a. N. ja lapsellinen. Vielä n. ja kokematon. Hän on kovin n., melkein lapsi vielä. Niin n. ja niin paatunut! Siihen aikaan olimme vielä hyvin n:ia. Olet liian n. niin vaativaan tehtävään. Ikäiseksen n:en näköinen. N. [= aikuiseksi ehtimässä oleva] poika, tyttö. Olet kovin vakava noin n:eksi mieheksi. N:ten Naisten Kristillinen Yhdistys. Muuan n. herra, neiti. N. aviovalmo, isä, äiti. N. sulhanen, morsian. N. pappi, lääkäri. N. polvi, kansa 'nuoret ihmiset, henkilöt, nuoriso'

Talon vanhukset ja n. väki. — N. emäntä, isäntä, mies, pari, ks. *u.* — Jo n:ena hän oli lahjakas. N:empä A. sairasteli. N:esta [= nuoruudesta] alkaen, lähtien, pitäen kivulloinen. Ennen n:ra miessä. Minkä n:ena oppii, sen vanhana taitaa *sl.* — Hän on minua vuotta, vuoden n:empi. Perheen n:in lapsi. Viittätoista vuotta n:emmat 'alle 15-vuotiaat'. — *Lak.* N. [= 15, mutta ei vielä 18:a vuotta täyttänyt] henkilö. N. rikoksentekijä, työn-tekijä. — *Kirjall.* N. Goethe 'Goethe nuorena'. N. Yrjö Koskinen. — *nuoremakse(en)* (adv.) siitä syystä t. sen perusteella, että on nuorempi, nuorempana, nuoremmuuttaan. | Menehän n:emmaksesi noutamaan posti! Käyppäs, Eero-poika, n:immakses laskemaan tynnöristä olutta *krvi.* — *nuorempi* (komp.; lyh. *us.* nuor.) a) henkilönnimen jäljessä pojasta puhuttaessa erotukseksi (samannimisestä) isästä: junior. | Jäppinen n:empi. Henry Ford n:empi. b) virkaikää, -asemaa ajatellen: vähän aikaa jssak virassa t. toimessa ollut, myöhemmin virkaan t. toimeen nimitetty; alempaan palkkausluokkaan kuuluva. | A. on n:empi upseeri, kapteeni kuin B. Valtionarkiston n:emman amanuenssin virka. N:empi lehtori, konstaapeli. N:empi upseeri (sot. vanh.) 'yliupseeri'. b. *s:sesti*, tav. *mon.* Lapset ja n:et, Asia, joka koskee sekä vanhoja että n:ia. Perheen, kylän n:et 'nuori väki, nuoriso'. Nykyajan n:et. Oltava osaa n:ten rientolihin. Kokoomuksen n:et. Sosiaalidemokraattiset n:et. Moni n:ikin lähti mukaan. Vasta kansakoulusta päässeet n:en on vaikea valita elämänuraansa. — Perheen n:inkin [= nuorin lapsi] otettiin mukaan. Hauskoja joululahjoja perheen n:immille. — *Yhd.* maatalous-, työläisn:et; varhaisn:et.

2. ed:een liittyen. | Uskoa isännöys n:empiin käsiin 'nuoremalle miehelle'. Katso sinä n:illa silmilläsi. Hänessä on vielä n:ta voimaa ja tarmoa. -- Siljan n. kukkeus -- viehättikin häntä *sll.* N:ia [= nuorten] mieliä kiehtova aate. N:ella iällä, n:essa iässä 'nuorena, nuoruudessa'. N. [= nuorten] rakkaus. N. [= nuorten, vastanaideiden] avio-onni. [Isäntä] nauroi n:ta [= nuoren ihmisen] rai-kasta naurua *lrv.* Moni nukkui n:ihiin toiveisiin / ja heräsi hapsihin hopeisiin *leino.*

3. a. eläimistä. | N. varsa, hevonen. N:ta lehmää sanotaan hiekoksi. Lypsylehmät ja n. karja (myös *u.*). N:esta [= ensimmäistä kertaa] poikiva lehmä. b. kasveista, kasvinosista, luonnon tuotteista. | N. puu, metsä. N. lehti, silmu, verso, taimi. N:ta, tuoretta heinää, ruohoa. N:ia herneenpalkoja. N:ta salaattia, pinaattia. N:ena (on) vitsea väännettävä [= kasvatus on aloitettava aikaisin] *sl.* — *Murt.* vasta valmistetuista t. valmistuneista ruoka-tuotteista: tuore, uusi. | N:ta, äsken kurnuttua voita. N:ta leipää, kaljaa. N:ta maitoa ja piimää. N:ia [= uusia] perunoita.

4. luonnonmuodostumista, esineistä, asioista, ilmiöistä; *us.*: vähän aikaa olemassa ollut, kestänyt, tunnettu, käytetty, äskettäin syntynyt, alkanut, keksitty, käyttöön tullut *tms.* |

N:ta, vasta satanutta lunta. N. jää. N:et poimuvuoret. Välimeri nykyisessä muodossaan on n. muodostuma. — N. ja elinvoimainen kansa. Kemi on verraten n. kaupunki. Euroopan n:immat valtiot. N. [= äskettäin vallattu] siirtoma. Paperiteollisuus on Suomessa vielä n:ta. N. [= äskettäin havaittu, keksitty] ilmiö. Suomen n. kirjallisuus, itsenäisyys. N:empi [= myöhempi, neoliittinen] kivikausi. -- kesän vielä ollessa n:emmalla [= alku]-puolellaan *sll.*

nuori/emäntäst s. (myös *u.*) aviovaimo, joka asuu miehensä vanhempien kotona miehen äidin vielä eläessä (t. omien vanhempiensa kotona oman äitinsä vielä eläessä), nuorikko;)(vanhaemäntä. -**herrast** s. myös *u.* | Talon n. 'täysi- t. puolikasvuoinen poika'. -- syyttä suotta karkasi Iiskenpoika vimmattuna vieraan nuorenherran [= herrasnuorukaisen] kimppuun *talvio.* -- hyvin kirjallisen nuorenherran ruutikuivia itse-erittelyjä *koskenk.* -- **isäntäst** s. (myös *u.*) tav. isän vielä eläessä isännän tehtäviin osaa ottava t. niitä hoitava poika; appensa kotona tämän vielä eläessä asuva, isännän tehtäviin osaa ottava vävy;)(vanhaisäntä. | "Ja onhan talossa n." — "On, on kyllä, mutta vanhaisäntä ei luota häneen" *H.VÄLISALMI.* -**kansast** s. (myös *u.*) nuoriso, nuori väki. | N. ei jouda muuhun kuin iltamapuuihin *alkio.* -**karjast** s. **maat.** (myös *u.*) iältään vasikan ja täysi-ikäisen välillä olevat naudat. | Vasikoiden ja nuorenkarjan ruokinta. N. ja sonnit. Nuorenkarjan ja siitoseläinten kasvatus.

nuorik^{ko} s. 1. vasta vihitty (nuori) vaimo. | Tuoda n. taloon. Kuherrella n:konsa kanssa. — *Mon.* vasta vihitty (nuori) aviopari. | N:kojen asunto, makuukamari. N:ot häämatkallaan. 2. **maat.** nuori kana.

nuorikko/kana s. nuori kana. | Munimaton, muniva n. -**vuosi** s. Vanha vaimo kertoili muistoja n:ltaan.

nuorimiesst s. 1. naimaton mies, poikamies. | Elää nuorenmiehen elämää. Nuorenmiehen asunto, talous. Piintynyt n. Naimahaluinen n. Siisti n. saa asunnon toisen toverina [ilm.]. Vanha n. viettää hänsä jälkeen kuoleman *krvi.* Ja niitä hän sitten järjesteli pareiksi, rikkaita vanhojapiikoja köyhille nuorille miehille, köyhiä nuoria tyttöjä varakkaille vanhollepojille *talvio.* 2. (myös *u.*) nuori mies, nuorukainen, poika. | Autoalaa tunteva n. saa toimen myyjänä. Kuka tämä n. oli? Perheen nelivuotias n. Mitäs tämä n. tietää?

nuorimmainen^{en} *sup.a.* nuorin. | Perheen n. vesa. — *S:sesti.* Äiti viihdyttelee sylissään n:s-tansa.

nuori/nuorist s. *vanh.* ja *leik.* (myös *u.*) nuorikko. -**parist** s. (myös *u.*) vasta vihitty (nuori) aviopari. | Lapseton n. Häiden jälkeen n. lähti matkalle.

nuorisost *koll.s.* nuoruusiässä olevat henkilöt. | Kasvava, nouseva n. Opiskeleva, akateeminen n. N:n kasvatus, opetus. Suomen N:n Liitto. — *Yhd.* kaupunkilais-, maalais-, maatalous-, työläis-, ylioppilasn.; kerho-, koulu-, urheilu-,

ylipiston.; varhaisn. -ilta s. vrt. ilta 2. -joukko s. Aate, joka on syyttänyt taajat n:ot. -juhla s., us. mon. Kristillinen n. Matkustaa n:lle. Palata n:ilta. -julkaisu s. vrt. nuorisokirja. -järjestö s. Kansainvälinen n. -kerho s. Seurakuntien n:t. -kerhotyö s. N:n johtaja. -kertomus s. nuorisoa varten kirjoitettu kertomus. -kirja s. nuorison luettavaksi kirjoitettu t. so-piva kirja. -kirjailija s. vrt. seur. -kirjallisuus s. nuorison luettavaksi tarkoitettu kirjallisuus. | Kotimainen n. -kirjasto s. nuorisoa varten tarkoitettu kirjasto. -kokous s. Hengellinen n. -kuoro s. -kutsut s. mon. -lehti s. nuorisolle tarkoitettu aikakauslehti. | Nuori Voima oli aikoinaan maamme huomattavin n. -leiri s. -liike s. Kristillinen, poliittinen n. -liitto s. Sosiaaldemokraattinen n. Evankelisen n:ön rukoushuone. -mainen⁶³ kalt.a. -suus⁶⁵ omin. -maja s. nuorisolle tarkoitettu urheilu- t. retkeilymaja.

nuorison/luoltaja s. lastensuojelulautakunnan alaista suojelukasvatustoimintaa johtava kunnan virkailija. -**luolto** s. nuorison kohdistuva huoltotoiminta. -**huoltotyö** s. -**johtaja** s. -**kasvattaja** s. -**kasvatus** s. -**kirja** s. = nuorisokirja. -**kirjailija** s. = nuorisokirjailija. -**kirjallisuus** s. = nuorisokirjallisuus. -**lehti** s. = nuorisolehti. -**opetus** s. -**romaani** s. = nuorisoromaani. -**suoja** s. nuorison suojelemiseen ja kasvattamiseen tähtäävät yhteiskunnan toimenpiteet. -**tuomioistuim** s. = nuorisotuomioistuim.

nuorisiohjaaja s. kunnallisen, seurakunnallisen tms. nuorisotyön johtaja. --**opisto** s. Suomen N. 'nuorisoseuraväen kansanopisto'. --**osasto** s. Seuran, puolueen n. Työnvälitystoimiston n. -**pappi** s. vrt. nuorisopastori. -**parvi** s. Iloinen, hällisevä n. -**pastori** s. seurakunnan nuorison toimintaa ja harrastuksia ohjaava pappi. -**piiri** s. N:issä suosittu kirjailija. — Seurakunnan n. -**polvi** s. Nykyinen n. -**psykologi** s. -**psykologia** s. = nuorisopsielutiede. -**psykologinen** a. N. tutkimus, N. ongelma. -**päivät** s. mon. Yleiset kirkon n. helluntaina Tampereella. -**rikollisuus** s. lak. nuorison rikollisuus. | Alkoholin vaikutus n:teen. -**romaani** s. vrt. nuorisokirja. **nuorisoseura** s. N:t ovat nuorison pyrintöjen ja sivistyksellisten harrastusten ohjaamiseksi ja edistämiseksi perustettuja seuroja, joiden jäsenet ovat etupäässä nuorisoa. --**aate** s. -**järjestö** s. -**lainen**⁶⁴ s. nuorisoseuran jäsen. -**liike** s. N:keen aikakauslehti "Pyrkijä". -**merkki** s. nuorisoseurajärjestön tunnustukseksi t. erityisillä suorituksilla osoitetusta harrastuksesta antama rintamerkki. -**mies** s. Linnankoski oli innokas n. -**piiri** s. Vuoksen n. -**toiminta** s. -**työ** s. -**väki** s. Maamme n.

nuorisopsielutiede s. nuorison sielunelämää tutkiva sielutieteen haara, nuorisopsykologia. -**sihteeri** s. yhdistyksen, seuran tms. erityisesti nuorisoa koskevia asioita hoitava sihteeri. -**siirtola** s. valtion ylläpitämä huoltolaitos, johon sijoitetaan koulukodeista koetteeksi päästettyjä oppilaita sekä huoltolautakuntien esityksestä huostaan otettuja nuorukaisia; vrt. työsiirtola. -**tiede** s. = nuorisopsielutiede (us. myös lapsi-

sielutiede). -**tuomioistuim** s. lak. eräissä maissa alaikäisiä lainrikkokkia tutkiva ja tuomitseva erikoistuomioistuim. -**työ** s. nuorison keskuudessa suoritettu harrastus-, herätys-, valistus-, kasvatustms. toiminta. | Kristillinen n. Seurakunnallinen n. Urheiluseurojen n. -**työlautakunta** s. 1. nuorisotyötä ohjaava kunnallinen lautakunta. 2. Valtion n. 'maan nuorisotyötä suunnitteleva ja sen eri työmuotoja edustava opetusministeriön asiantuntijajelin'. -**työntekijä** s. -**vakuutus** s. = opintovakuutus. -**vankila** s. nuorten rikollisten erikoisvankila. -**yhdistys** s. Kristillinen, sosialistinen n.

nuorita⁶¹ v. harv. = seur.

nuorit/taa⁶² v. sitoa nuoralla, nuorilla, panna nuoriin. | N. kuorma, paketti. N. eläin jaloistaan. Mies n:ettiin puuhun kiinni.

nuoritus⁶⁴ s. 1. nuorittaminen. | Kuorman n. vei aikaa. 2. siteinä olevat nuorat. | N. on siksi lujaa, että se kestää.

nuoriväki⁶⁴ s. tav. n. | Perheen nuorenväen marjaretki.

nuorrut/taa⁶² kaus.v. 1. nuorentaa, tehdä nuor-teaksi. | Saunominen ja uiminen piristää ja n:taa ihmistä. [Talonkauppa] oli siirtänyt hänet uuteen, rikkaaseen, n:tavaan elämään LINN. — Pakkasen pikkupurenta n:taa [= norjistaa] hänen jäsenensä Kianto. 2. met. lisätä rakenneteräksen murtolujuutta tietyllä lämpökäsittelyllä. | Mootorien kampiakselit n:etaan. N:taminen on oikeastaan karkaisua, jota seuraa päästö 400—500 asteeseen.

nuorrutus⁶⁴ teonn. < ed. -**karkaisu** s. met. -**kuumennus** s. met. -**lämpötila** s. met. -**päästö** s. met.

nuor/sosialismi s. anarkismiin vivahtava, jyrkkiä taistelukeinoja suosiva sosialistinen suunta vars. Ruotsissa. -**sosialisti** s. vrt. ed. -**suomalainen** a. N. puolue 'v. 1918 hajonnut suomalainen keskustapuolue, jonka tunnuskauseena oli laillisuus ja edistys'. — S:sesti nuorsuomalaisen puolueen jäsen, kannattaja. -**suomalaisuus** s. vrt. ed.

nuorteja⁶¹ a. -asti adv. -us⁶⁵ omin. 1. nuorekas, nuorekkaan kimmoisa, jäntevä, terve, elinvoimainen;)(veltto, lakastunut. | N:at, hymyilevät kasvat. Poikamaisen n:at piirteet. Kasvoilla terve ja n. ilme. 70-vuotias, mutta vielä n. Hänhän tunsii vielä veren pulppuavan lämpöisensä ja n:ana KATAJA. Kuin pyyhkäisemällä hävisi hovineuvoksettaren kasvoista ja liikkeistä äskeinen n. sulo TALVIO. -- hän kostutti kiensä käreillä huulillaan, joiden n:ata punaa auringon säde suuteli KARHUM. 2. norja, notkea, sulava, vetreä, taipuisa, joustava, pehmeä;)(jäykkä, kankea, kova. | N. vartalo. Saunan jälkeen ruumis tuntuu n:alta. N:an voimakkaat jäsenet. N. puu, vitsa. Öljytty hihna pysyy n:ana. Talirauhasten erittämä rasva pitää ihon n:ana. N:aa öljyä, voidetta. N:aa luntia, savea, leipää. — Kuv. Kielen kehityksen tasalla n:ana ja notkeana pysyvä oikeinkirjoitus.

nuortu/ja¹⁸ v. tulla, tuntea tulevaisuutta nuore(mma)ksi, nuorentua, nuortua, virkistyä. | Sairaudesta selvittyään hän on n:nut vuosia. Kat-

selimme n:nein mielin nuorison karkelointia. Täällä voisi käydä nuoresta vielä vanhoillaan-kin, n. uudelleen AHO. Oi kevät, ihmehen ihme, sun tullessa maailma n:u koskenn. Kaikkienensa suomalainen lyriikka osoitti suurta virkeyttä ja n:mista TARK. — Johtokunta on vähitellen n:nut 'johtokuntaan on tullut entistä nuorempia jäseniä'.

nuorturkkilainen a. ja s. N: set '1870-luvulla syntynyt turkkilainen uudistuspuolue'.

nuorukainen^m s. 1. nuori, naimaton mies, sukupuolikiyyden saavuttanut poika. | Reipas, lupaava n. Neitosten parissa punasteleva n. Yletä, varttua n:seksi. — Yhd. aatelis-, herras-, maalais-, sankari-, talonpoikais-, työläis-, urheilijan. 2. kansanr. myös neitosesta. | Neitokainen, n. / Tuota nyt sanon sinulle KAL. 3. murt. hieho.

nuorukais/haave s. Kauniit, romanttiset n:haaveet. -**hahmo** s. Uljas, romanttinen n. -**ikä** s. pojan kehityksessä sukukypsyys saavuttamista seuraava kehitysvaihe täyden miehuuden saavuttamiseen asti; vrt. neitoikä. | N: ikään ehtinyt, n:ään saavuttanut, n: iässä oleva poika. -**joukko** s. Intomielinen n. -**mainen**^m kalt.a. -**suus**^m omin. Näöltään n. mies. Tuntee n:sta ujoutta naisten parissa. -**mieli** s. Puhdas ja jalo n. N:tä hurmaava sankarikertomus. -**polvi** s. Urheilleva n. Sodan karaisema n. -**sie-lu** s. Niin on Goethen "Faust" -- olennaiselta osaltaan n:n tuote koskenn. -**sydän** s. Lemmentuska raateli hänen n:tään. -**vuosi** s., tav. mon. Kuvaila n:ensa elämyksiä. Urheilu oli hänen n:ensa lempiharrastus.

nuoruuden/aika s. Kirjailijan n:ajan huomatuin tuote. N:ajan harrastukset, -**aikainen** a. N. tuttava, -**elämys** s. Hauskojen n:ten muisto. -**erehdys** s. -**haave** s. Pettävät n:et. -**harrastus** s. Suosituimmat n:kset. -**huimuu** s. -**hulluu** s. Tehdä jtk n:nessaan. -**huumau** s. Teki sen n:ksessaan. -**ihanne** s. -**ihastus** s. Liisa on Paa-von n. -**ikä** s. Parhaassa n: iässään oleva mies. -**ilo** s. Hänen n:nsa jäi lyhytaikaiseksi. -**innos-tus** s. Tän lisääntyessä n. sammut. -**in/to** s. Sil-mät loistivat n:toa. N:nossaan malttamaton. -**kau** s. Kirjailijan n:den tuotanto. -**kiihko** s. -**kokemu** s. N:ksistaan viisastunut. -**koti** s. Käydä katsomassa n:aan. -**kukku** s. Parhaassa n:nessaan oleva maalaisneiton. -**kuva** s. Topeliuksen n. -**lemmitty** s. Muistella n:ään. Juhana III:n suomalaissyntyinen n. -**lempi** s. N:men ja pohjolan kesäyön ylistys. -**lyriikka** s. Goethen n. -**muistelm** s., tav. mon. F. E. Sil-lanpään n:t. -**muisto** s. Kertoa n:jaan. N:t kir-kastuvat iän karttuessa. -**pessimismi** s. Potea n:ä. -**pettymys** s. Kokea ensimmäinen n:ksen-sä. -**päivä** s., tav. mon. N:iltä säilynyt muisto. -**rakastettu** s. -**rakkau** s. Kiihkeän n:den koh-de. Anni oli Pekan ensimmäinen n. -**rikos** s. nuoruudessa tehty rikos. -**romaani** s. Santeri Alkion n. "Eeva". -**runo** s. Leimon n:t. Kosken-niemen n:jen lyyrillinen kauneus. -**runous** s. Danten n. -**synti** s. nuoruudessa tehty synti; nuoruudesta johtuva, nuoruudessa tavallinen synti. -**teo** s. Kirjailijan, säveltäjän n:kset. -**toveri** s. Viedä kukkia n:nsa haudalle. -**tu-**

tanto s. Kirjailijan n. -**tuttava** s. -**tuttu** s. Ta-vata n:jaan. -**työ** s. -**unelma** s. -**vaikutelma** s. -**voim** a. s. Mies oli parhaissa n:issään. -**ympä-ristö** s. Runoilijan n. on jättänyt jälkensä hä-nen tuotantonsa. -**ystävä** s. Muistaa n: iään. -**ystävätär** s.

nuoruus^m s.) (vanhuus. 1. omin. < nuori. | Avio-liiton esteenä oli morsiamen n. N:destaan huolimatta kookaskasvuinen poika. [Lapsu-kaisten] poskilla vielä kukkivat n:den ruusut TOPPILA. — Kirjallisuutemme, kansallisen si-vistyksemme n. Poimuvuorten n. 'myöhäsyntyi-syys'. [Kuvitelmat] todistavat laulajakansan ajatusten n:ttä [= nuorekkuutta] ja lapsel-lista herkkyyttä TARK. — Yhd. ikin. 2. keski-ikä edeltävä (us. erik. lapsuuden ja keski- iän välinen) ikäkaus. | N., keski-ikä ja vanhuus. Jo vihreässä n:dessaan 'aivan nuorena'. N:desta alkaen, lähtien. N:den aika, ikä, N:den [= nuorena tehty] erehdys, synti, rikos. N:den lemmitty, rakastettu. Haudata työhön n: tensa unelmat ja haaveet. Elää n: tensa kevättä. Tehdä jtk n:den hurmassa, innostuksessa. Mieheessä on vielä n:den voimaa ja terästä. Kultaisen n:den muistot. N. ja hulluus, vanhuus ja viisauts sl. Aline, hänen n: tensa morsian TALVIO. — Psyt. kehitysvaihe sukupuoli-kypsyys saavuttamisesta n. 20:nteen ikävuoteen, nuorukais-, neitoikä; vrt. lapsuus, murrosikä, siirtyäikä. | Varsinainen n. Varhaisempi n. 'lapsuutta seuraava kehitysvaihe'. — Kuv. Kesäpä tämä oli, ja n. kaiketi vielä suo-nissa soui KARHUN.

nuoruus- us. = nuoruuden-.

nuoruus/aika s. N:ajan muistot, elämykset. N:ajan ilot ja riemut. — Biol. aika, jolloin täysi-muotoinen hyönteinen ei vielä ole saavuttanut sukupuolikiyyttä. -**aikainen** a. -**aste** s. biol. Jouhimato on toukkan ja myöhemmällä n: el-laan loiseläin. — Sudenkorennon n:et ovat vesi-elämään mukautuneita toukkia. -**ikä** s. nuoruuden-, nuorukais-, neitoikä. | Lapset lähene-vät jo n: ikää. N: ikään ehtinyt, päässyt henkilö. Parhaan n: ikänsä elänyt, sivuuttanut. N: iän sielunelämä. N: iän muistot, haaveet, elämyk-set. -**kau** s. Myöhäisemmän lapsuuden ja ai-kaisemman n:den kehitys. Tämä teos osoittaa kirjailijan n:den päättäneen. -**muisto** s. Hauskoja n:ja. -**vuosi** s., tav. mon. Parhaita n:aan elävä henkilö. N: en ystävä, toveri. Puhe kääntyi haastateltavan n: in.

nuorvulkaaminen a. geol. Sekä n: sia että iki-vanhoja kivilajeja.

nuoska^m 1. s. lämpimähkö, leuto, suojainen tal-visää, jolloin ei ole pakkaneen, mutta ei myös-kään vesisuoja. | Maaliskuinen n. N: illa lapset tekevät lumilinnoja ja ovat lumisilla. Lumi on n: n pehmentämää. 2. a. talvisäästä: leuto, lauha, suojainen; lumesta: leudon sään kos-tuttama ja pehmentämä; nuoskea, nuoskai-nen. | N. sää, ilma. N. [= nuoskan sään] kell. Sataa suurina hiutaleina n: a lunta. Lumi on niin n: a, että se tarttuu suksen pohjiin. Au-rinko hautoo lumen n:ksi.

nuoskailma s. nuoskasää.

nuoskainen^m a. nuoska, nuoskea. | N. lumi, keli.

nuoska/keli s. vrt. pakkas-, vesikeli. | N:kelin vuoksi hiihtäminen oli raskasta. N:kelin suk-sivoide. -lumi s. -sää s.

nuoskeja²¹ a. -us²⁵ omin. 1. nuoska(inen), suo-jainen. | N. ilma, sää, tuuli. Ilma oli sumuinen ja n. KATAJA. — Sataa n:aa lunta. N:assa lu-messa kahlaaminen on raskasta. 2. pehmeä, taipuisa, joustava;)(kova. | Terve ja n. iho. N:ata nahkaa. N:aksi väännetty vitse.

nuoskeutu⁴⁴ v. = nuoskistua. | Auringonpais-teessa n:utta lunta.

nuoskista² v. tehdä nuoskea(mma)ksi. | Leuto sää oli n:ut lumen.

nuoskistua¹ pass.v. (< ed.) muuttua nuoskea(m-ma)ksi, nuoskeutua.

nuot pron. ks. tuo.

nuotan-kal. -kives s. -koho s. -kudonta. -kuto-minen s. -köysi s. -perä s. nuotan keskimmäi-nen verkko (povettomassa nuotassa) t. kaloja yhteen keräävä peräpussi. -povi s. nuotan pussimainen osa, johon kalat vangitaan. -reisi s. nuotan poven ja siulan välinen osa, nuotan puolisko. -siula s. -ve/to s. nuotalla kalastami-nen. | Olla n:dossa. Lähtee n:toon. — Kuv. Poliittinen n. Vasemmistopuolueiden n. maa-laisväestön keskuudessa. -vetopaikka s. apaja-(paikka). -vetäjä s. Vanha, kokenut n. tietää parhaat apajat.

nuotata^{25*} v. harv. -taus⁶¹ teonn. vetää nuottaa, kalastaa nuotalla.

nuotik^{as} a. harv. -kaasti adv. jossa on nuot-ti(a). | [Ruotsalaisten upseerien] n. puhe JÄRVENT.

nuotillinen⁶³ poss.a. < nuotti. 1. nuoteilla va-rustettu. | N. virsikirja. 2. vrt. nuotti 3. | -hyrällen sanatonta, mutta n:sta hyrällä PÄIVÄR.

nuotin/kaula s. mus. nuottimerkin pystysuora varsi. -luku s. nuottien lukeminen. -lukutaito s. -pää s. mus. nuottimerkin pallomainen osa, nuppi.

nuotinta^{12*} teonn. mus. < nuotita. | Sävel-män n.

nuotintaa⁸ v. → nuotita.

nuotio³ s. yöpymistä, lämmittelyä t. ruoanlait-toa varten ulkosalle viritetty tuli; vrt. rako-valkea, kokko. | Tehdä, sytyttää, virittää n. Koota puita n:on. N:n pohja. Hiiltyvä n. osoit-ti eränkävijäin yöpymispaikkaa. Yöpyä n:lla. — Erik. Partiolaiset polttavat leireillään n:ta erikoisin juhlimenoin. — Kuv. Koko kartano roihusi valtavana n:na. — Yhd. ilta-, leiri-, merkin. -kivi s. N:et 'nuotion pohjan kehys-kivet'. -meno t s. mon. Partiolaiset viettämässä leiri-iltaa n:n.

nuotion/pohja s. Vanha, mustunut n. -sija s. -valo s. N:ssa aavemaisilta näyttävät miehet.

nuotipaikka s. Metsästäjien, sissien, partiolais-ten n. -puu s. Keräillä oksia n:iksi. Hakata, kaataa n:ut. Kohennella n:ita 'nuotiossa pa-lavia puita'. -savu s. Erämaasta kohosi tai-vaalle useita n:ja. -tarina s. nuotiolla kerrottu tarina. -tuli s. Sytyttää, virittää n. Keittää, paistaa n:ella. Lämmitellä, kuivata vaatteensa n:ella. Nukkua, yöpyä n:illa. Vierailla jkn n:illa. -vahti s. nuotion vahti, nuotiotulen hoi-

taja. -valkea s. nuotiotuli. | Sytyttää, sammut-taa n. Loimottava n. Viettä yönsä n:n ääres-sä.

nuotisto² s. nuottikokoelma. | Orkesterin n:n hoitaja.

nuotita²¹ v. mus. merkitä nuottimerkeillä. | N. kansansävelmä.

nuotiton²⁷ kar.a. < nuotti. | N. virsikirjan lai-tos.

nuot/ta^{11*} s. kal. suoran seinän tapainen verk-kopyydys, jonka perukkaan kalat saarretaan; vrt. kulle, vata. | Keskipovinen, poveton n. Jamoa n. hapaista. N:an verkot. N:an köydet, reidet, povi, perä, siula, kohot, Laskea, heittää n. veteen, järveen, mereen. Potkea n:taa. Ve-tää n:taa 'kalastaa nuotalla'. Olla n:alla 'nuot-taa vetämässä, nuotalla kalastamassa'. Lähtee, mennä n:alle. Palata n:alta. — Kuv. Vetää yhtä n:taa jkn kanssa 'toimia yhteisen pää-määrän hyväksi, vetää yhtä köyttä'. Jcutua poliisiin n:taan. Joutua samaan n:taan 'samal-la tavoin narratuksi, petetyksi, harhaan joh-detuksi'. — Yhd. havas-, kiila-, koho-, köysi-, liina-, rahje-, reisin; kierre-, kure-, laahus-, veton; haili-, kuore-, lohi-, muikku-, siika-, sillin; kesä-, kevät-, syys-, talvin; joki-, jää-, meri-, paiste-, pohja-, ranta-, selkä; koko-, osa-, puoli-, yhteisin; iso-, suurn.; (kuv.) tuk-ka-, vaalin.

nuotta/apaja s. --arteli s. kans. nuottakunta.

--avanto s. talvinuotan vetoa varten tehty avanto. -haili s. nuotalla pyydystetty haili.

-ha/vas s. N:paat 'verkkopalat, joista nuotta on jamottu kokoon'. -huone s. nuottakota. -jää s. Pyyntiaikaan on n:llä vilkasta liikettä. Nai-setkin ahertavat joskus n:llä 'jäänuotan ve-dossa'. -kalastus s. kalastaminen nuotalla.

Harjoittaa n:ta. -kela s. suurilla nuotilla kalastettaessa käytetty kelalaite. | N:oja on kolmea lajia: vene-, jalka- ja kelkkakela.

-kives s. nuotan kives. -kota s. (rinn. nuottiko-ta) rantaan rakennettu harvaseinäinen nuot-an kuivaus- ja säilytysluoja. -kuningas s. kans. nuottakunnan keskuudestaan valitsema johtaja.

-kunta s. yhdellä t. useammalla yhti-sellä nuotalla apajoivien kalastajien yhty-mä; vrt. nuottue. | 12-miehinen n. -köysi s. N:det 'nuotan päissä olevat köydet, joista nuot-taa vedetään'. -lato s. (latomainen) nuotta-kota. -luoma s. kans. nuotta-apaja. -maja s. nuotanvetäjien tilapäinen asumus. -mie s. nuotanvetäjä. | Tottunut n. Emäntä varustaa n:hille evästä. N:het saivat hyvän saaliin. — Erik. nuotanvedossa veneestä käsin nuottaa hoiteleva mies; vrt. köysimies. -osuus s. osuus yhteisnuottaan. -paula s. paula, johon nuotan hapaat l. verkot, kohot jne. kiinnitetään. -puu s. N:t 'puut, joiden varaan nuotta levitetään ulkoilmaan kuivumaan'. -pyydy s. N:ksiin kuuluvat nuotta, vata ja kulle. -pyynti s. nuot-takalastus. | Harjoittaa n:ä sisävesissä. -ran-ta s. ranta, jossa vedetään nuottaa, apaja-ran'ta. -reisi s. nuotan reisi. -retki s. nuotan-vetoretki. | Olla n:ellä. -rihma s. nuotan kudon-taan sopiva rihma, nuotan rihma. -ruoho s. Lobelia dortmanna, matalassa vedessä kas-

vava ruoho, elvikki. -**saalis** s. Runsas, hyvä n. -**sauna** s. nuotanvetäjien tilapäinen kiukaallinen asumus. -**siika** s. nuotalla pyydystetty siika. -**talas** s. vrt. nuottakota. | Yhdistetty vene- ja n. -**vene** s. 1. nuotanvedossa käytetty, tav. erityisesti sitä varten rakennettu vene; vrt. soutuvene. 2. vene, josta nuottaa vedettäessä nuotta lasketaan veteen; vrt. köysivene. -**verkko** s. verkko, josta nuotta rakennetaan. -**veisi** s., tav. *mon.* Seudulla on hyvät n:det. Talvisilla n:sillä kalastajia kohtaavat monenlaiset vaikeudet. -**vä/ki** s. yhdessä nuottaa vetävät henkilöt. | Aholan n. palasi jo kotiin. N:ellä täytyy olla mukanaan monenlaisia varusteita. -**vyhtiö** s. nuottakunta.

nuotti¹ s. 1. a. *mus.* sävelen (taso-, isku- ja kesto-omaisuuksia osoittava) merkki. | N:in pää 1. nuppi, kaula 1. varsi ja lippu 1. väki. Kaksiväkinen n. Ylennetty, alennettu n. N:it kirjoitetaan erityiselle nuottiviivastolle. Poika osaa jo lukea n:it. Soittaa, laulaa n:eista, n:tien mukaan. — *Yhd.* kahdeksannes-, kahdeksasosa-, koko-, neljäsosa-, neljäsosa-, puolin-, koriste-, pää-, vaihton.; kirjain-, numeron. b. *kuv.* Ottelu, työ sujui, kävi täsmällisesti n:tien mukaan. Tanssia jkn n:tien mukaan 'toimia jkn toivomalla tavalla, ohjeiden mukaan'. En minä silläkään kerralla katunut, että minä Alastalon n:eissa kuljin kilpi. — *Vars.* *urh.* Olla, pysyä n:eissa mukana 'ottelussa tilanteen tasalla'. — *Forstmestari* tunsii, että hän oli lähtenyt väärästä n:ista [= aloittanut puheen väärästä päästä, väärin] **PAKK.** 2. *mon.* nuottilehti, -vihko, -kirja. | *Laulun* n:it. Unohdetaan n:it kotiinsa. Kulkea n:it kainalossa. Panna n:it hyllylle. — *Yhd.* orkesteri-, tanssin:it. 3. *kans.* ja *puhek.* sävelmä. | *Virren*, kansanlaulun n. Laulaa omalla n:illaan. Laulaa n:illeen 'sävelmän mukaan, oikein'. Laulaa n:in vierestä 'epäpuhtaasti'. Yhtyä virren, laulun n:tiin 'virteen, lauluun'. — *Kuv. a.* lausemelodiasta. | *Jkn* puheessa on selvä n. Puheen, saarnan, murteen n. Puhua saarnaavalla, laulavalla n:illa. — [Kissa] naukui surkealla n:illa, etsien poikasiaan **KALLAS.** — *Yhd.* luku-, saarna-, sisälukun.; runonn. b. Yhtyä jkn kanssa samaan n:tiin 'puhua samaan suuntaan, sävyyn'. Hän veisaa edelleen samaa n:tia 'puhuu entiseen tapaan, suuntaan'. Puhua lohdulliseen, toruvaan, leikkiliseen n:tiin. Suomalaisissa pitäjissä taas olivat hurrit kuulleet kunniansa, koska siinä talossa taas oli se n. **JÄRVENT.** — Niin otti kirves kuin toisen n:in [= hakkuu alkoi sujua paremmin] **MERIL.** [Hevonen] taivalsi omaa, raskasta n:tiaan muista huolimatta **ALKIO.** — [Kalliota] riittäisi, juuri sillä n:illa se kangen kärkeen ja käsivarsiin täytytti **KARHUS.** 4. *kirj.* = nuotti 2.

nuottiarvo s. *mus.* N. käy ilmi nuotin muodosta ja ilmaisee sävelen keston. -**avain** s. *mus.* nuottiviivaston alkuun sijoitettu merkki, joka ilmaisee jnk sovitun säveltason aseman viivastolla ja antaa siten lähtökohdan toisten määrittelyyn, klaavi. | Tavallisin n. on g-avain.

nuottien/kaiverrus s. -**kirjoitus** s. -**kirjoituskone** s. -**lukeminen**, -**luku** s.

nuotti/hylly s. Asettaa nuotit n:hyllylle. -**julkaisu** s. nuotteja (sävelmiä) sisältävä julkaisu. -**järjestelmä** s. -**kaappi** s. -**kirja** s. Liturginen n. Virsi- ja n. -**kirjake** s. *kirj.* nuottien painamiseen käytetty kirjake. -**kirjallisuus** s. nuotein merkitty (kirjoitettu t. painettu) musiikki. -**kirjapaino** s. -**kirjasto** s. -**kirjoitus** s. merkijärjestelmä, jonka avulla ilmaistaan sävelten taso-, kesto- ja iskusuhteet; sen merkeillä tehty musiikin merkintä; vrt. nuotti. | Alkeellinen, kehittynyt n. Kuva esittää Händelin n:ta. -**kokoelma** s. Monipuolinen n. -**korva** s. *kans.* sävelkorva. | Jkulla on hyvä, huono n. **nuottikota** s. = nuottakota.

nuotti/kynä s. nuottien kirjoittamiseen käytetty kynä. -**ladelma** s. *kirj.* -**laukku** s. -**lehti** s. -**liite** s. Kansantanssien esittämä teos n:teen. -**luettelo** s. Rykmentin soittokunnan n. -**merkintä** s. nuoteilla merkintä, nuottikirjoitus. -**merkki** s. 1. nuotin merkki, nuotti. 2. *kirj.* viittausmerkki. -**muste** s. nuottien kirjoittamiseen käytetty muste(laji).

-**nuottinen**² *poss.a.* Kalevalaisn.; suoran.

nuottinimi s. *mus.* määräsävelen nimi (c, d, e jne.); vrt. tapailunimi. -**oppi** s. *mus.* oppi nuotteista ja niiden käytöstä. | N:a tuntematon kansansoitaja. -**osasto** s. Musiikkikaupan n. -**paino** s. *kirj.* vrt. kirjapaino. -**painos** s. *kirj.* Laulukirjan n. 'painos, jossa on myös laulujen nuotit'. -**paperi** s. paperi, jossa on nuottiviivasto; nuottien painamiseen käytetty paperi. -**piirrin** s. vrt. nuottikynä. -**pinta** s. *mus.* nuottiviivasto. | Viisiviivainen n. -**rivi** s. -**ryhmä** s. -**salkku** s. Pianisti n. kainalossa. -**teline** s. Viulunsoittaja n. edessään. Flyygelin n. -**varasto** s.

nuottivene s. = nuottavene.

nuotti/vihko s. nuottien merkitsemiseen tarkoitettu nuottiviivastollinen vihko; nuotteja sisältävä vihko. | Kirjoittaa sävellys n:vihkoon. Säestäjä selailee n:vihkonsa lehtiä. -**viikkonen** s. Käsin painettu n. -**viiva** s. *mus.* nuottiviivaston viiva; vrt. apuviiva. | Ensimmäinen, viides n. N:ojen väliin merkitty nuotti. -**viivasto** s. *mus.* viiden vaakasuoran viivan muodostama viivasto, jonka viivoille ja viivojen väleihin nuotit kirjoitetaan ja jota voidaan ylös- ja alaspäin laajentaa apuviivoilla, nuottipinta. | Piirtää n. Merkitä nuotit n:lle. G-avain määrää yksiviivaisen g:n sijoitettavaksi n:n toiselle riville. -**viirsikirja** s. viirsikirja, jossa on myös virsien nuotit.

nuottue³ s. *kal.* nuotalla yhdessä apajoi massa olevat henkilöt, nuottamiehet, -väki; nuottakunta. | N:en apaja. N:en köysivene. Samalla järven selällä voi yhtäaikaa olla useita n:ita. N:eseen kuului kolme taloa. Apajoida toisen n:en vesillä.

nuotturi⁴ s. *kal.* nuotanvetäjä. | Nuotan isännän ja n:en välinen sopimus.

nupahtaa⁵ *mom.v.* murt. < nupista. | -- n:a hän lyhyesti pojille, että on mentävä ehtotalliin **SLL.**

nuppi⁶ s. pieni, vars. verhoilutoissa käytetty, kannastaan asti kärkeä kohden kapeneva nauha. | Pinkopahvi lyödään n:eilla kiinni väli-

kattoon. Päälliskangas kiinnitetään tuoliin n:illa. — *Yhd.* kupari-, rautan.

nupillinen⁶³ *poss.a.* < nuppi. | N. kutomapuikko, N. kävelykeppi.

nupinaula *s.* = nuppi. | Nakutella seinäpahvit n:olla kiinni.

nupista²⁴ *v.* -na¹⁴ *teonn.* napista, nurista. | N. jkille jstak. Tee vain n:sematta! Lopeta jo tuo turha n:na!

nupit/taa²⁶ *v.* -us⁶¹ *teonn.* tehdä t. kiinnittää jhk nuppi. | N. neuvoja, tulitikkuja.

nupo¹ *a.* -us⁶⁵ *omin.* naudasta: sarveton, nutipää. | N:t lehmät. N. karja. N:uden periytyminen. — *S:sesti.* Punakyyttö n. oli karjan paras lypsylehmä. -karja⁶¹ *s.* -kyyttö⁶³ *s.* ja *a.* Itäsuomalainen n. N:ä karjaa. -päinen *a.* -pä¹ *l. s.* Lehmä, jolla on n. 2. a. nupopäinen. | N. itäsuomalainen maataislehmä. — *S:sesti.* Emäntä n:itään ruokkimassa.

nuppa^{11*} *a.* murt. nupo.

nuppi^{1*} *s.* 1. yl. pieni, pailon t. puolipallon muotoinen paksunnos, ponsi, kohoama tms., tav. esineen päässä koristeena, kädensijana, luiskahtamisen estäjänä tms.; vrt. nappi, nappula. | Kävelykepin hopeinen n. Tulitikun n. 'rikkipää'. Nuppineulan, lippusalon n. Sängynpatsaiden messinkiset n:t. Lämpömittarin n. Rasian n. 'napukka, josta rasian kansi nostetaan auki'. Vinttilän n. 'vinttilän varren pallomainen pää, joka tav. tuetaan rintaa vasten'. Miekan kahvan n. estää miekan luiskahtamasta kädestä. Satulan n. 'eräissä satulatyypeissä etukaaren kohoama'. Tee n. nuoran päähän, niin et koskaan turhaan vedä sl. Älä kirkontornin n:pina kiillä, / niin kirkuna naakkain ei korvias viillä *MANN. — *Yhd.* hopea-, kumi-, posliinin.; maston-, neulan-, satulan-, torninn. 2. *erik. a. ark.* ihmisen päästä. | Kivi putosi suoraan miehen n:piin. Sai kuulan n:piinsa. Saipa hän [tappelussa] ensin huomaamatta n:illensa aika nassauksen krvi. — *Yhd.* pään. b. *mus.* Nuotin n. 'nuottimerkin pallomainen pää'. c. *tekn.* nappula, joka kierrettäessä, vedettäessä t. painettaessa vapauttaa jnk mekanismin, sulkee sähkövirran, säättää jnk laitteen toimintaa tms. | Radion n:t. Kiertää n:ista. Valokuvauskoneen n., josta painamalla kone laukaistaan. Abloy-lukon n., jota kiertämällä lukko avataan. Kiväärin varmistimen n. N:ista vedettävä taskukello. — *Yhd.* kääntö-, sulku-, säätö-, telki-, veto-, viirtysn.

nuppi/eristin *s.* sähkö. nupin muotoinen eristin. -kahva *s.* Oven n. -koetin *s.* lääkk. nuppipäinen koetin. -mainen⁶³ *kalt.a.* N. pää. Kasvin heiteen n. ponsi. N. paksunnos, kohoama, muhkura.

-nuppinen⁶³ *poss.a.* Kiiltävän.; hopea-, kulta-, lasi-, luu-, metalli-, posliinin.

nuppi/neula *s.* lyhyt kiinnitysneula, jonka päässä on nuppi. | N:neulan pää, nuppi. Kiinnittää n:neulalla. -päinen *a.* N. kävelykeppi, neula, puikko. N. tuntosarvi.

nup/pu^{1*} *s.* 1. kasvien osista. a. puhkeamaton kukka; vrt. um(p)pu. | Ruusuissa on jo suuret n:ut. Vuokot ovat avanneet n:punsa.

Kukka on n:ulla, tulee n:ulle. Koivut työnsivät hiirenkorvaa, syreenit n:pua HEPOR. — *Kuv.* Vasta n:ussaan oleva nuoruus. — *Yhd.* ruusunn.; kukan-, kukkan. b. *maat.* apilan kukkamykerö. | Puidun apilan n:ut. 2. hyväilynimityksenä: kulta, herranterttu. | Miks et nuku, Luojan n.? LEINO. Ja äidit ne laulavat lapsilleen: / -- / oi, nuku, mun n:puni kultainen LEINO. -- sellainen n. kuin rikkaan Suthoffin tytär oli ja on vielä! TALVIO. — *Yhd.* kullann. 3. yleisk. ei suositeltava merk.: nuppi, nyppy. | Neulan n. Kävelykepin n. Pun-tarin n. 'painava pää'. Nuotin n. 'pää, nuppi'. Joka ei pane n:pua nuoraan, se vetäköön kahdesti sl. — Hiuksista: nuttur. | Sitoa hiuksensa n:ulle. — *Kut.* langassa t. kankaassa oleva paksunnos, nyppy.

nuppuil/la²⁶ *v.* olla nupulla. | Puut ja kukat n:evä. N:eva ruusutarha.

nuppuinen⁶³ *a.* 1. *poss.* N. omenapuu. — N. kangas. 2. nupulla, nupussa oleva. | N. ruusu.

nuppula¹⁴ *deskr.s.* pieni t. pienehkö kohoama, nyppylä, nuttur. | Mäen n. Sitoa hiukset n:lle. — *Yhd.* kiven-, mäenn.

nuppu/nen⁶³ *dem.s.* Kukan n. — Hyväilysanana. | Muistathan, Hannaseni, pikku sulo n:seni, että minulle ahkerasti kirjoitat CANTH. — *Yhd.* kullann.

nuppu/päinen *a.* N. vasama, neula. -sihti *s. tekn.* paperikoneen sihti, joka siivilöi juoksevasta massasta kuitusolmut, solmuri.

nupu^{1*} *s.* pieni (pyöreä) kivi. | Saunan kiukaan päällyskivet olivat nyrkin kokoista n:ja. — *Tekn.* nupukivi. -kiveys *s.* nupukivistä tehty katu-tm. kiveys.

nupukivi *s. tekn.* suorakulmaiseksi hakattu, mittoiltaan tav. 10–15 × 15–25 cm:n suuruinen katukivi. -katu *s.* -kone *s.* -muuri *s.* -nen *ain.a.* N. katu. -päällyste *s.* Tien, kadun, pihan n. -tie *s.* -vasara *s.* nupukivien hakkaajan vasara.

nupukka^{15*} *s.* nuppu, nuppula. — Hyväilysanana. | Ainoastaan sinun tähtesi, kulta n. CANTH. **nupukki**^{1*}, -nahka *s.* = nuhkunahka.

nupula¹⁴ *deskr.s.* nupu, nuppula, nappula. | Kiven n.

nupullinen⁶³ *poss.a.* < nuppu. | N. ruusupensas. **nupura**¹⁴ *deskr.s.* nupula. | Kiven n.

nurahdella^{26*} *frekv.v.* < seur.

nurah/taa²⁶ *mom.v.* -dus⁶¹ *teonn.* < nurista. | Hän vain n:tä tyytymättömänä. Halveksuminen n:dus.

nure/a²¹ *a.* -asti *adv.* -us⁶⁵ *omin.* 1. tav:mmiin nurja. | Kankaan n. puoli. N. silmä. — *Kuv.* Näyttää n. [= huono] puolensa. -- luulisin tältä rintaman n:alta puolelta voivani tarjota jotain uutta ainakin niille, jotka olivat sen oikealla puolella aho. Jokainen noista mainioista luonnetutkielmista kääntää näkyviin n:an puolen siitä yhteiskunnasta, jonka kasvatteja -- yksilöt ovat TARK. 2. mielialasta: nyreä, karsas, apea, tyytymätön, hapan. | Mieli n:ana, n:in t. n:illa mielin. Näyttää n:aa naamaa. — *nureissa(an)* (*adv.*) nureana, nyreissään. | Olla n:issaan jkille jstak. Keskimäinen jos kihlattaais, / nuorimpamme ois n:issaan *MANN.

nureksia¹⁷ v. -inta^{18*} *teonn.* 1. enemmän t. vähemmän avoimesti ilmaista tyytymättömyyttä, harmiaan jstak, nurkua, napista, nurista, nyreksiä. | N. jstak. N. jkille jstak. Hän n:ii vähimmästään vastoinkäymisestä. Olisin sinun luullut ajattelevan parempaa Kustaavasta, sano i vaimo n:ien ja meni toisiin huoneisiin **KAUPPIS**. Riitta oli alkanut nurkua ja n. hänen matkojaan **A.ORAVALA**. 2. ed:een liittyen: olla tyytymätön, harmissaan, nyreissään, nureissaan, happamena, apeana, pahoillaan jstak. | Miespoloinen on jo lakannut n:imasta ja parempia päiviä toivomasta. Kantaa kohtalonsa n:imatta. Että poikani ainoa syntynyt on, sitä, emo kurja, nyt n:in **KIVI**. -- hän sydämessään kumminkin aina n:i, eikä tahtonut koskaan oppia Jumalaa kiittämään pahoista päivistään **CANTH**. Mutta miksikäs n.: kaikella katoavalla on aikansa ... **AK**. Mitä itket, poikueni, / nuorna saamani, n:it **KAL**.

nureksua¹ v. -nta^{18*} *teonn.* = ed. | Tehdä työn-sä n:imatta. Suhtautua jhk n:en.

nurin 1. *adv.* 1. nurja puoli, sisäpuoli näkyvissä t. näkyviin, ulospäin. | Sukka, paita on n. Kääntää takki, turkki n. Kääntää taskunsa n. Panna sukat n. jalkaansa. Kääntää silmäluomi, suoli n. Kun on nuttu n., niin on onni oikein sl. — *Käs.* Neulaa, kutoa kaksi silmää n., kaksi oikein 'vuoroin kaksi nurjaa ja kaksi oikeaa silmää'. — *Kuv.* Kääntää itsensä n. 'paljastaa sisimpänsä'. 2. kumossa, kumollaan, kumoon, ylösalaisin, väärinpäin. | Astia on maassa n. Tuolit ovat n. pöydällä. Mennä, keikahtaa, kaatua, horjahtaa, lentää n. Kuorma kierähti ahteessa n. Pyöreäpohjainen ruuhi keikahtaa helposti n. Kaataa, lyödä, heittää, paiskata, työntää, potkaista, lennättää n. Juosta, ajaa jku n. — Kaataa heinää n. 'niittää'. Sahata, hakata puu n. Ampui mies, ja kiirahdipa mesikämmen nurmelle n. **KIVI**. — Kääntää turpeet n. Asettaa kirja, valokuva n. pöydälle. — Kyntää, kääntää pelto, sarka, säski n. — Silmät n. 'niin että vain valkuaiset näkyvät'. Hän oli pyörtymäisillään, silmät n. päässä. [Kauhean uutisen kuultuaan] hän katsahti Keskitaloon avuttomien, n. vierähtänein silmin **LENN**. Kääntää jkn silmät n. (kuv.) 'saattaa sellaiseen tilaan, että asianomainen ei tajua todellisuutta, näkemäänsä, on helposti harhaan johdettavissa, petettävissä'. 3. vääntämällä rikkomisesta, murtamisesta. | Vääntää kirjan selkä n. Vääntää jkn t. jkulta niskat n. 'taittaa niskat, tappaa'. 4. ed:iin liittyen *abstr.* ja *kuv.* a. sekaisin, epäjärjestyksessä, ylösalaisin, nurinkurisesti, hullusti. | Perhe tekee muuttoa ja talo on n. Santarmit käänsivät aseita etsiessään koko huoneiston n. Vallankumous panee koko yhteiskunnan n. Kääntää luonnonjärjestyksen n. Kääntää asia n. 'vääristellä, esittää, selittää nurinkurisesti'. -- ja kaikki toimet n. käy **LENO**. [Faust] on valmis kääntämään maat ja taivaat n. saadakseen omistaa [Gretchenin] **KOSKENN**. -- itsetiedotonta keikailua, n. kääntynyttä itsetehostusta rakastetun naisen valloittamiseksi **PEKKANEN**. -- luonnoton tunteen

ja tahdon n. kääntyminen [= kieroön kehityminen] **HOLLO**. b. Liikeyritys meni n. 'teki vararikon'. Isäntä joi talonsa n. Esitys äänestettiin n. 'hylättiin'. Panna, saattaa jkn suunnitelma n. 'ehkäistä, sotkea'. 5. *nurin narin*. Mullistaa, panna talo n. narin. Tulin portaat n. narin alas. Viskeli tavarat n. narin. Koko maailma on nyt n. narin. Asiat menevät n. narin.

II. a. attr:na eräissä adverbi-ilmauksissa. — *nurin kurin* hullusti, hassusti, hullunkurisesti, päin mäntyä. | Valjasti hevosen aivan n. kurin. Kullervo teki kaiken n. kurin. Nyt on maailma n. kurin ja ylösalaisin, koska vanhukset kantavat nuorukaisia hautaan Saksalassa! **KALLAS**. Muistan maan ma pohjolassa, / miss' on kaikki n. kurin **LEINO**. — *nurin niskoin* kumossa, kumoon, ylösalaisin, päistikkaa, päällelaallaan, päällealleen; sekaisin, sekamelskana, hullusti, nurinkurisesti. | Heittää, lennättää, kaataa jku t. jk n. niskoin. Mennä, kellahtaa, lentää, tulla alas, pudota n. niskoin. Auto oli ojassa n. niskoin. Hyökkääjät heitettiin takaisin n. niskoin 'lyötyinä, voitettuihin'. Heittää todellisuus n. niskoin. Kaikki on nyt n. niskoin ja sekamelskana. — *nurin päin* (myös **U**). Kääntää turkki, sukka n. päin 'nurin'. Panna, kääntää pöytälevy n. päin. Voileipä putosi n. päin [= voipuoli alaspäin] lattialle. Pitää kirjaa käsissään n. päin 'ylösalaisin'. Taulu on seinällä n. päin. Panna länget n. päin hevosen kaulaan. Silmät päässä n. päin. Ymmärtää asia n. päin 'väärin, hullusti, nurinkurisesti'. Kullervo teki kaiken n. päin. Kaikki asiat menevät nyt n. päin. — *nurin puolin* (myös **U**) *nurin päin*. | Turkki n. puolin. Silmät n. puolin päässä. — *nurin perin* (harv.) *nurin päin*, nurinkurisesti. | Esittää asiat n. perin.

nurina¹⁴ *teonn.* < *nurista*. | Tyytymättömyyden n. Väkijoukosta alkoi kuulua n:a ja uhkauksiakin.

nurinajo s. kumoonajo. | N. johtui siitä, että kapealla tiellä oli vaikea sivuuttaa. Auton n:ajossa loukkaantuneet. -**kurin** *adv.* par. **U**. -**kurinen** a. -sesti *adv.* -suus *omin*. luonnoton, järjetön, kiero, nurja, väärä, väärinpäinen, naurettava, hassu, hullunkurinen. | N:set yhteiskuntaolot. Kiero ja n. järjestys. N. menettely. Asiat ovat perin n:sella kannalla. Raja on varsin n., kun se jakaa kyllä, jopa talojaikin kahteen valtakuntaan. N. katsantokanta, käsitys. Tulla n:seen tulokseen. Esittää n:ia johtopäätöksiä. N. esitys tapahtumain kulusta. Opettaa lapsiaan n:sesti. Suhtautua jhk n:sesti. Luonteen kieroudet ja n:suudet. Muotihulluuden n:suudet. -**meno** s. Kuorman n. — *Kuv.* Liikkeen, yrityksen n. Lakiesityksen n. valtiopäivillä. -**narin** *adv.* par. **U**. -**niskoin** *adv.* par. **U**. -**peräinen** a. *harv.* nurinkurinen. | N. menettely. Kuulostaa kovin n:seltä. -**puolin** *adv.* tav. **U**. -**puolin** a. *nurin puolin* oleva; nurinkurinen. | N. kuvio. — N. kuva kristinuskosta. -- n:seksi se käypi elämä emännätöissä talossa **IVALO**. — Painissa: N:ssä niskaheitossa kytketään vastustajan vasen käsi

kyynänpään yläpuolelta ja niska. **-päin** *adv.* tav. **-päinen** *a.* nurin päin oleva; nurinkurinen. | N. leima, kuva. — Antaa n:siä käskyjä, neuvoja. **-riipunta** *s. voim.* riipunta, johon päästään "neulansilmällä" etutietä t. otteella takatietä.

nurisija¹⁴ *tek.* < seur.

nurista²⁴ *v.* puhua tyytymättömästi jstak, jkta vastaan, napista, nurkua, murista, äreillä. | N. jstak t. jtk. N. jkille jstak. Ei pidä turhista n. Kärsiä, alistua n:ematta. Miehistö alkoi n. marssien pituutta. N. kovaa onnean. Isä n:i pojilleen tulkauksesta ja laiskuudesta. Laivan miehistö alkoi n. päällikköään vastaan. Välillä pyrki mammanne siittä n:emaan, kun ei tänään tiedetty, mitä huomenna pöytään pantaisiin aho. Tuleeko sinulta koskaan sitä pyörää siivotuksikaan? kysyy isä n:evalla äänellä **ALKIO**. 2. *harv.* narista. | Lumi n:ee jaloissa.

nuristaa² *v.* kaataa lopputilkat jstak (kahvia pannusta, viinaa pullosta tms.). | N:i pannusta itselleen neljännen kupillisen. N. pullosta viimeinen pisara.

nuristella²⁸ *frekv.* < ed. | N. viimeiset tipat.

nurja¹⁴ *a.* -asti *adv.* -uus²⁵ *omin.* vrt. nurin, nurinkurinen. 1. nurea. | Kankaan, nahan n. puoli 'se puoli, joka tav. on sisään- t. alas-päin, näkymättömissä'. Silittää paita n:alta ja oikealta puolelta. Pöytälevyn n:alla puolella leivotaan. — N. [= nurin puolin oleva, ylösalainen] kuva. — **Käs.** N. [= tavallisen sukan nurjan puolen] silmukka, silmä. Neuloo, kutoa n:aa ja oikeaa. 2. *kuv. a.* huono(mpi), väärä, luonnoton, kiero, kieroön kehittynyt, nurinkurinen. | Asian n. puoli. Elämän n:at puolet. Kääntää jklle n. puoli itsestään. Joudua rintaman n:alle puolelle. N:at historialliset olot. N. rauha luo luonnottomia oloja ja synnyttää katkeruutta. N. ja takaperoinen kehitys. N. kasvatus- ja opetustapa. N. käsitys, mielipide. N. esitys, selitys, tulkinta. asiat ovat n:alla kannalla, kehittyvät n:aan suuntaan. Mene jo, aatos n., mieletön ja halpa kivi. Päätti työnsä nainen n. [= kiero, kavala] **LEINO**. b. mielialasta ja jhk suhtautumisesta: vastahakoinen, kylmäkiskoinen, penseä, tily, töykeä, ynseä, karsas, nurjamielinen;) (tyytyväinen, altis, vastaanottavainen, ystävällinen, suopea, myötämielinen. | Olla n. jkta t. jtk kohtaan. Jklla on n. mieli jkta t. jtk kohtaan. Olla n:alla mielellä. Näyttää n:aa naamaa. Katsella n:in silmin. Luoda jkhun n:ia katseita. Osoittaa n:aa tahtoa. Kuvitella n:assa mielessään pahaa lähimmäisistään. Kohdella jkta n:asti. Puhua n:asti jkta. Kumoukselliset ainekset suhtautuvat n:asti oleviin oloihin. Menetellä n:asti jkta kohtaan. Esimiesten n:uus sai hänet kyllästymään toimeensa. -- n:ana oli vieras-äiti tyrkännyt kirjan hänen kouraansa alusta alkain kivi. Peruuta nuo sanas n:at / taikka puhumasta lakkaa! **A.ROLA**. Voi sinä epäuskoinen ja n. sukupolvi ut. Mutta n. Juudan kansa / hyljäsi myös Jeesuksen **VK**. Mä n., kovakorvainen, / sä nöyrä kuoloon asti **VK**. — N. onni,

kohtalo. Kohtalon n:at oikut. Aika, sa ankara, hallainen, n. **LEINO**.

nurjahdus²⁴ *teonn. tekn.* < nurjahtaa. | Pylvään, sauvan n. -**lujuus** *s. tekn.* suurin pituussuuntainen puristus, jonka sauva, pylväs tms. kestää nurjahtamatta. -**vaara** *s.*

nurjahtaa²⁸ *v. tekn.* pitkistä, hoikista kappa-leista (sauvoista, pylväistä yms.): taipua pituussuuntaisen puristuksen alaisena.

nurjahtamis- = nurjahdus-.

nurjamielinen *a.* -sesti *adv.* -syys *omin.* Olla n. jklle, jkta kohtaan. Kaikkia uudistuksia kohtaan n. henkilö. N. arvostelija. Saada osakseen n:stä kohtelua. Suhtautua jkhun t. jhk n:sesti. Arvostella, tuomita n:sesti. Osoittaa n:syyttä jkta t. jtk kohtaan. Ahlqvistin n:syys Kiveä kohtaan ilmeni monin tavoin.

nurjeta²⁴ *v.* käydä nurj(emm)aksi. | Suuttuivat siitä [Kiesuksen kumartamisesta] omat haltijat, n:ni heidän mielensä aho.

nurkakkain *adv.* = nurkittain 1.

nurkallinen²⁸ *poss.a.* < nurkka.

nurkanpää *s. rak.* seinähirren salvaimen ulkopuolelle ulottuva pää. | Lyhyet, pitkät n:päät. Kuusi-, nelikulmainen n. Laudoittaa n:päät. -**rako** *s.* nurkanpäiden rako. -**takainen** 1. *a.* N. tupakkamaa, tupakka. 2. *s. puhek.* kotikasvuinen tupakka, palturi, kessu. | Viljellä, kasvattaa n:asia, n:sta. Polttaa, vedellä n:asia, n:sta. -**takuinen** *a.* ja *s.* = ed. -**taus** *s.*, tav. *mon.* Siivota n:okset.

nurkata²⁸ *v. harv.* salvoa nurkat, rakentaa. | N. rakennus.

nurkatse *adv.* ja *postp.* par. nurkitse.

nurkempana, -maksi *komp.adv.* lähempänä nurkkaa. | Eikö tuota kaappia voisi pitää n.? Siirtää n:maksi.

nurkikkain *adv.* = nurkittain 1.

nurkimmainen²⁸ *sup.a.* lähinnä nurkkaa oleva. | Salin n. ikkuna.

nurkitse *adv.* ja *postp.* nurkan vieritse t. taitse. | Tie kulkee aivan talon n. Kirkko näkyy tuvan päätyikkunasta aitan n. Kiertää pellon n. taloon.

nurkittain *adv.* kulmittain. 1. kahden t. useamman esineen keskinäisestä asemasta: nurkat vastakkain, vierekkäin, nurkka nurkkaa vasten, nurkakkain, nurkikkain, nurkitusten. | Talousrakennukset ovat n. muodostaen kehän. Asettaa kaksi pöytää n. keskelle huonetta. 2. esineen asemasta jnk toisen suhteen: nurkka jtk kohti, vinoittain. | Asettaa liina n. pöydälle 'liinan nurkat pöydän reunojen keskikohdalle'. Ikkunasta näkyy naapurirakennus n. 'siten että nurkka on katsojaan päin'. Kaappi on huoneen perällä n. 'siten että huoneen nurkkaan jää kolmiomainen tyhjä tila'. 3. nurkasta vastakkaiseen nurkkaan, vinosti jnk poikki. | Taittaa paperiarki n. Halkaista levy n.

nurkittainen²⁸ *a.* nurkittain oleva t. tapahtuva. **nurkitusten** *adv.* = nurkittain 1. | Rakennukset ovat n. Aitta on n. asuinrakennuksen kanssa.

nurkka¹⁸ *s.* jnk pinnan kahden erisuuntaisen (vars. keskenään kohtisuoran) reunaviivan t. jnk esineen kahden t. useamman erisuuntaisen (vars. keskenään kohtisuoran) särmän t.

sivun yhtymäkohta; vars. siihen rajoittuva pinnan t. esineen (ulkoneva) osa; kulma, kulmaus, nurkkaus; nirkko, särmä. | Lakanan, paperiarkin, taulun n. Pyyhkiä kyynelensä nenälinan n:kaan. Taittaa käyntikortin n. Niityn, pellon, kentän n. Istua tuolin, sohvan, n:alla. Kattaa ruoka pöydän n:alle. Laatik- kon, kaapin n. Löi päänsä arkun n:kaan. Vahvistaa matkalaukun n:at nahalla. Hakata lohkareesta terävät n:at. Saada setelin n:asta kiinni (kuv.) 'päästä rahoihin käsiksi'. — *Yhd.* ala-, ylä-, sisä-, ulkon.; etelä-, itä-, poh- joisn.

— *Erik.* 1. rakennuksen, muurin, laatikon tms. ulkonurkka t. sen lähistö. | Rakennus- ten n:at ovat melkein toisissaan kiinni. Ta- lot ovat n. n:kaa vasten. Ikkunasta näkyy naapurin aitan n. Ajoin kärryensä riihen n:kaan. Kurkistella n:an takaa. Pujauttaa n:an taakse. Kädä [tarpeellaan] n:an takana. Jklla on asiaa n:an taakse. Panna tuli n:an alle 'sy- tyttää rakennus tuleen'. On kiire aivan kuin n:at olisivat tuleessa. Tuuli vinkuu, pakkaneen paukkuu n:issa. — Seisoa rakennuksen n:alla. Vieras jätti pyöränsä saunan n:alle. Siirsi tuo- linsa aivan uunin n:alle. Syödä pöydän n:alla 'pöydän ääressä istuen, ruoat pöydän kummalla'. Istua pöydän n:alla 'pöydän kulman vieressä t. päällä'. — Vetelehtiä jnk n:issa talon lä- hettyvillä, talossa'. Pysytellä omissa n:issa 'kotosalla'. Nykyajan talojen n:issa hurisevat jo pumakoneet. Ja kaikkia sinä kans hännil- läsi vetelet tänne minun n:kiini! KARHUM. — *Yhd.* kaapin-, muurin-, tuvan-, uuninn.; kotin. 2. rakennuksen nurkkasalvainten kohta t. itse salvain. | Lato rakennettiin n:kien alle pantujen kiven varaan. Tuvan n:at nouse- vat nopeasti. Olla n:alla (kans.) 'salvamassa rakennusta'. Onpa ukkovaari iskenyt n:an poi- kineen KARHUM. — -- meni n:asta tupahan, / sai sisähän salvomesta KAL. — *Yhd.* haka-, hammas-, kynsi-, lohenpyrstö-, risti-, sinkka-, sulkun.; tasa-, vinon. 3. nurkanpää. | Raken- nuksessa on lyhyet, pitkät n:at. 4. huoneen, vaunun, laatikon tms. sisänurkka, soppi, so- pukka, kolkka, loukko. | Aitan, tuvan, varas- ton n. Sivu- ja peräseinän välinen n. Kaappi on huoneen n:assa. Sängyn, kaapin, laatikon, kotelon n. Lapsi kyyristyi sohvan n:kaan. Seisottaa oppilaita n:assa (häpeämässä). Sil- män n:assa kimalteli kyynel. Hiukan jau- hoja säkin n:assa. Tieto levisi pitäjän syr- jäisimpiinkin n:kiini. Etsiä rauhallinen n. mie- tiskelypaikkaan. — Perheellä ei ole vielä omaa n:kaa 'omaa asuntoa, huonetta'. Elää, asua toisten n:issa 'vuokralaisena, loisena tois- ten asunnossa'. Pitää n:at [= paikat] puh- taina. Santarmit nuuskivat joka n:an. Kur- jat kavaltaajat — ne kätkeytyivät nyt pimeim- piin n:kiinsä KANTO. Monilla muilla laajat maat, / meill' on vain n. pohjolaa LEHT. Ellös viekö neioistasi, / -- / n:kihin nuhajamahan, / soppihin sohajamahan KAL. — *Kuv.* Heittää kir- jansa n:kaan 'lopettaa, jättää kesken opin- tonsa, koulunkäyntinsä'. Heitti papinkaapunsa n:kaan 'luopui papinvirasta'. Hän on heittä-

nyt kaikki periaatteet n:kaan. — *Yhd.* kar- sina-, ovensuu-, ovi-, perä-, sänkyn.; lukun.; tuvan-, uuninn.; silmä(n)n. 5. mon. ulkopai- kallissijoissa erässä likimääräisyyden ilmauk- sissa: lähistöllä, lähettyvillä, paikkeilla, tie- noilla, vaiheilla, 'hujakoilla'. | Taistelut rie- huivat aivan kaupungin n:illa. V:n 1930 n:illa. Kurssi kestää joulun n:ille. Siinä kolmen- kymmenen n:illa oleva mies. Hinta pyöri sadan markan n:illa. Juoksi 160 metriä 12 se- kunnin n:ille.

nurkka-asianajaja s. halv. tav. itseoppinut, epä- pätevä asianajaja; vrt. nurkkasihteeri. -**hirsi** s. nurkanpää. | Pistää sirppi n:en rakoon. -**huone** s. Valoisa n. -**hyllä** s. -**ikkuna** s. -**nurkkainen** ^{poss.a.} Jyrkkä-, lyhyt-, pitkä-, pyöreä-, suora-, terävä-, viiston.; kolmi-, nel(i)s(n); risti-, ristikkon.; valkon.

nurkka-isänmaallisuus s. isänmaallisuus, joka kohdistuu etupäässä vain puhujalle (kirjoit- tajalle) läheisimpään, suppeaan osaan isän- maata, nurkkapatriotismi. -**jumala** s. nurkassa oleva jumalankuva. -**juuri** s. tav. mon. Seis- oskeli tuvan n:ella. Aina se on peltä paras hoitaa n:esta käsin AHO. Hiiviskellä jkn n:issa. Pitää n:ensa puhtaina. Piilotella jtk n:issaan. -**kaappi** s. Peränurkassa seisova n. -**kahvila** s. halv. vaatimaton, us. hämäreperäinen kahvila. -**kamari** s. -**kapakka** s. halv. vrt. nurkkakah- vila. | Siivoton n. -**kauppa** s. -**kauppias** s. halv. vähäpätöinen pikkukauppias. -**kiipi** s. Liikkeen n. -**kirjuri** s. halv. = nurkkasihteeri. | Rappiolle joutunut n. -**kisko** s. rak. Vahvistaa rakennus- sen nurkat n:illa. -**kivi** s. rakennuksen nurkan alla oleva kivi, kivijalan kulmakivi. | Raken- nus on pelkkien n:ien varassa. Uuden raken- nuksen n:et ovat jo valmiina. — *Kuv.* kulma- kivi, tukipylväs. | Avion pyhyys oli Rooman lujjuuden n:ia ERKKI KAILA. -**kun/ta** s. halv. 1. eristäytyvä, omia etujaan ajava joukko hen- kilöitä, kuppi-, ryhmäkunta. | Poliittinen n. Harvalukuinen kiihkoilijain n. Katsella asioita oman n:tansa kannalta. 2. kulmakunta. | N:nan eukot. Oman n:nan etu. -**kuntainen** a. -suus omin. N. kateus, omanvoitonpyynti. N:set har- rastukset, olot. N:suutta vihaava isänmaany- tävä. -**kuntalainen** n. -suus omin. jhk nurk- kakuntaan kuuluva henkilö. | Kaikenlaiset n: set. -**laudoitus** s. Talon n. -**lau/ta** s. 1. hirsi- rakennuksen nurkan suojaksi pystyyn naulattu lauta. | Valkoiseksi maalatut ikkuna- ja n:dat. 2. nurkassa hyllynä oleva lauta. -**leh/ti** s. halv. vähäpätöinen sanomalehti, pikkulehti. | Huo- nopalkkainen n:den toimittaja. -**levy** s. nurkan vahvikelevy. -**liito/s** s. Hirsirakennusten n:k- set.

nurkkama ¹⁸ s. pieni nurkka, nurkkamainen osa jssak, nurkkauk. | Pieni n. peltoa, niittyä.

nurkka/mestari s. 1. hist. halv. ammattikuntaan kuulumaton, laittomasti ammattia harjoittava käsityöläinen. 2. nyk. taitamaton käsityöläi- nen, poropeukalo, patus, patustelija. | Teettää pukunsa n:mestareilla. -**muoto** s. Tavallinen rakennuksen n. -**novelli** s. lehden alakerrassa julkaistu, us. irti leikattava (jatko)novelli. -**nu- ja** s. puunuija, jolla lyödään salvoksella hir-

siä liitoksista lujasti yhteen. **-paalu s.** **-paikka s. 1.** nurkassa oleva paikka. | Sain vaunusta n:an. 2. syrjäinen paikka(kunta). | Sellaisilla n:olla kuin Suomussalmi. **-palkki s.** **-pallo s.** eräs palloleikki. **-patriootti s.**, tav. *halv.* henkilö, joka ihannoit ahtaasti omaa kotiseutuaan, katsoo asioita sen kannalta ja ajattelee kaikessa ensi sijassa sen etua. **-patriootti n.** a. **-suus omin.** N. omahyväisyys. **-patriotismi s.** nurkkaisänmaallisuus; vrt. paikallisisänmaallisuus. **-patsas s.** **-penkki s.** **-piel'i s.**, tav. *mon.* vrt. nurkkajuuri. | Pitää n:ensä puhtaina. Hiiviskellä jkn n:issä 'talon nurkissa, lähistöllä'. **-pilari s.** **-piste s.** Ristikkosillan n:et. **-pylväs s.** **-pää s.** nurkanpää. **-pöytä s.** Vierashuoneen, ravintolan n. **-rauta s.** Vahvistaa arkkua n:doilla. **-räättäli s.** *halv.* vrt. nurkkamestari. **-salvain s.** *rak.* Rakennuksen n. **-salvos s.** *rak.* Tiivis n. Yksinkertainen n. **-sihteeri s.** *halv.* tav. itseoppinut, epäpätevä asioitsija, nurkkakirjuri. | Jonkun n:n laatima asiakirja. **-sil-mällä adv.** Katsoa, vilkaista n. 'syrjäsilmillä'. -- eikä hän voinut olla tuon tuostaankin n. katsahtamatta vieressään ääneti astuvaan vanhuksen ivalo. **-sohva s.** Istua salin n:ssa. **-suutari s.** *halv.* vrt. nurkkamestari. **-säinky s.** Seinään kiinnitetty n. **-tanssit s.** *mon.* ilman viranomaisen lupaa järjestetyt tanssit. | Juosta n:essa. **-teatteri s.** *halv.* pieni, vaatimaton teatteri. | Pikkukaupungin n:n näyttelijä. **nurkkau^s s.** nurkka, nurkan kohta, kulmaus. | Pellon, hautausmaan n. Uunin n. Istua sohvalla n:ksessa. Talonpoikaistuvan n. Emännän, lasten oma n. Aidan n. — *Yhd.* karsina-, keittiö-, ovin.; askartelu-, leikki-, lepo-, seurustelu-, tarjoilun.; ala-, koillis-, luoteis-, ylän.; sohvalla-, uuninn. **nurkka^suuni s.** huoneen nurkassa oleva uuni. **-veisto/s s.** N:ksillä koristettu talo. **-vieras s.** *harv.* kuokkavieras. **-vieri s.** nurkan vieri. | Seisahtaa talon n:elle. **-vuori s.** rakennuksen nurkan vuorilaudat, -lauditus. **nurkkuri^s s.** *harv.* kuokkavieras. **nurku^s s.** nurkuminen. | Ja hiipivä n. on hiljennyt, / salakuise ei enää soi *MANN. **nurku^a s.** v. tyytymättömänä valittaa jtk, napista, nurista. | N. jtk. N. ja napista jtk vastaan. N. kovaa kohtaloaan. N. palkan pienuutta. Siinäin korvessa kansa alkoi n. Moosesta vastaan. Tehdä, kestää, kärsiä n:matta. Totella n:matta. Maksaa veronsa n:matta. Alistua n:matta kohtaloonsa. Yhä n:i vaimoni, ettei hän voi säätyänsä mukaisesti elää pärvär. -- vähän n:i emäntä vierasten syövä **KAUP-PISH.** **nurkuilla^s frekv.v.** < ed. **nurkumaton^s kielt.a.** N. apulainen. **nurkumieli s.** Tehdä jtk n:n. **nurmenkyntö s.** *maat.* **-leikkuri, -leikkuukone s.** ruohonleikkuri, -leikkuukone. **nurmeton^s kar.a.** < nurmi. | N. maankamara. **nurmettaa^s v.** saattaa nurmea kasvavaksi. | N. pengermän luiskat. **nurmettu^a s.** *pass.v.* (< ed.) ruveta kasvamaan nurmea, muuttua nurmeksi, ruohottua. | Tie, polku n:u. Jättää pelto n:maan. N:nut hauta-

kumpu, pihamaa. — *Kuv.* Antaa kirkkotien n. 'käydä harvoin kirkossa'. Päästää tietonsa n:ma. -- hiljalleen n:va tuttavuus ja toveruus **SLL.**

nurmi^s s. 1. maan kamaraa peittävä lyhyt ja tiheä ruoh(ikk)o, lyhyt heinä. | Luonnonvarainen, kylvetty n. Pihamaalla kasvaa vehmas n. Pellon pientaret kasvavat n:ea. Keväiden n. jo vihertää. Puutarhan käyttävät ovat n:en peitossa. Nuori n. tuoksua voimakkaasti. Niittää hevosille tuoretta n:ea. Tallata n. maan tasalle. N:en nukka 'lyhyt ruoho'. 2. nurmea kasvava maa-ala, nurmikko, nurmikkentä; *maat.* heinämaa, -pelto, niitty. | Loikoilla n:ella. Levittää pellavat n:elle kuivumaan. Pitää peltoa muutama vuosi n:ena. Kyntää, kääntää n:ea. Kaksi-, kolmi-, monivuotinen n. — *Kuv.* Levätä, nukkua n:en alla 'haudassa'. Joutua n:een, n:en alle. Nukkua n:en unta. N:en nukkuja 'haudassa lepääjä'. 3. *yhd.* Apila-, heinä-, kukka-, rehu-, ruoho-, timotein.; kylvö-, luonnonn.; koriste-, laidun-, niitto-, siemenn.; oja-, pelto-, piha-, puutarhan.

nurmi^aapila s. Trifolium pratense, nurmissa kasvava puna-, harv. valkokukkainen apila. **-aura s.** *maat.* erityisesti nurmien kyntöön sopiva aura. **-heinä s.** Timotei on Suomessa yleisin n. Kylvetty n. 'kylvöheinä'. **-jalava s.** = vuorijalava. **-kaista s.** Ajotietä reunustavat n:t. **-kasvi s.** Apila, timotei ym. n:t. **-kenttä s.** laaja nurmikko, nurmipeitteinen kenttä. | Luontainen, keinotekoinen n. Puutarhan, puiston n. Lentokenttänä oli laaja n. Stadionin n.

nurmikka^s s. Poa, vaihtelevan kokoisia heinäkasveja. — *Yhd.* aro-, korpi-, kylä-, lehto-, niitty-, rantan.

nurmikko^s s. nurmen peittämä maa-ala, nurmikkentä, nurmi, niitty. | Loikka, kelliä, leikkiä n:olla. N:on leikkaaminen. — *Yhd.* piha-, puiston.; ruoho-, timotein.; kylvön.

nurmikkoinen^s poss.a. nurmipeitteinen, nurminen. | N. piha, puisto.

nurmikko^skenttä s. nurmikkentä. **-piha s.** **-rinne s.**

nurmi^skuokka s. *maat.* nurmen kuokkimiseen käytetty kuokka. **-kynnö/s s.** *maat.* kynnetty nurmi. | N:ksen muokkaus. **-laidun s.** *maat.* karjan laitumena käytetty nurmi. **-lintu s.** *runok.*, vars. tuutulauluissa. | Nuku, nuku, n., / väsy, väsy, västäräkki **KR.** Nukkuos äityen n., / tuuti, tuuti lulla! **LEINO.** | Laulu, soitto sulle soi: / "Nuku, n., oi!" **LEHT.** **-lintuⁿen dem.s.** -- nuku, n:seni, / väsy, västäräkkiseni **KANT.** **-liotus s.** = kasteliotus. | Pellavien n. **-matto s.** nurmipeite, -kenttä, nurmikko. | Ottelu pelattiin Pallokentän n:olla. **-mätäs s.** **-nata s.** Festuca pratensis, luonnonvaraisena kasvava ja viljelty heinäkasvi.

nurminen^s poss.a. N. tie, piha, kenttä, kunnas, kumpu, N. pelikkentä. — *Yhd.* lyhyt-, tiheän.

nurmi^sniitty s. tav. kaskiahosta t. pellosta nurmettunut niitty, kuivan maan niitty, nurmikko; vrt. tulva-, turveniitty. **-pallo s.** = maa-hockey. **-peite s.** **-peitteinen a.** **-pelto s.** *maat.* nurmena oleva pelto. **-penger s.** nurmipeittei-

nen penger. **-pergermä** s. **-penkki** s. istumiseen tarkoitettu nurmipeitteinen, penkkimäinen ko-
hoama maassa. **-perhonen** s. Coenonympha
pamphilus, eräs keltainen päiväperhonen. **-piha**
s. nurmikkoinen piha. **-pinta** s. Lentokentän n.
-puntarpää s. Alopecurus pratensis, timotein
ohella tavallisin rehuheinämme, alopekuuri.
-rikko s. maat, nurmesta muokattu peltö. | Kyl-
vää pellava n:on. **-rinne** s. Rantaan viettävä
n. **-ruis** s. maat, sellaiseen maahan kylvetty
ruis, josta samana kesänä on korjattu heinä.
-ruusu s. = metsäruusu. **-turve** s. nurmesta
leikattu turve. **-tädyke** s. Veronica chamaedrys,
eräs pieni tädyke. **-tähkiö** s. = timotei. **-töy-
rás** s. **-vehnä** s. maat. vrt. nurmiruis. **-villo** s. s.
maat, rikki kynnetyt nurmi. | Kasvattaa peru-
naa n:ksessa. **-villoperuna** s. maat. **-viljely**(s)
s. maat. Monivuoroinen peltö- ja n. N:ksessä
olisi pyrittävä lyhytaikaisiin nurmiin. Laidun-
talous ja muu n. **-äes** s. maat, nurmesta kyn-
netyn pellon muokkaamiseen käytetty äes.

nurpalla(an), **-e(en)** adv. — **nurpalla nenin**,
nokin nyrpeänä, apeana, happamana, halut-
tomana. | -- yksin murjottaen, n:a nokin, tyh-
jin kukkaroin ja tyhjin matkalaukuin L.ONERVA.
— **pää nurpallaan** pää riipuksissa, alla päin. |
Väsynyt ajokoiria juoksee pää n. ja häntä koip-
pien välissä. [Tyttyö] seisoi hiukan syrjässä
pää n:aan LINN.

nurpe(a)²¹ a. **-asti** adv. **-us⁶⁵ omin.** nyrpeä. | To-
tella n:n mielin. Tyytymättömän ja n:an nä-
köinen mies. Murahtaa n:asti. — **nurpeissa**(an)
(adv.) nurpeana, nyrpeissään. | Vieläkö olet
n:issasi riittämme vuoksi?

nurpolla(an), **-e(en)** adv. **harv.** = nurpallaan.
nurrumieli s. **harv.** alakuloisuus, apeus. | --
olethan vielä n:mielissä, vaikkas olet jo ku-
monnut usean ryypin! KIVI. **-poika** s. **harv.**
arka ja saamaton mies. | Pään tuuleen, Timo!
Ehän ole koskaan nurru-poika KIVI. Vieraat
eivät olleet mitään n:ia, ne tarjosivat heti hin-
nan pyöreissä luvuissa WILKUNA.

nussia¹⁷ v. **alat.** = naida 2, 3.

nutaatio⁹ s. 1. **täht.** Maan akselin liikkuminen
ns. keskinavan suhteen. 2. **kasv.** kasvin oma-
ehtoinen taipumislake, nuokkuminen. **-liike** s.
täht. fys.

nuti^(*) a. vars. naudasta: sarveton, nupo. **-päi-
nen** a. **-pää** 1. s. Lehmä, jolla on n. 2. a. nuti-
päinen. | N. lehmä. — S:sesti. Talon n:t.

nutistaa² v. nitistää. 1. rutistaa, rusentaa. | N.
jku seinää vasten, lattiaan, maahan, nurkkaan.
Lattialla kisailevat kissanpojat n:avat toisiaan
niskasta. -- sen n:aisin mäsäksi kuin karpä-
sen Kianto. 2. ottaa hengiltä, tappaa, nujer-
taa. | N. karhu hengiltä. N. jku päiviltä. Tap-
paran isku n:i miehen siihen paikkaan. --
pian se [kuolema] saisi minut n:etuksi ALKIO.
— Kuv. kukistaa, voittaa. | N. vastustajansa.
N. vastarintaliike. N. joku parilla sanalla.
3. **deskr.** nujuta, nahistaa. | Tapella n.

nutistua¹ **pass.v.** (< ed.) kukistua, nujertua. |
Peitotkaa minua, jos mielenne tekee, ärjäisi
poika, ei tämä poika helposti n:u J.FINNE.
Kyllä pian herrainvalta Suomessa n:uu!
Kianto.

nutria¹⁴ s. eteläamerikkalainen rämemajava; sen
nahka. **-turkki** s.

nutritio³ s. ravitseminen, ravinnonotto. **-tila** s.
lääk. ravitsemustila.

nutroosi⁸ s. pienten lasten ja sairaiden ravinto-
jauheena käytetty maidonvalkuaisainevalmiste.

nuttu¹⁸ s. 1. vars. **kans.** miesten t. naisten lyhyt
takki. | Kesä-, kävelypuvun n. Pyjaman n.
Körttipuvun n. Kun on n. nurin, niin on onni
oikein SL. — **Yhd.** sarka-, verkan.; neule-, vil-
lan.; aamu-, koti-, luku-, yön.; päällysn.
2. tav. kudottu t. virkattu paitamainen pikkulap-
sen vaatekappale. — **Yhd.** vauvann.

-nuttuinen⁶⁵ **poss.a.** Musta-, punan.; sarka-, ver-
kan.

nuttura¹⁴ s. niskaan t. päällele koottu hiussy-
kerö. | Pitää hiuksensa n:lla. Kiertää, kam-
mata hiuksensa n:ksi, n:lle. — **Yhd.** hiusn.;
niska-, pääläkin.

nutukas^{68*} s., tav. **mon.** poron koipinahoista
tehty karvakenkä.

nutustaa² **deskr.v.** mutustaa, natustaa. | Lapsi
n:aa leipäpalaa. Syödä, purra n. — **Kuv.** Elää
n:i puutteessa.

nutustella²⁸ **frekv.v.** < ed. | Syödä n. — Sitä
elää n:an ja toimitaan vanhain kaavain mu-
kaan ALKIO.

nutuutella^{28*} **frekv.v.** < seur.

nutuuta^{28*} **deskr.v.** **-us⁶⁵ teonn.** nujuuuttaa.

1. Pihan pojat tapella n:tivat tämän tästä. —
Osasi se peijakas ruotsia, sitä se nyt siinä lukea
n:ti TALVIO. Aina samaa kitkutusta ja n:usta
[= ilotonta, puutteellista elämää]... TALVIO.
2. riepottaa, retuuttaa. | N. jkta tukasta. Isot
pojat pyrkivät n:tamaan pienempiään.

nuuduksissa, **-in** adv. nuutuneena, lopen vä-
syksissä, uuvuksissa. | Polttavassa helteessä
koko luonto oli n. Raskaan päivätyön loput-
tua väki oli aivan n.

nuudutella^{28*} **frekv.v.** < seur.

nuudutta(a)²⁸ **kaus.v.** < nuutua. | Auringonpaiste
n:a kukat. Näin ja väsymyksen n:ma mies.

nuuhistella²⁸ **frekv.v.** haistella, nuuhkia. | Koira
n:ee jälkiä. Sika tongiskelee ja n:ee maata.

nuuhkais(a)²⁴ **mom.v.** **-u² teonn.** < seur. | N. il-
maa. Hevonen vain n:ee heinätkukkoa, mutta
ei syö.

nuuhkia¹⁷ v. haistella (us, äännekkäästi), nuus-
kia. | Mies n:i ilmaa ja ennusti sadetta. Koira
n:ii isäntänsä jälkiä, vaatteita. Hevonen n:ii
heiniä, ennen kuin alkaa syödä. — **Harv.** =
nuuskia 2. | -- ihmisten yksityisen elämän n:i-
minen on sivistyneelle ihmiselle sopimatonta
M.MERENMAA.

nuuhottaa^{28*} **deskr.v.** nyhöttää, nuhottaa. | Is-
tua n. pöydän ääressä.

nuuka¹¹ a. ark. **-asti** adv. **-uus⁶⁵ omin.** 1. talous-
asioissa tarkka, säästäväinen, säästeliäs, kit-
sas. | N. isäntä. Punnitsee tavarain n:asti. Ei
rikas, jollei n. st. 2. muuten tarkka, täsmäl-
linen. | Ei näissä asioissa kannata olla turhan
n. Ei se ole niin n:aa kuin naiminen sp. Pitää
n:asti kiinni oikeuksistaan. — **nuukaan** (adv.)
tarkoin. | Hän tuntee asiat aivan n:aan.

nuukahdella^{28*} **frekv.v.** < seur. | Pää n:itelee
alaspäin.

nuukahtaa²⁰ *mom.v.* 1. nuukahtaa, nyökähtää. | Pää n:aa rintaa vasten. Istua pää alas n:aneena. 2. lysähtää, lyyhistyä, kuukahtaa, ny(y)-kertyä, nyykähtää, nyykistyä. | N. pyörtyneen maahan. N:i väsyneen tiepuoleen. Uninen lapsi n:i penkille ja nukkui sen tien. Laukaus pamahti, ja karhu n:i siihen paikkaan. -- kun ruuna kuoli, niin n:i mieskin TOPPILA.

nuukaili²⁰ *v. ark.* -u² *teonn.* olla tarkka, nuuka, menetellä tarkasti; kitsastella. | N. vaatteiden ostossa. Kuluttaa rahaa n:ematta. Hän ei n:e palkkaa maksaessaan. Turha n:u ja kitsastelu ei hyödytä mitään.

nuukaissa, -lla (*an adv. harv.* nuokallaan. | Kuuntelee pää n. Istua pää n:ilaan.

nuukertua¹⁰ *v. harv.* lyyhistyä, ny(y)kertyä, kuukertua, tuupertua. | Kantaja n:i taakkansa alle. Siihenpä on n:nut nuori muli, sydänveri on ulos vuotanut TOPPILA.

nuupahtaa²⁰ *v. harv.* nuukahtaa. | -- torkahti taas, n:i, torkahti HEFOR. -- kuolla n:aa vaikka maantien ojaan AK.

nuupalla(an), -e(en) *adv.* nuokallaan, nuukallaan. | Istuu pää n. Seisoa n:a nenin 'alla päin'. Painua n:een 'käydä alakuloiseksi, masentua'. **nuuru**¹ *v. murt.* kuihtua, riutua; aristella, valitella. | Vasikat n:ivat ja kuolivat, -- maata möhötti uunin päällä n:en päättään kipeäksi TOPPILA.

nuusa¹¹ *s. murt.* puute. | On n. leivästä. Minulla ei ole rahan n:a Kianto.

nuuska¹¹ *s.* 1. hienoksi jauhettu tupakka, joka on tarkoitettu nenään vedettäväksi (t. mallinä käytettäväksi). | Käyttää n:a. Panna nenään-sä hyppysellinen n:a. Ottaa n:a. Panna n:ksi. — *Yhd.* nenä-, suun. 2. *kuv. ark. a.* jstak aivan murskana, jauheena olevasta. | Murskata, jauhaa, ruhjoa n:ksi. Ampua vihollisen asemat n:ksi. Peitota, piestä, survoa jku n:ksi 'perin pohjin'. Räjähdyttää, ampua, särkeä tuhannen n:ksi. Koeputki meni tuusan n:ksi. Ilmapomituksen jälkeen koko kortteli oli n:na. Uhkasi tehdä meistä n:a. b. moitteista, nuhteista. | Antaa jklle n:a jstak. Saada aika tavalla n:a.

nuuskaaja¹⁰ *tek.* < nuuskata.

nuuskahdella²⁰ *frekv.v.* < seur. | Nenät n:telivat, -taa²⁰ *mom.v.* tuhahtaa.

nuuskainen²⁰ *poss.a.* nuuskan tahrима. | N. naama. N:et rintapielet.

nuuskais²⁴ *mom.v.* < nuuskia. | Mies n:i tyhjä viinapulloa. Koira n:ee vieraan jalkoja.

nuuska/kuono *a. halv.* = nuuskanaama (inen). — *S:sesti.* Senkin n. -mylly *s.* Nuuskatehtaan n. -naama *a.* = seur. | Kaisa, akka n. kivi, -naamainen *a.* N. eukko.

nuuskanruskea *a.* N. puku.

nuuska/rasia *s.* Tuohinen, hopeinen n. -sarvi *s.* vrt. ed.

nuuska/ta²⁵ *v.* 1. vetää nuuskaa nenäänsä; käyttää nuuskaa. | Poika oppi jo nuorena n:amaan. 2. jnk huumausaineen nauttimisesta nuuskan tavoin. | N. kokaiinijauhetta.

nuuska/tehdas *s.* -tupakka *s.* tupakka, josta valmistetaan nuuskaa; nuuska. -viisa *s.* a. -asti *adv.* -us *omin.* nokka-, näsäviisas. | N. poro-

porvari. Antaa n:ita neuvoja. Selitellä asiaa hiuksenhienosti ja n:asti. Hengetön n:us.

nuuskia¹⁷ *v.* -inta²⁰ *teonn.* 1. vetää ilmaa nenäänsä hajun aistimiseksi, haistella, nuuhkia. | Koira on päässyt jäniksen jäljille ja n:i maata. Hevonen vain n:i ummehtuneita heiniä. Isäntä n:i ilmaa päätelläkseen, tuleeko sade. 2. *kuv., tav. halv.* innokkaasti koettaa saada käsiinsä, tietoonsa, tutkia, penkoa jtk. | Tutkia ja n. jkn tavaroita. Kotitarkastuksen pitäjät n:ivat joka sopukan. Sensuuri n:i postin tarkoin. N. tietoonsa jkn salaisuudet. N. jkn asioita, käytöstä, jälkiä. -- ja niin n:ittiin lasten ja nuorten ihmisten seluja sekä etsittiin niistä seksuaalisia kummallisuksia ja kuiluja *HOLLO.

nuuskija¹⁴ *tek., us. halv.:* urkkija, kätyri; alat. etsivästä, poliisista, tarkkailijasta yms. | Epäillä jkta salaiseksi n:aksi. Obranen, santarmien n. Niitä on nykyään kaikenlaisia n:oit ja raittiuden valvojia ... TOPPILA. — *Yhd.* tullin. **nuusku**¹ *s. murt.* nuuska.

nuusniekka¹⁰ *s. murt.* käymälä.

nuusta² *v. murt.* nuuskia, haistella. | -- sulki varovasti pellin, n:en tuliko lämpimän mukana häkäntuntua KARHUM.

nuutata²⁰ *v. kirj.* tehdä kartonkiin uurre t. taite käännöstä t. taittamista varten, falssata.

nuuttaus⁶⁴ *s. kirj.* 1. nuuttaaminen. 2. = fals-si 1, 2.

1. **nuutti**¹⁰ *s. puut.* uurre, ura, varho.

2. **Nuutti**¹⁰ *s.* Nuutin päivästä, jota alkuaan vietettiin loppiaisen jälkeisenä, myöh. tammik. 13. päivänä.

nuutthöylä *s. puut.* uurre-, varhohöylä.

nuutu¹⁴ *v.* 1. kasveista: kuihtua, lakastua. | Valon ja veden puutteessa n:nut kasvi. Kimp-pu n:neita ruusuja. Muumiotaudin saastuttamat kasvin osat n:vat ja vähitellen kuivettuvat. 2. *kuv. ihmisistä, eläimistä:* väsyä, riutua, voipua. | Sairaana ja n:neen näköinen lapsi. Nukkumatta matkustettuaan tyttö oli aivan n:nut. Raskaasta päivätyöstä n:nut hevonen seisoskeli pää riipuksissa. — Mielialasta: käydä apeaksi, haluttomaksi, herpaantua. | N:nut mieliala. N:nein mielin. Henkisesti n:nut. N:nut kansallistunto sai uutta virikettä.

nyansoida¹⁸ [joskus: -ns-] *v.* -nti¹⁰ *teonn.* antaa jlle eri vivahtuksia, tehdä vivahteikkaaksi; joskus: värittää. | Taulun taitavasti n:dut värit. Ilmeikkäästi n:tu sävellys. N. soittoa, laulua. Kuoron hieno n:nti.

nyanssi⁰ [joskus: -nsi] *s.* vivahdus, vivahde; erik. *kuvat.* vars. värin puhtauden vivahdus; *mus.* vars. äänen voimakkuuden vivahdus, dynaaminen vaihdos. | Värin n:t ja häiveet. Kuorolaulun hienoimmat n:t.

nyde²⁰ *s., vars. rak.* vinofuki, pönkkä. | Nyteellä tuettu pylväs, vaaja, pato. Aidan nyteet.

nyh/dellä²⁰ *frekv.v.* < nyhtää. | -- karhun-nahka, jonka liepeitä tuuli n:telä AHO. -- lähti soutaa n:telemään laivalle MERIL.

nyhdäntä¹⁵ *teonn.* < nyhtää. | Pellavan n.

nyher/tää⁰ *deskr.v.* -rys⁶⁴ *teonn.* 1. ahertaa, nuhertaa, tuhertaa. | N. työssä. Tehdä n. 2. itkemisestä: tuhertaa. | Itkeä n.

nyhjiä¹⁷ *v. harv.* hiljalleen nykiä, nyhtää, tempoa, nyhjiyttää. | N. jkta olkapäästä. N:vät ja tuupivat toisiaan.

nyhjytellä^{28*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | Nuotan vetäjätkin ovat alkuapajan vetoaikana tyynempiä, n:televät, verkalleen vain n:televät KAUPPISH.

nyhjytellä^{28*} *v. harv.* hiljalleen nykiä, nyhtää, tempoa, nyhjiä. | Sika n:i veräjää, kunnes se kaatui.

nyhjäillä²⁰ *frekv.v. -y² teonn.* (< nyhjäätä) nuhjailla. | -- keskipäivän pitkät tunnint n:i Kulmalan pirtissä SILL.

nyhjäistää²⁴ *v. -y² teonn.* nykäistä, nyhtäistä, nyhkiäistä. | N. toista hihasta. N:i vierustoveriaan. Tyhjästä on paha n. [= tyhjäästä, olemattomasta ei voi mitään ottaa, ei voi ostaa rahatta tms.] SP.

nyhjätsä³⁵ *deskr.v.* tekemisestä, liikkumisesta: nuhjata, tuhertaa. | Elää n. Tehtiin työtä, n:tiin NUOLIV.

nyhjäys⁶⁴ *s.* nyhjäisy, nykäisy, nykäisy. | -- karsipä hän närkästymättä Matin pieniä n:ksiä PÄIVÄR.

nyhjäillä^{28*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | Silinä nyt Taavetti seisoskeli -- n:telä kotiaidan veräjällä M.MERENMAA.

nyhjäillä^{28*} *deskr.v. -ys⁴ teonn.* paikallaan olemisesta: kyhjäyttää, kyhjäyttää, kyhjäyttää, nuhjata, nyhkiä. | Istua, olla, nukkua n. N. toimetomana nurkassa, penkillä. Hän n:ti hiljaa lastukasalla uunin viereissä HAARLA. -- vähäinen kylä elellä n:ti elämäänsä M.MERENMAA.

nyhkiäistää²⁴ *v. -y² teonn.* nykäistä, nyhtäistä, nyhkiäistä. | N. toista hihasta. N:i lakkinsa silmille. Kysyi hän viimein lukkarilta, n:ten häntä kylkeen KIVI.

nyhtäistää²⁴ *mom.v. -y² teonn.* (< nyhtää) kiskaista, tempaista, temmata, riuhtaista, vetäistä, nykäistä. | N. porkkana maasta. N:i kouransa muutaman ruohon. N. hius päästään. N. jkta palmikosta, käsipuolesta, hihasta. Isäntä n:ee ohjaksista, ja niin lähdetään. Yhtäkkiä hevonen n:i. N. itsensä vapaaksi. -- *Refl. tav.* Panu n:ihe eteenpäin ja tempasi piteiliänsä mukanaan puun alle AHO.

nyhtäjä¹⁰ *tek.* Pellavan, juurikasvien n.

nyhtämätön⁷ *kielt.a.* jota ei ole nyhdetty. | N. pellava.

nyhtäytyä⁴⁴ *pass.v.* < seur. | Ruohot n:ivät juurineen maasta.

nyhtää^{28*} *v. 1.* irrottaa kiskomalla, vetämällä, tempomalla, riuhtomalla; nyppiä, nykiä; joskus: kitkeä, kyniä. | N. (käsini) ruohoa, samalta (maasta). Rikkaruohot on n:detävä juurineen. Lehmä n:tää ruohoa suuhunsa. Eräät luonnonkansat "ajavat" partansa n:tämällä. N. kulmakarvoja. Kukat n:tivät toisistaan suuria höyhentukkoja. Harsimalangat n:detään pois. N:ti ongelia isoja ahvenia. N. maitoa lehmästä. -- *Erik.* pellavan, juurikasvien yms. korjaamisesta nyhtämällä. | N. pelavia. Porkkana on vielä n:tämättä. -- *Kuv.* N. jkta rahaa. Joukkue on n:tänyt pisteen sieltä, toisen täältä. Pahat tottumukset on n:detävä pois juurineen. Totuus piti n. hänestä sana

sanalta. 2. vetää tempomalla, tempoa, kiskoa, riuhtoa, nykiä. | N. jkta tukasta, hameen helmasta. N. köyttä puoleensa. Hevonen n:tää raskasta kuormaa. Kala n:tää onkea. Tuuli kiskoi ja n:ti purjeita.

nyhtö^{18*} *teonn.* < ed. | Pellavan, nauriin n.

nyhä¹¹ *s.* pieni kohoama; maant. loivarintainen mäennypylä.

nyhäinen^{18*} *a. kasv.* hammaslaitaisen lehden laidasta: jossa hampaat ovat kaarevat, pyöreäpaiset. -- *Yhd.* iso-, matalan.

nyhäiläinen *a. kasv.* hammaslaitaisesta lehdestä: jossa hampaat ovat kaarevat, pyöreäpaiset, lovet terävät.

nyhtä^{18*} *teonn.* < nykiä. | Kalan n.

nyiskellä^{28*} *frekv.v.* < nykiä. | Ukko n:i alituisen partaansa.

nyk. *lyh.* nykyinen; nykyään, nykyisin.

nykertyä^{18*} *deskr.v.* kuukertua, lyhyhistyä, tuupertua; käpertyä, nykertyä, nykistyä. | Sai iskun päähänsä ja n:i aloilleen. Lapsi oli väsyneenä n:nyt sohvan nurkkaan. N:i [= kuoli] työnsä ääreen. Ja ruohossa makasi liikumattomana, siihen n:neenä, koko ajan tuo romuluinen, karkeakasvoinen torpanmies SILL. [Hevonen] n:y samassa tantereeseen kuin märkä rätti HAANPÄÄ.

nykeriä⁶⁴ *deskr.v. -rys⁴ teonn.* 1. nuhertaa, nyhertää, tuhertaa. | Virkata n. 2. nakertaa, niokertää. | -- lammaskarja viidakossa ruohoa syödä n:tää LEHT.

nykerä¹² *a. harv.* = seur. 1. | -- pää levyt, nenä n. KAL.

nykerö² 1. *a.* nenästä: pieni ja tylppä. | Sievä n. nenä. 2. *s. a.* nykerönenä. | Nosti pientä n:ään. -- *Yhd.* nenä(n) n. b. lyhytvartinen piippu, nysä. | Tyytyväisenä sytyttää Juutas katkenneen n:nsä LEHT.

nykerönenä 1. *s.* pieni, tylppä nenä. | Tytön pieni n. 2. *a.* = seur. | -- pääsin jonkun n:n Aimon tai lankisäären Ellin puolittaiseen tuttuuteen SILL. -- *S:sesti.* Pikkuutytö, soma n.

nykerönenäinen *a. N.* tyttö, pienokainen.

nykimätön⁷ *kielt.a.* Moottorin tasainen, n. käynti.

nykistyä¹ *pass.v.* < seur. | Tänne n:t kuin kärpänen pyttyyn! KARHUM.

nykistä² *deskr.v.* nitistää, nutistaa. | N. hengiltä. [Karhu] pian n:ä niin teidät kuin teidän härkännekin KIVI.

nykiä^{17*} *v. -ivästi adv.* 1. kiskoa (pienin) äkki-liikkein jtk (puoleensa), nyhtää, tempoa. | N. jkta tukasta, takin liepeestä. N:i hermostuneena huivin kulmaa. Mies n:i lakkaamatta liiksäänsä. N. jkta olkapäästä. N. ohjaksista, ohjaksia. N. hevosta suitsista. Langoista näyttävä sätkynukke. On opittava ohjastamaan n:imättä ja tempomatta. N. peitetä päälleen. N. hansikkaat käteensä. N:i pojan hereille. Ukko n:i lauttaa salmen yli. Koneen edestakaisesta käynnistä aiheutuva n:iminen rasittaa hihnaa. -- hevoset vetivät epätasaisesti, n:ivät ja rimpuilivat LINN. Poro nousi vastamaata, n:ien ahkiota perässään JÄRVENT. Rouvat n:ivät päivänvarjonsa suppuun SEPPÄNEN. -- Kala n:i (onkea, onnessa). Jo n:i (kala)! Tuuli n:i ja

tempoi purjeita. — *Kuv.* -- kerran koetti minultakin n. tietoja J.FINNE. 2. ed:een liittyen: aiheuttaa äkkiliikkeitä jssak, saada jk liikku- maan nykäyksin; tehdä nykäyksittäin jtk; tehdä äkkiliikkeitä; nykäyksiä; liikkuu t. tapahtua nykäyksin; nykähdellä, nytkiä. | Elo- hiiri n:i: silmäluomia, silmäluomissa. Hymy n:i suupielissä, suupielii. N:i:vä kouristus. [Nukku- van koiran] jalat n:iivät, se oli juokseviinaan HEFOR. Niskojaan n:i:en NUOLIV. Riemu riipoo sy- dältä, pelko n:i: olkapäitä KARHUM. — *Yksipers.* Suupielii, lihaksia n:i: Sydän jyskytti, ohimois- sa n:i: Kurkkua n:i: tahtoi itkettää. — *nykien, nykimällä, nykivästi* us. = nykäyksittäin; *nyki- vä* nykäyksin tapahtuva. | Nieli saaliin hitaasti n:i:en. Katkonaiset, n:iivät liikkeet. Hieronnan on tapahduttava tasaisesti, ei n:i:en. Työntää jtk n:i:mällä. N:i:vä juoksu, uintityyli. Epä- tasainen, n:i:vä ajo. Moottori käy n:i:mällä 'katkonaisesti'. Elokuvan juoni edistyy ikään kuin n:i:mällä. 3. *murt.* kosketella. | -- va- roitti häntä moneen kertaan siitä, ettei hän millään muotoa saa sitä [kirjettä] rasvaisilla hyppysillä n. ... AHO. -- miehen päälaki n:i katto-orsia JOTUNI.

nykikiä¹⁷⁸ v. nyhtää, nyppiä. | N. höyheniä lin- nusta. N:ki päivänkakkaran valkoisia laita- kukkia. -- alastomia kuin n:i:tyt linnut pärvär. -- n:ki kuontalosta kehrättävää AHO. -- mitä nyt n:i:tään, kun parta loppui PAKK. -- vit- kaan astui varsa, hiljaa / ukko ohjaksista n:ki LEINO.

nyky- yhd:ojen alkuosana = nykyinen, nykyis-. -**ajaka** s. Mennyt, nyky- ja tuleva aika. N: ajan ihminen, kulttuuri, tekniikka. N:ajan vaatimuksia vastaava työkalu. Huoneisto, jossa on kaikki n:ajan mukavuudet. N:ajan ku- vaus. N:aikana sellaista pidetään vanhoilli- sena. Elää n:ajassa. Vielä n:aikoinakin. -**ai- kainen** a. -sesti *adv.* -suus *omin.* nykyaikana elävä, esiintyvä, tapahtuva tms., nykyaikaan kuuluva, nykyajan (tapojen, käsitysten, vaatimusten tms.) mukainen, nykyajalle ominai- nen, nykyinen, tämänhetkinen, nykyajan; us. = uudenaikainen, moderni. | N. ihminen, ru- noilija, kirurgi. Urheileva n. nainen. Kieli- tieteeseen huomattavimmat n:iset edustajat. N. suurkaupunki, sairaala, asunto. N. kirjallisuus, musiikki, tiede, kemia. N:iset mukavuudet. Osuustoiminta n:ssä muodossaan. N:sesti hallittu valtio. N. viisiottelu (urh.) 'moni- ottelu, johon kuuluu esteratsastus, miekkailu, pistooliammunta, uinti ja maastojuoksu'. -**ai- kaista**² v. tehdä nykyaikaise(mma)ksi, nyky- ajan vaatimuksia vastaavaksi, uudenaikaistaa, modernisoida. | N:ettu hotelli, liikehuoneisto. N:ettu näytelmä. Oikeinkirjoituksen n:ami- nen. -**aikaistua**¹ *pass.v.* < ed. | N:nut Turkki. -**aikaistuttaa**² v. nykyaikaistaa. -**arvo** s., vars. *liik.* jnk (esineen) arvo nykyhetkellä, nykyinen arvo. | Hyödykkeen, rakennuksen, omaisuuden, pääoman n. Vekselin diskontattu arvo eli n. -**asu** s. Vanhat kirkkomme n:ssaan. -**hetki**¹ s. parhaillaan (kulumassa, käsillä) oleva hetki, nykyisyys; nykypäivä; joskus: nykyaika. | Men- neisyys ja n. Sarkian runous on elävä kauan

yli n:en. Elää n:essä. N:ellä asia ei ole ajan- kohtainen. N:en tärkeimmät tehtävät. -**het- kinen** a. nykyinen, tämänhetkinen. | N. val- tiollinen asemamme. Pääoman n. arvo. -**ihmi- nen** s. nykyajan ihminen.

nykyinen²³ a. (*lyh.* nyk.) parhaillaan, tällä het- kellä, nyt, nykyään (olemassa) oleva, vallit- seva, tapahtuva; käsillä, kulumassa oleva, tä- män-, nykyhetkinen, nyky-. | Entinen ja n. aika. Talon n. isäntä. N. polvi. Vanha ja n. Turku. N:stä edellinen kellotapuli. N. päälystakkini ansaitsi jo tilalleen uuden. Silloiset ja n:iset asiat. Kielemme n. tila. Maatilan n. arvo. Sanan n. merkitys. Tapa, jolla on ollut n:stä laajempikin käyttö. — *nykyisellä* (*än*, -sillä (*än*, -selle (*en*, -sille (*en* *adv.*) nykyisessä tilassaan, asemassaan, asussaan tms.; harv. = nykyi- sin. | Suurkirkko n:sellään. Asiain n:sillään ollessa t. ollen. Rakennus uusittiin n:selleen pari vuotta sitten. Vielä n:selläänkin sellaista joskus esiintyy.

nykyis- = nyky-, nykyinen. -**arvo** s. Maatilan n. **nykyisin** *adv.* 1. (*lyh.* nyk.) tällä hetkellä, ny- kyään; nykyaikana, -päivinä. | Asuu n. Kot- kassa. Rehtorina on n. A. Läänejä on maas- samme n. 10. N:kin kalastuksella on mer- kityksensä. 2. *harv.* äskettäin, viime aikoina. | Laurin kontissa on kymmenittäin n. valettuja luoteja kivi.

nykyisittäin *adv.* *harv.* nykyisellä tavalla, ny- kyaikaisesti. | N. sanoen.

nykyis|kansa s. N:kansain kirjallisuus. -**kieli** s. -suomi s.

nykyisyys⁶⁶ s. 1. nyky-, tämänhetkisyys. | Ta- pahtumien n. 2. nykyaika, -hetki, -päivä kaik- kine tapahtumineen. | Menneisyys ja n. Ah- distava n. on vaihtuva parempaan tulevaisuu- teen. Elää n:dessä. Heräsi unelmistaan tosi- oloiseen n:teen.

nykyjään *adv.* tav:mmiin nykyään.

nyky|kansa s. Löydös, joka ei ole n:kansan työ- tä. -**kieli** s. nykyään olemassa oleva kieli; kieli nykyisellään. | Agricolan aikainen ja n. -**kie- linen** a. nykykieleen kuuluva, nykykielessä esiintyvä, nykykielen mukainen tms. | Sanan n. vastine, asu. -**kulttuuri** s. -**kun|to** s. N:nos- saan A:lla on mahdollisuuksia ennätyskseen. -**maailma** s. Valas, n:n suurin nisäkäs. N:n aikaan. Sellainen ei ole enää n:ssa mahdol- lista. -**mallinen** a. N. auto. -**markk|a** s. Tau- lun arvo n:o:ina. -**muoti** s. -**muotinen** a. -**muoto** s. Sanan n. -**muotoinen** a. N. am- mattiyhdistysliike. -**mur|re** s. Suomen n:teet. -**olo|t** s. *mon.* Hotelli on rakennettu n:ja aja- tellen. Aikeesta on n:ssa luovuttava. Matka on n:ssa hankala. -**polvi** s. N:en on vaalit- tava menneisyyden perintöä. N:en taitelijat. -**päiv|ä** s. nykyisyys, nykyhetki. | N:än muoti. Elää vain n:ää varten. N:ien Helsinki. Aina n:iin asti. -**päiväinen** a. nykyinen, nykyaikai- nen, nyky-, tämänhetkinen. | N. sivistys. N:sen politiikkamme tärkein kysymys. -**ruotsi** s. N:n kielioppi. -**saksa** s. -**suomalainen** a. ja s. Sanan n. äänneasu. N:sten asuma-alueet. -**suomi** s. N:en sanakirjan 3. osa. -**tila** s. Po- tilaan n. Maailmanpolitiikan n. -**tilan|ne** s.

N:teen suomat mahdollisuudet. -**todellisuus** s. Romantikon pako n:desta mielikuvituksen maailmoin.

nykyttäjä* *deskr.v.* nykyä, nykytellä. | Lampaat syödä n:vät. Ajaa n. hiljalleen.

nyky/tyyli s. N:tyyliä edustava tuoli. -**tyylinen** a. -**tärkeä** a. -**ys omin.** nykyhetken kannalta tärkeä, ajankohtainen, aktuaalinen. | N. kysymys, tehtävä. N. esitelmä, aikakauslehti. -**vaatimus** s. N:ksia vastaava jäähdytyskaappi. -**vaihe** s. Kehityksen, työn n. -**vuodelt** s. mon. Rakentaminen on n:sina ollut erittäin vilkasta. N:siin asti.

nykyä s. *vaiht.* vain yhteydessä **tätä nykyä** = seur. | Elämme tätä n. vaikeaa aikaa. Tätä n. kirjasto käsittää yli 30.000 nidosta.

nykyään, -nsä *adv.*; *harv.* nykyään. 1. (*lyh.* nyk.) tällä hetkellä, tänä aikana, parhaillaan, tätä nykyä, nykyisin, nyt, nyttemmin, nyky-aikana, -hetkellä, -päivinä. | Ennen oli toisin kuin n. Sudet ovat n. harvinaisia. Pekka on n:nsä lehtorina Tampereella. Hippakuntia on n. seitsemän. 2. *harv.* äskettäin. | -- n., kai-kehi menneenä iltana kivi.

nykäh/dellä* *frekv.v.* -tely* *teonn.* < seur. | Jalat n:telivät soiton tahdissa. — *Yksipers.* Suupielissä n:telee.

nykäntää* *mom.v.* nykähtää, liikahtaa, va-vahtaa, värähtää. — *Yksipers.* -- hänen suu-pielessään n:i tuskaisesti järvent.

nykäisin* s. *kirj.* käsin käytettävä tiikelipaino-kone.

nykäis(tä)* *mom.v.* 1. vetäistä, kiskaista, tem-paista, riuhtaista, riipaista, nyhtäistä. | N. ohjaksista, kellon nuorasta, hameen helmasta, kahvasta. Lapsi n:i äitiä hiljaa hihasta. N. laskuvarjo auki. N:ee hevosen (ohjaksista) juoksuun. N. moottori käyttönuoralla, kam-mesta käyntiin. Veti n:emällä veneen maalle. N. housujaan ylemmäksi. N:i kengät jalkaan-sa. Soutajat n:evät rivakasti vielä pari kertaa. N. ovi kiinni, auki. N:i salvan paikoilleen. N. tuoli toisen alta, pöytä kumoon. N:i lom-pakostaan setelin. N:i pojan käsipuolesta he-reille. Hevonen n:ee kuorman liikkeelle. N:i hiuksen päästään. Lehmä n:ee maasta ruoho-tukon. Vauhtipyörä n:i miehen mukaansa. — Kala n:ee (onkea). Oli niin tyyni, että (kala) ei n:sytkään. — *Kuv.*, vars. *ark.* Osaa n. aina oikeasta narusta. N. [= ottaa] kova hinta jkita. N. jstak hyvät rahat. N:in kaupassa tuhatlap-pusen. N:i ensimmäisen palkinnon. -- n:imme vielä joltain henki-kultaisenki pois kivi. 2. ed:een liittyen: tehdä äkilliliike, nykäys, tehdä äkilliliikkeellä jtk. | N:i päänsä pystyy. Kään-si n:ten päätään. Hissi lähti n:ten [= nyt-kähtään] liikkeelle. — *Refl. tav.* -- hän n:ihe kärsimättömästi ja nousi lattialle liikkumaan sll. — Vars. *urh.* kiihdyttää äkkiä vauhtia, syöksähtää eteenpäin. | N. rako kiinni. N. it-sensä eroon toisista. Sadan metrin päässä maalista A. n:i ja muut jäivät. HPS n:i lo-pussa ja sai vielä kaksi maalia. -- saisi hiih-tään n. puolitoistapeninkulmaisen taipaleen päivässä *KARHUM.* 3. vars. *murt.* koskettaa no-peasti; hipaista, tönäistä. | Sormi sattui n:e-

mään maljakkoa. "Maistuu tämä [kahvi] il-mankin [leipää]", sanoi eikä n:sytkään [= koskenutkaan], mokoma *JOTUNI.*

nykäisy* *teonn.* (< ed.) nykäys. | N. ohjaksista, kellon nuorasta. Hevonen kiskaisi voimak-kaalla n:llä kuorman liikkeelle. Moottori käyn-nistyi heti ensimmäisellä n:llä. Siimassa tun-tui n. — Niskan n. Heilautti itsensä voimak-kaalla vartalon n:llä rekille. A. teki n:n ja karisti muut kannoiltaan. — *Yhd.* alku-, lop-pun.; äkkin.

nykäykset/ön* *kar.a.* -tömästi *adv.* < nykäys. | Koneen joustava, n. käynnistyminen. Hissi py-sähtyy n:tömästi.

nykäyksittain *adv.* nykäyksiä tehden, nytkäh-dellen, tempoen, katkonaisesti, jaksoittain, puuskittain. | N. tapahtuva veto, liike. N. liik-kuva ratas, kirjoituskoneen värinauha. Ko-neisto toimii n. Juosta, uida n. Puhua n. Oli alkanut tuulla n. *HEPOR.*

nykäyksittäinen* a. -sesti *adv.* nykäyksittain tapahtuva. | N. liike, lähtö, juoksu.

nykäys* s. nykäiseminen, nykäisy, kiskaisu, tempaisu, riuhtaisu; äkillinen liike, nytkäh-dys; joskus myös: töytäys, tärähdys, väräh-dys tms. | N. ohjaksista, kellon nuorasta, oven kahvasta. Kiskaisi yhdellä n:ksellä hampaan irti. Kone lähti käyntiin ensi n:ksellä. Si-massa tuntui voimakas n. N. angasta kiveä n:k-sin. Juna lähti n:ksin liikkeelle. Veturin äkil-liset n:kset ja pysähdykset. Jokaisen kiskon-liitoksen kohdalla tuntui pieni n. Epätasaisen vauhdin aiheuttamat n:kset. Suupielissä nä-kyi hermostuneita n:ksiä. Lihasien äkillisten supistumisten aiheuttamat n:kset. -- lennätti heittoesineen kiivaalla n:ksellä menemään *KOSKENN.* — *Urh.* vauhdin äkillinen kiihdyt-täminen. | Viimeisen suoran alkaessa A. teki rajun n:ksen ja toiset jäivät. — *Yhd.* hermo-, jänne-, lihasn.; loppun.; äkkin.

nykäyttää* *kaus.v.* (< nykähtää) nykäyttää. | N. olkapäitään, niskojaan.

nyköttää* *deskr.v.* nököttää, kököttää. | Istua n. Kylän mökit, ihmistenpesät, n:vät aivan alakulolaisina *PAULAH.*

nyljentä* *teonn.* < nylkeä.

nyljettää* *fakt.v.* < nylkeä.

nyljin* *väl.* < nylkeä. | Petäjän kuori kis-kottiin katajaisella n:kimellä. Rautainen, lui-nen n.

nylke* *kielt.a.* N. eläimen ruho.

nylkeä* v. 1. kiskoa nahka(a) t. kuori (kuor-ta) jstak, kettää. | N. nahka(a) (jstak). N. karhu, vasikka, täytettävä lintu. Kalan n:ke-minen ja perkaaminen. N:jetty orava. N. tup-pen, tupelle. N. päänahka jkita. — N. kuorta petäjästä. N. parkkia. N:jetty koivu. — Sika n:kee kärsällään maasta nurmikamaraan. N. vaatteet yltään. — N. pukkia (ark. leik.) 'ok-sentaa'. 2. *kuv.* kohtuuttomien maksujen, ve-rojen yms. ottamisesta, kohtuuttomasta rasit-tamisesta yms.: riistää, kiskoa, kyniä, verot-taa. | Herrat pettivät ja n:kivät talonpoikia. Ravintolat n:kevät häpeämättömästi yleisöä. N:ki toisen putipuhtaaksi. Asiakkaiden n:ke-minen. N:ki pelitovereiltaan 10.000 mk. Por-

tugali n:ki armottomasti siirtomaitaan. — Metsät on n:jetty viimeistä puuta myöten. Ryöstöviljelyn n:kemä pelto.

nylkijä¹⁴ *tek.* (< ed.) nylkyri. | Karhun n. — Kansan riistajat ja n:t.

nylky¹ *teonn.* < nylkeä. -**hinta** s. kohtuuttoman suuri hinta, kiskurihintaa. | Myi halkoja n:an. -**puukko** s. nylkemispuukko.

nylkyri¹⁵ s. nylkiä. | Hevosten n. — Talonpojan peltäjät ja n:t.

nylkyviika s. N:at alentavat nahan arvoa.

nylon⁷ [us.: nallon] s. *tekn.* eräs tekokuituaine. | N:ista, joka on lujaa, kimmoisaa, valoa ja vettä kestävä, valmistetaan sukkia ja muitakin tekstiilituotteita. — **Puhek.** N:it 'nylonsukat'. — **Yhd.** kreppin. -**lanka** s. Lujaa n:a. -**sukka** s. nylonlankainen sukka.

nymf¹ s. 1. kreikkalaisessa mytologiassa: luonnotar. | N:ien luultiin asuvan lehdissä ja niityillä, lähteiden ääriellä, vuorilla ja niiden onkaloissa. N:ejä olivat mm. najadit, oreadit ja dryadit. N:ien ja faunien kisailu. 2. el. vähittäisen muodonvaihdoksen toukka, jolla ei ole erityisiä väliaikaisia toukkaelimiä, primäärinen toukka.

nymmo¹ **maani**¹ s. nymfomanian vaivaama nainen. -**maaniminen**¹⁵ a. -**mania**¹⁷ s. luonnottoman voimakkaasti kiihottuneen sukupuolivietin aiheuttama sairaalioinen tila naisissa t. naaraseläimissä.

nypelöidä³⁰ v. hypistellä, sormeilla, nypistellä, nypliä, nyplätä, näpelöidä, näplätä. | N:i neuvottomana esiliinaansa. Miehet n:ivät lakkejaan.

nypiskellä²⁸ *frekv.v. harv.* < nyppiä. | -- ruskeita viiksiansä yksivakaisesti n:en WALTARI.

nypistellä²⁸ *frekv.v.* < seur. 1. hypistellä, nypelöidä. | -- n:i ehtimiseen takkinsa ja liivinsä nappeja pärvär. 2. näpistellä. | Henkemme piteiksi täytyy meidän hieman n. toisen omasta kivi.

nypistää² v. 1. nipistää, näpistää. | N. suunsa kiinni. -- minä silloin tällöin vähän n:n kakusta SILL. 2. nitistää. | -- jäniksen poika on n:etty kivi.

nypittää²⁴ *fakt.v.* < nyppiä. | N. kulmakarvansa. **nypityttää**²⁴ v. = ed.

nypliä¹⁷ v. hypistellä, nypelöidä, nyplätä. | -- rupeisi n:mään allupseerin vyösolkea PAKK. -- kiharoitaan kierrellen ja kaulustaan n:en HELVI HÄMÄLÄINEN.

nypliä¹¹ s. *harv.* nyppy, nappi. | -- ompelivat nappeja sinelleihinsä ja n:iä voimistelupaitoihinsa IVALO.

nypläillä²⁰ *frekv.v.* -y² *teonn.* < seur. | N:i esiilinan nauhoja kiinni. Vaari n:i siinä sängyn laidalla istuessaan karheaa lakanan lievetä TOPPILA. — N. pitsejä.

nyplä¹⁵ v. 1. hypistellä, sormeilla, nypelöidä, nypliä, nypistellä, näplätä. | N:si hämillään nutun lievetä. N. käsityötä. Mitä sinä siitä laukusta n:ät, anna laukun olla penkillä KATAJA. Tyttö katseli kenkäänsä kärkeä ja n:si pukunsa laskoksia KARHUM. 2. käs. valmistaa pitsejä erityistä työalustaa (nypläystyynyä) ja nypylöitä käyttäen. | N. pitsiä. N:etty pitsi.

nypläys¹⁴ s. *käs.* nyplääminen; nypläämällä tehty kudot. | Pitsien n. Harrastaa n:stä. Milanon n:kset olivat kuuluisia kautta Euroopan. — **Yhd.** pitsinn.

nypläyslanka s. -malli s. -pitsi s. nyplätty pitsi. -**taito** s. -tyyny s. täytetty alusta, jolla pitsejä nyplätään. | N. nypylöineen. Istua n:n ääressä. -**työ** s.

nyplääjä¹⁰ *tek.* < nyplätä. — **Yhd.** pitsinn.

nyppijä¹⁴ *tek.*

nyppiä^{17*} v. (pienin nykivien liikkein) nyhtää, nykkiä; noppia, poimia; kyniä. | N. höyheniä linnusta. N. partakarvojaan. N:ityt kulmakarvat. Sormilla kuohkeiksi n:ityt villat. Kana n:pii [= kynii] itseään. N. roskia vaatteistaan. N. marjoja, salaatin lehtiä. Tyttö n:pii päivänpölkön valkoisia laitakukkia. Älä n:i siipiä karpäselä! Särki n:pii syöttiä. N:pi ujos-tellen esiliinaansa. N. ongella ahvenia. Har-taasti juuri haastelinkin hänelle, n:pien tak-kinsa nappia KIVI. -- n:ittiin lattialta höylän-lastuja ahvenina AHO. Heitä huvitti kiusoitella heitä, n. käsivarsista TALVIO. -- n:itään tien ohesta kukkanen RAILO. — **Kuv.** N. rahaa, markkoja (jklta, jstak). Joukkue n:pi kaikki pisteet itselleen. -- te olette kaikei nyt sit-ten n:pineet pois kaikki ansiomahdollisuudet TALVIO. -- ajeli ympäri kaupunkia, n:pi kaikki kyydit SILL.

nyppy¹⁸ s. pieni kohoama, nyppylä, nysty(rä). | Virkata n:jä. Pinta oli täynnä nystyröitä ja n:jä. Ihossa on märkiviä n:jä. — Pieni nenän n. 'pieni nenä'.

nyppyinen¹⁸ *poss.a.* -syys¹⁵ *omin.* N:seksi vir-kattu vuoteenpeite.

nyppylanka s. *kut. käs.* tehostelanka, jossa on tasavälein pallomaisia paksunnoksia; vrt. ko-holanka.

nyppyillä¹⁴ s. pieni t. pienehkö kohoama, nyppy; nystyrä. | Mäen korkein n. Vuoren, kallion n. Kalliooperusta näkyi paikoin paljaina n:öinä. Kangasrouskun lakin keskellä on n. Pitsiin virkatut n:ät. — **Yhd.** kallion-, mäen-, vuoren.

nyppyläinen¹⁸ *poss.a.* -syys¹⁵ *omin.* N. pinta, kangas.

nyppypintainen a. N. kangas.

nyppäistä²⁴ *mom.v.* < nypätä. | N:ee marjan sieltä, toisen täältä. N:i langanpätjän ha-meestaan. — **Kuv.** VPS n:i HPS:ltä kaksi pis-tettä.

nyppykä^{15*} s. nyppy, nyppylä. | Mäen n. — Vars. pienestä nenästä. | Nenä sellainen pieni n. — **Yhd.** mäen-, nenän.

nypyllinen¹⁸ *poss.a.* -syys¹⁵ *omin.* < nyppy. | N. kangas, pinta.

nypylä¹⁷ s. *käs.* toisesta päästään puolan muo-dostava puupalikka, jolle lanka pitsin nypläyk-sessä on kierretty, papelo. | N:öitä eri tavoin siirtelemällä nyplätään erilaisia pitsejä.

nypytön¹⁷ *kar.a.* -tömyys¹⁵ *omin.* < nyppy. | N. kangas, lanka.

nyplätä^{30*} v. nopata, napata, kopata, siepata, nyhtäistä. | N. marja maasta. N:päsi langan-pätjän hameestaan. Kala n:pää onkea, syöt-tä. — N:päsi toisen palkinnon.

nypösvilla *s. kut.* lumppuvilla, šodi.

nyreksiä¹⁷ *v. olla* nyreissään, nureksia.

nyreytyä¹⁴ *v. tulla* nyreäksi. | Ei noin vähästä kannata n. -- oli miehensä vastauksesta ikään kuin hieman n:nyt LASSILA.

nyreä²¹ *a. -ästi adv. -ys^{as} omin.* tyytymätön, huonotuulinen, nyrpeä, äreä, ärtyisä, hapan, ynseä, harmistunut, loukkaantunut, närkästynyt; ärtynt, äkästynyt. | N. vanhapiika. Istuu n:än näköisenä. Olla n:ällä mielellä, tuulella. N. ilme, vastaus, ääni, äänensävy. Vastata, virkkaa jtk n:ästi. — **nyreissä(än)** (*adv.*) nyreissään, nyreänä, nyreällä tuulella. | Olla n:issään. Huonosta onnestaan n:issään. Taidat olla minulle vielä n:issäs eilisestä? 'Kukapa minusta välittäisi', sanoi poika n:issään.

nyrhi¹ *s. murt.* tylsä teräse, vars. veitsi t. kirves. | Vuolla n:llä. Puukon, kirveen n. — *Yhd.* kirves-, puukkon.

nyrjähdellä²⁸ *frekv.v. -tely² teonn.* < nyrjähtää. | Jalka tahtoi alituisen n.

nyrjähdys⁴ *s.* nyrjähtäminen, niukahdus. | N. on tavallisimpia nivelen vammoja. Nilkan n. — Sivulta tuleva paine voi aiheuttaa tukirakenteen n:ksen 'nurjahduksen'.

nyrjähdyttää²⁸ *v.* = nyrjäyttää.

nyrjähtyä¹ *v.* = seur. | N:nyt nilkka.

nyrjähtää²⁸ *v.* nivelestä: loukkaantua jnk luonottoman t. liian laajan liikkeen (esim. vääntämisen) johdosta siten, että nivelpintojen keskinäinen asema ei muutu, niukahtaa; vrt. mennä sijoiltaan, venähtää. | Nilkka n:ää. Jalkani n:i luukkaalla tiellä. N:äneen nivelen nivelpussi on usein osaksi revennyt. Hautoa n:änyttä rannetta.

nyrjäytää²⁸ *kaus.v. -ys^{as} teonn. (rinn. nyrjähd(y)ttää)* < ed. | N. jalkansa, nilkkansa.

nyrkinjuku *s.* N. leukaan, vasten kasvoja, pöytä. — **-kokoinen** *a.* myös *o.* | N. kivi, peruna, ajos, pala. — **-mentävä** *a.* tav. *o.* | N. reikä.

nyrkistää² *v.* puristaa (kätensä) nyrkkiin. | N. kätensä.

nyrkkeilijä¹⁴ *tek. urh.* (< nyrkkeillä); *syn.* pugilisti. — *Yhd.* alokas-, amatööri-, ammatti(lais)-, kilpa-, mestarin.

nyrkkeillä²⁸ *v., vars. urh.* 1. (määräsääntöjä noudattaen) otella (tav. erityisin käsin verhotuilla) nyrkkeillä iskien. | N. jkn kanssa, jkta vastaan. N. taitavasti, sisukkaasti, teknillisesti, puhtaasti, epäpuhtaasti. N. paljain nyrkein. 2. Maalivahti n:i [= iski nyrk(e)ilään] pallon maaliin lähettyviltä.

nyrkkeily²⁸ *s., vars. urh.* 1. nyrkkeileminen, vars. urheilumuotona, pugilismi. | Taitava, puhdas n. Harrastaa n:ä. 2. *mon.* nyrkkeilykilpailut. | TUL:n n:t tänä iltana Messuhallissa. 3. *yhd.* Alokas-, amatööri-, ammatti(lais)-, kilpa-, talton.; kauko-, lähi-, puolustus-, varjon.; pisten.

nyrkkeilyasento *s.* -hansikas *s.* = nyrkkeilykäsine. -harjoitus *s.*, tav. *mon.* -joukkue *s.* Suomen n. Ruotsia vastaan valittu. -kehä *s.* köysillä aidattu neliö, jossa nyrkkeileminen tapahtuu, nyrkkeilyneliö. | Esiintyä n:ssä 'esiintyä kilpanyrkkeilijänä'. -kilpailu *s.*, tav. *mon.* -kinnas *s.* = seur. -käsine *s.* nyrkkeilyssä

käytetty nahkainen, vahvasti pehmustettu käsine, nyrkkeilyhansikas, -kinnas. -liitto *s.* Suomen N. -maa *s.* Puola lienee tänä vuonna Euroopan paras n. -maaotelu *s.* Suomen ja Tanskan välinen n. -maine *s.* N:emme kärsi maaottelussa pahan kolauksen. -manageri *s.* -mestari *s.* -mestaruus *s.* -mestaruuskilpailu *s.*, tav. *mon.* -neliö *s.* = nyrkkeilykehä. -ottelu *s.* -pallo *s.* nyrkkeilyssä harjoitteluvälineenä käytetty, tav. alhaalta ja ylhäältä joustavasti rinnan korkeudelle kiinnitettävä nahkapallo. | Takoa n:a. -promoottori *s.* -seura *s.* -säännöt *s.* *mon.* -taito *s.* -toiminta *s.* -tuomari *s.* -tyyli *s.* -valmentaja *s.* -voitto *s.*

nyrkki¹ *s.* käsiterä sormien päät kämmettä vasten taivutettuina; rusikka. | Kova, luja, tiukka, höllä n. Rautaiset n:it. N:it kuin moukarit. N:in kokoinen kivi. Kädet n:issä. Panna, puristaa kätensä n:kiin. Kädet puristuivat n:kiin. Takoa, lyödä n:illä(än), n:ellä(än). Lyödä, pamauttaa n:kinsä pöytään. Iskeä n:kiä pöytään (myös kuv. 'olla vihainen, uhata, vaatia tiukasti' tms.). N. tärähti leukaan. Heristää, puida n:kiä. Näyttää n:kiä(än), uhata n:ellään. Hyökkäsi n:it ojossa toisen kimppuun. Pani n:kinsä heilumaan 'ryhtyi tappelemaan nyrkeillään'. Tyttö puristi rahaa lujasti pikku n:issään. N:it savessa (kuv. 'umpi-humalassa'). Mutta kuinka sitten käykään, kun pitäisi juoda n:it saveen? talvo. — *Kuv.* Panssariosasto toimii etenevän armeijan n:kinä. — *Yhd.* rauta-, teräsn.; panssarin.; virkan.; piirun.

-nyrkkinen²⁸ *poss.a.* Kova-, rautan.

nyrkki-oikeus *s.* voimakkaamman valtaan t. väkivaltaan perustuva oikeus, väkevämmän oikeus. | Lakeja poljettiin, maassa vallitsi n. N: oikeuteen perustuva valta. -paino *s.* leik. N:ssa tehty [= käsin kirjoitettu] lehti. -posti *s.* leik. jkn henkilön mukana kulkeva posti. | Saada kirje n:ssa. -pyykki *s.* leik. käsipyykki. -rau[ta] *s.* iskemiseen (tapeltaessa, puolustauduttaessa) tarkoitettu nyrkissä pidettävä rauta. | Mukiloida jkta n:dalla. -rieska *s.* kansat. kovaksi alustetusta happamattomasta, kohottamattomasta taikinaasta tehty litteä ohra- (t. harvemmin ruis) rieska.

nyrkkisillä²⁸ *s. vaill.* Olla n. 'nyrkkitappelussa'. Ryhtyä, käydä n:e.

nyrkki-sääntö *s.* jnk (esim. teknillisen) työn käytännöllisessä suorituksessa ohjeena oleva epävirallinen sääntö. -taistelu *s.* Helleenien n:t. -tappelu *s.* -val[ta] *s.* väkivaltaan perustuva valta. | Tyrannin n. N:lan aika, politiikka. -voima *s.* Raivata tiensä n:lla.

nürnbergin [-nyr-] -puna *s.* eräs punainen rautaksidiväri. -vihreä *s.* vihreänä väriaineena käytetty keinotekoisesti valmistettu kromioksidihydraatti.

nyrpeillä²⁸ *v.* olla nyrpeä, nyreissään, ynseillä. **nyrpeä**²¹ *a.* -ästi *adv.* -ys^{as} *omin.* tyytymätön, huonotuulinen, nyreä, äreä, ärtyisä, hapan, harmistunut, loukkaantunut, närkästynyt; pahastunut, ärtynt, äkästynyt. | Kaikkeen tyytymätön, n. ihminen. Istuu n:än näköisenä. Olla n:ällä tuulella, mielellä. N. ilme, ääni,

vastaus. Katselee n:in nenin. Suhtautua n:ästi jhk. Hevonen luimisti n:ään korviaan. — *nyrpeillä* (än), *nyrpeissä* (än) (adv.) nyrpeänä, nyrpeällä tuulella, nyreissään. | Olla n:illään. "Älä häiritse!" sanoi Liisa n:issään.

nyrpistelä⁶⁸ *frekv.v.* -y² *teonn.* < nyrpistää. | N. tyytymättömänä nenäänsä.

nyrpistyä¹ *v. 1. pass.* < seur. | Nenä n:i tyytymättömyydestä. 2. tulla nyrpeäksi, pahastua. | Ei leikistä kannata n.

nyrpistä² *v.* -ys⁴ *teonn.* (tav. nyrpeytensä ilmaisekseen) kipristää (nenäänsä, huuliaan), kurtistaa, nirpistää. | N. nenää (nsä) (myös kuv. yl. tyytymättömyytensä, halveksimisensa, nyrpeytensä osoittamisesta). N:i nenäänsä ruoalle. Haisipas se pahalta — piti ihan n. nenää. Jos ei kaikki mene mielen mukaan, n:etään heti nokkaa. N. pilkallisesti huuliaan, suutaan.

nyrppänenä *a. harv.* = nirppanenä. | Onpa sinulla n. rouva Joruni. -**nokka** a. = ed.

nyrpällä (än) *adv. harv.* nenästä: tyytymättömyydestä nyrpistyneenä, nirpallaan. | Katsella jtk nenä n:ä (än), n:i nenin (myös kuv. yl. tyytymättömänä, halveksien, nyrpeissään).

nyrtys, -tyyn *adv. harv.* kurtussa. | -- hampaat hajalla, nenä n. SEPPÄNEN.

nystermä¹⁰ s. pieni kohoama, pieni kyhmy, nystyrä. | Poskihampaan purupinnan n:ät. Hernekasvien juurissa on bakteerien aiheuttamia n:iä.

nystermähammas s. *el.* hammas, jonka purupinta on nystermäinen. | Kaikkiruokaisten eläinten poskihampaat ovat n:aita.

nystermäinen⁶⁸ *poss.a.* N. pinta, hammas, hedelmä, ihottuma. — *Yhd.* hieno-, pienin.

nystermäpintainen *a.* N. hammas, hedelmä.

nystermätön⁶⁷ *kar.a.* N. pinta, hedelmä.

nysty¹ s. pieni kohoama (vars. orgaanisessa kudoksessa), pieni kyhmy, pahkura, nystyrä, nystermä, nyppy. | Kielen pinnassa on n:jä, papilleja. Koivun lehdistä on usein n:jä, äkämia. Havunneulat ovat kiinni pienissä n:issä. — *Yhd.* hius-, karva-, lehti-, rihma-, sienin-, valin-, iho-, munuaisn.; maku-, mesin.

nystyinen⁶⁸ *poss.a.* N. pinta, jäkälä. — *Yhd.* hieno-, iso-, matala-, pienin.

nystykarva s. *kasv.* tav. lyhyt, nuppipäinen karva, jonka nupissa on karvan erittämää us. tahmeaa nestettä. | Kihokin n:karvat. -**karvainen** *a. kasv.* N. kasvi, lehti, marja. -**karvaton** *a. kasv.* N. lehti, varsi. -**lihas** s. *anat.* Sydämen eteiskammion seinämästä kohoaa kolme keilamaista n:ta. -**mäinen**⁶⁴ *kalt.a.* -sesti *adv.* N. kohoama, paksuntuma. -**pilkku** s. *kasv.* jssak kasvin osassa oleva, ympäristöään väriltään poikkeava, tav. tahmeaa nestettä erittävä kohta. -**pilkkuinen** *a. kasv.* N. lehti. -**pilkuton** *a. kasv.* N. vana.

nystyrä¹⁸ s. pieni (kova) kohoama, kyhmy, pahkura, nystermä, nysty, nyppy. | Pinta, jossa on kumuja n:ä n:itä. Reumatismilla, tuberkuloosin aiheuttamat n:ät. Pässillä oli pienet sarven n:ät. Pieni mäen n. — *Kuv.* Pala palaltaan sulivat kovettuneen mielen n:ät aho. -- kaikki katkeruuden n:ät silenevät kianto.

— *Yhd.* iho-, juuri-, kiden.; bakteerin.; mesin.; älyn.

nystyräbakteeri s. *kasv.* hernekasvien juurinystryöissä symbioosissa elävä, tyyppä yhteyttävä bakteeri, äkämä-, palkokasvibakteeri.

nystyräinen⁶⁸ *poss.a.* -syys⁶⁸ *omin.* Karhea, n. pinta. N. oksa, lehti. N:seksi lyötynyt tie.

nystyrämainen⁶⁸ *kalt.a.* N. kohoama, pahka, muodostuma. -**pintainen** *a.* -**tauti** s. (vars. nautaeläinten) tuberkuloosi. -**tautinen** *a.* N. lehmä.

nystyrätön⁶⁷ *kar.a.* N. lehtiruoti.

nystytön⁶⁷ *kar.a.* N. oksa, vana.

nyssä¹¹ s. 1. lyhytvartinen piippu. | N. hampaisa. Polttaa, tupruttaa, imeä, sytytellä n:änsä. Veteli savuja n:stään. — *Yhd.* piippu-, piipun-

n. 2. *tekn.* rengasmaainen kappale, jolla putken pää liitetään toiseen, aukkoon tms., putkiyhde. | Höyryputken, letkun n. — *Yhd.* liitos.

nyt *adv.* I. ajankohdasta parhaillaan kulumassa olevaa (t. harvemmin juuri kulunutta t. lähinnä tulevaa) aikaa ilmaisten: tällä hetkellä, tässä silmänräpähdyksessä, käsillä olevana ajankohtana; tällä kertaa, tällä haavaa, juuri, parhaillaan; nykyään, nykyisin.

I. nykyajasta. | N., juuri tällä hetkellä. N. tänään, meidän päivinämme. Ennen ja n. N. ja silloin. N. ja vastedes. N. ja lankaikkisesti. N. kuten aina muulloinkin. N. eikä kohta. N. tai ei koskaan. Juuri n. N. taas, jälleen. Vasta n. Jo n. Hän elää vielä n:kin. N. paistaa aurinko, huomenna saattaa sataa. Äsken itki ja n. nauraa. N. tätä kirjoittaessani. En voi maksaa aivan n., ehkä ensi viikolla. Viime tunnilla puhuimme linnuista, n. aiomme käsitellä kaloja. Hän on n. 52-vuotias. Esitti n. jo kuolleen säveltäjän lauluja. Tapauksesta on n. jo kuusi viikkoa. N. talo on vihdoinkin valmis. N. ollaan jo toukokuussa. Elämme n. vaikeita aikoja. | "Koskeeko?" — "Ei n. enää." | N. menään kaikki kahville. Vedetään yhtäikaa — n. | "N.!" huudahti opettaja, ja pojat pinkkaisivat juoksuun. "N. putoa!" ehdin ajatella. Mihin n. olet lähdyssä? Kuka sieltä n. tulee? N:kö sinä jo tulitkin? Mitä n.? Mikä sille n. tuli? Sattuipas n. hyvin. N. on aika lähteä. N. on jo kiire. N. tarvitaan kaikki voimat. N. on kysymys suurista asioista. Eipä n. [= tällä kertaa] enempää. — N. [= juuri, viimeksi] kuluneena kesänä. Teoksen n. [= vastikään] ilmestynyt toinen osa. N. viime aikoina. N. syksyllä viimeksi. Asiasa meneteltäköön niin kuin n. [= juuri edellä, tässä yhteydessä] on sanottu. N. pian, kohta, heti. Tulos saadaan n. [= tällöin, kun tähän asti on päästy] siten, että --. Minä kuolen n. juuri, tuossa paikassa kivi, -- mitä hän aivan varmasti usko n. pian saavansa kokea sill.

2. menneen ajan tapahtumia kerrottaessa viittaamassa ajankohtaan, johon kerronnassa on ehditty t. jossa tapahtumat liikkuvat (kerrottujen tapahtumien nykyaikaan). a. us. = silloin. | Silloin hän ei asiasta vielä tiennyt, n. tiesi. | Mies eteni varovasti. N. hän oli jo veräjällä. N. oli kaikki kunnossa. Maa joutui uudelleen sotaan, n. jo toisen kerran. N. alettiin salissa

tanssia. N:kos ilo alkoi! N. oli kulunut jo kolme päivää Paavon lähdöstä. N. olivat ajat muuttuneet. -- n. satoi äsken ensimmäisen lumen sll. b. jtk etenevää, jatkuvaa tapahtumista t. toimintaa kuvattaessa us. = sitten, tämän jälkeen, tässä vaiheessa. | Ajoimme ahteesta, n. tulimme sillalle. Napoleon suuntasi n. kaikki voimansa Englantia vastaan.

II. edeen liittyen nykyiseen tilaan, vallitseviin olosuhteisiin tms. viitaten; us. = asioiden näin ollen, kun näin on, näissä olosuhteissa, nykyoloissa. | Mitäs n. sanot? Mikä n. eteen [t. neuvoksi]? Siinä n. näet! | [Isä sairastui.] N. ei matkasta tule mitään. | Kyllä se n. kestää. N. tarkenin, kun oli niin paljon vaatetta yllä. Tuli halla, n. oraat varmasti menivät. Tein kuten neuvoit, ja tässä n. on tulos. N. on vain pidettävä huolta, että --. Olisi edes kirjoittanut; n. [= koska hän ei ole kirjoittanut] en tiedä hänestä mitään. | Jos olisi rahaa, ostaisin uuden hatun. N. täytyy tyytyä entiseen. Teosta olisi pitänyt vielä kypsyttellä; n. se ei vaikuta valmiilla. | Sellainen sekaannus! Mitä hän n. mahtaa meistä ajatella?

III. tav. painottomana vailla selvää ajan merk:tä; 1. ja 2. ryhmän raja ei ole selvä.

1. (us. edellä sanottuun t. yleisesti tunnettuun viitaten) rajoittavana adv:n lauseessa, jonka sisältämä asia halutaan esittää omana erillisenä tapauksenaan; us. = seikka on se että, asia on niin että, tässä tapauksessa, puhuaksemme tästä asiasta, tällöin; joskus selittävästi (suunnilleen = nimittäin) t. johtopäätöstä ilmaisten (suunnilleen = siis); käyttö tällöin us. muukalaisvoittoista ja korvattavissa tav. muulla tavalla (joskus esim. liitepart:eilla -kin, -han, -pa tms.). a. päälauseessa. | N. on asia niin, että --. Asia on n. [= kerta kaikkiaan] niin, ei sille mitään mahda. Olettaakamme n., että --. Ilmiötä on n. ensinnäkin tarkasteltava siltä kannalta, onko --. Mutta n:pä onkin niin, että --. N. on huomattava, että --. N. sattui kuitenkin syttymään sota. N. ei voi olla mahdollista, että --. | N. on radiumin atomipaino 226 ja heliumin 4. Jos siis --. | Mutta n:pä Kristus on noussut kuolleista ut. Seisoi n. ladon takana koivuinen kanto kivi. Mutta miten kuuluu n. ensimmäinen käsky? aho. b. sivulauseessa. | Kun n. tiedetään, että --. Kun se n. kerran on tapahtunut, niin minkä sille enää voi. Kun n. laivasto oli tuhottu, niin koko puolustus luhistui. Kun n. asiat ovat näin, miksi ei --. Koska n. on tärkeää, että --. Koska hän n. oli profeetta ja tiesi, että -- ut. Jos n. kävisi niin onnettomasti, että --. Jos n. vipu käännetään alkuasentoon, niin --. Vaikka n. olisikin sillä tavalla, ei pidä odottaa liikojä. Jotta n. kaikki kävisi oikein, on --.

2. vars. *puhek.* vailla varsin. merk:tä täytet. vahvistussanana. a. kehoituksissa, pyynnöissä yms. | Ole n. hiljaa! Mene n.! Tule n. mukaan tänäkin! Anna n.! Syö pian n.! No pian n., ei minulla ole aikaa odottaa! Malttakaahan n. vähän! Älä n. hätäile! Kuulehan n.! Älä n.

aina viitsi! Annetaan hänen n. olla. Olisit n. vielä nukkunut. Ei tässä n. sinua olisi tarvittu. Ei n. pidä tyhjää suuttua! Neiti istuu n., minä laitan kahvia sll. b. huudahduksissa, päivittelyissä yms. | Jopa n. jotakin! Johan n. No n. on kumma! On se n. ihme, jos ei --. N:hän on piru! Sepä n. on hemmettiä! No n., kaikkea sitä näkeekin! Katsopas n., minkä teki! | "Pekka on mennyt kihloihin." -- "Älä n.!" | Kunpa hän n. onnistuisi! Eihän n. toki! Se n. on valhe! Siinä sitä n. ollaan! Jutella n. tuollaista! Ne n. ovat niitä hänen puheitaan! Onko n. laittaa, että --. Kaikkea sitä kuuleekin: lähteä n. noin vain! Mitäs minä n. hänestä. Ei tuo n. niin kumma asia ole. Hänestä n. mihinkään olisi! No hyvästi n.! Terve n. sitten! Mutta jo n. hopusti kesän teki KATAJA. c. muissa yhteyksissä. | Saa n. nähdä. Siinä se n. on. Sinä n. pystyt mihin vain. Eihän sitä n. alussa kaikkea osaa. Jos minä n. sitten tulisin. En n. oikein tiedä. Eihän tässä n. oikeastaan mitään hätää ole. Kunhan tässä n. ehditään. Puhumattakaan n. siitä. Olisiko siitä n. ehkä puoli tuntia. Eihän se n. niin ihme ole. Olipa n. kuka tahansa. Kyllä se n. vain niin on, usko pois. Jos n. niin välttämättä haluat, Jos n. yleensä mitään varmaa voi sanoa. Mikäli siitä n. hyötyä on. Kuinka se n. noin sattui? Kuka n. heiteellä palelisi. Kai minä n. muuallakin toimeen tulen. Kotona hän n. melkein aina oli aho. Se n. ei ole eloaista se, mutta olkoon menneeksi aho. Hänhän n. kuitenkin oli kylän suutari ALKIO. Mitäs tämä n. sata tai pari on sinun rahoissasi E.ELENIUS. -- se n. oli kerran hänen tapansa sellainen JÄRVENT. 3. *puhek.* adversatiivisen yhdistyksen kieltä, alkuosana rajoittavana t. sanontaa lieventävänä; joskus suunnilleen = juuri, suorastaan, aivan, vallon. | Ei n. (juuri, aivan) hyväkään, mutta välttävää. Ei n. ylläinen, mutta hieno, -- ehkei n. juuri minun puolestani, vanhan ja syntisen, mutta -- sll. -- ellei n. aivan rikollista, niin ainakin hyvin paheksuttavaa PEKKANEN.

nytyistä¹ *pass.v.* < seur. | Vähällä taisi pitää, ettette n:neet sinne kuin russakka kaljatuop-piin! KARHUM.

nytyistä² *v. harv.* **1.** rutistaa, mutistaa, mytistää. | Huivin kulmat solmuun n:ettyinä. **2.** nitistää, tappaa. | -- tuollaiset huuhkaimenpölkaset ovat n:ettävät heti paikkaansa luv.

nytk⁷⁸ s. nytkiminen, nytkähtely, nytkintä. | Keinutuolin, suupielten n.

nytkiä¹⁷ *v. -ntä^{15*} teonn.* nytkähdellä, nytkyä, nytkää, vavahdella. | Jäsenet n:vät kuin veto-taudissa. Kasvot itkusta n:en. Ammutun otuksen vielä n:vä ruumis. -- *Yksipers.* Suupielissä, suupieliä n:i.

nytkyjalka s. = kukonaskel 2.

nytkytellä^{20*} *frekv.v.* -tely² *teonn.* < nytkyt-tää. | N. ongenvapaa edestakaisin. -- Ajaa, hiihtää, soutaa n. Jatsin tahdissa n:televä pari. Hitaasti n:televä ruuna, reki, juna. -- kävelä n:telemällä ja rennosti aho. -- vanha emäntä oli hiljaa keinua n:ellyt pienessä tuolissaan sll. -- *Kuv.* Elää n.

nytkyttimet^{76*} *s. mon. kut.* = housuvalssit.
nytkyttää^{2*} *kaus.v. -ys⁶¹ teonn.* < nytkyä. | N. vartaloaan edestakaisin. Työntää n:tään ovea. Vetää n. Kantaa n:ti raskasta sakkia selässään. Kankesi n:tään kiveä. Hartiain n:ys. — Ajaa, soutaa, mennä n. Junan yksitoikkoinen n:ys. Tanssin n:ys. Elohiiri n:ti silmäluomessa. Kynttiläkrunu n:ti katossa — sellainen poljenta täytti tuvan JÄRVENT.

nytkytyskierto *s. voim.* nytkyttäen, nykäyksin suoritettu vartalon kierto. **-taivutus** *s. voim.* nytkyttäen, nykäyksin suoritettu vartalon taivutus. | N. sivulle, eteen.

nytkyä¹ *v. -ntä^{15*} teonn.* tehdä nykäyksiä, liikua nykäyksin, hytkyä, hetkua, vavahdella, tustista, nytkähdellä, nytkiä, nytkää. | Nauraa että hartiat n:vät. Ukon pää n:i hänen puhuesaan. Suupielet alkoivat hermostuneesti n. Ajaa n:villä raitailla. Silta n:i joka liitoksestaan. N:vä liike. -- hänen hartiansa n:ivät kuin vilutautes KALLAS.

nytkähdellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < nytkähtää. | Hartiat n:televät naurusta, itkusta. Koko ruumisen n:teli suonenvedon tapaisesti. Lihasten tahdoton n:tely. Rattaat n:telivät eteenpäin. Hevonen juoksi ja reki n:teli. Vene n:telee soudun tahdissa. Hitaasti n:televä keinutuoli. Auton, junan, koneen n:tely. N:televä liike, kuolinkamppailu. Keltasirkun n:televä lento. N:televä rytmi. N:televä itku, ääni. -- koko olennessa oli jotain levotonta, n:televää IRIS UURTO. — *Yksipers.* Suupielissä alkoi n.

nytkähdyt- = nytkäyt-.

nytkähtää^{2*} *mom.v. -(hd)ys⁶¹ teonn.* (< nytkiä) vavahtaa, vavahuttaa, tärähtää, nytkähtää. | Hartiat n:htävät itkusta. Suupielessä näkyi pieni hermostunut n:hdys. Kuolevan viimeiset n:hdykset. Ukko torkkui, pää n:hti tuon tuostakin alas päin. Hevonen tempaisi, ja ajomies n:hti taaksepäin. Pieni n:htävä kumarrus. Auto lähti n:htäen liikkeelle. Kone n:hti käyntiin. Juna pysähtyy n:htäen. Rat- taiden n:(hd)ykset. Vene n:htää joka aironvedolla. Tikka kiipeää runkoa pienin n:yksin. — *Yksipers.* Suupielissä n:htää silloin tällöin hermostuneesti.

nytkähyt- = nytkäyt-.

nytkäistää^{2*} *v. -y² teonn.* nykäistä, kiskaista, tempaista. | N. kätensä pois. N:i hän ohjia hieman KIVI.

nytkäytellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | N. olkapäitään, päättään. -- hieroa n:telee pastoria niin että suonet kitisee Kianto. -- vähän vain n:telen tämän ison viikatteeni tappiloista KARHUM.

nytkäyttää^{2*} *kaus.v. -ys⁶¹ teonn.* (rinn. nytkäh(d)yttää) < nytkähtää. | N. olkapäitään, päättään, niskojaan. N. vartalonsa suoraksi. Vetäistä n. Tytöt niitää n:tivät. — *Yksipers.* -- meni hermoihin semmoinen vika, puheli sukkaa kutova nainen. Aina n:tää HELVI HÄMÄLÄINEN.

nytkäjä² *v. = nytkyä, nytkiä.* | -- nilkka n:en soiton tahtia HELLAAKOSKI.

nytemmin *adv.* (jo, enää) nyt, nykyään; nyt

myöhemmin. | Tapa on n. jäänyt käytännöstä. Kuulustelut ovat n. päättyneet. Hän ei n. (enää) hoida virkaansa. N. [= äskettäin] julkisuuteen tullut lausunto.

nyten *adv. murt. nyt.* | Sytykettä on tarpeeksi jo n. SEPPÄNEN.

nytty^{1*} *s. harv. mytty, nyytti.* | Ei konttia selässä eikä n:ä kädessä? KIVI.

nyttyrä¹⁴ *s. harv. mytty, nyytti, nuttura.* | Näetkö tuota, joka tuolla puun oksalla istuu, tuommoinen pikkuinen n.? PÄRVÄR.

nyyhke^{7*} *s. nyyhkiminen, nyyhkytys, nyyhkintä, nyyhky.* | Itkun n. N. tukahdutti hänen äänensä. -- n:itä nieleksi LEHT.

nyyhkiä¹⁷ *v. -intä^{15*} teonn.* nyyhkyttää. | Itkeä n., n:ien. Kappalainen saarnasi, akat n:ivät. — *Kuv.* Viulu valittaa ja n:i. Soitto la- valta väräsi ja n:i TALVIO. Särkyvät aallot n:i, / n:i meri ja maa HELLAAKOSKI.

nyyhky¹ *s., vars. runok. nyyhkytys, nyyhke.* | Itkun n. Yksinäisen rinnan n. LEINO. Rajuina sysäyksinä koholi n. nuoren poven syvyyksistä LEINONEN. — *Kuv.* Syystuulen tumma n. / yössä elää yksinään MANN.

nyyhkytellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. **nyyhkyttää**^{2*} *v. -ys⁶¹ teonn.* itkeä nykäyksit- täin henkeä vetäen, nyyhkiä; vrt. niiskuttaa. | Itkeä n:täen. Kätki kasvot käsiinsä ja alkoi n. N. kuuluvasti, hiljaa, katkerasti, lohdutto- masti. Lapsi n:ti pakahtuakseen. Tyttö purs- kahti hillittömään n:ykseen. Hän alkoi tyynt- tyä, n:ykset vaimenivat vähitellen. Hartiat nytkähtelivät tukahdutetusta n:yksestä. — N. suruaan, kovaa kohtaloaan. Itkuvirttä n:tävä nainen. — *Kuv.* Viulu valittaa ja n:tää. Tans- sin haikaisti n:tävä sävel. Tuulen n:ys.

nyyhkäistää^{2*} *mom.v. -y² teonn.* < nyyhkiä. | Lapsi n:i vielä muutaman kerran.

nyyhkäys^{6*} *s. nyyhkäisy.* | Tytöltä pääsi ääne- käs n. — *Kuv.* Viulun haikait n:kset.

nyyhöttää^{2*} *deskr.v. harv. kyyhöttää, kyyröt- tää, kyhöttää, nyyköttää.* | Istua n. Taas hän n:ä siellä polvillansa tuolilla HAARLA.

nyykertyä^{1*} *v. = seur.* | Hevoset kaatuivat val- jaisiin, ja lehmät n:ivät parteensa TOPPILA. -- n:y nääntyneenä kannon juurelle KARHUM.
nyykistyä¹ *v. lyyhistyä, tuupertua, kuukertua, kääpetyä, ny(y)kertyä.* | N. kokoon, kasaan, suulleen. N:i voimattomana lattialle. -- sinä minun silmiäni edessä n:it sinun kuormasi alla KILPI. Eevastiinan kuoleman jälkeen n:i Joope entiseen voimattomuuteensa TOPPILA.

nyykistää² *v. lyykistää.* | Niitää n. Tyttö tuli ujusti vieraan eteen, n:i hiukan RAPLO.

nyykkäistää^{2*} *v. harv. nyykkäistä.* | Ukko lähti hiihtää n:emään KATAJA.

nyykytellä^{2*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | "Niin, niin", n:teli Holli-Reeta päättään huo- lestuneena LEINO.

nyykytää^{2*} *v. harv. -ys⁶¹ teonn.* nyökäyttää. | -- huokaillaa, n:täkää päättäne, ihmetelkää LEHT.

nyykähdyt- tav:emmin nyykäyt-.

nyykähtää^{2*} *v. -(hd)ys⁶¹ teonn.* 1. nuokahtaa, nyökähtää. | Pää n:htää hervottomasti rintaa vasten. -- pää silmälasineen teki ymmärtä-

väisen n:yksen SILL. 2. nuukertua, ny(y)kertyä, nykistyä. | N. kokoon, suulleen. -- hiljaa vuoteelleen n:hti AHO. On läikähtä ja n. siihen paikkaan LEMPI JÄÄSKELÄINEN.

nyykäht- tav:mmiin nyykäht-.

nyykähtellä^{28*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | N. päätään.

nyykähtää^{28*} *kaus.v. -ys⁶⁴ teonn.* (rinn. nyykäh(d)yttää) < nyykähtää 1) nyykäyttää. | N. päätään. -- n:ti päätti suosiollisesti hymyillen CANTH.

nyykötää^{28*} *deskr.v. -ys⁶⁴ teonn.* kyyhöttää, kyyhöttää, kyyröttää, nyykötää, nököttää. | Istua n. Tuolla n:ti sauna, harmaana, vanhan mummon näköisenä HAANPÄÄ.

nyysätä³⁵ *v. murt.* niiskuttaa; niistää. | [Muori] rupesi lihavaa nenäänsä n:ämään ja kyyneliä vuodattamaan ALKIO.

nyyttinen³¹ *s.* nyytin täysi. | Iso n. pestäviä vaatteita.

nyytinki^{31*} *s.* kansat. itäsuomalainen nyplätty pitsi.

nyytti^{31*} *s.* (vars. jtk kulmistaan yhteen solmittua vaatetta kääreenä käyttäen tehty) muodoltaan epämääräinen kääri, mytty, nyyty. | N. vaatteita, villoja. Kädessä n., jossa oli kirkkokengät ja virsikirja. Kerjäläisen n. Eväät pantiin n:tiin. Sitoa, kääriä n:tiin, n:iksi. Pestävät vaatteet sidottiin lakanalla n:iksi. Avata n. — Yhd. eväs-, vaaten.

nyyttikestit, -kutsut *s. mon.* kutsut, joihin kukin vieraista tuo osan siellä nautittavasta keskituksesta.

nyytti^{31*} *s. kans.* nyytti. | N. vaatteita. N. käsi-varrella. Aukoa n:tynsä solmuja. Karoliina otti n:ystä lämpöistä vehnäleipää AHO.

nyökkiä^{1*} *v.* nyykähdellä, nyykkyä; nyykytellä. | Pää n:kii. -- ajaa n:ittiin rinnakkain NUOLIV. Johanna n:iki iloisesti päättänsä CANTH.

nyökkyä^{1*} *v.* nyykähdellä, nyykkiä. | Pää alkoi n. Mies n:i unisena reen keulalla IVALO.

nyökkäillä²⁹ *frekv.v. -y^c teonn.* < nyykätä. | N. (päällään, päättään) ystävällisesti.

nyökkäistä²¹ *v. murt.* nyykähdellä, nyykkiä. | Kuokkia, soutaa n. -- taas alkoi [pumpun] vivun ponnassa n. ja ähkää AHO.

nyökkäys⁶⁴ *teonn.* < nyykätä. | Pään n. — Yhd. päänn.

nyökkäjä^{2*} *v. murt.* nyykähdellä, nyykkiä. | Pää, vartalo n:ä edestakaisin. Gondolan perässä pienellä kapealla kannella n:ä kuljettajan vartalo sopusointuisessa, plastillisessa soundussa AHO.

nyökkääjä¹⁰ *tek.* < nyykätä. — Yhd. päänn.

nyökytellä^{28*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | N. päätään. "Niin, niin" n:teli isäntä. Keinua, soutaa n. -- ruustinna n:teli valtavaa ruumistaan kahvipannun takana Kianto.

nyökyttää^{28*} *kaus.v. -ys⁶⁴ teonn.* < nyykkyä. | N. päätään, ruumistaan. Isä n:ti hyväksyvästi päätään. Kiikkua, soutaa n. -- varsa käydä n:tää saranpäästä toiseen SILL.

nyökähdellä^{28*} *frekv.v. -tely² teonn.* < nyykähtää. | Ukko torkkui, pää n:teli. Veneessä istujat n:televät soudun tahdissa.

nyökähdyt- = nyykäyt-.

nyökähtää^{28*} *mcm.v. -(hd)ys⁶⁴ teonn.* liikahdaa hiukan alaviistoon eteenpäin. | Pää n:h-tää. Vaunu pysähtyi äkkiä, matkustajat n:h-tivät eteenpäin.

nyökäht- = nyykäyt-.

nyökätä^{28*} *v.* (nopeasti) liikauttaa t. taivuttaa päätään hiukan eteenpäin. | N. päätään, päälään. N. jkille tervehdykseksi, hyvästiksi. N. huomenta, hyvää päivää. Vastata n:käämällä. N:käsi [= kutsui nyykäämällä] pojan mukaansa.

nyökähtellä^{28*} *frekv.v. -tely² teonn.* < seur. | N. päätään.

nyökähtää^{28*} *kaus.v. -ys⁶⁴ teonn.* (rinn. nyykäh(d)yttää) < nyykähtää. | N. päätään, päälään. Opettaja n:ti hyväksyvästi.

nyörji¹ *s.* ohuehko punottu nuora, punos. | Kaksisäikeinen n. Kypytakin, rukin, pellin n. N:ein koristettu takki. — Kuv. Pitää n:ejä käsissään, hoidella n:ejä 'ohjata, hallita, hoitaa jtk'. Se, joka istuu ylhäällä ja jonka hyppysissä ovat n:it [Jumalasta] HAANPÄÄ. — Yhd. silkkini; koristen; pellin.

nyörjikenkä *s. kans.* nauhakenkä. | -- jalassa keltaiset n:kengät AHO. -koriste s. N:in somistettu takki. -mäinen³¹ *kalt.a.* N. punos.

nyörin/punoja *s. -punomo s. -punonta s.*

nyöritä^{28*} *v.* varustaa (sitaa, koristaa tms.) nyyr(e)illä. | N. kengät, kureliivi. N:etty hussarintakki.

nyörity³¹ *s. 1.* nyyrittäminen. | Kureliivin, kengän n. 2. nyyrittämällä, nyyristä tehty sidos, koriste tms. | Korsetin, piiskanvarren n. N:k-sellä koristettu pusero.

nyörätä³⁵ *v. harv.* -ys⁶⁴ *teonn.* nyyrittää. | -- seisoo pellin edessä, liiviään n:ä TALVIO. -- n:si kopan lujasti vesikelkkaan SILL.

näemmä *adv.* (= näen mä; rinn. näämmä) huomaamista ilmaisten: näköjään, sikäli kuin näen. | Olet n. jo tullut. Olikin n. viisas mies. Ruoka ei maistu, n.

näennäinen³¹ *a. -sesti adv. -syys⁶³ omin.* millainen jk näyttää olevan; (subjektiiviseen, välittömään, pintapuoliseen, erheelliseen, pelkkään) näkemiseen, huomaamiseen, havaintoon perustuva, sellaisen nojalla jnak t. jnklaishena pidetty, jksik t. jnklaiseksi arvioitu, luultu; todellisuuteen perustumaton, todellisuutta vastaamaton, todellisuudessa toisenlainen, epä-todellinen, kuvitettu, luuloteltu, oletettu, illusorinen, vale-; joskus: ulkonainen, muodollinen, nimellinen, suhteellinen;)(todellinen, oikea, varsinainen. | Taivaankannen n. kaarevuus. N:sesti aurinko kiertää maata. Esineen n:sen suuruuden määrää näkökulma. Miehen rauhallisuus oli vain n:stä. N:sesti onnellinen ihminen. N:sesti kaikki oli hyvin. N. muutos, poikkeus, yhtäläisyys. N. perinnöllisyys. Paraneminen olikin vain n:stä. N. menestys, etu, voitto, tappio. N:set ja todelliset ystävä ja viholliset. Teki n:siä vastaväitteitä. N. [= nimellinen] kauppa, sopimus. Hän on hallitsija vain n:sesti. Poliittinen tila oli n:sesti lauennut, mutta pinnan alla kuohui. N. horisontti. Esineen n. eli suhteellinen paino 'painon suhde painoysikön painoon sillä paikka-

kunnalla, missä punnitus tapahtuu'. Tähden n. suuruus 'maapallolla olevan havaitsijan havaitsema valovoimakkuus'. Tähden n. paikka 'välttömän havainnon nojalla ilman aberration vaatimaa korjausta määritetty paikka'. N. jättö 'laivan nopeuden ja potkurin nopeuden erotus'.

näennäisliike s. -ratkaisu s. -teho s. *sähk.* vaihtovirran jännitteen ja virran tehollisten arvojen tulo. -**vastus** s. *sähk.* impedanssi.

näentä^{12*} *teonn.* < nähdä. — *Yhd.* kaukon.

naes *adv.*, vars. *puhek.* (*rinn.* nääs) = seur. | En tule, ei ole n. aikaa. On nimipäiväni, n. Ei n. viitsinyt lähteä. Komensi lapset pois, melusivat n. liikaa. Oli siellä muitakin, Kalle ja Ville n.

naet *adv.* (akt. ind. prees, yks. 2. pers. < nähdä; *rinn.* näät), joka konj:n tavoin ja us. parenteettisesti liittää aikaisempaan, edellä esitettyyn jnk selittävän, selventävän, täydentävän lisän: nimittäin, naes, näetsen; vars. viiin liittyen; täydelleen menettänyt sinutteen luonteen. | Palelin, oli n. hyvin kylmä. Aloitahan, työ n. ei valmistu tekemättä. Tarina n. kertoo, että --. Olen n. sitä mieltä, että --. Pekalla oli suu täynnä; istuimme, n. aamiaisella. — Joskus s:seen ilmaukseen liityen (sen jäljessä). | Hän, vainaja n., oli enoni. Talolliset, ne n., joilla oli vähintään kolme lehmää, --.

näetsen (= näet sen; *rinn.* näätseen). 1. *adv.*, vars. *puhek.* = ed. | En joutunut enemmin, myöhästyin n. junasta. On n. otaksuttu, että --. Siinä hän nyt on, Taavetti n. Lapset, n., olivat kuolleet. Tämä on murtomaajuoksua, n., Mikko KATAJA. 2. *interj.*, vars. *murt.* jtk (kehottavasti, varoittavasti tms.) todettaessa. | Tahtoo aina tuo lehmä potkaista — n. taas! Aina ne nuo lapset ovat tiellä — n., ettekös pääse siitä!

nähden postp:n luonteinen *adv.*, joka ilmaisee suhdetta, näkökohtaa.

1. ill:n ohella; useita lähekkäisiä merk.-vaihduksia; tav. korvattavissa jllak alempana mainitulla tavalla t. pelkällä sijamuodolla. a. jnk suhteen, jnk kohdalla, jnk osalta, jnk ollessa kysymyksessä. | Se pätee tähänkin n. 'tässäkin (tapauksessa, asiassa), tämänkin asian suhteen, osalta'. Siihen n. [= siinä (asiassa, kohdassa), siitä (asiasta), sen (asian) suhteen] olen eri mieltä. Tähän n. [= tässä (asiassa, suhteessa), tämän suhteen] on tehtävä poikkeus. Liian arka arvosteluun n. 'arvostelulle, arvostelun suhteen'. Varovainen ruokaan n. Asia on häneen n. [= hänen suhteensa, hänen kohdallaan] toinen. Kuun asema maahan n. Kappaleen liike toiseen n. Kun kävelen kulkevassa junassa, liikun sekä junaan että maahan n. Todistajiin n. oli valalla tapa, että heitä oli pariton luku. Tyttäret ja pojat ovat perintöön n. samanarvoisia. Maan maksutase ulkomaihin n. Tapahtumaiikaan n. ei ole mitään epäilyksiä. Lauseke 2a²b²c² on 6:ttä astetta a:han, b:hen ja c:hen n. -- vapauttaa hänet kaikista sitoumuksistaan meihin n. AHO. Itseensä n. hän kyllä oli

rauhallinen LINN. -- Pohjanmaan ruotsin irrallinen asema ruotsin kieleen n. E.N.SERÄLÄ. -- varsinaiseen rikolliseen n. sai asia oikeudellisen loppunäytöksen KOSKENN. b. jnk suhteen, jnk puolesta, jnk kannalta; korvattavissa us. pelkällä abl:lla. | Karjakanta on lukumäärään n. [= lukumäärältään, lukumäärän puolesta] päässyt sodanedelliselle tasolle. Tuotannon runsauteen n. [= runsaudessa, runsauden puolesta] olemme taantuneet. Kasvupaikkaan n. vaatelas kasvi. Viljaan n. omavarainen maa. Kokoonsa ja sisällykseensä n. huomattava julkaisu. Oikeinkirjoitukseen n. on vielä epä johdonmukaisuutta. Suomen kansa on uskontoonsa n. varsin yhtenäistä. Tällä kohtauksella oli Kalleen n. monet pienet vaikutukset SILL. c. par. jtk kohtaan. | Välinpitämättömyys asiakkaisiin n. Kristityn velvollisuudet lähimmäisiin n. -- kummilla oli paiti velvollisuuksia myös oikeuksia kummilapseen n. SILL. d. jhk verrattuna, jnk suhteen, jnk rinnalla. | He ovat melhin n. paremmassa asemassa. Olet vielä lapsi minuun n. Onhan tämä aikaisempaan n. kokonaan toista. Vartaloon n. liian lyhyet raajat. -- alkoi aineellinen vaurastus kohota sille entiseen n. korkealle asteelle, jolle -- AHO. -- tekevät sitä edellisiin n. niin vähäisessä määrässä, että -- LEINO. -- entiseen n. ihan outoa ja uutta Kianto. Hänen kokemuksensa olivat tosin olleet vähiä ja viattomia siihen n., mitä hänelle aukeni täällä suuressa talossa SILL. e. jhk katsoen, jnk huomioon ottaen, jk huomioon otettuna. | Potilas voi olosuhteisiin n. hyvin. Kokoonsa n. voimakas eläin. Ikänsä n. pirteä vanhus. Kysyntään n. riittävästi tavaraa. Siihen n., että tehtävä oli vaikea, selviydyimme hyvin. — Joskus syytä ilmaisten. | Asian tärkeeseen n. [par. asian tärkeiden takia; koska asia oli tärkeä] asetettiin erityinen komitea sitä valmistelemaan.

2. *murt.* elat:n ohella: jkn puolesta. | Meistä n. saatte tehdä mitä haluatte. -- saisitte minusta n. olla täällä vaikka koko talvenkin AHO. Saat kaikei minusta n. mennä LEINO. Karvari sai hänestä n. olla vaikka suolla LEHT.

näh[dä]^{12*} v. (vok.-vartalo näke-, näe-, *puhek.* ja *runok.* myös nää-, kons.-vartalo näh-); naes, näet, näetsen, nähden, nähkääs, nähtävä, nähtävästi, näkeminen, näkemä, näkevä ks. myös erikseen.

1. varsin. merk.: silmillään aistia, erottaa, havaita t. huomata, saada valoistimusta t. -aistimuksia; vrt. katsoa.

1. Onhan sinulla silmät n. Sokea ei näe. Näkee vain vasemmalla silmällä. Pimeässä on mahdoton n. Tuo valoa, en enää näe. Katso tarkkaan, niin näet! Kaikkien n:den. Salaa, kenenkään näkemättä. En tiedä, en ollut näkemässä. Kevät edistyy silmin n:den. Kirjoittamalla voidaan kieli-ilmaukset saattaa silmin n:täviksi. Antoi kirjan n:täväkseni. Ikunaan n:täväksi asetetut tavarat. Luettelo on pidettävä kaikkien n:tävänä. — N. silmäla-seilla, kiikarilla, periskoopilla. Paljain silmin n:tävä tähti. Peilistä näkee kuvansa. — N.

hyvin, huonosti, selvästi, tarkasti, epäselvästi, hämärästi. Vasen silmäni näkee paremmin kuin oikea. Näenkö oikein, onko siinä tosiaankin Matti! Heitä oli kahdeksan, mikäli en n:nyt väärin. — N. eteensä, sivulle. N. kauas. Likinäköinen näkee vain läheltä, lähelle. Tältä vuorelta näkee viiden peninkulman päähän. — N. jku, jk, jtak. Näin hänet silmästä silmään. Näetkö tuon talon? En halua n. sitä miestä silmiäni edessä. Näin kaiken omin silmin. Oli niin pimeää, ettei kättään n:nyt. Näki tulijan ikkunasta. Oletko n:nyt N.N:n Hamletina? Äskettäin näkemäni elokuva. En osta tavaraa sitä ensin näkemättä. Komea talo päältä n:den (ark.) 'ulkoapäin, ulkonaisesti'. Tuttu, ennen n:ty maisema. Kaupunki pohjoisesta, ilmasta n:tytä. Joukossa n:tiin ministeri A. Halusi vielä kerran n. lapsensa. Iloitsi n:dessään poikansa ylioppilaana. Ei ollut meitä näkevinään. Näkisimme teidät mielellämme luonamme tänä iltana [vrt. I.4]. Harvoin n:ty vieras. Maailmaa n:nyt ja kokenut mies [vrt. III.2]. N:ty ja eletty todellisuus. Rohkeasti n:ty maalaus. Näki ympärillään pelkkää kurjuutta. — Oli niin valoisa, että näki vaikka lukea. Näin, että talo paloi. Näki veljensä hukkuvan. Näki miehen hiipimässä aidanvarrtta. Oletko n:nyt vierasta tästä kulkevaksi? Toistakin nimitystä näkee käytettävän. Näki, kuinka laiva kallistui ja kaatui. — N. kummituksia. Säikähtänyt kuin aaveen n:nyt. N. näkyjä, olemattomia. — *nähtävä* (s:sesti). Näyttelyssä oli paljon n:tävää. Talo on hiukan outo n:tävä. Juhlapuvussaan hän oli komea n:tävä. — *näh/tävissä*, -täviin, -tävillä, -täville (adv.) nähtävänä, näkyvissä, näkösalilla. | Olla, pitää jtk n:tävissä, n:tävillä. Ikkunaan n:täville asetetut tavarat. Kuulutus on pidettävä yleisön n:tävillä 14 päivää. Tulla n:täville, n:täviin. — *Erik*. a. huomata, todeta, tajuta, oivaltaa, päätellä näkemästään. | Kellosta näkee ajan. Hevosen iän voi n. hampaista. Kehityksen näkee taulukosta. Lehdestä näin, että isäsi on kuollut. Hänestä näkee heti, että hän on ulkomaalainen. Ei miehestä voinut päältä n., oliko hän rikollinen. Näethän, ettei lapsi ole terve. Oli näkevinään käden viivoista koko hänen tulevaisuutensa. Lue eteenpäin, niin näet, mitä tapahtui. Näkivät miehen kuolleeksi. -- näki heidät murheellisiksi vrv. Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja n:kää, että minä itse tässä olen vt. b. joskus: tavata, kohdata, joutua tekemisiin jkn t. jnk kanssa. | Näin Pekan eilen kadulla. Näki teatterissa pari tuttavaansa. Näen häntä nykyään vain harvoin. Hauskin vieras, minkä perhe oli aikoihin n:nyt. Sellaista neroa ei maailma ennen ole n:nyt. Ei ole n:nyt vertaistaan.

2. ed:een liittyviä vars. kuv. käyttötapoja ja sanontoja. | N. jkn läpi, jkn sydämeen, sisimpään 'päästä selville, olla selvillä jkn ajatuksista, aikeista'. Näkee kaiken mustana, ruusunpunaisena 'suhtautuu kaikkeen synkästi, toiveikkaasti'. N. asiat jkn toisen silmillä 'suhtautuu asioihin toisen tavoin, toisen kannalta'. N. jtk sielunsa silmillä. Näkee kaikki

tapahtumat romantikon värillisten lasien takaa. Näki elämän ruusunhohteisena edessään. N. asiat oikeassa, väärässä, omituisessa valossa. Näkee asiassa vain valoisan, synkän puolen. Niin raivoissaan, että näkee punaista edessään. Tapaus avasi ihmisten silmät näkemään, mikä oli --. Ei näe nenäänsä pitemmälle sr. Ei näe metsää puilta sr. — N. ensi kerran päivänvalo 'syntyä'. Haluaisinpa n. hänen kukistumisensa päivän [vrt. III.2]. Hän on n:nyt parempiakin päiviä 'elänyt paremmissakin oloissa'. 20 kesää n:nyt [= 20-vuotias] neito. Sairas ei enää näe huomista päivää 'ei elä huomiseen'. Ukko ei kahteen viikkoon ole n:nyt selvää päivää 'ollut selvänä'. -- me emme nää huomenta yksikään KOSKENN. — N. unta. Näin sellaisen unen, että --. N. unissaan, mielikuvituksessaan jtk. Näki jo [kuvitelmissaan] itsensä suuren maatalon isäntänä.

3. kuv. elottomista olioista t. abstr. käsitteistä. | Mitä kuu matkallaan näki, Linna on n:nyt suojissaan merkkienkilöitä ja upeita juhlia. Katu on n:nyt varsillaan paljon köyhyyttä. Lattia ei ole luutaa n:nytkään 'lattiaa ei ole (pitkiin aikoihin) lakaistu'. — Teos näki julkisuuden v. 1952. Moni tärkeä aloite on n:nyt seuran piirissä päivänvalon. Eilen illalla näki parrasvalon A:n uusi näytelmä 'oli näytelmän ensi-ilta'. Puku on jo n:nyt parhaat päivänsä 'on käytetty, kulunut'.

4. päivittelyissä, ihmettelyissä yms. | Ei hän, luoja n:köön, mikään enkeli ole! Herra n:köön, tähän on kauheaa!

II. *harv.* katsoa. | -- Valamon saaren merkellisimpiä paikkoja näkemään AHO. Lähdepäs nyt täältä sisästäkin päin näkemään tätä utta kotiasi MERIL. Täytyi tulla vielä kerran teitä näkemään TOPPILA.

III. yl. havaita, huomata, oivaltaa, tajuta, päästä selville, tulla tietämään, tuntemaan, käsittää, ymmärtää, aavistaa tms. I. Tutki, niin näet, Alanpa n., mikä hän on miehiään. Nyt näen, mitä hän tarkoitti. Näki selvästi toisen vilpillisyyden. N. omat vikansa. Alkoi n. asioiden yhteyden. En näe asiassa mitään ihmeellistä. En näe hänessä mitään syytä. Mitä hän oikein on näkevinään LIISASSA? Siinä nyt näet! Näen, että on paljon tehtävää. Näki, ettei enää ollut mitään toivoa. Tohtori näkee asiassa enemmän kuin siinä todellisuudessa on. Näki mahdollisuutensa pieniksi. N. jtk ennakkolta. Näki suurten mullistusten olevan tulossa. Sodan loppu on selvästi n:tävissä. Kuten aikaisemmin olemme n:neet --. Sanotusta näemme, että ero on oikeastaan olematon. Milloin aihetta n:dään olevan, olkoon sallittua --. Näen kyllä, mistä tuli puhaltua. Näkisimme kernaasti [= toivomme] Teidän jatkavan työtänne. -- ei ihmisen järjellä eikä viisaudella näe, mistä tie menee taivaaseen KATAJA. Ja valmo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä vt. Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa vt. — *nähdäkse*(ni) käsittääkseni, sikäli kuin ymmärrän; joskus = mieles-täni. | Asia on n:däkseni niin, että --. Ju-

tussa ei n:däksemme voi tehdä enempää. Hänen n:däkseen tulos on hyvä.

2. kokea, tuta. | Olen täällä joutunut näkemään yhtä ja toista. Joka elää, näkee. N:tä-väksi jää, miten asiat kehittyvät. Sen näemme aikanaan. Saa nyt n. Sanon isälle, saatpa n.! Saahan n., miten tässä käy. Saas n., tuleeko hän. Onhan se jo n:ty, ettei hänestä ole miinikään. Näkevät, ketä ovat loukanneet. Hänen ennustuksensa n:tiin myöhemmin perätömäksi. — Erik. N. nälkää, vaivaa. Kaikki se vaiva, minkä äiti lapsestaan näkee. Näki asiasta paljon työtä ja vaivaa. — jos mieli kalansaaliista iloa n. U.T.SIRELIUS. — Kuv. Kaupunki on n:nyt kaikenlaisia vaihteita.

3. huomata jk jksik, jnklaiseksi; joskus: saada jstak jk käsitys, käsittää jk jksik, jnklaiseksi, pitää jnk, jnklaista, olla jstak jtk mieltä. | Näki parhaaksi lähteä. Tee niin kuin hyväksi näet. Hallitus näkee hyväksi ilmoittaa, että --. Kokeiltu ja hyväksi n:ty. Näki turhan turhaksi. N. mahdoton mahdottomaksi. — Luther näki paavissa antikristuksen. Lakonrikkurissa työläiset näkevät yhteisen asian kavalta. Välikohtauksessa tahdotaan n. tahallinen provokaation yritys. Muutamit näkevät työn rangaistuksena. Nykyinen aika näkee Kivessä yhden kirjallisuutemme korkeimmista huipuista TARK.

nähkääs *adv.* (akt, imperat, prees, mon, 2. pers. < nähdä); suunnilleen = näet, näes (paitsi että mon. 2. pers. merk. on selvä). | N., asia on niin, että --. Oli n. muka muita parempi. He aikovat naimisiin. n. Vetäydyn heti takaisin, hienotunteisuudesta n. Minulta ei n. voida riistää mitään sll.

nähtävyyt^{as} s. näkemisen arvoinen, nähtävä t. nähtävissä oleva paikka, olento t. esine. | Kaupungin huomattavin n. on tuomiokirkko. Maakunnan historialliset n:det. Kukkiva keto oli viehättävä n. Päissään oleva ei suinkaan ole kaunis n. Hullunkurinen n. 'näky'. — Yhd. matkailun; luonnonn.

nähtävä^{as} a. (*partis.*); ks. myös nähdä. 1. *harv.* silminnähtävä, ilmeinen, selvä. | Osoitti n:ää levottomuutta. — Yhd. silmin. 2. *harv.* näkemisen arvoinen. | Kaupungin n:in osa.

nähtävästi *adv.* 1. silminnähtävästi, selvästi (havaittavasti), ilmeisesti. | Mieshän on (aivan, silmin) n. humalassa. Olet laihunut ihan n. — Yhd. silmin. 2. ilmeisesti, todennäköisesti; arvatenkin, luultavasti. | Hän on n. nälissään. Epidemia on n. saanut alkunsa juomavedestä. Kolme miestä, n:kin ulkomaalaisia. Paikka oli n. vanha kalmisto. Yhdistys toimii n. erittäin tarmokkaasti. Ei hän n:kään enää tule. Siitä oli n. kauan, kun hän oli saanut tehdä totia AHO.

1. **näin demonstr.** *adv.*, joka viittaa jhk puhujan kannalta paikallisesti t. ajallisesti läheiseen; vrt. niin, noin.

1. v:n ohella viittaamassa välittömästi (lähellä, samanaikaisesti, juuri edellä, heti myöhemmin) havaittuun t. havaittavaan, mainittuun, ajateltuun tms. tapaan, tilaan, asiaan, olosuhteisiin: tällä tavalla, tällä lailla, tähän

tapaan, tällä tavoin, keinoin t. muotoa, täten; tässä tilassa, tällä kannalla, tälläin, tälleen, tältäin, nykyisellään, nykyiselleen, nykyisel-tään. | Tee n. [sillä tavalla kuin puhuja parhaillaan tekee, sanoo, on juuri tehnyt, sanonut t. tulee heti tekemään, sanomaan]. Aivan, juuri n. Pane kätesi n. [sillä tavalla kuin puhuja näyttää]. Väänteli suutaan, n. Noste-taan varovasti, kas n. — Asiat eivät enää voi jatkua n. 'tällä tavalla, tälläin, nykyisellään'. Asiain n. ollen ei voida tehdä enempää. N. ei voi jatkua 'nykyinen tila, asiat tälläin eivät voi jatkua'. N. on hyvä. Olisi se voinut suurempikin olla, mutta hyvä n:kin. Emmehän vielä juuri n. [= tälläiselle, tälleen] heitä peltotamme kivi. Jos nyt ilma n. [= tällaisena, tälläin] pysyy katoja. Muisti siinä myös talveliset iltatunnit, jolloin koulun lampuissa n. [= tähän vuorokauden aikaan] jo oli tuli sll. — N. on asian laita 'niin kuin juuri edellä on mainittu'. N. kiello lakkasi olemasta voimassa. N. [= niin kuin edellä olen sanonut] sanoes-sani en tarkoita, että --. — Sitten hän teki n. [= seuraavasti]: --. Aloitti kirjeensä n.: 'Hyvä Paavo. Olen --.' | Jeesuksen Kristuk-sen syntyminen oli n. Kun hänen äitinsä Ma-ria oli -- vt. — Ellipt. yhteyksissä. | N. [esittää kertoo, selittää (tms.) asian] Topelius. — **näin** ikään (myös) tällä tavalla, näin. | Sitten hän alkoi hypellä, n. ikään. Sanoi n. ikään. Silloin oli n. ikään [= samalla tavalla kuin nyt] kevät. — **näin ollen** johtopäätöstä ilmai-sen: aikaisemmin esitetyn perusteella, nojalla, edellisen, tämän johdosta, takia, niin muo-doin, siis. | N. ollen johtopäätös on väärä. Menettelytapa on n. ollen täysin mahdollinen. Luulisi n. ollen, että --. Kyllä siitä n. ollen riittää sinullekin. Laite soveltuu n. ollen myös kotikäyttöön. N. ollen ja kun syytetty lisäksi on --. — Joskus: **näin** = näin ollen. | Runoa on n. pidettävä itsenäisenä. — **niin ja näin**, **niin tai näin** ks. niin A.I.I.b.

2. **puhek.** edeen liittyen: **näinköhän** aloitta-massa kysymystä t. arvelua, jonka todenperäis-syyteen t. toteutumismahdollisuuteen puhuja suhtautuu epäillen: tokkohan, niinköhän, noin-kohan. | N:köhän tästä vain selvittää. N:köhän todella jaksat? N:köhän vain mahtaa tulla kesä. Mutta n:köhän siitä hyvä tulee? KAUP-PISH.

3. a. painottomana sellaisen ilmauksen edes-sä, joka viittaa läheiseen paikallisuuteen, lä-hiympäristöön, vallitseviin olosuhteisiin, ny-kyiseen tilaan, aikaan tms.; vrt. 4. | N. [= täällä] keskikaupungilla liikenne on vilkasta. N. teatterissa näkee paljon tuttavuuksia. N. maa-laisoloissa. Kyllä se n. työmiehelle kelpaa. N. meidän kesken. N. kaupunkilaisten joukossa. N. keväällä, lauantaisin, iltaisin, pakkasaamu-na. N. arkioloissa. N. juhlien jälkeen. -- n. valtatien varrella AHO. [Sali] oli mukkea kat-sella, varsinkin n. kun tuli ovesta KILPI. b. vars. **puhek.** (us. kädellä tm. jhk lähellä olevaan viitattaessa) vahvistavana tämä, tällä, tässä yms. sanojen jäljessä. | Tämä n. Asetetaan kukat tähän n. Katselin ulos juuri tästä n.

Tule sinä istumaan tänne n. Tällä tavalla n. -- ja vahvaa näytti hän nyrkkiään: / "Tähän n. minä turvaudun" *CAJ. Tällainen n. siitä tuli.

4. painollisena (vrt. 3.a) a:n, adv:n t. lukumäärää ilmaisevan pron:n edessä jhk välittömästi havaittuun t. havaittavaan (läsnä, lähellä, parhailaan, nykyisin olevaan, tapahtuvaan tms.) viitaten ilmaisemassa ominaisuuden, määrän, tilan tms. astetta: tässä määrässä, määrin, tässä asteessa. | N. [kertoja näyttää esim. käsillään kuinka] pitkä hauki. N. hyvää maata [kuin tämä] ei usein näe. Olen hyvilläni, että olette täällä n. mieslukuisina. Ovatkohan kaikki n. onnellisia? N. paljon rahaa on ole milloinkaan onnistanut. Onko teitä n. monta? Ei n. vähästä kannata suuttua. Oletko aina jalkeilla n. varhain? Ei olisi luullut hänen n. pian paranevan. N. myöhään yöllä. En voi enää tulla n. [myöhään] illalla. Asutko n. keskellä kaupunkia?

2. näin⁶⁶ s. ks. näkimet.

-nainen⁶⁶ ks. -nainen.

näin⁶⁶ ikään adv. tav. ~; ks. 1. näin 1. -muodoin adv. par. ~; ks. muoto 7. -ollen adv. par. ~; ks. 1. näin 1. -päin adv. par. ~.

näistäpuolin adv. tav. ~.

näiver⁶⁶ v. harv. -rysi⁶⁶ teonn. nävertää, kaivertaa. | Ja se valkea mieshaamu -- iskeytyi haihtumattomaksi kuvaksi Loviisan muistiin ja n:si mieltä JORUNI.

näivettyä⁶⁶ pass.v. -neisyys⁶⁶ omin. (< seur.) kuivettua, kuihtua, lakastua, nuutua, surkastua; riutua, voipua. | Nahkea, n:nyt nauris. Laiho n:y veden puutteessa. N:nyt lehti, kukka, mänty, aro. Li hasten, selkäytimen n:minen. Sairas lapsi alkoi hiljaa n. Ryppyinen, n:nyt iho. N:neet kasvot. N:nyt vanhus, vanhapiika. Suri suremistaan ja n:i aloilleen. -- Kuv. Henkinen n:minen, n:neisyys. Kaavoihinsa n:nyt tiede, taide. Aikaisemmin kukoitava teollisuus n:i. -- alkoi tarjoilla rahojaan ja n:nyttä sydäntään Loppilan neidoille LEHT. Tällainen n:nyt minuus RRS UURTO.

näivettyä⁶⁶ v. saada, saattaa näivettymään, näivetyttää. | Kuivuus n:ä ruohon. N:vä tauti, verenvähyys. Monien lapsivuoteiden n:mä nainen. -- Kuv. Dogmien n:mä uskonnollisuus.

näivety⁶⁶ s. näivettyminen, näivettyneisyys. | Vähäverisyyden aiheuttama n. -tauti s., vars. eläinlääk. (etenkin hevoselle ominainen tarttuva) veritauti, jossa suuri osa punasoluja tuhoutuu. | Hevosten n. -- Harv. yl. näivettävästä, hivuttavasta taudista. | Sen tähden Herra, Herra Sebaot, lähettää hänen lihavuuteensa n:din vt. -- Kuv. Henkinen n. -tautinen a. N. hevonen.

näivetyttää⁶⁶ v. = näivettää.

näivä⁶⁶ a. harv. näivettynyt. | -- kalvakkana. naama oudosti kallellaan HAANPÄÄ.

näkeksi adv. murt. näytteeksi, nähtäväksi. | Tehdä jtk n. Minä kyselen ja vastailen n. [= näytteeksi] uskonnuntuksesta KAUPPIS. näkeisiin ks. näkemä 1.a.

näkemi⁶⁶ teonn. < nähdä. | Tarkka, epäselvä n. Selvän n:sen väli on n. 25 cm. Stereo-

skooppi n. Henkien, aaveiden n. N:sen arvoinen rakennus, maisema. Kaupungissa oli paljon n:stä 'nähtävää'. -- Sisäinen, henkinen n. -- Yhd. jälleen-, kaukon.

näkemis/kyky s. vars. kuv. yhteyksissä; vrt. näkökyky. | Taiteilijan, tietäjän n. Kirjailijan realistinen n. Henkinen, sosiaalinen n. -tapa s., vars. kuv. suhtautumisesta jhk, vaikutelmien saamisesta yms.; us. = näkemys. | Yksipuolinen, objektiivinen n. Taidemaalarin n. Taiteellinen n. Uusi n. kuvaamataiteessa. Kirjailijan realistinen, romanttinen n. Historiallinen n. kielitieteessä.

näkemyksellisen⁶⁶ a. -sesti adv. -syys⁶⁶ omin. välittömään näkemiseen, havaintoon, tajuamiseen, (sisäiseen) näkemykseen perustuva, sen mukainen, intuitiivinen;) (loogilliseen, erittelevään ajatteluun perustuva, ajateltu, ajatuksellinen, diskursiivinen. | Kirjailijan henkilöahmojen suorastaan n. havainnollisuus. N. ja ajatuksellinen avaruudenkäsitely.

näkemyksenomaisen⁶⁶ a. -sesti adv. Tajuta, oivaltaa jtk n:sesti.

näkemy⁶⁶ s. 1. tapa nähdä, tajuta, oivaltaa, näkemistapa; (välittömään) näkemiseen, tajuamiseen, oivaltamiseen perustuva (us. ajatuksellisesti tarkemmin erittelemätön, perustelematon) suhtautumis- ja käsitystapa; siten omaksutut jtk koskevat mielteet ja käsitykset kokonaisuutena; vrt. katsomus. | Taiteilijan, kirjailijan, poliitikon n. Sisäinen, henkinen n. Subjektiivinen, omaperäinen, yksipuolinen n. Taiteellinen, runollinen, realistinen, romanttinen n. Taulu, jossa on paljon aitoa n:stä. Syvällinen, pintapuolinen n. Ahdas, avarakatseinen n. Poliittinen, uskonnollinen n. Schleiermacherin jumaluusopillinen n. Valtavalla n:ksellä luotu taideteos, romaani. Julistaa omaa n:stään, Omaksua uusi n. Avartaa n:stään. Uuden n:ksen poliitikko. Tulla jhk n:kseen. Lain toimeenpanijalta vaaditaan inhimillistä n:stä. Runo, jonka n. on todella hienostunut. "Seitsemän veljestä" edustaa uutta n:stä Suomen kansasta TARK. -- Yhd. elämän-, uskonn.; kokonais-, perusn. 2. myös mon. (välittömään) näkemiseen, tajuamiseen, oivaltamiseen perustuva yksityinen mielle, mielikuva, vaikutelma, käsitys, mielipide. | Taiteen harjoitus on sisäisten n:sten tulkitsemista. Syvällisiä n:ksiään väläyttelevä kirjailija, tiedemies. Lutherin uskonnolliset n:kset. Nuoruuden aikaiset n:kseni ja kokemukseni. Teos avaa maallikolle uusia n:ksiä 'näköaloja'. Minulla ei ole hämääntäkään n:stä siitä päivästä, jolloin -- AHO. -- voimakkaita aistimuksia, mielikuvia, n:ksiä K.S.LAURILA. -- muusta kuin 3-ulottuvaisesta avaruudestamme meillä ei ole mitään "n:stä", mitään "kuvaa" EINO KAILA.

näkemä⁶⁶ s. 1. a. näkemiskerta, näkeminen. | Rakkautta ensi n:ältä. Huomasi asian jo ensi n:ällä. Ensi n:ästä alkaen. Olet lihonut viime n:ästä, sitten viime n:än. Haukkui naapureitaan joka n:ällä, n:ässä. Tunsin talon omasta n:ästään, omalta n:ältään. N:äni mukaan. Parempiko kysymä kuin n.? SP. Joka n. kyseli

Rikki, kuinka sairas voipi pörvär. -- siltä n:ältään [= sen näkemisen perusteella] pari vuotta myöhemmin nouti hänet vaimonaan kotiinsa AHO. -- oli ilmeisesti jo n:ältäkin kommunisti ALKIO. Lautoja kulki nytkin monta yhdellä n:ällä KATAJA. -- *näkemiin* (erottaessa, kirjeen lopussa käytettynä) hyvästelysanana. | Hyvästi ja n:iin. N:iin, Antti! N:iin siihen asti! N:iin sitten! Pikaisiin n:iin! b. se mitä on nähty. | Kertoa n:äänsä, n:iään, n:istään. Kummasteli n:äänsä. Sikähti n:ästään. Painon n:äni tarkasti mieleen. Kaiken n:äni perusteella. Askeinen n. vielä askarrutti mieltä. N:ästä ja kokemasta kertynyt tieto. 2. *harv.* näkömatka. | N:än päässä. Silmän n:än ulkopuolella.

näkemätön⁷⁷ *kielt.a.* -tömyys⁶⁵ *omin.* 1. *akt.* joka ei näe t. ole nähnyt. | Sokea, mitään n. ihmisen, Tuijottaa n:tömin silmin, Maailmaa n. ja kokematon nuorukainen. -- oli tulemassa niin n:tömäksi, että pian tarvitsi taluttajaa... AHO. 2. *pass.* jota ei (voi) nähdä t. ole nähty. | Silmin n. olio, seitti. Ennen n. ihme, yleisöää. Miesmuistiin n. myrsky. Jospa olisin kuollut, ihmissilmän n:önnä! vr. -- Piilossa, silmän n:tömissä 'näkömättömissä'. Meri oli jäässä silmän n:tömiin.

näkemäväli *s. lak.* matka, jonka tielläkulkija esteettömästi näkee eteensä. | N:ä rajoittavat luonnonesteet.

näkevä¹³ *a. (partis.)* joka näkee, näkökykyinen. | Kananpojat kuoriutuvat n:inä. N:ät ja sokeat. Katsella jtk n:in silmin. -- *Yhd.* kaikkien.

näkeväinen⁶³ *a., vars. runok.* = ed. | -- me olimme kuin unta n:set vr.

näkijä¹⁴ *tek.* < nähdä. 1. Tapauksella ei ollut n:ää, n:öitä. Henkien, näkyjen, unien n. Missä tekijä, siinä n. sl. -- *Yhd.* silmin.; kaukon.; henkien-, unenn. 2. henkilö, jolla on kyky nähdä yliluonnollisia asioita, tulevaisuutta tms., tietäjä, ennustaja, profeetta, noita. | Suuri, kuuluisa, profetaallinen n. Kaukokatseinen n. Silmissä n:än katse. Snellman, kansallinen n. Runoilijat ja n:ät. Hän on n., aavistelijä, ymmärtäjä AHO. Sillä sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin n:äksi vr.

näkijänsä *s. vrt. ed. 2.* | Snellmanin n.

näkim⁶⁶ *väl. mon. (harv. yks.), vars. ark. leik. silmät.* | Hyvät n. Teroittaa, hieroa n:iään. -- eivät n. eivätkä kuulimet saa niistä mitään kokonaista kuvaa AHO. Mustia viiruja ja kuvioita tanssi n:ien edessä HAANPÄÄ.

näkin/kenkä *s. simpukka, kotilo t. vars. sen kuori.* | Pohjamutaan painunut n. N:kenän kuori. Kiertäinen n. N. koristeaiheena. -**kierä** *s. 1.* kiertäinen kotilo t. vars. sen kuori. 2. *rak.* kierukka, voluutti. 3. *anat.* korvassa: simpukka. -**kuori** *s. 1.* simpukan t. kotilon kuori. | Helmiäshohtoinen n. -- *Ain.* Kanoille syötetään hienonnettua n:ta. 2. *ruok.* näkinuoren muotoinen vuoka t. jnk ruokalajin alusta. | N:essa paistettu leivos, Sieniä n:issa. -**parta** *s. Chara, harmaita, säteittäisesti haaraisia vedessä eläviä leväkasveja.* -**ruoho** *s. Najas, haarovia, hauraita, kaljuja vesikasveja.*

näkki¹⁶ *s. vedenhaltija, vetehinen; vrt. Ahti.* | N. ja vedenneito. Totelemattomia lapsia peloteltiin sillä, että n. vie heidät.

näkkileipä *s. = mureleipä.* | Maustettu n. -**paketti** *s. -tehdas* s.

näky¹⁸ *s. 1.* se mitä t. minkä jku näkee, mikä avautuu jkn katseelle, nähtäväksi; joskus: nähtävä, nähtävyyt; näkymä, ilmestys. | Kulke oli komea n. Kotipiha, tuttu n. En tiedä kauniimpaa n:ä kuin kesäinen kukkaketo. Auringonlasku oli n., jota ei hevin unohta. Perhe iltalampun ääressä: mikä kodikas n.! Juhlallinen, liikuttava, kauhea, pinnallinen n. Sodan hirvittävät näyt. Silmiämme kohtasi kammatava n. Ukko oli todella hullunkurinen n. Maan päällä ei ole kauniimpaa n:ä kuin puhdas äidillisyyt sll. 2. yliluonnollisen, selittämättömän, "olemattoman" näkeminen t. ilmestyminen jklle, ilmestys, visioni; todellisuuteen perustumaton, (mielikuviuksen, unen, kuumeen tms. aiheuttama) kuvitelut näköaistimus, sisäinen näkökuva, -kuvitelma tms. | Taivaallinen, uskonnollinen, yliluonnollinen n. Jumala ilmestyi Jaakobille näyssä. Haltioituneen tietäjän, profetaan, mystikon näyt. Nähdä n:jä keskellä kirkasta päivää. N:jen näkijä ja ennustaja. Näki näyssä tulevaisuuden. Näki unessa näyn, että taivas oli avautuvinaan. Kaikki haihtui kuin n. N. katosi yhtä selittämättömästi kuin oli ilmestynyt. Kuume-, mielisairaana sekavat näyt. Taiteilijan, runoilijan sisäiset näyt. Aihe on väkkinnyt valtavana n:nä kirjailijan silmien edessä. Runo kokonaisuudessaan on kuin hurmioitunut n. [Aho "Korven kosto"] on kauas historiamme alkuaikoihin nimettömille saloillemme runoilto n. TARK. 3. → (ulko)näkö. | -- olen katsonut sinua, ja silmiini sinun n:si ottanut KILPI. 4. *yhd.* Hirmu-, kauhu-, kauneus-, aave-, harha-, henki-, runo-, unin.; merin.

näkyala *s. vanh.* = näköala. | [Näyttämön] perillä avara n. KIVI. N. avautuu kauas itäpohjoiseen Kianto.

näkyisä¹⁸ *a. -yys⁶⁵ omin.* 1. riittoisa. | Suolainen voi on n:ämpää kuin suolaton. N. väriaine, voiteluöljy, saippua. N. käyttää. 2. *harv.* näkyvä. | N. julistus, ilmoitus. Urheiluelämämme n:imät edustajat. -- melkein yhtä n. vanha palatsi I.K.I.N.HA.

näkyleipä *s. raam.* juutalaisilla: pöydälle (vars. temppeliin) ruokauhriksi Jahvelle asetettu leipä. | Ja pidä aina minun edessäni pöydällä n:vät vr.

näkymä¹⁸ *s. jk konkreettinen paikallisuus katsojalle kulloinkin näkyvänä kokonaisuutena; joskus: näky, näköala, maisema.* | Matkailureittiemme n:ät. N. kirkontornista. N. kaupungin kadulta, sairaalan käytävästä. N. satamaan, torille. Kaunis, viehättävä, eloisa n. N:ää rajoittavat vuoret. Elokuva väläyttelee toinen toistaan komeampia n:ia. -- *Kuv.* Muutamia n:ia kirjallisuuden maailmaan. -- *Yhd.* järvi-, katu-, kaupunki-, maisema-, tien.

näkymäala *s. lak.* alue, jonka tiellä kulkija voi nähdä sivuilleen.

näkömätön⁷⁷ *kielt.a.* -tömästi *adv.* -tömyys⁶⁵

omin, joka ei näy, jota ei voi nähdä. | Paljain silmin n. tähti, pikkuolio. Silmälle, silmään n. Valkoinen jänis on lumella melkein n. N:tömäksi naamioitu tykistöpatteri. N. maali. Pimeys, sumu tekee esineet n:tömiksi. N. ommel, sauma. N. vesileima. Polku luikersi melkein n:tömänä kanervikossa. Maastoon n:tömästi sijoitettu konekivääri. N:tömästi parsittu sukka. N:tömäksi tekevä taikaviitta. N:tömät säteet. Aiheuttaa n:öntä vahinkoa. Hänen työnsä tulokset ovat n:tömiä. — *näkyvät/tömissä*, -tömiin (adv.) Olla, pysyä n:tömissä. Kallio-perä on kokonaan n:tömissä. Vene on jo n:tömissä. Sukeltaja kävi n:tömissä. Kadota, häipyä, jäädä, mennä, piilottaa n:tömiin. — N:tömät [= tilikirjoista tms. ilmenemättömät] tulot. N. vienti 'esim. rahdista, matkalluliikenteestä yms. kertyvät tulot'. Kauppataseen n:tömät tulot. — Us. yliaistilliseen, yliluonnolliseen, henkimaailmaan kuuluvasta. | N. henki, olento. N., yliluonnollinen voima. N:tömät valat. Näkyvä ja n. maailma. Nähdä olemattomia ja n:tömiä. Me uskomme yhteen Jumalaan, Isään kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan, kaikkien näkyväisten ja n:tömien Luojaan KATEK. — *Kuv.* N. käsi 'jk tuntematon, salaperäinen, us. yliluonnollinen voima'. Laiva kiittää kuin n:tömän käden vetämänä. Jokin n. käsi pidatti minua. — *Yhd.* läpin.

näköm² s. tapahtumapaikka katselijan näkemänä, näköpiiri, näyttämö (kuv.). | Katsella edessään olevaa n:ä. N:lle ilmestyi kadunkulman takaa uusi henkilö. Yhtäkkiä n. sai eloa. Naiset poistuivat, n. oli jälleen tyhjä. Tähtäimeni [= silmäni] palaavat esineelliseen n:ön M. RAPOLA. — *Kuv.* Kirjailija tuo n:lle uuden henkilön. Kansa astui historian n:lle.

näkyvyys³ s.; *rinn.* näkyväisyys. 1. silmällä-tajuttavuus, mahdollisuus tulla nähdyksi; *erik.* ilman tilapäisistä ominaisuuksista ja valaistuksesta riippuva etäällä olevien esineiden silmällä-tajuttavuus. | Tähtien, linjan n. N. patterista maaliin. Hyvä, huono, selvä n. Vapaa, esteetön n. N. sateen huonontama. Merellä vallitsi hyvä n. N. vuorelta oli joka suuntaan erinomainen. — *Yhd.* läpin. 2. näkömatka. | Sumu rajoitti n:den muutamaksi metriksi.

näkyvä¹³ a. (*partis.*) -ästi adv. joka näkyy, nähdään, näköaistimilla (silmillä) havaittava; joskus: selvästi nähtävä, helposti erottuva; konkreettinen. | Sekä n. että näkymätön maailma. Voikukalla on erittäin n:ät kukat. Spektrin n. osa. N. sauma, sinkkaus. Suurikokoinen, n. ilmoitus. Hänen kuvansa oli lehdessä n:ällä paikalla. N:ät eli opitiset signaalit. N:ästi merkitty linja. Hän oli ihan n:ästi peloissaan. N. kulutus. N:ät [= tilikirjoista tms. ilmenevät] varat, tulot, Saada aikaan n:iä tuloksia. Työstä ei ruvennut tulemaan n:ää jälkeä. Tolmenpiteestä on suorastaan n:ää hyötyä. — Hän toimii yhteiskunnassa erittäin n:ällä [= huomautella, huomiota herättävällä] paikalla. Julkisen elämän n:immät [= tunnetuimmat] edustajat. Sibelius, säveltaiteemme n:in nimi. — *näkyvillä*, -iltä, -ille, -issä, -istä, -iin (adv.) nähtävänä, nähtävissä, näkössä, esillä, ilmoit-

la; näköpiirissä, näkömatkan päässä; ulko-paikkallissijoissa paikan merk. ('lähettyvillä') us. enemmän etualalla, sisäpaikkallissijoissa varsinaisen näkymisen merk. | Ketään ei ollut n:illä, n:issä. Tulla, ilmestyä, asettaa, panna, tuoda, jättää (jkn) n:ille, n:iin. Kadota, mennä (jkn) n:iltä, n:istä. Pysytteli poissa toisten n:istä. Saada jtk, jk n:iin(sä). Sivat karkulaisen n:iinsä. Vesi on laskeutunut ja kari on n:issä. Vene häipyi n:istä. Metsän takaa tuli n:iin talo. Viinaa ei saanut tuoda hänen n:illeenkään. En päästänyt lasta n:istäni. Johtot voidaan asentaa joko n:iin tai seinän sisään. Tuska purkautui n:ille, n:iin itkuna. — *käydä, tulla näkyviin* us. par. ilmetä, selvitä, käydä ilmi. | Sanotusta tulee n:iin, että --. — *Yhd.* läpin.

näkyväinen¹⁴ a. -sesti adv. = ed. | N. ja näkymätön maailma. N. merkki, tunnus, vika. Esineen n. muoto. N. lähitodellisuus. Saavuttaa n:siä tuloksia. Ajallinen, n. elämä.

näkyväisyys¹⁵ *omin.* (< ed.) = näkyvyys. | Väylän, tähtien n. N. katsomosta näyttämölle. Hyvä, huono, selvä n. Esteetön, vapaa n. N. supistui muutamaan sataan metriin.

näkyä¹⁶ v. (-vä *partis.* -vyys *omin.* ks. myös erikseen) vrt. nähdä. 1. a. erottua silmiin, silmillä, olla nähtävä, nähtävissä, silmin havaittava, havaittavissa, tulla nähdyksi. | Tuolla n:y talo. Valo n:y pimeässäkin. Kuu n:i suurena kiekkona. Niin pieni että tuskin n:y. N. hyvin, huonosti, selvästi, epäselvästi, himmeästi, hämäristi. N. jhk, jnnek (asti). Kauas n:vä vuori. Laiva n:y tänne asti. Kirkko ei näy täältä, tänne. Kadulla ei näy ketään. Kaukana n:i musta piste. Ikkunasta n:y taivasta vain kapea kaistale. Lakin alta n:i hiukan tukkaa. Kylkiluut n:ivät selvästi ihon alta. N. peilistä. Kuvassa n:i tuttuja kasvoja. Kävin katsomassa, mutta ei häntä kotona n:nyt. Onko Pekkaa n:nyt täälläpäin? Miestä ei näy, ei kuulu. Kadonneesta ei n:nyt jälkeäkään. Sinuapa ei ole n:nyt pitkiin aikoihin. Sellaisia hattuja n:y muillakin. Talosta ei näy mitään liikettä. Miehestä ei n:nyt elonmerkkiäkään. [Savua] alkoi olla n:mään asti MERIL. [Kuu] ei tähän aikaan valaise, se n:y vain SILL. — Rannalla n:i muutamia naisia pyykkiä pesemässä. Katselin, eikä häntä n:isi tulevaksi. N:i, kuinka auto lähti liikkeelle. — Pojat n:vät [= näen, huomaa poikien] jo palaavan. Sauna n:i lämpiävän. Naapurissa n:y vielä nukkuttavan. Juna n:y jo tulleen. Hänen henkeään n:y ahdistavan. Ukko n:y olevan vielä hyvissä voimissa. Ei hän enää näy paranevan. Pian n:y leipäkin loppuvan. — *Puhek.* ja *murt.* Teillä näytään [par. näkyy] leivottavan. — Ilman subj:a. | Kalliolta n:y [= voi nähdä] kauas. Ikkunasta ei näy järvelle. — *Geom.* Janan sanotaan jostakin pisteestä n:vän sinä (koverassa) kulmassa, jonka tästä pisteestä janan päätepisteisiin piirretyt säteet muodostavat keskenään. b. *näkyä läpi* läpäistä valoa, olla läpinäkyvä. | Lasi n:y läpi. c. ilmetä, käydä selville näköhavainnon, näkemisen perusteella; vrt. nähdä I.I.a. | Nimesi n:y luette-

lost. Hevosen ikä n:y hampaista. Ihmisen luonne n:y usein kasvopiiirteistä. Kuvasta n:y, että --. Pöytäkirjasta n:y, mitä kokouksessa päätettiin. Kirjeestä n:y, että hän ei tule. Kehitys n:y oheisesta taulukosta. Tekstiyhteydestä n:y, että tekijä on tarkoittanut muuta. Ulkomaalaisuus n:y jo hänen puustaan. Kädestä sanotaan n:vän koko ihmisen kohtalo. N:y selvästi, että hän on sairas.

2. yl. olla havaittavissa, huomattavissa, todettavissa, tulla todetuksi, käydä selville, ilmetä, esiintyä; raja ed:een ei selvä; vrt. nähdä III. | On n:nyt tapauksia, jolloin --. Hänen elämäntyönsä merkitys n:y monella alalla. Renessanssin enteitä n:y ristiretkien ajoilta asti. Sanasta n:y vielä sen alkumerkitys. Mitään toivoa ei enää n:nyt. Taloudellinen pula n:i siinäkin, että maatalo joutui pakkomyyntiin. -- N:y, että hanke on mahdoton. Näytteen olevan [= huomaa, että olette] alka veijari. Housuja ei pronssikaudella vielä näy tunnetun. Maa n:y kuuluneen vain yläluokalle. Tämä sana n:y olevan suomalais-ugrilainen. Avioliitto ei näy olleen onnellinen Kyllä tässä jo n:y toimeen tultavan. N:y pitävän rakentaa uusi sauna. N:yypäs osaan, kun vain tahdot. Vanhaa tapaa n:y noudatetun kauan aikaa. Häntä n:y käytetyn moniin luottamustoimiin. -- Puhek. ja murt. Talossa näytään [par. näkyy] rikastutun. Kun Silja jäi yksin, ei hänestä enää näytty paljon välittävän [= ei enää näkynyt paljon välitetävän] SILL.

3. a. vars. vanh. ilmetä jnk, jnklaishena, jksik, jnklaishiksi, osoittautua, näyttäytyä jksik, jnklaishiksi; vrt. nähdä III.3. | -- näin on sinulle hyväksi n:nyt vt. Näin n:y hurskas halvaksi, / Jumalan hyljäämäksi kv. -- on mitä toivot-tavinta, ettei ihminen näy itselleen kahdeksi eri "minäksi" jakautuvana HOLLO. Kaikki n:y petokseksi, hänen suliset kätensä, liikkeensä IRIS TURRO. b. harv. näyttää, tuntua jltak. | -- kasarmi, vaikka kyllä kamoittava, n:i heistä kuitenkin parhaaksi turvapaikaksi kv. -- n:y-pä kuin tekisit vaan leikkiä koko asiasta kv. Vai niin sinusta n:y LÄNN. Ei saisi pitää totena sitä, miltä itsestä n:y ja tuntuu W.MALMI-VAARA.

näkäriäinen s. ark. leik. (viina)ryppy. | Ote-taanpa pienet n:set!

näkö s. 1. kyky nähdä, näkökyky, -aisti. | Hyvä, huono, tarkka, terävä, heikko, hämää n. Menettää n:nsä. Sokea sai n:nsä. Näön tarkkuus. Tutkia jkn n:ä. N. huononee, heikenee, paranee, korjaantuu. Kyynelet himmensivät hänen n:nsä [vrt. I.c]. On niin näkö, että n:ä haittaa sp. Koira ajoi vain n:nsä perusteella [vrt. I.a]. -- Ed:een liittyviä merkivahduksia. a. näkeminen. | Suojassa jkn näöltä. Rytekkö peitti meidät näöltä. -- katsoi / hedelmää lumottua, jonka n. / jo kiusauksen toi *JYLHÄ. -- Yhd. unenn.; vaiwann. b. harv. näköpiiri, -ala. | Metsikkö sulki näön kokonaan. -- jkn näöstä, näköön jkn näkyvistä, näkyviin. | Mutta katos neito näöstäni kv. -- eivät he kumpikaan uskaltaneet hänen n:önsä men-nä PÄRVÄ. c. harv. katse; vrt. I.a. | -- valkeus

on poistanut n:ni edestä kaikki haaveksemme tyhjät kangastukset kv. -- paljastuu n:mme eteen AK. d. vanh. harv. se mitä on nähty, näkemä. | Jos kielin voisi kertoa / n:nsä vanhat puut A.OKSANEN. e. vanh. näky, näkymä. | -- nähnyt kummallisia n:jä kv. -- oli siellä viheliäinen n. nähtävänä PÄRVÄ. Juhlallinen ja totinen on se n., joka lehterille tultua aukeaa eteen AHO. Surullinen n. kohtasi vanhaa soturia IVALO.

2. a. ulkonäkö, ulkomuoto. | Maisemien n. muistutti tundraa. Minareetit antavat kau-pungille itämaisen näön. Mies, jossa on sekä kokoa että n:ä. Parantaa kasvojensa n:ä. Muis-tuttaa näöltään mongolia. Muuttua näöltään. Tunnen hänet vain näöltä. Arvostella jtk näön perusteella Poika on isänsä n:ön 'muistuttaa ulkonäöltään isänsä'. Olet'e hiukan samaan, yhteen n:ön. Ja oliko Matilla edes n:ä -- sen-päiväinen kōnsikkä hän oli! TALVIO. -- **näköään**, harvemmin **näköään** (adv.) a) ulkonäöltään. | Minkälainen tuo oli n:ään? TOPPIA. b) ulko-näöstä päätellen. nähtävästi; näennäisesti | N:ään hyvin köyhä mies. N:ään samanlaiset esineet. N:ään pieni vamma voi tulla kohta-lokkaaksi. Hän oli n:ään aivan terve. H:nen omaisuutensa on n:ään pohjaton. Pekka ei n:ään enää tule. Ei ollut vahingosta n:ään milläänkään. Se oli n:ään turhaa puhua. Joukko n:ään sammuneita tulivuoria. N:ään ristiriitainen tulkinta Maassa elettiin n:ään hy-vin rauhallisissa oloissa. -- **näön vuoksi** totta jk näyttäisi jltak. olevan jk, jtk, muo-don vuoksi. muodollisesti, nimellisesti. | Tetui toimistossaan vain näön vuoksi. Emännät kys-sailivat näön vuoksi. Esteli hiukan näön vuoksi. Näön vuoksi miehiä oli rangaistava Ei ollut näkö, mutta söin näön vuoksi. Jussikin oli näön vuoksi ryyppäävinään. Kännestettiin vain näön vuoksi. -- Yhd. ulkon. b. vanh. harv. kas-vot, kasvopiiirteet; vrt. I.c. | [Huivi] reitti vä-puolen kokonansa mutta ei avoneiseksi iättäen kuin näön ja vähän kaukaa A.OKSANEN. -- n. kirkasvuoni ja riemahtain / povi kuolinhet-kenä nousee *CAJ.

näköaisti s. näkö (1). | Kehi'tynyt, huono n.-aistimu/s s. N:ksia välittävä hermorata. -a's-tin s. anat. näköelin, silmä.

näköala s. ala, jonka jku näkee t. jonka voi nähdä (jkh suuntaan) jstak paikasta; kaikki se, mikä katsojalle jstak paikasta näkyy; us. erik. maisema, luonnonnäky. | N. jstak Esteetön, vapaa n. Hyvä n. on välttämätön len-tokoneen tähtystäjälle. N:aa rajoittavat puut. Laaja, avara, suppea n. -- kaitainen n. vesis-töön päin SILL. N. tornista etelään, yli kaupun-gin. N. Puijolta Kallavedelle. Vaasa, n. vesi-tornista. Kuta korkeammalle noustiin, sitä laajempi oli n. Huoneesta on hieno n. merel'e. Vuorelta avautuu mahtavia n:oja joka suun-taan. Aulangon kauniit n:at. Salomaiden sin-tävät n:at. Uusi rakennus pilasi entisen n:än. Katsella n:aa, n:oja. -- Kuv. Henkisiä n:oja avartava kirja. Tutkimus on avannut uusia n:oja. Nykyhetken, tulevaisuuden n:at. Häntä moitittiin ahdasnäköisyydestä ja n:ojen ka-

peudesta. [Kirjailija] avaa huimaavia n:oja ihmissieluun. -- laajentaa sielullisia n:ojansa maailmankirjallisuuden merkkiteoksilla TARK. -- tekijät esittävät suuria syntetisisiä n:ojaan Goethen neroudesta KOSKENN. — Yhd. kaupunki-, meri-, metsä-, puiston.; yleisn.

näköala kortti s. Pariisia esittävä n. -kuva s. -paikka s. paikka, josta avautuu jk (tav. laaja ja komea) näköala. | Koli, Puijo ym. n:at. Maamme retkeily- ja n:at. Kaukolanharjun torni on tunnettu n. -piirros s., tav. sot. maise-mapiirros, joka osoittaa näköalan jstak mää-räkohdasta (esim. tähtystys- t. konekivääriase-masta). -torni s. näkötorni. | Pyynikin n. -vau-nu s. rautatievaunu t. auto, joka on tarkoi-tettu näköalojen katselemista varten. -vuori s. vuori, jolta avautuu jk laaja ja komea näkö-ala. | Sveitsin n:et.

näköalue s. 1. näkökenttä. | Silmän n. Kauko-putken, mikroskoopin n. 2. fysiöl. näkökeskus. | Aivojen n. -avaruus s. fil. välittömän näkemisen perusteella havaittu avaruus;) (matemaat-tinen avaruus. -elin s. näköaistin, silmä. -etäi-syy s. näkömatka, -väli. | Silmien n. Otus tuli n:delle. -harha s. psyk. näköaistin alalla esiintyvä harha-aistimus. | Kangastus, eräs n. Juoppohullun n:t. -havainto s. N:on perustuva arviointi. Tarkistaa n:nsa mittaamalla. -hermo s. anat. = näköjuoste. -häiriö s. Silmän va-hingoittumisesta johtuva n. — Kuv. Minkä n:n vallassa hän olikaan elänyt, kun ei ollut tuota käsittänyt!

näköinen a. -sesti adv. -syys^{as} omin. 1. gen:n t. poss.-suff:n ohessa: ukonäöltään jnk kal-tainen, lainen, jtk muistuttava, jltak näyt-tävä; kirjoitetaan us. a:ien ja tav. indef. pron:ien kanssa. | Poika on isänsä n. Tois-tensa n:set kuin kaksi marjaa. Kuva on aivan n:sesi. Nyt olet hiukan miehen n. Kullan n. seos. Kenen n. hän onkaan? Hauskan n. tyttö. Ruman, vanhan, julman, kauhean, ilkeän, ujon, arvokkaan, älykkään, likaisen, tuhrui-sen, puhtaan, uuden, lämpimän n. Olet tullut paljon terveemmän n:seksi. Hyvin tavallisen n:set kasvat. Olet aivan entisen n. Asutun n. talo. Herkullisen n. kakku. Käveli huolettoman n:sesti. Hänhän ei ole juuri minkään n. Ei hätä ole tämän n. sp. On sen n. kuin aikoi-si sanoa jotakin. Jos jonkin n:siä kukkia. | "Olen niin väsynyt." — "Sen olet n:nenkin." — Vars. puhek. ilman gen.-määräystä kuvasta tms.: mallin näköinen. | Maalata n. muutokuva. Valokuva on hyvin n. N:syyttä tavoitteleva piirustus. — Yhd. hauskan-, heikon-, huonon-, hyvän-, ikävän-, kiltin-, köyhän-, oudon-, pa-han-, ruman-, tyhjän-, viisaann. (tav. o); monen-, saman-, sen-, toisen-, yhdenn. (myös o); todenn. 2. poss. < näkö 1. | Heikko-, huo-no-, hyvä-, liki-, normaali-, pitkä-, tarkka-, terävän.; ahdas-, kauko-, lyhyt-, selvän.

näköispainos s. = faksimile(painos).

näköisä a. 1. näkyvä. | -- jänöt painautuvat n:ille paikoille aho. — näköisällä, -ältä, -älle (adv.) par. näköisällä. 2. hyvän näköinen. | -- ahkeroiden saatiin maki pääsiäiseksi jotenku-ten n:ään kuntoon KARHUM. 3. harv. sellainen,

missä voi nähdä, valoisia. | Illan kuulaus oli vielä täysin n. SILL.

näköjuoste s. anat. näköaistimuksia silmästä aivoihin välittävä hermorata, näköhermo.

näköjään adv. ks. näkö 2.a.

näkökalvo s. anat. silmässä: verkkokalvo. -kan-keus s. lääkä. Vanhuuden n. tila, jossa silmän linssi vanhenemisen johdosta on menettänyt mukautumiskykynsä. -kan/ta s. suhtautumi-nen; suhtautumis-, asennoitumistapa, asenne, (katsanto)kanta, mielipide. | Tarkastella asiaa omalta n:naltaan. Iäisyyden n:nalta. N:tani on muuttunut. Kaksi vastakkaista n:taaa. Uusi n. metsänhoidossa. Luopua n:nastaan. Yhtyä toisen n:taan. — Yhd. kauneus-, puolustusn. -katve s. sot. paikka t. alue, johon vihollisen tähtystys ei voi kohdistua. -keila s. el. niveljal-kaisten verkkosilmän yksityinen, saavamaisen keilan muotoinen osa, näkötorvi. -kenttä s. katseen liikkumattomana pysyessä (t. jllak opti-sella laitteella) samanaikaisesti näkyvä alue. | Silmän n. N:ässä olevat esineet. Kilkari pie-nentää silmän n:tää. Kaukoputken, mikros-koopin n. -keskus s. fysiöl. näkötoimintaa sää-televä aivojen alue. -koh/ta s. huomioon otet-tava seikka, asianhaara, puoli. | Tärkeä, huo-mion arvoisen n. Kiinnittää huomiota eri n:tiin. Yhteiskunnalliset n:dat kasvatuksessa. Laite, joka on suunniteltu käytännön n:tia silmällä pitäen. Eräitä yleisiä n:tia me:sen-hoidossa. -- olen saanut häneltä monta uutta n:taaa aho. — Yhd. ansio-, hyöty-, kannatta-vuus-, kauneus-, kestävyys-, liikenne-, lujuus-, mukavuus-, puolue-, puolustus-, säästäväisyys-, terveys-, turvallisuus-, verotus-, perus-, päään. -kukkula s. anat. Väliaivojen sivuseinämät ovat paksuntuneet kahdeksi pitkänpyöreäksi n:ksi, jotka yhtyvät eräisiin näköjuosteen säikeisiin. -kulma s. kulma, jonka (nähdyn) esineen ääri-pisteistä silmään tulevat säteet t. niistä jhk näköpisteeseen piirretyt suorat muodostavat keskenään. | N. määrää esineen näennäisen suuruuden. Aurinko näkyy noin puolen asteen n:ssa. Suuri, pieni n. Jana AB näkyy C-pis-teestä n:ssa ACB. — Kuv. suhtautumis-, asen-noitumis-, tarkastelutapa, näkökanta. | Jokai-nen tarkastelee asioita omasta n:staan. Sub-jektiivinen, objektiivinen n. Tuottajan n. on toinen kuin kuluttajan. Katsella tapahtumia entistä laajemmasta n:sta. Sota rauhanystä-vän n:sta. -- kirjailija on -- löytänyt humo-ristisen n:n TARK. -kuulo s. kuuron t. huono-kuuloisen kyky tajuta puhetta suunliikkeitä tarkkaamalla, silminkuulo, huulitaluku, la-biologia. -kuv/a s. näkemiseen perustuva mieli-kuva. | Jstak esineestä, tapahtumasta saatu n. Hänestä minulla on varsin selvä n. N:iin pe-rustuva muisti. -kyky s. Silmän n. N. huono-ne, parane. Tutkia n:ä. -kynnys s. psyk. tajuttavan näköärsyksen voimakkuuden ala-rala. -matka s. matka, jonka päästä jnk voi nähdä. | Olla n:n päässä, ulkopuolella. Otus ilmestyi n:lle. -muisti s. näkemiseen perus-tuva muisti; psyk. muistityyppi, joka parhai-ten säilyttää näköaistimukset, visuaalinen muisti.

näköpiiri s. **I.** 1. jstak paikasta (tav. joka suuntaan) näkyvä alue. | Koko n., niin kauas kuin silmä kantaa, on lumen peitossa. Kaukana n:n rajalla. Mitä korkeammalle nouseaan, sitä laajempi on n. N:ä rajoittava vuoristo, metsä. Sumu haihtui, n:in tuli yhä useampia esiin. Jk on n:n sisä-, ulkopuolella. Laivoittoni n:stäni horisontin taakse. Tarkastella n:ä. Sukellusveneen suppea n. -- näkyy päivänsavua n:n rannoilla **SILL.** — **näköpiiri**ssä, -stä, -in us. = näkyvissä. | Jk on jkn n:ssä. Ilmestyä, tulla (jkn) n:in. Saada n:insä jk, jtak. Auto hävisi n:stäni mutkan taa. Vihdoinkin ilmestyi n:ini tarjoilija. — Kuv. käyttöä lähten. | - vieras oli tullut viime joulukuulla paikkakunnan n:in **ALKIO**. Eilen ilmestyivät n:ini [= näin] kevään ensimmäiset vihannekset. Mies hävisi n:stäni pitkäksi ajaksi 'en nähnyt miestä pitkiin aikoihin'. **2. kuv.** a. sisäpaikallissijoissa tapahtuvaksi, tulevaksi, saatavaksi tms. odotetusta, suunnitellusta; vrt. kiikarissa, tähtäimessä. | N:ssäni on tällä kertaa lupaava yritys. Minkäänlaista olojen parantamista lähimmässä n:ssä tuskin on. Meidän n:ssämme oleva tulevaisuus. Olipa suoranainen ruotsalaistumisen vaara n:ssä **TARK.** b. nähdyn, havaitun, tiedon, tietämisen alasta n. määrästä, kokemuspieristä, käsityskyvystä yms. | Ihminen henkinen n. Laajentaa n:ään. Sotaretket avarsivat n:ä. N:ä avartava teos. Permaalaiset joutuivat 800-luvulla norjalaisten n:in. Runon historiallinen n. Oppineet selitykset ylittivät yksinkertaisen kansanmiehen n:n. -- tuonut uuden kulman Suomen kirjallisuuden n:in **TARK.** **II.** näköpiirin (I.1) raja, taivaanranta, horisontti; raja I ryhmään ei selvä. | Laiva sivuutti saaren n:n taitse, ulkopuolitse. Kaukana n:n takana. Aurinko nousi n:n väluopuolelle.

näköpiste s. kohta, josta jk näkyy t. jtk katsoaan (ajatellaan jnk näkyvän t. jtk katsottavan), **silmäpiste**. | Kaupunki ylhäällä olevasta n: pisteestä katsottuna. Asettaa kamera uuteen n: pisteeseen. Projektion n. -**puhelin** s. vrt. näköradio. -**puna**, -**purppura** s. *fysiol.* silmän verkkokalvossa oleva väriaine, joka valon vaikutuksesta nopeasti muuttuu ja häviää, mutta jota pimeässä muodostuu uudelleen. -**putki** i s. putki, jonka läpi jtk katsotaan. | Mikroskoopin n. — *Erik. a.* periskooppi. | Sukellusveneen n. **b. vanh.** kaukoputki. | -- seutua vain / n: ella tarkastain 'CAJ. -- asettua n: ellaan tähystelemään veljenpoikiensa lähtöä **E. ELENIUS.** -**pää** s. *kans.* 1. poskipää. | -- poskesi punottamahan, / n: si näytämähän **KAL. 2.** kasvot. | Peto olen. Peljätän, / kun näytän n: ni **LEINO.** -- hänen n: s: änsä oli verenvaihdos ylö'n nopia **KALLAS.** -- näyttelee milloin n: nsä, milloin lannepuolensa **HAARLA.** -**radio** s. radio, joka välittää lähetyksen myös näkyvänä, televisio. -**sauva** s. *anat.* silmän verkkokalvon sauvamainen näkösolu. -**solu** s. *anat.* silmän valoa aistiva solu. -**suoja** s. *sot.* suoja vihollisen tähyystystä vastaan; näkökatka. | Metsikön, kaivannon, savuverhon tarjoama n. Olla n: ssa. -**suunta** s. Silmän n.

-**syvyys** *s. fys.* veden kirkkauden mitta: suurin syvyys, mistä valkoinen levy, jonka halkaisija on noin 20 cm, veteen upotettuna näkyy silmään.

näkösällä, -tä, -le *adv.* näkyvällä paikalla, näkyvillä, näkyvissä, nähtävillä, nähtävissä, | Olla n. Tulla, ilmestyä, asettaa, tuoda, jättää n:le. Poistua, hävitä n:tä. Yhtään ihmistä ei ollut n. Pyydys on liiaksi n. Joen mutkasta lipui n:le vene. Koho jäi n:le veden pinnalle.

näkö:tappi s. *anat.* silmän verkkokalvon tappi-
mainen näkösolu. -**tarkkuus** s. Silmän n.
N. heikkenee iän lisääntyessä. Normaali, hyvä,
huono n. -**torni** s. näköalojen katselemista
varten rakennettu torni, näköalatorni. | Pui-
jon, Aulangon n. Kirkontorni oli samalla erin-
omainen n. N:sta avautuva maisema. -**torvi**
s. *el.* = näkökeila. -**tuntuma** s. *sot.* olotila,
jossa kahden peräkkäin t. vierekkäin olevan
joukon t. miehen väli t. etäisyys on sellainen,
että naapuri voidaan nähdä, näköyhteys. -**vai-
kutelma** s. näkemiseen perustuva vaikutelma. |
Mykän elokuvan n:a täydentää äänielokuvas-
sa kuuloaiikutelma. -**viiva** s. 1. katseltavan esi-
neen ja silmän (t. näköpisteen) välinen suora.
2. linssistön (kaukoputken, mikroskoopin tms.)
akseli. -**vinkkeli** s. *ark. leik.* näkökulma, -kan-
ta. | Kustannustason nousu palkannauttijan
n:stä (katsottuna). -**virhe** s. -**viritys** s. *rad.*
radiovastaanottimen viritys käyttämällä eri-
tyistä putki-ilmaisinta (virityssilmää), josta
virityksen tarkkuuden voi nähdä. -**voima** s.
näkökyky. | -- koettaa pelastaa n:nsa jälleen
Joruni. -**väli** s. tarkimmalle näkemiselle sopi-
vin etäisyys silmästä. | Normaalisilmän n.
luettaessa on noin 25 cm. -**yhteys** s. *sot.*
tav:mmen näkökenttämä. -**ärsyke** s.

näköään *adv.* ks. näkö 2. a.

nälänkuolias⁶⁰ *a. kans.* (rinn. nälänkuolias) perin nälkiintynyt. | -- tulet juovuspäissä n:an perheesi luo rusikoimaan lapsesi vaivaisiksi PÄIVÄR. -- vaimo sairasteli torpassa n:ana TOPPILA.

nälissään *adv.* ks. nälkä.

nälisyä¹ v. nälkiintyä. | Huonolla laimalla lehmät n:ivät. -- kiertelin metsässä kuin n:nyt lintukoira WILKUNA.

nälit'tää^{2*} *v. harv.* = nälättää. | Ei aitan
avainta n:ä, eikä tynnyrin tappia janota *sl.*

näljä¹¹ s. liukas, limainen aine, lima, kina, nilja. | Kalan n. Kiiski on n:ssä. Puron pohjalla, liejussa, n:ssä / se [rapul] viihtyi, veessä ei väljässä MANN.

näljäinen⁶³ poss.a. -syys⁶⁵ omin. limainen, nil-
jainen. | N. kiiski. Nuoren sienen helttöjä peit-
tää n. verho. Kieli tuntuu n:seltä.

näljä'tä³⁵ v. tahrata näljällä, tehdä näljäiseksi. | Hauki oli vain n:nnyt syötin nielemättä sitä.

nälkiinnyt¹tää^{2*} *kaus.v.* < seur. | Linnan puolustajat n:ettiin piirityksellä.

nälkiinty^ä1* v. (*rinn.* nälkiinty^ä1*) tulla nälkäiseksi, joutua pitkäaikaisen ruoanpuutteen vuoksi vajaanavitsemustilaan. | Rehun puutteessa karja n.i. N:nvt. ryvysinen armeija.

nälkkä^{17*} *v. kans. harv.* nalkuttaa. | -- **näsä-**
viisas tulokas, joka lakkaamatta n:i LEHT.

[Naapuritalon rakki] haukkua n:i milloin ohikulkijoita, milloin kadulla lepäävää Mustia HJ. NORTAMO.

nälkä^{11*} s. aistimus, joka ilmaisee elimistön olevan ravinnon tarpeessa; vrt. jano. | Hiukalseva, hivuttava, kova n. Ruonan n. Minun t. minulla on n. Pojan t. pojalle tuli n. Nähdä n:ä 'kärsiä nälkää, olla nälässä'. Kuolla, nääntyä n:än. Pitää kotieläimiä, lapsia, vankeja nälässä. Piinata nälällä. Sammuttaa, tyydyttää n:(ä)nsä. Syödä nälän silmään 'pahimpaan nälkänsä'. Joka kesät onki ja uistelee, sitä n. talvella tonkii ja puistelee sl. N. on paras kokki sl. Viisi virkaa, kuusi n:ä sl. N. on, että näköä haittaa sp. -- sammutin n:ni emännän eväistä AHO. -- läksi työtä etsimähän, / n. suolia näversi LEINO. -- **nälissä**(än) (adv.) nälkäisenä, nälän ahdistamana. | Olin nälissäni kuin susi jouluyönä. -- Kuv. halu, himo, puute. | Hengellinen n. Rakkauten, seikkailujen, ymmärtämyksen n. Kirjallisuuden n. -- siellä on n., kaiken n.: / puun n., pärehen n., / ve'n n., vehnän n., / ruki-hisen leivän n. kal. Jos henkisen nälän sinäkin oppisit, armahani Kianto. -- Yhd. sudenn.; maan-, maineen-, opin-, tavarant-, tiedon-, tupakann-, maallinn.

nälkäaika s. Kovina n:aikoina syötiin maasammee pottua. -- **hoito s. lääk.** Lääkäri suostii potilaalle n:a 'ruoan normaalin (kalori)-määrän huomattavaa supistamista'.

nälkäinen⁶³ poss.a. -sesti adv. -syys⁶⁵ omin. Oletko vielä n.? Tuntea itsensä n:seksi. Olen n. kuin susi. Syödä n:sesti 'ahnaasti, paljon'. N. kirppu kipeästi puraisee sl. -- seuraten kuin n. leipäpalaa AHO. -- niin paljon kuin kristillisen ihmisen n:seen maaruun mahtuu kivi. -- Kuv. Katsoa n:sesti 'kaipaavasti, himoiten'. Seurata n:sin silmäyksin. -- Yhd. opin-, tiedonn-, maallinn., uutisn.

nälkä/kuolema s. nälkään kuoleminen. | Pii-ritetyn linnan väkeä uhkasi n. -- **kuoppa** s. eläinlääk. Lehmän, vuohen n. 'viimeisten kylkiluiden ja suoliuon kyhmyyn välissä oleva syvennys, nivuskuoppa'. -- **kurki** s. harmaa haidara; tav. kuv. nälkistyneen, puutetta kärsivän, us. pitkän ja hontelon ihmisen haukkumanimityksenä. | Laiha kuin n. Ei hän mikään n. ole. -- **kuume** s. = pilkkukuume. -- **kuuri** s. ark. nälkähoito; vars. kuv. nälässä olemisesta, niukkasyönteisyydestä, paastosta. | Ankar, pakollinen, vapaaehtoinen n. Joutua n:lle. -- **Jakko** s. par. syömälakko. -- **maa** s. puutteenalaisesta, karusta, tuottamattomasta seudusta. | Kainuun n:t. -- se [hevonon] -- kuten n:n kasvatti ainakin -- oli oppinut kaikikiruokaiseksi JÄRVENT. -- **palkka** s. pieni, riittämätön palkka. | Tehdä työtä, raataa n:alla. -- **parvi** s. pesänsä hylännyt mehiläisparvi. -- **pitäjä** s. vrt. nälkämaa. -- **päivä** s., tav. mon. Varustautua n:ien varalle. -- **pöhö** s. kans. nälän aiheuttama turvotus(tauti). | Sairastua n:ön. -- **ruokinta** s. maat. Iian niukka ruokinta. | Karjan n. -saarto s. sodassa käytetty keino pakottaa vihollismaa antautumaan estämällä sen elintarvikkeiden tuonti. | Ympärysvallat

yrityivät lannistaa Saksan n:rolla. -- **seutu** s. vrt. nälkämaa. -- **taiteilija** s. 1. henkilö, jolla on kyky elää pitkiä aikoja syömättä. 2. halv. huonosti toimeentuleva taiteilija. -- **talvi** s. Katovuotta seurasi n. -- **tauti** s. pitkäaikaisen vaajaaravitsemuksen seurauksena ilmenevä sairaudentila. -- **vuosi** s. Kadon aiheuttama ankara n. Egyptin seitsemän n:tta. Saarna, tentti oli pitkä kuin n. -- **vyö** s. suoli-, uuma-, vyöstä. | Minä sinun opetan, saatuaani housut ylös ja n:n kiinni kivi. -- Tav. kuv. Kiristää n:tään 'olla syömättä, koettaa tulla toimeen mahdollisimman vähällä'.

nälviä¹⁴ tek. < seur. vars. 2. | Pikkumaiset arvostelijat ja muut n:t.

nälviä¹⁷ v. -intä^{15*} teonn. 1. näykkiä, jäytää. | Tottahan rukiista leipää syönyt mies jaksaa sen minkä varpuja n:inyt luontokappale ... HAANPÄÄ. -- niin ei nälkä n:i LEHT. -- Tav. 2. ilkeämielisestä, pikkumaisesta arvostelimesta, ivaamisesta, pilkkaamisesta: näykkiä, pistellä sanoin. | Lopeta jo alituinen n:imisesi! N:ivä arvostelu. -- joutunut kaikkien hampaisiin ja n:ittäväksi HEPOR.

nälväistä²⁴ mom.v. < ed. | Lehti ei taaskaan malta olla n:emättä vastapuolta.

nälänhätä s. Maassa raivosi ankara n. -- **kuoli**⁶⁶ a. = nälinkuoli. -- **silmä** s. Syödä kipeimpään n:än 'pahimpaan nälkänsä'. -- **tunne** s.

nälättä^{22*} v., 3. pers. (ei asiattylyssä); vrt. jannottaa. | Minua n:ä 'minun t. minulla on nälkä'.

nämä pron. ks. tämä.

nänni¹ s. maitorauhasesta lähtevän maitotiehyen kekomainen pää. | Rintojen n:t. Lehmän n:t eli vetimet. Lapsi hamuili suuhunsa äidin n:iä. -- paisuvain nisäin n:t palavat tulipunaishina kuin kaksi ketoneilikan kukkaa LEHT.

-nänni⁶³ poss.a. Iso-, lyhytn.; kolmi-, nelin. **nänninkehä** s. nänniä ympäröivä tumma alue.

nänni¹ tiehyt s. -voide s.

näpeliä³⁰ v. -nti^{1*} teonn. hypistellä, kopeoida, sormella, näplätä, nypelöidä. | N. nappeja auki.

näper¹ **rellä**^{22*} frekv.v. -tely² teonn. < näpertää; vrt. naperrella. | N. puhdetöitä. Aikani ku-luksi vain n:telen. Vähäpätöistä n:telyä. Tuol-laisella pikku n:telyllä työ ei edisty. Pientä kirjallista n:telyä.

näpertelijä¹⁴ tek. < ed.

näper¹ **tää**³⁰ v. -rys⁶⁴ teonn. tehdä jotakin pientä, vähäpätöistä; jyrsti, nakertaa. | N. puukolla. N. kirvesvartta. Joutavanpäiväinen n:rys.

näperä¹² a. kans. -sti adv. täpärä, niukka. | -- aikakin alkoi olla hyvin n:llä KATAJA.

näpeä²¹ a. kans. -ästi adv. -ys⁶⁵ omin. herkkä, nopea, näpakkä. | N. [= hyvin pyytävä, ot-tava] verkko. Tuli levisi n:ästi. Ja hyvin n. se [koira] on haukkumaan oravia Kianto.

näpillinen⁶³ s. näppeihin mahtuva erä, hyppy-sellinen. | N. jauhoja.

näpin adv. ks. nipin näpin.

näpistelijä¹⁴ tek. < seur. | Pikkuvarkaat ja n:t.

näpistelllä²⁸ *frekv.v.* -y *teonn.* < näpistää. | N. pihdeillä. — Joutua n:ystä linnaan.

näpistimetet²⁶ *väl. mon.* (< seur.) pienet pihdit, atulat, pinsetit, nipistimet. | Litteäleukaiset n. Tarttua esineeseen n:illä. — *Kuv.* -- iltpak-
kanen oli iskenyt jäiset n:ensä hänen korva-
lehtiinsä KARHUM. — *Yhd.* lanka-, pyörön.

näpistäää² *v.* -ys²⁴ *teonn.* 1. nipistää, puristaa. | N. jkta sormillaan, pihdeillä. -- n:i huulensa ohuiksi kuin viiva LEINO. — *Kuv.* Nälkä n:ää. 2. kähveltää, varastaa jtk pientä, vähäarvoista. | -- minä n:in teiltä hopeapikarin LARINK. — *Lak.* Jos varastaminen, anastetun arvo ja muut rikoksenteossa ilmenneet asianhaarat huomioon ottaen, on katsottava vähäiseksi, rangaistaan rikoksen tehnyttä n:ämisestä.

näpiää¹⁷ *frekv.v.* = seur.

näpiäillää²⁰ *frekv.v.* -y² *teonn.* < seur. | N. nap-
peja auki.

näpiätää²⁰ *v. kans.* -ys²⁴ *teonn.* näpelöidä, nyp-
lätä. | Kauan meni pojalta kääroä auki n:tes-
sä PÄIVÄR.

näpiä* s. 1. sormien, tav. peukalon ja etu-
sormen päät yhteen puristettuina. | Kirjoitet-
taessa pidetään kynää etusormen ja peukalon
n:issä. -- otettiin [peruna] siitä silmällä
valiten vasempaan n:piin SLL. 2. tav. *mon.*
sormet, sormenpäät, hyppyset. | Lyödä, näp-
sättää n:pejään. Ottaa n:peihinsä. Äiti na-
pautti pöydälle kurkottelevaa lasta n:elle. Hän
on erittäin taitava n:eistään. Opettajan n:it
syhyivät halusta tarrautua uppiniiskaisen op-
ilaan niskatukkaan. Poika puhalteli palele-
via n:pejään. -- väki ryyppäsi suuhunsa aa-
mukahvinsa teevadilta viiden n:pinsä varassa
E.LAMPÉN. Hei, nulikka, n:it irti siitä matka-
laukusta! *Kuv.* — Nuolla n:pejään [osat-
tomaksi, ilman jäämisestä]. Erkki vei tytön
vihille ja toiset saivat nuolla n:pejään. Jäädä,
jättää jku n:pejään nuolemaan. Elää n:piä
nuollen 'tarkasti'. Ansiot menivät ylläpitoon
aivan n:piä nuollen 'tarkkaan, kokonaan'.
Siinä voi helposti polttaa n:pinsä 'epäonnis-
tua, joutua kärsimään vahinkoa, saada nenäl-
leen'. Siihen keittoon en pistä n:pejäni 'sii-
hen asiaan en sekaannu'. Köyhän on parasta
pitää n:pinsä erossa rikkaan keitoksista KAR-
HUM. Ja tiedetään se, kenen n:it siinä on pe-
lissä LEHT.

-**näppinen**²⁸ *poss.a.* Koukku-, lujan.

näppivoima s., us. *mon.* Heikot, lujat n:t. Säi-
lyketölkkin avaaminen kysyy n:a.

näppiää^{17*} *frekv.v. kans.* (< näpätä) nyppiä,
sormeilla, noppia. | -- nälkä n:ipi sydäntä sl.
Viel' on nännit n:mättä, / rinna riuhutta-
matta KAL. Ei kateus häntä kyntysille näpi
JÄRVEN. -- on n:nyt halmeen tyhjäksi KILPI.
— Kala n:i 'nykii (onkea)'.

näppy* s. näppylä. | Lapsen iho nousi täyteen
pieniä n:jä. — *Yhd.* näärän.

näppynen²⁸ *poss.a.* -syy²⁸ *omin.* N. iho.

näppylää¹⁴ s. eräs ihottuma(muoto), pieni ihon
kohoama, näppy; vrt. finni. | Märkäpäinen n.
Pojan kasvoihin kohosi punaisia n:öitä. —
Yhd. iho-, märkan.

näppyläinen²⁸ *poss.a.* N. iho.

näppäilijää¹⁴ *tek.* < seur. | Ahkera valokuvien n.
näppäillää²⁰ *frekv.v.* -y² *teonn.* < näpätä. | N.
harpua. Soittaa viulua n:ien, pizzicato. N.
kirjoituskonetta. N. valokuvia. Soittimella ole-
van metson n:y.

näppäilysoitin s. = sormintasoitin.

-**näppäminen**²⁸ *poss.a.* Kymmen-, 48-n.

näppäimistö¹ *koll.s.* < seur. | Nelirivinen n. Kir-
joitus-, lasku-, latomakoneen n. Harmonikan n.

näppäin²⁰ *väl., tav. mon.* < näpätä. 1. koske-
tin, vars. pieni, pyöreä (harv. esim. pianon kos-
kettimista). | Kassa-, kirjoitus-, latomakoneen
n. Harmonikan, huilun n:met. 2. *mus.* näp-
päiltäviä kielisoittimia soitettaessa käytetty
pieni luu-, selluloidi- tm. levy, plektron. | Nor-
sunluinen n. Soittaa mandoliinia n:mellä.
3. *puhek.* harv. painonappi. | Puristaa n:met
kiinni.

näppäinkoneisto s. Kirjoituskoneen n. -**pöytä**
s. kirj. Latomakoneen n. -**rivi** s.

näppäistää²⁴ *mom.v.* -y² *teonn.* < näpätä. |
Jokohan [kala] n:ee!

näppäri¹ s. kans. 1. suonirauta. 2. painonappi. |
-- näkyi juuri pusertelevan kiinni puseronsa
n:että SLL.

näppäryys²⁵ *omin.* < seur. | Jalkapallo on tai-
toa ja n:ttä vaativa peli. — *Yhd.* sormin.

näppäraä¹² a. -sti *adv.* 1. henkilöstä: taitava
(vars. sormistaan), nokkela, näpsä(kk). | N.
tyttö. N. tilapäisrunoilija. Hän on varsin n.
käsistään. N. toimittelemaan kaikenlaisia asi-
oita. Vastata n:sti. N:sti sommiteltu huvi-
näytelmä. -- kärpäset ovat n:tä väkeä AHO.
-- pikku toimi, jonka hän äskettäin oli suo-
rittanut vallan n:sti SLL. 2. työkaluista, me-
netelmistä: kätevä, mukava. | N. työkalu, kone.
N. pyydystystapa. [Innostui] karsimaan tiheä-
oksaisia havupuita pienellä n:llä kirveellään
KIANTO. 3. työn tuloksista: näppäryyttä osoit-
tava, näppärästi tehty. | N. juoni, runo, sukke-
luus. N. vastaus.

näppäys²⁴ s. näppäminen; näppäimisestä syn-
tynyt ääni. | N. sormille. Valokuvan n. [= otto, laukaisu] onnistui hyvin. Kitaran n:kset.
Metso aloittaa laulunsa n:ksillä.

näpräillää²⁰ *frekv.v. kans.* -y² *teonn.* (< seur.)
näperrellä. | Jospa emäntä onkin n:lyt tämän
morsiuspaidakseen? KARHUM.

näpräitää²⁰ *v. kans.* -ys²⁴ *teonn.* näpelöidä, nä-
pertää. | -- pienillä kätösillensä n:si hän jou-
tuisasti ja sievästi noita kierteisiä punoksia
PÄIVÄR. -- n:ä sonetteja, jotka eivät sovi kie-
leemme LEHT.

näpsiää¹⁷ *frekv.v.* (< näpsätä) napsia. | N. sak-
silla langanpäät poikki.

näpsytellää^{28*} *frekv.v.* < seur.

näpsyttäää^{28*} *kaus.v. kans.* napsuttaa. | N. sor-
miaan.

näpsää¹¹ a. kans. -sti *adv.* näppärä, näpeä, näp-
sähkö. | N. poika. N. ase, pyydys. N. juoni,
tuuma. -- eikä kellään ollut -- ansat niin
n:t AHO. -- hänen nuorin n. orivarsansa SLL.
-- että kovin n:sti noudattaisi -- kutsua
LEINONEN.

näpsähdellää^{28*} *frekv.v.* < näpsähtää.

näpsähdyt- tav:mmin näpsäyt-.

näpähtää^{2*} *mom.v. harv.* napsahtaa. | Ensimmäinen pehmeä tippa n:i Tuomaan otsalle KARHUM.

näpähyt- *tav:mmin* näpsäyt-.

näpäistä^{2*} *mom.v.* < näpsätä.

näpäiskä^{15*} *a. kans.* -ästi *adv.* -kyyss⁶⁵ *omin.* näppärä, näpsä, nokkela. | N. vastaus. Se n. Santra! JÄRVENT. Aika n:ästi sanottu ja havaittu! Kianto.

näpsätä²⁵ *v.* -ys⁶⁴ *teonn.* näpsäyttää, näpätä, napsauttaa. | N. jkta nenälle, sormille. N. sakilla lanka poikki. Lyödä n. — *Kuv.* Tapaninpa luodista sai hän [karhu] viimeisen ja tuntuvimman n:yxen kivi. -- ja ylpeytensä n:yksellä rangaistiin NUOLIV.

näpsäytellä^{25*} *frekv.v.* < seur.

näpsäyttää^{25*} *kaus.v. (rinn. harv.)* näpsäh(d)ytää (< näpsähtää) näpäyttää, näpsäistä. | N. sormiaan. N. [sähkö]katkaisimesta valo. N. jkta nenälle [us. kuv. 'ojentaa, nolata' tms.]. — *Kuv.* Sanoa, vastata n.

näpykkä^{15*} *s. harv.* näppylä. | Ihoon ilmestyi rakkulanmuotoisia n:öitä.

näpyliä⁶⁰ *a. murt.* -ästi *adv.* ahne, perso, hankaka. | N. kuin kissa tuoreelle maidolle. Tarjoilijatar otti n:ästi vastaan juomarahoja.

näpä(h)d(yt- *tav:mmin* näpsäyt-

näpähkä^{15*} *a.* -ästi *adv.* -kyyss⁶⁵ *omin.* näppärä, napakka, näpsä, soma. | N. [= ottava] onki. Sirotekoinen, n. reki. N. tyttö. -- vaikkei se [uni] enää tällä iällä tartu niin n:ästi KAUPPISH.

näpähkärsä *a. murt. halv.* helposti loukkaantuvasta, lyhytnokkaisesta henkilöstä. | Naapuri ja lähimmäinen on keikkanokka, n. kivi.

näpätä^{25*} *v.* 1. koskettaa äkkiä, lyödä kevyesti, näpsäyttää, näpsätä, napauttaa, näpäyttää. | N. jkta poskelle, sormille. N. hevosta ruoskalla. N. jkta nenälle [tav. kuv. 'ojentaa, nolata' tms.]. N. harpun, kitaran kieltä, pianon kosketinta. N. kitaraa. N. [= napsauttaa] ovi lukkoon, arkun kansi kiinni. Kala n:pää onkea. — N. valokuva. A:lle n:ättiin 400 m:llä aika 48.6. 2. siepata äkkiä, napata. | Lintu n:päsi jyvän nokkaansa. Mistähän saisi niinhinkin veroihin rahat n:ätyksi!

näpäys⁶⁴ *s.* 1. napsahdus. | Kuului kevyt n. ja arkun kansi sulkeutui. 2. kevyt isku, napaus, näpsäys. | Piiskan n. Antaa, saada n. Pesäpallossa n:k:ellä tarkoitetaan kevyttä sijoituslyöntiä. — *Kuv.* Se oli hänelle terveellinen n. 'ojennus, opetus'.

näpäytellä^{25*} *frekv.v.* < seur. | N. sormiaan.

näpäyttää^{25*} *v.* -ys⁶⁴ *teonn. (rinn. harv.)* näpä(h)d(ytää) näpätä, näpsäyttää. | N. kanteleen kieliä sormillaan. N. kastanjetteja. N:ti arkun kannen lukkoon. N. lehmää vi'salla.

näpöstellä²⁵ *frekv.v. kans.* -y² *teonn.* hypistellä, sormella; näprätä, näpperellä; vrt. napostella.

näpöttää^{25*} *deskr.v. kans. harv.* nököttää, nöpöttää. | Istua n.

näre⁷⁸ *s.* 1. nuori kuusi; *murt.* yl. kuusi. | Kuusen n. Laakso kasvoi pientä n:ttä. N:et kahden puolen osoittivat tien suunnan järven yli. Puomit sidotaan toisiinsa n:estä väännettyillä

vitsoilla. -- n. nousee kuuseksi silmissäni AEO. — Metsästä hakattiin 500 n:ttä. — *Yhd.* kuusenn. 2. *harv.* laajemmin: nuori havupuu. | Katajan, männyn n.

näreikkö^{2*} *koll.s.* näremetsikkö, -metsä. | Matala, tiheä n.

näreinen⁶³ *a.* 1. *ain.* N:et aisat. 2. *poss.* N. rinne.

näreistö^{2*} *koll.s. harv.* näreikkö. | -- haki tiuhan n:n kivi.

näreinen *s.* Kiertää, vääntää n:ilenkkejä. Tukkipuomit yhdistetään n:ilenkeillä. -metsä s. -vitsa s. Vainoidan siteinä käytettiin n:k-sia.

närejä²¹ *a. kans. harv.* -ästi *adv.* nyrpeä, äreä. | N. vanha ukko. — *rienessä* (adv.) näreän, äreissään.

närhi¹⁶ *s.* Garrulus glandarius, koreahöyhönen varislintu. | N:en räjähtä. — *Yhd.* sinin.

näristä²⁴ *onom.v.* -nä¹⁴ *teonn.* käristä, narista. | Sorsat n:seivät lahdella. Ole n:semättä, sinä itse pintaisin kaikista miehistäni kivi. Mitä n:nää siellä? Kivi. Ääni oli jollakin tavoin ärsyttävän n:sevä KARHUM.

närki^{1*} *a. kans.* -isti *adv.* herkkä, pikainen, kärsimätön, närkäs. | Haapa on n. kuivumaan. Helsingin n. ja ennakoluuloinen teatteriyleisö. — *Erik.* älykäs, sukkela. | -- kurki, tuo viisaasti, n:isti katseleva lintu kivi. N. värkki! KARHUM.

närkä⁶⁰ *a.* -käästi *adv.* karkas närkästyään, kärsimätön, äkkipikainen, ärtyisä. | Luonteltaan koppava ja n. Vastata n:käästi. Minä olen luonnostani hyvin pikainen ja tuihtupäinen ja n. pahenemaan päivär. -- oli kovin n. heittelemään piioille pistosanoja ALKIO.

närkästelä²⁵ *frekv.v.* olla närkästynyt, osoittaa närkästystä. | Tyhjää n:et. Enhän minä pahalla JOTUNI.

närkästy⁶⁴ *s.* närkästyminen, närkästyneisyys. | Siveellinen n. Tuntea n:stä. N:stä herättänyt lehtikirjoitus. Niellä n:ksensä. -- suu n:stä osoittavassa supussa ALKIO. — *närkästyksissä* (adv.) närkästyneenä, närkästyksen vallassa.

närkästyttää^{25*} *kaus.v.* < seur. | Puhe, joka n:i monia.

närkästyä¹ *v.* harmistua, panna pahakseen, suuttua (lievästi), ottaa itseensä. | N. jklle, jkhun. Hän n:i pilanteostamme. Ei joutavasta kannata n. -- nainen näytti vieläkin sitä muistoansa n:vän Kianto. -- kun Jeesus sen näki, n:i hän vt. — *närkästynyt* (a.) -neesti (adv.) -neisyys⁶⁵ (omin.) N:nyt ilme. Poistui n:neenä. Mies tuhautti n:neesti nenäänsä. Kaikki n:neisyys hälveni heidän mielestään.

närri¹ *s. murt.* närhi. | -- sinä harakka, hohko-harakka, n! kivi.

närtä^{78*} *s. kansat.* pitkäkö, suorakaiteen muotoinen auma. | Vilja koottiin n:teisiin. — *Yhd.* ohra-, olkin.

närtsi¹ *s.* → nertsii.

närvänä¹⁵ *s.* Sibbaldia, ruusukasvien heimon kuuluvia kasveja.

närä²¹ *s. kans.* mielen katkeruus, kauna, sala-viha, närkästys. | Jk käy jkn n:älle 'suututtaa'. -- povetani kaikki n. hälveni kivi. -- että

joku olisi puheeni johdosta saanut sydämeensä n:ää JÄRVENT. -- katkeruus ja n. nakerteli hänen sisuksissaan HAANPÄÄ. — Harv. mon. -- se käy niin minun n:illeni ALKIO.

näriäinen⁹⁸ poss.a. Hänellä ei ollut n:stä tunnetta ketään eikä mitään kohtaan SILL.

näriä¹⁹ s. lääkä. Nökkoskuumeessa nousee ihoon vaaleanpunaisia tai valkoisia litteitä kohoamia, n:ia.

närästellä⁹⁸ frekv.v. < närästää. | Rinnassa n:ee ja kurkkua polttaa.

närästys⁹⁸ s. mahalaukusta ruokatorveen ja nie-luun nouseva polttava t. kouristuksen tapai-nen epämiellyttävä tunne, joka useimmiten aiheutuu liasta mahalaukun haponmuodostuk-sesta. | Kuvottava n. Tuntea n:tä. Jkta vai-vaa n. -pulveri s. farm.

närästää¹² v., 3. pers. vrt. ed. | Minua n:ä 'vai-vaa närästys'. -- nousi Heikin kurkkuun usein kuin karvas n:vä pala KARHUM. — Kuv. Hä-viö n:ä [= karvastelee, kismittää] minua vie-läkin.

näsiä¹⁴ s. Daphne mezereum, matala ennen leh-timistään kukkiva pensas, jonka punaiset mar-jat ovat myrkyllisiä; syn. kans. riidenmarja. -n:marja s. -pensas s.

näskäin⁹⁸ s. kansat. nahan muokkauksessa veri-nahan kaapimiseen käytetty kaksteräinen, puuvarteen kiinnitetty rauta.

näskätä⁹⁸ v. kansat. kaapia näskäimellä; vrt. ed. nästykkä¹⁴. -[ki]¹⁸ s. alat. nenäliina. | Ei ole mou-kalla n:kiä! Kianto.

näsäviisa¹⁴ s. a. -asti adv. -us omin. nenäkäs, nok-kaviisa, rikkiaviisa, viisasteleva. | N. nulikka. Vastata n:asti. Oppilaan n:us harmitti opetta-jaa.

näsäyttää^{2*} v. harv. näpäyttää; tav. kuv. antaa nenälle, ojentaa. | Tämöinen rohkeus -- herätti toisissa kiilheätä n:misen halua JOTUNI.

nätkelmä¹⁹ s. Lathyrus, hernekasvien heimoon kuuluvia ruohoja. | Keltakukkainen n. — Yhd. meri-, metsä-, niitty-, suon.

nätkin⁹⁸ s. Hedysarum, hernekasveihin kuulu-via isokasvuisia ruohoja.

nät/ti^{1*} a. ark. -isti adv. yl. sievä, soma; vrt. kaunis. 1. esteettisestä miellyttävyydestä. | N. tyttö. Nuori ja n. N., melkein kaunis vartalo. N. varsa, kukka. N. pikkukaupunki. — N. ääni, sävelmä. Hän laulaa aika n:isti. — Yhd. pikkun. 2. a. käytöksestä yms.: kiiltä, siivo, kohtelias. | Kiiltää, niata n:isti. Istu nyt hiljaa ja n:isti paikallasi! Etäämmältä saat n:isti katsoa IVALO. b. liikkeistä, toiminnoista: siro, näppärä, taitava. N. heitto, laukaus. A. syötti B:lle, joka toimitti pallon n:isti verkkoon. Karkulainen napattiin n:isti kiinni. N:isti [= hyvin] leik-kaava niittokone. -- nakerrat hämilläsi niin n:isti kuin mikähän pleni hiiri LINN. c. tavasta: mukava, soma, sopiva. | N. tapa päästä ikävistä asioista. Sattuipaa n:isti [= mukavasti, sopi-vasti, hyvin]! Mikäs sen n:impää 'somempaa, mukavampaa, sopivampaa, parempaa'. -- tei-dän on n:impi ottaa valmiiksi valjastettu he-vonen, jos satutte viipymäänkin ALKIO. 3. koos-ta, määräästä. a. melkoinen, aikamoinen, sie-

voinen. | N. ahven. N. saalis. Sain maksaa n:it rahat. | -- neljäkymmentä riksä. N. summa kyllä KIVI. -- aika n. mullonen, isompi kuin luulinkaan AHO. Sai teidän talo sentään tästä n:in korvauksen SILL. b. joskus: pie-nehkö, kevyehkö. | -- minkä minä painan, näin n. mies IVALO. 4. iron. Oletpa tosiaan n:issä siivossa! Olisipa se totta vie ollut n. uutinen eukollesi! KARHUM. 5. kans. tarkka, niukka, täpärä. | Mitata, punnita n:isti. Juuri n:isti hän ehti junaan. N:isti eläen rahat sentään riittivät. N:ille [= tiukalle] se otti meilläkin K.HALME.

nättiruokainen a. kans. vähäruokainen, niukka-syömäinen. | N. ihminen, koira.

nätä^{11*} s. Minuartia, pieniä, mätästäviä kohok-kikasveja.

näveri² s. pieni kädensijallinen kaira. | Ruuvi-teräinen n. Vääntää n:llä reikää puuhun. — Yhd. käsi-, vääntön.

näverrellä^{98*} frekv.v. -tely² teonn. < näver-tää. | Puuseppä n:teli reikiä. N. kirvesvartta.

näverrin^{98*} väl. (< nävertää) näveri.

nävertäjä¹⁰ tek. — Jälkiosana eräiden männyissä tuhohyönteisinä elävien kovakuoriaisten ni-missä: ytimenn.; pysty-, vaakan.

nävertää⁹⁸ v. -ryss⁹⁸ teonn. porata, kairata; na-kertaa. | N. kairalla reikää. N. puukolla lusi-kanvartta. Toukka n:tää puun juuria. — Kuv. Vatsaa n:tää. -- nälkä suolia n:si LEINO.

näykkeillä⁹⁸ frekv.v. murt. = näykkiä. | Sitä-hän [sararuohoa] rupesivat nyt härjät va-kaasti n:emään KIVI.

näykkijä¹⁴ tek. < seur., vars. 2. | Ilkeämieliset arvostelijat ja n:t.

näykkiä^{17*} frekv.v. -intä^{10*} teonn. < näykätä. 1. tavoitella t. nyppiä jtk hampaillaan t. huu-lillaan. | Hevonen, joka pyrkii n:kimään hoi-tajaansa. Kala n:kii onkea. Tiainen n:kii talia nokallaan. Lampaista lyhyttä ruohoa n:ki-mässä. -- on aina kinttuamme n:kimässä kuin rakkikoira J.FINNE. [Varsa] oppi n:ki-mään ruohonkorsia SILL. — Syö reilusti äläkä n:i! Nälkä käskee n:kimään SL. 2. kuv. il-keämielisestä, pikkumaisesta arvostelemisesta, ivaamisesta, pilkkaamisesta: nälviä, pistellä sanoin. | Saivarteleva ja n:kiä arvostelu. Lo-peta jo tuo ainainen n:kimisesi! -- nälvi ja n:ki ja pureskeli miniäänsä jok'ainoassa kään-teessä LEINONEN.

näykkäillä⁹⁸ frekv.v. -y² teonn. = ed.

näykkäis/tä²⁴ mom.v. -y² teonn. < seur. | Koira kiersi taakse ja pyrki n:emään jalasta.

näykätä^{98*} v. -käys⁹⁸ teonn. 1. tavoittaa t. nykäistä hampaillaan t. huulillaan. | [Kettu] n:käsi purrakseen AHO. Mielihyvissään n:käsi ruuna Heikkiä huulillaan AHO. -- katolla sip-sutti västäräkki -- n:äten kiinni karpäsi! HAANPÄÄ. 2. kuv. ilkeämielisestä, pikkumaisesta arvostelusta, ivaamisesta, pistosnasta, -pu-heesta: nälväistä. | "Rosvo kuuluu olevan isä-si", n:käsi eukko.

näynomai¹⁴ n. a. -sesti adv. -suus omin. myös . | Romaanin suorastaan n:sesti hahmotellut naistyytit.

näytje¹⁸ s. 1. esine (kappale, yksilö), jnk osa,

aine-erä tms., jonka tarkoituksena on jtk laajempaa kokonaisuutta (ryhmää, lajia) edustamalla antaa käsitys ko. kokonaisuudesta, olla esimerkkinä, todisteena edustamansa kokonaisuuden ominaisuuksista, laadusta; vrt. malli. | Analyysia varten otetaan aineesta n. Kanakaasta n:teeksi leikattu tilkku. Tavarana laatu määritetään n:teen perusteella. Useasta säkistä otetut n:teet osoittivat viljan kauttaaltaan pilaantuneeksi. Malmin metallipitoisuuden, veden bakteeripitoisuuden toteamiseksi otettu n. — N. jkn käsialasta. N:teitä Ranskan kirjallisuudesta. Esitelmää valaistiin lukuisin säveltäjän tuotannosta poimituin n:tein. Ko-koelma, jossa on n:teitä myös Amerikan kasvistosta. — *Liik.* tavaränäytteistä. | Tilata tavaraa n:teen perusteella. Arvottomana n:teenä postitettu lähetys. Kauppatarkastajain myyntitoiminta kuuluu ns. n:teeseen perustuvaan kauppaan. — *Lääk.* N. syöpäiseksi epäillystä kudoksesta. Potilaasta on lähetetty n:teet bakteriologiseen laboratorioon. Positiiviseksi osoittautunut n. — *Mat.* satunnaisesti vaihtelevan suureen t. sen arvojen muodostamasta perusjoukosta otettu (äärellinen) osajoukko; vrt. otos. — *Yhd.* kangas-, maa-, malmi-, tavara-, vilja-, värin-, kielen-, kuva-, käsiala(n)-, käännös-, murre-, teksti-, tyylin-, basilli-, kudos-, uloste-, verin-, virtsan-, pisto-, yleisn. 2. ed:een liittyen: tuote, suoritus, teko tms., joka on t. jonka tarkoituksena on olla osoituksena jkn kyvystä, taidosta, tuntemis- t. ajattelutavasta tms.; osoitus, todiste, esimerkki. | Opin, taidon, voiman, älyn n. Runo on todellinen muodonmestaruuden n. Kekseliäisyyden, hellyyden, urheuden, ystävyysn. Keräyksen tulos on kaunis uhrimielen n. N. hyvästä kurista, todellisesta mielenmaltista. Rakennus on tyyppillinen n. sen ajan arkkitehtuurista. Puhe oli surkea n. siitä, mihin puoluekiikko voi viedä. — *Erik.* ammatti- tms. pätevyyden t. -taidon osoitukseksi tapahtuva suoritus t. esitys; us. mon. tilaisuudesta, jossa sellainen suoritus t. esitys tapahtuu. | Hyväksytty n. Julkiset n:teet. Teatterikoulun, musiikkiopiston [oppilas]n. n:teet. Pitää, antaa, suorittaa [opetus]n:teet normaalityössä. — *Yhd.* ammatti-, harrastus-, kypsyys-, opetus-, pätevyysn.; opin-, sisun-, taidon-, voimann.; työn-, kisällin-, mestarin-, opettajan-, oppilasn. 3. *näytteeksi* (adv.) (tunnetuksitekemis-, arvostelu- tms. tarkoituksessa) nähtäväksi; jnk osoitukseksi, esimerkiksi. | Lähetän n:teeksi muutaman kappaleen. Opettaja lukee n:teeksi muutaman säkeen. — *näytteillä*-, -teille (adv.) (yleisön, toisten) nähtävänä. | Asettaa tauluja n:teille. Ikkunaan n:teille asetetut tavarat. 4. *lak.* par. näyttö.

näyte|aineisto s. --erä s. --esine s. Mainosikkunan n:et. --esitys s.

näyteikkuna s. liikkeen ikkuna, johon asetetaan näytteille myytäviä tavaroita, mainosikkuna. --mainonta s. -n[somistaja amm. -valaistus s.

näyte|kaappi s. lasiseinäinen, tavaränäytteitä sisältävä kaappi, mainoskaappi, vitriini. --kap-

pale s. Mainostarkoituksessa lähetetty kirjan n. Kultasepän ammattipätevyytensä osoitukseksi valmistama n. -**kenttä** s. maat; alue, jolla tunnetuksitekemis-, mainos- tms. tarkoituksessa malliksi viljellään joitakin kasveja, käytetään määrälannoitteita tms. -**kokoelma** s. Suomalaisten teollisuustuotteiden n. -**kuva** s. valok. mallikuva. -**laidun** s. maat. vrt. näytekenttä.

näyt|ellä²⁸⁸ v. 1. *frekv.* < näyttää. | N. ham-paitaan. N. iloista naamaa. N. eläimiä markkinoilla. Käärmeenlumoojat n:televät maksusta käärmeitä. N:teli iloisena lahjaansa. -- itseänsä sinulle n:teli krvt. -- eikä hänen tapansa ollut mielenliikutuksiaan kenellekään n. KIANTO. 2. *erik.* a. esittää jtk näytelmää, esittää osaa jssak näytelmässä, elokuvassa tms. | Teatterissa n:eltiin Shakespearen näytelmää "Romeo ja Julia". Pääosaa n:teli hra A. N. hyvin, huonosti, uskottavasti, maneerimaisesti, temperamentikkaasti. N. Hamletia, Es-koa. Filmin kuvaus on loistavaa, n:teleminen sen sijaan suorastaan kehnoa. — *Kuv.* Toisen maailmansodan traagillinen loppunäytös n:eltiin Nürnbergissä. Aatelisto oli n:ellyt osansa loppuun 'joutunut pois vallasta, menettänyt merkityksensä [tms.]'. Venäjä n:telee tärkeää osaa [= Venäjällä on tärkeä osa] maailman politiikassa. Määräyvä osaa rauhansopimuksessa n:televät [= määrävänä tekijöinä rauhansopimuksessa ovat] taloudelliset kysymykset. Mielikuvitus n:telee suurta osaa kirjailijan luomistyössä. Sama teema n:telee tärkeää osaa [= teemalla on tärkeä osuus] sinfonian finaaliin. b. ed:een liittyen: koettaa näyttää muulta kuin on, olla olevinaan muuta kuin on, tee-kennellä. | N. huolettomuutta. N. herrasmiestä, viatonta, kokenutta, naiivia. Poika katseli tyttöä välinpitämättömästi n:ellen. Hänen ankaruutensa on vain n:telemistä. Aliina liioitteli tunteitansa ja n:teli järkyttääkseen hänen tasapainoansa JOUTUN. -- n:telemme rakastuneita, kunnes olemme auttamattomasti rakastuneet ELSA SOINI.

näytelmä¹³ s.; *syn.* draama. 1. esitys, joka kuvaa jtk inhimillisen elämän tapahtumaa t. tapahtumia nykyhetken, elävien henkilöiden vuoropuhelun ja miimisen esiintymisen muodossa; kirjallinen teos, joka on tarkoitettu siten esitettäväksi t. muuten kirjoitettu vastavaan muotoon. | Humoristinen, vakava n. Realistinen, romanttinen n. 3-näytöksinen historiallinen n. Koko illan (kestävä) n. Shakespearen n:ät. N. jakautuu näytöksiin, näytökset kohtauksiin. N:än juoni, loppukohtaus. N:än henkilöt, osajako. Kirjoittaa n. N:äksi muovattu romaani. Lukea, esittää n. Kansallisteatteri esittää Turjan n:ä "Särkelä itte". N:än pääosan esitti Tauno Palo. — *Yhd.* ele-, keskustelu-, laulu-, musiikki-, puhe-, runon-, aate-, huvi-, ilve-, juoni-, jännityksen, kauhu-, kärsimys-, murhe-, mysteeri-, pila-, rikos-, satun-, kansan-, koulun-, joulun-, menestysn. 2. *kuv.* (vars. draamallinen, tavallisuudesta poikkeava) tapahtuma, tapahtumasarja jkn näkemänä t. jkn näkemäksi ajateltuna, näky. |

Kadulla sattui huvittava n. Mellakat alkoivat olla kaupungissa jokapäiväisiä n:ää. Sodan verinen n. Kruunajaisista tuli ennen näkemättömän loistelas n. Maailmanhistorian suuri n. Miehet tuijottivat n:ää [= härän ja karhun kamppailua] sanattomina hetken nuorlv. — Yhd. luonnon-, verin.

näytelmä **harrastus** s. Maaseudun n:harrastukset. — **kappale** s., vars. ark. näytelmä (us. erik. ohjelmanumerona). | Ohjelmassa oli viimeisenä n. — **kerho** s. näytelmien esittämistä t. lukemista varten perustettu kerho. | Koulun n. Liittyä n:on. — **kilpailu** s. näytelmien kirjoitust. esityskilpailu. | Suomen Nuorison Liiton n. Ottaa osaa n:un. — **kirjailija** s. draamakirjailija, draamatikko. | Etevä saksalainen n. Schiller. — **kirjallisuus** s. draamakirjallisuus, draamatiikka. | Suomenkielisen n:den varsinainen aloittaja Pietari Hannikainen. — **laji** s.

näytelmällinen ⁶³ a. — **sesti** adv. — **syys** ⁶³ omin. näytelmänomainen, draamallinen, näytelmä-. | N. esitys. Romaanin n. suppeus. N:set vaikutuskeinot. Aleksis Kivi käsitteli Kullervo-aihetta n:sesti. Kohtauksen n:syys.

näytelmämuoto s. Kuvaelmat eivät liity toisiinsa niin kiinteästi kuin n. edellyttäisi. Käsittellä jtk aihetta n.muodossa. — **musiikki** s. näytelmään liittyvä musiikki.

näytelmänharjoitus s., us. mon. Palata n:harjoituksista. — **kirjoittaja** s. Tunnettu n. Robert Kiljander.

näytelmännös ⁶⁴ s. näytelmäsovitus, dramatisointi. | Romaanin n.

näytelmänomainen, — **tapainen** a. myös n. | Ritvalassa vietettiin n:tapaisia helkajuhlia. — **tekijä** s.

näytelmäruno s. runonäytelmä. | Sakari Tope-liuksen n. "Kypron prinsessa". — **runoilija** s. (vars. runomuotoisia näytelmiä kirjoittava) näytelmäkirjailija, draamarunoilija. | Kaikkien aikojen etevin n. William Shakespeare. — **runous** s. (vars. runomuotoinen) näytelmäkirjallisuus, draamarunous. — **seura** s. Hämeenlinnan n. — **seurue** s. näytelmiä esittävä seurue, näyttelijä-, teatteriseurue. | 7-henkinen n. Kiertelevät n:et. — **sovitus** s. näytelmännös. | "Seitsemän veljeksen" n. — **taide** s. — **tuotanto** s. Maria Jotunin n. — **tuote** s.

näytelähetys s. liik. Tavarain n. — **nukke** s. mainos-, mallinukke. | Pukumymälöiden n:et. — **numero** s. Lehden n. — **pullo** s. pullo, joka sisältää jnk näytteen. — **pussi** s. vrt. ed. — **putki** s. 1. nesteestä näytettä otettaessa käytetty, tav. molemmista päistä avoin lasiputki. 2. Tällä kupongilla saatte ilmaiseksi n:en uutta hammastahnaamme. — **pöytä** s. Myymälöiden n:dät ovat täynnä tavaroita. — **tilkku** s. — **tuntti** s. Opetusnäytteet järjestetään siten, että näyttelijöiden arvostelijain läsnä ollessa pitää muutaman n:ejä asianomaisessa aineessa. — **työ** s. Oppilaan n. hyväksyttiin. — **valikoima** s. — **varasto** s. — **vihko** s. Julkaista n. — **viljely** s. Mallilaitumet ym. n:kset.

näytin ⁶⁵ s. kem. reagenssi.

näytteenottaja s. 1. Valantehnyt n. 2. näyttteenottokoj. | Näyte otettiin erityisellä n:otta-

jalla. — **otto** s. N. kemiallista analyysia varten. N. on suoritettava siten, että saatu näyte edustaa laadultaan mahdollisimman tarkoin sitä ainetta, josta se on otettu. — **ottokoj** s. — **näytteilleasettaja** s. näytteillepanija. — **asettelu** s. näytteillepano. — **panija** s. Messuilla on en-näytysmäärä n:oit. — **pano** s. Tavaroiden n. Museossa toimitetaan n:n uudistus.

näyttelemis/taide s. N:taiteen tärkeimmät vaikutuskeinot ovat sana ja ilme. — **taito** s.

näyttelijä ¹⁴ tek. < näyttellä. 1. Taikatemppujen n. Pitkän nenän n. — Tav. 2. us. amm. Etevä, suosittu n. N. Aarne Leppänen. Kansallisteatterin n:t. Esiintyä n:nä. Vierailevalle n:lle ojennettiin kukkia. — Olet liian huono n. voidaksesi salata mitään. — Yhd. amatööri-, ammatti-, elokuva-, filmin.; luonnon.; vastan.; lapsi-, mies-, naisn.

näyttelijäkaarti s. puhek. = seur. | Uuden elokuvan n. — **kunta** s. näyttelijät. | Teatterin vakituinen n. — **kyky** s. Hänen esiintymisensä todisti täydellistä n:vyyn puutetta. — Etevä n. Ida Aalberg. — **liitto** s. Suomen N.

näyttelijänlahja s., tav. mon. Jklla on hyvät n:lahjat. — **ura** s.

näyttelijäseurue s. teatteri-, näytelmäseurue. | Kiertelevä n. — **suoritus** s. Elokuva, jossa on monta mainiota n:ta.

näyttelijätär ¹⁴ s. naispuolinen näyttelijä. | N. Elli Tompuri. — Yhd. elokuva-, filmin.; vastan.

näyttelijävoima s., us. mon. Teatterin n:t 'näyttelijäkunta'.

näyttely ² s. 1. harv. näyttäminen. | Tuollainen itsensä n. tymptäsee. — Tav. 2. eril. esineiden t. tuotteiden yhdellä paikalla (suurin joukoin) tapahtuva nähtävänä pito tunnetuksi tekemis-, mainos-, myynti-, opetus-, huvitus-tm. tarkoituksessa; siten näytteille asetetut esineet sekä huone(isto) tm. tila, johon ne on asetettu näytteille; vrt. messut, museo. | Kier-tävä, pysyvä n. Kansainvälinen n. Teollisuus-tuotteiden, grafiikan n. Ranskan nykytaidetta esittelevä n. Uiva [= alukseen t. aluksiin si-joitettu] n. Taiteilijalla on ensimmäinen oma n. Strindbergin taidesalongissa. Suomen osasto Pariisiin n:ssä. Järjestää, toimeenpanna n. Ottaa (näytteillepanijana) osaa n:yn. Viedä koiransa n:yn. N. pidetään Messuhallissa. Käydä n:ssä, n:ä katsomassa. N. on auki klo 10—20. N:n avauksen suoritti opetusministeri. — Yhd. auto- eläin-, hevos-, huonekalu-, kirja-, kissa-, koira-, ori-, postimerkki-, radio-, tamma-, turkisin.; arkkitehtuuri-, kodinsisustus-, kotitalous-, kuvanveisto-, käsityö-, maa-laus-, maatalous-, puutarha-, taide-, taideteol-lisuus-, teollisuusn.; myyntin.; ateljeen.; juhla-, muiston.; kevät-, syys-, talvi-, vuosin.; maail-mann.; yhteis-, yksityisn. — **aineisto** s. — **alue** s. Maailmannäyttelyn n. — **esine** s. — **halli** s. — **huone** s. — **huoneisto** s. Pysyvä n. — **kenttä** s. — **komitea** s. — **luettelo** s. luettelo näyttelyssä olevista esineis-tä, tuotteista tm. sekä niiden näytteillepani-joista, omistajista. — **paikka** s. — **paviljonki** s. — **pöytä** s. Seinillä oli kuodonaisia, n:dillä lasia ja keramiikkaa. — **rakennus** s. — **sali** s. — **näyttelyssäkävijä** s. myös n.

näyttelytavara s. -tila s. Suomelle Tukholman messuilla varattu n. -tilaisuus s. -toimikunta s. -toiminta s. -viera's s. näyttelyssäkävijä. | Jo avajaispäivänä n:iden luku nousi yli viiden tuhannen. --yleisö s.

näyttäjä¹⁰ tek. Tavaroiden n. 'esittelijä'. Ampumamatulosten n:t ovat ammunnan aikana suojahaudassa. — Osoitin. | Öljynpaineen n. — Yhd. ajan-, paikan-, suunnan-, tienn. -menetelmä s. metsät. kasvu- ja tuottotaulukoita laadittaessa käytetty menetelmä, jossa koelaitteiden ryhmitellään hyvyysluokkiin analysoitavien keskipuiden, näyttäjäpuiden, perusteella. — **prosentti** s. metsät. metsikön arvokasvun ja tuotantopääoman prosenttisuhdetta ilmaiseva korkoprosentti. — **puu** s. metsät. ks. näyttäjämenetelmä.

näyttämä¹¹ s. 1. näyttäminen. | Ei sitä opi yhdellä n:llä. 2. jnk laitteen osoittimen ilmaiseva luku t. määrä; tekn. lukema. | Mittauskojeen osoittimen n. Metallisineet aiheuttavat magneettisia häiriöitä kompassissa, jonka n. tulee vääräksi. Vaihdevirta ei vaikuta tasavirtamittarin n:än.

näyttämätön¹² kieltä. 1. akt. Kello pysähtyi n:tomäksi. 2. pass. Käräjillä n. kauppakirja.

näyttämö² s. 1. varsin. merk:ssä: näytelmän esityspaikka, (näyttämö)lava, "palkit";) (kat-somo. | Teatterin, juhlasalin n. Esiintyä n:llä. Tulla n:lle. Poistua n:ltä. N. pimenee. N. vaihtuu näytelmässä kolme kertaa, Parras erottaa n:n katsomosta. Hän liikkuu n:llä kuin kotonaan. N:llä esitettäväksi sopimaton lukudraama. Näytelmä, joka voidaan asettaa n:lle [= järjestää esityskuntoon, lavastaa (yms.); vrt. näyttämöleasetus] vaatimattomissakin olosuhteissa. Teatterissäkävijäin olisi varmaan hauska saada silmätä myös n:n taakse. — N:n [= näyttämöllä esiintyvien näyttelijäin] ja katsomon välillä vallitsi lämmin ja läheinen suhde. — Yhd. pyörön. 2. laajemmin: teatteri. | Suomenkielinen n. Työväen n. — Yhd. amatööri-, ammattin.; laulu-,oppera-, operetti-,puhe-, seura-, kuv. 3. kuv. 1. kohtaan liittyen tapahtumapaikasta, julkisuudesta. | Suurpolitiikan, tapahtumien, veristen sotien n. Rikollisen sanotaan vaistomaisesti palaavan tekonsa n:lle. Vetäytyä syrjään julkisuuden n:ltä. Kansat poistuvat historian n:ltä. Viime aikoina on n:lle astunut uusia hihtäjäkykyjä. Eros astui elämäni n:lle kosken. — Yhd. sotan.

näyttämö³ ala s. teatteriala. | Antautua n:alalle. -asetus s. par. näyttämöleasetus, lavastus, -asu s. näyttämöesityksen ulkonainen asu, -draama s. näyttämöllä esitettäväksi soveltuva draama;) (lukudraama. -esitys s. Näytelmä, revyy tai muu n. -hahmo s. näytelmän henkilö näyttelijän tulkitsemana. | Tauno Palon "Erik XIV" oli mieleen painuva n. -harrastus s. -kelpoisen a. -suus omin. N. draama. -kieli s. näyttämöllä puhuttu, huolitellen esitetty kieli. -koneisto s. näytelmän esittämiseen tarpeelliset teknilliset laitteet; kuv. myös näytelmän esittämiseen tarvittavasta henkilökunnasta, lavastuksesta ym. järjestelystä. | Suurta n:a vaativa näytelmä.

-koriste s., tav. mon. lavastukseen kuuluvista kulisista ja muista ulkonaisista tehosteista, dekoraatioista. | N:et olivat yksinkertaiset, vain pari tyyllitetyä puuta. -kuva s. kulisien, rakennelmien, koristeiden ym. avulla luotu kuva näytelmän tapahtumapaikasta, lavastus. | Pyörönäyttämölle voidaan eri näytösten n:t rakentaa valmiiksi jo ennen esityksen alkua. -laitte s., tav. mon. näytelmän esittämiseen tarpeellisia laitteita (teknillisistä laitteista, kulisista ym.). -lava s. = näyttämö 1. | Pyörivä n.

näyttämö⁴ asetus s. näyttämöesityksen ulkonaiset järjestelyt ja puitteet (lavastus, puvut yms.). | Näytelmän tehoa lisäsi upea, onnistunut n. -paso s. = ed.

näyttämö⁵ omin¹³ a. -sesti adv. -syys¹⁴ omin. näyttämöön kuuluva t. liittyvä, näyttämöllä tapahtuva, näyttämölle ominainen, näyttämö-. | N. vaikutus. Näytelmän kirjallinen ja n. teho. Händelin oratorion n. esitys. N:sen musiikin vaikutus riippuu suuresti ympäristötekijöistä. Näyttelijöiltä vaaditaan paitsi harjaantumista myös luontaisia n:siä kykyjä. Toinen näytös oli n:sesti paras Huono kuuluvuus heikensi kohtauksen n:syyttä.

näyttämö⁶ luoma s. näyttelijän jksta näytelmän henkilöstä luoma kuva, näyttämöhahmo. | Uuno Laakson "Saituri" on eheä ja hyvin ymmärretty n. -maalari s. taiteilija, joka suorittaa näyttämöasuun kuuluvat maalaustyöt. -menestys s. Ibsenin "Nukkekodin" loistava n. -mestari s. henkilö, jonka tehtävänä on hoitaa ja johtaa teatterin näyttämön järjestelyä. -musiikki s. näyttämöesitykseen liittyvä musiikki. | Leevi Madetoja sävelsi uuden n:n Sofokleen "Oidipukseen". -n-muutos, -n-vaihdos s. Eri näytösten vaatimat n:muutokset. -ohjaaja s. -ohjaus s. -opisto s. V. 1920 perustettu Suomen N. muutettiin v. 1943 Suomen Teatterikouluksi. -parras s. ramppi. -rakennus s. -sovitus s. näyttämännös. | "Seitsemän veljeksen" n. -tai/de s. draamallisen ihmiskuvauksen havainnollistaminen näyttämöllä toimivina ja puhuvina henkilöinä, teatteritaide. | Kansallinen, kotimainen n. Suomen n. Paitsi näyttelemistaidetta n:teeseen kuuluu myös moninaisia keinoja. -taiteilijain n. -sesti adv. N:et lahjat, opinnot. N:sesti varsin herkullinen näytelmä. -taiteilija s. näyttämölle erikoistunut taiteilija, näyttelijä. | Etevä, lahjakas, monipuolinen n. -tarpeisto s. näyttämövarusteet, rekvisiitta. -tarvike s., tav. mon. näyttämövaruste. -tekniikka s. A:n n. ei sovellu filmiin. Valonheittimien käytäntöön ottaminen aiheutti suuren mullistuksen n:an alalla. -teknillinen a. -sesti adv. N:et laitteet. N:sesti heikko näytelmä. -teo's s. N:ksena [näytelmä] on hyvänlainen. Aleksis Kiven n. "Lea". -toiminta s. Maaseudun n. Harrastaa n:a -tottumus s. -tulkinta s. -tvö s. -ura s. teatteriura. | Antautua n:lle -valaistus s. -valo s., tav. kuv. Saa'taa. tuoda n:on 'näyttämölle. parrasvaloon'. -varuste s., tav. mon.; syn. rekvisiitta. | Puutteelliset n:et.

näyttävä¹⁵ a. (partis.) puhek. par. näökäs, hy-

talossa isäntä on. Kyllä minä n:än, mikä siitä seuraa. N:etään niille, ettemme pelkää. Aikoi n. mitä kuuluu ja kuka käski 'läksyttää, pauhata'. N:ä mihin kelpaat ja mitä osaat. — Koe n:ti vakuuttavasti, että teoria on oikea. Koirien into n:ti, ettei saalis ollut kaukana. Aika on n:tävä, miten kaikki kehittyä. Kokemus on n:tänyt, että --. — Vars. *puhek.* ilman obj:a uhkauksissa yms. | Odottakaahan, kyllä minä teille vielä n:än! Ole vaiti, taikka minä n:än. N:etäänpä niille kerrankin! Kyllä minä jo n:täisin, jos minua tuolla tavalla kiusattaisiin. b. osoittaa tarkoituksellisesti, todistaa. | N:ämme, että tulos on oikea. N. jk jksik, jnk-laiseksi, N. jk oikeaksi, todeksi, N. jku viattomaksi, syylliseksi, N. oikeutensa jhk. N. kokeella jtk, N. täyttäneensä velvollisuutensa. N:ti kuitilla, että vero oli maksettu. N. löytöesine omakseen. N:ti kirjallisesti valittaneensa ehdollepanosta. Rikosta ei ole n:etty. -- kääntykööt tuomariin ja n:täkööt perusteensa kärjissä LK. — *näyttää toteen* osoittaa todeksi, oikeaksi, todentaa. | N:ä toteen väitteesi. Voitko n. toteen, että olen valehdellut. Syytöksiä ei voitu n. toteen. Millä n:ätte toteen, että koru on teidän? c. *refl. tav.* = näytettyä. | Ero n:äksen siinä, että --. -- kun Elli oli kuulut sen, pysyi se mielessä ja n:tihe todeksi AHO.

II. *intr.* vrt. näkyä. 1. aiheuttaa jk (subjektiivinen) näkövaikutelma, vaikuttaa ulkonäöltään jksta jltak, jnk-laiselta, olla jkn mielestä jnk näköinen, muistuttaa ulkonäöltään jtk. | N. jksta jltak, jnk-laiselta. N:ät hiukan kalpealta. Isä n:tää minusta aika sairaalta. N. iloiselta, tyytyväiseltä. Ankaralta n:tävä herra, Miltäs minä nyt n:än? Nyt sinä vasta mieheltä n:ät. Kuu n:ti suurelta metallikiekolta. Pinta n:tää erehdyttävästi marmorilta. Hauki n:ti aika suurelta, mutta painoi vain kilon verran. Torni n:tää suhteettoman korkealta. Pöytä ei n:ä hyvältä siinä kohdassa. Kuvat n:tävät aivan samanhlaisilta, mutta niissä on pieni ero. Ei taidakaan olla niin tyhmä kuin miltä n:tää. N:ät siltä, kuin olisit pudonnut veteen. — N. illek, par. jltak. -- koko mies n:tää hyvin sairaalle ja kuluneelle ALKO. -- n:ti hausalle, kun tytöt laskivat [märkeä] PAKK. — *Vanh.* transl:n ohella. | Synkeäksi n:ti tämä suo kivi. — Lapsi n:ti nukkuvan, mutta ei nukkunutkaan. N:tää kuin olisit itkenyt. Talosta katsoen n:ti, että koko metsä oli tulossa. Tuolla hän jo n:tää tulevan. Kiskot n:tävät kaukana yhtyvän. Kone n:ti olevan kunnossa. Ei n:ä sadetta tulevan tänäänkään. Huoneessa ei n:tänyt olevan ketään, mutta tarkemmin katsoessani huomasin vanhan miehen. Nainen n:ti olevan talon emäntä. Talossa n:ti juuri herätyn.

2. yl. aiheuttaa jk (subjektiivinen) vaikutelma, tuntua, vaikuttaa jksta jltak. | Sota n:ti väistämättömältä. Asia alkoi n. hyvin uskotavalta. Hänen tulonsa ei n:ä enää luultavalta. Oikeutesi tähän omaisuuteen n:tää hiukan hämärältä. Alku n:ti erittäin lupaavalta. Ratkaisu n:tää oikealta. Ei n:ä mahdolliselta,

että --. Kuljettiin niin pitkälle kuin n:ti turvalliselta. N:tää kuin jutussa olisi jotakin kiero. Olot n:tävät jatkuvasti huononevan. Suosikit n:tävät paljon vaikuttaneen hallitsijaan. Ennustus n:ti alkavan toteutua. Nyt hän vasta n:tää asian käsittäneen. N:tää olevan syytä varoa sellaista. Niin n:ti, että on ruokaa KATAJA.

näyt[ö]¹ s. näyttäminen. | Ampumatulosten n. N:ön jälkeen erääntyvä vekseli. — *Voim.* liikkeen näyttäminen ennakkolta t. sen suorituksen aikana. — *Lak.* todistus t. selvitys, joka esitetään oikeudelle t. viranomaiselle väitteen todenperäisyyden osoittamiseksi. | Siitä ei ole esitetty n:töä. — *Yhd.* toteenn.

näyttöaika s. Huoneiston n. Vekselin n. -**aikainen** a. liik. määräajan kuluttua irtisanomisen, näyttämisen t. vaatimisen jälkeen erääntyvä. | N. vekseli, velkakirja. -**hauta** s. sot. urh. Ampumaradan n. 'tulostennäyttäjien suojahauta'. -**suoja** s. vrt. ed. -**vekseli** s. liik. vaadittaessa maksettava, avistavekseli. -**velvollinen** a. lak. todistamisvelvollinen; vrt. seur. -**velvollisuus** s. lak. velvollisuus näyttää toteen väitteensä, todistamisvelvollisuus.

näyt[ö]² s. teatterin, elokuvateatterin, kabaareen, sirkuksen tms. esitystilaisuus; vrt. näytös. | Ilmainen, julkinen, onnistunut n. Kansallisteatterin n:nöt. Antaa, toimeenpanna n. N. alkaa klo 20.15. Klo 19:n n. [elokuvissa]. Poistua kesken n:nön. — *Yhd.* elokuva-, ooppera-, sirkus-, tanssi-, teatterin.; avajais-, ilta-, iltapäivä-, juhla-, lahja-, päivä-, vierailun.; koululaisn.

näyt[ö]³aika s. Muutetut n:ajat. -**ilta** s. -**kau**s s. Oopperan n. Syksyn n. N:den 1936—37 ohjelmisto. Ellinen ensi-ilta oli n:den suuri t. paus. — *Yhd.* kevät-, syysn. -**vuosi** s.

-**näytöksinen**³ poss.a. < seur. 1. | Kolmi-, viisi-

näyt[ö]⁴ s. 1. oman kokonaisuutensa muodostava, väliajan t. -aikojen erottama, us. myös näyttämölaiteiden vaihdosta edellyttävä näytelmän osa; vastaava kirjallisen teoksen osa; vrt. kohta (4), kuvaelma (1). | Näytelmä jakaantuu n:ksiin, n:kset kohtauksiin. 1., viimeinen n. N:sten väliajat. — *Kuv.* Maailmansodan ensimmäinen n. [= vaihe] oli Saksalle suotuisa. — *Yhd.* alku-, jälki-, loppu-, välin. 2. tilaisuus, jossa urheilijat, voimistelijat tms. näyttävät taitoaan, mannekiinit esittävät pukuja tms.; vrt. näyt[ö]¹. | Antaa n. nyrkkeilyssä, kaunoluistelussa. N:kseen oli yleisöllä vapaa pääsy. Toisen joukkueen ylivoimaisuuden vuoksi ottelulla oli n:ksen luonne. Klo 19:n n. [elokuvissa] → näyt[ö]¹. — *Yhd.* lento-, mannekiini-, muoti-, uima-, voimistelu-; joukkon.; voimann. 3. lak. *vanh.* = näyttö. **näyt[ö]⁵**esitys s. Kilpailusta muodostui jännityksetön n. -**heitto** s. urh. vrt. seur. -**juoksu** s. urh. ilman kilpailutarkoitusta t. -vastusta suoritettu juoksu. | Nurmen ja Isohollon n. -**kappale** s. *vanh.* näytelmäkappale. -**luontinen** a. N. peliesitys. -**matka** s. -**nyrkkeily** s. urh. -**ohjelma** s. -**ottelu** s. urh. ilman kilpailutarkoitusta t. -vastusta suoritettu ottelu. -**tilaisuus** s. -**tyyli** s.

VPS pelasi n:in ja voitti ottelun 7—1. **-velvollinen** *a. iak. vanh.* näyttövelvollinen. **-velvollisuus** *s. lak. vanh.* näyttövelvollisuus. **-väline** *s., tav. mon.*

nää *pron. murt. ja runok.* nämä. | Syömistä varten n. [maitokehlot] ennen on olleet nuoliv. -- on lapsi saman seudun hän kuin miehet n. *MANN.

näädän *karvasivellin s. maal. -nahka s. -nahka-turkki s.*

nääkkä^{11*} *s. murt. knääkkä.* | Miten ihmeessä se n. löysi sen lähteen M.MERENMAA.

näälämies *s. kansanr. lanko.*

näämmä *adv. = näemmä.*

näännyksissä, *-in adv.* Olla n. 'näöntynyt, uuvuksissa'. Raataa itsensä n:in.

näännytää^{2*} *kaus.v. -ys¹ teonn.* < nääntyä. | N. nälkään, Susi n:ettiin yhtämittaisella ajolla. Kadulle paistoi aurinko n:tävästi JOTUNI.

näännytystrategia *s. sot. -taktiikka s. sot.* Ympärysvallat käyttivät n:a Saksaa vastaan.

näännyty^{3*} *s. nääntyminen, näännyksissä olo.* | Työskennellä n:kseen asti. -- janos, n:kses näin KAILAS.

nääntyä^{1*} *v. uupua perin pohjin, voipua, kuihtua, menehtyä.* | N. nälkään, suruun. N. rakkaudesta, N. verotaakan alle. N. vankilassa. Hän oli kovin n:neen näköinen. Olla n:mäisillään. -- etten syntyin n:is vk.

nääntäjä² *v. runok. näännyttää.* | -- viel' eloon jääneet n:ä nälkä *JYLHÄ.

näärännäppy *s. silmäluomen reunan talirauhasen tulehdus, naarannappi.*

nääs *adv., vars. ark. ja runok.* = näes. | -- olivat n. niin viisaita *AK.* -- sunnuntain' ei maistu viini, / silloin, n., on krouvit kiinni LARINK.

nääsä *tä^{3*} v. kans. harv. soimata, haukkua, sät-tää.* | -- punehtuu kuin kukko ja n:ä sinua KIVI. | -- julkeus meni liian pitkälle. Sitä oli, totisesti, n:ttävä! K.HALME.

nää *adv., vars. ark. ja runok.* = näet. | -- n. kansa ilman toivoa / on kypsä kuolohon K. LEINO.

näätsen *adv. ark. ja runok.* = näetsen. | Se oli n. sillä tavalla HAARLA. Kolme mamsselli heilakkaa / on n. miehellä sillä LEINO.

näättää^{11*} *s. 1. Martes martes, n. 45 cm pitkä solakkaruumiinen, puissa elävä petoeläin, määntynäätä.* | N., joka Suomessa on käynyt harvinaiseksi, on arvokas turkiseläin. -- Yhd. haappa-, määntyn.; haisu-, pussin. 2. näädän nahka.

näättelijä *s. N:eläimet 'Mustelidae, tav. pitkä- ja hoikka-ruumiisia, matalajalkaisia petoeläimiä.* Meikäläisiä n:eläimiä ovat ahma, hilleri, kärppä, lumikko, näättä, mäyrä, sauikko ja vesikko. **-koira** *s. = supikoira.*

nääveli⁵ *s. kans. harv., tav. mon. viikset.* | -- jää n:t pystyssä katsomaan matkueen perään Kianto.

näökäs^{10*} *a. -kyyss¹⁰ omin.* hyvän, komean, kaulin näköinen, ulkonäöltään edustava. | Kasvoissa olevat arvet voidaan kyllä saada n:käämiksi, mutta harvoin kokonaan näkymättömiksi. Mahtoi olla n:ästä, kun minä jesuiitan puvussa ajaa karautellen hiestyneillä hevosilla

IVALO. N. härkä olikin tämä Alajängän Aslakan ajokas HEPOR.

näöli *nen¹⁰ a. -sesti adv.* näköä koskeva, näön. | N. yhdenkaltaisuus. Jo n:sesti he muistuttavat toisiaan.

näöntarkkuus *s. Silmän n. Normaali n. Tutkia jkn n:ttä.*

näötön^{17*} *a. harv. epäedullisen näköinen, rumahko.*

nöh *onom.interj.* kirjoitetussa kielessä porsaan ääntelystä. | "N. n.", puhelivat porsaas.

nöhtä^{11*} *s. = nöyhtä.*

nökkönen¹⁰ *s. pieni kekomainen koko, heinä- tm. ruko. — Yhd. heinä.*

nökö¹ *deskr.s. kans. lyhyestä, palleroisesta esineestä t. olennosta, us. erik. porsaasta. -nenä s. nykerönenä.*

nökötellä^{25*} *frekv.v. < seur.* | Istua n.

nökötää^{2*} *deskr.v. -ys¹ teonn.* olla, tav. istua mitään tekemättä, ääneti paikallaan, jököttää, kököttää. | Istua n. -- muinaisen kasken kanot siinä n:tävät mustina vielä LEHT. -- yksinäinen, paikoillaan n:tävä piivi U.KARRI. Ryn-täillään n:ti hän [kuollut] pöytää vasten HAANPÄÄ. -- n:täen kuin kanat orrellaan TOPILA.

nölliäinen¹⁰ *s. uimapyrstöllinen, kiduksilla hengittävä sammakontoukka, nuijapää.*

nöpelöi¹⁰ *frekv.v. kans. harv. näpelöidä.* | -- ja n:vät mustan kiiltäviä arkun reunuksia KAUPPISH.

nöpö¹ *s. pienestä, palleromaisesta esineestä, us. erik. pienestä nenästä. -nenä s. nykerönenä.*

nöpötää^{2*} *deskr.v. kans. harv. nököttää.* | -- penkillä istua n:ti Kianto. -- niin n:imme siinä rinnakkain kuin varpuset räystäällä RAILLO.

nöyh^{11*} *s. hieno, haituvamainen t. jauhomainen aine, nukka, höyde, pöly.* | Kankaan pin-nasta irtautunut n. Pyyheliinasta jää astioihin n:tää. N:dän peittämä sieni. -- katsellen hielten huokunaa ja sitä hopeanvalkoista n:tää, joka hiihlillä hajaantui savutorveen TALVIO. — Yhd. liina(n) -, vaaten.

nöyhtäinen¹⁰ *poss.a.*

nöyhtäytyä¹⁴ *v. (rinn. nöyhtäytyä^{1*}) tulla nöyhtäiseksi, nukkautua, kehnäytyä.*

nöyle¹⁸ *s. murt. kotikehruinen ompelulanka, säie, neule (2).* | Piilat kehräsivät — parhaat taitajat hienoa n:ttä SILL. Neula ja n:ttä! TALVIO.

nöyristellä²⁵ *frekv.v. -evästi adv. -y² teonn.* esiintyä matelevasti, orjamaisesti, osoittaa liehakoiden nöyryytään. | Hän on nöyrä, mutta ei kuitenkaan n:e. Voitetun n:y herättää voit-tajassa useinkin vain halveksuntaa. N:evä ja äitelä kohteliaisuus.

nöyristyä¹ *pass.v. (< seur.) nöyrtä.* | -- koh-taloonsa n:nyt vanha papintytär Kianto.

nöyristää² *v. = seur.* | Hei, ukko, jo n:ä ylpeä niskas! KOSKENN. N:etyt kansat KILPI.

nöyrryttää^{1*} *kaus.v. (< nöyrtä)* saattaa, tehdä nöyräksi, taivuttaa, masentaa; vrt. nöyryyttää. | N. itsensä. Yksinäisyys n:i ylpeän mielen. N:äkää sydämenne Jumalan edessä!

nöyrytymys¹⁴ *s. nöyrytminen, alistuminen, nöyrytisyys, alistuneisuus.*

nöyrytymätön⁶⁶ *kielt. a. -tömyys⁶⁵ omin.* Kova, n. ihminen.

nöyrytyä^{1*} *v.* alistua, taipua, masentua. | N. koh-taloonsa. Napoleon koetti mannermaansulke-muksella pakottaa Englannin n:tymään. Sisu ei salli miehen n. Et n:ry siis rukoukseen? KIVI. Minä olen päättänyt, etten n:ry papin edessä JÄRVENT. Ylpeä uhma n:tyy KARHUM.

nöyryyttää^{2*} *v.* -tävästi *adv.* 1. saattaa jku alentavalla, halventavalla, loukkaavalla koh-telulla tuntemaan olevansa häpeällisessä, arvottomassa asemassa. | N:tävä rangaistus. Saksa pakotettiin n:tävään rauhaan. Kohdella n:tävästi. -- että isä saisi n. veljeään, joka aina arvolla kerskailee LEHT. Ei auttanut muu kuin taipua n:tävään ja katkeraan vält-tämättömyyteen HAAHTI. Sinä et voi aavistaa, miten sinä hyvyydelläsi minua n:ät J.FINNE. 2. nöyryyttää. | -- he n:tivät sydämensä Jumalan edessä PÄIVÄR.

nöyryyty^{3*} *s.* nöyryyttäminen, nöyryyttävä teko t. kokemus. | N. koski häneen syvästi. Köyhän-apua talon isännälle, mikä n.! Kyynleet koho-sivat pojan silmiin, kun hän muisti äskeisen n:kseen. N:kset tekevät harvoin nöyräksi, ne vain nostavat pahaa sisua. He olivat näet myös ylpeitä ja arkoja kaikille n:ksille SILL.

nöyrä¹¹ *a.* -ästi *adv.* -yys⁶⁵ *omin.* 1. alistuvainen, kuuliainen, tottelevainen, taipuisa, alamainen, altis;)(kopea, ylpeä, uhmamielinen. | N.

lapsi, palvelija, vaimo. Luonteeltaan, sydämel-tään n. Hän on vain n. välikappale mahta-vampien käsissä. N. esiintyminen. N:in palve-lijanne! Kiittää n:ästi. Anon n:immästi, että minut vapautettaisiin. Pyydän n:immin an-teeksi. Teeskennelty n:yys. Osoittaa n:yyttään. -- enemmän lujat kuin n:ät kasvojen piirteet ALKIO. -- heittäytyy n:äksi paikallismetsän-hoitajan edessä Kianto. Kristityn ihmisen tu-lee olla n. esivaltaa kohtahan A.JÄRVILUOMA. N. vaatimattomuus täyttää sieluni ja mieleni SILL. -- tietoisien kulttuurihengen n. alistumi-nen välttämättömyyteen TARK. — Kuv. Ylpeys käy talonpojankin takissa, n:yys silkkipuvus-sakin SL. 2. *murt. a.* joustava, norja. | N. vit-sa, hihna. b. N. vuosi 'huono vuosi, katovuosi'. N. ilma 'paha ilma, pyry'. Siposleäksi oli kol-mipäiväinen n. ilma pyyhkäissyt koko Petkeleen viittatien Kianto.

nöyrä/ilmeinen *a.* -- loi upseeriin aran, vaan aina n:ilmeisen katseen Kianto. -**luonteinen**, -**luontoinen** *a.* Liisa on vakava ja n:luontoi-nen ihminen ALKIO. -**mielinen** *a.* -syys *omin.* -**päi**nen *a.* *kans.* heikkopäinen, -mielinen. | Vaimo on murheesta n. KALLAS. -- kyllä se [isäntä] on tullut n:seksi, mööpelit yläkerras-sa menneet entistä enemmän sekaisin HAANPÄÄ. -**selkäi**nen *a.* halv. -sesti *adv.* -syys *omin.* nöy-ristelevä. | N. poliitikko. Esiintyä n:sesti. Koh-teliaisuus ei ole n:syyttä.

OIKAISUJA

I osaan

Sivu

- 26 vas. palstassa 20. r. alh. *on:* MANN. — *po.:* ^{MANN.}
 55 oik. 8.—9. r. alh. *on:* junan lähtöasema — *po.:* junan ensimmäinen lähtöasema
 164 vas. 14. r. ylh. *on:* s. [k-] — *po.:* [k-] s.
 188 vas. 28.—29. r. ylh. *on:* -lyyriäinen — *po.:* -lyyriäinen
 --lyyriäinen
 oik. 23. r. ylh. *on:* teho(keino). — *po.:* teho(keino). |
 oik. 28. r. ylh. *on:* 4. — *po.:* 3.
 229 oik. 10. r. alh. *on:* MANN. — *po.:* ^{MANN.}
 294 vas. 3. r. alh. *on:* h:it — *po.:* f:it.
 298 oik. 17. r. alh. *on:* haruspurje. — *po.:* haruspurje; *syn.* keulapurje.
 358 vas. 1. r. alh. *on:* kumpurajalka — *po.:* kumpurajalka
 420 oik. 19. r. ylh. *on:* s. alat. — *po.:* a. alat.
 461 vas. 3. r. ylh. *on:* -na¹⁷ — *po.:* -na¹⁴
 525 vas. 1. r. alh. *on:* kaikki — *po.:* -- kaikki
 591 oik. 3. r. ylh. *on:* hävikki¹⁸ — *po.:* hävikki¹⁵
 591 oik. 11. r. ylh. *on:* vedenpäällinen t torpedoalus — *po.:* vedenpäällinen torpedoalus
 674 vas. 8. r. ylh. *on:* islam⁷ — *po.:* islam⁷ s.

II osaan

Sivu

- 19 vas. 36. r. ylh. *on:* portin — *po.:* pirtin
 40 vas. 20. r. alh. *on:* niiksee — *po.:* niikseen
 46 vas. 3.—4. r. ylh. *on:* vertauskuvana. — *po.:* vertauskuvana. |
 56 vas. 23. r. alh. *on:* luojaan — *po.:* Luojaan
 142 vas. 10. r. alh. *on:* K:ken — *po.:* K:en
 161 vas. 20. r. alh. *on:* kalessi⁹ s., tav. mon. — *po.:* kalessi⁹ s., tav. mon. (rinn. kaleesi)
 oik. 26. r. ylh. *on:* ks. kili — *po.:* ks. 2. kili.
 211 vas. 9. r. alh. *on:* 1. sot. — *po.:* 1. sot. (lyh. kapt.)
 214 oik. 23. r. alh. *on:* karkeahko — *po.:* karheahko
 219 oik. 32. r. ylh. *on:* karkeaa s. — *po.:* karkeaa v.
 301 vas. 29. r. ylh. *on:* mets. — *po.:* metsät.
 316 vas. 15. r. alh. *on:* -ua — *po.:* -ua¹
 326 oik. 8. r. ylh. *on:* kestitys rasitus — *po.:* kestitys|rasitus
 350 vas. 8. r. ylh. *on:* päästä — *po.:* Päästä
 365 oik. 4.—5. r. ylh. *on:* par. vahvistua. — *po.:* = kiinnetä.
 367 oik. 14. r. alh. *on:* kiiru²¹ [-ru'] s., vars. kans. — *po.:* kiiru²¹ [-ru'] vars. kans.
 372 vas. 23. r. ylh. *on:* kili — *po.:* 1. kili
 vas. 28.—29. r. ylh. välistä puuttuu: 2. kili *onom.interj.* = kil. | Kellot soivat: k. kali, k. kali.
 420 oik. 26. r. ylh. *on:* -kov|a s. — *po.:* -kov|a a.
 543 vas. 12. r. alh. *on:* jos — kuinka — *po.:* jos kuinka
 648 vas. 32. r. ylh. *on:* liuottaminen — *po.:* liot-taminen
 661 oik. 16. r. ylh. *on:* kylmävesi — *po.:* kylmä-vesi²⁵
 692 oik. 15. r. alh. *on:* Saada jnk (lento)k:sen — *po.:* Saada (lento)k:sen
 697 vas. 20. r. ylh. *on:* tutkintok.; — *po.:* tutkintak.;
 704 vas. 2. r. alh. *on:* tutkintomenettely — *po.:* tutkintamenettely
 723 vas. 13. r. ylh. *on:* kaksin- — *po.:* kaksin



